ኦሪት ዘልደት ።

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ።	፩	በመጀመሪያው ቀን እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን ፈጠረ። መዝ ፴፫ ፤ ፮። ፻፴፮ ፤ ፭። ዮሐ. ፩ ፤ ፩ - ፲፫ ።
ወምድርሰ ሀለወት እምትከት ዕራቃ ወኢታስተርኢ ወኢክነት ድሉተ ወጽልመት መልዕልተ ቀላይ ወመንፈሰ እግዚአብሔር ይጼልል መልዕልተ ማይ።	፪	ምድር ግን ባዶዋን ነበረች፤ አትታይም ነበር፤ አልተዘጋጀችም ነበር፤ ጨለማውም በቀላይ ላይ ነበር፤ እግዚአብሔር የፈጠረውም ነፋስ በውኃው ላይ ይሰፍ ነበር ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ብርሃን፤ ወኮነ ብርሃን ።	፫	እግዚአብሔርም ብርሃን ይሁን አለ፤ ብርሃንም ሆነ ።
ወርእዮ እግዚአብሔር ለብርሃን ከመ ሠናይ ውእቱ፤ ወፈለጠ እግዚአብሔር ማእከለ ብርሃን ወማእከለ ጽልመት፤	፬	እግዚአብሔርም ብርሃንን መልካም እንደሆነ አየ፤ እግዚአብሔርም ብርሃንና ጨለማን ለየ ። ቆ. ፲፫ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለብርሃን ዕለተ ወለጽልመት፤ ሌሊተ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ ወኮነ አሐደ ዕለተ ።	፭	እግዚአብሔር ብርሃኑን ቀን፤ ጨለማውን ሌሊት አለው፤ መሸም ነጋም፤ አንድ ቀን ሆነ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩን ጠፈር ማእከለ ማይ ከመ ይፍልጥ ማእከለ ማይ ወማይ፤ ወኮነ ከማሁ ።	፮	እግዚአብሔርም በውኃ መካከል ጠፈር ይሁን አለ፤ በውኃና በውኃ መካከል እንዲለይ፤ እንዲለውም ሆነ ። ኢዮ. ፴፯ ፤ ፲፰ ። ኤር ፲ ፤ ፲፪ ።
ወገብረ እግዚአብሔር ጠፈረ፤ ወፈለጠ እግዚአብሔር ማእከለ ማይ ዘመልዕልተ ጠፈር፤ ወማእከለ ማይ ዘመትሕተ ጠፈር ።	፯	እግዚአብሔርም ጠፈርን ፈጠረ፤ ከጠፈር በታች ባለው ውኃና ከጠፈር በላይ ባለው ውኃ መካከል ድንበር ለየ ። መዝ. ፻፵ ፤ ፲፬ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለውእቱ ጠፈር ሰማየ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ካልኤተ ዕለተ ።	፰	እግዚአብሔር ይህን ጠፈር ሰማይ አለው፤ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ፤ መሸም ነጋም ሁለት ቀን ሆነ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይትጋባእ ማይ ዘመትሕተ ሰማይ ውስተ አሐዱ መካን፤ ወያስተርኢ የብስ፤ ወኮነ ከማሁ፤ ወተጋብአ ማይ ውስተ ምእላዲሁ ወአስተርአየ የብስ ።	፱	እግዚአብሔር ከሰማይ በታች ያለ ውኃ በአንድ በታ ላይ ይወሰን፤ ደረቁም ይገለጥ አለ፤ እንዲለውም ሆነ፤ ውኃውም በመጠራቀሚያው ተወሰነ፤ ደረቁም ተገለጠ ። መዝ. ፴፫ ፤ ፯ ።
ወሰመዮ እግዚአብሔር ለየብስ ምድረ፤ ወለምእላዲሁ ለማይ ሰመዮ ባሕረ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፲	እግዚአብሔር ደረቁን ምድር አለው፤ የውኃውንም መጠራቀሚያ ባሕር አለው፤ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታብቍል ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ፤ ወበበአርአያሁ፤ ወዕፀ ዘይፈሪ ወይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርኡ ዘይወፅእ ወዘይከውን በበዘመዱ ዲበ ምድር፤ ወኮነ ከማሁ ።	፲፩	እግዚአብሔርም ምድር በየዘሩ በየወገኑ በየመልኩ የሚዘራውን የሣር ቡቃያ የሚያፈራውን ፍሬ የሚሰጠውን ዘሩ ከውስጡ የሚገኘውን፤ በምድር ላይ በየወገኑ የሚተከለውን የሚበቅለውን ተክል ታውጣ አለ፤ እንዲለውም ሆነ ።
ወአውጽአት ምድር ሐመልማለ ሣዕር ዘይዘራእ በበዘርኡ ወበበዘመዱ ወበበአርአያሁ፤ ወዕፀ ዘይፈሪ ወዘይገብር ፍሬሁ ዘእምውስቴቱ ዘርኡ ዘይወፅእ በበዘመዱ መልዕልተ ምድር፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ ።	፲፪	ምድርም በየዘሩ፤ በየወገኑ፤ በየመልኩ የሚዘራውን የሣር ቡቃያ አወጣች፤ የሚያፈራውን ፍሬ የሚሰጠውን ዘሩ ከውስጡ የሚገኘውን፤ በምድር ላይ በየወገኑ የሚበቅለውን ተክል አስገኘች፤ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ ።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ሠለስተ ዕለተ ።	፲፫	መሸ ጠባ፤ ሦስት ቀንም ሆነ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለይኩኑ ብርሃናት ውስተ ጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር፤ ወይፍልጡ ማእከለ ዕለት ወማእከለ ሌሊት፤ ወይኩኑ ለትእምርታት፤ ወለአዝማናት፤ ወለመዋዕላት፤ ወለዓመታት ።	፲፬	እግዚአብሔርም አለ በሰማይ ጠፈር ውስጥ ብርሃናት ይሁኑ፤ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ፤ ቀኑንና ሌሊቱን ይለዩ ዘንድ፤ ለዘመን፤ ለቀናት፤ ለዓመታት ምልክት ይሆኑ ዘንድ ።

ወይኩኑ ለአብርሆ በጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር፤ ወኮነ ከማሁ።	፲፭	ለማብራት በሰማይ ጠፈር ይሁኑ፣ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ፣ እንዲሁም ሆነ።
ወገብረ እግዚአብሔር ክልኤተ ብርሃናተ ዐበይተ፤ ዘየዐቢ ብርሃን ከመ ይምልክ መዓልተ፤ ወዘይንእስ ብርሃን ከመ ይምልክ ሌሊተ ምስለ ከዋክብት።	፲፮	እግዚአብሔር ሁለቱን ታላላቅ ብርሃናት ፈጥሮ ከፍተኛው ብርሃን ቀኑን እንዲያበራ፣ ታናሹ ብርሃንም ከከዋክብት ጋር ሌሊቱን እንዲያበራ አደረገ። መዝ. ፻፴፭፥፯-፲።
ወሤሞሙ እግዚአብሔር በጠፈረ ሰማይ ከመ ያብርሁ ዲበ ምድር።	፲፯	እግዚአብሔር በሰማይ ጠፈር አኖራቸው፣ በምድር ላይ ያበሩ ዘንድ።
ወይኰንንዎሙ ለዐለት ወለሌሊት ወይፍልጡ ማእከለ ዐለት ወማእከለ ሌሊት፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ።	፲፰	መዓልትንና ሌሊትን ያበሩ ዘንድ፣ መዓልቱንና ሌሊቱንም ይለዩ ዘንድ፣ እግዚአብሔር መልካም እንደሆነ አየ።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ አርበዕተ ዕለተ።	፲፱	መሸም ጠባም አራት ቀን ሆነ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታውጽእ ማይ ዘይትሐወስ ዘበ መንፈሰ ሕይወት ወአዕዋፈ ዘይሠርሩ መልዕልተ ምድር ወመትሕተ ሰማይ፤ ወኮነ ከማሁ።	፳	እግዚአብሔርም ውኃይቱ የሚንቀሳቀሱትን፣ የሕይወት እስትንፋስ ያለውን ከምድር በላይ ከሰማይ በታች የሚበርሩ ወፎችን ታውጣ አለ፣ እንዲሁም ሆነ።
ወገብረ እግዚአብሔር አናብርተ ዐበይተ ወኵሎ ነፍሰ ሕይወት ዘይትሐወስ ዘአውጽአ ማይ በበዘመዱ ወኵሎ አዕዋፈ ዘይሠርሩ በበዘመዶሙ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ።	፳፩	እግዚአብሔር ታላላቅ አንበሪዎችን ውኃ ያወጣውን ተንቀሳቃሽ ሕያው ፍጥረት ሁሉ በየወገኑ፣ የሚበርሩ አዕዋፍን ሁሉ በየወገናቸው ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ።
ወባረኮሙ እግዚአብሔር ወይቤ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልኡ ለቀላይ፤ ወአዕዋፍኒ ይብዝኁ ውስተ ምድር።	፳፪	እግዚአብሔርም ብዙ ተባዙ፣ ባሕርንም ምሏት አለ፤ አዕዋፍም በምድር ይበዙ ዘንድ ባረካቸው።
ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ኃምስተ ዕለተ።	፳፫	መሸ፣ ጠባ አምስት ቀንም ሆነ።
ወይቤ እግዚአብሔር ለታውጽእ ምድር ዘመደ እንስሳ ወዘይትሐወስ ወአራዊተ ምድር በበዘመዶሙ፤ ወኮነ ከማሁ።	፳፬	እግዚአብሔር ምድር የእንስሳትን ወገን የሚንቀሳቀሰውንም የምድር አራዊትንም በየወገናቸው ታውጣ አለ፤ እንዲሁም ሆነ።
ወገብረ እግዚአብሔር እንስሳ በበዘመዱ ወኵሎ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር በበዘመዱ፤ ወአራዊተ ምድር በበዘመዶሙ፤ ወርእየ እግዚአብሔር ከመ ሠናይ።	፳፭	እግዚአብሔር እንስሳውን በየወገኑ፣ በምድር የሚንቀሳቀሰውንም ሁሉ በየወገኑ፣ የምድር አራዊትንም በየወገናቸው ፈጠረ፤ እግዚአብሔርም መልካም እንደሆነ አየ።
ወይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ፤ ከመ ይኲንን ዓሣተ ባሕር ወአራዊተ ምድር ወአዕዋፈ ሰማይ ወእንስሳሂ ወኵሎ ምድረ ወኵሎ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር።	፳፮	እግዚአብሔርም አለ፣ በመልካችን በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር፣ የባሕር ዓሣዎችን፣ የምድር አውሬዎችን፣ የሰማይ ወፎችን፣ እንስሳንም፣ ምድሩንም ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ይገዛ ዘንድ።
ወገብሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው በአምሳለ እግዚአብሔር፤ ተባዕተ ወአንስተ ገብሮሙ።	፳፯	እግዚአብሔርም ሰውን በእግዚአብሔር አምሳል ፈጠረው፣ ወንድና ሴትም አደረጋቸው።
ወባረኮሙ እግዚአብሔር ወይቤሎሙ፤ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወቅንይዋ፤ ወኰንንዎሙ ለዓሣተ ባሕር ወለአራዊተ ምድር ወለአዕዋፈ ሰማይ፤ ወለኵሉ እንስሳ ወለኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር።	፳፰	እግዚአብሔርም ባረካቸው፣ እንዲህም አላቸው፤ ብዙ ተባዙ ምድርንም ሙሏት፣ ግዟት፣ የባሕር ዓሣዎችንም የምድር አውሬዎችንም፣ የሰማይ ወፎችንም፣ እንስሳንም ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚኖረውንም ሁሉ ግዟቸው።
ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ ወሀብኩክሙ ኵሎ ሐመልማለ ማዕር ዘይዘርእ ወይበቍል በበዘርኡ ወትዘርእዎ ዲበ ኵሉ ምድር፤ ወኵሉ ዕፀ ዘሀሎ ውስቴቱ ዘርኡ ዘይዘርእ በበፍሬሁ ለክሙ ይኩንክሙ መብልዐ።	፳፱	እግዚአብሔርም አለ፤ የሚዘራውን በየዘሩ የሚበቅለውን፣ በምድር ሁሉ ላይ የምትዘሩትን የእኽል ፍሬ፣ ዘሩ በውስጡ የሚገኘውን፣ በየፍሬው የሚዘራውን ተክልም እነሆ ሰጠኋችሁ፣ ለእናንተ ምግብ ይሁናችሁ።
ወለኵሉ አራዊተ ምድር፤ ወለኵሉ አዕዋፈ ሰማይ ወለኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ዘበ መንፈሰ ሕይወት፤ ወኵሉ ሐመልማለ ማዕር ይኩንክሙ መብልዐ፤ ወኮነ ከማሁ።	፴	የምድር አውሬዎችም ሁሉ፣ የሰማይ ወፎችም ሁሉ፣ በምድር ላይ የሚኖረውም ሁሉ፣ ደመ ነፍስ ያለውም ሁሉ፣ የእኽል ቡቃያ ሁሉ ምግብ ይሁናችሁ፣ እንዲሁም ሆነ።
ወርእየ እግዚአብሔር ኵሎ ዘገብረ ከመ ጥቀ ሠናይ፤ ወኮነ ሌሊተ ወጸብሐ፤ ወኮነ ሳድስተ ዕለተ።	፴፩	እግዚአብሔር የፈጠረውን ፍጥረት ሁሉ እጅግ መልካም እንደሆነ አየ፤ መሸ ጠባ፣ ስድስት ቀንም ሆነ። መዝ. ፯፣ ፳፱።

ምዕራፍ ፪።		ምዕራፍ ፪።
ወተፈጸመ ሰማይ ወምድር ወኵሉ ዘውስቴቶሙ።	፩	ሰማይና ምድር ተከናወኑ፤ በውስጣቸው ያለውም ሁሉ፤ ዘዳ. ፬፥ ፲፱። መዝ. ፴፫፥ ፮።
ወፈጸመ እግዚአብሔር ገቢረ ግብሮ በሳድስ ዕለት፤ ወአዕረፈ እግዚአብሔር በሳብዕት ዕለት እምኵሉ ግብሩ።	፪	እግዚአብሔርም በ፮ ቀን ሥራውን ሠርቶ ጨረሰ፤ እግዚአብሔር በ፯ተኛው ቀን ከሥራው ሁሉ ዐረፈ፤ ዕብ. ፬፥ ፬።
ወባረካ እግዚአብሔር ለዕለት ሳብዕት ወቀደሳ እስመ ባቲ አዕረፈ እምኵሉ ግብሩ ዘአኀዘ ይግበር።	፫	እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ባረካት፤ ቀደሳት፤ ሊሠራው ከጀመረው ሥራ ሁሉ ዐርፎባታልና።
ዝንቱ ፍጥረተ ሰማይ ወምድር ዘአምአመ ኮነት ዕለት እንተ ባቲ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ።	፬	እግዚአብሔር ሰማይንና ምድርን መፍጠር ከጀመረበት ቀን ጀምሮ የሆነው የሰማይና የምድር አፈጣጠር ይህ ነው፤ ዘፍ. ፩፥ ፩።
ወኵሉ ሐመልማለ ሐቅል እምቅድመ ይኩን በምድር፤ ወኵሉ ሐመልማለ ምድር እምቅድመ ይብቊል፤ ወእምቅድመ ይትፈጠር እስመ ኢያዝነመ እግዚአብሔር ዲበ ምድር።	፭	የምድረ በዳ አዝርእት አትክልት ሁሉ በምድር ሳይፈጠር፤ የምድር አዝርእት አትክልትም ሁሉ ሳይበቅል አዳምም ሳይፈጠር እግዚአብሔር በዚህ ዓለም ዝናም አላዘነመም ነበር።
ወአልቦ ሰብእ ዘይትጌበራ ለምድር አላ ነቅዐ ማይ የዐርግ በሕቲቱ እምድር ወይሰቅያ ለየብስ።	፮	ምድርንም የሚያርሳት የሚቆፍራት አልነበረም፤ የውኃ ምንጭ ብቻ ከምድር ወጥቶ ደረቁን ያጠጣ ነበር እንጂ።
ወገብሮ እግዚአብሔር ለሰብእ እመሬተ ምድር ወነፍሐ በገጹ መንፈሰ ሕይወት ወኮነ እጓለ እመሕያው በመንፈሰ ሕይወት።	፯	እግዚአብሔርም ሰውን ከምድር አፈር ፈጠረው፤ በፊቱም የሕይወት እስትንፋስን እፍ አለበት፤ ሰውም በሕይወት እስትንፋስ ከበረ፤ መዝ. ፻፫፥ ፲፬። መክ. ፲፪፥ ፯።
ወተከለ እግዚአብሔር አምላክ ውስተ ኤዶም ገነተ መንገለ ጽባሕ፤ ወሤሞ ህየ ለእጓለ እመሕያው ዘገብሮ።	፰	እግዚአብሔር አምላክ በምሥራቅ በኩል በኤዶም ገነትን አዘጋጀ፤ የፈጠረው ሰውንም በገነት አኖረው።
ወአብቈለ ዓዲ እግዚአብሔር እምድር ኵሉ ዕፀ ዘሠናይ ለበሊዕ፤ ወሠናይ ለርእይ፤ ወዕፀ ሕይወትኒ ተክለ ማእከለ ገነት፤ ወዕፀኒ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናየ ወእኩየ።	፱	ዳግመኛም እግዚአብሔር ሊበሉት ሊያዩት ያማረ የተወደደ አትክልትን ሁሉ ከምድር አበቀለ፤ ዕፀ ሕይወትንም በገነት መካከል ተከለ፤ ክፉውን በጎውን የሚያስታውቀውን ዕፀንም። ራእ. ፪፥ ፯። ፳፪፥ ፪-፪።
ወፈለግ ይወፅእ እምቅድሜሁ ከመ ይሥቅያ ለገነት፤ ወእምህየ ይትፈለጥ ለአርባዕቱ መዓዝነ ዓለም።	፲	ገነትንም ያጠጣ ዘንድ ከፊት ለፊቱ ፈሳሽ ይወጣ ነበር፤ ከዚያም ወደ አራቱ መዓዝነ ዓለም ይከፈላል።
ስሙ ለአሐዱ ፈለግ ኤፌሶን፤ ውእቱ ዘየዐውድ ውስተ ኵሉ ምድረ ኤውላጦን፤ ወህየ ሀሎ ወርቅ።	፲፩	የአንዱ ወንዝ ስሙ ኤፌሶን ነው፤ እርሱ የኤውላጦንን ምድር ሁሉ የሚያጠጣ ነው፤ በዚያም ወርቅ አለ። ዘፍ. ፲፯፥ ፳፱። ፳፭፥ ፲፰።
ወወርቃ ለይእቲ ምድር ሠናይ፤ ወህየ ሀሎ ዕንቍ ዘየኀቱ ወዕንቍ ሐመልሚል።	፲፪	የዚያችም ምድር ወርቅ ጥሩ ነው፤ ከዚያ የሚያበራ ዕንቍ (ሉል) ዝንጉርጉር ዕንቍም ነበር። ዘፀ. ፳፰፥ ፯። ፴፱፥ ፯-፲፫። ፩ ዜና መዋ. ፳፱፥ ፰።
ወስሙ ለካልእ ፈለግ ግዮን፤ ወውእቱ ዘየዐውድ ኵሉ ምድረ ኢትዮጵያ።	፲፫	የሁለተኛውም ወንዝ ስሙ ግዮን ነው፤ እርሱም የኢትዮጵያን ምድር ዙሮ የሚያጠጣ ነው።
ወፈለግ ሣልስ ጤግሮስ፤ ውእቱ ዘየሐውድ ላዕለ ፋርስ፤ ወፈለግ ራብዕ ውእቱ ኤፍራጥስ።	፲፬	የሦስተኛውም ወንዝ ጤግሮስ ነው፤ ይህም ፋርስን ዙሮ የሚያጠጣ ነው፤ አራተኛውም ወንዝ ኤፍራጥስ ነው።
ወነሥኦ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው ዘገብረ፤ ወሤሞ ውስተ ገነት ከመ ይትገበራ ወይዕቀባ።	፲፭	እግዚአብሔርም የፈጠረውን ሰው ወስዶ በገነት አኖረው፤ ያርሳት ይቆፍራት ይጠብቃት ዘንድ።
ወአዘዞ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ እምኵሉ ዕፅ ዘሀሎ ውስተ ገነት ብላዕ።	፲፮	እግዚአብሔርም አዳምን እንዲህ ብሎ አዘዘው፤ በገነት ካለው ተክል ሁሉ ብላ።
ወእምዕፀ ዘያርኢ ወያሌቡ ሠናየ ወእኩየ ኢትብላዕ እምኔሁ፤ እስመ በዕለተ ትበልዕ እምኔሁ ሞተ ትመውት።	፲፯	ክፉውንና መልካሙን ከሚያስታውቀውን ዕፅ ግን አትብላ፤ ከእርሱ በበላህ ቀን ሞትን ትሞታለህና።
ወይቤ እግዚአብሔር ኢኮነ ሠናየ ለእጓለ እመሕያው ይንበር በሕቲቱ፤ አላ ንግበር ሎቱ ቢጸ ዘይረድኦ።	፲፰	እግዚአብሔርም ለሰው ብቻውን መኖር መልካም አይደለም፤ የሚረዳው ጓደኛ እንፍጠርለት እንጂ አለ።
ወገብረ እግዚአብሔር ዓዲ አራዊተ ገዳም እምድር ወኵሉ አዕዋፈ ሰማይ ወአምጽኦሙ ኀበ አዳም ከመ ይር	፲፱	ዳግመኛም እግዚአብሔር በምድረ በዳ አውሬዎችን ከምድር አስገኘ የሰማይ ወፎችንም ሁሉ አይቶ በማን

ኢይ ወምንተ ይሰምዮሙ ወኵሉ ዘሰመዮሙ አዳም ለለነ ፍስተ ሕይወት ውእቱ ይኩን ስሞሙ ።

ኛውም ስም ይጠራቸው ዘንድ ወደ አዳም አመጣቸው ፤ ሕያዋን ተንቀሳቃሾች አዳም ያወጣላቸው ስም ሁሉ መጠሪያ እንዲሆናቸው ነው ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፬ ።

፳ ወሰመየ አዳም ኵሉ አስማቲሆሙ ለእንስሳ ወለኵሉ አዕዋፈ ሰማይ ወለኵሉ አራዊተ ገዳም ፤ ወለአዳምሰ ኢተረክበ ሎቱ ረድኤቱ ዘከማሁ ።

አዳምም ለእንስሳ ለሰማይ ወፎችም ሁሉ ለምድረ በዳ አውሬዎችም ሁሉ ስማቸውን ሁሉ አወጣላቸው ፤ ለአዳም ግን እንደሱ ያለ ረዳት አልተገኘለትም ።

፳፩ ወአምጽአ እግዚአብሔር ድቃስ ላዕለ አዳም ወኖመ ፤ ወነሥአ እግዚአብሔር አሐደ እምዐፅመ ገቦሁ ወመልአ ሥጋ መከና ።

እግዚአብሔርም በአዳም እንቅልፍን አመጣበት ተኛ ፤ እግዚአብሔርም ከጐኑ ዐጥንት አንድ ዐጥንትን ነሣ ፤ በቦታውንም ሥጋ መላ ።

፳፪ ወነደቃ እግዚአብሔር ለይእቲ ዐፅመ ገቦ እንተ ነሥአ እምአዳም ወረሰያ ብእሲተ ወአምጽአ ኀበ አዳም ።

እግዚአብሔርም ይህችን ከአዳም ጐን የነሣትን ዐጥንት ቀረፀላት ፤ ሴት አደረጋት ፤ ወደ አዳምም አመጣት ።

፳፫ ወይቤ አዳም ዕቤሃ ፤ ዛቲ ዐፅም እምዐፅምየ ወሥጋ እምሥጋየ ለትኩነኒ ብእሲትየ እስመ እምታ ወጽአት ይእቲ ።

ያን ጊዜም አዳም ይህቺ ከዐጥንቴ ዐጥንት ፤ ከሥጋዬ ሥጋ ናት ፤ ሚስቴ ትሁነኝ አለ ፤ እርሷ ከባሏ ተገኝታለችና ። ዘፍ. ፳፱ ፡ ፲፬ ። መሳ. ፱ ፡ ፪ ። ፩ ቆሮ. ፲፩ ፡ ፰ ።

፳፬ ወበእንተ ዝንቱ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።

ስለዚህም ነገር ሰው እናት አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላል ፤ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ። መዝ. ፵፭ ፡ ፲ ።

፳፭ ወሀለዉ አዳም ወብእሲቱ ዕራቃኒሆሙ ወኢይትኀፈሩ።

አዳምና ሔዋንም ዕራቁታቸውን ነበሩ ፤ አይተፋፈሩም ነበር ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወአርዌ ምድርሰ ይጠበብ እምኵሉ አራዊተ ምድር ዘገብረ እግዚአብሔር ፤ ወይቤላ አርዌ ምድር ለብእሲት ምንትኑ ውእቱ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኢትብልዑ እምኵሉ ዕፀ ዘውስተ ገነት ።

የምድር እባብ ግን እግዚአብሔር ከፈጠራቸው ከምድረ በዳ አውሬዎች ሁሉ ይልቅ ይተነኰል ነበር ፤ የምድር እባብም ሔዋንን እግዚአብሔር በገነት ካሉ ዕንጨት ሁሉ አትብሉ ያላችሁ ለምንድር ነው አለቻት ። ማቴ. ፲ ፡ ፲፯ ። ፪ ቆሮ. ፲፩ ፡ ፫ ። ራእ. ፲፪ ፡ ፱ ። ፳፪ ፡ ፪ ።

፪ ወትቤሎ ብእሲት ለአርዌ ምድር እምዕፀ ዘይፈሪ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ንበልዕ ።

ሔዋንም የምድር እባብን በገነት ውስጥ ከሚያፈራው ዕንጨት እንበላለን አለቻት ።

፫ ወእምዕፀሰ ቢሐቱ ዘሀሎ ማእከለ ገነት ይቤለነ እግዚአብሔር ከመ ኢንብላዕ እምኔሁ ወከመ ኢንግሥሦ ከመ ኢንሙት ይቤ ።

በገነት መከከል ካለው ዛፍ ግን ከእሱ እንዳንበላ እንዳንነካውም እግዚአብሔር አዝዞናል ፤ እንዳንሞት ይሆን አለ ። ዘፍ. ፪ ፡ ፲፯ ።

፬ ወይቤላ አርዌ ምድር ለብእሲት አኮ ሞተ ዘትመውቱ ።

የምድር እባብም ሔዋንን እንዲህ አለቻት ፤ የምትሞቱስ አይደለም ።

፭ አላ እስመ የአምር እግዚአብሔር ከመ አመ ዕለተ ትበልዑ እምኔሁ ይትፈትሐ አዕይንቲክሙ ፤ ወትከውኑ ከመ እግዚአብሔር ወተአምሩ ሠናየ ወእኩየ ።

ከሱ በበላችሁ ቀን ዓይኖቻችሁ እንደሚከፈቱ እንደ እግዚአብሔርም እንደምትሆኑ ፤ መልካሙንና ክፉውን እንደምታውቁ እግዚአብሔር ያውቃልና ነው እንጂ ።

፮ ወርእየ ርእየት ብእሲት ከመ ሠናይ ዕፁ ለበሊዕ ወሠናይ ውእቱ ለርእይ ወሠናየ ያጤይቅ ፤ ነሥአት እምፍሬሁ ወበ ልዐት ፤ ወወሀበቶ ለብእሲሃ ምስሌሃ ወበልዐ ።

ሴቲቱም ዕንጨቱ ለመብላት የሚያስጐመጅ ሊያዩትም የሚያስደስት ፤ ዕውቀትን የሚገልጽ እንደሆነ በየች ጊዜ ከፍሬው ቈረጠችና በላች ፤ ለባሏም እንደእርሷ ሰጠችው በሉም ። ፩ ጢሞ. ፪ ፡ ፲፬ ።

፯ ወተፈትሐ አዕይንቲሆሙ ወአእመሩ ከመ ዕራቃኒሆሙ እሙንቱ ወኀደፉ ወሰፈዩ ቈጽለ በለስ ወገብሩ ሎሙ መዋርዕተ ።

የሁለቱም ዓይናቸው ተከፈተ ፤ እነሱ ዕራቁታቸውን እንደሆኑ አወቁና አፈሩ ፤ የበለስን ቅጠል ሰፍተው ለዕርቃናቸው መሸፈኛ አደረጉ ።

፰ ወሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር እንዘ ያንሶሱ ውስተ ገነት ፍና ሠርክ ፤ ወተኀብኡ አዳም ወብእሲቱ እምቅድመ እግዚአብሔር ማእከለ ዕፀዊሃ ለገነት ።

ማታ ጊዜም በገነት ውስጥ ሲመላለስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው አዳምና ሔዋን ከእግዚአብሔር ፊት በገነት ዛፎች መከከል ተሸሸጉ ።

፱ ወጸውዖ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ አይቴ ሀሎከ አዳም ።

እግዚአብሔርም አዳምን ጠርቶ አዳም ወዴት አለህ ፤ አለው ።

፲ ወይቤ አዳም ሰማዕኩ ቃለከ እንዘ ታንሶሱ ውስተ ገነት ወፈራህኩ እስመ ዕራቅየ አነ ወተኀባእኩ ።

አዳምም በገነት ውስጥ ስትመላለስ ቃልህን ሰምቼ ፈራሁ ዕራቁቴን ነኝና ተሸሸግሁ አለ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር መኑ አይድዐከ ከመ ዕራቅከ አንተ እምዕፅ ዘአዘዝኩከ ከመ ኢትብላዕ እምኔሁ በላዕከ።	፲፩	እግዚአብሔርም ዕራቁትህን እንደሆንክ ማን ነገረህ ፡ ከሱ እንዳትበላ ከዘዝኩህ ዕንጨት በላህን ፡ አለው ።
ወይቤ አዳም ብእሲት እንተ ወሀብከኒ ምስሌየ ትንበር ይእቲ ወሀበተኒ ወበላዕኩ ።	፲፪	አዳምም ከኔ ጋር ትኖር ዘንድ የሰጠኸኝ ሴት ሰጠችኝና በላሁ አለ ። ዘፍ. ፪ ፡ ፲፰ ። ኢዮብ ፴፩ ፡ ፴፫ ።
ወይቤላ እግዚአብሔር ለብእሲት ለምንት ገበርኪ ዘን ተ ፡ ወትቤ ብእሲት አርዌ ምድር አስፈጠተኒ ወበላዕኩ ።	፲፫	እግዚአብሔርም ሴቲቱን ይህን ለምን አደረግሽ ፡ አላት ፡ ሴቲቱም የምድር እባብ አሳተችኝና በላሁ አለች ። ዘፍ. ፫ ፡ ፩ ። ፪ ቆሮ. ፲፩ ፡ ፫ ። ፩ ጢሞ. ፪ ፡ ፲፬ ።
ወይቤላ እግዚአብሔር ለአርዌ ምድር እስመ ገበር ኪዮ ለዝንቱ ግብር ርግምተ ኩኒ እምኵሉ እንስሳ ወእ ምኵሉ አራዊተ ምድር ፡ ወበእንግድዓኪ ሑሪ ወመሬተ ብልዒ ኵሉ መዋዕለ ሕይወትኪ ።	፲፬	እግዚአብሔርም የምድር እባብን እንዲህ አላት ፡ ይህን ሥራ ሠርተሽዋልና ከምድር አውሬዎችና ከእንስሳት ሁሉ ተለይተሽ የተረገምሽ ሁኚ ፡ በደረትሽ ሂጂ ፡ በሰሽበት ዘ መን ሁሉ አፈርን ብዪ ።
እስተፃርር ማእከሌኪ ወማእከለ ብእሲት ፡ ማእከለ ዘር እኪ ወማእከለ ዘርአ ፡ ውእቱ ለይዕቀብ ርእሰኪ ፡ ወአን ቲኒ ዕቀቢ ሰኰናሁ ።	፲፭	በአንቺና በሴቲቱ መካከል ጥልን እፀናለሁ ፡ በዘርሽና በዘሩ መካከልም እርሱ ራስሽን ይጠብቅ ፡ አንቺም ሰኰና ውን ጠብቂ ።
ወለብእሲትኒ ይቤላ እግዚአብሔር አብዝኆ አበዝኆ ለኀዘንኪ ወለሥቃይኪ ፡ ወበፃዕር ለዲ ወወሊደኪ ኀበ ምትኪ ይኩን ምግባእኪ ፡ ወውእቱ ይቀንይኪ ።	፲፮	እግዚአብሔርም ሴቲቱን ኀዘንሽን ሥቃይሽን የብዙ ብዙ አደርገዋለሁ ፡ በምጥ ውለጂ ፡ ወልደሽም መመለሻሽ ወደ ባልሽ ይሁን ፡ እርሱ ይግዛሽ አላት ።
ወለአዳምኒ ይቤሎ እግዚአብሔር እስመ ሰማዕከ ቃለ ብእሲትከ ወበላዕከ እምውእቱ ዕፅ ዘአዘዝኩከ ከመ ኢት ብላዕ እምኔሁ ፡ ርግምተ ትኩን ምድር በተግባርከ ፡ ወበፃ ዕር ብላዕ ኵሎ መዋዕለ ሕይወትከ ።	፲፯	አዳምንም እግዚአብሔር እንዲህ አለው ፡ የሚስትህን ቃል ሰምተህ ከእሱ እንዳትበላ ካዘዝኩህ ዕፅ በልተሃልና ምድር በሥራህ የተረገመች ትሁን ፡ በሕስህበት ዘመን ሁ ሉም በፃር ብላ ።
አሥዋከ ወአሜከላ ይብቍልከ ፡ ወብላዕ ሣዕረ ገዳም ።	፲፰	እሾኽ አሜከላ ይብቀልብህ ፡ በምድረ በዳ ያለ እኽል ንም ብላ ።
ወበሐፈ ገጽከ ብላዕ ኀብስተከ እስከ ትገብእ ውስተ መ ሬት እንተ እምኔሃ ወፃእከ ፡ እስመ መሬት አንተ ወውስተ መሬት ትገብእ ።	፲፱	አንተ መሬት ነህና ወደ መሬትም ትመለሳለህና ፡ ከዚ ወደ ተገኘህበት ወደ መሬት እስክትመለስ ድረስ እንጀራ ህን ጥረህ ግረህ ብላ አለው ። ዘፍ. ፪ ፡ ፯ ። ኢዮ. ፴፬ ፡ ፲፭ ። መዝ. ፻፬ ፡ ፳፱ ። መክ. ፲፫ ፡ ፳ ።
ወሰመየ አዳም ስማ ለብእሲቱ ሔዋን ፡ እስመ ይእቲ እሞሙ ለሕያዋን ።	፳	አዳምም የሚስቱን ስም ሔዋን አለው ፡ የሕያዋን ሁሉ እናት ናትና ።
ወገብረ እግዚአብሔር ለአዳም ወለብእሲቱ አልባሰ ዘማ እስ ወአልበሶሙ ።	፳፩	እግዚአብሔር ለአዳምና ለሔዋን የቍርበትን ልብስ አዘጋጅቶ አለበሳቸው ።
ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ አዳም ኮነ ከመ አሐዱ እም ኔነ ያእምር ሠናየ ወእኩየ ፡ ወይእዜኒ ዮጊ ያሌዕል እዴሁ ወይነሥእ እምዕፀ ሕይወት ወይበልዕ ወየሐዩ ለዓለም ።	፳፪	እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ፡ ክፉና በጎን ያውቅ ዘንድ እነሆ አዳም ከኛ እንደ አንዱ ሆነ ፡ አሁንም ወይም እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ ከዕፀ ሕይወት ቈርጦ በልቶ ዘለዓ ለም ይኖር ይሆናል ። ዘፍ ፫ ፡ ፭ ። ፪ ፡ ፱ ።
ወአውፅኦ እግዚእ እግዚአብሔር ለአዳም እምገነተ ተ ድላ ከመ ይትገበራ ለምድር እንተ እምኔሃ ወፅአ ወአኅ ደሮ ቅድመ ገነተ ትፍሥሕት ።	፳፫	ጌታ እግዚአብሔርም ከእዚ የተገኘበትን ምድርን ያርስ ይቈፍር ዘንድ አዳምን ከተድላ ገነት አወጣው ፡ በተድላ ገነት ፊት ለፊትም አኖረው ።
ወአዘዞሙ ለኪሩቤል ወለሱራፌል ዘውስተ እደዊሆሙ ሰይፈ እሳት እንተ ትትመየጥ ከመ ይዕቀቡ ፍኖተ ዕፀ ሕይወት ።	፳፬	የምታብለጨልጭ የእሳት ሰይፍ በእጃቸው ያለች ኪሩ ቤልና ሱራፌልንም የዕፀ ሕይወት መንገድን ይጠብቁ ዘንድ አዘዛቸው ። ዘፍ. ፪ ፡ ፰ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ወአእመራ አዳም ለሔዋን ብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደቶ ለቃየል ፡ ወትቤ አጥረይኩ ብእሴ ዘእግዚአብሔር ።	፩	አዳምም ሚስቱን ሔዋንን አወቃት ፡ ፀንሳ ቃየልንም ወለደችው ፡ "እግዚአብሔር የሰጠንን ልጅ ገንዘብ አደ ረግን" አለች ።
ወደገመት ወወለደቶ ለአቤል እኁሁ ፡ ወኮነ አቤል ኖላዌ አባግዕ ፡ ወቃየልሰ ኮነ መስተገብረ ምድር ።	፪	ዳግመኛም ወንድሙ አቤልን ወለደችው ፡ አቤልም በጎ ችን የሚጠብቅ ሆነ ፡ ቃየል ግን ምድርን የሚያርስ የሚ ቈፍር ሆነ ።

ወከነ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አምጽአ ቃየል እምነ ፍሬ ምድር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ።	፫	ከብዙ ዘመን በኋላ እንዲህ ሆነ ቃየል ከምድር ፍሬ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀረበ ።
ወአቤልኒ አምጽአ መሥዋዕተ እምበኵረ አባግዒሁ ወእምስቡሐኒሆሙ፡ ወነጸረ እግዚአብሔር ላዕለ አቤል ወላዕለ መሥዋዕቱ ።	፬	አቤልም ከበጎቹ መጀመሪያ የተወለደውን ከሰቡትም መሥዋዕት አቀረበ፡ እግዚአብሔርም ወደ አቤልና ወደ መሥዋዕቱ አየ ። ዘኁ. ፲፰፡ ፲፯ ። ዕብ. ፲፩፡ ፱ ።
ላዕለ ቃየልሰ ወላዕለ መሥዋዕቱ ኢነጸረ፡ ወአኅዘኖ ለቃየል ጥቀ ወወድቀ ገጹ ።	፭	ወደ ቃየልና ወደ መሥዋዕቱ ግን አላየም፡ ቃየልንም እጅግ አሳዘነው ፊቱም ጠቈረ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃየል ለምንት ተኅዝን ወለምንት ወድቀ ገጽከ ።	፮	እግዚአብሔርም ቃየልን ለምን ታዝናለህ፤ ፊትህስ ለምን ጠቈረ፤ አለው ።
አኮ በጽድቅ ዘአምጻእከ ሊተ፡ ወርቱዕሰ በጽድቅ ታምጽእ ሊተ፡ አበስከ አንከ አርምም ወኀቤከ ምግባኢሁ ለእኁከ ወአንተ ትኬንኖ ።	፯	ያቀረብክልኝ በእውነት አይደለም ነገር ግን በእውነት ታቀርብልኝ ዘንድ ይገባህ ነበር፡ በደልህ እንግዲህስ ዝም በል፡ ያ ወንድምህም መመለሻው ወደ አንተ ነው፡ አንተ ትገድለዋለህ ።
ወይቤሎ ቃየል ለአቤል እኁሁ ነዓ ንሑር ሐቅለ፡ ወከነ እንዘ ሀለዉ ገዳመ ተንሥአ ቃየል ላዕለ አቤል እኁሁ ወቀተሎ ።	፰	ቃየልም ወንድሙን አቤልን ና ወደ ምድረ በዳ እንሂድ አለው፡ በምድረ በዳም ሳሉ እንዲህ ሆነ፡ ቃየል በወንድሙ በአቤል ላይ ተነሥቶ ገደለው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለቃየል አይቴ ውእቱ አቤል እኁከ፡ ወይቤሎ ቃየል ኢየአምር በኑ አነ ዐቃቢሁ ለአቤል እኁየ ።	፱	እግዚአብሔርም ቃየልን አቤል ወንድምህ ወዴት ነው፤ አለው፡ ቃየልም አላውቅም፡ በውኑ እኔ የወንድሜ ጠባቂ ነኝ! አለው ። ዮሐ. ፰፡ ፵፬ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ምንተ ገበርከ ቃየል፡ ቃለ ደሙ ለአቤል እኁከ በጽሐ ኀቤየ እምድር ።	፲	እግዚአብሔርም እንዲህ አለው፡ ቃኤል ምን አድርገሃል፤ የወንድምህ የአቤል ደም ጩኸት ከምድር ወደኔ ደርሷል ።
ወይእዜኒ ርግምተ ትኩን ምድር እንተ አብቀወት አፉሃ ከመ ትስተይ ደሞ ለእኁከ እምእዴከ ።	፲፩	አሁንም በእጅህ የፈሰሰውን የወንድምህን ደም ትጠጣ ዘንድ አፍዋን የከፈተች ምድር የተረገመች ትሁን ።
እስመ ትትጌበራ አንተ ወኢትዌስከ ከመ ተሀብከ ኀይለ፡ ርዑደ ወድንጉፀ ኩን ላዕለ ምድር ።	፲፪	አንተ ታርሳታለህና ጕልበትን ትሰጥህ ዘንድ አትጨምርም፡ በምድር ላይ ፈሪ ቀበዝባዛ ሁን ።
ወይቤሎ ቃየል ለእግዚአብሔር ተዐቢኑ ኃጢአትየ ዘእምትትኅደግ ሊተ ።	፲፫	ቃየልም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው፡ ኃጢአቴ ታላቅ ናትን፤ ልትሠረይልኝ ሲገባት ።
ወናሁ ታወፅአኒ እምድር ወእምቅድመ ገጽከ እትኀባእ ወእከውን ርዑደ ወድንጉፀ በዲበ ምድር ወኵሉ ዘረከበኒ ይቀትለኒ ።	፲፬	እነሆ ከምድር ታሳድደኛለህ፡ ከፊትህስ እሠወራለሁን፤ በምድር ላይ ድንጉፅ ቀበዝባዛ እሆናለሁ፡ ያገኘኝም ሁሉ ይገድለኛል ። ዘፍ. ፱፡ ፮ ። ፪ ነገ. ፲፫፡ ፴፫ ። ነገ. ፴፬፡ ፳ ። መዝ. ፺፩፡ ፲፬ ። ኤር. ፶፪፡ ፫ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አኮ ከማሁ፡ ኵሉ ዘቀተሎ ለቃየል ሰብዓተ በቀለ ያቀውም፡ ወገብረ እግዚአብሔር ተአምረ ለቃየል ከመ ኢይቅትሎ ኵሉ ዘረከቦ ።	፲፭	እግዚአብሔርም እንዲህ አይደለም፡ ቃየልን የገደለው ሰው ሁሉ ሰባት ዕፅፍ ፍዳ ይቀበላል አለው፡ እግዚአብሔርም ቃየልን ያየው ሁሉ እንዳይገድለው ምልክት አደረገለት ።
ወወፅአ ቃየል እምቅድመ ገጸ እግዚአብሔር ወኀደረ ውስተ ምድረ ፋይድ ዘአንጻረ ኤዶም ።	፲፮	ቃየልም ከእግዚአብሔር ፊት ወጣ፡ በኤዶም አንጻር ባለችው በምድረ ፋይድ ኖረ ።
ወአእመራ ቃየል ለብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደቶ ለሄኖኅ፡ ወሐነፀ ሀገረ ወሰመያ ለይእቲ ሀገር በስመ ወልዱ ሄኖኅ ።	፲፯	ቃየልም ሚስቱን አወቃት፤ ፀነሰች ሄኖኅንም ወለደች፡ አገር ቈረቈረ ያችንም አገር በልጁ ስም ሄኖኅ ብሎ ጠራት ።
ወሄኖኅ ወለዶ ለጋይዳድ፡ ወጋይዳድ ወለዶ ለሜኤል፡ ወሜኤል ወለዶ ለማቱሳላ፡ ወማቱሳላ ወለዶ ለላሜህ ።	፲፰	ሄኖኅም ጋይዳድን ወለደው፡ ጋይዳድም ሜኤልን ወለደው፡ ሜኤልም ማቱሳላን ወለደው፡ ማቱሳላም ላሜህን ወለደው ።
ወነሥአ ላሜህ ለርእሱ ክልኤ አንስትያ ስማ ለአሐቲ ሐዳ፡ ወስማ ለካልእታ ሲላ ።	፲፱	ላሜህም ለራሱ ሁለት ሚስቶችን አገባ፡ የአንዲቱ ስሟ ሐዳ ይባላል፡ የሁለተኛዪቱ ስሟ ሲላ ይባላል ።
ወወለደቶ ሐዳ ለዮሴድ፡ ወውእቱ ኮነ አቡሆሙ ለእለ የኀድሩ ውስተ አዕጻዳተ ኖሎት እንስሳ ።	፳	ሐዳም ዮሴድን ወለደችው፡ እሱም የከብት እረኞች በሚኖሩበት ለሚኖሩት ዘላኖች አባት ሆነ ።

ወስመ እኁሁ ኢዮቤል ፡ ወውእቱ አርአየ ማኅሌተ ወመሰንቆ ።	፳፩	የወንድሙም ስም ኢዮቤል ይባላል ፡ እሱም ዘፈንና መሰንቆ መምታትን አስተማረ ።
ወሲላሂ ወለደቶ ለቶቤል ወውእቱ ኮነ ነሀቤ ብርት ወኃፂን ፡ ወእኅቱ ሎቱ ኖሂም ስማ ።	፳፪	ሲላም ቶቤልን ወለደችው ፡ እሱም ብረትና ናስን የሚሠራ ሆነ ፡ የእኅቱም ስሟ ኖሂም ይባላል ።
ወይቤሎን ላሜህ ለአንስቲሁ ሐዳ ወሲላ ስምዓኒ ቃልየ አንስትየየ ወአፅምዓኒ ነገርየ ፡ እስመ ብእሴ ቀተልኩ በቍስልየ ወወሬዛ በጸልእየ ።	፳፫	ላሜህም ሚስቶቹን ሐዳንና ሲላን እንዲህ አላቸው ፡ ሚስቶቼ ፤ ቃሌን ስሙኝ ነገሬንም አዳምጡኝ ፡ በቍስሌ ሰውን ፡ በስብራቴ ጐልማሳውን ገድያለሁና ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፳፭ ።
እስመ ስብዓ ይትቤቀሉ በቃየል ፡ ወበላሜህሰ ስብዐ ለለ ስብዕ ።	፳፬	በቃየል ሰባት ዕፅፍ ይበቀላሉና ፡ በላሜህ ግን ሰባት ጊዜ ሰባት ይሆናል ። ዘፍ. ፬ ፡ ፲፭ ።
ወአእመራ አዳም ካዕበ ለብእሲቱ ወፀንሰት ወወለደት ሎቱ ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሴት ፡ እንዘ ትብል አንሥአ ሊተ እግዚአብሔር እግዚእየ ዘርአ ካልአ ህየንተ አቤል ዘቀተሎ ቃየል ።	፳፭	አዳምም ዳግመኛ ሚስቱን አወቃት ፀነሰች ፡ ወንድ ልጅም ወለደች ፡ ስሙንም ሴት አለችው ፡ ቃየል ስለ ገደለው ስለ አቤል ፈንታ ጌታዬ እግዚአብሔር ሌላ ልጅ ተክልኝ ስትል ። ዘፀ. ፲፰ ፡ ፬ ።
ወሴትሂ ወለደ ወልደ ወሰመየ ስሞ ሄኖስ ፡ ወውእቱ ዘአኀዘ ከመ ይጼውዕ ስመ እግዚአብሔር ።	፳፮	ሴትም ወንድ ልጅ ወለደ ስሙንም ሄኖስ አለው ፡ እሱም የእግዚአብሔርን ስም ሊጠራ የጀመረ ነው ።
ምዕራፍ ፭ ።		ምዕራፍ ፭ ።
ዝ መጽሐፈ ፍጥረተ እጓለ እመሕያው ፡ ወበዕለተ አመ ገብሮ እግዚአብሔር ለአዳም በአምሳለ እግዚአብሔር ገብሮሙ ተባዕተ ወአንስተ ወባረኮሙ ።	፩	ይህ የሰው የመፈጠሩ መጽሐፍ ነው ፡ እግዚአብሔር አዳምን በእግዚአብሔር አምሳል በፈጠረው ቀን ወንድና ሴት አደረጋቸው ፡ ባረካቸውም ።
ወሰመየ ስሞ አዳም በዕለተ እንተ ባቲ ፈጠሮሙ ።	፪	በፈጠራቸው ቀን አዳም ብሎ ጠራው ።
ወሐይወ አዳም ፪፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ዘከመ ራእዩ ወዘከመ አምሳሊሁ ወሰመየ ስሞ ሴት ።	፫	አዳምም ፪፻፴ ዓመት ኖረ ፡ በመልክ የሚመስለውን ልጅ ወለደ ፡ ስሙንም ሴት አለው ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፭ ።
ወኮነ መዋዕሊሁ ለአዳም ዘሐይወ እምድኅረ ወለዶ ለሴት ፯፻ ክረምተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፬	ሴትንም ከወለደው በኋላ አዳም የኖረው ዘመን ፯፻ ዓመት ሆነ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችን ወለደ ። ዘፍ. ፭ ፡ ፴፪ ። ፩ ዜና. ፩ ፡ ፬ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለአዳም ፱፻ወ፴ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፭	የአዳም ዘመኑ ሁሉ ፱፻፴ ዓመት ሆነ ፡ ሞተም ። ዘፍ. ፫ ፡ ፲፱ ።
ወሐይወ ሴት ፪፻ወ፭ ዓመተ ወወለዶ ለሄኖስ ።	፮	ሴትም ፪፻፭ ዓመት ኖረ ፡ ሄኖስንም ወለደው ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፮ ፡
ወሐይወ ሴት እምድኅረ ወለዶ ለሄኖስ ፯፻ወ፯ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፯	ሄኖስንም ከወለደ በኋላ ሴት ፯፻፯ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሴት ፱፻፲ወ፪ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፰	የሴትም መላ ዘመኑ ፱፻፲፪ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ሄኖስ ፻ወ፺ ዓመተ ወወለዶ ለቃይናን ።	፱	ሄኖስም ፻፺ ዓመት ኖረ ፡ ቃይናንንም ወለደው ።
ወሐይወ ሄኖስ እምድኅረ ወለዶ ለቃይናን ፯፻፲ወ፭ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲	ቃይናንንም ከወለደ በኋላ ፡ ሄኖስ ፯፻፲፭ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሄኖስ ዘሐይወ ፱፻ወ፭ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፩	ሄኖስ የኖረው መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፭ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ቃይናን ፻ወ፸ ዓመተ ወወለዶ ለመላልኤል ።	፲፪	ቃይናንም ፻፸ ዓመት ኖረ ፡ መላልኤልንም ወለደው ።
ወሐይወ ቃይናን እምድኅረ ወለዶ ለመላልኤል ፯፻ወ፵ ዓመተ ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲፫	መላልኤልንም ከወለደው በኋላ ቃይናን ፯፻፵ ዓመትን ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለቃይናን ፱፻ወ፲ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፬	የቃይናንም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፲ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ መላልኤል ፻፷ወ፭ ዓመተ ወወለዶ ለያሬድ ።	፲፭	መላልኤልም ፻፷፭ ዓመት ኖረ ፡ ያሬድንም ወለደው ።
ወሐይወ መላልኤል እምድኅረ ወለዶ ለያሬድ ፯፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ።	፲፮	መላልኤልም ያሬድን ከወለደው በኋላ ፯፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችን ወለደ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለመላልኤል ፰፻፺ወ፭ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፲፯	የመላልኤልም መላ ዘመኑ ሁሉ ፰፻፺፭ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ያሬድ ፻፷ወ፪ ዓመተ ፡ ወወለዶ ለሄኖክ ።	፲፰	ያሬድም ፻፷፪ ዓመት ኖረ ፡ ሄኖክንም ወለደው ። ይሁ. ፩ ፡ ፲፬ ።

፲፱ ወሐይወ ያሬድ እምድኅረ ወለዶ ለሄኖክ ፰፻ ዓመተ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።

ያሬድም ሄኖክን ከወለደ በኋላ፡ ፰፻ ዓመት ኖረ፤ ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችንም ወለደ።

፳ ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለያሬድ ፱፻፷ወ፪ ዓመተ፡ ወሞተ።

ያሬድም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፷፪ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።

፳፩ ወሐይወ ሄኖክ ፻፷ወ፭ ዓመተ፡ ወወለዶ ለማቱሳላ።

ሄኖክም ፻፷፭ ዓመት ኖረ፤ ማቱሳላንም ወለደው።

፳፪ ወአሥመሮ ሄኖክ ለእግዚአብሔር፡ ወሐይወ ሄኖክ እምድኅረ ወለዶ ለማቱሳላ ፪፻ ዓመተ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።

ሄኖክም እግዚአብሔርን አገለገለው፤ ማቱሳላንም ከወለደው በኋላ ሄኖክ ፪፻ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ። ዘፍ. ፭፡ ፳፬። ፮፡ ፱።

፳፫ ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለሄኖክ ፫፻፷ወ፭ ዓመተ።

የሄኖክ መላ ዘመኑ ሁሉ ፫፻፷፭ ዓመት ሆነ።

፳፬ ወአሥመሮ ሄኖክ ለእግዚአብሔር ወኢተረክበ፡ እስመ እግዚአብሔር ኀብአ።

ሄኖክም እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው፤ እግዚአብሔር ሠውሮታልና አልተገኘም። ፪ ነገ ፪፡ ፲፩። ዕብ. ፲፩፡ ፭።

፳፭ ወሐይወ ማቱሳላ ፻፹ወ፯ ዓመተ፡ ወወለዶ ለላሜህ።

ማቱሳላም ፻፹፯ ዓመት ኖረ፤ ላሜህንም ወለደው።

፳፮ ወሐይወ ማቱሳላ እምድኅረ ወለዶ ለላሜህ ፯፻፹ወ፪ ዓመተ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።

ላሜህንም ከወለደው በኋላ ማቱሳላ ፯፻፹፪ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ።

፳፯ ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለማቱሳላ ፱፻፷ወ፱ ዓመተ፡ ወሞተ።

የማቱሳላንም መላ ዘመኑ ሁሉ ፱፻፷፱ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።

፳፰ ወሐይወ ላሜህ ፻፹ወ፰ ዓመተ ወወለደ ወልደ።

ላሜህም ፻፹፰ ዓመት ኖረ፤ ወንድ ልጅም ወለደ።

፳፱ ወሰመዮ ስሞ ኖኅ፡ ወይቤ ዝንቱ ሀለዎ ያዕርፈነ እምቅኔየ ወእምኃዘንየ ዘእምንዳቤየ ወእምድር እንተ ረገማ እግዚአብሔር።

ስሙንም ኖኅ አለው፤ ከድካሜ በእጄ ከመጣሁት ኀዘን እግዚአብሔር ከረገማት ምድርም ያሳርፈኛል ብሎ። ዘፍ. ፫፡ ፲፯-፲፱።

፴ ወሐይወ ላሜህ እምድኅረ ወለዶ ለኖኅ ፭፻፺ወ፭ ዓመተ፡ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ።

ኖኅንም ከወለደው በኋላ ላሜህ ፭፻፺፭ ዓመት ኖረ፤ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ።

፴፩ ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለላሜህ ፯፻፶ወ፫ ዓመተ፡ ወሞተ።

የላሜህ መላ ዘመኑ ሁሉ ፯፻፶፫ ዓመት ሆነ፤ ሞተ።

፴፪ ወኮኖ ለኖኅ ፭፻ ዓመተ፡ ወወለደ ኖኅ ፫ ደቂቀ፡ ዘውእቶሙ ሴም፡ ወካም፡ ወያፌት።

ለኖኅም ፭፻ ዓመት ሆነው፤ ኖኅም ፫ ልጆችን ወለደ፤ እነሱም ሴም፡ ካም፡ ያፌት፡ ናቸው። ዘፍ. ፲፡ ፩።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወኮነ ሰበ አኀዙ ይብዝኁ ደቂቀ ሰብእ በዲበ ምድር ተወልዳ ሎሙ አዋልድ ላህያት።

የሰው ልጆች በምድር ላይ መብዛት በጀመሩ ጊዜ እንዲህ ሆነ፤ መልከ መልካም ቈነጃጅት ተወለዱላቸው።

፪ ወሰበ ርእዩ ደቂቀ እግዚአብሔር ከመ ሠናያት እማንቱ አዋልደ ሰብእ፡ ነሥኡ ሎሙ እንስትያ እምእለ ኀረዩ።

የእግዚአብሔር ልጆችም የሰው ሴቶች ልጆች መልከ መልካሞች እንደሆኑ በዩ ጊዜ ከመረጧቸው ለያንዳንዳቸው ሴቶችን ወሰዱ። ዘዳ. ፯፡ ፫-፬። ኢዮ. ፩፡ ፮። ፪፡ ፩።

፫ ወይቤ እግዚአብሔር ኢይነብር መንፈስየ ላዕለ እጓለ እመሕያው ለዓለም እስመ ዘሥጋ እሙንቱ፡ ወይኩን መዋዕሊሆሙ ፻ወ፳ ዓመተ።

እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ መንፈሴ በሰው ላይ ለዘላለም አይኖርም ሥጋውያን ናቸውና፤ ዘመናቸውም ፻፳ ዓመት ይሁን። መዝ. ፸፯፡ ፴፱። ገላ. ፭፡ ፲፯።

፬ ወሀለዉ እለ ያርብሕ በእማንቱ መዋዕል ውስተ ምድር፡ ወእምድኅሬሁኒ ሰበ ቦኡ ደቂቀ እግዚአብሔር ኀበ አዋልደ ሰብእ ወለዳ ሎሙ፡ ወእሙንቱኒ ኮኑ እለ ያርብሕ እለ እምፍጥረተ ዓለም እደው እለ አስሙዩ ስሙ።

በዚያ ወራት በምድር ላይ አርበኞች ነበሩ፤ ከዚያ በኋላ ደግሞ የእግዚአብሔር ልጆች ወደ ሰው ልጆች በገቡ ጊዜ ወለዱላቸው፤ እነሱም አርበኞች ከቀድሞ ጀምሮ ስማቸውን ያስጠሩ ጀግኖች ሆኑ።

፭ ወሰበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ በዝኀ እከዮሙ ለእጓለ እመሕያው ላዕለ ምድር ወበኵሉ ጊዜ ውስተ እኪት ወኵሉ ሕሊናሆሙ ውስተ እከይ እምንእሶሙ በኵሉ መዋዕሊሆሙ።

እግዚአብሔርም የሰው ልጆች ኃጢአት በምድር ላይ እንደበዛ በየጊዜውም ወደ ክፋት እንደሚሄዱ ከሕፃንነታቸውም ጀምሮ ባለ በዘመናቸው ሁሉ ሐሳባቸው ወደ ክፋት እንደሚያዘነብል በየ ጊዜ።

፮ ወነስሐ እግዚአብሔር እስመ ገብሮ ለእጓለ እመሕያው ላዕለ ምድር።

ሰውን በምድር ላይ ስለ ፈጠረው እግዚአብሔር ተፀፀተ።

፯ ወሐለየ ወይቤ እግዚአብሔር እደመስሶ ለእጓለ እመሕያው ዘገበርክዎ እምገጸ ምድር እምሰብእ እስከ እንስሳ ወአራዊት ወአዕዋፈ ሰማይ ወዘይትሐወስ፡ እስመ ነሳሕኩ ዘገበርክዎ።

እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ አሰበ የፈጠርኩትን ሰው ከምድር ገጽ እደመስሰዋለሁ፤ ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳ ድረስ አራዊትን ወፎችን የሚንቀሳቀሰው ሳይቀር ስለ ፈጠርኩት ተፀፅቻለሁና።

ወኖኅሰ ረከበ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፰	ኖኅ ግን በእግዚአብሔር ፊት በለሟልነትን አገኘ ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፲፱ ። ዘፀ ፴፫ ፡ ፲፪ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፴ ። ዮሐ. ፮ ፡ ሟ፯ ።
ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለኖኅ ወብእሲ ጻድቅ ውእቱ ወፍጹም ፡ ወእምልደቱ አሥመሮ ለእግዚአብሔር ።	፱	የኖኅም ፍጥረቱ እንዲህ ነው ፡ ጻድቅ ሰው ፍጹም ነበር ከመወለዱ ጀምሮ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፱ - ፳፬ ። ሕዝ ፲፬ ፡ ፲፬ - ፳ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፡ ፭ ።
ወወለደ ኖኅ ፫ ደቂቀ ሴም ፡ ወካም ፡ ወያፌት ።	፲	ኖኅም ፫ ልጆችን ወለደ ሴም ፡ ካም ፡ ያፌት ።
ወማሰነት ምድር በቅድመ እግዚአብሔር ወመልአት ዐመፃ ።	፲፩	ምድርም በእግዚአብሔር ፊት ተበላሸች ፡ ኃጢአትንም ተመላች ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፩ ። መዝ. ፲፬ ፡ ፪ ። ፺፫ ፡ ፪ - ፫ ።
ወርእየ እግዚአብሔር ለምድር ከመ ማሰነት ወከመ አማሰኑ ፍኖቶሙ በዲበ ምድር ኵሉ ዘሥጋ ።	፲፪	እግዚአብሔርም ምድርን እንደተበላሸች አያት ፡ ሥጋ የለበሱ ሁሉ ሥራቸውን በምድር ላይ እንዳበላሹ አየ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር አምላኩ ለኖኅ ጊዜሁ ለእጓለ እመሕያው በጽሐ ቅድሜየ እስመ መልአ ዐመፃ ዲበ ምድር እምኔሆሙ ፡ ወናሁ አነ አደመስሶሙ እምድር ።	፲፫	እግዚአብሔር አምላኩ ኖኅን እንዲህ አለው ፡ የሰው ጊዜው በፊቴ ደረሰ ፡ ከእነሱ የተነሣ በምድር ላይ ኃጢአት በዝቶአልና እነሆ እኔም ከምድር አጠፋቸዋለሁ ። ሕዝ. ፯ ፡ ፪ ። ፫ ፡ ፯ ።
ወግበር ለከ ታቦተ እንተ ዕፀ ርብዕተ ወትቀብእ እንተ ውስጣ ወእንተ አፍአሃኒ በፒሳ ።	፲፬	አራት መዓዝን አድርገህ ላንተ የዕንጨት መርከብን ሥራ ፡ አዳራዋንና ውስጧንም የዶሮ ማር ሙጫ ቅባት አለው ።
ወከመዝ ትገብራ ፫፻ተ በእመት ኑኃ ፡ ወ፶ በእመት ርኅባ ፡ ወ፴ በእመት ቆማ ።	፲፭	አቈልቋይዋን ፫፻ ፡ ወርድዋንም ፶ ፡ ቁመትዋን ፴ ክንድ አድርገህ ሥራት አለው ።
ወመስከተ ግበር ለይእቲ ታቦት ፡ ወሰበ በጽሐት ለተፈጽሞ አሐቲ እመት እንዘ ትትረፍ ግበር ሆየ ኆኅተ ውስተ ገበሃ ወግበር ላቲ መዓርጋተ ተጽራሐ ወተሥላሰ ግበር ።	፲፮	ለዚያችም መርከብ መስኮት አውጣላት ፡ አንዲት ክንድ ስትቀር ለመጨረስም በደረሰች ጊዜ በዚያ የጕድን ደጃፍ አውጣላት ፡ የአዳራሽነትዋ እርከንን ሥራላት ሦስት ክፍል አድርገህ ሥራት ።
ወናሁ አነ አመጽእ ማየ አይኅ በዲበ ምድር ወእደመስስ ኵሉ ዘሥጋ ዘበ መንፈሰ ሕይወት ዘሀሎ ላዕለ ምድር ፡ ወዘሀሎ መትሕተ ሰማይ ወይመውት ኵሉ ዘሥጋ ።	፲፯	እነሆ እኔ የጥፋት ውኃን በምድር ላይ አመጣለሁ ፡ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ የሚኖረውን የሕይወት እስትንፋስ ያለውን ሥጋ የለበሰውን ሁሉ አጠፋለሁ ፡ ሥጋ የለበሰውም ሁሉ ይሞታል ።
ወአቀውም ኪዳንየ ምስሌከ ወትበውእ አንተ ውስተ ታቦት ወብእሲትከ ወደቂቅከ ወአንስትያ ደቂቅከ ምስሌከ ።	፲፰	ከአንተ ጋራም ኪዳኔን አፀናለሁ ፡ አንተ ወደ መርከብ ትገባለህ ፡ ሚስትህ ፡ ልጆችህ ፡ የልጆችህም ሚስቶች ካንተ ጋራ ።
ወእምኵሉ እንስሳ ወአዕዋፍ ወዘይትሐወስ ፡ ወእምነ ኵሉ አራዊት ወእምኵሉ ዘሥጋ ታበውእ ምስሌከ ውስተ ታቦት ተባዕተ ወአንስተ ።	፲፱	ከእንስሳ ከወፎች ከሚንቀሳቀሰው ሁሉ ፡ ሥጋ ከለበሰው ሁሉ ወንድና ሴትን ይዘህ ትገባለህ ።
እምኵሉ አዕዋፍ ዘይትሐወስ በበዘመዱ ፡ ወእምኵሉ እንስሳ በበዘመዱ ፡ ወእምኵሉ አራዊተ ምድር በበዘመዱ ፡ ይበውኡ ኀቤከ በበክልኤቱ ከመ ይሴስዩ ምስሌከ ተባዕተ ወአንስተ ።	፳	ከወፍ እንደ ወገኑ ፡ ከእንስሳም እንደወገኑ ፡ ከምድር ተንቀሳቃሽም ሁሉ እንደወገኑ ፡ ሁለት ሁለት እየሆኑ ወንድና ሴት ካንተ ጋር ይመገቡ ዘንድ ወደ አንተ ይግቡ ።
ወንሣእ ለከ እምነ ኵሉ መባልዕት ዘይሴሰዩ ፡ ወአስተጋብእ ኀቤከ ወይከውንከ መብልዐ ለከ ወለኵሎሙ አራዊት ወእንስሳ ።	፳፩	ከሚመገቧቸው መብሎች ሁሉ አግባ ፡ ባንተ ዘንድ አኑር ፡ ላንተ ምግብ ይሆንልሃል ለአውሬዎችም ለከብቶችም ሁሉ ።
ወገብረ ኖኅ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር አምላኩ ።	፳፪	ኖኅም ፈጣሪው እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ። ዘፀ. ፵ ፡ ፫ - ፯ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፯ ።
ምዕራፍ ፯ ።		ምዕራፍ ፯ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ባእ አንተ ወኵሉ ቤትከ ውስተ ታቦት ፡ እስመ ኪያከ ረከብኩ ጻድቀ በቅድሜየ በዛቲ ትውልድ ።	፩	እግዚአብሔርም ኖኅን በዚች ትውልድ በፊቴ አንተን ደግ ሰው አግኝቼሃለሁና አንተ ከወገኖችህ ሁሉ ጋራ ወደ መርከብ ግባ አለው ። ማቴ. ፳፬ ፡ ፴፰ - ፴፱ ። ሉቃ. ፲፯ ፡ ፳፮ - ፳፯ ።
ወእምእንስሳ ዘንጹሕ አብእ ምስሌከ ሰብዓተ ሰብዓተ	፪	ከንጹሐን እንስሳት ሰባት ሰባት ተባትና እንስት አድር

ተባዕተ ወአንስተ፤ ወእምእንስሳ ዘኢኮነ ንጹሐ ክልኤተ ክልኤተ ተባዕተ ወአንስተ።		ገህ ከአንተ ጋር አግባ፤ ንጹሕን ካልሆኑ እንስሳት ደግሞ ሁለት ሁለት ተባትና እንስት። ዘፍ. ፰፥ ፳። ዘሌ. ፲፩፥ ፩።
ወእምነ አዕዋፈ ሰማይ ዘንጹሕ ሰብዓተ ሰብዓተ ተባዕተ ወአንስተ፤ ወእምነ አዕዋፈ ሰማይ ዘኢኮነ ንጹሐ ክልኤተ ክልኤተ ተባዕተ ወአንስተ፤ ከመ ትሴስዮ ወከመ ይኩን ዘርዕ በዲበ ምድር።	፫	ከንጹሐን የሰማይ ወፎች ሰባት ሰባት ተባትና እንስት፤ ንጹሐን ካልሆኑ የሰማይ ወፎችም ሁለት ሁለት ተባትና እንስት የምትመግበው በምድር ላይ ሰዘር የሚሆን።
እስመ እስከ ሰቡዕ መዋዕል አመጽእ ዝናመ ዲበ ምድር ፵ ዕለተ ወ፵ ሌሊተ ወእደመስስ ኵሎ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር።	፬	እስከ ሰባት ቀን ድረስ በምድር ላይ ዝናምን አመጣ ለሁ፤ ፵ ቀን ፵ ሌሊት ይዘንማል፤ በምድር ላይ የሚ ኖረውንም ሁሉ አጠፋለሁ።
ወገብረ ኖኅ ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር አምላክ።	፭	ኖኅም እግዚአብሔር አምላክ ያዘዘውን ሁሉ አደረገ። ዘፍ. ፯፥ ፳፪።
ወአሚሁ ኮኖ ለኖኅ ፮፻ ዓመተ፤ ወመጽአ ማየ አይኅ ላዕለ ኵሉ ምድር።	፮	የዚያን ጊዜ ለኖህ ፮፻ ዓመት ሁኖት ነበር፤ የጥፋት ውኃም በምድር ላይ ሁሉ መጣ።
ወቦአ ኖኅ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ውስተ ታቦት በእንተ ማየ አይኅ።	፯	ኖኅም ወደ መርከብ ገባ ሚስቱ ልጆቹና የልጆቹ ሚስ ቶችም ከእርሱ ጋር ገቡ፤ ከጥፋት ውኃ ለመዳን።
ወእምአዕዋፍ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወእምእንስሳ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወእምኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር።	፰	ከንጹሐን አዕዋፍና ንጹሐን ካልሆኑትም ከንጹሐን እን ስሳና ንጹሐን ካልሆኑትም በምድር ላይ ከሚኖረው ሁሉ።
ቦኡ ኀበ ኖኅ ውስተ ታቦት ተባዕት ወአንስት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖኅ።	፱	እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው ወንድና ሴት እየሆኑ ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ።
ወኮነ እምድኅረ ሰቡዕ መዋዕል መጽአ ማየ አይኅ ላዕለ ኵሉ ምድር።	፲	ከሰባት ቀንም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ በምድር ላይ ሁሉ የጥፋት ውኃ መጣ።
አመ ኮነ ፮፻ ዓመተ ሕይወቱ ለኖኅ በካልእ ወርኅ አመ ፲ወ፯፤ አመ ፲ወ፯ ለጽልመት፤ ወበይእቲ ዕለት ተሠጥቁ ኵሉ ቀላያት ወተርኅወ አስራበ ሰማይ።	፲፩	የኖኅ ዕድሜ ፮፻ ዓመት በሆነ ጊዜ በሁለተኛው ወር ጨረቃ፤ ሠርቅ በደረገች በ፲፯ኛው ወይም በ፲፯ኛው ቀን በምድር ላይ የጥፋት ውኃ ሆነ፤ በዚያች ቀን ምንጮች ሁሉ ተነደሉ፤ የሰማይ መስኮት ተከፈተ። ዘፍ. ፰፥ ፪። ፪ ነገ. ፯፥ ፲፱። ምሳ ፰፥ ፳፰። ኢሳ. ፲፪፥ ፲፰።
ወኮነ ዝናም ላዕለ ምድር ፵ ዕለተ ወ፵ ሌሊተ።	፲፪	በምድር ላይ ፵ ቀን ፵ ሌሊት ዝናም ሆነ።
ወበይእቲ ዕለት ቦአ ኖኅ ወሴም ወካም ወያፌት ደቂቁ ወብእሲቱ ወአንስትያ ደቂቁ ውስተ ታቦት።	፲፫	በዚያች ቀን ኖኅ ልጆቹ ሴም ካም ያፌትም ሚስቱም የልጆቹ ሚስቶችም ወደ መርከብ ገቡ።
ወአራዊትኒ በበዘመዶሙ፤ ወኵሉ እንስሳ በበዘመዶሙ፤ ወዘይትሐወስ ወአዕዋፍ በበዘመዶሙ።	፲፬	አውሬዎችም በየወገናቸው፤ እንስሳትም ሁሉ በየወገና ቸው፤ የሚንቀሳቀሰውም ወፎችም በየወገናቸው።
ቦኡ ውስተ ታቦት ኀበ ኖኅ እምነ ኵሉ ዘሥጋ ዘቦ መንፈሰ ሕይወት።	፲፭	ሥጋ ከለበሰው ሁሉ የሕይወት እስትንፋስ ያላቸው ወደ ኖኅ ወደ መርከብ ውስጥ ገቡ። ዘፍ. ፯፥ ፳።
ቦኡ ተባዕት ወአንስት እምነ ኵሉ ዘሥጋ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለኖኅ፤ ወዐጸዋ እግዚአብሔር ለታቦት እምአፍኣሃ።	፲፮	እግዚአብሔር ኖኅን እንዳዘዘው ሥጋ ከለበሰው ሁሉ ተባትና እንስት እየሆኑ ገቡ፤ እግዚአብሔርም መርከ ቧን በውጭ በኩል ዘጋት። መሳ. ፱፥ ፶፩።
ወኮነ አይኅ ላዕለ ምድር ፵ መዓልተ ወ፵ ሌሊተ፤ ወመልአ ማይ ወአልዐላ ለታቦት ወተሰዓለት እምድር።	፲፯	በምድር ላይ ፵ ቀን ፵ ሌሊት የጥፋት ውኃ ዘነመ፤ ውኃውም መልቶ መርከቢቱን አንሳፈፋት፤ ምድርንም ለቀቀች።
ወፀንፀ ማይ ጥቀ ላዕለ ምድር ወበዝኀ፤ ወጸለለት ይእቲ ታቦት ላዕለ ማይ።	፲፰	ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በረታ በዛ፤ መርከቢ ቱም በውኃው ላይ ተንሳፈፈች።
ወፈድፈደ በዝኀ ጥቀ ማይ ዲበ ምድር፤ ወከደነ ኵሎ አድባረ ነዋኃተ ዘመትሕተ ሰማይ።	፲፱	ውኃውም በምድር ላይ እጅግ በዛ፤ ከሰማይ በታች ያሉ ትን ረጃጅም ተራራዎችን ሁሉ ሸፈነ።
፲ወ፭ተ እመተ ተለዐለ መልዕልቶሙ ማይ።	፳	ውኃውም በላያቸው ፲፭ ክንድ ያህል ከፍ ከፍ አለ።
ወሞተ ኵሉ ዘሥጋ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር እምነ አዕዋፍ ወእምነ እንስሳ ወእምነ ኵሉ አራዊተ ምድር ወኵሉ እጓለ እመሕያው።	፳፩	ሥጋ የለበሰ ሁሉ ከአዕዋፍ ከእንስሳት ከምድር አራ ዊት ሁሉ በምድር የሚኖረውና ሰውም ሁሉ ሞተ።
ወኵሉ ዘመንፈስ ወኵሉ ዘሀሎ ላዕለ የብስ ሞተ።	፳፪	በሕይወት የነበረ በየብስ ያለ ሁሉ ሞተ።

ወተደምሰሰ ኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ገጸ ምድር እምእጓለ እመሕያው እስከ እንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ ፡ ወተርፈ ኖኅ በሕቲቱ ወእለ ገብኡ ምስሌሁ ውስተ ታቦት ።	፳፫	ከሰው ጀምሮ እስከ እንስሳና እስከ ሰማይ ወፎችም ድረስ በምድር ላይ የሚኖረው ሁሉ ጠፋ ፡ ኖኅ ብቻውን ቀረ ፡ ወደ መርከብ ከእርሱ ጋራ የገቡትም ብቻ ።
ወተለዐለ ማይ መልዕልተ ምድር ፻ወ፶ ዕለተ ።	፳፬	ውኃውም ፻፶ ቀን በምድር ላይ ተንሰፈፈ ።
ምዕራፍ ፰ ።		ምዕራፍ ፰ ።
ወተዘከሮ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለኵሉ አራዊት ወለ ኵሉ እንስሳ ወለኵሉ ዘሀሎ ምስሌሁ ውስተ ታቦት ፡ ወአ ምጽአ እግዚአብሔር ነፋሰ ላዕለ ምድር ወነትገ ማይ ።	፩	እግዚአብሔርም ኖኅን አሰበው ፡ አውሬዎችንም ሁሉ ከብቶችንም ሁሉ ከሱ ጋራ በመርከብ ያለውንም ሁሉ ፡ እግዚአብሔርም ነፋስን በምድር ላይ አመጣ ውኃውም ጐደለ ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፲፱ ። ዘፀ. ፪ ፡ ፳፬ ። ፩ ሳሙ. ፩ ፡ ፲፱ ።
ወተበዕወ አንቅዕተ ቀላይ ወአስራበ ሰማይኒ ተእኅዘ ፡ ወቆመ ዝናም እምሰማይ ።	፪	የቀላይ ምንጮች ተደፈኑ ፡ የሰማይም መስኮት ተገታ ፡ ከሰማይ የሚወርደውም ዝናም ቆመ ።
ወአኅዘ ይኅልቅ ማይ ወይሐውር እምነ ምድር ፡ ወእም ድኅረ ፻ወ፶ ዕለት ሐፀ ማይ ።	፫	ውኃውም እያለቀ ከምድር ይሸሽ ጀመር ፡ ከ፻፶ ቀን በኋላ ውኃው ጐደለ ። ዘፍ. ፯ ፡ ፳፬ ። ሕዝ. ፰ ፡ ፳፫ - ፴፩ ። ፪ ቆሮ. ፪ ፡ ፲፫ ። ኤፌ. ፭ ፡ ፪ ።
ወነበረት ይእቲ ታቦት በሳብዕ ወርኅ አመ ፲ወ፪ ፡ አመ ፲ወ፯ ለጽልመት ላዕለ ደብረ አራራት ።	፬	መርከቢቱም በሰባተኛው ወር በ፲፪ኛው ቀን በ፲፯ኛው ሠርቀ ሌሊት በአራራት ተራራ ላይ ዓረፈች ።
ወማይሰ የሐፅፅ ወይነትግ እስከ ፲ቱ ወርኅ ፡ ወአመ ኮነ ፲ወ፩ አውራኅ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ አስተርአዩ አርእስቲሆሙ ለአድባር ።	፭	ውኃው ግን እስከ ፲ኛው ወር ድረስ እየጐደለ ይሄድ ነበር ፡ ፲፩ ወር በሆነ ጊዜ ከወሩ በመጀመሪያው ቀን የተ ራራዎች ራሶቻቸው ታዩ ።
ወኮነ እምድኅረ ፵ ዕለት አርኀወ ኖኅ መስኮታ ለታቦት እንተ ገብረ ወፈነዎ ለቋዕ ከመ ይርአይ እመ ነትገ ማይ እምገጸ ምድር ።	፮	ከ፵ ቀን በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ ኖኅ የሠራውን የመርከቢን መስኮት ከፈተ ፡ ውኃውም ከምድር ላይ ጐድሎ እንደሆነ ያይ ዘንድ ቁራን ላከው ።
ወሖረ ወኢገብአ እስከ አመ ኀልቀ ማይ እምነ ምድር ።	፯	ሄደ ግን ውኃው ከምድር እስከ አለቀ ድረስ አልተ መለሰም ።
ወፈነዎ ለርግብ እምድኅሬሁ ከመ ትርአይ እመ ነትገ ማይ እምገጸ ምድር ።	፰	ከእሱ ቀጥሎም ርግብን ላከች ውኃው ከምድር ላይ ጐድሎ እንደሆነ ታይ ዘንድ ።
ወኢረከበት ኀበ ታዐርፍ እገሪሃ ወገብአት ኀቤሁ ው ስቴ ታቦት እስመ ማይ ሀሎ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ፡ ወሰ ፍሐ እዴሁ ወነሥኣ ውስተ ታቦት ኀቤሁ ።	፱	እግሯንም የምታሳርፍበት ቦታ አላገኘችም ወደ እርሱ ወደ መርከብም ተመለሰች ፡ ውኃው በምድር ሁሉ ላይ ነበርና እጁን ዘርግቶ ወደ እርሱ ወደ መርከብ አገባት ።
ወተዐገሦ ሰቡዐ መዋዕለ ካዕበ ፈነዋ ለርግብ ውስተ ምድር ከመ ትርአይ ።	፲	ሰባት ቀንም ቈይቶ ምድርን ታይ ዘንድ ዳግመኛ ርግ ብን ላከች ።
ወገብአት ኀቤሁ ርግብ ፍና ሠርክ ወበቲ ውስተ አፉሃ ቈጽለ ዘይት ፡ ወአእመረ ኖኅ ከመ ነትገ ማይ እምነ ምድር ።	፲፩	ርግብም በማታ ጊዜ ወደሱ ተመለሰች በአፏም የዘ ይት ቅጠል ይዛ ነበር ፡ ኖኅም ውኃው ከምድር ላይ እንደ ጐደለ ዓወቀ ።
ወተዐገሦ ካዕበ ሰቡዐ መዋዕለ ፈነዋ ለርግብ ወኢደገ መት ገቢአ ኀቤሁ ።	፲፪	ሰባት ቀን ቈይቶ ዳግመኛም ርግብን ላከች ፡ እንደገና ወደ እሱ አልተመለሰችም ።
ወአመ ኮነ ፯፻ወ፩ ዓመተ ሕይወቱ ለኖኅ አመ ርእሰ ሠ ርቀ ወርኅ ቀዳማይ ኀልቀ ማይ እምድር ፡ ወከሠተ ኖኅ ጠፈራ ለታቦት እንተ ገብረ ወርእየ ከመ ኀልቀ ማይ እም ገጸ ምድር ።	፲፫	የኖኅም ዕድሜ ፯፻፩ ዓመት በሆነ ጊዜ በመጀመርያው ወደ መበቻ ውኃው ከምድር ተቋረጠ ፡ ኖኅም የሠራውን የመርከብ ድፍንት (ጣራ) ገለጠ ፡ ውኃውም ከምድር ላይ እንደ ደረቀ አየ ።
ወበካልእ ወርኅ አመ ፲፪ ለጽልመት የብሰት ምድር ።	፲፬	ጨረቃ ሠርቅ በደረገች በ፲፪ኛው ቀን በሁለተኛው ወር ምድር ደረቀች ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ፃእ እምነ ታቦት ።	፲፭	እግዚአብሔርም ኖኅን እንዲህ አለው ከመርከብ ውጣ ።
አንተ ወብእሲትከ ወደቂቅከ ወአንስትያ ደቂቅከ ወኵ ሉ ዘሀሎ ምስሌከ ።	፲፮	አንተ ሚስትህም ፡ ልጆችህም ፡ የልጆችህ ሚስቶችም ከንተ ጋራም ያለው ሁሉ ።
ወኵሉ ዘሥጋ እምአዕዋፍ እስከ እንስሳ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር አውፅእ ምስሌከ ፡ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምል እዋ ለምድር ።	፲፯	ከወፍ እስከ እንስሳ ድረስ ሥጋ የለበሰውን በምድር የሚኖረውንም ሁሉ ከንተ ጋር አውጣ ፡ ብዙ ተባዙ ምድ ርንም ምሉት ። ዘፀ. ፩ ፡ ፳፪ - ፳፰ ።

ወወፅአ ኖኅ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስትያ ደቂቁ ምስሌሁ ።	፲፰	ኖኅም ወጣ ፡ ሚስቱ ልጆቹም ፡ የልጆቹ ሚስቶችም ከ ርሱ ጋራ ።
ወኵሉ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፍ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር በበዘመዶሙ ወፅኡ እምነ ታቦት ።	፲፱	አውሬዎችም ሁሉ እንስሳትም ወፎችም በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰውም ሁሉ በየወገናቸው ከመርከብ ወጡ ።
ወነደቀ ኖኅ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ፡ ወነሥአ እምእን ስሳ ወእምነ አዕዋፍ ወእምኵሉ ዘንጹሕ ወአዕረገ ቍርባነ ዲበ ምሥዋዑ ።	፳	ኖኅም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ ፡ ከእንስሳት ፡ ከአዕ ዋፍ ንጹሕ ከሆነው ሁሉ መርጦ በመሠዊያው ላይ መሥ ዋዕትን አቀረበ ።
ወአጼነወ እግዚአብሔር መዓዛ ሠናየ ፡ ወይቤ እግዚአ ብሔር ሐለይኩ ከመ ኢይድግም ረጊሞታ ለምድር በእ ንተ ምግባሩ ለእጓለ እመሕያው ፡ እስመ ሥዑም ውስተ ል ቦሙ ለእጓለ እመሕያው እከይ በኵሉ ጊዜ እምንእሰሙ ፡ ወኢይደግም እንከ አማስኖቶ ለኵሉ ዘሥጋ ዘሕያው በከመ ገበርኩ ።	፳፩	እግዚአብሔርም መልካም መዓዛን አሸተተ ፡ እግዚአብ ሔርም እንዲህ አለ ስለ ሰው ክፋት ምድርን ሁለተኛ እንዳላጠፋ ተናገርኩ ። በሰዎች ልቡና ክፋት ከሕፃንነታ ቸው ጀምሮ ሁልጊዜ ፀንቶ ኑሯልና ከዚህ በፊት እንዳደ ረግሁት ሥጋ የለበሰውን በሕይወት ያለውን ሁሉ ዳግ መኛ አላጠፋም ። ዘፀ. ፳፱ ፡ ፲፰ ። ፳፰ ፡ ፵፩ ። ዘሌ. ፩ ፡ ፱ ። ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ኵሉ መዋዕሊሃ ለምድር ዘርእ ወማእረረ ፡ ቍር ወሐፍ ፡ ወሐጋይ ወክረምት ፡ መዓልት ወሌሊት ኢይትኀደግ ።	፳፪	ምድር ፀንታ በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ዘር መከር ፡ ቅዝቃዜና ሙቀት ፡ በጋና ክረምት ፡ መዓልትና ሌሊት አይቋረጥም ። ኢሳ. ፶፬ ፡ ፱ ። ኤር. ፴፫ ፡ ፳ ። ፳ ፡ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ወባረከሙ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ፡ ወይቤሎሙ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወኰንንዋ ።	፩	እግዚአብሔር ኖኅንና ልጆቹን ባረካቸው እንዲህም አላቸው ፡ ብዙ ተባዙ ምድርን ምሉአት ፡ ግዟት ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፪ - ፳፰ ።
ወይፍርሁክሙ ወይርዓዱ እምኔክሙ ኵሉ አራዊተ ገዳ ም ወአዕዋፈ ሰማይ ወእንስሳ ወዘይትሐወስ ዲበ ምድር ወዓሣተ ባሕር ።	፪	በምድረ በዳ የሚኖሩ አውሬዎች የሰማይ ወፎች እንስ ሳት ፡ በምድር ላይ የሚኖረውም ሁሉ ፡ የባሕር ዓሣም ይፍሩዋችሁ ፡ ከእናንተም የተነሣ ይራዱ ።
ወሀብኩክሙ ውስተ እዴክሙ ፡ ወይኩንክሙ ለክሙ ኵሉ ዘይትሐወስ ዘሕያው ለክሙ ይኩንክሙ መብልዐ ከመ ሐመልማለ ማዕር ወሀብኩክሙ ኵሎ ።	፫	በሕይወት ያለውን የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ለእናንተ ሀ ብት ይሆናችሁ ዘንድ በእጃችሁ ሰጥቻችኋለሁ ፡ እንደ እኽል ምግብ ይሁናችሁ ፡ ሁሉንም ሰጥቻችኋለሁ ። ዘዳ. ፲፪ ፡ ፲፭ ። ግብ. ሐዋ. ፲ ፡ ፲፪ - ፲፭ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፬ ።
ወባሕቱ ኵሎ ሥጋ ዘበ ደም ኢትብልዑ ፡ እስመ ደም ነፍስክሙ ውእቱ ።	፬	ነገር ግን ደም ያለበት ሥጋ ሁሉ አትብሉ ፡ ደም ሕይ ወታችሁ ነውና ።
ወእትኃሠሥ እምእደ ኵሉ አራዊት ወእምኵሉ እደ ሰብእ ወእምእደ ብእሲ ዘእኍሁ እትኃሠሥ ነፍሰ ኵሉ እጓለ እመሕያው ።	፭	የሰውን ሁሉ ነፍስ ፡ ከአራዊት ሁሉ ፡ ከሰውም ሁሉ ፡ ወንድሙንም ከወንድሙ እሻለሁ ። ዘፍ ፬ ፡ ፲ - ፲፩ ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፳፰ ።
ዘከዐወ ደመ ሰብእ ህየንተ ደመ ዝክቱ ይትከዐው ደ ሙ ፡ እስመ በአምሳለ እግዚአብሔር ገበርክዎ ለሰብእ ።	፮	የሰውን ደም ያፈሰሰ ስለ አፈሰሰው ስለዚያ ደም ፈንታ ደሙ ይፈሳል ፡ ሰውን በእግዚአብሔር አምሳል ፈጥሬ ዋለሁና ። ዘፀ. ፳፩ ፡ ፲፪-፲፬ ። ዘሌ. ፳፬ ፡ ፲፯ ። ማቴ. ፳፯ ፡ ፲፪ ።
ወአንትሙሰ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ።	፯	እናንተ ግን ብዙ ተባዙ ምድርንም ምሏት ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ወለደቂቁ ምስሌሁ እንዘ ይብል ።	፰	እግዚአብሔርም ኖኅን ተናገረው ፡ ልጆቹንም ከእርሱ ጋር እንዲህ ብሎ ።
ናሁ አነ አቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ወምስለ ዘርእ ክሙ እምድኅሬክሙ ።	፱	እኔ ከእናንተ ጋር ኪዳኔን አፀናለሁ ፡ በኋላም ከዘራ ችሁ ጋር ።
ወምስለ ኵሉ ነፍሰ ሕያው እንተ ምስሌክሙ እምነ አዕ ዋፍ ወእንስሳ ወአራዊተ ምድር ዘወፅአ ምስሌክሙ እምውስተ ታቦት አቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ።	፲	ከመርከብ ከወጡት ከአራዊት ፡ ከእንስሳት ፡ ከአዕዋፍ ወገን ከእናንተ ጋር ካለው የሕይወት እስትንፋስ ካለው ሁሉ ጋር ።
ወኢይመውት እንከ ኵሉ ዘሥጋ በማየ አይኅ ፡ ወኢያ መጽእ እንከ ማየ አይኅ ለአማስኖ ኵሉ ምድር ።	፲፩	ከናንተ ጋራ ኪዳኔን አፀናለሁ ፡ እንግዲህ ወዲህ ሥጋ የለበሰ ሁሉ በጥፋት አይሞትም ፡ ምድርም ሁሉ ለማጥፋት እንግዲህ ወዲህ የጥፋት ውኃን አላመጣም ። ኢሳ. ፬ ፡ ፱ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ዝንቱ ውእቱ ትእምርተ	፲፪	እግዚአብሔር ኖኅን እንዲህ አለው ፡ በናንተና በኔ መካ

ኪዳንየ ዘእሁበክሙ አነ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት እንተ ሀለወት ምስሌክሙ ለትውልድ ዘለዓለም ።		ከል ከናንተ ጋራ ባለች ሕይወት ባለች ፍጥረት ሁሉ መካከል ለዘላለም ለትውልድ ፀንታ የምትኖር ፡ እኔ የምሰጣችሁ የኪዳኔ ምልክት ይህ ነው ።
ቀስትየ እሠይም በደመና ወትከውን ተእምረ ለኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ምድር ።	፲፫	በናንተና በኔ መካከል በምድርም መካከል ለመሐላዬ ምልክት አድርጌ ቀስቴን በደመና አኖራለሁ ።
ወይከውን ሶበ አደምን ደመና ላዕለ ምድር ፡ ታስተርኢ ቀስትየ ላዕለ ደመና ።	፲፬	ደመናን በምድር በጋረድኩ ጊዜ እንዲህ ይሆናል ፡ ቀስቴ በደመናው ላይ ትታያለች ።
ወእዜክር እንከ ኪዳንየ ዘሀሎ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ወማእከለ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት ወበኵሉ ዘሥጋ ኢያመጽእ እንከ ማየ አይኅ ከመ እደምስሶ ለኵሉ ዘሥጋ ።	፲፭	ከዚያ ወዲያ በናንተና በኔ መካከል ሕያው በሚሆን ሰውነት ሁሉ መካከል ያለ መሐላዬን አስቤ ሥጋዊ ፍጥረትን ሁሉ አጠፋው ዘንድ የጥፋት ውኃን በሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ አላመጣም ። ዘሌዋ. ፳፯ ፡ ፴፪-፴፫ ። ሕዝ. ፲፬ ፡ ፳ ።
ወትወጽእ ቀስትየ ውስተ ደመና ወእሬእያ ከመ እዘከር ኪዳንየ ዘለዓለም በማእከሌየ ወማእከለ ኵሉ ዘሥጋ ዘበመንፈሰ ሕይወት ዘሀሎ መልዕልተ ምድር ።	፲፮	ቀስተ ኪዳኔ ከደመና ውስጥ ትወጣለች ፡ በምድርም ላይ ባለ ሕይወት ባለው በሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ መካከልና በኔ መካከል ያለ ለዘላለም ፀንቶ የሚኖር ኪዳኔንም አስብ ዘንድ እሷን እመለከታለሁ ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፯ ። ፲፫ ፡ ፲፱ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኖኅ ዝንቱ ውእቱ ትእምርተ ኪዳንየ ዘአቀውም ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ።	፲፯	እግዚአብሔር ኖኅን በናንተና በኔ መካከል የማፀናው የመሐላዬ ምልክት ይህ ነው አለው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቁ ለኖኅ እለ ወፅኡ እምውስተ ታቦት ፡ ሴም ፡ ወካም ፡ ወያፌት ፡ ወካምሰ አቡሁ ውእቱ ለከነአን ።	፲፰	ከመርከብ የወጡ የኖኅ ልጆች እሊህ ናቸው ፡ ሴም ፡ ካም ፡ ያፌት ፡ ካም ግን የከነአን አባት ነው ። ዘፍ. ፲ ፡ ፯ ።
ወእሉ እሙንቱ ሠለስቱ ደቂቁ ለኖኅ እለ ተዘርወ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፲፱	በምድር ሁሉ ላይ የተበተኑ የኖኅ ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወእምድኅረ አይኅ አኀዘ ኖኅ ይትገበራ ለምድር ፡ ወተከለ ዐፀደ ወይን ።	፳	ከጥፋትም በኋላ ኖኅ ምድርን ይቈፍር ጀመረ ፡ የወይን ተክልንም ተከለ ።
ወሰትየ እምኔሁ ወሰክረ ወተዐርቀ በውስተ ቤቱ ።	፳፩	ወይን ጠጥቶ ሰክሮ በድንኳኑ ውስጥ ተራቈተ ።
ወርእዮ ካም አቡሁ ለከነአን ዕርቃነ አቡሆሙ ሰሐቀ ፡ ወወፅአ ወነገሮሙ ለክልኤሆሙ አኀዊሁ በአፍአ ።	፳፪	የከነአን አባት ካም የአባታቸውን ዕርቃን አይቶ ሳቀ ፡ ወደ ውጭ ወጥቶም ለሁለቱ ወንድሞቹ ነገራቸው ።
ወነሥኡ ሴም ወያፌት ልብሰ ወወደዩ ላዕለ ክልኤሆሙ ዲበ ዘባናቲሆሙ ወሖሩ ድኅሬተ ወከደኑ ዕርቃነ አቡሆሙ ፡ ወገጾሙ ድኅሬሆሙ አግብኡ ወኢርእዩ ዕርቃነ አቡሆሙ ።	፳፫	ያፌትና ሴም ልብስ ወስደው ሁለቱም በትከሻቸው ላይ አደረጉ ፡ የኋሊት ሄደው የአባታቸውን ዕርቃን ሸፈኑ ፡ ፊታቸውን ወደ ኋላ አዞሩ (እንደገቡ ወጡ) የአባታቸውንም ዕርቃን አላዩም ።
ወሶበ ጽሕወ ኖኅ እምስክረ ወይኑ አእመረ ኵሎ ዘገብረ ሎቱ ወልዱ ዘይንእስ ።	፳፬	ኖኅም ከወይኑ ስካር በነቃ ጊዜ ታናሹ ልጁ ያደረገበትን ሁሉ ዐወቀ ።
ወይቤ ኖኅ ርጉመ ለይኩን ከነአን ወገብረ ወነባሬ ይኩን ለአኀዊሁ ።	፳፭	ኖኅም እንዲህ አለ ከነአን የተረገመ ይሁን ለወንድሞቹም ተገዥ አገልጋይ ይሁን ።
ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለሴም ፡ ወይኩን ከነአን ገብሮ ።	፳፮	የሴም ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን ፡ ከነአንም አገልጋዩ ይሁነው ። ዘፍ. ፱ ፡ ፳፯ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፯ ።
ወለያርኅብ እግዚአብሔር ብሔሮ ለያፌት ፡ ወይኅድር ውስተ ቤቱ ለሴም ፡ ወይኩን ከነአን ገብሮ ።	፳፯	እግዚአብሔር የያፌትን ሀገር ያስፋ ፡ በሴም ቤትም ይደር ፡ ከነአንም አገልጋዩ ይሁን ። ዘፍ. ፵፱ ፡ ፳ ። ፲፯ ፡ ፲፱ ።
ወሐይወ ኖኅ እምድኅረ አይኅ ፫፻ወ፶ ዓመተ ።	፳፰	ኖኅም ከጥፋት ውኃ በኋላ ፫፻፶ ዓመት ኖረ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለኖኅ ፱፻ወ፶ ዓመተ ፡ ወሞተ ።	፳፱	የኖኅ ዘመን ሁሉ ፱፻፶ ዓመት ሆነ ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ወከመዝ ውእቱ ልደቶሙ ለደቂቀ ኖኅ ሴም ፡ ወካም ፡ ወያፌት ፡ ወተወልዱ ሎሙ ደቂቅ እምድኅረ አይኅ ።	፩	የኖኅ ልጆች ትውልዳቸው እንዲህ ነው ሴም ፡ ካም ፡ ያፌት ፡ ናቸው ፡ ከጥፋት ውኃ በኋላም ልጆች ተወለዱላቸው ።
ወደቂቀ ያፌት ፡ ጋሜር ፡ ወያኑግ ፡ ወማዴ ፡ ወዮሀያን ፡ ወቶቤል ፡ ወሞሳሕ ፡ ወቴርሳሕ ።	፪	የያፌት ልጆች ጋሜር ፡ ያኑግ ፡ ማዴ ፡ ያህያን ፡ ቶቤል ፡ ሞሳሕ ፡ ቴርሳሕ ናቸው ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፬-፭ ። ፩ ዜና. ፩ ፡ ፭-፯ ። ሕዝ. ፴፰ ፡ ፪-፫ ። ፴፱ ፡ ፩ ።

ወደቂቀ ጋሜር ፡ አስበንስ ፡ ወሊፋሬት ፡ ወቴርጋም ።	፫	የጋሜር ልጆች አስበንስ ፡ ሊፋሬት ፡ ቴርጋም ናቸው ። ኤር. ፶፩ ፡ ፳፯ ።
ወደቂቀ ያህያን ኤሊሳዕ ፡ ወኤምትራሰስ ፡ ወቄጥኤ ፡ ወሮድኤ ።	፬	የያህያን ልጆች ኤሊሳዕ ፡ ኤምትራሰስ ፡ ቄጥኤ ፡ ሮድኤ ናቸው ። መዝ. ፸፪ ፡ ፲ ። ሕዝ. ፴፰ ፡ ፲፫ ።
ወእምነ እሉ ተፈልጡ ደሰያቲሆሙ ለአሕዛብ በበምድሮሙ ለለአሐዱ አሐዱ በበነገሮሙ ፡ ወበበነገዶሙ ፡ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፭	ከእነዚህም የአሕዛብ ገሊሶዎች እንዱም እንዱ በየአገራቸው በየቋንቋቸው በየነገዳቸው በየወገናቸው ተለዩ ።
ወደቂቀ ካም ኩሰ ፡ ወምስጥሮርም ፡ ወፉጥ ፡ ወከነአን ።	፮	የካም ልጆች ኩሳ ፡ ምስጥሮርም ፡ ፉጥ ፡ ከነአን ናቸው ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፩ ዜና ፩ ፡ ፰ ። ፱ ፡ ፲ ። ኤር. ፵፰ ፡ ፱ ።
ወደቂቀ ኩሰ ሰበ ፡ ወኤውላጥ ፡ ወሰቤቃ ፡ ወራጌም ፡ ወሰብታ ፡ ወደቂቀ ራጌም ሰበ ፡ ወዮዳድን ።	፯	የኩሳ ልጆች ሰበ ፡ ኤውላጥ ፡ ሰቤቃ ፡ ራጌም ፡ ሰብታ ፡ ናቸው ፡ የራጌም ልጆች ሰበና ዮዳድን ናቸው ።
ወኩሰ ወለዶ ለናምሩድ ፡ ወውእቱ ዘኮነ ያርብሐዌ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፰	ኩሳ ናምሩድን ወለደው ፡ በእግዚአብሔር ፊት አርበኛ አዳኝ የሆነ እሱ ነው ።
ወበእንተ ዝንቱ ይቤሉ ከመ ናምሩድ ያርብሕ ከነ ነዓዌ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፱	ስለዚህም በእግዚአብሔር ፊት እንደ አርበኛው ናምሩድ አዳኝ የሆነ የለም አሉ ።
ወኮነ ቀዳሜ ዋንቱ መንግሥቱ በባቢሎን ፡ ወኤሬክ ፡ ወአርከድ ፡ ወከሉድን በምድረ ሰናአር ።	፲	አስቀድሞ የመንግሥቱ መጀመርያ በባቢሎን በኤሬክ በአርከድና በከሉድን በሰናአር ምድርም ነበረ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፱ ። ኢሳ. ፲፩ ፡ ፲፩ ። ዘካ. ፭ ፡ ፲፩ ። ሚክ ፭ ፡ ፮ ።
ወእምይእቲ ምድር ወጽአ አሶር ወነደቃ ለነነዌ ወለሮቤት ሀገር ዓቢይ ወለካላክ ።	፲፩	አሶርም ከዚያች አገር ወጣ ፡ ነነዌን ታላቂቱን ሀገር ሮቤት ካላክንም ሠራ ።
ወዳስ ዘሀሎ በማእከለ ነነዌ ወካላክ ዘሀገር ዓቢይ ።	፲፪	በነነዌና በካላክ መካከል ያለችውን ዳሰንም እሷ ታላቅ ሀገር ናት ።
ወምስጥሮርም ወለዶሙ ለለድኤም ፡ ወለለሚወአም ፡ ወለፋቢኤል ወለንፍቢኤም ወለጲዮርሰናኤም ወለክሰሎኖኤም ።	፲፫	ምስጥሮርምም ልድልኢምን ፡ ሰሚወኤምን ፡ ፋቢኤልን ፡ ንፍቢኤምን ፡ ጲዮርሰናኤምን ፡ ክሰሎኖምኤን ወለደ ።
ወእምኔሁ ወጽኡ ፍልስጥኤም ፡ ወቆፍሮኖኤም ።	፲፬	ቆፍሮኖኤምና ፍልስጥኤምም ከሱ ተወለዱ ።
ወከነአን ወለዶ ለሲዶን በኵሩ ፡ ወለኬጤዎን ፡ ወለኢያቡሴዎን ፡ ወለአሞሬዎን ።	፲፭	ከነአንም የበኵር ልጁን ሲዶንን ፡ ኬጤዎንን ፡ ኢያቡሴዎንን ፡ አሞሬዎንን ወለደ ።
ወለጌርጌሴዎን ፡ ወለኤዌዎን ፡ ወለፈርኬዎን ፡ ወለሴዎን ።	፲፮	ጌርጌሴዎንን ፡ ኤዌዎንን ፡ ፈርኬዎንን ፡ ሴዎንን ።
ወለኤራዴዎን ፡ ወለሰማንኤር ፡ ወለአማቲ ።	፲፯	ኤራዴዎንን ፡ ሰማንኤርን ፡ አማቲን ወለደ ፡ (ሺሥራ አንድ ይሆናሉ) ።
ወእምድኅረ ዝንቱ ተዘርዉ ነገደ ከነአን ።	፲፰	ከዚህ በኋላ የከነአን ወገኖች ተበተኑ ።
ወኮነ ደወሎሙ ለከነአን እምነ ሲዶን እስከ ጌራራ ወጋዛ ወይበጽሕ እስከ ሰዶም ፡ ወገሞራ ፡ ወሲዳማ ፡ ወሴበዮ እስከ ሴላ ።	፲፱	የከነአን አገራቸው ከሲዶን ጀምሮ እስከ ጋዛና እስከ ጌራራ ድረስ ሆነ ፡ እስከ ገሞራና እስከ ሰዶም ፡ እስከ ሲበዮን እስከ ሲዳማ ፡ እስከ ሴላ ድረስ ይደርሳል ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ለካም በበነገዶሙ ፡ ወበበነገሮሙ ፡ ወበበብሔሮሙ ፡ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፳	በየነገዳቸው ፡ በየቋንቋቸው ፡ በየአገራቸው ፡ በየወገናቸው የሚጠሩ የካም ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወለሴምኒ ተወልዱ ሎቱ ደቂቅ ።	፳፩	ለሴም ልጆች ተወለዱለት ።
ወውእቱ አቡሆሙ ለኵሉ ደቂቀ ኤቦር እኁሁ ለያፌት ዘየዐቢ ፤ ወደቂቀ ሴም ፡ ኤላም ፡ ወአሶር ፡ ወአርፋክስድ ፡ ወሉድ ፡ ወአራም ።	፳፪	እሱም የኤቦር ልጆች ሁሉ አባት የያፌት ታላቅ ወንድም ነው ፡ የሴምም ልጆች ኤላም ፡ አሶር ፡ አርፋክስድ ፡ ሉድ ፡ አራም ፡ ናቸው ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳፫ ።
ወደቂቀ አራም ኡሳሕ ወዮምኤል ፡ ወያቴር ፡ ወሞሳሕ ።	፳፫	የአራም ልጆች ዮምኤልና ኡሳሕ ፡ ሞሳሕና ያቴር ፡ ናቸው ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፲፪ ። ፩ ዜና. ፩ ፡ ፲፯ ።
ወአርፋክስድ ወለዶ ለቃይንም ፡ ወቃይንም ወለዶ ለሳላ ፡ ወሳላ ወለዶ ለኤቦር ።	፳፬	አርፋክስድም ቃይንምን ወለደው ፡ ቃይንምም ሳላን ወለደው ፡ ሳላም ኤቦርን ወለደው ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፲፪ ።
ወለኤቦር ተወልዱ ሎቱ ክልኤቱ ደቂቅ ፡ ስሙ ለአሐዱ ፋሌቅ ። እስመ በመዋዕሊሁ ተከፍለት ምድር ፡ ወስመ እኁሁ ዮቃጢን ።	፳፭	ለኤቦርም ሁለት ልጆች ተወለዱለት ፡ የአንደኛ ልጁ ስሙ ፋሌቅ ይባላል በዘመኑ ምድር ተከፍላለችና ፡ የወንድሙም ስም ዮቃጢን ይባላል ።
ወዮቃጢን ወለዶሙ ለኤልሞዳድ ፡ ወለሳሌፍ ፡ ወለሴራሴርሞት ፡ ወለሴራኅ ።	፳፮	ዮቃጢንም ኤልሞዳድን ፡ ሳሊፍን ፡ ሴራሴርሞትን ፡ ሴራኅን ወለደ ።

ወለሐዶራ ፡ ወለአዜላ ፡ ወለዴቄላ ።	፳፯	ሐዶራን ፡ አዜላን ፡ ዴቄላን ።
ወለኡባል ፡ ወለአቤሜሌክ ፡ ወለሴሄሆ ።	፳፰	ኡባልን ፡ አቤሜሌክን ፡ ሴሄሆንን ።
ወለሑፊር ፡ ወለሄዊ ፡ ወለኢዮበር ፡ ወእሉ ኵሎሙ ደቂቀ ለዮቃጤን ።	፳፱	ሑፊርን ፡ ሄዊን ፡ ኢዮበርን እነዚህ ሁሉ የዮቃጤን ልጆች ናቸው ።
ወኮኑ ምንባራቲሆሙ እምነ ማሴ እስከ ሰፈራ ፡ ወደብ ጽሕ ደብረ ሠረቃዊ ።	፴	ስፍራቸውም ከማሴ አንሥቶ ወደ ሰፈራ ሲል እስከ ምሥራቅ ተራራ ድረስ ነው ።
እሉ እሙንቱ ደቂቀ ለሴም በበነገዶሙ ፡ ወበበነገ ሮሙ ፡ ወበበብሔሮሙ ፡ ወበበሕዘቢሆሙ ።	፴፩	የሴም ልጆች በየነገዳቸውና ፡ በየቋንቋቸው ፡ በየምድራቸውና ፡ በየሕዝባቸው ፡ እነዚህ ናቸው ።
ወእሉ ነገደ ደቂቁ ለኖኅ በበዘመዶሙ ፡ ወእምነ እሉ ትውልድ ተዘርወ አሕዛብ ውስተ ገጸ ምድር እምድኅረ አይኅ ።	፴፪	የኖኅ ልጆቹ ነገዶች እንደ ትውልዳቸው በየሕዝባቸው እነዚህ ናቸው ፡ ከእነዚህም ተወልደው አሕዛብ ከጥፋት በኋላ በምድር ላይ ተበተኑ ።
ምዕራፍ ፲፩ ።		ምዕራፍ ፲፩ ።
ወአሐዱ ነገሩ ለኵሉ ዓለም ፡ ወአሐዱ ቃሉ ።	፩	የሰው ሁሉ ቋንቋው ፡ አነጋገሩም አንድ ነበር ።
ወኮነ እምድኅረ ተንሥኡ እምጽባሕ ረከቡ ገዳመ በምድረ ሰናአር ፡ ወኅደሩ ህየ ።	፪	ከምሥራቅም በተነሡ ጊዜ እንዲህ ኾነ ፡ በሰናአር ምድር ሰፊ ሜዳ አገኙ ፡ በዚያም ሰፈሩ ።
ወተባሀሉ አሐዱ ምስለ ካልኡ ንዑ ንጥፋሕ ግንፋለ ወናብስሎ በእሳት ፡ ወኮኖሙ ግንፋሎሙ እብነ ፡ ወፒሳ ጽቡሮሙ ።	፫	አንዱ ከንዱ ጋር ኑ ፡ ጡብ እንሥራ በእሳት ተኰሰን እናብስለው ተባባሉ ፡ ጡባቸው ደንጊያ ሆነላቸው ፡ ጭቃቸውም ሙጫ ነበር ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፲ ። ዘፀ ፪ ፡ ፫ ።
ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ንዑ ንንድቅ ሀገረ ወማኅፈደ ዘይበጽሕ ርእሱ እስከ ሰማይ ፡ ወንግበር ለነ ስመ እንበለ ንዘረው ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ።	፬	እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ ፡ ኑ ፡ መንደር እንቈር ቍር ጫፉ እስከ ሰማይ የሚደርስ ግንብም እንሥራ ፡ በምድር ሁሉ ከመበተናችን በፊት ፡ ለእኛ የስማችን መጠሪያ እናድርግ ። ዘፀ ፩ ፡ ፳፫ ። ዘዳ. ፪ ፡ ፳፫ ።
ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ሀገሮሙ ከመ ይርአይ ውእተ ማኅፈደ ዘነደቁ እጓለ እመሕያው ።	፭	እግዚአብሔርም ሰዎች የሠሩትን ያንን ግንብ ያይ ዘንድ ወደ መንደራቸው ወረደ ።
ወይቤ እግዚአብሔር ናሁ አሐዱ ዘመድ ውእቱ ኵሉ ፡ ወአሐዱ ነገሩ ፡ ወከመዝ አኀዙ ይግበሩ ወኢየኀድጉ ይእዜኒ ገቢረ ዘሐለዩ በልበሙ ።	፮	እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ሁሉም አንድ ቤተ ሰብ ፡ አንድ ቋንቋ ናቸው ፡ እንደዚህ ያለ ሥራም ሊሠሩ ጀመሩ፤ አሁንም በልባቸው ያሰቡትን መሥራታቸውን አይተዉም፤
ንዑ ንረድ ወንዝርዎ ለነገሮሙ ከመ ኢይሰምዑ ነገሮሙ አሐዱ ምስለ ካልኡ ።	፯	ኑ ፡ እንውረድ ቋንቋቸውን እንለያየው ፡ አንዱ ከንዱ ጋር የሚናገሩትን እንዳይሰማሙ ። ዘፍ. ፩ ፡ ፳፮ ።
ወዘረወ እግዚአብሔር ነገሮሙ ወዘረዎሙ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር ፡ ወኅደጉ እንከ ነዲቆታ ለይእቲ ሀገር ወለውእቱ ማኅፈድ ።	፰	እግዚአብሔርም ቋንቋቸውን ለያየ ፡ በምድርም ሁሉ በተናቸው ፡ ከዚህ በኋላ ያቺን መንደር መቈርቈር ፡ ያንንም ግንብ መሥራትን ተዉ ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳፭ - ፴፪ ።
ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስማ ባቢሎን ፡ እስመ በህየ ዘረዎሙ እግዚአብሔር ለነገረ ኵሉ በሐውርት ፡ ወእምህየ ዘረዎሙ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር።	፱	ስለዚህም ስሟ ባቢሎን ተባለ ፡ እግዚአብሔር በዚያ የሀገሩን ሁሉ ቋንቋ ለያይቷልና ፡ ከዚያም እግዚአብሔር ሰዎችን በምድር ሁሉ በትኗቸዋልና ።
ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለሴም ፡ ፪ ዓመት ሎቱ እም አመ ተወልደ አመ ይወልዶ ለአርፋክስድ በካልእ ዓም እምድኅረ አይኅ ።	፲	የሴምም ልደቱ እንዲህ ነው ከጥፋት በኋላ በሁለተኛው ዓመት አርፋክስድን ሲወልድ ለእርሱ ከተወለደ ፪ ዓመት ሁኖት ነበር ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳፪ - ፳፭ ።
ወሐይወ ሴም እምድኅረ ወለዶ ለአርፋክስድ ፭፻ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፩	ሴምም አርፋክስድን ከወለደው በኋላ ፭፻ ዓመት ኖረ ፡ ወንዶችንና ሴቶችንም ልጆች ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ አርፋክስድ ፻፴ወ፭ተ ዓመተ ወወለዶ ለቃይንም ።	፲፪	አርፋክስድም ፻፴፭ ዓመት ኖረ ፡ ቃይንምን ወለደ ። ሉቃ. ፫ ፡ ፴፮ ።
ወሐይወ አርፋክስድ እምድኅረ ወለዶ ለቃይንም ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ወሞተ ፡ ወሐይወ ቃይንም ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለሳላ ፡ ወሐይወ ቃይንም እምድኅረ ወለዶ ለሳላ ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፫	አርፋክስድ ቃይንምን ከወለደው በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ሞተ ፡ ቃይንምም ፻፴ ዓመት ኖረ ሳላንም ወለደ ፡ ቃይንም ሳላን ከወደው በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ሳላ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለኤቦር ።	፲፬	ሳላም ፻፴ ዓመት ኖረ ኤቦርንም ወለደ ።

ወሐይወ ሳላ እምድኅረ ወለዶ ለኤቦር ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፭	ሳላም ኤቦርን ከወለደው በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ኤቦር ፻፴ወ፬ ዓመተ ወወለዶ ለፋሌቅ ።	፲፮	ኤቦርም ፻፴፬ ዓመት ኖረ ፋሌቅንም ወለደው ።
ወሐይወ ኤቦር እምድኅረ ወለዶ ለፋሌቅ ፬፻ወ፴ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፯	ኤቦርም ፋሌቅን ከወለደ በኋላ ፬፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ፋሌቅ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለራግው ።	፲፰	ፋሌቅም ፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ራግውንም ወለደ ።
ወሐይወ ፋሌቅ እምድኅረ ወለዶ ለራግው ፪፻ወ፱ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፲፱	ፋሌቅም ራግውን ከወለደው በኋላ ፪፻፱ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ራግው ፻፴ወ፪ ዓመተ ወወለዶ ለሴሩኅ ።	፳	ራግውም ፻፴፪ ዓመት ኖረ ፡ ሴሮኅንም ወለደ ።
ወሐይወ ራግው እምድኅረ ወለዶ ለሴሩኅ ፪፻ወ፯ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፳፩	ራግውም ሴሮኅንም ከወለደ በኋላ ፪፻፯ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ሴሩኅ ፻ወ፴ ዓመተ ወወለዶ ለናኮር ።	፳፪	ሴሮኅም ፻፴ ዓመት ኖረ ፡ ናኮርንም ወለደ ።
ወሐይወ ሴሩኅ እምድኅረ ወለዶ ለናኮር ፪፻ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፳፫	ሴሮኅም ናኮርን ከወለደው በኋላ ፪፻ ዘመን ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ናኮር ፻ወ፱ ዓመተ ወወለዶ ለታራ ።	፳፬	ናኮርም ፻፱ ዓመት ኖረ ፡ ታራንም ወለደ ።
ወሐይወ ናኮር እምድኅረ ወለዶ ለታራ ፻፳ወ፱ ዓመተ ወወለደ ደቂቀ ወአዋልደ ፡ ወሞተ ።	፳፭	ናኮርም ታራን ከወለደ በኋላ ፻፳፱ ዓመት ኖረ ፡ ሴቶች ልጆችንና ወንዶች ልጆችንም ወለደ ፡ ሞተ ።
ወሐይወ ታራ ፸ ዓመተ ወወለዶሙ ለአብራም ፡ ወለናኮር ፡ ወለአራን ።	፳፮	ታራም ፸ ዓመት ኖረ ፡ አብራምን ፡ ናኮርን ፡ አራንንም ወለደ ።
ወአራን ወለዶ ለሎጥ ።	፳፯	አራንም ሎጥን ወለደ ።
ወሞተ አራን በቅድመ ታራ አቡሁ በምድር እንተ በውስቴታ ተወልደ በምድረ ከላውዴዎን ።	፳፰	አራንም ከአባቱ በፊት በተወለደበት አገር በከላውዴዎን ምድር ሞተ ።
ወነሥኡ አብራም ወናኮር አንስትየ ሎሙ ፡ ወስማ ለብእሲተ አብራም ሶራ ፡ ወለብእሲተ ናኮር ሚልካ ፡ ወለተ አራን አቡሃ ለሚልካ ወአቡሃ ለዮስካ ።	፳፱	ናኮርና አብራምም ሚስቶች አገቡ ፡ የአብራም ሚስት ሶራ ትባል ነበር ፡ የናኮር ሚስትም ሚልካ ትባል ነበር ፡ ሚልካም የሚልካና የዮስካ አባት የአራን ልጅ ናት ።
ወሶራሰ መካን ይእቲ ወአልበቲ ውሉድ ፡ ወነሥኦሙ ታራ ለአብራም ወልዱ ወለሎጥ ወልደ አራን እኁሁ ለአብራም ፡ ወለሶራ መርዓቱ ብእሲተ አብራም ወልዱ ።	፴	ሶራ ግን መካን ነበረች ልጅም አልነበራትም ፡ ታራም ልጁን አብራምን የአብራምን የወንድም ልጅ ሎጥንም ፡ የልጁን የአብራምን ሚስት ምራቱ ሶራን ወሰዳቸው ።
ወአውፅኦሙ እምነ ምድረ ከላውዴዎን ከመ ይሑሩ ምድረ ከነአን ፡ ወሰበ በጽሑ ካራን ኀደሩ ህየ ።	፴፩	ወደ ከነአን ምድርም ይሄዱ ዘንድ ከከላውዴዎን አወጣቸው ፡ ወደ ካራንም በደረሱ ጊዜ በዚያ አደሩ ።
ወኮነ ኵሉ መዋዕሊሁ ለታራ ፪፻ወ፭ ዓመተ ፡ ወሞተ ታራ በካራን ።	፴፪	ታራም በሕይወት የኖረበት ዘመኑ ሁሉ ፪፻፭ ዓመት ሆነ ፡ ታራም በካራን ሞተ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም ፃእ እምድርከ ወእምዘመድከ ወእምቤተ አቡከ ወሑር ውስተ ምድር እንተ አርእየከ አነ ።	፩	እግዚአብሔርም አብራምን ከገርህ ወጥተህ ከዘመድህ ከባትህም ወገን ተለይተህ ፡ እኔ ወደማሳይህ ምድር ሂድ አለው ። ምዕ. ፲፭ ፡ ፯ ። ግብ. ሐዋ. ፯ ፡ ፫ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፰ ።
ወእሬስየከ ሕዝበ ዓቢየ ፡ ወእባርከከ ፡ ወአዓቢ ስመከ ፡ ወትከውን ቡሩከ ።	፪	ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ ፡ ስምህም ከፍ ከፍ አደርገዋለሁ ፡ የተባረክህም ትሆናለህ ።
ወእባርኮሙ ለእለ ይባርኩከ ፡ ወእረግሞሙ ለእለ ይረግሙከ ፡ ወይትባረኩ ብከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ።	፫	የሚያከብሩህንም አከብራቸዋለሁ ፡ የሚረግሙህንም እረግማቸዋለሁ ፡ የዚህ ዓለም አሕዛብም ሁሉ በንተ ይከብራሉ አለው ። ዘፍ. ፳፯ ፡ ፳፱ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ። ዘኍ. ፳፬ ፡ ፱ ። ሉቃ. ፫ ፡ ፴፭ ።
ወሖረ አብራም በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ወሖረ ሎጥሂ ምስሌሁ ፡ ወአመ ወፅአ አብራም እምካራን ፸ወ፭ቱ ክራማት ሎቱ ።	፬	አብራምም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሄደ ፡ ሎጥም ከሱ ጋራ ሄደ ፡ አብራምም ከካራን በወጣ ጊዜ ዕድሜው ፸፭ ነበር ።
ወነሥአ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ወለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ወኵሎ ንዋዮሙ ዘአጥረዩ በካራን ወወፅኡ ወሖሩ ወበጽሑ ምድረ ከነአን ።	፭	አብራምም ሚስቱ ሶራን ወሰደ ፡ የወንድሙን ልጅ ሎጥንም በካራን ያጠራቀሙትን ገንዘባቸውንም ሁሉ ይዞ ወደ ከነአንም ምድር ደረሱ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፴፩ ። ፲፬ ፡ ፲፬ ።

ወኃደ አብራም ለይእቲ ምድር እስከ ሴኬም ኀበ ዕፅ ነዋኅ፣ ወሰብአ ከነአንሰ ሀለዉ ይእተ አሚረ ውስተ ይእቲ ምድር ።	፮	አብራምም ያችን ሀገር ረጅም ዕንጨት እስከ አለበት እስከ ሴኬም ድረስ ዞራት፣ የከነአን ሰዎች ግን የዚያን ጊዜ በዚያች አገር ነበሩ ። ዕብ ፲፩፣ ፱ ።
ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብራም ወይቤሎ ለዘር እከ እሁብ ለዛቲ ምድር፣ ወነደቀ አብራም በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ዘአስተርአዮ ።	፯	እግዚአብሔርም ለአብራም ታየው፣ ይችንም አገር ለልጆችህ እሰጣታለሁ አለው፣ አብራምም በዚያ ለተገለጠለት ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አዘጋጀ ። ዘፍ ፲፫፣ ፲፭ ።
ወግዕዘ እምህየ መንገለ ሠርቅ ውስተ ምድረ ቤቴል ወተከለ ሐይመቶ ውስተ ቤቴል አንጻረ ባሕር ዘመንገለ ጋይ ወኃደረ ህየ፣ ወነደቀ ህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር፣ ወጸውዐ ስመ እግዚአብሔር ።	፰	ከዚያም ወደ ምሥራቅ ወደ ቤቴል ምድር ሄደ፣ በቤቴልም በጋይ በኩል በስተምዕራብ ድንኳኑን ተከለ፣ በዚያም ተቀመጠ፣ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ፣ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ ። ዘፍ ፲፫፣ ፱ ።
ወተንሥአ ወሖረ ወግዕዘ አብራም ውስተ አዜብ ከመ ይኅድር ህየ ።	፱	አብራምም ከዚያ ተነሥቶ ሄደ፣ በዚያም ሊኖር ወደ አዜብ ተጓዘ ።
ወሰበ ጸንዐ ረኃብ ውስተ ብሔር ወረደ አብራም ውስተ ግብጽ ከመ ይኅድር ህየ፣ እስመ ጸንዐ ረኃብ ውስተ ብሔር ።	፲	በገርም ራብ በጸና ጊዜ አብራም በዚያ ሊኖር ወደ ግብጽ ወረደ፣ በአገሩ ረኀብ ጸንቷልና ። ዘፍ ፳፮፣ ፩ ። ፵፫፣ ፩ ።
ወከነ ሰበ ቀርበ አብራም ከመ ይበእ ውስተ ግብጽ ይቤላ አብራም ለሶራ ብእሲቱ አአምር ከመ ብእሲት ሠናይተ ገጽ አንቲ ።	፲፩	አብራም ወደ ግብጽ ይገባ ዘንድ በቀረበ ጊዜ እንዲህ ሆነ፣ አብራም ሚስቱን ሶራን እንዲህ አላት፣ አንቺ መልከ መልካም ሴት እንደሆንሽ አውቃለሁ ።
ወእምከመ ርእዩኪ ሰብአ ግብጽ ይብሉ ብእሲቱ ይእቲ ወይቀትሉኒ፣ ወኪያኪሰ ያሐይዉኪ ።	፲፪	የግብጽም ሰዎች ካዩሽ ሚስቱ ናት ይሉና ይገድሉኛል፣ አንችን ግን አይገድሉሽም ። ዘፍ ፳፣ ፲፩ ።
ወበሊዮሙ እንከ እኅቱ አነ ከመ ያሠንዩ ሊተ በእንቲአኪ፣ ወትሕየው ነፍስየ በእንቲአኪ በዕብሬትኪ ።	፲፫	እንግዲህ እኔ እኅቱ ነኝ በዪያቸው ስለ አንቺ ይራሩልኝ ዘንድ፣ በአንቺ ምክንያትም ሰውነቴ ትድን ዘንድ ።
ወከነ ሰበ በጽሐ አብራም ውስተ ግብጽ ርእይዋ ለብእሲቱ ሰብአ ግብጽ ከመ ሠናይት ጥቀ ።	፲፬	አብራምም ወደ ግብጽ በደረሰ ጊዜ እንዲህ ሆነ፣ የግብጽም ሰዎች ሚስቱን እጅግ መልከ መልካም እንደሆነች አይዋት ።
ወርእይዋ መላእክተ ፈርዖን ወወሰድዋ ኀበ ፈርዖን ወአብእዋ ውስተ ቤቱ ።	፲፭	የፈርዖን ሹማምንቶችም አይተው ወደ ፈርዖን ወሰዷት ወደ ቤቱም አገቧት ።
ወአሠነዩ ለአብራም በእንቲአሃ ወአጥረየ አግብርተ ወአእማተ ወአባግዐ ወአልሕምተ ወአግማለ ወአብቅለ ወአእዱገ ።	፲፮	ስለሷም ለአብራም በጎ ነገር አደረጉለት፣ ሴቶች አገልጋዮችና ወንዶች አገልጋዮችን፣ ላሞችንና በጎችንም፣ በቅሎዎችንና፣ ግመሎችን፣ አህዮችንም፣ አገኘ ።
ወሰቀዮ እግዚአብሔር ለፈርዖን ዐቢየ ሥቃየ ወእኩየ ሎቱሂ ወለቤቱሂ በእንተ ሶራ ብእሲቱ ለአብራም ።	፲፯	እግዚአብሔርም በአብራም ሚስት በሶራ ምክንያት ፈርዖንን ጽኑ ሥቃይ አሠቃየው፣ እርሱንም ቤተ ሰቡንም ። ዘፍ ሸ፣ ፲፰ ። ፩ ዜና መዋ ፲፯፣ ፳፩ ። መዝ ፻፭፣ ፲፬ ።
ወጸውዖ ፈርዖን ለአብራም ወይቤሎ ምንትኑዝ ዘገበርከ ላዕሌየ ዘኢነገርከኒ ከመ ብእሲትከ ይእቲ ።	፲፰	ፈርዖንም አብራምን ጠርቶ እንዲህ አለው በእኔ ላይ ያደረግኸው ይህ ነገር ምንድነው፣ ሚስትህ መሆኗን ያልነገርከኝ ።
ለምንት ትቤለኒ እኅትየ ይእቲ፣ ወነሣእክዋ ትኩነኒ ብእሲተ፣ ወይእዜኒ ነያ ብእሲትከ ንሥአ ወሑር ።	፲፱	ለምን እኅቴ ናት አልከኝ፣ ሚስት ልትሆነኝ ወስጃት ነበር፣ አሁንም ሚስትህ ያቻት ይዘሃት ሂድ ።
ወአዘዘ ፈርዖን ያስተፋንውዎ እደው ለአብራም ወለብእሲቱ ወለኵሉ ንዋዮሙ ።	፳	ፈርዖንም ብላቴኖች አብራምን እንዲሸኙት አዘዘ ሚስቱንም ጓዛቸውንም ሁሉ ።
ምዕራፍ ፲፫ ።		ምዕራፍ ፲፫ ።
ወዐርገ አብራም እምግብጽ ውእቱ፣ ወብእሲቱ፣ ወኵሉ ንዋዩ ወሎጥሂ ምስሌሁ ውስተ አዜብ ።	፩	አብራም ከግብጽ ወጣ እሱም፣ ሚስቱም፣ ጓዙም ሁሉ ሎጥም ከሱ ጋራ ወደ አዜብ ወጣ ።
ወአብራምሰ ብዕለ ጥቀ በእንስሳ ወበወርቅ ወበብሩር ።	፪	አብራም ግን በከብት በወርቅም በብርም እጅግ ባለፀጋ ሆነ ።
ወገብአ እምኀበ መጽአ እምአዜብ ውስተ ቤቴል ውስተ መከን ኀበ ሀሎ ቀዲሙ በህየ ዐፀዱ ብማእከለ ቤቴል ወበማእከለ ጋይ ።	፫	ወደ መጣበት ወደ አዜብ ከዚያውም ወደ ቤቴል ተመለሰ፣ ቀድሞ ድንኳኑ ወደ ነበረበት በጋይና በቤቴል መካከል ወደ አለው በታ ።

ውስተ መካን ኀበ ገብረ ምሥዋዐ ህየ ቀዲሙ፡ ወጸውዐ አብራም ስመ እግዚአብሔር በህየ ።	፬	ቀድሞ መሠዊያው ሠርቶ የእግዚአብሔርን ስም ይጠራ ወደ ነበረበት ሥፍራ፡ አብራምም በዚያ የእግዚአብሔርን ስም ጠራ ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፯ - ፰ ። ፲፬ ፡ ፲፫ ። ዘዳ. ፲፩ ፡ ፴ ።
ወሎጥኒ ዘሖረ ምስሌሁ ለአብራም አጥረየ አባግዐ ወአልሕምተ ወአንስሳ ።	፭	ከአብራም ጋራ የሄደ ሎጥም ላሞችንና በጎችን ፈረስና በቅሎን አገኘ ።
ወኢአከሎሙ ምድር ከመ ይኅድሩ ኅቡረ እስመ ብዙኅ ንዋዮሙ ።	፮	አንድነትም ይኖሩ ዘንድ ቦታ አልበቃቸውም፡ ሃብታቸው ብዙ ነበርና ።
ወኮነ ጋእዝ ማእከለ ኖሎት ዘሎጥ ወዘአብራም፡ ወሀለዉ ይእተ አሚረ ሰብአ ከነአን ወፌርዜዎን ኅዱራን ውስተ ይእቲ ምድር ።	፯	በአብራም እረኞችና በሎጥ እረኞች መካከልም ፀብ ሆነ፡ የዚያን ጊዜ የፌርዜዎንና የከነአን ሰዎችም በዚያች አገር ይኖሩ ነበር ።
ወይቤሎ አብራም ለሎጥ ኢይኩን ጋእዝ ማእከሌየ ወማእከሌከ፡ ማእከለ ኖሎትየ ወማእከለ ኖሎትከ እስመ አኀው ንሕነ ።	፰	አብራምም ሎጥን እንዲህ አለው በእኔና በአንተ መካከል ፀብ አይኑር፡ በእረኞችህና በእረኞቼም መካከል፡ እኛ ወንድማማቾች ነንና ። ግብ. ሐዋ. ፯ ፡ ፳፮ ።
ወናሁ ኵላ ምድር ቅድሜከ ይእቲ ተሌለይ እምኔየ እመ የማነ አነ፡ ወአንተ ጸጋመ፡ ወእመ አከ አንተ የማነ ወአነ ጸጋመ ።	፱	እነሆ ምድር ሁሉ በፊትህ ናት ከኔ ተለይ፡ እኔ በቀኝ ብሆን አንተ በግራ ትሆናለህ፡ ያለዚያም አንተ በቀኝ ብትሆን፡ እኔ በግራ እሆናለሁ ። ዘፍ. ፳ ፡ ፲፭ ። ፴፬ ፡ ፲ ። ፲፱ ፡ ፲፯ ። ዘዳ. ፴፬ ፡ ፫ ። ኢሳ. ፩ ፡ ፯ ።
ወአልዐለ ሎጥ አዕይንቲሁ ወርእየ ኵሎ አሕቃላቲሁ ለዮርዳኖስ ርዊይ ውእቱ ኵሉ ምድሩ ዘእንበለ ይገፍትዖን እግዚአብሔር ለሰዶም ወለገሞራ ከመ ገነተ እግዚአብሔር ውእቱ ወከመ ምድረ ግብጽ እስከ ሴጎር ።	፲	ሎጥም ዓይኖቹን አንሥቶ የዮርዳኖስን አውራጃ ሁሉ አየ፡ አውራጃው በሙሉ ለምለም ነበር፡ እግዚአብሔር ሰዶምንና ገሞራን ሳያጠፋቸው እስከ ሴጎር ድረስ ያለው አገር እንደ እግዚአብሔር ገነትና እንደ ምድረ ግብጽ ነበር ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬ - ፳፭ ። ፪ ፡ ፰ ። ኢሳ. ፶፩ ፡ ፫ ። ኢዩ. ፪ ፡ ፫ ።
ወኀረየ ሎቱ ሎጥ ኵሎ አሕቃላተ ዮርዳኖስ ወግዕዘ ሎጥ እመንገለ ሠርቅ፡ ወተሌለዩ አሐዱ እምካልኡ ።	፲፩	ሎጥ ለራሱ የዮርዳኖስን አውራጃ መረጠ፡ ሎጥም ከምሥራቅ ተጓዘ፡ አንዱ ከአንዱ (ወንድም ከወንድሙ) ተለየ ።
አብራም ኀደረ ምድረ ከነአን፡ ወሎጥኒ ኀደረ ውስተ አድያም ወግዕዘ ውስተ ሰዶም ።	፲፪	አብራም በምድረ ከነአን ኖረ፡ ሎጥም በዓርጃ ኖረ፡ ወደ ሰዶምም ተጓዘ ።
ወሰብአ ሰዶምሰ እኩያን ወኃጥኣን ጥቀ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፫	የሰዶም ሰዎች ግን በእግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉዎች ኃጢአተኞችም ነበሩ ። ዘፍ. ፯ ፡ ፲፩ ። ፲፰ ፡ ፳ ። ሕዝ. ፲፮ ፡ ፵፱ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፡ ፯ - ፰ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም እምድኅረ ተሌለየ እምኔሁ ሎጥ ነጽር በአዕይንቲከ ወርኢ እምዝንቱ መካን ኀበ ሀለውከ ለመንገለ መስዕ ወአዜብ ወሠርቅ ወባሕር ።	፲፬	ሎጥ ከሱ ከተለየ በኋላ እግዚአብሔር አብራምን እንዲህ አለው፡ ከዚህ ካለህበት ቦታ ጀምሮ ወደ ምዕራብና ወደ ምሥራቅ ወደ አዜብና ወደ መስዕ በዓይኖችህ እይ ተመልከት አለው ። ዘፍ. ፳ ፡ ፰ - ፲፬ ።
እስመ ኵለንታሃ ለዛቲ ምድር እንተ ትሬኢ ለከ እሁባ ወለዘርእከ እስከ ለዓለም ።	፲፭	ይህችን የምታያትን ምድር በሙላዋ ላንተ እሰጣታለሁ፡ ለዘርህም እስከ ዓለም ፍጻሜ ። ፲፯ ፡ ፰ ። ፳፰ ፡ ፲፫ ። ዘዳግ. ፴፬ ፡ ፬ ።
ወእሬስዮ ለዘርእከ ከመ ኆፃ ባሕር፡ እመቦ ዘይክል ኈልቆቶ ለኆፃ ባሕር ይኈልቆ ለዘርእከኒ ።	፲፮	ዘርህንም እንደ ባሕር አሸዋ አደርገዋለሁ፡ የባሕር አሸዋን መቍጠር የሚችል ሰው ካለ ዘርህንም ሊቈጥረው ይችላል ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ተንሥእ ወዑዳ ለምድር ውስተ ኑኃ ወራኅባ እስመ ለከ እሁባ ።	፲፯	ተነሥ ምድርንም ወርዷን ስፋቷን ቃኝት፡ ለአንተ እሰጣታለሁና ።
ወግዕዘ አብራም ኀበ ዕፀ እንተ ውስተ ኬብሮን ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ።	፲፰	አብራምም በኬብሮን ወደ አለው ዛፍ ተጓዘ፡ በዚያም ለእግዚአብሔር መሠዊያ ሠራ ። ዘፍ. ፴፭ ፡ ፳፯ ። ፴ ፡ ፯ - ፲፬ ።
ምዕራፍ ፲፬ ።		ምዕራፍ ፲፬ ።
ወኮነ በመዋዕለ አሜሬፌን ንጉሠ ሰናአር፡ ወአርዮ ንጉሠ ሴላሰድ፡ ወከሎዶጎሞር ንጉሠ ኤሎም፡ ወቲርጋ ንጉሠ አሕዛብ ።	፩	በሰናአር ንጉሥ በአሜሬፌን፡ በሲላሰድ ንጉሥ በአርዮ፡ በኤሎም ንጉሥ በከሎዶጎሞርና፡ በአሕዛብ ንጉሥ በቲርጋ ዘመን እንዲህ ሆነ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፪ ። ፲ ፡ ፳፪ ። ኢሳ. ፲፩ ፡ ፲፩ ።

፪ ፀብእዎሙ ለባላቅ ንጉሠ ሰዶም ፡ ወለበርስ ንጉሠ ገሞራ ወለሰናአር ንጉሠ ሰዶም ፡ ወለሴሜድር ንጉሠ ሴበዮ ፡ ወንጉሠ ባላ እንተ ይእቲ ሴጎር ።

የሰዶምን ንጉሥ ባላቅን ፡ የገሞራን ንጉሥ ብርስን ፡ የአዳማን ንጉሥ ሰናአርን ፡ የሲባዮን ንጉሥ ሴሜድርን ፡ ሴጎር የምትባለውን የባላ ንጉሥን ወጉዋቸው ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬ ። ዘዳግ. ፳፱ ፡ ፳፫ ።

፫ ወእሉ ኵሎሙ ተጋብኡ ለዕለ ቈላተ ኤሌቄን እንተ ይእቲ ባሕረ ኤሉን ።

እነዚህ ሁሉ በኤሌቄን ሸለቆ ተሰበሰቡ ፡ እሷም የጨው ባሕር ናት ። ዘሌዋ. ፲፩ ፡ ፴፩ ። ዘኍ ፴፬ ፡ ፲፪ ። ዘዳግ. ፫ ፡ ፲፯ ። ኢያ. ፫ ፡ ፲፯ ።

፬ ወተቀንዩ ፲፪ተ ዓመተ ለኮሎዶጎሞር ወለነገሥት እለ ምስሌሁ ።

ከሱ ጋራ ላሉ ነገሥታትና ለኮሎዶጎሞርም ፲፪ ዓመት ተገዙ ።

፭ ወአመ ኮነ ፲፫ ዓመት አዕረሩ ፡ መጽአ ኮሎዶጎሞር ወነገሥት እለ ምስሌሁ ወቀተልዎሙ ለእለ ያርብሕኒ በአስጣርስ ወለቀራንዮን ወለሕዝብኒ ጽኑዓን ምስሌሆሙ ወለአሜዎስ ወለሀገረ ሴዊ ።

፲፫ ዓመት በሆነ ጊዜ ግን ግብር ከለከሉ ፡ ኮሎዶጎሞር መጣ ከሱ ጋራ ያሉ ነገሥታትም መጡ ፡ አርበኞችንም በአስጣርስ ወጉአቸው ፡ ቀርናይንንም ኃያላኑን ሕዝብም ከእነርሱ ጋር ፡ አሜዎስንም የሴዊንም አገር ። ዘፍ. ፲፭ ፡ ፳ ። ዘዳ. ፪ ፡ ፳ ። ፫ ፡ ፲፩ ። ኢያ. ፲፪ ፡ ፬ ። ፪ ሳሙ. ፭ ፡ ፲፰ ።

፮ ወለኬሬዎስ እለ በአድባረ ሴይር እስከ አድባረ ወራሚስ ወፋራን እንተ ውስተ ሐቅል ።

በምድረ በዳ አስከለች ፋራንና እስከ ወራሚስ ተራሮች ድረስ በሴይር ተራራ ያሉ አርበኞችንም ሁሉ አጠፉ ። ዘፍ ፴፯ ፡ ፰ - ፲፱ ። ዘዳግ. ፪ ፡ ፲፪ ። ዘኍ. ፲፪ ፡ ፲፯ ።

፯ ወተጋቢኦሙ መጽኡ እንተ ዐዘቅተ ተስናን እንተ ይእቲ ቃዴስ ወቀተልዎሙ ለመላእክተ ዐማሌቅ ኵሎሙ ወለአሞሮስ ወለእለ ይነብሩ ውስተ አስቃና ።

ተሰብስበውም ዐዘ ወደሚደረግበት ጉድጓድ መጡ ፡ ይህችውም ቃዴስ ትባላለች ፡ ያማሌቅን አለቆች ሁሉ ወጉዋቸው ፡ አምዎስንና በአስቃና የሚኖሩ ሰዎችን ወጉ ፡ ፪ ዜና ፳ ፡ ፪ ።

፰ ወወጽኡ ንጉሠ ሰዶም ፡ ወንጉሠ ገሞራ ፡ ወንጉሠ አዳማ ፡ ወንጉሠ ሴበዮን ፡ ወንጉሠ ባላ እንተ ይእቲ ሴጎር ፡ ወተአኀዙ በቈላተ ኤሌቄን ምስለ ኮሎዶጎሞር ንጉሠ ኤሎም ።

የገሞራ ንጉሥና ፡ የሰዶም ንጉሥ ፡ የሲባዮን ንጉሥና ፡ የአዳማ ንጉሥ ፡ ሴጎር የምትባለው የባላን ንጉሥም መጡ በኤሌቄም ሸለቆ ከኤሎም ንጉሥ ከኮሎዶጎሞር ጋር ተጋጠሙ ።

፱ ወቴርጋ ንጉሠ አሕዛብ ፡ ወአሜሬርን ንጉሠ ሰናአር ፡ ወአርዮ ንጉሠ ሴላስድ እሉ አርባዕቱ ነገሥት ምስለ እልክቱ ኀምስቱ ነገሥት ።

ከአሕዛብ ንጉሥ ከቴርጋ ፡ ከሰናአር ንጉሥ ከአሜሬርን ፡ ከሴላስድ ንጉሥ ከአርዮን ጋር እነዚህ ፬ቱ ነገሥታት ከ፭ቱ ነገሥታት ጋር ተዋጉ ።

፲ ወውእቱሰ ቈላተ ኤሌቅ ምሉእ ዐዘቅተ ሡለንታሁ ፡ ወተሰብሩ ንጉሠ ሰዶም ወንጉሠ ገሞራ ወቀተልዎሙ በህየ ፡ ወእለሰ ተሰብሩ ጐዩ ውስተ አድባር ።

ይህ የኤሌቄን ሸለቆ ግን ሁለንተናው ረግረግ ነው ፡ የገሞራ ንጉሥና የሰዶም ንጉሥም ድል ተነሡ ፡ በዚያም ወጉዋቸው ድል የተነሡት ግን ወደ ተራራ ሸሹ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፫ ። ፲፱ ፡ ፲፯ ።

፲፩ ወነሥኡ ኵሉ አፍራሰ ሰዶም ወገሞራ ወኵሉ ስንቆሙ ።

የገሞራንና የሰዶምን ፈረሶች ወሰዱ ስንቃቸውንም ሁሉ ። ዘፍ. ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፭ ።

፲፪ ወሐሩ ወነሥእዎ ለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ለአብራም ወንዋያቲሁኒ አሕተዉ ወውእቱ ይነብር በሰዶም ።

የአብራም የወንድሙን ልጅ ሎጥንም ይዘዉት ሄዱ ፡ ገንዘቡንም ዘረፉት እሱም በሰዶም ይኖር ነበር ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፭ ። ፲፫ ፡ ፲፪ ።

፲፫ ወበጽሐ አለ አምሠጡ ወዜነውዎ ለአብራም እንዘ ሀለዉ ኅቡረ ኀበ ዕፅ ምስለ አምርስ እኁሁ ለኤስኮል ፡ ወለአውናን እለ ቅሩባን እሙንቱ ለአብራም ።

ለአብራም አቅራቢያ ከሚሆኑ ከአውናንና ከኤስኮል ወንድም ከአምርስ ጋራ በዛፉ ሥር አንድነት ሳለ ከጦርነት ያመለጡ ሰዎች ደርሰው ለአብራም ነገሩት ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፲፰ ። ፲ ፡ ፬ - ፳፬ ።

፲፬ ወሰበ ሰምዐ አብራም ከመ ተፄወወ ሎጥ ወልደ እኁሁ ኈለቆሙ ለእሊአሁ ወለኵሎሙ ሰብአ ቤቱ ወኮኑ ፫፻፲ወ፰ ወዴገኖሙ ወተለዎሙ እስከ ዳን ።

አብራምም የወንድሙ ልጅ ሎጥ እንደ ተማረከ በሰማ ጊዜ ፡ ወገኖቹን ቤተ ሰቦቹንም ሁሉ ቈጠራቸው ፫፻፲፰ ሆኑ ፡ እስከ ዳን ድረስ ተከተላቸው ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፰ ። ፲፪ ፡ ፭ ። ዘዳግ. ፴፬ ፡ ፩ ። መሳ. ፲፰ ፡ ፳፱ ። መክ. ፪ ፡ ፯ ።

፲፭ ወበጽሖሙ ሌሊተ ምስለ ደቂቁ ወቀተሎሙ ወዴገኖሙ እስከ ኮቤር እንተ ፀጋማ ለደማስቆ ።

ከአሽከሮቹ ጋራ ሌሊት ደረሰባቸው ወጋቸው ፡ በደማስቆ ግራ እስከ አለችው እስከ ኮቤር ድረስ ተከተላቸው ። ፩ ሳሙ. ፳፫ ፡ ፲ - ፳፱ ።

ወነሥኦሙ አብቅሊሆሙ ወነሥአ ለሎጥሂ ወልደ እኁሁ ወንዋዮሙኒ ወአንስተኒ ወሕዝበኒ አእተወ ።	፲፮	በቅሎቻቸውንም ወሰደባቸው ፤ የወንድሙን ልጅ ሎጥንም አመጣው ፤ ገንዘባቸውንም ሴቶችንም ወንዶችንም መለሰ ።
ወወፅአ ንጉሠ ሰዶም ወተቀበሎ እምድኅረ ገብአ እምኀበ ቀተሎ ለኮሎዶጎምር ወለነገሥት እለ ምስሌሁ በቈላተ ሴዎ ወውእቱ ገዳም ዘመንግሥቱ ውእቱ ።	፲፯	ከሱ ጋራ ያሉ ነገሥታትና ከሎዶጎሞርንም ፤ በሴዎ ሸለቆ ወግቶ ከተመለሰ በኋላ የሰዶም ንጉሥ ወጥቶ ተቀበለው ፤ ይኸውም በግዛቱ ያለ ምድረ በዳ ነው ። ፪ ሳሙ. ፲፰ ፤ ፲፰።
ወመልከ ጼዴቅ አምጽአ ኅብስተ ወወይነ ፤ ወካህኑ ለእግዚአብሔር ልዑል ውእቱ ፤ ወንጉሠ ሳሌም ውእቱ ።	፲፰	መልከ ጼዴቅም ኅብስተ አኰቴትን ጽዋዐ በረከትን አመጣ ፤ እሱም ገናና የሆነ የእግዚአብሔር አገልጋይ ነው ፤ የሳሌም ንጉሥም ነው ። መዝ. ፻፲ ፤ ፬ ። ዕብ ሐዋ. ፲፯ ፤ ፲፯ ። ዕብ. ፭ ፤ ፯ ። ፯ ፤ ፩ ።
ወበረከ ለአብራም ወይቤሎ ቡሩክ አብራም ለእግዚአብሔር ልዑል ዘፈጠረ ሰማየ ወምድረ ።	፲፱	አብራምንም በረከውና እንዲህ አለው አንተ ሰማይንና ምድርን ለፈጠረ ገናና ለሆነ እግዚአብሔር ደግ ፍጥረት ነህ ። ሩት ፫ ፤ ፳ ። ፪ ሳሙ. ፰ ፤ ፭ ። ዘፍ. ፲፬ ፤ ፳፪ ።
ወቡሩክ እግዚአብሔር ልዑል ዘአግብኦሙ ለጸላእትከ ውስተ እዴከ ፤ ወወሀቦ አብራም ዐሥራተ እድ እምዙሉ ።	፳	ጠላቶችህን በእጅህ የጣለልህ እግዚአብሔር የተመሰገነ ነው ፤ አብራምም ከገንዘቡ ሁሉ ዐሥራት ሰጠው ። ዘፍ. ፳፩ ፤ ፳፯ ። ፳፰ ፤ ፳፪ ። ዕብ. ፯ ፤ ፬ ።
ወይቤሎ ንጉሠ ሰዶም ለአብራም ሀበኒ ሰብአ ፤ ወጥሪተሰ ኅደጉ ለከ ።	፳፩	የሰዶም ንጉሥም አብራምን ሰዎችን ስጠኝ ፤ ገንዘቡን ግን ትቸልሃለሁ አለው ።
ወይቤሎ አብራም ለንጉሠ ሰዶም አሌዕል እዴየ ኀበ እግዚአብሔር ልዑል ዘገብረ ሰማየ ወምድረ ።	፳፪	አብራምም የሰዶምን ንጉሥ እንዲህ አለው ፤ ሰማይንና ምድርን ወደ ፈጠረ ወደ እግዚአብሔር እጄን ዘርግቼ እምላለሁ ። ዘኍ. ፲፬ ፤ ፴ ። ዘዳግ. ፴፪ ፤ ፵ ። ሕዝ. ፳ ፤ ፭ ። ዘዳግ. ፲፪ ፤ ፯ ።
ከመ ኢይነሥእ ኢ ፈትለ ወኢ ቶታነ አሣእን እምንዋይከ ከመ ኢትበል አነ አብዐልክዎ ለአብራም እንበለ ዘበልዑ ሰብእየ እክለ ።	፳፫	ፈትል የጫማ ማዘቢያ ጠፍርም ቢሆን ከገንዘብህ እንዳልወስድ እኔ አብራምን አበለጸግሁት እንዳትል ፤ ቤተ ሰቦቼ ከበሉት እኽል በቀር ። አስቴ. ፱ ፤ ፲፭ ።
ዳእሙ አደው እለ ሖሩ ምስሌየ ኤስኮል ወመምሬ ክሙንቱ ይንሥኡ ክፍሎሙ ።	፳፬	ግን ከኔ ጋራ የሄዱት መምሬና ኤስኬል እነርሱ ፈንታቸውን ይውሰዱ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀበ አብራም በራእይ ወይቤሎ ኢትፍራህ አብራም አነ እፀንዐከ ወአዐብየከ ወዐስብከኒ ብዙኅ ውእቱ ጥቀ በኀቤየ ።	፩	ከዚህ ነገር በኋላ በራእይ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አብራም መጣ አብራም አትፍራ እኔ አበረታሃለሁ ፤ ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ ፤ ዋጋህም በኔ ዘንድ እጅግ ብዙ ነው ፤ አለው ። ዘፍ. ፳፯ ፤ ፳፬ ። ፪ ሳሙ. ፳፪ ፤ ፫ ። መዝ. ፫ ፤ ፫ ። ምሳ. ፲፩ ፤ ፲፰ ። ሉቃ. ፩ ፤ ፲፫ ።
ወይቤሎ አብራም ምንት ውእቱ እግዚኦ ዘትሁበኒ ወናሁ እመውት እንዘ አልብየ ውሉድ ፤ ወናሁ ወልደ ማሴቅ ዘደማስቆ ዘይብልዎ ኢያውብር ዘእምነ ወልደ ዘመድየ ውእቱ ይወርሰኒ ።	፪	አብራምም አቤቱ ! የምትሰጠኝ ምንድር ነው ፤ እነሆ ልጅ ሳልወልድ እሞታለሁ ፤ ከዘመዴ ወገን የሚሆን ስሙን ኢያውብር የሚሉት የደማስቆ ሰው የማሴቅ ልጅ እሱ ይወርሰኛል አለው ።
ይቤ አብራም እስመ ሊተ ኢወሀብከኒ ዘርአ ወልደ ዘመድየ ውእቱ ይወርሰኒ ።	፫	አብራም ለኔ ልጅ አልሰጠኸኝምና የዘመዴ ልጅ ይወርሰኛል አለ ። ዘፍ. ፲፬ ፤ ፲፬ ።
ወበጊዜሃ ኮነ ቃለ እግዚአብሔር ኀበ አብራም ወይቤሎ ውእቱሰ ኢይወርሰከ አላ ከልአ ዘይወጽእ እምሐቌከ ውእቱ ይወርሰከ ።	፬	በዚያችም ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ወደ አብራም መጣ ፤ ከአብራክህ የተወለደ ልጅ ይወርስሃል እንጂ እሱ አይወርስህም ብሎ ነገረው ። ፪ ሳሙ. ፯ ፤ ፲፪ ። ፪ ዜና መ. ፴፪ ፤ ፳፩ ።
ወአውጽኦ አፍአ ወይቤሎ ነጽር ውስተ ሰማይ ሳዕለ ወኈልቆሙ ለከዋክብት ለእመ ትክል ኈልቆቶሙ ፤ ወይቤሎ ከማሁ ውእቱ ዘርእከ ።	፭	ወደ ውጭ አውጥቶ ወደ ሰማይ እይ መቍጠር ትችል እንደሆነ ከከቦችን ቍጠራቸው ፤ ልጆችህም እንደዚያ ይበዛሉ አለው ። ዘፍ. ፲፫ ፤ ፯ ። መዝ. ፻፵፯ ፤ ፬ ። ዘዐ. ፴፪ ፤ ፲፫ ። ዘዳግ. ፩ ፤ ፲ ። ፩ ዜና መ. ፳፯ ፤ ፳፫ ። ኤር. ፴፫ ፤ ፳፪ ።

ወአምነ አብራም ለእግዚአብሔር ወተኈለቆ ሎቱ ጽድቀ ።	፮	አብራምም እግዚአብሔርን አመነው ፣ ጽድቅም ሆኖ ተቈጠረለት ። መዝ ፻፭ ፥ ፴፩ ። ሮሜ ፬ ፥ ፱ ። ገላ. ፫ ፥ ፮ ።
ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውጻእኩከ እምድረ ከላውዴዎን ከመ አሀብካ ለዛቲ ምድር ትትዋረሳ ።	፯	እግዚአብሔርም ልትወርሳት ይህችን አገር እሰጥህ ዘንድ ከከላውዴዎን ያወጣሁህ ፈጣሪህ እኔ ነኝ አለው ። ዘፍ. ፲፩ ፥ ፳፰ ። መዝ. ፻፭ ፥ ፵፪ ። ሮሜ ፬ ፥ ፲፫ ።
ወይቤሎ እግዚኦ በምንት አአምር ከመ እወርሳ ።	፰	አቤቱ ! እንድወርሳት በምን አውቃለሁ ! አለው ። ዘፍ. ፳፬ ፥ ፲፫ ። መሳ ፮ ፥ ፲፯ ። ፩ ሳሙ. ፲፬ ፥ ፱ ። ፪ ነገ. ፳ ፥ ፰ ።
ወይቤሎ ንሣእ ሊተ ላሕመ ዘ፫ ዓመቱ ፣ ወጠሌ ዘ፫ ዓመቱ ፣ ወበግዐ ዘ፫ ዓመቱ ፣ ወማዕነቀ ወርግበ ፣ ወንሣእ ከማሁ ዘንተ ኵሎ ወምትሮሙ እማእከሎሙ ፣ ወለአዕዋፍሰ ኢትምትሮን ።	፱	፫ ዓመት የሆነው ላም ፣ ፫ ዓመት የሆነው ፍየል ፣ ፫ ዓመት የሆነው በግ ፣ ዋኖስንም ርግብንም ፣ አምጣ ፣ ይህንም ሁሉ አምጥተህ ከሁለት ከሁለት ቍረጣቸው ፣ ወፎችን ግን አትቍረጣቸው ፣ አለው ።
ወነሥአ ሎቱ ከማሁ ዘንተ ኵሎ ወመተሮሙ እማእከሎሙ ወአንበረ ዘተመትረ አንፃረ ቢጹ ወለአዕዋፍሰ ኢመተሮን ።	፲	እንዳዘዘውም ይህን ሁሉ አምጥቶ ከሁለት ከሁለት ቈረጣቸው ፣ የተቈረጠውንም በአንፃር በአንፃር አስቀመጠው ፣ ወፎቹን ግን አልቈረጣቸውም ። ዘሌ. ፩ ፥ ፲፯ ። ኤር. ፴፬ ፥ ፲፰ ።
ወወረዱ እልክቱ አዕዋፍ ላዕለ አብድንት ዘተመትሩ ፣ ወነበረ አብራም ኀቤሆሙ ወሜጠሙ ።	፲፩	ወፎችም ወደ ታረዱት ላሞች ወረዱ ፣ አብራምም ከሥጋው አጠገብ ተቀምጦ ከለከላቸው ።
ወሶበ የዐርብ ፀሐይ ድንጋፄ መጽአ ለአብራም ወናሁ ግሩም ጽልመት ወዐቢይ መጽአ ላዕሌሁ ።	፲፪	ፀሐይም በገባች ጊዜ አብራምን ድንጋፄ መጣበት ፣ ያን ጊዜም የሚያስፈራ ፅኑዕ ጨለማ መጣበት ። ዘፍ. ፪ ፥ ፳፩ ። ኢዮብ ፬ ፥ ፲፫ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም አእምሮ አእምር ከመ ሀለዎሙ ለዘርእከ ይኩኑ ፈላስያነ ውስተ ምድር እንተ ኢኮነት እንቲአሆሙ ወይቀንይዎሙ ወይሣቅይዎሙ ወያሔሥርዎሙ ፬፻ ዓመተ ።	፲፫	እግዚአብሔርም አብራምን እንዲህ አለው ! ልጆችህ የእነሱ ባልሆነች አገር መጻተኞች እንዲሆኑ ዕወቅ ፣ ፬፻ ዓመት ይገዟቸዋል ፣ ያሠቃዩአቸዋል ፣ ያስጨንቋቸዋል ። ዘፀ. ፩ ፥ ፲፩ ። ፲፪ ፥ ፵ ። ግ፡ ሐዋ. ፯ ፥ ፮ - ፯ ።
ወከዕበ ለሕዝብ እለ ሣቀይዎሙ አነ እኴንኖሙ ፣ ወእምድኅረ ዝንቱ ይወጽኡ ዝየ ምስለ ብዙኅ ንዋይ ።	፲፬	እኔም መከራ ያፀኑባቸውን ወገኖች ዳግመኛ እፈርድባቸዋለሁ ፣ ከዚያም በኋላ ከብዙ ገንዘብ ጋራ ወደዚህ (ወደ ከነአን) ይወጣሉ ። ዘፀ. ፲፪ ፥ ፴፯ ። መዝ ፻፭ ፥ ፴፯ ።
ወአንተሰ ተሐውር ወትገብእ ኀበ አበዊከ በርስዕ ሠናይ ።	፲፭	አንተ ግን በበጎ እርጅና ወደ አባቶችህ ትሄዳለህ ትሞታለህ ። ዘፍ. ፳፭ ፥ ፰ ። ኢዮብ ፭ ፥ ፳፮ ። ግብ. ሐዋ. ፲፫ ፥ ፴፮ ።
ወበራብዕ ትውልድ ይገብኡ ዝየ እስመ እስከ ይእዜ ኢተፈጸመ ኃጢአቶሙ ለአሞሬዎን ።	፲፮	የአሞሬዎን ኃጢአት እስከ ዛሬ ድረስ አልተፈጸመምና በአራተኛው ትውልድ ወደ ከነአን ይመለሳሉ ። ዘፍ. ፲፭ ፥ ፳፩ ። ኢያ. ፭ ፥ ፩ ። ፩ ነገ. ፳፩ ፥ ፳፮ ። ዳን. ፰ ፥ ፳፫ ።
ወሶበ ኮነ ጊዜ የዓርብ ፀሐይ መጽአ ነድ ወመጽአ እሳት ወመጽአ እቶን ዘይጠይስ ወኀለፈ እንተ ማእከሉ ለውእቱ ዘተመትረ ።	፲፯	ፀሐይም በገባች ጊዜ የሚነድ የሚቃጠል የሚጤስ እሳት መጣ ፣ በተከፈለው ሥጋ መካከልም አለፈ ።
ወበይእቲ ዕለት አቀመ እግዚአብሔር ለአብራም ኪዳነ ዘአሰፈዎ ወይቤሎ ለዘርእከ እሁብ ለዛቲ ምድር እምነ ፈለገ ግብጽ እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ ።	፲፰	በዚያችም ዕለት እግዚአብሔር ለአብራም ቀድሞ የሰጠውን ኪዳን አፀና ፣ እንዲህም አለው ! ይህችን ምድር ከግብፅ ወንዝ ጀምሮ እስከ ታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ ድረስ ለዘርህ እሰጣታለሁ ። ዘፍ. ፲፯ ፥ ፰ ። ዘፀ ፳፫ ፥ ፴፩ ።
ዘቄኔዎስ ወዘቄኔዝዮስ ወዘቄኔሜሎስ ።	፲፱	የቄኔዎስን ፣ የቄኔዚዎስን ፣ የቄኔሜሎስን አገር ።
ወዘኬጤዎን ወዘፌርዜዎን ወዘፈራዮን ።	፳	የኬጤዎንን ፣ የፌርዜዎንን ፣ የፈራዮንን አገር ።
ወዘአሞሬዎን ወዘከናኔዎን ወዘጌርጌሴዎን ወዘኢያቡሴዎን ።	፳፩	የአሞሬዎንን የከናኔዎንን የጌርጌሴዎንን የኢያቡሴዎንን አገር ።
ምዕራፍ ፲፮ ።		**ምዕራፍ ፲፮ ።**
ወሶራስ ብእሲቱ ለአብራም ኢወለደት ሎቱ ወባቲ አመት ግብፃዊት እንተ ስማ አጋር ።	፩	የአብራም ሚስት ሶራ ግን ልጅ አልወለደችለትም ነበር ፣ ስሟን አጋር የሚሏት ግብፃዊት አገልጋይ ነበረቻት ። ዘፍ ፲፭ ፥ ፲፫ ። ፲፪ ፥ ፲፯ ። ገላ. ፬ ፥ ፳፬ ።
ወትቤሎ ሶራ ለአብራም ናሁ ዐፀወኒ እግዚአብሔር	፪	ሶራም እነሆ እግዚአብሔር እንዳልወልድ ከለከለኝ ፣

ከመ ኢይወልድ ሐረ ኀበ አመትየ ከመ ትለድ እም ኔሃ፤ ወሰምዐ አብራም ቃላ ለሶራ ብእሲቱ ።

ወደ አገልጋዬ ግባ ከእሷ እንድትወልድ አለችው፤ አብራ ምም የሚስቱን የሶራን ቃል ሰማ። ዘፍ. ፴፫ ፥ ፱ ። ፳ ፥ ፲፰ ።

፪ ወነሥኣታ ሶራ ለአጋር አመታ ግብፃዊት እምድኅረ ፲ ዓመት ዘኀደረ አብራም ውስተ ምድረ ከነአን ወወ ሀበቶ ለአብራም ትኩኖ ብእሲተ ።

አብራም በከነአን መኖር ከጀመረ ከ፲ ዓመት በኋላ፤ ሶራ ግብፃዊት አገልጋይዋ አጋርን ወስዳ ሚስት ትሆነው ዘንድ ለአብራም ሰጠችው ። ዘፍ. ፲፪ ፥ ፭ ።

፬ ወቦአ አብራም ኀበ አጋር ወፀንሰት ወሰበ ርእየት ከመ ፀንሰት ኀደገት አክብሮታ ለእግዝእታ ።

አብራምም ወደ አጋር ገባ እሷም አረገዘች፤ እንዳ ረገዘችም በየች ጊዜ እመቤትዋን ማክበርን ተወች። ምሳ. ፴ ፥ ፳፩ - ፳፫ ።

፭ ወትቤሎ ሶራ ለአብራም እትገፋዕ አንሰ እምኔከ እነ ወሀብኩከ አመትየ ውስተ ጕዕንከ ወሰበ ርእየት ከመ ፀንሰት ኀደገት አክብሮትየ፤ ለይፍታሕ እግዚአብሔር ማእከሌየ ወማእከሌከ ።

ሶራም አብራምን እኔ ከንተ የተነሣ እገፋለሁ፤ እኔም አገልጋዬን በብብትህ ልታቅፋት ሰጠሁህ፤ እንደፀነሰችም በየች ጊዜ እኔን ማክበርን ተወች፤ እግዚአብሔር በንተና በኔ መካከል ይፍረድ አለችው ። ዘፍ. ፴፩ ፥ ፶፫ ። ፩ ሳሙ. ፳፬ ፥ ፲፪ ።

፮ ወይቤላ አብራም ለሶራ ብእሲቱ ነያ አመትኪ ውስተ እዴኪ ግበርያ ዘከመ ይኤድመኪ፤ ወሣቀየታ ሶራ ለአጋር ወተኀጥአት እምኔሃ ።

አብራምም ሚስቱን ሶራን እነሆ አገልጋይሽ በጅሽ ናት፤ እንደወደድሽ አድርጊያት አላት፤ ሶራም አጋርን አሠቃ የቻት እሷም ከእመቤቷ ኰበለለች ።

፯ ወረከባ መልአከ እግዚአብሔር በኀበ ዐዘቅተ ማይ በገዳመ ቡር በፍኖት ።

የእግዚአብሔር መልአክም በቡር ምድረ በዳ ባለ በወኃ ጕድጓድ አጠገብ በጐዳና አገኛት ። ዘፍ. ፳ ፥ ፩ ። ፳፭ ፥ ፲፰ ። ዘፀ. ፲፭ ፥ ፳፪ ። ፩ ሳሙ. ፲፭ ፥ ፯ ።

፰ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር አጋር አመተ ሶራ እም አይቴ መጻእኪ ወአይቴ ተሐውሪ፤ ወትቤሎ እምነ ገጸ ሶራ እግዝእትየ እትኀጣእ አንሰ ።

የእግዚአብሔር መልአክም የሶራ አገልጋይ አጋር ከየት መጣሽ፤ ወዴትስ ትሄጃለሽ አላት፤ ከእመቤቴ ከሶራ ፊት እኰበልላለሁ አለችው ።

፱ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር ግብኢ ኀበ እግዝእትኪ ወአትሕቲ ርእሰኪ ታሕተ እዴሃ ።

የእግዚአብሔር መልአክም ወደ እመቤትሽ ተመለሽና ራስሽን ከሥልጣኗ በታች አድርጊ አላት ።

፲ ወይቤላ እግዚአብሔር አብዝኆ አበዝኆ ለዘርእኪ እስከ ኢይትኌለቍ እምነ ብዝኁ ።

እግዚአብሔርም ከብዛቱ የተነሣ የማይቈጠር እስኪሆን ድረስ ዘርሽን አበዛዋለሁ አላት። ዘፍ ፲፯ ፥ ፳ ። ፳፩ ፥ ፲፰ ፥

፲፩ ወይቤላ መልአከ እግዚአብሔር ናሁ ፅንስት አንቲ ወት ወልዲ ወልደ ወትሰምዪዮ ስሞ ይስማኤል እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ሥቃየኪ ።

የእግዚአብሔር መልአክም እነሆ አንቺ አርግዘሻል፤ እግዚአብሔር መከራሽን ሰምቷልና ወንድ ልጅ ትወልጂ ያለሽ፤ ስሙንም ይስማኤል ትዪዋለሽ አላት ። ዘፍ. ፲፯ ፲፱ ። ማቴ ፩ ፥ ፳፩ ። ሉቃ. ፩ ፥ ፲፫ - ፴፩ ።

፲፪ ወይከውን ብእሴ ሐቅል እደዊሁ ላዕለ ኵሉ ወእደወ ኵሉ ላዕሌሁ፤ ወየኀድር ቅድመ አኀዊሁ ።

የአደን ሰው ይሆናል፤ እጆቹ በሁሉ ላይ ናቸው፤ የሰ ውም ሁሉ እጅ በሱ ላይ ነው፤ በወንድሞቹ ፊትም ይና ራል ። ዘፍ. ፳፩ ፥ ፳ ። ፳፭ ፥ ፲፰ ።

፲፫ ወጸውዐት አጋር ስመ እግዚአብሔር ዘተናገራ ወትቤ አንተ እግዚአ ዘመሀከኒ፤ እስመ ቅድሜየ ርኢክዎ ለዘአስ ተርአየኒ ።

አጋርም የተናገራት የእግዚአብሔርን ስም ጠራች፤ አቤቱ! የራራህልኝ አንተ ነህ፤ የታየኝን በፊቱ አይቸዋ ለሁና አለች ።

፲፬ ወበእንተ ዝንቱ ሰመየቶ ስሞ ለውእቱ ዐዘቅት ዘቅድ ሜየ አስተርአየኒ ማእከለ ቃዴስ ወማእከለ ጋሬድ ወገብ አት አጋር ።

ስለዚህም ነገር ያንን ጕድጓድ ስሙን በፊቱ እግዚአብ ሔርን የአየሁበት አለችው፤ ይኸውም ጕድጓድ በቃዴ ስና በጋሬድ መካከል ነው፤ አጋርም ተመለሰች ። ዘፍ ፲፬ ፥ ፯ ፥ ። ፳፬ ፥ ፷፪ ። ዘኍ. ፲፫ ፥ ፳፯ ።

፲፭ ወእምድኅረ ዝንቱ ወለደት ሎቱ አጋር ለአብራም ወሰመዮ ስሞ አብራም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ አጋር ይስማኤል ።

ከዚህም በኋላ አጋር ለአብራም ልጅ ወለደችለት፤ አብ ራምም አጋር የወለደችለትን የዚያን ልጅ ስሙ ይስማ ኤል አለው ።

፲፮ ወ፹ወ፮ ዓመቱ ለአብራም አመ ወለደት ሎቱ አጋር ይስማኤልሃ ።

አጋር ይስማኤልን በወለደችለት ጊዜ ለአብራም ፹፮ ዓመቱ ነበር ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወእምዝ አመ ኮነ ለአብራም ፺ወ፱ ዓመተ አስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብራም ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብ

ምዕራፍ ፲፯ ።

ከዚህም በኋላ ለአብራም ፺፱ ዓመት በሆነው ጊዜ እ ግዚአብሔር ለአብራም ተገለጠለት እንዲህም አለው፤ በፊ

ሔር ፈጣሪከ ዘሖርኩ ቅድሜከ አሥምር ቅድሜየ ወኩን ንጹሐ ።
፪ ወእሠይም ኪዳነ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወአበዝኀከ ጥቀ ።
፫ ወወድቀ አብራም በገጹ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብራም ።
፬ ናሁ እሠይም ኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወትከውን አበ ለብዙኃን አሕዛብ ።
፭ ወኢይሰመይ እንከ ስምከ አብራም አላ አብርሃም ይሰመይ ፣ እስመ አበ ብዙኃን አሕዛብ ረሰይኩከ ።
፮ ወአስተባዝኀከ ጥቀ ፈድፋደ ወእሬስየከ ከመ ይፃኡ እምኔከ አሕዛብ ወነገሥት ።
፯ ወእሠይም ኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወማእከለ ዘርእከ እምድኅሬከ በትውልዶሙ ከመ ይኩንከ ሕገ ዘለዓለም ከመ እኩ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ።
፰ ወእሁብ ለዛቲ ምድር እንተ ውስቴታ ተኀድር ለዘርእከ ወኵሎ ምድረ ከነአን ከመ ይኩንንዋ ለዓለም፣ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ።
፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም አንተ ዕቀብ ሕግየ ወዘርእከ እምድኅሬከ በትውልዶሙ ።
፲ ወዛቲ ይእቲ ሥርዓትየ እንተ ትትዐቀብ ማእከሌየ ወማእከሌከ ወማእከለ ዘርእከ እምድኅሬከ ከመ ትትገዘሩ ኵሉ ተባዕትክሙ ከተማ ነፍስትክሙ ።
፲፩ ወይኩንክሙ ትእምርተ ለኪዳንየ ማእከሌየ ወማእከሌክሙ ።
፲፪ ወለሕፃን ትገዝርዎ በሳምንት ዕለት ወኵሎ ተባዕተክሙ በትውልድክሙ ወልደ ቤትክሙኒ ወኵሎ ዘተሣየጥክሙ በወርቅክሙ ።
፲፫ ወትኩን ሥርዓትየ ውስተ ሥጋክሙ ለኪዳንየ ዘለዓለም።
፲፬ ወዘኢተገዝረ ከተማ ነፍስቱ በሳምንት ዕለት ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምነ ዘመዳ፣እስመ ኀደገት ሥርዓትየ ።
፲፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ሶራ ብእሲትከ ኢትሰመይ እንከ ሶራ አላ ይኩን ስማ፣ ሳራ ።
፲፮ እስመ እባርካ ወእሁብ ውሉደ እምኔከ፣ አሕዛብ ወነገሥተ አሕዛብ ይወፅኡ እምኔሃ ።
፲፯ ወወድቀ አብርሃም በገጹ ወሰሐቀ ወሐለየ በልቡ እንዘ ይብል እንዘ ፻ትኑ ዓመት ሊተ እወልድ አነ ወልደ፣ ወሳራኒ እንተ ፺ ዓም ላቲ ትወልድ ።
፲፰ ወይቤሎ አብርሃም ለእግዚአብሔር ዝንቱ ይስማኤል ውእቱ ዳእሙ ይሕየወኒ በቅድሜከ አስተበቍዓከ እግዚኦ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም አሆ! ወናሁ ሳራኒ

ትህ የሄድኩ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ፣ በፊቴ በጎ ነገር አድርግ ንጹሕ ሁን ። ዘፍ. ፯ ፣ ፱ ። ፳፰ ፣ ፫ ። ፵ ፣ ፲፩ ። ዘፀ. ፳፬ ፣ ፵ ። ፪ ነገ. ፳ ፣ ፫ ። ዘዳ. ፲፰ ፣ ፲፫ ። ኢዮ. ፩ ፣ ፩ ።
በንተና በኔም መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ፣ ፈጽሜም አበዛሃለሁ ።
አብራም በግምባሩ ወድቆ ሰገደ፣ እግዚአብሔርም አብራምን እንዲህ አለው ።
እነሆ በኔና ባንተ መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ ለብዙ አሕዛብም አባት ትሆናለህ ። ሮሚ. ፬ ፣ ፲፩ ። ገላ. ፫ ፣ ፳፱።
እንግዲህ ስምህ አብራም አይባልም አብርሃም እንጂ፣ ለብዙዎች አሕዛብ አባት አድርጌሃለሁና ። ፱ ፣ ፯ ። ሮሜ. ፬ ፣ ፲፯ ።
እጅግ አበዛሃለሁ አሕዛብ ነገሥታት ከአንተ እንዲወለዱ አደርጋለሁ ። ዘፍ. ፴፭ ፣ ፲፩ ። ፲፯ ፣ ፲፯ ።
በኔና ባንተ መካከል ካንተም በኋላ መሐላዬን በዘርህ መካከል ኪዳኔን አፀናለሁ፣ ላንተ ካንተም በኋላ ለዘርህ አምላክህ እንድሆን በልጅ ልጃቸው የዘላለም ሕግ ይሆን ዘንድ ። ዘፍ. ፳፯ ፣ ፳፱ ። ገላ. ፫ ፣ ፲፯ ። ዕብ. ፲ ፣ ፯ ።
ይህቺን አንተ ያለህባትን ምድር ለዘርህ እሰጣታለሁ፣ የከነአንንም ምድር ሁሉ፣ ለዘላለም ይገዟት ዘንድ፣ እኔም አምላክ እሆናቸዋለሁ ። ዘፀ. ፯ ፣ ፯ ። ዘሌዋ. ፳፯ ፣ ፲፪ ። ዘዳ ፲፬ ፣ ፪ ። ፳ ፣ ፲፰ ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ አንተ ሕጌን ጠብቅ፣ ካንተም በኋላ ዘርህ ለትውልዳቸው ።
በንተና በኔ መካከል ካንተም በኋላ በልጆችህ መካከል የምትጠበቅ ሥርዓቴ ይህች ናት፣ ወንዶቻችሁ ሁሉ ትገዘሩ ዘንድ ።
የሰውነታችሁን ቍልፍ ትገዘራላችሁ፣ በንተና በኔ መካከልም ለኪዳኔ ምልክት ይሆናል ። ግብ ሐ. ፯ ፣ ፰ ። ሮሜ. ፬ ፣ ፲፩ ።
ሕፃኑንም በ፰ኛው ቀን ትገዝሩታላችሁ፣ ወንዱንም ሁሉ በትውልዳችሁ ትገዝሩታላችሁ፣ በቤታችሁ የተወለደውን በወርቅ የገዛችሁትንም ሁሉ ። ዘሌዋ. ፲፪ ፣ ፫ ።
ለዘለዓለም ኪዳኔ ሥርዓቴ በሥጋችሁ ላይ ትሁን ።
በ፰ኛው ቀን የሥጋውን ቍልፈት ያልተገዘረ ያቺ ነፍስ ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ፣ ሕጌን አፍርሳለችና ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ ሚስትህ ሶራ ከእንግዲህ ወዲህ ሶራ አትባል፣ ስሟ ሳራ ይባል እንጂ ።
እባርካታለሁና ካንተም ልጅ እሰጣታለሁና. አሕዛብ የአሕዛብ ነገሥታትም ከሷ ይወጣሉና። ዘፍ ፯ ፣ ፱። ፲ ፣ ፲፰። ፳ ፣ ፭ ። ገላ. ፬ ፣ ፴፩ ። ፩ ጴጥ. ፫ ፣ ፯ ። ዘዳ ፲፰ ፣ ፲፫ ።
አብርሃምም በግንባሩ ወደቀ በልቡም እኔ ፻ ዓመት ሲሆነኝ ልጅ እወልዳለሁን፣ ፺ ዓመት የሆናት ሳራስ ትወልዳለችን ብሎ አሰበና ሳቀ ። ዘፍ. ፳፩ ፣ ፯ ። ፲፰ ፣ ፲፪ ። ፲፫ ፣ ፲፬ - ፲፭ ። ዮሐ ፰ ፣ ፯ ። ሮሜ ፬ ፣ ፲፱ ።
አብርሃምም እግዚአብሔርን ይህ ይስማኤል ብቻ ይኑርልኝ፣ አቤቱ! እለምንሃለሁ አለው ። ዘፍ. ፲፭ ፣ ፲፯ ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ እሺ ሚስ

ብእሲትከ ትወልድ ለከ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ ይስሐቅ፡ ወአቀውም ሥርዓትየ ኀቤሁ ለኪዳን ዘለዓለም ወለዘርኡ እምድኅሬሁ ።

፳ ወበእንተ ይስማኤልኒ ናሁ ሰማዕኩከ አባርኮ ወአበዝኖ ወአስተባዝኖ ጥቀ ወ፲ተ ወ፪ተ አሕዛበ ይወልድ ወእ ገብሮ ሕዝበ ዐቢየ ።

፳፩ ወኪዳንየሰ አቀውም ምስለ ይስሐቅ ዘትወልድ ለከ ሳራ፡ በዝንቱ ጊዜ በካልእት ዓመት ።

፳፪ ወሰበ ፈጸመ እግዚአብሔር ተናግሮቶ ዐርገ እምኀቤሁ ለአብርሃም ።

፳፫ ወነሥአ አብርሃም ለይስማኤል ወልዱ ወለኵሉ ልደ ቤቱ፡ ወለኵሉ ተባዕት ዘተሣየጠ በወርቁ ወለኵሉ ሰብአ ቤቱ፡ ወገዘሮሙ ከተማ ነፍስቶሙ በከመ ይቤሎ እግዚ አብሔር ።

፳፬ ወይእተ አሚረ ፺ወ፱ ዓመት ሎቱ ለአብርሃም አመ ተገዝረ ከተማ ነፍስቱ ።

፳፭ ወለይስማኤልኒ ወልዱ ፲ወ፫ቱ ዓመቱ አመ ተገዝረ ።

፳፮ ወበጊዜሃ በይእቲ ዕለት ተገዝረ አብርሃም ።

፳፯ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ተገዝሩ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኀበ ዕፀ መምሬ እንዘ ይነብር ኀበ ኆኅተ ሐይመት ቀትረ ።

፪ ወሰበ አልዐለ አዕይንቲሁ ነጸረ ወናሁ ሠለስቱ ዕደው ይቀውሙ መልዕልቴሁ፡ ወርእየ ወሮጸ ለተቀብሎቶሙ እምኆኅተ ሐይመት ወሰገደ ውስተ ምድር ።

፫ ወይቤሎ እግዚኦ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ኢትኅልፍ እምገብርከ ።

፬ ናምጽእ ለክሙ ማየ ወንሕጽብ እገሪክሙ ወታጽልሉ ታሕተ ዕፅ ።

፭ ወናምጽእ ኅብስተ ወትብልዑ ወእምዝ ተሐውሩ ኀበ ሐለይክሙ እምከመ ግኀሥክሙ ኀበ ገብርክሙ ወይቤልዎ ግበር ከማሁ በከመ ትቤ ።

፮ ወሮጸ አብርሃም ኀበ ሳራ ብእሲቱ ውስተ ሐይመታ ወይቤላ አፍጥኒ ወአብኅኢ ሠለስተ መስፈርተ ሥንዳሌ ወግበሪ ዳፍንተ ።

፯ ወሮጸ አብርሃም ኀበ አልሕምት ወነሥአ አሐደ ላሕመ ንኡሰ ወሠናየ ወወሀበ ለቍልዒሁ ወአፍጠነ ገቢሮቶ ።

፰ ወአምጽአ ዕቋነ ወመዓረ ወውእተ ላሕመ ዘገብረ ወአቅረበ ሎሙ ወበልዑ፡ ወውእቱሰ ይቀውም ኀበ ዕፅ ወይሜጥዎሙ ።

፱ ወይቤልዎ አይቴ ሳራ ብእሲትከ፡ ወይቤሎሙ ነያ ውስተ ሐይመት ።

፲ ወይቤሎ ሰበ ገባእኩ እመጽእ ኀቤከ ዓመ ከመ ዮም ወትረክብ ሳራ ወልደ፡ ወሰምዐት ሳራ እንዘ ትቀውም ኀበ ኆኅት እንዘ ሀለወት ድኅሬሁ ።

ትህ ሳራም እነሆ ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች፤ ስሙንም ይስሐቅ ትለዋለህ፤ ለዘለዓለም ኪዳኔም አፀናለታለሁ፤ ከሱም በኋላ ለዘሩ ። ዘፍ. ፲ ፡ ፳ ። ፳፩ ፡ ፪ ። ገላ. ፬ ፡ ፳፰ ።

ስለ እስማኤልም እነሆ ሰማሁ አባርከዋለሁ፤ አበዛዋለሁ፤ የብዙ ብዙ አደርገዋለሁ ፲፪ ነገድ ይወልዳል፤ ታላቅ ሕዝብም አደርገዋለሁ፡ ዘፍ. ፲፮ ፡ ፲ ። ፲፩ ፡ ፲፯ ። ፳፩ ፡ ፲፰ ።

ቃል ኪዳኔን ግን በ፪ኛው ዓመት በዚህ ጊዜ ሳራ ከምትወልድልህ ከይስሐቅ ጋራ አፀናለሁ ።

እግዚአብሔርም ንግግሩን በጨረሰ ጊዜ ከአብርሃም ዘንድ ወጣ ። ዘፍ. ፴፭ ፡ ፲፫ ።

አብርሃም ልጁን ይስማኤልን በቤቱም የተወለደውን ሁሉ፤ በወርቁ የገዛውን ወንድ ሁሉ፤ ቤተ ሰቡንም ሁሉ፤ ወስዶ፤ በዚያችው ዕለት እግዚአብሔር እንዳለው የሰውነታቸውን ቍልፈት ገዘራቸው ።

ያን ጊዜም የሰውነቱን ቍልፈት በተገዘረ ጊዜ ለአብርሃም ፺፱ ዓመት ሁኖት ነበር ።

ልጁ ይስማኤልም በተገዘረ ጊዜ ፲፫ ዓመት ሆኖት ነበር።

ያን ጊዜ አብርሃም በዚያች ቀን ተገዘረ ።

ቤተ ሰቦቹም ሁሉ ተገዘሩ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

አብርሃም በቀትር ጊዜ በድንኳኑ ደጃፍ ተቀምጦ ሳለ፤ እግዚአብሔር በዛፍ አጠገብ ተገለጠለት ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፲፰ ።

ዐይኑንም አንሥቶ ተመለከተ እነሆ ሦስት ሰዎች በፊቱ ቆመው ነበር፤ አይቶም ከድንኳኑ በር ሊቀበላቸው ሮጠ በምድር ላይም ሰገደ ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፪ ። ፲፱ ፡ ፩ ። ፴፩ ፡ ፲፩ - ፲፫ ። ፵፰ ፡ ፲፯ ። ዘፀ. ፯ ፡ ፫ ። ፲፫ ፡ ፳፩ ። ፳ ፡ ፩ ።

እንዲህም አለው፤ አቤቱ! በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ አገልጋይህን አትለፈኝ ።

ውኃ አምጥተን እግራችሁን እንጠባችሁ፤ ከዋላው ዕረፉ ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፪ ። ፳፬ ፡ ፴፪ ። ፵፫ ፡ ፳፬ ።

እንጀራ እናምጣላችሁና ብሉ፤ ከአገልጋያችሁ ከረፋችሁ ከዚህ በኋላ ወደ አሰባችሁት ትሄዳላችሁ፤ እንዳልክ እንዲሁ አድርግ አሉት ።

አብርሃምም ሩጦ ወደ ሳራ ሚስቱ ወደ ድንኳን፤ ቶሎ በዪ ሦስቱን መስፈሪያ ዱቄት አቡክተሽ አንድ ዳቦ ጋግሪ አላት ።

አብርሃምም ላሞች ወደ አሉበት ሮጠ፤ አንድ የሰባ ወይፈን ወስዶና ለብላቴናው ሰጠው፤ ብላቴናውም ፈጥኖ አዘጋጀው ።

ማርና እርጎን ያዘጋጀውንም ሥጋ አምጥቶ አቀረበላቸው በሉ! እሱ ግን ከዛፍ አጠገብ ቁሞ ያሰልፍላቸው ነበር ።

እሱም ሚስትህ ሳራ ወዴት ናት! አለው እነሆ በድንኳን ውስጥ አለች አለው ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፷፯ ።

በተመለስኩ ጊዜ የዛሬ ዓመት እንደዛሬው ወደ አንተ እመጣለሁ፤ ሳራም ወንድ ልጅ ታገኛለች፡ ሳራም በድንኳኑ ደጃፍ በስተኋላው ቁማ ሳለች ይህን ሰማች ። ፲፰ ፡ ፲፬ ። ፲፯ ፡ ፲፱ - ፳፩ ።

ወአብርሃምሰ ወሳራ ልህቁ ጥቀ ወኀለፈ መዋዕሊሆሙ፣ ወኅደጋ ለሳራሂ ትክቶ አንስት ።	፲፩	አብርሃምና ሳራ ግን ፈጽመው አርጅተው ነበር፣ ዘመና ቸውም አልፎ ነበር፣ ሳራንም የሴቶች ልማድ ትቷት ነበር። ዘፍ. ፲፯፣ ፲፯ ። ፴፩፣ ፴፫ ። ሮሜ ፬፣ ፲፱ ። ዕብ. ፲፩፣ ፲፩ ።
ወሰሐቀት ሳራ በበሕቲታ እስመ ትቤ በልባ ዓዲየኑ እስከ ይእዜ፣ ወእግዚእየኒ ልህቀ ።	፲፪	ሳራም ለብቻዋ ሳቀች፣ በልቧ እንዲህ ብላለችና እስከ ዛሬ ገና ነኝን! ጌታዬም አርጅቷል ። ዘፍ. ፲፯፣ ፲፯ ። ሉቃ. ፩፣ ፲፰ ። ፩ ጴጥ. ፫፣ ፮ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ምንት አስሐቃ ለሳራ በበሕቲታ እንዘ ትብል ዓዲየኑ እስከ ይእዜ፣ ወአማንኑ እወልድ እግዚእየኒ ልህቀ ወናሁ ረሣእኩ አንሰ ።	፲፫	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ ሳራን ለብቻዋ ምን አሳቃት፣ እስከ ዛሬ ገና ነኝን! በውነትስ እወልዳለሁን፣ ጌታዬም አርጅቷል፣ እኔም አሁን አርጅቻለሁ ብላ ።
ቦኑ ነገር ዘይስእኖ ለእግዚአብሔር በዝንቱ ጊዜ ሰበ ገባእኩ ኀቤከ በሳብዕታ ትረክብ ሳራ ወልደ ።	፲፬	ነገር ግን በውኑ ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር አለን! በቀጠርኩህ ዓመት ወደ አንተ በተመለስኩ ጊዜ ሳራ በሰባተኛ ወርዋ ልጅን ታገኛለች ። ኤር. ፴፪፣ ፲፯ ። ዘካ. ፰፣ ፮ ። ማቴ. ፲፱፣ ፳፮ ። ሉቃ. ፩፣ ፴፯ ። ዘፍ. ፲፯፣ ፳፩ ።
ወክሕደት ሳራ እንዘ ትብል ኢሰሐቁ እስመ ፈርሀት፣ ወይቤላ አላ ሰሐቂ ።	፲፭	ሳራም ፈርታለችና አልሳቅሁም ብላ ካደች፣ የለም ሰቀሽል እንጂ አላት ።
ወተንሥኡ ክልኤቱ እደው እምህየ ወአንጸሩ ወሐሩ መንገለ ሰዶም ወገሞራ ወሖረ አብርሃም ምስሌሆሙ ያስተፋንዎሙ፣ ወተመይጠ አብርሃም ወቆመ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፮	ሁለቱ ሰዎች ከዚያ ተነሥተው ወደ ሰዶምና ወደ ገሞራ ጉዞአቸውን አቀኑ፣ አብርሃምም ሊሸኛቸው አብሮ ሄደ፣ አብርሃምም ተመልሶ በእግዚአብሔር ፊት ቆመ ። ሮሜ ፲፭፣ ፳፬ ። ፫ ዮሐ ፮፣ ፯ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ኢየኀብኦ እምቍልዔየ አብርሃም ዘእገብር አነ ።	፲፯	ጌታም እንዲህ አለ እኔ የምሠራውን ከወዳጄ ከአብርሃም አልሠውርም ። መዝ. ፳፭፣ ፲፬ ። አሞ. ፫፣ ፯ ። ዮሐ. ፲፭፣ ፲፭ ።
እስመ ሕዝበ ዓቢየ ወብዙኀ ይከውን ወይትባረኩ በቱ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ።	፲፰	አብርሃም ታላቅና ብዙ ሕዝብ ይሆናልና በእሱም የምድር አሕዛብ ሁሉ ይበረከሉ ። ዘፍ. ፲፪፣ ፫ ። ፳፪፣ ፲፰ ። ፳፮፣ ፬ ። ግብ. ሐ. ፫፣ ፳ ። ገላ. ፫፣ ፰ ።
እስመ አአምር ከመ ሀለዎ ለአብርሃም የአዝዞሙ ለደቂቁ ወለቤቱ ወያዕቅቦሙ ፍናዊሁ ለእግዚአብሔር ከመ ይግበሩ ምጽዋተ ወፍትሐ፣ ከመ ይግበር ሎሙ እግዚአብሔር ኵሎ ዘይቤሎ ለአብርሃም ።	፲፱	እግዚአብሔር ለአብርሃም የነገረውን ሁሉ ያደርግላቸው ዘንድ ምጽዋትን፣ ፍርድንም፣ ያደርጉ ዘንድ የእግዚአብሔር ሕጉን ጠብቁ ብሎ ልጆቹን ቤተ ሰቦቹን እንዲያዝዛቸው አውቃለሁና ። ዘፍ. ፯፣ ፯ ። ዘዳ. ፬፣ ፱ - ፲ ። ፮፣ ፯ ። ኢያ. ፳፣ ፲፭ ። ኤፌ. ፯፣ ፬ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ጽራሖሙ ለሰዶም ወለገሞራ በጽሐ ኀቤየ ወኀጢአቶሙኒ በዝኃት ጥቀ ።	፳	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው፣ የገሞራና የሰዶም ጩኸታቸው ከፊቴ ደረሰ፣ ኃጢአታቸውም እጅግ በዛች ። ዘፍ. ፬፣ ፲ ። ፲፱፣ ፲፫ ። ያዕ. ፭ ፬ ።
እወርድ እንክሰ ወእርአይ ለእመ በከመ ጽራሖሙ እንተ ትመጽእ ኀቤየ ይፈጽምዋ ወእመ አክሰ አአምር ።	፳፩	እንግዲህስ እወርዳለሁ፣ ወደ እኔ እንደምትመጣ እንደ ጩኸታቸው ያደርጉ እንደሆነ አያለሁ፣ አለዚያም አውቃለሁ ። ዘፍ. ፲፩፣ ፭ ። ዘፀ. ፫፣ ፰ ። ዘዳ. ፰፣ ፪ ። ፲፫፣ ፫ ።
ወሰበ ተመይጡ እምህየ እልክቱ እደው መጽኡ ውስተ ሰዶም፣ ወአብርሃምሰ ሀሎ ዓዲ ይቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፪	እነዚያ ሰዎች ከዚያ እንደ ተመለሱ ወደ ሰዶም መጡ፣ አብርሃም ግን ገና በእግዚአብሔር ፊት ቁሞ ነበር ። ዘፍ. ፲፱፣ ፩ ። ፲፰፣ ፩ ።
ወቀርበ አብርሃም ወይቤ ኢታማስን እግዚኦ ጻድቃነ ምስለ ኃጥኣን፣ ወኢይኩን ጻድቅ ከመ ኃጥእ ።	፳፫	አብርሃምም ቀርቦ አቤቱ! ጻድቃንን ከኃጥአን ጋር አታጥፋ፣ ጻድቁም እንደ ኃጢአተኛው አይሁን ። ዘፍ. ፳፣ ፬ ። ፲፯፣ ፳፪ ። መዝ. ፻፴፯ ። ዕብ. ፳፣ ፪ ።
ለእመ ሀለዉ ኀምሳ ጻድቃን በውስተ ሀገር ታማስኖሙኑ ወኢታሐዩኑ በእንተ ፶ ጻድቃን ኵሎ ብሔረ ።	፳፬	በአገር ፶ ደጋጎች ሰዎች ቢኖሩ ታጠፋቸዋለህን፣ ስለ ፶ ደጋግ ሰዎችስ አገርን ሁሉ አታድንምን፣ ዘዳግ. ፲፫፣ ፫ ።
ሐሰ ለከ እግዚኦ ኢትግበር ዘንተ ነገረ ወኢትቅትል ጻድቃነ ምስለ ኃጥኣን፣ ሐሰ ዘይኴንና ለኵላ ምድር ኢትግበር ዘንተ ደይነ ።	፳፭	አቤቱ! ለአንተ አይገባም ይህን ነገር አታድርግ፣ ጻድቃንንም ከኃጥአን ጋር አታጥፋ፣ ዓለምን ሁሉ ፈጥሮ የሚገዛ አይገባም፣ ይህን ቍርጥ ፍርድ አታድርግ ። ኢዮ. ፰፣ ፫ ። ፳፣ ፳ ። ሮሜ ፫፣ ፮ ።

፳፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ለእመ ረከብኩ ውስተ ሀገረ ሰዶም ፶ ጻድቃነ አድኅን ኵሎ ሀገረ በእንቲአሆሙ ።
በሰዶም ፶ ጻድቃን ካገኘሁ ስለእነሱ አገሪቱን በሙላ አድናለሁ አለው ። ኤር ፭፥ ፩ ። ሕዝ. ፳፪፥ ፴ ።

፳፯ ወአውሥአ አብርሃም ወይቤ ይእዜ አኀዝኩ እትናገር ምስለ እግዚእየ እግዚአብሔር፥ ወአንሰ መሬት ወሐመድ አነ ።
አብርሃምም መልሶ እንዲህ አለ፤ እኔ አፈር ትቢያ ስሆን ከጌታዬ ከእግዚአብሔር ጋር እነጋገር ጀመር ። ዘፍ. ፪፥ ፯ ። ፫፥ ፲፱ ። ኢዮ. ፬፥ ፲፱ ። ሉቃ. ፲፰፥ ፩ ።

፳፰ ወእመሰቦ ውኁዳ እምእልክቱ ጻድቃን ፭ቱ ታማስኖኑ ኵሎ ሀገረ በእንተ እለ ውኁዳ፥ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለእመ ረከብኩ በሀየ ፵ወ፭ተ ኢያማስን በእንቲአሆሙ ።
ከነዚያ ከደጋጎች ሰዎች ፭ቱ ቢጎድሉስ ስለ አምስቱ ሰዎች አገርን ሁሉ ታጠፋለህን፤ እግዚአብሔርም በዚያ ፵፭ ደጋጎች ሰዎች ካገኘሁ፥ ስለ እነሳቸው አላጠፋም አለው ።

፳፱ ወይቤሎ አብርሃም ለእመኬ ተረክቡ በሀየ ፵፥ ወይቤሎ እግዚአብሔር፥ ኢያማስን በእንተ ፵ ።
አብርሃምም በዚያ ፵ ቢገኙስ፤ አለው፥ እግዚአብሔርም ስለ ፵ው አላጠፋም አለው ።

፴ ወደገመ ዓዲ ብሂሎቶ አብርሃም ወይቤሎ እመሰኬ ተረክቡ በሀየ ፴፥ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፴ ።
አብርሃም ነገሩን እንደገና መለሰና በዚያ ፴ ቢገኙስ፤ አለው፥ ስለ ፴ውም አላጠፋትም አለው ።

፴፩ ወይቤሎ አብርሃም እስመ ተበዋሕኩ እትናገር ምስለ እግዚእየ እግዚአብሔር፥ ለእመኬ ተረክቡ በሀየ ፳፥ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፳ ።
አብርሃምም ከጌታዬ ከእግዚአብሔር ጋራ እናገር ዘንድ መብት አግኝቻለሁና፥ በዚያ ፳ ቢገኙስ፤ አለው፥ ስለ ፳ውም አላጠፋም አለው ።

፴፪ ወይቤሎ አብርሃም አብሐኒ እግዚኦ እንብብ ዓዲ ለእመኬ ተረክቡ በሀየ ፲ቱ፥ ወይቤሎ ኢያማስን በእንተ ፲ቱ።
አብርሃምም አሁን ልናገር ፍቀድልኝ በዚያ ፲ ቢገኙስ፤ አለው፥ ስለ ፲ሩም አላጠፋም አለው ። መሳ ፮፥ ፴፱ ።

፴፫ ወሶበ አኅለቀ ተናግሮቶ ለአብርሃም ኀለፈ እግዚአብሔር፥ ወአብርሃምኒ ገብአ ኀበ ምንባሪሁ ።
እግዚአብሔርም አብርሃምን ማነጋገሩን ከፈጸመ በኋላ ተሠወረው፥ አብርሃም ወደ ቦታው ተመለሰ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወበጽሑ እልክቱ ፪ቱ መላእክት ውስተ ሰዶም ፍና ሰርክ፥ ወሎጥኒ ሀሎ ይነብር ውስተ አንቀጸ ሀገረ ሰዶም፥ ወሶበ ርእዮሙ ተንሥአ ወተቀበሎሙ ወሰገደ ሎሙ ።
እነዚያ ፪ቱ መልእክተኞችም ማታ ጊዜ ወደ ሰዶም ደረሱ፥ ሎጥም በሰዶም አገር በር ተቀምጦ ነበር፥ ባያቸውም ጊዜ ተነሥቶ ተቀበላቸው፥ ሰገደላቸው ። ዘፍ. ፲፰፥ ፳፪ ። ፲፰፥ ፪ ።

፪ ወይቤሎሙ አጋእዝትየ ገኅሡ ኀበ ቤተ ገብርክሙ ወኅድሩ ወተሐፀቡ እገሪክሙ ወትጌሡ ወትሐሩ ፍኖተክሙ፥ ወይቤልዎ አልቦ፥ አላ ነኀድር ውስተ መርኅብ ።
ጌቶቼ! ወደ ባርያችሁ ቤት ገብታችሁ እደሩ እግራችሁንም ታጠቡ፥ በጧትም ማልዳችሁ ጕዳናችሁን ሂዱ አላቸው፥ አይሆንም በአደባባይ እናድራለን እንጂ አሉት። ዘፍ. ፴፫፥ ፳፬ ። ሉቃ. ፳፬፥ ፳፰ ።

፫ ወአገበሮሙ ወገኀሡ ኀቤሁ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ወገብረ ሎሙ ዳፍንተ ናእተ ወበልዑ ።
ግድ ግቡልኝ አላቸው፥ ከዑ ዘንድም ወደ ቤቱ ገቡ፥ ቂጣ ድፎም አዘጋጀላቸው እነሱም በሉ ።

፬ ወእንበለ ይስክቡ ሰብአ ለይእቲ ሀገር ዐገትዎ ለቤቶሙ ኵሉ ሰብአሙ ኅቡረ ንኡሰሙ ወዐቢዮሙ ።
ከመተኛት በፊትም የዚያች አገር ሰዎች ቤታቸውን ከበቡት ሰዎቻቸው ሁሉ ታላቁም ታናሹም በአንድነት ።

፭ ወጸውዕዎ ለሎጥ ወይቤልዎ አይቴ እሙንቱ እደው እለ ቦኡ ኀቤከ ሌሊተ፥ አውጽኦሙ ኀቤነ ከመ ንሑሮሙ ።
ሎጥም ጠርተው እነዚያ ማታ ወደ አንተ የገቡ ሰዎች የት አሉ፤ ወደኛ አውጣቸውና እንወቃቸው አሉት ። ዘፍ. ፲፫፥ ፲፫ ። መሳ. ፲፱፥ ፳፪ ። ኢሳ. ፫፥ ፱ ። ሮሜ ፩፥ ፳፬ - ፳፯ ። ይሁ. ፩፥ ፯ ።

፮ ወወፅአ ኀቤሆሙ ሎጥ ኀበ ኆኅት ቅድሜሆሙ ወዐፀወ ኆኅተ ድኅሬሁ ።
ሎጥም ወደ እነርሱ ወደ ደጅ ፊት ለፊት ወጣ፥ በሩንም በስተኋላው ዘጋ ። መሳ. ፲፱፥ ፳፫ ።

፯ ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኃውየ፥ ኢታኅሥሙ ላዕለ እሉ ።
ወንድሞቼ! አይገባም በእነዚህ ሰዎች ላይ ክፉ ነገር አታድርጉ ።

፰ ወናሁ ብየ ፪ አዋልድ ዘኢየአምራ ብእሴ፥ ወአወፅኦን ለክሙ ወግበርዎን ዘከመ ይኤድመክሙ፥ ወባሕቱ ላዕለ እሉ እደው ኢትግበሩ ምንተኒ ዕመፃ እለ ቦኡ ታሕተ ጽላሎተ ቤትየ ።
እነሆ ባል ያላገቡ ፪ት ሴቶች ልጆች አሉኝ፥ ላውጣላችሁና እንደወደዳችሁ አድርጓቸው፥ ነገር ግን ወደ ቤቴ በገቡ በእነዚህ ሰዎች ላይ ምንም ምን ክፉ ነገር አታድርጉ አላቸው ። ዘፍ. ፲፱፥ ፳፬ ። ፲፰፥ ፭ ። ፴፫፥ ፫ - ፲ ።

፱ ወይቤልዎ ሑር ከሐከ፥ ቦእከ ከመ ትኅድር ምስሌነ ወአኮ ከመ ትኰንነነ፥ ወይእዜኒ ኪያከ ንሣቂ ፈድፋደ
ወዲያ ሂድ ከእኛ ጋር ልትኖር መጣህ እንጂ ልትገዛን አይደለም! አሁንም ከእነሱ ይበልጥ አንተን እናሠቃ

እምኔሆሙ ፤ ወተኀየልዎ ሎቱ ፈድፋደ ወቀርቡ ከመ
ይስብርዎ ለኆኅት ።
፲ ወአውፅኡ እደዊሆሙ እልክቱ እደው ወሰሐብዎ ለሎ
ጥ ወአብእዎ ኀቤሆሙ ውስተ ቤት ወዐፀዉ ኆኅተ ።
፲፩ ወለእልክቱሰ እደው እለ ሀለዉ ቅድመ ኆኅቱ ለውእቱ
ቤት አፆርዎሙ አዕይንቲሆሙ ለንኡሶሙ ወለዐቢዮሙ ፤
ወሠርሑ እንዘ የኀሥሥዎ ለውእቱ ኆኅት ወኀጥእዎ ።
፲፪ ወይቤልዎ ለሎጥ እልክቱ መላእክት ቦኑ ዘብከ በዝየ
ታእኃ ፤ አው ታሕማ ፤ ወእመሂ ደቂቀ ወአዋልድ ፤ ወለ
እመበ ዘብከ ዐርከ ፤ ዘተአምር ውስተዝ ሀገር አውፅ
አሙ እምነ ዝንቱ መከን ።
፲፫ እስመ ናማስና ንሕነ ለዛቲ መከን እስመ ዐብየ ገዐሮሙ
በቅድመ እግዚአብሔር ወፈነወነ ከመ ንደምስሳ ።
፲፬ ወወፅአ ሎጥ ኀበ ታሕማሁ እለ ይነሥእዎን ለክልኤሆን
አዋልዲሁ ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወፃኡ እምዛቲ ሀገር ፤
እስመ ይደመስሳ እግዚአብሔር ለዛቲ ሀገር ፤ ወመሰሎሙ
ለታሕማሁ ከመ ዘበሥላቅ ይቤሎሙ ።

፲፭ ወሶበ ኮነ አፈ ጽባሕ አኀዙ ያጐጕእዎ መላእክት ለሎጥ
ወይቤልዎ ተንሥአ ወንሣእ ክልኤሆን አዋልዲከ ወብእ
ሲተከ ፤ ወፃእ ከመ አንተኒ ኢትሙት በኃጢአቶሙ ለሰ
ብአ ዛቲ ሀገር ።
፲፮ ወሶበ ጐንደየ አኀዝዎ እዴሁ እልክቱ እደው ወእደ
ብእሲቱ ወክልኤሆን አዋልዲሁ ወአውፅእዎሙ እስመ
ምህኮሙ እግዚአብሔር ።
፲፯ ወይቤልዎ ሶበ አውፅእዎ አፍአ አድኅን ነፍሰከ ወኢ
ትነጽር ድኅሬከ ወኢትቁም ውስተ አድያሚሃ ፤ ወውስተ
ደብሩ ለዛቲ ሀገር ከመ ኢትርከብከ ለከኒ እኪት ።
፲፰ ወይቤሎሙ ሎጥ ብቍዐኒ አጋእዝትየ ።

፲፱ እመ ረከብኩ ምሕረተ በቅድሜክሙ ወአዕበይከ ለም
ሕረትከ ምስሌየ ከመ ታሕይዋ ለነፍስየ ፤ አንሰ ኢይክል
አድኅኖ ርእስየ ውስተ ደብር ከመ ኢትርከበኒ እኪት
ወኢይሙት ።
፳ ወናሁ ዛቲ ሀገር ቅርብት ይእቲ ወንስቲት እሩጽ ህየ
ወአድኅን ርእስየ ፤ ወኢኮነት ንስቲተ እምከመ ድኅነት
ነፍስየ ።
፳፩ ወይቤሎ ናሁ አድኀንከዎ ለገጽከ ወበከመ ትቤ ኢይገ
ፈትኣ ለዛቲ ሀገር እንተ በእንቲአሃ ነበብከኒ ።

፳፪ አፍጥን እንከ ወአድኅን ርእሰከ ህየ ፤ እስመ ኢይክል
ገቢረ ምንተኒ እስከ ትበጽሕ ፤ በእንተ ዝንቱ ተሰምየት
ይእቲ ሀገር ሴጎር ።
፳፫ ወሠረቀ ፀሐይ በዲበ ምድር ወሎጥኒ ቦአ ውስተ ሴጎር ።
፳፬ ወአዝነመ እግዚአብሔር ላዕለ ሰዶም ወገሞራ እሳተ
ወተየ እምኀበ እግዚአብሔር እምሰማይ ።

፳፭ ወገፍትአን ለእማንቱ አህጉር ወለአድያሚሆን ምስለ
ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴቶን ወለኵሉ ዘርአ ምድሮሙ ።

ይሃለን አሉት ፤ እጅግ በረቱበት በሩንም ሊሰብሩት
ቀረቡ ። ዘፍ. ፲፫ ፤ ፲፱ ። ፪ ጴጥ. ፪ ፤ ፯ - ፰ ። ዘፀ. ፪ ፤ ፲፬ ።
እነዚያም ሰዎች እጃቸውን አውጥተው ሎጥን ጐት
ተው ወደ እነሱ ወደ ቤት ውስጥ አገቡት ፤ ደጃፉንም ዘጉ ።
በዚያ ቤት በር ፊት ለፊት ያሉትን ሰዎች ግን ዓይና
ቸውን አሣወሯቸው ፤ ትንሹንም ትልቁንም በሩን በመፈ
ለግ ደከሙ አላገኙትም ። ግ፡ ሐዋ. ፲፫ ፤ ፲፩ ።
እነዚያ መልእክተኞችም ሎጥን እንዲህ አሉት ፤ በዚህ
ያለህ ዘመድ ፤ አማች ፤ ይኖርህ ይሆን ፤ ወንዶች ልጆች
ሴቶች ልጆች እንዳሉ ፤ የምትወደው ወዳጅም በዚች
አገር እንዳለ ከዚች በታ አውጣቸው ። ፪ ጴጥ. ፪ ፤ ፯ - ፱ ።
እኛ ይህቺን በታ እናጠፋታለንና ጩኸታቸው በእግዚ
አብሔር ክፍ ክፍ ብሏልና ልናጠፋት ልኮናል ።
ሎጥም ወጥቶ ሁለቱን ሴቶች ልጆቹን የሚያገቡት አማ
ቾቹን ተነሡ ከዚች አገር ውጡ ፤ እግዚአብሔር ይህ
ቺን አገር ያጠፋታልና አላቸው ፤ ለአማቾቹ ግን በቀልድ
የሚነግራቸው ይመስላቸው ነበር ። ዘፍ. ፲፱ ፤ ፳፫ ። ዘኍ.
፲፯ ፤ ፳፩ ። ፳፬ ፤ ፳፯ - ፴፰ ። ኤር. ፶፩ ፤ ፯ ። ራእ. ፲፰ ፤ ፬ ።
ጎሕም በቀደደ ጊዜ መልእክተኞች ሎጥን ተነሥ ሁለ
ቱ ልጆችህንና ሚስትህን ይዘህ ውጣ ፤ አንተም በዚህች
ሀገር ሰዎች ኃጢአት እንዳትጠፋ እያሉ ያስቸኵሉት
ጀመር ። ዘፍ. ፬ ፤ ፲፫ ።
በዘገየ ጊዜም እነዚያ ሰዎች እሱንና ሚስቱን ሁለቱን
ልጆቹንም እጅ እጃቸውን ይዘው አወጧቸው ፤ እግዚ
አብሔር ራርቶላቸዋልና ።
ወደ ውጭም በወጡት ጊዜ ነፍስህን አድን ወደ ኋላ
ህም አትይ ፤ አንተንም መከራ እንዳታገኝህ በዳርቻዋ በዚ
ያችም አገር ተራራ አትቁም አሉት ። ዘፍ ፲፱ ፤ ፳፯ ።
ሎጥም እንዲህ አላቸው ፤ ጌቶቼ ! በጄ በሉኝ ። ግ፡ ሐዋ.
፲ ፤ ፲፬ ።
በፊትህ ምሕረትን አግኝቼ እንደሆነ ሰውነቴንም ታድ
ናት ዘንድ ፤ ቸርነትህን አብዝተህልኝ እንደሆነም መከራ
አግኝቶኝ እንዳልጠፋ እኔ ወደ ተራራ ሸሽቼ ራሴን ማዳን
አልችልም ።
እነሆ ይህች አገር ቅርብ ናት ትንሽ ናት ፤ ወደዚያች
ሩጬ ራሴን ላድን ፤ ግን ሰውነቴ ከዳነች ችንሽ አይደ
ለችም ።
እንዲህ አለው እነሆ ፊትህን አልመለስኩትም (ልመና
ህን ተቀብያለሁ) ስለ እሷ የነገርኸኝን ይቺን አገርም አላ
ጠፋትም ። ኢዮ. ፵፪ ፤ ፰ - ፱ ።
እንግዲህ አፍጥን ወደዚያም ደርሰህ ራስህን አድን ፤
ወደዚያም እስክትደርስ ምንም ምን አላደርግም ና ፤ ስለዚ
ህም ያቺ አገር ሴጎር ተባለች ።
ፀሐይ በምድር ላይ ወጣ ፤ ሎጥም ወደ ሴጎር ገባ ።
እግዚአብሔርም ከሱ ዘንድ ከሰማይ በገሞራና በሰዶም
እሳትና ዲን አዘነመ ። ዘዳ ፳፱ ፤ ፳፫ ። ኢሳ ፲፫ ፤ ፲፱ ።
ኤር. ፳ ፤ ፲፮ ። ፶ ፤ ፵ ። ሕዝ ፲፮ ፤ ፵፱ - ፶ ። አሞ. ፬ ፤ ፲፬ ።
እነዚያን አገሮች አውራጃቸውንም ከሚኖሩባቸው ሰዎ
ች ሁሉ ጋራ አጠፋቸው ፤ የምድራቸውንም አዝመራ ሁሉ ።

ወነጸረት ብእሲቱ ሎጥ ድኅሬሃ ወኮነት ሐውልተ ጼው ።	፳፮	የሎጥ ሚስትም ወደ ኋላዋ ተመልሳ አይታ የጨው ደንጊያ ሆነች ። ሉቃ. ፲፯ ፡ ፴፪ ።
ወጌሠ አብርሃም ውስተ ዝኩ መከን ኀበ ቆመ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፳፯	አብርሃምም በእግዚአብሔር ፊት ወደ ቆመበት ወደ ዚያ ቦታ ገሥግሦ ሄደ ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፪ ።
ወነጸረ ላዕለ ገጸ ሰዶም ወገሞራ ወላዕለ አድያሚሃ ፡ ወሰበ ርእየ ናሁ የዐርግ ነድ እምድር ከመ ጢሰ እቶን ።	፳፰	ወደ ገሞራና ወደ ሰዶም አየ አውራጃዋንም ሁሉ ፡ በየም ጊዜ እነሆ እንደ ምድጃ ጢስ ከምድርም እሳት ሲወጣ አየ ። ራእ. ፲፰ ፡ ፱ ።
ወከነ ሰበ ደምሰሰን እግዚአብሔር ለአህጉር ወለኵሉ አድያሚሆን እለ ውስቴቶን የኀድር ሎጥ ተዘክሮ ለአብርሃም ፡ ወአውፅኦ ለሎጥ እማእከለ ሙስና ።	፳፱	እግዚአብሔርም ሎጥ የሚኖርባቸውን እነዚያን አገሮችና አውራጃቸውንም ሁሉ በአጠፋ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ እግዚአብሔር አብርሃምን አሰበው ፡ ሎጥም ከጥፋት አዳነው ። ዘፍ. ፰ ፡ ፩ ።
ወዐርገ ሎጥ እምነ ሴጎር ወኀደረ ውስተ ደብር ወክልኤቲ አዋልዲሁ ምስሌሁ እስመ ፈርሀ ነቢረ ውስተ ሴጎር ወነበረ ውስተ በዓት ውእቱ ወክልኤሆን አዋልዲሁ ።	፴	ሎጥ ከሴጎር ወጥቶ በተራራ ተቀመጠ ፡ ሁለቱም ሴቶች ልጆች አብረዉት ነበር ፡ በሴጎር መቀመጥን ፈርቷልና በዋሻ ውስጥም ተቀመጠ ፡ እሱም ሁለት ሴቶች ልጆቹም ። ዘፍ. ፲፱ ፡ ፲፯ - ፲፱ ።
ወትቤላ እንተ ትልኅቅ ለእንተ ትንእስ ናሁ አቡነ አረጋዊ ውእቱ ፡ ወአልቦ ሰብእ ዘይበውእ ኀቤነ ከመ ይትዋሰድ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፴፩	ታላቂቱ ታናሺቱን እንዲህ አለቻት ፡ እነሆ አባታችን አርጅቷል ፡ በምድር ሁሉ እንደሚበዛው ለማድረግ ወደ እኛ የሚገባ ሰው የለም ።
ንዒ ናስትዮ ወይነ ለአቡነ ወንስክብ ምስሌሁ ወናቅም ዘርአ እምአቡነ ።	፴፪	ነዪ ወይን እናጠጣውና ከእሱ ጋር እንተኛ ፡ ከአባታችንም ዘር እናስቀር ።
ወአስተያሁ ወይነ ለአቡሆን ወበይእቲ ሌሊት በአት እንተ ትልኅቅ ወሰከበት ምስለ አቡሃ ፡ ወኢያእመረ በሰኪበታ ወበተንሥአታ ።	፴፫	ለአባታቸውም ወይን አጠጡት ፡ በዚያችም ሌሊት ታላቂቱ ገብታ ከአባቷ ጋር ተኛች ፡ እሱ ግን ስትተኛም ስትነሣም አላወቀም ።
ወእምዝ ትቤላ እንተ ትልኅቅ ለእንተ ትንእስ ናሁ ሰከብኩ ትማልም ምስለ አቡነ ፡ ካዕበ ናስትዮ ወይነ ወስከቢ ምስሌሁ በዛቲ ሌሊት ወናቅም ዘርአ እምአቡነ ።	፴፬	ከዚህም በኋላ ታላቂቱ ታናሺቱን እንዲህ አለቻት ፡ እነሆ ትናንትና እኔ ከአባታችን ጋራ ተኛሁ ፡ ዳግመኛም ወይን እናጠጣው አንቺም በዚች ሌሊት ከእሱ ጋራ ተኚ ፡ ከአባታችንም ዘር እናስቀር ።
ወአስተየዎ ወይነ በይእቲ ሌሊት ወበአት እንተ ትንእስ ወሰከበት ምስለ አቡሃ ፡ ወኢያእመረ በሰኪበታ ወበተንሥአታ ።	፴፭	በዚያችም ሌሊት ወይን አጠጡት ፡ ታናሺቱ ገብታ ከአባቷ ጋራ ተኛች ፡ እሱ ግን ስትተኛም ስትነሣም አላወቀም ።
ወፀንሳ ክልኤሆን አዋልዲሁ ለሎጥ እምአቡሆን ።	፴፮	የሎጥ ሁለቱ ልጆቹም ከአባታቸው ፀነሱ ።
ወወለደት እንተ ትልኅቅ ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሞአብ ዘእምአቡየ ብሂል ፡ ወውእቱ አቡሆሙ ለሞአባውያን ።	፴፯	ታላቂቱም ወንድ ልጅ ወለደች ስሙንም ሞአብ አለችው ፡ ይኸውም ከአባቴ የወለድኩት ማለት ነው ፡ እሱም እስከ ዛሬ የሞአባውያን አባት ነው ። ዘዳ. ፪ ፡ ፱ ።
ወወለደት ወልደ እንተ ትንእስ ወሰመየቶ ስሞ አሞን እንዘ ትብል ዘእምዘመድየ ፡ ወውእቱ አቡሆሙ ለአሞናውያን እስከ ዮም ።	፴፰	ታናሺቱም ወንድ ልጅ ወለደች ፡ ስሙንም አሞን አለችው ፡ ከወገኔ ወለድኩት ስትል ፡ እሱም እስከ ዛሬ የአሞናውያን አባት ነው ። ዘዳ. ፪ ፡ ፲፱ ።
ምዕራፍ ፳ ።		**ምዕራፍ ፳ ።**
ወተንሥአ አብርሃም እምህየ ወሖረ መንገለ ምድረ አዜብ ፡ ወኀደረ ማእከለ ቃዴስ ወማእከለ ሱሬ ወነበረ ውስተ ጌራራ ።	፩	አብርሃምም ከዚያ ተነሥቶ ወደ አዜብ ምድር ሄደ ፡ በሱሬና በቃዴስ መካከል ኖረ ፡ በጌራራም ተቀመጠ ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፩ - ፴፫ ። ፲፯ ፡ ፯ - ፲፬ ። ፳፯ ፡ ፫ ። ፲ ፡ ፲፱ ።
ወይቤሎሙ አብርሃም በእንተ ሳራ ብእሲቱ እኅትየ ይእቲ ፡ ወለአከ አቤሜሌክ ንጉሠ ጌራራ ወነሥአ ለሳራ ።	፪	አብርሃም ሳራ ሚስቱን እኅቴ ናት አላቸው ፡ የጌራራ ንጉሥ አቤሜሌክም ልኮ ሳራን ወሰዳት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፫ - ፳ ። ፳፯ ፡ ፯ - ፲፩ ።
ወበአ እግዚአብሔር ኀበ አቤሜሌክ በይእቲ ሌሊት እንዘ ይነውም ወይቤሎ በሕልም ናሁ ትመውት አንተ በእንተ ዛቲ ብእሲት እንተ ነሣእከ እስመ ብእሲተ ብእሲ ይእቲ ።	፫	በዚያች ሌሊት አቤሜሌክ ተኝቶ ሳለ እግዚአብሔር ወደ አቤሜሌክ ገባ በሕልም እሷ የጉልማስ ሚስት ናትና ስለዚች ስለ ወሰድካት ሴት አንተ እነሆ ትሞታለህ አለው ። መዝ. ፻፭ ፡ ፲፬ ።

ወአቤሜሌክሰ ኢለከፋ ፡ ወይቤ አቤሜሌክ ሕዝበኑ ዘኢያአመረ በጽድቅ ትቀትል ።	፬	አቤሜሌክ ግን አልነካትም ነበር ፡ አቤሜሌክም እንዲህ አለ በእውነት ያላወቀ ሰውን ታጠፋለህን፤ ዘፍ. ፲፰ ፡ ፳፫።
ለሊሁ ይቤለኒ እኅትየ ይእቲ ፡ ወይእቲኒ ትቤለኒ እኅቱ አነ ፡ ወበንጹሕ ልብ ወበጽድቅ እደውየ ገበርክዎ ለዝንቱ።	፭	እሱ እኅቴ ናት አለኝ ፡ እሷም እኅቱ ነኝ አለችኝ ፡ ይህንንም ሥራ በንጹሕ ልቤ በንጹሕ እጄ አደረግሁት አለው ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፩ ። ፪ ሳሙ. ፲፭ ፡ ፲፩ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም አነኒ አእመርኩ ከመ በንጹሕ ልብ ገበርከ ለዝንቱ ወምህኩከ ወዐቀብኩከ ከመ ኢተአብስ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ኢኀደጉከ ትቅረብ ።	፮	እግዚአብሔርም በሕልም እንዲህ አለው ፡ እኔም በየዋህነትህ እንዳደረግኸው አውቄአለሁና ራራሁልህ ኃጢአትም እንዳትሠራ ጠበቅሁህ ፡ ስለዚህም እንድትቀርብት አልፈቀድኩልህም ። ዘፍ. ፴፱ ፡ ፱ ። መዝ. ፶፩ ፡ ፬ ።
ወይእዜኒ አግብእ ለብእሲ ብእሲቶ እስመ ነቢይ ውእቱ ወይጼሊ በእንቲአከ ወተሐዩ ፡ ወእመሰ ኢያግባእካ አእምር ከመ ሞተ ትመውት አንተ ወኵሉ ዘዚአከ ።	፯	አሁንም ለዚያ ሰው ሚስቱን መልስለት ፡ ደግ ሰው ነውና ስለ አንተም ይጸልይልሃል አንተም ትድናለህ ፡ በትመልስለት ግን አንተ ሞትን እንድትሞት ፡ ያንተ የሆነውም ሁሉ እንዲጠፋ ዕወቅ አለው። ዘፀ. ፯ ፡ ፩ ። ዘኍ. ፲፯ ፡ ፴፪ - ፴፫ ። ፩ ሳሙ. ፯ ፡ ፭ ። ኢዮ. ፵፪ ፡ ፰ ።
ወተንሥአ አቤሜሌክ በጽባሕ ወጸውዐ ኵሎ ደቀ ወነገሮሙ ዘንተ ነገረ ፡ ወፈርህዎ ለእግዚአብሔር ኵሉ ሰብአ ቤቱ ጥቀ ።	፰	አቤሜሌክም በጧት ተነሥቶ አሽከሮቹን ጠራቸው ይህንንም ነገር ነገራቸው ፡ ቤተ ሰቦቹም ሁሉ ፈጽመው እግዚአብሔርን ፈሩት ።
ወጸውዖ አቤሜሌክ ለአብርሃም ወይቤሎ ምትኑ ዝ ዘገበርከ ላዕሌየ ወላዕለ መንግሥትየ ፡ ኀጢአት ዐቢይ ዘኢይገብሮ መኑሂ ።	፱	አቤሜሌክም አብርሃምን ጠርቶ ይህ በእኔና በመንግሥቴ ላይ ያደረግኸው ምንድር ነው ፤ ማንም የማይሠራው ታላቅ ኃጢአት ነው አለው ። ዘፍ. ፳፱ ፡ ፳፯ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም ምንተ ርእየከ ዘገበርከሁ ለዝንቱ ነገር ።	፲	አቤሜሌክም አብርሃምን ይህን ያደረግኸው ምን አይተህ ነው ፤ አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም እስመ እቤ ዮጊ አልቦ ፍርሃተ እግዚአብሔር ውስተዝ መከን ፡ ወይቀትሉኒ በእንተ ብእሲትየ።	፲፩	አብርሃምም እንዲህ አለ ምናልባት በዚህ ቦታ እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ስለ ሚስቴ ይገድሉኛል ብዬ ነው ። ምሳ. ፲፮ ፡ ፮ ።
ወካዕበ አማን እኅትየ ወይእቲ እመንገለ አቡየ ፡ ወአኮ እመንገለ እምየ ወኮነተኒ ብእሲተ ።	፲፪	ዳግመኛም በእውነቱ እኅቴ የአባቴ ወገን ናት ፡ ከእናቴ በኩል አይደለችም ፡ ሚስትም ሆነችኝ ። ዘፍ. ፲፩ ፡ ፳፱ ።
ወአመ አውፅአኒ እግዚአብሔር እምቤተ አቡየ እቤላ ዘንተ ጽድቀ ግበሪ ሊተ ውስተ ኵሉ መከን ኀበ በእነ በሊ እኅትየ ውእቱ ።	፲፫	እግዚአብሔርም ከአባቴ ቤት ባወጣኝ ጊዜ ይህንን በጎ ሥራ አድርጊልኝ፡ በገባንበትም ቦታ ሁሉ ወንድሜ ነው በዪ አልኋት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፩ ።
ወነሥአ አቤሜሌክ ዐሥርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ወአግብርተ ወአእማተ ወአባግዐ ወአልሕምተ ወወሀበ ለአብርሃም ወአግብአ ሎቱ ብእሲቶ ሳራሃ።	፲፬	አቤሜሌክም ሺሕ ምዝምዝ ብርን ፡ ሴቶች አገልጋዮችንና ወንዶች አገልጋዮችን ላሞችንና በጎችንም አምጥቶ ለአብርሃም ሰጠው ፡ ሚስቱ ሳራንም መለሰለት ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፮ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም ናሁ ምድርየ ቅድሜከ ኀበ ፈቀድከ ንበር ።	፲፭	አቤሜሌክም አብርሃምን እነሆ አገሬ በፊትህ ናት በወደድከው ኑር አለው ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፱ ። ፴፬ ፡ ፲ ። ፲፯ ፡ ፯ ።
ወይቤላ ለሳራሂ ፡ ናሁ ወሀብክዎ ለእኁኪ ዐሥርተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ፡ ወዝንቱ ይኩንኪ ለኪ ለክብረ ገጽኪ ወበኵሉ ጽድቀ ተናገሪ ።	፲፮	ሳራንም እነሆ ለወንድምሽ ሺሕ ምዝምዝ ብር ሰጠሁት ፡ ይህም ለፊትሽ ጌጥ ይሁንሽ አላት ፡ በሁሉም በጎ ነገር ተናገራት ። ዘፍ. ፳፫ ፡ ፳፬ - ፴፫ ።
ወጸለየ አብርሃም ኀበ እግዚአብሔር ወፈወሰ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ ወለብእሲቱ ወለአዋልዲሁ ወለአእማቲሁ እለ ውስተ ቤቱ ወወለዱ ።	፲፯	አብርሃምም ወደ እግዚአብሔር ለመነ ፡ እግዚአብሔርም አቤሜሌክን ፈወሰው ፡ ሚስቱንም ባሮቹንና ልጆቹን ቤተ ሰቦቹንም ልጆቹንም ወለዱ ።
እስመ ዐጺወ ዐፀዎ እግዚአብሔር ለማኅፀን እምአፍአሃ በእንተ ሳራ ብእሲተ አብርሃም ።	፲፰	ስለ አብርሃም ሚስት ስለ ሳራ እግዚአብሔር ማኅፀንን ሁሉ ፈጽሞ ዘግቶ ነበርና ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

ወሐወፃ እግዚአብሔር ለሳራ ወበከመ ይቤ ገብረ ላቲ እግዚአብሔር ።	፩	እግዚአብሔርም ሳራን ጐበኛት ፡ እግዚአብሔርም እንደ ተናገረው አደረገላት ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፱ ። ፩ ሳሙ. ፪ ፡ ፳፩ ። ፲፰ ፡ ፲ - ፲፬ ።

ወፀንሰት ሳራ ወወለደት ወልደ ለአብርሃም በርስዐቲሃ በመዋዕል ዘይቤሎ እግዚአብሔር ።	፪	ሳራም እግዚአብሔር በነገረው ቀን በርጅናዋ ፀንሳ ለአብርሃም ወንድ ልጅ ወለደችለት ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፳፩ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፩ ። ገላ. ፬ ፡ ፳፪ ።
ወሰመዮ አብርሃም ለውእቱ ሕፃን ዘወለደት ሎቱ ሳራ ይስሐቅ ።	፫	አብርሃምም ሳራ የወለደችለትን ያንን ሕፃን ይስሐቅ ብሎ ጠራው ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፱ ።
ወገዘሮ በሳምንት ዕለት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ።	፬	እግዚአብሔር እንዳዘዘውም በ፰ኛው ቀን ገዘረው ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲ - ፲፪ ። ግ. ሐዋ ፯ ፡ ፰ ።
ወለአብርሃም ፻ት ዓመቱ አመ ተወልደ ሎቱ ይስሐቅ።	፭	ይስሐቅም በተወለደለት ጊዜ ለአብርሃም ፻ ዓመት ሆኖት ነበር ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፩ - ፲፯ ።
ወትቤ ሳራ ሰሐቀ ረሰየኒ እግዚአብሔር ወኵሉ ዘይሰምዕ ይትፌሣሕ ሊተ ።	፮	ሳራም እግዚአብሔር ደስ አሰኘኝ፤ የሰማውም ሁሉ ስለኔ ደስ ይሰኛል አለች ። ኢሳ. ፶፬ ፡ ፩ ። ገላ. ፬ ፡ ፳፯ ።
ወትቤ መኑ እምዜነዎ ለአብርሃም ከመ ታጠብዎ ሳራ ሕፃነ ዘወለደት በርስዓቲሃ ።	፯	በርጅናዋ የወለደችውን ልጅ ሳራ እንድታሳድግ ለአብርሃም ማን በነገረው! አለች ። ዘፍ. ፲፰ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።
ወልህቀ ሕፃን ወአኀደግዎ ጥበ ፡ ወገብረ አብርሃም ማእደ ዐቢየ በዕለተ አኀደግዎ ጥበ ለይስሐቅ ።	፰	ልጁ አደገ ጡትንም አስጣሉት ፤ ይስሐቅን ጡት በሰጣሉት ቀንም አብርሃም ታላቅ ግብዣ አደረገ ።
ወርእየቶ ሳራ ለይስማኤል እንዘ ይትዋነይ ምስለ ይስሐቅ ወልዳ ።	፱	ሳራም ይስማኤልን ከልጅዋ ከይስሐቅ ጋራ ሲጫወት አየችው ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፩ ። ፲ ፡ ፯ ። ገላ. ፬ ፡ ፳፱ ።
ወትቤሎ ሳራ ለአብርሃም ስድዳ ለዛቲ ዓመት ምስለ ወልዳ ፡ እስመ ኢይወርስ ወልዳ ለዓመት ምስለ ወልድየ ይስሐቅ ።	፲	ሳራም አብርሃምን ይህቺን ባርያ ከነልጅዋ አባርራት፤ የባርያ ልጅ ከልጄ ከይስሐቅ ጋር አይወርስምና አለችው ።
ወዕፁበ ክኖ ዝንቱ ነገር በቅድሜሁ ለአብርሃም ጥቀ በእንተ ወልዱ ።	፲፩	ይህም ነገር ለአብርሃም እጅግ ጭንቅ ሆነበት ስለ ልጁ ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፲፰ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአብርሃም ኢይኩን ዕፁበ ቅድሜከ በእንተ ዝንቱ ሕፃን ወበእንተ ዛቲ ዓመት ኵሎ ዘትቤለከ ስምዓ ለሳራ ፡ እስመ እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ ።	፲፪	እግዚአብሔርም አብርሃምን እንዲህ አለው የዚህ ልጅ ፡ የዚችም ባርያ ነገር በፊትህ ጭንቅ አይሁንብህ ፤ የምትልህን ሁሉ ሳራን ስማት ከይስሐቅ ዘር ይተክልሃልና አለው ። ሮሜ ፱ ፡ ፯ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፰ ።
ወለወልዳኒ ለዛቲ ዓመት ዐቢየ ሕዝበ እሬስዮ እስመ ዘርእ ዚአከ ውእቱ ።	፲፫	የዚችን የባርያ ልጅም ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁ ያንተ ዘር ነውና ። ዘፍ. ፲፯ ፡ ፳ ። ፳፩ ፡ ፲፰ ።
ወተንሥአ አብርሃም በጽባሕ ወነሥአ ኅብስተ ወማዕረ ማይ ወሀበ ለአጋር ወአንበረ ዲበ መትከፍታ ወሕፃነኒ ወፈነዋ ወሖረት ፡ ወሰከዐየት ውስተ ገዳም መንገለ ዐዘቅተ መሐላ ።	፲፬	አብርሃምም በጧት ተነሥቶ እንጀራና ሙሙ ወስዶ ለአጋር ሰጣት ፤ በጫንቃውም አሸከማት ልጁንም ሠጥቶ አሰናበታት ፤ በመሐላ ጕድጓድ በኩልም ባለ በምድረ በዳ ተቅበዘበዘች ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፴፩ ።
ወኀልቀ ማይሂ ዘውስተ ማዕራ ወገደፈቶ ለሕፃን ታሕተ አሐቲ ዕፅ ወሖረት ።	፲፭	ውኃውም ከሙሙዋ አለቀ ፤ ሕፃኑንም ከንዲት ዛፍ ሥር ጥላው ሄደች ።
ወነበረት ትጼጽሮ እምርኁቅ ከመ ምንዳፈ ሐጽ እስመ ትቤ ኢይርአይ ሞቶ ለሕፃንየ ወበከየት ።	፲፮	የጦር መወርወርያ ያህል ርቃ እየተመለከተችው ተቀመጠች ፤ የልጄን ሞት አልይ ብላለችና ምርር ብላም አለቀሰች ።
ወሰምዐ እግዚአብሔር አውያቶ ለውእቱ ሕፃን ፡ ወጸውዓ መልአከ እግዚአብሔር ለአጋር እምሰማይ ወይቤላ ምንተ ኮንኪ አጋር ፡ ኢትኅዝኒ እስመ ሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለሕፃንኪ እምውስተ መካን ኀበ ሀሎ ተንሥኢ ወንሥኢ ሕፃነኪ ።	፲፯	እግዚአብሔርም የዚያን ልጅ ልቅሶ ሰማ ፡ የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ ወርዶ አጋርን ጠርቶ እንዲህ አላት ፡ አጋር ምን ሁነሻል ፤ አትዘኚ ፡ እግዚአብሔር የልጅሽን ልቅሶ ካለበት ቦታ ሰምቷልና ተነሺ ልጅሽን ያዥው።
ወአፅንዒዮ በእዴኪ እስመ ሕዝበ ዐቢየ እሬስዮ ።	፲፰	በክንድሽ እቀፊው ታላቅ ሕዝብ አደርገዋለሁና ።
ወፈትሐ እግዚአብሔር አዕይንቲሃ ለአጋር ወርእየት ዐዘቅተ ማይ ፡ ወሖረት ወመልአት ማዕራ ማየ ወአስተየቶ ለሕፃና ።	፲፱	እግዚአብሔርም የአጋርን ዓይኖቿን ከፈተ የውኃ ጕድጓድን አየች ፤ ሄዳ ውኃውንም በሙሙዋ መላች ለልጅዋም አጠጣችው ።
ወሀሎ እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ ሕፃን ፡ ወልህቀ ወኀደረ ውስተ ውእቱ ገዳም ወኮነ ነዳፌ ።	፳	እግዚአብሔርም ከዚያ ልጅ ጋራ ነበር ፡ አደገና በዚያም በምድረ በዳ ኖረ አዳኝም ሆነ ። ዘፍ. ፴፱ ፡ ፪ ። ፫ ፡ ፳፩ ። ፲፯ ፡ ፲፪ ።

ወእምዝ ኃደረ ውስተ ሐቅለ ፋራን፡ ወነሥአት ሎቱ እሙ ብእሲተ እምድረ ግብጽ ።	፳፩	ከዚያም በኋላ በፋራን ምድረ በዳ ኖረ፤ እናቱም ከግብጽ አገር ሚስት አጋበችው ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፬ ።
ወኮነ በእማንቱ መዋዕል ሖሩ አቤሜሌክ ወአክዛት መጋቤ መራዕይሁ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ኀበ አብርሃም ወይቤልዎ እግዚአብሔር ምስሌከ በኵሉ ዘገበርከ ።	፳፪	በነዚያ ወራት እንዲህ ሆነ አቤሜሌክ የመንጋው ሹም አክዛትና የሠራዊቱ አለቃ ፋኮል ወደ አብርሃም ሄዱና በአደረግኸውም ሁሉ እግዚአብሔር ከንተ ጋር አለ አሉት ። ዘፍ. ፳ ፡ ፪ ። ፳፮ ፡ ፩ - ፳፮ ። ፳፮ ፡ ፳፰ ።
ወይቤ አቤሜሌክ ይእዜኒ መሐል ሊተ በእግዚአብሔር ከመ ኢትዐምፀኒ ኢ. ለዘርእየ ወኢ. ለሥጋየ ወኢ. ለዘምስሌየ፡ አላ በከመ መጻእከ አንተ ወገበርኩ ለከ ትግበር ሊተ ወለምድርየኒ አንተ ሀሎከ ውስቴታ ።	፳፫	አቤሜሌክም አሁንም በእግዚአብሔር ማልልኝ በእኔ ክፉ እንዳታደርግብኝ፤ በልጄም ፡ በወገኔ ከእኔ ጋር ባለው ሁሉ አንተ ወደኔ እንደመጣህ እኔም እንደተቀበልኩህ እንድታደርግልኝ ላለህበት ምድርም እንዲሁ እንድታደርግ ። ዘፍ. ፳፮ ፡ ፳፱ ። ኢያ. ፲፪ ። ፩ ሳሙ. ፳፬ ፡ ፳፩ ።
ወይቤ አብርሃም እሆ፡ እምሕል አንሰ ።	፳፬	አብርሃምም እሺ እምላለሁ አለ ።
ወተዛለፎ አብርሃም ለአቤሜሌክ በእንተ ዐዘቅተ ማይ ዘሄድዎ ደቁ ።	፳፭	ግን አብርሃም አሽከሮቹ ስለቀሙት ስለውኃው ጕድጓድ አቤሜሌክን ወቀሰው ።
ወይቤ አቤሜሌክ ኢያእመርኩ መኑ ገብሮ ለዝንቱ ግብር፡ ወአንተኒ ኢያይዳዕከኒ፡ ወአነኒ ኢሰማዕኩ ዘእንበለ ዮም ።	፳፮	አቤሜሌክም ይህን ሥራ ማን እንዳደረገው አላወቅሁም ፡ አንተም አልነገርከኝ፤ እኔም ያለ ዛሬ አልሰማሁም አለ ።
ወነሥአ አብርሃም አልሕምተ ወአባግዐ ወወሀበ ለአቤሜሌክ፡ ወተማሐሉ በበይናቲሆሙ ።	፳፯	አብርሃምም በጎችንና ላሞችን አምጥቶ ለአቤሜሌክ ሰጠው ፡ እርስ በርሳቸውም ተማማሉ ። ዘፍ. ፳፮ ፡ ፴፩ ።
ወአቀመ አብርሃም ፯ አባግዐ እንተ ባሕቲቶን ።	፳፰	አብርሃምም ፯ በጎችን ለብቻቸው አቆመ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለአብርሃም፡ ምንትኑ እላ ፯ አባግዕ እለ አቀምኮን እንተ ባሕቲቶን ።	፳፱	አቤሜሌክም አብርሃምን እሊህ ለብቻቸው ያቆምካቸው ፯ በጎች ምንድር ናቸው፤ አለው ። ዘፍ. ፴፫ ፡ ፰ ።
ወይቤሎ አብርሃም፡ እላንተ ፯ አባግዐ ንሣእ እምእዴየ ከመ ይኩናኒ ስምዐ ከመ ከረይክዋ ለዛቲ ዓዘቀት ።	፴	አብርሃምም ይህችን ጕድጓድ እንደቈፈርኋት ምስክር ይሆኑኝ ዘንድ፡ እሊህን ፯ በጎች ከእጄ ተቀበል አለው ።
ወበእንተዝ ሰመዮ ለውእቱ ዐዘቅት ቤርሳቤሀ፡ እስመ በሀየ ተማሐሉ በበይናቲሆሙ ።	፴፩	ስለዚህም ያን ጕድጓድ ቤርሳቤህ ብሎ ጠራው ፡ በዚያ እርስ በርሳቸው ተማምለዋልና ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፲፬ ። ፳፮ ፡ ፴፫ ።
ወተካየዱ ኪዳነ በኀበ ዐዘቅተ መሐላ፡ ወተንሥአ አቤሜሌክ ወአክዛት መጋቤ መራዕይሁ፡ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ወተመይጡ ውስተ ምድረ ፍልስጥኤም ።	፴፪	በመሐላ ጕድጓድ አጠገብም መሐላን ተማማሉ ፡ አቤሜሌክም ተነሣ፡ የመንጋው ሹም አክዛትም የሠራዊቱ አለቃ ፋኮልም ወደ ፍልስጥኤም ምድር ተመለሱ ።
ወተከለ አብርሃም ዕፀወ በቀልት ኀበ ዐዘቅተ መሐላ፡ ወጸውዐ አብርሃም በሀየ ስመ እግዚአብሔር ዘለዓለም ።	፴፫	አብርሃምም በመሐላ ጕድጓድ አጠገብ የዘንባባ ዛፍ ተከለ፡ አብርሃምም በዚያ ለዘለዓለም ጸንቶ የሚኖር የእግዚአብሔርን ስም ጠራ ። ዘፍ. ፬ ፡ ፳፮ ። ፩ ሳሙ. ፳፪ ፡ ፮ ።
ወነበረ አብርሃም ውስተ ምድረ ፍልስጥኤም ብዙኀ መዋዕለ ።	፴፬	አብርሃምም በፍልስጥኤም ምድር ብዙ ዘመን ኖረ ። ዘፍ. ፲ ፡ ፲፬ ። ፳፮ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ አመከሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም ወይቤሎ አብርሃም አብርሃም ፡ ወይቤ ነየ አነ ።	፩	ከዚህም በኋላ እንዲህ ሆነ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው፡ አብርሃም አብርሃም ብሎ ጠራው፡ እሱም አቤት አለ ። ፩ ቆሮ. ፲ ፡ ፲፫ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፲፯ ። ያዕ. ፩ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።
ወይቤሎ ንሥአ ለወልድከ ዘታፈቅር ይስሐቅሃ፡ ወሑር ውስተ ደብር ላዕላይ ወአዕርጎ ሀየ ወሙሦ ላዕለ አሐዱ ደብር ዘእቤለከ ።	፪	የምትወደው ልጅህ ይስሐቅንም ይዘኸው ወደ ላይኛው የተራራ አገር ሂድ ፡ ወደዚያም አውጥተህ እኔ በዘዝኩህ በንዱ ተራራ ላይ ሠዋው አለው ። ፪ ዜና መ. ፫ ፡ ፩ ።
ወተንሥአ አብርሃም በጽባሕ ወረሐነ አድገ ወነሥአ ፪ ደቀ፡ ወይስሐቅሃኒ ወልዶ፡ ወሠፀረ ዕፀወ ለመሥዋዕት ወእፆረ ወሖረ ።	፫	አብርሃምም በጧት ተነሥቶ አህያውን ጫነ፡ ልጁ ይስሐቅንና፡ ሁለቱ ብላቴኖቹንም ወሰደ፡ ለመሥዋዕትም ዕንጨቶችን ፈልጦ አሸክሞ ሄደ ።
ወበጽሐ ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ይቤሎ እግዚአብሔር በሣልስት ዕለት፡ ወነጸረ አብርሃም በአዕይንቲሁ ወርእየ መካነ እምርሑቅ ።	፬	በ፫ኛውም ቀን እግዚአብሔር ወዳለው ወደዚያ ቦታ ደረሰ፡ አብርሃምም በዓይኑ ቃኝ ቦታውንም ከሩቅ አየ ።
ወይቤሎሙ አብርሃም ለደቁ ንበሩ ዝየ ምስለ አድግ፡	፭	አብርሃምም ብላቴኖቹን እናንተ አህያውን ይዛችሁ ከዚ

ኦነ ወወልድየ ነሐውር እስከ ደብር ወሰጊደነ ንገብእ ኀቤክሙ ዝየ ።		ህ ቈዩ ፡ እኔና ልጄ ግን ወደ ተራራ እንሄዳለን ፡ ሰግደንም ወደ እናንተ እንመለሳለን አላቸው ።
ወነሥአ አብርሃም ዕፀወ ዘመሥዋዕት ወአጾሮ ለይስሐቅ ወልዱ ወነሥአ እሳተኒ ውስተ እዴሁ ወመጥባሕተኒ ወሖሩ ክልኤሆሙ ኅቡረ ።	፮	አብርሃም መሥዋዕት የሚቃጠልበትን ዕንጨት አምጥቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው ፡ እሱም ወቅለምቱንና እሳቱን በጁ ያዘ ፡ ሁለቱም በአንድነት ሄዱ ። ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፯ ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ለአብርሃም አቡሁ አባ ፡ ወይቤሎ ምንት ውእቱ ወልድየ ፡ ወይቤሎ ናሁ ዕፅ ወእሳትኒ ፡ አይቴ ሀሎ በግዑ ለመሥዋዕት ።	፯	ይስሐቅም አባቱ አብርሃምን አባ አለው ፡ እሱም ልጄ ምነው ! አለው እነሆ እሳትና ዕንጨት አለ ፡ መሥዋዕት የሚሆነው በጉ ወዴት ነው ! አለው ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፰። ዘፀ. ፲፪ ፡ ፫ - ፭ ። ኢሳ. ፶፫ ፡ ፳፫ ።
ወይቤሎ አብርሃም እግዚአብሔር ይሬኢ ሎቱ በግዖ ለመሥዋዕት ወልድየ ።	፰	አብርሃምም ልጄ ! መሥዋዕት የሚሆነውን በግ እግዚአብሔር ያሰባል አለው ።
ወሖሩ ኅቡረ ወበጽሑ ውስተ ውእቱ መካን ዘይቤሎ እግዚአብሔር ወነደቀ አብርሃም ምሥዋዓ በህየ ወወደየ ዕፀወ ፡ ወአሠሮ ወአዕቀፆ ለይስሐቅ ወልዱ ወአስከቦ በከብዱ ላዕለ ምሥዋዕ መልዕልተ ዕፀው ።	፱	አብረውም ሄዱና እግዚአብሔር ወደ አለው ወደዚያ ቦታ ደረሱ ፡ አብርሃምም በዚያ መሠዊያ ሠራ ዕንጨቱን ደረደረ ፡ ልጁ ይስሐቅንም አሥሮ ጠልፎ በመሠውያው በዕንጨቱ ላይ በልቡ አስተኛው ። ያዕ ፪ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
ወአልዓለ እዴሁ አብርሃም ወነሥአ መጥባሕተ ከመ ይሕርዶ ለወልዱ ።	፲	አብርሃምም ልጁን ያርደው ዘንድ እጁን ዘርግቶ ወቅለ ምቱን አነሣ ።
ወጸውዖ እግዚአብሔር ለአብርሃም ወይቤሎ አብርሃም አብርሃም ፡ ወይቤ ነየ አነ ።	፲፩	እግዚአብሔርም አብርሃምን ፡ አብርሃም አብርሃም ፡ ብሎ ጠራው ፡ እሱም አቤት ! አለው ።
ወይቤሎ ኢትደይ እዴከ ላዕለ ወልድከ ወኢትግበር ቦቱ ምንተኒ ይእዜ አእመርኩ ከመ አንተ ትፈርሆ ለእግዚአብሔር ወኢመሐከ እምኔየ ለወልድከ ዘታፈቅር ።	፲፪	በልጅህ ላይ እጅህን አትዘርጋ ምንም ምን አታድርግበት ፡ አንተ እግዚአብሔርን እንድትፈራው አሁን አወቅሁ ፡ ለምትወደው ለልጅህ አልራራህለትምና ። ዘፍ. ፳፮ ፭ ። ሚክ. ፮ ፡ ፯ ።
ወሰበ ነጸረ አብርሃም ርእየ ናሁ ፩ዱ በግዕ ወእኁዝ አቅርንቲሁ በዕፀ ሳቤቅ ፡ ወሖረ አብርሃም ወነሥአ ወሦዖ ህየንተ ይስሐቅ ወልዱ ።	፲፫	አብርሃምም በተመለከተ ጊዜ ቀንድና ቀንዱ በዕፀ ሳቤቅ የተያዘ አንድ በግ አየ ፡ አብርሃምም ሄደና ወስዶ በልጁ በይስሐቅ ፈንታ ሠዋው ።
ወሰመዮ አብርሃም ለውእቱ መካን ራእየ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ዮም አስተርአዮ አስተርአየኒ እግዚአብሔር በዝ ደብር ።	፲፬	አብርሃምም አሁን በዚህ ተራራ እግዚአብሔር ፈጽሞ ታየኝ ሲል ፡ የዚያን ቦታ ስሙን እግዚአብሔርን ያየሁበት አለው ። ዘፍ. ፳፪ ፡ ፰ ።
ወጸውዖ መልአከ እግዚአብሔር ለአብርሃም ዳግመ እምሰማይ ።	፲፭	የእግዚአብሔር መልአክም ከሰማይ አብርሃምን ዳግመኛ ጠራው ።
ወይቤሎ መሐልኩ በርእስየ ይቤ እግዚአብሔር እስመ ገበርከ ለዝንቱ ነገር ወኢመሐከለ እምኔየ ወልድከ ዘታፈቅር ።	፲፮	እንዲህ አለው ይህንን ነገር አድርገኸዋልና ለምትወደው ልጅህም ከኔ አልራራህለትምና በራሴ ማልኩ አለ እግዚአብሔር ። መዝ. ፻፭ ፡ ፱ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፸ ። ዕብ. ፩ ፡ ፲ ።
ከመ ባርኮ እባርከከ ወአብዝኆ አስተባዝኆ ለዘርእከ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ወከመ ኆፃ ዘድንጋገ ባሕር ወይወርሱ ዘርእከ አህጉረ ፀር ።	፲፯	መባረክን እባርክሃለሁ ዘርህንም ፍፁም ብዙ አደርገዋለሁ በሰማይ እንዳሉ ከዋክብት በባሕር እንዳለ አሸዋ አደርገዋለሁ ፡ ልጆችህ የጠላት አገሮችን ይወርሳሉ ። መዝ. ፻፭ ፡ ፱ ። ሉቃ. ፩ ፡ ፸፫ ። ዕብ. ፯ ፡ ፲፫ ።
ወይትባረኩ በዘርእከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር እስመ ሰማዕከ ቃልየ ።	፲፰	ቃሌን ሰምተሃልና የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይከብራሉ አለው ። ዘፍ. ፲፭ ፡ ፭ ። ፲፫ ፡ ፲፯ ። ኤር. ፴፫ ፡ ፳ ። ፪ ሳሙ. ፲፯ ፡ ፲፩ ። ፩ ነገ. ፬ ፡ ፳ ። ኢሳ. ፶፰ ፡ ፲፱ ። መዝ. ፻፳፯ ፡ ፰ ።
ወገብአ አብርሃም ኀበ ደቁ ወተንሥኡ ወሖሩ ኅቡረ ወበጽሑ ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ።	፲፱	አብርሃምም ወደ አሽከሮቹ ተመለሰ ፡ ተነሥተውም አብረው ሄዱ ወደ መሐላ ጕድጓድም ደረሱ ። ዘፍ. ፲፪ ፡ ፫ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፳፪ ፡ ፬ ። ፳፯ ፡ ፳ ። ግብ ሐዋ. ፫ ፡ ፳፭ ።
ወከነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ዜነውዎ ለአብርሃም ወይቤልዎ ወለደት ወልደ ፡ ሚልካ ለናኮር እኁከ ።	፳	ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ ሚልካ ለወንድምህ ለናኮር ወንድ ልጅ ወለደችለት ብለው ለአብርሃም ነገሩት ። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፴፩ ።
ሆክስ በኵሩ ፡ ወመዋክሴን እኁሁ ፡ ወቀማኤል አቡሁ ለአራን ።	፳፩	በኵሩ ሆክስ ፡ ወንድሙ መዋክሴን ፡ የአራን አባት ቀማኤል ። ዘዝ. ፲፩ ፡ ፳፱ ።

፳፪ ወአከዘት ፣ ወኤዝራው ፣ ወፌሎር ፣ ወዮፋት ፣ ወበቱ
ኤል አቡሃ ለርብቃ ።
፳፫ እሉ እሙንቱ ፰ ደቂቅ ዘወለደቶሙ ሚልካ ለናኮር
እኁሁ ለአብርሃም ።
፳፬ ወሂማ ዕቅብቱ ወለደቶሙ ለቀዓት ወለቢካ፡ ወለማክ
ወለሚክ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወኮነ ሕይወታ ለሳራ ፻፳ወ፯ ዓመተ ።
፪ ወሞተት ሳራ በሀገረ አርበቅ እንተ ውስተ ቈላት እንተ
ይእቲ ኬብሮን እንተ ውስተ ከነአን ፣ ወቆመ አብርሃም
ከመ ይላህዋ ለሳራ ወይብክያ ።

፫ ወተንሥአ አብርሃም እምኀበ በድና ወይቤሎሙ ለደ
ቂቀ ኬጢ ።
፬ ነግድ ወፈላሲ አነ ማእከሌክሙ ሀቡኒ ሊተ ከመ እሣ
የጥ መቃብረ ወእቅብር በድንየ ከማክሙ ።

፭ ወአውሥእዎ ደቂቀ ኬጢ ለአብርሃም ወይቤልዎ አልቦ።

፮ እግዚእ ስምዐነ እስመ ንጉሥ አንተ ለነ እምኀበ እግዚ
አብሔር ውስተ መቃብሪነ ዘኀረይከ ቅብር በድነከ እስመ
አልቦ እምኔነ ዘይከልአከ መቃብረ ከመ ትቅብር ብድነከ
በህየ ።
፯ ወተንሥአ አብርሃም ወሰገደ ቅድመ ሕዝብ ዘደቂቀ
ኬጢ ።
፰ ወይቤሎሙ እመ ፈቀድክሙ ታቅብሩኒ በድንየ ንግ
ርዎ በእንቲአየ ለኤፍሮን ወልደ ሰአር ።
፱ የሀቡኒ በዓተ ክዕበት እንቲአሁ እንተ ሀለወት ውስተ
ገራህቱ በወርቅየ በሤጥ በመጠነ ከነ ወእሣየጥ እምኔሁ ።
፲ ወሀሎ ኤፍሮን ይነብር ማእከሌሆሙ ለደቂቀ ኬጢ ፣
ወይቤሎ ኤፍሮን ኬጥያዊ ለአብርሃም እንዘ ይሰምዑ
ደቂቀ ኬጢ ወኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ ሀገር ።
፲፩ ቅረበኒ እግዚእየ ወስምዐኒ ! ገራህቶ ወበዐቶሂ ዘውስ
ቴቱ ለከ ወሀብኩከ በቅድመ ኵሉ ሰብአ ሀገርየ ፣ ወናሁ
ወሀብኩከ ቅብር በድነከ ።

፲፪ ወሰገደ አብርሃም ቅድመ ኵሉ ሕዝብ ።
፲፫ ወይቤሎ ለኤፍሮን እንዘ ይሰምዑ ኵሎሙ ስምዓኒ
ሤጠ ለገራህትከ ንሣእ እምኔየ ወእቅብር በድንየ በህየ ።
፲፬ ወአውሥአ ኤፍሮን ለአብርሃም ወይቤሎ ።
፲፭ አልቦ እግዚእ ! ስምዐኒ ምንት ውእቱ ዝንቱ ምድር
ወምንትኑ ውእቱ ፬፻ ጠፋልሐ ማእከሌየ ወማእከሌከ እን
ከሰ ቅብር በድነከ በህየ ።

፲፮ ወሰምዖ አብርሃም ለኤፍሮን ዘይቤሎ በቅድመ ደቂቀ
ኬጢ ወደለወ ሎቱ ፬፻ ጠፋልሐ ብሩር መፍዴ ዘኢኮነ
ተምያነ ።

አከዘት ፣ ኤዝራው ፣ ፌሎር ፣ ዮፋት ፣ የርብቃ አባት
ባቱኤል ። ኢዮ. ፩ ፩ ። ፴፪ ፣ ፪ ።
ሚልካ ለአብርሃም ወንድም ለናኮር የወለደችለት ፰ቱ
ወንዶች ልጆች እነዚህ ናቸው ።
ዕቅብቱ ሂማም ፣ ቢካንና ቀዓትን ፣ ሚክንና ማከን ፣ ወለ
ደቻቸው ። ዘፍ. ፳፩ ፣ ፲፭ ። ሮሜ ፱ ፣ ፲ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

የሳራ ዕድሜዋ ፻፳፯ ዓመት ሆነ ።
ሳራም በቈላው ውስጥ አርበቅ በምትባል አገር ሞተች፣
ይህችውም በከነአን መካከል ያለች ኬብሮን ናት ፣ አብር
ሃምም ለሳራ ፈጽሞ ያለቅስላት ዘንድ ተቀመጠ ። ፲፫ ፣
፲፰ ። ፳፫ ፣ ፲፱ ። መሳ. ፩ ፣ ፲ ። ኢያ. ፲፬ ፣ ፲፭ ።
አብርሃም ከሬሳዋ አጠገብ ተነሥቶ የኬጢን ልጆች
አላቸው ።
እኔ በእናንተ ዘንድ እንግዳና ስደተኛ ነኝ ፣ መቃብር
እንድገዛ ፍቀዱልኝ ፣ እንደ እናንተም ሬሳዬን ልቅበር።
ዘፍ. ፲፯ ፣ ፰ ። ፩ ዜና ፳፱ ፣ ፲፭ ። መዝ. ፻፭ ፣ ፲፪ ።
የኬጢም ልጆች መልሰው አብርሃምን እንዲህ አሉት ፣
አይሆንም ።
ጌታ ! እኛን ስማን አንተ ለእኛ ከእግዚአብሔር የተሾ
ምክ ንጉሥ ነህና ፣ ከመቃብራችን በታ በመረጥከው ሬሳ
ህን በዚያ ትቀብር ዘንድ መቃብሩን የሚከለክልህ የለ
ምና ። ዘፍ. ፴ ፣ ፰ ። ዘዐ. ፱ ፣ ፳፰ ። መዝ. ፴፯ ፣ ፯ ። ፹ ፣ ፲ ።
አብርሃምም ተነሥቶ በኬጢ ልጆች ወገኖች ፊት እጅ
ነሣ ።
እንዲህም አላቸው ፣ ሬሳዬን ታስቀብሩኝ ዘንድ ከወደ
ዳችሁ ስለ እኔ ለሰአር ልጅ ለኤፍሮን ንገሩት ።
በዋሻው መካከል ያለችውን የግቡን ድርብ ዋሻ ይስ
ጠኝ ፣ በገንዘቤ በሆነው ዋጋ ከእርሱ ልግዛ ።
ኤፍሮንም በኬጢ ልጆች መካከል ተቀምጦ ነበር ፣
ኬጥያዊው ኤፍሮንም የኬጢ ልጆች ወደ ሸንጎም የሚገ
ቡትም ሁሉ እየሰሙ አብርሃምን እንዲህ አለው ።
ጌታዬ ሆይ ! ቀረብ በልና ቃሌን ስማኝ ፣ እርሻውንም
በውስጡ ያለውን ዋሻውንም በገሬ ሰዎች ሁሉ ፊት ለአ
ንተ ሰጥቼሃለሁ ፣ እነሆ ሰጥቼሃለሁ ሬሳህን ቅበር ። ዘፍ.
፳፫ ፣ ፲፫ - ፲፯ ። ፴፬ ፣ ፰ - ፳፬ ። ሩት ፬ ፣ ፩ ።
አብርሃምም በሕዝቡ ሁሉ ፊት እጅ ነሣ ።
ኤፍሮንንም ሰዎች ሁሉ እየሰሙ ነገሬን ስማኝ የእርሻ
ህን ዋጋ ከኔ ተቀበል ፣ እኔም በዚያ ሬሳዬን ልቅበር አለው።
ኤፍሮንም መልሶ አብርሃምን እንዲህ አለው ።
ጌታ ! አይሆንም ስማኝ ፣ ይህ ምድር ምንድር ነው ፣ ፬፻
ምዝምዝ ብርስ ምንድር ነው ፣ በአንተና በኔ መካከል !
እንግዲህስ ሬሳህን በዚያ ቅበር ። ዘፍ. ፲፯ ፣ ፲፪ ። ፰ ፣ ፲፯ ።
ዘዐ. ፴ ፣ ፲፫ ። ሕዝ. ፵፭ ፣ ፲፪ ።
አብርሃምም በኬጢ ልጆች ፊት ኤፍሮንን ሰምቶ ግብዝ
ያይደለ ለዕዳ የማያልፍ ፬፻ ምዝምዝ ብርን መዝኖ ሰጠው።
፩ ዜና ፳፩ ፣ ፳፭ ። ኤር. ፴፪ ፣ ፱ ።

ወገራህቱ ለኤፍሮን ወበዐቱ ወኵሉ ዕፀው እንተ ውስቴታ ኮነ ለአብርሃም ።	፲፯	የኤፍሮን እርሻ ዋሻውም በውስጧም ያለው ተክል ሁሉ ለአብርሃም ሆነ። ዘፍ. ፳፭ ፣ ፱ ። ፵፩ ፣ ፵፩ ። ፵፱ ፣ ፴ ።
ወተሰየጠ በቅድመ ኵሎሙ ደቂቀ ኬጢ ።	፲፰	አብርሃምም በኬጢ ልጆች ሁሉ ፊት ገዛት ።
ወእምዝ ቀበራ ለሳራ ብእሲቱ ውስተ በዐት ክዕበት እንተ ተሰየጠ እምኤፍሮን ።	፲፱	ከዚህም በኋላ ሚስቱ ሳራን ከኤፍሮን በገዛት ዕጥፍነት ባላት ዋሻ ቀበራት ።
ምዕራፍ ፳፬ ።		ምዕራፍ ፳፬ ።
ወልህቀ አብርሃም ወኀለፈ መዋዕሊሁ ወባረኮ እግዚአብሔር ለአብርሃም በኵሉ ።	፩	አብርሃምም አረጀ ዘመኑም አለፈ፤ እግዚአብሔርም አብርሃምን በሁሉ ባረከው ። ዘፍ. ፲፰ ፣ ፲፩ ። ፲፫ ፣ ፪ ። ፲፬ ፣ ፲፱ ። ፳፬ ፣ ፴፭ ።
ወይቤሎ አብርሃም ለገብሩ ዘይልሕቅ ዘውእቱ መጋቢሁ ላዕለ ኵሉ ንዋዩ ደይ እዴከ ላዕለ እዴየ ።	፪	አብርሃምም በገንዘቡ ሁሉ ላይ አዛዥ የነበረውን ሽማግሌ ሎሌውን እንዲህ አለው፤ እጅህን በእጄ ላይ ጫን አለው ። ዘፍ. ፲፭ ፣ ፪ ። ፵፫ ፣ ፲ ። ፵፯ ፣ ፳፱ ።
ወአምሕለከ በአምላከ ሰማይ ወምድር ከመ ኢትንሣእ ብእሲተ ለወልድየ ይስሐቅ እምአዋልደ ከነአን እለ ምስሌሆሙ አኀድር አነ ።	፫	እኔ አብሬአቸው ከምኖረው ከከነአን ሴቶች ልጆች ለልጄ ሚስት እንዳትወስድለት በሰማይና በምድር አምላክ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ ።
ዳእሙ ሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድኩ ወንሣእ ብእሲተ ለወልድየ ይስሐቅ በህየ ።	፬	ወደ ተወለድኩበት አገር ሂደህ ለልጄ ለይስሐቅ ከዚያ ሚስት አምጣለት እንጂ ። ዘፍ. ፳፰ ፣ ፪ ። ፲፩ ፣ ፴፩ ።
ወይቤሎ ገብሩ ለእመ ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት ትምጻእ ምስሌየ ዘንተ ብሔረ እግብኦኑ ለወልድከ ውስተ ውእቱ ምድር እምኀበ ወፃእከ ።	፭	አገልጋዩም ያች ሴት ከኔ ጋራ ወደዚህ አገር ትመጣ ዘንድ ባትወድስ፤ ልጅህን ወደ ወጣህበት አገር ልመልሰውን፧ አለው ።
ወይቤሎ አብርሃም ዑቅ ኢታግብኦ ለወልድየ ህየ ።	፮	አብርሃምም እንዲህ አለው፤ ልጄን ወደዚያ እንዳትመልሰው ዕወቅ ።
እግዚአብሔር አምላከ ሰማይ ወምድር ዘአውፅአኒ እምቤተ አቡየ ወምድር እንተ ተወለድኩ በውስቴታ ወዘመሐለ ሊተ ወይቤለኒ ለከ እሁበከ ዘንተ ምድረ ወለዘርእከ፤ ውእቱ ይፌኑ መልአኮ ቅድሜከ ወትነሥእ ብእሲተ ለወልድየ እምህየ ።	፯	ከአባቴ ቤት ከተወለድኩበትም አገር ያወጣኝ ይህችንም አገር ላንተ እሰጥሃለሁ፤ ለልጆችህም እሰጣቸዋለሁ ብሎ የማለልኝ እግዚአብሔር እርሱ መልአኩን ይሰድልሃል፤ ለልጄም ከዚያ ሚስት ታመጣለታለህ ። ዘፍ. ፲፪ ፣ ፩ ።
ወእመሰ ኢፈቀደት ባሕቱ ይእቲ ብእሲት ትምጻእ ምስሌከ ውስተ ዛቲ ምድር ንጹሕ አንተ እመሐላ ወዘንተ ዑቅ ከመ ኢታግብኦ ለወልድየ ።	፰	ነገር ግን ያች ሴት ከንተ ጋራ ወደዚያች አገር ትመጣ ዘንድ ካልወደደች አንተ ከመሐላው ንጹሕ ነህ፤ ግን ልጄን ወደዚያ አገር እንዳትመልሰው ዕወቅ። ኢሳ ፪ ፣ ፳።
ወወደየ እዴሁ ውእቱ ገብር ላዕለ እዴ አብርሃም እግዚኡ ወመሐለ ሎቱ በእንተዝ ነገር ።	፱	ያም አገልጋይ እጁን በጌታው በአብርሃም ጕልበት ላይ ጭኖ ስለዚህ ነገር ማለለት ።
ወነሥአ ውእቱ ገብር ፲ተ አግማለ እምአግማለ እግዚኡ ወኵሎ ሠናየ ዘእግዚኡ ምስሌሁ ነሥአ፤ ወተንሥአ ወሖረ ኀበ አፍላገ አራም ሀገረ ናኮር ።	፲	ያም አገልጋይ ከጌታው ግመሎች ፲ ግመሎች ወሰደ፤ ከጌታውም ገንዘብ ያማረ ያማረውን ሁሉ መርጦ ያዘ፤ ተነሥቶም ወደ ናኮር አገር ወደ አራም ወንዞች ሄደ ። ዘፍ. ፲፪ ፣ ፲፯ ። ፳፬ ፣ ፳፬ ። ፳፯ ፣ ፵፫ ።
ወአዕረፈ አግማሊሁ አፍአ እምሀገር ኀበ ዓዘቅተ ማይ ፍና ሠርክ ጊዜ ይወጽኡ ሐዋርያት ማይ ከመ ይቅድሑ ።	፲፩	ግመሎቹንም ውኃ ቀጂዎች በሚወጡበት ጊዜ ወደ ማታ በውኃው ጕድጓድ አጠገብ ከከተማው ውጭ አሳረፈ ። ዘፍ. ፳፱ ፣ ፱ ። ዘፀ. ፪ ፣ ፲፯ ። ፩ ሳሙ. ፱ ፣ ፲፩ ።
ወይቤ እግዚኦ አምላኩ ለአብርሃም አስተብቍዐከ ሠርሕ ሊተ ዮም ወግበር ምሕረተ ምስለ እግዚእየ አብርሃም ።	፲፪	እንዲህም አለ ጌታዬ የአብርሃም አምላክ፤ እለምንሃለሁ፤ ዛሬ መንገዴን አቅናልኝ ለጌታዬ ለአብርሃምም ምሕረትን አድርግ ።
ናሁ ቆምኩ ኀበ ዐዘቅተ ማይ ወአዋልዲሆሙ ለሰብአ ሀገር ይወፅኡ ይቅድሑ ማየ ።	፲፫	እነሆ እኔ በውኃው ምንጭ አጠገብ ቆሜአለሁ የአገሩ ሰዎች ሴቶች ልጆችም ውኃ ሊቀዱ ይወጣሉ። ዘፍ. ፳፱ ፣ ፳፯ - ፴፬ ። ፲፯ ፣ ፯ ። ዘፀ. ፫ ፣ ፯ - ፲፭ ። መዝ. ፴ ፣ ፯ - ፰ ።
ወትኩን ይእቲ ድንግል እንተ አብላ አነ አጽንኒ ቀሡተኪ ወአስትዩኒ ማየ፤ ወትቤለኒ ይእቲ ድንግል ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ አስቲ እስከ ይረውዩ፤ ወኪያሃ አስ	፲፬	እኔ ማድጋሽን አዘንብለሽ ውኃ አጠጪኝ የምላት ድንግል እሷም አንተም ጠጣ ግመሎችህንም እስኪጠግቡ ድረስ አጠጣልሃለሁ የምትለኝ ድንግል እሷ ትሁን፤ እሷን

ተዳሉከ ለገብርከ ይስሐቅ እግዚእ ፡ ወበዝንቱ አአምር ከመ ገበርከ ምሕረተ ለእግዚእየ አብርሃም ።

ለበርያህ ለይስሐቅ አዘጋጅተሃል ፡ ለጌታዬ ለአብርሃምም ቸርነትን እንዳደረግህ በዚህ ዐውቃለሁ ። ዘፍ. ፲፫ ፡ ፲፰ ።

፲፭ ወኮነ ዘእንበለ ያኅልቅ ተናግሮ ከመዝ በልቡ ወነያ ወፅአት ርብቃ እንተ ተወልደት ለባቱኤል ወልደ ሚልካ ብእሲተ ናኮር እኁሁ ለአብርሃም ፡ ወትጸውር ቀሡታ ላዕለ መትከፍታ ።

በልቡም እንዲህ ብሎ አሰላስሎ ሳይጨርስ እንዲህ ሆነ፡ የአብርሃም ወንድም የናኮር ሚስት ሚልካ ለወለደችው ለባቱኤል የተወለደችለት ርብቃ እነሆ ወጣች ፡ ማድጋዋንም በጫንቃዋ ላይ ተሸክማ ነበር ። ዘፍ ፲፩ ፡ ፳፱ ። ፳፪ ፡ ፳፫ ።

፲፮ ወሠናይ ገጻ ጥቀ ለይእቲ ወለት ወድንግል ይእቲ ወኢ ተአምር ብእሴ ወወረደት ውስተ ዐዘቅት ወቀድሐት ማየ ወመልአት ቀሡታ ወዐርገት ።

የዚያችም ልጅ መልኳ እጅግ ያማረ ነበረ ፡ ይህችውም ድንግል ነበረች ባልም አላገባችም ነበር ፡ ወደ ምንጭም ወርዳ ውኃ ቀዳች ማድጋዋንም መልታ ወጣች ። ዘፍ ፳፮ ፡ ፯ ።

፲፯ ወሮጸ ውእቱ ብእሲ ወይቤላ አስትይኒ ሕቀ ማየ እም ቀሡትኪ ።

ያ ሰውም ሩጦ ከማድጋሽ ጥቂት ውኃ አጠጪኝ አላት ።

፲፰ ወትቤሎ ስተይ እግዚእየ! ወአውረደት ቀሡታ ፍጡነ እምዲበ መትከፍታ ወአስተየቶ እስከ ይረዊ ።

እሷም ጌታዬ! ጠጣ አለችው ፈጥኖ ማድጋዋንም ከጫንቃዋ አውርዳ እስኪረካ አጠጣችው ።

፲፱ ወትቤሎ ለአግማሊከኒ እቀድሕ ወይስተዩ ኵሎሙ ።

ለግመሎችህም ልቀዳ ሁሉም ይጠጡ አለችው ።

፳ ወሦጠት ማየ እምቀሡታ ፍጡነ ውስተ ምስታይ ወሮጸት ወቀድሐት ዳግመ ለአግማሊሁ ኵሎሙ ።

ውኃውንም ፈጥና ከማድጋዋ በማጠጫው ገለበጠች ፡ ዳግመኛም ፈጥና ለግመሎቹ ሁሉ ቀዳች ።

፳፩ ወውእቱሰ ብእሲ ይሬእያ ከመ ወያረምም ከመ ይርአይ እመ ይሴርሖ እግዚአብሔር ፍኖቶ ወለእመሂ አልቦ ።

ያ ሰው ግን ፀጥ ብሎ እተኵሮ ይመለከታት ነበር ፡ እግዚአብሔር ጐዳናውን ያቀናለት እንደሆነ አያቀናለትም እንደሆነ ያይ ዘንድ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፪ ። ፵ ፡ ፵፪ - ፶፯ ።

፳፪ ወእምዘረወዩ አግማሊሁ ነሥአ ውእቱ ብእሲ አዕኑገ ዘወርቅ ዘዘሕልቅ ድልወቱ ወአውቃፈ ለአእዳዊሃ ዘዘዐሥሩ ሕልቅ ድልወቱ ።

ግመሎቹ ከጠጡ በኋላ ያ ሰው ሚዛኑ አንዳንድ ወቄት የሚሆን የወርቅ ጉትቻ ለእጆቿም ሚዛኑ ፲ ወቄት የሚሆን አምባር አመጣላት ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፴ - ፵፯ ። ዘፀ ፴፪ ፡ ፳፪ ። መሳ ፰ ፡ ፳፬ ። ፰ ፡ ፳፯ ። ኢዮ. ፵፪ ፡ ፲፩ ።

፳፫ ወተስእላ ወይቤላ ወለተ መኑ አንቲ ንግርኒ እስኩ ለእመ ቦቱ ማኅደር ውስተ ቤተ አቡኪ ለነ ።

እሷንም አንቺ የማነሽ ልጅ ፡ እስኪ ንገሪኝ ፡ በአባትሽ ቤት ለኛ ማደርያ እንዳለ ብሎ ጠየቃት ።

፳፬ ወትቤሎ አነ ወለተ ባቱኤል ወልደ ናኮር ።

እሷም እንዲህ አለችው እኔ የናኮር ልጅ የሚሆን የባቱኤል ልጅ ነኝ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፭ ።

፳፭ ወቦ ኀቤነ ሣዕርኒ ወኀሠር ወማኅደርኒ ለአግማሊከ ።

በእኛ ዘንድ ሣርም ገለባም ለግመሎችህም ማደርያ አለ አለችው ።

፳፮ ወአደሞ ለውእቱ ብእሲ ወሰገደ ለእግዚአብሔር ።

ያንንም ሰው ደስ አለው ለእግዚአብሔርም ሰገደ ።

፳፯ ወይቤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላኩ ለእግዚእየ አብርሃም ዘኢያውዕአ ለጽድቁ ወለርትዑ እምእግዚእየ ወሊተኒ ሠርሐኒ ፍኖትየ ውስተ ቤተ እኁሁ ለእግዚእየ አብርሃም ።

እሱም ረድኤቱንና ቸርነቱን ከጌታዬ ያላራቀ ለእኔም ወደ ጌታዬ ወደ አብርሃም ወንድም ቤት እሄድ ዘንድ ጐዳናዬን ያቃናልኝ የጌታዬ የአብርሃም አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አለ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፵፰ - ፶፪ ። ዘፀ. ፩ ፡ ፵፩ ።

፳፰ ወሖረት ይእቲ ወለት ወነገረት ለቤተ እማ ዘንተ ነገረ ።

ያችም ልጅ ሂዳ ለናቷ ቤት ይህን ነገር ነገረች ። ዘፍ. ፵፪ ፡ ፲ ። ፳፬ ፡ ፵፰ ። መዝ. ፰ ፡ ፫ ።

፳፱ ወባቲ ለርብቃ እኅው ዘስሙ ላባ ወሮጸ ላባ ኀበ ዝኩ ብእሲ አፍአ ኀበ ዐዘቅት ።

ለርብቃም ስሙ ላባ የሚባል ወንድም ነበራት ፡ ላባም ወደዚያ ሰው ከሠፈር ውጭ ወደ ጕድጓድ አደባበይ ሮጠ ።

፴ ወሰበ ርእየ አዕኑጊሃ ወአውቃፊሃ ለእኅቱ ርብቃ ወትቤ ከመዝ ይቤለኒ ውእቱ ብእሲ ወበጽሐ ኀበ ውእቱ ብእሲ እንዘ ይቀውም ኀበ ዓዘቅት ምስለ አግማሊሁ ።

የእኅቱ የርብቃንም አምባሯንና ጉትቻዋን ባየ ጊዜ ያ ሰው እንዲህ አለኝ ባለችውም ጊዜ በውኃው ጕድጓድ አጠገብ ከግመሎቹ ጋር ቆሞ ሳለ ሮጦ ወደዚያ ሰው ደረሰ ። ዘፍ ፳፭ ፡ ፳ ። ፳፰ ፡ ፪ ። ፳፱ ፡ ፭ ።

፴፩ ወይቤሎ ነዓ ባእ ውስተ ቤት ፡ ይትባረክ እግዚአብሔር ምንት ያቀውመከ አፍአ ወናሁ አስተዳሎነ ለከ ማኅደረ ወቤተ ለአግማሊከ ።

ና ፡ ወደ ቤት ግባ አንተ እግዚአብሔር የባረከህ ሰው ከውጭ ምን ያቆምሃል ፡ ላንተ ማደሪያ ለግመሎችህም ቤት አዘጋጅተናል አለው ።

፴፪ ወቦአ ውእቱ ብእሲ ወአግብአ አግማሊሁ ወአቅረቡ

ያም ሰው ገባ ግመሎችንም አስገባ ለግመሎቹም ሣርና

ሎሙ ኀሠረ ወማዕረ ለአግማሊሁ ወአምጽኡ ሎቱ ማየ ለአገሩ ወለእደው እለ ምስሌሁ ።

ገለባ አቀረቡላቸው፡ ለእግሩም ውኃ አመጡለት፡ ከሱ ጋራ ላሉ ሰዎችም ። ዘፍ. ፳፯ ፡ ፳፬ ። መሳ. ፲፱ ፡ ፳ ። ሩት ፫ ፡ ፲ ።

፴፫ ወአምጽኡ ሎቱ ኅብስተ ይብላዕ ወይቤሎሙ ኢይበልዕ እስከ እነግር ቃልየ ወይቤልዎ ንግር ።

ይበላም ዘንድ እንጀራን አቀረቡለት፡ እሱም መልእክቱን ሳልናገር አልበላም አላቸው፡ ተናገር አሉት ። ዘፍ. ፴፬ ፡ ፵፫ ። ፲ ፡ ፰ - ፱ ። ፲፱ ፡ ፪ ። መሳ ፲፱ ፡ ፳፩ ።

፴፬ ወይቤሎሙ ገብረ አብርሃም አነ ።

እንዲህም አላቸው፡ እኔ የአብርሃም አገልጋይ ነኝ ።

፴፭ ወእግዚአብሔር ባረኮ ለእግዚእየ ጥቀ ወአዕበዮ ወወሀበ አልሕምተ ወአባግዐ ወርቀ ወብሩረ አግብርተ ወአእማተ ወአግማለ ወአእዱገ ።

እግዚአብሔርም ጌታዬን እጅግ ባረከው ከፍ ከፍ አደረገው፡ በጎችንና ላሞችን፡ ብርንና ወርቅን፡ ሴቶች አገልጋዮችንና ወንዶች አገልጋዮችን፡ አህዮችንና ግመሎችን ሰጠው ።

፴፮ ወወለደት ሎቱ ሳራ ብእሲቱ ለእግዚእየ አብርሃም ፩ደ ወልደ በርስዓን፡ ወወሀበ ኵሎ ዘቦቱ ሎቱ ።

ሚስቱ ሳራም ለጌታዬ ለአብርሃም በእርጅና አንድ ልጅ ወልዳለታለች፡ ለእርሱ ያለውን ገንዘቡን ሁሉ ሰጥቶታል። ዘፍ. ፳፩ ፡ ፩ ።

፴፯ ወአምሐለኒ እግዚእየ ወይቤለኒ ኢትንሣእ ለወልድየ ብእሲተ እምአዋልደ ከናኔን እለ አኀድር አነ ምስሌሆሙ።

ጌታዬ አምሎኛል እንዲህ ብሎ፡ እኔ አብሬአቸው ከምኖር ከከነአን ሰዎች ለልጄ ሚስት አታምጣ ።

፴፰ ዳእሙ ሑር ውስተ ቤተ አቡየ፡ ወውስተ ነገድየ፡ ወንሣእ ሎቱ ብእሲተ ለወልድየ እምህየ ።

ነገር ግን ወደ አባቴ ቤት፡ ወደ ወገኔ ሂድ፡ ከዚያም ለልጄ ሚስት አምጣለት ። ዘፍ. ፳ ፡ ፪ ። ፳፰ ፡ ፫ ።

፴፱ ወእቤሎ ለእግዚእየ ዮጊ ለእመ ኢፈቀደት ይእቲ ብእሲት መጺአ ምስሌየ ።

ጌታዬንም ያች ሴት ከኔ ጋራ መምጣት ባትወድስ፡ አልኩት ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፭ ።

፵ ወይቤለኒ እግዚእየ እግዚአብሔር ዘአሥመርኩ በቅድሜሁ ውእቱ ይፌኑ መልአኮ ቅድሜከ ወያሤኒ ፍኖተከ ።

ጌታዬም እንዲህ አለኝ፡ በፊቱ ያገለገልሁት እግዚአብሔር፡ መልአኩን ልኮ መንገድህን ያቃናልሃል። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፫ ።

፵፩ ወትነሥእ ብእሲተ ለወልድየ እምህየ እምነገድየ ወእምቤተ አቡየ ።

ከዚያም ከወገኔ ከአባቴ ቤትም ልጄን ሚስት ታጋባዋለህ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፯ ። ፲፯ ፡ ፩ ። ፳፬ ፡ ፳፭ ።

፵፪ ወይእተ አሚረ ንጹሐ ትከውን እመሐላየ፡ ወእመኒ አበዩከ ውሂበ፡ ንጹሕ አንተ እመሐላየ፡ ወሶበ በጻሕኩ ዝየ ኀበ ዐዘቅት ወናሁ ቆምኩ መልዕልተ ዓዘቅተ ማይ ወአዋልደ ሰብአ ሀገር ይወጽኣ ይቅድሓ ማየ ።

የዚያን ጊዜ ከመሐላዬ ንጹሕ ትሆናለህ፡ አንሰጥም ቢሉህም አንተ ከመሐላዬ ንጹሕ ነህ፡ እዚህ በደረስኩ ጊዜ ከውኃ ምንጭ አጠገብ ቆምኩ፡ የሀገሩ ሰዎች ሴቶች ልጆችም ውኃ ሊቀዱ ይወጡ ነበር ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፰ ።

፵፫ ወእቤ እግዚኦ አምላከ እግዚእየ አብርሃም ለእመ አንተ አሠራሕከኒ ዮም በዛቲ ፍኖትየ ።

እንዲህም አልኩ፡ አቤቱ የጌታዬ የአብርሃም ፈጣሪ፡ ዛሬ እኔ በምሄድበት በዚች መንገዴ አንተ ከመራኸኝ ። ዘፍ ፳፬ ፡ ፲፪ ። ፳፬ ፡ ፳፭ ።

፵፬ ለትኩን ይእቲ ድንግል እንተ አነ እብላ አስትይኒ ማየ ሕቀ እምቀሡትኪ፡ ወዘትቤለኒ ስተይ አንተኒ ወለአግማሊከኒ እቀድሕ ወይእቲ ብእሲተ እስተዳሎከ ለገብርከ ይስሐቅ እግዚኦ ወቦቱ አአምር ከመ ገበርከ ምሕረተ ለእግዚእየ አብርሃም ።

ውኃ አጠጪኝ የምላት ድንግል እሷ አንተም ጠጣ፡ ለግመሎችህም እቀዳለሁ የምትለኝ ትሁን፡ ያችን ሴት ለባርያህ ለይስሐቅ አዘጋጀህ ማለት ነው፡ ለጌታዬ ለአብርሃምም ይቅርታን እንዳደረግህ በዚህ አውቃለሁ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፲፬ - ፲፭ ። ፳ ፡ ፲፯ ።

፵፭ ወከነ ዘእንበለ አኅልቅ ሐልዮ በልብየ በጊዜ ወጽአት ርብቃ ወትፀውር ቀሡታ፡ ወወረደት ውስተ ዓዘቅት ወቀድሐት ።

በልቤ ያሰብኩትንም ሳልናገር እንዲህ ሆነ፡ የዚያን ጊዜ ርብቃ ማድጋዋን ተሸክማ ወጣች፡ ወደ ጕድጓዱም ወርዳ ውኃን ቀዳች ። ፩ ሳሙ. ፩ ፡ ፲፫ ።

፵፮ ወእቤላ አስትይኒ ማየ ወአውረደት ቀሡታ ፍጡነ ወትቤለኒ ስተይ አንተኒ ወአግማሊከኒ እስቲ ወሰተይኩ ወአግማልየኒ ሰትዩ ።

ውኃ አጠጪኝ አልኳት፡ እሷም ማድጋዋን ፈጥና አውርዳ አንተም ጠጣ፡ ግመሎችህንም አጠጣለሁ አለችኝ፡ እኔም ጠጣሁ ግመሎቼም ጠጡ ።

፵፯ ወተስእልክዋ ወእቤላ ወለተ መኑ አንቲ ንግርኒ ወትቤለኒ አነ ወለተ ባቱኤል ወልደ ናኮር ዘወለደት ሎቱ ሜልካ፡ ወይእተ ጊዜ ሶበ ሰማዕኩ ዘንተ እምአፉሃ አደመተኒ ጥቀ ወአሠርገውክዋ አዕኑገ ውስተ አዕዘኒሃ፡ ወአውቃፈ ውስተ እእዳዊሃ ።

አንቺ የማነሽ ልጅ ንገርኝ ብዬ ጠየቅኋት፡ እሷም ሜልካ ለናኮር የወለደችለት የባቱኤል ልጅ ነኝ አለችኝ፡ ያን ጊዜም ይህንንም ነገር ከአንደበቷ በሰማሁ ጊዜ እጅግ ደስ አለችኝ፡ ለጆሮዋ ጉትቻውን፡ ለእጅዋ አምባሩን አስጌጥኋት አለ ። ዘፍ. ፳፬ ፡ ፳፪ ። ሕዝ. ፲፯ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።

፵፰ ወሶበ አደመተኒ ሰገድኩ ለእግዚአብሔር ወአእኰትክዎ

ደስም ባለችኝ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰገድኩ፡ የጌታ

ለእምላክ አብርሃም ዘአውዐአኒ ውስተ ፍኖተ ጽድቅ ከመ
እንሣእ ወለተ እኁሁ ለእግዚእየ ለወልዱ።

፵፱ ወይእዜኒ ለእመ ትገብሩ ምሕረተ ወጽድቀ ለእግዚ
እየ ንግሩኒ ወእመ አኮ አትመየጥ እመ አኮ የማነ ወእመ
አኮ ጸጋመ።
፶ ወአውሥእዎ በቱኤል ወላባ ወይቤልዎ እምኀበ እግ
ዚአብሔር ከነ ዝ ነገር ወኢንክል ተናግሮ ኢ ሠናየ ወኢ
እኩየ።
፶፩ ነያ ርብቃ ንሥኣ ወሑር ትኩን ብእሲተ ለወልደ እግ
ዚእከ በከመ ይቤሎ እግዚእከ።
፶፪ ወሰበ ሰምዐ ዘንተ ነገረ ሰገደ ዲበ ምድር።

፶፫ ወአውፅአ ውእቱ ገብር ሠርጐ ወርቅ ወብሩር ወአ
ልባሰ ሠናያተ ወወሀበ ለርብቃ፡ ወዓዲ ወሀበሙ አምኃ
ለአኀዊሃ ወለእማ።

፶፬ ወእምዝ በልዑ ወሰትዩ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ ወቤ
ቱ፡ ወተንሥአ በጽባሕ ወይቤ፡ ፈንዉኒ ከመ እሑር ኀበ
እግዚእየ።
፶፭ ወይቤሉ እኁሃ ወእማ ወእኁሃ ትንበር ወለትነ ዐ
ሡረ መዋዕለ ምስሌነ ወእምዝ ተሐውር።
፶፮ ወይቤሎሙ ኢታስተጽንዑኒ፡ እንዘ እግዚአብሔር
ሠርሐኒ ፍኖትየ ፈንዉኒ ከመ እሑር ኀበ እግዚእየ።
፶፯ ወይቤልዎ ንጸውዓ ለርብቃ ወንስማዕ እምአፉሃ።

፶፰ ወጸውዕዋ ለርብቃ ወይቤልዋ ተሐውሪኑ ምስለ ዝ ብእሲ
ወትቤ እወ አሐውር።
፶፱ ወፈነውዋ ለርብቃ ምስለ ንዋይ ወለሐፃኒታ ወለገብረ
አብርሃምኒ ፈነውዎ ምስለ እሊአሁ።

፷ ወባረክዋ ለርብቃ እኅቶሙ ወይቤልዋ እኅትነ አንቲ
ኩኒ እልፈ ወአእላፈ አእላፋት ወይረስ ዘርእኪ አህጉረ
ፀር።
፷፩ ወተንሥአት ርብቃ ወሐፃኒታኒ ወተጽዕና አግማሊ
ሆን ወሖራ ምስለ ውእቱ ብእሲ፡ ወተወፈየ ውእቱ ብእሲ
ለርብቃ ወሖሩ።
፷፪ ወይስሐቅሰ ይዋሊ ውስተ ገዳም መንገለ ዐዘቅት ወሀ
ሰዉ ኅዱራን ውስተ ምድር እንተ መንገለ መስዕ።

፷፫ ወወፅአ ይስሐቅ ይዛዋዕ ውስተ ገዳም ፍና ሠርክ ወ
ሶበ ነጸረ ርእየ አግማለ እንዘ ይመጽኡ።

፷፬ ወሶበ ትኔጽር ርእየቶ ርብቃ ለይስሐቅ ወወረደት
እምላዕለ ገመል።
፷፭ ወተስእለቶ ለውእቱ ወልድ ወትቤሎ መኑ ውእቱ ዝ
ንቱ ብእሲ ዘያንሶሱ ውስተ ገዳም ወይትቄበለነ ወይቤላ
ዝንቱ ውእቱ እግዚእየ፡ ወነሥአት ሞጣሕታ ወተከድ
ነት ገጻ።

ዬን የወንድሙን ልጅ ለልጁ አመጣ ዘንድ ወደ እውነት
ጎዳና የመራኝን የጌታዬን የአብርሃምን ፈጣሪ አመሰገ
ንሁት። ዘፍ፡ ፳፬ ፳፯ - ፵፪። ፳፬ ፳፫። ፩ ነገ፡ ፷ ፳፯።
አሁንም ለጌታዬ እውነተኛ ቸርነትን ታደርጉ እንደ
ሆነ ንገሩኝ፤ ይህ ካልሆነ ግን ወደ ቀኝ ወደ ግራ ብዬ እፈ
ልጋለሁ አላቸው። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፱። ኢያ፡ ፪ ፲፬።
በቱኤልና ላባም እንዲህ አሉት፤ ይህ ነገር ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ሁኗል፤ ክፉውንም ሆነ በጎ መናገር አንች
ልም። ዘፍ፡ ፴፩ ፳፬። ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፳፬።
ርብቃ ያቻትልህ ጌታህ እንዳዘዘህ ለጌታህ ልጅ ሚስት
ትሆነው ዘንድ ይዘሃት ሂድ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፬ - ፲፭።
ይህንም ነገር በሰማ ጊዜ በምድር ላይ ሰገደ።
ዘፍ፡ ፳፬ ፳፯ - ፵፰።
ያም አገልጋይ የብሩንና የወርቁን ጌጥ ያማረ ያማረው
ንም ልብስ አውጥቶ ለርብቃ ሰጣት፤ ዳግመኛም ለእናቷና
ለአባቷ እጅ መንሻ ሰጣቸው። ዘፀ፡ ፫ ፳፪። ፲፩ ፪። ፲፪
፴፭። ፪ ዜና መ፡ ፳፩ ፫። ዕዝ፡ ፩ ፯።
ከዚህ በኋላ እሱም ከሱ ጋራ ያሉትም በልተው ጠጥ
ተው አደሩ፤ በጧትም ተነሥቶ ወደ ጌታዬ ዘንድ ልሄድ
አሰናብቱኝ አላቸው። ዘፍ፡ ፳፬ ፩ - ፯። ፳፱ ፶፯ ፶፱።
እናቷና አባቷ ወንድሟም ልጃችን ፲ ቀን ከእኛ ጋራ
ትቀመጥ፤ ከዚህ በኋላ ትሄዳለች አሉት። ዘሌ፡ ፳፭ ፳፱።
እሱም እግዚአብሔር ጐዳናዬን አቅንቶልኝ ሳለ አትከለ
ክሉኝ ወደ ጌታዬም እሄድ ዘንድ አሰናብቱኝ አላቸው።
ርብቃን እንጥራትና የምትናገረውን ከአንደበቷ እን
ስማ አሉት።
ርብቃንም ጠርተው ከዚህ ሰው ጋራ ትሄጃን፤ አሏት
እሷም አዎን እሄዳለሁ አለች።
ርብቃንም ገንዘብ ሰጥተው ሰደዷት፤ ሞግዚቷንም
ጨምረው ሰደዷት፤ የአብርሃምንም መልእክተኛ ከወገ
ኖቹ ጋራ አሰናበቱት። ዘፍ፡ ፴፭ ፰።
እኅታቸው ርብቃንም አንቺ እኅታችን የብዙ ብዙ
ሁኚ፤ ዘርሽም የጠላቱን አገር ይግዛ ይውረስ ብለው መረ
ቋት። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፯። ፳፪ ፲፯። ሩት፡ ፬ ፲፩።
ርብቃ ተነሣች ሞግዚቷም በግመሎቻቸው ተቀም
ጠው ከዚያ ሰው ጋራ ሄዱ፤ ያም ሰው ርብቃን ተረክ
ቧት ሄደ።
ይስሐቅ ግን በምድረ በዳ የራእይ ጕድጓድ በምትባ
ለው በኩል እያሸገረ ይመለከት ነበር፤ በዚያ በአዜብ
በኩል ባለችው ምድር ይኖር ነበርና። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፬።
ይስሐቅም ሊዝናና ማታ ጊዜ ወደ ምድረ በዳ ወጣ፤
አንገቱንም ቀና አድርጎ በተመለከተ ጊዜ እነሆ ግመሎ
ችን ሲመጡ አየ። መዝ፡ ፶፫ ፲፯። ፸፯ ፯። ፻፲፱ ፲፭።
ርብቃም አሻግራ በተመለከተች ጊዜ ይስሐቅን አየ
ችው ከግመልም ላይ ወረደች። ኢያ፡ ፲፭ ፲፰።
እኛን ሊቀበለን በምድረ በዳ የሚዘዋወረው ይህ ሰው
ማነው፤ ብላ ያንን ብላቴና ጠየቀችው፤ እሱም ጌታዬ ይህ
ነው አላት፤ እሷም መጐናጸፊያዋን አንሥታ ፊቷን ተከ
ናነበች። ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፫ ፥ ፮ ፲።

ወዜነዎ ለይስሐቅ ውእቱ ወልድ ኵሉ ዘከመ ገብረ ።	፷፮	ያም ብላቴና ያደረገውን ሁሉ ለይስሐቅ ነገረው ።
ወበአ ይስሐቅ ውስተ ቤተ እሙ፤ ወነሥኣ ለርብቃ ወኮነቶ ብእሲተ ወአፍቀራ፤ ወአንገፍዎ ላሀ ለይስሐቅ በእንተ እሙ ።	፷፯	ይስሐቅም ወደ እናቱ ቤት ገባ ከዚህ በኋላ ርብቃን አገባት ሚስትም ሆነችው ወደዳትም፤ ይስሐቅንም ስለ እናቱ ሞት ልቅሶን አስተዉት ። ዘፍ፡ ፴፯ ፴፭ ።
ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወደገመ አብርሃም አውሰበ ብእሲተ እንተ ስማ ኬጡራ።	፩	አብርሃምም ስሟ ኬጡራ የምትባል ሚስትን ዳግመኛ አገባ ።
ወወለደት ሎቱ ወልደ ዘስሙ ዘንበሬ ወዮቃጤንሃ ወሚዶንሃ ወዮብቅሃ ወምድያምሃ ወሴሒሃ ።	፪	ስሙ ዘንበሬ የሚባል ልጅ ወለደች፤ ዮቃጤንን፤ ሜዶንን፤ ዮብቅን፤ ምድያምን፤ ሴሒን ወለደች ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፴፪ - ፴፫ ።
ወዮቃጤንሂ ወለዶሙ ለሰቤቅ ወለቴማን ወለዱዳን፤ ወዱዳን ወለዶሙ ለራጉኤል ወለንበብዘ ወለአስሬኢም ወለሎአም ።	፫	ዮቃጤንም ሰቤቅንና፤ ቴማንን፤ ዱዳንንም፤ ወለዳቸው፤ ዱዳንም እንቢብዘንና ራጉኤልን፤ ሎኢምንና አሴራኢምን ወለዳቸው ።
ወደቂቀ ምድያም ጌፌር ወኤፋር ወሄኖኅ ወአቤሮን ወቲያሬስ፤ እሉ ኵሎሙ ደቂቀ ኬጡራ ።	፬	የምድያምም ልጆች ጌፌር፤ ኤፋር ሄኖኅንና፤ አቤሮን፤ ቲያሬስም ናቸው፤ እሊህ ሁሉ የኬጡራ ልጆች ናቸው ።
ወወሀበ አብርሃም ኵሉ ንዋዮ ለይስሐቅ ወልዱ በሕይወቱ ።	፭	አብርሃምም ገንዘቡን ሁሉ ለልጁ ለይስሐቅ በሕይወቱ ሳለ ሰጠው ። ዘፍ፡ ፳፬ ፴፮ ።
ወለደቂቀ ዕቁባቲሁ ወሀበሙ አብርሃም ሀብተ ወፈነዎሙ እምገጸ ይስሐቅ ወልዱ ውስተ ምድር ዘመንገለ ምሥራቅ ።	፮	ለዕቍባቶቹ ልጆች ግን አብርሃም ፈንታ ፈንታቸውን ሰጥቶ ከልጁ ከይስሐቅ ፊት በምሥራቅ በኩል ወዳለች አገር አሰናበታቸው ። ዘፍ፡ ፳፩ ፲፬ ። መሳ፡ ፮ ፫ ።
ወዝንቱ ውእቱ ሕይወቱ ለአብርሃም ወዓመታቲሁኒ ምእት ወሰብዓ ወኀምስቱ ።	፯	የአብርሃም ዘመኑ ይህ ነው፤ ዕድሜውም ፻፸፭ ዓመት ነው ።
ወረሲዖ ጥቀ ሠናየ ርስዐ ወፈጺሞ መዋዕሊሁ ሞተ አብርሃም ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ።	፰	አብርሃምም እጅግ በጎ እርጅናን አርጅቶ ዘመኑንም ጨርሶ ሞተ፤ ወደ ወገኖቹም ተጨመረ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፭ ።
ወቀበርዎ ይስሐቅ ወይስማኤል ደቂቁ ውስተ በዐተ ክዕበት ዘገራህተ ኤፍሮን ዘሰዓር ኬጥያዊ ዘአንጻረ ምንባሬ ዘተሣየጠ አብርሃም እምደቂቀ ኬጢ ።	፱	ልጆቹ ይስሐቅና ይስማኤልም በወርቁ በገዛት በመምሬ ፊት ባለው ባለ ሁለት ክፍል የቀብር ቦታ አንፃር በምትገኘው በኬጥያዊው ሰዓር ልጅ በኤፍሮን እርሻ ባለችው ድርብ ዋሻ ቀበሩት። ዘፍ፡ ፱፡ ፲፫፡
ወህየ ቀበርዎ ለአብርሃም፤ ወለሣራ ብእሲቱ ።	፲	አብርሃምን በዚያ ቀበሩት፤ ሚስቱን ሳራንም ። ዘፍ፡ ፳፫ ፲፯ ። ሥራ፡ ፯ ፲፮ ። መዝ፡ ፱ ፲፫ ።
ወኮነ እምድኅረ ሞተ አብርሃም ባረኮ እግዚአብሔር ለይስሐቅ ወልዱ ወኀደረ ይስሐቅ መንገለ ዐዘቅተ ራእይ።	፲፩	አብርሃምም ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ፤ እግዚአብሔር ልጁን ይስሐቅን ባረከው፤ ይስሐቅም አብርሃም እግዚአብሔርን ባየበት ጕድጓድ አጠገብ ኖረ ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፱ ።
ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስማኤል ወልዱ ለአብርሃም ዘወለደት ሎቱ አጋር አመተ ሳራ ።	፲፪	የሳራ አገልጋይ አጋር የወለደችለት የአብርሃም ልጅ ይስማኤልም ትውልዱ እንዲህ ነው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፩ ።
ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ይስማኤል በኵሩ ናቡአት ወቄዳር ወናብዳሄል ወመብሰን ።	፲፫	የይስማኤልም ልጆች ስማቸው ይህ ነው፤ የበኵር ልጁ ስሙ ናቡዓት ነው፤ ቄዳር፤ ናብዳሄል፤ መብሰን። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፳፱ ። ፴ ፳፩ ።
ወማሴሜ ወዱማ ወማሴን።	፲፬	ማሴሜ፤ ዱማ፤ ማሴን ።
ወኩዳ ወቴማን ወኢያጤር ወናፌስ ወቄዳን ።	፲፭	ኩዳ፤ ቴማን፤ ኢያጤር፤ ናፌስ፤ ቄዳን ። ፩ ዜና ፩ ፴ ።
እሉ እሙንቱ ደቂቀ ይስማኤል ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ፤ በበሀገሮሙ ወበበማኅበሮሙ ወበበብሔሮሙ ወበበሕዘቢሆሙ፤ ዐሠርቱ ወክልኤቱ መስፍንት ።	፲፮	የይስማኤል ልጆች እሊህ ናቸው፤ በየአገራቸው በየሸንጓቸው፤ በየመንደራቸው፤ በየወገናቸው የሚጠሩበት ስማቸው ይህ ነው፤ እነዚህም ፲፪ አለቆች ናቸው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፳ ።
ወኀደረ እምኤዊሌዋ እስከ ሴይር እንተ ውስተ ግብጽ ወበጽሐ ውስተ አሶርዮን ወኀደረ ቅድመ ገጸ ኵሉ አኀዊሁ።	፲፯	ከኤዊሌዋ ጀምሮ በግብጽ እስካለች እስከ ሴይር ድረስ ተስፋፋ ወደ አሶርዮንም ደረሰ፤ በወንድሞቹም መካከል ኖረ ። ዘፍ፡ ፳፭ ፰ ።
ወዝንቱ ውእቱ ዓመተ ሕይወቱ ለይስማኤል ፻ወ፴ወ፯	፲፰	ይስማኤል በሕይወት የኖረው ዘመን ፻፴፯ ዓመት ነው

ዓመት፣ ወሞተ ረሲዖ ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ።
፲፱ ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለይስሐቅ ወልደ አብርሃም ።

፳ አርበዓ ዓመቱ ለይስሐቅ አመ ነሥአ እማእከለ አፍላግ
ዘሶርያ ለርብቃ ወለተ በቱኤል ሶርያዊ እኅቱ ለላባ ከመ
ትኩኖ ብእሲተ ።
፳፩ ወሰአለ ይስሐቅ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ርብቃ
ብእሲቱ እስመ መካን ይእቲ ወሰምዖ እግዚአብሔር ወፀ
ንሰት ርብቃ ።
፳፪ ወይትሐወሱ ደቂቃ በውስተ ከርሣ ወትቤ እመሰ ሀለ
ወኒ እኩን ከመዝ ለምንት ሊተ ዝንቱ፣ ወሖረት ትሰአል
ኀበ እግዚአብሔር ።
፳፫ ወይቤላ እግዚአብሔር ክልኤቱ ሕዝብ ሀለዉ ውስተ
ከርሥኪ ወክልኤቱ ሕዝብ ይወፅኡ እምከርሥኪ፣ ወሕ
ዝብ እምሕዝብ ይኄይስ ወዘየዐቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ ።
፳፬ ወተፈጸመ መዋዕለ ወሊዶታ ወክልኤቱ ሀለዉ
ውስተ ከርሣ ።
፳፭ ወወፅአ ወልዳ ዘበኵራ ወቀይሕ ኵለንታሁ ከመ ጽጌ
ረዳ ወጸጕር፣ ወሰመየቶ ስሞ ዔሳው፣ ወእምድኅሬሁ ወፅ
አ እኁሁ ወይእኅዝ በእዴሁ ሰኰና ዔሳው፣ ወበእንተዝ
ሰመየቶ ስሞ ያዕቆብ ።

፳፮ ወስሳ ዓመቱ ለይስሐቅ አመ ወለደቶሙ ርብቃ ለዔ
ሳው ወለያዕቆብ ።
፳፯ ወልህቁ ወኮኑ ወራዙተ ወኮነ ዔሳው ብእሴ ሐቅል
ነዓዌ፣ ወያዕቆብሰ ንጹሕ ውእቱ ወይነብር ውስተ ቤት ።

፳፰ ወያፈቅሮ ይስሐቅ ለዔሳው እስመ ዘውእቱ ነዓወ ይሴ
ሰይ፣ ወርብቃሰ ታፈቅሮ ለያዕቆብ ።
፳፱ ወአብሰለት ሎቱ ለያዕቆብ ተብሲለ ወመጽአ ዔሳው
እምሐቅል እንዘ ይደክም ።
፴ ወይቤሎ ዔሳው ለያዕቆብ፣ አብልዐኒ እምተብሲልከ
እስመ ደከምኩ ጥቀ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ኤዶም ።
፴፩ ወይቤሎ ያዕቆብ ለዔሳው፣ አግብእኬ ሊተ ብኵርናከ ።
፴፪ ወይቤሎ ዔሳው፣ ናሁ እመውት ለምንት እንከ ሊተ
ከዊን በኵር ።
፴፫ ወይቤሎ ያዕቆብ፣ መሐልኬ ሊተ ዮም ከመ ታግብእ
ሊተ ብኵርናከ፣ ወመሐለ ሎቱ ዔሳው፣ ወአግብአ ሎቱ
ለያዕቆብ ከዊነ በኵር ።
፴፬ ወወሀበ ያዕቆብ ለዔሳው ኅብስተ ወተብሲለ ብርስን
ወበልዐ ወሰትየ፣ ወተንሥአ ወሖረ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወኮነ ካልእ ረኃብ ውስተ ብሔር ዘእንበለ ረኃብ ዘኮነ
በመዋዕለ አብርሃም ወሖረ ይስሐቅ ኀበ አቤሜሌክ ንጉሠ
ፍልስጥኤም ውስተ ጌራራ ።
፪ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ወይቤሎ ኢትረድ ውስ
ተ ግብጽ ወኅድር ውስተ ምድር እንተ አነ እቤለከ ።

አርጅቶ ሞተ፣ ወደ ወገኖቹም ተጨመረ ። ዘፍ፣ ፲፮ ፯ ።
የአብርሃም ልጅ የይስሐቅ ትውልድም እንዲህ ነው ።
ማቴ፣ ፩ ፪ ።
ለይስሐቅም ሚስት ትሆነው ዘንድ የላባን እኅት የሶ
ርያዊውን ሰው የበቱኤልን ልጅ ርብቃን ከሶርያ ወን
ዞች መካከል በመጣት ጊዜ ፵ ዘመን ሆኖት ነበር ።
ይስሐቅም ስለ ሚስቱ ስለ ርብቃ ወደ እግዚአብሔር
ለመነ ሚስቱ መካን ነበረችና፣ እግዚአብሔርም ልመና
ውን ሰማው ርብቃም ፀነሰች ። ፩ ሳሙ፣ ፩ ፲፩ ።
ልጆቿም በማኅፀኗ ይራገጡ ነበር፣ እንዲህ የምሆን
ከሆነማ ይህ መውለድ ለምኔ ነው አለች፣ ትጠይቅም
ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ሄደች ። ፩ ሳሙ፣ ፱ ፱ ።
እግዚአብሔርም ፪ት ሕዝብ በማኅፀንሽ አሉ፣ ፪ቱም
ሕዝብ ከማኅፀንሽ ይወጣሉ፣ ሕዝብ ከሕዝብ ይበልጣል፣
ታላቁም ለታናሹ ይገዛል አላት ። ዘፍ፣ ፲፯ ፲፯ ። ፳፬ ፰ ።
የምትወልድበት ወራት ደረሰ፣ ፪ት ልጆችም በማኅ
ፀኗ ነበሩ ።
የበኵር ልጅዋ ወጣ እንደ ጽጌረዳ ቀይ፣ ሁለንትና
ውም ጠጕር ነበር ስሙንም ኤሳው አለችው፣ ተከትሎ
ትም ወንድሙ ወጣ፣ የኤሳውንም ሰኰናውን በእጁ ጨ
ብጦ ነበር፣ ስለዚህም ስሙን ያዕቆብ አለችው ። ዘፍ፣ ፳፯
፲፩ ። ፲፯ ፳፫ ።
ርብቃ ያዕቆብና ኤሳውን በወለደቻቸው ጊዜ ለይስሐቅ
፷ ዓመት ሆኖት ነበር ። ዘፍ፣ ፳፯ ፴፯ ። ሆሴ ፲፪ ፫ ።
እነሱም አደጉ ጐለመሱም፣ ኤሳው በረኸኛ አዳኝ ሆነ፣
ያዕቆብ ግን ቅምጥል ነበር፣ ከቤትም አይወጣም ነበር ።
ዘፍ፣ ፳፯ ፫ - ፭ ። ፯ ፱ ። ኢዮብ ፩ ፩ - ፰ ። ፪ ፫ ።
ይስሐቅ ዔሳውን ይወድ ነበር እሱ ያደነውን ይመገብ
ነበርና፣ ርብቃ ግን ያዕቆብን ትወድ ነበር ። ዘፍ፣ ፳፯ ፬ - ፯ ።
ምስር ንፍሮም ቀቀለችለት ዔሳውም ከበረኻ ገባ ።

ዔሳውም ያዕቆብን እጅግ ደክሚያለሁና ከንፍሮህ አብ
ላኝ አለው፣ ስለዚህም ስሙ ኤዶም (ጉጉ) ተባለ ።
ያዕቆብም ዔሳውን ብኵርናህን ስጠኝ አለው ።
ዔሳውም እነሆ እኔ መሞቴ ነው፣ እንግዲህ በኵ
ርነት ምን ያደርግልኛል አለው ።
ያዕቆብም ብኵርናህን ልትሰጠኝ አሁን ማልልኝ አለ
ው፣ ዔሳውም ማለለት ብኵርናውንም ለያዕቆብ ሰጠው ።
ዕብ፣ ፲፪ ፲፯ ።
ያዕቆብም ለዔሳው ምስር ዳቦና ንፍሮ ሰጠው፣ በልቶ
ጠጥቶም ተነሥቶ ሄደ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

በአብርሃም ዘመን ከሆነው ረኀብ ሌላ በአገር ሁለተኛ
ረኀብ ሆነ፣ ይስሐቅም ከፍልስጥኤም ንጉሥ ከአቤሜሌክ
ዘንድ ወደ ጌራራ ሄደ ። ዘፍ፣ ፳ ፪ ። ፲፪ ፲ ። ፳፩ ፴፪ ።
እግዚአብሔርም ተገለጠለትና እንዲህ አለው ወደ ግብ
ጽ አትውረድ እኔ በፈቀድኩልህ ምድር ኑር ። ዘፍ፣ ፲፪ ፩ ።

ወንበር ውስተ ይእቲ ምድር ወእሐውር ምስሌከ ወእባርከከ፣ እስመ ለከ ወለዘርእከ እሁብ ለዛቲ ምድር፣ ወአቀውም ምስሌከ መሐላየ ዘመሐልኩ ለአብርሃም አቡከ ።	፫	በዚያችም አገር ተቀመጥ እኔም ከንተ ጋራ እኖራለሁ እባርክሃለሁ፣ ይህችን አገር ለአንተ ለልጆችህም እሰጣቻለሁና፣ ለአባትህ ለአብርሃም የማልኩለት መሐላዬንም ከአንተ ጋር አፀናለሁ ። ዘፍ፣ ፳ ፩ ። ዕብ፣ ፲፩ ፱ ።
ወአበዝኆ ለዘርእከ ከመ ከከበ ሰማይ፣ ወእሁብ ለዘርእከ ኵላ ዛተ ምድረ፣ ወይትባረኩ በዘርእከ ኵሉ አሕዛበ ምድር ።	፬	ዘርህንም እንደ ሰማይ ከከብ አበዛዋለሁ፣ ይህችንም አገር በሙላዋ ለልጆችህ እሰጣቻለሁ፣ የምድር አሕዛብ ሁሉ በዘርህ ይባረካሉ ። ዘፍ፣ ፲፪ ፫ ።
እስመ ሰምዐ አብርሃም ቃለ ዚአየ ወዐቀበ ትእዛዝየ ወኵነኔየ ወሕግየ ።	፭	አብርሃም ቃሌን እንደሰማ ትእዛዜን ፍርዴን ሕጌን እንደጠበቀ ። ዘፍ፣ ፳፪ ፲፮-፲፰ ።
ወነበረ ይስሐቅ ውስተ ጌራራ ።	፮	ይስሐቅም በጌራራ ኖረ ።
ወተስእልዎ ሰብአ ብሔር ለይስሐቅ በእንተ ርብቃ ብእሲቱ፣ ወይቤሎሙ እኅትየ ይእቲ፣ እስመ ፈርሀ አይድዮቶሙ ከመ ብእሲቱ ይእቲ ከመ ኢይቅትልዎ ሰብአ ውእቱ ብሔር በእንተ ርብቃ ብእሲቱ እስመ ሠናይ ገጻ ።	፯	የአገር ሰዎችም ይስሐቅን የሚስቱን የርብቃን ነገር ጠየቁት እሱም እኅቴ ናት አላቸው፣ ስለ ሚስቱ ስለ ርብቃ የዚያ አገር ሰዎች እንዳይገድሉት ሚስቴ ናት ብሎ መናገሩን ፈርቷልና መልከ መልክም ነበረችና ። ዘፍ፣ ፲፪ ፲፫ ። ፳፬ ፲፯ ። ምሳ፣ ፳፱ ፳፭ ።
ወነበረ ህየ ብዙኀ መዋዕለ ወሶበ ሐወጸ አቤሜሌክ እንተ መስኮት ርእዮ ለይስሐቅ እንዘ ይትዌነይ ምስለ ርብቃ ብእሲቱ ።	፰	በዚያም ብዙ ዘመን ኖረ፣ አቤሜሌክም በመስኮት በተመለከተ ጊዜ ይስሐቅን ከርብቃ ጋራ ሲጫወት አየው ።
ወጸውዖ አቤሜሌክ ለይስሐቅ ወይቤሎ ናሁ ብእሲትከ ይእቲ፣ ወትቤለኒ እኅትየ ይእቲ፣ ወይቤሎ ይስሐቅ፣ እስመ እቤ ይቀትሉኒ በእንቲአሃ ።	፱	አቤሜሌክም ይስሐቅን ጠርቶ እኅቴ ናት አልከኝ እንጂ እነሆ ሚስትህ ናት አለው፣ ይስሐቅም በእሷ ምክንያት ይገድሉኛል ብዬ ነው አለው ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ፣ ምንትኑ ዝንቱ ዘረሰይከኒ ሕቀ ከመ ዘእምሰከበ ምስለ ብእሲትከ ብእሲ ዘእምአዝማድየ ወእምአምጻእከ ላዕሌየ ኃጢአተ በኢያእምሮ ።	፲	አቤሜሌክም ይህ ያደረግህብኝ ነገር ምንድር ነው፣ ከዘመዶቼ የሚሆን አንድ ሰው ከሚስትህ ሊተኛ ጥቂት ቀርቶት ነበር፣ ባለማወቅም ኃጢአት ታመጣብኝ ነበር ። ዘፍ፣ ፳፣ ፱ ።
ወአዘዘሙ ንጉሥ ለኵሎሙ ሕዘቢሁ፣ ወይቤሎሙ ኵሉ ዘለሐጠ ለዝንቱ ብእሲ ወለብእሲቱ ሞተ ለኩይ ኵነኔሁ ።	፲፩	ንጉሡም ይህን ሰው ሚስቱንም የነካ ሁሉ ፍርዱ ይሙት በቃ ነው ብሎ ሕዝቡን አዘዛቸው ። መዝ፣ ፻፭ ፲፭ ።
ወዘርአ ይስሐቅ ውስተ ይእቲ ምድር ወከነ ምእተ ምክዕቢተ፣ ወባረኮ እግዚአብሔር ።	፲፪	ይስሐቅም በዚያች ምድር ዘርን ዘራ፣ መቶ ዕዕፍም ሆነለት እግዚአብሔር ባረከው ። ማቴ፣ ፲፫ ፳፫ ። መዝ፣ ፻፲፪ ፫ ።
ወተለዐለ ወዐብየ ጥቀ ።	፲፫	ከፍ ከፍ አለ እጅግም ገነነ ። ምሳ፣ ፲ ፳፪ ።
ወአጥረየ አግብርተ ወእእማተ አባግዐ ወአልሕምተ ብዙኀ ወቀንኡ ላዕሌሁ ሰብአ ፍልስጥኤም ።	፲፬	ወንድ ባርያን ሴት ባርያን ላምን በግን አብዝቶ ገዛ፣ የፍልስጥኤም ሰዎችም ቀኑበት ። ዘፍ፣ ፴፯ ፲፩ ። መክ፣ ፬ ፬ ።
ወለኵሎሙ ዐዘቃት ዘከረዩ ደቀ አብርሃም በመዋዕለ አቡሁ ደፈንዎሙ ሰብአ ፍልስጥኤም ወመልእምሙ መሬተ ።	፲፭	በአባቱም ዘመን የአብርሃምን ብላቴኖች የቈፈሩዋቸውን ጕድጓዶች ሁሉ የፍልስጥኤም ሰዎች ደፈኑዋቸው፣ መሬትንም መሉዋቸው ። ዘፍ፣ ፳፩ ፴ ።
ወይቤሎ አቤሜሌክ ለይስሐቅ ሑር እምኔነ እስመ ጸናዕከነ ጥቀ ።	፲፮	አቤሜሌክም ይስሐቅን ፈጽመህ በርትተህብናልና ከኛ ተለይተህ ሂድ አለው ።
ወሖረ እምህየ ይስሐቅ ወኀደረ ውስተ ቈላተ ጌራራ ወነበረ ህየ ።	፲፯	ይስሐቅም ከዚያ ተነሥቶ በጌራራ ሸለቆ ሰፍሮ በዚያ ተቀመጠ ። ዘኁ፣ ፩ ፱ ።
ወካዕበ ከረዮን ይስሐቅ ለዐዘቃተ ማይ እለ ከረዩ አግብርተ አቡሁ አብርሃም ዘደፈንዎን ሰብአ ፍልስጥኤም እምድኅረ ሞተ አብርሃም አቡሁ፣ ወሰመዮን በበአስማቲሆን በከመ ሰመዮን አብርሃም ።	፲፰	ይስሐቅም ያባቱ የአብርሃም አገልጋዮች የቈፈሩዋቸው አባቱ አብርሃም ከሞተም በኋላ የፍልስጥኤም ሰዎች የደፈኑዋቸውን የውኃ ጕድጓዶች እንደገና ቈፈራቸው፣ አብርሃም እንደ ጠራቸውም በየስማቸው ጠራቸው ።
ወከረዩ አግብርተ ይስሐቅ ዐዘቅተ በቈላተ ጌራራ ወረከቡ ነቅዐ ማይ ጥዑመ ።	፲፱	የይስሐቅም አገልጋዮች በጌራራ ቈላ ጕድጓድ ቈፍረው የሚጣፍጥ የውኃ ምንጭ አገኙ ።
ወተባአሱ ኖሎተ ይስሐቅ ወኖሎተ ጌራራ ወይቤሉ ዚአነ ውእቱ ማይ፣ ወሰመያ ስማ ለይእቲ ዐዘቅት ዐዘ	፳	የይስሐቅ እረኞችና የጌራራ እረኞችም ይህ ውኃ የኛ ነው የኛ ነው በማለት ተጣሉ፣ ያችንም የወኃ ጕድ

ቅተ ዐመፃ እስመ ዐመፅዎ ፡፡

፳፩ ወገዐዘ እምህየ ይስሐቅ ወከረየ ካልአተ ዐዘቅተ በህ የ ፡ ወተሳነንዎ በእንቲአሃ ወሰመያ ስማ ጽልእ ፡፡

፳፪ ወገዐዘ እምህየ ወከረየ ዐዘቅተ ፡ ወኢተበአስዎ በእን ቲአሁ ወሰመዮ ስሞ መርኅብ እንዘ ይብሉ እስመ አር ኀበ ለነ እግዚአብሔር ይእዜ ወአብዝኀነ ውስተ ምድር ፡፡

፳፫ ወገዐዘ እምህየ ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ፡፡

፳፬ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር በይእቲ ሌሊት ወይቤሎ ነየ አነ ውእቱ አምላኩ ለአብርሃም አቡከ ኢትፍራህ ሀለ ውኩ ምስሌከ ወእባርከከ ወአበዝኆ ለዘርእከ በእንተ አብርሃም አቡከ ፡፡

፳፭ ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወጸ ውዐ ስመ እግዚአብሔር ፡ ወተከለ በህየ ዐጸደ ወከረዩ በህየ ደቀ ይስሐቅ ዐዘቅተ ፡፡

፳፮ ወሐሩ ኀቤሁ እምነ ጌራራ አቤሜሌክ ወአኮዘት መጋ ቤ መራዕይሁ ወፋኮል መልአከ ሠራዊቱ ፡፡

፳፯ ወይቤሎሙ ይስሐቅ ለምንት መጻእክሙ ኀቤየ እም ድኅረ ጸላእክሙኒ ወአስቈረርክሙኒ ወሰደድክሙኒ እም ኀቤክሙ ፡፡

፳፰ ወይቤልዎ እስመ አኮ ንሕነ ዘአስቈረርናከ ፡ አላ አንበ ርናከ ሠናየ ወፈነውናከ በሠናይ ወይእዜኒ ቡሩክ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክ ፡፡

፳፱ ወሰበ ርኢነ ከመ ሀሎ እግዚአብሔር አምላክ ምስሌከ ንቤ ከመ ይኩን ማእከሌከ ወማእከሌነ መሐላ ፡ ወንትማ ሐል ከመ ኢትግበር እኩየ ላዕሌነ ወኢንገበር እኩየ ላዕሌከ ፡፡

፴ ወገብረ ሎሙ ማእደ ወበልዑ ወሰትዩ ፡፡

፴፩ ወተንሥኡ ጽባሕ ወተማሐሉ በበይናቲሆሙ ፡ ወፈ ነዎሙ ይስሐቅ ወሐሩ በዳኅን ፡፡

፴፪ ወኮነ በይእቲ ዕለት በጽሑ አግብርቲሁ ለይስሐቅ ወነ ገርዎ በእንተ ዐዘቅት ዘከረዩ ወረከቡ ማየ በውስቴታ ፡፡

፴፫ ወሰመያ ስማ ቤርሳቤህ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየት ቤርሳቤህ ይእቲ ሀገር እስከ ዮም ፡፡

፴፬ ወኮኖ ለዔሳው አርብዓ ዓመተ ወነሥአ ብእሲተ እንተ ስማ ይድን ወለተ ቤኤል ኬጥያዊ ወቤሴሞት ወለተ ኤሎን ኤውያዊ ፡፡

፴፭ ወይትቃንዋሆሙ ለይስሐቅ ወለርብቃ ፡፡

ምዕራፍ ፳፯ ፡፡

፩ ወኮነ እምድኅረ ልህቀ ይስሐቅ ወረስዐ ተሐምጋ አዕ ይንቲሁ ወኢይሬኢ ፡፡

፪ ወጸውዖ ለዔሳው ወልዱ ዘይልህቅ ወይቤሎ ናሁ ረሳ ዕኩ ወኢየአምር ዕለተ ሞትየ ፡፡

፫ ወይእዜኒ ንሣእ ንዋየ ሐቅልከ ወምጕንጳከ ወቀስትከ ወፃእ ሐቅለ ወነዐው ፡፡

ኀድ የዓመፅ-ጕድጓድ ብሎ ጠራት በምፀዉታልና ፡፡

ይስሐቅም ከዚያ ተጕዞ ሂዶ በዚያ ሌላ ጕድጓድ ቈፈረ ፡ በርሷም ምክንያት ተጣሉት ፡ ስሟንም ጠብ ብሎ ጠራት፡፡

ከዚያም ተጕዞ ሌላ ጕድጓድ ቈፈረ ፡ በርሱ ምክንያት ግን አልተጣሉትም ስሙንም ሰፊ አሉት ፡ ዛሬ እግዚአብ ሔር አሰፋልን በምድርም አበዛን አኮ ሲሉ ፡፡ ዘፀ፡ ፩ ፯ ፡፡

ከዚያም ተነሥቶ ወደ መሐላው ምንጭ ተጓዘ ፡፡

እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ታየው ፡ የአባትህ የአ ብርሃም ፈጣሪ እኔ ነኝ አትፍራ ፡ እነሆ ከንተ ጋር አለሁና ስለ አባትህ ስለ አብርሃም ብየ አከብርሃለሁ ፡ ዘርህንም አበዛዋለሁ አለው ፡፡ ዘፍ፡ ፲፫.፩ ፡፡ ሮሜ ፰ ፴፩ ፡፡

በዚያም ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ ፡ የእግዚአብሔርንም ስም ጠራ ፡ በዚያም ድንኳን ተከለ ፡ የይስሐቅም ብላቴኖች ከዚያ የውኃን ጕድጓድ ቈፈሩ ፡፡ ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰ ፡፡ መዝ፡ ፪፲፮ ፲፯ ፡፡

ንጉሡ አቤሜሌክ ላምራሱ አከዘትና የሠራዊቱ አለቃ ፋኮልም ከጌራራ ተነሥተው ወደርሱ ሄዱ ፡፡

ይስሐቅም ጠልታችሁኝ ተመቅኝታችሁኝ ከናንተ ለይ ታችሁ ከሰደዳችሁኝ በኋላ ለምን ወደኔ መጣችሁ ፤ አላ ቸው ፡፡ መሳ፡ ፲፩ ፯ ፡፡

እኛ የጠላንህ የተመቀኘንህ አይደለንም ፡ አክብረን አኑረን ደስ አሰኝተን ሸኝተን ሰደድንህ እንጂ አሉት አሁ ንም ለፈጣሪህ እግዚአብሔር የምትገዛ ቡሩክ ነህ ፡፡ ዘፍ፡ ፳፬ ፳፪-፳፫ ፡፡

ፈጣሪ እግዚአብሔር ከንተ ጋራ እንዳለ በየን ጊዜ በኛና በአንተ መከከል መሐላ ይደረግ እንላለን ፡ አሁንም አንተ በኛ ላይ ክፉ እንዳታደርግ እኛም በንተ ላይ ክፉ እንዳና ደርግ እንማማል አሉት ፡፡ ዘፍ፡ ፳፬ ፴፩ ፡፡መዝ፡ ፪፲፰ ፲፰ ፡፡

ማእድ አቅርበላቸው በሉም ጠጡም ፡፡ ዘፍ፡ ፲፱ ፫ ፡፡

ማልደውም ተነሥተው እርስ በርሳቸው ተማማሉ ፡ ይስሐቅ አሰናብቶአቸው በደኅና ሄዱ ፡፡ ዘፍ፡ ፳፩ ፴፩ ፡፡

በዚያች ሌሊት እንዲህ ሆነ ፡ የይስሐቅ አገልጋዮች ደርሰው የውኃ ጕድጓድ እንደቈፈሩና በውስጧም ውኃ እንዳገኙ ነገሩት ፡፡

ስምዋንም ቤርሳቤህ ብሎ ጠራት ፡ ስለዚህም ያች አገ ር ቤርሳቤህ ትባላለች ፡ እስከ ዛሬ ድረስ ፡፡

ለኤሳውም ፵ ዓመት ሲሆነው ስሟ ይድን የምትባል የኬጢያዊው የቤኤል ልጅንና የኤውያዊው ኤሎን ልጅ ቤሴሞትን አገባ ፡፡ ዘፍ፡ ፴፮ ፪ ፡፡

እነርሱም ይስሐቅንና ርብቃን ያሳዝኑዋቸው ነበር ፡፡ ዘፍ፡ ፳፯፡ ፵፮ ፡፡ ፳፰ ፩ ፡ ፰ ፡፡

ምዕራፍ ፳፯ ፡፡

ይስሐቅ አርጅቶ ዓይኖቹ ፈዝዘው የማያይ ከሆነ በኋ ላ እንዲህ ሆነ ፡፡ ዘፍ፡ ፵፰ ፲ ፡፡ ፩ ሳሙ፡ ፫ ፪ ፡፡

ታላቁ ልጁ ኤሳውን ጠርቶ እነሆ አረጀሁ ዕለተ ሞቴ ንም አላውቅም ፡፡ ምሳ፡ ፳፯ ፩ ፡፡ ያዕ፡ ፬ ፲፬ ፡፡

አሁንም ማዳኛህንና አፎትህን ቀስትህንም ይዘህ በረኻ ሂደህ አድነህ ፡፡

፬ ወግበር ሊተ መብልዐ ዘከመ አፈቅር ወአምጽእ ሊተ እብላዕ ከመ ትባርከ ነፍስየ ዘእንበለ እሙት ።

ሳልሞት ነፍሴ እንድትመርቅህ እንደምወደው አድርገህ እበላ ዘንድ የምበላውን አምጣልኝ። ዘፍ፡ ፵፩ ፵፯-፵፰።

፭ ወሰምዐቶ ርብቃ ለይስሐቅ እንዘ ይብሎ ከመዝ ለዔሳው ወልዱ ፡ ወሖረ ዔሳው ሐቅለ ይንዐው ለአቡሁ ።

ርብቃም ይስሐቅ ለልጁ ለኤሳው እንዲህ ሲለው ሰማችው ኤሳውም ሊያድን በረኻ ሄደ ።

፮ ወትቤሎ ርብቃ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ፡ ናሁ አነ ሰማዕክዎ ለአቡከ እንዘ ይብሎ ለዔሳው እኁከ ።

ርብቃ ታናሹ ልጅዋ ያዕቆብን እንዲህ አለችው ፡ እነሆ አባትህ ወንድምህ ኤሳውን ።

፯ ሑር አምጽእ ሊተ እምዘነዐውከ ወግበር ሊተ መብልዐ ወእባርከ ቅድመ እግዚአብሔር ዘእንበለ እሙት ።

ሳልሞት በእግዚአብሔር ፊት እንድመርቅህ ከአደንከው አዘጋጅተህ የምበላውን አምጣልኝ ሲለው ሰምቼ ዋለሁ ።

፰ ወይእዜኒ ወልድየ ስምዐኒ ዘከመ እኤዝዘከ ።

አሁንም ልጄ ሆይ እሺ በለኝ በማዝህ ነገር ።

፱ ወሑር ኀበ አባግዒነ ወአምጽእ ሊተ ክልኤተ መሐስአ ሠናያነ ወእግበሮሙ መብልዐ ለአቡከ ዘከመ ያፈቅር።

ወደ በጎቻችን ሂደህ ያማሩ ሁለት ጠቦቶች አምጣልኝና አባትህ እንደሚወደው ምግብ አዘጋጃቸው ዘንድ ።

፲ ወትሰድ ለአቡከ ወይብላዕ ወይባርከ ዘእንበለ ይሙት።

ሳይሞት በልቶ እንዲመርቅህ ወስደህ ለአባትህ እንድትሰጠው አለችው ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲፭ ።

፲፩ ወይቤላ ያዕቆብ ለርብቃ እሙ ናሁ ዔሳው እኁየ ጸጓር ውእቱ ወአንሰ ኢኮንኩ ጸጓረ ።

ያዕቆብም እናቱ ርብቃን እንዲህ አላት ፤ እነሆ ወንድሜ ኤሳው ጠጉራም ነው ፡ እኔ ግን ጠጉራም አይደለሁም ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፭ ።

፲፪ ወዮጊ እመ ገሠሠኒ አቡየ እከውን በቅድሜሁ ከመ ዘአስተሐቅሮ ወአመጽእ ላዕሌየ መርገመ ወአኮ በረከተ ።

ምናልባት አባቴ ቢዳስሰኝ በፊቱ እንደምዘብትበት እሆናለሁና ምረቃን ያይደለ በላዬ ላይ መርገምን አመጣለሁ። ዘፍ፡ ፱ ፳፭ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፰ ።

፲፫ ወትቤሎ እሙ ላዕሌየ ይኩን መርገምከ ወልድየ ፡ ዳእሙ ስምዐኒ ወሑር ወአምጽእ ሊተ ዘእቤለከ ።

እናቱም ልጄ መርገምህ በኔ ላይ ይሁን ቃሌን ብቻ ስማኝ ፡ ሂድና የምልህን አምጣልኝ አለችው ። ዘፍ፡ ፵፫ ፱ ።

፲፬ ወሖረ ወአምጽአ ላቲ ለእሙ ወገብረት መብልዐ ዘከመ ያፈቅር አቡሁ ።

ሂዶም ለእናቱ አመጣላትና አባቱ እንደሚወደው አድርጋ መብሉን አዘጋጀች ።

፲፭ ወነሥአት ርብቃ አልባሲሁ ለዔሳው ወልዳ ዘይልህቅ ወዘይሤኒ ዘሀሎ ኀቤሃ ወአልበሰቶ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ።

ርብቃ ከርሷ ዘንድ የነበረ ያማረውን የታላቅ ልጅዋ የኤሳውን ልብስ አምጥታ ለታናሹ ልጅዋ ለያዕቆብ አለበሰችው ። ቊ፡ ፳፯ ።

፲፮ ወዝክተሂ እምአስቲሆሙ ለአልክቱ ክልኤቱ መሐስእ ወደየት ላዕለ መታክፍቲሁ ወላዕለ ክሳዱ ።

ያንን የሁለቱን ጠቦቶች ለምድ በትከሻውና በአንገቱ ላይ አደረገች ።

፲፯ ወወሀበቶ ዝኩ መብልዐ ወኅብስተኒ ዘገብረት በእደዊሁ ለያዕቆብ ወልዳ ።

ያን ያዘጋጀችውን እንጀራንና ጣፋጭ መብልን ለያዕቆብ በእጁ ሰጠችው ።

፲፰ ወአብአ ለአቡሁ ወይቤሎ አባ ፡ ወይቤሎ አቡሁ ነየ አነ ፡ መኑ አንተ ወልድየ ።

ወደ አባቱም ገብቶ አባቴ ሆይ! አለው ፡ አባቱም እነሆኝ ልጄ ሆይ አንተ ማነህ! አለው ።

፲፱ ወይቤሎ ያዕቆብ አነ ውእቱ ዔሳው ወልድከ ዘበኵርከ ገበርኩ ዘትቤለኒ ተንሥእ ወንበር ወብላዕ እምዘነዓውኩ ለከ ከመ ትባርከኒ ነፍስከ ።

ያዕቆብም እኔ የበኩር ልጅህ ዔሳው ነኝ ያልከኝን አድርጌ አለሁ ተነሥና ተቀመጥ ፡ ከአደንኩልህም ብላና ነፍስህ ትመርቀኝ ዘንድ አለው ።

፳ ወይቤሎ ይስሐቅ ለወልዱ ምንትኑ ውእቱ ዝንቱ ዘአፍጠንከ ረኪበ ወልድየ ፡ ወይቤሎ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር አምላክከ ቅድሜየ ።

ይስሐቅም ለልጁ ልጄ ፈጥነህ ያገኘህ ይህ ምንድር ነው! አለው ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በፊቴ የሰጠኝ ነው አለው ።

፳፩ ወይቤሎ ይስሐቅ ቅረበኒ ወልድየ ወእገሥሥከ ለእመ አንተሁ ውእቱ ዔሳው ወለእመ ኢኮንከ ።

ይስሐቅም ልጄ! ቅረበኝ ልዳሥሥህ አንተ ዔሳው እንደሆንክ ወይም ያይደለህ እንደሆን አለው ።

፳፪ ወቀርበ ያዕቆብ ኀበ ይስሐቅ አቡሁ ወገሠሦ ወይቤሎ ቃልሰ ቃለ ያዕቆብ ወእደውሰ ዘዔሳው ።

ያዕቆብም ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ቀረበ ፡ ዳሠሠውም ቃልህ የያዕቆብ ነው ፡ እጆችህ ግን የዔሳው ናቸው አለው።

፳፫ ወኢያእመሮ እስመ እደዊሁ ጸጓራት ከመ እደወ ዔሳው ፡ ወባረኮ ይስሐቅ ።

ነገር ግን አላወቀውም እጆቹ እንደ ዔሳው እጆች ጠጉራሞች ነበሩና ፡ ይስሐቅም መረቀው ። ቊ፡ ፲፮ ።

፳፬ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ወልድየ ዔሳው ፡ ወይቤሎ ነየ አነ ።

አንተ ልጄ ዔሳው ነህን አለው ፡ እነሆ እኔ ልጅህ ነኝ አለው ። ሮሜ ፫ ፯-፰ ። ኤፌ፡ ፬ ፳፭ ።

፳፭ ወይቤሎ አምጽእ ሊተ እምዘነዐውከ ወልድየ ከመ እብላዕ ወትባርከ ነፍስየ ፡ ወአቅረበ ሎቱ ወበልዐ ወአም

ልጄ አድነህ ያመጣህልኝን በልቼ ሰውነቴ ትመርቅህ ዘንድ አምጣልኝ አለው ፡ አቅርቦለት በላም ወይንም አመ

ጽአ ሎቱ ወይነ ወሰትየ ።		ጣለት ጠጣ ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ቅረበኒ ወሰዐመኒ ወልድየ ።	፳፮	ይስሐቅም ልጄ ! ቀረብኝና ሳመኝ አለው ።
ወቀርበ ወሰዐሞ ወአጼነዎ ወጼነዎ ጼና አልባሲሁ ወይቤ ናሁ ጼናሁ ለወልድየ ከመ ጼና ገዳም ጥቀ ጥንቁቀ ዘባረከ እግዚአብሔር ።	፳፯	ቀርቦም ሳመው ፡ የልብሱንም ሽታ አሸተተው ፡ እነሆ የልጄ ልብስ ሽታው እግዚአብሔር እንደባረከው እንደ ዱር አበባ ሽታ ነው አለ ።
ወይቤሎ የሀብከ እግዚአብሔር እምጠለ ሰማይ ወእምጠለ ምድር ፡ ወያብዝኅ ሥርናየከ ወወይነከ ወቅብዐከ ።	፳፰	እግዚአብሔር ከሰማይ ጠል ፡ ከምድር ስብ ይሰጥህ ፡ ሥንዴህን ወይንህንና ዘይትህን ያብዛልህ አለው ። ሆሴ፡ ፲፬ ፯ ። መዝ፡ ፬ ፲፫ ።
ወይትቀነዩ ለከ አሕዛብ ወይስግዱ ለከ መላእክት ወኩን እግዚአ ለእኑከ ወይስግዱ ለከ ደቂቀ አቡከ ፡ ዘይባርከከ ቡሩከ ይኩን ፡ ወዘይረግመከ ርጉመ ለይኩን ።	፳፱	አሕዛብ ይገዙልህ ፡ አለቆችም ይስገዱልህ ፡ ለወንድሞችህም ጌታ ሁን ፡ የአባቶችህ ልጆች ይስገዱልህ አንተን የሚመርቅህ የተመረቀ ይሁን ፡ አንተን የሚረግምህም የተረገመ ይሁን ።
ወእምድኅረ እኅለቀ ባርኮቶ ይስሐቅ ለያዕቆብ ፡ ወዕአ ያዕቆብ እምቅድመ ገጸ ይስሐቅ አቡሁ ወመጽአ ዔሳው እምንዒው ።	፴	ይስሐቅ መርቆ ከጨረሰ በኋላ ያዕቆብ ከባቱ ከይስሐቅ ፊት ወጣ ፡ ዔሳውም ከአደን ተመልሶ መጣ ።
ወገብረ ውእቱሂ መብልዐ ወአምጽአ ለአቡሁ ወይቤሎ ተንሥእ አባ ወብላዕ እምዘነዐወ ለከ ወልድከ ከመ ትባርከኒ ነፍስከ ።	፴፩	እርሱም አድኖ ያመጣውን ምግብ አዘጋጅቶ ወደ አባቱ አመጣ ፡ አባቴ ሰውነትህ ትመርቀኝ ዘንድ እኔ ልጅህ አድኜ ከመጣሁት ተነሥተህ ብላ አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ መኑ አንተ ፡ ወይቤሎ ዔሳው አነ ውእቱ ዔሳው ወልድከ ዘበኵርከ ።	፴፪	ይስሐቅም አንተ ማን ነህ አለው ፡ ዔሳውም እኔ የበኵር ልጅህ ዔሳው ነኝ አለው ።
ወደንገፀ ይስሐቅ ዐቢየ ድንጋፄ ጥቀ ወይቤሎ መኑመ ዘአምጽአ ሊተ ዘነዐወ ወበላዕኩ ወባረክዎ ወቡሩክ ውእቱ።	፴፫	ይስሐቅም እጅግ ደነገጠ ፡ ያደነውን ሠርቶ አዘጋጅቶ በልቼ የመረቅሁት ማን ነው ፤ እሱም የተባረከ ነው አለው ። ዘፍ፡ ፳፰ ፫ ፡ ፬ ። ኤፌ፡ ፩ ፫ ።
ወከነ ሶበ ሰምዐ ዔሳው ቃለ አቡሁ ጸርሐ በዐቢይ ቃል ወአምረረ ጥቀ ወይቤ ፡ ባርከኒ ኪያየኒ አባ ።	፴፬	ዔሳውም ያባቱን ነገር በሰማ ጊዜ በታላቅ ቃል ጮኸ ምርር ብሎም አለቀሰ ፡ አባቴ እኔንም መርቀኝ አለው ።
ወይቤሎ ይስሐቅ ለዔሳው መጽአ እኁከ በጕሕሉት ወነሥአ በረከተከ ።	፴፭	ይስሐቅም ወንድምህ በተንኰል መጥቶ በረከትህን ወሰደው አለው ።
ወይቤ ዔሳው በጽድቅ ተሰምየ ያዕቆብ እስመ አዕቀጸኒ ክልኤተ ጊዜ ፡ ቀዳሚ ብኵርናየ ነሥአኒ ወናሁ ዮምኒ በረከትየ ነሥአኒ ፡ ወይቤሎ ዔሳው አልቦኑ አባ ዘአትረፍከ ሊተ በረከተ ።	፴፮	ዔሳውም በእውነት ያዕቆብ ተባለ ሁለት ጊዜ አሰናክሎኛልና ፡ አስቀድሞ ብኵርናዬን ወሰደብኝ ፡ እነሆ ዳግመኛም በረከቴን ወሰደብኝ አለ ፡ ዔሳውም አባቴ ለእኔስ ያስቀረህልኝ በረከት የለምን ፤ አለው ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፯-፴፫ ።
ወአውሥአ ይስሐቅ ወይቤሎ ለዔሳው እግዚአከ ረሰይክዎ ወለኵሎሙ አኀዊሁ አግብርቲሁ ረሰይክዎሙ ወአብዛኅኩ ሎቱ ወይኖ ወሥርናዮ ወቅብዖ ፡ ወለከ ምንተ እሬሲ ወልድየ ።	፴፯	ይስሐቅም መልሶ ዔሳውን እንዲህ አለው ፤ ጌታህ አደረግሁት ወንድሞቹንም ሁሉ ተገዥዎቹ አደረግኋቸው ፡ ሥንዴውን ወይኑን ዘይቱን አበዛሁለት ፡ ልጄ ! ላንተስ ምን ላድርግልህ ፤ ፪ ሳሙ፡ ፰ ፲፬ ። ቍ፡ ፳፰ ።
ወይቤሎ ዔሳው ለይስሐቅ አቡሁ አሐቲኑ ከመ በረከትከ ለከሰ አባ ፡ ወአምዝ ጸርሐ ዔሳው ወበከየ ።	፴፰	ዔሳውም ይስሐቅን እንዲህ አለው ፤ አባቴ በረከትህ አንዲት ብቻ ናትን ፤ አባቴ እኔንም መርቀኝ እንጂ አለው ፡ ከዚህ በኋላ ድምፁን አሰምቶ አለቀሰ ። ዕብ፡ ፲፪ ፲፯ ።
ወይቤ ይስሐቅ ናሁ እምጠለ ሰማይ እምላዕሉ ወእምጠለ ምድር ይኩን ሕይወትከ ።	፴፱	ይስሐቅም እንዲህ አለ ፤ እነሆ መኖሪያህ ከምድር በላይ ካለ ከሰማይ በወረደ ጠል ከምድር በተገኘ ስብ ይሁን ።
ወበመጥባሕትከ ሕየው ወተቀነይ ለእኁከ ፡ ወባሕቱ እመ ትፈቅድ ትግድፍ ያሮ እምላዕለ ክሳድከ ተኃነይ ሎቱ ።	፵	በሰይፍህ አድነህ ኑር ፡ ለወንድምህም ተገዛ ፡ ነገር ግን አገዛዙን ከአንገትህ ሊቀልልህ ብትወድ ተለማመጥ ።
ወተበቀሎ ዔሳው ለያዕቆብ በእንተ በረከቱ ዘባረከ አቡሁ ፡ ወይቤ ዔሳው በልቡ ለትቅረብ መዋዕለ ላሁ ለአቡየ ከመ እቅትሎ ለያዕቆብ እኁየ ።	፵፩	ዔሳውም አባቱ ስለ መረቀው ምረቃ በያዕቆብ ቂም ያዘበት ፡ ዔሳው በልቡ ወንድሜ ያዕቆብን እገድለው ዘንድ የአባቴ የልቅሶው ቀን ትድረስ አለ ።
ወአይድዕዋ ለርብቃ ዘይቤ ወልዳ ዘይልህቅ ወለአከት ወጸውዐቶ ለያዕቆብ ወልዳ ዘይንእስ ፡ ወትቤሎ ናሁ ዔሳው እኁከ ይንዕወከ ወይፈቅድ ይቅትልከ ።	፵፪	ታላቁ ልጅዋ ዔሳው የተናገረውን ለርብቃ ነገሩዋት ፡ እሷም ታናሹ ልጅዋ ያዕቆብን ልካ አስጠርታ እነሆ ወንድምህ ዔሳው ያድንሃል ሊገድልህም ይፈልጋል ።

፵፫ ወይእዜኒ ወልድየ ስምዐኒ ቃልየ ዘአነ እብለከ ተንሥእ ወሖር ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ኀበ ላባ እኁየ ውስተ ካራን።

አሁንም ልጄ የምልህን ነገር ስማኝ፤ ተነሥና በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለ ወደ ወንድሜ ላባ ወደ ካራን ሂድ አስቸው። ዘፍ፡ ፲፩ ፴፩።

፵፬ ወንበር ኀቤሁ ኅዳጠ መዋዕለ እስከ ይቀርር መዓቱ ለእኁከ።

የወንድምህ የቍጣው ቀን እስኪበርድለት ድረስ ጥቂት ቀን ከርሱ ዘንድ ተቀመጥ።

፵፭ ወይረስዕ ዘገበርከ ሎቱ ወእፌንወከ ወእነሥአከ እምህየ ከመ ኢይሕጐል ክልኤክሙ በአሐቲ ዕለት።

ያደረግኸውን ነገር እስኪረሳው ድረስ፤ ከዚያም ልኬ አስመጣሃለሁ፤ በአንድ ቀን ሁለታችሁን እንዳላጣ።

፵፮ ወትቤሎ ርብቃ ለይስሐቅ ጸላእኩ ሕይወትየ እምአዋልደ ከናአን ወእመሰ ይነሥእ ያዕቆብ ብእሲተ እምአዋልደ ዝንቱ ብሔር ለምንት እንከ አሐዩ።

ርብቃ ይስሐቅን እንዲህ አለችው፤ ከከነዓን ሴቶች (ከዔሳው ሚስቶች) የተነሣ ኑሮዬን ጠላሁ፤ ያዕቆብ ከዚህ አገር ልጆች ወገን ሚስት ያገባ እንደሆነ እንግዲህ በሕይወት መኖር ለምኔ ነው!። ዘፍ፡ ፳፮ ፴፭።

ምዕራፍ ፳፰።

፩ ወጸውዖ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወባረኮ፤ ወይቤሎ ኢትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ከናአን።

ይስሐቅ ያዕቆብን ጠርቶ ባረከው፤ እንዲህም አለው፤ ከከነዓን ልጆች ወገን ሚስት አታግባ።

፪ ተንሥእ ወሖር ማእከለ አፍላግ ውስተ ቤተ ባቱኤል አቡሃ ለእምከ ወንሣእ ለከ ብእሲተ እምአዋልዲሁ ለላባ እኁሃ ለርብቃ እምከ።

ተነሥና በወንዞች መካከል ወዳለው ወደናትህ አባት ወደ ባቱኤል ቤት ሂደህ ከናትህ ርብቃ ወንድም ከላባ ልጆች ሚስት አግባ።

፫ ወአምላኪየ ይሖር ምስሌከ ወያዕቢከ ወይባርከ ወያብዝኅከ ወኩን ብዙኀ አሕዛበ።

ፈጣሪዬም ካንተ ጋር ይኑር፤ ያክብርህ፤ ይባርክህ ያብዛህ፤ ብዙ ሕዝብ ሁን።

፬ ወየሀብከ በረከተ አብርሃም አቡየ ለከ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ከመ ትረስ ለይእቲ ምድር እንተ ወሀበ ለአብርሃም።

የአባቴ የአብርሃምን በረከት ላንተ ይስጥህ፤ ካንተም በኋላ ለዘርህ ለአብርሃም የሰጠው ይህችን ምድር ትወርሳት ዘንድ። ዘፍ፡ ፲፪ ፪።

፭ ወፈነዎ ይስሐቅ ለያዕቆብ ወሖረ ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ኀበ ላባ ወልደ ባቱኤል ሶርያዊ እኁሃ ለርብቃ።

ይስሐቅም ልጁ ያዕቆብን የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው የሚሆን የባቱኤል ልጅ ወዳለበት በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለው አገር አሰናበተው።

፮ ወሶበ ርእየ ዔሳው ከመ ባረኮ አቡሁ ለያዕቆብ ወከመ ሖረ ማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ከመ ይንሣእ ብእሲተ እምህየ አመ ባረኮ ወከመ አዘዞ ወይቤሎ ኢትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ከናአን።

ዔሳውም አባቱ ያዕቆብን እንደ መረቀው በየ ጊዜ በባረከውም ጊዜ ከዚያ ሚስት ያጭ ዘንድ በሶርያ ወንዞች መካከል ወዳለው አገር እንደሄደ በየ ጊዜ፤ ከከነዓንም ልጆች ወገን ሚስት አታግባ ብሎ እንደ አዘዘው በየ ጊዜ።

፯ ወሰምዖሙ ያዕቆብ ለአቡሁ ወለእሙ ወሖረ።

ያዕቆብም የአባቱንና የናቱን ሰምቶ ወደ ሶርያ እንደ ሄደ በየ ጊዜ።

፰ ወሶበ ርእየ ዔሳው ከመ እኩያት እማንቱ አዋልደ ከናአን በኀበ አቡሁ ይስሐቅ ሖረ ኀበ ይስማኤል።

ዔሳው የከነዓን ልጆች በአባቱ በይስሐቅ ዘንድ ክፉዎች እንደ ሆኑ በየ ጊዜ ወደ ይስማኤል ሄደ።

፱ ወነሥአ ለቤሴሞት ወለተ ይስማኤል ወልደ አብርሃም እኅቶ ለናኮር ከመ ትኩኖ ብእሲተ ምስለ አንስቲያሁ።

ከሚስቶቹ ጋር ሚስት ትሆነው ዘንድ የናኮር ወንድም የአብርሃም ልጅ የሚሆን የይስማኤል ልጅ ቤሴሞትን አገባ።

፲ ወወፅአ ያዕቆብ እምዐዘቅተ መሐላ ወሖረ ኀበ ካራን።

ያዕቆብም ከተማማሉበት የውኃ ጕድጓድ ወጥቶ ወደ ካራን ሄደ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፪።

፲፩ ወረከበ መካነ ወቤተ ህየ፤ እስመ ዐርበት ፀሐይ ወነሥአ እምእብኑ እብነ ዘውስተ ውእቱ ብሔር ወወደየ ውስተ ትርአሲሁ ወሰከበ በውእቱ መካን።

ፀሐይ ገብቶ መሽቶ ነበርና ቦታ አግኝቶ ከዚያ አደረ፤ በቦታው ካለ ደንጊያ አንሥቶ ያንን ተንተርሶ በዚያ ቦታ ተኝቶ አደረ።

፲፪ ወሐለመ ወይሬኢ ሰዋስወ ዘወርቅ ውስተ ምድር ወርእሱ ይጐድእ ሰማየ፤ ወመላእክተ እግዚአብሔር የዐርጉ ወይወርዱ በቱ ወእግዚአብሔር ይቀውም ላዕሌሁ።

በዚያም ሌሊት በራእይ የወርቅ መሰላል ተተክሎ ከምድር እስከ ሰማይ ደርሶ አየ፤ መላእክትም ይወጡበት ይወርዱበት ነበር፤ በላዩም ላይ እግዚአብሔር ተቀምጦ አየ። ዘፍ፡ ፵፩ ፩።

፲፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ አቡከ፤ ኢትፍራህ ዛቲ ምድር እንተ ውስቴታ ትሰክብ ለከ እሁበከ ወለዘርእከ።

የአብርሃም ፈጣሪ የአባትህም የይስሐቅ ፈጣሪ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አትፍራ አለው፤ የተኛህባትንም ምድር ላንተም ለልጆችህም እሰጣታለሁ። ዘፍ፡ ፲፫፡ ፲፮።

፲፬ ወይከውን ዘርእከ ከመ ኆፃ ባሕር ወይበዝኅ ወይመ

ዘርህም እንደ ባሕር አሸዋ ይሆናል፤ ይበዛል በአራት

ል እስከ ባሕር ወውስተ አዜብ ወመስዕ ፡ ወውስተ ጽባ
ሕ ወይትባረኩ ብከ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ወበዘርእከ ።
፲፭ ወናሁ አሐውር ምስሌከ ወአዐቅበከ በኵሉ ፍኖትከ
እንተ ትሐውር ወአገብአከ ውስተ ውእቱ ምድር ወኢየ
ኃድገከ እስከ እገብር ለከ ኵሉ ዘእቤለከ ።
፲፮ ወነቅሐ ያዕቆብ እምንዋሙ ወይቤ እግዚአብሔር ሀሎ
ውስተ ዛቲ ምድር ወአንሰ ኢያእመርኩ ።
፲፯ ወፈርሀ ወይቤ ግሩም ውእቱ ዝንቱ ምድር ወይከ
ውን ዝየ ቤተ እግዚአብሔር ወዛቲ ይእቲ ኆኅት ለሰማይ ።

፲፰ ወተንሥአ ያዕቆብ በጽባሕ ወነሥአ ለይእቲ እብን
እንተ ወደየ ውስተ ትርአሲሁ ወአቀማ ከመ ሐውልት
ወሦጠ ቅብዐ ላዕለ ርእሳ ።
፲፱ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ መካን ቤተ ኤል ፡ ወስሙሰ
ሰውእቱ መካን ትካቲሁ ወለምሕሳ ።
፳ ወበፅዐ ያዕቆብ ወይቤ ለእመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስ
ሌየ ወዐቀበኒ በዛቲ ፍኖት እንተ አሐውር ወወሀበኒ እክለ
ዘእበልዕ ወልብሰ ዘእለብስ ።
፳፩ ወአግብአኒ በዳኅን ቤተ አቡየ ይከውነኒ እግዚአብ
ሔር አምላኪየ ።

፳፪ ወዛቲ እብን እንተ አቀምኩ ትከውነኒ ቤተ እግዚአ
ብሔር ወኵሎ ዘወሀብከኒ ዓሥራተ እዴሁ እዔሥር ለከ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

፩ ወተንሥአ ያዕቆብ ወሖረ በጽባሕ ኀበ ላባ ወልደ ባቱ
ኤል ሶርያዊ እኁሃ ለርብቃ እሞሙ ለያዕቆብ ወለዔሳው ።

፪ ወሰበ ይኔጽር ወይሬኢ ናሁ ዐዘቅት ውስተ ገዳም ፡
ወሀለዋ ህየ ሠላሳ አባግዕ ወይሰክባ ላዕሌሃ ፡ እስመ እምነ
ይእቲ ዐዘቅት ያሰትይዎን ለውእቶን አባግዕ ወዓቢ እፉሃ
ለይእቲ ዐዘቅት እብን ዐቢይ ።
፫ ወይትጋብኡ ህየ ኵሎሙ ኖሎት ወያሴስልዋ ለይእቲ
እብን እምአፈ ዐዘቅት ወያሰትዩ አባግዒሆሙ ወያገብእዋ
ለይእቲ እብን ውስተ አፈ ዐዘቅት ።

፬ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ፡ አንትሙ አኀውየ እምአይቴ
አንትሙ ፡ ወይቤልዎ እምነ ካራን ንሕነ ።
፭ ወይቤሎሙ ተአምርዎኑ ለላባ ወልደ ናኮር ፡ ወይቤ
ልዎ ነአምሮ ።
፮ ወይቤሎሙ ዳኅንኑ ውእቱ ፡ ወይቤልዎ እወ ዳኅን ፡
ወናሁ ራኄል ወለቱ ትመጽእ ምስለ አባግዐ አቡሃ ።
፯ ወይቤሎሙ ዓዲኑ ኢበጽሐ ሰዓት ከመ ይትጋብኡ
እንስሳከሙ ወይስተዩ ወይሑሩ ወይትረዐዩ ።
፰ ወይቤልዎ ኢንክል ለእመ ኢተጋብኡ ኵሎሙ ኖሎ
ት ፡ ወያሴስልዋ ለዛቲ እብን እምአፈ ዐዘቅት ወናሰቲ
አባግዒነ ።
፱ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ በጽሐት ራኄል ምስለ አባ

መንግሥትን ሁሉ ይመላል ፡ በምድር ያሉ አሕዛብም ባንተም
በልጅህም ይከብራሉ ።
እኔም ካንተ ጋራ እሄዳለሁ ፡ በምትሄድበት መንገድ
ሁሉ እጠብቅሃለሁ ፡ ወደዚህም ምድር እመልስሃለሁ ያል
ኩህን ሁሉ እስክደርግልህ ድረስ አልለይህም ብሎ ነገረው ።
ያዕቆብም ከእንቅልፉ ነቅቶ እግዚአብሔር በዚህች
ምድር አለ እኔ ግን አላወቅሁም ነበር አለ ። ዘፀ፡ ፫ ፭ ።
ፈራ እንዲህም አለ ፤ ይህ ቦታ የሚያስፈራ ነው ፡ ከ
ዚህ ቤተ እግዚአብሔር ይሠራል የሰማይም ደጃፍ ይህ
ች ናት አለ ። ዮሐ፡ ፩ ፲፭ ።
ያዕቆብ ሲነጋ ተነሥቶ ትራስ ያደረጋትን ያችን ድን
ጊያ አንሥቶ እንደ ሐውልት አድርጎ አቆማት ፡ በላይዋም
ዘይት አፈሰሰባት ።
ያንንም ቦታ ስሙን ቤቴል ብሎ ጠራው ፡ የዚያ ቦታ
ጥንተ ስሙ ግን ወለምሕሳ ይባል ነበር ። መሳ፡ ፩፡ ፳፫ ።
ያዕቆብም እንዲህ ብሎ ተሳለ እግዚአብሔር ከእኔ ጋራ
ካለ በዚች በምሄድበትም መንገድ ከጠበቀኝ የምበላውን
እህል የምለብሰውን ልብስ ከሰጠኝ ።
ወዳባቴም ወገኖች በደኅና ከመለሰኝ ፡ ፈጣሪዬ እግ
ዚአብሔር የሚሰጠኝ ይህ ይበቃኛል ። መሳ፡ ፲፩ ፴፩ ።
፪ ሳሙ ፡ ፲፭ ፰ ።
ይህችም ያቆምኩዋት ድንጊያ የእግዚአብሔር ቤት
ትሆንልኛለች ፡ ከሰጠኸኝም ሁሉ "ካሥር አንድ„ አውጥቼ
ላንተ እሰጣለሁ ብሎ ተሳለ ። ዘፍ፡ ፴፭ ፯ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

ያዕቆብ ሲነጋ ተነሥቶ የያዕቆብና የዔሳው እናታቸው
የርብቃ ወንድም የሶርያ ሰው ከሚሆን ከባቱኤል ልጅ
ከላባ ዘንድ ሄደ ። ዘኍ፡ ፳፫ ፯ ። ሆሴ፡ ፲፪ ፲፪ ።
አሻግሮ በተመለከተ ጊዜ እነሆ በምድረ በዳ ያለውን
የውኃ ጕድጓድ አየ ፡ በዚያም ፴ በጎች ተኝተው ነበር ፡
እነዚያን በጎች ከዚያች የጕድጓድ ውኃ ያጠጡዋቸው ነበ
ርና በዚያችም ጕድጓድ አፍ ታላቅ ድንጊያ ተጋጥሞ ነበር ።
እረኞቹም ሁሉ ተሰብስበው ድንጊያውን ከምንጩ
አፍ አንሥተው በጎቻቸውን ያጠጡ ነበር ፡ በጎቻቸውንም
ካጠጡ በኋላ ድንጊያይቱን ከጕድጓዱ አፍ መልሰው ይገ
ጥሙዋት ነበር ።
ያዕቆብም እናንተ ወንድሞቼ ከወዴት ናችሁ ፤ አላ
ቸው ፡ ከወደ ካራን ነን አሉት ።
የናኮር ልጅ ላባን ታውቁታላችሁን ፤ አላቸው ፡ አዎን
እናውቀዋለን አሉት ።
ደኅና ነውን አላቸው ፡ አዎን ደኅና ነው አሁንም ልጁ
ራኄል ያባቷን በጎች ይዛ ትመጣለች አሉት ።
ከብቶቻችሁ ውኃ ለመጠጣት የሚሰበሰቡበት ጠጥ
ተውም የሚሠማሩበት ሰዓት አልደረሰምን አላቸው ።
እነሱም እረኞቹ ሁሉ ተሰብስበው ድንጊያዋን ከጕድ
ጓዱ አፍ ላይ ካላነሥዋት በጎቻችንን ለማጠጣት አንች
ልም አሉት ።
ይህንም ተናግረው ሳይጨርሱ ራኄል የአባቷን በጎች

ማሁ አቡሃ እስመ ይእቲ ትሬዒ አባግዐ ።
፲ ወሶበ ርእያ ያዕቆብ ለራሔል ወለተ ላባ እኍሁ ለእሙ
ሰዓማ ለራሔል ወጸርሐ በቃሉ ወበከየ ወአይድዓ ለራሔል
ከመ ወልደ ርብቃ እኅቱ ለአቡሃ ውእቱ ።

፲፩ ወአሰሰላ ለእብን እምአፈ ዐዘቅት ወአስተየ አባግዒሃ
ለራሔል ።
፲፪ ወሮጸት ራሔል ወሐረት ወአይድአቶ ለአቡሃ ዘንተ
ነገረ ።
፲፫ ወሶበ ሰምዐ ላባ ስመ ያዕቆብ ወልደ ርብቃ እኅቱ ሮጸ
ወተቀበሎ ወሐቀፎ ወሰዐሞ ወወሰዶ ቤቶ፤ ወነገሮ ለላባ
ኵሎ ነገሮ ።
፲፬ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ዐፅምየ ወሥጋየ አንተ ንበር
ምስሌየ፤ ወነበረ ምስሌሁ ሠላሰ መዋዕለ ።
፲፭ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ እስመ እኍየ አንተ ኢትትቀ
ነይ ሊተ በከ፤ ንግረኒ ምንት ውእቱ ዐስብከ ።
፲፮ ወቦቱ ለላባ ክልኤቲ አዋልድ፤ ስማ ለአንቲ ትልህቅ
ልያ፤ ወለእንተ ትንእስ ራሔል ።
፲፯ ወልያሰ ትደዊ አዕይንቲሃ፤ ወለራሔልሰ ሠናይ ራእያ
ወላህይ ገጻ ።
፲፰ ወአፍቀራ ያዕቆብ ለራሔል፤ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ
እትቀነይ ለከ ሰብዓተ ዓመተ በእንተ ራሔል ወለትከ እን
ተ ትንእስ ወሀበኒ ኪያሃ ከመ ትኩነኒ ብእሲተ ።
፲፱ ወይቤሎ ላባ ይኄይሰኒ ለከ እሁብከ ለማእምርየ ወለ
ሥጋየ እምአሀ፤ ለካልእ ብእሲ ነኪር፤ ንበር እንከሰ ።

፳ ወተቀንየ ያዕቆብ ሰብዓተ ዓመተ በእንተ ራሔል ወኮ
ኖ በቅድሜሁ ከመ ኅዳጥ መዋዕል እስመ አፍቀራ ።

፳፩ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ሀበኒ አንከሰ ብእሲትየ ከመ
እበእ ኀቤሃ እስመ ፈጸምኩ መዋዕሊሁ ።
፳፪ ወአስተጋብአሙ ላባ ለኵሎሙ ሰብአ ብሔሩ ወገብረ
ከብካበ ።
፳፫ ወሶበ መስየ ነሥአ ላባ ለልያ ወለቱ ወአብአ ኀበ
ያዕቆብ ።
፳፬ ወወሀበ ላባ ለልያ ወለቱ ዘለፋሃ ትኩና አመተ፤ ወሶበ
ጸብሐ ነያ ልያ ።
፳፭ ወይቤሎ ያዕቆብ ለላባ ለምንት ረሰይከኒ ከመዝ እኮኑ
በእንተ ራሔል ተቀነይኩ ለከ ወለምንት አስተሐቀርከኒ ።
፳፮ ወይቤሎ ላባ ኢኮነ ከመዝ በብሔርነ ኢይቀድሙ
ውሂበ እንተ ትንእስ እንዘ ሀለወት እንተ ትልህቅ ።
፳፯ ፈጽም ለዛቲኒ ሰብዓተ ዓመተ ወእሁበከ ኪያሃኒ በእ
ንተ ዘትትቀነይ ሊተ ካልእ ሰብዓተ ዓመተ ።
፳፰ ወገብረ ያዕቆብ ከማሁ ወፈጸመ ላቲኒ ሰብዓተ ዓመተ
ወወሀቦ ላባ ለያዕቆብ ራሔልሃ ።
፳፱ ወወሀባ ለራሔል ባላሃ ትኩና አመተ ።
፴ ወቦአ ያዕቆብ ኀበ ራሔል ወአፍቀራ ፈድፋደ እምልያ
ወተቀንየ ሎቱ ለላባ ካልአ ሰብዓተ ዓመተ በእንቲአሃ ።

ይዛ ደረሰች፤ እሷ በጎች ትጠብቅ ነበርና ።
ያዕቆብም የናቱ ወንድም የላባ ልጅ ራሔልን የላባን
በጎች ይዛ ስትመጣ ባየ ጊዜ ራሔልን ሳማት፤ ቃሉንም ከፍ
አድርጎ አለቀሰ፤ የአባቱ እኅት የርብቃ ልጅ መሆኑንም
ለራሔል ነገራት ።
ደንጊያይቱንም ከጕድጓዱ አፍ ላይ አንሥቶ የራሔ
ልን በጎች አጠጣ ። ዘፀ፣ ፪ ፲፯ ።
ራሔልም እየሮጠች ሄዳ ይህን ነገር ለአባቷ ነገረችው።

ላባም የእኅቱ የርብቃን ልጅ ስም በሰማ ጊዜ ፈጥኖ
ሂዶ አቅፎ ሰሞ ወደ ቤቱ ወሰደው፤ ያዕቆብ የመጣበት
ንም ሁሉ ነገር ለላባ ነገረው ።
ላባም ያዕቆብን አንተ አጥንቴ ሥጋዬ ነህና ከኔ ጋር
ተቀመጥ አለው፤ ከሱም ጋር ፴ ቀን ተቀመጠ፡ መሳ፣ ፱ ፪፡
ላባም ያዕቆብን አንተ ወንድሜ ነህና በከንቱ ለኔ አት
ገዛም ደመወዝህ ምን እንደሆነ ንገረኝ አለው ።
ለላባም ሁለት ሴቶች ልጆች ነበሩት፤ የትልቂቱ ስም
ልያ ነው፤ የትንሺቱም ስምዋ ራሔል ነው ።
ልያ ዓይነ ቃማሚ ነበረች፤ ራሔል ግን መልከ መል
ካም ነበረች፤ ፊቷም ውብ ነበር ።
ያዕቆብም ራሔልን ወደዳት፤ ያዕቆብ ስለ ትንሺቱ ል
ጅህ ፯ት ዓመት እገዛልሃለሁና ሚስት ትሆነኝ ዘንድ እሷን
ስጠኝ አለው ። ዘፍ፣ ፴፩ ፵፩ ።
ላባም ለሌላ ባዕድ ሰው ከምሰጣት ይልቅ ለማውቅህ
ላንተ ለዘመዴ ብሰጣት ይሻለኛል እንግዲያውስ ተቀመጥ
አለው ።
ያዕቆብም ስለ ራሔል ፯ት ዓመት ተገዛ፤ ራሔልን ስለ
ወደዳት ፯ቱ ዓመት ለያዕቆብ እንደ ጥቂት ቀን ሆነለት ።
ዘፍ፣ ፴ ፳፮ ። መኃ፣ ፰ ፯ ።
ያዕቆብም ለላባ ዘመኑን ፈጽሜ አለሁና እንግዲህስ
እገናኛት ዘንድ ሚስቴን ስጠኝ አለው ። መሳ፣ ፲፭ ፩ ።
ላባም የአገሩን ሰዎች ሁሉ ሰብስቦ ሠርግ አደረገ ።

በመሸም ጊዜ ላባ ልጁ ልያን ወስዶ ለያዕቆብ አገባለት።

ላባም ለልጁ ልያ አገልጋይ ትሆናት ዘንድ ዘለፋን
ሰጣት፤ ሲነጋም እነሆ ልያ ሆና ተገኘች ።
ያዕቆብም ላባን ለምን እንዲህ አደረግህብኝ ያገለገል
ሁህ ስለ ራሔል አልነበረምን ለምንስ አታለልከኝ አለው ።
ላባም ነገሩ እንዲህ አይደለም፤ በአገራችን ታላቂቱ
ሳለች ትንሺቱን አይድሩም አለው ።
ለዚችም ፯ቱን ዓመት ፈጽምና እርሷንም እሰጥሃለሁ
ሁለተኛ ሰባት ዓመት የምትገዛልኝ ስለሆነ አለው ።
ያዕቆብም እንዲህ አደረገ ለርሷም ፯ት ዓመት ተገዛ
ለት፤ ላባም ለያዕቆብ ራሔልን ሰጠው ።
ላባ ለራሔል አገልጋይ ትሆናት ዘንድ ባላን ሰጣት ።
ያዕቆብም ወደ ራሔል ገባ፤ ከልያም ይልቅ ፈጽሞ
ወደዳት፤ ያዕቆብ ራሔልን ካገባም በኋላ ዳግመኛ ስለርሷ
፯ት ዓመት አገለገለው ። ሆሴ፣ ፲፪ ፲፪ ።

፴፩ ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ ትጸልእ ልያ ፈትሐ ማኅፀና፤ ወራሔልሰ ከነት መካነ ።

እግዚአብሔር ልያ በያዕቆብ ዘንድ እንደ ተጠላች ባየ ጊዜ ማኅፀኗን ከፈተላት፤ ራሔል ግን መካን ሆነች ።

፴፪ ወፀንሰት ልያ ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሮቤል እንዘ ትብል እስመ ርእየ እግዚአብሔር ትሕትናየ፤ ወእምይእዜሰ ያፈቅረኒ ምትየ ።

ልያም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሮቤል አለችው፤ እግዚአብሔር መዋረዴን ስላየ ከእንግዲህስ ወዲህ ባሌ ይወደኛል ስትል ። ዘዐ፣ ፫ ፯ ። ዘዳ፣ ፳፮ ፯ ።

፴፫ ወዳግመ ፀንሰት ልያ ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ወትቤ እስመ ሰምዐኒ እግዚአብሔር በእለትየ ከመ እጸልእ ወሰከኒ ዘንተ፤ ወሰመየቶ ስሞ ስምዖን ።

ዳግመኛም ልያ ፀንሳ ለያዕቆብ ሌላ ወንድ ልጅ ወለደችለት፤ እግዚአብሔር እንደ ተጠላሁ አይቶ ልመናዬንም ሰምቶ ይህን ጨመረልኝ ስትል ስሙን ስምዖን አለችው ።

፴፬ ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ ወትቤ እምይእዜሰ ኀቤየ ውእቱ ምትየ እስመ ወለድኩ ሎቱ ሠለስተ ደቂቀ፤ ወሰመየቶ ስሞ ሌዊ ።

ሦስተኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ ሦስት ልጆች ወልጄለታለሁና እንግዲህስ ወዲህ ባሌ ወዳጄ ነው ስትል ስሙን ሌዊ አለችው ።

፴፭ ወፀንሰት ዓዲ ወወለደት ወልደ ወትቤ ይእዜ በእንተዝ እአምኖ ለእግዚአብሔር አምላክ፤ ወበእንተዝ ሰመየቶ ስሞ ይሁዳ፤ ወአቀመት ወሊደ ።

ደግሞም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፤ አራተኛ ልጅ ሰጥቶኛልና ስለዚህ ፈጣሪዬ እግዚአብሔርን አምነዋለሁ ስትል ስሙን ይሁዳ አለችው፤ ከዚህ በኋላ መውለድን አቋረጠች ።

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ወሶበ ርእየት ራሔል ከመ ኢወለደት ለያዕቆብ ቀንአት ላዕለ ልያ እኅታ ወትቤሎ ለያዕቆብ ሀበኒ ወልደ ወእመ አኮ እመውት ።

ራሔል ለያዕቆብ ልጅ እንዳልወለደችለት በየች ጊዜ በእኅቷ በልያ ላይ ቀናች፤ ያዕቆብንም ወንድ ልጅ ስጠኝ አለበለዚያ እሞታለሁ አለችው ። ኢዮብ ፭ ፪ ።

፪ ወተምዓ ያዕቆብ ለራሔል ወይቤላ ከመ እግዚአብሔርኑ አነ ዘአከልአኪ ፍሬ ከርሥኪ ።

ያዕቆብም የማኅፀንሽን ፍሬ የምነሣሽ እኔ እንደ እግዚአብሔር ነኝን ብሎ ራሔልን ተቈጣት ። ፩ ሳሙ፣ ፩ ፭ ።

፫ ወትቤሎ ራሔል ነያ አመትየ ባላ ሑር ባእ ኀቤሃ ወትለድ ዲበ አብራክየ ወእትዋለድ አነኒ እምኔሃ፤ ወወሀበቶ ባላሃ ትኩኖ ብእሲተ ።

ራሔልም ያዕቆብን እንዲህ አለችው፤ እነሆ አገልጋዬ ባላ አለች፤ ድረስባት በኔ ጭን ላይ ትውለድ፤ እኔም ከርሷ በተወለደው ልጅ እዛመዳለሁ ብላ ሚስት ትሆነው ዘንድ ባላን ሰጠችው ። ዘፍ፣ ፲፮ ፪ ።

፬ ወበአ ያዕቆብ ኀቤሃ ወፀንሰት ባላ ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ።

ያዕቆብም ባላን ቢደርስባት ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት ።

፭ ወትቤ ራሔል ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ወሰምዐኒ ቃልየ ወወሀበኒ ወልደ፤ ወበእንተዝ ሰመየቶ ስሞ ዳን ።

ራሔልም እግዚአብሔር ፈረደልኝ፤ ልመናዬንም ሰምቶ ወንድ ልጅ ሰጠኝ አለች፤ ስለዚህም ስሙን ዳን አለችው ። መዝ፣ ፵፫ ፩ ።

፮ ወፀንሰት ዓዲ ባላ አመተ ራሔል ወወለደት ካልአ ወልደ ለያዕቆብ ።

የራሔል ገረድ ባላም ፀንሳ ለያዕቆብ ሁለተኛ ወንድ ልጅ ወለደችለት ።

፯ ወትቤ መጠቀኒ እግዚአብሔር ወመሰልክዋ ለእኅትየ ወኀየልክዋ፤ ወሰመየቶ ስሞ ንፍታሌም ።

እግዚአብሔርም ክፍ ክፍ አደረገኝ እኅቴንም ተበራትቼ መሰልኋት ስትል ስሙን ንፍታሌም አለችው ። ማቴ፣ ፬ ፲፫ ።

፰ ወሶበ ርእየት ልያ ከመ ኢወለደት ወኀደገት ወሊደ ነሥአታ ለዘለፋ አመታ ወወሀበቶ ለያዕቆብ ትኩኖ ብእሲተ ።

ልያም እንዳልወለደች መውለድንም እንዳቆመች በየች ጊዜ፤ አገልጋይዋ ዘለፋን ወስዳ ሚስት ትሆነው ዘንድ ለያዕቆብ ሰጠችው ።

፱ ወፀንሰት ዘለፋ ለያዕቆብ ወወለደት ወልደ ።

ዘለፋም ፀንሳ ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደች ።

፲ ወትቤ ልያ አብፃዕኩ አነኒ፤ ወሰመየቶ ስሞ ጋድ ።

ልያም እኔም ብፅዕት ተባልኩ ስትል ስሙን ጋድ አለችው ።

፲፩ ወፀንሰት ዓዲ ዘለፋ ወወለደት ለያዕቆብ ።

ዳግመኛም ዘለፋ ፀነሰች፤ ለያዕቆብም ወንድ ልጅ ወለደች ።

፲፪ ወትቤ ልያ ብፅዕት አነ ወያስተበፅዓኒ አንስት፤ ወሰመየቶ ስሞ አሴር ።

ልያ እኔ ንእድት ክብርት ነኝ፤ ሴቶችም ያከብሩኛል ስትል ስሙን አሴር አለችው ። ምሳ፣ ፴፩ ፳፰። ሉቃ፣ ፩ ፵፰።

፲፫ ወሖረ ሮቤል በመዋዕለ ማእረረ ሥርናይ ወረከበ ኮለ በሐቅል ወአምጽአ ላቲ ለእሙ፤ ወትቤላ ራሔል ለልያ ሀብኒ ኮለ ዘወልድኪ ።

ሮቤልም የሥንዴ አዝመራ በሚታጨድበት ወራት ሄዶ ከበረሃ እንኮይን አግኝቶ ለናቱ አመጣላት፤ ራሔልም ልያን የልጅሽን እንኮይ ስጪኝ አለቻት ። ዘፍ፣ ፳፭ ፴።

፲፬ ወትቤላ ልያ ኢአከለኪኑ ዘነሣእክኒ ምትየ ዓዲ ትፈ

ልያም ራሔልን ባሌ የወሰድሽብኝ አልበቃሽምን ደግ

ቅዱ ትንሥእኒ ክለሂ ዘወልድየ ወትቤላ ራኄል ለልያ አከ
ከማሁ ለይቢት ዮም ኅቤኪ በእንተ ከል ዘወልድኪ
ወወሀበታ ።

፲፭ ወአተወ ያዕቆብ እምሐቅል ፍና ሠርክ ወተቀበለቶ
ልያ ፍና ሠርክ ወትቤሎ ኅቤየ ትበይት ዮም እስመ ተሣ
የጥኩከ በከል ዘወልድየ ፡ ወቤተ ኅቤሃ በይእቲ ሌሊት ።
፲፮ ወሰምዓ እግዚአብሔር ለልያ ወፀንሰት ወወለደት
ወልደ ኃምሰ ።
፲፯ ወትቤ ልያ ወሀበኒ እግዚአብሔር ዐስብየ እስመ ወሀ
ብክዋ ከለ ሐቅል ዘወልድየ ፡ ወሰየመቶ ስሞ ይሳኮር ፡
ዐስብ ብሂል ።
፲፰ ወፀንሰት ዳዲ ልያ ወወለደት ወልደ ሳድሰ ለያዕቆብ።

፲፱ ወትቤ ልያ ፈትሐ ሊተ እግዚአብሔር ሠናየ ፍትሐ
እምዮምሰ እንከ ያፈቅረኒ ምትየ እስመ ወለድኩ ሎቱ
ስድስተ ደቂቀ ፡ ወሰመየቶ ስሞ ዛብሎን ።
፳ ወእምዝ ወለደት ወለተ ወሰመየታ ስማ ዲና ።

፳፩ ወተዘከራ እግዚአብሔር ለራኄል ወፈትሐ ማኅፀና ።

፳፪ ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ለያዕቆብ ወትቤ አውዕአ
እግዚአብሔር እምላዕሌየ ዝንጓጔየ ።
፳፫ ወሰመየቶ ስሞ ዮሴፍ ፡ ወትቤ ይወስከኒ እግዚአብ
ሔር ወልደ ካ.ለ ።
፳፬ ወሶበ ወለደት ራኄል ዮሴፍሃ ይቤሎ ያዕቆብ ለላባ
ፈንወኒ ከመ እሑር ብሔርየ ወውስተ ምድርየ ።
፳፭ ወሀበኒ ደቂቅየ ወአንስቲያየ ዘበእንቲአሆን ተቀነይኩ
ለከ ወለሊከ ተአምር ዘከመ ተቀነይኩ ለከ ።
፳፮ ወይቤሎ ላባ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ እስመ
አእመርኩ ከመ ባረከኒ እግዚአብሔር በእንቲአከ ።
፳፯ ፍልጥ ሊተ ዐስበከ ዘእሁበከ ።
፳፰ ወይቤሎ ያዕቆብ ኢ.ተአምርኑ ከመ ተቀነይኩ ለከ ፡
ወሚመጠን እማንቱ እንስሳከ ዘኅቤየ ።
፳፱ እስመ ረከብክምን ኅዳጣተ ወመልአ ወበዝኃ ወባረከን
እግዚአብሔር በእግረ ዚአየ ፡ ወይእዜኒ ማእዜኑመ እገብር
አንሰ ቤተ ለርእስየ ።
፴ ወይቤሎ ላባ ምንተኑመ አሁብከ ፡ ወይቤሎ ያዕቆብ
አልቦ ዘትሁበኒ ወኢ.ምንተኒ ፡ ለእመ ገበርከ ሊተ ዘንተ
ነገረ እርዒ ክዕበ አባግዒከ ወአዐቅብ ።

፴፩ ወይኅልፉ ኵሎን አባግዒከ ዮም ወፍልጥ ሊተ እም
ውስቴቶን ኵሎ በግዐ ዘፀዐዳ ጸጕሩ ወዘኰሳኵስ ኅብሩ
ወፍጥረቱ ይኩነኒ ዐስብየ ።
፴፪ ወኵሉ ዘኢ.ኮነ ኰሳኵሰ ወዘኢ.ኮነ ፀዐዳ ፍጥረቱ ለከ
ይኩንከ ውእቱ ።
፴፫ ወይቤሎ ላባ ይኩን በከመ ትቤ ።
፴፬ ወፈለጠ በይእቲ ዕለት አብሐኰ አባግዐ ዘኰሳኵስ
ወዘፀዐዳ ወኵሎ አብሐኰ አጣሊ ዘኰሳኵስ ወዘፀዐዳ ወዘ

ም ልጄ ያመጣውን እንኮይ ልትወስጂብኝ ትፈልጊያለሽን
አለቻት ፡ ራኄልም ልያን እንዲህ አይደለም ልጅሽ ያመጣ
ውን እንኮይ ስለ ሰጠሽኝ ዛሬ ከንቺ ጋር ይደር ብላ
ሰጠቻት ። ዘኍ፡ ፲፯ ፱ ።
ያዕቆብም ሲመሽ ከበረኻ ገባ ፡ ልያም ማታ ሲመጣ
ተቀበለችው ፡ በልጄ እንኮይ ገዝቼኻለሁና ዛሬ ከኔ ጋር
ታድራለህ አለችው ፡ በዚያችም ሌሊት ከርሷ ጋር አደረ።
እግዚአብሔር የልያን ልመና ሰምቶ ፀንሳ አምስተኛ
ወንድ ልጅ ወለደች ።
ልያም ልጄ ያመጣውን የበረኻ እንኮይ ስለ ሰጠኋት
እግዚአብሔር ዋጋዬን ሰጠኝ አለች ፡ ስሙንም ይሳኮር
አለችው ።
ልያም ዳግመኛ ፀንሳ ለያዕቆብ ስድስተኛ ወንድ ልጅ
ወለደችለት ።
ልያም እግዚአብሔር መልካም ፍርድ ፈረደልኝ ስድ
ስት ልጆች ስለ ወለድኩለት እንግዲህስ ወዲህ ባሌ ይወ
ደኛል ስትል ስሙን ዛብሎን አለችው ።
ከዚህ በኋላ ሴት ልጅ ወለደች ስሟንም ዲና ብላ
ጠራቻት ።
እግዚአብሔርም ራኄልን አሰበት ማኅፀኗንም ከፈተ
ላት ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፱ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፴፩ ።
ፀንሳም ለያዕቆብ ወንድ ልጅ ወለደችለት ፡ እግዚአብ
ሔርም ስድቤን አስወገደልኝ አለች ።
ስሙንም ዮሴፍ አለችው ፡ እግዚአብሔር ሁለተኛ
ወንድ ልጅ ይጨምርልኝ ስትል ። ዘፍ፡ ፴፭ ፲፯ ።
ራኄል ዮሴፍን በወለደች ጊዜ ያዕቆብ ላባን ወደ
አገሬ ወደ ርስቴ እመለስ ዘንድ አሰናብተኝ አለው ።
ስለ እርሳቸው የተገዛሁልህ ልጆቼንና ሚስቶቼን ስጠኝ
እንደተገዛሁልህም አንተ ታውቃለህ አለው። ዘፍ፡ ፳፱ ፳።
ላባም በፊትህ በለሟልነትንስ ካገኘሁ በንተ ምክንያት
እግዚአብሔር እንዳከበረኝ አውቃለሁና። ዘፍ፡ ፴፱ ፫ ፭።
የምሰጥህን ዋጋ ለይልኝ።
ያዕቆብም የተገዛሁልህን አታውቅምን? ከኔ ዘንድ ያሉ
ከብቶችህ ምን ያህል ነበሩ? ዘፍ፡ ፴፩ ፮። ማቴ፡ ፳፱ ፶፩።
ጥቂቶች አልነበሩምን ፡ አሁን ግን ፈጽመው በዝተ
ዋል ፡ በኔ መምጣት እግዚአብሔር አበዛቸው አሁንም እኔ
ለራሴ ቤት ሠርቼ ኀጀ የምወጣ መቼ ነው? አለው ።
ላባም የምሰጥህ ምንድር ነው? አለው ፡ ያዕቆብም
ምንም የምትሰጠኝ ነገር የለም ፡ አሁን ወደ ፊት የምነግ
ርህን ነገር ካደረግህልኝ ዳግመኛ በጎችህን ፈጽሜ እጠብ
ቃለሁ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፰ ።
አሁን በጎችህ በፊት ይለፉና ከበጎችህ ሁሉ ጠጕ
ራቸው ነጫጭ የሆኑትንና መልካቸው ዝንጕርጕር የሆ
ነውንም ስለ ዋጋዬ ለይልኝ አለው ።
ዓይነቱ ዝንጕርጕር ያልሆነውና መልኩ ነጭ ያልሆ
ነው ሁሉ ግን ላንተ ይሁን አለው ።
ላባም እንዳልከው ይሁን አለው ።
በዚያችም ቀን ነጩንም ቀዩንም ዝንጕርጕሩንም
መልኩ ዳንግሌ የሆነውንም የፍየሉን አውራ ለይቶ

ቀይሕ ኅብሩ ወወሀበሙ ለደቂቁ ።
፴፮ ወርኀቀ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ማእከሎሙ ወማእከለ ያዕቆብ፤ ወያዕቆብሰ ይርዒ አባግዐ ላባ ዘተርፉ ።

፴፯ ወነሥአ ሎቱ ያዕቆብ በትረ ዘልብን ሐመልሚለ ወዘከርከዕ ዐቢየ ወለሐጸ ያዕቆብ ወአሰሰለ ቅርፍቶ ወአስተርአየ ፀዐዳሆን ለእማንቱ፤አብትር እለ ለሐጸ ።
፴፰ ወወደዮን ለእማንቱ አብትር ውስተ ገብላት ዘምስታየ ማይ ከመ ሶበ መጽአ እማንቱ አባግዕ ይስተያ ማየ ይኩና ቅድሜሆን እማንቱ አብትር ።
፴፱ ወሶበ መጽአ እማንቱ፤አባግዕ ወሰትያ ፀንሳ በአርአያሆን ለእማንቱ አብትር፤ ወወለዳ አባግዐ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወኲሳኵስ ።
፵ ወቤጸ ያዕቆብ ተባዕተ አባግዒሁ ወፈለጠ አባግዐ ወአቀሞን ቅድመ አብሓኵ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወፈለጠ መራዕየ እንተ ባሕቲቶን ወኢደመሮን ምስለ አባግዐ ላባ።

፵፩ ወእምዝ እንከ አመ መዋዕል በዘበቱ ይፀንሳ እማንቱ አባግዕ ይሠይሞን ያዕቆብ ለእማንቱ አብትር ቅድመ አባግዕ ውስተ ገብላት ከመ ይዕንሳ በአርአያሆን ለእማንቱ አብትር ።
፵፪ ወእምከመ ወለዳ እማንቱ አባግዕ ኢይሠይሞን እንከ ወከነ ኵሉ ዘበቱ ትእምርት ለያዕቆብ፤ ወዘአልቦ ትእምርት ለላባ ።
፵፫ ወብዕለ ያዕቆብ ጥቀ ፈድፋደ ወአጥረየ አግብርተ ወአእማተ ወብዙኀ እንስሳ አልሕምተ ወአባግዐ፤ አግማለ ወአእዱገ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወሰምዐ ያዕቆብ ነገሮሙ ለደቂቀ ላባ ዘይቤሉ ነሥአ ያዕቆብ ኵሎ ንዋየ አቡነ ወእምንዋየ አቡነ አጥረዮ ለዝንቱ ኵሉ ክብር ።
፪ ወርእዮ ያዕቆብ ለላባ ከመ ኢኮነ ከመ ትካት ገጹ ምስሌሁ ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ሑር ወግባእ ብሔረ አቡከ ወአዝማዲከ ወአነ እሄሉ ምስሌከ ።
፬ ወጸውዖን ያዕቆብ ለልያ ወለራኄል ውስተ ሐቅል ኀበ ምርዓይ ።
፭ ወይቤሎን ናሁ አነ እሬኢ ገጾ ለአቡክን ከመ ኢኮነ ምስሌየ ከመ ትካት ወአምላኩ ለአቡየ ሀሎ ምስሌየ ።

፮ ተአምራ ከመ በኵሉ ኀይልየ ተቀነይኩ ለአቡክን ።

፯ ወአቡክንሰ አኀዘነኒ ወወለጠ ዐስብየ ዓሠርተ ጊዜ፤ ወኢያብሖ እግዚአብሔር ያኅሥም ላዕሌየ ።

፰ ወለእመ ይቤለኒ ዘኀብር ይኩን ዐስብከ ይወልዳ ኵሎን አባግዕ ዘኀብር፤ ወለእመ ይቤለኒ ፀዐዳ ይኩን ዐስብከ

ለልጆቹ ሰጣቸው ።
በነሱና በያዕቆብ መካከል ሦስት ቀን የሚያስኬድ ጉዳና ርቀው ሄዱ፤ ያዕቆብ ግን የቀሩትን የላባ በጎች ይጠብቅ ነበር ። ዘፍ፡ ፴፩ ፴ ።
ያዕቆብ የልምጭ በትርና ታላቅ የሎሚ በትር ወስዶ ቅርፍቱን ልጦ ጣለው፤ ያዕቆብ የላጣቸው በትሮች ነጫጭ ሁነው ታዩ ።
እነዚያንም በትሮች በጎች ከሚጠጡበት ገንዳ ላይ ጣላቸው፤ በጎቹ ውኃ ሊጠጡ በመጡ ጊዜ እነኛ በትሮች በፊታቸው ሆነው ይታዩ ዘንድ ።
መጥተውም በጠጡ ጊዜ እነዚያን በትሮች አስመስለው ፀንሰው ነጩንና ሐመደ ከበውን ዝንጉርጉሩን ወለዱ ።

ያዕቆብም አውራ አውራዎቹን በጎች ለየ አውራ አውራውን ከለየ በኋላ እንስት እንስቲቱን በጎች ለይቶ ዝንጉርጉር ሐመደ ከበና ነጭ በሚሆኑ አውራዎች ፊት አቆማቸው፤ የራሱንም በጎች ለብቻቸው ለየ እንጂ ከላባ በጎች ጋር አልጨመራቸውም ።
ከዚህ በኋላ በጎቹ በሚፀንሱበት ወራት ያዕቆብ እሊያን በትሮች በበጎቹ ፊት ለፊት በገንዳው ውስጥ ያኖራቸው ነበር፤ እሊያን በትሮች አስመስለው ይፀንሱ ዘንድ።

በጎቹ ከወለዱ በኋላ ግን እሊያን በትሮች በገንዳው ላይ አያኖራቸውም ነበር፤ ምልክት ያለው ሁሉ ለያዕቆብ፤ ምልክት የሌለው ለላባ ሆነ ።
ያዕቆብ እጅግ ፈጽሞ በለጸጋ ሆነ ሴቶችም ወንዶችንም አገልጋይዎች ገዛ፤ ብዙ ከብት ላሞችንም በጎችንም ግመሎችንና አህዮችን ገዛ ። ኢዮብ ፩ ፫ ። መክ፡ ፪ ፯ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

ያዕቆብ የላባ ልጆች፤ የአባታችን የላባን ገንዘብ ሁሉ ወሰደው ከአባታችን ገንዘብ የተነሣ ይህን ሁሉ ክብር አገኘ ያሉትን ሰማ ። ኢዮብ ፰ ፬ ። ምሳ፡ ፲፭ ፴ ።
ያዕቆብ የላባ ፊቱ እንደ ቀድሞው ከሱ ጋር እንዳይደለ አየው ።
እግዚአብሔርም ያዕቆብን እኔ ከንተ ጋር አለሁና ወደ አባትህና ወደ ዘመዶችህ አገር ተመልሰህ ግባ አለው ።
ያዕቆብ ልያንና ራኄልን በጎቹን ወደ ሚያሠማራበት በረኻ ጠራቸው ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፭ ።
እነሆ እኔ የአባታችሁ ፊት እንደ ቀድሞው ከኔ ጋር እንዳልሆነ አያለሁ የአባቴ ፈጣሪ ግን ከኔ ጋር አለ አላቸው ። ኢሳ፡ ፵፩ ። ዕብ፡ ፲፫ ፭ ።
እኔ በሙሉ ጕልበቴ ለአባታችሁ እንዳገለገልኩ ታውቃላችሁ ። ዘፍ፡ ፴ ፳፱ ።
አባታችሁ ግን አሥር ጊዜ ያገልግሎቱን ዋጋ እየለዋወጠ አሳዘነኝ፤ እግዚአብሔር ግን በኔ ላይ ክፉ እንዲያደርግ አላሠለጠነውም ። ኢዮብ ፲፱ ፫ ። ምሳ፡ ፴ ፭ ።
ዝንጕርጕር ሲወለድ ዋጋህ ይሁን ቢለኝ በጎቹ ሁሉ ዝንጕርጕር ይወልዳሉ፤ ዋጋህ ነጭ ይሁን ቢለኝ ሁሉም

ይወልዳ ኵሉን ፀዐዳ ።

ነጭ ይወልዳሉ ። ዘፍ፡ ፴ ፴፱ ።

፱ ወነሥአ እግዚአብሔር ኵሎ አባግዒሁ ለአቡክን ወወሀበኒዮን ሊተ ።

እግዚአብሔር ያባታችሁን በጎች ሁሉ ለይቶ ለኔ ሰጠኝ ።

፲ ወእምዝ አመ ይፀንሳ እሬኢ በአዕይንትየ በሕልም መናሁ አብሓኦ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ የዐርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወዘኰሳኵስ ።

ከዚህም በኋላ በሚፀንሱበት ጊዜ እነሆ የበጎቹ አውራዎች ከበጎቹ የፍየሎቹም አውራዎች ከፍየሎቹ በነጩም በሐመደ ከበውም በዝንጕርጕሩም ላይ ሲንጠላጠሉ በሕልም በዓይኔ አያለሁ ።

፲፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በሕልም "ያዕቆብ ያዕቆብ" ወእቤ ነየ አነ ምንትኑ ።

እግዚአብሔር በሕልም "ያዕቆብ ያዕቆብ„ ብሎ ጠራኝ ፤ እኔም እነሆ እኔ አለሁ ፤ ምንድር ነው ፤ አልኩ ።

፲፪ ወይቤለኒ ነጽር በአዕይንቲከ ወርኢ አብሓኦ ዘአባግዕ ወዘአጣሊ የዐርጉ ዲበ አባግዕ ወዲበ አጣሊ ፀዐዳ ወዘኅብረ ሐመድ ወዘኰሳኵስ እስመ ርኢኩ ኵሎ ዘይገብር ላዕሌከ ላባ ።

የበጎቹ አውራዎች ከበጎቹ የፍየሎቹ አውራዎች ከፍየሎቹ በነጩም በዝንጕርጕሩም በሐመደ ከበውም ላይ ሲንጠላጠሉ በዓይንህ ተመልከት ፤ ላባ በአንተ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቻለሁና አለኝ። ዘፀ፡ ፫ ፯። መዝ፡ ፲፪ ፭።

፲፫ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአስተርአይኩከ በብሔር በኀበ ቀባእከ ሊተ ሐውልተ ወበሀየ በፃዕከ ሊተ ብፅዓተ ፤ ወይእዜኒ ተንሥእ ወሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድከ ወአነ እሄሉ ምስሌከ ።

ዘይት ያፈሰስክበትን ድንጊያ በቆምክበት ለኔም ስለትን በተሳልክበት በታ የታየሁህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፤ አሁንም ከዚህ ተነሥተህ ወደ ተወለድክበት አገር ሂድ ፤ እኔም ካንተ ጋር እኖራለሁ አለኝ አላቸው ።

፲፬ ወአውሥኣሁ ወይቤላሁ ቦኑ እንከ ዘብነ ርስት ውስተ ቤተ አቡነ ።

እነሱም እንዲህ ብለው መለሱለት ፤ እንግዲህ ወዲህ በአባታችን ቤት የምናገኘው ርስት በውኑ አለን ?

፲፭ አኮኑ ከመ ነኪር ንሕነ በኀቤሁ ወሤጠነ ወበልዐ ሤጠነ ።

በርሱ ዘንድ እንደ ባዕድ አይደለንምን ፤ እኛንስ ሸጦ ዋጋችንን የበላ አይደለምን ! ።

፲፮ ወዝ ኵሉ ክብር ዘነሥአ እግዚአብሔር እምአቡነ ለነ ውእቱ ወለውሉድነ ፤ ወይእዜኒ ግበር ኵሎ ዘይቤለከ እግዚአብሔር ።

ይህ ሁሉ ሃብት እግዚአብሔር ከአባታችን ነሥቶ የሰጠህ ለኛም ለልጆቻችንም ነው ፤ አሁንም እግዚአብሔር ያለህን አድርግ አሉት ።

፲፯ ወተንሥአ ያዕቆብ ወነሥአ አንስቲያሁ ወደቂቆ ወጸዐኖሙ ዲበ አግማል ።

ያዕቆብም ሚስቶቹን ይዞ ልጆቹን በግመሎች ጭኖ ተነሣ ።

፲፰ ወነሥአ ኵሎ መራዕይሁ ወቄሳቍሳቲሁኒ ዘአጥረየ በማእከለ አፍላግ ወኵሎ ዘዚአሁ ወሖረ ኀበ አቡሁ ይስሐቅ ውስተ ምድረ ከነአን ።

በሁለቱ ወንዞች መካከል ባለው በሶርያ ያፈራቸው መንጋዎቹን ታላላቁንና ታናናሹን ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ወደ አባቱ ወደ ይስሐቅ ወደ ከነዓን አገር ሄደ ። ዘፍ፡ ፴፭ ፪ ።

፲፱ ወላባሰ ሖረ ኀበ ይቀርፅ አባግዒሁ ወሰረቀት ራኄል አማልክተ አቡሃ ።

ላባ ግን በጎቹ ወደሚሸልትበት በታ ሂዶ ነበር ፤ ራኄልም ያባቷን ጣኦቶች ሰረቀች ።

፳ ወያዕቆብሰ ኀብአ ለላባ ሶርያዊ ወኢያይድዖ ከመ የሐውር ።

ያዕቆብም ለሶርያው ሰው ለላባ ሠወረው እንጂ እንደ ሚሄድ አልነገረውም ነበር ።

፳፩ ወሖረ ውእቱ ወኵሉ ዘዚአሁ ወዐደወ ፈለገ ወኀደረ በደብረ ገለዓድ ።

እሱም የሉንም ወገኖች ሁሉ ይዞ ሄደ ፤ ወንዙንም ተሻግሮ በገለአድ ተራራ አደረ ።

፳፪ ወዜነውዎ ለላባ ሶርያዊ ከመ ሖረ ያዕቆብ ።

ለሶርያዊው ላባም ያዕቆብ እንደ ሄደ ነገሩት ።

፳፫ ወነሥአሙ ላባ ለኵሎሙ አኀዊሁ ወዴገኖሙ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ወረከቦሙ በደብረ ገለዓድ ።

ላባም ወንድሞቹን ሁሉ ይዞ የሦስት ቀን ጕዳና ተከትሎ በገለአድ ተራራ አገኛቸው ።

፳፬ ወመጽአ እግዚአብሔር ኀበ ላባ ሶርያዊ በሕልም ሌሊተ ወይቤሎ ዑቅ ኢትንብብ ኅሡመ ላዕለ ያዕቆብ ገብርየ ።

እግዚአብሔርም ሌሊት በሕልም ወደ ሶርያዊው ሰው ወደ ላባ መጥቶ ፤ በወዳጄ በያዕቆብ ላይ ክፉ ነገር እንዳትናገር ተጠንቀቅ አለው ። ዘፍ፡ ፳ ፫ ። ማቴ፡ ፩ ፳ ።

፳፭ ወረከበ ላባ ለያዕቆብ ፤ ወያዕቆብሰ ይተክል ሐይመቶ ውስተ ደብር ወአቀሞሙ ላባ ለአኃዊሁ ውስተ ደብረ ገለአድ ።

ላባም ያዕቆብን አገኘው ፤ ያዕቆብ ግን ድንኳኑን በተራራው ላይ ተክሎ ሰፍሮ ነበር ፤ ላባም ወንድሞቹን በገለአድ ተራራ ላይ አቆማቸው ሄደ ።

፳፮ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ምንተ ገበርኩ ጽሚተ ዘትትኀጥአኒ ወትሰርቀኒ አዋልድየ ከመ ዘበኲናት ፄወወ ።

ላባ ያዕቆብን እንዲህ አለው ፤ ተሠውረኸኝ ኰብልለህ የመጣህ ምን አደረግሁህ በጦር እንደ ማረከ ሰው ፤ ልጆቼንስ ለምን ሰረቅኸኝ ? አለው ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፪ ።

፳፯ ወሶበ ነገርከኒ እምፈነውኩከ በትፍሥሕት ወበኃሤት ወበማኅሌት ወበከበሮ ወበመሰንቆ ።

ነግረኸኝስ ቢሆን በፍጹም ደስታ በዘፈን በጨዋታ ከበሮውን መሰንቆውን እያስመታሁ በሸኘሁህ ነበር ።

፳፰ ወሚመ ኢይደልወኒኑ ከመ እስዐም ደቂቅየ ወአዋልድየ፡ ወይእዜሰ ከመ ዐብድ ገበርከ ።

ወይስ ወንዶች ልጆቼን ሴቶች ልጆቼን ስሚ ሸኝቼ መሰናበት አይገባኝም ነበርን፡ አሁንም እንደ አላዋቂ ሰው ሥራ ሠርተሃል ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፳ ።

፳፱ ወይእዜኒ እምክህልኩ ገቢረ እከይ ላዕሌከ ወባሕቱ አምላከ አቡከ ይቤለኒ ትማልም ዑቅ ርእሰከ ኢትግበር ኅሡመ ላዕለ ያዕቆብ ።

አሁንም በንተ ላይ ክፉ ነገር ላደርግ በተቻለኝ ነበር፡ ነገር ግን ያባትህ ፈጣሪ ትናንት በያዕቆብ ላይ ክፉ እንዳ ትሠራ ስራስህ ተጠንቀቅ ብሎ ቢነግረኝ ነው እንጂ ።

፴ ወይእዜኒ ሑር እመ ፈተውከ ከመ ትሑር ቤተ አቡከ ወለምንት ትሰርቀኒ አማልክትየ ።

አሁን ግን ወደ አባትህ ቤት መሄድን ከወደድክ ሂድ አለው፡ በዚያውስ ላይ አማልክቶቼን ለምን ሰረቅኸኝ፡ አለው ።

፴፩ ወአውሥአ ያዕቆብ ወይቤሎ ለላባ እስመ መሰለኒ ዘተኃይደኒ አዋልዲከ ወኵሎ ንዋይየ፡ ወይእዜኒ ርኢ ለእመ ብ ንዋይከ ኀቤየ ወንሣእ፡ ወበኀበ ዘረከብከ አማልክቲከ ኢይሕየው ።

ያዕቆብም ለላባ እንዲህ ሲል መለሰለት ፤ ልጆችህን ገንዘቤንም ሁሉ የምትቀማኝ ስለ መሰለኝ ነው፡ አሁንም ገንዘብህ ከኔ ዘንድ እንዳለ አይተህ ውሰድ አለው፡ ጣኦቶ ችህን ያገኘህበትም ሰው አይዳን ። መሰ፡ ፲፰ ፳፬ ።

፴፪ ወኢያእመረ ያዕቆብ ከመ ሰረቀት ራሔል ።

እነሆ ያንተ የሆነው ገንዘብ ከኔ ዘንድ ቢገኝ በነዚህ ወንድሞቻችን ፊት አዳኘብሃለሁ ያዕቆብ ግን ራሔል እንደ ሰረቀች አላወቀም ነበር ። ዘፍ፡ ፵፬ ፱ ።

፴፫ ወቦአ ላባ ቤተ ያዕቆብ ወኢረከበ፡ ወወፅአ ወቦአ ቤተ ልያ ወፈተነ ወኢረከበ፡ ወቦአ ቤተ ክልኤሆን ዕቁባቲሁ ወኢረከበ፡ ወቦአ ቤተ ራሔል ።

ላባም ከያዕቆብ ቤት ገብቶ አላገኘም፡ ከዚያም ወጥቶ ወደ ልያ ቤት ገብቶ ቢበረብር ምንም አላገኘም፡ ከሁለቱ ዕቁባቶቹም ቤት ገብቶ በረበረ ነገር ግን ምንም አላገኘም፡ ራሔል ካለችበትም ቤት ገባ ።

፴፬ ወራሔልሰ ነሥአቶሙ ለአማልክተ አቡሃ ወወደየቶሙ ውስተ ሕንበለ ገመል ወነበረት ላዕሌሆሙ ።

ራሔል ግን ያባቷን ጣኦቶች ሠርቃ ከግመል ኮርቻ ውስጥ አግብታ በላዩ ላይ ተቀምጣ ነበር ። ቁ፡ ፲፱ ።

፴፭ ወትቤሎ ለአቡሃ ኢይምሰልከ ዘአስተሐቀርኩከ እግዚእየ እስመ ኢይክል ተንሥአ ቅድሜከ እስመ ትክት አነ ወፈተነ ላባ ኵሎ ቤታ ለራሔል ወኢረከበ አማልክቲሁ ።

አባቱ ከግዳጄ ስላልነጻሁ በፊትህ መነሣት አልቻልምና ነው እንጂ ያቃለልኩህ አይምሰልህ አለችው፡ ላባም የራሔልን ቤት ሁሉ በረበረ፡ ነገር ግን ጣኦቶቹን አላገኘም ።

፴፮ ወተምዐ ያዕቆብ ወተላከዮ ለላባ ወይቤሎ ምንትኑ አበሳየ ወምንትኑ ጌጋይየ ዘዴገንከኒ ወፈተንከኒ ኵሎ ንዋይየ ።

ያዕቆብም ተቈጥቶ ላባን እንዲህ ሲል ተከራከረው፡ ገንዘቤን ሁሉ የበረበርክብኝና የተከተልከኝ በደሌ ዕዳዬ ምንድር ነው፤ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፫ ። ፩ ቆሮ፡ ፮ ፰ ።

፴፯ ወምንተ ረከብከ እምነ ኵሉ ቍስቍሰ ቤትከ ናስተአኅዝኡ ቅድመ እሉ አኀዊነ ወይግዝልፉ ማእከሌነ ።

ከቤትህስ ቁሳቍስ ዕቃ ምን አገኘህ፤ በነዚህ ወንድሞቻችን ፊት እንዋቀስና በመካከላችን ይፍረዱን ።

፴፰ ዕሥራ ወክልኤ ዓመት ሊተ እንዘ አዐቅብ አባግዒከ ወአጣሊከ ወኢመሐስአ በግዕ ኢበላዕኩ እምአባግዒከ ።

ሃያ አንድ ዓመት በጎችህንና ፍየሎችህን ስጠብቅ ኖርኩ ከበጎችህም ጠቦት እንኳ አልበላሁም ። ዘፀ፡ ፳፪ ፲፪።

፴፱ ወብላዐ አርዌኒ ኢያምጻእኩ ለከ፡ ወእፈድየከ እምኀቤየ እመኒ ብ ዘተሰርቀ፡ እመኒ መዓልተ ወእመኒ ሌሊተ በጠሉ አበይት፡ ወነፍጸ ንዋም እምአዕይንትየ ።

አውሬ የነከሰውንም ትራፊ አላመጣሁልህም፡ የተሰረቀም ቢኖር ከኔ እከፍልህ ነበር፡ በቀንም በሌሊትም በጤዛ ተንከራ እኖር ነበር፡ እንቅልፍ ከዓይኖቼ ጠፍቶ ይኖር ነበር ።

፵ ዕሥራ ወክልኤ ዓመት ሊተ ዮም ውስተ ቤትከ ዘተቀነይኩ ለከ ።

በቤትህ የተገዛሁልህ ዛሬ ሃያ አንድ ዓመት ነው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፵፩ ።

፵፩ ዓሠርተ ወአርባዕተ ዓመተ ተቀነይኩ ለከ በእንተ ክልኤሆን አዋልዲከ፡ ወሰብዓተ ዓመተ በእንተ አባግዒከ ወአኅለፍከ ብየ ዐስብየ ዓሠርተ ጊዜ ።

ስለ ሁለቱ ልጆችህ ዓሥራ አራት ዓመት ተገዛሁልህ፡ ስለ በጎችህም ፯ት ዓመት ተገዛሁልህ ዋጋዬንም ዓሥር ጊዜ ለዋወጥክብኝ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፳፮ ። መዝ፡ ፲፻፬ ፩ ።

፵፪ ወሰበ አኮ አምላከ አብርሃም አቡየ ዘሀሎ ምስሌየ ወሰበ አኮ በፍርሀተ ይስሐቅ ዕራቅየ እምፈነውከኒ ወርእየ እግዚአብሔር የማህምን ለእደውየ ወገሠጸከ ትማልም ።

ያባቴ የአብርሃም ፈጣሪ ከኔ ጋር ባይኖር፡ በአባቴ ይስሐቅ አምልኮት ጸንቼ ባልኖር ባዶዬን በሰደድከኝ ነበር፡ እግዚአብሔር ግን የእጆቼን ድካም አይቶ ትናንት በሕልም ገሠፀህ ።

፵፫ ወአውሥአ ላባ ለያዕቆብ ወይቤሎ ደቂቅከኒ ደቂቅየ ወአዋልዲከኒ አዋልድየ፡ ወእንስሳከኒ እንስሳየ ወዝ ኵሉ ዘትሬኢ ዚአየ ውእቱ ለእላ አዋልድየ ምንተ እንከ እሬስዮን ሎቶን ዮም ወለውሉዶንሂ ዘወለዳ ።

ላባም ለያዕቆብ እንዲህ ሲል መለሰለት ፤ ወንዶቹም ሴቶቹም ልጆችህ ልጆቼ፡ ከብቶችህም ከብቶቼ ናቸው፡ ይህ የምታየው ሁሉ የኔ ገንዘብ ነው፡ እንግዲህ እሊህ ልጆቼን አሁን ምን አደርጋቸዋለሁ ፤ የወለዱዋቸው ልጆ

፵፬ ወይእዜኒ ነዓ ንትማሐል አነ ወአንተ ወይኩን ሰላም
ማእከሌየ ወማእከሌከ ።
፵፭ ወነሥአ ያዕቆብ እብነ ወአቀመ ሐውልተ ።
፵፮ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለአኀዊሁ አልዱ አእባነ ፡ ወአ
ለዱ ወገብሩ ወግረ ወበልዑ ወሰትዩ ዲበ ይእቲ እብነ ወ
ግር ፡ ወይቤሎ ላባ ዛቲ ወግር ስምዕ ማእከሌየ ወማእከሌከ።

፵፯ ወሰመያ ላባ "ወግረ ስምዕ„ ወያዕቆብኒ ሰመያ ከማሁ።

፵፰ ወይቤሎ ላባ ለያዕቆብ ነያ ዛቲ ወግር እንተ አቀውም
ስምዕ ማእከሌየ ወማእከሌከ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ
ስማ "ወግረ ስምዕ„ ።
፵፱ ወይቤሎ ላባ ራእየ ዘአስተርአየኒ እግዚአብሔር ይር
አይ ማእከሌየ ወማእከሌከ ዮም እስመ ንትራኃቅ አሐዱ
እምክልኤ ።
፶ ከመ ኢትሣቅዮን ለአዋልድየ ወከመ ኢትንሣእ ብእ
ሲተ ላዕሌሆን ።
፶፩ ወርኢ ናሁ አልቦ ዘሀሎ ምስሌነ ።
፶፪ አመኒ ዐዶኩ ኀቤከ ዛቲ ወግር ወዛቲ ሐውልት ትት
ልወኒ በእኪት ።
፶፫ ወአንተኒ ለእመ ዐዶከ ኀቤየ አምላከ አብርሃም ወአ
ምላከ ናኮር ይፍታሕ ማእከሌየ ወማእከሌከ ፡ ወመሐለ
ሎቱ ያዕቆብ በፍርሀተ ይስሐቅ አቡሁ ።

፶፬ ወሦዐ ያዕቆብ መሥዋዕተ በውስተ ደብር ወጸውዖሙ
ለአኀዊሁ ወበልዑ ወሰትዩ በቤቱ ፡ ወቤቱ ውስተ ውእቱ
ደብር ።
፶፭ ወተንሥአ ላባ በጽባሕ ወሰዐመ አዋልዲሁ ወደቂቆን
ወባረኮሙ ፡ ወተመይጠ ላባ ብሔሮ ወሖረ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወያዕቆብኒ ገብአ ውስተ ፍኖቱ ፡ ወነጸረ በአዕይንቲሁ
ያዕቆብ ወርእየ ተዐይነ እግዚአብሔር ኀዱራነ ወተራከ
ብዎ መላእክተ እግዚአብሔር ።
፪ ወይቤ ያዕቆብ ሶበ ርእየ ተዐይነ እግዚአብሔር ይእ
ቲ ዛቲ ፡ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ ብሔር ተዐይን ።

፫ ወፈነወ ያዕቆብ ሐዋርያተ ኀበ ዔሳው እኁሁ ብሔረ
ሴይር ውስተ ምድረ ኤዶም ።
፬ ወአዘዞሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎ ለዔሳው እግዚ
እየ ፡ ከመዝ ይቤ ገብርከ ያዕቆብ ኀበ ላባ ነበርኩ ወጐን
ደይኩ እስከ ዮም ።
፭ ወአጥረይኩ አግብርተ ወአእማተ ወአልሕምተ ወአባ
ግዐ ፡ አግማለ ወአእዱገ ወፈነውኩ ይዜንውዎ ለእግዚእየ
ዔሳው ከመ እርከብ ሞገሰ በቅድሜከ አነ ገብርከ ።
፮ ወገብኡ ኀቤሁ ለያዕቆብ እሙንቱ ሐዋርያት እለ ፈነ
ወ ወይቤልዎ ሖርነ ኀበ ዔሳው እኁከ ወናሁ መጽአ ይት
ቀበልከ ወአርባዕቱ ምእት እደው ምስሌሁ ።

ቻቸውንስ ምን አደርጋቸዋለሁ ፤
አሁንም እኔና አንተ እንማማል ፡ በኔና በንተ መካ
ከል ሰላም ይሁን አለው ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳ ። ኢያሱ ፳፬ ፳፯።
ያዕቆብም ድንጊያን አንሥቶ ሐውልት አቆመ ።
ያዕቆብ ወንድሞቹን ድንጊያ ሰብስቡ ብሎአቸው ሰብ
ስበው ክረብታን ያህል ከመሩ ፡ ሰብስበው በክምሩትም
ድንጊያ ላይ ተቀምጠው በሉ ጠጡ ፡ ላባም ይህች ክረብታ
በኔና በአንተ መካከል ምስክር ናት አለው ።
ክረብታይቱንም "የምስክር ተራራ„ ብሎ ጠራት ያዕቆ
ብም እንዲሁ የምስክር ተራራ ብሎ ጠራት። ኢያ፡ ፳፬ ፳፯፥
ላባም ያዕቆብን ይህች ያቆምኳት ሐውልት በኔና በን
ተ መካከል የምስክር ሐውልት ትሁን አለው ፡ ስለዚህም
ስሟ "የምስክር ክረብታ„ ተባለች ። ኢያሱ፡ ፳፬ ፳፯ ።
ላባ ያዕቆብን በራእይ የተነጋገረኝ እግዚአብሔር ዛሬ
በኔና በንተ መካከል ምስክር ነው ፡ እርስ በርሳችን አንዱ
ከንዱ ተራርቀን እንኖራለንና ። መሳ፡ ፲፩ ፳፱ ።
በላያቸው ላይ ሴት አግብተህ ልጆቼን እንዳታሳዝና
ቸው በኔና በንተ መካከል እግዚአብሔር ይፍረድ አለው።
አሁን ከኛ ጋር ሌላ ሰው እንደሌለ አስተውል ።
እኔ መሐላዬን አፍርሼ በክፋት ወዳንተ ብሻገር ይህች
ተራራና ሐውልት በክፋት ትከተለኝ ።
አንተም መሐላህን አፍርሰህ በክፋት ወደኔ ብትመጣ
የአብርሃምና የናኮር ፈጣሪ በኔና በንተ መካከል ይፍረድ
አለው ፡ ያዕቆብም አባቱ ይስሐቅ በሚያመልከው በእግዚ
አብሔር ስም ማለ ። ዘፍ፡ ፲፯ ፫ ።
ያዕቆብ በተራራው ላይ መሥዋዕትን ሠውቶ ወንድ
ሞቹን በቤቱ ጠርቶ በልተው ጠጥተው በዚያው ተራራ
ላይ አደሩ ።
ላባም ማለዳ ተነሥቶ ልጆቹን የልጅ ልጆቹን ስሞና
መርቆ ተመልሶ ወደ አገሩ ሄደ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ያዕቆብም ወደ መንገዱ ተመለሰ ፡ ያዕቆብ በዓይኖቹ
ተመልክቶ የእግዚአብሔርን ሠራዊት ከትመው አየ ፡ የእ
ግዚአብሔር መላእክትም ተገናኙት ። መዝ፡ ፺፩ ፲፩ ።
ያዕቆብም ይህን በየ ጊዜ ይህች የእግዚአብሔር ከተማ
ናት አለ ፡ የዚያን ቦታ ስም የእግዚአብሔር ከተማ ብሎ
ጠራ ። መዝ፡ ፺፫ ፳፩ ።
ያዕቆብ በኤዶም ውስጥ ወዳለች ወደ ሴይር ከወን
ድሙ ዘንድ መልእክተኛ ላከ ። ዘዳ፡ ፪ ፭ ። ኢያሱ፡ ፳፬ ፬።
ጌታዬ ዔሳውን አገልጋይህ ያዕቆብ ከላባ ዘንድ እኖር
ነበር ፡ እስከ ዛሬ ድረስም ዘገየሁ በሉት ብሎ አዘዛቸው ።
ምሳ፡ ፲፭ ፩ ።
ወንዶችም ሴቶችም አገልጋዮች ፡ ላሞችም አህዮችም
ግመሎችም አገኘሁ ፡ እኔ አገልጋይህ በፊትህ ባለሟልነ
ትን አገኝ ዘንድ ለጌታየ ለዔሳው ሊነግሩት ዘንድ ላክሁ ።
የላካቸውም መልእክተኞች ተልእኳቸውን አድር
ሰው ወደ ያዕቆብ ተመለሱ ፡ ወደ ወንድምህ ወደ ዔሳው
ሄደን የላክኸንን ነገርነው ፡ እሱም አሁን አራት መቶ ሰው

አስከትሎ ሊቀበልህ መጥቷል። ዘፍ፡ ፴፫ ፩።

፯ ወፈርሀ ጥቀ ያዕቆብ ወኀጥአ ዘይገብር ወነፈቆሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ወለአባግዕኒ ወለአልሕምትኒ ወለአግማልኒ ወገብሮሙ ክልኤተ ትዕይንተ።

ያዕቆብም እጅግ ፈርቶ ተጨነቀ የሚያደርገውን አጣ ከሱ ጋር ያሉትን ከሁለት ከፈላቸው፤ ላሞችንም በጎችንም ግመሎችንም ሁለት ሁለት ወገን አድርጎ ከፈላቸው።

፰ ወይቤ ያዕቆብ ለእመ መጽአ ዔሳው ውስተ አሐቲ ትዕይንት ወቀተላ ትድኅን ካልእት ትዕይንት።

ያዕቆብ ዔሳው መጥቶ አንዲቱ ሰፈር ቢያጠፋ አንዲቱ ሰፈር ትድናለች ብሎ ከሁለት ወገን ከፈላቸው።

፱ ወይቤ ያዕቆብ ውእቱ አምላክ አበውየ አምላክ አብርሃም ወአምላክ ይስሐቅ ዘይቤለኒ ሑር ውስተ ብሔር ኀበ ተወለድከ ወአነ አሤኒ ላዕሌከ ያሤኒ እንከሰ ላዕሌየ።

ወደ ተወለድክበት አገር ሂድ ላንተ በጎ ነገርን አደርግልሃለሁ ያለኝ ያባቶቼ የአብርሃም የይስሐቅ ፈጣሪ እግዚአብሔር አሁ በጎ ነገርን ያደርግልኛል አለ። መዝ፡ ፺ ፲፩።

፲ ወበዙሉ ጽድቅ ወርትዕ ዘገበርከ ለገብርከ ረከብኩ፤ እስመ በበትርየ ዐደውክዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ወይእዜሰ ከንኩ ክልኤተ ተዐይነ።

ከዚህም በፊት ለኔ ላገልጋይህ በደረግኸው ቸርነትና ቅንነት ሁሉ በለሟልነትን አግኝቻለሁ፤ ይህን ዮርዳኖስን ከበትሬ ጋር ተሻግሬው ነበርና ዛሬ ግን ሁለት ጭፍራ ለመሆን በቃሁ። ፪ ሳሙ፡ ፱ ፳። ዘፍ፡ ፳፱ ፳፯።

፲፩ ወአድኅነኒ እግዚኦ እምእዴሁ ለዔሳው እኁየ፤ እስመ እፈርሆ አነ እምኔሁ ላዕለ ርእስየ ከመ ኢይምጻእ ወኢይቅትለኒ ወኢይቅትል እመ ምስለ ውሉዳ።

አሁንም ከወንድሜ ከዔሳው እጅ አድነኝ መጥቶ እንዳይገድለኝ ከሱ የተነሣ ለራሴ እፈራለሁና፤ እናትን ከልጆቿ ጋር እንዳይገድል አለ። መዝ፡ ፶፱ ፩-፪።

፲፪ እስመ ትቤለኒ አሤኒ ላዕሌከ ወእሬሲ ዘርእከ ከመ ኆፃ ባሕር ዘኢይትኌለቍ እምብዝኁ።

በጎ ነገርን አደርግሃለሁ ብለኸኛልና፤ ከብዛቱም የተነሣ የልጅ ልጅህን እንደማይቈጠር አሸዋ አደርገዋለሁ ብለኸኝ ነበርና። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፫ ፲፭።

፲፫ ወቤተ ህየ በይእቲ ሌሊት ወአውፅአ አምኃ ዘይወስድ ለዔሳው እኁሁ።

በዚያችም ሌሊት ከዚያ አደረ፤ ለወንድሙ ለዔሳው የሚወስደውን እጅ መንሻ ሁለት መቶ እናት ፍየል፤ ሃያ የፍየል አውራ አወጣ። ዘፍ፡ ፵፫ ፲፩።

፲፬ ክልኤተ ምእተ አጣሌ፤ ወዕሥራ አብሓኰ አጣሊ፤ ወክልኤተ ምእተ አባግዐ፤ ወስሳ አብሓኰ አባግዕ።

ሁለት መቶ ፍየሎች፤ ሃያ የፍየል አውራዎች ሁለት መቶ እናት በጎች፤ ስድሳ የበጎች አውራዎች አወጣ።

፲፭ ኃምሳ ናቃተ ምስለ እጕሊሆን፤ ወአርብዐ ዕጐልተ፤ ወዐሠርተ አሥዋረ፤ ወዕሥራ እእዱግ ወዐሠርተ ዕዋለ።

አምሳ ግመሎች ከነጥጆቻቸው፤ አርባ ሚዜ፤ ዓሥር ገቾ፤ ሃያ አህዮች፤ ዓሥር የአህያ ግልገሎች አወጣቶ።

፲፮ ወወሀቦሙ ለደቂቁ መራዕየ እንተ ባሕቲቶሙ ወይቤሎሙ ሑሩ ቅድመ ወአስተራኅቁ መራዕየ እመራዕይ።

ለብላቴኖቹ ሰጣቸው መንጋውን ከመንጋ ለይታችሁ እያራራቃችሁ በፊት በፊቴ ሂዱ አላቸው።

፲፯ ወአዘዘ ለቀዳማዊ ወይቤሎ ለእመ ረከበከ ለዔሳው እኁየ ወተስእለከ ወይቤለከ ዘመኑ ዝንቱ ወአይቴ ተሐውር ወዘመኑ ዝ ዘየሐውር ቅድሜከ።

ፊተኛውንም እንዲህ ብሎ አዘዘው፤ ወንድሜ ዔሳው አግኝተኸው ይህ መንጋ የማን ነው፤ ብሎ የጠየቀህ እንደሆነ የት ትሄዳለህ ያለህም እንደሆነ በፊትህስ የሚሄደው ይህ መንጋ የማነው፤ ብሎ ቢጠይቅህ።

፲፰ በሎ ዘገብርከ ያዕቆብ አምኃ ዘፈነወ ለእግዚኡ ዔሳው ወናሁ ውእቱኒ ይተልወነ ድኅሬነ።

አገልጋይህ ያዕቆብ ለጌታው ለዔሳው የላከው እጅ መንሻ ነው፤ እሱም አሁን በኋላችን ይከተለናል በለው አለው።

፲፱ ወአዘዘ ለካልኡኒ ወለሣልሱኒ ወለኵሎሙ እለ የሐውሩ ቅድሜሁ ወይነድኡ መራዕየ ወይቤሎሙ ለእመ ረከብክምዎ ለዔሳው እኁየ ከመዝ በልዎ ናሁ ገብርከ ያዕቆብ ይበጽሕ ድኅሬነ።

ሁለተኛውንና ሦስተኛውንም አካች በፊት በፊቱ መንጋ እየነዱ የሚሄዱትንም ሁሉ ወንድሜ ዔሳውን ያገኛችሁት እንደሆነ፤ እነሆ አገልጋይህ ያዕቆብ በኋላችን ይመጣል በሉት ብሎ አዘዛቸው።

፳ እስመ ይቤ አድኅን እምገጹ በዝንቱ አምኃ ዘይወስዱ ደቅ ቅድሜሁ ወእምዝ እሬኢ ገጾ ቅድመ ከመ ይትቀበሎ ለገጽየ በዳኅን።

በፊቱ በሚወስዱት በዚህ እጅ መንሻ ከወንድሜ ከፊቱ ቍጣ እድናለሁ ብሏልና፤ ከዚህ በኋላ ፊቱን ደስ ብሎት አያለሁ፤ እኔንም በደኅና ይቀበለኛል ብሎ ነው።

፳፩ ወእምዝ ፈነወ አምኃ ወውእቱሰ ቤተ ውስተ ትዕይንት በይእቲ ሌሊት።

ከዚህ በኋላ እጅ መንሻውን ላከ፤ እርሱ ግን በዚያች ሌሊት በሰፈር አደረ።

፳፪ ወተንሥአ ያዕቆብ ወነሥአን ለክልኤሆን አንስቲያሁ ወለክልኤሆን ዕቁባቲሁ ወዐሠርተ ወአሐደ ደቂቆ ወዐደወ ማዕዶተ ያቦቅ።

ያዕቆብ ተነሥቶ ሁለቱ ሚስቶቹን ሁለቱ ዕቁባቶቹንና ዓሥራ አንድ ልጆቹን ይዞ የያቦቅን ወንዝ ተሻገረ፤ ዘዳግ፡ ፫ ፲፯።

ወነሥኦሙ ወዐደወ ውኂዘ ወአዕደወ ኵሉ ንዋያቲሁ።

ይዞአቸውም ወንዙን ተሻገረ ጓዙንም ሁሉ አሻገረ።

ወተርፈ ያዕቆብ ባሕቲቱ ወተጋደሎ ብእሲ እስከ ጽባሕ ።	፳፬	ያዕቆብ ብቻውን ቀረ እስከንጋት ድረስ አንድ ሰው ሲታገለው አደረ ፤ ፪ ቆሮ. ፲፪ ፯ ።
ወሶበ ርእየ ከመ ኢይክሎ አኀዘ ሥርዐ ሐቌሁ እንዘ ይትጋደል ምስሌሁ ።	፳፭	ከርሱም ጋር ሲታገል እንዳልቻለው በየ ጊዜ ፤ ከርሥ የሚሆንበት ሹልዳውን ያዘው ።
ወይቤሎ ፈንወኒ እስመ ጎህ ጽባሕ ፤ ወይቤሎ ኢይፌንወከ እስመ ኢባረከኒ ።	፳፮	ጎህ ቀድዷልና ልቀቀኝ አለው ፤ ካልመረቅከኝ አልለ ቅህም አለው ፤ ሉቃ. ፳፬ ፳፰ ።
ወይቤሎ መኑ ስምከ ወይቤሎ ያዕቆብ ስምየ ።	፳፯	ስምህ ማን ይባላል ፤ ቢለው ፤ ስሜ ያዕቆብ ነው አለው ።
ወይቤሎ ኢይኩን እንከ ስምከ ያዕቆብ ፤ ዳዕሙ ይኩን ስምከ "እስራኤል" እስመ ክህልከ ምስለ እግዚአብሔር ወምስለ እጓለ እመሕያው ።	፳፰	እንግዲህ ወዲህ ስምህ ያዕቆብ አይባል ፤ "እስራኤል" ይባል እንጂ አለው ፤ ከእግዚአብሔርና ከሰውም ጋር መታገልን ችለሃልና ፤ ሆሴ. ፲፪ ፬ ።
ወይቤሎ ያዕቆብ አይድዐኒ ስመከ ፤ ወይቤሎ ለምንት ለከ ትሴአል ስምየ እስመ መድምም ውእቱ ወባረኮ በህየ ።	፳፱	ያዕቆብም ስምህን ንገረኝ አለው ፤ ስሜን ለምን ትጠይቃለህ ፤ ስሜ መድምም (ድንቅ) ነውና ፤ በዚያም ቦታ ባረከው ።
ወሰመዮ ያዕቆብ ስመ ለውእቱ ብሔር ፤ "ራእየ እግዚአብሔር" እስመ ይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ገጸ በገጽ ወድኅነት ነፍስየ ወገጽየ ።	፴	ያዕቆብ የዚያን ቦታ ስም "የእግዚአብሔር መገለጫ" ብሎ ጠራው እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አይቸዋለሁና ፤ ከዚህም የተነሣ ሰውነቴም ፊቴም ድናለችና ፤ ዘፍ. ፲፮ ፲፫ ።
ወሠረቀ ፀሐይ ሶበ ኀደጎ ራእየ እግዚአብሔር ወሎቀሰ ያስአንክስ እግሩ ።	፴፩	ፀሐይም በወጣ ጊዜ የእግዚአብሔር መገለጥ ተወው እሱንም ሹልዳው ያደነዝዘው ነበር ።
ወበእንተዝ ኢይበልዑ ደቂቀ እስራኤል እስከ ዛቲ ዕለት ውእተ ሥርወ ዘአስአንክሶ ዘሀሎ ውስተ ዓወ እግሩ እስመ አኀዘ ሥርዐ ሐቌሁ ለያዕቆብ ውስተ ሥርው ኀሩም ።	፴፪	ስለዚህም የእስራኤል ልጆች በእግሩ መካከል ያለ የደነዘዘውን ሹልዳ እስከ ዛሬ ድረስ አይበሉም የያዕቆብ ሹልዳው ደንዝዞበት ነበርና ፤ ይህ ሹልዳ ለእስራኤል ልጆች እርም ነው ።

ምዕራፍ ፴፫ ።		ምዕራፍ ፴፫ ።
ወአንሥአ ያዕቆብ አዕይንቲሁ ወርእየ ወናሁ ኤሳው እኁሁ መጽአ ወአርባዕቱ ምእት እደው ምስሌሁ ፤ ወነፈቆሙ ያዕቆብ ለደቂቁ ኀበ ልያ ወኀበ ራኄል ወኀበ ክልኤሆን ዕቁባቲሁ ።	፩	ያዕቆብም ዓይኖቹን አቅንቶ አየ ፤ እነሆም ወንድሙ ዔሳው አራት መቶ ሰዎችን ይዞ ሲመጣ ተመለከተ ፤ ልጆቹንም የልያ ልጆች ከልያ ፤ የራኄልን ልጆች ከራኄል ፤ የባላን ልጆች ከባላ ፤ የዘለፋን ልጆች ከዘለፋ አድርጎ ከፋፈላቸው ፤ ዘፍ. ፴፪ ፯ ።
ወረሰዮን ለዕቁባቲሁ ምስለ ደቂቆን ቅድመ ፤ ወለልያ ወለደቂቃ ድኅሬሆን ወለራኄልሰ ወለዮሴፍ ድኅሬሃ ።	፪	ዕቁባቶቹን ከልጆቻቸው ጋር በፊት ፤ ልያን ከልጆቿ ጋር ወደኋላ አደረጋቸው ፤ ራኄልንና ዮሴፍን ግን ከሁሉ በኋላ አደረጋቸው ።
ወውእቱሰ ሖረ ቅድሜሆሙ ወሰገደ ውስተ ምድር ስብዐ እስከ ይበጽሕ ኀበ እኁሁ ኤሳው ።	፫	እሱ ግን በፊት በፊታቸው ሄደ ፤ ከወንድሙ ከዔሳው እስኪደርስ ድረስ ግምባሩን ምድር እያስነካ ሰባት ጊዜ ሰገደ ።
ወአቅደመ ረዊጸ ዔሳው ወተቀበሎ ወሐቀፎ ክሳዶ ወሰዐሞ ወበከዩ ክልኤሆሙ ኅቡረ ።	፬	ዔሳውም በየው ጊዜ እየሮጠ ሄዶ አንገቱን አቅፎ ሳመው ፤ ሁለቱም ተያይዘው አለቀሱ ፤ ዘፍ. ፵፭ ፲፬ ።
ወሶበ ነጸረ ኤሳው ወርእዮን ለአንስት ወለደቂቆን ይቤሎ ምንትከ እሉ ፤ ወይቤሎ ያዕቆብ ደቂቅየ እሙንቱ ዘመሐሮ እግዚአብሔር ለገብርከ ።	፭	ዔሳውም ሁለቱ ሚስቶቹንና ልጆቻቸውን ባየ ጊዜ እነዚህ ምኖችህ ናቸው ፤ አለው ያዕቆብም እግዚአብሔር ለኔ ለአገልጋይህ የመጸወተኝ ልጆቼ ናቸው አለው ።
ወመጽአ ዕቁባቲሁ ወደቂቆን ምስሌሆን ወሰገዳ ።	፮	ዕቁባቶቹም ከልጆቻቸው ጋር መጥተው እጅ ነሡት ።
ወመጽአት ልያ ወደቂቃ ወሰገዱ ሎቱ ወእምዝ መጽአት ራኄል ወሰገደት ።	፯	ልያም ከልጆቿ ጋር መጥታ እጅ ነሣችው ፤ ከሁሉ በኋላም ራኄል መጥታ እጅ ነሣች ።
ወይቤሎ ኤሳው ለያዕቆብ ምንትከ ውእቱ ዝንቱ ኵሉ ትአይን ዘረከብኩ ፤ ወይቤሎ ያዕቆብ ለኤሳው ዘገበርኩ ለከ እግዚእ ከመ እርከብ ሞገሰ በቅድሜከ ።	፰	ዔሳውም ያዕቆብን ይህ ሁሉ ያገኘሁት ሠራዊት ምንህ ነው ፤ አለው ፤ ያዕቆብም ዔሳውን አቤቱ በፊትህ በለሟልነትን አገኝ ዘንድ ያደረግሁት ነው አለው ፤ ዘፍ. ፴፪ ፭ ።
ወይቤሎ ኤሳው ብየ እንስሳ ብዙኀ እኁየ ወይኩንከ ለከ ዘዚአከ ።	፱	ወንድሜ ለኔ ብዙ ከብት አለኝ ፤ ያንተ ገንዘብ ላንተ ይሁንልህ አለው ።
ወይቤሎ ያዕቆብ አኮ ከመዝ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ ተመጠው አምኃየ እምእዴየ ፤ እስመ በእንተ	፲	ያዕቆብም እንዲህ አይደለም በፊትህ በለሟልነትን ካገኘሁ ያመጣሁትን እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ አለው ። ስለ

ዝንቱ እሬኢ ገጽከ ከመ ዘይሬኢ ገጸ እግዚአብሔር ።

፲፩ ወእመሰ ታፈቅረኒ ንሣእ አምኃየ ዘአምጻእኩ ለከ እስመ መሐረኒ እግዚአብሔር ወብየ ኵሉ ፡ ወአገበሮ ወነሥአ ።

፲፪ ወይቤሎ ኤሳው ተንሥአ ንሑር አንተ መንጸር ።

፲፫ ወይቤሎ ያዕቆብ ለሊከ ተአምር እግዚእየ ከመ ድኩማን ደቂቅ ወእልሕምት ወአባግዕ ወአንቀላትኒ የሐርሳ ላዕሌየ ፡ ወለእመሰ መረድኩ ላዕሌሆሙ አሐተ ዕለተ ወእመ አከ በኑኅየ ይመውቱ ኵሉ እንስሳነ ።

፲፬ ሖር አንተሰ እግዚእየ ቅድመ ገብርከ ወንሕነሰ በከመ ንክል ንሑር ወንውዕል ውስተ ፍኖት እንዘ ንሐውር ፡ ወበበዝ ንሑር በአግረ ደቂቅ ንሐውር ፡ እስከ ንበጽሕ ኀበ እግዚእነ ውስተ ሴይር ።

፲፭ ወይቤሎ ኤሳው እኅድግኑ ለከ እምዝንቱ ሕዝብ ዘምስሌየ ፡ ወይቤሎ ያዕቆብ ለምንትኑ ዝንቱ የአክለኒ ዘምስሌየ ወዘረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ እግዚእ ።

፲፮ ወገብአ ኤሳው ፍኖቶ በይእቲ ዕለት ውስተ ሴይር ።

፲፯ ወያዕቆብሰ ኀደረ ውስተ ተአይን ወገብረ ሎቱ ሐዱረ በህየ ሎቱኒ ወለእንስሳሁኒ ፡ ወበእንተዝ ሰመዮ ለውእቱ ብሔር ማኅደር ።

፲፰ ወበጽሐ ያዕቆብ ውስተ ሴሎም ውስተ ሀገረ ሰቂሞን እንተ ሀለወት ውስተ ምድረ ከነአን እምድኅረ መጽአ እምአፍላገ ዘሶርያ ወበጽሐ አንጻረ ሀገር ።

፲፱ ወተሣየጠ ደወለ ገራህት ወተከለ ህየ ማኅደረ ፡ ወገራህትሰ እንተ ተሣየጠ እምኤሞር አቡሁ ለሴኬም በምእት አባግዕ ።

፳ ወአቀመ በህየ ምሥዋዐ ወጸውዖ ለአምላከ ሽኢል ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወወፅአት ዲና ወለተ ልያ እንተ ተወልደት ለያዕቆብ ከመ ትርአይ አዋልደ ውእቱ ብሔር ።

፪ ወርእያ ሴኬም ወልደ ኤሞር ኤውያዊ መልአከ ብሔር ወነሥአ ወሰከበ ምስሌሃ ወአኅሠራ ።

፫ ወርእየ ነፍሰ ለዲና ወለተ ያዕቆብ ወአፍቀራ ለይእቲ ወለት ወተናገራ በእንተ ግእዛ ።

፬ ወይቤሎ ሴኬም ለኤሞር አቡሁ ንሥአ ሊተ ለዛቲ ወለት ትኩነኒ ብእሲተ ።

፭ ወሰምዐ ያዕቆብ ከመ አርኰሳ ለዲና ወለቱ ወልደ ኤሞር ወደቂቁሰ ሐቅለ ሀለዉ ምስለ እንስሳሁ ፡ ወአርመመ ያዕቆብ እስከ ይመጽኡ ደቂቁ ።

፮ ወመጽአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ኀበ ያዕቆብ ከመ ይትናገሮ ።

፯ ወመጽኡ ደቂቁ እምሐቅል ፡ ወሰበ ሰምዑ ዘከመ ሰከበ ሴኬም ምስለ ወለተ ያዕቆብ ደንገፁ ጥቀ ወተከዙ እስመ ኀፍረተ ገብረ ላዕለ እስራኤል ወኢከነ ከማሁ ሕጉ ።

ዚህም የእግዚአብሔርን ፊት እንደሚያይ ሰው ደስ ብሎኝ ፊትህን አያለሁ ፡ ፪ ሳሙ ፡ ፫ ፲፫ ።

የምትወደኝስ ከሆነ ያመጣሁልህን እጅ መንሻዬን ተቀበለኝ አለው ፡ እግዚአብሔር ሰጥቶኛ ሁሉም አለኝና ፡ ግድ ቢለውም ተቀበለው ፡ ፪ ነገ ፭ ፳፫ ።

ዔሳውም ተነሥ በፊታችን ወዳለው አገር እንሂድ አለው ።

ያዕቆብም ጌታዬ ልጆቹም ከብቶቹም በጎቹም እንደ ደከሙ አንተ ታውቃለህ ፡ ላሞቹም እየወለዱ ያጠባሉ ፡ አንድ ቀን ወይም ሁለተኛ ቀን በችኰላ የነዳናቸው እንደ ሆነ ከብቶቻችን ሁሉ ይሞታሉ ።

ጌታዬ አንተ ቀድመህ ሂድ እኛ ግን እንደቻልን ቀስ እያልን እናዘግማለን ፡ ስንጓዝም በመንገድ እንውላለን ፡ በምንሄድበትም ጊዜ ጌታችን ካለህበት አስከ ሴይር እስክ ንደርስ ድረስ በሕፃናቱ ርምጃ መጠን ነው የምንሄደው ፡ አለው ዘፍ ፴፪ ፫ ።

ዔሳውም ከኔ ጋር ካሉት ሰዎች ልተውልህን አለው ፡ ያዕቆብም ይህ ለምንድ ነው አቤቱ ከኔ ጋር ያለውና በፊትህ ያገኘሁት በልሟልነት ይበቃኛል አለው ።

ዔሳውም በዚያች ቀን ተነሥቶ ወደ ሴይር ገባ ።

ያዕቆብ ግን በዚያው በሰፈሩ አደረ ፡ በዚያም ቤታ ለሱም ለከብቶቹም ዘላሳን ጣለ ፡ ስለዚህም ያን አገር ማኅደር ብሎ ጠራው ፡ ኢያሱ ፲፫ ፳፯ ። ዘሖሳ ፰ ፱ ።

ያዕቆብ የሶርያውን ወንዝ ተሻግሮ ከመጣ በኋላ በከነዓን ውስጥ ወዳለች የሰቂሞን አውራጃ ወደምትሆን ሴሎም ወደ ምትባል አገር ደረሰ ፡ ዮሐ ፫ ፳፫ ።

ከከተማውም አፍዘዝ በደረሰ ጊዜ የእርሻ አውራጃ ገዛ ፡ በዚያው በገዛውም እርሻ ድንኳኑን ተከለ ፡ እርሻውግን ከሰኬም አባት ከኤሞር በመቶ በግ የገዛው ነው ።

በዚያም መሠውያ ሠርቶ ፡ የእስራኤልን አምላክ ጠራው (አመሰገነው) ፡ ዘፍ ፴፭ ፯ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

ከያዕቆብ የተወለደች የልያ ልጅ ዲናም የዚያን አገር ሴቶች ለማየት ወጣች ፡ ዘፍ ፴ ፳፩ ።

የአገር አለቃ የሚሆን ኤውያው ሰው የኤሞር ልጅ ሴኬም አያት ነጥቆ ወስዶም ደረሰባት ክክብርም አሳነሣት።

የያዕቆብ ልጅ ዲናን መልኳን አይቶ ያችን ልጅ ወደዳት ፡ የጠባይዋንም ነገር ተናገረ ።

ሴኬምም አባቱ ኤሞርን ለኔ ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ይህችን ልጅ አጋባኝ አለው ፡ ዘሖሳ ፲፬ ፪ ።

ያዕቆብም የኤሞር ልጅ ልጁ ዲናን ከክብር እንዳሳነሣት ሰማ ፡ ልጆቹ ግን ከከብት ጋር በረኻ ነበሩና ፡ ልጆቹ እስኪመጡ ድረስ ዝም አለ ።

የሴኬም አባት ኤሞር (ልጅህን ለልጄ ስጥልኝ ብሎ) ሊነጋገረው ወደ ያዕቆብ መጣ ።

ልጆቹም ከበረኻ መጡ ፡ ሰኬም (እኅታቸውን) የያዕቆብ ልጅ ዲናን እንደደረሰበት በሰሙ ጊዜ እጅግ ደንግጠው አዘኑ ፡ በእስራኤል ላይ የሚያሳፍር ሥራ ሠርተዋ

ልና፡ ሥርዓትም እንዲህ አይደለምና፡ ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፲-፲፪።

፰ ወተናገሮሙ ወይቤሎሙ ኤሞር፡ ሴኬም ወልድየ አፍቀራ ለወለትክሙ ሀብዋ ትኩኖ ብእሲተ ።
ኤሞርም ልጄ ሴኬም ልጃችሁን ወዷታልና ሚስት ትሆነው ዘንድ ስጡት ብሎ ተናገራቸው ።

፱ ወትትሐመዉነ ሀቡነ አዋልዲክሙ ወአዋልዲነኒ ንሥኡ ለደቂቅክሙ ።
(በግቢም) ከኛ ጋር ትዛመዱ ዘንድ ወንዶች ልጆቻችሁን ለኛ ስጡን፡ ሴቶች ልጆቻችንንም ለወንዶች ልጆቻችሁ ውሰዱ (በጋብቻ) ከኛ ጋራ ኑሩ አላቸው፡ ዘፀ፡ ፴፫ ፲፪፡

፲ ወንበሩ ምስሌነ፡ ወምድርነሂ ናሁ ረኀብ ቅድሜክሙ ኀድሩ ውስቴታ ወተገበሩ ።
መሬታችንም እነሆ በፊታችሁ ሰፊ ናት፡ በውስጧ ሁናችሁ ቤት ሠርታችሁ እረሱ ቁፍሩ አላቸው ዘፍ፡ ፲፫ ፱።

፲፩ ወይቤሎሙ ሴኬም ለአቡሃ ወለአኀዊሃ ረክቦ ሊተ ዘንተ ፍትሐ በቅድሜክሙ ወኵሎ ዘትብሉ እሁብ ።
ሴኬምም ለአባቷና ለወንድሞቿ ይህን ነገር ወዳችሁ አድርጉልኝ (በጅ በሉኝ) ያላችሁትም ሁሉ እሰጣለሁ ።

፲፪ ወመጠነ አብዝኀክሙ ጥቀ ሕጼሃ እሁበክሙ ሀቡኒያ ለዛቲ ወለት ትኩነኒ ብእሲተ ።
ያላችሁትን ማጫዋንም እጅግ ያበዛችሁትን ያህል እሰጣችኋለሁ፡ ይህችን ብላቴና ሚስት ልትሆነኝ ስጡኝ አላቸው ።

፲፫ ወአውሥእዎሙ ደቂቀ ያዕቆብ ስምዖን ወሌዊ ለሴኬም ወለኤሞር አቡሁ በጕሕሉት እስመ አርኰስዋ ለዲና እኅቶሙ ።
የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊም ለሴኬምና ለአባቱ ለኤሞር በተንኰል መለሱላቸው፡ እኅታቸው ዲናን አዋርደዋታልና ።

፲፬ ወይቤልዎሙ ኢንክል ገቢሮቶ ለዝንቱ ነገር ከመ ንሁብ እኅተነ ለብእሲ ዘኢኮነ ግዙረ እስመ ፅዕለት ውእቱ ለነ።
እንዲህም አሏቸው ላልተገዘረ ሰው እኅታችንን ልን ሰጥ ይህን ነገር ልናደርገው አንችልም፡ ይህ ለኛ ስድብ ችን ነውና ። ኢያሱ ፭ ፱ ።

፲፭ ወበሕቱ በዝንቱ ትከውኑ ከማነ ወንነብር ምስሌክሙ ለእመ ገዘርክሙ ኵሎ ተባዕተክሙ ።
ነገር ግን ወንድ ወንዱን ብትገዝሩ በዚህም እኛን ከመሰላችሁ፡ እኛም እናንተን መስለን እንኖራለን ።

፲፮ ወንሁበክሙ አዋልዲነ ወንነሥእ አዋልዲክሙ ለነ አንስቲያ፡ ወንነብር ምስሌክሙ ወንከውን አሐደ ዘመደ።
ሴቶች ልጆቻችንን እንሰጣችኋለን፡ እኛም የናንተን ሴቶች ልጆች ሚስት አድርገን እንወስዳለን፡ በግቢ አንድ ወገን ሆነን ተዛምደን ተዋልደን እንኖራለን፡ አንድ ዘመድም እንሆናለን ።

፲፯ ወለእመሰ ኢሰማዕክሙነ ንነሥእ ወለተነ ወነሐውር።
ካልሰማችሁን ግን ልጃችንን ይዘን እንሄዳለን ።

፲፰ ወአደሞሙ ለኤሞር ወለሴኬም ዝንቱ ነገር።
ይህ ነገር ለኤሞርና ለሴኬም ደስ አሰኛቸው ።

፲፱ ወኢጐንደየ ገቢሮቶ ውእቱ ወልድ ለዝንቱ ነገር እስመ ያፈቅራ ለወለተ ያዕቆብ፡ ወውእቱ ይከብር እምኵሉ ቤተ አቡሁ ።
ያም ልጅ የያዕቆብን ልጅ ስለወደዳት ይህን ነገር ከመፈጸም አልዘገየም፡ ከቤቱ ወገኖች ሁሉ ይልቅ እሱ ይከብር ነበርና፡ ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፱ ። ሩት ፬ ፩ ።

፳ ወሖሩ ኤሞር ወሴኬም ወበጽሑ ውስተ አንቀጸ ሀገሮሙ ወነገሩ ለኵሉ አደወ ሀገሮሙ ።
ኤሞርና ሴኬም ሄደው ከአገራቸው አደባባይ ደርሰው ለአገራቸው ሰዎች ሁሉ ይህን ነገር ነገሩዋቸው ።

፳፩ ወይቤልዎሙ እሉ አደው ሰንዕ እሙንቱ ምስሌነ ወይንበሩ ውስተ ምድርነ ወይትገበርዋ እስመ ረኀብ ይእቲ ምድር ቅድሜሆሙ ወአዋልዲሆሙ ንነሥእ ለነ አንስቲያ ወአዋልዲነኒ ንሁቦሙ ።
እሊህ ሰዎች ከኛ ጋር ስምም ናቸውና ምድራችንን እያረሱ እየቈፈሩ በአገራችን ይኑሩ አሉዋቸው ይህች ምድርም በፊታቸው ሰፊ ናትና፡ ሴቶች ልጆቻቸውን ለኛ ሚስት እናደርጋለን፡ ሴቶች ልጆቻችንንም እንሰጣቸዋለን ።

፳፪ ወበዝ ባሕቲቱ ንትመሰሎሙ ከመ እሙንቱሂ ይኩኑ ከማነ ወንኩን አሐደ ዘመደ፡ ወንግዝር ኵሎ ተባዕተነ በከመ እሙንቱ ይገዝሩ ።
እነሱ እኛን መስለው አንድ ወገን ሆነን እንኖር ዘንድ በዚህ ብቻ እንምሰላቸው፡ አንድ ዘመድ አንድ ወገን እንሁን፡ እነሱ ወንድ ወንዱን እንዲገዝሩ፡ እኛም ወንድ ወንዱን ሁሉ እንግዘር ።

፳፫ ወመራዕይሆሙኒ ወእንስሳሆሙኒ ወንዋዮሙኒ አኮኑ ለነ ውእቱ፡ ወባሕቱ በዝንቱ ከመ ንኩን ከማሆሙ ወይንበሩ ማእከሌነ ።
እንዲህ ከሆነ መንጋቸውም፡ ከብታቸውም ገንዘባቸውም ለኛ አይደለምን፤ ነገር ግን በዚህ ብቻ ከመሰልናቸው በኛ መካከል (ተዛምደውን) ይኑሩ ።

፳፬ ወይቤልዎሙ ለኤሞር ወለሴኬም ወልዱ ኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ አንቀጸ ሀገር እሆ፡ ወተገዝሩ ከተማ ሥጋ ነፍስቶሙ ኵሉ ተባዕቶሙ ።
በአገሩ አደባባይ የሚገቡ ሰዎች ሁሉ ለኤሞርና ለልጁ ለሴኬም እሺ (እንገዘራለን) አሉዋቸው ወንድ ወንዶቹ ሁሉ የሰውነታቸውን ብልት (ሰንኰፍ) ተገዘሩ ።

፳፭ ወእምዝ አመ ሣልስት ዕለት እንዘ ሀለዉ ውስተ ሕማም ወጽሉአን እሙንቱ ነሥኡ ክልኤሆሙ ደቂቀ ያዕቆብ ስምዖን ወሌዊ አኀዊሃ ለዲና መጣብሒሆሙ ዘዘዚአሆሙ
ከዚህም በኋላ በሦስተኛው ቀን እነሱ ቈስለው በሕመም ላይ ሳሉ፡ የዲና ወንድሞች የያዕቆብ ልጆች ስምዖንና ሌዊ ሁለቱ የየራሳቸውን አፉ ይዘው ተነሥተው አይ

ወቦኡ ውስተ ሀገር ተታቢዮሙ ወቀተሉ ኵሎ ተባዕቶሙ ።

፳፮ ለኤሞርኒ ወለሴኬም ቀተልዎሙ ወነሥእዋ ለዲና እኅቶሙ ወአውፅእዋ እምነ ቤተ ሴኬም ።

፳፯ ወቦኡ ደቂቀ ያዕቆብ ኀበ ቅቱላን ወበርበርዋ ለይእቲ ሀገር እንተ ውስቴታ አርኰስዋ ለዲና እኅቶሙ ።

፳፰ ወነሥእዎሙ አልሕምቲሆሙ ወአባግዒሆሙኒ ወአእዱጊሆሙኒ ወኵሎ ዘሀሎ ውስተ ሐቅል ወውስተ ሀገር ።

፳፱ ወነበረሆሙኒ ወአንስቲያሆሙኒ ወኵሎ ቍሳቍሶሙ፤ ወጼወዉ ወበርበሩ ኵሎ ዘውስተ ሀገር ወዘውስተ አብያት ።

፴ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለስምዖን ወለሌዊ እኩየ ረሰይክሙኒ ወአጽላእክሙኒ በኀበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ኵሉ ምድር በኀበ ከናኔዎን ወፌርዜዎን ፡ ወአንሰ ውኁድ አነ በኍልቍየ ወይትጋብኡ ላዕሌየ ወይቀትሉኒ ወእትቀጠቀጥ አነ ወቤትየ ።

፴፩ ወይቤልዎ ለምንትኬ ከመ ዘማ ረሰይዋ ለእኅትነ ወአኅሠርዋ ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ ተንሥእ ወሑር ውስተ ቤቴል ወንበር ህየ ወግበር መሥዋዕተ ሊተ ዘአስተርአይኩከ አመ ጐየይከ እምገጸ ኤሳው እኁከ ።

፪ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ለሰብአ ቤቱ ወለኵሎሙ እለ ምስሌሁ አሰስሉ እምኔክሙ አማልክተ ነኪር ወአውፅኡ እማእከሌክሙ ወንጽሑ ወሐፅቡ አልባሲክሙ ።

፫ ወተንሥኡ ንዕርግ ውስተ ቤቴል ወንግበር በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ዘሰምዐኒ በዕለተ ምንዳቤየ ወዘሀሎ ምስሌየ ወአድኀነኒ በፍኖትየ ወአዕደወኒ ።

፬ ወወሀብዎ ለያዕቆብ ኵሎ አማልክተ ነኪራነ ወኵሎ ዘሀሎ ኀቤሆሙ ወአእኑገ ዘውስተ ዕዘኒሆሙ ፡ ወኀብአ ያዕቆብ ውስተ ዕፅ ዘሰቂሞን ወአኅጐሎሙ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ።

፭ ወግዕዘ እስራኤል እምሴቄም ፡ ወኮነ ፍርሀተ እግዚአብሔር ላዕለ አማንቱ አህጉር እለ ዐውዶሙ ወኢተለውዎሙ ድኅሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፮ ወበጽሐ ያዕቆብ ኀበ ሎዛ እንተ ውስተ ምድረ ከነአን እንተ ይእቲ ቤቴል ፡ ውእቱ ወኵሉ ሕዝብ ዘምስሌሁ ።

፯ ወነደቀ በህየ ምሥዋዐ ወሰመየ ስሞ ለውእቱ መካን ቤቴል ፡ እስመ በህየ አስተርአዮ እግዚአብሔር አመ ተኀጥአ እምገጸ ኤሳው እኁሁ ።

፰ ወሞተት ዲቦራ ሐፃኒታ ለርብቃ ወተቀብረት እምታሕቱ ለቤቴል ኀበ ዕፀ ባላን ወሰመይዎ አመ ላህ ።

፱ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለያዕቆብ አመ ወፅአ እማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ።

ዘሀ አይዘሀ ተባብለው ወደ መንደር ገብተው ወንድ ወንዱን ሁሉ ገደሉ ፡ ዘፍ፡ ፵፱ ፭-፯ ።

ኤሞርንና ሴኬምንም ገደሉዋቸው ፡ እኅታቸው ዲናንም ከሴኬም ቤት አውጥተው ወሰዱዋት ።

የያዕቆብ ልጆች ወደ ሞቱት ሰዎች ገብተው እኅታቸው ዲናን ክብሯን ያሳነሱባት ሰዎች ያሉባት ያችን አገር በረበሯት ።

በጎቻቸውንም ላሞቻቸውንም አህዮቻቸውንም ፡ በበረኻና በአገር ያለውን ሁሉ (ዘረፉ) ።

ቤተ ሰቦቻቸውንና ሚስቶቻቸውን ጥቃቅን የቤታቸውን ዕቃ ሁሉ ማረኩ ፡ በመንደሮቻቸውና በበረኻ ያለውንም ሁሉ በረበሩ ።

ያዕቆብም ስምዖንና ሌዊን ክፉ አደረጋችሁብኝ ፡ በከናኔዎን ፡ በፌርዜዎን ምድር ሁሉ በሚኖሩ ሁሉም ዘንድ አስጠላችሁኝ አላቸው ፡ እኔ በቍጥሬ ጥቂት ነኝ ፡ በኔ ላይ ተሰብስበው ይወጉኛል እኔም ከወገኔ ጋር እቀጠቀጣለሁ ።

እነሱም እኅታችንን ለምን እንደ አመንዝራ አዋረዱዋት አሉት ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

እግዚአብሔር ያዕቆብን እንዲህ አለው ፤ ተነሥተህ ወደ ቤቴል ሂደህ በዚያ ኑር ፡ ከወንድምህ ከዔሳው ፊት ሸሽተህ በሄድህ ጊዜ ለታየሁህ ለኔ መሥዋዕት ሠዋልኝ ።

ያዕቆብም ቤተ ሰቡንና ከርሱ ጋር ያሉትን ሁሉ እንዲህ አላቸው ፤ ከናንተ ዘንድ ያሉ ልዩ ጣዖታትን ከናንተ አስወግዱ ፡ ከመካከላችሁም አውጡ ፡ ንጹሐን ሁኑ ፡ ልብሶቻችሁንም እጠቡ ። ዘፍ፡ ፲፰ ፲፱ ። ኢያሱ ፳፬ ፲፭ ።

ተነሡ ወደ ቤቴል እንውጣ ፡ በዚያም በመከራዬ ጊዜ ለሰማኝ አሁንም ከኔ ጋር ላለ ፡ በሄድኩበትም ሁሉ ከመከራ አድኖ ላሻገረኝ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፳፬ ። መዝ፡ ፻፯ ፮ ።

ልዩ የሆኑ ጣዖታትንና ከነሱ ዘንድ ያለውንም ለያዕቆብ ሁሉ ሰጡት ፡ በጆሮአቸው ያለውን ጉትቻችንም (አውጥተው) ሰጡት ፡ ያዕቆብም በሰቂሞን ባለችው ዕንጨት ሥር ቀበረው እስከ ዛሬ እስከዚች ቀን ድረስ እንደ ቀበራቸው ይኖራሉ ። ሆሴ፡ ፪ ፲፫ ። ኢያሱ ፳፬ ፳፮ ።

እስራኤልም ከሴቄም ተነሣ ፡ በዙርያቸው ባሉት በነዚያ አገሮች ላይ እግዚአብሔርን መፍራት ሆነ ፡ የአገሩም ሰዎች የእስራኤልን ልጆች አልተከተሉዋቸውም ።

ያዕቆብም ከሱም ጋር ካሉ ሕዝብ ሁሉ በከነዓን አውራጃ ወዳለች ወደ ሎዛ ደረሰ ፡ እርሷም ቤቴል ናት ።

በዚያም መሠውያን ሠራ ፡ የዚያንም ቦታ ስሙን ቤቴል ብሎ ጠራው ፡ ከወንድሙ ከዔሳው ፊት ሸሽቶ በሄደ ጊዜ በዚያ ታይቶት ነበርና ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፫ ። መክ፡ ፭ ፬ ።

የርብቃ ሞግዚት (የነበረች) ዲቦራም ሞተች ፡ ከቤቴል በታች ባላን ከሚባል ዕንጨት (ግራር ወይራ) ሥር ተቀበረች ፡ የልቅሶም ዛፍ አሉት ። ዘፍ፡ ፳፬ ፶፱ ።

እግዚአብሔርም ከሶርያ ወንዞች መካከል በወጣ ጊዜ ለያዕቆብ ታየው ።

ወባረኮ እግዚአብሔር ወይቤሎ ኢይሰመይ ስምከ ያዕቆብ ዳእሙ እስራኤል ።	፲	እግዚአብሔርም ስምህ እስራኤል ይባል እንጂ ያዕቆብ አይባል ብሎ ባረከው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፳፰ ።
ወይቤሎ አነ ውእቱ አምላክከ ብዛኅ ወተባዛኅ፡ ወይኩን እምኔከ ሕዝብ ወማኅበረ አሕዛብ ወነገሥት ይፃኡ እምኔከ ።	፲፩	ፈጣሪህ እኔ ነኝና ብዛ ተባዛም ሕዝብ አሕዛብም ከንተ ይወለዱ፡ የአሕዛብ ማኅበርና ነገሥታትም ከንተ ይወጡ አለው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩ ። ፵፰ ፫ - ፬ ።
ወለዛቲ ምድር እንተ ወሀብኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ለከ እሁባ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ።	፲፪	ለአብርሃም ለይስሐቅ የሰጠኋት ይህችን ምድር ላንተ ካንተ በኋላም ለልጆችህ እሰጣታለሁ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፫ ።
ወዐርገ እግዚአብሔር እምኀቤሁ እምውእቱ ብሔር ኀበ ተናገሮ ።	፲፫	እግዚአብሔርም ከተነጋገረበት ከዚያ አገር ከፍ ተለይቶ ዐረገ (ተሠወረ) ። ዘፍ፡ ፲፯ ፳፪ ።
ወአቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ውስተ ውእቱ ብሔር ኀበ ተናገሮ ወአውጽሐ ሞጻሕተ ላዕሌሃ ወከዐወ ላዕሌሃ ቅብዐ ።	፲፬	ያዕቆብም ከርሱ ጋር በተነጋገረበት በዚያ ቦታ ሐውልትን አቆመ፡ በላዩም ላይ ዘይት አፈሰሰበት ።
ወሰመዮ ስሞ ያዕቆብ ለውእቱ መካን ቤቴል ።	፲፭	ያዕቆብ ያን ቦታ ቤቴል ብሎ ጠራው ።
ወግዕዘ እምነ ቤቴል ወተከለ ማኅደረ ኀበ ማኅፈድ ዘጋዴር፡ ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ ምድረ ኤፍራታ ወለደት ራሔል ወዐጸበት በወሊድ ።	፲፮	ከቤቴልም ተጕዞ ሄዶ በጋዴር ግንብ አጠገብ ድንኳን ተከለ፡ ከዚህም በኋላ ከኤፍራታ ምድር በደረሰ ጊዜ ራሔል ወለደች፡ በወሊድም ተጨነቀች ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፱ ።
ወእምዝ እንዘ ሀለወት ውስተ ሕማመ ወሊድ ትቤላ መወልዲት ኢትፍርሂ እስመ ዝኒ ይከውነኪ ወልደ ።	፲፯	ከዚህ በኋላ በምጥ ተይዛ ሳለች አዋላጇቱ ይህም ወንድ ልጅ ይሆንልሻልና አትፍሪ አለቻት ። ዘፍ፡ ፴ ፳፬ ።
ወእምዝ አልጸቀት ከመ ትግአ ነፍሳ እስመ ቦቱ ከነ ሙተታ፡ ወሰመየቶ ስሞ ወልደ ፃዕርየ ወአቡሁሰ ሰመዮ ብንያም ።	፲፰	ሞቷ በሱ ምክንያት ነውና ከዚህ በኋላ ነፍሷ ከሥጋዋ ልትለይ ቀረበች፡ ስሙንም የፃር ጋር ልጄ አለችው አባቱ ግን ብንያም አለው ።
ወሞተት ራሔል ወተቀብረት ውስተ ፍኖት ዘኤፍራታ እንተ ይእቲ ቤተ ልሔም ።	፲፱	ራሔልም ሞተች በኤፍራታ ጐዳና ተቀበረች፡ ይህችውም ቤተ ልሔም ናት ። ዘፍ፡ ፵፰ ፯ ። ሩት ፩ ፪ ።
ወአቀመ ያዕቆብ ሐውልተ ላዕለ መቃብራ ወይእቲ ተሰምየት ሐውልተ መቃብረ ራሔል እስከ ዮም ።	፳	ያዕቆብም በራሔል መቃብር ላይ (ለምልክት) ሐውልትን አቆመ፡ ያችም ሐውልት እስከ ዛሬ ድረስ የራሔል መቃብር ሐውልት ተባለች ። ፩ ሳሙ፡ ፲ ፪ ።
ወእምዝ እንዘ ሀሎ እስራኤል ውስተ ይእቲ ምድር ሖረ ሮቤል ወሰከበ ምስለ ዕቅብተ ያዕቆብ አቡሁ ምስለ ቢላ፡ ወሰምዐ እስራኤል ወከነ እኩየ በቅድሜሁ ።	፳፩	ከዚህ በኋላ እስራኤል በዚያች ምድር ሳለ ሮቤል ሄዶ ከአባቱ ከያዕቆብ ዕቅብት ከባላ ደረሰ (ተኛ) እስራኤልም በሰማ ጊዜ በፊቱ ክፉ ነገር ሆነ። (ከፋው) ፩ ዜ፡ መዋ፡ ፭ ፩።
ወዐሠርቱ ወክልኤቱ እሙንቱ ደቂቀ ያዕቆብ ።	፳፪	የያዕቆብም ልጆች ዓሥራ ሁለት ናቸው ።
ደቂቀ ልያ፡ ሮቤል በኵሩ፡ ወስምዖን፡ ወሌዊ፡ ወይሁዳ፡ ወይሳኮር፡ ወዛብሎን ።	፳፫	የልያ ልጆች በኵሩ ሮቤል፡ ስምዖን፡ ሌዊ፡ ይሁዳ፡ ይሳኮር፡ ዛብሎን ናቸው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፰ ። ዘፀአ፡ ፩ ፪ ።
ወደቂቀ ራሔል፡ ዮሴፍ፡ ወብንያም ።	፳፬	የራሔል ልጆች ዮሴፍ፡ ብንያም፡ ናቸው ።
ወደቂቀ ባላ፡ እመተ ራሔል ዳን፡ ወንፍታሌም ።	፳፭	የራሔል አገልጋይ የባላ ልጆች ዳን፡ ንፍታሌም፡ ናቸው ።
ወደቂቀ ዘለፋ አመተ ልያ ጋድ፡ ወአሴር፡ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ያዕቆብ እለ ተወልዱ ሎቱ በማእከለ አፍላግ ዘሶርያ ።	፳፮	የልያ ገረድ የዘለፋ ልጆች ጋድ፡ አሴር፡ ናቸው በሶርያ ወንዞች መካከል የተወለዱለት የያዕቆብ ልጆች እሊህ ናቸው ።
ወበጽሐ ያዕቆብ ኀበ ይስሐቅ አቡሁ ውስተ ምንባሬ እንተ ውስተ ሐቅል እንተ ይእቲ ኬብሮን በምድረ ከነአን ኀበ ነበሩ አብርሃም ወይስሐቅ ።	፳፯	ያዕቆብም በምድረ በዳ አቅራቢያ ባለች አብርሃምና ይስሐቅ ይቀመጡባት በነበረች አገር እርሷም ኬብሮን ናት ከአባቱ ከይስሐቅ ዘንድ ደረሰ ። ኢያሱ ፲፬ ፲፭ ።
ወከነ መዋዕሊሁ ለይስሐቅ ምእተ ወሰማንያ ዓመተ ወልህቀ ይስሐቅ ።	፳፰	(ያን ጊዜም) የይስሐቅ ዕድሜው መቶ ሰማንያ ነበር፡ ይስሐቅም አረጀ ።
ወረሲአ ወፈጺሞ መዋዕሊሁ ሞተ ወተወሰከ ኀበ ሕዝቡ ወቀበርዎ ኤሳው ወያዕቆብ ደቂቁ ።	፳፱	አርጅቶም ዕድሜውን ጨርሶ ሞተ፡ ከወገኖቹም ተጨመረ (ተቀበረ) ልጆቹ ዔሳውና ያዕቆብ ቀበሩት ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

ወከመዝ ውእቱ ልደቱ ለኤሳው ወውእቱ ኤዶም ።	፩	የዔሳው ትውልዱ እንዲህ ነው፤ እርሱም ኤዶም (ጉጉ ፈታዊ) ነው ። ዘፍ፡ ፳፭ ፴ ።
ወነሥአ ሎቱ አንስቲያ እምአዋልደ ከነአን ሐዳሰ ወ	፪	ዔሳው ከከነዓን ልጆች መራርጦ ሚስቶችን አገባ፡ እነ

ለተ ኤሎን ኬጥያዊ ወኤሌማ ወለተ ሐና ወልደ ሴቤዖ ኤውያዊ ።

ዚህም የኬጥያዊው ሰው የኤሎን ልጅ ሐዳስ የኤውያዊው ሰው የሴቤስ ልጅ የሐና ልጅ ኤሌማ ።

፫ ወቤሴሞት ወለተ ይስማኤል እኅቱ ለናቡአት ።

የናቡዓት እኅት የይስማኤል ልጅ ቤሴሞት ናቸው ።

፬ ወወለደቶ ሐዳስ ለኤልፋዝ ፣ ወቤሴሞት ወለደቶ ለራጉኤል ።

ሐዳስ ኤልፋዝን ወለደችው ፣ ቤሴሞትም ራጉኤልን ወለደችው ። ዘፍ ፳፰ ፱ ። ፩ መዋ ፣ ፮ ፴፭ ።

፭ ወኤሌማ ወለደቶሙ ለዮሄል ወለይጉሚል ወለቆሬ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ለኤሳው እለ ተወልዱ ሎቱ በምድረ ከነአን ።

ኤሌማም ዮሔልን ፣ ይጉሚልንና ቆሬን ወለደቻቸው በከነዓን አገር የተወለዱለት የዔሳው ልጆች እነዚህ ናቸው ።

፮ ወነሥአ ኤሳው አንስቲያሁ ወደቂቆ ወአዋልዲሁ ወኵሎ ነበሬ ቤቱ ወኵሎ እንስሳሁ ወኵሎ ንዋዮ ዘአጥረየ በምድረ ከነአን ፣ ወሖረ እምድረ ከነአን እምገጸ ያዕቆብ እኁሁ ።

ዔሳውም ሚስቶቹን ፣ ወንዶቹንም ሴቶቹንም ልጆቹን ቤተ ሰቦቹን ሁሉ ከብቶቹንም ሁሉ ፣ በከነዓን ያፈራውን ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ከወንድሙ ከያዕቆብ ፊት ተለይቶ ከከነዓን አገር ተነሥቶ ሄደ ። ዘዳ፡ ፳፫ ፮ ። መገ፡ ፴፱ ፲፱ ።

፯ እስመ ብዙኅ ንዋዮሙ ወኢክህሉ ነቢረ ኅቡረ በእንተ ብዝኅ ንዋዮሙ ።

ገንዘባቸው ብዙ ስለሆነ ከገንዘባቸው ብዛት የተነሣ አንድነት መኖር አልቻሉምና ። ዘፍ፡ ፲፫ ፮ ፣ ፲፩ ።

፰ ወኀደረ ኤሳው ውስተ ደብረ ሴይር ፣ ወስሊሁ ኤሳው ኤዶም ውእቱ ።

ዔሳው (ከከነዓን ሂዶ) ሴይር በሚባል ተራራ ተቀመጠ ፣ ይኸውም ዔሳው (ማለት) ኤዶም ነው ። ዘፍ፡ ፴፪ ፫ ።

፱ ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለኤሳው አቡሆሙ ለኤዶም በደብረ ሴይር ።

በሴይር ተራራ ያሉ የኤዶምያስ ሰዎች ያባታቸው የዔሳው ትውልድ እንዲህ ነው ።

፲ ወዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ኤሳው ኤልፋዝ ወልደ ሐዳስ ብእሲተ ኤሳው ፣ ወራጉኤል ወልደ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።

የዔሳው ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ የዔሳው ሚስት የሐዳስ ልጅ ኤልፋዝ ፣ የዔሳው ሚስት የቤሴሞት ልጅ ራጉኤል ናቸው ።

፲፩ ወኮኑ ደቂቀ ኤልፋዝ ወልደ ኤሳው ቴማን ፣ ወኤሞር ፣ ወሰፍር ፣ ወጎቶን ፣ ወቄኔዝ ።

የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ልጆች ቴማን ፣ ኤሞር ፣ ሰፍር ፣ ጎቶንና ቄኔዝ ናቸው ።

፲፪ ወተምናሕ ዕቅብቱ ለኤልፋዝ ወልደ ኤሳው ፣ ወለደት ሎቱ አማሌቅሃ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ሐዳስ ብእሲተ ኤሳው ።

የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ዕቅብት ተምናህ አማሌቅን ወለደችለት ፤ የዔሳው ሚስት የሐዳስ ልጆች እነዚህ ናቸው ። ዘፀአ፡ ፲፯ ፰ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፪ - ፫ ።

፲፫ ወደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው ፣ ናሖት ወዛራ ወሲን ወሞዛሃ ፣ እሉ እሙንቱ ደቂቀ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።

የዔሳው ልጅ የኤልፋዝ ልጆች ናሆት ፣ ዛራ ፣ ሲን ፣ ሞዛህ ናቸው ፣ የዔሳው ሚስት ቤሴሞት የወለደቻቸው ልጆች እሊህ ናቸው ።

፲፬ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ወለተ ሐና ብእሲተ ኤሳው ዘወለደት ለኤሳው ዮሄል ወይጉሚል ወቆሬ ።

ለዔሳው የወለደችለት የዔሳው ሚስት የሐና ልጅ ኤሌማ የወለደቻቸው ልጆች እሊህ ናቸው ፤ ዮሔል ፣ ይጉሚል ፣ ቆሬ ፣ ናቸው ።

፲፭ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሳው ።

የዔሳው ልጆች መሳፍንት እሊህ ናቸው ።

፲፮ መሳፍንት ደቂቀ ኤልፋዝ በኵሩ ለኤሳው ፣ ቴማን መስፍን ፣ ወኤሞር መስፍን ፣ ወሰፍር መስፍን ፣ ወቀኔዝ መስፍን ።

የዔሳው የበኩር ልጁ ኤልፋዝ የወለዳቸው ቴማን መስፍን ፣ ኤሞር መስፍን ፣ ሳፍር መስፍን ፣ ቄኔዝ መስፍን ፣ ናቸው ።

፲፯ ወቆሬ መስፍን ፣ ወጎቶን መስፍን ፣ ወአማሌቅ መስፍን ፣ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ኤልፋዝ በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ሐዳስ ።

ቆሬ መስፍን ፣ ጎቶን መስፍን ፣ አማሌቅ መስፍን ፣ በኤዶምያስ አገር ከሐዳስ የተወለዱ የኤልፋዝ መሳፍንት እሊህ ናቸው ።

፲፰ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራጉኤል ወልደ ኤሳው መሳፍንት ፣ ናሖት መስፍን ፣ ወዘራ መስፍን ፣ ወሲን መስፍን ፣ ወሞዛሃ መስፍን ፣ እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ራጉኤል በምድረ ኤዶም እለ ተወልዱ እምነ ቤሴሞት ብእሲተ ኤሳው ።

የዔሳው ልጅ ራጉኤል የወለዳቸው መሳፍንት እሊህ ናቸው ፤ ናሖት መስፍን ፣ ዛራ መስፍን ፣ ሲን መስፍን ፣ ሞዛኅ መስፍን ፣ ናቸው ፣ በኤዶም ምድር ከዔሳው ሚስት ከቤሴሞት የተወለዱ የራጉኤል መሳፍንት እሊህ ናቸው ።

፲፱ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሌማ ብእሲተ ኤሳው መሳፍንት ፣ ዮሄል መስፍን ፣ ወይጉሚል መስፍን ፣ ወቆሬ መስፍን ።

የዔሳው ሚስት ኤሌማ የወለደቻቸው መሳፍንትም እሊህ ናቸው ፤ ዮሄል መስፍን ፣ ይጉሚል መስፍን ፣ ቆሬ መስፍን ።

፳ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሳው መሳፍንተ ኤዶም ።

በኤዶምያስ መስፍንነት የተሾሙ የዔሳው ልጆች እሊህ ናቸው ።

፳፩ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሲን ሆርያዊ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።

በኤዶምያስ የሚኖሩ የሆርያ ወገን የሚሆኑ የሲን ልጆች እነዚህ ናቸው ።

ሉጣን፤ ወሰበን፤ ወሰበቅ፤ ወአናም፤ ወዲሶን ወኢሶር፤ ወእሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሖርያዊ ደቂቀ ሴን ።	፳፪	ሉጣን፤ ሰበን፤ ሰበቅ፤ አናም፤ ዲሶንና ኢሶር ናቸው፤ የሖርያዊ መሳፍንት የሴን ልጆች እነዚህ ናቸው ።
እሉ እሙንቱ ደቂቀ ሉጣን ሖሪ፤ ወሐማን፤ ወእኅተ ሉጣን ትምናእ ።	፳፫	የሉጣንም ልጆች ሖሪ፤ ሐማን፤ የሉጣን እኅት ትምናእ ናቸው ።
ወደቂቀ ሶበን፤ እልዋን፤ ወማኔሐት፤ ወእቤል፤ ወሰፉ፤ ወአውናም ።	፳፬	የሱበንም ልጆች እልዋን፤ ማኔሐት፤ አቤል፤ ሰፉና አውናም ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሰበቅ ኤአ፤ ወአናን፤ ወውእቱ አናን ዘረከበ ለያሚን በገዳም (ወቀተሎ ለአንበሳ) እንዘ ይርዒ አእዱገ ለሰበቅ አቡሁ ።	፳፭	የሰበቅም ልጅ ኤአ፤ አናን፤ ናቸው፤ ይኸውም አናን በምድረ በዳ ያባቱን የሰበቅ አህዮች ሲጠብቅ ፍል ውኃን ያገኘ (አንበሳንም የገደለ) እሱ ነው ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፲፱ ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ አናን፤ ዲሶን፤ ወኤሌማ ወለተ አናን ።	፳፮	የአናንም ልጆች ዲሶን፤ የአናን ልጅ የምትሆን ኤሌማ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዲሶን ሕምዳን፤ ወአስበን፤ ወቤያር፤ ወይትራን ወክራን ።	፳፯	የዲሶንም ልጆች ሕምዳን፤ አስበን፤ ቤያር፤ ይትራን ክራን፤ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ኤሶር ብልሐን ወዛእን ወእቃን ።	፳፰	የኤሶርም ልጆች ብልሐን፤ ዛእን፤ እቃን ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዲሳን ዑፅ፤ ወአራን ።	፳፱	የዲሳንም ልጆች ዑፅ፤ አራን ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ መሳፍንት ሖሬ፤ ሉጣን መስፍን፤ ወሰበን መስፍን፤ ወሰበቅ መስፍን፤ ወአናን መስፍን፤ ወዲሶን መስፍን፤ ወኢሶር መስፍን ።	፴	የሖሬም መሳፍንት፤ ሉጣን መስፍን፤ ሰበን መስፍን፤ ሰበቅ መስፍን፤ አናን መስፍን፤ ዲሶን መስፍን፤ ኢሶር መስፍን ናቸው ።
እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ሖሬ በበመሳፍንቲሆሙ ውስተ ምድረ ሴይር ።	፴፩	(አባታቸው) ሖሬ በሴይር አገር በየሹመት በየሹመታቸው መስፍን አድርጎ የሾማቸው የሖሬ መሳፍንት እነዚህ ናቸው ።
ወእሉ እሙንቱ ነገሥት እለ ነግሡ በኤዶም ዘእንበለ ይንግሥ ንጉሥ ለእስራኤል ።	፴፪	ለእስራኤል ንጉሥ ሳይነግሥ፤ በኤዶም የነገሡ ነገሥታት እነዚህ ናቸው ።
ወነግሠ በኤዶም በላቅ ወልደ ቤዖር ወስመ ሀገሩ ዲናብ ።	፴፫	የቤዖር ልጅ በላቅም በኤዶም ነገሠ፤ የአገሩም ስም ዲናብ ይባላል ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፵፫ ። ፩ ሳሙ፡ ፲ ፳፪ ።
ወሞተ በላቅ ወነግሠ ህየንቴሁ ኢዮባብ ወልደ ዛራ ዘእምነ ቦሶራ ።	፴፬	በላቅም ሞተ፤ በሱም ፈንታ ከቦሶራ ወገን የሆነ የዛራ ልጅ ኢዮባብ ነገሠ ።
ወሞተ ኢዮባብ ወነግሠ ህየንቴሁ ሑሳም ዘእምነ ምድረ ቴማኒ ።	፴፭	ኢዮባብም ሞተ፤ በሱም ፈንታ የቴማን ተወላጅ የሆነ ሑሳም ነገሠ ።
ወሞተ ሑሳም ወነግሠ ህየንቴሁ አዳድ ወልደ ብዳድ ዘቀተሎሙ ለምድያም በሐቅለ ሞአብ ወስመ ሀገሩ ዐዊት ።	፴፮	ሑሳምም ሞተ፤ በሱም ፈንታ በሞዓብ አውራጃ የኤዶምያስን ሰዎች የወጋቸው የብዳድ ልጅ አዳድ ነገሠ፤ የአገሩም ስም ዐዊት ይባላል ።
ወሞተ አዳድ ወነግሠ ህየንቴሁ ሰምላ ዘእምነ መሥርቃ ።	፴፯	አዳድም ሞተ፤ በሱም ፈንታ ተተክቶ ከመሥርቃ ወገን የተወለደ ሰምላ ነገሠ ።
ወሞተ ሰምላ ወነግሠ ህየንቴሁ ሳኦል ዘእምነ ርአቦት እንተ ፈለግ ።	፴፰	ሰምላም ሞተ፤ በሱም ፈንታ ተተክቶ በወንዝ አጠገብ ያለች የርአቦት ተወላጅ የሆነ ሳኦል ነገሠ ።
ወሞተ ሳኦል ወነግሠ ህየንቴሁ በአለናን ወልደ አክቦር ።	፴፱	ሳኦልም ሞተ፤ በሱም ፈንታ የአክቦር ልጅ በአለናን ነገሠ ።
ወሞተ በአለናን ወልደ አክቦር ወነግሠ ህየንቴሁ አዳር ወስመ ሀገሩ ፍጉ ወስመ ብእሲቱ ምኤጠብኤል ወለተ መጥሬድ ወለተ ሚዘአብ ።	፵	የአክቦር ልጅ በአለናንም ሞተ የፍጉ አገር ተወላጅ የሆነ አዳር ነገሠ፤ የሚስቱም ስም የሚዘአብ ልጅ የመጥሬድ ልጅ ምኤጠብኤል ይባላል ።
ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለመሳፍንተ ዔሳው በበ ነገዶሙ ወበበብሔሮሙ ወበበአስማቲሆሙ ትምናእ መስፍን፤ ዐልዋ መስፍን፤ ኢቴት መስፍን ።	፵፩	በየነገዳቸው በየአገራቸውና በየስማቸው የዔሳው መሳፍንት ስማቸው ይህ ነው፤ ትምናእ መስፍን፤ ዓልዋ መስፍን፤ ኢቴት መስፍን ። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፶፩ ።
ኤሌማ መስፍን፤ ኢላ መስፍን፤ ፊኖን መስፍን ።	፵፪	ኤሌማ መስፍን፤ ኢላ መስፍን፤ ፊኖን መስፍን ።
ቄኔዝ መስፍን፤ ቴማን መስፍን፤ ሚብሳር መስፍን ።	፵፫	ቄኔዝ መስፍን፤ ቴማን መስፍን፤ ሚብሳር መስፍን ።
መግዲኤል መስፍን፤ ዒራም መስፍን ።	፵፬	መግዲኤል መስፍን፤ ዒራም መስፍን ።
እሉ እሙንቱ መሳፍንተ ኤዶም በበማኅደሮሙ ዘበምድሮሙ፤ ወስሊሁ ዔሳው አቡሆሙ ውእቱ ለኤዶም ።	፵፭	በአገራቸው በየማደሪያቸው የተሾሙ የኤዶም መሳፍንት እሊህ ናቸው፤ እሱ ዔሳውም ለኤዶምያስ ሰዎች አባታቸው ነው ።

ምዕራፍ ፴፯።

፩ ወነበረ ያዕቆብ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ነበረ
አቡሁ ውስተ ምድረ ከነአን።
፪ ወከመዝ ውእቱ ፍጥረቱ ለያዕቆብ፡ ወኮነ ለዮሴፍ
ዐሠርቱ ወሰብዓቱ ዓመት ወይርዒ ምስለ አኀዊሁ አባግዐ
አቡሁ ወወሬዛ ውእቱ ምስለ ደቂቀ ባላ ወምስለ ዘለፋ
አንስትያ አቡሁ ወአምጽኡ ላዕለ ዮሴፍ ውዴተ እኪተ
ኀበ አቡሆሙ እስራኤል።
፫ ወያዕቆብሰ ያፈቅሮ ለዮሴፍ እምኵሎሙ ደቂቁ እስመ
በርስዓኑ ወለዶ ወገብረ ሎቱ ክዳነ ዘኅብረ ዐሥቅ።
፬ ወሶበ ርእዩ አኀዊሁ ከመ ኪያሁ ያፈቅር አቡሆሙ
እምኵሎሙ ጸልእዎ ወኢክህሉ ተናግሮቶ ሠናየ።
፭ ወሐለመ ዮሴፍ ሕልመ ወነገሮሙ ለአኀዊሁ።
፮ ወይቤሎሙ ስምዕዎ ለዝንቱ ሕልም ዘሐለምኩ።
፯ እሬኢ ከላስስቲክሙ ዘዘዚአክሙ ማእከለ ገዳም ወተ
ንሥአ ክልስስት ዘዚአየ ወቆመ ወተመይጡ ከላስስት ዘዚ
አክሙ ወሰገዱ ለዘዚአየ ክልስስት።
፰ ወይቤልዎ ነጊሠኑ ትነግሥ ላዕሌነ ወሚመ እግዚእኑ
ትከውነነ ወአፈድፈዱ ዓዲ ጸሊኦቶ በእንተ ሕልሙ ወበ
እንተ ነገሩ።
፱ ወደገመ ዓዲ ወርእየ ሕልመ ወነገሮ ለአቡሁ ወይቤ
ሎሙ ናሁ ሐለምኩ ካልአ ሕልመ ወከመዝ ሕልሙ ፀሐይ
ወወርኅ ወዐሠርቱ ወአሐዱ ከዋክብት ይሰግዱ ሊተ።
፲ ወገሠፆ አቡሁ ወይቤሎ ምንት ውእቱ ዝንቱ ሕልምከ
ዘሐለምከ ወሶበ አሐዝብ ንመጽእ አነ ወእምከ ወአኀዊከ
ወንሰግድ ለከ ዲበ ምድር።
፲፩ ወቀንኡ ላዕሌሁ አኀዊሁ፡ ወአቡሁሰ ዐቀበ ለዝንቱ
ነገር በልቡ።
፲፪ ወሖሩ አኀዊሁ ይርዐዩ አባግዐ አቡሆሙ ውስተ
ሴኬም።
፲፫ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ አኮኑ አኀዊከ ውስተ
ሴኬም፡ ነዓ እልአከ ኀቤሆሙ፡ ወይቤሎ አሆ ነየ።
፲፬ ወይቤሎ ሑር ርኢ ለእመ ዳኅንኑ አኀዊከ ወአባግዒ
ሆሙኒ ወዜንወኒ፡ ወፈነዎ እምነ ቈላተ ኬብሮን ወበጽሐ
ውስተ ሴኬም።
፲፭ ወረከቦ አሐዱ ብእሲ እንዘ የዓይል ወይሳኮ ውስተ
ገዳም ወተስእሎ ወይቤሎ መነ ተኀሥሥ።
፲፮ ወይቤሎ ዮሴፍ አይድዐኒ አይቴ ይርዕዩ አኀውየ።
፲፯ ወይቤሎ ውእቱ ብእሲ ግዕዙ እምዝየሰ ወሰማዕክዎሙ
ባሕቱ ይብሉ ነሐውር ዶታዮን፡ ወሖረ ዮሴፍ ወተለዎሙ
ለአኀዊሁ ወረከቦሙ በዶታዮን።
፲፰ ወቀደሙ ርእዮቶ እምርኁቅ ዘእንበለ ይቅርብ ኀቤ
ሆሙ ወመከሩ ለቀቲሎቱ።

ምዕራፍ ፴፯።

ያዕቆብ በከነዓን ውስጥ አባቱ ይኖርባት በነበረች አገ
ር ኖረ።
የያዕቆብም ትውልዱ እንዲህ ነው፤ ለዮሴፍ (ያን ጊዜ)
ዓሥራ ሰባት ዓመት ሆኖት ነበር፡ ከወንድሞቹም ጋር ያባ
ቱን በጎች ይጠብቅ ነበር፡ እንደ አባቱ ሚስቶች እንደ
ባላና እንደዘለፋ ልጆችም ወጣት ነበር፡ (በዚያ ወራት ወን
ድሞቹ) በአባታቸው በእስራኤል ዘንድ ክፉ ነገርን አመጡ።
ያዕቆብ ግን በስተ እርጅናው ወልዶታልና ከልጆቹ
ሁሉ ይልቅ ይወደው ነበር፡ አራት ኅብር ያለው ጌጸኛ
ልብስም አድርጎለት ነበር። ዘፍ፡ ፳፰ ፱።
አባታቸው ያዕቆብም ወንድሞቹ ከወንድሞቹ ሁሉ
አብልጦ እንደሚወደው በዩ ጊዜ ዮሴፍን ጠሉት፡ በጎ ነገ
ርንም መናገሩን አልቻሉም። ፩ ዜና መዋ፡ ፩ ፴፭።
ዮሴፍም ሕልምን አይቶ ለወንድሞቹ ነገራቸው።
ይህን ያለምኩትንም ሕልም ስሙት አላቸው።
በምድረ በዳ መከከል የያንዳንዳችሁ ነዶዎችን አያ
ለሁ፡ በኔ በኩል ያለው ነዶ ተነሥቶ ሲቆም [በናንተ በኩ
ል ያሉት ነዶዎች ተመልሰው (መጥተው)]፡ ሲሰግዱለት
አያለሁ አላቸው። ዘፍ፡ ፵፪ ፯ ፱። ፵፫ ፳፯።
በኛ ላይ ትነግሥብን ይሆን፤ ብለው ሕልምን ስለማየ
ቱና ስለመናገሩ ዳግመኛም ክፉኛ ተጣሉት።

ዳግመኛ ሕልም አይቶ እነሆ ሌላ ሕልም አየሁ ብሎ
ላባቱ ነገረው፡ ሕልሙም እንዲህ ነው፤ ፀሐይ ጨረቃና
ዓሥራ አንድ ከዋክብት ሲሰግዱልኝ አያለሁ።
አባቱም ይህ ያለምከው ሕልም ምንድር ነው፤ ብሎ
ገሠፀው፡ እኔ ሳስበው እኔና እናትህ ዐሥራ አንዱ ወን
ሞችህ መጥተን በምድር ላይ እንሰግድልህ ይሆናል፤
(ብሎ ተረጎመለት)። ዘፍ፡ ፵፮ ፴፱።
ወንድሞቹም ቀኑበት፡ አባቱ ግን ይህን ነገር በልቡ
ናው አኑሮ ይጠብቀው ነበር። ዳን፡ ፯ ፳፰። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፱።
ወንድሞቹም ያባታቸውን በጎች ይጠብቁ ዘንድ ወደ
ሴኬም ሄዱ።
እስራኤልም ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ ወንድሞችህ
በሴኬም አሉና፡ ወደነሱ እልክህ ዘንድ ና አለው፡ (ዮሴ
ፍም) እነሆኝ አለሁ አለው።
ወንድሞችህ በጎቻቸውም ደኅና እንደሆኑ አይተህ
ንገረኝ ብሎ ከኬብሮን ቈላ ላከው፡ እሱም ወደ ሴኬም
ደረሰ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰። ኢያሱ ፲፬ ፲፬ - ፲፭።
በምድረ በዳም ሲዞር ሲባክን አንድ ሰው አገኘ፡ እሱ
ም ማንን ትሻለህ፤ ሲል ጠየቀው።
ዮሴፍም ወንድሞቼ (በጎች) የሚጠብቁበት በታ ወዴ
ት ነው፤ አለው። መኃ፡ ፩ ፯።
ያም ሰው ከዚህስ ተጕዘዋል ወደ ዶታይን እንሂድ ሲ
ሉም ሰምቻቸዋለሁ አለው፡ ዮሴፍም ወንድሞቹን ተከት
ሏቸው ሄዶ በዶታይን አገኛቸው። ፪ ነገ፡ ፯ ፲፫።
ገናም ወደነሱ ሳይቀርብ ከሩቅ ሆነው አይተዉት
እንግደለው ብለው ተማከሩ። ፩ ሳሙ፡ ፲፱ ፩።

ወተባሀሉ አሐዱ ምስለ ካልኡ ነዋ ዝኩ ሐላሚ ።	፲፱	እንዱም ከንዱ ጋር ሁነው ያ ሐላሚ እነሆ መጣ ተባባሉ ።
ንዑ ትቅትሎ ወንግድፎ ውስተ አሐዱ ግብ ወንበል አርዌ እኩይ በልዖ ወንርአይ ምንት እማንቱ ሕለሚሁ ።	፳	ኑ ገድለን በንድ ጕድጓድ ጥለን ክፉ አውሬ በላው እንበል፥ (ያን ጊዜ) ሕልሞቹ ምን እንደሚሆኑ እንይ ተባባሉ ። ምሳ፡ ፩ ፲፩ ። ፩ ዮሐ፡ ፫ ፲፪ - ፲፫ ።
ወሰሚዐ ሮቤል አድኀኖ እምእዴሆሙ ወይቤሎሙ ኢትቅትልዎ ነፍሰ፤ ወኢትክዐዉ ደሞ፤ ደይዎ ኀበ ዝንቱ ዓዘቅት ዘውስተ ገዳም፤ ወባሕቱ እዴክሙ ኢታውርዱ ላዕሌሁ ።	፳፩	ሮቤልም በየው ጊዜ ከእጃቸው አዳነው፤ ነፍሱን አትግደሉ፤ ደሙንም አታፍሱ፤ በምድረ በዳ ካለው ከዚህ ጕድጓድ ጣሉት እንጂ እጃችሁ አትጣሉበት አላቸው ።
ወከመዝ ይቤ ሮቤል ከመ ያድኅኖ እምእዴሆሙ ወያግብኦ ኀበ አቡሁ ።	፳፪	ሮቤል እንዲህ ማለቱ ከእጃቸው አድኖ ወደ አባቱ እመልሰዋለሁ ብሎ ነው ።
ወእምዝ ሶበ በጽሐ ዮሴፍ ኀቤሆሙ ሰለብዎ ክዳኖ ዘዐሥቅ ዘይለብስ ።	፳፫	ከዚህ በኋላ ዮሴፍ ወደነሱ በደረሰ ጊዜ፤ የለበሰውን አራት ኅብር የሆነ ልብሱን ገፈፉት ።
ወነሥእዎ ወወረውዎ ውስተ ዐዘቅት ወዐዘቅቱ ሐዳስ ወአልቦቱ ማይ ።	፳፬	ወስደውም ወርውረው ወደ ጕድጓድ ጣሉት፤ ጕድጓዱም አዲስ ነበረች ውኃም አልነበራትም ።
ወነበሩ ይብልዑ እክለ፤ ወሶበ አልዐሉ አዕይንቲሆሙ ርእዩ ናሁ ነጋድያን ይመጽኡ እምገለዐድ ወይስማኤላውያን እሙንቱ ወጽዑናን አግማሊሆሙ አፈዋተ ወርጢነ ወማየ ልብን ወየሐውሩ ያውርዱ ብሔረ ግብጽ ።	፳፭	እንጀራም ሊበሉ ተቀመጡ፤ ዓይናቸውን አቅንተው ቢያዩ ነጋዴዎች እነሆ ከገለዓድ ሲመጡ አዩ፤ እነሱም ይስማኤላውያን ናቸው፤ ግመሎቻቸውም ሽቱን በለሳንንና ከርቤንም ተጭነው ነበር፤ ወደ ግብጽ አገር ለመውረድ ይሄዱ ነበር ። ሆሴ ፯ ፯ ። ኤር፡ ፰ ፳፪ ።
ወይቤሎሙ ይሁዳ ለአኃዊሁ ምንት ይበቍዐነ ለእመ ቀተልናሁ ለእኍነ ወኀባእነ ደሞ ።	፳፮	ይሁዳም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ ወንድማችንን ገድለን ደሙን ብንሠውረው ምን ይረባናል ።
ንዑ ንሢጦ ኀበ እሉ ይስማኤላውያን ወእዴነሰ ኢናውርድ ላዕሌሁ እስመ እኍነ ውእቱ ወሥጋነ፤ ወሰምዕዎ አኃዊሁ ዘይቤሎሙ ።	፳፯	ኑ፤ ለነዚህ ይስማኤላውያን እንሽጠው፤ ወንድማችን ሥጋችንንም ነውና እጃችንን ግን በርሱ ላይ አንጣል አላቸው ወንድሞቹም የነገራቸውን ነገር ሰሙት፤ ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፲፯።
ወእንዘ የኀልፉ እሙንቱ ይስማኤላውያን ሰሐብዎ አኃዊሁ ወአውፅእዎ እምዐዘቅት ወሤጥዎ ለዮሴፍ ኀበ ይስማኤላውያን በዕሥራ ዲናር፤ ወወሰድዎ ለዮሴፍ ብሔረ ግብጽ ።	፳፰	እነዚያም የይስማኤላውያን ነጋዴዎች ሲያልፉ ወንድሞቹ ከጕድጓድ ጐትተው አውጥተው ለይስማኤላውያን በሃያ ብር ሸጡት፤ እነሱም ዮሴፍን ወደ ግብጽ አገር ወሰዱት ።
ወገብአ ሮቤል ኀበ ዐዘቅት ወሶበ ኢረከቦ ለዮሴፍ ሠጠጠ አልባሲሁ ።	፳፱	ሮቤልም ወደ ጕድጓድ ተመልሶ ዮሴፍን በጣው ጊዜ ልብሶቹን ቀደደ ። መሳ፡ ፯ ፫ ። መዝ፡ ፪፭ ፲፯ ።
ወሐረ ሮቤል ኀበ አኃዊሁ ወይቤሎሙ ሕፃን ወልድ ውስተ ዐዘቅት ወአይቴ አሐውር አንሰ አነ ።	፴	ሮቤል ወደ ወንድሞቹ ሄዶ ልጁ በጕድጓዱ የለም፤ እኔ እንግዲህ ወዴት እሄዳለሁ አላቸው ። ኤር፡ ፴፩ ፲፭ ።
ወነሥኡ ክዳኖ ዘዐሥቅ ወሐረዱ ላዕሌሁ ማሕስአ ጠሊ ወመልእዎ ደመ ለክዳኑ ።	፴፩	(ከዚህ በኋላ) አራት ኅብር ያለውን ልብሱን ወስደው የፍየል ጠቦት አርደው በልብሱ ላይ ደም መሉበት ።
ወወሰዱ ኀበ አቡሆሙ ወይቤልዎ ዘንተ ልብሰ ረከብነ ወርኢ ለእመ ውእቱ ክዳኑ ለወልድከ ወለእመ ኢኮነ ።	፴፪	ወደ አባታቸውም ወስደው ይህን ልብስ አገኘነው የልጅህ ልብስም እንደሆነ ወይም እንዳልሆነ (እስቲ) እየው አሉት ።
ወአእመረ ወይቤ ክዳኑ ለወልድየ ውእቱ፤ ወአርዌ እኩይ በልዖ ወሠጠጦ ለዮሴፍ ።	፴፫	እርሱም አውቆ ይህ የልጄ ልብስ ነው ክፉ አውሬ ነጥቆ በልቶታል አለ ።
ወሠጠጠ አልባሲሁ ያዕቆብ ወለብሰ ሠቀ ወቀነተ ውስተ ሐቌሁ ወሰሀዎ ለወልዱ ብዙኀ መዋዕለ ።	፴፬	ያዕቆብም ልብሱን ቀደደ ማቅ ለበሰ፤ በወገቡም ታጥቆ ለልጁ ብዙ ቀን አለቀሰለት ። ፪ ሳሙ፡ ፲፱ ፲፯ ።
ወተጋብኡ ደቂቁ ወአዋልዲሁ ወመጽኡ ወአስተብቍዕዎ ለአቡሆሙ ከመ ያንግፍዎ ላህ ወአበዮሙ ተናጊፈ ላህ ወይቤሎሙ ዳእሙ እወርድ ውስተ መቃብር ኀበ ወልድየ እንዘ እላሁ፤ ወበከየ አቡሁ ።	፴፭	ወንዶችና ሴቶች ልጆቹም ተሰብስበው መጥተው ልቅሶውና ኀዘኑ ይበቃሃል ብለው አባታቸውን ማለዱት ለልጄ እያዘንኩና እያለቀስኩ ወደ መቃብር እወርዳለሁ እንጂ ልቅሶዬን አልተውም ብሎአቸው፤ አባቱ አለቀሰ ።
ወአልከቦሰ ይስማኤላውያን ሤጥዎ ለዮሴፍ ብሔረ ግብጽ ለጲጥፋራ ሊቀ መበስላኒሁ ለፈርዖን ።	፴፮	እነዚያም ይስማኤላውያን ወደ ግብጽ ወርደው ለፈርዖን ቢትወደድ ለጲጥፋራ ሸጡት ።

ምዕራፍ ፴፰ ።		ምዕራፍ ፴፰ ።
ወእምዝ ወረደ ይሁዳ በእማንቱ መዋዕል እምኅበ አኀዊሁ ወኀደረ ኀበ አሐዱ አዶላማዊ ዘስሙ ኤራስ ።	፩	ከዚህ በኋላ ይሁዳ ከወንድሞቹ ተለይቶ በዚያ ወራት ወርዶ ስሙ ኤራስ ወደ ሚባል ወደ አንዱ አዶሉማዊው ሰው አደረ ።
ወርእየ አሐተ ወለተ አሐዱ ብእሲ ከነናዊ ወስማ ሤዋ ወነሥአ ወአውሰባ ።	፪	(በዚያም) ይሁዳ አንዲት የአንድ ከነናዊ ልጅ አየ፥ ስሟም ሴዋ ይባላል፥ ወስዶም አገባት ።
ወፀንሰት ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ኤር ።	፫	(እሷም) ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፥ ስሙንም ኤር አለችው ። ዘኁ፡ ፳፮ ፲፱ ።
ወፀንሰት ዳግመ ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ አውናን።	፬	ዳግመኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፥ ስሙንም አውናን አለችው ።
ወዓዲ ደገመት ወወለደት ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሴሎም ወአመ ወለደቶሙ ሀለወት በውስተ ብሔር ዘስሙ ኬሴቤ ።	፭	እንደገና ደግሞ ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች፥ ስሙንም ሴሎም አለችው፥ በወለደቻቸውም ጊዜ ኬሴቤ በሚባል አገር ተቀመጠች ።
ወነሥአ ይሁዳ ብእሲተ እንተ ስማ ትእማር ለኤር በኵሩ ።	፮	ይሁዳ ለበኩር ልጁ ለኤር ስሟ ትእማር የሚባል ሚስትን አመጣለት ።
ወኮነ ኤር በኵሩ ለይሁዳ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር፥ ወቀተሎ እግዚአብሔር ።	፯	የይሁዳ የበኩር ልጁ ኤርም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሰው ሆነ፥ እግዚአብሔርም ገደለው ።
ወይቤሎ ይሁዳ ለአውናን ባእ ኀበ ብእሲተ እኁከ ወተሐመዋ ወአቅም ዘርአ ለእኁከ ።	፰	ይሁዳም አውናንን ወደ ወንድምህ ሚስት ግባ፥ አግባትም፥ ለወንድምህ ለኤርም ዘር ተካለት አለው ።
ወሶበ አእመረ አውናን ከመ ኢኮነ ሎቱ ዘርእ ሶበ በአ ኀበ ብእሲተ እኁሁ ይክዑ ዘርአ ዲበ ምድር ከመ ኢየሀብ ዘርአ ለእኁሁ ።	፱	አውናን ዘሩ ለርሱ እንዳልሆነ አውቆ ወደ ወንድሙ ሚስት በገባ ጊዜ ለወንድሙ ልጅ እንዳይተካለት ዘሩን በምድር ላይ ያፈሰው ነበር ። ዘዳ፡ ፳፭ ፮ ።
ወእኩየ ኮነ ውእቱኒ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ከመዝ ገብረ ወቀተሎ ሎቱኒ ።	፲	እሱም በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሆነ፥ እንደዚያ (እንደ ወንድሙ) አድርጓልና እሱንም (እግዚአብሔር) ቀሠፈው ። ዘኁ፡ ፳፮ ፲፱ ።
ወይቤላ ይሁዳ ለትእማር መርዓቱ ንበሪ መበለተኪ ውስተ ቤተ አቡኪ እስከ ይልህቅ ሴሎም ወልድየ እስመ ይቤ ዮጊ ይመውተኒ ዝኒ ከመ አኀዊሁ፥ ወሖረት ትእማር ወነበረት ቤተ አቡሃ ።	፲፩	ይሁዳም ምራቱ ትእማርን ልጄ ሴሎም እስኪያድግ ድረስ ሂደሽ ባባትሽ ቤት ጋለሞታ ሁነሽ ተቀመጪ አላት፥ እርሱም እንደ ወንድሞቹ ይሞትብኛል ብሎአልና፥ ትእማርም ሂዳ ባባቷ ቤት ተቀመጠች ። ዘሌዋ፡ ፳፪ ፲፫ ።
ወሶበ ተፈጸመ መዋዕሊሃ ሞተት ሤዋ ብእሲተ ይሁዳ ወነጊፎ ላሀ ይሁዳ ዐርገ ኀበ ይቀርፅ አባግዒሁ ውእቱ ወኤራስ ኖላዊሁ አዶላማዊ ውስተ ቴምናታ ።	፲፪	ዘመኗም በተፈጸመ ጊዜ የይሁዳ ሚስት ሴዋ ሞተች ይሁዳም ልቅሶዋን ጨርሶ ከአዶሉማዊው ሰው ከበግ መልከኛው ከኤራስ ጋር በጎቹን ወደሚሸልትበት ወደ ቴምታ ወጣ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፫ ፴፱ ።
ወአይድዕዋ ለትእማር መርዓቱ ወይቤልዋ ናሁ ሐሙኪ የዐርግ ውስተ ቴምናታ ይቅርፅ አባግዒሁ ።	፲፫	እነሆ አማትሽ በጎቹን ሊያሸልት ወደ ቴምናታ ይወጣል ብለው ለምራቱ ለትእማር ነገሯት፥ ኢያ፡ ፲፭ ፲-፶፯።
ወኀደገት አልባሲሃ ዘመበለታ ወለብሰት ሞጣሕታ ወተከድነት ወነበረት ውስተ አንቀጽ ዘፍኖተ ቴምናታ፥ እስመ ርእየት ከመ ልህቀ ሴሎም ወውእቱሰ ኢፈቀደ የሀባ ኪያሃ ትኩኖ ብእሲተ ።	፲፬	ሴሎም እንዳደገ አይታለችና እሱም ሚስት ልትሆነው እሷን ለሴሎም ሊሰጠው እንዳልወደደ አውቃለችና የመበለትነትዋን ልብስ አውልቃ ሰርመዴዋን ለብሳና ተጐናጽፋ በቴምናታ መንገድ ዳር ባለ በር ተቀመጠች ።
ወሶበ ርእየ ይሁዳ አምሰላ ዘማ እስመ ተገልበበት ገጻ ወኢያእመራ ።	፲፭	ይሁዳም ፊቷን ተሸፋፍና ስለነበረች አላወቃትምና ዘማን አስመሰላት ።
ወተግኅሠ ኀቤሃ እምውስተ ፍኖት ወይቤላ አብእኒ ኀቤኪ እስመ ኢያእመረ ከመ ብእሲተ ወልዱ ይእቲ ወትቤሎ ምንተ ትሁበኒ እመ ቦእከ ኀቤየ ።	፲፮	ያን ጊዜ ከጐዳናው ወጥቶ (ጐራ ብሎ) የልጁ ሚስት እንደሆነች አላወቀምና ወዳንቺ ልግባ አላት፥ (እሷም) ወደኔ ብትገባ ምን ትሰጠኛለህ፧ አለችው ።
ወይቤላ አፈኑ ለኪ ማሕስአ ጠሊ እምውስተ አባግዕየ፥ ወትቤሎ ሀበኒ አኅዘ እስከ ትፌኑ ሊተ ።	፲፯	እሱም ከበጎቼ ለይቼ የፍየል ጠቦትን እልክልሻለሁ አላት፥ (እሷም) እስክትልክልኝ ድረስ መያዣ ስጠኝ አለችው።
ወይቤላ ምንተ እሁበኪ አኅዘ፥ ወትቤሎ ኅልቀተከ፥ ወቆብዐከ፥ ወበትረከ ዘውስተ እዴከ፥ ወወሀባ ወቦአ ኀቤሃ ወፀንሰት ።	፲፰	ምን መያዣ ልስጥሽ፧ አላት፥ ቀለበትህን ኩፌትህንና በጅህ ያለው በትርህን (ስጠኝ) አለችው፥ ሰጥቶ ወደርሷ ገባ፥ ፀነሰችም ።

፲፱ ወተንሥአት ወሖረት ወአንበረት ውእተ አልባሲሃ ወለብሰት አልባሰ መበለታ ።

(ከዚህ በኋላ) ተነሥታ ሄደች፣ የለበሰችውን ልብስ ዘማ አውልቃ የድኽነት ልብሷን ለበሰች ።

፳ ወፈነወ ላቲ ይሁዳ ውእተ ማሕስአ ጠሊ ምስለ ኖላዊሁ አዶላማዊ ከመ ይንሣእ እኅዘ እምኅበ ይእቲ ብእሲት ወኢረከባ ።

ይሁዳም መያዣውን ከዚያች ሴት ሊቀበል ያን የፍየል ጠቦቱን ከበግ መልከኛው ከአዶሎማው ሰው ጋር ሰደደላት፣ ነገር ግን አላገኛትም ።

፳፩ ወተስእሎ ውእቱ ሰብአ ውእቱ ብሔር ወይቤ፣ አይቴ ይእቲ ዘማ እንተ ነበረት ውስተ ፍኖት፣ ወይቤልዎ ኢሀለወት ዝየሰ ዘማ ።

እርሱም በጐዳና ዳር ተቀምጣ የነበረች ያች ዘማ የት ናት፤ ብሎ የአገሩን ሰዎች ጠየቀ፣ በዚህስ ቦታ ዘማ የለችም አሉት ።

፳፪ ወገብአ ኅበ ይሁዳ ወይቤሎ ኢረከብክዋ ወሰብአ ውእቱኒ ብሔር ይቤሉኒ ኢሀለወት ዝየሰ ዘማ ።

ወደ ይሁዳም ተመልሶ አላገኘኋትም የአገሩም ሰዎች በዚህስ ዘማ የለችም አሉኝ አለው ።

፳፫ ወይቤ ይሁዳ ኅድግዎ ላቲ ከመ ኢይስሐቁ ላዕሌነ ፈነውኩ አንሰ ማሕስአ ወሶበ ኢረከብክሃሰ ኮነ ሊተ ።

ይሁዳም (ሰዎች) እንዳይዘብቱብን ተዉላት አለ፣ የፍየል ጠቦት ላክሁ፣ ካላገኘሃት ግን ለኔ ይሆናል አለ ።

፳፬ ወእምዝ እምድኅረ ሠለስቱ አውራኅ ዜነውዎ ለይሁዳ ወይቤልዎ ዘመወት ትእማር መርዓትከ ወናሁ ፀንሰት በዝሙት፣ ወይቤ ይሁዳ ያውፅእዋ ወያውዕይዋ በእሳት ።

ከዚህ በኋላ ከሦስት ወር በኋላ ትእማር ምራትህ ሰሰነች እነሆም ፀነሰች ብለው ነገሩት፣ ይሁዳም ከከተማ (በአፍአ) አውጥተው በእሳት ያቃጥሏት ብሎ አዘዘ ።

፳፭ ወእንዘ ይወስድዋ ለአከት ኅበ ሐሙሃ ወትቤሎ ዝንቱአ ዘመኑአ ወዘአይኑአ ብእሲአ ዝንቱአ ሰንሰአ ወትቤሎ ርኢአ ዘንተአ ቆብዐአ ወዘንተአ በትረአ ።

ሲወስዱዋትም ወደ አማቷ እንዲህ ብላ ላከች፤ ይህ ኩፌት፣ ይህ በትር፣ የማን ነው፤ ይህስ ሰንሰ የማን ሰው ነው እይ ብላ ላከችበት ።

፳፮ ወርእየ ይሁዳ ወይቤ ጸድቀት ትእማር እምኔየ እስመ ኢወሀብክዋ ሴሎምሃ ወልድየ፣ ወኢደገመ ይሁዳ ቀሪቦታ ።

ይሁዳም፣ የላከችለትን አይቶ ከኔ ይልቅ ትእማር ረታች ልጄ ሴሎምን አልሰጠኋትምና፣ ከዚህ በኋላ መግደሏን ተወ፣ ይሁዳም ዳግመኛ አልደረሰባትም ።

፳፯ ወሶበ ቀርበ ወሊዶታ ናሁ ሀለዉ መንታ በውስተ ከርሣ ።

መውለጃም በቀረበ ጊዜ እነሆ በማኅፀኗ ውስጥ ሁለት መንታ (ልጆች) ነበሩ ።

፳፰ ወእምዝ እንዘ ትወልድ አውፅአ እዴሁ አሐዱ ወነሥአት መወልዲት ፈትለ ቀይሐ ወአሰረት ውስተ እዴሁ ወትቤ ዝንቱ ይቀድም ወፂአ ።

ከዚህ በኋላ ስትወልድ (ከሁለቱ) አንዱ እጁን አወጣ፣ አዋላጂቱም ቀይ ፈትል አምጥታ (በአውራ ጣቱ) በእጁ አሰረችለት፣ ይህ አስቀድሞ ይወለዳል ስትል ነው ።

፳፱ ወሶበ አሰሰለት እዴሃ ናሁ ወፅአ እኁሁ ወትቤ ዕፁብ ውእቱ ወሰመየቶ ስሞ ፋሬስ ።

(አዋላጂቱ) እጅዋን በነሣችለት ጊዜ እነሆ ወንድሙ ተወለደ፣ ይህ ነገር ድንቅ ነው ስትልም ስሙን ፋሬስ አለችው ።

፴ ወእምድኅሬሁ ወፅአ እኁሁኒ ዘተአሰረ እዴሁ ወሰመየት ስሞ ዛራ ።

ከሱም ቀጥሎ ጣቱ በቀይ ፈትል የታሰረ ወንድሙ ተወለደ፣ ስሙንም ዛራ አለችው ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

፩ ወዮሴፍሰ ወረደ ብሔረ ግብጽ ወተሣየጦ ጲጥፋራ ኅጽው ለፈርዖን ሊቀ መበስላኒሁ ውእቱ ብእሲ ግብጻዊ እምእደ ይስማኤላውያን እለ አውረድዎ ህየ ።

ዮሴፍ ተሸጦ ወደ ግብጽ አገር ወረደ፣ የፈርዖን ባለሟል የአበዛዎች አለቃን የሆነ የግብጽ ሰው ጲጥፋራም ወደ ግብጽ ከወረዱት ይስማኤላውያን እጅ ገዛው ።

፪ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስለ ዮሴፍ ወኮነ ብእሴ ብፁዐ ወተሠይመ ላዕለ ቤተ እግዚኡ ።

እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበርና የተመሰገነ ሰው ሆነ፣ በጌታውም ቤት ላይ ተሾመ ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፯ ፱ ።

፫ ወሶበ ርእየ እግዚኡ ከመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌሁ ወኵሎ ዘገብረ ይሤርሕ እግዚአብሔር በእዴሁ ሤሞ ላዕለ ኵሉ ቤቱ፣ ወአወፈዮ ኵሎ ዘቦ ለዮሴፍ ።

ጌታውም እግዚአብሔር ከርሱ ጋር እንዳለ የሠራውንም ሥራ ሁሉ በእጁ እንደሚያከናውንለት በየ ጊዜ በቤተ ሰቡ ላይ ሾመው፣ ያለውንም (ገንዘብ) ሁሉ ለዮሴፍ ሰጠው ። መዝ፣ ፩ ፫ ።

፬ ወረከበ ዮሴፍ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ያሠምሮ ።

ዮሴፍ ደስ አሰኝቶታልና በጌታው ፊት ባለ ሟልነትን አገኘ ።

፭ ወእምዝ እምድኅረ ተሠይመ ላዕለ ኵሉ ቤቱ ባረከ እግዚአብሔር ለውእቱ ግብጻዊ በእንተ ዮሴፍ፤ ወኮነ በረከተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።

ከዚህ በኋላ፣ ዮሴፍ ባለ ቤቱ ሁሉ ከተሾመ በኋላ በዮሴፍ ምክንያት ያንን ግብጻዊ እግዚአብሔር አከበረው፣ የእግዚአብሔርም በረከት በላዩ ላይ አደረ ።

፮ ወኵሎ ንዋዮ ዘሐቅል ወዘሀገር፣ አግብአ ኵሎ ዘቦ ውስተ እዴሁ ለዮሴፍ ወአልቦ ዘየአምር ውእቱ ዘሀሎ

በገጠር በከተማም ያለው ገንዘቡ ሁሉ ለዮሴፍ በእጁ አስረከበው ከሚበላውም እኽል በቀር ያለውን ገንዘቡ ሁሉ

ንዋዮ ዘአንበሰ እከል ዘይበልዕ፡ ወሠናይ ውእቱ ዮሴፍ ወላህይ ርእየተ ገጹ ጥቀ።		የሚያውቀው አልነበረም፡ ዮሴፍም ያማረ ይልቁንም የፊቱ መልክ ውብ ነበር። ፩ ሳሙ ፲፮ ፲፪።
ወከነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ወደየት አዕይንቲሃ ላዕለ ዮሴፍ ብእሲተ እግዚኡ ወትቤሎ ስክብ ምስሌየ።	፯	ከዚህ በኋላ እንዲህ ሆነ፡ የጌታው ሚስት ዓይኗን በዮሴፍ ላይ ጣለች ከኔም ጋር ተኛ አለችው።
ወአበየ ወይቤላ እግዚእየ አግብአ ሊተ ኵሎ ዘበ ውስተ እዴየ ወአልቦ ዘየአምር ዘውስተ ቤቱ ወኢምንትኒ።	፰	ጌታዬ ያለውን ገንዘቡ ሁሉ ለኔ በእጄ አስረክቦኛል፡ በቤቱ ካለው ገንዘቡ ሁሉ ምንም የሚያውቀው የለም ብሎ እምቢ አላት።
ወአልቦ ዘሀሎ ውስተ ዝ ቤት ዘኢከነ ብውሐ ሊተ ዘእንበሌኪ፡ እስመ ብእሲቱ አንቲ ወእፎ እንከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር እኩይ።	፱	በዚህም ቤት ካለው ሁሉ ውሁ ሁሉ ከንቺ በቀር የማ ሠለጥንበት የለም፡ አንቺ ግን ሚስቱ ስለሆንሽ አሁን እኔ ይህን ክፉ ሥራ እንዴት አደርገዋለሁ፤ አላት።
ወትትናገሮ ከመዝ እንተ ጸብሐት ለዮሴፍ ወየአብያ ሰኪበ ምስሌሃ ወቀሪቦታ።	፲	እንዲህም እያለች በነጋ በጠባ ለዮሴፍ ትወተውተው ነበር፡ እርሱ ግን ከርሷ ጋር መተኛትን (መድረሷን) እምቢ አለ።
ወከነ በአሐቲ ዕለት ቦአ ዮሴፍ ውስተ ቤት ይግበር ግብሮ ወአልቦ ዘሀሎ ሰብእ ውስተ ውሳጤ ቤት።	፲፩	ከዕለታት በአንድ ቀን እንዲህ ሆነ፡ ዮሴፍ ሥራውን ለመሥራት ወደ ቤት ገባ፡ በቤትም ውስጥ የነበረ ሰው የለም።
ወአኀዘት ልብሶ ወትቤሎ ነዓ ስክብ ምስሌየ፡ ወኀደገ አልባሲሁ በእዴሃ ወጕየ ወወፅአ።	፲፪	ልብሱንም ይዛ ና ከኔ ጋር ተኛ አለችው፡ እርሱ ግን ልብሱን በእጆዋ ጥሎላት ሸሽቶ ወጣ።
ወሶበ ርእየት ከመ ወፅአ ወኀደገ አልባሲሁ በእዴሃ፡ ጸውዐቶሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ከልአ ቤት ወትቤሎሙ ምንተ አምጻእክሙ ላዕሌየ።	፲፫	እሷም ልብሱን በእጆዋ ጥሎላት እንደ ወጣ ባየች ጊዜ፡ በሌላው ቤት ያሉትን ሰዎች ጠርታ ምን አመጣችሁብኝ አለቻቸው።
ርእዩ ዘገብረ ዝንቱ ገብር ዕብራዊ ከመ ይሣለቅ ላዕሌየ፡ ቦአ ኀቤየ ወይቤለኒ ስክቢ ምስሌየ፡ ወጸራኅኩ በዐቢይ ቃል።	፲፬	ይህ ዕብራዊ አገልጋይ ያደረገውን እዩ፡ በኔ ሊዘብት ብኝ ወደኔ ገብቶ ከኔ ጋር ተኚ አለኝ፡ እኔም ድምፄን ከፍ አድርጌ ጮኽሁ።
ወሶበ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልየ ወጸራሕኩ ኀደገ አልባሲሁ ወጕየ አፍአ።	፲፭	ድምፄንም ከፍ አድርጌ እንደ ጮኽሁ በሰማ ጊዜ፡ ልብሱን ጥሎልኝ ሸሽቶ ወደ ውጭ ወጣ። መዝ፡ ፻፳ ፫።
ወአንበረት አልባሲሁ ኀቤሃ እስከ አመ ይመጽእ እግዚኡ ውስተ ቤቱ።	፲፮	(እሷም) ጌታው ወደ ቤቱ እስኪመጣ ድረስ የዮሴፍን ልብስ ከሷ ዘንድ አኑራ አቈየችው።
ወነገረቶ ዘንተ ነገረት ለምታ ወትቤሎ ገብርከ ዕብራዊ ዘአምጻእከ ቦአ ኀቤየ ይሣለቅ ላዕሌየ ወይቤለኒ እስክብ ምስሌኪ።	፲፯	ይህንንም ነገር ለባሏ ነገረችው፡ ያመጣኸው ዕብራዊ ባርያህ በኔ ሊዘብትብኝ ወደኔ ገብቶ ከንቺ ጋር ልተኛ አለኝ።
ወሶበ ሰምዐ ከመ አልዐልኩ ቃልየ ወጸራኅኩ ኀደገ አልባሲሁ ወጕየ አፍአ።	፲፰	ቃሌን ከፍ አድርጌ እንደጮኽሁ በሰማ ጊዜ፡ ልብሱን ጥሎልኝ ወደ ውጭ ሸሽቶ ወጣ ብላ ነገረችው።
ወሶበ ሰምዐ እግዚኡ ነገረ ብእሲቱ ዘትቤሎ ከመዝ ረሰየኒ ገብርከ ዕብራዊ ተምዐ መዓተ ዐቢየ።	፲፱	ጌታውም ሚስቱ ይህ ዕብራዊ ባርያህ እንዲህ አደረገኝ ብላ የነገረችውን ነገር በሰማ ጊዜ፡ እጅግ ተቈጣ።
ወነሥኦ ለዮሴፍ ወአንበሮ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኀበ ይነብሩ እለ ሞቅሐሙ ንጉሥ ውስተ ሙዓል።	፳	ዮሴፍንም ወስዶ የንጉሥ እስረኞች ወደሚታሰሩበት እስር ቤት ወደ ግዞት ቤት አገባው።
ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ዮሴፍ ወከዐወ ላዕሌሁ ምሕረቶ ወወሀቦ ሞገሰ በቅድመ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ።	፳፩	እግዚአብሔርም ከዮሴፍ ጋር ነበረና ምሕረቱን አበዛለት፡ በእስረኞች ቤትም አለቃ ፊት መወደድን ሰጠው።
ወአወፈዮ ለዮሴፍ ኵሎ ቤተ ሞቅሕ ወውእቱ ይገብር ኵሎ ዘከመ ይደሉ።	፳፪	(የግዞት ቤት አለቃ/) የእስረኞችን ቤት ሁሉ ለዮሴፍ ሰጠው።
ወአልቦ ዘየአምር ኵሎ ዘይትገበር በቤተ ሞቅሕ ሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ ወኢምንተኒ፡ እስመ ኀደገ ሎቱ ኵሎ ለዮሴፍ፡ እስመ እግዚአብሔር ሀሎ ምስሌሁ ወበኵሉ ዘገብረ ይሴርሖ እግዚአብሔር በእዴሁ።	፳፫	እግዚአብሔር ከሱ ጋር ስለነበረ የሚሠራውንም ሁሉ እግዚአብሔር የሚያከናውንለት ስለነበረ የእስረኞች ቤት አለቃ በግዞት ቤቱ የሚደረገውን ሁሉ ምንም የሚያውቀው አልነበረም፡ ሁሉን ለዮሴፍ ትቶለታልና።
ምዕራፍ ፵።		ምዕራፍ ፵።
ወከነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር አበሱ ሊቀ ቀዳሕያን ወሊቀ ኀባዝያኒሁ ለንጉሠ ግብጽ ለእግዚኦሙ።	፩	ከዚህ በኋላ እንዲህ ኾነ፡ የግብጽ ንጉሥ የጠጅ አሳላፊና የእንጀራ አበዛ ሁለቱ በለሚሎቹ በደሉ። ነህ፡ ፩ ፲፩።

፪ ወተምዐ ላዕለ ክልኤሆሙ ኅጽዋኒሁ፡ ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ውስተ መካን ኀበ ሀሎ ዮሴፍ።

በሁለቱ በሹሞቹም ላይ ተቈጣ፡ ዮሴፍ በታሰረበትም በታ አግዞ አኖራቸው። ምሳ ፲፯ ፲፬።

፫ ወሊቀ ዐቀብተ ሞቅሕ አንበሮሙ ውስተ ሞቅሕ ምስለ ዮሴፍ ወውእቱሰ ይትቀነዮሙ፡ ወነበሩ ውስተ ቤተ ሞቅሕ አሐተ ዓመተ።

የግዞቱ አለቃ እስረኞችን ከዮሴፍ ጋር በእስር ቤት አኖራቸው፡ እርሱም ያገለግላቸው ነበር፡ በግዞት ቤቱም አንድ ዓመት ኖሩ።

፬ ወሐለሙ ሕልመ ክልኤሆሙ በአሐቲ ሌሊት አሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ ርእዩ ሕልሞሙ ሊቀ ቀዳሕያን ወሊቀ ኅባዝያን ዘንጉሠ ግብጽ እለ ሀለዉ ውስተ ቤተ ሞቅሕ።

በግዞት ቤት ያሉ የግብጽም ንጉሥ ጠጅ አሳላፊውና እንጀራ አበዛውም በአንድ ሌሊት አንዱም አንዱም እየራሳቸው ሕልም አዩ።

፭ ወበአ ዮሴፍ ኀቤሆሙ ወርእዮሙ ትኩዛኒሆሙ።

ዮሴፍም ወደነሱ ገብቶ አዝነው (ተክዘው) አያቸው።

፮ ወተስእሎሙ ዮሴፍ ወይቤሎሙ ምንትኑ ኀዙናን ገጽክሙ ዮም።

ዮሴፍ ዛሬ ፊታችሁ አዝኗልና ምንድር ነው፤ ብሎ ጠየቃቸው።

፯ ወይቤልዎ ሐለምነ ሕልመ ወኀጣእነ ዘይፌክር ለነ።

(እነሱም) ሕልም አይተን የሚተረጕምልን አጣን አሉት።

፰ ወይቤሎሙ አኮኑ ዘእግዚአብሔር ወሀበ ይፌክር ሕልመ ወይእዜኒ ንግሩኒ ምንትኑ ሕልምክሙ።

ዮሴፍም ሕልም የሚተረጕም እግዚአብሔር የገለጠለት ነው አሁንም ሕልማችሁ ምንድር ነው፤ (እስኪ) ንገሩኝ አላቸው።

፱ ወነገሮ ሊቀ ቀዳሕያን ሕልሞ ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምየ ሐረገ ወይን በቅድሜየ።

የጠጅ አሳላፊዎች አለቃም ሕልሙን ነገረው፡ እነሆ፤ የወይን ሐረግ በራቴ አያለሁ አለው። ዘዳ፡ ፪ ፲፩።

፲ ወውስተ ውእቱ ሐረግ ሠረፀ ሠለስቱ አዕፁቅ ወአውፅኡ ሠለስተ አስካለ ወጽዋዑ ለፈርዖን ውስተ እዴየ።

በዚያውም ሐረግ ላይ ሦስት አጽቆች አቈጥቍጠዋል አጽቆቹም ሦስት ዘለላ አውጥተዋል፡ የፈርዖንም ጽዋ በእጄ ተይዟል።

፲፩ ወነሣእክዎሙ ለእልክቱ አስካል ወሀጸርክዎሙ ውስተ ጽዋዑ ለፈርዖን ወመጠውክዎ።

እነዚያን ሦስት ዘለላዎች አምጥቼ በፈርዖን ጽዋ ላይ ጨምቄ ሰጠሁት።

፲፪ ወይቤሎ ዮሴፍ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምከ እሉ ሠለስቱ አስካል ሠላስ መዋዕል እማንቱ።

ዮሴፍም የሕልምህ ትርጓሜ ይህ ነው፤ እነዚያ ሦስት ዘለላዎች ሦስት ቀኖች ናቸው አለው።

፲፫ ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይዜክር ፈርዖን ሢመተከ ወያገብአከ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን ወትሜጥዎ ጽዋዓ ለፈርዖን በእዴከ ከመ ቀዲሙ ሢመትከ አመ ውስተ ሊቀ ቀዳሕያን አንተ።

እስከ ሦስት ቀን ድረስ ፈርዖን የቀድሞ ሹመትህን አስቦ ወደ ቀደመው ሹመትህ ይመልስሃል፡ አንተ የጠጅ አሳላፊዎች አለቃ በነበርክበት ጊዜ ትሰጠው እንደ ነበረ ዛሬም እንደ ቀድሞው ተሹመህ ጽዋውን ለፈርዖን በእጅህ ትሰጠዋለህ ሲል ተረጐመለት። ዳን፡ ፪ ፴፯፡ ፬ ፲፱።

፲፬ ወተዘከረኒ አመ አሠነየ ለከ ወግበር ምሕረተ ላዕሌየ ወአዘክሮ ለፈርዖን በእንቲአየ ወአውፅአኒ እምዝንቱ ቤተ ሞቅሕ።

ነገር ግን በጎ ነገር በደረገልህ ጊዜ፡ አንተም ለኔ በጎ ነገር አድርግልኝ፡ የኔን ነገር ለፈርዖን አሳስበህ ከዚህ እስር ቤት አውጣኝ።

፲፭ እስመ ሰረቅት ሰረቁኒ ጽሚተ እምብሔረ ዕብራውያን ወበዝየኒ በዘአልቦ ዘገበርኩ ወኢምንትኒ አንበሩኒ ውስተ ቤተ ሞቅሕ።

ሌቦች ከዕብራውያን አገር ሰርቀው አምጥተው በዚህም (አገር) ምንም ያደረግሁት ሳይኖር እስረው ከዚህ ግዞት ቤት አግብተውኛልና። ሉቃ፡ ፳፫ ፵፪።

፲፮ ወሰበ ርእየ ሊቀ ኅባዝያን ከመ ሠናየ ፈከረ ሎቱ ይቤሎ ለዮሴፍ አነኒ ርኢኩ ከመዝ በሕልምየ ሠለስቱ አክፋር ላዕለ ርእስየ።

እንጀራ አዛዡም ሕልሙን በጎ አድርጎ እንደተረጐመለት ባየ ጊዜ ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ በሕልሜ ሦስት መሶቦች በራሴ ላይ ተሸክሜ አያለሁ። ፩ ሳሙ፡ ፳ ፲፬።

፲፯ ወውስተ ሠለስቱ አክፋር ሀሎ ላዕሌሁ ኵሉ ዘመደ መብልዕ ዘይበልዕ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወበልዕዎ አዕዋፍ በውስተ ከፈር ዘላዕለ ርእስየ።

በነዚያም በሦስት መሶቦች ላይ የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን የሚበላው የመብል ወገን ሁሉ አለበት፡ ወፎችም መጥተው በራሴ ላይ ካለው መሶብ ሲበሉ አየሁ አለው።

፲፰ ወአውሥአ ዮሴፍ ወይቤሎ ዝንቱ ውእቱ ፍካሬሁ ለሕልምከ እልክቱ ሠለስቱ አክፋር ሠላስ መዋዕል እማንቱ።

ዮሴፍም የሕልምህ ትርጓሜው እንዲህ ነው፤ በራስህ ላይ የተሸከምካቸው ሦስት ቅርጫቶች ሦስት ቀኖች ናቸው፡ ብሎ መለሰለት።

፲፱ ወእስከ ሠላስ መዋዕል ይመትር ፈርዖን ርእሰከ እምኔከ ወይሰቅለከ ላዕለ ዕፅ ወይበልዑ አዕዋፈ ሰማይ ሥጋከ።

እስከ ሦስት ቀን ድረስ ራስህን (ከቸብቸቦህ) ከንተ ቈርጦ በዕንጨት ላይ ይሰቅልሃል፡ የሰማይ ወፎችም ሥጋህን ይበሉታል።

ወኮነ በሣልስት ዕለት ዘአመ ዕለተ ተወልደ ፈርዖን ገብረ በዓለ ወማእደ ዓቢየ ለሰብኡ ወተዘከረ ሢመቶ ለሊቀ ቀዳሕያን ወሢመቶ ለሊቀ ኅባዝያን በማእከለ ሰብኡ ።	፳	በሦስተኛውም ቀን እንዲህ ሆነ፣ ፈርዖን በተወለደ በት ቀን ለሠራዊቱ ታላቅ ማእድ አደረገ፤ በሠራዊቱም መካከል ፈርዖን የእንጀራ አዛዦን ሹመትና የጠጅ አዛዡን ሹመት አሰበ ። ማቴ፣ ፲፬ ፮ ። ማር፣ ፮ ፳፩ ።
ወአግብአ ለሊቀ ቀዳሕያን ውስተ ሢመቱ ወመጠዎ ጽዋዖ ለፈርዖን ውስተ እዴሁ ።	፳፩	(ከዚህ በኋላ) የጠጅ አሰላፊውን ወደ ሹመቱ መለሰው፡ ጽዋውንም ለፈርዖን በእጁ ሰጠው ። ነህ፣ ፪ ፩ ።
ወለሊቀ ኅባዝያንሰ ሰቀሎ ዲበ ዕፅ በከመ ፈከረ ሎቱ ዮሴፍ ።	፳፪	የእንጀራ አበዛዎችን አለቃ ግን ዮሴፍ እንደተረጐመለት በዕንጨት ላይ ሰቀለው ። አስቴ፣ ፯ ፳ ።
ወኢተዘከሮ ሊቀ ቀዳሕያን ለዮሴፍ አላ ረስዖ ።	፳፫	የጠጅ አሰላፊዎቹ አለቃ ግን ዮሴፍን ረሳው እንጂ አላሰበውም ። ኢዮብ፣ ፲፱ ፲፬ ።
ምዕራፍ ፵፩ ።		**ምዕራፍ ፵፩ ።**
ወኮነ እምድኅረ ክልኤቱ ዓመት ርእየ ፈርዖን ሕልመ፤ ከመ ዘይቀውም መልዕልተ ፈለግ ።	፩	ይህ ከሆን በኋላ በሁለተኛው ዓመት ፈርዖን በወንዙ ዳር እንደ ቆመ ሁኖ ሕልምን አየ ።
ወናሁ ከመ ዘእምፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልሕምት ሠናይ ራእዮሙ ወሥቡሕ ሥጋሆሙ ወይትረዐዩ ውስተ ማዕዶት ።	፪	እነሆም መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረ ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው ወደ ማዶ ይሰማራሉ ።
ወየዐርጉ ካልኣን ሰብዓቱ አልሕምት እምድኅሬሆሙ እምውስተ ፈለግ ወእኩይ ራእዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ ወይትረዐዩ ኀበ እልክቱ አልሕምት ውስተ ማዕዶተ ፈለግ ።	፫	ከነሱም ቀጥሎ መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሌሎች ሰባት ላሞች ከወንዙ ወጥተው በነዚያ ላሞች አጠገብ በወንዙ ዳር ተሰማርተው ይታዩ ነበር ።
ወውኅጥዎሙ እልክቱ ሰብዐቱ አልሕምት እለ እኩይ ራእዮሙ ወድግዱግ ሥጋሆሙ ለእልክቱ አልሕምት እለ ሥቡሕ ሥጋሆሙ ወሠናይ ራእዮሙ ።	፬	እነዚህም መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሰባት ላሞች እነዚያን መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረውን ሰባቱን ላሞች ዋጡዋቸው ።
ወነቅሐ ፈርዖን ወኖመ ወደገመ ሐሊመ ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት የዐርጉ እምነ አሐዱ ሥርው ኅሩያን ወሠናያን ።	፭	ፈርዖንም ነቃ ዳግመኛም ተኝቶ ሕልምን አየ፤ እነሆ ከንድ (አገዳ) (ዘለላ) ያማሩ የተመረጡ ሰባት እሸቶች ወጡ ።
ወናሁ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወዕቡራን ወፅኡ እምድኅሬሆሙ ።	፮	ከነሱም ቀጥሎ የሰለቱ የደረቁ ሰባት እሸቶች ወጡ ።
ወውኅጥዎሙ እልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወዕቡራን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ኅሩያን ወምሉኣን፤ ወተንሥአ ፈርዖን ወአእመረ ከመ ሕልም ውእቱ ።	፯	ሰባቱ የሰለቱ የደረቁ እሸቶችም ከነሱ በኋላ ወጥተው እነዚያን ያማሩና የወፈሩትን ሰባቱን እሸቶች ሲውጡዋቸው አየ፤ ፈርዖንም ተነሣ ሕልም እንደሆነም አወቀ ።
ወኮነ ሰበ ጸብሐ ተሀውከቶ ነፍሱ ወለአከ ይጸውዖሙ ለኵሎሙ መፈክራነ ግብጽ ወለኵሎሙ ጠቢባኒሆሙ ወመጽኡ ወነገሮሙ ፈርዖን ሕልሞ ወስእኑ ፈክሮቶ ሎቱ ለፈርዖን ።	፰	በነጋም ጊዜ የፈርዖን ነፍሱ ታወከችበት፤ የግብጽ ሕልም ተርጓሚዎችን ሁሉ ፈላስፎችንም ሁሉ ጥሩልኝ ብሎ አስጠርቷቸው መጡ ፈርዖንም ሕልሙን ነገራቸው፤ ነገር ግን ሕልሙን ተርጕሞ ለፈርዖን መንገር ተሳናቸው ።
ወይቤሎ ሊቀ ቀዳሕያን ለፈርዖን ኀጢአትየ እዜክር ዮም ።	፱	የጠጅ አሰላፊዎች አለቃም ለፈርዖን ኃጢአቴ ዛሬ አስባለሁ አለው ።
ፈርዖን ንጉሥ ተምዖሙ ለአግብርቲሁ ወአንበረነ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ኪያየ ወሊቀ ኅባዝያን ።	፲	ንጉሥ ፈርዖን ባሮቹን ተቈጥቶ እኔንና የእንጀራ አሰላፊዎች አለቃን እስር ቤት አገባን ።
ወሐለምነ ሕልመ ክልኤነ አነሂ ወውእቱሂ ዘዘዚአነ ሐለምነ ።	፲፩	ሁለታችን በግዞት ቤት ሳለን እሱና እኔ እየራስ እየራሳችን ሕልም አየን ።
ወሀሎ ምስሌነ ወልድ ዕብራዊ ወሬዛ ዘሊቀ መበስላን ወነገርናሁ ወፈከረ ለነ ።	፲፪	(በዚያም) የእንጀራ አበዛዎች አለቃ የሆነ አንድ ዕብራዊ ጐልማሳ ልጅ ከኛ ጋር ነበረ፤ ሕልማችንን ነግረነው ተረጐመልን ። ፪ ነገ፣ ፳ ፬ ።
ወኮነነ በከመ ፈከረ ለነ ወከማሁ ረከብነ አነሂ ገባእኩ ውስተ ሢመትየ፤ ወለዝክቱሂ ሰቀልዎ ።	፲፫	እንደ ተረጐመልንም ሆነ፤ እሱ እንደ ተረጐመውም እኔ ወደ ሹመቴ ተመለስኩ፤ ያንንም ሰቀሉት ።
ወለአከ ፈርዖን ወጸውዖ ለዮሴፍ ወአውፅእዎ እምቤተ ሞቅሕ ወላፀይዎ ርእሶ፤ ወወለጡ አልባሲሁ ወአምጽእዎ ኀበ ፈርዖን ።	፲፬	ፈርዖንም ዮሴፍን ልኮ አስጠራው፤ ከእስር ቤትም አወጡት፤ ራሱን ላጭተው ልብሱንም ለውጠው ወደ ፈርዖን አመጡት ። መዝ፣ ፻፭ ፳ ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ሕልመ ሐለምኩ ወዘይፌክር	፲፭	ፈርዖንም ዮሴፍን ሕልም አይቼ የሚተረጕምልኝ አጣ

ሊተ ኅጣእኩ ወሰማዕኩ አነ በእንቲአከ ከመ ሰማዕከ ሕልመ ወፈከርከ ።

ሁ፤ ሕልምን ሰምተህ እንደ ተረጕምኸ ስላንተ ሰማሁ፤ አለው። ዘዳ፡ ፳፱ ፳፱ ። መዝ፡ ፳፭ ፲፬ ።

፲፮ ወአውሥአ ዮሴፍ ለፈርዖን ወይቤሎ ዘእንበለ እግዚ አብሔር ዘወሀበ ኢይክል ፈክሮ ።

ዮሴፍም ለፈርዖን እንዲህ ብሎ መለሰለት፤ እግዚአብ ሔር የገለጸለት ካልሆነ በቀር መተርጐም አይቻልም ።

፲፯ ወነገሮ ፈርዖን ለዮሴፍ ወይቤሎ እሬኢ በሕልምየ ከመ ዘይቀውም በማዕዶተ ፈለግ ።

ፈርዖን ለዮሴፍ ሕልሙን ነገረው፤ በሕልሜ በወንዝ ዳር እንደቆምኩ ሆኜ አያለሁ ።

፲፰ ወእምውስተ ፈለግ የዐርጉ ሰብዓቱ አልሕምት ሥቡ ሓን ሥጋሆሙ ወሠናይ ራእዮሙ ወይትረዐዩ ውስተ ማዕዶት ።

መልካቸው ያማረ ሥጋቸው የወፈረ ሰባት ላሞች ከወ ንዝ ወጥተው ከወንዙ ማዶ ሲሠማሩ አያለሁ ።

፲፱ ወናሁ ካልኣን ሰብዐቱ አልሕምት የዐርጉ እምድኅሬ ሆሙ እምውስተ ፈለግ እኩያን ወሕሡም ራእዮሙ ወድ ማዱግ ሥጋሆሙ ወኢርኢኩ ዘከማሆሙ ሕሡመ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

እነሆም መልካቸው እጅግ የከፋ ሥጋቸው የከሳ ሌሎ ች ሰባት ላሞች ከነሱ በኋላ ከወንዙ ወጥተው ሲሄዱ አየ ሁ፤ በግብጽ ምድር ሁሉ እንደነሱ የከፋ አላየሁም ።

፳ ወውሕጥዎሙ እልክቱ ድግዱጋን ለእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ሥቡሓን ወሠናያን ።

እነዚያ መልካቸው የከፋ ሥጋቸው የከሳ ላሞች መል ካቸው ያማረውንና ሥጋቸው የወፈረውን እነዚያን ሰባት ላሞች ዋጡዋቸው ።

፳፩ ወቦኡ ውስተ ከርሦሙ ወከነ ከመ አልቦ ዘቦአ ውስተ ከርሦሙ ወገጾሙኒ ሕሡም ከመ ቀዳሚ፤ ወነቃሕኩ ።

ከሆዳቸውም ውስጥ ገብተው ከሆዳቸው ውስጥ የገባ እንደሌለም ሆኑ ፊታቸውም እንደ ነበረው እንደ በፊቱ የከፋ ሆነ፤ ይህን አይቼ (ከእንቅልፌ) ነቃሁ ።

፳፪ ወሰከብኩ ካዕበ ወርኢኩ በሕልምየ ከመዝ ሰብዓቱ ሰዊት ይወጽኡ እምአሐዱ ሥርው ምሉኣን ወሠናያን ።

ዳግመኛም ተኝቼ በሕልሜ እንዲህ አየሁ፤ ሰባት ያማ ሩና ፍሬያማዎች የሆኑ እሸቶች ከአንድ ዘለላ ሲወጡ አየሁ።

፳፫ ወካልኣን ሰብአቱ ሰዊት ቀጢናን ወይቡሳን ወፅኡ እምድኅሬሆሙ ።

የሰለቱና የደረቁም ሌሎች ሰባት እሸቶች ከነሱ በኋላ ከአንድ ዘለላ (ሥር) ወጡ ።

፳፬ ወውሕጥዎሙ እልክቱ ቀጢናን ወይቡሳን ለእልክቱ ሰብዓቱ ሰዊት ምሉኣን ወሠናያን፤ ወነገርክዎሙ ለመፈክ ራን ወአልቦ ዘፈከሩ ሊተ ።

እነዚያ የሰለቱና የደረቁ ሰባት እሸቶች (ገብሶች) ያማ ሩና ፍሬያማዎች የሆኑትን ሰባት እሸቶች ሲውጡዋቸው አየሁ፤ ብዬ (ለሕልም) ተርጓሚዎች ነገርኳቸው ነገር ግን የተረጐመልኝ የለም አለው ።

፳፭ ወይቤሎ ዮሴፍ ለፈርዖን ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ው እቱ፤ ዘይገብር እግዚአብሔር አርአዮ ለፈርዖን ።

ዮሴፍም ለፈርዖን እንዲህ አለው፤ የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው፤ እግዚአብሔር (ወደ ፊት) ሊያደርገው ያለ ውን ለፈርዖን ገልጦለታል ። ዳን፡ ፪ ፳፰ ። ራ፡ ዮሐ፡ ፬ ፩።

፳፮ እልክቱ ሰብንቱ አልሕምት ሠናያን ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወእልክቱኒ ሰብዓቱ ሰዊት ሠናያን ሰብዓቱ ዓ መት እሙንቱ፤ ሕልሙ ለፈርዖን አሐዱ ውእቱ ።

እነዚያ መልካሞች ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸ ው፤ እነዚያ መልካቸው ያማሩ ሰባት እሸቶችም ሰባት ዓመታት ናቸው፤ (ስለዚህ) የፈርዖን ሕልሙ አንድ ነው ።

፳፯ ወእልክቱ ሰብዓቱ አልሕምት ዱግዱጋን እለ ዐርጉ እምድኅሬሆሙ ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወእሉኒ ሰብ ዓቱ ሰዊት ቀጢናን ወፅቡራን ሰብዓቱ ዓመት እሙንቱ፤ ወይከውን ሰብዓቱ ዓመት ዘረኃብ ።

እነዚያ ከነርሱ በኋላ የወጡ የከሱ ሰባት ላሞች ሰባት ዓመታት ናቸው፤ እነዚያ የሰለቱና የደቀቁ ሰባት እሸቶ ችም ሰባት ዓመታት ናቸው፤ ሰባት ዓመት ረኃብ ይሆናል።

፳፰ ወዝንቱ ቃል ዘይቤሎ ለፈርዖን ዘይገብር እግዚአብ ሔር አርአዮ ለፈርዖን ።

ለፈርዖን የነገርኩት ቃል ይህ ነው፤ እግዚአብሔር (በኋላ ዘመን) የሚያደርገውን ነገር ለፈርዖን ገልጦለታል ።

፳፱ ናሁ ይመጽእ ሰብዓቱ ዓመት ዘብዙኅ ጽጋብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

እነሆ ሰባት ዓመት በግብጽ አገር ሁሉ ብዙ ጥጋብ ይመጣል ።

፴ ወይመጽእ ሰብዓቱ ዓመተ ዘረኃብ እምድኅሬሁ ወይ ረስዕዎ ለጽጋብ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

ከሱም በኋላ የሰባት ዓመት ረኃብ ይመጣል፤ በግብጽ አገር ሁሉ (ሰዎች) የሰባቱን ዓመት ጥጋብ ይዘነጉታል ።

፴፩ ወየኀልቅ በረኃብ ኵሉ ሰብእ እም ውእቱ ረኃብ ዘይ መጽእ እምድኅሬሁ እስመ ዐቢይ ውእቱ ጥቀ ።

ከጥጋብ ቀጥሎ ከሚመጣው ረኃብ የተነሣ ሰው ሁሉ በረኃብ ያልቃል እጅግ ጽኑ ነውና ።

፴፪ ወዘደገመ ፈርዖን ሐሊሞቶ እስመ እሙን ውእቱ ነገሩ እምኀበ እግዚአብሔር ወፍጡነ ይገብሮ እግዚአብ ሔር ለዝንቱ ።

ሕልሙን ለፈርዖን ደጋግሞ ማሳየቱ ግን ነገሩ ከእግዚ አብሔር ዘንድ የሚደረግ እውነተኛ ስለሆነ ነው፤ እግዚ አብሔርም ይህን ነገር ፈጥኖ ያደርገዋል ።

፴፫ ወይእዜኒ ኅሥሥ ለከ ብእሴ ጠቢበ ወልብወ ወሢሞ ላዕለ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

አሁንም ብልህ አዋቂ ሰው ፈልገህ በግብጽ አገር ሁሉ ሹመው ።

፴፬ ወይግበር ፈርዖን መዘግብተ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብ
ጽ ወይድፍንዎ ለእክለ ግብጽ ዘሰብዐቱ ዓመት ።

፴፭ ወያስተጋብእዎ ለኵሉ እክል ዘሰብዐቱ ዓመት ዘጽጋብ
ወያስተጋብእ ፈርዖን ሥርናዮ ወእክሎ ውስተ ኵሉ አህ
ጉር ወይትዐቀብ ።

፴፮ ወይኩን ውእቱ እክል ዘየዐቅቡ ሲሳየ ለኵሉ ብሔር
ለእመ ረኃብ ዘይመጽእ ውስተ ብሔረ ግብጽ፤ ወኢይመ
ውት ሰብእ በረኃብ ።

፴፯ ወአደሞ ለፈርዖን ዝንቱ ነገር ወለኵሉ ሰብኡ ።

፴፰ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለኵሉ ሰብኡ ቦኑ እንከ ዘተረክበ
ከመ ዝንቱ ብእሲ ዘመንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።

፴፱ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ እስመ ለከ አርአየከ እግዚ
አብሔር ዘንተ ኵሎ ወአልቦ ብእሲ ዘይጠብበከ ወዘይሔቡ
እምኔከ ።

፵ አንተኵን ላዕለ ኵሉ ቤትየ ወለቃለ ዚአከ ይትአዘዝ
ኵሉ ሕዝብ፤ ወዘእበለ መንበር አልቦ ዘእፈደፍደከ አነ ።

፵፩ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ ናሁ ሜምኩከ አነ ውስተ
ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፵፪ ወአውፅአ ፈርዖን ኅልቀቶ እምእዴሁ ወወደየ በእ
ዴሁ ለዮሴፍ ወአልበሶ ልብሰ ሜላት ወአዕነቆ ባዝግና
ወርቅ ላዕለ ክሳዱ ።

፵፫ ወአጽዐኖ ዲበ ፈረስ ዘዚአሁ ወአዖደ አዋዴ ቅድሜሁ
ወሜሞ ላዕለ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፵፬ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ አነ ለልየ ፈርዖን ዘእንበሌከ
አልቦ ዘአገብር ወኢምንትኒ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፵፭ ወሰመዮ ፈርዖን ስሞ ለዮሴፍ እስፍንቶፎኔሆ፤ ወወ
ሀቦ አስኔትሃ ወለተ ጴጤፌራ ማሬ ዘሀገረ ሄልዮቱ ት
ኩኖ ብእሲተ ።

፵፮ ወሠላሳ ዓመቱ ሎቱ ለዮሴፍ አመ ይቀውም ቅድመ
ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ፤ ወሰበ ወፅአ ዮሴፍ እምቅድመ ገጹ
ለፈርዖን አንሰሰወ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፵፯ ወዠሎ እክላ ዘአውፅአት ምድር ዘብሔረ ግብጽ እስ
ከ ሰብዐቱ ዓመት ዘጽጋብ ከላስስቲሁ ።

፵፰ ወኵሎ እክሎ አስተጋብአ ወዘገበ እክለ ውስተ ኵሉ
አህጉር ወአድያመ ብሔር ከመ ይኩን ሲሳየ ።

፵፱ ወዘገበ ዮሴፍ ሥርናየ ከመ ኆፃ ባሕር ብዙኀ ጥቀ
እስከ ስእኑ ኈልቆቶ ወዘእንበለ ኍልቍ ኮነ ።

፶ ወተወልዱ ለዮሴፍ ክልኤቱ ደቂቅ ዘእንበለ ይምጻእ
መዋዕለ ረኃብ ዘወለደት ሎቱ አስኔት ።

፶፩ ወሰመዮ ስሞ ለበኵሩ ምናሴ፤ እንዘ ይብል እስመ
ገብረ ሊተ እግዚአብሔር ከመ እርስዕ ኵሎ ሕማምየ ወኵ
ሎ ዘቤተ አቡየ ።

፶፪ ወሰመዮ ስሞ ለካልኡ ኤፍሬም፤ እንዘ ይብል እስመ
አዕበየኒ እግዚአብሔር በብሔረ ሥቃይ ።

ፈርዖን በግብጽ አገር ሁሉ ሬቅ ጐተራ ያሠራና፤ በሰ
ባቱ የጥጋብ ዘመን የሚገኘውን የግብጽ እህል በዚያ
ይከተቱት ።

የሰባቱን ዓመት የጥጋቡን ዘመን እህል በሬቅ በጐ
ተራ ይሰብስቡት ፈርዖንም ሥንዴውንና (ሌላውን) እህል
ሁሉ በየሀገሩ ሁሉ ያከማችና (ለሰባት ዓመት) ይጠበቅ ።

ለሀገሩ ሁሉ ምግብ ሊሆን የሚጠብቁት እኽል ሁሉ
በግብጽ አገር ለሚመጣው (ለ፯ ዓመት) ረኃብ ጊዜ ይሆ
ናል፤ ሰው ሁሉ በረኃብ አይሞትም (አይሙት) ።

ይህ ነገር ለፈርዖን ደስ አለው ለሰዎቹም ሁሉ ።

ፈርዖንም ለመኳንንቱ ሁሉ የእግዚአብሔር መንፈስ ያደ
ረበት እንደዚህ ያለ ሰው በውኑ የተገኘ አለን፤ አላቸው ።

ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው ይህን ሁሉ ነገር እግ
ዚአብሔር ላንተ ገልጦልሃልና፤ ካንተም የሚበልጥ ብልህ
አዋቂ ሰው የለምና ።

አንተ በቤቴ ሁሉ ላይ ተሾም፤ ሕዝቡም ሁሉ ላንተ
ቃል ይታዘዝ፤ እኔም ከዙፋኔ በቀር ካንተ የምበልጥበት
መብለጥ የለም ።

ፈርዖን ዮሴፍን በግብጽ አገር ሁሉ ላይ እነሆ እኔ ሾም
ኩህ አለው ።

ፈርዖን ቀለበቱን ከእጁ ጣት አውጥቶ በዮሴፍ እጅ
ጣት አደረገለት፤ ነጭ ሐርም አለበሰው፤ በአንገቱም የወ
ርቅ ዝርግፍ አሰረለት ።

በራሱ ፈረስ ላይም አስቀመጠው አዋጅ ነጋሪም በፊቱ
ቁሞ አዋጅ አስነገረ፤ በግብጽ አገር ሁሉ ላይም ሾመው ።

ፈርዖን ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ እኔ ፈርዖን ቅሉ ብ
ሆን በግብጽ አገር ሁሉ ያላንተ ምንም የማደርገው ነገር
የለም ።

ፈርዖን ለዮሴፍ ስሙን እስፍንቶኔሀ (የአዋቂዎች አዋ
ቂ ማለት) የሔልዮቱ አገር ካህን የጴጤፌራ ልጅ አሰኔ
ትንም ሚስት ልትሆነው አጋባው ።

ዮሴፍም በግብጽ ንጉሥ በፈርዖን ፊት በቆመ ጊዜ
ለሱ ሠላሳ ዓመት ሁኖት ነበር፤ ከፈርዖን ፊትም በወጣ
ጊዜ በግብጽ አገር ሁሉ ተመላለሰ ።

እስከ ሰባቱ የጥጋብ ዘመን ድረስ የግብጽ ምድር ያስ
ገኘችውን እኽል ሁሉ ነዶውን እያስከመረ በሬቅ በጐተራ
ሰበሰበ ። ፩ ነገሥ፡ ፲፱ ፯-፰።

በአገሩም በአውራጃውም ሁሉ ለሰባት ዓመት ረኃብ
ምግብ ሊሆን እህሉን ሰብስቦ አኖረ ።

ዮሴፍም (የግብጽ ሰዎች) መቍጠር እስከ ተሳናቸው
ድረስ እኽሉን እንደ ባሕር አሸዋ አድርጎ እጅግ ሰበሰበ፤
(ከብዛቱም የተነሣ) የማይቈጠር ሆነ ።

የረኃቡ ዘመን ገና ሳይመጣ አስኔት የወለደቻቸው ሁ
ለት ልጆች ለዮሴፍ ተወለዱለት ።

እግዚአብሔር መከራዬን ሁሉ ያባቴ ቤተሰብም መከ
ራ ሁሉ እንድዝነጋው አድርጎኛልና ሲል ዮሴፍም የበኵር
ልጁን ስም ምናሴ ብሎ ጠራው ።

የሁለተኛውንም ስም እግዚአብሔር በመከራዬ አገር
አበዛኝ ሲል ስሙን ኤፍሬም አለው ።

፶፫ ወኀልፈ ሰብዓቱ ዓመት ዘጽጋብ እንዘ ይምጻእ ሰብዓቱ ዓመት ዘረኀብ በከመ ይቤ ዮሴፍ ።

፶፬ ወኮነ ረኃብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ፡ ወጸርኀ ኵሉ ሕዝብ ኀበ ፈርዖን በእንተ እክል ።

፶፭ ወይቤሎሙ ሑሩ ኀበ ዮሴፍ ወዘይቤለክሙ ውእቱ ግበሩ ።

፶፮ ወረኃብሰ በጽሐ ውስተ ኵሉ ገጸ ምድር፡ ወርእዮ ዮሴፍ አርኀወ መዛግብተ እክል ወሤጠ ለኵሉ ሰብአ ግብጽ ።

፶፯ ወመጽኡ ኵሉ በሐውርት ውስተ ምድረ ግብጽ ከመ ይሣየጡ እክለ እምኀበ ዮሴፍ በእንተ ረኃብ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ኵሉ ብሔር ።

ምዕራፍት ፵፪ ።

፩ ወሰምዐ ያዕቆብ ከመ ብ እክል ዘይሠይጡ በብሔረ ግብጽ ።

፪ ወይቤሎሙ ለደቂቁ ለምንት ትቴክዙ ናሁ ሰማዕኩ አነ ከመ ብ እክል በብሔረ ግብጽ ሑሩ እንከ ወተሣየጡ ለነ ከመ ንሕየው ወኢንሙት በረኃብ ።

፫ ወወረዱ ዐሠርቱ አኃዊሁ ለዮሴፍ ከመ ይሣየጡ እክለ እምብሔረ ግብጽ።

፬ ወለብንያምሰ እኁሁ ለዮሴፍ ኢፈነዎ አቡሁ ምስለ አኀዊሁ እስመ ይቤ ኢይድወዮኒ ውእቱሂ ።

፭ ወበጽሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ ዮሴፍ እስመ ዐቢይ ረኃብ ኮነ ውስተ ምድረ ከነአን ።

፮ ወዮሴፍሰ መልአክ ውእቱ ለብሔረ ግብጽ ወውእቱ ይሠይጥ እክለ ለኵሉ አሕዛበ ምድር፡ ወሰበ በጽሑ አኀዊሁ ሰገዱ ሎቱ በገጾሙ ውስተ ምድር ።

፯ ወሰበ ርእዮሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ አእመሮሙ ወተናገሮሙ እኪተ ወይቤሎሙ እምአይቴ መጻእክሙ ወይቤልዎ እምብሔረ ከነአን ንሣየጥ እክለ መጻእነ ።

፰ ወዮሴፍሰ አእመሮሙ ለአኀዊሁ ወእሙንቱሰ ኢያእመርዎ ።

፱ ወተዘከረ ዮሴፍ ሕልሞ ዘሐለመ ወይቤሎሙ ሰብአ ዐይን አንትሙ ወመጻእክሙ ትርአዩ ግዕዘ ብሔር ።

፲ ወይቤልዎ አልቦ እግዚእ አግብርቲከሰ መጽኡ ይሣየጡ እክለ ።

፲፩ ወኵልነ ደቂቀ አሐዱ ብእሲ ንሕነ ወሰብአ ሰላም ወኢኮነ ሰብአ ዐይን አግብርቲከሰ ።

፲፪ ወይቤሎሙ አልቦ አላ ሰብአ ዐይን አንትሙ ወመጻእክሙ ታእምሩ ግዕዘ ብሔር ።

፲፫ ወይቤልዎ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ንሕነ አግብርቲከ ወአኀው ንሕነ በብሔረ ከነዓን ወሀሎ አሐዱ ንኡስ ዘይንእስ ኀበ አቡነ ወካልኡሰ ሞተ ።

፲፬ ወይቤሎሙ በእንተዝ እብለክሙ ሰብአ ዐይን አንትሙ ።

፲፭ ወበዝ ትትዐወቁ ሕይወተ ፈርዖን! ከመ ኢትወፅኡ እምዝየ ለእመ ኢያምጻእክምዎ ለእኁክሙ ዘይንእስ ።

፶፫ የጥጋቡ ዘመን ሰባት ዓመት አልፎ ዮሴፍ እንደተናገረ የሰባት ዓመት ረኃብ ይመጣ ጀመር ።

፶፬ በግብጽ አገር ሁሉ ረኃብ ሆነ፡ ሕዝቡም ሁሉ ስለ እኽል ወደ ፈርዖን ጮኸ (አቤት አለ) ።

፶፭ (ፈርዖንም) ወደ ዮሴፍ ሂዱ እሱ ያላችሁንም አድርጉ አላቸው ።

፶፮ በምድርም ሁሉ ላይ ረኃብ ደረሰ፡ ዮሴፍም እኽል ያለበትን ሪቅ ጐተራ ከፍቶ ለግብጽ አገር ሰዎች እኽሉን ሸጠላቸው ።

፶፯ በአገሩ ሁሉ ጽኑ ረኃብ ሁኗልና ስለ ረኃቡ ጽናት የግብጽ አህጉር ሰዎች ሁሉ እኽል ሊሸምቱ ወደ ዮሴፍ መጡ ።

ምዕራፍ ፵፪ ።

፩ ያዕቆብም በግብጽ አገር የሚሸምቱት እኽል እንዳለ ሰማ ።

፪ ልጆቹንም ለምንት ታዝናላችሁ እነሆ እኔ በግብጽ አገር እኽል እንዳለ ሰምቻለሁ፡ እንግዲህ በረኃብ እንዳን ሞትና እንድንኖር ሂዱችሁ ሸምታችሁ አምጡልን አላቸው።

፫ የዮሴፍም ዓሥሩ ወንድሞቹ ከግብጽ እኽል ሊሸምቱ ወደ ግብጽ ወረዱ ።

፬ የዮሴፍ ወንድም ብንያም ግን አባቱ ከወንድሞቹ ጋር አልሰደደውም፡ እሱም ታሞ ይሞትብኛል ብሎአልና ።

፭ የእስራኤልም ልጆች በከነዓን አገር ታላቅ ረኃብ ሆኖ ነበርና ሂደው ከዮሴፍ ዘንድ ደረሱ ።

፮ ዮሴፍ በግብጽ አገር ገዢ ነበር፡ እርሱም ለአሕዛብ ሁሉ እኽል ይሸምት ነበር፡ ወንድሞቹም (ከሱ ዘንድ) በደረሱ ጊዜ በግምባራቸው ከምድር ወድቀው ሰገዱለት ።

፯ ዮሴፍም ወንድሞቹን ባያቸው ጊዜ አወቃቸው ክፉ ቃልም ተናገራቸው፡ ከወዴት መጥታችኋል፤ ብሎ ጠየቃቸው፡ እኽል ልንሸምት ከከነዓን አገር መጥተናል አሉት።

፰ ዮሴፍ ወንድሞቹ (መሆናቸውን) አወቃቸው፡ እነሱ ግን አላወቁትም ።

፱ ዮሴፍም (ቀድሞ) ያለመውን ሕልም አስቦ እናንተ የአገሩን አኳኋን ለማየት የመጣችሁ ሰላዮች ናችሁ አላቸው ።

፲ እነሱም አቤቱ (እንዲህ) አይደለም፡ አገልጋዮችህስ እኽል ሊሸምቱ የመጡ ናቸው አሉት ።

፲፩ ሁላችንም የአንድ ሰው ልጆችና የሰላም ሰዎች ነን (እንጂ) አገልጋዮችህስ ሰላዮች አይደለንም ።

፲፪ አይደለም የአገሩን ሁኔታ ለማየት የመጣችሁ ሰላዮች ናችሁ እንጂ እኽል ለመሸመት የመጣችሁ አይደላችሁም አላቸው ።

፲፫ እኛ አገልጋዮችህ ከከነዓን አገር ከአንድ አባት የተወለድን ዓሥራ ሁለት ወንድማማች ነን፡ አንዱ ትንሹ ከባታችን ዘንድ አለ፡ ሁለተኛው ግንሙቷል አሉት ።

፲፬ ሰላዮች ናችሁ ያልኳችሁም ስለዚህ ነው አላቸው ።

፲፭ በዚህም ትታወቃላችሁ ትንሹ ወንድማችሁን ካላመጣችሁት ከዚህ እንደማትወጡ የፈርዖን ሕይወት (ፈርዖን

ይሙት)። ፩ ነገ፡ ፲፯ ፶፫ ።

፲፮ ፈንዉ አሐደ እምኔክሙ ያምጽአ ለእኁክሙ፤ ወአንትሙሰ ንበሩ እስከ ይትዐወቅ ነገርክሙ ለእመ አማን ትብሉ ወለእመ አልቦ፡ ወእመአኮሰ ሕይወተ ፈርዖን! ከመ ሰብአ ዐይን አንትሙ ።

ከናንተ አንዱን ልካችሁ ወንድማችሁን ብታመጡት እናንተ ግን ነገራችሁ እውነትም ሐሰትም እንደሆነ እስኪታወቅ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ ይህ ካልሆነ ግን የፈርዖን ሕይወት (ፈርዖን ይሙት) ሰላዮች ናችሁ አላቸው ።

፲፯ ወአንበሮሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ እስከ ሠሉስ መዋዕል።

(ይህን ብሎ) እስከ ሦስት ቀን ድረስ በግዞት ቤት አሰነባታቸው ።

፲፰ ወእምዝ ይቤሎሙ በሣልስት ዕለት ከመዝ ግበሩ ወተሐይዉ እስመ አንሰ እፈርሆ ለእግዚአብሔር ።

ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን እንዲህ አላቸው፤ እግዚአብሔር እፈራዋለሁና ትድኑ ዘንድ እንዲህ አድርጉ አላቸው ። ነህ፡ ፭ ፲፭ ።

፲፱ ወእመሰ ስንዐ አንትሙ ይንበር አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ወአንትሙሰ ሑሩ ወሰዱ እክለክሙ ዘተሣየጥክሙ ።

ስምም ከሆናችሁ ከናንተ አንዱ በእስር ቤት ይቆይ፤ እናንተ ግን የሸመታችሁትን እኽል ይዛችሁ ሂዱ ።

፳ ወአምጽኡ ኀቤየ እኁክሙ ዘይንእስ ወነአምነክሙ ቃለክሙ ወእመ አኮሰ ትመውቱ ወግበሩ ከማሁ ።

ያን ትንሹ ወንድማችሁን ወደኔ አምጡ፤ ያመጣችሁት እንደሆነ ነገራችሁን እናምንላችኋለን፤ አለበለዚያ ግን ትሞታላችሁ እንዲሁም አድርጉ አላቸው ።

፳፩ ወተበሃሉ በበይናቲሆሙ አማን በኀጢአትነ ረከበነ እስመ ተዐወርነ ሥቃዮ ለእኁነ እንዘ ያስተምሕረነ ወኢሰማዕናሁ አሚሁ፤ ወበእንተ ዝንቱ መጽአ ላዕሌነ ዝንቱ ሥቃይ ።

እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ በእውነት በሠራነው ኃጢአት ይህ ሁሉ መከራ አገኘን (ምን በደረግሁ ትሸጡኛ አላችሁ ትደበድቡኝ አላችሁ) እያለ ሲማጠነን የወንድማችንን መከራ ቸል ብለናል ያን ጊዜም አልሰማነውምና፤ ስለዚህ (በወንድማችን ግፍ ይህ ሁሉ መከራ መጣብን ተባባሉ ።

፳፪ ወአውሥአሙ ሮቤል ወይቤሎሙ ኢይቤለክሙኑ ኢትዐምፁ ሕፃነ ወኢሰማዕክሙኒ ናሁ ዮም ደሙ ይትኀሠሠክሙ ።

ሮቤልም አልሰማችሁኝም እንጂ እኔማ ይህን ብላቱና አትበድሉ ብያችሁ አልነበረምን! እነሆ ዛሬ ደሙ ይፋረዳችኋል ብሎ መለሰላቸው ። ፩ ነገ፡ ፪ ፴፪ ።

፳፫ ወእሙንቱሰ ኢያአመሩ ከመ ይሰምዮሙ ዮሴፍ እስመ መተርጕም ሀሎ ማእከሎሙ ።

እነሱ ግን በመካከላቸው አስተርጓሚ ነበርና፤ ዮሴፍ እንደሚሰማቸው አላወቁም ነበር ።

፳፬ ወተግኅሠ ዮሴፍ እምኀቤሆሙ ወበከየ፤ ወእምዝ ገብአ ኀቤሆሙ ወተናገሮሙ፤ ወነሥአ ለስምዖን ወአሰሮ በቅድሜሆሙ ።

ዮሴፍም (ያን ጊዜ) ከነሱ ተለይቶ ሂዶ አለቀሰ፤ ከዚህም በኋላ ተመልሶ ተነጋገራቸው፤ ስምዖንንም በፊታቸው ይዞ አሰረው ።

፳፭ ወአዘዘ ዮሴፍ ያምጽኡ አሕሳሊሆሙ ወይደዩ ሎሙ እክለ ወወርቆሙኒ ለለአሐዱ ይደዩ ውስተ አሕስሊሆሙ ወገብሩ ከማሁ ።

ዮሴፍ ዳውላቸውን አምጥታችሁ ሙሉላቸው ወርቃቸውንም ለያንዳንዱ በዳውላቸው ይጨምሩላቸው ዘንድ አዘዘ፤ እንዲሁም አደረጉ ። ማቴ፡ ፭ ፵፬ ።

፳፮ ወጸዐኑ እክሎሙ ዲበ አእዱጊሆሙ ወኀለፉ እምህየ ።

እኽላቸው በአህዮቻቸው ላይ ጭነው ከግብጽ ወጥተው ሄዱ ።

፳፯ ወፈትሐ አሐዱ ሐስሎ በኀበ ኀደሩ ከመ ያውጽእ እክለ ለአእዱጊሆሙ ወረከበ ዕቊረ ወርቆ ውስተ አፈ ሐስሉ ።

ከነዚያ አንዱ ካደሩበት ቦታ ለአህዮቻቸው ገፈራ ለመስጠት ዓይበቱን ቢፈታ ወርቁን ከዓይበቱ አፍ ተቋጥሮ አገኘ ።

፳፰ ወይቤሎሙ ለአኀዊሁ ገብአኒ ሊተሰ ወርቅየ ወናሁ ውስተ አፈ ሐስልየ ረከብክዎ፤ ወደንገፆሙ ልቦሙ ወተሀውኩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ ምንተ ረሰየነ እግዚአብሔር ወምንትኑ ዝ ከመዝ ።

ለወንድሞቹም ለኔስ ወርቄ ተመለሰልኝ እነሆ በአቁማዳዬ ተቋጥሮ አገኘሁት አላቸው፤ ልቡናቸው ደነገጠባቸው እርስ በርሳቸውም ታወኩ፤ እግዚአብሔር ምን አደረገን ይህ ነገር ምንድር ነው፤ አሉ ።

፳፱ ወበጽሑ ኀበ ያዕቆብ አቡሆሙ ውስተ ምድረ ከናዓን ወነገርዎ ኵሎ ዘረከቦሙ ።

ወደ ከነዓን ተመልሰው ከባታቸው ከያዕቆብ ዘንድ ደርሰው ያገኛቸውን ነገር ሁሉ ነገሩት ።

፴ ወይቤልዎ እኪተ ተናገረነ ብእሲ በዓለ ብሔር ወወደየነ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ወይቤለነ ከመ ሰብአ ዐይን ንሕነ ለብሔር ።

የአገሩ ጌታ የሆነው ሰው ክፉ ነገር ተናገረን ከእስር ቤትም አገባን፤ የአገሪቱም ሰላዮች ናችሁ አለን ።

፴፩ ወንቤሎ ስንዐ ንሕነ ወኢኮነ ሰብአ ዐይን ።

እኛስ ደኅና ነን እንጂ ሰላዮች አይደለንም አልነው ።

፴፪ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ አኀው ንሕነ ደቂቀ አሐዱ ብእሲ ወአሐዱ እምኔነ ሞተ ወዘይንእስ ሀሎ ኀበ አቡሁ ውስ

ዓሥራ ሁለታችንም ያንድ አባት ልጆች ወንድማማች ነን ከኛም አንዱ ሙቷል፤ ትንሹ (ወንድማችንም) በከ

ተ ምድረ ከነዓን ።

፴፫ ወይቤላነ ውእቱ ብእሲ በዓለ ብሔር በዝንቱ ትትዐወቁ ከመ ሰብአ ዐይን አንትሙ አሐደ እምኔከሙ ኅድጉ ዝየ ኀቤየ ወእክለክሙሰ ዘተሣየጥክሙ ንሥኡ ወሑሩ ።

፴፬ ወአምጽእዎ ለእኁክሙ ኀቤየ ወአአምር ከመ ስንዐ አንትሙ ወኢኮንክሙ ሰብአ ዐይን ፡ ወአገብእ እንከ ለክሙ ለእኁክሙኒ ወትትጌበሩ ውስተ ብሔርነ ።

፴፭ ወእምዝ ሶበ ሥጡ አሕስሊሆሙ ረከቡ ኵሎሙ ዐቈረ ወርቆሙ ውስተ አሕስሊሆሙ ፡ ወሶበ ርእዩ ወርቆሙ ፈርሁ እሙንቱሂ ወአቡሆሙኒ ።

፴፮ ወይቤሎሙ ያዕቆብ ሊተ ዳእሙ አኅጣእክሙኒ ውሉደ ዮሴፍኒ ኢሀሎ ወስምዖንሂ ኢሀሎ ፡ ብንያምሃኒ ትነሥኡኒ ፡ ላዕሌየኑ ዳእሙ ኮነ ኵሉ ዝንቱ ነገር ።

፴፯ ወይቤሎ ሮቤል ለአቡሁ ክልኤሆሙ ደቂቅየ ቅትል ለእመ ኢያግባእክዎ ኀቤከ ወአወፍየንዮ ሊተ ውስተ እዴየ ለወልድከ ወአነ አገብኦ ለከ ።

፴፰ ወይቤሎሙ ኢይወርድ ወልድየ ምስሌክሙ እስመ እኁሁኒ ሞተ ወውእቱ ባሕቲቱ ተርፈ ፡ ለእመቦ ከመ ደወየ ወሞተ በፍኖት እንዘ ተሐውሩ ታወርድዎ ለሢበትየ በኀዘን ውስተ መቃብር ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

፩ ወእምዝ ጸንዐ ረኀብ ውስተ ብሔር ።

፪ ወሶበ አኅለቁ ተሴስዮ እክለ ዘአምጽኡ እምብሔረ ግብጽ ይቤሎሙ አቡሆሙ ሑሩ ካዕበ አምጽኡ ለነ እክለ ተሣይጠክሙ ኅዳጠ ።

፫ ወይቤሎ ይሁዳ በሰማዕት አስምዐ ለነ ውእቱ ብእሲ በዓለ ብሔር ወይቤለነ ኢትሬእዩ እንከ ገጽየ ለእመ ኢመጽአ እኁክሙ ዘይንእስ ምስሌክሙ ።

፬ ወእመሰ ትፌንዎ ለእኁነ ምስሌነ ነሐውር ወንሣየጥ ለከ እክለ ።

፭ ወለእመሰ ኢትፌንዎ ለእኁነ ምስሌነ ኢነሐውር እስመ ይቤለነ ውእቱ ብእሲ ኢትሬእዩ እንከ ገጽየ ለእመ ኢያምጻእክምዎ ምስሌክሙ ለእኁክሙ ዘይንእስ ።

፮ ወይቤሎሙ እስራኤል ምንትኑ ዝቲ እኪት ዘገበርክሙ ላዕሌየ ዘነገርክምዎ ለውእቱ ብእሲ ከመ ብክሙ እኁ።

፯ ወይቤልዎ እስመ ተስእለነ ብእሲ ፍጥረተነ ወይቤለነ ሀለወኑ አቡክሙ አረጋዊ ሕያውኑ ፡ ወቦኑ ዘብክሙ እኁ ወነገርናሁ ዘከመ ተስእለነ ፡ ቦኑ አእመርነ ከመ ይብለነ አምጽእዎ ለእኁክሙ ።

፰ ወይቤሎ ይሁዳ ለአቡሁ ፈንዎ ለዝ ሕፃን ምስሌየ ንትነሣእ ወንሑር ከመ ንሕየው ወኢንሙት ንሕነሂ ወደቂቅነሂ ።

፱ ወአነ እትሐበዮ ወኪያየ ኅሥሥ ለእመ ኢያግባእክዎ ኀቤከ ወለእመ ኢያቀምክዎ ቅድሜከ ጊጉየ ከንኩ ላዕሌከ በኵሉ መዋዕልየ ።

ነዓን አገር ከበቱ ዘንድ አለ አልነው ።

የአገሩም ጌታ ሰው እንዲህ አለን ፤ ከናንተ አንዱን ከኔ ዘንድ ትታችሁ ሂዱችሁ ያን ወንድማችሁን ያመጣችሁት እንደሆነ የታመናችሁ መሆናችሁ በዚህ ትታወቃላችሁ የሸመታችሁት እኽላችሁ ግን ይዛችሁ ሂዱ አለን።

ወንድማችሁንም ወደኔ አምጡት ወንድማችሁን ከመጣችሁ ስምም እንደሆናችሁ ሰላዮችም እንዳልሆናችሁ አውቃለሁ ፡ ወንድማችሁንም ወደናንተ እመልስዋለሁ ፡ ወደ አገራችንም (እየመጣችሁ) ትነግዳላችሁ አለን ብለው ነገሩት ።

ከዚህ በኋላ ዳውላቸውን በገለበጡ ጊዜ ፡ በዳውላቸው ውስጥ የተቋጠረ ወርቃቸውን ሁሉም አገኙ ፡ ወርቃቸውንም በዩ ጊዜ እነሱም አበታቸውም ፈሩ ።

ያዕቆብም እኔን ብቻ ልጅ አሳጣችሁኝ ዮሴፍ የለም ፡ ስምዖንም የለም ፡ ደግሞ ብንያምንም ልትወስዱብኝ ነውን፤ ይህ ሁሉ መከራ በኔ ላይ እንጂ ሆነ አላቸው ።

ሮቤልም አባቱን ልጅህን ለኔ ስጠኝ ፡ እኔን መልሼ አመጣዋለሁ ወዳንተ ባልመልሰው ግን ሁለቱን ልጆቼ ግደል አለው ።

ያዕቆብም ልጄ ከናንተ ጋር ወደ ግብጽ አይወርድም ፡ ወንድሙ (ዮሴፍ) ሞተ ፡ እሱም ብቻ ቀርቷልና ስትሄዱ በጐዳና ቢታመም (ታሞ ቢሞት) በኀዘን ያረጀ ሰውነቴን በኀዘን ወደ መቃብር ታወርዱታላችሁ አላቸው ።

ምዕራፍ ፵፫ ።

ከዚህ በኋላ በሀገሩ ረኃብ ጸና ። ዘፍ፡ ፵፩ ፶፬ - ፶፯።

ከግብጽ ያመጡትን እኽልም ተመግበው በጨረሱ ጊዜ አበታቸው ዳግመኛ ሂዱችሁ ጥቂት እኽል ሸምታችሁ አምጡልን አላቸው ።

ይሁዳም እንዲህ አለው ታናሹ ወንድማችሁ ከእናንተ ጋራ ካልመጣ እንግዲህ ፊቴን አታዩም ብሎ ያ አገረ ገዥው ሰው በምስክር ፊት አዳኝቶብናል አለው ።

ወንድማችንን ከእኛ ጋራ ከላክኸው ሂደን እኽልን እንሸምትልሃለን ።

ወንድማችንን ከእኛ ጋራ ካልሰደድከው ግን እንሄድም ያ ሰው ታናሹ ወንድማችሁን ከእናንተ ጋራ ካላመጣችሁት እንግዲህ ፊቴን አታዩም ብሎናል ።

ያዕቆብም ወንድም እንዳላችሁ ለዚያ ሰው ወንድም አለን ብላችሁ የነገራችሁት በኔ ያደረጋችኋት ይህች ክፉ ነገር ምንድር ናት ፤ አላቸው ።

ያ ሰው ትውልዳችንን ጠየቀን ሸማግሌው አበታችሁ አለን፤ ከጕልበት ነውን ፤ ወንድምስ አላችሁን፤ ብሎ እንደ ጠየቀን ነገርነው በውኑ ወንድማችሁን አምጡት እንደሚለን አውቀን ኖርኦልን፤ አሉት ።

ይሁዳም አባቱን እንዲህ አለው ፤ ይህን ሕፃን ከእኔ ጋር ስደደው እንነሣ እንሂድ በሕይወት እንድንኖር አንተም እኛም ልጆቻችንም እንዳንሞት ። ዘፍ፡ ፵፪ ፪ ።

እኔ እዋሰዋለሁ እኔን ፈልግ ወደ አንተ ባልመልሰው አምጥቼም በፊትህ ባልቆመው በዘመኔ ሁሉ አንተን የበደልኩ ልሁን ። ዘፍ፡ ፵፬ ፴ ።

፲ ወሶበ አከ ዘጐንደይነ እምደገምነ ካዕበ ገቢአ ።

ባልዘገየን ኖሮ ሁለተኛ በተመለስን ነበር ።

፲፩ ወይቤሎሙ እስራኤል አቡሆሙ ለእመሰ ከመዝ ውእቱ ነገር ንሥኡ እምፍሬ ምድር ወደዩ ውስተ አሕስሊክሙ ወስዱ ለብእሲ አምኃ ርጢነ ወመዓረ ወዕጣነ ወማየ ልብን ወጠርቤንቶስ ወክርከዐ ።

አባታቸው እስራኤልም እንዲህ አላቸው ፥ ነገሩስ እንዲህ ከሆነ ከምድር ፍሬ ወስዳችሁ በሸልቻችሁ ቋጥሩ ፥ ለሰውየውም እጅ መንሻ መድኃኒት ማር ፥ ዕጣን ፥ ልብንጃ ለውዝገውዝ ሎሚ ውሰዱ ። ዘፍ፥ ፴፫ ፳፭ ።

፲፪ ወርቅክሙሰ ንሥኡ ካዕበቶ ምስሌክሙ ወዝንቱሂ ዘረከብክሙ በውስተ አሕስሊክሙ ወንሣእክምዎ በኢያአምሮ ከነ ዮጊ ።

ወርቃችሁን ዕጥፍ አድርጋችሁ ይህንም በዳውላችሁ ውስጥ ያገኛችሁትንም ያዙ ምናልባትም በለማወቅ ተደርጎ ይሆናል ። ዘፍ፥ ፵፪ ፳፭ ፥ ፳፯ ፴፭ ።

፲፫ ወንሥእዎ ለእኁክሙ ምስሌክሙ ወተንሥኡ ወረዱ ኀበ ብእሲ ።

ወንድማችሁንም ከናንተ ጋራ ውሰዱት ተነሥታችሁም ወደዚያ ሰው ውረዱ ።

፲፬ ወአምላኪየ የሀብክሙ ሞገሰ በኀበ ውእቱ ብእሲ ወያግብእ ለክሙ ለውእቱ እኁክሙ ወለብንያምኒ ወአንሰ ዳእሙ በከመ ኀጣእኩ ውሉደ ኃጣእኩ ።

ፈጣሪዬም በዚያ ሰው ዘንድ መወደድን ይስጣችሁ ፥ ያኛውንም ወንድማችሁን ብንያምንም ይመልስላችሁ እኔ ብቻ ልጆቼን እንዳጣሁ ቀረሁ ። ዘፍ፥ ፯ ፩ ።

፲፭ ወነሥኡ እሙንቱ እደው ውእተ አምኃ ወርቆሙኒ ካዕበተ ነሥኡ ምስሌሆሙ ወለብንያምኒ ነሥእዎ ወተንሥኡ ወወረዱ ብሔረ ግብጽ ወበጽሑ ቅድሜሁ ለዮሴፍ ወሰገዱ ሎቱ ።

እነዚያ ሰዎችም ያንን እጅ መንሻ ወርቃቸውንም በዕጥፍ ወስዱ ፥ ብንያምንም ይዘውት ተነሥተው ወደ ግብጽ አገር ወረዱ ፥ ከዮሴፍ ፊት ደርሰውም ሰገዱለት ።

፲፮ ወርእዮ ዮሴፍ ለብንያም ምስሌሆሙ ይቤሎ ለመጋቤ ቤቱ አብእሙ ለእሉ ሰብእ ውስተ ቤት ወጥባሕ ወአስተዳሉ ፥ እስመ ምስሌየ ይመስሑ እሉ እደው ፥ ወምስሌየ ይበልዑ መዓልተ ።

ዮሴፍም ብንያምን ከእነሱ ጋራ አየው የቤቱን ሹም እነዚህን ሰዎች ወደ ቤት አስገባቸው ፥ ፍሪዳ እረድ ፥ ምግብ አዘጋጅ ፥ እሊህ ሰዎች ከኔ ጋር ምሳ ይበላሉና ፥ በቀትር ጊዜም ከእኔ ጋር ይበላሉ አለው ። ዘፍ፥ ፵፫ ፲፱ ።

፲፯ ወገብረ ውእቱ ብእሲ በከመ ይቤሎ ዮሴፍ ወአብአሙ ለእሙንቱ እደው ውስተ ቤተ ዮሴፍ ።

ያም ሰው ዮሴፍ እንዳዘዘው አድርጎ እነዚያን ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት አስገባቸው ።

፲፰ ወሶበ ርእዩ እሙንቱ እደው ከመ አብእምሙ ውስተ ቤተ ዮሴፍ ይቤሉ በእንተ ዝንቱ ወርቅ ዘገብአ ውስተ አሕስሊነ ዘቀዲሙ ይወስዱነ ከመ ይኰንኑነ ወይቅንዩነ ወይንሥኡነ እንስሳነ ።

እነዚያም ሰዎች ወደ ዮሴፍ ቤት እንዳስገቧቸው በዩ ጊዜ ቀድሞ በዳውላችን ስለተመለሰው ስለዚህ ወርቅ አስጨንቀው ሊገዙን ከብቶቻችንንም ሊወስዱብን ይሆናል አሉ ።

፲፱ ወቀርቡ ኀበ ውእቱ ብእሲ ዘላዕለ ቤተ ዮሴፍ ወተናገርዎ በኆኅተ ቤቱ ።

በዮሴፍ ቤት ላይ ወደ ተሾመው ወደዚያ ሰው ቀርበው በቤቱ በራፍ ላይ አነጋገሩት ።

፳ ወይቤልዎ ናስተበቍዐከ እግዚእ ቀዲሙ ወረድነ ንሣየጥ እክለ ።

እንዲህም አሉት አቤቱ እንግልድሃለን ቀድሞ እኽል ልንሸምት ወርደን ነበር ። ዘፍ፥ ፵፪ ፫ - ፲ ።

፳፩ ወኮነ ሶበ በጻሕነ ለኀዲር ወፈታሕነ አሕሳሊነ ረከብነ ወርቀ ውስተ አሕስሊነ ዘዘዚአነ ፥ ወይእዜኒ ወርቀሰ አግባእነ ምስሌነ በመድሎቱ ።

ሸምተን ከምናድርበት ቦታ በደረስን ጊዜ እንዲህ ሆነ አይበታችንን ፈትተን የየራሳችንን ወርቅ በአይበታችን ውስጥ አገኘነው አሁንም ወርቁን በሚዛኑ ከኛ ጋር መልሰን አምጥተናል ። ዘፍ፥ ፵፪ ፳፯ ።

፳፪ ወካልአኒ ወርቀ አምጻእነ በዘንሣየጥ እክለ ወኢያአመርነ መኑ ወደዮ ለውእቱ ወርቅ ውስተ አሕሳሊነ ።

እኽልን የምንሸምትበት ሌላም ወርቅ አምጥተናል ፥ ግን ያንን ወርቅ በአይበታችን ማን እንደጨመረው አላወቅንም ።

፳፫ ወይቤሎሙ ውእቱ ብእሲ ሐሰ ለክሙ ኢትፍርሁ አምላክክሙ ወአምላከ አበዊክሙ ወሀበክሙ መድፍነ በውስተ አሕሳሊክሙ ወርቅክሙሰ ሠሚርየ ነሣእኩ ፥ ወአውጽአ ለስምዖንሂ ኀቤሆሙ ።

ያም ሰው አይዟችሁ አትፍሩ ፥ ፈጣሪያችሁ የአባቶቻችሁም ፈጣሪ የተቀበረ ወርቅን በዳውላችሁ ሰጥቶአችኋል ወርቃችሁንስ ወድጄ ተቀብያለሁ አላቸው ፥ ስምዖንንም እነሱ ወዳሉበት አወጣው ።

፳፬ ወአምጽአ ማየ ለእገሪሆሙ ወወሀበ እክለ ለአእዱጊሆሙ ።

ለእግራቸውም ውኃ አመጣ ፥ ለአህዮቻቸውም ገፈራ ሰጠ ። ዘፍ፥ ፲፰ ፬ ፥ ፲፱ ፪ ፥ ፳፬ ፴፪ ።

፳፭ ወአስተዳለዉ አምኃሆሙ እስከ ይበውእ ዮሴፍ መዓልተ እስመ ሰምዑ ከመ በሀየ ይመስሕ ።

ዮሴፍም በቀትር ጊዜ እስኪገባ ድረስ እጅ መንሻቸውን አዘጋጁ ፥ በዚያ ምሳ እንደሚያደርግ ሰምተዋልና ።

፳፮ ወሶበ መጽአ ዮሴፍ ውስተ ቤቱ አምጽኡ ሎቱ አምኃሁ ዘውስተ እደዊሆሙ ውስተ ቤት ፥ ወሰገዱ ሎቱ በገጾሙ ውስተ ምድር ።

ዮሴፍም ወደ ቤቱ በመጣ ጊዜ በእጃቸው ያለውን እጅ መንሻ በቤት ውስጥ አቀረቡለት ፥ በግንባራቸውም በምድር ላይ ወድቀው ሰገዱለት ።

፳፯ ወተስእሎሙ ዜናሆሙ ወይቤሎሙ ዳኅንኑ ዝኩ አቡ
ክሙ አረጋዊ ዘትቤሉኒ ዓዲሁ ሕያውኑ ውእቱ ።

፳፰ ወይቤልዎ ዳኅን ገብርከ አቡነ አረጋዊ ወዓዲሁ ሕያ
ው ውእቱ ወይቤ ዮሴፍ ቡሩክ ውእቱ ብእሲሁ ለእግዚ
አብሔር ወአትሐቱ ርእሶሙ ወሰገዱ ሎቱ ።

፳፱ ወሰበ ነጸሮ ዮሴፍ ወርእዮ ለብንያም እኁሁ ወልደ
እሙ ይቤሎሙ ዝኑ ውእቱ እኁክሙ ዘይንእስ ዘትቤሉኒ
ናመጽኦ ኀቤክ፣ ወይቤልዎ እወ፣ ወይቤሎ ዮሴፍ እግዚ
አብሔር ይሣሀልከ ወልድየ ።

፴ ወተሀውከ ዮሴፍ አማዑቲሁ ወፈቀደ ይብኪ ወቦአ
ውስተ ቤቱ ወበከየ ።

፴፩ ወተሐፅበ ገጾ ወወፅአ ተዐጊሦ ወይቤ አቅርቡ ለነ
ኅብስተ ።

፴፪ ወአቅረቡ ሎሙ እንተ በሕቲቶሙ ወሎቱኒ እንተ
ብሕቲቱ፣ ወለሰብአ ግብጽ እለ ይመስሑ ምስሌሁ እንተ
በሕቲቶሙ እስመ ኢይክሉ ሰብአ ግብጽ በሊዐ እክል
ምስለ ዕብራውያን እስመ ያስቆርርዎሙ ሰብአ ግብጽ ለኵ
ሎሙ ኖሎት ።

፴፫ ወነበረ ቀድሜሆሙ በኵሮሙ ዘይልህቅ፣ ወዘይንእስኒ
በበናእሱ፣ ወነበሩ አሐዱ አሐዱ ምስለ ካልኡ ።

፴፬ ወነሥኡ ክፍሎሙ በኀቤሁ ዘዘዚአሆሙ፣ ወዐብየ ክ
ፍሉ ለብንያም እምክፍሎሙ ኃምስተ እደ ወበልዑ ወሰ
ትዩ ወሰክሩ ምስሌሁ ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

፩ ወአዘዘ ዮሴፍ ለመጋቢሁ ወይቤሎ ምላእ ሎሙ አሕ
ሳኪሆሙ ለእሉ እደው መጠነ ይክሉ ፆዊረ፣ ወደይ ለለአ
ሐዱ ወርቆሙ ውስተ አሕሳኪሆሙ ።

፪ ወኮራየ ዘብሩር ደይ ውስተ ሐሰሉ ለዘይንእስ ወሤ
ጠ እክሉሂ ደይ፣ ወገብረ በከመ አዘዘ ዮሴፍ ።

፫ ወሰበ ጎህ ጽባሕ ፈነውሙ ለእሙንቱ እደው ምስለ
እንስሳሆሙ ።

፬ ወሰበ ወፅኡ እሙንቱ እደው ዘእንበለ ይርኅቁ እም
ሀገር ነዋኀ ይቤሎ ዮሴፍ ለመጋቤ ቤቱ ተንሥእ ዴግኖሙ
ወትልዎሙ ለእሉ እደው ወአኀዞሙ ወበሎሙ እፎ እኪ
ተ ትፈድዩኒ ህየንተ ሠናይ ።

፭ ለምንት ትሰርቁኒ ገይበ ብሩር ዘቦቱ ይሰቲ እግዚእየ
እኩየ ገበርክሙ በሎሙ ።

፮ ወሐረ ወረከቦሙ ወይቤሎሙ ለምንት ትገብሩ ከመ
ዝ ወትፈድዩኒ እኪተ ህየንተ ሠናይ ዘገበርኩ ለክሙ ወት
ሰርቁኒ ገይበ ብሩር ዘእግዚእየ ።

፯ ወይቤልዎ ለምንት ትብል ከመዝ እግዚእነ ሐሰ ሎሙ
ለአግብርቲከ ኢይገብርዎ ለዝንቱ ነገር ።

፰ ወርቀ ጥቀ ዘረከብነ በውስተ አሕሳኪነ አግባእነ ኀቤ
ከ እምድረ ከነዓን ወእፎኬ ንሰርቅ እምቤትከ ወርቀ አው
ብሩረ ።

አለ ገና ከጕልበት ነው ያላችሁኝ ያ ሽማግሌ አባታ
ችሁ ደኅና ነውን፤ ገና ከጕልበት ነውን፤ ብሎ ደኅንነታ
ቸውን ጠየቃቸው ። ፩ ሳሙ፣ ፲፯ ፲፤ ።

አገልጋይህ ሽማግሌ አባታችን ደኅና ነው፣ ከጕልበ
ትም ነው አሉት፣ ዮሴፍም ሰውየው ለእግዚአብሔር ደግ
ፍጥረት ነው አለ፣ ራሳቸውንም ዝቅ አድርገው ሰገዱለት።

ዮሴፍም የእናቱን ልጅ ወንድሙ ብንያምን አሻግሮ
በየው ጊዜ ወዳንተ እናመጣዋለን ያላችሁኝ ታናሽ ወን
ድማችሁ ይህ ነውን፤ አላቸው፣ አዎን አሉት፣ ዮሴፍም
ልጄ እግዚአብሔር ይቅር ይበልህ አለው ። ዘፍ፣ ፴፭ ፲፰።

ዮሴፍም አንጀቱ ታወከ ሊያለቅስም ፈለገ ወደ እል
ፍኙም ገብቶ አለቀሰ ። ፩ ነገ፣ ፫ ፳፯ ። ሆሴ፣ ፲፩ ፰ ።

እንባውን ታግሦ ፊቱን ታጥቦ ወጣና እንጀራ አቅር
ቡልን አለ ። ዘፍ፣ ፵፫ ፩ ።

ለነሱም ለብቻቸው አቀረቡላቸው፣ ለሱም ለብቻው
ከርሱም ጋር ምሳ ለሚበሉ ለግብጽ ሰዎችም ለብቻቸው፣
የግብጽ ሰዎች ዘላኖችን ሁሉ ስለሚጸየፉዋቸው ግብጻው
ያን ከዕብራውያን ጋራ አብሮ መብላትን አይችሉምና ።
ዘፍ፣ ፵፯ ፵፬ ። ዘፀ፣ ፰ ፯ - ፯ ።

ታላቅ ወንድማቸውም በፊታቸው ተቀመጠ፣ ታናሹም
እንደታናሽነቱ ተቀመጠ፣ አንዱም ከንዱ ጋራ ተቀመጡ ።

የየራሳቸውን ፈንታቸውን ከሱ ዘንድ ተቀበሉ፣ የብን
ያም ፈንታ ግን ከእነሱ ፈንታ አምስት እጅ በለጠ፣ ከሱም
ጋራ አብዝተው በልተው ጠጥተው ደስ አላቸው ።

ምዕራፍ ፵፬ ።

ዮሴፍ አዛዥን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ ለነዚህ ሰዎች
አይበታቸው የሚችሉትን ያህል ሙላላቸውን የያንዱንም
ወርቃቸውን የያንዳንዱ በየአይበታቸው አድርግላቸው ።

የብር ጽዋዬንም በታናሹ አይበት አድርግ የእኽሉንም
ዋጋ አብረህ አድርግ፣ እሱም ዮሴፍ እንዳዘዘው አደረገ ።

ጎህም በቀደደ ጊዜ እነዚያን ሰዎች ከከብቶቻቸው
ጋራ ሸኝቶ ሰደዳቸው ።

እነሱም በወጡ ጊዜ ከከተማ በጣም ሳይርቁ ዮሴፍ
አዛዡን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ ተነሥተህ እነዚያን ሰዎች
ተከትለህ ያዛቸው እንዲህም በላቸው ስለ በጎ ነገር ፈንታ
እንዴት ክፉ ነገር ትከፍሉኛላችሁ፤

ጌታዬ የሚጠጣበትን የብሩን ጽዋ ለምን ሰረቃችሁኝ፤
ክፉ ነገር አደረጋችሁ በላቸው ። ዘፍ፣ ፵፬ ፲፭ ።

ሂዶም በገኛቸው ጊዜ ለምን እንደዚህ ታደርጋላችሁ፤
በጎ ስለ አደረግሁላችሁስ ፈንታ ለምን ክፉ ነገር ትከፍሉ
ኛላችሁ፤ የጌታዬንስ የብሩን ጽዋ ለምን ትሠርቁኛላችሁ፤
አላቸው ።

እነሱም እንዲህ አሉት ጌታችን ለምን እንዲህ ትላ
ለህ፤ ለኛ ለአገልጋዮችህ አገባባቸው አይደለም ይህንን
ነገር አያደርጉትም ።

በአይበታችን ያገኘነውን ወርቅን እንኳ ከከነዓን ምድ
ር መልሰን አመጣንልህ ከቤትህ ወርቅ ወይስ ብር እን
ዴት እንሰርቃለን ። ዘፍ፣ ፵፫ ፳፩ ።

ይእዜኒ በኀበ ዘረከብከ ክራከ እምአግብርቲከ ለይ ፱
ሙት ወንሕነኒ ንኩን አግብርተ ለእግዚእከ ።
ወይቤሎሙ ይእዜኒ ይኩን በከመ ትቤሉኒ ዘኀቤሁ ፲
ተረከበ ውእቱ ገይብ ይኩነኒ ገብረ፣ ወአንትሙሰ አንጹሕ
ክሙ ርእሰክሙ ።
ወአውረዱ አሕሳሊሆሙ ውበተ ምድር ፍጡነ ። ፲፩
ወአኀዘ ይፍትሒ እምነ ዘይልህቅ እስከ ዘይንእስ፣ ፲፪
ወረከበ ውእተ ገይበ በውስተ ሐስለ ብንያም ።

ወሰጠጡ አልባሲሆሙ ወጸዐኑ አሕስሊሆሙ ዲበ ፲፫
አእዱጊሆሙ ወገብኡ ውስተ ሀገር ።
ወበኡ ኀበ ቤተ ዮሴፍ እንዘ ሀሉ ውእቱ ህየ ወወድቁ ፲፬
ውስተ ምድር በገጾሙ ።
ወይቤሎሙ ዮሴፍ ምንትኑ ዝንቱ ዘገበርክሙ ። ፲፭

ወይቤ ይሁዳ ምንተ ናወሥእ ለእግዚእነ ወምንተ ን ፲፮
ብል ወበምንት ንነጽሕ ዘእግዚአብሔር አግብአ ለዐመፃነ
ላዕሌነ ወበሕቱ ናሁ ክነ አግብርቲሁ ለእግዚእነ ንሕነሂ
ወዝንቱሂ ዘተረክበ በኀቤሁ ገይብ ።
ወይቤ ዮሴፍ ሐሰ ሊተ እስከ እገብሮ ለዝንቱ ነገር ፲፯
አላ ውእቱ ብእሲ ዘበላዕሌሁ ተረክበ ክራይ ውእቱ ይኩ
ነኒ ገብረ አንትሙሰ ሑሩ ወግብኡ ኀበ አቡክሙ በዳኅን።
ወቀርበ ይሁዳ ኀቤሁ ወይቤ ብቍዐኒ እግዚእ ወእብ ፲፰
ሐኒ እንብብ ቅድሜከ እግዚእየ ኢትትመዓዖ ለገብርከ
እስመ አንተ እምድኅረ ፈርዖን እግዚእ ።
አንተ ተስእልከሙ ለአግብርቲከ ወትቤሎሙ ቦኑ ዘብ ፲፱
ክሙ አብ አው እኁ ።
ወንቤለከ እግዚእ ብነ አብ አረጋዊ ወቦ ወልድ ንኡስ ፳
ዘበርሥዓኑ ወለዶ ወእሁኁሰ ሎቱ ሞተ ወውእቱ ባሕቲቱ
ተርፈ ለእሙ ወያፈቅሮ አቡሁ ።
ወትቤሎሙ ለአግብርቲከ አምጽእዎ ኀቤየ ወእዐቅቦ። ፳፩

ወንቤለከ ኢይክል ኀዲገ አቡሁ ውእቱ ሕፃን ወእ ፳፪
መሰ ኀደጎ ይመውት ።
ወአንተሰ ባሕቱ ትቤሎሙ ለአግብርቲከ ለእመ ኢያ ፳፫
ምጻእክምዎ ለእኁክሙ ዘይንእስ ኢትሬእዩ ገጽየ ዳግመ።
ወኮነ ሶበ ዐረግነ ኀበ አቡነ ገብርከ ዜነውናሁ ዘንተ ፳፬
ዘትቤለነ እግዚእነ ።
ወይቤለነ አቡነ ሑሩ ካዕበ ተሣየጡ ለነ ኀዳጠ እክለ። ፳፭

ወንቤሎ ንሕነሰ ኢንክል ሐዊረ ለእመ እኁነ ዘይንእስ ፳፮
ኢመጽአ ምስሌነ እስመ ኢንክል ርእየ ገጹ ለውእቱ ብእ
ሲ እመ ኢሀሎ እኁነ ዘይንእስ ምስሌነ ።
ወይቤለነ ገብርከ አቡነ ተአምሩ ለሊክሙ ከመ ክል ፳፯
ኤተ ወለደት ሊተ ይእቲ ብእሲት ።
ወአሐዱሰ ወፅአ እምኀቤየ ወትቤሉኒ አርዌ በልዖ ፳፰
ወኢርኢክዎ እንከ ዳግመ እስከ ይእዜ ።
ወለእመ ነሣእክምዎ ለዝኒ እምቅድመ ገጽየ ወእም ፳፱
ከመ ደወየ በፍኖት ታወርድዎ ለርስዓንየ በኀዘን ውስተ
መቃብር ።

አሁንም ከአገልጋዮችህ ጽዋህን ያገኘህበት ሰው ይ
ሙት እኛም ለጌታህ ባሮች እንሁን አሉት ።
አሁንም እንዳላችሁኝ ያ ጽዋ የተገኘበት ሰው
ባርያ ይሁነኝ፣ እናንተ ግን ራሳችሁን ነፃ አድርጋችኋል
አላቸው ።
አይበታቸውንም ፈጥነው ወደ ምድር አወረዱው ።
ከታላቁ ወንድማቸው ጀምረው እስከ ታናሽ ወንድማ
ቸው ድረስ ይፈቱ ጀመሩ፣ (እሱም) ጽዋውን በብንያም
አይበት አገኘ ።
(እነሱም) ልብሳቸውን ቀደዱ፣ አይበታቸውም በአህ
ዮቻቸውን ጭነው ወደ ከተማ ተመለሱ ።
እሱ ከዚያ ሳለም ወደ ዮሴፍ ቤት ገቡ፣ በምድርም
ወድቀው ሰገዱለት ። ዘፍ፥ ፴፯ ፯ ፱ - ፲ ።
ዮሴፍም ይህ ያደረጋችሁት ነገር ምንድር ነው፤ አላ
ቸው ። ዘፍ፥ ፵፬ ፭ ።
ይሁዳም ለጌታችን ምን እንመልስለታለን ምንስ እን
ላለን እግዘ አብሔር ፍዳችንን በኛ ላይ ከሡጣው በምን
እንነጻለን፣ ነገር ግን እኛም ጽዋው ከሱ ዘንድ የተገኘበት
እሱም እነሆ ለጌታችን ባሮች ሆን አለ ።
ዮሴፍም ይህን ነገር አደርገው ዘንድ አይገባኝም፣ ጽ
ዋዬ የተገኘበት ያ ሰው ብቻ ባርያዬ ይሁነኝ እንጂ እና
ንተስ ተመልሳችሁ ወደ አባታችሁ በደኅና ሂዱ አላቸው።
ይሁዳም ወደሱ ቀርቦ አቤቱ በጅ በለኝ ጌታዬ ! በፊ
ትህ እንድናገር ፍቀድልኝ ባርያህን አትቆጣው አንተ ከፈ
ርዖን ቀጥሎ ገዥ ነህና ። ዘፀ፥ ፴፪ ፳፪ ።
አባት ወይም ወንድም አላችሁን፤ ብለህ አንተ ባሮ
ችን ጠየቅኸን ።
አቤቱ፣ ሽማግሌ አባት አለን በእርጅናው ጊዜ የወለ
ደው ትንሽ ልጅም አለው፣ ወንድሙ ግን ሙቶ ለናቱ
እሱ ብቻ ቀርቷል፣ አባቱም ይወደዋል አልንህ ።
ባሮችህን ወደኔ አምጡት፣ እኔም እከባከበዋለሁ አል
ከቸው ። ዘፍ፥ ፵ ፲፭ - ፳ ።
(እኛም) ያ ልጅ አባቱን መተው አይችልም ቢተወ
ውም ይሞታል አልንህ ። ዘፍ፥ ፵፬ ፴፩ ።
አንተ ግን ባሮችህን ታናሽ ወንድማችሁን ካላመጣ
ችሁት ዳግመኛ ፊቴን አታዩም አልከን ።
ወደ ባርያህ ወደ አባታችን በተመለስንም ጊዜ
አንተ ጌታችን ያዘዝከንን ነገርነው ።
አባታችንም ዳግመኛ ሂዱችሁ ጥቂት እኽል ሸምቱ
ልን አለን ። ዘፍ፥ ፵፫ ፩ ።
እኛም ታናሽ ወንድማችን ከኛ ጋራ ካልሄደ መሄድን
አንችልም፣ ወንድማችን ከኛ ጋራ ከሌለ የዚያን ሰው ፊት
ማየት አንችልምና አልነው ።
ባርያህ አባታችንም እንዲህ አለን ያች ሴት ሁለት
ልጆች እንደወለደችልኝ እናንተ ታውቃላችሁ ።
አንዱ ግን ከኔ ተለይቶ ሂዶ አውሬ በላው አላችሁኝ
እንግዲህ እስከሁን ድረስ መልሼ አላየሁትም ።
ይህንንም ከፊቴ ወስዳችሁት በመንገድ ታሞም (ቢ
ሞት) ያረጀ ሰውነቴን በኀዘን ወደ መቃብር ታወርዱ
ታላችሁ አለን ።

፴ ወይእዜኒ ለእመ ሖርነ ኀበ ገብርከ አቡነ ወኢሀሎ
ምስሌነ ዝንቱ ሕፃን ይመውት ወናወርዶ ውስተ መቃብር
በጻዕር ለርስዓኒሁ ለገብርከ አቡነ ።
፴፩ እስመ ገብርከ ተሐበየ ለዝንቱ ሕፃን እምአቡሁ ወይ
ቤሎ ለእመ ኢያገባእክዎ ኀቤከ ወኢያቀምክዎ ቅድሜከ
ጊጉየ ለእቡን ሳዕሌሁ አበ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ ።
፴፪ ወይእዜኒ እክውንከ ገብረ ህየንተ ዝ ሕፃን፣ ወእነብር
ኀቤከ እግዚአ ወሕፃንሰ ይሑር ምስለ አኀዊሁ ።
፴፫ እስመ ኢይክል አነ ሐዊረ ኀበ አቡነ ለእመ ኢሀሎ
ዝንቱ ሕፃን ኀቤነ ከመ ኢይርአይ እኪተ እንተ ትረክቦ
ለአቡነ ።

ምዕራፍ ፵፭።

፩ ወሶበ ስእነ ዮሴፍ ተዐግሦ እንዘ ኵሉ ይቀውም ቅድ
ሜሁ፤ ይቤ ዮሴፍ ያሰስሉ ኵሎ ሰብአ እምቅድሜሁ ወአ
ውፅኡ ኵሎ ሰብአ እምቅድሜሁ ወአልቦ ዘተርፈ ህየ ኀበ
ዮሴፍ ሶበ ይትአመር ምስለ አኀዊሁ ።
፪ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወበከየ፣ ወሰምዑ ኵሉ ሰብአ
ግብጽ ወተሰምዐ በቤተ ፈርዖንሂ ።
፫ ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ዮሴፍ እኁክሙ፣ ሕያውኑ
ዓዲሁ ውእቱ አቡየ ወኢክህሉ አውሥኦቶ እስመ ደንገፁ ።

፬ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኀዊሁ ቅረቡ ኀቤየ፣ ወቀርቡ
ኀቤሁ ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ዮሴፍ እኁክሙ ዘሤጥክ
ሙኒ ኀበ ብሔረ ግብጽ ።
፭ ወይእዜኒ ኢትፍርሁ እስመ ሤጥክሙኒ ዝየ እስመ
ለሕይወት ፈነወኒ እግዚአብሔር ቅድሜክሙ ።
፮ እስመ ናሁ ክልኤቱ ዓመት ኀለፈ ዘረኃብ ላዕለ ምድር
ወዓዲ ሀሎ ኀምስቱ ዓመት ወአልቦ ዘየሐርስ ወዘይዘርእ ።
፯ ወፈነወኒ እግዚአብሔር ቅድሜክሙ ከመ ትሕየዉ
ወትትርፉ ዲበ ምድር ከመ እሴሲክሙ ።
፰ ወይእዜኒ አኮ አንትሙ ዘፈነውክሙኒ ዳእሙ እግዚ
አብሔር ፈነወኒ ወረሰየኒ ወልዶ ለፈርዖን፣ ወእግዚአ
ለኵሉ ቤቱ፣ ወመልአከ ለኵሉ ግብጽ ።
፱ ወይእዜኒ ሑሩ ንግርዎ ለአቡየ ፍጡነ ወበልዎ ከመ
ዝ ይቤ ወልድከ ዮሴፍ፣ እግዚአብሔር ረሰየኒ እግዚአ
ለኵሉ ብሔረ ግብጽ፣ ወረድ እንከ ፍጡነ ወኢትንበር ህየ።

፲ ወተኀደር ውስተ ምድረ ጌሴም ዘዓረብ ወትሄሉ ቅሩ
ብየ አንተ ወደቂቅከ ወአበግዒከ ወአልሕምቲከ ወኵሉ
ዘብከ ።
፲፩ ወእሴስየከ በህየ፣ እስመ ዓዲ ሀሎ ኀምስቱ ዓመት ዘረ
ኃብ ከመ ኢትሙት አንተ ወኵሉ ቤትከ ወኵሉ ጥሪትከ።

፲፪ ወናሁ ትሬእዩ በአዕይንቲክሙ ወብንያምኒ እኁየ
ርእየ በአዕይንቲሁ ከመ ለልየ ተናገርኩክሙ በአፉየ ።
፲፫ ወዜንውዎ ለአቡየ ኵሎ ክብርየ ዘብሔረ ግብጽ ወኵ
ሎ ዘርኢክሙ በአዕይንቲክሙ ወአፍጥኑ አምጽኦቶ ለአ
ቡየ ዝየ ።

፴ አሁንም እኛ ወደ ባርያህ ወደ አባታችን ብንሄድ
ብላቴናውም ከእኛ ጋራ ከሌለ ይሞታል ያረጀ ሰውነቱ
ንም በኃዘን ወደ መቃብር እናወርደዋለን ።
፴፩ እኔ ባርያህ ብላቴናውን ከባቱ ዋስ ሆኜ አምጥቼ
ዋለሁና ወደ አንተ መልሼ አምጥቼ ከፊትህም ባላቆመው
በሰዘመኔ ሁሉ አንተን የበደልሁ ልሁን ብዬ ዋስሁና ።
፴፪ አሁንም እኔ ስለዚህ ሕፃን ፈንታ ባርያህ እሆንሃለሁ
አቤቱ ከንተ ዘንድም እቀመጣለሁ ብላቴናው ግን ከወንድ
ሞቹ ጋር ይሂድ ። ዘፍ፡ ፵፬ ፴ ።
፴፫ ይህ ብላቴና ከኛ ጋራ ከሌለ አባታችንን የሚያገኘውን
መከራ እንዳላይ ወደ አባቴን መሄድ አልችልምና ።

ምዕራፍ ፵፭።

፩ ዮሴፍም ሰው ሁሉ በፊቱ ቁሞ ሳለ መቻል በተሳነው
ጊዜ ሰውን ሁሉ ከፊቱ ያስወጡ ዘንድ አዘዘ፤ ከፊቱም
ሰውን ሁሉ አስወጡ፤ ከወንድሞቹም ጋራ በሚተዋወቅ
በት ጊዜ ከዚያ ከዮሴፍ ዘንድ የቀረ ሰው አልነበረም ።
፪ ቃሉንም አሰምቶ አለቀሰ፤ የግብጽ ሰዎችም ሁሉ
ሰሙ፤ በፈርዖን ቤትም (ጩኸቱ) ተሰማ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፩ ።
፫ እሱም እኔ ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ፤ አባቴ ገና በሕ
ይወት አለን፤ አላቸው፤ ደንግጠዋልና ሊመልሱለት አል
ቻሉም ። ኢዮብ ፬ ፭ ። ፳፫ ፲፭ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፫ ።
፬ ዮሴፍም ወንድሞቹን ወደኔ ቅረቡ አላቸው፤ ወደሱም
ቀረቡ እንዲህም አላቸው፤ ወደ ግብጽ የሸጣችሁኝ እኔ
ወንድማችሁ ዮሴፍ ነኝ ።
፭ አሁንም ወደዚህ ስለሸጣችሁኝ አትፍሩ እግዚአብሔር
ከናንተ አስቀድሞ ለሕይወት ሰዶኛልና ። መዝ፡ ፻፭ ፲፮ ፲፯ ።
፮ እነሆ በምድር ላይ ሁለቱ የራብ ዘመን አልፎአል ገና
አምስት ዓመት አለ፤ የሚያርስም የሚዘራም የለም ።
፯ እንድትድኑ በምድር ላይም እንድትተርፉ እመግብ
ችሁ ዘንድ እግዚአብሔር ከእናንተ አስቀድሞ ልኮኛልና ።
፰ አሁንም እግዚአብሔር ልኮ የፈርዖን ልጅ ለቤቱም
ሁሉ ገዥ ለግብጽም ሁሉ አለቃ አደረገኝ እንጂ እናንተ
የላካችሁኝ አይደለም ። ዘፍ፡ ፵፭ ፳፯ ። ፵፩ ፵፫ ።
፱ አሁንም ፈጥናችሁ ሂዳችሁ ለአባቴ ንገሩት፤ እንዲ
ህም በሉት፤ ልጅህ ዮሴፍ እንዲህ ብሏል፤ እግዚአብሔር
ለግብጽ አገር ሁሉ ገዥ አድርጎኛል እንግዲህ ፈጥነህ ው
ረድ እዚያም አትቀመጥ ።
፲ በምዕራብ በኩል ባለ በጌሴም ምድር ትቀመጣለህ
በአጠገቤ ትኖራለህ አንተም ልጆችህም በጎችህም ላሞች
ህም የአንተም ያለህም ሁሉ ።
፲፩ በዚያም እመግብሃለሁ ገና አምስት ዓመት የረኃብ
ዘመን አለና አንተ እንዳትሞት ልጆችህም ገንዘብህም
ሁሉ እንዳይሞቱ ። ምሳ፡ ፳ ፲፫ ።
፲፪ እኔ በቃሌ እንደተናገርኋችሁ እነሆ በዓይኖቻችሁ ታያ
ላችሁ ወንድሜ ብንያምም ባይኖቹ አይቷል ።
፲፫ በግብጽ አገር ያለ ጌትነቴን ባይናችሁም ያያችሁትን
ሁሉ ላባቴ ንገሩት፤ አባቴን ፈጥናችሁ ወደዚህ አምጡት
አላቸው ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፬ ።

፲፬ ወሐቀፎ ክሳዶ ለብንያም እኁሁ ወበከየ ላዕሌሁ ወብ
ንያምኒ በከየ ላዕለ ክሳዱ ።
፲፭ ወሰዓሞሙ ለኵሎሙ ወበከየ ላዕሌሆሙ ፤ ወእምድ
ኅረዝ ተናገርዎ አኀዊሁ ለዮሴፍ ።
፲፮ ወተሰምዐ ነገሩ በቤተ ፈርዖን ፡ ወይቤልዎ አኀዊሁ
ለዮሴፍ መጽኡ ወተፈሥሐ ፈርዖን ወኵሉ ሰብኡ ።
፲፯ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ በሎሙ ለአኀዊከ ምልኡ
ንዋያቲክሙ ወሑሩ ብሔረ ከነአን ።
፲፰ ወንሥእዎ ለአቡክሙ ወለኵሉ ንዋይክሙ ወንዑ
ኀቤየ ወእሁበክሙ እምኵሉ በረከተ ግብጽ ወትበልዑ
አንጕዓ ለምድር ።
፲፱ ወአንተሰ ከመዝ አዝዞሙ ለአኀዊከ ይንሥኡ ሎሙ
ሠረገላተ ዘብሔረ ግብጽ ለደቂቆሙ ወለአዋልዲሆሙ
ወለአንስትያሆሙ ወይንሥእዎ ለአቡሆሙ ወያምጽእዎ ።
፳ ወኢይምሀኩ ቈሳቍሰሙ ወዘርእየት ዐይኖሙ እስመ
ኵሉ በረከተ ግብጽ ሎሙ ውእቱ ።
፳፩ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ ይቤሎሙ ፡
ወወሀቦሙ ሠረገላተ ዮሴፍ በከመ ይቤሎ ፈርዖን ንጉሠ
ግብጽ ፡ ወወሀቦሙ ስንቆሙ ለፍኖት ።
፳፪ ወወሀቦሙ ዐራዘ በበክልኤቱ፡ ወለብንያምሰ ወሀበ
ሠለስተ ምእተ ዲናረ ወኀምስተ ዐራዘ በዘያስተባሪ ወለ
አቡሆሙኒ ከማሁ ።
፳፫ ወፈነወ ዐሠርተ አእዱገ ዘይፀውሩ እምኵሉ በረከተ
ግብጽ፡ ወዐሠርተ አብቅለ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለአቡሁ
በፍኖት ።
፳፬ ወፈነዎሙ ለአኀዊሁ ወይቤሎሙ አልበ ዘትትጋአዙ
በፍኖት ።
፳፭ ወወዕኡ እምብሔረ ግብጽ ወሖሩ ወበጽሑ ምድረ
ከነአን ኀበ አቡሆሙ ።
፳፮ ወዜነውዎ ወይቤልዎ ሕያው ዮሴፍ ወልድከ ወው
እቱ መልአከ ለብሔረ ግብጽ ወሰኵሉ ደወላ ወደንገፀ
ልቡ ወኢአምኖሙ ።
፳፯ ወነገርዎ ኵሎ ዘይቤሎሙ ዮሴፍ ወኵሎ ዘተናገሮሙ
ወሰበ ርእየ ሠረገላተ ዘፈነወ ዮሴፍ ሐይወ ልቡ ወተፈ
ሥሐ ነፍሱ ለያዕቆብ አቡሆሙ ።
፳፰ ወይቤ ያዕቆብ ዐቢይ ውእቱ ሊተ ዝንቱ እመ ዓዲሁ
ሕያው ውእቱ ዮሴፍ ወልድየ አሐውር እርእዮ ዘእን
በለ እሙት ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

፩ ወተንሥአ እስራኤል ምስለ ኵሉ ንዋዩ ወበጽሐ
ኀበ ዐዘቅተ መሐላ ወሦዐ መሥዋዕተ ለአምላከ ይስሐቅ
አቡሁ ።
፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር በሕልም ለእስራኤል ያዕቆብ
ያዕቆብ„! ወይቤ ምንት ውእቱ ።
፫ ወይቤሎ አነ ውእቱ አምላከ አበዊከ ኢትፍራህ
ወሪደ ኀበ ብሔረ ግብጽ እስመ ሕዝበ ዐቢየ እሬስየከ
በህየ ።
፬ ወአነ እወርድ ምስሌከ ውስተ ብሔረ ግብጽ ወእኄሉ

የወንድሙ የብንያምን አንገት አቅፎ አድርጎ በርሱ
ላይ አለቀሰ ብንያምም አንገቱን አቅፎ አለቀሰ ።
ሁሉንም ሳማቸው በነርሱም ላይ አለቀሰ ፡ ከዚህም
በኋላ ወንድሞቹ ዮሴፍን አጫወቱት ።
ነገሩም በፈርዖን ቤት ተሰማ ፡ የዮሴፍ ወንድሞች
መጡ ብለው ነገሩት ፡ ፈርዖንም ደስ አለው ቤተሰቦቹም ።
ፈርዖንም ዮሴፍን አለው ፤ ወንድሞችህን ገንዘባች
ሁን ይዛችሁ ወደ ከነዓን ሂዱ በላቸው ።
አባታችሁን ገንዘባችሁንም ሁሉ ይዛችሁ ወደኔ ኑ የግ
ብጽንም ሀብት ሁሉ እሰጣችኋለሁ የምድርንም ፍሬዋ
ትበላላችሁ ። ዘኁ፡ ፲፰ ፳፭ ፡ ፲፱ ፳፱ ።
አንተም ወንድሞችህን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው ፤ ለወ
ንዶች ልጆቻቸው ለሴቶች ልጆቻቸው ለሚስቶቻቸውም
የግብጽ ሠረገሎችን ይውሰዱ አባታቸውንም ያምጡት ።
ለጥቃቅን ዕቃቸው ዓይናቸው ያየችውን ሁሉ አያ
ስቡ የግብጽ በረከት ሁሉ ለነሱ ነውና ።
የእስራኤልም ልጆች እንዳላቸው አደረጉ ፡ ዮሴፍም
የግብጽ ንጉሥ ፈርዖን እንዳለው ሠረገሎችን ሰጣቸው
ለመንገድም ስንቃቸውን ሰጣቸው ። ዘኁ፡ ፫ ፲፯ ።
ሁለት ሁለት ልብሰንም ሰጣቸው ለብንያም ግን ሦስት
መቶ ብርና እያፈራረቀ የሚለብሰው አምስት ልብስ ሰጠ
ው ፡ ላባታቸውም እንዲሁ ። ፪ ነገሥ፡ ፭ ፭ - ፳፫ ።
ከግብጽ የሚገኘውን ሀብት ሁሉ የሚጫኑ አሥር ወደ
ልጋዞች ፡ ለአባቱም በመንገድ ስንቅ የሚጫኑ አሥር በቅ
ሎች ሰደደ ። ፪ ዜና መዋ፡ ፲፩ ፳፫ ። ዳን፡ ፩ ፲፪ - ፳፩ ።
(ዮሴፍም) ወንድሞቹን በጕዳና እርስ በርሳችሁ አት
ጣሉ ብሎ አሰናበታቸው ። መዝ፡ ፩ ፩ ።
ከግብጽም አገር ወጥተው ወደ ከነዓን ሄደው ወደ አባ
ታቸው ዘንድ ደረሱ ።
ልጅህ ዮሴፍ በሕይወት አለ እሱ ለግብጽ አገርና ለአ
ውራጃዋም ሁሉ ገዥ እሱ ነው ብለው ነገሩት (ያዕቆብም)
ልቡ ደነገጠበት አላመናቸውም ።
ዮሴፍ ያላቸውን ነገር የተናገራቸውንም ነገር ሁሉ
ነገሩት ዮሴፍ የላከለትን ሠረገላዎችን በየ ጊዜም ያባታ
ቸው የያዕቆብ ልቡ ተመለሰ ሰውነቱንም ደስ አለው ።
ያዕቆብም ልጄ ዮሴፍ በሕይወት ካለ ይህ ለኔ ትልቅ
ነገር ነው ፤ ሳልሞት እንዳየው እሄዳለሁ አለ ።

ምዕራፍ ፵፮ ።

እስራኤልም ገንዘቡን ሁሉ ይዞ ተነሣ ፡ ወደ ቤርሳቤ
ህም ደርሶ ለአባቱ ለይስሐቅ ፈጣሪ መሥዋዕትን ሠዋ ።

እግዚአብሔርም እስራኤልን በሕልም "ያዕቆብ ያዕ
ቆብ„ ብሎ ጠራው ምንድነው ፤ አለ ።
አለውም የአባቶችህ አምላክ እኔ ነኝ ወደ ግብጽ
አገር መውረድን አትፍራ ፡ በዚያ ትልቅ ሕዝብ አደ
ርግሃለሁና ።
እኔ ወደ ግብጽ አገር አብሬህ እወርዳለሁ ፡ በዚያም

ምስሌከ ዘልፈ ወዮሴፍ ወልድከ ይከድነከ አዕይንቲከ ፡

፭ ወተንሥአ ያዕቆብ እምዐዘቅተ መሐላ ወነሥእዎ ደቂቁ ለያዕቆብ እስራኤል አቡሆሙ ወንዋዮሙኒ ምስሌሆሙ ወአንሶትያሆሙኒ ዲበ ሰረገላት ዘፈነወ ዮሴፍ በዘያመጽእዎሙ ።

፮ ወነሥኡ ንዋዮሙ ወኵሎ ጥሪቶሙ ዘአጥረዩ በምድረ ከነአን ወበአ ያዕቆብ ብሔረ ግብጽ ወኵሉ ዘርኡ ምስሌሁ ፡

፯ ደቂቁ ወደቂቀ ደቂቁ ወአዋልዲሁ ወአዋልደ አዋልዲሁ ምስሌሁ ፡

፰ ወከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ በኡ ብሔረ ግብጽ በኵሩ ለያዕቆብ ሮቤል ፡

፱ ወደቂቀ ሮቤል ሄኖኅ ወፍሉስ ወአስሮን ወከርሚ ፡

፲ ወደቂቀ ስምዖን የሙኤል ወያሚን ወአኦድ ወያኩን ወሱሐር ወሰኡል ዘእምነ ከናናዊት ።

፲፩ ወደቂቀ ሌዊ ገርሶን ወቀዓት ወሜራሪ ፡

፲፪ ወደቂቀ ይሁዳ፤ ኤር ወአውናን ወሴሎም ወፋሬስ ወዛራ ወሞቱ ኤር ወአውናን በምድረ ከነአን ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ፋሬስ ኤስሮም ወይሞሔል ፡

፲፫ ወደቂቀ ይሳኮር ቶላዕ ወፎሓ ወያሱብ ወሰምራ ፡

፲፬ ወደቂቀ ዛብሎን ሳሬድ ወአሎን ወአሴል ፡

፲፭ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ልያ ዘወለደት ለያዕቆብ በመስጴጦምያ ዘሶርያ ወዲና ወለቱ ወኵሉ ነፍስ ደቂቅ ወአዋልድ ሠላሳ ወአርባዕቱ ፡

፲፮ ወደቂቀ ጋድ ስፎን ወሐግ ወሱኒ ወአዜን ወአድ ወአሮሐድ ወአሪሔል ፡

፲፯ ወደቂቀ አሴር ኢያምን ወኢያሱ ወኢዩል ወበርያ ወሣራ እኅቶሙ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ በርያ ከበር ወሜልኪየል ፡

፲፰ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ዘለፋ እንተ ወሀባ ላባ ለልያ ወይእቲ ዘወለደት ለያዕቆብ ዐሠርቱ ወስድስቱ ነፍስ እሙንቱ ፡

፲፱ ወደቂቀ ራሄል ብእሲተ ያዕቆብ ዮሴፍ ወብንያም ፡

፳ ወተወልዱ ሎቱ ደቂቅ ለዮሴፍ በብሔረ ግብጽ ዘወለደት ሎቱ ወለተ ጴጤፌራ አስኔት ወለተ ማሬ ዘሀገረ ሄልዮቱ ምናሴ ወኤፍሬም ፡

፳፩ ወደቂቀ ምናሴ ዘወለደት ሎቱ ዕቅብቱ ሶርያዊት ማኪር ወማኪር ወለዶ ለገለአድ ወደቂቀ ኤፍሬም እኁሁ ለምናሴ ሱታላ ወጠኀን ወደቂቀ ሱታላ ኤዴን ፡

፳፪ ወደቂቀ ብንያም ቤላ ወቦኮር ወአሲቤር፤ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ በዕል ጌራ ወኖሔማን ወኤሒ ወሮስ ወመፌም ወጌራ ወለዶ ለአራድ ፡

ሁል ጊዜ እኔ ከአንተ ጋር እኖራለሁ፤ ልጅህ ዮሴፍም ዓይኖችህን ያብሳል (ያማውተሃል)። ዘፍ፤ ፲፭ ፲፯ ።

ያዕቆብም ከቤርሳቤህ ተነሣ፤ የያዕቆብም ልጆች አባታቸው ያዕቆብ እስራኤልን ወሰዱት፤ ገንዘባቸውንም ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውንም አብረው እነሱን እንዲያመጡባቸው ዮሴፍ በላካቸው ሠረገሎች ጫኑ ።

ጓዛቸውንም በከነዓን አገር ያጠራቀሙትን ገንዘባቸውንም ሁሉ ወሰዱ፤ ያዕቆብም ወደ ግብጽ አገር ገባ፤ ዘሩም ሁሉ ከሱ ጋራ ።

ወንዶች ልጆቹ የልጅ ልጆቹ፤ የሴቶች ልጆቹ የሴቶች ልጆቹም ልጆች ከሱ ጋራ ገቡ ። መዝ፤ ፻፭ ፳፫ ።

ወደ ግብጽ አገር የገቡ የያዕቆብ ልጆች ስማቸው እንዲህ ነው፤ የያዕቆብ የበኵር ልጅ ሮቤል ።

የሮቤልም ልጆች ሄኖህ ፍሉስ አሥሮንና ከርሚ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፤ ፩ ፳፱ ።

የስምዖንም ልጆች የሙኤል ያሚን አኦድ ያኩን፤ ሱሐር፤ ከከናናዊቱ የተወለደው ሰኡል ፡

የሌዊም ልጆች ገርሶን ቀዓትና ሜራሪ ።

የይሁዳም ልጆች ኤር፤ አውናን፤ ሴሎም፤ ፋሬስና ዛራ፤ ናቸው ኤርና አውናን ግን በከነዓን አገር ሙተዋል፤ የፋሬስ ልጆችም እሊህ ናቸው፤ ኤስሮምና ይሞሔል ፡

የይሳኮር ልጆች ቶላዕ፤ ፎሐ፤ ያሱብና ስምራ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፤ ፯ ፩ ።

የዛብሎንም ልጆች ሳሬድ፤ አሎንና አሴል ናቸው ።

የሶርያ ክፍል በምትሆን በመስጴጦምያ ልያ ለያዕቆብ የወለደችለት ልጆች እሊህ ናቸው፤ ዲናም ሴት ልጇዋ የልያም ልጆች የሆኑ ሁሉ ሴቱም ወንዱም ሠላሳ አራት ነፍስ ናቸው ። ዘፍ፤ ፳፱ ፴፤ ፴፪ ፳፩ ።

የጋድም ልጆች ስፎን፤ ሐን፤ ሐግ፤ ሱኒ፤ አዜን፤ አድ፤ አሮሔድና አርሔል ናቸው ። ዘኍ፤ ፳፮ ፲፭፤ ፲፮ ፲፯ ።

የያሴር ልጆች ኢያምንና ኢያሱ ኢዩል በርያ እኅታቸው ሣራም የበርያም ልጆች እሊህ ናቸው፤ ከበርና ሚልኪየል ። ፩ ዜና መዋ፤ ፯ ፴ ።

ላባ ለልያ የሰጣት የዘለፋም ልጆች እሊህ ናቸው፤ እሷም ለያዕቆብ የወለደችለት ልጆች አሥራ ስድስት ነፍስ ናቸው ።

የያዕቆብ ሚስት የራኄል ልጆችም ዮሴፍና ብንያም ናቸው ።

ለዮሴፍም በግብጽ አገር ልጆች ተወለዱለት እሊህም የሄልዮቱ አገር ካህን የሚሆን የጴሜጤፌራ ልጅ አስኔት የወለደችለት ናቸው ።

የሶርያ ወገን የሆነች አገልጋዩ ለምናሴ የወለደችለት ማኪር፤ ማኪርም ገለአድን ወለደ፤ የምናሴ ወንድም የኤፍሬም ልጆች ሱታላ ጠኀን፤ የሱታላም ልጅ ኤዴን ነው ።

የብንያም ልጆች ቤላ፤ ቦከር፤ አሲቤር፤ የቤላም ልጆች ጌራ፤ኖሔማን፤ኤሒ፤ሮስ፤ መፌም ናቸው፤ ጌራም አራድን ወለደ

፳፪ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ራሔል ዘወለደት ለያዕቆብ ዐሥርቱ ወአርባዕቱ ነፍስ ።
፳፫ ወደቂቀ ዳን አሳ ።
፳፬ ወደቂቀ ንፍታሌም አሴሔል ወጎሂን ወየሴር ወሴሌም ።

፳፭ እሉ እሙንቱ ደቂቀ በላ እንተ ወሀበ ላባ ለራኄል ወለቱ ወወለደቶሙ ለእሉ ለያዕቆብ ወኵሉ ነፍስ ዘወለደት ባላ ሰብዓቱ ።
፳፮ ወኵሉ ነፍስ ዘበአ ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ ዘእንበለ አንስትያ ደቂቁ ስሳ ወሰብዓቱ ።
፳፯ ወደቂቀ ዮሴፍ እለ ተወልዱ ሎቱ በብሔረ ግብጽ ክልኤቱ ፡ ወኮነ ኵሉ ነፍስ እንተ በአት ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ ሰብዓ ።
፳፰ ወለይሁዳ ፈነዎ ቅድሜሁ ኀበ ዮሴፍ ከመ ይትቀበሎ ውስተ ምድረ ራምሴ እንተ ስማ ቃቴሮአስ ።
፳፱ ወእንሥአ ዮሴፍ ሠረገላቲሁ ወሖረ ይትቀበሎ ለያዕቆብ አቡሁ ውስተ ምድረ ቃቴሮአስ ፡ ወሶበ ረከቦ ሐቀፎ ክሳዶ ወበከየ ዐቢየ ብካየ ።
፴ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ እምይእዜሰ ለእሙት እን ከ እስመ ርኢኩ ገጸከ እንዘ ሕያው አንተ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኃዊሁ አሐውር እንግሮ ለፈርዖን ወእብሎ አኃውየ ወቤተ አቡየ እለ ሀለዉ በምድረ ከነአን መጽኡ ኀቤየ ።
፴፪ ወኖሎተ እንስሳ ወሰብአ መራዕይ እሙንቱ ሰብእ ወአባግዒሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ወኵሎ ንዋዮሙ አምጽኡ።

፴፫ ወእመ ጸውዐክሙ ፈርዖን ወይቤለክሙ ምንት ተግባርክሙ በልዎ ኖሎተ እንስሳ ንሕነ አግብርቲከ እምንእስነ እስከ ይእዜ ወአበዊነሂ ከማሁ ከመ፡ከመ ትኅድሩ ምድረ ጌሴም እንተ ዓረብ ።
፴፬ እስመ ያስቆርርዎሙ ሰብአ ግብጽ ለኵሎሙ ኖሎተ አባግዕ ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

፩ ወበአ ዮሴፍ ወነገሮ ለፈርዖን ወይቤሎ አቡየ ወአኃውየ ምስለ እንስሳሆሙ ወንዋዮሙ መጽኡ እምድረ ከነአን ወናሁ በጽሑ ውስተ ምድረ ጌሴም ።
፪ ወነሥአ ዮሴፍ ኃምስተ እደወ እምአኃዊሁ ወአብጽሖሙ ምስሌሁ ኀበ ፈርዖን ።
፫ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለአኃዊሁ ለዮሴፍ ምንት ተግባርክሙ ወይቤልዎ ኖሎተ እንስሳ ንሕነ አግብርቲከ ወአበዊነሂ ።
፬ ወይቤልዎ ለፈርዖን አኅድረነ ውስተ ምድር እንተ ኀበ መጻእነ እስመ አልቦ ምርዐይ ለእንስሳ አግብርቲከ ወጸንዐ ረኃብ ውስተ ምድረ ከነአን ፡ ወይእዜኒ አኅድረነ ለአግብርቲከ ውስተ ምድረ ጌሴም ።
፭ ወይቤሎ ፈርዖን ለዮሴፍ እምከመ መጽኡ አቡከ ወአኃዊከ ኀቤከ ናሁ ኵላ ምድረ ግብጽ ቅድሜከ ይእቲ ውስተ እንተ ትኄይስ ምድር ይኅድሩ ።

ለያዕቆብ የወለደችለት የራኄል ልጆች እሊህ ናቸው አሥራ አራት ነፍስ ናቸው ።
የዳን ልጅ አሳ ነው ። ዘኍ፡ ፳፮ ፵፪ ።
የንፍታሌም ልጆች አሴሔል ፡ ጎሂን ፡ ዮሴር ሴሌም ፡ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፯ ፲፫ ።
ባላ ለልጅዋ ለራኄል የሰጣት የባላ ልጆችም እሊህ ናቸው ፤ ለያዕቆብ እኒህን የወለደችለት ባላ የወለደቻቸው ነፍስ ሁሉ ሰባት ናቸው ። ዘፍ፡ ፴ ፫-፰ ።
ከልጆቹ ሚስቶች በቀር ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ አገር የገቡት ስሳ ሰባት ሰዎች ናቸው ። ዘፀ፡ ፩ ፭ ።
በግብጽ ለዮሴፍ የተወለዱለት ልጆች ሁለት ናቸው ፤ ከያዕቆብም ጋራ ግብጽ የገባው ሰው ሰባ ሆነ ።
ዘዳ፡ ፲ ፳፪ ፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፬ ።
ስሟ ቃቴሮአስ እስከ ምትባል እስከ ራምሴ ድረስ ይቀበለው ዘንድ ይሁዳን አስቀድሞ ወደ ዮሴፍ ላከው ።
ዮሴፍም አባቱ ያዕቆብን ይቀበለው ዘንድ ሠረገላውን ጭኖ ወደ ቃቴሮአስ ሄደ ፡ ባገኘውም ጊዜ አንገቱን አቅፎ እጅግ አለቀሰ ።
እስራኤልም ዮሴፍን አንተ በሕይወት ሳለህ ፊትህን አይቻለሁና እንግዲህስ ልሙት አለው ።
ዮሴፍም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው ፤ ለፈርዖን እንዲህ ብዬ እነግረዋለሁ በከነዓን ምድር የሚኖሩት ወንድሞቼ የአባቴ ወገኖች ወደ እኔ መጡ ። ዘፍ፡ ፵፯ ፩ ።
ከብት የሚጠብቁ መንጋ የሚያረቡ ናቸው ፡ ከብቶችን ለማሳደግ ዕውቀት ያላቸው ሰዎች ናቸው ፤ በጎቻቸውን ላሞቻቸውን ገንዘባቸውን ሁሉ አምጥተዋል ።
ፈርዖን ጠርቶ ሥራችሁ ምንድነው ቢላችሁ ፤ እኛ አገልጋዮችህ ከሕፃንነታችን ጀምሮ እስከዛሬ ከብት አርቢዎች ነን ፡ አባቶቻችንም ፈጽመው እንደዚሁ ነበሩ በሉት ፡ በምዕራብ በኩል ባለችው በጌሴም እንድትቀመጡ።
የግብጽ ሰዎች በግ አርቢዎችን ሁሉ ይጸየፍዋቸዋልና ።

ምዕራፍ ፵፯ ።

ዮሴፍ ገብቶ ወንድሞቼና አባቴ ከጓዛቸውና ከከብቶቻቸው ጋራ ከከነዓን አገር መጡ ፡ እነሆም ወደ ምድረ ጌሴም ደረሱ ብሎ ለፈርዖን ነገረው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፴፩ ።
ዮሴፍም ከወንድሞቹ አምስት ሰዎችን አምጥቶ ከሱ ጋራ ወደ ፈርዖን አደረሳቸው ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፲፫ ።
ፈርዖንም የዮሴፍን ወንድሞች ሥራችሁ ምንድነው ፤ አላቸው ፡ እነሱም እኛ አገልጋዮችህ ከብት አርቢዎች ነን አባቶቻችንም (ዘላኖች) ናቸው አሉት ።
ፈርዖንንም በመጣንበት አገር አሳድረን ለባሮችህ ከብቶች መሠማሪያ የለምና በከነዓን ምድርም ረኃብ ፀንቶ አልና አሁንም (እኛን) ባሮችህን በጌሴም ምድር አኑረን አሉት ። ዘዳ፡ ፳፮ ፭ ።
ፈርዖንም ዮሴፍን እነሆ አባትህና ወንድሞችህ ወዳንተ ከመጡ የግብጽ አገር ሁሉ በፊትህ ናት በምትሻለው ምድር ይኑሩ ።

፮ ወእመኒ ተአምር ከመ በሙ ጽኑዓን እደው በውስቴቶሙ ሢሞሙ መላእክተ ኖሎት ለእንስሳየ ።

ከእነሱም መካከል ብርቱዎች እንዳሉ ብታውቅ ለከብቶቼ የዘላኖች አለቆች አድርገህ ሹማቸው አለው ።

፯ ወአብአ ዮሴፍ ለአቡሁ ወአቀሞ ቅድመ ፈርዖን ወተአምኖ ያዕቆብ ለፈርዖን ።

ዮሴፍም አባቱን አግብቶ በፈርዖን ፊት አቆመው፤ ያዕቆብም ፈርዖንን እጅ ነሣው ።

፰ ወይቤሎ ፈርዖን ለያዕቆብ ሚ መጠን መዋዕል ዘሐየውከ ።

ፈርዖንም ያዕቆብን (በዚህ ዓለም) የኖርከው ዘመን ምን ያህል ነው፤ አለው ። ፪ ሳሙ፤ ፲፱ ፴፬ ።

፱ ወይቤሎ ያዕቆብ ለፈርዖን መዋዕለ ሕይወትየሰ ዘሐየውኩ ምእት ወሠላሳ ዓመት እማንቱ ኅዳጣት ዓመታት ወእኩያተ ኮናኒ መዋዕለ ሕይወትየሰ ወንመታትየኒ ከመ ወኢምንት ኮናኒ በኀበ መዋዕለ ሕይወተ አበውየ ዘሐይዉ ።

ያዕቆብም ፈርዖንን በሕይወት የኖርኩበት ዘመኔስ መቶ ሠላሳ ዓመታት ናቸው ጥቂት ዓመታት ናቸው እንዚህም ክፉዎች ሆኑብኝ በሕይወት የኖርኩባቸው ዘመኖች ዓመቶችም አባቶቼ በኖሩባቸው የሕይወት ዘመናት መጠን እንደ ኢምንት ናቸው አለው ። መዝ፤ ፴፱ ፲፪ ።

፲ ወበረከ ያዕቆብ ለፈርዖን ወወፅአ እምኀቤሁ ።

ያዕቆብም ፈርዖንን መርቆት ከሱ ዘንድ ወጣ ።

፲፩ ወአኅደሮሙ ዮሴፍ ለአቡሁ ወለአኀዊሁ ወወሀቦሙ ምክናነ በምድረ ግብጽ ውስተ እንተ ትኄይስ ምድር ውስተ ምድረ ራምሴ ዘአዘዘ ሎሙ ፈርዖን ።

ዮሴፍም ወንድሞቹንና አባቱን በምድረ ግብጽ ግዛት ሰጥቶ ፈርዖን በዘዘላቸው በመልካሚቱ ምድር በራምሴ አኖራቸው ። ዘፀ፤ ፳ ፲፩፤ ፲፪ ፴፯ ።

፲፪ ወዮሴፍ ይሰፍር ሥርናየ ሲሳየ ለአቡሁ ወለአኀዊሁ ወለኵሉ ቤተ አቡሁ ለለአሐዱ ነፍስ ይሰፍር ሥርናየ ።

ዮሴፍም ለአባቱና ለወንድሞቹ ላባቱም ቤተሰቦች ሁሉ ምግብ የሚሆን ሥንዴን ይሰፍር ነበር፤ ለእያንዳንዱም ነፍስ ምግብ ሥንዴን ይሰፍር ነበር ።

፲፫ ወአልቦ ሥርናይ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ እስመ ፀንዐ ረኃብ ጥቀ፤ ወኀልቀ በረኃብ ብሔረ ግብጽ ወከነአን ።

በመላ የግብጽ አገር ሥንዴ አልነበረም፤ ረኃብ እጅግ ጸንቷልና የግብጽና የከነዓን አገር በረኃብ አለቀ ።

፲፬ ወአስተጋብአ ዮሴፍ ኵሎ ወርቀ ዘአምጽኡ ሰብአ ግብጽ ወሰብአ ከነአን ሤጠ እክል ዘሤጠ ሎሙ ወአብአ ዮሴፍ ኵሎ ወርቀ ውስተ ቤተ ፈርዖን ።

ዮሴፍም የሸመተላቸውን የእኽሉን ዋጋ የሆነ የግብጽና የከነዓን ሰዎች ያመጡለት የእኽል ዋጋ የሆነውን ወርቅ ሁሉ ሰብስቦ ወርቁንም በሙሉ ወደ ፈርዖን ቤት አገባ ። ዘፍ፤ ፵፩ ፶፩ ።

፲፭ ወኀልቀ ኵሉ ወርቅ ዘብሔረ ግብጽ ወዘኵሉ ብሔረ ከነአን፤ ወመጽኡ ወበኡ ኵሉ ሰብአ ግብጽ ኀበ ዮሴፍ ወይቤልዎ ሀበነ እክለ ከመ ኢንሙት በቅድሜከ እስመ ኀልቀ ወርቅነ ።

በግብጽ አገር በከነዓን አገር ያለ ወርቅ ሁሉ አለቀ፤ የግብጽም ሰዎች ሁሉ ወደ ዮሴፍ መጥተው ወርቃችን አልቆአልና በፊትህ እንዳንሞት እኽል ስጠን አሉት ።

፲፮ ወይቤሎሙ ዮሴፍ አምጽኡ እንስሳክሙ ወእሁበክሙ እክለ ህየንተ እንስሳክሙ እመ ኀልቀ ወርቅክሙ ።

ዮሴፍም ወርቃችሁ ካለቀ ከብቶቻችሁን አምጡና ስለ ከብቶቻችሁ ፈንታ እኽልን እሰጣችኋለሁ አላቸው ።

፲፯ ወአምጽኡ እንስሳሆሙ ኀበ ዮሴፍ ወወሀቦሙ እክለ ህየንተ አብግዒሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ወህየንተ አእዱጊሆሙ ወሴሰዮሙ እክለ በይእቲ ዓመት ።

ከብቶቻቸውንም ወደ ዮሴፍ አመጡ፤ እሱም ስለላሞቻቸውና ስለበጎቻቸው ስለአህዮቻቸውም ፈንታ እኽልን ሰጣቸው፤ በዚያችም ዓመት እኽልን መገባቸው ።

፲፰ ወተፈጸመት ይእቲ ዓመት ወመጽኡ ኀቤሁ በካልእት ዓመት ወይቤልዎ ሀበነ እክለ ከመ ኢንሙት ወኢንኅልቅ ለእግዚእነ እስመ ተወድአ ወርቅነሂ ወንዋይነሂ ወእንስሳነሂ ወአኅለቅናሁ ለኵሉ እግዚኦ ወአልቦ ዘተርፈ ለነ በቅድሜከ እግዚኦ ዘእንበለ ሥጋ ዚአነ ወምድርነ ።

ያችም ዓመት አለቀች በሁለተኛውም ዓመት ወደሱ መጥተው እንዲህ አሉት፤ እንዳንሞት እኽል ስጠን ለጌታችንም ረኃብ እንዳናልቅበት ወርቃችንም ከብታችንም አልቋል ገንዘባችንም ሁሉ ተጨርሷልና አቤቱ፤ ሁሉን ሽጠን ጨረስነው፤ ከሰውነታችንና ከምድራችን በቀር በፊትህ ለእኛ የቀረን ነገር የለም አሉት ።

፲፱ ከመ ኢንሙት እንከ በቅድሜከ ወምድርነኒ ከመ ኢትማስን ንሥአነ ወአጥርየነ ኪያነሂ ወምድረነሂ ህየንተ እክል ወንኩን አግብርተ ለፈርዖን ህየንተ እክል ወምድርነሂ ትኩን ሎቱ ወሀበነ ዘርአ ከመ ንዝራእ ከመ ንሕየው ወኢንሙት ወምድርነሂ ከመ ኢትማስን ።

እንግዲህ በፊትህ እንዳንሞት ምድራችንም እንዳትጠፋ ስለ እኽል ፈንታ እኛንም ምድራችንንም ይዘን ግዛን፤ እኛም ለፈርዖን ባሮች እንሁን፤ ምድራችንም ለሱ ትሁን፤ እንዳንሞት እንድን ዘንድ ምድራችንም እንዳትጠፋ እንድንዘራ ዘርን ስጠን ።

፳ ወአጥረየ ዮሴፍ ኵሎ ምድሮሙ ለግብጽ ወአግብአ ለፈርዖን ኵሎ ምድሮሙ እስመ ኀየሎሙ ረኃብ ወኮነ ኵሉ ምድር ለፈርዖን ።

ረኃብም በርትቶባቸዋልና ዮሴፍ የግብጽ ምድራቸውን ሁሉ ገዝቶ ለፈርዖን አገባው፤ ምድሩም ሁሉ ለፈርዖን ሆነ ።

፳፩ ወኵሉ ሕዝብ ኮንዎ አግብርቲሁ ወቀነዮሙ እምአጽናፈ ምድር ወእድባሪሆሙኒ ወኵሎ ደወሎሙ ለግብጽ

ሕዝቡም ሁሉ ባሮቹ ሆኑ ከዳር እስከዳርም ገዛቸው ጕልታቸውንም አገራቸውንም ሁሉ እስከ ከነዓን ምድር

እምአጽናፈ ደወሎሙ ለከነአን ዘእንበለ ምድሮሙ ለማርያን በሕቲቶ ዘኢያጥረየ ዮሴፍ።
፳፪ እስመ ወሀበሙ ፈርዖን ለማርያን ወፈተቶሙ ወጸገዎሙ ወበእንተ ዝ ኢሤጡ ምድሮሙ።
፳፫ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለኵሎሙ ሰብአ ግብጽ ናሁ ተሣየጥኩክሙ ኪያክሙኒ ወምድረክሙኒ ለፈርዖን፡ ንሥኡ ለክሙ ዘርአ ወዝርእዋ ለምድርክሙ።
፳፬ ወታገብኡ ለፈርዖን እክለ ኃምስተ እደ ወአርባዕቱ እድ ለክሙ ዘይከውንክሙ ዘርአ ለምድርክሙ ወለሲሳይክሙ ወለሲሳየ ኵሉ ሰብእክሙ።
፳፭ ወይቤልዎ አሕየውከነ ወረከብነ ሞገሰ በቅድሜሁ ለእግዚእነ ወከነ አግብርተ ለፈርዖን።
፳፮ ወከነት ዛቲ ሥርዓት እንተ ሠርዐ ዮሴፍ ውስተ ምድረ ግብጽ ወቆመት እስከ ዛቲ ዕለት ከመ ያግብኡ ኃምስተ እደ ለፈርዖን እስከ ዮም ዘእንበለ ምድረ ማርያን በሕቲታ እንተ ኢከነት ለፈርዖን።
፳፯ ወነበረ እስራኤል ውስተ ጌሴም ወከነት ይእቲ ክፍሎሙ ወበዝኁ ወመልኡ ጥቀ።
፳፰ ወሐይወ ያዕቆብ በምድረ ግብጽ ዐሠርተ ወሰብዓተ ዓመተ፡ ወከነ ኵሉ ዓመተ ሕይወቱ ለያዕቆብ ምእተ ወአርብዐ ወሰብዓተ ዓመተ።
፳፱ ወቀርበ መዋዕሊሁ ለእስራኤል ለመዊት ወጸውዖ ለዮሴፍ ወልዱ ወይቤሎ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ ደይ እዴከ ላዕለ እዴየ ወግበር ምስሌየ ምሕረተ ወጽድቀ ከመ ኢትቅብረኒ ውስተ ምድረ ግብጽ ዳእሙ ከመ እኑም ምስለ አበውየ።
፴ ወአውጽአኒ እምብሔረ ግብጽ ወቅብረኒ ውስተ መቃብሮሙ ለአበውየ፡ ወይቤሎ ዮሴፍ አሆ እገብር ለከ ዘትቤለኒ።
፴፩ ወይቤሎ መሐልኬ ሊተ፡ ወመሐለሎቱ ወሰገደ እስራኤል ውስተ ከተማ በትሩ (ላዕለ ርእሰ ዓራቱ)።

ምዕራፍ ፵፰።

፩ ወከነ እምድኅረ ዝንቱ ነገር ይቤልዎ አኃዊሁ ለዮሴፍ ደክመ አቡነ፡ ወነሥአ ዮሴፍ ክልኤተ ደቂቆ ምናሴሃ ወኤፍሬምሃ።
፪ ወይቤልዎ ለእስራኤል ናሁ ወልድከ ዮሴፍ መጽአ ኀቤከ ወተኀየለ እስራኤል ወተንሥአ ነበረ ዲበ ምስከቢሁ።
፫ ወይቤሎ ያዕቆብ ለዮሴፍ አምላኪየ ዘአስተርአየኒ በሎዛ በምድረ ከነአን ባረከኒ።
፬ ወይቤለኒ ናሁ አነ አበዝኀከ ወአስተበዝኀከ ወእገብረከ ማኅበረ አሕዛብ ወእሁበከሃ ለዛቲ ምድር ወለዘርእከኒ እምድኅሬከ ከመ ይምልክዋ ለዓለም።
፭ ወይእዜኒ እሉ ደቂቅከ ክልኤቱ ኤፍሬም ወምናሴ እለ ተወልዱ ለከ በብሔረ ግብጽ ዘእንበለ እምጻእ አነ ዝየ ኀቤከ ከመ ሮቤል ወስምዖን ሊተ እሙንቱ።
፮ ወአመበ ዘወለድከ እምይእዜ በአስማተ አበዊሆሙ

ድንበር ድረስ፡ ዮሴፍ ከልገዛው ከካህናት ጣአቱ በቀር ሁሉንም ሁዳድ አደረገው።
ፈርዖን ለካህናት ድርጎ ሰጥቷቸዋልና ፈርዖን የሰጣቸውንም ይመገቡሉና ስለዚህ ምድራቸውን አልሸጡም።
ዮሴፍም የግብጽን ሰዎች ሁሉ እንዲህ አላቸው እናንተንም ምድራችሁንም እነሆ ለፈርዖን ገዝቻችኋለሁ ዘር ወስዳችሁ ምድራችሁን ዝሩአት።
አምስቱን እጅ ለፈርዖን ታገባላችሁ፡ አራቱ እጅ ለምድራችሁ ዘር ለናንተና ለቤተ ሰቦቻችሁም ሁሉ ምግብ ይሆናችኋል።
(በረኃብ ከመሞት) አንተ አዳንከን በጌታችንም ፊት ሞገስ አገኘን፡ ለፈርዖንም ባሮች ሆነን አሉት።
ለፈርዖን ከልሆነች ከካህናቱ ምድር ብቻ በቀር እስከ ዛሬ ድረስ ለፈርዖን አምስት እጅ ያገቡ ዘንድ ዮሴፍ የሠራት ይህች ሕግ እስከዚች ቀን ድረስ በግብጽ አገር ሥርዓት ሆና ጸናች። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፪።
እስራኤልም በጌሴም አገር ኖረ፡ እሷም ክፍላቸው ሆነች፡ መሉ እጅግም በዙ። ዘፍ፡ ፵፰ ፲።
ያዕቆብም በምድረ ግብጽ አሥራ ሰባት ዓመት ኖረ፡ የያዕቆብ መላው የሕይወቱ ዘመን ፻፵፯ ዓመት ሆነ።

ያዕቆብም የሚሞትበት ቀን በደረሰ ጊዜ ልጁ ዮሴፍን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ በፊትህ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ በጅህ እጄን ምታ በግብጽ ምድር እንዳትቀብረኝ ምሕረትንና ቸርነትን አድርግልኝ፡ ከአባቶቼ ጋር ላንቀላፋ እንጂ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፬፡ ፩ ነገ፡ ፪ ፩።
ከግብጽ ምድር አውጥተህ በአባቶቼ መቃብር ቅበረኝ ዮሴፍም እሺ ያልከኝን አደርግልሃለሁ አለው።
ማልልኝም አለው (እሱም) ማለለት ያዕቆብም ወደ አልጋው ራስጌ ዘንበል አለ። ፩ ነገ፡ ፴፫ ፪። ዕብ ፲፩ ፳፩።

ምዕራፍ ፵፰።

ከዚህም ነገር በኋላ እንዲህ ሆነ ወንድሞቹ አባታችን ደከመ ብለው ለዮሴፍ ነገሩት፡ ዮሴፍም ሁለቱን ልጆቹን ኤፍሬምንና ምናሴን ይዞ ሄደ።
ለእስራኤልም እነሆ ልጅህ ዮሴፍ ወደ አንተ መጥቷል ብለው ነገሩት፡ ያዕቆብም ተበረታቶ ተነሥቶ በአልጋው ላይ ተቀመጠ።
ያዕቆብ ዮሴፍን እንዲህ አለው፤ በከነዓን ምድር በሎዛ የተገለጠልኝ ፈጣሪዬ ባረከኝ። ዘፍ፡ ፲፯ ፩።
እኔ አበዛሃለሁ የብዙ ብዙም አደርግሃለሁ የአሕዛብም ጉባኤ አደርግሃለሁ፡ ይህችንም ምድር ለአንተ እሰጥሃለሁ ከንተም በኋላ የዘላለም ርስት ያደርጓት ዘንድ ለዘርህም ብሎኛል። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፫።
አሁንም እኔ ወደዚህ ወደ አንተ ሳልመጣ በግብጽ አገር የተወለዱልህ እሊህ ሁለቱ ልጆችህ ኤፍሬምና ምናሴ እንደ ስምዖንና እንደ ሮቤል የኔ ናቸው።
እንግዲህም ወዲህ የምትወልዳቸው ልጆች ቢኖሩ

ይሰመዩ ወይኩኑ ውስተ ክፍለ አኀዊሆሙ ።

፯ ወአመ መጻእኩ እነ እመስጴጦምያ ዘሶርያ ሞተት ራ
ኄል እምከ በምድረ ከነአን በፍኖት ሶበ ቀረብኩ ኀበ ምር
ዋጸ አፍራስ ዘኤፌፍራታ ለበጺሐ ኤፍራታ ወቀበርክዋ
ውስተ ፍኖት ዘምርዋጸ አፍራስ ዘስሙ ቤተ ልሔም ።
፰ ወሶበ ርእየ እስራኤል ደቂቆ ለዮሴፍ ይቤሎ ምን
ትከ እሉ ።
፱ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡሁ ደቂቅየ ዘወሀበኒ እግዚአብ
ሔር በዝየ፣ ወይቤሎ ያዕቆብ አምጽኦሙ ኀቤየ ከመ
እባርኮሙ ።
፲ ወአዕይንቲሁሰ ለእስራኤል ከብዳ ወተከድና እምርስእ
ወኢይክል ከሢቶተ ወነጽሮ፣ ወአቅረቦሙ ኀቤሁ ወሐቀ
ቀፎሙ ወሰዓሞሙ ።
፲፩ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ናሁ ኢተፈለጥኩ እምገ
ጽከ ወናሁ ዘርአከኒ አርአየኒ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወአውፅኦሙ ዮሴፍ እማእከለ ብረኪሁ ወሰገደ ሎቱ
በገጹ ውስተ ምድር ።
፲፫ ወነሥኦሙ ዮሴፍ ለክልኤቱ ደቂቁ፣ ወአቀሞ ለኤፍ
ሬም በየማኑ ኀበ ፀጋመ እስራኤል፡ ወለምናሴ አቀሞ በፀ
ጋሙ ኀበ የማነ እስራኤል ወአቅረቦሙ ኀበ አቡሁ ።
፲፬ ወሰፍሐ እስራኤል እዴሁ እንተ የማን ወአንበረ ላዕለ
ርእሰ ኤፍሬም ወውእቱ ይንእስ እምእኁሁ፣ ወእዴሁ
እንተ ፀጋም አንበረ ላዕለ ርእሰ ምናሴ ወአስተኀለፈ እደ
ዊሁ ወባረኮሙ ።
፲፭ ወይቤ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአሥመርዎ አበውየ
ቅድሜሁ አብርሃም ወይስሐቅ ወእግዚአብሔር ውእቱ
ዘሐፀነኒ ወሴሰየኒ እ ን እስየ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፲፮ ወመልአክ እግዚአብሔር ዘአድኀነኒ እምኵሉ እኩይ
ውእቱ ለይባርኮሙ ለእሉ ሕፃናት ወይሰመይ ስምየ በሙ
ወስመ አበውየ አብርሃም ወይስሐቅ ይብዝኁ ወይትበ
ዝኁ ወይምልኡ ዲበ ምድር ።

፲፯ ወሶበ ርእየ ዮሴፍ ከመ አንበረ አቡሁ እዴሁ እንተ
የማን ላዕለ ርእሰ ኤፍሬም ወእዴሁ እንተ ፀጋም ላዕለ
ርእሰ ምናሴ ከነ ሎቱ ክቡደ፣ ወአኀዘ ዮሴፍ እደ አቡሁ
ያስተኃልፍ እምርእሰ ኤፍሬም ላዕለ ርእሰ ምናሴ ።
፲፰ ወይቤሎ ዮሴፍ ለአቡሁ አኮ ከመዝ አባ እስመ ዝንቱ
በኵርየ አንብር እዴከ እንተ የማን ላዕሌሁ ።
፲፱ ወይቤሎ እስራኤል አአምር ወልድየ አአምር፣ ዝኒ
ይከውን ሕዝበ ዓቢየ፣ አላ እኁሁ ዘይንእስ የዐብዮ ወዘ
ርኡ ብዙኀ አሕዛበ ይከውን ።
፳ ወባረኮሙ በይእቲ ዕለት ወይቤ ይትባረክ ብክሙ
አምላከ እስራኤል ወይበሉ ይባርክ እግዚአብሔር ከመ
ኤፍሬም ወምናሴ፣ ወአቅደመ ኤፍሬም እምናሴ ።

፳፩ ወይቤሎ እስራኤል ለዮሴፍ ናሁ አነ እመውት፣ ወየ
ሀሉ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወያግብእክሙ ውስተ ም

ግን በወንድሞቻቸው ስም ይጠሩ፣ በወንድሞቻቸውም
ዕጣ ይግቡ ።
እኔ ከሶርያ ወንዞች መካከል በመጣሁ ጊዜ ኤፍራታ
ለመድረስ ስቃረብ ፈረስ በሚፈትኑበት በከነዓን ምድር
እናትህ ራኄል ሞተች በጐዳና ላይ ወደ ፈረስ መፈተ
ኛው ስሙ ቤተልሔም በሚባለውም መንገድ ቀበርኋት ።
እስራኤልም የዮሴፍን ልጆች ባየ ጊዜ እነዚህ ምኖ
ችህ ናቸው፣ አለው ።
ዮሴፍም አባቱን እግዚአብሔር በዚህ የሰጠኝ ልጆቼ
ናቸው አለው፣ ያዕቆብም ልባርካቸው ወደኔ አምጣቸው
አለው ። ዕብ፣ ፲፩ ፳፩ ።
የእስራኤልም ዐይኖቹ ከእርጅና የተነሣ ፈዘው (ተጨ
ፍነው) ነበር ዓይኑን መግለጥም ማየትም አይችልም ነበር፣
ወደሱም አቀረባቸው አቀፋቸው ሳማቸውም ።
እስራኤልም ዮሴፍን እነሆ ከፊትህ አልተለየሁም እነ
ሆም ዘርህን እግዚአብሔር አሳየኝ አለው ።
ዮሴፍም ከጕልበቱ መካከል ፈቀቅ አደረጋቸው በም
ድር ላይም በግንባሩ ወድቆ ሰገደለት ።
ዮሴፍም ሁለት ልጆቹን አምጥቶ ኤፍሬምን በያዕቆብ
ግራ በሱ ቀኝ አቆመው፣ ምናሴንም በሱ ግራ በያዕቆብ
ቀኝ አቁሞ ወደ አባቱ አቀረባቸው ።
እስራኤልም ቀኝ እጁን ዘርግቶ በኤፍሬም ራስ ላይ
አኖረ እሱም ከወንድሙ ያንስ ነበር፣ ግራ እጁንም በም
ናሴ ራስ ላይ አኖረ፣ እጆቹን አመሳቅሎም ባረካቸው ።
ዘፍ፣ ፵፰ ፲፱ ።
እንዲህም አለ አባቶቼ አብርሃም ይስሐቅ በፊቱ ያገ
ለገሉት እሱ እግዚአብሔር ከሕፃንነቴ ጀምሮ የተከባ
ከበኝ እስከ ዛሬ እስከዚች ቀን ድረስ የመገበኝ እሱ
እግዚአብሔር ነው ። ዘፍ፣ ፲፯ ፩፣ ፳፬ ፵ ።
ከክፉ ነገር ሁሉ ያዳነኝ የእግዚአብሔር መልአክም
እነዚህን ልጆች እሱ ይባርካቸው (ያክብራቸው) ስሜም
በነሱ ይጠራ፣ የአባቶቼ የአብርሃምና የይስሐቅ ስምም
በነሱ ይጠራ ይብዙ፣ የብዙ ብዙም ይሁኑ፣ ምድርንም
ይምሏት ። ፪ ሳሙ፣ ፬ ፱ ። ኢሳ፣ ፵፬ ፳፪ - ፳፫ ።
ዮሴፍም አባቱ ቀኝ እጁን በኤፍሬም ራስ ላይ ግራ
እጁን በምናሴ ራስ ላይ እንዳኖረ በየ ጊዜ ከባድ ነገር
ሆኖበት፣ የአባቱንም እጅ ያዘ ከኤፍሬም ራስ ላይ ወደ
ምናሴ ራስ ላይ ያስተላልፍ ጀመር ። ዘፍ፣ ፳፰ ፰፣ ዘዳ፣ ፳፰ ፲ ።
ዮሴፍም አባቱን አባቴ እንዲህ አይደለም፣ የበኵር
ልጁ ይህ ነውና ቀኝ እጅህን በሱ ላይ አኑር አለው ።
አባቱም አውቃለሁ ልጄ አውቃለሁ ይህም ታላቅ ሕ
ዝብ ይሆናል፣ ይህም ታላቅ ነው ግን ታናሽ ወንድሙ
ይበልጠዋል ዘሩም ብዙ ሕዝብ ይሆናል አለው ።
በዚያችም ቀን ባረካቸው በእና ምክንያት የእስራ
ኤል ፈጣሪ ይክበር (ሰዎች) እንደ ኤፍሬምና እንደ ምናሴ
እግዚአብሔር ይባርክህ ይበሉ አለ፣ ኤፍሬምን ከምናሴ
አስቀደመ ። ሩት ፬ ፲፩ ፲፪ ።
እስራኤልም ዮሴፍን እንዲህ አለው፣ እነሆ እኔ እሞ
ታለሁ እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ይኑር ወደ አባቶቻችሁ

ድረ አበዊክሙ ።
፳፪ ወአነ እሁበከ ምህርከ ሠናየ ዘይኄይስ እም፲ አኀዊከ ዘነሣእኩ እምእዴሆሙ ለአሞሬዎን በቀስትየ ወበኲናትየ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

፩ ወጸውዖሙ ያዕቆብ ለደቂቁ ወይቤሎሙ ተጋብኡ ኀቤየ ወእየድዓክሙ እንተ ትረክበክሙ በደኃሪ መዋዕል ።
፪ ወተጋብኡ ወመጽኡ ደቂቁ ለያዕቆብ፣ ወይቤሎሙ ስምዕዎ ስምዕዎ„ ለአቡክሙ።
፫ ሮቤል በኵርየ ኀያል ውእቱ ዘቀዳሚ ወልድየ እኩየ ከነ ወአግዘፈ ክሳዶ ወዕፁብ ገብረ ።

፬ ቄረ ከመ ማይ እስመ ዐርገ ዲበ ምስካበ አቡሁ ወአርኰሰ ለውእቱ ምስካብ ይእተ አሚረ ዘዲቤሁ ዐርገ።
"ሮቤል በኵርየ ርእሰ ጥብዓንየ ጸነ ከመ ማይ ጊዜ
"ስቅየተ ምድር ወበሕቱ ትኀድር ላዕሌሁ ጸጋ እግዚ
"አብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ ምስለ ዮሴፍ ወልድየ„።
፭ ስምዖን ወሌዊ አኀው እሙንቱ ፈጸምዋ ለዐመፃ በቃሕዎሙ ወበኲናቶሙ ።

፮ ነፍስየ ኢትትራከበሙ ወኢይረድ ውስተ ሁከቶሙ እስመ በመዐቶሙ ቀተሉ ሰብአ ወበፍትወቶሙ መተሩ ሥርወ አህጉር ።
፯ ርጉመ ለይኩን መዐቶሙ እስመ ኢገገጹ እምቍጥዓሆሙ ወኢተመይጡ እመዓቶሙ እከፍሎ ውስተ ያዕቆብ ወእዘርዎ ውስተ እስራኤል ።
፰ ይሁዳ፣ ይሴብሑከ አኀዊከ፣ እደዊከ ላዕለ ዘባኖሙ ለጸላእትከ፣ ይሰግዱ ለከ ደቂቀ አቡከ ።
፱ ይሁዳ እጓለ አንበሳ እምኀዝአትከ ዕርገ ወልድየ ሰከብከ ወኖምከ ከመ አንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ አልቦ ዘያነቅሖ ።
፲ ኢይጠፍእ ምልክና እምይሁዳ ወሥስፍና እምአባሉ እስከ አመ ይረክብ ዘጽኑሕ ሎቱ ወውእቱ ተስፋሆሙ ለአሕዛብ ።
፲፩ የአስር በዐፀደ ወይን ዕዋሉ ወበዕፀ ዘይት አድጎ ወየሐፅብ በወይን አልባሲሁ ወበደመ አስከል ሰንዱኖ።

፲፪ ፍሡሐት አዕይንቲሁ እምወይን ወፀዓዳ ከመ ሐሊብ ስነኒሁ ።
፲፫ ዛብሎን፣ ሥዑኖ የኃድር ከመ መርሶ አሕማር ወይሰፍሕ እስከ ሲዶና ።
፲፬ ይሳክር፣ ፈተወ ለሠናይት ወየዐርፍ ማእከለ መዋርስት።

፲፭ ወሶበ ርእየ ከመ ሠናይት ይእቲ ዕረፍት አትሐተ መትከፍቶ ከመ ይትቀነይ ለምድር ወኮነ ወከነ ሐረሳዌ ብእሲ ።
፲፮ ዳን፣ ይኴንን ሕዝበ ከመ አሐቲ እምነገደ እስራኤል።
፲፯ ከዋ ለዳን አርዌ ምድር ዘይጸንሕ ውስተ ፍኖት ዘይነ

ምድርም ይመልሱችሁ። ዘፍ፣ ፵፯ ፱ ።
እኔም ከወንድሞችህ የሚበልጥ መልካም ምርኮን እሰጥኻለሁ (ይኸውም) በቀስቴ በጦሬ ከአሞራውያን እጅ ያመጣሁት ነው አለው። ኢያሱ ፳፬ ፴፪ ።

ምዕራፍ ፵፱ ።

ያዕቆብ ልጆቹን ጠርቶ ወደኔ ተሰብሰቡ በኋላ ዘመን የምታገኛችሁን እነግራችኋለሁ አላቸው ።
የያዕቆብ ልጆችም ተሰብስበው መጡ እሱም እንዲህ አላቸው፤ ስሙት አባታችሁን ስሙት አድምጡት ።
የበኩር ልጁ ሮቤል የብርታቴ መገኛ ነበር የበኩር ልጁ ነበር ነገር ግን ክፉ ሆነ አንገቱንም አደነደነ ጭንቅ ነገርንም አደረገ። ዘዳ፣ ፳፩ ፲፯ ። መዝ፣ ፸፰ ፶፩ ።
እንደ ውኃም ሆነ (አይላቅ) ወደ አባቱ መኝታ ወጥቷልና ያንጊዜም የወጣበትን አልጋ አሳድፎታልና ።
"ጨከኜ የረገምሁት ልጄ ሮቤል ምድር ውኃ በምትጠግብበት ጊዜ ወኃው እንዲያዘነብል ወደ ኃጢአት አዘነበለ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋ ይደርበት፤
"ለልጄ ለዮሴፍ በጎ ነገር አድርጓልና„።
ወንድማማቾች ስምዖንና ሌዊ በጦራቸውና በፉክራቸው ዓመፅን ፈጸሚት። ዘፍ፣ ፴፱ ፴፫ ።
ሰውነቴ አትገናኛቸው በጥፋታቸውም አልግባ ተቈጥተው ሰውን ገድለዋልና በፈቃዳቸውም የአህጉርን ሥር ቈርጠዋልና። መዝ፣ ፲፯ ፲፱ ። ምሳ፣ ፲፩ ፲፫ ።
ቍጣቸው ርጉም ይሁን ከቍጣቸው አልተመለሱምና ከኩርፍታቸውም ተግ አላሉምና በያዕቆብ እከፍለዋለሁ፣ በእስራኤልም እበትነዋለሁ።
ይሁዳ ወንድሞችህ ያመሰግኑኻል እጆችህ በጠላቶችህ ደንደስ ላይ ናቸው ያባትህ ልጆችም ላንተ ይሰግዱልሃል ።
የይሁዳ አንበሳ ግልገል ከመደብህ ውጣ ልጄ እንደ አንበሳ ተኛህ አንቀላፋህ እንደ አንበሳም ደቦል ሊቀሰቅስህ የሚችል የለም። ዘኍ፣ ፳፫ ፳፬። ዘዳ፣ ፴፫ ፳፪።
መንግሥት ከይሁዳ አይወጣም ምስፍናም ከወገኑ ለእሱ የሚጠበቀውን እስኪያገኝ ድረስ እሱም ለአሕዛብ አለኝታቸው ነው። ዘኍ፣ ፳፬ ፲፯። ዘዳ፣ ፳፰ ፶፯ ።
በወይን ሐረግ ውርጫውን ያስራል፣ አህያይቱንም በዘይት ዛፍ ያስራል ልብሶቹንም በወይን ያጥባል መጐናጸፊያውንም በዘለላው ደም። ዘኍ፣ ፲፫ ፳፫ ።
ዓይኖቹም ከወይን ይልቅ ደስ ያሰኛሉ ጥርሶቹም እንደ ወተት ነጭ ናቸው። መሳ፣ ፳፫ ፳፱ ።
ዛብሎን ጫማውን አዝቦ ይኖራል የመርከቦች ወደብ እንደመሆኑ እስከ ሲዶና ድረስ ይስፋፋል ።
ይሳኮር መልካም ነገርን ወደደ በተወራራሾቹም መከከል ይኖራል። መሳ፣ ፭ ፲፯፣ ፭ ፲፭። መዝ፣ ፷ ፷ ፲፫ ።
ሥራም መልካም እንደሆነች በየጊዜ ምድርን ያርሳት ይቈፍራት ዘንድ ትከሻውን ዝቅ አደረገ ደከመ አራሽ ሰውም ሆነ። ዘፀ፣ ፩ ፲፩። ኢያሱ ፲፯ ፲።
ዳን ከእስራኤል ነገድ እንደ አንዲቱ በወገኑ ይፈርዳል።
ለዳን በመንገድ ላይ የሚያደባ እባብ ተሰጠው የፈረ

ስኩ ሰኰናሁ ለፈረስ ወይወድቅ ዘይጼዐኖ ድኅሬሁ ።

፲፰ ወይጸንሕ ከመ ያድኅኖ እግዚአብሔር ።
፲፱ ጋድ፣ ፈያት ፈየትዎ፣ ውእቱኒ ፈየቶሙ ተሊዎ
ኪሰሮሙ ።
፳ አሴር፣ ጽጉብ እክል ወውእቱ ይሁብ ሲሳየ ለመ
ላእክት ።
፳፩ ንፍታሌም፣ በቀልት ዕፍረት እንተ ትሜኒ አውዕእት
እክለ ።
፳፪ ወልድ ዘይልህቅ ውእቱ ዮሴፍ ወልድየ ዘይልህቅኒ
ወዘይቀንእ ሊተ ወልድየ ወሬዛ ዘይገብእ ኀቤየ ።
፳፫ እለ ጸአልዎ በምክሮሙ ወክንዎ አጋእዝተ ወነደፍዎ።
፳፬ ወተቀጥቀጡ አቅስስቲሆሙ በኀይል ወደክመ ሥርወ
መዝራእተ እደዊሆሙ በእደ ኀይሉ ለያዕቆብ፣ በህየ አጽ
ንዖ ለእስራኤል በኀበ አምላኩ ለአቡከ ።
፳፭ ወረድአከ አምላከ ዚአየ ወባረከከ በበረከተ ሰማይ
እምላዕሉ፣ ወበበረከተ ምድር እንተ ባቲ ኵሉ በበረከተ
አጥባት ወማኅፀን ።
፳፮ በበረከተ አቡከ ወእምከ ጽኑዓን፣ ወእምበረከቶሙ
ለአድባር እለ ውዱዳን ወበረከተ መላእክቲሁ ለእግዚአብ
ሔር ተሀሉ ዲበ ርእሱ ለዮሴፍ ወዲበ ርእሶሙ ለእለ
ክንዎ አኀዊሁ ።
፳፯ ብንያም፣ ተኵላ መሣጢ ይበልዕ በነግህ ወፍና ሠርክ
ይሁብ ሲሳየ ለሕዝብ ።
፳፰ እሉ እሙንቱ ደቂቁ ለያዕቆብ ዐሠርቱ ወክልኤቱ፣
ወዘንተ ነገረ ነገሮሙ አቡሆሙ ወባረኮሙ ለለ አሐዱ
በከመ በረከቱ ።
፳፱ ባረኮሙ ወይቤሎሙ ናሁ አሐውር እንስ ኀበ ሕዝብየ
ወቅብሩኒ ምስለ አበውየ ውስተ በዐት እንተ ሀለወት ው
ስተ ገራህቱ ለኤፍሮን ኬጥያዊ ።
፴ ውስተ በዐተ ክዕበት እንተ አንጻረ ምንባሬ ውስተ
ምድረ ከነአን እንተ ተሣየጣ አብርሃም እምኀበ ኤፍሮን
ኬጥያዊ ለመቃብር ።
፴፩ ህየ ቀበርዎ ለአብርሃም ወለሣራ ብእሲቱ ወበህየ ቀበ
ርዎሙ ለይስሐቅ ወለርብቃ ብእሲቱ ።
፴፪ ወበህየ ቀበርክዋ ለልያሂ ውስተ በዐተ ገራህት እንተ
ተሣየጡ እምኀበ ደቂቀ ኬጢ ።
፴፫ ወአኅሊቆ ያዕቆብ አዝዞቶሙ ለደቂቁ ሰፍሐ እደዊሁ
ወእገሪሁ ዲበ ምስካቢሁ ወሞተ ወተወስከ ኀበ ሕዝቡ ።

ምዕራፍ ፶።

፩ ወወድቀ ዮሴፍ ቅድመ ገጸ አቡሁ ወበከየ ላዕሌሁ
ወሰዓሞ ።
፪ ወአዘዞሙ ዮሴፍ ለአግብርቲሁ እለ ይቀርቡ ኀቤሁ
ያምዕዝዎ ለአቡሁ ወአምዐዝዎ ለእስራኤል እለ ያምዕዙ።

፫ ወፈጸሙ ሎቱ አርብዐ ጽባሐ እስመ ከማሁ ይኁልቁ
መዋዕለ በዘያምዕዙ ወለሀዉዎ ሰብአ ግብጽ ሰብዓ መዋዕለ።

ሱንም ሰኰና ይነክሳል በላዩ ላይ የተቀመጠውም ወደ
ኋላው ይወድቃል ።
እግዚአብሔርም ያድነው ዘንድ ይጠብቀዋል ።
ጋድን ወንበዴዎች ቀሙት እሱም ፍለጋቸውን ተከ
ትሎ ቀማቸው። ዘፍ፣ ፴ ፲፩ ።
አሴር እኽልን የጠገበ ነው እሱም ለአለቆች ምግብ
ይሰጣል ።
ንፍታሌም ዘኁበበ ነው የምታምርም ሽቱ ዘላላን
አወጣች ።
ዮሴፍ ታዳጊ ልጅ ነው፣ የሚበልጠኝ ልጄ ለኔም የሚ
ቀና ከሞተ በኋላ የተመለሰልኝ ጐልማሳው ልጄ ።
ተማክረው የሰደቡት ጌቶች የሆኑት ይወጉት ነበር።
ቀስቶቻቸው በኃይል ተቀጠቀጡ ያዕቆብን ከአበረ
ታው እጅም ክንዳቸው ዛለ፣ እስራኤልን በከነዓን ያጸናው
የአባትህ ፈጣሪ አንተንም በግብጽ አገር አጸናህ ።
የኔ ፈጣሪ ረዳህ፣ ከላይ ከሰማይ በሚገኝ በረከት እስ
በረህ ሁሉ በሚገኝበት በምድርም በረከት፣ ከማኅፀንና
ከጡት በሚገኝ በረከት ያክብርህ። ዘፍ፣ ፴፫ ፫ ።
ጽኑዓን በሆኑት በናትህና በአባትህ በረከት፣ ጽኑዓን
ከሚሆኑ ተራሮች (አብርሃምና ይስሐቅ) በሚገኝ በረከት
ያክብርህ፣ የእግዚአብሔር መላእክት በረከት በዮሴፍ ራስ
ላይ ይደር፣ ወንድሞቹም በሆኑት ራስ ላይ (ይደር)።
ብንያም፣ ነጣቂ ተኵላ ነው፣ ምግቡን በጧት ይበላል
ማታ ጊዜም ለሌሎቹ ያከፍላል ። ሕዝቅ፣ ፳፱ ፳፮ ።
አሥራ ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች እነዚህ ናቸው፤ አባታ
ቸውም ይህንን ነገር ነገራቸው፤ እያንዳንዱን አባታቸው
በረከቸው፣ እያንዳንዱንም እንደ በረከቱ በረከቸው።
እንዲህም አላቸው፤ እነሆ እኔ ወደ ወገኖቼ እሄዳለሁ
በኬጥያዊው በኤፍሮን እርሻ ውስጥ ባለችው ዋሻ ከአባ
ቶቼ ጋር ቅበሩኝ። ዘፍ፣ ፵፱ ፴፫ ።
አብርሃም ከኬጥያዊው ከኤፍሮን ለመቃብር በገዛት
በከነዓን ምድር በመምሬ አንፃር ባለችው ድርብ ዋሻ።

አብርሃምን በዚያ ቀበሩት ሚስቱ ሣራንም ይስሐ
ቅንና ሚስቱ ርብቃንም በዚያ ቀበሩዋቸው ።
እኔም ልያን ከኬጢ ልጆች በገዟት ድርብ ዋሻ
ቀበርኳት ።
ያዕቆብም ልጆቹን አዝዞ ከጨረሰ በኋላ በመኝታው
ላይ እግሮቹንና እጆቹን ዘርግቶ ሞተ፣ ወደ ወገኖቹም
ተጨመረ። ዘፍ፣ ፵፱ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፶።

ዮሴፍ በአባቱ ፊት ላይ ወድቆ አለቀሰ ሳመውም ።

ዮሴፍም ወደሱ የሚቀርቡ ባሮቹን አባቱን ሽቱ ይቀ
ቡት ዘንድ አዘዛቸው፣ ሽቱ የሚቀቡ ሰዎችም እስራኤልን
ሽቱ ቀቡት። ሉቃ፣ ፳፫ ፶፮። ዮሐ፣ ፲፱ ፵።
አርባ ቀንም ፈጸሙለት ሽቱ የሚቀቡበትን ወራት እንዲ
ሁ ይቈጥሩ ነበርና የግብጽም ሰዎች ሰባ ቀን አለቀሱለት።

፬ ወእምድኅረ ተፈጸመ መዋዕለ ላሁ ይቤሎሙ ዮሴፍ ለኀያላነ ፈርዖን እንዘ ይብል እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜክሙ ንግርዎ ለፈርዖን በእንቲአየ ።

፭ ወበልዎ አቡየ አምሐለኒ ዘእንበለ ይሙት ወይቤለኒ ውስተ መቃብር ዘከረይኩ ሊተ በምድረ ከነአን ህየ ቅብረኒ ወይእዜኒ እዕርግ ወእቅብሮ ለአቡየ ወእግባእ ።

፮ ወነገርዎ ለፈርዖን፤ ወይቤሎ ፈርዖን ዕርግ ወቅብሮ ለአቡከ በከመ አምሐለከ ።

፯ ወዐርገ ዮሴፍ ይቅብሮ ለአቡሁ ወዐርጉ ምስሌሁ ኵሎሙ ደቀ ፈርዖን ወኵሎሙ ዐበይተ ግብጽ ።

፰ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ለዮሴፍ ወኵሉ አኀዊሁ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ለአቡሁ ወሕፃናቲሆሙሰ ወአባግዒሆሙ ወአልሕምቲሆሙ ኀደጉ ውስተ ምድረ ጌሴም ።

፱ ወአዕረገ ምስሌሁ ሠረገላተ ወአፍራሰ ወኮነ ትእይንቶሙ ዐቢየ ጥቀ ።

፲ ወበጽሑ ኀበ ዐውደ እክል ዘአጣድ ዘሀሎ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወበከይዎ ዐቢየ ብካየ፤ ወጽኑዐ ጥቀ ላሁ ገብሩ ለአቡሆሙ ሰቡዐ መዋዕለ ።

፲፩ ወርእዩ እለ ይነብሩ ውስተ ምድረ ከነአን ውእተ ላሀ በኀበ ዐውደ እክል ዘአጣድ ወይቤሉ ከመዝኑ ላሀ ዘግብጽ ዐቢይ ወበእንተዝ ሰመይዎ ስሞ ላሀ ግብጽ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

፲፪ ወከመዝ ገብሩ ሎቱ ደቂቁ ።

፲፫ ወአግብእዎ ውስተ ምድረ ከነአን ወቀበርዎ ውስተ በዐት እንተ ተሣየጠ አብርሃም ለመቃብር እምኀበ ኤፍሮን ኬጥያዊ እንተ አንጻረ ምንባሬ ።

፲፬ ወገብአ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወኵሎሙ እለ ዐርጉ ምስሌሁ ኀቡረ ይቅብርዎ ለአቡሆሙ ወአኀዊሁኒ ።

፲፭ ወእምዝ ሶበ ርእዩ አኀዊሁ ከመ ሞተ አቡሆሙ፤ ይቤሉ ዮጊ ይዜክር ብነ ዮሴፍ እኪተ እንተ ገበርነ ላዕሌሁ ወያገብእ ለነ ፍዳሃ ለኵላ እኪት እንተ አርአይናሁ ።

፲፮ ወመጽኡ ኀበ ዮሴፍ አኀዊሁ ወይቤልዎ አቡከ አምሐሎ አምሐለነ ዘእንበለ ይሙት ።

፲፯ ወይቤ ከመዝ በልዎ ለዮሴፍ ኅድግ ሎሙ አበሳሆሙ ወጌጋዮሙ እስመ እኪተ አርአዩከ ወይእዜኒ ሥረይ ሎሙ ኀጢአቶሙ ለአግብርቲከ በአምላክሙ ለአበዊከ፤ ወበከየ ዮሴፍ እንዘ ይትናገርዎ ።

፲፰ ወመጽኡ ኀቤሁ ወይቤልዎ ናሁ ክነ ንሕነ ለከ አግብርተ ።

፲፱ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ኢትፍርሁ እስመ እምእግዚአብሔር ክነ ።

፳ አንትሙሰ መከርክሙ እኪተ ላዕሌየ ወእግዚአብሔር ባሕቱ መከረ ሠናይተ ላዕሌየ ከመ ይኩን ዮም በዘይሴሰይ ሕዝብ ብዙኅ ።

፳፩ ወይቤሎሙ ኢትፍርሁ አነ እሴስየክሙ ወለቤትክሙኒ ወፀውዖሙ ወተናገሮሙ ዘይበውእ ውስተ ልቦሙ ።

የልቅሶም ወራት ከተፈጸመ በኋላ ዮሴፍ የፈርዖን መኳንንት እንዲህ አላቸው፤ በፊታችሁ ሞገስ አግኝቼ እንደሆነ የኔን ነገር ለፈርዖን ንገሩት። ዘፍ፡ ፵፯ ፳፱ ።

እንዲህ በሉት፤ አባቴ በከነዓን ምድር ለእኔ በቆፈርኩት መቃብር በዚያ ቅበረኝ ብሎ ሳይሞት አምሎኛል፤ አሁንም ወጥቼ አባቴን ቀብሬ ልመለስ ።

እነሱም ለፈርዖን ነገሩት፤ ፈርዖንም እንደ አማለህ ወጥተህ አባትህን ቀብረው አለው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፮ ፲፬።

ዮሴፍም አባቱን ይቀብረው ዘንድ ወጣ፤ የፈርዖን አሽከሮችም ሁሉ አብረዉት ወጡ፤ የግብጽ መኳንንቶችም ሁሉ ።

የዮሴፍ ቤተ ሰቦችም ሁሉ ወንድሞቹም ሁሉ የአባቱም ቤተ ሰቦች ሁሉ ከሱ ጋራ ወጡ፤ ልጆቻቸውን ላሞቻቸውንና በጎቻቸውን ግን በጌሴም ምድር ተዉ ።

ከሱም ጋራ ፈረሰኞችንና ሠረገላዎችን አወጣ፤ ሰፈራቸውም እጅግ ሰፊ ሆነ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፲ ።

በዮርዳኖስ ማዶ ወደ አለ ወደ አጣድ እኽል አውድማ ደርሰው ጽኑ ልቅሶን አለቀሱለት፤ ለአባታቸውም ሰባት ቀን እጅግ ብርቱ ኃዘን አደረጉ ።

በከነዓን የሚኖሩ ሰዎችም በአጣድ የእኽል አውድማ የሆነውን ያንን ልቅሶ አይተው የግብጽ ልቅሶ እንዲህ የጸና ነውን! አሉ፤ ስለዚህም ስሙን የግብጽ ልቅሶ ብለው ጠሩት፤ እርሱም በዮርዳኖስ ማዶ ነው ።

ልጆቹም እንዲህ አደረጉለት ።

አምጥተው አብርሃም ከኬጥያዊው ከኤፍሮን ለመቃብር በገዛት በመሰብሰቢያው ዘፍ አንፃር ባለችው ዋሻ ቀበሩት ። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፲፮ ።

ዮሴፍም ወደ ግብጽ ተመለሰ፤ እሱና አባታቸውን ይቀብሩት ዘንድ ከሱ ጋራ አንድነት የወጡትም ወንድሞቹ ሁሉ ተመለሱ ።

ከዚህም በኋላ ወንድሞቹ አባታቸው እንደሞተ በዩ ጊዜ እንዲህ አሉ፤ ምናልባት እነሆ ዮሴፍ በርሱ ላይ ያደረግነውን ክፋት አስበ ያሳየነውን ክፋት ሁሉ ብድራቱን ይመልስብን ይሆን፤ አሉ ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፫ ።

ወንድሞቹም ወደ ዮሴፍ መጥተው እንዲህ አሉት፤ አባትህ ሳይሞት መሐላን አምሎናል ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፰ ።

እንዲህ ብሎ ዮሴፍን እንዲህ በሉት፤ መከራ አሳይተዉኻልና ኃጢአታቸውን በደላቸውን ይቅር በላቸው አሁንም ስለ አባቶችህ አምላክ ብለህ የባሮችህን ኃጢአት ይቅር በል ዮሴፍም እንዲህ ሲሉት አለቀሰ ።

ወደ እርሱም መጥተው እነሆ እኛ ላንተ ተገዥዎች ሆነናል አሉት ።

ዮሴፍም እንዲህ አላቸው፤ ይህ ነገር ከእግዚአብሔር ታዞ ሆኖአልና አትፍሩ አላቸው ። ፩ ነገ፡ ፭ ፯ ።

እናንተስ በኔ ላይ ክፉ ነገር መክራችሁ ነበር፤ እግዚአብሔር ግን በእኔ ላይ መልካም ነገር አደረገ፤ ዛሬ ብዙ ሕዝብ ምግብ እንዲያገኝ ይሆን ዘንድ ።

አትፍሩ እናንተንም ቤተ ሰቦቻችሁንም እኔ እመግባችኋለሁ ብሎ አጽናናቸው ጠ፡ቶም ከልባቸው የሚገባውንነገራቸው

፳፪ ወነበረ ዮሴፍ ውስተ ግብጽ ውእቱ ወአኅዊሁ ወኵሉ ቤተ አቡሁ፤ ወሐይወ ዮሴፍ ምእተ ወዐሠርተ ዓመተ።
፳፫ ወርእየ ዮሴፍ ደቂቀ ኤፍሬም እስከ ሣልስ ትውልድ ወደቂቀ ማኪር ወልደ ምናሴ እለ ተወልዱ ላዕለ ሕፅነ ዮሴፍ።
፳፬ ወይቤሎሙ ዮሴፍ ለአኅዊሁ አንሰ እመውት ወእግዚአብሔር ይሔውጸክሙ ወያወፅአክሙ እምዛቲ ምድር ወያበውአክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ ለአበዊነ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ።
፳፭ ወአምሐሎሙ ዮሴፍ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ አመ ይሔውጸክሙ እግዚአብሔር አውፅኡ አዕፅምትየ እምዝየ ምስሌክሙ።
፳፮ ወሞተ ዮሴፍ በምእት ወዐሠርቱ ዓመት፤ ወአምዐዝዎ ወሤምዎ በነፍቅ ውስተ ብሔረ ግብጽ።

ዮሴፍም በግብጽ ኖረ እሱ ወንድሞቹም ያባቱም ቤተ ሰቦች ሁሉ፤ ዮሴፍም፻መቶ አሥር ዓመት ኖረ።
ዮሴፍ የኤፍሬምን ልጆች እስከ ሦስት ትውልድ ድረስ አየ፤ በዮሴፍ ጕልበት ላይ ያደጉትን የምናሴ ልጅ የማኪርንም ልጆች አየ። ዘኍ፣ ፴፪ ፴፱። ሩት፣ ፬ ፲፯።
ዮሴፍም ወንድሞቹን እንዲህ አላቸው፤ እኔ እሞታለሁ እግዚአብሔርም (በረድኤት) ይጎበኛችኋል ከዚችም ምድር ያወጣችኋል ለአበቶቻችን ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደ ማለላቸው ምድር ወደ ከነዓን ያገባችኋል።
ዮሴፍም የያዕቆብን ልጆች እግዚአብሔር በጎበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ከዚህ ከግብጽ ከናንተ ጋራ አውጡ ብሎ አማላቸው። ዘጸ፣ ፲፫ ፲፱። ኢያሱ ፳፬ ፴፪።
ዮሴፍም በ፻፲ ዓመቱ ሞተ፤ ሽቱም ቀብተው በሣጥን አድርገው በግብጽ አገር አኖሩት።

ተፈጸመ ኦሪት ዘልደት
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት
አሜን።

ተፈጸመ ኦሪት ዘልደት
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባው በእውነት
አሜን።

ኦሪት ዘፀአት

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
ዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ በኡ ብሔረ ግብጽ ምስለ ያዕቆብ አቡሆሙ ብእሲ ብእሲ ወቤቱ።	፩	አንዱም አንዱም ሰው ወገኑን ከአባታቸው ከያዕቆብ ጋር ወደ ግብጽ አገር የገቡ የያዕቆብ ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ ዘፍ፥ ፵፮ ፰ ። ዘፀ ፥ ፮ ፲፬ ።
ሮቤል ፥ ወስምዖን ፥ ወሌዊ ፥ ወይሁዳ ።	፪	ሮቤል ፥ ስምዖን ፥ ሌዊና ይሁዳ ።
ይሳኮር ፥ ወዛብሎን ፥ ወዳን ።	፫	ይሳኮር ፥ ዛብሎንና ዳን ።
ንፍታሌም ወጋድ ወአሴር ወብንያም ።	፬	ንፍታሌም ፥ ጋድ ፥ አሴርና ብንያም ናቸው ።
ወዮሴፍሰ ሀሎ ብሔረ ግብጽ ወኮነት ኵላ ነፍስ እንተ እምያዕቆብ ሰብዓ ።	፭	ዮሴፍ ግን (ከወንድሞቹ ተለይቶ) በግብጽ አገር ይኖር ነበር ፥ ከያዕቆብ ጋራ ወደ ግብጽ የወረደች ሰውነት ሁሉ ሰባ ናት ። ዘፍ፥ ፵፮ ፳፯ ። ዘዳ፥ ፲ ፳፪ ።
ወሞተ ዮሴፍ ወኵሉ አኀዊሁ ወኵሉ ውእቱ ትውልድ።	፮	ዮሴፍ ሞተ ፥ ወንድሞቹም ሁሉ ሞቱ ፥ ይህም ትውልድ ሁሉ ወገን ሞቱ ። ዘፍ፥ ፶ ፳፮ ።
ወበዝኁ ደቂቀ እስራኤል ወመልኡ ወኮኑ ሕቊራነ ወጸንዑ ጥቀ ዐቢዘ ወመልአት ምድር እምኔሆሙ ።	፯	የእስራኤል ልጆች በዝተው (አገሩን ሁሉ) ሞሉት ፥ በግብጻውያንም ዘንድ የተጠሉ ሆኑ ፥ እጅግም በረቱ ፥ ከብዛታቸውም የተነሣ ምድር መላች ። ዘፍ፥ ፩ ፩ ፳፰ ።
ወተንሥአ ካልእ ንጉሥ ዲበ ግብጽ ዘኢየአምሮ ለዮሴፍ ።	፰	በግብጽም ዮሴፍን የማያውቀው ሌላ ንጉሥ ተነሣ ። ዘፀ ፥ ፪ ፳፫ ። ግብ፥ ሐዋ፥ ፯ ፲፰ ።
ወይቤሎሙ ለሕዝቡ ናሁ ሕዝበ ደቂቀ እስራኤል ዐቢይ ወብዙኃ ወይጸንዑነ ።	፱	ሕዝቡንም እንዲህ አላቸው ፤ የእስራኤል ልጆች ወገኖች እነሆ ፈጽመው በዙ በኛም ይጸኑብናል ።
ንዑ ንጠበቦሙ እስመ እምከመ በዝኁ ወእምከመ በጽሐነ ፀብእ ይትዌሰኩ እሉኒ ዲበ ፀርነ ወይፀብኡነ እምድኅሬነ ወያወጽኡነ እምድርነ ።	፲	ከበዙም ሰልፍ በደረሰብን ጊዜ እሊህ ከጠላቶቻችን ጋር ተጨምረው በኋላችን ተከትለው ይወጉናል ፥ ከአገራችንም ያወጡናልና ኑ እንጠበብባቸው አላቸው ።
ወሤሙ ዲቤሆሙ ሊቃነ ግብር ከመ ይሣቅዩዎሙ በግብር ፥ ወነደቁ አህጉረ ጽኑዓተ ለፈርዖን ፊቶም ወራምሴ ወኦን እንተ ይእቲ ሀገረ ፀሐይ ።	፲፩	በሥራም መከራ ያጸኑባቸው ዘንድ በላያቸው የሠራተኞች አለቆችን ሾሙ ፥ ለፈርዖንም የጸኑ አምባዎችን ሠሩ (እሊህም) ፊቶም ራምሴና ዖን ናቸው ፥ ይህችም ኦን ፀሐይ የፀናባት አገር ናት ። ዘፍ፥ ፲፭ ፲፫ ። ዘፀ ፥ ፫ ፯ ።
ወበአምጣነ ይሣቅይዎሙ ከማሁ ይበዝኁ ወይጸንዑ።	፲፪	ነገር ግን መከራ በሚያጸኑባቸው መጠን ይበዙም ይጸኑም ነበር ። ዘፍ፥ ፳፰ ፲፬ ። ፳፪ ፫ ።
ወያስቆርርዎሙ ግብጽ ለደቂቀ እስራኤል ወይቀንይዎሙ በሥቃይ ።	፲፫	የግብጽም ሰዎች የእስራኤልን ልጆች ይጸየፉዋቸው ነበር ፥ በመከራም ይገዙዋቸው ነበር ።
ወያጼዕሩ ሕይወተ ነፍሶሙ በግብር ዕፁብ ወበግንፋል ወበዕቡር ወበኵሉ ግብረ ሐቅል ወበኵሉ ግብር ዘይቀንይዎሙ በሥቃይ ።	፲፬	ሰውነታቸውንም በጭንቅ ሥራ ጡብ በማስጣል ፥ ጭቃን በማስላቆጥ ፥ ኖራን በማስወገጥ በእርሻም ሥራ ሁሉ ያስጨንቁዋት ነበር ፥ የሚገዙዋቸውም በሥራ ሁሉ የሚያስጨንቅ ነበር ።
ወይቤሎን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳተ ዕብራውያት ስማ ለአሐቲ ሲፓራ ወስመ ካልእታ ፎሐ ።	፲፭	የግብጽም ንጉሥ አንዲቱ ስሟ ሲፓራ የሁለተኛይቱም ስም ፎሐ የሚባል የዕብራውያት አዋላጆችን ።
ሶበ ታወልዳሆን ለዕብራውያት እምከመ በጽሐት ለወሊድ እመ ተባዕት ውእቱ ቅትላሁ ወእመሰ ወለት ይእቲ አሕይዋሃ ።	፲፮	ዕብራውያትን በምታዋልዱዋቸው ጊዜ ወንድ ልጅ ቢሆን ግደሉት ፥ ሴት ልጅ ብትሆን ግን አድኗት አላቸው ።
ወፈርሃሁ ለእግዚአብሔር እልኩ መወልዳት ወኢገ	፲፯	እሊያ አዋላጆች ግን እግዚአብሔርን ፈርተውት

ብሩ በከመ አዘዞን ንጉሠ ግብጽ ወአሕየዎ ተባዕተ ።

፲፰ ወጸውዖን ንጉሠ ግብጽ ለመወልዳት ወይቤሎን እፎኑ ተገብራ ከመዝ ወታሐይዋ ተባዕተ ።
፲፱ ወይቤላሁ መወልዳት ለፈርዖን አኮ ከመ አንስተ ግብ ጽ ዕብራውያት አላ እንበለ ትምጻእ መወልዲት ይወልዳ።

፳ ወአሠነየ እግዚአብሔር ለመወልዳት ።
፳፩ ወመጽኡ ሕዝብ ወጸንዑ ጥቀ እስመ ፈርሃ ለእግዚ አብሔር መወልዳት ወገብረ ሎን ዐቢያተ ።
፳፪ ወአዘዞሙ ፈርዖን ለኵሉ ሕዝቡ ወይቤሎሙ ለኵሉ ተባዕት ዘይትወለድ ለዕብራውያን ገርም ውስተ ተከዚ ወኵሎ አንስተ አሕይዉ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ እምነገደ ሌዊ ዘስሙ እንበረም ዘነሥአ ሎቱ እምእዋልደ ሌዊ ብእሲተ ።
፪ ወፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ወሶበ ርእይዎ ከመ ሠናይ ውእቱ አንበርዎ ሠለስተ አውራኀ ።
፫ ወሶበ ስእኑ እንከ ኀቢኦቶ ነሥአት እሙ ነፍቀ ወቀብዖ አስፈልጦ ወፒሳ ወወደየቶ ለውእቱ ሕፃን ውስቴታ ወሤመቶ ውስተ ማዕዶት ኀበ ተከዚ ።

፬ ወትሔውጽ እኅቱ እምርኁቅ ከመ ታእምር ምንተ ይበጽሖ ።
፭ ወወረደት ወለተ ፈርዖን ትትሐፀብ በውስተ ተከዚ ፡ ወአንስትያ አዋልዲሃ ኀበ ተከዚ ፡ ወሶበ ርእየታ ለይእቲ ነፍቅ ውስተ ማዕዶት ፈነወት ወለታ ወአምጽአታ ።

፮ ወከሠተታ ወርእየት ሕፃነ ይበኪ ውስተ ይእቲ ነፍቅ ወምሀከቶ ወለተ ፈርዖን ወትቤ እምደቂቀ ዕብራውያን ውእቱ ዝ ሕፃን ።
፯ ወትቤላ እኅቱ ለውእቱ ሕፃን ለወለተ ፈርዖን ትፈቅዲኑ እጸውዕ ለኪ ብእሲተ ሐፃኒተ ዕብራዊተ ወትሕፅኖ ለዝ ሕፃን ።
፰ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ሑሪ ፀውዒ ወሐረት እንታክቲ ወለት ወጸውዐታ ለእሙ ለውእቱ ሕፃን ወትቤ ነያ ሐፃኒት።

፱ ወትቤላ ወለተ ፈርዖን ዕቀቢ ሊተ ዘ ሕፃነ ወሐፅኒዮ ፡ ወአነ እሁበኪ ዐስበኪ ፡ ወነሥአቶ ይእቲ ብእሲት ለውእቱ ሕፃን ወሐፀነቶ ።
፲ ወሶበ ጸንዐ ውእቱ ሕፃን ወሰደቶ ኀበ ወለተ ፈርዖን ወኮነ ወልደ ወሰመየቶ ስሞ ሙሴ ፡ ወትቤ እስመ እማይ አውፃእክዎ ።
፲፩ ወኮነ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ልህቀ ሙሴ ወወፅአ ኀበ አኀዊሁ ወርእየ ሕማሞሙ ወረከበ ብእሴ ግብጻዌ እንዘ ይዘብጦ ለአሐዱ ዕብራዊ እምአኀዊሁ ደቂቀ ፳ኤል።

፲፪ ወነጸረ ለፌ ወለፌ ወአልቦ ዘርእየ ፡ ወቀተሎ ለዝኩ

የግብጽ ንጉሥ እንዳዘዛቸው አላደረጉም ፡ ወንድ ወንዶችን አዳኑ ። ዘፍ፡ ፵፪ ፲፰ ፡ ምሳ፡ ፲፬ ፴፩ ።
የግብጽም ንጉሥ አዋላጆቹን ጠርቶ ለምን እንዲህ ታደርጋላችሁ ወንድ ወንዱን ታድናላችሁ አላቸው ።
አዋላጆቹም ፈርዖንን እንዲህ አሉት ፤ የዕብራውያን ሴቶች እንደ ግብጽ ሴቶች አይደሉም ፡ አዋላጂቱ ሳትመጣ ይወልዳሉ እንጂ ።
እግዚአብሔርም ለአዋላጆቹ በጎ ነገር አደረገላቸው ።
ሕዝቡም በዙ እጅግም ጸኑ (በረቱ) አዋላጆቹም እግ ዚአብሔርን ስለ ፈሩት ታላላቅ ነገር አደረገላቸው ።
ፈርዖንም ወገኖቹን ሁሉ ለዕብራውያን የሚወለደው ወንድ ወንዱን ሁሉ ወደ ወንዝ ጣሉት ፡ ሴት ሴቱን በሕ ይወት ተዉ ፡ (አድኑ) ብሎ አዘዛቸው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ከነገደ ሌዊ የተወለደ ከሌዊ ልጆች ሚስት ያገባ ስሙ እንበረም የሚባል አንድ ሰው ነበረ ፡ ዘኁ፡ ፳፮ ፶፱ ።
(እሷም) ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ያማረ (የተወደደ) ሁኖ ባየች ጊዜ ሦስት ወር ሸሽገው አኖሩት ።
ከዚህ በኋላ ሠውሮ ማኖር በተሳናቸው ጊዜ እናቱ ሣ ጥን አምጥታ የባሕር አረፋ አዶሮ ማር ፡ ሙጫ አስሰብጣ ያንን ሕፃን በሣፅኑ ውስጥ አድርጋ በወንዙ ዳር አኖረ ችው ። ኢሳ፡ ፲፰ ፪፡ ዘፀ፡ ፪ ፭ ።
እኅቱም ምን እንደ እንደሚደርስበት ታውቅ ዘንድ ሩቅ ሁና ትመለከት ነበር ። ዘኁ፡ ፳፮ ፶፱ ።
የፈርዖን ልጅ (ተርሙት) ልትታጠብ ወደ ወንዝ ወረ ደች ፡ ደንገጥሮቿም በወንዙ ዳር ይመላለሱ ነበር ፡ ያች ንም ሣጥን አሸግራ ባየቻት ጊዜ ብላቴናዋን ልካ አስመ ጣቻት ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፳፩ ።
ሣጥኒቱንም ከፍታ ሕፃኑ በሣጥኒቱ ውስጥ ሲያለቅስ አይታ ፡ ይህ ልጅ ከዕብራውያን ልጆች ይሆናል ብላ ራራችለት ። ዘፀ፡ ፪ ፭ ።
የዚያም ልጅ እኅት (ማርያም) የፈርዖንን ልጅ ያንን ልጅ እንድታሳድጊልሽ ዕብራዊት የምትሆን አሳዳጊ ሴት እጠራልሽ ዘንድ ትወጃለሽን፤ አለቻት ።
የፈርዖንም ልጅ ሂደሽ ጥሪልኝ አለቻት ፡ ያችም ብላቴ ሂዳ የዚያን ልጅ እናት ጠራቻት እነሆም የምታሳድግ ሴት ይህች ናት አለቻት ።
የፈርዖንም ልጅ ይህን ሕፃን ተከባከብሽ አሳድጊልኝ እኔም ደመወዝሽን እሰጥሻለሁ አለቻት ፡ ያችም ሴት ያንን ሕፃን ተቀብላ አሳደገችው ።
ያም ልጅ በደገ ጊዜ ወደ ፈርዖን ልጅ ወሰደችው ፡ ልጅም ሆናት ከውኃ አወጣሁት ስትል ስሙንም ሙሴ አለችው ። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፩ ፡ ዕብ፡ ፲፩ ፳፬ ።
ከብዙ ዘመንም በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ሙሴ አድጎ ወደ ወንድሞቹ ሄደ ፡ መከራቸውንም አየ ፡ ከወንድሞቹም ከእ ስራኤል ልጆች አንዱን ዕብራዊ አንድ ግብጻዊ ሲመታው አገኘ ። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፫ - ፳፬ ።
ወድያና ወዲህም ተመለከተና ያየው ሰው አልነበረም

ግብጻዊ ወደፈኖ ውስተ ኆፃ ።
፲፫ ወወፅአ በሳኒታ ዕለት ወረከበ ክልኤተ እደወ ዕብራ
ውያነ እንዘ ይትበአሱ ወይቤሎ ሙሴ ለዘይገፍዖ ለምንት
ትዘብጦ ለካልእከ ።
፲፬ ወይቤሎ ዝኩ ዘይዔምፆ ለካልኡ መኑ ሤመከ መል
እከ ወመኰንነ ላዕሌነ ፡ አው ትቀትለኒኑ ትፈቅድ በከመ
ቀተልኮ ትማልም ለግብጻዊ ፡ ወፈርሀ ሙሴ ወይቤ ከመ
ዝኑ ክሡተ ኮነ ዝ ነገር ።
፲፭ ወሰምዐ ፈርዖን ዘንተ ነገረ ወፈቀደ ይቅትሎ ለሙሴ
ወተግኅሠ ሙሴ እምገጸ ፈርዖን ወኀደረ ውስተ ምድረ
ምድያም ወሶበ በጽሐ አሐተ ምድረ ምድያም ነበረ ዲበ
ዐዘቅት ።
፲፮ ወቦ ለማርያ ምድያም ሰብዑ አዋልድ ወይርዕያ አባ
ግዐ አቡሆን መጽአ ወሄበ ሎን እስከ መልአ ገብላተ ከመ
ያስትያ አባግዐ አቡሆን ።
፲፯ ወሶበ መጽኡ ኖሎት አሰሰልዎን ወተንሥአ ሙሴ
ወአድኅኖን ወአስተየ አባግዐ ።
፲፰ ወሖራ ኀበ ራጉኤል አቡሆን ወይቤሎን እፎኑ አፍ
ጠንክን መጺአ ዮም ።
፲፱ ወይቤላሁ ብእሲ ግብጻዊ አድኀነነ እምኖሎት ወሄበ
ለነ ወአስተየ አባግዒነ ።
፳ ወይቤሎን ለአዋልዲሁ አይቴ ውእቱ ብእሲሁ ወለም
ንት ኀደጋሁ ለብእሲ ጸውዓሁ ከመ ይብላዕ እክለ ።

፳፩ ወኀደረ ሙሴ ኀበ ውእቱ ብእሲ ወወሀቦ ወለቶ ሲፓ
ራሃ ትኩኖ ብእሲተ ።
፳፪ ወፀንሰት ይእቲ ብእሲት ወወለደት ወልደ ወሰመዮ
ስሞ ሙሴ ጌርሳም ፡ ወይቤ እስመ ነግድ አነ በምድረ
ነኪር ።
፳፫ ወፀንሰት ዳግመ ወወለደት ወልደ ወሰመዮ ኤልዛር ፡
ወይቤ ፈጣሪ ዘአቡየ ረዳእየ ።

፳፬ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ሞተ ንጉሠ ግብጽ ወግ
ዕሩ ደቂቀ እስራኤል እምግብሮሙ ወአውየው ወዐርገ
አውያቶሙ ኀበ እግዚአብሔር እምግብሮሙ ።
፳፭ ወሰምዐ እግዚአብሔር ገዓሮሙ ወተዘከረ መሐላሁ
ዘመሐለ ለአብርሃም ወይስሐቅ ወያዕቆብ ወሐወጾሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወተአምረ ሎሙ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወሀሎ ሙሴ ይርዒ አባግዐ ዮቶር ሐሙሁ ማርያ ምድ
ያም ፡ ወወሰደ አባግዒሁ ሐቅለ ወበጽሐ ውስተ ኮሬብ
ደብረ እግዚአብሔር ።
፪ ወአስተርአዮ ለሙሴ መልአከ እግዚአብሔር በነደ
እሳት እምዕፀት ፡ ወርእየ ሙሴ ከመ እምዕፀት ይነድድ
እሳት ወዕፀታ ኢትውዒ ።
፫ ወይቤ ሙሴ እብጻሕ ወእርአይ ዘ ራእየ ዐቢየ እፎ
ኢትውዒ ዛ ዕፀት ።

ያኘን ግብጻዊ ሰው ገድሎ በአሸዋ ውስጥ ቀበረው ።
በበነጋውም ዕለት ወጥቶ ሁለት የዕብራውያን ሰዎች
ሲጣሉ አግኝቶ ሙሴ የሚበድለውን አይቶ ለምን ወንድ
ምህን ትመታዋለህ ፤ አለው ፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፳፮ ።
ያም ወንድሙን የሚበድለው ሰው በኛ ላይ አለቃ
ዳኛ ፡ አድርጎ የሾመህ ማን ነው ፤ ወይስ የግብጹን ሰው
ትላንትና እንደ ገደልከው ልትገድለኝ ትሻለህን ፤ አለው ፡
ሙሴም ይህ ነገር እንዲህ የተገለጠ ሆኗልን ብሎ ፈራ ።
ፈርዖንም ይህንን ነገር ሰምቶ ሙሴን ሊገድለው ፈለገ
ሙሴም ከፈርዖን ፊት ሸሽቶ በምድያም አገር ተቀመጠ ፡
ከምድያም ወደ አንዲቱ አገር በደረሰም ጊዜ በውኃ ጉድ
ጓድ አጠገብ ተቀመጠ ። ግብ፡ ሐ፡ ፯ ፳፱፡ ዕብ፡ ፲፩ ፳፯።
ለምድያም ካህን ሰባት ሴቶች ልጆች ነበሩት ፡ ያበታ
ቸውን በጎች ይጠብቁ ነበር ፡ መጥተውም ያበታቸውን በጎች
ያጠጡ ዘንድ ገንዳው እስኪሞላ ድረስ ቀዱላቸው ።
እረኞችም መጥተው በከለከሉዋቸው ጊዜ ፡ ሙሴ
ተነሥቶ አዳናቸው ፡ በጎችንም አጠጣ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፲ ።
ወዳባታቸው ወደ ራጉኤልም ሄዱ ፡ ዛሬስ እንዴት
ፈጥናችሁ መጣችሁ ፤ አላቸው ። ዘሌ፡ ፲ ፳፱ ።
(እነሱም) አንድ የግብጽ ሰው ከእረኞች አዳነን ውኃ
ውንም ቀድቶ በጎቻችንን አጠጣልን አሉት ።
ልጆቹን ሰውየው የት ነው ፤ (ወዴት አለ) ለምንስ ትታ
ችሁት መጣችሁ ፤ (አሁንም) እንጀራ ይበላ ዘንድ ሰውዩ
ውን ጥሩት አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፶፬ ።
ሙሴም በዚያ ሰው ዘንድ አደረ ፡ ሚስትም ትሆነው
ዘንድ ሲፓራ የተባለች ልጁን ሰጠው ።
ያችም ሴት ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ሙሴም ስሙን
ጌርሳም ብሎ ጠራው ፡ እኔ በባዕድ አገር መጻተኛ ነኝ ሲል ።

ዳግመኛም ፀንሳ ወንድ ልጅ ወለደች ያባቴ ፈጣሪ
ረዳኝ ሲል ኤልዛር አለው ፡ (ኤልዛር ማለት የእግዚአብ
ሔር ረድኤት ማለት ነው) ።
ከብዙ ዘመንም በኋላ የግብጽ ንጉሥ ሞተ ፡ የእስኤል
ልጆች ከሥራቸው ብርታት የተነሣ አለቀሱ ፡ ጮኹም ፡
ጩኸታቸውም ወደ እግዚአብሔር ደረሰ ።
እግዚአብሔርም ጩኸታቸውን ሰምቶ ለአብርሃም ለይ
ስሐቅና ለያዕቆብ የማለውን መሐላ አሰበ ፡ (አስቦም) የእስ
ራኤልን ልጆች (በረድኤት) ጐበኛቸው (በረዳትነቱም)
ታወቃላቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፩ ፡ ዘዳ፡ ፴፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ሙሴ የአማቱ የምድያም ካህን የዮቶርን በጎች ሲጠ
ብቅ ኖረ ፡ በጎቹንም ወደ በረሓ ወስዶ ወደ እግዚአብሔር
ተራራ ወደ ኮሬብ ደረሰ ። መዝ፡ ፸፴፪ ፪ ።
የእግዚአብሔርም መልአክ ከዕንጨት በወጣው እሳት
ለሙሴ ታየው ፡ ሙሴም ዕንጨትነቷ ሳትቃጠል ከዕንጨ
ትነቷ ወጥቶ እሳት ሲነድ አየ ። ዘዳ፡ ፴፫ ፲፮ ።
ሙሴም ይህች ዕንጨት እንዴት አትቃጠልም ይህን
ደግ ራእይ ከዚያ ደርሼ ልይ አለ ።

፬ ወሶበ ርእዮ እግዚአብሔር ከመ መጽአ ይርአይ ጸውዖ እምዕፀት ወይቤሎ ፤ "ሙሴ ሙሴ" ወይቤ ምንት ውእቱ እግዚኦ ።

እግዚአብሔርም ያይ ዘንድ እንደ መጣ ባየው ጊዜ ከዕንጨቱ ወጥቶ "ሙሴ ሙሴ" ብሎ ጠራው፤ (ሙሴም) አቤቱ ! ምንድር ነው አለ ።

፭ ወይቤሎ ኢትቅረብ ዝየ ፍታሕ አሣእኒከ እምእገሪከ እስመ መካን እንተ አንተ ትቀውም ባቲ ምድር ቅድስት ይእቲ ።

አንተ የቆምክበት ቦታ ክብርት ናትና ወደዚህ አትቅረብ፤ ጫማህንም ከእግርህ አውልቅ አለው ።

፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ አምላከ አቡዊከ አምላከ አብርሃም፤ ወአምላከ ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ፤ ወሜጠ ገጸ ሙሴ እስመ ፈርሀ ነጽሮ ቅድመ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ያባቶችህ የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ ፈጣሪ እኔ ነኝ አለው፤ ሙሴም የእግዚአብሔርን ፊት ማየት ፈርቷልና ፊቱን መለሰ (አዞረ) ። ዘፍ፥ ፳፰ ፲፫ ።

፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእየ ርኢኩ ሥቃዮሙ ለሕዝብየ እለ ውስተ ግብጽ ወአውያቶሙ ሰማዕኩ እምነዳእተ ገባር ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ ያሉ የወገኖቼን መከራ ማየትን አየሁ፤ ከአስገባሪዎቻቸውም የተነሣ ጩኸታቸውን ሰማሁ አለው ። ዘፀ፥ ፪ ፳፫፤ ነህ፥ ፱ ፱ ።

፰ ወአእመርኩ ጻዕሮሙ ወወረድኩ ከመ አድኅኖሙ እምእደ ግብጽ ወእሰዶሙ ውስተ ምድር ሠናይት ወርኅብት ወአወፅኦሙ እምይእቲ ወአወስዶሙ ውስተ ምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ውስተ ምድሮሙ ለከናኔዎን ወለኬጤዎን ወለአሞሬዎን ወለፌርዜዎን ወለጌርጌሴዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ።

ጭንቀታቸውንም አውቄ ከግብጻውያን እጅ አድናቸው ዘንድ ወደ አማረችና ሰፊም ወደ ሆነች ምድር አወስዳቸው ዘንድ ወረድሁ፤ ከዚያችም ምድር አውጥቼ ማርና ወተትን ወደምታፈሰው (ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ) ወደ ከናኔዎንና ኬጤዎን፤ ወደ ኤዌዎንና ወደ ፌርዜዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ አሞሬዎንና ወደ ኢያቡሴዎን አገር አገባቸዋለሁ ።

፱ ወይእዜኒ ናሁ ገዓሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በጽሐ ኀቤየ፤ ወርኢኩ አነ ሥቃዮሙ ዘይሣቅይዎሙ ግብጽ ።

አሁንም እነሆ የእስራኤል ልጆች ጩኸት ወደኔ ደረሰ እኔም የግብጽ ሰዎች የሚያደርሱባቸውን መከራቸውን ተመለከትሁ ። ዘፀ፥ ፪ ፳፫ ።

፲ ወይእዜኒ ነዓ እፈንወከ ኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወታወፅኦሙ ለሕዝብየ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

አሁንም ወደ ግብጽ ንጉሥ ወደ ፈርዖን እልክህ ዘንድ ና፤ የእስራኤል ልጆች ወገኖቼን ከምድረ ግብጽ ታወጣቸዋለህ አለው ።

፲፩ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር መኑ አነ ከመ እሖር ኀበ ፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወከመ አውፅኦሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

ሙሴም እግዚአብሔርን ወደ ግብጽ ንጉሥ ወደ ፈርዖን ሂጄ የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር አወጣቸው ዘንድ እኔ ማን ነኝ (ምንድር ነኝ) አለው ።

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር እስመ አነ ሀለውኩ ምስሌከ ወዝንቱ ተአምር ለከ፤ ከመ አነ እፌንወከ ሶበ አውጻእኮሙ ለሕዝብየ እምብሔረ ግብጽ ወትፀመድዎ ለእግዚአብሔር በዝ ደብር ።

እግዚአብሔርም እኔ (በረድኤት) ከንተ ጋራ አለሁና፤ እኔም እንደላክሁህ ምልክትህ ይህ ነውና ወገኖቼን ከግብጽ አገር በወጣኻቸው ጊዜ በዚህ ተራራ ለእግዚአብሔር ትገዛላችሁ አለው ። ዘፀ፥ ፲፱ ፫ ።

፲፫ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ አነ አሐውር ኀበ ደቂቀ እስራኤል ወእብሎሙ አምላከ አበዊክሙ ፈነወኒ ኀቤክሙ ወሶበ ይሴእሉኒ ስሙከ ምንተ እብሎሙ ።

ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤ እነሆ ወደ እስራኤል ልጆች ሂጄ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ ወደናንተ ላከኝ እላቸዋለሁ ነገር ግን ስምህን በጠየቁኝ ጊዜ ምን እላቸዋለሁ ፤ ዘፍ፥ ፴፪ ፳፱ ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ ውእቱ ዘሀሎ ወይሄሉ ወከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘሀሎ ወይሄሉ ፈነወኒ ኀቤክሙ ።

እግዚአብሔርም ያለና የሚኖር እኔ የእስራኤል ልጆች ቅድመ ዓለም የነበረና ዓለምን አሳልፎ የሚኖር ወደናንተ ላከኝ ትላቸዋለህ አለው ። ዕብ፥ ፲፫ ፰ ።

፲፭ ወዓዲ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመዝ ትብሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እግዚአብሔር አምላከ አበዊክሙ ፈነወኒ ኀቤክሙ፤ ዝ ውእቱ ስምየ ዘለዓለም ወዝክርየ ለትውልደ ትውልድ ።

ዳግመኛም እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤል ልጆች እንዲህ ትላቸዋለህ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር ወደናንተ ልኮኛል፤ ለዘለዓለም ፀንቶ የሚኖር ስሜ ይህ ነው፤ ስም አጠራሬም ለልጅ ልጅ ነው አለ በላቸው አለው ።

፲፮ ሑር አስተጋብኦሙ ለአእሩገ እስራኤል፤ ወበሎሙ እግዚአብሔር አምላከ አበዊክሙ አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ፤ አስተርአየኒ ወፈነወኒ እንዘ ይብል ሐውጾ ሐወጽኩክሙ በእንተ ኵሉ እንተ በጽሐተክሙ በብሔረ ግብጽ ።

ሂድና የእስራኤልን ሽማግሌዎች ሰብስበህ የአባቶቻችሁ የአብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ ፈጣሪ እግዚአብሔር ተገልጾ በግብጽ አገር ስለ ደረሰባችሁ መከራ ሁሉ (በረድኤት) ጐበኘኋችሁ ብሎ ወደናንተ ላከኝ በላቸው ።

፲፯ ወእቤ አነ እነሥአክሙ እምሥቃየ ግብጽ ወአበውአክሙ ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወኤዌዎን ወአ

እኔም ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ ወደ ከናኔዎን ወደ ኬጤዎን፤ ወደ ኤዌዎንና ወደ አሞሬዎን፤ ወደ ፌርዜዎን

ሞሬዎን ወፌርዜዎን ወጌርጌሴዎን ወኢያቡሴዎን ውስተ
ምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ።
፲፰ ወይሰምዑ ቃለከ ወትበውእ አንተ ወአእሩገ እስራ
ኤል ኀበ ንጉሠ ግብጽ ወትብሎ እግዚአብሔር አምላከ
ዕብራውያን ጸውዐነ ንሑር ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ውስተ
ሐቅል ከመ ንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ።

፲፱ ወአነ አአምር ከመ ኢያበውሐክሙ ፈርዖን ንጉሠ
ግብጽ ትፃኡ ዘእንበለ በእድ ጽንዕት።
፳ ወእሰፍሕ እዴየ ወእቀትሎሙ ለግብጽ በኵሉ መድም
ምየ ዘእገብር በሙ ወእምድኅረዝ ይፈንወክሙ።

፳፩ ወእሁበሙ ሞገሰ ለሕዝብየ በቅድሜሆሙ ለግብጽ።

፳፪ ወአመ ተሐውሩ ኢትወፅኡ ዕራቃኒክሙ፤ አላ ታስ
ተዋሕስ ብእሲት እምጎራ ወእምኀደርታ ንዋየ ብሩር ወወ
ርቅ ወልብስ፤ ወትወድይዎ በዲበ ደቂቅክሙ ወአዋል
ዲክሙ ወተሐበልይዎሙ ለግብጽ።

ምዕራፍ ፬።

፩ ወአውሥአ ሙሴ ወይቤ ለእመ ኢአምኑኒ ወኢሰ
ምዑ ቃልየ ወይቤሉኒ ኢያስተርአየከ እግዚአብሔር
ምንተ እብሎሙ።
፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ምንት ዝ ዘውስተ እ
ዴከ፤ ወይቤ በትር።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ግድፎ ውስተ ምድር ወገደፎ
ውስተ ምድር ወኮነ አርዌ ምድር ወጐየ ሙሴ እምኔሁ።
፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ወንሥአ
በዘነቡ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ወነሥአ በዘነቡ ወኮነ በትረ
ውስተ እዴሁ።
፭ ወይቤሎ ከመ ይእመኑከ ከመ አስተርአየከ እግዚአ
ብሔር አምላከ አበዊሆሙ አምላከ አብርሃም፤ ወአምላከ
ይስሐቅ፤ ወአምላከ ያዕቆብ።
፮ ወይቤሎ ካዕበ እግዚአብሔር ለሙሴ ደይ እዴከ ውስ
ተ ሕፅንከ፤ ወወደየ እዴሁ ሙሴ ውስተ ሕፅኑ፤ ወይቤሎ
አውፅእ እዴከ እምውስተ ሕፅንከ፤ ወአውፅአ እዴሁ እም
ሕፅኑ፤ ወኮነት ፀዓዳ ከመ በረድ ለምጽ።
፯ ወይቤሎ ካዕበ ደይ እዴከ ውስተ ሕፅንከ ወወደየ እ
ዴሁ ውስተ ሕፅኑ ወዓዲ ይቤሎ አውፅእ እዴከ እምሕ
ፅንከ ወአውጽአ እዴሁ እምሕፅኑ ወገብአት ከመ ኆብረ
ሥጋሁ።
፰ ወይቤሎ ለእመ ኢአምኑከ ወኢሰምዑ ቃለከ በተአ
ምር ዘቀዳሚ የአምኑከ በቃለ ተአምሩ ለካልእ።
፱ ወእምከመ ኢአምኑከ በእሉ ክልኤቱ ተአምራት ወኢ
ሰምዑ ቃለከ ትነሥእ እማየ ተከዚ ወትክዑ ውስተ የብስ
ወይከውን ደመ ውስተ የብስ ዝኩ ማይ ዘነሣእከ እም
ተከዚ።
፲ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አስተበቍዕከ እግዚእ

ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ኢያቡሴዎን አገር አወጣችኋለሁ
አለ በላቸው። ዘፍ፤ ፶ ፳፬፤ ዘፀ፤ ፬ ፴፩።
ቃልህን ይሰማሉ አንተም ወደ ግብጽ ንጉሥ ትገባ
ለህ የእስራኤልም ሽማግሌዎች ይገባሉ፤ የዕብራውያን ፈ
ጣሪ እግዚአብሔር የሦስት ቀን ጐዳና ሄደን በምድረ በዳ
ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር መሥዋዕትን እንሠዋ ዘንድ
ጠርቶናል ትሉታላችሁ። ዘኁ፤ ፳፫ ፫ - ፬፤ ፲፭ ፲፪።
ነገር ግን በጽኑ ሥልጣን ካልሆነ የግብጽ ንጉሥ ፈር
ዖን እንደማያሰናብታችሁ እኔ አውቃለሁ።
እጄን ዘርግቼ (ሥልጣኔን ገልጬ) የግብጽን ሰዎች
በማደርገባቸው ተአምራቴ ሁሉ አጠፋቸዋለሁ፤ ከዚህ
በኋላ ያሰናብታችኋል። ዘፍ፤ ፴፩ ፪፤ ዘዳ፤ ፲፱ ፬።
ለወገኖቼም በግብጻውያን ፊት መወደድን (መፈራትን)
እሰጣቸዋለሁ። ግብ፤ ሐዋ፤ ፯ ፴፯።
በሄዳችሁም ጊዜ በዶዋችሁን አትወጡም (አትሄዱም)
ሴት ከጐረቤቷ ከቤተ ሰቧም የወርቅን የብርን የልብስን
(ጌጣ-ጌጥ) ትዋስ እንጂ በዶአችሁን አትወጡም በወንዶች
ልጆቻችሁና በሴቶች ልጆቻችሁ ላይ ታገቡታላችሁ፤ (በዚ
ህ) የግብጽን ሰዎች ትበዘብዙዋቸው አላችሁ አላቸው።

ምዕራፍ ፬።

ሙሴም ባያምኑኝና ቃሌን በይሰሙ እግዚአብሔርም
አልተነጋገረህም ቢሉኝ ምን እላቸዋለሁ፤ ብሎ መለሰ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ይህ በእጅህ የያዝከው ምን
ድር ነው አለው፤ በትር ነው አለው።
እግዚአብሔር በምድር ላይ ጣለው አለው፤ በምድ
ርም ላይ ጣለው፤ በትሩም እባብ ሆነ፤ ሙሴም ከሱ ሸሸ።
እግዚአብሔር ሙሴን እጅህን ዘርግተህ ጅራቱን ያዘ
ው አለው፤ ሙሴም እጁን ዘርግቶ ጅራቱን ይዞ አነሣው
በእጁም እንዳለ በትር ሆነ። ዘፀ፤ ፬ ፲፯።
እግዚአብሔር ያባቶቻቸው የአብርሃም አምላክ የይ
ስሐቅ አምላክ የያዕቆብ ፈጣሪ እንደታየህ እንዲያምኑህ
ጅራቱን ያዘው (በዚህ ያምኑሃል) አለው። ዘፀ፤ ፲፱ ፱።
ዳግመኛም እግዚአብሔር እጅህን ወደ ብብትህ አግባ
አለው፤ ሙሴም እጁን ከብብቱ አገባ፤ እጅህን ከብብትህ
አውጣ አለው፤ እጁን ከብብቱ አወጣ፤ ሁለንትናዋም ነጭ
ለምጽ ሆነች። ዘኁ፤ ፲፪ ፲፤ ፬ ነገ፤ ፭ ፳፯።
ዳግመኛም እጅህን ወደ ብብትህ አግባ አለው፤ እጁ
ን ወደ ብብቱ አገባ፤ ዳግመኛም እጅህን ከብብትህ አውጣ
አለው፤ እጁን ከብብቱ አወጣ የሰውነቱም ኅብረ መልክዕ
እንደ ገላው ኅብር ሆነች።
በፊተኛውም ተአምር ባያምኑህና ቃልህን ባይሰሙ
በሁለተኛው ተአምር ቃል ያምኑሃል።
በነዚህም በሁለቱ ምልክቶች ባያምኑህና ቃልህን ባይ
ሰሙ ከፈሳሹ ውኃ ቀድተህ በደረቁ መሬት ላይ እር
ጨው ይህም ከፈሳሽ ውኃ ቀድተህ የረጨኸው ውኃ
ደም ይሆናል። ዘፀ፤ ፯ ፲፱።
ሙሴም እግዚአብሔርን አቤቱ እለምንሃለሁ፤ ጥንቱ

ቀዳሚየ ቃል አልብየ ወትከትየ ወኢእምአመ አእኀዝ
እንብብ ምስሌከ ፀያፍ ወላእላአ ልሳን አነ ።

ንም ድሮዬንም እንደበት የለኝም ፣ በለሚልህ እኔ እናገር
ዘንድ ከጀመርኩ ጀምሮ ድዳ ነኝ ምላሴም ቃታታም ነው።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ መኑ ወሀበ አፈ ለእጓለ
እመሕያው ወመኑ ገብሮ በሃመ ወጽሙመ ወፍቱሐ ወዘ
ይሬኢ ወዕዉረ አኮኑ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለሰው ልጅ
አፍን የሰጠው ማን ነው ፤ ድዳስ ደንቆሮስ ያደረገው ማን
ነው ፤ አፍ የከፈተለትስ ማን ነው ፤ የሚያይስ ዕውርስ ያደ
ረገው ማን ነው ፤ እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን ።

፲፪ ወይእዜኒ ሑር ወአነ እፈትሕ አፉከ ወእሌብወከ
ዘሀለወከ ትንብብ ።

አሁንም ሂድ እንድትናገር አደርግሃለሁ ፣ ትናገርም
ዘንድ ያለህንም ልብ አስደርግሃለሁ ። ኢሳ፣ ፶፬ ፬ ።

፲፫ ወይቤ ሙሴ አስተበቍዐከ እግዚኦ ኅሥሥ ለከ በዕደ
ዘይትለአከከ ።

ሙሴም አቤቱ አማልድሃለሁ መናገር የሚችል የምት
ልከው ሌላ ሰው ፈልግ አለ ። ኤር፣ ፶፩ ፫ ።

፲፬ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ ሙሴ ወይቤሎ
ነዋ አሮን እኁከ ሌዋዊ ወአአምር ከመ ነቢብየ ይነብብ
ለከ፣ ወናሁ ውእቱ ይወፅእ ይትቀበልከ ወይሬእየከ
ወይትፌሣሕ ።

እግዚአብሔር በሙሴ ላይ ቁጣን ተቈጣ ፣ እነሆ የሌዊ
ልጅ ወንድምህ አሮን እኔ ላንተ ነግሬህ አንተም ለሱ እን
ድትነግረው አወቀ ፣ እነሆ እሱ ሊቀበልህ ይመጣል አይ
ቶህም ደስ ይለዋል ። ዘፀ፣ ፯ ፪፣ ዘኍ፣ ፳፪ ፴፰ ።

፲፭ ወትነግሮ ወትወዲ ቃልየ ውስተ አፉሁ ወአነ እፈ
ትሕ አፉከ ወአፉሁ ወእሌብወክሙ ዘትገብሩ ።

ነግሬህ ቃሌን በአንደበቱ ታገባለህ ፣ እኔም አፍህንና
አፉን ከፍቼ የምታደርጉትን ልብ አስደርጋችኋለሁ ።

፲፮ ወውእቱ ይትናገር ለከ ኀበ ሕዝብ ወውእቱ ይከው
ነከ አፈ ወአንተ ትከውኖ ሎቱ ለኀበ እግዚአብሔር ።

እሱ ስላንተ ከሕዝቡ ጋር ይነጋገርልሃል ፣ እሱ አንደ
በት ይሆንሃል ፣ አንተም ለእግዚአብሔር ትነግርለታለህ ።

፲፯ ወለዛቲኒ በትር አንተ ትገብር ባቲ ተአምረ ንሥአ
ውስተ እዴከ ።

ምልክት የምታደርግበት ይህችንም በትር በእጅህ ያ
ዛት አለው ። ዘፀ፣ ፯ ፩፣ ፳፩ ፲፱ ።

፲፰ ወሖረ ሙሴ ወገብአ ኀበ ዮቶር ሐሙሁ ወይቤሎ አሐ
ውር ወእገብእ ኀበ አኀውየ እለ ውስተ ብሔረ ግብጽ
ወእሬኢ ለእመ ሃዲሆሙ ሕያዋን ወይቤሎ ዮቶር ለሙሴ
ሑር በዳኅን ።

ሙሴም ተመልሶ ወደ አማቱ ወደ ዮቶር ሄደ ፣ ተመ
ልሼም በግብጽ አገር ወዳሉ ወንድሞቼ እሄዳለሁ ገና በሕ
ይወት እንዳሉም አያለሁ አለው ፣ ዮቶርም ሙሴን በደኅና
ሂድ አለው ።

፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በምድረ ምድያም ንዓ
ሑር ብሔረ ግብጽ እስመ ሞቱ ኵሎሙ እለ የኀሥሥዋ
ለነፍስከ ።

እግዚአብሔር ሙሴን በምድያም ምድር ሰውነትህን
የሚፈልጓት ሰዎች ሁሉ ሙተዋልና ወደ ግብጽ አገር
ሂድ አለው ።

፳ ወነሥአ ሙሴ ብእሲቶ ወደቂቆ ወጸዐኖሙ ዲበ አእ
ዱግ ወገብአ ብሔረ ግብጽ ፣ ወነሥአ ሙሴ ለእንታክቲ
በትር እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ።

ሙሴም ሚስቱንና ልጆቹን ይዞ በአህዮች አስቀምጦ
ወደ ግብጽ አገር ተመለሰ ፣ ከእግዚአብሔር ያገኛትንም
ያችን በትር በእጁ ይዟት ሄደ ። ዘኍ፣ ፳፫ ፱ ።

፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዘ ተሐውር ወትገ
ብእ ውስተ ብሔረ ግብጽ አእምር ኵሎ መድምምየ ዘወ
ሀብኩከ ውስተ እዴከ ከመ ትግበሮ በቅድሜሁ ለፈርዖን
ወአነ አጸንዖ ልቦ ወኢይፌንዎሙ ለሕዝብ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ግብጽ አገር ተመልሰህ
ስትሄድ በእጅህ ያደረግሁልህን ተአምራት ሁሉ በፈርዖን
ፊት ታደርገው ዘንድ እንዳለህ ዕወቅ ፣ እኔም የፈርዖንን
ልብ አጸናዋለሁ ፣ ወገኖቼንም አያሰናብታቸውም ።

፳፪ ወአንተሰ ትብሎ ለፈርዖን ከመዝ ይቤ እግዚአ እግዚ
አብሔር ወልድየ ዘበኵርየ ውእቱ እስራኤል ።

አንተ ግን ፈርዖንን እንዲህ ትለዋለህ ፤ ጌታ (ፈጣሪ)
እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፣ እስራኤል የበኵር ልጄ ነው ።

፳፫ ወእብለከ ፈንዎ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ወአንተሰ
እመ ኢፈቀድከ ትፈንዎ አእምርኬ እንከ ከመ እቀትሎ
አነ ለወልድከ ዘበኵርከ ።

መሥዋዕት ሠውተው ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰ
ናብት (ልቀቅ) አንተ ግን ታሰናብታቸው ዘንድ ብትወድ
እኔም እንግዲህ የበኵር ልጅህን እንደምገድለው ዕወቅ
አለ በለው ። ዘፀ፣ ፲፩ ፭፣ ፲፪ ፳፱ ።

፳፬ ወኮነ በፍኖት በውእተ ማኅደር ተራከቦ መልአከ እግ
ዚአብሔር ወፈቀደ ይቅትሎ ።

ባደረበት ጐዳና እንዲህ ሆነ ፣ እግዚአብሔር የላከው
መልአክ ተገናኘው ሊገድለውም ወደደ ።

፳፭ ወነሥአት ሲፓራ መላጼ ወገዘረት ከተማ ነፍስቱ ለወ
ልዳ ወወድቀት ኀበ እገሪሁ ወትቤ ለይኩን ሀየንቴሁ ዝ
ደመ ግዝረቱ ለወልድየ ።

ሲፓራ (ሚስቱ) ምላጭ ይዛ የልጅዋን ሸለፈት ገዘረ
ችው ይህም የልጄ የግርዛቱ ደም ስለሱ ፈንታ ይሁን ብላ
ከእግሩ በታች ወደቀች ። ኢያሱ ፭ ፪-፫ ።

፳፮ ወሖረ እምኔሁ እስመ ትቤ ለይኩን ሀየንቴሁ ዝ ደመ
ግዝረቱ ለወልድየ ።

ይህ የልጄ የግርዛቱ ደም ስለሱ ፈንታ ይሁን ብላለ
ችና ከሱ ተመልሶ ሄደ ። መሳ፣ ፲፩ ፴፯ ፣ ፲፬ ፱ ።

፳፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን ሑር ተቀበሎ ለሙሴ
ውስተ ሐቅል ወሖረ ወተራከቦ በደብረ እግዚአብሔር

እግዚአብሔር አሮንን ሂደህ በምድረ በዳ ሙሴን ተቀ
በለው አለው ፤ ሂዶም እግዚአብሔር በሚገለጽበት ተራራ

ወተአምኖ ።

፳፰ ወአይድዖ ሙሴ ለአሮን ኵሎ ቃለ እግዚአብሔር ዘለአከ ወኵሎ ተአምረ ዘአዘዞ ።

፳፱ ወሖሩ ሙሴ ወአሮን ወአስተጋብኡ ኵሎ አእሩጎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፴ ወነገሮሙ አሮን ኵሎ ቃለ ዘተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወገብረ ተአምረ በቅድሜሆሙ ።

፴፩ ወአምኑ ሕዝብ ወተፈሥሑ እስመ ሐወጾሙ እግዚአብሔር ወርእየ ሥቃዮሙ ወአትሐቱ ርእሶሙ ወሰገዱ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወእምድኅረዝ በኡ ሙሴ ወአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ፈንዎ ሕዝብየ ከመ ይግበሩ በዓልየ በሐቅል ።

፪ ወይቤ ፈርዖን መኑ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእሰምዖ ቃሎ ከመ እፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔርሂ ኢየአምሮ ፣ ወለእስራኤልሂ ኢይፌንዎ ።

፫ ወይቤልዎ አምላከ ዕብራውያን ጸውዐነ ንሑር እንከ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ውስተ ሐቅል ከመ ንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ከመ ኢይርከበነ ሞት ወቀትል ።

፬ ወይቤሎሙ ንጉሠ ግብጽ ለምንት ለክሙ ሙሴ ወአሮን ትገፈትእዎ ለዝ ሕዝብ እምግብሩ ፣ ሑሩ ውስተ ግብርክሙ ።

፭ ወይቤሎሙ ፈርዖን ለሕዝቡ ናሁ ይእዜ በዝኁ ወመልኡ ሕዝብ ውስተ ምድር ወአዕረፍክምዎሙ እምግብሮሙ ።

፮ ወአዘዞሙ ፈርዖን ለነዳእተ ገብር ዘሕዝብ ወለዘጸሐፍት ።

፯ ወይቤሎሙ እምይእዜሰ ኢተሀብዎሙ ዳግመ ሐሠረ ለሕዝብ ለገቢረ ግንፋል በከመ መዋዕለ ትካት ፣ አላ ለሊሆሙ ይሑሩ ወያስተጋብኡ ሎሙ ሐሠረ ።

፰ ወእምጣነ ጥበቶሙ ዘይገብሩ ግንፋለ ከማሁ ይግበሩ ኵሎ ዕለተ ፣ ወአልበ ዘታሐጽጽዎሙ ወኢምንተኒ ዓዲ እምኢወሰክዎሙ እስመ ፅሩዓን ጸርሑ ወይቤሉ ንሑር ወንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

፱ አክብዱ ግብሮሙ ለእሉ ሕዝብ ወዘንተ ይሔልዩ ወኢይሔልዩ ነገረ ዘይበቍዕ ።

፲ ወወፅኡ ነዳእተ ሕዝብ ወጸሐፍት ወይቤልዎሙ ለሕዝብ ከመዝ ይቤ ፈርዖን ኢየሀበክሙ እንከ ሐሠረ ።

፲፩ ለሊክሙ ሑሩ ወአስተጋብኡ ለክሙ ሐሠረ በኀበ ረከብክሙ ወአልበ ዘየሐፅፅ እምጥበትክሙ ወኢምንተኒ ።

፲፪ ወተዘርወ ሕዝብ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ከመ የአልዱ ሎሙ ብርዐ ወሐሠረ ።

፲፫ ወውእቶሙሰ ነዳእቶሙ ያጔጕእዎሙ ወይብልዎሙ ፈጽሙ ግብረክሙ ዘለለዕለትክሙ በከመ አመ ንሁብ ከሙ ሐሠረ ።

ተገናኘው ሳመውም ፣ (እጅ ነሣው) ። ፩ ነገ፣ ፲፱ ፳ ።

ሙሴም ለአሮን የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ያዘዘውንም ምልክት ሁሉ ነገረው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፲፯፣ ፬ ፫ - ፱ ።

አሮንና ሙሴም ሄደው የእስራኤል ልጆች ሽማግሌዎችን ሁሉ ሰበሰቡ ።

አሮንም እግዚአብሔር ለሙሴ የነገረውን ቃል ሁሉ ነገራቸው ፣ በፊታቸውም ተአምራት አደረገ ።

ሕዝቡም ደስ ብሎአቸው አመኑ ፣ እግዚአብሔር (በረድኤት) ጐብኝቷቸዋልና መከራቸውንም አይቷልና ራሳቸውንም ዝቅ አድርገው ሰገዱ ። ፩ ነገ፣ ፩ ፲፯ ፴፩ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ከዚህ በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ፈርዖን ገብተው እንዲህ አሉት ፣ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳ መሥዋዕት ይሠውልኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብትልኝ አለ ብሉት ። ዘፀ፣ ፲፱ ፲፪ ።

ፈርዖንም የእስራኤልን ልጆች አሰናብታቸው ዘንድ ቃሉን የሚሰማው እግዚአብሔር ማነው፤ እግዚአብሔርን አላውቅም እስራኤልንም አለቅም አለ ። ኢዮብ ፳፩ ፲፩ ።

ቸነፈር እንዳያገኘን ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር በምድረ በዳ መሥዋዕት እንሠዋ ዘንድ የሦስት ቀን ጐዳና ልንሄድ የዕብራውያን ፈጣሪ ጠርቶናል አሉት ።

የግብጽም ንጉሥ ይህን ሕዝብ ሥራ የምታስፈቱት ለምናችሁ ነው፤ ሙሴና አሮን ወደየ ሥራችሁ ሂዱ አላቸው ።

ፈርዖን ወገኖቹን እንዲህ አላቸው፤ እነሆ ዛሬ ሕዝቡ በዝተው በአገሪቱ መሉ ከሥራቸው ብታሣርፍዋቸው ነዋ!! አላቸው ። ዘፀ፣ ፫ ፯፣ ፲፭ ፲፬ ።

ፈርዖንም ሥራ የሚያሠሩትን የሚያፋጥኑትን ሹማምንቱንም እንዲህ ሲል አዘዛቸው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፬፣ ፫ ፯ ።

እንግዲህ ወዲህ ለዚህ ሕዝብ እንደወትሮው ዳግመኛ ለጡብ ሥራ ገለባ አትስጡዋቸው እነሱ ሂደው ገለባን ይሰብስቡ እንጂ አላቸው ። ዘፍ፣ ፴፩ ፪፣ ፩ ሳሙ፣ ፲፱ ፯።

የሚሠሩትንም ጡብ በጡባቸው መጠን ሁሉ ቀን እንደሱ ይሥሩ ፣ ምንም የምታጐላሉዋቸው የለም ፣ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር መሥዋዕት እንሠዋ ብለው ጮኹ ፣ ገና ሥራን በትዉምሩላቸው በዝነዋልና ።

በነዚህ ወገኖች ሥራውን አጽኑባቸው ይህን ሥራቸውን ያስቡ እንጂ የማይረባውን ነገር አያስቡም አላቸው ።

የሕዝቡ ሹማምንትና ጸሐፍቱም ወጥተው ሕዝቡን ፈርዖን እንግዲህ ገለባ እንዳይሰጡዋችሁ አዝዋል አሉዋቸው ።

እናንተ ሂዱችሁ ከገኛችሁበት ቦታ ገለባውን ሰብስቡ ከጡባችሁም (ከምትሠሩት ጡብ) ምንም የሚጐድልባችሁ አይኑር አሉዋቸው ።

ሕዝቡም ጭዱንና ገለባውን ይሰበስቡ ዘንድ በግብጽ ምድር ሁሉ ተበተኑ ።

አስገባሪዎቻቸውም ቀድሞ ገለባ እንሰጣችሁ እንደነበረ ጊዜ እየዕለቱ ሥራችሁን ፈጽሙ እያሉ ያጣድፋቸው ነበር ።

፲፬ ወይቀሥፍዎሙ ጸሐፍት ወነዳእቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ተሠይሙ ዲቤሆሙ በኀበ ፈርዖን ወይቤልዎሙ ለምንት ኢትፌጽሙ ጥበተክሙ ግንፋለ በከመ ትካት ዮምኒ።

በነሱ ላይ በፈርዖን ዘንድ የተሾሙ ሹማምንቱም የእስራኤልን ልጆች የሚያፋጥኑ ሹማምንትን እንደ ቀድሞው ዛሬ ሥራችሁን የማትጨርሱ ለምንድር ነው፤ እያሉ ይገርፋዋቸው ነበር።

፲፭ ወቦኡ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአውየዉ ኀበ ፈርዖን ወይቤሉ ለምንት ከመዝ ትገብሮሙ ለአግብርቲከ ሐሠረ ኢይሁብዎሙ ወይቤልዎሙ ግበሩ ግንፋለ።

የሸኤል ሹማምንትም ገብተው በሮችህን ለምን እንዲህ ታደርጋቸዋለህ ጡብ ሥሩ ይሏቸዋል፤ ገለባ ግን አይሰጡዋቸውም፣ ብለው ወደ ፈርዖን ጮኹ።

፲፮ ወናሁ አግብርቲከ ይትቀሠፉ ወይትገፍዑ።

አገልጋዮችህ (እስራኤል) እነሆ ይገረፋሉ ይገፋሉ አሉዋቸው።

፲፯ ወይቤሎሙ ፈርዖን ዕሩፋን አንትሙ ወዕሩዓን፣ ወበእንተ ዝንቱ ትብሉ ንሑር ወንሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክነ።

ፈርዖንም እናንተ በዝናችኋል ስለዚህ ነገር ሂደን ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር (የሦስት ቀን መንገድ ሂደን) መሥዋዕት እንሠዋለን ትላላችሁ።

፲፰ ይእዜሂ ሑሩ ወግበሩ ሐሠረሰ ኢይሁቡክሙ ወጥበተሰ ግንፋለክሙ ታመጽኡ።

አሁንም ሂዱና ሥሩ፣ ገለባ ግን አይሰጡዋችሁም ጡብችሁንም ተሸክማችሁ ታመጣላችሁ አላቸው።

፲፱ ወርእዩ ጸሐፍቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ በእኪት ሀለዉ ወይቤሉ እምጥበትነሂ ዘለለዕለትነ ኢየሐፅፅ ግንፋለ።

በእስራኤል ልጆች የተሾሙ አለቆችም በመከራ እንዳሉ አይተው ዕለት ዕለት ከምንሠራው ሥራ ጡቡ አይጉድልልንም አሉ።

፳ ወተራከብዎሙ ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይመጽኡ በፀአቶሙ እምኀበ ፈርዖን።

ሙሴንና አሮንንም ከፈርዖን ገብተው ሲወጡ ተገናኙዋቸው።

፳፩ ወይቤልዎሙ ይርአይ እግዚአብሔር ለነ ወይፍታሕ ከመ ገበርክምዎ ለጼናነ ሰቆራረ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበይቱ ከመ ትመጥውዎ ሰይፈ ውስተ እዴሁ በዘ ይቀትለነ።

ለሚገድለን (ለፈርዖን) በእጁ ሰይፍን ትሰጡት ዘንድ በፈርዖን ፊትና በመኳንንቱ ፊት እንደ በጎ ሽቱ እንወደድ የነበርነው እንዲጸየፉን ያደረጋችሁ እናንተንና እኛን እግዚአብሔር አይቶ ያፈራርደን አሉዋቸው። ዘፀ፣ ፮ ፱።

፳፪ ወገብአ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚኦ ለምንት አኅሠምከ በዝ ሕዝብ ወለምንት ፈነውከኒ።

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ አቤቱ በዚህ ሕዝብ ላይ ለምን ክፉ ነገር አደረግህ ለምንስ ላከኸኝ፤።

፳፫ እምአመ መጻእኩ ኀበ ፈርዖን እንግሮ በቃልከ አሕሠመ ዲበ ሕዝብከ ወኢያድኀንከሁ ለዝ ሕዝብ።

ያንተን ቃል ልነግረው ወደ ፈርዖን ከመጣሁ ጀምሮ በወገኖችህ ላይ ክፉ ሥራ ሠራህበት ይህንም ሕዝብ አላዳንከውም አለ።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ትሬኢ ዘእገብሮ ለፈርዖን እስመ በእድ ጽንዕት ይፌንዎሙ ወበመዝራዕት ልዕልት ያወጽኦሙ እምድሩ።

እግዚአብሔር ሙሴን አሁን በፈርዖን ላይ የማደርገውን ታያለህ በጸናች እጅ (ሥልጣን) በበረታች ክንድ ከአገሩ አውጥቶ ይሰዳቸዋልና። ዘፀ፣ ፲፩ ፩፣ ፲፪ ፴፱።

፪ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአስተርአይኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ተናገረው አለውም፤ ለአብርሃም፣ ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብ የታየሁዋቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ዘፍ፣ ፲፯ ፩፣ ፴፭ ፲፩።

፫ እስመ አምላኮሙ አነ ወስምየ ውእቱ አይዳእክዎሙ፤

ፈጣሪያቸው እኔ ነኝና ይህንኑ ስሜም (አሸናፊ እንደ ሆን) የነገርኋቸው እኔ ነኝ። ዘፍ፣ ፵፰ ፲።

፬ ወአቀምኩ መሐላየ ኀቤሆሙ ከመ እሁቦሙ ምድረ ከነአን ምድር ዘኀደሩ ውስቴታ።

የሚኖሩባትንም የከነዓን አገር እሰጣቸው ዘንድ መሐላዬን አጸናሁላቸው፣ (ያጸናሁላቸው እኔ ነኝ)።

፭ ወአነ ሰማዕኩ ገዓሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘይሣቅዩ ዎሙ ግብጽ ወተዘከርኩ መሐላየ።

እኔ ግብጻውያን የሚያሠቃዩዋቸውን የእስራኤልን ልጆች ልቅሶ ሰማሁ፣ መሐላዬንም አሰብሁ። ዘፀ፣ ፪ ፳፬።

፮ አፍጥን ወበሎሙ ለደቂቀ እስራኤል አነ ውእቱ እግዚእ እግዚአብሔር ወአወፅአክሙ እምኀይሎሙ ለግብጽ ወእምቅንየቶሙ ወአድኀነክሙ ወአቤዝወክሙ በመዝራዕትየ ልዑል ወበኵነኔየ ዐቢይ።

ፈጥነህ እንዲህ በላቸው ከግብጽ ሠራዊት ለይቼ ከአገዛዛቸው አወጣችኋለሁ፣ ከፍ ባለ ሥልጣኔ በጽኑ ፍርዴም ተበገርቼ አድናችኋለሁ። ዘፍ፣ ፵፰ ፲፣ ዘዳ፣ ፳፮ ፰።

፯ ወእነሥአክሙ ሊተ ወእከውነክሙ አምላከ ወተአምሩ እንከ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ወእምኀይሎሙ ለግብጽ።

እናንተ ልጆች ልትሆኑኝ እኔም አባት እሆናችሁ ዘንድ እወስዳችኋለሁ፣ ከዚህ በኋላ ከግብጽ ምድር ከሠራዊታቸውም ለይቼ ያወጣኋችሁ (ቀድሞም) ፈጣሪያችሁ እኔ

እግዚአብሔር እንደ ሆንኩ ታውቃላችሁ ።

፰ ወእወስደክሙ ውስተ ምድር ዘሰፋሕኩ እዴየ ከመ እሀበሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወእሁበክሙ ለክሙ፡ ለርስት አነ እግዚእ እግዚአብሔር ።

ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ አወርሳቸው ዘንድ እጄን ዘርግቼ ወደ ማልኩባት ወደ ከነዓን እወስዳችኋለሁ ገኘር የምሆን እኔ እግዚአብሔር (እርሷንም) ርስት አድርጌ ለናንተ እሰጣችኋለሁ ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፰፡ ፳፮ ፫ ።

፱ ወነገሮሙ ሙሴ ከመዝ ለደቂቀ እስራኤል ወኢሰምዕዎ ለሙሴ እምእንብዝኃ ነፍስሙ ወእምዕፀበ ገበሮሙ ።

ሙሴም ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብሎ ነገራቸው፤ ነገር ግን ሰውነታቸው አእምሮዋን ከማጣቷ ከመጨነቋም የተነሣ ሙሴን አልሰሙትም ። ዘፀ፡ ፭ ፳፩ ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ወንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድሩ ።

እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች ከአገሩ አሰናብቶ እንዲሰዳቸው ገብተህ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው አለው ። ኤር፡ ፩ ፮ ፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፶፩ ።

፲፩ ወተናገረ ሙሴ ወይቤ ቅድመ እግዚአብሔር ናሁ ደቂቀ እስራኤል ዘኢሰምዑኒ እፎ ፈርዖን ይሰምዐኒ ወአነ በሃም ።

ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት እንዲህ አለ፤ እነሆ የእስራኤል ልጆች ያልሰሙኝ ፈርዖንማ እንደምን ይሰማኛል፤ ወዲህም ድዳ ነኝ ። ዘሌ፡ ፳፮ ፵፩ ፡ ፲፱ ፳፫ ።

፲፪ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወአዘዞሙ ይበልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ያውጽኦሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ ምድር ያወጣቸው ዘንድ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገሩት ።

፲፫ ወእሉ እሙንቱ መላእክት በበ ቤተ አበዊሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፡ ደቂቀ ሮቤል በኵሩ ለእስራኤል ሄኖኅ ወፍሉስ ወአስሮን ወከርሚ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለሮቤል፤

የእስራኤል ልጆች በየአባታቸው ወገን የተሾሙ አለቆች እሊህ ናቸው፤ የእስራኤል የበኵር ልጅ የሮቤል ልጆች ሄኖህ፡ ፍሉስ፡ አስሮንና ከርሚ ናቸው፡ የሮቤል የትውልዱ ቍጥር ይህ ነው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፱ ።

፲፬ ወደቂቀ ስምዖን ዩምኤል ወያሚን ወአኡድ ወያኩን ወሱሐር ወሳኡል ዘእምነ ፋኒኢስ፡ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለስምዖን ።

ከፋኒኢስ የተወለዱ የስምዖን ልጆች ዮምኤል፡ ያሚን፡ አኡድ፡ ያኩን፡ ሱሐርና ሳኡል ናቸው፡ የስምዖን ትውልድ ይህ ነው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፡ ፩ ዜና ፬ ፳፬ ።

፲፭ ወዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ሌዊ በበዘመዶሙ ጌድሶን ወቀዓት ወሜራሬ፡ ወዓመተ ሕይወቱ ለሌዊ ምእት ወሠላሳ ወሰብዓቱ ።

የሌዊም ልጆች በየወገናቸው የሚጠሩበት ስማቸው ይህ ነው፤ ጌድሶን፡ ቀዓት፡ ሜራሪ ናቸው፡ ሌዊም በሕይወት የኖረው ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሰባት ነው ።

፲፮ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ጌድሶን ሎቤኒ ወሰሚዕ በቤተ አቡሆሙ ።

በየአባታቸው ወገን የተሾሙ የጌድሶንም ልጆች እሊህ ናቸው፤ ሎቤኒ፡ ሰሚዕ ናቸው ። ዘኁ፡ ፫ ፲፰ ።

፲፯ ወደቂቀ ቀዓት እንበረም ወይሳአር ወኬብሮን ወአዝያል ።

የቀዓትም ልጆች እንበረም፡ ይሳዓር፡ ኬብሮንና አዝያል ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፭ ፫ ።

፲፰ ወዓመተ ሕይወቱ ለቀዓት ምእት ወሠላሳ ወሠለስቱ ።

ቀዓትም በሕይወት የኖረው ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሦስት ነው ። ዘኁ፡ ፫ ፲፱፡ ፳፯ ፶፯ ።

፲፱ ወደቂቀ ሜራሬ ሙሔሊ ወሐሙሲ እሉ እሙንቱ ትውልደ ቤተ ሌዊ በበዘመዶሙ ።

የሜራሪም ልጆች ሙሔሊ፡ ሐሙሲ ናቸው፡ በየወገናቸው በየዘመዳቸው የሚቈጠሩት የሌዊ ልጆች እሊህ ናቸው ። ዘኁ፡ ፫ ፳፡ ፩ ዜና ፯ ፲፱ ፳፫ ፳፩ ።

፳ ወነሥአ ሎቱ እንበረም ብእሲተ እንተ ስማ ዮካብድ ወለተ እኁሁ ለአቡሁ ወወለደቶሙ ሎቱ ለአሮን ወለሙሴ ወለማርያ እኅቶሙ ።

እንበረም የአባቱን የወንድም ልጅ ስሟ ዮካብድ የምትባል ሚስት አገባ፡ እሷም አሮንን ሙሴን እኅታቸው ማርያን ወለደችለት ። ዘፀ፡ ፪ ፩ ።

፳፩ ወዓመተ ሕይወቱ ለእንበረም ምእት ወሠላሳ ወሰብዓቱ ።

እንበረም በሕይወት የኖረው መላ ዘመኑ መቶ ሠላሳ ሰባት ዓመት ነው ። ዘፀ፡ ፪ ፩ ።

፳፪ ወደቂቀ ይሳዓር ቆሬ ወናፌግ ወዝክር ።

የይሳዓርም ልጆች ቆሬ፡ ናፌግና ዝክር ናቸው ።

፳፫ ወደቂቀ አዝያን ሚሳኤል ወኤልሳፌን ወሰትሪ ።

የአዝያንም ልጆች ኤልሳፌን ሚሳኤልና ሰትሪም ናቸው ። ዘኁ፡ ፳፯ ፶፱፡ ፲፮ ፩ ።

፳፬ ወነሥአ ሎቱ አሮን ብእሲተ እንተ ስማ ኤልሳቤጥ ወለተ አሚናዳብ እኅቱ ለነአሶን ወወለደቶሙ ሎቱ ለናዳብ ወለአብዩድ ወለአልአዛር ወለይታምር ።

አሮንም የነአሶን እኅት የአሚናዳብን ልጅ ስሟ ኤልሳቤጥ የምትባል ሚስት አገባ፡ እሷም ናዳብን አብዩድን አልአዛርንና ይታምርን ወለደችለት ። ሩት ፬ ፲፱ ።

፳፭ ወደቂቀ ቆሬ አሴር ወሕልቃና ወአብያሴፍ፡ ዝ ውእቱ ትውልዱ ለቆሬ ።

የቆሬም ልጆች አሴር፡ ሕልቃና፡ አብያሴፍ ናቸው፤ የቆሬ የትውልዱ ቍጥር ይህ ነው ።

፳፭ ወአልአዛር ወልደ አሮን ነሥአ ሎቱ ብእሲተ እምአዋልደ ፉጢይን ወወለደቶ ሎቱ ለፊንሐስ፤ ወእሉ ቀዳምያተ ትውልዶሙ ለሌዋውያን በበነገዶሙ ።

፳፮ ወእሉ እሙንቱ አሮን ወሙሴ እለ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ያውፅእዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ምስለ ኀይሎሙ ።

፳፯ እሉ እሙንቱ እለ ተበሀልዎ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምብሔረ ግብጽ ሙሴ ወአሮን እሙንቱ፤ በዕለት ዘተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ በምድረ ግብጽ ።

፳፱ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ንግሮ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ኵሎ ዘአነ እቤለከ ።

፴ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ፀያፍ አነ እፎ ይሰምዐኒ ፈርዖን ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ረሰይኩከ አምላከ ለፈርዖን ወአሮን እኁከ ይኩንከ ነቢየ ።

፪ ወአንተሰ ንግር ኵሎ ዘአዘዝኩከ ወአሮን ይንግር ለፈርዖን ከመ ይፈንዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድሩ ።

፫ ወአነ አጸንዕ ልበ ለፈርዖን ወአበዝኅ ተአምርየ ወመድምምየ በምድረ ግብጽ ወኢይሰምዐክሙ ፈርዖን ።

፬ ወእወዲ እዴየ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወፅእሙ በኀይልየ ለሕዝብየ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ በበቀል ዐቢይ ።

፭ ወየአምሩ እንከ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር፤ ወእሰፍሕ እዴየ ዲበ ብሔረ ግብጽ ወአወፅኦሙ ለደቂቀ እስራኤል እማእከሎሙ ።

፮ ወገብሩ ሙሴ ወአሮን በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ።

፯ ወኮና ለሙሴ ሰማንያ ዓም፤ ወለአሮን ሰማንያ ወሠለስቱ ዓም አመ ተናገርዎ ለፈርዖን ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን፤ እመ ይቤለክሙ ፈርዖን ሀቡኒ ተአምረ ወመድምመ፤ በሎ ለአሮን እኁከ ንሥአ ለዛቲ በትር ወግድፋ ቅድሜሁ ለፈርዖን ወቅድመ ዐበይቱ ወትከውን አርዌ ምድር ።

፱ ወቦኡ ሙሴ ወአሮን ቅድመ ፈርዖን ወገብሩ ከማሁ በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ።

፲ ወገደፈ አሮን በትሮ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበይቱ ወኮነት አርዌ ምድር ።

፲፩ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለጠቢባን ወለመሠርያን ወገብሩ ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ከማሁ ።

፲፪ ወወገሩ አብትሪሆሙ ወኮኑ አራዊተ ምድር ወውኅጠቶሙ በትረ አሮን ለአብትረ እልክቱ ።

፲፫ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዐ በከመ ይቤ እግዚአብሔር ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ክብደ ልቡ ለፈርዖን

የአሮን ልጅ አልዓዛርም ከፉጢይን ልጆች ሚስት አግብቶ ፊንሐስን ወለደችለት፤ በየወገናቸው ከሚቈጠሩ ከሌዋውያን ልጆች የሚቀድሙ እሊህ ናቸው ።

የእስራኤልን ልጆች ከሠራዊታቸው ጋር ከግብጽ አገር ያወጡዋቸው ዘንድ እግዚአብሔር የነገራቸው እነዚህ ሙሴና አሮን ናቸው ። ዘፀ፤ ፲፪ ፲፯፤ ዘኁ፤ ፴፫ ፩ ።

የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር ያስናብቷቸው ዘንድ የግብጹን ንጉሥ ፈርዖንን የተከራከሩት ሙሴና አሮን እነዚህ ናቸው፤ እግዚአብሔር በግብጽ አገር ሙሴን በተናገረው ቀን እንዲህ ሆነ ። ዘፀ፤ ፭ ፩-፫ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ እኔ የምነግርህን ሁሉ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን ንገረው ብሎ ተናገረው ።

ሙሴም እግዚአብሔርን እነሆ እኔ ድዳ ነኝ ፈርዖን እንደምን ይሰማኛል፤ አለው ። ዘፀ፤ ፯ ፲፪፤ ፯ ፪ ፯ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እነሆ ለፈርዖን አምላክ አድርጌሃለሁ ወንድምህ አሮንም አስተርጓሚ ይሁንህ አለው ።

አንተስ ያዘዝኩህን ሁሉ ለአሮን ንገረው፤ አሮንም የእስራኤልን ልጆች ከአገሩ አሰናብቶ እንዲሰዳቸው ለፈርዖን ይንገረው አለው ። ዘፀ፤ ፬ ፲፯፤ ፯ ፳ ።

እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናዋለሁ፤ በግብጽም አገር ፍጹም ተአምራቴን አብዝቼ አደርጋለሁ፤ ፈርዖንም አይሰማችሁም ። ዘፀ፤ ፲፩ ፱ ።

እጄንም በግብጽ አገር ላይ አደርጋለሁ፤ ወገኖቼ የእስራኤልንም ልጆች በታላቅ ኃይል (ፍርዶ) ከግብጽ አገር አወጣቸዋለሁ ። ዘፀ፤ ፯ ፯፤ ፬ ፯ ።

እንግዲህ የግብጽ ሰዎች ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ያውቃሉ እደ መዓቴን በግብጽ አገር ላይ ዘርግቼ የእስራኤልን ልጆች ከመካከላቸው ለይቼ አወጣቸዋለሁ ።

ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ።

ፈርዖንንም በተናገሩት ጊዜ ለሙሴ ሰማንያ ዓመት፤ ለአሮንም ሰማንያ ሦስት ዓመት ሆኗቸው ነበር ።

እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው፤ ፈርዖን ተአምራት አድርጋችሁ አሳዩኝ ቢላችሁ ወንድምህ አሮንን ይህችን በትር አንስተህ በፈርዖን ፊትና በሹማምንቱ ፊት ጣላት እባብ ትሆናለች በለው ።

ሙሴና አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ገብተው እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ ። ዘፍ፤ ፩ ፳፤ ዮሐ፤ ፪ ፲፰ ።

አሮንም በሹማምንቱና በፈርዖን ፊት በትሩን ጣለና እባብ ሆነች ። ዘፀ፤ ፬ ፫፤ ኢሳ፤ ፳ ፱ ።

ፈርዖንም አዋቆቹንና አስማተኞቹን ጠራቸው፤ የግብጽ ሟርተኞችም በሥራያቸው እንደነሱ አደረጉ ።

(እነሱም) በትሮቻቸውን (ወደ መሬት) ጣሉ እባቦችም ሆኑ፤ የአሮንም በትር የነዚያን በትሮች ዋጠቻቸው ።

እግዚአብሔርም እንደተናገረ፤ የፈርዖን ልብ ጸና፤ አልሰማም አለ ። ዘፀ፤ ፯ ፳፪፤ ፰፤ ፲፱ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ ወገኖቼ እስ

ከመ ኢይፈንዎሙ ለሕዝብ ።
፲፭ ወሑር ኀበ ፈርዖን በጽባሕ ናሁ ኀበ ማየ ተከዚ ይወ
ፅእ ውእቱ ወይቀውም ወተቀበሎ ኀበ ገበዘ ተከዚ ፡ ወለ
እንታክቲ በትረ እንተ ኮነት አርዌ ምድር ንሥእ በእዴከ፤
፲፮ ወበሎ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፈነወኒ ኀ
ቤከ እንዘ ይብል ፈንዎ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ በሐቅል
ወናሁ ኢሰማዕከ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፲፯ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር በዝንቱ ተአምር ከመ አነ
ውእቱ እግዚአብሔር ናሁ አነ እዘብጥ በዛ በትር እንተ
ውስተ እዴየ ማየ ተከዚ ወይከውን ደመ ።
፲፰ ወይመውቱ ዓሣት ዘውስተ ተከዚ ወይጸይእ ተከዚ
ወኢይክሉ ግብጽ ሰትየ ማይ እምተከዚ ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ንሥእ
ለበትርከ ወስፋሕ እዴከ ዲበ ማያተ ግብጽ ወዲበ አፍላ
ጋሙ ወዲበ አስራጊሆሙ ወዲበ አዕያጊሆሙ ወዲበ ኵሉ
ምቅዋመ ማዮሙ ፡ ወይከውን ደም ውስተ ኵሉ ምድረ
ግብጽ ወውስተ ዕፀው ወውስተ አእባን ።
፳ ወገብሩ ከመዝ ሙሴ ወአሮን በከመ አዘዞሙ እግዚአ
ብሔር ፡ ወአልዐለ አሮን በትሮ ወዘበጠ ማየ በውስተ ተከ
ዚ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ዐበይቱ ወኮነ ደመ ማይ
ዘውስቱ ተከዚ
፳፩ ወሞቱ ዓሣት ዘውስተ ተከዚ ወጼአ ተከዚ ወስአኑ
ግብጽ ሰትየ ማይ እምተከዚ ፡ ወኮነ ደም ውስተ ኵሉ ም
ድረ ግብጽ ።
፳፪ ወገብሩ ከማሁ ሐራስያነ ግብጽ በሥራያቲሆሙ ፡ ወጸ
ንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ይቤ እግዚ
አብሔር ።
፳፫ ወገብአ ፈርዖን ወቦአ ቤቶ ወኢተመይጠ ልቡ በዝ
ንቱ ኵሉ ።
፳፬ ወከረዩ ኵሉ ግብጽ ዐውዶ ለተከዚ ከመ ይስተዩ ማየ
ወስአኑ ሰትየ ማይ እምተከዚ ።
፳፭ ወተፈጸመ ሰቡዕ ዕለት እምድኅረ ዘበጠ እግዚአብ
ሔር ለተከዚ ።

ራኤልን እንዳይሰዳቸው የፈርዖን ልቡ ጸና አለው ።
ማልደህ ወደ ፈርዖን ሂድ፡ እነሆ እሱ ወደ ፈሳሹ
ውኃ ይቆማል ፡ ከፈሳሹ ውኃ ዳር ወጥተህ ተቀበለው ፡
እባብ የሆነች በትሬቱንም በእጅህ ይዘኻት ሂድ ።
የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር በምድረ በዳ ያገለ
ግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን (እስራኤልን) አሰናብተህ ስደዳቸው
እነሆም እስከ ዛሬ ድረስ (ቃሌን) አልሰማህም ብሎ ወዳ
ንተ ልኮኛል በለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፯ ፡ ፯ ፰ ።
እግዚአብሔር እንዲህ አለ፤ እኔ እግዚአብሔር እንደ
ሆንኩ በዚህ ታውቃለህ እነሆ በእጄ በተያዘችው በትር
ፈሳሹን እመታለሁ ደምም ይኾናል በለው አለ ።
በፈሳሹም ውስጥ ያሉ ዓሣዎች ይሞታሉ ፡ ፈሳሹም
ይሸታል ፡ የግብጽም ሰዎች የፈሳሹን ውኃ መጠጣት አይ
ችሉም ። ዘፀ፡ ፯ ፳፩ - ፳፬ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ አሮንን እባብ
የሆነችውን በትር አንሥተህ እጅህን በግብጽ ውኃዎች
በወንዞቻቸውም በምንጮቻቸውም በኩሬዎቻቸውም በው
ኃ ማከማቻቸውም እጅህን ዘርጋ በለው ፡ በግብጽም አገር
ሁሉ ዕንጨቶችም ደንጊያዎችም ሁሉ ደም ይሆናሉ ።
ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው አደረጉ
አሮንም በትሩን አንሥቶ በፈርዖንና በመኳንንቱ ፊት በፈ
ሳሹ ወንዝ ያለውን ውኃ መታው ፡ የፈሳሹም ውኃ ደም
ሆነ ። መዝ፡ ፸፰ ፵፬ ፡ ፻፭ ፳፱ ።
በፈሳሹ ውስጥ ያሉ ዓሣዎችም ሞቱ ፡ ፈሳሹም ሸተተ
የግብጽም ሰዎች ከፈሳሹ ወንዝ ውኃ መጠጣት ተሳና
ቸው ፡ በግብጽም አገር ሁሉ ደም ሆነ ። ዘፀ፡ ፯ ፲ ፡ ፰ ፳፫ ።
የግብጽ ሟርተኞችም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) በአስማ
ታቸው እንዲሁ አደረጉ እግዚአብሔር እንደተናገረም የፈ
ርዖን ልቡ (በክፋት) ጸና መስማታቸውን እምቢ አለ ።
ፈርዖን ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ ፡ ነገር ግን በዚህ ሁሉ
ነገር ልቡ አልተመለሰም ። ዘፀ፡ ፯ ፫ ፬ ።
የግብጽ ሰዎች ሁሉ ከፈሳሹ ውኃ መጠጣት ተስኗቸ
ዋልና ውኃ ሊጠጡ ከፈሳሹ ዳር ጕድጓድ ቆፈሩ ።
እግዚአብሔር ፈሳሹን ውኃ (ደም ከደረገው) ከመ
ታው በኋላ ሰባቱ ቀን ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ኀበ ፈርዖን ወበ
ሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመ
ዱኒ በሐቅል ።
፪ ወለእመ አበይከ አንተ ፈንዎቶሙ ናሁ አነ እዘብጥ
ኵሎ አድባሪከ በቈርነናዓት ።
፫ ወይቀድዕ ተከዚ ቈርነናዓተ ወየዓርግ ወይበውእ ውስ
ተ ሕብያቲከ ወውስተ ውሣጥያተ ቤትከ ወጽርሕከ ወዲበ
ዐራትከ ወውስተ አብያተ ዐበይትከ ወዲበ ሕዝብከ ወው
ስተ ሐሪጽከ ወውስተ አቶናቲከ ።
፬ ወዲቤከ ወዲበ ዐበይትከ ወዲበ ሕዝብከ የዐርግ ቈር
ነናዓት ።

ምዕራፍ ፰ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ እንዲህ
በለው ፤ በምድረ በዳ እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼን አሰናብ
ተህ ስደድ ። ዘፀ፡ ፩ ፰ ፡ ፫ ፲፪ - ፲፰ ።
አልሰዳቸውም ብትል ግን እኔም ተራራዎችህን ሁሉ
በጓጕንቸሮች እመታለሁ (ተሳበ ቀንዳማትል ጓጕንቸር
ዘጕል ልብሱ እንዲያስገኝ አደርጋለሁ) ። ዘፀ፡ ፯ ፲፬ ።
ፈሳሹም ጓጕንቸርን ያፈላል (ያስገኛል) ከፈሳሹም ወ
ጥቶ ወደ ቤቶችህ ወደ እልፍኞችህ ፡ ወደ አዳራሽህ ፡ ወደ
አልጋህ፡ ወደ ሹማምንትህም ቤት ወደ ዱቄትህ ፡ ወደ
ምድጆችህ ይገባል ። ዘፍ፡ ፵፫ ፴ ፡ መዝ፡ ፻፭ ፴ ።
በንተም በሹማምንትህም በወገኖችህም ላይ ጓጕንቸር
(ቀንዳምትል) ይዘምታል ። ዘፀ፡ ፯ ፲፱ ።

ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን እኑክ ስፋሕ በእዴከ ወበትረከ ዲበ አፍላግ ወዲበ አስራግ ወዲበ አዕያግ ወይጸእ ቈርነናት ።	፭	እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ወንድምህ አሮንን እጅህን ዘርግተህ በትርህን ይዘህ ወንዞቹን ምንጮቹን ኩሬዎቹን ምታ ጓጕንቸርም ይውጣ አለው ።
ወሰፍሐ አሮን እዴሁ ዲበ ማያተ ግብጽ ወወፅአ ወዓርገ ቈርነናት ወከደኖ ለምድረ ግብጽ ።	፮	አሮንም በግብጽ ውኃዎች ላይ እጁን ዘረጋ ፣ ጓጕንቸር (ክዚያ) ወጥቶ የግብጽን አገር ሸፈነው ።
ወገብሩ ከማሁ ሐራስያን ግብጽ በሥራያቲሆሙ ወአውጽኡ ቈርነናተ ዲበ ምድረ ግብጽ ።	፯	የግብጽ ጠንቋዮች በሥራዮቻው እንዲሁ አደርገው በግብጽ ምድር ላይ ጓጕንቸር ቀንዳማትል ፣ ዘጕል ልብሱን አወጡ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፩ ፳፪ ።
ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ፣ ጸልዩ ሊተ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይሰስል ሊተ ቈርነናት እምኔየ ወእምሕዝብየ ወእፌንዎ ለሕዝቤ ይሡዑ ለእግዚአብሔር ።	፰	ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ጠርቶ ጓጕንቸሩ (ቀንዳማትሉ) ከኔና ከሕዝቤ እንዲርቅልን ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልኝ (እኔም) ሕዝቡን ለእግዚአብሔር ሊሠዋ እለቀዋለሁ አላቸው ። ዘፀ፡ ፱ ፳፰ ፣ ፲ ፲፯ ።
ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን ዐድመኒ ማእዜ እጸሊ ለከ ወለዐበይትከ ወለሕዝብከ ከመ ይማስን ቈርነናት እምኔከ ወእምሕዝብከ ወእምዐበይትከ እንበለ ውስተ ተከዚ ይተርፉ ።	፱	ሙሴም ፈርዖንን እንዲህ አለው ፤ በፈሳሹ ውስጥ ከሚቀረው በቀር ከሹማምንትህ ፣ ከወገኖችህ ፣ ከንተም ጓጕንቸሩ እንዲርቅልህ ላንተ ለሹማምንትህና ለወገኖችህ መቼ እንድጸልይልህ ቀጠረኝ ። መሳ፡ ፯ ፪ ፣ ኢሳ፡ ፲ ፲፭ ።
ወይቤሎ ፈርዖን ለጌሠም ወይቤሎ አሆ በከመ ትቤ ለኒ ከመ ታእምር ከመ አልበ ባዕድ አምላክ ዘእንበለ እግዚአብሔር ።	፲	ፈርዖንም ለነገ አለው ፣ (ሙሴም) ከእግዚአብሔር ሌላ ባዕድ አምላክ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ እሺ እንዳልከኝ ይሁን አለው ። ፪ ሳሙ፡ ፯ ፳፪ ፣ ፩ ዜና መዋ፡ ፲፯ ፳ ።
ወይሴስል ቈርነናት እምኔከ ወእምአብያቲከ ወእምዐበይትከ ወእምሕዝብከ እንበለ ውስተ ተከዚ ይተርፉ ።	፲፩	ጓጕንቸሩም በፈሳሹ ከሚቀረው በቀር ከወገንህ ፣ ከሹማምንትህ ከቤቶችህና ከንትም ይርቃል ።
ወወፅኡ ሙሴ ወአሮን እምኀበ ፈርዖን ወአውየዉ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ሙስና ቈርነናት በከመ አዘዘ ፈርዖን ።	፲፪	ሙሴና አሮንም ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ፈርዖን እንዳዘዘ ጓጕንቸሩን አጥፋልን ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹው ለመኑ ።
ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወሞተ ቈርነናት እምአብያት ወእምአህጉር ወእምሐቅል ።	፲፫	እግዚአብሔር ሙሴ እንደለመነው አደረገ ፣ ከቤቶች ከከተሞችና ከበረኻ የነበሩ ጓጕንቸሮች ሞቱ ።
ወአስተጋብኡ ክምረ ክምረ ወጼአት ምድር ።	፲፬	ሰበሰበውም አፈረው አፈረው ከመሩት ፣ ምድሪቱም ገማች ። ዘፀ፡ ፰ ፴ ፣ ፱ ፯ መክ፡ ፰ ፲፩ ፣ ።
ወሶበ ርእየ ፈርዖን ከመ ኮነ ዕረፍት ከብደ ልቡ ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር ።	፲፭	ፈርዖን ግን ዕረፍት እንደሆነ በየ ጊዜ ልቡ ጸና ፣ እግዚአብሔርም እንደተናገረ መስማታቸውን እምቢ አለ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎ ለአሮን ስፋሕ በእዴከ በትረከ ወዝብጥ መሬተ ምድር ወይወፅእ ፃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፲፮	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ (ወንድምህ) አሮንን በእጅህ በትርህን አንሥተህ የምድሩን ትቢያ ምታ በሰውም በከብቱም በግብጽም አገር ሁሉ (ጭጮን ዘመሚት ትንኝ) ሳንጃ ይወጣል በለው ።
ወሰፍሐ አሮን በእዴሁ በትሮ ወዘበጠ መሬተ ምድር ወወጽአ ፃዑት ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፲፯	አሮንም በእጁ በትሩን አንሥቶ የምድሩን ትቢያ መታ በሰውም በከብቱም በግብጽም አገር ሁሉ ትንኝ ሳንጃ ወጣ ። መዝ፡ ፻፭ ፴፩ ።
ወገብሩ ከማሁ ሐራስያን ግብጽ በሥራያቲሆሙ ከመ ያውጽኡ ፃዑተ ወስእኑ ወወፅአ ፃዑት ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ።	፲፰	የግብጽ ጠንቋዮችም በሚርታቸው ትንኝን ሳንጃን ያወጡ ዘንድ እንዲሁ አደረጉ ፣ ነገር ግን ማውጣት ተሳናቸው ፣ ትንኙ ሳንጃው በሰውም በከብቱም ወጣ ።
ወይቤልዎ ሐራስያን ለፈርዖን አጽባዕተ እግዚአብሔር ውእቱ ዝንቱ ወጸንዐ ልቡ ለፈርዖን ወአበየ ሰሚዖቶሙ በከመ ነበበ እግዚአብሔር ።	፲፱	ጠንቋዮቹም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) ፈርዖንን ይህስ የእግዚአብሔር ጣት ነው አሉት ፣ የፈርዖን ልብ ግን ጸና ፣ እግዚአብሔር እንደ ተናገረ መስማታቸውን እምቢ አለ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጽባሕ ወቁም ቅድሜሁ ለፈርዖን ናሁ ኀበ ማይ ይወጽእ ውእቱ ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።	፳	እግዚአብሔርም ሙሴን ነገ ጧት ገስግሰህ ሂደህ በፈርዖን ፊት ቁም ፣ እነሆ እሱ ወደ ወንዝ ይወርዳል ፣ እግዚአብሔር እንዲህ አለ ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብተህ ስደድ ብሎኻል በለው ። ዘፀ፡ ፱ ፲፫ ።
ወለእመ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ናሁ አነ እፌኑ ዲቤከ ፣ ወዲበ ዐበይትከ ፣ ወዲበ ሕዝብከ ፣ ወዲበ አብያቲከ	፳፩	ወገኖቼን አልለቅም ያልክ እንደሆነ ግን እነሆ እኔም በንተ በሹማምንትህ በወገኖችህ በቤቶችህም ተርብ (የውሻ

ጽንጽያ ክልብ ወይመልእ ውስተ አብያተ ግብጽ ወውስተ
ምድርሂ እንተ ሀለውከ ውስቴታ ።
፳፪ ወእሴብሕ በይእቲ ዕለት በምድረ ጌሤም እንተ ውስ
ቴታ ሀለዉ ሕዝብየ ወኢይሄሉ ህየ ጽንጽያ ክልብ ከመ
ታእምር ከመ አነ ውእቱ እግዚእ ለኵላ ምድር ።
፳፫ ወእፈልጥ ማእከለ ሕዝብየ ወማእከለ ሕዝብከ ወጌ
ሠመ ይከውን ዝ ነገር ።
፳፬ ወገብረ እግዚአብሔር ከማሁ ፣ ወመጽአ ጽንጽያ ክል
ብ ብዙኅ ውስተ አብያተ ፈርዖን ወውስተ አብያተ ዐበይቱ
ወውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ወማሰነት ምድር እምጽንጽያ
ክልብ ።
፳፭ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ
ሑሩ ወሠውዑ ለአምላክክሙ በዛ ምድር ።
፳፮ ወይቤሎ ሙሴ ኢይትከሀል ከመዝ ይኩን እስመ ዘየ
ሐርሙ ግብጽ ንሠውዕ ለአምላክነ ወእመ ሦዕነ ዘየሐርሙ
በቅድሜሆሙ ይዌግሩነ ።

፳፯ ምሕዋረ ሠሉስ ዕለት ንሑር ውስተ ሐቅል ወንሡዕ
ለእግዚአብሔር አምላክነ በከመ ይቤለነ ።

፳፰ ወይቤሎ ፈርዖን አነ እፌንወክሙ ትሡዑ ለእግዚአ
ብሔር አምላክክሙ በሐቅል ወበሕቱ ኢትትአተቱ ወር
ኁቀ ኢትሑሩ ወጸልዩ ሊተ ኀበ እግዚአብሔር ።
፳፱ ወይቤሎ ሙሴ ናሁ አነ እወጽእ እምኀቤከ ወእጼሊ
ኀበ እግዚአብሔር ወይሴስል ጽንጽያ ክልብ እምኔከ ወእ
ምዐበይትከ ወእምሕዝብከ ፍጡነ ወኢትድግም እንከ
አስተዐብዶ ከመ ኢትፈኑ ሕዝበ ይሡዑ ሎቱ ።

፴ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን ወጸለየ ኀበ እግዚ
አብሔር ።
፴፩ ወገብረ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ሙሴ ወአሰሰለ
ጽንጽያ ክልብ እምፈርዖን ወእምዐበይቱ ወእምሕዝቡ
ወኢተርፈ ወኢአሐዱኒ ።
፴፪ ወአክበደ ልበ ፈርዖን ወበዝንቱኒ ጊዜ አበየ ፈን
ዎቶሙ ለሕዝብ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ባእ ኀበ ፈርዖን ወበ
ሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፈኑ
ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።
፪ ወእመ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ወኃዲ አጽናዕከሙ
ናሁ ትከውን እዴየ ዲበ እንስሳከ በሐቅልከ ዲበ አፍራስ
ወዲበ አእዱግ ወዲበ አግማል ወዲበ አልሕምት ወዲበ
አባግዕ ሞት ዐቢይ ጥቀ ።

፫ ወእሴብሕ አነ ማእከለ እንስሳ ግብጽ ወማእከለ እንስሳ
ደቂቀ እስራኤል ወኢይመውት እንከ እምኵሉ ዘደቂቀ እስ
ራኤል ወኢምንትኒ ።

ዝንብ) እሰዳለሁ ፣ ይኸውም በግብጽ ቤቶችና አንተ በም
ትኖርበት ምድርም ሁሉ ይመላል አለ በለው ።
ወገኖቼ በሉበት በጌሤም ምድር በዚያች ቀን አመሰግ
ናለሁ ፣ ለዓለም ሁሉ ገዥ እኔ እንደ ሆንኩም ታውቅ
ዘንድ ተርቡ በዚያ (በጌሤም ምድር) አይኖርም ።
በወገኖችህና በወገኖቼ መካከል (ድንበር) እለያለሁ ፤
ይህም ነገር (ተአምራት) ነገ ይደረጋል አለ በለው ።
እግዚአብሔርም እንዲሁ አደረገ ፣ ብዙም ተቆናጣጭ
ዝንብ በፈርዖን ቤት በመኳንንቱም ቤቶች ውስጥ በግብ
ጽም አገር ሁሉ መጣ ፣ ከተቆናጣጭ ዝንብ የተነሣም
ምድሪቱ ጠፋች ። መዝ ፸፯ ፵፭ ፣ ፻፭ ፴፪ ።
ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ ፣ ሂዱችሁ በዚያች
ምድር ለፈጣሪያችሁ ሠዉ አላቸው ።
ሙሴም (ፈርዖንን) ግብጻውያን የሚጸየፉትን (ላሙን)
ለፈጣሪያችን እንሠዋለንና የሚጸየፉትን (ላሙን) በፊታ
ቸው ብንሠዋ በደንጊያ ወግረው ይገድሉናልና እንዲህ
ይሆን ዘንድ አይቻልም አለው ። ዘፍ ፵፫ ፴፪ ።
እኛስ (ሠውልኝ ብሎ) እንዳዘዘን የሦስት ቀን መንገድ
ሂደን በምድረ በዳው ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር እን
ሠዋ አለው ። ዘፀ ፫ ፲፰ ።
ፈርዖንም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለፈጣሪያችሁ ለእ
ግዚአብሔር በምድረ በዳው ልትሠዉ እሰዳችኋለሁ ፣ ነገር
ግን ርቃችሁ አትሂዱ ለኔም ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ።
ሙሴም ፈርዖንን እንዲህ አለው ፤ አሁን ከንተ ዘንድ
ወጥቼ ወደ እግዚአብሔር እጸልያለሁ ፣ የውሻ ዝንብም
(ተርቡ) ከንተ ከሹማምንትህና ከወገኖችህ ፈጥኖ ይርቃል
ነገር ግን ይሠውለት ዘንድ ወገኖቹን (እስራኤል) እንዳት
ለቅ ሁነህ እግዚአብሔርን ዳግመኛ አላዋቂ አታድርገው ።
ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር
ጸለየ ። ዘፍ ፴፩ ፮ ፣ መሳ ፲፮ ፲ ።
እግዚአብሔርም ሙሴ እንዳለው አደረገ ፣ የውሻ ዝን
ቡን ከፈርዖን ከመኳንንቱ ከሕዝቡም አራቀ (አጠፋ) አን
ድ ስንኳ አልቀረም ። ያዕ ፭ ፲፯ ።
ፈርዖን ግን ልቡናውን አጸና ፣ በዚህም ጊዜ ወገኖቹን
አሰናብቶ መስደዱን እምቢ አለ ።

ምዕራፍ ፱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ገብተህ የዕብራው
ያን አምላክ እግዚአብሔር ያገለግሉኝ ዘንድ ሕዝቤን አሰ
ናብት ብሎ ኻል ብለህ ንገረው አለው ። ዘፀ ፩ ፪ ፣ ፯ ፲፯።
ወገኖቼን አሰናብተህ በትሰዳቸው ዳግመኛም ልቡና
ህን ብታጸናባቸው ግን እነሆ እደ መዓቱ በምድረ በዳ ባሉ
በከብቶችህ በፈረሶችህ በአህዮችህ በግመሎችህ በላሞች
ህና በበጎችህም ላይ ትሆናለች ይኸውም እጅግ ጽኑ
ሞት ነው ። ዘፀ ፰ ፪ ፣ ሮሚ ፪ ፭ ።
እኔም በእስራኤል ልጆች ከብቶችና በግብጽ ከብቶች
መካከል (ተአምራት አድርጌ) እመሰገናለሁ እንግዲህ ከእ
ስራኤል ልጆች ከብቶች ከሆነው ወገን ምንም አይሞትም
አለ ብለህ ንገረው አለው ። ፪ ሳሙ ፭ ፯ ።

ወወሀበ እግዚአብሔር ዕድሜ ወይቤ ጌሠመ እገብር ዘ ነገረ በዲበ ምድር ።	፭	እግዚአብሔርም (ለፈርዖን) ይህንን ነገር ነገ በግብጽ ምድር ላይ አደርገዋለሁ ብሎ ቀጠሮ ሰጠው ።
ወገብረ እግዚአብሔር ዘ ነገረ በሣኒታሁ ወሞተ ኵሉ እንስሳ ግብጽ ወእምእንስሳ ደቂቀ እስራኤልሰ ኢሞተ ወኢአሐዱ ።	፮	እግዚአብሔር ይህንን ነገር በነጋታው አደረገው፤ የግብጽ ሰዎች ከብት ሁሉ ሞተ፤ ከእስራኤል ልጆች ከብት ወገን ግን አንድ ስንኳ አልሞተም ። መዝ፡ ፸፰ ፶ ።
ወሰበ ርእየ ፈርዖን ከመ ኢሞተ እምእንስሳ ደቂቀ እስራኤል ወኢአሐዱ ከብደ ልቡ ወኢፈነዎ ለሕዝብ ።	፯	ፈርዖን ከእስራኤል ልጆች ከብት ወገን አንድ ስንኳ እንዳልሞተ በየ ጊዜ ልቡ (በክፋት) ጸና፤ ሕዝቡንም አል ለቀቀውም ። ዘፀ፡ ፰ ፲፭ ።
ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ንሥኡ ለክሙ ምልአ እደዊክሙ ሐመደ እምእቶን ወይዝርዎ ሙሴ ውስተ ሰማይ በቅድመ ፈርዖን ወበቅድመ ገብሩ ።	፰	እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን የምድጃውን አመድ በእጃችሁ ሙሉ ዘግናችሁ ወስዳችሁ ሙሴ በሹማምንቱና በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ ይበትነው አላቸው ።
ወይከውን ቆብር ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ወይከውን ጸልአ ዘይፈልሕ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወዲበ ዘአርባዕቱ እግሩ በኵሉ ምድረ ግብጽ ።	፱	በግብጽ አገር ሁሉ ትቢያ ይሆናል፤ በሰውም በከብትም ላይ በግብጽ አገር አራት እግር ባለው ሁሉ ላይ ቍስል (ጒርምጥ ቋቍቻ) ይወጣል (ይፈላል) አላቸው ።
ወነሥአ ሙሴ ሐመደ እቶን በቅድመ ፈርዖን ወዘረዎ ውስተ ሰማይ ወኮነ ጸልአ ዘይፈልሕ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ።	፲	ሙሴም የምድጃውን አመድ በእጁ ዘግኖ በፈርዖን ፊት ወደ ሰማይ በተነው፤ በሰውም በከብቱም ላይ የሚወጣ ቍስል (ጒርምጥ ዋጣ ቋቍቻ) ሆነ ። ራእ፡ ፲፮ ፪ ።
ወሰእኑ ሰብአ ሥራይ ቀዊመ ቅድመ ሙሴ በእንተ ጸልአ እስመ አኀዞሙ ጸልአ ለመሠርያን ወለኵሉ ሰብአ ግብጽ ።	፲፩	ጠንቋዮቹም (ኢያኔስ ኢያንበሬስ) ቍስል ይዟቸዋልና በቍስሉ ምክንያት በሙሴ ፊት መቆም ተሳናቸው፤ የግብጽንም ሰዎች ሁሉ ይዟቸዋልና ። ዘፀ፡ ፯ ፲፩ ፤ ፰ ፲፰ ።
ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን በከመ ነገሮሙ ወኢሰምዖሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።	፲፪	እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸናው፤ እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን እንደ ነገራቸው አልሰማቸውም ። ዘፀ፡ ፬ ፳፩ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጊሥ በጽባሕ ወቁም ቅድሜሁ ለፈርዖን ወበሎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ዕብራውያን ፈኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።	፲፫	እግዚአብሔር ሙሴን ነገ ጧት ገስግሰህ ሂደህ በፈርዖን ፊት ቁም፤ እንዲህም በለው፤ የዕብራውያን አምላክ እግዚአብሔር (መሥዋዕት ሠውተው) ያገለግሉኝ ዘንድ ወገኖቼን አሰናብተህ ስደድ ብሎ ኻል ብለህ ንገረው አለው ።
እስመ ይእዜ በዝ ጊዜ አነ እፌኑ ኵሎ መዐትየ ውስቴትከ ወበዐበይትከ ወበሕዝብከ ከመ ታእምር ከመ አልበ ከማየ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፲፬	በዓለሙ ሁሉ ላይ እንደኔ ያለ ሌላ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ በአንተም በወገኖችህም በመኳንንቶችህም ላይ ቍጣዬን ሁሉ በዚህች ቀን እሰድብሃለሁ እኩን ብለህ ንገረው አለው ። ዘፀ፡ ፰ ፲ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፯ ፳ ።
ወይእዜኒ እፌኑ እዴየ ወእዘብጠከ ወለሕዝብከኒ ወእቀትለክሙ ወትትቀጠቀጥ ምድርክሙ ።	፲፭	አሁንም እጄ መናቴን አምጥቼ አንተንም ወገኖችህንም እመታችኋለሁ እገድላችሁም አለሁ፤ ምድራችሁም ትጠፋለች አለ በለው ። ኢሳ፡ ፵፮ ፱ ።
ወበእንተዝ ዐቀብኩከ ከመ አርኢ ብከ ጽንዕየ ወከመ ይትየዳዕ ስምየ ውስተ ኵሉ ምድር ።	፲፮	እኔስ ስለዚህ ነገር ኃይሌን ከሃሊነቴን እገልጥብህ ዘንድ ስሜም በዓለሙ ሁሉ ይነገር ዘንድ (እስከ ዛሬ ድረስ) ጠብቄህ ነበር ። ሮሜ ፱ ፲፯ ፤ ምሳ፡ ፲፮ ፬ ።
ወዓዲ አንተሰ ታጸንዕ ሕዝብየ ወኢትፌንዎ ።	፲፯	አንተ ግን በወገኖቼ ላይ ዳግመኛ ልቡናህን (በክፋት) ታጸናብቻዋለህ፤ አታሰናብታቸውም ።
ናሁ አነ አዘንም ጌሠመ ዘ ጊዜ በረደ ብዙኀ ጥቀ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ ብሔረ ግብጽ እስከ ዛቲ ዕለት ።	፲፰	እኔም የግብጽ አገር ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እንደሱ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እጅግ ብዙ የሆነ በረድን ይህን ጊዜ አዘንማለሁ ።
ወይእዜኒ አፍጥን አስተጋብእ እንስሳከ ወኵሎ ዘብከ ውስተ ሐቅል እስመ ኵሉ ሰብእ ወእንስሳ ዘተረክበ ውስተ ሐቅል ወኢቦአ ቤተ ይወድቅ ዲቤሆሙ በረድ ወይመውት ።	፲፱	አሁንም በምድረ በዳ የተገኘ ከብትና ሰው ሁሉ ወደ ቤትም ያልገባ ሁሉ በርሱ ላይ በረድ ይወድቅበታልና እሱም ይሞታልና፤ በበረኻ ያለህን (ገንዘብ) ሁሉና ከብትህን ፈጥነህ ሰብስብ አለው ።
ወዘፈርሀ ቃለ እግዚአብሔር እምዐበይተ ፈርዖን ያስተጋብእ እንስሳሁ ውስተ አብያት ።	፳	ከፈርዖን ሹማምንትም የእግዚአብሔርን ቃል የፈራ ከብቱን ወደ ቤት ይሰበስባል (ይሰብስብ) ። ዘፀ፡ ፯ ፳፫ ።
ወዘኢሐለየ በልቡ ቃለ እግዚአብሔር ይኅድግ እን		የእግዚአብሔርን ቃል በልቡናው ያላሰበ ግን ከብቱን

ስሳሁ ውስተ ገዳም ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ውስተ ሰማይ ወይኩን በረድ ዲበ ኲሉ ምድረ ግብጽ ዲበ ሰብእ ወዲበ እንስሳ ወዲበ ኲሉ ሣዕር ዘውስተ ኲሉ ምድር ።

፳፫ ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ውስተ ሰማይ ፡ ወወሀበ እግዚአብሔር ቃለ ወበረደ ወሮጸ እሳት ዲበ ምድር ወአዝነመ እግዚአብሔር በረደ ዲበ ኲሉ ምድረ ግብጽ ።

፳፬ ወእሳቱ ይነድድ ውስተ በረዱ ፡ ወበረድሰ ብዙኅ ጥቀ ወዕዙዝ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥሩ አሕዛብ ውስተ ገጸ ምድር በግብጽ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፳፭ ወቀተለ በረድ ኲሉ ምድረ ግብጽ እምሰብእ እስከ እንስሳ ወኲሎ ሣዕረ ዘውስተ ገዳም አማሰነ ፡ ወኲሎ ዕፀወ ዘውስተ ሐቅል ቀጥቀጠ ።

፳፮ ዘእንበለ ምድረ ጌሤም ኀበ ሀለዉ ደቂቀ እስራኤል ኢወረደ በረድ ።

፳፯ ወለአከ ፈርዖን ወጸውዖሙ ለሙሴ ወለአሮን ፡ ወይቤሎሙ አበስኩ ይእዜኒ እግዚአብሔር ጻድቅ ወአንሰ ወሕዝብየ ረሲዓን ።

፳፰ ጸልዩ እንከሰ ኀበ እግዚአብሔር ወይህዳእ እንከ ወኢይኩን ቃለ እግዚአብሔር በረድኒ ወእሳትኒ እፌንወክሙ ወኢያነብረክሙ ዳግመ ።

፳፱ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን ሶበ ወፃእኩ እምሀገር አሰፍሕ እደየ ኀበ እግዚአብሔር ወየሀድእ ቃል ወበረድኒ ወእሳት ወዝናምኒ አልቦ እንከ ከመ ታእምር ከመ ለእግዚአብሔር ይእቲ ምድር ።

፴ ወአንተሰ ወዐበይትከ አእምር ከመ እምአመ ክንክሙ ኢፈራህክምዎ ለእግዚአብሔር ።

፴፩ ተላቤ ወሰገም ማሰነ ወሰገምሰ ዘእንበለ ይሰብል ተዘብጠ ወተላቤ በዘአውጽአ ዘርአ ።

፴፪ ወሥርናይ ወፀተር ኢተዘብጠ እስመ ብሱል ውእቱ ።

፴፫ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን አፍአ እምሀገር ወአልዐለ እዴሁ ኀበ እግዚአብሔር ወሀድአ ቃል ወበረድ ወዝናምኒ ኢነፍነፈ እንከ ዲበ ምድር ።

፴፬ ወሶበ ርእየ ፈርዖን ከመ ሀድአ ዝናም ወበረድ ወቃል ወሰከ አብሶ ወአክበደ ልበ ውእቱ ወዐበይቱኒ ።

፴፭ ወኢፈነዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በከመ ነገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ ባእ ኀበ ፈርዖን እስመ አነ አክበድኩ ልበ ለፈርዖን ወለዐበይቱኒ ከመ ዕሩየ ይምጻእ ተአምርየ ላዕሌሆሙ ።

፪ ወከመ ትንግሩ ለደቂቅክሙ ወለደቂቀ ደቂቅክሙ ኲሎ ዘተሣለቁ ላዕለ ግብጽ ወተአምርየ ዘገበርኩ በሙ-

በበረኸ ይተዋል (ይተው) ። ራእ፡ ፲፯ ፳፩ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፡ በግብጽም አገር በሰውም በከብትም ሁሉ በምድርም ላይ ባለው ሣሩ (በእኽሉ) በረድ ይዝነምበት አለው ።

ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፡ እግዚአብሔርም ቃል ሰጠ ነጕድጓድንና በረድን አዘነበ፡ እሳትም በበረዱ መካከል ይብለጨለጭ ነበር፡ እግዚአብሔር በግብጽ አገር ሁሉ በረድን አዘነመ ። ኢያሱ ፲ ፲፩፡ ራእ፡ ፰ ፯ ።

እሳቱም በበረዱ መካከል ብልጭ ይል ነበር፡ በረዱ ግን ሕዝቦች በዓለም ላይ ከተፈጠሩ ጀምሮ በግብጽ አገር እስከዚያች ቀን ድረስ ተደርጎ የማያውቅ እጅግ ብዙ ነበር።

በረዱም ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የግብጽን አገር ሁሉ አጠፋ፡ (ደበደበ) በበረኸም ያለ ሣሩን (እኽሉን) ሁሉ በምድረ በዳም ያለውን ዕንጨት ሁሉ አጠፋ።

ነገር ግን፡ የእስራኤል ልጆች ባሉበት በጌሤም ምድር ብቻ በረድ አልወረደም ። ዘፀ፡ ፲ ፳፪፡ ፱ ፬ - ፯ ።

ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ልኮ አስጠራቸው፡ ዛሬም በደልኩ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው፡ እኔና ወገኖቼ ግን በደለኞች ነን ። ፪ ዜና መዋ፡ ፲፪ ፮፡ ሰቆ፡ ፩ ፲፰ ።

እንግዲህ ወዲያ ወደ እግዚአብሔር ጸልዩ፡ እንግዲህ (መቅሠፍቱ) ጸጥ ይበል ፡ የእግዚአብሔርም ቃል አይሰማ በረዱም እሳቱም አይውረድ፡ እለቃችኋለሁ ዳግመኛም አላኖራችሁም ። መዝ፡ ፸፰፱ ፬፡ ዳን፡ ፱ ፲፬ ።

ሙሴም ፈርዖንን ከከተማ በወጣሁ ጊዜ እጄን ወደ እግዚአብሔር እዘረጋለሁ፡ መብረቅ ነጕድጓድ እሳቱና በረዱም ጸጥ ይላል፡ ይህችም ምድር የእግዚአብሔር (ገንዘብ) እንደሆነች ታውቅ ዘንድ ዝናሙ አይዘንምም ።

አንተና ሹማምንትህ ግን ከተፈጠራችሁ ጀምሮ እግዚአብሔርን እንዳልፈራችሁት (እንዳላመለካችሁት) አውቃለሁ ። ፩ ነገ፡ ፳፪ ፴፰፡ መዝ፡ ፳፬ ፩ ።

ተልባውም ገብሱም ጠፋ፡ ገብሱ ሳይዘረዝር፡ ተልባውም ሲዘረዝር ተመታ ። ፩ ነገ፡ ፰ ፳፪፡ ኢሳ፡ ፩ ፲፭ ።

ሥንዴውና አተሩ ግን ደርቆ (ተወቅቶ) ነበርና አል ተመታም ። ዘፀ፡ ፲ ፳፪ ።

ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወደ ውጭ ወጥቶ እጁን አንሥቶ ወደ እግዚአብሔር ለመነ፡ መብረቅ ነጕድጓድ ጸጥ አለ፡ ከዚያ በኋላ ዝናም ስንኳ በምድር ላይ አላካፋም ።

ፈርዖንም መብረቅ ነጕድጓድ፡ በረዱና ዝናሙ ጸጥ እንዳለ በየ ጊዜ በደልን ጨመረ፡ ልቡንም (በክፋት) አደነደነ፡ እሱም ሹማምንቱም ። ፩ ሳሙ፡ ፮ ፮ ።

እግዚአብሔር ለሙሴ እንደነገረው የእስራኤልን ልጆች አስናብቶ አልሰደዳቸውም ። ዘፀ፡ ፯ ፲፫፡ ፬ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደ ፈርዖን ግባ፡ ተአምራቱ ተከክሎ ይመጣባቸው ዘንድ እኔ የፈርዖንና የሹማምንቱን ልብ (በክፋት) አጽንቼዋለሁና አለው ። ዘፀ፡ ፬ ፳፩ ።

በግብጽ ሰዎች የዘበትኩባቸውን ያደረግሁባቸውን ተአምራቱን ሁሉ ለልጆቻችሁም ለልጅ ልጆቻችሁም ትነ

ወተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ።		ግሩ ዘንድ (ይህንም ሁሉ ያደረግሁ) እኔ የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቃላችሁ ። ዘዳ፡ ፬ ፱ ።
ወቦኡ ሙሴ ወአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤልዎ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ ዕብራውያን ፡ እስከ ምንትኑ ተአቢ ኀፊሮትየ ፡ ወኢትፌኑ ሕዝብየ ከመ ይፀመዱኒ ።	፫	ሙሴና አሮንም ወደ ፈርዖን ገብተው የዕብራውያን ፈጣሪ እግዚአብሔር እኔን የማታፍረኝ እስከ መቼ ድረስ ነው ፤ (መሥዋዕት) ሠውተው እንዲያገለግሉኝ ወገኖቼን የማትለቃቸውስ እስከ መቼ ድረስ ነው ፤ (እግዚአብሔር በሉት) አሉ ። ፪ ዜና፡ ፴፬ ፳፯ ፡ ፩ ጴጥ፡ ፭ ፮ ።
ወእመሰ አበይከ ፈንዎተ ሕዝብየ ናሁ አነ አመጽእ ጌሠመ ዛ ጊዜ አንበጣ ብዙኀ ዲበ ኵሉ አድባሪከ ።	፬	ወገኖቼን መልቀቅ እምቢ ካልክ ግን እነሆ እኔ ነገ ይህን ጊዜ በተራራዎችህ ሁሉ ላይ ብዙ አንበጣን አመጣለሁ ። ዘሌ፡ ፲፩ ፳፪ ፡ ምሳ፡ ፴ ፳፯ ።
ወይከድን ገጸ ለምድር ወኢትክል ርእዮታ ወይበልዕ ኵሎ ተረፈ ዘተርፈ ውስተ ምድር ዘአትረፈ በረድ ወይበልዕ ኵሎ ዕፀ ዘአብቈልክሙ ውስተ ምድር ።	፭	የምድሪቱንም ፊት ይሸፍናል ፡ (አንተም) ምድርን ማየት አትችልም አንበጣውም በምድር ላይ በረድ ያስቀረውን ትርፍ በግብጽ የተከላችሁትን ዛፍ ሁሉ ይበላል ።
ወይመልእ አብያቲከ ወዘአበይትከ ወኵሎ አብያተ ዘውስተ ምድረ ግብጽ ፡ ዘእምአመ ኮኑ ኢርእዩ አበዊክሙ ወኢእምቅድሜክሙ ወኢእማሕቶሙ እምአመ ተፈጥሩ አሕዛብ ውስተ ምድር እስከ ዛ ዕለት ፡ ወተግኅሡ ወወፅኡ እምኀበ ፈርዖን ።	፮	ሕዝቦች በዚህ ዓለም ከተፈጠሩ ጀምሮ እስከዚች ቀን ድረስ አባቶቻችሁ አያቶቻችሁ ቅድም - አያቶቻችሁ ከተፈጠሩ ጀምሮ አይተውት የማያውቁ አንበጣ በቤቶችህና በሹማምንትህ ቤቶች በግብጽ አገር ባለው ሰው ሁሉ ቤትም ይመላል ፡ አለ እግዚአብሔር በሉት ፡ ይህንም ነገር ተናግረው ከፈርዖን ዘንድ ወጥተው ሄዱ ። ዘፀ፡ ፰ ፳፩ ።
ወይቤልዎ ዐበይቱ ለፈርዖን ፡ እስከ ማእዜኑ ትከውን ለዕሌነ ዛቲ እኪት ዕፅብት ፡ ፈኑ ሰብአ ከመ ይፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ፡ አው እንዘ ተአምርኑ ትፈቅድ ከመ ትትኀጐል ምድረ ግብጽ ።	፯	የፈርዖን ሹማምንትም ይህች ጭንቅ መከራ የምትደረግብን እስከ መቼ ድረስ ነው ፡ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርን ያገለግሉ ዘንድ ሰዎቹን አሰናብተህ ስደድ ፡ ወይስ እያወቅህ የግብጽ አገር ልትጠፋ ትወዳለህን ፤ አሉት ።
ወጸውዕዎሙ ለሙሴ ወለአሮን ኀበ ፈርዖን ወይቤሎሙ ፈርዖን ሑሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ፡ ወበሕቱ መኑ ወመኑ እንትሙ እለ ተሐውሩ ።	፰	ሙሴንና አሮንን ጠርተው ወደ ፈርዖን አመጡዋቸው ፈርዖንም ሂዱ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን አገልግሉት ፡ ነገር ግን የምትሄዱት ማንና ማን ናችሁ ፤ አላቸው ።
ወይቤሎ ሙሴ ምስለ ወራዙቲነ ወአእሩጊነ ወምስለ ደቂቅነ ነሐውር ወአዋልዲነ ወአባግዒነ ወአልሕምቲነ ንወስድ ፡ እስመ በዓለ እግዚአብሔር አምላክነ ውእቱ ።	፱	ሙሴም የፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዓል ነውና ከጐልማሶቻችን ከሽማግሌዎቻችን ከሴቶች ልጆቻችንና ከወንዶች ልጆቻችን ጋራ እንሄዳለን ፡ ላሞቻችንንና በጎቻችንንም እንወስዳለን አለው ። ዘፀ፡ ፭ ፩ ።
ወይቤሎሙ ፈርዖን ይኩን ከመዝ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ናሁ ኢያክሙሰ እፌኑ ወደቂቅክሙ አአምሩኬ ከመ እኪተ ትሔልዩ ።	፲	ፈርዖንም እንዲህ ይሁን እግዚአብሔር ከናንተ ጋራ ይሁን እነሆ እናንተን ግን አሰናብቼ እሰዳችኋለሁ ፡ ልጆቻችሁንና ገንዘባችሁንም ውሰዱ ፡ ነገር ግን ክፉ እንደምታስቡ አወቁ አላቸው ። ዘፀ፡ ፭ ፩ ።
ከመዝኑ የሐውር ሰብእ ዘይፀመዶ ለእግዚአብሔር ፡ ምንተ እንከ ተኀሥሡ ፡ ወአውፅእዎሙ እፍአ እምገጸ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ።	፲፩	እግዚአብሔርን የሚያገለግል ሰው እንዲህ ሁኖ ይሄዳልን ፡ እንግዲህ ምን ትፈልጋላችሁ ፤ ያን ጊዜ ሙሴንና አሮንን ከፈርዖን ፊት ወደ ውጭ አወጡዋቸው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ዲበ ምድረ ግብጽ ወይዕርግ አንበጣ ዲበ ምድር ወይብላዕ ኵሎ ሣዕረ ምድር ወኵሎ ፍሬ ዕፀ ዘአትረፈ በረድ ።	፲፪	እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር ላይ እጅህን ዘርጋ በምድርም ላይ አንበጣ ይውጣ ፡ የምድሩን ሣርና (አትክልቱን) በረድ ያስቀረውንም የዛፍ ፍሬ ሁሉ ይብላ አለው ። ዘፀ፡ ፲ ፳፩ ፡ ፯ ፲፪ ፡ ፱ ፳፪ ።
ወአልዐለ ሙሴ በትሮ ውስተ ሰማይ ወአምጽአ እግዚአብሔር ነፋሰ አዜብ ውስተ ምድር ኵላ ይእተ ዕለተ ወኵሎ ሌሊተ እስከ ጽባሕ ወዝኩ ነፋስ አዜብ ነሥአ ለአንበጣ ወአምጽአ ኀበ ምድረ ግብጽ ።	፲፫	ሙሴም በእጁ በትሩን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ (ጸለየ) እግዚአብሔርም በግብጽ ላይ እስኪነጋ ድረስ ሙሉ ቀንና ሙሉ ሌሊት የአዜብን ነፋስ አመጣ ፡ ያም የአዜብ ነፋስ አንበጣውን ወደ ግብጽ አገር አነሣው ።
ወነበረ ዲበ ኵሉ ምድረ ግብጽ ብዙኀ ጥቀ ወዕዙዝ ፡ ዘእምቅድሜሁ ኢኮነ ከማሁ አንበጣ ወእምድኅሬሁ ኢይከውን ከማሁ ።	፲፬	በግብጽም አገር ሁሉ ሰፍሮ ኖረ ፡ አንበጣውም ከዚህ በፊት እንደዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እንግዲህም ወዲህ እንደዚህ ያለ ይደረጋል የማይባል እጅግ ብዙ ብርቱም ነበር ። መዝ፡ ፸፰ ፵፮ ፡ ፻፭ ፴፬ ።

፲፭ ወከደነ ገጸ ለምድር ወማሰነት ምድር ወበልዐ ኵሎ
ሣዕረ ምድር ወኵሎ ፍሬ ዕፅ ዘተርፈ እምበረድ ወኢተ
ርፈ ሐመልማል ውስተ ዕፀው ወኢአሐዱ ወኢውስተ
ኵሉ ሣዕረ ሐቅል በኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፲፮ ወአፍጠነ ፈርዖን ጸውዖቶሙ ለሙሴ ወለአሮን ወይ
ቤሎሙ አበስኩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወዲ
ቤክሙ ።
፲፯ ሥረዩ እንከ ይእዜኒ ኃጢአትየ ወጸልዩ ኀበ እግዚ
ብሔር አምላክክሙ ይሰስል እምኔየ ዝ ሞት ።

፲፰ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን ወጸለየ ኀበ እግዚአብ
ሔር ።
፲፱ ወሜጠ እግዚአብሔር ነፋሰ እምባሕር ዐቢይ ወነሥአ
ለአንበጣ ወወሰዶ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ወኢተርፈ ወኢ
አሐዱ አንበጣ ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ።

፳ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወኢፈነዎሙ
ለደቂቀ እስራኤል ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ውስተ
ሰማይ ወይኩን ጽልመት ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ጽል
መት ዘይትገሠሥ ።
፳፪ ወሰፍሐ እዴሁ ሙሴ ውስተ ሰማይ ወኮነ ጽልመት
ወቆባር ውስተ ኵሉ ምድረ ግብጽ ሠሉሰ ዕለተ ።
፳፫ ወኢርእየ አሐዱ ካልኦ ወአልቦ ዘተንሥአ እምስካቡ
ሠሉሰ ዕለተ ወለኵሉ ደቂቀ እስራኤልሰ ብርሃ በኵሉ
ኀበ ሀለዉ ።
፳፬ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ
ሑሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ እንበለ
አባግዒክሙ ወአልሕምቲክሙ ዘተኀድጉ ወደቂቅክሙሰ
ንሥኡ ምስሌክሙ ።
፳፭ ወይቤሎ ሙሴ ለፈርዖን አልቦ፣ አንተኑ ዓዲ ትሁበነ
ለመሥዋዕት ዘንገብር ለእግዚአብሔር አምላክነ፣ እብነኑ
ንገብር ።
፳፮ ወእንስሳነኒ የሐውር ምስሌነ፣ ወኢንኅድግ ወኢምን
ተኒ እስመ እምኔሁ ንነሥእ ለመሥዋዕተ እግዚአብሔር
አምላክነ፣ ወንሕነሰ ኢንአምር ምንተ ውእቱ ተፀምዶ ለእ
ግዚአብሔር አምላክነ፣ እስከ ንበጽሕ ህየ ።

፳፯ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወአበየ ፈንዎ
ቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።
፳፰ ወይቤሎ ፈርዖን ለሙሴ ሑር እምኀቤየ ወዑቅ ርእ
ሰከ ዳግመ እንከ እመ ርኢከ ገጽየ ወእምከመ ርኢኩከ
ዳግመ ትመውት ።
፳፱ ወይቤሎ ሙሴ አሆ ኢይሬኢ እንከ ገጸከ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዓዲ አሐተ መቅሠ

የምድሪቱን ፊት ሸፈነው፣ ምድሪቱም (እልም ድር
ግም ብላ) ጠፋች፣ የምድሩን ሣር (አኽሉን) ከበረድ የቀ
ረውንም የዛፉን ፍሬ ሁሉ በላው፣ በዛፎቹም ልምላሜ
አንድም አልቀረም፣ በግብጽ አገር ሁሉ በለው የበረኻ
ሣር ሁሉ ልምላሜ አልቀረም ። ዘፀ፣ ፲ ፲፭፣ ፱ ፴፪ ።
ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ፈጥኖ አስጠርቶ ፈጣሪያ
ችሁ እግዚአብሔርንና እናንተን በደልሁ ። ዘፀ፣ ፱ ፳፯ ።

እንግዲህ አሁን ዛሬ የበደልሁትን በደል ይቅር በሉኝ
ይህ ሞት ከኔ ይርቅልኝ ዘንድ ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግ
ዚአብሔር ለምኑልኝ አላቸው ። ዘፀ፣ ፱ ፳፰ ።
ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር
ለመነ ። ፩ ነገ፣ ፲፫ ፮፣ ኢዩ፣ ፴፱ ፴፩ ።
እግዚአብሔርም ነፋሱን ከታላቁ ባሕር መለሰው፣
ነፋሱም አንበጣውን (ከግብጽ አገር) አንሥቶ ወደ ኤርትራ
ባሕር ወሰደው፣ በግብጽ አገር ሁሉ አንድ አንበጣ ስንኳ
አልቀረም ። መሰ፣ ፱ ፳፩፣ ፲፯ ፲፱፣ ኢዮብ ፪ ፳ ።
እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸና፣ የእስራኤል
ንም ልጆች አሰናብቶ አልሰደዳቸውም ። ዘፀ፣ ፲ ፳፯ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እጅህን ወደ ሰማይ ዘርጋ፣ በግ
ብጽ አገር ሁሉ ላይ ጨለማ ይሁን፣ ጨለማውም በእጅ
የሚዳሰስ (ግዙፍ ጨለማ) ነው ። ዘፀ፣ ፱ ፳፪ ።
ሙሴም እጁን ወደ ሰማይ ዘረጋ፣ በግብጽ አገር ሁሉ
ላይ ሦስት ቀን ጭጋግና ጨለማ ሆነ ። መዝ፣ ፻፭ ፳፰ ።
አንዱም አንዱን አያየውም ነበር፣ ሦስቱንም ቀን ከም
ኝታው የተነሣ ሰው አልነበረም፣ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ
ግን በሉበት ቦታ ሁሉ ብርሃን ሆኖላቸው ነበር ።
ፈርዖን ሙሴንና አሮንን ጠርቶ ትታችሁት የምትሄ
ዱት ላሞቻችሁንና በጎቻችሁን ነው እንጂ ፈጣሪያችሁ እግ
ዚአብሔርን ሂዱችሁ አገልግሉት፣ ልጆቻችሁን ግን ከና
ንተ ጋራ ውሰዱቸው አላቸው ። ዘፀ፣ ፲፰ ፲፫ ።
ሙሴም ፈርዖንን አይደለም !!፣ ለፈጣሪያችን እግዚአ
ብሔር የምናቀርበው መሥዋዕት ገና አንተ ትሰጠናለህን፣
ወይስ ደንጊያውን መሥዋዕት እናቀርበዋለን፣ አለው ።
ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር ከሱ እናቀርባለንና እኛ
ም ከዚያው እስክንደርስ ድረስ ለፈጣሪያችን እግዚአብ
ሔር ማገልገልም ምን እንደሆነ እናውቅምና ላሞቻችን በጎ
ችን አብሮን ከኛ ጋር ይሄዳል እኛም ላሞቻችንን በጎቻችንን
አንተውም አለው ።
እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸና፣ የእ
ስራኤልን ልጆች አሰናብቶ መስደድን እምቢ አለ ።
ፈርዖን ሙሴን ከኔ ዘንድ ሂድ እንግዲህ ዳግመኛ ፊቴ
ን ያየህ እንደሆነ፣ እኔም ዳግመኛ ያየሁህ እንደሁ ለራስህ
ዕወቅ፣ ትሞታለህ አለው ። ዘፀ፣ ፲ ፳ ።
ሙሴም እሺ በጎ እንግዲህ ወድያ ፊትህን አላይም
አለው ። ዕብ፣ ፲፩ ፳፯

ምዕራፍ ፲፩ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንግዲህ አለው፣ በፈርዖንና

ፍተ አመጽአ ዲበ ፈርዖን ወዲበ ግብጽ፤ ወእምድኅረዝ ይፌንወክሙ እምዝየ ወአመ ይፌንወክሙ ምስለ ኵሉ ንዋየ ፀአት ያወፅአክሙ ።

፪ ወንግሮሙ ጽሚተ በዕዝኖሙ ለሕዝብ ወይትወሐስ አሐዱ እምካልኡ ወብእሲትኒ እምካልእታ ንዋየ ብሩር ወወርቅ ወልብስ ።

፫ ወወሀቦሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ሞገሰ በቅድመ ግብጽ ወአውሐስዎሙ፤ ወዝ ብእሲ ሙሴ ዐቢየ ኮነ ጥቀ ቅድመ ግብጽ ወቅድመ ፈርዖን ወቅድመ ዐበይቱ ።

፬ ወይቤ ሙሴ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር መንፈቀ ሌሊት እበውእ አነ ማእከለ ግብጽ ።

፭ ወይመውት ኵሉ በኵር በምድረ ግብጽ እምበኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ አመት እንተ ትነብር ዲበ ማኅረፅ ወእስከ ኵሉ በኵረ እንስሳ ።

፮ ወይከውን ጽራኅ ዐቢይ በኵሉ ምድረ ግብጽ ዘከማሁ ኢኮነ ወኢይከውንኒ እንከ ዘከማሁ ።

፯ ወለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ከልብ ጥቀ ኢይልሕሶሙ በልሳኑ እምሰብእ እስከ እንስሳ ከመ ታእምር መጠነ ይሌብሕ እግዚአብሔር ማእከለ ግብጽ ወማእከለ እስራኤል ።

፰ ወይወርዱ እሉ ኵሎሙ ደቂቅ ኀቤየ ወይሰግዱ ሊተ ወይብሉኒ ፃእ አንተ ወሕዝብከ ይእዜ እምዝ ምድር ወእምድኅረዝ እወፅእ ወወፅአ ሙሴ እምኀበ ፈርዖን በመዐት ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢይሰምዑክሙ ፈርዖን ከመ እብዝኃ ተአምርየ ወመድምምየ በምድረ ግብጽ ።

፲ ወሙሴ ወአሮን ገብሩ ኵሎ መድምመ በቅድመ ፈርዖን፤ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ወአበየ ፈንዎቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

በግብጽ ላይ ገና አንዲት መቅሠፍት አመጣለሁ፤ ከዚያ በኋላ ግን ከዚህ (ከግብጽ) አስናብቶ ይሰዳችኋል፤ አሰና ብቶ ሲሰዳችሁም የምትወጡበትን ገንዘብ ሁሉ ሰጥቶ ያወጣችኋል ። ዘፀ፡ ፪ ፳፫፡ ፲፪ ፴፩፡ ፴፫ ፵፱ ።

ይህንንም ለሕዝቡ ቀስ ብለህ በጆሮአቸው ንገራቸው አንዱ ከንዱ (ጎረቤቱ) ሲጠይቅም ከጐረቤቷ የብርንና የወር ቅን የልብስንም ዕቃ ይዋስ ። ዘፀ፡ ፫ ፳፪፡ ፲፪ ፴፭ ።

እግዚአብሔርም ለወገኖቹ (ለእሥራኤል) በግብጻውያን ፊት በለሟልነትን ሰጠኋቸው (ያሉትን ዕቃ ሁሉ) አዋሰዋቸው ይህም ሙሴ በግብጽ ሰዎች በፈርዖንና በሹማምንቱ ፊት እጅግ ታላቅ ሰው ሆነ (ከበረ) ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፮ ።

ሙሴ እንዲህ አለ እግዚአብሔር እኔ በመንፈቀ ሌሊ ት ወደ ግብጽ ሰዎች መካከል እገባለሁ አለ ።

በመንግሥት ዙፋን ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኵር ጀ ምሮ፤ በወፍጮ እስከለችው ባርያ በኵር ድረስ እስከ ከብ ቱም ሁሉ በኵር ድረስ የግብጽ አገር በኵር በኵሩ ሁሉ ይሞታል ። ምስ፡ ፲፯ ፳፩፡ ማቴ፡ ፳፱ ፵፭ ።

ከዚህ በፊት እንደዚህ ያለ ተደርጎ የማያውቅ እንግ ዲህም ወዲህ እንደዚህ ያለ የማይደረግ በግብጽ አገር ሁሉ ታላቅ ጩኸት ይሆናል ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴ ።

እግዚአብሔር በግብጻውያንና በእስራኤል መካከል ተአምራት አድርጎ ምን ያኽል እንዲመሰገን ልታውቅ ከ ሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ግን ውሻ ስንኳ በምላሱ አይልሳቸውም ። ዘፀ፡ ፰ ፳፪ ።

እነዚህ ልጆች ሁሉ ወደኔ መጥተው ለኔ ይሰግዱሉ፤ ሄሬ ከዚህች ምድር አንተና ወገኖችህ ውጣ ይሉኛል፤ ከዚያ በኋላ እወጣዋለሁ ሙሴም ከፈርዖን ዘንድ በቍጣ ወጣ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፫፡ መሳ፡ ፬ ፲፡ ፰ ፭ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በግብጽ አገር ላይ ፍጹም ተአ ምራቴን አብዝቼ አደርገው ዘንድ ፈርዖን አይሰማችሁም አለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፱፡ ፯ ፬ ።

ሙሴንና አሮንም በፈርዖን ፊት ተአምራቱን ሁሉ አደረጉ፤ እግዚአብሔርም የፈርዖንን ልብ አጸናው፤ የእስ ራኤልን ልጆች ከግብጽ ምድር አስናብቶ መስደዱን እምቢ አለ ። ዘፀ፡ ፲ ፳ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን በምድረ ግብጽ፤ ዝ ወርኅ ቀዳማየ አውራኅ ይኩንክሙ ወአቅ ድምዎ እምአውራኅ ዓመት ።

፪ ወንግር ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል ወበሉሙ በዐሡሩ ለዝ ወርኅ ይንሣእ ሎቱ ብእሲ ብእሲ በበ ቤቱ ወበበ ዘመዱ ወለለ ማኅደሩ በግዐ ።

፫ ወለእመ ውኁዳን እሙንቱ እለ ውስተ ቤት ወኢይ ፄድኡ አሐደ በግዐ ይንሣእ ምስሌሁ ካልአ ዘኀሩ በኍ ልቍ ዘነፍስ ለለ አሐዱ አሐዱ ዘየአክሎ ከመ ይወድኡ በግዐ፤ ወበግዕ ፍጹም ተባዕት ዘዓመት ይኩንክሙ እም ራዕይ ትነሥኡ መሐስአ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን በግብጽ አገር እንዲህ አላቸው፤ ይህ ወር (ሚያዝያ) የወሮች መጀመሪያ ይሁና ችሁ፤ ከዓመትም ወሮች አስቀድሙት ። ዘፀ፡ ፲፫ ፬ ።

በዚህ ወር በአሥረኛው ቀን አንዱም አንዱም ሰው በየቤቱና በየዘመዱ በየአንድነቱም በጉን ይያዝ ብለህ ለእ ስራኤል ልጆች ጉባኤ ሁሉ ንገር አለው ። ዘፀ፡ ፳፪ ፩ ፱ ።

በቤት ውስጥ ያሉት ሰዎች አንሰው አንዱን በግ የማ ይጨርሱ ቢሆኑ አንዱን በግ ለመጨረስ የሚበቃውን ያኽ ል እንዲጨርስ አንዱንም አንዱን በሰው ቍጥር የጐረቤቱ ሌላውን ሰው ከርሱ ጋራ ሊበላ ጠርቶ ያምጣው፤ በጉም ዓመት የሆነው ጠቦት ይሁን ጠቦቱንም ከመንጋው ለይታ ችሁ ታመጣላችሁ ። ዘሌ፡ ፳፪ ፲፱፡ ሚል፡ ፩ ፰ ።

፮ ወዕቁበ ይኩንክሙ እስከ ዓሥሩ ወረቡዑ ለዝ ወርኅ ፡ ወይሕርድዎ ኵሉ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፍና ሠርክ ።

ይኸውም በዚህ ወር እስከ አሥራ አራተኛው ቀን ድረስ የተጠበቀ ይሁናችሁ በጉንም የእስራኤል ልጆች ጉባኤ ሁሉ ሲመሽ ይረዱት ። ዘሌ፡ ፳፫ ፭ ፡ ዘኍ፡ ፱ ፫ ።

፯ ወይንሥኡ እምደሙ ወይደዩ ውስተ ራግዛት ክልኤቱ ወውስተ መርፈቅ ለውእቱ ቤት ኀበ ይበልዕዎ ።

ከደሙም ወስደው በሁለቱ መቃኖች በጉን በሚበሉበትም ቤት መድረክ ይቀቡት ።

፰ ወይበልዑ ሥጋሁ በዛ ሌሊት ጥብሶ በእሳት ወናእተ ምስለ ሐምለ ብሒእ ትበልዑ ።

ሥጋውን በእሳት የተጠበሰ ጥብሱን ከእሾህ ቅጠል ጋራ ቂጣውን በዚያች ሌሊት ይብሉት ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፪ ፲፯ ።

፱ ወኢትብልዑ እምኔሁ ጥሬየ ወኢብሱለ በማይ ዘእንበለ ጥብሶ በእሳት ርእሶ ምስለ እገሪሁ ትዌድእዎ ።

ከዚያውም (ከበጉ ሥጋ) በእሳት የተጠበሰውን እንጂ ብርንዶውንና በውኃ የበሰለ ቅቅሉን (ዝግኑን) አትብሉ ፡ ራሱንም ከእግሩ ጋራ ጨርሱት (ጋጡት)። ዘዳ፡ ፲፮ ፯ ።

፲ ወኢታትርፉ እምኔሁ ለነግህ ፡ ወዐፅሞ ኢትስብሩ እምኔሁ ፡ ወለእመቦ ዘተርፈ እምኔሁ ለነግህ አውዕይዎ በእሳት ።

ከሱም ለነገ ብላችሁ አታስቀሩ (አታሳድሩ) ከበጉም አጥንቱን አትስበሩ በልታችሁ ከሱ የተረፈ ቢኖርም በእሳት አቃጥሉት ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፰ ፡ ዘኍ፡ ፯ ፲፱ ።

፲፩ ወከመዝ ብልዕዎ እንዘ ቅኑት ሐቌክሙ ወአሣእኒክሙ በእገሪክሙ ወቀስታማቲክሙ ውስተ እደዊክሙ ወትበልዕዎ እንዘ ትጔጕዑ እስመ ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

(ስትበሉትም) እንዲህ አድርጋችሁ እየቸኰላችሁ ወገባችሁን ታጥቃችሁ ጫማችሁን በእግራችሁ ተጫምታችሁ በእጃችሁም መንደርቆ (ጠርሙዝ በትር) ይዛችሁ ብሉት ፡ የእግዚአብሔር ፋሲካ ነውና ። ዘዳ፡ ፲፮ ፭ ።

፲፪ ወእመጽእ ውስተ ምድረ ግብጽ በዛ ሌሊት ፡ ወእቀትል ኵሎ በኵረ በምድረ ግብጽ እምሰብእ እስከ እንስሳ ወእገብር በቀለ እምኵሉ አማልክተ ግብጽ አነ እግዚአብሔር ።

በዚህችም ሌሊት ወደ ግብጽ አገር እመጣለሁ ፡ መጥቼም ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ በግብጽ አገር ያለውን በኵር በኵሩን ሁሉ እገድላለሁ ፡ በግብጽ ጣኦታትም ሁሉ ላይ እኔ እግዚአብሔር በቀልን አደርጋለሁ ።

፲፫ ወይከውን ዝ ደም ተአምረ ለክሙ ውስተ አብያት ኀበ ሀለውክሙ ህየ ወእሬእዮ ለውእቱ ደም ወእከድነክሙ ወኢይከውን ዲቤክሙ መቅሠፍት ዘቅጥቃጤ ሶበ አምጻእክዎ በምድረ ግብጽ ።

ይህም (የበጉ) ደም ባላችሁበት ቤት የደኅንነታችሁ ምልክት ይሆንላችኋል እኔም ያንን ደም አይቼ (ከጥፋት) እሠውራችኋለሁ ፡ መቅሠፍቱንም በግብጽ አገር በመጣሁት ጊዜ ጥፋት የታዘዘበት መቅሠፍት በናንተ አይደረግባችሁም ። ዘፀ፡ ፲፩ ፬-፭ ፡ ፱ ሳሙ፡ ፳፬ ፲፯ ።

፲፬ ወትኩንክሙ ዛ ዕለት ተዝካረ ወትገብሩ በዓለ እግዚአብሔር ባቲ በመዋዕሊክሙ ሕገ ዘለዓለም በዓልክሙ ይእቲ ።

ይህችም ቀን መታሰቢያ ትሁናችሁ ፡ እናንተም ባለዘመናችሁ የእግዚአብሔርን በዓል አድርጉባት ፡ ይህችውም የዘለዓለም ሕጉን የምትጠብቁባት በዓላችሁ ናት ።

፲፭ ሰቡዐ ዕለተ ናእተ ትበልዑ ወእመ ቀዳሚት ዕለት ታማስኑ ብሑአ እምአብያቲክሙ ወኵሉ ዘበልዐ ብሑአ ለትሠሮ ነፍሱ እምእስራኤል እምዕለት ቀዳሚት እስከ ዕለት ሳብዕት ።

ሰባት ቀን ቂጣውን ብሉ ፡ በመጀመሪያይቱም ቀን ከቤቶቻችሁ መጻጻውን አጥፉ ፡ ከመጀመሪያይቱም ቀን ጀምሮ እስከ ሰባተኛይቱ ቀን ድረስ መጻጻን የበላ ሰው ሰውነቱ ከእስራኤል ተለይታ ትጥፋ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፯ ፡ ፳፰ ፲፱ ።

፲፮ ወዕለት ቀዳሚት ትሰመይ ቅድስት ፡ ወዕለት ሳብዕት ትኩንክሙ ዕረፍት ፡ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ዘእንበለ ኵሉ ዘይትገበር ለነፍስ በሕቲቱ ይትገበር ለክሙ ።

መጀመሪያይቱም ቀን የከበረች ትሁን ፡ ሰባተኛይቱ ቀን ግን ዕረፍት ትሁንላችሁ ፡ (ዕረፉባት) ለሥጋችሁ ከተሠራላችሁ ሥራ ብቻ በቀር አትረሱባት አትቆፍሩባት ። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፯ ፡ ዘኍ፡ ፳፰ ፲፭ ።

፲፯ ወዕቀብዋ ለዛቲ ትእዛዝ እስመ በዛቲ ዕለት አወፅኦ ለኀይልክሙ እምድረ ግብጽ ፡ ወትገብርዋ ለዛቲ ዕለት በዓለ ሕገ ዘለዓለም ።

በዚህች ቀን ሠራዊታችሁን ከግብጽ አገር አወጣዋለሁና ይህችን ትእዛዝ ጠብቋት ፡ ይህችንም ቀን የዘለዓለም ሕጉ የሚጠበቅበትን በዓል አድርጓት ። ዘፀ፡ ፲ ፫ ።

፲፰ ወትቀድሙ ትእኀዙ እምዕለት ዐሡሩ ወረቡዑ ለዝ ወርኅ ዘትቀድሙ እምሠርኩ ትበልዑ ናእተ እስከ ዕሥራ ወአሚሩ ለዝ ወርኅ እስከ ሠርኩ ።

በዚሁ ወር (ሚያዝያ) ከአሥራ አራተኛው ቀን ከሠርኩ ከማታው ጀምራችሁ እስከ ፳፩ኛው ቀን እስከ ሠርኩ ድረስ ቂጣውን ትበላላችሁ ።

፲፱ ሰቡዐ ዕለተ ብሑእ ኢይትረከብ ውስተ አብያቲክሙ ፡ ወኵሉ ዘበልዐ ብኍአ ለይሠሮ ውእቱ ብእሲ እማኅበረ እስራኤል እምግዩር እስከ ዘፍጥረቱ ውስተ ምድርክሙ ።

ሰባቱን ቀን በቤቶቻችሁ መጻጻ አይገኝ (በሰባቱ ቀናት) መጻጻውን የበላ ሰው ሁሉ ከእስራኤል ማኅበር ከመጻተኛውም በአገራችሁ ከተወለደውም ሰው ሁሉ ተለይቶ (በዲንጋይ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ) ይጥፋ (ይሙት)።

፳ ወኵሎ ብኍአ ኢትብልዑ በኵሉ ማኅደርክሙ ናእተ ብልዑ ።

በየቤታችሁ ቂጣውን ብሉ እንጂ (የቦካ) መጻጻውን አትብሉ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፭ ፡ ዘኍ፡ ፱ ፲፫ ።

፲፱ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሎሙ አእሩገ እስራኤል ወይቤሎሙ ሖሩ ንሥኡ ለክሙ በግዐ በበዘመድክሙ ወሕርዱ ለፋሲክ ።

ሙሴም የእስራኤል ሽማግሌዎችን ሁሉ ጠርቶ በየወገናችሁ ሄዳችሁ በጉን ይዛችሁ ለፋሲክ እረዱት ።

፳ ወንሥኡ አስረተ አዛብ ወጥምዕዎ እምዝኩ ደም ዘኀበ ንዋይ ወሚሥዎ ዲበ መርፈቅ ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት እምውእቱ ደም ወአንትሙሰ ኢትፃኡ እምውእቱ ቤት እስከ ይጸብሕ ።

አውበን (ስሚዛ እንዶድ) በሐር ገመድ አሥራችሁ በዕቃው ካለው ደም ንከሩት ፡ በዕቃው ካለውም ደም ወስዳችሁ በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ቀቡት (እርጩት) እናንተ ግን እስኪነጋ ድረስ ከዚያ (ካላችሁበት) ቤት አትውጡ ። ዘሌ ፡ ፲፬ ፯ ፡ ዕብ ፡ ፲፩ ፳፰ ።

፳፩ ወይመጽእ እግዚአብሔር ከመ ይቅትሎሙ ለግብጽ ፡ ወይሬኢ ለውእቱ ደም ዲበ መርፈቅ ወዲበ ክልኤሆሙ ራግዛት ወይትዐደዋ እግዚአብሔር ለይእቲ ኆኅት ፡ ወኢየኀድግ ለቀታሊ ይባእ ውስተ አብያቲክሙ ከመ ይቅትል ።

እግዚአብሔር ግብጻውያንን ሊገድላቸው ይመጣል ፡ (መጥቶም) በሁለቱ መቃኖችና በመድረኩ ላይ ያለውን ደም አይቶ ደጃፉቱን አልፎ ይሄዳል ፡ አጥፊውን (ቸነፈሩን) እናንተን ይገድል ዘንድ ወደ ቤታችሁ እንዲገባ አይተውም ። ዘፀ ፡ ፲፪ ፯ ።

፳፪ ወዕቀቡ ዘንተ ሕገ ይኩንክሙ ወለውሉድክሙ ዘለዓለም ።

ለናንተም ለልጆቻችሁም ለዘለዓለሙ ሥርዓት ይሆናችሁ ዘንድ ይህንን ሕግ ጠብቁ ። ሕዝ ፡ ፱ ፯ ።

፳፫ ወእመ ቦእክሙ ውስተ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር ዘከመ ነበበ ዕቀብዋ ለዛቲ ሥርዐት ።

እግዚአብሔር ለናንተ (አወርሳችኋለሁ) ብሎ እንደ ተናገረ ወደሚያወርሳችሁ ምድር ብትገቡም ይህችን ሥርዓት ጠብቋት ። ዘፀ ፡ ፫ ፰ ፡ ፲፯ ።

፳፬ ወእመ ይቤሉክሙ ውሉድክሙ ምንትኑ ዛቲ ሥርዓት ትብልዎሙ መሥዋዕተ ፋሲካሁ ዝንቱ ለእግዚአብሔር ዘከደነ አብያቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ግብጽ አመ ቀተሎሙ ለግብጽ ወአድኀነ አብያቲነ ፡ ወደነነ ሕዝብ ወሰገዱ ።

ኋላ ልጆቻችሁ ይህች ሥርዓት ምንድር ናት ፡ ብለው ቢጠይቋችሁ ይህ ግብጻውያንን በጠፋ ጊዜ በግብጽ አገር የእስራኤልን ልጆች ቤት (ከጥፋት) የሠወረ ቤቶቻችንም (ወገኖቻችን) ያዳነ የእግዚአብሔር የፋሲካው መሥዋዕት ነው ትሉዋቸዋላችሁ ፡ ሕዝቡም ተጐንብሱ ሰገዱም ።

፳፭ ወሖሩ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።

የእስራኤል ልጆች ሄደው እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ ። ዘፀ ፡ ፲፪ ፳ ።

፳፮ ወሰበ ኮነ መንፈቀ ሌሊት ቀተለ እግዚአብሔር ኵሎ በኵረ በምድረ ግብጽ እምበኵረ ፈርዖን ዘይነብር ዲበ መንበረ መንግሥት እስከ በኵረ ፄዋዊት ቀዳሒት ወኵሎ በኵረ እንስሳ ።

መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በግብጽ አገር በመንግሥት ዙፋን ከሚቀመጠው ከፈርዖን በኵር ጀምሮ በግዞት እስካለችው ውኃ ቀጂ በኵር ድረስ በኵር በኵሩን አጠፋ ፡ የከብቱንም በኵር ሁሉ አጠፋ ።

፳፯ ወተንሥአ ፈርዖን በሌሊት ወኵሉ ዐበይቱ ወኵሉ ግብጽ ።

ፈርዖን በሌሊት ተነሣ ፡ ሹማምንቱም ሁሉ ግብጻውያንም ሁሉ ተነሡ ።

፳፰ ወኮነ አውያት ዐቢይ በኵሉ ምድረ ግብጽ እስመ አልቦ ቤት ዘአልቦ ውስቴቱ ምውት ።

በግብጽ አገር ሁሉ ታላቅ ልቅሶ ሆነ ፡ የሞተ ሰው የሌለበት ቤት የለም ነበርና ። ዘፀ ፡ ፲፩ ፮ ።

፳፱ ወጸውዖሙ ፈርዖን ለሙሴ ወለአሮን በሌሊት ወይቤሎሙ ተንሥኡ ወፃኡ እምሕዝብየ አንትሙሂ ወደቂቀ እስራኤል ወሖሩ ወተፀመድዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በከመ ትቤሉ ።

ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን በሌሊት አስጠርቶ እናንተም የእስራኤል ልጆች ተነሡታችሁ ከወገኖቼ ተለይታችሁ ሂዱ ፡ ለፈጣሪያችን እግዚአብሔር እናገለግለዋለን እንዳላችሁ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር አገልግሉት አላቸው ።

፴ ወአባግዒክሙሂ ወአልሕምቲክሙሂ ንሥኡ ወሖሩ ወባርኩኒ ኪያየ ።

በጎቻችሁንና ላሞቻችሁንም ይዛችሁ ሂዱ ፡ እኔንም ባርኩኝ (መርቁኝ) አላቸው ። ዘፀ ፡ ፫ ፳፬ ፡ ፳፭ ፳፯ ።

፴፩ ወአጽሐብዎሙ ግብጽ ለሕዝበ እስራኤል ከመ ፍጡነ ያውፅእዎሙ እምድረ ግብጽ እስመ ይቤሉ ኵልነ ንመውት ።

ሁላችንም እንሞታለን ብለዋልና የግብጽ ሰዎች የእስራኤልን ልጆች ፈጥነው ያወጡዋቸው ዘንድ አስቸኰሉዋቸው (ውጡልን ውጡልን ብለው አጣደፉዋቸው) ።

፴፪ ወነሥአ ሕዝብ ሐሪጾሙ ዘእንበለ ይትበኀእ ዐቂረ በአልባሲሆሙ ዲበ መትከፍቶሙ ።

ሕዝቡም ሳይቦካ ዱቄታቸውን በልብሳቸው ቋጥረው በትከሻቸው ተሸከሙ ። ዘፀ ፡ ፫ ፫ ።

፴፫ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ ሙሴ ወተወሐሱ እምግብጽ ንዋየ ብሩር ወወርቅ ወልብስ ።

የእስራኤል ልጆችም ሙሴ እንዳዘዛቸው አደረጉ ፡ ከግብጽ ሰዎች የብርን የወርቅን ዕቃ ልብስንም ተዋሱ ።

፴፬ ወወሀበሙ እግዚአብሔር ሞገሰ ለሕዝበ እስራኤል በቅድሜሆሙ ለግብጽ ወአውሐስዎሙ ወሐብለይዎሙ ለግብጽ ።

እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች በግብጻውያን ፊት በለሟልነትን ሰጣቸው ፡ (ግብጻውያን) አዋሱዋቸው (እስራኤልም) የግብጽን ሰዎች በዝብዘዋቸው ወጡ ።

፴፯ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምራምሴ ውስተ ሰኰት ስሳ እልፍ አጋር አደው ዘእንበለ ዘምስለ ንዋይ ።

የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተነሥተው ወደ ስኩት ተጓዙ ፥ እነዚህም ከጓዝ ጋር ካሉት በቀር ስሳ እልፍ (አጋር) እግረኞች ናቸው ። ዘኍ፡ ፴ ፫ ፡ ዘፍ፡ ፵፯ ፲፩ ።

፴፰ ወዘተደመረ ዘዐርገ ምስሌሆሙ ብዙኅ ወአባግዕ ወአልሕምት ወእንስሳ ብዙኅ ጥቀ ።

ከነሱም ጋር ተደባልቆ የወጣ ብዙ ነው ፤ በጎች ፥ ላሞችና ከብቱም እጅግ ብዙ ነበሩ ።

፴፱ ወኅበዙ ሐሪጾሙ ዘአውፅኡ እምግብጽ ወገብርዎ ጸፍንተ ናእተ እስመ ዘእንበለ ያብኅኡ አውጽእዎሙ ግብጽ ወኢክሀሉ ነቢረ ወኢገብሩ ሎሙ ስንቀ ለፍኖት ።

ከግብጽም ያወጡት ዱቄታቸውን (ቂጣ እንጐቻ) ደፎ (አምባሻ ዳቦ) እያደረጉ ጋገሩት ፥ ዱቄቱን ሳያቦኩ (ሳይጋግሩ) ግብጻውያን አስወጥተዋቸዋልና ፥ (በግብጽም) መኖር አልቻሉምና (ከዚያም አስቀድሞ) ለጕዳና ስንቅን አላዘጋጁም ነበሩና ፥ ዘፀ፡ ፯ ፩ ፡ ፲፩ ፩ ።

፵ ወኀደረቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘነበሩ ምድረ ግብጽ ወምድረ ከነአን እሙንቱሂ ወአበዊሆሙሂ አርባዕቱ ምእት ወሠላሳ ዓመት ።

የእስራኤል ልጆች እነሱም አባቶቻቸውም በግብጽና በከነዓን የኖሩበት ዘመን አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ነው ።

፵፩ ወከነ እምድኅረ አርባዕቱ ምእት ወሠላሳ ዓመት ወፅአ ኵሉ ኀይለ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ ሌሊተ ።

ከራት መቶ ሠላሳም ዓመት በኋላ እንዲህ ሆነ ፥ የእግዚአብሔር ሠራዊት ሁሉ ከግብጽ አገር በሌሊት ወጣ ።

፵፪ እምቅድመ ዕቅበቱ ውእቱ ለእግዚአብሔር ከመ ያውጽኦሙ እምድረ ግብጽ ወኪያሃ ዛተ ሌሊተ ይእቲ እምቅድመ ዕቅበቱ ለእግዚአብሔር ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል በበትውልዶሙ ።

ይህችም ሌሊት ከግብጽ አገር ያወጣቸው ዘንድ ለእግዚአብሔር የተጠበቀች ናት ፤ ይህም መጠበቁ እስራኤል ሁሉ በየወገናቸው ፀንተው ይኖሩ ዘንድ ይህች የወጡባት ሌሊት እስከ ልጅ ልጆቻቸው ድረስ የተጠበቀች ናት ።

፵፫ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ዝ ውእቱ ሕጉ ለፋሲካ ኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላቸው ፥ የበዓለ ፋሲካው ሥርዓት ይህ ነው ፥ ከርሱም የሌላ ዘመድ ሁሉ (ከአሕዛብ የተወለደ) አይብላ ።

፵፬ ወኵሉ ገብር ዘከነ ወዘበሤጥ ትገዝርዎ ወይእተ ጊዜ ይበልዕ እምኔሁ ።

ውላጅና በወርቅ ተገዝቶ የመጣውንም ባርያ ትገዝሩት አላችሁ ያን ጊዜ ከርሱ ይበላል (ይበላል) ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፪ ።

፵፭ ኅዳሪ ወገባኢ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

ሎሌና የዕለት ሞያተኛም (ሳይገዘር) ከርሱ አይብላ ።

፵፮ ወበአሐዱ ቤት ይትበላዕ ወኢታውፅኡ አፍአ እምቤት እምውእቱ ሥጋ ወዐፅሞሂ ኢትስብሩ ።

በአንድ ቤትም ይበላ ፤ ከዚያም የበግ ሥጋ ከቤት ወደ ውጭ አታውጡ ፥ አጥንቱንም አትስበሩ ።

፵፯ ወኵሉ ማኅበረ እስራኤል ለይግበሮ ።

ይህንንም የእስራኤል ጉባኤ ሁሉ ያድርገው ።

፵፰ ወእመቦ ዘመጽአ ኀቤክሙ ግዩር ይግበር ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር ትገዝር ኵሉ ተባዕቶ ፥ ወይእተ ጊዜ ይበውእ ይግበር ወይከውንክሙ ከመ ትውልደ ብሔር ወኵሉ ቈላፍ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

የእግዚአብሔር ፋሲካን ሊያደርግ ወደናንተ የመጣ መጻተኛ ቢኖር ወንዱ ወንዱን ሁሉ ግዘሩት ፤ ያን ጊዜ በዓሉን ሊያደርግ ይግባ ፤ በአገራችሁም እንደ ተወለደ ይሆናችኋል ያልተገዘረው ወሸላው ሁሉ ግን ከበጉ ሥጋ አይብላ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፱ ፥ ዘኍ፡ ፱ ፲፪ ።

፵፱ አሐዱ ሕግ ይኩን ለትውልድክሙ ለሐቃል ወለግዩር ዘይመጽእ ኀቤክሙ ።

በዓሉን ሊያደርግ ወደናንተ ለመጣ መጻተኛና (ለትውልዳችሁ) ለናንተ አንድ ሕግ ይሁን ።

፶ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ።

የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው አደረጉ ።

፶፩ ወከነ በይእቲ ዕለት አውፅኦሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ምስለ ኀይሎሙ ።

በዚያም ቀን እንዲህ ሆነ ፥ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር ከሠራዊቶቻቸው ጋር አወጣቸው ። ዘፀ፡ ፲፪ ፵፩ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀድስ ሊተ ኵሎ በኵረ ቀዳሚ ውሉድ ፥ ኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምደቂቀ እስራኤል እምሰብእ እስከ እንስሳ ሊተ ውእቱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ከእስራኤል ልጆች መጀመሪያ የተወለደውን ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ ለኔ ነውና በኵር በኵሩን ለይልኝ ።

፪ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተዘከርዋ ለዛቲ ዕለት እንተ ባቲ ወፃእክሙ እምብሔረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአክሙ እግዚአብሔር እምዝየ ወኢትብልዑ ብሑአ ።

ሙሴም ሕዝቡን እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ (ከባርነት ቤት) አውጥቷችኋልና ከግብጽ አገር የወጣችሁባት ይህችን ቀን አስቢት ፥ ስለ ዚህም መጻጻውን አትብሉ አላቸው ። ዘዳ፡ ፲፮ ፩ ።

፫ እስመ በዛቲ ዕለት ትወጽኡ አንትሙ በወርኀ ሃሌሉያ ኔሳን ።

፬ ወእመ ወሰደከሙ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወጌርጌሴዎን ወፌርዜዎን ዘመሐለ ከመ የሀበሙ ለአበዊከሙ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ተዘከርዎ ለዛቲ ሥርዐት በዝ ወርኅ ።

፭ ሰዱሰ ዕለተ ትበልዑ ናእተ ወሳብዕት ዕለት በዓሉ ለእግዚአብሔር እግዚእ ።

፮ ናእተ ትበልዑ ሰቡዐ ዕለተ ወኢያስተርኢ ብክሙ ብኁእ ወኢየሀልዉ ብኁእት ውስተ ኵሉ አድባሪክሙ ።

፯ ወትዜንዎ ለወልድከ በይእቲ ዕለት ወትብሎ በእንተዝ ገብሮ እግዚአብሔር ሊተ አመ ወፃእኩ እምብሔረ ግብጽ ።

፰ ከመ ይኩን ለከ ተአምረ ውስተ እዴከ ወተዝካረ ቅድመ አዕይንቲከ ወከመ ይኩን ሕጉ ለእግዚአብሔር ውስተ እዴከ ወውስተ አፉከ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአከ እግዚአብሔር እምግብጽ ።

፱ ወዕቀብዎ ለዝንቱ ሕግ በበጊዜሁ እምዕለት ለዕለት ።

፲ ወሶበ ወሰደከ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከናኔዎን ዘመሐለ ለአበዊከ ወወሀበከሃ ፍልጥ ኵሎ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እመራዕይከ ወእምእንስሳከ ዘይትወለድ ተባዕተ ለእግዚአብሔር ።

፲፩ ወለኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ አድግት ትዌልጦ በበግዕ ወእመ ኢወለጥከሁ ትቤዝዎ ፡ ወለኵሉ በኵር ተባዕት እምውሉድከ ትቤዝዎ ።

፲፪ ወእመ ተስእለከ ወልድከ እምድኅረዝ ወይቤለከ ምንትኑ ውእቱ ዝ ፡ ትብሎ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአነ እግዚአብሔር እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት ።

፲፫ ወከነ አመ አበየ ፈርዖን ፈንዎተነ ቀተለ እግዚአብሔር ኵሎ በኵረ በምድረ ግብጽ እምበኵረ ሰብእ እስከ እንስሳ ።

፲፬ ወበእንተዝ አነ እሠውዕ ለእግዚአብሔር ኵሎ ተባዕተ ዘይፈትሕ ማኅፀነ ወኵሎ በኵረ ውሉድየ እቤዙ ።

፲፭ ወይኩን ተአምረ ውስተ እዴከ ወዘኢይሴስል እምቅድመ አዕይንቲከ እስመ በእድ ጽንዕት አውፅአከ እግዚአብሔር ።

፲፮ ወሶበ ፈነዎሙ ፈርዖን ለሕዝብ ኢመርሖሙ እግዚአብሔር ፍኖተ ፍልስጥኤም እስመ ቅርብት ይእቲ ፡ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ዮጊ ይኔስሕ እምከመ ርእየ ቀትለ ወይገብእ ውስተ ግብጽ ።

፲፯ ወአዖዶሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ ላዕለ ፍኖተ ሐቅለ ባሕረ ኤርትራ ፡ ወበኃምስ ትውልድ ዐርጉ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ።

፲፰ ወነሥአ ሙሴ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ ምስሌሁ ፡ እስመ መሐላ አምሐሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ አመ

የተድላ ደስታ ምስጋና በሚደረግበት በሚያዝያ ወር በለች በዚህች ቀን ትወጣላችሁና ።

እግዚአብሔር ወተትና ማር የምታፈሰው ምድርን ለአባቶቻችሁ ሊያወርሳቸው ወደ ማለበት ወደ ከናኔዎን ወደ ኬጤዎንና ወደ አሞሬዎን ወደ ኤዌዎን ወደ ኢያቡሴዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ፌርዜዎን አገር በወሰዳችሁ ጊዜ ይህችን ሥርዓት አስቧት አላቸው ። ዘዳ፡ ፳ ፲ ።

በዚህ (በሚያዝያ ወር) ስድስት ቀን ቂጣ ትበላላችሁ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የእግዚአብሔር ጌታ በዓል ናት ።

ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ ፡ መጻጻም አይታይባችሁ ፡ በተራራዎቻችሁ ሁሉ መጻጻዎች አይኑሩ አላቸው ።

በዚህም ቀን ከግብጽ አገር በወጣሁ ጊዜ ፡ ጌታዬ (ፈጣሪዬ) እግዚአብሔር ስለዚህ ይህን ሥርዓት አደረገልኝ ብለህ ለልጅህ ትነግረዋለህ (ንገረው) ።

እግዚአብሔር ከግብጽ አውጥቶኻልና ፡ የእግዚአብሔር ሕግ ለአጅህ ምልክት ሊሆንህ በዓይኖችህም ፊት መታሰቢያ ይሁንልህ ፡ ለእጅህም እንደቀለበት በዓይኖችህም ፊት እንደመስተዋት ይሁንልህ ። ዘዳ፡ ፮ ፰ ።

ይህንንም ሕግ ከዛሬ ነገ እያላችሁ በየጊዜው ጠብቁት ።

እግዚአብሔር ለአባቶችህ አወርሳችኋለሁ ብሎ ወደ ማለበት ወደ ከናኔዎን ምድር በወሰደህ ጊዜ አሷንም በወረሰህ ጊዜ ከመንጋህም ከከብትህም መጀመሪያ የተወለደውን ወንዱ ወንዱን ሁሉ ለእግዚአብሔር ለይተህ ስጥ ።

ከአህያይቱም መጀመሪያ የተወለደውን በኵሩን በበግ ለውጠው ፡ ባትለውጠውም አንተው ራስህ ዋጀው ፡ ከልጆችህም መጀመሪያ የተወለደውን በኵሩን ተበዤው ፡ (ወርቁን ብሩን ሰጥተህ ልጅህን አስቀር) ። ዘፀ፡ ፴፬ ፳ ።

ከዚህ በኋላ ልጅህ (አባቴ) ይህ ምንድር ነው ፡ ብሎ በጠየቀህ ጊዜ እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ አውጥቶናልና ስለዚህ ነው ትለዋለህ ።

ፈርዖን (እኛን) ከግብጽ አገር አላሰናብትም ባለ ጊዜ እግዚአብሔር ከሰው በኵር ጀምሮ እስከ ከብት በኵር ድረስ ከግብጽ አገር ያለው በኵር በኵሩን ሁሉ ገድሏልና ።

ስለዚህ እኔም በኵር ሆኖ የተወለደውን ሁሉ ለእግዚአብሔር እሠዋለሁ ፡ ከልጆቼም መጀመሪያ ሆኖ የተወለደውን ሁሉ እበዢዋለሁ ትለዋለህ ።

እግዚአብሔር በጽኑ ሥልጣኑ (ከግብጽ) አውጥቶኻልና ፡ ይህ የሠራልህ ሕግ ለጣትህ እንደቀለበት ለፊትህ እንደ መስተዋት ይሁንልህ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፱ ።

ፈርዖን እስራኤልን ከግብጽ አሰናብቶ በሰደዳቸው ጊዜ እግዚአብሔር እስራኤል ሰልፉን ከየ ያዝናል ፡ አዝኖም ወደ ግብጽ አገር ይመለሳል ብሏልና ፡ (ፍልስጥኤም) የግብጽ አቅራቢያ ስለሆነች እግዚአብሔር ወደ ፍልስጥኤም ጐዳና አልመራቸውም ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፭ ።

እግዚአብሔር ሕዝቡን በኤርትራ ባሕር ዳር ባለው ጐዳና አዞራቸው ፡ የእስራኤልም ልጆች ከግብጽ አገር በአምስተኛው ትውልድ ወጡ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፪ ።

ዮሴፍም እስራኤልን እግዚአብሔር (በረድኤት) መጐብኘትን በጐበኛችሁ ጊዜ አጥንቴን ከናንተ ጋር ይዛችሁ

ሐውጾ ይሔውጸክሙ እግዚአብሔር ንሥኡ አዕፅምትየ ወአውጽኡ ምስሌክሙ እምዝየ ።

፲፱ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምሰኩት ወኀደሩ ውስተ ኦቶም ዘመንገለ በድው ።

፳ ወእግዚአብሔር ይመርሖሙ መዓልተ በደመና ወሌሊተ በብርሃነ እሳት ።

፳፩ ወኢሰሰለ ዐምደ ደመና መዓልተ ወኢዐምደ እሳት ሌሊተ እምቅድመ ኵሉ ሕዝብ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይግብኡ ወይኅድሩ አንጻረ ኤጳውሎስ ማእከለ መግደሎ ወማእከለ ባሕር መንገለ ብኤልሴፎን በቅድሜሁ ይኅድሩ ኀበ ባሕር ።

፪ ወይብል ፈርዖን በእንተ ደቂቀ እስራኤል ሳኰዩ እሙንቱ ውስተ ምድር ወአርከበቶሙ ሐቅል ።

፫ ወአነ አጸንዕ ልበ ለፈርዖን ወይዴግኖሙ እምድኅሬሆሙ ፡ ወእሴባሕ አነ በፈርዖን ወበኵሉ ሐራሁ ወየአምሩ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ፡ ወገብሩ ከማሁ፤

፬ ወዜነውዎ ለንጉሠ ግብጽ ከመ ነፍጸ ሕዝብ ፡ ወተመይጠ ልቡ ለፈርዖን ወዘዐበይቶሂ ኀበ ሕዝብ ወይቤሉ ምንትኑ ዝ ዘገበርነ ዘፈነውናሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኢይትቀነዩ ለነ ።

፭ ወአንሥአ ፈርዖን ኵሉ ሠረገላቲሁ ወኵሉ ሕዝበ አስተጋብአ ምስሌሁ ።

፮ ወነሥአ ሶድስተ ምእተ ሠረገላተ ኅሩያነ ወኵሉ አፍራሲሆሙ ለግብጽ ወሠለስሙ ለኵሎሙ ።

፯ ወአጽንዐ እግዚአብሔር ልበ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወዴገነ ድኅሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወደቂቀ እስራኤል ፡ የሐውሩ በእንዴ ጽንዐት ወልዕልት ።

፰ ወዴንዎሙ ግብጽ እምድኅሬሆሙ ወረከብዎሙ በኀበ ተአየኑ መንገለ ባሕር ፡ ወኵሉ አፍራስ ወኵሉ ሠረገላ ፈርዖን ወኵሉ ሐራሁ አንጻረ ኤጳውሎስ መንገለ ብኤልሴፎን ።

፱ ወነጸሩ ደቂቀ እስራኤል ወርአይዎሙ ይግዕዙ ግብጽ እምድኅሬሆሙ ወፈርሁ ጥቀ ወአውየዉ ኀበ እግዚአብሔር ።

፲ ወይቤልዎ ለሙሴ ዝክርኑሂ ከመ ኢየሀሉ ውእተ ብሔረ ግብጽ አውጻእከነ ከመ ትቅትለነ ውስተ በድው ።

፲፩ ወምንትኑ ዝ ዘገበርከ ላዕሌነ ዘአውፃእከነ እምብሔረ ግብጽ ።

፲፪ አኮሁ ዝ ውእቱ ቃልነ ዘንቤለከ በብሔረ ግብጽ ኅድገነ ንትቀነይ ለግብጽ እስመ ይኄይሰነ ተቀንዮ ለግብጽ እሙዋት በበድው ።

ውጡ ብሎ አምሎአቸው ነበርና ፡ ሙሴ የዮሴፍን አጥንት ከሱ ጋር ይዞት ወጣ ። ዘፍ፡ ፶ ፳፭ ፡ ኢያ፡ ፳፬ ፴፪ ።

የእስራኤልም ልጆች ከሰኩት ተነሥተው በምድረ በዳው አጠገብ ባለው በኦቶም ሠፍረው አደሩ ።

እግዚአብሔርም ቀን በዓምደ ደመና ሌሊት በዓምደ እሳት ይመራቸው ነበር ። ዘኁ፡ ፲፬ ፲፬ ፡ ፱ ፴፰ ።

ዓምደ ደመናው በቀን ፡ ዓምደ እሳቱም በሌሊት ከሕዝቡ ሁሉ ፊት አልራቀም ነበር ። ዘፍ፡ ፯ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ የእስራኤል ልጆች በፊታቸው ባለ በኤልሴፎን ባሕርና በመግደሎ መካከል ባለው በኤጳውሎስ አንጻር ተመልሰው ያድሩ ዘንድ ተመልሰችሁ በኤጳውሎስ አንጻር እደሩ በላቸው ።

ፈርዖንም ስለ እስራኤል ልጆች እንዲህ አለ ፤ እሊህ (እስራኤል) በምድር (በግብጽ) ተቅበዘበዙ ፡ ምድረ በዳውም ዘጋቸው ፡ (ጕዳናውን አያውቁትም) ።

እኔም የፈርዖንን ልብ አጸናለሁ ፡ እርሱም በኋላቸው ተከትሎ (ይሄዳል) እኔም ፈርዖንንና ሠራዊቱን አጥፍቼ እመሰገናለሁ ፡ ግብጻውያንም ሁሉ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ያውቃሉ ፡ እነሱም እንዳላቸው አደረጉ ።

ለግብጽም ንጉሥ (ለፈርዖን) ሕዝቡ እንደኰበለለ ነገሩት ፡ የፈርዖንና የሹማምንቱም ልብ እስራኤል እንከተላቸው ወደማለት ተለወጠ ፡ እንዳይገዙልን የእስራኤልን ልጆች አሰናብተን የሰደድናቸው ይህ ነገር ምንድር ነው ፤ አሉ ። መዝ፡ ፻፭ ፳፭ ።

ፈርዖንም ሠረገላዎቹን አስጫነ ፡ ወገኖቹንም ሁሉ ከሱ ጋር ሰበሰበ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፬ ፡ ኢሳ፡ ፴ ፳፩ ።

ስድስት መቶ የተመረጡ ሠረገላዎችንና የግብጽ ፈረሶችን ሁሉ ይዞ ተነሣ ፡ ሁሉንም ከሦስት ከፈላቸው ።

እግዚአብሔርም የግብጽን የንጉሥ የፈርዖንን ልብ (በክፋት) አጸና ፡ ተከትሎም የእስራኤልን ልጆች አሳደደ ፡ የእስራኤል ልጆች ግን በጽኑ ሥልጣን ተጠብቀው ይጓዙ ነበር ። ሮሜ ፱ ፲፯ ።

የግብጽም ሰዎች ተከትለዋቸው ሄዱ ፡ ፈረሶቹም የፈርዖን ሠረገላም ሠራዊቱም ሁሉ ተሰብስበው ሂደው በብኤልሴፎን አጠገብ ባለ በኤጳውሎስ አንጻር በባሕሩ ዳር ሰፍረው አገኙዋቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱ ።

የእስራኤልም ልጆች ግብጻውያን እነሱን ተከትለው ሲጓዙ አይተው ፈጽመው ፈሩ ፡ ወደ እግዚአብሔርም ጮኹ ፡ (ለመኑ) ። ኢያሱ ፳፬ ፯ ፡ ነህ፡ ፱ ፱ ።

(እስራኤል) ሙሴን ስም አጠራራችን እንኳ በግብጽ አገር እንዳይኖር (እንዳይጠራ) በምድረ በዳው ልታጠፋን አወጣኸን አሉት ።

ከግብጽ አገር ያወጣኸን ይህ በኛ ላይ ያደረግኸው ነገር ምንድር ነው ፤ ። መዝ፡ ፻፯ ፯ ።

በምድረ በዳ ከመሞት ለግብጽ ሰዎች መገዛት ይሻለናልና ለግብጽ ሰዎች እንገዛ ዘንድ ተወን ብለን በግብጽ አገር ሳለን የነገርንህ ቃል ይህ አይደለምን ፤ አሉት ።

፲፫ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ተአመኑ ወቁሙ ወትሬእዩ መድኃኒተ እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ዘይገብር ለነ ዮም፤ እስመ በከመ ትሬእይዎሙ ዮም ለግብጽ ዳግመ ኢትሬእይዎሙ እንከ ጕንዱየ ለዓለም ።

ሙሴም ሕዝቡን ግብጻውያንን ዛሬ እንደምታዩዋቸው እንግዲህ ዳግመኛ ለዘለዓለም አታዩዋቸውምና እግዚአብሔር ዛሬ የሚያደርግልንን ከእግዚአብሔር ዘንድ የምናገኛት ደኅንነታችንን ልታዩ እምናችሁ ቁሙ አላቸው ።

፲፬ ወእግዚአብሔር ይጸብእ ለክሙ ወአንትሙሰ አርምሙ ።

(ጠላታችሁን) የሚያጠፋላችሁ እግዚአብሔር ነው እናንተ ግን ዝም በሉ አላቸው ። ዘዳ፡ ፳ ፴፡ ፫ ፳፪ ።

፲፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለምንት ትጸርሕ ኀቤየ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንድኡ እንስሳሆሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለምን ወደኔ ትጮኻለህ፤ (አሁንም) የእስራኤልን ልጆች ከብቶቻቸውን እንዲነዱ ንገራቸው፤ (ከብታችሁን ንዱ) በላቸው ። ኢያሱ ፲ ፲፬ ፤

፲፮ ወአንተሰ ንሣእ በትረከ ወስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወዝብጣ፤ ወይባኡ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ማእከለ ባሕር በየብስ ።

አንተ ግን በትርህን አንሣ፤ እጅህንም በባሕር ላይ ዘርግተህ ባሕሪቱን ምታት፤ የእስራኤልም ልጆች (ባሕሩ ተከፍሎላቸው) የብስ ወደ ሆነው ባሕር ይግቡ ።

፲፯ ወናሁ አነ አጸንዕ ልበ ለፈርዖን ወለኵሉ ግብጽ ወይበውኡ ድኅሬሆሙ ፤ ወእሰብሕ አነ በፈርዖን ወበኵሉ ሐራሁ፤ ወበሠረገላቲሁ ወበኵሉ አፍራሲሁ ።

እነሆ እኔ የፈርዖንንና የግብጻውያንን ልብ አጸናለሁ፤ ተከትለዋችሁ ወደ ባሕሩ ይገባሉ፤ እኔም ፈርዖንን ሠራዊቱንም ሁሉ ሠረገላዎቹንና ፈረሶቹን ሁሉ አስጥሜ አመሰገናለሁ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፬ - ፰ ።

፲፰ ወያእምሩ ኵሉ ግብጽ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አመ ተሰብሕኩ በፈርዖን ወበሠረገላቲሁ ወበኵሉ አፍራሲሁ ።

የግብጽ ሰዎችም ሁሉ ፈረሶቹን ሠራዊቱንና ሠረገሎቹን ሁሉ አጥፍቼ በተመሰገንሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያን ጊዜ ያውቃሉ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፰ ።

፲፱ ወሰሰለ መልአከ እግዚአብሔር ዘየሐውር ቅድመ ትእይንቶሙ፤ለደቂቀ እስራኤል ወቆመ እምድኅሬሆሙ ወሰሰለ ዐምደ ደመናሂ እምቅድሜሆሙ ወቆመ እምድኅሬሆሙ ።

በእስራኤል ልጆች ሠራዊት ፊት ፊት ይሄድ የነበረው የእግዚአብሔር መልአክም (ቅዱስ ሚካኤል) ተመልሶ በስተኋላቸው ቆመ፤ ፊት ፊት ይመራቸው የነበረ ዓምደ ደመናም ተመልሶ በስተኋላቸው ተጋረደ ።

፳ ወቦአ ማእከለ ትእይንቶሙ ለግብጽ ወማእከለ ትእይንቶሙ ለእስራኤል ወኮነ ቆባር ወጽልመት ወኢተደመሩ በበይናቲሆሙ ኵላ ይእተ ሌሊተ ።

(ደመናው) በእስራኤል ሰፈርና በግብጻውያን ሰፈር መካከል ገብቶ ተጋረደ፤ ጭጋግና ጨለማም ሆነ፡ በዚያች ሌሊት (ስንኳን ሊላው) እርስ በርሳቸው እንኳ (እስራኤልና እስራኤል) አልተገናኙም ። ዘኍ፡ ፳ ፲፮፤ ሚል፡ ፫ ፩ ።

፳፩ ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ዲበ ባሕር ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕለ ባሕር ነፋስ አዜብ ጽኑዐ ኵላ ሌሊተ ወገብሮ ለባሕር የብሰ ወሠጠጦ ለማይ ።

ሙሴም እጁን ዘርግቶ ባሕሩን መታው፤ እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ጽኑ (ብርቱ) የአዜብን ነፋስ ወደ ባሕሩ አምጥቶ ባሕሩን የብስ አደረገው፤ ውኃውንም ከፈለው ። ዘፀ፡ ፲፬ ፳፯፤ መዝ፡ ፸፬ ፲፫፤ ፻፮ ፱ ።

፳፪ ወቦኡ ደቂቀ እስራኤል ማእከለ ባሕር ላዕለ የብስ፤ ወማይሰ ኮነ አረፍተ በየማኖሙ ወአረፍተ በፀጋሞሙ ።

የእስራኤልም ልጆች በየብስ ወደ ባሕር ማኸል ገቡ፤ ውኃውም በቀኛቸውና በግራቸው እንደ ግድግዳ ሆነላቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፱፤ መዝ፡ ፸፯ ፮ ።

፳፫ ወዴገንዎሙ ግብጽ ወቦኡ ድኅሬሆሙ ወኵሉ አፍራሰ ፈርዖን ወሠረገላቲሁ ወኵሉ ወመስተጽዕናን በኡ ማእከለ ባሕር ።

የግብጽም ሰዎች በኋላቸው ተከትለዋቸው (ወደ ባሕሩ) ገቡ፡ የፈርዖን ፈረሶቹ ሠረገሎቹም ፈረሰኞቹም ሁሉ ወደ ባሕሩ ማኸል ገቡ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፱፤ ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፳፱ ።

፳፬ ወሶበ ኮነ ዕቅበተ ሌሊት እንተ አፈ ጽባሕ ነጸረ እግዚአብሔር ውስተ ትእይንቶሙ ለግብጽ በዓምደ እሳት ወደመና ወአዘዘ ላዕለ ትእይንተ ግብጽ ።

ንጋት የተከተለው ሦስተኛው እኩች በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር በዓምደ እሳትና በዓምደ ደመና ሁኖ የግብጽን ሠራዊት ተመለከተ፤ በግብጻውያንም ከተማ ላይ መዓትን አዘዘ ። መሳ፡ ፯ ፲፱፤ ፩ ሳሙ፡ ፲፩ ፲፩ ።

፳፭ ወአሰረ መአስርተ ሠረገላቲሆሙ ወወሰዶሙ በሥቃይ ወይቤሉ ግብጽ ንንፍጽ እምገጾሙ ለእስራኤል እስመ እግዚአብሔር ይፀብእ ሎሙ ።

የሠረገሎቹንም መንኰራኩር አስተሳሰሮ በነፋሱ እያዳፋ ወሰዳቸው ግብጻውያንም እግዚአብሔር ይዋጋላቸዋልና ከእስራኤል ፊት እንሽሽ አሉ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፭ ፲፮ ።

፳፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ስፋሕ እዴከ ዲበ ባሕር ወይትጋባእ ማይ ዲበ ግብጽ ወዲበ ሠረገላቲሆሙ ወመስተጽዕናኒሆሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ እጅህን በባሕር ላይ ዘርጋ፤ ውኃውም በግብጻውያን በሠረገላዎቻቸውና በፈረሰኞቻቸው ላይ ይመለስባቸው ።

፳፯ ወሰፍሐ ሙሴ እዴሁ ዲበ ባሕር ወከደኖሙ ባሕር በጊዜሁ ወበገቶሙ እምድኅር፤ ወገፍዖ ግብጽ ውስተ ባሕር

ሙሴም እጁን በባሕሩ ላይ ዘረጋ፤ ባሕሩም ያን ጊዜ ተሚናቸው (ደፈናቸው) ከወደኋላም ከበባቸው፤ ግብጻው

ወወገሮሙ እግዚአብሔር ለግብጽ ማእከለ ባሕር።

ያንም ተመልሰው ወደ ባሕሩ ማኸል ገቡ፣ እግዚአብ ሔርም በባሕሩ መከከል ጣላቸው (አሰጠማቸው)።

፳፰ ወተመይጠ ባሕር ወተሰጥሙ ምስለ ሠረገላቲሆሙ ወመስተጽዕናኒሆሙ ወኵሉ ኀይሉ ለፈርዖን በከመ መጽኡ ውስተ ባሕር፣ ወኢተርፈ ዘተርፈ እምኔሆሙ እስ መጽኡ ወኢአሐዱ እምኔሆሙ።

ባሕሩም ተመልሶ እንደቀድሞው ሆነ፣ የግብጽም ሰዎች ከሠረገላዎቻቸውና ከአርበኞቻቸው ጋር የፈርዖንም ሠራዊት ሁሉ ወደ ባሕሩ እንደ መጡ ሰጠሙ፣ (እስራኤልን ተከትለው) ከመጡት ሁሉ ከነርሱ አንድ ስንኳ የቀረ የለም። ዕንባ፣ ፫ ፳ ፲፫፣ መዝ፣ ፻፯ ፲፩።

፳፱ ወደቂቀ እስራኤልሰ ሖሩ ውስተ ይብስት ባሕር፣ ወባሕርኒ፣ አረፍተ ኮኖሙ እምይምን ወእምጽግም።

የእስራኤል ልጆች ግን ባሕሩ በግራ በቀኝ እንደ ግድግዳ ሆኖላቸው በደረቀው ባሕር ሄዱ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፪።

፴ ወአድኀኖሙ እግዚአብሔር ለእስራኤል በይእቲ ዕለት እምእዴሆሙ ለግብጽ፤ ወርእዩ እስራኤል ከመ ሞቱ ግብጽ በውስተ ድንጋገ ለባሕር ፤ ወእደ ዐቢየ ዘገብረ እግዚአብሔር በግብጽ፤ ወፈርሁ ሕዝብ።

እግዚአብሔር በዚያች ቀን እስራኤልን ከግብጻውያን እጅ አዳናቸው፣ እስራኤልም ግብጻውያን እንደ ሞቱ በባሕር ዳር ሁነው ተመለከቱ፣ ሕዝቡም በግብጻውያን ላይ ያደረገባቸው ታላቁን እጅግ (ተአምራቱን) አይተው ፈሩ።

፴፩ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወሙሴሃኒ ላእኮ አዕበዩ።

በእግዚአብሔርም አመኑ፣ አገልጋዩ ሙሴንም አከበሩ።

ምዕራፍ ፲፭።

ምዕራፍ ፲፭።

፩ ወባረኩ ዘ ቡራኬ ሙሴ ወደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር በፍትሐተ ቃል እንዘ ይብሉ ንባርክ ለእግዚአብሔር እስመ ክቡር ውእቱ ወሉቱ ይደሉ ስብሐ፣ ንሴብሖ ለእግዚአብሔር ስቡሐ ዘተሰብሐ ፈረሰ ወዘይፄዐና ወረወ ውስተ ባሕር።

ያን ጊዜም ሙሴና የእስራኤል ልጆች እንደበታቸው ተፈቶላቸው ለእግዚአብሔር ይህን ምስጋና አቀረቡ፣ እሱ ክቡር ምስጉን ነውና ለርሱም ምስጋና ይገባልና እግዚአብሔርን እናመስግነው እያሉ፣ ፈረሱንና በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን አርበኛ (በኤርትራ) ባሕር አስጥሟልና የተመሰገነ እግዚአብሔርን እናመሰግነዋለን። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፩።

፪ ረዳኤ ወመሠወሪ ኮነኒ ለአድኅኖትየ፣ ውእቱ አምላኪየ እሴብሖ፣ አምላከ አቡየ ወአሌዕሎ።

እኔንም ለማዳን ረዳት (ከመከራው) ሠዋሪም ሆነኝ፤ እሱ ፈጣሪዬ ነው አመሰግነዋለሁ፣ የአባቴም ፈጣሪ ነው፤ አከብረዋለሁ (አገናዋለሁ)። መዝ፣ ፻፱ ፲፯፣ ፲፰ ፪።

፫ እግዚአብሔር ይቀጠቅጥ ፀብአ ፤ ወእግዚአብሔር ስሙ።

እግዚአብሔር ጠላትን ያጠፋል፤ ስሙም እግዚአብ ሔር ነው። መዝ፣ ፳፬ ፰፤ ራእ፣ ፲፱ ፲፫።

፬ ሠረገላቲሁ ለፈርዖን ወሠራዊቶ ወረወ ውስተ ባሕር፣ ኀሩያነ ወመስተጽዕናነ በመሠልስት፣ ወተሰጥሙ ውስተ ባሕረ ኤርትራ።

የፈርዖንን ሠረገሎቹንና ሠራዊቱን በባሕር ጣለ (አሰጠመ)፤ በሦስት ወገን የተመረጡ እነዚህ በኤርትራ ባሕር ሰጠሙ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፰፣ ፲፱ ፯።

፭ ወደፈኖሙ ማዕበል ወተሰጥሙ ውስተ ቀላይ ከመ እብን።

ማዕበሉም ደፈናቸው እንደ ድንጊያ ወደ ጥልቅ ባሕር ሰጠሙ። ነህ፣ ፱ ፲፩።

፮ የማንከ እግዚኦ ተሰብሐ በኀይል፣ የማነ እዴከ እግዚኦ ሠረወቶሙ ለፀር።

አቤቱ ቀኝህ (ሥልጣንህ) ባደረገው ኃይል ተመሰገነ፣ አቤቱ የሥልጣንህም ኃይል ጠላቶችን አጠፋቻቸው።

፯ ወበብዝኀ ስብሐቲከ ቀጥቀጥኮሙ ለጸላእትከ፣ ፈነውከ መዐተከ ወበልዖሙ ከመ ብርዕ።

አቤቱ በተአምራትህ ብዛት ጠላቶችህን አጠፋኻቸው፤ ቁጣህንም ሰደድክ እንደ ቋያም በላቸው (አጠፋቸው)።

፰ ወበመንፈሰ መዐትከ ቆመ ማይ ወጠግአ ከመ አረፍት ማይ፣ ወረግአ ማዕበል በማእከለ ባሕር።

ቁጣህን በምትፈጽምበት (ረቂቅ ሥልጣንህ) ውኃው ተከፍሎ ጸና፤ ውኃውም ግራና ቀኝ እንደ ግድግዳ ጸና፤ ሞገዱም በባሕሩ መከከል ረጋ። መዝ፣ ፸፰ ፲፫።

፱ ወይቤ ጸላኢ ዴግንየ እእኅዞሙ እትከፈል ምህርካ ወአጸግብ ለነፍስየ፣ እቀትል በመጥባሕትየ ወእኴንን በእዴየ።

ጠላትም አሳድጄ እይዛቸዋለሁ፣ ምርኮንም እካፈላለሁ፣ ልቡናዬንም ደስ አሰኛታለሁ፤ በሾቶሌም እገድላለሁ፣ በሥልጣኔም እገዛለሁ ብሎ ነበር። ዘፀ፣ ፲፬ ፱።

፲ ፈነውከ መንፈሰከ ወደፈኖሙ ባሕር፣ ወተሰጥሙ ከመ ዐረር ውስተ ማይ ብዙኅ።

ነፋስህን አነፈስክ፣ ረቂቅ ሥልጣንህን ሰደድህ ባሕሩም ቀበራቸው ደፈናቸው፤ ርሳስ በጥልቅ ውኃ ውስጥ እንዲሰጥም እንደዚያ ሰጠሙ። ዘፀ፣ ፲፭ ፭።

፲፩ መኑ ይመስለከ እምነ አማልክት እግዚኦ፣ ወመኑ ከማ

አቤቱ በስም አማልክት ተብለው ከሚጠሩ የሚመስ

ከ ስቡሕ በውስተ ቅዱሳን ፡ መንክር ስብሐቲከ ዘትገብር መድምመ ።

፲፪ ሰፋሕከ የማነከ ወውኅጠቶሙ ምድር ።
፲፫ መራሕኮሙ ለሕዝብከ እለ ቤዘውከ ፡ ወአስተፍሣሕከ በኃይልከ ተረፈ መቅደስከ ።

፲፬ ሰምዑ አሕዛብ ወተምዑ ወአኃዞሙ ማሕምም ለእለ ይነብሩ ፍልስጥኤም ።
፲፭ ወውእተ አሚረ መምዑ መሳፍንተ ኤዶም ፡ ወአኃዞሙ ረዓድ ለመላእክተ ሞአብ ወተመሥው ኵሎሙ እለ ይነብሩ ከናዓን ።
፲፮ ወአኃዞሙ ፍርሀት ወረዓድ ፡ ኃይለ መዝራዕትከ ጸንዐ እምኰኵሕ ፡ እስከ የኃልፍ ሕዝብከ ዝንቱ ዘቤዘውከ ።

፲፯ ወሰድኮሙ ወተከልኮሙ ውስተ ደብረ መቅደስከ ውስተ ድልው ማኅደርከ እግዚኦ ዘገበርከ ፡ ቅዱስ እግዚአብሔር ዘአስተዳለዋ እደዊከ ።

፲፰ ይነግሥ እግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ወዓዲ ።

፲፱ እስመ በአ ወረገላቲሁ ለፈርዖን ምስለ አፍራሲሁ ወመስተፅዕናን ውስተ ባሕር ወአስተጋብአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ ማየ ባሕር ፡ ወደቂቀ እስራኤልሰ ኃለፉ እንተ የብስ ማእከለ ባሕር ፡ ማይሰ ሎሙ አረፍት በይምን ፡ ወአረፍት በጽግም ።
፳ ወነሥአት ማርያም ነቢይት እኅቱ ለአሮን ከበሮ በእዴሃ ወወፅኣ ኵሎን አንስት ድኅሬሃ በከበሮ ወበሑራኬ ።

፳፩ ወቀደመት ማርያም ወትቤ ንባርክ ለእግዚአብሔር ይትነከር ውእቱ ይትነከር ፡ ፈረሰ ወዘይጼዐኖ ሳዕሌሁ ወረወ ውስተ ባሕር ።
፳፪ ወአውፅኦሙ ሙሴ ለውሉደ እስራኤል እምባሕር ዕሙቅ ፡ ወወሰዶሙ ውስተ ገዳመ ሱር ወሖሩ ሠሉሰ ዕለተ ወኢረከቡ ማየ ከመ ይስተዩ ።

፳፫ ወስእኑ ሰትየ ማይ እመራ እስመ መሪር ማዩ ፡ ወበእንተዝ ተሰምየ ውእቱ ፍና መሪር ።

፳፬ ወአንጐርጐሩ ሕዝብ ላዕለ ሙሴ ወይቤሉ ምንተ ንሰቲ ።

፳፭ ወአውየወ ሙሴ ኀበ ፈጣሪ ፡ ወአርአዮ ዕፀ ወወደዮ ውስተ ማይ ወጥዕመ ማይ ፡ ወበህየ አርአዮ ሕገ ወፍትሐ ወአመከሮ ።

፳፮ ወይቤ ለእመ ትሰምዕ ወታጸምእ ቃለ እግዚአብሔር ፈጣሪከ ወጽድቀ ትገብር በቅድሜሁ ወታጸምዕ ትእዛዞ ወእዘዚከ ኵሉ ደዌ ዘአምጻእኩ ላዕለ ግብጽ ኢይፌኑ ላዕሌከ ፡ እነ እግዚአብሔር ፈዋሲከ (መሀኪከ) ።

ልህ ማን ነው ፡ በነቢያት በካህናት ሸንጎም እንዳንተ የተመሰገነ ማን ነው ፡ ድንቅ ተአምራትን የምታደርግ አንተ ጌትነትህ ድንቅ ነው ። ፪ ሳሙ ፡ ፯ ፳፪ ፡ ፩ ነገ ፡ ፰ ፳፫ ።

ቀኝህን ዘረጋህ ምድርም ዋጠቻቸው ።

(በቸርነትህ) የተቤዠሃቸው ወገኖችህን (ወደ ከነዓን) መራሃቸው ፡ የመቅደስህ ተራራ የሚሆኑ (ማለት የአብርሃም ልጆች እስራኤልን) በተአምራትህ ደስ አሰኘህ ።

አሕዛብ ይህን ሰምተው ተበሳጩ በፍልስጥኤም የሚኖሩትን ሰዎች ምጥ (መከራ) ያዛቸው ።

ያን ጊዜም የኤዶምያስ መሳፍንት ተሸበሩ ፡ የሞዓብንም አለቆች ረዓድ (እንቅጥቅጥ) ያዛቸው በከነዓን የሚኖሩትም ሁሉ (እንደ ሰም) ቀለጡ ። ዘኍ፡ ፳፪ ፲፭ ።

ፍርሃት ረዓድም ያዛቸው አቤቱ የተቤዠሃቸው ወገኖችህ (እስራኤል) አልፈው እስኪሄዱ ድረስ የሥልጣንህ ኃይል ከዲንጋይ ይልቅ ጸና ። ዘዳ፡ ፪ ፳፭ ፡ ኢያሱ ፪ ፱ ።

ከዚያም ወስደህ በመቅደስህ ተራራ ተከልሃቸው (አጽንተህ አኖርሃቸው) አቤቱ በዘጋጀኸው ማደሪያህም አኖርሃቸው ፡ ንጹሕ ክቡር እግዚአብሔር ፡ ይህችም እጆችህ (ሥልጣኖችህ) ያዘጋጁዋት ናት ። መዝ፡ ፹፬ ፪ ፡ ፻፫ ፶፬ ።

እግዚአብሔር ለዘለዓለም እስከ ፍጻሜ ነግሦ ይኖራል ፡ (ወዓዲ) እንግዲህም ወድያ ነግሦ ይኖራል ።

የፈርዖን ሠረገሎች ከፈረሶቹ ጋር በፈረስ በሠረገላም ላይ የተቀመጡ ሁሉ ወደ ባሕር ስጥመዋልና ፡ እግዚአብሔርም የባሕሩን ውኃ መለሰባቸው ፡ የእስራኤል ልጆች ግን በባሕር መካከል በየብስ አልፈው ሄዱ ፡ ውኃውም በቀኝ በግራ እንደ ግድግዳ ተከፍሎ ጸናላቸው ።

የአሮን እኅት ነቢይቱ ማርያም ከበሮውን በእጅዋ ያዘች ሴቶቹም ሁሉ በከበሮና በምስጋና (ዘፈን) እሷን ተከትለው ወጡ ። መሳ፡ ፲ ፲ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፮ ።

ማርያም አስቀድማ እግዚአብሔርን እናመስግነው አለች ፡ ፈረሱንና በፈረሱ ላይ የተቀመጠውን በባሕር ውስጥ አስጥሟልና እሱ ይደነቃል ፡ (እሱ ይደነቅ ይደነቅ) አለች ።

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ከጥልቅ ባሕር አውጥቶ በሱር አጠገብ ወዳለው ምድረ በዳ ወሰዳቸው ፡ በምድረ በዳም ሦስት ቀን ተጓዙ ፡ ሊጠጡም (የሚጠጡት) ውኃ አላገኙም ። ዘፍ፡ ፲፮ ፯ ፡ ፳፭ ፲፰ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፯ ።

ውኃው መራራ (ጐምራራ) ነውና ከመምረሩ (ከመጐምረሩ) የተነሣ ውኃን መጠጣት ተሳናቸው ፡ ስለዚህም ነገር ያ በታ መራራ ጐዳና ተባለ ። ሩት ፩ ፡ ፳ ።

ሕዝቡም ምን እንጠጣለን ብለው በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፪ ።

ሙሴም ወደ ፈጣሪ ጮኸ (ለመነ) እግዚአብሔርም (ዘጺ የሚባል) ዕንጨትን አሳየው ፡ በውኃውም ላይ ጣለው ፡ ውኃውም ጣፈጠ ፡ በዚያም እውነትን ፍትሕን ገለጠለት ፈተነውም ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲ ፡ ፲፯ ፬ ፡ ፪ ነገ፡ ፪ ፳፩ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አድምጠህ ብትሰማ በፊቱም በጎ ሥራ ብትሠራ ፡ ያዘዘህንም ትእዛዝ ብታደምጥ በግብጽ ላይ ያመጣሁትን መከራ ሁሉ በንተ ላይ አላመጣብህም ፡ እኔ ፈዋሽህ እግዚአብሔር ነኝና ፡ አለ ።

፳፯ ወበጽሑ ኀበ ኤሉም ወሀለዉ ህየ ዐሥርቱ ወክልኤቱ አንቅዕተ ማያት ወሰብዓ ጸበርተ ተመርት ጥቃ ማያት ብቅለቶን ፡ ወተዐየኑ ህየ በኀበ ማይ ።

(እስራኤልም) ኤሉም ከምትባል አገር ደረሱ ፡ በዚ ያም ቦታ አሥራ ሁለት ምንጮችና አበቃቀላቸው በውኃ ዳር የሚሆን ሰባ ዘንባባዎች አሉበት ፡ በውኃውም አጠገብ ሰፈሩ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወግዕዙ እምኤሉም ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲን ወው እቱ ማእከለ ኤሉም ወሲና አመ ዐሡሩ ወኀሙሱ ለካልእ ወርኅ እምዘወፅኡ እምድረ ግብጽ ።

ከኤሉምም ተጕዘው ሂደው በሲን አጠገብ ወዳለው ምድረ በዳ ደረሱ ፡ እሱም በሲናና በኤሉም መካከል ነው። ይኸውም ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ በሁለተኛው ወር (በግንቦት) በሥራ አምስተኛው ቀን ነው ። ዘኍ፡ ፴፫ ፲፩።

፪ ወአንጐርጐሩ ኵሉ ውሉደ እስራኤል በላዕለ ሙሴ ወአሮን ።

የእስራኤልም ልጆች ሁሉ በሙሴና በአሮን ላይ አን ጐራጐሩ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፬ ፡ ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲ ።

፫ ወይቤልዎሙ እምኀየሰነ ሰበ ሞትነ በመቅሠፍተ እግ ዚአብሔር በምድረ ግብጽ አመ ንነብር ጥቃ ጽሕርት ዘሥ ጋ ወንበልዕ ሥጋ ወኅብስተ እስከ ንጸግብ ፡ አምጻእክነ አን ተ ውስተ ዝ ገዳም ከመ ትቅትለነ ለኵልነ በኀበ ተጋባእነ ።

አንተ በተሰበሰብንበት ቦታ ሁላችንን ልታጠፋን ወደ ዚህ ወደ ምድረ በዳ አመጣኸን ፡ እኛ ግን እስክንጠግብ ድረስ ዳቦውን ሥጋውን በምንበላበት ሥጋው በሚቀቀል በት በድስቱም አጠገብ በምንቀመጥበት ጊዜ በግብጽ አገ ር ሳለን እግዚአብሔር በመጣው መቅሠፍት በሞትን በተ ሻለን ነበር ፡ አሉዋቸው ። ዘኍ፡ ፲፩ ፬ ።

፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ አነ አወርድ ለክ ሙ ኅብስተ እም ሰማይ ፤ ወይፃእ ሕዝብ ወያስተጋብእ ለለዕለቱ ከመ አመክሮሙ ለእመ የሐውሩ በትእዛዝየ ወ እመ አልቦ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ ኅ፤ ከሰማይ እንጀራ (መና) አወርድላችኋለሁ ሕዝቡም በትእዛዜ ፀንተው ይኖ ሩ እንደሁ (አይኖሩም እንደሁ) እንድፈትናቸው የዕለት የዕለት ምግባቸውን ወጥተው ይሰብስቡ አለው ።

፭ ወአመ ዕለተ ዐርብ ያስተዳልዉ ዘአብኡ ይኩኖሙ ካዕበተ ለለዕለት ወዘያስተጋብኡ ዘልፈ ለለዕለቱ ።

ዓርብ ቀን የሰበሰቡትም መናው ለሁለት ቀን ይሆና ቸው ዘንድ ለዓርብና ለቅዳሚት የሚሆናቸውን ዓርብ ቀን ያዘጋጁ ። ዘፀ፡ ፲፮ ፳፪፡ ዘሌ፡ ፳፭ ፳፩ ።

፮ ወይቤልዎሙ ሙሴ ወአሮን ለኵሉ ሕዝበ እስራኤል በሠርክ ተአምሩ ከመ እግዚአብሔር አውፅአክሙ እም ድረ ግብጽ ።

ሙሴና አሮንም ለእስራኤል ወገኖች ሁሉ እግዚአብ ሔር ከግብጽ ምድር ማታ እንዳወጣችሁ ታውቃላችሁ ።

፯ ወበነግህ ትሬእዩ ኀይለ እግዚአብሔር በሰሠርክ ይሁብ ክሙ ሥጋ ትብልዑ ፡ ወበነግህ ኅብስተ እስከ ትጸግቡ እስ መ ሰምዐ እግዚአብሔር ነጐርጓሬ ዘታንጐረጕሩ አንትሙ በላዕሌነ ።

ሲነጋም የእግዚአብሔርን ኃይል (ተአምራት) ታያላ ችሁ ፡ እናንተ በኛ ላይ የምታንጐራጕሩትን ማንጐርጐር እግዚአብሔር ሰምቷልና የምትበሉትን ሥጋ በሠርክ (ማታ) ይሰጣችኋል አሉዋቸው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፳ ፲ ።

፰ ወንሕነ ምንት ንሕነ ወዝ ነጐርጓርክሙ አኮ በላዕሌነ ዘታንጐረጕሩ አላ በላዕለ ፈጣሪ ።

በኛ ላይ የምታንጐራጕሩብን እኛ ምንድር ነን ፤ ይህ በኛ ላይ የምታንጐራጕሩት እንጕርጕሮስ በፈጣሪ እንጂ በኛ ላይ አይደለም ። ፩ ሳሙ፡ ፰ ፯ ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ፡ በል ለኵሉ ኀበ ተጋብኡ ው ሉደ እስራኤል ቅረቡ ቅድመ ፈጣሪ ፡ እስመ ሰምዐ ነጐር ጓሬክሙ ።

ሙሴ አሮንን የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከተሰበሰቡበት ቦታ ሂደህ ማንጐራጐራችሁን ሰምቷልና ወደ ፈጣሪያችሁ ፊት ቅረቡ በላቸው አለው ። ዘፀ፡ ፬ ፲፬ ፡ ፲፫ ፲፮ ።

፲ ወሰበ ተናገሮሙ አሮን ለኵሉ ውሉደ እስራኤል ኀበ ተጋብኡ ተመይጡ ውስተ ገዳም ወሡራኄ እግዚአብሔር ተርእየ በደመና ።

አሮንም የእስራኤል ልጆች በተሰበሰቡበት ቦታ ለሁሉ በነገራቸው ጊዜ ፊታቸውንም ወደ ምድረ በዳ በመለሱ ጊዜ የእግዚአብሔር ብርሃን በደመና ላይ ታየ ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ ሰማዕኩ ነጐርጓ ሮሙ ለውሉደ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እኔ የእስራኤል ልጆች ነጐርጓ ራቸውን ሰማሁ አለው ። ዘኍ፡ ፲፯ ፡ ፲፱ ።

፲፪ ወበሎሙ በሠርክ ትበልዑ ሥጋ ወበጽባሕ ትጸግቡ ኅብስተ ወተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ፈጣ ሪ ዚአክሙ ።

በሠርክ ሥጋን ትበላላችሁ ፡ ሲነጋም መናውን ትጠግ ባላችሁ እኔም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቃላችሁ በላቸው አለው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፯-፳ ።

፲፫ ወመስየ ወመጽአ ፍርፍርት ወከደኖ ኵሎ ትዕይን ቶሙ ፡ ወበነግህ እንዘ የኀድግ ህዐ በኵርጓኔ ትዕይንቶሙ ።

በመሸም ጊዜ (ድርጭት የባሕር ዶሮ) ከተማቸውን ሁሉ ከደነ በዝቶም ወረደ ።

እምፍጽመ ገዳም ድቁቅ ከመ ተቅዳ ወፀዐዳ ከመ አስሐትያ ዲበ ምድር ።	፲፬	ሲነጋም ውርጭ ሲጥል በከተማቸው ዙርያ እንደ ድንብላል የደቀቀ እንደ ውርጭ የነጣ መና በመሬት ላይ ወረደላቸው ። ዘኍ፡ ፲፩ ፯፡ ነህ፡ ፱ ፲፭፡ መዝ፡ ፸፰ ፳፬ ።
ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ወይቤ ብእሲ ለካልኡ ምንት ውእቱ ዝ ፡ እስመ ኢየአምሩ ፡ ወይቤሎሙ ሙሴ ዝ ውእቱ ኅብስት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር ከመ ትብልዑ ።	፲፭	የእስራኤልም ልጆች ይህን አይተው አንዱን አንዱ ይህ ምንድር ነው፤ አለው ፡ ከዚያ በፊት አያውቁትም ነበርና ፡ ሙሴም ልትበሉት እግዚአብሔር የሰጣችሁ መና ነው ፡ አላቸው ። ዘዐ፡ ፲፮ ፬ ፴፭ ።
ዝ ውእቱ ቃል ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበሩ አስተጋብኡ እምኔሁ በበንዋይክሙ ለለብእሲ በበኈልቈ ሰብኡ ለለርእሱ በንዋዩ ለያስተጋብእ ።	፲፮	ልታደርጉት እግዚአብሔር አድርጉት ብሎ የተናገረው ቃል ይህ ነው ፡ ከሱም በየዕቃችሁ ሰብስቡ እያንዳንዱ በቤተ ሰቡ ቍጥር ለየራሱ በዕቃው ይሰብስብ። ፪ ቆሮ፡ ፰ ፲፭ ።
ወገብሩ ከማሁ ውሉደ እስራኤል ወአስተጋብኡ ዘብዙኀ ወዘኅዳጠኒ ።	፲፯	የእስራኤልም ልጆች እንዲሁ አደረጉ ፡ አብዝተውም አሳንሰውም ሰበሰቡ ።
ወሠፈሩ በጎሞር ወኢፈድፈዶ ለዘብዙኀ አስተጋብአ ፡ ወኢሐፀ ለዘኅዳጠ አስተጋብአ ፡ ብእሲ ብእሲ ለለማኅደሩ አስተጋብአ ።	፲፰	በጎሞርም ሰፈሩ ፡ ብዙ ለሰበሰበው አልበዛለትም (አልተረፈውም) ጥቂት ለሰበሰበውም አላነሰበትም አንዱም አንዱም ሰው ለየቤቱ ሰበሰበ ። ፪ ቆሮ፡ ፰ ፲፭ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኢታትርፉ ለጌሠም ።	፲፱	ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ለነገ ይሆነናል ብላችሁ አትርፋችሁ አታሳድሩ አላቸው ።
ወአበዩ ወኢሰምዕዎ ለሙሴ ወአቤቱ ለነግህ ወፀአየ ወጼዐ ወተምዐ ሙሴ በላዕሌሆሙ ።	፳	ነገር ግን እምቢ ብለው ሙሴን አልሰሙትም ፡ ለነገ ይሆነናል ብለውም አትርፈው አሳደሩ ፡ መናውም ተላ ሸተተም ፡ ሙሴም ተቈጣባቸው ።
ወአስተጋብኡ በበነግህ ለውሉዶሙ ወለርእሶሙ ወእምከመ ሞቀ ፀሐይ ይምሁ ።	፳፩	ማለዳ ማለዳ ወጥተው ለራሳቸውና ለልጆቻቸው መናውን ይሰበስቡ ነበር ፡ ፀሐይም የሞቀ እንደሆነ ይቀልጥ ነበር ።
ወበዕለተ ዐርብ ያስተጋብኡ ክዕበተ ጎሞር ለለአሐዱ ወበኡ ኵሉ መኳንንተ ማኅበር ወይቤልዎ ለሙሴ ምንተ ንግበር ።	፳፪	ዓርብ ቀን ለያንዳንዱ ሰው ሁለት ሁለት ጎሞር ይሰበስቡ ነበር ፡ የማኅበሩም አለቆች ሁሉ ሙሴ ካለበት ገብተው ሙሴን ምን እናድርግ፤ አሉት ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ዝ ውእቱ ዘእቤሎሙ ሰንበት ዕረፍት ወሡርክት ለእግዚአብሔር ጌሠመ ዘትገብሩ ሀለወክሙ ዮም ግበሩ ፡ ወዘታበስሉ ሀለወክሙ አብስሉ ፡ ወዘተርፈ አትርፉ ለነግህ ።	፳፫	ሙሴም ቅዳሚ ቀን ለእግዚአብሔር የከበረች ዕረፍት ናት ፡ ብዬ የነገርኋችሁ ቃል ይህ ነው ፡ ነገ የምታደርጉትን ዛሬ አድርጉት ፡ ነገ የምታበስሉትንም ዛሬ አብስሉት ፡ የተረፈውንም ለነገ አታሳድሩት አላቸው ።
ወአትረፉ ለነግህ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ወኢጼአ ፡ ወዕፄሂ ኢተረክበ ወኢተፈጥረ በላዕሌሁ ።	፳፬	ሙሴ እንዳላቸውም ለነጋው አሳደሩ ፡ አልሸተተም ትልም አልተገኘበትም በርሱም ላይ አልተፈጠረም ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ብልዑ ዮም ፡ እስመ ዮም ሰንበት ዘእግዚአብሔር ወኢትትረከቡ በገዳም ።	፳፭	ሙሴም ዛሬ የእግዚአብሔር በዓል ናትና አሁን ብሉ ፡ ቅዳሚ ቀን (መናውን ለመሰብሰብ) በምድረ በዳ አትገኙ አላቸው ።
ሰዱስ ዕለተ ታስተጋብኡ ፡ ወአመ ሳብዕት ዕለት ሰንበት ኢትትረከቡ በገዳም ።	፳፮	ስድስቱ ቀን ምግባችሁን ሰብስቡ ፡ በሰባተኛይቱ ቀን ግን የከበረች በዓል ናትና መናውን ለመሰብሰብ በምድረ በዳ አትገኙ ።
ወአመ ሳብዕት ዕለት በ ዘወፅአ እምሕዝብ ከመ ያስተጋብእ ወኢረከበ ።	፳፯	በሰባተኛይቱ ቀን ቅዳሚ መናውን ለመልቀም ከሕዝቡ የወጣ ነበረ ፡ ነገር ግን አላገኘም ።
ወይቤሉ እግዚአብሔር ለሙሴ እስከ ማእዜኑ ተአብዩ ሰሚዐ ትእዛዝየ ወሕግየ ።	፳፰	እግዚአብሔር ሙሴን ሕጌንና ሥርዓቴን መስማት እምቢ የምትሉ እስከ መቼ ድረስ ነው፤ አለው ።
ወርእዩ ከመ እግዚአብሔር ወሀበክሙ ዘ ዕለተ ሰንበት ፡ በእንተዝ ወሀበክሙ በዕለተ ዐርብ ምሳሐ ለክልኤቱ ዕለት ።	፳፱	እግዚአብሔር ይህችን የዕረፍት ቀን እንደ ሰጣችሁ ተመልከቱ ፡ ስለዚህ ቅዳሚና ዓርብ ለሁለት ቀን የምትመገቡትን መና ሰጣችሁ ።
ወይንበር ብእሲ ብእሲ ለለማኅደሩ ፡ ወኢይፃእ እምን በሬሁ አመ ዕለተ ሰንበት ፡ ወአሰንበተ ሕዝብ በዕለተ ሰንበት ።	፴	አሁንም አንዱም አንዱም ሰው ከየማደሪያው (ከየድንኳኑ) አይውጣ ፡ በየድንኳኑ ይቀመጥ ፡ ሕዝቡም በሰባተኛይቱ ቀን ቅዳሚ አረፈ አከበረ ።

፴፩ ወሰመየም ውሉደ እስራኤል መና ፡ ወውእቱ ድቁቅ ከመ ፍሬ ተቅዳ ወፀዐዳ ከመ አስሐትያ ወጣዕሙ ከመ አያያተ መዓር ።

የእስራኤል ልጆች መናውን መና ብለው ጠሩት ፡ እር ሱም እንደ ድንብላል ፍሬ ደቃቅ መልኩ እንደ ውርጭ ነጭ ፡ ጣዕሙ እንደ ማር ወለላ ነበር ። ዘፀ፡ ፲፯ ፲፫ ።

፴፪ ወይቤ ሙሴ ዝ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ከመ ትምልኡ ጎሞረ መና ውስተ መሣይምቲክሙ ከመ ይትዓቀብ ለትውልድክሙ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘአብላዕ ኩክሙ በገዳም አመ አውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ።

ሙሴም እንዲህ አለ ፤ ከግብጽ አገር በወጣችሁ ጊዜ ያበላኋችሁን መና እንዲያዩ ለልጆቻችሁ ይጠበቅላቸው ዘንድ በየዕቃችሁ ጎሞር ሙሉ መና ትሞሉ ዘንድ እግ ዚአብሔር ያዘዘው ቃል ይህ ነው ።

፴፫ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ንሣእ ቄጽለ ወርቅ አሐተ ረቃቀ ፡ ወግሉ በቲ መሰበ ወአንብር ፡ ውስቴታ መና ምሉአ ጎሞር ቅድመ እግዚአብሔር ለደኃሪ መዋዕል ለደ ቂቅክሙ ።

ሙሴም አሮንን አንዲት የወርቅ ቅጠል አሳስተህ መሰ ቡን ውስጡን አፍአውን በወርቅ ለብጠው በውስጧም (ዘመን ሳትወስን) ጎሞር ሙሉ መና አግብተህ ለኋላ ዘመን ለልጅ ልጆቻችሁ ይጠበቅ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት አኑር አለው ። ዕብ፡ ፱ ፬ ።

፴፬ ከመ ይርአዩ ኅብስተ ዘበላዕክሙ አንትሙ በገዳም እስመ ከመዝ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ እንበለ ዓለም ፡ ወአንበሮ አሮን በቅድመ መርጡል ከመ ይትዐቀብ ።

አሮንም ሙሴን ዘመን ሳትወስን ጎሞር ሙሉ መና አኑር ብሎ እግዚአብሔር አዝዞታልና በምድረ በዳ ሳላ ችሁ የበላችሁትን መና የኋላ ልጆች እንዲያዩት ለልጆቻ ችሁ ለኋላ ዘመን ተጠብቆ እንዲቈያቸው ጎሞር ሙሉ መና ያለበትን መሰብ በደብተራ ኦሪት ፊት አኖረው ።

፴፭ ወደቂቀ እስራኤል በልዑ መና አርብዐ ክረምተ እስከ ይበጽሑ ምድረ ኀበ ያነብሮሙ እግዚአብሔር ልዑል እስከ ደወለ ፊንቄን ።

የሸልም ልጆች ልዑል እግዚአብሔር በከነዓን ውስጥ ባለች በፊንቄን አውራጃ እስኪያኖራቸው ድረስ ዓርባ ዘመን ሙሉ መናውን በሉ (ተመገቡ) ።

፴፮ ወጎሞር ዐሥርቱ እድ ዘሠለስቱ መስፈርተ ኢፍ ይእቲ ።

ጎሞርም የኢፍ መሥፈሪያ ሦስት እጅ አሥረኛ ክፍል ናት ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወአንሥኡ ትዕይንቶሙ ኵሉ ውሉደ እስራኤል እም ገዳም ዘሲን በበትዕይንቶሙ በቃለ እግዚአብሔር ወበ ጽሑ ኀበ ራፊድ ወአልቦ ህየ ማይ ዘይሰትዩ ።

የእስራኤል ልጆች ሁሉ ከሲን ምድረ በዳ ሠራዊቶ ቻቸውን አንሥተው በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተጕዘው ራ ፊድ ከሚባል አገር ደረሱ ፤ በዚያም የሚጠጡት ውኃ አልነበረም ። ዘፀ፡ ፲፮ ፩ ፡ ዘኍ፡ ፴፫ ፲፪ ።

፪ ወግዕዝዎ ሕዝብ ለሙሴ ወይቤልዎ ሀበነ ማየ ዘንሰቲ ወይቤሎሙ ሙሴ ምንተ ትግእዙ ኪያየ ወታሜክርዎ ለእ ግዚአብሔር ።

ሕዝቡም ሙሴን ነቀፉት ፡ የምንጠጣውንም ውኃ ስ ጠን አሉት ፡ ሙሴም እኔን ለምን ትነቅፉኝ አላቸሁ ፤ እግ ዚአብሔርስ ለምን ትፈታተኑታላችሁ ፤ አላቸው ።

፫ ወጸምኡ በህየ ሕዝብ ማየ ወአንጐርጐሩ ዲበ ሙሴ ወይቤልዎ ለምንት አውጻእከነ እምግብጽ ከመ ትቅትለነ ምስለ ውሉድነ ወምስለ እንስሳነ በጽምእ ።

ሕዝቡም በዚያ በታ ውኃ ተጠምተው ከልጆቻችን ከከብቶቻችን ጋራ በውኃ ጥም ትገድለን ዘንድ ከግብጽ አገር ለምን አወጣኸን ፤ ብለው በሙሴ አንጐራጐሩበት ።

፬ ወጸርሐ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፡ ሚ እገብር ለዝ ሕዝብ ንስቲተ ከመ ተርፎሙ ወይዌግሩኒ በእብን ።

ሙሴም በደንጊያ ወግረው ሊገድሉኝ ጥቂት ብቻ ቀር ቷቸዋል ፡ ይህን ሕዝብ ምን ላድርገው ፤ ብሎ ወደ እግ ዚአብሔር ጮኸ (ለመነ) ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፮ ።

፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ቅድሜሆሙ ለሕዝብ ወንሣእ ምስሌከ መላሕቅተ ሕዝብ ወበትረከ ዘበቱ ዘበጥከ ፈለገ ግብጽ በእዴከ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በሕዝቡ ላይ የተሾሙ አለቆ ችን አስከትለህ የግብጽ ወንዝ የመታህባት በትርህን በእ ጅህ ይዘህ በሕዝቡ ፊት እለፍ አለው ።

፮ ወትመጽእ ለፌ ኀበ አነ እቀውም መንገለ ኰኵሕ ዘኮ ሬብ ፡ ወትዘብጦ ለኰኵሕ ወይወጽእ እምውስቴቱ ማይ ወይሰትዩ ሕዝብ ፡ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብ ሔር በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እኔ ወደ ምቆምበት ወደ ኮሬብ አለት መጥተህ አለ ቱን ትመታዋለህ ፡ ከአለቱ ውስጥ ውኃ ይፈልቃል ፡ ሕዝ ቡም ውኃውን ይጠጡ ፡ ሙሴም በእስራኤል ልጆች ፊት እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ። መዝ፡ ፸፰ ፲፭ ።

፯ ወሰመዮ ለውእቱ መካን ፍና መንሱት ወጋእዝ በእ ንተ ግእዘት ዘግእዝዎ ውሉደ እስራኤል ወአመከሩ ፈጣሬ ኵሉ ወይቤሉ ለእመ ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌነ ወለ እመ ኢሀሎ ።

ሙሴም የእስራኤል ልጆች ነቀፋን ስለ ነቀፉት የሁሉ ፈጣሪንም ከኛ ጋር አለን ፤ ወይስ የለም ፤ ብለው ስለ ተፈ ታተኑት ፡ ያንን በታ የጥልና የክርክር መንገድ አለው ።

፰ ወመጽኡ አማሌቅ ከመ ይትቃተሉ ምስለ እስራ

አማሌቃውያንም በዚያ ወራት በራፊድ ከእስራኤል

ኢል በረፊድ ።

፱ ወይቤሎ ሙሴ ለኢያሱ ኅረይ ለከ እደወ ጽኑዓነ ወተ
አንዘሙ ለአማሌቅ ጌሠመ ወናሁ አነ እትቀወም ዲበ ርእሰ
ወግር ወበትር ዘእግዚአብሔር ውስተ እዴየ ።

፲ ወገብረ ኢያሱ በከመ አዘዞ ሙሴ ወተራከቦሙ ለአማ
ሌቅ፤ ወሙሴ ወአሮን ወሆር ዐርጉ ውስተ ርእሰ ወግር ።

፲፩ ወሶበ ያነሥእ ሙሴ እደዊሁ ይትኄየሎ አማሌቅ፤
ወሶበ ያወርድ ሙሴ እደዊሁ ወይትኄየሎ እስ
ራኤል፤ ወአንበሩ ሎቱ እብነ ወነበረ ላዕሌሁ ።

፲፪ ወእደዊሁ ለሙሴ ክቡዳት ወአሮን ወሆር ይዐውሩ
እደዊሁ ለሙሴ አሐዱ በለፌ ወአሐዱ በለፌ ወቆማ እደ
ዊሁ ለሙሴ ርቡብቲሆን እስከ ዕርበተ ፀሐይ ።

፲፫ ወሜጦሙ ኢያሱ ለአማሌቅ ምስለ ሕዝቡ ወቀተ
ሎሙ በሐፂን ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፎ ለዝ ተዝካረ፤
ወአይድዖ ለኢያሱ ከመ እደመስሶሙ ለአማሌቅ እም
ታሕተ ሰማይ ።

፲፭ ወአሕነጸ ሙሴ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ
ስሞ ምምኅፃን ።

፲፮ ወይቤ እስመ በእድ ኅቡእት ይፀብኦሙ እግዚአብሔር
ለአማሌቅ ለዘመደ ዘመድ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወሰምዐ ዮቶር ካህነ ምድያም ሐሙሁ ለሙሴ ኵሎ
ዘገብረ ሎቱ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለእስራኤል ሕዝቡ
ወዘከመ አውፅኦሙ እምግብጽ ።

፪ ወነሥአ ዮቶር ሲፓራሃ ብእሲቶ ለሙሴ እምዘ ኅደጋ
ወክልኤተ ደቂቃ ።

፫ ስሙ ለወልደ ሙሴ አሐዱ ጌርሳም ወይቤ እስመ
ፈላሲ አነ በምድረ በዕድ ።

፬ ወስሙ ለካልእ ወልዱ ኤልዛር፤ ወይቤ ፈጣሬ ዘአቡየ
ረዳእየ ወአድኀነኒ እምእዴሁ ለፈርዖን ።

፭ ወመጽአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወብእሲቱ ወደቂቁ
ኀበ ሙሴ ውስተ ገዳም ኀበ ኃደሩ ኀንጸ ደብር ዘእግዚ
አብሔር ።

፮ ወይቤልዎ ለሙሴ ናሁ ዮቶር ሐሙከ ወክልኤሆሙ
ደቂቅከ ።

፯ ወወፅአ ሙሴ ወተቀበሎ ለሐሙሁ ወአምኆ ወሰ
ዐሞ ወተአምኁ በበይናቲሆሙ ወቦኡ ውስተ ትእይንት ።

፰ ወዜነዎ ሙሴ ለሐሙሁ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር በፈ
ርዖን ወበግብጽ በእንተ እስራኤል ወኵሎ ሕማመ ዘከመ

ጋር ሊዋጉ መጡ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፲፯ ፤ ፩ ሳሙ፡ ፲፭ ፪ ።

ሙሴም ኢያሱን አርበኞችን መርጠህ ወጥተህ ከ
አማሌቃውያንን ተያያዛቸው (ተዋጋቸው) እኔም እግዚአ
ብሔር በእጄ ተአምራት ያደረገበትን በትር ይዤ በኮረ
ብታው ራስ ላይ እቆማለሁ አለው ። ግ፡ ሐ፡ ፯ ፴፭ ።

ኢያሱም ሙሴ እንዳዘዘው አደረገ፤ አማሌቃውያን
ንም ተዋጋቸው፤ ሙሴና አሮን ሆርም ሁነው ወደ ኮረብ
ታው ራስ ላይ ወጡ ።

ሙሴ እጆቹን በዘረጋ ጊዜ አማሌቃውያን ይሸነፉ (ይደ
ክሙ ይል ይነሡ) ነበር፤ ሙሴ እጆቹ ከብደውት ባጠፋ
ቸው ጊዜ እስራኤል ይሸነፉ (ድል ይነሱ ይሸሹ) ነበር፤
ያን ጊዜ በኮረብታው ደንጊያ ተከሉለት በዚያም ላይ
ተቀመጠ ።

የሙሴ እጆች የከበዱ ነበርና አሮንና ሆር አንዱ በቀ
ኝ አንዱ በግራ ሆነው የሙሴን እጆች ተሸክመው ይው
ሉ ነበር፤ የሙሴም እጆች ፀሐይ እስኪገባ ድረስ ተዘርግ
ተው ይውሉ ነበር ።

ኢያሱም ከወገኖቹ ጋር ሁኖ አማሌቃውያንን ተዋግቶ
መለሳቸው በጦርም አጠፋቸው ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ይህንን ለመታሰቢያ ጻፈው፤
ከሰማይ በታች ያሉ አማሌቃውያንን ፈጽሜ እደመስሳቸ
ዋለሁ ብሏል ብለህ ለኢያሱ ንገረው አለው ።

ሙሴም ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠርቶ ስሙ
ንም መማፀኛ ብሎ ጠራው ። መሳ፡ ፮ ፳፬ ።

ለእስራኤል የዘመድ ዘመድ የሚሆኑ አማሌቃውያን
ንም እግዚአብሔር በተሠወረች እጅ (በረቂቅ ሥልጣኑ)
ያጠፋቸዋል አለ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

የምድያም ካህን የሙሴ አማት ዮቶር፤ እግዚአብሔር
ለሙሴ ያደረገለትን ሁሉ ሰማ፤ ለወገኖቹ እስራኤልም ከግ
ብጽ አውጥቶ ያደረገላቸውን ሁሉ ሰማ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፰ ።

ዮቶርም (ይህን ሰምቶ) የሙሴን ሚስት ሲፓራን ከተ
ዋት በኋላ ሁለቱንም ልጆቹ ይዞ ሄደ ። ዘፀ፡ ፬ ፳፯ ።

የአንዱ የሙሴ ልጅ ስሙ ጌርሳም ይባላል፤ እኔ በባ
ዕድ አገር ስደተኛ መጻተኛ ነኝ ብሏልና ።

የሁለተኛ ልጁም ስሙ ኤልዛር ይባላል፤ የአባቴ ፈጣ
ሪ ረዳቴ መድኃኒቴ ነው፤ ከፈርዖን እጅ ረዳኝ አዳነኝ
ብሏልና ። ፩ ስሙ፡ ፱ ፲፱ ። ዘፀ፡ ፪ ፲፭ ፤ ዘኍ፡ ፬ ፳፭ ።

የሙሴ አማት ዮቶር ሚስቱን ልጆቹን ይዞ ሙሴ ወዳ
ለበት ወደ ምድረ በዳ መጣ፤ ይኸውም (ምድረ በዳ) በእግ
ዚአብሔር ተራራ አጠገብ ያለ ያደሩበት በረሃ ነው ።

ሙሴን እነሆ አማትህ ዮቶር ወዳንተ መጣ፤ ሚስት
ህም ሁለቱ ልጆችህም መጡ ብለው ነገሩት ።

ሙሴም አማቱን ዮቶር ወጥቶ ተቀበለው እጅ ነሥ
ቶም ሳመው፤ እርስ በርሳቸውም እጅ ተነሣስተውና ተሳ
ስመው ወደ ሰፈር (ከተማ) ገቡ ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፯ ፤ ፲፰ ፪ ።

ሙሴም ለአማቱ ለዮቶር እግዚአብሔር ስለ እስራኤል
በፈርዖንና በግብጻውያን ላይ ያደረገውን ሁሉ በጕዳና

ሐሙ በፍኖት ወዘከመ አድኀኖሙ እግዚአብሔር ።

፱ ወደንገፀ ዮቶር በኵሉ ሰሚዖ ኵሎ ዘገብረ ሎሙ እግዚአብሔር ወዘከመ አድኀኖሙ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን ።

፲ ወይቤ ዮቶር ቡሩክ እግዚአብሔር ዘአድኀነ ሕዝቦ እምእደ ግብጽ ወእምእደ ፈርዖን ።

፲፩ ይእዜ አእመርኩ ከመ ዐቢይ እግዚአብሔር እምኵሉ አማልክት ወበበይነ ዝ ተኰነኑ ሎቱ ።

፲፪ ወነሥአ ዮቶር ሐሙሁ ለሙሴ ወገብረ መሥዋዕተ በጽድቅ ለእግዚአብሔር፤ ወመጽኡ አሮን ወሊቃናተ እስራኤል ከመ ይብልዑ ኅብስተ ምስለ ሐሙሁ ለሙሴ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፫ ወአመ ሣኒታ ነበረ ሙሴ ይኰንን ሕዝበ ወይጸንሕ ሕዝብ ሙሴሃ እምነግህ እስከ ሠርክ ።

፲፬ ወርእየ ዮቶር ኵሎ ዘይገብር በላዕለ ሕዝብ ወይቤሎ ዮቶር ለሙሴ ምንትኑ ዝ ዘትገብር በሕዝብ በሕቲትከ ትነብር ወኵሉ ሕዝብ ይቀውሙ እምነግህ እስከ ሠርክ ።

፲፭ ወይቤሎ ሙሴ ለሐሙሁ እስመ ይመጽኡ ኀቤየ ሕዝብ ወይሴአሉኒ ፍትሐ በኀበ እግዚአብሔር፡ ወእምከመ ተጋአዙኒ ይመጽኡ ኀቤየ እፍትሖሙ አስተናጽሕየ ለለአሐዱ አሐዱ በኵነኔ እግዚአብሔር ወሕጉ ።

፲፮ ወይቤሎ ሐሙሁ ለሙሴ አኮ ርቱዕ ዝ ነገር ዘአንተ ትገብር ።

፲፯ ዓቢየ ሕማመ ተሐምም አንተ ወኵሉ ሕዝብ ዘሀሎ ምስሌከ፤ ይከብደከ ዝ ቃል ወኢትክል በሕቲትከ ገቢሮቶ ።

፲፰ ወይእዜኒ ስምዐኒ ወአነ አምክርከ ወእግዚአብሔር የሀሉ ምስሌከ፡ ወኩኖሙ አንተ ለሕዝብ ለኀበ እግዚአብሔር ወትበትክ ቃሎሙ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲፱ ወአስምዖሙ ትእዛዘ ለእዚአብሔር ወሕጎ ወትዜንዎሙ ፍኖቶ በእለ የሐውሩ ውስቴቶን ወግብረ ዘይገብሩ ።

፳ ወአንተኒ ለሊከ ምክር ወኅሥሥ እምኵሉ ሕዝብ ኀያላነ እደወ ወጻድቃነ ወሰብአ እለ ይጸልኡ ትዕቢተ ወሚም ሎሙ መኰንነ ለዐሠርቱ ምእት፤ ወለምእት፡ ወለኀምሳ፤ ወለዐሠርቱ ።

፳፩ ወይኰንኑ ሕዝበ ኵሎ ሰዓተ ወቃለ ዘየዐጽበሙ ያምጽኡ ኀቤከ ወቀሊለ ኵነኔ እሙንቱ ይኰንኑ ወይቀልለከ ወይረድኡከ ።

፳፪ ወዘንተ ቃልየ ለእመ ገበርከ ያኀይለከ እግዚአብ

ውም ያገኛቸውን መከራ ሁሉ እግዚአብሔር ከመከራው ያዳናቸውንም ማዳን ሁሉ ነገረው ። ዘፍ፡ ማ፬ ፴፬ ።

ዮቶርም እግዚአብሔር ያደረገላቸውን ከግብጻውያን እጅና ከፈርዖን እጅ እንዳዳናቸው ሁሉ ሰዎቹ በዚህ ሁሉ ደነገጠ ። ኢዮ፡ ፫ ፯።

ዮቶርም ወገኖቹን ከፈርዖን እጅና ከግብጻውያን እጅ ያዳነ እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለ ።

(በስም) አማልክት ተብለው ከሚጠሩም ጣኦታት ይልቅ እግዚአብሔር ዓቢይ ገናና እንደሆነ ዛሬ ዓወቅሁ፤ ስለዚህም ተገዙለት አለ ። ፪ ዜና መዋ፡ ፪ ፭ ።

የሙሴ አማት ዮቶርም የሚሠዋውን ወስዶ ለእግዚአብሔር እውነተኛ መሥዋዕትን አቀረበ፤ የእስራኤል ሽማግሌዎችና አሮንም ከሙሴ አማት ከዮቶር ጋር በእግዚአብሔር ፊት መሥዋዕቱን ሊበሉ መጡ ።

በነጋውም ሙሴ ወገኖቹን ሊሠራ ሊቀጣ በአደባባይ ተቀመጠ፡ ሕዝቡም ከጧት እስከ ማታ ድረስ ሙሴን ደጅ ይጠና ነበር ። ዘዳ፡ ፲፪ ፯፡ ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፳፩ ።

ዮቶርም ሙሴ በሕዝቡ ላይ የሚያደርገውን ሁሉ አይቶ ሙሴን ይህ በወገኖችህ የምታደርገው ምንድር ነው፤ አንተ ብቻህን በአደባባይ ትቀመጣለህ፤ ሕዝቡም ሁሉ ተራውን ሲጠብቅ ከጧት እስከ ማታ ቆሞ ይውላል አለው ። ዘሌ፡ ፳፬ ፲፪፡ ዘኍ፡ ፲፭ ፴፬ ።

ሙሴም አማቱ ዮቶርን እንዲህ አለው፤ ሕዝቡ ወደኔ መጥተው ከእግዚአብሔር የሚገኝ ፍርድን ይጠይቁኛል ከተጣሉም በኋላ በእግዚአብሔር ሕግና ሥርዓት እያንዳንዱ አውጥቼ አውርጄ መርምሬ እፈርድላቸው ዘንድ ሕዝቡ ተሰብስበው ወደኔ ይመጣሉና ስለዚህ ነው አለው ።

የሙሴ አማቱም (ዮቶር) ይህ አንተ በሕዝቡ የምታደርገው ነገር የቀና አይደለም አለው ።

ይህ ነገር ይከብድሃልና አንተ ትደክማለህ ካንተም ጋር ያለው ሕዝቡ ሁሉ ይህንንም ነገር አንተ ብቻ ማድረግ አትችልም ። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፬፡ ዘዳ፡ ፲፱ ።

አሁንም እኔ እመክርሃለሁ ስማኝ፡ እግዚአብሔርም ካንተ ጋር ይሁን አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ ጠይቀህ ለሕዝቡ ንገራቸው ፍርዱንም ከእግዚአብሔር ዘንድ አስቈርጥላቸው አለው ። ዘዐ፡ ፫ ፲፪፡ ፬ ፲፯ ።

የእግዚአብሔርንም ትእዛዙንና ሕጉን አሰማቸው (ንገራቸው) ጸንተው የሚኖሩበትን ሥርዓት የሚሠሩትንም ሥራ አስተምራቸው ። መዝ፡ ፲፱ ፲፩፡ ፻፵፫ ፰ ።

አንተም ለራስህ ምክር፡ ከሕዝቡ ሁሉ አዋቂዎችን ደጋጎችን ትዕቢት የሚጠሉን ሰዎች መርጠህ ፈልገህ ለሺህ አለቃ፡ ለመቶው አዝማች፡ ላምሳው ደምሳሽ ለአሥሩ መጨኔ ሹም፤ (የሺ አለቃ፤ የመቶ የአምሳ የአሥር አለቃ ሹም) ። ዘዳ፡ ፬ ፉ፡ መዝ፡ ፻፵፫ ፰ ።

የተሾሙትም በየሰዓቱ ለሕዝቡ ይፍረዱለት ይፍረዱበት፤ የጸነናቸውን ፍርድ ወዳንተ ያምጡ፤ ቀላሉን ፍርድ ግን እነሱ ይፍረዱ፤ ይህን ብታደርግ ላንተ ነገሩ ይቀልልሃል፤ (እነሱም በፍርዱ ይረዱሃል) አለው ።

ይህንን ምክሬን ብታደርገው እግዚአብሔር በዕው

ሔር ወትክል ኵንኖ ሕዝብ ይንብእ ውስተ ምንባሪሁ በፍሥሓ ።

፳፬ ወሰምዐ ሙሴ ቃለ ሐሙሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ ።

፳፭ ወኃረየ ሙሴ እደወ ዘይክሉ እምኵሉ እስራኤል ወሤሞሙ በላዕሌሆሙ መኳንንተ ለበሠርቱ ምእት፣ ወለምእት፣ ወለኀምሳ፣ ወለዐሠርቱ ።

፳፮ ወይኴንኑ ኵሎ ሕዝበ ኵሎ ሰዓተ ወዘየዓጽቦሙ ነገረ ያዐርጉ ኀበ ሙሴ ወቀሊሉ ነገረ እሙንቱ ይፍትሑ ።

፳፯ ወፈነዎ ሙሴ ለሐሙሁ ውስተ ምድሩ ወኀለፈ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወበሣልስ ወርኅ እምዘወፅኡ ውሉደ እስራኤል እምድረ ግብጽ በዛቲ ዕለት ወፅኡ ወሖሩ እምራፊድ ወበጽሑ ውስተ ገዳም ዘሲና ወኀደሩ ህየ መንጸረ ደብሩ ።

፪ ወሙሴ ዐርገ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ እምደብር ወይቤሎ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ ወዜንዎሙ ለውሉደ እስራኤል ።

፫ ወአንትሙ ርኢክሙ መጠነ ገበርክዎሙ ለግብጽ ወነሣእኩክሙ ከመ ክንፈ ንስር ወአቅረብኩክሙ ኀቤየ ።

፬ ወይእዜኒ ለእመ ሰማዕክሙኒ ቃልየ ወዐቀብክሙ ትእዛዝየ ትከውኑኒ ሕዝበ ዘጽድቅ እምኵሉ አሕዛብ እስመ ዚአየ ይእቲ ኵለንታሃ ምድር ።

፭ ወአንትሙ ትከውኑኒ እለ መንግሥት፣ ወእለ ትሠውዑ ሊተ ወሕዝበ ዘጽድቅ፣ ዘ ቃለ አይድዖሙ ለውሉደ እስራኤል ።

፮ ወመጽአ ሙሴ ወጸውዐ ሊቃናተ ሕዝብ ወአይድዖሙ ኵሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

፯ ወአውሥኡ ኵሉ ሕዝብ በአሐዱ ቃል ወይቤሉ ኵሉ ዘአዘዘነ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፰ ወአሰረገ ሙሴ ቃለ ሕዝብ ኀበ እግዚአብሔር ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እመጽእ አነ ኀቤከ በዐምደ ደመና ከመ ይስምዑ ሕዝብ እንዘ እትናገር ምስሌከ ወይእመኑ ብከ ለዓለመ ዓለም ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ወሪደከ ኵንን ሕዝበ ያንጽሑ ርእሶሙ ዮም፣ ወጌሠመ ወይሕጽቡ አልባሲሆሙ ።

፲፩ ወይጽንሑ ድልዋኒሆሙ ለእመ ሣልስት ዕለት እስመ

ቀት ያጸናኻል ያበረታኻል መፍረድንም ትችላለህ ሕዝቡም ተፈርዶለት ተፈርዶበት ደስ እያለው ወደ ሥፍራው ይመለሳል ። ዘፀ፣ ፲፰ ፲፰፣ ዘፍ፣ ፲፰ ፴፫ ።

ሙሴም የአማቱ የዮቶርን ቃል ሰምቶ እንዳለው አደረገ ።

ሙሴም ከእስራኤል ሁሉ (ከውጥተው አውርዶው) መርምረው መፍረድ የሚቻላቸው ደጋግ ሰዎች መርጦ የሺህ አለቆች፣ የመቶ፣ የአምሳ፣ የአሥር አለቆች አድርጎ ሾማቸው ። ዘዳ፣ ፩ ፲፭፣ ፪ ሳሙ፣ ፲፱ ፴፱ ።

አለቆቹም በየጊዜው እንዲፈርዱላቸው እንዲፈርዱባቸው የጠነናቸውንም ፍርድ ወደ ሙሴ ሊያደርሱ የቀለለውን ግን እነሱ ይፈርዱ ዘንድ ሾማቸው ።

ሙሴም አማቱ ዮቶርን ወደ አገሩ ሸኝቶ ተመለሰ፣ (ዮቶርን ወደ አገሩ ሸኘው)፣ እሱም ወደ አገሩ ሄደ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

የእስራኤል ልጆች ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ በሦስተኛው ወር (ሰኔ) በዘ ያኙ ቀን ከራፊድ ወጥተው በሲና አጠገብ ወዳለ ምድረ በዳ ደረሱ፣ በሲናም ተራራ ፊት ለፊት ሰፍረው አደሩ ። ዘፀ፣ ፲፯ ፲፰፣ ፫ ፲፪ ።

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር (መዲና) ደብረ ሲና ወጣ እግዚአብሔርም ከደብረ ሲና ሆኖ ሙሴን ጠርቶ እንዲህ አለው ፤ ለእስራኤል ልጆች ለያዕቆብ ወገኖች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ። ዘፀ፣ ፳ ፳፩፣ ግብ፣ ሐዋ፣ ፯ ፴፰ ።

እናንተ በግብጻውያን ያደረግሁባቸውን መከራ አይታችኋል እናንተን ግን እንደ ጭላት (ፈጥኜ) አውጥቼ ወደኔ አቀረብኋችሁ ።

አሁንም ቃሌን ብትሰሙኝ ትእዛዜንም ብትጠብቁ መላዋ ምድር የኔ ናትና ከአሕዛብ ሁሉ ተለይታችሁ እውነተኛ ወገኖቼ ትሆናላችሁ አለ ብለህ ንገራቸው ።

እናንተም የነገሥታት ወገን ትሆኑኛላችሁ (ነገሥታት ከናንተ ይወለዱልኛል) መሥዋዕትንም ትሠውሉኛላችሁ እውነተኛ ወገኖችንም ትሆኑኛላችሁ፣ ለእስራኤል ልጆች ይህን ሁሉ ቃል ንገራቸው ።

ሙሴም መጥቶ የሕዝቡን አለቆች ጠርቶ እግዚአብሔር ሊጠብቁት (ሊሠሩት) ያዘዘውን ቃል ሁሉ ነገራቸው ።

ሕዝቡም ሁሉ አንድ ቃል ሆነው እግዚአብሔር ያዘዘንን ቃል ሁሉ ሰምተን እናደርጋለን አሉ ።

ሙሴም የሕዝቡን ቃል ወደ እግዚአብሔር አደረሰ ። ዘፀ፣ ፳፬ ፫ ፯፣ ዘዳ፣ ፭ ፲፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ እኔ ካንተ ጋር ስነጋገር ሕዝቡ እንዲሰሙ እኔ የላክሁህ እውነተኛ ነቢይ እንደ ሆንክም ለዘለዓለም እንዲያምኑብህ በዓምደ ደመና ወዳንተ እመጣለሁ አለው ።

እግዚአብሔር ሙሴን ዛሬም ነገም ራሳቸውን እንዲያነጹ ልብሳቸውን (አጥበው) ሊያደርቁ ሕዝቡን ሥራቀጣ አለው ።

በሦስተኛው ቀን ሕዝቡ እያዩኝ በዓምደ ደመና ሁኜ

እመ ሣልስት ዕለት እወርድ ውስተ ደብር ዘሲና በቅድሜሆሙ ለሕዝብ ።		ወደ ደብረ ሲና እወርዳለሁና ለምወርድበት ለሦስተኛው ቀን ዝግጁዎች ሁነው ይጠብቁ አለው ።
ወትከፍል ሕዝበ ይዑድዋ ለደብር ወለይትዐቀቡ ኢይዕርጉ ውስተ ደብር ዜኑ በቅድሜሆሙ ለሕዝብ ወኵሉ ዘለከፍ ለደብር ሞተ ለይሙት ።	፲፪	ሕዝቡን ከሦስት ክፍለህ ደብሬቱን ይከበቡዋት ወደ ተራራውም እንዳይወጡ ይጠንቀቁ፣ ይህንንም እግዚአብሔር ብሏል ብለህ በሕዝቡ ፊት ተናገር፣ ተራራውንም የነካው ሰው ሁሉ ፈጽሞ ይሙት ።
ወበእደዊሆሙ ኢያርእዩ ወኵሉ ዘይወግር እብነ አው ዘይወጽፍ ሞፀፈ ኢይሕየው፣ እመኒ ሰብእ ወእመኒ እንስሳ ዘቀርበ ኢይሕየው ወእምከመ ቃለ መጥቅዕ ወደመና ኀለፈ እምደብር ይዕርጉ ኀበ ደብር ።	፲፫	ተራራውንም በእጃቸው ጠቅሰው አያሳዩ ደንጊያንም የወረወረ ሁሉ ወይም የወነጨፈ ሰው ሁሉ አይዳን፣ ሰውም ሆነ ከብትም ሆነ ወደ ተራራው ከቀረበ አይዳን፣ የመለከትም ድምፅ ከተሰማ ደመናውም በተራራው ሰፍሮ ከታየ ከንዱ ተራራ ወዳንዱ ተራራ ከወጡ አይዳኑ ይሙቱ አለው ።
ወወረደ ሙሴ እምዲበ ደብር ኀበ ሕዝብ ወቀደሶሙ ወሐፀቡ አልባሲሆሙ ።	፲፬	ሙሴም ከደብረ ሲና ሕዝቡ ወዳሉበት እግረ ደብር ወርዶ ቀደሳቸው (ከሴት ለያቸው) እነሱም ልብሶቻቸውን አጥበው በፀሐይ አደረቁ ።
ወይቤሎሙ ለሕዝብ ተደለዉ ለሠሉስ ዕለት ወኢትቅረቡ ኀበ አንስት ።	፲፭	ሙሴም እስከ ሦስት ቀን ድረስ ተዘጋጁ ከሴቶች አትቅረቡ ንጽሕናችሁን ጠብቁ አላቸው ።
ወአመ ሣልስት ዕለት ገይሥክሙ በጽባሕ ናሁ ትሰምዑ ቃለ መብረቅ ወደመና ወጊሜ በደብሩ ለሲና ወቃለ መጥቅዕ ዐቢይ ይደምፅ ወይደነግፁ ኵሉ ሕዝብ በውስተ ትእይንት ።	፲፮	በሦስተኛውም ቀን ማለዳ ገስግሳችሁ ሂዳችሁ እነሆ የመብረቅንና የነጐድጓድን ድምፅ ትሰማላችሁ፣ በደብረ ሲናም ጉም ሰፍሮበት ታያላችሁ፣ የነጋሪትም ድምፅ ገንትቶ በርትቶ ይሰማል፣ በከተማም ያሉ ሕዝብ ሁሉ ይደነግጣሉ ።
ወአውፅአ ሙሴ ሕዝበ እማእከለ ትእይንት ይትራከቡ ምስለ ፈጣሬ ወበጽሑ ኀበ ደብር ።	፲፯	ሙሴም ከፈጣሪ ጋር ሊገናኙ ሕዝቡን ከከተማ አወጣቸው ወደ ተራራውም ደረሱ ።
ወደብረ ሲና ይጠይስ ኵለንታሁ ከመ ጢስ ዘእቶን እምቅድመ ይረድ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወእድለቅለቀት ደብር ጥቀ እስመ ወረደ እግዚአብሔር ውስቴታ በእሳት ወይወፅእ እምውስቴታ ከመ ጢስ ዘእምእቶን ወደንገፁ ኵሉ ሕዝብ ጥቀ ።	፲፰	እግዚአብሔር ወደ ደብረ ሲና ከመውረዱ አስቀድሞ ደብረ ሲና እንደ ምድጃ ጢስ በዝቶ ሁለመናው ይጤያጢያስ ነበር፣ ደብረ ሲናም በእሳት ተከበ ሳለች እግዚአብሔር ወደርሷ ወርዷልና ፈጽማ ተናወጠች ሕዝቡም ሁሉ ያን አይተው ፈጽመው ደነገጡ ።
ወይደምፅ ድምፀ መጥቅዕ እንዘ ይበልኅ ወይጸንዕ ጥቀ፣ ወሙሴ ይትናገር ወእግዚአብሔር ያወሥእ በቃሉ ።	፲፱	የነጋሪትም ድምፅፈጽሞ ገንትቶ (በርትቶ) ፈጥኖ ይሰማ ነበር፣ ሙሴም ይናገራል (ይጠይቃል) እግዚአብሔርም ለጠየቀው ይመልስለት ነበር ።
ወወረደ እግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና ዲበ ከተማሁ ለደብር ወዐርገ ሙሴ ።	፳	እግዚአብሔር በሲና ተራራ ላይ ወደ ተራራው ራስ ወረደ፣ ሙሴም (ወደ ደብረ ሲና) ወጣ ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ረድ ወአይድዖሙ ለሕዝብ ይቅረቡ ኀበ ደብር ለጠይቆ ኢይደቅ እምኔሆሙ ብዙኃ ።	፳፩	እግዚአብሔር ሙሴን ከዚህ ከተራራው ወርደህ ሕዝቡ ወዳሉበት ወደ ደብረ ሲና ሂድ፣ ይህንን ነገር ለመረዳት ወደ ተራራው እንዳይቀርቡ በዚህም ምክንያት ከነሱ ወገን ብዙ ሰው እንዳይጠፉ አትቅረቡ በላቸው አለው ።
ወሠዋዕት እለ ይቀርቡ ኀቤየ ይትቀደሱ ኢያኀልቅ እምኔሆሙ ።	፳፪	ወደኔ የሚቀርቡ ካህናት (ሌዋውያን) ተቈጥቼ ከነሱ ወገን እንዳላጠፋ (እስከ ሦስት ቀን ድረስ) እንዲነጹ ማለት ከሴት እንዲለዩ ንገራቸው ።
ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ኢይክሉ ሕዝብ ዐሪገ ውስተ ደብረ ሲና እስመ አስማዕከነ ወትቤለነ ኢትልክፉ ደብረ ወባርክዎ ።	፳፫	ሙሴም እግዚአብሔርን ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና እንዳይወጡ አዳኝተህብናልና አክብሩት እንጂ ደብሩን አትንኩት ብለኸናልና ሕዝቡ ወደ ደብረ ሲና መውጣት አይችሉም አለው ።
ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ወረድ ወዕርግ አንተ ወአሮን ምስሌከ ወሠዋዕትሰ ወሕዝብ ኢይትኀየሉ ዐሪገ ኀበ ደብር ከመ ኢያኅጕል እምኔሆሙ ።	፳፬	እግዚአብሔር ደግሞ ሙሴን አንተ ከአሮን ጋር ሁነህ ነገ እኔ ወዳለሁበት ተራራ ራስ ውጣ ሌዋውያንና (ካህናት) ሕዝቡ ግን ተቈጥቼ እንዳላጠፋቸው ደፍረው በርትተው እንዳይወጡ አንተ ከዚህ ወርደህ ሂደህ ንገራቸው አለው።

፳፭ ወወረደ ሙሴ ኀበ ሕዝብ ወይቤሎሙ ከመዝ ።

ሙሴም ሕዝቡ ወዳሉበት ወርዶ እግዚአብሔር እንዳ
ዘዘው ነገራቸው ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ኵሉ ዘ ቃለ ወይቤ ።

እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ሁሉ ቃል ነገረው ።

፪ አነ ውእቱ እግዚእ እግዚአብሔር ዘአውፃእኩከ እም
ድረ ግብጽ እምቤተ ቅኔት ።

ከግብጽ አገር ከጽኑ አገዛዝ (ከባርነት ቤት) ያወጣሁህ
እኔ ገዢ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ ነገረው ።

፫ "ኢታምልክ አማልክተ ወኢምንተኒ ዘእንበሌየ„ ።

"ያለኔ (ከኔ በቀር) ምን ምን ሌሎች አማልክትን አታ
ምልክ„ ።

፬ ወኢትግበር ለከ አምላከ ዘበውስተ ሰማይ በላዕሉ
ወዘበውስተ ምድር በታሕቱ ወዘበውስተ ማያት ዘበታ
ሕቲሃ ለምድር ።

ከምድር በላይ ባለ በሰማይ ፡ ከሰማይም በታች ባለ
በምድር ፡ ከምድርም በታች ባለ በውኃው ምን ፍጥረት
ሁሉ አምላክ አታድርግ ።

፭ ኢትስግድ ሎሙ ወኢታምልኮሙ እስመ አነ እግዚእ
እግዚአብሔር አምላክከ አምላክ ቀናኢ ዘእፈዲ ኃጢአተ
አብ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ
ይጸልኡኒ ።

አትስገድላቸው አታምልካቸውም ፡ በሚጠሉኝ እስከ
ሦስትና አራት ትውልድ የአባትን ኃጢአት በልጆች ላይ
የማመጣ ለአምላክነቱ የምቀና ፈጣሪህ ገዥህ እግዚአብ
ሔር እኔ ነኝና ።

፮ ወእገብር ምሕረተ ለዐሥርቱ ምእት ትውልድ ለእለ
ያፈቅሩኒ ፡ ወለእለ የዐቅቡ ትእዛዝየ ወሕግየ ።

እኔን ለሚወዱኝ ሥርዓቴንና ሕጌን ለሚጠብቁ ግን
እስከ ሺሕ ትውልድ ድረስ ምሕረትን የማደርግ እኔ እግ
ዚአብሔር ነኝ ።

፯ "ኢትምሐል ስመ እግዚአብሔር ፈጣሪከ በሐሰት„
እስመ ኢያነጽሖ እግዚአብሔር ለዘያነሥእ ስሞ በሐሰት ፤

ስሙን በሐሰት ጠርቶ የሚምለውን ሰው እግዚአብ
ሔር ከፍዳ አያነጻውምና "የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም
በሐሰት ጠርተህ አትማል„ ።

፰ "ተዘከር ዕለተ ሰንበት ከመ ትቀድሳ„ ።

"የሰንበትን (ቅዳሜ) ቀን እንድታከብራት አስብ„ ።

፱ ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ኵሎ ግብረከ ወኵሎ ትከዘከ ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ ፡ ግዳጅህንም ሁሉ ።

፲ ወሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ
ኢትግበር ባቲ ወኢምንተኒ ግብረ ፡ ኢአንተ ወኢወለ
ትከ ፡ ኢገብርከ ፡ ወኢአመትከ ፡ ወኢአድግከ ወኢኵሉ
እንስሳከ ወኢፈላሲ ዘይነብር ኀቤከ ።

ሰባተኛይቱ ቀን (ቅዳሚ) የፈጣሪህ የእግዚአብሔር በ
ዓል ናትና ምን ምን (ሥራ) አትሥራባት ፡ አንተ ወንድ
ልጅህም ሴት ልጅህም ወንድ ባርያህም ሴት ባርያህም
ምን ምን ሥራ አትሥሩባት ፡ አህያህም ከብትህም ሁሉ
አይሥሩ (ማለት አታውስ)፡ ከንተ ዘንድ የሚኖር መጻተ
ኛም አይሥራባት ።

፲፩ እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወም
ድረ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ወአዕረፈ አመ ሳብዕት
ዕለት ፡ በበይነ ዝ ባረከ እግዚአብሔር ለሳብዕት ዕለት
ወቀደሳ ።

እግዚአብሔር በስድስቱ ቀን ሰማይና ምድርን ባሕሩ
ንና በውስጣቸው ያለ ሥነ ፍጥረትንም ሁሉ ፈጠረ በሰባ
ተኛይቱ ቀን (ቅዳሜ) ግን ዓረፈ ፡ (ሥራውን ተወ)፡
ስለዚህም እግዚአብሔር ሰባተኛይቱን ቀን ከስድስቱ ቀን
ለይቶ ፈጽሞ አከበራት ።

፲፪ "አክብር አባከ ወእመከ„ ከመ ይኩንከ ጽድቀ ወይ
ኑኅ መዋዕሊከ በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር
አምላክከ ።

ቸርነቱ (ረድኤቱ) ይደረግልህ ዘንድ እግዚአብሔርም
በዚህ ዓለም የሰጠህ ዕድሜህ ይረዝምልህ ዘንድ "እናት
አባትህን አክብር„ (ርዳ) ።

፲፫ "ኢትቅትል„ ።

"ነፍስ አትግደል„ ።

፲፬ "ወኢትዘሙ„ ።

"አትስስን„ (አታመንዝር) ።

፲፭ "ወኢትስርቅ„ ።

"አትስረቅ„ (የሰው ገንዘብ) ።

፲፮ "ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት ላዕለ ቢጽከ„ ።

"በባልንጀራህም ላይ በሐሰት አትመስክር„ ።

፲፯ ወኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ ፡ ወኢትፍቱ ቤቶ ለካል
እከ ፡ ወኢገራህቶ ፡ ወኢገብሮ ፡ ወኢአመቶ ፡ ወኢላሕሞ ፡
ወኢብዕራይሁ ፡ ወኢኵሎ እንስሳሁ ፡ ዘአጥረየ አጥረዮ
ቢጽከ ።

"የባልንጀራህንም ሚስት አትመኝ ፡ የባልንጀራህንም
ቤቱን ፡ እርሻውን ፡ ወንድ ባርያውን ፡ ሴት ባርያውን ላሙ
ንና በሬውን ባልጆራህ የገዛው ከብቱንም ሁሉ አትመኝ
በት„ ፡ (አትውሰድበት) ።

፲፰ ወኵሉ ሕዝብ ይሬኢ ቃለ ወብርሃነ ዘለንጻስ ወቃለ
መጥቅዕ ወደብሩ ይጠይስ ወፈሪሆ ኵሉ ሕዝብ ቆመ
እ ርኁቅ ።

ሕዝቡም ሁሉ ቃሉን ይሰማ ፡ ነበልባል ያለበት ብርሃ
ኑን ያይ ነበር ፡ የነጋሪቱንም ድምፅ ይሰማ ነበር ፡ ተራራ
ውም ይጤስ ነበር ፡ ሕዝቡም ሁሉ ፈርቶ ርቆ ቆሞ ነበር ።

፲፱ ወይቤልዎ ለሙሴ አንተ ተናገር ምስሌነ ወኢይትናገር እግዚአብሔር ምስሌነ ከመ ኢንሙት ።

ሙሴንም አንተ ከኛ ጋር ተናገር ፤ እግዚአብሔር ግን ከንተ ጋር ይናገር እንዳንሞት አሉት ።

፳ ወይቤሎሙ ሙሴ በእንተዝ ከመ ያመክርክሙ መጽአ እግዚአብሔር ኀቤክሙ ፤ ወከመ ይኅድር ፍርሀተ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ኢተአብሱ ።

ሙሴም እንዳትበድሉ እግዚአብሔርን መፍራት (ማምለክ) በናንተ አድሮ ይኖር ዘንድ ስለዚህ ነገር እግዚአብሔር ሊፈታተናችሁ መጣ አላቸው ።

፳፩ ወቆሙ ሕዝብ ርኁቀ ወሙሴ ቦአ ውስተ ብርሃን ኀበ ሀሎ እግዚአብሔር ።

ሕዝቡም ርቀው ቆሙ ሙሴም እግዚአብሔር ወዳለበት ብርሃን (መጋረጃ) ገባ ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ ለቤተ ያዕቆብ አንትሙ ርኢክሙ ከመ እምሰማይ ተናገርኩክሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለያዕቆብ ወገኖች እናንተ ከሰማይ ወርጄ እንደተነጋገርኳችሁ አይታችኋል ፤ አለ ብለህ ንገራቸው ።

፳፫ ኢታምልኩ አምላከ ዘብሩር ወኢታምልኩ አምላከ ዘወርቅ ፤ ወኢታምልኩ አምላከ ዘዕፅ ወዘእብን ፤ ወኢትግበሩ ለክሙ ዘከመዝ አምላከ ።

የወርቅና የብርን አምላክ አታምልኩ ፤ የድንጋይንና የዕንጨቱን አምላክ አታምልኩ ፤ እንደዚህ ያለውን አምላክ አትሥሩ ።

፳፬ ወምሥዋዐ በዲበ ምድር ግበሩ ሊተ ወሡዑ በላዕሌሁ መባእክሙ ወቤዛክሙ በግዐ ወላሕመ በኵሉ መካን በኀበ ሰመይኩ ስምየ በሀየ ወእመጽእ ኀቤከ ወእባርከከ ።

ምሥዋዑንም በምድር ላይ ጸፍጽፋችሁ ሥሩልኝ ፤ (ለኔ ብላችሁ ያቀረባችሁት) መባውንም በላዩ ላይ ሠዉልኝ ፤ ስሜንም በስጠራሁበት ቦታ ሁሉ ላሙንና በጉን ሠዉበት ፤ (ይህን ያደረግህ እንደሆነ) እኔም ወዳንተ መጥቼ አከብርሃለሁ አለ በላቸው ።

፳፭ ወለእመ ምሥዋዐ ዘእብን ገበርከ ሊተ ኢትንድቆ ፈጺሐከ እስመ መጥባሕተከ አንበርከ ላዕሌሁ ወአርኰስኮ ።

የደንጊያውን መሠውያ ብታደርግልኝ (ብትጸፈጽፍልኝ) ፈልጠህ ቈርጠህ ብልት አታውጣለት ፤ አንተ ቈርጬ ልቅረጸው (ብልት ላውጣለት) ብለህ አርክሰኸዋልና ።

፳፮ ወርኩሰ ኢታዕርግ ዲበ ምሥዋዕየ ወኢትክሥት ኀፍረተከ በህየ ።

ርኩሱን መሥዋዕት በመሠውያዬ ላይ አትሠዋ ፤ በዚያም ኃፍረተ ሥጋህን (አትጣል) አትግለጥ ፤ (ኃጢአትህን በሰው ፊት ገልጠህ አትሥራ ሲል ነው) ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወዝ ውእቱ ኵነኔ ዘታነብር በቅድሜሆሙ ።

በፊታቸው የምታኖረው ፍርድ ሥርዓት ይህ ነው ።

፪ ለእመ አጥረይከ ገብረ አይሁዳዌ ቅንዮ ስድስተ ክረምተ ፤ ወበሳብዕ ክረምት አግዕዞ በከንቱ ።

ዕብራዊ ባርያ ብትገዛ ስድስት ዓመት ግዛው ፤ በሰባተኛው ዓመት ግን መበገር ሳትሰጥ ነፃ አውጣው ።

፫ ለእመ ባሕቲቶ አጥረይከ ይፃእ ባሕቲቱ ፤ ወለእመ ምስለ ብእሲቱ አጥረይከ ይፃእ ምስለ ብእሲቱ ።

ብቻውን ብትገዛው እርሱ ብቻ ይውጣ ፤ ከሚስቱ ጋር ብትገዛው ግን ከሚስቱ ጋር ነፃ ይውጣ ።

፬ ወለእመ ወሀበ እግዚኡ ብእሲተ ወወለደት ሎቱ ሮሰ ፤ ወአዋልደ ፤ ብእሲቱ ወደቂቁ ይትቀነዩ ለእግዚኡ ፤ ወውእቱ ባሕቲቱ ይግዓዝ ።

ጌታው ሚስት ቢያጋባው ወንድ ልጅ ሴት ልጅ ብትወልድለት ሚስቱና ልጆቹ ለጌታው ይገዙ ፤ እርሱ ብቻ ግን ነፃ ይውጣ ። ዘዳግ ፲፭ ፲፯ ።

፭ ወለእመ ይቤ ገብር አፍቀርኩ እግዚእየ ወእግዝእትየ ወብእሲትየ ወደቂቅየ ወኢይፈቅድ ግዕዛነ ።

ባርያው ጌታዬን እመቤቴን ሚስቴንና ልጆቼን እወዳለሁ ፤ ለብቻዬ ነፃ አልወጣም ቢል ግን ።

፮ ይስዶ እግዚኡ ኀበ ቤተ ፈጣሪ ወያቅርቦ ኀበ ኆኅት ዘኀበ መድረክ ወይስቅሮ እንዘ በመስፌ ወይትቀነይ ሎቱ ዘልፈ ።

ጌታው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ወስዶ መድረኩ ወዳለበት ደጃፍ አቅርቦ አፍንጫውን (ጆሮውን) በመስፌ ይብሳው ለዘለዓለሙ ይገዛለት ።

፯ ወለእመበ ዘአስተዋሰበ ወለቶ ኢትጸኡ በከመ ይጸኡ አእማት ።

ጌትዮው ሴት ልጁን ቢድራት ፤ ሴቶች ባሮች ትሎት እንዲሄዱ የዕብራዊ ባርያ ሴት ልጁ ትሎት አትሂድበት ።

፰ ወለእመ ኢያሥመረት ለእግዚኣ ለሊሃ ዘአምነት ያድኅና ፤ ወለእመ ለሕዝብ-ካልእ ፤ እግዚኣ ኀበ ፈቀደ ይሢጣ እስመ ለሊሃ ፈቀደት ።

ጌታዋን ደስ ባሰኘታ ባታገለግል ግን ፤ ከእስራኤል ወገን እገሌ ይግዛኝ ላለችው ተሽጣ ይግዛት ፤ እሷ መሸጥ መለወጧን ወድዳለችና ።

፱ ወለእመ ፈቀደ ለወልዱ የሀባ ከመ እንተ አዋልዱ ይረስያ ።

ለወንድ ልጁ ሊያጋባትም ቢወድ እንደ ሴቶች ልጆቹ ያድርግላት ፤ (ጌጥ ልብስ ገንዘብ ሰጥቶ ይዳራት) ።

፲ ወለእመ ካልእተ ነሥአ ሎቱ ዘባ ወአልባሲሃ የሀባ ወስምዐ ያስምዕ ላቲ ከመ ኢየዐምፃ ።

ሌላ ሚስት ቢያጭለት ግን ያላት ገንዘቧን ልብሷን ጌጽዋን ይስጣት ፤ ይህንንም እንዳይከዳት ምስክር ያዳኝላት ።

፲፩ ወዘንተ ሠለስተ ለእመ ኢገብረ ላቲ ትፃእ እምኀቤሁ ዘእንበለ ቤዛ ።

፲፪ ለእመቦ ዘአቅተለ ከልአ ከልአ ወሞተ፣ መቅተሊሁ ለይሙት ።

፲፫ ወለእመሰ አቅተለ እንዘ ኢይፈቅድ ወመጠዎ እግዚአብሔር በየማን መቅተሊ አእምርኬ መካነ ኀበ ይትመኃፀን ቀታሊ ።

፲፬ ወለእመቦ ዘቈጸረ ከመ ይቅትል ጸላኢሁ ወተማኅፀነ ይንሥእዎ እምህየ ወይቅትልዎ ።

፲፭ ዘይዘብጥ አቡሁ ወእሞ ይሙት መዊተ፣ ወዘይረግም አቡሁ ወእሞ ይትኰነን መዊተ ።

፲፮ ለእመቦ ዘሰረቀ እምውሉደ እስራኤል ወረዲአክሙ አግበእክሙ በላዕሌሁ ዘረከብክሙ ይሙት መዊተ ።

፲፯ ዘይረግም አቡሁ ወእሞ ይትኰነን መዊተ ።

፲፰ ወለእመ ተሳኰዩ ክልኤሆሙ እደው በበይናቲሆሙ ወአቅተለ ከልአ ለእመ በእብን ወለእመኒ በበትር ወአስከበ ላዕለ ምስካብ ።

፲፱ ወያንስሱ ድኅሩ ዘአቅተሎ ይድኅን መቅተሊ በሕቱ ዕርፃቲሁ ለየሀበ ወዐስበ ለየዐስበ ለዓቃቤ ሥራይ ።

፳ ወለእመቦ ዘአቅተለ ገብሮ ወእመኒ አመቶ በበትር ወሞተ፣ ይመውት መዊተ መቅተሊ ።

፳፩ ወለእመ በጽሐ አሐተ ዕለተ፣ ወለእመ ሰኒታ ይድኅን እመዊት እስመ ዘዚአሁ ብሩር ውእቱ ።

፳፪ ወለእመ ተበአሱ ክልኤቱ እደው በበይናቲሆሙ ወአቅተሉ ብእሲተ ፅንስተ ወአድኀፀት ምስለ ሰብአ አልቦ ያኅሥርዎ፣ ወለእመሰ ዕርቀ ተዓረቀ ምስለ ምታ እንዘ ያስተበቍዕ፣ አልቦ ሞት ።

፳፫ ወለእመሰ አድኀፀት እንዘ ምሱል፣ ይፍዲ መንፈሰ ፍዳ መንፈስ ።

፳፬ ዐይን ፍዳ ዓይን፣ ስን ፍዳ ስን፣ እድ ፍዳ እድ፣ እግር ፍዳ እግር ።

፳፭ ውዕየት ህየንተ ውዕየት፣ ወፍቅአት ህየንተ ፍቅአት፣ ቍስል ህየንተ ቍስል ።

፳፮ ወለእመቦ ዘአቅተለ ዐይነ ገብሩ ወእመሂ ዘአመቱ ወአዖርሙ፣ ያግዕዝሙ ቤዛ ዐይኖሙ ።

፳፯ ወለእመኒ ሰበረ ጥረሰ ወስነ ዘገብሩ ወዘአመቱ፣ ያግዕዞሙ ቤዛ ስኖሙ ።

፳፰ ወለእመ ወግአ ላሕም ብእሴ ወብእሲተ ወቀተለ በአብን ይውግርዎ ለላሕሙ ወሥጋሁ ኢይብልዑ ወባዕለ ላሕ

ይህንን ሦስቱን ባያደርግላት ግን መበገሯ ሳትከፍ ከሱ ወጥታ ትሂድ ።

አንዱ አንዱን አቍስሎት ቢሞት ያቈሰለው ሰው ይሙት ። ዘፍ፣ ፱ ፮፣ ዘሌዋ፣ ፳፬ ፲፯ ።

ነገር ግን ሊገድለው ፈልጎ ሳይሆን (ለወፍ ለዝፍ ብሎ ወርውሮት) እግዚአብሔር በዚያ በወረወረው እጅ ለሞት አሳልፎ ሰጥቶት ቢሞት ያ የገደለው ሰው ሃገረ ምስክይ ገብቶ እንዲማፀን ዕወቅ ።

ጠላቱን ሊገድለው አስቦ እርሱን ገድሎ ሀገረ ምስክይ ቢማፀን ግን ከዚያ (ከሀገረ ምስክይ) አውጥተው ይግደሉት ። ዘኍ፣ ፲፭ ፴፣ ዘዳግ፣ ፲፱ ፲፩ ።

እናት አባቱን የሚመታ ይሙት፣ እናት አባቱንም የሰደበ ተፈርዶበት ይሙት ።

ከእስራኤል ልጆች አፍኖ ሸፍኖ ሠርቆ የወሰደ ሰው ቢኖር (እናንተ በአፈታ በጭኸት) ተራድታችሁ ብትመልሱለት ልጁን ያገኛችሁበት ሰው ፈጽሞ ይሙት ።

እናት አባቱን የሚሰድብ ፈጽሞ ይሙት (ይገደል) ።

ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ቢጣሉ በድንጋይም ቢሆን በበትርም ቢሆን መትቶት አንዱ አንዱን ቢያቈስ ለው ያ የቈሰለው ሰው ታሞ ቢተኛ ።

ኋላ ግን በኀ ሆኖ የቈሰለው ሰው በአጥር ቢመላለስ፣ ከዚህ በኋላ ቢሞት ያቈሰለው ሰው ከሞት ይዳን፣ (ይድናል) ነገር ግን ምንም ከሞት ቢድን ከሥራ የበዘነበትን ዋጋ ለበለመድኃኒትም የሰጠውን ዋጋ ይስጠው ።

ወንድ ባርያውን ሴት ባርያውንም ቢሆን በበትር መትቶ ከወንድ ባርያው ከሴት ባርያው አንዱ ቢሞት ያቈሰ ሰው ጌታው ይሙት ።

አንድ ወይም ሁለት ቀን ውሎ አድሮ ቢሞት ግን ገንዘቡ ነውና (ገንዘቡ ስለሆነ) ከሞት ይዳን (ይድናል) ።

ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ቢጣሉ፣ ሲታገሉ የፀነሰችውን ሴት ቢያቈስሏት ቢያስወርዳት፣ ተሥእሎተ መልክዕ ያልተፈጸመለትም ቢሆን እስከዚያው ድረስ አስረው አግዘው ያኑሩት፣ ማላጅ ልክ ወድቆ ተነሥቶ ከባልዋ ጋር ቢታረቅ ግን፣ ሞት የለበትም (አይሞትም) ።

ተሥእሎተ መልክዕ ከተፈጸመለት በኋላ ቢያስወርዳት ግን (አርባ ቀን ነው)፣ ስለ ነፍስ ነፍሱን ይክፈል (ይሙት) ።

(ሥርዓት ይሠራል) ነፍስ ቢገድል ይሙት፣ ዓይን ቢያፈስ ዓይኑ ይፍሰስ፣ ጥርስ ቢያረግፍ ጥርሱ ይርገፍ፣ እጅ እግር ቢሰብር እጁ እግሩ ይሰበር ።

ቢያቃጥል ይቃጠል፣ ቢገምስ ይገመስ፣ ቢያቈስል ይቍሰል፣ (ቢገርፍ ይገረፍ) ።

የወንድ ባርያውን፣ የሴት ባርያውን ዓይን መትቶ ዕውር ቢያደርጋቸው ዓይናቸውን ስለ አጠፋ ፈንታ ነፃ ያውጣቸው ። ቈላስ፣ ፬ ፩ ።

የወንድ ባርያውን የሴት ባርያውን (ጥረስ) መንጋጋቸውን (ስን) የወደፊት ጥርሳቸውን ቢያወልቅ፣ መንጋጋቸውንና ጥርሳቸውን ስላወለቃቸው ፈንታ ነፃ ያውጣቸው ።

በሬው ወንድም ሴትም ወግቶ ቢገድል፣ በሬውን በድንጋይ ወግረው ይግደሉት፣ ሥጋውንም አይብሉት፣ የ

ሙ ይድኅን እምኃጢአት ።
፳፱ ወለእመሰ ወግአ ላሕም ከመ ትማልም ወሣልስት ወአሰምዑ በቱ ለእግዚኡ ወኢአማሰኖ ወቀተለ ብእሴ ወእመሂ ብእሲተ ላሕም ይውግሩ ወለእግዚኡኒ ይቅትሉ ።

፴ ወለእመ ስእለ ቤዛ ርእሱ የሀብ ቤዛ መንፈሱ እምዘ ቀደሰ ተክህሉ ።

፴፩ ወለእመ ወግአ ሮሰ ወአዋልደ ዘአየኑ ያስተዋህቡ ።

፴፪ ወለእመ ወግአ ገብረ አው አመተ ሠላሳ ብሩር የሀብ ለእግዚአሙ ወላሕሙ ይትወገር ።

፴፫ ወእመ ቦ ዘከሠተ ዐዘቅተ ወለእመ አክረየ ግበ ወኢከደኖ አፉሁ ወጸድፈ ውስቴቱ ላሕም ወእመሂ አድግ እግዚአ ዐዘቅት ይፍዲ ብሩረ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ ።

፴፬ ወላሕም ለእመ ወግአ ላሕመ ዘካልኡ ወሞተ፤ ይሢጥዎ ለውእቱ ላሕም ሕያው ወይትከፈሉ ሤጦ ወገደላሁ ይትከፈሉ ።
፴፭ ወለእመ ወግአ ላሕሙ ከመ ትማልም ወሣልስት ወአስምዑ ሎቱ፤ ይፍዲ ላሕመ ተከለ ላሕሙ ወገደላሁ ውእቱ ይንሣእ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወለእመቦ ዘሰረቀ ላሕመ ወእመሂ በግዐ ወጠብሖ ይትከል ህየንተ አሐዱ ላሕም ትኅምስተ፣ ወህየንተ አሐዱ በግዕ ትርብዕተ ።
፪ ወከሪዮ ሰራቂ ለእመ ቄሰለ ወሞተ ኢይኩኖ ቀቲለ ለዘቀተለ ።
፫ ወለእመሰ ሠረቀ ፀሐይ ላዕሌሁ፣ ደም ወይሙት ዘቀተሉ ።
፬ ለብእሲ ዘሰረቀ ለእመ አኃዝዎ ወለእመ አልቦ ውስተ እደዊሁ ይሠየጥ ህየንተ ዘሰረቀ፣ ወለእመ አኃዝዎ ወረከቡ በእደዊሁ ለዘሰረቀ እመሂ ላሕመ ወእመሂ በግዐ፣ ክዕበተ ይፍዲ ።

፭ ወለእመቦ ዘአብልዐ ገራህተ ሰብእ እንስሳሁ ወዐፀደ ወይን ዘባዕድ ይርአይዎ ወአሥማር ይፍዲ፣ ወለእመሰ አግመረ ገራህተ እንዘ ያበልዕ በሠምረ ገራህቱ ይፍዲ፣ ወለእመኒ ዐፀደ ወይን በሠምረ ዐፀደ ወይን ይፍዲ ።

፮ ወለእመ ወፅአ እሳት ወአኀዘ ገዳመ ወአውዐየ ዐውደ ወእመሂ ክምረ፣ ዘአውዐየ ይፍዲ ።
፯ ወለእመቦ ዘአዕቀበ ብሩረ ወእመሂ ንዋየ ወተሰርቀ

ሬው ባለቤት ግን አይሙት (ይዳን) ። ዘፍ፡ ፱ ፭ ።
በሬው ዛሬም ነገም ሣልስትም እያለ ሰው ቢወጋ በጌትዮው ቢያዳኙበት (ባይሸጠው ባይለውጠው ባያርደው) ወንድም ሴትም ወግቶ ቢገድል በሬውን በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ጌታውንም ይግደሉት ።
የነፍስ ዋጋ ልክፈል ተዉኝ አትግደሉኝ ብሎ ቢለምን ግን ይህን ያህል እሰጣለሁ ያለውን ለሰውነቱ ቤዛ (ካሣ) ይስጥ ። ዘኍ፡ ፴፭ ፴፩ ።
በሬው ወንድ ልጅ፣ ሴት ልጅ ቢወጋ ሽማግሌዎች የገመገሙትን፤ ያስጡ ።
ወንድ ባርያ ወይም ሴት ባርያ ቢወጋ ባለበሬው ለባሮቹ ጌታ ሠላሳ ብር ይስጥ፣ በሬውም ተወግሮ ይሙት ።
የኖረ ጕድጓድ የከፈተ አዲስ ጕድጓድም ያስቈፈረ ቢኖር አፉን ባይገጥመው፣ በሬውም ቢሆን አህያውም ቢሆን (ከዚያ ወድቆ) ቢሞት የጕድጓዱ ባለቤት ለባለቤታቸው (የተገመገመውን) ዋጋ ይክፈል፤ ወደቃትን ግን እሱ ይውሰድ ። ዘክ፡ ፲፭ ፲፪ - ፲፫፣ ማቴ፡ ፳፯ ፲፭ ።
የሰው በሬ የሌላውን በሬ ወግቶት ቢሞት በሬው የሞተበት ሰውና በሬ የገደለበት ሰው ደኅናውን በሬ ሸጠው ዋጋውን ይክፈሉ፤ ወደቃትንም ይክፈሉ ።
በሬው ዛሬም ትላንትም ነገም እያለ ያንዱን በሬ ወግቶ ቢገድል ባለ በሬው ካዳኘበት በኋላ (ሳይሸጠው ሳይለውጠው ሳያርደው) ቀርቶ ወግቶ ቢገድልበት የበሬው ባለቤት ስለሞተበት በሬ ፈንታ በተገመገመ ዋጋ ይክፈል፤ ወደቃትን ግን እሱ ይውሰድ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

በሬ በግ ሰርቆ ያረደ ሰው ቢኖር ስለ አንድ በሬ ፈንታ አምስት በሬ ይክፈል፣ ስለ አንድ በግ ፈንታ አራት በግ ይክፈል ። ፪ ሳሙ፡ ፲፪ ፮፣ ምሳ፡ ፮ ፴፩ ።
ሌባ ሌሊት ቤት ሲቈፍር ተገኝቶ ቈስሎ ቢሞት፣ ለገደለው ሰው ዕዳ አይሆንበትም ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፭ ።
ፀሐይ ከወጣ በኋላ ቢገድለው ግን የደሙ ፍዳ በርሱ ላይ ነው፣ የገደለውም ሰው ይሙት ።
ሌባውን ሰርቆ ሲሄድ አግኝተው ቢይዙት ከእጁ ገንዘብ ባይገኝበት ስለ ሰረቀው ገንዘብ ፈንታ ይሸጥ (ይገዛ) ሲሰርቅ አግኝተዉት ቢይዙት ግን በሌባውም እጅ ገንዘብ ቢያገኙበት በሬውም ቢሆን በጉም ቢሆን አህያውም ቢሆን፤ በአንድ ሁለት ይክፈል ። ዘፀ፡ ፳፩ ፲፮ ።
ከብቱን ሰዶ የሰውን እርሻ ያስበላ ሰው ቢኖር፣ የሌላውንም የወይን ቦታ ያስበላ ቢኖር፣ (እርሻውን ዙረው) ይመርምሩት በበጀው እኽል በበጀው ተክል ልክ ይክፈል፣ ከብቱ እርሻውን ጨርሶ ቢበላው የወይኑንም ቦታ ጨርሶ ቢበላው በጎረቤቱ እርሻ ልክ በጎረቤቱ የወይን ቦታ ልክ ይክፈል ።
እሳት ተነሥቶ ምድረ በዳውን ቢያቃጥል ዓውድማውንም ክምሩንም ቢያቃጥል ያ ያቃጠለው ሰው ይክፈል።
የብር እደራ ያኖረ ሰው ቢኖር ሌላውንም ገንዘብ አደ

ለዘአዕቀብዎ ወረከበ ለዘሰረቆ፥ ይፍዲ ከዕበተ ።

፰ ወለእመ ኢ.ተረክበ ሰራቂ ለይሑር በዓለ ቤት ቅድመ ፈጣሬ ወይምሐል በማኅፀንት ዘአማኅፀንዎ ከመ ኢ.ተኬነወ ወከመ ኢ.ቈጸረ ።
፱ እመሂ ላሕመ ወእመሂ አድገ ወእመሂ በግዐ በዘኑሠ ሥዎ በማኅፀን በዘከነ ከዊኖ በሀየ ይኀልፍዎሙ በበይናቲሆሙ ወዘገደፈ፥ ከዕበተ ይፍዲ ለማዕቀቢሁ ።

፲ ወለእመበ ዘወሀበ ለካልኡ ብዕራይሁ አው ላሕሞ እመሂ በግዖ ዘከነ እምእንስሳሁ ወሞተ ቈሲሎ፥ ወእመሂ ማህረኩ ፀቱ ወአልቦ ዘአእመረ ሎቱ፥ መሐላ ዘእግዚአብሔር ተርፈ ማእከሎሙ ከመ ተፈቲዎ ኢ.ተኬነወ ተማኅፃኒ፥ ወበበይነዝ ኢ.ይፈዲ ዘተማኅፀነ ።

፲፩ ወለእመ ሰረቅዎ ዘአዕቀብዎ፥ ይፍዲ ለዘእዕቀበ ።

፲፪ ወለእመሂ አርዌ አኅዘ በገዳም ይመርሕ ገደላሁ ወኢ. ይፈዲ ።
፲፫ ወለእመ ተውሕሰ ብእሲ እምቢጹ ወተሰብረ ወሞተ ወኢ.ሀሎ አውሐሲ፥ እግዚአ ንዋይ ይፍዲ ።
፲፬ ወለእመ ሀሎ እግዚኡ ኢ.ይፈዲ፥ ወለእመ ገብኢ.ሁ ውእቱ ዐስበ ይፍዲ ።
፲፭ ወለእመበ ዘአስሐታ ለድንግል እንተ ኢ.ከነት ፍኅርተ ወሰከበ ምስሌሃ፥ ይንሥአ ትኩኖ ብእሲተ ።
፲፮ ወለእመሰ አበየ አቡሃ ከመ ኢ.የሀባ ኀይሎ የሀብ ለአቡሃ ከመ የኀዕይዋ ለድንግል ።
፲፯ ወምስላ ዘሥራይ ኢ.ትትዋሰቡ ።
፲፰ ወኵሎ ዘየሐውር ኀበ እንስሳ፥ ሞተ ለይሙት ።

፲፱ ወዘይሠውዕ ለአማልክት ዘእንበለ ለእግዚአብሔር በሕቲቱ፥ ይሠረው ።
፳ ወኢ.ታሕስሙ ለግዩር ወኢ.ታጥቅዎ እስመ አንትሙሂ ግዩራን ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ።

፳፩ ወለኵሉ ዕቤራት ወእጓለ ማውታ ኢ.ታሕስሙ ።

፳፪ ወለእመ አሕሰምክሙ ወጸርሑ ወአውየው ኀቤየ ሰሚዐ እሰምዖ ገዓሮሙ ።
፳፫ ወእትመዓዕ በመዓትየ ወእቀትለክሙ በሐፂን ወይከውና አንስቲያክሙ መበለታተ ወውሉድክሙ እጓለ ማውታ ።
፳፬ ወለእመ ለቃሕከ ብሩረ ለነዳየ ሕዝብከ ኢ.ታጥቆ ወኢ.ትትረደዮ ።
፳፭ ወለእመ አኅዝከ ልብሰ ቢጽከ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አግብእ ሎቱ ።
፳፮ እስመ ይእቲ በሕቲታ ዐራዙ ወኀፍረተ ሎቱ እስመ አልቦ በዘይበይት፥ ወለእመ ገዐረ ኀቤየ ፍጡነ እሰምዖ፥

ራ ያኖረ ሰው ቢኖር ያም አደራ ያኖረበት ሰው ገንዘቡ ቢሰረቅበት ሌባውን ፈልጎ ቢያገኘው፥ ሌባው በአንድ ሁለት ይክፈል ።

ሌባው ተፈልጎ ባይገኝ ግን ባለ ገንዘቡ ከፈጣሪ ፊት (ቤተ እግዚአብሔር) ቀርቦ እንዳልተተነኰለና እንዳልቋጠረ ይማል ። ዘዳ፣ ፳፮ ፲፫

በሆነው ነገር ሁሉ በአደራ ወግ በተመራመሩት ገንዘብ በግም ቢሆን አህያም ቢሆን በሬም ቢሆን ባለ አደራውንና ባለ ገንዘቡን ያቈጣጥርዋቸውና ያ የጠፋበት ባለ አደራው በአንድ ሁለት ዕጥፍ ይክፈል ።

በሬውን በጉንም ከከብቱም የሆነውን ለሌላው ያዋሰ ቢኖር ያ የተዋሰው ከብቱ ቈስሎ ቢሞት (ወራሪዎች) ማርከው ቢወስዱበት የሚያውቅለት (ምስክር) ባይኖር፥ ባለ አደራው ገንዘቡን ወዶ እንዳልተተነኰለው በመካከላቸው እግዚአብሔር ያዘዘው መሐላ አለ (ተሠርቷል ታዟል) ስለዚህ ባላደራው አይከፍልም ።

ሳይጠብቀው ቀርቶ ሌቦች ሰርቀው ቢወስዱበት አደራ የተቀመጠበት ሰው ለባላ አደራው ይክፈል ።

በምድረ በዳም አውሬ ቢይዝበት (ቢገድልበት ቢበላበት) መርቶ ወስዶ ወደቃኑን ያሳይ አይክፈል አይከፍልም።

ሰው ከባለንጀራው(ፈረስ በቅሎ አህያ)ቢዋስ ተሰብሮ ቢሞትበት ያዋሰው የገንዘቡ ባለቤት ባይኖር እሱ ይክፈል ።

የገንዘቡ ባለቤት ቢኖር ግን አይክፈል (አይከፍልም) ምንደኛው ቢሆን ደመወዙን ይክፈል (ይከፍላል)።

ያልታጨች ድንግሊቱን ልጅ ቢያስታት ከርሷም ጋር ቢተኛ (ቢደርስበት) ሚስት ትሁነው (ይውሰዳት)።

አባቷ ለርሱ አልሰጠውም ቢል ግን ድንግሊቱ ልጅ የምትታጭበትን ማጫ፥ ማጫዋን ለአባቷ ይስጥ ።

ከሟርተኛው ጋር አትጋቡ ።

ከእንስሳ (ከፈረስ ከበቅሎ ከአህያ) የሚደርስ ሰው ሁሉ (በድንጋይ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ) ይሙት ።

ለእግዚአብሔር ብቻ እንጂ ለጣዖታት የሚሠዋ ሰው ተነቅሎ ይጥፋ ።

እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ሁናችሁ ተጠቃችሁ ነበርና፥ መጻተኛውን አታስጨንቁት በመጻተኛውም ክፉ ሥራ አትሥሩበት ። ዘኁ፥ ፳፭ ፱ ።

እናት አባት በሌላቸው ደኻ አደጎችና በልቴቶች ሁሉ ክፉ ሥራ አትሥሩባቸው ። ዘካ፥ ፯ ፲ ።

ክፉ ሥራ ሠርታችሁባቸው ወደኔ ቢጮሁ ጩኸታቸውን ፈጽሜ እሰማለሁ ። ኢ.ሳ፥ ፩ ፲፯ ።

እኔም ተቈጥቼ በጦር አጠፋችኋለሁ እናንተም አልቃችሁ ሚስቶቻችሁ መበለቶች ይሆናሉ (በልሕልበ) ይቀሩሉ ልጆቻችሁም ደኻ አደጎች ይሆናሉ ።

ለድኻ ወገንህ ብር ብታበድረው አስጨንቀህ አራጣ አታስከፍለው (አትቀበለው) ። ኢዮብ ፴፩ ፳፫ ።

የባልንጀራህን ልብስ መያዣ አድርገህ ብትይዝበት ለብዕት የሚያድር እሷ ብቻ ናትና ፀሐይ ሳይገባ መልስለት።

ለብዕት የሚያድር ሌላ ልብስ የለውምና ዕራቁቱን ብታሳድረው ኃፍረት ነው፥ ወደኔም ቢጮኽ ጩኸቱን ፈ

እስመ መሐሪ አነ ።
፳፯ አማልክተ ኢትሕሚ ፥ ወለመኰንነ ሕዝብከ ኢትበሎ እኪተ ።

፳፰ ከተማ ዐውድከ ወዓውደ ዐውድከ ኢታአኀር ወበኵረ ውሉድከ ትሁበኒ ሊተ ።

፳፱ ከማሁ ትገብር ሊተ ላሕምከ ወበግዕከ ወአድግከ ሰቡዐ ይንበር ኀበ እሙ ፥ ወአመ ሳምንት ዕለት ትሁበኒ ሊተ ።

፴ ወትከውኑኒ እደወ ቅዱሳነ ወሥጋ ገደላ አርዌ ኢትብልዑ ለከልብ ግድፍዎ ።

ምዕራፍ ፳፫

፩ ወስምዐ ዘሐሰት ኢትሰጠው ወኢትንበር ምስለ ዘይ ዒምፅ ከመ ኢትኩን ስምዐ በዐመፃ ።

፪ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃ ለዐምፃ ወኢትትወሰክ ምስለ ብዙኃ ለገሚዐ ፍትሕ ።

፫ ወለነዳይ ኢትምሐሮ በፍትሕ ።

፬ ወለእመ ረከብከ ላሕመ ጸላኢከ ወእመሂ አድገ ሚጥ ወአግብኦ ሎቱ ።
፭ ወለእመ ርኢከ አድገ ጸላኢከ ዘተኀየሎ ፆሩ ኢትትኀደጎ አላ ተራድኦ ምስሌሁ ።
፮ ወኢትሚጥ ፍትሐ ለነዳይ በውስተ ፍትሑ ወኢትበምዕ ።

፯ ወእምኵሉ ፍትሕ ዘዐመፃ ተገኀሥ ፥ ዘአልቦ ጌጋይ ወጻድቀ ኢትቅትል ወኃጥአ ኢታድኅን ።

፰ ወሕልያነ ኢትንሣእ እስመ ሕልያን ያዐውሮሙ አዕይንተ ለጠቢባን ወይመይጥ ቃለ ጽድቅ ።

፱ ወግዩራነ ኢትግፍዑ እስመ አንትሙ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ።
፲ ስድስተ ክረምተ ዝራእ ገራህተከ ወአስተጋብእ እክለከ ።
፲፩ ወበሳብዕት ክረምት ኅድጋ ታዕርፍ ወይብልዖ ነዳየ ሕዝብከ ወዘተርፈ ይብልዖ አርዌ ዘገዳም ፥ ከመዝ ትገብር ዐፀደ ወይንከ ወዘይተከኒ ።

፲፪ ሰዱሰ ዕለተ ትግብር ኵሎ ግብረከ ወአመ ሳብዕት ዕለት ተዓርፍ ከመ ያዕርፍ ላሕምከ ወአድግከ ወከመ ያስተንፍስ ወልደ አመትከ ወግዩር ።

ጥኝ እሰማዋለሁ ፥ እኔ መሐሪ (ይቅር ባይ) ነኝና ።
ካህናትን ሹሞችን አትማ አትጥላ የወገንህንም አለቃ አትርገመው (ማለት በርሱ ዘመን መከራ ቢመጣብህ የእገሌ ዘመን ፥ ዘመን አይሁን ብለህ አትንቀፈው) ።
በዓውድማህ መካከል ያለ ጭልባውን በዓውድማህ ዙርያ ያለውን አትጥረገው ፥ የልጆችህንም በኩር በኵሩን ለኔ ትሰጠኛለህ ። ዘፍ፡ ፴፩ ፴፱ ።
የልጅህን በኵር እንደ ሰጠኸኝ የላምህን የበግህንና የአህያህንም በኵር ትሰጠኛለህ ፥ (ስጠኝ ስላልኩህም ዕለቱን ተወልዶ አይደለም) ሰባት ቀን (ሲጠባ) ከናቱ ጋር ይሰንብት ፥ በስምንተኛውም ቀን ለኔ ትሰጠኛለህ ።
(ይህን ብታደርጉ) የከበራችሁ ወገኖቼ ትሆናላችሁ ፥ አውሬ የቧጨረውንም ወደቃን ሥጋ ለውሻ ጣሉት እንጂ አትብሉት ። ዘዳግ፡ ፲፩ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳፫

በሐሰት የተመሰከረውን ምስክርነት አትቀበል ፥ ሐሰተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሐሰተኛ ምስክር ከሐሰተኛ ዳኛ ጋር አትቀመጥ ። ምሳ፡ ፲ ፲፰ ።
ሐሰት ለመመስከር ሐሰት ለመፍረድ ከብዙ ሰዎች ጋር አንድ አትሁን ፥ ፍርድንም ለማድላት ለማጥመም ከብዙ ሰዎች ጋራ አትጨመር ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፲ ።
በፍርድም ጊዜ ደኃ ነው ብለህ ለደኃው አትዘንለት (አትራራለት) ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፭ ።
የጠላትህን በሬውን ወይም አህያውን ጠፍቶ ብታገኘው ፈጽመህ መልስለት ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፲፭ ።
ሸክሙ ያጋደለበት የጠላትህን አህያ ብታይ አጫጭነው እንጂ አልፈኸው አትሂድ ከርሱ ጋር አንሳው እንጂ ።
ደኻውን ደኃ ነው ብለህ እውነቱን በሐሰት አትለውጥበት ፥ (አትለውጥለት) በፍርድም ጊዜ ፍርድን አታጣምም ። ኢዮብ ፴፩ ፲፫ ።
ከሐሰት ፍርድ ሁሉ ራቅ ፥ በደል የሌለበትንና ጻድቁን አትግደል ፥ (ይሙት በቃውን ይድን በቃ ይድን በቃውን ይሙት በቃ ብለህ አትፍረድ) ።
መማለጃን አትቀበል ፥ መማለጃ መቀበል የብልሆችን ዓይነ ልቡናቸውን ዕዉር ያደርገዋልና እውነተኛውንም ቃል ወደ ሐሰት ይለውጠዋል ።
እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ነበራችሁና መጻተኞችን አትበድሏቸው ። መዝ፡ ፺፱ ፯ ።
ስድስት ዓመት በእርሻህ ዘርህን ዝራ ፥ በስድስቱ ዓመት የዘራኸው እኽልንም ሰብስብ ። ዘሌ፡ ፳፭ ፫ ።
በሰባተኛው ዓመት ግን እርሻይቱ ከመታረስ ከመቈፈር ታርፍ ዘንድ ተዋት ፥ የወገንህ ችግረኛ ይብላው ፥ ከዚያ የቀረውንም የምድረ በዳ አውሬ ይብላው የወይኑንና የዘይቱንም በታ እንዲሁ አድርግ ።
ስድስቱን ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ ፥ በሰባተኛው ቀን ግን በሬህም አህያህም የሴት ባርያ ልጅህም ባንተ ዘንድ ተጠግቶ የሚኖር መጻተኛውም እፎይ ብሎ ዐርፎ ይውል ዘንድ አንተ ከእርሻ ከቁፋሮ ታርፋለህ (ዕረፍ) ።

ወኵሉ ዘነበብኩ ዕቀቡ ፤ ወስሞሙ ለአማልክተ ባዕድ ኢትዝክሩ ፤ ወኢትትናገሩ በአፉክሙ ።	፲፫	የተናገርሁትን ሁሉ ጠብቁ የሌሎች አማልክትን ስም አትጥሩ በአንደበታችሁም አትናገሩ ማለት ምስጋና አታቅርቡ ። ሆሴ ፪ ፲፯ ።
ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ግበሩ ሊተ በዓለ ።	፲፬	በአንድ ዓመት ውስጥ ሦስት ጊዜ በዓል አድርጉልኝ ።
ወዕቀቡ በዓለ ዘናዕት ፤ ሰቡዐ ዕለተ ትበልዑ ናእተ በከመ አዘዝኩክሙ በወርኀ ሐዲስ እስመ ቦቱ ወፃእክሙ እምድረ ግብጽ ፤ ወኢትትረአይ በቅድሜየ ዕራቀከ ።	፲፭	ቂጣ የምትበሉበትን በዓል (ፋሲካ) ጠብቁት አክብሩት ከግብጽ አገር የወጣችሁበት ወር ነውና ፤ በሚያዝያ ወር ቂጣውን በልታችሁ አክብሩ ብዬ እንዳዘዝኋችሁ ቂጣውን እየበላችሁ አክብሩት ፤ በፊቴም ባዶ እጅህን አትታይ ፤ ራቁትህን አትጣል ።
ወበዓለ ዘአመ ሠራድ ዘቀዳሚ እክልከ ግበር በምግባርከ በውስተ ዘዘራእከ ገራህትከ ፤ ወበዓለ ዘአስተጋብኦ አመ ይወጽእ ዓመት በጊዜ አስተጋብኦከ ኵሎ ተግባረከ እምውስተ ገራህትከ ።	፲፮	መጀመሪያ የደረሰው እኽልህ በሚታጨድበት ጊዜ ዓመቱ ሳያልቅ በእርሻ ከተዘራው አዝመራ እሸት ነዶውን እያቀረብክ በዓለ ሰዊትን አክብር ፤ ዛሬ የዘራኸውን አዝመራ በምትሰበስብበት ጊዜ የመከር ክታች በዓል ዳስ ጥለህ በዓለ መጸለትን አክብር ። ዘሌ፣ ፳፫ ፲ ።
ሠለስተ ጊዜያተ ይትረአይ ኵሉ ተባዕት በቅድሜየ እነ እግዚእ እግዚአብሔር ።	፲፯	ከዓመት ሦስት ጊዜ ወንድ ወንዱ ሁሉ በፊቴ (በእግዚአብሔር ለገቢረ በዓል እየወጣ) ይታይ ፤ ይኸንንም ያዘዝኩህ እኔ ገዢህ እግዚአብሔር ነኝ ።
ወኢትሡዕ መሥዋዕትየ በብኁዕ ደም ወኢይቢት ስብሐ ዘበዓልየ እስከ ሣኒታ ።	፲፰	መሥዋዕቴንም በቦካ (በደረ) ደም አትሠዋው ለበዓሌ ተብሎ የቀረበውንም ስብ እስከ ነገ አይደር ።
ቀዳሚ ፍሬ ገራውሂከ ታበውእ ሊተ እምዚአከ ፤ ወኢታብስል ማዕዋ በሐሊበ እሙ ።	፲፱	መጀመሪያ ከእርሻህ የተገኘውን የእኽሉን ቀዳምያት ከገንዘብህ አቅርብልኝ ወይፈኑንም በእናቱ ወተት አትቀቅለው ። ነህ፣ ፲ ፴፭ ፤ ምሳ፣ ፫ ፱ ።
ወናሁ እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ከመ ይዕቀብከ በፍናትከ ወከመ ያብእከ ውስተ ምድር ዘአስተዳሎኩ ለከ ።	፳	በምትሄድበት ጐዳና ይጠብቅህ ዘንድ ወደ አዘጋጀሁልህም ምድር መርቶ ያገባህ ዘንድ እነሆ መላክተኛዬን እሰድልሃለሁ ። ኤፌ፣ ፪ ፴ ።
ዕቀብ ርእሰከ ስምዖ ወኢትእበዮ እስመ ኢየኀድገከ ወይሰመይ ስምየ በላዕሌከ ።	፳፩	ራስህን ጠብቅ ሕጉንም ስማው (ተማረው) እምቢ አልሰማውም (አልማረውም) አትበል ስሜም በርሱ ይጠራ ዘንድ (በረድኤት) አልለይህምና ። ኤፌ፣ ፪ ፴ ።
ወለእመሰ ሰማዕከ ቃልየ ወዐቀብከ ኵሎ ዘእቤለከ እጸልእ ጸላኢከ ወእፃረሮ ለዘይፃረረከ ።	፳፪	ቃሌን ብትሰማ ያልኩህንም ነገር ሁሉ ብትጠብቅ ጠላትህን እጠላለሁ ፤ የሚጻረረህንም እጻረረዋለሁ ።
ወየሐውር መልአክየ እንዘ ይመርሐከ ወያበውእከ ውስተ ምድረ አሞሬዎን ወኬጤዎን ወፌርዜዎን ወከናኔዎን ወጌርጌሴዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወአጠፍኦሙ ።	፳፫	መላክተኛዬ (ሚካኤል ፤ ሙሴ ፤ ኢያሱ) መርቶ ወደ አሞሬዎን ወደ ኬጤዎን ወደ ፌርዜዎን ወደ ከናኔዎን ወደ ጌርጌሴዎን ወደ ኤዌዎንና ወደ ኢያቡሴዎን አገር ያገባሃል (እኔም ጠላቶችህን) አጠፋቸዋለሁ ። ኢያሱ ፳፬ ፰ ።
ወኢትስግድ ለአማልክቲሆሙ ወኢታምልኮሙ ፤ ወኢትግበር ከመ ምግባሪሆሙ ነሢተ ንሥቶሙ ወቀጥቅጦ ቀጥቅጥ ምሥዋዓቲሆሙ ።	፳፬	ለአማልክቶቻቸው አትስገድ አታምልካቸውም እንደ ሥራቸውም አትሥራ ፈጽመህ አፍርስባቸው መሠውያዎቻቸውንም ቀጥቅጠህ አጥፋባቸው ።
ወአምልክ እግዚአብሔርሃ ፈጣሪከ ወእባርክ ኅብስተከ ወወይነከ ወማየከ ወእሰስል ዕበሰ እምላዕሌከ ።	፳፭	ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አምልክ (ይህን ያደረግህ እንደሆነ) እንጀራህን ወይንህንና ውኃህን እባርካለሁ (አበዛዋለሁ) ደዌህን ከንተ አርቃለሁ ። ዘዐ፣ ፳፰ ፭ ።
ወአልበ መካን ዘኢይወልድ በውስተ ምድርከ ወኍልቈ መዋዕሊከ እፌጽም ለከ ።	፳፮	በአገርህም የማይወልድ መካን የለም የዘመንህም ቍጥር (በተድላ በደስታ) እፈጽምልሃለሁ ። ኢዮ፣ ፳፮ ፲ ።
ወፍርሀተ እፌኑ ቦቱ ለዘይጸንዐከ ወይደነግፁ ኵሎሙ አሕዛብ ዘበእከ ኀቤሆሙ ወእሬሲ ኵሎ ፀረከ ከመ ይጕየዩከ ።	፳፯	በሚበረታብህም ላይ መፍራትን እመጣበታለሁ ፤ (እንዲፈራህ አደርገዋለሁ) ፤ የገባህባቸውም አሕዛብ ሁሉ ይደነግጣሉ ጠላቶችህም ፈርተው ከንተ እንዲሸሹ አደርጋለሁ ።
ወእፌኑ ዘያደነግፆሙ ቅድሜከ ለአሞሬዎን ወያወጽአሙ ለኬጤዎን ወለኤዌዎን ወለከናኔዎን ።	፳፰	በፊትህም የአሞሬዎንን ሰዎች የሚያስደነግጣቸውተርብን እሰድባቸዋለሁ ፤ የኬጤዎንን የኤዌዎንን የከናኔዎንንም ሰዎች ታስወጣቸዋለህ ።

፳፱ ወኢያወፅአሙ በአሐቲ ዓመት ከመ ኢትኩን ምድር
ዓፀ ወከመ ኢይብዝኍ ላዕሌከ አራዊተ ገዳም ።
፴ በበንስቲት አወፅአሙ እምኔከ እስከ ትትባዛኃ ወት
ወርሳ ለምድር ።
፴፩ ወአሰፍሕ አድዋለከ እምባሕረ ኤርትራ እስከ ፍልስ
ጥኤም ወእምገዳም እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ
ወእሜጡ ውስተ እዴከ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር ወአወ
ፅአሙ እምኔከ ።

፴፪ ወኢታኀድሮሙ ወለአማልክቲሆሙ ኢትትአዘዝ ።

፴፫ ወኢይንበሩ ውስተ ምድርከ ከመ ኢይግበሩከ ተአ
ብሶ ወለእመ አምለከ አማልክቲሆሙ እሙንቱ ይከውኑከ
ዕቅፍተ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ አንተ ወአሮን
ወናዳብ ወአብዩድ ወመላህቅተ ሕዝብ ሰብዓ እምእስራኤል
ወይሰግዱ ሊተ እምርኁቅ ።

፪ ወቅረብ አንተ ባሕቲተከ ወእሙንቱሰ ኢይቅረቡ
ወሕዝብኒ ኢይዕርጉ ምስሌሆሙ ።
፫ ወቦአ ሙሴ ወአይድዖ ለሕዝብ ኵሎ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወጽድቆ ወአውሥኡ ኵሉ ሕዝብ በአሐዱ ቃል ወይ
ቤሉ ኵሎ ቃለ ዘነበበ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፬ ወጸሐፈ ሙሴ ኵሎ ቃለ እግዚአብሔር ወተንሥአ
በጽባሕ ወሐነጸ ምሥዋዐ ታሕተ ደብር በ፲ወ፪ አእባን
በኍልቄ ፲ወ፪ ሕዝበ እስራኤል ።

፭ ወፈነወ ወራዙቶሙ ለውሉደ እስራኤል ወአዕረጉ
መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር አልሕምተ ።

፮ ወነሥአ ሙሴ መንፈቀ ደሙ ወአንበረ ውስተ መቅ
ለድ ፡ ወመንፈቀ ደሙ ከዐወ ላዕለ መሥዋዕት ።
፯ ወነሥአ ሙሴ መጽሐፈ ሕግ ወአንበበ በዕዝነ ሕዝብ
ወይቤሉ ኵሎ ዘነበበ እግዚአብሔር ንገብር ወንሰምዕ ።

፰ ወነሥአ ሙሴ ደመ ወነዝኀ ላዕለ ሕዝብ ወይቤ ናሁ
ደመ ሕግ ዘሐገገ ለክሙ እግዚአብሔር በእንተ ኵሉ
ዝ ቃል ።
፱ ወዐርጉ ሙሴ ወአሮን ወናዳብ ወአብዩድ ወሰብዓ
ሊቃናተ እስራኤል ።
፲ ወርእዩ መካነ ኀበ ይቀውም እግዚአብሔር አምላከ
እስራኤል ወዘታሕተ እግሩ ከመ ግብረተ ግንፋል ዘሰንፔር
ወከመ ርእየተ ጽንዐ ሰማይ ሶበ ሐወጸት ።

፲፩ ወኅሩያኒሆሙ ለእስራኤል ዘአልቦ ዘይመስሎሙ አስ
ተርአዩ በመካን ዘእግዚአብሔር ፡ ወበልዑ ወሰትዩ ።

ነገር ግን ምድሪቱ ምድረ በዳ እንዳትሆን የምድረ በዳ
አራዊትም እንዳይበዙብህ በአንድ ዓመት አላወጣቸውም።
አንተም እስክትበዛና ምድሪቱንም እስክትወርሳት
ጥቂት ጥቂት እያልኍ አስወጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።
ድንበርህንም ከኤርትራ ባሕር እስከ ፍልስጥኤም ከም
ድረ በዳም ፡ እስከ ታላቁ ወንዝ እስከ ኤፍራጥስ ድረስ
አሰፋልሀአለሁ (አቀናልኻለሁ) ፡ በምድር (በከነዓን) የሚ
ኖሩትንም በእጅህ እጥላለሁ (እንዲገዙልህ አደርጋለሁ)
(ላንተ የማይገዙትን ግን) ከንተ አስወጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።
(የከነዓንን ሰዎች ከንተ ጋር) አታኑራቸው ለጣዖቶቻ
ቸውም አትታዘዝ ፡ (ለነሱ እሠዋለሁ አትበል) ።
(ፈጣሪህን) እንድትበድል እንዳያደርጉህም በአገርህ
አይኑሩ ፡ አማልክቶቻቸውን ብታመልክ ዕንቅፋት ይሆኑ
ብኻልና (ከፈጣሪህ ይለዩኻል) ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን አንተና አሮን ናዳብና አብዩድ፤
ከእስራኤል ተለይተው በሕዝቡ የተሾሙ ሰባ ሊቃውን
ትም (ወደ ደብረ ሲና) ውጡ ፡ ከሩቅ ሁነውም ይሰግዱ
ልኝ አለው ። ዘፀ ፡ ፳፰ ፩ ፡ ዘሌ ፡ ፲ ፩ - ፪ ።
አንተ ብቻህን ቅረብ ፡ እነሱ ግን አይቅረቡ ፡ ሕዝቡም
ከነሱ ጋር አይውጡ ።
ሙሴም ሕዝቡ ወዳሉበት ገብቶ የእግዚአብሔርን እው
ነተኛ ቃል ለሕዝቡ ነገራቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ በአንድ ድ
ምፅ እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል ሁሉ ሰምተን እና
ደርጋለን አሉ ።
ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃል ሁሉ ጻፈ ፡ ማለዳም
ተነሥቶ በዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ወገኖች ልክ አሥ
ራ ሁለት ደንጊያዎችን አንሥቶ ከተራራው ሥር መሠው
ያን ሠራ (ጸፈጸፈ) ። ዘፀ ፡ ፴፩ ፱ ።
(ሙሴም) የእስራኤልን ዶበሎች ሰደዳቸው (እነሱም)
ከመከራ የሚድኑበት መሥዋዕት አድርገው ላሞቹን
ለእግዚአብሔር አቀረቡ ።
ሙሴም የደሙን እኩሌታ ወስዶ በብርት ውስጥ አኖ
ረው ፡ የደሙንም እኩሌታ በመሥዋዕቱ ዙርያ አፈሰሰው።
ሙሴ ሕጉ የሚነገርበትን መጽሐፍ ወስዶ ሕዝቡ እየ
ሰሙ አነበበላቸው ፡ ሕዝቡም እግዚአብሔር የተናገረውን
ሁሉ ሰምተን እናደርጋለን አሉ ።
ሙሴ በብርት ያኖረውን ደም ወስዶ በሕዝቡ ላይ ረጨ
ው (ሰምተን እናደርጋለን ስላላችሁት ቃል) እግዚአብሔር
ሕግ አድርጎ የሠራላችሁ ደሙ ይህ ነው አለ ።
ሙሴ አሮን ናዳብ አብዩድና ሰብዓ የእስራኤል ሊቃ
ናት (ወደ ደብረ ሲና) ወጡ ።
ወጥተውም የጽኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በቆመበት
ከእግሩ በታች ባለው በታ ሰንፔር እንደሚባል ዕንቍ ጡብ
ያለ ሥራ የጸናችም ሰማይ በበራች ጊዜ እንደሚታይ ያለ
ብርሃን አዩ ። ዘፍ ፡ ፴፪ ፴ ፡ ኢሳ ፮ ፩ ፭ ።
የማይመስላቸው የሌለ ከእስራኤል የተመረጡ ዶበሎች
እግዚአብሔር በተገለጸበት በታ (በደብረ ሲና) ታዩ ፡ (ተገ

፲፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዕርግ ኀቤየ ውስተ ደብር ወሀሉ ዝየ ወእሁበከ ሰሌዳተ ዘእብን ዘሕግ ወትእዛዝ ዘጸሐፍኩ ወትሕግግ ሎሙ ።

፲፫ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሊቃናት ሕዝብ ሊትትዋደሱ እስከ ንሠወጥ ኀቤክሙ ፡ ወናሁ አሮን ወሆር ምስሌክሙ ወለአመኒ ዘቦ ነገር ይሑር ኀቤሆሙ ።

፲፭ ወተንሥኡ ሙሴ ወኢያሱ ወዓርጉ ውስተ ደብረ እግዚአብሔር ወሠወረ ደብሮ ደመና ።

፲፮ ወወረደ ግርሁ ለእግዚአብሔር ውስተ ደብረ ሲና ወሠወሮ ደመና ሰዱሰ ዕለተ ፡ ወበሳብዕት ዕለት ጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ እማእከለ ደመና ።

፲፯ ወአስተርአየ ግርሁ ለእግዚአብሔር ከመ ነደ እሳት ሰበ ያንበለብል ዲበ ክተማሁ ለደብር በቅድሜሆሙ ለውሉደ እስራኤል ።

፲፰ ወቦአ ሙሴ ማእከለ ደመና ወዐርገ ውስተ ደብር ፡ ወነበረ አርባዐ መዓልተ ወአርባዐ ሌሊተ ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ንሥኡ ሊተ እምጥሪትክሙ መባአ ዘሐሰይክሙ በልብክሙ ።

፪ ወዝንቱ ውእቱ መባእ ዘትነሥኡ እምኔሆሙ ወርቀ ወብሩረ ወብርተ ።

፫ ወያክንተ ወኅብረ ከብድ ወለየ ክዑበ ወቢሦሰ ክዑበ ወፀጕረ ጠሊ ።

፬ ወማእሰ በግዕ ሕሡየ ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት ወዕፀ ዘኢይነቅዝ ።

፭ ወቅብአ ለማኅቶት ፡ ወአፈዋተ ለተቀብኦ ፡ ወዕጣናተ ለማዕጠንት ።

፮ ወእእባነ መረግድ ወእእባነ ዘይትጌረው ለኤፉድ ወለሎግዮ ።

፯ ወትገብር ሊተ መቅደሰ ወአኀድር በማእከሎሙ ።

፰ ወትገብር ሊተ ኵሎ ዘአነ አርእየከ በውስተ ደብር አርአያ ደብተራ ወአርአያ ንዋያ ለደብተራ ፡ ወኵሎ ከማሁ ትገብር ።

፱ ወግበር ታቦተ ዘመርጡል እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘክዕበ እመት ፡ ወመንፈቀ እመት ኑኁ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅቡ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ቆሙ ።

፲ ወትቀፍላ ወርቀ ንጹሐ እምውሣጤሃኒ ወእምአፍኣሃኒ ትቀፍላ ፡ ወግበር ላዕሌሃ ቀጸላ ወርቅ ዘየዐውዳ ።

ለጼ) ተረፈ መሥዋዕቱንም በሉ ጠጡም ።

እግዚአብሔር ሙሴን ወደኔ ወደ ተራራው ውጣ ፡ በዚህም ሰንብት አንተ ሥርዓት አድርገህ ትሠራላቸው ዘንድ እኔ የጻፍኩት (ዘጠኙ ቃላትና ኢታምልክ) ያለበት ሁለቱን የዕንቍ ጽላቶች እሰጥኻለሁ አለው ።

ሙሴም በሕዝቡ የተሾሙ አለቆችን (እኔና ኢያሱ ደብረ ሲና ደርሰን) እስክንመለስ ድረስ አትጣሉ ፡ ነገር ያለውም ሰው ቢኖር እነሆ አሮንና ሆር ከናንተ ጋር አሉ ፡ ወደነርሱ ይሂድ (እነሱ ይፍረዱባችሁ ይፍረዱላችሁ) አላቸው ። ዘፀ፡ ፴፫ ፲፩ ።

ሙሴና ኢያሱ ተነሥተው ወደ እግዚአብሔር ተራራ ወጡ ፡ ተራራውንም ደመና ሸፈነው ።

የእግዚአብሔርም ብርሃኑ ወደ ደብረ ሲና ወርዶ ተራራውን ስድስት ቀን ሸፈነው ፡ በሰባተኛውም ቀን እግዚአብሔር ከደመናው ማኸል ሆኖ ሙሴን ጠራው ።

እሳት በነደደ ጊዜ ከሩቅ እንዲታይ በእስራኤል ልጆች ፊት በተራራው ራስ ላይ የእግዚአብሔር ብርሃኑ እንደ እሳት ሆኖ ፊት ለፊት ይታያቸው ነበር ።

ሙሴም ወደ ደብረ ሲና ወጥቶ ከደመናው ውስጥ ገባ ፡ ገብቶም አርባ ቀን አርባ ሌሊት ቈየ (ሰነበተ) ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው በልቡናቸው ያሰቡትን መባውን አቅርቡልኝ ብሏል ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።

ከገንዘባችሁ ለይታችሁ የምታመጡልኝም መባው ይህ ነው ፡ ወርቁን ብሩን ብርቱን (ናሱን) ነው ።

(ያክንተ) ሰማያዊ ሀር ፡ (ኅብረ ከብድ) ብጫ (ለየ ክዑበ) ቀይ ሐር ፡ (ወቢሦሰ ክዑበ) ዕጽፍ ሆኖ የተሠራ ነጭ ሐር (ፀጕረ ጠሊ) ማእሰ መጸጺት ነው ።

(ማእሰ በግዕ ሕሡየ) የለፋ የአውራ በግ ቍርበት ፡ (ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት) ሰማያዊ ኅብረ ቀለም የገባ የማይነቅዝ ዕንጨት (ሸምሸር ሰጢን) ።

ለመብራት የሚሆን ዘይቱን ለመቀባት የሚሆኑ ሽቶዎችን ፡ ለማጠን ዕጣኖችን ።

መረግድ የሚባሉ እዕናቁን ፡ (ለኤፉድ) ለልብሰ እንግድዓ (ለሎግዮ) ለልብሰ መትከፍ የሚሆኑ የፈርጽ እዕናቍን አምጡ በላቸው ።

የምመሰገንበት (ደብተራ ኦሪትን) ሥራልኝ ፡ እኔም (በረድኤት) አድሬባቸው እኖራለሁ ። ዘፀ፡ ፳፰ ፲፭ ።

በደብረ ሲና እኔ የማሳይህ የደብተራ ብርሃንን ሥራ ሕምሳል የደብተራ ብርሃንን የዕቃዋን ሥራ አምሳል ሁሉንም እንዲሁ እንዳሳየሁህ ሥራ አለው ።

ክንድ ከስንዝር ቁመቷ ፡ ክንድ ከስንዝር ወርዷ ፡ ሁለት ክንድ ከስንዝር አቈልቋይዋ የሚሆን ሸምሸር ሰጢን የሚባል የማይነቅዘውን ዕንጨት ቈርጠህ (ዘመርጡል) የሕግ ታቦትን ሥራልኝ ። ዘሌ፡ ፬ ፯ ፡ ዕብ፡ ፫ ፮ ።

ከውስጧ ጀምረህ እስከ ውጭዋ ድረስ በጸሩ ወርቅ ለብጣት በዙርያዋም የወርቅ ክንፈር (አክሊል ሥራላት) ።

፲፩ ወትዘብጥ ዕበነ አርባዕ ዘወርቅ ወታነብር ላዕለ አርባዕቱ ምስማካቲሃ፤ ዕበነ ክልኤቱ ውስተ ምስማክ አሐዱ፤ ወዕበነ ክልኤቱ ውስተ ዳግም ምስማክ ።

፲፪ ወግበር ላቲ መገውሪሃ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ወርቀ ።

፲፫ ወታበውእ መገውሪሃ ውስተ ውእቶን ዕበን አርባዕ ዘዲበ ምስማክ ዘታቦት መሰከሚሃ ለታቦት በዘይሰክምዋ በሙ ።

፲፬ ወዕበን ዘዲበ ታቦት ለይኩኑ ድንበዘቲሃ በዘይትዋደዱ ወኢያንቀለቅሉ ።

፲፭ ወግበር ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ዘክዕበ እመት ወመንፈቀ እመት፤ ኑኁ እመት ወመንፈቀ እመት ራኀቡ ።

፲፮ ወግበር ላቲ ክልኤተ ኪሩቤነ ዘወርቅ ፍሑቅ ወትገብሮሙ እምክልኤቱ ምስማካቲሁ ለተድባብ ።

፲፯ ወይትገበር አሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ አሐዱ ምስማክ፤ ወአሐዱ ኪሩብ እምጽንፈ ክልእ ምስማክ ።

፲፰ ወግበር ክልኤሆሙ ኪሩበነ ላዕለ ክልኤሆሙ ምስማካት ።

፲፱ ወይኩኑ ኪሩቤን እንዘ ይሬብቡ ክነፊሆሙ እመልዕልተ ተድባብ ወገጾሙ ይትናጸሩ በበይናቲሆሙ ወኀበ ተድባብ ይኩን ገጾሙ ለኪሩቤን ።

፳ ወታነብር ተድባበ ዲበ ታቦት መልዕልቴሃ፤ ወውስተ ታቦት ትወዲ ትእዛዘ ዘአነ እሁበከ ።

፳፩ ወእትኤመር ለከ በህየ ወእትናገረከ እምላዕለ ተድባብ ማእከለ ክልኤቱ ኪሩቤን እለ ሀለዉ ዲበ ታቦት ዘመርጡል ኵሎ ትእዛዘ ዘእኤዝዘከ ኀበ ውሉደ እስራኤል ።

፳፪ ወግበር ማእደ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ኑኁ ክዕበ እመት፤ ወራኀቡ እመት፤ ወቆሙ እመት ወመንፈቀ እመት ።

፳፫ ወትቀፍሎ ወርቀ ንጹሐ ወግበር ሎቱ ቀጸላ በዓውዱ ወግበር ግብረ ማዕበል ዘወርቅ ።

፳፬ ወግበር ክንፈረ መጠነ አርባዕቱ አፃብዕ በዓውዱ ።

፳፭ ወግበር አርባዕተ አውቃፋተ ዘወርቅ ወአንብር ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ለማእድ ።

፳፮ ወይኩኑ አውቃፋት መንገለ ክንፈሩ ለማእድ ።

፳፯ ወይኩኑ አውቃፋቲሁ አብያተ ለመገውሪሁ ዘያነሥኡ ማእደ ።

፳፰ ወግበር መገውሪሁ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወትቀፍሎሙ ንጹሐ ወርቀ ወበሙ ይትነሣእ ማእዱ ።

፳፱ ወግበር አጽሕልቲሁ ወመጻብሒሁ ወመዳምሂሁ ወመዋጽሒሁ በዘበቱ ታወጽሕ እምንጹሕ ወርቅ ግበሮሙ ።

የወርቁን አራቱን ቀለበት መትተህ በአራት እግሮቿ አኑር፤ ከዚህም ከአራቱ ሁለቱን በአንድ ወገን ሁለቱን በአንድ ወገን አኑረው ።

መሎጊያዎቿን (መሸከሚያዎቿን) ሸዋሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራላት እነዚህንም በወርቅ ለብጣቸው ።

መሸከሚያዎቿንም በሚሸከሙባቸው ገንዘብ ከታቦቱቱ በላይ በአራቱ መዓዝን ወዳሉ ወደ አራቱ ቀለበቶች አግባ ።

በታቦቱቱ ላይ ባሉቱ መዓዝን ባሉ ባራቱ ቀለበቶች (ሌዋውያን) በሚሸከምዋት ገንዘብ የታቦቱቱ ድንበዛት (መሸከሚያዎች) ወለቅ ወለቅ የማይሉ ከላይ እስከታች የተስማሙ ይሁኑ ።

አቈልቋዩ ሁለት ክንድ ከስንዝር፤ ቁመቱ ክንድ ወርዱ ክንድ የሆነ የጸሩ ወርቅ መግጠሚያ ለታቦቱቱ ሥራላት፤ (እንደ አንበር ያለ ነው) ። ፩ ነገ፡ ፰ ፰ ።

ሁለቱንም ኪሩቤል ከለዘበ ከጸሩ ወርቅ ሥራለት፤ ሁለቱንም በመግጠሚያው ላይ ከሁለት ወገን አድርጋቸው።

አንዱ ኪሩብ በአንድ ወገን፤ አንዱም ኪሩብ በአንድ ወገን በመግጠሚያው ላይ ይቀረጹ ።

ሁለቱንም ኪሩቤል በሁለቱ መግጠሚያዎች ላይ አድርጋቸው (ቅረጻቸው) ።

ኪሩቤልም ከላይ ክንፎቻቸውን ዘርግተው ከታቦቱቱ በላይ ያለ መግጠሚያውን ሸፍነው የኪሩቤል ፊታቸው ወደ መግጠሚያው ዘሮ (እንደሚናከሱ ዶሮዎች) እርስ በርሳቸው ፊት ለፊት የሚተያዩ ይሁኑ ።

መግጠሚያውንም በታቦቱቱ ላይ አኑረው፤ ከዚህ በኋላ እኔ የሰጠሁህን ትእዛዝ ዓሠርቱ ቃላት የተጻፉባቸው ሁለቱን ጽላቶች በታቦቱቱ ውስጥ አኑር ።

እኔም በዚያ ሁኜ እገለጽልሃለሁ፤ ለእስራኤል ልጆች ብዬ እኔ የማዝህን ትእዛዝ ሁሉ በታቦቱቱ ላይ ባሉ በሁለቱ ኪሩቤል መካከል ባለ በመግጠሚያው ላይ ሁኜ እነጋገርሃለሁ ። ዘፀ፡ ፳፯ ፴፩፡ ፵ ፳ ።

ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁርጠህ ማእድን ሥራ፤ ይኸውም አቈልቋዩ ሁለት ክንድ ወርዱ ክንድ ቁመቱ ክንድ ከስንዝር ነው ። ዘሌ፡ ፲፯ ፬፡ ሕዝ፡ ፱ ፫ ።

በጸሩ ወርቅ ለብጠው በክፈፉ ዙርያም ክንፈር አውጣለት፤ የማይረጋ ወርቅም አድርግበት ።

በዙርያውም አንድ ጋት የሚያህል ክፈፍ አድርግለት።

አራት የወርቅ አምበር ሠርተህ በማእድ ከራት እግሩ በላይ ባለ ከንፈሩ በአራቱ መዓዝኖች አኑረው።

አምበሮቹ በማእዱ ከንፈር ላይ ይሁኑ ።

በማእዱ ከንፈሮች አምበሮችም ማእድን ለሚያነሡ መሸከሚያዎች ቤት ይሁኑ ።

መሸከሚያውንም ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ሥራ መሸከሚያዎቹንም በጸሩ ወርቅ ለብጣቸው ማእድም በነሱ ይነሣ።

(መጻብሕ) ታላቅ ሥልስ ወጭት (አጽሕልት) ታናሽ ሥልስ ወጭት (መዳምህ) ማንኪያ (መዋጽሕ) ማፍሰሻ ዘይቱን

፴ ወእንብር ኅብስተ ዲበ ማእድ በቅድሜየ ዘልፈ ።

፴፩ ወግበር ተቅዋመ ማኅቶት እምወርቅ ንጹሕ ፍሕቆ ለተቅዋመ ማኅቶት ዓምዳ ወአብራዒሃ ወመአኃዚሃ ፣ ወከበበ ርእሳ ወጽጌያቲሃ እምኔሃ ይትገበሩ ።

፴፪ ወስድስቱ አብራዕ እለ ይትገበራ በገቦሃ ለተቅዋመ ማኅቶት ሠለስ አብራዕ እምአሐዱ ፍናሃ ፣ ወሠለስ አብራዕ እምፍናሃ ካልእ ።

፴፫ ወሠለስቱ መአኃዚሁ እለ የኃብሩ ምሳሌ በአሐዱ ከበበ ርእስ ጽጉይ ከማሁ ለሰብዓቲሆሙ አብራዕ እለ ይወፅኡ እምተቅዋመ ማኅቶት ።

፴፬ ወለተቅዋመ ማኅቶት መአኃዚሃ አርባዕቱ ወጽጌያቲሃ ፣

፴፭ ወከበብ መትሕተ ክልኤቱ አብራዕ ለሰብዓቱሂ አብራዕ እለ ይወፅኡ እምተቅዋመ ማኅቶት ።

፴፮ ከበበቲሆሙ ወአብራዒሆሙ እምኔሃ ይኩኑ ኵሎሙ ፍሕቆ እምአሐዱ ወርቅ ንጹሕ ።

፴፯ ወትገብር መኃትዊሃ ሰብዓቱ ወያብርሀ እምአሐዱ ገጽ ።

፴፰ ወዘእምድኅሬሃ ወበዘያሜንዋ ወጽዋዓቲሃ ዘወርቅ መክሊተ ወርቅ ትገብራ ።

፴፱ ወአላንተ ኵሉን ንዋያቲሃ ግበር በአርአያ ዘከመ አር አይኩከ በደብር ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወለደብተራ ግበር ላቲ ዐሠርተ አዕጻደ እምቢሶስ ዕፁፍ ፣ ወእምኅብረ ያክንት ወእምኅብረ ከብድ ፣ ወለይ ከዑብ ወኪሩቤነ ግበሩ ፣ ወበግብረ ምእናም ትገብርዎ ።

፪ ወኑኁ ለአሐዱ ዓፀድ ዕሥራ ወስመንቱ በእመት ፣ ወራኅቡ አርባዕቱ በእመት ፣ ለአሐዱ ዐፀድ በመስፈርቱ ከማሁ ለይኩኑ ።

፫ ወኀምስቱ አዕፃድ ይስመኩ በበናቲሆሙ ።

፬ ወግበር ኵሎ ኀምሳ መማስጠ ዘኅብረ ያክንት ላዕለ ከንፈረ አሐዱ ዓፀድ እምአፍአሃ ።

፭ ወኀምሳ መማስጠ ግበር ብጽንፈ ካልእ ዐፀድ ፣ እም ገጸ አፍአ ገጾሙ እንዘ ይስመኩ በበይናቲሆሙ ።

፮ ወግበር ኃምሳ ሞፃዳተ ዘወርቅ ወደምር አዕፃዳተ አ ሐዱ ምስለ ካልኡ በሞፃዳት ወይኩኑ አሐደ ደብተራ ።

በምታፈስበት ገንዘብ ጽዋዎቹንም ከጸራ ወርቅ ሥራቸው ።
ኅብስቱንም ዘወትር ዉት ማታ በፊቴ አኑር (ሠዋው) ።
ከጸራ ከለዘበ ወርቅ ፋናው የሚቀመጥበት መቅረዝ ንም ሥራ ፣ ፋናው ለሚቀመጥበትም መቅረዝ ዓምዱ ፣ (አብራዕ) ግራ ቀኝ ያሉ አጽቆቿ መአኃዝ ኸቦዎቿ (ከበበ ርእስ) መግለሊቷ አበባዎችዋ ከዚ የማይለዩ ሥረ - ወጽ ሁነው ይሠሩ ። ዘሌዋ፣ ፳፬ ፭ ።
ፋናው በሚያበራበት ተቅዋም በጐኗ የተሠሩ አጽ ቆች ስድስት ናቸው ፣ (እነዚህም) ሦስቱ አጽቆች በአንድ ወገን ሦስቱ አጽቆች በአንድ ወገን ናቸው ።
ሦስቱ ኸቦዎች በሥራ የተባበሩ ናቸው ፣ ለአንዱ መግ ለሊት አበባ እንዳለው መብራቱ ከሚበራበት ከተቅዋም ሥረ - ወጽ ሁነው ለተሠሩ ስድስቱ መግለሊቶች እንዲሁ አበባ አላቸው ። ዘፀ፣ ፴፯ ፲፯ - ፲፱፣ ዘኍ፣ ፰ ፬ ።
መብራቱ የሚበራበት የተቅዋም ኸቦዎቿ አራት ናቸ ው ፣ አበባዎቿም ከዚያው ሥረ - ወጽ ናቸው ።
ፋናው ከሚበራበት ከተቅዋም ሥረ - ወጽ ሁነው በተ ሠሩ ከሁለቱ አጽቆች በታች ሦስት መሸቢያዎች (ኸቦዎች) አሉ ።
መግለሊቶቻቸውና አጽቆቻቸው ከዚ የማይለዩ ሥረ ወጽ ይሁኑ ፣ እነዚህም ሁሉ ከንድ ከጸራ ከለዘበ ወርቅ ይሁኑ ።
ምንባረ ፈትሏን ሰባት ሰባት አድርገው (ይኸውም) ከሥረ ወጹ ሌላ ሦስቱ በፊት ፣ ሦስቱ በኋላ ሁኖ ያብራ ።
ፈትሉን የሚስቡበት ወለባው የሚኰስትሩበት መቀ ሱ ዘይቱን የሚቀዱበት ጽዋው ከጸራ ከለዘበ ወርቅ የተ ሠራ ይሁን ።
እነዚህንም ዕቃዎቿ ሁሉ በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ አድርገህ ሥራ ። ዘኍ፣ ፰ ፬ ፣ ፩ ዜና መዋ፣ ፳፰ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ለደብተራ ኦሪት ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ከነጭ ሐርና ከሰ ማያዊ ሐር ከብጫና ዕፅፍ ሁኖ ከተሠራ ከቀይ ሐር አሥር ፈርጅ ሥራላት (ከሊህም ከአራቱ ኅብር) ኪሩቤልን ሥራ ቸው ፣ (ስትሠሩትም) በግብረ መርፌ ሥራ ሥሩት ።
የአንዱ ፈርጅ አቈልቋዩ ሃያ ስምንት ክንድ ነው ፣ ወርዱም አራት ክንድ ነው ፣ የመጋረጃዎቹም (ፈርጆች) ሁሉ መጠን ልክ እንደዚሁ ይሁን ።
አምስቱም ፈርጆች አንድ ወገን ሁነው አንዱ ከንዱ ጋር እርስ በርሳቸው ይገናኙ (ይጋጠሙ) ።
እርስ በርሳቸው ከንፈር ለከንፈር ይገናኙ ዘንድ በአ ንድ ፈርጅ ከንፈር በጫፉ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ አምሳ ተባት ቍልፍ (ቀለበት) አድርግ ። ኤፌ፣ ፬ ፲፫ ።
በሁለተኛው ፈርጅ ከንፈር በጫፉ ከሰማያዊ ሐር የተ ሠራ ፊታቸው እርስ በርሳቸው እንዲገናኙ ሆነው አምሳ ተባት ቍልፍ ሥራ ።
አምሳ የወርቅ ቀለበቶችን ሥራ ፣ ፈርጆቹንም አንዱ ከንዱ ጋር በቀለበቶቹ አገናኝ ድንኳኑም (በቀለበት) አንድ ይሁን ። ዘፀ፣ ፴፮ ፲፬ ።

፯ ወግበር ዐሥርተ ወአሐደ አዕፃደ ዘሠቅ ዘይከድኖ እምላዕሉ ለደብተራ ።

ድንኳኑን ከላይ እስከ ታች የሚሸፍነው የብስጥ አሥራ አንድ ፈርጅ ሥራ ።

፰ ወለለአሐዱ አሐዱ ሠቅ ኑኁ ሠላሳ በእመት ወራኅቡ ርብዕ በእመት ፡ ከመዝ እምጣኒሆሙ ለዐሠርቱ ወአሐዱ ።

እያንዳንዱም የብስጥ ፈርጅ አቈልቋዩ ሠላሳ ክንድ የወርዱም ስፋት አራት ክንድ የአሥራ አንዱም ፈርጆች መጠናቸው (ልካቸው) እንደዚሁ ነው ።

፱ ወደምር ኃምስተ ሠቃተ በበይናቲሆሙ ወሰብዓተ ሠቃተ ደምር በበይናቲሆሙ ፡ ወተዓፅፍ ሰብዓተ ሠቃተ መንገለ ገጸ ደብተራ ዐሥርተ ።

አምስቱን ፈርጅ ብስጥ እርስ በርሳቸው (በቀለበት) አንድ አድርጋችሁ ሰባቱ ፈርጅ ብስጥም እርስ በርሳቸው እንዲገናኙ አድርግ ፡ ሰባተኛውም ፈርጅ መጋረጃ በድንኳኑ ፊት ይደረብ ።

፲ ወግበር ኃምሳ መማስጠ ላዕለ ከንፈረ አሐዱ ሠቅ ፡ ወኃምሳ መማስጠ ግበር ውስተ ከንፈረ ሠቅ ካልእ በዘትደምር ቀዳማየ ።

አሥሩን ፈርጅ አንድ እንዳደረግኸው በአንድ ብስጥ ፈርጅ ከንፈር ላይ አምሳ ተባት ቍልፍ በሁለተኛውም ብስጥ ፈርጅ ከንፈር ላይ አምሳ ተባት ቍልፍ ሥራ ።

፲፩ ወግበር ኃምሳ ኖፃዳተ ዘብርት ፡ ወትዴምር መማስጠ በኖፃዳት ፡ ወታኀብር ሠቃተ ወይከውኑ አሐደ ።

ከዚህም አምሳ የብርት (የናስ) እንስት ቍልፍ ሥራ ፡ ተባት ቍልፉንም በእንስት ቍልፍ አገጣጥመው አምስቱንም ብስጥ ፈርጅና ስድስቱን ፈርጅ ብስጥም በተባት ቍልፍና በእንስት ቍልፍ አንድ አድርገው ሁሉም በቀለበት አንድ ይሁኑ ።

፲፪ ወታነብር ዘይፈደፍድ እምሠቅ ዲበ ደብተራ ዘተርፈ ወትከድን ከዋላ ደብተራ ።

ከብስጥ የተረፈውን ከአራት ኀብር የበለጠውን በአራት ኀብር ላይ አልብሰው ስታለብስም በፊት በኋላ አልብሰው ።

፲፫ እመተ ዘይተርፍ ሠቃተ ደብተራ እምገዳሚሃ ለደብተራ እምለፌ ወእምለፌ ይክድኖ ።

የምታለብሰው ከክበሮ ቤት እስከ ደጃፉ ከግራ እስከ ቀኝ ያለውን ዓምድ ከድንኳኑ ብስጥ የተረፈው ክንድ ሙሉ ይሸፍነው ። ዘፀ፡ ፴፮ ፲፱፡ ዘኍ፡ ፳፬ ፳ ።

፲፬ ወእግብር ማእሰ በግዕ ሕሡየ ዘሥርየቱ ኀብረ ያክንት ዘይከድኖ ለሠቅ ።

ብስጡንም ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ የሚሸፍነው ተለፍቶ ቀለም የገባ የበግ ማእሰ መጸጺትን ሥራ ።

፲፭ ወእግብር አዕማደ ለደብተራ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ፡ ዘዐሥሩ በእመት ቆሙ ለአሐዱ ዓምድ ፡ ወራኅቡ እመት ወመንፈቀ እመት ።

ሸምሸር ሰጢን ከሚባል ከማይነቅዝ ዕንጨት ለድንኳኑ ዓምዶችን ሥራለት ፡ ይኸውም የአንዱ ዓምድ ቍመቱ ሃያ ክንድ ፡ ወርዱ ክንድ ከስንዝር ይሁን ።

፲፮ ወመሰምክተ ሥረዊሁ ክልኤቱ ለአሐዱ ዓምድ እንዘ ይሰመክ ዓምድ ለዓምድ ፡ ከማሁ ግበር ለኵሉ ዓምደ ደብተራ ።

(ከመ ይሰመክ) ዓምድ ከዓምድ ጋር ተጠጋግቶ ይቆም ዘንድ አንድ ዓምድ የሚቆምበት ምዕማዱ ሁለት ይሁኑ ፡ ለያንዳንዱም የድንኳን ዓምድ እንዲህ አድርገህ ሥራለት ።

፲፯ ወእግብር ዕሥራ አዕማደ መንገለ አዜብ ።

ሃያውን አዕማድ በአዜብ በኩል እንዲቆሙ አድርገህ ሥራቸው ።

፲፰ ወግበር ሎሙ ምዕማደ ዘብሩር አርበዐ ለዕሥራ አዕማድ ክልኤቱ ምዕማዱ ፡ ለአሐዱ ዓምድ ለክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።

ለሃያው ዓምዶች አርባ የብር ምዕማድ ሥራላቸው ፡ ለአንዱ ዓምድ በሁለት ጥፍሮቹ የሚቆምባቸው ሁለት ምዕማድ ይሁኑ ። ዘፀ፡ ፴፮ ፳፬ ።

፲፱ ወካልእ እምገጸ ሰሜን ዕሥራ አዕማደ ።

ሁለተኛ በሰሜን በኩል ሃያ አዕማድ ይቁሙ ።

፳ ወምዕማዶሙ ዘይዐውሩ አዕማደ አርበዐ ዘብሩር ለለ አሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ምእማዱ እምክልኤሆሙ ገጸቲሁ ፡

አዕማዱን የሚሸከሙ አርባ የብር አዕማድ ይሁኑ ፡ እያንዳንዱም ዓምድ የሚቆምባቸው ምዕማዶች ሁለት ሁለት ናቸው ።

፳፩ ወእምድኅር እምገጸ ደብተራ መንገለ ባሕር ግበር ሰብዓተ አዕማደ ።

ለድንኳኑ በስተፊት በምዕራብ በኩል የሚቆሙ ስድስት ዓምዶችን ሥራ ።

፳፪ ወክልኤተ አዕማደ ግበር ዓዲ ለመዓዝነ ደብተራ እምድኅር ።

ዳግመኛ በስተኋላ ለድንኳኑ መዓዝን ማቅኛ የሚሆኑ ሁለት ዓምዶችን ሥራ ።

፳፫ ዕሩያነ ይኩኑ ወይድረጉ ፍጹመ እምታሕቱ እስከ ላዕሉ ፡ ወከማሁ ግበር ለክልኤሆሙ መዓዝን ።

ዓምዶቹም ትክክል ይሁኑ ፡ እነዚህም ከላይ ጀምሮ እስከ ታች ድረስ አንድ ይሁኑ ፡ እንዲሁም ለሁለቱ መዓዝኖች ማቅኛ መሰብሰቢያ ሁለት ሁለት ምዕማድ ሥራላቸው ።

፳፬ ወይኩኑ አዕማድ ሰመንተ ፡ ወምዕማዲሆሙ ዘብሩር ዐሠርቱ ወሰብዐቱ ።

ስምንት አዕማድ ይሁኑ ፡ ከብር የተሠሩ ምዕማዶቻቸውም አሥራ ስባት ይሁኑ ።

፳፭ ወለለአሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ክልኤቱ ምዕማዱ እምክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።

የያንዳንዱም ዓምድ ምዕማድ በሁለት ጥፍሩ የሚቆምበቸው ሁለት ሁለት ይሁን ።

፳፮ ወግበር መናሥግተ ለአዕማደ ደብተራ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ።

ለደብተራ አሪት ሽቾሽር ሰጢን ከሚባል ከማይነቀዝ ዕንጨት ማገሮችን ሥራላቸው ። ዘፀ፡ ፴፮ ፴፩ ።

፳፯ ሐምስቱ መናሥግት እምአሐዱ ገጽ፤ ወሐምስቱ መናሥግት ዘመንገለ ባሕር ።

አምስቱንም ማገሮች በአንድ ወገን በሰሜን አድርግ አምስቱንም ማገሮች በአንድ ወገን ማለት በምዕራብ በኩል አድርግ ።

፳፰ ወግበር ለመንሥግ ዘማእከል ይዕዱ በማእከለ አዕማድ እምጽንፍ ኀበ ጽንፍ ።

ለማገሩም ከዳር እስከ ዳር ድረስ በዓምዶቹ መከከል ውስጥ ለውስጥ እንዲያልፍ አድርግለት፤ (እንደ ሽማኔ መወርወሪያ) ።

፳፱ ወለለአዕማድኒ ወለመናሥግት ቅፍሎሙ ወርቀ ወግበር አውቃፋተ ዘወርቅ ዘይከውኑ አብያተ ለመናሥግት ።

ዓምዶቹንም ማገሮቹንም ወርቅ ለብጣቸው፤ ለማገር ቤቶች የሚሆኑ የወርቅ አያ በሮችንም ሥራ ።

፴ ወግበር ለደብተራ በአርአያ ዘአርአይኩከ በደብር ።

ደብተራይቱንም በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ አምሳል አድርገህ ሥራ ።

፴፩ ወግበር ላቲ መንጦላዕተ ዘኅብረ ያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ፍቱል ወግበር በግብረ ምእናም ኪሩቤነ ።

መጋረጃውንም ከሰማያዊ፤ ከሐምራዊ ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ቀይ ሐርና ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ አድርግ፤ ኪሩቤልንም በግብረ መርፌ ጠልፈህ ሥራ፤ (ኪሩቤልን አስመስለህ ሥራ)። ዘፀ፡ ፳፭ ፲፡ ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፵፬ ።

፴፪ ወግበር አርባዕተ አዕማደ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙ ወርቅ ወግበር ሎሙ አርባዕተ ምዕማደ ዘብሩር ።

ሽምሽር ሰጢን ከሚባል ከማይነቀዝ ዕንጨት ቈርጠህ አራቱን አዕማድ ሥራ፤ ወርቅንም ለብጣቸው ክባሶቻቸውም ወርቅ ይሁን፤ አራት የብር አዕማድንም ሥራላቸው።

፴፫ ወአንብር መንጦላዕተ ዲበ አዕማድ ወአብእ ውስተ ውሣጢሁ ለመንጦላዕት ታቦተ ዘመርጡል፤ ወይፍልጥ መንጦላዕት ውሣጢተ ወቀሰፋየ ቤተ መቅደስ ።

መጋረጃውን በአዕማድ ላይ አድርገው፤ ሕጉ ሥርዓቱ የሚጸናበት ታቦቲቱንም ከመጋረጃው ውስጥ አግባት መጋረጃውም የቤተ መቅደስ አፍአውንና ውስጡን የሚለይ ይሁን ። ዘኍ፡ ፫ ፴፩፡ ኢያ፡ ፬ ፲፩ ።

፴፬ ወይሜውር መንጦላዕት ታቦተ ዘመርጡል በቅድስተ ቅዱሳን ።

መጋረጃውም በቅድስተ ቅዱሳን ሁኖ ሕጉ ሥርዓቱ የሚጸናበት ታቦቲቱን ይጋርዳት ።

፴፭ ወአንብር ለማእድ እምአፍአሁ ለመንጦላዕት መንገለ መስዕ ወለተቅዋም አንብራ አንጻረ ማእድ በገጸ ደብተራ መንገለ አዜብ ።

ገበታውን ማእዱን ከመጋረጃው ውጭ በመስዕ በኩል አኑረው መቅረዚንም በገበታው ፊት ለፊት በአዜብ በኩል አኑራት ። ዘፀ፡ ፵ ፳፪፡ ዕብ፡ ፱ ፪ ።

፴፮ ወግበር ቤተ መንጦላዕተ ዘይከድና ለኆኅተ ደብተራ እምያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ፤ ወቢሶስ ክዑብ በብዑድ ግብረት ።

ከሰማያዊና ከሐምራዊ ሐር፤ ከቀይና ከብጫ ሐር፤ በጥልፍ አሠራር የተሠራ የደብተራ ኦሪትን ደጃፍ የሚጋርዳት መጋረጃ ሥራላት ። ዘፀ፡ ፴፮ ፴፯ ።

፴፯ ወግበር ለመንጦላዕት ሐምስተ አዕማደ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ወቅፍሎሙ ወርቀ፤ ወአርእስቲሆሙኒ ወርቅ፤ ወግበር ሎሙ ሐምስተ አዕማደ ዘብርት ።

ለመጋረጃውም ከማይነቅዝ ዕንጨት ቈርጠህ አምስት ምሰሶዎች አድርገህ ወርቅ ለብጣቸው፤ ኵላቦቻቸውም (ክባሶቻቸውም) ወርቅ ይሁን አምስት የብርት ምዕማድንም ሥራላቸው ።

ምዕራፍ ፳፯።

፩ ወአግብር ምሥዋዐ ዘመሥዋዕት እምዕፀ ዘኢይነቅዝ፤ ዘሐምስቱ በእመት ኑኁ፤ ወሐምስቱ በእመት ራኅቡ፤ ርቡዐ ለይኩን፤ ወሠልሰ በእመት ይኩን ቆሙ ።

ርዝመቱ አምስት ክንድ፤ ወርዱ አምስት ክንድ የሚሆን ከማይነቀዝ ዕንጨት መሥዋዕት የሚሠዋበትን መሠውያ ሥራ ይኸውም አራት ገጽ ሁኖ ምዕዙን ይሁን ቁመቱም ሦስት ክንድ ይሁን ። ሕዝ፡ ፵፫ ፲፫ ።

፪ ወግበር ሎቱ አቅርንተ ዲበ አርባዕቱ መዓዝኒሁ፤ ወእምኔሁ ይፃኡ አቅርንቲሁ ወቅፍሎ ብርተ ።

በአራት መዓዝኑም ላይ ቀንዶችን አውጣለት ቀንዶቹም ከሱ የማይለዩ ሥረወዕ ይሁኑ ከብርትም ለብጠው ።

፫ ወግበር ሎቱ ቀጸላ፤ ወግበር ንዋያተ ለምሥዋዕ፤ ምግኅሣተ ወጸሕራተ ወፍያላተ ወመኖስሰ ሥጋ፤ ወመሳውደ እሳት፤ ወኵሎ ግበር እምብርት ።

በዙርያውም ከንፈር አውጣለት ለመሠውያውም ዕቃዎችን ሥራለት፤ አመዱን የሚያፍሱበት የብርት እንቅብ ደም የሚቀበሉበት የብርት እንሥራ፤ ጣሳዎች ሦስት ሐሳን ያለው የሥጋ መውጊያ፤ እሳቱን የሚጭሩበት

መጫረያዎችን ይህን ሁሉ ዕቃ ከብርት (ከናስ) ሥራው ።

፬ ወእግብር መጥበስቶ ለምሥዋዕ ስቅሱቀ ከመ መሥገርተ ዓሣ ዘብርት ፡ ወእግብር ሎቱ ለመጥበስት አርባዕተ ኅልቀታተ ዘብርት ፡ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ።

የብርት የሚሆን የመሠውያውንም መጥበሻ እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሳ አድርገህ ሥራው ፡ ለመጥበሻውም በአራት መዓዝኑ ከብርት የተሠራ አራት ቀለበት ሥራለት።

፭ ወአንብሮ ለመጥበስት በቤተ መሥዋዕት ታሕተ ፡ ወይኩን በመንፈቀ ቤተ መሥዋዕት ።

መጥበሻውንም ከመሠውያው ውስጥ በታች አድርገው እሱም ብመሠውያው ቤት ውስጥ እኩሌታ ይንጠልጠል።

፮ ወግበር አርባዕተ አውቃፋተ ዘብርት በአርባዕቱ መዓዝኒሁ ፡ ከመ ይኩኑ አብያተ ለመግውሪሁ ።

ለመሸከሚያዎቹ ማንሻ ቤት እንዲሆኑ በአራቱ መዓዝን ከብርት የሚሠሩ አራት አምባሮችን ሥራ ።

፯ ወግበር መግውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ለቤተ ምሥዋዕ ፡ ወቅፍሎሙ ብርተ ።

ለምሥዋዑ መሸከሚያዎች ከማይነቅዝ ዕንጨት ቁር ጠህ መሸከሚያዎችን መሎጊያዎችን ሠርተህ ብርት ለብጠጣቸው ። ዘኍ ፡ ፬ ፲፬ ፡ ኢሳ ፶፪ ፲፩ ።

፰ ወአብእ መግውሪሁ ውስተ አውቃፋት ዘላዕለ ገበዋተ ምሥዋዕ ከመ ያንሥኡ በሙ ።

ምሥዋዑን ያነሡበቸው ዘንድ ከምሥዋዑ ጐኖች በላይ በሉ ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አግባ ።

፱ ወፍሉገ ይኩን ሰሌዳሁ በከመ አርአይኩከ በደብር ከማሁ ግበር ።

በጐኑም ፈለግ (ፈሳሽ) አውጣለት ፡ በደብረ ሲና እንዳሳየሁህ እንዲሁ አድርግ ።

፲ ወግበር ላቲ ዓፀደ ለደብተራ መንገለ አዜብ እንተ የማን ወመንጦላዕቱ ለዓፀድ እምቢሶስ ዕፁፍ ወኑኁ ምእት በእመት እምአሐዱ ምስማክ ።

ምሥራቅ ቀኝዋ በሚሆን በአዜብ በኩል ለደብተራ ኦሪት የሸማ አጥር መጋረጃ ሥራላት ፡ የሸማውም አጥር ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ከነጭና ከብጫ ሐር የተሠራ የተፈተለ ይሁን ፡ አቈልቋዩም በአንድ ወገን መቶ ክንድ ይሁን።

፲፩ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ፡ ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘበርት ወኖፃዳቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

የብርት የሚሆኑ ምዕማዶች ሃያ ፡ አዕማዶቹም ሃያ ናቸው ፡ የምሰሶዎቹም ቀለበቶችና ዘንጎች የብር ናቸው ።

፲፪ ከመዝ ግበር ለምስማክ ዘመንገለ ሰሜን ወመንጦላዕቱ ምእት በእመት ኑኁ ፡ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ፡ ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ፡ ወኖፃዳቲሆሙ ፡ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

በአዜብ በኩል እንደ ሠራኸው ፡ በሰሜንም በኩል እንደዚያው የሸማ አጥር መጋረጃ ሥራለት ፡ የሸማውም አጥር አቈልቋዩ መቶ ክንድ ይሁን ፡ የብር የሆኑ ዓምዶቹም ሃያ ናቸው ።

፲፫ ወለራኅበ ዓፀድ ዘገጸ ባሕር መንጦላዕቱ ሐምሳ በእመት ፡ ወአዕማዲሁ ዐሠርቱ ወምዕማዲሆሙ ዓሠርቱ ።

በስተምዕራብ ያለ የሸማው አጥር ስፋት አምሳ ክንድ ነው ፡ አዕማዱም አሥር ናቸው ፡ ምዕማዶቻቸውም እግሮቻቸውም ዓሥር ናቸው ። ዘፀ ፴፱ ፯ ፡ ዘኍ ፯ ፲፫ ።

፲፬ ወዐሠርቱ ወሐምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት እምገጸ አሐዱ ምስማክ ፡ ወአዕማዲሁ ሠለስቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።

በአንድ ወገን ያለው የመጋረጃው አቈልቋዩ አሥራ አምስት ክንድ ነው ፡ አዕማዱም ሦስት ናቸው ፡ ምዕማዶቻቸውም ሦስት ናቸው ።

፲፭ ወእምካልእ ምስማክ ዐሠርቱ ወሐምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት ፡ አዕማዲሁ ሠለስቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።

በሁለተኛው ወገን ያለው የመጋረጃው አቈልቋዩ አሥራ አምስት ክንድ ነው ፡ አዕማዱና ምዕማዶቻቸውም ሦስት ሦስት ናቸው ።

፲፮ ወለአንቀጸ ዐፀድ መንጦላዕቱ ዕሥራ በእመት ኑኁ ዘያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ክዑብ ፡ ወብዑድ ይኩን በግብረ መርፍእ ፡ አዕማዲሁ አርባዕቱ ፡ ወምዕማዲሆሙ አርባዕቱ ።

በስተ መግቢያው ያለው ከሰማያዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ የተሠራ የመጋረጃው አቈልቋዩ ሃያ ክንድ ሁኖ በልዩ ግብረ መርፌ የተሠራ ይሁን አዕማዱና ምዕማዶቻቸውም አራት አራት ናቸው ፡ ዘሌዋ ፡ ፳ ፳ ።

፲፯ ወኵሉ አዕማድ ዓፀድ ዘዓውዱ ይትቀፈሉ ብሩረ ፡ ወአርእስቲሆሙኒ ብሩር ፡ ወምዕማዲሆሙኒ ብርት ።

በዙርያው ያሉ የሸማው አጥር ምሰሶዎች ሁሉ ብር ይለበጡ ፡ ክበሶቻቸውም የብር ናቸው ፡ ምዕማዳቸውም ብርት ይሁን ።

፲፰ ወኑኁ ለዓፀድ ምእት በእመት ፡ ወራኅቡ ሐምሳ በእመት ፡ ወቆሙ ሐምሳ በእመት ፡ እምቢሶስ ክዑብ ፡ ወምዕማዲሆሙ ብርት ።

ዕጽፍ ሁኖ ከተፈተለ ከነጭና ከብጫ ሐር የተሠራው የሸማው አጥር (መጋረጃው) ወደላይ ቍመቱ አምሳ ክንድ ነው ፡ የአዕማዱም ምዕማድ የብርት ነው ።

፲፱ ወኵሉ ንዋየ ደብተራ በኵሉ ግብሩ ፡ ወመታግሪሁ ወመታክሊሁ ፡ ወመታክለ ዓፀዱ ብርት ።

የደብተራ ኦሪት ዕቃ ሁሉ በሚሠራበት ሥራ ሁሉ (መታግሪሁ) ቍልፉ (መታክል) ክስማው ብርት ይሁን ፡ የአደባበዩ ክስማውም የናስ ይሁኑ ።

፳ ወአንተ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንሥኡ ቅብዐ

አንተም መብራቱን ያበሩ ዘንድ ለመብራት መጀመ

ዘይት ዘቀዳሚ ቅስመታ ንጹሐ ወውጉአ፡ ለብርሃን ከመ ያኅትዉ ማኅቶተ በውስተ ደብተራ እፍአ እመንጦላዕት ዘቅድመ ትእዛዝ ።

ፊያ የተቀዳውንና መላልሶ የተጠራውን ዘይቱን ያመጡ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች አምጡ ብለህ እዘዛቸው፡ ይህም ትእዛዝ በሚጠበቅበት በአምሬቱ ክንድ አንጻር ከመ ጋረጃው ውጭ ይሁን ።

፳፩ ወየኃትዉ አሮን ወደቂቁ እምሠርክ እስከ ነግህ፡ ቅድመ እግዚአብሔር ሕግ ለዝሉፉ ለትውልዶሙ፡ እምደቂቀ እስራኤል ።

ይኸውንም ልጆቹና አሮን ከማታ ጀምሮ እስከ ጧት ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ሲያበሩ ይኑሩ፡ ይኸውም ከእስራኤል ለሚወሰዱ ሰዎች ለዘለዓለሙ ሥርዓት ይሁን ። ዘሌዋ፡ ፳፬ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

፩ ወአቅርብ ኀቤከ ለአሮን እኁከ ወለደቂቁ ምስሌሁ እም ደቂቀ እስራኤል ከመ ይሡዑ ሊተ አሮን ወናዳብ ወአብዩድ ወአልአዛር ወይታምር ።

ከእስራኤል ልጆች ለይተህ ወንድምህ አሮንን ከልጆቹ ጋር ወደ አንተ አቅርበው አሮንና ልጆቹ አብዩድ ናዳብ አልአዛርና ይታምር ይሠውልኝ ዘንድ ።

፪ ወግበር አራዘ ቅዱሰ ለአሮን ለክብር ወለሡራኄ ።

ለክብር ለጌጽ እንዲሆን ለወንድምህ ለአሮን የከበረ ልብስ ቀሚስ አሠራለት ። ዘኁ፡ ፳ ፳፮

፫ ወአንተ አይድዕ ለኵሉ ጠቢባነ ልብ ዘመላእኩ ላዕሌሆሙ መንፈሰ ጥበብ ወእሙንቱ ይግበሩ አራዘ ቅዱሰ ለቤተ መቅደስ፡ በዘቦቱ ይቄድሱ ኪያየ ።

የጥበብን ሀብት ላሳደርኩባቸው ዕውቀት ላላቸው ሁሉ አንተ ንገር፡ እነሱም (ካህናቱ) ለቤተ መቅደስ መገልገያ ሊሆን እኔን የሚያመሰግኑበትን የተለየ ልብስ ይሥሩ።

፬ ወእሉ አልባስ ዘይገብሩ ኤፉድ ወሎግዮ፡ ወጽዱሬ ወቢሦስ ዘቀኖጽሮ ወአክሊል ወድርማንቅ ዘሐቂ ወቅናታት፤

የሚሠሩባቸውም ልብሶች እሊህ ናቸው፡ (ኤፉድ) ልብሰ መትከፍ (ሎግዮ) የደረት ልብስ (ጽዱሬ) እጅ ሰፊ ቀሚስ፡ (ወቢሦስ ዘቀኖጽሮ) ከነጭ ሐር የተሠራ እጀጠባብ አክሊል ኩፌት ወገባቸውን የሚታጠቁበት ልባልብ ዝናር።

፭ ወእሙንቱ ይንሥኡ ወርቀ ወያክንተ ወኅብረ ከብድ፡ ወለየ ክዑበ ወቢሦሰ ።

እነሱም ወርቁን ሰማያዊውን ሐር ዕጽፍ ሁኖ የተሠራ የተፈተለ ቀይ ሐር ብጫ ሐር (ከእስራኤል ይውሰዱ)።

፮ ወይግበሩ ኤፉደ እምወርቅ፡ ወያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ወቢሦስ ፍቱል በግብረ መርፍእ፡ ወግብሩ ግብረ ምእናም ብዑድ ።

ከወርቅ ከሰማያዊ ሐር፡ ከብጫ ሐር፡ ከሐምራዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ቀይ ሐር ከተፈተለ ከነጭ ሐር ከዚህ ከራቱ ኅብር ግምጃ ጋር ወርቁን በጥልፍ እያስማሙ የጫንቃውን ልብስ በግብረ መርፌ ሥራ ይሥሩ፡ የዚህም ሁሉ ሥራው በተለየ በግብረ መርፌ ሥራ ይሁን ።

፯ ወክልኤተ ይኩና መታክፊሁ እለ ይትላጸቃ በበይናን አሐቲ ዲበ አሐቲ እምክልኤሆን ገጸ ግብረቶን ።

በጫንቃው የሚለብሳቸው የኤፉድ ፊርጆች አሠራራቸው ሁለት ወገን ሁኖ አንዲቱ ከአንዲቱ ጋር እርስ በርሳቸው የተጋጠሙ ሁለት ይሁኑ ። ዘፀ፡ ፴፱ ፬ ።

፰ ወእንመተ ትብልያሁ ዘላዕሌሁ እምግብረቶን ድሙራተ ይኩና ዘወርቅ ወያክንት፡ ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ፡ ወቢሦስ ክዑብ ።

ሥራቸውም ከወርቅ ከሰማያዊ ሐር ከሐምራዊ ሐር፡ ዕጽፍ ሁኖ ከተሠራ ብጫ ሐር፡ ዕጽፍ ሁኖ ከተፈተለ ቀይ ሐር የሚሆን (በአሮን) ጫንቃ ላይ ያሉ የኤፉድ ሥራዎች በጫንቃው ላይ የተገናኙ ይሁኑ ።

፱ ወንሣእ ክልኤተ አእባነ መረግድ ወግልፍ ላዕሌሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል ።

የመረግድ አዕናቍ አምጥተህ የአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም በላያቸው ላይ ቅረጽበት ።

፲ ስድስተ አስማተ ላዕለ አሐዱ እብን፡ ወስድስተ አስማተ ላዕለ አሐዱ እብን በበአዝማዲሆሙ ።

ስድስቱን ስሞች በአንድ ዕንቊ፡ ስድስቱን ስሞች በአንድ ዕንቊ፡ በየወገናቸው ቅረጽ ።

፲፩ ወግበር ግብረ ዘኪን ኀርወተ ዓይነ ማኅተም፡ ወበክልኤቱ አእባን ዘላዕሌሆሙ አስማተ ደቂቀ እስራኤል ።

የእስራኤልን ልጆች አስማት በተጻፈባቸው በሁለቱ አዕናቍ ዙርያ ዕንቊን የሚይዝ የወርቅ ቀለበት አበጅለት በዕንቊ ላይ የሚጻፈውም የስማቸውን አቀራረጽ እንደ ማኅተም አቀራረጽ አድርገህ በጥበብ ሥራ ።

፲፪ መአኅዘ ወርቅ ትገብር በዓውዶሙ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ አእባን ላዕለ መትከፈ ኤፉድ፡ ተዝካረ በእንቲአሆሙ ።

ሁለቱንም ዕንቆች ለእስራኤል መታሰቢያ ሊሆኑ በልብሰ መትከፍ በኤፉድ ላይ በሐር ጠልፈህ አያይዛቸው ።

፲፫ ወይነሥእ አሮን አስማቲሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ላዕለ ክልኤቱ መታክፍቲሁ ለአዘክሮቶሙ፡ ወግበር አራዊተ ምድር እምወርቅ ንጹሕ ።

አሮንም የአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ስም የተጻፈባቸው አዕናቍ ያሉበትን ኤፉድን እስራኤልን በእግዚአብሔር ፊት ለማሳሰብ በሁለት ጫንቃዎቹ ላይ ለብሶ ይግባ ።

፲፬ ወአግብር ክልኤተ ሰናስለ እምወርቅ ንጹሕ ድሙረ ፡ ግብረ ጽፉረ ወአንብር ሰናስለ ዲበ አራዊተ ምድር ።

ለሁለቱም እበቦች እንደ ቋድ ሥራ የተታታ አድርገህ ከጸሩ ወርቅ ሁለት የወርቅ ሰንሰሎችን አሠራ፡ ሁለቱንም የወርቅ ሰንሰለቶች በሁለቱ የወርቅ እበቦች ላይ አኑር ።

፲፭ ወግበር ሎግዮ ዘፍትሕ በግብረ ምእናም ፡ በሐሳበ ኤፉድ ግበር በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ከበድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።

ከዚህም በኋላ ኢታምልክ የሚጠበቅበት በግብረ መርፌ ሥራ የተሠራ ልብሰ እንግድዓ ሥራ ፡ ወርዱንም ቁመቱንም በኤፉድ ልክ አድርገህ ከአራቱ ኅብር አምስተኛ ወርቅ ሥራው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፰፡ ኢሳ፡ ፶፱ ፲፯ ።

፲፮ ወትገብሮ ርቡዐ ወውጡሐ ወይኩን ዓጽፍ ዘእመት ኑኁ ፡ ወእመት ራኅቡ ።

ይህንም በአራት ወገን ምዕዙን አድርገህ የተነፋ አድርገው ልብሰንቱም አቈልቋዩ ክንድ ወርዱም ክንድ ይሁን።

፲፯ ወአንብር ላዕሌሁ አእባነ በአርባዕቱ ያታ ፡ አሐዱ ያታ ዘእብን ይትገበር ዘሰርድዮን ወዘጳዝዮን ወዘመረግድ ።

እነዚህንም ዕንቆች በሎግዮ ላይ በአራት ወገን አኑራቸው ፡ ከዕንቊ የተሠራ አንድ ወገን ሰርድዮን ፡ ጳዝዮን መረግድ ከሚባል ዕንቊ ነው ።

፲፰ ወክልእ ያታ ዘእብን ከመ ፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጲድ ።

የሁለተኛውም ወገን የዕንቊ ስም ፍሕም ፡ ሰንፔር ፡ ኢያሰጲድ የሚባል ሦስት ዕንቊ ነው ።

፲፱ ወሣልስ ያታ ዘለግርዮን ወአከጥስ ፡ ወአሜቴስጢኖስ ።

ሦስተኛውም ወገን ለግርዮን አካጥስ አሜቴስጢኖስ የሚባል ሦስት ዕንቊ ነው ።

፳ ወራብዕ ያታ በእብን ዘኅብረ ወርቅ ወቢረሌ ፡ ወሦም ወይኩን ልቡጠ በወርቅ ፡ ወእሱረ በወርቅ በበያታሁ ።

በዕንቊ የተሠራ አራተኛውም ወገን ኅብረ ወርቅ ቢረሌ ሦም የሚባል ሦስት ዕንቊ ነው ፡ ይኸውም በየወገን በየወገኑ በወርቅ የተለበጠ በወርቅ የታሰረ ይሁን ።

፳፩ ወእእባኒሁ ይትገበሩ በአስማቲሆሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል ፡ ወይትገለፉ ከመ ግልፈተ ዓይነ ማኅተም ለለስሞሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል !

ዕንቆቹም በአሥራ ሁለት የእስራኤል ልጆች ስሞች ይሠሩ እንደ ማኅተም መልክ አቀራረጽ ሁነው ለአሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል በየስማቸው ይቀረጹ ።

፳፪ ወግበር ሰናስለ ለሎግዮ ዘጽፍሮ ወጽፍርሁ ከመ ዘርዚቅ ዘወርቅ ንጹሕ ።

ለተጐነጐነው ሎግዮም የወርቅ ሰንሰለት ሥራለት ፡ ከጸሩ ወርቅ የተሠራው ሰንሰለትም (ከመ ዘርዚቅ) እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሰ ይሁን ።

፳፫ ወግበር ክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ ፡ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ኅልቀታት ላዕለ ክልኤቱ ጽነፊሁ ለሎግዮ ።

ሁለት የወርቅ ቀለበቶችን ሠርተህ ሁለቱንም ቀለበቶች በሁለቱ የሎግዮ ዘርፍ ላይ አኑራቸው ።

፳፬ ወታነብሮሙ ለክልኤቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕለ ክልኤቱ ኅልቀታት ዘጽንፈ ሎግዮ ።

እንደ ዓሣ መረብ የተበሳሱ ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለቶችንም በሎግዮ ዳርቻ ላይ ባሉ በሁለቱ የወርቅ ቀለበቶች ላይ በሁለት ወገን አኑራቸው ።

፳፭ ወለክልኤቱ ጽነፊሁ ታነብር ክልኤተ ጽፍሮ ላዕለ ክልኤቱ ክበበ ጥውዮ ፡ ወታነብሮ ላዕለ መትከፈ ኤፉድ መንገለ ገጹ በማኅበርቱ ።

ሁለቱን የወርቅ ሰንሰለቶች በኤፉዱ ጫንቃ ላይ በስተፊቱ በሁለት ወገን አገናኛቸው ።

፳፮ ወግበር ክልኤተ ሕልቀታተ ወርቅ ፡ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ ጽነፊሁ ለሎግዮ ኀበ ከንፈሩ ፡ ኀበ ዘየኃልፍ ኤፉድ እንተ ውስጥ ።

ለእነዚህ ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሥራላቸው ፡ እነዚህም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ኤፉድ በውስጡ በሚያልፍበት በከንፈረ ሎግዮ ላይ በሁለት ወገን አኑራቸው ።

፳፯ ወግበር ክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ ወታነብሮሙ ላዕለ ክልኤቱ መታክፈ ኤፉድ ኀበ ይትረአይ መንገለ ገጹ በማኅበርቱ ፡ መልዕልቴሁ ለእንመተ ኤፉድ ።

ዳግመኛ ለኤፉድና ለሎግዮ ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሥራላቸው እነዚህንም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች በኤፉድ ሥራ ላይ ኤፉድና ሎግዮ በሚገናኙበት ፊቱም በሚተያይበት በሁለቱ የኤፉድ ጫንቃዎች ላይ አኑራቸው ።

፳፰ ወያስተአኀዝዎ ለሎግዮ እምኅልቀታቲሁ ኀበ ኅልቀታተ ኤፉድ በፈትለ ያክንት ፡ ከመ ይኩን ላዕለ እንመተ ኤፉድ ወኢያንጠልል ሎግዮ እምኤፉድ ።

ሎግዮ በኤፉድ ሥራ ላይ ይሆን ዘንድ ሎግዮም ከኤፉድ ተለይቶ እንዳይነጣጠል ፡ ሎግዮን ከቀለበቶቹ ወደ ኤፉድ ቀለበቶች በሰማያዊ ሐር ፈትል ያያይዙት ።

፳፱ ወይንሣእ አሮን አስማተ ደቂቀ እስራኤል መልዕልተ እንግድዓሁ ለሎግዮ ዘፍትሕ ፡ በበዊአቱ ውስተ መቅደስ ከመ ያዘክሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ዘልፈ ።

እስራኤልን ዘወትር በእግዚአብሔር ፊት በበጎ ነገር ሊያሳስባቸው አሮን ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባበት ጊዜ (የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት) በሎግዮ በደረቱ ላይ አድርጎ የእስራኤልን ልጆች ስም ይዞ ይሂድ ።

፴ ወታነብር ኀበ ሎግዮ ዘፍትሕ ፡ መብርሂያተ ወማኅተማተ ወይኩኑ ላዕለ ልበ አሮን ሶበ ይበውእ ቤተ መቅደስ

የቸርነቱ ፍርድ በሚፈረድበት ፡ በሎግዮ በሐርና በወርቅ ማርዳ የተቈለፉ ንሥራ ሁለቱን አዕናቊ በሎግዮ ላይ

ቅድመ እግዚአብሔር ያብእ ፍትሐሙ ለውሉደ እስራኤል ዲበ እንግድዓሁ ዘልፈ ።

፴፫ ወግበር ጽጌሬ ዘሥለንታሁ በያክንት ።

፴፬ ወአፈ መልበስቱ እምኔሁ ይኩን ማእከለ በዓውዱ በግብረ ምእናም፤ ወድማሬሁ እንም እምኔሁ ከመ ኢይትበተክ ።

፴፭ ወግበር እመልዕልቴሁ በዓውዱ መትሕተ መልበስቱ ከመ ፍሬያተ ሮማን ዘያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።

፴፮ ወጸናጽላተ ወርቅ በማእከለ ሮማን፤ ወሮማን ማእከለ ጸናጽለ ወርቅ መልዕልተ ጽጌሬ እንተ ዓውድ፤ ወይከውን ላዕለ አሮን ሰተልእክ ።

፴፯ ወይግበር አሮን ሶበ ይሠውዕ በቃል ዘይሰማዕ እንዘ ይበውእ ቤተ መቅደስ ቅድመ እግዚአብሔር፤ ወእንዘኂ ይወጽእ ከማሁ ከመ ኢይሙት ።

፴፰ ወግበር ቈጽለ ወርቅ ረቃቀ እምወርቅ ንጹሕ ወትገ ብር ላዕሌሃ አርአያ ማኅተም ቅዱስ ለእግዚአብሔር ።

፴፱ ወታነብራ ዲበ ዘኅብረ ያክንት ፍትሎ ወታነብራ ዲበ አክሊል መንገለ ፍጽሙ፤ ወትኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ።

፵ ወይንሣእ አሮን ኃጢአተ ቅድሳት ዘቀደሱ ውሉደ እስራኤል እምኵሉ ሀብተ ቅድሳቶሙ፤ ወይኩን ውስተ ፍጽሙ ለአሮን ከመ ይኩን ሎሙ ሥምረ ለእግዚአብሔር ።

፵፩ ወትገብር አራዘ እምቢሦስ፤ ወአክሊለ ዘቢሦስ፤ ወቅ ናተ ዘኅብረ ግብረቱ ።

፵፪ ወለደቂቀ አሮን ትገብር ሎሙ አልባሰ ዘቢሦስ፤ ወቅ ናታተ ወቆብዓተ ወይኩን ለክብር ወለእንክሮ ።

፵፫ ወአግብር ሎሙ ድርማንቀ ዘአጌ ከመ ይሠውሮሙ ኀፍረቶሙ ፤ ወንበ ይከድና እምሐቌ እስከ መናቅዕ ለይኩና ።

፵፬ ወታለብሶ ለአሮን እኁከ ወለደቂቁኒ ምስሌሁ፤ ወቅብ ኦሙ ወአጽሕዶሙ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ፤ ወቀድሶሙ ከመ ይሡኡ ሊተ ።

፵፭ ወከማሁ ለይልበሱ አሮን ወደቂቁ ሶበ ይበውኡ ው ስተ ደብተራ ዘመርጡል ሶበ ይቀርቡ ይሡዑ ኀበ ምሥ ዋዐ ቤተ መቅደስ ።

፵፮ ወኢያምጽኡ ላዕሌሆሙ ኃጢአተ ወኢይሙቱ፤ ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ሎቱ ወለዘርኡ እምድኅሬሁ ።

አኑራቸው፤ እነዚህም አሮን ስለ እስራኤል ልጆች ሊያስ ፈርድላቸው ልመናቸውን ይዞ ወደ ቤተ መቅደስ በሚገባ በት ጊዜ በደረቱ ላይ እንደ ወርቅ ማርዳ ይሁኑ ።

ለነዚህም ከእግር እስከ ራሱ ከሰማያዊ ሐር የተሠራ እጀ ሰፊ ቀሚስ ሥራለት ። ዕብ፥ ፱ ፳፫ ።

አንገትጌውም በግብረ መርፌ የተጠለፈ ሁኖ በዙር ያው መካከል ሥረ-ወዕ ይሁን፤ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙርያ ይሁንበት ።

በታችኛውም ዘርፍ ዙርያ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀ ይም ግምጃ እንደ ሮማን ፍሬ ያለ ሥራለት፤ የወርቅ ጸና ጽሎችንም ሥራለት ።

በሞሉጣ ግምጃ ላይ በዙርያው ጸናጽል መካከል የወ ርቅ ሮማንን በወርቅ ሮማን መካከል የወርቅ ጸናጽልን አድ ርግበት፤ ይህም ሁሉ በአሮን ላይ ሁኖ ለመገልገያ ይሁን።

አሮንም ወደ ቤተ መቅደስ ሲገባ በእግዚአብሔር ፊት በሚሠዋበት ጊዜ በሚሰማ ቃል ያድርግ፤ ሲወጣም (እን ዳይቀሠፍ) እንዲሁ ያድርግ ።

ወርቁን ከጸሩ ወርቅ ለይተህ እንደ ቅጠል አሳስተህ ሥራ፤ በላይዋም ላይ እንደ ማኅተም ቅርጽ (ራስ ወርቅ) ቅረጽበት፤ በራስ ወርቁም ላይ (አህያ ሽራህያ አልሻዳይ) የሚባሉ ቃላት ቅረጽበት ።

ይህችንም እንደ ራስ ወርቅ ያለችውን ከሰማያዊ ኅብ ር በተፈተለ ክር በአሮን አክሊል ላይ በስተፊቱ አን ጠልጥላት ። ፩ ዜና መዋ፥ ፲፯ ፳፱፤ ዘካ፥ ፲፬ ፳ ።

በአሮንም ግምባር ላይ ትሁን፤ እስራኤል ስለ ኃጢአ ታቸው ከከብታቸው ለይተው ካቀረቡት ሁሉ ጋር ለኃጢ አታችን ማስተሥረያ ይሆነናል፤ እግዚአብሔር ይቀበለ ናል ብለው አክብረው ያቀረቡት ይህን ራስ ወርቅ አሮን በራሱ ላይ ደፍቶ ወደ ቤተ መቅደስ ይግባ ።

ከነጭ ሐር፤ እጀ ጠባብ ቀሚስ ከነጭ ሐርም ኵፌት ከአራቱ ኅብር የተጠለፈ ዝናርንም ሥራ ።

ለአሮንም ልጆች ሊከበሩበት ሊደነቁበት ከነጭ ሐር ቀሚስ ዝናር ኵፌት ሥራላቸው ።

ኃፍረታቸውን እንዲሠውርላቸው ከወገባቸው እስከ ቁርጭምጭማቸው የሚያለብሳቸው የነጭ ሐር ልብልብ አሠራላቸው ። ዘፀ፥ ፴፬ ፳፯፤ ሕዝ፥ ፵፬ ፲፯ ።

(ይህንም) ልብስ (አስቀድመህ) ለወንድምህ ለአሮን አልብሰው፤ ከሱም ጋራ ለልጆቹ አልብሳቸው (ሃብተ ክህ ነት የሚቀበሉበት) አራት ሽቱ አምስተኛ ዘይትንም ቀብ ቸው፤ በሽቱና በዘይትም እግሮቻቸውንና እጆቻቸውን አለዝበህ ለኔ መሥዋዕት እንዲያቀርቡልኝ አክብረህ ሹማቸው ። ዘፀ፥ ፳ ፯፤ ሌዋ፥ ፲ ፯ ።

አሮንና ልጆቹ ወደ ደብተራ ኦሪት በገቡ ጊዜ በምስ ጋና ማደሪያው በቤተ መቅደስ አጠገብ ወዳለ መሠውያም ሊሠዉ በቀረቡ ጊዜ እንዳዘዝኩት ያለ ልብስ ይልበሱ ።

በራሳቸውም ዕዳ በደል እንዳያመጡና እንዳይቀሠፉ ለሱና ለልጆቹ፤ ከሱም በኋላ ለልጅ ልጆቹ ለዘለዓለሙ ሥርዓት ነው፤ (ይሁን)። ዘሌዋ፥ ፳ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።		ምዕራፍ ፳፱ ።
ወዝ ውእቱ ዘትገብር ሎሙ አመ ትቄድሶሙ ከመ ይትለአኩኒ ንሣእ አሐደ ላሕመ እምአልሕምት ወአባግዐ ንጹሐነ ክልኤተ ።	፩	እንዲያገለግሉኝ አክብረህ በሾምኻቸው ጊዜ የምታደርግላቸው ሥራ ይህ ነው ፤ (ለነሱ የምትሠዋላቸው) አንድ ወይፈንና ሁለት ንጹሐን በጎችን አምጣ አለው ።
ወኅብስተ ናእት ልዉሰ በቅብዕ ወጸራይቀ ናእት ዘበ ቅብዕ ዘሥንዳሌ እምሥርናይ ትገብሮን ።	፪	በዘይት የታሸ የቂጣ እንጀራና በዘይት የታበቀ የሥንዴ ድፎን ልጦ ጐርዶ ከወጣለት ሥንዴ ሥራላቸው ።
ወታነብሮን ዲበ መሶብ ወታቄርቦን በመሶብ ወለላሕም ወለክልኤቱ አባግዕ ።	፫	ሁለቱን በጎችና ወይፈኑንም በመሶብ አድርገህ (ለመሥዋዕት) አቅርባቸው ።
ወለአሮን ወለደቂቁ ታቀርቦሙ ኀበ ኆኀተ ደብተራ ዘመርጡል ፤ ወታሐጽቦሙ በማይ ።	፬	አሮንና ልጆቹንም በውኃ አጥበህ ወደ ደብተራ ኦሪት አቅርባቸው ። ዘሌዋ፡ ፴ ፲፪ ፤ ዕብ፡ ፲ ፳፪ ።
ወነሢአከ አልባሲሁ አልብሶ ለአሮን እኁከ ፤ ልብሰ ቢሦስ ወጸዳሬ ወኤፉደ ወሎግዮ ፤ ወታጸንዖ በሰናስሊሃ ።	፭	ልብሶቹንም አምጥተህ ወንድምህ አሮንን አልብሰው የምታለብሰውም ልብስ የነጭ ሐር ቀሚስ ሞሉጣ ግምጃ ኤፉድንና ሉግዮን ነው ፤ እነዚህንም (በክበበ ጥውዮ) ሰንሰለት አሥራቸው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፯ ።
ወታነብር አክሊለ ዲበ ርእሱ ፤ ወታነብር ቀጸላ ዘወርቅ ዲበ አክሊሉ ።	፮	ኩፌቱን በራሱ ላይ ድፋለት ፤ በኩፌቱም ላይ የራስ ወርቅ አድርግለት ። ዘኁ፡ ፴፫ ፳፰ ።
ወትነሥእ እምቅብዕ ዘበረከ ወትክዑ ዲበ ርእሱ ወትቀብዖ ።	፯	ከበረከኸውም ዘይት አምጥተህ በራሱ ላይ አፍስስበት (ከእግር እስከ ራሱ አካሉን) ቅባው ።
ወለደቂቁኒ ታቀርቦሙ ወታለብሶሙ አልባሲሆሙ ፤ ወታቀንቶሙ ቅናታቲሆሙ ።	፰	ልጆቹንም አቅርበህ የሚገባ ልብሳቸውን አልብሳቸው የወርቅ ዝናራቸውንም አስታጥቃቸው ።
ወትወዲ ዲቤሆሙ ቅብዐ ወይከውኑኒ ሠዋዕተ ሊተ ለዓለም ወትፌጽም እዴሁ ለአሮን ወእደወ ደቂቁ ።	፱	ኩፌትንም በራሳቸው ድፋባቸው ፤ መሥዋዕት የሚሠዉ ለዘለዓለሙ ለኔ አገልጋዮች ይሆኑኛል ፤ የአሮንንም ቀኝ እጁን የልጆቹንም ቀኝ እጃቸውን ቅባ ።
ወታቀርብ ላሕመ ኀበ ኆኀተ ደብተራ ዘመርጡል ወያ ነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ዲበ ርእሰ ላሕም ለቅ ድመ እግዚአብሔር ፡ በኀበ ኆኀተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲	ወይፈኑን ወደ ደብተራ ኦሪት በር አቅርበው አሮንና ልጆቹም በቤተ እግዚአብሔር ፊት ለፊት ቁመው እጃቸውን በወይፈኑ ራስ ላይ ይጫኑ ። ዘሌ፡ ፳ ፲፬ ።
ወተሐርዶ ለላሕም በቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኀተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፲፩	ላሙንም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት አረደው አወራርደው ።
ወትነሥእ እምደመ ላሕም ወትወዲ ዲበ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘቤተ መቅደስ በአጽባዕትከ ወዘተርፈ ኵሉ ደሞ ትክዑ ጥቃ ቤተ መቅደስ ።	፲፪	ከላሙም ደም ከፍለህ በጣትህ እየጠለቅህ በቤተ መቅደስ አጠገብ ባለ በአቅርንተ ምሥዋዑ ላይ አድርገው የተረፈውን ደሙ ግን በቤተ መቅደስ አጠገብ ባለ በምሥዋዑ ዙርያ አፍስሰው ። ዘፀ፡ ፴ ፪ ።
ወትነሥእ ኵሎ ስብሐ ከርሡ ፤ ወከብዶ እንተ ትንእስ ወክልኤተ ኵልያቶ ፡ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወታነብር ውስተ ምሥዋዕ ።	፲፫	የሆድ ዕቃውን ጮልገል ጉበቱን ግራ ቀኝ ኵላሊቱን በነዚህ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ አምጥተህ በምሥዋዑ ላይ አኑረው ። ዘሌዋ፡ ፫ ፫ ።
ወሥጋ ላሕም ወማእሰ ወጸፍዖ ታውዒ በእሳት ፤ አውጺአከ አፍአ እምትዕይንት ፤ እስመ ዘኃጢአት ውእቱ ።	፲፬	የላሙን ሥጋና ቁርበቱን ፈርሱን ግን አፍአ አውጥተህ በእሳት አቃጥለው የኃጢአት ነውና ።
ወትነሥእ አሐደ በግዐ ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሰ በግዕ ።	፲፭	ከሁለቱ በጎች አንዱን በግ አምጥተህ አሮንና ልጆቹ በበጉ ራስ ላይ እጃቸውን ይጫኑበት ።
ወተሐርዶ ለውእቱ በግዕ ፤ ወትነሥእ ደሞ ወትክዑ ላዕለ ምሥዋዕ ፤ ወውስተ ኵሉ ዓውዱ ትነስንስ ።	፲፮	ያንንም በግ አርደህ አወራርደህ ደሙን አምጥተህ በምሥዋዑ ላይ አፍስሰው ፤ (የተረፈውንም) በመሠውያ ዙርያ ረብርበው ።
ወትጠብሖ በበመሌሊቱ ወተሐፅብ ንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ ወታነብር ኀበ ዘሌለይከ ።	፲፯	በየስልት በየስልቱ አርደህ አወራርደህ ሆድ ዕቃውንና እግሩን አጥበህ (የበጉን ሥጋ) ለይተህ ለይተህ በኖር ክበት ላይ አኑረው ። ዘፍ፡ ፰ ፳፩ ።
ወታንርግ ኵሎ በግዖ ላዕለ ምሥዋዕ ፤ ቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፲፰	በጉንም በመላው በመሠውያው ላይ አድርገህ አቃጥለው ይኸውም ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ቍርባን ነው ።
ወትነሥእ ካልአ በግዐ ወያነብሩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ።	፲፱	ሁለተኛውንም በግ አምጥተህ አሮንና ልጆቹ እጃቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት ።

፳ ወሕርዶ ወንሣእ እምደሙ ወአንብር ዲበ ከተማ ዕዝኑ ለአሮን እንተ የማን ፤ ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እዴሁ ዘየማን ፤ ወዲበ ከተማ አጽባዕተ እግሩ ዘየማን ወዲበ ከተማ ዕዘኒሆሙ ለደቂቀ አሮን ዘየማን፤ ወዲበ ከተማ አፃብዐ እደዊሆሙ ዘየማን ፤ ወዲበ ከተማ አጻብዐ እገሪሆሙ ዘየማን ።

በጉንም አርደህ አወራርደህ ከደሙ ቀድተህ አምጥተህ የአሮንን ቀኝ ጆሮውን፣ ቀኝ እጁን፣ ቀኝ እግሩን ቀበው፣ የአሮንም ልጆች ቀኝ ቀኝ ጆሮአቸውን፣ ቀኝ ቀኝ እጃቸውን ቀኝ ቀኝ እግራቸውን ቀባቸው ።

፳፩ ወትነሥእ እምደም ዘምሥዋዕት ፤ ወእምቅብዕ ቡሩክ፤ ወትነሰንስ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲሁ ፤ ወእምድኅሬሁ ላዕለ ደቂቁ ወላዕለ አልባሲሆሙ ወይትቄደስ ውእቱ ወዓራዙ ወደቂቁ ወዓራዚሆሙ ምስሌሆሙ ።

ከመሥዋዕቱም ደም ቀድሰህ ከናርኸው ከአራት ሽቱ ከአምስተኛ ዘይት አምጥተህ በአሮን ልብስ ላይ ርጨው ከሱም በኋላ በልጆቹና በልብሶቻቸው ላይ ርጭ፣ እሱም ይከብራል ልብሱም ልጆቹም ይከብራሉ ልብሶቻቸውም ።

፳፪ ወደሞ ለውእቱ በግዕ ትክዑ ውስተ ቤተ መቅደስ በዓውዱ ፤ ወትነሥእ እምውእቱ በግዕ ስብሐ ዘይገለብብ ከርሦ ወከብዶ ፤ ወከልኤተ ኵልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ፤ ወትነሥእ አገዳሁ ዘየማን ፤ እስመ በእንተ ዝንቱ ይትፌጸም ።

የዚያንም በግ ደም በቤተ መቅደሱ በመሠውያው ዙርያ አፍስሰው፣ ከዚያም በግ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ ግልገል ጉበቱን ሁለት ኩላሊቶቹን በላያቸው ላይ ያለውን ስብንና የቀኝ ወርቹን ስብ አምጣ፣ የአሮን የክህነቱ ሥራ በዚህ ይፈጸማልና ።

፳፫ ወኅብስተ አሐተ ወጸሪቀ አሐተ እምውስተ መሶብ ዘውእቱ ንቡር ኵሉ ዘሚሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

(ሴዋውያን) በእግዚአብሔር ፊት አዘጋጅተው ከኖሩት በመሶብ ውስጥ ተቀምጦ ካለው አንድ እንጀራ አንድ ድፎ ቂጣ አምጣ ።

፳፬ ወታነብር ኵሎ ዘውስተ እዴሁ ለአሮን ፤ ወውስተ እደወ ደቂቁ፡ ወትፈልጦ ፍልጣነ በቅድመ እግዚአብሔር ።

ይህን ሁሉ አምጥተህ በአሮን እጅና በልጆቹ እጅ አኑረው ሁሉንም በእግዚአብሔር ፊት የተወደደ መሥዋዕት አድርገህ ለየው ።

፳፭ ወትትሜጠዎ እምእደዊሆሙ ፤ ወታነብር ዲበ ምሥዋዕ ለመዓዛ ሠናይ በቅድመ እግዚአብሔር ፤ መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

ከሰጠኻቸውም በኋላ መልሰህ ከእጅ ከእጃቸው ተቀብለህ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ሊሆን በምሥዋዑ ላይ አቅርበው ይህም ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ነው ። ዘሌዋ፣ ፰ ፳፰ ።

፳፮ ወትነሥእ ተላፆ ለበግዕ ዘፍጻሜ ለአሮን ፤ ወትፈልጦ ፍልጣነ በቅድመ እግዚአብሔር ወይኩን ለከ ክፍለ እምኔሁ ።

አሮን የተቀበበት የበጉንም ፍርንቢያ ወስደህ በእግዚአብሔር ፊት የተለየ መሥዋዕት አድርገው ፣ ከሱም ላንተ ዕድል ፈንታ ይሁንህ ። ዘኁ፣ ፲፰ ፲፩ ።

፳፯ ወመዝራዕቶኒ ትፈልጥ በከመ ፈለጥከ በግዐ ፍጻሜ እምኅበ አሮን ፤ ወእምኅበ ደቂቁ ።

አሮን ተቀብቶ የተሾመበት በጉን ከአሮንና ከልጆቹ እንደለየኸው ወርቹንም ከሥጋው ለየው ።

፳፰ ወይኩኖሙ ለአሮን ወለደቂቁ ሕገ ዘለዓለም በኀበ ውሉደ እስራኤል ፤ እስመ ፍልጣን ውእቱ ዝ ።

ይህ የተለየ መሥዋዕተ ኃጢአታቸው ነውና በእስራኤል ልጆች ዘንድ ለአሮንና ለልጆቹ ለዘለዓለሙ ሕግ (ሥርዓት) ይሁናቸው ። ዘሌ፣ ፲ ፲፭ ።

፳፱ ወፍልጣነ ይኩን በኀበ ውሉደ እስራኤል እምዝብኀት ዘይዘብሑ ለፍርቃኖሙ ፤ ፍልጣን ለእግዚአብሔር ።

ለእግዚአብሔር የተለየ መሥዋዕት ሁኖ ከመከራው ሊድኑበት ፭ኤል ከሚሠዉት መሥዋዕት ይልቅ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ይህም ለአሮንና ለልጆቹ የተለየ መሥዋዕት ይሁናቸው ።

፴ ወልብሰ ቅድሳቲሁ ለአሮን ለይኩን ለውሉዱ እምድኅሬሁ ከመ ይትቀብዑ ቦቱ ፤ ወከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ ።

የአሮን ልጆች አራት ሽቱ አምስተኛ ዘይት አጣፍጠው እጆቻቸውን ተቀብተው ይከብሩበት ዘንድ ከሱ በኋላ አሮን የተሾመበት የአሮን ልብሰ ተክህኖ ለልጆቹ ይሁን ።

፴፩ ወሰቡዐ ዕለተ ለይልበሶ ካህን ዘህየንቴሁ እምደቂቁ፤ ዘይበውእ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፤ ከመ ይሠየም በቅድሳት ።

ይህንም አሮን የተሾመበትን ልብሰ ተክህኖ በቅድስተ ቅዱሳን ሊሾም ወደ ደብተራ ኦሪት የሚገባው ከልጆቹ ስለሱ ተተክቶ የሚሾመው ካህን ሰባት ቀን ይልበሰው ።

፴፪ ወበግዐ ዘፍጻሜ ትነሥእ ወታበስል ሥጋሁ በመካን ቅዱስ ።

አሮንና ልጆቹ ከደሙ የተቀቡበት በጉን አርደህ አወራርደህ ሥጋውን ወስደህ በከበረ ቦታ ቀቅለው ።

፴፫ ወይብልዑ አሮን ወደቂቁ ሥጋ በግዕ ወኅብስተ ዘውስተ መሶብ በኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

የበጉን ሥጋና በመሶብ ያለውን ድፎውን እምበሻውን አሮንና ልጆቹ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተቀምጠው ይብሉት

፴፬ ይብልዕዎ በኀበ ተቀደሰ በህየ ከመ ይፈጽሙ እደዊሆሙ ፤ ለተቀድሶቶሙ ወውሉደ ባዕድ ኢይብልዖ እስመ

ሊከብሩበት ሊሾሙበት እጆቻቸውን እንዲቀቡ በዚያ በከበረ ቦታ ሁነው ይብሉት ፣ ነገር ግን የተቀደሰ ነውና፣

ቅዱስ ውእቱ ።

፴፭ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መሥዋዕት ዘፍጻሜ ወኅብስ ትኒ እስከ ደግደግ ታውዕዮ በእሳት ለዘተርፈ ወኢይትበ ላዕ እስመ ቅዱስ ውእቱ ።

፴፮ ወግበር ለአሮን ወለደቂቁ ከመዝ ኵሎ ዘከመ አዘዝ ኩከ ፡ ሰቡዐ ዕለተ ከመ ትረድም እደዊሆሙ ።

፴፯ ወላሕመ ዘእንበይነ ኃጢአት ትገብር ለለዕለቱ በዘበቱ ታነጽሕ ምሥዋዐ ሰበ ትቄድስ ቦቱ ።

፴፰ ወትቀብዖ ሰቡዐ ዕለተ ወታነጽሕ ለምሥዋዕ ወትቄ ድስ ፡ ወይኩን ምሥዋዒከ ቅዱሰ ቅዱሳን ፡ ወኵሉ ዘለከፎ ለውእቱ ምሥዋዕ ለይትቀደስ ።

፴፱ ወዝ ውእቱ ዘይትገበር ለመሥዋዕት ዘዘልፍ ፡ አባግዐ ንጹሐነ እለ እሐቲ ዓመቶሙ ፡ ክልኤተ ለለዕለቱ ።

፵ ወአሐደ በግዐ ትገብር በጽባሕ ፡ ወአሐደ ፍና ሠርክ ፡ ወዓሥራታ ለኢፍ ሥንዳሴ ልሑጽ በቅብዕ ፡ ወልቱም በራ ብዕታ ለኢን ፡ ወምጻሕተ ወይን ራብዕታ ለኢን ለአሐዱ በግዕ ።

፵፩ ወለካልእኒ በግዕ ዘትገብሮ ፍና ሠርክ በሐሳበ መሥ ዋዕትከ ዘነግህ ትገብሮ ።

፵፪ ወከማሁ ሞጻሕቶኒ ትገብሮ ለመዓዛ ሠናይ ፡ መሥዋ ዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

፵፫ ዘወትር ለትውልድክሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመር ጡል በቅድመ እግዚአብሔር በዘእትኤመር ለከ በህየ ከመ እንብብከ ።

፵፬ ወእኤዝዘሙ በህየ ለውሉደ እስራኤል ፡ ወእትቄደስ በክብርየ ።

፵፭ ወእቄድሳ ለደብተራ መርጡል ወለምሥዋዒሃ ፡ ወእቄ ድሶሙ ለአሮን ወለደቂቁ ከመ ይሠዑ ሊተ ።

፵፮ ወእኀድር ማእከሌሆሙ ለውሉደ እስራኤል ወእከውኖሙ አምላኮሙ ።

፵፯ ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ዘአውጻእክዎሙ እምድረ ግብጽ ከመ እሰመይ በላዕሌ ሆሙ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ።

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ወግበር ሊተ ምሥዋዐ ዘዕጣን እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘእ መት ኑኁ ፡ ወእመት ራኅቡ ፡ ርቡዐ ግበሮ ፡ ወክዕበ እመት ቆሙ ፡ ወእምኔሁ ይትገበሩ አቅርንቲሁ ።

፪ ወትቀፍሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውደ አረፍቱ ፡ ወአቅርንቲሁ ወግበር ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ ።

(ከነገደ ሌዊ ያልተወለደ) ባዕድ አይብላው ።

ደሙን ከተቀቡበት ከበጉ መሥዋዕት ሥጋ ከድፎውም ከእምባሻውም እስከ ነገው ቢያድር ተርፎ ያደረውን በእ ሳት አቃጥለው የከበረ ነውና ፤ (ተርፎ አድሮ አይበላ) ።

እጆቻቸውን ትቀባቸው ዘንድ ቀባቸው ብዬ ያዘዝኩ ህን ሁሉ ለአሮንና ለልጆቹ ሰባት ቀን አድርግላቸው ።

ምሥዋዑን በምታከብርበት ደሙንም በምትቀባው ጊዜ ምሥዋዑን በምታነጻ ገንዘብ ስለ ኃጢአት የሚሠ ዋውን ላም ሰባት ቀን ዕለት ዕለት ሠዋው ።

በመሥዋዕት ኃጢአቱም ምሥዋዑን ሰባት ቀን ቀብ ተህ አንጻው አክብረው መሠውያህም ከከበሩ የከበረ ይ ሁን ፤ ምሥዋዑንም የነካው ሰው ሁሉ ይከብራል ።

(ጧት ማታ) ዘወትር ለመሥዋዕት የምትሠራው ሥራ ይህ ነው ፤ ንጹሐን (ማለት ቀንዳቸው ያልከረከረ ጥፍራ ቸው ያልዘረዘረ ላታቸው ያላረረ) ዓመት የሆናቸው ሁለት በጎች ።

አንዱን መሥዋዕተ ነግህ ፤ አንዱን መሥዋዕተ ሠርክ አድርገህ ሠዋቸው ፤ (ኢፍ አሥረ-ፈጅ ነው) ፤ ለመሥ ዋዕተ ነግህ የኢን መሥፈሪያ አራተኛ እጅ በሆነ ተወቅጦ በተንጣለለ ዘይት የተለወሰ ልዩ ጕርዶ የወጣለት የኢፍ አሥረኛውን ሥንዴ አቅርብ ፤ ለአንድ በግ ፍልቅ እድ ርገው ፤ የሚያፈሱት የኢን (የገንቦ) እርቦ ወይን ነው ።

በሠርክ የምታቀርበው ለሁለተኛውም በግ ፤ በነግህ በቀረብከው መሥዋዕት ልክ አድርገህ አቅርብለት ።

እንደዚሁም ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱት ወይኑንም የገንቦ እርቦ ወይን አቅርብለት ፤ ይኸውም በጎ መዓዛ ያለ ው ሁኖ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነው ።

ይኸውም አንተን ልነጋገርህ በምገለጥበት በታ በደብ ተራ አሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር ለልጅ ልጆቻችሁ ጧት ማታ የሚቀርብ ይሁን ።

በዚያም በታ ሁኜ የእስራኤልን ልጆች አዛቸዋለሁ ፤ እኔም በክብሬ እመሰገናለሁ ።

ደብተራ ኦሪትንና መሠውያዋንም አከብራቸዋለሁ ለኔ ም ጧት ማታ መሥዋዕት እንዲሠዉልኝ አሮንና ልጆቹን አከብራቸዋለሁ ። ዘሌ ፳፩ ፲፭ ።

(እኔም) በእስራኤል ልጆች (በረድኤት) አድሬባቸው እኖራለሁ የፍቅር አባትም እሆናቸዋለሁ ።

በነሱ እጠራባቸው ዘንድ ከግብጽ አገር ያወጣኋቸው ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር እንደሆንኩና ፤ (የፍቅር የሃይ ማኖት) አባታቸው እንደሆንኩም ያውቃሉ ።

ምዕራፍ ፴ ።

(ሸምሸር ሰጢን ከሚባል) ከማይነቅዝ ዕንጨት የዕጣን መሠውያ (ማዕጠንት) ሥራልኝ ይህንንም አቈልቋዩን ክን ድ ፤ ወርዱን ክንድ ፤ ምዕዙን አድርገህ ሥራው ፤ ቁመቱም ሁለት ክንድ ይሁን ፤ ቀንዶቹም ሥረ-ወዕ ይሁኑ ።

ምድሩን የግድግዳውን ዙርያና ቀንዶቹንም የጸራ ወርቅ ለብጣቸው ፤ በዙርያውም የወርቅ ከንፈር (ክፈፍ) አድርግበት ። ዘፀ ፴፯ ፳፭ ፤ ፴ ፭ ።

፬ ወግበር ሎቱ ክልኤተ አውቃፋተ ወርቅ መትሕተ ቀጸላሁ፤ ላዕለ ክልኤቱ ፍናሁ፤ ወትገብር ላዕለ ክልኤቱ ገበዋቲሁ።

ከክንፈሩም በታች ሁለት የወርቅ እምብርች አድርግ ለት፤ እነዚህንም በሁለት ጐኖቹ አድርጋቸው። ዘፀ፡ ፴፯ ፳፮፡ ፵ ፩።

፭ ወይኩኑ አብያተ ለመፃውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ።

እሱንም በእነሱ እንዲያነሡባቸው ለመሸከሚያዎቹ ቤት ይሁኑ። ራዕ ዮሐ፡ ፰ ፫።

፮ ወግበር መፃውርተ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ፤ ወቅፍሎሙ ወርቀ።

ከማይነቅዝ ዕንጨት እምቀተህ መሸከሚያዎችን አድርግለት ወርቅንም ለብጣቸው።

፯ ወታነብሮ ቅድመ መንጦላዕት ዘሀሎ ዲበ ታቦት ዘመርጡል በዘእትኤመር ለከ በህየ።

ማዕጠንቱንም እኔ ላንተ በዚያ በምገለጥልህ በታ በደብተራ ኦሪት ካኅቹ ታቦት በላይ ባለ መጋረጃ አንጻር አኑረው። ፩ ነገ፡ ፳፫ ፲፫፤ ሉቃ፡ ፩ ፱።

፰ ወይዕጥን በውስቴቱ አሮን ዕጣነ ዘቅታሬ ድቁቀ በበ ነግህ።

አሮን በጎ መዓዛ ያለው የተፈጨ የደቀቀውን ዕጣን በነግህ በነግህ ይጠንበት። ፩ ሳሙ፡ ፪ ፳፰።

፱ ወሶበ ይገብር መኅትወ በሠርክ ይዕጥን በውስቴቱ ዘዘልፍ በቅድመ እግዚአብሔር በትውልድክሙ።

በዓልም በደረገ ጊዜ በዋዜማው ለልጅ ልጃችሁ መጠበቂያ ሊሆን በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር በሠርክ በሠርክ ይጠንበት። ዘሌዋ፡ ፲ ፩።

፲ ወኢትደምሩ ውስቴቱ ዕጣነ ዘካልእ ቅታሬሁ፤ ወመሥዋዕተ ወሞጻሕተ ኢታውጽሑ ዲቤሁ።

ቅታሬ መዓዛው ልዩ የሆነ ሌላ ዕጣን አትጨምሩበት በማዕጠንቱም መሥዋዕት አትጠኑበት፤ ወይንንም ፍልቅ አድርጋችሁ በላዩ ላይ አታፍስሱበት።

፲፩ ወይትመሐለል አሮን በአቅርንቲሁ ለለዓመት ምዕረ፤ ወይነሥእ እምደም ዘያነጽሕ ኃጢአተ ምዕረ ለለዓመት፤ ወይገብር ከመ ያንጽሕ ትውልዶሙ ወቅዱሰ ቅዱሳን ውእቱ ለእግዚአብሔር።

አሮን ከዓመት አንድ ጊዜ አቅርንተ ምሥዋዑን ይዞ ይጸልይ፤ ከዚያም አስቀድሞ የሕዝቡን ኃጢአት ከሚያስተሠርየው ከመሥዋዕተ ደም ይዞ ከዓመት አንድ ጊዜ ይግባ፤ የጅኤል ነገዳቸው ከኃጢአታቸው ያነጻበት ዘንድ በዓለ አስተሥርዮን ያድርግ፤ ይኸውም ደሙ ዕጣኑ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ሁኖ የሚቀርብ ከከበሩ የከበረ ነው። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፳፯።

፲፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ለእመ ነሣእከ ሐሊናሆሙ ለውሉደ እስራኤል ከመ ትኈልቆሙ ለየሀብ ኣሐዱ አሐዱ ቤዛ ነፍሱ ለእግዚአብሔር።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ የእስራኤልን ልጆች ልቡና ይዘኸው እንደሆነ አንዱም አንዱ ለእግዚአብሔር ገንዘቡን ለሰውነቱ ቤዛ አድርጎ ይስጥ።

፲፪ ወኢይምጽእ ላዕሌሆሙ ድቀት አመ ትኋልቆሙ።

ይህን ካደረጉ በኋላ በቈጠርኻቸው ጊዜ መቅሠፍቱ በነሱ ላይ አይመጣባቸውም። ፪ ሳሙ፡ ፳፬ ፪።

፲፫ ወዝ ውእቱ ዘይሁቡ ኵሎሙ እለ የሐውሩ ከመ ይትኈለቁ፡ መንፈቃ ለሰቅል በሰቅል ቅዱስ ዕሥራ አበሊ ሰቅል፤ ወመንፈቃ ለሰቅል ቍርባኑ ለእግዚአብሔር።

ሊቈጠሩ የሚሄዱትም ሰዎች ሁሉ የሚሰጡት ይህ ነው እንደ መቅደሱ ሚዛን የሰቅል ግማሽ ነው፤ ይኸውም የሰቅል ግማሽ ሃያ አበሊ (አቦት) ነው፤ የሰቅሉም ግማሽ ለእግዚአብሔር የተወደደ ሁኖ የሚቀርብ ቍርባኑ ነው።

፲፬ ወኵሉ ዘየሐውር ከመ ይትኈለቍ ዘእምዕሥራ ክራማቲሁ፤ ወረድፋደ።

ሊቈጠርም የሚሄደው ሁሉ ሃያ ዓመት የሆነው ከሃያም ዓመት በላይ የሆነው ነው።

፲፭ ብዑል ኢይወስክ፤ ወነዳይ ኢያንትግ እመንፈቃ ለሰቅል፤ እለ ያበውኡ ቍርባኖሙ ለእግዚአብሔር ቤዛ ነፍሶሙ።

ለሰውነታቸው መበዣ ሊሆን ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርገው ከሚያገቡት ከድሪም (አቀመት) አትርፎ ባለጸጋም አይጨምር ድኻም አያጕድል። ኢዮብ ፴፬ ፲፱።

፲፮ ወትነሥእ ብሩረ ዘአብኡ ቍርባኖሙ ውሉደ እስራኤል፤ ወትሁቦ ለምግባረ ደብተራ ዘመርጡል፤ ወይኩኖሙ ተዝካሮሙ ቅድመ እግዚአብሔር ቤዛ ነፍሶሙ።

የእስራኤልም ልጆች ቍርባን አድርገው ያገቡትን ብር ተቀብለህ ለደብተራ ኦሪት ሥራ ሊሆን (ለአሮን) ስጠው፤ ይኸውም በእግዚአብሔር ፊት መታሰቢያ ሊሆናቸው ለሰውነታቸው ቤዛ ነው። ዘኍ፡ ፲፯ ፵።

፲፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ግበር መቅለደ ዘብርት፤ ወመንበሩሂ ዘብርት።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ የብርት መታጠቢያ ሰን (ሥስሥት) ሥራ መቀመጫውም ብርት ይሁን።

፲፰ ወታነብሮ ማእከለ ደብተራ ዘመርጡል ወማእከለ ምሥዋዕ ወትሠውጥ ውስቴቱ ማየ።

ይህንም በምሥዋዐ ብርቱና በደብተራ ኦሪት መካከል አኑረው ውኃም ጨምርበት።

፲፱ ወይትሐፀቡ አሮን ወደቂቁ እምውስቴቱ እደዊሆሙ

አሮንና ልጆቹም መሥዋዕትን ለመሠዋት ወደ ደብ

ወእገሪሆሙ፡ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ መርጡል ከመ ይሡዑ ።

፳ ወሶበ የዓርጉ ይሡዑ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ከመ ኢይሙቱ ።

፳፩ ወይኩኖሙ ሕግ ዘለዓለም ሎሙ ወለውሉዶሙ እምድኅሬሆሙ ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ አንተ ንሣእ አፈዋተ ጽጌ ዘከርቤ ቅድወ ኃምስተ ምእተ ሰቅለ ።

፳፫ ወቀናንሞ ቅድወ በመንፈቁ ለቅዳሚ ክልኤተ ምእተ ወኃምሳ፡ ወቀጺመተ ቅድወ ክልኤተ ምእተ ወኃምሳ ።

፳፬ ወአበሚ ኃምስተ ምእተ በሰቅል ቅዱስ፡ ወቅብዐ ዘይት በመስፈርተ ኢን ።

፳፭ ወግበር ቅብዐ ቅዱሰ ጽዑጠ ዘጸዓጢ ።

፳፮ ወትቀብዖ እምኔሁ ለደብተራ ዘመርጡል፡ ወለታቦተ መርጡል ።

፳፯ ወማእደ ወኵሉ ንዋዮ፡ ወለተቅዋመ ማኅቶት ወለኵሉ ንዋያ፡ ወለምሥዋዕኒ ዘዕጣን ።

፳፰ ወለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት ወለኵሉ ንዋዩ፡ ወለመቀለድ ምስለ መንበሩ ።

፳፱ ወትቄድሶሙ ወይከውኑ ቅዱሳነ፡ ወዘኪያሆሙ ለከፈ ለይትቀደስ ።

፴ ወለአሮን ወለደቂቁ ቅብዖሙ ወቀድሶሙ፡ ከመ ይሡዑ ሊተ ።

፴፩ ወበሎሙ ለውሉደ እስራኤል፡ ዝ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ቅዱስ ለይኩን ማእከሌክሙ ለትውልድክሙ ።

፴፪ ወበዕድ ሰብእ ኢይትቀበዕ እምኔሁ፡ ወከመ አምሳሊሁ ኢትግበሩ ለክሙ ከማሁ፡ እስመ ቅዱስ ውእቱ ዝ ቅብዕ አመ ትገብርዎ ።

፴፫ ወዘወሀበ እምኔሁ ለባዕድ ዘመድ ለይሠሮ እምሕዝቡ ።

፴፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ፡ ንሣእ ለከ አፈዋተ ማየ ልብን ወቀንአተ ቅድወ ወስኂነ ዘያንጸበርቅ፡ ወኵሉ ዕሩየ ለይኩን ድልወቱ ።

፴፭ ወግበርዎ ዕጣነ ኪያሁ ግብረ ዕጣን ቅድወ ወግብረ ንጹሐ ወቅዱሰ ግበር ።

፴፮ ወተሐርጽ እምኔሁ ድቁቀ ወታንብሮ ቅድመ ደብተራ ዘመርጡል፡ በዘበቱ እትኤመር ለከ እምህየ ወቅዱሰ ቅዱሳን ለይኩንክሙ ዝ ዕጣን ።

፴፯ ወበዝ ግብረት ኢትግበሩ አርአያ ዝ ዕጣን ኀፋሙ ለይኩንክሙ ዝንቱ፡ ወቅዱስ ለእግዚአብሔር ።

ተራ ኦሪት በገቡ ጊዜ በብርት ከለው ውኃ እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡ ። ኢሳ፡ ፶፪ ፲፩ ።

ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ለማሳረግ ወደ ደብተራ ኦሪት በገቡ ጊዜ እንዳይሞቱ (እንዳይቀሠፉ) እጃቸውንና እግራቸውን ይታጠቡ ። ዕብ፡ ፲ ፳፪ ።

ይህም ለጊዜው ለነሱ ከነሱም በኋላ ለልጅ ልጆቻቸው ለዘለዓለሙ ሕግ ሥርዓት ይሁናቸው ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ከማረ ከተወደደ ከርቤ ከሚባል ሽቱ አበባ የጣፈጡ ሽቶዎቹን አምስት መቶ ወቄት ምዝን አንተ ተቀበል ።

ያማረ የተወደደ ቀናንሞ የሚባል ሽቱንም በቀደመው ሽቱ እኩሌታ ሁለት መቶ አምሳ ወቄት ተቀበል ያማረ የተመረጠ ቀጺመት የሚባል ሽቱንም የሁለት መቶ አምሳ ወቄት ምዝን ተቀበል ።

አበሚ የሚባለውንም ሽቱ በቅዱስ ሰቅል ሚዛን አምስት መቶ ወቄት ምዝን ተቀበል፡ የወይራ ዘይትንም በግድጋ አከፋይ አንድ የኢን መሥፈሪያ ተቀበል ።

ይኸንንም አዋቂ ያጣፈጠው የተቀደሰ ሽቱ አድርገው ።

ከዚህም ደብተራ ኦሪትን ቀባት፡ በደብተራ ኦሪት ውስጥ ያለች ታቦቲቱንም ። ዘኍ፡ ፯ ፩ ።

ገበታውንም የገበታውንም ዕቃ ሁሉ ፋና የሚበራበት መቅረዙንም ዕቃውንም ሁሉ ዕጣን የሚታጠንበት ማዕጠንቱንም ቅባ ። ዘሌዋ፡ ፰ ፲ ።

መሥዋዕቱ የሚሠዋበት መሠውያን ዕቃውንም ሁሉ የብርቱ ማስታጠቢያውን ሰን ከመቀመጫው ጋር ቅባው ።

በዚህ ሁሉ አክብራቸው እነሱም የተቀደሱ ይሁኑ እነሱንም የነካቸው የተቀደሰ ይሁን ።

አሮንና ልጆቹን ለኔ መሥዋዕት እንዲሠዉልኝ ቀብተህ አክብራቸው ።

የእስራኤልን ልጆች ይህ የሚቀቡት ሽቱ ለልጅ ልጃችሁ ዘመን በናንተ በሌዋውያን መካከል የተለየ ይሁን እናንተ አትቀቡት በላቸው ።

ይህንም ስታደርጉት ከእስራኤል ያልተወለደ ሌላ ሰው ከሱ አይቀባ፡ እንደሱም አስመስላችሁ አሁን እንደተናገርኩት ለራሳችሁ አታድርጉ ይህ ሽቱ የተቀደሰ ነውና ።

ከዚህ ሽቱ ዘመዴ ነው ብሎ ለባዕድ ዘመድ የሰጠ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ (በድንጋይ ተወግሮ) ይሙት ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ልበንጃ ሽቱ ያማረ የተወደደ ቀንአት የተባለ ሽቱ የሚያበራ ነጭ ዕጣን ከእስራኤል ተቀበል፡ ሚዛኑም ሁሉ የተካከለ ይሁን ።

ይህንንም ያማረ የተወደደ የዕጣን ሥራ አድርጋችሁ ሠርታችሁ ዕጣን አድርጉት፡ የከበረና የጸራ ሥራ አድርገህም ሥራው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፵፪ ።

ከዚህም ዕጣን ወስደህ ፈጭተህና አድቅቀህ ዱቄቱን ከዚያ ላንተ በምገለጥበት በታ በደብተራ ኦሪት ፊት አኑረው፡ ይህም ዕጣን ለናንተ ከከበሩ የከበረ ይሁንላችሁ ።

የዚህንም ዕጣን አምሳያ በበታችሁ ሠርታችሁ አታድርጉ፡ ይህም ለናንተ እርም ይሁንባችሁ፡ ለእግዚአብሔር ግን የከበረ የተለየ ገንዘቡ ይሁን ።

፴፭ ወዘአግበረ እምኔሁ ከመ ያጼንዎ ፡ ለይማስን እም ሕዝቡ ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ናሁ ተሰመይኩ በስሙ ለበስልኤል ወልደ ኡሬ ፡ ወልደ ሑር ዘእምነገደ ይሁዳ ።

፪ ወመላእክዎ መንፈሰ ቅዱሰ ፡ ወጥበበ ወአእምሮ ፡ ወአቁም በኵሉ ምግባር ከመ የሐሊ ።

፫ ወይኩን ሊቀ ጸረብት ፡ ወከመ ይግበር ወርቀ ወብሩረ ወብርተ ፡ ወግብረ ያክንት ፡ ወግብረ ሕብድ ፡ ወለይ ከዐብ ፡ ወቢሶስ ክዐብ ።

፬ ወግብረ እብንሂ ዘይትገበር ውስተ ምግባር ፡ ወዘይጸርብ እምዕፅ ፡ ከመ ይግበር እምኵሉ ግብር ።

፭ ወአነ ወሀብኩ ኤልያብሃ ወልደ አክሴምክ ፡ ዘእምነገደ ዳን ።

፮ ወለኵሉ ጠቢበ ልብ ወሀብኩ አእምሮ ወይግበር ኵሎ ዘአዘዝኩከ ።

፯ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወታቦተ ዘኪዳን ፡ ወምሕዋዐ ዘላዕሌሃ ፡ ወንዋየ ለደብተራ ።

፰ ወምሥዋዐ ዘዕጣን ወተቅዋመ ማኅቶት ንጽሕት ፡ ወኵሉ ንዋያ ፡ ወማእደ ወኵሉ ንዋዮ ፡ ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት ፡ ወኵሉ ንዋያቲሁ ወማእከከ መመንበሮ ።

፱ ወአልባሲሁኒ ዘክብሩ ለአሮን ፡ ወአልባሰ ደቂቁ ብዘ ቦቱ ይገብሩ ሊተ ግብረ ።

፲ ወቅብዐ ዘይትቀባዕ ፡ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ለመቅደስ ፡ ወኵሎ ዘአዘዝኩከ ይግበሩ ።

፲፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አንተ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፲፪ ወበሎሙ ዑቁ ከመ ትዕቀቡ ሰንበትየ ሕስመ ትእምርት ውእቱ በኀቤየ ወበኀቤክሙኒ ወበትውልድክሙ ከመ ታእምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቄድሰክሙ ።

፲፫ ወዕቀቡ ሰንበትየ እስመ ቅድስት ይእቲ ለክሙ ፡ ወዘአርኰሳ ሞተ ለይሙት ።

፲፬ ወኵሉ ዘይገብር በቲ ግብረ ለትሥሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ ።

፲፭ ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ግብረከ ፡ ወሳብዕት ዕለት ሰንበት ዕረፍት ወቅድስት ለእግዚአብሔር ፡ ወኵሉ ዘይገብር ግብረ በዕለተ ሰንበት ፡ ሞተ እሙዊት ለይሙት ።

፲፮ ወይዕቀቡ ደቂቀ እስራኤል ሰንበተ ፡ ከመ ይግበሩ በት ውልዶሙ ሥርዓት ይእቲ ለዓለም ሊተ ።

፲፯ ወለደቂቀ እስራኤል ትእምርት ውእቱ ዘለዓለም ፡ እስመ በሰዱስ ዕለት ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ ወበሳብዕት ዕለት ፈጸመ ወአዕረፈ ።

ከዚህም ዕጣን በቤቱ ተድላ ደስታ ሊያደርግበት ሊያሸተው (እንደ ቤተ እግዚአብሔር አድርጎ) የሠራ ሰው ከወገኖቹ ተለይቶ ይጥፋ (በእሳት ተቃጥሎ) ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ እነሆ በበስልኤል ስም ተጠራሁ ፡ ይህም ከነገደ ይሁዳ የተወለደ የሑር የልጅ ልጅ የኡሬ ልጅ በስልኤል ነው ።

መንፈስ ረድኤትን ጥበብን ዕውቀትን ሞላሁበት (አሳደርሁበት) እሱም በሥራው ሁሉ የተወሰነ ነው ።

ብልህ ጋበዝ አምበ (የአናጢዎች አለቃ) ተሹሞ ሐስበ ወርቁን ብሩን ብርቱን ሰማያዊ ሐሩን ብሩ ሐሩን ዕጽፍ ሁኖ የተፈተለ ቀይና ነጭ ሐሩን ይሠራ ዘንድ ነው ።

በሥራው ሁሉ ተጠርቦ ተለዝቦ የሚሠራ የዲንጋይም ሥራ ከዕንጨትም ወገን የሚጠርበውንና የሚያለዝበውን የዕንጨቱን ሥራ ከሥራ ሁሉ ለይቶ ይሠራ ዘንድ ነው ።

እኔም ከነገደ ዳን የሚሆን የአክሴምክ ልጅ ኤልያብን ሰጠሁ ። ፩ ነገ ፯ ፲፬ ። ኢሳ ፳፰ ፳፮ ።

ያዘዝኩህን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ በልቡናቸው ጥበብን እውቀትን ላሳደርሁባቸው ሁሉ እውቀትን ሰጠኋቸው ።

ደብተራ ኦሪትን ሥርዓት ጸንቶበት የሚኖር ታቦቱን መክደኛዋን የደብተራ ኦሪትን ዕቃ ይሠሩ ዘንድ ዕውቀትን ሰጠኋቸው ። ዘፀ ፡ ፴፫ ፴፬ ።

ዕጣን የሚታጠንበት ማዕጠንትን ፋናው የሚበራበት የነጻውን መቅረዝ ዕቃውን ሁሉ ገበታውንና ዕቃውን ሁሉ መሥዋዕቱ የሚሠዋበት መሠዊያውንና ዕቃዎቹን ሁሉ መቀለጸንና መቀመጫውን ይሠሩ ዘንድ ።

አሮን የሚከበርባቸውን ልብሶች የክህነት ሥራ በሚሠሩ ልጆች ገንዘብ የልጆቹንም ልብሶች ይሠሩ ዘንድ ።

የሚቀቡትን ቅብዐ ክህነት ለቤተ መቅደስ የሚያጥኑትን ዕጣን ሊሠሩትም ያዘዝሁትን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ዕውቀትን ሰጠኋቸው ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ አንተ የእስራኤልን ልጆች (እንዲህ ብለህ) እዘዛቸው ።

የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩ ታውቁ ዘንድ በኔና በናንተ ዘንድ ለልጅ ልጃችሁ ምልክት ነውና ሰንበቶቼን ፈጽማችሁ ጠብቁ በላቸው ።

ለናንተ የከበረች (በዓል) ስለሆነች ቅዳሜን አክብሯት የሻራትም ሰው ፈጽሞ ይሙት ።

ሥራውንም የሚሠራበት ሁሉ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ። ዘሌዋ ፳፮ ፪ ፡ ሕዝ ፵፬ ፳፬ ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ ፡ ሰባተኛው ቀን ግን ለእግዚአብሔር የተቀደሰች በዓል ናትና ቅዳሜ ቀን ሥራን የሚሠራ ሁሉ ፈጽሞ ይሙት ።

በልጅ ልጆቻቸው ይሠሩት ዘንድ የእስራኤል ልጆች ቅዳሜን ያክብሩ ፡ ለኔም የዘለዓለም ሥርዓቴ ናት ።

ለእስራኤልም ልጆች ለዘለዓለም የገዘና የተገኘ ምልክታቸው ነው እግዚአብሔር በስድስተኛው ቀን ሰማይንና ምድርን ፈጥሮ በሰባተኛይቱ ቀን (ቅዳሜ) ሥራውን

፲፰ ወሶበ ፈጸመ ተናግሮ ምስሌሁ በደብረ ሲና ወሀበ ለ
ሙሴ ክልኤተ ጽላተ ዘትእዛዝ ፣ ጽላት ዘእብን ፣ ጽሑፋት
በአጽባዕተ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወሶበ ርእዩ ሕዝብ ከመ ጐንደየ ሙሴ ወሪደ እምደ
ብር ተንሥኡ ላዕለ አሮን ወይቤልዎ ግበር ለነ አማልክተ
እለ የሐውሩ ቅድሜነ እስመ ዝኩ ብእሲ ሙሴ ዘአውጽ
አነ እምድረ ግብጽ ኢነአምር ምንተ ኮነ ።

፪ ወይቤሎሙ አሮን ንሥኡ ሠርጐ ወርቅ ዘውስተ አዕ
ዛነ አንስቲያክሙ ወአዋልዲክሙ ወአምጽኡ ኀቤየ ።

፫ ወነሥኡ ኵሉ ሕዝብ ሠርጐ ወርቅ ዘውስተ አዕዛነ
አንስቲያሆሙ ወአምጽኡ ኀበ አሮን ።

፬ ወተመጠወ እምእደዊሆሙ ወመሰሎ በምስል ወገ
ብሮ ላሕመ ዘስብክ ወይቤሎሙ እሉ አሙንቱ አማል
ክቲከ እስራኤል ዘአውጽኡከ እምድረ ግብጽ ።

፭ ወሶበ ርእየ አሮን ነደቀ ምሥዋዐ አንጻሮ ወአዖደ እን
ዘ ይብል በዓለ እግዚእ ጌሠም ።

፮ ወጌሠ አሮን በማኅታ ወአዕረገ መሥዋዕተ ወአብአ
ቍርባነ ዘመሥዋዕተ ፍርቃን ፣ ወነበሩ ሕዝብ ይበልዑ
ወይሰትዩ ወተንሥኡ ይዘፍኑ ወይትዋነዩ ።

፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ሑር ወአፍጥን
ወሪደ እምዝየ ፣ እስመ አበሱ ሕዝብከ ዘአውጻእከ እም
ድረ ግብጽ ።

፰ ወወጽኡ እምፍኖት ዘአዘዝክዎሙ ወገብሩ ላሕመ
ወሰገዱ ወሦዑ ሎቱ ወይቤሉ ፣ እሉ እሙንቱ አማልክ
ቲከ እስራኤል ዘአውጽኡከ እምድረ ግብጽ ።

፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፣ ርኢኩ ዘንተ ሕዝበ
ወናሁ ዝንቱ ሕዝብ ግዙፈ ክሣድ ።

፲ ወይእዜኒ ኅድገኒ እትመዓዕ በመዓትየ ፣ ወእሠይጦሙ
ላዕለ ሕዝብ ክቡድ ወዓቢይ ።

፲፩ ወሰአለ ሙሴ ቅድመ እምላኩ ወይቤ ለምንት እግዚኦ
መዓተ ትትመዓዕ ላዕለ ሕዝብከ ዘአውጻእከ እምድረ ግብጽ
በኃይል ጽኑዕ ወበመዝራዕት ልዑል ወዐቢይ ።

፲፪ ከመ ኢይበሉ ግብጽ በእኩይ አውጽኦሙ ከመ ይቅ
ትሎሙ በውስተ አድባር ወከመ ያጥፍኦሙ እምድር ፣ አቍ
ርር መዓትከ ዘተማዕከ ወመሐሬ ኵነ ላዕለ እከዮሙ ለሕ
ዝብከ ።

፲፫ ተዘከር አብርሃምሃ ወይስሐቅሃ ወያዕቆብሃ አግብርቲከ
ዘመሐልከ ሎሙ በርእስከ ወትቤሎሙ ፣ ብዙኀ አበዝኆ
ለዘርእክሙ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙኀ ፣ ወኵሎ ዘንተ
እሁብ ለዘርእክሙ ወይመልክዋ ለዓለም ።

፲፬ ወሠረየ እግዚአብሔር በእንተ እኪት ዘይቤ ይግበር

ፈጽሞ ዐርፎብታልና ።

በደብረ ሲና ከሱ ጋራ ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ዐሥሩ
ቃላት የተጻፈበቸው ሁለቱን ጽላት ለሙሴ ሰጠው ፣ እነዚ
ህም በእግዚአብሔር ጣት በእብን በረድ የተጻፉ ናቸው ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ሕዝቡም ሙሴ ከደብረ ሲና መውረዱን እንደ ዘገየበ
ቸው በዩ ጊዜ ከግብጽ አገር ያወጣን ወንድምህ ሙሴ
ምን እንደ ሆነ አናውቅምና ፣ በፊታችን የሚሄዱልን ጠላ
ቶቻችንን የሚያጠፉልን አማልክትን ሥራልን ብለው በአ
ሮን ላይ (በጠላትነት) ተነሡበት ። ዘዳግ፣ ፱ ፪ ።
አሮንም በሚስቶቻችሁና በሴት ልጆቻችሁ ጆሮዎች
ያለ የወርቅ ጌጣ - ጌጥ ተቀብላችሁ ወደኔ አምጡ አላቸው ።
ሕዝቡም ሁሉ በሚስቶቻቸው ጆሮ የነበረውን የወርቅ
ጌጣ - ጌጥ ሰብረው ወደ አሮን አመጡ ።
(አሮንም) ከእጃቸው ተቀብሎ በመቀረጫ ቀረጸው ፣
ቀልጦ የተሠራ ጥጃም አድርጎ እስራኤል !! ከግብጽ አገር
ያወጡህ አማልክቶችህ እሊህ ናቸው አላቸው ።
አሮንም ወደው እንደተቀበሉት ባየ ጊዜ በጣዖቱ
ፊት ለፊት መሠውያን ጸፈጸፈ ፣ (ወድያውም) ነገ የጌታ
በዓል ነው ብሎ አዋጅ አስነገረ ። ፩ ነገ፣ ፲ ፳ ።
አሮንም በነጋታው ማለዳ ተነሥቶ መሥዋዕቱን አሰረገ
ከመከራ የሚድኑበት ቍርባንም አቀረበ ፤ ሕዝቡም
(በጣዖቱ አጠገብ ተቀምጠው) ተረፈ መሥዋዕቱን ሊበሉ
ሊጠጡ ሊዘፍኑ ሊጫወቱ ተነሡ ። ፩ ቆሮ፣ ፲ ፯ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው !
ከግብጽ አገር ያወጣኻቸው ወገኖችህ በድለዉኛልና ከዚህ
(ከደብረ ሲና) ፈጥነህ ወርደህ ሂድ ።
እኔ ከዘዝኋቸው ሕግ ሥርዓት ወጥተው በደሉ የላሙ
ንም ምስል ሠርተው አቁመው ሰገዱለት ፣ መሥዋዕቱንም
ሠዉለት ፣ እስራኤል ከግብጽ ያወጡህ አማልክቶችህም
እነሂ ናቸው አሉ ። ፩ ነገ፣ ፲፪ ፳፰ ።
እግዚአብሔር ሙሴን ይህን ሕዝብ አየሁት እነሆም
አንገተ ደንዳና ሕዝብ ነው ። ኢሳ፣ ፵፰ ፬ ።
አሁንም ተቈጥቼ ላጥፋቸው ተወኝ ከዚህ በሚበል
ጥና በሚበዛ ወገን ላይ እሾምኻለሁ አለው ።
ሙሴም በፈጣሪው ፊት ቁሞ ጸለየ (ለመነ) አቤቱ ከግ
ብጽ አገር በጽኑ ኃይል በልዑልና በታላቅ ሥልጣን ያወ
ጣኻቸው ወገኖችህን ለምን ተቈጥተህ ታጠፋቸዋለህ አለ ።
የግብጽ ሰዎች በተራራው ሊገድላቸው ከዚህ ዓለም
ሊያጠፋቸው (ወገኖቹ እስራኤልን) በክፉ ነገር አወጣቸው
እንዳይሉ የተቈጣህባቸውን ቁጣ አብርድላቸው የወገኖች
ህንም በደል ይቅር በይ ሁን (ይቅር በል) ።
ከነዓንን ለዘለዓለሙ ሊገዟትና ሊወርሱዋት ዘራች
ሁን እንደ በዙ እንደ ሰማይ ከዋክብት አበዛዋለሁ ፣ ይህን
ንም ሁሉ ለልጆቻችሁ እሰጣቸዋለሁ (ሕያው የ አሜንየ
ብለህ) በራስህ የማልክላቸው አገልጋዮችህ አብርሃም ይስ
ሐቅ ያዕቆብን አስብ ። ዕብ፣ ፲፯ ፲፫ ።
እግዚአብሔርም በሕዝቡ ላይ አደርጋታለሁ ብሎ የተ

ላዕለ ሕዝብ ።

፲፭ ወተመይጠ ሙሴ ወወረደ እምደብር ወክልኤ ጽላት ዘትእዛዝ ዘውስተ እደዊሁ ፡ ጽላት ዘእብን ወጽሑፋት እንተ ክልኤቱ ገበዋቲሆን እንተ ለፌኒ ወእንተ ለፌኒ ።

፲፮ ወግብረቶን ግብረተ እግዚእ ፡ ወጽሕፈቶን ጽሕፈተ እግዚአብሔር ውእቱ ፡ ወግሉፋት ላዕለ ጽላት ።

፲፯ ወሰሚዖ ሆሚዐ ቃለ ሕዝብ እንዘ ይጸርሑ ፡ ይቤሎ ለሙሴ ድምፀ ፀብኢት ውስተ ትዕይንት ።

፲፰ ወይቤሎ ሙሴ ኢኮነ ዝንቱ ድምፅ ዘመላእክት እለ ይትኄየሉ ፡ ወኢኮነ ድምፀ መላእክት ዘፀብዐ አላ ድምፀ መልእክቱ ለወይን እሰምዕ አንሰ ።

፲፱ ወሰበ ቀርበ ሙሴ ኀበ ትዕይንት ርእዮ ለውእቱ ላሕም ወተውኔት ወተምዐ ወገደፎን እምውስተ እደዊሁ ለእልክቱ ክልኤ ጽላት ወቀጥቀጦን በታሕተ ደብር ።

፳ ወነሥአ ለውእቱ ላሕም ዘገብሩ ወአውዓዮ በእሳት ወሐረዮ ወአድቀቆ ወዘረዎ ውስተ ማይ ወአስተዮሙ ኪያሁ ለደቂቀ እስራኤል ።

፳፩ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ምንተ ረሰይከ ዝንተ ሕዝበ ፡ ከመ ታምጽእ ላዕሌሆሙ ኃጢአተ ዓቢየ ።

፳፪ ወይቤሎ አሮን ለሙሴ ኢትትመዓዕ እግዚእ ላዕሌየ ለሊከ ተአምር ግእዞሙ ለእሉ ሕዝብ ።

፳፫ ወሰበ ይቤሉኒ ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ቅድሜነ እስመ ዝንቱ ሙሴ ዘአውጽአነ እምድረ ግብጽ ኢነአምር ምንተ ኮነ ።

፳፬ ወእቤሎሙ ዘቦ እምኔክሙ ወርቀ አምጽኡ ፡ ወአምጽኡ ወወሀቡኒ ወወረውክዎ ውስተ እሳት ፡ ወወጽአ ዝንቱ ላሕም ።

፳፭ ወሰበ ርእየ ሙሴ ከመ ዓለወ ሕዝብ ፡ እስመ አዕለ ዎሙ አሮን ፡ ወኮኑ ሰሐቀ ለጸላእቶሙ ።

፳፮ ወቆመ ቅድመ ትዕይንት ወይቤ ዘኀረዮ እግዚአብሔር ይምጻእ ኀቤየ ፡ ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሉ ደቂቀ ሌዊ ።

፳፯ ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራ ኤል አሐዱ አሐዱ ይፁር ሰይፎ ፡ ወሑሩ ወዕግቱ እምአንቀጽ እስከ አንቀጽ ትዕይንት ፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል እኅዋሁ ፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል ካልኦ ፡ ወአሐዱ አሐዱ ይቅትል ዘቅሩቦ ።

፳፰ ወገብሩ ደቂቀ ሌዊ በከመ ይቤሎሙ ሙሴ ፡ ወወድቀ እምሕዝብ ይእተ አሚረ ሠላሳ ምእት ብእሲ ።

፳፱ ወይቤሎሙ ሙሴ ፡ አንፈስክምዎ ዮም ለእግዚአብ ሔር በእደዊክሙ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ በወልዱ ወበእኁሁ ከመ ትትወሀብ ለክሙ በረከት ።

፴ ወኮነ በሣኒታ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝብ ፡ አንትሙ ኀገ ይክሙ ኀጋየ ዓቢየ ፡ ወይእዜኒ አዐርግ ኀበ እግዚአብሔር

ናገራትን የከፋይቱን ነገር ይቅር አለ (ተወ) ።

ሙሴም ተመልሶ ከደብረ ሲና ወረደ ፡ ዐሠርቱ ቃላት የተጻፉበቸው ሁለቱም ጽላቶች በእጁ ተይዘው ነበር ፡ ጽላቶቹም የፊንና ናቸው እንዚህም በጐናቸው በሁለት ወገን ግራና ቀኝ ዐሠርቱ ቃላት የተጻፉበቸው ናቸው ።

አሠራራቸው የጌታ ሥራ ነው ፡ አጻጻፋቸውም የእግዚአብሔር አጻጻፍ ነው ፡ (ዐሠርቱ ቃላትም) በሁለቱ ጽላቶች ላይ ተቀርጸዋል ፡ (ተጽፈዋል) ።

ኢያሱም የሕዝቡን ጩኸት ሰምቶ ሙሴን በከተማው የሰልፍ ድምፅ አለ (እሰማለሁ) አለው ።

ሙሴም ይህ የምትሰማው ለሰልፍ የሚበረታቱ የአርበኞች ድምፅ አይደለም የተሸናፊዎች ድምፅም አይደለም ድምፀ ፋሕሉ ለወይን) እስራኤል ያልፈላ ጥሽ ጠጅ ጠጥተው የሆነውንና ያልሆነውን ይለፈልፋሉ እሰማለሁ እንጂ አለው ። ዘፀ ፴፩ ፲፰ ።

ሙሴም ወደ ከተማው በቀረበ ጊዜ ጥጃውንና ዘፈኑን አይቶ ተቈጣ ፡ እሊህ ሁለቱን ጽላቶች ከእጆቹ ጥሎ ከተራራው በታች ሰበራቸው ።

የሠሩትንም ጣዖት (ጥጃ) ወስዶ በእሳት አቃጠለው ፡ ፈጭቶም አደቀቀው ፡ ከፈሳሽ ውኃም በጥብጦ ለእስራ ኤል ልጆች ያነኑን አጠጣቸው ።

ሙሴም አሮንን በነሱ ላይ ታላቅ ኃጢአት ልታመጣበ ቸው ይህን ሕዝብ ለምን እንዲበድል አደረግኸው አለው።

አሮንም ሙሴን እንዲህ አለው ! አቤቱ በኔ ላይ አት በሳጭብኝ የኒህ ወገኖች ሥራቸውን አንተው ቀሉ ታው ቀዋለህ ።

ከግብጽ አገር ያወጣን ሰው ሙሴ ምን እንደ ሆነ እና ውቅምና በፊት በፊታችን የሚሄዱልን ጠላቶቻችንን የሚ ያጠፉልን አማልክት ሥራልን ቢሉኝ ።

እኔም ከናንተ ወርቅ ያለው አምጡ አልኳቸው እነ ሱም አምጥተው ሰጡኝ እኔም እሳት አስነድጄ በዚያ ላይ ጣልሁት ፡ ይህም ጥጃ ወጣ ።

ሙሴም ኦሮን አስወንጅሏቸዋልና ለጠላቶቻቸውም መዘባበቻ ሁነዋልና ሕዝቡ እንደ ወነጀሉ ፡ በየ ጊዜ እግ ዚአብሔር የወደደው የመረጠው ሰው ወደኔ ይምጣ አለ።

በከተማው መካከል ቆሞ እንዲህ የሌዊም ልጆች ወደሱ ተሰበሰቡ ።

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንዱም አንዱም ሰይፉን በብብቱ ይሸከም ፡ (በወገቡ ይታጠቅ) ከበርም እስ ከ ከተማው በር ሂዱችሁ ክበቡ ፡ አንዱም አንዱም ወንድ ሙን ይግደል ፡ አንዱም አንዱም ባልንጀራውን ይግደል አንዱም አንዱም ጎረቤቱን ይግደለው ብሏል አለ ።

የሌዊም ልጆች ሙሴ እንዳላቸው አደረጉ ፡ ያን ጊዜ ም ከሕዝቡ ሦስት ሺህ ሰው ሞተ ። ፩ ቆሮ ፲ ፯ ።

ሙሴም የእግዚአብሔር በረከቱ ትሰጣችሁ ዘንድ በእ ጆቻችሁ ከናንተ አንዱም አንዱ ልጁን ወንድሙን በመግ ደላችሁ ዛሬ እግዚአብሔርን ደስ አሰኛችሁት አላቸው ።

በበነጋው እንዲህ ሆነ ሙሴ ወገኖቹን ታላቅ በደል በድላችኋል ፡ አሁንም አማልጄ ኃጢአታችሁን አስተሠር

ከመ አስተሥሪ ለክሙ ኃጢአተክሙ ።

፴፩ ወገብአ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ፣ እስእለከ እግዚኦ፣ ናሁ አበሱ እሉ ሕዝብ አበሳ ዓቢየ፣ ወገብሩ ሎሙ አማልክተ ዘወርቅ ።

፴፪ ወይእዜኒ እመ ተኀድግ ሎሙ ዘንተ ኃጢአተ ኅድግ፣ ወእመ አከሰ ደምስስ ኪያየ እመጽሐፍከ ዘጸሐፍከኒ ።

፴፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለዝንቱ ዘአበሰ በቅድሜየ እደመስሶ እመጽሐፍየ ።

፴፬ ወይእዜኒ ሑር ወምርሖሙ ለሕዝብየ ውስተ መካን ዘእቤለከ፣ ወናሁ መልአክየ የሐውር ቅድመ ገጽከ፣ ወአመ ዕለተ እኖሕዮሙ አገብእ ላዕሌሆሙ ኃጢአቶሙ ።

፴፭ ወቀተለ እግዚአብሔር እምሕዝብ በእንተ ዘገብሩ ላሕመ ዘገብረ ሎሙ አሮን ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሑር ወዕርግ እምዝየ አንተ ወሕዝብከ ዘአውጻእከ እምድረ ግብጽ፣ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እንዘ እብል ለዘርእክሙ እሁብ ።

፪ ወእፌንዎ ለመልአክየ ቅድሜከ ወያወጽኦሙ ለከናኔዎን ወለአሞሬዎን፣ ወለኬጤዎን፣ ወለፌርዜዎን፣ ወለጌርጌሴዎን፣ ወለኤዌዎን፣ ወለኢያቡሴዎን ።

፫ ወኢያበውአከ ውስተ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ፣ ወኢየዓርግ ምስሌከ በእንተ ሕዝብከ እለ ያገዝፉ ክሳዶሙ ከመ ኢያኅልቆሙ በፍኖት ።

፬ ወሰበ ሰምዑ ሕዝብ ዘንተ ነገረ እኩየ ለሀዉ ላሀ ዓቢየ ።

፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በሎሙ አንትሙሰ ሕዝብ ዘያገዝፍ ክሳዶ አንትሙ፣ ዑቁ ከልእተ መቅሠፍተ ኢያምጽእ ላዕሌክሙ፣ ወአጠፍአክሙ ወይእዜኒ አሰስሉ አልባሰ ክብርክሙ ወሠርጕክሙ ወአርእየክሙ ዘእሬስየክሙ ።

፮ ወአሰሰሉ ደቂቀ እስራኤል ሠርጓቲሆሙ ወአልባሲሆሙ በደብረ ኮሬብ ።

፯ ወነሥአ ሙሴ ሐይመቶ ወተከለ አፍአ ርኁቀ እምትዕይንት፣ ወተሰምየት ደብተራ ዘመርጡል፣ ወኮነ ኵሉ ዘየኀሥሥ ለእግዚአብሔር የሐውር ኀበ ይእቲ ደብተራ ዘአፍኣ እምትዕይንት ።

፰ ወሰበ የሐውር ሙሴ ይበእ ውስተ ይእቲ ደብተራ ዘአፍኣ እምትዕይንት ይቀውም ኵሉ ሕዝብ ወይኔጽር አሐዱ

ይላችሁ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር (ወደ ደብረ ሲና) እወጣለሁ አላቸው ። ፩ ሳሙ፣ ፲፪ ፳ ።

ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ አቤቱ እለምንሃለሁ እነሆ እኒህ ሕዝብ ታላቅ በደል በደሉ የወርቅ አማልክትን ለራሳቸው ሠሩ አለ ።

አሁንም ይህን ጽኑ በደል (በቸርነትህ) ይቅር ብትላቸው ይቅር በላቸው ያለዚያ ግን ከጻፍከኝ መጽሐፍህ እኔን ደምስሰኝ ። መዝ፣ ፷፱ ፳፰፣ ሮሜ ፱ ፫ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ በፊቴ የበደለኝን ይህን ወገን ከመጽሐፌ አውጥቼ እደመስሰዋለሁ ። አለው ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፴፣ ሕዝ፣ ፲፰ ፬ ።

አሁንም ሂድ እነዚህን ወገኖች መርተህ ወዳልኩህ ቦታ ውሰዳቸው፣ እነሆም መልአኬ በፊትህ ይሄዳል ነገር ግን (በመዓት) በጐበኘኋቸው ቀን ኃጢአታቸውን በራሳቸው ላይ አመጣባቸዋለሁ ። ዘኍ፣ ፳ ፲፮ ።

አሮን ሠርቶ የሰጣቸውን ላም አምላክ አድርገው ስላመለኩ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ወገን ብዙ ሰው ገደለ (አጠፋ)።

ምዕራፍ ፴፫ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለልጆቻችሁ እሰጣታለሁ ብዬ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ ወደ ማልኩላቸው (ወደ ከነዓን) ከግብጽ አገር ከወጣኻቸው ወገኖችህ ጋር አንተ ከዚህ አገር ወጥተህ ሂድ ።

መልእክተኛዬንም ከንተ አስቀድሜ ወደ ከነዓን እሰዳለሁ፣ እሱም ሂዶ ከናኔዎንን አሞሬዎንን ኬጤዎንን ፌርዜዎንን ጌርጌሴዎንን ኤዌዎንና ኢያቡሴዎንን (ከከነዓን አገር) ያወጣቸዋል (ያጠፋቸዋል)።

እሱም እየመራ ወስዶ ወተትንና ማርን ወደምታፈሰው ምድር አላገባህም፣ እኔ ግን የበደሉኝን በደል (እስቤ) በጐዳና እንዳላጠፋቸው ክሣደ ልቡናቸውን ስላጸኑ ወገኖችህ ከፊት ከንተ ጋር አብሬህ አልወጣም አለው ።

ሕዝቡም ይህን ክፉ ቃል በሰሙ ጊዜ ጽኑ ልቅሶ አለቀሱ ። ፪ ሳሙ፣ ፲፱ ፳፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን የእስራኤልን ልጆች እንዲህ በላቸው አለው እናንተስ ክሣደ ልቡናውን ያጸና ወገኖች ናችሁ፤ ከዚህ ቀድሞ ከመጣሁት መቅሠፍት ሌላ መቅሠፍት አምጥቼ እንዳላጠፋችሁ ዕወቁ ተጠንቀቁ፣ አሁንም ለጣዖቱ በዓል ከብራችሁበት አጊጻችሁበት የዋላችሁበትን ልብስ ከናንተ አስወግዱ ይህን ያደረጋችሁ እንደሆነ የማደርግላችሁን አሳያችኋለሁ ።

የእስራኤልም ልጆች ለጣዖቱ በዓል (ያጌጹበት) ልብሳቸውንና ጌጻቸውን በኮሬብ ተራራ አስወገዱ፣ (አራቁ)።

ሙሴም ድንኳኑ ይዞ ከከተማ በአፍኣ ራቅ አድርጎ ተከላት ይህችውም ደብተራ ኦሪት ተባለች ያን ጊዜ እግዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት የሚሻው ሰው ሁሉ ከከተማ በአፍአ ወደ ተተከለች ወደዚያች ድንኳን ይሄድ ነበር ። ዘኍ፣ ፲፯ ፳፯ ።

ሙሴ ከከተማ በአፍኣ ራቅ ብላ ወደ ተተከለች ድንኳን ሊገባ በሄደ ጊዜ ሕዝብ ሁሉ ይቆም ነበር እስኪገባም

አሐዱ ኀበ ኆኅተ ደብተራ፤ ወይሬእይዎ ለሙሴ ሶበ የሐ
ውር እስከ ይበውእ ውስተ ደብተራ ።
፱ ወእምከመ ቦአ ሙሴ ውስተ ደብተራ ይወርድ ዓምድ
ዘደመና እንዘ ይቀውም ኀበ ኆኅተ ደብተራ፤ ወይትናገሮ
እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፲ ወይሬእዮ ኵሉ ሕዝብ ለውእቱ ዓምድ ዘደመና እንዘ
ይቀውም ኀበ ኆኅተ ደብተራ ፤ ወይትናገር እግዚአ
ብሔር ምስለ ሙሴ፤ ወቀዊሞሙ ኵሉ ሕዝብ ኀበ ኆኅተ
ደብተራሆሙ ይሰግዱ ።
፲፩ ወይትናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ገጸ በገጽ ከመ ይት
ናገር ብእሲ ምስለ ዓርኩ፤ ወይገብእ ውስተ ትዕይንት
ወጽሙድስ ሆሴዕ ወልደ ነዌ ወሬዛ ውእቱ ወኢይወጽእ
እምትዕይንት ።
፲፪ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ናሁ ትቤለኒ ስዶ ለዝ
ንቱ ሕዝብ፤ ወበሕቱ ኢነገርከኒ ዘትፌኑ ምስሌየ፤ ወለሊከ
ትቤለኒ ኪያከ አእመርኩ እምኵሉ ፤ ወረከብከ ሞገሰ
በኀቤየ ።
፲፫ ወለእመሰኬ ረከብኩ ሞገሰ በኀቤከ አስተርእየኒ ገሃደ
ሊተ ወአእምር ወእርአይከ ከመ ይኩነኒ ረኪበ ሞገስ
በቅድሜከ ዮም፤ ወከመ አእምር ከመ ሕዝብከ ውእቱ ዝ
ንቱ ሕዝብ ዓቢይ ።
፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር አነ አሐውር ቅድሜከ ወአዐ
ርፈከ ።
፲፭ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር እመ አንተ ለሊከ ኢተ
ሐውር ስሌነ ወኢታወጽአነ እምዝየ፤ በምንት ይትዓ
ወቅ ከመ አኅሁ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ አነኒ ወሕዝብ
ከኒ ዘእንበለ ሶበ ሖርከ ምስሌነ ።
፲፮ ወንከብር አነኒ ወሕዝብከኒ በኀበ ኵሉ አሕዛብ ዘሀሎ
ውስተ ኵሉ ምድር ።
፲፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዘንተኒ ነገረ ዘትቤለኒ
እገብር ለከ፤ ወረከብከ ሞገሰ በቅድሜየ ወአአምረከ እም
ኵሉ ።
፲፰ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር አርእየኒ ስብሐቲከ ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አነ አኀልፍ ቅድሜከ
በስብሐትየ ወእጼውዕ ስመ እግዚአብሔር በቅድሜከ ወእ
ምሕሮ ለዘመሐርክዎ፤ ወእሣሀሎ ለዘተሣሀልክዎ ።
፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ርእዮተ ገጽየሰ ኢት
ክል እስመ አልቦ ዘይሬኢ ገጽየ ወየሐዩ ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ መካን ኀቤየ ሀሎ
ወትቀውም ውስተ ኰኵሕ፤ እስከ የኀልፍ ስብሐትየ ።
፳፪ ወአነብረከ ውስተ ስቍረተ ኰኵሕ ወእከድን እዴየ
በላዕሌከ እስከ አኀልፍ ።
፳፫ ወአሴስል እዴየ ወይእተ ጊዜ ትሬኢ ድኅሬየ፤ ወገጽ
የሰ ኢያስተርኢ ለከ ።

ድረስ በሚሄድበት ጊዜ አንዱም አንዱ በድንኳኑ ደጃፍ
ሁኖ ሙሴን ያየው ነበር ። መዝ፡ ፺፱ ፯ ።
ሙሴም ወደ ድንኳኑ ከገባ በኋላ ዓምደ ደመና ወርዶ
በድንኳኑ ደጃፍ ይቆም ነበር፤ እግዚአብሔርም ሙሴን
ቃል ለቃል ይነጋገረው ነበር ።
ያንንም ዓምደ ደመና በድንኳኑ ላይ ቆሞ ሕዝቡ ሁሉ
ያየው ነበር፤ እግዚአብሔርም ከሙሴ ጋር ቃል ለቃል
ይነጋገር ነበር፤ ሕዝቡም ሁሉ በየድንኳናቸው ቁመው
(ለጌታ) ይሰግዱለት ነበር ። ዘዳግ፡ ፭ ፳፩ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ሰው ከወዳጁ ጋር እንደሚነ
ጋገር ፊት ለፊት ይነጋገረው ነበር፤ (ከተነጋገረውም በኋላ)
ወደ ከተማው ይመለስ ነበር፤ አገልጋዩ የነዌ ልጅ ሆሴዕ
ግን ገና ሕፃን ነበርና ከከተማው አይወጣም ነበር ።
ሙሴም እግዚአብሔርን እነሆ ይህንን ሕዝብ አንተ
መርተህ ውሰደው አልከኝ፤ ነገር ግን አንተ ከኔ ጋር የም
ትልከውን ሰው አልነገርከኝም፤ አንተ ከሁሉ ይልቅ አን
ተን ወደድኩህ፤ በኔ ዘንድ ባለሟልነትን አገኘህ አልከኝ
በንተም ዘንድ ባልሟልነትን ካገኘሁ ፊትህን ገልጠህ አሳ
የኝ፤ ለኔም ዛሬ በንተ ዘንድ ባልሟልነትን ማግኘት ይሆነኝ
ዘንድ ይህም ወገንህ በንተ ዘንድ የከበረ ወገን እንደሆነ ዐ
ውቅ ዘንድ ፊትህን አይህ ዘንድ ገልጠህ አሳየኝ አለው ።
እግዚአብሔርም እኔ በፊትህ እሄዳለሁ አሳርፍህ
ማለሁ አለው ። ዘፀ፡ ፴፬ ፱ ።
ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው አንተው ራስህ
ከኛ ጋራ ካልሄድክ ከዚህ ቦታም ካላወጣኸን አንተ ከኛ
ጋራ ብትሄድ ነው፤ እኛም በንተ ዘንድ ባልሟልነትን ቁና
ገኝ ነው እንጂ እኔም ሆንኩ ወገኖችህ (እስራኤል) በንተ
ዘንድ ባለሟልነትን እንዳገኘሁ በምን ይታወቅ፤ አለው ።
አንተ ከኛ ጋራ ከሄድክ ግን እኔም ወገኖችህ (እስራ
ኤል) በዚህ ዓለም ላይ ባሉ አሕዛብ ሁሉ ዘንድ እንከብራ
ለን አለው ።
እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤ በኔ ዘንድ
ባለሟልነትን አግኝተኻልና ከሁሉም ለይቼ ወድጄኻለሁና
ያነን ያልከኝን ነገር አደርግልኻለሁ አለው ።
ሙሴም እግዚአብሔርን ጌትነትህን (ገልጠህ) አሳየኝ
አለው ። ኤር፡ ፴፩ ፲፬ ። ሮሜ ፬ ፬፤ ፱ ፲፭ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ እኔ በፊትህ
የጌትነቴን ስም እየጠራሁ በፊትህ አልፋለሁ የምምረውን
እምረዋለሁ ይቅር የምለውንም ይቅር እለዋለሁ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ፊቴን አይቶ የሚድን የለምና
ፊቴንስ ማየት አትችልም አለው ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው እነሆ በኔ ዘንድ
ቦታ አለ፤ የጌትነቴም ቃል ተነግሮ እስኪፈጸም ድረስ በአ
ለቱ ላይ ትቀመጣለህ ። ኢሳ፡ ፪ ፳፩ ።
በአለቱም ውስጥ አኖርኻለሁ፤ የጌትነቴንም ነገር ተና
ግሬ እስካልፍ ድረስ እጄን በላይህ እጋርዳለሁ (በሥልጣኔ
እሠውርኻለሁ) ።
(በዋሻው ውስጥ ሳለህ) እጄን ካንተ ላይ አነሣለሁ ያን
ጊዜ ኋላዬን ታያለህ፤ ፊቴን ግን አታየውም ዮሐ፡ ፩ ፲፰ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቀርጽ ለከ ክልኤተ ጽላ
ተ ዘእብን በከመ ቀዳሚያት ፡ ወዕርግ ኀቤየ ውስተ ደብር
ወእጽሕፍ ውስተ ውእቶን ጽላት ዝከተ ነገረ ዘሀሎ ውስተ
ቀዳሚያት ጽላት ዘቀጥቀጥከን ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ እንደ ፊተኞቹ
ሁለት የእብን በረድ ጽላቶችን ቀርጸህ ወደ ደብረ ሲና
ወደኔ ውጣ ፡ በሰበርካቸው በቀደሙት ሁለት ጽላቶች
ተጽፎ የነበረውን ያን ዐሠርቱ ቃላትን በነዚያ ጽላቶች ላይ
እጽፋለሁ ። ዘዳግ፡ ፲ ፩ ።

፪ ወኩን ድልወ ለነግህ ፡ ወተዓርግ ውስተ ደብረ ሲና
ወቁም ህየ ላዕለ ርእሰ ደብር ።

ለነገም የተዘጋጀህ ሁን ነገ ይህን ጊዜ እኔ ወዳለሁበት
ወደ ደብረ ሲና ወጥተህ በተራራው ራስ ላይ ቁም ።

፫ ወአልቦ ዘየዓርግ ምስሌከ ፡ ወአልቦ ዘይሄሉ ውስተ
ኵሉ ደብሩ ወአባግዕኒ ወአልሕምትኒ ኢይትረዐዩ ቅሩበ
ለውእቱ ደብር ።

ካንተ ጋር የሚወጣ ሰው የለም (አይኑር) በተራራ
ውም ዙርያ ሁሉ የሚኖር ሰው አይኑር ፡ (እንኳን ሰው)
ላሞችና በጎች ስንኳ በተራራው አቅራቢያ አይሠማሩ
አለው ።

፬ ወወቀረ ሙሴ ክልኤ ጽላተ ዘእብን በከመ ቀዳሚያት ፡
ወነሥአ በእዴሁ እልክተ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ፡ ወጌሠ
በጽባሕ ወዓርገ ሙሴ ውስተ ደብረ ሲና ፡ በከመ አዘዞ
እግዚአብሔር ።

ሙሴም እንደ ቀደሙት ሁለት የእብን በረድ ጽላቶች
ቀርጾ እነዚያን ሁለት የእብን በረድ ጽላቶች በእጁ ይዞ
እግዚአብሔር እንዳዘዘው ጧት ተነሥቶ ገስግሶ ወደ
ደብረ ሲና ወጣ ።

፭ ወወረደ እግዚአብሔር በደመና ወቆመ ህየ ወጸውዐ
በስመ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር በደመና ወርዶ በዚያ (በደብረ ሲና)
ቆመ ፡ ገዥ የሚሆን ስሙንም እግዚአብሔር ብሎ ጠራ ።

፮ ወኀለፈ እግዚአ ቅድመ ገጹ ፡ ወስምየሰ እግዚአ እግ
ዚአብሔር መሐሪ ወመስተሣህል ፡ ርኁቀ መዓት ወብዙኀ
ምሕረት ወጻድቅ ።

ያን ጊዜ ጌታ እግዚአብሔር ስሜ መሐሪ ፡ ይቅር ባይ
ከመዓት የራቀ ፡ ምሕረቱ የበዛ እውነተኛ ነው እያለ
በሙሴ ፊት አለፈ ። ኢዩ፡ ፪ ፲፫ ። ሮሜ ፪ ፬ ።

፯ ዘየዓቅብ ለጽድቅ ወይገብር ምሕረተ ለአእላፍ ወዘያሴ
ስል ዓመፃ ወጌጋየ ወኃጢአተ ፡ ወለመአብስስ ኢያነጽሖ ፡
ዘያገብእ ኃጢአተ አበው ላዕለ ውሉድ ወላዕለ ውሉደ ው
ሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ።

(እውነትን) የሚጠብቃት እሱ ነው ፡ ለብዙሰዎች ይቅ
ርታን፡ ግፍን በደልን ኃጢአትን ከሰው የሚያርቅ እሱ
ነው ፡ በደለኛውን ግን ከፍዳ አያነጻውም ፡ ያባቶችን ኃጢ
አት በልጆች ፡ የልጆችንም ኃጢአት በልጅ ልጆች ላይ
እስከ ሦስት እስከ አራት ትውልድ ድረስ የሚያመጣ
እሱ ነው ።

፰ ወጐጕአ ሙሴ ወደነነ ውስተ ምድር ወሰገደ ለእግዚ
ብሔር ።

ሙሴም ይህን ሰምቶ ፈጥኖ ወደ ምድር ወድቆ ለእ
ግዚአብሔር ሰገደ ። ኤር፡ ፴፪ ፲፰ ።

፱ ለእመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ ይሑር እግዚእየ
ምስሌየ ፡ እስመ ዝንቱ ሕዝብ ጽኑዐ ክሣድ ውእቱ ፡ ወተ
ሥሃል ኃጣውአ ወአበሳሁ ለሕዝብከ ፡ ወንከውን ለከ ።

ሙሴ እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤ በፊትህ ባለሟ
ልነትን አግኝቼ እንደሆነ አንተ ጌታዬ ከኔ ጋር ሂድልኝ ፡
ይህ ወገን ከሣደ ልቡናውን ያጸና ነውና ፡ አንተ ግን የዚ
ህ ሕዝብ በደሉን ኃጢአቱን ይቅር በለው ፡ (ይህን) ያደረ
ግህለት እንደሆነ እኛም ላንተ እንሆናለን (እንገዛለን) ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ አነ እሠይም ለከ
ኪዳነ በቅድመ ኵሉ ሕዝብከ ወእገብር ለከ ዓቢያተ ወከ
ቡራተ ዘኢኮነ ከማሁ ውስተ ኵሉ አሕዛብ ወውስተ ኵሉ
ምድር ፡ ወይሬኢ ኵሉ ሕዝብ እለ ውስቴቶሙ ሀሎከ ግ
ብሮ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ መድምም ውእቱ ዘአነ እገ
ብር ለከ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፤ በወገኖችህ
ሁሉ ፊት እነሆ ቃል ኪዳን አደርግልኻለሁ (ብርሃኔን በፊ
ትህ እስልብኻለሁ) በዚህ ዓለም ሁሉ እንደሱ ተደርጎ የማ
ያውቅ በሕዝቡም በአሕዛቡም ዘንድ ተደርጎ የማያውቅ
ታላቅና ድንቅ ተአምራቱን አደርግልኻለሁ ይህም እኔ የማ
ደርግልህ ተአምራት ድንቅ ነውና አንተ ያለህበትም ሕዝ
ብ ሁሉ (የኔን) የእግዚአብሔርን ሥራ ያያል ።

፲፩ ወዐቅ አንተ ብሕቱ ኵሉ ዘአነ እኤዝዘከ ፡ ወናሁ አነ
አወጽኦሙ እምቅድመ ገጽክሙ ለከናኔዎን ወለአሞሬዎን
ወለኬጤዎን ወለፌርዜዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ።

ነገር ግን አንተ እኔ የማዝህን ሁሉ ዕወቅ ፡ እነሆ እኔ
አሞሬዎንን ኬጤዎንን ፌርዜዎንን ጌርጌሴዎንን ኤዌዎን
ንና ኢያቡሴዎንን ከፊታችሁ አውጥቼ እሰዳቸዋለሁ ።

፲፪ ወዐቅ እንከ ርእሰከ ፡ ከመ ኢትትመሐል ምስለ እል
ከቱ ሰብእ እለ ይተርፉ ውስተ ይእቲ ምድር እንተ ውስ
ቴታ ትበውኡ ፡ ከመ ኢይኩን ጌጋየ ላዕሌክሙ ።

እንግዲህም ወዲህ በናንተ ላይ ዕዳ በደል እንዳይሆን
በችሁ ወደ ምትገቡበት ወደዚያች አገር ከሞት ከቀሩ ሰ
ዎች ጋራ እንዳትማማል ራስህን ዕወቅ (ጠብቅ) ።

፲፫ ወምሥዋዒቲሆሙ ንሥቱ ፡ ወምስላቲሆሙ ስብሩ ፡
ወአእዋሞሙ ግዝሙ ፡ ወግልፎ አማልክቲሆሙ አውዕዩ

መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ ምስሎቻቸውንም ስበሩ ፡
የሚያመልኩባቸው ዛፎቻቸውን ቍረጡ ፡ (ዓይን እጅ እግ

በእሳት ።

፲፬ ወኢትስግዱ ለካልእ አምላክ ፡ እስመ እግዚአብሔር ቀናኢ ስሙ ፡ ወእግዚአብሔር ቀናኢ ውእቱ ።

፲፭ ዮጊ ትትማሐሉ ምስለ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ወትዜምዉ ድኅረ አማልክቲሆሙ ፡ ወትሠውዑ ለአማልክቲሆሙ ፡ ወይጼውዑከ ወትበልዕ እመሥዋዕቶሙ ።

፲፮ ወትነሥእ እምአዋልዲሆሙ ለደቂቅከ ፡ ወአዋልዲከ ትሁብ ለደቂቆሙ ፡ ወያዜምዋሆሙ ለደቂቅከ ድኅረ አማልክቲሆን ፡ ወይዜምዋ አዋልዲከ ድኅረ አማልክቲሆሙ ።

፲፯ ወአማልክተ ዘስብክ ኢትግበር ለከ ።

፲፰ ወሕገ ናእት ዕቀብ ፡ ሰቡዐ መዋዕለ ብላዕ ናዕተ በከመ አዘዝኩከ በዘመኑ በወርኀ ሚያዝያ ፡ እስመ በወርኀ ሚያዝያ ወጻእከ እምድረ ግብጽ ።

፲፱ ወኵሉ ትበዕት ዘይፈትሕ ማኅፀነ ሊተ ውእቱ ፡ በኵሩ ለላሕም ፡ ወበኵሩ ለበግዕ ፡ ወበኵሩ ለእድግ ።

፳ ወለበኵረ እድግሰ ትቤዝዎ በበግዕ ፡ ወእመሰ ኢቤዘውክሁ ሤጠ ትሁብ ፡ ወኵሎ በኵረ ውሉድከ ትቤዙ ወኢታስተርኢ ቅድሜየ ዕራቀከ ።

፳፩ ሰዱሰ መዋዕለ ትገብር ግብረከ ፡ ወበሳብዕት ዕለት ተዓርፍ ፡ ወታዓርፍ ዘርአ ወዓፂደ ።

፳፪ ወበዓለ ሰንበት ትገብር ሊተ ፡ እመ ይቀድሙ ዓፂደ ሥርናይ ፡ ወበዓለ ምኵራብ ።

፳፫ ሠለስተ ጊዜያተ ማእከለ ዓመት ያስተርኢ ኵሉ ተባዕትከ ቅድመ ታቦተ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።

፳፬ ወአመ አወፅአሙ ለአሕዛብ እምቅድመ ገጽከ እሰፍሖን ለአድዋሊከ ፡ ወአልቦ ዘይፈትዋ መኑሂ ለምድርከ ።

፳፭ ወሰበ ተዓርግ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ታስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ኢትዝባሕ ላዕለ ደም ብኁዕ መሥዋዕትየ ።

፳፮ ወኢይቢት ለነግህ መሥዋዕተ በዓል ዘፋሲካ ።

፳፯ ቀዳሜ እክለ ምድርከ ትወስድ ቤተ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወኢታብስል በግዐ በሐሊበ እሙ (እንዘ ይጠቡ ሐሊበ እሙ) ።

፳፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ጸሐፍ ለከ ዘንተ ነገረ እስመ በዝንቱ ነገር አቀውም ኪዳነ ለከ ወለእስራኤል ።

፳፱ ወነበረ ሙሴ ቅድመ እግዚአብሔር አርብዐ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ኢበልዐ እክለ ፡ ወኢሰትየ ማየ ፡ ወጸሐፈ እግዚአብሔር ውስተ ጽላት ዘንተ ነገረ ዐሠርተ ቃላተ ።

ር) የተቀረጹባቸው ጣዖቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ ።

የእግዚአብሔር ስሙ ቀናተኛ ስለሆነ እግዚአብሔርም ለአምላክነቱ ቀናተኛ ነውና ለሌላ አምላክ አትስገዱ ። ዘዐ ፡ ፳ ፭ ፡ ኢሳ ፡ ፶፯ ፲፭ ።

በዚያች ምድር ከሚኖሩ ሰዎች ጋራ እኮ ትማማሉ ይሆናል ፡ አማልክቶቻቸውን ተከትላችሁ በጣዖት አስከትሰስኑ ለጣዖቶቻቸውም ትሠዉላቸው ይሆናል ፡ ወይም እኮ ለጣዖቱ በዓል ይጠሩህና ሄደህ ተረፈ ጣዖቱን ትበላ ይሆናል ። ፩ ቆሮ፡ ፰ ፬ ፡ ፲ ፴፯ ።

ሄደህም ሴቶች ልጆቻቸውን አጭተህ ለወንዶች ልጆችህ ሴቶች ልጆችህን ወስደህ ለወንዶች ልጆቻቸው ታጋባለህ ፡ ያገቡዋቸውም የአሕዛብ ሴቶች ጣዖቶቻቸውን ተከትለው እንዲሰስኑ ያደርጓቸዋል ሴቶች ልጆችህም ጣዖቶቻቸውን ተከትለው እንዲሰስኑ ያደርጓቸዋል (እንዳያደርጓቸው ተጠንቀቅ)። ዘኍ፡ ፳፭ ፩ ፡ ዕዝ፡ ፱ ፪ ።

ተመትተው የተሠሩትን ጣዖቶች ላንተ አታድርግ ፡ (ሠርተህ አታምልክ) ። ዘዐ፡ ፳፫ ፲፭ ።

ቂጣ የምትበሉበት የበዓሉን ሕግ ጠብቅ ፡ ከግብጽ አገር በሚያዝያ ወር ወጥተኻልና በሚያዝያ ወር በዘመኑ ሥርዓቱን ጠብቅ ብዬ እንዳዘዝኩህ ሰባት ቀን ቂጣ ብላ ።

መጀመሪያ የተወለደ ወንድ ወንዱ በኵር ልጅም ለኔ ነው ፡ የላሙም የበጉም የአህያውም በኵር የኔ ነው ።

የአህያውን በኵር ግን በበግ ለውጠው ፡ በበግ ካልለወጥከውም ሽጠህ ዋጋውን ስጥ ፡ የበኵር ልጅህንም ሁሉ ዋጋውን ሰጥተህ ተበዥተህ አስቀረው በፊቴም ባዶ እጅህ አትታይ ፡ (መባእህን ይዘህ ግባ) ።

ስድስት ቀን አረስ ቈፍር ፡ በሰባተኛው ቀን ግን ዕረፍ ፡ ከመዝራትም ከማጨድም ዕረፍ ።

(ሰዎች) አስቀድመው ሥንዴውን በሚያጭዱበት ወራት በሱባዔ በሚከብር በዓል እሸት ነዶውን ይዘህ መጥተህ ለኔ በዓል አድርግልኝ ፡ በዓለ መጸለትንም አድርግልኝ።

ወንድ ወንዱ ሁሉ ለገቢረ በዓል እየወጣ በ፳ኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ማደርያ ፊት በዓመት ሦስት ጊዜ ያክብር።

አሕዛብን ከፊትህ አስወጥቼ በሰደድኳቸው ጊዜ አውራጃዎችህን አሰፋቸዋለሁ ፡ አገርህንም የሚመኛት ማንም ማን የለም ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታየት በዓመት ሦስት ጊዜ ስትወጣ መሥዋዕቴን በእደረ ደም አትሠዋ ።

የፋሲካው በዓል መሥዋዕትም ለነገ አይደር ።

መጀመሪያ ከእርሻህ የተገኘውን እኽል ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ቤት ውሰድ ፡ በጉንም በናቱ ቅቤ አትቀቅል ። ዘዳግ፡ ፳ ፪ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን በዚህ ነገር ለአንተና ለእስራኤል ቃል ኪዳኔን አጸናለሁና ይህንን ነገር ጻፍ አለው ።

ሙሴም አርባ ቀን ፡ አርባ ሌሊት (በደብረ ሲና) ከእግዚአብሔር ጋር ኖረ ፡ እንጀራንም አልበላም ፡ ውኃንም አልጠጣም ፡ እግዚአብሔር ቀድሞ በሁለቱ ጽላቶች ተጽ

፳፱ ወሶበ ወረደ ሙሴ እምደብረ ሲና ወሀለዋ ክልኤቲ ጽላት ውስተ እደዊሁ፣ ወእንዘ ይወርድ እምደብረ ኢያእመረ ከመ ተሰብሐ ኅብረ ገጹ፡ እንዘ ይትናገር ምስለ እግዚአብሔር ።

፴ ወሶበ ርእይዎ አሮን ወኵሉ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ ከመ ተሰብሐ ርእየተ ኅብረ ገጹ ፈርሁ ቀሪቦቶ ።

፴፩ ወጸውዖሙ ሙሴ ወገብኡ ኀቤሁ አሮን ወኵሉ መኳንንተ ትዕይንት ወተናገሮሙ ሙሴ ።

፴፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ቀርቡ ኀቤሁ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ወአዘዞሙ ኵሉ ዘተናገሮ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ።

፴፫ ወሶበ አኅለቀ ተናግሮቶሙ ወደየ ላዕለ ገጹ ግልባቤ በዘይሤውር ገጾ ።

፴፬ ወሶበ የሐውር ሙሴ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይትናገሮ ያሴስል ግልባቤሁ እስከ ይወጽእ ፣ ወእምከመ ወጽአ ይነግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሉ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ።

፴፭ ወርእዩ ደቂቀ እስራኤል ከመ ተሰብሐ ገጹ ለሙሴ ወከመ ወደየ ግልባቤ በዘይሤውር ገጾ እንዘ ይወጽእ ከመ ይትናገሮሙ ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

፩ ወአስተጋብአሙ ሙሴ ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ፣ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ ትግበርዎ ።

፪ ሰዱስ መዋዕለ ትገብሩ ግብረክሙ ወበሳብዕት ዕለት ታዕርፉ ቅድስት ሰንበት፣ ዕረፍት ለእግዚአብሔር፣ ኵሉ ዘይገብር በቲ ግብረ ለይሙት ።

፫ ወኢታንድዱ እሳተ በውስተ ኵሉ ማኅደርክሙ በዕለተ ሰንበትየ ።

፬ ወይቤሎሙ ሙሴ ለኵሉ ማኅበረ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብል ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ።

፭ ንሥኡ እምኔክሙ መባአ ለእግዚአብሔር ኵሉ ዘሐለየ ልበሙ ያምጽኡ እምቀዳሚ ንዋዮሙ እምወርቅ ወእምብሩር ወእምብርት ።

፮ ወያክንት ወኅብረ ከብድ፣ ወለይ ክዑብ፣ ወቢሶስ ፍቱል፣ ወፀጕረ ጠሊ ።

፯ ወማእሰ በግዕ ግቡረ መሐን፣ ወመሐነ መጸጺት ወዕፀ ዘኢይነቅዝ ።

፰ ወቅብሀ ለማኅቶት፣ ወአፈዋተ ለተቀብዖ፣ ወዕጣናተ ለማዕጠንት ።

፱ ወአእባነ መረግድ፣ ወአእባነ ዘይትኄረው ለኤፉድ ወለሎግዮ ።

፲ ወኵሉሙ ጠቢባነ ልብ ዘውስቴትክሙ ይምጽኡ ወይግበሩ ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

፲፩ ደብተራ፣ ወሠቃቲሃ፣ ወመክደና ወናፃፂቲሃ፣ ወአዕ

ፊው የነበሩ ዐሠርቱ ቃላትን ጻግመኛ በሁለቱ ጽላቶች ጻፈ፣ (በግብር አምላካዊ ጻፈለት) ።

ሙሴም ከደብረ ሲና በወረደ ጊዜ ሁለቱ ጽላቶች በእጆቹ ተይዘው ነበር፣ ከደብረ ሲናም ሲወርድ በደብረ ሲና ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር በፊቱ ብርሃን እንደ ተሣለበት አላወቀም ነበር ። ዘፀ፣ ፴፪ ፲፭ ።

አሮንና የሸልም ልጆች ሁሉ ሙሴን በፊቱ ኅብረ መልክዕ ብርሃን ተሥሎበት በዩት ጊዜ ወደሱ መቅረቡን ፈሩ።

ሙሴም ጠራቸው፣ አሮንና የከተማው መኳንንትም ሁሉ ወደሱ ተመለሱ፣ ሙሴም ተነጋገራቸው ።

ከዚህም በኋላ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደርሱ ቀረቡ እግዚአብሔር በደብረ ሲና የተነጋገረውን ሁሉ (አድርጉ-ብሎ) አዘዛቸው ። ዘፀ፣ ፳፬ ፫ ።

ይህንም ነግሯቸው ከጨረሰ በኋላ ፊቱን የሚሠውርበትን መሸፈኛ በፊቱ ላይ አደረገ። ፪ ቆሮ፣ ፫ ፲፫ ።

ሙሴ እግዚአብሔርን ሊነጋገረው በሄደ ጊዜ ከደብረ ሲና እስኪወጣ ድረስ (መሸፈኛውን) ከራሱ ላይ ያወርድ ነበር፣ ከወጣም በኋላ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ይነግራቸው ነበር።

የእስራኤልም ልጆች የሙሴ ፊቱ እንደበራ ሊነግራቸውም (ከደብረ ሲና) ሲወጣ ፊቱም በሚሠውርበት መሸፈኛ እንደሠወረ አዩ።

ምዕራፍ ፴፭ ።

ሙሴ የእስራኤልን ልጆች ማኅበር ሁሉ ሰብስቦ ልታደርጉት እግዚአብሔር የተናገረው ነገር ይህ ነው አላቸው።

ስድስቱን ቀን ሥራችሁን ሥሩበት፣ በሰባተኛው ቅዳሜ ቀን ግን ታርፉ ዘንድ ለእግዚአብሔር የተቀደሰች የዕረፍት በዓል ናት ሥራን የሚሠራበት ሁሉ ይሙት።

ቅዳሜ ቀን በየቤታችሁ ሁሉ (ዕንጨት ሰብራችሁ ፈልጣችሁ) እሳት አታንድዱ ። ዘፀ፣ ፲፮ ፳፫ ።

ሙሴ የእስራኤልን ልጆች ወገኖች ሁሉ እንዲህ ሲል ነገራቸው፣ እግዚአብሔር አድርጉት ብሎ ያዘዘው ቃል ይህ ነው ። ዘፀ፣ ፳፭ ፩-፪።

እናንተ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መባን ከነሱ ተቀበሉ፣ እነሱ ከደገኛው ገንዘባቸው ልቡናቸው ያሰበውን ሁሉ ከወርቅም ከብርም ከናስም ያምጡ ።

ሰማያዊም ሐምራዊም ቀይ ግምጃም ጥሩ በፍታም የፍየል ጠጕር ።

ቀለም የገባ የበግ ቈርበት (በሕረ ግረብ) ሰማያዊ ቈርበት የማይነቅዝም ዕንጨት ።

ዘይትም ለመብራት፣ ሽቱም ለመቀበት ለጣፋጭ ዕጣን ቅመም ።

የመረግድ ዕንቆች ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚሆን የተበሳ እብነ በረድ (ፈርጥ) ያምጡ።

ከናንተም ዘንድ ያሉ በልባቸው ብልሃተኞች የሆኑ ሁሉ መጥተው እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ያድርጉ ።

ማደሪያው ድንኳኑን ማልበሻውን መክደኛውን መያ

ማዲሃ፣ ወመናሥግቲሆን ።		ገሮቹን ምሰሶዎቹን መወርወሪያዎቹን ።
ወታቦተ ዘመርጡል፣ ወመፃውሪሃ፣ ወተድባበ ወመንጦላዕተ ዘምሥዋር ።	፲፪	ታቦቱን መሎጊያዎቹን የሥርየት መክደኛውን የሚጋርደው መጋረጃውን ። ዘፀ፡ ፵ ፪፣ ዕብ፡ ፱ ፪ ።
ወአዕማዲሃ፣ ወምዕማዲሆን፣ ወማእደ፣ ወመፃውርቲሁ፣	፲፫	አዕማዶቹን ምዕማዶቹን ገበታውን መሸከሚያዎቹን።
ወኵሎ ንዋያቲሁ፣ ወተቅዋመ ማኀቶት ።	፲፬	ዕቃውን ሁሉ መብራት የሚያበሩበት መቅረዙን ።
ወኵሎ ንዋያ፣ ወመኀትዊሃ፣ ወቅብዐ ማኀቶት ።	፲፭	ዕቃውን ሁሉ ቀንዲሎቹን የመብራቱንም ዘይት ።
ወምሥዋዐ ዘዕጣን፣ ወመፃውርቲሁ፣ ወቅብዐ ዘይት ቀብዖ፣ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ፣ ወመክደኒ ኆኅት ዘደብተራ ።	፲፮	የዕጣኑን መሠውያ (ጽንሐሕ) መሎጊያዎቹን የሚቀቡትንም ዘይት የሚያጥኑትን ዕጣንም ለደብተራ ኦሪት ደጃፍ የሚሆን መጋረጃ ። ዘፀ፡ ፴ ፳፫ ።
ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት፣ ወሰቅሰቀ ዘብርት፣ ዘሎቱ መፃውርቲሁ፣ ወኵሎን ንዋያቲሁ፣ ወማእከከ ንዋያቲሁ፣ ወማእከከ ምስለ መንበሩ ።	፲፯	ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆን መሠውያውን የናሱንም መከታ መሸከሚያዎቹን ዕቃዎቹን ሁሉ የመታጠቢያው ሰኑን ዳካውን ከነ መቀመጫው ።
ወመንጦላዕተ ዓፀድ፣ ወአዕማዲሁ፣ ወምዕማዲሆን፣ ወመክደኒ አንቀጸ ዓፀድ መታክሊሁ ለደብተራ፣ ወመታክለ ዓፀድ፣ ወአውታሪሆን ።	፲፰	የአደባባዩን መጋረጃ ምሰሶዎቹን እግሮቹንም የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ የድንኳን ካስማዎች የአደባባዩን ካስማዎችና አውታሮቹንም ።
ወአልባሲሁ ለአሮን ካህን፣ ወአልባሰ ደቂቁ ዘክህነቶሙ፣ ወአልባሰ በዘይገብሩ በውስተ መቅደስ ።	፲፱	በመቅደስ ውስጥ ለማገልገል በብልሃት የተሠሩም የካህኑ የአሮን ልብሶችን በክህነት ለማገልገል የተቀደሱ የልጆቹንም ልብሶች ። ዘፀ፡ ፴፩ ፲ ።
ወወፅኡ ኵሉ ማኅበሮሙ ለደቂቀ እስራኤል እምኅበ ሙሴ ።	፳	የእስራኤል ልጆች ማኅበሮችም ሁሉ ከሙሴ ፊት ወጡ ።
ወአምጽአ አሐዱ አሐዱ በከመ ሐለየ በልቡ፣ ወበከመ ፈቀደ በነፍሱ አምጽአ መባአ ለእግዚአብሔር ለኵሉ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል፣ ወለኵሉ መፍቅዳ፣ ወለኵሉ አልባስ ዘመቅደስ ።	፳፩	አንዱ አንዱም ልቡ እንዳሰበውና መንፈሱም እንደ ወደደው ለእግዚአብሔር መባውን አመጣ፣ ለመገናኛው ድንኳን ሥራ ሁሉ ለሚያስፈልገው ሁሉ ለመቅደስም ልብሶች ሁሉ ። ዘፀ፡ ፴፱ ፩-፵፩፣ ዘኍ፡ ፬ ፫-፯ ።
ወአምጽኡ እደው ዘእምኀበ አንስትኒ ዘከመ ፈቀደ ልበን ማኅተማተ ወአውጻበ፣ ወኀልቀታተ፣ ወሐብላታተ ወአውቃፈ፣ ወኵሎ ሠርጐ ዘወርቅ ።	፳፪	ወንዶችም ከሴቶች ዘንድ ልቡናቸው ያሰበውን ማርዳዎችን ንሮ መንደልቆን (ሎቲዎች) ቀለበቶችን ድሪዎችን አምባሮችን የወርቅ ጌጦችንም ሁሉ አመጡ ።
ወኵሎ አምጽኡ ወርቀ መባአ ለእግዚአብሔር፣ ወኵሎ ብእሲ ዘረከበ ያክንተ፣ ወኅብረ ከብድ፣ ወለየ ክዑበ ወቢሦሰ ክዑበ፣ ወፀጕረ ጠሊ፣ ወማእሰ በግዕ ግቡረ መሐን፣ ወማእሰኒ ዘሥርየቱ ኅብረ ያክንት ።	፳፫	ሁሉም የወርቅን ስጦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር አቀረቡ፣ ሰማያዊ ሐርን ሐምራዊ ሐርን ቀይ ግምጃን ዕጽፍ ሁኖ የተፈተለ ቢጫ ሐርን የፍየል ፀጕርም የበሕር ዓረብም ሰማያዊ ኅብረ ቀለም የገባ ብሕረ ዓረብም (የአስቆጣ ቄርበት) አመጡ ።
ወአብአ ኵሉ ዘበጽዐ ብጽዐተ፣ ብሩረ ወብርተ መባአ ለእግዚአብሔር ወእምኅበ ተረክበ ዕፀ ዘኢይነቅዝ ለኵሉ ምግባረ መፍቅዳ ለደብተራ አምጽኡ ።	፳፬	ስለት የተሳለ ሁሉ የብርን የነሐስን ስጦታ ሁሉ ለእግዚአብሔር መባ አድርጎ አቀረበ፣ የማይነቅዝ ዕንጨት ከተገኘ ዘንድ ለደብተራ ኦሪት ማገልገያ የሚያስፈልገውን ሁሉ አመጡ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፰ ።
ወብእሲትኒ እንተ ትክል ፈቲለ በእደዊሃ አምጽአት ፈትለ ዘያክንት፣ ወኅብረ ከብድ፣ ወለይ፣ ወቢሦስ።	፳፭	በእጅዋ መፍተልን የምትችል ሴትም የሰማያዊውን የሐምራዊውን የቀይና የብጫውን ሐር ፈትል አመጣች።
ወኵሎን አንስት እለ ሐለያ በልበን፣ ወበጥበብ ፈተላሁ ለፀጕረ ጠሊ ።	፳፮	(እንስጥ ብለው) በልቡናቸው ያሰቡ ሴቶችም ሁሉ አመጡ፣ የፍየሉንም ጠጕር በብልሀነት በጥበብ ፈትሉት፤
ወመላእክትኒ አምጽኡ አእባነ መረግድ፣ ወአእባነ ዘይትኄረው ለኤፉድ ዘላዕለ መትከፍት ወለሎግዮ ።	፳፯	አለቆችም የዕንቍ ደንጊያዎች (እብነ በረድ) ለኤፉድና ለደረት ኪስ የሚገቡት ፈርጦችን ።
ወቅብዐ ማኅቶት፣ ወቅብዐ ዘይትቀብዖ፣ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ።	፳፰	ለመብራት ዘይትን ለቅብዐት ሽቱን ለሚያጥኑት ማዓጭ ዕጣንን አመጡ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፮ ።
ወኵሉ ብእሲ ወብእሲት ዘፈቀደ ልበሙ ከመ ያብኡ ወይግበሩ ኵሎ ግብረ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ አምጽኡ ደቂቀ እስራኤል መባአ ለእግዚአብሔር ።	፳፱	ወንዶችና ሴቶች ሁሉ ልቡናቸው የፈቀደውንና እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ያዘዘውን ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር ስጦታን አመጡ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ናሁ ጸውዖ እግዚአብሔር በስሙ ለበስልኤል ወልደ ኡሬ ወልደ ሖር	፴	ሙሴም የእስራኤልን ልጆች እነሆ እግዚአብሔር ከይሁዳ ነገድ የሆነውን የሖር የልጅ ልጅ የኡሬ ልጅ በስል

ዘእምነገደ ይሁዳ ።		ኤልን በስሙ ጠራው አላቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፪ ፱ ።
ወመልአ መንፈሰ እግዚአብሔር፣ ወጥበበ፣ ወልቡና፣ ወአእምሮ፣ ከመ ይኩን ሊቀ ላዕለ ኵሉ ጸረብት ።	፴፩	በሥራ ሁሉ በጥበብም በማስተዋልም በዕውቀትም የእናጢዎች ሁሉ አለቃ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔርን መንፈስ ተመላ ። ዘፀ፡ ፴፩ ፪ ።
ወይግበር ኵሎ ምግባረ፣ ወይግበር ወርቀ ወብሩረ ወብርተ ።	፴፪	ሥራውን ሁሉ ይሠራ ዘንድ በወርቅ በብርና በናስም ይሠራ ዘንድ ። ዘፍ፡ ፵፩ ፴፰፣ ኢዮብ ፴፪ ፰ ።
ወይግበር ኪነ ዕንቍ ወዕፀ፣ ወይግበር ኵሎ ግብረ በጥበብ ወይምሀር ።	፴፫	በፈርጥ የሚሆነውን የዕንቍ ድንጋይ ይቀርፅ ዘንድ ዕንጨቱንም ይጠርብ ዘንድ በብልሃት የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ይሠራ ዘንድና ያስተምርም ዘንድ ።
ወወደየ ውስተ ልቡ ሎቱ ወለኤልያብ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን ።	፴፬	እርሱና የነገደ ዳን የሆነው የአክሴምክ ልጅ ኤልያብን ያስተምሩ ዘንድ በልቡናቸው አሳደረባቸው ።
ወመልአሙ ጥበበ ልብ፣ ከመ ያእምሩ ገቢረ ኵሎ ምግባረ መቅደስ፣ ዘይትአነም ከመ ይእንሙ በያክንት፣ ወበኅብረ ክብድ፣ ወበለይ ክዑብ፣ ወቢሦስ ወከመ ይግበሩ ኵሎ ግብረ ጽርበት ዘዘዚአሁ ።	፴፭	የመቅደስን ሥራ ሁሉ መሥራትን ይሠሩ ዘንድ በሰማያዊ ሐር በሐምራዊ ሐር ዕጽፍ ሁኖ በተፈተለ ቀይ ሐር በብጫው ሐር የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ያውቁ ዘንድ ልዩ ልዩ የአጠራረብም ሥራ ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የማስተዋል ጥበብን መላባቸው ።
ምዕራፍ ፴፮ ።		**ምዕራፍ ፴፮ ።**
ወገብሩ ባስልኤል ወኤልያብ፣ ወኵሎሙ ጠቢባነ ልብ እለ ተውህበ ሎሙ ጥበብ ወአእምሮ፣ ከመ ይግበሩ ኵሎ ግብረ መቅደስ ዘይትፈቀድ፣ ኵሎ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፩	የሚፈለገውን ለመቅደስ ማገልገያ ሥራ እንዲሠሩ ጥበብና ዕውቀት የተሰጣቸው ባስልኤልና ኤልያብ የልብ ዕውቀት ያላቸውም ሁሉ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ያዘዘውን ሁሉ ሠሩ ። ዘፀ፡ ፳፰ ፫፣ ኢሳ፡ ፳፰ ፳፮ ።
ወጸውዖሙ ሙሴ ለባስልኤል ወለኤልያብ ወለኵሎሙ እለ በሙ ጥበብ ዘወሀበሙ እግዚአብሔር አእምሮ ውስተ ልበሙ ወለኵሎሙ እለ በፈቃደ ልበሙ ይገብሩ፡ ከመ ይግበሩ ወከመ ይሑሩ ውስተ ዝንቱ ግብር ከመ ይፈጽምዎ ።	፪	ሙሴም ባስልኤልና ኤልያብን እግዚአብሔር በልባቸው ጥበብን ዕውቀትን የሰጣቸው ሁሉ ሥራውን ለመሥራት በልቡናቸው ፈቃድ የተነሣሡትን ሁሉ ሥራውን ሠርተው ይፈጽሙ ዘንድ ጠራቸው ።
ወነሥኡ እምቅድመ ሙሴ መባአ ዘአብኡ ደቂቀ እስራኤል ለኵሉ ምግባረ መቅደስ ከመ ይግበሩ፣ ወእሙንቱሂ ይትዌከፉ ዓዲ ዘያበውኡ እምኀበ እለ ያመጽኡ ነግሀ ነግሀ ።	፫	የእስራኤል ልጆች ይሠሩ ዘንድ ለመቅደስ ሥራ ያመጡትን ስጦታ ሁሉ ከሙሴ ፊት ተቀበሉ፣ እነሱም በፈቃዳቸው ያቀረቡትን ዕለት ዕለት ወደርሱ ያመጡ ነበር ።
ወመጽኡ ኵሎሙ ጠቢባን እለ ይገብሩ ግብረ መቅደስ አሐዱ አሐዱ በበምግባሪሁ ዘይገብር፣ ይቤልዎ ለሙሴ ብዙኅ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ እምግብር ዘአዘዘ እግዚአብሔር ከመ ይትገበር ።	፬	የመቅደሱንም ሥራ የሚሠሩ ጠቢባን ሁሉ አንዱም አንዱም እንደየሥራው በመሥራት መጥተው፣ እግዚአብሔር ይደረግ ዘንድ ካዘዘው ሥራ እጅግ የበዛ ስጦታ ሕዝቡ አመጡ ብለው ለሙሴ ነገሩት ።
ወአዘዘ ሙሴ ወሰበከ ውስተ ትዕይንት ለእድ ወለአንስት ወይቤ እምይእዜ ኢይግበሩ መባአ ዘመቅደስ ።	፭	ሙሴም ወንድም ሴት ለመቅደስ ስጦታ ከዚህ የበለጠ የሚያመጣ አይኑር ብሎ በሰፈሩ አዘዘ፣ (አወጀም) ።
ወተከልአ ሕዝብ እምአብኦ፣ እስመ አከሎሙ ለምግባር ዘይገብሩ፣ ወተርፎሙ ።	፮	ሕዝቡም ስጦታን ከማቅረብ ተከለከለ፣ ያመጡት ነገር ሥራን ለመፈጸም በቅቶ ተርፎአቸዋልና ።
ወገብሩ ኵሎሙ ጠቢባነ ልብ፣ ምግባረ ደብተራ ዐሠርተ አዕፃደ እምቢሦስ ክዑብ፣ ወእምያክንት ወኅብረ ክብድ፣ ወለይ ክዑብ፣ ወኪሩቤነ ገብሩ በምግባረ ምእናም ።	፯	በልባቸው ብልሃተኞች የሆኑ ሁሉ የድንኳኑን ሥራ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ ከሰማያዊና ከሐምራዊ ሐር ከቀይ ግምጃም ዓሥር መጋረጃዎችን ሠሩ፣ ከእነርሱም በላይ ብልህ ሠራተኛ በሚሠራው አሠራር ኪሩቤልን አደረጉባቸው ። ዘፀ፡ ፳፮ ፩፣ ምሳ፡ ፲ ፳ ።
ወኑኁ ለአሐዱ ዓፀድ ዕሥራ ወሰመንቱ በእመት፣ ወርኅቡ ርብዕ በእመት ለአሐዱ ዓፀድ፣ በመስፈርቱ ከማሁ ለኵሎሙ አዕፃድ ።	፰	ያንዱም መጋረጃ ርዝመት ሃያ ስምንት ክንድ፣ ወርዱም አራት ክንድ ለአንዱ መጋረጃ ነው፣ የመጋረጃዎቹም ሁሉ እንዲሁ በዚያው ልክ ነው ።
ወኀምስተ አዕፃደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ አሐደ ምስለ ካልኡ፣ ወኀምስተ አዕፃደ አስተሳመኩ በበይናቲሆሙ ።	፱	አምስቱንም መጋረጃዎች አንዱን ከንዱ ጋር እርስ በርሳቸው አጋጠሙ፣ ደግሞም አምስቱ መጋረጃዎች እንዲሁ አንዱን ከንዱ ጋር አገናኙ ።

ወገብሩ ኀምስ መማስጠ ዘያክንት ላዕለ ክንፈረ አሐዱ ዓፀድ፣ እምጽንፉ በዘየኃብር፣ ወከማሁ ኀምስ መማስጠ ገብሩ በክንፈረ ዓፀድ ካልእ በዘየኃብሩ ።	፲	በአንዱ መጋረጃ ክፈፍ ላይ ከሰማያዊ ሐር አምስ ቀለበቶችን ከመጋረጃው ጫፍ እንዲጋጠሙ አደረጉ፤ እንዲሁም በሁለተኛው መጋረጃ ክፈፍ አምስ ቀለበቶች እንዲጋጠሙ አደረጉ ።
ወገብሩ ኀምስ ሞፃዳተ ዘወርቅ ወአኀበሩ አዕፃዳተ አሐደ ምስለ ካልኡ በሞፃዳት፣ ወኮነ ደብተራሁ አሐደ ።	፲፩	አምስ የወርቅ መያዣዎችን ሠሩ፤ መጋረጃዎቹንም እርስ በርሳቸው በመያዣዎች አያያዙዋቸው ድንኳኑም አንድ ሆነ ።
ወገብሩ ዐሥርተ ወአሐደ አዕፃደ ዘሠቅ ዘይሜውሮ እምላዕሉ ለደብተራ ።	፲፪	ከድንኳኑም በላይ ዓሥራ አንድ መጋረጃዎችን ከፍየል ጠጕር አደረጉ ።
ወለለአሐዱ ዓፀድ ኑኁ ሠላሳ በእመት፣ ወርኀቡ ርብዕ በእመት፣ ለለአሐዱ ዓፀድ ከማሁ በአምጣኒሆሙ ።	፲፫	ለያንዳንዱም መጋረጃ ርዝመቱ ሠላሳ ክንድ ለያንዳንዱም መጋረጃ ወርዱ እንዲሁ አራት ክንድ ሁኖ መጠናቸው ትክክል ነው ።
ወአኀበሩ ኀምስተ አዕፃደ በበይናቲሆሙ፣ ወሰብዕተ አዕፃደ አኀበሩ በበይናቲሆሙ ።	፲፬	አምስቱንም መጋረጆች እርስ በርሳቸው ስድስቱንም መጋረጆች እርስ በርሳቸው አንድ አድርገው አጋጠሙዋቸው ።
ወገብሩ ኀምስ መማስጠ ላዕለ ክንፈረ አሐዱ ዓፀድ በጽንፉ በዘየኀብሩ ።	፲፭	ከተጋጠሙትም መጋረጆች በአንደኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምስ ቀለበቶችን አደረጉ ።
ወኀምስ መማስጠ ገብሩ ላዕለ ክንፈረ ዓፀድ ካልእ በዘየኀብሩ ።	፲፮	ከተጋጠሙትም መጋረጃዎች በሁለተኛው መጋረጃ ዘርፍ ላይ አምስ ቀለበቶችን አደረጉ ።
ወገብሩ ኀምስ ሞፃዳተ ዘብርት በዘየኀብሩ ከመ ይኩን አሐደ ።	፲፯	ድንኳኑም አንድ እንዲሆን ያጋጥሙት ዘንድ አምስ የናስ መያዣዎችን ሠሩ ።
ወገብሩ ዘይከድኖ ሰሠቅ ማእሰ በግዕ ሕሡየ፣ ወከማሁ ገብሩ ለኵሉ ።	፲፰	ለድንኳኑም መደረቢያ የለፋ የበግ ቁርበት አደረጉ፤ ከዚያም በላይ ሌላ መደረቢያ ከአስቆጣ ቁርበት አደረጉ ።
ወገብሩ አዕማደ ዘደብተራ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘዐሥር በእመት ቆሙ ለአሐዱ ዓምድ፣ ወርኅቡ እመት ወመንፈቀ እመት ።	፲፱	ለድንኳኑም ከማይነቅዝ ዕንጨት የሚቆሙትን ሳንቆች አደረጉ፤ ለአንዱም ሳንቃ ርዝመቱ አሥር ክንድ፤ ወርዱ አንድ ክንድ ተኩል ነው ።
ወመሰምክተ ሥረዊሁ ክልኤቱ ለአሐዱ ዓምድ፣ እንዘ ይሰመክ አሐዱ ምስለ ካልኡ፣ ወከማሁ ገብሩ ለኵሉ አዕማደ ደብተራ ።	፳	ለያንዳንዱም ሳንቃ አንዱን ከሌላው ጋር የሚያያይዙ ሁለት ማጋጠሚያዎች ነበሩ፤ ለድንኳኑም ሳንቆች ሁሉ እንዲሁ አደረጉ ።
ወገብሩ ዕሥራ አዕማደ እምገጸ አዜብ ።	፳፩	በደቡብም ወገን ሃያ ሳንቆችን አደረጉ ።
ወገብሩ ሎሙ ለዕሥራ አዕማድ አርብዐ ስከተታተ ዘብሩር፣ ክልኤቱ ስከተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጸቲሁ ወክልኤቱ ስከተቱ ለአሐዱ ዓምድ በክልኤሆሙ ገጸቲሁ ።	፳፪	ለሃያውም ሳንቆች አርባ የብር እግሮችን አደረጉ፤ ለአንድ ሳንቃ በሁለት ወገኑ ሁለት እግሮች በአንድ ወገኑም ሁለት እግሮች ነበሩት፤ ከያንዳንዱም ሳንቃ በታች ሁለት ማጋጠሚያዎች ሁለት እግሮች ነበሩ ።
ወእምከልእ ገጸ ደብተራ መንገለ ሰሜን ገብሩ ዕሥራ አዕማደ ።	፳፫	ለድንኳኑ በሁለተኛው ወገን በሰሜን በኩል ሃያ ሳንቆችን አደረጉ ።
ወስከተቶሙ አርብዓ ዘብሩር ለለአሐዱ ዓምድ፣ ወክልኤቱ ስከተቱ እምክልኤቱ ገጸቲሁ ።	፳፬	ለያንዳንዱም ሳንቃ አርባ የብር እግሮች አደረጉ፤ ከእያንዳንዱም ሳንቃ በታች ሁለት እግሮች አደረጉ ።
ወእምድኅር እምገጸ ደብተራ መንገለ ባሕር ገብሩ ሰብዓተ አዕማደ ።	፳፭	በምዕራብም በኩል በስተኋላ ከድንኳኑ ፊት ለፊት ሰባት ሳንቆችን አደረጉ ።
ወክልኤተ አዕማደ ገብሩ ዓዲ ለመዓዝን ተብተራ እምድኅር ።	፳፮	ዳግመኛም ለማደሪያው ከሁለት ማዕዝን በስተኋላ ሁለት ሳንቆች አደረጉ ።
ወዕሩየ ኮኑ ወኀብሩ እምታሕቱ እስከ ላዕሉ፣ ወከማሁ ገብሩ ለክልኤሆን መዓዝን ።	፳፯	ትክክል የሆኑ ከታችም እስከ ላይ እስከ አንደኛው ቀለበት ድረስ አንድ ሳንቃ ድርብ ነበረ፤ ለሁለቱም ማዕዝን እንዲሁ አደረጉ ።
ወኮኑ ሰመንቱ አዕማድ ወምዕማዲሆሙ ዓሡሩ ወስሱ ዘብሩር፣ ወለለአሐዱ አሐዱ ዓምድ ክልኤቱ ክልኤቱ ምዕማዱ ።	፳፰	ስምንት ሳንቆችና ዓሥራ ስድስቱ የብር እግሮቻቸው ከእያንዳንዱ ሳንቃ በታች ሁለት ሁለት እግሮች ነበሩ ።
ወገብሩ መናሥግተ ለአዕማደ ደብተራ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ።	፳፱	ለድንኳኑ ሳንቆች ከማይነቅዝ ዕንጨት መወርወሪያዎችን አደረጉ ።

፴ ኀምስተ መናሥግተ እምአሐዱ ገጽ ወኀምስተ መናሥግተ እምክልኢ ገጽ ፡ ወኀምስተ መናሥግተ ዘመንገለ ባሕር።

በማደሪያውም በአንደኛው ወገን አምስት መወርወሪያዎች በሁለተኛውም ወገን አምስት መወርወሪያዎች በምዕራቡም ወገን አምስት መወርወሪያዎችን አደረጉ ።

፴፩ ወገብሮ ለመንሥግ ዘማእከል ከመ ይዕዱ በማእከለ አዕማድ እምጽንፍ ኀበ ጽንፍ ።

መካከለኛውንም መወርወሪያ በሳንቆቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር እንዲያልፍ አደረገው ።

፴፪ ወለአዕማድ ወለመማስጡ ወለመናሥግቲሁ ቀፈል ዎሙ ወርቀ ።

ሳንቆቹንም ቀለበቶቹንም መወርወሪያዎቹንም በወርቅ ለበጡዋቸው ።

፴፫ ወገብሩ መንጦላዕተ ዘያክንት ወኅብረ ክብድ ፡ ወለይ ክዑብ ፡ ወቢሦስ ፍቱል ፡ ወገብሩ በግብረ ምእናም ኪሩቤነ።

መጋረጃውንም ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከተፈተለ ቀይ ሐርና ከጥሩ በፍታ በርሱም ላይ በሸማኔነት አሠራር ኪሩቤልን አደረጉበት ።

፴፬ ወገብሩ ላቲ አርባዕተ አዕማደ ዕምዕፅ ዘኢይነቅዝ ፡ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ወአርእስቲሆሙኒ ዘወርቅ ።

ከማይነቅዝም ዕንጨት አራት ምሰሶዎችን አደረጉላት በወርቅም ለበጡዋቸው ፡ ኵላቦቻቸውም የወርቅ ነበሩ ።

፴፭ ወገብሩ ሎሙ አርባዕተ ምእማደ ዘብሩር ።

ለነሱም አራት የብር ምዕማዶች (እግሮች) አደረጉ ።

፴፮ ወገብሩ ላቲ መንጦላዕተ ዘይከድኖ ለኆኅተ ደብተራ ፡ እምያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ፡ ወቢሦስ ፍቱል በብዑድ ግብረት ።

የድንኳኑንም ደጃፍ የሚሸፍን ከሰማያዊና ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃና ከተፈተለም ከጥሩ በፍታ በልዩ አሠራር የተሠራ መጋረጃን አደረጉ ።

፴፯ ወገብሩ ላቲ ለመንጦላዕት ኀምስተ አዕማደ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ፡ ወቀፈልዎሙ ወርቀ ፡ ወአርእስቲሆሙኒ ዘወርቅ ፡ ወገብሩ ሎሙ ኀምስተ ምዕማደ ዘብርት ።

ለመጋረጃውም ከማይነቅዝ ዕንጨት አምስት ምሰሶዎች አደረጉላት በወርቅም ለበጡዋቸው ኵላቦቻቸውም የወርቅ ናቸው አምስት የናስ እግሮችንም አደረጉላቸው።

ምዕራፍ ፴፯ ።

፩ ወገብረ ባስልኤል ታቦተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ዘካዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኃ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅብ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ቆሙ ።

ባስልኤል ከማይነቅዝ ዕንጨት (ግራር) ታቦትን ርዝመቱ ሁለት ክንድ ተኩል ፡ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል ሠራ ።

፪ ወቀፈላ ወርቀ ንጹሐ እምውስጣ ወእምአፍአሃ ፡ ወገብረ ላቲ ቀጸላ ወርቅ በዓውዳ ፡ ወገብረ በውስቴታ ማዕበለ ዘወርቅ ዘኖፃዳት እምዓውዳ ።

በውስጥም በአፍአም በጥሩ ወርቅ ለበጣት ፡ በዙርያዋም የወርቅ አክሊል አደረገላት ፡ በዙርያዋ ላሉ ቀለበቶች መቋሚያ ሊሆን ለከንፈርዋ የወርቅ ፈሰስ አወጣላት ።

፫ ወሰበከ ላቲ ዕበነ አርባዕተ ዘወርቅ ወአንበሮን ላዕለ አርባዕቱ ምስማከቲሃ ፡ ዕበነ ክልኤ ውስተ አሐዱ ምስማክ ፡ ወዕበነ ክልኤ ውስተ ዳግም ምስማክ ።

አራት የወርቅ ቀለበቶችንም አደረገላት ፤ ባራት እግሮቿም አኖራቸው ፡ በአንድ ወገን ሁለት ቀለበቶች በሌላውም ወገን ሁለት ቀለበቶች ።

፬ ወገብረ ላቲ መፃውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወቀፈሎሙ ወርቀ ።

መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ። ዘኍ ፡ ፬ ፯ ።

፭ ወአብአ ድንባዘቲሃ ውስተ እልኩ ዕበን አርባዕ ፡ እለ ውስተ ምስማክ ዘታቦት ፡ መሳክሚሃ ለታቦት በዘይሰክምዋ በሙ ።

ታቦቷንም በነሱ ለመሸከም በታቦቱ አጠገብ ባሉቱ አራት ቀለበቶች መሎጊያዎቹን አገባ ።

፮ ወገብረ ላቲ ተድባበ ዘወርቅ ንጹሕ ፡ ዘካዕበ እመት ወመንፈቀ እመት ኑኁ ፡ እመት ወመንፈቀ እመት ራኅቡ ።

መክደኛውንም ከጽሩ ወርቅ ሠራ ፡ ርዝመቱም ሁለት ክንድ ተኩል ፡ ወርዱም አንድ ክንድ ተኩል ነው ።

፯ ወገብረ ላቲ ክልኤተ ኪሩቤነ ዘወርቅ ፍሑቅ ፡ ወገብሮሙ እምክልኤቱ ምስማከቲሁ ለተድባብ አሐዱ ኪሩብ እምለፌ ፡ ወአሐዱ ኪሩብ እምለፌ እምስማከቲሁ ለተድባብ ።

ሁለቱንም ኪሩቤል ከተመታ ወርቅ ሠራ ፡ በመክደኛውም ላይ በሁለት አደረጋቸው ፡ ከሥርየት መክደኛውም ጋር አንዱን ኪሩብ በአንድ ወገን ሁለተኛውን ኪሩብ በሌላው ወገን አድርጎ በአንድ ላይ ሠራቸው ።

፰ ወከኑ ኪሩቤን ይረብቡ ክነፊሆሙ እመልዕልት እንዘ ይጼልሉ ክነፊሆሙ መልዕልተ ተድባብ ፡ ወገጾሙ ይትናጸር በበይናቲሆሙ በዲበ ተድባብ ።

ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ ላይ ዘርግተው የሥርየት መክደኛውን በክንፎቻቸው ሸፈኑ ፡ እርስ በርሳቸውም በመክደኛው ላይ ፊት ለፊት ይተያያሉ ።

፱ ወገብረ ማእደ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ኑኁ ካዕበ እመት ፡ ወራኅቡ እመት ፡ ወቆሙ እመት ወመንፈቀ እመት ።

ከማይነቅዝም ዕንጨት ርዝመቱ ሁለት ክንድ ወርዱም አንድ ክንድ ፡ ቁመቱም አንድ ክንድ ተኩል የሆነ ገበታን (ማእድን) ሠራ ። ሚል ፡ ፩ ፯ - ፲፪ ።

፲ ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ፡ ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ ።

በጥሩ ወርቅም ለበጠው በዙርያውም የወርቅ አክሊል አደረገለት ።

ወገብረ ማዕበለ ዘወርቅ በዓውዱ መጠነ አርባዕቱ አፃባዕ፣ ወገብረ ለቀጸላሁ ዕበነ አርባዕተ፣ ወገብረ ኆፃዳተ ዘማዕበል ለቀጸላሁ ።	፲፩	በዙርያውም አንድ ጋት የሚያኽል የወርቅ ፈሰስ አዘረበት በክንፈሩም ዙርያ አራት ቀለበቶችን አደረገለት፣ ለክፈፉም መያዣዎችን ሠራለት ።
ወገብረ አርባዕተ አውቃፋተ ዘወርቅ፣ ወአንበሮን ዲበ አዕባን ውስተ አርባዕቱ ፍና፣ ዘአገሪሁ መንገለ ቀጸላሁ ።	፲፪	ለአክሊሉም አራት ቀለበት አደረገለት፣ ቀለበቶቹንም አራቱ እግሮቹ ባሉበት በአራቱ ማዕዘኖች አኖራቸው ።
ወከኑ አዕባኒሁ አብያተ ለመፃውሪሁ ዘያነሥኡ ማእደ ፤	፲፫	ገበታውንም ለመሸከም መሎጊያዎቹ እንዲሸከሙበቸው ቀለበቶች በክፈፉ አጠገብ ነበሩ ።
ወገብረ መፃውርቲሁ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ፣ ወቀፈሎሙ ወርቀ ንጹሐ ከመ ያንሥኡ በሙ ማእደ ።	፲፬	ገበታውን ይሸከሙበቸው ዘንድ መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በጥሩ ወርቅ ለበጣቸው ።
ወገብረ ንዋያተ ዘማእድ መጽብሐ፣ ወአጽሕልተ፣ ወመዳምሀ፣ ወመዋጽሐ በዘበቱ ያወጽሑ ዘወርቅ ።	፲፭	ለማፍሰሻም ይሆኑ ዘንድ በገበታው ላይ የሚኖሩትን ዕቃዎች ወጭቶችን ጭልፋዎችን ጽዋዎችን መቅጃዎችን ከጥሩ ወርቅ ሠራቸው ።
ወገብረ መራናተ እምወርቅ ንጹሕ ፍሕቆ፣ ገብረ ለመራናት ዓምዳ ወአብራዒሃ፣ ወመአኅዚሃ፣ ወክበበ ርእሳ፣ ወጽጌያቲሃ እምኔሃ ተገብሩ ።	፲፮	መቅረዞችንም ከተመታ ጥሩ ወርቅ አደረጋቸው መቅረዙንም ከእግሩና ከአገዳው ጋር ዕዋዎቹ ጕብጕቦቹና አበቦቹ ከዚያው ተሠሩ ።
ሰብዓቱ አብራዕ እለ ይወጽኡ እምገቦሃ ለተቅዋመ ማኅቶት፣ ሠለስቱ አብራዕ እምአሐዱ ፍናሃ፣ ወሠለስቱ አብራዕ እምክልኤ ፍናሃ ።	፲፯	ለመብራቱም መቅረዝ በስተጐኑ ሰባት ቅርንጫፎች ወጡለት፣ ሦስቱ ቅርንጫፎች በአንድ ወገን ሦስቱም ቅርንጫፎች በአንድ ወገን ወጡ ።
ወሠለስቱ መአኅዚሃ እለ የኃብሩ ምስሌ ለአሐዱ ክበበ ርእስ ጽጉይ፣ ከማሁ ለሰብዓቲሆሙ አብራዕ፣ እለ ይወጽኡ እምተቅዋመ ማኅቶት ።	፲፰	በአንደኛው ቅርንጫፍ ጕብጕቡንና አበባውን ሦስትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ዕዋዎች በሁለተኛው ቅርንጫፍ ጕብጕቡንና አበባውን እንዲሁም ከመቅረዙ ለሚወጡ ለሰባቱ ቅርንጫፎች አደረገ ።
ወለተቅዋመ ማኅቶት መአኃዚሃ አርባዕቱ፣ ወጽጌያቲሃ ወክበበ ርእሳ ወክበብ መትሕተ ክልኤቱ ።	፲፱	በመቅረዙም ጕብጕቦቹንና አበቦቹን አራትም የለውዝ አበባ የሚመስሉትን ጽዋዎች አደረገ ።
ክበበ ርእሳ ወአብራዒሃ እምኔሃ ኮኑ ኵሎሙ ፍሑቀ እምአሐዱ ወርቅ ንጹሕ ።	፳	ጕብጕቦችና ቅርንጫፎቹም ከርሱ ጋር አንድ ነበሩ፣ ሁሉም አንድ ሁኖ ከተቀረፀ በጥሩ ወርቅ ተሠርቶ ነበር ።
ወገብረ መኃትዊሃ ሰብዓተ፣ ወገብረ ዕዋዓቲሃ ወበዘያሜንይዋ ዘወርቅ ወለኵሉ ንዋያቲሃ መክሊተ ወርቅ ገብራ ።	፳፩	ሰባቱንም መብራቶች ዕዋዎችንም መኰስተሪያዎቹንም የኵስታሪ ማድረጊያዎቹንም ከጥሩ ወርቅ ሠራ መቅረዙንም ዕቃውንም ሁሉ ከአንድ መክሊት ጥሩ ወርቅ አደረገ ።
ወገብረ ምሥዋዐ ዘዕጣን እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ዘእመት ኑኁ፣ ወእመት ራኅቡ፣ ርቡዐ ገብሮ ።	፳፪	ከማይነቅዝም ዕንጨት ርዝመቱ አንድ ክንድ ስፋቱ አንድ ክንድ አራት ማዕዘን የሆነ የዕጣን መሠውያን ሠራ ።
ወካዕበ እመት ቆሙ፣ ወእምኔሁ ተገብሩ አቅርንቲሁ ።	፳፫	ከፍታውም ሁለት ክንድ ነበረ፣ ቀንዶቹም ከሱ ጋር የተሠሩ ነበሩ ።
ወቀፈሎ ወርቀ ንጹሐ ምድሮ ወዓውደ አረፍቱ፣ ወአቅርንቲሁ ።	፳፬	ላይኛውንና የግድግዳውን ዙርያ ቀንዶቹንም በወርቅ ለበጠው ።
ወገብረ ሎቱ ቀጸላ ዘወርቅ በዓውዱ፣ ወክልኤተ አውቃፋተ ወርቅ ገብረ ሎቱ መትሕተ ቀጸላሁ ላዕለ ክልኤቱ ገበዋቲሁ፣ ዘይከውኑ አብያተ ለመፃውሪሁ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ ።	፳፭	በዙርያውም የወርቅ ክፈፍ አደረገለት፣ ከክፈፉም በታች ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሠርቶ በሁለት ጐኑ አደረጋቸው፣ እሱን ያነሡበቸው ዘንድ ለመሎጊያዎቹ ስራፍ ነበሩ ።
ወገብረ መፃውርቲሁ እምዕፀ ዘኢይነቅዝ፣ ወቀፈሎሙ ወርቀ ።	፳፮	መሎጊያዎቹንም ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ።
ወገብረ ቅብዐ ዘይትቀብዑ እምዘይት፣ ወአፈዋተ ቅድወ፣ ጽሑጠ ዘጸዐጢ ።	፳፯	የሚቀቡትንም ቅባት ከዘይት አደረገ፣ ጥሩውንም የጣፋጭ ሽቱ ዕጣን በቀማሚ ብልሃት የተቀመመ አደረገ።
ምዕራፍ ፴፰ ።		ምዕራፍ ፴፰ ።
ወገብረ ምሥዋዐ ለመሥዋዕት እምዕፀ ዘኢይነቅዝ ዘኀምስቱ በእመት ኑኁ፣ ወኀምስቱ በእመት ራኅቡ፣ ርቡዐ ኮነ፣ ወሠልስ በእመት ቆሙ ።	፩	ርዝመቱ አምስት ክንድ፣ ወርዱም አምስት ክንድ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠራ ከፍታውም ሦስት ክንድ ሆኖ አራት ማዕዘን ነበር ።

፪ ወገብረ አእጋሪሁ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ወእምኔሁ ይእቲ ምቅዋማቲሁ ።

፫ ወገብረ ሎቱ አቅርንተ ዲበ አርባዕቱ መዓዝኒሁ፤ ወእምኔሁ ወጽአ አቅርንቲሁ ወቀፈሎ ብርተ ።

፬ ወገብረ ኵሎ ንዋያተ ምሥዋዕ ምግኅሣተ፤ ወጸኅራተ ወፍያላተ ወመኅፈስተ ወመሰውደ እሳት ኵሎ ገብረ እምብርት ።

፭ ወገብረ መጥበስተ ለመሥዋዕት ስቅሉቀ፤ ከመ መሥገርተ ዓሣ ዘብርት ።

፮ ወገብረ ሎቱ ለመጥበስት አርባዕተ ኅልቀታተ ዘብርት ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሁ ።

፯ ወአንበሮ ለመጥበስት በቤተ መሥዋዕት ታሕተ ወከነ በመንፈቀ ቤተ መሥዋዕት ።

፰ ወሰበከ አርባዕተ አውቃፋተ ዘብርት ለአርባዕቱ መዓዝኒሁ ከመ ይኩኑ አብያተ ለመፃውርቲሁ ።

፱ ወገብረ መፃውርተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ፤ ወቀፈሎሙ ብርተ ወአብአ መፃውርቲሁ ውስተ አውቃፋት ዘላዕለ ገበዋቲ ምሥዋዕ ከመ ያንሥኡ በሙ ኪያሁ ፍሉግ ሰሌዳ ገብሮ ።

፲ ወገብረ ማእከከ ዘብርት ወመንበሩሂ ዘብርት፤ ወአንበሮ በአንጻረ አንስት እለ ይመጽኣ ከመ ይጸልያ ኀበ አንቀጸ ደብተራ ዘመርጡል በዘይትሐፀቡ ቦቱ ።

፲፩ ወገብረ ላቲ ዐፀደ ለደብተራ መንገለ አዜብ እንተ የማን ወመንጦላዕተ ዓፀድ እምቢሶስ ክሩብ ወኑኁ ምእት በእመት ።

፲፪ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ።
ውኖፃዲቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

፲፫ ወለመንገለ ሰሜን መንጦላዕቱ ምእት በእመት ኑኁ ።

፲፬ ወአዕማዲሁ ዕሥራ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዕሥራ ዘብርት ውኖፃዲቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

፲፭ ወዘመንገለ ባሕር መንጦላዕቱ ኃምሳ በእመት ኑኁ፤ አዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብርት ።

፲፮ ውኖፃዲቲሆሙ ወጥነፊሆሙ ለአዕማድ ዘብሩር ።

፲፯ ወዘመንገለ ጽባሕ መንጦላዕቱ ኃምሳ በእመት ኑኁ፤ ወአዕማዲሁ ዐሠርቱ ዘብሩር፤ ወምዕማዲሆሙ ዐሠርቱ ዘብርት ።

፲፰ ዐሠርቱ ወኀምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት እምገጸ አሐዱ ምስማክ፤ አዕማዲሁ ሠለስቱ፤ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ ።

፲፱ ወእምካልእ ምስማክ፤ ዐሠርቱ ወኀምስቱ በእመት ኑኁ ለመንጦላዕት፤ አዕማዲሁ ሠለስቱ ወምዕማዲሆሙ ሠለስቱ፤ ወኵሉ መንጦላዕተ ዓፀድ ዘዓውድ እምቢሶስ ።

፳ ወኵሉ አዕማድ ዘዐፀድ ወአርእስቲሆሙ ቅሩላን በብሩር፤ ወምዕማዲሆሙ ዘብርት ።

እግሮቹንም በአራት ማዕዘኑ አደረገ፤ ማቆሚያዎቹም ከርሱ ጋር አብረው የተሠሩ ነበሩ ።

ቀንዶችንም በአራት ማዕዘኑ አደረገለት፤ ቀንዶቹም ከርሱ ጋር በአንድነት የተሠሩ ናቸው፤ በናስም ለበጠው ።

የመሠውያዎቹንም ዕቃዎች ሁሉ፤ ምንቸቶቹን መጫረፊያዎቹን፤ ድስቶቹን፤ ሜንጦቹንና የእሳት ማንደጃዎቹን ሁሉ ከናስ አደረገ ።

እንደ ዓሣ መረብ ሁኖ የተሠራም ለመሠውያው መጥበሻ የናስ መከታ አደረገ ።

ለመጥበሻውም አራት የናስ ቀለበቶችን በአራት ማዕዘኑ አደረገለት ።

መከታውንም እስከ መሠውያው እኩሌታ ይደርስ ዘንድ ከመሠውያው ቤት በታች አኖረው ።

ለመሎጊያዎቹም ሥፍራ ይሆኑ ዘንድ ለአራቱ ማዕዘኖች አራት የናስ ቀለበቶችን ሠራ ።

መሎጊያዎቹን ከማይነቅዝ ዕንጨት ሠርቶ በናስ ለበጣቸው፤ መሎጊያዎቹንም እሱን ይሸከሙበቸው ዘንድ በመሠውያው ጐን ላይ ባሉት ቀለበቶች ውስጥ አገባ፤ ከሳንቆቹም ሠርቶ ክፍት አደረገው ።

መቀለዱንና እግር ዘቀኑነውን ከናስ ሠርቶ (ሴዋውያን) በሚታጠቡበት በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሊጸልዩ በሚመጡ ሴቶች አንጻር አኖረው ።

ለደብተራ ኦሪት በስተደቡብ በቀኝ በኩል አደባባይ ሠራ፤ የአደባባዩም መጋረጃ ርዝመቱ መቶ ክንድ የሆነ፤ ዕፅፍ ሁኖ ከተፈተለ ብጫ ሐር የተሠራ ነው ።

ሃያ የብር ምሰሶዎችንና ሃያ የብርት ምዕማዶችን ሠራ ።

ለምሰሶዎቹም ኩላቦቻቸውንና ዘንጎቻቸውን ከብር አደረገ ።

በስተ ሰሜንም መቶ ክንድ ርዝመት ያለው መጋረጃ አደረገ ።

ሃያ የብር ምሰሶዎችንና የናስ እግሮችንም ሠራ፤ ለምሰሶዎቹም የብር ኩላቦችንና ዘንጎችን አደረገ ።

በስተ ምዕራብም ርዝመቱ አምሳ ክንድ ያለውን መጋረጃ ሠራ፤ ዓሥር ምሰሶዎቹ ከብር፤ ዓሥር እግሮቹ ከናስ የተሠሩ ነበሩ ።

የምሰሶዎቹም ኩላቦችና ዘንጎች የብር ነበሩ ።

በስተ ምሥራቅም ርዝመቱ አምሳ ክንድ ያለውን መጋረጃ ሠራ፤ ከብር የተሠሩ ምሰሶዎቹ ዓሥር ከናስ የተሠሩ እግሮቹም ዓሥር ነበሩ ።

በአንዱም ወገን ርዝመቱ ዓሥራ አምስት ክንድ ምሰሶዎቹም ሦስት ምዕማዶቹም ሦስት ነበሩ ። ፪ ዜና፡ ፫ ፲፬ ።

በሁለተኛውም ወገን ርዝመቱ ዓሥራ አምስት ክንድ ያለውን መጋረጃ አደረገ፤ ምሰሶዎቹም ሦስት የምሰሶዎቹ ምዕማድም ሦስት ነበሩ፤ በአደባባዩ ዙርያ ያለው መጋረጃ ሁሉ ከጥሩ በፍታ የተሠራ ነው ።

የአደባባዩም ምሰሶች ሁሉና ክበሰቻቸው በብር የተለበጡ ነበሩ፤ ምዕማዶቻቸውም ከናስ የተሠሩ ናቸው ።

ወአእንቃጸ ዓፀድ መንጦላዕቱ ዕሥራ በእመት ኑኁ፤ በያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ወብ ዑደ ከነ በግብረ መርፍእ ።	፳፪	ሃያ ክንድ የሆነ የአደባባዩም ደጅ መጋረጃ ከሰማያ ዊና ከሐምራዊ ሐር፥ ከቀይ ግምጃ ከጥሩ በፍታም በልዩ ጥልፍ አሠራር የተሠራ ነበር ።
ወቆሙ ኃምስቱ በእመት እመንገለ ራኀቡ ከመ መን ጦላዕተ ዐፀድ ።	፳፫	ርዝመቱ አምስት ክንድ፥ ቁመቱም እንደ አደባባዩ መጋረጃ አምስት ክንድ ነበር ። ዘፀ፡ ፳፯ ፱-፲ ።
ወአዕማዲሁ አርባዕቱ ዘብሩር ወምዕማዲሆሙ አርባ ዕቱ ዘብርት፤ ወኵሉ መታክለ ደብተራ ዘዐውደ ዓፀድ ዘብርት ።	፳፬	አራት ምሰሶዎቹ ከብር አራት ምዕማዶቹም ከናስ የተ ሠሩ ነበሩ፤ በደብተራ አሪት ዙርያ ያሉ ካስማዎች ሁሉ የናስ ነበሩ ።
ወኪመዝ ሥርዓታ ለደብተራ መርጡል ዘከመ ተአዘዘ ሙሴ እምእግዚአብሔር ከመ ይኩኖሙ ግብሮሙ ለሌዋ ውያን በእደ ይታምር ወልደ አሮን ክህን ።	፳፭	ሙሴ ከእግዚአብሔር እንደ ታዘዘው ለሌዋውያን ማገ ልገያ እንዲሆናቸው በካህኑ በአሮን ልጅ በይታምር የተ ቈጠረው የደብተራ አሪት ዕቃ ድምር ይህ ነው ። ዘሌ ፰ ፲፰፣
ወባስልኤል ወልደ ኡሪ ወልደ ሖር ዘእምነገደ ይሁዳ ገብረ ኵሎ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፮	ከነገደ ይሁዳ ወገን የሆነ የሖር የልጅ ልጅ የኡሪ ልጅ ባስልኤል እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው ሁሉን ሠራ ።
ወምስሌሁ ኤልያብ ወልደ አክሴምክ ዘእምነገደ ዳን ዘከነ ሊቀ ኪነት ዘበምእናም ወዘበመርፍእ ወበዘአሥቅ፤ ከመ ይእንም በያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ።	፳፯	በሽማኔነት በግብረ መርፌና በጥልፍ ሥራ የጥበብ አ ለቃ የሆነ የዳን ነገድ ወገን የአክሴምክ ልጅ ኤልያብም በሰማያዊ በሐምራዊ ዕፅፍ ሁኖ በተፈተለ ቀይ ግምጃና በብጫ ሐር ይሠራ ዘንድ ከርሱ ጋር ነበር ።
ወኵሉ ወርቅ ዘመበእ ዘተገብረ ለምግባረ ደብተራ፤ ከነ ዕሥራ ወተስዓቱ መክሊይ ወሰብዑቱ ምእት ወሠ ላሳ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ ።	፳፰	የደብተራ አሪት ሥራ የተሠራበት የመባው ወርቅ ሁሉ በቤተ እግዚአብሔር አዋቂ ሚዛን ሃያ ዘጠኝ መክ ሊት ሰባት መቶ ሠላሳ ወቄት ሆነ ። ዘፀ፡ ፳፯ ፲፱-፳፩ ።
ወብሩርኒ ዘመበእ ዘአስተፋቀዱ እምትዕይንት፤ ምእ ት መክሊይ፡ ወዓሠርቱ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ሰብዓ ወኃምስቱ ሰቅል በሰቅል ቅዱስ ።	፳፱	ከከተማው አቆጣጥረው ያመጡት እስራኤል መባ አድ ርገው ያቀረቡት ብርም በመቅደሱ ሰቅል ሚዛን መቶ መክ ሊት፤ ሺሕ ሰባት መቶ አምስት ወቄት ሆነ ።
ዘአስተዋድኡ በበርእሶሙ አሐተ አሐተ ዲድርክመ፤ ወአሐቲ ዲድርክም መንፈቀ ሰሰቅል ።	፴	በየራሳቸው ያዋጡትም ገንዘብ አንድ አንድ ወቄት ነው ይኸውም አንድ ድሪም አቀመት የሰቅል ግማሽ ነው ።
ወኵሉ ፡ሐረ ውስተ ፍቅድ ዘእምዕሥራ ዓም ወላ ዕሉ ስሳ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወኃምስቱ ምእት ወኃምሳ ።	፴፩	ይህንም ገንዘብ ለመስጠት ሊቈጠር የሄደው ሰው ከ ሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ የሆነው ስሳ እልፍ ከሦ ስት ሺሕ አምስት መቶ አምሳ ነበር ።
ወተገብረ ዝክቱ ምእት መክልይ ዘብሩር ለምዕማደ አዕማድ ዘደብተራ፤ ወለምዕማደ አዕማድ ዘመንጦላዕት ።	፴፪	ይኸውም መቶው የብር መክሊት ለደብተራ አሪት ምሰሶዎች ክባስ ለመጋረጃው ምሰሶዎችም እግር ተሠ ሩላቸው ። ዕዝ፡ ፱ ፷፤ ኢሳ፡ ፳፪ ፳፬ ።
ምእት መክልይ ለምእት ምዕማድ፤ በበሐቲ መክሊት ለሰሐቲ ርእስ ።	፴፫	ይህም መቶው መክሊት ለመቶው ክባሶች ለያንዳን ዲቱ መክሊት በያንዳንዲቱ ራስ ላይ ነው ።
ወሰዝክቱ ዐሠርቱ ምእት ወሰብዐቱ ምእት ወሰብዓ ወኃምስቱ ሰቅል ገብርዎ ለአዕማደ ዓፀድ ።	፴፬	ይህንም ሺሕ ከሰባት መቶ ሰባ አምስቱን ወቄት ለዙ ርያ ቅጥሩ አዕማድ ክባስ አድርገው ሠሩት ።
ወከነ ብርት ዘመበእ አርባዕቱ ምእት ወሰብዓ መክልይ ወዕሥራ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ሰቅል ።	፴፭	ለእግዚአብሔር መባ ሆኖ የገባው ብርቱም አራት መቶ ወቄት ሁለት ሺሕ አራት መቶ ሰቅል ነው ።
ወገብረ እምኔሁ መንበረ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወምሥዋዐ ዘመሥዋዕት ።	፴፮	ሙሴም ከዚህ ብረት ለደብተራ አሪት ደጃፍ መድረክ መሥዋዕት የሚሠዋበትን መሠውያንን አደረገ ።
ወመጥበስተ ወኵሎ ንዋየ ምሥዋዕ ወመንበረ ዓፀድ ዘዓውድ ።	፴፯	መሥዋዕቱ የሚጠበስበት መጥበስትን፤ የምሥዋዑን ሥራ ሁሉ ሠራበት ።
ወመንበረ አንቀጸ ዓፀድ ወኵሎ መታክለ ደብተራ ወመታክለ ዓፀድ ዘዓውድ ።	፴፰	በዙርያው ላለውም ቅጥር አዕማድ፤ ለዙርያ ቅጥሩም በር መድረክ፤ ለደብተራ አሪትም ካስማ በዙርያ ላለው ሽማ ቅጥርም ካስማ ሠራለት ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

ምዕራፍ ፴፱ ።

ወዘተርፈ ወርቅ ዘመበእ ተገብረ ንዋየ በዘይገብሩ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፩	ለመባ ከገባው ወርቅ የተረፈው ወርቅ ግን በእግዚአ ብሔር ፊት በሚሠሩበት ገንዘብ ሌላ ዕቃ ተሠራበት ።

፪ ወእምነ ያክንት ወኅብረ ክብድ ወለይ ወቢሦስ ተገብረ አልባስ ለመልእክተ መቅደስ ።

፫ ወገብሩ አልባሰ ቅዱሰ ለአሮን በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፬ ወገብሩ ኤፉደ በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ፣ ወቢሦስ ክዑብ ።

፭ ወገብሩ ቈጽለ ዘወርቅ ወሰጠቅዎ ወገብርዎ ከመ ይትፈተል ምስለ ያክንት ወምስለ ኅብረ ክብድ ወምስለ ለይ ክዑብ ወምስለ ቢሦስ ክዑብ ።

፮ ወገብርዎ ልብሰ መትከፍት ዘይወርድ ውስተ ክልኤሆን መታክፊሁ ወአነሙ ክልኤተ ኢጲሞሰተ እምኔሆሙ እለ ይትላጸቁ በክልኤቱ ገበዋቲሁ ።

፯ ወለትብልያሰ ዘልብሰ መትከፍት አነምዎ እምኔሆሙ በከመ አነሙ ኪያሃ በወርቅ ወበያክንት ወበኅረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፰ ወገብሩ እእባነ መረግድ ወአውደድምሙ ምስለ ወርቅ ወገለፍዎሙ ከመ ግልፈተ ማኅተም በበአስማቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፱ ወአንበርዎሙ ዲበ ኤጲሞስቲሃ ለልብሰ መትከፍት ለአዕናቍ ዘተዝካሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፲ ወገብሩ ልብሰ ሎግዮ ግብረ ምእናም እሡቅ ከመ ግብረተ ልብሰ መትከፍት በወርቅ ወበያክንት ወበኅብረ ክብድ ወበለይ ክዑብ ወቢሦስ ክዑብ ርቡዕ ወውጡሕ ውእቱ ።

፲፩ ወልብሰ ሎግዮ እመት ኑኑ ወእመት ራኅቡ፣ እንዘ ውጡሕ ውእቱ ወተአንመ ውስቴቱ አርበዕቱ ፆታ እንመት ዘአዕናቍ ።

፲፪ አሐዱ ፆታ በሰርድዮን ወበጳዝዮን ወበመረግድ ።

፲፫ ወካልእ ፆታ ዘኅብሩ ከመ ፍሕም ወሰንፔር ወኢያሰጲድ ።

፲፬ ወሣልስ ፆታ በለግርዮን ወበአካጥስ ወበአሜቴስጢኖስ።

፲፭ ወራብዕ ፆታ በዕንቍ ዘኅብረ ወርቅ ወቢረሌ ወበሦም፣ ወዓውዶሙ በወርቅ እሱር ።

፲፮ ወውእቶሙ አዕናቍ በበአስማቲሆሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ደቂቀ እስራኤል ወግሉፋን ከመ ግልፈተ ማኅተም ለለአሐዱ በበስሞሙ ።

፲፯ ወገብሩ ሎቱ ለልብሰ ሎግዮ ሰናስለ ጽፉረ በግብረት ፍቱል ወበወርቅ ንጹሕ ።

፲፰ ወገብሩ ክልኤተ ክበበ ጥውዮ ዘወርቅ፣ ወክልኤተ ኅልቀታተ ወርቅ ወወደይዎን ለውእቶን ኅልቀታት ውስተ ክልኤሆን ጽንፈሁ ለልብሰ ሎግዮ ።

፲፱ ወወደይዎ ለዝክቱ ጽፍሮ ወርቅ ላዕለ እልክቱ ኅልቀታት እልክቱ ኅልቀታት እምክልኤሆሙ ገበዋቲሁ ለልብሰ ሎግዮ ወውስተ ክልኤሆሙ ማኅበርቱ ወክልኤቱ ጽፍር ።

፳ ወአንበርዎን ላዕለ እልክቱ ክልኤ ክበበ ጥውዮ ወወደይዎን ማእከለ መታክፍቲሁ ለልብሰ መትከፍት አንጻረ ገጹ፤

፳፩ ወገብሩ ኅልቀታተ ወርቅ ወአንበርዎሙ ላዕለ ክልኤቱ

ከሰማያዊ ከሐምራዊና ከቀይ ሐር ከብጫ ሐርም በመቅደስ ለማገልገል ልብስ ተሠራ ።

እግዚአብሐር ሙሴን እንዳዘዘውም የተቀደሰውን ልብስ ለአሮን ሠሩለት ።

ኤፉድንም በወርቅ በሰማያዊ ሐር፣ በሐምራዊ ሐር ዕፅፍ ሁና ከተፈተለ ከብጫ ሐርና ከቀይ ግምጃ አደረጉ።

ወርቁንም እንደ ቅጠል አሳስተው እየሰነጠቁ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይና ከብጫ ሐር ጋር እየተሸረበ እንዲፈተል አደረጉት ።

በሁለቱ ጫንቃዎቹ የሚወርድ ልብሰ መትከፍትን ሠሩ፣ ከአራቱ ኅብርም በሁለት ወገኖቹ የሚገናኙ ሁለት ቀሚሶችን ሠሩ ። ኢሳ፣ ፲፩ ፭፣ ራዕ፣ ዮሐ፣ ፩ ፲፫ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እጀን በወርቅ በሐምራዊ በሰማያዊ በብጫና በቀይ ግምጃ እንደሠሩ የልብሰ መትከፉን መታጠቂያ አድርገው ሠሩት ።

የመረግድ (ዕንቍ) ደንጊያዎችንም ሠርተው ከወርቅ ጋር አስማምተው እንደ ማኅተም ቅርጽ አድርገው የእስራኤል ልጆች ስም ቀረፁባቸው ። ኢያ፣ ፬ ፯፣ ነሀ፣ ፪ ፳።

ለእስራኤል ልጆች የመታሰቢያ ድንጋዮች ይሆኑ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አድርገው ዕንቆቹን በኤፉዱ ጫንቃ ቀሚሶች ላይ አኖሩዋቸው ።

የደረቱን ኪስ እንደ ኤፉድ አሠራር ብልሃት ሥራ በወርቅ በሰማያዊ በሐምራዊ በቀይና በብጫ ሐር ሠሩት፣ ምዕዙንና ድርብም አደረጉት ። ሕዝ፣ ፳፰ ፲፫ ።

የደረቱን ኪስ (ልብሰ ሎግዮ) ድርብ ሁኖ ርዝመቱ ክንድ ወርዱም ክንድ ነበረ፣ በርሱም አራት ተራ የአዕናቍ ፈርጥ አደረጉበት ።

አንደኛው ተራ ሰርድዮን፣ ጳዝዮን መረግድ ።

ሁለተኛው ተራ እንደ ፍም መልክ ያለ ዕንቍ ሰንፔር ኢያሰጲድ ።

ሦስተኛው ተራ በለግርዮን (ያክንት) ኬልቄዶን አሜቴስጢኖስ ።

አራተኛው ተራ ወርቅማ ዕንቍ ቢረሌ ሦም ሲሆኑ እሊህ ሁሉ በወርቅ ፈርጥ የተያዙ ናቸው ።

እነዚህም ዕንቆች በዓሥራ ሁለቱ የእስራኤል ልጆች ስም ለያንዳንዱም በየስማቸው እንደ ማኅተም አቀራረፅ የተቀረፁ ናቸው ።

ለደረቱም ኪስ የተጐነጐኑትን ድሪዎች እንደ ገመድ አድርገው ከጥሩ ወርቅ ሠሩለት ።

ሁለት የወርቅ ፈርጦችን ሁለት የወርቅ ቀለበቶችንም ሠርተው እሊያን ሁለት ቀለበቶች በሁለት የደረት ኪስ ጫፎች አደረጉዋቸው ።

ሁለቱንም የተጐነጐኑትን የወርቅ ድሪዎች በደረቱ ኪስ ወገኖች ወዳሉት ወደ ሁለቱ ቀለበቶች አደረጉ (አገቡ) ።

ሁለቱንም የድሪ ጫፎች በሁለቱ ፈርጦች ውስጥ አግብተው በኤፉድ ጫንቃዎች ላይ ፊት ለፊት አደረጉዋቸው ።

ሁለቱንም የወርቅ ቀለበቶች ሠርተው በኤፉዱ ፊት

ዘነፊሁ ለኤፉድ እምታሕቱ መንገለ ገጹ ኀበ ማኅበርቱ መልዕልተ እንመቱ ለልብሰ መትከፍት ።		ሐፊት ባለው በደረቱ ኪስ በሁለቱ ጫፎቹ ላይ አደረጉዋቸው ።
ወአስተአኀዝዎ ለልብሰ ሎግዮ እምኅልቀታቲሁ ኀበ ኅልቀታተ ኤፉድ በፈትለ ያክንት ከመ ይኩን ሳዕለ እንመተ ኤፉድ ፥ ከመ ኢያንጠልል ልብሰ ሎግዮ እምልብሰ መትከፍት ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	የደረቱን ኪስ በብልሃት ከተጠለፈው ከኤፉድ ቋድ በላይ እንዲሆን ፥ ከኤፉዱም እንዳይለይ የደረቱን ኪስ ከቀለበቶቹ ጋር ወደ ኤፉዱ ቀለበቶች በሰማያዊ ፈትል አያያዙት እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ።
ወገብሩ ጳዴሬ በግብረ ምእናም ዘኵለንታሁ በያክንት ክዑብ ፥ ወአፈ መልበስቱ እምኔሁ በዓውዱ ወድማሬሁ እንዋ ከመ ኢይትበተክ ።	፳፫	ኤፉዱን ቀሚስ ሁለንትናው በሸማኔ ሥራ አሠራር በሰማያዊ ሐር ሠሩት ፥ እንዳይቀደድም እንደ ጥሩር የተሠራ ጥልፍ በአንገትጌው ዙርያ ነበር ።
ወገብሩ መልዕልተ ዓውዱ በልብሰ ጳዴሬ መትሕቲሁ ከመ ፍሬያተ ሮማን ሰበ ይጸጊ እምያክንት ወኅብረ ከብድ ወለይ ክዑብ ወቢሶስ ክዑብ ።	፳፬	በቀሚሱም ታችኛው ዘርፍ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃና ከጥሩ ሐር እንደ ሮማን ፍሬዎች በዙርያው ላይ አደረጉ ።
ወገብሩ ጸናጽላተ እምወርቅ ንጹሕ ወአንበርዎን ለጸናጽላት ማእከለ ሮማናት ዲበ ጽንፉ ለጳዴሬ እንተ ዓውዱ ።	፳፭	ከጥሩ ወርቅም ጸናጽሎችን (ቃጭሎችን) ሠርተው ቃጭሎቹን በቀሚሱ ዙርያ ዘርፍ ላይ በሮማኖቹ መካከል አደረጉዋቸው ።
ወበውስተ ሮማናት ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ ፥ ጸናጽል አሐዱ ወሮማን አሐዱ በዘበቱ ይገብሩ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የሚያገለግሉበትን አንድ ጸናጽል አንድ ሮማን ፥ አንድ ሮማን አንድ ጸናጽል አከታትለው በሮማኖቹ ውስጥ አደረጉ ።
ወገብሩ አልባሰ ዘቢሶስ ግብረ ምእናም ለአሮን ወለደቂቁ ወአክሊለ ዘቢሶስ ፥ ወቆብዐ ዘቢሶስ ፥ ወድርማንቀ ዘቢሶስ ።	፳፯	ለአሮንና ለልጆቹ እንደ ሸማኔ አሠራር ከነጭ ሐር መጠምጠሚያን ከነጭ ሐርም ቆብን ከነጭ የተልባ እግር ሰናፊልን ሠሩላቸው ። ኢሳ፥ ፷፩ ፲፥ ሮሜ ፫ ፳፪ ።
ወቅናታተ ዘቢሶስ ፥ ወዘያክንት ወዘኅብረ ከብድ ወዘለይ ክዑብ ወእሡቅ ግብሩ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፰	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ከነጭ ሐር ፥ ከሰማያዊ ከሐምራዊ ከቀይ ግምጃ በጥሩ አሠራር የተሠሩ መታጠቂያዎችን ሠሩ ። ዘፀ፥ ፳፰ ፬ ፴፱፥ ሕዝ፥ ፵፬ ፲፰ ።
ወገብሩ ቈጽለ ወርቅ ፍሉጠ እምወርቅ ንጹሕ ወጸሐፉ ላዕሌሁ መጽሐፈ በቅርፀተ ማኅተም ቅዱስ ለእግዚአብሔር ።	፳፱	ከጥሩ ወርቅ የተለየ (የተቀደሰ) አሳስተው ሠርተው በላዩ ላይ እንደ ማኅተም ቅርፅ ለእግዚአብሔር ቅዱስ መባል ይገባል የሚል ጻፉበት ። ዘፀ፥ ፳፰ ፴፮ ።
ወወደዩ ሎቱ ነጽፈ ዘያክንት ከመ ይንበር መልዕልተ አክሊል ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፴	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በመጠምጠሚያው ላይ ያንጠለጥሉት ዘንድ ሰማያዊ ሐር አሠሩበት ።
ወተፈጸመ ኵሉ ምግባረ ደብተራ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፴፩	የደብተራ ኦሪት ሥራ ሁሉ ተፈጸመ ፥ የእስራኤል ልጆችም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ሁሉ ሠርተው ፈጸሙ ።
ወአምጽእዋ ለደብተራ ኀበ ሙሴ ወለሠቃቲሃ ወለኵሉ ንዋያቲሃ ወለአዕማዲሃ ወለኖኀዳቲሃ ወለመናሥግቲሆን ወለመከየዲሆን ።	፴፪	ድንኳኒቱንም ዕቃዎቿን ሁሉ መደረቢያዎቿን ምሰሶዎቿን መያዣዎቿን መወርወሪያዎቿን የምሰሶዎቿን እግሮች ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ ። ዘፀ፥ ፳፭ ፵ ።
ወመክደንታቲሃ ዘአምእስተ በግዕ ወአምእስተ መጸጺት ወመንጦላዕተ ምክዳን ወታቦተ ስምዕ ።	፴፫	ከአውራ በግ ቁርበት የተሠሩ መደረቢያዎች ከአስቆጣ ቁርበት የተሠሩ ማእሰ መጸጺቶች የሚሸፍነውንም መጋረጃ የምስክሩንም ታቦት ። ዕብ፥ ፱ ።
ወመፃውርቲሃ ወምስሐለ ወማእደ ምስለ ኵሉ ንዋያቲሁ ወኅብስተኒ ዘይሠርዑ ።	፴፬	መሎጊያዎቿን የሥርየት መክደኛውን ገበታውን ከነ ዕቃዎቹ ሁሉ የሚያቀርቡትንም ኅብስት ።
ወተቅዋመ ማኅቶት ንጽሕተ ወመኃትዊሃ ዘየኃትዉ በሙ ወኵሎ ንዋያቲሃ ።	፴፭	የጸራውን መቅረዝ የሚያበሩባቸው ቀንዲሎቿን ዕቃዎቿን ሁሉ ።
ወቅብዐ ማኅቶት ወምሥዋዐ ዘወርቅ ወቅብዐ በዘይት ቅብዑ ወዕጣነ ዘየዓጥኑ ።	፴፮	የመብራቱን ዘይት የወርቅ መሠውያን የሚቀቡትንም ቅብዓ ቅዱስ የሚያጥኑትን ጥሩ ዕጣን ።
ወመክደኒ ኆኅተ ደብተራ ወምሥዋዐ ዘብርት ወመጥበሰ ዘብርት ዘሎቱ ወለመፃውርቲሁ ወኵሎ ንዋያቲሁ ።	፴፯	የደብተራ ኦሪትን ደጃፍ መጋረጃ የናሱን መሠውያ የናሱን መከታ (መጥበሻ) መሎጊያዎቹንና ዕቃውን ሁሉ ።
ወማእከከ ምስለ መንበሩ ወመንጦላዕተ ዓፀድ ወአዕ	፴፰	መታጠቢያን ከነመቀመጫው የአደባባዩን መጋረጃ ምሰ

ማዲሁ ወመከየዲሆን ።

፴፱ ወመከደኒ እንቀጸ ዓፀድ ወሐብላታቲሁ ወመቃግሪሁ ወመታክሊሁ ወኵሎ ንዋያተ ምግባረ ደብተራ ዘመርጡል ፤

፵ ወአልባሰ ቅድሳት ዘአሮን ወአልባሰ ደቂቁ ዘክህነቶሙ ወዘተርፉ አልባሳተ ለምግባረ ደብተራ፥ ወመክደንተ በዕድኒ ።

፵፩ በከመ ኵሉ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፥ ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ሥርዓቶ ።

፵፪ ወርእየ ኵሎ ዘተገብረ ዘገብሩ ዘከመ አዘዞ እግዚአብሔር ከማሁ ተገብረ፥ ወባረኮሙ ሙሴ ።

ምዕራፍ ፵ ።

፩ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አመ ርእሰ ሠርቀ ቀዳሚ ወርኅ ትትክላ ለደብተራ መርጡል ።

፪ ወታንብር ውስቴታ ታቦተ ዘስምዕ ወትክድና ለታቦት በመንጦላዕት ።

፫ ወታበውእ ማእደ ወትሠርዖ በሥርዓቱ ወታበውእ መራናተ ወትሠርዕ መኃትዊሃ ።

፭ ወታንብር ማዕጠንተ ዘወርቅ ቅድመ ታቦት ዘስምዕ ወታንብር መንጦላዕተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፮ ወታንብሮ ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት በቅድመ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወታንብር ማእከከ ማእከለ ደብተራ ወማእከለ ምሥዋዕ፥ ወትወዲ ውስቴቱ ማየ።

፯ ወትትክል ዓፀደ ዓውዱ ወታንብር መክደኒ እንቀጸ በዐፀድ ።

፯ ወትነሥእ ቅብዐ ዘበቱ ይትቀብኡ ወትቀብኣ ለደብተራ ወለኵሉ ዘውስቴታ ወትቄድሳ ኪያሃ ወኵሉ ንዋያቲሃ ወትከውን ቅድስተ ።

፰ ወትቀብኦ ለምሥዋዕ ዘመሥዋዕት ወለኵሉ ንዋያቲሁ ወትቄድሶ ለምሥዋዕ ወይከውን ውእቱ ምሥዋዕ ቅዱሰ ቅዱሳን ወትቀብኦ ለማእከከ ወለመንበሩ፥ ወትቄድሶ ።

፱ ወታቀርቦሙ ለአሮን ወለደቂቁ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወተሐጽቦሙ በማይ ።

፲ ወታለብሶ ለአሮን አልባሰ ቅድሳት ወትቀብኦ ወትቄድሶ ወይከውነኒ ክህነ ።

፲፩ ወታቀርቦሙ ለደቂቁ ወታለብሶሙ አልባሲሆሙ ወትቀብኦሙ በከመ ቀባዕኮ አባሆሙ ወይከውኑኒ ክህናተ ።

፲፪ ወይከውኖሙ ዝንቱ ቅብዓት ዘክህነት ዘለዓለም ለትውልዶሙ ።

፲፫ ወገብረ ሙሴ ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ከማሁ ገብረ ።

፲፬ ወኮነ በቀዳሚ ወርኅ በካልእት ዓመት እምዘወጽኡ

ሰዎቹንና እግሮቻቸውን ።

የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ ለሰንሰሎቶቹን አውታሮቹን ካስማዎቹን ለደብተራ ኦሪት የሚሆኑ ዕቃዎችን ሁሉ ።

በመቅደሱ ውስጥ ለማገልገል የተቀደሱትን የክህኑ የአሮንን ልብሶች በክህነት ሊያገለግሉት የልጆቹንም ልብሶች የቀሩትንም ለደብተራ ኦሪት ሥራ የሚሆኑ ልብሶችን ሌላውን የሚሸፍኑባቸውንም፥ ወደ ሙሴ አመጡ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ሁሉ የእስራኤል ልጆች ሥራውን ሁሉ እንዲሁ አደረጉ ።

ሙሴም የተሠራውን ሁሉ አየ፥ እነሆም እግዚአብሔር እንዳዘዘው እንዲሁ እንደተደረገ አይቶ ባረካቸው ።

ምዕራፍ ፵ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፥ ከመጀመሪያው ወር በፊተኛው ቀን የመገናኛውን ድንኳን ትተክላለህ ። ዘፀ፥ ፲፪ ፪፥ ግብ፥ ሐዋ፥ ፯ ፵፬ ፵፭ ።

በርሷም ውስጥ የምስክሩን ታቦት ታኖራለህ ታቦቱንም በመጋረጃ ትጋርዳለህ ። ዘኊ፥ ፬ ፭ ።

ገበታውንም አግብተህ በርሱ ላይ የሚኖረውን ዕቃ ታሰናዳለህ መቅረዙንም አግብተህ ቀንዲሎቹን ትለኩሳለህ ።

በምስክሩም ታቦት ፊት የወርቅ ማዕጠንትን ታኖራለህ፥ በደብተራ ኦሪትም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ትጋርዳለህ ።

ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠውያ በመገናኛው ድንኳን በማደሪያው ደጅ ፊት ታኖረዋለህ፥ የመታጠቢያውንም ሰን በመገናኛው ድንኳንና በመሠውያው መካከል አኑረህ ውኃ ትጨምርበታለህ ።

በዙርያውም አደባባዩን ትተክላለህ፥ የአደባባዩንም (ወትተክል) ደጃፍ መጋረጃ ትዘረጋለህ ።

የሚቀቡትን ቅብዐ ቅዱስ ወስደህ ድንኳኑን በውስጧ ያለውንም ሁሉ ቀብ፥ እርሱንም ዕቃዎቹንም ሁሉ ትቀድሰዋለህ፥ ቅዱስም ይሆናል ። ዘፀ፥ ፴ ፳፫ - ፳፯ ።

ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውንም መሠውያና ዕቃውንም ሁሉ ትቀብዋለህ፥ መሠውያውንም ትቀድሰዋለህ፥ መሠውያውም ቅዱስ ቅዱሳን ይሆናል፥ የመታጠቢያውን ሰን መቀመጫውንም ቀብተህ ቀድሰው ። ዘፀ፥ ፳፱ ፴፯።

አሮንንና ልጆቹን ወደ መገናኛው ድንኳን አቅርበህ በውኃ እጠባቸው ። ሌዋ፥ ፰ ፩ - ፲፫ ።

የተቀደሰውን ልብስ ለአሮን አልብሰው ቀብተህም ቀድሰው አገልጋይም ይሆነኛል ። ዘፀ፥ ፳፰ ፵፩ ።

ልጆቹንም አቅርበህ ልብሶቻቸውን አልብሳቸው፥ አባታቸውንም እንደ ቀባህ ቀባቸው፥ እነሱም አገልጋዮች ይሆኑኛል ። መዝ፥ ፻፴፫ ፪፥ ዕብ፥ ፯ ፳፫ ።

ይህም የክህነት ቅብዓት ለልጅ ልጆቻቸው ለዘለዓለም ይሆንላቸዋል ። ዘኊ፥ ፳፩ ፲፫ ፥ ዕብ፥ ፯ ፲፩ ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሁሉ እንዲሁ አደረገ ።

ከግብጽ አገር በወጡ በሁለተኛው ዓመት በመጀመ

እምድረ ግብጽ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ተከልዋ ለደብተራ ፤		ርያው ወር ድንኳኒቱን ተከሏት ።
ወተከላ ሙሴ ለደብተራ ወአስተናበረ ምዕማዲሃ ወአቀመ አዕማዲሃ ወወደየ መናሥግቲሆን ።	፲፭	ሙሴ ድንኳኒቱን ተከላት ፤ ምዕማዶቿንም አኖረ ፤ ሳንቆቿን አቆመ ፤ መወርወሪያዎቹንም አገባባቸው ።
ወአቀመ አዕማዲሃ ወሰፍሐ አዕፃዲሃ ለደብተራ ወአንበረ ሠቃተ ዲበ ደብተራ ።	፲፮	ምሰሶዎቹን አቆመ ፤ የድንኳኑንም ፈርጅ ዘረጋ ፤ መደረቢያዎችንም በድንኳኑ ላይ አደረገ ።
ወአንበረ መክደኒ መልዕልተ ሠቅ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፲፯	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው በመደረቢያው ላይ መሸፈኛውን አኖረ ።
ወነሥአን ሙሴ ለመጻሕፍተ ትእዛዝ ወወደዮን ውስተ ታቦት ወአንበሮን ለመሳውርት ውስተ አውታፉተ ታቦት ።	፲፰	ሙሴ የትእዛዛቱን መጻሕፍትን ወስዶ በታቦቱ ውስጥ አገባቸው ፤ መሎጊያዎቹንም በታቦቱ ቀለበቶች አገባቸው ።
ወአንበሮ ለምስሐል መልዕልተ ታቦት ወአብአ ለታቦት ውስተ ደብተራ ።	፲፱	የሥርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ አኖረው ፤ ታቦቱንም ወደ ድንኳኑ ውስጥ አገባት ።
ወወደየ መክደና መንጦላዕተ ወሠወራ ለታቦተ መርጡል ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳	እግ ፡ አብሔር ሙሴን እንዳዘዘው መክደኛዋን መጋረጃ አድርጎ ታቦቱን ሸፈናት ። ዘፀ ፡ ፴፩ ፲፰ ።
ወአንበሮ ለማእድ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል መንገለ ገቦሃ ዘመስዕ ለደብተራ እምአፍአሁ ለመንጦላዕት ።	፳፩	ገበታውን በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ከመጋረጃው ውጭ በደብተራ ኦሪት በሰሜን በኩል አኖረው ።
ወሠርዐ ውስቴታ ኅብስተ ቍርባን ቅድመ እግዚአብሔር ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የቍርባኑን ኅብስት በውስጧ በእግዚአብሔር ፊት አሰናዳ ። ዘፀ ፡ ፳፭ ፴፯ ።
ወአንበራ ለመራናት ውስተ ደብተራ መርጡል አንጻረ ማእድ መንገለ አዜብ ለደብተራ ።	፳፫	መቅረዙንም በመገናኛው ድንኳን ውስጥ ፊት ለፊት በድንኳኑ በስተ ደቡብ በኩል አኖረው ።
ወሠርዐ መኃትዊሃ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፬	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ቀንዲሎቹን በእግዚአብሔር ፊት አዘጋጀ ። ዘፀ ፡ ፴ ፯ ።
ወአንበረ ማዕጠንተ ዘወርቅ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ መንጦላዕት ።	፳፭	የወርቁንም ማዕጠንት በደብተራ ኦሪት ውስጥ ከመጋረጃው ፊት አኖረ ። ዘፀ ፡ ፳፯ ፴፯ ።
ወዐጠነ ውስቴቱ ዕጣነ ዘኀብረ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፮	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ያቀረበውን ዕጣን በውስጥ አጠነበት ። ዘፀ ፡ ፳፱ ፴፰ ።
ወአንበሮ ለመክደኒ ኆኅተ ደብተራ ወለምሥዋዐ ዘመሥዋዕት አንበሮ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ።	፳፯	በድንኳኑም ደጃፍ ፊት መጋረጃውን ዘረጋ ፤ ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነውን መሠውያ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ፊት አኖረው ።
ወአዕረገ ላዕሌሁ መሥዋዕተ ወቍርባነ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ወአንበሮ ለማሕከክ ማእከለ ደብተራ ወማእከለ ምሥዋዕ ።	፳፰	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዳዘዘው በላዩ ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሠዋበት መታጠቢያውንም በድንኳኑና በመሠውያው መካከል አኖረው ።
ወወደየ ውስቴቱ ማየ ከመ ይትሐፀቡ ቦቱ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ሶበ ይበውኡ ውስተ ደብተራ ወሶበ ይቀርቡ ኀበ ምሥዋዕ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፱	እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አሮንና ልጆቹ ወደ ደብተራ ኦሪት በሚገቡበትና ወደ መሠውያው በሚቀርቡበት ጊዜ እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን በርሱ ይታጠቡ ዘንድ ውኃን ጨመረበት ። ዘፀ ፡ ፴ ፲፱ ።
ወአቀመ ዐፀደ በዐውደ ደብተራ ወምሥዋዕ ወአንበሮ ለምክዳኑ አንቀጸ ዘዐፀድ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ	፴	ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው በድንኳኑና በመሠውያው ዙርያ አደባባዩን አቆመ ፤ (ተከለ) በአደባባዩም ደጃፍ መጋረጃ ዘረጋበት ።
ወፈጸመ ሙሴ ኵሎ ግብሮ ወከደና ደመና ለደብተራ መርጡል ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ ።	፴፩	ሙሴ ሥራውን ሁሉ ሠርቶ እንደፈጸመ ደብተራ ኦሪትን የእግዚአብሔር ብርሃን ወርዶ ሸፈናት ፤ ደብተራ ኦሪትም የእግዚአብሔር ክብር (ብርሃን) ተመላች ።
ወስእነ ሙሴ በዊአ ውስተ ደብተራ መርጡል እስመ ጸለላ ደመና ወስብሐተ እግዚአብሔር ተመልአት ደብተራ ።	፴፪	ደብተራ ኦሪት ደመና ብርሃን ጋርዷታልና የእግዚአብሔርንም ብርሃን ተመልታለችና ሙሴ ወደ ደብተራ ኦሪት መግባት ተሳነው ። ዘኍ ፡ ፲ ፲፩ ፡ ነገ ፡ ፰ ፲፱ ።
ወእምከመ ሰሰለ ደመና እምላዕለ ደብተራ ይግዕዙ ደቂቀ እስራኤል በበንገዶሙ ።	፴፫	የደመናው ብርሃንም ከደብተራ ኦሪት በተነሣ ጊዜ የእስራኤል ልጆች በየነገዳቸው ይጓዙ ነበር ።

፴፯ ወእመሰ ኢ.ሰሰለ ደመና ኢ.ይግዕዙ እስከ አመ ይሴስል ደመና እስመ ደመና ይነብር ላዕለ ደብተራ መንጦት ።

ደመናው ብርሃን ተነሥቶ ካልሄደ ግን ደመናው እስ ኪነሣላቸው ድረስ አይጓዙም ነበር ፥ ደመናው ቀን በድ ንኳኑ ላይ ነበርና ። ዘፀ፡ ፲፫ ፳፩ ።

፴፰ ወእሳተ ይከውን ላዕሌሃ ሌሊተ ቅድመ ኵሉ እስራ ኤል በኵለሄ ኀበ ግዕዙ ።

ሌሊትም እስራኤል ሁሉ በተጓዙበት በታ ፊት በድ ንኳኑ ላይ እሳት ሁኖ ስፍሮበት ይውል ነበርና ።

ተፈጸመ ኦሪት ዘፀአት፤
ወለእግዚአብሔር ክብር ወስብሐት፤
አሜን ።

የእስራኤልን መውጣት የሚናገር መጽሐፍ ተፈጸመ
ለእግዚአብሔር ክብርና ምስጋና ለዘለዓለሙ
አሜን ።

ኦሪት ዘሌዋውያን

ስለ እስራኤል መውጣት ነገር ተናግሮ ፥ የደብረ ሲናን የ፲ቱ ቃላትን የደብተራ ኦሪትን ሲገልጽ መጥቶ ነበርና ፥ አሁን ደግሞ የክህናቱንና የመሥዋዕቱን ሕግና ወግ ለመናገር ያመጣዋል ። የሌዋውያንን የክህናቱን ሕግና ወግ የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ።

አባቶቻችን ሠለስቱ ምእት ሊቃውንት ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት ሲሰጡ ለዚህም ይህን አርእስት ሰጥተውታል ። እርሱ ግን ነገሩን "ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ„ ብሎ ይጀምራል ።

ኦሪት ዘሌዋውያን

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ወጸውዖ እግዚአብሔር ለሙሴ ወተናገሮ እምውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።
፪ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአይድዖሙ እመብእሲ እምኔክሙ ዘአብአ መባአ ለእግዚአብሔር እምእንስሳ ወእምአልሕምት ወእምአባግዕ ታበውኡ መባአክሙ።
፫ ለእመ ለመዋዕ መባኡ እምአልሕምት ተባዕተ ንጹሐ ያመጽእ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወያበውኦ ሥሙረ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፬ ወያንብር እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለገብሩ ላሕም ዘአምጽአ ለመዋዕት ከመ ይሠረይ ወያስተሥሪ ሎቱ በእንቲአሁ ።
፭ ወይጠብሕዎ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ወያመጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ለሊሆሙ ካህናት ወይክዕውዎ ላዕለ ምሥዋዕ ዓውዶ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።
፮ ወይጠብሕዎ ወይፈልጡ መለያልይሁ ዘዘዚአሁ ።

፯ ወይወድዩ እሳተ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ ወይሬሥዩ ዕፀወ እሳት ።
፰ ወይሬሥዩ ደቂቀ አሮን ካህናት ዝክቱ ዘገመዱ ርእሶ ወስብሖ ላዕለ ዕፀው ዘላዕለ እሳት ዘዲበ ምሥዋዕ ።

፱ ወንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ የሐጽቡ በማይ፤ ወይወዲ ካህን ኵሎ ዲበ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ወቍርባን ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።
፲ ወእመሰ እምአባግዕ ውእቱ መባኡ ለእግዚአብሔር እመኒ በግዕ ወእመኒ ማሕስእ ለመዋዕ ተባዕተ ንጹሐ ያመጽእ ።
፲፩ ወይጠብሕዎ በገቦ ምሥዋዕ ዘመንገለ መስዕ ቅድመ እግዚአብሔር ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።
፲፪ ወይመትርዎ ካህናት በበመለያልይሁ ርእሶ ወስብሖ ወይሬሥይዎ ላዕለ ዕፀው ዘዲበ እሳት ዘላዕለ ምሥዋዕ ።

፲፫ ወንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ የሐጽቡ በማይ ወያመጽእ ካህን ኵሎ ወያነብሮ ላዕለ ምሥዋዕ ለቍርባን መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

፲፬ ወእመሰ እምአዕዋፍ ያበውዕ መሥዋዕቶ ቍርባኖ ለእ

ምዕራፍ ፩ ።

እግዚአብሔር ከደብተራ ኦሪት ውስጥ ሆኖ ሙሴን ጠርቶ እንዲህ ሲል ተነጋገረው ። ዘኍ፣ ፩ ፩ · ፱ ።
ከናንተ ወገን ለእግዚአብሔር መባውን የሚያገባ ሰው ቢኖር ከከብት ወገን ከላሞች ከበጎች መባቻሁን አቅርቡ፣ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው ።
የሚያቀርቡት መባ ለመሥዋዕት ከሆነ ከላም ወገን ነውር የሌለበትን ተባቱን በእግዚአብሔር ፊት ወዶ እንዲቀበለው አድርጎ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ያምጣው ።
ሊሠዋውም ያመጣው ሰው በላሙ ራስ ላይ እጁን ይጫንበት ወዶ ተቀብሎ ኃጢአቱን ያስተሠርይለት ዘንድ ።
ላሙንም በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት፣ የአሮንም ልጆች ካህናቱ ራሳቸው ደሙን በደብተራ ኦሪት ደጅ ባለ በምሥዋዑ ዙርያ ይረብርቡት ። ዕብ፣ ፲ ፲፩ ።

አርደው አወራርደውም ብልቱን በየዘርፉ ለያይተው ይቍረጡት ። ዘሌ፣ ፳፯ ፲፪፣ ዘሌ፣ ፰ ፳ ።
የአሮን ልጆች ካህናቱም ከመሠውያው ላይ እሳት እንድደው ዕንጨቱን በእሳቱ ላይ ይረብርቡት ።
የአሮን ልጆች ካህናት አርደው ያወራረዱትን ሥጋ ራሱንም ስቡንም በመሠውያው በነደደው እሳት ባለው ዕንጨት ላይ ይደርድሩት ። ዘሌ፣ ፯ ፲፪፣ ፰ ፳ ።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን በውኃ አጥበው ካህኑ ሁሉንም በምሥዋዑ ላይ ያድርገው (ያሳርገው)፣ ይኸውም እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው መሥዋዕትና ቍርባን ነው ።
ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መባ ከበጎች ወገን ቢሆን ግን በግም ቢሆን ፍየልም ቢሆን፣ ለመሥዋዕት ነውር የሌለበትን ተባት ያምጡ፣ (ያቅርቡ) ።
በእግዚአብሔር ፊት በምሥዋዑ አጠገብ በሰሜን በኩል ይረዱት፣ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በመሠውያው ላይ በዙርያው ይርጩት ።
ካህናቱ ራሱንና ስቡንም ብልት ብልቱን ቈራርጠው ለይተው በመሠውያው አጠገብ በነደደው እሳት አጠገብ ባለው ዕንጨት ላይ ይረብርቡት ። ቍ፣ ፰ ።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን (ሰኰናውን) ግን በውኃ ይጠቡት፣ ካህኑም ሥጋውን ሁሉን አምጥቶ በምሥዋዑ ላይ ያድርገው (ያቃጥለው)፣ እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው መሥዋዕት ነውና ። ዘሌ፣ ፭ ፯፣ ፲፪ ፰ ።
ለእግዚአብሔር የሚያቀርብ መሥዋዕት ከአዕዋፍ

ግዚአብሔር ያመጽእ እመ እከ እማዕነቅ ወእመ እኮ እም ርግብ ቍርባኖ፤ ያመጽእ ካህን ኀበ ምሥዋዕ ።

ወገን ቢሆን ግን ከዋኖስ ወይም ከርግብ ካህኑ ቍርባኑን ወደ መሠውያው ያምጣ ።

፲፭ ወይመትር ክሳዶ ወያነብሮ ላዕሌ ምሥዋዕ ወያንጸፈጽፍ ደሞ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ።

አንገቱን ገዝግዞ በመሠውያው ያኑረው (ያቃጥለው) ደሙንም ከመሠውያው አግር ያንጠፍጥፈው ።

፲፮ ወያሴስል ንዋየ ውስጡ ምስለ ፀጕሩ ወያነብሮ በገበ ምሥዋዕ ዘመንገለ ጽባሒሁ ኀበ መንበረ ሐመድ ።

ሆድ ዕቃውንም ከጠጕሩ ጋር አመዱ በሚፈስበት በታ በመሠውያው አጠገብ በስተምሥራቅ በኩል ያፍስ ሰው (አውጥቶ ይጣለው) ። ዘሌ፣ ፱ ፲፫ ።

፲፯ ወይሰብሮ ክነፊሁ ወኢይመትሮ፤ ወያነብሮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ በዲበ ዕፀው ዘላዕለ እሳት ።

ክስክሳዎቹን (ክንፎቹን) ይሰብረው፤ ቈርጦ አይጣለው (አይለየው) ካህኑም በምሥዋዑ ላይ በእሳቱ በለው ዕንጨት ላይ አድርጎ ያቃጥለው ።

፲፰ ቍርባን ውእቱ ዘመሥዋዕት ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚ አብሔር ።

ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው ወዶ የሚቀበለው መሥዋዕት ነውና ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወእመሰ ህየንተ ነፍስ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ለእግዚአ ብሔር ያመጽእ ሥንዳሌ ይኩን ቍርባኑ፤ ወይክዑ ላዕሌሁ ቅብዐ ወይወዲ ዲቤሁ ስኂነ ።

ማናቸውም ሰው ስለ ሰውነቱ ለእግዝ አብሔር የእኽል ቍርባን መሥዋዕት ቢያመጣ (ቢያቀርብ) ልጦ ጕሬዶ የወጣለት ሥንዴ ልዝብ ዱቄት ይሁን፤ ዘይት ያፍስስበት ነጭ ዕጣን ያድርግበት ። ዘኍ፣ ፲፭ ፬ ።

፪ ወይወስዶ ኀበ ደቂቀ አሮን ካህን ወይዘግን እምኔሁ ካህን ምልአ ሕፍኑ እምሥንዳሌ ምስለ ቅብዑ ወኵሉ ስኂኑ ወይወድዮ ለተዝካር ላዕለ ምሥዋዕ፤ መሥዋዕት ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ወደ ክህናቱ ወደ አሮን ልጆች ይውሰደው ካህኑም በዘይት ከታሸው ዱቄት እጅ ሙሉ ዘግኖ ዕጣኑንም ወስዶ መታሰቢያ ሊሆን በምሥዋው ላይ ያቃጥለው እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው ያማረ መሥዋዕት ነውና።

፫ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለአሮን ወለደቂቁ ቅዱስ ለቅዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ።

ከመሥዋዕቱ ጢሰለት የተረፈውም ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን፤ ከእግዚአብሔር መሥዋዕት ጢዕለት የተረፈው ቅዱስ ለቅዱሳን ነውና ። ዘፀ ፳፱ ፴፯ ፤ ዘኍ፣ ፲፰ ፱ ።

፬ ወእመሰ አብእከ ቍርባነ ለመሥዋዕት ብሑለ በእቶን ግብርት ሥንዳሌ ናእት ልዉስ በቅብዕ ።

በእሳት የበሰለውን ቍርባን አድርገህ ለመሥዋዕት ብታቀርብ በዘይት የተለወሰ የሥንዴ ዳቦ (ቂጣ) ይሁን ።

፭ ወእመ መሥዋዕተ ቴጉን ቍርባንከ ሥንዳሌ ልዉስ በቅብዕ ወናእተ ይኩን ወትፈትቶ ወትክዑ ላዕሌሁ ቅብዐ ።

ቍርባንህ በምጣድ የተጋገረ ቢሆን ግን በዘይት የተለወሰ ከመልክም ሥንዴ ዱቄት ያልቦካ ቂጣ ይሁን፤ ቈርሰህም ዘይት አፍስስበት ።

፮ ወለእመ ብሱል በመቅጹት መሥዋዕትከ ሥንዳሌ በቅብዕ ይትገበር ።

መሥዋዕትህ በምንቸት የተቀቀለ (የተገነፋ) ነገር ቢሆን በዘይት የተለወሰ የሥንዴ ዱቄት ይሁን ።

፯ ወታመጽእ መሥዋዕተ ዘገበርከ እምዝንቱ ለእግዚአብሔር ኀበ ካህን፤ ወያቀርቦ ካህን ኀበ ምሥዋዕ ።

ከዚህ ሁሉ ያደረግኸውን መሥዋዕትህን ለእግዚአብሔር አምጥተህ ወደ ካህኑ አቅርበው ካህኑም ወደ ምሥዋው ያቅርበው ።

፰ ወይነሥእ ካህን እመሥዋዕት ለተዝካር ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚ አብሔር ።

ካህኑም መታሰቢያ ሊሆን ከመሥዋዕቱ አምጥቶ በመሠውያው ላይ ያቃጥለው በጎ መዓዛ ያለው ሁኖ ለእግዚ አብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነውና ። ዘፍ፡ ፳፱ ፲፰ ።

፱ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለአሮን ወለደቂቁ ቅዱስ ለቅዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ።

ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕት የቀረው ከከበሩ ለተከበሩት ለአሮን ልጆች ይሁን ። ዘፀ፣ ፳፱ ፴፯ ።

፲ ኵሉ ዘታመጽኡ ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ኢትግበሩ ብኍዓ እምኵሉ ብኍዕ ወእምኵሉ መዓር ኢታምጽኡ ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ለቍርባን ።

ለእግዚአብሔር ብላችሁ የምታመጡትን መሥዋዕት ሁሉ መጻጻ አታድርጉት፤ መጻጻ ካለበት ነገር ሁሉ ከማርም ሁሉ ቍርባን ሊሆን ለእግዚአብሔር አታምጡ ።

፲፩ ወበሕቱ ለዓሥራት ታበውኡ እምኔሁ ለእግዚአብሔር ለመሥዋዕትሰ ኢትሠውዑ እምኔሁ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚ አብሔር ።

ብቻ ለእግዚአብሔር ከምታቀርቡት ከሱ (ከማር) ከሥር አንዱን ታገባላችሁ፤ በምሥዋው ላይ ለእግዚአብሔር በጎ ሽታ ሊሆን ከርሱ አትሠዉ ። ዘፀ፣ ፳፪ ፳፱ ።

፲፪ ወኵሉ ቍርባነ መሥዋዕትክሙ በጼው ይትገበር ወኢይትኃደግ ጼው እንዘ ትሠውዑ ለእግዚአብሔር ውስተ ኵሉ ቍርባንክሙ ትወድዩ ጼወ ።

የመሥዋዕታችሁ ቍርባን ሁሉ በጨው ይጣፈጥ ለእግዚአብሔር ስትሠዉ ጨው አይቅር፤ በምታቀርቡት ቍርባናችሁ ሁሉ ጨው ጨምሩበት ። ማር፣ ፱ ፵፱ ።

ወእመሰ አበእከ መሥዋዕተ እምቀዳሚ እክልከ ለእግዚአብሔር ሐዲሰ ቅልወ ንጹሐ ወልቱመ ታበውእ መሥዋዕተ እምቀዳሚ እክልከ ።	፲፫	ሙጀ ሙርያ ከደረሰው እኽልህ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ብታቀርብ ግን ፤ አዲስ የተቈላ የተፈተገ ፤ የተለቀሙውን መጀመርያ ከደረሰው እኽልህ አቅርብ ።
ወትከዑ በላዕሌሁ ቅብዐ ወትወዲ ላዕሌሁ ስኂነ ።	፲፬	በላዩ ላይ ዘይት አፍስስበት ፤ ቍንዶ በርበሬም ጨምርበት ።
ወያበውእ ካህን ለውእቱ እክል ምስለ ቅብዑ ወኵሉ ስኂኑ ለተዝካር መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፲፭	ካህኑም ያንን እህል ከዘይቱና ከቍንዶ በርበሬው ጋር ለመታሰቢያ ያግባው ለእግዚአብሔር የሚጤስ መሥዋዕት ነውና ።
ምዕራፍ ፫ ።		ምዕራፍ ፫ ።
ወእመሰ መሥዋዕተ መድኃኒት ውእቱ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር ለእመ እምአልሕምት አምጽአ እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ለያምጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፩	ለእግዚአብሔር የሚቀርበው ቍርባን የደኅንነት መሥዋዕት ሲሆን ከላሞች ወገን ተባትም ቢሆን እንስትም ቢሆን ንጹሕ የሆነውን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርብ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ወይጠብሕዎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፪	የሚሠዋውም ሰው በሚሠዋው መሥዋዕቱ ላይ እጁን ይጫንበት ፤ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ይረዱት (ይሠዉት) የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በምሥዋው ዙርያ ይረጭበ፤ ቡት (ይርጩት) ። ዘሌ፤ ፩ ፱ ።
ወያበውኡ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብብ ከርሦ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፫	ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት ሆዱን የሚሸፍነውን ስብ በሆዱም ውስጥ ያለውን ሁሉ ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርገው ያምጡ ። ዘሌ፤ ፲፰ ፱፤ ዘፀ፤ ፳፱ ፲፫ ።
ወክልኤሆን ኵልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ዘውስተ ጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ያመጽኡ ።	፬	ሁለቱንም ኵላሊቱ በርሳቸው ላይ ያለውን ስብ በጭቅናው (በሰብራደው) ላይ ያለውን ስብ፤ ሰምሰም ጉበቱን ከሁለት ኵላሊቶቹ ጋራ ያቅርቡ ።
ወያበውኡ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ ዲበ ዕፀው ዘላዕለ እሳት መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።	፭	የአሮንም ልጆች ከመሠውያው እሳት በለው ዕንጨት ላይ ያኑሩ (ያቃጥሉት) በጎ መዓዛ ሲሆን ለእግዚአብሔር የሚጤስ መሥዋዕት ነውና ። ዘፀ፤ ፳፱ ፲፫ ።
ወእመሰ እምአባግዕ ቍርባኑ ወመሥዋዕተ መድኃኒቱ ለእግዚአብሔር እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ያመጽእ ።	፮	ለእግዚአብሔርም የደኅንነት መሥዋዕት አድርጎ የሚያቀርበው ቍርባኑ ከበጎች ወገን ቢሆን፤ ተባት ቢሆን እንስትም ቢሆን፤ ነውር የሌለበት ንጹሕ ያቅርብ ።
ወእመሰ ማሕስአ በግዕ ቍርባኑ ያመጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ቍርባኑ ።	፯	ቍርባኑ የበግ ጠቦትም ቢሆን ፤ በእግዚአብሔር ፊት አምጥቶ እጁን በሚሠዋው መሥዋዕት ራስ ላይ ያኑር ።
ወይጠብሕ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደቂቀ አሮን ካህናት ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፰	በደብተራ ኦሪት ደጃፍም ይሠዋው ፤ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በምሥዋው ዙርያ ይርጩት (ይረብርቡት) ።
ወይነሥእ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ወሐቌሁ ፍጹመ ምስለ ስመጢሁ ይመትሮ ወኵሎ ስብሐ ዘይገለብብ ከርሦ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፱	ደኅንነት ከሚገኝበትም መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርጎ ቢያቀርብ ስቡን ዳሌውን ከሽንጡ ጋር ይለየው ፤ ሆድ ዕቃውን (ፈርሱን) የሚሸፍነውን ስቡን ሁሉ ፈቅቆ ይለየው ። ዘሌ፤ ፱ ፲፱፤ ዘፀ፤ ፳፱ ፳፪ ።
ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘዐራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ቍርባኑ ውእቱ ለእግዚአብሔር ።	፲	ሁለቱን ኵላሊቱ በጭቅናው (በሰብራደው) ያለውን ስቡን ግልገል ጉበቱን ከሁለት ኵላሊቱ ጋር ፈቅቆ ይለየው ፤ ካህኑ በምሥዋው ላይ ያጢሰው የእግዚአብሔር ቍርባን ነውና ።
ወእመሰ እምአጣሊ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር ያመጽእ ቅድመ እግዚአብሔር ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ።	፲፩	ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው ቍርባን ከፍየል ወገን ቢሆን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው ። ሕዝ፤ ሟ፱ ፯ ።
ወይጠብሕዎ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ።	፲፪	በደብተራ ኦሪት ደጃፍ የአሮን ልጆች ካህናትም ደሙን ተቀብለው በመሠውያው ዙርያ ይርጩት ።
ወይነሥእ እምኔሁ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብብ ለከርሡ ፤ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ።	፲፫	ከተሠዋው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው ሆድ ዕቃውን በሆድ ዕቃው በፈርሱ በአንጀቱ ያለውን ስብ ሁሉ ።

፲፬ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወኵሎ ስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘ ጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ።

ሁለቱ ኵላሊቱን በኵላሊቱ ላይ ያለውን ስብ (ሞራ) በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስብ ለምለም ጉበቱን ከሁለቱ ኵላሊቱ ጋራ ይህን ሁሉ አምጥቶ ያጢሰው ።

፲፭ ወያነብሮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ፣ መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ለእግዚአብሔር በጎ መሥዋዕት ሁኖ የሚቀርብ ነውና ካህኑ ቀቅሎ በምሥዋው ላይ ያኑረው ።

፲፮ ወኵሉ ስብሕ ለእግዚአብሔር ሕግ ዘለዓለም ውእቱ በኵሉ መዋዕሊክሙ ።

ለእግዚአብሔር የምታቀርቡት ስብ ሁሉ በዘመናችሁ ሁሉ የዘለዓለም ሕግ ነውና ።

፲፯ በኵለሄ በኀበ ትነብሩ ኵሎ ስብሐ ወኵሎ ደመ ኢትብልዑ ።

በምትኖሩበት (በየሀገራችሁ) ሁሉ ስቡን ሁሉ፣ ደሙንም ሁሉ አትብሉ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ለእስራኤልም ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው አለው ።

፪ ወበሎሙ ነፍስ ለእመ አበሰት እምኵሉ ትእዛዘ እግዚአብሔር በኢያእምሮ ዘኢይከውን ለገቢር ወገብረት አሐተ እምኔሁ ።

ማንኛይቱም ሰውነት (ነፍስ) በለማወቅ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥታ ሊሠሩዋት የማትገባውን ሥርታ ብትበድል አትሥሩ ካለው አንዲቱን ብትሠራ ። ዘኍ፣ ፲፭ ፳፪ ።

፫ ወእመኒ ሊቀ ካህናት ዘቅቡዕ አበሰ እምሕዝብ ያመጽእ ህየንተ አበሳሁ ዘአበሰ ላሕመ ንጹሐ እምአልሕምት ለእግዚአብሔር በእንተ ኃጢአቱ ።

ከሕዝቡ ተመርጦ የተሾመው የካህናቱ አለቃም ቢበድል ስለ ሠራው ኃጢአት ከላሞች ወገን መርጦ ነውር የሌለበትን ንጹሕ በሬ ለእግዚአብሔር ያቅርብ ።

፬ ወያመጽእ ለውእቱ ላሕም ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር፤ ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ላሕም፣ ወይጠብሖ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ።

ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ያምጣው እጁንም በላሙ ራስ ላይ ያኑር ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ይሠዋው ። ምዕ፡ ፩ ፭ ።

፭ ወይነሥእ ካህን ዘቅቡዕ ወፍጹም በእዴሁ እምደሙ ለውእቱ ላሕም፣ ወያበውእ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ተቀብቶ የተሾመውም ካህን የበሬውን ደም በእጁ ተቀብሎ ወደ ደብተራ ኦሪት ያግባው ። ዘኍ፣ ፲፱ ፬ ።

፮ ወይጠምዕ አፃብዒሁ ውስተ ደሙ ወይነዝኀ እምውእቱ ደም ስብዕ ቅድመ እግዚአብሔር ላዕለ መንጦላዕተ ቅድሳት ።

ካህኑም ጣቱን በደሙ እየጠለቀ ከዚሁ ደም በእግዚአብሔር ፊት በቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ ላይ ሰባት ጊዜ ይርጨው ። ኢሳ፡ ፵፫ ፲፱፣ ሮሜ ፫ ፳፭ ።

፯ ወይወዲ ካህን እምደሙ ለውእቱ ላሕም ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፣ ዘይወድዩ ቅድመ እግዚአብሔር ዘሀሎ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ካህኑም ከዚህ ከበሬው ደም በደብተራ ኦሪት ውስጥ ባለው በእግዚአብሔር ፊት ዕጣን በሚያጥኑበት በዕጣኑ ምሥዋዕ ቀንዶች ያድርግ፣ (ይቀባው ይርጨው) ።

፰ ወይክዑ ኵሎ ደሞ ኀበ መንበሩ ለምሥዋዕ ዘቍርባን ዘኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባለው ስቡን በሚያጤሱበት መሠውያ እግር ላይ ደሙን ሁሉ ያፍስሰው ።

፱ ወኵሎ ስብሐ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት ያሴስል ወእምስብሕ ዘይገለብብ ንዋየ ውስጡ ወኵሎ ስብሐ ዘውስተ አማዑቱ ።

ስለ ኃጢአት የተሠዋውን የዚህን በሬ ስቡን ሁሉ ይለየው፣ ሆድ ዕቃውን ከሚሸፍነው ስብ (ሞራ) ጀምሮ በአንጀቱ ላይ ያለውን ስብ ሁሉ ።

፲ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትር ።

ሁለት ኵላሊቶቹን በጭቅናው በሰብራደው ያለውን ከሁለቱ ኵላሊቱ ጋር ግልገል ኵላሊቱን (ሐሞቱ) ለምለም ጉበቱን ፈቅቶ ይለየው ።

፲፩ በከመ ያወጽኡ ዘላሕመ መድኃኒት፣ ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ዘቍርባን፣ ወማእሰኒ ለውእቱ ላሕም ወኵሎ ሥጋሁ ምስለ ርእሱ፣ ወምስለ ሰኰናሁ፣ ወከርሦ፣ ወከዕሴሁ ።

የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስቡን እንዲለዩ፣ ከመሥዋዕተ ኃጢአቱም ስቡን ያምጡ፣ ካህኑም ቍርባኑን በሚያቀርቡበት በመሠውያው ውስጥ ለይቶ ያኑረው፣ የላሙንም ቈርበቱንና ሥጋውንም ሁሉ ከራሱና ከሰኰናዎቹም ጋር ቀፈቱን (ፈርሱን) ከሰንበሩ ጋር ያቃጥለው ።

፲፪ ወይወስዱ አፍአ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ኀበ ይከዕዉ ሐመደ ወያውዕይዎ ላዕለ ዕፀው በእሳት ውስተ ምክዓወ ሐመድ ።

ይህን ሁሉ ከከተማ በአፍአ አውጥተው አመዱን ከሚያፈሱበት ከንጹሕ በታ ያፍሱት፣ ሐመቱን ከሚያፈሱበት በታ ወስደው ዕንጨት ረብርበው በእሳት ያቃጥሉት።

፲፫ ወእመሰ ለኵሉ ተዓይን ዘደቂቀ እስራኤል ተስሕቶሙ ወተረስዐት እምአዕይንቲሆሙ ቃል ለተዓይን ወገብሩ እምኵሉ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር ።

ከእስራኤል ልጆች ማኅበር ሁሉ ቢሳታቸው ግን ከዓይናቸው አንድ ቃል ቢዘነጋቸው እግዚአብሔር ካዘዘው ትእዛዝ ሁሉ ወጥተው ሊሠሩት የማይገባውን ቢሠሩ።

፲፬ ወእምዝ ነስሐ ወተዓውቀቶሙ ኃጢአቶሙ እንተ አበሱ ያመጽኡ ትዕይንቶሙ ላሕመ እምአልሕምት ንጹሐ በእንተ ኃጢአቶሙ ወያመጽእዎ ኀበ ሞኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ከዚህ በኋላ ቢመለሱ (ንስሐ ቢገቡ) የሠሩዋት ኃጢአታቸው ብትታወቃቸው የእስራኤል ማኅበር ስለ ኃጢአታቸው ከላሞች ንጹሕ የሆነውን አምጥተው ወደ ደብተራ ኦሪት ያቅርቡት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴ ።

፲፭ ወይወድዩ ሊቃናተ ይእቲ ትዕይንት ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ላሕም እደዊሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ወይጠብሕዎ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር ።

የዚችም ጉባኤ ሽማግሌዎችም በእግዚአብሔር ፊት በዚህ በበሬው ራስ ላይ እጆቻቸውን ያኑሩ (ይጫኑ) ያንንም በሬ በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲ ።

፲፮ ወያበውእ ካህን ዘቅቡዕ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ተቀብቶ የተሾመውም ካህን የበሬውን ደም ተቀብሎ ወደ ደብተራ ኦሪት ያግባው ።

፲፯ ወይጠምዕ አፃብዒሁ ካህን ውስተ ውእቱ ደም ፤ ወይነዝኅ ስብዕ በቅድመ እግዚአብሔር ቅድመ መንጦላዕተ ቅድሳት ።

ካህኑ ጣቱን ከዚያው ደም እየጠለቀ በእግዚአብሔር ፊት በቅድስተ ቅዱሳን መጋረጃ ላይ ሰባት ጊዜ ይርጨው።

፲፰ ወይወዲ እምደሙ ካህን ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ዘውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፤ ወኵሎ ደሞ ይክዑ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ዘሀሎ ኀበ ሞኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ካህኑም ከደሙ ዘግኖ በደብተራ ኦሪት አድሮ በለው በእግዚአብሔር ፊት ያለውን የመሠውያውን ቀንዶች ይቅባ ፤ ደሙንም ሁሉ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባለው ስቡን በሚያጤሱበት በመሠውያው እግር ላይ ያፍስሰው ።

፲፱ ወኵሎ ስብሖ ያሴስል እምኔሁ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ።

ስቡንም ሁሉ ከርሱ ለይቶ በመሠውያው ያቃጥለው (ያጢሰው) ። ኢሳ፡ ፶፫ ፯ ፣ ማቴ፡ ፰ ፲፯ ።

፳ ወይገብሮ ለውእቱ ላሕም በከመ ይገብርዎ ለላሕም ዘኃጢአት ወያስተሠሪ ሎሙ ካህን ወይትኀደግ ሎሙ ።

ስለ ኃጢአት መሥዋዕት በታረደው በሬ ላይ እንዳደረጉት እንደዚሁ ያድርጉበት ፤ ካህኑም ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸው ፤ ይሠረይላቸዋልም ። ዘኍ፡ ፲፭ ፳፭ ።

፳፩ ወይወስድዎ ለውእቱ ላሕም አፍአ እምትዕይንት ወያውዕይዎ በከመ ያውዕይዎ ለቀዳማዊ ላሕም ዘኃጢአት እስመ ዘኃጢአተ ትዕይንት ውእቱ ።

(ሊቀ ካህናቱ) የተሠዋው የፊተኛውን በሬ ሥጋውንና ቁርበቱን ከከተማው አፍአ አውጥተው እንዳቃጠሉት ይህንንም የሕዝቡን መሥዋዕተ ኃጢአት የሆነ ላህም በእሳት ያቃጥሉት ፤ የሕዝቡ ኃጢአት መሥዋዕት ነውና ።

፳፪ ወእመሰ መኰንን አበሰ ወገብረ አሐተ እምኵሉ ትእዛዘ እግዚአብሔር አምላክኮሙ ዘኢይከውን ለገቢር በኢያእምሮ ወነስሐ ወተዐውቀቶ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ባቲ ያመጽእ ቍርባኖ ሐርጌ እምአጣሊ ንጹሐ ።

የተሾመው አገረ ገዢው ቢበድል ከፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ትእዛዝ ሁሉ ወጥቶ ሊሠሩዋት የማይገባ አንዲት ኃጢአት ሳይታወቀው ቢሠራ ፤ የሠራት ኃጢአቱ ተረድታው ቢመለስ (ንስሐ ቢገባ) ከፍየል ወገን ነውር የሌለበትን ንጹሕ ሙክት ለቍርባኑ ያምጣ ።

፳፫ ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ወይጠብሕዎ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘይሠውዑ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ዘኃጢአት ውእቱ።

እጁንም በፍየሉ ሙክት ራስ ላይ ያኑር ፤ ስለ ኃጢአት የሚቀርብ ነውና ለእግዚአብሔር ከሚያጤሱበት በታ ይሠዉት ።

፳፬ ወይወዲ ካህን እምደም ዘበእንተ ኃጢአት በአፃብዒሁ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን ።

ካህኑም ከኃጢአቱ መሥዋዕት በጣቱ ወስዶ ዕጣኑን በሚያጤሱበት በአቅርንተ ምሥዋዑ በታች ያድርገው ።

፳፭ ወኵሎ ደሞ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።

የቀረውን ደም ሁሉ ግን ቍርባን ከሚያቀርቡበት ከእግረ ምሥዋዑ በታች ያፍስሰው ። ቍ፡ ፳ ።

፳፮ ወኵሎ ስብሖ ይወዲ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ ስብሐ መሥዋዕት ዘመድኃኒት ፤ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወይትኀደግ ሎቱ ኃጢአቱ ።

ስቡንም ሁሉ እንደ መሥዋዕተ መድኃኒቱ ስብ በመሠውያው ላይ ያቃጥለው ፤ ካህኑም እንዲህ አድርጎ ያስተሥርይለት ፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ። ዘኍ፡ ፲፭ ፳፰ ።

፳፯ ወእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ እምሕዝበ ምድር በኢያእምሮ ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር ፤ ወነስሐ ወተዐውቀቶ ኃጢአቱ እንተ ገብረ ያመጽእ ጠሊተ እምአጣሊ አንስተ ንጽሕተ በእንተ ኃጢአቱ ዘገብረ ።

በአገሩ ካሉት ሕዝብ አንድ ሰው ሳያውቅ ቢበድል ፤ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ ሊሠሩዋት የማትገባውን አንዲቱን ኃጢአት ቢሠራ ፤ ከዚህ በኋላ ቢጸጸትና የሠራት ኃጢአቱ ብትታወቀው ከፍየል ወገን ነውር የሌለበትን እንስት ፍየል ስለ ሠራት ኃጢአቱ መሥዋዕት ያምጣ።

፳፰ ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ዘአምጽአ በእንተ ኃጢአቱ ወይጠብሕዋ ለይእቲ ጠሊት ዘበእንተ ኃጢአት ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት ።

ስለ ኃጢአቱ የመጣ ሰው በመጣት እንስት ፍየል ራስ ላይ እጁን ያኑር ስለ ኃጢአት ያቀረባትንም ፍየል መሥዋዕተ ኃጢአቱን ከሚያጤሱበት በታ ይረዷት ።

ወይነሥእ ካህን እምደማ በአፃብዒሁ ወይወዲ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፡ ወኵሉ ደማ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።	፳፱	ካህኑም ከደሟዋ በጣቱ እየጠለቀ ዕጣኑን ከሚያጤሱበት ከአቅርንተ ምሥዋዑ ውስጥ ይጨምረው፤ የቀረውንም ደሟ ሁሉ ቍርባኑ ከሚያቀርቡበት ከእግረ ምሥዋዑ በታች ያፍሰው ።
ወይመትር ኵሎ ስብሐ በከመ ይመትሩ ስብሐ ዘበእንተ መድኃኒት ።	፴	የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስብ እንዲለዩ፤ ስቧንም ሁሉ ለይቶ ያጢሰው ። ዘኁ፤ ፲፭ ፳፰ ።
ወይወዲ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ፤ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወትትኀደግ ሎቱ ኀጢአቱ ።	፴፩	ካህኑም ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ በምሥዋዑ ላይ ያኑረው፤ ካህኑ እንዲህ አድርጎ ኃጢአቱን ያስተሠርይለታል፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።
ወእመሰ በግዐ አምጽአ ቍርባኖ በእንተ ኀጢአቱ አንስተ ንጽሕተ ያመጽእ ።	፴፪	ስለ ኃጢአቱ የሚያቀርበው በግ ቢሆን ግን ነውር የሌለበትን እንስት በግ ያምጣ ። ቍ፤ ፳፰ ።
ወይወዲ እዴሁ ላዕለ ርእሳ ዘበእንተ ኀጢአቱ ወይጠብሕዋ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘይሠውዑ ።	፴፫	ስለ ኃጢአቱ በቀረበችም በግ ራስ ላይ እጁን ያኑር፤ መሥዋዕቱን ከሚያቀርቡበት በታም ይረዱዋት ።
ወይነሥእ ካህን እምደማ በአፃብዒሁ ወይወዲ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፤ ወይክዑ ኵሎ ደማ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘቍርባን ።	፴፬	ካህኑም ከደሟ በጣቱ ዘግኖ ዕጣን ከሚያጤሱበት ከአቅርንተ ምሥዋዑ ውስጥ ይጨምረው፤ ደሟንም ሁሉ በቍርባኑ መሠውያ እግር ይርጨው ። ቍ፤ ፴ ።
ወይመትሩ ኵሎ ስብሐ በከመ ይመትሩ ስብሐ በግዕ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዐ ቍርባን ለእግዚአብሔር ፤ ወያስተሠሪ ካህን በእንተ ኀጢአቱ ወይትኀደግ ሎቱ ።	፴፭	ስለ መሥዋዕተ መድኃኒት የተሠዋው የበጉን ስብ እንዲለዩ ስቡን ለይቶ ደሙን ለእግዚአብሔር ቍርባን ከሚያቀርቡበት ከምሥዋዑ እግር ያፍሰው፤ ካህኑም ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፤ ይሠረይለታልም ።

ምዕራፍ ፭ ።

ወእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ ዘሰምዐ ከነ ወሰምዐ ቃለ ወእምሐልዎ ወየአምር ወርእየ ለእመ ኢያይድዐ ኀጢአተ ይከውኖ ።	፩	አንድ ሰው ምስክር የሚሆንበትን ቃል ሰምቶ ቢያምሉት አይቶ እያወቀ ባይናገር ዕዳ በደል ይሆንበታል ።
ወእመበ ብእሲ ዘገሠሠ እምኵሉ ርኵስ አው ምውተ፤ አው ብላዐ አርዌ ዘኢከነ ንጹሐ፤ አው በድነ እንስሳ ርኩስ፤ አው በድነ ዘይትሐወስ ርኩስ ወዘአልዓለ እምኔሁ ርኩስ ውእቱ ።	፪	ከረከሰ ነገር ሁሉ የዳሠሠ ሰው ወይም የሞተውን ውዳቂ ወይም ንጹሕ ያይደለ አውሬ የነከሰውን ወይም የረከሰ የከብት ወደቃ ወይም በደማዊት ነፍስ የሚንቀሳቀስ ሰውን ወደቃ ቢነክ ቢያነሣውም በደል ይሆንበታል ።
አው ዘገሠሠ እምርኵሰ ሰብእ፤ ወእምኵሉ ርኩስ ወዘአልዓለ እምኔሁ ይረኵስ፤ እመኒ እንዘ ኢየአምር፤ ወእምዝ ተዓውቀ ወነስሐ ።	፫	ወይም ከሰው ርኵሰት ወገን ቢዳስስ ቢነክ፤ ርኩስ ይሆናል፡ ሳያውቅም ቢነክና ከዚህ በኋላ ቢታወቀው ከኃጢአቱ ቢመለስ (ቢጠጠት) ።
ወእመኒ ብእሲ መሐለ ወነበበ በከናፍሪሁ ለገቢረ እኩይ፤ አው ለገቢረ ሠናይ በእንተ ኵሉ እምከመ መሐለ እንዘ ኢየአምር ወእምዝ ተዓውቀ ዘአበሰ በአሐዱ እምዝንቱ ።	፬	ማናቸውም ሰው በጎውንም ክፉውንም ለማድረግ በአንደበቱ ተናግሮ ቢምል ስለ ሁሉም ነገር ሳያውቅ ቢምል ከዚህ በኋላ በደሉ ቢታወቀው ከዚህ በአንዱ በደለኛ ሆነ ።
ወአይድዐ ኀጢአቶ ዘአበሰ በቲ ያመጽእ ለእግዚአብሔር በእንተ ኀጢአቱ ዘአበሰ በግዕተ ንጽሕተ እምአባግዕ፤ አው ጠሊተ እምአጣሊ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኀጢአቱ ዘአበሰ ወይትኃደግ ሎቱ ።	፭	የበደለበት ኃጢአቱን ቢናገር (ቢናዘዝ) ስለ ሠራው ኃጢአት ከበጎች ወገን ነውር የሌለበትን እንስት በግ ወይም ከፍየሎች ወገን እንስት ፍየል ለእግዚአብሔር ያምጣ፤ ካህኑም ስለ ኃጢአቱ ያስተሠርይለታል ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።
ወእመሰ አልበ ውስተ እዴሁ ወኢየአክል ለሢጠ በግዕ ያመጽእ ክልኤተ ማዕነቀ አው ክልኤተ እጐለ ርግብ ለእግዚአብሔር፤ አሐዱ በእንተ ኀጢአቱ፡ ወአሐዱ ለመሥዋዕት ።	፮	በግ ፍየል ባይኖረው ወይም ለበግ ለፍየል መግዣ ገንዘብ ባይኖረው ስለ በደለው በደል፤ ስለ ሠራው ኃጢአት ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች አንዱን ስለ ኃጢአቱ፤ አንዱን ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያቅርብ ።
ወያመጽእ ኀበ ካህን ወይቀውም ወየሐርዶ ካህን ክሣዶ ወኢያወቅዮ ርእሶ ።	፯	ያመጣውም ሰው ወደ ካህን ያቅርበው፤ ካህኑም አስቀድሞ ስለ ኃጢአቱ አቅርበ አንገቱን አርዶ ይሠዋው፤ ጨርሶ ግን አይቍረጠው ።

፰ ወይነዝኅ ደሞ ውስተ አረፍተ ምሥዋዕ ፡ ወዘተርፈ ደሞ ያንጸፈጽፍ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ፡ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ውእቱ ።

ስለ ኃጢአቱ የቀረበውን የመሥዋዕተ ኃጢአቱን ደም የመሠውያውን ግድግዳ ይርጨው ፤ የተረፈውንም ደም ከምሥዋዑ እግር ያንጠፍጥፈው ስለ ኃጢአት የተሠዋ ነውና ።

፱ ወለካልኡኒ ይገብር መሥዋዕተ በከመ ሕጉ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ወይትኃደግ ሎቱ ።

ሁለተኛውንም እንደ ሕጉ (እንደ ወጉ) መሥዋዕት አሥምሮ (አድርጎ) ይሠዋው ፤ ካህኑ ስለ ሠራው ኃጢአቱ ያስተሠርይለታል ፣ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።

፲ ወእመሰ አልቦ ውስተ እዴሁ ዘየአክል ለዘውገ ማዕነቅ አው ለክልኤ እጕለ ርግብ ያመጽእ ቍርባኖ በእንተ ኃጢአቱ ሥንዳሌ ዐሥራተ እድ ዘመሥፈርተ ኢፍ ።

በእጁ ያለው ገንዘብ ለሁለት ርግብ ፣ ለሁለት ዋኖስ ዋጋ ባይበቃው ግን ስለ ኃጢአቱ ቍርባኑን የኢፍ መሥፈርያ ዓሥረኛ እጅ ልመ ዀርዶ የወጣለትን የሥንዴ ዱቄት ያምጣ ።

፲፩ ወኢይወዲ ውስቴቱ ቅብዐ ወስኂነ ፡ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ውእቱ ።

ዘይት ቅቤ አያፍስበት ፣ ዕጣንም አይጨምርበት ፣ ስለ ኃጢአት የቀረበ መሥዋዕት ነውና ።

፲፪ ወያመጽአ ኀበ ካህን ወይዘግን እምኔሁ ካህን ምልአ ሕፍኑ በእንተ ተዝካሩ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ በላዕለ ቍርባኑ ለእግዚአብሔር እስመ ዘኃጢአት ውእቱ ።

ያቀረበውም ሰው ወደ ካህኑ ያምጣው ፤ ካህኑም መታሰቢያ ሊሆን ከቀረበው (ከዳበው ዱርስ ከፍሎው) እፍኝ ሙሉ ዘግኖ ለእግዚአብሔር ቍርባን ከሚቀርብበት ከምሥዋዑ ላይ ያጢሰው ስለ ኃጢአት የተሠዋ ነውና ።

፲፫ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ኃጢአቱ እንተ አበሰ በአሐዱ እምእሉ ፡ ወይትኃደግ ሎቱ ፡ ወዘተርፈ ይከውን ለካህን ከመ መሥዋዕተ ሥንዳሌ ።

ካህኑም ከሊህ በንዱ (በሥንዴው በበጉ በፍየሉም) ቢሆን ስለ ሠራው ኃጢአት ያስተሠርይለታል ፣ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ጢሰለት የቀረውም እንደ ሥንዴው መሥዋዕት ለካህኑ ይሁን ።

፲፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ብእሲ ለእመ ረስዐ ወአበሰ በኢያእምሮ ላዕለ ቅድሳተ እግዚአብሔር ያመጽእ በእንተ ኃጢአቱ ወንስሐሁ ለእግዚአብሔር ሐርጌ ንጹሐ እምአባግዕ ፡ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር በሰቅል ቅዱስ በእንተ ዘንስሐ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ አንድ ሰው ሕግን መዘንጋትን ቢዘነጋ ሳያውቅም ለእግዚአብሔር በተለየው ላይ ቢበድል ስለ ጠጠቱና ስለ ንስሐው ከበጎች ወገን ነውር የሌለበትን በተለየ አዋቂ የተመዘነ ዋጋው ምስት ብር የሆነ የበግ አውራ ለእግዚአብሔር ያቅርብ ።

፲፭ ወይፈዲ በዘአበሰ ላዕለ ቅድሳት ወይዌስክ ላዕሌሁ ኀምስተ እዴሁ ፡ ወይሁብ ለካህን ወያስተሠሪ ሎቱ በውእቱ ሐርጌ ዘንስሐሁ ፡ ወይትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ ።

በተቀደሰው ላይ በበደለው በደል ዓይነቱን ይክፈል ፣ ዳግመኛ በዚያው ላይ (በዓይነቱ ላይ) አምስት እጅ ይጨምር ፣ የሚከፍለውም ሰው ለካህኑ ይስጠው ካህኑም ተጸጽቶ ስለ ኃጢአቱ በቀረበው አውራ በግ ምክንያት ኃጢአቱን ያስተሠርይለታል ፣ ኃጢአቱም ይሠረይለታል ።

፲፮ ወብእሲ እመ አበሰ ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር በኢያእምሮ ወተዐውቀ ወነስሐ በእንተ ዘከነቶ ኃጢአት ።

ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ ቢበድል በለማወቅም ሊሠሩዋት የማትገባውን አንዲት ኃጢአት ቢሠራ ስለ ሠራት ኃጢአትም አውቆ ተጠጥቶ ቢመለስ ።

፲፯ ያመጽእ ሐርጌ እምአባግዕ ንጹሐ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር በእንተ ንስሐሁ ኀበ ካህን ።

ከበጎቹ ወገን ዋጋው ወቄት የሆነ ነውር የሌለበትን አውራ በግ ወደ ካህኑ ያቅርብ ። መዝ፡ ፲፱ ፲፪ ።

፲፰ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ረሲዖቱ ዘረስዐ ወበእንተ ዘኢያእመረ ወይትኃደግ ኃጢአቱ ፡ እስመ ንስሐ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ካህኑም ሳያውቅ ስለ ሳተው ስሕተት ያስተሠርይለታል ኃጢአቱም ይሠረይለታል ፣ በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብቶአልና ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ብእሲ ለእመ አበሰ ወአስተተ ወተዓየየ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወሐሰዎ ለካልኡ በዘአማኅፀኖ ፡ አው በዘተሰተሮ ፡ አው በዘሄዶ ፡ አው ዘዐመፃ ለካልኡ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፤ አንድ ሰው ቢበድል የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ቸል ብሎ ቢስት አደራ የሰጠው ባልንጀራውን ቢክደው ወይም በአሽሙር ንግድ የሰጠውን ቢክድ ወይም ቢቀማው ፤ ወይም ባልንጀራውን ግፍ የሠራበት ሰው ቢኖር ።

፪ አው እመ ረከበ ዘገደፉ ወሐሰወ በእንቲአሆሙ ወመሐለ በዐመፃ በአሐዱ እምእሉ ዘይገብር ሰብእ ዘኢይከውን ለገቢር ወለአብሶ በሙ ።

ወይም የጣሉትን አግኝቶ ያነን ሸሸጎ አሌ ቢል (ቢክድ) ወድቆ ያገኘውን ጠፍቶ ያገኘውን ሸሽጎ በሐሰት ቢም

ል ሰው ከሚሠራው ሊበድልባቸው ከማይገባው ከዚህ ኃጢአት ሁሉ አንዱን የሠራ ሰው ቢኖር ።

፫ ወእምከመ አበሰ ወእምዝ ነስሐ ወአግብአ ዘነሥአ ወሂደ ፡ አው ዘዓመፀ ወገፍዐ ፡ አው ማኅፀነ ዘአማኅፀኖ ከልኡ አው ዘረከበ ዘገደፉ ።

ከበደለ ኃጢአት ከሠራ በኋላ (ከማለ በኋላ) ቢመለስ ቀምቶ የወሰደውንም ቢመልስ ወይም በግፍ የወሰደበትን ያታለለውን አሌ ያለውን ቢመልስ ወይም አደራ የሰጠውን ሰው አሌ ብሎት ከማለ በኋላ ተጸጽቶ ቢመለስ ወይም የጣሉትን አግኝቶ የወደቀውን አንሥቶ አሌ ብሎ ከማለ በኋላ ተጠጥቶ ቢመለስ ።

፬ እምኵሉ ዘመሐለ በእንቲአሁ በዓመፃ ወአግብአ ርእሰ ንዋዩ ይወስከ ኃምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ፡ ወያገብእ ለበዓለ ንዋይ በዕለተ ዘለፍዎ ።

ገንዘቡን ሸሽጎ በሐሰት ከማለበት ገንዘብ ሁሉ በኋላ ተጠጥቶ ዓይነቱን (ራስ ማሉን) ቢመልስ ዳግመኛ በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ፡ ምስክሮች ከመሰከሩበት ዳኞች ከፈረዱበት በኋላ አምስት እጅ ጨምሮ ለባለ ገንዘቡ ይመልስ ። ምዕ፡ ፭ ፲፮ ፡ ዘኁ፡ ፭ ፮ ።

፭ ወያመጽእ በእንተ ንስሐሁ ለእግዚአብሔር በግዐ እምአብግዕ ንጹሐ ዘሤጠ ሰቅሎን ብሩር ።

እግዚአብሔርን ስለ በደለበት በደል ከበጎች መንጋ ዋጋ ወቄት የሆነውን ንጹሕ በግ ያቅርብ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፭ ።

፮ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ወይትኀደግ ሎቱ በበይነ አሐዱ እምእሉ ዘገብረ ወነስሐ በእንቲአሁ ።

ካህኑ በእግዚአብሔር ፊት ያስተሥርይለት ከሠራው በደል ሁሉ አላበጀሁም ብሎ ከተመለሰበት በአንዱ በመሥዋዕተ ንስሐው ይሠረይለታል ።

፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ አዝዞሙ ለአሮን ወለደቂቁ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፤ አሮንንና ልጆቹን እዘዛቸው ፡ እንዲህም በላቸው ።

፰ ወበሎሙ ከመዝ ውእቱ ሕጉ ለመሥዋዕት ውስተ ምሥዋዕ ትትኃደግም እስከ ይጸብሕ እንዘ ትነድድ እሳተ ምሥዋዕ ላዕሌሁ ።

የሚጤሰው መሥዋዕት ሕጉ (ወጉ) እንዲህ ነው ፡ የምሥዋው እሳት በላዩ ላይ እየነደደ እስኪነጋ ድረስ ሌሊቱን ሁሉ በመሠውያው ላይ ይተዉት ።

፱ ወይለብስ ካህን ልብሰ እኄ ወቃሰ ዘአኄ ላዕለ ሥጋሁ ወያሴስል ውእተ ሐመደ ዘበልዓት እሳተ መሥዋዕት እምውስተ ምሥዋዕ ወያነብሮ ቅሩበ ምሥዋዕ ።

ካህኑ በሰውነቱ ላይ የተልባ እግር ቀሚስ ይልበስ ፡ የተልባ እግር ሱናፊል ይታጠቅ ፡ የመሥዋዕቱ እሳት ከምሥዋው የበላችውን አመዱን ይጥረገው ፡ አንሥቶም ከምሥዋው አጠገብ ያኑረው ። ዘፀ፡ ፳፰ ፴፱ ፡ ሕዝ፡ ፵፬ ፲፮ ።

፲ ወያሴስል ውእተ አልባሲሁ ወይለብስ ልብሰ ወይወስድ ሐመደ አፍአ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ።

ያን የለበሰውን ልብስ አውልቆ ሌላ ልብስ ይልበስ ፡ አመዱንም ከከተማው አፍአ አውጥቶ ከንጹሕ ቦታ ያፍስሰው ።

፲፩ ወእሳትሰ ትነድድ ውስተ ምሥዋዕ በኵሉ ጊዜ ወኢትጠፍእ ።

እሳቲቱ ግን በምሥዋው ላይ ሁል ጊዜ ትንደድ አትጥፋ ።

፲፪ ወያነድድ ዕፀወ በላዕሌሁ ካህን በበነግህ ፡ ወይዌጥሕ ላዕሌሁ ዘመሥዋዕት ወይወዲ ውስቴቱ ሰብሐ ዘመድኃኒት።

ካህኑም ማለዳ ማለዳ በእሳቱ ላይ ዕንጨቱን ይረብርብበት በዕንጨቱም ላይ የሚቃጠለውን መሥዋዕት ሥጋ ያድርግበት በላዩም የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ስብ ያቃጥል።

፲፫ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለመሥዋዕት ዘያበውኡ ደቂቀ አሮን ውስተ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ፊት የአሮን ልጆች በምሥዋው የሚያቀርቡት የመሥዋዕቱ ሕግ ሥራት ይህ ነው ።

፲፬ ወይነሥእ እምኔሁ በሕፍኑ እምሥንዳሴ ዘመሥዋዕት ቅድመ እግዚአብሔር ምስለ ቅብኡ ወምስለ ስኂኑ ዘሀሎ ውስተ መሥዋዕቱ ወይወድዮ ውስተ ምሥዋዕ ።

ካህኑም በእኽሉ መሥዋዕት ላይ ካለው ዕጣን ሁሉ ጋር ከዘይቱም ጋር ልጦ ጉርዶ ከወጣለት ዱቄት እፍኝ ሙሉ ዘግኖ በመሠውያው ላይ ያጢሰው (ያቃጥለው)።

፲፭ እስመ ቍርባነ ዝክሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ።

እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው ለመታሰቢያ የሚቀርብ ቍርባን ነውና ። ምዕ፡ ፪ ፪ ።

፲፮ ወዘተርፈ እምኔሁ ይበልዑ አሮን ወደቂቁ ፡ ወናእተ ይበልዕዎ በመካን ቅዱስ ውስተ ዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል።

ከሱ የቀረውን ግን አሮንና ልጆቹ ይብሉት ሲበሉትም ቂጣ አድርገው በክቡር ቦታ በልዩ ሥፍራ በደብተራ ኦሪት ባለው አደባባይ ሁነው ይብሉት ።

፲፯ ወኢያብኅዕዎ ለአብስሎ ክፍሎሙ ውእቱ ዝንቱ ወዘወሀብክዎሙ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ለቅዱሳን ፡ ከመ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘበእንተ ንስሓኒ ።

ዳቦ አድርገው ሊጋግሩት አያምጹት (አያብኩት) ሳይመጽ (ሳይቦካ) ይጋግሩት ፡ ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕት ክፍዬ የሰጠኋቸው ይህ ዕድል ፈንታቸው ነው ፡ ከከበረ የከበረው ከክቡሩ ለክቡሩ (ካህናት) ነውና ከመሥ

ዋዕተ ኃጢአቱ ጢስእት የተረፈው ለካህን እንደሆነ ከመ ሥዋዕተ ንስሐም የተረፈው ለካህን ይሁን ።

፲፰ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ ፡ ሕግ ውእቱ ዝንቱ ዘለዓለም ፡ በመዋዕሊክሙ ፡ ወእመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ኵሉ ዘገሠሠ ይትቄደስ ።

ከካህናት ወገን ወንዶች ልጆች ይብሉት በዘመናቸሁ ሁሉ ይህ የዘለዓለም ሕግ ይሁን ለእግዚአብሔር ከቀረበው ጢስእት የተረፈውን የሚነካው (የሚዳስሰው) ሁሉ ይከብራል ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፯ ፡ ምዕ፡ ፳፪ ፫ ።

፲፱ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ዝንቱ ውእቱ ዘጸገውክዎ ለአሮን ወለደቂቁ እምዘ ያመጽኡ ለእግዚአብሔር ፡ እምአመ ዕለተ ተቀብዐ ዓሥራተ እድ ዘመስፈርተ ኢፍ ሥንዳሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ተቀብቶ ከተሾመበት ቀን ጀምሮ ለእግዚአብሔር ከመጡት ለአሮንና ለልጆቹ የሰጠሁት ይህ ነው ፡ የመሥዋዕተ ኃጢአት የመሥዋዕተ ንስሐ ልኩ መጠኑ ከዋሩ ሥንዴ የኢፍ መሥፈርያ ዓሥረኛ እጅ ነው ። ምዕ፡ ፭ ፲፩ ።

፳ መሥዋዕትሰ በዘኵሉ ጊዜ መንፈቃ ለነግህ ወመንፈቃ ለፍና ሠርክ ምስለ ቅብዕ በጤገን ይገብርዎ ።

በዘወትር የሚቀርበው መሥዋዕት ግን እኩሌታው ለነግህ እኩሌታው ለሠርክ ይሁን ከዘይት ከቅቤ ጋር ለውሰው በብረት ምጣድ ይጋግሩት በዘይት በቅቤ ለውሰው ያምጡት ።

፳፩ ወሰቢሰሙ ያመጽእዎ እስመ መሥዋዕተ ፍትት ውእቱ ወቍርባን ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

የሚፈተት የሚቈረስ እንደ ሸና ያለ መሥዋዕት ነውና እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው በእሳት የሚቃጠል (የሚጤስ) ቍርባን ነውና ።

፳፪ ካህን ዘቅቡዕ ህየንቴሁ እምደቂቁ ይገብሮ ሕግ ውእቱ ዘለዓለም ፡ ወበኵሉ ጊዜ ይትገበር ።

ከልጆቹም በአባቱ (በአሮን) ፈንታ ተተክቶ ደሙን ተቀብቶ የተሾመው ካህን እንደዚህ አድርጎ ያቅርበው ፡ (ይህም) የዘለዓለም ሕግ ሥርዓት ይሁን በየጊዜውም የሚጤስ የሚቃጠል ይሁን ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፯ ፡ ኢሳ፡ ፶፫ ፲ ።

፳፫ ወኵሉ መሥዋዕት ዘካህናት ይነድድ ኵሎ ጊዜ ወአልቦ ዘይትበላዕ እምኔሁ ።

ካህናቱ በየጊዜው የሚያቀርቡት መሥዋዕት ግን በየጊዜው ሁሉ ይቃጠል ፡ ከርሱም የሚበላ አይኑር ።

፳፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለአሮን ወለደቂቁ ፡ ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ለአሮንና ለልጆቹ ንገራቸው ።

፳፭ ወከመዝ ውእቱ ሕጋ ለኃጢአት ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህየ ይጠብሑ ዘበእንተ ኃጢአት በቅድመ እግዚአብሔር ወቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

የመሥዋዕተ ኃጢአት ሕግ ሥርዓቷ እንዲህ ነው በላቸው የዘወትሩን መሥዋዕት በሚያርዱበት ቦታ መሥዋዕተ ኃጢአቱንም በዚያ በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት ፡ (ያወራርዱት) ይህ የከበረ ለከበሩት (ከህናት) ነውና ።

፳፮ ካህን ዘይገብሮ ይበልዖ ወበመካን ቅዱስ ይበልዕዎ በኀበ ዐፀደ ደብተራ ዘመርጡል ።

የሠዋው ካህን ይብላው (ይቀበለው) በደብተራ ኦሪት በቅጽሩ አደባባይ በክቡር ቦታ ይብሉት ። ዘኁ፡ ፲፰ ፱ ።

፳፯ ወኵሉ ዘገሠሦ ለውእቱ ሥጋ ይትቄደስ ፡ ወእመበ ኀበ ተነዝኀ እምደሙ ውስተ ልብስ ኀበ ተነዝኀ ላዕሌሁ የሐጽብዎ በመካን ቅዱስ ።

ይህንን ሥጋ የነካው (የዳሰሰው) ሁሉ ይከብራል ፡ ከደሙ የተረጨበት ቢኖር በልብሱ ላይ ቢረጭበት የተረጨበትን በክቡር ቦታ ይጠቡት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፯ ፡ ፴ ፳፱ ።

፳፰ ወለልሕኵትሰ ዘበቱ አብሰልዎ ይሰብርዎ ፡ ወእመሰ በንዋየ ብርት አብሰልዎ የሐበርትዎ ፡ ወየሐጽብዎ በማይ ።

የሚቀቅሉበትን ሸክላውን ይስበሩት ፡ በብርት ዕቃ ቢቀቅሉት ግን ይፋቁት ፡ (ይወልውሉት ይሰንግሉት) በውኃ ይጠቡት (ይለቅልቁት) ።

፳፱ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

ከካህናቱ ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ ይብላው የከበረ እርሱ ለከበሩ ይገባልና ። ዘፀ፡ ፲፰ ፲ ፡ ፲፰ ፳፩ ።

፴ ወኵሉ ዘበእንተ ኃጢአት ዘያበውኡ እምደሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ያስተሠርዩ በቱ ውስተ ቅድስት ኢይትበላዕ በእሳት ያነድድዎ ።

በቅድስተ ቅዱሳን ያስተሠርዩበት ዘንድ ከደሙ ወደ ደብተራ ኦሪት የሚያገቡት መሥዋዕተ ኃጢአት ሁሉ አይበላም ፡ (አይበላ) በእሳት ይቃጠል ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወከመዝ ውእቱ ሕጉ ለንስሓ ቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን ።

የመሥዋዕተ ንስሐ ሕጉ (ሥራቱ) እንደዚህ ነው ፡ ቅዱስ ለቅዱሳን ነው ።

፪ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህየ ይጠ

የዘወትሩን መሥዋዕት ከሚሠዉበት (ከሚያርዱበት)

ብሕም ለበግዕ ዘንስሑ ወይከዕዉ ደሞ ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ ።

፫ ወኵሎ ስብሖ ያመጽእ ወሐቋሁኒ ወስብሖኒ ዘይከድን ንዋየ ውሥጡ፤ ወስብሐ ዘውስተ አማውቱ ።

፬ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘላዕለ ጸራዊቱ ወከብዶ እንተ ትንእስ ምስለ ኵልያቲሁ ይመትሮ ካህን ።

፭ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ቍርባን ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ዘበእንተ ንስሓ ውእቱ ።

፮ ኵሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዖ በመካን ቅዱስ ወቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን ።

፯ በከመ ዘበእንተ ኃጢአት፤ ከማሁ ዘበእንተ ንስሓኒ፤ ወአሐዱ ሕጎሙ ለካህን ዘያስተሠሪ በእንቲአሆሙ ሎቱ ውእቱ ።

፰ ወለካህን ዘያበውእ መሥዋዕተ ሰብእ ማእሰ መሥዋዕቱ ዘውእቱ ሎሁ ሎቱ ውእቱ ።

፱ ወኵሉ መሥዋዕት ዘግቡር ለኵሉ ደቂቀ አሮን ዕሩይ ውእቱ ለለአሐዱ ።

፲ ወከመዝ ውእቱ ሕገ መሥዋዕተ መድኃኒት ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ።

፲፩ ወለእመ በእንተ አኰቴት አምጽአ ያመጽእ ውእተ መሥዋዕተ አኰቴት ኅብስተ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ወጸፊቀ ናእተ ዘሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ ።

፲፪ ወምስለ ኅብስት ዘብሑእ ያመጽእ ቍርባኖ ለመሥዋዕተ አኰቴት ዘመድኃኒት ።

፲፫ ወይወስድ እምኔሁ አሐደ እምኵሉ ቍርባኑ ሃብተ እግዚአብሔር ለካህን ዘይክዕዎ ለውእቱ ደመ አኰቴት ሎቱ ውእቱ፤ ወሥጋኒ ዘመሥዋዕተ አኰቴት ሎቱ ውእቱ።

፲፬ ወበዕለተ ያመጽእዎ ይበልዕዎ ወኢያትርፉ ለነግህ ።

፲፭ ወለእመሰ ዘበ ብፅዓት አው ዘበፈቃዱ ያበውእ ቍርባኖ በዕለተ አምጽአ መሥዋዕቶ ይበልዕዎ ወበሣኒታሂ ።

፲፮ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መሥዋዕቱ እስከ ሣልስት ዕለት በእሳት ያውዕይዎ ።

፲፯ ወለእመሰ በልዑ እምውእቱ ሥጋ በሣልስት ዕለት ኢይትዌከፎ ለዘአብአ ወኢይትኌለቆ እስመ ርኩስ ውእቱ ወነፍስ እንተ በልዓት እምኔሁ ይእቲ ትነሥእ ኃጢአቶ ።

፲፰ ወሥጋኒ እምከመ ለከፎ እምኵሉ ርኩስ ኢይብልዕዎ አላ በእሳት ያውዕይዎ፤ ወኵሉ ንጹሕ ኢይብላዕ እምኔሁ ።

በታ የመሥዋዕተ ንስሐውም በግ በዚያ ይረዱት ያወራርዱት ደሙንም ከመሠውያው አግር ዙርያ ያፍስሱት ።

ስቡንም ሁሉ ጻሌውን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሞራ ከአንጀቱ የሚገኘውንም ስብ ያቅርብ ።

ሁለቱንም ኵላሊቶቹና በላያቸው ያለውን ስብ በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስብ ማልገል ጉበቱን ከሁለቱ ኵላሊቶቹ ጋር ካህኑ ይለየው ። ምዕ ፫ ፬፣ ፬ ፳ ፱ ፴፬ ።

ካህኑም ስለ ንስሐ የቀረበውን መሥዋዕት በእሳት ያቃጥለው፤ እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው ቍርባን ነውና።

ከካህናት ወገን የሆነ ወንድ ሁሉ በተቀደሰ በታ ይብላው፤ የተቀደሰ ለቅዱሳን ነውና ። ቲቶ ፱ ፲፬ ።

ከመሥዋዕተ ኃጢአት ጢሰለት የተረፈው ለካህን እንደሆነ ከመሥዋዕተ ንስሐ ጢሰለት የተረፈውም እንዲሁ ለካህን ይሁን፤ (የመሥዋዕተ ኃጢአትና የመሥዋዕተ ንስሐ) ሕጋቸው አንድ ነው፤ ስለርሳቸው ኃጢአትን ለሚያስተሠርይ ካህን ይሁን ። ምዕ ፯ ፴፯ ።

የማናቸውም ሰው መሥዋዕት ያቀረበው ካህን የሚቃጠለው መሥዋዕት ቍርበት ለዚያው ካህን ይሁን ።

በምግድ (በንዶ) የሚበስለው (የእኽል) መሥዋዕት ሁሉ በድስት በመቀሎ ወይም በብረት ምጣድ ላይ የሚበስለው መሥዋዕት ሁሉ የአሮን ልጆች ለያንዳንዱ ትክክል ይሁን ። ዘኍ ፲፰ ፱ ።

ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት የመሥዋዕተ መድኃኒት ሕጉ እንደዚህ ነው ።

ስለ መሥዋዕተ አኰቴት ከምስጋናው መሥዋዕት ጋር ቢያቀርበው በዘይት በቅቤ የታሸ የታበቀ ልጦ ጕርጶ የወጣለት የሥንዴ ዳቦ ያምጣ፤ በዘይትም የተለወሰ መልክም የሥንዴ ዱቄት ያምጣ ። ዘኍ፣ ፯ ፲፭ ።

ለምስጋና የሚቀርበውን የደኅንነት መሥዋዕት ከቦካ ዳቦ ጋር ቍርባኑን ያምጣ ። አሞ፡ ፬ ፭ ።

ከሚቀርበው ቍርባን ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈንቃ አንዱን ሙጀራ (ካህኑ) ይውሰድ፤ ጢሰለት የቀረው ይህን የመሥዋዕተ አኰቴቱን ደም ለረጨው ለርሱ ለካህኑ ይሁን ከመሥዋዕተ አኰቴቱም የቀረው ሥጋ ለርሱ ይሁን ።

(የመሥዋዕተ አኰቴቱን ሥጋ) በቀረቡበት ቀን ይብሉት፤ ለነገ ብለው ከርሱ የሚያስቀሩት የለም ።

የስእለት ወይም የፈቃድ ቢሆን ግን ቍርባኑን ያምጣ ቍርባኑን በቀረበበት ቀን መሥዋዕቱን ይብሉት፤ የተረፈውንም በበነጋው ይብሉት ። ምዕ፣ ፲፱ ፯ ።

ከመሥዋዕተ ብፅዓት ከመሥዋዕተ ፈቃድ ሥጋ ግን እስከ ሦስት ቀን ድረስ የተረፈ ቢኖር በእሳት ያቃጥሉት።

ከዚህ ከመሥዋዕተ ብፅዓቱ፤ ከመሥዋዕተ ፈቃዱ ሥጋ ተርፎ በሦስተኛው ቀን ቢበሉት ግን መሥዋዕቱን ላቀረበው ሰው አይቀበሉለትም፤ ቍርባን ሆኖ አይቈጠርለትም ርኩስ (የተጠላ) ነውና፤ ሦስት ቀን ከደረው የበላች ሰውነት የዚያን (ያቀረበውን) ሰው ዕዳ ትቀበላለች ።

ከርኩስ ወገን ሁሉ የነካው እንደሆነ ሥጋውን በእሳት ያቃጥሉት እንጂ አይብሉት፤ ንጹሕ የሆነ ሁሉም ከዚያ ሥጋ አይብላ ። ምዕ፣ ፯ ፴፱ ።

ወነፍስ እንተ በልዓት እምውእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር እንዘ ርኵሱ ላዕሌሁ ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝብ።	፲፱	ርኵሰቱ በርሱ ላይ ሳለ ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከ ዚህ ከመሥዋዕተ አኰቴት ሥጋ የበላች ነፍስ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ። ምሳ ፲፭ ፫።
ወነፍስኒ እንተ ገሠሠት እምኵሉ ርኩስ አው እምር ኵሰ ሰብእ፤ አው ዘእንስሳ ዘኢኮነ ንጹሐ ወበልዓት እም ውእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር ለት ደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝብ።	፳.	ከማናቸውም ርኩስ ነገር ሁሉ የነካች ሰውነት ወይም ከሰው ርኵሰት ወገን ወይም ንጹሕ ያይደለውን የከብት ውዳቂ የነካች ነፍስ ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕተ አኰቴት ሥጋ ብትበላ ያች ሰውነት (ነፍስ) ከወገኖቿ ተለ ይታ ትጥፋ (ትሙት)። ሕዝ፡ ፬ ፲፬፤ ምሳ፡ ፳፩ ፳፯።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደ ቂቀ እስራኤል።	፳፩	እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ ለእስ ራኤል ልጆች ንገራቸው እንዲህም በላቸው።
ወበሎሙ ኵሉ ስብሐ ላሕም ወበግዕ ወጠሊ ኢት ብልዑ።	፳፪	የላሙን ስብ፤ የበጉንም ስብ፤ የፍየሉንም ስብ፤ ሁሉ አትብሉ።
ወኵሉ ስብሐ ምዉት ወብላዕ አርዌ ለግብር ይኩን ኮሙ፤ ወእንትሙሰ ብሕቱ ኢትብልዕዎ።	፳፫	የሞተውንም ከብት ሥጋ ስብ፤ አውሬ የነከሰውንም ከብት ሥጋ ስብ፡ ለማናቸውንም ተግባር ሁሉ ይሁናችሁ (አድርጉት) እናንተ ግን አትብሉት።
ወኵሉ ዘበልዐ ስብሐ እምዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ እመራዕይ ለትደምሰስ ይእቲ ነፍስ እምሕዝብ።	፳፬	ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት ሥጋ ስቡን የበላ ሰው ሁሉ ያቺ የበላች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ በሞት ትቀጣ።
ወኵሉ ደመ ኢትብልዑ በኵሉ በኀበ ሀሎክሙ፤ ኢ ዘእንስሳ ወኢ ዘአዕዋፍ።	፳፭	በተቀመጣችሁበት ስፍራ ሁሉ (በላችሁበት ዘመን ሁሉ) ደም አትብሉ፤ የከብትንም የወፎችንም ደም ቢሆን አትብሉ። ዘፍ፡ ፱ ፬፤ ዘዳግ፡ ፲፪ ፲፯፤ ፩ ሳሙ፡ ፲፬ ፴፫።
ወኵላ ነፍስ እንተ በልዓት ደመ ለትደምሰስ እም ሕዝብ።	፳፮	ደምን የምትበላ ሰውነት ሁሉ ያች ነፍስ በወገኖቿ ማኸል በሞት ትቀጣ። ሕዝ፡ ፵፬ ፯፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፭ ፳።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደ ቂቀ እስራኤል፤ ወበሎሙ ዘያመጽእ መሥዋዕተ መድኃ ኒት ለእግዚአብሔር ያመጽእ ቍርበኖ በእደዊሁ ስብሐ ተላዕ፤ ወከብዶ እንተ ትንእስ ቅድመ እግዚአብሔር።	፳፯	እግዚአብሔር ድኅነት የሚገኝበትን መሥዋዕት ለእግ ዚአብሔር የሚያመጣ ሰው የፍሪምባውን ስብ፤ ቍርበን አድርጎ በእጆቹ ያምጣ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራ ቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ግልገል ጕበቱን በእግዚአብ ሔር ፊት ያምጣ።
ወይወድዮ ካህን ለስብሐ ተላዕ ላዕለ ምሥዋዕ ወተላ ውሰ ይኩን ለአሮን ወለደቂቁ።	፳፰	ካህኑም የፍሪምባውን ስብ በመሠውያው ላይ አድርጎ ያጢሰው ያቃጥለው ፍሪምባው ግን ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን። ምሳ፡ ፫ ፭ ፲፩።
ወእገዳሁ ዘየማን እመሥዋዕተ መድኃኒትክሙ ይሁብ ሃብተ ለካህን ዘያበውእ ደመ መድኃኒቱ።	፳፱	መሥዋዕተ መድኃኒት አድርጋችሁ ከቀረባችሁት የቀ ኝ ወርቹን ፈንታውን የድኅነቱን ደም የሚያቀርብ ለካህን ይስጥ። ዘኍ፡ ፮ ፳።
ወሰብሐኒ ዘደቂቀ እስራኤል እገዳ ዘየማን ለአሮን ወለ ደቂቁ ክፍሎሙ ውእቱ።	፴	ከአሮን ልጆች ሁኖ የመሥዋዕተ መድኃኒቱን ደም ይዞ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ላገባው ስቡንም በምሥዋዑ ላይ ላጤሰው ካህን የቀኙ ወርቹ ዕድል ፈንታው ይሁን።
እስመ ተላዐ ወእገዳ ዘየማን ነሣእኩ እመሥዋዕተ መድኃኒቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወወሀብክዎ ለአሮን ወለ ደቂቁ ይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም እምደቂቀ እስራኤል።	፴፩	የእስራኤል ልጆች ደኅንነታቸው ሊደረግበት ከቀረ ቡት መሥዋዕት ፍሪምባውንና የቀኙ ወርቹን ወስጄ ለአ ሮን ከርሱም በኋላ ለልጆቹ ሰጥቻቸው እለሁና ከእስራኤል ልጆች ተለይቶ የዘለዓለም ሕግ ይሁናቸው።
ዝንቱ ውእቱ ክፍሉ ለአሮን ወለደቂቁ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር እምአመ ይትቀብዑ ይኩኑ ካህናተ ለእግ ዚአብሔር።	፴፪	ለእግዚአብሔር አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ተቀብተው ከተሾሙበት ጊዜ ጀምሮ ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት ክፍዩ ለአሮንና ለልጆቹ የሰጠኋቸው ዕድል ፈንታቸው ይህ ነው። ዘኍ፡ ፲፰ ፲፰፤ ዘዳ፡ ፲፰ ፫።
በከመ ኤዘዘ እግዚአብሔር የሀብዎሙ እምአመ ቀብ ዖሙ እምደቂቀ እስራኤል ወይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊሆሙ።	፴፫	እግዚአብሔር እንዳዘዘ ከእስራኤል ልጆች ለይተው ቀብተው ከሾሙዋቸው ቀን ጀምሮ ይሰጡዋቸው ዘንድ በለ ዘመናቸው የዘለዓለም ሕግ ይሁናቸው።

፴፯ ወዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለቍርባን ወለመሥዋዕት ለዘበእንተ ኃጢአትኒ ወለዘበእንተ ንስሓኒ ወለፍጻሜኒ ወለዘመሥዋዕተ መድኃኒትኒ ።

የሚቃጠል የእኽል ቍርባንና የሥጋ መሥዋዕት ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው የመሥዋዕተ ኃጢአትም የመሥዋዕተ ንስሐም ሲሾሙ ደሙን ለሚቀቡበት መሥዋዕትም ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሕጉ ይህ ነው ። ዘፀ፥ ፳፱ ፩ ።

፴፰ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና በዕለተ አዘዞሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል ያብኡ ቍርባኖሙ ቅድመ እግዚአብሔር በገዳም ዘሲና ።

በሲና ምድረ በዳ በእግዚአብሔር ፊት ቍርባናቸውን ያቀርቡ ዘንድ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ባዘዛቸው ቀን እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ሕጉ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንሥኦሙ ለአሮን ወለደቂቁ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ አሮንንና ልጆቹን (ለሹመት) አቅርባቸው ።

፪ ወአልባሲሆሙኒ ወቅብዐ ዘይትቀብዑ፣ ወላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወክልኤተ አባግዐ ወመሶበ ናእት ።

ልብሳቸውንም የሚቀቡትንም ዘይት አምጣ ስለ ኃጢአት የሚቀርበውንም በሬውን ሁለቱንም በጎች አንድ ቂጣ ያለበትንም መሶብ አቅርብ ። ዘፀ፥ ፳፱ ፩-፫ ።

፫ ወአስተጋብእ ኵሎ ተዓይነ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ሕዝቡንም ሁሉ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሰብስብ ። ዘፀ፥ ፵ ፳፰፡ ምዕ፥ ፱ ፳፫ ።

፬ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ወአስተጋብአ ኵሎ ተዓይነ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፤ ሕዝቡንም ሁሉ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሰበሰበ ።

፭ ወይቤሎሙ ሙሴ ለተዓይን ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ትግበሩ ።

ሙሴ ሕዝቡን (ሰብስቦ) ታደርጉት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ቃል ይህ ነው አላቸው ።

፮ ወነሥኦሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ ወሐፀቦሙ በማይ ።

ሙሴም አሮንንና ልጆቹን አቅርቦ በውኃ አጠባቸው፤

፯ ወአልበሶ ለአሮን አልባሰ ቢሶስ ወአቅነቶ ቅናተ፤ ወአልበሶ ጸዴሬ፣ ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ መትከፍት ።

አሮንን የነጭ ሐር ቀሚስ አለበሰው፣ ዝናሩንም አስታጠቀው፤ እጀ ሰፊ መሉጣ ግምጃንም አለበሰው፣ በእጀ ሰፊው ላይ ኤፉድን አለበሰው ። ዘፀ፥ ፳፰ ፬ ።

፰ ወአቅነቶ መልዕልተ ግብረታ ለልብሰ መትከፍት ወእሰራ ቦቱ፣ ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ ሎግዮ ዘተአምር ወዘጽድቅ ።

ኤፉድን (የደረት ልብስ) በቋድ አያያዘው በኤፉድም ላይ ምልክት የሚታይበት ጽድቅ የሚሠራበት (ሎግዮ) የደረት ልብስን አደረገለት ። ዘኍ፥ ፳፯ ፳፩ ።

፱ ወወደየ አክሊለ ዲበ ርእሱ፣ ወወደየ ላዕለ ውእቱ አክሊል መንገለ ገጹ ቈጽለ ወርቅ ዘቅዱስ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

በራሱም ላይ ኩፋት አደረገለት (አክሊል ደፋለት) በአክሊሉም ላይ በፊቱ በኩል የተቀደሰውን የወርቅ ቅጠል አደረገለት፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ።

፲ ወነሥአ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ፣ ወነዝኆ ላዕለ ምሥዋዕ ስብዐ፣ ወቀብዖ ለምሥዋዕ ።

ሙሴም ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት ወስዶ በመሠውያው ላይ ሰባት ጊዜ ረጨ፤ ምሥዋዑንም አከበረ ።

፲፩ ወቀደሰ ኵሎ ንዋዮ ወማእከከኒ ወመንበሮ ቀደሰ፣ ወቀብዓ ለደብተራ ወለኵሉ ንዋያ ።

ዕቃውን ሁሉ (ንዋየ ቅድሳቱን) ኵስኵስቱን መቀመጫውንም ቀብቶ አከበረ፤ ድንኳኒቱንና ዕቃዋንም ሁሉ ቀብቶ አከበረ ።

፲፪ ወከዐወ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ላዕለ ርእሰ አሮን ወቀብዖ ወቀደሶ ።

ሙሴ ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት በአሮን ራስ ላይ ደፋው፣ ቀብቶም አከበረው ። ዘፀ፥ ፳፱ ፯ ፴-፴ ።

፲፫ ወአምጽኦሙ ሙሴ ለደቂቀ አሮን ወአልበሶሙ አልባሰ ወአቅነቶሙ ቅናታተ፤ ወወደየ ላዕሌሆሙ አክሊለ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ሙሴ የአሮንን ልጆች አቅርቦ ልብሰ ተክህኖውን አለበሳቸው፣ የወርቅ ዝናርንም አስታጠቃቸው በራሳቸውም ላይ ኩፋት (አክሊል) ደፋላቸው፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ። ዘፀ፥ ፳፱ ፰-፱ ።

፲፬ ወአምጽአ ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወወደዩ አሮን ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት ወጠብሖ ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን በሬ አቀረበ፣ አሮንና ልጆቹም ስለ ኃጢአት በሚቀርበው በዚያ በሬ ራስ ላይ እጃቸውን አኖሩ፣ አረዱትም ። ዘፀ፥ ፳፱ ፲ ።

፲፭ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደየ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ በዓውዱ በአፃብዒሁ ወአንጽሖ ለምሥዋዕ ወከዓወ ደሞ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ወቀደሶ ከመ ያስተሥሪ ቦቱ ።

ሙሴም ከደሙ አምጥቶ በመሠውያው ቀንዶች ዙርያ በጣቱ እየጠለቀ ረጨ፣ መሠውያውንም አነጻው ደሙንም በመሠውያው እግር አፈሰሰው፣ ኃጢአትን ያስተሠርይበት ዘንድ ። ዘፀ፥ ፳፱ ፲፪፡ ሕዝ፥ ፵፫ ፳፮ ።

፲፮ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ዘውስተ ንዋየ ውስጡ ፤ ወከብደ
እንተ ትንእስ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ፤ ወስብሐ ዘላዕሌሆን
ወወደየ ላዕለ ምሥዋዕ ።

፲፯ ወማእሰኒ ወሥጋሁኒ ወከዕሴሁኒ ለውእቱ ላሕም አው
ዐየ በእሳት አፍአ እምትዕይንት በከመ አዘዘ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ ።

፲፰ ወአምጽአ ሙሴ በግዐ ለመሥዋዕት ወወደዩ አሮን
ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ ።

፲፱ ወጠብሐ ሙሴ ለውእቱ በግዕ ወከዐወ ደሞ ውስተ
ዓውደ ምሥዋዕ ።

፳ ወመተሮ ለውእቱ በግዕ በበአበላቲሁ ፤ ወወደየ ሙሴ
ርእሶ ወአባላቲሁ ወስብሐ ወከርሦ ወእገሪሁኒ ሐፀበ በማይ።

፳፩ ወወደየ ኵሎ ላዕለ ምሥዋዕ ፤ እስመ መሥዋዕት ው
እቱ ዘመዓዛ ሠናይ ወቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር በከ
መ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፳፪ ወአምጽአ ሙሴ ካልአ በግዐ ዘፍጻሜ ፤ ወወደዩ አሮን
ወደቂቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ ወጠብሖ

፳፫ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደየ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ
ለአሮን እንተ የማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፅባዕተ እዴሁ እንተ
የማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፅባዕተ እግሩ እንተ የማን ።

፳፬ ወአምጽኦሙ ሙሴ ለደቂቀ አሮን ፤ ወወደየ ሙሴ
እምውእቱ ደም ላዕለ ከተማ ዕዘኒሆሙ ዘየማን ፤ ወላዕለ
ከተማ አፃብዐ እደዊሆሙ ዘየማን ፤ ወላዕለ ከተማ አፃብዐ
እገሪሆሙ ዘየማን ፤ ወከዐዎ ሙሴ ለውእቱ ደም ውስተ
ዓውደ ምሥዋዕ ።

፳፭ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ወሐቋሁ ወስብሐ ከርሡ ወከ
ብዶ እንተ ትንእስ ወክልኤሆን ኵልያቲሁ ፤ ወስብሐ ዘላ
ዕሌሆን ወእገዳ ዘየማን ።

፳፮ ወነሥአ እመሶብ ዘፍጻሜ ዘሀሎ ቅድመ እግዚአብሔር
ኅብስተ ናእተ አሐተ ፤ ወኅብስተ ዘበቅብዕ አሐተ ፤ ወፀ
ሪቀ አሐተ ወወደዮን ዲበ ስብሕ ወዲበ እገዳ ዘየማን ።

፳፯ ወአንበረ ኵሎ ዲበ እደወ አሮን ወላዕለ እደወ ደቂቁ
ወአብኦሙ መበአ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፳፰ ወነሥአ ሙሴ እምእደዊሆሙ ወወደዮ ላዕለ ምሥዋዕ
ወዲበ መሥዋዕተ ፍጻሜ ቍርባን ፤ ወመዓዛ ሠናይ ውእ
ቱ ለእግዚአብሔር ።

፳፱ ወነሥአ ሙሴ ተላዐ ወመተረ ከመ ይደዮ ቅድመ እግ
ዚአብሔር እምበግዕ ዘፍጻሜ ፤ ወኮነ ክፍሉ ለአሮን በከመ
አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፴ ወነሥአ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ፤ ወእምደም ዘም
ሥዋዕ ፤ ወነዝኀ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲሁ ፤ ወላዕለ ደ
ቂቁ ፤ ወላዕለ አልባሰ ደቂቁ ፤ ወቀደሶ ለአሮን ወለአልባ
ሲሁ ፤ ወለደቂቁ ወለአልባሰ ደቂቁ ።

ሙሴ በሆድ ዕቃው በአንጀቱ ያለውን ስብ ፤ ለምለም
ጉበቱን ግልገል ኵላሊቱን ሁለቱንም ኵላሊቶች በላያቸው
ያለውን ስብ ወስዶ በመሠውያው ላይ አቃጠለው ።

ጢሰለት የቀረው ሥጋውን ቁርበቱን ሰንበሩን ግን
ከከተማው አፍአ አውጥቶ በእሳት አቃጠለው ፤ እግዚአ
ብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፬ ፤ ምዕ፡ ፬ ፲፩ ።

ሙሴ ለመሥዋዕት የሚሆነውን በግ አቀረበ ፤ አሮንና
ልጆቹም እጆቻቸውን በበጉ ራስ ላይ አኖሩ (ጫኑ) ።

ሙሴም ያንን በግ አርዶ ፤ ደሙንም በመሠውያው
ዙርያ አፈሰሰው (ረጨው) ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፰ ።

ያንንም ዳንግሴ በግ በየብልቱ በለተው (ለየው) ቈረ
ጠው ፤ ሙሴ የበጉን ራሱን ብልቱንና ስቡን አቃጠለ ፤
ፈርሱን እግሮቹን ግን በውኃ አጠበ ።

ሙሴ በጉ ሁሉ እንዳለ ሥጋውን ከመሠውያው ላይ
አቃጠለው (አጤሰው) እግዚአብሔር ደስ ብሎት የሚቀበ
ለው በእሳት የሚቃጠል የሚጤስ መሥዋዕት ነውና እግ
ዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ። ዘፀ፡ ፳፰ ፲፰ ።

ሙሴ ደሙን የሚቀቡበትን ሁለተኛውን በግ አቀረበ
አሮንና ልጆቹም በዚያ በግ ራስ ላይ እጆቻቸውን ጫኑ ፤
አረዱት አወራረዱት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፱ - ፴፩ ።

ሙሴም ከደሙ ወስዶ የአሮንን የቀኝ ጆሮውን ጫፍ
የቀኝ እጁን የአውራ ጣቱን ጫፍ ቀባው ፤ የቀኝ እግሩ
ንም አውራ ጣት ጫፍ ጫፉን ቀባው ።

ሙሴ የአሮንን ልጆች አምጥቶ ከዚያው ደም የቀኝ
ጆሯቸውን ጫፍ ፤ የቀኝ እጃቸውንም አውራ ጣት ፤ የቀኝ
እግራቸውንም አውራ ጣት ቀባው (አስነካው) ፤ ሙሴ
ያንን ደም በምሥዋዑ ዙርያ አፈሰሰው (ረጨው) ።
ዘፀ፡ ፳፱ ፳፪ ፤ ዕብ፡ ፱ ፲፰ - ፳፩ ።

ሙሴ ስቡን ዳሌውን (ላቱን) በሆድ ዕቃውም ላይ ያለ
ውን ስቡን ግልገል ኵላሊቱን ለምለም ጉበቱን ፤ ሁለቱን
ኵላሊቱን በላያቸው ያለውን ስብ የቀኝ ወርቹን አመጣ።

ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት ካለው ደሙ ከሚቀቡ
በት በግ ሥጋ ካለበት መሶብ አንድ ቂጣ (ዳቦ) በዘይት የታ
በቀ በቅቤ የተለቀለቀ አንድ እንጐቻ (ሙጀራ) ፤ አንድ
ድፎ ዳቦ በስቡና በቀኝ ወርቹ ላይ አደረገ (አኖረው) ።

ሁሉንም በአሮን እጅና በልጆቹ እጅ አደረገ መባ
አድርጎም ወደ እግዚአብሔር አገባቸው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፬ ።

ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ የሚቀቡበት መሥዋዕት
ባለበት በመሠውያው ላይ አኖረው እግዚአብሔር በጎ መ
ዓዛ አድርጎ የሚቀበለው ነውና ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፭ ።

ሙሴ ፍርምቢያውን ወስዶ ደሙን ተቀብተው ክህ
ነትን ሊሾሙበት ከታረደው በግ በእግዚአብሔር ፊት
ስቡን ከፍርምቢያው ፤ ፍርምቢያውን ከስቡ ለየው እግዚ
አብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ፍርምቢያው ለአሮን ዕድ
ል ፈንታ ሆነ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፮ ፤ ምዕ፡ ፯ ፲፬ ፴፫ ።

ሙሴም ከሚቀቡት ዘይትና በምሥዋዑ ላይ ካለው
ደም ወስዶ በአሮንና በልብሱ ላይ በልጆቹና በልጆቹ ልብ
ሶች ላይ ረጨው ፤ አሮንንም አከበረው ልብሶቹንም ከርሱ
ጋር ልጆቹንና የልጆቹንም ልብሶች እንደርሱ አከበረ ።

ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ፣ አብስሉ ውእተ ሥጋ በዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል፣ ወበመከን ቅዱስ ወበ ሀየ ብልዕዎ፣ ወኅብስተኒ ዘውስተ መሶብ ዘፍጻሜ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር፣ ወይቤለኒ አሮን ወደቂቁ ይብልዕዎ ።	፴፩	ሙሴ አሮንንና ልጆቹን ይህንን ሥጋ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በክቡር ቦታ ቀቅላችሁ በዚያው ብሉት አላቸው፣ ደሙን ተቀብታችሁ ክህነት የተሾማችሁበትን በመሶብ ያለውንም ሙጀራ (ዳቦ ቂጣ) ብሉ፣ እግዚአብሔር አሮንና ልጆቹ ይብሉት ብሎ እንዳዘዘኝ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፱ ።
ወዘተርፈ እምሥጋ ወኅብስት በእሳት አውዕይዎ ።	፴፪	ከሥጋውና ከእንጀራው የተረፈውን በእሳት አቃጥሉት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፬፣ ምዕ፡ ፩ ፲፪ ።
ወኢትፃኡ እምኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዐ ዕለተ፣ እስከ አመ ትፈጽሙ ዕለተ ፍጻሜክሙ ።	፴፫	የምትቀቡበትንም ቀን እስከትጨርሱ ድረስ ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ እስከ ሰባት ቀን አትውጡ ።
እስመ ሰቡዐ ዕለተ ይትፌጸማ እደዊክሙ፣ በከመ ተገብረ በዛቲ ዕለት እንተ አዘዘ እግዚአብሔር ከመ ይግ በሩ በዘያስተሠርዩ ለክሙ ።	፴፬	በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር ባዘዘበት በዚያች ቀን እንደተደረገ እጆቻችሁ ሰበ ት ቀን ይቀበሉና ። ሕዝ፡ ፵፫ ፳፭ - ፳፮ ።
ወንበሩ ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዐ ዕለ ተ መሴሊተ ወመዓልተ ወዕቀቡ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር ከመ ኢትሙቱ እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።	፴፭	ሰባት ቀን ሌሊቱና መዓልቱን በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተቀመጡ፣ እንዳትቀሠፉም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብ ቁ፣ እግዚአብሔር እንደዚሁ አዝዞኛልና ።
ወገብሩ አሮን ወደቂቁ ኵሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብ ሔር ለሙሴ ።	፴፮	አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ቃል ሁሉ አደረጉ (ፈጸሙ) ።
ምዕራፍ ፱ ።		ምዕራፍ ፱ ።
ወኮነ በሳምንት ዕለት ጸውዖሙ ሙሴ ለአሮን ወለደ ቂቁ ወለሊቃናተ እስራኤል ።	፩	(ክህነቱ በተቀቡበት) በስምንተኛው ቀን እንዲህ ሆነ፣ ሙሴ አሮንንና ልጆቹን የእስራኤልንም ሽማግሌዎች ጠራቸው ። ሕዝ፡ ፵፫ ፳፯ ።
ወይቤሎ ለአሮን ንሣእ ለከ ላሕመ እምአልሕምት ዘበ እንተ ኃጢአት ወበግዐ ለመሥዋዕት ወአምጽኦሙ ቅድ መ እግዚአብሔር ።	፪	አሮንንም እንዲህ አለው፤ ስለ ኃጢአት ከላሞች አን ድ በሬ ለራስህ ውሰድ፣ ለሚቃጠል ለሚጤስ መሥዋዕ ትም በግ አምጥተህ ወደ እግዚአብሔር ፊት (ወደ ደብ ተራ ኦሪት) አቅርባቸው ። ዘሌዋ፡ ፰ ፲፬ ።
ወንግሮሙ ለሊቃናተ እስራኤል ወበሎሙ ንሥኡ ሐ ደ ሐርጌ እምአጣሊ ዘበእንተ ኃጢአት ወበግዐ ወላሕመ ወማሕስአ ዘዓመት ንጹሓን ለመሥዋዕት ።	፫	ለእስራኤልም ሽማግሌዎች ንገራቸው፣ እንዲህም በላ ቸው ስለ ኃጢአት መሥዋዕት የሚሆን ከፍየሎች መንጋ አንድ ሙክት አምጡ፣ አንድ በግ፣ አንድ በሬ ዓመት የሆ ነው ጠቦት ነውር የሌለባቸውን ለሚቃጠል ለሚጤስ መሥዋዕት አቅርቡ ። ምዕ፡ ፩ ፳፬፣ ዕዝ፡ ፮ ፲፯ ።
ወላሕመኒ እምአልሕምት ወበግዐኒ ለመሥዋዕተ መድ ኃኒት ቅድመ እግዚአብሔር ወሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ፣ እስመ ዮም ያስተርኢ ለክሙ እግዚአብሔር ።	፬	ከላሞችም ወገን በሬን ውሰዱ፣ በግንም ድኅነት ለሚ ደረግበት መሥዋዕት በእግዚአብሔር ፊት አቅርቡ፣ በዘ ይት የታሸ በቅቤ የታበቀ የእኽል መሥዋዕትንም አቅርቡ መሥዋዕተ መድኃኒቱን በሠዋችሁበት በዚህ ቀን እግዚአ ብሔር (በረድኤት) ይገለጽላችኋልና ብለህ ንገራቸው ።
ወነሥኡ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ቅድመ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወመጽኡ ኵሉ ተዓይን፣ ወቆሙ ቅድመ እግ ዚአብሔር ።	፭	ሕዝቡም ሁሉ ሙሴ ያዘዛቸውን ይዘው መጥተው በእግዚአብሔር ፊት (በታቦቱ ፊት) በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ቆሙ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ግበሩ ወያስተርኢ ለክሙ ስብሐተ እግዚ አብሔር ።	፮	ሙሴም እንዲህ አላቸው፤ ታደርጉት ዘንድ እግዚአብ ሔር ያዘዛችሁ ትእዛዝ (ቃል) ይህ ነው፣ የእግዚአብሔር ክብር ይገለጽላችኋል ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፮ ።
ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ሑር ኀበ ምሥዋዕ ወግበር ዘበእንተ ኃጢአትከ ወዘመሥዋዕትከ ወአስተሥሪ ለርእስከ ወለቤትከ፣ ወእምዝ ግበር መሥዋዕተ ለሕዝብከ ወአስተ ሥሪ ሎሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ።	፯	ሙሴም አሮንን ወደ መሠውያው ሂደህ ስለ ኃጢአትህ የሚቀርበውን መሥዋዕትና የሚቃጠለውን መሥዋዕተ አሥምሮህን ሠዋ፣ (አስቀድመህ) የራስህን ኃጢአት አስ ተሥርይ፣ ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕት ሠዋ፣ እግዚ አብሔር እንዳዘዘ መሥዋዕቱን ሠውተህ ኃጢአታቸውን አስተሥርይላቸው፣ አለው ።
ወሖረ አሮን ኀበ ምሥዋዕ ወጠብሐ ላሕመ ዘበእንተ	፰	አሮንም ወደ መሠውያው ሂዶ ስለ ኃጢአቱ የሚቀር

ኃጢአቱ ።
፱ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ኀቤሁ ወጠምዐ አጽብ
ዒሁ ውስተ ደሙ ወወደየ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ፤
ወከዐወ ደሞ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ።
፲ ወስብሐ ወከልኤሆን ኰልያቲሁ ወከብዶ እንተ ትንእስ
ወደየ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፲፩ ወሥጋሁሰ ወማእሶ አውዐዩ በእሳት እፍአ እምትዕ
ይንት ።
፲፪ ወጠብሐ ዘመሥዋዕትኒ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ
ኀቤሁ ወከዐዎ ዓውደ ምሥዋዕ ።

፲፫ ወመሥዋዕቶኒ አምጽኡ ሎቱ በበመለያልይሁ ወርእ
ሶኒ ወወደዩ ውስተ ምሥዋዕ ።

፲፬ ወሐፀበ ንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ ወወደዮ ላዕለ ምሥ
ዋዕ ዲበ መሥዋዕት ።
፲፭ ወአምጽአ አብአ ቍርባኖሙ ለሕዝብ ወነሥአ ለውእቱ
ሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ዘሕዝብ፤ ወጠብሐ ወአንጽሖ
ወመትሮ ዘከመ ቀዳሚ ።

፲፮ ወአብአ መሥዋዕተ ወገብሮ ዘበሕጉ ።

፲፯ ወአምጽአ እመሥዋዕተ ሥንዳሴ ምልአ እዴሁ እም
ኔሁ ወወደዮ ላዕለ ምሥዋዕ፤ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘነግህ ።

፲፰ ወአምዝ ጠብሐ ላሕመ ወበግዐ ለመሥዋዕተ መድኃ
ኒት ዘሕዝብ፤ ወአምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ኀቤሁ፤ ወከ
ዓወ ዓውደ ምሥዋዕ ።

፲፱ ስብሐ ላሕምኒ ወዘበግዕ ወሐቌሁኒ ወስብሐኒ ዘይገለ
ብብ ለከርሥ ወከልኤሆን ኰልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን
ወከብዶ እንተ ትንእስ ።
፳ ወአንበረ ስብሐ ዲበ ተላዕ ወወደየ ውስተ ምሥዋዕ ።

፳፩ ወተሰዐ ወእገዳ ዘየማን መትረ አሮን እስመ ሀብቱ
ውእቱ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ አዘዞ ለሙሴ ።
፳፪ ወአልዓለ አሮን እዴሁ ላዕለ ሕዝብ ወባረኮሙ፤ ወወ
ረደ ገቢሮ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘመሥዋዕተ መድኃኒት ።

፳፫ ወቦኡ ሙሴ ወአሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤
ወወጺኦሙ ባረክዎ ለኵሉ ሕዝብ፤ ወአስተርአየ ስብሐተ
እግዚአብሔር ለኵሉ ሕዝብ ።
፳፬ ወወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዐት
መሥዋዕቶ ዘላዕለ ምሥዋዕ ወስብሐኒ ወርእዩ ኵሉ ሕዝብ
ወደንገፁ ወወድቁ በገጾሙ ።

በውን እምበሰውን (ጥጃውን) አረደ ።
የአሮንም ልጆች ደሙን ወደርሱ አቀረቡ፤ ጣቱንም
ከደሙ ውስጥ ጠልቆ የመሠውያውን ቀንዶች ቀባበት
(አስነካ) ደሙንም ከመሠውያው እግር ሥር አፈሰሰው ።
ስለ ኃጢአት የተሠዋውን ስቡን ሁለቱ ኵላሊቶቹን
ግልገል ኵላሊቱንና ለምለም ጉበቱን እግዚአብሔር
ሙሴን እንዳዘዘው በምሥዋዑ ላይ አቃጠለው (አጤሰው)።
ሥጋውንና ቈርበቱን ግን ከከተማው አፍአ አውጥ
ተው በእሳት አቃጠሉት ። ምዕ፡ ፬ ፳ ፳ - ፲፯ ።
መሥዋዕተ አሥምሮ የሚሆነውንም በሬ አረደ፤ የአ
ሮንም ልጆች ደሙን ወደ ርሱ አቀረቡ፤ (እርሱም) በመ
ሠውያው ዙርያ ረጨው (ረበረበው) ። ዘሌዋ፡ ፩ ፭ ።
የሚቃጠለውንም መሥዋዕቱን በየብልቱ ለይተው፤
አመጡለት፤ ራሱንም አቀረቡለት (እሱም) በምሥዋው
ላይ አቃጠለው ።
ሆድ ዕቃውንና እግሮቹን ግን እጥበ መሥዋዕቱ
በሚሠዋበት መሠውያ ላይ አቃጠለው (አጤሰው) ።
ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕት ቍርባን አቀረበ፤
ስለ ሕዝቡ ኃጢአት የሚቀርበውን (የሚሠዋውን) የፍየ
ሉን ሙክት ወስዶ አረደው አነጻው፤ እንደ ፊተኛው
ለየው ። ፪ ቆሮ፡ ፭ ፳፩፤ ኤፌ፡ ፭ ፫ ።
የሚቃጠለውን መሥዋዕት አቅርቦ እንደ ሕጉ (እንደ
ሥራቱ) አደረገው (ሠዋው) ።
ከሥንዴውም መሥዋዕት እፍኝ ሙሉ አምጥቶ በነ
ግህ ከሚሠዋው መሥዋዕት በቀር በመሠውያው ላይ
አጤሰው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፰ ።
ከዚህ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕተ መድኃኒት የሚሆነ
ውን በሬውንና በጉን አረዱ አወራረዱ፤ የአሮንም ልጆች
ደሙን ወደርሱ አቀረቡ፤ እሱም በምሥዋው ዙርያ ረጨ
ው (አፈሰሰው) ።
የበሬውንና የበጉንም ስብ ዳሌውን አንጀቱን ፊርሱን
የሚሸፍነውን ስቡን ሁለቱ ኵላሊቶቹን በላያቸው ያለውን
ስብ ግልገል ኵላሊቱን ለምለም ጉበቱን አመጡለት ።
በፍርምቢያው ላይ ያለ ስቡን አምጥቶ በመሠውያው
ላይ አቃጠለው፤ (አጤሰው) ።
አሮንም ሙሴ እንዳዘዘው በእግዚአብሔር ፊት ፈን
ታው ነውና የቀኝ ወርቹንና ፍርምቢያውን ለየ ።
አሮንም እጁን ወደ ሕዝቡ ዘርግቶ ባረካቸው፤ መሥ
ዋዕተ ኃጢአቱን መሥዋዕተ መድኃኒቱን ከሠዋ በኋላ
ወረደ (ተመለሰ) ። ዘዳግ፡ ፳፩ ፭ ።
ሙሴና አሮንም ወደ ደብተራ ኦሪት ገቡ፤ (ከደብተራ
ኦሪትም) ወጥተው ሕዝቡን ሁሉ ባረኩዋቸው (መረቋ
ቸው) የእግዚአብሔርም ክብር (ብርሃን) ለሕዝቡ ሁሉ ታየ።
እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ (ታዝዞ) ከሰማይ ወርዳ
በምሥዋዑ ላይ ያለውን መሥዋዕቱንና ስቡን (አቃጠለች)
በላች፤ ሕዝቡም ሁሉ ይህንን አይተው ደነገጡ፤ በግምባ
ራቸውም ወደቁ (ሰገዱ) ። ዘፍ፡ ፬ ፬፤ ዘፀ፡ ፳፰ ፳፬ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወነሥኡ ደቂቀ አሮን ናዳብ ወአብዩድ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶሙ ፣ ወወደዩ ውስቴቶን እሳተ ወወደዩ ላዕሌሁ ዕጣነ ወአምጽኡ ቅድመ እግዚአብሔር እሳተ ዘእም ብዕድ ዘኢአዘዞሙ እግዚአብሔር ።

የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ አንዱም አንዱም ማዕጠንታቸውን (ጥናቸውን) ይዘው በውስጣቸውም ፍም አድርገው ፤ በፍሙም ላይ ዕጣን ጨምረው እግዚአብሔር ያላዘዛቸውን ከሌላ የተጫረውን እሳት በእግዚአብሔር ፊት አቀረቡ ። ዘፀ፡ ፴ ፱ ። ዘኁ፡ ፲፮ ፲፰ ።

፪ ወወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዓቶሙ ወሞቱ በቅድመ እግዚአብሔር ።

እሳትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዛ ወጥታ በላቻቸው ፣ በእግዚአብሔር ፊት ሞቱ (ተቀሠፉ) ።

፫ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ዝውእቱ ዘይቤ እግዚአብሔር በእለ ይቀርቡኒ እትቄደስ ወበኵሉ ተዓይን እሴባሕ ወደንገፀ አሮን ።

ሙሴም አሮንን እንዲህ አለው ፤ እግዚአብሔር ሳይ በቁ በቅተናል ብለው በሚቀርቡኝ እመሰገናለሁ ያለው ይህ ነው ፤ (በርሱም ጥፋት) በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ እከብራለሁ (እመሰገናለሁ) አሮንም (ይህን ሰምቶ) ደነገጠ ።

፬ ወጸውዖሙ ሙሴ ለሳሚሳዲ ወለኤልሳፍ ደቂቀ አዚሄል እኁሁ ለአበ አሮን ፣ ወይቤሎሙ ሑሩ ንሥኡ አኃዊክሙ እምቅድመ መቀደስ ወአውፅእዎሙ አፍአ እምትዕይንት ።

ሙሴም የአሮንን የአባቱ ወንድም የአዚሄልን ልጆች ሳሚሳዲንና ኤልሳፍን ጠርቶ ሂዱችሁ ወንድሞቻችሁን ከቅድስተ ቅዱሳን ፊት (ከመቅደሱ) አንሥታችሁ ከከተማው አፍአ አውጡዋቸው አላቸው ።

፭ ወበኡ ወአውፅእዎሙ በአልባሲሆሙ አፍአ እምትዕይንት ፣ በከመ ይቤሎሙ ሙሴ ።

(እነሱም) ገብተው ሙሴ እንዳላቸው በልብሶቻቸው እየሸበለሉ ከከተማው ወደ ሜዳ አወጡዋቸው ።

፮ ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለአልአዛር ወለይታምር ደቂቁ ፣ ርእሰክሙ ኢትቅርፁ ወአልባሲክሙ ኢትሰጥጡ ከመ ኢትሙቱ ወኢይኩን መንሱት ላዕለ ኵሉ ተዓይን ፣ አኃዊክሙሰ ኵሉ ቤተ እስራኤል እሙንቱ ይብክይዎሙ ለእለ አውዓዮሙ እግዚአብሔር ።

ሙሴ አሮንን ልጆቹ አልአዛርንና ይታምርን እንዲህ አላቸው ፤ ራሳችሁን አትንጩ ፣ ፀጉራችሁን አትላጩ ፣ ልብሶቻችሁን አትቅደዱ እንዳትሞቱ (እንዳትቀሠፉ) በሕዝቡም ሁሉ ላይ ጥፋት እንዳይሆን ወንድሞቻችሁ ግን እግዚአብሔር ስላቃጠላቸው የእስራኤል ወገን ሁሉ ያልቅሱላቸው ። ሕዝ፡ ፳፬ ፲፯ ፣ ኢያ፡ ፳፪ ፲፰ - ፳ ።

፯ ወእምኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ኢትፃኡ ከመ ኢትሙቱ ፣ እስመ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ዘእግዚአብሔር ሀለወ ላዕሌክሙ ፣ ወገብሩ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ።

ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ አትውጡ (እናለቅሳለን እናስቀብራለን ብላችሁ ወጥታችሁ) እንዳትሞቱ እግዚአብሔር ያከበረው፲(ክህናት) የሚቀቡት ዘይት በናንተ ላይ አለና ።

፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለአሮን ወይቤሎ ፣ ወይነ ወሜሰ ኢትስተይ አንተ ወደቂቅከ ምስሌከ እንዘ ትበውኡ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

እግዚአብሔር አሮንን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ አንተም ልጆችህም ካንተ ጋር ወደ ደብተራ ኦሪት በምትገቡበት ጊዜ ።

፱ አው እንዘ ትበውኡ ኀበ ምሥዋዕ ኢትሙቱ ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።

ወይም ወደ ምሥዋዑ በምትቀርቡበት ጊዜ የወይኑንና የማሩን ጠጅ አትጠጡ እንዳትሞቱ (እንዳትቀሠፉ) ይኸውም ባለ ዘመናችሁ የዘለዓለም ሕግ ነው ።

፲ ዘበቱ ይትፈለጡ ቅዱሳን ወርኩሳን ወንጹሓን ወእለ ኢኮኑ ንጹሓን ።

በርኩሳንና በቅዱሳን በንጹሓንና በኢንጹሓን መካከል የሚለዩበት ይህ የዘለዓለም ሕግ ነው ። ሕዝ፡ ፳፪ ፳፮ ።

፲፩ ወትሜህሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ሕግየ ዘነገርክዎሙ በእደ ሙሴ ።

በሙሴ ቃል የነገርኋቸውን ሕግ ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ታስተምራቸዋለህ ። ኤር፡ ፲፰ ፲፰ ።

፲፪ ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮን ወለአልአዛር ወለይታምር ደቂቁ እለ ተርፉ ንሥኡ መሥዋዕተ ዘተርፈ እምቍርባኑ ለእግዚአብሔር ወብልዑ ናእተ ኀበ ምሥዋዕ ፣ ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

ሙሴም አሮንንና ከመቅሠፍት የቀሩ ልጆቹን አልአዛርና ይታምርን እንዲህ አላቸው ፤ ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት የተረፈውን ወስዳችሁ በምሥዋዑ ዘንድ ቂጣ አድርጋችሁ ብሉት ፣ ቅዱስ ለቅዱሳን ነው ።

፲፫ እስመ ሕግ ውእቱ ለከ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅከ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።

ላንተ ሕግ ነውና (ከንተም በኋላ) ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከተቃጠለው መሥዋዕት የቀረው ለልጆችህም ወጋቸው ፈንታቸው ነውና እግዚአብሔር እንዲህ አዝዞኛልና።

፲፬ ወተላዐ ዘመብእ ወአገዳ ዘመብእ ትበልዑ በመካን ቅዱስ አንተ ወደቂቅከ ወቤትከ ምስሌከ ሕግ ውእቱ ለከ ፣ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅከ ዘተውሀበ ለክሙ እመሥዋዕተ መድኃኒት ዘደቂቀ እስራኤል ።

የመበውን ፍሪምባና ወርቹን አንተና ልጆችህ በክቡር ቦታ ሁናችሁ ብሉት ፣ ወገንህም ካንተ ጋር ይብሉ ፣ ከእስራኤል መሥዋዕተ መድኃኒት ለናንተ የተሰጣችሁ ያንተ ወግህ ፈንታህ የልጆችህም ወጋቸው ፈንታቸው ነውና ።

፲፭ አገዳ ዘመብእ ወተላዕ ዘይፈልጡ እምስብሕ ዘመሥ
ዋዕት በቅድመ እግዚአብሔር ይኩንከ ለከ ወለደቂቅከ
ምስሌከ ሕግ ዘለዓለም በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።

የመበውን ወፎችና በእግዚአብሔር ፊት በእሳት ከሚ
ቃጠለው መሥዋዕት የሚለዩት ፍሪምብ ላንተም ለልጆች
ህም ከንተ ጋር ወግ ፈንታ ይሁን፤ ይኸውም እግዚአብ
ሔር እንዳዘዘኝ ለዘለዓለም ጸንቶ የሚኖር ሕግ ነው ።

፲፮ ወኃሠሦ ሙሴ ለሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ፥ ወዐበ
ኃሠሦ ናሁ ውዑይ ወተምዐ ዲበ አልአዛር ወይታምር ደ
ቂቀ አሮን እለ ተርፉ ።

ሙሴም ስለ ኃጢአት የተሠዋውን በሏተው በዚህ
ሙተው እንደሆን ብሎ ሙክቱን መረመረው፤ በመረመ
ረውም ጊዜ ተቃጥሎ አገኘው፤ ሙሴ ከሞት በቀሩት በአ
ሮን ልጆች በአልአዛርና በይታምር ላይ ተቈጣ ።

፲፯ ወይቤሎሙ ለምንት ኢበላዕክሙ በእንተ ኃጢአት
በመካን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን ።

እንዲህም አላቸው፤ ስለ ኃጢአት የተሠዋውን የፍየ
ሉን ሙክት ለምን በክቡር ቦታ አልበላችሁም አላቸው፤
ቅዱስ ለቅዱሳን ነውና ።

፲፰ ወወሀበክሙ ዘንተ ትብልዑ ከመ ትኅድጉ ኃጢአተ
ትዕይንት ወታስተሥርዩ ሎሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ፊት የሕዝቡን ኃጢአት እንድትሽ
ከሙ ኃጢአታቸውንም እንድታስተሠርዩላቸው ትበሉ
ዘንድ ይህን ሰጥቶአችኋልና ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፱ ።

፲፱ እስመ ለዘበአ ደሙ ውስተ መቅደስ በቅድሚሁ በው
ስጥ ትበልዑ በመካን ቅዱስ በከመ ተአዘዝኩ ።

እኔ እንደ ታዘዝሁ ደሙ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን የገባለ
ትን መሥዋዕተ ኃጢአት (በደብተራ ኦሪት) ውስጥ በክቡር
ቦታ በእግዚአብሔር ፊት ትበሉታላችሁና ።

፳ ወተናገሮ አሮን ለሙሴ ወይቤሎ ዮም ሶበ ቀደሱ ዘበ
እንተ ኃጢአቶሙ ወመሥዋዕቶሙኒ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ዘተ ረከበተኒ ወዮጊ ኢኮነ ሠናየ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ከመ እብላዕ ዘበእንተ ኃጢአት ፥ ወሰምዐ ሙሴ
ወአደሞ ።

አሮንም ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ የእስራ
ኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ያመጡትን መሥዋዕተ
ኃጢአታቸውን በእግዚአብሔር ፊት የሚቃጠለው መሥ
ዋዕታቸውንም ዛሬ ሳልበላ ይህች መከራ አገኘችኝ ዛሬስ
ስለ ኃጢአት የቀረበውን መሥዋዕተ ኃጢአቱን በልቼ ቢ
ሆን በእግዚአብሔር ፊት በጎ ባልሆነም ነበር አለው፤
ሙሴም ይህን ሰምቶ ደስ አለው ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወነበበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ
ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ለእስራኤል ልጆች
እንዲህ በሉዋቸው ብሎ ተናገራቸው ።

፪ ወበልዎሙ ዝንቱ ውእቱ እንስሳ ዘትበልዑ እምኵሉ
እንስሳ ዘሀሎ ዲበ ምድር ።

በምድር ካለው እንስሳ ሁሉ ወገን የምትበሉት ይህ
ነው ብላችሁ ንገሯቸው ። ዘዳ፡ ፲፬ ፬፤ ግ፡ ሐ፡ ፲ ፲፪ ።

፫ ኵሉ እንስሳ ዘንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ
እማእከሉ ወእንተ ክልኤቱ ውእቱ ወዘያመሰኵዕ
ኪያሁ ብልዑ ።

ከእንስሳት ሁሉ ሰኰናው የተከፈለውን ማኽል ፅፍሩ
የተሰነጠቀውን፤ ሰኰናው ሁለት የሆነውን፤ የሚያመሰኲ
ውን እሱን ብሉ ።

፬ ወዝንቱ ብሕቱ ዘኢትበልዑ፤ እምዘያመሰኵዕ ወእም
ዘንፉቅ ሰኰናሁ ገመል፤ እስመ ያመሰኵዕ ወኢኮነ ንፉቀ
ሰኰናሁ፤ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

ነገር ግን ከሚያመሰኲው ሰኰናው ከተሰነጠቀው ከተ
ከፈለው ወገን የማትበሉት ይህ ነው፤ ግመል ያመሰኳልና
እግሩም የተከፈለ አይደለምና ይህ ለናንተ ርኩስ ነው፤
(አትብሉት) ። መዝ፡ ፶፬ ፲፰፤ ምሳ፡ ፲፬ ፳፯ ።

፭ ወዳስጤዳሂ እስመ ያመሰኵዕ ወኢኮነ ንፉቀ ሰኰናሁ
ዝንቱኒ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

ጥንቸልም ያመሰኳልና ነገር ግን ሰኰናው የተከፈለ
አይደለምና ይህም ለናንተ ርኩስ ነው ።

፮ ወኪሮግልዮስኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈ
ሪሁ እማእከሉ ወኢያመሰኵዕ ውእቱኒ ርኩስ ውእቱ
ለክሙ ።

የማትበሉት አሳማ ነው፤ እንደ አሳማ ያለውን አት
ብሉ ሰኰናው የተሰነጠቀ የተከፈለ ነውና፤ ነገር ግን ምን
ዛሀ አያወጣምና (አያመሰኳም) ይህም በናንተ ዘንድ ርኩስ
ነው ። ፩ ጢሞ፡ ፬ ፬-፭ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲ ፲፬ ።

፯ ወሐራውያኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ
እማእከሉ ወኢያመሰኵዕ ውእቱኒ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

እሪያም ሰኰናው የተከፈለ ክጥፍሩ ማኽል የተሰነጠቀ
ነው፤ ነገር ግን ምንዛሀ አያወጣምና እሱም በናንተ ዘንድ
ርኩስ ነው፤ (አትብሉት) ። ኢሳ፡ ፷፭ ፬፤ ፷፯ ፫ ።

፰ እምነ ሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙሂ ኢትግሥሡ
እስመ ርኩሳን ውእቶሙ ለክሙ ።

የነዚህ ሥጋቸውን አትብሉ፤ ጥምባቸውንም አትንኩ
(አትዳስሱ) በናንተ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና ።

ወዝንቱ ዘትበልዑ እምኵሉ ዘውስተ ማይ ዘቦ ክንፍ ወዘቦ ቅሳር ዘሀሎ ውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ውእቱ ዘትበልዑ ።	፱	በውኃ ውስጥ ከሚኖረው ሁሉ የምትበሉት ይህ ነው። በውኃና በባሕር ውስጥ የሚኖረውን ክንፍ ገለፈት ያለውን በወንዝም ካለው ሁሉ የምትበሉት ይህ ነው ።
ወኵሉ ዘአልቦ ክንፍ ወቅሳር ዘውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ወእምኵሉ ዘይትሖሰዕ ማይ ወእምኵሉ ንፍስ ሕይወት እንተ ውስተ ማይ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፲	ክንፍና ገለፈት የሌለው በውኃ ውስጥ የሚኖረው በባሕርና በፈሳሾች ውስጥ የሚንቀሳቀሰው ውኃው ከሚያስገኘው ሁሉ በውኃው ውስጥ በደማዊት ነፍስ ሕይወት ከምትንቀሳቀስ ከምትኖር ፍጥረት ሁሉ ክንፍ ቅርፊት የሌለው ሁሉ ርኩስ ይሁን። ዘዳ፣ ፲፬ ፫፣ ምዕ፣ ፺ ፲፰ ።
ወርኩሰ ይኩንክሙ፤ እምሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙ አስቈርሩ ።	፲፩	በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ከሥጋቸውም አትብሉ ፤ ወደቃቸውንም ተጸየፉት ፤ (አትንኩት) ።
ወኵሉ ዘአልቦ ክንፍ ወቅሳር ዘሀሎ ውስተ ማይ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፲፪	በውኃ ውስጥ ከሚኖረው ክንፍ ገለፈት (ማጉርጥ) የሌለው ሁሉ በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ።
ወዝንቱ ውእቱ ዘታስቈርሩ እምአዕዋፍ ወዘኢትበልዑ እስመ ርኩስ ውእቱ ንስር፣ ወግሪጳ፣ ወአልያጦን ።	፲፫	ከወፎችም ወገን የምትጸየፉት የማትበሉት ይህ ነው ንስር ርኩስ ነው፣ (ግሪጳ) ዘማች አሞራ፣ (አልያጦን) እበብ ዋጭ አሞራ ። ዘሌዋ፣ ፲፩ ፲፯፣ ሕዝ፣ ፳፩ ፱ ።
ወጊጳ፣ ወገላውቃ፣ ወሆባይ፣ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፬	(ጊጳ) አገዳ ሰበር አሞራ፣ (ገላውቃ) ጫት (አራት ራስ) አሞራ፣ (ሆባይ) አንጭት አሞራ ይህን የመሰለው ሁሉ ።
ወቋዕ፣ ወኵሉ ዘአምሳሊሁ ።	፲፭	(ቋዕ) ቁራ ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ ።
ወሰገኖ ወኵሉ ዘአምሳሊሁ፣ ወለሮን፣ ወዘአምሳሊሁ፣ ወጉዛ ወዘአምሳሊሁ ።	፲፮	(ሰገኖ) ሰጎን ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ (ለሮን) ይብራ (ጠላቋ) (ጉዛ) ጭልፊት (ጭላት) ይህን የመሰለው ሁሉ በየዓይነቱ ። ኢያ፣ ፴፱ ፳፮ ። ዘፍ፣ ፰ ፺ ።
ወጉጋ፣ ወቅጥራቅጥሬን፣ ወኢብን ።	፲፯	(ጉጋ) ጉጉት ቅጥራቅጥሬን ድምቢጥ (ኢብን) የመስቀል ወፍ ።
ወጵርፍያና፣ ወአድገ መረብ፣ ወቀቀኖን ።	፲፰	(ጵርፍያና) ፍላጹት (ቀይ የውኃ ዶሮ) አድገ መረብ (ቀቀኖ) ጋጋኖ ። መዝ፣ ፻፪ ፺፣ ሶፎ፣ ፪ ፲፬ ።
ወአሮድዮን፣ ወከራድዮን፣ ወሄጳጳ ወጽግነት ።	፲፱	(አሮድዮን) አፈ ያሬድ ወይም ሲላ አሲዳ (ከራድዮን) ነጭ ወፍ ወይም ሳቢሳ ሽመላ (ሄጳጳ) ጥምብ አሞራ፣ ወይም እንድርማሚት ጳግነት የሌሊት ወፍ ናቸው ።
ወኵሉ ዘይትሐወስ እምአዕዋፍ ዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።	፳	በምድር ላይ የሚንቀሳቀሰው ሁሉ በክንፍ ከሚበር ወፍ ጀምሮ በአራት እግር እስከሚሽከረከር ትላትል ሁሉ በናንተ ዘንድ የተጠላ የተጸየፈ ይሁን ።
አላ ዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምዘይትሐወስ እምአዕዋፍ ዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ ዘቦ አገዳ መልዕልተ እገሪሁ በዘይሠርር መልዕልተ ምድር ቦቱ ።	፳፩	ከሚንቀሳቀሱ ወፎች ወገን የምትበሉት ይህ ነው፣ በአራት እግሩ የሚሄደው በምድር ላይ በሚበርባቸው ሽብረክ ብሎ በሚዘልባቸው በአራት እግሮቹ ላይ ማጉርጥ ያለው ነው ።
ዝንቱ ዘትበልዑ፣ ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምኔሁ፣ ደጎብያ ወዘአምሳሊሁ፣ ወአቃጣን ወዘአምሳሊሁ፣ ወአፍዮማክን፣ ወዘአምሳሊሁ፣ ወአንበጣ ወዘአምሳሊሁ ።	፳፪	ከሱ የምትበሉት ይህ ነው፣ የማትበሉትም ይህ ነው (ደጎብያ) ኩብኩባ የሚመስለው (አቃጣን) ፌንጣ የሚመስለው (አፍዮ ማክን) አሸን የሚመስለውም አንበጣ የሚመስለው ። ኢዮ፣ ፩ ፱፣ ማቴ፣ ፫ ፬፣ ማር፣ ፩ ፮ ።
ወእምዝ ይሠርር በአርባዕቱ እገሪሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ፣ ወበሙ ትረኵሱ ።	፳፫	በአራት እግሩ የሚሽከረከረው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው በነሱቸውም ትረክሳላችሁ ።
ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፳፬	ውዳቂያቸውን የነካ የዳሰሰ ሁሉ እስከ ሠርክ (ማታ) ርኩስ ነው ።
ወኵሉ ዘአልዓለ በድኖሙ ይሕጽብ አልባሲሁ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፳፭	ውዳቂያቸውንም ያነሣ ሁሉ ልብሱን ያጠብ፣ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ዘሌ፣ ፲፩ ፳፰፣ ፲፫ ፮ ።
ወእምኵሉ እንስሳ ዘንቁቅ ሰኰናሁ፣ ወሥጡቅ ዕፈሪሁ ወዘኢያመስኩዕ ርኩስ ውእቱ ለክሙ፣ ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ ።	፳፮	ከእንስሳም ሁሉ ሰኰናው የተከፈለው ጥፍሩ የተሰነጠቀው የማያመሰኳው ለናንተ ርኩስ ነው፣ ውዳቂያቸውንም የነካ ሁሉ ርኩስ ነው ።

፳፯ ወኵሉ ዘየሐውር በእደዊሁ እምኵሉ አራዊት ዘየሐውር በአርባዕቱ እገሪሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ፡ ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ከአራዊት ወገን ሁሉ በእጁና በመዳፉ በአራት እግሩ የሚሄደው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው ፡ ሬሳቸውንም የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ርኩስ ነው ።

፳፰ ወዘፆረ በድኖሙ ይሕፅብ አልባሲሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ወደቃቸውን የተሸከመ ልብሶቹን ይጠብ ፡ እስከ ማታም ርኩስ ነው ።

፳፱ ወዝንቱ ዘርኩስ ውእቱ ለክሙ እምዘይትሐወስ ውስተ ምድር ።

በደማዊት ነፍስ ሕይወት የሚኖረው ተንቀሳቃሽ ወገን ሁሉ ይህ ለናንተ ርኩስ ነው ። ፩ ሳሙ ፣ ፯ ፬ ።

፴ አንጺዋ ፡ ወጽኍጽጓን ፡ ወሐርገጽ ፡ ወላጽቂት ፡ ወሐንጌን ፡ ወፀንንግ ፡ ወጋሌ ፡ ወከሚሌዎን ፡ ወሰሲላክስስ ።

(አንጺዋ) አይጥ (ጽኍጽጓን) ፈልፈል አዘ (ላጽቂት) እንሽላሊት (ሐንጌን) እንዝዝ (ፅንንግ) ጉማሬ ፡ (ጋሌ) ጉበና (ከሚሌዎን) እንቃቅላ ፡ (ሰሲላክስስ) እስስት ናቸው ።

፴፩ ዝንቱ ዘርኩስ ለክሙ ፡ እምኵሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ወኵሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በምድር ላይ ተሐውሶ ያለው ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው ወደቃቸውንም የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ርኩስ ነው ።

፴፪ ወኵሉ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ።

ሬሳቸው የወደቀበትም ዕቃ ሁሉ ርኩስ ነው ።

፴፫ እምኵሉ ንዋየ ዕፅ ፡ ወእመኒ ልብስ ፡ አው ማእስ ፡ አው ሐሰል ፡ ወእምኵሉ ንዋይ ዘይገብሩ ቦቱ ግብረ ውስተ ማይ ይትወምዕዎ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፡ ወእምዝ ንጹሕ ውእቱ ።

የዕንጨት ዕቃ (እንደ ሰደቃ ገበታ) ከልብስ ፡ ከቊርበት ከረጢት (እንደ ዳውላ አቍማዳ) ቢሆን ሥራ የሚሠሩበት ዕቃ ሁሉ ከውኃ ይንከሩት እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ፡ ከዚያ በኋላ ግን ንጹሕ ነው ። ዘሌዋ ፲፭ ፲፪ ።

፴፬ ወኵሉ ንዋየ ልሕኵት ዘወድቀ ላዕሌሁ እምዝንቱ ኵሉ ውስተ ከርሡ ፡ እምከመ ውስተ ውስጡ ወድቀ ርኩስ ውእቱ ፡ ወይሰብርዎ ።

ከዚህ (ከወደቀው) በውስጡ የወደቀበት የሸክላ ዕቃ ሁሉ የወደቀበትም በውስጡ ያለው ነገር ሁሉ ርኩስ ነውና ሸክላውን ይሰብሩት ። ምዕ ፳፫ ።

፴፭ ወኵሉ በዘትበልዕዎ እክለ ፡ ወእመኒ ዘትወድዮ ውስቴቱ ማየ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ፡ እመኒ ንዋየ ስቴ በዘበዘቱ ትሰትዩ ርኩስ ውእቱኒ ።

እህልም የምትበሉበት ዕቃ ሁሉ ውኃንም በምትቀዱበት (እንስራ ማድጋ) ላይ ቢወድቅበት ለናንተ ርኩስ ነው ፡ የምትጠጡበት የመጠጥ ዕቃም (ብርሌ ብርጭቆ) ቢሆን ርኩስ ነው ።

፴፮ ወኵሉ ዘወድቀ ላዕሌሁ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ ፡ ወእመሰ እቶን ፡ አው መንበረ መቅጹት ትነሥትዎ ፡ እስመ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

በድናቸው የወደቀበትም ሁሉ ርኩስ ነው ፡ ምድጃም ቢሆን የድስት ማስቀመጫም ቢሆን ርኩስ ነውና አፍርሱት ።

፴፯ ዘእንበለ አንቅዕተ ማያት ወዐዘቃት ወአዕያጋተ ማእት ፡ ወዝንቱ ዘንጹሕ ለክሙ ።

ከምንጮችና ከውኃው ምንጭ አልፎ አልፎ ውኃ ከሚቆምበት ኩሬ በቀር ይህ ለናንተ ንጹሕ ነው ።

፴፰ ወእመሰ ወድቀ በድኖሙ ላዕለ ዘርእ ዘይዘራእ ንጹሕ ውእቱ ።

ጥምባቸው በሚዘራው ዘር ሁሉ ቢወድቅበት ግን ንጹሕ ነው ፡ (አያረክሰውም) ። ዘፍ ፩ ፲ ፡ ዘፀ ፯ ፲፱ ።

፴፱ ወእመሰ ተክዕወ ማይ ላዕለ ኵሉ ዘርእ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

ነገር ግን እሸ (ውኃ) በሚዘራው ዘር ሁሉ ላይ ቢፈስበት ከዚህ በኋላ በድናቸው ቢወድቅበት ይህ ለናንተ ርኩስ ነው ፡ (በድኑ በወደቀበት ላይ ዘሩን አይዝሩ) ።

፵ ወእመበ ዘሞተ እምእንስሳ ዘይከውነክሙ ለበሊዕ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ልትበሉት ከሚገባችሁ እንስሳ ወገን የሞተ ቢኖር በድናቸውን የነካ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።

፵፩ ወዘበልዐ ማውታሁ ይሕጽብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ወዘአልዐለ በድኖሙ ይሕፅብ አልባሲሁ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፡

ሙቶ ያደረውን በክቱን የበላ ሰው ልብሱን ይጠብ ፡ ሰውነቱንም በውኃ ይጠብ ፡ እርሱም እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ፡ ወደቃቸውንም ያነሣ ልብሱን ይጠብ ፡ እስከ ማታም ርኩስ ነው ። ምዕ ፳፱ ፰ ፡ ዘዳ ፲፬ ፳፩ ።

፵፪ ወኵሉ አርዌ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ርኩስ ውእቱ ለክሙ ፡ ወኢትብልዕዎ ።

በምድር ላይ በልቡ የሚሳበው የሚንቀሳቀሰው አውሬ ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነው ፡ (አትብሉት) ። ዘፀ ፲፩ ፳፬ ።

፵፫ ወለኵሉ ዘየሐውር በከብዱ ኢትብልዕዎ ፡ ወለዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ ፡ ወለዘብዙኅ አገሪሁ እምኵሉ አርዌ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር ኢትብልዕዎ ፡ እስመ ርኩስ ውእቱ ለክሙ ።

በሆዱ የሚሳበውን በአራት እግሩ የሚሄደውን እግሩ ብዙ የሆነውን (እንደ ሺ እግር) በምድር ላይ ከሚሳበውና ከሚንቀሳቀሰው አውሬ (ትላትል) ሁሉ ለናንተ ርኩስ ነውና አትብሉት ። ዘፍ ፩ ፲፬ ።

፵፬ ወኢታርኵሱ ነፍሰክሙ በኵሉ አራዊት ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ፡ ወኢትርኩሱ በእሉ ፡ ወኢትኩኑ ርኩሳነ በሙ ።

በዚህ ዓለም በሚንቀሳቀሱት አውሬዎች (ትላትሎች) ሰውነታችሁን አታሳድፉ ፡ በነዚህ አትርከሱ ፡ በነሳቸው ርኩሳን አትሁኑ ። ምዕ ፳ ፳፭ ።

፵፬ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፣ ወተቀደሱ ወቅዱሳነ ኩኑ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ቅዱስ አነ፣ ወኢታገምኑ ነፍስክሙ በኵሉ አራዊት ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ።
፵፭ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አምላክክሙ፣ ወትኩኑ ቅዱሳነ፣ እስመ ቅዱስ አነ ።
፵፮ ዝውእቱ ሕግ ዘበእንተ እንስሳ ወዘበእንተ አዕዋፍ ወዘበእንተ አራዊት ወዘበእንተ ኵሉ ነፍስ እንተ ትትሐወስ ውስተ ማይ ወውስተ ምድር ።
፵፯ ዘይፈልጥ ማእከለ ርኩሳን ወማእከለ ንጹሓን ወታሌብዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምኵሉ ሕያው ዘኢይበልዑ ወዘይበልዑ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ንኹና ንጹሐን ሁኑ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ፤ በምድር ላይ በሚኖረው አውሬ ሁሉ ሰውነታችሁን አታሳድፉ ። ዘፀ፣ ፲፱ ፮፣ ፩ ጴጥ፣ ፩ ፲፭ ።
ፈጣሪያችሁ እንደመሆኔ ከግብጽ አገር ያወጣኋችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ ። ዘፍ፣ ፴፭ ፩፣ ዘፀ፣ ፮ ፮ ።
ስለ እንስሳና ስለ አዕዋፍ ስለ አራዊትና በውኃ ውስጥ ስለምትንቀሳቀሰው ፍጥረት ሁሉ የተሠራ ሕግ ይህ ነው ።
ከሚበሉትና ከማይበሉት ሕያዋን ሁሉ በርኩሳንና በንጹሐን መካከል የሚለየውን ለእስራኤል ልጆች አስረዳቸው (ንገራቸው) ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወንግሮሙ እንዘ ትብል ።
፪ ብእሲት እመ ፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ርኵስት ይእቲ እስከ ሰቡዕ ዕለት፣ በከመ መዋዕለ ትክቶሃ ።
፫ ወበሰምንት ዕለት ታገዝሮ ከተማ ነፍስቱ ።
፬ ወሠላሳ ወሠለስተ ዕለተ ትንበር በእንተ ደማ ለነጺሐታ እምኵሉ ርኵስ ወእምኵሉ ቅዱስ ኢትግሥሥ፣ ወቤተ መቅደስ ኢትባእ እስከ ትፌጽም መዋዕለ ንጽሓ ።
፭ ወእመሰ ወለደት አንስተ ርኵስት ይእቲ ዐሠርተ ወአርባዕተ መዋዕለ በከመ ትክቶሃ፣ ወስሳ ወስድስተ ዕለተ ትነብር በእንተ ደማ ለነጺሐታ ።
፮ ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሓ እመኒ በእንተ ወልድ ወእመኒ በእንተ ወለት ታመጽእ በግዐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።
፯ ወእመኒ እጕለ ርግብ፣ አው ዘማዕነቅ በእንተ ኃጢአት ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ኀበ ካህን ።
፰ ወያበውእ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠርይ ላቲ ካህን ወያነጽሓ እምነቅዐ ደማ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለእንተ ትወልድ፣ እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ።
፱ ወእመሰ አልቦቱ ውስተ እዴሃ ወኢተአክል ለበግዕ፣ ታመጽእ ክልኤተ ማዕነቀ፣ አው ክልኤተ እጕለ ርግብ፣ አሐዱ ለመሥዋዕት ወአሐዱ ዘበእንተ ኃጢአት፣ ወያስተሠሪ ላቲ ካህን ወትነጽሕ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።
ሴት ፀንሳ ወንድ ልጅ ብትወልድ እንደ ግዳጅዋ ወራት እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰች ናት ። ዘሌ፣ ፲፭ ፲፱ ።
በስምንተኛውም ቀን የሰውነቱን ሸንኰፍ ታስገዝረው።
ስለ ደሟ ከረከሰው ሁሉ መንጻት የሚገባት ስለሆነ፣ ሠላሳ ሦስት ቀን ከሰው ተለይታ ትቀመጥ፣ አርበው ቀን እስኪፈጸም ድረስ የነጻውን ሁሉ አትንካ፣ የንጽሕናዋን ወራት እስክትጨርስ ድረስ ወደ መቅደስ አትግባ ።
ሴት ልጅ ብትወልድ ግን እንደ ግዳጅዋ ወራት ዐሥራ አራት ቀን የረከሰች ናት፣ ስለ ደሟ ንጽሕና የሚያሻት ስለሆነ ስሳ ስድስት ቀን ከሰው ተለይታ ትቀመጥ ።
የንጽሕናዋም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ስለ ወንድ ልጅም ቢሆን ስለ ሴት ልጅም ቢሆን አንድ ዓመት የሆነውን በግ ታምጣ ።
ስለ ኃጢአት ከርግብ ወገንም ቢሆን ከዋኖስ ወገንም ቢሆን ካህን ወዳለበት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ታምጣ።
ካህኑም በእግዚአብሔር ፊት አቅርቦ ኃጢአቷን ያስተሥርይላት ከደሟም ያንጻት ወንድ ወይም ሴት ልጅ ለምትወልድ ሴት ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ። ዘሌ፣ ፭ ፲፭ ።
ነገር ግን በእጅዋ ገንዘብ ባይኖራት ለበግ መግዣም ባይበቃት ሁለት የርግብ ግልገሎች ወይም ሁለት ዋኖሶች አንዱን ለመሥዋዕት አንዱን ስለ ኃጢአት ታምጣ፣ ካህኑም ከኃጢአቷ ያንጻት፣ ኃጢአቷንም ያስተሥርይላት ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፤ እመቦ ብእሲ ዘወጽአ ውስተ ኀብረ ማእሱ ትእምርት ከመ ርምየት ወፃዕደወት ወኮነት ውስተ ማእሱ ኀብረ ለምጽ ለይሑር ኀበ አሮን አው ኀበ አሐዱ እምደቂቀ ካህናት ።
፪ ወይርአያ ካህን ለይእቲ ኀብር እንተ ውስተ ኀብረ ማእሱ እመ ተወለጠ ሥዕርታ ለይእቲ ኀብር ወፃዕደወት ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው እንዲህም አላቸው በሰውነቱ እንደ እትራት (መፈቃት መበጣት) የወጣበት ሰው ቢኖር ብትነጣ በሥጋው ቆርበት ላይ የለምጽ መልክ ብትሆን ወደ ሊቀ ካህናቱ ወደ አሮን ይሂድ ወይም ከካህናት ልጆቹ ወደ አንዱ ይሂድ ።
በገላው መልክ ላይ ያለችውን ያችን መልክ ካህን ይያት የዚህች ቍስል መልክ ጠጕሯ ለውጦ ብትነጣ ።

፫ ወእመኒ እኩይ ርእየታ ለይእቲ ኀብር ዘውስተ ኀብረ ማእሱ ወኀብረ ለምጽ ይእቲ፤ ይርአያ ክህን ወያርኵሳ ።

በገላው መልክ ላይ ያለችው የዚች መልክ መታየቷ ክፉ ቢሆን ካህን አይቶ ርኩስ ነህ ይበለው ።

፬ ወእመሰ ፀዓዳ ኀብር ይእቲ ውስተ ኀብረ ማእሱ ወኢ ኮነ እኩየ ርእየታ፤ ወኢተወለጠ ሥዕርታ ወኢፃዕደወ ወይእቲኒ ኢታስተርኢ በሕቁ፤ ያጽንሖ ክህን ሰቡዐ ዕለተ በእንተ ይእቲ ኀብር ።

በገላው መልክ ያለች ይህች ቍስል ነጭ ብትሆን መልኳ ተለይቶ ባይታወቅ፤ የጠጕሯም መልክ ባይለወጥ ነጭ ሆናም ብትታይ ይህችውም ፈጽማ ጐልታ ባትታይ ካህን ስለዚያች መልክ ሰባት ቀን ያቈያት (ሰውየውን ሰባት ቀን ዘግቶ ያሰንብተው)።

፭ ወበሳብዕት ዕለት ይሬእያ ክህን ለይእቲ ኀብር ወናሁ ሀለወት ዓዲሃ ይእቲ ኀብር ቅድሜሁ ወኢኀደገት ይእቲ ኀብር እማእሱ ያጽንሖ ክህን ካልአ ሰቡዐ ዕለተ ።

በሰባተኛውም ቀን ካህን ያችን የለምጽ መልክ ይያት ያች የለምጽ መልክ እነሆ በፊቱ ገና እንደነበረች ብትሆን ያች መልክ ከገላው ባትለይ ምልክት ናትና ካህኑ ሰባት ቀን ያቈየው (ቈይ ይበለው)። ዘሌዋ፣ ፲፭ ፳፩፣ ፲፬ ፴ ።

፮ ወይርአያ ክህን ዳግመ በሳብዕት ዕለት፤ ወናሁ ኢታስተርኢ በሕቁ ይእቲ ኀብር፤ ወኢኀደገት እማእሱ ይእቲ ኀብር ያነጽሖ ክህን እስመ ትእምርት ይእቲ ወየሐጽብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከውን ።

ዳግመኛ በሰባተኛው ቀን ካህኑ ይያት፤ ያች መልክ ጐልታ ባትታይ ያች የለምጽ ምልክት ከገላው ባትጠፋ ምልክት ናትና ካህን ያንጻት (ንጹሕ ነህ ይበለው) ልብሱ ቹን ይጠብ፤ ከዚያ በኋላ ንጹሕ ይሆናል ።

፯ ወእመሰ ተወለጠት ይእቲ ኀብር ወኮነት እኪተ ውስተ ማእሱ እምድኅረ ርእዮ ክህን ወአንጽሖ የሐውር ዳግመ ኀበ ክህን ።

ነገር ግን ካህን ካየው በኋላ ያች ምልክት ብትለወጥ በገላውም ላይ ብትሰፋ ዳግመኛ ወደ ካህን ይሂድ ።

፰ ወይሬእያ ክህን ወናሁ ሕከየት ይእቲ ኀብር ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ክህን እስመ ለምጽ ይእቲ ።

ካህንም ይያት እነሆ ያች የለምጽ ምልክት በቆዳው ላይ ሰፍታ ብትታይ ለምጽ ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው።

፱ ወኀብረ ለምጽ እመ ወሰአት ላዕለ ብእሲ የሐውር ኀበ ክህን ።

የለምጽ ምልክት በሰው ላይ ብትወጣ ወደ ካህን ይሂድ ። ፪ ነገሥ፣ ፭ ፫ ።

፲ ወይሬእዮ ክህን ወናሁ ከመ ርእየተ ፀዓዳ ይእቲ ውስተ ማእሱ ወአውጽእት ሥዕርተ ፀዓዳ ውስተ ማእሱ ወጐንደየት ውስተ ሥጋሁ ውስተ ዘዳግን ኀብረ ማእሱ ይእቲ ትእምርት ፀዓዳ፤ ያረኵሶ ክህን ወኢያነጽሖ እስመ ርኩስ ውእቱ ።

ካህን ይየው እነሆም በገላው ላይ እንደ እትራት ያለ ነጭ ብትሆን በሰውነቱ ነጭ ጠጕር ብታወጣ በደህናው አካሉ ላይ ብትዘገይ ባትጠፋ ያች ምልክት ለምጽ ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው፤ አያንጻው ርኩስ ነውና ።

፲፩ ወእመሰ ወጽአ ለምጽ ውስተ ማእሱ ወከደነ ኀብረ ለምጽ ኵሎ ማእሶ እምርእሱ እስከ እገሪሁ ኵለንታሁ ይሬእዮ ክህን ።

በሰውነቱ ላይ ለምጹ ሰፍቶ ቢወጣበት ከእግር እስከ ራሱ ድረስ ሁለንተናውን የለምጽ መልክ ቢሸፍነው ካህኑ ይየው ። ዘሌ፣ ፫ ፬፣ ፪ ነገ፣ ፲ ፲፪ ።

፲፪ ወርእዮ ክህን ከመ ከደነ ኀብረ ለምጽ ኵሎ ማእሶ እምርእሱ እስከ እገሪሁ ያነጽሖ ክህን፤ እስመ ኵለንታሁ ተወለጠ ወፃዕደወ ወበእንተ ዝንቱ ንጹሕ ውእቱ ።

ካህኑ ገላውን ሁሉ ከራስ እስከ እግሩ ለምጽ እንደሸፈነው ካየው በኋላ ንጹሕ ነህ ይበለው፤ ሁለንትና ገላው ተለውጦ ነጭ ሁኗልና፤ ስለዚህ ንጹሕ ነው ።

፲፫ ወበዕለተ አስተርአየ ላዕሌሁ ኀብር ዘዳግን ይረኵስ ።

ደኅና በሆነ ሰውነቱም ምልክት በታየበት ቀን ይረክሳል።

፲፬ ወይሬእዮ ክህን ለውእቱ ኀብር ዘዳግን ወያረኵሶ ውእቱ ኀብር ዘዳግን ወበእንተ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ፤ እስመ ለምጽ ኮነ ።

ደኅና በሆነ ሰውነቱም ያለ ያንን መልክ ካህን ይየው ደኅና በሆነ ሰውነቱ ያ ያለ ያ መልክ ያረክሰዋል፤ ስለዚህ ለምጽ ሁኗልና ርኩስ ነው ። ዘኁ፣ ፳፬ ፰ ።

፲፭ ወእመሰ ኀደገ ውእቱ ኀብር ዘዳግን ወተወለጠ ወኢፃዕደወ የሐውር ኀበ ክህን ።

ደኅና በሆነ ሰውነቱ ያለ ያ መልክ ቢተወው ወደ ለምጽነት ቢለወጥ ባይነጣም ወደ ካህን ይሂድ ።

፲፮ ወይሬእዮ ክህን ወናሁ ኢተወለጠት ይእቲ ኀብር ወኢፃዕደወት ያነጽሖ ክህን ለይእቲ ኀብር፤ እስመ ንጹሐ ኮነ ።

ያች መልክ ወደ ነጭነት የተመለሰች እንደሆነ ካህን አይቶ ያችን መልክ ያንጻት ንጹሕ ሁኗልና ።

፲፯ ወለእመ ፈርገገ ሥጋ ውስተ ርምየተ ቍስሉ ሐይም ወወፅአ ውስተ ውእቱ መካነ ቍስሉ ፀዓዳ ከመ ርምየት እንተ ታስተርኢ ፀዓድዒደ አው ቀያሕይሕተ ያሬእዮ ለክህን ።

ከዳነም በኋላ በቍስሉ እትራት ላይ እንደገና ቢያትር በት (ቢሰፋ) ነጭ ወይም ቀይ ሁና እንደምትታይ እትራት ዝንጕርጕር በቍስሉ ቦታ ቢወጣበት ለካህን ያሳየው ።

፲፰ ወርእዮ ክህን ወናሁ እኪት ይእቲ እማእሱ ወሥዕርታኒ ተወለጠ ወፃዕደወ ያረኵሶ ክህን።

ካህኑ አይቶ እነሆ ወደ ቆዳው ውስጥ ጠልቃ ብትሰፋ ጠጕሯም ተለውጦ ወደ ነጭነት ቢመለስ ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው ። ዘዳ፣ ፳፰ ፳፯፣ ፪ ነገ፣ ፳ ፯ ።

፲፱ እስመ ኀብረ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ርምየት ወፅአት ።

የለምጽ ምልክት ናትና በእትራት ላይ ወጥታለችና ።

፳ ወእመሰ ርእዮ ክህን ከመ አልቦ ውስቴታ ሥዕርት ፀ

ነገር ግን ካህኑ በቍስሉ ቦታ ላይ ነጭ ጠጕር እንደ

ዓዳ፣ ወኢኮነት እኪተ ውስተ ኅብረ ማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ያጸንዖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።	፳፩	ሌላ አይቶ በገላውም ላይ እንዳልሰፋች ቢያይ እይም ብትታይ ካህን ሰባት ቀን ያቈየው ።
ወለእመ ተከዕወት ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ፣ ወውስተ ርምየት ወፅአት ።	፳፪	በሰውነቱ ላይ ብትሰፋ የለምጽ ምልክት ናትና በአትራትም ላይ ወጥታለችና ካህን ርኩስ ነህ ይበለው ።
ወእመሰ በመከና ነበረት ይእቲ ኅብር ወኢተከሰወት ርምየተ ቍስል ይእቲ ያነጽሖ ካህን ።	፳፫	ያች የለምጽ መልክ በበታዋ ፀንታ ወደ ሌላ በታ ባትሰፋ የቍስል አትራት (መዳ ጠባሳ) ናትና ካህን ያንጻት፣ ንጹሕ ነህ ይበለው ። ማቴ፡ ፰ ፬ ፡ ሉቃ፡ ፭ ፲፬ ፡ ፲፯ ፲፬ ።
ወለእመ ፈርገገ ሥጋሁ እማእሱ እመኒ ውስተ ውዕየተ እሳት ወወፅአት ውስተ ማእሱ ዘዳኅን እምውዕየተ እሳት ወአስተርአየት ኅብር እንተ ታቀየሐይሕ አው ፀዓድ ዒድ ይሬእያ ካህን ።	፳፬	በቆዳው ላይ አልፎ አልፎ አንዷ ነቍጣ ቢያትርበት የእሳት አትራትም ቢሆን በእሳቱ አትራት በታ ነጭ ወይም ቀይ ቋቍቻ የሆነች መልክ ብትታይ ካህን ይያት ።
ወናሁ ወለጠት ኅብረ ፀዓዳ ወሥዕርተ፣ ወአስተርአየት ወርእየታኒ እኩይ እማእሱ ለምጽ ይእቲ፣ ወውስተ ውዕየት ወጽአት፣ ያረኵሶ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ ።	፳፭	እነሆም ነጭ መልክ ነጭ ጠጕር ለውጣ ብትታይ መልኳም ከሰውነቱ ሰፍቶ ቢታይ ለምጽ ናት በእሳቱም አትራት ላይ ወጥታለችና የለምጽም መልክ ናትና ካህን ርኩስ ነህ ይበለው ።
ወእመሰ ርእዮ ካህን ወናሁ አልቦ ውስቴታ ሥዕርት ፀዓዳ ዘያስተርኢ፣ ወኢኮነት እኪተ እማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ፣ ያጸንዖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።	፳፮	ካህኑም አይቶ እነሆ የሚታይ ነጭ ጠጕር በውስጧ ባይኖር በሰውነቱ ላይ ሰፍታ ባትታይ ካህን ሰባት ቀን ያቈየው ።
ወይሬእያ ካህን በሳብዕት ዕለት፣ ወለእመ ተከዕወት ውስተ ማእሱ ያረኵሶ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ፣ ወውስተ ውዕየት ወጽአት ።	፳፯	በሰባተኛውም ቀን ካህን ይያት ከቆዳው በላይ ብትሰፋ ካህን ርኩስ ነህ ይበለው፣ የለምጽ ምልክት ናትና በእሳቱ ጠባሳ ላይ ወጥታለችና ። ኤር፡ ፲፭ ፲፪ ።
ወእመሰ በመከና ነበረት ይእቲ ኅብር ወኢተከዕወት ውስተ ማእሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ርምየተ ውዕየት ይእቲ ወያነጽሖ ካህን፣ እስመ መከነ ውዕየት ይእቲ ።	፳፰	ያች ቋቍቻ በበታዋ ላይ ብትቆም በሰውነቱም ላይ ባትሰፋ እይም ባትታይ የትኩሳት እባጭ ናት፣ ካህን ንጹሕ ነህ ይበለው፣ እሳት ያቃጠለው በታ ናትና ።
ወእመበ ብእሲ አው ብእሲት ዘወጽአ ኅብረ ለምጽ ውስተ ርእሱ አው ውስተ ጽሕሙ ይሬእያ ካህን ለይቲ ኅብር ።	፳፱	በሽንጐበቱና በራሱ ላይ የለምጽ መልክ የወጣበት ወንድም ቢኖር ሴት ብትኖር ካህን ያችን መልክ ይያት ።
ወናሁ ርእየታ እኩይ እማእሱ ወበ ውስቴታ ሥዕርት ፀዓዳ ቀጣን እንተ ወጽአት ያረኵሶ ካህን፣ እስመ ትእምርተ ለምጽ ይእቲ ዘርእስ አው ዘጽሕም ።	፴	እነሆ በቈዳው ላይ ሰፍታ ብትታይ ከራሱ ከሽንጐበቱ ላይ የበቀለች ቀጭን ብጫ ጠጕር በውስጧ ቢኖር በራሱ ወይም በሽንጐበቱ ያለች የለምጽ ምልክት ናትና ካህኑ ርኩስ ነህ ይበለው ። ዘዳ፡ ፳፬ ፰፣ ኢሳ፡ ፫ ፲፯ ።
ወእመሰ ርእዮ ካህን ኅብራ ለይእቲ ትእምርት ወኢኮነ እኩየ ርእየታ እማእስ ወሥዕርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ያጸንዖ ካህን ሰቡዐ ዕለተ ።	፴፩	የምልክቲቱም መልክ ካህን አይቶ ከገላው ላይ ሰፍቶ ባይታይ በውስጧም ነጭ ጠጕር ባይኖር ካህን ይህ ምልክት የወጣበትን ሰው ሰባት ቀን ያቈየው ።
ወይሬእያ ካህን በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተከዕወት ኅብር ወሥዕርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ወርእየታኒ ለይእቲ ኅብር ኢኮነ እኩየ እማእሱ ።	፴፪	ካህን በሰባተኛው ቀን አይቶ፣ እነሆ ያች መልክ ካልሰፋች ሰፍቶ ባይታይ ጠጕሩን ይላጭ ።
ወሰበ ይትላፀይ ውስተ ይእቲ መከነ ማእሱ ኢትወዕእ ይእቲ ኅብር ያጸንዖ ካህን ለይእቲ ኅብር ካልአ ሰቡዐ ዕለተ ።	፴፫	በተላጨ ጊዜ ለምጹ ከነበረበት በታ ላይ ያች ለምጽ ባትወጣ ካህን ያችን መልክ ሁለተኛ ሰባት ቀን ያቈያት፣ (ቈይ ይበለው) ።
ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተከዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ማእሱ እምድኅረ ተላፀየ ወርእየታኒ ኢኮነ እኩየ እማእሱ ያነጽሖ ካህን፣ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከውን ።	፴፬	ካህንም በሰባተኛው ቀን ያችን መልክ ይያት፣ እነሆ ከተላጨ በኋላ ያች መልክ በሰውነቱ ላይ ካልሰፋች መልኳም ከሰውነቱ ተለይቶ ካልታወቀ ካህን ንጹሕ ነህ ይበለው፣ ልብሱንም ይጠብ፣ የነጻም ይሆናል ።
ወእመሰ ተከዕወት ኅብር ውስተ ማእሱ እምድኅረ አንጽሕዎ ይሬእዮ ካህን ።	፴፭	ንጹሕ ነህ ካሉት በኋላ በሰውነቱ ላይ ብትሰፋ ግን ካህን ይየው ።
ወናሁ ተከዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ማእሱ ኢይፈትን ካህን ሥዕርተ ፀዓዳ እስመ ርኩስ ውእቱ ።	፴፮	እነሆ ያች መልክ በሰውነቱ ከሰፋች ርኩስ ነው፣ ካህን ነጭ ጠጕር አይመርምር ርኩስ ነውና ።

፴፯ ወእመሰ ውስተ መከና ነበረት ይእቲ ኅብር ወሥዕርትኒ ጸሊም ወፅአ ውስቴታ ሕያውት ይእቲ ኅብር ወንጹሕ ውእቱ፡ ወያነጽሖ ክህን ።

ነገር ግን ፡ ያች መልክ በቦታዋ ብትቆም (ብትሰፋ) በውስጧም ነጭ ጠጉር ከበቀለ ያች መልክ ደኅና ናት እሱም ንጹሕ ነውና ክህን ያንጻው ንጹሕ ነህ ይበለው ።

፴፰ ለብእሲኒ አው ለብእሲትኒ እመበ ዘወፅአ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ በራኅርኅት አው ፀዓድዒድ ይሬእያ ክህን ።

በወንድም ቢሆን በሴትም ቢሆን በሰውነቱ ላይ ቋቍቻ ወይም የጥቁር ነጭ ነቍጣ የወጣበት ቢኖር ክህን ይያት።

፴፱ ወናሁ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ በራኅርኅት አው ፀዓድዒድ ኅንብርብሬ ይእቲ ወፅአት ውስተ ማእሰ ሥጋሁ ንጹሕ ውእቱ ።

እነሆ በሰውነቱ ቋቍቻ ወይም የነጭ ቀይ የጥቁር ነጭ ዝንጕጕር ብትወጣበት እርሱ ንጹሕ ነው ።

፵ ወእመበ ዘተመልጠ ርእሱ በራኅ ውእቱ ወንጹሕ ውእቱ ።

ራሱ የተመለጠ በሃ መላጣ ሰው ቢኖር ግን በራ ነውና ንጹሕ ነው ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፵፩ ፡ አሞ፡ ፰ ፲ ።

፵፩ ወእመሰ መንገለ ፍጽሙ ተመልጠ ርእሱ ዘስንሒት ውእቱ ወንጹሕ ውእቱ ።

ራሱ በስተፊቱ በኩል ቢመለጥ ራሰ በራ ፡ ራሰ ሰደዳ ነውና ንጹሕ ነው ።

፵፪ ወእመሰ ወፅአት ውስተ ብርሐቱ ወውስተ ስንሐቱ ኅብር ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ለምጽ ይእቲ ።

በሰደዳውና በበራው ላይ ነጭ መልክ ወይም ቀይ መልክ ብትወጣ ግን ለምጽ ናት ።

፵፫ ወይሬእያ ክህን ወናሁ ርእየተ ኅብራ ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ውስተ ብርሐቱ አው ውስተ ስንሐቱ ከመ ርእየተ ለምጽ ውስተ ማእሰ ሥጋሁ ፡ ዘለምጽ ውእቱ ብእሲሁ ።

ክህን አይቷት እነሆ የመልኳ መታየት ነጭ ወይም ቀይ መስሎ እንደሆነ በበራው ወይም በሰደዳው ላይ በቆዳው ላይ የለምጽ ምልክት ወጥቶበት እንደሆነ ያ ሰው ለምጻም ነው ። ሕዝ፡ ፳፪ ፳፯ ።

፵፬ ወምዕረ ይሬእያ ክህን ለይእቲ ኅብር እንተ ውስተ ርእሱ አው እንተ ውስተ ስንሐቱ ።

ክህን በራሱ ላይ ወይም በሰደዳው ላይ ያሉችውን ያችን መልክ አንድ ጊዜ ይያት ።

፵፭ ወለዘለምጽኒ ዘሀለወት ላዕሌሁ ይእቲ ኅብር ዘለምጽ ውእቱ ፍቱሐ ይኩን አልባሲሁ ወርእሱኒ ክሡተ ይኩን ወይገልብብ አፉሁ ወርኩሰ ይሰመይ ።

የለምጽ ደዌ ያለበት ሰው ልብሱ የተቀደደ፡ ራሱም የተገለጠ ይሁን፡ አይከናነብ አፉን ይሸፍን ርኩስ ተብሎ ይጠራ ። ሕዝ፡ ፳፬ ፲፯ ፡ ሚክ፡ ፫ ፯ ፡ ራእ፡ ፳፩ ፬ ።

፵፮ ኵሉ መዋዕለ መጠን ሀሎ ላዕሌሁ ለምጽ ርኩስ ውእቱ ወዕሉለ ይንበር ፡ ወአፍአ እምትዕይንት ይኩን ምንበሩ ።

ለምጽ ባለበት ዘመን ሁሉ ርኩስ ነው፡ ከሰው ተለይቶም ለብቻው ይኑር፡ መኖሪያውም ከከተማ በአፍአ ይሁን ። ዘኍ፡ ፭ ፪ ፡ ፲፪ ፲፬ ፡ ሉቃ፡ ፲፯ ፲፪ ።

፵፯ ወውስተ ልብስኒ እመ ወፅአ ትእምርተ ለምጽ እመኒ ውስተ ልብሰ ፀምር ፡ ወእመኒ ውስተ ልብሰ እኄ ።

የለምጽም ምልክት በልብስ ላይ ቢወጣ፡ በብዝት ሐር ልብስም ላይ ቢሆን በሸድሬ ልብስ ላይም ቢሆን ቢወጣ ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፶፩ ።

፵፰ እመኒ ውስተ ስፍሑ ወእመኒ ውስቲ ፋእሙ እመኒ ውስተ ፀምር ወእመኒ ውስተ እኄ ወእመኒ ውስተ ማእስ፡ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ምግባረ ማእስ ።

በድሩም በማጉም ላይ ቢወጣ በበግ ጠጕር ልብስም ቢሆን በአቍማዳው በዳውላው ወይም በጀንዲው በነቱ በአጐዛው በዓፅፉ በዳበው በደበሎው በቈርበቱ ሥራ ላይ ሁሉ ቢሆን ። ኢሳ፡ ፴፬ ፯ ፡ ዘካ፡ ፫ ፬ ።

፵፱ ወወፅአት ኅብር እንተ ታሕመለምል አው እንተ ታቅየሐይሕ ውስተ ልብሰ ፀምር ወእኄ ፡ እመኒ ውስተ ስፍሑ ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ፡ አው ውስተ ማእስ ፡ አው ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፡ ወኅብረ ለምጽ ይእቲ ያሬእያ ለክህን።

አረንጓዴ ወይም ቀይ የምትመስል የለምጽ ምልክት በቀይ ሐር ልብስ ላይ፡ በነጭ ሐር፡ በድሩም በማጉም ቢሆን ወይም በቈርበቱ ፡ ወይም በቈርበቱ ሥራ ሁሉ ላይ ብትወጣ የለምጽ ምልክት ናትና ለክህን ያሳያት ።

፶ ወይሬእያ ክህን ለይእቲ ኅብር ወያጸንሓ ሰቡዐ ዕለተ ።

ክህንም ያችን የለምጽ ምልክት አይቶ ሰባት ቀን ያቈያት ።

፶፩ ወይሬእያ ክህን በሳብዕት ዕለት ወለእመ ተክዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሑ ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ፡ አው ውስተ ማእስ ፡ አው ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ ፡ ለምጽ እንተ ኢትትኃደግ ይእቲ ።

ክህን በሰባተኛው ቀን ያችን ለምጽ ምልክት ያያል ፡ በዚያ ልብስ ላይ ብትሰፋ በዘሃው በማጉም ቢሆን በቈርበቱና በቈርበቱ ሥራ ሁሉ ላይ ቢሆን የማትለቅ ለምጽ ናት ። ሕዝ፡ ፳፰ ፳፬ ።

፶፪ ያውዕዮ ለውእቱ ልብስ ዘፀምር ፡ ወእመኒ ዘእኄ ፡ ወእመኒ ማእስ ፡ ወለኵሉ ንዋየ ማእስ ውስተ ዘወፅአት ይእቲ ኅብር ፡ እስመ ለምጽ ይእቲ እንተ ኢትትኃደግ በእሳት ያውዕዮ ።

ያንንም የሱፍ ልብስ በእሳት ያቃጥሉት፡ የተልባ እግር ልብስም ቢሆን የብዝት ልብስም ቢሆን ከቈርበት የተሠራ ዕቃ ሁሉም ቢሆን የማትተው ለምጽ ናትና። ያች የለምጽ ምልክት የወጣችበትን ዕቃ ሁሉ በእሳት ያቃጥሉት ።

፶፫ ወእመሰ ርእዮ ክህን ወኢተክዕወት ይእቲ ኅብር ውስ

ነገር ግን ያች የለምጽ ምልክት በዚያ ልብስ ላይ እን

ተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሐ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ፡ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፡ የአዝዝ ካህን ይሕፅቡ ኀበ ወዕአት ይእቲ ኅብር ።

ዳልሰፋች በድሩም በማጉም ቢሆን ከቍርበት በተሠራም ዕቃ ሁሉ ላይ ቢሆን ካህን ያች የለምጽ ምልክት ያለች በትን ያጥቡ ዘንድ እጠቡ ብሎ ይዘዝ ።

፶፬ ወይጸንሖ ካህን ለይእቲ ኅብር ዳግመ ሰቡዐ ዕለተ ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር እምድኅረ ሐጸብዋ ።

ካህን ያች የለምጽ ምልክት ያለችበትን ልብስ ዳግመኛ ሰባት ቀን ያቈያት፡ ካጠቧትም በኋላ ካህኑ ያችን የለምጽ ምልክት ይያት ።

፶፭ ወለእመ ኢኃደጋ ኅብረ ርእየታ ወለእመኒ ተዘርወት ይእቲ ኅብር ርኵስ ውእቱ ወበእሳት ያውዕይዎ፡ እስመ ወዕአት ውስተ ውእቱ ልብስ አው ውስተ ስፍሑ አው ውስተ ፋእሙ ።

የመታየቷ ምልክትም በይለቅ ያችም የለምጽ ምልክት ብትሰፋ ያ ልብስ ርኩስ ነውና በእሳት ያቃጥሉት፡ በዚያ ልብስ በድሩም በማጉም መጥታለችና ።

፶፮ ወለእመሰ ርእዮ ካህን ኢታስተርአየ ይእቲ ኅብር እምድኅረ ሐፀብዋ ያሰስሉ መከና እምውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ እምውስተ ስፍሑ ወእመኒ እምውስተ ፋእሙ፡ ወእመኒ እምውስተ ማእስ ።

ካህኑ ያችን የለምጽ ምልክት ካጠቡዋት በኋላ እንዳልሰፋች ቢያይ ግን፡ ከወጣችበት ልብስ ከዘሃውም ቢሆን ከማጉም ቢሆን ከጀንዲውም ላይ ቢሆን የለምጽ ምልክት የታየበትን ቦታ ቀደው ያርቁ (ያውጡ) ።

፶፯ ወእመሰ ዳግመ አስተርአየት ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሑ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ እምውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፡ ለምጽ ይእቲ ወበእሳት ያውዕይዎ ለዘ ውስቴቱ ወዕአት ይእቲ ኅብር ።

ዳግመኛ በዚያ ልብስ ላይ ወጥታ የታየች እንደሆነ በዘሃው በማጉም ላይ ቢሆን ከቍርበት በተሠራው ዕቃ ሁሉ ላይም ቢሆን ለምጽ ናትና፡ ያች የለምጽ ምልክት የወጣችበትን ቦታ በእሳት ያቃጥሉት ።

፶፰ ወለእመሰ ተሐጺቦ ውእቱ ኅብር እመኒ ዘውስተ ስፍሑ፡ ወእመኒ ዘውስተ ፋእሙ ወእመኒ ውስተ ኵሉ ንዋየ ማእስ፡ ኃደገቶ ይእቲ ኅብር የሐጽብዎ ዳግመ ወንጹሐ ይከውን ።

ያ ልብስ ከታጠበ በኋላ ድሩንም ማጉንም ቢሆን የቍርበቱን ዕቃ ሁሉም ቢሆን ያች የለምጽ ምልክት ብትተወው ዳግመኛ ይጠቡት ንጹሕ ይሆናል ።

፶፱ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘኅብረ ለምጽ ዘይወፅእ ውስተ ልብስ እመኒ ዘፀምር፡ ወእመኒ ዘአጌ፡ እመኒ ውስተ ስፍኑ፡ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ወእመኒ ዘውስተ ኵሉ ንዋይ ዘማእስ በዘያነጽሕዎ ወበዘያረኵስዎ ።

በልብስ ላይ የሚወጣው የለምጽ ምልክት ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፡ ከበግ ጠጕር የተሠራ ፀምርም ቢሆን ከተልባ እግር የተሠራም ቢሆን በዘሃውና በማጉም በቍርበቱ ዕቃም ቢሆን በሚያነጹት በሚያረክሱት ገንዘብ የለምጽ ምልክት ለወጣበት ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘለምጽ በዕለተ ነጽሐ የሐውር ኀበ ካህን ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ ለምጽ ለያዘው ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው፡ ከለምጽ በነጻበት ቀን ወደ ካህን ይሂድ ። ማቴ፡ ፰ ፪ - ፬ ።

፪ ወይወፅእ ካህን አፍአ እምትዕይንት ወይሬእዮ ካህን ወናሁ ኀደገ ኅብረ ለምጺ ለዘለምጽ ።

ካህኑ ከከተማ ወደ ውጭ ወጥቶ ይየው፡ እነሆ ለምጻሙን የያዘው የለምጹ መልክ ትቶት እንደሆነ ቢያይ ።

፫ ወሐዊሮ ኀቤሁ ካህን ያመጽእ ውእቱ ዘነጽሐ ክልኤተ ደዋርህ ሕያዋተ ወንጹሐተ ወዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ ወቈጽለ ሁስጱ ።

ካህኑ ወደሱ ከሄደ በኋላ ያ ከለምጹ የነጻ ሰው ሁለት ንጹሐን ዶሮዎች በሕይወታቸው ያመጣ ዘንድ ይዘዘው፡ የጥድ ዕንጨት ዕጥፍ ሁኖ የተሠራ ቀይ ሐር፡ የእሽክት ቅጠል ያመጣ ዘንድ ይዘዘው ። ዘኍ፡ ፲፱ ፮ ።

፬ ወይኤዝዝ ካህን ይጥብሕዋ ለአሐቲ ዶርሆ ውስተ ማይ ጥዑም ውስተ ንዋየ ልሕኵት ።

ካህኑ አንዱን ዶሮ አርደው ደሟን ተቀብለው ጥሩ ውኃ ካለበት ሸክላ ይጨምሩ ዘንድ ይዘዝ ።

፭ ወይነሥኣ ካህን ለካልእት ዶርሆ እንተ ሕያውት፡ ወለዕፀ ጽሕድ ወለለይ ክዑብ፡ ወለቈጽለ ሁስጱ ።

ካህን የጥድ ዕንጨት የተጕነጐነ ቀይ ሐር፡ የአውባን የስሚዝ ቅጠል አምጥቶ ያልታረደችውን ሁለተኛይቱን ዶሮ በታረደችው ዶሮ ደም ጠምቶ ይውሰዳት ።

፮ ወይጠምዖሙ በደማ ለአንታክቲ ዶርሆ እንተ ጠብሕዋ ውስተ ማይ ጥዑም ወይነዝኆ ስብዓ ለውእቱ ዘነጽሐ እምለምጽ ወንጹሐ ይከውን ።

ካህን ይህን ሁሉ ተቀብሎ የታረደችው ዶሮ ደም ካለበት ጥሩ ውኃ ውስጥ ነክሮ፡ ከለምጽ የነጻውን ሰው ሰባት ጊዜ ይርጨው ከዚህ በኋላ ንጹሕ ይሆናል ።

፯ ወይፌንዋ ለዶርሆ እንተ ሕያውት ውስተ ገዳም ወየሐጽብ አልባሲሁ ውእቱ ዘነጽሐ ወይትላጸይ ኵሎ ሥዕርቶ ወይትሐፀብ በማይ፡ ወንጹሐ ይከውን ።

ሰባት ጊዜ ረጭቶ ከነጻው በኋላ ያልታረደችውን ደኅነኛይቱን ዶሮ ትበር ዘንድ ወደ በረኻ ይስደዳት፡ ያም ከለምጹ የነጻ ሰው ልብሶቹን ይጠብ፡ ጠጕሩን ሁሉ ይላ

፰ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ወይነብር አፍአ እምቤቱ ሰቡዐ መዋዕለ ።

፱ ወበሳብዕት ዕለት ይትላጸይ ኵሎ ሥዕርተ ርእሱ፣ ወጽሕሞ ወሐንገሮ ወኵሎ ሥዕርቶ ይትላጸይ፣ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወሥጋሁኒ የሐፅብ በማይ ወንጹሐ ይከውን ።

፲ ወበሳምንት ዕለት ያመጽእ ክልኤተ አበግዐ ንጹሓነ እለ ዓመት ሎሙ፣ ወዓዲ አሐደ በግዐ ንጹሐ ዘዓመት ወሠለስተ መስፈርተ ሥንዳሌ ለመሥዋዕት ዘልዉስ በቅብዕ ወአሐደ ግምዔ ቅብዐ ።

፲፩ ወያቀውሞ ካህን ለውእቱ ብእሲ ዘነጽሐ፣ ወዘንቱኒ ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፪ ወይነሥእ ካህን አሐደ በግዐ ወያበውእ በእንተ ንስሓ ወለውእቱኒ ግምዔ ቅብዕ ወይፈልጦሙ ፍልጣነ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፫ ወይጠብሕዎ ለውእቱ በግዕ ውስተ መካን ኀበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት ወዘበእንተ ኃጢአትኒ በመካን ቅዱስ እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ከመ ዘንስሓ ውእቱ ለካህን ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ።

፲፬ ወይነሥእ ካህን እምደም ዘንስሓ ወይወዲ ውስተ ከተማ ዕዝኑ እንተ የማን ለዘነጽሐ፣ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን፣ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን ።

፲፭ ወይነሥእ ካህን እምቅብዕ ዘውስተ ግምዔ ወይሠውጥ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ።

፲፮ ወይጠምዕ ካህን አጽባዕቶ እንተ የማን ውስተ ውእቱ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ወይነዝኅ እምውእቱ ቅብዕ ሰብዐ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወለዘተርፈ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ እንተ የማን ለውእቱ ዘነጽሐ፣ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን፣ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን፣ በመካነ ደም ዘንስሐ ።

፲፰ ወለዘተርፈ ቅብዕ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ካህን ላዕለ ርእሱ ለዘያነጽሕ ወያስተሠሪ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፱ ወይገብር ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ሎቱ ለውእቱ ዘነጽሐ በእንተ ኃጢአቱ፣ ወእምዝ ይጠብሕ ካህን ዘመሥዋዕት ።

፳ ወያበውእ ዘመሥዋዕትኒ ወዘቍርባንኒ ላዕለ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ሎቱ ወይነጽሕ ።

፳፩ ወእመሰ ነዳይ ውእቱ ወእልቦ ውስተ እዴሁ ያመጽእ ማሕስአ በግዕ አሐደ ዘይፈልጡ በእንተ ንስሓ በዘያስተሠርዩ ሎቱ፣ ወአሐተ መስፈርተ ሥንዳሌ ዘልዉስ በቅብዕ ለመሥዋዕት፣ ወአሐደ ግምዔ ቅብዕ ።

፳፪ ወክልኤ ማዕነቅ አው ክልኤ እጕለ ርግብ፣ ዘቦቱ ውስተ እዴሁ፣ ወትከውን አሐቲ ዘበእንተ ኃጢአት፣ ወአሐቲ ለመሥዋዕት ።

ጭ፣ ገላውን በውኃ ይጠብ ንጹሕ ይሆናል ።

ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ ከቤቱም አፍአ ወጥቶ ሰባት ቀን ይሰንብት ። ዘሌዋ፣ ፲፭ ፳፭፣ ዘኍ፣ ፲፪ ፲፭ ።

በሰባተኛውም ቀን የራስ ጠጕሩን ሁሉ ራሱንና ጢሙን ቅንድቡን የገላውን ጠጕር ሁሉ ይላጭ፣ ልብሱንም ገላውንም በውኃ ይጠብ፣ ንጹሕም ይሆናል ።

በስምንተኛውም ቀን ዓመት የሆናቸው ሁለት ንጹሓን በጎችን ያምጣ ዳግመኛም ዓመት የሆነው አንድ ንጹሕ በግ ያምጣ፣ በቅቤ የተለወሰ የሦስት መስፈሪያ ሥንዴ ዱቄት አንድ ማሰሮ ዘይትን ለሚበላ ቍርባን ያምጣ ።

ካህኑም ያን የነጻውን ሰው አቁሞ ያነጻው የሚያቆመውም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ነው።

ካህኑ አንዱን በግ መሥዋዕተ ንስሐ አድርጎ ያቅርበው ያነንም አንድ የማሰሮ ቅቤ ያቅርበው፣ በእግዚአብሔር ፊት መለየትን ይለያቸው ። ዘፀ፣ ፳፱ ፳፬ ።

ያንንም በግ ለመሥዋዕተ ንስሐ ሊሆን የኃጢአቱንና የመሥዋዕቱን በግ በሚያርዱበት በክቡር ቦታ ይረዱት ያወራርዱት ከመሥዋዕተ ንስሐ ጢሰት የቀረው ለካህን እንደሆነ ከመሥዋዕተ ንስሐ የቀረውም ለካህን ነውና፣ የከበረ ለክቡራን ካህናት ነው ። ምዕ፣ ፯ ፫ ፯፣ ፳፩ ፳፪ ።

ካህኑም ስለ ንስሐ መሥዋዕት ከታረደው ደም ወስዶ ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ ይቀባው፣ የቀኝ እጁን ጫፍና የቀኝ እግሩንም ጫፍ ይቀባው ።

ካህኑ በማሰሮው ውስጥ ካለው ዘይት ወስዶ በግራ እጁ ይያዝ ።

ካህን የቀኝ እጁን በግራ እጁ ካለው ዘይት እየጠለቀ ከዚያ ዘይት በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ ።

በግራ እጁ ካለው ቀብቶለት የተረፈውን ዘይት ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ በረጨበት በደሙ ቦታ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቀባው ።

በእጁ የቀረውን ዘይት ግን ካህን ከለምጽ በነጻው በዚያ ሰው ራስ ላይ ያፍስሰው እንዲህም አድርጎ በእግዚአብሔር ያስተሥርይለት ። ዘኍ፣ ፲፭ ፳፭፣ ዕብ፣ ፱ ፱ ።

ካህን የኃጢአቱን መሥዋዕት ሠውቶ ከለምጹ የነጻውን ሰው ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፣ ከዚህ በኋላ ካህን የሚቃጠለውን መሥዋዕት ይረድ ።

የቍርባኑንና የመሥዋዕቱን በመሠውያው ላይ አግብቶ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፣ እሱም ይነጻል ። ዘሌ፣ ፲፬ ፲ ፩፣ ዮሐ፣ ፩ ፯ ።

ድኻ ቢሆን ግን በእጁ ገንዘብ ባይኖረው ኃጢአቱን በሚያስተሠርይለት ገንዘብ ስለ ንስሐ የሚለዩትን አንድ የበግ ጠቦት ያምጣ፣ በዘይትም የታሸ አንድ ላዳን የሥንዴ ዱቄት ዳብ ለመሥዋዕት ያቅርብ፣ አንድ ማሰሮ ዘይትም ያምጣ ። ምዕ፣ ፭ ፯፣ ፲፪ ፰፣ ሕዝ፣ ፵፭ ፲ ።

ሁለት ዋኖሶች ወይም በእጁ ባለው ገንዘብ ሁለት የርግብ ግልገሎች ለመሥዋዕት ያምጣ፣ አንዲቱ ስለ ኃጢአት አንዲቱ ለመሥዋዕት ትሁን ። ዘሌ፣ ፲፪ ፰ ።

፳፫ ወያበውኦን በሳምንት ዕለት በዘያነጽሕዎ፥ ወይወስድ ኀበ ካህን ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር ።

በሚያነጹትም ግንዘብ በስምንተኛው ቀን ያግቧቸው ወደ ደብተራ ኦሪትም ወስዶ በእግዚአብሔር ፊት ያቅርብቸው ። ዘሌ፡ ፲፬፡ ፲-፲፩ ።

፳፬ ወይነሥእ ካህን ለውእቱ በግዐ ዘንሥሓ ወለውእቱ ኀምዔ ዘቅብዕ ወያነብሮ ለቍርባን ቅድመ እግዚአብሔር ።

ካህኑም ያንን የንስሐውን መሥዋዕት በግና ያን አንድ ማሰሮ ዘይት ተቀብሎ ወስዶ ቍርባን አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ያኑረው ። ዘሌ፡ ፲፬ ፲፪ ።

፳፭ ወይጠብሖ ለውእቱ በግዐ ዘንስሓ ወይነሥእ እምደሙ ለዘንስሓ፥ ወይወዲ ላዕለ ከተማ ዕዝኑ ዘየማን፥ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን፥ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን ለዘነጽሐ ።

ካህንም ያንን የንስሐ በግ ይረደው ያወራርደው ካህኑ ለመሥዋዕተ ንስሐ ከታረደው በግ ደም ወስዶ ከለምጹ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ ይቅበው፥ የቀኝ እግሩንና የቀኝ እጁን ጫፍ ዐጽቅ ዐጽቁን ይቅበው ።

፳፮ ወይሠውጥ ካህን እምውእቱ ቅብዕ ውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ።

ካህኑ በማሰሮው ውስጥ ካለው ዘይት ወስዶ በግራ እጁ ይያዝ ።

፳፯ ወይነዝኅ በአዕባዕቱ እንተ የማን እምውእቱ ቅብዕ ዘውስተ እዴሁ እንተ ጸጋም ሰብዐ ቅድመ እግዚአብሔር ።

በግራ እጁ ካለው ከዚያ ዘይት በቀኝ እጁ ጣት እየጠለቀ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ።

፳፰ ወእምውእቱኒ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወዲ ካህን ላዕለ ከተማ ዕዝኑ ዘየማን ለውእቱ ዘነጽሐ፥ ወላዕለ ከተማ እዴሁ ዘየማን፥ ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን፥ በመካነ ደሙ ለዘነጽሐ ።

በእጁ ካለው ከዚያም ዘይት አምጥቶ ስለ ንስሐ ከተሠዋው በግ ደም በቀበበት ቦታ ላይ ከለምጽ የነጻውን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቅበው ።

፳፱ ወለዘተርፈሰ ቅብዕ እምዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ካህን ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ዘነጽሐ ወያስተሠሪ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ።

በእጁ ካለው ዘይት የቀረውን ግን ካህኑ ከለምጽ የነጻውን ሰው ራሱን ይቅበው፥ እንዲህም አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ።

፴ ወይገብር አሐተ እምውእቶን መዓንቅ ወእመኒ እም እጐለ ርግብ እምዘበጽሐ ውስተ እዴሁ ።

ከነዚያው ሁለቱ ዋኖሶች በእጁ ካለው ገንዘብ ከሁለት የርግብ ግልገሎች አንዲቱን ያቅርብ ።

፴፩ አሐቲ በእንተ ኃጢአት ወአሐቲ ለቍርባን ምስለ መሥዋዕት፥ ወያስተሠሪ ሎቱ ለውእቱ ዘነጽሐ ቅድመ እግዚአብሔር ።

አንዲቱን ስለ ኃጢአት አንዲቱን ለቍርባን ከመሥዋዕት ጋር ይሠዋ፥ ለዚያ ለነጻው ሰው በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ።

፴፪ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘወጽአ ኀበረ ለምጽ ላዕሌሁ፥ ወለዘአልበኒ ውስተ እዴሁ በዘያነጽሕዎ ።

የለምጽ ምልክት ለወጣበት ሰው በሚያነጹት ገንዘብ በእጁ ለሌለው ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

፴፫ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፥ እምከመ በአክሙ ውስተ ምድረ ከነዓን እንተ እሁበክሙ አነ ትረስዋ እሬኢ ትእምርተ ለምጽ ውስተ አብያቲሃ ለይእቲ ምድር እንተ ታጠርይዋ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው ትወርሷት ዘንድ እኔ ወደ ምሰጣችሁ ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ በወረሳችኋትና ገንዘብ በደረጋችኋት በዚያች ምድር በሠራችኋቸው ቤቶች ላይ የለምጽ ምልክት አመጣለሁ አላቸው ። ዘፍ፥ ፲፯ ፰፥ ዘዳ፥ ፴፪ ፵፱ ።

፴፬ ወእመበ ዘወጽአ ውስተ ቤቱ ይንግር ለካህን ወይበል ከመ ትእምርተ ለምጽ ርኢኩ ውስተ ቤትየ ።

በቤቱ የለምጽ ምልክት የወጣበት ሰው ቢኖር ሄዶ ለካህን ይንገረው ። መዝ፥ ፺፩ ፲፥ ዘካ፥ ፭ ፬ ።

፴፭ ወየአዝዝ ካህን ያውጽኡ ንዋዮ ለውእቱ ቤት እንበለ ይባእ ካህን ለርእየቱ ለውእቱ ቤት፥ ወለይእቲ ትእምርተ ለምጽ፥ ወኢያረኵስ ኵሉ ዘሀሎ ውስተ ውእቱ ቤት ።

ካህኑ ያንን የለምጽ ምልክትና ያንን ቤት ለማየት ገና ሳይገባ በቤቱ ውስጥ ያለውን ዕቃ ያወጡ ዘንድ ይዘዝ፥ በዚያ ቤት ያለውንም ሁሉ አያረክስም ። ሚክ፥ ፫ ፭ ።

፴፮ ወእምዝ ይበውእ ካህን ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት፥ ወለ ይእቲ ትእምርተ ለምጽ ።

በዚህ በኋላ ካህን ገብቶ ያንን ቤት ይየው፥ ያችንም የለምጽ ምልክት ይያት ።

፴፯ ወናሁ ሀለወት ይእቲ ትእምርተ ለምጽ ውስተ ኆረፍቱ ለውእቱ ቤት፥ ወእመኒ ታሕመለምል፥ ወእመኒ ታቅየሐይሕ ወርእየታኒ የአኪ እምአረፍት ።

እነሆ ያች የለምጽ ምልክት በዚያ ቤት ኖራ ላይ ብትኖር፥ ብትነጣም ብትቀላም መልኳ ከኖራው ላይ ቢሰፋ ።

፴፰ ወወፂአ ካህን እምውእቱ ቤት ኀበ ኆኅት ያጸንሖ ለውእቱ ቤት ሰቡዐ ዕለተ ።

ካህኑ ከዚያ ቤት ወደ ደጃፍ ወጥቶ ያንን ቤት ሰባት ቀን ያቈየው ።

፴፱ ወይመጽእ በሳብዕት ዕለት ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት፥ ወናሁ ተዘርወት ይእቲ ኀበር ውስተ አረፍቱ ለውእቱ ቤት ።

በሰባተኛው ቀን መጥቶ ያንን ቤት ይየው እነሆ ያች የለምጽ መልክ በዚያ ቤት ኖራ ላይ ብትሰፋ ።

፵ ወይኤዝዝ ካህን ያውዕኡ እበኒሁ ዘሀለወት በቱ ይእቲ

ካህን የለምጽ ምልክት ያለችባቸውን ደንጊያዎች ያ

ትእምርተ ለምጽ፡ ወያውጽእዎ አፍአ እምይእቲ ሀገር ውስተ መካን፡ርኩስ ።

፵፩ ወያመጽኡ ካልአ እብነ ውቁረ ወይወድዩ ውስተ መካ ኖን ለውእቶን እበን ።

፵፪ ወያመጽኡ ካልአ መሬተ ወይመርግዎ ለውእቱ ቤት ።

፵፫ ወእመሰ ገብአት ካዕበ ይእቲ ኀብር ወወጽአት ውስተ ውእቱ ቤት፡ እምድኅረ አውጽኡ እበኒሃ ወእምድኅረ ገሠ ሥዎ ለውእቱ ቤት ወእምድኅረ መረግዎ ይበውእ ካህን ወይሬእያ ።

፵፬ ወለእመ ተዘርወት ይእቲ ኀብር ዘውስተ ውእቱ ቤት፡ ለምጽ እንተ ኢትትኃደግ ይእቲ ውስተ ውእቱ ቤት ወር ኩስ ውእቱ ።

፵፭ ወይነሥትዎ ለውእቱ ቤት ዕፀዊሁኒ ወእበኒሁኒ ወኵሎ መሬቶ ለውእቱ ቤት ይከዕዉ አፍአ እምሀገር ውስተ መካን ርኩስ ።

፵፮ ወዘቦአ ውስተ ውእቱ ቤት በኵሉ መዋዕል እምዘአ ፅለልዎ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

፵፯ ወዘቤተ ውስተ ውእቱ ቤት የሐፅብ አልባሲሁ ወይ ትሐፀብ ሥጋሁ በማይ፡ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፡ ወዘ በልዐ በውእቱ ቤት ይሕፅብ አልባሲሁ ።

፵፰ ወእመሰ መጽአ ካህን ወቦአ ወርእዮ ወናሁ ኢተዘር ወት ይእቲ ኀብር ውስተ ውእቱ ቤት እምድኅረ መረግዎ ያነጽሖ ካህን ለውእቱ ቤት፡ እስመ ኃደገቶ ይእቲ ኀብር ።

፵፱ ወይነሥእ ካህን በዘያነጽሖ ለውእቱ ቤት ክልኤ ደዋ ርሃ ወዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ፡ ወቈጽለ ሁስጴ ።

፶ ወይጠብሕዎ ለእሐቲ ዶርሆ ውስተ ንዋየ ልሕኵት፡ ውስተ ማይ ጥዑም ።

፶፩ ወይነሥእ ዝክተ ዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑበ፡ ወቈጽለ ሁስጴ ወዶርሆ እንተ ሕያውት፡ ወይጠምዖሙ ውስተ ው እቱ ደመ ዶርሆ፡ እንተ ጠብሕዎ ውስተ ማይ ጥዑም ይነ ዝኆ ለውእቱ ቤት ስብዐ ።

፶፪ ወያነጽሖ ካህን ለውእቱ ቤት በደማ ለይእቲ ዶርሆ ወበማይ ጥዑም ወበዶርሆ እንተ ሕያውት፡ ወበዕፀ ጽሕድ ወበቈጽለ ሁስጴ፡ ወበለይ ክዑብ ።

፶፫ ወይፌንዋ ለይእቲ ዶርሆ እንተ ሕያውት አፍአ እም ሀገር ወያግዕዝ ውስተ ገዳም፡ ወያስተሠሪ በእንተ ውእቱ ቤት፡ ወይነጽሕ ውእቱ ቤት ።

፶፬ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለኵሉ ትእምርተ ለምጽ ወኀብሩ ለዘለምጽ፡ ለልብስኒ፡ ወለቤትኒ፡ ወለትእምርተ ርምየትኒ ወዘኀንብርብሬኒ በዘተአምሩ ።

፶፭ እመ ርኩስ ውእቱ፡ ወእመ ንጹሕ ውእቱ ዝንቱ ው እቱ ሕጉ ለዘለምጽ ።

ወጡ ዘንድ ይዘዝ፡ ከከተማ ውጭ ርኩስ ወደ ሆነው ቦታ ያውጡት ። ምሳ፡ ፲፫ ፵፯ ።

ያንን ቤት በስተውስጥ ዙርያውን ይጥረቡት (ይፋቁት) የተፋቀውንም (ጥራቢውን) ከከተማ አውጥተው ወደ ረከሰ ቦታ ያፍሱት ።

ሌላ የለዘበ ድንጊያን አምጥተው በነዚያ በጣሉዋቸው ድንጊያዎች ቦታ ይተኩት (ያግቡት) ።

ሌላም መሬት አምጥተው ያንን ቤት ይምረጉት፡ ድንጊያዎቹን አውጥተው ሌሎች ድንጊያዎች ተክተው ሠርተው ከዳሰሱት በኋላ ሌላም ጭቃ አምጥተው ከመረ ጉት በኋላ፡ ያች የለምጽ ምልክት ዳግመኛ ተመልሳ በዚ ያ ቤት ላይ ብትወጣ ካህን ገብቶ ይያት ።

ካህን ገብቶ አይቶ በዚያ ቤት ያለች ያች የለምጽ ምል ክት በቤቱ ላይ ብትሰፋ በዚያ ቤት የማትቀር (የማትጠፋ) ለምጽ ናትና የረከሰ ነው ። ዘሌ፡ ፲፫ ፶፩፡ ዘከ፡ ፭ ፬ ።

ያነንም ቤት ዕንጨቶችንና ድንጊያዎቹን ያፍርሱት፡ የዚያን ቤት አፈሩን ምርጉን ሁሉ ከሰፈሩ ውጭ አውጥ ተው በረከሰ ቦታ ያፍሱት ።

ርኩስ ብለው ከለዩትም በኋላ፡ ርኩስ በተባለበት ወ ራት ሁሉ ወደዚያ ቤት የገባ ሰው እስከ ማታ ድረስ ርኩ ስ ነው፡ (ርኩስ ይሁን) ። ዘኍ፡ ፲፱ ፯፡ ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፴፫ ።

በዚያ ቤት ውስጥ ያደረ ሰው ልብሱን ይጠብ፡ ገላው ንም በውኃ ይታጠብ፡ እስከ ማታም ድረስ ርኩስ ነው፡ በዚያም የበላ ሰው ልብሱን ይጠብ ። ምሳ፡ ፲፩ ፳፬ ።

ካህኑ ገብቶ አይቶ ያች በቤቱ ውስጥ የወጣችው የለ ምጽ ምልክት ያነን ቤት ከመረጉት በኋላ ብትሰፋ ያች መልክ ለቃዋለችና ካህን ያንን ቤት ያንጻው፡ (ንጹሕ ነው ይበለው) ። ዘኁ፡ ፴፱ ፴፱፡ ኢዮብ ፭ ፲፰ ።

ካህኑ ያንን ቤት ረጭቶ በሚያነጻው ገንዘብ ሁለት ዶሮ ዎች የጥድ ቅጠል የተጉነጐነ ቀይ ሐር፡ የእንዶድ የስ ሚዝ ቅጠል ያምጣ ። ምሳ፡ ፲፬ ፵፪፡ ፱ ፲፭ ።

ከዶሮዎቹ አንዷቱን ዶሮ በሸክላ ዕቃ አድርገው በጥ ሩ ውኃ አጠገብ ይረዷት ።

ያንን የጥድ ዕንጨት ዝንጣፊ የተጐነጐነ ቀይ ሐር ፈ ትል የአሸክት ቅጠል፡ ያልታረደችውን ዶሮ አምጥቶ በጥሩ ውኃ አጠገብ ባረዷት በዚያች ዶሮ ደም ጠምቶ፡ ያንን ቤት ሰባት ጊዜ ይርጨው ። መዝ፡ ፶፩ ፯ ።

ካህኑም ያነን ቤት በዚያች ዶሮ ደም በጥሩ ውኃ በጥ ድና በአሸክት ቅጠል፡ ዕጥፍ ሁኖ በተሠራ ቀይ ሐር፡ ያንጻው ።

ያችንም ያልታረደችውን ዶሮ ከመታረድ ነጻ አው ጥቶ ከከተማ ወደ በረኻ ይስደዳት ለምጽ የወጣበትን ቤት እንዲህ አድርጎ ያንጻው፡ ያም ቤት ይነጻል ።

የለምጽ ምልክት ሁሉ የለምጽ መልክ የወጣበት ሰው ሁሉ ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው፡ ለምጽ የወጣበትም ልብስና ቤትም ሕጉና ሥራቱ ይህ ነው፡ የቋቍቻ የብጉርና ለቅ ጥልጣሉም ለምጽ ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

ንጹሕም ርኩስም ቢሆን በምታውቁ ገንዘብ ለምጽ ለወጣበት ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ። ዘፀ፡ ፲፫ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።		ምዕራፍ ፲፭ ።
ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይብል ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ሲል ተናገራቸው ።
ወበልዎሙ ብእሲ ብእሲ እመቦ ዘይትከዓው ዘርአ እምነፍስቱ ፡ በእንተ ውእቱ ዘይትከዓው ርኩስ ውእቱ ።	፪	አንዱም አንዱም ሰው ከሰውነቱ ዘሩ የሚፈስበት ቢኖር ስለሚፈሰው ዘር ርኩስ ነው በሉዋቸው ።
ወዝንቱ ውእቱ ሕገ ርኵሱ ለዘይትከዓው ዘርኡ እምነፍስቱ ፡ ወነበረ ከማሁ ውስተ ነፍስቱ ዘይትከዓው ፡ ውእቱ ርኩስ ዘላዕሌሁ ኵሉ መዋዕለ ዘነበረ እንዘ ይትከዓው እምነፍስቱ ውእቱ ዘይትኮዓው ያረኵሶ ።	፫	ከሰውነቱ ዘሩ የሚንጠባጠብበት የርኩስነቱ ሕግ ይህ ነው ፡ ይህ የሚፈሰው ዘሩ እንዲህ እየተንጠባጠበበት ቢኖር በኖረበትም ዘመን ሁሉ ዘሩ ከአካሉ ሲፈሰው ቢኖር ያ ከሰውነቱ የሚፈሰው ዘር ራሱንም ሌላውንም ያሰድፈዋል ።
ወኵሉ ዓራት ዘሰከበ ላዕሌሁ ርኵስ ውእቱ ፡ ወኵሉ ንዋይ ዘነበረ ላዕሌሁ ይረኵስ ።	፬	የተኛበትም አልጋ ሁሉ ርኩስ ነው ፡ ዘሩ የሚፈስበት ሰው የተቀመጠበትም ዕቃ ሁሉ የረከሰ ነው ።
ወብእሲኒ ዘገሠሠ ዓራቶ ይሕጽብ አልባሲሁ ፡ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኵስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፭	አልጋውንም የዳሰሰ ሰው ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወዘነበረኒ ላዕለ ንዋይ ዘውእቱ ነበረ ላዕሌሁ ፡ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ በማይ ወርኵስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፮	እሱ በተቀመጠበት ዕቃ ላይ የተቀመጠም ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውም በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ምዕ፡ ፲፭ ፮ ፡ ዘኍ፡ ፭ ፪ ፡ ዕብ፡ ፱ ፲ ።
ወዘገሠሦኒ ለውእቱ ዘይትከዓው ዘርኡ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፯	ዘሩ የሚፈሰውን ሰው ገላውን የነካ ሰውም ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፯ ፲፱ ።
ወእመ ወረቀ ዲበ ዘንጹሕ ይሕጽብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፰	ዘሩ የሚፈስበት ሰው በንጹሑ ሰው ላይ ቢተፋበት ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እሱም እስከ ማታ ድረስ ርኩስ ነው ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፬ ።
ወኵሉ ሕንባላት ዘላዕሌሁ ነበረ ፡ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፱	የተቀመጠበትም ኮርቻ (መደላድል) ሁሉ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወኵሉ ዘገሠሠ እምኵሉ ዘነበረ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፡ ወዘርእዮኒ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲	እሱ የተቀመጠበትንም ዕቃ ሁሉ የዳሰሰ ሰው እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ፡ ያየውም ሰው ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ማታም ርኩስ ነው ።
ወዘገሠሦኒ ለዘገሠሦ ለውእቱ ዘይትከዓው ዘርኡ እንበለ ይትሐፀብ እደዊሁ ይሕፅብ አልባሲሁ ወየትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፡ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፩	ዘሩ የሚፈሰው ሰው እጁን ሳይታጠብ የነካውን ሰው የነካ ሁሉ ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ።
ወለኵሉ ንዋየ ልሕኵት ዘውእቱ ገሠሦ ይስብርዎ ፡ ወለንዋየ ዕፀሰ ይሕጽብዎ በማይ ወንጹሐ ይከውን ።	፲፪	እሱ የነካውን የሸክላ ዕቃ ሁሉ ይሰበሩት ፡ የዕንጨቱን ዕቃ ግን (ገበታው ሰደቃው) በውኃ ይጠቡት ንጹሕም ይሆናል ። ምዕ፡ ፯ ፳፰ ፡ ፲፩ ፴፫ ።
ወእመሰ ኀደገ ውእቱ ዘይትከዓው ይኌልቍ ሎቱ ሰቡዐ መዋዕለ ለአንጽሖቱ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ንጹሕ ፡ ወንጹሐ ይከውን ።	፲፫	ያ የሚፈሰው ዘሩ ቢተወው ንጹሕ ለመሆን ሰባት ቀን ይቍጠሩለት ፡ ልብሱን ይጠብ ፡ ገላውንም በውኃ ይታጠብ ፡ ንጹሕም ይሆናል ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፬ ።
ወበሳምንት ዕለት ይነሥእ ሎቱ ክልኤ መዓንቀ ፡ አው ክልኤ እጐለ ርግብ ፡ ወያመጽኦን ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወይሁብ ለካህን ።	፲፬	በስምንተኛው ቀን ሁለት ዋኖስ ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች ይዞ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ አምጥቶ ለካህን ይስጠው ።
ወይገብር ካህን አሐተ በእንተ ኀጢአት ፡ ወአሐተ ለመሥዋዕት ፡ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘይትከዓው ።	፲፭	ካህኑ አንዲቱን ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ፡ አንዲቱን ለሚቃጠል መሥዕት አድርጎ ይሠዋ ፡ ካህኑ ዘሩ ስለሚፈሰው በእግዚአብሔር ፊት ያስተሥርይለት ።
ወእመቦ ብእሲ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት ይትሐፀብ በማይ ኵሎ ሥጋሁ ወስዑብ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፮	ከሴት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ገላውን ሁሉ በውኃ ይታጠብ ፡ እስከ ማታም ድረስ ኃጢአተኛ ነው ።
ወኵሉ ልብስ ፡ ወኵሉ ማእስ ፡ ዘበጽሐ ላዕሌሁ ዝንየቱ የሐፅብዎ በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፯	ዝንየቱ የፈሰሰበት ጀንዴውን ሁሉ በውኃ ይጠቡት ፡ እስከ ሠርክም ድረስ ርኩስ ይሁን ።
ወብእሲትኒ ለእመ ሰከበት ምስለ ብእሲ ትትሐፀብ	፲፰	ሴትም ከወንድ ጋር ብትተኛ በውኃ ትታጠብ ፡ እስከ

በማይ ፣ ወርኩስት ይእቲ እስከ ሠርክ ።

ሠርክም ድረስ የረከሰች ናት ። ፩ ሳሙ፣ ፳፩ ፬ ።

፲፱ ወእመበ ብእሲት እንተ ይትከዓዋ ደም ወነበረ እንዘ ይትከዓዋ እምነፍስታ ፣ ሰቡዐ መዋዕለ ውእቱ ዘትክቶሃ ፣ ወኵሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

ደም የሚፈስባት ሴት ብትኖር ከሰውነቷ እየፈሰሳት ብትሰነብት የግዳጅዋ ወራት ሰባት ቀን ነው ፣ የነካትም ሁሉ እስከ ሠርክ ርኩስ ነው ። ሕዝ፡ ፴፮ ፲፯ ።

፳ ወኵሉ ዘላዕሌሁ ሰከበት እንዘ ትክት ይእቲ ፣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፣ ወኵሉ ዘነበረት ላዕሌሁ ይረኵስ ።

በግዳጅም ሳለች የተኛችበት ሁሉ ርኩስ ነው ፣ የተቀመጠችበትም ሁሉ የረከሰ ነው ።

፳፩ ወኵሉ ዘገሠሠ ዓራታ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

አልጋዋንም (ምንጣፏን) የነካ ሁሉ ልብሱን ይጠብ ፣ ገላውንም በውኃ ይታጠብ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ።

፳፪ ወኵሉ ዘገሠሠ እምኵሉ ንዋይ ዘነበረት ላዕሌሁ የሐፅብ አልባሲሁ ፣ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

እርሷ የተቀመጠችበትን ዕቃ ሁሉ የነካ ሰው ልብሱን ይጠብ ፣ ሰውነቱም በውኃ ይታጠብ ፣ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ። ፪ ቆሮ፡ ፯ ፩ ፣ ዕብ፡ ፲ ፳፪ ።

፳፫ ወእመኒ እንዘ ሀለወት ላዕለ ዓራታ አው ላዕለ ንዋይ ዘዲቤሁ ትነብር ይእቲ ፣ ዘገሠሠ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በአልጋዋ ሳለች ቢሆን ወይም በተቀመጠችበት ነገር ሁሉ ላይ ቢሆን በላዩ ሳለች የነካው ሰው እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።

፳፬ ወዘሰከበ ምስሌሃ ብእሲ ላዕሌሁ ይገብእ ርኵሳ ፣ ወርኩሰ ይከውን ሰቡዐ መዋዕለ ፣ ወኵሉ ዓራት እንተ ላዕሌሁ ሰከበ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

በግዳጅዋ ወራት ሳለች የደረሰባት ሰው ኢደፏ ወደ ርሱ ይመለስበታል ፣ ሰባት ቀንም ርኩስ ይሁን ፣ የተኛበትም አልጋ (ምንጣፍ) ሁሉ ርኩስ ነው ። ምዕ፡ ፳ ፲፰ ።

፳፭ ወእመበ ብእሲት እንተ ይትከዓዋ ደም ብዙኀ መዋዕለ ፣ ወረድፋደ እመዋዕለ ትክቶሃ ፣ ወእመኒ እምድኅረ መዋዕለ ትክቶሃ ተክዕዋ በኵሉ መዋዕል ዘይትከዓዋ ርኵስት ይእቲ በከመ መዋዕለ ትክቶሃ ከማሁ ።

ብዙ ቀን ደም የሚፈሳት ሴት ብትኖር ከግዳጅዋ ወራት ይልቅ ፣ ከግዳጅዋም በኋላም ቢፈሳት በሚፈስባት ወራት ሁሉ የረከሰች ናት ፣ እንደ ግዳጅዋ ወራት ርኩስ ትሁን ። ማቴ፡ ፱ ፳ ፣ ማር፡ ፭ ፳፭ ።

፳፮ ወኵሉ ዓራት ዘላዕሌሁ ሰከበት በኵሉ መዋዕል ዘይትከዓዋ ከመ ዓራተ ትክቶሃ ውእቱ ፣ ወኵሉ ንዋይ ዘላዕሌሁ ነበረት ርኩስ ውእቱ ፣ በከመ ርኵሰ ትክቶሃ ።

ደም በሚፈስበት ወራት ሁሉ የተኛችበት አልጋ (ምንጣፍ) በግዳጅዋ ወራት እንደምትተኛበት አልጋ ነው ፣ የተቀመጠችበትም ዕቃ ሁሉ እንደ ግዳጅዋ ወራት የኃጢአት ጊዜ ነው ።

፳፯ ወኵሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ ወየሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፣ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

የነካትም ሁሉ ርኩስ ነው ፤ ልብሱን ይጠብ ፣ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ ፣ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው ።

፳፰ ወእመሰ ኀደጋ ውእቱ ዘይትከዓዋ ይኄልቂ ላቲ ሰቡዐ መዋዕለ ፣ ወእምድኅሬሁ ንጽሕተ ትከውን ።

ይህ የሚፈሳት ደም መፍሰሱ ቢተዋት ግን ሰባት ቀን ይቍጠሩላት ፣ ከዚያ በኋላ ንጽሕት ትሆናለች ።

፳፱ ወበሳምንት ዕለት ትንሥእ ላቲ ክልኤ መዓንቀ ፣ አው ክልኤ እጕለ ርግብ ፣ ወታመጽእ ኀበ ካህን ውስተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

በስምንተኛውም ቀን ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለተ የርግብ ግላግሌቶች ይዛ ወደ ካህኑ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ታምጣ ። ዘኍ፡ ፯ ፲ ።

፴ ወይገብር ካህን አሐተ በእንተ ኃጢአት ፣ ወአሐተ ለመሥዋዕት ፣ ወያስተሠሪ ላቲ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ፣ በእንተ ውእቱ ርኩስ ዘተክዕዋ ።

ካህኑም አንዲቱን ስለ ንስሐ ፣ አንዲቱን ለመሥዋዕት ይሠዋ ፣ ስለሚፈሳትም ደም ርኩስነት በእግዚአብሔር ያስተሥርይላት ። ፪ ቆሮ፡ ፭ ፲፰ ፣ ኤፌ፡ ፪ ፲፬ ።

፴፩ ወንጹሐነ ረስይዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምርኵሶሙ ከመ ኢይሙቱ በእንተ ርኵሶሙ ፣ ወከመ ኢያርኵሱ ፣ ደብተራየ እንተ ኀቤሆሙ ።

የእስራኤልን ልጆች (እንዲህ አድርጋችሁ) ከርኩስነታቸው ንጹሐን አድርጓቸው በነርሳቸው ዘንድ ያለች ማደሪያዬን እንዳያረክሱ ፣ በርኩስነታቸው ምክንያት እንዳይቀሠፉ ። ዘዳ፡ ፳፪ ፰ ፣ ፵፬ ፳፫ ፣ ዘኍ፡ ፭ ፫ ።

፴፪ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘይትከዓዎ ዘርኡ ፣ ወለዘሰከበ ምስለ ብእሲት ፣ ወስዑብ ከነ በቲ ።

ዘር ለሚፈስበትና ከሴትም ጋር ለሚተኛና ላደረሰበት ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

፴፫ ወለዘይትከዓዋኒ ደም በትክቶሃ ፣ ወለዘይትከዓዎኒ ዘርኡ በመዋዕለ ይትከዓዎሙ ለተባዕትኒ ወለአንስትኒ ፣ ወለብእሲኒ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት ።

በግዳጅዋ ጊዜ ደም ስለሚፈስባት ሴት ዘሩም ስለሚፈስበት ሰው ለወንድም ለሴትም በሚፈስባቸው ወራት ፣ በግዳጅ ካደፈች ሴት ጋር ለሚተኛም ሰው ሕጉ ሥራቱ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፮ ።		ምዕራፍ ፲፮ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ እምድኅረ ሞቱ ክልኤሆሙ ደቂቀ አሮን በእንተ ዘአምጽኡ እሳተ እምባዕድ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፩	ሁለት የአሮን ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እሳት ከሌላ ስላመጡ ከሞቱ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ለሙሴን እንደዚህ ብሎ ነገረው ።
ወይቤሎ በሎ ለአሮን እኁከ ፡ ኢይባእ በኵሉ ሰዓት ውስተ መቅደስ ፡ ውስተ ውሣጤ መንጦላዕት ቅድመ ምስሐል ዘመልዕልተ ታቦት ወኢይሙት በሕቱ እምከመ አስተርአይኩ በደመና ።	፪	በደመና አድሬ ከታየሁ በኋላ እንጂ እንዳይቀሠፍ በየጊዜው በታቦቱ ላይ ባለው ሥርየት በሚገኝበት በመጋረጃው አንጻር ወደ መጋረጃው ውስጥ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን እንዳይገባ ለወንድምህ ለአሮን ንገረው ብሎ ።
ወእምዝ ይባእ አሮን ውስተ ቅድሰት ምስለ ላሕም ዘእምአልሕምት ዘበእንተ ኃጢአት ወበግዕ ለመሥዋዕት ።	፫	ከዚህም በኋላ ስለ ኃጢአት ከላሞች የተመረጠ በሬን ለመሥዋዕትም በግን ይዞ አሮን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይግባ ። ዘሌዋ፡ ፱ ፫ ፡ ዘፀ፡ ፴ ፲ ።
ወልብሰ አጌ ቅዱሰ ይልበስ ፡ ወድርግንቀ ዘአጌ ይደይ ላዕለ ሥጋሁ ፡ ወቅናተ ዘአጌ ይቅንት ፡ ወአክሊለ ዘአጌ ያንብር ዲበ ርእሱ ፡ እስመ አልባሰ ቅዱሳን እሙንቱ ወተሐፂቦ በማይ ኵሉ ሥጋሁ ይልበሶሙ ።	፬	የከበረ የተልባ እግር ልብስን ይልበስ ፡ በሰውነቱም ላይ የነጭ ሐር ልብልብን ይታጠቅ ፡ የነጭ ሐር ዝናርንም ይታጠቅ ፡ የነጭ ሐር ኩፌትንም በራሱ ላይ ይድፋ ፡ እነዚህ የከበሩ ልብሶች ናቸውና ሰውነቱን ሁሉ በውኃ ታጥቦ ይልበሳቸው ። ዘፀ፡ ፴ ፳ ፡ ዘሌዋ፡ ፮ ፲ ፡ ፰ ፲ ።
ወእምተዐይኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ይንሣእ ክልኤተ ሐራጊተ አምአጣሊ ዘበእንተ ኃጢአት ፡ ወአሐደ በግዐ ለመሥዋዕት ።	፭	ከእስራኤል ልጆች ወገኖችም ስለ ኃጢአት ከፍየሎች ሁለት ሙክቶች ለሚቃጠል መሥዋዕትም አንድ በግ ያምጣ ። ዘሌዋ፡ ፬ ፲፬ ፡ ዘኍ፡ ፳፱ ፲፩ ።
ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ ።	፮	አሮንም ስለ ኃጢአት አንድ በሬ ሠውቶ ፡ የራሱንና የወገኑን ኃጢአት ያስተሥርይ ። ዕብ፡ ፱ ፯ ፡ ፯ ፳፯ ።
ወእምዝ ያመጽኦሙ ለእልክቱ ክልኤቱ ሐራጊት ፡ ወያቀውሞሙ ቅድመ እግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፯	ከዚህ በኋላ እነዚያን ሁለት ሙክቶች አምጥቶ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ያቁማቸው ።
ወይወዲ አሮን ላዕለ ክልኤሆሙ ሐራጊት ዕፀወ ዘበቱ ያስተዓፅዑ ፡ አሐዱ ዕፀ ዘእግዚአብሔር ፡ ወአሐዱ ዕፀ ለዘ አብአ ።	፰	አሮን በነዚያ ሁለት ሙክቶች ላይ ዕጣ የሚያጣጥል በትን ዕንጨት ያኑር እነዚያም አንዱ የእግዚአብሔር ፡ አንዱ መሥዋዕቱን ያቀረበው ሰው ነው ። ዘሌ፡ ፲፮ ፲ ።
ወያመጽአ አሮን ለሐርጌ ዘወድቀ ላዕሌሁ ዕፀ እግዚአብሔር ፤ ወያበውኦ በእንተ ኃጢአት ለአስተሥርዮ ።	፱	አሮንም የእግዚአብሔር ዕጣ የወደቀበትን ሙክት አምጥቶ ኃጢአትን ለማስተሥረይ መሥዋዕተ ኃጢአት አድርጎ ያቅርበው (ይሠዋው) ።
ወለሐርጌሰ ዘወድቀ ላዕለ ዕፅ ዘአምጽአ ያቀውሞ ሕያው ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያስተሥሪ ሎቱ ወከመ ይፈንዎ ኀበ ያግዕዝዎ ፡ ወኀበ የኃድግዎ ውስተ ገዳም ።	፲	ያመጣው ሰው ዕጣ የወደቀበትን ሙክት ግን ኃጢአት አስተሥርዮበት ከመታረድ ነፃ አውጥተው ወደሚተውበት ምድረ በዳ ይለቀው ዘንድ በሕይወቱ በእግዚአብሔር ፊት ያቁመው ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲ ፡ ሮሜ ፫ ፳፭ ።
ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሥሪ ሎቱ ወለቤቱ ፡ ወይጠብሖ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት ።	፲፩	አሮንም የራሱንና የወገኖቹን ኃጢአት የሚያስተሠርይበትን ወይፈን አቅርቦ ስለ ኃጢአት ያመጣውን ያን ወይፈን ይረደው ያወራርደው ። ዘሌ፡ ፲፯ ፮ ።
ወይነሥእ ማዕጠንተ ወይመልእ እሳተ እምአፍሐም ዘውስተ ምሥዋዕ ዘቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወይመልእ እዴሁ እምዕጣን ዘእዴን ወድቁቅ ፡ ወይበውእ ውስተ መንጦላዕት ።	፲፪	ጥናውን አምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ካለው ከፍሙ እሳት መልቶ ከተለቀመውና ከደቀቀው እፍኝ ዕጣን በእጁ ይዞ ወደ መጋረጃው ውስጥ ይግባ ። ዘፍ፡ ፲፯ ፶፯ ።
ወይወዲ ውእተ ዕጣነ ውስተ ማዕጠንት ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወይከድን ጢሱ ለውእቱ ዕጣን ምስሐለ ዘዲበ ታቦት ወኢይመውት ።	፲፫	ያንንም ዕጣን በጥናው አድርጎ በእግዚአብሔር ፊት ያጢሰው እንዳይሞትም የዚያ ዕጣን ጢሱ በታቦቱ ላይ ያለውን ሥርየት የሚገኝበት መግጠሚያውን ይሸፍነው ።
ወይነሥእ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ወይነዝኅ በአጽባዒሁ ቅድመ ምስሐል ለመንገለ ሠርቅ ውስተ ገጹ ለምስሐል ፡ ወይነዝኅ ስብዐ ቅድመ እግዚአብሔር እምውእቱ ደም በአጻብዒሁ ።	፲፬	ከዚያም የበሬ ደም አምጥቶ በመግጠሚያው አንጻር በምሥራቅ በኩል በጣቱ ይርጨው ፡ ከዚያም ደም በጣቱ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ ። ዘሌ፡ ፬ ፮ ።

፲፭ ወይጠብሖ ሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ፡ ዘእምኀበ ሕዝብ ወያበውእ እምደሙ ውስጠ እመንጦላዕት ወይገብሮ ለደሙ በከመ ገብረ ደመ ላሕም ወይነዝኅ እምደሙ ላዕለ ምስሐል መንገለ ገጹ ለምስሐል ።

ከሕዝቡ የመጣውን ስለ ሕዝቡ መሥዋዕት ኃጢአት የሚሆነውን ሙክት ይሠዋው ፤ ከደሙም ከመጋረጃው ወደ ውስጥ ያግባ ፤ ደሙንም የበሬውን ደም እንዳደረገው ያድርገው ፤ ከደሙም ሥርየት የሚሰጥበት መግጠሚያውን በመክደኛው ፊት በኩል ይርጭ ።

፲፮ ወያስተሠሪ በመቅደስ እምርኵሰሙ ለእስራኤል ወበእንተ ኵሉ ዓመፃሆሙ ወበእንተ ኵሉ ኃጣውኢሆሙ ።

በመቅደስም እስራኤልን ከርኩሰታቸው ያስተሥርይላቸው ፤ ስለ በደሉት በደላቸውና ስለ ሠሩትም ኃጢአታቸው ያንጻቸው ።

፲፯ ወከመዝ ይገብር በደብተራ ዘመርጡል እንተ ተኀድር ውስቴቶሙ በማእከለ ርኵሶሙ ።

በርኩሰታቸውም መካከል በምትኖር በደብተራ ኦሪት እንዲሁ ያድርግ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፯ ።

፲፰ ወአልቦ ዘይሄሉ ሰብእ ወኢመኑሂ ሰበ ይበውእ ውስተ መቅደስ ከመ ያስተሥሪ እስከ ይወጽእ ፤ ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ ፤ ወለኵሉ ተዐይኖሙ ለእስራኤል ።

ኃጢአታቸውን ያስተሠርይ ዘንድ ወደ መቅደስ በገባ ጊዜ ለራሱ ለቤተ ሰቡና ለወገኖቹ አስተሥርዮ እስኪወጣ ድረስ ማንም ማን ሰው የሚኖር የለም (አይኑር) ።

፲፱ ወይወጽእ ኀበ ምሥዋዕ ዘሀለወ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ቦቱ ወይነሥእ እምደመ ላሕም ወእምደመ ሐርጌ ወይወዲ ላዕለ አቅርንቲሁ ለምሥዋዕ በዓውዱ ።

በእግዚአብሔር ፊት ወዳለው መሠዊያ ወጥቶ ያስተሥርይበት ከወይፈኑና ከፍየሉም አውራ ደም ወስዶ በመሠውያው ቀንዶች ላይ በዙርያቸው ይርጨው ።

፳ ወይነዝኅ ላዕሌሁ እምውእቱ ደም በአፅባዕቱ ስብዐ ወያነጽሖ ወይቄድሶ እምኵሉ ርኵሶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ከዚህም ደም በጣቱ እየጠለቀ ሰባት ጊዜ በመሠውያው ላይ ይርጭ ፤ ከእስራኤል ልጆች ርኩሰት ሁሉ ያንጻው (ይለየው) ። ሕዝ፡ ፵፫ ፩ ።

፳፩ ወይፌጽም አስተሥርዮ በመቅደስ ወበደብተራ ዘመርጡል ፤ ወበምሥዋዕ ወያመጽእ ሐርጌ ዘሕያው ።

ኃጢአት ማስተሥረያንም በቅድስተ ቅዱሳን በደብተራ ኦሪት በምሥዋዑም ይፈጽም ፤ ያልተሠዋውንም ሙክት ያቅርብ ። ሕዝ፡ ፵፭ ፬ ፳፯ ።

፳፪ ወይወዲ አሮን ክልኤሆን እደዊሁ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘሕያው ፤ ወይትነገር በላዕሌሁ ኵሎ ኃጣውኢሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤ ወኵሎ ዓመፃሆሙ ፤ ወኵሎ አበሳሆሙ ፤ ወያነብሮ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘሕያው ፤ ወይፌንዎ ሐቅለ ምስለ ብእሲ ዘተረሠየ ።

አሮንም ሁለት እጆቹን በዚያ ባልታረደው የፍየል አውራ ራስ ላይ ያኑር ፤ የእስራኤል ኃጢአታቸውን ሁሉ ዓመፃቸውንና በደላቸውን ሁሉ ያስተሥርይ ፤ (ይናዘዝ) ኃጢአታቸውን በዚህ ባልታረደው የፍየል አውራ ራስ ላይ ያኑረው ፤ ለመሄድ ከተዘጋጀውም ሰው ጋር ወደ በረኻ ይስደደው ።

፳፫ ወይነሥእ ዝክቱ ሐርጌ ላዕለ ርእሱ ኃጣውኢሆሙ ወየኀድጎ ለውእቱ ሐርጌ ውስተ ምድረ በድው ኀበ አልቦ ዕፀ ።

ይህ የፍየል አውራ ኃጢአታቸውን በራሱ ላይ ይሸከም ፤ ይህንንም ሙክት እኸል ተክል ወደ ሌለበት ምድረ በዳ ይተወው ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲፩ ፤ ማቴ፡ ፰ ፲፯ ።

፳፬ ወይበውእ አሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወያነብር አልባሲሁ ዘአሜሃ ዘይለብስ ለበዊእ ውስተ መቅደስ ወያነብሮ ህየ ።

አሮንም ወደ ደብተራ ኦሪት ገብቶ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ የሚለብሰውን ነጭ ሐር አውልቆ ከዚያው ያኑረው ። ሕዝ፡ ፵፬ ፲፱ ፤ ፵፬ ፲፱ ።

፳፭ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ በመካን ቅዱስ ወይለብስ አልባሲሁ ወወፂአ ይገብር መሥዋዕቶ ወመሥዋዕተ ሕዝብኒ ።

ገላውን በክቡር ቦታ በውኃ ታጥቦ የዘወትር ልብሱን ይልበስ ፤ ከዚያም ወጥቶ የራሱንና የሕዝቡን መሥዋዕት ይሠዋ ።

፳፮ ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ ወለሕዝብኒ ወለስብሕኒ ዘበእንተ ኃጢአት ይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ።

የራሱንና የወገኖቹን የቤተ ሰቡንም ኃጢአት ያስተሥርይ የኃጢአቱንም ስብ በመሠውያው ላይ ይጨምረው (ያቃጥለው) ።

፳፯ ወዝክቱኒ ዘአውፅኦ ለሐርጌ ዘፈለጡ ከመ ያግዕዞ ኀበ ገዳም ፤ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ፤ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ።

ከመታረድ ነጻ ያወጣው ዘንድ የለዩትም ሙክት ወደ በረኻ የወሰደው ሰው ልብሱንና ገላውን በውኃ ይታጠብ ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር ይግባ ። ምዕ፡ ፲፭ ፰ ።

፳፰ ወላሕምኒ ዘበእንተ ኃጢአት ወሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ዘአብኡ ደሞሙ ከመ ያስተሥርዩ ቦቱ በውስተ መቅደስ ያወጽእዎሙ አፍአ እምትዕይንት ወያውዕይዎሙ በእሳት ወአምእስቲሆሙኒ ወሥጋሆሙኒ ወከፅሴሆሙኒ ።

በቅድስተ ቅዱሳን ኃጢአታቸውን ያስተሠርዩበቸው ዘንድ ደማቸውን ያገቡት መሥዋዕተ ኃጢአት የሆኑትን ወይፈንና ሙክት ከከተማ አፍአ አውጥተው በእሳት ያቃጥሉዋቸው ፤ ሥጋቸውንና ቍርበናቸውን ሰንበሬቸውንም ያቃጥሉዋቸው ። ዕብ፡ ፲፫ ፲፩ ።

፳፱ ወዝክቱ ዘአውዓዮሙ የሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ

ያቃጠላቸውም ሰው ልብሱን ይጠብ ገላውንም

ሥጋሁ በማይ፤ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት፤ ወዝ
ንቲኒ ሕገ ይኩንክሙ ለዓለም ።
፴ ወበሳብዕ ወርኅ አመ ዐሡሩ ለሠርቅ አሕምምዋ ለነ
ፍስክሙ፤ ወኵሎ ግብረ ኢትግበሩ ባቲ ዘእምፍጥረቱኒ
ወዘግዩርኒ ዘሀለወ ኀቤክሙ ።
፴፩ እስመ በይእቲ ዕለት ያስተሠሪ በእንቲአክሙ ከመ ያን
ጽሕክሙ እምኵሉ ኃጣውኢክሙ ቅድመ እግዚአብሔር
ወትነጽሑ፤ እስመ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ ።
፴፪ ወአሕምምዋ ለነፍስክሙ፤ ወሕግ ውእቱ ለክሙ ዘለ
ዓለም ።
፴፫ ወያስተሠሪ ካህን ዘቀብዕዎ ወዘፈጸሙ እደዊሁ ከመ
ይኩን ካህነ እምድኅረ አቡሁ፤ ወይለብስ አልባሰ አኄ አል
ባሰ ቅድሳት ።
፴፬ ወያስተሠሪ በቅድስተ ቅዱሳን፤ ወበደብተራ ዘመር
ጡል፤ ወበምሥዋዕ ያስተሠሪ ሎቱ፤ ወበእንተ ካህናትኒ፤
ወበእንተ ኵሉ ተዐይን ያስተሠሪ ።
፴፭ ወዝንቱ ሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም፤ ከመ ያስተሥሪ
በእንተ ደቂቀ እስራኤል እምኵሉ ኃጢአቶሙ፤ ወምዕረ
ለለዓመት ይገብሮ፤ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ በሎሙ ለአ
ሮን ወለደቂቁ፤ ወለኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል፤ ወንግሮሙ
ዘንተ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።
፪ ወይቤ ብእሲ ብእሲ እምቤተ እስራኤል፤ እመቦ ዘጠ
ብሐ ላሕመ፤ አው በግዐ፤ አው ጠሌ በውስተ ትዕይንት፤
ወእመኒ በአፍአ እምትዕይንት፤ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ
ደብተራ ከመ ይግበሮ መሥዋዕተ፤ አው ዘመድኃኒት ዘኅ
ሩይ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።
፫ ወእምከመ ጠብሐ በባዕድ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ
ደብተራ ዘመርጡል ከመ ያብእ ቍርባነ ለእግዚአብሔር
ቅድመ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ።
፬ እስመ ቀቲለ ነፍስ ይከውኖ ለውእቱ ብእሲ፤ ወከዓዌ
ደም ውእቱ፤ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ፤ ከመ ኢያ
ምጽኡ ደቂቀ እስራኤል መሥዋዕቲሆሙ ኵሎ ዘይሠውዑ
በገዳም ።
፭ ወያበውእዎ ለእግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመ
ርጡል ኀበ ካህን፤ ወይሠውዕዎ መሥዋዕተ መድኃኒት
ለእግዚአብሔር ።
፮ ወይክዑ ካህን ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ፤ ቅድመ እግዚአብ
ሔር ኀበ ኆኅተ ደብደራ ዘመርጡል፤ ወይገብር ስብሐ
ለመዓዛ ሠናይ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፯ ወኢይሡዑ መሥዋዕቶሙ ለከንቱ በዘቦቱ ይዜምዉ
ድኅሬሆሙ፤ ወከመዝ ይኩንክሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕ
ሊክሙ ።

በውኃ ይታጠብ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ፤ ይህም
የዘለዓለም ሕግ ሥሬት ይሁናችሁ ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲ ።
በሰባተኛውም ወር በአሥረኛው ቀን ሰውነታችሁን
አሳዝኗት፤ ከምትሠሩትም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ትው
ልዱ (ከእስራኤል) የሆነ ከናንተ ዘንድ ያለ መጻተኛም
ቢሆን ሥራን አትሥሩበት ።
በዚች ቀን ከኃጢአታችሁ ያነጻችሁ ዘንድ በእግዚአ
ብሔር ፊት ያስተሠርይላችኋልና ከኃጢአታችሁም ትነጻ
ላችሁ ። መዝ፡ ፶፱ ፱፤ ፩ ዮሐ፡ ፩ ፯ ።
ለናንተ በሱባዔ የምትቈጠር በዓል ናትና፤ ሰውነታ
ችሁን አሳዝኗት፤ ይህም ለናንተ ለዘለዓለም ሕግ ይሁና
ችሁ ።
ከአባቱ ቀጥሎ ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ እጆቹን ቀብ
ተው የሾሙት ካህን ኃጢአታችሁን ያስተሥርይላችሁ፤
ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ሲገባ የሚለብሰውን የነጭ ሐር
ልብስ ይልበስ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፱፤ ዘኍ፡ ፳ ፳፮ ።
በቅድስተ ቅዱሳን (አሥሩ ክንድ) በደብተራ ኦሪት፤
(ሃያ ክንድ) በመሠውያውም ኃጢአታችሁን ያስተሥርይ
የካህናቱንና የሠራዊቱን ሁሉ ኃጢአት ያስተሥርይ ።
ይህም የእስራኤልን ልጆች ከኃጢአታቸው ያነጻቸው
ዘንድ ለዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፤ እግዚአብሔር ሙ
ሴን እንዳዘዘው በዓመት አንድ ጊዜ ያድርገው ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤
ለአሮንና ለልጆቹ እግዚአብሔር ያዘዘውን ይህን ቃል
ንገራቸው ።
ከእስራኤል ልጆች ወገን አንዱም ሰው በከተማው
ውስጥ ወይም ከከተማው ውጭ በሬ ወይም በግ ወይም
ፍየል የሠዋ ቢኖር፤ እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ወይም
የተመረጠ መሥዋዕተ መድኃኒት አድርጎ ወደ ደብተራ
ኦሪት አያምጣው ።
በሌላም ቦታ ከረደው በኋላ፤ ለእግዚአብሔር ማደርያ
ደጃፍ አያምጣው ።
በዚያ ሰው ላይ ነፍስ መግደል ይሆንበታልና፤ ደም
አፍሳሽም ነውና፤ የእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ የሠዉ
ትን መሥዋዕታቸው እንዳያመጡ ያች ሰውነት ከወገኖቿ
ተለይታ ትጥፋ ።
ለእግዚአብሔር ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ወደ ካህን
ያግቡት፤ መሥዋዕተ መድኃኒትም አድርገው ለእግዚአብ
ሔር ይሠዉት ። ዘፍ፡ ፳፩ ፳፫፤ ዘዳ፡ ፲፪ ፪ ።
ካህን ደሙን ከደብተራ ኦሪት ደጃፍ በእግዚአብሔር
ፊት በመሠውያው ላይ ያፍሰው፤ ስቡንም እግዚአብሔር
ወዶ ሊቀበለው በጎ መዓዛ አድርጎ በምሥዋዑ ላይ ያጢ
ሰው ። ዘፍ፡ ፰ ፳፩፤ ዘሌዋ፡ ፬ ፴፩ ።
ጣዖቱን ተከትለው (አምልከው) የሚሰስኑበት መሥ
ዋዕታቸውን በከንቱ አይሠው፤ ባለ ዘመናችሁም እንዲህ
ሥርዓት ይሁናችሁ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፲፩፤ ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።

፰ ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ ዘገብረ መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር፤ አው ቍርባነ፤ ኢያምጽአ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይግበር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩት መጻተኞች ወገን አንዱም አንዱም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሠዋ፤ ወይም ቍርባን ያገባ ሰው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያደርገው ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ባያመጣው ያች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ።

፱ ወብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል፤ አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ፤ ዘበልዐ እምኵሉ ደም አቀውም ገጽየ ላዕለ ይእቲ ነፍስ እንተ በልዐት ደመ፤ ወእደመስሳ እምሕዝባ።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩት ስደተኞች አንዱም አንዱም ሰው ከደሙ ቢበላ፤ በዚያች ሰውነት ገጽ መዓቴን አጸናባታለሁ፤ ከወገኖቿም ለይቼ አጠፋታለሁ። ዘፍ፡ ፱ ፬፤ ፩ ሳሙ፡ ፲፬ ፴፫።

፲ እስመ ደም ነፍሱ ውእቱ ለኵሉ ዘሥጋ፤ ወአነ ረሰይክዎ ለክሙ ለመሥዋዕት በዘበቱ ያስተሠርዩ በእንተ ነፍስክሙ፤ እስመ በደሙ ትትቤዘ ነፍስክሙ።

ደም ለሥጋዊ (ፍጥረት) ሁሉ ነፍሱ ነውና፤ እኔም ኃጢአት በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ለነፍሳችሁ መዳኛ ሊሆን ለናንተ መሥዋዕት አደረግሁት ነፍሳችሁ በደሙ ምክንያት ትድናለችና። ማር፡ ፲፬ ፳፬፤ ሮሜ ፭ ፱።

፲፩ ወበእንተ ዝንቱ እቤለክሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵላ ነፍስ እንተ እምኔክሙ ኢትብላዕ ደመ፤ ወግዩር ዘሀሎ ኀቤክሙ ኢይብላዕ ደመ።

ስለዚህም ነገር እናንተን የእስራኤል ልጆች እንዲህ አልኋችሁ፤ ከናንተ ወገን የሆነች ሰውነት ሁሉ ደሙን አትብላ፤ ከናንተ ዘንድ ያለ መጻተኛም ደም (ብርንዶ) አይብላ።

፲፪ ወብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል፤ አው እምግዩራን እለ ሀለዉ ኀቤክሙ፤ እመበ ዘነዐወ ንዒወ፤ ወቀተለ እምእንስሳ፤ አው ዖፈ እምዘይበልዑ፤ ለበሊዕ ይክዑ ደሞ፤ ወይደፍኖ በመሬት።

ከእስራኤል ልጆች ወገን ወይም በመካከላችሁ ከሚኖሩት ስደተኞች ወገን፤ አደን ቢያድን ሊበሉት ከሚገባችሁ ወገን (እንደ ድኩላ፤ አጋዘን፤ ቆቅ፤ ጅግራ) ያለውን ደሙን አፍስሶ አፈር ያልብሰው። ዘዳ፡ ፲፪ ፲፮።

፲፫ እስመ ደሙ ለኵሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ።

የሥጋዊ ደማዊ ፍጥረት ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና (ነፍሱ ደሙ ነውና)።

፲፬ ወይቤሎሙ ለደቂቀ እስራኤል፤ ደሞ ለኵሉ ዘሥጋ ኢትብልዑ፤ እስመ ደሙ ለኵሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ፤ ወኵሉ ዘበልዖ ለይሠሮ።

የእስራኤልን ልጆች የሥጋዊ ፍጥረት ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና፤ የሥጋዊን የደማዊን ሁሉ (ብርንዶ) አትብሉ የበላውም ሁሉ ይጥፋ አልኋቸው። ዘፍ፡ ፱ ፬።

፲፭ ወኵሉ ነፍስ ዘበልዐ ምውተ፤ አው ብላዐ አርዌ፤ እመኒ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል፤ ወእመኒ ግዩር፤ የሐፅብ አልባሲሁ፤ ወይትሐፀብ በማይ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ።

የሞተውን በክት ወይም የአውሬ ትራፊን የበላ ሁሉ ትውልዱ ከእስራኤል ወይም ከስደተኛ ወገን ቢሆን ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ እስከ ሠርክም ርኩስ ነው። ዘፀ፡ ፳፪ ፴፩፤ ሕዝ፡ ፬ ፲፬።

፲፮ ወእመሰ ኢሐፀበ አልባሲሁ፤ ወኢተሐፅበ ሥጋሁ በማይ ይከውኖ ኃጢአተ ላዕለ ርእሱ።

ልብሱን ባያጥብ፤ ሰውነቱንም በውኃ ባይታጠብ ግን በራሱ ላይ ኃጢአት በደል ይሆንበታል። ዘኍ፡ ፲፱ ፳።

ምዕራፍ ፲፰።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ፤ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ። በከመ ምግባሮሙ ለምድረ ግብጽ ዘነበርክሙ ባቲ ኢትግበሩ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፤ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝና በአገራቸው ተቀምጣችሁ እንደ ነበራችሁባቸው እንደ ግብጻውያን ያለ ሥራ አትሥሩ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው።

፪ ወበከመ ምግባሮሙ ለምድረ ከነአን ዘአነ አበውአክሙ ህየ ኢትግበሩ፤ ወኢትሑሩ በሕጎሙ።

እኔ በዚያ በማገባችሁ በከነዓን ምድር ብትኖሩ እንደ ከነዓን ሰዎች ያለ ሥራ አትሥሩ፤ በሕጋቸውም አትኑሩ።

፫ ኵነኔ ዚአየ ግበሩ፤ ወትእዛዝየ ዕቀቡ፤ ወበቲ ሑሩ፤ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ፍርዴን ፍረዱ (አድርጉ) ትእዛዜንም ጠብቁ በርሷም ጸንታችሁ ኑሩ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

፬ ዕቀቡ ትእዛዝየ ወኵሎ ኵነኔየ ወግበርዎ፤ እስመ ዘገብሮ ሰብእ የሐዩ ቦቱ፤ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ሕጌንና ትእዛዜን ሁሉ ጠብቁ፤ አድርጉትም የሠራው ሰው በሱ ይድናልና ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ።

፭ ብእሲ ብእሲ ኀበ ኵሉ ሰብአ ወሥጋሁኒ ዘይከውኖ ኢይባእ ይክሥት ኃፍረቶ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አንዱም አንዱም ሰው ወደ ወገኑ ሚስት አይድረስ፤ ዘመዱ ወደሚሆንም ሁሉ ኃፍረቱን ይገልጥ ዘንድ አይቅረብ። ዘሌ፡ ፳ ፲፱።

፮ ኃፍረተ አቡከ ወኃፍረተ እምከ ኢትክሥት፤ እስመ እምከ ይእቲ።

እናትህ ናትና የእናትህን ኃፍረት አትግለጥ፤ (አትድረስበት)።

፯ ኃፍረተ ብእሲተ አቡከ ኢትክሥት፣ እስመ ኃፍረተ አቡከ ውእቱ ።

ያባትህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፣ ያባትህ ኀፍረት ነውና ። ፩ ቆሮ፣ ፭ ፩ ።

፰ ኃፍረተ እኅትከ እንተ እምአቡከ አው እንተ እምእምከ ኢትክሥት ።

ከአባትህ የተወለደች ወይም ከናትህ የተወለደች የእኅትህ ኀፍረት አትግለጥ ። ፪ ሳሙ፣ ፲፫ ፲፪ ።

፱ ወእመኒ እንተ በአፍአ ተወልደ፣ ወእመኒ እንተ እምአዝማዲከ ይእቲ ኢትክሥት ኃፍረታ ።

በውጭም የተወለደች ብትሆን ከዘመዶችህ የተወለደችም ብትሆን ኀፍረቷን አትግለጥ ። ሕዝ፣ ፳፪ ፲፩ ።

፲ ኃፍረተ ወለተ ወልድከ፣ አው ወለተ ወለትከ ኢትክሥት ኃፍረቶ፣ እስመ ኃፍረትከ ውእቱ ።

የወንድ ልጅህን ልጅ፣ የሴት ልጅህን ልጅ ኀፍረት አትግለጥ ኀፍረትህ ነውና ።

፲፩ ኃፍረተ ወለተ ብእሲተ አቡከ ኢትክሥት፣ እስመ እኅትከ ወወለተ እምከ ይእቲ ።

ያባትህን ሚስት ልጅ (የንጀራ ናትህ) ኀፍረት አትግለጥ፣ የእንጀራ እናትህ ልጅ እኅትህ ናትና ።

፲፪ ኃፍረተ እኅተ አቡከ ኢትክሥት፣ እስመ ቤተ አቡከ ይእቲ ።

ያባትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፣ ያባትህ ወገን ናትና ።

፲፫ ኃፍረተ እኅተ እምከ ኢትክሥት፣ እስመ እምቤተ እምከ ይእቲ ።

የናትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፣ የናትህ ወገን ናትና ።

፲፬ ኃፍረተ ብእሲተ እኁሁ ለአቡከ ኢትክሥት፣ እስመ ዘመድከ ይእቲ ።

የአባትህን ወንድም የአጐትህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፣ ዘመድህ ናትና ።

፲፭ ኃፍረተ ብእሲተ ወልድከ ኢትክሥት እስመ ብእሲተ ወልድከ ይእቲ ።

የልጅህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፣ የልጅህ ሚስት ናትና ። ዘፍ፣ ፴፰ ፳፯ ። ሕዝ፣ ፳፪ ፲፩ ።

፲፮ ኃፍረተ ብእሲተ እኁከ ኢትክሥት፣ እስመ ኃፍረተ እኁከ ውእቱ ።

የወንድምህን ሚስት ኀፍረት አትግለጥ፣ የወንድምህ ኀፍረት ነውና ። ዘዳ፣ ፳፭ ፭፣ ማቴ፣ ፳፪ ፳፬ ።

፲፯ ወኃፍረተ ብእሲት ምስለ ወለታ ኢትክሥት፣ ወኢዘወለተ ወልዳ፣ ወኢዘወለተ ወለታ ኢትግበር ከመ ትክሥት ኃፍረቶን፣ እስመ ቤትከ ውእቶን፣ ወኃጢአት ውእቱ ።

የሴቲቱን ኀፍረት ከልጅዋ ጋር አትግለጥ፣ የወንድ ልጅዋንና የሴት ልጅዋን ልጅ ኀፍረት አትግለጥ፣ ኀፍረተ ሥጋቸውን ትገልጥ ዘንድ ኃጢአትም ነውና ወገኖችህ ናቸውና ። ዘሌዋ፣ ፳ ፲፬ ።

፲፰ ወብእሲት ምስለ እኅታ ኢታውስብ፣ ከመ ኢታስተቃንአን፣ ወኢትክሥት ኃፍረቶን፣ ለዘቲኒ ወለእንታክቲኒ እንዘ ዓዲሃ ሕያውት ይእቲ ።

ሚስትህ በሕይወት ሳለች እንዳታቃናቸው (እኅቷ ጣውንቷ እንዳትሆን) እኅትማማችን አታግባ፣ የዚያችንና የዚያችን ኀፍረት አትግለጥ ። ፩ ሳሙ፣ ፩ ፯ ።

፲፱ ወኀበ ብእሲት ትክት ኢትባእ፣ ዘእንበለ ትንጻሕ፣ ከመ ትክሥት ኃፍረታ፣ እንዘ ዓዲሃ ርኵስት ይእቲ ።

ገና በግዳጅዋ ሳለች ከአደፏ ሳትነጻ ኀፍረቷን ትገልጥ ዘንድ በግዳጅ ወዳለች ሴት አትግባ ።

፳ ወኢትባእ ኀበ ብእሲተ ካልእከ፣ ከመ ትስክብ ምስሌሃ ወኢትዝራእ ዘርአከ ላዕሌሃ ።

ከርቢ ጋር ትተኛ ዘንድ ወደ ባልንጀራህ ሚስት አትግባ፣ ዘርህንም በርቢ አትዝራባት ። ምሳ፣ ፯ ፳፱ ።

፳፩ ወኢታዕተፃምድ ለመልአክ ወልደከ፣ ወኢታርኵስ ስሞ ለቅዱስ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ልጅህን (ለአሕዛብን) አለቃ አታሳድር፣ (ከአሕዛብ አለቃ አታጋባ) የቅዱስም ስሙን አታስነቅፍ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፍ፣ ፳፪ ፭፣ ዘፀ፣ ፲፫ ፲፪ ።

፳፪ ወምስለ ተባዕት ኢትስክብ፣ ከመ አንስት እስመ ርኩስ ውእቱ ።

ከሴት ጋር እንደምትተኛ ከወንድ ጋር አትተኛ፣ የረከሰ ነውና ። ዘፍ፣ ፲ ፲፫፣ ሮሜ ፩ ፳፯ ።

፳፫ ወኢትሑር ኀበ እንስሳ፣ ከመ ኢታውዕእ ዘርአከ ላዕሌሃ፣ ከመ ኢትርኰስ ባቲ፣ ወብእሲትኒ ኢትሑር ኀበ እንስሳ ከመ ይስክባ፣ እስመ ርኩስ ውእቱ ።

ዘርህን እንዳትዘራባት በቢም እንዳትረክስ ወደ እንስሳ አትቅረብ፣ ሴትም ይደርስባት ዘንድ ወደ እንስሳ አትሂድ፣ የረከሰ ነውና ። ዘሌዋ፣ ፳ ፲፭፣ ዘፀ፣ ፳፪ ፲፱ ።

፳፬ ወኢታርኵሱ ርእሰክሙ በዝንቱ ኵሉ፣ እስመ በዝንቱ ኵሉ ረኵሱ አሕዛብ እለ አነ አወፅአሙ እምቅድሜክሙ ወአገመንዋ ለምድር ።

እኔ ከፊታችሁ የማወጣቸው አሕዛብ በዚህ ሁሉ ረክሰዋልና፣ ምድርንም አርክሰዋታልና፣ በዚህ ሁሉ ራሳችሁን አታርክሱ ። ማቴ፣ ፲፭ ፲፰፣ ፩ ቆሮ፣ ፫ ፲፯ ።

፳፭ ወበእንተ ዝንቱ ፈደይክዎሙ፣ ወተቈጥዓቶሙ ምድር ለእለ ይነብሩ ላዕሌሃ ።

ስለዚህም ፍዳቸውን አመጣሁባቸው ምድርም የሚኖሩባትን ሰዎች ተቈጣቻቸው ። ኢሳ፣ ፳፯ ፳፩፣ ኤር፣ ፱ ፱ ።

፳፮ ወዕቀቡ ኵሎ ሕግየ ወኵነኔየ፣ ወኢትግበሩ ምንተኒ እምዝንቱ ኵሉ ርኩስ፣ ወኢዘእምፍጥረቱ እስራኤል፣ ወኢግዩር ዘሀለወ ኀቤክሙ ።

ሕጌን ጠብቁ ፍርዴንም ጠንቅቁ ነውር ከሆነው ከዚህ ሁሉ ምንም ምን አትሥሩ፣ ትውልዱ ከእስራኤልም ቢሆን ከናንተ ዘንድ የሚኖር መጻተኛም ቢሆን ይህን ሁሉ አትሥሩ ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፬ - ፭ ።

፳፯ እስመ ዘንተ ኵሎ ርኵሰ ገብሩ ሰብእ እለ እምቅድሜ

ከናንተ አስቀድሞ በዚህ ዓለም የተፈጠሩ ሰዎች ይህ

ከመ ተፈጥሩ ውስተ ምድር፡ ወአንመንዋ ለምድር ።
፳፰ አንትሙኒ ቦቱ ከመ ኢትትቄጣዕክሙ ምድር ለእመ አርኰስክምዋ፡ በከመ ተቈጥዓቶሙ ለአሕዛብ እለ እም ቅድሜክሙ ።
፳፱ እስመ ኵሉ ዘገብረ እምዝንቱ ኵሉ ርኵስ ትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ፡ እንተ ገብረቶ ።
፴ ወዕቀቡ ትእዛዝየ ከመ ኢትግበሩ እምኵሉ ሕጎሙ ለርኩሳን፡ ዘኮኑ እምቅድሜክሙ፡ ወኢትርኰሱ ቦሙ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ በሎሙ ለኵሉ ተዐይነ ደቂቀ እስራኤል፡ ቅዱሳነ ኩኑ እስመ ቅዱስ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፪ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ይፍራህ አበሁ ወእሞ ወሰንበታትየ ዕቀቡ ።
፫ ወኢትትልዉ አማልክተ፡ ወኢትግበሩ ለክሙ አማልክተ ዘሰብክ፡ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፬ ወእመ ሦዕክሙ መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር እንጺሐክሙ ሡዑ ።
፭ ወበዕለተ ትሡውዑ ይበልዕዎ፡ አው በሳኒታ፡ ወለእመቦ ዘተርፈ በሣልስት ዕለት ያውዕይዎ በእሳት ።
፮ ወለእመሰ በልዕዎ ውስተ ብትክ ይትኌለቍ ወኢይት ዌከፎ ።
፯ ወለዘበልዖ ኃጢአተ ይከውኖ፡ እስመ አርኰሰ ቅድሳቶ ለእግዚአብሔር፡ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እንተ በልዓቶ እምሕዝባ ።
፰ ወእመ ማእረረ ሰብ ተዓፅዱ እክለ ምድርክሙ፡ ኢታንጽሑ ዓጊደ ገራህትክሙ፡ ወኢትእርዩ ዘወድቀ እክለ እንዘ ተዓፅዱ ።
፱ ወዓፀደ ወይንክኒ ኢታዐትናጽሕ ቀሢመ ወኢትትቀረም ኅንበበተ ወይንክ ዘወድቀ ለነዳይ ወለግዩር ተኀድጉ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲ ወኢትስርቁ ወኢተሐስዉ፡ ወኢልቦ ዘይትዔገል ካልኦ፤
፲፩ ወኢትምሐሉ በስምየ በሐሰት፡ ወኢታርኵሱ ስሞ ቅዱስ ለአምላክክሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲፪ ወኢትዓምፅ ካልአከ ወኢትሂድ፡ ወኢይቢት ዓሴከ ዓስቡ ለዓሳብከ እስከ ይጸብሕ ።
፲፫ ወኢትንብብ ሕሡመ ላዕለ ጽሙም፡ ወኢትደይ ዕቅፍተ ቅድመ ዕውር፡ ወፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክከ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፲፬ ወኢትግበሩ ዓመፃ በውስተ ፍትሕ፡ ወኢታድልዉ ለገጸ ነዳይ፡ ወኢታድልዉ ለገጸ ዓቢይ፡ በጽድቅ ኰንኖ ለካልእከ ።
፲፭ ወኢትሑር በጕሕሉት ውስተ ሕዝብከ፡ ወኢትቁም

ን ሁሉ ኃጢአት ሠርተዋልና ምድርንም አስጸይፈዋታልና።
ከናንተ አስቀድሞ በነበሩ አሕዛብ እንደ ተበሳጨችባቸው ብታሳድፍዋት ምድር እንዳትቈጣባችሁ እናንተም ዕወቁ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፳፭፡ ፳ ፳፪ ።
ከዚህ ከማይገባ ርኵሰት ሁሉ የሠራ ሰው ሁሉ ያች ኃጢአትን የሠራች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ።
ከናንተ አስቀድሞ ይሠሩት የነበሩ የአሕዛብን ሥራ ሁሉ እንዳትሠሩ ትእዛዜን ጠብቁ፡ በነርሱም አትርከሱበቸው ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፀ፡ ፲፰ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው፤ ለእስራኤል ልጆች ወገኖች ሁሉ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ በላቸው ። ዘፀ፡ ፲፱ ፮ ።
ከናንተ አንዱም አንዱ እናት አባቱን ይፍራ (ያክብር) ሰንበታቴንም ጠብቁ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፪፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፴ ።
ጣዖታትንም አታምልኩ፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ተመትተው የተሠሩ ጣዖታትን አታቁሙ ።

ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ብትሠዉ ንጹሐን ሁናችሁ ሠዉ ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፲፭ ።
በሠዋችሁበት ቀን ወይም በማግሥቱ ይብሉት ስሦስተኛው ቀን የተረፈ ቢኖር ግን በእሳት ያቃጥሉት ።
ቢበሉት ግን በከት ከመብላት ይቈጠርባቸዋል (እግዚአብሔርም) አይቀበለውም ። ዘሌዋ፡ ፲ ፲፭ ።
በበላውም ሰው ዕዳ በደል ይሆንበታል፡ የተቀደሰውን የእግዚአብሔር መሥዋዕት አርክሷልና፡ ይህንንም የበላች ሰውነት ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ።
የምድራችሁንም አዝመራ በምታጭዱበት በዓጨዳችሁ ወራት የእርሻችሁን ድንበር አጥርታችሁ አትጨዱ፡ ስታጭዱም የወደቀውን እኽል አትልቀሙ ።
የወይንህንም ቦታ አጥርተህ አትልቀም፡ የወይንህንም ዘለላ አትልቀም፡ የወደቀውን ለደኻ ለመጻተኛ ተውለት ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። መክ፡ ፭ ፳ ።
አትስረቁ፡ ሐሰትንም አትናገሩ ፡ ባልንጀራውን የሚቀማ አይኑር ። ኤፌ፡ ፬ ፳፭፡ ዘፀ፡ ፳ ፲፭ ።
ስሜንም ጠርታችሁ በሐሰት፡ አትማሉ፡ የከበረውን የአምላካችሁን ስም አታስነቅፉ፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፳፩ ።
ባልንጀራህን አትበድል፡ አትቀማው የሞያተኛህንም ደመወዝ እስኪነጋ ድረስ በአንተ ዘንድ አይደር ።
በደንቆሮው ክፉ ነገር አትናገር፡ በዕውርም ፊት ዕንቅፋት አታኑር፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፡ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፰ ።
በፍርድም ጊዜ ሐሰት አትፍረዱ፡ ለባለጸጋም ለድኻም አታድሉ፡ ለባልንጀራህ በእውነት፡ ፍረድለት (ፍረድበት) ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፡ ዘዳ፡ ፩ ፲፯፡ ያዕ፡ ፪ ፱ ።
ወደ ወገኖችህም በተንኰል (በሽንገላ) አትሂድ፡ በበ

ላዕለ ነፍሰ ካልእከ፥ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።		ልንጀራህ ሰውነት ላይ በጠላትነት አትነሣ፤ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ወኢተዓምፆ ለካልእከ ፤ ወኢትጽልእ በልብከ ፥ ዝ ልፎ ወአይድዖ እንተ ተኀይሶ ለካልእከ፥ ወኢትግበር በእንቲአሁ ኃጢአተ ።	፲፮	ባልንጀራህን አትበድለው ፥ ገልጸህ ዝለፈው (ምከረው) እንጂ በልብህ አትጥላው ፤ ባልንጀራህንም የምትነቅፈውን ገልጸህ ንገረው ፥ ስለሱም ኃጢአት አትሥራ ።
ወኢትትበቀል ለሊከ ፥ ወኢትትቀየም ላዕለ ደቂቀ ሕዝብከ፤ ወአፍቅር ካልእከ ከመ ነፍስከ፥ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፯	አንተ ቂም በቀል አትያዝ ፥ በወገኖችህም ልጆች አትቀየም ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ አድርገህ ውደድ ፥ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘዳ፥ ፱ ፲ ።
ወዕቀብ ሕግየ ፤ ወኢትሕርስ ብዕራየከ በዘባዕድ አርዑት ፥ ወኢትትክል ውስተ ዓፀደ ወይንከ ዘዘዚአሁ ፥ ወልብሰኒ ዘእምክልኤቱ እንመቱ ኃፍረት ውእቱ ወኢትልበስ ።	፲፰	ሕጌን ጠብቅ ፤ በሬህንም በሌላው ቀንበር አትረስ ፥ በወይንህም ቦታ እየራሱ የሆነ ተክል አትትከል ፥ ኀፍረት ነውና ፥ ሥራው ሁለት የሆነ ልብስን አትልበስ ።
ወዘሰከበ ምስለ ብእሲት እንተ ዕቅብት ይእቲ ለብእሲ ግብር ፤ እንተ ቤዛሃ ኢተውህበ ላቲ ፥ ወግዕዛነ ኢተግዕዘት ይኤይኑ ሎቱ ዘይሁብ ፤ ወኢይመውት እስመ ኢግዕዘት ።	፲፱	ለወንድ ባርያ የተጠበቀች (የታጨች) ዋጋዋን ያልተሰጠላት ሴት ባርያን ከክብር ያሳነሰ ፥ የሚከፍለው ዋጋዋን ይገምግሙለት ፥ ነፃ አልወጣችምና ይሙት በቃ አይፈረድበትም ።
ወያመጽእ ዘበእንተ ንስሓሁ በግዐ ለእግዚአብሔር ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።	፳	እሱም ስለ ንስሐ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ወደ ደብተራ ኦሪት ያምጣ ። ዘሌዋ፥ ፭ ፲፭ ።
ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በውእቱ በግዕ ቅድመ እግዚአብሔር፥ እስመ ነስሐ በዘአበሰ ፥ ወትትኀደግ ሎቱ ኃጢአቱ እንተ አበሰ ።	፳፩	ካህንም ስለ ኃጢአቱ የቀረበውን በግ በእግዚአብሔር ፊት ሠውቶ ያስተሥርይለት ፥ በበደለው በደል ተጠጧልና ፥ የበደላትም በደል ትሠረይለታለች ።
ወእመ ቦእክሙ ውስተ ምድር እንተ ይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፤ ወትከልክሙ እምኵሉ ዕፅ ዘይበልዑ ታነጽሕዎ እምኵሉ ርኵስ ፥ ወፍሬሁኒ ዘሠለስቱ ዓም ርኩስ ውእቱ ለክሙ ኢትብልዕዎ ።	፳፪	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ምድር በገባችሁ ጊዜ የሚበሉት ተክላ - ተክል ሁሉ ብትተክሉ ከኃጢአት ሁሉ ንጹሕ አድርጉት ፤ የሦስተኛውም ዘመን ፍሬው ለናንተ ርኩስ ነውና አትብሉት ። ዘፀ፥ ፯ ፲፪ ።
ወበራብዕ ዓም ይኩን ኵሉ ፍሬሁ ቅዱሰ ወስቡሐ ለእግዚአብሔር ።	፳፫	በአራተኛው ዓመት ያፈራው ፍሬ ሁሉ ግን ለእግዚአብሔር የከበረ የተመሰገነ ይሁን ። ዘዳ፥ ፲፪ ፲፯ ።
ወበሐምስ ዓም ብልዑ ፤ ውእቱ ለክሙ ፍሬሁ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፬	በአምስተኛው ዘመን ያፈራው ፍሬው ለናንተ ነው ፥ ብሉት ፥ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ወኢትብልዑ በውስተ አድባር ፤ ወኢትርከዩ ፤ ወኢትጠየሩ በዖፍ ።	፳፭	መሥዋዕቱንም በተራራዎች ላይ ሁናችሁ አትብሉት አትርከሱም ፤ በዎፍም አታምልኩ ፥ (አታሟርቱ) ሞራ ገላጭም አትሁኑ ። ዘሌዋ፥ ፫ ፲፯ ፤ ዘዳ፥ ፲፰ ፲፬ ።
ወኢትግበሩ ለክሙ ቈናዝዐተ እምፀጕረ ርእስክሙ ፤ ወኢትላጽዩ ጽሕመ ገጽክሙ ።	፳፮	ከራሳችሁም ጠጕር ጉትያ (ቍንጮ) አታውጡ (አታጉትኑ) የፊታችሁንም ጢም አትላጩ ።
ወእመቦ ዘሞተ መላሲ ኢታቅርቡ ውስተ ሥጋክሙ ፤ ወኢትፍጥሩ ለክሙ ፈጠራ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፯	የሞተም ሰው ቢኖር ወደ ሰውነታችሁ ምላጭ አታቅርቡ አዲስ መልክ አትፍጠሩ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ኢሳ፥ ፲፭ ፪ ፤ ኤር፥ ፱ ፳፮ ።
ወኢታርኵስ ወለተከ ፤ ወኢታዘምዋ ፤ ወኢትዘሙ ምድር ወኢትምላእ ምድር ዓመፃ ።	፳፰	ሴት ልጅህን ክብሯን አሳንሰህ ሴሰኛ አታሰኛት ምድር አትሰስን ፤ ምድር ዓመፅን አትምላ ። ዘዳ፥ ፳፫ ፲፯ ።
ዕቀቡ ሰንበታትየ ፤ ወፍርሁ እምቅዱሳንየ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፱	ቅዳሜ ቅዳሜን አክብሩ ፤ ከቅዱሳን (ነቢያት ካህናት) የተነሣም ፍሩ ፥ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝና ።
ወኢትትልዉ ሰብአ ሐረስ ፤ ወሰብአ ሥራይ ከመ ኢትርኰሱ በሙ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴	መናፍስት ጠሪዎችንና ሟርተኞችን ሰዎች አትከተሉ በነርሳቸው እንዳትረክሱ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝና ።
ቅድመ ዘሢበት ተንሥእ ፤ ወአክብር ገጸ አረጋዊ ፤ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክከ ፤ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፴፩	ሽማግሌ ሰው ሲመጣ ከፊቱ ተነሥ ፥ የሽማግሌን ፊት አክብር ፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ምሳ፥ ፳ ፳፱ ፥ ፩ ጢሞ፥ ፭ ፩ ።
ወለእመቦ ዘመጽአ ኀቤክሙ ግዩር ኢትሣቅይዎ በውስተ ምድርክሙ ከመ ዘእምፍጥረቱ ይኩን ለክሙ ግዩር ዘመጽአ ኀቤክሙ ።	፴፪	ወደናንተ የመጣ ስደተኛም ቢኖር በአገራችሁ መከራ አታጽኑበት ወደናንተ የመጣ ስደተኛ ለናንተ (ከእስራኤል) እንደ ተወለደ ይሁንላችሁ ። ዘፀ፥ ፳፰ ፳፩ ።

ወአፍቅሮ ከመ ርእስክሙ እስመ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ፣ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ።	፴፬	እናንተም በግብጽ አገር መጻተኞች ነበራችሁና እንደ ራሳችሁ አድርጋችሁ ውደዱት፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘፀ፡ ፲፱ ፵፭፡ ዘዳ፡ ፲ ፲፱።
ወኢትግበሩ ዐመፃ በውስተ ፍትሕ ወኢ በውስተ ኑሐቄ ሐሳብ፣ ወኢ በመስፈርት፣ ወኢ በመዳልው።	፴፭	በፍርድ በግምት አቈጣጠር በመስፈሪያ በሚዛን ዓመፅን አታድርጉ። ዘፀ፡ ፳፮ ፱፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፲፭።
መዳልዊክሙ ዘበጽድቅ ይኩን፣ ወመስፈርትክሙ ዘበጽድቅ ይኩን፣ ወአእባኒክሙ ዘበጽድቅ ይኩናክሙ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውፃእኩክሙ እምድረ ግብጽ።	፴፮	ሚዛኖችህ የእውነት ሚዛኖች ይሁኑ፣ መስፈሪያህም የእውነት መስፈሪያ ይሁን፣ ደንጊያዎችህም (አዋቂዎችህ) የእውነት ይሁኑልህ፣ ከግብጽ አገር ያወጣኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘዳ፡ ፳፭ ፲፫።
ወዕቀቡ ኵሎ ሕግየ፣ ወኵሎ ትእዛዝየ ወግበርዎ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ።	፴፯	ሕጌንና ትእዛዜን ጠብቁ፣ ፈጽሙትም ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘዳ፡ ፬ ፲፭፡ ዘሌ፡ ፲፰ ፬።
ምዕራፍ ፳።		**ምዕራፍ ፳።**
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል።	፩	እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፤ የእስራኤልን ልጆች እንዲህ በላቸው አለው።
እመቦ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግዩራን እለ ገብኡ ውስተ እስራኤል ዘአስተዓመደ ወልዶ ለመልአክ ሞተ ለይሙት፣ ወሕዝብ እለ ውስተ ምድር ለይውግርዎ በእብን።	፪	ከእስራኤል ልጆች ወይም በእስራኤል ዘንድ ከሚቀመጡት ስደተኞች ማናቸውም ሰው ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ያጋባ ቢኖር ይገደል፣ በአገር ያሉ ወገኖች በደንጊያ ይውገሩት። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፳፩።
ወአነኒ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ፣ ወእደመስሶ እምሕዝቡ፣ እስመ ወሀበ ወልዶ ይደመድ ለመልአክ፣ ከመ ያርኵስ ቅድሳትየ፣ ወከመ ያርኵስ ስመ ቅዱሳንየ።	፫	እኔም በዚያ ሰው ገጸ መዓቴን አጸናበታለሁ፣ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ፣ ክብሬን ያረክስ ዘንድ የወዳጆቼንም (የቅዱሳን) ስም ያዋርድ ዘንድ ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ሰጥቷልና። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፲፡ ዘፀ፡ ፴ ፴፫።
ወእመሰ ተዓወርዎ ሰብአ ይእቲ ምድር ለውእቱ ብእሲ፣ ወሠወሩ አዕይንቲሆሙ እምኔሁ እንዘ ያስተዓምድ ወልዶ ለመልአክ ወኢቀተልዎ፣ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ፣ ወላዕለ አዝማዲሁ ወእደመስሶ ሎቱ።	፬	ነገር ግን የዚያች አገር ሰዎች ያንን ሰው ቸል ቢሉት ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ሲሰጥ ዐይኖቻቸውን ከሱ ቢሠውሩ ባይገድሉትም፣ በዚያ ሰውና በዘመዶቹ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ፣ እሱንም አጠፋዋለሁ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፯፡ ፪ ፭።
ወለኵሎሙ እለ ኃብሩ ምስሌሁ፣ ከመ ይዘምዉ በመላእክት እምሕዝቦሙ።	፭	ከወገኖቻቸው ተለይው በጣዖታቱ ይሴስኑ ዘንድ ከሱ ጋር የተባበሩትንም ሁሉ አጠፋቸዋለሁ። ዘፀ. ፴፬ ፲፭።
ወእመቦ ብእሲ ዘተለወ ሰብአ ሐረስ፣ ወሰብአ ሥራይ ከመ ይዘሙ ድኅሬሆሙ አቀውም ገጽየ ላዕለ ውእቱ ብእሲ ወላዕለ አዝማዲሁ ወእደመስሶ እምሕዝቡ።	፮	እነሱቸውን ተከትሎ ይሴስን ዘንድ ሥር ማሾችንና ሟርተኞችን የተከተለ ሰው ቢኖር፣ በዚያ ሰውና በዘመዶቹ ላይ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ፣ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፴፩፡ ፲፯ ፲።
ወኩኑ ቅዱሳነ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ቅዱስ አነ ወዕቀቡ ሕግየ ወትእዛዝየ ወግበርዎ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድሰክሙ።	፯	እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ ነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ፣ የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ሕጌንና ትእዛዜን ጠብቁ፣ አድርጉት ፈጽሙት።
ወለእመቦ ብእሲ ዘነበበ ኅሡመ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት እስመ ጌጉይ ውእቱ።	፰	በአባቱና በናቱ ክፉ ነገር የተናገረ ሰው ቢኖር በደለኛ ነውና የሞት ሞት ይሙት። ዘፀ፡ ፳፩ ፲፯።
ወለእመቦ ብእሲ ዘዘመወ በብእሲተ ብእሲ፣ አው በብእሲተ ካልኡ ሞተ ለይሙት፣ ዘዘመወኒ ወእንተ ዘመወትኒ።	፱	በሌላ ሰው ሚስት ወይም በባልንጀራው ሚስት ያመነዘረ ሰው ቢኖር ፈጽሞ ይሙት፣ የሴሰነና የሴሰነች (ሁለቱ ይሙቱ)። ዘዳ፡ ፳፪ ፳፪፡ ዘሌዋ፡ ፲፰ ፳።
ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ አቡሁ፣ ከሠተ ኃፍረተ አቡሁ፣ ሞተ ለይሙት፣ ወክልኤሆሙ ጌጉያን እሙንቱ።	፲	ከአባቱ ሚስት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር፣ ያባቱን ኀፍረት ገልጧልና ሁለቱም በደለኞች ናቸውና ይገደሉ።
ወለመእቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ ወልዱ፣ ሞተ ለይሙቱ ክልኤሆሙ፣ እስመ ኃጢአተ ገብሩ፣ ወጌጉያን እሙንቱ።	፲፩	ከልጁ ሚስት ጋር የተኛ ሰው ቢኖር፣ ኃጢአት ሠርተዋልና በደለኞችም ናቸውና ሁለቱም ይሙቱ።
ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ አንስት ርኩሰ ገብሩ፣ ሞተ ለይሙቱ ክልኤሆሙ ጌጉያን እሙንቱ።	፲፪	ከሴት ጋር እንደ ሚተኛ፣ ከወንድ ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ሁለቱም በደለኞች ናቸውና ይሙቱ፤ ዘፀ፡ ፳፫ ፲፯።

፲፬ ዘነሥአ ወለተ ምስ እማ ኃጢአት ውእቱ፤ ወበእሳት ለያውዕይዎሙ ኪያሁ ወኪያሃ፤ ወኢትምጻእ በላዕሌክሙ ኃጢአት።

፲፭ ወዘሰከበ ምስለ እንስሳ ሞተ ለይሙት፤ ወእንስሳሁኒ ቅትሉ።

፲፮ ወብእሲትኒ ለእመ ሖረት ኀበ እንስሳ ከመ ይስክብ፣ ብእሲተኒ ቅትሉ፤ ወእንስሳሁኒ ውግሩ።

፲፯ ወዘሰከበ ምስለ እኅቱ፤ እመኒ እንተ እምአቡሁ፤ ወእመኒ እንተ እምእሙ፤ ወርእየ ኃፍረታ፤ ወይእቲኒ ርእየት ኃፍረቶ ፅዕለት ውእቱ፤ ለይሠረዉ በቅድመ ደቂቀ ዘመዶሙ፤ እስመ ከሠተ ኃፍረተ እኅቱ፤ ጌጋየ ይከውኖ።

፲፰ ወዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት ወርእየ ኃፍረታ ወከሠተ ነቅዐ ደማ፤ ወይእቲኒ ከሠተት ነቅዐ ደማ፤ ለይሠረዉ ክልኤሆሙ እሙላዶሙ።

፲፱ ወኢትክሥት ኃፍረተ እኅተ አቡከ ወእኅተ እምከ፤ እስመ ዘመዶሙ ለእመ ከሠቱ ኃጢአተ ይከውኖሙ።

፳ ወዘሰከበ ምስለ እንተ ዘመዱ ከሠተ ኃፍረ ዘመዱ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ።

፳፩ ወብእሲ ዘሰከበ ምስ ብእሲተ እኁሁ ከሠተ ኃፍረተ እኁሁ፤ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ።

፳፪ ወዕቀቡ ኵሎ ትእዛዝየ ወግበርዎ፤ ወኢትትበአስክሙ ምድር እንተ ውስቴታ አነ አበውአክሙ ከመ ትንበሩ።

፳፫ ወኢትሖሩ በሕገ አሕዛብ እለ አወፅአሙ እምኔክሙ፤ እስመ ዘንተ ኵሎ ገብሩ ወአስቆረርክዎሙ።

፳፬ ወእቤለክሙ አንትሙ ዘትወርስዋ ለምድሮሙ፤ ወአነ እሁበክሙ ከመ ታጥርይዋ ለምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኵሉ አሕዛብ።

፳፭ ወፈለጥኩ ለክሙ ማእከለ እንስሳ ዘንጹሕ፤ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወማእከለ አዕዋፍ ዘንጹሕ ወዘኢኮነ ንጹሐ፤ ወማእከለ ኵሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር፤ ወኢታርኵሱ ነፍሰክሙ በእንስሳ ወበአዕዋፍ፤ ወበኵሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ዘፈለጥኩ ለክሙ ዘርኩስ።

፳፮ ወትከውኑኒ ቅዱሳነ፤ እስመ ቅዱስ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኵሉ አሕዛብ ከመ ትኩኑኒ ሊተ።

፳፯ ብእሲኒ ወብእሲትኒ ለእመቦ ዘኮኑ ሐራስያነ፤ አው ዘሥራይ ሞተ ለይሙቱ፤ ወበእብን ለይውግርዎሙ እስመ ጊጉያን እሙንቱ።

ልጂቱን ከናቷ ጋር ቢያገባ ኃጢአት ነው፤ ይህች ኃጢአት ወደናንተ እንዳትመጣ እሱንም እሷንም በእሳት አቃጥሏቸው። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፲፯፣ ዘዳ፣ ፳፯ ፳፫።

በእንስሳም የደረሰ ይሙት፤ ከብቱንም ግደሉት።

ይደርስበት ዘንድ ሴትም ወደ እንስሳ ብትሄድ፤ ሴቲቱን ግደሏት፤ ከብቱንም በደንጊያ ወግራችሁ ግደሉት።

ከአባቱ ወይም ከናቱ የተወለደች ብትሆንም ከእኅቱ ጋር የተኛ ኀፍረቷን ቢያይ እሷም ኀፍረቱን ብታይ ጸያፍ ነው፤ የእኅቱን ኀፍረት ገልጧልና በዘመዶቻቸው ልጆች ፊት ይጥፉ፤ ዕዳ በደል ሆኖባቸዋልና። ዘሌ፣ ፲፰ ፱።

በግዳጅዋ ካለችው ሴት የደረሰ ኀፍረቷን ቢያይ የደሟን ፈሳሽ አይቷልና፤ እሷም የደሟን ፈሳሽ ገልጣለችና፤ ሁለቱም ከዘመዶቻቸው ተለይተው በሞት ይቀጡ።

የአባትህንና የእናትህን እኅት ኀፍረት አትግለጥ፤ ዘመዶቻቸው ናቸውና ኀፍረተ ሥጋቸውን ቢገልጡ ኃጢአት ይሆንባቸዋልና። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፲፬። ፲፰ ፳፬።

ከዘመዱ (ከአጐቱ) ሚስት የደረሰ፤ የዘመዱን ኀፍረተ ሥጋ ገልጧልና፤ ልጅ ሳይወልዱ ይሙቱ።

ከወንድሙ ሚስት ጋር የተኛ፤ የወንድሙን ኀፍረት ገልጧልና ልጅ ሳይወልዱ ይሙቱ። ዘሌ፣ ፲፰ ፲፯፣ ፲፰ ፰።

ሕጌን ጠብቃችሁ ሥሩት፤ ትኖሩበት ዘንድ እኔ ወደርሷ የማገባችሁ ምድር እንዳትበቀላችሁ። ዘሌ፣ ፲፰ ፳፮።

ይህን ሁሉ አድርገዋልና እኔም ተጸይፌአቸዋለሁና ከናንተ በማወጣቸው በአሕዛብ ሕግ ጸንታችሁ አትኑሩ።

ምድራቸውን የምትወርሷት እናንተ ናችሁ፤ ማርንና ወተትን የምታፈሰውን ምድር ትገዟት ዘንድ እኔ እሰጣችኋለሁ አልኳችሁ፤ ከአሕዛብ ሁሉ የለየኋችሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝ። ዘፀ፣ ፫ ፴፫፣ ፲፱ ፫።

ከእንስሳት ንጹሕ የሆነውን፤ ንጹሕ ያልሆነውን ከአዕዋፍም የሚበላውንና የማይበላውን በምድርም ላይ የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ ለየሁላችሁ፤ አትብሉ ብዬ የለሁላችሁ እንስሳንና አዕዋፍን በዚህም ዓለም የሚንቀሳቀሰውን ሁሉ በመብላት ሰውነታችሁን አታርክሱ። ዘሌ፣ ፲፱ ፪።

ለኔ ወገኖቼ ትሆኑኝ ዘንድ ከአሕዛብ ሁሉ የለየኋችሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ንጹሕ በሕርይ ነኝና እናንተም ንጹሐን ሁኑ። ፩ ጴጥ፣ ፩ ፲፯፤ ዘሌ፣ ፳፯ ፳፬።

ወንድ ወይም ሴት ሟርተኞች ሥርማሮች (ቀጠል በጣሾች) ቢሆኑ ፈጽመው ይሙቱ፤ በደለኞች ናቸውና በደንጊያ ወግረው ይግደሉዋቸው። ዘሌ፣ ፲፱ ፴፩፣ ፳፱ ፱።

ምዕራፍ ፳፩።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ በሎሙ ለካህናት ለደቂቀ አሮን፤ ንግሮሙ ከመ ኢይርኩሱ በነፍስ እንተ እምሕዝበሙ።

፪ ወእምቤት ዘቅሩበሙ፤ እመኒ ዘአቡሆሙ፤ አው ዘእምእሞሙ፤ አው ዘእምደቂቆሙ፤ አው ዘእምአዋልዲሆሙ አው ዘእምእኁሁ አው ዘእምእኅቱ።

ምዕራፍ ፳፩።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው አለውም፤ ከቅርብ ዘመዳቸው በተወለዱ ልጆች እንዳይረክሱ ለአሮን ልጆች ለካህናት ንገራቸው አለው። ሕዝ፣ ፵፬ ፳፭።

ያባታቸውና የናታቸውም ወገን ወይም ከሴቶች ልጆቻቸውና ከወንዶች ልጆቻቸው ወይም ከወንድሙና ከእኅቱ ወገን የተወለዱ ቢሆኑ።

፫ እው በድንግል እንተ ቅርብት ይእቲ ሎቱ እንተ ኢኮንት ለብእሲ፤ በእሉ ኢይርኩሱ በዘእምሕዝቦሙ ከመ ኢይኩኖሙ ጽእለተ።

ወይም ለባል ያልታጨች ለሱ አቅራቢያ በሆነች ድንግል ቢሆን ነቀፋ እንዳይሆንበቸው ከወገኖቻቸው በተወለዱ በነዚሀ እንዳይረክሱ ንገራቸው።

፬ ወኢትላጽዩ ርእሰክሙ ላዕለ ዘሞተ ወኢትላጽዩ ጽሕመ ገጽክሙ ወኢትትጥብሑ ሥጋክሙ።

በሞተ ሰው ራሳችሁንና የፊታችሁን ጢም አትላጩ፥ ሥጋችሁንም አትንጩ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፭፣ ፳፬ ፲፯።

፭ ወይኩኑ ቅዱሳነ ለአምላክሙ ወኢያርኵሱ ስመ አምላክሙ፤ እስመ እሙንቱ ያቀርቡ መሥዋዕቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ ወይኩኑ ቅዱሳነ።

የፈጣሪያቸውን ስም እንዳያስነቅፉ ለፈጣሪያቸው ንጹሐን ይሁኑ፤ እነሱ ለፈጣሪያቸው እግዚአብሔር መሥዋዕትን ያቀርባሉና ከኃጢአት የተለዩ (የነጹ) ይሁኑ።

፮ ብእሲተ ዘማ ወጽእልተ ኢያውስቡ፤ ወብእሲተኒ እንተ አውፅአ ምታ እስመ ቅዱስ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኩ።

ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና፤ በነውር የተነቀፈችውንና ጋለሞታን ባሏ የፈታትንም ሴት አያግቡ።

፯ ወትቄድሶ እስመ ቍርባኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ያቀርብ።

እሱ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ያቀርባልና አክብረው።

፰ ወይኩን ቅዱሰ፤ እስመ ቅዱስ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድሶ።

የማነጻው እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ባሕርይ ነኝና ንጹሕ ይሁን። ዘሌዋ፡ ፳፩ ፲፭፣ ፳፪ ፰።

፱ ወለተ ብእሲ ካህን ለእመ አጽአሰት በዝሙት ስመ አቡሃ፤ ያኅሥርዋ ላቲ ወበእሳት ያውዕይዋ።

የካህን ሰው ሴት ልጅ በዝሙት ያባቷን ስም ብታስነቅፍ ይግረፉዋት፤ በእሳትም ያቃጥሏት። ዘፍ፡ ፴፰ ፳፬።

፲ ወካህን ዘየዓቢ እምአኃዊሁ ዘሦጡ ቅብዐ ዲበ ርእሱ ዘቡሩክ ወዘፍጹም ውእቱ እዴሁ ዘይለብስ ዘቅድሳት፤ ርእሶ ኢይላጺ ወአልባሲሁኒ ኢይሥጥጥ።

ከወንድሞቹ የሚበልጥ እጁንና ራሱን የከበረ ቅብዐ ክህነት ተቀብቶ የከበረው ልብሰ ተክህኖ የሚለብሰው ካህን ራሱን አይላጭ፤ ልብሶቹንም አይቅደድ።

፲፩ ወኀበ ኵሉ ነፍስ እንተ ሞተት ኢይበእ፤ ወኢኀበ አቡሁ ወኢ ኀበ እሙ ከመ ኢይርኩስ።

ነፍስ ከሞተበት ቤት ሁሉ አይግባ፤ እንዳይረክስ ከባቱም ከናቱም ዘንድ ቢሆን አይግባ።

፲፪ ወእምውስተ መቅደስ ኢይፃእ ወኢያርኵስ ስሞ ቅዱሰ ለአምላኩ፤ እስመ ቅብዐ ቅዱስ ዘይትቀብዑ ዘአምላኩ ሀለወ ላዕሌሁ፤ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር።

ከቤተ መቅደስም አይውጣ፤ የፈጣሪው የከበረ ስሙንም እንዳያስነቅፍ ተቀብተው የሚከብሩበት የፈጣሪው ቅብዐ ክህነት በላዩ ላይ አለና፤ ፈጣሪው እኔ እግዚአብሔር ነኝና። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፱ ፲፪።

፲፫ ወይንሣእ ብእሲተ ድንግለ እምነገዱ።

ከነገዱ የተወለደች ክብሯን ያላስወሰደች ሴት ያግባ።

፲፬ ብሕተ መበለተ ወእንተ አውፅአ ምታ ወጽእልተ፤ ወዘማ እላንተ ኢያውስብ፤ አላ ድንግለ እምዘመዱ ወእምነገዱ፤ ይንሣእ ሎቱ ብእሲተ።

ነገር ግን ባሏ የፈታትን ጋለሞታን ክብሯን አስወስዳ የተነቀፈችውን ሴት እነዚህን አያግባ፤ ከወገኑ ከዘመዱ የተወለደች ድንግልን ያግባ እንጂ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፪።

፲፭ ወኢያርኵስ ውሉዶ በውስተ ሕዝቡ፤ ወአነ እግዚአብሔር ዘእቄድሶ።

በወገኖቹም ዘንድ ልጆቹን አያጕስቍል የምቀድሰውም እኔ እግዚአብሔር ነኝ። ዘሌዋ፡ ፳፩ ፰።

፲፮ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግሮ ለአሮን ወበሎ፤ ብእሲ ዘእምነገድከ በመዋዕሊክሙ፤ እመበ ዘቦቱ እምኵሉ ዘከነ ወዘኢከነ ንጹሐ ኢይበእ ያቅርብ ቍርባኖ ለአምላኩ።

እግዚአብሔር ሙሴን አሮንን እንዲህ ብለህ ንገረው ብሎ ተናገረው፤ በዘመናችሁ ከወገንህ ንጹሕ የሆነ ንጹሕም ያልሆነ ሰው ቢኖር የፈጣሪውን መሥዋዕት ያቀርብ ዘንድ አይግባ።

፲፯ ኵሉ ብእሲ ዕውር፤ ወሐንካስ፤ ወኢዘበሕቁ ሐፂር፤ ወኢምቱረ ዕዝን።

ዕውር ሁሉ፤ አንካሳ፤ ጆሮ ቁረጣ፤ አጭር (ድ.ክ)።

፲፰ ወኢስብረት ዕ ውስተ እዴሁ፤ አው ዘሰቡር እግሩ።

በእጁ ስብራት ያለበት፤ ወይ እግሩ የተሰበረ (እግረ ሽባ) ጐባጣ። ዘኊ፡ ፲፯ ፫፣ መዝ፡ ፷፫ ፱።

፲፱ ወኢ ዘስናም፤ ወኢ ዘነውር በ፤ ወኢ ዘጸምላዋ አዕይንቲሁ።

ጥርሳም (ጥርስ ገጠጣ) ነውር ያለበት ዓይነ መጭማጫ (ዓይነ ሸውራራ)፤ እከክ (ደረመን) ቋቍቻ ያለበት ፍሬው አንድ የሆነ። ዘሌዋ፡ ፳፪ ፳፪፣ ዘዳ፡ ፳፫ ፩።

፳ ወኢ ብእሲ ዕቡቅ፤ ወኢ ዘጸርንዕት በቱ፤ ወኢ ዘአሐቲ እስኪቱ።

ነውር ነቀፋ የሌለበት ንጹሕ ያልሆነ ከአሮን ልጆች የተወለደ ካህን ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ይሠዋ ዘንድ አይቅረብ፤ ንጹሕ አይደለምና።

፳፩ ኵሉ ዘነውር በቱ ወዘኢከነ ንጹሐ እምዘርአ አሮን ካህን ኢይቅረብ ከመ ያብእ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ንጹሐ።

የፈጣሪውን ቍርባን ያቀርብ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን አይግባ፤ ነገር ግን የለዩለትን ተረፈ መሥዋዕት ይብላ። ዘሌዋ፡ ፪ ፫፣ ፯ ፲፯፣ ዘኊ፡ ፲፰ ፱።

ወኢይባእ ያቅርብ ቍርባነ እምላኩ እምቅዱሰ ቅዱሳን ፣ ወዘቀደሱ በሕቱ ይብላዕ ።	፳፪	የፈጣሪውን ቍርባን ያቀርብ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን አይግባ ነገር ግን የለዩለትን ተረፈ መሥዋዕት ይብላ ።
ወኀበ መንጦላዕት ኢይባእ ፣ ወኀበ ምሥዋዕ ኢይቅረብ እስመ ኢኮነ ንጹሐ ፣ ከመ ኢያርኵስ ቅድሳተ ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘአቄድሰክሙ ።	፳፫	ወደ መጋረጃው አይግባ ፣ ንጹሕ አይደለምና ፣ ፈጣሪው የሚመሰገንበትን መሥዋዕት እንዳያረክስ ወደ መሠዊያውም አይቅረብ ፣ የማነጻችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና።
ወነገሮሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ ፣ ወለኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ።	፳፬	ሙሴም ለአሮን ለልጆቹና ለእስራኤል ልጆች ሁሉ (ይህን ትእዛዝ) ነገራቸው ። ዘሌ፣ ፪ ፫ ፣ ፮ ፲፯ ።
ምዕራፍ ፳፪ ።		ምዕራፍ ፳፪ ።
ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንበሎሙ ለአሮን ወለደቂቁ ከመ ይትዓቀቡ እምቅድሳቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወኢያርኵሱ ስምየ ቅዱሰ በኵሉ ዘያቄድሱ ሊተ አነ እግዚአብሔር ።	፩	እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆች ለኔ ከሚለዩዋቸው ነገሮች ራሳቸውን እንዲለዩ ክቡር ስሜንም እንዳያስነቅፉ ለአሮንና ለልጆቹም ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ።
ዘእቤሎሙ በመዋዕሊክሙ ፣ ኵሉ ብእሲ ዘይበውእ ውስተ መቅደስ ዘእምቅድስት ዘርእክሙ ፣ ውስተ ኵሉ ዘይቄድሱ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር እንዘ ርኩሱ ላዕሌሁ ለይሠሮ እምሕዝቡ ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ።	፪	የምነግራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝ የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡትን በዘመናችሁ ከዘራችሁ ሁሉ በኃጢአት ሁኖ ወደ መቅደስ የሚገባ ሰው (ካህን) ሁሉ ፣ ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ ያልኋችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፣ ፯ ፳ ።
ወለእመቦ እምዘርአ አሮን ዘለምጽ ፣ አው ዘይትከዓዎ ዘርኡ ፣ ኢይብላዕ እምቅድሳት እስከ አመ ይነጽሕ ።	፫	ከአሮን ልጆች ወገን ለምጽ ያለበት ወይም ዘሩ የሚፈሰው ሰው ቢኖር እስኪነጻ ድረስ ከተቀደሰው መሥዋዕት አይብላ ። ዘሌ፣ ፲፭ ፪ ፣ ፪ ፲፫ ።
ወዘገሠሠ እምኵሉ ርኵሰ ነፍስ ፣ ወእመኒ ብእሲ ዘወጽአ እምኔሁ ዘርኡ አው ዘገሠሠ እምኵሉ ዘይትሐወስ ዘያረኵስ እምኵሉ ፣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፬	ርኩስ የሆነውም ቢሆን ዘሩ ከሱ የሚፈስበትም ቢሆን ወይም ከሚንቀሳቀሰውና ከሚያረክስ ሁሉ ጋር የሚነካ ሰው ቢኖር እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወኢይብላዕ እምቅድሳት ለእመ ኢተሐጽበ ሥጋሁ በማይ ።	፭	ሰውነቱን በውኃ ካልታጠበ ከተቀደሰው መሥዋዕት አይብላ ። ፲፭ ፭ ፣ ዕብ፣ ፲ ፯ ።
ወእምከመ ዓረበት ፀሐይ ንጹሕ ውእቱ ፣ ወይእተ ጊዜ ይብላዕ እምቅድሳት እስመ ሲሳዩ ውእቱ ።	፮	ፀሐይ ከገባች በኋላ ግን ንጹሕ ነውና ያን ጊዜ ከተቀደሰው ተረፈ መሥዋዕት ይብላ ፣ ምግቡ ነውና ።
ወማውታ ፣ ወብላዐ አርዌ ኢትብልዑ ከመ ኢትርኩሱ በሙ ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ።	፯	በነሳቸው እንዳትረክሱ አውሬ የነከሰውንና ሙቶ ያደረውን (በክት) አትብሉ ፣ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።
ዕቀቡ ትእዛዝየ ከመ ኢይኩንክሙ ኃጢአተ ፣ ወከመ ኢትሙቱ በእንቲአሁ ።	፰	ኃጢአት እንዳይሆንባችሁ ስለሱም እንዳትሞቱ ትእዛዜን ጠብቁ ።
ወለእመ ኢረኵሱ ቦቱ አነ እግዚአብሔር ዘአቄድሶሙ ።	፱	በሱም ካልረከሱ የማከብራቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ።
ወኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምቅድሳት ፣ ኃደርቱኒ ለካህን ወገብእቱኒ ኢይብልዐ እምቅድሳት ።	፲	ከነገደ ሌዊ ያልተወለደ ከተቀደሰው መሥዋዕት አይብላ ፣ የካህኑም ምንደኞቹና ቤተ ሰቦቹ ከመሥዋዕቱ አይብሉ ። ፩ ሳሙ፣ ፳፩ ፯ ፣ ዘፀ ፣ ፳፱ ፴፫ ።
ወለእመሰ ቦ ዘአጥረየ ካህን ገብረ ዘተሣየጠ በወርቁ ውእቱ ለይብላዕ ፣ እስመ ሲሳዩ ውእቱ ፣ ውሉድኒ ዘቤቱ እሙንቱ ይብልዑ ሲሳዮሙ ውእቱ ።	፲፩	ካህን በወርቁ የገዛው ባርያ ቢኖር ግን ምግቡ ነውና እሱ ይብላ ፣ የቤቱ ውላጆችም ምግባቸው ነውና እነሱም ይብሉ ። ዘኍ፣ ፲፰ ፲፩ ፲፫ ።
ወወለተ ብእሲኒ ካህን ለእመ አውሰበት ዘእምካልእ ዘመድ ኢትብላዕ እምዓሥራት ዘቅድሳት ።	፲፪	ከነገደ ሌዊ ያልተወለደውን ሰው ያገባች የካህን ሴት ልጅ ከተቀደሰው አሥራት አትብላ ። ዘሌዋ፣ ፳ ፫ ።
ወበሕቱ ለእመ ከነት መበለተ ወኃደጋ ምታ ለትግባእ ውስተ ቤተ አቡሃ ከመ አመ ንእሳ ለትብላዕ እምሲሳየ አቡሃ ፣ ወኵሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ ።	፲፫	ነገር ግን ባሏ ፈትቷት ፈት ብትሆን ዘርም ባትተካ ፣ እንደ ሕጻንነቷ ጊዜ ወደ አባቷ ቤት ተመልሳ በአባቷ ምግብ ትብላ ፣ ከባዕድ ወገን የተወለደ ግን ከሱ አይብላ።
ወለእመቦ ብእሲ ዘበልዐ እምቅድሳት በኢያእምሮ ይወስክ ሐምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ፣ ወየሀብ ለካህን ዘቅድሳት ።	፲፬	ባለማወቅ ከተቀደሰው መሥዋዕት የበላ ሰው ቢኖር በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ጨምሮ የተቀደሰውን ለካህኑ ይስጠው ። ዘፍ፣ ፴፰ ፲፩ ፣ ዘሌዋ፣ ፬ ፪ ፣ ፭ ፲፭ ።
ወኢያርኵሱ ቅድሳቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ።	፲፭	የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ለእግዚአብሔር ያመጡትን መሥዋዕታቸውን አያርክሱ ።

፲፮ ወይከውኖሙ ኃጢአተ እምከመ በልዑ ቅድሳቶሙ፣ ንስሐ ላዕሌሆሙ፣ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአቄድሶሙ ።

በኃጢአት ሳሉ ከተቀደሰው መሥዋዕት ከበሉ ግን ኃጢአትና በደል ይሆንባቸዋል፣ ንስሐ አለባቸው፣ የማነጻቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፣ ፲፬ ፲፮ ።

፲፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ለአሮን ወለደቂቁ ወለኵሎሙ ተአይነ ደቂቀ እስራኤል ወለግዩራን እለ ሀለዉ ውስተ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ለአሮንና ለልጆቹ ለእስራኤልም ልጆች ወገን ሁሉ እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው፤ ከእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም ሰው፣ ወይም በእስራኤል ዘንድ ካሉት ከመጻተኞቹ ወገን ቢሆን ።

፲፰ ዘአምጽኡ ቍርባኖሙ በእንተ ኵሉ ዘበጽዑ፣ አው በእንተ ኵሉ ዘሐለዩ፣ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ።

ስለ ተሳለው ስለት ሁሉ መሥዋዕት ብፅዓቱን ቢያመጣ፣ ወይም ስላሰበው ነገር ሁሉ መሥዋዕት ፈቃዱን ቢያመጣ ለሚቃጠል መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያመጡትን ሁሉ ቢያቀርብ ።

፲፱ እምዘይኄይስ ይኩን ተባዕተ ንጹሐ እመራዕይ፣ ወእምአባግዕ፣ ወእምአጣሊ ።

ይሠምርላቸው ዘንድ ከመንጋዎች የሚሻለው በሬ ከበጎችም ከፍየሎችም መንጋ ነውር የሌለበት ንጹሕ ተባት ይሁን ። ዘሌዋ፣ ፲ ፲፫ ። ዕብ፣ ፱ ፲፬፣ ፩ ጴጥ፣ ፩ ፲፱ ።

፳ ኵሉ ዘቦቱ ነውር ኢያምጽኡ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ኢይሰጠወክሙ ።

ነገር ግን አይቀበላችሁምና ነውር ነቀፋ ያለበትን ሁሉ ለእግዚአብሔር አያምጡ ። ዘዳ፣ ፲፭ ፳፩ ።

፳፩ ወብእሲኒ ለእመ ቦ ዘአምጽአ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር በእንተ ዘበፅዐ፣ አው በፈቃዱ እመራዕይ አው እምአባግዕ፣ ንጹሐ ይኩን ዘይሠጠዎ ኵሉ ዘአልቦቱ ነውር ።

ስለ ተሳለው ወይም በፈቃዱ ከመንጋው ወይም ከበጎቹ መሥዋዕተ መድኃኒት የሚያመጣ ሰው ቢኖር፣ እግዚአብሔር የሚቀበለው ነውር ነቀፋ የሌለበት ንጹሕ ይሁን ።

፳፪ ዕውርሰ ወስቡረ፣ ወምቱረ ልሳን ወሕሡፈ፣ ወዕቡቀ፣ ወዘጽርንዕት ቦቱ ኢያምጽኡ ለእግዚአብሔር፣ ወለቍርባንኒ ኢተሀቡ እምኔሆሙ ውስተ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር ።

ነገር ግን ሰባራና ዕውር ቅዘናምና ምላሱ የተቆረጠ፣ (የተሰነጋ) ሕሡፈ ፎናናውን፣ (ዕቡቀ) እከክሙን፣ (ጽርንዕተ) ቋቍቻ ያለበትን ለእግዚአብሔር አያምጡ፣ ከነዚህም በእግዚአብሔር መሠዊያ ለመሥዋዕት አትስጡ ።

፳፫ ለላሕምኒ ወለበግዕ፣ ዘምቱረ ዕዝን፣ አው ዘምቱረ ዘነብ ተኀትም፣ ወጥሪተ ርእስከ ትሬስዮ፣ ለብፅዓቲከሰ ኢይሠጠወከ ።

በሬውን በጉንም ጆሮ ቈራጣ፣ ጅራተ ጐማዳ ከሆነ ለራስህ ቈጥረህ ገንዘብ አድርገው፣ ለስለትህ ግን አይቀበልህም ። ዘፀ፣ ፲፪ ፲፪፣ ዘሌዋ፣ ፳፩ ፲፰ ።

፳፬ ዘጽንጹው፣ ወዘጽቱም፣ ወዘምቱር፣ ወዘአጥራቂ ኢያምጽእዎ ለእግዚአብሔር፣ ወበምድርክሙኒ ኢትግበርዎ ።

(ጽንጹው) ቆልማማ (ጽቱም) ሰባራ (ምቱር) ላተ ቆራጣ (አጥራቂ) ቅዘናሙን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገው አያምጡት፣ በአገራችሁም አትረዱት ።

፳፭ እምኀበ ባዕድኒ ዘመድ ኢታብኡ ዘከመዝ ቍርባነ ለአምላክክሙ እምዝንቱ ኵሉ፣ እስመ ሙሱን ውእቱ ወነውር ቦቱ ወኢይሠጠወክሙ ።

የተበላሸ ነውና ነውር ነቀፋም ያለበት ነውና፣ እግዚአብሔርም አይቀበላችሁምና ከዚህ ሁሉ ከሌላ ወገን ከሌላ ዘመድ ተቀብላችሁ እንደዚህ ያለውን ቍርባን ፈጣሪያችሁ አታቅርቡ ። ዘሌዋ፣ ፳፩ ፲፰፣ ዘኍ፣ ፲፭ ፲፭ ።

፳፮ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ለእመ ወለደት እጕልት፣ አው በግዕት፣ አው ጠሊት ሰቡዐ ዕለተ የሀሉ እንገለ ኀበ እሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ ጊደር ወይም በግ ወይም ፍየል ብትወልድ እንቦሳዋ ግልገሏ ከናቱ ጋር ሰባት ቀን ይሰንብት ። ዘፀ፣ ፳፪ ፴ ።

፳፯ እመ ሳምንት ዕለት ወእምድኅሬሁኒ ይሠጠወክሙ ለቍርባን መሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ።

በስምንተኛውም ቀን ከዚያም በኋላ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጋችሁ ብታቀርቡት ይቀበላችኋል ።

፳፰ ወኢትጥብሑ እጕልተ፣ አው በግዕተ፣ አው ጠሊተ ምስለ እጓለ በአሐቲ ዕለት ።

ጊደርን ወይም በግን ወይም ፍየልን ከልጅዋ ጋር በአንዲት ቀን አትሠዉ ። ዘፀ፣ ፲፪ ፫፣ ዘዳ፣ ፳፪ ፮ ።

፳፱ ወለእመ ሦዕከ መሥዋዕተ ብፅዓተ ትፍሥሕትከ ለእግዚአብሔር ዘይሠጠወክሙ ሡዑ ሎቱ ።

ደስታህ የተፈጸመበት ስለትህን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ብታቀርብ የሚቀበላችሁን ሠዉለት ።

፴ ወበይእቲ ዕለት ይብልዕዎ፣ ወኢያትርፉ እምሥጋሁ ለነግህ ።

በዚያች ቀን ይብሉት፣ ከሥጋውም ለነገ ብለው አያሳድሩ ። ዘሌዋ፣ ፯ ፲፭። መዝ ፻፮ ፳፱ ።

፴፩ ወዕቀቡ ትእዛዝየ ወግበርዎ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ።

እኔ እግዚአብሔር ነኝና ትእዛዜን ጠብቃችሁ ሥሩት ።

፴፪ ወኢታርኵሱ ስምየ ቅዱሰ፣ ወእትቄደስ በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቄድሶሙ ።

ክቡር ስሜን አታስነቅፉ፣ በእስራኤልም ልጆች መካከል እመሰገናለሁ፣ የማከብራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና።

፴፫ ዘአውፃእክዎሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አምላክክሙ አነ እግዚአብሔር ።

ፈጣሪያችሁ (የፍቅር አባት) እሆናችሁ ዘንድ (አባቶቻችሁን) ከግብጽ ምድር ያወጣኋቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ ። ዘሌዋ፣ ፲፩ ፵፭ ፣ ፲፱ ፴፯ ፣ ዘኁ፣ ፲፭ ፵፩ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ አስማት እሉ እሙንቱ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ፣ በክቡር ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው ።

፪ ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ግብረከ ፣ ወበሳብዕት ዕለት ሰንበት ይእቲ ፣ ወዕረፍተ ቅድስተ ተሰምየት ለእግዚአብሔር ፣ ኵሎ ግብረ ኢትግበሩ ባቲ በኵሉ በሐውርቲክሙ እስመ ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ይእቲ ።

ስድስት ቀን ሥራህን ሥራ ፣ በሰባተኛይቱ ቀን ግን የእግዚአብሔር ዕረፍት ስለ ሆነች ክብርት ተብላለችና በሃገራችሁ ሁሉ ሥራችሁን አትሥሩበት ።

፫ እሉ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ ስም በውስተ መክፈልትክሙ ።

ዕድል ፈንታ ሁኖ በተሰጣችሁ በአገራችሁ በክቡር ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው።

፬ በቀዳሚ ወርኅ ፣ አመ ዕለተ ዓሥሩ ወረቡዑ ለሠርቅ በጊዜ ዕርበት ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር ።

በመጀመሪያ ወር (ሚያዝያ) በባተ በአሥራ አራተኛው ቀን ሲመሽ የእግዚአብሔር ፋሲካው ነው ።

፭ ወአመ ዕለተ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለሠርቀ ዝንቱ ወርኅ ፣ በዓለ ናእት ዘእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ ናዕተ ብልዑ ።

ይህ ወር በባተ በአሥራ አምስተኛው ቀንም ፣ ቂጣ የሚበሉበት የእግዚአብሔር በዓል ነውና ፣ ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ ። ዘፀ፣ ፲፪ ፲፯ ።

፮ ወቀዳሚት ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ።

መጀመሪያይቱም ቀን ለናንተ የከበረች ተብላለችና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ።

፯ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ ወሳብዕትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ ፣ ሰባተኛይቱ ቀን ግን ለናንተ የከበረች ተብላለችና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ። ዘኁ፣ ፳፰ ፲፰ ።

፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ አመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ እሁበክሙ አነ ፣ ወዐፀድክሙ ማእረራ ታበውኡ ከላስስተ እምቀዳሚ ማእረርክሙ ኀበ ክህን ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ፤ እኔ ወደ ማወርሳችሁ ምድር ብትገቡ መከሩንም በአጨዳችሁ ጊዜ መጀመሪያ ከደረሰው አዝመራችሁ እሸቱን(ነዶውን)ወደ ክህን አምጡ።

፱ ወያበውእ ክህን ለውእቱ ክልስስት ቅድመ እግዚአብሔር ፣ ከመ ይሠጠወክሙ ፣ ወበሳኒታሃ ለቀዳሚት ሰንበት ያበውእ ክህን ።

ክህኑም ይቀበላችሁ ዘንድ ያንን ነዶውን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው ፣ በመጀመሪያይቱም ቀን ማግሥት ክህን ያግባው ። ዘፀ፣ ፳፱ ፳፬ ፣ ዘሌዋ፣ ፳፪ ፳፩ - ፳፱ ።

፲ ወትገብሩ በዕለት እንተ አምጻእክሙ ውእተ ክልስስተ በግዐ ንጹሐ ዘአሐቲ ዓመቱ ለመሥዋዕት ለእግዚአብሔር ።

እሸት ነዶውን በመጣችሁበትም ቀን አንድ ዓመት የሆነውን ነውር ነቀፋ የሌለበትን በግ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጋችሁ ሠዉ ።

፲፩ ወቍርባኑ ክልኤቱ ዓሥራት ዘሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ፣ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ፣ ወሞጻሕቱ ራብዕተ እዴሃ ለኢን ወይን ።

እግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው ቍርባኑ በዘይት የተለወሰ የሁለት ቁና ሥንዴ ዳቦ ፍልቅ የሚያደርጉትም የወይን ጠጅ የኢን አራተኛ እጅ ይሁን ።

፲፪ ወይእተ ዕለተ እንተ ባቲ ታበውኡ ቍርባኖ ለአምላክክሙ ፣ ኢትብልዑ ኅብስተ ሐዲሰ ወኢቀልወ ፣ እስከ ታበውኡ ቍርባኖ ለአምላክክሙ በይእቲ ዕለት ፣ ወሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ ፣ በኵሉ በሐውርቲክሙ ።

የፈጣሪያችሁን ቍርባን በምታቀርቡበት በዚያች ቀን የፈጣሪያችሁን ቍርባን እስክታገቡ ድረስ የአዲስ እህል ቆሎና ዳቦ አትብሉ ፣ በየሀገራችሁ ሁሉ በዘመናችሁ የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፣ ፪ ፲፬ ።

፲፫ ወትኌልቁ እምሳኒታ ሰንበት እምይእቲ ዕለት ፣ እንተ ባቲ አባእክሙ ውእተ ከላስስተ ዘይሠርዑ ።

እሸት ነዶውን ከገባችሁበት ከመጀመሪያይቱ ሱባዔ ማግሥት ጀምራችሁ ሰባቱን ሱባዔ ቍጠሩ ።

፲፬ ሰቡዐ ሰናብተ ትኌልቁ ፍጹመ እስከ ሳኒታሃ ለደኃሪት ሰንበት ሐምሳ ዕለተ ።

እስከ መጨረሻይቱ ሱባዔ ማግሥት ድረስ አምሳውን ቀን ፈጽማችሁ ቍጠሩ ፣ (ከሚያዝያ ፲፮ እስከ ሰኔ ፭)።

፲፭ ወታበውኡ መሥዋዕተ ሐዲሰ ለእግዚአብሔር ዘእም ውስተ ምድርክሙ ።

በዚች በአምሳኛይቱ ቀን ከምድራችሁ የተገኘውን አዲሱን የእህል ቍርባን ወደ እግዚአብሔር አቅርቡ ።

፲፮ ታበውኡ ኅብስተ ዘይሠርዑ ክልኤተ ኅብስተ ዘዘክል

ክህናቱ ሠርተው የሚያቀርቡት አንዱ ኅብስት የሁ

ኤቱ ዓሥራት ዘሥንዳሌ ይኩን አሐቲ ኅብስቱ፤ ወአብኡ እክሙ ታበስልዎ እምቀዳሚ እክልክሙ ለእግዚአብሔር ።

ለት የሁለት ላዳን ሥንዴ ዱቄት ሁለት ዳቦ አምጡ፤ መጀመሪያ ከደረሰው እህላችሁ ለእግዚአብሔር አቡካታችሁ አቅርቡ ። ዘፀ፣ ፳፱ ፳፬፣ ፳፫ ፲፯፤ ዘኍ፣ ፲፭ ፲፯ ።

፲፯ ወታበውኡ ምስለ ውእቱ ኅብስት ሰብዓተ አባግዐ ዘዘዓመት፤ ወአሐደ ላሕመ እመራዕይ፤ ወሐራጊተ ክልኤተ ንጹሐነ፤ ወይኩን ቍርበኖሙ ወመሥዋዕቶሙ ወሞፃሕቶሙ መሥዋዕተ መዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ከዚያም ዳቦ ጋር ዓመት የሆናቸው ሰባት በጎች ከመንጋውም አንድ በሬ፤ነውር ነቀፋ የሌለባቸው ሁለት ሙክቶች አቅርቡ፤ እግዚአብሔር የበጎ መአዛ መሥዋዕት አድርጎ ሊቀበለው መሥዋዕትነታቸውና ቍርባንነታቸው ወይናቸውም ለእግዚአብሔር ይሁን ።

፲፰ ወግበሩ አሐደ ሐርጌ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት፤ ወክልኤተ አባግዐ ዘዘዓመት ለመሥዋዕተ መድኃኒት ።

ከፍየሎችም አንድ ሙክት ለመሥዋዕተ ኃጢአት፤ አንዳንድ ዓመት የሆናቸውም ሁለት በጎች ለመሥዋዕተ መድኃኒት ሠዉ ። ዘሌዋ፣ ፬ ፳፫ ፳፰፤ ዘኍ፣ ፳፰ ፴ ።

፲፱ ወያበውእ ካህን ምስለ ውእቱ ኅብስት ዘቀዳሚ እክል፤ ክልኤተ አባግዐ፤ ወይሠርዮ ቅድመ እግዚአብሔር፤ ቅዱስ ውእቱ ለእግዚአብሔር፤ ወለካህን ለዘአብኦ ሎቱ ይኩን ።

ካህንም መጀመሪያ ከደረሰው የእህል መሥዋዕት ጋራ ሁለት በጎች አግብቶ በእግዚአብሔር ፊት ይሠዋው፤ የከበረው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ነው፤ ጧሽቱ የተረፈውም ላቀረበው ካህን ይሁን ። ዘኍ፣ ፲፰ ፲፪ ።

፳ ወይሰምይዋ ለዛቲ ዕለት ቅድስተ፤ ኵሎ ግብረ ዘትት ቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ፤ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ በኵሉ ኀበ ሀሎክሙ ።

ይህችን ቀን የከበረች ዕለት ብለው ይጥርዋት፤ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት፤ በላችሁበትም ዘመን ሁሉ ይህ የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ።

፳፩ ወአመ ተዐፅዱ እክለ ምድርክሙ ኢትጠናቀቁ ዓፂደ ዘተርፈ ውስተ ገራሀትክሙ፤ ወዘወድቀ ኢትእርዩ፤ ለነዳይ ወለግዩር ኅድግዎ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

የእርሻችሁንም ሰብል በጨዳችሁ ጊዜ በእርሻችሁ ውስጥ የቀረውን አትጠናቀቁ፤ (አጥርታችሁ አትጨዱ) ስታጭዱ የወደቀውንም አትልቀሙ፤ ለስደተኛ ለደኃ ተዉት፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።

፳፫ በሳብዕ ወርኅ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ዕረፍተ ትኩንክሙ ተዝካረ ዘመጥቅዕ ቅድመ እግዚአብሔር ቅድስተ ትሰመይ ።

የሰባተኛው ወር (ጥቅምት) ከወሩም በመባቻው ቀን መታሰቢያ ልትሆን ነጋሪት እየመታችሁ አዋጅ የምትነግሩበት ስሟ ለእግዚአብሔር የተለየች ዕረፍት ትሁንላችሁ ። ዘኍ፣ ፳፱ ፩፤ ዘሌዋ፣ ፳፭ ፱ ።

፳፬ ኵሎ ተግባረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ፤ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ።

የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩበት፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቅርቡበት እንጂ ።

፳፭ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ አመ ዓሡሩ ለሳብዕ ወርኅ ዕለተ አስተርእዮ ይእቲ፤ ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ በሰባተኛው ወር አሥረኛይቱን ቀን ኃጢአት የሚሠረይበት በረድኤት የምገለጥበት ናትና፤ ለናንተ የከበረች ትሁንላችሁ ። ዘሌዋ፣ ፲፯ ፳፱፤ ዘፀ፣ ፲፫ ፲ ።

፳፮ ወአሕምምዋ ለነፍስክሙ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፤ ወኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ በይእቲ ዕለት ።

በዚህችም ቀን ሰውነታችሁን አስጨንቋት፤ (በጾም፤ በጸሎት) ለእግዚአብሔርም መሥዋዕትን ሠዉ፤ በዚህችም ቀን የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩ ።

፳፯ እስመ ዕለተ አስተርእዮትክሙ ይእቲ፤ እንተ ባቲ ያስተሠርዩ በእንቲአክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ይህች ቀን (ካህናት) በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ስለ ኃጢአታችሁ የሚያስተሠርዩበት፤ በረድኤት የምገለጽበት ቀን ናትና ። ዘኍ፣ ፳፱ ።

፳፰ ወኵላ ነፍስ እንተ ኢታሐምም ርእሳ ትሠሮ በይእቲ ዕለት ወትደምሰስ እምሕዝባ ።

በዚህች ቀን ሰውነቷን የማታስጨንቅ ሰውነት ሁሉ ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ ። ዘፀ፣ ፴ ፴፫፤ ዘፍ፣ ፲፯ ፱ ።

፳፱ ወኵላ ነፍስ እንተ ትገብር ግብረ በይእቲ ዕለት ለትደምሰስ እምሕዝባ፤ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ በኵሉ ኀበ ሀሎክሙ ።

በዚች ቀን ሥራን የምትሠራ ሰውነት ሁሉ ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ፤ ባላችሁበት አገር ሁሉ ባለ ዘመናችሁ ለዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፭ ፯ ።

፴ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ አሕምምዋ ለነፍስክሙ እምተሱዑ ለወርኅ፤ እምሠርክ እስከ ሠርክ ዓሡሩ ለወርኅ፤ አሚሃ አሰንብቱ ሰንበተክሙ ።

ለናንተ በሱባዔ የምትቈጠር በዓል ናትና፤ ከወሩ ከዘጠነኛው ቀን ማታ ጀምራችሁ እስከ አሥረኛው ቀን ማታ ድረስ ሰውነታችሁን አስጨንቋት፤ ያን ጊዜ በዓላችሁን አክብሩ፤ (ዕረፍት አድርጉ) ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፪ ።

፴፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

፴፪ እመ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ወርኅ በዓለ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ለእግዚአብሔር ።

፴፫ ወዕለት ቀዳሚት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ፣ ወኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

፴፬ ሰቡዐ ዕለተ ታበውኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፣ ወሰምኒትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ፣ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ዘፀአት ውእቱ ' ኵሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ ።

፴፭ እሉ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክምሙ በስም ቅዱስ፣ በዘበሙ ያበውኡ መባአ ለእግዚአብሔር ፣ ወቍርባነ ፣ ወመሥዋዕቶሙኒ ፣ ወሞፃሕቶሙኒ ዘኵሉ አሚር ።

፴፮ ዘእንበለ ሰናብቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወዘእንበለ ዘመባእክሙ፣ ወዘእንበለ ዘኵሉ ብፅዓቲክሙ፣ ወዘእንበለ በፈቃድክሙ ዘታበውኡ ለእግዚአብሔር ።

፴፯ ወእመ ዕለተ ዓሡሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ሳብዕ ወርኅ እመ ፈጸምክሙ አስተጋብአተ እክለ ምድርክሙ ትገብሩ በዓለ ለእግዚአብሔር ሰቡዐ ዕለተ፣ ወዕለት ቀዳሚት ዕረፍት ይእቲ፣ ወዕለትኒ ሳምኒት ዕረፍት ይእቲ ።

፴፰ ወትነሥኡ ለክሙ አመ ዕለተ ቀዳሚት እምፍሬ ዕፀ ዘሠናይ፣ ወጸበርትኒ፣ ወበቀልተ ተመርት፣ ወእምዕፀ ቈጽለ አዕፁቅ፣ ወዘኵሒኒ፣ ወዘእምነ ፈለግኒ አዕፁቀ ዘንጼሕ ወትትፌሥሑ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ሰቡዐ ዕለተ በበዓመት ።

፴፱ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ ከመ ትግበሩ በዓለ መጸለት በሳብዕ ወርኅ ።

፵ ወትነብሩ ውስተ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ኵሉ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል ይንበር ውስተ መጸለት ።

፵፩ ከመ ይርአዩ ትውልድክሙ ከመ በምጽላል አንበርክዎሙ ለእስራኤል አመ አውጻእክዎሙ እምድረ ግብጽ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፵፪ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር እግዚእ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ያምጽኡ ለከ ቅብዐ ዘይት ንጹሐ፣ ወውጉአ ለማኅቶት በዘተኃትዉ ማኅቶተ ኵሎ ጊዜ፣ አፍአ እመንጦላዕት ዘደብተራ መርጡል ።

፪ ወያኃትዉ አሮን ወደቂቁ እምሠርክ እስከ ነግህ፣ ቅድመ እግዚአብሔር ለዘልፍ፣ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ ።

፫ ወዲበ መራናት እንተ ንጽሕት አኅትዉ ውእተ ማኅቶተ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ይጸብሕ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ብሎ ተናገረው ።

በዚህ በሰባተኛው ቀን ከአሥራ አምስተኛው ቀን ጀምሮ (ዳስ ጥሎ ድንኳን ተክሎ የሚከበረውን) በዓለ መጸለት ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን አክብሩ ። ዘኁ፣ ፳፱ ፲፪ ።

መጀመሪያይቱ ቀን ለናንተ የከበረች ትሁንላችሁ፣ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ።

ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ፣ ስምንተኛይቱም ቀን ለናንተ የከበረች ትሁን፤ መሰነባበቻ ነውና ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቅርቡ፣ የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩበት ። ዘኁ፣ ፳፱ ፴፭ ።

ቍርባናቸውንና መባቸውን ሁሉ ጊዜ የሚያቀርቡት ወይናቸውንና መሥዋዕታቸውን የሚያመጡባቸው በከበረ ስም የጠራኋቸው የእግዚአብሔር በዓላቶች እኒህ ናቸው ። ዘፀ፣ ፳ ፲፫ ፲፱፣ ፩ ነገሥ፣ ፰ ፶፱ ።

ከእግዚአብሔር ሰንበታት ሌላ ከምትሰጡት መባችሁ ሌላ፣ ከስእለታችሁም ሌላ፣ ለእግዚአብሔር በፈቃዳችሁ ከምታቀርቡት መሥዋዕተ ፈቃድ ሌላ ናቸው ።

በዚያ በሰባተኛው ወር፣ በአሥራ አምስተኛው ቀን፣ የምድራችሁን ሰብል ሰብስባችሁ በጨረሳችሁ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን በዓል አድርጉ፣ መጀመሪያይቱ ቀን ዕረፍት ናት ስምንተኛይቱም ቀን ዕረፍት ናት ።

በመጀመሪያቱ ቀን፣ ያማረው የዛፍ ፍሬ የሰሌን ቅርንጫፍ የዘንባባ ዕንጨት በወንዝ ዳር ያለው የሀያ ዛፍ በቅርንጫፉ ላይ ካለው ቅጠል የለመለመውን ይዛችሁ በየዓመቱ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ቀን ደስ ይበላችሁ ። ነህ፣ ፰ ፲፭፣ ዘዳ፣ ፲፯ ፲፩ ።

በየዓመቱ በሰባተኛው ወር (በጥቅምት) በዘመናችሁ በዓል ታደርጉ ዘንድ ይህ የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ዘሌዋ፣ ፲፯ ፳፱፣ ዘፀ፣ ፴ ፲ ።

ሰባት ቀን ዳስ ጥላችሁ፣ ድንኳን ተክላችሁ ተቀመጡ ትውልዱ ከእስራኤል የሆነ ሁሉ ዳስ ጥሎ ድንኳን ተክሎ ይሰንብት ። ዘዳ፣ ፴፩፣ ፲ - ፲፫ ።

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ከግብጽ አገር በወጣኋቸው ጊዜ በጥላ እንዳስቀመጥኋቸው ልጆቻችሁ ያዩ ዘንድ ።

ሙሴም የጌታ የእግዚአብሔርን በዓላት ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ መብራቱን ከደብተራ ኦሪት ውጭ ሁሉ ጊዜ እንድታበሩበት ለመብራት ተወቅጦ የተጠለለውን ጥሩ የወይራ ዘይት ያመጡልህ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው ።

አሮንና ልጆቹ ከጧት እስከ ማታ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ዘወትር ያብሩ ይህም የዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ ። ዘፀ፣ ፳፯ ፳፣ ፳፰ ፵፯ ።

ያንንም መብራት በጠራች መቅረዝ ላይ እስኪነጋ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት አብሩ ። ዘፀ፣ ፴፩ ፲፰ ።

ወንሥኡ ሥንዳሌ መግበሩ ዓሥርተ ወክልኤተ ኅብስተ ዘክልኤቱ ዐሥራት ይኩን አሐዱ ኅብስቱ ።	፬	ሥንዴ አምጥታችሁ በሥራ ሁለት ዳቦ ጋግሩ፤ ሁለት ቀና ሥንዴ አንድ ዳብ ይሁን ።
ወትሠርዕዎ ምክብዒተ ስድስተ ኅብስተ፤ ወትሠርዕዎ አሐተኔ ዲበ ማእድ ንጽሕት ቅድመ እግዚአብሔር ።	፭	ስድስቱን ዳብ ዕጥፍ አድርጋችሁ በነጻች ሰደቃ ላይ በእግዚአብሔር ፊት ሥሩት ። ዘፀ፤ ፴፱ ፴፯ ።
ወትሠርዑ ምስሌሁ ስኂነ ንጹሐ ወጼወ፤ ወይኩን ውእቱ ኅብስት ለተዝካር ሥሩዐ ቅድመ እግዚአብሔር ።	፮	ከዳቦውም ጋር ጥሩ ቀንዶ በርበሬንና ጨውን ጨምራችሁ አዘጋጁ (ሥሩት) ያም መታሰቢያ የሚሆን ዳብ በእግዚአብሔር ፊት የተዘጋጀ ይሁን ።
ወበዕለተ ሰንበት ትሠርዕዎ ለዘልፍ በኀበ ደቂቀ እስራኤል ወሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።	፯	ዕረፍት በሚደረግበትም ቀን በእስራኤል ልጆች ዘንድ ዘወትር አዘጋጁት፤ እሱም የዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ። ፩ ዜና መዋ፤ ፱ ፴፪፤ ፪ ዜና መዋ፤ ፪ ፩ ።
ወይኩን ለአሮን ወለደቂቁ፤ ወይብልዕዎ በመካን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ዘቅዱሳን ውእቱ፤ ሎቱ እምዘይሠውዑ ለእግዚአብሔር ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ።	፰	ለአሮንና ለልጆቹ ይሁን፤ ለእግዚአብሔር ከሚሠዉት የእስራኤል መሥዋዕት ለነሱቸው የከበረ ነውና፤ በከበረ ቦታ ላይ ሁነው ይብሉት፤ ይህም የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁን ። ፩ ሳሙ፤ ፳፩ ፮፤ ማቴ፤ ፲፪ ፬ ።
ወወፅአ ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት፤ ወእቡሁሰ ግብጻዊ በማእከለ ደቂቀ እስራኤል፤ ወተበአሱ በውስተ ትዕይንት ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት ወብእሲ እስራኤላዊ ።	፱	አባቱ ግብጻዊ፤ እናቱ እስራኤላዊት የሆነ ያንዲት ሴት ልጅ በእስራኤል ልጆች መካከል ወጣ፤ (በነገር ተነሣ) የእስራኤላዊት ሴት ልጅና አንድ እስራኤላዊ በሰፈር ተጣሉ።
ወሰመየ ወልዳ ለእንታክቲ ብእሲት እስራኤላዊት ወረገመ ስመ እግዚአብሔር፤ ወአምጽእዎ ኀበ ሙሴ፤ ወስማ ለእሙ ሰሎሚት ወለተ ዳቤር ዘእምነገደ ዳን ።	፲	የዚያች እስራኤላዊት ሴት ልጅ የእግዚአብሔርን ስም ሰደበ (አቃለለ) ይዘውም ወደ ሙሴ አመጡት፤ እናቱም ከዳን ወገን የተወለደ የዳቤር ልጅ ሰሎሚት ትባላለች ።
ወወደዮ ውስተ ሞቅሕ እስከ ይኴንኖ በትእዛዘ እግዚአብሔር ።	፲፩	በእግዚአብሔር ትእዛዝ እስኪቀጣው ድረስ በግዞት ቤት አኖረው ። ዘኍ፤ ፲፭ ፴፬፤ ዘፀ፤ ፲፰ ፲፭ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤ አውጽኦ አፍኣ ለዘረገመ እምትዕይንት፤ ወይደዩ እደዊሆሙ ዲበ ርእሱ ኵሎሙ እለ ሰምዕዎ ወይውግርዎ በእብን ኵሎሙ ትዕይንት ።	፲፪	እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፤ የተሳደበውን ከሰፈር አፍአ አውጣው፤ የሰሙትም ሁሉ እጆቻቸውን በራሱ ላይ ይጫኑበት፤ ሕዝቡም ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ።
ወንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ ለእመ ረገመ አምላኮ ጌጋየ ይከውኖ ።	፲፫	አምላክ ነኝ ያለ ሰው ቢኖር፤ ፈጣሪውን ቢሰድብ ዕዳ በደል ይሆንበታል ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ።
እስመ ሰመየ ስመ እግዚአብሔር ሞተ ለይሙት፤ ወበእብን ለይውግርዎ ኵሉ ትዕይንት ።	፲፬	የእግዚአብሔርን ስም ጠርቷልና ፈጽሞ ይሙት፤ ሕዝቡም ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ።
እመኒ ግዩር፤ ወእመኒ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል፤ እምከመ ሰመየ ስመ እግዚአብሔር ለይሙት ።	፲፭	ስደተኛም ቢሆን፤ ከእስራኤል የተወለደም ቢሆን፤ የእግዚአብሔርን ስም ከሰደበ ይገደል ። ዘሌ፤ ፳፪ ፲፩ ።
ወኵሉ ብእሲ ዘቀተለ እምኵሉ ነፍሰ ሰብእ ለይቅትልዎ ።	፲፮	ከሰው ወገን ሁሉ ነፍስ የገደለ ሰው ቢኖር፤ ይግደሉት ። ዘዳ፤ ፲፱ ፲፩፤ ዘፀ፤ ፳፩ ፲፪ ።
ወእመሰ ቀተለ እንስሳ ይፍዲ ነፍሰ ህየንተ ነፍስ ።	፲፯	ከብትን ቢገድል በገደለው ከብት ፈንታ ዓይነቱን ከብት ይክፈል ። ዘሌዋ፤ ፳፩ ፳፩፤ ዘፀ፤ ፳፩ ፳፫ ።
ወእመሰ ዘአቍሰለ ካልኦ በከመ ገብረ ላዕለ ካልኡ ከማሁ ይግበሩ ላዕሌሁ ።	፲፰	ባልንጀራውን መትቶ ያቈሰለ ሰው ቢኖር፤ በባልንጀራው እንዳደረገ እንደሱ ያድርጉበት ። ዘፀ፤ ፳፩ ፳፱ ።
ስብረት ህየንተ ስብረት፤ ወዓይን ህየንተ ዓይን፤ ወስን ህየንተ ስን፤ በከመ አቍሰለ ሰብአ ከማሁ ይግበሩ ላዕሌሁ ።	፲፱	እጅ እግሩን ቢሰብረው እጅ እግሩን ይሰበሩት፤ ዓይኑን ቢያጠፋው ዓይኑ ይጥፋ፤ ጥርስን ቢሰብር ጥርሱ ይሰበር፤ እርሱ ሰውን እንዳቆሰለ በርሱም ላይ እንደርሱ ያድርጉበት።
ወዘዘበጠ ሰብአ ወቀተለ፤ ሞተ ለይሙት ።	፳	መትቶ ሰውን የገደለ የሞት ሞት ይሙት ።
አሐዱ ውእቱ ኵነኔሆሙ ለግዩርኒ ወለዘእምፍጥረቱኒ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፳፩	ከእስራኤል የተወለደውና የስደተኛው ፍርዳቸው (ቅጣታቸው) አንድ ነው፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘሌዋ፤ ፲፱ ፴፬፤ ዘፀ፤ ፲፪ ፵፱ ።
ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወአውፅእዎ ለዘጸረፈ አፍኣ እምትዕይንት፤ ወወገርዎ በእብን ኵሉ ተዐይን ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል፤ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፪	ሙሴም ይህን ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው፤ የእግዚአብሔርን ስም የነቀፈውን ሰው ከከተማ ወደ ውጭ አውጥተው ሕዝቡ ሁሉ በደንጊያ ወግረው ይግደሉት፤ የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ።

ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ወይቤሎ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	፩	እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።
ወበሉሙ አመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ አነ እሁበክሙ፣ ተዓርፍ ምድር ወታሰንብት ለእግዚአብሔር ።	፪	እኔ ወደምሰጣችሁ አገር በገባችሁ ጊዜ ምድሪቱ ትረፍ፣ ለእግዚአብሔር ሰባት ዓመት ዕረፍት ታድርግ ።
ስድስተ ዓመተ ትዘርእ ገራህተከ፣ ወስድስተ ዓመተ ትገምድ ወይነከ ወታስተጋብእ ፍሬሁ ።	፫	ስድስት ዓመት እርሻህን ዝራ፣ ስድስትም ዓመት ወይንህን ቊርጠህ ፍሬውን ሰብስብ ። ፪ ዜና መዋ፡ ፴፮ ፳፩ ።
ወበሳብዕ ዓም ሰንበት ዕረፍታ ውእቱ ለምድር ወታሰንብት ለእግዚአብሔር ገራህተከኒ ኢትዝራእ፣ ወዓፀደ ወይንከኒ ኢትግምድ ።	፬	በሰባተኛው ዓመት ግን የምድር ዕረፍት ነው፣ ለእግዚአብሔር ዕረፍት ታድርግ፣ እርሻህን አትዝራ የወይንህንም ዘለላ አትቍረጥ፣ (በዚያች ዓመት አትልቀም)።
ወዘለሊሁ ይበቍል ውስተ ገራህትከ ኢትዕፅድ፣ ወአስከለ ወይንከኒ ዘቅዱስ ኢትቅስም በይእቲ ዓመት፣ እስመ ዕረፍታ ለምድር ውእቱ ።	፭	በእርሻህ የገባ የበቀለውንም አትጨድ የምድር ዕረፍት ነውና፣ የተለየ የወይንህንም ዘለላ በዚያች ዓመት አትልቀም፣ የምድር የተለየ ዕረፍቷ ነውና ። ዘሌ፡ ፳፫ ፲፩ ።
ወይኩን ውእቱ ዘሰንበታ ለምድር መብልዐ ለከ ወለገብርከ፣ ወለአመትከ፣ ወለገባዒከ ወለፈላሲኒ ዘየኃድር ኀቤከ ።	፮	ምድር ዕረፍት በምታደርግበት የበቀለው ይህ የገበው እህል ላንተ ምግብ ይሁንህ፣ ለሴት ባርያህና ለወንድ ባርያህም ካንተ ዘንድ ለሚኖር ምንደኛህና ለስደተኛህ ምግብ ይሁናቸው ። ዘፀ፡ ፳ ፲ ።
ወለእንስሳከ ወለአራዊተ ምድርኒ ይኩንክሙ መብልዐ ኵሉ እክሉ ።	፯	እህሉ ሁሉ ለእንስሳህና በምድር ላይ ላሉት አራዊት ምግብ (መኖ) ይሁናችሁ ።
ወትኌልቍ ለከ ሰብዓተ ሰናብተ ዕረፍተ ዘስድስቱ ዓመት ዘምስብዒት፣ ወእምዝ ትሬሲ ለከ ሰቡዐ ሰናብተ በዘትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ በበሠላሳ ወተሰዓቱ ዓመት ።	፰	ስድስቱን ዓመት ዕጥፍ የምታደርግበት ሰባት ሱባዔ ቊጠር፣ ሰባቱን አንድ ሰባቱን አንድ እያልክ ከቈጠርክ በኋላ በአርባ ዘጠነኛው ዓመት (ኢዮቤልዩ) በአገራችሁ ሁሉ ነጋሪት መትታችሁ አዋጅ የምትነግሩበት ይሁን ።
ወበሳብዕ ወርኅ በዕለተ አስተርእዮ ትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ ወቀድስዋ ለይእቲ ዓመት ዘኀምሳ ኵላ ዓመታ ።	፱	በሰባተኛው ወር በረድኤት በምገለጥበት ቀን ነጋሪት መትታችሁ አዋጅ ንገሩ፣ ያችን አምስተኛይቱን ዓመት ዓመቷን ሁሉ አክብርዋት ። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፳፬ ።
ወስብኩ ተኃድጎ ውስተ ኵሉ ምድርክሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ፣ እስመ፣ ዓመተ ተኃድጎ ውእቱ ወተአምረ ይኩንክሙ፣ ወይእቱ ኵሉ ውስተ ርስቱ፣ ወይሖር ኵሉ ውስተ ሀገሩ ።	፲	በአገራችሁም ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ዕረፍት የሚደረግበት ዘመን ነው፣ ብላችሁ አዋጅ ንገሩ፣ ይህም ምልክት ይሁናችሁም ሰው ሁሉ ወደ ርስቱ ወደ ሀገሩ ይግባ ።
ወትእምርተ ተኃድጎ ይኩንክሙ ውእቱ ዓመት ዘኀምሳ ወኵላ ዓመታ ኢትዝርኡ፣ ወኢትዕፅዱ እንበለ ዘበቈለ ለሊሁ፣ ወኢትቅስሙ ዘተቀደሰ ብቲ፣ እስመ ትእምርተ ተኃድጎ ውእቱ ።	፲፩	ይህም አምሳኛው ዓመት ዕረፍት የምታደርጉበት ይሁናችሁ፣ በአምሳኛው ዓመት ዘርታችሁ አትጨዱ፣ አውቆ ከበቀለው የገበ በቀር የዕረፍት ምልክት ነውና የተለየውንም የወይን ፍሬ አትልቀሙ ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፳፮ ።
ወቅዱሰ ይኩንክሙ ብልዑ ዘእም ውስተ ገዳም እክለ ።	፲፪	ዓመተ ኅድገት ነውና ለናንተ የተለየ ይሁናችሁ በምድረ በዳ የበቀለውን የገበውን ብሉ ።
ወበይእቲ ዓመት ዘትእምርተ ተኃድጎ የአቱ ኵሉ ውስተ ርስቱ ።	፲፫	የዕረፍት ምልክት በሚደረግበት (ዓመተ ተኃድጎ) በዚያች ዓመት ሰው ሁሉ ወደየርስቱ ይመለስ (ይግባ)።
ወእመኒበ ዘተሠይጠ ኀበ ካልእ ኢያጽሕብ፣ እስመ እምድኅረ ዓመተ ተኃድጎ ይሠየጥ ለካልኡ ።	፲፬	ለባልንጀራው የተገዛው መገዛት ቢኖር፣ ለባልንጀራው የተሸጠም ቢኖር፣ በዓመተ ኅድገት እምጣ ብሎ አያስጨንቀው፣ ዕረፍት ከሚደረግበት ዘመን በኋላ ለሌላው ይገዛልና ።
ወበመዋዕለ ይዘራእ እክል በውእቱ ዓመት ይፈድዮ በእምጣነ ብዝኆን ለእላንቱ ዓመታት፣ ወያበዝኆ ጥሪቶ ።	፲፭	እህል በሚዘራበት ወራት በነዚያ ዘመኖች ብዛት መጠን በዚያ ዓመት ይከፈለው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፰ ።
ወአመ ይትኃደጋ ውእቶን ዓመታት ይትኃደግ ተሠይጦ፣ ወበመዋዕለ ይዘራእ እክል ይፈድየከ ።	፲፮	በነዚያ ዘመኖች ልክ ገንዘቡን ያበዛል፣ እነዚያ ዓመታቶች በተፈጸሙ ጊዜ መግዛት መገዛቱ ይቅር ያህል በሚልበት ወራት ይከፍልሃል ።
ወኢታጽሕብ ለካልእከ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፲፯	ባልንጀራህን አታስጨንቀው ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፲፰	ወግበሩ ኵሎ ኵነኔየ ወፍትሕየ ወዕቀብዎ ወትነብሩ ውስተ ምድርክሙ ተአሚነክሙ ።	ፍርዴንና ሕጌን ሁሉ አድርጉ ጠብቁትም በሀገራችሁም ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፭ ።
፲፱	ወትሁበክሙ ምድር ፍሬሃ፣ ወትበልዑ ወትጸግቡ ።	ምድርም ፍሬዋን ትሰጣችኋለች በልታችሁም ትጠግባላችሁ ። ዘሌዋ፣ ፳፮ ፭፣ ዘዳ፣ ፲፩ ፲፭ ።
፳	ወእመሰ ትብሉ ምንተ ንበልዕ በውእቱ ሳብዕ ዓመት ለእመ ኢዘራእነ፣ ወለእመ ኢያስተጋባእነ እክለ እነ እፌኑ ለክሙ በረከትየ ።	ነገር ግን ካልዘራንና ካልሰበሰብን በዚያ በሰባተኛው ዓመት ምን እንበላለን ብትሉ፣ እኔ በረከቴን እሰድላችኋለሁ ። ማቴ፣ ፯ ፳፭፣ ዘሌዋ፣ ፳፭ ፭ ።
፳፩	ወእመ ሳድስ ዓመት ትገብር ፍሬሃ ምድር ዘሠለስቱ ዓመት እክለ ።	ምድርም በስድስተኛው ዘመን፣ የሦስተኛውን ዓመት እኽልን ታፈራለች ። ዘፀ፣ ፲፮ ፳፱ ።
፳፪	ወትዘርኡ እምኔሁ በሳምን ዓም ወትበልዑ እምውእቱ እክል ከራሚ እስከ ታስዕ ዓም፣ እመ ይበጽሕ እክል ትበልዑ ብሉየ ከራሚ ።	በስምንተኛውም ዘመን ከሱ ትዘራላችሁ፣ ከዚያም እኽል እስከ ዘጠነኛው ዘመን፤ ድረስ የከረመውን ትበላላችሁ እኽልም እስኪደርስ የደረሰውን እህል ትበላላችሁ ።
፳፫	ወምድርሰ ኢትሠየጥ ሥሉጠ፣ እስመ እንቲአየ ይእቲ ምድር፣ አንትሙኒ ግዩራን ወፈላስያን ክንክሙ በቅድሜየ ።	ምድርም ወጥ ሁና (የወጣች ሁና) አትሸጥም፣ ምድር የኔ ገንዘብ ናትና እናንተም በፊቴ ስደተኞችና መጻተኞች ናችሁና ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴፣ ዘዳ፣ ፴፪ ፵፫ ።
፳፬	ወበኵሉ ደወለ ምድርክሙ ኅበ ምኵናን ዘዚአክሙ ታቤዝዉ ምድረ ።	የናንተ ርስት ጕልት በሆነው በአገራችሁ አውራጃ ሁሉ ምድርን አስቤዥ (አስጠምኑ) ።
፳፭	ወለእመ ነድየ ካልእከ ዘምስሌከ ወሤጠ ለከ ምድሮ ወእምዝ መጽአ ዘቅሩቦ ዘይኬንስዮ፣ ታቤዝዎ ዘሤጠ ለከ እኁሁ ።	ካንተ ጋር የሚኖር ባልንጀራህ ተቸግሮ ምድሩን ቢሸጥልህ (ቢያስቤዥህ) ከዚህ በኋላ የሚከፈለው የቅርብ ዘመዱ ቢመጣ፣ ወንድሙ የሸጠልህ ምድሩን አስበዥው ።
፳፮	ወእመኒ አልቦ ዘይኬንስዮ፣ ወእምዝ ረከበ ውእቱ ውስተ እዴሁ፣ ወአእከለ ለቤዝዎቱ ይኄልቁ ሎቱ ዓመተ ዘእምአመ ሤጠ ።	የሚከፈለው ባይኖር ከዚህ በኋላ እሱ በእጁ ገንዘቡ አግኝቶ ለመበዠት ቢበቃ፣ ከሸጠበት ዘመን ጀምሮ ዘመኑን ይቍጠሩለት (ይገምግሙለት) ። ዘሌ፣ ፳፭ ፳፫፣ ፭ ፮ ።
፳፯	ወይፈድዮ በመጠነ በጽሐ ለውእቱ ብእሲ ዘኀቤሁ ሤጠ፣ ወያገብእ ሎቱ ገራህቶ ።	ለሸጠለት ሰው ተገምግሞ የደረሰበትን ያህል ይክፈለው እርሻውንም ይመልስለት ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፶፫ ።
፳፰	ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ በአምጣነ ይፈድዮ ይከውን ገራህቱ ለዘተሣየጠ እስከ ዓመተ ተኃድጎ፣ ወበ ዓመተ ተኃድጎ ያገብእ ሎቱ ገራህቶ ለዘሤጠ ።	በእጁ የሚከፍለውን ያህል ገንዘብ ባያገኝ ግን እስከ ዓመተ ኅድገት ዘመን እርሻው ለገዛው ሰው ይሁን፣ በዓመተ ኅድገት ጊዜ ግን እርሻውን ይመልስለት ።
፳፱	ወለእመበ ዘሤጠ ቤቶ በውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር እስከ ይፌጽም መዋዕለ ይእቲ ዓመት ይከውኖ ለቤዝዎ፣ ወያቤዝውዎ ።	ቅጽር ባለበት ከተማ ውስጥ ያለው ቤቱን የሸጠ ሰው ቢኖር፣ የዚያች ቤቱን የሸጠባት ዓመት እስኪጨርስ ድረስ መበዠት ይገባዋል (ይበዠው) ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴ ።
፴	ወእመሰ ተፈጸመት ኵላ ይእቲ ዓመት ወኢቤዘወ ሥሉጠ ይከውኖ ውእቱ ቤት ለዘተሣየጠ፣ ወየሐትትዎ ሎቱ ውእተ ቤተ ዘሀለወ ውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር፣ ወይከውኖ ለውሉደ ውሉዱ ወኢይነሥእዎ እምኔሁ በዓመተ ተኃድጎ ።	ያች የሸጠበት ዘመን መላዋ ገንዘቡን ሳይመልስ ብትፈጸም ግን ያ ቤት ለገዛው ሰው ወጥ ሁኖ ገንዘብ ይሁነው ቅጽር ባላት አገር ያለ ያንን ቤት አይመልስለት ለልጅ ልጁ ይሁንለት ፣ በዓመተ ኅድገትም ጊዜ አይውሰዱበት ።
፴፩	ወአብያተሰ ዘውስተ ሀገር እንተ አልባቲ ቅጽር ዓውዳ ከመ ገራህተ ምድር ይትቤዘውዎ፣ ወበኵሉ ጊዜ ያቤዝውዎ ወበዓመተ ተኃድጎኒ ያገብእዎ ።	በዙርያዋ ቅጽር በሌለባት መንደር ያሉ ቤቶችን ግን እንደ እርሻ ይበዥት ሁሉ ጊዜም ያስበዥት በዓመተ ኅድገትም ጊዜ ይመልሱለት ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፴፪ - ፵፭ ።
፴፪	ወአህጉረ ሌዋውያንኒ ይትቤዘው ኵሎ ጊዜ፣ አብያቲሆሙ ዘውስተ አህጉሪሆሙ፣ ያቤዝውዎሙ ለሌዋውያን ።	የሌዋውያን፤አገር ግን ይቤዥል (ይጠመናል) በአገራቸው ያሉ ቤቶችንም ሁሉ ጊዜ ለሌዋውያን ያስበዥዋቸው ።
፴፫	ወኵሉ ዘተቤዘወ እምኀበ ሌዋውያን ፣ ወእሙኒ አብያት ዘውስተ አህጉሪሆሙ ዘገብአ ለአብዕልቲሁ ተሠይጠ ዘአግብኡ ሎቱ በዓመተ ተኃድጎ በደወለ ዚአሆሙ እስመ አብያተ አበዊሆሙ ወአህጉሪሆሙ ለሌዋውያን ውእቱ፣ ወምኵናኑ ዘዚአሆሙ ይኩን በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።	ከሌዋውያንም የተበዠው ሁሉ በአገራቸው ያሉ ቤቶችም ቢሆኑ ከተሸጠ በኋላ ለባለ ቤቶቹ የተመለሰ በዓመተ ኅድገትም ዘመን የመለሱለት የአባቶቻቸው ቤቶች ናቸውና፣ የሌዋውያንም አገሮች ናቸውና፣ በአውራጃቸውም ያለው ሁሉ እሱ የነሳቸው የሚሆን ግዛቱም በእስራኤል ልጆች መካከል ለነሳቸው ይሁን ።

፴፬ ወገራውህኒ ዘድወለ አህጉሪሆሙ ኢይሠየጥ፣ እስመ ደወሎሙ ውእቱ ዘለዓለም ።

፴፭ እመኒ ነድየ ካልእከ ዘምስሌከ፣ ወስእነ ተገብሮ በኀቤከ ተዓቅቦ ከመ ግዩር ወፈላሲ፣ ወይሕዮ ካልእከ ዘምስሌከ ።

፴፮ ወኢትንሣእ እምኔሁ ርዴ ወኢእመ ብዙኀ አጕንደየ፣ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ፣ እስመ አነ እግዚአብሔር ።

፴፯ ወኢተሀበ ወርቀከ በርዴ፣ ወእክለከኒ ኢትትረደዮ ።

፴፰ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘአውጻእኩከ እምድረ ግብጽ ከመ አሀብከ ምድረ ከነዓን ወእኩንከ አምላከ ።

፴፱ ወእመ ተጸነሰ ካልእከ ወተሠይጠ ኀቤከ፣ ኢይትቀነይ ለከ ከመ ገብር ።

፵ አላ ከመ ገባኢ ወከመ ፈላሲ ይኩንከ፣ እስከ ዓመተ ተኃድጎ ይትቀነይ ለከ ።

፵፩ ወበዓመተ ተኅድጎ ይወጽእ ውእቱ ወደቂቁ ምስሌሁ ወይገብእ ኀበ አዝማዲሁ ወውስተ ደወሉ ወየሐውር ብሔሮ ።

፵፪ እስመ አግብርተ ዚአየ እሙንቱ፣ እለ አውጻእኩ እምድረ ግብጽ ኢይሠየጡ ከመ ዘይሠየጥ ገብር ።

፵፫ ወኢታጠውቆ በፃማ፣ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላከከ ።

፵፬ ወገብረሰ ወአመትኒ መጠነ ረከብከ እምአሕዛብ እለ ዓውድክሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ ገብረኒ ወአመተኒ ።

፵፭ ወእምደቂቆሙኒ ለእለ የኃድሩ ምስሌክሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ ወእምአዝማዲሆሙኒ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ምድርክሙ ለጥሪትክሙ ይኩንክሙ ።

፵፮ ወለውሉድክሙኒ ትከፍልዎሙ ወይኩኑክሙ ለጥሪትክሙ ለዓለም፣ ወዘእምአኃዊከ ደቂቀ እስራኤል አሐዱ አሐዱ ኢያጥቆ ለካልኡ በፃማ ።

፵፯ ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ ውእቱ ግዩር ወእመኒ ገብቱ ፈላሲ ዘኀቤከ፣ ወይብሉከ ሰብአቲሁ አቤዝወነዮ ለዝክቱ ግዩር አው ለዝንቱ ፈላሲ ዘኀቤከ እምድኅረ ተሣየጥከሆሙ፣ እመኒ ዘሰብአቲሁ ለውእቱ ግዩር ተቤዝዎ ይትቤዘዎ አሐዱ እምሰብአቲሁ ።

፵፰ እመኒ እምአኃወ አቡሁ ወእመኒ ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ይቤዝዎ፣ አው እምሰብአቲሁ አው እምሥጋሁ አው እምነገዱ ይቤዝዎ ።

፵፱ ወለእመሰ ረከበ ውስተ እዴሁ ለሊሁ ይቤዙ ርእሶ፣ ወየሐስቡ ሎቱ ለዘተሣየጦ እምዓመት ዘተሣየጦ እስከ ዓመተ ተኃድጎ ።

፶ ወይሬስዩ ሎቱ ወርቀ ሤጡ ከመ ዘዕለቱ ለገባኢ ዘእምዓመት እስከ ዓመት ዘሀለወ ምስሌሁ ።

፶፩ ወእመ ወሰከ እምሰመንቱ ዓም ይሁብ ቤዛሁ እምወርቀ ሤጡ ።

በአገሮቻቸው አውራኝ ያሉ እርሻዎችም አይሸጡ፣ የዘለዓለም ርስታቸው ነውና ። ዘዳግ፣ ፲፰ ፯ ።

ከንተ ጋር ያለ ባልንጀራህ ቢቸገር ባንተ ዘንድም ማረስ (መቆፈር) ቢሳነው እንደስደተኛና እንደ መጻተኛ ተከባከበው ከንተ ጋር ያለ ባልንጀራህም በሕይወት ይኑር።

ገንዘብህንም ምንም ብዙ ጊዜ ቢያዘገይብህ ከሱ ወለድ (አራጣ) አትቀበል፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ፣ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፀ፣ ፳፪ ፳፭፣ ዘዳግ፣ ፳፫ ፲፱ ።

ብርህን በአራጣ (በወለድ) አታበድረው እኽልህንም በትርፍ አትስጠው ። መዝ፣ ፲፭ ፭፣ ነህ፣ ፭ ፯ ።

የከነዓንን ምድር እሰጣጥህ ዘንድ የፍቅርም አባት እሆንህ ዘንድ ከግብጽ አገር ያወጣሁህ እኔ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ነኝና ። ዘፀ፣ ፳፪ ፪፣ ዘዳ፣ ፲፭ ፲፪ ።

ባልንጀራህ ተቸግሮ ላንተ ቢገዛልህ (ባንተ ዘንድ ቢቀጠር) እንደ ባርያ አይገዛልህ ።

እስከ ዓመተ ኀድገት ድረስ እንደ ስደተኛና እንደ ምንደኛ ይሁንህ እንጂ እንደ ባርያ አይገዛልህ ።

በዓመተ ኀድገት ነፃ ይውጣ፣ ልጆቹም ከርሱ ጋር ነፃ ይውጡ፣ ወደ ዘመዶቹ ወደ ርስቱና ወደ አገሩ ይመለስ ።

ከግብጽ አገር ያወጣኋቸው ባሮቼ ናቸውና እንደ ሚሸጥ ባርያ አይሸጡ አይለወጡ ።

በድካምም አታስጨንቀው፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ ። ኤፌ፣ ፮ ፱፣ ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፯ ።

ወንድ ባርያንና ሴት ባርያን ግን ያገኘኸውን ያህል በዙርያችሁ ካሉ አሕዛብ ሴት ባርያንና ወንድ ባርያን ግዙ።

ለዘለዓለም ገንዘብ ይሆኑዋችሁ ዘንድ፣ ከናንተ ጋር ከሚኖሩ ከልጆቻቸው በሀገራቸውም ከሚኖሩ ከዘመዶቻቸው ሁሉ ግዙ ።

ለልጆቻችሁም አድኗቸው፣ ለዘለዓለምም ገንዘብ ይሁኗችሁ፣ ከወንድሞችህ ከእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም ባልንጀራውን በድካም (በሥራ) አያስጨንቀው ።

ነገር ግን ያ መጻተኛው ካንተ ዘንድ የሚኖር ያ ስደተኛውም ቢሆን፣ በእጁ ገንዘብ ባያገኝ ዘመዶቹ ይህን መጻተኛ ወይም ካንተ ዘንድ የሚኖር ይህንን ስደተኛ ከገዛኸቸው በኋላ እንበዝረው ቢሉህ ያነን ስደተኛ ከዘመዶቹ አንዱም አንዱም መበዠትን ይበዝረው ።

ከአባቱ ወንድሞችም ቢሆን፣ ያባቱ ወንድም ልጅም ቢሆን፣ ወይም ከዘመዶቹ፣ ወይም ከወንድሙ፣ ወይም ከወገኑ አንዱ ይበዠረው ። ዘሌዋ፣ ፲፰ ፯ ።

ነገር ግን እሱ በእጁ ገንዘብ ቢያገኝ ራሱን ይበዠረው ለገዛውም ሰው ከገዛበት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓመተ ኀድገት ድረስ ያለ ዲመወዙን ይገምግሙለት (ይቍጠሩለት) ።

የተገዛበትንም ዋጋ ከተገዛበት ዘመን ጀምሮ ከርሱ ጋር እስከ ኖረበት ዘመን ድረስ ያለውን እንደ ምንደኛ የዕለት ዋጋ ያድርጉለት ። ኢያ፣ ፯ ፩፣ ኢሳ፣ ፲፯ ፲፬ ።

ከስምንተኛው ዘመን በላይ ቢጨምር ግን ከተገዛበት ዋጋ ወርቅ መበዠሩውን ይስጥ ። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፯፣ ፳፯ ፳፰።

፶፪ ወእመሰ ኅዳጥ ተርፈ ዓመት እስከ ዓመተ ተኅድጎ የሐስቡ ሎቱ ዓመቲሁ ።

ከገበበት ዘመን ጀምሮ እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ ያለው ዓመት ጥቂት ቢቀር የተገዛበትን ዓመት ይቍጠሩለት (ይገምግሙለት) ።

፶፫ ወይሁብ ቤዛሁ ከመ ዓስበ ገብኢ ዘእምዓመት እስከ ዓመት ዘሀለወ ምስሌሁ፣ ወኢያጽሕበ ከመ ቀዳሚ ።

ከተገዛበት ዓመት ጀምሮ ከርሱ ጋራ እስከኖረበት ዘመን መበገሩን እንደ ዕለት ምንደኛ ይስጠው፣ እንደ ቀድሞውም አያስጨንቀው። ዘሌዋ፣ ፳፭ ፲፯ ።

፶፬ ወእመሰ ኢተቤዘወ ከመዝ አመ ዓመተ ተኅድጎ ይወጽእ እምኔሁ ምስለ ደቂቁ ።

እንዲህ በይበገረው ግን በዓመተ ኅድገት ጊዜ ከልጆቹ ጋር ከሱ ነፃ ይውጣ ።

፶፭ እስመ አግብርተ ዚአየ እሙንቱ ደቂቀ እስራኤል ዘአውጻእኩ እምድረ ግብጽ፣ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

የእስራኤል ልጆች ባሮቼ ናቸውና፣ ከግብጽ ምድር ያወጣኋቸው እኔ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔር ነኝ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወኢትግበሩ ለክሙ ግብረ እደ ሰብእ ወኢግልፎ ወኢታቅሙ ለክሙ ምስለ ወሐውልተ እብን በውስተ ምድርክሙ ከመ ትስግዱ ሎቱ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ለናንተ የሰው እጅ ሥራ ከወርቅ ከብር የተሠራ ጣኦት አታድርጉ፣ ከድንጋይ የተቀረጸ ጣኦትንም አትሥሩ፣ ትሰግዱለትም ዘንድ በሀገራችሁ ትክል ድንጋይና ምስልን አታቁሙ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፪ ወዕቀቡ ሰንበታትየ ወፍርሁ እምቅዱሳንየ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ቀዳሚ ቅዳሜን ጠብቁ፣ (አክብሩ) ወዳጆቼ ነቢያትንም (ካህናትን) ፍሩ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ።

፫ ወለእመ ሖርክሙ በትእዛዝየ ወዐቀብክሙ ኵነኔየ ወገበርክምዎ እሁበክሙ ዝናመ በበጊዜሁ ወበበዘመኑ ።

በትእዛዜ ጸንታችሁ ብትኖሩ ሕጌንም ጠብቃችሁ፣ ብትሠሩት በየጊዜውና በየዘመኑ ዝናም እሰጣችኋለሁ ።

፬ ወምድርኒ ትሁብ እክሊ ወዐፀወ ገዳምኒ ይሁቡ ፍሬሆሙ፣ ወይትራከብ ማእረር ምስለ ቀሰም፣ ወቀሰምኒ ይትራከብ ምስለ ዘርእ ።

ምድርም እህልን ትሰጣለች፣ የምድረ በዳም ዛፎች ፍሬያቸውን ይሰጣሉ፣ የእህሉ መከር ከወይኑ መቍረጥ የወይኑም መቍረጥ ከእክሉ ዘር ጋር ይገናኛል ።

፭ ወትበልዑ እክለክሙ ለጽጋብ፣ ወትነብሩ እንዘ ትትአመኑ ውስተ ምድርክሙ ።

እህላችሁንም እስክትጠግቡ ድረስ ትበላላችሁ፣ በሀገራችሁም ከመከራው ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ።

፮ ወእሁበክሙ ሰላመ ውስተ ምድርክሙ ወትነውሙ፣ ወአልበ ዘያደነግፀክሙ ወአጠፍኦሙ ለአራዊተ ምድር እምብሔርክሙ ።

በሀገራችሁም ሰላምን እሰጣችኋለሁ፣ ትተኙም አላችሁ፣ የሚያስደነግጣችሁም የለም፣ የምድር አራዊቶችንም ከሀገራችሁ አጠፋቸዋለሁ ። መዝ፣ ፫ ፭ ።

፯ ወትቀትልዎሙ ወይመውቱ በቅድሜክሙ ፀርክሙ ።

ጠላቶቻችሁን ትገድሏቸዋላችሁ፣ በፊታችሁም ይሞታሉ ። ኢሳ፣ ፴፭ ፬፣ ሕዝ፣ ፭ ፲፯ ።

፰ ወሐምስቱ እምኔክሙ ያነትዕዎሙ ለዐሠርቱ ምእት፣ ወምእት እምኔክሙ ያነትዕዎሙ ለእልፍ ወይወድቁ ጸላእትክሙ በሐፂን ።

ከናንተ አምስቱ መቶውን ድል ይነሷቸዋል፣ መቶውም እልፉን ድል ይነሷቸዋል፣ ጠላቶቻችሁ በፊታችሁ በጦር ተደብድበው ይወድቃሉ ። ዘዳግ፣ ፴፪ ፴ ።

፱ ወእኔጽር ላዕሌክሙ፣ ወእባርከክሙ ወአዐብየክሙ ወአቀውም ኪዳንየ ምስሌክሙ ።

እናንተን ግን (በዓይነ ምሕረት) እመለከታለሁ፣ እበዛችሁም አለሁ፣ ከፍ ከፍም አደርጋችኋለሁ፣ ከናንተም ጋር መሐላዬን አጸናለሁ ። ፪ ነገሥ፣ ፲፫ ፳፫ ።

፲ ወትበልዑ ከራሚ፣ ወከራሚ ከራሚ ወታወፅኡ ከራሚ ከመ ታብኡ ሐዲሰ ።

ድልቡን የድልቡን ድልብ ትበላላችሁ፣ አዲሱንም እህል ታገቡ ዘንድ የከረመውን ታወጣላችሁ ።

፲፩ ወእተክል ማኅደርየ ኀቤክሙ ወኢታስቆርረክሙ ነፍስየ ።

ማደሪያዬን በናንተ ዘንድ እተክላለሁ (አጠናለሁ)፣ ሰውነቴም አትጸየፋችሁም ። ሕዝ፣ ፴፯ ፳፮ ።

፲፪ ወአንሶሱ ምስሌክሙ፣ ወእከውነክሙ አምላክክሙ ወአንትሙኒ ትከውኑኒ ሕዝብየ ።

ከናንተ ጋር እኖራለሁ፣ (የፍቅር) አባትም እሆናችኋለሁ፣ እናንተም ወገኖቼ ትሆኑኛላችሁ ። ኤር፣ ፯ ፳፫ ።

፲፫ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውፃእኩክሙ እምድረ ግብጽ እንዘ አግብርት አንትሙ ወሰበርኩ መዋቅሕቲክሙ ወአውፃእኩክሙ ገሃደ ።

እናንተ ባሮች ስትሆኑ ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና እገዛዛችሁንም እጥፍቼ ተገልጠ አወጣኋችሁ ። ዘሌ፣ ፳፭ ፴፰ ።

፲፬ እመሰ ኢሰማዕክሙኒ ወኢገበርክሙ ትእዛዝየ ዘአነ ከሐድክሙ ወተቈጥዓት ነፍስክሙ ኵነኔየ ከመ ኢትግበሩ ኵሎ ትእዛዝየ ወከመ ትኅድጉ ሥርዓትየ ከማሁ እነኒ እገብረክሙ ።

ቃሌን ባትሰሙኝ፣ ትእዛዜንም ባታደርጉ ግን ከዳችሁኝ እንጂ ያመናችሁኝ አይደለም፣ ትእዛዜን ሁሉ እንዳትፈጽሙ፣ ሥርዓቴንም ትተው ዘንድ ሰውነታችሁ ሕጌን ተጸየፈች (ሰለቸች)፣ እኔም እንዲህ አደርግባችኋለሁ ።

፲፮ ወአመጽእ ለእኪት ላዕሌክሙ ዐበቀ ፡ ወደዌ ሲሕ ወዘይደጕፅክሙ አዕይንቲክሙ ።

መከራንም በናንተ ላይ አመጣታለሁ (ዓበቅ) እክክን (ሲሕ) ቍርጥማትን ፥ ዓይናችሁን የሚያጠፋ በሽታንም አመጣባችኋለሁ ።

፲፯ ወትትመሰው ነፍስክሙ ወትዘርኡ ለከንቱ ዘርእክሙ ወይበልዕዎ ፀርክሙ ።

ሰውነታችሁ (እንደ ሰም) ትቀልጣለች ፥ ዘራችሁንም ላትበሉት (በከንቱ) ትዘራላችሁ ጠላቶቻችሁ ያጠፉዋ ችኋልና ። ኢያሱ ፴፩ ፫ ፡ ኤር፡ ፭ ፲፯ ።

፲፯ ወአቀውም ገጽየ ላዕሌክሙ ፥ ወትወድቁ ቅድመ ፀርክሙ ወያነትዑክሙ እለ ይጸልኡክሙ ፥ ወትነትዑ እንዘ አልቦ ዘይዴግነክሙ ።

ገጼ መዓቴን አጸናባችኋለሁ ፥ በጠላቶቻችሁም ፊት ትወድቃላችሁ ፥ የሚጠሉዋችሁ ጠላቶቻችሁ ያሳድዷች ኋል ማንም የሚያሳድዳችሁ ሳይኖር ትሸሻላችሁ ።

፲፰ ወእመ እስከ ዝንቱ ኢሰማዕክሙኒ እዌስክ መቅሠፍትየ ሰብዓተ መቅሠፍተ በእንተ ኃጣውኢክሙ ።

እንዲህ እስክትሆኑ ድረስ ደርሳችሁ ካልሰማችሁኝ ስለ ኃጢአታችሁ በመቅሠፍት ላይ ሰባት መቅሠፍት እጨምርባችኋለሁ ። ፪ ሳሙ፡ ፪ ፳፩ ፡ መዝ፡ ፲ ፲፱ ።

፲፱ ወእሰብር ጽእለተ ትዕቢትክሙ ወእሬስዮ ለክሙ ለሰማይ ከመ ሐፂን ወለምድርኒ ከመ ብርት ።

የትዕቢታችሁን ስድብ አጠፋለሁ ፥ ሰማይን እንደ ብረት ፥ ምድርንም እንደ ናስ አደርጋታለሁ ።

፳ ወይከውን ለከንቱ ኃይልክሙ ፥ ወኢትሁበክሙ ምድር ዘርአ ፥ ወዕፀወ ገዳምኒ ኢይሁቡክሙ ፍሬሆሙ ።

ኃይላችሁም ለከንቱ ይሆናል ፥ ምድር የዘራችሁባትን አታበቅልም ፥ የምድረ በዳ ዛፎችም ፍሬያቸውን አይሰጡ ዋችሁም ። መዝ፡ ፻ ፳፯ ፥ ዘዳግ፡ ፳፰ ፲፰ ።

፳፩ ወእመኒ እምድኅረ ዝንቱ ሖርክሙ ግድመ ወኢፈቀድክሙ ትስምዑኒ እዌስከክሙ ሰብዓተ መቅሠፍተ በከመ ኃጣውኢክሙ ።

ከዚህ በኋላ አግድማችሁ ብትሄዱ ፥ ትሰሙኝም ዘንድ ካልወደዳችሁ እንደ ኃጢአታችሁ ብዛት ሰባት መቅሠፍት አመጣባችኋለሁ ። ሐጌ፡ ፩ ፲ ።

፳፪ ወእፌኑ ላዕሌክሙ አራዊተ ምድር እኩያነ ወይበልዑክሙ ወያጠፍኡ እንስሳክሙ ወውኁዳነ ያተርፉክሙ ወበድወ ይሬስዩ ፍናዊክሙ ።

የክፉ የምድር አውሬዎችንም አመጣባችኋለሁ ይበሉ ዋችኋል ፥ ከብቶቻችሁንም ያጠፋሉ ፥ ጥቂት ያተርፉላ ችኋል መንገዶቻችሁንም ምድረ በዳ ያደርጉታል ።

፳፫ ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢፈራህክሙኒ አላ ሖርክሙ ግድመ ምስሌየ አነኒ አሐውር በመዓት ግድመ ምስሌክሙ ወእትቤቀለክሙ አነኒ ምስብዒተ በእንተ ኃጣውኢክሙ ።

ከኔ በጠገብ ኖራችሁ እንጂ እንዲህ እስከ መሆን ድረስ ደርሳችሁ ካልፈራችሁኝ እኔም በቁጣ ከናንተ በጠገብ እኖራለሁ እኔም ስለ ኃጢአታችሁ ዕጥፍ እበቀላች ኋለሁ ።

፳፬ ወአመጽእ ላዕሌክሙ መጥበሕተ እንተ ትዴግነክሙ ወትትቤቀለክሙ በቀለ ኪዳንየ ፥ ወትጐይዩ እምውስተ አህጉሪክሙ ።

እየተከተለች የምታጠፋ ጦርንም አመጣባችኋለሁ ፥ መሐላዬም በቀልን ትበቀላችኋለች ከአገሮቻችሁም ትሸ ሻላችሁ ። ፪ ሳሙ፡ ፳፬ ፳፯ ፡ መዝ፡ ፲፰ ፳፯ ።

፳፭ ወእፌኑ ሞተ ላዕሌክሙ ወትገብኡ ውስተ እደ ፀርክሙ ሰበ አሕመመክሙ ኃጢአ እክል ዘትሴሰዩ ።

ሞትን አመጣባችኋለሁ የምትበሉት የእህል መጥፋት በስጨነቃችሁም ጊዜ በጠላቶቻችሁ እጅ ትወድቃላችሁ።

፳፮ ወያበስላ ዓሥሩ አንስት ኅብስተ በአሐዱ እቶን ወይሁብክሙ ኅብስተክሙ በመድሎት ትበልዑ ወኢትጸግቡ ።

ዐሥሩ ሴቶች በአንድ ምድጃ እንጀራን ይጋግራሉ ፥ እንጀራችሁን ለክተው ይሰጡዋችኋል ፥ ትበላላችሁ ፥ ነገር ግን አትጠግቡም ። መዝ፡ ፻፭ ፲፮ ፡ ኢሳ፡ ፫ ፩ ።

፳፯ ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢሰማዕክሙኒ አላ ሖርክሙ ምስሌየ ግድመ ፥ አነኒ አሐውር ምስሌክሙ በመዓት ግድመ ።

ከኔ ጋር በጠገብ ኖራችሁ እንጂ ይህ ሁሉ እስኪፈጸ ምባችሁ ድረስ ደርሳችሁ ካልሰማችሁኝ እኔም በቁጣ እንደናንተ በጠገብ እኖራለሁ ።

፳፰ ወእቀሥፈክሙ አነኒ ምስብዒተ በከመ ኃጣውኢክሙ ወትበልዑ ሥጋ ደቂቅክሙ ፥ ወሥጋ አዋልዲክሙ ።

እኔም እንደ ኃጢአታችሁ መጠን ሰባት መቅሠፍት አመጣባችኋለሁ ፥ የወንዶችና የሴቶች ልጆቻችሁንም ሥጋ ትበላላችሁ ። ኢሳ፡ ፺፱ ፲፰ ፡ ኤር፡ ፳፩ ፭ ።

፳፱ ወእደመስስ ምስለክሙ ወእሜሩ ግብረ እደዊክሙ ዘዕፀው ወእዘሩ አብድንቲክሙ ላዕለ ምስለ እማልክቲክሙ ወትትቈጥዐክሙ ነፍስየ ።

ከፍ ያለ ኮረብታችሁን (መስጊዳችሁን) አፈርሳለሁ ፥ ምስላችሁን አደመስሳለሁ ፥ ከዕንጨቶች የተሠራ የእጃች ሁን ሥራ (ጣዖትን) አጠፋለሁ ፥ ሬሳችሁንም በጣኦታቱ ምስል ላይ እበትነዋለሁ ፥ ሰውነቴም ትበሳጭባችኋለች ።

፴ ወእገብሮን ለአህጉሪክሙ መዝበረ ፥ ወእደመስስ ቅድሳቲክሙ ወኢያጼኑ መዓዛ መሥዋዕቲክሙ ።

ከተሞቻችሁን በድማ አደርጋቸዋለሁ ፥ ንዋየ ቅድሳ ታችሁን አጠፋለሁ ፥ መዓዛ መሥዋዕታችሁንም አላሸትም (አልቀበልም) ። ነህ፡ ፪ ፫ ፡ ኤር፡ ፱ ፯ ፥ ሕዝ፡ ፱ ፯ ።

፴፪ ወእሬስያ አነ ለምድርክሙ በድወ ወይደመሙ በእንቲአሃ ፀርክሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ ።

እኔ አገራችሁን ምድረ በዳ አደርጋታለሁ ፤ በውስጧ የሚኖሩ ጠላቶቻችሁም ስለ እሷ ጥፋት ይደነቃሉ ።

፴፫ ወእዘርወክሙ ውስተ አሕዛብ ወታጠፍአክሙ መጥባሕት በኀበ ሖርክሙ ።

በአሕዛብ አገር እበትናችኋለሁ ፤ በሄዳችሁበትም አገር ጦር ታጠፋችኋለች ። ኤር፡ ፱ ፲፭ ፤ ዘዳግ፡ ፳፰ ፴፯ ።

፴፬ ወትከውን ምድርክሙ በድወ ወአህጉሪክሙኒ ይከውና ምዝቡራነ ።

ምድራችሁ በድማ ትሆናለች ፤ ከተሞቻችሁም ፍራሽ ይሆናሉ ፤ (ይፈርሳሉ) ። ዘዳግ፡ ፬ ፳፮ ።

፴፭ ወይእተ አሚረ ይኤድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኵሉ መዋዕለ ሙስናሃ ።

ያን ጊዜ በጥፋቷ ወራት ሁሉ ምድርን ዕረፍቷ ደስ ያሰኛታል ። ፪ ዜና መ፡ ፴፮ ፳፩ ።

፴፮ ወአንትሙኒ ትሄልዉ ውስተ ምድረ ጸላእትክሙ ፤ ወይእተ አሚረ ታሰንብት ምድር ፤ ወይኤድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኵሉ መዋዕለ ሙስናሃ ፤ ወታሰንብት ከመ ኢያሰንበተት በሰንበታቲክሙ አመ ሀሎክሙ ትነብሩ ውስቴታ ።

እናንተም በጠላቶቻችሁ አገር ትኖራላችሁ ፤ የዚያን ጊዜ ምድር ዕረፍት ታደርጋለች በጠፋችበትም ወራት ሁሉ ምድርን ዕረፍቷ ደስ ያሰኛታል በኖራችሁበት ጊዜ እናንተ ዕረፍት እንዳደረጋችሁ ያላረፈችውን ያህል ዕረፍት ታደርጋለች ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፪ ።

፴፯ ወላዕለ እለ ተርፉኒ እምኔክሙ አመጽእ ድንጋፄ ውስተ ልቦሙ ፤ በምድረ ርስቶሙ ፤ ወይሜምዖ እምድምፀ ቈጽል ዘይትሐወስ ወይነትዖ ከመ ዘይነትዕ እምፀር ፤ ወይወድቁ እንዘ አልቦ ዘይዴግኖሙ ።

በአገራቸው በቀሩትም ሰዎች ላይ በርስታቸው ምድር ሳሉ በልቡናቸው ድንጋጤ አሳድርባቸዋለሁ ፤ ከሚንኰሻኰሽ ቅጠል ድምፅ የተነሣም ይሸበራሉ ፤ ከጠላት እንደሚሸሽ ሰው የሚያሳድዳቸው ሳይኖር ይሸሻሉ ።

፴፰ ወይትዔወሮ ብእሲ ለእኁሁ ከመ ዘውስተ ቀትል እንዘ አልቦ ዘይዴግኖሙ ፤ ወኢትክሉ ተቃውሞቶሙ ለፀርክሙ ።

በሰልፍ ውስጥ ያለ ሰው ወንድሙን ቸል እንዲለው እሊህም የሚከተላቸው ሳይኖር ወንድም ወንድሙን ቸል ይለዋል ፤ ጠላቶቻችሁንም መቋቋም አትችሉም ።

፴፱ ወትጠፍኡ በውስተ አሕዛብ ፤ ወትውሕጠክሙ ምድረ ፀርክሙ ።

በአሕዛብ አገር ትጠፋላችሁ ፤ የጠላቶቻችሁም ምድር ትውጣችኋለች (ታጠፋችኋለች) ።

፵ ወእለ ተርፉ እምኔክሙ ይደመሰሱ በእንተ ኃጣውኢሆሙ ወበእንተ ኀጣውአ አበዊሆሙ ይትመሰዉ በምድረ ፀሮሙ ።

ከናንተ የቀሩትም በኃጢአታቸው ምክንያት ይደመሰሳሉ ፤ ስለ አባቶቻቸውም ኃጢአት በጠላቶቻቸው አገር ቀልጠው ይቀራሉ ። ዘዳግ፡ ፳፰ ፷፭ ፤ ሕዝ፡ ፬ ፲፯ ።

፵፩ ወያየድዑ ኀጣውኢሆሙ ወኃጣይአ አበዊሆሙ ፤ ከመ ክሕዱኒ ወተዓወሩኒ ወከመ ሖሩ ግድመ በቅድሜየ ።

እንደ ከዱኝ ቸልም እንዳሉኝ ፤ በፊቴም አግድመው እንደሄዱ የራሳቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት ይናገራሉ (ይናዘዛሉ) ። ዘኍ፡ ፭ ፯ ፤ ኢዮብ ፴፱ ፴፩ ።

፵፪ ወአነኒ ሖርኩ ምስሌሆሙ ግድመ በመዓት ፤ ወአጠፍኦሙ በምድረ ፀሮሙ ፤ ወይትኃፈር ልቦሙ ዘኢኮነ ግዙረ ፤ ወይእተ አሚረ ይገንዩ ለኃጣውኢሆሙ ።

እኔም በቁጣ ከነሱቸው አግድሜ ሄድኩባቸው በጠላቶቻቸውም አገር አጠፋቸዋለሁ ፤ ያን ጊዜ ያልተገረዘ (ከፍቅረ ጣኦት ያልተለየ) ልቡናቸው ያፍራል ፤ ያን ጊዜም ስለ ኃጢአታቸው ይለማመጣሉ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፱ ።

፵፫ ወውእተ አሚረ እዜክር ኪዳንየ ዘምስለ ያዕቆብ ፤ ወኪዳንየ ዘምስለ ይስሐቅ ፤ ወኪዳንየ ዘምስለ አብርሃም እዜክር ፤ ወለምድርኒ እዜክራ ።

ያን ጊዜ ከያዕቆብ ከይስሐቅና ከአብርሃም ጋር የተማማልኩትን መሐላዬን አስባለሁ ፤ ምድርንም አስባታለሁ ።

፵፫ ወትትኃደግ ምድር እምኔሆሙ ወይእተ አሚረ ትትዌከፍ ምድር ሰናብቲሃ ሶበ ማሰነት በእንቲአሆሙ ፤ ወእሙንቱኒ ይትዌከፉ ኃጣውኢሆሙ እስመ ተዓወሩ ኵነኔየ ፤ ወተቈጥዓት ነፍሶሙ ትእዛዝየ ።

ከነሱቸውም የተነሣ ምድር ብቻዋን ትቀራለች ፤ ያን ጊዜ ምድር በነሱ ኃጢአት ምክንያት ከጠፋች በኋላ ዕረፍቷን ትቀበላለች (ዕረፍት ታደርጋለች) ሕጌን ቸል ብለዋልና ሰውነታቸውም ትእዛዜን ሰልችታዋለችና እነሱቸውም የኃጢአታቸውን ፍዳ ይቀበላሉ ።

፵፬ ወእኩ እንዘ ሀለዉ ውስተ ምድረ ጸላእቶሙ ዘተፀወርክዎሙ ፤ ወኢተቈጣዕክዎሙኒ ከመ እጥፍኦሙ ፤ እስመ ኃደጉ ኪዳንየ ዘኀቤሆሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላኮሙ ።

በነሱቸው ዘንድ ያለ መሐላዬን አፍርሰዋልና ፤ በሀገራቸው ሳሉ ነው እንጂ በጠላቶቻቸው አገር ሳሉ ቸል ያልኋቸው አይደለም ፤ አጠፋቸውም ዘንድ አልተቈጣኋቸውም ፤ እኔ እግዚአብሔር ፈጣሪያቸው ነኝና ።

፵፭ ትዘከርኩ ኪዳኖሙ ዘቀዳሚ ዘከመ አውፃእክዎሙ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት እንዘ ይሬእዩ አሕዛብ ከመ እኩኖሙ አምላኮሙ አነ እግዚአብሔር ።

እኔ እግዚአብሔር የፍቅር አባት እሆናቸው ዘንድ አሕዛብ እያዩ ከግብጽ ምድር ከባርነትም አገዛዝ እንዳወጣኋቸው የቀደመው መሐላቸውን አሰብኩ ።

፵፮ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወሕግ ዘወሀበ እግዚአብሔር ማእከሌሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወማእከሌሁ በደብረ ሲና በእደ ሙሴ ።

እግዚአብሔር በሱና በእስራኤል ልጆች መካከል በሲና ተራራ በሙሴ እጅ የሰጠው ሕግ ትእዛዝና ፍርድ ይህ ነው ። ዘዳግ፡ ፯ ፩ ፣ ፲፪ ፩ ፣ ዘሌዋ፡ ፳፭ ፩ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተናገረው ።

፪ ብእሲ ብእሲ እመቦ ዘበጽዐ ብጽዓተ ሀየንተ ቤዛ ነፍሱ ለእግዚአብሔር ይኩን ሤጡ ለተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም እስከ ስሳ ዓም ፣ ሐምሳ ዲድርክመ ብሩር በመዳልወ ዘቅዱስ ።

አንዱም አንዱም ሰው ስለ ነፍሱ ቤዛ ለእግዚአብሔር ሊሰጥ የተሳለው ስለት ቢኖር ፣ ከሃያ ዘመን በላይ እስከ ስሳ ዘመን የሆነው የወንዱ ዋጋ እንደ መቅደሱ ሚዛን አምሳ የብር ሰቅል ይሁን ። ዘኍ፡ ፯ ፪ ፣ መሳ፡ ፲፩ ፴ ።

፫ ወለአንስትሰ ይኩን ሤጣ ሠላሳ ዲድርክመ ብሩር ።

የሴቲቱም ዋጋ ሠላሳ የብር ወቄት ይሁን ።

፬ ወእመሰ ዘእምሐምስቱ ዓም እስከ ዕሥራ ዓም ፣ ይኩን ሤጡ ለተባዕት ዕሥራ ዲድርክም ።

ከአምስት ዓመት በላይ እስከ ሃያ ዓመት ያለውን ልጁን ሊሰጥ የተሳለ ቢኖር ፣ የወንዱ ዋጋ ሃያ ወቄት ይሁን ።

፭ ወለአንስትሰ ዓሥሩ ዲድርክመ ብሩር ።

የሴቲቱም ዋጋ ዐሥር ወቄት ይሁን ። ኢዮ፡ ፳፰ ፲፯ ።

፮ ወእመሰ እምአሐዱ ወርኅ እስከ ሐምስቱ ዓም ይኩን ሤጡ ለተባዕት ሐምስተ ዲድክርመ ብሩር ፣ ወለአንስትሰ ሠለስተ ዲድርክመ ብሩር ።

ከአንድ ወር እስከ አምስት ዓመት ድረስ የሆነው የወንዱ ዋጋ አምስት የብር ወቄት ይሁን ፣ የሴቲቱ ግን ሦስት የብር ወቄት ይሁን ።

፯ ወእመሰ ዘእምስሳ ዓም ወላዕሉ ፣ ለእመ ተባዕት ውእቱ ይኩን ሤጡ ዐሠርተ ወሐምስተ ዲድርክመ ብሩር ፣ ወለአንስትሰ ዓሠርተ ዲድርክመ ብሩር ።

ከስድሳ ዓመትና ከዚያም በላይ ያለው የወንዱ ዋጋ አሥራ አምስት ብር ወቄት ይሁን ፣ የሴቲቱ ግን ዐሥር ብር ወቄት ይሁን ።

፰ ወእመሰ ኅጡእ ውእቱ ለአምጣነ ሤጡ ይቀውም ቅድመ ካህን ወይበልዮ ሤጠ ካህን በአምጣነ ቦቱ ውስተ እዴሁ በዘይክል ውእቱ ዘበፅዐ ከማሁ ይበልዮ ካህን ሤጠ ።

ለዋጋው መጠን ቢያጣ ግን ሂዶ ከካህኑ ፊት ይቁም ፣ ካህኑም የተሳለውን በእጁ ባለው ገንዘብ መጠን ይገምትለት ፣ ያ የተሳለው ሰው መክፈል በሚችል ገንዘብ መጠን ካህን ይገምተው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፯ ፣ ፳፭ ፳፯ ።

፱ እመሰ እምእንስሳ እምዘይክውን ለአብእ ቍርባን ለእግዚአብሔር እም ኔሁ ዘእምጽአ እምውስተ ቅዱስ ኢይወልጥ ሠናዮ በእኩይ ፣ ወኢ እኩዮ በሠናይ ።

ስለት የሚሳለው ሰው ለእግዚአብሔር ቍርባን ለማቅረብ ከሚገባ ከእንስሳ ወገን ቢሳል ከዚያ ከቅዱስ ወገን ያመጣው ሰው መልካሙን በክፉ ክፉውን በመልካም አይለውጠው ።

፲ ወእመሰ ወልጦ ወለጠ እንስሳ በዘውጉ ይከውኖ ወተውላጡኒ ቅዱስ ውእቱ ።

ከብቱን መለወጥን ቢለውጠው ግን በሚመስለው (በዓይነቱ) ይሁን ለውጡም ንጹሕ ይሁን ።

፲፩ ወእመሰ እምኵሉ እንስሳ ዘርኩስ ዘኢያበውኡ እምኔሁ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ያቀውሞ ለውእቱ እንስሳ ቅድመ ካህን ።

ነገር ግን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት ከማይገባ ከብት ቢሆን ያንን ከብት በካህኑ ፊት አቁመው ።

፲፪ ወያበልዮ ሤጦ ካህን ማእከለ ሠናይኒ ወእኩይኒ ፣ ወበከመ በለዮ ካህን ከማሁ ይኩን ሤጡ ።

ካህን በክፉውና በመልካሙ መካከል ዋጋውን ይገምግመው ፣ ዋጋውም ካህን እንደ ገመገመው እንዲሁ ይሁን ።

፲፫ ወእመሰ ቤዝዎ ቤዘወ ይዌስክ ሐምስተ እዴሁ ላዕለ ሤጡ ።

ነገር ግን ራሱ ቢገመግመው (ቢበዥው) በዋጋው ላይ አምስት እጅ ይጨምር ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፭ - ፲፰ ።

፲፬ ወእመሰ በዐ ብእሲ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወቀደሳ ይበዐ ካህን ሤጣ ፣ ማእከለ ሠናይትኒ ወማእከለ እኪትኒ ፣ ወበአምጣነ በዐ ሤጣ ካህን ከማሁ ትከውን ።

ሰው ለይቶ ቤቱን ለእግዚአብሔር ቢሳል ካህን በመልካሙና በክፉው መካከል ዋጋዋን ይገምግማት ፣ ዋጋዋም ካህን በገመገማት ልክ ይሁን ።

፲፭ ወእመሰ ውእቱ ዘበፅዐ ቤዘዋ ለቤቱ ይዌስክ ላዕለ ወርቀ ሤጡ ሐምስተ እዴሃ ወትገብእ ሎቱ ።

ነገር ግን የተሳላት ሰው ቤቱን ቢገመግማት በዋጋዋ ወርቅ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ከዚያ በኋላ ትመለስለት ።

፲፮ ወእመሰ እምገራውህ ዘዚአሁ በፅዐ ብእሲ ለእግዚአብሔር ወይሬስዮ ሤጦ በአምጣነ እትወተ እክሉ በመስፈርተ ቆሮስ ዘሰገም ሐምሳ ዲድርክመ ብሩር ።

ከራሱ እርሻዎች ለእግዚአብሔር ሊሰጥ የተሳለ ሰው ቢኖር ገብስ በሚሰፍሩበት ቆሮስ በሚባል መስፈሪያ በገባው እህል ልክ ገምግመዉት ዋጋው አምሳ ወቄት ይሁን ።

፲፯ ወእመሰ እምዓመተ ኅድገት በፅዓ ለገራህቱ ውእቱ በከመ ሐሳበ ሤጡ ።

እርሻውን ከዓመተ ኅድገት ጀምሮ ቢሳላት ዋጋው እንደ ግምቱ መጠን ነው ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፲፯ ።

፲፰ እመሰ በዓመት ዘእምድኅረ ኅድገት በለዓ ለገራሁቱ፥ ከመ ውእቱ የሐስብ ሎቱ ካህን ወርቆ ለዓመት ዘተርፈ፥ እስከ ዓመተ ኅድገት፥ ወይገድፍ ሎቱ እምሤጡ ።

ነገር ግን እርሻውን ከዓመተ ኅድገት በኋላ ቢሳላት ካህን እንደሱ ዕረፍት ከሚደረግበት ዘመን ጀምሮ ለቀረው ወርቁን ይገምግምለት ከግምቱም ያትርፍለት ።

፲፱ ወእመሰ ለሊሁ ዘበለዓ ለገራሁቱ ቤዘዋ ይዌስክ ዲበ ወርቱ ሤጣ ሐምስተ እዴሁ ወትገብእ ሎቱ ።

እርሻውን የተሳላት ሰው ለራሱ ቢገመግማት በዋጋዋ ላይ አምስት እጅ ይጨምር፥ እርሻዋም ለሱ ትመለስለት ።

፳ እመሰ እምድኅረ ቤዘዋ ለገራሁቱ ሤጣ ኀበ ካልእ ብእሲ ኢይቤዝዋ እንከ ዳግመ፥ አላ ትከውን ገራሁቱ ቅድስተ ወስብሕተ ለእግዚአብሔር ።

ነገር ግን ከተበገረት በኋላ እርሻዋን ለሌላ ሰው ቢሸጣት እርሻዋ ለእግዚአብሔር የተለየች እርሻው ትሁን እንጂ እንግዲህ ዳግመኛ አይበገርት ።

፳፩ ወበዓመተ ኅድገትኒ ሶበ ወፅአት ይኩኖ እምኔሁ ወትገብእ ሎቱ እምድኅር እንተ ፍልጥተ ለካህኑ በደወሉ ትከውን ።

ዕረፍት በሚደረግበትም ዘመን ከሱ የወጣች ናት፥ በአውራጃው ለሱ ትሆናለች እንጂ ለካህን እንደተለየች ምድር ለሱ አትመለስለትም ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፴፩ ።

፳፪ ወእመሰ እምገራህት ዘተሣየጠ በዕበ ለእግዚአሔር እምዘኢኮነ ዘደወሉ የሐስብ ሎቱ ካህን ክበበ ሤጡ እም ዓመተ ኅድገት ።

ነገር ግን አውራጃው ካልሆነ እርሻ የገዛ ሰው ለእግዚአብሔር የተሳለ ቢኖር ከዓመተ ኅድገት ጀምሮ ካህን የዋጋዋን ልክ ይገምግምለት ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፲ ፲፭ ።

፳፫ ወይሁብ ሤጠ በይእቲ ዕለት ብፅዕተ ለእግዚአብሔር ።

ካህን የመሬቱን ግምት በገመተበት ዕለት ስለቱን ለእግዚአብሔር ይስጥ ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፰ ።

፳፬ ወበዓመተ ኅድገት ይገብእ ውእቱ ገራህት ለዝክቱ ብእሲ ዘእምኀቤሁ ተሠይጠ፥ እስመ ዚአሁ ውእቱ ምድሩ ።

በዓመተ ኅድገትም ዘመን ይህ እርሻ ለሸጠው ለዚያ ሰው ይመለስለት፥ አውራጃውም ርስቱም ነውና ።

፳፭ ወኵሉ ሤጡ በመዳልው ቅዱስ ይኩን፥ ዕሥራ አበሊ አሐዱ ዲድርክም ።

ዋጋውም ሁሉ በሚዛን የተለየ ሃያ አበሊ አንድ ድሪም ይሁን፥ (ሃያ አበሊ ፩ ድሪም፥ ፩ ዲሪም ፩ ወቄት ነው)።

፳፮ ወኵሉ በኵር ዘይትወለድ እምእንስሳከ ለእግዚአብሔር ውእቱ፥ ወአልቦ ዘይዌልጥ መኑሂ፥ እመኒ ላሕም፥ ወእመኒ በግዕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

ከከብትህ መጀመሪያ የሚወለደው ለእግዚአብሔር ነው፥ ማንም ማን የሚለውጥ አይኑር፥ በሬም ቢሆን በግም ቢሆን (በኵር በኵሩ) ለእግዚአብሔር ነው ።

፳፯ ወእመሰ እምእንስሳ ዘርኩስ ይዌልጥ በሐሳበ ሤጡ፥ ወእመሰ ለሊሁ ቤዘወ ይዌስክ ኃምስተ እዴሁ ላዕሌሁ፥ ወይገብእ ሎቱ፥ ወእመሰ ኢቤዘዎ ይሠይጥዎ በሐሳበ ሤጡ ።

ነገር ግን ከርኩስ (ከማይገባ) ከብት ቢሆን በዋጋው ልክ ይለውጠው፥ እሱ ቢገመግመው ግን በዋጋው ላይ አምስት እጅ ጨምሮ ይመልስለት፥ ባይገመግመው ግን በዋጋው ልክ ይሸጡት ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፩ ፲፱ - ፲፫ ።

፳፰ ወኵሉ ሰብእ ዘአብአ ለእግዚአብሔር እምኵሉ ዘቦ እምሰብእ እስከ እንስሳ፥ ወእመኒ እምገራህቱ ዘደወሉ ኢይሠይጥዎ ወኢይቤዝውዎ፥ ኵሉ መባእ ቅዱስ ዘቅዱሳን ለእግዚአብሔር ውእቱ ።

ካለው ከገንዘቡ ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ ለእግዚአብሔር ያገባ ሰው ቢኖር በአውራጃው ካለ ከእርሻውም ቢሆን አይሸጡት (አይበገሩት) ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መባ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ነው ።

፳፱ ወኵሉ መባእ ዘአብአ ሰብእ ዘይከውን ኢይትቤዘ እስከ አመ ይመውት ።

ከሰውም ወገን የሚሆነውን መባ ያገባ ሰው ቢኖር፥ እስኪሞት ድረስ አይበገርው ። ዘኁ፡ ፳፩ ፱ - ፲ ።

፴ ወኵሉ ዓሥራት ለምድር ዘእምዘርአ ምድር፥ ወእመኒ ዘእምፍሬ ዕፅ ዘእግዚአብሔር ቅዱስ ውእቱ ለእግዚአብሔር ።

ከምድር አዝመራ የተገኘ የምድር ዐሥራት ሁሉ እግዚአብሔር ከፈጠረው ዕንጨት ፍሬም ቢሆን ለእግዚአብሔር የተለየ ነው ። ዘፍ፡ ፲፬ ፳፥ ዘኁ፡ ፲፰ ፳፩ ።

፴፩ ወእመሰ ቤዝዎ ቤዘወ ሰብእ ዓሥራቲሁ ይወስክ ላዕሌሁ ሐምስተ እዴሁ ።

ሰው ዐሥራቱን ራሱ ሊበገረው ቢወድ ዐንደኑቱ ላይ አምስት እጅ ይጨምር ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲፫ ።

፴፪ ወኵሉ ዓሥራት ዘላሕም ወዘበግዕ ወኵሉ ዘይትኌለቁ በበትር ለኍልቆ፥ ቅዱስ ውእቱ ዓሥራቲሁ ለእግዚአብሔር ።

የላሙም የበጉም ዐሥራት ሁሉ ለመቍጠርም በበትር የሚነዳው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ዐሥራቱ ነው ።

፴፫ ወኢይዌልጥዎ ሠናየ በእኩይ ወኢእኩየ በሠናይ፥ ወእመሰ ወልጠ ወለጠ ቅዱስ ውእቱ ተውላጡ፥ ወኢይትቤዘ ።

መልካሙን በክፉው፥ ክፉውን በመልካም አይለውጡት ቢለውጠው ግን ለውጡ ንጹሕ (መስሉ) ይሁን፥ ነገር ግን አይበገርው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፲ ።

፴፬ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ከመ ይንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ለእስራኤል ልጆች ይነግራቸው ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ያዘዘው ትእዛዝ ይህ ነው ።

ኦሪት ዘኍልቍ

ዜና ዘኍልቍ ሲል ነው የውሉድን የቍጥራቸውን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው ። ኦሪት ዘፀአት የአበውን ቍጥር ይናገ ራል፣ ኦሪት ዘኍልቍም የውሉድን ነገር ይናገራል ። ይህን አርእስት ሠለስቱ ምእት ለመጻሕፍት ሁሉ አርእስት ሲሰጡ ሰጥተዉታል፣ እሱ ግን "ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ" በገዳመ ዘሲና በውስተ ደብተራ መርጡል ብሎ ይጀምራል ።

ምዕራፍ ፩ ።		ምዕራፍ ፩ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በገዳም ዘሲና በውስተ ደብተራ ዘመርጡል አመ ርእሰ ሠርቀ ካልእ ወርኅ በካልእት ዓመት እምዘወፅኡ እምድረ ግብጽ ።	፩	እስራኤል ከግብጽ አገር በወጡ በሁለተኛው ዓመት በሁለተኛው ወር መባቻ በሲና ምድረ በዳ ልዩ በሆነች ድንኳን እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ።
ወይቤሎ ፣ አኅዝ እምጥንቱ ፡ ወኍልቍሞሙ ለኵሉ ተዓይነ ደቂቀ እስራኤል በበነገዶሙ ወበበቤተ አበዊሆሙ ወበበአስማቲሆሙ ለለአሐዱ አሐዱ ።	፪	የእስራኤልን ልጆች ሠራዊት ሁሉ በየነገዳቸውና በየ አባቶቻቸው ወገን በየስማቸው እያንዳንዱን (ከሮቤል) ከበኵሩ ጀምራችሁ እስከ ታናሹ ድረስ ቍጠሩዋቸው ።
ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ፣ ኵሉ ዘይወ ፅእ ፀብዐ እምኀይለ እስራኤል ወአስተፋቅድዎሙ በበኃይ ሎሙ አንተ ወአሮን ።	፫	ከሃያ ዓመት ጀምሮ ያለው ወንድ ሁሉ ከዚያም በላይ ያለውን ወንድ ወንዱን ሁሉ ከእስራኤል ሠራዊት ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣውን ሁሉ አንተና አሮን በየሠራዊቶ ቻቸው ቍጠሩዋቸው (አስቆጥሩዋቸው) ። ዘኍ፣ ፫ ፴፮ ።
ወየሀልዉ ምስሌክሙ አሐዱ አሐዱ እመላእክተ ነገ ዶሙ እለ እምአብያተ አበዊሆሙ ።	፬	ከአባቶቻቸው ወገኖች ከሚሆኑ ነገዶች አለቆች አን ዱም አንዱም ተውጣጥተው ከናንተ፪ጋር ይኑሩ አለው ።
ወዝንቱ ውእቱ አስማተ አበዊሆሙ ወአስማቲሆሙ ለውእቶሙ እደው እለ መጽኡ ምስሌሆሙ ዘእምሮቤል ኤሌሱር ወልደ ሴድዩር ።	፭	ከነርሱም ጋር የመጡት የነዚያ ሰዎች ስምና ያባቶ ቻቸው ስም ይህ ነው ፣ ከነገደ ሮቤል የተመረጠው የሴድ ዩር ልጅ ኤሌሱር ነው ።
ወዘእምስምዖን ፣ ሰላምያል ወልደ ሴሩሳዴ ።	፮	ከነገደ ስምዖን የተመረጠው የሴሩሳዴ ልጅ ሰላምያል ነው ።
ወዘእምይሁዳ ፣ ነአሶን ወልደ አሚናዳብ ።	፯	ከነገደ ይሁዳ የተመረጠው የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነው ።
ወዘእምይሳኮር ናትናኤል ወልደ ሰገር ።	፰	ከነገደ ይሳኮር የተመረጠው የሰገር ልጅ ናትናኤል ነው።
ወዘእምዛብሎን ፣ ኤልያብ ወልደ ኬሎን ።	፱	ከነገደ ዛብሎን የተመረጠው የኬሎን ልጅ ኤልያብ ነው ።
ወዘእምትውልደ ዮሴፍ ዘእምኤፍሬም ፣ ኤሊሰማ ወ ልደ ሰምዩድ ፡ ወዘእምናሴ ገማልያል ወልደ ፈዳሱር ።	፲	ከዮሴፍ ከተወለዱ ከኤፍሬም ነገድ የተመረጠው የሰ ምዩድ ልጅ ኤሊሰማ ከነገደ ምናሴም የፈዳሱር ልጅ ገማ ልያል ናቸው ።
ወዘእምብንያም ፣ አቢዳን ወልደ ጋድዮን ።	፲፩	ከነገደ ብንያም የተመረጠው የጋድዮን ልጅ አቢዳን ነው ።
ወዘእምዳን ፣ አኪያዜር ወልደ ሳሚሳዲ ።	፲፪	ከነገደ ዳን የተመረጠው የሳሚሳዲ ልጅ አኪያዜር ነው።
ወዘእምአሴር ፣ ፋጋኤል ወልደ አክራን ።	፲፫	ከነገደ አሴር የተመረጠው የአክራን ልጅ ፋጋኤል ነው።
ወዘእምጋድ ፣ ኤሊሳፍ ወልደ ራጉኤል ።	፲፬	ከነገደ ጋድ የተመረጠው የራጉኤል ልጅ ኤሊሳፍ ነው።
ወዘእምንፍታሌም ፣ አኪሬ ወልደ ኤናን ።	፲፭	ከነገደ ንፍታሌም የተመረጠው የኤናን ልጅ አኪሬ ነው ።

፲፮ አሉ እሙንቱ ኅሩያን ተዓይኒሆሙ ወመላእክተ ነገ
ዶሙ ዘበበአዝማዲሆሙ ወመሳፍንቲሆሙ ለእስራኤል
እሙንቱ ።

፲፯ ወነሥእዎሙ ሙሴ ወአሮን ለእሉ እደው እለ ተሰምዩ
በበአስማቲሆሙ ።

፲፰ ወአስተጋብኡ ኵሎ ተዓይነ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ
ክልእ ፥ በክልእ ዓመት ፡ ወኈለቍዎሙ በበነገዶሙ ወበበ
አዝማዲሆሙ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ ዘእምሥራ ዓም
ወላዕሉ ለኵሉ ተባዕቶሙ በበርእሶሙ ።

፲፱ ወበከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ፥ ኈለቍዎሙ
እሙንቱ በደብረ ሲና ።

፳ ወኮኑ ደቂቀ ሮቤል በኵሩ ለእስራኤል በበትውልዶሙ
ወበበሕዘቢሆሙ ፥ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ
አስማቲሆሙ ፥ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምዕሥራ
ዓም ወላዕሉ ፥ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

፳፩ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ሮቤል ፥ አርባዕቱ እልፍ ወስሳ
ምእት ወሐምስቱ ምእት ።

፳፪ ወደቂቁኒ ለስምዖን በበትውልዶሙ ። ወበበሕዘቢ
ሆሙ ፥ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ አስማቲ
ሆሙ ፥ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላ
ዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

፳፫ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ስምዖን ሐምስቱ እልፍ ወተ
ስዓ ምእት ወሠለስቱ ምእት ።

፳፬ ወደቂቁኒ ለይሁዳ በበትውልዶሙ ፥ ወበበሕዘቢሆሙ ፥
ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ ፥ ዘበ
በርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ
ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

፳፭ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ይሁዳ ሰብዓቱ እልፍ ወአርባዕ
ምእት ወሰብዓቱ ምእት ።

፳፮ ወደቂቁኒ ለይሳኮር በበትውልዶሙ ፥ ወበበሕዘቢሆሙ ፥
ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ ፥ ወበ
በርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ዘይ
ወፅእ ምስለ ኀይል ።

፳፯ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ይሳኮር ሐምስቱ ምእት እልፍ
ወአርባዕ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

፳፰ ወደቂቁኒ ለዛብሎን በበትውልዶሙ ፥ ወበበሕዘቢ
ሆሙ ፥ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ አስማቲ
ሆሙ ፥ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምዕሥራ ዓም
ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

፳፱ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ዛብሎን ሐምስቱ እልፍ ወሰ
ብዓ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

፴ ወደቂቁኒ ለዮሴፍ ደቂቀ ኤፍሬም በበትውልዶሙ ፥
ወበበሕዘቢሆሙ ፥ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፥ ወበበኍልቈ
አስማቲሆሙ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

፴፩ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ኤፍሬም ፥ አርባዕቱ እልፍ
ወሐምስቱ ምእት ።

በየወገኖቻቸው የሚጠሩ ከነገዶቻቸው የተመረጡ የነገዶቻቸው አለቆች እሊህ ናቸው ፥ የእስራኤልም ገዢዎች እነዚህ ናቸው ። ዘኊ፡ ፳፯ ፱ ፥ ፯ ፪ ።

አሮንና ሙሴም በየስሞቻቸው የተጠሩ እነዚህን ተቀበሉዋቸው ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፪ ፴፩፡ ዕዝ፡ ፰ ፳ ።

በሁለተኛው ዓመት ፡ በሁለተኛው ወር መባቻ ሠራዊቱን ሁሉ ሰብስበው በየነገዶቻቸው በየስሞቻቸውና በየዘመዶቻቸው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱን ሁሉ ቈጠሩዋቸው ። ዕዝ፡ ፪ ፱ ።

እነሱም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በሲና ተራራ ቈጠሩዋቸው ።

የያዕቆብ የበኵር ልጁ የሮቤል ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥርና በየራሳቸው ከሠራዊቶቻቸው ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ሁሉ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለውን ወንድ ወንዱን ሁሉ ቈጥሮ ።

ከሮቤል ነገድ የተቈጠሩት ቍጥራቸው አራት እልፍ ስድስት ሺሕ አምስት መቶ ሆነ ።

የስምዖንም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ሁሉ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ ተቈጥረው ።

ከነገደ ስምዖን የተቈጠሩት ቍጥራቸው አምስት እልፍ ፥ ዘጠኝ ሺሕ ፡ ሦስት መቶ ናቸው ።

የይሁዳም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

ከይሁዳም ነገድ የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሰባት እልፍ ፡ አራት ሺሕ ፥ ከሰባት መቶ ነው ። ዘኊ፡ ፳፯ ፲፰ ።

የይሳኮርም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱን ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

ከነገደ ይሳኮር የተቈጠሩት ቍጥራቸው አምስት እልፍ አራት ሺሕ አራት መቶ ነው ። ዘኊ፡ ፳፯ ፳፪ ።

የዛብሎንም ልጆች በየአባቶቻቸው በየትውልዳቸውና በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ። ፩ ሳሙ፥ ፳፬ ፱ ።

ከዛብሎን ነገድ የተቈጠሩትም ቍጥራቸው አምስት እልፍ ፥ ሰባት ሺሕ ፥ አራት መቶ ነው ።

ከዮሴፍ የተወለደው የኤፍሬም ልጆች በየትውልዳቸውና በየአባቶቻቸው ቤቶች በየስማቸው በየራሳቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ ተቈጠሩ።

ከኤፍሬም ነገድ የተቈጠሩት ቍጥራቸው አራት እልፍ፥ አምስት መቶ ነው ።

፴፬ ወደቂቀኒ ለምናሴ በበትውልዶሙ፣ ወበበሕዘቢሆሙ፣ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወጽእ ምስለ ኀይል ።

የምናሴም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፴፭ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ምናሴ፣ ሠለስቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወክልኤቱ ምእት ።

ከምናሴም ነገድ የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሦስት እልፍ ሁለት ሺሕ፣ ሁለት መቶ ነው ።

፴፮ ወደቂቀኒ ለብንያም በበትውልዶሙ፣ ወበበሕዘቢሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

የብንያም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፴፯ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ብንያም፣ ሠለስቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

ከነገደ ብንያም የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሦስት እልፍ አምስት ሺሕ፣ አራት መቶ ነው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፳፯ ።

፴፰ ወደቂቀኒ ለጋድ በበትውልዶሙ፣ ወበበሕዘቢሆሙ፣ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

የጋድም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች በየስሞቻቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፴፱ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ጋድ አርባዕቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ወሐምሳ ።

ከጋድም ነገድ የተቈጠሩት ቍጥራቸው አራት እልፍ አምስት ሺሕ፣ ሰባት መቶ አምሳ ነው ።

፵ ወደቂቀኒ ለዳን በበትውልዶሙ፣ ወበበሕዘቢሆሙ፣ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

የዳን ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ቤቶች በየስሞቻቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ወንድ ወንዱ ሁሉ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፵፩ ወኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ዳን፣ ስድስቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ።

ከነገደ ዳን የተቈጠሩት ቍጥራቸው ስድስት እልፍ፣ ሁለት ሺሕ፣ ሰባት መቶ ነው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፴፯ ።

፵፪ ወደቂቀኒ ለአሴር በበትውልዶሙ ወበበሕዘቢሆሙ፣ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

የአሴርም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው ቤቶች በየስሞቻቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፵፫ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ አሴር፣ አርባዕቱ እልፍ ወዓሠርቱ ምእት ወሐምስቱ ምእት ።

ከነገደ አሴር የተቈጠሩት ቍጥራቸው አራት እልፍ፣ አንድ ሺሕ፣ አምስት መቶ ነው ።

፵፬ ወደቂቀኒ ለንፍታሌም በበትውልዶሙ፣ ወበበሕዘቢሆሙ፣ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ፣ ወበበኍልቈ አስማቲሆሙ፣ ዘበበርእሶሙ ኵሉ ተባዕት ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵሉ ዘይወፅእ ምስለ ኀይል ።

የንፍታሌም ልጆች በየትውልዳቸው በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ቤቶች በየስማቸው ቍጥር ከሠራዊቱ ጋር ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በየራሳቸው ተቈጠሩ ።

፵፭ ኍላቌሆሙ ዘእምነገደ ንፍታሌም፣ ሐምስቱ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

ከነገደ ንፍታሌም የተቈጠሩት ቍጥራቸው አምስት እልፍ፣ ሦስት ሺሕ፣ አራት መቶ ነው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፴፱ ።

፵፮ ዘቲ ይእቲ ፍቅድ እንተ አስተፋቀድዎሙ ሙሴ ወአሮን ወመላእክቲሆሙ ለእስራኤል ዓሠርቱ ወክልኤቱ አደው አሐዱ አሐዱ ብእሲ እምአሐዱ አሐዱ ነገድ እምነገደ አብያተ አበዊሆሙ ውእቶሙ ።

ሙሴና አሮን አሥራ ሁለቱም የእስራኤል አለቆች የቈጠሩዋቸው (ያስቈጠሩዋቸው) ቍጥር ይህች ናት፣ እሊህም ከየአንድ አንዱ ነገድ የተመረጠው ከአንዱም ከአንዱም የተመረጡ የቤት አለቆች ነበሩ ።

፵፯ ወኮነ ኵሉ ኍላቌሆሙ ለደቂቀ እስራኤል በበኀይሎሙ ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ዘይወፅእ ፀብእ እምእስራኤል፣ ስሳ እልፍ ወሠላሳ ምእት፣ ወኀምስቱ ምእት፣ ወኀምሳ ።

ከእስራኤል ልጆች ወደ ሰልፍ የሚወጣው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ የሆነው በየሠራዊቶቻቸው ሁሉ የተቈጠሩት ቍጥራቸው ስሳ እልፍ ሦስት ሺሕ አምስት መቶ አምሳ ነበር ። ዘኍ፣ ፳፮ ፵፩ ።

፵፰ ወሌዋውያንሰ ምስለ ነገደ ልደቶሙ እሙንቱ ወኢ ኆለቍዎሙ ምስለ ደቂቀ እስራኤል ።

ከነርሱም የተወለዱ ወገኖቻቸውንና የሌዊን ልጆች ግን ከእስራኤል ልጆች ጋር አልቈጠሩዋቸውም ።

፵፱ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ዑቅ ኢትኆልቆሙ ለነገደ ሌዊ ወኢትትመጠው ኍላቌሆሙ እምደቂቀ እስራኤል ።

የሌዊን ነገድ እንዳትቈጥራቸው ዕወቅ ቍጥራቸውንም ከእስራኤል ልጆች ጋር እንዳትቀበል ዕወቅ ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፵፯ ።

፶ ወሚሞሙ ለሌዋውያን ዲበ ደብተራ ዘመርጡል ወዲበ ኵሉ ንዋያ ፡ ወዲበ ኵሉ ዘሀሎ ውስቴታ ፡ ከመ እሙንቱ ያንሥእዋ ለደብተራ ወከመ እሙንቱ ይግበሩ ውስቴታ ወዐውደ ደብተራ ይትዐየኑ ።

እነርሱም ድንኳኒቱን ያንሷት ዘንድ ዕቃዋንም ሁሉ ያነሡ ዘንድ በውስጧም ሥራቸውን ይሠሩ ዘንድ የሌዊን ልጆች በውስጧ ባለው ዕቃ ሁሉም በደብተራ ኦሪት ላይ ሹማቸው በድንኳኑም ዙርያ ይስፈሩ ። ምዕ፡ ፫ ቍ፫ ፳፱።

፶፩ ወእመኒ ግዕዘት ደብተራ ይትክልዋ ሌዋውያን ወእመሰ ኀድርት ይእቲ እሙንቱ ያነሥእዋ ።

ደብተራ ኦሪት ለጕዞ ስትነሣ ሌዋውያን ይንቀሏት በምትሰፍርበትም ጊዜ እነሱ ይትክሏት ።

፶፪ ወዘእምባዕድ ዘመድ ዘኀብረ ምስሌሆሙ ሐዊረ ለይሙት ።

ከሌላ ወገን የተወለደ ከነርሱ ጋር በመንገድ አንድ የሆነ ሰው ቢገኝ ይሙት ። ዘኍ፡ ፫፤ ፲ ።

፶፫ ወይትዐየኑ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ በበተዐይንቱ ፡ ወብእሲ ብእሲ በበምስፍናሁ ወበበኀይሎሙ ።

የእስራኤል ልጆች እያንዳንዱ ሰው ከባልንጀራው ጋር በየሰፈሩ በየዓላማው ፡ አንዱም አንዱም ሰው በየሠራዊቶቻቸው ይስፈሩ ። ዘኍ፡ ፫፤ ፳፬ ።

፶፬ ወሌዋውያንሰ ይትዐየኑ ፍጽመ ውስተ ዐውደ ደብተራ ዘመርጡል ወኢይኩን ጌጋይ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ፡ ወይዕቀቡ ሌዋውያን ሕገ ለደብተራ መርጡል ።

ነገር ግን በእስራኤል ልጆች ላይ ዕዳ እንዳይሆንባቸው ሌዋውያን በደብተራ ኦሪት ዙርያ ፊት ለፊት ይስፈሩ ፡ ሌዋውያን የደብተራ ኦሪት ሕግን ሥርዓቷን ይጠብቁ አለው ። ፩ ሕፀ፡ ፳፫ ፴፪ ።

፶፭ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘአዘዞሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ከማሁ ገብሩ ።

የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ብእሲ ብእሲ በበሥርዐቱ ወበበትእምርቱ ወበበቤተ አበዊሆሙ ይትዐየኑ ደቂቀ እስራኤል አንጻረ ዐውደ ደብተራ ዘመርጡል ።

እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው ፤ የእስራኤል ልጆች አንዳንዱ ሰው በየሥርዓቱ በየምልክቱ በየአባቶቻቸው ቤቶች ልዩ በሆነች ድንኳን ዙርያ አንጻር ይስፈሩ ። ዘኍ፡ ፩ ፶፪ ።

፪ ወእለ ይቀውሙ ተቃዪኖ መንገለ ጽባሕ ይኀድር ተዓይኑ ይሁዳ ምስለ ኀይሉ ፡ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ይሁዳ ነአሶን ወልደ አሚናዳብ ።

በምሥራቅ በኩል አስቀድመው የሚሰፍሩት እንደየሠራዊቶቻቸው የይሁዳ ሰፈርተኞች ከሠራዊቱ ጋር በምሥራቅ በኩል ይስፈሩ ፡ የይሁዳም ልጆች አለቃቸው የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነው ።

፫ ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሰብዓቱ እልፍ ወአርብዓ ምእት ወስድስቱ ምእት ።

ከነገዱም የተቈጠሩት ሰባት እልፍ ፡ አራት ሺሕ ፡ ስድስት መቶ ናቸው ። ምሳ፡ ፲፬ ፯፡ ኤር፡ ፲፮ ፲፯ ።

፬ ወእምድኅሬሆሙ ይትዐየኑ ነገደ ይሳክር ፡ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ይሳክር ናትናኤል ወልደ ሰገር ።

ከነሱም ቀጥሎ የይሳኮር ነገድ ይስፈሩ ፡ የይሳኮርም ነገድ አለቃቸው የሰገር ልጅ ናትናኤል ነው ።

፭ ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሐምስቱ እልፍ ወአርብዓ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

ከነገዱም የተቈጠሩት አምስት እልፍ ፡ አራት ሺሕ ፡ አራት መቶ ናቸው ። ዘፍ፡ ፵፱ ፲፫ ።

፮ ወእምድኅሬሆሙ ይትዓየኑ ነገደ ዛብሎን ወመልአኮሙ ለደቂቀ ዛብሎን ኤልያብ ወልደ ኬሎን ።

ከነርሱም ቀጥሎ ነገደ ዛብሎን ይስፈሩ ፡ የዛብሎንም ልጆች አለቃቸው የኬሎን ልጅ ኤልያብ ነው ።

፯ ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሐምስቱ እልፍ ወሰብዓ ምእት ወአርባዕቱ ምእት ።

ከሠራዊቱም ጋር የተቈጠሩት አምሳ ሰባት ሺሕ አራት መቶ ናቸው ።

፰ ወኵሉ እለ ተኈለቁ እምትዕይንተ ይሁዳ ዐሠርቱ ወሰመንቱ እልፍ ወስሳ ምእት ፡ ወአርባዕቱ ምእት ፡ ምስለ ኀይሎሙ እሙንቱ ይቀድሙ እንሥኦ ።

ከይሁዳም ሠራዊት ወገን የተቈጠሩት ሁሉ አሥራ ስምንት እልፍ ፡ ስድስት ሺሕ ፡ አራት መቶ ናቸው ፡ እነሱም አስቀድመው ከሠራዊቶቻቸው ጋር ጓዛቸውን ያንሡ (ይጓዙ) ።

፱ ወየኀድሩ ትዕይንተ ሮቤል መንገለ አዜብ ምስለ ኀይሎሙ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ሮቤል ኤልሱር ወልደ ሴድዩር ።

የሮቤልም ነገድ ከሠራዊቶቻቸው ጋር በአዜብ በኩል ይስፈሩ ፡ የሮቤልም ልጆች አለቃቸው የሴድዩር ልጅ ኤልሱር ነው ።

፲ ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ አርባዕቱ እልፍ ፡ ወስሳ ምእት ፡ ወሐምስቱ ምእት ።

ከሠራዊቱም የተቈጠሩት አርባ ስድስት ሺሕ አምስት መቶ ናቸው ።

፲፩ ወይትዐየኑ በገቦሆሙ ነገደ ስምዖን ወመልአኮሙ ለደቂቀ ስምዖን ሰላምያል ወልደ ሴሩሳዴ ።

ነገደ ስምዖንም በጐናቸው ይስፈሩ ፡ የስምዖንም ልጆች አለቃቸው የሴሩሳዴ ልጅ ሰላምያል ነው ።

ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሐምስቱ እልፍ፣ ወተስዓ ምእት፣ ወሠለስቱ ምእት ።	፲፫	ከሠራዊቱም ጋር የተቈጠሩት አምስት እልፍ፣ ዘጠኝ ሺሕ፣ ከሦስት መቶ ናቸው ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ ጋድ፣ ወመልአኮሙ ለነገደ ጋድ ኤልሳፍ ወልደ ራጉኤል ።	፲፬	በነርሱም አጠገብ የሚሰፍሩ ነገደ ጋድ ናቸው፣ የጋድ ልጆች አለቃም የራጉኤል ልጅ ኤልሳፍ ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ አርባዕቱ እልፍ፣ ወስድስቱ ምእት ወሐምሳ ።	፲፭	ከሠራዊቱም የተቈጠሩት አርባ አምስት ሺሕ፣ ስድስት መቶ አምሳ፣ ናቸው ። ፩ ሕፀ፣ ፫ ፩ ።
ወኵሉ እለ ተኈለቁ እምትዕይንተ ሮቤል ዐሠርቱ ወሐምስቱ እልፍ፣ ዐሠርቱ ወአርባዕቱ ምእት ወሐምሳ፣ ምስለ ኀይሎሙ፣ ወበገዳም ያነሥኡ እሙንቱ ።	፲፮	ከሮቤል ሠራዊት የተቈጠሩት በየሠራዊቶቻቸው ሁሉ አሥራ አምስት እልፍ አሥራ አራት ሺሕ አምሳ ናቸው፣ እነርሱም ቀጥለው ጓዛቸውን ያነሣሉ ። ዘፍ፣ ፵፫ ፫ ።
ወይትነሣእ ደብተራ መርጡል ወትዕይንቶሙ ለሌዋውያን ማእከለ ተዓይን በከመ ይትዐየኑ ከማሁ ያነሥኡ አሐዱ አሐዱ ዘዘይቃለው በበምስፍናሁ ።	፲፯	(ከዚህ በኋላ) ደብተራ ኦሪት ትነሣ፣ የሌዊም ልጆች ሰፈርተኞች በሠራዊቱ መካከል ይሁኑ፣ እንደየአሰፋፈራቸው እያንዳንዱ በየዓላማው እየተከታተሉ እንደዚሁ ይጓዙ (ጓዛቸውን ያንሡ) ። ዘኍ፣ ፲ ፲፯፣ ዘዳግ፣ ፳፫ ፲፬ ።
ወየኃድሩ ትዕይንተ ኤፍሬም መንገለ ገጸ ባሕር ምስለ ኀይሎሙ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ኤፍሬም ኤልሳማ ወልደ ኤሚድ ።	፲፰	ከነርሱም ቀጥሎ ነገደ ኤፍሬም ከሠራዊቶቻቸው ጋር በምዕራብ በኩል ይሰፈሩ፣ የኤፍሬም ልጆች አለቃም የአምዩድ ልጅ ኤልሳማ ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ አርባዕቱ እልፍ፣ ወሐምስቱ ምእት ።	፲፱	ከሠራዊቱም የተቈጠሩት አርባ ሺሕ፣ አምስት መቶ ናቸው ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ ምናሴ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ምናሴ ገማልያል ወልደ ፈዳሱር ።	፳	ነገደ ምናሴም ባጠገባቸው ይሰፈሩ፣ የምናሴም ልጆች አለቃቸው የፈዳሱር ልጅ ገማልያል ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሠለስቱ ምእት፣ ወክልኤቱ ምእት ።	፳፩	ከሠራዊቱም የተቈጠሩት ሦስት እልፍ፣ ሁለት ሺሕ፣ ሁለት መቶ ናቸው ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ ብንያም፣ ወመልአኮሙ ለነገደ ብንያም አቢዳን ወልደ ጋድዮን ።	፳፪	በነርሱም አጠገብ የሚሰፍሩ ነገደ ብንያም ናቸው፣ የብንያም ልጆች አለቃም የጋድዮን ልጅ አቢዳን ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሠለስቱ እልፍ፣ ወሐምሳ ምእት፣ ወአርባዕቱ ምእት ።	፳፫	ከሠራዊቱም የተቈጠሩት ሠላሳ አምስት ሺሕ፣ አራት መቶ ናቸው ። መዝ፣ ፸፰ ፳፯፣ ራእ፣ ፯ ፰ ።
ወኵሎሙ እለ ተኈለቁ እምትዕይንተ ኤፍሬም ዐሠርቱ እልፍ፣ ወሰማንያ ምእት፣ ምስለ ኀይሎሙ፣ ወበማልስ ያነሥኡ እሙንቱ ።	፳፬	ከነገደ ኤፍሬም ከሠራዊቶቻቸው ጋር የተቈጠሩት ሁሉ አሥር እልፍ፣ ስምንት ሺሕ፣ አራት መቶ ናቸው፣ እነሱም ሦስተኛ ሁነው ይጓዛሉ (ጓዛቸውን ያንሡ) ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ ዳን ምስለ ኀይሎሙ ገጸ መስዕ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ዳን አክያዜር ወልደ አሚሳዴ ፤	፳፭	ነገደ ጋድ ከሠራዊቶቻቸው ጋር በሰሜን በኩል ባጠገባቸው ይሰፈሩ፣ የጋድ ልጆች አለቃም የአሚሳዴ ልጅ አክያዜር ነው ። ዘኍ፣ ፲ ፳፭፣ ፳፫ ፳፬ ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ስድስቱ እልፍ፣ ወዕሥራ ምእት፣ ወሰብዓቱ ምእት ።	፳፮	ከሠራዊቱም የተቈጠሩት ስሳ ሁለት ሺሕ ሰባት መቶ ናቸው ። ዘዳግ፣ ፴፫ ፳፪ ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ አሴር ወመልአኮሙ ለደቂቀ አሴር ፋግሔል ወልደ እክራን ።	፳፯	ነገደ አሴርም በጐናቸው ይሰፈሩ፣ የአሴር ልጆች አለቃም የአክራን ልጅ ፋግሔል ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ አርባዕቱ እልፍ ወዐሠርቱ ምእት ወሐምስቱ ምእት ።	፳፰	ከሠራዊቱም ጋር የተቈጠሩት አርባ አንድ ሺሕ፣ አራት መቶ ናቸው ። ራእ፣ ፯ ፮ ።
ወየኀድሩ በገበሆሙ ነገደ ንፍታሌም፣ ወመልአኮሙ ለደቂቀ ንፍታሌም አኪሬ ወልደ ኤናን ።	፳፱	ነገደ ንፍታሌምም በአጠገባቸው ይሰፈሩ፣ የንፍታሌም ልጆች አለቃም የኤናን ልጅ አኪሬ ነው ።
ምስለ ኀይሉ እለ ተኈለቁ ሐምስቱ እልፍ፣ ወሠላሳ ምእት፣ ወአርባዕቱ ምእት ።	፴	ከሠራዊቱ ጋር የተቈጠሩት አምሳ ሦስት ሺሕ፣ አራት መቶ ናቸው ። ዘዳ፣ ፴ ፫፣ ፪ ነገ፣ ፲፩ ፳፱ ።
ኵሎሙ እለ ተኈለቁ እምትዕይንተ ዳን ዐሠርቱ ወሐምስቱ እልፍ፣ ወሰብዓ ምእት፣ ወስድስቱ ምእት ።	፴፩	ከዳን ሠራዊት ሁሉ የተቈጠሩት ሁሉ አሥራ አምስት እልፍ ሰባት ሺሕ ስድስት መቶ ናቸው ።
ወእሙንቱ ደኃርያን ያነሥኡ በከመ ሥርዐቶሙ ።	፴፩	እነሱም እንደ ሥራታቸው በመጨረሻ ጓዛቸውን ያነሣሉ (ያንሡ) ። ዘኍ፣ ፲ ፳፭ ፳፯ ።
ዝንቱ ውእቱ ኍላቈሆሙ ለደቂቀ እሥራኤል በበአብያተ አበዊሆሙ ኵሉ ኍልቈ ተዓይኒሆሙ ምስለ ኃይሎሙ ስሳ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወሐምስቱ ምእት ወሐምሳ ።	፴፪	በየአባቶቻቸው ወገኖች የተቈጠሩት የእስራኤል ልጆች ሠራዊት ሁሉ ቍጥር ስልሳ ሦስት ሺሕ አምስት መቶ አምሳ ነው ። ዘኍ፣ ፩ ፵፮ ።

፶፫ ወሌዋውያንሰ ኢተኈለቁ ምስሌሆሙ በከመ አዘዘ
እግዚአብሔር ለሙሴ ።
፶፬ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘከመ አዘዘ እግዚአብ
ሔር ለሙሴ ፡ ከማሁ ተዓየኑ በበሥርዐቶሙ ፡ ወከማሁ ያን
ሥኡ በበነገዶሙ ዘዘዚአሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወከመዝ ይእቲ ልደቶሙ ለሙሴ ወለአሮን በዕለተ
ተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ።
፪ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ አሮን ፡ በኵሩ
ናዳብ ወአብዩድ ወአልአዛር ወኢታምር ።
፫ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ አሮን ካህናት
እለ ቀብዐን ወእለ ፍጹማን እደዊሆሙ ከመ ይኩኑ ካህናተ።
፬ ወሞቱ ናዳብ ወአብዩድ በቅድመ እግዚአብሔር እስ
መ አምጽኡ እሳተ ዘእምባዕድ ቅድመ እግዚአብሔር በሐ
ቅለ ሲና ፡ ወአልቦሙ ውሉድ ፡ ወኮኑ አልአዛር ወኢታምር
ካህናተ ምስለ አሮን አቡሆሙ ።
፭ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንሥኦሙ ለነ
ገደ ሌዊ ወአቅሞሙ ቅድመ አሮን ካህን ወይትለአክዎ ።
፮ ወይዕቀቡ ሕጎ ወሕጎሙ ለደቂቀ እስራኤል በቅድመ
ደብተራ ዘመርጡል ወይግበሩ ምግባራቲሃ ለደብተራ ።
፯ ወይዕቀቡ ንዋየ ለደብተራ መርጡል ወኵሎ ሕጎሙ
ለደቂቀ እስራኤል በኵሉ ምግባራቲሃ ለደብተራ ።
፰ ወታገብኦሙ ለሌዋውያን ኀበ አሮን እኁከ ወኀበ ደ
ቂቁ ካህናት እስመ ሀብተ ተውህቡ ሊተ እሙንቱ እምደ
ቂቀ እስራኤል ።
፱ ወትሠይሞሙ ለአሮን ወለደቂቁ ላዕለ ደብተራ ዘመ
ርጡል ፡ ወይዕቀቡ ክህነቶሙ ወኵሎ ዘምሥዋዕ ወዘው
ስጥ እመንጦላዕት ፡ ወእመበ ዘገሠሠ ዘእምባዕድ ዘመድ
ለይሙት ።
፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ናሁ አነ ነሣ
እክዎሙ ለሌዋውያን እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ህየ
ንተ ኵሉ በኵር ዘይፈትሕ ማኅፀነ ዘእምደቂቀ እስራኤል
ቤዛ ዚአሆሙ ይኩኑኒ ሌዋውያን ።
፲፩ ይቤ እግዚአብሔር እስመ ኵሎ በኵረ ቀተልኩ በም
ድረ ግብጽ ።
፲፪ ኵሉ በኵር ዘእምደቂቀ እስራኤል እምሰብእ እስከ
እንስሳ ሊተ ውእቱ ፡ እስመ አነ እግዚአብሔር ።

፲፫ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በሐቅለ ሲና ወይቤሎ ፡
ኈልቆሙ ለደቂቀ ሌዊ በበአብያተ አበዊሆሙ ወበበሕዘ
ቢሆሙ ኵሎ ተባዕቶሙ ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ።

፲፬ ወኈለቈሞሙ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር
በከመ አዘዞሙ እግዚአብሔር ።
፲፭ ወእሉ እሙንቱ ደቂቀ ሌዊ በበአስማቲሆሙ ጌድሶን
ወቀዓት ወሜራሪ ።

ሌዋውያን ግን እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ከነ
ሱ ጋር አልተቈጠሩም ። ምዕ፡ ፩ ፵፯፡ ፲፫ ፫ ።
የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው
ሁሉን አደረጉ ፡ እንደዚሁም በየሥርዓታቸው ሰፈሩ ፡ እን
ደዚሁም በየነገዳቸው በየአባቶቻቸው ቤቶች ጓዛቸውን
አነሡ ። ዘኍ፡ ፳፬ ፯ ።

ምዕራፍ ፫ ።

እግዚአብሔር በደብረ ሲና ሙሴን በተናገረበት ቀን
የአሮንና የሙሴ ትውልዳቸው እንደዚህ ነበረ ።
የአሮን ልጆች ስማቸው ይህ ነው ፤ በኵሩ ናዳብ ፡
አብዩድ ፡ አልአዛር ፡ ይታምር ይባላሉ ። ዘፀ፡ ፮ ፳፫ ።
ክህናት ይሆኑ ዘንድ እጆቻቸውን የተቀቡት የአሮን
ልጆች ስማቸው ይህ ነው ። ዘፀ፡ ፳፰ ፵፩ ።
በሲና ምድረ በዳ ከሌላ ጭረው እሳት አምጥተዋልና
አብዩድና ናዳብ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ሞቱ ፡ ልጅም
አልነበራቸውም ፡ አልአዛርና ይታምር ግን ከአባታቸው
ከአሮን ጋር ያገለግሉ ነበር ። ዘኍ፡ ፳፮ ፷፩ ።
የሌዊን ልጆች ያገለግሉት ዘንድ ወስደህ በአሮን ፊት
አቁማቸው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ።
ልዩ በሆነች ድንኳን የእስራኤልን ልጆች ሕግና የ
ሱን ሕግ ይጠብቁ ፡ የደብተራ ኦሪትንም ሥራ ይሥሩ ።
የደብተራ ኦሪትንም ዕቃዋን ይጠብቁ በድንኳኑ በሚ
ሠራው ሥራ ሁሉ የእስራኤልን ልጆች ሕግ ሁሉ ይጠብቁ።
ከእስራኤል ልጆች ተለይተው ለኔ ፈንታ ሁነው
ተሰጥተዋልና የሌዊን ልጆች ወደ ወንድምህ አሮንና ወደ
ልጆቹ ክህናት አግባቸው ። ዘኍ፡ ፰ ፲፱፡ ፲፰ ፯ ።
አሮንንና ልጆቹን በደብተራ ኦሪት ላይ ሹማቸው ክህ
ነታቸውንም ይጠብቁ ፡ ከመጋረጃው ውስጥ ያለውንና
በመሠውያውም ያለውን ሁሉ ይጠብቁ ፡ ከሌላ የተወለደ
ግን ንዋየ ቅድሳቱን የዳሰሰ ቢኖር ይሙት አለው ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ከእስ
ራኤል ልጆች ወገን መጀመሪያ ስለሚወለደው ሁሉ ፈን
ታ ከእስራኤል ልጆች መካከል ለይቼ ሌዋውያንን እነሆ
ተቀበልኋቸው ። ፰ ፲፯፡ ፲፰ ፯ ።
እግዚአብሔር በግብጽ አገር በኵር በኵሩን ሁሉ ገድ
ያለሁና (ሌዋውያን ቤዛ ይሁኑልኝ አለ) ። ዘኍ፡ ፫ ፵፩ ።
ይህን ያዘዝሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ከእስራኤል ል
ጆች መጀመሪያ የሚወለደው ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ
ድረስ የኔ ገንዘብ ነው አለ ። ዘሌ፡ ፳፯ ፳፮፡ ሉቃ፡ ፪ ፳ ።
እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ምድረ በዳ እንዲህ ብሎ
ነገረው ፡ የሌዊን ልጆች በየአባቶቻቸው ቤቶች በየወገኖ
ቻቸው ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለውን ወንድ
ወንዱን ቍጠራቸው አለው ። ዘኍ፡ ፩ ፵፯ ።
ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛቸው በእግዚ
አብሔር ቃል ቈጠርዋቸው ። ፳፮ ፷፪ ።
በየስማቸው የሚቈጠሩ የሌዊ ልጆች ቀዓት ፡ ጌድሶ
ንና ሜራሪ እሊህ ናቸው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፩ ።

፲፮ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለደቂቀ ጌድሶን በበሕዘቢሆሙ ሎቤን ወሴሜይ ።

በየወገኖቻቸው የሚጠሩ የጌድሶን ልጆች ስማቸው ሎቤን፥ ሴሚይ ነው ።

፲፯ ወደቂቁኒ ለቀዓት በበሕዘቢሆሙ፥ እንበረም ወይሰዓር ወኬብሮን ወአዛሔል ።

በየወገኖቻቸው የሚጠሩ የቀዓት ልጆች ስማቸው ይህ ነው፤ እንበረም፥ ይሰዓር፥ ኬብሮን አዛሄል ነው ።

፲፰ ወደቂቁኒ ለሜራሪ በበሕዘቢሆሙ ሙሐሊ ወሐሙሲ ዝንቱ ውእቱ ነገደ ሌዋውያን በበአብያተ አበዊሆሙ ።

በየወገኖቻቸው የሚጠሩ የሜራሪም ልጆች ሙሐሊ ሐሙሲ ናቸው፥ በየወገኖቻቸው የሚጠሩ የሌዋውያን ነገድ ይህ ነው ።

፲፱ ዘጌድሶን ሕዝበ ጌድሶን፥ ዘሎቤን ሕዝበ ሎቤን፥ ዘሴሜይ ሕዝበ ሴሜይ፥ ዝንቱ ሕዝብ ዘጌድሶን ።

የጌድሶን ወገን ተብለው የሚጠሩ የጌድሶን ወገኖች የሎቤን ወገን ተብለው የሚጠሩ የሎቤን ወገኖች፥ የሴሜይ ወገን ተብለው የሚጠሩ የሴሜይ ወገኖች፥ የጌድሶን ነገድ ይህ ነው፥ (ይህ ነገድ የጌድሶን ነው) ።

፳ ወዘአስተፋቀዱ ኍልቈ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምነ አሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ኍላቈሆሙ ሰብዓ ምእት፥ ወአርባዕቱ ምእት ።

ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ያቈጣጠሩዋቸው ወንዶች ሁሉ ቍጥራቸው ሰባት ሺሕ አራት መቶ ነው ።

፳፩ ወየኀብሩ ደቂቀ ጌድሶን ድኅረ ደብተራ መንገለ ገጸ ባሕር ።

የጌድሶን ልጆች ከደብተራ ኦሪት በስተኋላ በክበርው ቤት በምዕራብ በኩል ይሰፍራሉ (ይስፈሩ) ።

፳፪ ወመልአኮሙ ዘቤተ አበዊሆሙ ለሕዝበ ጌድሶን ኤል ሳፍ ወልደ አዳሔል ።

የጌድሶን ወገን አባቶች አለቃ የአዳሔል ልጅ ኤልሳፍ ነው ። ዘኍ፥ ፫ ፳፱ ።

፳፫ ወዘይትሐበዩ ደቂቀ ጌድሶን እምደብተራ ዘመርጡል ደብተራ ወሠቃቲሃ ወመክደና ወመንጦላዕተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

የጌድሶን ልጆች በመገናኛው ድንኳን የሚሸከሙት ሸክማቸው ድንኳኑ (ሠቃት) አራቱን ኅብር ብስጡን (መክደና) ማአሰ መጋጸ.ት የደብተራ ኦሪት ደጃፍ መጋረጃ ነው ።

፳፬ ወአልባስ ዐፀድ ወመንጦላዕተ አንቀጽ ዘዐፀደ ደብተራ ወዘተርፈ ኵሉ ምግባራቲሃ ።

የአደባባዩ መጋረጆች በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ያለው መጋረጃ የቀረውም ዕቃዋ ሁሉ ነው ። ዘፀ፥ ፳፯ ፲፯ ።

፳፭ ወዘቀዓትኒ ሕዝበ እንበረም ወሕዝበ ኬብሮን ወሕዝበ አዛሔል እሉ ውእቶሙ ሕዝብ ዘቀዓት ።

የቀዓት ወገን ተብለው የሚቈጠሩት የእንበረም ወገኖች የአዛሔል ወገኖች የኬብሮን ወገኖች የይስዓር ወገኖች በየወንዶቻቸው ቍጥር የቀዓት ወገኖች እነዚህ ናቸው ።

፳፮ በበኍልቈ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ሰማንያ ምእት ወሰብዐቱ ምእት፥ ወየዐቅቡ ሕጎሙ ለቅዱሳን ።

ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው የተቈጠረው ወንድ ወንዱ ሁሉ ስምንት ሺሕ ሰባት መቶ ነው፥ የአሮንንና የሙሴን ሕግ (ንዋየ ቅድሳቱን) ይጠብቃሉ ።

፳፯ ወየኀድሩ ሕዝበሙ ለደቂቀ ቀዓት እምገቦሃ ለደብተራ ዘመንገለ አዜብ ።

የቀንት ልጆች ወገኖችም በግራ በኩል በደብተራ ኦሪት አጠገብ ይስፈሩ ። ዘፀ፥ ፵ ፳፬፥ ዘኍ፥ ፫ ፴፰ ።

፳፰ ወመልአኮሙ ለቤተ አበዊሆሙ ለሕዝበ ቀዓት ኤል ሳፍ ወልደ አዛሔል ።

የቀዓት ወገን አባቶች አለቃም የአዛሔል ልጅ ኤል ሳፍ ነው ። ዘፀ፥ ፳፰ ፲፯ ።

፳፱ ወዘይትሐበዩ እሙንቱ ታቦተ ወማእደ ወመራናተ ወምሥዋዐ ወንዋያተ ዘቅድሳት ኵሉ ዘይገብሩ ቦቱ መክደነ ወኵሎ ምግባራተ ።

እነዚህም የሚሸከሙት ታቦቱን፥ የማእድ ሰደቃውን ማብሪያውን ንዋየ ቅድሳቱን፥ ሥራ የሚሠሩበትን ዕቃ ሁሉ መሸፈኛውን መጋረጃውን የሚያገለግሉበትን ዕቃ ሁሉ ነው ። ዘፀ፥ ፳፮ ፩፥ ፴፩ ፳፮ - ፴፩ ።

፴ ወመልአክ ዘዲበ መሳፍንቲሆሙ ለሌዋውያን አልአዛር ወልደ አሮን ካህን ዘተሠይመ ይዕቀብ ሕጎሙ ለቅዱሳን ።

የአሮንንና የሙሴን ሕግ ሊጠብቅ በሌዊ ልጆች ሹሞች ላይ የተሾመው አለቃም የካህኑ የአሮን ልጅ አልአዛር ነው ። ፩ ነገ፥ ፳፭ ፲፰ ።

፴፩ ወዘሜራሪኒ ሕዝበ ሙሐሊ ወሕዝበ ሐሙሲ እሉ እሙንቱ ሕዝበ ሜራሪ ።

የሙሐሊ ወገኖች የሐሙሲም ወገኖች የሜራሪ ወገኖች ተብለው የሚጠሩት እሊህ ናቸው ።

፴፪ ወኍላቌሆሙኒ በከመ አስተፋቀድዎሙ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ስሳ ምእት ።

ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ እንደ አቈጣጠሩዋቸው ቍጥራቸው ስድስት ሺሕ ነው ።

፴፫ ወመልአኮሙ ለቤተ አበዊሆሙ ለሕዝበ ሜራሪ ሱራሔል ወልደ አቤኪያ ወየኀድሩ በገቦሃ ለደብተራ ዘመንገለ መስዕ ።

የሜራሪ ነገድ አባቶች አለቃም የአቤኪያ ልጅ ሱራሔል ነው፥ እነዚህም በደብተራ ኦሪት አጠገብ በሰሜን በኩል ይሰፍራሉ (ይስፈሩ) ።

፴፬ ወዘይትሐበዩ ንገደ ደቂቀ ሜራሪ አርእስተ አዕማድ ዘደብተራ ወመናሥግቲሆን ወአዕማዲሃ ወመከየዲሆን ወኵሎ ንዋዮን ወምግባራቲሆን ፨

የሜራሪ ልጆች ነገድ የድንኳኑን ተራዳዎች ክባሶች ፡ ማገሮቻቸውን ተራዳዎቹን ሰከተታቸውን ከስማዎችን ሁሉና መምቻውንም ። ዘፀ፡ ፳፮ ፲፭ ፡ ዘኍ፡ ፫ ፴፬ ።

፴፭ ወአዕማደ ዘዐውደ ዐፀድ ወመከየዲሆን ወመታክሊሆን ወመታግሪሆን ።

በአደባባዩ ዙርያ ያሉትን ምሰሶዎች ሰከተታቸውን ካስማዎችንና መምቻውንም ሁሉ ይሸከሙ (ይጠብቁ) ነበር።

፴፮ ወእለሰ የኀድሩ ቅድመ ደብተራ ዘመርጡል መንገለ ጽባሕ ሙሴ ወአሮን ወደቂቁ ከመ ይዕቀቡ ሕገ መቅደስ ወሕጎሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ወእመቦ ዘገሠሠ እምበዕድ ዘመድ ለይሙት ።

የእስራኤልን ልጆች ሕግና የመቅደሱን ሕግ ይጠብቁ ዘንድ በስተምሥራቅ በኩል በደብተራ ኦሪት ፊት ለፊት የሚሰፍሩ ሙሴ አሮንና ልጆቹ ናቸው ፡ ከሌላ የተወለደ ንዋየ ቅድሳቱን የነካ ቢኖር ይገደል ። ዘኍ፡ ፩ ፶፫ ፡ ፪ ፲ ።

፴፯ ወኵሉ ኊላቌሆሙ ለሌዋውያን ዘኈለቈ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር በበሕዘቢሆሙ ኵሉ ተባዕቶሙ ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ክልኤቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ።

ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ሙሴና አሮን በየወገኖቻቸው የቈጠሩዋቸው የሌዋውያን ቍጥር ሁሉ ሃያ ሁለት ሺሕ ነው ።

፴፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ኈልቆ ኵሎ በኵሮሙ ተባዕተ ለደቂቀ እስራኤል ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ፡ ወአእምር ኊላቌሆሙ በበአስማቲሆሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው የእስራኤልን ልጆች መጀመሪያ የተወለደው ወንድ ወንዱን ሁሉ በየስማቸው ቈጥረህ ቍጥራቸውን ዕወቅ ።

፴፱ ወታንሥእሙ ሊተ ለሌዋውያን ህየንተ ኵሉ በኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወእንስሳሆሙ ለሌዋውያን ህየንተ ኵሉ በኵረ እንስሳሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ስለ እስራኤል ልጆች የበኩር ልጅ ሁሉ ፈንታ ሌዋውያንን ለኔ አግባቸው ከብቶቻቸውንም ስለ እስራኤል ልጆች ከብት በኵር ሁሉ ፈንታ ለኔ ተቀበላቸው ።

፵ ወኈለቆሙ ሙሴ ለኵሉ በኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው የእስራኤልን ልጆች በኵር በኵር ሁሉ ቈጠራቸው ።

፵፩ ወኮነ ኵሉ በኵር ተባዕት በኊልቈ አስማቲሆሙ ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ክነ ኊላቌሆሙ ክልኤተ እልፈ ወዕሥራ ምእት ክልኤተ ምእት ሰብዓ ወሠለስተ ።

ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው በየስማቸው ተቈጥረው የወንድ ወንዱ በኵር ሁሉ ቍጥራቸው ሃያ ሁለት ሺሕ ፡ ሁለት መቶ ፡ ሰባ ሦስት ሆነ ።

፵፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንሥኦሙ ለሌዋውያን ህየንተ ኵሉ በኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ነገረው ፤ ስለ እስራኤል ልጆች የበኵር ልጅ ሁሉ ፈንታ ሌዋውያንን ተቀበላቸው ።

፵፫ ወእንስሳሆሙኒ ለሌዋውያን ህየንተ ኵሉ በኵረ እንስሳሆሙ ወይኩኑኒ ሊተ ሌዋውያን እስመ አነ እግዚአብሔር ።

የሌዋውያንም ከብቶቻቸውን ስለ እስራኤል ልጆች ከብቶች በኵር ሁሉ ፈንታ ተቀበል ፡ ይህን ያዘዝኩ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ሌዋውያን ለኔ ይሁኑኝ ።

፵፬ ወቤዛሆሙኒ ለእልክቱ ክልኤቱ ምእት ወሰብዓ ወሠለስቱ ፡ እለ ፈድፈዱ እምሌዋውያን በኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ትነሥእ ለለአሐዱ በዲድርክም ዘቅዱስ ዕሥራ አበሊ ዘሰቅሉ ።

ከሌዋውያን በዝተው የተገኙት የነዚያን ሁለት መቶ ሰባ ሦስት የእስራኤል ልጆች ለውጣቸውን በቤተ መቅደሱ ሚዛን ከየአንድ አንዱ አምስት አምስት አቀመት ተቀበል ፡ ይኸውም የሰቅሉ ሚዛን ሃያ አበሊ ነው ፡ (አበሊ ፳ አበት ፡ ፳ ግርሽ ነው) አለው ። ግሉ፡ ፱ ፩ ።

፵፭ ወትሁቦሙ ወርቀ ለአሮን ወለደቂቁ ቤዛሆሙ ለእለ ፈድፈዱ እምኔሆሙ ።

ከነሱ የተረፉት የእስራኤል ልጆች ቤዛ ወርቁን ለልጆቹና ለአሮን ስጣቸው ።

፵፮ ወነሥአ ሙሴ ውእተ ወርቀ ዘቤዛሆሙ ለእለ ፈድፈዱ እምነ ቤዛሆሙ ለሌዋውያን ዘበኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ሙሴም ከሌዊ ልጆች የበዙ የእስራኤል የበኵር ልጆች ዋጋ የሚሆን ያንን ወርቅ ተቀበለ ።

፵፯ ወነሥአ ወርቀ ዐሠርተ ምእተ ወሠለስተ ምእተ ወስሳ ወኃምስተ ሰቅሎ በሰቅል ቅዱስ ።

በቤተ መቅደስ አዋቂ (ሚዛን) ሺሕ ሦስት መቶ ፡ ስሳ አምስት ወርቅ ተቀበለ ። ዘኍ፡ ፫ ፵፯ ።

፵፰ ወወሀቦሙ ሙሴ ውእተ ወርቀ ቤዛሆሙ ለእለ ፈድፈዱ ለአሮን ወለደቂቁ በቃለ እግዚአብሔር በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ከነዚያ የበዙት ልጆች ዋጋ የሚሆን ያንን ወርቅ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በእግዚአብሔር ትእዛዝ ለአሮንና ለልጆቹ ሰጣቸው ። ዘኍ፡ ፫ ፵፰ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፣ ፍልጥዎሙ ለደቂቀ ቀዓት እማእከሎሙ ለደቂቀ ሌዊ በበሕዝቢሆሙ ወበበቤተ አበዊሆሙ ።

፪ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ፣ እስከ ኀምሳ ዓም፣ ኵሉ ዘይበውእ ይግበር ግብረ ኵሉ ምግባር ዘውስተ ደብተራ ።

፫ ወዝንቱ ውእቱ ግብሮሙ ለደቂቀ ቀዓት በደብተራ ዘመርጡል ቅድስተ ቅዱሳን ።

፬ ወይበውኡ አሮን ወደቂቁ ሶበ ይትነሣእ ትዕይንት ወያወርዱ መንጦላዕተ ዘይሜውር፣ ወይከድንዋ ቦቱ ለታቦት ዘመርጡል ።

፭ ወይወድዩ መልዕልቶ ክዳነ ዘማእሰ መጸጺት፣ ወይወድዩ መልዕልቶ ልብሰ ዘኵለንታሁ ያክንት ወይወድዩ መፃውርቲሃ ።

፮ ወዲበ ማእድኒ እንተ ሥርዐት ይወድዩ ልብሰ ዘኵለንታሁ ኅብረ ከብድ ወይወድዩ ላዕሌሃ መጻብሕቲሃ ወእጽሕልቲሃ ወመዳምኒሃኒ ወመዋጽሕቲሃ በዘቦቱ ያወጽሑ ወኅብስተኒ ዘይሠርዑ በኵሉ ጊዜ ላዕሌሃ ።

፯ ወይወድዩ ላዕሌሃ ልብሰ ለይ ወይከድንዋ መክደነ ዘማእሰ መጸጺት ወያስተዋድዱ መፃውርቲሃ ።

፰ ወይነሥኡ ልብሰ ያክንት ወይከድንዋ ለመራናት እንተ ላዕሌሃ፤ ያኀትዉ መኀትዊሃ ወኰጠታቲሃ በዘቦቱ ያሜንይዋ ወኵሎ ግምዔያቲሃ ዘቅብዕ ዘእምውስቴቱ ይገብርዋ ።

፱ ወይወድይዋ ላቲ ወለኵሉ ንዋያ ውስተ መክደና ዘእማእሰ መጸጺት ወያስተዋድዱ መፃውርቲሃ ።

፲ ወለምሥዋዕኒ ዘወርቅ ይገለብብዎ በልብስ ዘያክንት ወይከድንዎ እምላዕሉ በማእሰ መጸጺት፣ ወያስተዋድዱ መፃውርቲሁ ።

፲፩ ወይነሥኡ ኵሎ ንዋያተ ግብር ዘቦሙ ይገብሩ ወይወድይዎሙ ውስተ ልብስ ዘያክንት፣ ወይከድንዎ በማእሰ መጸጺት ወያነብሩ መፃውርቲሁ ወያሴስሉ ሐመደ ።

፲፪ ወመክደነሂ ያነብሩ ላዕለ ምሥዋዕ ወይከድኑ ላዕሌሁ ልብሰ ዘኅብረ ከብድ ።

፲፫ ወይወድዩ ውስቴቱ ኵሎ ንዋያቲሁ ዘቦሙ ይገብሩ ማዕጠንታተ ወመኖሥሣተ ወፍያላተኒ ወጻሕራተኒ ወምክዓዋተኒ ወኵሎ ንዋየ ምሥዋዕ ።

፲፬ ወይወድዩ ላዕሌሁ መክደነ ዘማእሰ መጸጺት ወያነብሩ መፃውርቲሁ ወያነሥኡ ልብሰ ዘኅብረ ከብድ ወይከድንዎ ለማእከክ ወለመከየዱ ወይወድዩ ላዕሌሁ መክደነ ዘማእሰ መጸጺት ወያነብሩ መፃውርቲሁ ።

፲፭ ወፈጺሞሙ አሮን ወደቂቁ ከዲነ ዘቅድሳት ወኵሎ ንዋያተ ቅድሳት ይትነሣእ ትዕይንት፣ ወእምዝ ይበውኡ

ምዕራፍ ፬ ።

፩ እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ ብሎ ተናገራቸው፤ የቀነትን ልጆች በየአባቶቻቸው ቤትና በየወገኖቻቸው ከሌዊ ልጆች መካከል ለዩዋቸው ።

፪ ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ ከዚያም እስከ አምሳ ዓመት የሆነውን በደብተራ ኦሪት የሚሠራውን ሥራ ሁሉ ይሠራ ዘንድ የሚገባውን ሁሉ ለዩዋቸው ።

፫ የቀዓትም ልጆች ልዩ በሆነች ድንኳን በቅድስተ ቅዱሳን የሚሠሩት ሥራቸው ይህ ነው ። ዘፀ፡ ፵ ፲ ።

፬ ሰፈሩ በሚነሣበት ጊዜ አሮንና ልጆቹ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ገብተው ቅድስተ ቅዱሳኑን የሚሸፍነውን መጋረጃ አውርደው የምስክሩን ታቦት ይሸፍኗት ። ዘሌ ፲፯ ፪ ።

፭ በላዩም የአስቆጣውን (ማእሰ መጸጺት) ሸፍነው ሁለንትናው ሰማያዊ የሆነ መጐናጸፊያን ያድርጉበት መሎጊያዎቹንም በቀለበቷ ያግቡ ። ዘፀ፡ ፳፭ ፲፫ ።

፮ በተሠራች ማእድም ላይ ሁለንትናው ብጫ የሆነ ልብስ ይዘርጉበት፣ ታናናሽ ወጭቶቿን ታላላቅ ወጭቶቿን፣ ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱበት ጽዋዎቿን ማንከዎቿን በላይዋ ላይ ያድርጉ፣ በየጊዜው የሚሠሩትም ገጸ ኅብስት በርሷ ላይ ያኑሩት ። ዘፀ፡ ፳፭ ፳፫፣ ዘሌ፡ ፳፬ ፭ ።

፯ በላይዋም ላይ ቀይ ልብስ፡ ቀለም የገባ ባሕረ ዓረብ ይሸፍኗት፣ መሎጊያዎቿንም በቀለበቷ ያግቡ ።

፰ ሰማያዊ መጐናጸፊያንም አምጥተው በላይዋ መብራት የሚያበሩበት መቅረዝን ያልብሷት፣ የሚኰስትሩበት ወለባዎቿን ሁሉ የሚያበሩበት የዘይቱን ማሰሮዎችንም ሁሉ ይሸፍኑዋት ። ዘፀ፡ ፳፭ ፴፯ ።

፱ እርሷን ከዕቃዋ ሁሉ ጋር ቀለም በገባ ባሕረ ዓረብ ይሸፍኗት፣ መሎጊያዎቿንም ያስማሙ ።

፲ የወርቁንም መሠውያ በሰማያዊ ሐር ልብስ ይሸፍኑት በላዩም ላይ በማእሰ መጸጺት መሸፈኛ ይሸፍኑት መሎጊያዎቹንም ያስማሙ ። ዘፀ፡ ፴፩ ፭ ።

፲፩ የሚሠሩባቸው የሥራ ዕቃዎችንም ሁሉ አምጥተው በሰማያዊ ሐር መጐናጸፊያ ሸፍነው በአስቆጣው ቁርበት ይሸፍኑት፣ በመሸከሚያዎቹም ላይ ያድርጉት፣ አመዱንም ከመሠውያው ላይ ይጥረጉት ።

፲፪ መክደኛውንም በመሠዊያው ላይ ገጥመው በላዩ ቀይና ሰማያዊ የሆነ ሐምራዊ መጐናጸፊያ ያልብሱት ።

፲፫ ሥራ የሚሠሩባቸው ዕቃዎችን ሁሉ ጥናዎቹን፣ ሥጋ የሚያወጡባቸው ሜንጦዎችን ደም የሚቀበሉባቸው ጣሳዎችን በገ ፈጅ ድስቶችን አመድ የሚያፈሱባቸው ዕንቅቦቹን የመሠውያውን ዕቃ ሁሉ በውስጡ ያስቀምጡ ።

፲፬ ማእሰ መጸጺት መሸፈኛ በላዩ ላይ ያልብሱት መሎጊያዎችንም ያስማሙ፣ ቀይና ሰማያዊ መልክ ያለውን ሐምራዊ ልብስ አምጥተው ሰኑንና እግር ዛቁነውን ይሸፍኑት መሎጊያዎችንም በቀለበቱ ያግቡ፣ በላዩም የአስቆጣውን ቊርበት መሸፈኛ ይዘርጉበት ። ዘኍ፡ ፯ ፲፱ ።

፲፭ አሮንና ልጆቹም ድላቱን (መቅደሱን) ንዋየ ቅድሳቱን ሁሉ ሸፍነው ከጨረሱ በኋላ ጓዙ ይነሣ፣ ከዚህ በኋላ የቀ

ደቂቀ ቀዓት ይትመጠዉ ወኢይገሥሡ ዘቅድሳት ከመ ኢይሙቱ ዝንቱ ዘይፀውሩ ደቂቀ ቀዓት ዘእምውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፮ ወሥዩም ውእቱ አልአዛር ወልደ አሮን ካህን ላዕለ ቅብዐ ማኅቶት ወላዕለ ዕጣን ዘየዐጥኑ ወላዕለ መሥዋዕት ዘኵሉ አሚር ወላዕለ ቅብዕ ዘይትቀብዑ ወላዕለ ኵሉ ንዋየ ደብተራ ዘመርጡል ሥዩም ውእቱ ፡ ወላዕለ ኵሉ ዘሀሎ ውስተ መቅደስ ወላዕለ ኵሉ ግብር ።

፲፯ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ኢትሥርውዎሙ ለነገደ ሕዝቡ ለቀዓት እማእከሎሙ ለሌዋውያን ።

፲፰ ወከመዝ ግበሩ ሎሙ ወየሐይዉ ወኢይመውቱ በበ ዊአቶሙ ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን ፡ አሮን ወደቂቁ ይባኡ ወያስተዳልዉ ሎሙ ያሮሙ ለለአሐዱ እምኔሆሙ ።

፲፱ ወኢይባኡ ግብተ ይርአዩ ቅድሳተ ወኢይሙቱ ።

፳ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ አኀዝ ኈልቆሙ ለደቂቀ ጌድሶን እምጥንቱ በበአብያተ አበዊሆሙ ወበበ ሕዘቢሆሙ ።

፳፩ ዘእምዕሥራ ወኃምስቱ ዓም ወላዕሉ እስከ ዘሐምሳ ዓም ኈልቆሙ ፡ ኵሉ ዘይበውእ ይግበር ግብረ በውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፳፪ ወዝንቱ ውእቱ ግብሮሙ ለነገደ ጌድሶን ዘይገብሩ ወይፀውሩ ።

፳፫ አዕፃዳተ ደብተራ ወሠቃተ ዘመርጡል መክደኒሁ ወመክደን ዘመጸጺት ዘዲቤሃ ዘእምላዕሉ ፡ ወመክደን ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፳፬ ወመንጦላዕተ ዐፀድ፡ ወመክደነ አንቀጸ ዐፀድ፡ ዘደብተራ ፡ ወኵሉ ንዋየ ግብሮሙ በዘቦቱ ይገብሩ ።

፳፭ ወይገብሩ በከመ አዘዝዎሙ አሮን ወደቂቁ ከማሁ ይኩን ግብሮሙ ለደቂቀ ጌድሶን በኵሉ ሕቢቶሙ ወበኵሉ ግብሮሙ ፡ ወኈለቆሙ በበአስማቲሆሙ ለኵሉ ዘይፀውሩ ።

፳፮ ወዝንቱ ውእቱ ሕቢቶሙ ለደቂቀ ጌድሶን በውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወሊቆሙ ይታምር ወልደ አሮን ካህን ።

፳፯ ወለደቂቀ ሜራሪ በበሕዘቢሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ኈልቆሙ ።

፳፰ ዘእምዕሥራ ወኃምስቱ ዓም ወላዕሉ እስከ ዘኃምሳ ዓም ኈልቆሙ ለኵሉ ዘይበውኡ ይግበሩ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ።

፳፱ ወዝንቱ ውእቱ ሕቢቶሙ ዘይፀውሩ እሙንቱ በኵሉ ግብሮሙ ዘውስተ ደብተራ ዘመርጡል አርእስቲሃ ለደብተራ ወአዕማዲሃ ወመናሥግቲሃ ወመከየዲሆን ።

፴ ወአዕማደ ዘብሩር ዘመንጦላዕተ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወመከየዲሆን ፡ ወአዕማደ ዓውደ ዐፀድ ወመከየዲሆን ወአዕማደ መንጦላዕት ዘአንቀጸ ዓፀድ ወመከየዲሆን ፡

ዓት ልጆች ሸክማቸውን ሊቀበሉ ይግቡ ፡ ነገር ግን እንዳ ይቀሠፉ ንዋየ ቅድሳቱን አይንኩ ፡ በደብተራ ኦሪት የሚ ሸከሙት ይህ ነው ። ዘዳግ፡ ፴፩ ፱ ።

የካህኑም የአሮን ልጅ አልአዛር በመብራቱ ዘይት በሚያጥኑት ዕጣን ፡ ሁሉ ጊዜ በሚሠዋው መሥዋዕት በሚቀቡትም ዘይት በደብተራ ኦሪት ውስጥ ባለው ዕቃ ሁሉ ላይ ሹም ነው ፡ በመቅደሱ ውስጥ ባለውም ዕቃ ሁሉ ላይና ሥራ በሚሠሩበትም ሁሉ ላይ ሹም ነው ።

የቀዓት የወገኖቹን ነገድ ከሌዋውያን መካከል አታጥፉዋቸው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን ነገራቸው ።

ነገር ግን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በመግባታቸው እንዳ ይቀሠፉ በሕይወት ይኖሩ ዘንድ እንዲህ አድርጉላቸው አሮንና ልጆቹ ከነዚህ ላንዱም ላንዱ ሸክማቸውን ያዘጋጁላቸው ። ዘኍ፡ ፬ ፬ ።

ንዋየ ቅድሳቱን አይተው ድንገት እንዳይቀሠፉ ወደ ቅድስተ ቅድሳን አይግቡ ። ዘፀ፡ ፲፱ ፳፩ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ የጌድሶን ልጆች በየአባቶቻቸው ቤቶችና በየወገኖቻቸው ከበኵሩ ጀምረህ ቍጥራቸውን ያዝ ። ዘፀ፡ ፴፰ ፰ ።

በደብተራ ኦሪት ሥራ ይሠሩ ዘንድ የሚገባውን ሁሉ ከሃያ አምስት ዓመት ፡ ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ያሉትን ቍጠራቸው ። ዘፀ፡ ፰ ፳፬ ።

የጌድሶን ነገድ የሚሠሩት ሥራቸው የሚሸከሙት ሸክማቸው ይህ ነው ። ዘኍ፡ ፬ ፲፩ ፡ ፲፱ ፳፮ ።

የደብተራ ኦሪትን ፈርጅ የሚሸፍን ብስጥ ፡ የመገናኛውን ድንኳን የሚሸፍን ቀለም የገባ ባሕረ ዓረብ የድንኳኑ ደጃፍ መጋረጃ ። ዘፀ፡ ፳፮ ፩ ፡ ፴፯ ።

በአደባባዩ ያለውን መጋረጃ በደብተራ ኦሪትና በመሠውያ ዙርያ ያለውን የአደባባዩን ደጃፍ መጋረጃ ሥራ የሚሠሩበትን ዕቃ ሁሉ የሚያገለግሉበትን ሥራ ዕቃ ሁሉ ይሸከሙ ።

አሮንና ልጆቹ እንዳዘዙዋቸው ያድርጉ ፡ የጌድሶን ልጆች ሥራቸውና አገልግሎታቸው ሁሉ በአሮንና በልጆቹ ትእዛዝ ይሁን የሚሸከሙትን ሰዎች በየስማቸው ቁጠራቸው ። ዘኍ፡ ፬ ፴፯ ፡ ፫ ፲፯ ።

የጌድሶን ልጆች በደብተራ ኦሪት የሚሸከሙት ይህ ነው ፡ አለቃቸውም የካህኑ የአሮን ልጅ ይታምር ነው ።

የሜራሪንም ልጆች በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገን ቍጠራቸው ።

ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት የሆነውን በደብተራ ኦሪት ሥራ ይሠሩ ዘንድ የሚገባቸውን ሁሉ ቍጠራቸው ። ዘፍ፡ ፵፩ ፵፯ ።

በደብተራ ኦሪት የሚሠሩት ሥራቸው ሁሉ የሚሸከሙት ሸክማቸው ይህ ነው ፡ የደብተራ ኦሪት ክባሶችዋን ተራዳዎቿን ማገሮቿንና ሰክትታቸውንም ።

የደብተራ ኦሪት ደጃፍ መጋረጃ የብር ምሰሶዎችን ሰክትታቸውን የዙርያውንም አድሞ ምሰሶዎች ሰክትታቸውን የደብተራ ኦሪት ደጃፍ መጋረጃ ምሰሶዎችን ሰክተ

ወኵሉ ንዋዮን ወመታክሊሆን ወመታግሪሆን ወኵሉ ንዋየ ግብሮሙ በበአስማቲሆሙ ትኌልቆሙ ወለኵሉ ንዋየ ሕቢቶሙ ዘይፀውሩ ።

ታቸውንና ዕቃዎቻቸውን ሁሉ ካስማዎቻቸውን መሠረቶቻቸውን የሥራቸውን ዕቃ ሁሉ ይህን ሁሉ ይሸከሙ ፤ በየስማቸው ቍጠሩቸው የሚሸከሙትንም ሸክማቸውን ሁሉ ቍጠር ። ዘፀ ፥ ፴፰ ፳፩ ።

፴፫ ወዝንቱ ውእቱ ሕቢቶሙ ለነገደ ደቂቀ ሜራሪ በኵሉ ግብሮሙ ዘውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወእሙንቱኒ ላዕለ ይታምር ወልደ አሮን ካህን ።

የሜራሪ ልጆች ነገድ በደብተራ ኦሪት የሚሠሩት ሥራቸው ሁሉ ይህ ነው ፤ እነሳቸውም በካህኑ በአሮን ልጅ በይታምር የሚታዘዙ ናቸው ። ዘኍ ፥ ፬ ፳፰ ።

፴፬ ወኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር ምስለ መላእክቲሆሙ ለእስራኤል ለደቂቀ ቀዓት በበሕዘቢሆሙ ወበበአብያት አበዊሆሙ ።

አሮንና ሙሴም ከእስራኤል አለቆች ጋር በእግዚአብሔር ቃል የቀዓትን ልጆች በየወገኖቻቸው ፥ በየአባቶቻቸው የቤት አለቆች ቈጠርዋቸው ።

፴፭ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ እስከ ዘኀምሳ ዓም ለኵሉ ዘይበውእ ከመ ይግበር ውስተ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ።

ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ድረስ ያሉትን የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሠሩ ዘንድ የሚገቡትን ሁሉ ቍጠሩዋቸው ።

፴፮ ወኮነ ኍላቌሆሙ በበሕዘቢሆሙ ዕሥራ ምእት ፥ ወሰብዓቱ ምእት ወኀምሳ ።

በየወገኖቻቸው የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሁለት ሺሕ ሰባት መቶ አምሳ ሆነ ። ፩ ሕፀ ፳፫ ፳፬ ።

፴፯ ዝንቱ ውእቱ ኍላቌሆሙ ለደቂቀ ቀዓት ለኵሉ እለ ይበውኡ ይግበሩ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ; በከመ ኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር ወበእደ ሙሴ ።

በእግዚአብሔር ትእዛዝና በሙሴ ቃል ሙሴና አሮን እንደቈጠሩዋቸው የደብተራ ኦሪትን ዕቃ የሚሸከሙ የጌድሶን ልጆች ሁሉ ቍጥራቸው ይህ ነው ።

፴፮ ወኈለቍዎሙ ለደቂቀ ጌድሶን በበሕዘቢሆሙ ወበበ አብያተ አበዊሆሙ ።

የሜራሪንም ልጆች ነገዶች በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ወገኖች የቤት አለቆች ቈጠሩዋቸው ።

፴፯ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ ፥ እስከ ዘኀምሳ ዓም ኵሉ ዘይበውእ ውስተ ግብር ከመ ይግበር ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ።

የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሠሩ ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት የሚገቡትን ሁሉ ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ያሉትን ሁሉ ቈጠሩዋቸው ።

፴፰ ወኮነ ኍላቌሆሙ ዘበበአብያተ አበዊሆሙ ዕሥራ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ወኀምሳ ።

በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው ቤቶች የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሁለት ሺሕ ሰባት መቶ አምሳ ሆነ ።

፴፱ ወዝንቱ ውእቱ ኍላቌሆሙ ለደቂቀ ጌድሶን ኵሉ እለ ይፀውሩ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ዘኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር ወበእደ ሙሴ ።

እግዚአብሔር በሙሴ ቃል እንዳዘዘ ሙሴና አሮን የቈጠሩዋቸው በደብተራ ኦሪት የሚያገለግሉት የጌድሶን ልጆች ሁሉ ቍጥራቸው ይህ ነው ።

፵ ወኈለቍዎሙ ለነገደ ደቂቀ ሜራሪ በበሕዘቢሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ።

በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው የቤት አለቆች የሜራሪን ልጆች ነገድ ቈጠሩዋቸው ።

፵፩ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ ፥ እስከ ዘኀምሳ ዓም ኵሉ ዘይበውእ ይግበር ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

በደብተራ ኦሪት ያገለግል ዘንድ ወደ ሥራ የሚገባው ሁሉ ከሃያ አምስት ዓመት ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ድረስ ያሉትን ቈጠሩቸው ።

፵፪ ወኮነ ኍላቌሆሙ በበሕዘቢሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ሠላሳ ምእት ወክልኤቱ ምእት ።

በየወገኖቻቸው በየአባቶቻቸው የቤት አለቆች የተቈጠሩት ቍጥራቸው ሦስት ሺሕ ሁለት መቶ ሆነ ።

፵፫ ዝንቱ ውእቱ ኍላቌሆሙ ለነገደ ደቂቀ ሜራሪ ዘኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን በቃለ እግዚአብሔር ወበእደ ሙሴ ።

እግዚአብሔር በሙሴ ቃል አሮንና ሙሴ የቈጠሩዋቸው የሜራሪ ልጆች ነገድ ቍጥራቸው ይህ ነው ።

፵፬ ወኵሉ እለ ተኈለቁ ዘኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን ወመላእክቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወኵሎሙ እለ ተኈለቁ ሌዋውያን በበሕዘቢሆሙ ወበበአብያተ አበዊሆሙ ።

አሮንና ሙሴ የእስራኤልም አለቆች በየወገኖቻቸውና በየአባቶቻቸው ቤቶች የቈጠሩዋቸው ሌዋውያን ሁሉ ።

፵፭ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ ፥ እስከ ዘሐምሳ ዓም ኵሉ ዘይበውእ ውስተ ምግባረ ግብር ዘይፀውሩ ዘደብተራ መርጡል ፥ ወኮኑ እለ ተኈለቁ ሰማንያ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ።

ከሃያ አምስት ዓመት ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ድረስ ያለውን ወደ ሥራ የሚገባው የደብተራ ኦሪትን ዕቃ የሚሸከሙ የሌዊ ልጆች ቍጥራቸው ስምንት ሺሕ ሰባት መቶ ሆነ ።

፵፮ ወበቃለ እግዚአብሔር ተኈለቁ ብእሲ ብእሲ በበምግባሪሆሙ ወበበፆሮሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እያንዳንዱ ሰው በየሸክማቸውና በየሥራቸው በእግዚአብሔር ቃል ተቈጠሩ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ አዝዝሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ያውፅኡ እምውስተ ትዕይንት ኵሎ ዘለምጽ ፡ ወኵሎ ዘይትከዐዎ ዘርኡ ፡ ወኵሎ ዘበቱ ርኵስ ውእቱ ነፍስቱ እምተባዕት እስከ አንስት ።

፪ ወያውፅእዎሙ አፍአ እምትዕይንት ወኢያርኵሱ ተዓይኒሆሙ ዘውስቴቱ አንድር አነ ።

፫ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል ወአውፅእዎሙ አፍአ እምትዕይንት በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ።

፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ እመኒ ብእሲ ወእመኒ ብእሲት እመቦ ዘገብረ እምኵሉ ኀጣውእ ዘይገብሩ ኵሉ እጓለ እመሕያው ተዐዊሮሙ ወእመኒ በኢያእምሮ ።

፭ ወነስሐት ይእቲ ነፍስ ወአይድዐት ኵሎ ኀጢአታ ዘገብረት ያገብእ ዘነሥአ ርእሰ ንዋዩ ።

፮ ወሐምስተ እዴሁ ይዌስክ ላዕሌሁ ወያገብእ ለበዓለ ንዋዩ ።

፯ ወእመ አልቦ ሰብእ ዘየኀሥሥ ወአልቦ ኀሢሢ ዘይትፈደዮ ለእግዚአብሔር ውእቱ ዘንስሓሁ ወይሁብ ለካህን ዘእንበለ በግዕ ዘበቱ ያስተሠሪ ሎቱ ።

፰ ወኵሉ እምቀዳምያት ዘያበውኡ ወኵሉ ብፅዓቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለካህን ውእቱ ።

፱ ወብፅዓቲሆሙ ለለአሐዱ አሐዱ ለካህን ዘተመጠዎ ሎቱ ውእቱ ።

፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ ለእመቦ ዘአበሰት ብእሲቱ ወተዐወረቶ ።

፲፩ ወበ ዘሰከበ ምስሌሃ ተዐዊሮ ወዘመወት ወኢያእመራ ምታ ወኀብአት እምኔሁ እንዘ ርኵስት ይእቲ ወአልቦ ስምዕ ዘይዘልፋ ወእመኒ ንጽሕት ይእቲ ።

፲፪ ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ ቅንእ ወቀንአ ላዕለ ብእሲቱ እንዘ ርኵስት ይእቲ ወእመኒ እንዘ ኢኮነት ርኵስተ ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ ቅንእ ወቀንአ ላዕለ ብእሲቱ ፡ ያመጽኣ ውእቱ ብእሲ ለብእሲቱ ኀበ ካህን ።

፲፫ ወያመጽእ ቍርባና በእንቲአሃ ዓሥርተ እዴሃ ለመስፈርተ ኢፍ ሐሪጸ ሰገም ወኢይሠውጥ ላዕሌሁ ቅብዐ ወኢይወዲ ዲቤሁ ስኂነ እስመ መሥዋዕተ ቅንአት ውእቱ ወመሥዋዕተ ተዝካር ዘያዜክር ኃጢአተ ውእቱ ።

፲፬ ወያቀርብ ኀበ ካህን ወያቀውማ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፭ ወይነሥእ ካህን ማየ ንጹሐ በግምዔ ልሕኵት ወይነሥእ መሬተ እምውስተ ደብተራ ዘመርጡል እምድሩ ወይወድዮ ውስተ ውእቱ ማይ ።

፲፮ ወያቀውማ ካህን ለይእቲ ብእሲት ቅድመ እግዚአብሔር ወይከሥት ርእሳ ለይእቲ ብእሲት ወይሜጥዋ ውስተ

ምዕራፍ ፭ ።

፩ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ለምጽ የያዘውን ሁሉ ዘሩ የሚፈሰውን ሁሉ በሰውነቱ ኃጢአት ያለበትን ሁሉ ከወንድ ጀምሮ እስከ ሴት ድረስ ከሰፈር ያወጡ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው ።

፪ ከከተማ ወደ ውጭ ያውጧቸው ፡ እኔ የማድርበት ሰፈራቸውንም አያርክሱ እሰው ። ዘሌዋ፡ ፬ ፲፯ ።

፫ የእስራኤልም ልጆች እንዳዘዛቸው አደረጉ ፡ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አድርገው የእስራኤል ልጆች እንዲሁ ከከተማ ወደ ውጭ አወጡዋቸው ።

፬ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ሰዎች ሁሉ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ቸል ብለው ባለማወቅም ቢሆን ከሚሠሩት ኃጢአት ሁሉ የሠራ ሰው ቢኖር ። ዘሌዋ፡ ፮ ፩-፫ ።

፭ ያች ሰውነት ተጸጽታ ያደረገችውን ኃጢአት ሁሉ ብትናገር የወሰደውን ዓይነቱን ገንዘብ ለባለ ቤቱ ይመልስ።

፮ በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ጨምሮ ለባለ ገንዘቡ ይመልስ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ። ዘሌ፡ ፭ ፭ ።

፯ ነገር ግን የወሰደውን ገንዘብ የሚፈልገው ሰው ባይኖር ፡ የሚከፈለውም ዘመድ ባይኖረው ፡ የንስሐው ገንዘብ ለእግዚአብሔር ይሁን ፡ ኃጢአቱን ከሚያስተሠርይለት ከበጉ ሌላ ለካህኑ ነው ፡ (ይስጠው) ። ፩ ሕፀ፡ ፴፰ ፳ ።

፰ ከመጀመሪያ አዝመራቸው የሚያገቡት ሁሉ የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር የሚያገቡት ስለታቸውም ሁሉ ለካህኑ ነው ። ዘሌ፡ ፯ ፯ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፬ ።

፱ እያንዳንዱም ሰው ለእግዚአብሔር የሚሰጠው ብጽዓት ለተቀበለው ካህን ይሁን ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፰ ።

፲ እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ፡ እንዲህም አለው ፤ ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ፡ ሚስቱ ቸል ብላው የበደለችው አንዱም አንዱም ሰው ቢኖር ።

፲፩ ባሏን ቸል ብላ ሰስና ከባሏ ዓይን ተሸሽጋ ከርሷ ጋር የተኛ ሰው ቢኖር ፡ ይህም ሥራቸው ከባሏ ዓይን ተሠውሮ ብትሰስን ፡ ባሏም ይህን ባያውቅ ረክሳም ሳለች ብትሸሽግ የሚመሰክርባት ምስክር ባይኖር ከዚህም ተግባር የራቀች ብትሆን ። ዮሐ፡ ፰ ፬ ።

፲፪ ሚስቱ ረክሳ ሳለች ባትረክስም በባሏ ላይ የቅንአት መንፈስ ቢነሣበትና በሚስቱ ቢቀና ያ ሰው ሚስቱን ወደ ካህን ያምጣት ። ምሳ፡ ፴፮ ፮ ፴፬ ፡ ኢሳ፡ ፲፱ ፲፬ ።

፲፫ ስለሷ የሚያቀርበውን ቍርባኑን የኢፍ መስፈሪያ አሥረኛ እጅ አንድ ላዳን የገብስ ዱቄት ያምጣ ፡ ኃጢአትን የሚያሳስብ የመታሰቢያና ስለ ቅንአት የሚሠዋ መሥዋዕት ነውና ቍንዶ በርበሬና ዘይት አይጨምርበት ።

፲፬ ወደ ካህን ያቅርባት ፡ በእግዚአብሔርም ፊት ያቁማት።

፲፭ ካህኑም ንጹሕ ውኃ በሸክላ ዕቃ ይዞ ከደብተራ አሪት ውስጥ አፈር ዘግኖ በዚያ ውኃ ውስጥ ይጨምረው ።

፲፮ ካህኑም ያችን ሴት በእግዚአብሔር ፊት አቁሞ ራሷን ይግለጣት ፡ የኃጢአት መታሰቢያ የሆነውን ያን የቅንአት

እዴሃ ዝክተ መሥዋዕተ ተዝካር ወመሥዋዕተ ቅንአት።
፲፯ ወውስተ እዴሁሰ ለካህን ዝክቱ ማየ ዘለፋ ዘመርገም።

፲፰ ወያምሕላ ካህን ለይእቲ ብእሲት ወይብላ ለእመ አልቦ ዘሰከበ ምስሌኪ ወኢተዐወርኪ ምተኪ ወኢያገመንኪ ርእሰኪ ንጽሕተ ኩኒ እምዝንቱ ማየ ዘለፋ ዘመርገም።

፲፱ ወእመሰ ተዐወርኪ ምተኪ ወአገመንኪ ርእሰኪ ወቦ ዘሰከበ ምስሌኪ ባዕድ ዘእንበለ ምትኪ፡ ርግምተ ኩኒ።

፳ ወያምሕላ ካህን ለይእቲ ብእሲት በዝንቱ መሐላ ዘመርገም።

፳፩ ወይብላ ካህን ለይእቲ ብእሲት ርግምተ ለይረሲኪ እግዚአብሔር ወይደምስስኪ እማእከለ ሕዝብኪ ከመ ያውድቆ እግዚአብሔር ለገቦኪ ወይሠዐራ ለከርሥኪ።

፳፪ ወይባእ ዝንቱ ማይ ዘመርገም ውስተ ከርሥኪ ወይሥዐራ ለማኅፀንኪ ወይደቅ ገቦኪ፡ ወትብል ይእቲ ብእሲት አሜን አሜን።

፳፫ ወይጽሐፎ ካህን ለዝንቱ መርገም ውስተ መጽሐፍ ወየሐፅቦ በውእቱ ማየ ዘለፋ ዘመርገም።

፳፬ ወይትሜጠ ካህን እምውስተ እዴሃ ዝክተ መሥዋዕተ ቅንአ ወያነብሮ ለውእቱ መሥዋዕት ቅድመ እግዚአብሔር ወያቀርቦ ኀበ ምሥዋዕ።

፳፭ ወይዘግን ካህን እምውስተ ውእቱ መሥዋዕት ዝክራ ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ ወእምድኅረ ዝንቱ ያስትያ ለይእቲ ብእሲት ውእተ ማየ።

፳፮ ወለእመ አገመነት ርእሳ ወተዐወረቶ ለምታ ይበውእ ውእቱ ማየ ዘለፋ ዘመርገም ውስተ ከርሣ ወይሜስሮ ለከርሣ ወይወድቅ ገቦሃ ወትከውን ይእቲ ብእሲት መርገመ ውስተ ሕዝባ።

፳፯ ወእመሰ ኢያገመነት ርእሳ ወንጽሕት ይእቲ ያነጽሓ ወዘርአ ይከውና።

፳፰ ዝንቱ ሕገ ቅንአት ለብእሲት እንተ አበሰት ላዕለ ምታ ወአገመነት ርእሳ።

፳፱ ወለብእሲኒ ዘመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ ቅንአ ወቀንአ ላዕለ ብእሲቱ ያመጽኣ ወያቀውማ ለብእሲቱ ቅድመ እግዚአብሔር ወይገብር ላቲ ካህን ኵሎ ዘንተ ሕገ።

፴ ወንጹሕ ውእቱ ብእሲ እምኃጢአት ወይእቲሰ ብእሲት ትነሥእ ኃጢአታ።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ አው ብእሲት ዘአዕበየ በጺዐ ብፅዓት ከመ ያንጽሕ ርእሶ ለእግዚአብሔር።

፪ እምወይን ወእሚስ ያንጽሕ ርእሶ ወእምብኒአ ወይን ወእምብኒአ ሚስ ኢይስተይ።

መሥዋዕት በእጅዋ ይስጣት።

ርግማን የሚያመጣውም ያን መራራው ውኃ ግን በካህኑ እጅ ይሁን።

ካህን ያችን ሴት እንዲህ ብሎ ያምላት፤ ከንቺ ጋር የተኛ ወንድ የሌለ እንደሆነ፡ ባልሽን ቸል ያላልሽ እንደ ሆነ ራስሽንም በኃጢአት አላሳደፍሽ እንደሆነ መርገምን ከሚያመጣ ከዚህ መራራ ውኃ ንጹሕ ሁኚ ይበላት።

ነገር ግን ባልሽን ቸል ብትዪ ራስሽን ብታሳድፊ ከባልሽ በቀር የደረሰብሽ ሌላ ሰው ቢኖር የተረገምሽ ሁኚ ብሎ ያምላት። ኢያ፡ ፯ ፳፯፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፬ ፳፬።

ካህን ያችን ሴት በዚህ የመርገም መሐላ ያምላት።

ካህን ያችን ሴት እግዚአብሔር የተረገምሽ ያድርግሽ፡ ጐንሽን ያወድቀው ዘንድ ሆድሽንም ይሰነጥቃት ዘንድ ከወገንሽ ለይቶ ያጥፋሽ ይበላት። ዘፍ፡ ፵፰ ፳።

ይህ መርገም ያለበት ውኃ ከሆድሽ ገብቶ ማኅፀንሽን ይሰንጥቃት፡ ጐንሽም እርግፍግፍ ይበል፡ ያችም ሴት አሜን አሜን ትበል። መዝ፡ ፻፱ ፲፰፡ ዘዳ፡ ፳፯ ፲፭።

ካህኑም ይህን ርግማን በብራና ጽፎ በዚያ መርገም ባለበት መራራ ውኃ ይጠበው፡ (ይደምስሰው)።

ካህኑ ያንን ስለ ቅንአት የሚሠዋው መሥዋዕት ከእጅዋ ተቀብሎ ያንን መሥዋዕት በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው፡ ወደ መሠውያም ያግባው። ዘሌዋ፡ ፫ ፳፯።

ካህኑ ከዚያ ከመታሰቢያዋ መሥዋዕት እፍኝ ሙሉ ዘግኖ በመሠውያው ላይ ያቃጥለው፡ ከዚህ በኋላ ለዚያች ሴት ያንን ውኃ ያጠጣት። ዘፀ፡ ፴፱ ፳፬፡ ዘሌዋ፡ ፪ ፱።

ራሷን አሳድፋ ባሏን ቸል ብላ እንደሆነ በባሏም ላይ ያ ርግማን የሚሆን የስድብ መጽሐፍ የተደገመበት ውኃ ከሆድዋ ገብቶ ይሰነጥቀዋል ጐኗም እርግፍግፍ ይላል፡ ያችም ሴት በወገኖቿ ዘንድ የተረገመች ትሆናለች።

ራሷን ያላሳደፈች ከኃጢአትም የነጻች ብትሆን ግን (ማየ ዘለፋው) ያነጻታል፡ ልጅም ይሆናታል። ዘሌ፡ ፪ ፲፬።

በባሏ ላይ አመንዝራ ራሷን በአሳደፈች ሴት ላይ የሚፈጸም የቅንአት ሕግ ይህ ነው። ኢያ፡ ፯ ፳፯።

የቅንአት መንፈስ ለተነሣበትም ሰው በሚስቱም ላይ ለሚቀና ሰው የሚፈጸም የቅንአት ሥርዓቱ የቅንአት ሕጉ ይህ ነው፡ ሚስቱንም አምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ያቁማት ካህኑም ይህን ሁሉ ሕግ ያድርግላት። ዘኍ፡ ፭ ፳።

ያም ሰው ከኃጢአት ንጹሕ ይሆናል፡ ያችም ሴት በኃጢአቷ የሚመጣባትን ፍዳ ትቀበላለች ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ብሎ ነገረው። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፭።

ምዕራፍ ፮።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ራሱን ለእግዚአብሔር የተለየ ያደርግ ዘንድ ብጽዓቱን ከፍ ከፍ ያደረገ ቢኖር።

ራሱን ከወይን ጠጅና ከማር ጠጅ (ከሚያሰክር መጠጥ) የተለየ ያድርግ፡ ከወይን ከማር ጠጅ የተገኘውን ሆምጣጣ አይጠጣ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፮፡ ዘሌ፡ ፳ ፯።

፫ ወእምኵሉ ዘይትገበር እምአስካል ኢይስተይ ወአስካለ ወዘቢበ ኢይብላዕ በኵሉ መዋዕለ ብፅዓቲሁ ።

ከዘለላው ከተጠመቀውም ሁሉ አይጠጣ፤ በተሳለበትም ወራት ሁሉ ደረቁንና እሸቱን አይብላ።

፬ እምኵሉ ዘይትገበር እምዐፀደ ወይን ወእምአስካል ልምሉም እስከ ዘቢብ ሕጉር ኢይብላዕ፤ በኵሉ መዋዕለ ብፅዓቲሁ በዘያነጽሕ ርእሶ ።

ራሱን የተለየ ባደረገበት ወራት ሁሉ ከወይን በታ ከመጣው ከእሸቱ ጀምሮ እስከ ደረቀው ዘቢብ ድረስ አይብላ። ዘኍ፡ ፮ ፫፡ ፲፰ ፳፩፡ አሞ፡ ፪ ፲፪።

፭ ወመላጺ ኢያቅርብ ዲበ ርእሱ እስከ ይትፈጸማ ኵሉን መዋዕላት ዘበፅዐ ለእግዚአብሔር ቅዱሰ ይኩን ወያንውኅ ሥዕርተ ርእሱ ።

ራሱን ለመለየት ብጽዓት ባደረገበት ወራት ሁሉ በራሱ ላይ ምላጭ አያድርስ ራሱን ለእግዚአብሔር ብፅዓት አድርጎ የተለየባቸው ወራቶች እስኪፈጸሙ ድረስ ከሁሉም የተለየ ይሁን የራሱንም ጠጉር ያሳድግ።

፮ ወበኵሉ መዋዕለ ብፅዓቲሁ ለእግዚአብሔር ላዕለ ነፍስ እንተ ሞተት ኢይባእ ።

ለእግዚአብሔር በተለየበት ወራት ሁሉ ወደ ሞተች ነፍስ አይግባ። ዘሌዋ፡ ፳፱ ፲፩፡ ዘኍ፡ ፲፱ ፲፩።

፯ ኢላዕለ አቡሁ፤ ወኢላዕለ እሙ ወኢላዕለ እኁሁ ወኢላዕለ እኅቱ ከመ ኢይርኩስ በሙ እምከመ ሞቱ እስመ ብፅዓተ አምላኩ ሀለወ ላዕለ ርእሱ ።

ለፈጣሪው ያደረገው ስለት በራሱ ላይ አለና፤ አባቱም ቢሆን እናቱም ብትሆን ወንድሙም ቢሆን እኅቱም ብትሆን ከሞቱ በኋላ በነሳቸው እንዳይረክስ አይግባ።

፰ በኵሉ መዋዕለ ብፅዓቲሁ ይትቄደስ ለእግዚአብሔር ።

በተሳለበት ወራት ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ (የተቀደሰ) ይሁን።

፱ ወእመሰ ዘሞተ በቱ ግብተ በኀበ ሀለወ ውእቱ ይረኵስ ብፅዓተ ርእሱ ወይላጺ ርእሶ በዕለተ ይነጽሕ በሳብዕት ዕለት ይትላጸይ ።

እርሱ ባለበት በታ ድንገት የሞተበት ሰው ቢኖር ግን የራሱ ስለት ይረክሳል፤ በሚነጻበት በሰባተኛው ቀን ራሱን ይላጭ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፰ ፲፰፡ ፩ ቆሮ፡ ፱ ፰።

፲ ወአመ ሳምንት ዕለት ያመጽእ ክልኤተ ማዕነቀ አው ክልኤተ እጕለ ርግብ ኀበ ካህን ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

በስምንተኛውም ቀን ሁለት ዋኖሶች ወይም ሁለት የርግብ ግልገሎች ከካህኑ ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ያምጣ። ዘሌዋ፡ ፭ ፯፡ ፲፬ ፳፪፡ ፲፭ ፲፬።

፲፩ ወይገብር ካህን አሐተ በእንተ ኀጢአት ወአሐተ ለመሥዋዕት፤ ወያስተሠሪ ካህን በእንቲአሁ በበይነ ዘአበሰ በእንተ ነፍሱ ወይቄድስ ርእሶ በይእቲ ዕለት ።

ካህኑም አንዷቱን ስለ ኃጢአት፤ አንዷቱን ስለ መሥዋዕት ያቅርብለት፤ ሁለተኛይቱንም የሞተ ሰው ወዳለበት በመግባቱ ስለ በደለ ካህን ስለ ርሱ መሥዋዕተ ኃጢአቱን ሠርቶ ያስተሥርይለት፤ በዚያችም ቀን ራሱን ያንጻ።

፲፪ ወይትቄደስ ለእግዚአብሔር በኵሉ መዋዕለ ብፅዓቲሁ ወያመጽእ በግዐ ዘዓመት ዘንስሓ፤ ወመዋዕለ ቀዲሙሰ ኢይትኌለቍ ሎቱ እስመ ረኵሰ ብፅዓተ ርእሱ ።

ብፅዓቱን ባደረገበት ወራት ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ያድርገው፤ ዓመት የሆነውን የንስሐውን በግ ያምጣ፤ ራሱን የለየበት ብፅዓቱ ፈርሶአልና ያለፈው ወራት አይቈጠርለትም። ዘሌዋ፡ ፭ ፮፡ ሕዝ፡ ፲፰ ፳፬።

፲፫ ወዝንቱ ሕጉ ለዘበፅዐ አመ ዕለተ ይትፌጸም መዋዕለ ብፃዓቲሁ ይመጽእ ሊሊሁ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

ብፅዓት ላደረገ ሰው ሕጉ ይህ ነው፤ የመለየቱ ወራት በተፈጸመ ጊዜ ሰውዩው ራሱ ሴሊት ወደ ደብተራ ኦሪት ይምጣ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳፩ ፳፮።

፲፬ ወያበውእ ቍርባኖ ለእግዚአብሔር በግዐ ዘዓመት አሐደ ንጹሐ ለመሥዋዕት ወአሐተ በግዕተ ንጽሕተ ዘዓመት በእንተ ኀጢአት ወሐርጌ አሐደ ንጹሐ ለመሥዋዕተ መድኀኒት ።

ለእግዚአብሔርም የሚያቀርበውን ቍርባን ዓመት የሆነውን አንድ ንጹሕ በግ ያምጣ፤ ለመሥዋዕተ ኃጢአትም አንዲት ነውር የሌለባትን ዓመት የሆናት እንስት በግ ያምጣ፤ ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ነውር የሌለበትን አንድ የበግ ጠቦት ያምጣ። ዘሌዋ፡ ፬ ፴፬፡ ፫ ፮።

፲፭ ወከፈረ ኅብስተ ሥንዳሌ ዘናእት ዘግቡር በቅብዕ ወጸራይቀ ናእት ዘግቡር በቅብዕ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ።

በዘይት የታበቀ ከልዝብ ሥንዴ የተጋገረ አንድ መሶብ ዳቦ ያምጣ፤ በዘይት የታሸም ስስ ቂጣ ያምጣ ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱት ወይናቸውንና መሥዋዕታቸውንም ያቅርብ። ዘሌዋ፡ ፪ ፬፡ ዘፀ፡ ፳፱ ፪።

፲፮ ወያበውእ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ወይገብር ካህን ዘበእንተ ኀጢአት ወመሥዋዕት ።

ካህኑም በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው ስለ ኃጢአቱና ስለ ንስሐውም ያመጣውን በግ ይሠዋው።

፲፯ ወይገብር ሐርጌሁ ለመሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር ምስለ ዝንቱ ከፈረ ዘናእት፤ ወይገብር ካህን መሥዋዕቶ ወሞጻሕቶ ።

በእንቅብ ካለው ከዚሁ ቂጣም ጋር መሥዋዕተ ኃጢአት የሚሆነውን የበግ አውራ ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤ ካህንም ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱት ወይናቸውንና መሥዋዕታቸውን በመሠውያው ላይ ያድርገው።

፲፰ ወይላጺ ውእቱ ዘበፅዐ በኀበ ኆኅት ደብተራ ዘመር

ያም የተሳለው ሰው የተለየበት የራሱን ጠጕር በደብ

ጡል ርእሰ ብፅዓቲሁ ወይወዲ ሥዕርቶ ላዕለ እሳት ዘመ ሥዋዕተ መድኃኒት ።

፲፱ ወይነሥእ ካህን መዝራዕቶ በእንዳሁ እምሐርጌ ወኅብስተ ናእት አሐተ እምከፈር ወአሐተ ጸፊቀ ናእተ ወያነብር ውስተ እደዊሁ ለዘበፅዐ እምድኅረ ተላጸየ ርእሶ ።

፳ ወያበውኦ ካህን ቍርባኖ ቅድመ እግዚአብሔር ፣ ወቅዱሰ ይከውን ለካህን ተላዕ ዘቍርባን ወመዝራዕት ዘመበእ ወእምድኅረ ዝንቱ ይሰቲ ወይነ ውእቱ ዘበፅዐ ።

፳፩ ወዝንቱ ሕጉ ለዘበፅዐ እምከመ በፅዐ ዘያመጽእ ለእግዚአብሔር ቍርባኖ በእንተ ብፅዐቲሁ ዘረከበ ውስተ እዴሁ በአምጣነ ይትከሀሎ ይግበር ለብፅዓቲሁ ዘበፅዐ በሕገ እንጽሖ ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለአሮን ወለደቂቁ ወበሎሙ ፣ ከመዝ ትባርክዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፳፫ ወትብልዎሙ ለይባርክ እግዚአብሔር ወለይዕቀብከ ።
፳፬ ወለያስተርኢ እግዚአብሔር ገጾ ላዕሌከ ወይምሐርከ ።
፳፭ ወለይሚም እግዚአብሔር ገጾ ኀቤከ ወየሀብከ ሰላመ ።

፳፯ ወይሰመዩ ስምየ በላዕለ ደቂቀ እስራኤል ወአነ ዘእባርኮሙ ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወኮነ በዕለት እንተ ፈጸመ ሙሴ ተኪሎታ ለደብተራ ወቀብዓ ወቀደሳ ወለኵሉ ንዋያ ወለምሥዋዕኒ ወለኵሉ ንዋዩ ወቀብዖሙ ወቀደሶሙ ።

፪ አምጽኡ መላእክተ እስራኤል ዐሠርቱ ወክልኤቱ መላእክት ዘዘአብያተ አበዊሆሙ እሉ ውእቶሙ መላእክተ ነገዶሙ እለ ተሠይሙ ዲበ ምስፍናሆሙ ።

፫ ወአምጽኡ ቍርባኖሙ ቅድመ እግዚአብሔር ስድስተ ሠረገላተ ሠናያነ፡ዐሠርተ ወክልኤተ አልሕምተ ለለአሐዱ ሠረገላ ዘበክልኤቱ አልሕምት ፣ በበአሐዱ ሠረገላ እምክልኤቱ መላእክት ፣ ወሦረ እምኀበ አሐዱ አሐዱ ፣ ወአምጽኡ ቅድመ ኆኅተ ደብተራ ።

፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ ንሣእ እምኔሆሙ ወይኩን ዘይትቀነይ ለምግባረ ደብተራ ዘመርጡል ፣ ወሀቦሙ ለሌዋውያን ለለአሐዱ እምኔሆሙ በከመ ምግባሮሙ ።

፭ ወነሥአሙ ሙሴ ለውእቶሙ አልሕምት ወለሠረገላት ወወሀቦሙ ለሌዋውያን ።

፮ ክልኤተ ሠረገላተ ወአርባዕቶ አልሕምተ ወሀቦሙ ለደቂቀ ጌድሶን በአምጣነ ግብሮሙ ።

፯ ወአርባዕተ ሠረገላተ ወሰመንተ አልሕምተ ወሀቦሙ ለደቂቀ ሜራሪ በአምጣነ ምግባሮሙ ወላዕለ ይታምር ወልደ አሮን ካህን እሙንቱ ።

፰ ወለደቂቀ፡ቀዓትሰ ኢወሀቦሙ እስመ ግብረ ቅድሳት ሕቢቶሙ ወበመትከፍቶሙ ይፀውርዎ ።

፱ ወአምጽኡ መላእክት ለመድቅሐ ምሥዋዕ በዕለት

ተራ ኦሪት ደጃፍ ይላጨው ጠጕሩንም መሥዋዕተ ኃጢአቱ ካጤሰበት እሳት ውስጥ ይጣለው ።

ካህኑም ከሙክቱ ወርቹን በቈርበቱ ጠቅሎ ይውሰድ አንዲት ያልቦካች ድፎና በመሶብ ያለች የቂጣ ዳቦ ራሱን ከተላጨ በኋላ እጁን በተሳለው ሰው እጆች ላይ ያኑር ።

ካህኑ ቍርባኑን በእግዚአብሔር ፊት ያቅርበው የመባው ወርችና የቍርባኑ ፍሪምባም ለካህኑ የተለየ ይሁን ከዚህ በኋላ ያ የተሳለው ሰው ወይን ይጠጣ ።

ስለት ለተሳለው ሰው ሕጉ ይህ ነው ፣ ከተሳለም በኋላ ስለተሳለው ስለት ቍርባን አድርጎ ለእግዚአብሔር የሚያመጣውን ለብፅዓቱ የሚበቃውን ያህል በእጁ ያገኘውን የተቻለውን ያህል ያምጣ ። ዘሌዋ፡ ፳፭ ፳፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ የእስራኤልን ልጆች ስትመርቁዋቸው እንዲህ ብላችሁ መርቁዋቸው ብለህ ለአሮንና ለልጆቹ ንገራቸው ።

እግዚአብሔር ይባርክህ (ያክብርህ) ይጠብቅህ ።

እግዚአብሔር ፊቱን ይግለጥልህ ይቅርም ይበልህ ።

እግዚአብሔር ገጸ ረድኤቱን ያሳድርብህ ሰላምንም (ደስታን) ይስጥህ ። መዝ፡ ፴፩ ፲፮ ፣ ፳ ፯ ።

ስሜም በእስራኤል ልጆች ይጠራ የማከብራቸው እኔ ነኝ (አከብራቸውም አለሁ) አለ ብለህ ንገራቸው አለው ።

ምዕራፍ ፯ ።

ሙሴን ድንኳኑን ተክሎ በፈጸመበት ቀን ቀብቶም ባከበራት ዕቃዋንም መሠውያውንም ዕቃውንም ሁሉ በቀባበት እነዚህን ሁሉ ቀብቶ ባከበረባቸው ቀን እንዲህ ሆነ።

ዐሥራ ሁለት የእስራኤል አለቆች በየአባቶቻቸው ወገኖች ቍርባናቸውን አመጡ ፣ በየሹመታቸው የተሾሙ የነገዶቻቸውም አለቆች እነዚህ ናቸው ።

ቍርባናቸውን ያማሩ ስድስት ሠረገላዎች ፣ አሥራ ሁለት ላሞች በእግዚአብሔር ፊት አቀረቡ ፣ ለያንዳንዱም ሠረገላ ሁለት ሁለት ላሞች ፣ ለያንዳንዱም ሠረገላ ሁለት ሁለት አለቆችን አንዱንም አንዱንም በሬ ከያንዳንዱ የነገድ አለቆች በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ፊት አመጡ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ ደብተራ ኦሪትን የሚያገለግል ይሆን ዘንድ ከነርሱ ተቀብለህ ለሌዋውያን ለያንዳንዳቸው እንደ አገልግሎታቸው መጠን ስጣቸው አለው ። ኢሳ፡ ፰፮ ፳ ።

ሙሴም እነዚያን ዐሥራ ሁለት ላሞችና ስድስቱን ሠረገሎች ተቀብሎ ለሌዊ ልጆች ሰጣቸው ።

ሁለቱን ሠረገሎችና አራቱን ላሞች ለጌድሶን ልጆች እንደየ ድካማቸው መጠን ሰጣቸው ።

አራቱን ሠረገሎችና ስምንቱን ላሞች ለሜራሪ ልጆች እንደየ አገልግሎታቸው መጠን ሰጣቸው ፣ እነሱም በአሮን ካህን ልጅ በይታምር ሹመት ያሉ ናቸው ።

ለቀዓት ልጆች ግን ሸክማቸው ንዋየ ቅድሳት ነውና አልሰጣቸውም ፣ በጫንቃቸው ይሸከሙት ነበር ።

አለቆቹም በቀባበት ቀን መሠውያውን ለማደስ (ለማስ

እንተ ባቲ ቀብዐ ፡ ወአምጽኡ መላእክት ቍርባኖሙ ቅድመ ምሥዋዕ ።

፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ አሐዱ አሐዱ መልአክ ለለዕለቱ ያብእ ቍርባኖ ለለአሐዱ መልአክ በበ ዕለቶሙ ለመድቅሐ ምሥዋዕ ።

፲፩ ወዘያበውእ በቀዳሚት ዕለት ቍርባኖ ነአሶን ወልደ አሚናዳብ መልአኮሙ ለነገደ ይሁዳ ።

፲፪ ወአብአ ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐዱ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወአሐደ ፍያለ ዘብሩር ዘሰብዓ በሰቅሎን ውእቱ በሰቅል ቅዱስ ፡ ወክልኤሆሙ ምሉአነ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፲፫ ወጻሕለ አሐደ ዘዐሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፲፬ ወላሕመ አሐደ እምአልሕምት ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፲፭ ወሐርጌ እምአጣሊ አሐደ በእንተ ኃጢአት ።

፲፮ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤ እጐልተ ወኀምስተ አባግዐ ወኀምስተ አጣሌ ወኀምስተ አባግዐ አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለነአሶን ወልደ አሚናዳብ ።

፲፯ ወበሳኒታ ዕለት አብአ ናትናኤል ወልደ ሰገር መልአኮሙ ለነገደ ይሳኮር ቍርባኖ ፡ መጽብሐ ዘብሩር አሐዱ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ።

፲፰ ወፍያለ ዘብሩር አሐዱ ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ፡ ወክልኤሆሙ ምሉአነ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፲፱ ወጻሕለ አሐደ ዘዐሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፳ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ዘዓመት ፡ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፳፩ ወሐርጌ እምአጣሊ አሐደ በእንተ ኃጢአት ።

፳፪ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤ እጐልተ ፡ ወሐምስተ አባግዐ ፡ ወሐምስተ አጣሌ ፡ ወሐምስተ አባግዐ አንስተ ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለናትናኤል ወልደ ሰገር ።

፳፫ ወበሣልስት ዕለት አብአ መልአኮሙ ለደቂቀ ዛብሎን ኤልያብ ወልደ ኬሎን ቍርባኖ ፡ መጽብሐ አሐደ ዘብሩር ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ አሐደ ዘብሩር ሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ፡ ወክልኤሆሙ ምሉአነ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፳፬ ወጻሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፳፭ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

መረቅ) ቍርባኑን አመጡ ፡ አለቆችም ቍርባናቸውን በምሥዋዑ ፊት አቀረቡ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲-፲፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ አንዱም አንዱም አለቃ በየቀኑ ቍርባኑን ያቅርብ ፡ እያንዳንዱም አለቃ በየቀናቸው ለምሥዋዑ መቀደሻ (ማደሻ ማስመረቂያ) ዕለት ዕለት መባቸውን ያቅርቡ ።

<u>በመጀመሪያው ቀን</u> ቍርባኑን የሚያገባ የይሁዳ ነገድ አለቃ የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነው ። ፩ ፯ ።

ያቀረበውም ቍርባኑ በቤተ መቅደሱ ሚዛን መቶ ሠላሳ ሰቅል የሚሆን አንድ የብር ወቄት ነው ፡ ሚዛኑም ሰባ ሰቅል የሆነ አንድ የብር ጣሳ ነው ፡ ሁለቱም ለሚቃጠል መሥዋዕት በዘይት የተለወሰ ሥንዴን የተሞሉ ናቸው ።

ዋጋው አሥር ሰቅል የሆነ ዕጣን የተሞላ አንድ የወርቅ ጭልፋ ነው ። ዘፀ፡ ፴ ፴፬ ፡ ዘሌዋ፡ ፲፮ ፲፪ ።

መሥዋዕት ሊሆን ከላሞች አንድ ወይፈን ፡ አንድ አውራ በግ ፡ ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት አገባ ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋም ከፍየሎች አንድ ሙክት አገባ ። ዘሌዋ፡ ፬ ፳፬ ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት ፍየሎች ፡ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎችን አገባ ፡ የአሚናዳብ ልጅ የነአሶን ቍርባኑ ይህ ነው ። ዘሌዋ፡ ፩ ፫ ።

<u>በሁለተኛውም ቀን</u> የነገደ ይሳኮር አለቃ የሰገር ልጅ ቍርባኑን አገባ ፡ (ያገባው ቍርባን) በቤተ መቅደስ ሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ጣሳ ነው ።

ሚዛኑ በቤተ መቅደሱ ሚዛን ሰባ ሰቅል አንድ የብር ድስት አገባ ፡ እንዲሁም ሁለቱ መሥዋዕት ሊሆን በዘይት የታሸ የሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ወርቁ አሥር ወቄት የሆነ ዕጣንም የተሞላ አንድ ትንሽ የወርቅ ጭልፋን አገባ ። ዘፍ፡ ፲፰ ፳ ፡ ዘሌዋ፡ ፯ ፱ ።

ለሚጤሰውም መሥዋዕተ አሥምሮ ከላሞች ወገን አንድ ወይፈን ፡ አንድ አውራ በግ ፡ ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት አገባ ። መዝ፡ ፳ ፫ ፡ ሕዝ፡ ፵፩ ፵፮ ።

ስለ ኃጢአትም የሚሠዋ ከፍየሎች አንድ ሙክት ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት ፍየሎች አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት ፍየሎችን አቀረበ ፡ የሰገር ልጅ የናትናኤል ቍርባኑ ይህ ነበር ። ዘሌዋ፡ ፯ ፲፫ ።

<u>በሦስተኛውም ቀን</u> የዛብሎን ልጆች አለቃ የኬሎን ልጅ ኤልያብ መባውን አገባ ፡ በሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሆነ አንድ የብር ወጭት ፡ በቤተ መቅደሱ ሚዛን ሰባ ሰቅሎን (ወቄት) የሚሆን አንድ የብር ጣሳ ፡ ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የተለወሰ የንጹሕ ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ወርቁ አሥር ወቄት የሆነ ዕጣን የተሞላ አንድ የወርቅ ጻሕል (ወጭት) ። ዮሐ፡ ፩ ፳፱ ፡ ግ፡ ሐ፡ ፰ ፴፪ ።

ለሚቃጠልም መሥዋዕት አንድ ወይፈን ፡ አንድ በግ አንድ ዓመት የሆነው የበግ ጠቦት ። ኢሳ፡ ፶፫ ፯ ።

፳፮ ወሐርጌ እምአጣሊ አሐደ በእንተ ኃጢአት ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋም ከፍየሎች አንድ ሙክት ።

፳፯ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ እጐልተ፣ ወኃምስተ አባግዐ፣ ወሐምስተ አጣሌ፣ ወኃምስተ አባግዐ አንስተ፣ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለኤልያብ ወልደ ኬሎን ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች፣ አምስት ተባት በጎች፣ አምስት እንስት ፍየሎች፣ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎችን አቀረበ፤ የኬሎን ልጅ የኤልያብ ቍርባኑ ይህ ነው ።

፳፰ ወበራብዕት ዕለት አብአ ኤሌሱር ወልደ ሴድዩር፤ መልአኮሙ ለደቂቀ ሮቤል ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል፣ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ።

<u>በአራተኛውም ቀን</u> የሮቤል ልጆች አለቃ የሴድዩር ልጅ ኤሌሱር መባውን አገባ፣ (ያገባውም) ሚዛኑ መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ወጭት በቤተ መቅደሱ አዋቂ ሚዛን ዋጋው ሰባሰቅል የሚሆን የብር ጣሳ ነው ።

፳፱ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የታሸ ልም ጉርድ የወጣለት የሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

፴ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ፣ ወምሉእ ዕጣን፣ ወላሕመ አሐደ፣ ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

ዕጣን የተሞላ ዋጋው አሥር ወቄት የሆነ አንድ የወርቅ ጭልፋ (ወጭት) መሥዋዕት ሊሆን አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ፣ ዓመት የሆነው አንድ ንጹሕ የበግ ጠቦት ።

፴፩ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

ስለ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት ።

፴፪ ወለመሥዋዕተ መድኅኒት ክልኤተ እጐልተ፣ ወሐምስተ አባግዐ፣ ወሐምስተ አጣሌ፣ ወሐምስተ አባግዐ አንስተ፤ ወዝ ውእቱ ቍርባኑ ለኤሌሱር ወልደ ሴድዩር ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች፣ አምስት አውራ በጎች፣ አምስት አውራ ፍየሎች፣ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎች አቀረበ፣ የሴድዩር ልጅ የኤሊሱር መባው ይህ ነበር ።

፴፫ ወበኀምስ ዕለት አብአ ሰላምያል ወልደ ሲሩሳዴ መልአኮሙ ለደቂቀ ስምዖን ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል፣ ወፍያለ አሐደ ዘብሩር ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅልዘ ቅዱስ ።

<u>በአምስተኛውም ቀን</u> የስምዖን ልጆች አለቃ የሱሩሳዴ ልጅ ሰላምያል መባውን አገባ፣ (ያገባው) ሚዛኑ መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ወጭት በቤተ መቅደሱ ሚዛን አዋቂ ሰባ ሰቅል የሆነ አንድ የብር ድስት ነው ።

፴፬ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የተለወሰ የመልክም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

፴፭ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ፣ ወምሉእ ዕጣን ።

ወርቁ ዐሥር ወቄት የሆነ ዕጣን የተሞላበት አንድ ታናሽ ወጭት ።

፴፮ ወላሕመ አሐደ፣ ወበግዐ አሐደ፣ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

ለሚቃጠል መሥዋዕት አንድ ወይፈን፣ አንድ በግ መሥዋዕትም ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ።

፴፯ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋም ከፍየሎች ወገን አንድ አውራ ፍየል (ሙክት) ።

፴፰ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ እጐልተ ወኀምስተ አባግዐ፣ ወሐምስተ አጣሌ፣ ወኀምስተ አባግዐ አንስተ፣ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለሰላምያል ወልደ ሲሩሳዴ ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች፣ አምስት ተባት በጎች፣ አምስት ፍየሎች፤ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎች ናቸው፣ የሴሩሳዴ ልጅ ሰላምያል ቍርባኑ ይህ ነበር ።

፴፱ ወበሳድስት ዕለት አብአ ኤልሳፍ ወልደ ራጉኤል መልአክሙ ለደቂቀ ጋድ ቍርባኖ፤ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል፣ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅል ዘቅዱስ ።

<u>በስድስተኛውም ቀን</u> የጋድ ልጆች አለቃ የራጉኤል ልጅ ኤልሳፍ ቍርባኑን አገባ፣ መባውም በሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ወጭት ነው፣ ሚዛኑ በቤተ መቅደሱ ሚዛን ሰባ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ጣሳ ነው ።

፵ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

ሁለቱም መሥዋዕት ሊሆን በዘይት የታሸ የመልክም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

፵፩ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

ዕጣን የተሞላበት ተመኑ አሥር ወቄት የሆነ አንድ የወርቅ ወጭት ።

፵፪ ወላሕመ አሐደ፣ ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

አንድ ወይፈን፣ አንድ አውራ በግ መሥዋዕትም ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ነው ።

፵፫ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

ለመሥዋዕተ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን አንድ አውራ ሙክት ። መዝ፥ ፶፰ ፶፩ ፲፯፣ ኢሳ፥ ፩ ፲፩

፵፬ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ አጕልተ ፡ ወኀምስተ አባግዐ ፡ ወኀምስተ አጣሌ ፡ ወኀምስተ አባግዐ አንስተ ፡ ወዝውእቱ ቍርባኑ ለኤልሳፍ ወልደ ራጉኤል ።

፵፭ ወበሳብዕት ዕለት አብአ ኤልሳማ ወልደ ኤምዩድ ፡ መልአከሙ ለደቂቀ ኤፍሬም ቍርባኖ ፡ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ፡ ወሠላሳ በሰቅል ።

፵፮ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ፡ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፵፯ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፵፰ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፵፱ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፶ ወለመሥዋዕተ መድኀኒት ክልኤተ አጕልተ ፡ ወኀምስተ አባግዐ ፡ ወኀምስተ አጣሌ ፡ ወኀምስተ አባግዐ አንስተ ፡ ዝ ውእቱ ቍርባኑ ለኤልሳማ ወልደ ኤምዩድ ።

፶፩ ወበሰምንት ዕለት አብአ ገማልያል ወልደ ፈዳሱር መልአከሙ ለደቂቀ ምናሴ ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ አሐደ ዘብሩር ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ።

፶፪ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፶፫ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፶፬ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፶፭ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፶፮ ወለመሥዋዕተ መድኀኒት ክልኤተ አጕልተ ፡ ወኀምስተ አባግዐ ፡ ወኀምስተ አጣሌ ፡ ወኀምስተ አባግዐ አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለገማልያል ወልደ ፈዳሱር ።

፶፯ ወበታስዕ ዕለት አብአ አቢዳን ወልደ ጋድዮን መልአከሙ ለደቂቀ ብንያም ቍርባኖ ፡ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእተ ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎን በሰቅል ዘቅዱስ ።

፶፰ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፶፱ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቁ ወምሉእ ዕጣን ።

፷ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ፡ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፷፩ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፷፪ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ አጕልተ ፡ ወኀምስተ አባግዐ ፡ ወኀምስተ አጣሌ ፡ ወኀምስተ አባግዐ

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት አውራ ፍየሎች ፡ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎች ናቸው ፡ የራጉኤል ልጅ የኤልሳፍ መባው ይህ ነው ።

በሰባተኛውም ቀን የኤፍሬም ልጆች አለቃ የኤምዩድ ልጅ ኤልሳማ መባውን አገባ ፡ በሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ወጭት ።

በቤተ መቅደሱ ሚዛን ግምገማው ሰባ ወቄት የሆነ አንድ የብር ጣሳ ነው ፡ ሁለቱም መሥዋዕት ሊሆን በዘይት የታሸ የመልካም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ዕጣን የተሞላ ተመኑ አሥር ወቄት የሆነ አንድ የወርቅ (ጻሕል) ወጭት ነው ። ዘፀ፡ ፴፫ ፲ ፡ መዝ፡ ፷፯ ።

ለመሥዋዕትም አንድ ወይፈን ፡ አንድ አውራ በግ ፡ ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ነው ። ሚክ፡ ፯ ፰ ።

ስለ መሥዋዕተ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት ።

ስለ መሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት አውራ ፍየሎች ፡ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎች ናቸው ፡ የኤምዩድ ልጅ የኤልሳማ ቍርባኑ ይህ ነበር ።

በስምንተኛው ቀን የምናሴ ልጆች አለቃ የፈዳሱር ልጅ ገማልያል ቍርባኑን አቀረበ ፡ ቍርባኑም በቤት መቅደሱ ሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሆነ አንድ የብር ወጭት በቅዱስ ሚዛን ሰባ ሰቅል የሆነ አንድ የብር ጣሳ ነው ።

ሁለቱም ለሚቃጠል መሥዋዕት ሊሆን በዘይት የታሸ የመልካም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ዕጣን የተሞላ ተመኑ አሥር ወቄት የሆነ አንድ የወርቅ ወጭት ።

አንድ ወይፈን ፡ አንድ በግ መሥዋዕት ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋ ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት አውራ ፍየሎች አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎች ናቸው ፡ የፈዳሱር ልጅ የገማልያል ቍርባኑ ይህ ነበረ ። ዘሌ፡ ፫ ፩ ።

በዘጠነኛው ቀን የብንያም ልጆች አለቃ የጋድዮን ልጅ አቢዳን መባውን አገባ ፡ (መባውም) ሚዛኑ መቶ ሠላሳ ወቄት የሆነ አንድ የብር ወጭት በቤተ መቅደሱ ሚዛን ዋጋው ሰባ ወቄት አንድ የብር ጣሳ ነው ።

ሁለቱም ለእኽሉ ቍርባን በዘይት የታሸ የመልካም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ዕጣን የተመላበት ሚዛኑ አሥር ወቄት የሆነ አንድ ጭልፋ ነው ። ራእ፡ ፭ ፰ ፡ ፰ ፩ ።

አንድ ወይፈን አንድ በግ ፡ መሥዋዕትም ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ። ኢሳ፡ ፶፫ ፩ ።

ስለ መሥዋዕተ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት ። ፪ ሕዑ፡ ፭ ፳፩ ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት ፍየሎች ፡ አምስት እንስት በጎችን

አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለአቢዳን ወልደ ጋድዮን ።

፷፫ ወበአሥር ዕለት አብአ አክያዜር ወልደ አሚሳዴ መልአኮሙ ለደቂቀ ዳን ፡ ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር ፡ አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎሙ ፡ በሰቅል ዘቅዱስ ።

፷፬ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ፡ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፷፭ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቀ ወምሉእ ዕጣን ።

፷፮ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ፡ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፷፯ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፷፰ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤ እጐልተ ፡ ወኃምስተ አባግዐ ፡ ወኃምስተ አጣሌ ፡ ወኃምስተ አባግዐ አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለአክያዜር ወልደ አሚሳዴ።

፷፱ ወአመ ዓሥሩ ወአሚሩ ዕለት አብአ ፋጌኤል ወልደ ኤክራን መልአኮሙ ለደቂቀ አሴር ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎሙ በሰቅል ዘቅዱስ ።

፸ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ፡ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፸፩ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቀ ወምሉእ ዕጣን ።

፸፪ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ፡ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፸፫ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፸፬ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ እጐልተ ፡ ወኃምስተ አባግዐ ፡ ወኃምስተ አጣሌ ፡ ወሐምስተ አባግዐ አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለፋጌሔል ወልደ ኤክራን ።

፸፭ ወአመ ዓሡሩ ወሰኑዩ ዕለት ፡ አብአ አኪሬ ወልደ ኤናን መልአኮሙ ለደቂቀ ንፍታሌም ቍርባኖ መጽብሐ ዘብሩር አሐደ ዘምእት ወሠላሳ በሰቅል ፡ ወፍያለ ዘብሩር አሐደ ዘሰብዓ በሰቅሎሙ በሰቅል ዘቅዱስ ።

፸፮ ወክልኤሆሙ ምሉአን ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመሥዋዕት ።

፸፯ ወጸሕለ አሐደ ዘዓሥሩ ወርቀ ወምሉእ ዕጣን ።

፸፰ ወላሕመ አሐደ ፡ ወበግዐ አሐደ ፡ ወማሕስአ በግዕ አሐደ ንጹሐ ዘዓመት ለመሥዋዕት ።

፸፱ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ።

፹ ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ክልኤተ እጐልተ ፡ ወኃም ስተ አባግዐ ፡ ወኃምስተ አባግዐ አንስተ ዘዘዓመት ፡ ዝንቱ ውእቱ ቍርባኑ ለአኪሬ ወልደ ኤናን ።

አገባ ፡ የጋድዮን ልጅ የአቢዳን መባው ይህ ነበር ።

በአሥረኛው ቀን የዳን ልጆች አለቃ የአሚሳዴ ልጅ አክያዜር ቍርባኑን አገባ ፡ መባውም ዋጋው በሚዛን መቶ ሠላሳ ወቄት የሚሆን አንድ የብር ወጭት በቤተ መቅደሱ ሚዛን ዋጋው ሰባ ወቄት የሆነ አንድ የብር ጣሳ ነው ።

ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የታሸ የመልካም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ። ዘፍ ፲፫ ፲፫ ።

ዕጣን የተሞላ ዋጋው አሥር ወቄት የሆነ አንድ የብር ድስት ። መዝ ፻፵፩ ፪ ፡ ኢሳ ፷፮ ፫ ።

አንድ ወይፈን ፡ አንድ በግ መሥዋዕትም ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ።

ስለ ኃጢአትም የሚሠዋ ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት ነው ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች አምስት አውራ በጎች ፡ አምስት አውራ ፍየሎች አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎችን አገባ ፡ የአሚሳዴ ልጅ አክያዜር መባው ይህ ነበር ።

በአሥራ አንደኛውም ቀን የአሴር ልጆች አለቃ የኤክራን ልጅ ፋጌኤል ቍርባኑን አቀረበ ፡ መባውም ዋጋው መቶ ሠላሳ ወቄት የሆነ አንድ የብር ወጭት ፡ በቤተ መቅደሱ ሚዛን ሰባ ወቄት የሆነ አንድ የብር ጣሳ ።

ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የተለወሰ ልጦ ጉርዶ የወጣለት የሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ።

ዕጣን የተሞላ ሚዛኑ አሥር ወቄት የሆነ አንድ የብር ጻሕል (ድስት) ነው ። ሚልክ፡ ፩ ፲፩ ፡ ሉቃ ፩ ፲፩ ።

ለሚቃጠልም መሥዋዕት ከላሞች ወገን አንድ ወይፈን አንድ በግ ፡ ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ።

ለመሥዋዕተ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን አንድ አውራ ፍየል ነው ።

ለመሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት አውራ በጎች ፡ አምስት አውራ ፍየሎች ፡ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎችን አገባ ፡ የኤክራን ልጅ የፋጌሔል ቍርባኑ ይህ ነው ።

በአሥራ ሁለተኛውም ቀን የንፍታሌም ልጆች አለቃ የኤናን ልጅ አኪሬ ቍርባኑን አገባ ፡ መባውም ሚዛኑ መቶ ሠላሳ ወቄት የሆነ አንድ የብር ወጭት በቤተ መቅደሱ ሚዛን ዋጋው ሰባ ወቄት የሆነ አንድ የብር ጣሳ ነው።

ሁለቱም ለእኽል ቍርባን በዘይት የታሸ የመልካም ሥንዴ ዱቄት የተሞሉ ናቸው ። ማቴ ፲፬ ፲፰ ።

ዕጣን የተሞላ ዋጋው አሥር ወቄት የሆነ አንድ የብር ጭልፋ (ታናሽ ወጭት) ። ዘክ ፲፬ ፳ ።

አንድ ወይፈን ፡ አንድ በግ ፡ መሥዋዕትም ሊሆን ዓመት የሆነው አንድ የበግ ጠቦት ።

ስለ ኃጢአት የሚሠዋ ከፍየሎች ወገን አንድ ሙክት።

ስለ መሥዋዕተ መድኃኒትም ሁለት ጊደሮች ፡ አምስት ተባት በጎች ፡ አምስት ፍየሎች ፡ አንዳንድ ዓመት የሆናቸው አምስት እንስት በጎችን አገባ ፡ የኤናን ልጅ የአኪሬ ቍርባኑ (መባው) ይህ ነው ።

፹፬ ወከመዝ ውእቱ መድቅሐ ምሥዋዕ ዘእምኀበ መላእክቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤ ዘአመ ቀብዕዎ ለደብተራ መርጡል ፤ መጽብሕ ዘብሩር ዐሠርቱ ወክልኤቱ ፤ ወፍያላት ዘብሩር ዓሠርቱ ወክልኤቱ ፤ ወአጽሕልት ዘወርቅ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ።

ደብተራ ኦሪትን በቀባት ጊዜ ከእስራኤል ልጆች አለቆች የቀረበው የመሠውያው መቀደሻ (ማደሻ ማክበርያ) እንደዚህ ነበር ፤ አሥራ ሁለት የብር ወጭቶች ፤ አሥራ ሁለት የብር ጣሳዎች አሥራ ሁለት የወርቅ ጭልፋዎች ናቸው ። ዘኍ ፯ ፲፩ ።

፹፭ ወለለአሐዱ መጽብሕ ምእት ወሠላሳ በሰቅሎን ፤ ወለለ አሐዱ ፍያል ሰብዓ በሰቅሎን ፤ ወኵሉ ብሩሮሙ ለውእቶሙ ንዋያት ዕሥራ ምእት ወአርባዕቱ ምእት በሰቅሎን ዘቅዱስ ።

እያንዳንዱም የብር ወጭት መቶ ሠላሳ ወቄት እያንዳንዱም ጣሳ ሰባ ሰቅል ነው ፤ የነዚህም ዕቃዎች ብር ሁሉ በቅዱስ ሰቅል ሚዛን ሁለት ሺሕ አራት መቶ ወቄት ነው ።

፹፮ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ አጽሕልት ዘወርቅ ፤ ወኵሉ ወርቆሙ ለውእቶሙ አጽሕልት ምእት ወዕሥራ ።

አሥራ ሁለቱም ጭልፋዎች የወርቅ ናቸው ፤ የጭልፋዎቹም ወርቅ ሁሉ መቶ ሃያ ወቄት ነው ።

፹፯ ወኵሉ አልሕምት ዘመሥዋዕት ዐሠርቱ ወክልኤቱ ፤ ወአባግዕ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ፤ ወመሐስዐ አባግዕ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ዘዘዓመት ለመሥዋዕትኒ ወለሞጻሕትኒ ።

ከእኽል ቍርባንና ከወይናቸውም ጋር ለሚቃጠል መሥዋዕት የቀረበ ሁሉ አሥራ ሁለት ወይፈኖች ፤ አሥራ ሁለት አውራ በጎች ፤ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸውም የበግ ጠቦቶች አሥራ ሁለት ናቸው ።

፹፰ ወዓሠርቱ ወክልኤቱ ሐርጌያት እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት ።

ለመሥዋዕተ ኃጢአትም ከፍየሎች ወገን የሚሠዉት ሙክቶች አሥራ ሁለት ናቸው ።

፹፱ ወለመሥዋዕተ መድኀኒት ዕሥራ ወአርባዕቱ እጐልት ፤ ወአባግዕኒ ስሳ ፤ ወአጣሊኒ ስሳ ፤ ወአባግዕ አንስት ዘዘ ዓመት ንጹሐት ስሳ ፤ ከመዝ ውእቱ መድቅሐ ምሥዋዕ እምድኅረ ቀብዓ ።

ስለ መሥዋዕተ መድኃኒትም የሚሠዉ ጊደሮች ሃያ አራት ተባት በጎች ስሳ ፤ ፍየሎችም ስሳ ፤ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው ንጹሐን የሆኑ እንስት በጎችም ስሳ ፤ ናቸው ፤ ድንኳኑን ከቀባው በኋላ የቀረበው የምሥዋዑ መቀደሻ (ማክበሪያ) እንደዚህ ነበር ።

፺ ወሶበ ይበውእ ሙሴ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይትናገሮ ይሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ፤ እንዘ ይትናገሮ እመልዕልተ ምስሐል ዘዲበ ታቦት ዘመርጡል እማእከለ ክልኤቱ ኪሩባት ወይትናገር ምስሌሁ ።

ሙሴም ሊነጋገረው ወደ ደብተራ ኦሪት በገባ ጊዜ በሁለቱ ኪሩቤል መከከል ባለ በታቦቱ መግጠሚያ ላይ ሁኖ ሲናገረው የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማ ነበር ፤ ከርሱም ጋር ይናገር ነበር ። ዘፍ ፫ ፳፬ ፤ መዝ ፲፰ ፲ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮ ለአሮን ወበሎ እምነ መንገለ ገበሃ ለገጻ አንብር መኃትዊሃ ለመራናት ወአኅትዎን ለሰቡዑ መኃትዊሃ ።

እግዚአብሔር ሙሴን በደብተራ ኦሪት አጠገብ የመቅረዝ መብራቶቹን አኑር ፤ ሰባቱ አዕፁቆቹን ሁሉም አብራቸው ብለህ ለአሮን ንገረው ብሎ ነገረው ።

፪ ወገብረ ከማሁ አሮን ፤ እምአሐዱ ገበሃ ዘመንገለ ገጻ ለመራናት አኅተወ መኅትዊሃ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

አሮንም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እንዲሁ አደረገ ፤ በድንኳኑ መግቢያ አጠገብ ባኙ በመቅረዝ ጐን በአንድ ወገን መብራቶቹን አበራ ። ዘፀ ፳፭ ፴፯ ።

፫ ወከመዝ ውእቱ ግብረታ ለመራት ፤ ወአዕጹቂሃኒ ጽጉዓን ዘወርቅ ኵለንታሆሙ ወጽጌያቲሃኒ ጽጉዓን ኵለንታሆሙ በከመ አርአያ ዘአርአዮ እግዚአብሔር ለሙሴ ከማሁ ገብራ ለመራናት ።

የመቅረዝም ሥራዋ እንዲህ ነው ፤ ሁለንትናቸው ወርቅ የሆነ አጽቆቹም ሥረ - ወጽ ናቸው ፤ አበቦቹም ሁለንትናቸው ሥረ - ወጽ ናቸው ፤ እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳሳየው አምሳል መቅረዚንም እንደዚያው አድርጎ ሠራት ።

፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንሥኣሙ ለሌዋውያን እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአንጽሖሙ ።

እግዚአብሔር የሌዊን ልጆች ከእስራኤል ልጆች ለይተህ አንጻቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

፭ ወከመዝ ትገብር ሎሙ ከመ ታንጽሖሙ ፤ ትነዝሐሙ በማየ አንጽሖ ወይላጽዩ ኵሎ ሥጋሆሙ ወይሕጽቡ አልባሲሆሙ ወንጹሐነ ይከውኑ ።

ታነጻቸውም ዘንድ እንዲህ አድርግላቸው በሚያነጻ ውኃ እርጫቸው ሰውነታቸውንም ሁሉ ይላጩ ፤ ልብሶቻቸውን ይጠቡ የነጹም ይሁኑ ። ዘሌዋ ፲፬ ፱ ።

፮ ወይንሥኡ አሐደ ላሕመ እምአልሕምት ወሎቱኒ መሥዋዕተ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ወካልአ ላሕመ ዘዓመት ይንሥኡ በእንተ ኀጢአት ።

ከላሞችም አንድ ወይፈን ያምጡ ፤ ለሱም በቅቤ የታሸ ሕዐበ ጉርዶ የወጣ የሥንዴን መሥዋዕት ያምጡ ፤ ስለ ኃጢአትም ዓመት የሆነው ሁለተኛ ላም ያምጡ ።

፯ ወታመጽኦሙ ለሌዋውያን ቅድመ ደብተራ ዘመርጡል ወታስተጋብእ ኵሎ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ሌዋውያንንም ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ አምጣቸው የእስራኤልን ልጆች ሠራዊት ሁሉ ሰብስብ ።

፰ ወታቀርቦሙ ለሌዋውያን ቅድመ እግዚአብሔር ወይወድዩ እደዊሆሙ ደቂቀ እስራኤል ላዕለ ሌዋውያን ።

፱ ወይፈልጦሙ አሮን ለሌዋውያን ቅድመ እግዚአብሔር እምደቂቀ እስራኤል ወይከውኑ ለግብረ እግዚአብሔር አለ ይገብሩ ።

፲ ወሌዋውያን ይወድዩ እደዊሆሙ ዲበ አርእስተ አልሕምት ወይገብሩ አሐደ በእንተ ኀጢአት ወአሐደ ለመሥዋዕተ እግዚአብሔር ወያስተሥሪ በእንቲአሆሙ ።

፲፩ ወታቀውሞሙ ለሌዋውያን ቅድመ አሮን ወቅድመ ደቂቁ ወታገብኦሙ ሀብቶ ለእግዚአብሔር ።

፲፪ ወትፈልጦሙ ለሌዋውያን እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይከውኑኒ ሊተ ።

፲፫ ወእምድኅረ ዝንቱ ይበውኡ ሌዋውያን ይግበሩ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ወታነጽሖሙ ወታገብኦሙ ቅድሜየ እስመ ሀብተ ገብኡ ሊተ እሙንቱ እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፲፬ ህየንተ ኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ ዘእምኵሉ በኵሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ነሣእክዎሙ ሊተ ።

፲፭ እስመ ሊተ ውእቱ ኵሉ በኵር ዘእምደቂቀ እስራኤል እምነ ሰብእ እስከ እንስሳሁ ፤ በዕለተ እንተ ባቲ ቀተልክዎሙ ለኵሎሙ በኵር ዘውስተ ምድረ ግብጽ ወቀደስክዎሙ ሊተ ።

፲፮ ወነሣእክዎሙ ለሌዋውያን ህየንተ ኵሉ በኵር ዘእምደቂቀ እስራኤል ።

፲፯ ወአግባእክዎሙ ለሌዋውያን ሀብተ ወተውህቡ ለአሮን ወለደቂቁ እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይግበሩ ግብሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፰ ወያስተሠርዩ በእንቲአሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤ ወአልቦ እምውስተ ደቂቀ እስራኤል ዘይቀርብ ኀበ ቅድሳት ።

፲፱ ወገብሩ ሙሴ ወአሮን ወኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ላዕለ ሌዋውያን በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ሌዋውያን ከማሁ ገብሩ ሎሙ ደቂቀ እስራኤል ።

፳ ወአንጽሑ ርእሶሙ ሌዋውያን ወሐጸቡ አልባሲሆሙ ወአግብእዎሙ ኀበ አሮን ሀብተ ቅድመ እግዚአብሔር ወአስተሥረየ በእንቲአሆሙ አሮን ከመ ያንጽሖሙ ።

፳፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ቦኡ ሌዋውያን ይግበሩ ግብሮሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ አሮን ወቅድመ ደቂቁ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ሌዋውያን ከማሁ ገብሩ ሎሙ ።

፳፪ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፦ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንተ ሌዋውያን ።

፳፫ ዘእምዕሥራ ወኀምስቱ ዓም ወላዕሉ ይበውኡ ይግበሩ ግብሮሙ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል እስከ ዘኀምሳ ዓም ።

ሌዋውያንን በእግዚአብሔር ፊት አቅርባቸው የእስራኤልም ልጆች እጆቻቸውን በሌዋውያን ላይ ያኑሩ ።

አሮንም የሌዊን ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ከእስራኤል ልጆች ይለያቸው የእግዚአብሔርንም ሥራ የሚሠሩ ይሁኑ ። ፰ ፲፫ ፥ ፰ ፳፰ ።

ሌዋውያን እጆቻቸውን በላሞች ራስ ላይ ያኑሩ ፤ አንዱን ስለ ኃጢአት ፥ አንዱን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያድርጉ ፤ ለነሳቸውም ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸዋል ።

ሌዋውያንንም በአሮንና በልጆቹ ፊት አቁማቸው ፤ የእግዚአብሔር ስጦታም አድርገህ አግባቸው ።

ሌዋውያንን ከእስራኤል ልጆች መካከል ለያቸው ፤ ለኔም አገልጋዮች ይሁኑኝ ። ፫ ፵፭ ፥ ፲፯ ፱ ።

ከዚህ በኋላ የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሠሩ ዘንድ ሌዋውያን ይግቡ ፤ እነዚህ ከእስራኤል ልጆች መካከል ተለይተው ለኔ ስጦታ ተሰጥተዋልና አንጽተህ ወደኔ አግባቸው ።

ከእስራኤል ልጆች በኵር ሁሉ መጀመሪያ ስለ ሚወለደው ሁሉ ፈንታ ስጦታ ሁነው ለኔ ተሰጥተዉኛ ተቀብያቸዋለሁ ። ዘኍ ፫ ፲፪ ።

ከእስራኤል ልጆች የተወለዱት በኵር በኵሩ ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ የኔ ነውና ፤ በግብጽ አገር ያለውን በኵር ሁሉ በጠፋሁበት ቀን ለኔ ለይቻቸው አለሁና ። ዘፀ ፲፫ ፪ ።

ከእስራኤል ልጆች በኵር ሁኖ ስለሚወለደው ሁሉ ፈንታ ሌዋውያንን ተቀብልኋቸው ።

ሌዋውያንን ስጦታ አድርጌ አገባኋቸው ፤ ልዩ በሆነች ድንኳን ውስጥ ከእስራኤል ልጆች መካከል ተለይተው የእስራኤልን ልጆች ሥራ ይሠሩ ዘንድ ለአሮንና ለልጆቹ ተሰጡ ።

የእስራኤልንም ልጆች ኃጢአት ያስተሠርዩላቸዋል ፤ ከእስራኤልም ልጆች ወደ ቤተ መቅደስ የሚቀርብ አይኑር ፤ አለው ። ዘኍ ፫ ፬ ፥ ፰ ፲፯ ።

ሙሴና አሮን የእስራኤልም ልጆች ሠራዊት ሁሉ እግዚአብሔር ስለ ሌዋውያን ሙሴን እንዳዘዘው በሌዋውያን ላይ እንዲሁ አደረጉ ።

ሌዋውያንም ራሳቸውን ንጹሕ አደረጉ ፤ ልብሶቻቸውንም አጥበው በእግዚአብሔር ፊት ስጦታ አድርገው ወደ አሮን አገቧቸው ፤ አሮንም ያነጻቸው ዘንድ ኃጢአታቸውን አስተሠረየላቸው ። ዘኍ ፰ ፯ ፥ ፲፬ ፲፫ ።

ከዚህ በኋላ የሌዊ ልጆች ሥራቸውን ይሠሩ ዘንድ በልጆቹና በአሮን ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ገቡ ፤ እግዚአብሔር ሙሴን ስለ ሌዊ ልጆች እንዳዘዘው እንዲሁ አደረጉላቸው ። ፩ ዜና መ ፳፫ ፥ ፫ ፳፬ - ፳፯ ።

ስለ ሌዋውያን የሚሠራ ሥርዓት ይህ ነው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ።

ከሃያ አምስት ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ እስከ አምሳ ዓመት ድረስ ያሉት ሌዋውያን የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሠሩ ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት ይግቡ ።

፳፭ ዘእምድኅረ ሐምሳ ዓም ይሰዐር እምግብረ ደብተራ ፡
ወኢይትቀነይ እንከ ውእቱ ።
፳፮ ወይትለአክ እኁሁ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወይዕ
ቀብ ሕቢቶሙ ፡ ወተቀንዮ ባሕቱ ኢይትቀነይ ፡ ወከመዝ
ትገብር ሎሙ ለሌዋውያን በበሕቢቶሙ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በገዳም ዘሲና ፡ በካልእ
ዓመት እምዘ ወፅኡ ደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ በቀ
ዳሚ ወርኅ ።
፪ ወይቤሎ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይግበሩ ፋ
ሲካ አመ ጊዜሁ ።
፫ አመ ፀሡሩ ወረቡዑ ለሠርቀ ወርኅ ቀዳሚ ወፍና ሠ
ርክ ትገብርዎ አመ ጊዜሁ በከመ ሕጉ ወበከመ ትእዛዙ
ትገብሮ ።
፬ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይግበሩ ፋሲካ።
፭ ወአኃዙ ይግበሩ እምዕለተ ፀሡሩ ወረቡዑ ለሠርቀ
ወርኅ በገዳም ዘሲና በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡
ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ።
፮ ወመጽኡ ሰብእ እለ በሙ ርኵስ ውስተ ነፍስቶሙ ፡
ወስእኑ ገቢረ ፋሲካ በይእቲ ዕለት ፡ ወመጽኡ ቅድሜሆሙ
ለሙሴ ወለአሮን በይእቲ ዕለት ።
፯ ወይቤልዎሙ ውእቶሙ እደው ፡ ንሕነሰ ሰብእ ንሕነ
እለ ብነ ርኵስ ውስተ ነፍስትነ ፡ ወኢንትኀደግ እምአብኦ
ቍርባኑ ለእግዚአብሔር እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል
በበዘመኑ ።
፰ ወይቤሎሙ ሙሴ ቁሙ እስማዕ ምንተ ይኤዝዝ እግ
ዚአብሔር በእንቲአክሙ ።
፱ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።
፲ ብእሲ ብእሲ ለእመ ዘወዕአ ርኵስ ውስተ ነፍስቱ
ወለእመኒ ርኁቀ ብሔር ሀለወ ፡ ወለእመኒ ውስተ ሙላዲ
ክሙ ይግበሩ ፈሲካሁ ለእግዚአብሔር ።
፲፩ በካልእ ወርኅ አመ ፀሡሩ ወረቡዑ ለሠርቅ ፍና ሠር
ክ ይግበርዎ በናእት ወበሐምለ ብኂእ ይብልዕዎ ።
፲፪ ወኢያትርፉ እምኔሁ ለነግህ ፡ ወዐጽሞ ኢይስብሩ እም
ኔሁ በሕጉ ለፋሲካ ይግበርዎ ።
፲፫ ወብእሲሰ ዘንጹሕ ውእቱ ወኢኮነ ርኁቀ ብሔረ ኀበ
ሀለወ ለእመ ኀደገ ገቢረ ፋሲካ ለይሠሮ ውእቱ ነፍስ እም
ሕዝቡ ፡ እስመ ቍርባኖ ለእግዚአብሔር ኢያብአ በዘመኑ ፡
ኀጢአተ ይከውኖ ለውእቱ ብእሲ ።
፲፬ ወለእመኒ መጽአ ኀቤክሙ ግዩር ውስተ ምድርክሙ
ይግበር ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር በሕጉ ለፋሲካ ወበከመ
ትእዛዙ ወአሐዱ ውእቱ ሕጉ ለክሙ ለግዩርኒ ወለዘእም
ፍጥረቱኒ ።

ከአምሳ ዓመት በኋላ ግን ከሹመቱ (ከሥራው) ይሻር
እንግዲህ እሱ አያገለግል ። ዘኁ፡ ፬ ፫ ።
ስለሱ ፈንታ በደብተራ ኦሪት ውስጥ ወንድሙ ያገል
ግል ሰሞናቸውንም ይጠብቅ ፡ ነገር ግን (እንደሹመቱ ወ
ራት) ማገልገሉን ይተው ፡ ለሌዊ ልጆች በየሰሞናቸው
እንዲህ አድርግላቸው አለው ። ዘኁ፡ ፩ ፶፫ ።

ምዕራፍ ፱ ።

የእስራኤል ልጆች ከግብጽ አገር በወጡ በሁለተኛው
ዓመት በመጀመሪያ ወር በሲና ምድረ በዳ እግዚአብሔር
ለሙሴ ነገረው ። ፩ ፩ ።
በጊዜው ጊዜ የፋሲካን በዓል ያደርጉ ዘንድ ለእስራ
ኤል ልጆች ንገራቸው አለው ። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፭ ።
በመጀመሪያው ወር በሚያዝያ በባተ በአሥራ አራተ
ኛው ቀን በሠርክ ጊዜ እንደ ትእዛዙና እንደ ሕጉ አድ
ርገው አለው ። ዘፀ፡ ፲፪ ፯ ፡ ዘኁ፡ ፱ ፭ ።
ሙሴም የፋሲካን በዓል ያደርጉ ዘንድ ለእስራኤል
ልጆች ነገራቸው ። ዘኁ፡ ፲፰ ፳፰ ።
ሚያዝያ በባተ ከአሥራ አራተኛው ቀን ጀምረው በ
ሲና ምድረ በዳ በዓሉን ያደርጉ ጀመር የእስራኤል ልጆ
ች እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው እንደዚሁ አደረጉ ።
በሰውነታቸው ርኵሰት ያለባቸው ሰዎች መጡ ፡ በዚ
ያች ቀን የፋሲካን በዓል ከማድረግ ተከለከሉ በዚያችም
ቀን ወደ አሮንና ወደ ሙሴ መጡ ። ዘኁ፡ ፭ ፪ ።
እነዚያ ሰዎች እኛ በሰውነታችን ርኵሰት ያለብን እን
ደናንተ ሰዎች ነን ከእስራኤል ልጆች መካከል ተለይተን
በየዘመኑ የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ከማቅረብ እንከ
ለከልም አሉ ።
ሙሴም እግዚአብሔር ስለናንተ ምን እንደሚያዝዝ
እሰማ ዘንድ ቁዩኝ አላቸው ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው
ብሎ ነገረው ። ፳፯ ፭ ።
አንዱም አንዱም በሰውነቱ ርኵሰት የወጣበት ሰው
ቢኖር ሩቅ አገር ያለም ቢሆን በተወለዳችሁበትም አገር
ያለ ቢሆን የእግዚአብሔር በዓሉን (ፋሲካውን) ያድርጉ ።
በሁለተኛው ወር ግንቦት በባተ በአሥራ አራተኛው
ቀን ማታ ጊዜ በቂጣነቱ በአዘከል (ወመጻጻ) ይብሉት ።
ከሱም ለነገ አያትርፉ (አያሳድሩ) አጥንቱንም አይስበ
ሩት በበዓሉ ሥራት ያድርጉት ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲ ።
ንጹሕ የሆነ ያለበትም አገር ሩቅ ያልሆነ ሰው ግን በዓ
ል ማድረግን ቢተው ያ ሰው ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ ፡ የእ
ግዚአብሔር ቍርባኑ በዘመኑ አላገባምና በዚያ ሰው ኃጢ
አት ይሆንበታል ። ዘፍ፡ ፲፯ ፲፬ ፡ ዘፀ፡ ፲፪ ፲፭ ።
መጻተኛም የእግዚአብሔርን በዓል በፋሲካ ሥርዓት
ሊያደርግ ወደናንተ ቢመጣ እንደታዘዘው ያድርግ ፡ ለመ
ጻተኛም ከናንተ ለተወለደም ሕጉ አንድ ነው በላቸው
አለው ። ዘፀ፡ ፲፪ ፵፱ ።

፲፭ ወበዕለተ እንተ በቲ ተከልዋ ለደብተራ ከደና ደመና ለደብተራ መርጡል ወሌሊተሰ ይመጽእ ዲበ ደብተራ ከመ ርእየተ እሳት እስከ ይጸብሕ ።

ደብተራ ኦሪትን በተከሉባት ቀን ደመና ደብተራ ኦሪትን ሸፈናት፣ በሌሊት ግን በደብተራ ኦሪት ላይ እንደ እሳት ያለ ዓምደ ብርሃን እስኪነጋ ድረስ ያበራ ነበር ።

፲፮ ወከመዝ ይከውን ለዘልፍ፡ ደመና ይከድና መዓልተ፡ ወርእየተ እሳት ሌሊተ ።

ዘወትር እንዲህ ይሆን ነበር፡ ቀን ደመና ይጋርዳት፣ ሌሊት ዓምደ ብርሃን ያበራላት ነበር ።

፲፯ ወእምከመ ሰሰለ ደመና እምደብተራ ይግዕዙ ደቂቀ እስራኤል፣ ወመከና ኀበ ቆመ ደመና ህየ ይትዐየኑ ደቂቀ እስራኤል ።

ደመናው ከደብተራ ኦሪት በወገደ ጊዜ የእስራኤል ልጆች ይጓዙ ነበር፡ ደመናው በቆመበት ቦታ የእስራኤል ልጆች ሲጓዙ ውለው በዚያው ይሰፍሩ ነበር ።

፲፰ ወበትእዛዙ ለእግዚአብሔር ይግዕዙ በኵሉ መዋዕል ዘበቱ ይጼልላ ደመና ለደብተራ የኀድሩ ደቂቀ እስራኤል ።

በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጓዙ ነበር፡ ደመናው ድንኳኒቱን በጋረደበት ወራት ሁሉ የእስራኤል ልጆች ይሰፍሩ ነበር ። ፩ ቆሮ፡ ፲ ፩ ።

፲፱ ወሰበ ይነብር ደመና ብዙኀ መዋዕለ ዲበ ደብተራ የዐቅቡ ደቂቀ እስራኤል መዓቅቢሁ ለእግዚአብሔር ወኢይግዕዙ ።

ደመናው በደብተራ ኦሪት ላይ ብዙ ቀን በሰነበተ ጊዜ የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔር እስራኤልን የሚጠብቅበት ደመናን ይጠብቁ ነበር፣ (ደመናውም ሰፍሮ በሚሰነብትበት ጊዜ) አይጓዙም ነበር ። ዘኁ፡ ፱ ፳፪፡ ፩ ፶፫ ።

፳ ወበኁልቈ መዋዕል ዘይከድን ደመና ዲበ ደብተራ የኀድሩ ደቂቀ እስራኤል በቃለ እግዚአብሔር ወበትእዛዘ እግዚአብሔር ይግዕዙ ።

ደመናው በድንኳኑ ላይ በተጋረደበት ቀናት ቍጥር ሁሉ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ቃል ይሰፍሩ በእግዚአብሔርም ትእዛዝ ይጓዙ ነበር ። ኢዮብ ፲፯ ፳፪ ።

፳፩ ወሰበ ይነብር ደመና እምሠርክ እስከ ነግህ ወእመ ይሴስል ደመና በጽባሕ ይግዕዙ መዓልተ፣ ወእመኒ ሌሊተ እምከመ ሰሰለ ደመና ይግዕዙ ሌሊተ፣ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይትዓየኑ ።

ደመናው ከማታ እስከ ጧት በደብተራ ኦሪት ላይ ሰፍሮ ሳለ አይጓዙም ነበር፡ ሲነጋም ደመናው በወገደ ጊዜ በእግዚአብሔር ትእዛዝ በቀንም በሌሊትም ይጓዙ ይሠፍሩ ነበር ።

፳፪ ወለእመኒ አብዝኀ ነቢረ ደመና እንዘ ይጼልላ እስከ መዋዕለ ወርኀ ይትዓየኑ ደቂቀ እስራኤል ወኢይግዕዙ ።

ደመናው ድንኳኒቱን ጋርዶ እስከ ወር ድረስ ሰፍሮ ቢሰነብት የእስራኤል ልጆች ከሠፈሩ አይጓዙም ነበር ።

፳፫ እስመ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይግዕዙ፣ ወሕገጊሁ ለእግዚአብሔር የዐቅቡ በትእዛዘ እግዚአብሔር ወበእዴሁ ለሙሴ ።

በእግዚአብሔር ትእዛዝ ይጓዙ ነበርና እግዚአብሔር እስራኤልን የሚጠብቅበት ደመናንም በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሙሴ ቃል ይጠብቁ ነበር ። ዘኁ፡ ፱ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ግበር ለከ ክልኤተ መጣቅዕተ ዘብሩር ወዘዝብጦ ትገብሮሙ፣ ወይከውኑከ በዘበቱ ትጼውዕ ተዓይነ ለኀዲር፣ ወበዘበቱ ታነሥእ ተዓይነ ለሐዊር ።

እግዚአብሔር ሙሴን ታየው ተነጋገረው፣ ተመትተው የተሠሩ ሁለት የብር ነጋሪቶችን ሥራ፣ ተመትተው የተሠሩም አድርጋቸው ሠራዊቱን የምትጠራባቸው ለመጓዝም የምታሥነሳባቸው ይሆኑሃል አለው ።

፪ ወትጠቅዕ በሙ ወይትጋብኡ ኵሉ ተዓይን ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

እነሱንም ምታቸው ሠራዊቱም ሁሉ ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ይሰብሰቡ ። ኤር፡ ፬ ፭፡ ኢዮብ ፪ ፲፭ ።

፫ ወለእመሰ በአሐዱ ጠቃዕክሙ ይመጽኡ ኀቤከ ኵሎሙ መላእክት ዘምስፍናሆሙ ለእስራኤል ።

በአንድ ስልት ነጋሪቱን ብትመታባቸው በእስራኤል ሹመት የተሾሙ አለቆች ሁሉ ወዳንተ ይመጣሉ ።

፬ ወትጠቅዑ በትእምርታቲሆሙ ወይግዕዙ ተዓይኒሆሙ ለእለ ተዓየኑ መንገለ ሠርቅ ።

(መጀመሪያ) በአንድ ስልት በመታችኋቸው ጊዜ በምሥራቅ በኩል የሰፈሩት ሠራዊት ይጓዙ፣ (ይሁዳ ይሳኮር ዛብሎን) ። ዘኁ፡ ፴፩ ፯ ።

፭ ወትጠቅዑ በትእምርታቲሆሙ ዳግመ ወይግዕዙ ተዓይኒሆሙ ለእለ ተዓየኑ መንገለ አዜብ ።

ሁለተኛም በየስልታቸው በመታችኋቸው ጊዜ በደቡብ በኩል የሰፈሩት ሠራዊት ይጓዙ (ሮቤል ስምዖን ጋድ)።

፮ ወትጠቅዑ በትእምርታቲሆሙ ሣልስተ ወይግዕዙ ተዓይኒሆሙ ለእለ ተዓየኑ መንገለ ባሕር ።

ሦስተኛም በየስልታቸው በመታችኋቸው ጊዜ በምዕራብ በኩል የሰፈሩ ሠራዊት ይጓዙ (ብንያም ምናሴ ኤፍሬም) ።

፯ ወትጠቅዑ በትእምርታቲሆሙ ራብዕተ ወይግዕዙ ተዓይኒሆሙ ለእለ ተዓየኑ መንገለ መስዕ፣ ሰበ ለግዒዝ በትእምርት ትጠቅዑ፣ ወሰበ ለአስተጋብኦ ተዓይን ትጠቅዑ ዘእንበለ ትእምርት ።

አራተኛም በየስልታቸው በመታችኋቸው ጊዜ በሰሜን በኩል የሰፈሩ ሠራዊት ይጓዙ (አሴር ዳን ንፍታሌም) በምትጓዙበት ጊዜ በስልት ምቷቸው ሠራዊቱንም በመሰብሰብ በሆነ ጊዜ ያለ ስልት ምቱት ። ዘኁ፡ ፩ ፱ ።

፰ ወደቂቀ አሮን ካህናት እሙንቱ ይጠቅዕዎሙ ለመጣቅዕት ወይኩንክሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ ።

እነዚያም የአሮን ልጆች ካህናት ነጋሪቶቹን ይምቷቸው ፡ በዘመናችሁ ለዘለዓለም ሥራት ይሁናችሁ ።

፱ ወለእመ ወፃእክሙ በብአ ላዕለ ፀርክሙ እለ አዕረፉ እምኔክሙ ትትኤመሩ በመጥቅዕ ወትዜከሩ በቅድመ እግዚአብሔር ወትድኀኑ እምፀርክሙ ።

ግብር የአስቀሩባችሁ ጠላቶቻችሁን ልትወጉ ብትሮጡ በነጋሪቱ ትታወቃላችሁ በእግዚአብሔርም ፊት ትታሰባላችሁ ከጠላቶቻችሁም ትድናላችሁ ። ዘኍ፡ ፴፩ ፮ ።

፲ ወበመዋዕለ ትፍሥሕትክሙ ወበዓላቲክሙ ወበሠርቀ ወርኅክሙ ትጠቅዑ በመጣቅዕት ላዕለ ቍርባንክሙ ወላዕለ መሥዋዕተ መድኃኒትክሙ ወይከውንክሙ ተዝካረ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወአነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

በተድላ ደስታችሁና በበዓላችሁ ቀን ሠርቀ ወርኅም በሆነ ቀን ድኅነታችሁ የሚደረግበት መሥዋዕትንና ቍርባናችሁን በምታቀርቡበት ጊዜ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት መታሰቢያ ይሆናችኋል ፡ (ይህን ያዘዝኋችሁ) እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝ አለው ።

፲፩ ወኮነ በካልእ ወርኅ ዘካልእት ዓመት አመ ኀሙሱ ለጽልመት ሰሰለ ደመና እምነ ደብተራ ዘመርጡል ።

በሁለተኛው ዓመት በሁለተኛው ወር ጨረቃ ጨለማ በሆነች በአምስተኛው ቀን እንዲህ ሆነ ፡ ደመናው ከደብተራ ኦሪት ወገደ (ራቀ) ። ዘኍ፡ ፱ ፯ ።

፲፪ ወተንሥኡ ደቂቀ እስራኤል ምስለ ግዓዞሙ ውስተ ገዳም ዘሲና ፡ ወቆመ ደመና ውስተ ገዳም ዘፋራን ።

የእስራኤል ልጆች ከጓዛቸው ጋር ወደ ሲና ምድረ በዳ ለመሄድ ተነሡ ፡ ደመናውም በፋራን ምድረ በዳ ቆመ።

፲፫ ወተንሥኡ እለ ይቀውሙ በቃለ እግዚአብሔር ወበእደ ሙሴ ።

አስቀድመው የሚጓዙ ሠራዊት በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሙሴ ቃል ለጉዞ ተነሡ ። ዘኍ፡ ፪ ፱ ።

፲፬ ወአንሥኡ በሕገሙ ትዕይንተ ደቂቀ ይሁዳ ቅድመ ምስለ ኀይሎሙ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ነአሶን ወልደ አሚናዳብ ።

የይሁዳም ልጆች እንደ ሥርዓታቸው አስቀድመው ከሠራዊቶቻቸው ጋር ጉዞአቸውን አነሡ ፡ በሠራዊቶቻቸውም ላይ የተሾመው የአሚናዳብ ልጅ ነአሶን ነው ።

፲፭ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ይሳኮር ናትናኤል ወልደ ሰገር ።

በይሳኮር ልጆች ነገድ ሠራዊትም ላይ የተሾመው የሰገር ልጅ ናትናኤል ነው ።

፲፮ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ዛብሎን ኤልያብ ወልደ ኬሎን ።

በዛብሎን ልጆች ነገድ ሠራዊት ላይ የተሾመው የኬሎን ልጅ ኤልያብ ነው ።

፲፯ ወእምድኅረዝ ይነሥእዋ ለደብተራ ፡ ወያነሥእዋ ደቂቀ ጌድሶን ወደቂቀ ሜራሪ ወይፀውርዋ ለደብተራ ።

ከዚህ በኋላ ድንኳኗን ነቅለው የጌድሶን ልጆችና የሜራሪ ልጆች ድንኳኗን አንሥተው ይሸከሟታል ።

፲፰ ወይነሥኡ በሕገሙ ፡ ትዕይንተ ሮቤል ምስለ ኀይሎሙ ፡ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ኤሌሱር ወልደ ሴድዩር ።

የሮቤል ነገድ ከሠራዊቶቻቸው ጋራ በሥርዓታቸው ይነሡ ፡ በሠራዊቶቻቸውም ላይ የተሾመው የሴድዩር ልጅ ኢሌሱር ነው ። ዘኍ፡ ፪ ፲ - ፲፯ ፡ ፩ ፭ - ፲፬ ።

፲፱ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ስምዖን ሰላምያል ወልደ ሲሩሳዴ ።

በስምዖን ልጆች ነገድ ሠራዊት ላይ የተሾመውም የሲሩሳዴ ልጅ ሰላምያል ነው ።

፳ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ጋድ ኤልሳፍ ወልደ ራጉኤል ።

በጋድ ልጆች ነገድ ሠራዊት ላይ የተሾመውም የራጉኤል ልጅ ኤልሳፍ ነው ።

፳፩ ወያነሥኡ ደቂቀ ቀዓት ወይፀውሩ ዘቅድሳት ወያቀውምዋ ለደብተራ እስከ ይበጽሑ ።

የቀዓት ልጆች ንዋየ ቅድሳቱን ይሸከማሉ ፡ የኋለኞቹ እስኪደርሱ ድረስ ደብተራ ኦሪትን ያቆሟት ነበር ።

፳፪ ወይትነሥኡ በሕገሙ ትዕይንተ ኤፍሬም ምስለ ኀይሎሙ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ኤልሳማ ወልደ ሴምዩድ ።

የኤፍሬምም ልጆች ከሠራዊቶቻቸው ጋራ በሕጋቸው ይነሣሉ ፡ በሠራዊቶቻቸውም ላይ የተሾመው የሴምዩድ ልጅ ኤልሳማ ነው ። ዘኍ፡ ፪ ፲፰ ፡ ፩-፲፭ ።

፳፫ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ምናሴ ገማልያል ወልደ ፈዳሱር ።

በምናሴ ልጆች ነገድ ሠራዊትም ላይ የተሾመው የፈዳሱር ልጅ ገማልያል ነው ።

፳፬ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ብንያም አቢዳን ወልደ ጋድዮን ።

በብንያም ልጆች ነገድ ሠራዊትም ላይ የተሾመው የጋድዮን ልጅ አቢዳን ነው ።

፳፭ ወይትነሥኡ በሕገሙ ትዕይንተ ደቂቀ ዳን ድኅረ ኵሉ ትዓይን ምስለ ኀይሎሙ ወዘላዕለ ኃይሎሙ አኪያዜር ወልደ አሚሳዴ ።

የዳን ልጆች ሠራዊት ከሠራዊቱ ሁሉ በኋላ ከሠራዊቶቻቸው ጋራ በሥራታቸው ይነሣሉ ፡ የሠራዊቶቻቸውም አለቃ የአሚሳዴ ልጅ አኪያዜር ነው ። ኢያ፡ ፮ ፱ ።

፳፮ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ አሴር ፋጌሔል ወልደ ኤክራን ።

በአሴር ልጆች ነገድ ሠራዊት ላይ የተሾመው የኤክራን ልጅ ፋጌሔል ነው ።

፳፯ ወዘላዕለ ኀይሎሙ ለነገደ ደቂቀ ንፍታሌም አኪሬ ወልደ ኤናን ።

በንፍታሌም ልጆች ነገድ ሠራዊት ላይ የተሾመውም የኤናን ልጅ አኪሬ ነው ።

፳፰ ወከመ ዝ ውእቱ ግዓዘሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይግዕዙ ምስለ ኀይሎሙ ።

፳፱ ወይቤሎ ሙሴ ለኢዮባብ ወልደ ራጉኤል መድናዊ ሐሙሁ፡ ንግዕዝ ንሕነሰ ውስተ መካን ኀበ ይቤለነ እግዚአብሔር ኪያሁ እሁበክሙ ወነዓ ምስሌነ ወንገብር ሠናየ ላዕሌከ እስመ እግዚአብሔር ነበበ ሠናየተ ለዕለ እስራኤል ።

፴ ወይቤሎ ኢየሐውር፡ አላ ውስተ ብሔርየ ወውስተ ሙላድየ እገብእ ።

፴፩ ወይቤሎ ሙሴ ኢትኅድገነ እስመ ነበርከ ምስሌነ ውስተ ገዳም ወልህቀ በቤነ ።

፴፪ ወለእመ ሖርከ ምስሌነ እምዝንቱ ኵሉ ሠናይ እንተ ይገብር እግዚአብሔር ላዕሌነ፡ ንገብር ሠናይተ ላዕሌከ ።

፴፫ ወግዕዙ እምኀበ ደብሩ ለእግዚአብሔር ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል፡ ወታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ተሐውር ቅድሜሆሙ ፍጽመ ምሕዋረ ሠሉስ መዋዕል ከመ ትርአይ ሎሙ ምዕራፈ ።

፴፬ ወከነ ሰበ ግዕዘት ታቦት ይቤ ሙሴ፡ ተንሥእ እግዚአ ወይዘረዉ ፀርከ ወይጕየዩ ኵሎሙ እለ ይጸልኡከ ።

፴፭ ወበማኅደሩሰ ይቤ፡ ተመየጥ እግዚኦ በእልፍ ወበአእላፍ ውስተ እስራኤል ።

፴፮ ወመጽአት ደመና ወጸለሎሙ መዓልተ እንዘ ይግዕዙ እምትዕይንት ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወአንጐርጐሩ ሕዝብ በእኪት ቅድመ እግዚአብሔር፡ ወሰምዐ እግዚአብሔር ወተምዐ መዐተ ወነደት እሳት ላዕሌሆሙ እምኀበ እግ፤አብሔር ወበልዐት አሐደ ኀብረ እምትዕይንት ።

፪ ወጸርሑ ሕዝብ ኀበ ሙሴ ወጸለየ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወኀደገት እሳት ።

፫ ወተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን መካነ ውዕየት እስመ ነደት እሳት ላዕሌሆሙ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፬ ወእለ ተደመሩሂ ምስሌሆሙ ፈተዉ ፍትወተ፡ ወነበሩ ወበከዩ ወደቂቀ እስራኤልኒ ይቤሉ መኑ ያበልዐነ ሥጋ ።

፭ ተዘከርነ ዝክተ ዓሣተ ዘንበልዕ በብሔረ ግብጽ በከንቱ ወቍስያቲሁ ወመልጰጶነ ወስጕርዶ ወበጸለ ወሰመተ ።

፮ ወይእዜሰ የብሰት ነፍስነ ዘአልብነ ባዕድ ዘንሬኢ ዘእንበለ ዝ መና ።

፯ ወመናሰ ከመ ዘርአ ተቅዳ ውእቱ፡ ወርእየቱ ከመ ርእየተ በረድ ።

፰ ወየሐውሩ ሕዝብ ወይኤልዱ ሎሙ ወየሐርጽዎ በማሕረጽ ወያደቅቅዎ በመድቀቅ ወያበስልዎ በመቅጹት ወገብርዎ ዳፍንተኒ፡ ወጣዕሙኒ ከመ ጣዕመ መዓር ምስለ ቅብዕ ።

የእስራኤል ልጆች ጉዞአቸው እንዲህ ነበር፡ ከሠራዊቶቻቸው ጋር ይጓዙ ነበር ።

ሙሴም አማቹ ለሚሆን ለሚዶን ሰው የራጉኤል ልጅ ኢዮባብን እንዲህ አለው፤ እኛ ግን እግዚአብሔር እሱን እሰጣችኋለሁ ወዳለን ቦታ እንሄዳለን ከኛ ጋር ና እግዚአብሔር ለእስራኤል በጎ ነገር አደርጋለሁ ብሎ ተናግሯልና እኛም ላንተ በጎ ነገር እናደርግልሃለን አለው ።

ወደ ተወለድኩበት ወደ አገሬ እመለሳለሁ እንጂ አልሄድም አለው ። ዘፍ፡ ፲፪ ፯፡ ፴፪ ፲፪፡ ዘፀ፡ ፫ ፰ ።

ሙሴም በምድረ በዳ ከኛ ጋር ኑረሃልና በኛም ዘንድ አርጅተሃልና አትለየን አለው ። ኢያሱ ፳፬ ፲፰ ።

ከኛ ጋር ብትሄድ፡ እግዚአብሔር ለኛ ከሚያደርግልን በጎ ነገር ሁሉ ላንተም በጎ ነገር እናደርግልሃለን አለው ።

ከእግዚአብሔር ማደሪያ (ደብረ ሲና) የሦስት ቀን ጐዳና ተጓዙ እግዚአብሔር እስራኤልን የሚጠብቅበት ደመናም ቦታ ታዘጋጅላቸው ዘንድ የሦስት ቀን ጐዳና በፊታቸው ቀድማ ትሄድ ነበር ። ዘፀ፡ ፫ ፩፡ ዘዳ፡ ፩ ፴፫ ።

ታቦቲቱም በተጓዘች ጊዜ እንዲህ ሆነ፡ ሙሴ አቤቱ! በረድኤት ተነሣ፡ ጠላቶችህ ይበተኑ፡ የሚጠሉህም ሁሉ ይሸሹ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፳፩ ።

በሰፈሩ ግን አቤቱ ከእልፍ አእላፍ (መላእክት ጋር በረድኤት) ወደ እስራኤል ተመለስ እያለ ይጸልይ ነበር።

ደመናም ከሰፈር ሲጓዙ ቀን መጥታ ጋረደቻቸው ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ሕዝቡ በእግዚአብሔር ፊት በክፉ አንጐራጐሩ እግዚአብሔርም እንጐርጐሮአቸውን ሰምቶ ፈጽሞ ተቈጣ፡ ከእግዚአብሔርም ታዝዛ እሳት ነደደችባቸው፡ ከሰፈሩም አንዱን ወገን አቃጠለች ። ዘዳ፡ ፱ ፳፪፡ መዝ፡ ፸፰ ፳፩ ።

ሕዝቡ ወደ ሙሴ ጮኹ፡ ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ለመነ (ጸለየ) እሳቲቱም ማቃጠለን ተወች ።

ከእግዚአብሔር ታዝዛ እሳት በነሳቸው ነዳለችና የዚያ ቦታ ስም (እስራኤል) የተቃጠሉበት ቦታ ተባለች ።

ከነሳቸው ጋር በግቢ አንድ የሆኑም ሥጋን ማን ባበላን ብለው ተቀምጠው አለቀሱ፡ የእስራኤልም ልጆች ሥጋ ማን ባበላን፤ አሉ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፰ ።

ሳንጽር ሳንግር በግብጽ አገር እንበላያው የነበረውን ያን ዓሣ አሰብን፡ የዓሣውን ቋንጣ ዱባውን ቀይ ሽንኩርትን ነጭ ሽንኩርትን ኩራቱንም አሰብን ።

ዛሬ ግን ከዚህ ከመናው በቀር የምናየው የሌለ እኛ ሰውነታችን ደረቀች አሉ ።

መናውም አካሉ እንደ ድንብላል መልኩም እንደ በረድ ነጭ ነው ። ዘፍ፡ ፪ ፲ - ፲፪፡ ዘፀ፡ ፬ ፲፯ ።

ሕዝቡም ሂደው ሰብስበው በሙቀጫ ወቅጠው በወፍጮ ፈጭተው በድስት ያበስሉት ነበር፡ ድፎ ዳቦ አድርገውም ይጋግሩት ነበር፡ ጣዕሙም ከቅቤ ጋር እንደ ተቀላቀለ እንደ ማር ጣዕም ነበር ። ፪ ሳሙ፡ ፳፬ ፪ ።

፱ ወሶበ ይወርድ ጠል ውስተ ትዕይንት ሌሊተ ይወርድ
መናሂ ላዕሌሁ ።
፲ ወሰምዐ ሙሴ እንዘ ይበክዩ በበሕዘቢሆሙ አሐዱ
አሐዱ በኀበ ኆኅተ ደብተራሁ ወተምዐ መዐተ እግዚአብ
ሔር ጥቀ ወበቅድመ ሙሴኒ እኩየ ኮነ ።
፲፩ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ለምንት አሕመምኮ
ላዕለ ቍልዔከ፣ ወለምንት ኢረከብኩ ሞገሰ በቅድሜከ
ከመ ታግብእ ላዕሌየ መቅሠፍቶሙ ለእሉ ሕዝብ ።
፲፪ ቦኑ አነ ጸነስክዎሙ ለእሉ ሕዝብ፣ ቦኑ አነ ወለድክ
ዎሙ ከመ ትበለኒ፣ ንሥአሙ ውስተ ሕፅንከ ከመ ይነሥ
እዎ ለዘየሐጽንዎ ውስተ ምድር ዘመሐልከ ለአበዊሆሙ ።

፲፫ እምአይቴ ሊተ ሥጋ ዘእሁብ ለእሉ ሕዝብ፣ እስመ
ናሁ ይበክዩ ላዕሌየ ወይብሉኒ ሀበነ ሥጋ ከመ ንብላዕ ።
፲፬ ወኢይክል አነ በሕቲትየ ፀዊቦቶሙ ለእሉ ሕዝብ
እስመ ይከብዱኒ ።
፲፭ ወለእመሰ ከመዝ ትሬስዩኒ ቀቲለ ቅትለኒ ለእመ ረከ
ብኩ ምሕረተ በቅድሜከ ከመ ኢይርአያ ለእኪትየ ።
፲፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አስተጋብእ ሊተ ሰብ
ዓ ብእሴ እምአእሩጊሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እለ ተአምር
ለሊከ ከመ እሙንቱ ሊቃናቲሆሙ ለሕዝብ ወጸሐፍቶ
ሙኒ፣ ወታበውኦሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወይቁሙ
ህየ ምስሌከ ።
፲፯ ወእወርድ ወእትናገር በህየ ምስሌከ ወእነሥእ እመን
ፈስ ዘላዕሌከ ወእነብር ዲቤሆሙ፣ ወይፀውሩ ምስሌከ
ክበዶሙ ለእሉ ሕዝብ ወኢትሥራሕ በሕቲትከ ሎሙ ።

፲፰ ወትብሎሙ ለሕዝብኒ ያንጽሑ ርእሶሙ ለጌሠም ወት
በልዑ ሥጋ፣ እስመ በከይክሙ ቅድመ እግዚአብሔር
እንዘ ትብሉ መኑ ያበልዐነ ሥጋ፣ እስመ ይኄይሰነ ብሔረ
ግብጽ ወይሁበክሙ እግዚአብሔር ትብልዑ ሥጋ ።

፲፱ አኮ አሐተ ዕለተ ዘትበልዑ ወአኮ ሰኑየ፣ ወአኮ ኀሙ
ሰ መዋዕለ፣ ወአኮ ዐሠረ፣ ወአኮ ዕሥራ መዋዕለ ።
፳ ባሕቱ እስከ መዋዕለ ወርኅ ትበልዕዎ እስከ ይወፅእ
እምውስተ አእናፊክሙ፣ ወይከውነክሙ ኀምዘ እስመ ክሕ
ድክምዎ ለእግዚአብሔር ዘሀለወ ውስቴትክሙ ወበከይ
ክሙ በቅድሜሁ እንዘ ትብሉ፣ ለምንት ለነ አውፃእከነ እም
ብሔረ ግብጽ ።
፳፩ ወይቤ ሙሴ፣ ስሳ እልፍ አጋር ሕዝብ እለ ውስቴቶሙ
ሀለውኩ፣ ወአንተ ትቤለኒ እሁቦሙ ሥጋ፣ ወይበልዑ
መዋዕለ ወርኀ ።
፳፪ ቦኑ ኵሉ አባግዕ ወአልሕምት ይጠብሑ ሎሙ፣ አው
ኵሉ ዓሣተ ባሕር ይትጋብኡ ሎሙ ከመ ይእከሉሙ ።

፳፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ቦኑ ኢትክል እዴየ፣
ናሁ ትሬኢ እመ ትረክቦ ለቃልየ ወእመ አልቦ ።

፳፬ ወወፅአ ሙሴ ወነገሮሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር

ጠልም ሌሊት በሰፈሩ በወረደ ጊዜ መናውም አብሮ
ይወርድ ነበር ። ዘፀ፣ ፲፮ ፲፫ ፲፬ ።
ሙሴም አንዱም አንዱም በየደጃፉ በየወገናቸው
ሲያለቅሱ ሰማ፣ እግዚአብሔርም ፈጽሞ ተቈጣ፣ በሙ
ሴም ፊት ክፉ ነገር ሆነ ። ዘኍ፣ ፲፩ ፩ ።
ሙሴ እግዚአብሔርን በኔ በወዳጅህ ለምን ክፉ ነገር
አደረግህ፤ የነዚህንስ ወገኖች መከራ ወደኔ ትመልስ ዘንድ
በፊትህ ለምን ባለሟልነትን አላገኘሁ፤ አለው ።
የወለዱትን ልጅ ተከባክበው እንዲያሳድጉት ለአባቶ
ቻቸው ትሰጣቸው ዘንድ ወደ ማልህላቸው ተከባክበህ
ውሰዳቸው ትለኝ ዘንድ በውኑ እኔ እነዚህን ወገኖች ጸንሼ
ወልጃቸዋለሁን፤ ኢሳ፣ ፵ ፲፩ ፣ ፵፱ ፳፫ ።
እንበላ ዘንድ ሥጋን ስጠን ብለው እነሆ በኔ ያለቅሳ
ሉና ለነዚህ ወገኖች የምሰጣቸው ሥጋ ከየት አገኛለሁ ።
ይበዙብኛልና እነዚህን ወገኖች እኔ ብቻዬን መጠ
በቅ አልችልም ። ዘፀ፣ ፲፰ ፲፰ ።
እንዲህስ ካደረግህኝ በፊትህ ይቅርታን አግኝቼ እን
ደሆነ መከራዬን እንዳላያት እኔን ግደለኝ አለው ።
እግዚአብሔርም ሙሴን ከእስራኤል ልጆች ሽማግ
ሎች የሕዝቡ አለቆች እንዲሆኑ አንተ የምታውቃቸ
ውን ሰባ ሰዎች ሹማምንትንም ሰብስበህ ወደ ደብተራ ኦ
ሪት አግባቸው፣ ካንተም ጋር በዚያ ይቁሙ ።

ወርጄ በዚያ ካንተ ጋር እነጋገራለሁ፣ ባንተ ካደረው
መንፈስ ትንቢትንም ነሥቼ በነሳቸው አሳድርባቸዋለሁ፣
የነዚህን ወገኖች ብዛት ካንተ ጋር ይሸከሟሉ ለነሱ ብቻ
ህን አትድክም ። ዘፍ፣ ፲፩ ፫ ፣ ዘኍ፣ ፲፩ ፳፭ ።
ሕዝቡንም ለነገ ሰውነታቸውን ያንጹ ራሳችሁን አንጹ
ማን ሥጋ ያበላናል ብላችሁ በእግዚአብሔር ፊት አልቅሳ
ችኋልና በግብጽም አገር መኖር ይሻለናል ብላችኋልና፣
ሥጋን ትበሉ ዘንድ እግዚአብሔር ይሰጣችኋል ሥጋንም
ትበላላችሁ በላቸው ። ዘፀ፣ ፲፱ ፱ ፣ ዘኍ፣ ፲፩ ፭ ።
የምትበሉም አንድ ቀን፣ ሁለት ቀን፣ አምስት ቀን፣
አሥር ቀን፣ ሃያ ቀን፣ ብቻ አይደለም ።
በናንተ ያደረ እግዚአብሔርን ክዳችሁታልና ከግብጽ
አገርም ለምን አወጣኸን ብላችሁ በእግዚአብሔር ፊት
አልቅሳችኋልና በአፍንጫችሁ እስኪወጣ ድረስ መርዝም
ሁኖ እስኪጐዳችሁ ድረስ እስከ ወር ድረስ ትበሉታላችሁ
እንጂ ። ዘኍ፣ ፲፩ ፳፩ ፣ መዝ፣ ፸፰ ፳፱ ።
ሙሴም እኔ በመካከላቸው የምኖርባቸው ወገኖች ስሳ
እልፍ እርበኞች ናቸው፣ አንተም ሥጋ እሰጣቸዋለሁ፣
እስከ ወር ድረስ ሥጋን ይበላሉ አልከኝ ።
በውኑ ላሞችና በጎች ሁሉ ይታረዱላቸዋልን፤ ወይስ
ይበቃቸው ዘንድ የባሕር ዓሦች ሁሉ ይሰበሰቡላቸዋልን
አለ ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፳፯ ፣ መሳ፣ ፳፩ ፲፬ ።
እግዚአብሔርም ሙሴን በውኑ ሥልጣኔ ይህን ማድ
ረግ አትችልምን፤ ቃሌን ታምነው እንደሆነ አታምነውም
እንደሆነ እነሆ ታያለህ አለው ። ዘኍ፣ ፳፫ ፲፬ ።
ሙሴም ወጥቶ ለሕዝቡ የእግዚአብሔር ቃልን ነገራ

ወአስተጋብአ ሰብዐ ብእሴ እምአእሩጊሆሙ ለሕዝብ ወአ
ቀሞሙ ዐውደ ደብተራ ።

ቸው፡ ከሕዝቡም ሽማግሎች መርጦ ሰባ ሰው ሰብስቦ
በድንኳኑ ዙርያ አቆማቸው ። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፮ ።

፳፭ ወወረደ እግዚአብሔር በደመና ወተናገሮ፣ ወነሥአ
እመንፈስ ዘላዕሌሁ ወሦጠ ላዕለ ሰብዓ ብእሲ ሊቃውንት፣
ወእምዝ አዕረፈ ላዕሌሆሙ መንፈስ ተነብዮ፣ ወተነበዩ
ወኢተወሰኩ እንከ ።

እግዚአብሔርም በደመና ወርዶ ተነጋገረው፣ በሱ አ
ድሮ ከለውም መንፈስ ትንቢት በሰባ ሊቃናት ላይ አሳደ
ረው፣ ከዚህ በኋላ ትንቢትን የሚያናግር መንፈስ ቅዱስ
አድሮባቸው ትንቢት ተናገሩ፣ ከሰባ ሊቃናት ግን አልተ
ጨመሩም (አልተቈጠሩም)። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፯ ።

፳፮ ወተርፉ ክልኤቱ እደው ውስተ ትዕይንት ስሙ ለአ
ሐዱ ኤልዳድ፣ ወለክልኡ ሙዳድ ወአዕረፈ ላዕሌሆሙኒ
መንፈሰ ትንቢት ወተነበዩ፣ ወእሙንቱኒ ተጽሕፉ ምስሌ
ሆሙ ወኢመጽኡ ምስሌሆሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል
ወተነበዩ በውስተ ትዕይንት ።

ሁለቱ ሰዎች በሰፈር ቀሩ፣ ያንዱ ስሙ ኤልዳድ የሁ
ለተኛው ስሙ ሙዳድ ነው፣ በነሳቸውም ትንቢት የሚያ
ናግር መንፈሰ ረድኤት አድሮ ትንቢት ተናገሩ፣ እነሱም
ከነሳቸው ጋር ተቈጠሩ፣ ነገር ግን ከነሱ ጋር ወደ ደብተራ
ኦሪት አልመጡም በከተማው ትንቢት ተናገሩ ።

፳፯ ወሮጸ አሐዱ ወሬዛ ወዜነዎ ለሙሴ ወይቤሎ ኤልዳድ
ወሙዳድ ተነበዩ በውስተ ትዕይንት ።

አንድ ጕልማሳ ሮጦ ሂዶ ሙዳድና ኤልዳድ በከተ
ማው ትንቢት ተናገሩ ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

፳፰ ወይቤሎ ኢያሱ ዘነዌ ዘይቀውም ቅድሜሁ ለሙሴ
ዘውእቱ ኅሩዩ እግዚእየ ሙሴ ክልአሙ ።

በፊቱ የሚቆም በለሟሉ የነዌ ልጅ ኢያሱ፣ ሙሴን
ጌታዬ ከልክላቸው አለው ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፫ ።

፳፱ ወይቤሎ ሙሴ አንተኑ ትቀንእ ሊተ ወመኑ እምወ
ሀበ ከመ ይትነበዩ ኵሉ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ሶበ ወሀበ
እግዚአብሔር መንፈሶ ላዕሌሆሙ ።

ሙሴም አንተ ለኔ ትቀናልኛለህን፤ ሕዝቡ ሁሉ
ለእግዚአብሔር ትንቢት ይናገሩ ዘንድ ትንቢት የሚያ
ናግር መንረሰ ረድኤት ማን ባሳደረባቸው ነበር፤ እግዚ
አብሔር መንፈሰ ረድኤት ቢያሳድርባቸው እኔ እከለክ
ላለሁን፤ አለው ።

፴ ወገብኡ ውስተ ትዕይንት ውእቱ ወአእሩጊሆሙ ለእ
ስራኤል ።

እሱና የእስራኤል ሽማግሎችም ወደ ሰፈር ተመ
ለሱ ።

፴፩ ወወፅአ መንፈስ እምኀበ እግዚአብሔር ወአዕደወ ፍር
ፍርተ እምባሕር፣ ወወረደ ውስተ ትዕይንት እስከ ምሕ
ዋረ ዕለት እምዐውደ ትዕይንት እምለፌ ወእምለፌ፣
ወተወጥሐ ክዕበ እመተ መልዕልተ ምድር ።

ነፋስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ታዝዞ ወጥቶ (ታላቅ ታ
ናሽ) ድርጭቶችን ከባሕር አወጣ፣ እስከ አንድ ቀን ጕዳ
ናም ድረስ በከተማው ዙርያ በወድያና በወዲህ በምድር
ላይ ሁለት ክንድ ተከመረ ። ዘፀ፡ ፲፮ ፲፫ ።

፴፪ ወተንሥኡ ሕዝብ ኵሎ መዓልተ ወኵሎ ሌሊተ በሳ
ኒታ፣ ወአለዱ ሎሙ ፍርፍርተ፣ ወዘኅደውኀደ አልዶ አለደ
ዐሠርተ በመስፈርተ ቆሮስ፣ ወሰጥሑ ሎሙ ወአይበሱ
ውስተ ዐውደ ተዓይኒሆሙ ።

ሕዝቡም በማግሥቱ ተነሥተው መላ ሌሊቱንና መዓ
ልቱን ድርጭቶችን (የባሕር ዓሣና ዶሮ) ሰበሰቡ፣ አሳነስሁ
ያለ በላዩን አሥር ቆሮስ (፲፪ ጫን) ሰበሰበ፣ በሰፈሩም
ዙርያ አስጥተው አደረቁ ። ዘፀ፡ ፲፮ ፲፮ ።

፴፫ ወእንዘ ሀለወ ሥጋ ውስተ ጥረሲሆሙ ዘእንበለ ያኅ
ልቅዎ ተመዐ እግዚአብሔር ላዕለ ሕዝቡ ወቀተሎሙ በዐ
ቢይ መቅሠፍት ጥቀ ።

ሥጋውም ገና በጥርሳቸው ሳለ (የቆረሱትን ሳይጕር
ሱት የጐረሱትን ሳያላምጡት) በልተው ሳይጨርሱ እግዚ
አብሔር፤በወገኖቹ ላይ ተቆጣ፣ እጅግ ጽኑ በሆነ መቅሠ
ፍትም አጠፋቸው ። መዝ፡ ፸፰ ፴ ።

፴፬ ወተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን መቃብረ ፍትወት፣
እስመ ቀበርዎሙ ለሕዝብ እለ ፈተዉ፣ ወግዕዙ ሕዝብ
እመቃብረ ፍትወት ውስተ አሴሮት ወነበሩ በአሴሮት ።

ሥጋን ግን ባበላን ብለው የተመኙት (የጐመጁ) ሕዝ
ብ ቀብረዉበታልና የዚያ ቦታ ስም የምኞት መቃብር ተ
ብሎ ተጠራ፣ ሕዝቡም ከምኞት መቃብር ወደ አሲሮት
ተጉዘው በአሲሮት ተቀመጡ ። ዘዳግ፡ ፱ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወሐመይዎ ለሙሴ ማርያም ወአሮን፣ በበይነ ብእሲት
ኢትዮጵያዊት እንተ ነሥአ፣ እስመ ብእሲተ ኢትዮጵያዊተ
ነሥአ ሙሴ ።

ሙሴ የኢትዮጵያን ሴት አግብቶአልና ስለ ኢትዮጵ
ያይቱ ሴት አሮንና ማርያም (ወንድሞቹ) ሙሴን አሙት።
ዘፀ፡ ፪ ፳፩ ።

፪ ወይቤሉ፣ በኑ ለሙሴ ባሕቲቱ ተናገሮ እግዚአብሔር
አኮኑ ለነሂ ተናገረነ ወሰምዐ እግዚአብሔር ።

በውኑ እግዚአብሔር ሙሴን ብቻ ተናገረውን እኛንስ
የተናገረን አይደለምን አሉ፣ እግዚአብሔርም ይህን ሰማ።

፫ ወሙሴሰ ብእሲ የዋህ ውእቱ ጥቀ እምኵሉ እጓለ
እመሕያው ዘሀለወ ውስተ ምድር ።

ሙሴ ግን በዚህ ዓለም ካለው ሰው ሁሉ እጅግ የዋህ
(ደግ) ነበር ። መዝ፡ ፹፯ ፬ ።

፬ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወለማር

እግዚአብሔርም ወድያው ሙሴን አሮንና እኅቱ ማር

ያም በጊዜሃ ንዑ አንትሙ ሠለስቲክሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወወፅኡ ሠለስቲሆሙ ።

ያምን እናንተ ሦስታችሁ ወደ ደብተራ ኦሪት ኑ አላቸው ሦስቱም ሁሉ ወጡ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፴፫፡ ሕዝ፡ ፴፭ ፲፪ ።

፭ ወወረደ እግዚአብሔር በዐምደ ደመና ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወጸውዖሙ ለአሮን ወለማርያም ፡ ወሖሩ ክልኤሆሙ ።

እግዚአብሔር በዓምደ ደመና ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ወርዶ አሮንና ማርያምን ጠራቸው ሁለቱም ሄዱ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፭ ።

፮ ወይቤሎሙ ስምዑ ቃልየ ፡ ለእመቦ ዘኮነ ነቢየ እምኔክሙ ለእግዚአብሔር በራእይ እስተርኢ ሎቱ ወበሕልም እትናገሮ ።

ቃሌን ስሙ ከናንተ ለእግዚአብሔር ነቢይ የሆነ ሰው ቢኖር በራእይ እታየዋለሁ ፡ በሕልምም እነጋገረዋለሁ ። ኢዮብ ፴፫ ፲፭፡ ሉቃ፡ ፩ ፲፩ - ፳፪ ።

፯ ወአኮ ከመ ቍልዔየ ሙሴ ምእመን ላዕለ ኵሉ ቤትየ ።

ነገር ግን እንደ ወዳጄ እንደ ሙሴ አይደለም የምነጋገረው እርሱ በቤቴ ሁሉ የታመነ ነው ። መዝ፡ ፲፭ ፳፯።

፰ አፈ በአፍ እትናገሮ ገሃደ ወአኮ በሥዉር ፡ ወርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ፡ ወለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ ለቍልዔየ ሙሴ ።

እኔ በሥውር ያይደለ በግልጥ ቃል ለቃል እነጋገረዋለሁ የእግዚአብሔርንም ጌትነቱን አይቷል ፡ ወዳጄ ሙሴን ማማትን ያልፈራችሁ ለምንድነው ! አላቸው ።

፱ ወኮነ ላዕሌሆሙ መንሱተ መዐቱ ለእግዚአብሔር ወሖሩ ።

እግዚአብሔር ተቈጥቶ ያመጣው መከራ በነሳቸው ላይ ወርዶባቸው ሄዱ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፲፩ ፡ ዕብ፡ ፫ ፭ ።

፲ ወሰሰለ ደመና እምደብተራ ዘመርጡል ወአኀዛ ለምጽ ለማርያም ወፃዕደወት ኵለንታሃ ከመ በረድ ፡ ወተመይጠ አሮን ኀበ ማርያም ወናሁ አኀዛ ለምጽ ።

ደመናውም ከደብተራ ኦሪት ተነሣ (ወገደ) ማርያምን ለምጽ ያዛት (ወጣባት) ሁለንትናዋ እንደ በረድ ነጭ ሆነ ፡ አሮንም ወደ ማርያም ተመለሰ እነሆም ለምጽ ወጥቶባት አገኛት ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፲ ፡ ዘዳግ፡ ፳፬ ፱ ።

፲፩ ወይቤሎ አሮን ለሙሴ ብቍዐኒ እግዚእየ ኢትረስያ ለነ ኃጢአተ እስመ ኢያእመርነ ከመ አበስነ ።

አሮንም ሙሴን ጌታዬ በጅ በለን እንደ በደልን አላወቅንምና በኛ ኃጢአት አታድርግብን አለው ።

፲፪ ወኢንኩን ትዕሬራነ ለሞት ከመ ፃእፃእ ዘይወፅእ እማኅፀነ እሙ ወትበልዐ መንፈቀ ሥጋሃ ።

ከናቱ ማኅፀን እንደ ወጣ ጭንጋፍ በሞት የተለቀምን እንሁን ፡ የማርያም እኩሌታ አካሏም በለምጽ ተበላ (ነደደ) ።

፲፫ ወጸርሐ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፡ እግዚአ ብቍዐኒ አሕይዋ ።

ሙሴም አቤቱ ! በጅ በለኝ ማርያምን ከለምጽዋ አድናት ብሎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ሶበ አቡሃ ተፍአ ትፍአቶ ውስተ ገጻ እምኢኀፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ ለትትገኀሥ አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ ፡ ወእምዝ ትባውእ ውስተ ትዕይንት ።

እግዚአብሔርም ሙሴን አባቷ በፊቷ ምራቁን እንትፍ ቢልባት ሰባት ቀን ባላፈረች ነበርን ፡ (አሁንም) ከከተማ ወደ ውጭ ወጥታ ሰባት ቀን ትቀመጥ ፡ ከዚያ በኋላ ወደ ከተማው ትግባ አለው ። ዘሌ፡ ፲፫ ፵፮ ፡ ዘዳግ፡ ፳፭ ፱ ።

፲፭ ወትግኅሠት ማርያም አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ ወኢግዕዙ ሕዝብ እስከ ንጽሐት ማርያም ።

ማርያምም ከከተማው ወደ ውጭ ወጥታ ሰባት ቀን ተቀመጠች ፡ ሕዝቡም ማርያም ከለምጽ እስክትነጻ ድረስ አልተጓዙም ። ሉቃ፡ ፲፯ ፲፪ ፡ ፱ ዜና መ፡ ፳፮ ፳፩ ።

፲፮ ወእምድኅረ ዝንቱ ግዕዙ ሕዝብ እምአሴሮት ውስተ ገዳም ዘፋራን ።

ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ከአሴሮት ወደ ፋራን ምድረ በዳ ተጓዙ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ፈኑ እደወ ሰብአ ዐይን እለ ይሬእይዋ ለምድረ ከነአን ዘአነ እሁቦሙ ለደቂቀ እስራኤል ይኩንንዋ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተነጋገረው ፡ ይገዙዋት ዘንድ ለእስራኤል ልጆች የምሰጣቸው የከነዓንን ምድር ያዩዋት ዘንድ ጉበኞች ሰዎችን ስደድ አለው ።

፪ አሐዱ አሐዱ ብእሲ እምነገዶሙ ወእምሕዘቢሆሙ ዘዘአብያተ አበዊሆሙ ትፌኑ ኵሎ ዐበይቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

በየአባቶቻቸው ወገኖች ከየወገኖቻቸውና ከየነገዶቻቸው አንድ አንድ ሰው ከእስራኤል አለቆች ሁሉ ላክ ።

፫ ወፈነዎሙ ሙሴ እምገዳም ዘፋራን በቃለ እግዚአብሔር ወእሉ ኵሎሙ እደው ዐበይቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እሙንቱ ።

ሙሴም እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ከፋራን ምድረ በዳ ሰደዳቸው ፡ እነዚህም ሰዎች ሁሉ የእስራኤል ልጆች አለቆች ናቸው ። ዘኍ፡ ፴፪ ፰ ፡ ዘዳ፡ ፩ ፳፪ ።

፬ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ዘእምነገደ ሮቤል ሰሙ ወልደ ዘኩር ።

ስማቸው ይህ ነው ፤ ከነገደ ሮቤል የተላከው የዝኩር ልጅ (ወልደ ዝኩር) ነው ።

፭ ወዘእምነገደ ስምዖን ሰፈጥ ወልደ ሱሬ ።
፮ ወዘእምነገደ ይሁዳ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ።
፯ ወዘእምነገደ ይሳኮር ኢጋል ወልደ ዮሴፍ ።
፰ ወዘእምነገደ ኤፍሬም አውሴ ወልደ ነዌ ።
፱ ወዘእምነገደ ብንያም ፈልጢ ወልደ ራፉው ።
፲ ወዘእምነገደ ዛብሎን ጉድዬል ወልደ ሳዲ ።
፲፩ ወዘእምነገደ ዮሴፍ ዘእምነገደ ደቂቀ ምናሴ ጋዲ ወልደ ሱሲ ።
፲፪ ወዘእምነገደ ዳን አሚሔል ወልደ ገማሊ ።
፲፫ ወዘእምነገደ አሴር ሳቱር ወልደ ሚካኤል ።
፲፬ ወዘእምነገደ ንፍታሌም ናቤ ወልደ ያቢ ።
፲፭ ወዘእምነገደ ጋድ ጉድያል ወልደ ማኪ ።
፲፮ ዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእደው እለ ፈነወ ሙሴ ከመ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር ።
፲፯ ወሰመዮ ሙሴ ለአውሴ ወልደ ነዌ ኢያሱ ።
፲፰ ወፈነዎሙ ሙሴ ከመ ይርአይዋ ለይእቲ ምድረ ከነዓን ፡ ወይቤሎሙ ሑሩ ውስተ ውእቱ ገዳም ወእምዝ ተዐርጉ ውስተ ደብር ።
፲፱ ወርእይዋ ለይእቲ ምድር እንተ ከመ እፎ ይእቲ ወሕዝብኒ እለ ይነብሩ ውስቴታ እመ ጽኑዓን እሙንቱ ፡ ወእመ ድኩማን ፡ ወእመ ውኁዳን ወእመ ብዙኃን እሙንቱ ።
፳ ወእንተ ከመ እፎ ይእቲ ምድሩ እንተ ውስቴታ ይነብሩ እሙንቱ እመ ሠናይት ይእቲ ወእመ እኪት ወዘከመ እፎ ውእቶን አህጉሪሆሙ እለ ውስቴቶን ይነብሩ እሙንቱ ፡ ወለእመ በቶን ቅጽር ወለእመ አልቦ ።
፳፩ ወእንተ ከመ እፎ ይእቲ ምድሩ ለእመ ጥልልት ይእቲ ፡ ወለእመ ይብስት ለእመ ቦ ውስቴታ ዕፀዋም ወለእመ አልቦ ፡ ወርእየክሙ ንሥኡ እምፍሬሃ ፡ ወመዋዕሊሁ መዋዕለ ማእረር ዘአንበለ ይቅሥሙ ወይነ ።
፳፪ ወሐሩ ወርእይዋ ለይእቲ ምድር እምገዳም ዘጺን እስከ ሮአብ እንዘ የሐውሩ ለኤማት ።
፳፫ ወዐርጉ እንተ አዜብ ወበጽሑ እስከ ኬብሮን ወሀየ ውእቱ አኪሚ ወሴሲ ወተላሚ ትውልዱ ለኤናቅ ወኬብሮንሂ እንተ በሰብዐቱ ዓመት ተነድቀት እምቅድመ ሀገረ ጣኒ ዘግብጽ ።
፳፬ ወበጽሑ እስከ ቈላተ አጽቅ ወርእይዋ ወገመዱ እምሀየ ሐረገ ወይን ወውስቴቱ አሐዱ አስካል ወፆርዎ በምዝላል ፡ ወእምሮማንሂ ወእምበለስሂ ።
፳፭ ወሰመይዎ ለውእቱ መካን ቈላ ሐረግ ፡ በእንተ ሐረግ ዘገመዱ እምሀየ ደቂቀ እስራኤል ።
፳፮ ወገብኡ እምህየ ርእዮሙ ይእተ ምድረ በአርብዓ ጽባሕ ።
፳፯ ወሐዊሮሙ በጽሑ ኀበ ሙሴ ወአሮን ወኀበ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ውስተ ገዳም ዘፋራን ዘቃዴስ ወነገርዎሙ ዜናሆሙ ለኵሉ ተዓይኒሆሙ ወአርአይዎሙ ፍሬሃ ለይእቲ ምድር ።
፳፰ ወነገርዎሙ ወይቤሉ በጻሕነ ውስተ ይእቲ ምድር ኀበ

ከነገደ ስምዖን የተላከው የሱሬ ልጅ ሰፈጥ ነው ።
ከነገደ ይሁዳ የተላከው የዮፎኒ ልጅ ካሌብ ነው ።
ከነገደ ይሳኮር የተላከው የዮሴፍ ልጅ ኢጋል ነው ።
ከነገደ ኤፍሬም የተላከው የነዌ ልጅ አውሴ (ኢያሱ) ነው ።
ከነገደ ብንያም የተላከው የራፉው ልጅ ፈልጢ ነው ።
ከነገደ ዛብሎን የተላከው የሳዲ ልጅ ጉድዬል ነው ።
ከምናሴም ልጆች ነገድ ከተወለደው ከነገደ ዮሴፍ የተላከው የሱሲ ልጅ ጋዲ ነው ።
ከነገደ ዳን የተላከው የገማሊ ልጅ አሚሔል ነው ።
ከነገደ አሴር የተላከው የሚካኤል ልጅ ሳቱር ነው ።
ከነገደ ንፍታሌም የተላከው የያቢ ልጅ ናቤ ነው ።
ከነገደ ዳን የተላከው የማኪ ልጅ ጉድያል ነው ።
ያችን ምድር ያዩዋት ዘንድ ሙሴ የላካቸው ሰዎች ስማቸው ይህ ነው ። ዘኁ፡ ፴፬ ፲፱ ፡ ፲፫ ፴ ።
ሙሴ የነዌ ልጅ አውሴን ኢያሱ አለው ።
ሙሴን ያችን የከነዓን ምድር እንዲያዩዋት ላካቸው ፡ ወደዚያ ምድረ በዳም ሂዱ ፡ ከዚህ በኋላ ወደ ተራራው ውጡ አላቸው ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲ ፡ ፲፱ ፲፯ ።
ያችንም ምድር ምን እንደሆነች እዩዋት ፡ በውስጧ የሚኖሩ ሰዎች የጸኑም የደከሙም እንደሆኑ ጥቂቶችም ብዙዎችም እንደሆኑ ።
እነሳቸው የሚኖሩባት አገርነቷ ምን እንደሆነች መልካምም ክፉም እንደሆነች እነሱ የሚኖሩባቸው አገሮችም ምን እንደሆኑ ቅጥርም እንዳለባቸውና እንደሌለባቸውም ። ነህ፡ ፱ ፳፭ ፡ ሕዝ፡ ፴፬ ፲፬ ።
ምድርነቷም ምን እንደሆነች ግጫም ጭንጫም እንደ ሆነች በውስጧም ዛፎች እንዳሉባት ወይም እንደሌሉባት ሂዳችሁ አይታችሁ ከፍሬዋ አምጡ አላቸው ፡ ወራቱም ወይኑን ሳይለቅሙ የአዝመራ ወራት ነበር ።
ወደ ኤማት ሲሄዱ ያችን ምድር ከሲን ምድረ በዳ ጀምሮ እስከ ሮአብ ድረስ ሂደው አዩዋት ።
ወደ አዜብ ወጡ እስከ ኬብሮንም ደረሱ በዚያም የኤናቅ ልጆች ሱሲ አኪሚና ተላሚ ነበሩ ፡ ኬብሮንም በግብጽ አገር ካለች ከጣኒ አገር አስቀድማ ሰባት ዓመት የተሠራች ነበረች ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰ ፡ ኢያ፡ ፲፬ ፲፭ ።
የወይን ሐረግ እስካለበት ቈላ ደርሰው አዩዋት ፡ ከዚያም የወይን ሐረግ ቈረጡ ፡ በውስጡም አንድ የወይን ዘለላ ነበረበት ፡ በሳንቃም ተሸክመው ከሮማኑም ከበለሱም አመጡ ። ዘዳግ፡ ፩ ፳፭ ፡ ፪ ፲፫ ።
ያንንም በታ የእስራኤል ልጆች ከዚያ ስለቈረጡት ሐረግ ፡ "የወይን ሐረግ ያለበት ቈላ„ አሉት ።
ያችንም ምድር አይተው በአርባ ቀን ተመለሱ ።

ሂደውም ከአሮንና ከሙሴ ከእስራኤል ልጆች ሠራዊቱም ሁሉ ዘንድ ወደ አሉበት የቃዴስ ክፍል ወደ ሆነች ወደ ፋራን ምድረ በዳ ደረሱ ፡ የሠራዊቶቻቸውንም ሁሉ ወሬ ነገሩዋቸው ፡ የዚያችንም ምድር ፍሬዋን አሳዩዋቸው ።
አኗኗራቸውን ነገሯቸው ወደ ላክኸን ወደዚያች

ፈነውከነ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ወናሁ
ፍሬሃ ።
፳፱ ወሕዝብኒ እለ ይነብሩ ውስቴታ ለይእቲ ምድር ጽኑ
ዓን ወአህጉሪሆሙኒ ጽኑዓት ጥቀ ወዓበይት ወበሙ ቅጽር
ወትውልዶሂ ለኢናቅ ርኢነ በህየ ።
፴ ወዐማሌቅ ኅዱረን ውስተ ምድር እንተ መንገለ አዜብ
ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ኅዱራን
ውስተ አድባሪሃ ወከነዓን ኅዱራን መንገለ ባሕር ወመን
ገለ ፈለገ ዮርዳኖስ ።
፴፩ ወአዘዘ ካሌብ ያርምሙ ሕዝብ በኀበ ሙሴ ወይቤ
አልቦ አላ ዐሪገ ነዐርግ ወንወርሳ እስመ ክሂለ ንክህሎሙ።

፴፪ ወይቤሉ እልክቱ እደው እለ ዐርጉ ምስሌሁ ኢነዐርግ
እስመ ኢንክል ዐሪገ ኀበ እሙንቱ ሕዝብ እስመ ይጸንዑ
እምኔነ ፈድፋደ ።
፴፫ ወግርምተ ረሰይዋ ለይእቲ ምድር እንተ ርእይዋ በኀበ
ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብሉ ምድር እንተ ሖርነ ከመ
ንርአያ ምድር ይእቲ እንተ ተዐቅበሙ ለእለ ይነብሩ ውስ
ቴታ ወኵሉ ሕዝብ ዘህለዉ ውስቴታ ዘርኢነ እደው እሙ
ንቱ እለ ፈድፋደ ኑኆሙ ።
፴፬ ወርኢነ በህየ እለ ያርብሕ፥ ወከነ ቅድሜሆሙ ከመ
አናብጥ እለ ከማሆሙኒ ቅድሜሆሙ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወነብሩ ኵሉ ተዓይን ወጸርሑ በዓቢይ ቃል ወበከዩ
ሕዝብ ኵላ ሌሊተ ።
፪ ወአንጐርጐሩ ላዕለ ሙሴ ወላዕለ አሮን ኵሎሙ ደቂ
ቀ እስራኤል ወይቤልዎሙ ኵሉ ትዕይንት እምኀየሰነ ሶበ
ሞትነ በምድረ ግብጽ እምንሙት በዝንቱ ገዳም ።
፫ ወለምንት ይወስደነ እግዚአብሔር ውስተ ይእቲ ም
ድር ከመ ንደቅ በውስተ ቀትል ወአንስትያነሂ ወደቂቀነሂ
ይከውኑ ሕብልያ፣ ወይእዜኒ ይኄይሰነ ንግባእ ውስተ
ብሔረ ግብጽ ።
፬ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ሀቡ ናንግሥ ለነ ንጉሠ ወን
ግባእ ውስተ ብሔረ ግብጽ ።
፭ ወወድቁ ሙሴ ወአሮን በገጾሙ ቅድመ ኵሉ ተዓይኒ
ሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።
፮ ወኢያሱ ወልደ ነዌ፣ ወካሌብ ወልደ ዮፎኒ እለ እምኔ
ሆሙ ለእለ ርእይዋ ለይቲ ምድር ሠጠጡ አልባሲሆሙ ።
፯ ወይቤልዎሙ ለኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል
ምድርሰ እንተ ርኢነ ሠናይት ጥቀ ወፈድፋደ ።
፰ ወለእመሰ እግዚአብሔር ኀረየነ ከመ ያብአነ ውስተ
ይእቲ ምድር ይሁበነ ለነ ይእተ ምድረ እንተ ትውኅዝ
ሐሊበ ወመዓረ ።
፱ ወባሕቱ አንትሙ ኢትኩኑ ከሐድያነ እግዚአብሔር
ወኢትፍርህዎሙ አንትሙ ለሕዝበ ለይእቲ ምድር እስመ
ንሕነ ናጠፍኦሙ እስመ ኀለፈ መዋዕሊሆሙ እስመ እግዚ
አብሔር ሀሎ ምስሌነ ኢትፍርህዎሙ ።

ምድር ደረስን፣ ምድሪቱ ማርና ወተት የምታፈስ ናት፣
እነሆ ፍሬዋም ይህ ነው አሉ ። ዘኍ፣ ፲፬ ፰ ።
በዚያች አገር የሚኖሩም ሰዎች አርበኞች ናቸው፣
አምባዎቻቸውም እጅግ የጸኑና ታላላቆች ናቸው፣ ቅጥር
አላቸው፣ የኤናቅንም ልጆች በዚያ አየን ።
አማሌቅም በአዜብ በኩል ባለችው አገር ሰፍረዋል፣
አሞሬዎንና፣ ኬጤዎን፣ ኤዌዎንና፣ ኢያቡሴዎን በደጋማ
ችዋ ሰፍረዋል፣ የከነዓንም ሰዎች በባሕርና በዮርዳኖስ
ፈለግ ሰፍረዋል ብለው ነገሯቸው ። ዘፀ፣ ፲፯ ፰ ።
ካሌብ በሙሴ ዘንድ ያሉ ወገኖች ዝም ይሉ ዘንድ
አዘዘ፣ እነሱን ማጥፋት እንችላለንና ወጥተን እንወርሳታ
ለን እንጂ አንወርሳትም እንዳላችሁት አይደለም አላቸው።
ከሱ ጋር የወጡ እነዚያም ሰዎች ከኛ የሚጸኑ ስለሆኑ
ወደነዚያ ወገኖች መውጣት አንችልምና አንወጣም አሉ ።

ያዩዋትንም ያችን ምድር በእስራኤል ልጆች አስፈራር
ተው ተናገሩ ልናያት የሄድንባት አገር በውስጧ የሚኖሩ
ትን ሰዎች የምትጠብቃቸው ምድር ናት በውስጧ ያሉ
ያየናቸውም ሰዎች ሁሉ ቁመታቸው እጅግ የረዘመ ነው።

በዚያም አርበኞችን አየን በፊታቸውም እንደ አንበጣ
ሆነን፣ እንደነሳቸውም ያሉ አሕዛብ በፊታቸው እንደ
አንበጣ ሆኑ አሉ ። ዘፍ፣ ፯ ፬፣ ዘሌዋ፣ ፲፩ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

ሠራዊቱ ሁሉ ተባብረው ቃላቸውን አሰምተው ጮኹ
ሕዝቡም ሁሉ መላ ሌሊቱን አለቀሱ ። ዘኍ፣ ፲፩ ፬ ።
የእስራኤል ልጆች ሁሉ በሙሴና በአሮን ላይ አንጐ
ራጐሩ፣ ሠራዊቱም ሁሉ በዚህ ምድረ በዳ ከምንሞት፣
በግብጽ አገር በሞትን በተሻለን ነበር አሉዋቸው ።
በጦር እንሞት ዘንድ እግዚአብሔር ወደዚያች አገር
ለምን ይወስደናል፣ ልጆቻችንና ሚስቶቻችንም ብዝበዛ
ይሆናሉ፣ አሁን ወደ ግብጽ አገር ብንመለስ ይሻለናል
አሉዋቸው ።
እስበሳቸውም ኑ ንጉሥ አንግሠን ወደ ግብጽ አገር
እንመለስ ተባባሉ ። ነህ፣ ፱ ፲፯፣ ዘዳግ፣ ፲፰ ፲፯ ።
ሙሴና አሮንም በእስራኤል ልጆች ጉባኤ ፊት
በግንባራቸው ተደፍተው ወደቁ ።
ያችን አገር ከዩዋት ወገኖች የሆኑ የዮፎኒ ልጅ ካሌ
ብና የነዌ ልጅ ኢያሱ ልብሳቸውን ቀደዱ ።
የእስራኤል ልጆች ሠራዊትን ሁሉ ያየናትስ ምድር
ፈጽማ ያማረች የለመለመች ናት አሉዋቸው ።
ወደዚያች አገር ያገባን ዘንድ እግዚአብሔር ከመረጠ
ንስ ማርና ወተት የምታፈስ (ተድላ ደስታ የሚገኝባት)
ያችን አገር ለኛ ይሰጠናል ። ዘፀ፣ ፫ ፰፣ ዘዳግ፣ ፲ ፲፫ ።
እናንተ ግን እግዚአብሔርን የምትክዱ አትሁኑ እና
ንተ የዚያችን አገር ወገኖች ዘመናቸው ስለ አለፈባቸው
አትፍሩዋቸው፣ እግዚአብሔርም (በረድኤት) ከኛ ጋር ስለ
ሆነ እኛ እናጠፋቸዋለንና አትፍሩዋቸው አሉዋቸው ።

፲ ወይቤሉ ኵሉ ተዓይን ከመ ይዌግርዎሙ በእብን፣ ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር በደመና ኀበ ደብተራ ዘመርጡል ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ።

ሕዝቡ ሁሉ በደንጊያ ይደበድቡዋቸው ዘንድ እንደ ብድበቸው አሉ፣ የእግዚአብሔርም ብርሃን በደብተራ ኦሪት ዘንድ በደመና ሁኖ ለሸል ልጆች ሁሉ ታያቸው ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ እስከ ማእዜኑ ይሬሀ ኩኒ ዝ ሕዝብ፣ ወእስከ ማእዜኑ ኢየአምኑኒ በኵሉ ተአምርየ ዘገበርኩ ሎሙ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እነዚህ ወገኖች የሚያውኩኝ እስከ መቼ ድረስ ነው፤ ባደረግሁላቸው ተአምራቴስ ሁሉ የሚያምኑኝ እስከ መቼ ድረስ ነው፤ አለው ።

፲፪ እቀትሎሙኑ በሞት ወአጥፍኦሙ ወእሬስየከ ለከ ወለቤተ አቡከ ውስተ ሕዝብ ዐቢይ ዘይበዝኅ እምእሉ ፈድፋደ ።

ፈጽሜ በሞት ላጥፋቸውን አንተንና ያባትህን ወገኖች ከነዚህ እጅግ ፈጽመው በሚበዙ ወገኖች እሾማችኋለሁ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲ ።

፲፫ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ይሰምዑ ግብጽ እለ እምኔሆሙ አውፃእከሙ ለእሉ ሕዝብ በኀይልከ ።

ሙሴም እግዚአብሔርን ከነሱ ለይተህ በከሃሊነትህ ያወጣኻቸው እነዚህን ወገኖች አጠፋቸው ሲሉ የግብጽ ሰዎች ይሰማሉ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፪፣ ዘዳ፡ ፱ ፳፯ ።

፲፬ ወይሰምዑ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስቴታ ለይእቲ ምድር ከመ አንተ እግዚአብሔር ሀለውከ ውስተ እሉ ሕዝብ፣ ወአንተሰ እግዚእ ታስተርኢ ሎሙ ከመ ዘበዐይነ በዐይን ይትረአይ ወደመናከ ቆመት መልዕልቴሆሙ ወበዓምደ ደመና አንተ ሖርከ ቅድሜሆሙ መዓልተ ወበዓምደ እሳት ሌሊተ ።

በዚያች አገር የሚኖሩ ሰዎችም ሁሉ አንተ እግዚአብሔር በነሀ ወገኖች ዘንድ በረድኤት እንዳለህ ይሰማሉ፣ አቤቱ! አንተ ግን ሰው ከሰው ጋር ዓይን ለዓይን እንዲተያይ እንደታየሃቸው በፊታቸውም በሄድክበት ሁሉ ደመናህ ቀን የብርሃን ምሰሶ ሌሊት የእሳት ምሰሶ ሁና እንደ ቆመችላቸው ይሰማሉ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፲፬፣ ፲፫ ፳ ።

፲፭ ወለእመ ቀጥቀጥከሆሙ ለእሉ ሕዝብ ከመ ዘአሐዱ ብእሲ ይብሉ አሕዛብ እለ ይሰምዑ ስመከ፣ እስመ ስእነ እግዚአብሔር አብአቶሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ ሎሙ ቀተሎሙ በውስተ ገዳም ።

እነዚህን ወገኖች እንደ አንድ ሰው ብታጠፋቸው ስምህን (ዝናህን) የሚሰሙ አሕዛብ እግዚአብሔር ወደ ማለላቸው አገር ማግባት ተስኖታልና በምድረ በዳ አጠፋቸው ይላሉ ። ዘዳግ፡ ፲፰ ፫፣ ኢያ፡ ፯ ፩ ።

፲፮ ወይእዜኒ ይትለዐል ኀይልከ እግዚእ በከመ ትቤ እንዘ ትብል፣ እግዚአብሔር ርኁቀ መዓት ወብዙኀ ምሕረት ወጻድቅ ዘየኀድግ ዐመፃ ወኀጢአተ ወጌጋየ ወአንጽሖኒ ኢያነጽሖ ለመአብስ ወይኤልቍ ኃጣይአ ወላዲ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ።

አቤቱ! አሁንም ከሃሊነትህ ይገለጥ ዘንድ እግዚአብሔር ከመዓት የራቀ ቸርነቱ የበዛ፣ እውነተኛ ኃጢአትንና በደልን ክሕደትን ይቅር የሚል በደለኛውንም ከፍዳ የማያነፃ ያባትን ኃጢአት እስከ ሦስት እስከ አራት ትውልድ ድረስ በልጆች የሚያመጣ ነው ብለህ እንደተናገርህ።

፲፯ ኅድግ ሎሙ ኃጣውኢሆሙ ለእሉ ሕዝብ በከመ ዕበየ ምሕረትከ ወበከመ መሐሬ ከንከ ሎሙ እምብሔረ ግብጽ እስከ ይእዜ ።

እንደ ቸርነትህ ብዛት ከግብጽ አገር ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ ይቅር እንዳልኻቸው የነዚህን ወገኖች ኃጢአት ይቅር በላቸው ።

፲፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ መሐርክዎሙ በከመ ትቤ፣ አላ ሕያው አነ ወሕያው ስምየ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን (ተአምራቴን አይተው የተፈታተኑኝ ሰዎች እንዳይድኑ) ሕያው ነኝ፣ ስሜም ሕያው ነው እንጂ ማራቸው እንዳልከኝ አሁን ማርኳቸው አለው ።

፲፱ ወይምላእ ስብሐቲሁ ለእግዚአብሔር ኵሉ ምድረ ።

(ሙሴም) የእግዚአብሔር ክብሩ ጌትነቱ ምድሩን ሁሉ ይምላ አለ ። መዝ፡ ፸፪ ፲፱ ።

፳ ኵሎሙ እደው እለ ርእይዎ ለስብሐትየ ወለተአምርየ ዘገበርኩ በብሔረ ግብጽ ወበገዳም ወአምዝ አመከሩኒ ናሁ ዓሥር ዝንቱ ወኢሰምዑ ቃልየ ።

በግብጽ አገርና በምድረ በዳ ያደረግሁት ተአምራቴን ያዩ፣ ከዩም በኋላ የተፈታተኑኝ ቃሌንም ያልሰሙኝ ሰዎች ሁሉ፣ እነሆ ብዙ ጊዜ ነው ።

፳፩ ከመ ኢይሬእይዋ ለይእቲ ምድር እንተ መሐልኩ ለአበዊሆሙ ዘእንበለ ለውሉዶሙ እለ ሀለዉ ምስሌየ ዝየ ኵሎሙ እለ ኢየአምሩ ሠናየ ወእኩየ፣ ኵሉ ንኡስ ዘአልበ ዘየአምር ሎሙ እሁባ ለይእቲ ምድር፣ ወኵሎሙ እለ ወሀኩኒ ኢይሬእይዋ ።

በዚህ ከኔ ጋር ያሉ ልጆቻቸው ናቸው የሚወርሷት እንጂ እኔ የማልሁላቸው አባቶቻቸው ይህችን ምድር እንዳይወርሷት ሕያው ነኝ ከኔ ጋራ ያሉ ክፉውንና በጎውን ለይተው ለማያውቁ ለትልቁም ለትንሹም ልጆቻቸው ይህችን ምድር እሰጣታለሁ እንጂ ለማልኩላቸው ለአባቶቻቸው እንዳልሰጣት ሕያው ነኝ፣ የተፈታተኑኝም ሁሉ አያዩዋትም ። ዘኍ፡ ፴፪ ፲፩፣ ፲፬ ፲፫ ።

፳፪ ወለቍልዔየ ባሕቱ ካሌብ እስመ ኮነ ካልእ መንፈስ ላዕሌሁ ወተለወኒ፣ አበውኦ ውስተ ይእቲ ምድር እንተ ውስቴታ ቦአ ህየ ወዘርኡ ይወርሳ ።

ወዳጄ ካሌብን ግን ልዩ ዕውቀት አድሮበት ተከትሎኛልና ወደገባበት ወደዚያች አገር አገባዋለሁ፣ ልጁም ይወርሳታል አለው ። ዘኍ፡ ፲፫ ፯፣ ፴፪ ፲፩ ።

፳፫ ወአማሌቅ ወከነዓን ኅዱራን ውስተ ቈላተ አውርዮን ወአንትሙሰ ገዐዙ ወግብኡ ውስተ ገዳም ዘፍኖተ ባሕረ ኤርትራ ።

ከነዓንና አማሌቅም አውርዮን በሚባለው ቈላ ሰፍረው ነበር ፡ እናንተ ግን በኤርትራ ባሕር መንገድ ተመልሳችሁ ተጓዙ አላቸው ።

፳፬ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይብል ፡ እስከ ማእዜኑ እሰምዕ ንጐርጓሮሙ ለእሉ ትዕይንት ዘያንጐረጕሩ ሕሙንቱ አኮ ላዕሌክሙ እላ ላዕሌየ ።

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ ሲል ተናገራቸው ፡ እነዚህ የሚያጕረመርሙት የሠራዊቱን እንጕርጕሮ እስከ መቼ ድረስ እሰማለሁ ፡ የሚያንጐራጕሩትም እንጕርጕሮአቸው በኔ ላይ እንጂ በናንተ ላይ አይደለም ።

፳፭ በሎሙ ሕያው አነ ይቤ እግዚአብሔር እመ አከ ዳእሙ በከመ ነበብክሙ ውስተ ዕዝንየ ከማሁ እገብረክሙ ውስተ ዝንቱ ገዳም ።

ብቻ መመለሱ ካልሆነ በጆሮዬ ስሰማ እንደ ተናገራችሁ በዚህ ምድረ በዳ እንዳጠፋችሁ ሕያው ነኝ አላቸው ። ዘኍ፡ ፲፬ ፪ ።

፳፮ ወይወድቁ አብድንቲክሙ ወኵልክሙ እለ ተፈቀድክሙ ወእለ ተኈለቅክሙ ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ኵልክሙ እለ አንጐርጐርክሙ ላዕሌየ ።

ሬሶቻችሁም ይወድቃሉ ፡ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያ በላይ የሆነው ፈጽማችሁ የተቈጠራችሁ በኔ ላይ ያንጐራጐራችሁም ሁሉ ። ዕብ፡ ፫ ፲፯ ።

፳፯ ከመ ኢትበውእዋ ለይእቲ ምድር ዘሰፋሕኩ እዴየ ከመ አንብርክሙ ውስቴታ ዘእንበለ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ።

ከነዌ ልጅ ከኢያሱና ከዮፎኒ ልጅ ከካሌብ በቀር በርሷ አኖራችሁ ዘንድ እጄን ዘርግቼ ያሳየኋችሁ ያችን አገር እንዳትገቡዋት ሕያው ነኝ አለ በላቸው ። ዘዐ፡ ፯ ፰ ።

፳፰ ወደቂቅኒ እለ ትብልዎሙ ሐብልያ ይከውኑ አነ አበውኦሙ ውስተ ይእቲ ምድር ወይወርስዋ ለይእቲ ምድር እንተ አንትሙ ርኅቅሙ እምኔሃ ።

ብዝበዛ ይሆናሉ ያላችኋቸው ልጆቻችሁን ግን እኔ ወደዚያች አገር አገባቸዋለሁ ፡ እናንተ የራቃችኋት ያችን አገር ይወርሷታል ። ዘዳ፡ ፩ ፴፱ ፡ መዝ፡ ፻፮ ፳፬ ።

፳፱ ወይወድቁ አብድንቲክሙ ውስተ ዝንቱ ገዳም ወይትረዐዩ ደቂቅክሙ አርብዓ ዓመ ውስተ ዝንቱ ገዳም ።

ሬሶቻችሁም በዚህ ምድረ በዳ ይወድቃሉ ፡ ልጆቻችሁም በዚህ ምድረ በዳ አርባ ዓመት ይሠማራሉ (ይቅበዘበዛሉ) ።

፴ በከመ ኍላቌሆሙ ለእልክቱ መዋዕል እለ በሙ ርእይዋ ለይእቲ ምድር አርብዓ ዕለተ ፡ እምአርብዓ አሐቲ ዕለት ዓመተ ትከውን ብክሙ በእንተ ኀጢአትክሙ ወይኩንክሙ አርብዓ ዓመ ፡ ወተአምሩ እንከ መንሱተ መዐትየ ።

ያችን አገር እንዳዩባቸው እንደነዚያ ቀኖች ቍጥር አርባው ቀን ፡ አርባ ዘመን ፡ አንዲቱ ቀን ስለ ኃጢአታችሁ አንድ ዓመት ትሆንባችኋለች ፡ አርባው ቀን ፡ አርባ ዘመን ይሁንባችሁ ፡ ከዚያ በኋላ ፈርጄ የመጣሁባችሁ መቅሠፍቴን ታውቃላችሁ ። ዘሌ፡ ፭ ፩፡ ሕዝ፡ ፬ ፮ ።

፴፩ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘነበብኩ ከመዝ እገብራ ለዛቲ ትዕይንት እኪት እንተ ኀብረት ላዕሌየ በዝንቱ ገዳም ለይጥፍኡ ወበህየ ለይሙቱ ።

እንዲህ ብዬ የተናገርኩ እኔ እግዚአብሔር ነኝና [illegible]ኔ የተባበረችብኝ ክፉ ወገን የምትሆን ይህችን ወገን እንዲህ አድርጌ አጠፋታለሁ ፡ በዚህ ምድረ በዳ ይጥፉ በዚያም ይሙቱ ። መዝ፡ ፻፮ ፳፬ ፡ ምሳ፡ ፩ ፳፮ ።

፴፪ ወእልክቱኒ እደው ዘፈነዎሙ ሙሴ ከመ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር አመ ገብኡ ወአንጐርጐሩ በእንቲአሃ ኀበ ኵሉ ትዓይን ወአውፅኡ ነገረ እኩየ በእንተ ይእቲ ምድር።

ያችን ምድር ያይዋት ዘንድ ሙሴ የላካቸው እነዚያ ሰዎች ተመልሰው በሕዝቡ ዘንድ አንጐራጐሩ ስለዚያችም አገር ከልቡናቸው አውጥተው ክፉ ነገር የተናገሩ ።

፴፫ ይመውቱ ውእቶሙ እደው እለ ይቤልዋ ለይእቲ ምድር እኪት ወምድርሰ ሠናይት ይእቲ በቅድመ እግዚአብሔር ።

ያችን አገር ክፉ ናት ያሉ እነዚያ ሰዎች ይሞታሉ አገሪቱ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያማረች የተወደደች ናት ። ምሳ፡ ፳፫ ፲፱ ፡ ፲፫ ፴፩ ።

፴፬ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ፡ ወካሌብ ወልደ ዮፎኒ ፡ የሐይዉ እምኔሆሙ ለውእቶሙ እደው እለ ሖሩ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር ።

ያችን አገር ለመጐብኘት ከተላኩት ከነዚያ ሰዎች ተለይተው የዮፎኒ ልጅ ካሌብና የነዌ ልጅ ኢያሱ ግን ይድናሉ አላቸው ። ኢያ፡ ፲፬ ፯ ፡ ይሁ፡ ፭ ።

፴፭ ወነገሮሙ ሙሴ ዘንተ ነገረ ለደቂቀ እስራኤል ወላሁ ሕዝብ ጥቀ ።

ሙሴም ይህንን ነገር ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው ሕዝቡም ፈጽመው አለቀሱ ።

፴፮ ወጌሡ በጽባሕ ወዐርጉ ውስተ ርእሰ ደብር ወይቤሉ ናሁ ንሕነ ነዐርግ ውስተ ውእቱ መካን ዘይቤለነ እግዚአብሔር እስመ አበስነ በእንቲአሁ ።

እሱን በድለናልና ፡ እግዚአብሔር ትወጣላችሁ ወዳለን ቦታ እነሆ እኛ እንወጣለን ብለው ሲነጋ ገሥግሠው ወደ ተራራው ራስ ላይ ወጡ ። ዘዳ፡ ፩ ፵፩ ።

፴፯ ወይቤሎሙ ሙሴ ለምንት ትትዓደዉ ቃለ እግዚአብሔር ኢይከውን ሠናየ ለክሙ ከመዝ ።

ሙሴም የእግዚአብሔርን ቃል ለምን ትተላለፉላችሁ እንደዚህ ያለ ነገር ለናንተ በጎ አይደለም አላቸው ።

፴፰ ኢትዕርጉ አንትሙ እስመ ኢሀለወ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወትወድቁ ቅድመ ፀርክሙ ።

እግዚአብሔር (በረድኤት) ከናንተ ጋር የለምና እናንተ አትውጡ በጠላቶቻችሁ ፊት ትወድቃላችሁ ።

፵፫ እስመ አማሌቅ ወከነዓን ሀለዉ ሀየ ቅድሜክሙ ወት
ወድቁ በሐፂን እንበይነ ዘተመየጥክሙ ወክሕድክሙ
ለእግዚአብሔር ወኢሀለወ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ።

የከነዓን ሰዎችና አማሌቅ በዚያ በፊታችሁ አሉና ወደ
ግብጽ እንመለስ ስለ አላችሁ እግዚአብሔርን አሉተኛ ስለ
አደረጋችሁት እግዚአብሔርም በረድኤት ከናንተ ጋር
ስላልሆነ በጦር ተደብድባችሁ ትወድቃላችሁ አላቸው ።

፵፬ ወተኀይሉሙ ዐርጉ ውስተ ርእሰ ደብር ወታበተ
ሕጉሰ ለእግዚአብሔር ወሙሴኒ ኢተሐውሱ እማእከለ
ትዕይንት ።

እምቢ ብለውም ወደ ተራራው ወጡ ፤ ሙሴና የእግ
ዚአብሔር ሕጉ የተጻፈበት ታቦተ ጽዮን ግን ከሰፈሩ አል
ተንቀሳቀሱም ። ዘዳ፣ ፩ ፵፫ ፡ ፩ ሳሙ፣ ፬ ፫ ።

፵፭ ወወረዱ አማሌቅ ወከናኔን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ
ደብር ወሰደድዎሙ እስከ ኤርሚ ወገብኡ ውስተ ትዕይንት።

በዚያች ተራራ የሚኖሩ ከነዓንና አማሌቅም ወርደው
እስከ ኤርሚ ድረስ አባረሩዋቸው ወደ ሰፈር ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ፡ አመ በእክሙ ውስተ ይእቲ
ምድር እንተ ውስቴታ ትነብሩ ዘአነ እሁበክሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ እኔ
ወደ ምሰጣችሁ ወደ ምትኖሩበት አገር በገባችሁ ጊዜ ።

፪ ወትገብሩ ፍሬ ለእግዚአብሔር ቍርባነ አው መሥዋ
ዕተ ፤ ወታበብዑ ብፅዓት እመኒ ዘበፈቃድክሙ ወእመኒ
በበዓላቲክሙ ትገብሩ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር
እመኒ እምአልሕምት ወእመኒ እምአባግዕ ።

ፍሬውን ለእግዚአብሔር ቍርባን ወይም መሥዋዕት
አድርጉ ፤ በፈቃዳችሁም ቢሆን በበዓላቶቻችሁም ቢሆን
እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ስለቱን አብዝታችሁ አድ
ርጉ ፤ ከላሞችም ቢሆን ከበጎችም ወገን ቢሆን ያምጣ ።

፫ ወያመጽእ ዘያበውእ ቍርባኖ ለእግዚአብሔር መሥ
ዋዕተ ሥንዳሴ ዓሥራተ እዴሃ ለመስፈርት ኢፍ ዘልዉስ
በቅብዕ በራብዕተ እዴሃ ለመስፈርተ ኢን ።

ለእግዚአብሔር ቍርባኑን የሚያመጣ ሰው የኢን መስ
ፈሪያ አራተኛ እጅ በሆነ ዘይት የተለወሰ የኢን መስፈሪያ
አሥረኛ እጅ የሆነ የመልክም ሥንዴ ዱቄት ያምጣ ።

፬ ወወይነ ለሞጻሕት ራብዕተ እዴሃ ለመስፈርተ ኢን
ይገብር ዲበ ቍርባን ወእመኒ ዲበ መሥዋዕት ፤ ለአሐዱ
ማሕስእ በግዕ ይግበር ዘመጠነዝ ቍርባነ ለመዐዛ ሠናይ
ለእግዚአብሔር ።

ፍልቅ አድርገው አፍሰው ሊጠጡት የገንቦ አራተኛ
ወይን በቍርባኑ ላይ ያድርግ ፣ በመሥዋዕቱም ላይ ቢሆን
ለአንድ የበግ ጠቦት እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ይህን
ያህል ቍርባን ያድርግ ። ሸ፰ ፯ ፲፬ ።

፭ ወለበግዕኒ ሰበ ትገብርዎ ቍርባነ አው መሥዋዕተ
ሥንዳሴ ክልኤተ ዓሥራተ ዘግቡር በቅብዕ በሣልስተ
እዴሃ ለመስፈርተ ኢን ።

በጉንም ቍርባን ወይም መሥዋዕት አድርጋችሁ በም
ታቀርቡት ጊዜ በገንቦ ሢሶ ዘይት የታሸ የሁለት ላዳን
ሥንዴ ድፎ መሥዋዕት አድርጉ ። ሸ፰ ፲፪ - ፲፬ ።

፮ ወወይነ ለሞጻሕት ሣልስተ እዴሃ ለመስፈርተ ኢን
ታበውእ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ፍልቅ አድርገው ሊጠ
ጡት የገንቦ ሢሶ ወይንን ያግባ ።

፯ ወለእመሰ እምውስተ አልሕምት ገበርክሙ ቍርባነ ፤
አው መሥዋዕተ ፤ አው አዕበይክሙ ብፅዓተ መድኃኒት
ክሙ ለእግዚአብሔር ።

ከላሞች ወገን መሥዋዕትን ብትሠዉ ወይም ብትበ
ሉት ፣ ወይም ድኅነትን የሚያሰጥ ስለትን ለእግዚአብሔር
አብዝታችሁ ብታደርጉ ። ዘሌዋ፣ ፯ ፲፩ ።

፰ ወታመጽእ ላዕለ ውእቱ ላሕም መሥዋዕተ ሥንዳሴ
ሠለስተ ዓሥራተ ዘልዉስ በቅብዕ በመንፈቃ ለመስፈ
ርተ ኢን ።

በዚያ በላሙ ላይ በገንቦ እኩሌታ ዘይት የታሸ ሦስት
ላዳን የመልክም ዱቄት ሥንዴ መሥዋዕት አምጣ ።

፱ ወወይነ ለሞጻሕት መንፈቃ ለመስፈርተ ኢን ቍርባነ
ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ፍልቅ አድርገው አፍ
ሰው ሊጠጡት የገንቦ እኩሌታ ወይን ቍርባን አምጣ ።

፲ ከማሁ ትገብር ለአሐዱ ላሕም ፤ አው ለአሐዱ በግዕ ፤
አው ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ ፣ እምአባግዕ ወእመኒ እም
አጣሊ ።

ለአንድ በሬ ፤ ለአንድ በግ ፣ ወይም ከበጎቹ ለይተው
ላመጡት የበግ ጠቦት ከፍየሎችም ወገን ቢሆን እንዲህ
አድርግ ።

፲፩ በኍላቈሆሙ ለእለ ገበርክሙ ከመዝ ትገብር ለለአ
ሐዱ እሐዱ በአምጣነ ኍላቈሆሙ ።

በሠዋችኋቸው ቍጥር ላንዱም ላንዱም በቍጥራቸው
መጠን እንደዚህ አድርጉ ።

፲፪ ኵሉ ዘእምፍጥረቱ ከመዝ ይገብር ፤ ወከመዝ ያበውእ
ቍርባኖ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ትውልዱ ከእስራኤል ወገን የሆነ ሁሉ እንደዚህ ያድ
ርግ ፤ እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ቍርባኑን እንደዚህ
ያቅርብ ።

፲፫ ወለእመሰ ግዩር ዘከነ ውስቴትክሙ ወፈለሰ ውስተ
ምድርክሙ ወእመኒ ዘከነ ውስተ ሙላዲክሙ ይግበር

ከናንተ ጋር ያለ ወደ አገራችሁ የተሰደደ መጻተኛ
ቢኖር ወይም በተወለዳችሁበት አገር ያለ ቢሆን አይገባ

ቍርባነ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር በከመ ትገብሩ አንትሙ ።

ኛም ብሉ ዝም አይበል፣ እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው እናንተ እንደምታደርጉት ያድርግ ።

፲፭ አሐዱ ውእቱ ሕጉ ለክሙ ወለግዩራን እለ ሀለዉ ውስቴትክሙ ሕግ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ ይኩንክሙ በከመ ትገብሩ አንትሙ ከማሁ ይገብሩ ግዩራን ቅድመ እግዚአብሔር ።

ለናንተ ከናንተም ጋር ላሉ መጻተኞች ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፣ በዘመናችሁ የዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፣ እናንተ እንደምታደርጉት መጻተኞችም በእግዚአብሔር ፊት እንደዚሁ ያድርጉ ።

፲፮ አሐዱ ውእቱ ሕጉ ወአሐዱ ኵነኔሁ ለክሙ ወለግዩር ዘሀለወ ውስቴትክሙ ።

ለናንተና ከናንተ ጋር ላሉ መጻተኞች ሕጉ (ቅጣቱ) አንድ ነው ። ዘፀ፡ ፲፪ ፵፱፡ ዘሌዋ፡ ፫ ፲፯ ።

፲፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ።

እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

፲፰ አመ ትበውኡ ውስተ ይእቲ ምድር ዘአነ እወስደክሙ ህየ ።

እኔ ወደምወስዳችሁ ወደዚያች አገር በገባችሁ ጊዜ ።

፲፱ ሶበ በላዕክሙ እምእክላ ለይእቲ ምድር ትፈልጡ መበአ ፍሉጠ ለእግዚአብሔር እምቀዳሚ ሐሪጽክሙ ።

ከዚያች አገር እኽል በበላችሁ ጊዜ ከዱቄታችሁ መጀመሪያ ለእግዚአብሔር የተለየ መባውን ስጡ ብለህ ንገራቸው ።

፳ ኅብስተ መበእ ትፈልጡ ሎቱ ከመ መበአ ዘእምውስተ ዐውደ እክል ከማሁ ትፈልጡ ሎቱ እምውስተ ቀዳሚ ሐሪጽክሙ፣ ወትሁቡ ለእግዚአብሔር መበአ በመዋዕሊክሙ ።

ከዱቄታችሁ መጀመሪያ እንድትሰጡ የእንጀራውንም መጀመሪያ ስጡ፣ ከእኽሉ ዓውድማ እንድትለዩት መባ እንደዚሁም ከመጀመሪያው ዱቄታችሁ ለይታችሁ በሰ ዘመናችሁ ለእግዚአብሔር መባውን ስጡ ።

፳፩ ወለእመ አበስክሙ ወአበይክሙ ወኢገበርክሙ ዘንተ ኵሎ ትእዛዘ ዘይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ይህን ትእዛዝ እምቢ ብላችሁ ብትበድሉ (አንሰጥም) ብትሉ ግን ።

፳፪ በከመ አዘዘክሙ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ እምአመ አዘዘክሙ እግዚአብሔር ወእምቅድሜሁ በመዋዕሊክሙ ።

እግዚአብሔር በሙሴ ቃል እንዳዘዛችሁ እግዚአብሔር ካዘዛችሁ ጀምሮ ከዚያም አስቀድሞ በሰ ዘመናችሁ፣ ያዘዛችሁን ሁሉ ባታደርጉ ። ዘዳግ፡ ፳፮ ፲ ፡ ፩ - ፲፬ ።

፳፫ ወለእመበ ዘኢተአውቆሙ ውስተ አዕይንቲሆሙ ለትዕይንት ወትገብር ኵላ ይእቲ ትዕይንት አሐደ ላሕመ እምአልሕምት ንጹሐ ለመሥዋዕት ወለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፣ ወመሥዋዕቱኒ ለዝንቱ ወሞጻሕቱሂ በከመ ሕጉ ወአሐዱ ሐርጌ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት ።

ለሠራዊቱም በፊታቸው ያልታወቃቸው ኃጢአት ቢኖር፣ ያች ሁሉ ሠራዊት እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ከላሞች ንጹሕ የሆነ አንድ ወይፈን ለመሥዋዕት ታቅርብ የዚህም መሥዋዕት ፍልቅ አድርገው አፍሰው ሊጠጡት የሚያቀርቡት ወይኑም እንደሥራቱ ነው፣ ከፍየሎችም አንድ ሙክት ለመሥዋዕት ታቅርብ ። ዘሌ፡ ፬ ፲፫ ።

፳፬ ወያስተሠሪ ካህን በእንተ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይትኀደግ ሎሙ እስመ በኢያእምሮ ውእቱ ወእሙንቱኒ ያመጽኡ ቍርባኖሙ ወመሥዋዕቶሙ ለእግዚአብሔር በእንተ ኀጢአቶሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወበእንተ ኢያእምሮቶሙ ።

ካህኑም የእስራኤልን ልጆች ሠራዊት ሁሉ ኃጢአት በለማወቅ የተሠራ ነውና ያስተሠርይላቸዋል፣ እነሳቸውም በለማወቅ ስለ ሠሩት ኃጢአታቸው በእግዚአብሔር ፊት ቍርባናቸውንና መሥዋዕታቸውን ያምጡ ።

፳፭ ወይትኀደግ ለኵሉ ትዕይንቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወለግዩርኒ ዘይመጽእ ኀቤክሙ እስመ ለኵሉ ሕዝብ በኢያእምሮ ኮነ ።

የእስራኤል ልጆች ሠራዊት ሁሉ ኃጢአት በዚህ ይሠረያል ወደናንተ የመጣውም መጻተኛ ኃጢአት በዚህ ይሠረያል፡ ለሕዝቡ ሁሉ ባለማወቅ የተሠራ ነውና ።

፳፮ ወለእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ በኢያእምሮ፣ ያመጽእ አሐተ ጠሊተ እንተ ዓመት በእንተ ኀጢአት ።

አንድ ሰው ባለማወቅ ቢበድል ግን ስለ ኃጢአቱ ዓመት የሆናት አንዲት ፍየል ያምጣ ። ዘሌ፡ ፬ ፳፯ ።

፳፯ ወያስተሠሪ ካህን በእንተ ውእቱ ብእሲ እንተ በኢያእምሮ አበሰ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ካህን በእንቲአሁ ።

ካህን ባለማወቅ በእግዚአብሔር ፊት ስለ በደለ ስለ ዚያ ሰው በዚሁ መሥዋዕት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ።

፳፰ ዘእምፍጥረቶሂ ውስተ ደቂቀ እስራኤል ወለግዩራንሂ ዘሀለወ ውስቴትክሙ አሐዱ ውእቱ ሕጉ ሎሙ ወለክሙ እምከመ በኢያእምሮ ገብሩ ።

ትውልዱ ከእስራኤል ልጆች ወገን ለሆነና ከናንተ ጋር ላሉ መጻተኞችም ካህኑ ኃጢአታቸውን ያስተሥርዩላቸው በለማወቅ ከሠሩ የነሱም የናንተም ሥርየቱ አንድ ነው ። ዘጸ፡ ፯ ፲፪፣ መዝ፡ ፲፱ ፲፫ ።

፳፱ ወብእሲ እንተ ገብረ በእዴሁ ትዕቢተ እመኒ እለ እምፍጥረቶሙ ወእመኒ እምግዩራኒሁ ለእግዚአብሔር ወእም

በቃሉ ትዕቢት ያደረገ (አምላክ ነኝ ያለ) ሰው ትውልዳቸው ከእስራኤል ወገን ከሆኑ ሰዎችም ቢሆን ከእግዚ

ዕፀ በዝንቱ ለይሥሮ ውእቱ ብእሲ እምሕዝቡ ።

፳፱ እስመ ላዕለ ቃለ እግዚአብሔር አበሰ ወዐለወ ትእዛዞ ተቀጥቅጦ ለይትቀጥቀጥ ውእቱ ብእሲ ወኀጢአቱሂ ላዕሌሁ ።

፴ ወሀለዉ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ገዳም ወረከቡ ብእሲ እንዘ ይኤልድ ዕፀወ በዕለተ ሰንበት ።

፴፩ ወአምጽእዎ እለ ረከብዎ ኀበ ሙሴ ወአሮን ወኀበ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፴፪ ወአውዐልዎ ውስተ ሙዓል እስመ አልቦ ዘከሠቱ ዘከመ ይሬስይዎ ።

፴፫ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ሞተ ለይሙት ውእቱ ብእሲ ወይውግርዎ በእብን ኵሉ ትዕይንት ።

፴፬ ወአውፅእዎ አፍአ ኵሉ ተዓይን እምትዕይንት ወወገርዎ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፴፭ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ይግበሩ ዘፈረ ውስተ ጽንፈ አልባሲሆሙ በመዋዕሊሆሙ ወይደዩ ውስተ ዘፈረ ጽንፈሁ ደርከኖ ፍቱለ ።

፴፮ ወይኩንክሙ ውስተ ዘፈሩ ወትሬእይዎ ወትዜክሩ ኵሉ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር ወግበርዎን ።

፴፯ ወኢትትልዉ ድኅረ ሕሊናክሙ ወድኅረ አዕይንቲክሙ በዘበቱ ትዜምዉ አንትሙ ድኅሬሆሙ ።

፴፰ ከመ ትዘከሩ ወትግበሩ ኵሉ ትእዛዝየ ወትኩኑ ቅዱሳን ለአምላክክሙ ።

፴፱ ዘአውጻእኩክሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አምላከ ወአነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወተናገረ ቆሬ ወልደ ይስአር ወልደ ቀዓት ፤ ወልደ ሌዊ ወዳታን ወአቤሮን ደቂቀ ኤልያብ ወአውናን ወልደ ፋሌቅ ወልደ ሮቤል ።

፪ ወተቃወምዎ ቅድሜሁ ለሙሴ ፤ ወእደው እምደቂቀ እስራኤል ክልኤቱ ምእት ወኃምሳ ዐበይተ ተዓይን ኅሩያን በውስተ ምክር ወእደው ስሙያን ።

፫ ወተንሥኡ ዲበ ሙሴ ወዲበ አሮን ወይቤልዎሙ ይኩንክሙ ለክሙ ፤ እስመ ኵሉ ተዓይን ቅዱሳን ኵሎሙ ወእግዚአብሔር ሀለወ ውስቴቶሙ ፤ ወለምንት ትቀውሙ ዲበ ትዕይንቱ ለእግዚአብሔር ።

፬ ወሰሚዐ ሙሴ ወድቀ በገጹ ፤ ወይቤሎ ለቆሬ ወለ ኵሉ ትዕይንቱ ለይርአይ እግዚአብሔር ወያእምሮሙ ለእሊአሁ ወያስተጋብኦሙ ኀቤሁ ለቅዱሳኒሁ ።

፭ ወከመዝ ግበሩ አንትሙ ወንሥኡ ለክሙ ማዕጥንተ ቆሬ ወኵሉ ትዕይንቱ ።

፮ ወደዩ ውስቴቱ እሳተ ወደዩ ዲቤሁ ዕጣነ ቅድመ እግዚአብሔር ጌሠመ ወይኩን ዝንቱ ብእሲ ዘኀረዮ እግዚአብሔር ቅዱሰ ይኩኖሙ ለደቂቀ ሌዊ ።

አብሔር መጻተኞችም ቢሆን በዚህ ትዕቢቱ እግዚአብሔርን ቢያሳዝን ያ ሰው ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ ።

በእግዚአብሔር ሕግ ላይ በድፍረት ፤ ትእዛዙንም አፍርሷልና ያ ሰው በደንጊያ ተወግሮ ይሙት ፤ የኃጢአቱም ፍዳ በራሱ ላይ ነው በላቸው አለው ። ፪ ሳሙ ፲፪ ፱ ።

የእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ ሳሉ አንድ ሰው ቅዳሜ ቀን ዕንጨት ሲለቅም አገኙ ።

ያገኙትም ሰዎች ወደ ሙሴ ወደ አሮንና ወደ እስራኤል ልጆች ሁሉ አመጡት ። ዘፀ ፴፭ ፫ ፤ ፳ ፰ ።

ምን እንደሚያደርጉት የፈረዱበት የለምና በግዞት ቤት አኖሩት ። ዘሌዋ ፳ ፲፩ ።

እግዚአብሔርም ያ ሰው ፈጽሞ ይሙት ፤ ሠራዊቱም ሁሉ በደንጊያ ይውገሩት ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

ሠራዊቱም ሁሉ ከከተማው ውጭ አውጥተው እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳለው በደንጊያ ወግረው ገደሉት ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላቸው ብሎ ነገረው ፤ ባለ ዘመናቸው በልብሶቻቸው ጫፍ ምልክት ያደርጉ ዘንድ በዳሩም የተፈተለ ሰማያዊ ሐር ያደርጉ ዘንድ አድርጉ በላቸው ። ዘሌዋ ፩ ፳፪ - ፳፫ ።

በዳሩም ምልክት ይሁናችሁ እሱንም አይታችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እያሰባችሁ አድርጓቸው ።

እናንተ እነሷቸውን በምታመልኩ ገንዘብ በዓይናችሁ ያያችሁትን በልባችሁ ያሰባችሁትን ሁሉ አትከተሉ ።

አስባችሁም ትእዛዜን ሁሉ ታደርጉ ዘንድ ለኔ ለፈጣሪያችሁ የተለያችሁ ሁኑ ።

ገዥ ፈጣሪ እሆናችሁ ዘንድ ከግብጽ አገር ያወጣኋችሁ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነኝ በላቸው አለው ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ከሌዊ የተወለደ የቀዓት ልጅ የይስዓር ልጅ ቆሬ የሮቤል ልጅ ከሚሆን ከፋሌቅ ልጅ ፤ ከአውናንና ከኤልያብ ልጆች ከአቤሮንና ከዳታን ጋራ ተናገረ ። ዘፀ ፮ ፲፰ ።

ከእስራኤልም ልጆች ለምክር በተመረጡ ሠራዊት ላይ የተሾሙ ስማቸውም የተጠራ ሁለት መቶ አምሳ ሰዎች እሊህ ሁሉ ሙሴን ፊት ለፊት ተቃወሙት ።

በአሮንና በሙሴ ላይ በጠላትነት ተነሥተው ሠራዊቱ ሁሉ ንጹሐን (ለሹመት የበቁ) ናቸውና እግዚአብሔርም በረድኤት አድሮባቸዋልና እንግዲህስ ሹመት በቃችሁ በእግዚአብሔርም ሠራዊት ላይ ለምን ትሾማላችሁ አሉዋቸው ። መዝ ፻፮ ፲፯ ። ዘኍ ፲፮ ፮ ።

ሙሴም ይህን በሰማ ጊዜ በግንባሩ ወደቀ ፤ ቆሬንና ሠራዊቱን ሁሉ እግዚአብሔር ለይቶ ወገኖቹን ይወቃቸው ለሹመት የበቁትንም ወደሱ ይሰብስባቸው አለው ።

እናንተ እንዲህ አድርጉ የሠራዊቱ ሁሉና ቆሬ ጥናቶቻችሁን ያዙ ። ዘኍ ፲፬ ፭ - ፳፮ ።

በውስጡም እሳት አድርጋችሁ ነገ በእግዚአብሔር ፊት በላዩ ዕጣን ጨምሩ ፤ እግዚአብሔር የመረጠውም ያ ሰው ለሌዊ ልጆች የተለየ (ቡም) ይሁናቸው አለው ።

ወይቤሎ ሙሴ ለቆሬ ስምዑኒ ደቂቀ ሌዊ።	፯	ሙሴ ቆሬን የሌዊ ልጆች ስሙኝ አለው።
ታስተንእስዎኑ አንትሙ ለዝንቱ ዘኀረየክሙ አምላከ እስራኤል እምትዕይንቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአቅረበ ክሙ ኀቤሁ ከመ ትግበሩ ምግባረ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ወትቁሙ ቅድመ ትዕይንት ወትትለአክዎ።	፰	የእግዚአብሔር ማደሪያ የደብተራ ኦሪትን ሥራ ትሠሩ ዘንድ ወደሱ ያቀረባችሁን ማቅረብ በሠራዊቱም ፊት ቆማችሁ ታገለግሉት ዘንድ የእስራኤል ፈጣሪ ከእስራኤል ልጆች ሠራዊት ለይቶ የመረጣችሁን መምረጥ ታሳንሱ ታላችሁን፤። ዘኍ፡ ፲፮ ፲፫፡ ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፳፫።
ወአቅረበከ ለከ ወለአኀዊከ ደቂቀ ሌዊ ምስሌከ ወትፈቅዱ ትኩኑ ክህናተ።	፱	አንተን ያቀረበህን ወንድሞችህ የሌዊ ልጆችንም ካንተ ጋር ያቀረባቸውን ማቅረብ አሳነሳችሁትን (እንደ አሮን) ክህናት ልትሆኑ ትወዳላችሁን፤ ።
ወበእንተ ዝንቱ አንተኒ ወኵሉ ትዕይንትከ እንተ አንገለጎት ላዕለ እግዚአብሔር ወአሮን፡ ምንት ውእቱ ከመ ታንጐርጕሩ ላዕሌሁ።	፲	ስለዚህ በእግዚአብሔርና በአሮን ላይ የዶለተች ሠራዊትህ ሁሉና አንተም በሱ ላይ የምታንጐረጕሩት እንጕንጕሮ ምንድር ነው።
ወለአከ ሙሴ ይጸውዖሙ ለዳታን ወለአቤሮን ደቂቀ ኤልያብ ወይቤሉ ኢንመጽእ።	፲፩	ሙሴ የኤልያብን ልጆች አቤሮንና ዳታንን ይጠሩዋቸው ዘንድ ላከ፡ ነገር ግን አንመጣም አሉ።
ታስተንእስኑ ዘንተ ዘአግባእከነ ውስተ ምድር እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ዘቀተልከነ ውስተ ገዳም ከመ ትትመልአክ ላዕሌነ።	፲፪	በምድረ በዳ ያጠፋኸን አንተ በኛ ላይ አለቃ ትሆን ዘንድ ተድላ ደስታ ወደሚገኝበት አገር ያገባኸንን ማግባት ታሳንሰዋለንህ፤። ዘፀ፡ ፪ ፲፬፡ ዘኍ፡ ፲፱ ፱።
መልእክኑ አንተኒ ከዐበ ውስተ ምድርኑ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ አባእከነ ዘንተ ዘወሀብከነ መክፈልተ ውስተ ገዳም፡ ወአዕየደ ወይን አዕይንቲሆሙ ለእሉ እደውታውጽእኑ ኢንመጽእ።	፲፫	ዳግመኛ ተድላ ደስታን በምታስገኝ አገር አንተ አለቃ ነህን፡ በምድረ በዳ ይህንን ርስታችንን የወይኑንም ቦታ የሰጠኸን አንተ አገባኸን እክ! የነዚህን ሰዎች ዓይኖቻቸውን ታወጣለህን፤ አንመጣም አሉት። ፩ ነገ፡ ፲፮ ፳፩።
ወአክበደ ሙሴ ተክዞ ጥቀ ወይቤሎ ለእግዚአብሔር ኢትነጽር መሥዋዕቶሙ እልበ ዘነሣእኩ ወኢዘአሐዱ እምኔሆሙ ፈቲውየ፡ ወእልበ ዘአኅሠምኩ ወኢላዕለ አሐዱ እምኔሆሙ።	፲፬	ሙሴም ይህን በሰማ ጊዜ ፈጽሞ አዘነ፡ እግዚአብሔርንም መሥዋዕታቸውን (በዓይነ ምሕረት) አትመልከት፡ ከነሳቸው የአንዱን ወድጄ የተቀበልኩት የለም፡ ከነሳቸውም ባንዱ ላይ ክፉ ነገር ያደረግሁት የለም፡ አለው።
ወይቤሎ ሙሴ ለቆሬ፡ ቀድስ ትዕይንተከ ወኩኑ ድልዋነ ቅድመ እግዚአብሔር አንተ ወእሙንቱ ወአሮን ለጌሠም።	፲፭	ሙሴ ቆሬን ሠራዊትህን ለይ አንተም እነሱም በእግዚአብሔር ፊት የተዘጋጃችሁ ሁኑ፡ አሮንም ለነገ የተዘጋጀ ይሁን። ዘፀ፡ ፲፮ ፱።
ወይንሣእ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶ ወይደይ ዕጣነ ወያብእ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶ ቅድመ እግዚአብሔር።	፲፮	አንዱም አንዱም ሰው ጥናውን ይዞ፡ ዕጣኑን ይጨምር፡ አንዱም አንዱም ማጠኛውን በእግዚአብሔር ፊት ያግባ አለው። ዘኍ፡ ፲፮ ፯።
ወነሥአ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶ ወወደዩ ውስቴቱ እሳተ ወወደዩ ውስቴቱ ዕጣነ፡ ወቆሙ ሙሴ ወአሮን ኀበ ሞኅተ ደብተራ ዘመርጡል።	፲፯	አንዱም አንዱም ጥናውን ያዘ በውስጡም እሳት አደረጉ፡ ዕጣንንም ጨመሩ አሮንና ሙሴም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ቆሙ።
ወሮዶሙ ቆሬ ምስለ ኵሉ ትዕይንቱ ኀበ ሞኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ለኵሉ ትዕይንት።	፲፰	ቆሬም ከሠራዊቱ ሁሉ ጋራ በድንኳኑ ደጃፍ ከበባቸው፡ የእግዚአብሔርም ብርሃን ለሠራዊቱ ሁሉ ታየ።
ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፡ ተገኀሡ እማእከሎሙ ለእሉ ትዕይንት ወአጠፍእሙ በምዕር።	፲፱	እግዚአብሔር አንድ ጊዜ አጠፋቸዋለሁና ከነዚህ ሠራዊት መከከል ተለዩ፡ ብሎ ለአሮንና ለሙሴ ነገራቸው።
ወወድቁ በገጾሙ ወይቤሉ፡ እግዚኦ አምላኩ ለኵሉ ዘሥጋ ወለኵሉ ዘነፍስ፡ ለእመ አሐዱ ብእሲ አበሰ ዲበ ኵሉ ትዕይንት ይከውን መዓተ እግዚአብሔር።	፳	የሥጋዊ የደማዊ ፈጣሪ አቤቱ አንድ ሰው ቢበድል የእግዚአብሔር ቁጣ በሠራዊቱ ሁሉ ላይ ይሆናልን ብለው በግንባራቸው ወደቁ። ዘኍ፡ ፲፬ ፲፭ - ፳፯።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ ንግሮሙ ለትዕይንት ይትገኀሡ እምዐውደ ትዕይንተ ቆሬ።	፳፩	እግዚአብሔርም ከቆሬ ሰፈር አደባባይ ይርቁ ዘንድ ለሠራዊቱ ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው።
ወተንሥአ ሙሴ ወሖረ ኀበ ዳታን ወአቤሮን፡ ወሖሩ ምስሌሁ ኵሎሙ አእሩገ እስራኤል።	፳፪	ሙሴም ተነሥቶ ወደ ዳታንና ወደ አቤሮን ሄደ፡ የእስራኤልም ሽማግሎች ከሱ ጋራ ሄዱ።
ወነገሮሙ ለትዕይንት ወይቤሎሙ ተገኀሡ እምዓውደ ተዓይኒሆሙ ለእሉ ሰብእ እኩያን፡ ወኢትግሥሡ እም	፳፫	በኃጢአታቸው ሁሉ እንዳትጠፉ ከነዚህ ከክፉዎች ሰዎች አደባባይ ራቁ፡ ከነሱም ገንዘብ ሁሉ አትንኩ ብሎ

ኵሉ ዘዚአሆሙ ከመ ኢትትኀጐሉ በኵሉ ኀጢአቲሆሙ ።		ለሠራዊቱ ነገራቸው ። ዘፍ፡ ፲፱ ፲፬፡ ፪ ቆሮ፡ ፮ ፲፯ ።
ወተግኅሡ እምዐውደ ትዕይንተ ቆሬ ወወፅኡ ዳታን ወአቤሮን ወቆሙ ኅበ ኆኅተ ደብተራሆሙ ፡ ወአንስቲያሆሙኒ ወደቂቆሙኒ ወንዋዮሙኒ ።	፳፬	እነሱም ከቆሬ ሰፈር ዙርያ ሁሉ ራቁ ፡ አቤሮንና ዳታንም ከልጆቻቸው ከሚስቶቻቸውና ከንዛቸው ጋራ ወጥተው በድንኳኖቻቸው ደጃፍ ቆሙ ።
ወይቤ ሙሴ ፡ በዝንቱ ተአምሩ ከመ እግዚአብሔር ፈነወኒ ከመ እግበር ዘንተ ኵሎ ግብረ ከመ አኮ እምልብየ ።	፳፭	ሙሴም ይህን ሁሉ ሥራ እሠራ ዘንድ እግዚአብሔር እንደላከኝ ይህን የደረግሁ ከልቤ አንቅቼ እንዳይደለ በዚህ ታውቃላችሁ አለ ። ዘኍ፡ ፳፬ ፲፫ ።
ወከመ ኢይሙቱ ከመ ሞተ ሰብእ ፡ ወከመ ኢኮነ መቅሠፍቶሙ ከመ መቅሠፍተ ሰብእ ለኩሉ ፡ አኮኑ እግዚአብሔር ፈነወኒ ከመ እግበር ፡ እንበለ በተርኅወተ ምድር ዘያርኢ እግዚአብሔር ።	፳፮	እግዚአብሔር በሚያሳየው ተአምራት ምድር ተከፍታ ትውጣቸዋለች እንጂ እንደሰው ሞት እንዳይሞቱ የነዚህም መቅሠፍት እንደሰው መቅሠፍት እንዳይደለ እግዚአብሔር ልኮኛልና ። ዘፀ፡ ፳፭ ፲፫ - ፴፩ ።
ወታበቁ ምድር አፉሃ ወትውኅጦሙ ሎሙ ወለአብያቲሆሙ ወለደብትሪሆሙኒ ወለኵሉ ዘዚአሆሙ ።	፳፯	እነሳቸውን ወገኖቻቸውን ድንኳኖቻቸውንና ገንዘባቸውን ሁሉ ምድር ተከፍታ ትውጣቸዋለች ።
ወይወርዱ ሕያዋኒሆሙ ውስተ ሲኦል ፡ ወየአምሩ ከመ አምዕዕዎ እሉ ሰብእ ለእግዚአብሔር ።	፳፰	አለን አለን ሲሉም ወደ መቃብር ይወርዳሉ ፡ እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔር እንዳሳዘኑት ያውቃሉ አላቸው ።
ወሶበ አኅለቀ ተናግሮ ዘንተ ኵሎ ነገረ ተሠጥቀት ምድር በታሕተ እገሪሆሙ ።	፳፱	ይህንን ነገር ሁሉ ተናግሮ በጨረሰ ጊዜ የቆሙበት ምድር ተሰነጠቀች (ተከፈተች) ። ዘኍ፡ ፳፮ ፲ ።
ወተርኅወት ምድር ወውኅጠቶሙ ሎሙ ወለአብያቲሆሙ ወለኵሉ ሰብእ እለ ሀለዉ ምስሌሆሙ ወለቆሬሂ ወለአንስትያሆሙሂ ።	፴	ምድር ተከፍታ እነሳቸውንና ወገኖቻቸውን ከነሳቸው ጋር ያሉትም ሰዎች ሁሉ ቆሬንም ሚስቶቻቸውን ዋጠቻቸው ። ዘኍ፡ ፲፮ ፲፯፡ ፳፮ - ፲፩፡ ፩ ነገ፡ ፮ ፳፱ ።
ወወረዱ እሙንቱ ወኵሉ ዘዚአሆሙ ሕያዋኒሆሙ ውስተ ሲኦል ፡ ወከደኖሙ ምድር ወተኀጕሉ እማእከለ ትዕይንት ።	፴፩	እነሳቸው ከወገኖቻቸው ሁሉ ጋራ አለን አለን ሲሉ ወደ መቃብር ወረዱ ፡ ምድር ደፈነቻቸው ከሠራዊቱም መካከል ተለይተው ጠፉ ።
ወኵሉ ትዕይንተ እስራኤል እለ ዐውዶሙ ጐዩ እምቃሎሙ እንዘ ይብሉ ከመ ኢትኅጠነ ለነሂ ምድር ።	፴፪	በዙርያቸው ያሉ የእስራኤል ወገኖች ሁሉ ከጩኸታቸው የተነሣ እኛንም ምድር እንዳትውጠን ብለው ሸሹ ።
ወወፅአት እሳት እምኀበ እግዚአብሔር ወበልዐቶሙ ለእልክቱ ክልኤቱ ምእት ወኀምሳ እደው እለ አብኡ ዕጣነ ።	፴፫	ከእግዚአብሔር ዘንድ እሳት ወጥታ ሊያጥኑ የገቡትን እሊያን ሁለት መቶ አምሳ ሰዎች በላቻቸው ።
ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአልአዛር ወልደ አሮን ካህን አሰስሉ ማዕጠንታተ ዘብርት እማእከሎሙ ለእለ ውዕዩ ።	፴፬	እግዚአብሔር የካህኑ የአሮን ልጅ አልአዛርና ሙሴን ከተቃጠሉት ሰዎች መካከል የናስ ጥናዎችን አውጡ ።
ወዘንተ እሳተ ዘእምበዕድ ዝርዉ ከሓ እስመ ተቀደሱ ማዕጠንታቲሆሙ ለእሉ ኃጥአን በነፍሶሙ ።	፴፭	ከጕረቤት ያመጡትንም ያችን እሳት ወድያ በትኑት ፡ የነዚህ ኃጢአተኞች ጥናዎቻቸው በሰውነታቸው ጥፋት ከብረዋልና ። ዘኍ፡ ፫ ፴፪፡ ፬ ፲፯ ፲፱ ፫ ።
ወግበሮሙ ሰሌዳተ ዘዝብጦ ወይኩኑ ለምግባረ ምሥዋዕ እስመ ቦኡ ቅድመ እግዚአብሔር ወተቀደሱ ወኮኑ ተአምረ ለደቂቀ እስራኤል ።	፴፮	ተመትተው የተሠሩ መጫሪያዎች አድርጋቸው ወደ እግዚአብሔር ገብተው ከብረዋልና ለመሠውያው መሥሪያ ይሁኑ ለእስራኤልም ልጆች ምልክት ይሁኑ አላቸው ።
ወነሥአ አልአዛር ወልደ አሮን ካህን እሉንተ ማዕጠንታተ ዘብርት ኵሎ ዘአብኡ እለ ውዕዩ ወረሰዮሙ ለምግባረ ምሥዋዕ ።	፴፯	የአሮን ልጅ አልአዛርም እሊያ የተቃጠሉት ሰዎች ያገቧቸው እነዚያን የናስ ጥናዎች ሁሉ ለመሠውያው ሥራ አደረጋቸው ። ዘፍ፡ ፩ ፮፡ ዘፀ፡ ፴፱ ፫ ።
ተዝካረ ለደቂቀ እስራኤል ከመ አልቦ ዘይበውእ እምበዕድ ዘመድ ዘኢኮነ እምዘርአ አሮን ከመ ይደይ ዕጣነ ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወከመ ኢይኩኑ ከመ ቆሬ ወከመ ተቃውሞቱ በከመ ነበበ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ ።	፴፰	ከአሮን ልጆች ወገን ያልተወለደ ሰው በእግዚአብሔር ፊት ሊያጥን የሚገባ እንዳይኖር እንደ ቆሬም እንደ ክርክሩም እንዳይሆን ለእስራኤል ልጆች መታሰቢያ ሊሆኑ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል እንደተናገረ ለመሠውያው አደረጋቸው ። ዘኍ፡ ፫ ፲፡ ፪ ነገ፡ ፳፮ ፲፰ ።
ወበሣኒታ አንጐርጐሩ ደቂቀ እስራኤል ዲበ ሙሴ ወዲበ አሮን ፡ ወይቤልዎሙ አንትሙ ቀተልክምዎሙ ለሕዝበ እግዚአብሔር ።	፴፱	(የቆሬ ልጆች በሞቱ) በማግሥቱም የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔርን ወገኖች እናንተ ገደላችኋቸው ብለው በአሮንና በሙሴ ላይ አንጐራጐሩ ።
ወኮነ ሶበ ተጋብኡ ትዕይንት ላዕለ ሙሴ ወአሮን ወሮድዎሙ ኅበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወበጊዜሃ ከደና	፵	ሠራዊቱም በአሮንና በሙሴ ላይ ተሰብስበው በደብተራ ኦሪት ደጃፍ በከበቡዋቸው ጊዜ እንዲህ ሆነ በዚያን

ደመና ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ።

፵፩ ወቦኡ ሙሴ ወአሮን እንተ ኀበ ገጸ ደብተራ ዘመ
ርጡል ።
፵፪ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤ
ሎሙ ፤ ተገሐሡ እማእከለ ዛቲ ትዕይንት ወአጠፍኦሙ
በምዕር ወወድቁ በገጾሙ ሙሴ ወአሮን ።

፵፫ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ንሣእ ማዕጠንተ ወደይ ውስቴቱ
እሳተ እምሥዋዕ ፤ ወደይ ላዕሌሁ ዕጣነ ወሰድ ፍጡነ ው
ስተ ትዕይንት ፤ ወአስተሥሪ በእንቲአሆሙ ፤ እስመ ወድአ
ወፅአ መንሱት እምቅድመ እግዚአብሔር ወአኀዘ ያጥፍ
አሙ ለሕዝብ ።
፵፬ ወነሥአ አሮን በከመ ይቤሎ ሙሴ ወሮጸ ፍጡነ ውስ
ተ ትዕይንት ፤ ወበጽሐ ወቦአ ብድብድ ውስተ ሕዝብ ፤
ወወደየ አሮን ዕጣነ ውስተ ማዕጠንት ወአስተሥረየ በእ
ንተ ሕዝብ ።
፵፭ ወቆመ ማእከለ ምዉታን ፤ ወማእከለ ሕያዋን ወኀደገ
ብድብድ ።
፵፮ ወኮኑ እለ ሞቱ በብድብድ እልፍ ወአርባዕ ምእት
ወሰብዓቱ ምእት ፤ ዘእንበለ እለ ሞቱ ምስለ ቆሬ ።
፵፯ ወገብአ አሮን ኀበ ሙሴ ውኀበ ደብተራ ዘመርጡል ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ወንሣእ በኀቤሆሙ በትረ ለለአብያተ አበዊ
ሆሙ እምኀበ ኵሉ መላእክቲሆሙ ዘዘአብያተ አበዊሆሙ
ዐሠርተ ወክልኤተ አብትረ ወለለአሐዱ ጸሐፍ ስሞ ውስተ
በትሩ ።
፪ ወጸሐፍ ስሞ ለአሮን ውስተ በትረ ሌዊ እስመ ለለሕ
ዝበ ቤተ አበዊሆሙ አሐተ በትረ ይሁቡ ።
፫ ወታነብሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ ታቦት
በዘበቱ አስተርኢ ለከ በህየ ።
፬ ወለዝክቱ ብእሲ ዘአነ ኀረይክዎ ትሠርጽ በትሩ ወአሴ
ስል እምኔክ ነጐርጓሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘያንጐ
ረጕሩ እሙንቱ በላዕሌክሙ ።
፭ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወወሀብዎ ኵሎሙ
መላእክቲሆሙ በትረ ለለአሐዱ መልአክ ።
፮ ወለለመልአክ በትር ዘዘአብያተ አበዊሆሙ ዐሠርቱ
ወክልኤቱ አብትር ወበትረ አሮንሂ ማእከለ አብትሪሆሙ ።

፯ ወአንበሮን ሙሴ ለውእቶን አብትር ቅድመ እግዚአ
ብሔር ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ።
፰ ወኮነ በሳኒታ ቦአ ሙሴ ወአሮን ውስተ ደብተራ ዘመ
ርጡል ወናሁ ሠረፀት በትረ አሮን እንተ ቤተ ሌዊ ወአ
ውፅአት ቈጽለ ወጸገየት ጽጌ ወፈረየት ከርካዐ ።

፱ ወአውፅአን ሙሴ ለኵሎን አብትሪሆሙ እምቅድመ

ጊዜ ደመና ድንኳኒቱን ጋረዳት የእግዚአብሔርም ብርሃን
ታየ ። ዘፀ፡ ፵ ፴፬ ፤ ዘኍ፡ ፲፮ ፲፱ ፤ ፲፬-፲ ።
ሙሴና አሮንም ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ገቡ ።

እግዚአብሔርም ሙሴንና አሮንን ከዚያች ሰፈር መካ
ከል ወግዱ (ተለዩ) አንድ ጊዜ አጠፋቸዋለሁ ብሎ ለአሮ
ንና ለሙሴ ነገራቸው ፤ ሙሴና አሮንም በግንባራቸው
ወደቁ ። ዘኍ፡ ፲፮ ፳፩-፳፬ ።
ሙሴም አሮንን ጥናውን ይዘህ ከመሠውያው እሳት
አምጥተህ በውስጡ አድርግ በላዩም ዕጣን ጨምረህ ፈጥ
ነህ ወደ ሠፈሩ ውሰድ ፤ መቅሠፍት ከእግዚአብሔር ዘንድ
ፈጽሞ መጥቷልና ሕዝቡንም ሊያጠፋቸው ጀምሯልና
ስለነሱ አማልድ (አጥንህ አስተሥርይላቸው) ።
አሮንም ሙሴ እንደ ተናገረው ጥናውን ይዞ ፈጥኖ
ወደ ሰፈር ሄዶ ደረሰ ፤ ቸነፈሩም ወደ ሕዝቡ ገባ ፤ አሮ
ንም በጥናው ውስጥ ዕጣን ጨምሮ ስለ ሕዝቡ አማለደ ።

በሞቱትና በሕያዋኑ መካከል ቆመ ፤ ቸነፈሩም ጸጥ
አለ (ቲወ) ። ዘኍ፡ ፲፮ ፳፩ ።
ከቆሬ ጋር ከሞቱት ሰዎች በቀር ፤ በቸነፈሩ የሞቱት
አልፍ አራት ሺሕ ከሰባት መቶ ሆኑ ።
አሮንም ወደ ሙሴና ወደ ደብተራ ኦሪት ተመለሰ ፤ ቸነ
ፈሩም ጸጥ አለ (ተከለከለ) ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤል ልጆች እንዲህ በላ
ቸው ብሎ ነገረው ፤ በነሳቸው ዘንድ ያለ የየአባቶቻቸውን
በትር አምጣ ፤ ከየአባቶቻቸው አለቆች ሁሉ አሥራ ሁለ
ቱን በትሮች ተቀብለህ የያንዳንዱም ስሙን በበትሩ
ላይ ጻፍ ።
በየአባቶቻቸው ወገን አንድ አንድ በትር ይሰጣሉና ፤
የአሮንንም ስም በሌዊ በትር ላይ ጻፍ ።
በዚያ በምገለጽልህ በታቦቱ ፊት ለፊት በደብተራ
ኦሪት ውስጥ አኑራቸው ።
እኔ የመረጥሁት የዚያ ሰው በትር ትለመልማለች ፤
እነሳቸው በናንተ ላይ የሚያንጐራጕሩትን የእስራኤል
ልጆች ሁሉ እንጕርጕሮ ካንተ አርቃለሁ አለው ።
ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው አለቆቻቸውም
ሁሉ እያንዳንዱ አለቃ በትርን ሰጡት ።
በየአባቶቻቸው ወገኖች የተሾሙ ያንዱም ያንዱም
አለቃ በትር አሥራ ሁለት ናቸው ፤ የአሮንም በትር
በበትሮቻቸው መካከል ነበረች ።
ሙሴም እነዚያን በትሮች በእግዚአብሔር ፊት በደብ
ተራ ኦሪት አኖራቸው ። ዘኍ፡ ፲፯ ፳ ።
በማግሥቱም እንዲህ ሆነ አሮንና ሙሴ ወደ ደብተራ
ኦሪት ገቡ ፤ እነሆም ከሌዊ ወገን የተወለደ የአሮን በትር
ለምልማ ተገኘች ቅጠልንም አወጣች ፤ አበባም ለውዝ
ገውዝ አፈራች ።
ሙሴም በትሮቻቸውን ሁሉ ከእግዚአብሔር ፊት ወደ

እግዚአብሔር ኀበ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወርእዩ፡ ወነ
ሥአ አሐዱ አሐዱ በትሮ ።

፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ አንብር በትሮ
ለአሮን ቅድመ መርጡል ከመ ትትዐቀብ ለትእምርት ለደ
ቂቆሙ ለእለ አልበሙ ትእምርት ወምስማዐት ወይትኀ
ደግ ነጐርጓሮሙ እምላዕሌየ ከመ ኢይሙቱ ።

፲፩ ወገብሩ ሙሴ ወአሮን ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር
ለሙሴ ።

፲፪ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ፡ ናሁ ተወዳእነ
ወንትኀጐል እንዘ ንኀልቅ ።

፲፫ እስመ ኵሉ ዘገሠሠ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ይመ
ውት ለተገምሮት እስከ ንመውት ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለአሮን ወይቤሎ፡ አንተ ወደቂ
ቅከ ወቤተ አቡከ ምስሌከ ትነሥኡ ኀጣይአ ክህነትክሙ ።

፪ ወአኀዊከኒ ደቂቀ ሌዊ ሕዝበ አቡከ አስተጋብእ ኀቤከ
ወይትወሰኩ ለከ ወይትለአኩከ ወአንተ ወደቂቅከ ምስ
ሌከ ላዕለ ደብተራ ዘመርጡል ።

፫ ወይዕቀቡ ሕገከ ወሕጋ ለደብተራ ባሕቱ ኀበ ንዋይ
ዘቅድሳት ወኀበ ምሥዋዕ ኢይበኡ ወኢይሙቱ እሙንቱሂ
ወአንትሙሂ ።

፬ ወይትወሰኩ ኀቤከ ወይዕቀቡ ሕጋ ለደብተራ ዘመር
ጡል በኵሉ ግብራ ወዘእምነ ባዕድ ኢይባእ ኀቤከ ።

፭ ወተዐቀቡ ሕገ መቅደስ ወሕገ ምሥዋዕ፡ ኢይምጻእ
እንከ መንሱት ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ።

፮ ወአነ ነሣእክዎሙ ለአኀዊከ ሌዋውያን እማእከሎሙ
ለደቂቀ እስራኤል ሀብተ ተውህቡ ለእግዚአብሔር ከመ
ይግበሩ ግብራ ዕደብተራ መርጡል ።

፯ ወአንተ ወደቂቅከ ምስሌከ ዕቀቡ ክህነተክሙ በከመ
ኵሉ ሕጉ ለምሥዋዕ ወዘውሥጥ እምነ መንጦላዕት፡ ወግ
በሩ ግብረ ሀብታ ለክህነትክሙ ወዘእምባዕድ ዘመድ ዘቦአ
ለይሙት ።

፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን፡ ናሁ አነሂ ወሀብኩ
ክሙ ትዕቀቡ ዘያቀድሙ አብእ ሊተ እምኵሉ ዘይትቄደሱ
እምደቂቀ እስራኤል፡ ለከ ወሀብኩከ እስከ ትረስዕ ወእ
ምድኅሬከ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም ።

፱ ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምዘይትቄደስ ለቅዱሳን
ወእምዘምሥዋዕ እምኵሉ ቍርባኖሙ ወእምኵሉ መሥ
ዋዕቶሙ ወእምኵሉ ዘንስሐሆሙ፡ ወእምኵሉ ዘኀጣይ
ኢሆሙ፡ ኵሉ ዘያመጽኡ ሊተ እምኵሉ ዘቅዱሳን ለከ
ወለደቂቅከ ውእቱ ።

፲ በቅዱስ ቅዱሳን ብልዕዎ ወኵሉ ተባዕት ለይብልዖ
እስመ ቅዱስ ውእቱ ለከ ።

እስራኤል ልጆች ሁሉ አወጣቸው፡ አይተውም አንዱም
አንዱም በትሩን አነሣ ።

፲ ምስክርና ምልክት ለሌላቸው ለልጆቻቸው ትጠበቅ
ዘንድ የአሮንን በትር ወደ ደብተራ ኦሪት ውስጥ አኑር
ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው፡ እንዳይሞቱም (እንዳ
ይቀሠፉ) አንጐርጕርአቸው ከኔ ይቀራል ። ዘኍ፡ ፫ ፯ ።

፲፩ ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ሁሉ
አደረጉ ።

፲፪ የእስራኤል ልጆች ሙሴን እነሆ አለቅን ጥፊት ጥፊ
ት እያልን እንጠፋለን ።

፲፫ የእግዚአብሔርን ድንኳን የነካ ሰው ሁሉ ይሞታልና
ዝም ማለትህ ጥፊት ጥፊት እያልን እስክንፈጸም ድረስ
ነውን፤ አሉት ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፱፡ ፵ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ አንተና ልጆችህ ከንተም ጋር ያሉ የአባትህ ወገኖች
የክህነታችሁን ኃጢአት ፍዳ ትቀበላላችሁ ብሎ እግዚአ
ብሔር ለአሮን ነገረው ። ዘኍ፡ ፲፯ ፴፰፡ ፲፰ ፲፩ ።

፪ ያባትህ ወገኖች የሚሆኑ የሌዊ ልጆች ወንድሞችህ
ንም ወዳንተ ሰብስብ፡ ተጨምረውም ያገለግሉሃል አን
ተና ካንተ ጋር ያሉ ልጆችህም ልዩ በሆነች ድንኳን አገ
ልግሉ ። ዘኍ፡ ፲፰ ፭፡ ፫ ፯ - ፲ ።

፫ ያንተን ሕግና የደብተራ ኦሪትን ሥራት ይጠብቁ፡
ነገር ግን እነሳቸውና እናንተም እንዳትቀሠፉ ወደ ንዋየ
ቅድሳቱና ወደ መሠውያው አትግቡ ።

፬ ካንተ ጋራ ተጨምረው በሥራዋ ሁሉ የደብተራ ኦሪ
ት ሕጓን ይጠብቁ ከሌላ ወገን የተወለደ ሰው ግን ወዳንተ
አይግባ ። ዘኍ፡ ፲፯ ፲፫ ።

፭ እንግዲህ በእስራኤል ልጆች ላይ ጥፋት እንዳይመጣ
የመሠውያውንና የቤተ መቅደሱን ሥርዓት ጠብቁ ።

፮ የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሠሩ ዘንድ ለእግዚአብሔር
ፈንታ ተሰጥተዋልና ወንድሞችህ ሌዋውያንን ከእስራኤል
ልጆች ለይቼ እኔ ተቀበልኋቸው ። ዘኍ፡ ፱ ፫ ።

፯ ካንተ ጋር ያሉ ልጆችህና አንተም እንደ መጋረጃ ው
ስጥ ሥርዓትና እንደ መሠውያው ሥርዓት ክህነታችሁን
ጠብቁ፡ የክህነታችሁ የሃብቷን ሥራ ሥሩ፡ ከሌላ ተወ
ልዶ የገባ ሰው ግን ይሙት አለው ። ዘኍ፡ ፫ ፲ ።

፰ እግዚአብሔር አሮንን እንዲህ አለው፡ አስቀድመው
ለኔ የሚያገቡትን ትጠብቁ ዘንድ እነሆ እኔ ሰጠኋችሁ፡
ከእስራኤል ልጆች የሚለዩትን ሁሉ ለዘለዓለም ሥርዓት
ይሆን ዘንድ እስከታረጅ ድረስ ላንተ ሰጠሁህ ካንተም
በኋላ ለልጆችህ ሰጠኋቸው ። ዘፀ፡ ፴ ፲፫፡ ዘሌ፡ ፯ ፴፫ ።

፱ ይህ ከሚለየው የተረፈው ለናንተ ለካህናት ይሁናችሁ
በመሠውያው ካለ ቍርባናቸው ሁሉ ከመሥዋዕተ ንስሐ
ቸውም ሁሉ ከመሥዋዕተ ኃጢአትም ሁሉ ለይተው የሚ
ያመጡት ሁሉ ለካህናቱ ከተለየው ሁሉ ላንተና ለልጆ
ችህ ነው ። ዘፀ፡ ፵ ፲፡ ዘሌዋ፡ ፪ ፫፡ ፬ ፳፪፡ ፯ ፳፭ ።

፲ በቅድስተ ቅዱሳን ሁናችሁ ብሉት፡ ላንተ የተለየ
ነውና ወንዱ ወንዱ ሁሉ ይብላው ። ዘሌ፡ ፯ ፲፯ ።

፲፩ ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምቀዳሚ ሀብቶሙ ወእምኵሉ ዘያበውኡ ደቂቀ እስራኤል ለከ ወሀብኩከ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲከሂ ምስሌከ፡ ሕግ ዘለዓለም ፡ ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ለይብልዖ ።

፲፪ ኵሉ ቀዳምያቲ ቅብእ ወኵሉ ቀዳምያቲ ወይን ወዘሥርናይ ወኵሎ ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩከ።

፲፫ ወኵሎ ቀዳሚ እክል ዘበኵሉ ምድሮሙ ወኵሉ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩከ፣ ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ይብልዖ።

፲፬ ኵሉ ዘያሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለከ ውእቱ።

፲፭ ወኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምኵሉ ዘሥጋ ወኵሉ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር እምሰብእ እስከ እንስሳ ለከ ውእቱ በሕቱ በኵረ ሰብእ በቤዛ ይትቤዘው ወበኵረ እንስሳሂ ዘርኩስ ታቤዙ ።

፲፮ ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርኅ ኀምስቱ ሰቅለ በሰቅል ዘቅዱስ ዕሥራ አበሊ ውእቱ ።

፲፯ ዘእንበለ በኵረ አልሕምት ወበኵረ አባግዕ ወበኵረ አጣሊ ዘኢታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ፡ ወትክዑ ደሞሙ ኀበ ምሥዋዕ ወሥብሖሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ለመዐዛ ሠናይ ።

፲፰ ወሥጋሁ ይኩንከ ለከ በከመ ተላዕ ዘያበውኡ፣ ወበከመ መዝራዕት ዘየማን ይኩንከ ለከ ።

፲፱ ኵሎ መባአ ዘቅዱስ ወኵሎ ዘይፈልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር ወሀብኩከ ለከ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲከ ምስሌከ፣ ሕግ ዘለዓለም ወሥርዐት ለዝሉፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግዚአብሔር ለከ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ።

፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን፣ እምድሮሙ ኢትረስ ወእልብከ ክፍል ምስሌሆሙ እስመ አነ ውእቱ ክፍልከ ወርስትከ በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፳፩ ለደቂቀ ሌዊኒ ናሁ ወሀብክዎሙ ዓሥራተ ዘደቂቀ እስራኤል ክፍሎሙ ህየንተ ግብሮሙ ኵሎ ዘይገብሩ እሙንቱ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ።

፳፪ ወኢይበውኡ እንከ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ኢይኩኖሙ አበሳ ዘለሞት ።

፳፫ ወይግበርዎ ለዝንቱ ግብረ ደብተራ ዘመርጡል ሌዋውያን ወእሙንቱ ይረክቡ ኀጣይኢሆሙ ሕግ ዘለዓለም በመዋዕሊሆሙ፣ ወኢይወርሱ ርስተ በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፳፬ እስመ ዓሥራቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ መባእ ዘይፈልጡ ለእግዚአብሔር ወሀብክዎሙ ለሌዋውያን ክፍሎሙ፣ ወበበይነ ዝንቱ እቤሎሙ ኢትወርሱ ርስተ በማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ይህ ሥርዓት ለናንተ ይሁናችሁ የእስራኤል ልጆች የሚያገቡትን ሁሉና የመጀመሪያ ስጦታቸውን የዘለዓለም ሥርዓት ሊሆን ላንተ ሰጠሁህ ከንተም ጋር ላሉ ለሴቶችና ለወንዶች ልጆችህ ሰጠኋቸው በቤትህ ያለ ንጹሕ ሁሉ ይብላው ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፯ ፡ ዘሌዋ፡ ፯ ፴ ፡ ፲ - ፲፩ ።

የወይኑን መጀመሪያና የዘይቱን መጀመሪያ ሁሉ የሥንዴውንም መጀመሪያ ለእግዚአብሔር የሚያገቡትን ሁሉ ላንተ ሰጠሁህ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፲፰ ፡ ዘዳ፡ ፲፰ ፬ ።

በምድራቸውም ሁሉ ያለ የእኽሉን መጀመሪያ የደረሰውን ለእግዚአብሔር የሚያመጡትንም ሁሉ ላንተ ሰጠሁህ፣ በቤትህ ያለ ንጹሕ ሁሉ ይብላው ። ዘፀ፡ ፴፬ ፳፯ ።

በእስራኤል ልጆች ዘንድ የሚከለከለው ሁሉ ላንተ ነው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፳፰ ።

ከሥጋዊ ከደማዊ ወገን ለናቱ በኵር ሁኖ የሚወለደው ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ ለእግዚአብሔር የሚያገቡት ሁሉ ላንተ ነው ነገር ግን የበክርን ልጅ በገንዘብ ይበዡት ከማይበላውም ከብት በገንዘብ ታስቤዠዋለህ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፬ ፡ ፲፫ ፲፪ ።

አንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን አምስት ወቄት ነው፣ ይኸውም ሃያ መሐልቅ ነው ።

ንጹሕ ነውና ከማትቤዠው ከበጎች ከላሞችና ከፍየሎች መጀመሪያ ከተወለደው በቀር የማይበላውን በገንዘብ አስበዠው፣ ደማቸውንም በመሠውያው ላይ አፍሰው ስባቸውንም ወዶ ሊቀበለው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገው ። ዘሌዋ፡ ፫ ፪ - ፭ ፡ ዘዳግ፡ ፲፭ ፲፱ ።

ሥጋውም እንደ ፍሪምበውና እንደ ቀኝ ወርቹ ላንተ ይሁንህ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፳፯ - ፳፰ ፡ ዘሌዋ፡ ፴፩ ፴፬ ።

የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር ብለው የሚለዩት የተቀደሰው መባ ሁሉ ለዘለዓለም ሕግ ሊሆን ላንተ ሰጠሁህ ከንተም ጋር ላሉ ለሴቶችና ለወንዶች ልጆችህም ሰጠኋቸው ይህችውም ላንተ ከንተም በኋላ ለልጆችህ በእግዚአብሔር ፊት ለዘወትር ሥርዓት ናት አለው ።

እግዚአብሔር አሮንን በእስራኤል ልጆች መካከል ርስትህና ፈንታህ እኔ ነኝና ከምድራቸው አትውረስ ከነሱ ጋር ፈንታ የለህም ። ዘኍ፡ ፲፬ ፲፪ ።

ለሌዊ ልጆችም የደብተራ ኦሪትን ሥራ እነሱ ስለሚሠሩት ሥራቸው ሁሉ ፈንታ የእስራኤል ልጆች ለይተው የሚያመጡትን አሥራት ዕድል ፈንታ አድርጌ እነሆ ሰጠኋቸው ። ዘሌዋ፡ ፳፯ ፴ ፡ ዘኍ፡ ፫ ፯ ።

ለሞት የሚያበቃ በደል እንዳይሆንባቸው የእስራኤል ልጆች እንግዲህ ወደ ደብተራ ኦሪት አይግቡ ።

ሌዋውያን ይህን የደብተራ ኦሪትን ሥራ ይሥሩት፣ እነሳቸው ይህን ባይሠሩት ግን የኃጢአታቸውን ፍዳ ይቀበላሉ፣ ይኸውም በዘመናቸው የዘለዓለም ሥራት ነው፣ (ይሁን) በእስራኤልም ልጆች መካከል ርስት አይውረሱ ።

የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር መባ አድርገው የሚለዩት አሥራት ሁሉ ለሌዋውያን ፈንታ አድርጌ ሰጥቻቸዋለሁና ስለዚህ በእስራኤል ልጆች መካከል ርስት አትውረሱ አልኳቸው ። ዘኍ፡ ፲፰ ፲፱ ፡ ፳፯ - ፳፱ ።

፳፮ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤ ንግሮሙ ለሌዋውያን ወበሎሙ እንዘ ትብሉ ለእመ ነሣእክሙ እምደቂቀ እስራኤል ዓሥራተ ዘወሀብኩክሙ እምኀቤሆሙ ክፍለክሙ ትፈልጡ አንትሙኒ እምኔሁ መባእ ለእግዚአብሔር ዓሥራቶ ለዓሥራት ።

፳፯ ወይትኌለቍ ለክሙ መባእክሙ ከመ ሥርናይ ዘእምውስተ ዐውደ እክል ወከመ መባእ ዘእምውስተ ምክያደ ወይን ።

፳፯ ወከማሁ ፍልጡ አንትሙኒ እምኵሉ መባእ ለእግዚአብሔር እምኵሉ ዓሥራቲክሙ ዘትነሥኡ እምደቂቀ እስራኤል ወትሁቡ እምኔሁ ለአሮን ካህን መባእ ለእግዚአብሔር ።

፳፰ ወአብኡ ለእግዚአብሔር ኵሎ ዘይቀድሙ አብኡ እምኔሁ ዘይትቀደስ ።

፳፱ ወበሎሙ ሶበ ትፈልጡ እምነ ቀዳምያት ወይትኌለቍ ለክሙ ከመ እክል ዘእምውስተ ዐውዱ ወከመ ወይን ዘእምውስተ ምክያዱ ።

፴ ወትበልዕዎ በኵሉ መካን አንትሙ ወአብያቲክሙ እስመ ዝንቱ ዐስብክሙ ለክሙ ውእቱ ህየንተ ግብርክሙ ዘደብተራ መርጡል ።

፴፩ ወኢይከውነክሙ በእንቲአሁ ኀጢአተ እስመ ታወፅኡ እምኔሁ ቀዳምያቲሁ ወኢታርኵሱ ቅድሳቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኢትሙቱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዙ ኵሉ ሕግ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ወይቤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ያምጽኡ ለከ እሐተ እጐልተ ቀይሕተ ንጽሕተ እንተ አልባቲ ላዕሌሃ ነውር ወእንተ ኢተወድየ ላዕሌሃ አርዑት ።

፪ ወትሁብ ለአልዓዛር ካህን ወይወስድዋ አፍኣ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ወይጠብሕዋ በቅድሜሁ ።

፫ ወይነሥእ አልዓዛር እምደማ በአጽብዒሁ ወይነዝኅ ቅድመ ገጻ ለደብተራ መርጡል ስብዐ ።

፬ ወያውዕይዋ በቅድሜሁ ወማእሳኒ ወሥጋሃኒ ወደማኒ ምስለ ክዕሴሃ ያውዕዩ ።

፭ ወይነሥእ ካህን ዕፀ አርዝ ወቄጽለ ሁስጱ ወለየ ወይወድዮ ማእከለ እሳታ ለይእቲ እጐልት ።

፮ ወየሐፅብ አልባሲሁ ካህን ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወእምድኅረ ዝንቱ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ፤ ወርኩስ ውእቱ ካህን እስከ ሠርክ ።

፯ ወዘአውዓያ የሐፅብ አልባሲሁ በማይ ወይትሐፀብ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።

፰ ወያስተጋብእ ብእሲ ንጹሕ ለሐመዳ ወያነብሮ አፍኣ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ወይከውን ዕቁበ ለትዕይንቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ፤ ለማየ መንዝኅ የዐቅብዎ እስመ ቡቱ ይነጽሑ ።

፱ ወዘኮ ዘያስተጋብእ ሐመዳ ለይእቲ እጐልት የሐፅብ አልባሲሁ ወየሐፅብ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው ከእስራኤል ልጆች የሰጠኋችሁን አሥራት ከነሳቸው ብትቀበሉ እናንተም ዕድል ፈንታ አድርጌ ከሰጠኋችሁ መባ የአሥራቱን አሥራት ለእግዚአብሔር ለዩ ብለህ ለሌዋውያን ንገራቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ።

መባችሁም በወይኑ ውድማ እንዳለ እንደ ወይኑ መባና በእኽሉ ውድማ እንዳለ እንደ ሥንዴው መባ ይቈጠርላችኋል ። ዘኍ፤ ፲፰ ፴ ።

መባውን ለእግዚአብሔር ለይተው እንዲሰጡ እናንተም እንዲሁ ከእስራኤል ልጆች ከምትቀበሉት አሥራታችሁ ሁሉ ለካህኑ ለአሮን ስጡ ።

ከአሥራቱ አስቀድመው ለይተው የሚያገቡትን መባ ሁሉ ለእግዚአብሔር ስጡ ። ዘኍ፤ ፲፰ ፲፪ ፤ ፴ - ፴፪ ።

ከቀዳምያቱ ለይታችሁ በሰጣችሁ ጊዜ ከዓውድማ እንዳለ እኽልና ከመጭመቂያው እንዳለ ወይን ይቈጠርላችኋል ። ዘኍ፤ ፲፰ ፳፯ ።

በደብተራ ኦሪት ስለ ምትሠሩት ሥራችሁ ፈንታ የናንተ ደመወዛችሁ ይህ ነውና ፤ በበታው ሁሉ ሁናችሁ ብሉት ። ሉቃ፤ ፲ ፯ ፤ ፩ ቆሮ፤ ፱ ፩ ።

ከሱ ቀደምያቱን ታወጣላችሁና ስለሱ ዕዳ በደል አይሆንባችሁም ፤ ነገር ግን እንዳትቀሠፉ የእስራኤል ልጆች ለይተው ያመጡትን አታሳድፉ (አታስቀሩ) ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

እግዚአብሔር ያዘዘው የሕጉ ሁሉ ትእዛዝ ይህ ነው ነውር የሌለበት ያልተጠቃች ቀንበር ያልተጫነበት አንዲት ቀይ ጊደር ያመጡልህ ዘንድ እምጡ በላቸው አለ ብላችሁ ለእስራኤል ልጆች ንገሩዋቸው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን ነገራቸው ።

ለካህኑ ለአልዓዛር ስጠው ከከተማው ወደ ውጭ ወስደው በንጹሕ ቦታ በፊቱ ይረዷት ። ዘሌ፤ ፬ ፲፬ ።

አልዓዛርም ጣቶቹን ከደሟ ነክሮ በደብተራ ኦሪት ፊት ለፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ። ዘሌ፤ ፯ ፲፯ ፤ ፲፯ - ፲፱ ።

በፊቱ ያቃጥሏት ፤ ሥጋዋን ቁርበቷንና ደሟን ከሰገራ ጋር ያቃጥሉ ። ዘፀ፤ ፳፱ ፲፬ ፤ ዘሌ፤ ፩ ፲፫ ።

ካህኑም የዛፉን ዕንጨት ፤ እሸክት ፤ ቀይ ሐር ወስዶ በዚያች ጊደር እሳት መካከል ይጨምረው ።

ካህኑ ልብሱን ይጠብ ፤ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ ፤ ካህኑም እስከ ሠርክ (ማታ) ድረስ ርኩስ ነው ። ዘሌ፤ ፲፩ ፳፭ ፤ ፲፭ - ፭ ፤ ዘኍ፤ ፲፱ ፰ ።

ያቃጠላትም ሰው ልብሱን በውኃ ይጠብ ፤ ሰውነቱንም ይታጠብ ፤ እስከ ሠርክም ድረስ ርኩስ ነው ።

ንጹሕ ሰው አመዷን ሰብስቦ ከከተማ ውጭ አውጥቶ በንጹሕ ቦታ ያኑረው ለእስራኤል ልጆች ሠራዊት የተጠበቀ ይሁን ፤ ይነጹበታልና የሚረጩበትን ውኃ ይጠብቁት ።

ያም የዚያች ጊደር አመድ የሚሰበስብ ሰው ልብሱን ይጠብ ፤ ገላውንም ይታጠብ እስከ ማታም ርኩስ ነው ፤

ወይኩኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ወለግዩራን እለ ሀለዉ ውስቴትክሙ ማእከሌክሙ ሕገ ዘለዓለም ።		በመከከላችሁ ላሉ መጻተኞችና ለእስራኤል ልጆች ለዘለ ዓለም ሥርዓት ይሁናቸው ።
ወዘገሠሠ በድነ ዘኵሉ ነፍሰ ሰብእ ርኩስ ውእቱ ሰቡዐ መዋዕለ ።	፲	የሰውን ሁሉ ሰውነት ሬሳ የነካ ሰው እስከ ሰባት ቀን ድረስ ርኩስ ነው ። ዘኍ፡ ፲፱ ፲፮ ።
ወከመዝ ያነጽሕ ርእሶ በሣልስት ዕለት ወበሳብዕት ዕለት ወይከውን ንጹሐ ፡ ወእመሰ ኢያንጽሐ ርእሶ በሣልስት ዕለት ወበሳብዕትኒ ዕለት ኢይነጽሕ ።	፲፩	እንደዚህ አድርጎ በሦስተኛው ቀን በሰባተኛው ቀን ራሱን ንጹሕ ያድርግ ፡ በሦስተኛው በሰባተኛው ቀን ራሱን ንጹሕ ባያደርግ ግን ንጹሕ አይሆንም ።
ኵሉ ዘገሠሠ በድነ ዘኵሉ ነፍሰ እጓለ እመሕያው ዘሞተ ወኢያንጽሐ ርእሶ ወአርኰሰ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ለይትቀጥቀጥ ውእቱ ብእሲ እምእስራኤል ፡ እስመ ኢተነዝኀ ላዕሌሁ ማየ መንዝኅ ርኩስ ውእቱ ወዓዲሁ ርኵሱ ሀለወ ላዕሌሁ ።	፲፪	የሞተውን ሰው ሬሳ የነካ ሰው ሁሉ ራሱን ንጹሕ ካላደረገና የእግዚአብሔር ማደሪያን ቢያረክስ ያ ሰው ከእስራኤል ተለይቶ በደንጊያ ተወግሮ ይሙት ፡ የሚረጩትን ውኃ አልተረጨምና የረከሰም ነው ፡ ኃጢአቱም ገና በሱ ላይ አለ ። ዘኍ፡ ፲፱ ፳ ፡ ፴፩ - ፲፱ ።
ወከመዝ ውእቱ ሕጉ ለሰብእ ለእመቦ ዘሞተ በውስተ ቤት ፡ ኵሉ ዘቦአ ውስተ ውእቱ ቤት ወኵሉ ዘሀለወ ውስተ ውእቱ ቤት ርኩስ ውእቱ ሰቡዐ መዋዕለ ።	፲፫	የሰው ሁሉ ሥርዓቱ እንደዚህ ነው በቤት ሳለ የሞተ ሰው ቢኖር ወደዚያ ቤት የገባ ሰው ሁሉ በዚያም ቤት ያለ ዕቃ ሁሉ ሰባት ቀን የረከሰ ነው ።
ወኵሉ ንዋይ ዘክሡት ወዘኢኮነ እሱረ በማእሰር ፡ ርኩስ ውእቱ ።	፲፬	የተከፈተ ዕቃ (ማድጋ) ሁሉ በማሠሪያ ያልታሰረም (አቍማዳ ጻውላ) ርኩስ ነው ። ዘኍ፡ ፴፩ ፳ ።
ወኵሉ ዘገሠሠ በውስተ ምድር እመኒ ቅቱለ ወእመኒ በድነ እው ዐፅመ ሰብእ እው መቃብረ ፡ ርኩስ ውእቱ ሰቡዐ መዋዕለ ።	፲፭	በጦር የሞተም ቢሆን ቃሞ የሞተም ቢሆን ወይም የሰው አጥንት ቢሆን ወይም መቃብር ያፈለሰ (በድን የዳሰሰ) ቢሆን በምድር የነካ ሰው ሁሉ ሰባት ቀን የረከሰ ነው ።
ወያመጽኡ ሎቱ ለዝክቱ ርኩስ እምሐመዳ ለእንቃክቲ እንተ አውዐዩ ለአንጽሖ ወይሰውጡ ውስቴቱ ማየ ጥዑመ በውስተ ግምዔ ።	፲፮	ለዚያም ለረከሰ ሰው ለማንጻት ከቃጠሏት ከዚያች ጊደር አመድ ያምጡለት በማሰሮም ጥሩ ውኃ ይጨምሩ ።
ወያመጽኡ ቈጽለ ሁስጼ ወይጠምዖ ብእሲ ንጹሕ ውስተ ውእቱ ማይ ወይነዝኀ ላዕለ ውእቱ ቤት ወላዕለ ንዋይ ወላዕለ ኵሉ ነፍስ ዘሀለወ ህየ ወዲበ ኵሉ ዘገሠሠ ዐፅመ ሰብእ እመኒ ቅቱለ ወእመኒ በድነ ወእመኒ መቃብረ ።	፲፯	እሸክትን አምጥተው ንጹሕ የሆነ ሰው በዚያ ውኃ ውስጥ ነክሮ ያንን ቤት ይርጨው ፡ ዕቃውንም በዚያ ሰው በሞተበት ቤት ያለው ሰውነት ላይ የሰውንም አጥንት በዳሰሰ ሰው ሁሉ ላይ ተወግቶ የሞተው ቢሆን ቃሞ የሞተ ሰውም ቢሆን መቃብር ያፈለሰውንም የነካ ሰውን ሁሉ ይርጭ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፳፪ ።
ወይነዝኆ ንጹሕ ለርኩስ በሣልስት ዕለት ወበሳብዕት ዕለት ወይነጽሕ በሳብዕት ዕለት ወየሐፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፲፰	ንጹሑ የረከሰውን ሰው በሦስተኛው ቀን በሰባተኛው ቀን ይርጨው ፡ በሰባተኛው ቀን ይነጻል ፡ ልብሱን ይጠብ ፡ ሰውነቱንም በውኃ ይታጠብ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው ።
ወብእሲ ርኩስ ዘኢያንጽሐ ርእሶ ለይሠሮ እምሕዝቡ ወእማእከለ ትዕይንት እስመ አርኰሰ ቅድሳቲሁ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ማየ መንዝኅ ኢተነዝኀ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ወይኩንክሙ ሕገ ዘለዓለም ።	፲፱	ርኩስ የሆነ ራሱን ያላነጻ ሰው በሦስተኛው በሰባተኛው ቀን የእግዚአብሔርን ንዋየ ቅድሳት አሳድፏልና ከሠራዊቱ ተለይቶ ይጥፋ ፡ የሚረጩትንም ውኃ አልተረጨምና የረከሰ ነው ፡ ይህ የዘለዓለም ሕግ ሥራት ይሁናችሁ ። ዘኍ፡ ፲፱ ፲፫ ።
ወዘይነዝኅ ማየ መንዝኅ የሐፅብ አልባሲሁ ፡ ወዘገሠሦ ለማየ መንዝኅ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ።	፳	ማየ መንዝኅ የሚረጨውም ልብሱን ይጠብ ፡ የሚረጨውንም ውኃ የነካ ሰው እስከ ሠርክ ድረስ የረከሰ ነው ።
ወኵሉ ዘገሠሦ ለርኩስ ይረክስ ወነፍስ እንተ ገሠሠቶ ርኵስት ይእቲ እስከ ሠርክ ።	፳፩	ርኩሱን የነካ ሰው ይረክሳል ፡ የነካችውም ሰውነት እስከ ሠርክ የረከሰች ናት ። ሐጌ፡ ፪ ፲፫ ።
ምዕራፍ ፳ ።		ምዕራፍ ፳ ።
ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል ወኵሉ ተዓይኒሆሙ እምገዳም ዘፂን በቀዳሚ ወርኅ ፡ ወበጽሑ ውስተ ቃዴስ ወበህየ ሞተት ማርያም ወተቀብረት ።	፩	የእስራኤል ልጆችና ሠራዊቶቻቸው ሁሉ በመጀመሪያ ወር ጺን የሚባል ዕንጩት ካለበት ምድረ በዳ ተጉዘው ወደ ቃዴስ ደረሱ ፡ ማርያምም በዚያ ሞታ ተቀበረች ።
ወአልቦቱ ማይ ለትዕይንት ወተጋብኡ ሕዝብ ላዕለ ሙሴ ወላዕለ አሮን ።	፪	ለሠራዊቱም ውኃ አልነበረምና ፡ ሕዝቡ በአሮንና በሙሴ ላይ ተሰበሰቡ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፩ ፡ ዘኍ፡ ፲፯ ፲፱ ።

ወጸአልዎ ለሙሴ ወይቤልዎ እምኀየሰ ንሙት በሞተ አበዊነ በቅድመ እግዚአብሔር ።	፫	ሙሴንም ነቀፉት፥ በእግዚአብሔር ፊት እንደ አባቶ ቻችን ብንሞት በተሻለን ነበር አሉት ። ዘፀ፡ ፲፯ ፪ ።
ወለምንት አውፃእክሙ ትዕይንቶ ለእግዚአብሔር ውስተ ዝንቱ ገዳም ከመ ትቅትሉነ ወለእንስሳነ በጽምእ ።	፬	ከብቶቻችንም እኛንም በውኃ ጥም ትገድሉን ዘንድ የእግዚአብሔርን ሠራዊት ለምን ወደዚህ ምድረ በዳ አወጣችሁ፤ ።
ወለምንት ዝንቱ ዘአውፃእክሙነ እምግብጽ ከመ ታምጽኡነ ውስተ ዝንቱ መከን እኩይ ዘኢይዘራእ ወዘአልበ በለስ ወአዕፃደ ወይን ወሮማን ወአልበ ማይ ለሰትይ ።	፭	ዘር ወደ ማይዘራበት፥ በለስ ወደሌለበት የሮማንና የወይን በታ ወደሌለበት፥ ለመጠጣትም ውኃ ወደሌለበት ወደዚህ በታ ታመጡን ዘንድ ከግብጽ ያወጣችሁን ለምንድር ነው፤ አሉት ።
ወሖሩ ሙሴ ወአሮን እምቅድመ ገጸሙ ለትዕይንት ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፥ ወወድቁ በገጸሙ ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ሎሙ ።	፮	ሙሴና አሮንም ከሠራዊቱ ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጃፍ ሄደው በግንባራቸው ወደቁ፥ የእግዚአብሔርም ብርሃን ተገለጠላቸው ። ዘኍ፡ ፲፬ ፭፡ ፲፮ - ፳፪ ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፥ ንሥእ ለእንታክቲ በትር ።	፯	እግዚአብሔር ያችን በትር ያዝት ብሎ ለሙሴ ነገረው።
ወአስተጋብኦ ትዕይንተ አንተ ወአሮን እኁከ ወበልዋ ለኰኵሕ በቅድሜሆሙ ወትሁብ ማየ፥ ወታወፅኦ ሎሙ ማየ እምኰኵሕ ወታሰትዮ ትዕይንተ ወእንስሳሆሙኒ ።	፰	አንተና ወንድምህ አሮን ሠራዊቱን ሰብስባችሁ ደንጊያይቱን በፊታቸው አዘዙዋት፥ ውኃን ታስገኛለች፥ ከደንጊያ ውኃ አፍልቃችሁ ሠራዊቱን ከብቶቻቸውንም ውኃ ታጠጣላችሁ አለው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፭፥ ኢሳ፡ ፵፫ ፳ ።
ወነሥአ ሙሴ ለእንታክቲ በትር እንተ እምቅድሜሁ ለእግዚአብሔር በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ።	፱	ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ያችን በትር ከእግዚአብሔር ፊት አነሣት ። ዘኍ፡ ፲፯ ፲ ።
ወአስተጋብኦሙ ሙሴ ወአሮን ለትዕይንት ቅድሜሃ ለይእቲ ኰኵሕ ወይቤሎሙ ስምዑኒ ከሐድያን ቦኑ እምዛቲ ኰኵሕ ናወፅእ ለክሙ ማየ ።	፲	አሮንና ሙሴም በዚያች በትር ፊት ሠራዊቱን ሰብስበው እናንተ ከሐድያን ስሙኝ በውኑ ከዚች ደንጊያ ውኃ እናፈልቅላችሁ ነበርን፤ አላቸው ። መዝ፡ ፻፭ ፴፬ - ፴፭ ።
ወአልዐለ ሙሴ በትሮ በእዴሁ ወዘበጣ ለይእቲ ኰኵሕ በእንታክቲ በትር ክዕበ ወወፅአ ማይ ብዙኅ ወሰትዩ ሙ ለትዕይንት ወለእንስሳሆሙኒ ።	፲፩	ሙሴ በትሩን በእጁ አንሥቶ ያችን ደንጊያ በዚያች በትር ሁለት ጊዜ መታት፥ ብዙ ውኃም ወጣ፥ ሠራዊቱም ከብቶቻቸውንም አጠጣቸው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፯ ።
ወነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይቤሎሙ፥ እስመ ኢአመንክሙኒ ከመ ትቀድሱኒ ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል በበይነ ዝንቱ ኢታበውእዎሙ አንትሙ ለእሉ ትዕይንት ውስተ ምድር ዘአነ ወሀብክዎሙ ።	፲፪	እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን ተናገራቸው፥ በእስራኤል ልጆች ፊት ታመሰግኑኝ ዘንድ አላመናችሁኝምና፥ ስለዚህ ነገር እናንተ እነዚህን ሠራዊት እኔ ወደ ሰጠኋቸው አገር አታገቡዋቸውም አላቸው ። ዘኍ፡ ፳፯ ፲፬ ።
ወዝንቱ ማይ ዘቅሰት ውእቱ እስመ ተዋቀሡ ደቂቀ እስራኤል ቅድመ እግዚአብሔር ።	፲፫	የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ተከራከረው በታልና ይህ ውኃ "የክርክር ውኃ„ ተባለ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፳ ።
ወፈነወ ሙሴ መላእክተ እምቃዴስ ኀበ ንጉሠ ኤዶም እንዘ ይብል ከመዝ ይቤ እኁከ እስራኤል ለሊከ ተአምር ኵሎ ሕማመነ ዘረከበነ ።	፲፬	ሙሴ ከቃዴስ ወደ ኤዶም ንጉሥ እንዲህ ሲል መላክተኛን ላከ፤ ወንድምህ እስራኤል እንዲህ አለ ያገኘንን መከራ ሁሉ አንተ ታውቃለህ አለ ብሎ ።
ወረዱ አበዊነ ውስተ ግብጽ ወነበሩ ህየ ብዙኀ መዋዕለ ወሣቀዩነ ግብጽ ወለአበዊነ ።	፲፭	አባቶቻችን ግብጽ ወርደው በዚያ ብዙ ዘመን ኖሩ፥ የግብጽም ሰዎች እኛንም አባቶቻችንም መከራ (ሥቃይ) አጸኑብን ። ዘፍ፡ ፵፮ ፯፥ ዘዳ፡ ፲፯ ፯ ።
ወጸራሕነ ኀበ እግዚአብሔር ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለነ ወፈነወ መልአከ ወአውፅአነ እምግብጽ ወይእዜኒ ሀለውነ ውስተ ቃዴስ ጥቃ ደወለ ብሔርከ ።	፲፮	እኛም ወደ እግዚአብሔር ጮኽን፥ እግዚአብሔርም ጩኸታችንን (ልመናችንን) ሰምቶ መልአኩን ልኮ ከግብጽ አወጣን፥ አሁንም በአገርህ አውራጃ ባለ ቃዴስ በሚባል አገር አለን ። ዘፀ፡ ፪ ፳፫ ።
ወአኅልፈነ እንተ ብሔርከ ወሀገርከ ወኢነኀልፍ እንተ ላዕለ ገራህትከ ወኢላዕለ ዐፀደ ወይንከ ወኢንሰቲ እምዐዘቅትከ ማየ፥ ፍኖተ መንገሥት ነሐውር ወኢንትገኀሥ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም እስከ ንኀልፍ እምደወልከ ።	፲፯	በአገርህና በአውራጃህ አሳልፈን በእርሻህና በወይንህ በታ ላይ አንሄድም ከጕድጓድህም ውኃን አንጠጣም በጥርጊያው ጐዳና እንሄዳለን፥ ከአውራጃህ እስክናልፍ ድረስ ወደ ቀኝ ወደ ግራ አንልም አለው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፪ ።
ወይቤሎ ንጉሠ ኤዶም ኢተኀልፍ እንተ ላዕሌየ ወእመ አኮሰ ንትቃተል ወእወፅእ እትቀበልከ ።	፲፰	የኤዶምም ንጉሥ በኔ ላይ አታልፍም ይህስ ካልሆነ እንዋጋለን፥ በጦር እቀበልሀ ዘንድ እወጣለሁ አለው ።

፲፱ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል እንተ መንገለ አድባር ነኀልፍ ወለእመኒ ሰተይነ እማይከ ንሕነ ወእንስሳነ ሤጦ ንሁበከ ወዝንቱሰ ኢኮነ ወኢምንተኒ እንተ መንገለ አድባር ነኀልፍ ።

የእስራኤልም ልጆች ደጋ ደጋውን እንሄዳለን እኛም ከብቶቻችንም ከጕድጓድህ ውኃ ብንጠጣ ዋጋውን እንሰጥሃለን፤ ይህስ ምንም አይሆንም (መንገዱን መከከል) ደጋ ደጋውን እናልፋለን አሉት ። ፪ ሳሙ፣ ፳ ፲፫ ።

፳ ወይቤ ኢተኀልፍ እንተ ላዕሌየ፤ ወወፅአ ንጉሠ ኤዶም ወተቀበሎሙ ለእስራኤል ምስለ ብዙኅ ሰራዊት ወበጽኑዕ ኃይል ወበእደ ጽንዕት ።

የኤዶም ንጉሥ አንተ በኔ ላይ አታልፍም ብሎ እስራኤልን ከብዙ ሠራዊት ጋር በጽኑ ኃይል ተቀበላቸው (ገጠማቸው) ።

፳፩ ወኢፈቀደ ንጉሠ ኤዶም የሀቦሙ ምኅላፈ እንተ ደወሉ ወተግኅሡ እስራኤል እምኔሁ ።

የኤዶም ንጉሥ በአውራጃው መተላለፊያን ሊሰጣቸው አልወደደም እስራኤልም ከሱ ፈቀቅ አሉ ።

፳፪ ወግዕዙ እምቃዴስ ወኀደሩ ኵሉ ትዕይንት ውስተ ደብረ ሆር ።

ከቃዴስም ተጕዘው ሠራዊቱ ሁሉ ሖር በሚባል ተራራ ሰፈሩ ። ዘፀ፣ ፳፩ ፬፣ ዘኁ፣ ፴፫ ፴፯ ።

፳፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሆር በመንገለ ደወለ ምድሩ ለኤዶም እንዘ ይብል ።

እግዚአብሔር ሙሴን በኤዶምያስ ምድር ዳርቻ ባለው በሖር ተራራ እንዲህ ሲል ተናገረው ።

፳፬ ለይትወሰክ አሮን ኀበ ሕዝቡ፤ እስመ ኢትበውኡ ውስተ ይእቲ ምድር ዘእነ እሁቦሙ ለደቂቀ እስራኤል እስመ አምዓዕክሙኒ በኀበ ማየ ቅስት ።

ጠብ ክርክር በተደረገበት ውኃ ስለ አሳዘናችሁኝ እኔ ለእስራኤል ልጆች ወደምሰጣቸው ወደዚያች አገር አትገቡምና አሮን ወደ ወገኖቹ ይጨመራል ።

፳፭ ወንሥኦሙ ለአሮን ወለአልአዛር ወልዱ ወአዕርጎሙ ውስተ ደብረ ሆር በቅድመ ኵሉ ትዕይንት ።

አሮንንና ልጁ አልአዛርን በሠራዊቱ ሁሉ ፊት ወስደህ ወደ ሖር ተራራ አውጣቸው ።

፳፮ ወንሣእ አልባሲሁ ለአሮን እምላዕሌሁ ወአልብሶ ለአልአዛር ወልዱ ወይትወሰክ አሮን ወይሙት በህየ ።

የአሮንንም ልብስ አውጥተህ ለልጁ ለአልአዛር አልብሰው አሮንም በዚያው ተራራ ሙቶ በሞት ወደ ወገኖቹ ይጨመር አለው ። ዘኍ፣ ፳ ፳፬ ።

፳፯ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ወአዕረጎሙ ውስተ ደብረ ሆር በቅድመ ኵሉ ትዕይንት ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አድርጎ በሠራዊቱ ሁሉ ፊት ወደ ሖር ተራራ አወጣቸው ።

፳፰ ወነሥአ አልባሲሁ ለአሮን እምላዕሌሁ ወአልበሶ ለአልአዛር ወልዱ፤ ወተወሰከ አሮን ወሞተ በህየ በውስተ ርእሰ ደብር፤ ወወረዱ ሙሴ ወአልአዛር እምደብር ።

የአሮንን ልብስ ወስዶ ለልጁ ለአልአዛር አለበሰው፤ አሮንም በዚያ በተራራው ራስ ላይ ሙቶ በሞት ከወገኖቹ ጋር ተጨመረ አልአዛርና ሙሴም ከተራራው ወረዱ ።

፳፱ ወርእዩ ኵሉ ትዕይንት ዘከመ ኀለፈ አሮን ወበከይዎ ሠላሳ መዋዕለ ኵሉ ቤተ እስራኤል ።

ሠራዊቱም ሁሉ አሮን እንደ ሞተ አይተው የእስራኤል ወገኖች ሁሉ ሠላሳ ቀን አለቀሱለት ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወሰምዐ ከነአን ንጉሠ አራድ ዘይነብር ውስተ አዜብ ከመ መጽኡ እስራኤል እንተ ፍኖተ አታርን ወተቃተሎሙ ወማኅረከ እምኔሆሙ ፄዋ ።

በአዜብ የሚኖር የአራድ ንጉሥ ከነዓን እስራኤል በአታርን ጐዳና እንደመጡ ተዋጋቸው፤ ከነሳቸውም ምርኮን ማረከ ። ዘኍ፣ ፴፫ ፵፣ ዘዳ፣ ፲፫ ፳፩ ።

፪ ወበፅዑ እስራኤል ብፅዓተ ለእግዚአብሔር ወይቤሉ ለእመ አግብኦ እግዚአብሔር ለዝንቱ ሕዝብ ለነ ነዐልሎሙ ወለአህጉሪሁ ።

እግዚአብሔር ይህን ወገን በእጃችን ቢጥልልን ሰውንም አገሩንም ጕልት እናደርጋቸዋለን ብለው ስለትን ተሳሉ ። ዘፍ፣ ፳፰ ፳፣ ዘሌ፣ ፳፯ ፳፰፣ መሳ፣ ፲፩ ፴ ።

፫ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎሙ ለእስራኤል ወአግብኦሙ ለከነአን ውስተ እደዊሆሙ ወአለልዎሙ ሎሙ ወለአህጉሪሆሙ ወሰመዩ ስሞ ለውእቱ መካን ማዕለልት ።

እግዚአብሔር የእስራኤል ልመናቸውን ሰምቶ የከነዓንን ሰዎች በእጃቸው ጣላቸው፤ ሰዎቹንም አገራቸውንም ጕልት አደረጉዋቸው፤ የዚያንም ቦታ ስም "ጕልት" አሉት ። ዘኍ፣ ፲፬ ፲፭፣ ኢያ፣ ፲፱ ፬ ።

፬ ወግዕዙ እፍአ እምደብረ ሆር መንገለ ፍኖተ ባሕረ ኤርትራ ወዖድዋ ለምድረ ኤዶም ወተቈጥዐ ሕዝብ በፍኖት ።

ከሖር ተራራ አደባባይ ወጥተው ወደ ኤርትራ ባሕር ጐዳና ተጓዙ፤ የኤዶምያስን ምድር ዞሩት ሕዝቡም በጐዳና ተበሳጩ ። ዘኍ፣ ፳ ፳፬፣ መሳ፣ ፲፩ ፲፰ ።

፭ ወሐመይዎ ለእግዚአብሔር ወለሙሴ ወይቤልዎ ለምንት አውፃእከነ እምድረ ግብጽ ከመ ትቅትለነ በውስተ ዝንቱ ገዳም እስመ አልቦቱ እክል ወአልቦቱ ማይ፤ ወተቈጥዐት ነፍስነ በዝንቱ ኅብስት ዘአልቦቱ በቍዔት ።

እኽል ውኃ የለበትምና ሰውነታችንም ረብሐ ጥቅም የሌለው የዚህ ኅብስቱን ሰልችታለችና በዚህ ምድረ በዳ ታጠፉን ዘንድ ለምን ከግብጽ አወጣኸን ብለው እግዚአብሔርን አሙት ሙሴንም ነቀፉት ። መዝ፣ ፸፰ ፲፱ ።

፮ ወፈነወ እግዚአብሔር አራዊተ ምድር ላዕለ ሕዝብ ዘይነስኮ ወይቀትሉ ፡ ወሞቱ ሕዝብ ብዙኃን እምደቂቀ እስራኤል ።

፯ ወመጽኡ ሕዝብ ኀበ ሙሴ ወይቤሉ አበስነ እስመ ሐመይናሁ ለእግዚአብሔር ወለከኒ ፡ ጸሊ እንከሰ ኀበ እግዚአብሔር ያሰስል እምኔነ አራዊተ ምድር ።

፰ ወጸለየ ሙሴ ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ሕዝብ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ግበር ለከ አርዌ ምድር ዘብርት ወአንብሮ ኀበ ይትኤመሩ ወእምከመ ነሰከ አርዌ ምድር ለሰብእ ኵሉ ዘተነስከ ለይርአዮ ወይሕየው ።

፱ ወገብረ ሙሴ አርዌ ምድር ዘብርት ወአቀሞ ኀበ ይትኤመሩ ወእምከመ ነሰከ አርዌ ምድር ለሰብእ ይኔጽሮ ለዝክቱ አርዌ ዘብርት ወየሐዩ ።

፲ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ ውስተ አጋቦት ።

፲፩ ወግዕዙ እምአጋቦት ወኀደሩ ውስተ ጌልጋይ ማዕዶተ ገዳም እንተ አንጻረ ገጸ ለሞአብ መንገለ ምሥራቀ ፀሐይ ።

፲፪ ወግዕዙ እምህየ ወኀደሩ ውስተ ቈላተ ዛሬት ።

፲፫ ወግዕዙ እምህየ ወኀደሩ ውስተ ማዕዶተ አርኖን ዘይከዑ ማዮ እምአድባር ዘአሞሬዎን ፡ እስመ ደወሎሙ ውእቱ ለሞአብ ፡ ወማእከለ ሞአብ ወማእከለ አሞሬዎን ውእቱ ።

፲፬ ወበበይነ ዝንቱ ይብል ውስተ መጽሐፍ ፀብኡ ለእግዚአብሔር ዘውዓያ ለዛሎሙ ወአቀመ ወኀደገ አርኖን ዘሀለወ ውስተ ኤር ዘይሰመይ ደወለ ሞአብ ።

፲፭ ወእምህየ ውስተ ዐዘቅት ዘይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ አስተጋብእ ሕዝበ ወእሁቦሙ ማየ ዘይሰትዩ ።

፲፮ ወይእቲ አሚረ ኀለዩ እስራኤል ዛተ ማኅሌተ በኀበ ይእቲ ዐዘቅት ።

፲፯ ዐቀድሙ ሎሙ ዐዘቅተ ፡ እንተ ከረይዋ መላእክት ወወቀርዋ ነገሥተ አሕዛብ በምኲናኖሙ ወእምይእቲ ዐዘቅት ውስተ ምንትናይን ።

፲፰ ወእምንትናይን ውስተ ንሐልያል ፡ ወእምንሐልያል ውስተ ባሞት ።

፲፱ ወእምባሞት ውስተ ኢያጲን እንተ ገዳም ዘሞአብ እምኀበ ርእሱ ለፋስጋ ዘይኔጽር መንገለ ገጸ ገዳም ።

፳ ወፈነወ እስራኤል ተናብልተ ኀበ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን በቃለ ሰላም እንዘ ይብል ።

፳፩ ንኅልፍ እንተ ምድርከ መንገደ ንኅልፍ ወኢንትገኃሥ ኢ ውስተ ገራህትከ ወኢ ውስተ ዐጸደ ወይንከ ፡ ወኢንሰቲ ማየ እምውስተ ዐዘቅቲከ ፍኖተ መጽያሕት ንሐውር እስከ ንኀልፍ እምደወልከ ።

፳፪ ወኢያብሖሙ ሴዎን ለእስራኤል ይኅልፉ እንተ ደወሉ ወአስተጋብአ ሴዎን ኵሎ ሰብአ ወወፅአ ይትቃተሎሙ ለእስራኤል ውስተ ገዳም ወበጽሐ ውስተ ኢያሶን ወተቃተሎሙ ለእስራኤል ።

እግዚአብሔር እየነደፉ የሚገድሉ የምድር አባቦችን በሕዝቡ ላይ ለቀቀባቸው ፡ ከእስራኤልም ልጆች ብዙ ወገኖች ሞቱ ። ዘዳ፡ ፰ ፲፭ ፡ ፩ ቆሮ፡ ፲ ፱ ።

ሕዝቡም ከሙሴ ዘንድ መጥተው እግዚአብሔርን እምቢ ብለዋልና አንተንም ነቅፈንሃልና በደልን አባቦችን ያጠፋልን ዘንድ እንግዲህስ እግዚአብሔርን ለምንልን አሉት።

ሙሴም ስለ ሕዝቡ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ፡ እግዚአብሔርም ሙሴን የናስ እባብ ሠርተህ በሚሰፍሩበት በታ ላይ አኑረው የምድር እባብ ሰውን በነደፈው ጊዜ የተነደፈው ሰው ሁሉ አይቶት ይዳን አለው ።

ሙሴም ከናስ የተሠራ የምድር እባብን ሠርቶ በሚተያዩበት በታ ሰቀለው ፡ የምድር እባብ ሰውን በነደፈው ጊዜ ያንን ከናስ የተሠራው የምድር እባብ አይቶ ይድን ነበር ። ዮሐ፡ ፫ ፲፬ - ፲፭ ።

የእስራኤልም ልጆች ተጕዘው በአጋቦት ሰፍረው አደሩ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፵፫ ።

ከአጋቦትም ተጕዘው በፀሐይ መውጫ በኩል በሞአብ አንጻር ባለችው ምድረ በዳ ማዶ በጌልጋይ አደሩ ።

ከዚያም ተጕዘው በዛሬት ቈላ አደሩ (ሠፈሩ) ።

ከዚያም ተጕዘው ውኃውን ከአሞሬዎን ደጋ በሚያፈሰው በአርኖን ማዶ ሠፈሩ ፡ ይኸውም በአሞሬዎንና በሞአብ መካከል ያለ የሞዓባውያን ወሰናቸው ነው ።

ስለዚህ በወግ (በታሪክ) የእግዚአብሔር ሰልፉ ዛእሙ የምትባል አገርን አጠፋት ይላል ፡ የሞዓብ ድምበር በሚባል በኤር ያለ የአርኖንን ፈሳሾች አቆመ ።

ከዚያም ተጕዘው እግዚአብሔር ለሙሴ ሕዝቡን ሰብስብ የሚጠጡትን ውኃ እሰጣቸዋለሁ ብሎ በነገረው በታ አደሩ ።

ያን ጊዜ እስራኤል በዚያች ጉድጓድ ይህን ምስጋና አመሰገኑ (መዝሙር ዘመሩ) ።

አለቆች አስቀድመው በቈፈርዋት የአሕዛብም ነገሥታት በግዛታቸው መቈፈሪያ የቈፈሩዋትን ጕድጓድ እስራኤል ፈጥነው አገኙ ብለው ዘመሩ ። ከዚያችም ጕድጓድ መጥተው ወደ ምንትናይን አደሩ ።

ከምንትናይንም ተጕዘው ወደ ንሐልያል ፡ ከንሐልያልም ተጕዘው በባሞት አደሩ ።

ከባሞትም ተጕዘው በምድረ በዳ አንጻር በፋስጋ ራስ መያያዣ በሞዓብ ምድረ በዳ በኢያጲን አደሩ ።

እስራኤል ወደ አሞሬዎን ንጉሥ ወደ ሴዎን በፍቅር ቃል እንዲህ ብሎ መልእክተኛን ላከ ።

ከወሰንህ እስክናልፍ ድረስ ጥርጊያውን ጐዳና እንሄዳለን እንጂ ወደ እርሻህና ወደ ወይን በታህም አንገባም ከጕድጓዶችህም ውኃ አንጠጣም ። ዘኍ፡ ፳ ፲፯ ።

ሴዎን ግን በአገሩ ይሄዱ ዘንድ እስራኤልን አላሰናበታቸውም ፡ ሴዎን ሰውን ሁሉ ሰብስቦ እስራኤልን ለመውጋት ወደ ምድረ በዳ ወጣ ፡ ወደ ኢያሶን ደርሶም እስራኤልን ተዋጋቸው ። ዘዳ፡ ፪ ፳፪ ፡ መሳ፡ ፲፩ ፳ ።

፳፬ ወቀተልዎሙ እስራኤል ቀትለ ዓቢየ በሐፂን፡ ወነብአ ሎሙ ብሔሩ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእስከ ደቂቀ አሞን እስመ ኢያዜር ደወሎሙ ውእቱ ለደቂቀ አሞን።

እስራኤልም ጽኑ ሰልፍ አድርገው በጦር ወጉዋቸው ከአርኖን ጀምሮ እስከ አሞን ልጆች አገርና እስከ ኢያቦቅ ድረስ በእስራኤል እጅ ገባላቸው፤ ኢያዜርም ለአሞን ልጆች ወሰናቸው (አውራጃቸው) ነው። ዘዳ፡ ፪ ፴፫ ።

፳፭ ወነሥአ እስራኤል ኵሎን ውእቶን አህጉረ ወነበረ እስራኤል ውስተ ኵሎን አህጉረ አሞሬዎን በሐሴቦን ወበኵሉ ደወላ።

እስራኤል እነዚያን አገሮች ሁሉ እጅ አድርጎ በአሞሬዎን አገሮች ሁሉ በሐሴቦንና በአውራጃዎቿ ሁሉ ኖረ።

፳፮ እስመ ቦቱ በሐሴቦን አህጉረ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ወውእቱ ዘፀብአ ቀዲሙ ለንጉሠ ሞአብ ወነሥአ ኵሉ ምድሮ እምአሮኤር እስከ አርኖን።

የአሞሬዎን ንጉሥ ሴዎን በሐሴቦን ከተሞች ነበሩት፤ ይኸውም አስቀድሞ የሞዓብን ንጉሥ የወጋው ነው፤ ከአሮኤር ጀምሮ እስከ አርኖን ድረስ አገሩን ሁሉ ወግቶ እጅ ያደረገ ነው።

፳፯ ወበእንተ ዝንቱ ይብሉ ሰብአ ንግምስጥስጤ ሖሩ ውስተ ሐሴቦን ከመ ትትነደቅ ወይትገበር አህጉረ ሴዎን።

ስለዚህ የሞዓብ አገር የሴዎን አገር ተብላ ትሠራ ትቀጸርም ዘንድ (ሰብአ ንግምስጥስጤ) የወግ የታሪክ ሰዎች ከሐሴቦን ወደ ሞዓብ ሂዱ አሉ።

፳፰ እስመ እሳት ወፅአት እምሐሴቦን ወነድ እምአህጉረ ሴዎን ወበልዐት እስከ ሞአብ ወውኅጠት ሐውልተ አርኖን።

ከሐሴቦንና ከሴዎን ከተሞች (እሳት) ጦር ወጥታ እስከ ሞዓብ ድረስ አጥፍታለችና፤ የአርኖንም ኃያላን አጥፍታለችና ወደ ሞዓብ ሂዱ አሉ። ኢዮብ ፳፯ ፭ ።

፳፱ አሌ ለኪ ሞአብ ኣኅጐልኪዮሙ ለሕዝበ ከሞስ እለ ገብኡ ደቂቆሙሰ አድኅንክሙ ወአዋልዲክሙ ተፄወዋ ኀበ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን።

ሞዓብ ወደ ድካም የተመለሱ የጣኦቱን ወገኖች አጥፍተሻቸዋልና ወዮልሽ ልጆቻቸውን ግን አዳናችሁ፤ ሴቶች ልጆቻችሁም ተማርከው ወደ አሞሬዎን ንጉሥ ወደ ሴዎን ሄዱ። መሳ፡ ፲፩ ፳፬ ፤ ፪ ነገ፡ ፳፫ ፲፫ ።

፴ ወዘርእሙኒ ደምሰሰሙ እምሐሴቦን እስከ ዴቦን ወአንስቲያሆሙኒ ዓዲ አንደዳ እሳተ ላዕለ ሞአብ።

ልጆቻቸውንም ከሐሴቦን እስከ ዴቦን ድረስ አጠፉቸው፤ ሚስቶቻቸውንም ዳግመኛ በሞዓብ ላይ (እሳት አነደዱ) ጠብ አነሡ። ዘኍ፡ ፴፪ ፫ ፤ ኢሳ፡ ፲፭ ፪ ።

፴፩ ወነበረ እስራኤል ውስተ ኵሉ አህጉረ አሞሬዎን።

እስራኤልም በአሞሬዎን አገሮች ሁሉ ኖረ (ተቀመጠ)።

፴፪ ወፈነወ ሙሴ ይርአይዋ ለኢያዜር ወእምዝ አስተጋብእዋ ምስለ አህጉሪሃ ወአውፅእዎሙ ለአሞሬዎን እለ ሀለዉ ህየ።

ሙሴም ኢያዜርን ያዩዋት ዘንድ ሰላዮችን ሰደደ፤ ከዚህ በኋላ ከአውራጃዎቿ ጋር እጅ አደረጉዋት፤ በዚያ የነበሩ አሞሬዎንንም አበረሩዋቸው። ዘኍ፡ ፴፪ ፫ ።

፴፫ ወተመይጡ ወዐርጉ ውስተ ፍኖተ ባሳን፡ ወወፅአ ዖግ ንጉሠ ባሳን ወተቀበሎሙ ምስለ ኵሉ ሕዝቡ ከመ ይትቃተሎሙ በአድራዪን።

ተመልሰውም በባሳን ጐዳና ወጡ፤ የባሳን ንጉሥ ዖግም ከሠራዊቱ ጋር ተሰልፎ ይወጋቸው ዘንድ በአድራይን ተቀበላቸው። ዘዳ፡ ፩ ፬ ፤ ፫ - ፩ ።

፴፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢትፍርሆ፡ እስመ ውስተ እዴከ አገብኦ ወለኵሉ ሕዝቡ ወለኵሉ ምድሩ፤ ወትገብሮ ከመ ገበርካሁ ለሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን።

እግዚአብሔርም ሙሴን በእጅህ እጥለዋለሁና ሠራዊቱንም ሁሉ ምድሩንም ሁሉ በእጅህ እጥልልሃለሁና በሐሴቦን የሚኖር የአሞሬዎንን ንጉሥ ሴዎን እንዳደረግኸው ታደርገዋለህና አትፍራው አለው። ዘዳ፡ ፫ ፪ ።

፴፭ ወቀተሉ ሎቱ ወለደቂቁ ወለኵሉ ሕዝቡ እስከ ኢያትረፉ ሎቱ ነፋጺተ፡ ወወረሱ ምድሮሙ።

እሱን ልጆቹን ሕዝቡንም ሁሉ ሸሽታ ሳያስቀር አጠፉቸው፤ አገራቸውንም ወረሱ። ኢያሱ ፲ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ መንገለ ዐረበ ለሞአብ ኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ።

የእስራኤል ልጆች ተጕዘው በኢያሪኮ በዮርዳኖስ ማዶ ባለው በሞዓብ ሜዳ ሠፈሩ። ዘኍ፡ ፳፯ ፫ ፤ ፴፫ - ፵፰ ።

፪ ወሰበ ርእየ ባላቅ ወልደ ሰፎር ኵሎ ዘገብሩ ፳ል በአሞሬዎን ፈርህዎሙ ሞአብ ለሕዝብ ጥቀ እስመ ብዙኃን እሙንቱ ወተሀውኩ እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስራኤል።

የሰፎር ልጅ ባላቅም ፳ል በአሞሬዎን ያደረጉትን ሁሉ በሰማ ጊዜ እነሱ ብዙ ናቸውና የሞዓብ ወገኖች እስራኤልን እጅግ ፈሩዋቸው፤ ከእስራኤል ልጆች ፊት የተነሣ ታወኩ።

፫ ወይቤሎሙ ሞአብ ለአእሩገ ምድያም፡ ይእዜ ታኀልቆሙ ዛቲ ትዕይንት ለኵሎሙ እለ ዐውድነ ከመ ያኀልቅ ላሕም ሣዕረ ዘውስተ ገዳም፤ ወባላቅ ወልደ ሰፎር ንጉሠ ሞአብ ውእቱ በውእቱ መዋዕል።

ሞዓብም (የሰፎር ልጅ ባላቅ) የምድያምን ሽማግሎች ይህች ሠራዊት በሬ በምድረ በዳ ያለውን ሣር በልቶ እንዲጨርስ በዙርያችን ያሉትን ሁሉ አሁን ትጨርሳቸዋለች አላቸው፤ በዚያም ወራት የሰፎር ልጅ ባላቅ የሞዓብ ንጉሥ ነበር። ዘኍ፡ ፳፬ ፯፤ ፳፭ - ፲፰ ፤ ኢያ፡ ፲፫ ፳፩ ።

፭ ወፈነወ ተናብልተ ኀበ በለዓም ወልደ ቢዖር ዘፋቱራ ዘሀለወ ኀበ ፈለገ ምድሮሙ ለደቂቀ ሕዝቡ ።

በወንዞቹ ልጆች አገር ወንዝ ወዳለው ሟርተኛ ወደ ሚሆን ወደ ቢዖር ልጅ ወደ በለዓም መልእክተኛን ላከ ።

፮ ወጸውዖ እንዘ ይብል ፡ ናሁ ሕዝብ ዘወፅአ እምግብጽ ከደኖ ለገጸ ምድር ወሀለዉ ይነብሩ ቅሩብየ ።

እነሆ ከግብጽ የወጣ ወገን የምድሪቱን ፊት በብዛት አለበሳት ፤ በአቅራብያዬም ይኖራሉ ። ዘዳ፡ ፳፫ ፬ ።

፯ ወይእዜኒ ነዓ ርግሞሙ ሊተ እስመ ይጸንዑ እምኔየ ሊእመ እክል ቀቲሎቶሙ ወእሰድዶሙ እምድርየ እስመ አአምር ከመ ዘአንተ ባረክ ቡሩክ ይከውን ወዘአንተ ረገምከ ርጉመ ይከውን ።

ከኔ ይበረታሉና ማጥፋታቸው ይቻለኝ እንደሆነ ከአ [illegible] የተመረቀ እንዲሆን አንተ የረገምከው የተረገመ እንዲሆን አውቃለሁና አሁንም መጥተህ ርገምልኝ ብሎ ጠራው ።

፰ ወሖሩ አዕሩገ ሞአብ ወአዕሩገ ምድያም ፡ ወነሥኡ መቃስምቲሆሙ ምስሌሆሙ ወበጽሑ ኀበ በለዓም ወነገርዎ ቃለ ባላቅ ።

የምድያምና የሞዓብም ሽማግሎች የሚያሟርቱበትን ከነሳቸው ጋር ይዘው ከበለዓም ዘንድ ደርሰው የባላቅን ነገር ነገሩት ። ዘኁ፡ ፳፪ ፲፱ ።

፱ ወይቤሎሙ ቢቱ ዝተ ሌሊተ ወአየድእክሙ ቃለ ዘይቤለኒ እግዚአብሔር ወኀደሩ መላእክተ ሞአብ ኀበ በለዓም ።

በዚች ሌሊት እደሩ ፤ እግዚአብሔር የሚለኝን ነገር እነግራችኋለሁ አላቸው ፤ የሞዓብ አለቆችም ከበለዓም ዘንድ አደሩ ።

፲ ወመጽአ እግዚአብሔር ኀበ በለዓም ወይቤሎ ምንተ ይግበሩ መጽኡ እሉ ሰብእ ኀቤከ ።

እግዚአብሔርም ወደ በለዓም መጥቶ እኒህ ሰዎች ምን ሊያደርጉ ወዳንተ መጡ አለው ። ዘኁ፡ ፳፬ ፳ ።

፲፩ ወይቤሎ በለዓም ለእግዚአብሔር ባላቅ ወልደ ሰፎር ንጉሠ ሞአብ ፈነዎሙ ኀቤየ እንዘ ይብል ።

በለዓምም እግዚአብሔርን የሞዓብ ንጉሥ የሰፎር ልጅ ባላቅ እንዲህ ሲል ወደኔ ልኮአቸዋል አለው ።

፲፪ ናሁ ሕዝብ ዘወፅአ እምግብጽ ከደነዎ ለገጸ ምድር ወሀለዉ ንቡራነ ቅሩብየ ወይእዜኒ ነዐ ርግሞሙ ሊተ ለእመ እክል ቀቲሎቶሙ ወአወፅኦሙ እምድርየ ።

እነሆ ከግብጽ የወጡ መላዋን ምድር ሸፈኑዋት ፤ በአቅራቢያዬም ተቀምጠዋል ፤ አሁንም ማጥፋት ይቻለኝ እንደሁ ከአገሬም አስወጣቸው እንደሁ መጥተህ ርገምልኝ ።

፲፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለበለዓም ኢትሑር ምስሌሆሙ ወኢትርግሞሙ እስመ ቡሩካን እሙንቱ ።

እግዚአብሔርም በለዓምን ከነሱ ጋር አትሂድ የተመረቁ ናቸውና ፤ አትርገማቸው አለው ። ዘኁ፡ ፳፫ ፳ ።

፲፬ ወተንሥአ በለዓም በጽባሕ ወይቤሎሙ ለመላእክተ ባላቅ ሑሩ ኀበ እግዚእክሙ ግብኡ እስመ ኢኀደገኒ እግዚአብሔር ከመ እሑር ምስሌክሙ ።

በለዓምም ማለዳ ተነሥቶ የሞዓብን መልእክተኞች ከናንተ ጋር እሄድ ዘንድ እግዚአብሔር አላሰናበተኝምና ተመልሳችሁ ወደ ጌታችሁ ሂዱ አላቸው ።

፲፭ ወተንሥኡ መላእክተ ሞአብ ወሖሩ ኀበ ባላቅ ወይቤልዎ አበየ በለዓም መጺአ ምስሌነ ።

የሞዓብም መልእክተኞች ተነሥተው ወደ ባላቅ ሄደው በለዓም ከኛ ጋር መምጣትን እምቢ አለ አሉት ።

፲፮ ወደገመ ዳግመ ባላቅ ወፈነወ መላእክተ እለ ይበዝኁ ወእለ ይከብሩ እምእልክቱ ።

ባላቅም ዳግመኛ ከነሱ የሚበዙና የሚከብሩ መልእክተኞችን ላከ ።

፲፯ ወበጽሑ ኀበ በለዓም ወይቤልዎ ከመዝ ይቤ ባላቅ ወልደ ሰፎር ብቍዐኒ ኢትትሀከይ መጺአ ኀቤየ ።

ከበለዓም ዘንድ ደርሰው የሰፎር ልጅ ባላቅ እንዲህ አለ በጅ በለኝ ወደኔ መምጣትንም ቸል አትበል ።

፲፰ እስመ አክብሮ አከብረከ ወኵሎ ዘትቤለኒ እገብር ለከ ወነዓ ርግሞሙ ሊተ ለእሉ ሕዝብ ።

ማክበሩን አከብርሃለሁና ያልከኝንም ሁሉ አደርግልሃለሁና ፤ እነዚህን ወገኖች መጥተህ ርገምልኝ አለ አሉት ።

፲፱ ወአውሥአሙ በለዓም ወይቤሎሙ ለመላእክተ ባላቅ ምልአ ቤት ወርቀ ወብሩረ ለእመ ወሀበኒ ባላቅ ኢይክል ተዓውሮ ቃለ እግዚአብሔር ከመ እግበር ንኡሰ አው ዐቢየ እምልብየ ።

በለዓምም የባላቅን መልእክተኞች ቤት ሙሉ ወርቅና ብር ቢሰጠኝ ከልቤ አንቅቼ ታላቁን ታናሹንም አደርግ ዘንድ የእግዚአብሔርን ቃል ቸል አልልም ብሎ መለሰላቸው ። ዘዳግ፡ ፳፬ ፴፫ ፤ ፳፫ - ፳፯ ።

፳ ወይእዜኒ ቢቱ ዝተ ሌሊተ አንትሙ ምንተ ይገብር እግዚአብሔር ዘከመ ይቤለኒ ።

እግዚአብሔር የሚያደርገው ምን ይታወቃል አሁንም እናንተ በዚች ሌሊት እደሩ ፤ እግዚአብሔር ያለኝን እነግራችኋለሁ አላቸው ። ፳፬ ፰ ።

፳፩ ወመጽአ እግዚአብሔር ኀበ በለዓም በዛቲ ሌሊት ወይቤሎ ከመ ይጸውዑከ መጽኡ እሉ ሰብእ ተንሥእ ወትልዎሙ አላ ቃለ ዘእቤለከ ኪያሁ ተዓቀብ ለነቢብ ።

እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት ወደ በለዓም መጥቶ እኒህ ሰዎች ሊጠሩህ መጡን ፤ እኔ የምነግርህን ነገር ለመናገር ተጠበቅ እንጂ ተነሥተህ ተከተላቸው አለው ።

፳፪ ወተንሥአ በለዓም በጽባሕ ወረሐነ እድግቶ ወሖረ ምስለ መላእክተ ባላቅ ።

በለዓም ማለዳ ተነሥቶ አህያውን ጭኖ ከባላቅ መልእክተኞች ጋራ ሄደ ። መሳ፡ ፭ ፲ ፤ ፮ ሳሙ፡ ፲፭ ፳፬ ።

፳፫ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር እስመ ሖረ ውእቱ ወተንሥአ መልአክ እግዚአብሔር ያዐቅፎ ወውእቱሰ ይጸ

እሱ ሂዶአልና እግዚአብሔር ፈጽሞ ተቈጣ ፤ የእግዚአብሔርም መልአክ ያሰነክለው ዘንድ ተነሣ ፤ እሱ ግን

ዓን ዲበ እድግቱ ወክልኤቱ ደቂቁ ምስሌሁ ።

በአህያው ላይ ተቀምጦ ነበር ፥ ሁለቱም ብላቴኖቹም አብረውት ነበሩ ። ዘፀ ፬ ፳፬ ።

፳፫ ወሰበ ርእየቶ ይእቲ እድግት ለመልአከ እግዚአብሔር ይቀውም ውስተ ፍኖት ወሰይፍ ምሉሕ ውስተ እዴሁ ተግኅሠት ይእቲ እድግት እምፍኖት ወሖረት ውስተ ገዳም ወዘበጣ በበትር ለይእቲ እድግት ከመ ያግብኣ ውስተ ፍኖት ።

ያችም አህያ የእግዚአብሔርን መልአክ በጐዳና ቁሞ የያዘውም ሰይፍ በጁ ተመዝዞ ባየችው ጊዜ ከጐዳና ወጥታ ወደ ምድረ በዳ ሄደች ፥ ወደ ጐዳናም ሊመልሳት አህያዋን በበትር መታት ።

፳፬ ወቆመ መልአከ እግዚአብሔር ማእከለ ፀቈን ዘዓፀደ ወይን ፥ ፀቈን እምለፌ ወፀቈን እምለፌ ።

ከእግዚአብሔር የተላከውም መልአክ በቀኝ በግራ የወይን ቅጥር ባለበት ቦታ መካከል ቆመ ።

፳፭ ወሰበ ርእየቶ ይእቲ እድግት ለመልአከ እግዚአብሔር ተጠውቀት በፀቈን ወመለጠቶ እግሮ ለበለዓም ወደገመ ዘቢጦታ ።

ያችም አህያ የእግዚአብሔርን መልአክ ባየችው ጊዜ የወይን ቅጥር ባለበት ቦታ መካከል ተጠግታ የበለዓምን እግሩን መለጠችው ዳግመኛም መታት ።

፳፮ ወደገመ ዓዲ መልአከ እግዚአብሔር ወሖረ ወቆመ ውስተ መካን ጸቢብ ኀበ አልቦ ምግኃሥ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም ።

የእግዚአብሔር መልአክ ዳግመኛ ሄዶ በቀኝም በግራም መታለፊያ በሌለበት በጠባብ ቦታ ቆመ ።

፳፯ ወሰበ ርእየቶ ይእቲ እድግት ለመልአከ እግዚአብሔር በረከት በታሕቴሁ ለበለዓም ወዘበጣ በበትር ለይእቲ እድግት ።

ያችም አህያ የእግዚአብሔርን መልአክ ባየችው ጊዜ ከበለዓም በታች ተንበረከከች ያችንም አህያ በበትር መታት ።

፳፰ ወፈትሐ እግዚአብሔር አፉሃ ለይእቲ እድግት ፥ ወትቤሎ ለበለዓም ምንተ ረሰይኩከ ከመዝ ዘትዘብጠኒ ናሁ ሣልስከ ዝንቱ ።

እግዚአብሔርም ያችን አህያ አፉዋን ፈታ (እንድትናገር አደረጋት) በለዓምንም እነሆ ይህ ሦስተኛህ ነው ፥ እንዲህ የምትደበድበኝ ምን አደረግሁህ፤ አለችው ።

፳፱ ወይቤላ በለዓም ለይእቲ እድግት እስመ ተሣለቂ ላዕሌየ ሶበሰ ብየ መጥበሕት ውስተ እዴየ እምወዳእኩ እምረገዝኩኪ ።

በለዓምም ያችን አህያ ዘብተሽብኛልና በእጄ ሾተል ቢኖረኝ ፈጽሜ በወጋሁሽ ነበር አላት ።

፴ ወትቤሎ ይእቲ እድግት ለበለዓም አኮኑ አነ ይእቲ እድግትከ እንተ ትጼዕነኒ እምንእስከ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ፥ ቦኑ እመ ተዐውሮ ተዐወርኩከ ወገበርኩ ላዕሌከ ከመዝ ወይቤላ አልቦ ።

ያችም አህያ በለዓምን ከሕፃንነትህ ጀምሮ እስከ አሁን እስከዚህችም ቀን ድረስ የምትቀመጠኝ አህያህ አይደለሁምን አንተን ቸል ያልኩበት በንተስ እንዲህ ያደረግሁበት ጊዜ አለን፤ አለችው ፥ እሱም የለም አላት ።

፴፩ ወከሠተ እግዚአብሔር አዕይንቲሁ ለበለዓም ወርእዮ ለመልአከ እግዚአብሔር እንዘ ይቀውም ውስተ ፍኖት ፥ ወመጥበሕት ምልሕት ውስተ እዴሁ ወደነነ ወሰገደ ሎቱ በገጹ ።

እግዚአብሔርም የበለዓም ዓይነ ልቡናውን ገልጦለት መልአከ እግዚአብሔርን በጐዳናው ቁሞ የተመዘዘች ሰይፍ በእጁ ተይዛ አየው ፥ በግምባሩም ተደፍቶ ሰገደለት ።

፴፪ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ለምንት ዘበጥካሃ ለእድግትከ ወናሁ ሣልስከ ዝንቱ ወናሁ አነ መጻእኩ ከመ አዕቅፍከ እስመ ኢኮነት ርትዕተ ፍኖትከ ቅድሜየ ፥ ወሰበ ርእየተኒ እድግትከ ተግኅሠት እምኔየ ናሁ ሣልስከ ዝንቱ ።

እግዚአብሔር የላከው መልአክም አህያህን ለምን መታሃት፤ እነሆ ሦስተኛህ ነው ፤ ጐዳናህ በፊቴ የቀናች አይደለችምና እነሆ እኔም ላሰነክልህ መጣሁ ፥ አህያህም በየችኝ ጊዜ ከኔ ሸሸች እነሆ ይህ ሦስተኛህ ነው ።

፴፫ ሶበሰ ኢተግኅሠት እምኔየ እምወዳእኩ እምቀተልኩከ ይእዜ ፥ ወኪያሃሰ እምአሕየውክዋ ።

ከኔ ባትሸሽ አሁን ፈጽሜ በገደልኩህ ነበር ፥ እሷን ግን ባዳንኋት ነበር አለው ።

፴፬ ወይቤሎ በለዓም ለመልአከ እግዚአብሔር አበስኩ እስመ ኢያእመርኩ ከመ አንተ ተቃወምከኒ ቅድሜየ ውስተ ፍኖት ወይእዜኒ ለእመ ኢትፈቅድ እገብእ ።

በለዓምም የእግዚአብሔርን መላክተኛ አንተ በጐዳና እንደተቃወምከኝ አላወቅሁምና በደልሁ ፤ አሁን መሄዴን ካልወደድክ ልመለስን፤ አለው ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፳፬ ።

፴፭ ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ሑር ምስለ እሉ ሰብእ ወበሕቱ ቃለ ዘእቤለከ ኪያሁ ተዐቀብ ለነቢብ ወሖረ በለዓም ምስለ መላእክተ ባላቅ ።

መልአከ እግዚአብሔርም ከነዚህ ሰዎች ጋር ሂድ ፥ ነገር ግን እኔ ተናገር ያልኩህን ነገር ለመናገር ተጠበቅ በለዓምም ከባላቅ መልእክተኞች ጋራ ሄደ ።

፴፮ ወሰበ ሰምዐ ባላቅ ከመ መጽአ በለዓም ወፅአ ወተቀበሎ ውስተ ሀገረ ሞአብ እንተ ደወለ አርኖን እንተ ሀለወት ውስተ አሐዱ ኅብር እምደወሎሙ ።

ባላቅም በለዓም እንደመጣ በሰማ ጊዜ ከአውራጃቸው በአንድ ወገን ባለች በአርኖን ዳርቻ በሞዓብ አገር ወጥቶ ተቀበለው ። ዘኍ ፳፩ ፲፫ ።

፴፯ ወይቤሎ ባላቅ ለበለዓም አኮኑ ለአከኩ ኀቤከ ይጸውዑከ ለምንት ኢመጻእከ ኀቤየ እምኢክህልኩኑ አክብሮተከ ።

ባላቅም በለዓምን ይጠሩህ ዘንድ ወዳንተ የላክሁ አይደለምን፤ ለምን ወደኔ ያልመጣህ፤ አንተን ማክበርህን ባልቻልሁ ነበርን፤ አለው ።

፴፰ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ ናሁ መጻእኩ ኀቤከ ይእዜኒ ኢይክል ነቢበ ቃል ምንተኒ ዳዕሙ ዘወደየ እግዚአብሔር ውስተ አፉየ ወኪያሁ እትዓቀብ ለነቢብ ።

በለዓምም ባላቅን እነሆ ወዳንተ መጣሁ ፤ አሁንም እግዚአብሔር በአንደበቴ ተናገር ያለኝን ያንን ለመናገር እጠበቃለሁ እንጂ ምንም ቃልን ለመናገር አልችልም አለው።

፴፱ ወሖረ በለዓም ምስለ ባላቅ ወበኡ ውስተ ሀገረ ንድቅ ።

በለዓምም ከባላቅ ጋር ሄዶ በኖራ ወደ ተቀጸረች ግንብ ገቡ ። ዘፍ፣ ፴፭ ፳፯ ፣ ኢያሱ ፲፭ ፲፫ ፣ ፲፬ - ፲፭ ።

፵ ወጠብሐ ባላቅ አባግዐ ወአልሕምተ ወፈነወ ለበለዓም ወለመላእክት እለ ምስሌሁ ።

ባላቅም ላሙን በጉን አርዶ ለበለዓምና ከሱም ጋር ላሉ አለቆች ላከላቸው ።

፵፩ ወኮነ ሰበ ጸብሐ ነሥአ ባላቅ ለበለዓም ወአዕረጎ ውስተ ትእምርተ በዓአል ፣ ወአርአዮ እምህየ አሐደ ኀብረ እም ሕዝብ ።

በነጋም ጊዜ እንዲህ ሆነ ፣ ባላቅ በለዓምን በበዓአል ወዳለ ጣኦት ይዞት ወጣ ፣ ከዚያም ከሕዝቡ አንድ ወገኑን አሳየው ። ዘኍ፣ ፳፩ ፳ ፣ ዘዳግ፣ ፲፪ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ ንድቅ ሊተ ዝየ ሰብዐተ መሣውዓተ ወአስተዳሉ ሊተ ዝየ ሰብዓተ አልሕምተ ወሰብዓተ አባግዐ ።

በለዓም በዚህ ሰባት መሠውያዎችን ሥራልኝ ፣ በዚህም ሰባት በጎችን ሰባት ላሞችን አዘጋጅልኝ አለው ።

፪ ወገብረ ባላቅ በከመ ይቤሎ በለዓም ወአዕረገ ላሕመ ወበግዐ ላዕለ ምሥዋዕ ።

ባላቅም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ በመሠውያውም ላይ በጉንና ላሙን ሠዋ ። ዘኍ፣ ፳፫ ፬ ፣ ፲፬ - ፴ ።

፫ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ ቁም ኀበ መሥዋዕትከ ወአሐውር እመ ያስተርእየኒ እግዚአብሔር ቅድሜየ ወቃለ ዘአስተርአየኒ አየድዐከ ወቆመ ባላቅ ኀበ መሥዋዕቱ ።

በለዓም ባላቅን በመሥዋዕትህ አጠገብ ቁም እግዚአብሔር ቢገልጽልኝ የነገረኝን ነገር እነግርሃለሁ አለው ፣ ባላቅም በመሥዋዕቱ አጠገብ ቆመ ።

፬ ወበለዓምሰ ሖረ ይሰአሎ ለእግዚአብሔር ወሖረ ርቱዐ ፣ ወአስተርአዮ እግዚአብሔር ለበለዓም ፣ ወይቤሎ በለዓም ለእግዚአብሔር ናሁ አስተዳለውኩ ለከ ሰብዓተ መሣውዓተ ወአዕረጉ ለከ ሰብዓተ አልሕምተ ወሰብዓተ አባግዐ ላዕለ ምሥዋዕ ።

በለዓም ግን እግዚአብሔር ሊጠይቀው አቅንቶ ሄደ ፣ እግዚአብሔርም በለዓምን ታየው ተነጋገረው ፣ በለዓም እግዚአብሔርን እነሆ ሰባት መሠውያዎችን አዘጋጀሁልህ በመሠውያዎቹም ላይ ሰባት በጎችንና ሰባት ላሞችን ሠዋሁልህ አለው ።

፭ ወወደየ እግዚአብሔር ቃለ ውስተ አፉሁ ለበለዓም ፣ ወይቤሎ ግባእ ኀበ ባላቅ ወከመዝ በል ።

እግዚአብሔር በለዓምን አናገረው ወደ ባላቅ ተመልሰህ እንዲህ ብለህ ተናገር አለው ። ዘዳ፣ ፲፰ ፲፰ ።

፮ ወገብአ ኀቤሁ ወረከበ ይቀውም ኀበ መሥዋዕቱ ወኵሎሙ መላእክተ ሞአብ ምስሌሁ ፤ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ምስለ ነገር ።

ወደሱም ተመልሶ በመሥዋዕቱም አጠገብ ቆሞ አገኘው ፣ የሞዓብም አለቆች ከሱ ጋር ቆመው ነበር ፤ ትንቢት ከመናገር ጋርም መንፈስ ቅዱስ ወደሱ መጣ ።

፯ ወይቤ እመስጴጦምያ ጸውዐኒ ባላቅ ንጉሠ ሞአብ እምደወለ ጽባሕ እንዘ ይብል ፣ ነዐ ርግሞ ሊተ ለያዕቆብ ወነዓ ጸአሎ ሊተ ለእስራኤል ።

የሞዓብ ንጉሥ ባላቅ መጥተህ ያዕቆብን ርገምልኝ እስራኤልንም ስደብልኝ ብሎ የምሥራቅ አውራጃ ከምትሆን ከመስጴጦምያ ጠራኝ አለ ። ዘኍ፣ ፳፬ ፫ ፣ ፳፪ - ፮ ።

፰ ምንተ እጼእል ዘእግዚአብሔር ኢጸአለ ወምንተ እረግም ዘእግዚአብሔር ኢረገመ ።

እግዚአብሔር ያልረገመውን ምን ብዬ እረግማለሁ ፤ እግዚአብሔር ያልሰደበውን ምን ብዬ እሰድበለሁ ፤ ።

፱ እስመ እምአርእስተ አድባር እሬእዮ ፣ ወእምአውግር እሴብዎ ፣ ናሁ ሕዝብ ዘበሕቲቱ የኀድር ወኢይትኌለቍ ውስተ አሕዛብ ።

ከመኳንንቱና ከነገሥታቱ በላይ ሁኖ አየዋለሁና እነሆ ይኸውም ተዘልሎ የሚኖር ወገን ነው ፣ በአሕዛብ ዘንድ አይቈጠርም ።

፲ መኑ የአምሮ ለዘርአ ያዕቆብ ወመኑ ይኌልቆ ለሕዝበ እስራኤል ወትሙት ነፍስየ ምስለ ነፍሶሙ ለጻድቃን ወይኩን ዘርእየ ከመ ዘርኦሙ ለእሉ ።

የያዕቆብን ልጅ ማን ያውቀዋል ፤ የእስራኤልንስ ወገን ማን ይቈጥረዋል ፤ ሰውነቴ ከእስራኤል (ጻድቃን) ሰውነት ጋር ትሙት ልጄም እንደነሱ ልጆች ይሁኑ አለ ።

፲፩ ወይቤሎ ባላቅ ለበለዓም ለምንት ረሰይከኒ ከመዝ አኮኑ ትርግም ሊተ ፀርየ ጸዋዕኩከ ወናሁ ባርኮ ባረከ ።

ባላቅም በለዓምን ለምን እንዲህ አደረግኸኝ ጠላቶቼን እንድትረግምልኝ ጠራሁ ፣ እነሆ ምርቃትን ትመርቃለህ ፤ አለው ። ዘኍ፣ ፳፪ ፲፩ ።

፲፪ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ አኮኑ ኵሎ ቃለ ዘወደየ እግዚአብሔር ውስተ አፉየ ኪያሁ እትዓቀብ ለነቢብ ።

በለዓምም ባላቅን እግዚአብሔር በአንደበቴ ተናገር ያለኝን ሁሉ ቃል መናገር እጠበቅ ዘንድ ያልኩህ አይደለምን አለው ። ዘኍ፣ ፳፪ ፴፰ ።

፲፫ ወይቤሎ ባላቅ ነዓ ዓዲ ምስሌየ ካልአ መካነ ኀበ ኢት

ባላቅም ከኔ ጋር ና ፣ ዳግመኛ ከነሱ ከምታየው ከንዱ

ሬእዮሙ በህየ ዘእንበለ አሐዱ ጎብር ዘትሬኢ እምኔሆሙ ወኵሎሙሰ ኢትሬኢ ወርግሞሙ ሊተ በህየ ።

፲፬ ወነሥአ ወአዕርጎ ውስተ ገዳም ውስተ ርእሰ ደብር ዘውቅሮ ወነደቀ ሰብዓተ ምሥዋዓተ ወአዕረገ ላሕመ ወበግዐ ላዕለ ምሥዋዕ ።

፲፭ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ ቁም ኀበ ምሥዋዕ ፡ ወአንሰ እሐውር እስአሎ ለእግዚአብሔር ።

፲፮ ወተራከቦ እግዚአብሔር ለበለዓም ወወደየ ቃለ ውስተ አፉሁ ወይቤሎ ግባእ ኀበ ባላቅ ወከመዝ በል ።

፲፯ ወገብአ ኀቤሁ ወረከቦ ይቀውም ኀበ ምሥዋዕ ወኵሎሙ መላእክተ ሞአብ ምስሌሁ ፡ ወይቤሎ ባላቅ ለበለዓም ፡ ምንተ ይቤ እግዚአብሔር ምስለ ነገር ።

፲፰ ወይቤ ተንሥእ ወስማዕ ወአፅምእ ባላቅ ወልደ ሰፎር ።

፲፱ አኮ ከመ ሰብእ ዘይትዔዋሁ እግዚአብሔር ወአኮ ከመ እጓለ እመሕያው ዘይትሜአክ አንተ ሰ ትቤ ኢይገብር ወኢይነብበኒ ወኢያበጽሕ ።

፳ ናሁ ለበርከ መጻእኩ እባርክ ፡ ወኢይትመየጥ ።

፳፩ አልቦ ፃማ ውስተ ያዕቆብ ወኢያስተርኢ ሕማም ላዕለ እስራኤል ፡ እግዚአብሔር አምላኩ ምስሌሁ ወክብረ መላእክት ሎቱ ።

፳፪ እግዚአብሔር ዘአውፅአ እምብሔረ ግብጽ ከመ ክብረ ዘአሐዱ ቀርኑ ።

፳፫ አልቦ ሰገል ውስተ ያዕቆብ ወአልቦ መቅስም በውስተ እስራኤል ወለለመዋዕሊሁ ይትበሀል ለያዕቆብ ወለእስራኤል ምንተ ይገብር እግዚአብሔር ።

፳፬ ናሁ ሕዝብ ዘይትነሣእ ከመ እጓለ አንበሳ ወይትሔር ከመ አንበሳ ዘኢይነውም እስከ ይበልዕ ዘነሠወ ወይሰቲ ደመ ዘቀተለ ።

፳፭ ወይቤሎ ባላቅ ለበለዓም ኢ መርገመ ትረግሞሙ ሊተ ወኢ በርከ ትባርኮሙ ።

፳፮ ወአውሥአ በለዓም ለባላቅ ወይቤሎ ኢይቤለከኑ እንዘ እብል ቃለ ዘይቤለኒ እግዚአብሔር ኪያሁ እገብር ።

፳፯ ወነሥአ ባላቅ ለበለዓም ውስተ ርእሰ ፌጎር ዘየሀውድ ውስተ ገዳም ።

፳፰ ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ ንድቅ ሊተ ዝየ ሰብዓተ ምሥዋዓተ ፡ ወአስተዳሉ ሊተ ዝየ ሰብዓተ አልሕምተ ወሰብዓተ አባግዐ ።

፳፱ ወገብረ ባላቅ በከመ ይቤሎ በለዓም ወአዕረገ ላሕመ ወበግዐ ላዕለ ምሥዋዕ ።

ወገን በቀር ሌላ ወደማታይበት በታ ልውሰድህ ፡ ሁሉን ግን አታይም በዚያው ርገምልኝ አለው ።

የኖራ ግምብ ወዳለበት ተራራ ይዞ አዝረው ፡ ሰባት መሠውያንም ሠራ ፡ በመሠውያውም ላይ በጉንና ላሙን ሠዋ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፱ ፡ ፳፫ - ፬ ።

በለዓም ባላቅን በመሠውያው አጠገብ ቁም ፡ እኔ እግዚአብሔርን እጠይቀው ዘንድ እሄዳለሁ አለው ።

እግዚአብሔርም በለዓምን ተገናኘው እንዲናገርም አደረገው ፡ ወደ ባላቅ ተመልሰህ እንዲህ ብለህ ተናገር አለው ። ዘኍ፡ ፳፱ ፴፭ ።

ወደሱም ተመልሶ በመሠውያው አጠገብ ቁሞ አገኘው የሞዓብም አለቆች ሁሉ ከርሱ ጋር ቁመው ነበሩ ፡ ባላቅም ነገርን ከመናገር ጋራ እግዚአብሔር ምን አለ አለው።

የሰፎር ልጅ ባላቅ ! ተነሥተህ ስማ አለ ።

እግዚአብሔር እንደሰው የሚታለል አይደለምና እንደሰውም የሚቈጣ አይደለምና አንተ ግን ነገሬን ሳያደርግልኝ አደርግልሃለሁ ይለኛል ፡ ወደ እግዚአብሔርም እያደርስልኝም ትላለህ አለው ።

እነሆ ለመመረቅ መጥቻለሁ (እስራኤልን ከመመረቅ) አልመለስም ። ዘፍ፡ ፲፪ ፫ ፡ ዘኍ፡ ፳፬ ፲፱ ።

በያዕቆብ ድካም የለም በእስራኤልም ላይ ደዌ አይታይም ፈጣሪው እግዚአብሔር (በረድኤት) ከሱ ጋር አለ የመላእክትም ክብር ለሱ ነው ። መዝ፡ ፺ ፲፬ ፡ ፹፱ ፲፭ ።

እግዚአብሔር ከግብጽ ምድር ያወጣው እሱ በአንድ ቀንዱ ክብሮ እንደሚኖር አንድ ርኤም ነው ።

በእስራኤል ጥንቈላ የለም ፡ በእስራኤል ሟርት የለም እየወራቱ እስራኤል ለተባለ ያዕቆብ እግዚአብሔር ምን ያደርግለት ይሆን፤ ይባላል ። ዘዳ፡ ፲፰ ፲ ።

እነሆ እስራኤል እንደ አንበሳ ግልገል በማስፈራራት ይነሣል ፡ ያደነውን እስኪበላ የገደለውንም ደም እስኪጠጣ ድረስ እንደማይተኛ እንደ አንበሳ ይደነፋል አለ ።

ባላቅም በለዓምን ምርቃትን ትመርቃቸዋለህ እንጂ ርግማንን አትረግምልኝም ፤ አለው ።

በለዓምም ለባላቅ እግዚአብሔር ያለኝን ቃል እናገራለሁ ብዬ የነገርኩህ አይደለምን ብሎ መለሰለት ።

ባላቅ በለዓምን በምድረ በዳ ዙሮ ወደ ሚገቡበት ጣኦት ወደ ቆመበት ተራራ አወጣው ። ዘኍ፡ ፳፫ ፲፫ ።

በለዓምም ባላቅን በዚህ ሰባት መሠውያዎችን ሥራልኝ ፡ በዚህ ሰባት በጎችንና ሰባት ላሞችን አዘጋጅልኝ አለው ። ዘዳ፡ ፬ ፫ ፡ መዝ፡ ፻፮ ፳፰ ።

ባላቅም በለዓም እንዳለው አደረገ ፤ በጉንና ላሙን በመሠውያው ላይ ሠዋ ። ዘዳ፡ ፫ ፲፯ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወሶበ ርእየ በለዓም ከመ ሠናይ ውእቱ ቅድመ እግዚአብሔር ባርኮቶ ለእስራኤል ፡ ኢሖረ በከመ ያለምድ መንጸረ ቅድሜሁ ለአስተቃስሞ ወሚጠ ገጾ መንገለ ምሥራቅ ዘገዳም ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

በለዓም በእግዚአብሔር ዘንድ እስራኤልን መመረቅ በጎ እንደሆነ በየ ጊዜ፡ ለማሟረት እንደ ልማዱ አቅንቶ አልሄደም ፡ ፊቱንም ወደ በሐይ መውጫ ምድረ በዳ መለሰ ።

ወአልዐለ አዕይንቲሁ ወርእዮሙ ለእስራኤል እንዘ ይግዕዙ በበሕዘቢሆሙ ወመጽአ ላዕሌሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ምስለ ነገር ።	፪	ዐይኖቹን አቅንቶ በተመለከተ ጊዜ እስራኤልን በየ ወገኖቻቸው ሲጓዙ አያቸው፣ ነገር ከማናገር ጋራ የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት ወደሱ መጣ ። ዘኍ፣ ፪ ፪ ።
ወይቤ በለዓም ወልደ ቤዖር ብእሲ ራትዕ ይቤ ዘይሬኢ ራእየ እምእግዚአብሔር ዘክሡታት አዕይንቲሁ እንዘ ይነውም ።	፫	ቅን ሰው የሚሆን የእግዚአብሔርን ራእይ የሚያይ ተኝቶ ሳለ ዓይኖቹን የገለጠው የቤዖር ልጅ በለዓም ።
እፎ ሠናይ አብያቲከ ያዕቆብ ወተዓይኒከ እስራኤል ።	፬	ያዕቆብ ወገንህ ምን ያምር! እስራኤል ሰፈርህ (ሠራዊትህ) ምን ያምር! አለ ።
ከመ አእዋም ዘይጼልሉ ወከመ ገነት ዘኀበ ፈለግ ወከመ ትዕይንት ዘተከለ እግዚአብሔር ወከመ አርዝ ዘኀበ ማይ ።	፭	እንደሚጋርዱ ዛፎች በውኃ ዳር ያለ ዛፍም ያማረ እንደሆነ እግዚአብሔር እንደተከለው ከተማ በፈሳሽ አጠገብ እንደ ያለም ተክል ደስ እንደሚያሰኝ ምን ያምር! ።
ወይወጽእ ብእሲ እምዘርኡ ወይቀኒ ብዙኀነ አሕዛበ ወትትሌዐል እምአጋግ መንግሥቱ ወተዐቢ ።	፮	ከልጁ (ከዳዊት) ሰሎሞን (ክርስቶስ) ይወለዳል፣ ብዙ አሕዛብን ይገዛል፣ መንግሥቱም ከአጋግ መንግሥት ከፍ ይላል ይበልጣልም ። ኤር፣ ፵፩ ፲፫ ።
ወእግዚአብሔር መርሖ እምግብጽ ከመ ክብረ ዘአሐዱ ቀርኑ ውእቱ ሎቱ፣ ወይበልዖሙ ለአሕዛብ ፀሩ ወያስተናኅዕ ስብሖሙ ወይነድፎሙ በአሕፃሁ ለፀሩ ።	፯	እግዚአብሔር ከግብጽ መርቶ ያወጣቸው እስራኤል ቀንዱ አንድ እንደሆነ በቀንዱ ተከብሮ እንደሚኖር እንደ ርኤም ነው፣ ጠላቶቹ አሕዛብን ያጠፋቸዋል የአሕዛብ ገን ዘባቸውን ይበላል፣ ጠላቶቹንም በጦር ይወጋቸዋል ።
ይሰክብ ወየዐርፍ ከመ አንበሳ ወከመ እጓለ አንበሳ መኑ ያነቅሆ ።	፰	አበት አንበሳና ግልገል አንበሳ በልቶ ጠጥቶ ዐርፎ ይተኛል፣ ከተኛበትም የሚቀሰቅሰው እንደሌለ እስራኤልን ማን ነው፤ የሚነካው ።
እለ ይባርኩከ ቡሩካን ይኩኑ፤ ወእለ ይረግሙከ ርጉማን ይኩኑ ።	፱	የሚመርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፣ የሚረግሙህም የተረገሙ ይሁኑ አለ ። ዘፍ፣ ፵፱ ፱፣ ፲፪ - ፫ ።
ወተምዐ ባላቅ ላዕለ በለዓም ወአስተጣፍሐ እደዊሁ፣ ወይቤሎ ባላቅ ለበለዓም ከመ ትርግሞሙ ሊተ ለጸላእትየ ጸዋዕኩከ ወናሁ ባርኮ ትባርኮ ሣልስከ ዝንቱ ።	፲	ባላቅም በበለዓም ተቈጥቶ እጁን አጨበጨበ፣ ባላቅ በለዓምን ጠላቶቼን እንድትረግምልኝ ጠርቼህ ነበር፣ እነሆ ግን ትመርቃቸዋለህ፣ ይህም ሦስተኛህ ነው አለው ።
ወይእዜኒ እቱ ቤተከ እቤ ከመ አክብሮ አክብርከ፣ ወይእዜሰ ኢወሀበከ እግዚአብሔር ክብረ ።	፲፩	አሁንም ወደ ቤትህ ግባ ማክበርን እንዳከብርህ ተና ግሬህ ነበር፣ አሁን ግን እግዚአብሔር ክብሩን አልሰጠህም አለው ።
ወይቤሎ በለዓም ለባላቅ አኮኑ ለወዓልትከኒ እለ ለአክኀቤየ እቤሎሙ እንዘ እብል፣ ለእመ ወሀበኒ ባላቅ ወርቀ ወብሩረ ምልአ ዝንቱ ቤት ኢይክል ተዐድዎ ቃለ እግዚአብሔር ከመ እግበር ሠናየ አው እኩየ እምኅቤየ ኵሎ ዘይቤለኒ እግዚአብሔር ኪያሁ እብል ።	፲፪	በለዓም ባላቅን እንዲህ አለው፤ ሙሉ ቤት ወርቅንና ብርን ቢሰጠኝ እግዚአብሔር ያለኝን ሁሉ እናገራለሁ እንጂ ከልቤ አንቅቼ ክፉውንም በጎውንም አደርግ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መተላለፍ አልችልም ብዬ ወደኔ ለላክሃቸው አሽከሮችህ የነገርኋቸው አይደለምን ።
ወይእዜኒ ናሁ አአቱ ቤትየ፣ ወነዐ አይድዕከ ዘይገብሩ እሉ ሕዝብ ላዕለ ሕዝብከ በደኃሪ መዋዕል ምስለ ነገር ።	፲፫	አሁንም እነሆ ወደቤቴ እገባለሁ እነዚህ ወገኖች ትን ቢት ከመናገር ጋራ በኋላ ዘመን በወገኖችህ የሚያደርጉትን ና ልንገርህ አለው ። ዘፍ፣ ፵፱ ፩፣ ሚክ፣ ፮ ፭ ።
ወይቤ በለዓም ወልደ ቤዖር ብእሲ ራትዕ ይቤ ዘይሬኢ ።	፲፬	ቅን ሰው የሚሆን ራእይ የሚያይ የእግዚአብሔርን ቃል የሚሰማ ።
ወይሰምዕ ቃለ እግዚአብሔር ዘየአምር መዝራዕቶ ለልዑል ወርእየ ራእየ እግዚአብሔር ክሡታት አዕይንቲሁ እንዘ ይነውም እሬእዮ ።	፲፭	የልዑል እግዚአብሔርን ኃይል የሚያውቅ የእግዚአብሔርን ራእይ የሚያይ ተኝቶ ሳለ ዓይኖቹ ተገልጠው የሚያይ የቤዖር ልጅ በለዓም እስራኤልን ከብሮ አየዋለሁ አለ ።
ወአኮ ይእዜ አስተበፅዖ ወአኮ ዘይነውም ወይቀርብ፣ ይሠርቅ ኮከብ እምያዕቆብ ወይትነሣእ እምእስራኤል ወያጠፍኦሙ ለመላእክተ ሞአብ ወይጼውዎሙ ለኵሎሙ ደቂቀ ሴት ።	፲፮	ነገር ግን ዛሬ አይደለም አደንቀዋለሁ ሳይደረግ የሚቀር አይደለም ፈጥኖ የሚደረግም አይደለም፣ "ከያዕቆብ ኮከብ ይወጣል (ዳዊት ኮከብ ክርስቶስ ይወለዳል) ከእስራኤል ተወልዶ ንጉሥ ሁኖ ይነሣል"፣ የሞአብን አለቆች ያጠፋቸዋል፣ የሴትን ልጆች ሁሉ ይማርካቸዋል ።
ወይከውኖ ኤዶም ርስቶ ወይከውኖ ርስቶ ኤሳው ፀሩ	፲፯	ኤዶም ርስቱ ይሆነዋል፣ ጠላቱ ዔሳውም ርስቱ ይሆ

ወእስራኤልሰ ገብረ በኀይል ።
፲፰ ወይትነሣእ ብእሲ ኃያል እምያዕቆብ፥ ወያጠፍኦሙ
ለእለ ድኅኑ እምሀገር ።
፲፱ ወርእዮሙ ለአማሌቅ ምስለ ነገር ወይቤ ቀዳሚሁ ለአ
ሕዛብ አማሌቅ ወይጠፍእ ዘርኦሙ ።
፳ ወርእዮሙ ለቄኔዎን ምስለ ነገር ወይቤ ጽንዕት አበ
ይከ፥ ወለእመኒ ውስተ ኰኵሕ አንበርከ እጕሊከ ።
፳፩ ወለእመኒ ኮነ ለቢዖር እጕለ ጕሕሉት፥ አሶር ይፄው
ወከ ።
፳፪ ወርእዮ ለአግ ምስለ ነገር፥ ወይቤ አ፥ አ፥ መኑ የሐዩ
አመ ይገብሮ እግዚአብሔር ለዝንቱ ።

፳፫ ወይወፅእ እምእዴሆሙ ለቀጥያዎን ወያሐክዩ አሶር
ለዕብራውያን፥ ወዕብራውያን የአክዩ ብአሶር ወእሙንቱሰ
ኅቡረ ይጠፍኡ ።
፳፬ ወተንሥአ በለዓም ወሖረ ወገብአ ውስተ ቤቱ፥ ወባላ
ቅኒ አተወ ቤቶ ።

ነዋል እስራኤል ግን ኃይልን አደረገ (በኃይሉ ሠራ) ።
ከያዕቆብ ኃይለኛ ሰው (ዳዊት) ተነሥቶ ከአገር የዳ
ኑትን ያጠፋቸዋል ።
አማሌቅን ከነገር ጋራ አያቸው፥ የአሕዛብ ደገኛቸው
(አለቃቸው) አማሌቅ ነው፥ ዘራቸውም ይጠፋል አለ ።
ቄኔዎንንም ከነገር ጋራ አያቸው ከፍትህ የጸ
ናች ናት፥ ልጆችህን በዋሻ ውስጥ ብታኖር (ብታጸና) ።
ለቢዖርም ተንኰል ያለኝ እኔ ብኖረው፥ ባቢሎናዊ
ይማርከሃል ።
አግንም ነገር ከማናገር ጋራ አየው፥ እግዚአብሔር
ይህን ነገር ባደረገው ጊዜ ማን ይድናል ወዮ! ወዮ! አን
ክሮ ይገባል ።
እስራኤል ከቀጥያዎን (ዐርዓውያን) እጅ ይድናል፥
ዕብራውያን በአሶራውያን አሶራውያንም በዕብራውያን
ይከፋሉ፥ እነሳቸው ግን አንድነት ይጠፋሉ አለ ።
በለዓም ተነሥቶ ወደ ቤቱ ሄደ፥ ባላቅም ወደ ቤቱ
ገባ ። ዘኍ፥ ፴፩ ፰ ።

ምዕራፍ ፳፭ ።

፩ ወኀደሩ እስራኤል ውስተ ሰጢን ወተገመኑ ሕዝብ
ወዘመዉ በአዋልደ ሞአብ ።
፪ ወጸውዓሆሙ ውስተ መሥዋዕተ አማልክቲሆን ወበ
ልዑ ሕዝብ መሥዋዕቶን ወሰገዱ ለአማልክቲሆን ።
፫ ወተፈጸሙ እስራኤል በብዔል ፌጎር ወተምዐ፥ መዐተ
እግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ።
፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ንሥኦሙ ለመላእክተ
ሕዝብ ወተዛለፎሙ በእንተ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ፀሐ
ይኒ ይሴስል እምቅድመ መንሱተ መዐቱ ለእግዚአብሔር
እምእስራኤል ።
፭ ወይቤሎሙ ሙሴ ለሕዝበ እስራኤል፥ ቅትሉ አሐዱ
አሐዱ እምኔክሙ ሰብአ ቤትክሙ፥ እለ ገብሩ በብዔል
ፌጎር ።
፮ ወናሁ አሐዱ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል መጽአ ወወ
ሰዶ ለእኁሁ ኀበ መድናዊት በቅድመ ሙሴ ወበቅድመ
ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወእሙንቱሰ ሀለዉ
ይበክዩ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።
፯ ወሶበ ርእየ ፊንሐንስ ወልደ አልአዛር ወልደ አሮን
ካህን ተንሥአ እማእከለ ትዕይንት ወነሥአ ረምሐ በእዴሁ ።
፰ ወቦአ ወተለዎ ለውእቱ ብእሲ እስራኤላዊ ውስተ
እቶን ወረገዞሙ ለክልኤሆሙ ለውእቱ ብእሲ እስራኤላዊ
መንገለ ሐቌሁ፥ ወለይእቲ ብእሲት መድናዊት ወግእ እን
ተ መንገለ ኃፍረታ ወኀደገ መቅሠፍት እምእስራኤል ።
፱ ወኮኑ እለ ሞቱ በውእቱ መቅሠፍት ክልኤቱ እልፍ
ወአርባዕ ምእት ።
፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፥ ፊንሐስ ወልደ
አልአዛር ወልደ አሮን ካህን አኅደገኒ መዐትየ እምደቂቀ
እስራኤል ።

እስራኤል በሰጢን አደሩ (ሰፈሩ) ሕዝቡም ተዳደፈ፥
በሞዓብ ልጆችም ረከሰ (ሰሰነ) ። ዘኍ፥ ፴፫ ፵፱ ።
ለጣኦቶቻቸው ወደ ሠዉት መሥዋዕት ጠሯቸው፥
መሥዋዕታቸውንም በልተው ለጣኦቶቻቸው ሰገዱ ።
ጣኦቱንም በማምለካቸው እስራኤል ፈጽመው ጠፉ፥
እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ቍጣን ተቈጣ ።
እግዚአብሔር ሙሴን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስላፈ
ረሱ የወገኖችን አለቆች ይዘህ ውቀሳቸው እግዚአብሔር
ፈርዶ ከመጣው መዓት የተነሣ ረድኤቱም ከእስራኤል
ይርቃል አለው ። ዘዳ፥ ፬ ፫፥ ኢያሱ ፳፪ ፲፯ ።
ሙሴም የእስራኤልን ወገኖች ከናንተ አንዱም አን
ዱም በጣኦቱ ኃጢአትን የሠሩ የቤታችሁን ሰዎች ግደ
ሉ አላቸው ። ዘፀ፥ ፴፪ ፳፯፥ ዘኍ፥ ፲፩ ፲፮፥ ፳፩ - ፳፰ ።
እነሆ ከእስራኤል ልጆች የተወለደ አንድ ሰው መጥቶ
በእስራኤል ልጆች ወገኖች ፊት ወንድሙን ወደ መድና
ዊት (ምድያም) ሴት ወሰደው እነሱ ግን በደብተራ ኦሪት
ደጃፍ ሁነው ያለቅሱ ነበር ። ኢዮብ ፬ ፲፯ ።
የካህኑ የአሮን ልጅ የአልአዛር ልጅ ፊንሐስ ይህን
በየ ጊዜ ከሠራዊቱ መካከል ተነሥቶ በእጁ ዘገሩን ይዞ ።
ከእስራኤል ወገን የተወለደ ያንን ሰው ተከትሎት ወደ
ማእድ ቤት ድንኳን ገብቶ ሁለቱን ያንን ከእስራኤል የተ
ወለደ ሰው ዳሌውን ወጋው ያችንም ሴት ማኅፀኗን ወጋት
መቅሠፍቱም ከእስራኤል ጸጥ አለ ። ዘኍ፥ ፲፯ ፵፰ ።
በዚያም መቅሠፍት የሞቱ ሰዎች ሁለት እልፍ ከራት
ሺሕ ሆኑ ። ፩ ቆሮ፥ ፲ ፰ ።
እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው፥ አገል
ጋይ የሚሆን የአሮን ልጅ የአልአዛር ልጅ ፊንሐስ በእስ
ራኤል ልጆች የተቈጣሁትን ቁጣ አስተወኝ (አበረደልኝ)።

፲፩ እስመ ቀንአ ሊተ ቅንአትየ ላዕሌሆሙ ወኢያጥፋእክዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በቅንአትየ ።

እኔ ለነሳቸው የምቀናውን ቅንአት ቀንቶልኛልና ስለ ምላክነቱ ቀንቶ የእስራኤልን ልጆች አላጠፋኋቸውም ።

፲፪ ወከመዝ አቤ ናሁ አነ እሁብ ሕገ ሰላም ።

እንዲህም አልሁ እነሆ እኔ ሕገ ሰላምን (ሕገ ክህነትን) እሰጠዋለሁ ። ሚል፥ ፪ ፭ ።

፲፫ ወይኩኖ ሎቱ ወለዘርኡ እምድኅሬሁ ሕገ ክህነት ዘለዓለም ፡ እስመ ቀንአ ለአምላኩ ወአስተሥረየ ለደቂቀ እስራኤል ።

ለፈጣሪው ቀንቶአልና ለእስራኤልም ልጆች ኃጢአታቸውን አቅሏልና ለርሱ ከርሱም በኋላ ለልጅ ልጆቹ ይሆነው ዘንድ የዘለዓለም ሕገ ክህነትን እሰጠዋለሁ አልሁ ።

፲፬ ወስሙ ለውእቱ ብእሲ እስራኤላዊ ዘተቀትለ ምስለ መድናዊት ዘንበሪ ወልደ ሐሎ ፡ መልአኮሙ ለሕዝበ ስምዖን ።

የሞተው የለዩ እስራኤላዊ ሰው ስሙ የስምዖን ወገኖች አለቃ የሚሆን የሐሎ ልጅ ዘንበሪ ይባላል ።

፲፭ ወስማ ለይእቲ ብእሲት መድናዊት እንተ ተቀትለት ከስቢ ወለተ ሱር መልአኮሙ ለሕዝበ ሶሞት ዘቤተ አበዊሆሙ ውእቱ ለምድያም ።

ከምድያም የተወለደች የቢያች የተገደለችው ሴት ስም የምድያም አበቶች ወገን የሚሆን የሶሞት ወገኖች አለቃ የሱር ልጅ ከስቢ ይባላል ። ዘኍ፥ ፴፩ ፰ ።

፲፮ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ተፃረርዎሙ ለሚድናውያን ወቅትልዎሙ እስመ እሙንቱኒ ይፃረሩክሙ በጕሕሉት ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፡ የሚድናውያንን ሰዎች ተጣሏቸው ግደሏቸውም ፡ እነሱ በተንኰል ይጣሏችኋልና ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው ።

፲፯ ወዘሎ ዘይትጐሐለወክሙ በእንተ ፌጎር ወበእንተ ከስቢ ወለተ መልአከ ምድያም እኅቶሙ እንተ ተቀትለት አመ ዕለተ መቅሠፍት በበይነ ፌጎር ።

ስለ ጣኦቱ የሚሸነግላችሁ ሁሉ ጣኦት ስላመለኩ መቅሠፍት በታዘዘበት ቀን ስለ ሞተችው እኅታቸው ስለ ምድያም አለቃ ልጅ ስለ ከስቢ ይጣሏችኋልና ተጣሏቸው በላቸው አለው ። ዘኍ፥ ፴፪ ፲፯፥ ራእ፥ ፪ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

፩ ወከነ እምድኅረ መቅሠፍት ነበቦሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአልአዛር ካህን ።

ከመቅሠፍት (እስራኤል ከጠፉ) በኋላ እንዲህ ሆነ ለካህኑ ለአልአዛርና ለሙሴ እግዚአብሔር ተናገራቸው ።

፪ ወይቤሎሙ ንሥኡ እምጥንቱ ወኍልቈ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ በበ አብያተ አበዊሆሙ ኵሎ ዘይወፅእ ፀብአ እምውስተ እስራኤል ።

ከሃያ ዓመት ጀምሮ ያለውን ከዚያም በላይ የሆነውን በየ አበቶቻቸው ወገኖች ከእስራኤል ወደ ጦር የሚወጣውን ሁሉ የእስራኤልን ልጆች ሠራዊት ሁሉ ከመጀመሪያው (ከሮቤል) ጀምራችሁ ቍጠሩ አላቸው ።

፫ ወነገርዎሙ ሙሴ ወአልአዛር በአራቦት ዘሞአብ በኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ።

አልአዛርና ሙሴም በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አጠገብ ባለች በሞዓብ አውራጃ በአራቦት ነገሩዋቸው ።

፬ ወይቤልዎሙ ተፋቀዱ ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ከሃያ ዓመት ጀምሮ ያለውን ከዚያም በላይ የሆነውን ተቈጣጠሩ አሏቸው ።

፭ ወደቂቀ እስራኤል እለ ወፅኡ እምግብጽ ሮቤል በኵሩ ለእስራኤል፥ ወደቂቀ ሮቤል ሄኖኅ ወነገደ ሄኖኅ ዘፋሉሊ ነገደ ፋሉይ ።

ከግብጽም የወጡ የእስራኤል ልጆች እነዚህ ናቸው ፡ የያዕቆብ የበኩር ልጁ ሮቤል ነው ፡ የሮቤልም ልጆች የሄኖኅ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሄኖኅ ወገኖች የፋሉሊ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የፋሉይ ወገኖች ።

፮ ዘአስሮንሂ ነገደ አስሮኒ ፡ ወዘከርሚ ነገደ ከርሚ ፡ እሉ ሕዝብ ዘሮቤል ።

የአስሮኒ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአስሮኒ ወገኖች የከርሚ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የከርሚ ወገኖች የሮቤል ወገኖች እሊህ ናቸው ።

፯ ወከነ ኍላቌሆሙ አርባዕቱ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ወሠላሳ ።

ቍጥራቸውም አራት እልፍ ሦስት ሺሕ ሰባት መቶ ሠላሳ ሆነ ። ዘኍ፥ ፩ ፳፩ ።

፰ ወደቂቀ ፋሉ ኤልያብ ፡ ወደቂቀ ኤልያብ ናሙኤል ወዳታን ወአቤሮን ።

የፋሉ ልጅ ኤልያብ ነው ፡ የኤልያብም ልጆች ናሙኤል ዳታን አቤሮን ናቸው ።

፱ እሉ ዐበይተ ትዕይንት እለ ቆሙ ላዕለ ሙሴ ወአሮን ውስተ ትዕይንት ዘቆሬ አመ ተቃወሙ ላዕለ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔርን በተቃወሙ ጊዜ ከቆሬ ወገኖች ጋራ በአሮንና በሙሴ ላይ በጠላትነት የተነሡ የሠራዊቱ አበጋዞች እሊህ ናቸው ። ዘኍ፥ ፪ ፲፮ ፡ ፲፮ - ፪ ።

፲ ወአብቀወት ምድር አፉሃ ወውኅጠቶሙ ወለቆሬሂ ወሞቱ ወለትዕይንቲሆሙሂ ክልኤቱ ምእት ወሐምሳ በልዐቶሙ እሳት ወከኑ ለተአምር ።

ምድርም አፉዋን ከፍታ ዋጠቻቸው ፡ ቆሬንም ዋጠችው ሞቱም ሁለት መቶ አምሳ (ካህናት) ሰዎች እሳት በላቻቸው ለምልክትም ሆኑ ። ዘኍ፥ ፲፮ ፴፪ ።

ወደቂቀ ቆሬስ ኢሞቱ ።	፲፩	(ከነገሩ ያልገቡ) የቆሬ ልጆች ግን አልሞቱም ።
ወደቂቀ ስምዖንሂ ዘናሙሔል ውስተ ነገደ ደቂቀ ናሙሔል፤ ወዘኢያምንሂ ውስተ ነገደ ደቂቀ ኢያምኒ፤ ወዘኢያክንሂ ውስተ ነገደ ደቂቀ ኢያክኒ ።	፲፪	የስምዖንም ልጆች የናሙሔል ልጆች ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የናሙሔል ወገኖች፤ የኢያምን ልጆች ተብለው የሚቈጠሩ የኢያምኒ ልጆች የኢያክንም ልጆች ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኢያክኒ ልጆች ።
ወዘዛሬሂ ውስተ ነገደ ደቂቀ ዛሬይ፤ ወዘሰውልሂ ውስተ ነገደ ሳውል ።	፲፫	የዛሬ ልጆች ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የዛሬይ ልጆች የሳውል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሳውል ወገኖች ።
እሉ ሕዝብ ዘስምዖን ወኍላቄሆሙ ክልኤቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወክልኤቱ ምእት ።	፲፬	የስምዖን ወገኖች እነሀ ናቸው፤ ቍጥራቸውም ሁለት እልፍ ሁለት ሺሕ ሁለት መቶ ነው ። ዘኍ፡ ፩ ፳፫ ።
ወደቂቀ ይሁዳ ዔር ወአውናን ወሴሎን ወፋሬስ ወዛሬ፤ ወሞቱ ዔር ወአውናን በምድረ ከነአን ።	፲፭	የይሁዳም ልጆች ኤር አውናን ፋሬስ ሴሎንና ዛሬ ናቸው፤ አውናንና ኤር በከነዓን ምድር ሞቱ ።
ወኮኑ ደቂቀ ይሁዳ በበሕዘቢሆሙ ዘሴሎን ውስተ ነገደ ሴሎኒ፤ ወዘፋሬስ ውስተ ነገደ ፋሬስ፤ ወዘዛሬ ውስተ ነገደ ዛሬይ ።	፲፮	በየወገኖቻቸው የሚቈጠሩ፤ የይሁዳ ልጆች እንዲህ ሆኑ፤ የሴሎም ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሴሎሚ ወገኖች የፋሬስ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የፋሬስ ወገኖች፤ የዛሬ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የዛሬይ ወገኖች፤ እሊህ ናቸው ።
ወኮኑ ደቂቀ ፋሬስ ዘአሴሮን ውስተ ነገደ አሴሮኒ፤ ወዘያሙሔልሂ ውስተ ነገደ ያሙሔሊ ።	፲፯	የፋሬስም ልጆች እንዲህ ሆኑ የአሴሮን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሴሮኒ ወገኖች የያሙሔል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የያሙሔሊ ወገኖች ።
እሉ ሕዝብ ዘይሁዳ ወኍላቄሆሙ ሰብዓቱ እልፍ ወስሳ ምእት ወሐምስቱ ምእት ።	፲፰	የይሁዳ ወገኖች እነሀ ናቸው፤ ቍጥራቸውም ሰባት እልፍ ስድስት ሺሕ አምስት መቶ ነው ። ዘኍ፡ ፩ ፳፯ ።
ወደቂቀ ይሳኮርሂ በበሕዘቢሆሙ ዘቶላ ውስተ ነገደ ቶላይ፤ ወዘፎሐ ውስተ ነገደ ፎሐይ ።	፲፱	በየወገኖቻቸው የሚቈጠሩ የይሳኮር ልጆች እሊህ ናቸው፤ የቶላ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የቶላይ ወገኖች የፎሐ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የፎሐይ ወገኖች ።
ወዘያሱብ ውስተ ነገደ ያሱብ፤ ወዘሠምራ ውስተ ነገደ ሠምራይ ።	፳	የያሱብ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የያሱብ ወገኖች፤ የሠምራ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሠምራይ ወገኖች ።
እሉ ሕዝብ ዘይሳኮር ወኍላቄሆሙ ሰብዓቱ እልፍ ወአርባዕ ምእት ወሠለስቱ ምእት ።	፳፩	የይሳኮር ወገኖች እሊህ ናቸው፤ ቍጥራቸውም ሰባት እልፍ አራት ሺሕ ሦስት መቶ ነው ።
ወደቂቀ ዛብሎንሂ በበሕዘቢሆሙ ዘሳሬድ ውስተ ነገደ ሳሮድይ፤ ወዘአሎ ውስተ ነገደ አሎኒ፤ ወዘአሎኒ ውስተ ነገደ አሎልይ ።	፳፪	በየወገኖቻቸው የሚቈጠሩ የዛብሎን ልጆች የሳሬድ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሳሮድይ ወገኖች፤ የአሎ ወገኖች ተብለው የሚቈጠሩ የአሎኒ ወገኖች፤ የአሎልይ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሎልይ ወገኖች።
እሉ ሕዝብ ዘዛብሎን ወኍላቄሆሙ ሰብዓቱ እልፍ ወሐምስቱ ምእት ።	፳፫	የዛብሎን ወገኖች እሊህ ናቸው፤ ቍጥራቸውም ሰባት እልፍ አምስት መቶ ነው ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፫፤ ፩ ዜና ፯ ፩ ።
ወደቂቀ ጋድሂ በበሕዘቢሆሙ ዘሳፎን ነገደ ሳፎኒ፤ ወዘሐግ ውስተ ነገደ ሐጊ፤ ወዘሱኒ ነገደ ሱንይ ።	፳፬	በየወገኖቻቸው የጋድ ልጆች የሳፎኒ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሳፎኒ ወገኖች የሐጊ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሐጊ ወገኖች፤ የሱኒ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሱንይ ወገኖች ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፫ ።
ወዘአዜን ውስተ ነገደ አዜኒ፤ ወዘሰደፍ ውስተ ነገደ ሰድፍይ ።	፳፭	የአዜን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአዜን ወገኖች፤ የሳደፍ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሰድፍይ ወገኖች ።
ወዘአሩሐድ ውስተ ነገደ አሩሐዲ፤ ወዘአሩሔል ውስተ ነገደ አሩሔሊ ።	፳፮	የአሩሐድ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሩሐዲ ወገኖች፤ የአሩሔል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሩሔሊ ወገኖች ። ዘፍ፡ ፵፮ ፲፫ ።
እሉ ሕዝብ ዘጋድ ወኍላቄሆሙ አርበዐቱ እልፍ ወሐምስቱ ምእት ።	፳፯	የጋድ ወገኖች እሊህ ናቸው፤ ቍጥራቸውም አራት እልፍ አምስት መቶ ነው ። ዘኍ፡ ፩ ፴፩ ።
ወደቂቀ አሴርሂ በበሕዘቢሆሙ ዘኢያምን ውስተ ነገደ ኢያምኒ፤ ወዘኢያሱ ውስተ ነገደ ኢያሱይ፤ ወዘበርያ ውስተ ነገደ በራይ ።	፳፰	በየወገኖቻቸው የሚቈጠሩ የአሴር ልጆች የኢያምኒ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኢያምኒ ወገኖች የኢያሱ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኢያሱይ ወገኖች፤ የበርያ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የበራይ ወገኖች ። ዘፍ፡ ፵፮ ፳ ።
ወዘኮበር ውስተ ነገደ ኮበሬ፤ ወዘምልክያል ውስተ	፳፱	የኮበር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኮበሬ ወገኖች የም

ነገደ ምልክያል ።		ልክያል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የምልክያል ወገኖች ።
ወስማ ለወለተ አሴር ፣ ሳራ ።	፴	የአሴር ልጅ ስሟ ሣራ ይባላል ። ኢያሱ ፲፯ ፪ ።
እሉ ሕዝበ አሴር ወኍላቌሆሙ ሐምስቱ እልፍ ወሠላሳ ምእት ወአርበዕቱ ምእት ።	፴፩	የአሴር ወገኖች እሊህ ናቸው ፣ ቍጥራቸውም አምስት እልፍ ፣ ሦስት ሺሕ አራት መቶ ነው ።
ወደቂቀ ዮሴፍ በበሕዘቢሆሙ ምናሴ ወኤፍሬም ።	፴፪	በየወገኖቻቸው የሚቈጠሩ የዮሴፍ ልጆች ኤፍሬምና ምናሴ ናቸው ።
ወደቂ ምናሴ ዘማኪር ነገደ ማኪሬ ፣ ወማኪር ወለዶ ለገለአድ ፣ ወዘገለአድ ነገደ ገለአዲ ።	፴፫	የምናሴም ልጆች የማኪሬ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የማኪር ወገኖች ፣ ማኪርም ገለአድን ወለደው የገለአድ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የገለአዲ ወገኖች ።
እሉ ደቂቀ ገለአድ ዘአክያዜር ነገደ አክያዜር ፣ ወዘኬሌግ ነገደ ኬሌጊ ።	፴፬	የገለአድ ልጆች እሊህ ናቸው ፣ የአክያዜር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአክያዜር ወገኖች ። ዘኍ፣ ፩ ፴ ።
ወዘኢሳርያል ነገደ ኢሳርያሊ ፣ ወዘሴኬም ነገደ ሴኬሚ ፤	፴፭	የኢሳርያል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኢሳርያሊ ወገኖች ፣ የሴኬም ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሴኬሚ ወገኖች ።
ወዘሲማኤር ነገደ ሲማኤሬ ፣ ወዘዖፌር ነገደ ዖፌሬ ።	፴፮	የሲማኤር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሲማኤሬ ወገኖች ፣ የዖፌር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የዖፌሬ ወገኖች ።
ወለሰለጰአድ ወልደ ዖፌር አልቦቱ ደቂቀ ዘእንበለ አዋልድ ፣ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆን መሐላ ፣ ወኑሓ ፣ ወሒግላ ፣ ወሚልካ ፣ ወቴርሳ ።	፴፯	ለዖፌር ልጅ ለሰለጰአድ ግን ከሴቶች ልጆች በቀር ወንድ ልጅ አልነበረውም ፤ ስማቸውም ይህ ነው መሐላ ፣ ኑሓ ፣ ሒግላ ፣ ሚልካ ፣ ቴርሳ ፣ ናቸው ። ዘፍ፣ ፵፮ ፳ ።
ዝንቱ ሕዝበ ምናሴ ወኍላቌሆሙ ሐምስቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ።	፴፰	የምናሴ ወገን ይህ ነው ፤ ቍጥራቸውም አምስት እልፍ ሁለት ሺሕ ሰባት መቶ ነው ። ዘፍ፣ ፵፮ ፳፩ ።
ወእሉ ደቂቀ ኤፍሬም ዘሱታላ ነገደ ሱታላይ ፣ ወዘጣናሕ ነገደ ጣናሒ ።	፴፱	የኤፍሬም ልጆች እሊህ ናቸው ፤ የሱታላ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሱታላይ ወገኖች የጣናህ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የጣናሒ ወገኖች ። ፩ ዜና ፯ ፳ ።
እሉ ደቂቀ ሱታላ ፣ ወዘአዴን ነገደ አዴኒ ።	፵	የሱታላ ልጆች እሊህ ናቸው ፤ የአዴን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአዴኒ ወገኖች ። ዘኍ፣ ፩ ፴፪ ።
እሉ ሕዝብ ዘኤፍሬም ፣ ወኍላቌሆሙ ሠለስቱ እልፍ ወሰሳ ምእት ወሐምስቱ ምእት ።	፵፩	የኤፍሬም ወገኖች እሊህ ናቸው ፤ ቍጥራቸውም ሦስት እልፍ ስድስት ሺሕ አምስት መቶ ነው ። ዘፍ፣ ፵፮ ፳፫ ።
ወእሉ ሕዝብ ዘደቂቀ ዮሴፍ በበነገዶሙ ፣ ወደቂቀ ብንያም በበነገዶሙ ፣ ዘበዓል ነገደ በዓሊ ፣ ወዘአሴቤር ነገደ አሴቤሬ ፣ ወዘአኪራን ነገደ አኪራኒ ፣ ወዘሰፋን ነገደ ሰፋኒ ።	፵፪	በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የብንያም ልጆችና በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የዮሴፍ ልጆች ወገኖች እሊህ ናቸው ፤ የበዓል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የበዓል ወገኖች ፣ የአሴቤር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሴቤሬ ወገኖች ፣ የአኪራን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአኪራኒ ወገኖች ፣ የሰፋን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሰፋኒ ወገኖች ።
ወኮኑ ደቂቀ በዓል አዴር ወኑሐሚን ነገደ ኑሐሚኒ ።	፵፫	የበዓል ልጆች እንዲህ ሆኑ (እሊህ ናቸው) አዴርና ኑሐሚን ናቸው ፣ የኑሐሚን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የኑሐሚኒ ወገኖች ።
እሉ ደቂቀ ብንያም በበነገዶሙ ወኍላቌሆሙ አርበዕቱ እልፍ ፣ ወሐምሳ ምእት ወሰብዓቱ ምእት ።	፵፬	በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የብንያም ወገኖች እኒህ ናቸው ፤ ቍጥራቸውም አራት እልፍ አምስት ሺሕ ሰባት መቶ ነው ።
ወደቂቀ ዳንሂ በበነገዶሙ ዘዳሣ ነገደ ዳሣ እሉ ሕዝብ ዘዳን ፣ በበነገዶሙ ወኍላቌሆሙ ለኵሉ ነገደ ዳን ፣ ሰብዓቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ፣ ወአርበዕቱ ምእት ።	፵፭	በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የዳን ወገኖች እሊህ ናቸው ፤ የዳሣ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የዳሣ ወገኖች ፣ በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የዳን ወገኖች እሊህ ናቸው ፤ የዳን ነገዶች ሁሉ ቍጥራቸው ሰባት እልፍ ፣ አምስት ሺሕ አራት መቶ ነው ። ዘኍ፣ ፩ ፵፩ ።
ወደቂቀ ንፍታሌም ሂ በበነገዶሙ ዘአሴሔል ነገደ አሴሔሊ ፣ ወዘጎሄን ነገደ ጎሄኒ ።	፵፮	በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የንፍታሌም ልጆች የአሴሔል ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የአሴሔሊ ወገኖች ፣ የጎሄን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የጎሄኒ ወገኖች ።
ወዘዬሴር ነገደ ዬሴሬ ፣ ወዘሴሌም ነገደ ሴሌሚ ።	፵፯	የዬሴር ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የዬሴሬ ወገኖች ፣ የሴሌም ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሴሌሚ ወገኖች ።

፵፰ እሉ ሕዝብ ዘንፍታሌም ወኍላቈሆሙ አርብዕቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወአርብዕቱ ምእት ።

የንፍታሌም ወገኖች እሊህ ናቸው ፤ ቍጥራቸውም አራት እልፍ ፡ አምስት ሺሕ አራት መቶ ነው ።

፵፱ ወዝንቱ ኍላቈሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ስሳ እልፍ ወዓሥርቱ ምእት ፡ ወሰብዓቱ ምእት ወሠላሳ ።

የእስራኤል ልጆች ቍጥራቸው ይህ ነው ፡ ስድስት መቶ አንድ ሺሕ ሰባት መቶ ሠላሳ ነው ። ዘኍ፥ ፩ ፵፮ ።

፶ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ እሉ እለ ይወርስዋ ለይእቲ ምድር በበመክፈልቶሙ ወበበኍልቄ አስማተ አበዊሆሙ ።

እግዚአብሔርም በየአባቶቻቸው ስምና በየዕፃቸው የትን ምድር የሚወርሷት እሊህ ናቸው ብሎ ለሙሴ ነገረው ። ኢያ፥ ፲፩ ፳፫ ፡ ፲፱ ፩ ።

፶፩ ለእለ ይበዝኁ ታበዝኅ መክፈልቶሙ ወለእለ ይውኅዱ ታውሕድ መክፈልቶሙ ወለለአሐዱ እምኔሆሙ በአምጣነ ኍልቆሙ ትሁቦሙ ወበዕፃሆሙ ይረክቡ መክፈልቶሙ እለ ተሰምዩ በበነገደ አበዊሆሙ ።

የብዙዎቹን ፈንታ አብዛላቸው የጥቂቶቹንም ፈንታ አሳንስባቸው ፡ ከነሳቸውም ለአንዱም ለአንዱም በቍጥራቸው ልክ ስጣቸው ። ዘኍ፥ ፴፫ ፶፬ ፡ ፴፬ ፲፫ ።

፶፪ ወይወርሱ እመክፈልቶሙ አበዊሆሙ ዘይረክቡ ርስቶሙ ማእከለ ብዙኃን ወውኁዳን ።

በየአባቶቻቸው ስም የተጠሩት እነዚህ ፈንታቸው በዕጣ ይድረሳቸው ፡ ከአባቶቻቸው የሚደርሳቸው ርስታቸውን በጥቂቶቹና በብዙዎቹ መካከል ይውረሱ ።

፶፫ ወደቂቀ ሌዊ በበነገዶሙ ዘጌድሶን ነገደ ጌድሶኒ ፡ ወዘቀዓት ነገደ ቀዓቲ ፡ ወዘሜራሪ ነገደ ሜራሪ ።

በየነገዳቸው የሚቈጠሩ የሌዊም ልጆች የጌድሶን ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የጌድሶኒ ወገኖች የቀዓት ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የቀዓቲ ወገኖች የሜራሪ ነገድ ተብለው የሚቈጠሩ የሜራሪ ወገኖች ። ዘፍ፥ ፵፮ ፲፩ ።

፶፬ እሉ ሕዝብ ነገደ ደቂቀ ሌዊ ፡ ነገደ ሎቤኒ ፡ ወነገደ ኬብሮን ፡ ወነገደ ሙሐሊ ፡ ወነገደ ሐሙሲ ፡ ወነገደ ቆሬ ፡ ወነገደ ቀዓት ፡ ወቀዓት ወለዶ ለእንበረም ።

የሌዊ ልጆች ነገድ እነዚህ ናቸው ፤ የኬብሮን ነገድና የሎቤኒ ነገድ የሐሙሲ ነገድና የሙሐሊ ነገድ ፡ የቆሬ ነገድና የቀዓት ነገድ ፡ እነዚህ ናቸው ፡ ቀዓትም እንበረምን ወለደው ።

፶፭ ወስማ ለብእሲተ እንበረም ዮካብድ ወለተ ሌዊ ዘወለደቶሙ ለእሉ ሌዋውያን በብሔረ ግብጽ ፡ ወወለደት ሎቱ ለእንበረም አሮንሃ ወሙሴሃ ወማርያምሃ እኅቶሙ ።

በግብጽ አገር እነዚህ ሌዋውያንን የወለደቻቸው የሌዊ ልጅ የእንበረም ሚስት ስሟ ዮካብድ ይባላል ፡ ለእንበረምም ሙሴንና አሮንን እኅታቸው ማርያምንም ወለደችለት ። ዘፀ፥ ፪ ፩ ፡ ፮ ፳ ።

፶፮ ወተወልዱ ለአሮን ናዳብ ፡ ወአብዩድ ፡ ወአልአዛር ወይታምር ።

ለአሮንም አብዩድና ናዳብ ፡ ይታምርና አልአዛር ተወለዱለት ። ዘኍ፥ ፫ ፪ ፡ ፩ ዜና ፳፬ ፩ ።

፶፯ ወሞቱ ናዳብ ወአብዩድ አመ አብኡ እሳተ ዘእምበዕድ ቅድመ እግዚአብሔር በገዳም ዘሲና ።

አብዩድና ናዳብ በሲና ምድረ በዳ ከሌላ እሳት አምጥተው ወደ እግዚአብሔር ማደሪያ ድንኳን በገቡ ጊዜ ተቀሠፉ ። ዘሌዋ፥ ፲ ፩ ።

፶፰ ወኮነ ኍላቈሆሙ ክልኤቱ እልፍ ፡ ወሠላሳ ምእት ፡ ኵሉ ተባዕት ዘእምአሐዱ ወርኅ ወላዕሉ ፡ እስመ ኢተኈለቁ ምስለ ደቂቀ እስራኤል እስመ ኢተውህበሎሙ መክፈልት ማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

በእስራኤል ልጆች መካከል ፈንታ ስለ አልተሰጣቸው ከእስራኤል ልጆች ጋር አልተቈጠሩም ነበርና ፡ ከአንድ ወር ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለው ወንድ ወንዱ ሁሉ ቍጥራቸው ሃያ ሦስት ሺሕ ሆነ ። ዘኍ፥ ፫ ፴፱ ፡ ፩ ፵፱ ።

፶፱ ወከመዝ ውእቱ አስተፋቅዶቶሙ ለሙሴ ወለአልአዛር ካህን እለ ኈለቍዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በአራቦት ዘሞአብ በኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ።

በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አጠገብ ባለችው በሞዓብ አውራጃ በአራቦት የእስራኤልን ልጆች ካህኑ አልአዛርና ሙሴ ያስቈጠሩዋቸው ማስቈጠር እንዲህ ነው ።

፷ ወእም እሉ ኈለቍዎሙ ሙሴ ወአሮን በገዳም ዘሲና ፡ ወኢተርፈ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ፡ ወሆሴዕ ወልደ ነዌ ፡ እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ከመ ሞተ ይመውቱ በገዳም ።

አሮንና ሙሴ በሲና ምድረ በዳ ከቈጠሩዋቸው ሰዎች በምድረ በዳ እንዲሞቱ እግዚአብሔር ነግሯቸዋልና ከነዌ ልጅ ከሆሴዕና ከየፎኒ ልጅ ከካሌብ በቀር ከእስራኤል ልጆች አንድ ስንኳ የቀረ የለም ። ዘኍ፥ ፲፬ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወመጽኡ አዋልደ ሰለጰአድ ወልዶ ኦፌር ወልደ ገለአድ ወልደ ማኪር ዘእምነገደ ምናሴ ወልደ ዮሴፍ ፡ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆን መሐላ ፡ ወኑኅ ፡ ወሔግላ ፡ ወሚልካ ፡ ወቴርሳ ።

ከዮሴፍ ልጅ ከምናሴ ወገን የሚሆን የማኪር ልጅ የገለአድ ልጅ የኦፌር ልጅ የሰለጰአድ ልጆችም መጡ ፡ ስማቸውም መሐላ ፡ ኑኅ ፡ ሔግላ ፡ ሚልካ ፡ ቴርሳ ነው ። ዘኍ፥ ፩ ፴፱ ፴፭ ፡ ፳፮ - ፴፫ ፡ ፩ ዜና መ፥ ፯ ፲፭ ።

፪ ወቆማ ቅድመ ሙሴ ወቅድመ አልአዛር ካህን ፡ ወቅድመ መላእክት ወቅድመ ኵሉ ተዓይን ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

አንድ ጋይ በሚሆን በአልአዛርና በሙሴ እንዲሁም በሠራዊቱና በአለቆቹ ፊት ልዩ በሆነች ድንኳን ደጃፍ ቆሙ ።

፫ ወይቤላ አቡነ ሞተ በገዳም ፡ ወኢሀለወ ማእከሎሙ ለትዕይንት ዘተቃወሙ ቅድመ እግዚአብሔር ምስለ ትዕይንተ ቆሬ ፡ እስመ በኀጢአተ ዚአሁ ሞተ ወአልቦቱ ደቂቅ ወኢይደምሰስ ስሙ ለአቡነ ማእከለ ነገዱ እስመ አልቦቱ ውሉድ ፡ ሀቡነ መክፈልተነ በማእከለ አኀዊሁ ለአቡነ ።

አባታችን በምድረ በዳ ሞተ ፡ ከቆሬ ሠራዊት ጋር እግዚአብሔርን በተቃወሙት ሠራዊት መካከል አልነበረም በኀጢአቱም ሙቷልና ፡ ወንድ ልጅም ስላልኖረው የአባታችን ስም ከነገዱ መካከል እንዳይጠፋ ። በአባታችን ወንድሞች መካከል የአባታችንን ዕጣ ስጡን አሉ ።

፬ ወአብአ ሙሴ ቃሎን ቅድመ እግዚአብሔር ።

ሙሴም ነገራቸውን (አቤቱታቸውን) ወደ እግዚአብሔር አቀረበ ።

፭ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ርቱዐ ይቤላ አዋልደ ሰለጰአድ ሀቦን መክፈልተ ርስቶን በማእከለ አኀዊሁ ለአቡሆን ፡ ወታገብእ ሎን መክፈልተ አቡሆን ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ የሰለጰአድ ልጆች የሚገባ ነገር ተናግረዋልና በአባታቸው ወንድሞች መካከል ፈንታቸው የሚሆን ርስታቸውን ስጣቸው የአባታቸውንም ዕጣ መልስላቸው ።

፮ ወንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ፡ ለእመ ሞተ ብእሲ ወአልቦቱ ደቂቅ ትሁቡ ርስቶ ለአዋልዲሁ ።

ሰው ሲሞት ወንድ ልጅ ባይኖረው ርስቱን ለሴቶች ልጆቹ ስጡ ፡ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ።

፯ ወለእመ አልቦቱ ወለት ፡ ሀቡ ርስቶ ለአኀዊሁ ።

ሴት ልጅም በትኖረው ርስቱን ለወንድሞቹ ስጡ ።

፰ ወለእመ አልቦ አኀው ፡ ሀቡ ርስቶ ለእኁወ አቡሁ ።

ወንድሞችም ባይኖሩት ፡ ርስቱን ለአባቱ ወንድሞች ስጡ ።

፱ ወለእመ አልቦ እኁወ አቡሁ ፡ ሀቡ ርስቶ ለቤት ዘቅሩቡ ዘእምነገዱ ይወርስ ።

ያባቱም ወንድም ባይኖረው ርስቱን ለቅርብ ዘመዱ ስጡ ፡ ከነገዱም የተወለደ ይውረሰው ።

፲ ወይኩን ዝንቱ ፍትሕ ወኵነኔ ለደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ይህ ለእስራኤል ልጆች ፍርድና ቅጣት ይሁን ። ዘሌ፡ ፲፰ ፮ ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ፡ ዕርግ ውስተ ደብረ ናባው ወረአያ ለምድረ ከነአን ዘአነ እሁበሙ ለደቂቀ እስራኤል ይኩንንዋ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን ወደ ናባው ተራራ ወጥተህ ይገዚት ዘንድ ለእስራኤል ልጆች የምሰጣቸው የከነዓን ምድር እያት አለው ። ዘኍ፡ ፴፩ ፲፩ ፡ ዘዳ፡ ፫ ፳፯ ።

፲፪ ወተወሰክ ኀበ ሕዝብከ አንተሂ በከመ ተወሰከ አሮን እኁከ በደብረ ሆር ።

ወንድምህ አሮን በሖር ተራራ በሞት እንደተጨመረ አንተም በሞት ወደ ወንድሞችህ ተጨመር ።

፲፫ እስመ ተዐወርክሙ ቃልየ በገዳም ዘጺን ፡ አመ ተዋቀሥክምዎሙ ለትዕይንት ።

ሠራዊቱን በተከራከራችኋቸው ጊዜ በጺን ምድረ በዳ ቃሌን ቸል ብላችኋልና ።

፲፬ ወቀድሶሂ ኢቀደስክሙኒ በበይነ ማይ በቅድሚሆሙ ዘውእቱ ማየ ቅስት ዘበቃዴስ በገዳም ዘጺን ።

በፊታቸውም ስላለው ውኃ ማመስገንን አላመሰገናችሁኝም ፡ ይኸውም በጺን ምድረ በዳ በቃዴስ ጠብ የተደረገበት ውኃ ነው ። ዘኍ፡ ፳ ፲፪ ፡ ዘዳ፡ ፴፪ ፶፩ ።

፲፭ ወይቤሎ ሙሴ ለእግዚአብሔር ፡ ለይርአይ እግዚአብሔር እምላከ ለኵሉ ዘሥጋ ወለኵሉ ዘነፍስ ብእሴ ለዛቲ ትዕይንት ፡ ዘይወፅእ ወዘይበውእ ወዘያወፅኦሙ ወዘያበውኦሙ በቅድመ ገጾሙ ።

ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤ የሥጋዊና የደማዊ ሰውነት ሁሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ይህችን ሠራዊት የሚያወጣና የሚያገባውን በፊታቸውም የሚያወጣቸውንና የሚያገባቸውን ሰው እግዚአብሔር (ይምረጥ) ።

፲፮ ወኢትኩን ትዕይንቱ ለእግዚአብሔር ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ ።

ይህችም የእግዚአብሔር ሠራዊት ጠባቂ እንደሌላቸው በጎች አትሁን አለው ። ዘዳ፡ ፴፩ ፪ ።

፲፯ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንሥኦ ኀቤከ ለዮሴዕ ወልደ ነዌ ብእሴ ዘሀለወ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ ወደይ እዴከ ላዕሌሁ ።

እግዚአብሔርን ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው ፤ መንፈስ ቅዱስ ያደረበትን ሰው የነዌን ልጅ ሆሴዕን ወደ አንተ ውሰደው እጅህንም በላዩ ላይ አኑር ።

፲፰ ወአቅሞ ቅድመ አልአዛር ካህን ወአዝዝ ቅድመ ኵሉ ተዓይን ፡ ወአዝዞ በእንቲአሁ ቅድሚሆሙ ።

በካህኑ በአልአዛር ፊት አቁመው በሠራዊቱም ሁሉ ፊት እዘዘው ፡ ስለ ርሱም በፊታቸው እዘዝ ።

፲፱ ወታገብእ ክብረከ ላዕሌሁ ከመ ይትአዘዙ ሎቱ ደቂቀ እስራኤል ።

የእስራኤል ልጆች ይታዘዙለት ዘንድ ክብርህን (ሹመትህን) ስጠው ። ኢያ፡ ፱ ፲፩ ፡ መሳ፡ ፩ ፩ ፡ ፳ ፲፰ ።

፳ ወይቁሙ ቅድመ አልአዛር ካህን ወይስአልዎ ፍትሐ ዘይትናገር ቅድመ እግዚአብሔር ።

በካህኑ በአልአዛር ፊት ቆመው በእግዚአብሔር ፊት የሚናገረው ፍርድ ይጠይቁት ።

፳፩ ወበቃለ ዚአሁ ይበኡ፡ ወበቃለ ዚአሁ ይፃኡ፤ ውእቱ ወደቂቀ እስራኤል ኅቡረ ወኵሉ ተዓይን ።

የእስራኤል ልጆችና እርሱ ሠራዊቱም ሁሉ በርሱ ቃል ይግቡ፤ በርሱ ቃል ይውጡ አለው ።

፳፪ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ወነሥኦ ለኢያሱ ወአቀሞ ቅድመ አልአዛር ካህን ወቅድመ ኵሉ ተዓይን፤ ወወደየ እዴሁ ላዕሌሁ ወሜሞ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ፡ ኢያሱን ወስዶ በካህኑ በአልአዛር ፊትና በሠራዊቱ ሁሉ ፊት አቆመው እግዚአብሔር እንዳዘዘውም እጁን በላዩ ላይ አድርጎ ሾመው ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፡ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ቍርባንየ ወሀብትየ ወመሥዋዕትየ ዘመዓዛ ሠናይ ዕቀቡ ከመ ታብኡ ሊተ በበዓላትየ ።

የምትሠዉልኝንና የምታቀርቡልኝን ወይፈም ልቀ በለው የምትሰጡኝን መሥዋዕቴን በበዓላቶቼ ታገቡልኝ ዘንድ ጠብቁ በላቸው ብለህ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ።

፪ ወበሎሙ ዝንቱ ውእቱ መሥዋዕትየ ኵሉ ዘታበውኡ ለእግዚአብሔር አባግዐ ዘዘዓመት ንጹሐነ ክልኤተ ለለዕለቱ መሥዋዕት ዘዘልፍ ።

ለእግዚአብሔር የምታቀርቡትም መሥዋዕት ሁሉ ይህ ነው፡ ዕለት ዕለት የዘወትር መሥዋዕት ንጹሐን የሆኑ ዓመት ዓመት የሆናቸው ሁለት በጎችን አግቡ በላቸው ።

፫ አሐደ በግዐ ትገብሩ በጽባሕ ወአሐደ በግዐ ትገብሩ በሠርክ ።

አንዱን በግ ጧት፤ አንዱን በግ ማታ አድርጉ (ሠዉ)።

፬ ወትገብሩ ሥንዳሴ ዓሥራተ እዴሃ ለኢፍ ለመሥዋዕት ዘዘልፍ ዘግቡር በቅብዕ ።

ለዘወትር መሥዋዕት በገንቦ አራተኛ ዘይት የታሸ የኢፍ አሥረኛ አንድ ላዳን ሥንዴ አድርጉ (ሠዉ)።

፭ ወመሥዋዕት ዘዘልፍ በከመ ተገብረ በደብረ ሲና ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር በራብዕተ እዴሃ ለኢን ።

ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ሊሆን በደብረ ሲና እንደ ተደረገው ለዘወትር መሥዋዕት፡ በገንቦ አራተኛ ዘይት አድርጉ ። ዘፀ፡ ፳፱ ፴፪ ።

፮ ወሞጻሕቱ ራብዕተ እዴሃ ለኢን ወይን ለአሐዱ በግዕ ታወጽሕ ሞጻሕተ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትን የገንቦ አራተኛ ወይን ላንዱ በግ ለእግዚአብሔር የተለየውን ወይን ፍልቅ አድርገህ አፍስበት ።

፯ ወይገብሩ ክልአ በግዐ ፍና ሠርክ በከመ መሥዋዕቱ ወበከመ ሞጻሕቱ ትገብሩ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

ሁለተኛውን በግ ማታ ጊዜ ሠዉት፤ ጧት እንደ ሠዋችሁትና ፍልቅ አድርጋችሁ እንደ ጠጣችሁት በሠርክም እግዚአብሔር ወዶ እንዲቀበለው አድርጉ ።

፰ ወበዕለተ ሰንበት ትገብሩ ክልኤተ አባግዐ ዘዘዓመት ንጹሐነ፤ ወክልኤተ ዓሥራተ ዘሥንዳሴ ለመሥዋዕት ዘግቡር በቅብዕ ።

በቅዳሜም ዕለት አንዳንድ ዓመት የሆናቸው ሁለት ንጹሐን በጎችን ሠዉ፡ በዘይት የታሸ ሁለት ላዳን ሥንዴም ለመሥዋዕት አድርጉ ።

፱ ወሞጻሕቱ ወቍርባኑ ለሰንበት ዘእምሰናብት ላዕለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ሎቱኒ ሞጻሕቱ ።

ዘወትር በሚሠዋው መሥዋዕት ላይ በየሳምንቱ ከሚመጣው ቅዳሚ በአንዱ ቅዳሜ ፍልቅ አድርገው የሚያፈሱትና የሚያቀርቡት እንደዚህ ነው ። ሕዝ፡ ፵፮ ፬ ።

፲ ወአመ ሠርቀ ወርኅ ታበውኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር አሥዋረ ክልኤተ እምአልህምት፤ ወበግዐ አሐደ፤ ወማሕስአ በግዕ ሰብዓተ ዘዘዓመት ።

በወሩ መባቻም አንድ በግና ከላሞች ሁለት ኅኞችን አንዳንድ ዓመት የሆናቸው ከበጎች ሰባት ጠቦቶችን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርቡ ። ዘኍ፡ ፲ ፲ ።

፲፩ ወሠለስተ ዓሥራተ ሥንዳሴ ዘመሥዋዕት በቅብዕ ለአሐዱ ላሕም ወክልኤተ ዓሥራተ ሥንዳሴ መሥዋዕት ዘግቡር በቅብዕ ለአሐዱ በግዕ ።

ያንድ ላም መሥዋዕት በዘይት የታሸ ሦስት ላዳን ሥንዴ ነው፡ ያንዱም በግ መሥዋዕት በዘይት የታሸ ሁለት ላዳን ሥንዴ ነው ። ዘኍ፡ ፲፭ ፬ ፲፪ ።

፲፪ ወዓሥራተ ዓሥራት ሥንዳሴ መሥዋዕት ዘግቡር በቅብዕ ለአሐዱ ማሕስአ መሥዋዕተ መዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው የአንዱ ጠቦት በግ መሥዋዕት በዘይት የታሸ ልጦ ጉርዶ የወጣለት አንድ አንድ ላዳን ሥንዴ ነው ።

፲፫ ወሞጻሕቶሙ መንፈቃ ለኢን ወይን ይኩን ለአሐዱ ላሕም፤ ወሣልስተ እዴሃ ለኢን ይኩን ለአሐዱ በግዕ፤ ወራብዕተ እዴሃ ለኢን ይኩን ለለአሐዱ ማሕስአ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይን ለአንዱ ኅኙ የገንቦ እኩሌታ ይሁን ላንዱም በግ የገንቦ ሢሶ ይሁን ለያንዳንዱም ጠቦት የገንቦ እርቦኛ ይሁን ።

፲፬ ዝንቱ ውእቱ መሥዋዕት ወርኅ በበወርኁ እምአውራኅ ዓመት ።

በየዓመቱ ከሚመጡ ወራቶች በየወሩ የሚሠዋው መሥዋዕት ይህ ነው ።

ወሐርጌ አሐዱ እምአጣሊ ለእግዚአብሔር በእንተ ኀጢአት ኅዕለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ትገብሩ ወሞጻሕቱሂ ።	፲፭	ዘወትር በሚሠዋው መሥዋዕት ላይ ከፍየሎች አንድ ሙክት ስለ ኃጢአት ለእግዚአብሔር ሠዉ ፍልቅ አድርጋችሁ አፍስሳችሁ የምትጠጡትም እንደዚህ ነው ።
ወበቀዳሚ ወርኅ አመ ዐሡር ወረቡዑ ለሠርቅ ፋሲክሁ ለእግዚአብሔር ።	፲፮	በመጀመሪያው ወር ሚያዝያ በበተ በአሥራ አራተኛው ቀን የእግዚአብሔር ፋሲካ (በዓል) ነው ።
ወአመ ዐሡር ወሐሙሱ ለሠርቅ ውእቱ ወርኅ በዓል ሰቡዐ ዕለተ ናእተ ትበልዑ ።	፲፯	ያም ወር (ሚያዝያ) በበተ በዓሥራ አምስተኛው ቀን በዓል ነው ፤ ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ ። ዘሌ፡ ፳፫ ፮ ።
ወቀዳሚት ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኵሉ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ።	፲፰	መጀመሪያይቱ ቀን ለናንተ የከበረች በዓል ናት ፤ አትረሱበት አትቈፍሩበት ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፮ ።
ወታበውኡ ቍርባነ ለእግዚአብሔር አሥዋረ ክልኤተ እምአልሕምት ፤ ወበግዐ አሐደ ወመሐስአ አባግዕ ሰብዐተ ንጹሓነ ዘዘዓመት ይኩኑክሙ ።	፲፱	ከላሞች ሁለት ኀቾችን አንድ በግን ሰባት ጠቦቶችን ለእግዚአብሔር አምጡ ፤ እነዚህም ዓመት ዓመት የሆናቸው ንጹሐን ይሁኗችሁ ። ዘሌዋ፡ ፳፪ ፳ ።
ወመሥዋዕቶሙ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ሠለስቱ ዓሥራት ለአሐዱ ላሕም ፤ ወክልኤቱ ዓሥራት ለአሐዱ በግዕ ።	፳	መሥዋዕታቸውም ለአንዱ ወይፈን በዘይት የታሸ ሦስት ላዳን ሥንዴ ለአንዱም በግ ሁለት ላዳን ሥንዴ ነው ።
ወዓሥራተ ዓሥራተ ትገብር ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ ፤ ወከማሁ ለሰብዐቲሆሙ መሐስአ አባግዕ ።	፳፩	ላንዱ የበግ ጠቦት አንድ ላዳን አድርጉ ፤ ለሰባቱም የበጎች ጠቦቶች እንደዚሁ አድርጉ ።
ወሐርጌ አሐዱ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት በዘበቱ ያስተሠርዩ ለክሙ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘኵሉ ጊዜ በበነግሁ ዘመሥዋዕት ዘልፍ ።	፳፪	በየጊዜው በነግህና በሠርክ ከምትሠዉት መሥዋዕት በቀር ኃጢአታችሁን በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ከፍየሎች አንድ ሙክት አምጡ ። ዘኍ፡ ፳፰ ፲፱ ።
ወከመዝ ትገብሩ ለለዕለቱ ለሰቡዑ መዋዕል ቍርባነ ወመሥዋዕተ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር በዲበ መሥዋዕት ዘዘልፍ ፤ ወትገብር ሞጻሕቶ ።	፳፫	እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ዘወትር በምትሠዉት መሥዋዕት ላይ በሰባቱ ቀን ዕለት ዕለት የምታቀርቡትንና የምትሠዉትን እንደዚህ አድርጉ ፤ ፍልቅ አድርጋችሁ አፍስሳችሁ የምትጠጡትንም ወይን እንደዚሁ አድርጉ ።
ወዕለት ሳብዕት ቅድስተ ትኩንክሙ ፤ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢ፡ ግበሩ ባቲ ።	፳፬	ሰባተኛይቱ ቀን ግን የከበረች በዓል ትሁናችሁ ፤ አትረሱበት አትቈፍሩበት ። ዘኍ፡ ፳፰ ፫ ።
ወአመ ዕለተ ሰዊት አመ ታበውኡ መሥዋዕተ ሰዊት ለእግዚአብሔር ሰንበተ ቅድስተ ትኩንክሙ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ።	፳፭	እሸት በገባችሁ ጊዜ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ሰዊትን የምትሰጡበት ቀን የከበረች ትሁናችሁ አትረሱበት አትቈፍሩበት ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፮ ፤ ፲፫ ፮ ።
ወታበውኡ መሥዋዕተ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር አሥዋረ እምአልሕምት ክልኤተ ፤ ወአሐደ በግዐ ወመሐስአ በግዕ ሰብዐተ ዘዘዓመት ንጹሓነ ።	፳፮	እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ከላሞች ሁለት ኀቾችን ፤ አንድ በግን ፤ ንጹሐን የሆኑ ዓመት ዓመት የሆናቸው ሰባት የበግ ጠቦቶችን መሥዋዕት አምጡ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ሠለስቱ ዓሥራት ለአሐዱ ላሕም ፤ ወክልኤቱ ዓሥራት ለአሐዱ በግዕ ።	፳፯	መሥዋዕታቸውም ላንድ ወይፈን በዘይት የታሸ ሕፅበ ጕርዶ የወጣ ሦስት ላዳን ሥንዴ ፤ ላንዱም በግ ሁለት ላዳን ሥንዴ አቅርቡ ። ዘሌዋ፡ ፳፫ ፲፰ ።
ወዓሥራተ ዓሥራት ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ ፤ ወከማሁ ለሰብዐቲሆሙ መሐስአ አባግዕ ።	፳፰	ላንዱም የበግ ጠቦት የዓሥራት ዓሥረኛ ላዳን ሥንዴ ነው ፤ ለሰባቱም የበግ ጠቦቶች እንደዚሁ ነው ።
ወሐርጌ አሐዱ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት በዘበቱ ያስተሠርዩ ለክሙ ዘእንበለ መሥዋዕተ ዘልፍ ።	፳፱	ኃጢአታችሁን በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ከዘወትሩ መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት አቅርቡ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ትገብሩ ሊተ ወንጹሓነ ለይኩኑ ለክሙ ወሞጻሕቶሙኒ ።	፴	መሥዋዕታቸውንም እንዲህ አድርጉልኝ ፤ ለናንተ ንጹሐን ይሁኗችሁ ፍልቅ አድርጋችሁ አፍስሳችሁ የምትጠጡት ወይኑንም እንዲሁ አድርጉ ።
ምዕራፍ ፳፱ ።		ምዕራፍ ፳፱ ።
ወበሳብዕ ወርኅ አመ ሠርቀ ወርኅ ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ይእቲ ዕለት ፤ ኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ፤ ወዕለተ ትእምርት ትኩንክሙ ።	፩	በሰባተኛይቱ ወር የጥቅምት መባቻ ያች ቀን ለናንተ የተከበረች ትሁናችሁ ፤ አትረሱበት አትቈፍሩበትም ምልክት ያላት ቀን ትሁናችሁ ። ዘሌ፡ ፳፫ ፳፬ ።
ወትገብሩ መሥዋዕተ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር	፪	እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው ከላሞች አንድ ኀቾ

ሥረ አሐደ እምአልሕምት ወበግዐ አሐደ፣ ወመሐስአ አባግዕ ሰብዐተ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።		አንድ በግ ዓመት ዓመት የሆናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰባት የበግ ጠቦቶችን መሥዋዕት አድርጉ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ሠለስቱ ዓሥራት ለአሐዱ ላሕም፣ ወክልኤቱ ዓሥራት ለአሐዱ በግዕ ።	፫	መሥዋዕታቸውም ላንዱ ላም በዘይት የታሸ ንጹሕ ሦስት ላዳን ሥንዴ ነው፣ ላንዱም በግ ሁለት ላዳን ሥንዴ ነው ።
ወዓሥራተ ዓሥራት ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ ወከማሁ ለሰብዓቲሆሙ መሐስአ አባግዕ ።	፬	ላንዱም የበግ ጠቦት አንድ ላዳን ሥንዴ ነው፣ ለሰባቱም የበግ ጠቦቶች እንደዚሁ ነው ።
ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት በዘበቱ ያስተሠርዩ ለክሙ፣ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘበበሠርቀ ወርኅ ወመሥዋዕት ዘዘልፍ ።	፭	በየወሩ መባቻ ከሚሠዉት መሥዋዕት በቀር ኃጢአትን በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ወሞጻሕቶሙኒ ዘከመ ሕጎሙ ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።	፮	መሥዋዕታቸውና ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትም እግዚአብሔር ወዶ እንዲቀበለው እንደ ሥርዓታቸው ነው ።
ወአመ ዐሡሩ ለሠርቀ ውእቱ ወርኅ ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ፣ ወአሕምምዋ ለነፍስክሙ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ።	፯	(ጥቅምት) በባተ በሥረኛው ቀን ለናንተ የተከበረች በዓል ትሁናችሁ፣ ሰውነታችሁን አሳዝኑባት አትረሱባት አትቈፍሩባት ። ዘሌ፣ ፲፯ ፳፱፣ ኢሳ፣ ፶፰ ፭ ።
ወታበውኡ መሥዋዕተ ለመዐዛ ሠናይ ሥረ አሐደ እምአልሕምት፣ ወበግዐ አሐደ፣ ወመሐስአ አባግዕ ሰብዐተ ንጹሓነ ዘዘዓመት ይኩኑ ለክሙ ።	፰	ከላሞች አንድ ገቻ፣ አንድ በግ፣ ሰባት የበግ ጠቦቶችን በጎ መዓዛ ያለው አድርጋችሁ አቅርቡ፣ እነዚህም አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው ንጹሐን ይሁኗችሁ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ሠለስቱ ዓሥራት ለአሐዱ ላሕም፣ ወክልኤቱ ዓሥራት ለአሐዱ በግዕ፣ ወዓሥራተ ዓሥራት ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ፣ ወከማሁ ለሰብዐቲሆሙ መሐስአ አባግዕ ።	፱	መሥዋዕታቸውም ላንዱ ላም በዘይት የታሸ ሦስት ላዳን ንጹሕ ሥንዴ የዓሥራት ዓሥረኛ ላንዱም በግ አራት ላዳን ሥንዴ ነው፣ ለሰባቱም ጠቦቶች እንደዚሁ ነው ።
ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት በዘበቱ ያስተሠርዩ ለክሙ ዘእንበለ ዘበእንተ ኀጢአት ለአስተሥርዮ፣ ወመሥዋዕት ዘዘልፍ ።	፲	ከዘወትሩ መሥዋዕትና ኃጢአትን ለማስተሥረይ ከሚሠዋው መሥዋዕት በቀር ኃጢአታችሁን በሚያስተሠርዩላችሁ ገንዘብ ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት አቅርቡ ።
ወመሥዋዕቶሙኒ ወሞጻሕቶሙ በከመ ሕጎሙ ለመዐዛ ሠናይ ።	፲፩	ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይንና መሥዋዕታቸውም በጎ መዓዛ ሊሆን እንደ ሕጋቸው እንደ ሥርዓታቸው ነው ። ዘሌዋ፣ ፲፯ ፭፣ ዘኍ፣ ፳፰ ፲፩ ።
ወአመ ዐሡር ወኀሙሱ ለሠርቀ ውእቱ ወርኅ ሳብዕ ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ፣ ወኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ወግበሩ በዓለ ለእግዚአብሔር ሰቡዐ መዋዕለ ።	፲፪	(ጥቅምት) በባተ በዓሥራ አምስተኛው ቀን የተከበረች በዓል ትሁናችሁ፣ አትረሱባት አትቈፍሩባት፣ ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር በዓል አድርጉ ። ዘሌዋ፣ ፳፫ ፴፬ ።
ወአብኡ መሥዋዕተ ቍርባን ለመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ።	፲፫	እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው በጎ መዓዛ ያለው አድርጋችሁ የቍርባኑን መሥዋዕት አቅርቡ ።
<u>አመ ዕለተ ቀዳሚት</u> ዐሠርተ ወሠለስተ አሥዋረ፣ ወክልኤተ አርባግዐ፣ ወዐሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ዘዘዓመት ንጹሓነ ይኩኑ ።	፲፬	<u>በመጀመሪያይቱ ቀን</u> አሥራ ሦስት ገቾችን ሁለት በጎችንና፣ አሥራ አራት የበግ ጠቦቶችን አምጡ፣ እነዚያም ዓመት ዓመት የሆናቸው ንጹሐን ይሁኑ ።
ወመሥዋዕቶሙ ሠለስቱ ዓሥራት ለአሐዱ ላሕም ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብእ፣ ወከማሁ ለዐሠርቲሆሙ ወሠለስቲሆሙ አልሕምት፣ ወክልኤቱ ዓሥራት ለአሐዱ በግዕ፣ ከማሁ ለክልኤሆሙ አባግዕ ።	፲፭	መሥዋዕታቸውም ላንዱ ላም በዘይት የታሸ ሦስት ላዳን ንጹሕ ሥንዴ ነው፣ ላሥራ ሦስቱም ላሞች እንደዚሁ ነው፣ ላንዱም በግ ሁለት ላዳን ሥንዴ ነው፣ ለሁለቱም በጎች እንደዚሁ ነው ።
ወአሐዱ ዐሥራት ለአሐዱ ማሕስአ በግዕ፣ ወከማሁ ለዐሠርቲሆሙ ወአርባዕቲሆሙ መሐስአ አባግዕ ።	፲፮	ላንዱም የበግ ጠቦት አንድ ላዳን ሥንዴ ነው፣ ላሥራ አራቱም የበጎች ጠቦቶች እንደዚሁ ነው ።
ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኀጢአት፣ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘልፍ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።	፲፯	ከዘወትሩ መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ፣ መሥዋዕታቸውና ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትም (ወይን) እንደዚሁ ነው ።
<u>ወበሣኒታ ዕለት</u> ዐሠርተ ወክልኤተ አሥዋረ ታበውኡ ወክልኤተ አባግዐ ወዐሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።	፲፰	<u>በማግሥቱም ሁለት</u>፣ በጎችንና አሥራ ሁለቱን ገቾች አንዳንድ ዓመት የሆናቸው ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን አምጡ ።

፲፱ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎች ጠቦቶችም በየቍጥራቸው እንደ ሕጋቸው ነው ። ዘኍ፡ ፳፱ ፳፡ ፲፰ ፲፱ ።

፳ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ፡ መሥዋዕታቸውም ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይኑም እንደዚሁ ነው ።

፳፩ <u>ወበሣልስት ዕለት</u> ዓሠርተ ወአሐደ አሥዋረ ወክልኤተ አባግዐ ፡ ወመሐስአ አባግዕ ዓሠርተ ወአርባዕተ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።

<u>በሦስተኛይቱም ቀን</u> ሁለት በጎችንና ዓሥር ገቾችን ንጹሐን የሆኑ አንድ አንድ ዓመት የሆናቸው ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፳፪ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

መሥዋዕታቸውና ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይኑም ለላሞችም ለበጎችም ለበጎች ጠቦቶችም እንደ ሥርዓታቸው በየቍጥራቸው ነው ።

፳፫ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ወመሥዕዋቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕትም በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ፤ ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፳፬ <u>ወበራብዕት ዕለት</u> ዐሠርተ አሥዋረ ወክልኤተ አባግዐ ወዓሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።

<u>በአራተኛይቱም ቀን</u> ሁለት በጎችንና አሥር ገቾችን ያንዳንድ ዓመት ንጹሐን የሆኑ ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፳፭ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎችም ለበጎች ጠቦቶችም በየቍጥራቸው እንደ ሥርዓታቸው ነው ።

፳፮ ወሐርጌ አሐዱ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ፡ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ፤ ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፳፯ <u>ወበሐምስ ዕለት</u> ተስዓተ አሥዋረ ወክልኤተ አባግዐ ወዓሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።

<u>በአምስተኛይቱም ቀን</u> ሁለት በጎችንና ዘጠኝ ገቾችን ንጹሐን የሆኑ ዓመት ዓመት የሆናቸው ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፳፰ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎችም ፡ ለበግ ጠቦቶችም እንደ ሥርዓታቸው በየቍጥራቸው ነው ።

፳፱ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ፡ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕትም በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ፤ ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይኑና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፴ <u>ወበሳድስት ዕለት</u> ሰመንተ አሥዋረ ወክልኤተ አባግዐ ወዐሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።

<u>በስድስተኛይቱም ቀን</u> ሁለት በጎችንና ስምንት ገቾችን ንጹሐን የሆኑ የአንድ አንድ ዓመት ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፴፩ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎችም ለበግ ጠቦቶችም እንደ ሥርዓታቸው በየቍጥራቸው እንደዚሁ ነው ።

፴፪ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕትም በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ ፤ ፍልቅ አድርገው አፍሰው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፴፫ <u>ወበሳብዕት ዕለት</u> ሰብዓተ አሥዋረ ወክልኤተ አባግዐ ወዓሠርተ ወአርባዕተ መሐስአ አባግዕ ንጹሓነ ዘዘዓመት ።

<u>በሰባተኛይቱም ቀን</u> ሁለት በጎችንና ሰባት ገቾችን ንጹሐን የሆኑ ያንዳንድ ዓመት ዓሥራ አራት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፴፬ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለአልሕምትኒ ወለአበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቍሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይኑና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎችም ለበግ ጠቦቶችም እንደ ሥርዓታቸው በየቍጥራቸው እንደዚሁ ነው ።

፴፭ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩም መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ፣ ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፴፮ ወበሳምንት ዕለት ዕለተ ተሐውሶ ይእቲ ለክሙ ፤ ኵሎ ግብረ ማሕረስ ኢትግበሩ ባቲ ።

በስምንተኛይቱም ቀን ለናንተ በዓለ ተሐውሶ ናት፣ አትረሱበት አትቈፍሩበት ።

፴፯ ወአብኡ መሥዋዕተ ወቍርባነ ለሠናይ መዓዛ ለእግዚአብሔር ስሒመ አሐደ ወበግዐ አሐደ ለመሥዋዕት ፤ ወሰብዐተ መሐስአ አባግዕ ንጹሐነ ዘዘዓመት ።

እግዚአብሔር ወዶ ሊቀበለው የምትሠዉትንና የምታቀርቡትን አንድ በግንና አንድ ላምን አንዳንድ ዓመት የሆናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰባት የበጎች ጠቦቶችን ሠዉ ።

፴፰ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ለላሕምኒ ወለበግዕኒ ወለመሐስአ አባግዕኒ በበኍላቌሆሙ በከመ ሕጎሙ ።

ፍልቅ አድርገው የሚጠጡትና መሥዋዕታቸውም ለላሞችም ለበጎችም ለበግ ጠቦቶችም እንደየ ሥርዓታቸው በየቍጥራቸው ነው ።

፴፱ ወሐርጌ አሐደ እምአጣሊ በእንተ ኃጢአት ዘእንበለ መሥዋዕት ዘዘልፍ ወመሥዋዕቶሙ ወሞጻሕቶሙ ።

ከዘወትሩ መሥዋዕት በቀር ስለ ኃጢአት ከፍየሎች አንድ ሙክት ሠዉ፣ ፍልቅ አድርገው የሚጠጡት ወይንና መሥዋዕታቸውም እንደዚሁ ነው ።

፵ ወከመዝ ግበሩ ዘንተ በበዓላቲክሙ ለእግዚአብሔር ።

በፈቃዳችሁ ከምታገቡት ሌላ በበዓላቶቻችሁ ለእግዚአብሔር ብላችሁ እንደዚህ አድርጉ ።

፵፩ ዘእንበለ ዘበፈቃድክሙ ፤ ወቍርባንክሙኒ ወመሥዋዕቲክሙኒ ወሞጻሕቲክሙኒ ወዘመድኃኒትክሙኒ ።

ቍርባናችሁም መሥዋዕታችሁም ፍልቅ አድርጋችሁ የምትጠጡት ወይናችሁና ድኅነትን የሚያሰጣችሁ መሥዋዕትም እንደዚሁ ነው አላቸው ። ዘሌ፡ ፳፫ ፩ ።

፵፪ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ።

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው ለእስራኤል ልጆች ሁሉን ነገራቸው ። ፩ ዜና መ፡ ፳፫ ፴፩ ፣ ዘዳ፡ ፴፩ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ወነገሮሙ ሙሴ ለመላእክተ ሕዝብ ዘደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ፤ ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ።

ሙሴ እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ይህ ነው ብሎ ለእስራኤል ልጆች ወገኖች አለቆች ነገራቸው ።

፪ ብእሲ ብእሲ ለእመ በፅዐ ብፅዐተ ለእግዚአብሔር ወለእመኒ መሐለ መሐላ ፤ አው ፈለጠ ፍሉጠ በእንተ ነፍሱ ፤ ኢያገምን ኵሎ ቃሎ ዘወፅአ እምአፉሁ ይግበር ።

አንዱም አንዱም ሰው ለእግዚአብሔር ስለት ቢሳል እሰጣለሁ ብሎም መሐላን ቢምል ወይም ስለ ሰውነቱ ይህን እሰጣለሁ ብሎ የለየው መለየት ቢኖር ከአንደበቱ የወጣውን ቃል ሁሉ አያስቀር (ያድርግ) ።

፫ ወለእመኒ ብእሲት በፅዐት ብፅዐተ ለእግዚአብሔር አው ፈለጠት ፍሉጠ በቤተ አቡሃ በንእስ ወሰምዐ አቡሃ ጸሎታ ወኵሎ ብፅዐታ ዘበፅዐት በእንተ ነፍሳ ወተጸመማ አቡሃ ይቀውም ላዕሌሃ ኵሉ ጸሎታ ወኵሉ ብፅዓቲሃ ዘበፅዓት በእንተ ነፍሳ ።

ሴትም ለእግዚአብሔር ስለትን ብትሳል ፤ ወይም በባቷ ቤት በሕፃንነቷ ይህን እሰጣለሁ ብላ ለይታ ብትሳል ፣ አባቷም ስለቷን ሰምቶ ቸል ቢላት ፣ ስለቷ ሁሉ በቧ ይጸናል ፤ ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለቷ ሁሉ በቧ ጸንቶ ይኖራል ። ዘኍ፡ ፴ ፳፯ ፣ መክ፡ ፶፮ ፲፪ ።

፬ ወለእመሰ ገብረ ላቲ አቡሃ ወፈጸመ በዕለተ ሰምዐ ኵሎ ጸሎታ ወብፅዐቲሃ ዘበፅዓት በእንተ ነፍሳ ኢይነብር ላዕሌሃ ፤ ወያነጽሓ እግዚአብሔር በዕለተ ገብረ ላቲ አቡሃ ።

አባቷ ቢያደርግላት ግን ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለቷን ሁሉ በሰማበት ቀን ቢፈጽምላት በቧ ጸንቶ አይኖርም አባቷ ባደረገላትም ቀን እግዚአብሔር ያነጻታል ።

፭ ወለእመሰ አውሰበት ብእሴ ወሀለወ ላዕሌሃ ጸሎታ በከመ ነበበት በከናፍሪሃ ኵሉ ዘበፅዐት በእንተ ነፍሳ ።

ባል ብታገባ ግን ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለቷን ሁሉ በአንደበቷ እንደ ተናገረች ስለቷ በላይዋ ላይ ነው።

፮ ወሰምዐ ምታ ወተጸመማ በዕለተ ሰምዐ ከማሁ ይቀውም ላዕሌሃ ኵሉ ጸሎታ ወብፅዓቲሃ ዘበፅዐት በእንተ ነፍሳ ።

ባሏም ሰምቶ በሰማበት ቀን ቸል ቢላት ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለቷ ሁሉ እንደዚሁ በርሷ ጸንቶ ይኖራል ።

፯ ወለእመሰ ገብረ ላቲ ምታ ወፈጸመ በዕለተ ሰምዐ ኵሎ ጸሎታ ወብፅዓቲሃ ዘበፅዐት በእንተ ነፍሳ ኢይነብር ላዕሌሃ እስመ ገብረ ላቲ ምታ ወያነጽሓ እግዚአብሔር ።

ባሏ ቢያደርግላት ግን ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለቷን ሁሉ በሰማበት ቀን ቢፈጽምላት ባሏ ፈጽሞላታልና በቧ ጸንቶ አይኖርም ፣ እግዚአብሔር ያነጻታል ።

፰ ወጸሎታሂ ለመበለት ወለእንተ እውጽአ ምታ ኵሉ ዘበፅዐት በእንተ ነፍሳ ይሄሉ ላዕሌሃ ።

የጋለሞታዋም ስለት፣ ባሏ የፈታትም ፣ ስለ ሰውነቷ የተሳለችው ስለት ሁሉ በርሷ ጸንቶ ይኖራል ።

፲፪ ወለእመሰ እንዘ ሀለወት በቤተ ምታ ጸለየት ወበፅዐት በአንተ ነፍሳ ወሰምዐ ምታ ወተጸመማ ወኢገብረ ላቲ ኵሉ ጸሎታ ወኵሉ ብፅዓቲሃ ዘበፅዓት በአንተ ነፍሳ ይቀውም ዲቤሃ ።

በባሏም ቤት ሳለች ስለ ሰውነቷ ብትሳል ፥ ባሏም ሰምቶ ቸል ቢላት ስለ ሰውነቷ የተሳለችውም ስለት ባያደርግላት በርሷ ጸንቶ ይኖራል ።

፲፫ ወለእመሰ ገብረ ላቲ ምታ ወፈጸመ በዕለተ ሰምዐ ኵሎ ዘወፅአ እምከናፍሪሃ ዘከመ ጸለየት ወዘከመ በፅዐት በአንተ ነፍሳ ኢይነብር ላዕሌሃ እስመ ገብረ ላቲ ምታ ወያነጽሓ እግዚአብሔር ።

ባሏ ቢያደርግላት ግን ስለ ሰውነቷ እንደ ተሳለች ከአንደበቷ የወጣውን ስእሏን ሁሉ በሰማበት ቀን ቢፈጽምላት ባሏ አድርጎላታልና በርሷ ጸንቶ አይኖርም ፥ እግዚአብሔርም ያነጻታል ።

፲፬ ወኵሎ ብፅዓተ ወኵሎ ማእሰረ መሐላ ዘይከውን እኩየ ላዕለ ነፍሳ ያቀውም ምታ ወይገብር ላቲ ።

በሰውነቷ ክፉ የሚሆን በፍዳ የሚያስይዝ መሐላውንና ስለቱን ሁሉ ባሏ ያጸናበታል ፅዳም ያደርግበታል ።

፲፭ ወለእመሰ ተጸመማ ዕለተ እምዕለት ኵሎ ጸሎታ ወብፅዓቲሃ ይቀውም ዲቤሃ እስመ ተጸመማ በዕለተ ሰምዐ ።

ከቀን ቀን እያለ ቸል ቢላት ግን በሰማበት ቀን ቸል ብሏታልና ስለቷ ሁሉ በርሷ ጸንቶ ይኖራል ።

፲፮ ወለእመሰ ገብረ ላቲ እምድኅረ ዕለት እንተ በቲ ሰምዐ ኢይከውኖ ኃጢአተ ።

ከሰማበት ቀን በኋላ ቢያደርግላት ግን ኃጢአት አይሆንበትም ። ዘሌዋ፡ ፳ ፩ ።

፲፯ ዝንቱ ውእቱ ኵነኔ ኵሉ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ማእከለ ብእሲ ወብእሲቱ ወማእከለ አብ ወወለቱ በንእሳ እንዘ ሀለወት ቤተ አቡሃ ።

በሚስቱና በባሏ መካከል በአባቷ ቤት ሳለች በሕፃንነቷ የሚደረግ በልጅና በአባት መካከል የሚደረግ እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘው ሥርዓት ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፥ ተበቀል በቀሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እመድናውያን ወድኅረ ትትዌሰክ ኀበ ሕዝብከ ።

እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው እንዲህም አለው ፥ ከምድያም ሰዎች የእስራኤልን ልጆች በቀል መልስ ከዚያም በኋላ በሞት ወደ ወገኖችህ ትጨመራለህ ።

፪ ወነገሮሙ ሙሴ ለሕዝብ ወይቤሎሙ አስተጋብኡ እምኔክሙ አደወ ወተቃተሉ ቅድመ እግዚአብሔር ምስለ ምድያም ከመ ያግብኡ በቀለ እምኀበ እግዚአብሔር ለምድያም ።

ሙሴም ለሕዝቡ ከናንተ ሰዎችን ሁሉ ሰብስቡቸው ስለ እግዚአብሔር በቀል የምድያምን ሰዎች ይበቀሉ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ከምድያም ሰዎች ጋራ ተዋጉ ብሎ ነገራቸው ። ዘኍ፡ ፳፭ ፲፯ ፣ ፩ ፳፱ ።

፫ ወዐሠርተ ምእተ እምነገድ ፥ ወዓሠርተ ምእተ እምነገድ እምኵሉ ነገደ እስራኤል ፈንዉ ዘይትቃተል ።

ከእስራኤል ነገድ ሁሉ የሚዋጋ ከንዱ ነገድ ሺሕ ከንዱም ነገድ ሺሕ ሰው ላኩ ። ዘኍ፡ ፴፱ ፳፯ ።

፬ ወኆለቁ እምአእላፍ ዘእስራኤል እምነገድ ነገድ ዐሠርተ ምእተ ፥ ወኮኑ አልፈ ወዕሥራ ምእተ እለ ተረሰዩ ለቀትል ።

ከእስራኤል ሠራዊት ከየወገን ከየወገኑ ሺሕ ሺሕ ሰው ቍጠሩ ለሰልፍ የተዘጋጁት አልፍ ከሁለት ሺሕ ኾኑ። ኢያ፡ ፬ ፲፫ ።

፭ ወፈነዎሙ ሙሴ በበዐሠርቱ ምእት ዘዘነገድ ነገድ ፥ ምስለ ኀይሎሙ ።

ሙሴም ከየነገዱ ነገድ ከሠራዊቶቻቸው ጋር ሺሕ ሺሕ እያደረገ ላካቸው ።

፮ ወፊንሐስ ወልደ አልአዛር ወልደ አሮን ካህን ወንዋየ ቅድሳት ወመጣቅዕት ዘተአምር ምስሌሆሙ ።

የካህን የአሮን ልጅና የአልአዛር ልጅ ፊንሐስም ነበሩ ፥ ምልክት የሚደረግባቸው ነጋሪቶችና ንዋየ ቅድሳቱም ከነሱ ጋር ነበሩ ። ዘኍ፡ ፲፯ ፱ ፣ ዘሌ፡ ፳፫ ፳፬ ።

፯ ወተቃተልዎሙ ለምድያም በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ወቀተሉ ኵሎ ተባዕቶሙ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የምድያምን ሰዎች ወንዋቸው ወንድ ወንዱን ሁሉም አጠፉ ። ዘዳ፡ ፳ ፲፫ ።

፰ ወለነገሥተ ምድያምሂ ቀተልዎሙ ኅቡረ በውእቱ ቀትሎሙ ለኤዎን ወለሮቆምሂ ወለሱርሂ ወለሑርሂ ወለሩበቅሂ ኃምስቱ ነገሥተ ምድያም ወለበለዓምሂ ወልደ ቤዖር ቀተልዎ በሐጺን በውእቱ ቀትሎሙ ።

የምድያምንም ነገሥታት ሮቆምንና ኤዎንን ሱርንና ሩባቅን አምስቱን የምድያም ነገሥታት በዚያው ሰልፍ አንድነት ገደሉዋቸው ፥ የቢዖር ልጅ በለዓምንም በዚያ ሰልፋቸው በጦር ገደሉት ።

፱ ወፄወዉ አንስትያሆሙ ለምድያም ወሕፃናቲሆሙኒ ወእንስሳሆሙኒ ወኵሎ ጥሪቶሙ ወኀይሎሙ በርበሩ ።

የምድያምን ሴቶች ልጆቻቸውንም ከብቶቻቸውንም ገንዘባቸውንም ሁሉ ማረኩ ፥ ሠራዊቶቻቸውንም ሁሉ ዘረፉ ። ዘፍ፡ ፴፬ ፳፱ ።

፲ ወኵሎ አህጉሪሆሙ ዘይነብሩ ውስቴቶን ፥ ወአዕፃዳቲሆሙኒ አውዐዩ በእሳት ።

የሚኖሩባቸው አገሮቻቸውን ሁሉ ፥ ቦታዎቻቸውንም ሁሉ በእሳት አቃጠሉ ።

፲፩ ወነሥኡ ኵሎ ፄዋሆሙ ወምህርካሆሙ እምሰብእ እስከ እንስሳ ።

የከብት ምርኮና የሰውን ምርኮ ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብት ድረስ ወሰዱ ። ዘዳ፡ ፳ ፲፬ ።

ወወሰዱ ኀበ ሙሴ ወኀበ አልአዛር ካህን ወኀበ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ፄዋ ወምህርካ ወዘበርበሩ ውስተ ትዕይንት በአራብት ዘሞዓብ እንተ ኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ።	፲፪	ወደ ካህኑ ወደ አልአዛርና ወደ ሙሴ ወደ እስራኤልም ልጆች ሁሉ ዘንድ የማረኩትን ምርኮ ወሰዱ ፣ በዮርዳኖስ ማዶ የኢያሪኮ አንጻር በምትሆን በሞዓብ በአራበት ከተማ የዘረፉትንም ወሰዱ ። ዘኍ፡ ፳፪ ፩ ።
ወወፅኡ ሙሴ ወአልአዛር ካህን ወኵሉ መላእክተ ተዓይን ወተቀበልዎሙ አፍአ እምትዕይንት ።	፲፫	ካህኑ አልአዛርና ሙሴ የሠራዊቱም አለቆች ሁሉ ወጥተው ከከተማው ውጪ ተቀበሉዋቸው ።
ወተምዐ ሙሴ መበተ ላዕለ ሠራዊት ወላዕለ መሳፍንቲሆሙ ወላዕለ መላእክቲሆሙ እለ አተዉ እምጸብእ እምኀበ ይትቃተሉ ።	፲፬	ሙሴም በሹማምንቱና በሠራዊቱ ከሚዋጉበት ሰልፍ በተመለሱ በአለቆችም ላይ ቍጣን ተቈጣ ።
ወይቤሎሙ ሙሴ ለምንት አሕየውክሙ ኵሎ አንስት እስመ እማንቱ ውእቶን እለ ይከውናሆሙ ዕቅፍተ ለደቂቀ እስራኤል ።	፲፭	ሙሴም ለእስራኤል ልጆች መሰናክል የሚሆኑዋቸው እነዚህ ናቸውና ሴቶቹን ሁሉ ለምን አዳናችሁ ፤ ። ዘኍ፡ ፴፩ ፲፱ ፣ ዘሌዋ፡ ፬ ፲፪ ።
በከመ ይቤ በለዓም እለ ያስሕታሆሙ ወያኅድጋሆሙ ቃለ እግዚአብሔር በበይነ ፌጎር ወመጽአ መቅሠፍተ እግዚአብሔር ላዕለ ትዕይንት ።	፲፮	በለዓም በጣኦቱ ምክንያት የሚያስቷቸውና የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተውዋቸው እሊህ ናቸው ብሎ እንደ ተናገረ በነሱም ምክንያት ከእግዚአብሔር ታዝዞ መቅሠፍት መጥቷልና ለምን አዳናችሁ ፤ ብሎ ተቈጣ ።
ወይእዜኒ ቅትሉ ኵሎ ተባዕተ በኀበ ሀሰዉ ወኵሎ ብእሲተ እንተ አእመረት ብእሴ ቅትሉ ።	፲፯	አሁንም ወንድ ወንዱን ሁሉ በየአሉበት በታ ግደሉ ለወንድ የደረሰችንም ሴት ግደሉ ። መሳ፡ ፳፩ ፲፪ ።
ወኵሎ አዋልደ እለ ኢያእመራ ብእሴ አሕይዉ ወአንትሙኒ ትዓየኑ አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ ።	፲፰	ከወንድ ያልደረሱ ሴቶችን ግን አድኑ ፣ (አትግደሉ) እናንተም ሰባት ቀን ከከተማው ውጭ ሰፈሩ ።
ኵሉ ዘቀተለ ወዘገሠሠ ምዉተ ያንጽሕ ርእሶ አመ ሣልስት ዕለት ወአመ ሳብዕት አንትሙ ወፄዋክሙ ።	፲፱	ነፍስ የገደለ ፣ ሬሳን የዳሰሰ ሰው ሁሉ በሦስተኛው ቀን ራሱን ንጹሕ ያድርግ ፣ በሰባተኛይቱ ቀን ደግሞ እናንተም ምርኮቻችሁም ራሳችሁን ንጹሕ አድርጉ አላቸው ።
ወኵሎ ልብሰ ወኵሎ ንዋየ ማእስ ወኵሎ ንዋየ ዘማእሰ ጠሊ ወኵሎ ንዋየ ዕፅ አንጽሑ ።	፳	ልብስንም ሁሉ ከቈርበቱም ወገን ሁሉ (ዳውላን) ከፍየል ወገን የሚሆን ሌጦውን ሁሉ ሰደቃውን ገበታውን ሁሉ ንጹሕ አድርጉ ። ዘሌዋ፡ ፲፫ ፵፱ ፣ ፲፭ ፲፬ ።
ወይቤሎሙ አልአዛር ለአደወ ኀይል እለ አተዉ እምጸብእ እምኀበ ይትቃተሉ ዝንቱ ውእቱ ኵነኔሁ ለሕግ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፳፩	አልአዛርም ከሚዋጉበት ሰልፍ የተመለሱ አርበኞችን እግዚአብሔር ሙሴን ያዘዘው የሕጉ ቅጣት ይህ ነው አላቸው ።
ኵሉ ወርቅ ወብሩር ወብርት ወሐፂን ወዓረር ወናእክ ወኵሉ ንዋይ ዘይትገበር በእሳት ይነጽሕ ወያንጽሕዎ ።	፳፪	ወርቁ ፣ ብሩና ብረቱ ፣ ናሱና ቆልቆሉ ሁሉ ፣ የሚሠራበት ዕቃ ሁሉ በእሳት ይጸራል ፣ (ይነጻል) ።
በማየ አንጽሖ ወለኵሉ ዘኢይበውእ ውስተ እሳት ለይጥምዕዎ ውስተ ማይ ።	፳፫	በሚያነጹበትም ጊዜ በውኃ ያንጹት ወደ እሳት የማይገባውን ዕቃ ሁሉ ግን በውኃ ይንከሩት ። ዘኍ፡ ፲፱ ፱ ።
ወሕፅቡ አልባሲክሙ በሳብዕት ዕለት ወትነጽሑ ፣ ወእምድኅረ ዝንቱ ትበውኡ ውስተ ትዕይንት ።	፳፬	በሰባተኛይቱም ዕለት ልብሳችሁን እጠቡ ከኃጢአትም ትነጻላችሁ ፣ ከዚያም በኋላ ወደ ከተማው ግቡ አላቸው ።
ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፡ ንሣእ መሠንዮ ለፄዋ ወለምህርካ እምሰብእ እስከ እንስሳ አንተ ወአልአዛር ወመላእክተ አበዊሆሙ ለተዓይን ።	፳፭	እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፤ ከከብቱ ምርኮና ከሰው ምርኮ ያማረ የማረውን ፤ ከሰው ጀምሮ እስከ ከብቱ ድረስ አንተና አልአዛር የሠራዊቱን አባቶች አለቆችን ይዘህ ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፳፬ ።
ወትከፍሉ ምህርካ ማእከሎሙ ለእለ ፀብኡ ወለእለ ሖሩ ይትቃተሉ ወማእከለ ኵሉ ተዓይን ።	፳፮	ሊዋጉ በሄዱት መካከልና በሰልፍ በዋሉት በሠራዊቱም መካከል ምርኮውን ክፈሉ ። ኢያሱ ፳፪ ፰ ።
ወታወጽኡ ጸባሕቶ ለእግዚአብሔር እምኀቤሆሙ ለእለ ፀብኡ ወለእለ ሖሩ ይትቃተሉ አሐተ ነፍሰ እምሐምስቱ ምእት ሰብእ ወእምእንስሳ ወእምአልሕምት ወእምአባግዕ ወእምአእዱግ ።	፳፯	ይዋጉ ዘንድ ወደ ሰልፍ ከሄዱት ፤ ከአምስት መቶ ሰዎች ዓሥራቱን ለእግዚአብሔር አንድ ሰው አውጡ ፣ ከላሙና ከፈረሱ ከበቅሎው ከአህዮች ከበጎችም ከአምስት መቶ አንድ አውጡ አላቸው ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳፮ ።
ወትነሥኡ እመንፈቆሙ ወትሁቡ ለአልአዛር ካህን ቀዳምያቲሁ ለእግዚአብሔር ።	፳፰	ከእኩሌታቸው ተቀብለህ ለካህኑ ለአልአዛር የእግዚአብሔር ዓሥራቱን ስጠው ። ፩ ሳሙ፡ ፴ ፳፬ ።
ወእመንፈቆሙ ለደቂቀ እስራኤል ትነሥእ አሐደ እምኀምሳ እምሰብእ ወእምአልሕምት ወእምአባግዕ ወእምአ	፳፱	ከእስራኤል ልጆች እኩሌታም ከበጎችና ከላሞች ከፈረሶችና ከበቅሎች ከአህዮችም ከአምሳ አንድ ተቀብለህ

እዱግ ወእምእንስሳ ወሀቦሙ ለሌዋውያን እለ የዐቅቡ ሕገ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ።

፴ ወገብሩ ሙሴ ወአልአዛር ካህን በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፴፩ ወኮነ ኍልቈ አባግዕ ዘማህረኩ እደው እለ ፀብኡ ስሳ ወሰብዓቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ።

፴፪ ወአልሕምት ሰብዓቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ።

፴፫ ወአእዱግ ሰብዓቱ እልፍ ወዓሠርቱ ምእት ።

፴፬ ወሰብእ ዘመንፈሰ አንስት እለ ኢያእመራ ብእሲ፣ ሠለስቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ።

፴፭ ወኮነ መንፈቀ ክፍሎሙ ለእለ ሖሩ ፀብአ እምኍልቈ አባግዕ ሠላሳ ወሠለስቱ እልፍ፣ ሰብዓ ምእት፣ ወሐምስቱ ምእት ።

፴፮ ወኮነ ጸባሕቱ ለእግዚአብሔር እምአባግዕ ሰብዓቱ ምእት ሰብዓ ወሐምስቱ ።

፴፯ ወአልሕምት፣ ሠለስቱ እልፍ ወስሳ ምእት ።

፴፰ ወኮነ ጸባሕቱ ለእግዚአብሔር፣ ሰብዓ ወክልኤቱ ።

፴፱ ወአእዱግ ሠለስቱ እልፍ፣ ወሐምስቱ ምእት ።

፵ ወኮነ ጸባሕቱ ለእግዚአብሔር፣ ስሳ ወአሐዱ ።

፵፩ ወሰብእ ዘመንፈስ፣ እልፍ ወስሳ ምእት ።

፵፪ ወኮነ ጸባሕቱ ለእግዚአብሔር፣ ሠላሳ ወክልኤቱ ።

፵፫ ወወሀበ ሙሴ ጸባሕተ ዘፈለጡ ለእግዚአብሔር ለአልአዛር ካህን፣ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፵፬ ወእመንፈቆሙ ለደቂቀ እስራኤል ዘአውጽአ ሙሴ እምእደው እለ ሖሩ ፀብአ ።

፵፭ ወኮነ መንፈቁ ለዝ እምትዕይንት፣ እምአባግዕ፣ ሠላሳ ወሠለስቱ እልፍ፣ ወሰብዓ ምእት፣ ወሐምስቱ ምእት ።

፵፮ ወአልሕምት፣ ሠለስቱ እልፍ፣ ወስሳ ምእት ።

፵፯ ወአእዱግ ሠለስቱ እልፍ፣ ወሐምስቱ ምእት ።

፵፰ ወሰብእ ዘመንፈስ እልፍ ወስሳ ምእት ።

፵፱ ወነሥአ ሙሴ መንፈቆሙ ለደቂቀ እስራኤል አሐደ እምሐምሳ፤ እምሰብእ ወእምእንስሳ፣ ወወሀቦሙ ለሌዋውያን እለ የዐቅቡ ሕገ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

፶ ወመጽኡ ኀበ ሙሴ ኵሎሙ መላእክተ ዐሠርቱ ምእት ሠራዊት ወመላእክተ ምእት፣ ወይቤልዎ ለሙሴ ።

፶፩ አግብርቲከ ነሥኡ ሠርጐሆሙ ለእደው እለ ቀተሉ ምስሌነ ወኢያይድዑነ ወኢአሐዱ እምኔሆሙ ።

፶፪ ወናሁ አምጻእነ ቍርባነ ለእግዚአብሔር ብእሲ ብእሲ ዘረከበ ሠርጐ ወርቀ በዝግና፣ ወእውቃረ፣ ወኅልቀተ፣ ወሐብላተ ዘዕፍሮ ከመ ታስተሥርዩ በእንቲአነ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፶፫ ወነሥኡ ሙሴ ወአልአዛር ካህን ውእተ ወርቀ እምኔሆሙ ወኵሎ ሠርጐ ዘግቡር ።

፶፬ ወኮነ ኵሉ ወርቅ ዘመባእ ዘፈለጡ ለእግዚአብሔር እልፍ ወስሳ ምእት፣ ወሰብዓቱ ምእት ወሐምሳ፣ በሰቅል እምኀበ መላእክተ ዐሠርቱ ምእት ወመላእክተ ምእት ።

የእግዚአብሔርን የድንኳኑን ሥርዓት ለሚጠብቁ ለሌዋውያን ሰጣቸው አለው ። ዘፀ፣ ፲፪ ፷፩ ።

ሙሴና ካህኑ አልአዛርም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ ።

ወደ ሰልፍ የሄዱ ሰዎች የማረኳቸው የበጎቹ ቍጥር ስሳ ሰባት እልፍ ከአምስት ሺሕ ሆነ ።

ላሞችም ሰባት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሆኑ ።

አህዮችም ሰባት እልፍ ከአሥር ሺሕ ሆኑ ።

ከወንድ ያልደረሱ የሴት አካል ያላቸው ሰዎችም ሦስት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሆኑ ።

ከበጎችም ቍጥር ወደ ሰልፍ የሄዱ የአርበኞቹ ክፍል እኩሌታ ሠላሳ ሦስት እልፍ ሰባት ሺሕ ከአምስት መቶ ሆነ።

ከበጎች ለእግዚአብሔር የወጣው ዓሥራት ሰባት መቶ ከሰባ አምስት ሆነ ።

ላሞችም፣ ሦስት እልፍ ከስድስት ሺሕ ሆኑ ።

የእግዚአብሔርም ግብሩ (ዓሥራቱ) ሰባ ሁለት ሆነ ።

አህዮችም፣ ሦስት እልፍ ከአምስት መቶ ሆኑ ።

የእግዚአብሔርም ግብሩ ስሳ አንድ ሆነ ።

አእምሮ ያላቸው የተማረኩት ሰዎች (ከሴት ያልደረሱ) እልፍ ከስድስት ሺሕ ሆኑ ። ዘኍ፣ ፲፰ ፰ ።

የእግዚአብሔርም ዐሥራት ሠላሳ ሁለት ሆነ ።

ሙሴም ለእግዚአብሔር ብለው የለዩትን ዓሥራት እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ለአልአዛር ካህን ሰጠው ።

ከእስራኤል ልጆች እኩሌቶች ወደ ሰልፍ ከሄዱት ሰዎች ሙሴ ያወጣው ይህ ነው ። ዘኍ፣ ፵፩ ፴ ።

ከሠራዊቱ ከበጎች የተገኘው የዚህ እኩሌታ፣ ሠላሳ ሦስት እልፍ ሰባት ሺሕ ከአምስት መቶ ሆነ ።

ላሞችም፣ ሦስት እልፍ ስድስት ሺሕ ናቸው ።

አህዮችም፣ ሦስት እልፍ አምስት መቶ ናቸው ።

ከሴት ያልደረሱ (የወንድ አካል ያላቸው) ሰዎች እልፍ፣ ከስድስት ሺሕ ናቸው ።

ሙሴም ከእስራኤል ልጆች እኩሌታ ከሰዎችም ከከብቶችም ከአምሳ አንዱን ተቀብሎ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የእግዚአብሔር ማደሪያ የሆነች የደብተራ ኦሪትን ሥርዓት ለሚጠብቁ ሌዋውያን ሰጣቸው ።

የሺ አለቆች፣ የመቶ አለቆችም ሁሉ ወደ ሙሴ መጥተው እንዲህ አሉት ። ዘፍ፣ ፷፪ ፷፪፣ ሕዝ፣ ፲፯ ፲፪ ።

ብሮችህ ከኛ ጋር የወጉዋቸውን ሰዎች ጌጥ ሸልማት ወሰዱ፣ ከነሱም አንዱ ስንኳ አልነገሩንም ።

አንዱም አንዱም ሰው ያገኘውን እነሆ የወርቁን ጌጣ ጌጥ አምባሩንና ዝርግፉን እንጥልጥሉንና ቀለበቱን ስለኛ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአታችንን ታስተሠርዩልን ዘንድ ለእግዚአብሔር ቍርባን አድርገን አምጥተናል አሉት ።

ሙሴና ካህኑ አልአዛርም ከነዚያ ያንን የወርቁን ጌጣ ጌጥ ሁሉ ተቀበሉ ። ዘፀ፣ ፴ ፲፮፣ ፰ ፲፬ ።

ከመቶ አለቆችና ከሺ አለቆች የተቀበሉት ለእግዚአብሔር ለይተው ያገቡት ወርቁ ሁሉ በሚዛን እልፍ ስድስት ሺሕ ከሰባት መቶ አምሳ ሆነ ።

፶፫ ወእልክቱሰ እደው እለ ፀብኡ አእተዉ ለለርእሶሙ ዘሰለቡ ።

እነዚያ የተዋጉ ሰዎች ግን የዘረፉትን እየራሳቸው አገቡ ።

፶፬ ወነሥኡ ሙሴ ወአልአዛር ካህን ውእተ ወርቀ እምኀበ መላእክተ ዐሠርቱ ምእት ወእምኀበ መላእክተ ምእት ወአብኡ ውስተ ደብተራ መርጡል ተዝካሮሙ ለደቂቀ ሽኤል ።

ካህኑ አልአዛርና ሙሴም ያንን ወርቅ ከሙቶ አለቆችና ከሺ አለቆች ተቀብለው ለእስራኤል ልጆች መታሰቢያ ሊሆን ወደ ደብተራ ኦሪት አገቡ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወበሙ ለደቂቀ ሮቤል ወለደቂቀ ጋድ ብዙኅ እንስሳ ጥቀ ወርእዩዎ ለብሔረ ያዜር ወለብሔረ ገለአድ ከመ ብሔረ እንስሳ ብሔሩ ።

ለጋድ ልጆችና ለሮቤል ልጆች እጅግ ብዙ ከብት ነበራቸው ፤ የገለአድ አገርና የያዜር አገርም አገርነቱ የከብት አገር እንደሆነ አዩተው ።

፪ ወመጽኡ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወይቤልዎሙ ለሙሴ ወለአልአዛር ካህን ወለመላእክተ ተዓይን እንዘ ይብሉ ።

የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች መጥተው ለካህኑ ለአልአዛርና ለሙሴ ለሠራዊቱም አለቆች እንዲህ አሉዋቸው ።

፫ አጣሮታ ወዴቦን ወያዜር ወናምራ ፤ ወሐሴቦን ፤ ወኤልያሌ ፤ ወሴባማ ፤ ወናባው ፤ ወቤያን ፤ ምድር ዘወሀበ እግዚአብሔር ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ምድረ እንስሳ እማንቱ ፤ ወብነ ለአግብርቲከ ብዙኅ እንስሳ ።

አጣሮታና ዴቦን ፤ ናምራና ሐሴቦን ፤ ኤልያሌና ሴባማ ፤ ናባውና ቤያን እግዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ፊት የሰጠን የከብት አገሮች ናቸው ፤ ለኛ ለባሮችህም ብዙ ከብት አለን አሉዋቸው ።

፬ ወይቤልዎ ለእመ ረከብነ ሞገሰ በቅድሜከ ሀበነ እላንተ በሐውርተ ለአግብርቲከ መክፈልተ ይኩናነ ወኢታዕድወነ ዮርዳኖስ ።

በፊትህ ባለሟልነትን አግኝተን እንደሆነ ፈንታችን ይሆኑን ዘንድ እነዚያን አገሮች ለኛ ለባሮችህ ስጠን ፤ ዮርዳኖስንም አታሻግረን አሉት ።

፭ ወይቤሎሙ ሙሴ ለደቂቀ ሮቤል ወለደቂቀ ጋድ አኅዊክሙ የሐውሩ ይትቃተሉ ወአንትሙሰ ትነብሩ ዝየ ።

ሙሴም የጋድ ልጆችንና የሮቤልን ልጆች ወንድሞቻችሁ ሊዋጉ ይሄዳሉ እናንተ ግን ከዚህ ልትኖሩ ነውን ፤ ።

፮ ለምንት ትገፈትዑ ልበሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኢይሑሩ ውስተ ምድር ዘይሁበሙ እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣቸው አገር እንዳይሄዱ የእስራኤልን ልጆች ልቡና ለምን ታጠፉታላችሁ ፤ ።

፯ አኮኑ ከመዝ ገብሩ አበዊክሙ አመ ፈነውክዎሙ እምቃዴስ በርኔ ከመ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር ።

ያችን አገር ያዩዋት ዘንድ ወደ ቃዴስ በርኔ በላክኋቸው ጊዜ አባቶቻችሁ እንዲህ ያደረጉ አይደለምን ፤ ።

፰ ወዐርጉ ኀበ ቈላተ ዐጽቅ ከመ ይነጽርዋ ለይእቲ ምድር ወሜጥዎ ለልበሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኢይበኡ ውስተ ይእቲ ምድር ዘይሁበሙ እግዚአብሔር ።

ያችን አገር ያዩዋት ዘንድ የወይን ዘለላ ወዳለበት ቈላ ወጥተው እግዚአብሔር ወደሚሰጣቸው ወደዚያች አገር እንዳይገቡ የእስራኤልን ልጆች ልቡና ለወጡ ።

፱ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር በይእቲ ዕለት ወመሐለ እንዘ ይብል ፤ ከመ ኢይበውእዋ ለይእቲ ምድር እደው እለ ወፅኡ እምግብጽ ዘእምዕሥራ ዓም ወላዕሉ ።

እግዚአብሔር በዚያች ቀን ቍጣን ተቈጣ ፤ ከሃያ ዓመት ጀምሮ ከዚያም በላይ ያሉ ከግብጽ የወጡ ሰዎች ያችን ምድር አያዩዋትም ብሎ ማለ ። ዘኍ ፲፫ ፴፫ ።

፲ ለምድር ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እስመ ኢተለዉ ድኅሬሁ ዘእንበለ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ዘተፈልጠ ወሆሴዕ ወልደ ነዌ እስመ ተለዉ ድኅሬሁ ለእግዚአብሔር ።

ግብራቸው ከተለየ ከዮፎኒ ልጅ ከካሌብና ከነዌ ልጅ ከሆሴዕ በቀር እግዚአብሔርን (በሃይማኖት) አልተከተሉትምና ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማልሁላቸውን ያችን ምድር እንዳይገቡባት ብሎ ማለ ፤ ካሌብና ሆሴዕ ግን እግዚአብሔርን ተከትለዉታልና ከነዚህ በቀር ።

፲፩ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ወአዔሎሙ ውስተ ገዳም አርብዓ ዓመተ እስከ ጠፍኡ ኵሉ ትውልድ እለ ገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ።

በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ የሠሩት ትውልድ ሁሉ እስኪጠፉ ድረስ እግዚአብሔር በእስራኤል ላይ ተቈጥቶ በምድረ በዳ አርባ ዘመን አዞራቸው ።

፲፪ ወናሁ ተንሣእክሙ ህየንተ አበዊክሙ በማዕሴተ ሰብእ ኃጥአን ከመ ትወስኩ ዓዲ መዐተ በዲበ መዐቱ ለእግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ።

በእግዚአብሔር መዓት ላይ ዳግመኛ በእስራኤል ላይ መዓትን ትጨምሩ ዘንድ ኃጥአን በሚሆኑ ሰዎች በደል እነሆ ስለ አባቶቻችሁ ፈንታ ተነሣችሁ ፤ ።

፲፫ እስመ ኀደግምዎ ዓዲ ትደግሙ ኀዲጎቶ በገዳም ወትኤብሱ ላዕለ ኵሉ ዘቲ ትዕይንት ።

እግዚአብሔርን ትታችሁታልና ዳግመኛም በምድረ በዳ ተዋችሁት ፤ በዚህች ወገን ላይም ትበድላላችሁ ።

፲፬ ወቀርቡ ኀቤሁ ወይቤልዎ ንንድቅ ዝየ አዕጻዳተ ለአንስሳነ ወአህጉረ ለደቂቅነ ።

ወደርሱም ቀርበው ከዚህ ለበጎቻችን ማደሪያ እንሥራ ለልጆቻችንም አገር እናቅና አሉት ።

፲፭ ወንሕነሰ ምስለ ንዋየ ሐቅልነ ፍጽመ ነሐውር ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እስከ ናበጽሖሙ ውስተ መካኖሙ ።

እኛ ግን ወደ በታቸው እስክናደርሳቸው ድረስ በእስራኤል ልጆች ፊት ጦራችንን ይዘን በፊት እንሄዳለን ።

፲፮ ወይነብሩ ደቂቅነ ውስተ አህጉር እለ ቦቶን ቅጽር በእንተ ሰብአ ብሔር ።

በአገር ስላሉም ሰዎች ቅጽር ባላቸው አገሮች ልጆቻችን ይቀመጡ ። ዘኍ፡ ፴፩ ፫፡ ኢያ፡ ፬ ፲፪ ።

፲፯ ወኢንገብእ ውስተ አብያቲነ እስከ ይትከፈሉ እስራኤል ርስቶሙ ዘዘዚአሆሙ ።

እስራኤል የየራሳቸውን ርስት እስኪከፈሉ ድረስ ወደ ቤቶቻችን አንመለስም ። ኢያ፡ ፳፪ ፬ ።

፲፰ ወኢንትከፈሎሙ እንከ እማዕዶተ ዮርዳኖስ ፤ ወከሐከ እምኔሁ እስመ ነሣእነ ክፍለነ እማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ጽባሕ ።

በምሥራቅ በኩል በዮርዳኖስ ማዶ ከዚያም ወዲያ እንግዲህ አንከፈላቸውም አሉት ። ኢያ፡ ፩ ፲፬ ።

፲፱ ወይቤሎሙ ሙሴ ለእመ ገበርክሙ በከመ ትቤሉ ወሐርክሙ ምስለ ንዋየ ሐቅልክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ውስተ ፀብእ ።

ሙሴም እንዳላችሁት ከደረጋችሁ ጋሻ ጦራችሁን ይዛችሁ በእግዚአብሔር ፊት ወደ ጦርነት ትሄዳላችሁ ። ዘዳ፡ ፫ ፲፰ ።

፳ ወየዐድውክሙ ኵልክሙ ምስለ ንዋየ ሐቅልክሙ ዮርዳኖስ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ጋሻ ጦራችሁን ይዛችሁ በእግዚአብሔር ፊት ዮርዳኖስን ከተሻገራችሁ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱፡ ኢያ፡ ፩ ፲፬ ።

፳፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ትገብኡ ወንጹሓነ ትከውኑ ቅድመ እግዚአብሔር ወእምእስራኤልኒ ወትከውን ለክሙ ዛቲ ምድር መክፈልተክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ከዚያም በኋላ ተመልሳችሁ እግዚአብሔርን ከመበደል እስራኤልንም ከማሳዘን ንጹሐን ትሆናላችሁ ፤ ያችም አገር በእግዚአብሔር ፊት ዕድል ፈንታችሁ ትሆናለች ።

፳፪ ወለእመሰ ኢገበርክሙ ከመዝ ትጌግዩ ቅድመ እግዚአብሔር ፤ ወአመ ረከበተክሙ እኪት ተአምርዋ ለአበሳክሙ ።

እንደዚህ ካላደረጋችሁ ግን በእግዚአብሔር ፊት ትበድላላችሁ ፤ ያችም መከራ ባገኛችሁ ጊዜ ኃጢአታችሁን ታውቋታላችሁ ። ዘፍ፡ ፵፬ ፲፮፡ ኢሳ፡ ፶፱ ፲፪ ።

፳፫ ወንድቁ ለክሙ አህጉረ ለደቂቅክሙ ፤ ወአፀዳተ ለእንስሳክሙ ፤ ወግበሩ በከመ ወፅአ እምአፉክሙ ።

ለልጆቻችሁ አምባ ለከብቶቻችሁም ዘለላ ሥሩ ፤ ከአፋችሁም እንደወጣ አድርጉ ።

፳፬ ወይቤልዎ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ለሙሴ ንሕነ አግብርቲከ ንገብር በከመ አዘዝከነ እግዚእነ ።

ሙሴን የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች እና ባሮችህ አንተ ጌታችን እንዳዘዝከን እናደርጋለን አሉት ።

፳፭ ደቂቅነ ወአንስትያነ ይንበሩ ውስተ አህጉረ ገለአድ ወኵሉ እንስሳነ ።

ሚስቶቻችንና ልጆቻችንም በገለአድ አምባዎች ሁሉ ይቀመጡ ።

፳፮ ወንሕነሰ ነሐውር ኵልነ ምስለ ንዋየ ሐቅልነ ተረሲየነ ቅድመ እግዚአብሔር ውስተ ፀብእ በከመ ትቤለነ እግዚእነ ።

እኛ ግን ሁላችን ጋሻ ጦራችንን ይዘን አንተ ጌታችን እንዳልከን በእግዚአብሔር ፊት ተጸርረን ወደ ጦርነት እንሄዳለን አሉት ። ዘኍ፡ ፴፩ ፭ ።

፳፯ ወአዘዞሙ ሙሴ ለአልአዛር ካህን ወለኢያሱ ወልደ ነዌ ፤ ወለመላእክተ አበዊሆሙ ለነገደ እስራኤል ።

ሙሴም የነዌ ልጅ ኢያሱንና ካህኑ አልአዛርን የእስራኤል ነገድ የሚሆኑ የአባቶቻቸውን አለቆች አዘዛቸው ።

፳፰ ወይቤሎሙ ለእመ ዐደዉ ምስሌክሙ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ዮርዳኖስ ኵሎሙ ምስለ ተዋየ ሐቅሎሙ ውስተ ፀብእ ቅድመ እግዚአብሔር ዛተ ምድረ ገለአድ እንተ ቅድሜክሙ ትሁብዎሙ መክፈልቶሙ ።

የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች ከናንተ ጋራ ሁላቸው ጋሻ ጦራቸውን ይዘው በእግዚአብሔር ፊት ዮርዳኖስን ቢሻገሩ በፊታችሁ የምታዩዋት ይህችን የገለአድ አገር ፈንታቸውን ስጡዋቸው ። ዘኍ፡ ፳፯ ፲፰ ።

፳፱ ወለእመሰ ኢዐደዉ ምስሌክሙ ውስተ ፀብእ በንዋየ ሐቅሎሙ ቅድመ እግዚአብሔር አግዕዙ ደቂቆሙ ወአንስትያሆሙ ወእንስሳሆሙ ቅድሜክሙ ውስተ ምድረ ከነዓን ።

ከናንተ ጋር ጋሻ ጦራቸውን ይዘው በእግዚአብሔር ፊት ወደ ጦርነት ባይሄዱ ግን ሚስቶቻቸውንና ልጆቻቸውን ከብቶቻቸውንም ሁሉ ወደ ፊታችሁ ወደ ከነዓን ምድር ንዱዋቸው ።

፴ ወአውሥኡ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወይቤሉ ኵሎ ዘይቤለነ እግዚእነ ከማሁ ንገብር ንሕነ ።

የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች ጌታችን ያለንን ሁሉ እኛ እናደርጋለን አሉ ።

፴፩ ወንዐዱ በንዋየ ሐቅልነ ቅድመ እግዚአብሔር ውስተ ምድረ ከነዓን ወሀቡነ መክፈልተነ ውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

ጋሻ ጦራችንን ይዘን በእግዚአብሔር ፊት ወደ ከነዓን እንሻገራለን ፤ በዮርዳኖስ ማዶ ፈንታችንን ስጡን ብለው መለሱ ።

፴፪ ወወሀቦሙ ሙሴ ለደቂቀ ጋድ ወለደቂቀ ሮቤል ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወልደ ዮሴፍ መንግሥተ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ፤ ወመንግሥተ አግ ንጉሠ ባሳን ምድሮሙ ወአህጉሪሆሙ ምስለ አድባሪሆሙ ወአህጉረ ዘውስተ ምድር ዘዓውዶሙ ።

ለጋድ ልጆችና ለሮቤል ልጆች ለዮሴፍም ልጅ ለምናሴ ነገድ እኩሌታም የባሳን ንጉሥ የአግን ግዛትና የአሞሬዎንን ንጉሥ የሴዎንን ግዛት ፤ አምባቸውንና አገራቸውን ከአውራጃዎቻቸው ጋር በዙርያቸው ምድር ያሉ መንደሮቻቸውንም ሰጧቸው ። ዘዳ፡ ፫ ፲፪ - ፲፯ ።

፴፫ ወነደቁ ደቂቀ ጋድ ዴቦንሃ ፤ ወአጣሮት ወአሮኤር ፤ ወሰፋን ወያዜር ።

የጋድም ልጆች አጣሮትንና ዴቦንን ሰፋንና አሮኤርን ያዜርንም ። ዘኍ፡ ፴፪ ፫፡ ፳፩ ፬ ።

፴፬ ወናምራ ወቤታራን ሰብዓተ አህጉረ ጽኑዐተ ወአንጎ ምን ወአዕፃዳተ አባግዕ ።
፴፭ ወደቂቀ ሮቤል ነደቁ ሐሴቦንሃ ወእልያሌ ወቀርያቴም ወቤኤልሜዎን ወቀጽሮን ወሴባማ ።
፴፮ ወሰመይዎን በበአስማቲሆን ለአህጉር ዘነደቁ ።
፴፯ ወሖረ ገለአድ ወልደ ማኪር ወልደ ምናሴ ወነሥአ ለገለዓድ ወአጥፍአሙ ለአሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስቴታ ።
፴፰ ወወሀበ ሙሴ ለማኪር ወልደ ምናሴ ገለዓድሃ ፡ ወነበረ ውስቴታ ።
፴፱ ወኢያዕር ወልደ ምናሴ ሖረ ወነሥአ አዕፃዳቲሆሙ ወሰመይዎን አዕፃዳተ ኢያዕር ።
፵ ወሖረ ናባው ወነሥአ ለቃናት ወለአዕፃዳቲሃ ወሰመያ ናባት በስመ ዚአሁ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወዝንቱ ውእቱ ማኅደሪሆሙ ለደቂቀ እስራኤል እምዘወፅኡ እምግብጽ ምስለ ኀይሎሙ በእደ ሙሴ ወአሮን ።
፪ ወጸሐፈ ሙሴ ማኅደሪሆሙ እምጣነ ግዕዙ በቃለ እግዚአብሔር ፡ ወዝንቱ ውእቱ ማኅደሪሆሙ ዘግዕዙ ።
፫ ወግዕዙ እምራምሴ በቀዳሚ ወርኅ አመ ዐሡሩ ወኃሙሱ ለቀዳሚ ወርኅ በሳኒታ ፋሲካ ወፅኡ ደቂቀ እስራኤል በእድ ልዕልት ፡ በቅድመ ኵሉ ግብጽ ።
፬ ወግብጽሰ ይቀብሩ ምውቶሙ ኵሎ ዘቀተለ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ በኵሩ ለምድረ ግብጽ ወላዕለ አማልክቲሆሙኒ ገብረ እግዚአብሔር በቀለ ።
፭ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምራምሴ ወኀደሩ ውስተ ሰቆት ።
፮ ወግዕዙ እምነ ሰቆት ወኀደሩ ውስተ ኁታን ወአሐዱ ኅብረ በድው ውእቱ ።
፯ ወግዕዙ እምኁታን ወኀደሩ ኀበ አፉሁ ለኤሮት ዘቅድሙ ብዔልሴፎር ወቅድመ መግደሎ ።
፰ ወግዕዙ እምቅድመ መግደሎ ዘኤሮት ወዐደዉ እንተ ማእከለ ባሕር ውስተ ገዳም ወሖሩ ሠለስ ዕለተ ውስተ መገዳ ኤታም ወኀደሩ ውስተ ምረት ።
፱ ወግዕዙ እምረት ወበጽሑ ውስተ ኤሌም ወሀለዉ ውስተ ኤሌም ዐሠርቱ ወክልኤቱ አንቅዕተ ማይ ፡ ወሰብዓ በቀልተ ተመርት ወኀደሩ ህየ ኀበ ማይ ።
፲ ወግዕዙ እምኤሌም ወኀደሩ ውስተ ባሕረ ኤርትራ ።
፲፩ ወግዕዙ እምባሕረ ኤርትራ ወኀደሩ ውስተ ገዳም ዘሲን
፲፪ ወግዕዙ እምገዳም ዘሲን ወኀደሩ ውስተ ራፋቃ ።
፲፫ ወግዕዙ እምራፋቃ ወኀደሩ ውስተ ኤሉስ ።
፲፬ ወግዕዙ እምኤሉስ ወኀደሩ ውስተ ራፊድን ፡ ወአልበ ህየ ማይ ዘይሰትዩ ሕዝብ ።
፲፭ ወግዕዙ እምራፊድን ወኀደሩ ውስተ ገዳም ዘሲና ።

ናምራንና ቤታራንን ጽኑዓን የሆኑ እነዚህን ሰባቱ አገሮች አስፋፍተው የበጎችን ማደሪያዎች ቀጸሩ ።
የሮቤልም ልጆች እልያሌንና ሐሴቦንን ቤኤልሚዎንንና ቀርያቴምን ፡ ቀጽሮንንና ሴባማን ቀጸሩ ።
የቀጸሩዋቸውንም አገሮች በየስማቸው ጠሩዋቸው ።
የምናሴ ልጅ የማኪር ልጅ ገለአድም ሄዶ ገለዓድን እጅ አደረጋት ፡ በውስጧ የሚኖሩ አሞሬዎንንም አጠፉቸው ። ዘፍ ፶ ፳፫ ።
ሙሴም ለምናሴ ልጅ ለማኪር ልጅ ገለዓድን ሰጠው በርሷም ኖረ ። ዘዳ ፫ ፲፫ - ፲፭ ፡ ኢያ ፲፫ ፴፩ ።
የምናሴ ልጅ ኢያዕርም ሄዶ አውራጃዎቻቸውን ሁሉ እጅ አደረገ ፡ አውራጃዎቹንም የኢያዕር አውራጃዎች አሏቸው ። ዘዳ ፫ ፲፬ ፡ ፩ ዜና ፪ ፳፩ ።
ናባውም ሄዶ ቃናትን ከአውራጃዎቿ ጋር እጅ አደረጋት ፡ ስሟንም በስሙ ናባት አላት ። ዘኁ ፳፩ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

በሙሴና በአሮን መሪነት ከሠራዊቶቻቸው ጋር ከግብጽ ከወጡ በኋላ የእስራኤል ልጆች ሰፍረው ያደሩበት ማደሪያቸው ይህ ነው ።
ሙሴም በእግዚአብሔር ፈቃድ እንደ ተጓዙና በተጓዙት ልክ ሰፍረው ያደሩበት ማደሪያቸውን ጻፈ ፡ ተጉዘው ያደሩበት ሰፈራቸው ይህ ነው ።
በመጀመሪያው ወር ከራምሴ ተጓዙ ፡ ሚያዝያ በባተ በዓሥራ አምስት ቀን በፋሲካ ማግስት የእስራኤል ልጆች በጽኑ ሥልጣን የግብጽ ሰዎች እያዩዋቸው ወጡ ።
የግብጽ ሰዎች ግን እግዚአብሔር በግብጽ አገር የገደለውን በኵር በኵሩን ሁሉ ሬሳቸውን ይቀብሩ ነበር ፡ እግዚአብሔር በጣኦቶቻቸው በቀልን አደረገ ።
የእስራኤልም ልጆች ከራምሴ ተጕዘው በሰቆት አደሩ ። ዘፀ ፲፪ ፴፯ ።
ከሰቆትም ተጕዘው በኁታን አደሩ ፡ ይኸውም አንድ ወገኑ ምድረ በዳ ነው ። ዘፀ ፲፫ ፳ ።
ከኁታንም ተጕዘው በመግደሎና በብኤል ሴፎር አንጻር ባለ በኤሮት አፋፍ አደሩ ። ዘፀ ፲፬ ፱ ።
ከኤሮት ክፍል ከምትሆን ከመግደሎን ተጕዘውም በባሕር መካከል ወደ ምድረ በዳ ተሻገሩ ፡ ወደ ኤታም ምድረ በዳ ሦስት ቀን ተጕዘው በምረት አደሩ ።
ከምረትም ተጕዘው ወደ ኤሌም ደረሱ ፡ በኤሌምም ዓሥራ ሁለት የውኃ ምንጮች ሰባ የተምር ዘንባባ ነበሩ ፡ በዚያም በውኃው ዘንድ አደሩ ። ዘፀ ፲፭ ፳፯ ።
ከኤሌምም ተጕዘው በኤርትራ ባሕር ዳር አደሩ ።
ከኤርትራ ባሕርም ተጕዘው በሲና ምድረ በዳ አደሩ ።
ከሲና ምድረ በዳም ተጕዘው በራፋቃ አደሩ ።
ከራፋቃም ተጕዘው በኤሉስ አደሩ ።
ከኤሉስም ተጕዘው በራፊድን አደሩ ፡ በዚያም ሕዝቡ የሚጠጡት ውኃ አልነበረም ። ዘፀ ፲፯ ፩ ።
ከራፊድንም ተጕዘው በሲና ምድረ በዳ አደሩ ።

ወግዕዙ እምገዳም ዘሲና ፡ ወኀደሩ ውስተ መቃብረ ፍትወት ።	፲፮	ከሲና ምድረ በዳም ተጕዘው በምኞት መቃብር (እስራኤል ሥጋ ተመኝተው ወደ ተቀበሩበት) መቃብር ሰፈሩ።
ወግዕዙ እመቃብረ ፍትወት ወኀደሩ ውስተ አሴሮት ።	፲፯	ከምኞት መቃብርም ተጕዘው በአሴሮት ሰፈሩ ።
ወግዕዙ እምአሴሮት ወኀደሩ ውስተ ራታማ ።	፲፰	ከአሴሮትም ተጕዘው በራታማ አደሩ ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፮።
ወግዕዙ እምራታማ ወኀደሩ ውስተ ሬሞት ዘፋሬስ ።	፲፱	ከራታማም ተጕዘው የፋሬስ ዕጣ በምትሆን በሬሞት አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ሬሞት ዘፋሬስ ወኀደሩ ውስተ ሌበና ።	፳	የፋሬስ ዕጣ ከምትሆን ከሬሞትም ተጕዘው በሌበና አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ሌበና ወኀደሩ ውስተ ሊስ ።	፳፩	ከሊበናም ተጕዘው በሊስ አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ሊስ ወኀደሩ ውስተ መቄዶት ።	፳፪	ከሌስም ተጕዘው በመቄዶት አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ መቄዶት ወኀደሩ ውስተ አርሳፍር ።	፳፫	ከመቄዶትም ተጕዘው በአርሳፍር አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ አርሳፍር ወኀደሩ ውስተ ከሬዳ ።	፳፬	ከአርሳፍር ተጕዘው ወደ ከሬዳ አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ከሬዳ ወኀደሩ ውስተ መቄዶት ።	፳፭	ከከሬዳም ተጕዘው በመቄዶት ሰፈሩ ።
ወግዕዙ እምነ መቄዶት ወኀደሩ ውስተ ቀጣዓት ።	፳፮	ከመቄታም ተጕዘው በቀጠዓት (በቀጥያት) አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ቀጣዓት ወኀደሩ ውስተ ተሬት ።	፳፯	ከቀጥያትም ተጕዘው በተሬት ሰፈሩ ።
ወግዕዙ እምነ ተሬት ወኀደሩ ውስተ መቴቃ ።	፳፰	ከተሬትም ተጕዘው በመቴቃ አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ መቴቃ ወኀደሩ ውስተ ኤሴምና ።	፳፱	ከመቴቃም ተጕዘው በኤሴምና ሰፈሩ ።
ወግዕዙ እምነ ኤሴምና ወኀደሩ ውስተ መሱሩት ።	፴	ከኤሴምና ተጕዘው በመሱሩት አደሩ ። ዘዳ፡ ፲ ፮ ።
ወግዕዙ እምነ መሱሩት ወኀደሩ ውስተ በንያቅን ።	፴፩	ከመሱሩትም ተጕዘው በበንያቅን አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ በንያቅን ወኀደሩ ውስተ ገድገድ ።	፴፪	ከበንያቅንም ተጕዘው በገድገድ አደሩ ።
ወግዕዙ እምገድገድ ወኀደሩ ውስተ ኤጤቤት ።	፴፫	ከገድገድም ተጕዘው በኤጤቤት አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ኤጤቤት ወኀደሩ ውስተ ኤብሮና ።	፴፬	ከኤጤቤትም ተጕዘው በኤብሮና አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ኤብሮና ወኀደሩ ውስተ ጋስዮን ጋቤር ።	፴፭	ከኤብሮናም ተጕዘው በጋስዮን ጋቤር አደሩ ።
ወግዕዙ እምጋስዮን ጋቤር ወኀደሩ ወስተ ገዳም ዘዪን ።	፴፮	ከጋስዮን ጋቤር ተጕዘው በሲና ምድረ በዳ አደሩ ።
ወግዕዙ እምገዳም ዘዪን ወኀደሩ ውስተ ገዳም ዘፋራን ዘውእቱ ቃዴስ ።	፴፯	ከሲና ምድረ በዳም ተጕዘው በፋራን ምድረ በዳ አደሩ ፡ ይኸውም ቃዴስ ነው ። ዘኍ፡ ፳ ፳፪ ፡ ፳፩ ፩ ።
ወግዕዙ እምቃዴስ ወኀደሩ ውስተ ደብረ ሆር ዘገበው ለምድረ ኤዶም ።	፴፰	ከቃዴስም ተጕዘው በኤዶም ምድር ጐን ባለ በሆር ተራራ አደሩ ። ዘኍ፡ ፳ ፳፩ ፡ ዘዳ፡ ፴፪ ፶ ።
ወዐርገ አሮን ካህን በትእዛዘ እግዚአብሔር ወሞተ በሀየ አመ አርበዓ ዓም እምዘወፅኡ ደቂቀ እስራኤል እምግብጽ በኃምስ ወርኅ አመ ሠርቀ ወርኅ ።	፴፱	ካህኑ አሮን በእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ የእስራኤል ልጆች ከግብጽ በወጡ በአርባ ዓመት በአምስተኛው ወር የነሐሴ መባቻ በዚያ በደብረ ሆር ሞተ ።
ወዓመቲሁ ለአሮን አመ ሞተ በደብረ ሆር ምእት ወዕሥራ ወሠለስቱ ዓመት ።	፵	በደብረ ሆር በሞተ ጊዜ የአሮን ዘመኑ ፡ መቶ ሃያ ሦስት ነበረ ። ዘኍ፡ ፳፬ ፯ ።
ወሰምዐ ከነአን ንጉሠ አራድ እንዘ ይነብር ውስተ ምድረ ከነአን አመ ይበውኡ ደቂቀ እስራኤል ።	፵፩	የአራድ ንጉሥ ከነዓንም በከነዓን ተቀምጦ ሳለ የእስራኤልን ልጆች መምጣት ሰማ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፩ ።
ወግዕዙ እምደብረ ሆር ወኀደሩ ውስተ ሴልሞና ።	፵፪	ከደብረ ሆርም ተጕዘው በሴልሞና አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ሴልሞና ወኀደሩ ውስተ ፌኖ ።	፵፫	ከሴልሞናም ተጕዘው በፌኖ አደሩ ።
ወግዕዙ እምነ ፌኖ ወኀደሩ ውስተ አቦት ።	፵፬	ከፌኖም ተጕዘው በአቦት ሰፈሩ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፵፯ ።
ወግዕዙ እምአቦት ወኀደሩ ውስተ ጋይ እንተ ማዕዶተ ደወሎሙ ለሞዓብ ።	፵፭	ከአቦትም ተጕዘው በሞዓብ ዳርቻ ማዶ ባለች በጋይ አደሩ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፴ ።
ወግዕዙ እምነ ጋይ ወኀደሩ ውስተ ዴቦን ዘጋድ ።	፵፮	ከጋይም ተጕዘው የጋድ ዕጣ በምትሆን በዴቦን አደሩ።
ወግዕዙ እምዴቦን ዘጋድ ወኀደሩ ውስተ ጌልሞን ዘዴብላቴን ።	፵፯	ከዴቦን ተጕዘው የዴብላቴን ክፍል በምትሆን በጌልሞን አደሩ ። ዘዳ፡ ፴፪ ፵፱ ።
ወግዕዙ እምነ ጌልሞን ዘዴብላቴን ወኀደሩ ውስተ አድዋለ አባርም ዘአንጻረ ናባው ።	፵፰	ከዴብላቴን ክፍል ከምትሆን ከጌልሞንም ተጕዘው በናባው አንጻር ባለች በአባርም ተራሮች አደሩ ።
ወግዕዙ እምአድባረ አባርም ዘአንጻረ ናባው ወኀደሩ ውስተ ዐረቢሃ ለሞዓብ ኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ፡ ወኀደሩ ውስተ ዮርዳኖስ ማእከለ አሲሞት እስከ አቤልሳጢም ።	፵፱	ከናባው አንጻር ባለች ከአባርም ተራሮች ተጕዘው በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አንጻር በሞዓብ ግራ በኩል አደሩ ፡ በአሲሞትም መካከል እስከ አቤልሳጢም ድረስ አደሩ ። ዘኍ፡ ፳፪ ፩ ።

፶ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በዐረቢሃ ለሞዓብ በኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ወይቤሎ ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ፣ ናሁ ተዐድዉ አንትሙ ዮርዳኖስ ውስተ ምድረ ከናዓን ።

፶፩ ወአጥፍእዎሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር እምቅድመ ገጽክሙ ወደምስስ ግብሮሙ ወኵሉ አማልክቲሆሙ አጥፍኡ ወኵሉ አምሳሊሆሙ አሰስሉ ።

፶፪ ወደምስስዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ወንበሩ ውስቴታ ፣ እስመ ለክሙ ወሀብኩክሙ ምድሮሙ ርስተ ።

፶፫ ወተዋረስዋ ለይእቲ ምድር ወተከፈልዋ በበነገድክሙ ለእለ ይበዝኁ አብዝኁ ሎሙ መክፈልቶሙ ፣ ወለእለ ይውኅዱ አውኅዱ ሎሙ መክፈልቶሙ ፣ ወለለዘበጽሖ በስሙ ይኩኖ ሎቱ ህየ በበነገድክሙ ወበበአብያተ አበዊክሙ ተከፈልዋ ።

፶፬ ወለእመሰ ኢያጥፋእክምዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር እምቅድመ ገጽክሙ ይከውኑክሙ እለ አትረፍክሙ አሥዋከ ለአዕይንቲክሙ ፣ ወአሜከላ ለገበዋቲክሙ ወይፃረሩክሙ ፣ በውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ትነብሩ አንትሙ ።

፶፭ ወዝክተ ዘሐለይኩ ከመ እግበር ላዕሌሆሙ እገብር ላዕሌክሙ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፣ እዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ናሁ ትበውኡ ውስተ ምድረ ከናአን አንትሙ ወርስትክሙ ይእቲ ለክሙ ምስለ አድዋሊሃ ።

፪ ወይኩንክሙ ገበሃ ዘመንገለ ገበሃ ለአዜብ እምገዳም ዘጺን እንተ መአንዝ ኤዶም እምነ ገበሃ ለባሕረ ኤሌቄ ዘመንገለ ጽባሕ ።

፫ ወየዐውድ ደወላ ለአዜብ እምዓቀበ አቅራበን ወይበጽሕ እስከ ኤናቅ ወይከውን ሞፃእቱ ለዘመንገለ አዜብ ቃዴስ ዘበርኔ ወይበውእ ውስተ አህጉረ አራድ ወይወፅእ እንተ አሴሞና ።

፬ ወየዐውድ ደወሉ እምአሴሞና ፈለገ ግብጽ ወይከውን ወሰኑ ባሕር ።

፭ ወደወልክሙኒ ዘመንገለ ባሕር ትኩንክሙ ባሕር ዐቢይ ወሰንክሙ ወዝንቱ ውእቱ ወሰንክሙ ዘመንገለ ባሕር ።

፮ ወደወልክሙኒ ዘመንገለ መስዕ እምባሕር ዐቢይ እንተ መንገለ ደብር ይከውን ለክሙ ።

፯ ወእምደብር እስከ ደብር ይከውን ለክሙ ፣ ወይበጽሕ እስከ ኤማት ወይከውን ሞፃእቱ አርሴናይን ዘሴፋማ ፣ ወበዝንቱ ይኩንክሙ ወሰንክሙ ዘመንገለ መስዕ ።

፰ ወደወልክሙኒ ዘመንገለ ጽባሕ እምአርሴናይን ዘሴፋማ ወይወርድ ደወልክሙ እምሴፋማ እስከ አርፌላ ።

፱ ወይትራከብ በዘበነ ባሕረ ከኔሬት እምጽባሕ ።

እነሆ ወደ ከነዓን ለመሄድ ዮርዳኖስን ትሻገራላችሁ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ብሎ በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አንጻር ባለች በሞዓብ ግራ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ። ዘዳ፡ ፱ ፩ ፣ ኢያ፡ ፫ ፲፯ ።

በዚያች አገር የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ ከፊታችሁ አጥፏቸው ፣ ሥራቸውንም አጥፉ ፣ ጣኦቶቻቸውንም ሁሉ አጥፉ ፣ ምስሎቻቸውንም ሁሉ አርቁ ። ዘኁ፡ ፴፪ ፳፩ ።

ምድራቸውን ርስት አድርጌ ለናንተ ሰጥቻችኋለሁና በዚያች አገር የሚኖሩትን ሰዎች አጥፍታችሁ በዚ ኑሩ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱ ፣ ፳፫ - ፳፬ ፣ ዘኁ፡ ፴፫ ፶፪ ።

ያችን ምድር ወርሳችሁ በየነገዳችሁ ተከፈሏት ፣ ለብዙዎቹ ፈንታቸውን አብዙላቸው ፤ ለሚያንሱትም ፈንታቸውን አሳንሱላቸው ፤ ለየደረሰው በስሙ ይጠራበት ፤ በየነገዳችሁ በየአባቶቻችሁ ወገኖች ተከፈሏት ።

በዚያች አገር የሚኖሩትን ሰዎች ከፊታችሁ ባታጠፉቋቸው ግን ያስቀራችኋቸው ሰዎች ለዓይናችሁ እሾኽ ለጐኖቻችሁ አሜከላ ይሆኑባችኋል ፣ እናንተ በምትኖሩባትም አገር ይጣሏችኋል ። ኢያ፡ ፳፫ ፲፫ ፣ መሳ፡ ፪ ፫ ።

(ያልኳችሁን ባታደርጉ ግን) በነሱቸው አደርግ ዘንድ ያሰብኩትን ይህን ጥፋት በናንተ አደርግባችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

እነሆ እናንተ ወደ ከነዓን ትገባላችሁ ፤ ከአውራጃዋ ጋር ለናንተ ርስታችሁ ናት ብለህ ለእስራኤል ልጆች እዘዛቸው ብሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ነገረው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፰ ።

በምሥራቅ አንጻር ካለች ከኤሌቂም ባሕር ጐን ባለች በኤዶም መገናኛ ጺን የሚባል ዕንጨት ካለበት ምድር ጀምራችሁ በግራ በኩል ያለ ርስት ይሁናችሁ ።

የአዜብም አውራጃዋ ከአቅራቢን ዓቀበት ጀምሮ እስከ ኤናቅ ይደርሳል ፣ በአዜብ በኩል ያለው ፍጻሜውም ቃዴስ በርኔ ነው ፣ ወደ አራድ አገሮችም ይደርሳል ወደ አሴሞናም ይደርሳል (ይወጣል) ። ኢያ፡ ፲፭ ፫ ።

ዳርቻውም በግብጽ ወንዝ (ፈሳሽ) አሴሞና ይዞራል ፣ ወሰኑም ባሕር ነው ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፰ ፣ ኢያ፡ ፬ ፲፭ ።

በምዕራብ በኩል ያለች ድንበራችሁ ታላቂ ባሕር ትሁናችሁ ፣ በምዕራብም በኩል ወሰናችሁ ይህ ነው ።

በመስዕ በኩል ያለም ድንበራችሁ በተራራው አንጻር ካለ ከታላቁ ባሕር ወንዝ ጀምሮ ለናንተ ርስት ይሁናችሁ።

ከተራራው ጀምሮ እስከ ተራራው ድረስ ለናንተ ርስት ይሁናችሁ ፣ እስከ ኤማትም ይደርሳል ፣ መውጫው ፍጻሜውም የሴፋማ ዕጣ የሚሆን አርሴናይን ነው ፣ በመስዕ በኩል ያለ ወሰናችሁም በዚህ ይሁን ።

በምሥራቅ በኩል ያለ ዳርቻችሁም የሴፋማ ዕጣ ከምትሆን ከአርሴናይን ጀምሮ ፣ እስከ አርፌላ ድረስ ይወርዳል።

በምሥራቅም በኩል በከኔሬት ባሕር ጀርባ (አጠገብ) ይገናኛል ። ፪ ነገ፡ ፳፪ ፴ ።

፲ ወይወርድ ደወሉ ኀበ ዮርዳኖስ ወይከውን ሞፃእቱ ባሕረ ኤሌቄ፣ ወዝንቱ ውእቱ ምድርክሙ ምስለ አድዋሊሃ ዘዐውዳ።

ዳርቻውም ወደ ዮርዳኖስ ይወርዳል፣ ፍጻሜውም የኤሌቄ ባሕር ይሆናል፣ በዙርያዋ ካለው ከአውራጃዎቿ ጋር አገራችሁ ይህ ነው፣ አላቸው። ዘኍ ፴፬ ፫።

፲፩ ወነገሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ፣ ዛቲ ይእቲ ምድርክሙ እንተ ትወርስዋ ወትትከፈልዋ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ከመ የሀብዎሙ ለተስዐቱ ነገድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ።

ሙሴም የምትወርሷትና የምትከፈሏት አገራችሁ ይህ ች ናት ብሎ ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው፣ ለምናሴ ነገድ እኩሌታና ለዘጠኙ ነገድ ይሰጧቸው ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘው ነገራቸው።

፲፪ እስመ ነሥኡ ነገደ ደቂቀ ሮቤል ወነገደ ደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ በበአብያተ አበዊሆሙ።

የጋድ ልጆች ነገድና የሮቤል ልጆች ነገድ የምናሴም ነገድ እኩሌታ በየአባቶቻቸው ወገኖች ፈንታቸውን ይዘዋልና። ዘኍ ፴፪ ፪፣ ኢያ ፲፬ ፪።

፲፫ ክልኤቱ ነገድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ ነሥኡ መክፈልቶሙ ወሠለጡ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘኀበ ኢያሪኮ እምዘባኑ ዘመንገለ ጽባሕ።

የምናሴ ነገድ እኩሌታና ሁለቱ ነገድ በምሥራቅ በኩል በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አንጻር በሞዓብ ግራ ፈንታቸውን ጨርሰው ተቀበሉ።

፲፬ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእደው እለ ያስተከፍልዎሙ ይእተ ምድረ አልአዛር ካህን ወያኢሱ ወልደ ነዌ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ይህችን አገር የሚያካፍሏቸው ሰዎች ስማቸው ይህ ነው፣ የነዌ ልጅ ኢያሱና ካህኑ አልአዛር ናቸው። ኢያ ፲፬ ፩።

፲፭ ወይነሥኡ አሐደ አሐደ መልአከ እምአሐዱ አሐዱ ነገድ ከመ ያስተከፍልዎሙ ይእተ ምድረ።

ምድሪቱንም ርስት አድርገው ያካፍሉዋቸው ዘንድ ከየነገዱ አንዳንድ አለቃ ይውሰዱ።

፲፮ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆሙ ለውእቶሙ እደው ዘእምነገደ ይሁዳ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ።

የነዚያም ሰዎች ስማቸው ይህ ነው፣ ከይሁዳ ነገድ የተመረጠው የዮፎኒ ልጅ ካሌብ ነው።

፲፯ ወዘእምነገደ ስምዖን ሰላምያል ወልደ ሰሚዩድ።

ከስምዖንም ነገድ የተመረጠው የሰሚዩድ ልጅ ሰላምያል ነው።

፲፰ ወዘእምነገደ ብንያም ኤልዳን ወልደ ሰሰሎን።

ከነገደ ብንያም የተመረጠው የሰሰሎን ልጅ ኤልዳን ነው።

፲፱ ወዘእምነገደ ዳን በቂ ወልደ ዮቅሊ።

ከነገደ ዳን የተመረጠው የዮቅሊ ልጅ በቂ ነው።

፳ ወዘእምነገደ ዮሴፍ ዘእምነገደ ደቂቀ ምናሴ አንሔል ወልደ ሱፋድ።

ከዮሴፍ ልጆች ነገድ ከሚሆን ከምናሴ ልጆች ከነገደ ምናሴም የተመረጠው የሱፋድ ልጅ አንሔል ነው።

፳፩ ወዘእምነገደ ደቂቀ ኤፍሬም ቃሙሔ ወልደ ሰፍጣን።

ከኤፍሬም ልጆች ነገድ የተመረጠው የሰፍጣን ልጅ ቃሙሔ ነው።

፳፪ ወዘእምነገደ ደቂቀ ዛብሎን ኤልሳፍን ወልደ በርናበክ።

ከዛብሎን ልጆች ነገድ የተመረጠው የበርናበክ ልጅ ኤልሳፍን ነው።

፳፫ ወዘእምነገደ ደቂቀ ይሳኮር ፈሊጢሔል ወልደ ሐዛ።

ከይሳኮር ልጆች ነገድ የተመረጠው የሐዛ ልጅ ፈሊጢሔል ነው።

፳፬ ወዘእምነገደ ደቂቀ አሴር አኪሖር ወልደ ሴሌሚ።

ከአሴር ልጆች ነገድ የተመረጠው የሴሌሚ ልጅ አኪሖር ነው።

፳፭ ወዘእምነገደ ደቂቀ ንፍታሌም ፋዳሔል ወልደ ዩምዩድ።

ከንፍታሌም ልጆች ነገድ የተመረጠው የዩምዩድ ልጅ ፋዳሔል ነው።

፳፮ እሉ እሙንቱ ዘአዘዞሙ እግዚአብሔር ከመ ያስፍሩሙ ለደቂቀ እስራኤል ምድረ ከነዓን።

ለእስራኤል ልጆች የከነዓንን ምድር ሰፍረው ያካፍሉዋቸው ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዛቸው እሊህ ናቸው።

ምዕራፍ ፴፭።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በዐረቢሃ ለሞዓብ ዘኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ።

በዮርዳኖስ አጠገብ በኢያሪኮ አውራጃ በሞዓብ ግራ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው።

፪ ወይቤሎ አዝዞሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ የሀብዎሙ ለሌዋውያን እምዘይትከፈሉ ርስቶሙ አህጉረ ዘውስቴቶን ይነብሩ ወአድያሚሆን ዘዐውዶን፣ ለውእቶን አህጉር የሀብዎሙ ለሌዋውያን።

ከሚካፈሉት ርስታቸው የሚኖሩባቸውን አገሮች ለሌዋውያን ይሰጡዋቸው ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው የነዚህም አገሮች ዙርያ አውራጃዎች ለሌዋውያን ይስጧቸው። ኢያ ፲፬ ፬፣ ፳፪ ፪፣ ሕዝ ፵፭ ፩።

፫ ወይኩናሆሙ አህጉረ ዘውስቴቶን ይነብሩ ወአዕፃዳቲሆን ይኩናሆሙ ለላሕሞሙ ወለእንስሳሆሙ ።

የሚኖሩባቸው አገሮች ይሁኗቸው፣ የከብቶቻቸውና የላሞቻቸው መሠማሪያ ይሁናቸው ። ዘሌ፣ ፳፭ ፴፬ ።

፬ ወደወሎን ለአህጉር ዘትሁብዎሙ ለሌዋውያን እምሀገሩ ዐሠርተ ምእት በእመት ትሚጥኑ ለአፍአ እምዓውዱ ።

ከአገሩም ለሌዋውያን የምትሰጡዋቸው አገሮች ውስጣቸውን በዙርያ ወደ ውጪ አንድ ሺሕ ክንድ ስፈሩ ።

፭ ዕሥራ ምእት በእመት እምአረፍተ ጽባሐዊ ለሀገር፣ ወዕሥራ ምእት በእመት እምገበሁ መንገለ አዜብ ።

በምሥራቅ በኩል ከአገሩ ቅጽር ጀምራችሁ ሁለት ሺሕ ክንድ በአዜብ በኩል ካለው ከጐኑ ጀምራችሁ ሁለት ሺሕ ክንድ ።

፮ ወዕሥራ ምእት በእመት እምገበሁ ዘመንገለ ባሕር፣ ወዕሥራ ምእት በእመት እምገበሁ ዘመንገለ መስዕ፣ ወሀገሩ ማእከለ ዝንቱ ትኩንክሙ ።

በምዕራብ በኩል ካለው ከጐኑ ጀምራችሁ ሁለት ሺሕ ክንድ በሰሜን በኩል ካለው ከጐኑ ጀምራችሁ ሁለት ሺሕ ክንድ ስፈሩ ከተማውም በመካከል ይሁናችሁ ።

፯ ወሀገር ዘትሁብዎሙ ለሌዋውያን ስሱ አህጉር ለምስካይ ዘትፈልጡ ከመ ይኩናሆሙ ምስካየ ለቀታሊ ወዘእንበለ እላንቱ ዘትሁብዎሙ ባዕዳት አህጉር አርብዓ ወክልኤቱ ።

ለነፍሰ ገዳይ መማፀኛ ይሆኑ ዘንድ ለሌዋውያን ለይታችሁ የምትሰጡዋቸው መማፀኛዎች አገሮች ስድስት ናቸው፣ ከምትሰጡዋቸውም ከነዚህ በቀር አርባ ሁለት አህጉር ስጡዋቸው ። ዘዳ፣ ፬ ፵፩ ፣ ኢያ፣ ፳፩ ፰ ።

፰ ወይከውና ኵሎን አህጉር ዘትሁብዎሙ ለሌዋውያን አርብዐ ወሰማኒተ ወእላንቱሂ አህጉር ምስለ አድያሚሆን ።

ለሌዋውያን የምትሰጡዋቸው አገሮች ሁሉ አርባ ስምንት ይሁኑ፣ እነዚህም አገሮች ከአውራጃዎቻቸው ጋር ናቸው ። ኢያ፣ ፳፩ ፵፩ ።

፱ ወአህጉር ዘትሁብዎሙ እመክፈልቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምዘብዙኅ ብዙኀ፣ ወእምዘውኁድ ውኁደ እምርስቶሙ ዘይትከፈሉ ለለአሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ የሀብዎሙ ለሌዋውያን አህጉረ ።

ከእስራኤል ልጆች ዕጣ ለሌዋውያን የምትሰጡዋቸው አገሮች ከብዙው ብዙ፣ ከጥቂቱም ጥቂት ነው፣ ከነሱም ከሚከፈሉት ርስታቸው አንዱም አንዱ ለሌዋውያን አገሮችን ይስጡዋቸው አለው ። ዘኍ፣ ፳፮ ፶፬ ፣ ፴፫ ፶፬ ።

፲ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ናሁ ተዐድዉ አንትሙ ዮርዳኖስ ውስተ ምድረ ከነዓን ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤ እነሆ እናንተ ወደ ከነዓን ለመሄድ ዮርዳኖስን ትሻገራላችሁ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ።

፲፩ ወፍልጡ ለክሙ አህጉረ ምስካይ ከመ ይኩናክሙ ኀበ ይሰኪ ህየ ቀታሊ ኵሉ ዘቀተለ ነፍሰ በኢያእምሮ ።

ባለማወቅ ነፍስን የገደለ ነፍሰ ገዳይ ሁሉ በዚያ ይማጠን ዘንድ መማጠኛ አገሮች ሊሆኑዋችሁ መማጠኛ አገሮችን ለዩ ። ዘፀ፣ ፳፩ ፲፫ ፣ ዘኍ፣ ፴፭ ፲፭ ።

፲፪ ወይኩናክሙ ውእቶን አህጉር ምስካየ እምአበ ደም፣ ከመ ኢይሙት ቀታሊ እስከ ይቀውም ቅድመ ትዕይንት ወይትሐተት ።

እነዚህም አህጉረ ምስካይ ነፍሰ ገዳይ በአደባባይ ቆሞ ነገሩ እስኪመረመር ድረስ ነፍስ የገደለ ሰው እንዳይሞት ከባለ ደሙ ይጠበቅበት ዘንድ ሀገረ ምስካይ ይሁኗችሁ ።

፲፫ ወውእቶን አህጉር እለ ትሁቡ ስሱ አህጉረ ምስካይ ይኩናክሙ ።

እነዚያም የምትሰጡዋቸው ስድስት አገሮች አህጉረ ምስካይ (መማጠኛ) ይሁኗችሁ ። ዘኍ፣ ፴፭ ፮ ።

፲፬ ሠላሰ አህጉረ ትፈልጡ በማዕዶተ ዮርዳኖስ፣ ወሠላሰ አህጉረ ትፈልጡ በምድረ ከነዓን ።

ለእስራኤል ልጆች መማጠኛ ይሆኗቸው ዘንድ በዮርዳኖስ ማዶ ሦስት አገሮችን በከነዓንም ሦስት አገሮችን ለዩ ።

፲፭ ወምስካየ ይኩናሆሙ ለደቂቀ እስራኤል፣ ለግዩራኒ ወለፈላሲኒ ዘሀለዉ ኀቤክሙ ይኩናሆሙ ምስካየ እላንቱ አህጉር ከመ ይስኪ ህየ ኵሉ ዘቀተለ ነፍሰ በኢያእምሮ ።

እነዚያም አገሮች ሳያውቅ ነፍስ የገደለ ሁሉ በነዚያ ይማጠን ዘንድ በናንተ ዘንድ ለሚኖሩ ስደተኛና መጻተኛ መማጠኛ ይሁኗቸው ። ዘኍ፣ ፴፭ ፲፮ ።

፲፮ ወእመሰ በንዋየ ሐጺን ዘበጦ፣ ወሞተ ቀታሊ ውእቱ ሞተ ለይሙት ዘቀተለ ።

በጦር ወግቶት ቢሞት ግን ያ ሰው ነፍሰ ገዳይ ነውና ያ የገደለ ሰው ይሙት ። ዘፀ፣ ፳፩ ፲፪ - ፲፬ ።

፲፯ ወለእመኒ በእብን ወገሮ አው አውደቀ ላዕሌሁ እምእዴሁ ወሞተ፣ ቀታሊ ውእቱ ሞተ ለይሙት ዘቀተለ ።

በደንጊያ መትቶ ቢገድለው ወይም በእጁ ወርውሮ ቢገድለው ያ ሰው ነፍሰ ገዳይ ነውና፣ ያ የገደለ ሰው ይሙት ። ዘኍ፣ ፴፭ ፳፩ ፣ ዘዳ፣ ፲፱ ፲፪ ።

፲፰ ወለእመኒ በንዋየ ዕፅ ዘበጦ አው አውደቀ ላዕሌሁ እምእዴሁ ወሞተ፣ ቀታሊ ውእቱ ሞተ ለይሙት ዘቀተለ ወአበ ደም ለሊሁ ይቅትሎ ።

በዕንጨትም (በመንዶ) መትቶ ቢገድለው ወይም ትልቅ ግንድ ገፍቶ ጥሎበት ቢሞት ነፍሰ ገዳይ ነውና ያ የገደለው ሰው ይሙት፣ ባለ ደምም (አስፈርዶ) ይግደለው ።

፲፱ ወለእመኒ ጽልአ ይጸልእ ወአውደቀ ላዕሌሁ ዘከነ ንዋየ እንዘ ይጸንሖ ወሞተ፣ ቀታሊ ውእቱ ሞተ ለይሙት ዘቀተለ፣ ወአበ ደም ለይቅትሎ በኀበ ረከቦ ።

ጠብንም ቢጣላው ሸምቆም ቢሆን በማናቸውም መሣሪያ መትቶ ቢሞት ነፍሰ ገዳይ ነውና፣ ያ የገደለው ሰው ይሙት፣ ባለ ደሙም በገኘበት በታ ይግደለው፣ (ከስፈረደ በኋላ ነው) ። ኢያ፣ ፳፫ ፮ ።

፳፪ ወእመሰ ግብተ ውእቱ እንዘ ኢይጸልኦ ወአውደቀ ላዕሌሁ ዘከነ ንዋየ እንዘ ኢይጸንሖ ፡ አው በዘከነ እብን ወሞተ ቦቱ ወቀተሎ እንዘ ኢየአምሮ ወኢከነ ጸላኢሁ ወኢይፈቅድ ያሕስም ላዕሌሁ ፡ ይሕትቱ ትዕይንት ማእከለ ቀታሊ ወማእከለ አበ ደም በከመ ዝንቱ ፍትሕ ።

፳፭ ወያድኅንዎ ትዕይንት ለዘቀተለ እምእበ ደም ወይወስድዎ ትዕይንት ውስተ ሀገረ ምስካይ ኀበ ይስኪ ወይነብር ህየ እስከ ይመውት ካህን ዐቢይ ዘቀብዕዎ ቅብዐ ቅድሳት ።

፳፮ ወለእመሰ ወፅአ አፍአ ቀታሊ ውስተ አድዋለ ሀገር እንተ ውስቴታ ሰከየ ህየ ወረከቦ አበ ደም ለቀታሊ በአፍአ ውስተ አድዋለ ሀገር ዘምስካይ ፡ ወቀተሎ አበ ደም ለቀታሊ አልቦ ጌጋይ ።

፳፯ እስመ ውስተ ሀገረ ምስካይ ይነብር እስከ ይመውት ካህን ዐቢይ ፡ ወእምድኅረ ሞተ ካህን ዐቢይ ይገብእ ውስተ ምድረ ብሔሩ ።

፳፱ ወከመዝ ይኩንክሙ ፍትሐ ኵነኔ በመዋዕሊክሙ በኵሉ በሐውርቲክሙ ።

፴ ኵሉ ዘቀተለ ነፍሰ ወዘለፎ ማሕተት ትቀትልዎ ለቀታሊ ፡ ወስምዕ አሐዱ ኢይከውን ማሕተት ለአቅትሎ ነፍስ ።

፴፩ ወኢትንሥኡ ቤዛ በእንተ ነፍስ እምቀታሊ ዘጌጋዩ ለመዊት ሞተ ለይሙት ።

፴፪ ወኢትንሥኡ ቤዛ ከመ ትጕይይዎ ውስተ ሀገረ ምስካይ ከመ ይንበር ከዕበ ውስተ ምድር እስከ ይመውት ካህን ዐቢይ ።

፴፫ ወኢትግበርዋ ቀታሊተ ለምድር እንተ ውስቴታ ትነብሩ ፡ እስመ ውእቱ ደም ዘይፈልስ ቀታሊተ ለምድር ወኢትሠረ ሎቱ ምድር ለዘከዐወ ደመ ላዕሌሃ ።

፴፬ ወኢታገምኗዋ ለምድር እንተ ውስቴታ ትነብሩ አንትሙ ፡ ወእንተ ውስቴታ አነ አኀድር ምስሌክሙ ፡ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘአኀድር ማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩ ወመጽኡ መላእክተ ነገደ ቤተ አበዊሆሙ ለገለዓድ ወልደ ማኪር ወልደ ምናሴ ዘእምነገደ ደቂቀ ዮሴፍ ወቆሙ ቅድመ ሙሴ ወቅድመ አልአዛር ካህን ወቅድመ መላእክተ አብያተ አበዊሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፪ ወይቤሉ አዘዘ እግዚአብሔር ለእግዚእነ ከመ የሀቦሙ ምድረ ርስቶሙ በበመክፈልቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአዘዘ እግዚአብሔር ለእግዚእነ ከመ የሀቦን መክፈልተ ሰለጳአድ እኁነ ለአዋልዲሁ ።

፫ ወይከውና እንስትያሆሙ ለአሐዱ እምነገዶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወይወጽእ መክፈልቶን እመክፈልተ አበውሆን ወይትዌሰክ ውስተ ካልእ መክፈልተ ነገድ ኀበ አውሰብ ፡ ወይወፅእ እመክፈልተ ርስትነ ።

፳፪ ሳይጣላው ድንገት መትቶት ቢሞት ሳይሸምቅም ለሞት የሚያበቃ መሣሪያ ቢጥልበት ወይም በተገኘው ድንጊያ መትቶት ቢሞትበት ሳያውቅና ጠላቱም ሳይሆን ቢገድለው በርሱም ክፉ ነገር ለማድረግ ሳይወድ ቢገድለው ፡ ሠራዊቱ እንደዚህ ፍርድ በባለ ደሙና በገዳዩ መከከል ይመርምሩ ። ዘኍ፡ ፴፭ ፲፪ ።

፳፭ ሠራዊቱም ነፍሰ ገዳዩን ከባለ ደሙ ያድኑት ፡ ሠራዊቱ ወደሚማጠንበት ወደ ሀገረ ምስካይ ይውሰዱት ፡ ቅብዓ ክህነት የቀቡት ታላቁ ካህን እስኪሞትም ድረስ በዚያ ይኑር ። ዘሌ፡ ፳፩ ፲ ፡ ኢያ፡ ፳ ፯ ።

፳፮ ነፍሰ ገዳዩ ከዚያ ከተማጠነበት አገር ዳርቻ ወጥቶ ቢሄድ ግን ባለ ደሙም ከተማጠነበት አገር አውራጃ ወጥቶ በአፍኣ አግኝቶ ያነን ነፍሰ ገዳይ ባለ ደሙ ቢገድለው ዕዳ የለበትም ።

፳፯ ታላቁ ካህን (ሊቀ ካህናቱ) እስኪሞት ድረስ በአገረ ምስካዩ ይኖራልና ሊቀ ካህናቱ ከሞተ በኋላ ግን ወደ አገሩ ይመለሳል ። ዘፀ፡ ፳፪ ፪ ።

፳፱ በዘመናችሁ በአገራችሁ ሁሉ ይህ የቀጣት ፍርድ እንደዚህ ይሁናችሁ ። ዘኍ፡ ፳፯ ፲፩ ።

፴ ነፍስ የገደለ ሰው ሁሉ ምስክር ቢመሰክርበት ገዳዩን ግደሉት ፡ አንድ ምስክር ግን ነፍስን ለማስገደል ምስክር አይሁን ። ዘዳ፡ ፲፯ ፯ ፡ ፲፱ ፲፯ ፡ ማቴ፡ ፲፰ ፲፯ ።

፴፩ ፍርዱ በደሉ ለሞት ከሚያበቃው ከነፍሰ ገዳዩ ማማለጃን አትቀበሉ ፡ ለሞት የሚያበቃው ቢሆን ይሙት ።

፴፪ ሊቀ ካህናቱ እስኪሞት ድረስ በሌላ ሀገረ ምስካይ ለመኖር ወደ ሌላ ሀገረ ምስካይ ቃሸሹት ዘንድ ማማለጃን አትቀበሉ ።

፴፫ ምድርን ነፍሰ ገዳይ የሚያደርጋት ያ ደም ነውና በላይዋ ላይ ደም ያፈሰሰውንም ሰው ይቅር አትበሉምና የምትኖሩበት አገራችሁን ነፍሰ ገዳይ አታድርጓት ።

፴፬ በእስራኤል ልጆች መከከል በረድኤት የምኖር እኔ እግዚአብሔር ነኝና እናንተ የምትኖሩበት እኔም ከናንተ ጋራ የምኖርበትን ምድር አታሳድፉዋት ።

ምዕራፍ ፴፮ ።

፩ ከዮሴፍ ልጆች ነገድ የተወለደ የምናሴ ልጅ የማኪር ልጅ የገለዓድ የአባቶቹ ወገን ነገድ አለቆች መጥተው በካህኑ በአልአዛርና በሙሴ ፊት በእስራኤል ልጆች አባቶች ወገኖች አለቆችም ፊት ቆሙ ። ዘኍ፡ ፳፮ ፳፱ ።

፪ ለእስራኤል ልጆች በየፈንታቸው ርስታቸው የሚሆን አገርን ትሰጣቸው ዘንድ አንተን ጌታችንን እግዚአብሔር አዘዘህ ፡ የወንድማችን የሰለጰአድንም ፈንታ ለሴቶች ልጆቹ ትሰጣቸው ዘንድ አንተን ጌታችንን እግዚአብሔር አዘዘህ ። ዘኍ፡ ፳፯ ፶፭ ፡ ኢያ፡ ፲፯ ፬ ።

፫ ከእስራኤል ነገድ ላንዱም ላንዱም ሚስቶች ይሆናሉ ፈንታቸውም ከአባታቸው ፈንታ ወጥቶ ወደ ገቡበት ወደ ሌላ ነገድ ፈንታ ይጨመራል ከርስታችንም ፈንታ ይወጣል ። ዘኍ፡ ፳፯ ፬ ።

ወለእመ ይከውን ይወፅእ እምደቂቀ እስራኤል ወይገብእ ርስቶሙ ውስተ ርስተ ካልእ ነገድ ኀበ አውሰበ እስመ ናሁ ይወፅእ እምውስተ ርስቶሙ ወመክፈልቶሙ ለነገደ አበዊነ ።	፬	ከእስራኤል ልጆች ወዋቶ ርስታቸው ወደ ገቡበት ወደ ሌላ ነገድ ርስት የሚገባ ከሆነ፣ እነሆ ከአባቶቻችን ነገድ ፈንታና ርስት ይወጣልና ስጡን አሉ ።
ወአዘዞሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል በትእዛዘ እግዚአብሔር ወይቤሎሙ ከመዝ ለነገደ ደቂቀ ዮሴፍ ።	፭	ሙሴም በእግዚአብሔር ትእዛዝ የእስራኤልን ልጆች አዘዛቸው፣ የዮሴፍን ልጆች ነገድንም እንዲህ አላቸው ።
ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘን እግዚአብሔር ለአዋልደ ሰለጰአድ ወይቤ ዘአደሞን በቅድሜሆን ለያውስባ ወዳእሙ እምደቂቀ አበዊሆን ለያውስባ ።	፮	እግዚአብሔር የሰለጰአድን ልጆች ያዘዛቸው ቃል ይህ ነው፣ በፈቃዳቸው የወደዱትን ያግቡ፣ ነገር ግን ከአባቶቻቸው ልጆች ያግቡ ። ዘኍ፡ ፴፮ ፫ ፲ ።
ወኢይግባእ ርስቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምነገድ ለነገድ እስመ አሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ ውስተ ርስተ አበዊሆሙ ይትልዉ ደቂቀ እስራኤል ።	፯	የእስራኤል ልጆች እያንዳንዳቸው ፈንታቸውን ይከተሉ እንጂ ርስት ከነገዱ ነገድ ወደ ሌላ ነገድ አይግባ አለ።
ወኵላ ወለት እንተ ተኀሥሥ ርስተ እምደቂቀ እስራኤል አሐደ እምነገዳ ለታውስብ፣ ከመ ይኅሥሡ ደቂቀ እስራኤል አሐዱ አሐዱ ርስተ ለርእሱ ወርስተ አቡሁ ።	፰	የእስራኤል ልጆች ከነሳቸው አንዱም አንዱም ርስቱን ያብቁንም ርስት ይፈልጉ ዘንድ ከእስራኤል ልጆች ርስት የምትፈልግ ሴት ልጅ ሁሉ ከነገዷ አንድ ሰው ታግባ።
ወኢይግባእ ርስት እምነገድ ውስተ ካልእ ነገድ፣ አላ አሐዱ አሐዱ ውስተ መክፈልቶሙ ይትልዉ ደቂቀ እስራኤል ።	፱	የእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም ፈንታቸውን ይከተሉ እንጂ ርስት ከነገድ ወደ ሌላ ነገድ አይግባ ።
ወገብራ አዋልደ ሰለጰአድ መሐላ፣ ወቴርሳ፣ ወሔግላ፣ ወሚልካ፣ ወኑኃ፣ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።	፲	የሰለጰአድ ልጆች ቴርሳና መሐላ፣ ሚልካና ሔግላ፣ ኑሐም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው አደረጉ ።
ወአውሰባ ዘእምደቂቀ ቅሩባን ዘእምነገደ ደቂቀ ምናሴ ወልደ ዮሴፍ ወገብአ መክፈልቶን ውስተ ነገደ ሕዝበ አበዊሆን ።	፲፩	አቅራቢያቸው ከሚሆኑ ልጆች ከዮሴፍ ልጅ ከምናሴ ልጆች አገቡ፣ ፈንታቸውንም ወደ አባቶቻቸው ወገኖች ነገድ ተመለሰ። ዘኍ፡ ፳፮ ፩ ።
ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ዘአዘዘ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ፣ በዐረቢሆ ለሞዓብ ዘኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ።	፲፪	በዮርዳኖስ ማዶ በኢያሪኮ አንጻር ባሉቹ በሞዓብ ግራ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል ያዘዘው ትእዛዝ (ዘጠኙ ሕግጋት) ፍርድ ፍትሕ አምስት መቶ ሰባ "ወነበበ„ ይህ ነው።

ኦሪት ዘኍልቍ ተፈጸመ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ ዓለመ
አሜን ።

የእስራኤልን ቍጥር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ፣
ለእግዚአብሔር የዘለዓለም ክብርና ምስጋና ይግባው፣
አሜን።

ኦሪት ዘዳግም

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ዝንቱ ውእቱ ነገር ዘነገሮሙ ሙሴ ለኵሉ እስራኤል በማዕ
ዶተ ዮርዳኖስ በመንገለ ዐረቢያ በኀበ ባሕረ ኤርትራ በማ
እከለ ፋራን ወጦፌል ወለባን ወአውሎን ወዘኬረብ ።
፪ በዐሡር መዋዕል እምኮሬብ በፍኖተ ደብረ ሴይር እስ
ከ ቃዴስ በርኔ ።

፫ ወኮነ አመ አርብዓ ዓም አመ ዓሡር ወአሚሩ ወርኅ
አመ ሠርቀ ወርኅ ነገሮሙ ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል
ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ይንግሮሙ ።

፬ እምድኅረ ቀተሎ ለሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር
ውስተ ሐሴቦን ወለዖግ ንጉሠ ባሳን ዘይነብር ውስተ አስ
ጣሮት ወኤንድራይን ።

፭ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ውስተ ምድረ ሞአብ ወአኀዘ ሙሴ
ይንግር ዘንተ ሕገ ወይቤ እግዚአብሔር አምላክነ ነገረነ
በኮሬብ ወይቤለነ አክለክሙ ኀዲሮት ውስተ ዝንቱ ደብር፡
፯ ተንሥኡ እንከ ወሑሩ ወባኡ ውስተ ደብረ አሞሬዎን
ወውስተ ኵሉ ማኅደረ ዓረብ ውስተ ደብሩ ወውስተ ገዳ
ሙ ወውስተ ሊብ ወውስተ ጳራሊያ ዘምድረ ከነአን ወአን
ጢሊባኖን እስከ ፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ ።

፰ ናሁ ወሀብኩክሙ ይእተ ምድረ እንተ መሐልኩ ለአ
በዊክሙ ቅድሜክሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ
ከመ እሁቦሙ ሎሙ ወለዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ምድረ
እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።
፱ ወእቤለክሙ በውእቱ መዋዕል እንዘ እብል ኢይክል
ባሕቲትየ ፀዊሮተክሙ ፤ እስመ አብዝኀነ እግዚአብሔር
አምላክነ ።
ወናሁ ብዙኃን አንትሙ ዮም ከመ ከዋክብተ ሰማይ።
፲ ወያብዝኃክሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊነ
ምእልፊተ ወይባርክሙ በከመ ይቤለክሙ ።
፲፩ ወእፎ እክል ባሕቲትየ ፆማክሙ ወሥራሕክሙ ወተ
በሀሎተክሙ ።
፲፪ አምጽኡ ለክሙ አደወ ጠቢባነ ወለባውያነ ወም ፖ
ራነ እምነገድክሙ ወእሠይሞሙ ለክሙ መስፍንተ ሎ ።

ምዕራፍ ፩ ።

በዘኬሬብያና በአውሎን በሉብንና በጦፌል ፤ በፋራን
መከከል በኤርትራ ባሕር ዘንድ በግራዋ በኵል በዮርዳኖስ
ማዶ ለእስራኤል ሁሉ ሙሴ የነገራቸው ይህ ነው ።
ከኮሬብ ጀምሮ እስከ ቃዴስ በርኔ ድረስ በሴይር ተራ
ራ መንገድ በዓሥር ቀን ተጕዘው በአሥረኛው ቀን ያስተ
ማረው ትምህርት ይህ ነው ። ዘዳ፤ ፪ ፲፬ ፤ ፱ ፳፫ ።
ከግብጽ በወጡ በአርባው ዘመን በአሥራ አንደኛው
ወር (በየካቲት መባቻ) ለእስራኤል ልጆች ሁሉ እንዲነግራ
ቸው እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች
ሁሉ ነገራቸው ። ዘኍ፤ ፲፭ ፴፭ ፤ ፩ ሳሙ፤ ፳፩ ፩ ።
በኤንድራይንና በአስጣሮት የሚኖር የባሳን ንጉሥ
ዖግን በሐሴቦን የሚኖር የአሞሬዎንን ንጉሥ ሴዎንን በሞ
ዓብ አውራጃ በዮርዳኖስ ማዶ ከገደሉት በኋላ የነገራቸው
ነገር ይህ ነው ። ዘኍ፤ ፳፩ ፴፫ ፤ ኢያ፤ ፲፪ ፬ ።
ሙሴ ይህን ሕግ ያስተምር ጀመረ፤ ፈጣሪያችን እግዚ
አብሔር በዚህ ተራራ መስፈር በቃችሁ ብሎ ሙሴ በኮ
ሬብ ነገረን አለ ። ዘኍ፤ ፲ ፲፩ ፤ ዘዳ፤ ፪ ፫ ።
እንግዲህ ከዚህ ተነሥታችሁ ወደ አሞሬዎን ተራራ
ወደ ዓረብም አገር ሁሉ ወደ ደጋውም ወደ ቈላውም
ወደ ቀኙም ወደ ግራውም እስከ ታላቁ ኤፍራጥስ ወንዝ
ድረስ በከነዓን አገር ወደ ደሴቱም ወደ ደጋውም ተነ
ሥታችሁ ግቡ ። ዘፍ፤ ፲፪ ፯ ፤ ፲፭ - ፲፰ ።
ለነሳቸውና ከነሳቸውም በኋላ ለልጆቻቸው እሰጣቸው
ዘንድ ለአባቶቻቸው ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማ
ልሁላቸውን በፊታችሁ የምታዩዋትን ማርና ወተት የም
ታፈስውን ያችን አገር እነሆ ሰጥቻችኋለሁ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር አብዝቶናልና ብቻዬን መሥ
ራት (መፍረድ) አልችልም ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋችሁ።

እነሆ እናንተ እንደ ሰማይ ከዋክብ ዛሬ ብዙዎች ናችሁ፤
ያባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር አበዛችኋለሁ ብሎ
እንደ ተናገረ የብዙ ብዙ አድርጎ ያብዛችሁ ይባርካችሁ።
ድካማችሁን ክርክራችሁንና ሸክማችሁን ብቻዬን
እንደምን እችላለሁ ፤ ። ፩ ነገ፤ ፫ ፰ ፤ ፪ ቆሮ፤ ፲፩ ፳፰ ።
ለናንተ ሹማምንት አድርጌ እሾማቸው ዘንድ ከየነገ
ዶቻችሁ አዋቆችን አስተዋዮችን ጥበበኞችን ሰዎች መርጣ
ችሁ አምጡ ። ዘፀ፤ ፲፰ ፳፩ ፤ ዘኍ፤ ፲፩ ፲፯ ።

፲፫ ወአውሥእክሙኒ ወትቤሉኒ ሠናይ ዝንቱ ቃል ወትቤሉኒ ግበር ከማሁ ።

ይህ ቃል ያማረ የተወደደ ነው ፡ አሁን እንደ ተናገርከው አድርግ ብላችሁ መለሳችሁልኝን ፤ ።

፲፬ ወነሣእኩ እምውስቴትክሙ እደወ ጠቢባነ ወማእምራነ ወለባውያነ ወሤምክዎሙ ላዕሌክሙ ይኩኑክሙ መላእክተ ዓሠርቱ ምእት ወመላእክተ ምእት ፡ ወመላእክተ ሐምሳ ፡ ወመላእክተ ዐሠርቱ ፡ ወጸሐፍቶሙ ለመኳንንቲክሙ ።

እኔም ከናንተ ውስጥ አዋቆችን ብልሆችን አስተዋዮችን መርጬ የሺ አለቆች ፡ የመቶ አለቆች ፡ የአምሳ አለቆች ፡ የዓሥር አለቆች አድርጌ ሾምሁላችሁ ለመኳንንቶቻችሁም ጸሐፍቶች አደርግኋቸው ።

፲፭ ወእቤሎሙ በውእቱ መዋዕል ስምዑ ማእከለ አኀዊክሙ ወማእከለ ግዩር ፡ ወማእከለ ብእሲ ወእኁሁ ፡ ወአግብኡ ፍትሐ በጽድቅ ።

ወንድም ከወንድሙ ጋር በተጣላ ጊዜ ነገሩን ሰምታችሁ በመጻተኛውና በወንድሞቻችሁ መካከል እውነት ፍረዱ ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋቸው ። ዮሐ፡ ፯ ፳፬ ።

፲፮ ወኢትንሥኡ ገጸ በፍትሕ ፡ ኢ ለንኡስ ወኢ ለዐቢይ ወኩንኑ በጽድቅ ወኢትንሥኡ ገጸ ሰብእ እስመ ፍትሕ ዘእግዚአብሔር ውእቱ ፡ ወለእመቦ ዘዐፀበክሙ ነገር ታየበርዎ ኀቤየ ወእሰምዖ ።

በፍርድ ጊዜ ለትንሹም ለትልቁም ፊት አይታችሁ አታድሉ ፡ እውነተኛው ፍርድ የእግዚአብሔር ግንዘብ ነውና የሰው ፊት አይታችሁ አታድሉ ፡ የረቀቃችሁም ፍርድ ቢኖር ወደኔ አድርሱት ፡ እኔ እሰማዋለሁ ።

፲፯ ወአዘዝኩክሙ በውእቱ መዋዕል ኵሎ ቃለ ዘትገብሩ ።

የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ በዚያ ወራት አዘዝኋችሁ ።

፲፰ ወግዕዝነ እምኮሬብ ወሖርነ ኵሎ ገዳመ ዐቢየ ወግሩመ ዘርኢክሙ በፍኖተ ደብረ አሞሬዎን በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ወበጻሕነ እስከ ቃዴስ በርኔ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን ከኮሬብ ተጕዘን በአሞሬዎን ተራራ መንገድ ያያችሁት ይህን የሚያስፈራ ታላቅ ተራራ ምድረ በዳ ተጕዘን እስከ ቃዴስ በርኔ ደረስን።

፲፱ ወነገርኩክሙ በውእቱ መዋዕል ወእቤለክሙ ብጽሑ እስከ ደብረ አሞሬዎን ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እስከ ሚሰጣችሁ እስከ አሞሬዎን ተራራ ድረስ ሂዱ ብዬ በዚያ ወራት ነገርኋችሁ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፯ ፯፡ ፳፱ - ፴፫፡ ዘዳ፡ ፰ ፲፬ ።

፳ ወናሁ ርእዩ ከመ ወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ይእተ ምድረ ቅድመ ገጽክሙ ዕርጉ እንከ ወተዋረስዋ በከመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊነ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ ።

እነሆም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ያችን ምድር በፊታችሁ እንደ ሰጣችሁ እዩ (አስተውሉ) ያባቶቻችን ፈጣሪ እግዚአብሔር ትወርሷታላችሁ እንዳላቸው እንግዲህ ውረሷት አትፍሩ አትደንግጡ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፰፡ ኢያ፡ ፩ ፱ ።

፳፩ ወእምዝ መጻእክሙ ኵልክሙ ኀቤየ ወትቤሉኒ ንፈኑ እደወ ቅድሜነ ይርአይዋ ለይእቲ ምድር ለነ ፡ ወይዜንዉነ ዜናሃ ለይእቲ ፍኖት እንተ ሀለወነ ንዕርግ ውስቴታ ፡ ወለአህጉርኒ እለ ሀለወነ ንበእ ውስቴቶን ።

ከዚህ በኋላ ሁላችሁ ወደኔ መጥታችሁ ከኛ አስቀድሞ ሰዎችን ልከን ያችን አገር ይዩልን ፡ ወደነሳቸው እንገባ ዘንድ ያለን እነዚያን አገሮችና ወደዚ እንወጣ ዘንድ ያለን የዚያች አገር ጐዳናንና ወሬዋን ይንገሩን አላችሁኝ ።

፳፪ ወአደመኒ ውእቱ ነገር ወነሣእኩ እምውስቴትክሙ ዐሠርተ ወክልኤተ እደወ በበአሐዱ ብእሲ እምነገድ ።

ያም ነገር ደስ አሰኘኝ ከየነገዱ አንዳንድ ሰው መርጬ ከናንተ ዓሥራ ሁለት ሰዎች ተቀበልኩ ። ዘኁ፡ ፲፫ ፫ ።

፳፫ ወሖሩ ወዐርጉ ውስተ ደብር ወበጽሑ ውስተ ቈላተ ዐጽቅ ወርእይዋ ።

ሄደውም ወደ ተራራው አገር ወጥተው የወይን ዘለላ ወዳለበት ቈላ ደርሰው ያችን አገር አዩዋት ።

፳፬ ወነሥኡ ምስሌሆሙ እምፍሬሃ ለይእቲ ምድር ወአምጽኡ ኀቤነ ወንቤ ሠናይት ምድር ዘይሁበነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

ከዚያች አገር ምድር ፍሬ ይዘው ወደኛ አመጡልን እኛም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚሰጠን ያችን አገር መልካም ናት አልን ። ዘኁ፡ ፲፫ ፳፪፡ ዘዳ፡ ፱ ፲፫ ።

፳፭ ወአበይክሙ ዐሪገ ወክሕድክሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ወደዚ መውጣትን እምቢ አላችሁ ፡ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ከዳችሁ ። ዘዳ፡ ፩ ፴፫ ፡ ኢያ፡ ፩ ፲፰ ።

፳፮ ወአንጐርጐርክሙ በውስተ ተዓይኒክሙ ፡ ወትቤሉ እስመ ይጸልአነ እግዚአብሔር አውጽአነ እምድረ ግብጽ ከመ ያግብአነ ውስተ እዴሆሙ ለአሞሬዎን ወከመ ይሥርወነ ፡ አይቴ እንከ ነዐርግ ንሕነ ።

በሰፈራችሁም አንጐራጐራችሁ እግዚአብሔር ጠልቶናልና በአሞሬዎን እጅ ሊጥለን ከግብጽ ምድር አወጣን ፡ እንግዲህ እኛ ወዴት እንወጣለን ፤ አላችሁ ።

፳፯ ወባሕቱ አኀዊክሙ አክሐድዎ ለልብክሙ ወይቤሉክሙ ዐቢይ ሕዝብ ወብዙኅ ወይጸንዑ እምኔክሙ ፡ ወአህጉሪሆሙኒ ዐበይት ወበቶን ጥቅም ዘይበጽሕ እስከ ሰማይ ወርኢነ በህየ ደቂቀ ለእለ ያርብኅ ።

ነገር ግን ወንድሞቻችሁ (ሕዝቡ) ወገኑ ፈጽሞ ብዙ ነው ፡ ከናንተ ይበረታል ፡ አምባዎቻቸውም የፀኑ ናቸው እስከ ሰማይ የሚደርስ ቅጽር አላቸው በዚያ የአርበኞችን ልጆች አየን ብለው ልቡናችሁን አስከዱት ።

ወእቤለክሙ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ እምኔሆሙ ።

እኔም ከነሱ የተነሳ ያጠፉናል ብላችሁ አትፍሩ ።

፳፰ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ይፀብእ ለክሙ ምስሌክሙ ወውእቱ የሐውር ቅድመ ገጽክሙ በከመ ኵሉ ዘገብረ ለክሙ በምድረ ግብጽ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ሆኖ ይዋጋላችኋል ፡ በግብጽ አገር እንዳደረገላችሁ ሁሉ በፊታችሁ የሚሄድ እርሱ ነው ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፬ ፡ ነህ፡ ፬ ፳ ።

ወበውስተ ገዳም ዘርኢክሙ በከመ ሴሰየክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘከመ ይሴሲ ብእሲ ውሉዶ በኵሉ ፍኖት እንተ ሖርክሙ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን ።	፴፩	አባት ልጁን እንዲመግብ በዚህ በያችሁት ምድረ በዳም ወደዚህ ቦታ እስክትደርሱ ድረስ በሄዳችሁበት ጐዳናም ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደ መገባችሁ መጠን።
ወኢአመንክሙሁ በዝንቱ ቃል ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘየሐውር ቅድሜክሙ ውስተ ፍኖት ከመ ይኅረይ ለክሙ መካነ ወይምርሐክሙ ሌሊተ በእሳት ከመ ያርኢክሙ ፍኖተ ዘተሐውሩ በቲ መዓልተኒ በደመና ።	፴፪	በቦታን ይመርጥላችሁ ዘንድ ሌሊት በዓምደ እሳት፥ ቀንም በደመና የምትሄዱበትን ጐዳና ያሳያችሁ ዘንድ በጐዳናው ፊታውራሪ ሆኖ የሚሄድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በዚህ ቃል አላመናችሁትም ። ዘፀ፡ ፲፫ ፳፩ ።
ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለ ነገርክሙ ወተምዐ ወመሐለ ወይቤ ከመ ኢይሬእይዋ እሉ እደው ለይእቲ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ዘእንበለ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ።	፴፫	እግዚአብሔርም የነገራችሁን ቃል ሰምቶ ተቈጣ ለአባቶቻቸው የማልኩላቸው የተባረከች ያችን ምድር ከዮፎኒ ልጅ ከካሌብ በቀር እነዚህ ሰዎች እንዳያዩዋት ብሎ ማለ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፳፪፡ መዝ፡ ፺፭ ፲፩ ።
ወውእቱ ይሬእያ ወሎቱ እሁብ ለይእቲ ምድር እንተ ውስቴታ ዐርገ ወለደቂቁ እስመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ልቡ ።	፴፬	እሱ ያያታል (ይወርሳታል) የወጣባት ያችን አገር ለርሱ ለልጆቹም እሰጣታለሁ፥ ልቡናው ከእግዚአብሔር ጋር አንድ ሁኗልና ። ዘኍ፡ ፲፫ ፲፱፡ ኢያ፡ ፲፬ ፲፱ ።
ወኪያየኒ ተምዐኒ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ ወይቤለኒ አንተኒ ኢትበውእ ህየ ።	፴፭	እኔንም እግዚአብሔር በናንተ ምክንያት ተቈጣኝ፥ አንተም ወደዚያ አትገባም አለኝ ። ዘኍ፡ ፳፯ ፲፬ ።
እስመ ኢያሱ ወልደ ነዌ ዘይቀውም ቅድሜከ ውእቱ ዘይበውእ ህየ ኪያሁ አጽንዖ ወውእቱ ያወርሶሙ ይእተ ምድረ ለእስራኤል ።	፴፮	በፊትህ የሚቆም የነዌ ልጅ ኢያሱ እርሱ ወደዚያ የሚገባ ነውና እሱን አጽናው ያችንም አገር እርሱ ለእስራኤል ያወርሳታል ።
ወደቂቅክሙ እለ ትቤሉ ይዴወዉ ወኵሉ ሕፃን ንኡስ ዘኢየአምር ዮም ሠናይተ ወእኪተ እሙንቱ ይበውኡ ህየ፥ ወሎሙ እሁብ ወእሙንቱ ይወርስዋ ።	፴፯	ይማረካሉ የምትሏቸው ልጆቻችሁ ክፉና በጎ ዛሬ የማያውቅ ሕፃን ሁሉ ትንሹም ሁሉ ወደዚያ ይገባሉ፥ ለነሱ እሰጣታለሁ፥ እነሱም ይወርሷታል ።
ወአንትሙሰ ተመየጡ ወገዐዙ ውስተ ገዳም ውስተ ፍኖተ ባሕረ ኤርትራ ።	፴፰	እናንተ ግን የኤርትራን ባሕር መንገድ ይዛችሁ ወደ ምድረ በዳ ተጓዙ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፳፭፥ ዘዳ፡ ፪ ፩ ።
ወአውሣእክሙኒ ወትቤሉኒ አበስነ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክነ ነዐርግ ንሕነ ወንትቃተል ወንገብር ኵሎ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ፥ ወነሣእክሙ ብእሲ ብእሲ ንዋየ ሐቅልክሙ ወዐረግሙ ውስተ ደብር ።	፴፱	ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በድለናልና፥ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን እኛም መጥተን እንዋጋለን ሁሉንም እናደርጋለን ብላችሁ መለሳችሁልኝ፥ አንዱም አንዱም ሰው ጋሻ ጦራችሁን ይዛችሁ ወደ ተራራው ወጣችሁ።
ወይቤለኒ እግዚአብሔር በሎሙ ኢትዕርጉ ወኢትትቃተሉ እስመ ኢሀለውኩ ምስሌክሙ ከመ ኢትትቀጥቀጡ ቅድመ ፀርክሙ ።	፵	እግዚአብሔርም በረድኤት ከናንተ ጋር የለሁምና በጠላቶቻችሁ ፊት እንዳትጠፉ ወጥታችሁ አትዋጉ በላቸው አለኝ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፵፫፥ ፲፬ ፵ ።
ወነገርኩክሙ ወኢሰማዕክሙኒ ወተዐወርክሙ ቃለ እግዚአብሔር፥ ወተኀየልክሙ ወዐረግሙ ውስተ ደብር ።	፵፩	እኔም ነገርኋችሁ አልሰማችሁኝም የእግዚአብሔርን ቃል ቸል አላችሁ፥ ተበራትታችሁ ወደ ተራራ ወጣችሁ ።
ወወፅኡ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ውእቱ ደብር ወተቀበሉክሙ ወአንተዉክሙ ወሰደዱክሙ ወነደፉክሙ ከመ ንህብ ወወግኡክሙ እምሴይር እስከ ሔርማ ።	፵፪	በዚያው ተራራ የሚኖሩ የአሞሬዎን ሰዎች ወጥተው ተጋጠሙዋችሁ፥ ድል ነሥተውም አባረሩዋችሁ፥ እንደ ንብም እየነደፉ አሸሹአችሁ፥ ከሴይር እስከ ሔርማ ድረስ ወጋችሁ ። መዝ፡ ፻፲፰ ፱፥ ፻፲፰ ፲፪ ።
ወነበርክሙ ወበከይክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወኢሰምዐክሙ ቃለክሙ ወኢነጸረክሙ ።	፵፫	ተቀምጣችሁ በእግዚአብሔር ፊት አለቀሳችሁ፥ ነገር ግን ቃላችሁን አልሰማችሁም በምሕረትም አላያችሁም ።
ወነበርክሙ ውስተ ቃዴስ ብዙኀ መዋዕለ አምጣነ ነበርክሙ ቀዲሙ ።	፵፬	ቀድሞ የኖራችሁትን ያህል ብዙ ዘመን በቃዴስ ተቀመጣችሁ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፬፥ መሳ፡ ፲፬ ፮ ።
ምዕራፍ ፪ ።		ምዕራፍ ፪ ።
ወተመየጥነ ወሖርነ ውስተ ገዳም ፍኖተ ባሕረ ኤርትራ በከመ ይቤለኒ እግዚአብሔር ወዖድናሁ ለደብረ ሴይር ብዙኀ መዋዕለ ።	፩	እግዚአብሔር እንደ ነገረን ተመልሰን የኤርትራን ባሕር መንገድ ይዘን ወደ ምድረ በዳ ሄድን የሴይርንም ተራራ ብዙ ቀን (ዘመን) ዞርነው ። ዘኍ፡ ፲፱ ፳፭ ።
ወይቤለኒ እግዚአብሔር ከነክሙ ዐዊዶቱ ለዝንቱ ደብር ግብኡ እንከሰ ለመንገለ መስዕ ።	፪	እግዚአብሔር ይህን ተራራ መዞር በቃችሁ እንግዲህ ወዲህ ወደ ሰሜን ተመለሱ አለኝ ። ዘዳ፡ ፩ ፮ ።

፫ ወአዝዞሙ ለሕዝብ ወበሎሙ ፡ ናሁ ተሐውሩ አንትሙ አንተ አድዋሊሆሙ ለአኃዊክሙ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ምድረ ሴይር ወይፈርሁክሙ ጥቀ ።

፬ ውቁ ኢትትቃተሉ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ እምድሮሙ ርስተ ወኢምሥጋረ እግር ፡ እስመ መክፈልቶ ወሀብክዎ ለኤሳው ደብረ ሴይር ።

፭ ወተሣየጡ እክለ እምኀቤሆሙ በወርቅክሙ ወተሴሰዩ ወማየኒ በመስፈርት ንሥኡ እምኀቤሆሙ በወርቅክሙ ወስትዩ ፡ እስመ በረከክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በኵሉ ግብረ እደዊክሙ ።

፮ አእምር እፎ ዐደውከሁ ለዝንቱ ገዳም ዐቢይ ዘግሩም ውእቱ ፡ ናሁ አርባዓ ዓመ ሀለወ ምስሌከ እግዚአብሔር አምላክከ እንዘ አልቦ ዘያኀጥአከ እምኵሉ ዘነበብከ ።

፯ ወተዐደውናሆሙ ለአኀዊነ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ሴይር ኀበ ፍኖተ ዓራብ እምኤሎም ወእምጋስዮን ጋቤር ወእምዝ ተመየጥነ ወዐደውነ ፍኖተ ገዳም ዘሞአብ ።

፰ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ኢትፃረርዎሙ ለሞዓባውያን ወኢትትቃተሉ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ ርስተ እምድሮሙ እስመ ለደቂቀ ሎጥ ወሀብክዎሙ ርስቶሙ ።

፱ ወዘሚን ቀዲሙ ነበሩ ውስቴታ ሕዝብ ዐበይት ጥቀ ወጽኑዓን ከመ እለ ውስተ አቂም ።

፲ ወራፋይን ከዐበ የኀድሩ እሙንቱኒ ከመ እለ ውስተ አቂም ፡ ወሞዓባውያን ዘሚን ይብልዎሙ ።

፲፩ ወኮሬዎስ ውስተ ሴይር ይነብሩ ቀዲሙ ወደቂቀ ኤሳው አጥፍእዎሙ ወቀጥቀጥዎሙ እምቅድመ ገጾሙ ወነበሩ በመካኖሙ ፡ ከማሁ ይገብርዎ እስራኤል ለምድረ ርስቶሙ ዘወሀቦሙ እግዚአብሔር ።

፲፪ ወይእዜኒ ተንሥኡ ወገዐዙ አንትሙ ወሑሩ ውስተ ቈላተ ዛሬድ ፡ ወተዐደውናሁ ለቈላተ ዛሬድ ።

፲፫ ወመዋዕሊሁ በዘዐቱ ግዕዝነ እምቃዴስ በርኔ እስከ ተዐደውናሁ ለቈላተ ዛሬድ ሠላሳ ወሰመንቱ ዓመት እስከ ሞቱ ኵሎሙ እደው ዘይእቲ ትውልድ እለ መስተቃትላን እሙንቱ ፡ ወጠፍኡ እማእከለ ትዕይንት በከመ መሐለ ላዕሌሆሙ እግዚአብሔር እግዚእ ።

፲፬ እስመ እደ እግዚአብሔር ሀለወት ላዕሌሆሙ ከመ ታጥፍአሙ እማእከላ ትእይንት እስከ ወድቁ ።

፲፭ ወኮነ እምዘወድቁ ኵሎሙ ውእቶሙ እደው መስተቃትላን ወሞቱ እማእከለ ሕዝብ ።

፲፮ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ናሁ ተሐውሩ ወተዓድዉ ውስተ አድዋሊሆሙ ለሞዓብ ፡ ወትበጽሑ ቅሩበሙ ለደቂቀ አሞን ።

፲፯ ኢትፃረርዎሙ ወኢትትአኀዙ ቀትለ ምስሌሆሙ እስመ ኢይሁበክሙ ርስተ እምድሮሙ ለደቂቀ አሞን እስመ ለደቂቀ ሎጥ ወሀብክዎሙ መክፈልቶሙ ።

፲፰ ወይእቲ ምድረ ራፋይን ትሰመይ ፡ እስመ ራፋይን ይነብሩ ውስቴታ ቀዲሙ ፡ ወአሞናውያንኒ ዘሚን ይብልዎሙ ።

ሕዝቡን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው ፤ በሴይር ወዳሉ ወደ ዔሳው ልጆች ወደ ወንድሞቻችሁ አውራጃ ሂዱ ፤ እነሳቸውም እጅግ ይፈሩዋቸኋል ። ዘኁ፡ ፳ ፲፬ ፡ ፳፩ ፡ ፳፩።

የሴይርን ተራራ ለዔሳው ዕጣ አድርጌ ስለ ሰጠሁት ፤ ከምድራቸው አንድ ጫማ ስንኳ አይሰጣችሁምና ከነርሱ ጋር እንዳትዋጉ ዕወቁ ። ዘፍ፡ ፴፫ ፩ ፡ ኢያ፡ ፳፬ ፬ ።

ከነሳቸው በወርቃችሁ እህል ሸምታችሁ ተመገቡ ፤ ውኃንም በመለኪያ ከነሳቸው በወርቃችሁ ገዝታችሁ ጠጡ ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በእጃችሁ ሥራ ሁሉ ባርኳችኋልና (አከብሯችኋልና) ።

ጽኑ የሆነ የሚያስፈራ ይህን ምድረ በዳ እንዴት እንደዞርከው ከተናገርከው ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያሳጣህ ሳይኖር ፵ ዘመን ካንተ ጋር በረድኤት እንደነበረ ዕወቅ ።

ከጋስዮን ጋቤርና ከኤሎም ተነሥተን በሴይር የሚኖሩ የዔሳው ልጆች ወንድሞቻችንን አልፈናቸው ወደ ዓራብ ጐዳና ሄድን ከዚህ በኋላ ተመልሰን በሞዓብ ምድረ በዳ ጐዳና አልፈን ሄድን ። ዘፍ፡ ፲፱ ፴፮ ።

እግዚአብሔር ለሎጥ ልጆች ርስት አድርጌ ስለ ሰጠኋቸው ከምድራቸው ምንም ርስት አይሰጣችሁምና ፤ የሞዓብን ልጆች አትጣሏቸው ከነሱ ጋር አትዋጉ አለኝ ።

በአቂም እንደነበሩ ሰዎች በጉልበት የጸኑ ፤ በቁመት የረዘሙ እጅግ ታላላቅና ብዙ ወገን የሚሆኑ ዘሚናውያን አስቀድሞ በውስጧ ነበሩ ። ዘኁ፡ ፲፫ ፪ ፡ ዘዳ፡ ፱ ፪ ።

በአቂም ኃይለኞች እንደ ነበሩ እነዚያ ኃይለኞችም ዳግመኛ ይኖሩበት ነበር ፤ የሞዓብም ሰዎች ዘሚን (ኃያላን) ይሏቸው ነበር ፤ (ራፋይን ረዣጅሞች) ። ዘፍ፡ ፬ ፭ ።

(ኮሬዎስ) ኃይለኞችም ቀድሞ በሴይር ይኖሩበት ነበር ፤ የዔሳው ልጆች ከፊታቸው ፈጽመው አጥፍተዋቸው በበታቸው ኖሩ ፤ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ የሰጣቸው አገራቸውን የእስራኤል ልጆች እንደሱ ያድርጓት ።

አሁንም እናንተ ተነሥታችሁ ተጕዛችሁ ወደ ዛሬድ አውራጃ ሂዱ ፤ የዛሬድንም አውራጃ አልፈነው ሄድን ።

የዛሬድን ሸለቆ እስከ ተሻገርንበት ድረስ ጌታ እግዚአብሔር እንደ ማለባቸው እነዚያ ሰልፈኞች የዚያች ትውልድ ወገን የሆኑ ሰዎች ሁሉ እስኪ ጠፉ ድረስ ከቃዴስ በርኔ የተጓዝንበት ዘመን ሠላሳ ስምንት ዓመት ሆነ ።

ጨርሰው እስከ ጠፉ ድረስ ከሰፈር ለይታ ታጠፋቸው ዘንድ የእግዚአብሔር እደ መዓቱ በላያቸው ላይ ነበረችና ።

አርበኞች የሆኑ እነዚያ ሰልፈኞች ሁሉ ከሕዝቡ መካከል ተለይተው ሞተው ከጠፉ በኋላ እንዲህ ሆነ ።

እግዚአብሔርም እንዲህ ብሎ ተናገረኝ ፤ እነሆ የሞዓብን አውራጃ ተሻግራችሁ ትሄዳላችሁ ከአሞን ልጆችም አቅራቢያ ትደርሳላችሁ ። ዘፍ፡ ፲፱ ፴፰ ።

ለሎጥ ልጆች ዕጣ አድርጌ ስለ ሰጠኋቸው ከአሞን ልጆች ምድር ርስት አልሰጣችሁምና አትጣሏቸው ከነሱም ጋር ሰልፍ አትግጠሙ (አትዋጉ) ብሎ ነገረኝ ።

ቀድሞ (ራፋይን) ኃይለኞች ነበሩባትና ያችም አገር የኃይለኞች አገር ትባላለች ፤ አሞናውያን ግን ዘሚን (ኃያ

፲፱ ሕዝብ ዐበይት ወብዙኃን ወጽኑዓን ወኀያላን ፣ ከመ
እለ አቂም ዘአጥፍአሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጾሙ ።
፳ ወወረስዎሙ ወነበሩ ህየንቴሆሙ ፣ ከመ ገብሩ ደቂቀ
ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ ሴይር በከመ አስዐሮሙ እግዚ
አብሔር እምቅድመ ገጾሙ ለከራውያን ወወረስዎሙ ወነ
በሩ ህየንቴሆሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፳፩ ወለሔዋውያንኒ እለ ይነብሩ ውስተ አሴሮት እስከ ጋ
ዜስ ወቀጰዶቅያ አጥፍእዎሙ ወነበሩ ህየንቴሆሙ ።
፳፪ ወይእዜኒ ተንሥኡ ወገዐዙ አንትሙ ወዕድውዎ ለቈ
ላተ አርኖን ፣ ናሁ አግባእክዎ ውስተ እዴከ ለሴዎን ንጉሠ
ሐሴቦን አሞርያዊ ወለምድሩ ወምልክ ወተዋረሳ ወአኀ
ዞሙ ወተቃተሎሙ ።
፳፫ ወበዛቲ ዕለት አቀድም አምጽአ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ
እለ ሀለዉ መትሕተ ሰማይ ከመ ይፍርሁከ ወይርዐዱ እም
ኔከ ወይደንግፁ እምከመ ሰምዑ ስመከ ፣ ወትእኅዞሙ ፍር
ሃት እምቅድመ ገጽከ ።
፳፬ ወፈነውኩ ተናብልተ እምነ ገዳም ዘቄድሞት ኀበ ሴዎን
ንጉሠ ሐሴቦን በቃለ ሰላም እንዘ እብል ፣ እኅልፍ እንተ
ምድርከ ወፍኖተ አሐውር ወኢይትገኃሥ ኢለየማን ወኢ
ለፀጋም ።
፳፭ እክለኒ በወርቅየ ትሁበኒ ወእሴሰይ ፣ ወማየኒ በወርቅየ
ትሁበኒ ወእሰቲ ፣ ወዳእሙ እኅልፍ በእግርየ ።
፳፮ በከመ ገብሩ ሊተ ደቂቀ ኤሳው እለ ይነብሩ ውስተ
ሴይር ፣ ወሞዓባውያንኒ እለ ይነብሩ ውስተ አሮኤር እስከ
አዐድዎ ለዮርዳኖስ ውስተ ምድር እንተ ወሀበነ እግዚአ
ብሔር አምላክነ ።
፳፯ ወአበየ ሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አኅልፎተነ እንተ ኀቤሁ
እስመ አጽንዐ እግዚአብሔር አምላክነ መንፈሶ ወአእከየ
ልቦ ከመ ይግባእ ውስተ እዴነ በይእቲ ዕለት ።
፳፰ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ናሁ አኀዝኩ አግብአ ውስተ
እዴከ በቅድመ ገጽከ ለሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አሞርያዊ
ወምድሮኒ ፣ ወአኀዝ ወተዋረስ ምድሮ ርስተ ።
፳፱ ወወፅአ ሴዎን ወተቀበለነ ውእቱ ወኵሉ ሕዝቡ ከመ
ይትቃተለነ በኢያሳ ።
፴ ወአግብአ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ወቀተ
ልናሁ ሎቱ ወለኵሉ ደቂቁ ወለኵሉ ሕዝቡ ።
፴፩ ወነሣእነ ኵሎ አህጉሪሁ በውእቱ መዋዕል ወአጥፋእ
ናሆን ለኵሎን አህጉሪሁ ፣ ወአንስትያሆሙኒ ወደቂቆሙኒ
ወኢያልቦ ዘአትረፍነ ነፋጺተ እምኔሆሙ ዘእንበለ እንስሳ
ሆሙ ዘማሕረክነ ወበርበርነ አህጉሪሆሙ ።
፴፪ ወነሣእነ ምድሮሙ እምአሮኤር እንተ ማዕዶተ ፈለገ ፣
አርኖን ወሀገረኒ እንተ ሀለወት ውስተ ቈላት እስከ ደብረ
ገለአድ ።
፴፫ ወአልቦ ሀገር እንተ አምሰጠተነ እስመ ኵሎ አህጉረ
አግብአ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ዘእንበለ ም

ላን) ይሏቸው ነበር ። ዘፍ፣ ፲፬ ፭ ፣ ዘዳ፣ ፪ ፲፩ ።
እግዚአብሔር ከፊታቸው እንዳጠፋቸው ኃይለኞች
ታላላቅ የበዙ የጸኑ ወገኖች ናቸው ። ዘዳ፣ ፪ ፲ ።
እግዚአብሔር ኃይለኞችን አጥፍቶላቸው በሴይር የሚ
ኖሩ የዔሳው ልጆች ወርሰዋቸው በስፍራቸው እስከዛ
ያች ቀን ድረስ እንደ ኖሩ የሎጥም ልጆች ወርሰዋቸው
በስፍራቸው ኖሩ ። ዘፍ፣ ፲ ፲፱ ፤ ኢያ፣ ፲፫ ፫ ።
እስከ ቀጰዶቅያና እስከ ጋዜስ ድረስ በአሴሮት ይኖሩ
የነበሩት ኃይለኞችን አጥፍተው በስፍራቸው ኖሩ ።
አሁንም እናንተ ተነሥታችሁ ተጕዛችሁ የአርኖንን
ሸለቆ ተሻገሩ ሂዱ ፣ እነሆ አሞራዊውን የሐሴቦን
ንጉሥ ሴዎንንና ምድሩን በእጅህ አሳልፌ ጣልኩት ፣ ግዛ
ት ፣ ውረሳት ፣ ተዋግተህ ያዛቸው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፲፭ ።
በዚችም ቀን ከሰማይ በታች ባሉ አሕዛብ ሁሉ ላይ
ካንተ የተነሣ ይፈሩ ይርዱ ይንቀጠቀጡ ዘንድ መፍራትን
መራድ መንቀጥቀጥን ስምህንም ሲጠሩ በሰሙ ጊዜ ይደነ
ግጡ ዘንድ መደንገጥን ማምጣት እጀምራለሁ ፣ ከፊትህም
የተነሣ ፍርሃት ድንጋጤ ትይዛቸዋለች ። ዘፀ፣ ፲፭ ፲፱ ።
የሰላምን ቃል ይነግሩት ዘንድ ከቄድሞት ምድረ በዳ
ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ላክሁ
እንዲህ ብዬ ፣ በአገርህ ላይ ልለፍ በአውራው ጐዳና እሄ
ዳለሁ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አልተላለፍም ።
እኽልንም በገንዘቤ ትሸጥልኝ አለህ እመገባለሁ ፣ ውኃ
ንም በገንዘቤ ትሸጥልኛለህ እጠጣለሁ ፣ በእግሬ ብቻ
ልለፍ እንጂ ። ዘኍ፣ ፳ ፲፱ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ወደ ሰጠን ምድር ወደ ዮር
ዳኖስ እስክንሻገር ድረስ በአሮኤር የሚኖሩ ሞዓባውያንና
በሴይር የሚኖሩ የዔሳው ልጆች እንዳደረጉልኝ በአገርህ
እሄዳለሁ እንጂ ውኃም በገንዘቤ ሰጥተኸኝ እጠጣለሁ ፣
እኽልም በገንዘቤ ሸጥኸ እበላለሁ ።
በዚያች ቀን በእጃችን ይወድቅ ዘንድ ፈጣሪያችን እግ
ዚአብሔር ልቡናውን አጽንቶታልና የሐሴቦን ንጉሥ
ሴዎን በአገሩ ማሳለፍን እምቢ አለ ። ዘኍ፣ ፳፩ ፳፫ ።
እግዚአብሔርም እነሆ አገሩን ርስት አድርገህ ወርሰህ
ትገዛ ዘንድ የአሞሬዎን ንጉሥ ሴዎንን አገሩንም እያየህ
በእጅህ እጥለው ዘንድ ጀመርኩ አለኝ ። ዘዳ፣ ፪ ፬ ።
ሴዎንም ሕዝቡን ሠራዊቱን ሁሉ ይዞ በኢያሳ ይሰለ
ፈን ዘንድ ወጥቶ ገጠመን ። ዘኍ፣ ፳፬ ፳፫ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔርም በእጃችን ጣለው ፣ እሱን
ገደልነው ፣ ልጆቹንም ወገኖቹንም ገደልናቸው ።
በዚያም ወራት አገሮቹን ሁሉ እጅ አደረግን ፣ አገሮ
ቹንም ሁሉ አጠፋናቸው ፣ ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውን
አጠፋናቸው ፣ ከዘረፍናቸው ከከብቶቻቸው በቀር ያስቀረ
ነው ሸሽተኛ የለም አገራቸውንም ዘረፍን ። ዘፀ፣ ፫ ፮ ።
በአርኖን ወንዝ ማዶ ካለው ከአሮኤር ጀምሮ በቈላ
ያሉ አገሮቻቸውንም እስከ ገለአድ ተራራ ድረስ አገራቸ
ውን እጅ አደረግን ።
ካልደረስንበት ከአሞን ልጆች አገር በቀር ፈጣሪያችን
እግዚአብሔር አገሮቹን ሁሉ በእጃችን ጥሎልናልና ያመ

ድረ ደቂቀ አሞን ዘኢበጻሕነ ።
፴፱ ወኵሉ ዘውስተ ፈለገ ያቦቅ ወአህጉረኒ ዘውስተ ቴርኔ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወተመየጥነ ወዐረግነ ውስተ ፍኖተ ባሳን ወወፅአ ዖግ ንጉሠ ባሳን ወተቀበለነ ውእቱ ወኵሉ ሕዝቡ ውስተ ኤን ድራይን ከመ ይትቃተለነ ።

፪ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ኢትፍርሆ እስመ ውስተ እ ዴከ አገባእ ወኵሎ ሕዝቦ ፡ ወኵሎ ምድሮ ፡ ወትገብሮ ከመ ገበርካሁ ለሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ።

፫ ወአግብአ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ለዖግ ንጉሠ ባሳን ወለኵሉ ሕዝቡ ወቀተልናሁ እስከ ኢያትረፍነ እምኔሁ ዘርአ ።

፬ ወአስተጋባእነ ኵሎ አህጉሪሁ በውእቱ መዋዕል ወአ ልቦ ሀገር ዘኢነሣእነ እምኔሆሙ ፡ ስሳ አህጉረ ወኵሎ ዘአ ድያማ ለአርጎብ ዘመንግሥቱ ለዖግ በባሳን ።

፭ ወኵሎን አህጉረ እለ ቦን ጥቅም ወነዋኃት አረፋቲሆን እለ ቦን መዓፁት ወመናሥግት ዘእንበለ አህጉረ ፌርዜዎን እለ ብዙኃት እማንቱ ጥቀ ።

፮ ወሠረውናሆሙ በከመ ገበርነ በሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን ፡ ወአጥፋእነ ኵሎ አህጉረ ኅቡረ ፡ ወአንስቲያሆሙኒ ወደቂቀሙኒ እስከ ኢያትረፍነ ነፋሴ ተ ።

፯ ወኵሎ እንስሳሆሙ ወምኅርካ ዘበርበርነ እምአህጉ ሪሆሙ ።

፰ ወነሣእነ ምድሮሙ በውእቱ መዋዕል እምእደዊሆሙ ለክልኤቱ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ሀለዉ ማዕዶተ ዮርዳኖስ እምፈለገ አርኖን እስከ ፈለገ ኤርሞን ዘይብልዎ ሰብአ ፊንቂስ አኤርሞን ፡ ወሰኒዮርስ ወአሞሬዎን ይብልዎ ሳኔር ።

፱ ወኵሎ አህጉረ እለ ኔሶር ፡ ወኵሎ ዘገለአድ ፡ ወኵሎ ዘባሳን እስከ ኤልክድ ፡ ወኤንድራይን ሀገረ መንግሥቱ ለዖግ በባሳን ።

፲ በሕቱ እስመ ዖግ ንጉሠ ባሳን ውእቱ ዘተርፈ እምራ ፋይን ፡ ወናሁ ዐራቱ ዐራተ ሐፂን ሀለወት ውስተ ጽን ፎሙ ለደቂቀ አሞን ትስዕ በእመት ኑኃ ፡ ወርብዕ በእመት ግድማ ።

፲፩ ወበርበርናሃ ለይእቲ ምድር በውእቱ መዋዕል እምአ ሮኤር እስከ ማዕዶተ ፈለግ ዘአርኖን ወመንፈቃ ለደብረ ገለአድ ፡ ወአህጉሪሁኒ ወሀብክዎሙ ለሮቤል ወለጋድ ።

፲፪ ወዘተርፈ እምገለአድ ወኵሎ ባሳን እመንግሥቱ ለዖግ ወሀብክዎሙ ለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወኵሎ ዘአድያሚሃ ለአርጎብ ዝንቱ ኵሉ ባሳን ዘይትኌለቍ ውስተ ምድረ ራፋይን ።

፲፫ ወኢያእር ወልደ ምናሴ ነሥአ ኵሎ አድያሚሃ ለአ ርጎብ እስከ ደወለ ጌርጋሴ ወመከጢ ፡ ወሰመዮ በስሙ ለባሳን አውታይ ኢያእር እስከ ዛቲ ዕለት ፡ ወለማኪር ወሀ ብክዎ ገለአድሃ ።

ለጠችን አገር የለም ። ዘዳ፡ ፫ ፲፪ ።
ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን ቴርኔ በሚባል አገር ውስጥና በያቦቅ ወንዝ ያሉትን አገሮች ሁሉ እጅ አደረግን ። ዘፍ፡ ፴፪ ፳፪ ፡ ዘዳ፡ ፪ ፭ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ተመልሰን ወደ ባሳን ጐዳና ወጣን የባሳን ንጉሥ ዓግ ም ይዋጋን ዘንድ እሱ ከሕዝቡ ሁሉ ጋር ሁኖ በኤንድራ ይን ተቀበለን ። ዘኍ፡ ፳፩ ፴፫ ፡ ዘዳ፡ ፳፱ ፯ ።
እግዚአብሔርም ሠራዊቱንም አገሩንም በእጅህ እጥ ለዋለሁና አትፍራው ፡ በሐሴቦን የሚኖር የአሞሬዎን ንጉሥ ሴዎንን እንዳደረግኸው ታደርገዋለህ አለኝ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የባሳን ንጉሥ ዓግን ከሠራዊቱ ጋር በእጃችን ጣለው ፡ ከሱም ዘር ሳናስቀር አጠፋነው ።
በዚያ ወራት አገሮቹን ሁሉ እጅ አደረግናቸው ፡ ከነ ሳቸው እጅ ያላደረግነው አገር የለም ስሳውን አገር በባሳን ያለ የዓግ ግዛት የአርጎብን አውራጃ ሁሉ እጅ አደረግን ።
እጅግ ብዙ የሆኑ የፌርዜዎን አገሮች ሳይቀሩ ምሽጎ ቻቸውም ረጃጅሞች የሆኑ መዝጊያ ቍልፍ ያላቸው አገ ሮቹን ሁሉ እጅ አደረግን ።
የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎንን እንዳጠፋነው እነሳቸውንም አጠፋናቸው አገሮቻቸውንም ሁሉ በአንድነት አጠፋን ፡ የሚሸሽ ሳይቀር ልጆቻቸውንና ሚስቶቻቸውንም አጠፋን።
ከአገሮቻቸው የዘረፍነው ገንዘባቸውንና ከብቶቻቸው ንም ሁሉ አጠፋን ። መዝ፡ ፻፴፭ ፲፪ ።
በዮርዳኖስ ማዶ ካሉ ከሁለቱ ከአሞሬዎን ነገሥታት እጅ ከአርኖን ወንዝ ጀምሮ የፊንቂስ ሰዎች አኤርሞን ፡ የአሞሬዎንና የሳኒዮርስ ሰዎች ሳኔር የሚሉት ምድራቸ ውን እጅ አደረግን ። ዘዳ፡ ፪ ፵፰ ፡ ኢያ፡ ፲፩ ፫ ።
በባሳን ያለ እስከ ዓግ ግዛት አገር ኤንድራይንና እስከ ኤልክድ ድረስ የገለዓድንና የኔሶርን አገሮች ሁሉ እጅ አደረግን ። ኢያ፡ ፲፪ ፭ ፡ ፲፫ ፲፩ ።
ነገር ግን ከአርበኞች የባሳን ንጉሥ ዓግ ነበርና እነሆ የብረት አልጋ የምትሆን አልጋ በአሞን ልጆች አገር ዳርቻ ነበረች ፡ አቄልቋይዋ ዘጠኝ ክንድ ፡ ወርዷ አራት ክንድ ነበር ። ፪ ሳሙ፡ ፲፪ ፳፮ ።
ከአሮኤር ጀምሮ እስከ አርኖን ወንዝ ማዶ ድረስ በዚያ ወራት ያችን አገር ዘረፍናት ፡ የገለዓድ ዱጋ እኩሌታ ሸለ ቆዎችንና አገሮቻቸውንም ለሮቤልና ለጋድ ሰጠኋቸው ።
ከዓግ ግዛትና ከገለዓድ የቀረውን ባሳንንም ሁሉ የአር ጎብንም አውራጃ ሁሉ ለምናሴ ነገድ እኩሌታ ሰጠኋቸው ይህ ባሳን ሁሉ ከአርበኞች አገር ጋራ የሚቈጠር ነው ።

የምናሴ ልጅ ኢያእርም እስከ ጌርጋሴና እስከ መከጢ አውራጃ ድረስ የአርጎብን አውራጃ ሁሉ እጅ አደረገ ፡ እስከዚችም ቀን ድረስ ባሳንን በስሙ የኢያእር (አውታይ) መንደር ብሎ ጠራው ፡ ለማኪርም ገለዓድን ሰጠሁት ።

፲፬ ወለሮቤል ወለጋድ ወሀብክዎሙ እምድረ ገለአድ እስ
ከ ፈለገ አርኖን ዘማእከለ ፈለገ አድባር ወእስከ ኢያቦቅ
ፈለገ አድባር ዘደቂቀ አሞን ፡፡

የአሞን ልጆች እስከ ያዙት የደጋ ወንዝ እስከለበት
እስከ ኢያቦቅ ድረስና በደጋ ወንዝ መካከል እስከ አርኖን
ወንዝ ከገለዓድ አገር ለጋድና ለሮቤል ሰጠኋቸው ፡፡

፲፭ ወዓረበ ወዮርዳኖስ ወሰኖሙ ለመከናሬ ወእስከ ባሕረ
ዓረብ ባሕረ ኤሌቂ እምአሴዶን ዘፋስጋ ጽባሒሁ ፡፡

የምሥራቁ ፋስጋ ከሚሆን ከአሴዶን ጀምሮ ይኸውም
ባሕረ ጨው ነው ፤ በስተ ግራ እስከለ ባሕር ድረስ ዮርዳ
ኖስና ዓራበ ለመከናሬ ወሰኖቸው ነው ፡፡ ዘኍ፡ ፴፬ ፲፭ ፡፡

፲፮ ወአዘዝኩክሙ በውእቱ መዋዕል ወእቤለክሙ እግዚ
አብሔር አምላክክሙ ወሀበክሙ ዛተ ምድረ መክፈልተ
ክሙ ከመ ትሓሩ ምስለ ንዋየ ሐቅልክሙ ቅድሜሆሙ
ለደቂቀ እስራኤል ኦኃዊክሙ ኵሎ ደቂቀ ኃይል ፡፡

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ይህችን ምድር ርስት አድ
ርጎ ሰጣችሁ እናንተ ግን ኃይል ያላችሁ ልጆች ሁሉ የጦር
መሣሪያዎቻችሁን ይዛችሁ በወንድሞቻችሁ በእስራኤል
ልጆች ፊት ትሄዳላችሁ ብዬ በዚያ ወራት አዘዝኋችሁ ፡፡

፲፯ ዘእንበለ አንስትያክሙ ወደቂቅክሙ ወአእምር ከመ፡ሂ
ብዙኅ እንስሳ ብክሙ

ከልጆቻችሁና ከሚስቶቻችሁ በቀር ብዙ ከብት እንዳ
ላችሁም አውቃለሁ ፡፡

፲፰ ወይንበሩ በሕቁ ውስተ አህጉሪክሙ ዘወሀብኩክሙ
እስከ አመ ያዐርፎሙ እግዚአብሔር አምላክነ ለአኃዊክሙ
ከማክሙ ፡፡

ነገር ግን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ወንድሞቻችሁን
እናንተን ርስት ሰጥቶ እንዳሳረፈ ፤ ርስት ሰጥቶ እስኪያሳ
ርፋቸው ድረስ በሰጠኋችሁ ከተሞች ይኑሩ (ይቀመጡ) ፡፡

፲፱ ወይወርሱ እሙንቱሂ ምድረ እንተ ይሁቦሙ እግዚአ
ብሔር አምላክነ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ፤ ወእምዝ ትገብኡ
ኵልክሙ ውስተ ርስትክሙ ዘወሀብኩክሙ ፡፡

እነሱም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዮርዳኖስ
ወድያ ማዶ የሚሰጣቸውን አገር እስኪወርሱ ድረስ በዚያ
ይኑሩ ፤ ከዚህ በኋላ ሁላችሁም ወደ ሰጠኋችሁ ርስታችሁ
ትመለሳላችሁ ፡፡ ኢያ፡ ፳፪ ፬ ፡፡

፳ ወአዘዝክዎ ለኢያሱ በውእቱ መዋዕል ወእቤሎ ርእ
ያ አዕይንቲከ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር በእሉ ክልኤቱ
ነገሥት ከማሁ ይገብር እግዚአብሔር በኵሉ መንግሥት
ኀበ ተሐውር አንተ ህየ ፤ ወኢትፍራህ እምኔሆሙ እስመ
እግዚአብሔር ይፀብአሙ ለክሙ ፡፡

በዚያ ወራት ኢያሱን አዘዝኩት በሊህ በሁለቱ ነገሥ
ታት እግዚአብሔር ያደረገውን ነገር ዓይኖችህ አይተዋል
እንደዚሁም አንተ በዚያ በምታልፍበት ግዛት ሁሉ ላይ
ያደርጋል እግዚአብሔር ያጠፋላችኋልና ከነሡ የተነሣ
አትፍራ ፡፡

፳፩ ወሰአልክዎ ለእግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ወእ
ቤሎ እግዚኦ እግዚእየ አንተ አኅዝከ ታርእዮ ለገብርከ
ዕበየከ ወኀይለከ ወጽንዐ እዴከ ወልዕልና መዝራዕትከ ፤
ወመኑ ውእቱ አምላክ በሰማይ ወበምድር ዘይገብር በከ
መ ገበርከ አንተ ፡፡

በዚያ ወራት እግዚአብሔርን ለመንኩት አቤቱ ጌታዬ
ከሃሊነትህንና ገናናነትህን ጽኑ ሥልጣንህን ለኔ ለባርያህ
ትገልጥ ዘንድ ጀመርክ፤ አንተ እንደምታደርገው በሰማ
ይና በምድር የሚያደርግ ማነው ! ፡፡

፳፪ አብሐኒ እዕዱ ወእርአያ ለይእቲ ምድር ቡርክት እንተ
ህለወት ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወለውእቱ ደብር ቡሩክ ወለአ
ንጢሊባኖን ፡፡

ተሻግሬ በዮርዳኖስ ወድያ ማዶ ያለችውን የከበረች
ውን አገር አያት ዘንድ አንጢሊባኖንንና ያን የከበረውን
ተራራ አየው ዘንድ አስናብተኝ አልሁት ፡፡ ዘዳ፡ ፬ ፳፪ ፡፡

፳፫ ወተጸመመኒ እግዚአብሔር ወኢሰምዐኒ ፤ ወይቤለኒ
እግዚአብሔር በዝኅ አከለከ ወኢትድግም እንከ ተናግሮ
ዘንተ ቃለ አላ ዕርግ ውስተ ርእስ ዘውቅር ፡፡

እግዚአብሔርም ቸል አለኝ አልሰማኝም ፤ በቃህ በዛ
(ይበቃሃል) የኖራ ግንብ ወዳለበት ተራራ ወጥተህ ፤ በዓ
ይኖችህ ወደ ምዕራብ ፤ ወደ ሰሜን ፤ ወደ ደቡብ ፤ ወደ
ምሥራቅ ፤ ተመልከት እንጂ ፤ እንግዲህ ወዲህ ይህንን
ቃል አትድገመው አለኝ ፡፡

፳፬ ወነጽር በአዕይንቲከ መንገለ ባሕር ወመስዕ ወአዜብ
ወሠርቅ ወርኢ በአዕይንቲከ እስመ ኢተዐድዎ ለዝንቱ
ዮርዳኖስ ፡፡

ይህን ዮርዳኖስን አትሻገረውምና በዓይኖችህ ምድሪ
ቱን እይ ፤ (እይ እንጂ ይህን ቃል አትናገር አለኝ) ፡፡

፳፭ ወአዝዞ ለኢያሱ ወአጽንዖ ሎቱ እስመ ውእቱ የዐዱ
ቅድሜሁ ለዝንቱ ሕዝብ ወውእቱ ያወርሶ ምድረ እንተ
ርኢከ ፡፡

ነገር ግን ኢያሱን እዘዘው ፤ አሱን አጽናው አደፋፍ
ረው በዚህ ወገኔ ፊት ዮርዳኖስን ይሻገራልና ፤ አንተ ያየ
ሃትን ምድር እሱን ያወርሳቸዋልና ፡፡ ዘኍ፡ ፳፯ ፲፰ ፡፡

፳፮ ወነበርነ ውስተ ወግር ኀበ ቤተ ፌጎር ፡፡

የፌጎር ቤት ባለበት ክረብታም ሰፍረን ተቀመጥን ፡፡

ምዕራፍ ፬ ፡፡

ምዕራፍ ፬ ፡፡

፩ ወይእዜኒ እስራኤል ስምዑ ኵነኔሁ ወፍትሖ ለእግዚ
አብሔር ዘእሜሀረክሙ እነ ዮም ከመ ትግበሩ ወትሕየዉ
ወትብዝኁ ወትምልኡ ወትበኡ ወትረስዋ ለምድር ዘይሁ

አሁንም እስራኤል ሆይ ታደርጉት ዘንድ በሕይወትም
ትኖሩ ዘንድ እንድትበዙም በዚህም ዓለም ትመሉ ዘንድ
የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር የሚሰጣችሁንም አገር

በከሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊክሙ ።

፪ ወኢትወስኩ ላዕለ ዝ ቃል ዘአኤዝዘክሙ አነ ዮም ወኢታንትጉ እምኔሁ ከመ ትዕቀቡ ኵሉ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፫ አዕይንቲክሙ ርእያ ኵሉ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክነ በብዔል ፌጎር እስመ ኵሉ ብእሲ ዘሖረ ድኅረ ብዔል ፌጎር ቀጥቀጠ እግዚአብሔር አምላክክሙ እምኔክሙ ።

፬ ወአንትሙሰ እለ ገባእክሙ ኀበ እግዚአብሔር አምላክክሙ ሕያዋን ኵልክሙ ዮም ።

፭ ናሁ ርእዩ ዘአርአይኩክሙ ኵነኔ ወፍትሐ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር እግበር ከማሁ ትግበሩ በምድር ዘትበውኡ ህየ አንትሙ ከመ ትትዋረስዋ ።

፮ ወዕቀብዎ ወግበርዎ እስመ ውእቱ ጥበብክሙ ወአእምሮትክሙ በቅድመ ኵሉ አሕዛብ እለ ይሰምዕዎ ለዝንቱ ኵሉ ኵነኔ ወይብሉ ናሁ ዝንቱ ሕዝብ ጠቢብ ወማእምር ወሕዝብ ዐቢይ ውእቱ ዝንቱ ።

፯ ወመኑ ውእቱ ሕዝብ ዐቢይ ዘቦቱ አምላክ ዘይቀርቦ ከመ አምላክነ እግዚአብሔር በኵሉ ዘጸዋዕናሁ ።

፰ ወመኑ ውእቱ ሕዝብ ዐቢይ ዘቦቱ ኵነኔ ወፍትሕ ዘጽድቅ በከመ ዝንቱ ኵሉ ሕግ ዘአነ እሁበክሙ ዮም ቅድሜክሙ ።

፱ ዑቅ ርእሰከ ወዕቀብ ነፍሰከ ጥቀ ከመ ኢትርሳዕ ኵሎ ዘንተ ነገረ ዘርእያ አዕይንቲከ ወኢይፃእ እምልብከ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ወመሀሮሙ ለደቂቅከ ወለደቂቀ ደቂቅከ ።

፲ ወአይድዖሙ ዘከመ ቆምክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ በኮሬብ አመ ዕለተ ተጋባእክሙ እስመ ይቤለኒ እግዚአብሔር አስተጋብእ ሊተ ሕዝበ ኀቤየ ወይስምዑ ቃልየ ከመ ይትመሀሩ ፈሪሆትየ በኵሉ መዋዕል ዘቦቱ የሐይዉ እሙንቱ ላዕለ ምድር ወይምሀሩ ለደቂቆሙ ።

፲፩ ወመጻእክሙ ወቆምክሙ ታሕተ ደብር ፡ ወይነድድ ደብሩ በእሳት እስከ ሰማይ ፡ ወጽልመት ወዓውሎ ወጣቃ ።

፲፪ ወነበበኒ እግዚአብሔር በማእከለ እሳት ወሰማዕክሙ አንትሙ ቃሎ እንዘ ይትናገር ወርእየቶሰ ኢርኢክሙ ዘእንበለ ቃሉ ዘሰማዕክሙ ።

፲፫ ወአይድዐክሙ ኪዳኖ ዘአዘዘክሙ ከመ ትግበሩ ዐሥሩ ቃላተ ዘጸሐፎን ውስተ ክልኤ ጽላት ዘእብን ።

፲፬ ወሊተኒ ዘአዘዘኒ እግዚአብሔር ከመ እምሀርክሙ በውእቱ መዋዕል ኵነኔ ወፍትሐ ዘትገብሩ በምድር እንተ ውስቴታ ትበውኡ አንትሙ ትረስዋ ።

፲፭ ወዕቀቡ ጥቀ ነፍሰክሙ እስመ ኢርኢክሙ ርእየቶ በይእቲ ዕለት እንተ ባቲ ተናገረክሙ እግዚአብሔር በኮሬብ ላዕለ ደብር እማእከለ እሳት ከመ ኢትጌግዩ ።

፲፮ ወኢትግበሩ ለክሙ ግልፎ በአምሳለ ኵሉ ምስል ፡ በአምሳለ ተባዕት አው በአምሳለ አንስት ።

፲፯ ወበአምሳለ ኵሉ እንስሳ ዘሀለወ ላዕለ ምድር ወበአምሳለ ኵሉ ዖፍ ወኵሉ መፋሬ ዘይሠርር በታሕተ ሰማይ ።

ትወርሷት ዘንድ እኔ አሁን የማስተምራችሁን የእግዚአብሔር ፍርዱን ሥርዓቱን ስሙ ። ዘሌዋ፡ ፲፰ ፬ ።

እኔ አሁን በማዝዛችሁ ቃል ላይ አትጨምሩ ፤ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ሕጉን ትጠብቁ ዘንድ ከሱም አታጕድሉ ። ዘዳ፡ ፲፪ ፴፪ ፡ ራእ፡ ፳፪ ፲፱ ።

ብዔል ፌጎርን ያመለከ ሰው ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከናንተ አጥፍቶታልና ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ ዓይኖቻችሁ አይተዋል ።

ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር የተመለሳችሁ እናንተ ግን ፤ ዛሬ ሁላችሁም ደኅና ናችሁ ።

እነሆ ገብታችሁ በምትወርሷት ምድር በዚያ እንደዚሁ ታደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ያስተማርኳችሁን አምልኮቱንና ዘጠኙን ሕገጋት እነሆ አስተውሉ ።

ይህንን ሥርዓቱን ፍርዱን ጠብቁት አድርጉትም ይህን ሁሉ በሚሰሙት አሕዛብ ፊት እሱ ጥበባችሁ ዕውቀታችሁ ነውና እነሆ ይህ ወገን ብልህ አዋቂ ገናና ወገን ነው ይላሉ ። ምሳ፡ ፩ ፯ ፡ ኢዮ፡ ፳፰ ፳፰ ።

በለመነው ሁሉ እንደ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚቀርበው ፈጣሪ ያለው ታላቅ ወገን ማን ነው ! ።

እነሆ አሁን እኔ በፊታችሁ በማስተምራችሁ ሕግ ሁሉ እውነት ፤ ሕግና ሥርዓት ያለው ታላቅ ወገን ማነው ! ።

ለራስህ ዕወቅ ዓይኖችህ ያዩት ይህን ሁሉ ነገር እንዳትዘነጋ ፈጽመህ ሰውነትህን ጠብቅ በኖርህበት ዘመን ሁሉ ከልቡናህ አይውጣ ፤ ለልጆችህና ለልጅ ልጆችህም አስተምራቸው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፲፱ ፡ ዘዳ፡ ፲፩ ፱ ።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ወደኔ ሰብስባቸው እነሳቸው በዚህ ዓለም በሕይወት በሚኖሩበት ዘመን ሁሉ አምልኮቴን ይማሩ ዘንድ ለልጆቻቸውም ያስተምሩ ዘንድ ቃሌን ይስሙ ብሎኛልና በኮሬብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደቆማችሁ ንገራቸው ።

መጥታችሁም ከተራራው በታች ቆማችሁ ፤ ተራራውም እስከ ሰማይ ድረስ እንደ እሳት ይነድ ነበር ጨለማ ጥቅል ነፋስም ነበር ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፰ ፡ ፳ ፲፰ ።

በእሳት መካከል እግዚአብሔር ተናገረኝ ሲናገርም እናንተ ቃሉን ሰምታችኋል ከሰማችሁት ቃል በቀር መልኩን ግን አላያችሁትም ። ዘዳ፡ ፭ ፳፬ ፡ ፱ ፴፫ ።

በሁለቱ የዕንቍ ጽላት የጻፋቸውን ዓሥሩን ቃላት ትጠብቁ ዘንድ ያዘዛችሁን ቃል ኪዳኑን ነገራችሁ ።

ትወርሷት ዘንድ እናንተ በምትገቡባት አገር የምታደርጉትን አምልኮትና ዘጠኙን ሕገጋት በዚያ ወራት አስተምራችሁ ዘንድ እግዚአብሔር አዘዘኝ ። ዘፀ፡ ፳፩ ፩ ።

እንዳትበድሉ በተራራው ላይ በእሳት መካከል ሁኖ በኮሬብ እግዚአብሔር በተናገረበት በዚያ ቀን ፊቱን አላያችሁትምና ፈጽማችሁ ሰውነታችሁን ጠብቁ ።

ምስሉን ሁሉ በማስመሰል በምስሉ ሁሉ አምሳል በወንድ አምሳል ወይም በሴት አምሳል ።

በዚህ ዓለም ባለ ከብት ሁሉ አምሳል በወፍም ሁሉ አምሳል ከሰማይ በታች በሚበረው ሁሉ አምሳል ።

፲፰ ወበአምሳለ ኵሉ ሐያው ዘይትሐወስ ላዕለ ምድር ወበ አምሳለ ኵሉ ዐሣ ዘሀለወ ውስተ ማይ መትሕተ ምድር ።

በምድር ላይ በሚንቀሳቀሰው በደመ ነፍስ ሕያው በሆነው ሁሉ አምሳል ፥ ከምድር በታች በውኃው ውስጥ ባለ ዓሣ ሁሉ አምሳል ጣኦትን አትሥሩ ። ዘዳ፡ ፭ ፰፫ ።

፲፱ ወለእመ ነጸርከ ሰማየ ወርኢከ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ወሥርዐ ሠርጓቲሃ ለሰማይ ዮጌ ትጌጊ ወትሰግድ ሎሙ ወታመልኮሙ ለእለ ገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ለኵሉ አሕዛብ ዘታሕተ ሰማይ ።

ዓይናችሁን ወደ ሰማይ አቅንተህ ጨረቃና ፀሐይን ከዋክብትንም ሁሉ አይተህ እነሆ ትበድላለህ ፥ ከሰማይ በታች ላሉ አሕዛብ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የፈጠራቸውንም ሁሉ ትሰግድላቸው ታመልካቸውም አለህ ።

፳ ወኪያክሙሰ ነሥአክሙ እግዚአብሔር ወአውፅአክሙ እምእቶነ ሐፂን እምግብጽ ከመ ትኩንዎ መክፈልተ ሕዝቡ እስከ ዛቲ ዕለት ።

እናንተን ግን እስከዚች ቀን ድረስ የወገኖቹን ዕድል ፈንቃ ትሆኑ ዘንድ ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከግብጽ አገር አውጥቶ እግዚአብሔር ገንዘብ አደረጋችሁ ።

፳፩ ወተምዐ እግዚአብሔር በእንተ ዘተቤሉ አንትሙ ፥ ወመሐለ ከመ ኢየዐድዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ወከመ ኢይበውእ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ርስተ ።

እናንተ በተናገራችሁት ነገር ምክንያት እግዚአብሔር እኔን ተቈጣኝ ይህን ዮርዳኖስንም እንዳልሻገር ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ ወደሚሰጥህም አገር እን ዳልገባ ማለ ። ዘዳ፡ ፩ ፴፯ ።

፳፪ ናሁ አንሰ እመውት በዛቲ ምድር ወኢየዐድዎ ለዮርዳኖስ ወአንትሙሰ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ ወትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር ቡርክት ።

እነሆ እኔ በዚች ምድር እሞታለሁ፥ ዮርዳኖስን አልሻገረውም እናንተ ግን ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ይህችን የተ መሰገነችውን አገር ትወርሷታላችሁ ። ፪ ጴጥ፡ ፩ ፲፫ ።

፳፫ ወዑቁ እንከ አንትሙ ኢትርስዑ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘተከየደ ምስሌክሙ ወኢትግበሩ ለክሙ ግልፎ በአምሳለ ኵሉ ምስል ዘበእንቲአሁ ቀሠፈከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

እንግዲህ እናንተም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከና ንተ ጋራ የተማማለውን ቃል ኪዳኑን እንዳትረሱ ዕወቁ፥ ብትበድሉና ፈጣሪህ እግዚአብሔር በቀሠፈህ ምስል ሁሉ ጣኦትን ብትሠሩ ።

፳፬ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ እሳት እንተ ታኀልቅ ውእቱ ፥ ወአምላክ ቀናኢ ውእቱ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር የምታጠፋ እሳት ነውና ፥ ለአ ምላክነቱም የሚቀና አምላክ ነውና ። ዘፀ፡ ፳ ፭ ።

፳፭ ወለእመ ወለድከ ደቂቀ ወአዋልደ ወደቂቀ ደቂቅከ ወጐንደይክሙ ላዕለ ምድር ወአበስክሙ ወገበርክሙ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ታምዕዕዎ ።

ሴቶች ልጆችና ወንዶች ልጆችንም ብትወልድ የልጅ ልጅም ብታይ በዚህም ዓለም ብዙ ዘመን ብትኖሩ ብትበ ድሉ በሁሉም አምሳል ለናንተ ጣኦት ብትሠሩ ታስቆጡ ትም ዘንድ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ክፉ ነገር ብታደርጉ ። ፪ ነገ፡ ፲፯ ፲፯ ።

፳፮ ናሁ አስምዕ ለክሙ ሰማየ ወምድረ ከመ ትጠፍኡ ወትደመሰሱ እምድር እንተ ላቲ አንትሙ ተዐድውዎ ለዮ ርዳኖስ ህየ ከመ ትትዋረስዋ ወኢታጐንድዩ መዋዕለ ውስ ቴታ አላ ተቀጥቅጦ ትትቀጠቀጡ ።

ትወርሷት ዘንድ እናንተ ወደዚያ ዮርዳኖስን ከምትሻ ገሩላት አገር ፈጽማችሁ እንደምትጠፉ እነሆ ሰማይንና ምድርን አዳኝባችኋለሁ ፥ ፈጽማችሁ ትጠፋላችሁ እንጂ በዚ ብዙ ዘመን አትኖሩም ። ዘዳ፡ ፴ ፲፱ ።

፳፯ ወይዘርወክሙ እግዚአብሔር ውስተ ኵሉ አሕዛብ ወትተርፉ ውኁዳነ በኍልቍ ውስተ ኵሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ያበውአክሙ እግዚአብሔር ህየ ።

እግዚአብሔር በአሕዛብ አገር ሁሉ ይበትናችኋል ፥ እግዚአብሔር አስማርኮ ወስዶ በዚያ በሚያኖራችሁ በአሕ ዛብ አገር በቍጥር ጥቂቶች ሁናችሁ ትቀራላችሁ ።

፳፰ ወታመልኩ በህየ አማልክተ በዕደ ግብረ እደ እጓለ እመሕያው ዕፀወ ፥ ወአእባነ ፥ እለ ኢይሬእዩ ፥ ወኢይሰ ምዑ ወኢይበልዑ ፥ ወኢያጼንዉ ።

በዚያም የማያዩ የማይሰሙ የማይበሉ የማያሸቱ ሰው ሠራሽ የሚሆኑ የአሕዛብ ጣኦታት ዕንጨትንና ድንጊያዎ ችን ታመልካላችሁ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴፮ ፥ ኤር፡ ፲፮ ፲፫ ።

፳፱ ወአምዝ ተኀሥሥዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በህየ ወትረክብዎ ሶበ ኀሠሥክምዎ በኵሉ ልብክሙ ወበ ኵሉ ነፍስክሙ በሕማምክሙ ።

ከዚህ በኋላ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን (በንስሐ) ትፈ ልጉታላችሁ በመከራችሁም ጊዜ በፍጹም ሰውነታችሁና በፍጹም ልቡናችሁ በዚያ በፈለጋችሁት ጊዜ (በረድኤት) ታገኙታላችሁ ። ዘሌ፡ ፳፮ ፴፱ ፥ ዘዳ፡ ፴፩ ፫ ።

፴ ወይረክበክሙ ኵሉ ዝንቱ ነገር በደኃሪ መዋዕል ወት ትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወይሰምዐክሙ ።

በኋላ ዘመን ይህ ሁሉ ነገር አግኝቶአችሁ (በንስሐ) ወደ ፈጣሪያችሁ ወደ እግዚአብሔር ትመለሳችሁ ፥ እሱም ይሰማችኋል ። ዘኍ፡ ፵፬ ፴፱ ፥ ሆሴ፡ ፫ ፭ ።

፴፩ እስመ አምላክ መሐሪ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ኢየኀድገከ ወኢያጠፍአከ ወኢይረስዕ ኪዳኖሙ ለአበ ዊከ ዘመሐለ ሎሙ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ይቅር ባይ አምላክ ነውና በረድኤት ተለይቶ አያጠፋህም ፥ ለአባቶችህ የማለላቸው ንም መሐላ አይዘነጋም ። ዘፀ፡ ፴፬ ፯ ፥ ነህ፡ ፱ ፴፩ ።

፴፪ ተሰአሉ ዘቀዲሙ መዋዕለ ዘኮነ እምቅድሜክሙ እም
አመ ፈጠሮ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው ዲበ ምድር
እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፈ ሰማይ ለእመ ኮነ ከመ
ዝንቱ ነገር ።

እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረው ጀምሮ ከሰማይ ዳር
ቻ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ እንደዚህ ያለ ነገር ተደርጎ
እንደሆነ ከናንተ አስቀድሞ የነበረውን ዘመን ጠይቅ ።

፴፫ ወለእመ ሰምዐ ሕዝብ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ
ዘሕያው እንዘ ይትናገር እማእከለ እሳት በከመ ሰማዕከ
አንተ ወሐየውከ ።

አንተ ሰምተህ እንደ ዳንክ በእሳት መካከል ሲናገር
ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔር አምላክ ቃሉን
ሰምተው ድነው እንደሆነ ። ዘፀ ፳፬ ፲፩ ፣ ፴፫ ፳ ።

፴፬ ለእመ አመክረ እግዚአብሔር ወቦአ ወነሥአ ሎቱ ሕ
ዝበ እማእከሉ ሕዝብ በአመክሮ ወበተአምር ወበመድምም
ወበቀትል ወበእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል ወመደ
ንግፅ ዐቢይ በከመ ኵሉ ዘገብረ እግዚአብሔር በምድረ
ግብጽ በቅድሜከ እንዘ ትሬኢ ።

እግዚአብሔር በፊትህ እያየህ በግብጽ ምድር ላንተ
እንዳደረገው ሁሉ በመፈታተን በድንቅ ተአምራት በጸ
ናች እጅና በተዘረጋች ክንድ በታላቅ ማስደንገጥም እግዚ
አብሔር ከሌላ ወገን ገብቶ የፈተነው ወገን አለ እንደሆነ
ጠይቅ ።

፴፭ ከመ ታእምር ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወአ
ልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ።

እግዚአብሔርም ፈጣሪ እንደሆነ ታውቅ ዘንድ ያለሱም
ሌላ አምላክ እንደ ሌለ ታውቅ ዘንድ ጠይቅ ። ዘፀ ፮ ፫ ።

፴፮ እምሰማይ ተሰምዐ ቃሉ ከመ ይምሀርከ ወበምድር
አርአየ እሳቶ ዐቢየ ወሰማዕከ ቃሎ እማእከለ እሳት ።

ያስተምርህም ዘንድ ከሰማይ ወርዶ ቃሉ ተሰማ በም
ድርም የሚያስፈራ እሳቱን አሳየ ፣ በእሳቱም መካከል
ቃሉን ሰምተሃል ። ዘፀ ፲፱ ፲፬ ።

፴፯ እስመ ያፈቅሮሙ ለአበዊከ ወኀረዮሙ ወለዘርኦሙ
እምድኅሬሆሙ ኪያከ እምኵሉ አሕዛብ ወአውፅአከ ውእ
ቱ በኀይሉ ዐቢይ እምግብጽ ።

አባቶችህን ይወዳቸዋልና ፣ ስለዚህ ከነርሱ በኋላ ከአ
ሕዛብ ሁሉ ለይቶ እናንተን ልጆቻቸውን ዘራቸውን መረ
ጠ ፣ የመረጠህ እርሱም በጽኑ ከሃሊነቱ ከግብጽ አወጣህ ።

፴፰ ከመ ያጥፍኦሙ ለአሕዛብ ዐበይት ወጽኑዓን እምቅ
ድመ ገጽከ ወከመ ያብእከ ወየሀብከ ምድሮሙ ትረስ በከ
መ ሀለውከ ዮም ።

ታላላቆች ጽኑዓን የሚሆኑ አሕዛብን ከፊትህ ያጠፋ
ቸው ዘንድ ትወርስም ዘንድ እንዳለህ አገራቸውንም ይሰ
ጥህ ዘንድ በፍጹም ኃይሉ ከግብጽ አወጣህ ። ዘዳ ፲ ፲፭ ።

፴፱ ወትእምር ዮም ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ
ውእቱ እግዚአብሔር በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ
ወአልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ ።

ከምድር በላይ ባለ በሰማይ ፣ ከሰማይ በታች ባለ በም
ድርም ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደሆነ ያለሱም ሌላ ፈጣ
ሪ እንደሌለ አሁን ታውቃለህ ። ዘዳ ፬ ፴፭ ።

፵ ወዕቀብ ኵነኔሁ ወትእዛዘ ዘአኤዝዘክሙ አነ ዮም ከመ
ሠናየ ይኩንክሙ ፣ ወለውሉድክሙሂ እምድኅሬክሙ ፣
ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር ዘይሁበክሙ
እግዚአብሔር አምላክክሙ በኵሉ መዋዕል ።

በዘመኑ ሁሉ ለናንተ ከናንተም በኋላ ለልጆቻችሁ
በጎ ነገር ይሆንላችሁ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር
በሚሰጣችሁ ምድር ዕድሜያችሁ ይረዝም ዘንድ እኔ ዛሬ
የማዝዛችሁ ሥርዓቱን ትእዛዙን ጠብቁ ። ዘሌ ፳፪ ፴፩ ።

፵፩ ወይእተ አሚረ ፈለጠ ሙሴ ሠላሰ አህጉረ በማዕዶተ
ዮርዳኖስ መንገለ ሠርቀ ፀሐይ ከመ ይስኪ ህየ ቀታሊ ዘቀ
ተለ ካልአ እንዘ ኢየአምር ወኢኮነ ጸላኢሁ ትካት ወይስኪ
ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ወየሐዩ ።

ሙሴም ያን ጊዜ በዮርዳኖስ ማዶ በስተምሥራቅ
በኩል ሦስት መማፀኛዎችን አህጉር ለየ ፣ ሳያውቅ ጥንተ
ጠላቱ ሳይሆን በልንጀራውን የገደለ ሰው በዚያ ይማጠን
ዘንድ ከነዚያ መማጠኛዎች በአንዲቱ ተማጥኖ ይድናል ።

፵፪ ባሶር በገዳም ውስተ ምድረ ሐቅል ዘሮቤል ፣ ወአራ
ሞት በገለአድ ዘጋድ ፣ ወአውሎን በባሳን ዘምናሴ ።

እነዚህም የጋድ ዕፃ በምትሆን በገለዓድ ያለች አራ
ሞትና የሮቤል ዕፃ በምትሆን ምድረ በዳ ያለች ባሶር ፣
የምናሴ ዕጻ በምትሆን በባሳን ያለች አውሎን ናቸው ።

፵፫ ዝንቱ ውእቱ ሕግ ዘአዘዘሙ ሙሴ በቅድሜሆሙ ለደ
ቂቀ እስራኤል ።

ሙሴ በእስራኤል ልጆች ፊት ያዘዛቸው ሥርዓት
ይህ ነው ።

፵፬ ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ኵሉ ዘነገሮሙ
ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል በገዳም ወፂአሙ እምድረ
ግብጽ ።

ከግብጽ ከወጡ በኋላ ለእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ
ሙሴ የነገራቸው ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ይህ ነው ።

፵፭ በማዕዶተ ዮርዳኖስ በቈላት ዘቅሩበ ቤተ ፌጎር በም
ድረ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ዘቀተ
ሎ ሙሴ ወደቂቀ እስራኤል ወፂአሙ እምድረ ግብጽ ።

ከግብጽ ከወጡ በኋላ ሙሴና የእስራኤል ልጆች የገ
ደሉት በሐሴቦን በሚኖር በአሞሬዎን ንጉሥ በሴዎን
ምድር በፌጎር ቤት አቅራቢያ በሚሆን ሸለቆ በዮርዳኖስ
ማዶ የነገራቸው ይህ ነው ። ዘኍ ፫ ፳፱ ።

፵፮ ወተዋረሱ ምድሮ ወምድረ ዖግሂ ንጉሠ ባሳን ክል
ኤቱ ነገሥት አሞሬዎን እለ ይነብሩ ማዕዶተ ዮርዳኖስ
መንገለ ሠርቀ ፀሐይ ።

ምድሩንም ወረሱ የባሳን ንጉሥ የዖግን አገርንም ወረ
ሱ ፣ እነዚህም በፀሐይ መውጫ አንጻር ባለ በዮርዳኖስ
ማዶ የሚኖሩ ሁለቱ ነገሥታት ናቸው ። ዘኍ ፳፩ ፴፭ ።

፲፮ እምአርኤር እንተ ማዕዶተ ፈለገ አርኖን እስከ ደብረ ሴዎን ዘኤርሞን ።
፲፯ ወኵሉ ዓረብ ለማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ሠርቀ ፀሐይ ዘመትሕተ አሴዶን ዘበ መንደቅ ።

ምዕራፍ ፭ ።

፩ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሎሙ ማኅበረ እስራኤል ወይቤሎሙ ስምዑ እስራኤል ኵሉ ኵነኔ ወፍትሐ ዘአነ እነግረክሙ ዮም ውስተ ዕዘኒክሙ በዛቲ ዕለት ወተመሀሩ ገቢሮቶ ወዐቂቦቶ ።
፪ እግዚእብሔር አምላክክሙ አቀመ ኪዳኖ ምስሌክሙ በኮሬብ አኮ ለአበዊክሙ ዘአቀመ ዘንተ ኪዳነ አላ ለክሙ እስመ አንትሙ ሀለውክሙ ዝየ ዮም ኵልክሙ ሕያዋን ።

፫ ገጸ በገጽ ተናገረክሙ እግዚአብሔር በደብር ማእከለ እሳት ።
፬ ወአንሰ እቀውም ማእከለ እግዚአብሔር ወማእከሌክሙ በይእቲ ዕለት ከመ እንግርክሙ ቃሎ ለእግዚአብሔር እስመ ፈራህክሙ እምቅድመ ገጸ እሳት ወኢዐረግሙ ውስተ ደብር ።
፭ ወይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፃእኩከ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንየት ወኢይኩንከ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ ።
፮ ወኢትግበር ለከ አምላከ ዘግሉፍ ወኢ በኵሉ አምሳል ዘውስተ ሰማይ በላዕሉ፣ ወኢ ዘውስተ ምድር በታሕቱ ፣ ወኢ በኵሉ ዘውስተ ማይ ዘመትሕተ ምድር፣ ወኢትስግድ ሎሙ ወኢታምልኮሙ ።

፯ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክከ አምላክ ቀናኢ ዘእኄልቆ ኀጢውአ ወላዲ ላዕለ ውሉድ እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ለእለ ይጸልኡኒ ።
፰ ወእገብር ምሕረተ እስከ ዐሠርቱ ምእት ትውልድ፣ ለእለ ያፈቅሩኒ ወለእለ የዐቅቡ ትእዛዝየ ።

፱ ወኢትምሐል በስመ እግዚአብሔር አምላክከ በሐሰት፣ እስመ ኢያነጽሖ እግዚአብሔር ለዘይምሕል በስሙ በሐሰት ።
፲ ወዕቀብ ዕለተ ሰንበት ወቀድሳ በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ።
፲፩ ሰዱሰ መዋዕለ ትገብር ኵሎ ግብረከ ወሳብዕት ዕለት ሰንበቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።
፲፪ ወኢትግበር ባቲ ኵሎ ግብረከ ኢ ወልድከ፣ ወኢ ወለትከ፣ ወኢ ገብርከ፣ ወኢ አመትከ፣ ወኢ ላሕምከ፣ ወኢ አድግከ፣ ወኢ ኵሉ እንስሳከ፣ ወኢ ግዩር ዘውስተ ዴዴከ ከመ ያዕርፍ ገብርከ ወአመትከ ከማከ ።

፲፫ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ወአውፅአከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ በእድ ጽንዕት፣ ወበ

በአርኖን ወንዝ ማዶ ካለች ከአርኤር ጀምሮ የኤርሞን ክፍል እስከምትሆን እስከ ሴዎን ተራራ ድረስ ።
ቅጽር ካለበት ከአሴዶን በታች በፀሐይ መውጫ አንጻር ያለ የዮርዳኖስን ማዶ ግራ ሁሉ ወረሱ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ሙሴ የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ ጠርቶ እስራኤል ሆይ በዚች ቀን በጆሯችሁ ስትሰሙ ዛሬ እኔ የምነግራችሁን ሥርዓትና ፍርድ ሁሉ ስሙ፣ መሥራቱን መፈጸሙን መጠበቁንም ተማሩ ።
ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በኮሬብ ከናንተ ጋር መሐላውን አጸና፣ እናንተ ሁላችሁ አሁን በዚህ በሕይወት አላችሁና፣ ይህን መሐላውን ያጸና ለናንተ ነው እንጂ ለአበቶቻችሁ አይደለም ። ዕብ፡ ፰ ፱ ።
እግዚአብሔር በደብረ ሲና በእሳት መካከል ሁኖ ፊት ለፊት ተነጋገራችሁ ።
እሳትን ከማየት የተነሣ ፈርታችሁ ወደ ደብረ ሲና አልወጣችሁም ነበርና፣ እኔ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እነግራችሁ ዘንድ በዚች ቀን በናንተና በእግዚአብሔር መካከል ቁሜ ነበር ። ዘፀ፡ ፳ ፳፩፣ ፳፱፣ ፪ ነገ፡ ፫ ፲፱።
ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከምድረ ግብጽ ያወጣሁህ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ያለኔ ሌላ አምላክ አይኑርህ ።

ከምድር በላይ ባለው በሰማይ የፀሐይና የጨረቃን ምስል ሁሉ፣ ከሰማይ በታች ከምድር በላይ ያሉ የእንስሳትንም ምስል ሁሉ ከምድርም በታች ባለ በውኃው ውስጥ ባሉ በአዞ በጉማሬውም አምሳል ሁሉ የተቀረጸ ጣኦትን አትሥራ፣ አትስገድላቸው አታምልካቸውም ።
ለአምልኮቴ የምቀና የአባትንም ኃጢአት ቈጥሬ በሚጠሉኝ ልጆች እስከ ሦስት፣ እስከ አራት ትውልድ ድረስ የማመጣ ።
ለሚወዱኝ ትእዛዜንም ለሚጠብቁ ልጆች ግን እስከ ሺሕ ትውልድ ድረስ ቸርነቴን የማደርግ ፈጣሪ እኔ እግዚአብሔር ነኝና አትስገድላቸው አትገዛላቸውም ።
በሐሰት ስሙን ጠርቶ የሚምለውን ሰው እግዚአብሔር አያነጻውምና የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም በሐሰት ጠርተህ አትማል ። ዘዳ፡ ፱ ፬፣ ኤር፡ ፴፪ ፲፰ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንዳዘዘህ ዕለተ ሰንበትን (ቀዳሚት) ጠብቀህ አክብራት ። ዘፀ፡ ፳ ፰፣ ነህ፡ ፲፫ ፴፯ ።
ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ ሥራ፣ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የፈጣሪህ የእግዚአብሔር በዓል ናት ።
ሥራህን ሁሉ አትሥራባት ወንድ ልጅህ ሴት ልጅህ ወንድ ባርያህ፣ ሴት ባርያህም ሎሌህም፣ ገረድህም፣ በሬህም፣ ከብትህም፣ ከደጅህም ያለ መጻተኛ እንግዳም ወንድ ባርያህና ሴት ባርያህ አንተ እንደምታርፍበት ያርፍ ዘንድ ሥራህን ሁሉ አትሥራባት ።
በግብጽ አገር አንተ ተገዥ እንደ ነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም በጸናች ሥልጣን ከፍ ባለ ኃይል ከዚያ እንዳወ

መዝራዕት ልዑል ፡ ወበበይነዝ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ዕለተ ሰንበት ወትቀድሶ ።

ጣህ አስብ ፡ ስለዚህም ዕለተ ሰንበትን ትጠብቃት ታከብራት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አዘዘህ ።

፲፬ አክብር አባከ ወእመከ በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይኩን ሠናየ ላዕሌከ ፡ ወይኑኅ መዋዕሊከ በዲበ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ምድር ላይ መልካም ነገር እንዲሆንልህ ዕድሜህም እንዲረዝምልህ እግዚአብሔር አምላክህ እንዳዘዘህ ፡ አባትህንና እናትህን አክብር (ርዳ) ። ዘፀ፡ ፳ ፲፪ ፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፫ ።

፲፭ ወኢትሑር ኀበ ብእሲተ ብእሲ ።

ወደ ጐልማሳ ሚስት አትሂድ (አትድረስ) ።

፲፮ ወኢትቅትል ነፍሰ ።

ነፍስ አትግደል ። ማቴ፡ ፭ ፳፩ ።

፲፯ ወኢትስርቅ ።

አትስረቅ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፭ ።

፲፰ ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት ላዕለ ቢጽከ ፡ ወኢተሐሱ ስምዐ ።

በባልንጀራህ ላይ በሐሰት አትመስክር ፡ ምስክርነትን አታሳብል ።

፲፱ ወኢትፍቱ ብእሲተ ካልእከ ወኢትፍቱ ቤቶ ለካልእከ ኢ ገራህቶ ወኢ ገብሮ ፡ ኢ አመቶ ወኢ ላሕሞ ፡ ኢ አድጎ ወኢ እምኵሉ እንስሳሁ ፡ ወኢ እምኵሉ ዘቦቱ ለካልእከ ።

የባልንጀራህን ሚስት አትመኝ ፡ ቤቱንም እርሻውንም ሴት ባርያውንና ወንድ ባርያውንም ፡ በሬውንና አህያውን ከከብቶቹም ሁሉ በባልንጀራህ ካለው ገንዘብ ሁሉ አትመኝ ።

፳ ዝንቱ ነገር ዘተናገረ እግዚአብሔር ለኵሉ ተዓይኒክሙ በውስተ ደብር በማእከለ እሳት ፡ ወጽልመት ፡ ወዐውሎ ፡ ወቆባር ፡ ወቃል ዐቢይ ወኢደገመ እንከ ፡ ወጸሐፎ ውስተ ክልኤ ጽላት ዘእብን ፡ ወወሀበኒ እግዚአብሔር ።

በጨለማና በእሳት ፡ በጽጋግና በጥቅል ነፋስ መካከል ሁኖ በሲና ተራራ ላይ በታላቅ ድምፅ እግዚአብሔር ለሠራዊቶቻቸው ሁሉ የተናገረው ነገር ይህ ነው ፡ ከዚያ በኋላ ግን አልጨመረም (አልተሰማም) እግዚአብሔር በሁለቱ የዕንቍ ጽላቶች ጽፎ ሰጠኝ ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፮ ፳ ።

፳፩ ወኮነ ሶበ ሰማዕክሙ ውእተ ቃለ እማእከለ እሳት ወደብሩሂ ይነድድ በእሳት ወመጻእክሙ ኀቤየ ኵልክሙ መላእክተ ነገድክሙ ወአእሩጊክሙ ።

በእሳቱ መካከል ይህን ቃል በሰማችሁ ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ ተራራው በእሳት ይቃጠል ነበር ፡ ሽማግሌዎቻችሁና የነገዶቻችሁ አለቆች ወደኔ መጣችሁ ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፬ ።

፳፪ ወትቤሉኒ ናሁ አርአየነ እግዚአብሔር አምላክነ ስብሐቲሁ ወቃሎኒ ሰማዕነ እማእከለ እሳት ወዮም አእመርነ በዛቲ ዕለት ከመ ይትናገር እግዚአብሔር ምስለ ሰብእ ወየሐዩ ።

እነሆ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ክብሩን ጌትነቱን አሳየን በእሳቱም መካከል ቃሉን ሰማን እግዚአብሔር ከሰው ጋር ተነጋግሮ ሰው እንዲድን ዛሬ ዐወቅን ።

፳፫ ወይእዜኒ ኢንሙት ወኢታጥፍአነ ዛቲ እሳት ዐባይ ለእመ ደገምነ ንሕነ ሰሚዖተ ቃሉ ለእግዚአብሔር አምላክነ ዓዲ ንመውት እንከ ።

አሁንም እንሙት ይህችም ታላቅ እሳት አታጥፋን ፡ ዳግመኛ የፈጣሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል መስማትን ብንደግም እንሞታለን ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፩ ፪ ።

፳፬ ወመኑ ውእቱ ዘሥጋ ዘይሰምዖ ቃሎ ለእግዚአብሔር ዘሕያው እንዘ ይትናገር እማእከለ እሳት ከማነ ወየሐዩ ።

ሕያው የሚሆን እግዚአብሔር በእሳት መካከል ሁኖ ሲናገር ቃሉን እንደኛ ሰምቶ የሚድን ሥጋዊ ደማዊ ማነው ፧ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፲፯ ።

፳፭ ሑር አንተ ወስማዕ ኵሎ ዘይብል እግዚአብሔር አምላክነ ወንግረነ አንተ ኵሎ ዘይቤለከ እግዚአብሔር አምላክነ ፡ ወንሰምዕ ወንገብር ።

አንተ ሂደህ (ቀርበህ) ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚለውን ሁሉ ሰምተህ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያለህን አንተ ንገረን ሰምተንም እናደርጋለን አላችሁኝ ።

፳፮ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለ ነገርክሙ ዘነበብክሙ ወዘትቤሉኒ ፡ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ሰማዕኩ ቃሎሙ ዘይቤሉ ዝንቱ ሕዝብ ኵሎ ዘይቤሉከ ወርቱዕ ኵሉ ዘይቤሉ ።

እግዚአብሔርም ያላችሁኝን የነገራችሁኝን ቃል ሰምቶ እነሆ እነዚህ ወገኖች የሚሉህን ቃል ሰማሁ ፡ የተናገሩት ነገር ሁሉ የተገባ ነው አለኝ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፱ ።

፳፯ መኑ እምወሀበሙ ከመዝ ይኩን ላዕሌሆሙ ከመ ይፍርሁኒ ወይዕቀቡ ትእዛዝየ በኵሉ መዋዕሊሆሙ ከመ ሠናይተ ትኩኖሙ ወለውሉዶሙ እስከ ለዓለም ።

ለነሱቸውም ለልጆቻቸውም በጎ ይሆንላቸው ዘንድ በለ ዘመናቸው ሁሉ እስከ ዘለዓለሙ ድረስ ይፈሩኝና ሕጌን ይጠብቁ ዘንድ እንደዚህ ያለ ዕውቀት ማን በሰጣቸው ፧ ።

፳፰ ሑር ወበሎሙ እትዉ ውስተ አብያቲክሙ ።

ሂደህ ወደየ ቤታችሁ (ድንኳናችሁ) ግቡ በላቸው ።

፳፱ ወአንተሰ ቁም ኀቤየ እንግርከ ትእዛዝየ ወኵነኔየ ወፍትሕየ ወኵሎ ዘትሜህሮሙ ወይግበሩ ከማሁ ውስተ ምድር እንተ አነ እሁበሙ ርስቶሙ ።

አንተ ግን የምታስተምራቸው ትእዛዜን ሥርዓቴንና ፍርዴን ሁሉ እነግርህ ዘንድ በዚህ አጠገቤ ቁም እነሱቸው ርስት አድርጌ በምሰጣቸው ምድር እንደዚሁ ያድርጉ አለኝ ።

፴ ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ በከመ አዘዝኩክሙ ፡ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

እናንተም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ታደርጉ ዘንድ ፡ ያዘዝኋችሁን ሁሉ ጠብቁ ። ገላ፡ ፫ ፲፱ ።

፴፩ ወኢትትገኀሡ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም እምኵሉ ፍኖት ዘአዘዘክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ትሖሩ ቦቲ ከመ ሠናይተ ትኩንክሙ፤ ወከመ ታዕርፉ ወይኑኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር እንተ ትትዋረሱ።

በጎ ነገር ይደረግላችሁ ዘንድ ከመከራም ታርፉ ዘንድ በምትወርሷትም ምድር ዕድሜያችሁ እንዲረዝምላችሁ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ካዘዛችሁ ሥርዓት ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበሉ። ዘዳ፡ ፲፯ ፳፥ ኢያ፡ ፩ ፯።

ምዕራፍ ፮።

፩ ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ዘአዘዘ እግዚአብሔር አምላክነ ከመ እምሀርክሙ ትግበሩ በውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ትበውኡ ትትዋረስዋ።

ትወርሷት ዘንድ በምትገቡባት አገር ልታደርጉት ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳስተምራችሁ ያዘዘው ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ይህ ነው። ዘዳ፡ ፬ ፩።

፪ ከመ ትፍርህዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወከመ ትዕቀቡ ኵሎ ኵነኔሁ ወትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም፤ አንትሙ ወደቂቅክሙ ወደቂቀ ደቂቅክሙ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትክሙ ከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ።

እናንተም ልጆቻችሁና የልጅ ልጆቻችሁ ዘመናችሁ ይበዛ ዘንድ ዛሬ እኔ የማዛችሁን ትእዛዝ በለ ዘመናችሁ ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ትፈሩት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ትእዛዝ ይህ ነው።

፫ ስምዑ እስራኤል ከመ ትግበሩ ወከመ ትዕቀቡ ከመ ሠናይተ ትኩንክሙ፤ ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ ወከመ ትትባዝኁ ጥቀ በከመ ይቤ እግዚአብሔር አምላከሙ ለአበዊክሙ ከመ የሀብክሙ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ።

ማርና ወተት የምታስገኘውን ምድር ይሰጣችሁ ዘንድ የአባቶቻችሁ አምላክ እግዚአብሔርም እንደተናገረ እጅግ እንድትበዙ ዕድሜያችሁም እንዲረዝም በጎ ነገርም እንዲደረግላችሁ ትጠብቁና ታደርጉ ዘንድ እስራኤል ሆይ ስሙ። ዘፍ፡ ፲፩ ፫።

፬ ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ኵሉ ዘአዘዞሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል በገዳም ወፂኦሙ እምድረ ግብጽ።

ከግብጽ ምድር ከወጡ በኋላ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በምድረ በዳ ያዛዛቸው ትእዛዝ (ዘጠኙ ሕገጋት "ሰበ" (ወንበበሙ) ሁሉ ይህ ነው። ኢሳ፡ ፱ ፯።

፭ ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር አምላክከ አሐዱ ውእቱ።

እስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው።

፮ ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ፤ ወበኵሉ ነፍስከ፤ ወበኵሉ ሐሊናከ ወበኵሉ ኀይልከ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡናህ፥ በፍጹም ሰውነትህ፥ በፍጹም አእምሮህ በፍጹም አሳብህ ውደደው።

፯ ወየሀሉ ውስተ ልብከ ወውስተ ነፍስከ ዝንቱ ኵሉ ነገር ዘአነ እነግረከ ዮም።

እኔ አሁን የምነግርህ ይህ ነገር ሁሉ በልቡናህም በሰውነትህም ይኑር። ዘዳ፡ ፬ ፱፡ ኢሳ፡ ፶፩ ፯።

፰ ወመሀሮ ለወልድከ ወንግሮ ኪያሁ እንዘ ትነብር ውስተ ቤት፤ ወእንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት፤ ወለእመ ሰከብከ፤ ወለእመ ተንሥእከ።

ልጅህንም አስተምረው፤ በቤትህም ተቀምጠህ በጐዳናም ስትሄድ፤ ስትተኛም፤ ስትነሣም ይህን ንገረው።

፱ ወግበሮ ከመ ትእምርት ውስተ እዴከ ወይኩንከ ዘኢ ይትሐወስ እምቅድመ አዕይንቲከ።

በእጅህ እንደ ምልክት (ቀለበት) አድርገው በዓይኖችህም እንደማይንቀሳቀስ (እንደ መስተዋት) ይሁንልህ።

፲ ወጸሐፎ ውስተ ምርፋቃት ኆኅተ አብያቲከ ወውስተ ዴዴያቲከ።

በቤቶችህ በር መቃኖችና በደጃፎችህም መድረክ ላይ ጻፈው። ኢያ፡ ፲፩ ፲፫፤ መዝ፡ ፻፳ ፵፬።

፲፩ ወእመ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ መሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ከመ የሀብከ አህጉረ ዐበይተ ወሠናያተ ዘኢነደቀ።

የጸኑና ያማሩ ያልሠራኻቸውን ታላላቅ ከተሞች ይሰጥህ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ላባቶችህ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ ወደ ማለባት አገር በገባህ ጊዜ።

፲፪ ወአብያተ ዘምሉእ እምኵሉ በረከት ዘኢዘገብከ፤ ወዐዘቅተ ዘውቅሮ ዘኢወቀርከ፤ ወአዕፃዳተ ወይን ወአዕፃዳተ ዘይት ዘኢተከልከ።

ያልደለብከውን ድልቡን ሁሉ የተመሉ ቤቶችን ያልቈፈርከው በዓለ የተሠራ የውኃ ጕድጓድንም ያልተከልከው የዘይትና የወይን ቦታዎችንም ይሰጥህ ዘንድ ወደ ማለባት አገር በገባህ ጊዜ።

፲፫ ወእምድኅረ በላዕከ ወጸገብከ፤ ዑቅ እንከ ኢትርስዮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውጽአከ እምድረ ግብጽ እም ቤተ ቅኔት።

በልተህ ከጠገብክ በኋላ ጽኑ አገዛዝ ካለበት ከግብጽ አገር ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን እንግዲህ እንዳትረሳው ዕወቅ። ዘዐ፡ ፲፫ ፫።

፲፬ ወፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክከ፤ ወሎቱ ለባሕቲቱ አምልክ፤ ወሎቱ ትልዎ፤ ወበስሙ ዚአሁ መሐል።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፤ እሱንም ብቻ አምልከው፤ በአምልኮትም ተከተለው፤ በሱም ስም ማል።

፲፭ ወኢትሑር ድኅረ አማልክት ብዑድ ኀበ አማልእክተ አሕዛብ እለ ዐውድከ፤ እስመ አምላክ ቀናኢ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ።

ሌላ የሚያመልካቸውን አማልክት አትከተል በዙርያ ያሉ የአሕዛብ ጣኦታትንም አታምልክ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ለአምላክነቱ ቀናተኛ ነውና። መዝ፡ ፲፰ ፩።

ወሎቱ ኢይትመዓዕ እግዚአብሔር አምላክከ በመዐቱ ፤ ወኢይሥርወከ እምገጸ ምድር ።

፲፮ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ተቈጥቶ ከዚህ ዓለም እንዳያጠፋህ ዕወቅ ። ማቴ፡ ፬ ፯፡ ሉቃ፡ ፬ ፲፪ ።

፲፯ ወኢታመክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በከመ አመክርክሙ አመ ዕለተ መንሱት ።

ጥፋት በታዘዘበት ቀን እንደተፈታተንከው ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትፈታተነው ። ዘጸ፡ ፲፭ ፳፪ ።

፲፰ ተዓቀብ ወዕቀብ ትእዛዞ ለእግዚአብሔር አምላክከ፡ ወስምዖ ኵሉ ኵነኔሁ ዘአዘዘከ ።

እሱን ከመፈታተን ተጠበቅ፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያዘዘህንም ትእዛዝ ሁሉ ሰምተህ ጠብቅ ።

፲፱ ከመ ትግበር ዘሠናይ ወዘአዳም በቅድሜሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ሠናይተ ትኩንከ ወትበእ ወትትዋረስ ምድረ ሡርክቶ ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊከ ።

በጎ ነገር እንድትደረግልህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የሚወደደውን ታደርግ ዘንድ እግዚአብሔር ለአባቶችህ ወደ ማለላቸው ወደ ከበረች ምድር ገብተህ ትወርስ ዘንድ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፶፬ ።

፳ ከመ ይስድድ ለከ ኵሎ ፀረከ እምቅድመ ገጽከ በከመ ይቤ እግዚአብሔር ።

እጠፋልኻለሁ ብሎ እንደተናገረ እግዚአብሔር ጠላቶችህን ከፊትህ ያጠፋልህ ዘንድ ያዘዘህን ፍርዱን ስማ ።

፳፩ ወሶበ ተስእለከ ወልድከ ጌሠመ ወይቤለከ፡ ምንት ውእቱ ዝንቱ ትእዛዝ ወኵነኔ ወፍትሕ ኵሉ ዘአዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያዘዘን ይህ ትእዛዝ ሥርዓትና ፍርድ ምንድርነው፤ ብሎ ልጅህ ነገ በጠየቀህ ጊዜ ።

፳፪ ትብሎ ለወልድከ አግብርቲሁ ንሕነ ለፈርዖን በብሔረ ግብጽ ወአውፅአነ እግዚአብሔር አምላክነ እምህየ፡ በእደ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል ።

በግብጽ አገር እኛ ለፈርዖን ተገዢዎች ሁነን ሳለ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በዘጠኝ መቅሠፍት በዐሥረኛው ሞተ በኵር ከዚያ ከግብጽ አወጣን በለው ። ዘጸ፡ ፬ ፴፮ ።

፳፫ ወፈነወ እግዚአብሔር ተአምረ ወመድምመ ዐቢየ፡ ወእኩየ ላዕለ ግብጽ ወላዕለ ፈርዖን ወመንግሥቱ ወአግብርቲሁ ወላዕለ ቤቱ በቅድሜነ ።

እግዚአብሔር በፈርዖንና በሹማምንቱ በባርዎቹና በቤቱ ላይ እኛ እያየን ድንቅ ድንቅ ተአምራቱን አደረገ ።

፳፬ ወኪያነሰ አውፅአነ እምህየ ከመ ያብአነ ውስተ ዛቲ ምድር፤ ወየሀበነ ዘመሐለ ከመ የሀበሙ ለአበዊነ ።

እኛን ግን ወደዚች አገር ያገባን ዘንድ ለአባቶቻችን ይሰጣቸው ዘንድ የማለላቸውንም ይሰጠን ዘንድ ከዚያ አወጣን ።

፳፭ ወአዘዘነ እግዚአብሔር ዘንተ ኵሎ ኵነኔ ወፍትሐ ከመ ንግበር ወከመ ንፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክነ ከመ ሠናይተ ትኩን በኵሉ መዋዕሊነ ላዕሌነ ወከመ ንሕየው በከመ ዮም ።

እንደ ዛሬ በሕይወት እንዳለን በሕይወት እንዲያኖረን ባለ ዘመናችንም በጎ ነገር እንድትሆንልን ፈጣሪያችን እግዚአብሔርንም እንፈራው ዘንድ እናደርገውም ዘንድ ይህን ሁሉ ሥርዓትና ትእዛዝ አዘዘን ትለዋለህ ።

፳፮ ወከመ ንርከብ ምሕረተ ለእመ ዐቀብነ ከመ ንግበር ዘንተ ኵሎ ትእዛዘ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክነ በከመ አዘዘነ እግዚአብሔር ።

ሕጉን ብንጠብቅ ይቅርታውን እናገኝ ዘንድ እግዚአብሔር እንዳዘዘን በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር ፊት ይህን ሁሉ ትእዛዝ እንፈጽም ዘንድ አዘዘን ። ዘዳ፡ ፳፬ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወለእመ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ ባቲ ተሐውር ህየ ከመ ትረሳ፡ ወአሰሰለ አሕዛበ ዐበይተ ወብዙኃነ እምቅድመ ገጽከ ኬጤዎን፡ ወጌርጌሴዎን፡ ወአሞሬዎን፡ ወከናኔዎን፡ ወፌርዜዎን፡ ወኤዌዎን፡ ወኢያቡሴዎን ሰብዐተ አሕዛበ ዐበይተ እለ ይጸንዑከ ።

ትወርሳት ዘንድ ወደዚያ ወደ ምትሄድበት አገር ፈጣሪህ እግዚአብሔር በገባህ ጊዜ የሚበረታቱብህ ታላላቅ የሆኑ ሰባቱ አሕዛብን ከፊትህ ባሰወገዳቸው ጊዜ እነዚህም ኬጤዎን፡ ጌርጌሴዎን፡ አሞሬዎን፡ ከናኔዎን፡ ፌርዜዎን፡ ኤዌዎን፡ ኢያቡሴዎን ናቸው፡ እነዚህን ሁሉ ከፊትህ በራቃቸው ጊዜ ።

፪ ወአግብአሙ ውስተ እዴከ ወቀተልኮሙ ወአጥፍአ አጥፍኦሙ ወኢትትከየድ ምስሌሆሙ ኪዳነ፡ ወኢትምሐሮሙ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር እነዚህን በእጅህ በጣለልህና በገደልኻቸው (ድል በነሣኻቸው) ጊዜ ማጥፋትን አጥፋቸው ከነሱም ጋር ቃል ኪዳን አትግባ (አትማማል) አትራራላቸው ። ዘሌ፡ ፳፯ ፳፰፡ ዘዳ፡ ፯ ፳፫ ።

፫ ወኢትትሐመዮሙ ወለትከ ወኢተሀብ ለወልዱ፡ ወወለቶ ኢትንሣእ ለወልድከ ።

ከነሱም ጋር አትጋቡ (አትጋቧቸው) ሴት ልጅህን ለወንድ ልጁ አታጋባ፡ ሴት ልጁንም ለወንድ ልጅህ አትውሰድ ። ኢያ፡ ፳፫ ፲፪ ።

፬ እስመ ያግኅሥ ለወልድከ እምኔየ ወያመልክ ባዕዳነ አማልክተ ወይትመዓዕ እግዚአብሔር መዐተ ላዕሌክሙ ወይሤርወክሙ ፍጡነ ።

ልጅህን በአምልኮት ከኔ ያርቀዋልና፡ ሌሎች አማልክትን እንዲያመልክ ያደርገዋልና እግዚአብሔር በናንተ ላይ ፈጽሞ ይቈጣልና፡ ፈጥኖም ያጠፋችኋልና ።

፭ አላ ከመዝ ግበርዎሙ ምሥዋዓቲሆሙ ንሥቱ ፡ ወም ስላቲሆሙ ቀጥቅጡ ፡ ወአዕዋማቲሆሙ ግዝሙ ፡ ወአማልክቲሆሙ ዘግልፎ አውዕዩ በእሳት ።

፮ እስመ ሕዝብ ቅዱስ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኪያከ አብደረ ወኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትኩኖ ሕዝበ ሎቱ እምኵሉ አሕዛብ ፡ እለ ሀለዉ ዲበ ገጸ ምድር።

፯ ወአከ እስመ ትበዝኁ አንትሙ እምኵሉ አሕዛብ ዘአብደረ ኀርዮተክሙ እግዚአብሔር ፡ አንትሙሰ ትውኅዱ እምኵሉ አሕዛብ ።

፰ አላ እስመ ያፈቅረክሙ እግዚአብሔር ወእስመ የዐቅብ መሐላሁ ዘመሐለ ለአበዊክሙ ወበበይነ ዝንቱ አውፅአክሙ በእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑልት ወቤዘወክሙ እምቅኔት ወእምእዴሁ ለፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ።

፱ ወታአምር ከመ እግዚአብሔር ውእቱ አምላክከ ፡ ውእቱ እግዚእ ፡ ወውእቱ አምላክ ማእምን ዘየዐቅብ ኪዳኖ ወምሕረቶ ለእለ ያፈቅርዎ ወየዐቅቡ ትእዛዞ እስከ ዐሠርቱ ምእት ትውልድ ።

፲ ወይትቤቀሎሙ ለእለ ይጸልእዎ በቅድመ ገጾሙ ወይሤርዎሙ ወኢያጐነዲ ሠርዎቶሙ ለእለ ይጸልእዎ በቅድመ ገጾሙ ።

፲፩ ወዕቀቡ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ወፍትሖ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትግበርዎ ።

፲፪ ወእምከመ ሰማዕክሙ ዘንተ ኵነኔሁ ወዐቀብክምዎ ወገበርክምዎ ፡ እግዚአብሔርኒ የዐቅብ ለክሙ ኪዳኖ ወምሕረቶ ዘመሐለ ለአበዊክሙ ።

፲፫ ወያፈቅረከ ወይባርከከ ወያስተባዝኀከ ወይባርክ ለከ ፍሬ ከርሥከ ወፍሬ ምድርከ ወሥርናየከ ወወይነከ ወቅብዐከ ወአዕፃዳተ ላሕምከ ወመራዕየ አባግዒከ ላዕለ ምድር ዘመሐለ ለአበዊከ ከመ የሀብከ ።

፲፬ ወትከውን ቡሩከ እምኵሉ አሕዛብ ፡ ወአልቦ መካን እምአንስትያከ ፡ ወአመት እንተ አልቦቲ ውሉድ ፡ ወኢመካን እምእንስሳከ ።

፲፭ ወያሴስል እግዚአብሔር እምኔከ ኵሎ ደዌ ወኵሎ ሕማመ እኩየ ዘርኢከ ዘመጽአ ላዕለ ግብጽ ፡ ወኢያመጽአ ላዕሌከ ለውእቱ ኵሉ ዘርኢከ ወይመይጦ እምኔከ ወይወስዶ ላዕለ ፀርከ ወላዕለ ኵሎሙ እለ ይጸልኡከ ።

፲፮ ወትበልዕ ምኅርከሆሙ ለአሕዛብ ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወኢትምሕከሙ ዐይንከ ፡ ወኢታምልክ አምልክቲሆሙ እስመ እኩይ ውእቱ ለከ ዝንቱ ።

፲፯ ወለእመሰ ትብል በልብከ ይበዝኀ እምኔየ ዝንቱ ሕዝብ ወእፎ እክል አጥፍኦቶ ኢትፍርሆ ።

፲፰ ተዘከሮ ተዘከር ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ ኵሉ ግብጽ ዐቢየ መንሱተ ዘርእያ አዕይንቲከ ወውእተ ተአምረ ።

ነገር ግን እንዲህ አድርጓቸው ፡ መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ ፡ ምስሎቻቸውን ስበሩ ፡ የሚያመልኩዋቸው ዕን ጨቶቻቸውንም ቍረጡ ፡ ተመትተው የተቀረጹ አማልክ ቶቻቸውንም በእሳት አቃጥሉ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፳፬ ፡ ፴፬ ፲፫ ።

አንተ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር በዚህ ዓለም ካሉት አሕዛብ ሁሉ ተለይተህ ወገን ትሆነው ዘንድ ፈጣሪህ እግ ዚአብሔር አንተን ፈጽሞ መርጦሃልና ። ዘፀ፡ ፲፱ ፭ ።

ከአሕዛብ ሁሉ መሥረጣችሁን የወደደ እግዚአብሔር እናንተ ትበዛላችሁ ብሎ አይደለም ይልቁንም ከአሕዛብ ሁሉ እናንተ ታንሳላችሁ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፱ ።

ላባቶቻችሁ የማለውን መሐላ ስለ ጠበቀ ፡ እግዚአብ ሔር ይወዳችኋልና ነው እንጂ ፡ ስለዚህ ነገር እግዚአብ ሔር በዘጠኝ መቅሠፍት ፡ በዐሥረኛው ሞተ በኵር ነፃ አወጣችሁ ፡ ከግብጽ ንጉሥ ከፈርዖን እጅ ከባርነት ቤት ተበገ ገዋችሁ (ዋጃችሁ)። ዘዳ፡ ፱ ፴፱ ፡ ፲ ፲፭ ።

እስከ ዓሥር ትውልድ ድረስ ትእዛዙን ለሚጠብቁ ሰዎች ቸርነቱን መሐላውን የሚጠብቅ የታመነ አምላክ ገገር እሱ መሆኑን ታውቃለህ ። ኢሳ፡ ፵፱ ፯ ።

የሚጠሉትን ሰዎች በፊታቸው ይበቀላቸዋል ያጠፋ ቸዋልም በሕግ በአምልኮት የሚጠሉትንም ማጥፋታቸ ውን አይዘገይም ። ዘዳ፡ ፴፪ ፴፭ ፡ ኢሳ፡ ፶፱ ፲፰ ።

ታደርጉት ዘንድ ዛሬ እኔ የማዝዛችሁን ትእዛዙን ሥር ዓቱንና ፍርዱን ሁሉ ጠብቁ ።

ይህን ሥርዓት ሰምታችሁ ብትጠብቁት ግን እግዚአ ብሔርም ለአባቶቻችሁ የማለውን ቃል ኪዳን ቸርነቱን ይጠብቅላችኋል ። ዘሌ፡ ፳፯ ፱ ፡ ሮሜ ፱ ፲፫ ።

ይወድሃል ፡ ያከብርሃል ፡ ያበዛሃል የወለድከው ልጅ ህን ይባርክልሃል ፡ የምድርህንም ፍሬ ሥንዴህን ወይን ህን ዘይትህን ያበዛልሃል ፡ የላምህን የበጎችህን መንጋ መሠማሪያ ይሰጥህ ዘንድ ለአባቶችህ የማለላቸውን ምድር ያሰፋልሃል ። ዘፍ፡ ፳፪ ፲፯ ፡ ዘዳ፡ ፳፰ ፬ ።

ከአሕዛብ ሁሉ ተለይተህ የተባረክህ (የተመሰገንህ) ትሆናለህ ከሚስቶችህም የማትወልድ የለም ፡ ልጅ የሌላ ትም ባርያ የለችም ከላምህ ከበሬህም የማይወልድ የለም።

በግብጻውያን ላይ ሲመጣ (ሲደረግ) ያየኸውን ክፉ ውን ሕማምና ደዌ ሁሉ እግዚአብሔር ካንተ ያርቅልሃል ያየኸውን መከራ ሁሉ ወዳንተ አያመጣውም ፡ ካንተ መ ልሶ በሚጠሉህ ጠላቶችህ ሁሉ ላይ ይመልሰዋል ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሚሰጥህ የአሕዛብን ምርኮ ትበላለህ ፡ ዓይንህም አትራራላቸው ይህ ሁሉ ላንተ ክፉ ነውና ጣኦቶቻቸውንም አታምልክ ። ዘዳ፡ ፯ ፬ ፡ ፲፫ ፰ ።

በልብህ ይህ ወገን ከኔ ይልቅ ይበዛል ፡ እንዴት እች ላለዋለሁ ብለህ አትፍራው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱ ፡ ዘኁ፡ ፴፫ ፶፫ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በግብጽና በፈርዖን ላይ ያደረ ገውን ሁሉ አስብ ፡ ዓይኖችህ ያዩት የሚያስደንቀውን ይህን ተአምራት አስብ ። ዘዳ፡ ፩ ፳፱ ፡ ዘኁ፡ ፴፫ ፶፫ ።

፲፱ ወመድምመ በበይተ ወበእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል ዘከመ አውፅአከ እምህየ ከማሁ ይገብሮሙ እግዚአብሔር አምላክከሙ ለኵሎሙ አሕዛብ እለ ትፈርሆሙ አንትሙ እምቅድመ ገጾሙ ።

ክፉ በለ ሥልጣኑ፣ በጸናች እጁ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከግብጽ እንዳወጣህ ከፊታቸው የተነሳ አናንተ የምትፈሩዋቸው አሕዛብን ሁሉ ያጠፋላችኋል ። ዘዳ፣ ፬ ፴፬ ።

፳ ወይፌኑ እግዚአብሔር አምላክከ ቅድሜከ መቅሠፍተ ላዕሌሆሙ እስከ ያጠፍኦሙ ለእለ ተርፉ ወለእለ ተኀብኡ እምኔከ ።

ከንተ የተሠወሩትን፣ ከጦር የተረፉትን እስኪያጠፋቸው ድረስ ድርስ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በላያቸው ላይ መቅሠፍትን ይሰድባቸዋል ። ዘፀ፣ ፳፫ ፳፫ ።

፳፩ ወኢትደንግፅ እምቅድመ ገጾሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ሀለወ ምስሌከ ወውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዐቢይ ወጽኑዕ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በረድኤት ካንተ ጋር አለና፣ ከፊታቸው የተነሣ አትደንግጥ፣ እሱ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ታላቅና ጽኑ ነውና ። ዘኍ፣ ፲፩ ፳፣ ዘዳ፣ ፲ ፲፯ ።

፳፪ ወያጠፍኦሙ ለእሉ አሕዛብ እምቅድመ ገጽከ በበንስቲት ንስቲት ወኢትበል አጠፍኦሙ ፍጡነ ከመ ኢትኩን ምድር ሐቅለ፣ ወኢይብዝኁ ላዕሌከ አራዊተ ገዳም ።

ጥቂት ጥቂት እያለ እሊህን አሕዛብ ያጠፋቸዋል፣ ነገር ግን ምድሪቱ ምድረ በዳ እንዳትሆን በምድረ በዳ ያሉ አራዊትም በንተ ላይ እንዳይበዙብህ ፈጥኜ አጠፋቸዋለሁ አትበል ። ዘፀ፣ ፳፫ ፳፱፣ ዘዳ፣ ፯ ፩ ።

፳፫ ወያገብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ወይደመስሶሙ በዐቢይ ሕርትምና እስከ ያጠፍኦሙ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በእጅህ ይጥላቸዋል፣ እስኪያጠፋቸውም ድረስ ድርስ በታላቅ ጉስቍልና ያጠፋቸዋል ።

፳፬ ወያገብኦሙ ለነገሥቶሙ ውስተ እዴከ ወይደመስስ ስሞሙ እምውእቱ መካን ወአልቦ ዘይትቃወም ቅድመ ገጽከ እስከ ያጠፍኦሙ እግዚአብሔር ።

ንጉሦቻቸውን በእጅህ ይጥላቸዋል፣ ከዚያ ቦታ ስማቸውን ያጠፋል እግዚአብሔርም እስኪያጠፋቸው ድረስ በፊትህ የሚቃወምህ የለም ። ዘዳ፣ ፱ ፲፬፣ ኢያ፣ ፲ ፳፬ ።

፳፭ ወኵሎ ግልፎ አማልክቲሆሙ አውዕዩ በእሳት፣ ወኢትፍቱ ኢ ወርቀ፣ ወኢ ብሩረ፣ ወኢ ብርተ እምኔሆሙ፣ ወኢትንሣእ ለከ ከመ ኢትጌጊ በሙ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ዓይን፣ ጆሮ፣ እጅ፣ እግር፣ የተቀረጸላቸው ጣኦቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ፣ ከነሱም ወርቁን፣ ብሩን፣ ናሱን አትመኝ፣ እነሱ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ ርኩሳን ናቸውና በነሱ እንዳትስት ላንተ አትውሰድ ።

፳፮ ወኢታብእ ርኩሰ ውስተ ቤትከ ወኢትኩን ርጉመ ከማሁ አርኵሶ ታረኵሶ፣ ወአስቆርሮ ታስቆርሮ እስመ ርጉም ውእቱ ።

ርኩስን ጣኦት ወደ ቤት አታግባ እንደሱም የተረገምኽ አትሁን የተረገመ ነውና ማርከስን አርክሰው መጸየፍን ተጸየፈው ። ዘሌ፣ ፳፮ ፳፰፣ ዘዳ፣ ፲፫ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፰፡

ምዕራፍ ፰።

፩ ወዐቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ትእዛዘ ዘአኤዝዘክሙ እነ ዮም ከመ ትሕየዉ ወትትበዝኁ ወትበኡ ትትዋረስዋ ለምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ።

እግዚአብሔር ላባቶቻችሁ የማለላቸውን ምድር ትወርሱ ዘንድ በሕይወት እንድትኖሩ እንድትበዙም እኔ ዛሬ የማዝዛችሁን ትእዛዝ ሁሉ ታደርጉ ዘንድ ጠብቁ ።

፪ ወትዘከር ኵሎ ፍኖተ ዘወሰደከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ገዳም ከመ ያሕምምከ ወከመ ያመክርከ ወከመ ያእምር ልበከ ለእመ ትዐቅብ ትእዛዞ ወለእመ አልቦ ።

ሊያሳዝንህና ሊፈትንህ ትእዛዙን ትጠብቅም እንደሆነ አትጠብቅም እንደሆነ ልቡናህን መርምሮ ያውቅ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ምድረ በዳ የወሰደህን ጐዳና ሁሉ አስብ ። ዘፀ፣ ፲፭ ፳፭፣ ዘዳ፣ ፩ ፫ ።

፫ ወአሕመመከ ወአርኀበከ ወአምገበ መና ሲሳየከ ዘኢየአምሩ አበዊከ ከመ ያርኢከ ከመ ኢኮነ በእክል ባሕቲቱ ዘየሐዩ ሰብእ አላ በኵሉ ቃል እንተ ትወፅእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር የሐዩ ሰብእ ።

መከራ አጸናብህ አስራበህ ሰው የሚድን ከእግዚአብሔር አፍ በምትወጣው ቃል ሁሉ ነው እንጂ ሰው የሚድነው በእኽል ብቻ እንዳይደለ ይገልጥልህ ዘንድ ከዚህ በኋላ አባቶችህ የሚያውቁትን መና መገበህ ።

፬ ወአልባሲከኒ ኢበልየ በላዕሌከ ወእገሪከኒ ኢረስሐ ናሁ አርብዓ ዓም ።

በላይህ ላይ ያለ ልብስህ አላረጀም፣ እግርህም አልነቃም (አልጐረበም) እነሆ እንዲህ ሲሆን አርባ ዘመን ነው ።

፭ ወአእምር በልብከ እስመ በከመ ይጌሥፅ ብእሲ ወልዶ ከማሁ ይጌሥፀከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

አባት ልጁን እንዲገሥፅ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ይገሥፅሃልና በልብህ አስተውል ።

፮ ወዕቀብ ኵሎ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትሖር በፍኖቱ ወትፍርሆ ።

በሕጉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ የፈጠረህ እግዚአብሔርንም ትፈራው ዘንድ ትእዛዙን ሁሉ ጠብቅ ።

፯ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ያበውእከ ውስተ ምድር ቡርክት ወብዝኃት ዘአፍላገ ማይ፣ ወዐዘቃቲሃ ከመ ቈላይ ወይትከዓው ውስተ ገዳም ወውስተ አድባር ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ተባረከች፣ ወደ ሰፋች የሚፈሰው ውኃዋም ጉድጓዷም እንደ ወንዝ በደጋውም በቈላውም ወደ ሚፈሰው ወደዚያች አገር ያገባሃል ።

ምድረ ሥርናይ ወሰገም ወዐፀደ ወይን ወበለስ ወሮማን ፡ ምድረ ቅብዕ ወዘይት ወመዓር ።	፰	የገብስና የሥንዴ ፡ የበለስና የወይን የሮማንም አገር የዘይት የቅቤና የማርም አገር ወደ ምትሆን አገር ።
ምድር እንተ ኢክነት በአስተአክሎ ዘትበልዖ ለእክላ ወአልቦ ዘተኀጥአ ምንተኒ ውስቴታ ፡ ምድር እንተ እበኒሃ ሐፂን ወእምውስተ አድባሪሃ ይኤልድዎ ለብርት ።	፱	እኽሏን በማብቃቃት የምትበላው ወዳልሆነች በውስጧም ምንምን የሚታጣ ወደ ሌለበት ደንጊያዋም ብረት ወደ ሆነ ከተራራዋም ነሐስን ወደ ሚፈነቅሉበት ያገባኻል።
ወብላዕ ወጽገብ ወባርክ ለእግዚአብሔር አምላክከ በውስተ ምድር ቡርክት ዘወሀበከ ።	፲	በልተህ ጠግበህ በሰጠህ በተባረከች አገር ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አመስግነው ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፭ ።
ዑቅ ርእሰከ ወኢትርስዖ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ትእዛዞ ወፍትሖ ወኵነኔሁ ወኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።	፲፩	ለራስህ ዕወቅ ፡ ትእዛዙን ፍርዱን ቀጣቱን እኔ ዛሬ የማዝህን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትዘንጋው ።
ዮጊ ሰበ በላዕከ ወጸገብከ ወነደቀ አብያተ ሠናያነ ወነበርከ ውስቴቶሙ ፡ ወበዝኃ ለከ አባግዒከ ወአልሕምቲከ ወሰበ በዝኀ ለከ ወርቅ ወብሩር ወበዝኀ ለከ ኵሉ ንዋይከ ዮጊ ታዐቢ ልበከ ።	፲፪	ወይም እኮ በልተህ በጠገብክ ጊዜ ያማሩ ቤቶችንም ሠርተህ በውስጣቸው በተቀመጥክ ጊዜ ፡ ላሞችህም በጎችህም በበዙልህ ጊዜ ወርቁም ብሩም በበዛልህ ጊዜ ገንዘብህ ሁሉ በበዛልህ ጊዜ ልብህን ታኰራው ይሆናል ።
ወትረስዖ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅኔት ።	፲፫	ወይም እኮ ከግብጽ ከባርነት ቤት ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትረሳው ይሆናል ፡፡ መዝ፡ ፻፮ ፳፩ ።
ወወሰደከ ውስተ ገዳም ዐቢይ ወግሩም ዘውስቴቱ አራዊተ ምድር ዘይነስኩ ወዐቃርብት ወጽምእ ዘአልቦ ማይ ለሰትይና ዘአውፅአ ለከ እምውስተ እብነ ኰኵሕ ነቅዐ ማይ ጥዑም ።	፲፬	በውስጡ የሚናከሱ አውሬዎች ጊንጦች ወዳሉበት ሊጠጡት ውኃ ወደ ሌለበት የውኃ ጥማት ወደ ጸናበት ታላቅና ግሩም ወደሆነ ወደሚያስፈራ ምድረ በዳ የወሰደህ የጠራ የውኃ ምንጭ ከደንጊያው ላንተ ያወጣልህ ።
ወሴሰየከ መና በገዳም ዘኢየአምሩ አበዊከ ከመ ያሕምምከ ወያመክርከ ወያሠኒ ላዕሌከ በደኃሪትከ ።	፲፭	ወይም እኮ በመጨረሻ ዘመንህ በጎ ነገር ሊያደርግልህ ሊያሳዝንህ ሊፈትንህ ፡ በምድረ በዳ አባቶችህ ያላወቁትን መና የመገበህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትረሰው ይሆናል።
ወኢትበል በልብከ በኃይልየ ወበጽንዐ እዴየ ገበርኩ ዘንተ ኵሎ ኀይለ ዓቢየ ።	፲፮	በልቡናህም በኀልበቱ ፡ በእጄም ብርታት ይህን ሁሉ ታላቅ ኃይል አደረግሁ አትበል ። ፩ ቆሮ፡ ፬ ፯ ።
ወተዘከሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ እስመ ውእቱ ይሁበከ ኀይለ ከመ ያቅም ኪዳኖ ዘመሐለ ለአበዊከ በከመ ዮም ።	፲፯	እንደ ዛሬ ለአባቶችህ የማለውን መሐላውን ያጸናልህ ዘንድ እሱ ኃይልን ይሰጥሃልና ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አስበው ። ምሳ፡ ፲ ፳፪ ፡ ሆሴ፡ ፪ ፰ ።
ወለእመ ረሲዐ ረሳዕከሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወሖርከ ድኅረ ባዕዳን አማልክት ወአምለክሆሙ ወሰገድከ ሎሙ ፡ አሰምዕ ላዕሌከ ዮም ሰማየ ወምድረ ከመ ጠፊአ ትጠፍእ ።	፲፰	ፈጣሪህ እግዚአብሔርን መርሳትን ብትረሳው ፡ ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ተከትለህ ብትሄድ ብታመልካቸውና ብትሰግድላቸው ፈጽመህ እንድትጠፋ ሰማይንና ምድርን አዳኝብኻለሁ ። መሳ፡ ፲ ፳፪ ።
በከመ አሕዛብ ኵሎሙ እለ ደምሰሶሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጽከ ከማሁ ትደመሰስ ለእመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፱	የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ካልሰማህ ከፊትህ እንዳጠፋቸው አሕዛብ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ትደመሰሳለህ (ትጠፋለህ) ። ዘዳ፡ ፯ ፲፬ ፡ ፬ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ስማዕ እስራኤል ናሁ ተዐድዎ አንተ ዮም ለዮርዳኖስ ከመ ትሑር ትትዋረሶሙ ለአሕዛብ ዐበይት እለ ይጸንዑከ ወአህጉረ ዐበይተ ዘአረፍተ ቅጽሮን ይበጽሕ እስከ ሰማይ ።	፩	እስራኤል ሆይ ስማ ! የሚጸኑብህ አሕዛብን ልትወርሳቸው ትሄድ ዘንድ እነሆ አሁን አንተ ዮርዳኖስን ትሻገረዋለህ ፡ የቅጽራቸው ግምብ (ኖራ) እስከ ሰማይ የሚደርስ ታላላቅ አምባዎችንም ታፈርሳለህ ። ዘኍ፡ ፩ ፳፰ ።
ሕዝብ ዐቢይ ወብዙኅ ወነዋኃት ደቂቀ ኤናቅ እለ ትብሎሙ አንተ ።	፪	ይኸውም ታላቅ ብዙ ወገን አንተ የአርበኞች ልጆች (የኤናቅ ልጆች) የምትላቸው ረጃጅሞች ናቸው ።
ወተአምር ዮም ከመ እግዚአብሔር አምላክከ የሐውር ቅድመ ገጽከ እሳት ዘይበልዕ ውእቱ ፡ ወውእቱ ይሜርዎሙ ወያነትዮሙ እምቅድመ ገጽከ ፡ ወያጠፍኦሙ ወይደመስሰሙ ፍጡነ በከመ ይቤለከ ።	፫	አሁንም በፊትህ የሚሄድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደሆነ ታውቃለህ ፤ የሚያጠፋም እሳት ነው ፡ እሱም ከፊትህ ያሸሻቸዋል ያጠፋቸዋል ፡ አጠፋቸዋለሁ እንዳለህም ፈጥኖ ያጠፋቸዋል ። ዘፀ፡ ፲፭ ፱ ፡ ዘዳ፡ ፴፩ ፫ ።
ወኢትበል በልብከ ሰበ አጥፍኦሙ እግዚአብሔር ለውእቶሙ አሕዛብ እምቅድመ ገጽከ በበይነ ጽድቅየ አብአኒ	፬	እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ ከፊትህ በጠፋቸው ጊዜ ፡ ያችን የከበረች አገር አወርሳት ዘንድ በልብህ ስለ

እግዚአብሔር አትዋረሳ ለዛቲ ምድር ቡርክት ፡ አኮ በበ
ይነ ጽድቅከ ወአኮ በበይነ ንጽሐ ልብከ ዘትበውእ አንተ
ትትዋረሳ ለምድሮሙ ።
፭ አላ በበይነ ኃጢአቶሙ ለውእቶሙ አሕዛብ ያጠፍ
እሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጽከ ወከመ ያቅም ኪዳኖ
ዘመሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ።
፮ ወተአምር ዮም ከመ አኮ በበይነ ጽድቅከ ዘይሁ
በከሃ ለይእቲ ምድር ቡርክት ፡ እስኩ ሕዝብ ዘያገዝፍ
ክሳዶ አንተ ።
፯ ወተዘከር ወኢትርሳዕ ሚ መጠነ አምዐዕከሁ ለእግዚ
ብሔር አምላክከ በገዳም እምአመ አውፃእከ እምድረ ግብ
ጽ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን እንዘ ትክሕድዎ
ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።
፰ ወበኮሬብኒ አምዐዕክምዎ ለእግዚአብሔር ወተምዐ
እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ያጥፍእክሙ ።
፱ አመ ዐረጉ አነ ውስተ ደብር ከመ እንሣእ ክልኤ
ጽላተ ዘእብን ጽላተ ዘኪዳን ዘተከየደ እግዚአብሔር
ምስሌክሙ ።
፲ ወነበርኩ ውስተ ደብር አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ
ሌሊተ እክለ ኢበላዕኩ ወማየ ኢሰተይኩ ።
፲፩ ወወሀበኒ እግዚአብሔር ክልኤ ጽላተ ዘእብን ዘተ
ጽሕፉ በአጽባዕቱ ለእግዚአብሔር ወጽሑፍ ውስቴቶን
ኵሉ ቃል ዘነገረነ እግዚአሔር በውስተ ደብር አመ
ተጋባእክሙ ።
፲፪ በአርብዓ መዓልት ወበአርብዓ ሌሊት ወሀበኒ እግዚአ
ብሔር ክልኤ ጽላተ ዘእብን ወጽላተ ዘኪዳን ።
፲፫ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ተንሥእ ወሑር ፍጡነ እም
ዝየ እስመ አበሱ ሕዝብከ ዘአውፃእከ እምድረ ግብጽ
ወፍጡነ ክሕዱ እምፍኖት ዘአዘዝኮሙ ወገብሩ ሎሙ
ስብከ ።
፲፬ ወይቤለኒ እግዚአብሔር እቤለከ ምዕረ ወክዕበ እንዘ
እብል ርኢክዎ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ሕዝብ ግዙፈ ክሳድ
ውእቱ ።
፲፭ ኅድገኒ እጥፍኦ ወእደምስስ ስሞ እምታሕተ ሰማይ
ወእገብረከ ውስተ ሕዝብ ዐቢይ ወጽኑዕ ወዘይበዝኀ እም
ዝንቱ ፈድፋደ ።
፲፮ ወተመየጥኩ ወወረድኩ እምደብር ወደብሩሂ ይነ
ድድ በእሳት ወእልክቱሂ ክልኤ ጽላት ውስተ ክልኤሆን
እደውየ ።
፲፯ ወሰበ ርኢኩ ከመ አበስክሙ ቅድመ እግዚአብሔር
አምላክክሙ ወገበርክሙ ለክሙ ስብከ ወኀደግሙ ፍኖተ
ዘአዘዘክሙ እግዚአብሔር ፡ ነሣእክዎን ለእልክቱ ክልኤ
ጽላት ወገደፍክዎን እምውስተ ክልኤሆን እደውየ ወቀጥ
ቀጥክዎን በቅድሜክሙ ።
፲፰ ወሰአልኩ ዳግመ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ ቀዲ
መ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ፡ እክለ ኢበላዕኩ
ወማየ ኢሰተይኩ ፡ በእንተ ኵሉ ኃጣውኢክሙ ዘአበ
ስክሙ ወገበርክሙ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር አም

እውነተኛነቴ አገባኝ አትበል ፡ አገራቸውን ትወርሳት ዘን
ድ አንተ የምትገባ ስለ ልቡናህ ንጽሕና ፡ ስለ እውነተኛ
ነትህ አይደለም ። ዘፍ፡ ፲፭ ፲፯ ፡ ዘዳ፡ ፰ ፲፯ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ላቤቶችህ ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ የማለውን
ቃል ኪዳን ያጸና ዘንድ እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ
በኃጢአታቸው ምክንያት ከፊትህ አጠፋቸው እንጂ ።
አንተ ክፉደ ልቡናውን የሚያጸና ወገን ነህና ያችን
የተባረከች አገር ስለ እውነተኛነትህ እንደማይሰጥህ
አሁን ታውቃለህ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፱ ፡ ዘዳ፡ ፱ ፲፫ ፡ ፲ ፲፯ ።
ከግብጽ ምድር ከወጣህ ጀምሮ ፈጣሪያችሁ እግዚአ
ብሔርን ከዳችሁት ወደዚህ ቦታ እስከትደርሱ ድረስ በም
ድረ በዳ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ምን ያህል እንዳሳ
ዘንከው አስብ ፡ አትዘንጋ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፩ ፡ ፲፯ ፪ ።
በኮሬብም እግዚአብሔርን አሳዘናችሁት (አስቈጣች
ሁት) እግዚአብሔርም ያጠፋችሁ ዘንድ በናንተ ላይ ተቈጣ።
እግዚአብሔር ከናንተ ጋር የተማማለበቸውን የቃል
ኪዳን ጽላቶችን ዓሥሩ ቃላት የተጻፈበቸውን የዕንቍ
ጽላቶች እቀበል ዘንድ እኔ ወደ ተራራ በወጣሁ ጊዜ ።
እኽል ሳልበላ ፡ ውኃም ሳልጠጣ አርባ ቀን ፡ አርባ
ሌሊት በተራራው ላይ ተቀመጥኩ ። ዘፀ፡ ፳፬ ፲፰ ።
እግዚአብሔርም ፡ በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ
ሁለት የድንጋይ ጽላቶችን ሰጠኝ ፡ በተሰበሰባችሁም ጊዜ
እግዚአብሔር በተራራ ላይ የነገረን ነገር ሁሉ በነሳቸው
ተጽፏል ።
በአርባ ቀንና በአርባ ሌሊት ፡ (እግዚአብሔር ዓሠርቱ
ቃላት የተጻፈበቸው) ሁለቱን የዕንቍ ጽላት የቃል ኪዳ
ኑን ጽላቶች ሰጠኝ ።
ከግብጽ ምድር ያወጣኻቸው ወገኖችህ በድለዋልና ፡
ከዘዝኻቸው ሥርዓት ወጥተው ፈጥነው ክደዋልና ጣኦ
ትም ሠርተዋልና ፡ እግዚአብሔር ከዚህ ቦታ ተነሥተህ
ሂድ አለኝ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፰ ፡ መሳ፡ ፪ ፲፯ ።
እግዚአብሔር ይህ ወገን ልቡናው የጸና (አንገተ ደን
ዳና) እንደሆነ አየሁት ብዬ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ነገር
ኩህ አለኝ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፱ ፡ ዘዳ፡ ፬ ፮ ።
አጠፋው ዘንድ ስሙንም ከሰማይ በታች አጠፋው
ዘንድ ተወኝ ፡ ገናና ጽኑ በሆነ ከዚህም ፈጽሞ በሚበዛ
ወገን መካከል አሾምኻለሁ አለኝ ። መዝ፡ ፻፬ ፲፫ ።
እኔም ተመልሼ ከተራራው ወረድኩ ፡ ተራራውም
በእሳት ተከብቦ ይነድ ነበር ፡ እነዚህም ሁለት ጽላቶች
በሁለቱ እጆቼ ተይዘው ነበር ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፭ ፡ ዘዳ፡ ፬ ፴ ።
በእግዚአብሔር ፊት እንደበደላችሁ ለናንተም ጣኦ
ትን እንደሠራችሁ ፡ እግዚአብሔር ያዘዛችሁንም ሥርዓት
እንደ ተዋችሁ በየሁ ጊዜ ሁለቱን ጽላቶች ይገር ከሁለቱ
እጆቼ ጥዬ በፊታችሁ ሰበርኳቸው ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፱ ።

ስለ በደላችሁበት ኃጢአታችሁ ታሳዝኑት ዘንድ
በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ነገር ስላደረ
ጋችሁ እኽል ሳልበላ ውኃም ሳልጠጣ ፡ እንደ ቀደመው
ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት አርባ ቀን ፡ አርባ ሌሊት

ላክክሙ ከመ ታምዕዕዎ ።

፲፱ ወፈራህኩ በእንተ መዓቱ ዘተምዐ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ከመ ያጥፍእክሙ ወሰምዐኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ።

፳ ወላዕለ አሮንሂ ተምዐ እግዚአብሔር ጥቀ ከመ ይሥርዎ ፤ ወጸለይኩ በእንተ አሮንሂ በውእቱ መዋዕል ወበእንተ ጌጋይክሙሂ ዘገበርክሙ ላሕመ ።

፳፩ ወነሣእክዎ ወቀጥቀጥክዎ ወሐረጽክዎ እስከ አድቀቅክዎ በሕቁ ወኮነ ጥቀ ከመ ጸበል ወወደይክዎ ለውእቱ ሐሪጽ ውስተ ነቅዕ ዘይወርድ እምደብር ።

፳፪ ወበኀበ ውዕየትኒ ወአመ መንሱትኒ ወበኀበ መቃብረ ፍትወትኒ አምዐዕክምዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፳፫ ወአመሂ ፈነወክሙ እግዚአብሔር እምቃዴስ በርኔ ወይቤለክሙ ዕርጉ ወተዋረስዋ ለይእቲ ምድር ዘእሁበክሙ ፤ ክሕድክሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወኢአመንክምዎ ወኢሰማዕክሙ ቃሎ ።

፳፬ ወኮንክሙ ከሐድያነ እግዚአብሔር እምይእቲ ዕለት እንተ ተአምረ ለክሙ ።

፳፭ ወሰአልኩ ለክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አርብዐ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ በከመ ሰአልኩ ቀዲሙ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ከመ ያጥፍእክሙ ።

፳፮ ወጸለይኩ ኀበ እግዚአብሔር ወእቤ እግዚኦ ንጉሠ ሙለአማልክት ኢትሥርዎሙ ለሕዝብከ ወለመክፈልትከ ዘቤዘውከ በኀይልከ ዐቢይ ዘአውፃእከ እምግብጽ በዐቢይ ኀይልከ ወበእዴከ ጽንዕት ወበመዝራዕትከ ልዑል ።

፳፯ ተዘከር አብርሃምሃ ወይስሐቅሃ ወያዕቆብሃ አግብርቲከ እለ መሐልከ ሎሙ በርእስከ ወኢትነጽር እከዮሙ ለእሉ ሕዝብ ወአበሳሆሙ ወጌጋዮሙ ።

፳፰ ከመ ኢይበሉ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር እለ እምኀቤሆሙ አውፃእከነ እስመ ስእነ እግዚአብሔር አብእቶሙ ውስተ ምድር እንተ ይቤሎሙ ወእስመ ይጸልኦሙ አውዕኦሙ ከመ ይቅትሎሙ በገዳም ።

፳፱ ወእሉ ሰ ሕዝብከ እሙንቱ ወርስትከ እለ አውፃእከ እምግብጽ በዐቢይ ኀይልከ ወበጽኑዕ ወልዑል መዝራዕትከ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ቀር ለከ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ከመ እለ ቀዲሙ ፤ ወዕርግ ኀቤየ ውስተ ደብር ወግበር ታቦተ እምዕፅ ።

፪ ወእጽሕፍ ውስተ ውእቶን ጽላት ኵሎ ቃለ ዘሀለወ ውስተ እልክቱ ጽላት እለ ቀዲሙ ቀጥቀጥከ ወደዮን ውስተ ታቦት ።

፫ ወገበርኩ ታቦተ እምዕፅ ዘኢይነቅዝ ወወቀርኩ ክልኤ ጽላተ ዘእብን ከመ እለ ቀዲሙ ፤ ወዐረጉ ውስተ ደብር ፤ ወውስተ እዴየ ውእቶን ክልኤሆን ጽላት ።

ለመንኩ ።

እግዚአብሔር ያጠፋችሁ ዘንድ ስለ ተቈጣው ቍጣ ፈራሁ ፤ በዚያም ወራት እግዚአብሔር ልመናዬን ሰማኝ ።

ያጠፋው ዘንድ እግዚአብሔር በአሮን ላይ አጥብቆ ተቈጣ ፤ እኔም በዚያ ወራት ስለ አሮን ለመንኩ ፤ ለምንም ስለ ሠራችሁበት ኃጢአታችሁ ጸለይሁ ።

እንሥሬም ሰበበርኩት ፈጽሞ አድቅ እስኪደቅ (እስኪለዝብ) ድረስ ፈጨሁት አለዘብኩት እንደ ትቢያም ሆነ ፤ ከተራራው በሚወርድ ውኃም ውስጥ ጨመርሁት ።

እሳት በተነሣበት በታ በጥፋትም ጊዜ በምኞት መቃብርም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን አሳዘናችሁት ።

እግዚአብሔርም ከቃዴስ በርኔ በላካችሁ ጊዜ ያችን የምሰጣችሁ አገር ወጥታችሁ ውረሷት ባላችሁም ጊዜ ፤ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ካዳችሁ ፤ አላመናችሁትም ቃሉን አልሰማችሁም ። ዘኍ፡ ፲፫ ፳፮ ፤ ፲፬ ፩ ።

ለናንተ ከታወቀበት (ከተገለጠበት) ቀን ጀምሮ በእግዚአብሔር ዐመፀኞች ነበራችሁ ።

አስቀድሞም እንደ ለመንኩ አርባ ቀን አርባ ሌሊት በእግዚአብሔር ፊት ለመንኩ ፤ እግዚአብሔር ያጠፋችሁ ዘንድ አጠፋቸዋለሁ ብሏልና ። ዘዳ፡ ፱ ፲፱ ።

አቤቱ የአማልክት ንጉሣቸው በጌትነትህ በገናናነትህ በታላቅነትህ የተበገዥኻቸውን በታላቅ ኃይልህ በክሃሊነትህ በጸናች እጅህ በተዘረጋች ክንድህ ከግብጽ ያወጣኻቸው ወገንህን ርስትህን አታጥፋቸው ብዬ ወደ እግዚአብሔር ለመንኩ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፩ ።

ሕያው አነ ብለህ የማልክላቸው ባሮችህ አብርሃምን ይስሐቅንና ያዕቆብን አስብ ፤ የነዚህን ወገኖች ክፋታቸውን በደላቸውንና ስሕተታቸውን አትመልከት ።

ከነሳቸው ዘንድ ያወጣኸንን በግብጽ የሚኖሩ ሰዎች በምድረ በዳ ያጠፋቸው ዘንድ አወጣቸው አወርሳችኋለሁ ብሎ ወደ ተናገራቸው ምድር ማግባት ተስኖታልና ስለ ጠላቸውም በምድረ በዳ ይገድላቸው ዘንድ ከግብጽ ምድር አወጣቸው እንዳይሉህ በደላቸውን አትመልከት ።

እሊህስ ቢብዙ ተአምራት በታላቅ ኃይልህ በጽኑ ሥልጣንህ በተዘረጋም ክንድህ ከግብጽ ያወጣኻቸው ወገኖችህ ናቸው ። ፩ ነገ፡ ፰ ፶፰ ፤ ነህ፡ ፩ ፲ ።

ምዕራፍ ፲ ።

እግዚአብሔር በዚያ ወራት እንዲህ አለኝ ፤ የፊተኞችን ጽላቶች አስመስለህ ሁለት የዕንቍ ጽላቶችን ቀረጽ ከኔ ዘንድም ወደ ተራራው ወጥተህ ከማይነቅዝ ዕንጨት ማጥን ሥራ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፲ ።

ቀድሞ በሰበርካቸው በነዚያ ጽላቶች ያለውን ቃል ሁሉ በነዚያ ጽላቶች ላይ እጽፋለሁ ፤ በታቦቱም ውስጥ አኑራቸው አለኝ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፯ ።

ከማይነቅዝም ዕንጨት ማጥን ሠራሁ ፤ ወደ ተራራውም ወጥቼ እንደ ቀደሙቱ ሁለት የዕንቍ ጽላቶች ቀረጽኩ ፤ እነዚያም ሁለት ጽላቶች በእጄ ተይዘው ነበር ።

፬ ወጸሐፈ ውስተ ውእቱን ጽላት በከመ ውእቱን ጽላት ዘቀዲሙ ዓሥሩ ቃላተ ዘነገረነ እግዚአብሔር በደብረ ሲና በማእከለ እሳት ።

በደብረ ሲና በእሳት መካከል ሆኖ እግዚአብሔር የነገረንን ዓሥሩን ቃላት በነዚያ ጽላቶች ላይ ቀድሞ እንደ ተጻፉቱ ጻፍኩ ። ዘፀ፡ ፴፬ ፳፰ ፤ ዘዳ፡ ፬ ፲፫ ።

፭ ወወደይክዎን ውስተ ታቦት ለውእቱን ጽላት ዘገበርኩ ወነበራ ህየ በከመ አዘዘኒ እግዚአብሔር ።

እነዚያ የቀረጽኳቸውንም ጽላቶች በማጥን (ታቦት) ውስጥ አኖርኳቸው እግዚአብሔርም እንዳዘዘኝ በዚያ ኖሩ።

፮ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል እምነ ቤሮት ዘደቂቀ ኢያቅም ዘማሰቢ ወበህየ ሞተ አሮን ወተቀብረ ፤ ወተሠይመ በህየ አልአዛር ወልዱ ክህነ ህየንቴሁ ።

እስራኤልም የማሰቢ ወገን የሚሆኑ የአርበኞች ልጆች ከሉበት ከቤሮት ተጓዙ ፤ በዚያም አሮን ሙቶ በዚያ ተቀበረ ልጁ አልዓዛርም በዚያ ስለሱ ፈንታ ክህን ሆነ ።

፯ ወእምህየ ግዕዙ ውስተ ጉድጎድ ፤ ወእምጉድጎድ ውስተ ኤጤበታ ምድር ዘአንቅዕተ ማይ ።

ከዚያም ወደ ጉድጎድ ተጓዙ ፤ ከጉድጎድም የውኃ ምንጭ ወዳለበት አገር ወደ ኢጤበታ ተጓዙ ። ዘኍ፡ ፴፫ ፴፪።

፰ ወበውእቱ መዋዕል ፈለጠሙ እግዚአብሔር ለነገደ ሌዊ ከመ ይፁሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ፤ ወከመ ይቁሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወይግበሩ ወይጸልዩ በስመ ዚአሁ እስከ ዛቲ ዕለት ።

እግዚአብሔርም በዚያ ወራት የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን ይሸከሙ ዘንድ በእግዚአብሔርም ፊት ይቆሙ ዘንድ ሥራውንም ሊሠሩ ስሙንም ጠርተው ይጸልዩ ዘንድ የሌዊን ወገኖች ለያቸው ። ዘሌ፡ ፱ ፳፪ ።

፱ ወበበይነ ዝንቱ አልቦሙ ለሌዋውያን ክፍል ወርስት ምስለ አኀዊሆሙ እስመ እግዚአብሔር ውእቱ ክፍሎሙ በከመ ይቤሎሙ ።

ስለዚህም ነገር ለሌዋውያን ከወንድሞቻቸው ጋር ዕድል ፈንታ ርስት አልነበራቸውም እንደ ነገራቸው ዕድላቸው ፈንታቸው እግዚአብሔር ነውና ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳፬ ።

፲ ወአነሰ ቆምኩ ውስተ ደብር አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ወሰምዐኒ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል ወኢ ደገከሙ እግዚአብሔር ወኢያጥፍአክሙ ።

እኔም እንደ ፊተኛው አርባ ቀንና አርባ ሌሊት በተራራው ቆየሁ (ተቀመጥኩ) እግዚአብሔርም በዚያ ወራት ልመናዬን ሰማኝ እግዚአብሔርም ተዋችሁ አላጠፋችሁም ።

፲፩ ወይቤለኒ እግዚአብሔር ሑር ወንግር ቅድሜሆሙ ለእሉ ሕዝብ ይበኡ ወይትዋረስዋ ለምድር ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ከመ እሁበሙ ።

እግዚአብሔር እሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻቸው የማልኩላቸውን ምድር ገብተው ይወርሷት ዘንድ ሂደህ በሊህ ወገኖች ፊት ንገር አለኝ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፩ ።

፲፪ ወይእዜኒ እስራኤል ፤ ምንተ ይፈቅድ እግዚአብሔር እምኀቤከ እንበለ ከመ ትፍርሆ ወትሑር በኵሉ ፍናዊሁ ወከመ ታፍቅሮ ወታምልኮ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወትዕቀብ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ሠናየ ይኩንከ ።

አሁንም እስራኤል ሆይ ፤ እግዚአብሔር ከንተ ምን ይሻል (ምን ይሻል ይመስልሃል) ትፈራው ፤ በሕጉም ሁሉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ ፤ ትወደውም ዘንድ ፤ በፍጹም ልቡናህ ፤ በፍጹም ሰውነትህ ታመልከው ዘንድ ነው እንጂ ፤ በጎ ነገር ሊደረግልህ እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ ነው እንጂ አሁንስ እስራኤል ከንተ ምን ይሻል ፤

፲፫ ወናሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ሰማይ ወሰማየ ሰማያት ወምድር ወኵሉ ዘውስቴታ ።

ይህ ሰማይ ፤ ከሰማይም በላይ ያለ ሰማይ ምድርም በውስጧም ያለ ሁሉ እነሆ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፱ ፤ ፩ ነገ፡ ፰ ፳፯ ።

፲፬ ወዳእሙ አበዊክሙ አብደረ ያፍቅሮሙ ወኀረየ ዘርአሙ እምድኅሬሆሙ ኪያክሙ እምኵሉ አሕዛብ እስከ ዛቲ ዕለት ።

ቢወዳቸው አባቶቻችሁን ብቻ መረጠ ፤ እስከዚች ቀን ድረስ ከአሕዛብ ሁሉ ከነሳቸውም በኋላ እናንተ ልጆቻቸውን መረጠ ። ዘዳ፡ ፬ ፴፯ ፯ ፡ ፯ ።

፲፭ ወግዝሩ እከየ ልብክሙ ወኢታግዝፉ ክሳደክሙ እንከ ፤ እስመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ።

የልባችሁን ሸለፈት ግረዙ (ክፋትን አርቁ) እንግዲህ ወዲህ አንገተ ደንዳና አትሁኑ ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ነውና ።

፲፮ አምላክ አማልክት ወእግዚአ አጋእዝት ውእቱ እግዚአብሔር ዐቢይ ወጽኑዕ ወግሩም ዘኢያደሉ ለገጽ ወኢይነሥእ ሕልያነ ።

የአማልክት (የካህናት) አምላክ የጌቶችም ጌታ ነው ፤ እግዚአብሔር ገናና ጽኑ ኃያል የሚያስፈራ (ግሩም) ነው የሰው ፊት አይቶም የማያደላ ነው ፤ ማማለጃም የማይቀበል ነው ። ፪ ዜና ፲፱ ፯ ፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፲ ፴፬ ።

፲፯ ወይገብር ፍትሐ ለግዩር ወለእጓለ ማውታ ፤ ወለዕቤር ወያፈቅሮ ለግዩር ወይሁብ ሲሳዮ ወዐራዞ ።

እናት አባት ለሞተበት ለስደተኛና ለባልቴት እውነት ይፈርዳል ስደተኛን ይወዳል ፤ ልብሱንና ምግቡንም ይሰጠዋል ። ኢሳ፡ ፶፰ ፶፱ ፤ መዝ፡ ፻፵፯ ፱ ።

፲፰ ወአፍቅርዎ ለግዩር እስመ አንትሙኒ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ።

እናንተ በግብጽ አገር ስደተኞች ነበራችሁና ስደተኛውን ውደዱት ። ዘፀ፡ ፳፪ ፳፩ ፤ መዝ፡ ፰ ፰ ።

፳ ለእግዚአብሔር አምላክከ ፍርሆ ወሎቱ ለባሕቲቱ አምልክ ፡ ወሎቱ ትልግ ወበስሙ ዚአሁ መሐል ።
፳፩ እስመ ውእቱ ትምክሕትከ ወውእቱ አምላክከ ዘገብረ ለከ ዐቢያተ ወእላንተ ክቡራተ ዘርእያ አዕይንቲከ ።

፳፪ በሰብዓ ነፍስ ወረዱ አበዊከ ውስተ ምድረ ግብጽ ወይእዚሰ ገብረከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዙኀ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወአፍቅር ለእግዚአብሔር አምላክከ ወዕቀብ ሕጎ ወኵነኔሁ ወትእዛዞ ወፍትሖ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ።
፪ ወተአምሩ ዮም ከመ አከ ደቂቅክሙ ዘርእዩ ወአእመሩ ተግሣጸ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወዕበያቲሁ ወእደ ጽንዕተ ወመዝራዕተ ልዑለ ።
፫ ወተአምሪሁ ወመድምሞ ወኵሎ ዘገብረ በማእከለ ግብጽ ፡ ወበፈርዖን ንጉሠ ግብጽ ወበኵሉ ምድሩ ።
፬ ወኵሎ ዘገብረ በኀይሎሙ ለግብጽ ወበሠረገላቲሆሙ ወበአፍራሲሆሙ ዘከመ ከደኖሙ ማየ ባሕረ ኤርትራ ላዕለ ገጾሙ እንዘ ይዴግኑክሙ እሙንቱ እምድኅሬክሙ ወአጥፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፭ ወኵሎ ዘገብረ ለክሙ በገዳም እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዛቲ መካን ።
፮ ወኵሎ ዘገብረ ፡ ክሙ በዳታን ወበአቤሮን ደቂቀ ኤልያብ ወልደ ሮቤል አንተ ፈትሐት ምድር አፉሃ ወውኅጠቶሙ ወለአብያቲሆሙ ፡ ወለደብተራሆሙ ፡ ወለኵሉ ንዋያቲሆሙ ዘምስሌሆሙ እማእከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፯ እስመ አዕይንቲክሙ ርእያ ኵሎ ግብረ ዐቢያተ ዘገብረ እግዚአብሔር ።
፰ ወዕቀቡ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትሕየዉ ወትትባዝኁ ወትበኡ ትትዋረስዋ ለምድር እንተ ላቲ ተዐድዉ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረስዋ በሀየ ።

፱ ወከመ ይኑኅ መዋዕሊክሙ በዲበ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ከመ የሀቦሙ ወለዘርኦሙ እምድኅሬሆሙ ምድረ እንተ ታውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፲ ወከመዝ ይእቲ ምድር እንተ ትበውእ ሀየ ትትዋረሳ ፡ አኮ ከመ ምድረ ግብጽ ይእቲ እንተ እምኔሃ ወፃእከ ሶበ ይዘርኡ ዘርአ ይሰቅዩ በእገሪሆሙ ከመ ዐፀደ ሐምል ።

፲፩ ወምድርሰ እንተ ሀየ ትበውእ ከመ ትትዋረሳ ምድር ይእቲ እንተ ባቲ አድባር ወአምዳር ወእምዝናመ ሰማይ ትሰቀይ ማየ ።
፲፪ ምድር እንተ ዘልፈ ይሔውጻ እግዚአብሔር አምላክከ ወአዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ ላዕሌሃ እምርእሰ ዓመት እስከ ማኅለቅተ ዓመት ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው ፡ እሱን ብቻ አምልከው በአምልኮትም እሱን ተከትለው በስሙም ማል ።
መመኪያህ ነውና ደጋግ ተአምራት ያደረገልህ ዐይኖችህ ያዩዋቸው እነዚያን የከበሩ ታላላቅ ተአምራት ያደረገልህ ፈጣሪህ ነውና ፡ (በስሙ ማል) ። ዘዳ፡ ፲ር ፬ ፴ ፳ ።
አባቶችህ ሰባ ነፍስ ሁነው ወደ ግብጽ ምድር ወረዱ አሁን ግን ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንደ ሰማይ ከዋክብቶች አበዛህ ። መዝ፡ ፳፱ ፫ ፡ ፺፯ ፳፩ ፡ ኤር፡ ፲፯ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ውደደው ፡ በሕይወት በኖርክበት ዘመን ሁሉ ሕጉን ትእዛዙን ፍርዱን ጠብቅ ።
አሁን ተአምራቱን ያዩ ልጆቻችሁ እንዳይደሉ ዕወቁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ተግሣጽ ገናናነቱን የጸናች ሥልጣኑን የተዘረጋ ክንዱን ። ዘዳ፡ ፰ ፭ ፡ ፫ ፳፱ ።
በፈርዖንና በግብጻውያን መካከል በሀገሩም ሁሉ ያደረገውን ድንቅ ተአምራቱን ዕወቁ ። ዘዳ፡ ፮ ፳፪ ።
በግብጽ ሠራዊት በፈረሶቻቸውና በሠረገላዎቻቸው እነሱ በኋላችሁ ሲከተሉዋችሁ የኤርትራ ባሕር ውኃ ፊታቸውን እንደ ሸፈናቸው ያደረገውን ሁሉ እስከዚችም ቀን ድረስ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንዳጠፋቸው ዕወቁ።
ወደዚች ቦታ እስክትደርሱ ድረስ በምድረ በዳ ያደረገላችሁን ሁሉ ። መዝ፡ ፺፯ ፲፯ ።
በእስራኤል ልጆች መካከል ምድር አፍዋን ከፍታ ቤተ ሰቦቻቸውን ድንኳኖቻቸውን ለነርሱ የነበራቸውንም ገንዘብ ሁሉ በዋጠቻቸው በሮቤል ልጅ በኤልያብ ልጆች በዳታንና በአቤሮን ያደረገውን ያወቁ እንዳይደሉ ዛሬ ታውቃላችሁ ።
እግዚአብሔር ያደረገላችሁን ታላላቅ ተአምራቶች ሁሉ ዓይኖቻችሁ አይተዋልና ።
ከመከራው ትድኑ ዘንድ የብዙ ብዙም ትሆኑ ዘንድ በዚያም ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን የምትሻገሩላት ምድር ገብታችሁ እንድትወርሷት ዛሬ እኔ የማዛችሁን ትእዛዙን ሁሉ ጠብቁ ። ኢያ፡ ፩ ፯ ።
ለነሳቸው ይሰጣቸው ዘንድ ከነሳቸውም በኋላ ለልጆቻቸው ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔር ላባቶቻቸው በማለላቸው ማርና ወተት (ተድላ ደስታ) በምታስገኝ አገር ዘመናችሁ ይበዛ ዘንድ ትእዛዙን ሁሉ ጠብቁ ።
ትወርሳት ዘንድ ወደዚያ የምትገቡባት ምድር እንደ ዚህ ናት ከወጣችሁ እንደ ወጣህባት እንደ ግብጽ ምድር አይደለችም ፡ ዘር በዘሩ ጊዜ እንደ ተክል ቦታ በእግራቸው እየጫጩ ያጠጣሉ ። ዘካ፡ ፲፬ ፲፰ ።
ትወርሳት ዘንድ ወደዚያ የምትገቡባት ምድር ግን ተራራዎችና ሜዳዎች ያሉባት አገር ናት ከሰማይ ዝናም የምትጠጣ አገር ናት ። ዘዳ ፰ ፯ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር ዘወትር (በረድኤት) የሚጐበኛት አገር ናት ፡ የፈጣሪህ እግዚአብሔር ዓይኖችም ከዘመን መባቻ ጀምሮ እስከ ዘመን መጨረሻ ድረስ እሷን ይመለከታሉ ። ፩ ነገ፡ ፱ ፫ ።

፲፫ ወለእመሰ ሰሚዐ ሰማዕከ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ታፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወታምልክ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ፤ ይሁብ ዝናመ በበመዋዕሊሁ ላዕለ ምድርከሙ ዘነግህኒ ወዘሠርክኒ ።

፲፬ ወእስተጋብእከ እክለከ ወወይነከ ወቅብአከ ይሁብ ማዕረ ውስተ ገዳምከ ለእንስሳከ ወትበልዕ ወትጸግብ ።

፲፭ ወዑቁ ባሕቱ ኢታስብሑ ልበክሙ ወኢትክሐዱ ወኢትሖሩ ወኢታምልኩ ባዕዳነ አማልክተ ወኢትስግዱ ሎሙ ።

፲፮ ወይትመዓዕ እግዚአብሔር መዐተ ላዕሌክሙ፤ ወየዐፅዋ ለሰማይ ወኢያመጽእ ዝናመ ወምድርኒ ኢትሁብ ፍሬሃ ወትጠፍኡ ፍጡነ እምድር ቡርክት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወዕቀብዎ ለዝንቱ ነገር ውስተ ልብክሙ ወውስተ ነፍስክሙ ወረስይዎ ተአምረ ውስተ እዴክሙ ወይኩን ዘኢይትሐወስ እምቅድመ አዕይንቲክሙ ።

፲፰ ወመሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ከመ ይትናገሩ ቦቱ ለእመ ነበሩ ውስተ ቤት፤ ወለእመኒ ሖሩ ውስተ ፍኖት ወሰበኒ ትሰክብ ወሰበኒ ትትነሣእ ።

፲፱ ወጸሐፍዎ ውስተ መርፈቀ ኆኅተ ቤትክሙ ከመ ይብዛኅ መዋዕሊክሙ፤ ወመዋዕለ ውሉድክሙ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊክሙ ከመ የሀቦሙ በአምጣነ መዋዕለ ሰማይ ውስተ ምድር ።

፳ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ከመ ትግበሩ ወታፍቅርዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወከመ ትሖሩ በኵሉ ፍናዊሁ ወከመ ትትልውዎ ያወፅኦሙ እግዚአብሔር ለኵሉ አሕዛብ እምቅድመ ገጽክሙ ።

፳፩ ወትትዋረስዎሙ ለአሕዛብ ዐበይት እለ ይጸንዑ ፈድፋደ እምኔክሙ ።

፳፪ ወኵሉ መካን ኀበ ኬደ መከየደ እገሪክሙ ለክሙ ውእቱ እምገዳም ወእምአንጢሊባኖን ወእምፈለግ ዐቢይ ፈለገ ኤፍራጥስ እስከ ባሕር እንተ መንገለ ዐረብ ይከውን ደወልክሙ ።

፳፫ ወአልቦ መኑሂ ዘይትቃወም ቅድመ ገጽክሙ ወይወዲ እግዚአብሔር ፍርሀተክሙ ወረዐደተክሙ ላዕለ ኵሉ ገጸ ምድር እንተ ወረግሙ ላዕሌሃ በከመ ይቤለክሙ እግዚአብሔር ።

፳፬ ወናሁ አነ ዮም አቀውም ቅድሜክሙ በረከተ ወመርገመ ።

፳፭ በረከትሰ ለእመ ሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ።

፳፮ ወመርገምሰ ለእመ ኢሰማዕክሙ ኵሎ ትእዛዞ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ወኀደግምዋ ለፍኖት ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ወሖርክሙ ወአምለክሙ ባዕዳነ አማልክተ ዘኢተአምሩ ።

፳፯ ወሶበ አብአከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ምድር እንተ ላቲ ተበውእ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረሳ በህየ ታገብእ በረከተ ላዕለ ደብረ ገሪዛን ወመርገመ ላዕለ ደብረ ጌባል ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወደው ዘንድ በፍጹም ልቡናህ በፍጹም ሰውነትህም ታመልከው ዘንድ እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዝ ሁሉ ፈጽመህ ብትሰማ የማታውንና የጧቱን ዝናም በሀገራችሁ በየወራቱ ይሰጣል ።

እኽልህን ወይንህን ዘይትህን ከሰበሰብክ በኋላ ለከብቶችህ በምድረ በዳ ሣርን ይሰጣል በልተህም ትጠግባለህ።

ነገር ግን ልባችሁን እንዳታጸኑ እንዳትክዱ ሂዳችሁም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን እንዳታመልኩ ለነሱም እንዳትሰግዱ ዕወቁ፤ (ተጠንቀቁ) ። ዘዳ፤ ፲፱ ፲፯፤ ኢዮ፤ ፴፩ ፳፯ ።

እግዚአብሔርም በናንተ ተቆጥቶ ሰማይን ይዘጋታል፤ ዝናምንም አያዘንምም ምድርም ፍሬዋን አትሰጥም፤ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከተባረከችም ምድር ፈጥናችሁ ትጠፋላችሁ ።

ይህን ነገር በልቡናችሁና በሰውነታችሁ አስተውሉት (ጠብቁት) በጣታችሁም ምልክት (እንደቀለበት) አድርጉት በፊታችሁም እንደ መስተዋት የማይንቀሳቀስ ይሁን ።

በቤትም ቢቀመጡ፤ መንገድንም ቢሄዱ፤ እንዲነጋገሩበት ለልጆቻችሁ አስተምሩዋቸው በተኛህም ጊዜ በተነሣህም ጊዜ አስተምራቸው ። ዘዳ፤ ፬ ፱ ።

በምድር ላይ በሰማይ ዘመን መጠን ይሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻችሁ በማለላቸው ምድር ላይ ዘመናችሁና የልጆቻችሁ ዘመን ይበዛ (ይረዝም) ዘንድ ።

ፈቃዱን ታደርጉ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ትወዱት ዘንድ በሕጉም ሁሉ ጸንታችሁ ትኖሩ ዘንድ በአምልክትም ትከተሉት ዘንድ እኔ አሁን የማዛችሁ ትእዛዙን ሁሉ ብትሰሙ፤ እግዚአብሔር እነዚህን አሕዛብ ከፊታችሁ ያወጣቸዋል ። ዘዳ፤ ፯ ፲፯፤ ፲ ፳ ።

ከናንተ እጅግ የሚበረቱ አሕዛብን ሁሉ ትወርሷቸው አላችሁ ። ዘዳ፤ ፬ ፴፰ ።

ከምድረ በዳ ከአንጢሊባኖን ጀምሮ የእግራችሁ ኮቴ የረገጠው ቦታ ሁሉ ለናንተ ይሆናል፤ ከታላቁ ወንዝ ከኤፍራጥስ ጀምሮ በስተምዕራብ እስካለው ባሕር ድረስ ድንበራችሁ ይሆናል ። ዘፍ፤ ፲፭ ፲፰፤ ዘፀ፤ ፳፫ ፴፩ ።

በፊታችሁም ማንም ማን የሚቃወም የለም፤ እግዚአብሔር እንዳላችሁ ማንቀጥቀጣችሁን መፈራታችሁን ወደ ቢ ወደ ወጣችሁበት አገር ይመልሰዋል ። ዘፀ፤ ፳፫ ፳፯ ።

እነሆ እኔ አሁን ርግማንንና ምርቃትን በፊታችሁ አጸናለሁ ። ዘዳ፤ ፴፩ ፲፱ ።

ምርቃቱ እኔ አሁን የማዛችሁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሁሉ ብትሰሙ ነው ። ዘዳ፤ ፳፰ ፩ - ፴ ።

ርግማኑም አሁን እኔ የማዛችሁ የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሁሉ ባትሰሙ፤ እኔ አሁን የማዛችሁ ሥርዓቱንም ብትተዉ ሂዳችሁም የማታውቋቸው ልዩ ልዩ አማልክትን ብታመልኩ ነው ። ዘዳ፤ ፳፰ ፲፭፤ ፯ ፲፬ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በዚያ ትወርሳት ዘንድ ዮርዳኖስን ወደ ምትሻገርላት አገር ባገባህ ጊዜ ገሪዛን በሚባል ተራራ ምርቃትን ትመርቃለህ፤ ጌባል በሚባል ተራራም

		ርግማንን ትረግማለህ ። ዘዳ፡ ፴፯ ፲፪ - ፲፫ ።
ዘሀለዉ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ድኅረ ፍኖተ ዘመንገለ ዐረበ ፀሐይ በምድረ ከነአን እለ ሀለዉ ውስተ ዐረበ መአኃዝ ጎልጎል ቅሩበ ዕፀት ነዋኅ ።	፴	እነዚህም ለረጅም ዘፍ አቅራቢያ በሆነ ሜዳ መያያዣ በሆነ በፀሐይ መግቢያ በከነዓን ምድር ከመንገዱ አንጻር በዮርዳኖስ ማዶ ያሉ ናቸው ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፰፡ ፲፪ ፮ ።
ወናሁ ተዐድውዎ ለዮርዳኖስ አንትሙ ከመ ትበኡ ትረስዋ ለምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ መክፈልተክሙ በኵሉ መዋዕል ዘትነብሩ ውስቴታ ።	፴፩	በዚ በምትኖሩበት ዘመን ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ዕድል ፈንታ አድርጎ የሚሰጣችሁ ምድርን ልትወርሷት ትገቡ ዘንድ እነሆ እናንተ ዮርዳኖስን ትሻገሩት አላችሁ ። ዘዳ፡ ፱ ፩ ።
ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ትእዛዘ ወፍትሐ ዘአነ እሁበክሙ ቅድሜክሙ ዮም ።	፴፪	እነሆ አሁን እኔ በፊታችሁ የማስተምራችሁ ትእዛዙንና ፍርዱን ታደርጉ ዘንድ ጠብቁ ።
ምዕራፍ ፲፪ ።		ምዕራፍ ፲፪ ።
ወዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ወፍትሕ ዘተዐቅቡ ከመ ትግበሩ በምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብር አምላክክሙ መክፈልተክሙ በኵሉ መዋዕል ዘተሐይዉ አንትሙ ላዕለ ምድር ።	፩	በአገር በምትኖሩበት ዘመን ሁሉ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጣችሁ አገር ታደርጉት ዘንድ የምትጠብቁት ትእዛዝና ፍርድ ይህ ነው ።
ወደምስሶ ደምስስዎ ለኵሉ መካን ዘውስቴቱ አምለኩ አማልክቲሆሙ አሕዛብ ዘአንትሙ ትወርስዎሙ በዲበ አድባር ነዋኅት ወአውግር ወበታሕተ አእዋም ዘበቈ ቈጽል ።	፪	እናንተ የምትወርሱዋቸው አሕዛብ በከረብቶችና ረጃጅም በሆኑ ተራሮች ላይ ቅጠል ባላቸው ዛፎችም ሥር ጣኦቶቻቸውን ያመለኩበትን ቦታ ሁሉ ፈጽማችሁ አጥፉት ። ፩ ነገ፡ ፲፬ ፳፫፡ ፪ ነገ፡ ፲፯ ፲ ።
ወንሥቱ ምሥዋዓቲሆሙ ፡ ወቀጥቅጡ ምስላቲሆሙ ወግዝሙ አእዋማቲሆሙ ፡ ወአውዕዩ በእሳት ግልፎ አማልክቲሆሙ ፡ ወደምስሱ አስማቲሆሙ እምውእቱ መካን ።	፫	መሠውያዎቻቸውን አፍርሱ ምስሎቻቸውንም ሰበሩ የማምለኪያ ዛፎቻቸውንም ቍረጡ ፡ ጣኦቶቻቸውን በእሳት አቃጥሉ ፡ ስማቸውንም ከዚያ ቦታ አጥፉ ።
ወኢትግበሩ ከመዝ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በሕሊናቲ እምአህጉሪክሙ ዘአንበለ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።	፬	በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ነው እንጂ ከአገሮቻችሁ በአንዲቱ አገር ለፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደዚህ አታድርጉ ።
ወትወስዱ መሥዋዕተክሙ ወቍርባነክሙ ወቀዳሚያቲክሙ ወብፅዓቲክሙ ወዘበፈቃድክሙ ወዘዐሥራቲክሙ ወበኵረ አልሕምቲክሙ ወዘአባግዒክሙ ።	፭	ቍርባናችሁንና መሥዋዕታችሁን ስለታችሁንና ያዝመራችሁን መጀመሪያ ዓሥራታችሁንና በፈቃዳችሁ የምታደርጉትን ከላሞቻችሁና ከበጎቻችሁ መጀመሪያ የተወለደውን ውሰዱ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፲፬፡ ፲፰ ፯ ።
ወብልዑ በህየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወተፈሥሑ በኵሉ ዘውስቴቱ ወደይክሙ እዴክሙ አንትሙ ፡ ወቤትክሙኒ እስመ ባረከክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፮	(ወስዳችሁ) በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት በዚያ ብሉት ፡ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ባርኳችኋልና እናንተና ወገናችሁ እጃችሁን ባገባችሁበት ሁሉ ደስ ይበላችሁ ።
ወኢትግበሩ ኵሎ ዘንሕነ ንገብር ዮም በዝየ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ዘአደሞ በቅድሜሁ ።	፯	አንዱም አንዱም በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ዛሬ እኛ የምናደርገውን ሁሉ አታድርጉ ።
እስመ ኢበጻሕክሙ እስከ ይእዜ ውስተ ምዕራፍክሙ ወውስተ ርስትክሙ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።	፰	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደሚሰጣችሁ ርስታችሁና ወደ ማረፊያችሁ ገና አልደረሳችሁምና ።
ወዕድዉ ዮርዳኖስ ወንበሩ ውስተ ምድር ዘያወርሰክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወያዐርፈክሙ እምኵሉ ፀርክሙ እለ ዐደውክሙ ወትነብሩ ተአሚነክሙ ።	፱	ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሚያወርሳችሁ አገር ኑሩ ፡ በዙርያችሁ ካሉ ጠላቶቻችሁ ሁሉ ያሳርፋችኋል ፡ ከመከራውም ተዘልላችሁ ትኖራላችሁ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፴፩ ። መሳ፡ ፲፯ ፯ ።
ወይኩን ዝክቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ወትወስዱ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም መሥዋዕተክሙ ወቍርባነክሙ ወዐሥራትክሙ ወቀዳምያተ እደዊክሙ ወህብተክሙ ኅሩየ ወኵሎ መባእክሙ ወኵሎ ዘበፃዕክሙ ለአምላክክሙ ።	፲	ስሙ በዚያ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር የመረጠውን ያ ቦታ የከበረ ይሁን ፡ እኔ አሁን የማዛችሁን ሁሉ መሥዋዕታችሁን ቍርባናችሁን የእዝመራችሁ መጀመሪያና ዓሥራታችሁን የተመረጠ መባችሁን ሁሉ ወዳችሁ የምትሰጡትን ገንዘባችሁን ለፈጣሪያችሁ የተሳላችሁትን ሁሉ ወደዚያ ውሰዱ ። ዘዳ፡ ፲፪ ፭ ።

፲፪ ወተፈሥሑ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ አንትሙ ወደቂቅክሙ ወአዋልዲክሙ ወአግብርቲክሙ ወአእማቲክሙ ወሌዋውያን እለ ውስተ አንቀጽክሙ እስመ አልቦሙ ክፍል ወርስት ምስሌክሙ ።

እናንተ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበላችሁ ሴቶች ልጆቻችሁና ወንዶች ልጆቻችሁ ሴቶች ባሮቻችሁና ወንዶች ባሮቻችሁ ከናንተ ጋር ርስት ዕድል ፈንታ የላቸውምና በሀገሮቻችሁ ያሉ ሌዋውያንም ደስ ይበላቸው ። ዘዳ፡ ፲ ፱ ፡ ፲፬ ፳፱ ።

፲፫ ወዑቅ ርእሰከ ወኢትግበር መሥዋዕተከ በኵሉ መከን በኀበ ዘርኢከ ዘእንበለ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ በውስተ አሐዱ መካን እምሕዝብከ ህየ ትገብር ኵሎ መሥዋዕተከ ወኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ እንጂ በያኸው ቦታ ሁሉ መሥዋዕት እንዳትሠዋ ለራስህ ዕወቅ ፥ ከወገኖችህ ቦታ በአንዱ ቦታ መሥዋዕትህን ሠዋ ፥ እኔ አሁን የማዝዝህንም ሁሉ አድርግ ። ፩ ነገ፡ ፲፪ ፳፯ - ፳፰ ።

፲፬ ወባሕቱ በኵሉ መካን ዘወሀበከ ትጠብሕ በህየ ወትበልዕ ሥጋ በከመ በረከቱ ለእግዚአብሔር እግዚእ ዘወሀበከ በኵሉ አህጉር ዘርኩሳኒ ወዘንጹሓኒ ኅቡረ ብልዕዎ ከመ ወይጠል አው ከመ ኀየል ።

ነገር ግን በሰጠህ ቦታ ሁሉ በዚያ ሥጋን አርደህ ብላ ፥ ገዢ የሚሆን እግዚአብሔር በሰጠህ አገር ሁሉ እንደ ሰጠህ በረከት መጠን ንጹሕ የሆነ ንጹሕም ያልሆነ ሰው እንደ ሚዳቋ (ፌቆ) እንደ ዋልያ አንድነት ብሉት ።

፲፭ ወባሕቱ ደሞ ኢትብልዑ ውስተ ምድር ክዕውዎ ከመ ማይ ።

ነገር ግን እንደ ውኃ ከምድር አፍስሱት እንጂ ደሙን አትብሉት ። ዘሌዋ፡ ፫ ፲፯ ።

፲፮ ወኢትክል በሊዖቶ በኵሉ አህጉሪከ ዐሥራተ ወይንከ ወእክልከ ወቅብዕከ ወበኵረ አልሕምቲከ ወዘአባግዒከ ወኵሎ ብፅዓቲከ ዘበፃዕከ ወዘበፈቃድከ ወቀዳምያተ እደዊከ ።

የእኽልህን የወይንህንና የዘይትህን ዓሥራት ከበጎችህና ከላሞችህ መጀመሪያ የተወለደውን በፈቃድህ የምታደርገውንና የተሳልከውን ስለትህን ሁሉ በእጅህ ያለ ያዝ መራህንም መጀመሪያ በአገርህ ሁሉ መብላት አትችልም ።

፲፯ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ብላዕ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወደቂቅከ ወወለትከ ወገብርከ ወአመትከ ወግዩር ዘውስተ ሀገርከ ወትትፌሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ዘወደይከ ውስቴቱ እዴከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት አንተ ብላ ፥ ሴት ልጅህና ወንድ ልጅህ ፥ ሴት ባሪያህና ወንድ ባሪያህ ፥ በአገርህ ያለ ስደተኛም ይብሉት ፥ እጅህን በኖርክበት ገንዘብ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ። ዘዳ፡ ፲፩ ፲፪ ።

፲፰ ወዑቅ ርእሰከ ኢትኅድጎ ለሌዋዊ በኵሉ መዋዕል ዘሐያው አንተ ላዕለ ምድር ።

አንተ በአገር በሕይወት በኖርክበት ዘመን ሁሉ ከህኑን እንዳትተወው ለራስህ ዕወቅ ። ዘዳ፡ ፲፬ ፳፯ ።

፲፱ ወለእመ አርኀበ ለከ እግዚአብሔር ደወለከ በከመ ይቤለከ ወትቤ እበልዕ ሥጋ እምኵሉ ዘፈተወት ነፍስከ ብላዕ ።

እስፋፋሃለሁ እንዳለህ እግዚአብሔር አውራጃህን ከስፋልህ ሥጋ እበላለሁ ብትል ሰውነትህ የወደደችውን ብላ።

፳ ወለእመሰ ርኁቅ ውእቱ መካን ኀበ ኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ትጠብሕ እምኵሉ እልሕምቲከ ወአባግዒከ እምዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ በከመ አዘዝኩከ ወብላዕ በሀገርከ ዘፈተወት ነፍስከ ።

ነገር ግን በዚያ ስሙ ይጠራበት (ይመሰገንበት) ዘንድ የመረጠው ቦታ የራቀ ቢሆን ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ ከላሞችህና ከበጎችህ መንጋ አርደህ እንዳዘዝኩህ በአገርህ ሰውነትህ የወደደችውን ብላ ።

፳፩ በከመ ትበልዑ ወይጠለ አው ኀየለ ከማሁ ብልዑ ዘርኩስኒ ወዘንጹሕኒ ።

ፌቆን ወይም ዋልያን እንድትበሉ እንደዚሁ ንጹሕ ያልሆነ ሰውና ንጹሕ የሆነውም ሰው (ሳትከለክሉ) ብሉት ።

፳፪ ወተዐቀብ ጥቀ ከመ ኢትብላዕ ደመ እስመ ደሙ ነፍሱ ውእቱ ወኢትብልዑ ነፍሰ ምስለ ሥጋ አላ ውስተ ምድር ክዕውዎ ከመ ማይ ።

ደሙ ነፍሱ ነውና ብርንዶ እንዳትበላ ፈጽመህ ተጠንቀቅ እንደ ውኃ በምድር ላይ አፍሱት እንጂ ነፍስን ከሥጋ ጋር አትብሉ ። ዘፍ፡ ፱ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፪ ፲፯ ።

፳፫ ወኢትብልዖ ከመ ሠናየ ይኩንከ ወለውሉድከኒ እምድኅሬከ ፥ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የተወደደውን ብታደርግ በጎ ነገር ሊደረግልህ ከንተም በኋላ ለልጆችህ በጎ ነገር ሊደረግላቸው አትብላው ። ዘዳ፡ ፬ ፵ ።

፳፬ ወባሕቱ ዘረሰይከ ቅዱሰ ወዘበፃዕከ ንሣእ ወሑር ውስተ መካን ኀበ ኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

ነገር ግን የተሳልከውንና የለየኸውን ይዘህ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ መረጠው ቦታ ሂድ ። ዘኁ፡ ፲፰ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፪ ።

፳፭ ወትገብር ሥጋሁ መሥዋዕተ ወትወዲ ላዕለ ምሥዋዕ ወደሞሰ ትክዑ ኀበ መንበረ ምሥዋዕ ዘእግዚአብሔር አምላክከ ወብላዕ እምነ ሥጋሁ ።

ሥጋውንም መሥዋዕት አድርገህ በመሠውያው ላይ አኑር ፥ ደሙን ግን በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ መቀመጫ ላይ አፍሰው ሥጋውንም ብላ ። ዘሌ፡ ፲፯ ፲፩ ።

፳፮ ወዕቀብ ወስማዕ ኵሎ ቃለ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት መልካምና ቀና ነገር

ሠናየ ይኩንክ ወላውሉድከ ለዓለም ፤ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፳፱ ወለእመ፡ ኢጥፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ለአሕዛብ ዘአንተ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሶሙ እምቅድመ ገጽከ ወትነብር ውስተ ምድሮሙ ዑቅ ርእሰከ ፡፡

፴ ወኢትፍቅድ ተሊዎቶሙ እምድኅረ ተሠረዉ እምቅድመ ገጽከ ወኢትፍቅድ አማልክቲሆሙ ወኢትበል ከመ ዘይገብሩ አሕዛብ ለአማልክቲሆሙ እገብር አነ ።

፴፩ ወኢትግበር ከማሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ እስመ [illegible] እግዚአብሔር ርኩሰ ዘይገብሩ አሕዛብ ለአማልክቲሆሙ እስመ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ ያውዕዩ በእሳት ለአማልክቲሆሙ ፡፡

፴፪ ወኵሎ ቃለ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ኪያሁ ዕቀብ ለገቢር ወኢትወስክ ላዕሌሁ ወኢታንኪ እምኔሁ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወለእመኒ ተንሥአ እምኔከ ነቢይ አው ሐላሚ ሕልም ወወሀበከ ተአምረ አው መድምመ ወበጽሐ ተአምሪሁ አው መድምሙ ዘይቤለከ እንዘ ይብል ነዐ ንሑር ወናምልክ አማልክተ በዕድ ዘኢተአምሩ ኢትስምዕዎ ቃሎ ለውእቱ ነቢይ አው ለውእቱ ሐላሚ ሕልም ።

፪ እስመ ያሜክረክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ይርአይ ለእመ ታፈቅርዎ እምኵሉ ልብክሙ ወእምኵሉ ነፍስክሙ ።

፫ ወትልውዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወኪያሁ ፍርሁ ወትእዛዞ ዕቀቡ ወቃሎ ስምዑ ወኀቤሁ ተማኅፀኑ ፡፡

፬ ወዝኩ ነቢይ አው ሐላሚ ሕልም ለይሙት እስመ ነገረከ በዘያስሕተከ እምእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እምቅኔት ፡፡

፭ እስመ ፈቀደ ያኅድግ ፍኖተ ዘአዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትሑር ባቲ ወታሰስል ወታማስን እኩየ እምኔከ ፡፡

፮ ወለእመኒ አስተብቍዐከ እኁከ ዘእምአቡከ ፤ አው ዘእምእምከ ፤ አው ወልድከ ፤ አው ወለትከ ፤ አው ብእሲትከ እንተ ውስተ ሕፅንከ ፤ አው ዓርክከ ዘከመ ነፍስከ ወይቤለከ በጽሚት ነዐ ንሑር ወናምልክ ካዕዳነ አማልክተ ዘኢ ተአምር አንተ ወአበዊከ ፡፡

፯ እምአማልክተ አሕዛብ እለ ዐውድክሙ ወእለ ቅሩብክሙ ፤ አው እለ ርኁቃን እምኔክሙ እምአጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ምድር ኢትኅበር ምስሌሁ ወኢትስምዖ ወኢትምሐክ ዐይንከ ወኢትምሐሮ ወኢትኅብኦ ።

፰ አይድዖ ወነግር በእንቲአሁ ወእደዊከ ይቅድማ ቀቲሎቶ ፤ ወእምዝ እደወ ኵሉ ሕዝብ ይውግርዎ በአእባን ወይቅትልዎ ።

ብታደርግ ላንተም ከንተም በኋላ ለልጆችህ ለዘለዓለሙ በጎ ነገር ሊደረግልህ ዛሬ እኔ የማዝዝህን ቃሉን ሁሉ ሰምተህ ጠብቅ ፡፡ መዝ፡ ፳፭ ፲፫ ፤ ምሳ፡ ፫ ፲፱ ።

ትወርሳቸው ዘንድ አንተ ወደዚያ የምትገባባቸው አሕዛብን ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከፊትህ ባጠፋቸው ጊዜ በአገራቸውም በተቀመጥህ ጊዜ ፤ ለራስህ ለጠቅ ።

ከፊትህ ከጠፉ በኋላ እነሳቸውን መከተልን አትውደድ ፤ ጣኦቶቻቸውንም አትውደድ ፤ አሕዛብ ለጣኦቶቻቸው ልጆቻቸውን እንዳሠዉ እኔም ልጄን እሠዋለሁ አትበል ። ዘዳ፡ ፯ ፲፯ ፤ ፯ ፲፱ ።

ሴቶች ልጆቻቸውንና ወንዶች ልጆቻቸውን ለጣኦቶቻቸው በእሳት የሚሠዉ ስለሆነ እግዚአብሔር አሕዛብ ለጣኦቶቻቸው የሚሠዉትን ኃጢአት ጠልቷልና ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር እንደዚህ አታድርግ ።

እኔ ዛሬ የማዝዝህን ቃል ሁሉ ያነኑ ለመሥራት ጠብቅ በሱ ላይ አትጨምር ፤ ከሱም አታጕድል ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

ከንተ ነቢየ ሐሰት ሕልም አላሚ ቢነሣ ምልክት ቢነግርህ ወይም ተአምር ቢያደርግ ምልክቱም ቢደርስ የነገረህ ተአምራቱም ቢደረግና እንሂድ የማታውቋቸውን ጣኦታቱን እናምልክ ብሎ ቢነግርህ ይህንን ነቢይ ወይም ሕልም ሐላሚውን ቃሉን አትስሙት (አትቀበሉት) ።

ፈጣ ሪያችሁ እግዚአብሔርን በፍጹም ልቡናችሁ ፤ በፍጹም ሰውነታችሁ ትወዱት እንደሆነ ያይ ዘንድ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ይፈትናችኋልና ። ማቴ፡ ፳፬ ፳፬ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በሕግ በአምልኮት ተከተሉት እሱንም ፍሩት ፤ ሕጉን ጠብቁ ፤ ቃሉንም ስሙ ፤ በሱም ተማጠኑ ። ዘዳ፡ ፫ ፳ ፤ ፪ ነገ፡ ፳፫ ፫ ።

ይህ ነቢየ ሐሰት ወይም ሕልም ሐላሚው ግን ይሙት ፤ ከግብጽ አገርና ከአገዛዝም ከወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚያስትህ ገንዘብ የሚያስትህን ነገር ነግሮሃልና ።

ጸንተህ ትኖርባት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያዘዘህን ሕግ ያስተውህ ዘንድ ወድዷልና ክፉን ሰው ከንተ ለይተህ አርቅ (አጥፋ) ። ዘዳ፡ ፲፰ ፳ ፤ ኤር፡ ፲፬ ፲፭ ።

ከበትህ የተወለደው ወይም ከናትህ የተወለደ ወንድምህ ቢለምንህ ወይም ወንድ ልጅህ ፤ ወይም ሴት ልጅህ ፤ ወይም በጠገብህ የምትተኛ ሚስትህ ብትለምንህ ወይም እንደ ሰውነትህ የምትወደው ወዳጅህ በሥውር ና እንሂድ አንተ የምታውቃቸውን አባቶችህም የማያውቋቸውን አማልክት እናምልክ ቢልህ ።

በዙርያችሁና ባጠገባችሁ ከምድር ዳርቻ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ከናንተ ከራቁ ከአሕዛብ ጣኦታት ከሱ ጋራ አንድ አትሁን ፤ አትስማው ዓይንህም አትራራለት አትማረው ኃጢአቱን አትሠውርለት ። ዘዳ፡ ፯ ፬ ።

የሱን ነገር ፈጽመህ ተናገር እጆችህም እሱን ለመግደል ይቀደሙ ፤ ከዚህ በኋላ የሕዝቡ ሁሉ እጆች በደንጊያ ወግረው ይግደሉት ። ዘዳ፡ ፲፯ ፰ ፤ ፯ ፲፯ ።

፱ እስመ ፈቀደ ያርኅቀ እምእግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብጽ ወእምቤተ ቅኔት ።

፲ ወኵሉ እስራኤል ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ ገቢረ እኩይ ውስቴትክሙ ።

፲፩ ወለእመኒ ሰማዕከ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትንበር ህየ እንዘ ይብሉ ወፅኡ እደው ኃጥአን እምኔነ ።

፲፪ ወአክሐድዎሙ ለኵሎሙ እለ ይነብሩ ውእቱ አህጉሪሆሙ ወይቤልዎሙ ንዑ ንሖር ወናምልክ ባዕዳነ አማልክተ ዘኢተአምሩ ትሴአል ወተሐትት ጥቀ ።

፲፫ ወእምከመ እሙነ ወጥዩቀ ከነ ነገሩ ከመ ኮነ ርኩስ ውስቴትክሙ ቀቲለ ትቀትል በሐፂን ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ሀገር ።

፲፬ ወረጊመ ትረግም ኵሎ ዘሀለወ ውስቴታ ፡ ወኵሎ ንዋያ ታስተጋብእ ማእከለ መርኅባ ወታውዒ በእሳት ።

፲፭ ወሀገራኒ ምስለ ኵሉ ንዋያ ወለኵላ ሀገር ከማሁ ትገብራ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወአልቦ ዘይነብር ውስቴታ ለዓለም ወኢትነድቅ ።

፲፮ ወኢትግሥሥ በእዴከ ምንተኒ ዘርጉም እምዘውስቴታ ከመ ይሚጥ እግዚአብሔር መዐቶ ወየሀብከ ምሕረቶ ወይምሐርከ ወያስተባዝኀከ በከመ መሐለ ለአበዊከ ።

፲፯ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃሎ ወዐቀብከ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ወገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ወልደ ትከውን ሎቱ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወኢትትላጸይ ርእሰከ ለዘሞተ እስመ ሕዝብ ቅዱስ አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኪያከ ኀረየ ከመ ትኩኖ ሕዝበ ለርእሱ እምኵሉ አሕዛብ ዘውስተ ገጸ ምድር ።

፪ ወኢትብልዑ ዘንተ ኵሎ ርኩሰ ፡ ወዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ላሕም ፡ ወበግዕ ፡ ወጠሊ ፡ ወኃየል ፡ ወወይጠል ወቶራ ፡ ወደስክን ፡ ወውዕላ ፡ ወአረጋ ፡ ወዘራት ።

፫ ወኵሉ እንስሳ ዘንፉቅ ሰኰናሁ ወዘንፉቅ ጽፈሪሁ ወክልኤቱ ጽፈሪሁ ወያመሰኵዕ ዝንቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ።

፬ ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምዘያመሰኵዕ ወዘንፉቅ ሰኰናሁ ወዘክፉል ጽፈሪሁ ገመል ፡ ወዳስዴዳ እስመ ያመሰኵዑ ፡ ወኢኮነ ንፉቀ ሰኰናሆሙ ፡ ወርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ።

፭ ወኪሮግልዮስኒ ፡ ወሐራውያ ፡ እስመ ንፉቅ ሰኰናሆሙ ወኢያመሰኵዑ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ።

፮ ወዝእብኒ እስመ ንፉቅ ሰኰናሁ ወክፉል ጽፈሪሁ ወኢያመሰኵዕ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ እምነ ሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙ ኢትግሥሡ ።

ከግብጽ አገርና ከአገዛዝም ቤት ከወጣህ ፈጣሪህ ከእግዚአብሔር ሊያርቅህ ወዷልና ።

እስራኤል ሁሉ ይህን ሰምቶ በፍንት ዘንድ ዳግመኛ ክፉ ነገር መሥራት አያድርግ ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፫ ፡ ፲፱ ፳ ።

በዚያች ትኖር ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ በአንዲቱ አገር ክፉ ወገን ኃጥአን ሰዎች ተነሡ ቢሉ ብትሰማ ።

በከተማው ያሉትን ሰዎች ተነሥተው ኑ ሄደን የማታውቋቸው አማልክትን እናምልክ ብለው አሰቱዋቸው ቢሉ ብትሰማ ፈጽመህ መርምረህ ተረዳ ።

በፍንት ዘንድ ኃጢአት እንደሆነ ነገሩ የታመነ የተረዳ ከሆነ በዚያች አገር የሚኖሩትን ሰዎች ሁሉ በጦር ግደል ።

በዚያ ያለውን ሁሉ ርገም ፡ ገንዘቧንም ሁሉ ሰብስበህ በአደባባይ መካከል በእሳት አቃጥል ።

አገሯንም ከዕቃዋ ሁሉ ጋር ሌላውንም አገር ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት እንዲሁ አድርግ ፡ ለዘለዓለም የሚኖርበት አይኑር እንደገና አትሥራት ።

እግዚአብሔር ቍጣውን መልሶ ይቅርታውን ይሰጥህ ዘንድ ይራራልህም ዘንድ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደ ማለ ፡ ያበዛህም ዘንድ በዚ ካለው የተረገመውን ምንም ምን በእጅህ አትንካ ። ዘፍ፡ ፳፪ ፲፯ ።

ቃሉን መስማትን ከሰማህ እኔ ዛሬ የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ብትጠብቅ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት በጎ ነገርን ያማረውን ብታደርግ ፡ የሱ ልጅ ትሆናለህ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

አንተ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር የተለየህ ወገን ነህና ለሱም ወገን ትሆነው ዘንድ በምድር ካሉ ከአሕዛብ ሁሉ መርጦሃልና ለሞተ ሰው ራስህን አትላጭ ።

ርኩስ የሆነውን ሁሉ አትብሉ ፡ ከእንስሳት ወገን የምትበሉት ይህ ነው ፡ ላም ፡ ፍየልና ፡ በግ ፡ (ኃየል) ዋልያ ፡ ሚዳቋ ፡ (ቶራ) አጋዘን ፡ (ዳስክን) ድኩርሳ ፡ (ውዕላ) ቡሐር ፡ (አረጋ) ሰሳ ፡ (ዘራት ጅራት ቀጭን) ወይም በራይሌ ናቸው ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፪ - ፳፫ ።

ሰኰናው የተለየ ጥፍሩ የተሰነጠቀ ጥፍሩ ሁለት የሆነውና የሚያመሰኳው እንስሳ ሁሉ ከእንስሳት የምትበሉት ይህ ነው ። ኢሳ፡ ፶፩ ፳ ፡ ፩ ነገ፡ ፬ ፳፫ ።

ከሚያመሰኳው ሰኰናው ከተለየው ጥፍሩም ከተሰነጠቀው የማትበሉት ይህ ነው ፡ ግመል ፡ (ዳስዴዳ) ጥንቸል ነው ፡ ያመሰኳሉና ሰኰናቸውም አልተለየምና ለናንተ የረከሱ ናቸው ።

(ኪሮግልዮስ) አሳማ ፡ (ሐራውያ) አሪያ አሰማ ሰኰናቸው የተለየ ነውና ፡ አያመሰኩምምና ፡ እነሳቸው ለናንተ የረከሱ ናቸው ።

ጅብም ሰኰናው የተለየ ጥፍሩም የተሰነጠቀ ነው ፡ ነገር ግን አያመሰኳምና እነሳቸው ለናንተ የረከሱ ናቸው ፡ ሥጋቸውን አትብሉ ፡ ውዳቂያቸውንም አትዳሥሡ ።

፯ ወዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ እምእንስሳ ወዘኢትበልዑ
እምእንስሳ፡ ወዝ ዘትበልዑ ዘእም ውስተ ማይ ኵሉ ዘቦቱ
ክንፍ ወቅማር ብልዑ ።
፰ ወኵሎ ዘአልቦቱ ክንፍ ወቅማር ኢትብልዑ ፡ ርኩስ
ውእቱ ዝንቱ ለክሙ ።
፱ ወኵሎ ዖፈ ንጹሐ ብልዑ ።
፲ ወዝንቱ ዘኢትብልዑ እምኔሆሙ ንስር ፡ ወጊጳ ፡ ወኤ
ልያጦን ፡ ወግሪጳ ፡ ወሆባይ ፡ ወዘአምሳሊሁ ።

፲፩ ወቋዕ ወዘአምሳሊሁ ።
፲፪ ወሰገኖ ፡ ወገላውዖ ፡ ወለሮን ፡ ወአሮድዮን ፡ ወቀቀኖ ፡
ወኢብን ፡ ወቀጥራቅጥሬን ፡ ወጉዛ ፡ ወዘአምሳሊሁ ።

፲፫ ወሄጳጳ ፡ ወጉጓ ፡ ወአባጉንባሕ ወከደራዮን ፡ ወዘአም
ሳሊሁ ።

፲፬ ወድርፍርዮን ፡ ወጽግንት ።

፲፭ ወእሉ ኵሎሙ አዕዋፍ ርኩሳን እሙንቱ ለክሙ ወኢ
ትብልዑ እምኔሆሙ ።
፲፮ ወእምኵሉ አዕዋፍ ዘንጹሕ ብልዑ ።
፲፯ ወኵሎ ማውታ ኢትብልዑ ለፈላሲ ዘውስተ ሀገርክሙ
አው ለባዕድ ሀብዎሙ ይብልዑ ፡ እስመ ሕዝብ ቅዱስ
አንተ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።
፲፰ ወኢታብስል ማሕስአ በሐሊበ እሙ ።
፲፱ ዐሥራተ ትዔሥር እምኵሉ እክልከ ዘዘራእከ ዘታአቱ
እምውስተ ገራውሂከ በበዓመቱ ።
፳ ወብልዮ በበዓመት በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ
በመካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ
ስሙ በህየ ።
፳፩ ወታበውእ ዓሥራቲሁ ለእክልከ ወለወይንከ ወለቅብ
ዕከ ወለበኵረ አልሕምቲከ ወአባግዒከ ከመ ትትመሀር
ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ መዋዕል ።

፳፪ ወለእመሰ ርኁቅ ውእቱ እምኔከ ፍኖቱ ወኢትክል
ወሲዶ እስመ ውእቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላ
ክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ እስመ ባረከከ እግዚአብሔር
አምላክከ፡ ወትሬስዮ ለብሩር ።
፳፫ ወትነሥኦ ብሩሮ በእዴከ ወትሖውር ኀበ መካን ዘኀ
ረየ እግዚአብሔር አምላክከ ወትሁብ ብሩረ ለኵሉ ዘፈ
ተወት ነፍስከ ።
፳፬ እው ለላሕም ፡ እው ለበግዕ ፡ እው ለወይን ፡ እው ለሜ
ስ ፡ እው ለኵሉ ዘፈተወት ነፍስከ ፡ ወብላዕ በህየ በቅድመ
እግዚአብሔር አምላክከ ወትፈግሕ አንተ ወቤትከ ።

፳፭ ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ኢትግድፎ እስመ አልቦ

ከእንስሳት የምትበሉትና የማትበሉት ይህ ነው ፡ በው
ኃው ውስጥ ከሚኖሩት የምትበሉት ይህ ነው ፡ (ክንፍ)
ገለፈት (ቅማር) ማጉርጥ ያለውን ሁሉ ብሉ ።
ቅርፍት ማጉርጥ የሌለውን ሁሉ አትብሉ ፡ ይህ ለና
ንተ የረከሰ ነው ።
ንጹሕ የሆነውን ወፍ ሁሉ ብሉ ።
ከነሱቸው የማትበሉት ይህ ነው ፡ (ንስር) አሞራ ፡ (ጊጳ)
አገዳሰበር አሞራ ፡ (ኤልያጦን) አበቁ ዋጭ አሞራ (ግሪጳ)
ጭላት (ጭልፊት) አሞራ ፡ ሆባይ ፡ አንጭት አሞራና የመ
ሰለውንም ።
(ቋዕ) ቍራ ፡ የመሰለውም ሁሉ ነው ።
ሰጐን ፡ (ገላውዖ) አራት ራስ አሞራ ፡ (ለሮን) ይብራ
(ዝዪ) ፡ (አሮድዮን) ያሬ ያሬድ ፡ (ቀቀኖ) ጋጋኖ ፡ (ኢብን)
የመስቀል ወፍ ፡ ጉጉት ፡ (ቅጥራ ቅጥሬን) የውኃ ዶሮ ፡
ድምቢጥ ፡ (ጉዛ) ጭላትና የመሰለውም ነው ።
(ሄጳጳ) ቃላቅ አሞራ ፡ (ጉጋ) ጃንጁላቴ አሞራ ፡ (አባ
ጉንባሕ) እርኩም ፡ (ከራድዮን) ነጭወፍ ሳቢሳ ፡ የመሰ
ለውም ነው ።
ድርፍርዮና (ድርፍርዮን) ጥንብ አንሣ አሞራ (ጽግንት)
የሌት ወፍ ናቸው ።
እነዚህ ወፎች ሁሉ ለናንተ የረከሱ ናቸው ፡ ከነሳ
ቸው አትብሉ“። ዘሌ፡ ፲፩ ፳፩ ።
ሊበሉዋቸው ከሚገቡ ወፎች ወገን ብሉ ።
አንተ ለፈጣሪህ እግዚአብሔር የተለየህ ወገን ነህና
የበተከውን ሁሉ አትብሉ ፡ በሀገራችሁ ላለ ስደተኛና
ወይም ለሌላ ይበሉ ዘንድ ስጡቸው ።
ጠቦቱን በናቱ ወተት አትቀቅለው ።
ዘርተህ ከመረትከው እኽል ሁሉ በዓመት በዓመት
አሥራት አውጣ ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፯ ፡ ዘዳ፡ ፲፱ ፯ ።
ስሙ በዚያ ይጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመ
ረጠው ቦታ በፈጣሪህ እግዚአብሔር ፊት በዓመት በዓ
መቱ ብላው ።
በዘመኑ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር መፍራትን ትማ
ር ዘንድ የእኽልን የወይንህንና የዘይትህን ዓሥራት አቅ
ርብ ፡ ከበሬችህና ከላሞችህም መጀመሪያ የተወለደውን
አግባ ። ዘዳ፡ ፲፬ ፳፯ ፡ ፲፪ ፯ ።
ነገር ግን ጉዳናው ከንተ የራቀ ቢሆን በዚያ ስሙ ይ
ጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የመረጠው ቦታ ሩቅ
ነውና ለመውሰድ ባትችል ፈጣሪህ እግዚአብሔር ስላከበ
ረህ እኽሉን ለብር ለውጠው ።
ብሩንም በእጅህ ይዘህ ፈጣሪህ ወደ መረጠው ቦታ
ሂድ ፡ ብሩን (ዋጋውን) ሰውነትህ ለወደደችው ሁሉ ስጥ።

ወይም ላሕም ፡ ወይም በግ ፡ ወይም ወይን ወይም
ጠጅ ወይም ሰውነትህ የወደደችውን ሁሉ ገዝተህ በፈ
ጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት በዚያው በልተህ አንተና ወገ
ንህ ደስ ይበልህ ።
ከንተ ጋር ርስትና ፈንቃ የሰውምና በአገርህ ያለ ከህ

ክፍል ወርስት ምስሌከ ።

፳፰ ወበማለስ ዓም ታበውእ ኵሎ ዓሥራተ እክልከ መዘ ዓመታቲሁሰ ታነብር ውስተ ቤትከ፤ ወእምዝ ይመጽእ ምስሌከ ሌዋዊ እስመ አልቦ ክፍል ወርስት ምስሌከ ።

፳፱ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ወዕቤር ዘውስተ ሀገርከ ይብልዑ ከመ ይባርከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ግብርከ ዘገበርከ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወበሳብዕ ዓም ትገብር ኅድገተ፤ ወከመዝ ውእቱ ትእዛዙ ለኅድገት ዘይትኀደግ ።

፪ ኵሎ ንዋየከ ዘይፈድዩከ ካልእከ ወእኁከ ኢትትፈደይ እስመ ኅድገተ ተሰምየት ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፫ ወዘኀበ ነኪርሰ ትትፈደይ ኵሎ ዘብከ ኀቤሁ፤ ወዘኀበ እኁከሰ ኅድገተ ትገብር ኵሎ ዘይፈድየከ ።

፬ እስመ አልቦ ነዳይ እምኔከ እስመ ባርኮ ይባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ርስተ ዘትወርስ ።

፭ ወለእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወዐቀብከ ወገበርከ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም እስመ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ በከመ ይቤለከ ።

፮ ወትሌቅሕ ለባዕዳን አሕዛብ ብዙኃን ወአንተሰ ኢትትሌቃሕ ወትኴንኖሙ ለአሕዛብ ብዙኃን አንተ ወለከሰ ኢይኴንኑከ ።

፯ ወለእመሰቦ ዘተጸነሰ እምአኅዊከ በአሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ኢታጽንዕ ልበከ ወኢትሚጥ እዴከ እምውሂቦቱ ለእኁከ ።

፰ ወፍታሕ ወአርኁ እዴከ ወሀብ ለእኁከ እምዘሰአለከ ።

፱ ወዑቅ ርእሰከ ኢይኩን ቃለ ኃጢአት ውስተ ልብከ እንዘ ትብል ቅሩብ ውእቱ ዓመተ ኅድገት ዘሳብዕ ዓም ወኢይሁብ ወያሕኪ ዐይኖ እኁከ ወይጸርሕ ላዕሌከ ኀበ እግዚአብሔር ወይከውን ኀጢአተ ላዕሌከ ።

፲ አሳ ውሂበኒ ሀበ፤ ወለቅሖኒ ለቅሖ መጠነ ሰአለከ፤ ወኢይተከዝ ልብከ እንዘ ትሁብ እስመ በበይነ ዝንቱ ይባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ምግባሪከ በውስተ ኵሉ ዘወደይከ እዴከ ።

፲፩ እስመ ኢይትኀጣእ ነዳይ ውስተ ምድርከ፤ ወበበይነ ዝንቱ አኤዝዘከ አነ ዮም ትግበር ዘንተ ነገረ፤ ወእቤለከ ከመ ትፍታሕ ወከመ ታርኁ እዴከ ለእኁከ ነዳይ ወለዘይስእለከኒ ዘቅሩብከ ዘውስተ ምድርከ ሀበ ።

፲፪ ወለእመኒ ተሠይጠ ኀቤከ እኁከ ዕብራዊ፤ አው ዕብ

ኑን አትተወው ። ዘኍ፡ ፲፰ ፳፡ ዘዳ፡ ፲፪ ፲፱ ።

በሦስተኛው ዓመት የእኽልህን ሁሉ ዓሥራት አምጥተህ የሁለቱን ዓመት እኽል ግን በቤትህ አኑረው፤ ከንተ ጋር ርስትና ፈንታ የለውምና ከዚህ በኋላ ካህኑ ከንተ ጋራ ይምጣ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በደረግኸው ሥራ ሁሉ ያከብርህ ዘንድ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ስደተኛ በአገርህም ያሉት በልቶት ይብሉ ። ዘዳ፡ ፲፭ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

በሰባተኛው (በየሰባቱ) ዓመት፤ ዓመተ ኅድገትን አድርግ (አክብር) ኅድገት የሚደረግበት የዓመት ኅድገትም ሥራቱ እንዲህ ነው ። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፫፤ ዘዳ፡ ፲፭ ፲፱ ።

ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ዓመተ ኅድገት ታብላለችና ወንድምህ በልጓጀራህ የሚከፍልህን ገንዘብ ሁሉ አትክፈል (አትቀበል)። ዘፍ፡ ፴፮ ፲፬ ።

ከሌላ (አሕዛብ) ግን በሱ ዘንድ ያለ ገንዘብህን ሁሉ ተቀበል፤ ወንድምህ የሚከፍልህን ገንዘብ ግን ተውለት ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድር ፈጣሪህ እግዚአብሔር መባረኩን ስለሚባርክህ በመካከልህ ድኻ የለምና ። ዘዳ፡ ፳፫ ፳ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ሕጉንም ብትጠብቅ እኔ አሁን የማዝዝህን ይህን ትእዛዙንም ብታደርግ አከብርሃለሁ እንዳለህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አክብሮሃልና።

ብዙዎች ለሆኑ ለሌሎች አሕዛብ ታበድራለህ፤ አንተ ግን አትበደርም፤ አንተ ብዙዎች አሕዛብን ትገዛቸዋለህ፤ አንተን ግን አይገዙህም ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ አገር ከወንድሞችህ የተቸገረ ቢኖር ልብህን አታጽና (አትጨክን) ለወንድምህ ከመስጠትም እጅህን አትጠፍ ።

(ጕተራህን ክፍተህ) እጅህን ዘርግተህ ለወንድምህ የለመነህን ስጠው ። ዘሌ፡ ፳፭ ፴፭ ።

ዕረፍት የሚደረግበት ሰባተኛው ዘመን ቅርብ ነው፤ አልሰጠውም እያልክ በልብህ የኃጢአትን ነገር እንዳታስብ ለራስህ ዕወቅ፤ ወንድምህ በዓይኑ ለማየት ይጠላኸል ወደ እግዚአብሔርም ይጮህብሃል፤ በንተም ኃጢአት ይሆንብኻል ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፫፤ ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፯ ።

መስጠትን ስጠው፤ የለመነህንም ያህል ማበደርን አበድረው እንጂ ስትሰጠውም ልብህ አይዘን ስለዚህም ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሥራህ ሁሉ በእጅህም በያዝከው ሁሉ ያከብርኻል ። ፪ ቆሮ፡ ፱ ፯፤ ሉቃ፡ ፮ ፴፭ ።

በአገርህ ድኻ አይታጣምና፤ ስለዚህ ይህን ነገር ታደርግ ዘንድ ጕተራህን ክፍተህ፤ እጅህን ዘርግተህ ለድኻው ወንድምህና በአቅራቢያህ ላለው ለለመንህ ትሰጠው ዘንድ እኔ አሁን አዝኻለሁ ። ማቴ፡ ፳፮ ፲፩፤ ማር፡ ፲፬ ፯ ።

እስራኤላዊ ወንድምህ ላንተ ቢሸጥልህ ወይም ዕብራ

ራዊት ስድስተ ዓመተ ይትቀነይ ለከ ወበሳብዕ ዓም ትፌንዎ አግዓዚከ እምኀቤከ ።

ዊቱ ሴት ብትሸጥልህ ስድስት ዓመት ይገዛልህ፤ በሰባተኛው ዓመት ከአንተ ዘንድ ነፃ አውጥተህ ስደደው ።

፲፫ ወሶበ ትፌንዎ አግዓዚከ እምኀቤከ ኢትፈንዎ ዕራቆ ።

ከአንተም ነፃ አውጥተህ በሰናበትከው ጊዜ ባዶ እጁን አትስደደው ።

፲፬ አላ ሰንቆ ቃሰንቆ እምአባግዒከ ወእምእክልከ ወእምክያድ ወይንከ በአምጣነ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ ትሁብ ።

ከበጎችህ ከእኽልህና ከወይንህ ዓውድማ ስጠው ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያከበረህን ያህል ስጠው እንጂ ባዶ እጁን አታሰናብተው ። ዘዳ፡ ፰ ፲፰ ።

፲፭ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ፣ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ፣ ወበበይነ ዝንቱ እኤዝዘከ አነ ዮም ከመ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

አንተ በግብጽ አገር ሳላህ ባርያ (ተገዥ) እንደነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ አስብ፣ ስለዚህም ይህን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ አሁን አዝዝሃለሁ ።

፲፮ ወለእመሰ ይቤለከ ለሊሁ ኢይወፅእ እምኀቤከ፡ እስመ አፍቀረከ ወለቤትከኒ እስመ ኀየሰ ነቢር ኀቤከ፣ ትነሥእ መስፌ ወትስቅሮ እንዘ ኀበ ኆኅት በኀበ መድረክ ።

በአንተ ዘንድ መኖር ስለተሻለው አንተን ወድጃለሁ ቤትህንም ወድጃለሁና ከአንተ ዘንድ አልወጣም ቢልህ ግን፣ ወስፌ አምጥተህ በደጃፉ መድረክ አፍንጫውን ትበሳዋለህ ። ዘፀ፡ ፳፩ ፮ ።

፲፯ ወይኩንከ ገብረ ለዓለም፣ ወለእመቲከ ከማሁ ከመ ትገብር ።

ለዘለዓለሙ ተገዥ ይሁንህ፣ ሴት ባርያህም ብትሆን እንዲሁ አድርግ ።

፲፰ ወኢይፅዕብከ ፈንዎቶሙ አግዓዚ እምኀቤከ እስመ እምነ ዓመተ ቅንየት ታቀንዮ ለከ ስድስተ ዓመተ ወይባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ዘገበርከ ።

መገዛት ከጀመረበት ዓመት ጀምሮ ስድስት ዓመት ተገዝቶልሃልና ከአንተ አርነት ማውጣቱ አያስጨንቅህ በደረግኸውም ሥራህ ሁሉ አምላክህ እግዚአብሔር ያከብርሃል ። ኢሳ ፲፮ ፲፬፣ ፳፩ ፲፮ ።

፲፱ ወኵሎ በኵረ ዘተወልደ እምአልሕምቲከ ወእምአባግዒከ ተባዕቶ ትቄድስ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኢትቅኒ በኵረ አልሕምቲከ ወኢትቀርፅ በኵረ አባግዒከ ።

ከበጎችህና ከላሞችህ በኵር ሁኖ የተወለደውን ሁሉ ተባቱን ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ለይ ከላሞችህም መጀመሪያ የተወለደውን አትረስ፣ ከበጎችህም መጀመሪያ የተወለደውን አትሸልት ። ዘፀ፡ ፲፫ ፫፣ ዘሌ፡ ፳ ፫ ።

፳ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ብልዖ በበዓመት በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወኵሉ ቤትከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ሁነህ አንተም ቤተ ሰብህም በየዓመቱ በእግዚአብሔር ፊት ብላው ።

፳፩ ወለእመሰ ቦቱ ነውር እመኒ ዕውር ውእቱ፣ አው ሐንካስ፣ አው እምዘከነ ነውረ እኩይ ላዕሌሁ ኢትሡዖ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

ነቀፋ ቢኖርበት ግን ዕውር፣ ወይም አንካሳ ቢሆን፣ ወይም በሱ ክፉ ነውር ከሆነው ወገን አንዳች ነውር ቢገኝበት ለፈጣሪህ እግዚአብሔር አትሠዋው ።

፳፪ በሀገርከ ብልዖ፣ ርኩስኒ ወንጹሕኒ ኅቡረ ይብልዕዎ ከመ ወይጠል አው ከመ ኀየል ።

በአገርህ ብላው ንጹሕ የሆነው ንጹሕም ያልሆነው ሰው እንደ ዋልያ፣ እንደ ፌቆ (ሚዳቋ) አንድነት ይብሉት ።

፳፫ ወዳእሙ ደሞ ኢትብልዑ፣ ክዐውዎ ውስተ ምድር ከመ ማይ ።

በምድር ላይ እንደ ውኃ አፍስሱት እንጂ ደሙን አትብሉት ። ዘፍ፡ ፱ ፬፣ ዘሌ፡ ፯ ፳፮፣ ፲፯ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወዕቀብ ወርኀ ሐዲስ ወግበር ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ፣ እስመ በወርኀ ሐዲስ ወፃእከ እምብሔረ ግብጽ ሌሊተ ።

በሚያዝያ ወር ከግብጽ አገር በሌሊት ወጥተሃልና የሚያዝያን ወር ጠብቀህ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል (ፋሲካን) አክብር (አድርግ) ። ዘጸ፡ ፲፪ ፳ ።

፪ ወትጠብሕ ፋሲካሁ ለእግዚአብሔር አምላክከ አባግዐ ወአልሕምተ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ላሞችንና በጎችን የፈጣሪህ እግዚአብሔርን በዓል በማክበር ሠዋ ። ዘኍ፡ ፳፰ ፲፱፣ ዘዳ፡ ፲፪ ፩ ።

፫ ወኢትብላዕ ምስሌሁ ብሑአ ሰቡዐ መዋዕለ ናእተ ብላዕ ምስሌሁ ኅብስተ ሕማም እስመ በጕጕአ ወፃእከ እምግብጽ ከመ ትዘከር ዕለተ ፀአትከ እምድረ ግብጽ በኵሉ መዋዕለ ሕይወትከ ።

ከሱ ጋራ የቦካውን (መጻጻ) አትብላ፣ በኖርክበት ዘመን ሁሉ ከግብጽ ምድር የወጣህበትን ቀን ታስብ ዘንድ ከግብጽ በችኰላ ወጥተሃልና ሰባት ቀን የመከራ እንጀራን ብላ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፭፣ ኢሳ ፶፪ ፲፪ ።

፬ ወኢያስተርኢ ብሑእ በኵሉ ደወልከ ሰቡዐ ዕለተ ወኢይቢት እምውዕቱ ሥጋ ዘጠባሕከ ሠርከ በቀዳሚት ዕለት ለነግህ ።

በአገርህ ሁሉ ሰባት ቀን የቦካ (መጻጻ) አይታይ፣ በመጀመሪያይቱ ቀን ማታ ካረድኸው ሥጋ ለማለዳ አይደር ።

፭ ወኢትክል ጠቢሖቶ ለፋሲካ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ እንበለ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ነው እንጂ ፋሲካን ለማክበር መሥዋዕት መሠዋት አትችልም ።

፮ ወበህየ ትጠብሖ ፋሲካ ሠርከ ጊዜ ተዐርብ ፀሐይ እስመ በውእቱ ጊዜ ወፃእከ እምድረ ግብጽ ።

በዚያች አገር ከግብጽ ምድር ወጥተ'ሃልና ማታ ፀሐይ በምትገባበት ጊዜ በዚያ የፋሲካን መሥዋዕት ሠዋ ።

፯ ወታበስል ወትጠብሕ ወትበልዕ በውእቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ወትገብእ በነግህ ወተአቱ ውስተ ቤትከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ ሠውተህ አብስለህ (ጠብሰህ) ብላ ፤ በጧት ተመልሰህም ወደ ቤትህ ትገባለህ ። ዘፀ፡ ፱ ፰ ፤ ዮሐ፡ ፪ ፲፫ ።

፰ ሰዱሰ መዋዕለ ብላዕ ናዕተ ወሳብዕትሰ ዕለት እንተ አስተዋፅኦ ይእቲ ዘበዓሉ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወኢትግበር ባቲ ኵሎ ግብረ እንበለ ዘይትገበር ለነፍስ ።

ስድስት ቀን ቂጣን ብላ ፤ ሰባተኛይቱ ቀን ግን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል የሚያከብሩበትን የሚያወጣጡበት ናትና ለነፍስ ከሚሠሩት ሥራ በቀር ሥራውን ሁሉ አትሥራበት ። ዘፀ፡ ፲፪ ፲፮ ፤ ዘዳ፡ ፲፮ ፬ ።

፱ ወትኌልቍ ለከ ሰቡዐ ሰናብተ እምዘአኀዝከ ትዕፅድ ማእረረከ ወትእኅዝ ትኈልቍ ሰቡዐ ሰናብተ ።

አዝመራህን ታጭድ ዘንድ ከጀመርክበት ጀምሮ ሰባቱን አንድ ሰባቱን አንድ እያልክ እስከ ሰባት ድረስ ቍጠር ፤ ሰባቱንም ሱባዔ ልትቈጥር ትጀምራለህ ።

፲ ወትገብር በዓለ ሰንበት ለእግዚአብሔር አምላክከ በአምጣነ ትክል እዴከ ዘትሁብ ወበአምጣነ ባረከከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በከበረህ መጠን እጅህም የምትሰጠውን በምትችል መጠን ለፈጣሪህ እግዚአብሔር በዓለ ሰዊትን አክብር ። ፩ ቆሮ፡ ፲፮ ፩ ።

፲፩ ወትትፌሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወደቂቅከ ወአዋልዲከ ወገብርከ ወአመትከ ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ፤ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ወዐቤር እንተ ሀለወት ኀቤከ ውስተ ውእቱ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።

አንተ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ፤ ሴቶች ልጆችህና ወንዶች ልጆችህ ፤ ሴት ባርያህና ወንድ ባርያህም ደስ ይበላቸው ፤ በአገርህ ውስጥ ያለ ካህንም ደስ ይበለው ፤ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ፤ ስደተኛም ደስ ይበላቸው ፤ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው በዚያ ቦታ ያለች ባልቴትም ደስ ይበላት ።

፲፪ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ፤ ወዕቀብ ወግበር ኵሎ ዘንተ ትእዛዘ ።

አንተ በግብጽ ምድር ባርያ (ተገዥ) እንደ ነበርክ አስብ ፤ ሕጉን ጠብቅ ፤ ይህን ትእዛዙንም ሁሉ ፈጽም ።

፲፫ ወትገብር ለከ በዓለ መጸለት ሰቡዐ ዕለተ ሶበ አስተጋባእከ እክለከ እምውስተ ዐውድ ወእምውስተ ምክያደ ወይንከ ።

ከወይን ዓውድማህና ከእኽል ዓውድማህ ወይንህንና እኽልህን በሰበሰብክ ጊዜ ሰባት ቀን የዳስ በዓል ላንተ አድርግ ።

፲፬ ወተፈሣሕ በበዓልከ ወወልድከኒ ፤ ወወለትከኒ ፤ ወገብርከኒ ፤ ወአመትከኒ ፤ ወሌዋዊ ዘውስተ ሀገርከ ወግዩር ወእጓለ ማውታ ፤ ወዐቤር እንተ ሀለወት ውስተ ሀገርከ ።

በበዓልህም ደስ ይበልህ ፤ ሴት ልጅህና ወንድ ልጅህም ሴት ባርያህና ወንድ ባርያህም ደስ ይበላቸው ፤ በአገርህ ያለ ካህንም ደስ ይበለው ፤ እናት አባቱ የሞቱበት ልጅና ስደተኛም ደስ ይበላቸው ፤ በአገርህ ያለች ባልቴትም ደስ ይበላት ። ዮሐ፡ ፯ ፴፯ ።

፲፭ ሰቡዐ ዕለተ ትገብር በዓለ ለእግዚአብሔር አምላክከ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ወይንከ ወእክልከ ወበኵሉ ግብረ እደዊከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በወይንህ በእኽልህ በእጅህ ሥራ ሁሉ ሰባት ቀን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን በዓል አድርግ ። ዘሌ፡ ፳፫ ፴፱ ።

፲፮ ወተፈሣሕ ሠለስተ ጊዜያተ በዓመት ወያስተርኢ ኵሉ ተባዕትከ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ በውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር በበዓለ ናእት ወበበዓለ ሰንበት ወበበዓለ መጸለት ወኢያስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ዕራቅከ ።

በዓመት ሦስት ጊዜ ደስ ይበልህ ፤ ወንድ ልጅህ ሁሉ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ ፤ በእሸትና ፤ በቂጣ ፤ በጥላም በሚደረግ በዓል በእግዚአብሔር ፊት ባዶህን አትታይ ።

፲፯ አሐዱ አሐዱ በአምጣነ ኀይለ እደዊከሙ ወበአምጣነ በረከቱ ለእግዚአብሔር አምላክከሙ ዘወሀበክሙ ታመጽኡ ።

በእጃችሁ ያለውን ያህልና እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁ በሰጣችሁ በረከት መጠን አንዱም አንዱም መባችሁን አምጡ ። ዘኍ፡ ፲፩ ፲፯ ፤ ዘዳ፡ ፩ ፲፯ ።

፲፰ ወሚሙ ለክሙ ፈታሕተ ወጸሐፍተ መበእ በኵሉ አህጉሪክሙ ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ በበዘመድክሙ ወበበነገድክሙ ወይኰንንዎ ለሕዝብ ኵነኔ ጽድቀ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሰጣችሁ አገሮች ሁሉ በየዘመዳችሁ በየነገዳችሁ ዳኞችን መባውን የሚጽፉ ሰዎችን ለናንተ ሹሙ ፤ ለሕዝቡም እውነተኛ ፍርድን ይፍ

፲፱ ወኢያድልዉ ለገጽ ፡ ወኢይንሥኡ ሕልያነ ፡ እስመ
ሕልያን ያዐውሮሙ ለጠቢባን ወያሴስሎ ለቃለ ጽድቅ ።

፳ ዘይጸድቅኒ በጽድቁ ለይትሎ ከመ ትሕየዉ ወትብኡ
ትትዋረሱ ምድረ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፤

፳፩ ወኢትትክል ለከ አመ እምውስተ ኵሉ ዕፅ ዘያመልኩ
ኵሉ አሕዛብ ኀበ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፳፪ ወኢትግበር ምስለ ዘይጸልእ እግዚአብሔር አምላክከ
በጥቃ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር ዘትገብር ለከ ፡ ወኢታ
ቅም ለከ ሐውልተ ።

ምዕርፍ ፲፯ ።

፩ ወኢትሡዕ ለእግዚአብሔር አምላክከ ላሕመ ፡ አው
በግዐ ዘቦቱ ነውር ላዕሌሁ ፤ ወኵሉ ነገር እኩይ ርኩስ
ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፪ ወለእመኒ ተረክበ በውስተ አሐቲ እምአህጉሪከ ዘወሀ
በከ እግዚአብሔር አምላክከ ብእሲ ፡ አው ብእሲት ፡ ዘገብረ
እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እለ ተዐወሩ ሕጎ፥

፫ ወሖሩ ወአምለኩ በዕዳነ አማልክተ ወሰገዱ ሎሙ
ለፀሐይ አው ለወርኅ ፡ አው እምውስተ ሠርጒቲሃ ለሰማይ
ዘኢአዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወእምከመ ሰማዕከ
ተሐትት ጥቀ ።

፬ ወለእመ እሙነ ኮነ ዝ ነገር ርኩስ በውስተ እስራኤል
ወታወፅኦ ለውእቱ ብእሲ ወእመኒ ብእሲት ይእቲ ወይ
ውግርዎሙ በእብን ወይቅትልዎሙ ።

፮ በክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት ይመውቱ እለ ይመውቱ
ወኢይመውቱ በአሐዱ ስምዕ ።

፯ ወእደዊሆሙ ለውእቶሙ ሰማዕት ይቀድማ ቀቲሎ
ቶሙ ወእምድኅሬሆሙ እደወ ኵሉ ሕዝብ ወታወፅኦ
እኩየ እምኔክሙ ።

፰ ወለእመበ ዘተስእነከ ቃል በውስተ ፍትሕ ዘማእከለ
ደም ወደም ፡ ወማእከለ ንጹሕ ለእንጽሕ ፡ ወማእከለ ላኳ
ወላኳ ፡ ቃለ ፍትሕ በውስተ አህጉሪከ ትነሥእ ወተዐርግ
ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰ
መይ ስሙ በህየ ፡

፱ ወተሐውር ኀበ ካህናት ወሌዋውያን ወኀበ መኳንንት
እለ ሀለዉ በውእቱ መዋዕል ወትሴአል ወያየድዑከ ፍትሐ ።

፲ ወትገብር በከመ ቃል ዘነገሩከ በውእቱ መካን ዘኀረየ
እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ወዕቀብ
ኵሎ ከመ ትግበር ዘመሀሩከ ሕጎ ።

፲፩ ወበከመ ፍትሑ ዘነገሩከ ግበር ወኢትትገኃሥ እም
ቃል ዘነገሩከ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም ።

ረዱለት ። ዘፀ፡ ፳፫ ፰፡ ዘሌ፡ ፲፱ ፲፮ ።
ፊት አይተው አያድሉ (አያዳሉ) ማማለጃ (ጉቦ) አይ
ቀበሉ ፡ ማማለጃ አዋቂዎችን አላዋቂዎች ያደርጋቸዋልና
እውነተኛውንም ነገር ያስለውጠዋልና (ያጣምመዋልና) ።
ልትወርሷት ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በሚሰጣችሁ
አገር ኀብታችሁ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ እውነተኛውም
ሰው በእውነቱ ጸንቶ ይኑር ። ሕዝ፡ ፲፰ ፰ ።
አሕዛብ ሁሉ ከሚያመልኩት ዛፍ ቈርጠህ ዕንጨቱን
በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ አጠገብ ዓፀድ አድር
ገህ አትትከል (አታቁም) ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሚጠላውን ምስል በእግዚአ
ብሔር መሠውያ አጠገብ አትሥራ ፡ ትክል ደንጊያንም
አታቁም ። ዘፀ፡ ፳፫ ፳፬ ፡ ፩ ነገ፡ ፲፬ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ነቀፋ ያለበትን በሬን ወይ
ም በግን አትሠዋ ፡ ክፉም ነገር ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአ
ብሔር ዘንድ የሚያስጸይፍ ነውና ። ዘፀ፡ ፲፪ ፫ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ አገሮች በአንዲቱ አገ
ር በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን የሠሩ ሕጉ
ንም ቸል ያሉ ወንድ ወይም ሴት ቢገኙ ።
ሂደው ልዩ ጣኦታትን ቢያመልኩ ለፀሐይና ለጨረ
ቃም ቢሰግዱላቸው ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ላላዘዝህ ለሰ
ማይ ጌጦች (ለከዋክብት) ሁሉ የሰገዱ ቢገኙ ፡ ከሰማህ
አጥብቀህ መርምር ።
ይህም ነገር እውነት ከሆነ በእስራኤል ዘንድ የሚያ
ስጸይፍ (ርኩስ) ነው ፡ ያነን ሰው ከአገር አውጣው ፡ ሴት
ም ብትሆን ከአገር አውጣት ፡ በድንጋይ መትተውም
ይግደሉዋቸው ።
የሚሞቱም ሰዎች በሁለት በሦስት ምስክር ይሙቱ ፡
በአንድ ምስክር ግን አይሙቱ ። ማቴ፡ ፲፰ ፲፮ ።
የነዚያ ምስክሮች እጆች አስቀድመው ይፈልሟቸው
(ድንጋይ ይጣሉባቸው) ከነሱም በኋላ የሕዝቡ ሁሉ እጆች
ይግደሉዋቸው ፡ እንዲህ አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን
አጥፉ ። ዘዳ፡ ፲፫ ፱ ፡ ፲፫ ፭ ።
ደምን ለማንጻት ፡ በደምና በደም መካከል ያልበደለ
ውንም ለማንጻት በንጹሕ መካከል ፡ በክርክርና በክርክር
መካከል በአገሮችህ ለፍርድ የተሰነህ የፍርድ ነገር ቢኖር
በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ
መረጠው ቦታ ተነሥተህ ሂድ ። ዘፀ፡ ፳፩ ፲፫ ።
ወደ ሌዋውያንና ወደ ካህናቱ በዚያ ወራት ወዳሉ
ወደ መኳንንቱም ሂደህ ጠይቅ ፡ ፍርዱን ይነግሩኻል ፡
እንደ ነገሩህም ቃል አድርግ ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፯ ።
በዚያ ስሙ ይጠራ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመ
ረጠው ቦታ የተሾሙት እንዴ ነገሩህ አድርግ፡ ያስተማሩህ
ሕጉንም ታደርግ ዘንድ ሕጉን ሁሉ ጠብቅ ።
የነገሩህን ፍርዱን አድርግ፡ ከነገሩህም ቃል ወደ
ቀኝም ወደ ግራም አትበል ። ሕዝ፡ ፵፬ ፳፬ ።

፲፪ ወዝክቱሰ ብእሲ ዘይገብር ትዕቢተ ከመ ኢይትአዘዝ ለካህን ዘይቀውም ወይገብር በስሙ ለእግዚአብሔር አምላክከ አው ለመኰንን ዘሀለወ በውእቱ መዋዕል፣ ለይሙት ውእቱ ብእሲ፣ ወአሰስሉ እኩየ እም እስራኤል።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም ጸንቶ መሥዋዕትን ለሚሠዋ ካህን ወይም በዚያ ወራት ላለ ዳኛ እንዳይታዘዝ ትዕቢትን የሚያደርግ ያ ሰው ግን ይሙት፣ እንዲህ አድርጋችሁ ከእስራኤል ክፉውን አርቁ (አጥፉ)።

፲፫ ወኵሉ ሕዝብ ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ አብሶ።

እንግዲህ ዳግመኛ እንዳይበድል ሕዝቡ ሁሉ ሰምቶ ይፍራ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፩።

፲፬ ወለእመ፡ በእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ወተዋረስካሃ ወነበርከ ውስቴታ ወትቤ እሠይም ሊተ መልአከ ከመ ኵሉ አሕዛብ እለ ዐውድየ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ ወደ ሚሰጥህ አገር ብትገባ፣ ብትወርሳትም በርሷም ብትኖር በዙርያዬ እንዳሉ አሕዛብ ሁሉ አለቃን እሾማለሁ ብትል።

፲፭ ወትሠይም ለከ መልአከ ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ዘእምአኀዊከ።

ከወንድሞችህ መካከል ፈጣሪህ እግዚአብሔር የመረጠውን አለቃ (ንጉሥ) ከወንድሞችህ ሹም (አንግሥ)።

፲፮ ወኢትክል ሠይመ ለከ ብእሴ ነኪረ ዘኢኮነ እኁከ ከመ ኢያብዝኃ ሎቱ አፍራሰ ወከመ ኢያግብእ ለሕዝብ ውስተ ግብጽ፣ እስመ እግዚአብሔር ይቤ ኢትድግም እን ከ ገቢአታ ለይእቲ ፍኖት።

እግዚአብሔር እንግዲህ ወደዚያች ጐዳና አትመለስ ብሏልና ለራሱ ፈረሶችን እንዳያበዛ ሕዝቡንም ወደ ግብጽ እንዳይመልሰው ወንድምህ ያልሆነ ባዕድ ሰው አትሹም።

፲፯ ወኢያብዝኃ ሎቱ አንስተ ወኢይሚጥ ልቦ ወኢያብ ዝኆ ሎቱ ወርቀ ወብሩረ ጥቀ።

ሚስቶችንም ለራሱ እንዳያበዛ ልቡንም እንዳይመልስ ለርሱም ወርቅና ብር እንዳያበዛ (አትሹም አታንግሥ)።

፲፰ ወሶበ ነበረ ውስተ ምኵናኑ ለይጽሐፍ ሎቱ ዘንተ ዳግመ ኦሪተ ውስተ መጽሐፍ እምኀበ ካህናት ሌዋውያን።

በግዛቱም (በዙፋኑ) በተቀመጠ ጊዜ ከሌዋውያን ካህ ናት አንዱ ይህን ዳግም ሕግን በመጽሐፍ ይጻፍለት።

፲፱ ወያንብር ኀቤሁ ወያንብብ ቦቱ በኵሉ መዋዕለ ሕይ ወቱ ከመ ይትመሀር ፍሮቶ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወይ ዕቀብ ኵሉ ትእዛዘ ወይግበር ኵነኔሁ።

ከጠገቡም ያኑረው፣ የፈጣሪው የእግዚአብሔርን ሕግ ይማር ዘንድ ትእዛዙንም ሁሉ ይጠብቅ ዘንድ ፍርዱንም ያደርግ ዘንድ። ዘዳ፡ ፱ ፲፣ ኢሳ፡ ፩ ፳።

፳ ከመ ኢያዕቢ ልቦ እምአኀዊሁ ወከመ ኢይኅድግ እምትእዛዙ ለእግዚአብሔር አምላኩ ወኢይትገኃሥ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም ወከመ ያኑኀ መዋዕለ በውስተ ምኵ ናኑ ውእቱ ወውሉዱ ወአኀዊሁ በውስተ ደቂቀ እስራኤል።

ልቡናውን ከወንድሞቹ እንዳያኰራ የፈጣሪው የእግዚ አብሔርንም ትእዛዝ እንዳያፈርስ ወደ ቀኝም ወደ ግራም እንዳይል በግዛቱም ዘመኑን ያበዛ ዘንድ ልጆቹም ወንድ ሞቹም በእስራኤል መካከል ዘመናቸውን ያበዙ ዘንድ በሕይወት በኖሩበት ዘመን ሁሉ እሱን ያንብብ።

ምዕራፍ ፲፰።

፩ ወአልቦሙ መክፈልተ ለካህናት ወሌዋውያን ወለኵሉ ሕዝበ ሌዊ ምስለ እስራኤል መባኦ ለእግዚአብሔር ክፍ ሎሙ ወኪያሁ ይሴስዩ።

ለሌዋውያንና ለካህናት ለሌዊም ወገኖች ሁሉ ከእስራ ኤል ጋራ ፈንታ የላቸውም፣ የእግዚአብሔር መባ ፈንታ ቸው ነውና እሱን ይመገቡ። ዘኁ፡ ፲፰ ፳-፳፩።

፪ ወበሕቱ ክፍል አልቦሙ በውስተ አኀዊሆሙ እስመ እግዚአብሔር ውእቱ ክፍሎሙ በከመ ይቤሎሙ።

ነገር ግን ፈንታቸው እኔ ነኝ እንዳላቸው እግዚአብ ሔር ፈንታቸው ነውና፣ ከወንድሞቻቸው መካከል ፈንታ የላቸውም።

፫ ወዝንቱ ውእቱ ሕጎሙ ለካህናት ዘእምኀበ ሕዝብ እለ ይጠብሑ ጥብሐ እመኒ ላሕመ፣ ወእመኒ በግዐ፣ ዘይሁብዎ ለካህን መዝራዕተ፣ ወሕልቀ፣ ወቈሪጤ።

ፍርዱን በሚፈርዱ በሕዝቡ ዘንድ የካህናቱ ሥርዓት ይህ ነው፣ በሬንም በግንም ቢያርዱ ለካህኑ ጉድኑንና ወርቹን፣ ቈሽቱን ይስጡት። ዘሌ፡ ፯ ፴፣ ፴፩ ፴፫-፴፬።

፬ ወቀዳሚ እክልከ፣ ወቀዳሚ ወይንከ፣ ወቀዳሚ ቅብ ዕከ፣ አው እምዘቀረዕከ አባግዒከ ትሁቦ።

ከእኽልህ የመጀመሪያውን ከወይንህ የመጀመሪያውን ከዘይትህም መጀመሪያ የሰቀምከውን ከሸለትካቸው ከበ ጎችህ ጠጕር የመጀመሪያውን ለካህኑ ስጠው።

፭ እስመ ኀረዮ እግዚአብሔር አምላክ እም ኵሉ ሕዝብከ ከመ ይቁም ቅድሜሁ ወይትለአክ ወይባርክ በስመ ዚአሁ ውእቱ ወደቂቁ በኵሉ መዋዕል።

በፊቱ ይቆም ዘንድ ያገለግለውም ዘንድ እሱ ከልጆቹ ጋራ በዘመኑ ሁሉ ስሙን ያመሰግን ዘንድ ፈጣሪ እግዚ አብሔር መርጦታልና። ዘፀ፡ ፳፪ ፳፱፣ ዘኁ፡ ፲፰ ፲፪።

፮ ወለእመ መጽአ ሌዋዊ እምውስተ አህጉሪከሙ ዘእም ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ዘኀበ ይነብር ውእቱ እስመ ፈተወ በነፍሱ ከመ ይትለአክ በውእቱ መካን ኀበ ኀረየ እግዚአ ብሔር አምላክከ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ ያገለግል ዘንድ በልቡ ወዷልና አገልግሎቱን አበላልጦ እርሱ ከሚኖር ባቸው ከእስራኤል አገሮች ከንዷቱ ወጥቶ አንድ ሌዋዊ (ካህን) ቢመጣ። ዘኁ፡ ፴፩ ፫።

፯ ወይትቀነይ ለስመ እግዚአብሔር አምላኩ ከመ ኵሉ አኀዊሁ ሌዋውያን እለ ይቀውሙ ህየ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፰ ወይትከፈል መክፈልቶ ወይሴሰይ ዘእንበለ በሢመቱ ዘበሀገሩ ።

፱ ወለእመ በእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ፡ ኢትትመሀር ገቢረ ርኵሶሙ ለውእቶሙ አሕዛብ ።

፲ ወኢይትረከብ በውስቴትክሙ ዘይሠውዕ ወልዶ፡ አው ወለቶ በእሳት፡ ወዘያስተቃስም መቅስመ፡ ወዘያስተሰግል፡ ወዘይጤየር፡ ወዘሥራይ፡ ወዘሐረስ፡ ወዘበፃውዕ፡ ወዘያነቅህ ምውተ፡ ወዘያስተሰግል ዘዖፍ ።

፲፪ እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ፡ እስመ በበይነ ዝንቱ ርኵሶሙ ያጠፍኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ እምኔከ ።

፲፫ ወኩን ፍጹመ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ፡ እስመ እሉኩቱ አሕዛብ ዘአንተ ትትዋረሶሙ እሙንቱ ያስተሰግሉ ወያጸምኡ መቅስመ፡ ወለከሰ አኮ ከማሁ ።

፲፭ ነቢየ ወሀበከ እግዚአብሔር አምላከከ እምአኃዊከ ዘከማየ፡ ወያነሥእ ለከ እግዚአብሔር አምላክከ ወሎቱ ስምዕዎ በኵሉ ።

፲፮ ወበኵሉ ዘሰአልክምዎ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ በኮሬብ አመ ዕለተ ተጋባእክሙ ወትቤሉ ኢንድግም እንከ ሰሚዖተ ቃሉ ለእግዚአብሔር አምላክነ፡ ወለዛቲኒ እሳት ዐባይ ኢንርአያ እንከ ከመ ኢንሙት ።

፲፯ ወይቤለኒ እግዚአብሔር አማን ኵሉ ዘይቤሉ ።

፲፰ ነቢየ አነሥእ ሎሙ እምአኀዊሆሙ ዘከማከ ወእነብር ቃልየ ውስተ አፉሁ ወይነግሮሙ ዘከመ እዘዝክዎ ።

፲፱ ወብእሲ ዘኢይሰምዖ ለውእቱ ነቢይ ዘኵሉ ዘ ነገረ በስመ ዘ አየ አነ እትቤቀል እምኔሁ ።

፳ ወብሕቱ ነቢይ ዘይኤብስ ወይነብብ ቃለ በስምየ ዘኢአዘዝክዎ ይንብብ፡ ወዘነበበሂ በስመ ባዕዳን አማልክት ለይሙት ውእቱ ነቢይ ።

፳፩ ወለእመሰ ትብል በልብከ እፎ አአምር ቃለ ዘኢይቤ እግዚአብሔር እምኵሉ ዘነበበ ነቢይ በስመ እግዚአብሔር እምከመ ኢበጽሐ ቃሉ ወኢኮነ በከመ ነበበ፡ ኢነበቦ እግዚአብሔር ለውእቱ ቃል ወበሐሰት ነበበ ውእቱ ነቢይ ኢትስምዕዎ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወለእመ አጥፍእሙ እግዚአብሔር አምላክከ ለአሕዛብ ዘይሁበከ ምድሮሙ ወወረስከሙ ወነበርከ ውስተ ምድሮሙ ወውስተ አህጉሪሆሙ ወውስተ አብያቲሆሙ ሠለስ አህጉረ ትፈልጥ ለከ በማእከለ ምድርከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፪ ወትአምር ለሊከ ፍኖቶን ወትከፍል ደወለ ምድርከ መሥልስተ ዘአስተከፈለከ እግዚአብሔር አምላክከ፡ ወይኩን ህየ ምስካዩ ለኵሉ ቀታሊ ።

በእግዚአብሔር ፊት በዚያ እንደሚቆሙ እንደ ወንድሞቹ ሌዋውያን ሁሉ ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር ስም ይገዛ ያገለግል ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፪፡ ፩ ዜና መ፡ ፳፫ ፯ ።

በአገሩ ካለ ከሹመቱ ገንዘብ በቀር ፈንታውን ተከፍሎ ይመገብ ፡ ፪ ዜና መ፡ ፴፩ ፬ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደሚሰጥህ አገር የገባህ እንደሆን የነዚያን አሕዛብ ኃጢአት አትሥራ፡ (ርኵሰታቸውን አትማር) ። ዘሌ፡ ፲፰ ፳፯፡ ዘዳ ፲፪ ፳፱ ።

ወንድ ልጁን ወይም ሴት ልጁን በእሳት የሚሠዋ ሟርትን የሚያሟርት የሚያስጠነቍል ጣኦትን የሚያስመልክ ሥርማሽ ቅጠል በጣሽ ምትሐተኛ ሙት አስነሣለሁ ባይ በወፍ የሚያሟርት በናንተ ዘንድ አይገኝ (አይኑር) ።

ይህን የሚያደርገው ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር የተጠላ ነው፡ ፈጣሪህ እግ፡ አብሔር ስለዚሁ ኃጢአታቸውን ትንተ ለይቶ የሚያጠፋቸው ስለሆነ (ያጠፋቸዋል እኮ) ፡ ።

በፈጣሪህ በእግዚአብሔርም ዘንድ ፍጹም ኹን አንተ የምትወርሳቸው እነዚያ አሕዛብ ሟርትን ያሟርታሉና ያስጠነቍላሉና ላንተ ግን እንደዚህ ማድረግ አይገባህም ።

ፈጣሪህ እግዘአብሔር ከወንድሞችህ ለይቶ እንደኔ ያለ ነቢይ (እ ያሱን) ይሰጣኻል ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያስነሣልኻል በሁሉም ዘንድ እሱን ስሙት ። ዘፍ፡ ፲፮ ፩ ።

በኮሬብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን በለመናችሁት ሁሉ የፈጣሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል ዳግመኛ አንሰማ፡ ያችንም የጠናች መቅሠፍት እንዳንሞት አንያት አላችሁ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፱፡ ዘዳ፡ ፱ ፲ ።

እግዚአብሔርም የተናገሩት ሁሉ እውነት ነው አለኝ።

ከወንድሞቻቸው እንዳንተ ያለ ነቢይ አስነሣላቸዋለሁ፡ ቃሌንም በአንደበቱ እንዲያስተምር አደርገዋለሁ፡ ያዘዝኩትንም ያስተምራቸዋል ። ዮሐ፡ ፩ ፵፭ ።

ይህን ሁሉ ነገር በስሜ የተናገረ ያነን ነቢይ (መምር) የማይሰማውን ሰው እኔ ተበቅዬ እጠፋዋለሁ ።

ነገር ግን ይናገር ዘንድ ያላዘዝኩትን ቃል በስሜ የሚናገር፡ በጣኦቶም ስም የሚናገር ያ ነቢይ ይሙት ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፫ ፳፫ ።

በልብህ እግዚአብሔር ያልተናገረውን ቃል እንደምን አውቃለሁ ብትል ግን በእግዚአብሔር ስም ነቢዩ ከተናገረው ነገር ሁሉ ቃሉ ካልደረሰ፡ እንደ ተናገረውም ካልሆነ ይህ ቃል እግዚአብሔር ያልተናገረው ነው፡ ያ ነቢይ ሐሰተኛ ነው፡ አትስሙት ። ዘዳ፡ ፲፰ ፳፡ ፲፫ ፫ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

አገራቸው የሚሰጥህ አሕዛብን ፈጣሪህ እግዚአብሔር በጠፋቸው በወረስካቸውም ጊዜ፡ በምድራቸው በቤቶቻቸውም በኖርክ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገር መከከል ሦስት ምስት ሀገረ ምስካዮን ለይ (መማጠኛዎች) ።

ነፍስ የገደሉ ይሸሽባቸው ዘንድ አንተ ጐዳናቸውን ታውቃለህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያከፈለህ የአገርህን እውራጃ ሦስት አድርገህ ክፈል፡ ነፍስ የገደለ መጠጊያው መሸሻው በዚያ ይሁን ።

፬ ወዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለቀታሊ እምከመ ሰከየ ህየ ይሕየው ፡ ለእመ በኢያእምሮ ቀተሎ ለካልኡ ወለእመ ኢኮነ ጸላኢሁ ቀዲሙ ።

፭ ወለእመቦ ዘሖረ ምስለ ካልኡ ሐቅለ ይሕጥብ ዕፀ ፡ ወወድቀ እምእዴሁ ጕድብ እንዘ ይገዝም ዕፀ ፡ ወወድቀ ሐፂኑ እምዕፁ ወወፅአ ላዕለ ካልኡ ወቀተሎ ይስኪ ውእቱ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ወየሐዩ ።

፮ ከመ ኢይዴግኖ አበ ደም ወኢይቅትሎ ለቀታሊ እስመ ተቀየሞ በልቡ ወይረክቦ ለእመ ርኁቅ ፍኖት ወይቀትሎ እንዘ ኢኮነ አበሳሁ ለሞት እስመ ኢኮነ ጸላኢሁ ለምውት ቀዲሙ ።

፯ ወበበይነ ዝንቱ አዘዝኩከ አነ ትግበር ዘንተ ነገረ ፡ ወአቤሉከ ሠለስ አህጉረ ፍልጥ ለከ ።

፰ ወለእመ አርኀበ ለከ እግዚአብሔር ደወለከ በከመ መሐለ ለአበዊከ ወወሀበከ ኵሎ ምድረ ዘይቤ እሁቦሙ ለአበዊከ ።

፱ ወለእመ ሰማዕከ ከመ ትግበር ዘንተ ኵሎ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ታፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወከመ ትሑር በኵሉ ፍናዊሁ በኵሉ መዋዕል ፡ ወትዌስክ ለከ ዓዲ ሠለስ አህጉረ ላዕለ እልክቱ ሠለስ ።

፲ ወኢይትከዐው ደም ንጹሕ ውስተ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ወኢየሀሉ ውስቴትከ ቀታሌ ነፍስ ።

፲፩ ወለእመቦ ብእሲ ዘይጸልእ ለካልኡ ወይጸንሖ ፡ ወአምዝ ተንሥአ ላዕሌሁ ወቀተሎ ወሰከየ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ይልእኩ ሊቃናተ ሀገሩ ወያመጽእዎ እምህየ ወይሜጥውዎ ኪያሁ ለአበ ደም ወይቀትሎ ።

፲፫ ወዐይንከ ኢትምሕኮ ወታንጽሕ ደመ ንጹሐ እምእስራኤል ወትከውን ሠናይት ላዕሌከ ።

፲፬ ወኢትትኀለፍ ደወለ ቢጽከ ዘሠርዑ አበዊከ በውስተ ርስትከ ዘተዋረስከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ መክፈልተከ ።

፲፭ ወኢይክውን አሐዱ ሰማዕት ከመ ይኩን ስምዐ ላዕለ ሰብእ በኵሉ ጌጋይ ወበኵሉ አበሳ ዘአበሱ ፡ በአፈ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት የኀልቅ ኵሉ ነገር ።

፲፮ ወለእመ አምጽኡ ሎቱ ለሰብእ ሰማዕተ በዓመፃ ወነበበ ላዕሌሁ ሐሰተ ፡ ይቀውሙ እልክቱ ክልኤቱ እደው እለ ይትኋሠሡ ቅድመ እግዚአብሔር ወቅድመ ክህናት ወቅመኳንንት እለ ሀ ወ. በውእቱ መዋዕል ወየሐትቱ መኳንንት ወይጤይቁ ።

፲፰ ወእልክቱ ክልኤቱ ሰማዕት ወለዝክቱኒ አሐዱ ዐማፂ ዘኮነ ስምዐ በሐሰት ወቆመ ላዕለ ካልኡ ይግበርዎ ዘከመ ፈቀደ ይግበር እኪተ ላዕለ ካልኡ ወታሴስሎ እኩየ እምኔከሙ ።

፲፱ ወበዕድኒ ሰሚዖ ይፍራህ ወኢይድግም እንከ ገቢረ ዘንተ ነገረ እኩየ በውስቴትከሙ ።

፳ ወዐይንከ ኢትምሐክ ፡ ነፍስ ህየንተ ነፍስ ፡ ወዐይን ህየንተ ዐይን ፡ ወስን ህየንተ ስን ፡ ወእድ ህየንተ እድ ፡ ወእግር ህየንተ እግር ።

ነፍሰ ገዳይ ፍርዱ ይህ ነው ፤ በዚያ ከተማወን ይዳኑ በልንጀራውን ባለማወቅ ከገደለው ተድሞ ጥንተ ጠላቱ ካልሆነ በዚያ ተማጥኖ ይዳን ። ዘዳ ፬ ፵፪ ፡ ፲፱ ፰ ።

ዕንጨት ይለቅም ዘንድ ከባልንጀራው ጋራ ወደ ምድረ በዳ የሄደ ሰውም ቢኖር ዕንጨት ሲቆርጥ ገገሮም ወድቆ ምሳሩም ከዛብያው ወልቆ ባልንጀራውን መትቶ ቢገድለው እርሱ ከነዚያ አገሮች በአንዲቱ ተማጥኖ ይዳን ።

ሰሚቹ ጥንተ ጠላቱ ስላልሆነ፥ በቂም አልገደለውምና፥ መንገድ ቢርቀው ለሞት የሚያበቃ ኃጢአት ሳይኖርበት አግኝቶ ይገድለዋልና ተከትሎ ባለ ደሙ ነፍሰ ገዳዩን እንዳይገድለው በአንዲቱ መማጠኛ ይማጠን ።

ይህንን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ ስለዚህ ነገር አዘዝኩህ ላንተ ሦስት መማጠኞችን ለይ እልሃለሁ ።

እግዚአብሔር ላባቶችህ እንደማለ አውራጃህን ከሰፋልህ ለአባቶችህ እሰጣቸዋለሁ ያለውንም አገር ሁሉ ከሰጠህ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወደው ዘንድ በዘመኑ ሁሉ በሕጉ ጸንተህ ትኖር ዘንድ እኔ አሁን የማዝህን ይህን ሁሉ ትእዛዝ ልታደርግ ከሰማህ በነዚያ በሦስት መማጠኛ ላይ ደግመኛ ሦስት መማጠኛን ጨምር ። ዘዳ፥ ፲፱ ፪ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት ፈንታ አድርጎ በሰጠህ አገር ላይ ንጹሕ ደም እይፍሰስ ነፍሰ ገዳይም ባንተ ዘንድ አይኑር ። ዘኍ፥ ፴፭ ፲፯ - ፳፩ ።

ባልንጀራውን የሚጠላው የሚሸምቅበትም ቢኖር፥ ከዚህ በኋላ በጠላትነት ተነሥቶ ቢገድለው ከነዚያ መማጠኛ አገሮች በአንዲቱ ቢማጠን፥ የአገሩ አለቆች ልከው ከዚያ አስወጥተው እሱን ለባለ ደም ይስጡት ይግደለው።

ዓይንህም አትራራለት እንደዚህ አያደረግህ ከእስራኤል ንጹሕ ደምን አንጻ ላንተም በጎ ነገር ትደረግልሃለች።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ፈንታ አድርጎ ሰጥቶህ በወረስከት አገር አባቶችህ የሠሩትን የባልንጀራህን ድንበር አታፍርስ ። ዘዳ፥ ፳፯ ፲፯ ፥ ኢዮ፥ ፳፬ ፪ ።

በበደሉት በደል ሁሉ በሰዎች አንድ ምስክር አይሁን (አይቁም)፥ ነገሩ ሁሉ በሁለት በሦስት ምስክር ይለቅ ። ማቴ፥ ፲፰ ፲፯ ፥ ፩ ጢሞ፥ ፭ ፲፱ ።

በሰው ሐሰተኛ ምስክር በግፍ ሲያመጡበትና ሐሰት ቢመሰክርበት በእግዚአብሔርና በክህናት ፊት በዚያ ወራት ባሉ በመኳንንትም ፊት የሚመራመሩ እነዚያ ሁለቱ ምስክሮች ይቆማሉ (ይቁሙ)፥ ዳኞች እነዚያም ሁለት ምስክሮች መርምረው ነገሩን ይረዱ ።

በባልንጀራው ላይ በሐሰት የመሰከረበትን ያንን አንዱን ውጆ ሐሰተኛ ምስክርም ይመርምሩት፥ በባልንጀራው ላይ ክፉ ነገር ሊያደርግበት እንደ ወደደ እንደሱ ያድርጉት፥ እንዲህ እያደረጋችሁ ከናንተ ክፋውን አጥፉ ።

በናንተ ዘንድ ዳግመኛ ይህንን ክፉ ነገር እንዳያደርግ ሌላው ሰምቶ ይፍራ (ይቀጣ)፥ ዓይንህም አትራራለት ።

ነፍስን ስለ ገደለ ነፍሱ ይሙት፥ ዓይን ስላጠፋ ዓይኑ ይጥፉ፥ ጥርስ ስለ ሰበረ ጥርሱ ይሰበር፥ እጅ ስለ ቈረጠ እጁ ይቈረጥ፥ እግር ስለ ሰበረ እግሩ ይሰበር ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ወለእመ ወፃእከ ፀብአ ላዕለ ፀርከ ወርኢከ አፍራሰ ወመስተጽዕናነ ወሕዝበ ዘይበዝኀከ ኢትፍራህ እምኔሆሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ዘአውፅአከ እምድረ ግብፅ ምስሌከ ውእቱ ።

ጠላትህን ለማጥፋት ወደ ሰልፍ ብትወጣ በፈረሶች ላይ የተቀመጡ ሰዎችንና ፈረሶችን አይተህ የሚበዛብህን ወገን ብታይ ከግብጽ ምድር ያወጣህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከንተ ጋር አለና ከነሳቸው የተነሣ አትፍራ ።

፪ ወሶበ አኀዝከ ትትቃተል ይምጻእ ካህን ወይንግር ለሕዝብ ወይበሎሙ ፡ ስማዕ እስራኤል ናሁ ተሐውሩ አንትሙ ዮም ከመ ትትቀተሉ ፀረክሙ ፡ ወኢይደንግፅክሙ ልብክሙ ወኢትፍርሁ ፡ ወኢትመምዑ ወኢትትገኀሡ እምቅድመ ገጾሙ ።

ልትዋጋ በጀመርክ ጊዜ ካህን መጥቶ ለሕዝቡ እስራኤል ሆይ ስማ! ጠላቶቻችሁን ታጠፉ ዘንድ እነሆ እናንተ አሁን ትሄዳላችሁ ፡ ነገር ግን ልቡናችሁ አይደንግጥብችሁ አትፍሩ አትሸበሩም ከፊታቸውም አትሸሽ ብሎ ይንገራቸው ።

፫ እስመ እግዚአብሔር አምላክክሙ የሐውር ፍጽመ ለክሙ ከመ ይቅትል ፀረክሙ ወለክሙሰ ያድኅነክሙ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ጠላቶቻችሁን ያጠፋላችሁ ዘንድ ፊታውራሪ ሆኖ ይሄድላችኋልና እናንተን ግን ያድናችኋል ። ዘዳ፡ ፳ ፰፡ ኢያ፡ ፴ ፳፫ ።

፬ ወይብልዎሙ ጸሐፍትኒ ለሕዝብ ለእመቦ ብእሲ ዘነደቀ ቤተ ሐዲሰ ወኢገብረ መድቅሐ ቤቱ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ፡ ወካልእ ብእሲ ኢይግበር መድቀሐ ቤቱ ።

ሹማምንቱም ሕዝቡን እንዲህ ይበሉዋቸው ፡ አዲስ ቤት ሠርቶ የቤቱን መመረቂያ ያላደረገ ሰው ቢኖር በሰልፍ እንዳይሞት ሌላም ሰው የቤቱን መመረቂያ እንዳያደርግበት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ይበሉዋቸው ።

፭ ወለእመቦ ብእሲ ዘተከለ ዐፀደ ወይን ወኢተፈሥሐ በቱ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ወካልእ ብእሲ ኢይትፈሣሕ በቱ ።

የወይንም ሐረግ ተክሎ በሱ ደስ ያላለው ሰው ቢኖር በሰልፍ ሙቶ ሌላ ሰው ደስ እንዳይልበት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይግባ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴ ።

፮ ወለእመቦ ብእሲ ዘፈኀረ ብእሲተ ወኢነሥአ ለይሑር ወይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢይሙት በውስተ ቀትል ወካልእ ብእሲ ኢይንሥአ ።

አጭቶ ሚስት ያላገባ ሰው ቢኖር በሰልፍ እንዳይሞት ሌላም ሰው እንዳያገባት ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ።

፯ ወይድግሙ ብሂሎቶሙ ጸሐፍት ለሕዝብ ለእመቦ ብእሲ ፈራህ ለይግባእ ውስተ ቤቱ ከመ ኢያፍርህ ልበ ቢጹ ከማሁ ።

አለቆችም ደግመው ሕዝቡን እንዲህ ይበሉዋቸው ፡ ፈሪ ሰው ቢኖር የባልንጀራውን ልቡና እንደሱ እንዳያስፈራ ተመልሶ ወደ ቤቱ ይሂድ ። ዘዳ፡ ፩ ፳፰ ።

፰ ወሶበ አኅለቁ ነጊሮቶሙ ጸሐፍት ለሕዝብ ይሚሙ መላእክተ ሠራዊት እምዐበይተ ሕዝብ ።

ሹማምንቱ ለሕዝቡ ነግረው ከጨረሱ በኋላ ከሕዝቡ ታላላቆች የሠራዊት አለቃን ይሹሙ ።

፱ ወሶበ ትቀርብ ውስተ ሀገር ከመ ተትቃተል ፡ ትጼውዖሙ በቃለ ሰላም ።

ለመዋጋት ወደ አገር በቀረብክ ጊዜ አስቀድመህ በፍቅር ቃል ጥራቸው ። ፪ ሳሙ፡ ፳ ፲፰-፳ ።

፲ ወለእመ አውሥኡከ በቃለ ሰላም ወአርኀዉ ለከ ይኩኑከ ኵሉ ሕዝብ እለ ተረክቡ ውስቴታ እለ ያገብኡ ለከ ጸባሕተ ወምትናዓከኒ ይኩኑከ ።

የፍቅር ቃል ቢመልሱልህ በሩንም ቢከፍቱልህ በዚያ የተገኙ ወገኖች ሁሉ የሚገዙልህና ግብርም የሚያገቡልህ ይሁኑ ።

፲፩ ወለእመሰ ኢያውሥኡከ ሰላመ ወገብሩ ፀብአ ምስሌከ ትነብር ላዕሌሃ ወያገብኣ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ።

የፍቅር ቃል ባይመልሱልህ ከንተም ጋር ፀብ ቢያደርጉ ግን በርሷ ላይ ተቀመጥ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ጠላትህን በእጅህ ይጥለዋል ።

፲፪ ወትቀትል ኵሎ ተባዕተ በቀትለ ሐፂን ዘእንበለ አንስት ወንዋይ ።

ከንዝና ከሴቶችም በቀር ወንድ ወንዱን በጦር ግደል።

፲፫ ወኵሎ እንስሳ ወኵሎ ዘሀለወ ውስተ ሀገር ወኵሎ ጥሪቶሙ ትበረብር ለከ ፡ ወብላዕ ኵሎ በርበረ ፀርከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ከብቱን ሁሉ በአገርም ያለውን ሁሉ ገንዘባቸውንም ሁሉ ላንተ ዝረፍ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሰጠህ የጠላትህን ገንዘብ ሁሉ ዘርፈህ ብላ ። ኢያ፡ ፰ ፪፡ ፳፪ ፳፯ ።

፲፬ ወከመዝ ትገብር ኵሎ አህጉረ እለ ጥቀ ርኁቃን እምኔከ ዘኢኮኑ እምአህጉሪሆሙ ለእሉ አሕዛብ ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ምድሮሙ ከመ ትትዋረስ ።

ትወርስ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አገራቸውን ከሚሰጥህ ከነዚህ አሕዛብ አገሮች ያልሆኑ ከንተ ፈጽመው የራቁ አገሮችን ሁሉ እንዲህ አድርግ ። ዘዳ፡ ፯ ፩ ።

፲፭ ወኢታሕዩ ኵሎ ዘነፍስ አላ መርገመ ተረግምዎሙ ለኬጤዎን ወለአሞሬዎን ወለከናኔዎን ወለፌርዜዎን ወለኤዌዎን ወለኢያቡሴዎን ወለጌርጌሴዎን በከመ አዘዘከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር እንዳዘዘህ ፡ ኬጤዎንን አሞሬዎንን ፡ ፌርዜዎንን ፡ ከናኔዎንን ኢያቡሴዎንን ኤዌዎንንና ጌርጌሴዎንን ፡ መርገምን ረግመህ አጥፋቸው እንጂ ሰውን ሁሉ አታድን ።

፲፰ ከመ ኢይምሀሩከ ገቢረ ኵሉ ርኵሶሙ ወኵሉ ዘይገብሩ ለአማልክቲሆሙ ወትጌግዩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

ኃጢአታቸውን ሁሉ መሥራትንና ለጣኦቶቻቸው እንደሚያደርጉት ሁሉ እንዳያስተምሩህ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔርም ፊት እንዳትበድሉ ረግመህ አጥፋቸው ።

፲፱ ወለእመ ነበርከ ውስተ ሀገር ብዙኀ መዋዕለ ከመ ትትቃተላ ወከመ ትንሥአ ኢትማስም እማ ወኢታውርድ ሐፂነ ላዕሌሁ አላ እምኔሁ ብላዕ፣ ቦኑ ሰብእ ውእቱ ኦመ ገዳም ከመ ይምጻእ ቅድሜከ ወይባእ ውስተ ቅጽርከ ።

አጥፍተህ እጅ ታደርጋት ዘንድ በአገሪቱ ብዙ ቀን ብትኖርም ከፍሬዋ ብላ እንጂ በምሳር ዛፍዋን አትቍረጥ ወደንተ ይመጣ ዘንድ ወደ ቅጽርህም ይገባ ዘንድ የምድረ በዳው ዕንጨት በውኑ ሰው ነውን ። ኢያ፣ ፳፱ ፲፱ ።

፳ ወበሕቱ ዕፀ ዘተአምር ከመ ኢይፈሪ ኪያሁ ትገዝም ወትመትር ወትነድቅ ሐፁረ ላዕለ ይእቲ ሀገር እንተ ትገብር ፀብአ ምስሌከ እስከ ታስተጋብኦ ።

ነገር ግን እንዳያፈራ የምታውቀውን ዕንጨት ቍረጥ እጅ እስክታደርጋትም ድረስ ከንተ ጋር ፀብ በምታደርግ በዚያች አገር አጥር አጠር ። ኢሱ፣ ፳፱ ፫ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወለእመ ተረክበ ቅቱል ውዱቀ ውስተ ገዳም በውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ፣ ወኢያእመሩ ቀታሊሁ፣ ይወጽኡ ሊቃናቲክሙ ወመኳንንቲክሙ ወይሚጥኑ አህጉረ ዘዓውዱ ለውእቱ ቅቱል ።

ትወርሳት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገር የሞተ ሰው በምድረ በዳ ወድቆ ቢገኝ ገዳዩንም ባያውቁት፣ ሹማምንቶቻችሁና አለቆቻችሁ ወጥተው ለተገደለው ሰው ቅርብ የምትሆን ያችን አገርና በዚያ በሞተው ሰው አገር ዙርያ ያሉ አገሮችን ይለኩ ።

፪ ወሀገር እንተ ቅርብት ይእቲ መንገሌሁ ለውእቱ ቅቱል እእኑጊሃ ለይእቲ ሀገር ያመጽኡ እጐልተ እምአልሕምት እንተ ኢተቀንየት ወእንተ ኢሰሐበት አርዑተ ።

ለዚያ ለተገደለው አቅራቢያ የሆነች የዚያች አገር ሽማግሌዎች ያልቀናች ቀንበርንም ያልተሸከመች ጊደርን ከከብቶች ያምጡ ።

፫ ወያወርድዋ እእኑጊሃ ለይእቲ ሀገር ለይእቲ እጐልት ውስተ ቈላ መብእስ ዘኢተሐርሰ ወዘኢተዘርአ ውስቴቱ ወይመትሩ ሥረዊሃ ለይእቲ እጐልት በውስተ ቈላ ።

የዚያች አገር ሽማግሎች ያችን ጊደር ወዳልታረሰ ዘርም ወዳልተዘራ ጐጣጐጥ ወደ ሆነ በረኻ አውርደው የዚያች ጊደር ቋንጃዋን በበረኻ ይቍረጡት ።

፬ ወይመጽኡ ካህናት ወሌዋውያን እስመ ኪያሆሙ ኀረየ እግዚአብሔር ይቁሙ ቅድሜሁ ወይባርኩ በስመ ዚአሁ፣ ወበቃለ ዚአሆሙ ይቀውም ኵሉ ተስናን ወኵሉ ዘይትኀደግ ።

በፊቱ ይቆሙ ዘንድ ስሙንም ያመሰግኑ ዘንድ እግዚአብሔር እነሳቸውን መርጧልና ፍርዱ ሁሉ የሚቀረውም ሁሉ ነገር በነሱ ቃል ይፈረዳልና ሌዋውያንና ካህናት ይምጡ ። ዘዳ፣ ፲፰፣ ፩ ዜና መዋ፣ ፳፫ ፲፫ ።

፭ ወኵሉ እእኑጊሃ ለይእቲ ሀገር እንተ ቅርብት መንገሌሁ ለውእቱ ቅቱል ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሳ ለይእቲ እጐልት ዘመተሩ ሥረዊሃ በውስተ ቈላ ።

በዚያ በሞተው ሰው ዘንድ አቅራቢያ የምትሆን የዚያች አገር ሽማግሎች ሁሉ በበረኻ ቋንጃዋን በቈረጡት በዚያች ጊደር ራስ ላይ እጃቸውን ይታጠቡ ።

፮ ወይነብቡ ወይብሉ ኢከዐዋ እደዊነ ደሞ ለዝንቱ ወአዕይንቲነ ኢርእያ ።

የዚህን ሰው ደም እጆቻችን አላፈሰሱም ዓይኖቻችንም አላዩም ብለው ይናገሩ ። ማቴ፣ ፳፯ ፳፬ ።

፯ ወሥረይ ለሕዝብከ እስራኤል እግዚኦ ዘቤዘውከሆሙ እምድረ ግብጽ ከመ ኢይኩን ጌጋየ ነፍስ ላዕለ ሕዝብከ እስራኤል፣ ወይሠረ ሎሙ በእንተ ውእቱ ነፍስ ።

የዚህ ነፍስ ፍዳ በወገኖችህ እስራኤል ላይ እንዳይሆን አቤቱ ከግብጽ አገር ያወጣኻቸው ወገኖችህ እስራኤልን ይቅር በላቸው ይበሉ፣ ስለዚህም ነፍስ ይቅር ይላቸዋል ።

፰ ወአንተሰ አሰስል ጌጋየ ነፍስ እምላዕሌከ ወትከውን ሠናይት ላዕሌከ ለእመ ገበርከ ዘሠናይ ወዘአዳም ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

አንተ ግን የዚያን ሰው ፍዳ እንዲህ አድርገህ ከንተ አርቅ (አቃልል) በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ያማረውንና የተወደደውን ብታደርግ ላንተም በጎ ነገር ትደረግልኻለች ። ዘዳ፣ ፲፪ ፲፫ ።

፱ ወለእመኒ ወፃእከ ፀብአ ላዕለ ፀርከ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ወፄወውከ ፄዋሆሙ ።

ጠላቶችህን ለመውጋት ወደ ሰልፍ ብትወጣ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ጠላቶችህን በእጅህ ቢጥላቸው ምርኮአቸውንም ብትማርክ ።

፲ ወርኢከ በውስተ ፄዋ ብእሲተ እንተ ሠናይ ርእያታ ወፈተውካሃ ወነሣእካሃ ለከ ትኩንከ ብእሲተ ።

በምርኮኞችም መካከል የተዋበች ሴት ብታይ ብትወዳትም (ብትመኛት) ላንተም ሚስት ልትሆን ብታገባት ።

፲፩ ወታበውኣ ውስተ ጽርሐ ቤትከ ወትላጽያ ርእሳ ወትፀፍራ ወታሴስል አልባሲሃ ዘበቱ ተፄወወት፣ ወታነብራ ውስተ ቤትከ ወትበኪ ለአቡሃ ወለእማ ሠላሳ መዋዕለ ።

ወደ እልፍኝህ አግብተህ ራሷን ላጪት ጽፍሯንም ቍረጣት የተማረከችበት ልብሷንም አውልቀህ በቤትህ አስቀምጣት፣ ለናቷና ለአባቷም ሠላሳ ቀን ታልቅስ ።

፲፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ትበውእ ኀቤሃ ወትነብር ምስሌሃ ወትከውነከ ብእሲተ ።

ከዚህ በኋላ ድረስባት ከሷም ጋር ኑር፣ ሚስት ትሁንህ ። ዘዳ፣ ፳፫ ፱ ።

፲፫ ወእምዝ ለእመ ኢፈቀድካሃ ትፈንዋ አግአዚተ ወሠ
ይጠሰ ኢትሠይጣ በወርቅ ወኢትክሕዳ ከመ አውሰብካሃ ።
፲፬ ወለእመኒ አውሰበ ብእሲ ክልኤ አንስተ ለአሐቲ ይጸ
ልኣ ወለአሐቲ ያፈቅራ ወወለደት ሎቱ ወልደ በኩር እን
ተ ይጸልኣ ፡
፲፭ አመ ያስተዋርሰሙ ንዋዮ ለደቂቁ ኢይክል አዕብዮቶ
ለወልዳ ለእንተ ያፈቅራ ፡ ወተዐውሮቶ ለወልዳ ለእንተ
ይጸልአ ።
፲፮ ወይሁብ ምክዕቢተ እምኵሉ ዘተረክበ ሎቱ እስመ
ውእቱ ቀዳሚ ውሉዱ ወሎቱ ይሬሲ ዘበኵሩ ።
፲፯ ወለእመበ ዘቦቱ ወልድ ከሓዲ ወዝኁር ወኢይትኤ
ዘዝ ለቃለ አቡሁ ወለቃለ እሙ ፡ ወይጌሥፅዎ ወኢይሰም
ዖሙ ይሰድዎ ኀበ ሊቃናተ ሀገሩ ወውስተ አንቀጸ ብሔሩ ።
፲፰ ወይበልዎሙ ለሰብአ ሀገሮሙ ዝንቱ ወልድነ ይክሕ
ደነ ወያዐቢ ርእሶ ወኢይሰምዕ ቃለነ ወይሜግር ወይሰክር ።

፲፱ ወይውግርዎ በእብን ሰብአ ሀገሩ ወይቅትልዎ ወታሴ
ስሉ እኩየ እምኔክሙ ወኵሉ እስራኤል ሰሚዖ ይፍራህ ።

፳ ወለእመቦ ብእሲ ዘአበሰ ወበጽሐ ጌጋዩ ለኵነኔ ሞት
ትሰቅልዎ ዲበ ዕፅ ወትቀትልዎ ።
፳፩ ወኢይቢት ሥጋሁ ዲበ ዕፅ አላ ቀቢረ ቅብርዎ በይእቲ
ዕለት እስመ ርጉም ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ዘሰቅል
ዲበ ዕፅ ወኢታርኵስዋ ለምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብ
ሔር አምላክክሙ ርስተ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወለእመ ርኢከ ላሕመ ቢጽከ አው በግዖ ኀበ ተገድፈ
በፍኖት ኢትትዐወር ፡ አግብእ ሎቱ ለካልእከ ወአወፍዮ ።
፪ ወለእመኒ ኢኮነ ቅሩበ ኀቤከ ካልእከ ወለእመኒ ዘኢ
ታአምሮ ታስተጋብእ ወታአቱ ቤተከ ወታነብር ኀቤከ
እስከ አመ የኀሥሥ ካልእከ ወታገብእ ሎቱ ።

፫ ከመኒ ለድጉ አው ላሕሙ ከመዝ ትገብር ወከመኒ ል
ብሱ ከማሁ ትገብር በእንተ ኵሉ ዘገደፈ ካልእከ ወዘተ
ገድፈ እምኀቤሁ ወረከብካሁ ኢትክል ተዐውሮቶ ።

፬ ወለእመ ርኢከ አድገ ቢጽከ አው ላሕሞ እንዘ ው
ዱቅ ውስተ ፍኖት ፡ ኢትትዐወሮሙ ታንሥእ ወታስተላ
ዕል ምስሌሁ ።
፭ ወኢትትረሰይ ብእሲት በትርሲተ ብእሲ ፡ ወኢይልበስ
ብእሲ ልብሰ ብእሲት እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚ
አብሔር አምላክከ ፡ ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ ።
፮ ወለእመ ረከብከ እጕለ ዖፍ ቅድመ ገጽከ በውስተ ፍ
ኖት ፡ ወእመኒ በውስተ ኵሉ ዕፀው ፡ አው በውስተ ኵሉ
ምድር ፡ ወእመኒ አፍኀርተ ዘኢይሠርር ወእመኒ እንቆቅሖ
ኢትንሣእ እመ ምስለ እጕሊሃ ።

ከዚህ በኋላ ብትወዳት ግን ነፃ አውጥተህ ስደዳት ፡
ነገር ግን በወርቅ አትሽጣት እንዳገባኻትም አትክዳት ።
አንድ ሰው ሁለት ሚስቶች አግብቶ አንዲን ጠልቶ
አንዲን ቢወድ የጠላትም የበኸር ልጅ ብትወልድለት ።

ለልጆቹ ገንዘቡን በሚያወርሳቸው ጊዜ የሚወዳት
የሚስቱን ልጅ አለቃ ማድረግ አይችልም ፡ የሚጠላት
የሚስቱን ልጅም ቸል ማለቱን (ማሳነሱን) አይችልም ።
የልጆቹ አለቃ ነውና የተገኘ ገንዘቡን ሁሉ ዕጥፍ አድ
ርጎ ለሱ ይስጠው ፡ ያለቅነቱንም ገንዘብ ለርሱ ያድርግለት ።
አሉተኛ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ለናቱና ለአባቱ የማይታዘዝ
ቢመክሩትም የማይሰማቸው ልጅ ቢኖር ፡ ወደ አገሩ አለ
ቆች ወደ አገሩ አደባባይ ይውሰዱት ።
ወስደው ለአገራቸው ሰዎች ይህ ልጃችን አሉ ይለ
ናል ራሱንም ያኰራል ቃላችንን አይሰማም ፡ ይዘለላል
ይሰክራልም ይበሉዋቸው ። ምሳ፡ ፳፫ ፳፩ ።
ያገሩም ሰዎች በደንጊያ መትተው ይግደሉት እንዲህ
አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን አርቁ (አጥፉ)፡ እስራኤልም
ሁሉ ይህን ሰምቶ ይፍራ ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፩ ።
የበደለ በደሉም ለሞት የሚያበቃ ሰው ቢኖር በዕን
ጨት ላይ ሰቅለው ይግደሉት ። ዘዳ፡ ፲፱ ፮ ።
በዕንጨት የተሰቀለ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ የተረ
ገመ ነውና ፡ በዚያች ቀን ቅበሩት እንጂሬሳው በዕንጨት
ላይ ተሰቅሎ አይደር ፡ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት
አድርጎ የሰጣችሁም ምድርን አታርክሷት ። ገላ፡ ፫ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

የባልንጀራህን በሬ ወይም በጐዳና የጠፋ በጉን ታብ
ይ ቸል አትበል ፡ መልሰህ ለባልንጀራህ ስጠው ።
ባልንጀራህ በአቅራቢያህ ባይኖርና የማታውቀው ባይ
ሆንም ሰብስበህ ወደ ቤትህ አግባለት ፡ ባልንጀራህ እስኪ
ፈልገው ድረስ ከቤትህ አግብተህ ከንተ ዘንድ አቈይተህ
መልስለት ። ዘፀ፡ ፳፫ ፬ ፡ ፲፪ ፫ ።
አህያውም ቢሆን በሬውም ቢሆን እንዲህ አድርግ ፡
ልብሱም ቢሆን ባልንጀራህ ስለጣለው ገንዘብ ሁሉ እን
ዲህ አድርግ ፡ ከሱ ዘንድ የጠፋውንም ሁሉ ብታገኝ ቸል
አትበል ።
የባልንጀራህን አህያ ወይም በሬውን በጐዳና ወድቆ
ብታይ ቸል አትበላቸው አንሥተህ አብረህ አጫጭነው ።

ሴት የወንዱን ልብስ አትልበስ ፡ ወንዱም የሴቲቱን
ልብስ አይልበስ ፡ ይህን የሚያደርግ ሰው በፈጣሪህ በእግ
ዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነውና ።
በጐዳና በዛፍም ሁሉ ላይ በምድሩም ሁሉ የወፍ ጫ
ጩት ብታገኝ ፡ የማይበር ጫጩትም ቢሆን እንቍላልም
ቢሆን በፊትህ ብታገኝ እናቲቱን ከጫጩቶቿ ጋር አት
ውሰድ ።

፯ ዳእሙ ታሠርሖ ወታግዕዛ ለእም ወአፍኅርቲሃ ትነሥእ ለከ ከመ ትኩን ሠናይት ላዕሌከ ወይብዝኅ መዋዕሊከ ።

ላንተ በጎ ነገር ትደረግልህ ዘንድ ዘመንህም ይበዛልህ ዘንድ ጫጩቶቹን ውሰድ እንጂ እናቲቱን ነፃ አውጥተህ ስደዳት ።

፰ ወለእመ ነደቀ ቤተ ሐዲሰ ትገብር ተድባበ ለናሕስከ ወኢትገብር ቀትለ በውስተ ቤትከ ከመ ኢይደቅ እመበ ዘይወድቅ እምኔሁ ።

አዲስ ቤት በሠራህ ጊዜ ማንም ከርሱ ወድቆ ደሙን በቤትህ ላይ እንዳታመጣ ለሰገነትህ መከታ አድርግለት ።

፱ ወኢትትክል እምዘሩ ኅብር ዐፀደ ወይንከ ከመ ኢትቅድስ ፍሬሁ ወዘርአከኒ ዘትዘርእ ምስለ ፍሬ ወይንከ ።

ፍሬውን አንድነት እንዳትለቅም የዘራኸውን አዝመራህንም ከወይን ፍሬ ጋር እንዳትሰበስብ በወይንህ ቦታ ላይ ሁለት ዓይነት ዘር (የተክሉን ቅመም ሁሉ) አትትከል ።

፲ ወኢትሕርስ በአድግ ወበላሕም ኅቡረ ወኢትልበስ ልብሰ ዘተአንመ በፀምር ወበእጌ ።

በሬውንና አህያውን አንድነት ጠምደህ አትረስ ፡ በተልባ እግርና በነጭ ሐር የተሠራውንም ልብስ አትልበስ ።

፲፩ ወትገብር ለከ ዘፈረ ፍቱለ ላዕለ አርበዕቱ መዓዝነ አልባሲከ ዘትለብስ ።

በምትለብሳቸው በልብሶችህ በራቱ ማዕዘን ላይ ላንቱ የተፈተለ ዘርፍ አድርግ ። ዘኍ፡ ፲፭ ፴፰ ።

፲፪ ወለእመ ጸልአ ብእሲ ለብእሲቱ ዘአውሰባ እምድኅረ ነበረ ምስሌሃ ወአምጽአ ላቲ ነገረ ምክንያት ፡ ወአውዐአ ላቲ ስመ እኩየ ፡ ወይቤ ነሣእክዋ ለዛቲ ብእሲት ፡ ወሶበ ቦእኩ ኀቤሃ ኢረከብኩ ድንግልናሃ ፡ ይነሥኡ አቡሃ ወእማ ልብሰ ድንግልናሃ ለወለቶሙ ወይሰዱ ኀበ ሊቃናት ኀበ አንቀጽ ።

ማናቸውም ሰው ያገባት ሚስቱን ከሷ ጋር ከኖረ በኋላ ቢጠላትና የምክንያትን ነገር ቢያመጣበት ፡ ይህችን ሴት አግብቻት ነበር ፡ በደረስኩባትም ጊዜ ድንግልናዋን አላገኘሁም በማለት ክፉ ስም ቢያወጣባት ፡ እናትና አባቷ የልጃቸው የድንግልናዋን ልብስ ይዘው በአደባባይ ወዳሉ ወደ አለቆች ይውሰዱ ።

፲፫ ወይበልሙ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሊቃናት ፡ ለዛቲ ወለትየ ወሀብክዋ ለዝንቱ ብእሲ ትኩኖ ብእሲተ ፡ ወሶበ ጸልአ ይእዜ አምጽአ ላቲ ነገረ ምክንያት ወይቤ ኢረከብኩ ድንግልናሃ ለወለትከ ።

የዚያች ብላቴና አባትም አለቆቹን እኔ ለዚህ ሰው ሚስት ትሆነው ዘንድ ይህችን ልጄ ሰጥቸው ነበር ፡ አሁን ቢጠላት የምክንያት ነገር አወራበት ፡ የልጅህን ድንግልናዋን አላገኘሁም አለኝ ።

፲፬ ወናሁ ዝንቱ ውእቱ ልብሰ ድንግልናሃ ለወለትየ ወይሰፍሕዎ ለውእቱ ልብስ ቅድመ ሊቃናት ዘይእቲ ሀገር ።

የልጄ የድንግልናዋ ልብስ እነሆ ይኸው ይበላቸው ፡ ያንንም ልብስ በዚያች አገር አለቆች ፊት ዘርግተው ይዩት ።

፲፭ ወይእኅዝዎ ለውእቱ ብእሲ ሊቃናተ ይእቲ ሀገር ወይጌሥፅዎ ወይነሥእዎ ምእተ ሰቅለ ወይሁብዎ ለአቡሃ ለይእቲ ወለት ።

ያንንም ሰው የዚያች አገር አለቆች ይዘው ይገሥፁት (ይግረፉት) መቶ ወቄትንም ተቀብለው ለዚያች ልጅ አባት ይስጡት ።

፲፮ እስመ አውፅአ ስመ እኩየ ላዕለ ድንግል እስራኤል ወትኩኖ ሎቱ ብእሲተ ፡ ወኢይክልዎ ኀዲጎታ መጠነ ሕያው ውእቱ ።

በእስራኤል ድንግል ላይ ክፉ ስም አውጥቷልና ለሱም በግድ ሚስት ትሁነው በሕይወትም እስካለ ድረስ እሷን መፍታት አይገባውም ።

፲፯ ወለእመሰ እሙነ ኮነ ዝንቱ ነገር ወኢተረከበ ድንግልናሃ ለይእቲ ወለት ፡ ያውፅእዋ ኀበ ኆኅተ ቤተ አቡሃ ወይውግርዋ በአእባን ሰብአ ይእቲ ሀገር ወይቅትልዋ ።

ነገር ግን ይህ ነገር እውነት ሁኖ የዚያች ብላቴና ድንግልናዋ ባይገኝ ከባቷ ቤት ደጃፍ አውጥተው በደንጊያ ይብድበው ይግደሏት ።

፲፰ እስመ ገብረት ዕበደ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ወአዘመወት ቤተ አቡሃ ወአጽአለት ፡ ወታሴስሉ እኩየ እምውስቴትክሙ ።

በእስራኤል ዘንድ ስንፍናን አድርጋለችና ያባቷንም ወገን አስነውራለች አሰድባለችና እንዲህም አድርጋችሁ ክፉውን ከናንተ አርቁ (አጥፉ) ።

፲፱ ወለእመቦ ዘተረከበ ብእሲ እንዘ ይሰክብ ምስለ ብእሲተ ብእሲ ይቅትልዎሙ ለክልኤሆሙ ፡ ለውእቱኒ ብእሲ ዘሰከበ ምስሌሃ ወለይእቲኒ ብእሲት ወታሴስሉ እኩየ እምእስራኤል ።

ማናቸውም ሰው ከሰው ሚስት ጋር ተኝቶ ቢገኝ ያችን ሴትና ያን የደረሰበትን ሰው ሁለቱን ይግደሉዋቸው እንዲህ አድርጋችሁ ከናንተ ክፉውን አጥፉ ።

፳ ወለእመቦ ወለት ድንግል እንተ ፍኅርት ይእቲ ለብእሲ ወረከባ ካልእ ብእሲ በውስተ ሀገር ወሰከበ ምስሌሃ ለክልኤሆሙ አውፅእዎሙ ኀበ አንቀጸ ለይእቲ ሀገር ወይውግርዎሙ በአእባን ።

ለሰው የታጨች ድንግል ልጅ ብትኖር ፡ ሌላም ሰው በአገር አግኝቶ ቢደርስባት ሁለቱን ወደ አደባባይ አውጥተው በደንጊያ መትተው ይግደሏቸው ። ማቴ፡ ፩ ፲፰ ።

፳፩ ወይቅትልዎሙ ለወለትኒ እስመ ኢጸርኀት በውስተ ሀገር ወለውእቱኒ ብእሲ እስመ አኅሠረ ለብእሲተ ካልኡ ወአሰሰሉ እኩየ እምውስቴትክሙ ።

እሷ ወደ አገር አልጮኸችምና ፡ እሱም የባልንጀራውን ሚስት አስነውሯልና እሱንም እሷንም ሁለቱን ይግደሏቸው ፡ እንዲህ እያደረጋችሁ ክፉ ክፉውን ከውስጣችሁ አጥፉ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፲፪ ፡ ፳፪ ፳፩ ።

፳፭ ወለእመሰ በገዳም ረከበ ብእሲ ለወለት እንተ ፍኅርት ይእቲ ወተኀየላ ወሰከበ ምስሌሃ ቅትልዎ ለዝክቱ ዘሰከበ ምስሌሃ ለባሕቲቱ ።

፳፮ ወለወለትሰ አልቦ ዘትረስይዋ እስመ አልቦቲ ጌጋይ በዘ ትመውት ይእቲ ወለት ከመ ሰበ ይትነሣእ ብእሲ ላዕለ ቢጹ ወይቀትሎ ከማሁ ውእቱ ዝንቱ ነገር ።

፳፯ እስመ በገዳም ረከባ ወጸርኀት ይእቲ ወለት እንተ ፍኅርት ይእቲ ወአልቦ ዘይረድኣ ።

፳፰ ወለእመቦ ዘረከበ ወለተ ድንግለ እንተ ኢኮነት ፍኅርት ወተኀየላ ወሰከበ ምስሌሃ ወረከብዎ ይሁብ ለአቡሃ ውእቱ ብእሲ ዘሰከበ ምስሌሃ ለይእቲ ወለት ኃምሳ ዲድርክመ ብሩር ወትከውኖ ሎቱ ብእሲቶ ወኢይክውኖ ይግድፋ መጠነ ሕያው ውእቱ እስመ አኅሠራ ።

፳፱ ወኢይንሣእ ብእሲ ብእሲተ አቡሁ ወኢይክሥት ኀፍረተ አቡሁ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወኢይባእ ዘቡቱ ነውር ወዘምቁር ውስተ ቤተ እግዚአብሔር ከመ ኢያዘሙ ቤተ እግዚአብሔር ።

፪ ወኢይባእ አሞናዊ ወሞአባዊ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር እስከ ሣልስ ወራብዕ ትውልድ ወእስከ ዐሥር ኢይባእ ቤተ እግዚአብሔር ወእስከ ለዓለም ።

፫ እስመ ኢተቀበሉክሙ በእክል ወበማይ ውስተ ፍኖትክሙ ወፃእክሙ እምግብጽ፤ ወእስመ ተዓሰብዎ ለበለዓም ወልደ ቢዖር ከመ ይርግምክሙ ።

፬ ወኢፈቀደ እግዚአብሔር ከመ ይስምዖ ለበለዓም ወሜጠ እግዚአብሔር ለመርገሙ ውስተ በረከት፤ እስመ አፍቀረከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፭ ወኢትትናገሮሙ ሰላመ በዘይደልዎሙ በኵሉ መዋዕሊከ ለዓለም ።

፮ ወኢታስቆርሮ ለኤዶማዊ እስመ እኁከ ውእቱ፤ ወኢታስቆርሮ ለግብጻዊ እስመ ፈላሲ ኮንከ በውስተ ምድሮሙ ።

፯ ወደቂቅ ለእመ ተወልዱ ሎሙ በሣልስ ትውልድ ይበኡ ቤተ እግዚአብሔር ።

፰ ወለእመ ወፃእከ ትፃባእ ምስለ ፀርከ ተዓቀብ እምኵሉ ቃል እኩይ ።

፱ ወለእመቦ እምውስቴትክሙ ብእሲ ዘኢኮነ ንጹሐ እምነ ስዕበቱ ዘሌሊት ይፃእ አፍአ እምትዕይንት ወኢይባእ ውስተ ትዕይንት ።

፲ ወፍና ሠርክ ተሐፂበ ሥጋሁ በማይ ዐሪበ ፀሐይ ይባእ ውስተ ትዕይንት ።

፲፩ ወአሐደ መካነ ረሲ ለከ አፍአ እምትዕይንት ኀበ ትወፅእ ህየ ።

፲፪ ወዕፀ ንሣእ ለከ ውስተ ቅናትከ፥ ወሶበ ነበርከ ቀሥፍኮ ትከሪ ወትነሥእ ወትደፍን ኀፍረተከ ።

ነገር ግን ሰው የታጨችውን በምድረ በዳ አግኝቶ ተበ ራትቶ ቢደርስባት ያን የደረሰባትን ሰው ብቻውን ግደሉት።

ያችም ልጅ በምትሞት ገንዘብ የምትሞትበት ኃጢ አት የላትምና ያችን ልጅ ግን የምታደርጓት የለም፤ ይህ ነገር ሰው በጠላትነት ተነስቶ ባልንጀራውን እንዲገድለው እንደዚያ ነው ።

ያችም የታጨች ልጅ በምድረ በዳ አግኝቷት ጮኻ የሚረዳት አላገኘችምና እንደዚያ ነው ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፱ ።

የታጨች ያይደለች ልጃገረድን ያገኛት ሰው ቢኖር ተበረታትቶ የደረሰባትን ሰው ቢያገኙት፤ ያችን ልጃገረድ የደረሰባት ያ ሰው ለአባቷ አምሳ ወቄት ብር ይስጠው፤ በግድም ሚስት ትሁነው አስነውሯታልና በሕይወት ሳለ እሷን መፍታት አይገባውም ። ዘፀ፡ ፳፱ ፲፯ ።

ሰው ከእንጀራ እናቱ አይድረስ፤ ያባቱንም ኃፍረት አይግለጥ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፰፤ ፳ ፲፩፤ ሩት ፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

ቤተ እግዚአብሔርን እንዳያሰድፉ ነውር ነቀፋ ያለበትና አካሉ የተቈረጠ ሰው ወደ ቤተ እግዚአብሔር አይግባ ።

የሞዓብና የአሞን ትውልድ እስከ አራትና እስከ ሦስት እስከ ዓሥርም ትውልድ ድረስ ወደ ቤተ እግዚአብሔር አይግባ ። ዘኍ፡ ፳፱ ፯፤ ነህ ፲፫ ፩ ።

ከግብጽ በወጣችሁ ጊዜ በጕዳና በእኽል በውኃ አል ተቀበሉዋችሁምና፤ ይረግማችሁም ዘንድ የቢዖር ልጅ በለዓምን ገዝተዉታልና ።

ነገር ግን እግዚአብሔር የበለዓም ቃሉን ይሰማው ዘንድ አልወደደም፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወዶኻልና ርግማኑን ወደ ምርቃት መለሰት ። ዘኍ፡ ፳፫ ፲፱ ።

በዘመንህም ሁሉ ለዘለዓለሙ በሚገባቸው ገንዘብ የፍ ቅርን ነገር አትናገራቸው (ሰላም አትበላቸው) ።

የዔሳውን ልጅ (አትጥላው) አትጸየፈው ወንድምህ ነውና የግብጽንም ሰው አትጸየፈው በአገራቸው ስደተኛ ሁነህ ነበርና ። ዘፍ፡ ፳፭ ፳፱፤ ዘጸ፡ ፲ ፲፱ ።

ልጆች ቢወለዱላቸው ግን በሦስተኛው ትውልድ ወደ ቤተ እግዚአብሔር ይግቡ ።

ጠላቶችህን ልትወጋ ብትወጣ፤ ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠበቅ ።

በሌሊት ከሚሆራ ኃጢአት ንጹሕ ያልሆነ ሰው ቢኖር ከከተማው ወደ ውጭ ይውጣ፤ ወደ ከተማ አይግባ ።

ፀሐይ ከገባ በኋላ ሲመሽ ሰውነቱን በውኃ ታጥቦ ወደ ከተማ ይግባ ። ዘሌ፡ ፲፭ ፭፤ ዘዳ፡ ፲፯ ፱ ።

የምትወጣበትን ቦታ ከከተማ በውጭ አንድ ቦታ አድርግ ። ዘኍ፡ ፱ ፲፯ ።

በመታጠቂያህም ዕንጨትን (መኳቻን) ያዝ፤ አጓሬም በተቀመጥክ ጊዜ ቈፍረህ ተቀመጥ፤ መሬትንም ወስደህ ኃፍረትክን ሠውር፤ (በአፈር ድፈነው) ።

እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ያንሶሱ ውስተ ትዕይንትከ ከመ ያድኅንከ ወያግብኦሙ ለፀርከ ውስተ እዴከ በቅድመ ገጽከ ወትኩን ቅድስት ተዐይኒከ ከመ ኢያስተርኢ ውስቴትከ ዘከነ ኀፍረት ወይትመየጥ እምኔከ ወየኀድገከ።	፲፫	ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያድንህ ዘንድ ጠላቶችህንም በፊትህ በእጅህ ይጥልልህ ዘንድ በከተማህ ይመላለሳልና የተደረገው ኃፍረትህ እንዳይታይብህ ከተማህ የጸዳች ትሁን፤ እንዲህ ግን ካልሆነ በረድኤት ይለይሃል ።
ወኢታግብኦ ለገብር ኀበ እግዚኡ እምኀረ ተሠይጠ ኀቤከ ይንበር ምስሌከ ኀበ አደሞ ወኢትግፍዖ ።	፲፬	ባንተ ዘንድ ከተገዛ በኋላ ባርያን ወደ ጌታው አትመ ሊሰው [illegible] ዘንድ ከአንተ ጋራ ይኑር [illegible] ጽናበት ። ፩ ሳሙ፣ ፴ ፲፭ ።
ወኢትኩን ዘማ እምአዋልደ እስራኤል፣ ወኢይኩን ዘማዊ እምደቂቀ እስራኤል ።	፲፭	ከእስራኤል ልጆች አንዲቱ ሴሰኛ አትሁን፣ ከእስራ ኤልም ልጆች አንዱ ሴሰኛ አይሁን ።
ወአልቦ ዘያገብእ ጸበሐተ እምእስራኤል ወኢታግብእ ደነሰ ዘማ ወኢሤጠ ከልብ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር አምላክከ በበይነ ኵሉ ብፅዐት ።	፲፮	ከእስራኤልም ግብር የሚያገባ (የሚገብር) አይኑር፣ ሁለቱ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠሉ ናቸውና ስለ ተሳልከው ስለት ሁሉ የውሽና የሴሰኛ ዋጋ ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ቤት አታግባ ።
እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ክልኤሆሙ ።	፲፯	ሁለቱም በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠሉ ናቸው ።
ወኢትትረደይ እምቢጽከ ኢ ርዴ ወርቅ፣ ወኢ ርዴ እክል፣ ወኢርዴ ኵሉ ዘከነ ትክዙ ለቢጽከ ለእመ ተለቅሐከ ቢጽከ ።	፲፰	ባልንጀራህ ቢበደርህ ከባልንጀራህ የእኽልና የወርቅ ማዳጃ የሆነ አራጣውን ሁሉ አትከፈል (አትቀበል) ።
ወእምነኪር ትትረደይ፣ ወእምቢጽከሰ ኢትትረደይ ከመ ይባርከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ግብርከ ላዕለ ምድር እንተ ትበውእ ውስቴታ ከመ ትትዋረሳ ።	፲፱	ከሌላው (ከአሕዛብ) ተቀበል፣ ልትወርሳት በምትገባባት አገር በሥራህ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ያከብርህ (ይባርክህ) ዘንድ ከባልንጀራህ አራጣ ግን አትቀበል ።
ወለእመ በፃእከ ብፅዐተ ለእግዚአብሔር ኢትጐንዲ ገቢሮቶ እስመ ተኃሥሦ ይትኀሠሠከ እግዚአብሔር አምላክከ ወይከውን ኀጢአተ ላዕሌከ ።	፳	ለእግዚአብሔር ስለት ብትሳል ስለትህን ፈጥነህ ስጥ፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ፈጽሞ ይመራመርሃልና ባንተም ኃጢአት ይሆንብሃልና ። ዘኍ፣ ፴ ፪፣ መክ፣ ፭ ፯ ።
ወለእመሰ ኢፈቀድከ ትብፃዕ አልብከ ኀጢአት፣ ዳእሙ እምከመ ወፅአ እምከናፍሪከ ተዓቀብ ወግበር በከመ በፃዕከ ተሀብ ለእግዚአብሔር ዘከመ ነበብከ በአፉከ ከማሁ ግበር ።	፳፩	ልትሳል ካልወደድህ ግን ኃጢአት የለብህም፣ ነገር ግን ከአንደበትህ ከወጣ ተጠበቅ፣ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ትሰጥ ዘንድ ተስለህ በአንደበትህ እንደተናገርክ እንደዚያው አድርግ ።
ወለእመ ቦእከ ውስተ ገራህተ ካልእከ መሐው ሰዊተ በእዴከ፣ ወማዕፀደ ኢታብእ ውስተ ገራህተ ካልእከ ።	፳፪	ወደ ባልንጀራህ እርሻ ብትገባ በእጅህ እሸትህ እሸትን ብላ፣ ነገር ግን ከባልንጀራህ እርሻ ገብተህ በማጭድ አትጨድ ።
ወለእመ በእከ ውስተ ዐፀደ ወይኑ ለካልእከ ብላዕ እስከ እስከ ትጸግብ ነፍስከ ወውስተ ሙዳይ ብሕቱ ኢትደይ ፤	፳፫	ወደ ባልንጀራህ ወይን ቦታም ብትገባ ሆድህ እስኪጠግብ ድረስ እሸቱን ብላ፣ በአገልግል ግን አትጨምር ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

ወለእመቦ ዘነሥአ ብእሲተ ወነበረ ምስሌሃ፣ ወእምዝ ለእመ ኢረከበት ሞገሰ በኀቤሁ እስመ ረከበ ዘከነ ኀፍረተ ላዕሌሃ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወይመይጥዋ ውስተ እዴሃ ወያውፅኣ እምነ ቤቱ ።	፩	ሚስት አግብቶ ከሷ ጋር የኖረ ሰው ቢኖር፣ ከዚህ በኋላ በሱ ዘንድ መወደድን ባታገኝ፣ በሷ ኃፍረት የሆነ ነገር አግኝቷልና የፍችዋን ደብዳቤ ጽፎ በእጅዋ ሰጥቶ ያስወጣት ። ዘዳ፣ ፳፫ ፲፪፣ ማቴ፣ ፲፱ ፯ ።
ወሐረት ወአውሰበት ካልአ ብእሴ ወእምዝ ጸልአ ውእቱኒ ብእሲ ደኃራዊ ወጸሐፈ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወመጠዋ ውስተ እዴሃ ወአውፅኣ እምቤቱ፣ ወለእመኒ ሞተ ውእቱ ብእሲ ደኃራዊ ዘነሥኣ ሎቱ ትኩኖ ብእሲተ ።	፪	ሂዳም ሌላ ሰው ብታገባ ከዚያም በኋላ ያገባት ሰው ቢጠላት የመፈቻዋን ደብዳቤ ጽፎ በእጅዋ ሰጥቶ አስ ወጥቶ ቢሰዳት፣ ሚስት ትሆነው ዘንድ በኋላ ያገባት ሰው ቢሞት ።
ኢይከውኖ ለዝኩቱ ብእሲ ቀዳማዊ ዘአውፅኣ ከመ ይግባእ ላዕሌሃ ወይንሥኣ ሎቱ ትኩኖ ብእሲተ እምድኅረ ረኵሰት እስመ ርኩስ ውእቱ ዝንቱ ነገር በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፫	ቀድሞ ለፈታት ለዚያ ሰው ወደርሷ ይመለስ ዘንድ ይህ በእግዚአብሔር ፊት የሚያስጸይፍ ነውና ከጐሰቈለች በኋላ ሚስት ልትሆነው ያገባትም ዘንድ አይገባውም ።
ወኢታርኵሱ ምድረ ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ርስተ ።	፬	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ የሚሰጣችሁ ምድርንም አታርክሱ ። ኤር፣ ፫ ፩ ።

፭ ወለእመቦ ዘነሥአ ብእሲተ ግብተ ኢይፃእ ፀብአ ወኢ ፈልበ ምንትኒ ዘያቀትውዎ ድኑን ውእቱ ቤቱ አሐተ ዓመተ ከመ ይትፌሣሕ ምስለ ብእሲቱ እንተ አውሰበ ።

ድንገት ሚስት ያገባ ሰው ቢኖር ወደ ሰልፍ አይውጣ የዘመቻ ፈሬ ብለው ምንምን አያገብሩት ፤ ካገባት ሚስቱ ጋር ደስ ይለው ዘንድ ቤቱ አንድ ዓመት ከዘመቻ ፈሬ ይዳን ። ዘዳ፡ ፳ ፯፤ ምሳ፡ ፭ ፲፰ ።

፮ ወኢትእኀዝ ማሕረፀ ወኢመድሐ ማሕረፅ እስመ መብዕለ ነፍስ ውእቱ ወኢየአኀዝ ።

ወፍጮንና መጅን መያዣ አድርገህ አትያዝ፤ ሰውነት መመገቢያ ነውና አይያዙት ። ዘጸ፡ ፳፪ ፲፮ ።

፯ ወለእመቦ ዘተረክበ ብእሲ ዘሰረቀ ነፍሰ እምአኀዊሁ እምደቂቀ እስራኤል ወተሠገሎ ወሤጦ ፤ ለይቅትልዎ ለውእቱ ሰራቂ ወታሴስሉ እኩየ እምኔቲክሙ ።

ከወንድሞቹ ከእስራኤል ልጆች ሰውን የሰረቀ ቀምቶም የሸጠው ሰው ቢኖር ያን የሰረቀው ሰው ይግደሉት እንዲህ እያደረጋችሁ ከውስጣችሁ ክፉ ክፉውን አርቁ ።

፰ ወዑቅ ርእሰከ በእንተ ትእምርተ ለምጽ ተዓቀብ ጥቀ ከመ ትግበር ኵሎ ሕገ ዘይቤሉከ ካህናት ወሌዋውያን በከመ አዘዝኩከ ተዓቀብ ዘትገብር ።

ስለ ለምጽ ምልክት ለራስህ ዕወቅ፤ ሌዋውያንና ካህናት ያዘዙህን ሕጉን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ፈጽመህ ተጠበቅ እንዳዘዝኩህ የምታደርገውን ጠብቅ ። ዘሌ፡ ፲፫ ፲፫ ።

፱ ወተዘከር ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክከ ላዕለ ማርያ በፍኖት አመ ወፃእክሙ እምግብጽ ።

ከግብጽ በወጣችሁ ጊዜ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በጉዳና በማርያ ያደረገውን ሁሉ አስብ ። ዘኁ፡ ፲፪ ፲ ።

፲ ወለእመቦ ዘይፈድየከ ካልእከ ዕዳ ዘከነ ኢትባእ ውስተ ቤቱ ከመ ተአኀዝ አኀዘከ ዳዕሙ አፍአ ትቀውም ።

በልንጀራህ የሚከፍለህ ዕዳ የሆነ ገንዘብ እንዳለ በውጭ ቁም እንጂ መያዣህን ትይዝ ዘንድ ወደ ቤቱ አትግባ።

፲፩ ወብእሲ ዕዳከ ዝክቱ ዘይፈድየከ ለሊሁ ያወፅእ አኀዘከ አፍአ ኀቤከ ።

ዕዳህን የሚከፍልህ ያ ሰው እሱ መያዣህን ከንተ ዘንድ ወደ ውጭ ያውጣልህ ።

፲፪ ወለእመ ብእሲ ነዳይ ውእቱ፤ ኢታቢት አኀዘ ኀቤከ ።

ያ ሰው ድኻ ቢሆን ግን፤ መያዣውን ከንተ ዘንድ አታሳድር ።

፲፫ ታገብእ ሎቱ አኀዘ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ ወይበይት በልብሱ ወትትባረክ ወይከውነከ ምጽዋተ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ፀሐይ ሳይገባ መያዣውን መልስለት፤ ልብሱን ለብሶ ይደር አንተም ትመረቃለህ፤ በፈጣሪህ በእግዚአብሔርም ፊት ምጽዋት ይሆንልኻል ። ዘፀ፡ ፳፪ ፳፮ ።

፲፬ ወኢትፀምዮ ዐስበ ለዐሳብ ለነዳይ ዘኀጡእ ውእቱ እምአኀዊከ አው እምግዩራን ዘውስተ ሀገርከ ።

ከወንድሞችህ ወይም በአገርህ ካሉ ስደተኞች ገንዘብ ያጣ ድኻ ምንደኛ፤ ደመወዙን አትከዳው ።

፲፭ እንተ ጸብሐት ትሁብ ዐስቦ ወኢታዕርብ ፀሐየ ላዕሌሁ እስመ ነዳይ ውእቱ ወውእቱ ተሰፋሁ ወኢይግዐር ላዕሌከ ኀበ እግዚአብሔር ወኢይኩንከ ኀጢአተ ።

ድኻ ነውና አለኝታውም እሱ ነውና ወደ እግዚአብሔር እንዳይጮህብህ ኃጢአትም እንዳይሆንብህ ፀሐይ ሳይገባ በየቀኑ ደመወዙን ስጠው ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፫ ።

፲፮ ወኢይመውቱ ወላድያን በበይነ ውሉዶሙ ወኢይመውቱ ውሉዶሙ በበይነ ወላድያኒሆሙ አላ አሐዱ አሐዱ በጌጋዩ ይመውት ።

አንዱም አንዱም በበደለው በደል ይሞታል እንጂ፤ ወላጆች በልጆቻቸው ልጆችም በወላጆቻቸው በደል አይሞቱም ። ፬ ነገ፡ ፲፬ ፮፤ ሕዝ፡ ፲፰ ፳ ።

፲፯ ወኢትሚጥ ፍትሐ ግዩር ወዘእጓለ ማውታ ወዘዐቤር ።

እናት አባቱ የሞቱበትንና፤ የስደተኞችን፤ የባልቴትንም ፍርድ አትለውጥ ። ዘዳ፡ ፲ ፲፰፤ ኢሳ፡ ፩ ፳፫ ።

፲፰ ወተዘከር ከመ ገብር አንተ በምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ ወበበይነ ዝንቱ እኤዝዘከ አነ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

በግብጽ አገር አንተ ተገዥ ባርያ እንደነበርህ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ አስብ፤ ስለዚህ ይህንን ታደርግ ዘንድ አዝሃለሁ ። ዘዳ፡ ፳፬ ፳፪፤ ፭ ፲፭ ።

፲፱ ወለእመ ዐፀድከ እክለ ገራህትከ ወረሳዕከ አሐተ ክልስስተ ውስተ ገራህትከ ኢትግባእ ከመ ትንሣእ፤ ለግዩር ወለእጓለ ማውታ ወለዐቤር ይኩን ከመ ይባርክ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ተግባረ እደዊከ ።

የእርሻህን አዝመራ ብታጭድ አንዲቱን ነዶ በእርሻህ ብትዘነጋ ታነሣት ዘንድ አትመለስ፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በእጅህ ሥራ ሁሉ ያከብርህ ዘንድ እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና፤ ለስደተኛ፤ ለባልቴትም ይሁን ። ዘሌ፡ ፲፱ ፱ ።

፳ ወለእመኒ ቀሠምከ ዐፀደ ወይንከ ኢትድግም ተመይጠ ድኅሬከ ከመ ታስተናጽሕ ቀሢመ ለግዩር፤ ወለእጓለ ማውታ፤ ወለዐቤር ይኩን ።

የወይንህን ቦታ በቀሰምክ (በለቀምክ) ጊዜ፤ እጥርተህ ትለቅም ዘንድ ዳግመኛ ወደ ኋላህ አትመለስ፤ እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና፤ ለስደተኛ፤ ለባልቴትም ይሁን ።

፳፩ ወለእመኒ ቀሠምከ ዘይተከ ኢትድግም ተመይጠ ድኅሬከ ከመ ታስተናጽሕ ቀሢመ፤ ለግዩር፤ ወለእጓለ ማውታ ወለዐቤር ይኩን ።

እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅና ለስደተኛ ለባልቴትም ይሁን እንጂ ዘይትህን በለቀምክ ጊዜ እጥርተህ ትለቅም ዘንድ ዳግመኛ ወደ ኋላህ አትመለስ ። ዘሌ፡ ፲፱ ፲ ።

፳፪ ወተዘከር ከመ ግዩር አንተ በምድረ ግብጽ ወቤዘወከ እግዚአብሔር አምላክከ እምህየ ።

አንተ በግብጽ ምድር ስደተኛ እንደ ነበርክ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከዚያ እንዳዳነህ (እንዳወጣህ) አስብ ።

፳፫ ወበይነ ዝንቱ እኤዝዘከ አነ ትግበር ዘንተ ነገረ ።

ስለዚህም ይህንን ነገር ታደርግ ዘንድ እኔ አዝሃለሁ ።

ምዕራፍ ፳፭ ።		ምዕራፍ ፳፭ ።
ወለእመ ኮነ ተስናን በማእከለ ሰብእ ወመጽኡ ውስተ ዐውድ ወተሰነኑ ወአርትዑ ለዘይረትዕ ወአዕለዉ ለዘ ይጌጊ ።	፩	በሰዎች መካከል ጠብ ቢሆን፣ ሰዎችም ወደ ሸንጎ መጥተው ቢከራከሩ እውነቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ብላችሁ ፍረዱ ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፯ ፣ ምሳ፡ ፲፯ ፲፭ ።
ወለእመ ኮነ ለተቀሥፎ ያንብርዎ ቅድመ ዐውድ ለዝኩ ዘይጌጊ ወይቅሥፍዎ በቅድሜሆሙ በአምጣነ አበሳሁ ።	፪	በደሉም ሊመገረፍ ቢሆን ያን የሚገረፈውን ሰው በሸንጎ አስቀምጠው የበደለውን ያህል በፊታቸው ይግረፉት ።
አርባዓ ይቅሥፍዎ በኍልቈ ወኢያብዝኁ እምኔሁ ፤ ወለእመ አብዝኁ ቀሢፎቶ እምዝንቱ አስተኀፈርኮ ለእኁከ በቅድሜከ ።	፫	በቍጥር አርባ ይግረፉት፣ ከአርባ አትርፈው (አብዝተው) አይግረፉት፣ ከርባ አትርፈው ቢገርፉት ግን ወንድምህን በፊትህ አሳፈርከ (ነውረኛ አደረግህ) ።
ወኢትፍዕሞ አፉሁ ለላሕም ሶበ ታከይድ እክለ ።	፬	እኽልን በምታበራይበት ጊዜ የበሬውን አፉን አት ሰረው ። ፩ ቆሮ፡ ፱ ፱፣ ፩ ጢሞ፡ ፭ ፲፰ ።
ወለእመቦ አኀው እለ ይነብሩ ኅቡረ ብእሲ ምስለ እኁሁ ወሞተ አሐዱ እምኔሆሙ ወአልቦ ውሉድ ኢታውስብ ብእሲቱ ነኪረ ብእሴ እኁሁ ለምታ ለያውስባ ወው እቱ ለይባእ ኀቤሃ ወሎቱ ትኩኖ ብእሲቶ ወይንበር ምስሌሃ ።	፭	ወንድም ከወንድሙ ጋር አንድነት የሚኖሩ ወንድማ ማቾች ቢኖሩ ከነሳቸውም አንዱ ቢሞት ልጅ ባይኖረው የባሏ ወንድም ያግባት እንጂ ሚስቱ ሌላ ሰው አታግባ፤ እሱ ይድረስባት ለሱ ሚስት ትሁነው ከሷም ጋር ይኑር ። ሉቃ፡ ፳ ፳፰ ።
ወሕፃን ዘተወልደ ይኩን ለዘሞተ፣ ወይሰመይ በስሙ ወኢይደምሰስ ስሙ እምእስራኤል ።	፮	የተወለደውም ልጅ ለሞተው ሰው ይሁን ከእስራኤል ስሙ እንዳይጠፋም በስሙ ይጠራ ። ዘፍ፡ ፴፰ ፱ ።
ወለእመ ኢፈቀደ ውእቱ ብእሲ ያውስባ ለብእሲተ እ ኁሁ ፣ ወተዐርግ ይእቲ ብእሲት ኀበ ሊቃናት ወኀበ አን ቀጽ ወትብል ኢይፈቅድ እኁሁ ለምትየ ያቅም ስመ እኁ ሁ ውስተ እስራኤል ።	፯	ያ ሰው የወንድሙን ሚስት ሊያገባት ባይወድ ግን ያች ሴት በአደባባይ ወዳሉ ሽማግሌዎች ወጥታ የባሌ ወን ድም በእስራኤል ዘንድ የወንድሙን ስም ያስጠራ ዘንድ አልወደደም ትበል ። ሩት ፩ ፲፭ ፣ ፬ ፪ ።
ይጸውዕዎ ሊቃናተ ሀገር ወይበልዎ ኢትፈቅዶኑ ታቅ ም ዘርአ ለእኁከ ውስተ እስራኤል ወይበል ቀዊሞ ኢይ ፈቅድ አውስቦ ።	፰	የአገር ሽማግሌዎችም ጠርተው በእስራኤል መካከል ለወንድምህ ልጅ ልትተክ አትወድምን፤ ይበሉት፣ እሱም ቁሞ ላገባት አልወድም ይበል ። ሩት ፬ ፯ ።
ወትቅረብ ይእቲ ብእሲት ኀቤሁ ቅድመ ሊቃናተ ይ እቲ ሀገር ወትፍታሕ ሣእኖ ዘእሐቲ እግሩ ወትትፋእ ውስ ተ ገጹ ወትብል ከመዝ ይግበርዎ ለብእሲ ዘኢይፈቅድ ይሕንጽ ቤተ እኁሁ ።	፱	ያችም ሴት በዚያች አገር ሽማግሌዎች ፊት ወደርሱ ቀርባ ያንዲት እግሩ ጫማ ፈትታ ምራቋን እንትፍ ትበል በት፤ የወንድሙን ቤት ይሠራ ዘንድ የማይወደውን ሰው እንዲህ ያድርጉት ትበል ። ዘኍ፡ ፲፪ ፲፬ ፣ ሩት ፬ ፯ ።
ወይሰመይ ስሙ በውስተ እስራኤል ቤተ ፍቱሐ አሣእን ።	፲	ስሙም በእስራኤል ዘንድ ጫማው የወለቀ ሰው ወገን ይባል ። ምሳ፡ ፯ ፴፫ ፣ ፩ ጢሞ፡ ፫ ፯ ።
ወለእመ ተባአሱ ክልኤቱ እደው ኅቡረ ብእሲ ምስለ ካልኡ ወመጽአት ብእሲቱ ለአሐዱ እምኔሆሙ ከመ ታኅ ድጎ ለምታ እምእደ ዘበጠሁ ወአልዐለት እዴሃ ወአኀዘቶ በክልኤሆን አስከቲሁ ለይምትሩ እዴሃ ወኢትምሐክ ዐይንከ ።	፲፩	ሁለት ሰዎች አንዱ ካንዱ ጋራ አንድነት ቢጣሉ ባሏን ከሚመታው ሰው እጅ ታስጥለው ዘንድ ከነሱ ያንዱ ሰው ሚስት መጥታ እጅዋን ዘርግታ ሁለት ብልቶቹን ብትይ ዘው እጅዋን ይቍረጧት፣ ዓይንህም አትራራላት ። ዘዳ፡ ፲፱ ፲፫ ።
ወኢታንብር ለከ መዳልወ ንኡሰ ወዐቢየ ወኢትግበር ለከ በውስተ ቤትከ መስፈርተ ንኡሰ ወመስፈርተ ዐቢየ ።	፲፪	ላንተ ታላቅ ሚዛንና ታናሽ ሚዛን ታላቅ ቁናና ታናሽ ቁና በቤትህ አታኑር ። ምሳ፡ ፲፮ ፲፩ ፣ ሚክ፡ ፮ ፲፩ ።
መዳልውከኒ ርቱዐ ወጽዱቀ ይኩንከ ከመ ታብዝኅ መዋዕለ በምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ርስተ ።	፲፫	ፈጣሪህ እግዚአብሔር ርስት አድርጎ በሚሰጥህ ምድ ር ዕድሜህ ይረዝም ዘንድ፣ ሚዛንህ የቀናና እውነተኛ ይሁን ። ምሳ፡ ፲፩ ፩ ።
እስመ ርኩስ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ኵሉ ዘይገብሮ ለዝንቱ ወኵሉ ዘይገብር ዐመፃ ።	፲፬	ይህን የሚያደርግ ሰው ሁሉ በደልንም የሚያደርግ ሁሉ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ ነውና ።
ወተዘከር ኵሎ ዘገብረ ላዕሌከ አማሌቅ በፍኖት አመ ወፃእከ እምድረ ግብጽ ።	፲፭	ከግብጽ አገር በወጣህ ጊዜ አማሌቅ በጐዳና ያደረገ ብህን ሁሉ አስብ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፰ ፣ ዘዳ፡ ፳፬ ፱ ።
ዘከመ ተቃወመከ በፍኖት ወአምተረከ ጋዕዘከ እለ ይደክሙ በድኅሬከ ።	፲፮	በጐዳናም እንዴ ተቃወመህ ካንተ በኋላ ደክመው የነ በሩትን ጓዞችህንም ነጥቆ እንዳስቀረ አስብ ።

ወአንተሰ ርኅብከ ወደከምከ ወኢፈራህኮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።	፲፰	አንተም ደክሞህ ርቦህ ሳለ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አልፈራኸውም ። ኢያ፣ ፲ ፲፱፣ ፪ ሳሙ፣ ፲፯ ፪ ።
ወአመ ያዐርፈከ እግዚአብሔር አምላክከ እምኵሉ ፀርከ ዘዐውድከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ ርስተ ትደመስሶ ለአማሌቅ እምታሕተ ሰማይ ወኢትረስዖ ።	፲፱	ርስት አድርገህ ትወርሷት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሚሰጥህ ምድር በዙርያህ ካሉ ጠላቶችህ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ባሳረፈህ ጊዜ አማሌቅን ከሰማይ በታች አጥፋው፤ አትዘንጋው ። ዘፀ፡ ፲፯ ፲፬ ።
ምዕራፍ ፳፮ ።		**ምዕራፍ ፳፮ ።**
ወለአመ ቦእከ ውስተ ምድር ዘይሁበከ እግዚአብሔር አምላክከ ትትዋረሳ ርስተ ወነበርከ ውስቴታ ትነሥእ እምፍሬ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፩	ርስት አድርገህ ትወርሳት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጥህ ምድር ብትገባ በውስጧም ብትኖር፣ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከሰጠህ ምድርህ የተገኘውን ፍሬ ውሰድ ። ምሳ፡ ፫ ፱፣ ሮሜ ፰ ፳፫ ።
ወትወዲ ውስተ ቀርጠሉን ወተሐውር ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይሰመይ ስሙ በህየ ።	፪	በአገልግልም ይዘህ በዚያ ስሙ ይጠራበት ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ወደ መረጠው ቦታ ሂድ ።
ወትበውእ ኀበ ካህን ዘሀለወ በውእቱ መዋዕል ወትብሎ እየድዕ ዮም ቅድመ እግዚአብሔር አምላኪየ እስመ በጻሕኩ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊነ ከመ የሀበነ ።	፫	በዚያ ወራት ወዳለውም ካህን ገብተህ እኛን ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር ላባቶቻችን ወደ ማለላቸው ምድር ደረሽለሁና አሁን በፈጣሪዬ በእግዚአብሔር ፊት እናገራለሁ በለው ።
ወይነሥእ ካህን ለውእቱ ሙዳየ ቀርጠሉን እምውስተ እደዊከ ወያነብሮ ቅድመ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።	፬	ካህኑም ያንን አገልግል ከእጅህ ተቀብሎ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር መሠውያ ፊት ያኑረው ። ሆሴዕ ፲፪ ፲፪ ።
ወትብል ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አበውየ ወፅኡ እምድረ ሶርያ ወወረዱ ውስተ ግብጽ ወነበሩ ህየ እንዘ ውኁዳን እሙንቱ በኍልቌሆሙ ወኮኑ በህየ ሕዝበ ዐቢየ ወመልኡ ወዐብዩ ብዙኀ ።	፭	አባቶቼ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ከሶርያ ምድር መጥተው ወደ ግብጽ ወረዱ፤ እነሱም በቍጥራቸው ጥቂት ሁነው ሳሉ በግብጽ ኖሩ፤ በዚያም ታላቅ ወገን ሆኑ፤ በዓለም መሉ፤ እጅግም በዙ ። ዘፍ፡ ፵፫ ፪ ።
ወሣቀዩነ ግብጽ ወአሕመሙነ ወአገበሩነ ዕፁበ ግብረ ።	፮	ግብጻውያንም መከራ አጸኑብን አስጨነቁን የሚያስጨንቅም ሥራ አሠሩን ። ዘፀ፡ ፲፩ ፲፬ ።
ወጸራሕነ ኀበ እግዚአብሔር አምላከ አበዊነ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃለነ ወርእየ ሕማመነ ወሥራሐነ ወሥቃየነ ።	፯	እኛም ወደ አባቶቻችን ፈጣሪ ወደ እግዚአብሔር ጮኸን፤ እግዚአብሔርም ድካማችንንና መከራችንን አይቶ ልመናችንን ሰማን ። ዘፀ፡ ፪ ፳፫ - ፳፭ ።
ወአውፅአነ ለሊሁ እምድረ ግብጽ በእድ ጽንዕት ወበመዝራዕት ልዑል በዐቢይ ግርማ ወበዓቢይ ተአምር ወመድምም ።	፰	እሱ በጸናች ሥልጣንና በተዘረጋች ክንድ በታላቅ መፈራት በታላቅና በድንቅ በድንቅ ተአምራት ከግብጽ አገር አወጣን ። ዘፀ፡ ፲፪ ፴፯፣ ዘዳ፡ ፬ ፴፬ ።
ወአብአነ ውስተ ዝንቱ መካን ወወሀበናሃ ለዛቲ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።	፱	ማርና ወተት የምታፈሰውን ይህችንም ምድር ሰጥቶ ወደዚህ ቦታ አገባን ። ዘፀ፡ ፫ ፰፣ ዘዳ፡ ፳፮ ፲፭ ።
ወይእዜኒ ናሁ አምጻእኩ ቀዳሚ እክለ ምድርየ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ወትሰግድ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።	፲	አሁንም እግዚአብሔር ከሰጠኝ ማርና ወተት ከምታፈሰው ምድር የምድሬን እኽል መጀመሪያ እነሆ አመጣሁ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ስገድ ።
ወትትፌሣሕ በኵሉ በረከት ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ አንተ ወቤትከ ወሌዋዊኒ ወግዩርኒ ዘኀቤከ ።	፲፩	ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ በረከት ሁሉ አንተን ደስ ይበልህ፤ ወገንህንም ካህንም በአንተ ዘንድ ያለ ስደተኛውንም ደስ ይበለው ። ዘዳ፡ ፲፪ ፯ ።
ወእምከመ ፈጸምከ ዐሥሮተ ኵሉ ዐሥራት ዘእክለ ኵሉ ምድርከ በሣልስ ዓም፤ ወእምዝ ዘአመ ዳግም ትዔሥር ክልኤተ ዓሥራተ ወትሁብ ለሌዋዊ ወለግዩርኒ ወለእጓለ ማውታ ወለዕቤር ይብልዕዎ በሀገርከ ወይጽገቡ ።	፲፪	በሦስተኛው ዓመት ከመሬትህ ከተገኘው እኽል አሥራት አውጥተህ በጨረስክ ጊዜ ከዚህ በኋላ ሁለተኛ አሥራት አውጥተህ ለካህኑ፣ ለስደተኛው፣ ለባልቴትና፣ እናት አባቱ ለሞቱበትም ልጅ ስጠው፤ በአገርህም በልተው ይጥገቡ ። ዘሌ፡ ፳፯ ፴፣ ዘዳ፡ ፲፬ ፳፱ ።
ወትብል በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ አንጻሕኩ ዘእዌድስ ለከ እምነ ቤትየ ወወሀብክዎ ለሌዋዊ ወለግዩር	፲፫	በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ከገንዘቤ ለይቼ ለስደተኛና ለካህን ለባልቴትና እናት አባቱ ለሞቱበት ልጅ አን

ወለእንስሳ ማውታ ወለቤልር በከመ ኵሉ ትእዛዝከ ዘአዘዝከኒ ኢተዐደውኩ ትእዛዘከ ወኢረሳዕኩ ።

፲፮ ወበእማንቱ ኢበላዕኩ እምኔሁ ፡ ወኢያዕረኩ መሥዋዕተ ኃጢአት እምኔሁ ለርኩስ ወኢወደይኩ ውስተ በድን እምኔሁ ወሰማዕኩ ቃለ እግዚአብሔር አምላኪየ ወገበርኩ ኵሎ ዘአዘዝከኒ ።

፲፯ ወነጽር እምቤተ መቅደስከ እምሰማይ ወባርክ ሕዝበከ እስራኤለ ወምድረ እንተ ወሀብከነ ዘከመ መሐልከ ለአበዊነ ከመ ተሀበነ ምድረ እንተ ትውሕዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፲፰ ወበዛቲ ዕለት እግዚአብሔር አምላክከ አዘዘከ ከመ ትግበር ኵሎ ዘንተ ኵነኔሁ ወትዕቀብ ፍትሖ ወትግበር በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወትሔር በፍናዊሁ ወትዕቀብ ፍትሖ ወኵነኔሁ ወትስማዕ ቃሎ ።

፲፱ እስመ እግዚአብሔር ኀረየከ ዮም ከመ ትኩኖ ሕዝበ ለርእሱ በከመ ይቤለከ ከመ ትዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ወትኩን መልዕልተ ኵሉ አሕዛብ ።

፳ ወገብረ ለከ ስመ ዐቢየ ወምክሐ ወክብረ ከመ ትኩን ሕዝበ ቅዱሰ ለእግዚአብሔር አምላክከ በከመ ይቤለከ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ወአዘዞሙ ሙሴ ለአእሩገ እስራኤል ወይቤሎሙ ዕቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ዘንተ ትእዛዘ ዘአነ እኤዝዘክሙ ዮም ።

፪ ወአመ ተዐደውም ለዮርዳኖስ ውስተ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ታቀውሙ ለክሙ አእባነ ወበይተ ወትመርግዎን መሬተ ፀዐዳ ።

፫ ወትጽሕፉ ውስተ ውእቶን እእባን ኵሎ ነገረ ለዝንቱ ሕግ ሶበ ዐደውክሙ ዮርዳኖስ ሶበ በጻሕክሙ ውስተ ይእቲ ምድር ዘይሁበክሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊክሙ በከመ መሐለ ሎሙ ከመ የሀብክሙ ምድረ እንተ ትውሕዝ ሐሊበ ወመዓረ በከመ ይቤለክሙ እግዚአብሔር አምላክሙ ለአበዊክሙ ።

፬ ወሶበ ዐደውክሙ ዮርዳኖስ ታቀውምዎን ውስተ ደብረ ጌባል ለውእቶን እእባን እለ አነ እኤዝዘክሙ ዮም በእንቲአሆን ወትመርግዎን መሬተ ፀዓዳ ።

፭ ወትነድቅ በሀየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ በእበን ዘኢገሠሦን ሐፂን እስ ኢክና ውቁራተ ወበቶን ትነድቅ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፯ ወትሠውዕ ላዕሌሆን መሥዋዕተ መድኃኒት ፡ ብላዕ ወጽገብ በሀየ ወተፈሣሕ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፰ ወጸሐፍ ውስተ ውእቶን እእባን ፡ ዘንተ ኵሎ ሕገ ጥዩቀ ጥቀ ።

፱ ወይቤሎሙ ሙሴ ለካህናት ወለሌዋውያን ወለኵሉ ሕዝበ እስራኤል አርምም ወስማዕ እስራኤል በዛቲ ዕለት ኮንከ ሕዝበ ለእግዚአብሔር አምላክከ ፡ ወስማዕ ቃሎ ወግ

ጽሞ ሰጠሁት ፡ እንዳዘዝከኝ ትእዛዝም ሁሉ ትእዛዝህን አላፈረስኩም አልዘነጋሁም።

፲፬ ከሱም የአዝን እንጀራ አልበላሁም ፡ ከሱም ኃጢአት የሚሆን መሥዋዕት አልሠዋሁም ፡ ከሱም የቀብር እንጀራ አልበላሁም ፡ የፈጣሪዬን የእግዚአብሔርን ቃል ሰማሁ ፡ ያዘዝከኝንም ሁሉ ሰማሁ ። ዘሌ፡ ፯ ፳ ፡ ፳፪ ፲፭ ።

፲፭ በሰማይ ሁነህ ማደሪያህ ቤተ መቅደስን ተመልከት ፡ ወገኖችህ እስራኤልንም አክብር ፡ ተድላ ደስታ የሚገኝ በት ምድርን ትሰጠን ዘንድ ለአባቶቻችን እንደ ማልክላ ቸው የሰጠኸንም ምድር አክብር ። ዘኁ፡ ፱ ፲፫ ።

፲፮ ይህን ሁሉ ፍርዱን ታደርግ ዘንድ ትእዛዙንም ትጠብቅ ዘንድ በፍጹም ልቡናህ ፡ በፍጹም ሰውነትህ ትሠራው ዘንድ በሕጉም ጸንተህ ትኖር ዘንድ ፍርዱንና ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ ቃሉንም ትሰማ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በዚች ቀን አዘዘህ ። ዘዳ፡ ፳፮ ፲፰ ።

፲፯ ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ ከአሕዛብም ሁሉ በላይ ትሆን ዘንድ እንደ ነገረህ የራሱ ወገን ትሆነው ዘንድ እግዚአብሔር ዛሬ መርጦሃልና ። ዘፀ፡ ፲፱ ፭ ።

፲፰ እንደ ነገረህ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር የተለየህ ወገን ትሆነው ዘንድ ታላቅ ስም አወጣልህ ፡ እንድትመከና እን ድትከብርም አደረገህ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፩ ፡ ፴፪ ፰ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

፩ ሙሴ የእስራኤልን ሽማግሎች እንዲህ ብሎ አዘዛ ቸው ፡ እኔ አሁን የማዛችሁን ይህን ሁሉ ትእዛዝ ታደርጉ ዘንድ ዕወቁ ።

፪ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣችሁ አገር ለመ ሄድ ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ ለናንተ ታላላቅ ድንጊ ያዎችን አቁማችሁ በኖራ ቀቧቸው ። ኢያ፡ ፬ ፩ ።

፫ ማርና ወተት የምታፈስውን አገር ይሰጣችሁ ዘንድ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር እሰጣችኋለሁ ብሎ እን ደማለላቸው ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ የአባቶቻችሁ ፈጣሪ እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣችሁ ወደዚያች አገር በገባችሁ ጊዜ የዚህን ሕግ ነገር ሁሉ በነዚያ ድንጊያዎች ላይ ጻፉ። ኢያ፡ ፰ ፴፪ ።

፬ ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ እኔ አሁን ስለ እነሳቸው የማዛችሁን እነዚያን ድንጊያዎች ጌባል በሚባል ተራራ ላይ አቁማችሁ በረንቅ (በኖራ) ቅቧቸው (ለቅልቋቸው) ።

፭ ብረት በልነካቸው ባልለዘቡ ድንጋዮች ለፈጣሪህ ለእ ግዚአብሔር በዚያ መሠውያን ሥራ በነሳቸው ለፈጣሪህ እግዚአብሔር መሠውያን አዘጋጅ ። ዘፀ፡ ፳ ፳፭ ።

፯ በነሳቸው ላይ ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕትን ሠዋ በዚያም በልተህ ጠግበህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ደስ ይበልህ ። ኢያ፡ ፰ ፴፩ ።

፰ ፈጽሞ የታወቀ (የተገለጠ) አድርገህ ይህን ሕግ ሁሉ በነዚያ ድንጋዮች ላይ ጻፍ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፲፰ ።

፱ ሙሴም ከህናትን ሌዋውያንንና የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ እስራኤል ሆይ ! ዝም ብለህ ስማ በዚች ቀን ለፈጣ ሪህ ለእግዚአብሔር ወገን ሆንኸል፥ ቃሉንም ስምተህ እኔ

በር ኵሎ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።

፱ ወአዘዞሙ ሙሴ ለሕዝብ በይእቲ ዕለት ወይቤሎሙ እሉ እሙንቱ እለ ይቀውሙ ወይባርክዎ ለሕዝብ በደብረ ገሪዛን ዓዲወኪሙ ዮርዳኖስ ፡ ስምዖን ወሌዊ ፡ ወይሁዳ ፡ ወይሳኮር ፡ ወዮሴፍ ፡ ወብንያም ።

፲ ወእሉ እሙንቱ እለ ይቀውሙ ለረጊም በደብረ ጌባል ሮቤል ፡ ወጋድ ፡ ወአሴር ፡ ወዛብሎን ፡ ወዳን ፡ ወንፍታሌም ።

፲፩ ወያወሥኡ ሌዋውያን ወይብልዎሙ ለኵሉ እስራኤል በዐቢይ ቃል ።

፲፪ ርጉም ለይኩን ብእሲ ዘይገብር ግልፎ ወስብከ ዘርኩስ በኀበ እግዚአብሔር ግብረ ኬንያ ፡ ወዘይሠይም ወየኀብእ ወያወሥኡ ፡ ኵሉ ሕዝብ ወይብሉ አሜን ወአሜን ።

፲፫ ርጉም ለይኩን ዘያስተሐቂ አባሁ ወእሞ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፬ ርጉም ለይኩን ዘይሰርቅ ደወለ ቢጹ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፭ ርጉም ለይኩን ዘያስሕቶ ፍኖተ ለዕዉር ፡ ወይብሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፮ ርጉም ለይኩን ዘይጌምፅ ፍትሐ ግዩር ወዘእጓለ ማውታ ወዘዐቤር ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፯ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስለ ብእሲተ አቡሁ እስመ ከሠተ ኀፍረተ አቡሁ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፰ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስ ኵሉ እንስሳ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፲፱ ርጉም ለይኩን ዘይከብ ምስለ እኅቱ እመኒ እንተ እም አቡሁ ፡ ወእመኒ እንተ እምእሙ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፳ ርጉም ለይኩን ዘይሰክብ ምስለ እመ ብእሲቱ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፳፩ ርጉም ለይኩን ዘይዘብጦ ካልኦ በነገረ ጕሕሉት ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፳፪ ርጉም ለይኩን ዘይነሥእ ሕልያነ ከመ ይቅትል ነፍሰ ወደመ ንጹሐ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

፳፫ ርጉም ለይኩን ኵሉ ብእሲ ዘኢይቀውም ይግበር ቃለ ዘውስተ ዝንቱ ሕግ ፡ ወይብሉ ኵሉ ሕዝብ አሜን ወአሜን ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

፩ ወእመ ሰሚዐ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወዐቀብከ ከመ ትግበር ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ይሬስየከ እግዚአብሔር አምላክከ መልዕልተ ኵሉ አሕዛበ ምድር ።

፪ ወይበጽሐከ ዝንቱ ኵሉ በረከት ወይረክበከ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።

ዛሬ የማዝህን ትእዛዙንና ፍርዱን ሁሉ አድርግ አላቸው ።

ሙሴ በዚያች ቀን ሕዝቡን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው ፡ ዮርዳኖስን በተሻገራችሁ ጊዜ ገሪዛን በሚባል ተራራ ላይ ቆመው ሕዝቡን የሚመርቁት እሊህ ናቸው ፤ ስምዖን ፡ ሌዊ ፡ ይሁዳ ፡ ይሳኮር ፡ ዮሴፍና ብንያም ናቸው ።

ለመርገምም በጌባል ተራራ የሚቆሙ እሊህ ናቸው ፤ ሮቤል ፡ ጋድ ፡ ዛብሎን ፡ አሴር ፡ ንፍታሌምና ዳን ናቸው ።

እነዚያ ሌዋውያንም ለእስራኤል ሁሉ በታላቅ ቃል እንዲህ ብለው ይመልሱላቸዋል ።

በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ (ርኩስ የሆነ) የተቀረጸ ጣኦትን የሚያደርግ ሰው ሠራሽ ጣኦትንም ሠውሮ የሚያኖር ሰው የተረገመ ይሁን ይበሉዋቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው (አሜን) ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘፀ፡ ፳ ፬ ።

እናት አባቱን የሚያቃልል ሰው የተረገመ ይሁን ፡ ይበሉዋቸው ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።

የባልንጀራውን ድንበር የሚሰርቅ (የሚያፈርስ) ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።

ዕውሩን ጐዳና የሚያስተው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።

እናት አባቱ በሞቱበት ልጅ ፡ በመጻተኛና ፡ በበልቴትም ፍርድ የሚያደላ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ።

ያባቱን ኀፍረት ገልጧልና ከእንጀራ እናቱ የደረሰ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፰ ፡ ዘዳ፡ ፳፪ ፴ ።

በእንስሳም የሚደርስ ሁሉ የተረገመ ይሁን ይበሉዋቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።

ከባቱ የተወለደች ወይም ከናቱ ከተወለደች ከእኅቱ የደረሰ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘሌ፡ ፲፫ ፱ ፡ ፳ ፲፯ ።

በሚስቱ እናት በማቱ የሚደርስ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።

በሥውር ባልንጀራውን የሚመታ ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ።

ነፍስን ለመግደል ንጹሕ ደምንም ለማፍሰስ ማማለጃ (ጉቦ) የሚቀበል ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፰ ።

በዚህ ሕግ ያለውን ቃል ያደርግ ዘንድ የማይጸና ሰው የተረገመ ይሁን ይበሏቸው ፡ ሕዝቡም ሁሉ ይሁን ይሁን ይበሉ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፭ ፡ ኤር፡ ፲፩ ፫ ። ገላ፡ ፫ ፲ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል መስማትን ብትሰማ፡ እኔም አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ታደርግ ዘንድ ሕጉን ብትጠብቅ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በምድር ካሉ ከአሕዛብ ሁሉ በላይ ያደርግሃል ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፮ ፡ ዘሌ፡ ፳፮ ፫ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ከሰማህ (ይህ ሁሉ ምርቃት ይደርስብሃል) ይደረግልሃል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፭ ።

፫ ቡሩክ ትከውን በሐቅል ፡ ወቡሩክ ትከውን በሀገር ።

፬ ብሩክ ይከውን ፍሬ ከርሥከ ፡ ወቡሩክ ይከውን እክለ ምድርከ ወቡሩክ ይከውን መራዕየ አብግዒከ ወአልሕምቲከ ።

፭ ቡሩክ ይከውን መዛግብቲከ ወትራፋቲከ ።

፮ ቡሩክ ትከውን በበአትከ ፡ ወቡሩክ ትከውን በበአትከ ።

፯ ወያገብኦሙ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ እዴከ ለፀርከ ከመ ይትቀጥቀጡ በታሕተ እገሪከ ፡ በአሐቲ ፍኖት ይወፅኡ ይትቀበሉከ ፡ ወበሰብዑ ፍናው ይነትዑ እምቅድመ ገጽከ ።

፰ ወይፈኑ እግዚአብሔር በረከቶ ውስተ አብያቲከ ወውስተ ኵሉ ዘወደይከ እዴከ በውስተ ምድር ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፱ ወያቀውመከ እግዚአብሔር ሎቱ ሕዝበ ቅዱሰ በከመ መሐለ እግዚአብሔር ለአበዊከ ፡ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወሖርከ በፍናዊሁ ።

፲ ወይሬእዩ ኵሉ አሕዛበ ምድር ከመ ተሰምየ ላዕሌከ ስሙ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወይፈርሁከ ።

፲፩ ወያስተበዝኀከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ ሠናይት በውሉደ ከርሥከ ወበእክለ ምድርከ ።

፲፪ ወያስተዋልዶን ለእንስሳከ በውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር አምላክከ ለአበዊከ ከመ የሀብከ በከመ መዋዕለ ሰማይ ዲበ ምድር ።

፲፫ ወይፈትሕ ለከ እግዚአብሔር መዝገበ ቡሩከ ፡ ሰማየ ከመ የሀብከ ዝናመ በመዋዕሊሁ ለምድርከ ፡ ከመ ይባርክ ለከ ኵሎ ተግባረ እደዊከ ወትሌቅሕ አንተ ለብዙኃን አሕዛብ ወአንተሰ ኢትትሌቃሕ ፡ ወትኴንኖሙ አንተ ለብዙኃን አሕዛብ ፡ ወለከሰ ኢይኴንኑከ ።

፲፬ ወይሠይመከ እግዚአብሔር ውስተ ርእስ ወአኮ ውስተ ዘነብ ፡ ወትከውን መልዕልተ ወኢትከውን መትሕተ ፡ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወትእዛዘ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ከመ ትዕቀብ ወትግበር ።

፲፭ ወኢትትገኃሥ እምኵሉ ቃል ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ኢለየማን ወኢለፀጋም ፡ ከመ ትሖር ድኅረ አማልክተ ባዕድ ታምልኮሙ ።

፲፮ ወለእመሰ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ይመጽኣ ላዕሌከ ኵሉ ዝንቱ መርገም ወይረክበከ ።

፲፯ ወትከውን ርጉመ አንተ በሐቅል ወበሀገር ።

፲፰ ወይከውን ርጉመ መዛግብቲከ ወትራፋቲከ ።

፲፱ ወርጉመ ይከውን ፍሬ ከርሥከ ወእክለ ምድርከ ወመራዕየ አልሕምቲከ ወአባግዒከ ።

፳ ወርጉም አንተ በበአትከ ፡ ወበፀአትከ ።

፳፩ ወይፌኑ እግዚአብሔር ላዕሌከ ንዴተ ወረኃበ ወብድብደ ወይጠፍእ ኵሉ ዘወደይከ እዴከ ውስቴቱ ወይሜር

በከተማም በበረሃም የተባረክህ የተመረቅህ ትሆናለህ፤

የሆድህም ፍሬ (ልጅህ) የተመረቀ ይሆናል ከምድርህ የተገኘ አዝመራህም የተባረከ ይሆናል የበጎችህም የላሞችህም መንጋ የተባረከ ይሆናል ። ዘዳ፡ ፲፩ ፲፰ ፡ ፯ ፫ ።

ድልብህና ገንዘብህም የተባረከ ይሆናል ።

በመግባትህና በመውጣትህም የተመረቅህ ትሆናለህ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከእግርህ በታች ይወድቁ ዘንድ ጠላቶችህን በእጅህ ይጥልልሃል ፡ ይቀበሉህም ዘንድ በአንድ መንገድ ይመጡብሃል ፡ በሰባትም ጐዳና ከፊትህ ይሸሻሉ ።

እግዚአብሔርም በቤትህ በረከቱን ይልክልሃል ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ ምድር በእጅህ በያዝከው ገንዘብህ ሁሉ በረከቱን ያሳድራል ። ዘሌ፡ ፳፭ ፳፩ ።

ፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ከሰማህ ፡ በሕጉም ጸንተህ ከኖርህ እግዚአብሔር ለአባቶችህ እንደማለ ለሱ የተለየህ ወገን አድርጎ ያቆምሃል ። ዘፀ፡ ፲፱ ፮ ።

በዚህ ዓለም ያሉ አሕዛብም ሁሉ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ስም በአንተ እንደ ተጠራ አይተው ይፈሩሃል ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርም ከአብራክህ በተከፈሉ ልጆችህ ከምድርህም በተገኘው አዝመራ በበጎ ረድኤት የብዙ ብዙ ያደርግሃል ። ምሳ፡ ፲ ፳፪ ።

ጠፈር በአድማስ ጸንቶ እንዲኖር ለአባቶችህ እንደ ማለላቸው ፈጣሪህ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም አጽንቶ ያኖርህ ዘንድ ከብቶችህም እንዲዋለዱ ያደርጋቸዋል ።

ምድርህ በምታበቅልበት ወራት ሰማይ ዝናም ለዘር ይሰጥህ ዘንድ ፡ የእጅህንም ሥራ ሁሉ ይባርክልህ ዘንድ እግዚአብሔር መልካሙን መዝገብ ሰማዩን ይከፍትልሃል ፡ አንተ ለብዙ አሕዛብ ታበድራለህ ፡ አንተ ግን አትበደርም አንተ ብዙ አሕዛብን ትገዛቸዋለህ ፡ አንተን ግን አይገዙህም ። ፪ ነገ፡ ፳፪ ፪ ፡ ምሳ፡ ፬ ፳፯ ።

ዛሬ እኔ የማዝህን የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ትእዛዙንም ብትጠብቅና ብትፈጽም ፡ እግዚአብሔር ራስ ያደርግሃል እንጂ ፡ ጅራት (ገዥ ያደርግሃል እንጂ ተገዥ) አያደርግህም ። ኢያ፡ ፩ ፯ ።

ታመልካቸው ዘንድ የአሕዛብን ጣኦታት በትከተልና እኔ ዛሬ ከዘዝኩህም ቃል ወደ ቀኝ ወደ ግራ ብትል ፡ ከሁሉ በላይ ትሆናለህ እንጂ ከሁሉ በታች አትሆንም ።

እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ግን ይህ ሁሉ ርግማን ይደርስብሃል ፡ መከራም ያገኝሃል ።

አንተ በከተማም በበረሃም የተረገምክ ትሆናለህ ።

ድልብህም ገንዘብህም የተረገመ ይሆናል (ይጠፋል) ።

ከአብራክህ የተከፈለ ልጅህም የተረገመ ይሆናል ፡ ከምድርህ የተገኘ አዝመራም ይጠፋል ፡ የበጎችህና የላሞችህም መንጋ ርጉም ይሆናል (ይጠፋል) ።

አንተም በመግባትህም በመውጣትህም የተረገምክ ትሆናለህ ። ኢሳ፡ ፴ ፲፯ ፡ ፶፩ ፰ ።

እግዚአብሔርም በንተ ረኃብን ፡ ችጋርን ፡ ቸነፈርን ያመጣብሃል በእጅህ የያዝከውም ሁሉ ይጠፋል ፡ እኔን

ወከ እስከ ይደመስስከ ፍጡነ በበይነ እከየ ምግባሪከ
እስመ ኀደገኒ ።
፳፩ ወያጥሉ እግዚአብሔር ሞተ ላዕሌከ እስከ ያጠፍአከ
ፍጡነ እምድር እንተ ውስቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትት
ዋረሳ ።
፳፪ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በጽዌ ሲሕ ፣ ወበፈጸንት ፣
ወበአስፈር ፣ ወበፍርሃት ፣ ወበድንጋፄ ፣ ወበዐበር ፣ ወበኀ
ጢእ ፣ ወይሰድዱከ እስከ ያጠፍኡከ ።

፳፫ ወትከውን ሰማይ በመልዕልተ ርእስከ ብርተ ፣ ወምድ
ርኒ በታሕቴከ ሐፂነ ።
፳፬ ወይሬስዮ እግዚአብሔር ለዝናመ ምድርከ ቆበረ ፣
ወመሬት ይወርድ እምሰማይ ላዕሌከ እስከ ይቀጠቅጠከ
ወእስከ ያጠፍአከ ።
፳፭ ወይገብረከ እግዚአብሔር ከመ ትትቀተል በቅድመ
ፀርከ በአሐቲ ፍኖት ትወፅእ ኀቤሆሙ ፣ ወበሰቡዑ ፍና
ው ትነትዕ እምቅድመ ገጾሙ ወትከውን ዝርወ ውስተ
ኵሉ መንግሥታተ ምድር ።
፳፮ ወይከውኑ አብድንቲከ መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወኢ
ትረክብ ዘይቀብረከ ።
፳፯ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በመቅሠፍተ ግብጽ በዐ
በቅ እኩይ ውስተ ነፍስትከ ወበሀከክ ዘአልቦ ፈውስ ።

፳፰ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በድቀት ወበዓዊር ወበድ
ንጋፄ ልብ ።
፴ ወትገብእ ወታመረስስ መዐልተ ከመ ያመረስስ ዕዉር
በውስተ ጽልመት ወኢትረክብ ፍኖተ ወትትገፋዕ ወትት
በረበር በኵሉ መዋዕሊከ ወኢትረክብ ዘይረድአከ ።
፴ ወታወስብ ብእሲተ ወየሀይደከሃ ካልእ ብእሲ ፣ ወትነ
ድቅ ቤተ ወኢትነብር ውስቴቱ ፣ ወትተክል ወይነ ወኢ
ትቀሥሞ ።
፴፩ ወይጠብሑ ላሕመከ ወኢትበልዕ እምኔሁ ፣ ወየሀይዱ
አድገከ ወኢያገብኡ ለከ ፣ ወይገብኡ አባግዒከ ለአግብርት
ወለፀርከ ወኢትረክብ ዘይረድአከ ።
፴፪ ወይገብኡ ደቂቅከ ወአዋልዲከ ለካልእ ሕዝብ ወት
ሬኢ በአዕይንቲከ እንዘ ይኬርዕዎሙ ወአልቦ ዘትክል
ገቢረ ።
፴፫ ወይበልዕ ሕዝብ ነኪር ዘኢተአምር እክለ ምድርከ
ወጻማከ ፣ ወትከውን ጽዑረ ወሥቁየ በኵሉ መዋዕል ።

፴፬ ወትከውን ምሑዐ በምርአየ አዕይንቲከ ወኢትሬኢ ።

፴፭ ወይቀሥፈከ እግዚአብሔር በደዌ እኩይ ውስተ ብረ
ኪከ ወውስተ አቍያጺከ ወውስተ አዕማደ እገሪከ በዘኢ
ትክል ሐይወ እምሰኰና እግርከ እስከ ርእስከ ።
፴፮ ወይወስደከ እግዚአብሔር ኪያከኒ ወመላእክቲከኒ ዘሤ
ምከ ለከ ውስተ ሕዝብ ዓቢይ ዘኢተአምር አንተ ወኢ
አበዊከ ፣ ወታመልክ በህየ ባዕዳነ አማልክተ ዕፀወ ወአ
እባነ ።

ትተኸኛልና ስለ ሥራህ ክፋት ፈጥኖ እስኪያጠፋህ ድረስ
ሞትን ያጠፋኻል ። ዘዳ፡ ፮ ፳፫ ፣ ሚክ፡ ፪ ፬ ።
ትወርሳት ዘንድ አንተ ከምትገባበት ምድር ፈጥኖ
እስኪያጠፋህ ድረስ እግዚአብሔር ሞትን ያመጣብኻል ።
ዘሌዋ፡ ፳፮ ፲፮ ።
እግዚአብሔርም (በደዌ ሲሕ) በሆድ ደዌና በንዳድ ፣
(አስፈር) በቍርጣት በፍርሃት ፣ በድንጋፄ ፣ በድርቅና እኽ
ልን በማጣት ያጠፋኻል እስኪያጠፋህም ድረስ ከገር
አውጥተው ይሰዱኻል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲፮ ፣ ፩ ነገ፡ ፰ ፴፯ ።
ከራስህ በላይ ያለች ሰማይ ናስ ትሆንብሀለች በበታ
ችህ ያለች ምድርም ብረት ትሆንብሀለች ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲፱።
እግዚአብሔርም በምድርህ ላይ የሚዘንመውን ዝናም
ጽጋግ ያደርገዋል ፣ ፈጽሞ እስኪያጠፋህም ድረስ አፈር
(ዋግ) ከሰማይ ይወርድብኻል ።
እግዚአብሔር በጠላትህ ፊት እንድትሞት ያደርግ
ኻል በአንዲት ጐዳና ወደነሳቸው ወጥተህ ከፊታቸው
በሰባት ጐዳና ትሸሻለህ በአሕዛብ መንግሥታትም ሁሉ
ትበተናለህ ። ኤር፡ ፲፭ ፬ ፣ ሕዝ፡ ፳፫ ፵፮ ።
የሚቀብርህ አጥተህ ሬሳዎችህ ለሰማይ ወፎች ምግብ
ይሆናሉ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፯ ፵፬ ፣ መዝ፡ ፸፱ ፪ ።
እግዚአብሔር የግብጽ ሰዎችን ባጠፋበት መቅሠ
ፍት በክፉ ችፌ ድኅንነት በሌለበት እከክ ሰውነትህን
ያጠፋኻል ።
እግዚአብሔር በመውደቅ ፣ በዕውርነት (በድንብር
ብር) በልቡናም ድንጋጤ ያጠፋሀል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴፬ ።
ዕውር በጨለማ እንዲርመሰመስ ተመልሰህ በቀን
ትርመሰመሳለህ መንገድም አታገኝም ፣ በዘመንህም ሁሉ
የተገፋህ የተዘረፍህም ትሆናለህ የሚረዳህንም አታገኝም።
ሚስት ታገባለህ ሌላም ሰው ይቀማኻል ፣ ቤትም
ትሠራለህ አትኖርበትም ፣ ወይንን ትተክላለህ ፣ ነገር ግን
ፍሬውን አትለቅምም ። ዘዳ፡ ፳፰ ፮ - ፯ ፣ ፳ ፮ ።
በሬህን ያርዱታል ነገር ግን ከሥጋው አትበላም ፣
አህያህን ይቀሙኻል አይመልሱልህም ፣ በጎችህን ለጠላቶ
ችህና ለባሮችህ አሳልፈው ይሰጣሉ የሚረዳህም አታገኝም።
ወንዶች ልጆችህና ሴቶች ልጆችህ ተማርከው ወደ
አሕዛብ ይሄዳሉ ፣ ራስ ራሳቸውን ሲቀጠቅጧቸው በዓይኖ
ችህ ታያለህ ፣ ነገር ግን ምንም የምታደርገው ነገር የለም።
ከምድርህም የተገኘውን አዝመራህን የደከምክበት
ገንዘብህን የማታውቀው ሕዝብ ይበላብኻል ፣ አንተም በዘ
መንህ ሁሉ የተጨነቅህና የተገፋህ ትሆናለህ ።
ዓይኖችህ በሚያዩት ሁሉ ትሸሻለህ ፣ አታይም (ምሑዐ
ዕብድ ትሆናለህ) ።
ከጫማህ ጀምሮ እስከ ራስህ ድረስ መዳን በማትችል
ገንዘብ እግዚአብሔር ጕልበትህን ጭንህን ባትህን በሚያ
ሳብጥ በክፉ ደዌ ይመታኻል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፳፯ ።
እግዚአብሔር በብዙ ሕዝብ ላይ ከሾመልህ አለቆችህ
ጋር አንተ ወደማታውቀው አበቶችህም ወደማያውቁት
አገር አስማርከ ይወስድኻል ፣ በዚያም ሌሎች የዕን
ጨትና የድንጋይ አማልክትን ታመልካለህ ።

፴፰ ወትከውን በህየ ድንጉፀ ፡ ወትከውን አምሳለ ወነገረ ለኵሉ አሕዛብ ዘኀቤሆሙ ይወስደከ እግዚአብሔር ።

በዚያም የደነገጥህ ትሆናለህ ፡ እግዚአብሔር አስማርክ በሚወስድህ በዚያም ለአሕዛብ መተረቻ መዘበቻ ትሆናለህ ። ፩ ነገ፡ ፱ ፯፡ ኤር፡ ፳፬ ፱፡ ሕዝ፡ ፲፬ ፰ ።

፴፱ ወታወፅእ ብዙኀ ዘርአ ውስተ ገራህትከ ወታበውእ ውኁደ እስመ አንበጣ በልዖ ።

በእርሻህ ብዙ ዘር ዘርተህ ጥቂት ታገባለህ ፡ አንበጣ በልቶታልና ። ሚክ፡ ፮ ፲፭፡ ሐጌ፡ ፩ ፮ ።

፵ ወትተክል ዐፀደ ወይን ወትትጌበሮ ወኢትሰቲ እምወይኑ ወኢትትፌሣሕ ቦቱ እስመ ዐፂ እኩይ በልዖ ።

ወይን ተክለህ ትኰተኵተዋለህ ነገር ግን ከወይኑ አትጠጣም ፡ በሱም ደስ አይልህም ክፉ ትል በልቶታልና ።

፵፩ ወታጠሪ ዕፀወ ዘይት ውስተ ኵሉ ደወልከ ወኢትትቀባዕ ቅብዐ እምኔሁ እስመ ተነግፈ ፍሬሁ ።

በአውራጃህ ሁሉ የዘይት ወይራን ትተክላለህ ፡ ነገር ግን ፍሬው ረግፏልና ከሱ ዘይቱን አትቀባም ።

፵፪ ወትወልድ ደቂቀ ወአዋልደ ወኢያተርፍዎሙ ለከ እስመ ይነሥእዎሙ ወይፄውውዎሙ ።

ወንዶች ልጆችንና ሴቶች ልጆችን ትወልዳለህ ፡ ነገር ግን ማርከው ይወስዱዋቸዋል ፡ አያስቀሩልህም ።

፵፫ ወለኵሉ እክለ ምድርከ ወለኵሉ ተክለ ዕፀዊከ አናኵዕ ያጠፍኦ ።

ከምድርህ የተገኘ አዝመራህን አታክልትህንም ሁሉ ኩብኩብ ያጠፋዋል ።

፵፬ ወፈላሲ ዘሀለወ ኀቤከ የዐርግ መልዕልቴከ ወአንተሰ ትከውን መትሕቶ ።

ባንተ ዘንድ ያለ ስደተኛ ካንተ በላይ ይሆናል ፡ አንተም ከሱ በታች ትሆናለህ ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፫ ።

፵፭ ወውእቱ ይሌቅሐከ ወአንተ ኢትሌቅሖ ፡ ውእቱ ይከውነከ ርእሰ ፡ ወአንተ ትከውኖ ዘነበ ።

እሱ ያበድርሃል ፡ አንተ ግን አታበድረውም ፡ እሱ ራስ ይሆንሃል ፡ አንተ ግን ጅራት ትሆነዋለህ ፡ (እሱ ገዥ ይሆንሃል ፡ አንተ ተገዥ ትሆነዋለህ) ። ዘዳ፡ ፳፰ ፲፪ ።

፵፮ ወይመጽእ ላዕሌከ ዝንቱ ኵሉ መርገም ወይዴግነከ ወይረክበከ እስከ ያጠፍእከ ወይደመስሰከ ፡ እስመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ትእዛዞ ወኵነኔሁ ወኵሎ ዘአዘዘከ ።

ይህ ሁሉ ርግማን ይደርስብሃል ፡ ትእዛዙንና ፍርዱን ያዘዘህንም ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማህምና ፈጽሞ እስኪያጠፋህ ድረስ ይህ ሁሉ መከራ ተከትሎ ያገኝሃል ።

፵፯ ወይኩን ተአምረ ላዕሌከ ወመድምመ ላዕለ ዘርእከ እስከ ለዓለም እስመ ኢያምለክኮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በትፍሥሕት ወበሠናይ ልብ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በተድላ በደስታ ፡ በበጎ ልቡና ሁነህ አላመለክኸውምና ባንተ ተአምራት ይደረግብሃል በልጆችህም ለዘለዓለሙ ድንቅ ተአምራት ይደረግባቸዋል ።

፵፰ ወበዝ ኵሉ ትትቀነይ ለጸላእትከ ዘይፌኑ እግዚአብሔር ላዕሌከ በረኃብ ፡ ወበጽምእ ፡ ወበዕርቃን ወበኀጢአ ኵሉ ፡ ወይወዲ ለከ ጋጋ ዘሐፂን ውስተ ክሳድከ እስከ ያጠፍእከ ።

በዚህም ሁሉ ላይ እግዚአብሔር በሚሰድቡህ ጠላቶችህ ትገዛለህ በውኃ ጥምና ፡ በረኃብ ፡ ከልብስ በመራቆትና ሁሉንም በማጣት ትገዛለህ ፡ እስኪያጠፋህም ድረስ በአንገትህ ላይ የብረት ቀንበር (ጽኑ አገዛዝ) ያገባብሃል ።

፵፱ ወያመጽእ እግዚአብሔር ላዕሌከ ሕዝበ እምርሑቅ እምአጽናፈ ምድር ከመ ርደተ ንስር ሕዝበ ዘኢትሰምዕ ነገሮሙ ።

እግዚአብሔር ከአገር ዳርቻ ከሩቅ አገር ቋንቋቸውን የማትሰማው አሕዛብን እንደ አሞራ አወራረድ ፈጥኖ ያመጣብሃል ።

፶ ሕዝበ ግሩመ ገጽ ዘኢያከብር ገጸ ልሂቅ ፡ ወኢይምህር ንኡሰ ።

ፊቱ የሚያስፈራ የሽማግሌን ፊት የማያከብር ፡ ለሕፃንም የማይራራ አሕዛብን ያመጣብሃል ።

፶፩ ወያጠፍእ እጕለ መራዕይከ ወእክለ ምድርከ እስከ ኢያተርፍ ለከ እክለ ፡ ወኢ ወይነ ፡ ወኢ ቅብዐ ፡ ወኢ መራዕየ አልሕምቲከ ወአባግዒከ እስከ ያጠፍእከ ።

ወይንህን ዘይትህን የላሞችህንና የበጎችህን መንጋ ሳያስቀር እስኪያጠፋህ ድረስ ደርሶ ከምድርህ የተገኘውን አዝመራህ ያጠፋብሃል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፴፫ ።

፶፪ ወይደመስሰከ እምውስተ ኵሉ አህጉሪከ እስከ ያወድቅ አረፋቲከ ዐበይተ ፡ ወአጽዋኒከ ዘዐቆን ትትአመን ዘውስተ ኵሉ በሐውርቲከ ወይሣቅየከ በውስተ ኵሉ አህጉሪከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ ።

በአገርህ ያሉ የምትታመንባቸው አምባዎችህንና የጸኑ ቅጽሮችህን እስኪያፈርሳቸው ድረስ ደርሶ ከአገሮችህ ሁሉ ያጠፋሃል ፡ ፈጣሪህ እግዚአብሔር በሰጠህ አገሮችህ ሁሉ መከራ ያጸናብሃል ። ፪ ነገ፡ ፳፭ ፪ ።

፶፫ ወትገብእ ትብላዕ ውሉደ ከርሥከ ሥጋ ደቂቅከ ወአዋልዲከ ዘወሀበከ እግዚአብሔር አምላክከ በምንዳቤከ ወበሥቃይከ ዘሣቀየከ ጸላኢከ በውስተ አህጉሪከ ።

በአገርህ ሳለህ ጠላትህ በመጣብህ መከራ ሁሉ ፈጣሪህ እግዚአብሔር የሰጠህን ከባሕርይህ የተወለዱ የሴቶች ልጆችህንና የወንዶች ልጆችህን ሥጋ ትበላለህ ።

፶፬ ዘርህጺ ወለምለሚ ወትደነፅ ዐይኑ ለእኁሁ ወለብእሲቱ እንተ ውስተ ኀፅኑ ወለዘተርፉ ውሉድ ዘአትረፉ ሎሙ ።

ባንተ ዘንድ ተድላድሎና ተቀማጥሎ ሁሉ ጊዜ ይኖር የነበረ ሰው ዓይኑ ወንድሙንና አቅፎው የምትተኛ ሚስቱን አሕዛብ ያስቀሩዋቸው ፡ የቀሩ ልጆቹንም ትነፍጋቸዋለህ ። ዘዳ፡ ፲፰ ፱፡ ፲፫ ፯ ።

፶፭ ወይሁብሞሙ ለለአሐዱ እምኔሆሙ ሥጋ ውሉዶሙ ይሴሰዩ ፣ እስመ ኢያተረፉ ሎሙ ወኢምንተኒ በሥቃይ ወበምንዳቤ ዘሣቀዩከ ጸላእትከ በኵሉ አህጉሪከ ።

በአገሮችህ ሁሉ ሳለህ ጠላቶችህ በጾኑብህ መከራ ፣ ምንም ምን አላስቀሩላቸውምና ይመገቡ ዘንድ ከነሳቸው ላንዱም ላንዱም የልጆቻቸውን ሥጋ ይሰጡዋቸዋል ።

፶፮ ወእንተ ርህጽትኒ ይእቲ እምኔክሙ ፣ ወእንተኒ ድክምት ይእቲ ትሜህሮን ለእገሪሃ ሐዊረ ውስተ ምድር እስመ ርኅጽት ይእቲ ወድክምት ወትደነዕም ዐይና ለምታ ዘዲበ ኅፅና ወለወልዳ ወለወለታ ።

ድልድል ቅምጥል ነበረችና ደካማም ናትና ፣ ለእግሮቿ መንገድ ታስተምራቸዋለች ፣ ዓይኗም በጠገቧ የሚተኛ ባሏን ይነፍገዋል ፣ ሴት ልጇቿንና ወንድ ልጇቿንም ይነፍጋቸዋል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፶፬ ፣ ኢሳ፡ ፵፯ ፩ ።

፶፯ ወለሥጋሃ ዘእምውስተ አባላ ውእቱ ወሕፃና ዘወለደት ትበልዕ ጽሚተ ስበ ኀጥአት ኵሎ በምንዳቤ ወበሥቃይ ዘይሣቅየከ ጸላኢከ በውስተ አህጉሪከ ።

ከወገኗ የተወለደ ዘመዷንም ዓይኗ ይነፍገዋል ፣ በአገርህ ሳለህ ጠላትህ በጸናብህ መከራ ተይዛ ሁሉን ባጣች ጊዜ በአራስ ቤቷ የወለደችው ልጅዋን በሥውር ትበላዋለች ። ዘፍ፡ ፵፱ ፲ ።

፶፰ ወለእመ ኢሰማዕከ ከመ ትግበር ኵሎ ዘንተ ነገረ ለዝንቱ ሕግ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ከመ ትፍራህ ስመ ክቡረ ወስቡሐ ዘእግዚአብሔር አምላክከ ።

በዚህ መጽሐፍ የተጻፈ የዚህን ሕግ ነገር ሁሉ ታደርግ ዘንድ ይህን የከበረና የተመሰገነ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ስም ትፈራ ዘንድ ባትሰማ ። ዘፀ፡ ፮ ፫ ።

፶፱ ወይገብር እግዚአብሔር ነኪረ መቅሠፍተከ ፣ ወመቅሠፍተ ዘርእከ ፣ ወመቅሠፍተ ዐቢየ ወመድምመ ፣ ወደዌ እኩየ ወሕማመ ።

እግዚአብሔር ያንተንና የልጆችህን መቅሠፍት ልዩ ያደርግብኻል ፣ ታላቅ መቅሠፍትን ክፉ ደዌንና ጽኑ መከራን ያመጣብኻል ። መዝ፡ ፲፯ ፯ ፣ ፴፩ ፳፩ ።

፷ ወይገብእ ላዕሌከ ኵሉ ደዌሆሙ ለግብጽ እኩይ ዝከቱ ዘኢፈራህከ እምኔሁ ወኢፈራህከ እምቅድመ ገጹ ወያተሉ ዲቤከ ።

ከመገለጹ የተነሣ ያልፈራኸው ያ ጽኑ የግብጻውያን መከራ ሁሉ ወዳንተ ይመለሳል ። ዘዳ፡ ፯ ፲፭ ።

፷፩ ወኵሎ ደዌ ወኵሎ መቅሠፍተ ዘኢኮነ ጽሑፈ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ያመጽእ እግዚአብሔር ላዕሌከ እስከ ያጠፍእከ ወእስከ ትደመሰሱ ።

ሕግ በተጻፈበት በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ ደዌ ሁሉ መቅሠፍቱም ሁሉ ወዳንተ ይመልሳል ፣ እስኪያጠፋህም ድረስ ደርሶ እናንተ ፈጽማችሁ እስክትደመሰሱ ድረስ መከራውን ሁሉ ያመጣባችኋል ።

፷፪ ወትተርፉ ኅዳጣነ በኍልቍ እምድኅረ ኮነ ከመ ከዋክብተ ሰማይ ብዝኅከ እስመ ኢሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ።

የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል አልሰማህምና ብዛትህ እንደ ሰማይ ከዋክብት ከሆነ በኋላ በቍጥር ጥቂት ትቀራላችሁ ። ዘዳ፡ ፳፯ ፳ ፣ ፲ ፳፪ ።

፷፫ ወበከመ ተፈሥሐ እግዚአብሔር ላዕሌከ ከመ ይግበር ሠናየተ ለከ ወአብዝኅከ ከማሁ ይትፌሣሕ እግዚአብሔር ዲቤከ ከመ ይሥሩከ ወትጠፍእ እምድር እንተ ውስቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።

በጎ ነገር ሊያደርግልህ እግዚአብሔር ባንተ ደስ እንዳለው እንዳበዛህም ያጠፋህም ዘንድ እግዚአብሔር ባንተ ጥፋት ደስ ይለዋል ፣ ትወርሳት ዘንድ በዚያ በምትገባበት ምድር ትጠፋለህ ። ኢሳ፡ ፷ ፰ ፣ ኤር፡ ፴፪ ፵፩ ።

፷፬ ወይዘርወከ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ አሕዛብ እምአጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ምድር ፣ ወትትቀነይ በህየ ለባዕዳን አማልክት ፣ ለዕፀው ወለአእባን ዘኢተአምር አንተ ወኢ አበዊከ ።

ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከምድር ዳርቻ ጀምሮ እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ በአሕዛብ አገር ይበትንኻል ፣ በዚያም አንተ ለማታውቃቸው አባቶችህም ለማያውቋቸው ለልዩ ልዩ ጣአታት ለደንጊያዎችና ለዕንጨቶች ትገዛለህ ።

፷፭ ወበህየኒ በውስተ ውእቱ አሕዛብ ኢያዐርፈከ ወኢያበውሐከ ትቁም በእግርከ ፣ ወይሁበከ በህየ እግዚአብሔር ልበ ኅዙነ ወአዕይንተ ጥፉአተ ወነፍሰ ሙስንተ ።

በዚያም በአሕዛብ አገር ከመከራ አያሳርፍህም በእግርህም ትቆም ዘንድ አያሳናብትህም ፣ በዚያም እግዚአብሔር ልቡናህን ያሳዝነዋል ፣ ዓይንህን ያፈዘዋል ሰውነትህንም ያደክመዋል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፴፯ ፣ አሞ፡ ፱ ፬ ።

፷፮ ወትከውን ሕይወትከ ስቅልተ ቅድመ አዕይንቲከ ወትደነግፅ ለሊከ መዐልተ ወሌሊተ ወኢትትአመን ለሕይወትከ ።

ድኅነትህ ከዓይንህ የራቀች (የተሰቀለች) ትሆናለች ፣ አንተም ቀንም ሌትም ትደነግጣለህ ፣ ሕይወትህንም አታምናትም ።

፷፯ ለእመ ጸብሐ ትብል እፎ እንጋ ይመሲ ፣ ወለእመ መስየ ትብል እፎ እንጋ ይጸብሕ እምፍርሃተ ልብ ዘትደነግፅ ወእምዘያስተርእየከ ውስተ አዕይንቲከ ወዘትሬኢ ።

ሲነጋ እንጃ እንዴት ይመሽል ትላለህ ፣ ሲመሽም ስለ ልብህ ፍርሃት በዓይንህም ከሚታይህ አንተም ከምታየው የተነሣ ሲመሽ እንጃ ፣ እንዴት ይነጋል ትላለህ ።

፷፰ ወያገብአከ እግዚአብሔር ውስተ ግብጽ በአሕማር ወእንተ ምድርኒ በእግር ዝንቱ ዘእቤለከ ኢትደግሙ እንከ ርእዮታ ዳግመ ።

እግዚአብሔርም በባሕር በመርከብ በየብስም በእግር ወደ ግብጽ ይመልስኻል ፣ ዳግመኛ አታያትም ያልኩህ ይህ ነው ። ኤር፡ ፵፫ ፯ ፣ ሆሴዕ ፰ ፲፫ ።

፷፰ ወትከውኑ በህየ አግብርተ ወአእማተ ለፀርክሙ ወአልቦ ዘይምሕረክሙ ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

፩ ወዝንቱ ውእቱ ነገረ ኪዳን ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ከመ ይትከየዶሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ሞአብ ዘእንበለ ዝክቱ ኪዳን ዘተከየዶሙ በኮሬብ ።

፪ ወጸውዖሙ ሙሴ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሎሙ ለሊክሙ ርኢክሙ ኵሎ ዘገብረ ለክሙ እግዚአብሔር በምድረ ግብጽ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ መገብቱ ወላዕለ ኵሉ ዓበይቱ ወላዕለ ኵሉ ምድሩ ።

፫ መቅሠፍተ ዓቢየ ዘርእያ አዕይንቲክሙ ወዝክተ ተአምረ ፡ ወመድምመ ዐቢየ ፡ ወእደ ጽንዕተ ፡ ወመዝራዕተ ልዑለ ።

፬ ወወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ልበ ከመ ታእምሩ ፡ ወዐይነ ከመ ትርአዩ ፡ ወዕዝነ ከመ ትስምዑ ፡ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፭ ወወሰደክሙ አርብዓ ዓመተ ውስተ ገዳም ፡ ወአልባሲክሙኒ ኢበልየ ወአሣእኒክሙኒ ኢበልየ እምእገሪክሙ ።

፮ እንዘ እክለ ኢትበልዑ ፡ ወወይነ ወሜሰ ኢትሰትዩ እስከ በጻሕክሙ ውስተ ዝንቱ መካን ከመ ታእምሩ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፯ ወወፅአ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ወዖግ ንጉሠ ባሳን ፡ ወተቀበሉክሙ ይትቃተሉክሙ ወቀተልናሆሙ ወነሣእነ ምድሮሙ ።

፰ ወወሀብክዎሙ ይእተ ምድረ ለሮቤል ወለጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ።

፱ ወዕቀቡ ከመ ትግበሩ ኵሎ ነገረ ዝንቱ ኪዳን ከመ ታእምሩ ኵሎ ዘትገብሩ ።

፲ ወናሁ ቆምክሙ አንትሙ ኵልክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፡ ወዐበይተ ነገድክሙ ፡ ወሊቃውንቲክሙ ፡ ወመኳንንቲክሙ ወጸሐፍቲክሙ ፡ ወኵሉ ተባዕተ እስራኤል ።

፲፩ ወአንስትያክሙ ፤ ወውሉድክሙ ወግዩር ዘሀለወ ማእከለ ትዕይንቲክሙ እምሐጣቤ ዕፀክሙ እስከ ሐዋሬ ማይክሙ ።

፲፪ ከመ ትስምዑ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወመርገሞኒ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ዘተከየደ ምስሌክሙ ዮም ።

፲፫ ከመ ይረሲከ ሕዝበ ሎቱ ፡ ወውእቱኒ ከመ ይኩንከ አምላከ ፡ በከመ መሐለ ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ።

፲፬ ወአኮ ለክሙ ለባሕቲትክሙ ዘአቀውም አነ ዘንተ ኪዳነ ወዘንተ መርገመ ።

፲፭ አላ ለእለሂ ሀለዉ ዝየ ዮም ምስሌክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፡ ወለእለሂ ኢሀለዉ ዝየ ምስሌክሙ ዮም ።

በዚያም ለጠላቶቻችሁ ሴቶች ባሮችና ወንዶች ባሮች ትሆናላችሁ ይቅር የሚላችሁም የለም ።

ምዕራፍ ፳፱ ።

በኮሬብ ከተማማላቸው ከዚህ ቃል ኪዳን ነገር በቀር የእስራኤልን ልጆች በሞአብ አውራጃ ይማማላቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘው የቃል ኪዳን ነገር ይህ ነው ።

ሙሴም የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ጠርቶ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር በፈርዖንና በሹማምንቱ በመኳንንቱም በአገሩም ሁሉ በግብጽ አገር ያደረገላችሁን ሁሉ እናንተ አይታችኋል አላቸው ። ዘፀ፡ ፲፱ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፳ ፫ ።

ዓይኖቻችሁ ያዩትን መቅሠፍትን ያነንም የተደነቀና ገናና ተአምራት የጸናች እጅንና የተዘረጋች ክንድን አይታችኋል ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርም ታውቁ ዘንድ ልብን ፡ ታዩ ዘንድ ዓይንን ትሰሙ ዘንድ ጆሮን እስከዚች ቀን ድ ስ ሰጣችሁ ። ኢሳ፡ ፮ ፱ ፡ ዮሐ፡ ፳ ፵፫ ።

እግዚአብሔር በምድረ በዳ አርባ ዘመን አዘራችሁ ፡ ልብሳችሁ አላለቀም ፡ በእግራችሁ ያለ ጫማችሁም አላረጀም ። ዘዳ፡ ፩ ፫ ፡ ፳ ፬ ።

እሱ እግዚአብሔር ፈጣሪያችሁ እንደሆነ ታውቁ ዘንድ እኽል ሳትበሉ ፡ ወይንንና ጠጅን ሳትጠጡ ፡ እስከዚህ ቦታ ድረስ ደረሳችሁ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፳ ፫ ።

የባሳን ንጉሥ ዓግና የሐሴቦን ንጉሥ ሴዎን ወጥተው ይዋጉን ዘንድ ተቀበሏችሁ ፡ ወጋናቸው አገራቸውንም ወሰድን ። ዘዳ፡ ፪ ፴፪ ፡ ፫ ፩ ።

ያችንም አገር ለሮቤልና ለጋድ ለምናሴ ነገድ እኩሌታም ሰጠኋቸው ። ዘዳ፡ ፫ ፲፫ ፡ ዘኍ፡ ፴፪ ፴፫ ።

የምታደርጉትን ሁሉ ታውቁ ዘንድ የዚህን የቃል ኪዳን ነገርም ታደርጉ ዘንድ ሕጉን ፡ ጠብቁ ።

እናንተም ሁላችሁ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እነሆ ቆማችኋል ፡ የነገዶቻችሁ ሹማምሮች ፡ አለቆቻችሁ መኳንንቶቻችሁና ጸሐፊዎቻችሁ ፡ የእስራኤልም ወንዶች ሁሉ ።

ሚስቶቻችሁ ልጆቻችሁ በከተማችሁ ያለ ስደተኛ ፡ ዕንጨት ለቃሚያችሁና ፡ ውኃ ቀጂያችሁ ሁሉ ።

አሁን ከናንተ ጋር የተማማለው የእግዚአብሔር መርገሙንና የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን ቃል ኪዳኑን ትሰሙ ዘንድ ።

ለአባቶቻችሁ ለአብርሃም ፡ ለይስሐቅና ለያዕቆብ እንደ ማለላቸው እርሱ ላንተ የፍቅር አባት ትሆነው ዘንድ አንተም ለሱ ወገን ትሆነው ዘንድ እነሆ በፊቱ ቆማችኋል ።

እኔም ይህን ቃል ኪዳንና ይህን ርግማን በናንተ ላይ ብቻ የማጸናው አይደለም ። ዘፍ፡ ፲፰ ፯ ፡ ዘፀ፡ ፯ ፯ ።

አሁን በዚህ ከናንተ ጋራ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ለሌሉና አሁን በዚህ ከናንተ ጋራ ላሉም ነው እንጂ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፪ ፴፱ ።

፲፮ እስመ ለሊክሙ ተአምሩ ዘከመ ነበርነ ውስተ ግብጽ ፣ ወዘከመ ኀለፍነ እንተ ማእከሎሙ ለአልክቱ አሕዛብ ወተ ዐደውናሆሙ ።

በግብጽ እንደ ኖርን በነዚህም አሕዛብ መካከል አል ፈናቸው እንደ ሄድን እናንተ ታውቃላችሁና ።

፲፯ ወርኢክሙ ርኵሶሙ ወአማልክቲሆሙ ዕፀ ፣ ወእብነ ፣ ወብሩረ ፣ ወወርቀ ወብርተ ፣ ዘገብሩ ለሊሆሙ ።

እነሱ የሠሩዋቸው ደንጊያንና ዕንጨትን ፣ ወርቅንና ብርን ናስንም የሚሆኑ ጣኦቶቻቸውንና ኃጢአታቸውን አይታችኋል ። ዘሌ፡ ፳፮ ፴ ፣ ፩ ነገ፡ ፳፩ ፳፮ ።

፲፰ ኢይኩን እምኔክሙ ኢ ብእሲ ወኢ ብእሲት ፣ ወኢ ሕዝብ ፣ ወኢ ነገድ ፣ ወኢ መኑሂ ዘያኀድግ ልበ እምእግዚ አብሔር አምላክክሙ ፣ ወየሐውር ያምልክሙ ለእልክቱ አማልክተ አሕዛብ ወኢይኩን እምኔክሙ ሥርው እኪት እንተ ታበቍል ወታፈሪ ሐምዘ ወምረተ ።

ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ወገንም ቢሆን ፣ ነገ ድም ቢሆን ፣ ማንም ማን ልቡናውን ከፈጣሪያችሁ ከእግ ዚአብሔር አርቆ እነዚያን የአሕዛብ ጣኦቶች የሚያመልክ ቸው ከናንተ አይገኝ ፣ ከናንተም ሐሞትንና እሬትን የሚ ያበቅል ክፉ ሥር (ልቡና) አይኑርባችሁ ።

፲፱ ወሰሚዐክሙ ቃለ ዝንቱ መርገም ዘያቤ በልቡ ይሠሬ ኢት እስመ በዕበየ ልብየ ገበርኩ ወሖርኩ ከመ ኢያዐሪ መዊተ መአብስ ምስለ ዘኢአበሰ ።

የዚህን የርግማን ነገር ከሰማችሁ በኋላ ሂጄ በልቡ ናዬ ስንፍና አድርጌዋለሁና በልቡ እግዚአብሔር ይቅር ይለኛል የሚል ሰው ቢኖር አውቆ የበደለ ሰው ሳያውቅ ከበደለ ሰው ጋራ በፍዳ እንዳይተካከል ይወቅ ።

፳ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ከመ ይሣሀሉ አላ በጊዜሃ መዐቱ ለእግዚአብሔር ፣ ወቅንኡ ያውዕዮ ለውእቱ ብእ ሲ ፣ ወይተልዎ ዝንቱ ኵሉ መርገም ዘዝንቱ ኪዳን ዘጽ ሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ወይስዕር እግዚአብሔር ስሞ እምታሕተ ሰማይ ።

የእግዚአብሔር ቍጣውና ለአምላክነቱ የቀናው ቅናት ፈጥኖ ያጠፋዋል እንጂ በዚህም በዳግም ሕግ የተጻፈ የዚ ህ የቃል ኪዳን ርግማን ይከተለዋል እንጂ እግዚአብሔርም ከሰማይ በታች ስሙን ያጠፋል እንጂ ይቅር ይለው ዘንድ አይወድም ። መዝ፡ ፸፱ ፭ ፣ ፸፱ ፳ ።

፳፩ ወያግብኦ እግዚአብሔር ውስተ እኪት ወይፍልጦ እም ኵሉ ደቂቀ እስራኤል በኵሉ ዝንቱ መርገም ዘዝንቱ ኪ ዳን ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ።

በዳግም ሕግ በተጻፈ በዚህ በመሐላው መርገም ሁሉ ከእስራኤል ልጆች ሁሉ ለይቶ ፣ እግዚአብሔር በመከራ ይጥለዋል ። ዘዳ፡ ፴ ፲ ።

፳፪ ወይብሉ ድኅረ ትውልድ ደቂቅክሙ እለ ይትነሥኡ እምድኅሬክሙ ወነኪርኒ ዘይመጽእ እምርኁቅ ብሔር ወይሬእዩ መቅሠፍታ ለይእቲ ምድር ወደዌሃ ዘፈነወ እግ ግዚአብሔር ላዕሌሃ ።

ከናንተ በኋላ የሚነሱ ልጆቻችሁና ከሩቅ አገር የሚ መጣ ባዕድም እግዚአብሔር ያመጣበት የዚያችን አገር መከራዋ መቅሠፍቷን ያያሉ ። ዘዳ፡ ፳፬ ፳፬ ።

፳፫ ተይ ፣ ወጼው ፣ ይነድድ ውስተ ኵለንታሃ ፣ ወኢትዘ ራእ ፣ ወኢታበቍል ወኢይወዕእ ውስቴታ ኵሉ ሐመል ማል በከመ ተገፍትዓ ሰዶም ፣ ወገሞራ ፣ ወአዳማ ፣ ወሴባ ዮን ፣ እለ ገፍትዖን እግዚአብሔር በመዐቱ ።

በሁለንተናዋ ድኝ ፣ ጨው (እሳት) ሲነድ ዘር ሳይዘራ ባት ቡቃያን ሳታበቅል እግዚአብሔር ተቈጥቶ ያጠፋቸው ገሞራና ሰዶም ሴባዮና አዳማ እንደጠፉ በቧም ልምላሜ ሳታወጣና ሳታስገኝ አይተው ። መሳ፡ ፱ ፵፭ ።

፳፬ ወይብሉ ኵሉ አሕዛብ ለምንት ከመዝ ገብራ እግዚአ ብሔር ለዛቲ ምድር ፣ ወምንት ውእቱ መንሱቱ ለዝንቱ መዐት ዐቢይ ።

አሕዛብ ሁሉ እግዚአብሔር ይህችን አገር ለምን እን ዲህ አደረጋት ፣ የዚህስ የጽኑ መዓት ጥፋት ምንድር ነው ፣ ይላሉ ። ዘዳ፡ ፳፬ ፳፬ ።

፳፭ ወይብሉ እስመ ኀደጉ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር አምላከ አበዊሆሙ ዘተካየደ ምስለ አበዊሆሙ አመ አውፅኦሙ እምድረ ግብጽ ።

መለሾችም ከግብጽ አገር በወጣቸው ጊዜ ከአባቶቻ ቸው ጋር የተማማለውን ያባቶቻቸውን ፈጣሪ የእግዚአብ ሔርን ቃል ኪዳን አፍርሰዋልና ።

፳፮ ወሖሩ ወአምለኩ ባዕዳነ አማልክተ ወሰገዱ ሎሙ ለዘኢየአምሩ ወለዘኢይበቍዕዎሙ ።

ሂደውም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን አምልከዋልና ለማያ ውቋቸውና ለማይጠቅሟቸውም ሰግደውላቸዋልና ።

፳፯ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር ላዕለ ዛቲ ምድር ወአ ምጽአ ላዕሌሃ ኵሎ መርገመ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽ ሐፈ ሕግ ።

እግዚአብሔር በዚህች አገር ላይ ፈርዶ (ተቈጥቶ) በዚህ በዳግም ሕግ የተጻፈውን ርግማን ሁሉ አመጣበት ። መዝ፡ ፲፩ ፮ ።

፳፰ ወአስዐሮሙ እግዚአብሔር እምገጸ ምድሮሙ በመ ዐት ወበመንሱት ወበመቅሠፍት ዐቢይ ከመ ይእዜ ዘን ቡእ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

እግዚአብሔር ከአገራቸው በጥፋት በጽኑ መቅሠፍት በቍጣ አጠፋቸው ፣ ዛሬ እኛ እንደምንቀበለው ያለ መቅ ሠፍት ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የተሠወረ መቅሠፍት አለው ።

፳፱ ወዘኢያስተርኢ ለነ ወለውሉድነ ለዓለም ከመ ንግ በር ኵሉ ዘይብል ዝንቱ ሕግ ።

የሚታየው (የተገለጸው) መቅሠፍት ግን ይህ ዳግም ሕግ የሚያዘውን ሁሉ እናደርግ ዘንድ ፣ ለኛና ለዘለዓ ለምም ለልጆቻችን ነው ፣ ብለው ይመልሱላቸዋል ።

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ወእመ መጽአ ላዕሌከ ኵሉ ዝንቱ ነገር በረከቱሂ ወመርገሙሂ ዘአቀምኩ ቅድሜከ ተዘከር በልብከ በውስተ ኵሉ አሕዛብ ኀበ ዘረወከ እግዚአብሔር ህየ ።

፪ ወተመየጥ ኀበ እግዚአብሔር አምላክከ ወስማዕ ቃሎ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ።

፫ ወየኀድግ ለከ እግዚአብሔር ኵሎ ኃጢአቲከ ወይሣሃለከ ወከዐበ ያስተጋብአከ እግዚአብሔር እምኵሉ አሕዛብ እለ ውስቴቶሙ ዘረወከ ህየ ።

፬ ወለእመኒ ውስተ አጽናፈ ሰማይ ዘረወከ ያስተጋብአከ እምህየ እግዚአብሔር አምላክከ ።

፭ ወይወስደከ ውስተ ይእቲ ምድር እንተ ተወረሱ አበዊከ ወትወርሳ ወይገብር ሠናይተ ላዕሌከ ወያበዝኃከ ወይፌድየከ ፈድፋደ እምአበዊከ ።

፮ ወያሴስሎ እግዚአብሔር ለዝክቱ ልብከ ወልቦሙ ለዘርእከ ከመ ታፍቅሮ በኵሉ ልብከ ፡ ወበኵሉ ነፍስከ ከመ ትሕየው አንተ ወዘርእከ ።

፯ ወያገብእ እግዚአብሔር አምላክከ ለዝንቱ መርገም ላዕለ ፀርከ ወላዕለ እለ ይጸልኡከ ፡ ወላዕለ እለ ይሰድዱከ ።

፰ ወአንተሰ ተመየጥ ወስማዕ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወግበር ኵሎ ትእዛዞ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ።

፱ ወብዙኀ ያጸንዐከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ተግባረ እደዊከ ወበውሉደ ከርሥከ ወበዘርአ ምድርከ ፡ ወበ አስተዋልዶ እንስሳከ ፡ እስመ ይትመየጥ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ይትፈሣሕ ላዕሌከ በሠናይ በከመ ተፈሥሐ ላዕሌከ በእኩይ ወበከመ ተፈሥሐ ላዕለ አበዊከ ።

፲ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ከመ ትዕቀብ ወከመ ትግበር ኵሎ ትእዛዞ ወኵሎ ኵነኔሁ ወፍትሖ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ሕግ ወለእመ ገባእከ ኀበ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ።

፲፩ እስመ ዛቲ ትእዛዝ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ኢኮነት ክብደ ወኢኮነት ርኅቅተ እምኔከ ።

፲፪ ወኢኮነት ውስተ ሰማይ ከመ ኢትበል መኑ የዐርግ ውስተ ሰማይ ወያመጽኣ ለነ ወንሰምዓ ወንግበራ ።

፲፫ ወኢኮነት ማዕዶተ ባሕር ወእመ ትብል መኑ እምዐደወ ለነ ማዕዶተ ባሕር ወያመጽኣ ለነ ወያሰምዓነሃ ወንግበራ ።

፲፬ እስመ ናሁ ቅርብት ይእቲ ለከ ጥቀ ቃል ውስተ አፉከ ወውስተ ልብከ ወውስተ እደዊከ ከመ ትግበራ ።

፲፭ ወናሁ ሜምኩ ቅድመ ገጽከ ዮም ሕይወተ ፡ ወሞተ ፡ ሠናይተ ፡ ወእኪተ ።

፲፮ ወሕይወትሰ ለእመ ሰማዕከ ቃለ እግዚአብሔር አምላክከ ወዐቀብከ ትእዛዘ ኵሎ ዘአነ እኤዝዘከ ዮም ፡ ከመ

ምዕራፍ ፴ ።

፩ ይህ ሁሉ ነገር በመጣብህ ጊዜ በፊትህ ያኖርሁት ርግማኑና ምርቃቱ በደረሰብህ ጊዜ እግዚአብሔር በሚበትንህ በዚያ በአሕዛብ አገር ሁሉ በልብህ አስበው ።

፪ እኔ አሁን የማዝህን ቃሉን ሰምተህ በፍጹም ሰውነትህ ፡ በፍጹም ልቡናህ ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ተመለስ ። ኢሳ ፶፭ ፯ ፡ ኤር ፡ ፫ ፳ ።

፫ እግዚአብሔርም ይቅር ብሎ ኃጢአትህን ያስተሠርይልሃል ፡ ዳግመኛም እግዚአብሔር በነሳቸው ዘንድ ከበተነህ ከዚያ ከአሕዛብ ሁሉ ይሰበስብሃል ።

፬ በሰማይ ዳርቻም ቢበትንህ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ከዚያ ይሰበስብሃል ። ዘዳ፡ ፳፰ ፷፬ ፡ ነህ፡ ፩ ፱ ።

፭ አባቶችህ ወደ ወረሱዋት ወደዚያችም አገር ይመልስሃል ፡ ትወርሳትም አለህ ፡ በጎ ነገርንም ያደርግልሃል ከአባቶችህ ይልቅ ፈጽሞ እንድትበዛ ያደርግሃል ።

፮ እግዚአብሔርም ይህን አላዋቂ ልብህንና የልጆችህን ልብ አንተም ልጆችህም በሕይወት እንድትኖሩ በፍጹም ልቡናህ ፡ በፍጹም ሰውነትህ እንድትወደው ያደርግሃል ።

፯ ፈጣሪህ እግዚአብሔር ይህን ርግማኑን ወደ ተጸራሪዎችህና ከገር አስወጥተው ወደ ሚሰዱህ ጠላቶችህ ይመልሰዋል ።

፰ አንተ ግን ተመልሰህ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ ፡ እኔ አሁን የማዝህንም ትእዛዙን ሁሉ አድርግ ።

፱ ፈጣሪህ እግዚአብሔርም በእጅህ ሥራ ሁሉ ከባሕርይህ በተከፈለው ልጅህና ከምድርህ በሚገኘው አዝመራ ከብቶችህንም በማዋለድ (በማራባት) እጅግ ያጸናሃል ፡ በንተም ጥፋት በአባቶችህም ጥፋት ደስ እንዳለው በንተም ድኅነት ደስ ይለው ዘንድ በረድኤት ወዳንተ ይመለሳልና ።

፲ በዚህ በዳግም ሕግ የተጻፉት ትእዛዙን ቅጣቱንና ፍርዱን ሁሉ ትጠብቅና ትሠራውም ዘንድ የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ በፍጹም ልቡናህና በፍጹም ሰውነትህም ወደ ፈጣሪህ ወደ እግዚአብሔር ብትመለስ ወዳንተ ይመለሳልና ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፩ ፡ ፳፰ ፷፫ ።

፲፩ እኔ አሁን የማዝህ ይህች ትእዛዝ የከበደች የጸናች አይደለችም ከንተም የራቀች አይደለችም ።

፲፪ ሰምተን እንሠራት ዘንድ ወደ ሰማይ ወጥቶ ማን ያመጣልናል እንዳትል በሰማይም አይደለችም ።

፲፫ ሰምተን እናደርጋት ዘንድ ወንዙን ተሻግሮ አምጥቶ ማን ባሰማን ነበር ብትልም ከባሕር ማዶ አይደለችም ። ምሳ፡ ፴ ፬ ፡ ዮሐ፡ ፫ ፲፫ ፡ ሮሜ ፲ ፮ ።

፲፬ በፍህ ልታስተምራት ፡ በልብህ ልትጠብቃት ፡ በእጅህም ልትሠራት ፡ እነሆ ይህች ቃል ላንተ እጅግ ቅርብ ናት ።

፲፭ ሞትንና ሕይወትን ፡ ክፉንና በጎንም ፡ እነሆ በፊትህ አኖርኩልህ ። ዝዳ፡ ፴ ፲፱ ፡ ሮሜ ፲፮ ፯ ።

፲፮ ሕይወት ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ትወደው ዘንድ እኔ አሁን የማዝህን ትእዛዙን ሁሉ ትጠብቅ ዘንድ በሕጉም

ታፍቅር ለእግዚአብሔር አምላክከ ወትሑር በኵሉ ፍና
ዊሁ ፡ ወትዕቀብ ኵነኔሁ ወፍትሖ ወትትበዛኅ ወተሐዩ ወይ
ባርከከ እግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ምድር እንተ ውስ
ቴታ ትበውእ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።

፲፯ ወለእመሰ ተመይጠ ልብከ ወአበይከ ሰሚዐ ወስሕትከ
ወሰገድከ ለባዕዳን አማልክት ወተቀነይከሙ ፡ ናሁ አይዳዕ
ኩከ ዮም ከመ ጠፊአ ትጠፍእ ።
፲፰ ወኢይነውኅ መዋዕሊከ ውስተ ምድር እንተ ውስቴታ
ዓዲወ ተዓዱ ዮርዳኖስ ህየ ከመ ትትዋረሳ ።
፲፱ ወናሁ አሰምዕ ለከ ዮም ሰማየ ወምድረ ከመ ሜምኩ
ቅድሜከ ሕይወተ ወሞተ ፡ በረከተ ወመርገመ ፡ ወኅረያ
ለከ ለሕይወት ከመ ትሕየው አንተ ወዘርእከ ።

፳ ወአፍቅሮ/ ለእግዚአብሔር አምላክከ ወሰማዐ ቃሎ
ወአጽንዖ ኪያሁ እስመ ውእቱ ሕይወትከ በዘበቱ ይነውኅ
መዋዕሊከ ከመ ትንበር ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብ
ሔር ለአበዊከ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ከመ
የሀበሙ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

፩ ወፈጸመ ሙሴ ተናግሮቶሙ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል
ዘንተ ኵሎ ነገረ ።
፪ ወይቤሎሙ ምእት ወዕሥራ ዓመት ሊተ ዮም ፡ ወኢ
ክል እንከ በዊአ ወወፂአ፡ ወበሕቱ ይቤለኒ እግዚአብሔር
ኢተዐድዎ ለዝንቱ ዮርዳኖስ ።
፫ ወውእቱ እግዚአብሔር ዘየሐውር ቅድሜከ ያጠፍ
ኦሙ እምቅድመ ገጽከ ለኵሉ አሕዛብ፡ ወኢያሱኒ የሐ
ውር ቅድመ ገጽከ በከመ ይቤ እግዚአብሔር ።
፬ ከማሁ ይገብሮሙ በከመ ገብሮሙ ለሴዎን ወለዓግ
ክልኤቱ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ማዕዶተ
ዮርዳኖስ ወለምድሮሙ በከመ ሠረዎሙ ።

፭ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ለክሙ ወግበርዎሙ በከ
መ አዘዝኩክሙ ።
፮ ትበዐ ወጽናዕ ወኢትፍራህ ወኢትደንግፅ ወኢትዕብስ
በቅድመ ገጾሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክከ ውእቱ
የሐውር ምስሌከ ወኢየኀድገከ ወኢያሰትተከ ።
፯ ወጸውዖ ሙሴ ለኢያሱ ወይቤሎ በቅድመ ኵሉ እስ
ራኤል ትበዐ ወጽናዕ እስመ አንተ ትበውእ ቅድሜሁ ለዝ
ንቱ ሕዝብ ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊ
ክሙ ከመ የሀበሙ ወአንተ ታወርሰሙ ።
፰ ወእግዚአብሔር የሐውር ምስሌከ ወኢየኀድገከ ወኢ
ያሰትተከ ወኢትፍፍራህ ወኢትደንግፅ ።
፱ ወጸሐፎ ሙሴ ለዝንቱ ነገረ ሕግ ውስተ መጽሐፍ ወወ
ሀበሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር
ለደቂቀ ሌዊ ወለሊቃውንቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

ጸንተህ ትኖር ዘንድ ፍርዱንና ሥርዓቱን ትጠብቅ ዘንድ
የፈጣሪህ የእግዚአብሔርን ቃል ብትሰማ ነው ፡ ይህን ሁሉ
ብታደርግ ትበዛለህ በሕይወትም ትኖራለህ ፡ ትወርሳት
ዘንድ በምትገባበትም አገር ሁሉ በዚያ እግዚአብሔር
ያከብርኻል ፡ (ይባርከኻል) ። ዘዳ፡ ፯ ፳ ፡ ፩ ፲፱ ።
ልቡናህ ወደ ኃጢአት ቢመለስ መስማትንም እምቢ
ብትል ከሕጉም ወጥተህ ብትስት ልዩ ለሆኑ አማልክትም
ብትሰግድ ግን ፡ ፈጽመህ እንድትጠፋ እኔ አሁን ነገርኩህ።
ትወርሳትም ዘንድ ወደዚያ ዮርዳኖስን በምትሻገርበት
ምድርም ዘመንህ (ዕድሜህ) አይበዛም ። ዘዳ፡ ፳፯ ፫ ።
ሞትንና ሕይወትን ፡ ርግማንና ምርቃትን ፡ በፊትህ አን
ዳኖርኩልህ እነሆ እኔ አሁን ሰማይንና ምድርን አስማብኻ
ለሁ ፡ አንተ ከልጆችህ ጋር በሕይወት ትኖር ዘንድ ሕይ
ወትን ምረጣት ። ዘዳ፡ ፴፬ ፵ ።
ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ውደደው ፡ ቃሉንም ስማ ፡
ይሰጣቸው ዘንድ ለአባቶችህ ለአብርሃም ፡ ለይስሐቅና
ለያዕቆብ እግዚአብሔር በማለላቸው ምድር ጸንተህ እንድ
ትኖር ፡ ዘመንህ በሚበዛ ገንዘብ እሱ ሕይወትህ ነውና
እሱን አጽናው ። ዘዳ፡ ፲ ፳ ፡ መዝ፡ ፳፯ ፩ ።

ምዕራፍ ፴፩ ።

ሙሴ ይህን ሁሉ ነገር ለእስራኤል ልጆች ሁሉ ተና
ግሮ ጨረሰ ።
አሁን እኔ መቶ ሃያ ዘመን ሁኖኛል ፡ መውጣትና መግ
ባት አችላለሁ ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ይህን ዮርዳኖስ
አትሻገረውም አለኝ አላቸው ። ዘኍ፡ ፳፯ ፲፯ ።
ፊታውራሪ ሁኖ በፊትህ የሚሄድ እግዚአብሔር አሕ
ዛብን ሁሉ ከፊትህ ያጠፋቸዋል ፡ በፊትህ የሚሄድ ኢያ
ሱም እግዚአብሔር እንዳለ ያጠፋቸዋል ።
በዮርዳኖስ ማዶ የሚኖሩ ሁለቱን የአሞሬዎን ነገሥ
ታት ዓግንና ሴዎንን እንዳጠፋቸው እንዲሁ ያጠፋቸዋል ፡
አገራቸውንም እንዳጠፋባቸው አገራቸውንም ያጠፋ
ባቸዋል ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፫ ፡ ዘዳ፡ ፫ ፳፩ ።
እግዚአብሔር በእጃችሁ ጥሎላችኋል እንዳዘዝኳች
ሁም አድርጓቸው አላቸው ። ዘዳ፡ ፯ ፪ ።
ጨክን በርታ ፡ አትፍራ ፡ አትደንግጥ እሱ እግዚአብ
ሔር በረድኤት ካንተ ጋራ ይኖራልና ፡ አይለይህምና አያ
ቃልልህምና በፊታቸው አትድከም ።
ሙሴም ኢያሱን ጠርቶ ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብ
ሔር ላባቶቻችሁ ወደ ማለላቸው አገር አንተ በዚህ ወገን
ፊት ትገባለህና ታወርሳቸውም አለህና ፡ በእስራኤል ፊት
ጨክን በርታ አለው ። ዘዳ፡ ፱ ፫ ።
እግዚአብሔርም ካንተ ጋራ በረድኤት ይኖራልና አይ
ለይህም አይንቅህምና አትፍራ አትደንግጥ አለው ።
ሙሴም ይህን የሕግን ነገር በመጽሐፍ ጽፎ የሕጉ
ማደሪያ ታቦትን ለሚሸከሙ ለሌዊ ልጆች ለካህናት ለእስ
ራኤል ልጆች አለቆችም ሰጣቸው ። ዘዳ፡ ፲፯ ፲፰ ።

፲ ወአዘዞሙ ሙሴ በይእቲ ዕለት ወይቤ እምድኅረ ስድስቱ ዓመት በዓመተ ኅድገት አመ በዓለ መጸለት ።

፲፩ አመ የሐውር ኵሉ እስራኤል ከመ ያስተርኢ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ ውስተ መካን ዘኀረየ እግዚአብሔር አንብብዎ ለዝንቱ ሕግ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፪ አስተጋብእዎሙ ለሕዝብ ከመ ይስምዑ እደዊሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወደቂቆሙ ፡ ወግዩራን እለ ውስተ ሀገርክሙ ከመ ይስምዑ ወያእምሩ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ ወሰሚዖሙ ከመ ይግበሩ ኵሎ ሕጎ ለዝንቱ ቃል ።

፲፫ ወደቂቆሙኒ እለ ኢየአምሩ ይስምዑ ወይትመሀሩ ፈሪሆቶ ለእግዚአብሔር አምላክሙ በኵሉ መዋዕሊሆሙ ዘየሐይዉ እሙንቱ ዲበ ምድር እንተ ውስቴታ ተሀድዉ ዮርዳኖስ እንተሙ ከመ ትትዋረስዋ በህየ ።

፲፬ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ቀርበ መዋዕለ ሞትከ ጸውዖ ለኢያሱ ወቁሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወአዝዞ ፡ ወሖሩ ሙሴ ወኢያሱ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወቆሙ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፭ ወወረደ እግዚአብሔር በዐምደ ደመና ወቆመ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ፡ ወቆመ ዐምደ ደመናሂ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ዘመርጡል ።

፲፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ናሁ ትነውም አንተ ምስለ አበዊከ ወይትነሣእ ዝንቱ ሕዝብ ወይዜምዉ ድኅረ አማልክተ በዐድ ዘውስተ ምድር እንተ ውስቴታ ይበውኡ ወየኀድጉኒ ወይትዔወሩ ኪዳንየ ዘተካየድክዎሙ ።

፲፯ ወእትመዓዕ መዐተ በላዕሌሆሙ በይእቲ ዕለት ወእኀድጎሙ ወእሜይጥ ገጽየ እምኔሆሙ ወይከውኑ መብልዐ ለፀሮሙ ወትረክቦሙ ብዙኃት እኪት ወሥቃይ ፡ ወይብሉ በይእቲ ዕለት ፡ እስመ ኀደገነ እግዚአብሔር አምላክነ ወኢሀለወ ምስሌነ ረከበተነ ዛቲ እኪት ።

፲፰ ወአንሰ መይጠ እሜይጥ ገጽየ እምኔሆሙ በይእቲ ዕለት በእንተ ኵሉ ኃጣውኢሆሙ ዘገብሩ ወገብኡ ኀበ አማልክተ በዐድ ።

፲፱ ወይእዜኒ ጸሐፍ ኀገረ ለዛቲ ማኅሌት ወመሀርዎሙ ኪያሃ ለደቂቀ እስራኤል ወይደይዋ ውስተ አፉሆሙ ከመ ትኩነኒ ዛቲ ማኅሌት ስምዐ ላዕለ ደቂቀ እስራኤል ።

፳ እስመ አበውኦሙ ውስተ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ምድር እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ፡ ወበሊዖሙ ወጸጊቦሙ የዐብዱ ወይገብኡ ኀበ አማልክተ በዐድ ወያመልክዎሙ ወያምዕዑኒ ወየኀድጉ ኪዳንየ ።

፳፩ ወትቀውም ላዕሌሆሙ ዛቲ ማኅሌት ስምዐ ቅድመ ገጾሙ እስመ ኢትትረሳዕ እምውስተ አፉሆሙ ወእምውስተ አፈ ውሉዶሙ እስመ አነ አአምር እከዮሙ ኵሎ ዘይገብሩ በዝየ እንበለ አብኦሙ ውስተ ይእቲ ምድር ቡርክት ዘመሐልኩ ለአበዊሆሙ ።

፳፪ ወጸሐፈ ሙሴ ለዛቲ ማኅሌት በይእቲ ዕለት ወመሀሮሙ ኪያሃ ለደቂቀ እስራኤል ።

ሙሴም በዚያች ቀን ከስድስት ዓመት በኋላ ዳስ ሥራ በዓል በሚደረግበት ጊዜ በዓመተ ኅድገት ዘመን እንዲህ ብሎ አዘዛቸው ። ዘሌ፡ ፳፫ ፴፬ ፡ ዘዳ፡ ፲፭ ፩ ።

እግዚአብሔር በመረጠው ቦታ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ፊት ሊታይ እስራኤል ሁሉ በሄደ ጊዜ ፡ ይህን ሕግ በእግዚአብሔር ፊት አንብቡት ።

ሴቶችና ወንዶች በአገራችሁም ያሉ በደተኞች ልጆቻቸውም ሁሉ ይሰሙ ዘንድ የፈጣሪያቸው የእግዚአብሔርን አምልኮቱን ያውቁ ዘንድ ሰምተውም የዚህን ቃል ሥርዓት ሁሉ ይሠሩ ዘንድ ሕዝቡን ሰብስባችሁ አንብቡት አላቸው ። ዘዳ፡ ፬ ፲ ።

የማያውቁ ልጆቻቸውም በዚያ ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን በምትሻገሩባት ምድር እነሱቸው በሚኖሩበት ዘመን ሁሉ የፈጣሪያቸው የእግዚአብሔርን አምልኮቱን ሰምተው ይማሩ ዘንድ አንብቡት ብሎ አዘዛቸው ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ የምትሞትበት ወራት ቀረበ ፡ ኢያሱን ጠርተህው ልዩ በሆነች ድንኳን ደጃፍ ቁሙ ችሁ እዘዘው ፡ ሙሴና ኢያሱም ልዩ ወደ ሆነች ድንኳን ሄደው በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ቆሙ ።

እግዚአብሔር በዓምደ ደመና ወርዶ በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተገለጠ ፡ ዓምደ ደመናውም በደብተራ ኦሪት ደጃፍ ተተከለ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፱ ።

እግዚአብሔርም ሙሴን እነሆ አንተ እንደ አባቶችህ ትሞታለህ ፡ ይህም ወገን ተነሥቶ እነሱ ገብተው በሚኖሩ በት አገር ያሉ የአሕዛብን ጣኦታት ያመልካሉ ፡ የተማማ ልኳቸው መሐላንም ቸል ይላሉ አለው ።

በዚያችም ቀን ቁጣን ተቈጥቼ እለያቸዋለሁ ገጽ - ረድኤቴንም ከነሱ እመልሳለሁ ፡ ለጠላቶቻቸውም ምግብ ይሆናሉ ፈጽሞ ብዙ መከራ ታገኛቸዋለች ፡ በዚያችም ቀን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ተለይቶናልና በረድኤትም ከኛ ጋር የለምና ይህች መከራ አገኘችን ይላሉ ።

እኔም ስለ ሠሩት ኃጢአታቸው ሁሉ የአሕዛብ ጣኦታትንም ስላመለኩ በዚያች ቀን ገጽ - ረድኤቴን ከነሱ ቸው እመልሳለሁ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።

አሁንም የዚያችን ምስጋና ነገር ጽፈህ እሷን ለእስራኤል ልጆች አስተምሯቸው ፡ ይህችም ምስጋና (መዝሙር) በእስራኤል ልጆች ላይ ምስክር ትሆነኝ ዘንድ በቃላቸው ያስተምሯት ።

ተድላ ደስታ ወደምታስገኝ ለአባቶቻቸው ወደ ማልኩ ላቸው ምድር አገባቸዋለሁና በልተው ከጠገቡም በኋላ ይስታሉና ወደ አሕዛብ አማልክትም ተመልሰው ያመል ኳቸዋልና ቃል ኪዳኔንም አፍርሰው ያሳዝኑኛልና ።

ከነሳቸው እንደበትና ከልጆቻቸው አንደበት የምትዘ ነጋ ስለ ሆነ ፡ ለአባቶቻቸው ወደ ማልኩላቸው ወደዚያች ወደ ከበረች አገር ሳላገባቸው እኔ በዚህ የሚሠሩት ኃጢ አታቸውን ሁሉ አውቃለሁና ይህች ምስጋና (መዝሙር) በፊታቸው ምስክር ሁና ትነግባቸዋለች አለው ።

ሙሴም ያችን ምስጋና በዚያች ቀን ጽፎ ለእስራኤል ልጆች እሷን አስተማራቸው ።

፳፫ ወአዘዘ ሙሴ ለኢያሱ ወይቤሎ ጽናዕ ወትባዕ እስመ አንተ ታበውኦሙ ለደቂቀ እስራኤል ውስተ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሐር ለአበዊሆሙ ወውእቱ ይሄሉ ምስሌከ ።

ሙሴም ኢያሱን የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔር ላባቶቻቸው ወደ ማለላቸው ታገባቸዋለህና እሱም በረድኤት ከንተ ጋራ ይኖራልና ጨክን በርታ፥ ብሎ አዘዘው ።

፳፬ ወሶበ አኅለቀ ሙሴ ጽሒፎታ ለዛቲ ነገረ ሕግ ውስተ መጽሐፍ እስከ ፈጸማ አዘዞሙ ለሌዋውያን እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ።

ሙሴ እስኪ ጨርሳት ድረስ ደርሶ ይህችን የሕግን ነገር በመጽሐፍ ጽፎ በጨረሰ ጊዜ የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ ሌዋውያንን ፤

፳፭ ወይቤሎሙ ንሥኡ ዘተ መጽሐፈ ወአንብርዋ ውስተ ክርሣ ለታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ወይንበር ህየ ስምዐ ለከ ።

ይህችን መጽሐፍ ወስዳችሁ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር በሕጉ ማደሪያ ታቦት ውስጥ አኑሯት፥ ላንተ ምስክር ይሆንህ ዘንድ በዚያ ይኑር ብሎ አዘዛቸው ።

፳፮ እስመ አነ አአምር ውሂከተከ ወክሳደከ ጽኑዐ ወእንዘ አነ ሀሎኩ ዓዲየ ሕያው ዮም አምዓዕክምዎ ለእግዚአብሔር፣ አፎኬ ፈድፋደ እም ድኅረ ሞትኩ ።

ቅሠፈኝ፥ ቅሠፈኝ ብለህ ማነማማትህን ክሳደ ልቡናህም ጽኑ እንደሆነ አውቃለሁና እኔ ገና በሕይወት ሳለሁ እግዚአብሔርን ያሳዘናችሁት ከሞትኩስ በኋላ እንዴት ፈጽማችሁ ታሳዝኑት ይሆን ! ። ዘፀ፥ ፴፪ ፱ ።

፳፯ አስተጋብኡ ኀቤየ ዐበይተ ነገድክሙ ወሊቃናቲክሙ ወመኳንንቲክሙ ወጸሐፍቲክሙ ከመ እንግሮሙ ይስምዑ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወአስምዕ ላዕሌሆሙ ሰማየ ወምድረ ።

ይህን ሁሉ ነገር ይሰሙ ዘንድ እንድነግራቸው አለቆቻችሁና በወገኖቻችሁ ላይ የተሾሙ መኳንንቶቻችሁን ጸሐፊዎቻችሁን ዳኞቻችሁን ወደኔ ሰብስቡ፥ ሰማይንና ምድርን አስማባቸዋለሁ ። ዘዳ፥ ፲፯ ፲፰፥ ፴ ፲፱ ።

፳፰ እስመ አነ አአምር ከመ እምድኅረ ሞትኩ አብሶ ትኤብሱ ወተኀድግዋ ለፍኖት እንተ አዘዝኩክሙ ወትመጽእ ላዕሌክሙ እኪት በደኃሪ መዋዕል እስመ ትገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከመ ታምዕዕዎ በግብረ እደዊክሙ ።

ከሞትኩ በኋላ ፈጽማችሁ እንድትበድሉ ያዘዝኋችሁንም ሕግ እንድታፈርሷት እኔ አውቃለሁና በእጃችሁም ሥራ ታሳዝኑት ዘንድ በፈጣሪያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአት ትሠራላችሁና ኋላ በፍጻሜ ዘመን መከራ ትመጣባችኋለች ። ዘፍ፥ ፵፱ ፩፥ ዘዳ፥ ፴፪ ፳፥ ፪ ፴ ።

፴ ወነገሮሙ ሙሴ ወአስምዖሙ ለኵሉ ማኅበረ እስራኤል ነገራ ለዛቲ ማኅሌት ፍጹመ ።

ሙሴም ለእስራኤል ወገኖች ሁሉ እውነት የሆነ የዚህች የምስጋና ነገር አሰምቶ ነገራቸው ።

ምዕራፍ ፴፪ ።

፩ ወይቤ አጽምእ ሰማይ ወእንግርከ፣ ወትስማዕ ምድር ቃለ አፉየ ።

ሰማይ ስማኝ ልንገርህ፥ ምድርም ከአፌ የወጣውን ቃል ትስማ ።

፪ ወተወከፍዎ ከመ ነጠብጣብ ለነገርየ ወይረድ ከመ ጠል ነቢብየ፣ ወከመ ዝናም ውስተ ገዳም፣ ወከመ ጊሜ ውስተ ማዕር ።

ምድር ዝናምን እንድትቀበለው እናንተም ነገሬን ተቀበልዋት፥ ጠል ከሰማይ ወርዶ ከምድር እንዲስማማ ነገሬም ከልቡናችሁ ገብቶ ይስማማ፥ ዝናም በምድረ በዳ ወርዶ እንዲስማማ፥ ካፊያም ከመስክ ወርዶ እንዲስማማ ነገሬም ከልቡናችሁ ይስማማ አለ ። ኢሳ፥ ፶፭ ፲ ።

፫ እስመ ስመ እግዚአብሔር ጸዋዕኩ፣ ሀቡ ዕበየ ለአምላክነ ።

የእግዚአብሔርን ስም ጠርቻለሁና ለፈጣሪያችን ምስጋና አቅርቡ ። መዝ፥ ፸፱ ፮ ።

፬ እግዚአብሔር ጻድቅ በምግባሩ፣ ወርቱዕ ኵሉ ፍናዊሁ፣ እግዚአብሔር ጻድቅ ወአልቦ ዐመፃ፣ ጻድቅ ወኄር እግዚአብሔር ።

እግዚአብሔር በሥራው ሁሉ እውነተኛ ነው፥ ሥራውም ሁሉ የቀና ነው፥ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው፥ ሐሰትም የለበትም እግዚአብሔር እውነተኛና ቸርም ነው ።

፭ አበሱ ወአኮ ሎቱ ትውልድ ርኩሳን ትውልድ ዕሉት ወግፍትዕት ከመዝኑ ተዐሥይዎ ለእግዚአብሔር ።

አደፈኞች ልጆች በደሉ፥ ነገር ግን እሱን የጐዱ አይደለም፥ ወንጀለኞች ገልበጥባጣም ልጆች ናቸው፥ ለእግዚአብሔር እንዲህ ያለ ወረታ ትመልሱለታላችሁን ፤ ።

፮ ዝ ሕዝብ ዐብድ ወአኮ ጠቢብ፣ አኮኑ ውእቱ አቡከ ዘፈጠረከ፣ ፈጠረከሂ ወገብረከ ።

ይህ ወገን ሰነፍ ነው፥ ዕውቀትም የሌለው አላዋቂ ነው፥ የፈጠረህ አምላክህ እግዚአብሔር አይደለምን ፤ ።

፯ ተዘከሩ መዋዕለ ትካት፣ ወለብዉ ዓመተ ትውልደ ትውልድ፣ ተሰአሎ ለአቡከ ወይነግረከ ወለአእሩጊከ ወይዜንዉከ ።

የድሮውን (የኖኅን) ዘመን አስቡ፥ ለልጅ ልጅ ጸንቶ የሚኖር ዘመንንም አስተውሉ፥ አባትክን ጠይቀው ይነግርሃል፥ ሽማግሎችንም ጠይቃቸው ይነግሩሃል ።

፰ አመ ከፈሎሙ ልዑል ለአሕዛብ ወዘከመ ዘርአሙ ለደቂቀ አዳም፣ ወአቀመ አድባሪሆሙ ለአሕዛብ ወበበኍልቈ

እግዚአብሔር አሕዛብን በቦታ እንደ ለያቸው የአዳምንም ልጆች እንደ በተናቸው እግዚአብሔርን በሚያገለ

ቆሙ ለመላእክተ እግዚአብሔር ።		ግሉ በመላእክት ቍጥር የሕዝብን አውራጃዎች እንደ ወሰናቸው ይነግሩኻል ።
ወኮነ ያዕቆብ መክፈልተ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ፡ ወእስራኤልኒ ሐብለ ርስቱ ።	፱	ያዕቆብም ለእግዚአብሔር ዕድልነት ያለው ወገን ሆነ እስራኤልም ርስትነት ያለው ወገን ሆነ ።
ወአቀበሙ በውስተ በድው በውስተ ፋልል ፡ በሐሩር ወበጽምእ ፡ ሐፀሮሙ መገቦሙ ወመርሖሙ ወአቀቦሙ ከመ ብንተ ዐይን ።	፲	(ፋልል) ወዝ በሌለበት ምድረ በዳ ጠበቃቸው ውኃ ጥምና ድርቅ በጠናበት ጠበቃቸው መና ከደመና አውርዶ እየመገበ በደመና መራቸው እንደ ዓይን ብሌንም ጠበቃቸው ።
ወከመ ንስር ዘይከድን ወያስተጋብእ እጕሊሁ ታሕተ ክነፊሁ ፡ ወከመ የሐቅፍ እጕሊሁ በገበዋቲሁ ፡ ወሐዘሎሙ በክነፊሁ ወፆሮሙ በአንግድዓሁ ።	፲፩	አሞራ ገላግልቱን በክንፉ እንደሚሠውር በክንፈ ረድኤቱ ሠወራቸው ፡ በጕኑም ገላግልቱን እንዲያቅፍ በገበ ረድኤቱ አቅፎ አወጣቸው ። ዘፀ ፲፱ ፬ ።
እግዚአብሔር ባሕቲቱ መርሖሙ ወአልቦ ምስሌሆሙ አምላክ ነኪር ።	፲፪	እግዚአብሔር ብቻውን መራቸው ከነሱቸው ጋር ሌላ አምላክ አልነበረም ።
ወአዕረጎሙ ዲበ ኀይለ ምድር ወሴሰዮሙ እክለ ገራውህ ወሐፀኖሙ በመዓር እምኰኵሕ በቅብዕ እምእብን ጽንዕት ።	፲፫	ከምድር ወደሚገኘው አዝመራ አውጥቶ የእርሻዎች እኽልን መገባቸው ፡ ከማን በተገኘ ማር ከጭንጫማው ድንጋይም በተገኘ ቅቤ መገባቸው ። ኢሳ ፶፰ ፲፬ ።
በቅብዐ ላሕም ወበሐሊበ በግዕ ምስለ መቍዓለ ጠሊ ወላሕም እጐለ አልሕምት ወአበግዕ ምስለ ቄቅሐ ሥርናይ ወደመ አስካል ሰትዩ ወይነ ።	፲፬	ከላሙና ከፍየሉ ወረሞ ጋር በበግ ወተትና በላሙ ቅቤ አሳደጋቸው ልጠ ጕርዶ ከወጣለት ሥንዴ ጋራ የበጎችንና የላሞችን ጊደር ወተት መገባቸው ፡ የዘለላውንም ደም ወይን አድርገው ጠጡ ። መዝ፡ ፹፩ ፲፮ ።
በልዐ ያዕቆብ ወጸግበ ፡ ከረሮ ጽጋብ ለምንዙን ፡ ሰብሐ ወገዝፈ ወርኅበ ፡ ወኀደጎ ለእግዚአብሔር ፈጣሪሁ ወርኀቀ እምእግዚአብሔር ሕይወቱ ።	፲፭	ያዕቆብም በልቶ ጠግቦ የተወደደ (ያዕቆብን) ጥጋብ አቀናጣው ፡ ወፈረ ደነደነ ሰባ ፡ ፈጣሪው እግዚአብሔርን ተወው ፡ እነዋወሩም ከእግዚአብሔር ራቀ ።
ወወሀኩኒ በዝ ነኪር ፡ ወአምረሩኒ በርኵሶሙ ።	፲፮	በዚህ በጣኦቱ ቅሠፈኝ ቅሠፈኝ ብለው አነግሡኝ በር ኵሰታቸውም አስቈጡኝ (አሳዘኑኝ) ።
ሦዑ ለአጋንንት ወአኮ ለእግዚአብሔር ፡ ለአማልክት እለ ኢየአምርዎሙ አማልክተ ግብት እለ ይትገበሩ ወኢይበቍዑ ወእለ ኢየአምሩ አበዊሆሙ ።	፲፯	ለእግዚአብሔር ያይደለ ለአጋንንት መሥዋዕት ሠዉ ለማያውቋቸው አማልክት ተሠርተው ለማይረቡ ለማይጠቅሙ አባቶቻቸው ለማያውቋቸው ድንገት ለተገኙ ጣኦታት ሠዉ ። መዝ፡ ፲፮ ፴፯ ።
ኀደጎ ለእግዚአብሔር ፡ ዘወለደከ ወረሳዕከ ለእግዚአብሔር ዘሐፀነከ ።	፲፰	የፈጠረህ እግዚአብሔርን ተውከው ተከበከበ ያሳደገህ እግዚአብሔርንም ዘነጋኸው ። ኢሳ፡ ፲፯ ፲ ።
ወርእየ እግዚአብሔር ወቀንአ ወተምዐ መዐተ ላዕለ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ ።	፲፱	እግዚአብሔርም ይህን አይቶ ለአምላክነቱ ቀና በሴት ልጆቻቸውና በወንዶች ልጆቻቸውም ተቈጣ ።
ወይቤ እመይጥ ገጽየ እምኔሆሙ ወአሬእዮሙ ዘይከውኑ በደኃሪቶሙ ፡ እስመ ውሉድ ዓላውያን እሙንቱ ውሉድ እለ አልቦሙ ሃይማኖት ።	፳	ገጸ ረድኤቱን ከነሱቸው እመልሳለሁ ፡ ሃይማኖት የሌላቸው ወንጀለኞች ልጆች ናቸውና ፡ ኋላ በፍጻሜ ዘመን ምን እንዲሆኑ አያቸዋለሁ አለ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ።
እሙንቱሰ አቅንኡኒ በዘኢኮነ አምላክ ፡ ወአምዕዑኒ በአማልክቲሆሙ ፡ ወአነ አቀንኦሙ በዘኢኮነ ሕዝብ ፡ ወአምዕዖሙ በሕዝብ ዘኢይሌብዉ ።	፳፩	እነሱቸውስ አምላክ ባይደለ ጣኦት አስቀኑኝ በአማልክቶቻቸውም አሳዘኑኝ እኔም ባልሆነ ወገን አስቀናቸዋለሁ ያጠፋናል ብለው ልብ በማያደርጓቸው ወገኖች አሳዝናቸዋለሁ ። መዝ፡ ፴ ፮፡ ሆሴ፡ ፩ ፱ ።
እስመ እሳት ትነድድ እመዐትየ ወታውዒ እስከሲኦል ታሕተ ወትበልዓ ለምድር ወለኵሉ ፍሬሃ ወታነድድ መሠረታተ አድባር ።	፳፪	ከቁጣዬ የተነሣ (እሳት) ድርቅ ትሆናለችና ሥር መሠረት ትነቅላለች ፡ ከፍሬዋም ሁሉ ጋር ምድርን ታጠፋለች የተራራዎችንም መሠረት ታደርቃለች ።
ወአስተጋብእሙ ለእኪት ፡ ወአኀልቅ አሕፃየ በላዕሌሆሙ ፡ ወየኀልቁ በረኀብ ፡ ወይከውኑ መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ።	፳፫	ለመከራ እሰበስባቸዋለሁ ፡ በጦርም አጠፋቸዋለሁ ፡ በረኃብ አልቀው በሰማይ ለሚበሩ ወፎች ምግብ ይሆናሉ ።
ወይደክም ጽንዖሙ ፡ ወእፌኑ ላዕሌሆሙ ስነነ አራዊተ ምድር ምስለ ሕምዝ ከመ ይጕየዩ እምድር ።	፳፬	ኀይላቸው ይደክማል ከዚህ ዓለም ይጠፉ ዘንድ ከመርዝ ጋራ የምድር አበቦች ጥርሶችን እሰድባቸዋለሁ ።

፳፭ በአፍአ ያጸምቶሙ መጥባሕት ለውሉዶሙ ወበውስተ አብያቲሆሙ ድንጋፄ ለወራዙቶሙ ምስለ ደናግሊሆሙ ፤ ለሕፃናቲሆሙ ምስለ አእሩጊሆሙ ።

ልጆቻቸውን በዘመቻ ጦር ያጠፋቸዋል ፡ ጐልማሶቻቸውን ከቆነጃጅቶቻቸው ጋር ሽማግሌዎቻቸውን ከልጆቻቸው ጋራ በቤቶቻቸው ድንጋጤ ያጠፋቸዋል ።

፳፮ ወእቤ ከመ እዝርዎሙ ፡ ወእስዐር እምድር ዝክሮሙ ፡ ወእምእጓለ እመሕያው ።

አጠፋቸው ዘንድ ላጥፋቸው አልኩ ፡ ከሰው ለይቼ ከዚህ ዓለም ስም አጠራራቸውን አጠፋ ዘንድ ላጥፋቸው አልኩ ። ሕዝ፡ ፴ ፲፫ ።

፳፯ በመዐት ፀረ ከኑኒ ከመ ኢይትዐበዩ ፀር ፡ ወኢይበሉ እዴነ ጸንዐት አኮኑ እግዚአብሔር ዘገብሮ ለዝ ኵሉ ።

ጣኦትን በማምለክ ጠላቶች ሆኑኝ ፡ አሕዛብ እንዳይታበዩና ሥልጣናችንም በእስራኤል ላይ ጸና እንዳይሉ ይህን ሁሉ ያደረገ እግዚአብሔር አይደለምን፤ ለምን ይታበያሉ ። ዘኍ፡ ፲፱ ፲፮ ፡ ኤር፡ ፲፱ ፬ ።

፳፰ እስመ ሕዝብ ሕጉላነ ምክር እሙንቱ ፡ አልቦሙ ምልሕ ወኢሃይማኖት ።

ምክር ያጡ ወገኖች ናቸው ፡ ምግባርም ሃይማኖትም የሌላቸው ወገኖች ናቸውና ።

፳፱ ወኢሐለይዎ ከመ ያእምርዎ ለዝንቱ ወኢየአምርዎ በመዋዕል ዘይመጽእ ።

ይህንም ሊያውቁት አላሰቡትም በሚመጣውም ዘመን የሚሆነውን አላወቁም ነበር ።

፴ እፎ ያነትዎሙ እሐዱ ለዐሠርቱ ምእት ፡ ወክልኤቱ ይሰድድዎሙ ለእልፍ ፡ እስመ እግዚአብሔር ፈደዮሙ ወእምላክነሂ አግብኦሙ ።

ቢያውቁማ ኖሮ እግዚአብሔር ፍዳውን አምጥቶባቸዋልና ፈጣሪያችንም በአሕዛብ እጅ ጥሏቸዋልና ፡ አንዱ ሰው እንዴት ሺሑን ያሳድዳቸው ነበር! ሁለቱስ እንዴት ዓሥሩን ሺሕ ያሸሹዋቸው ነበር! ። ፩ ሳሙ፡ ፱ ፱፡ ፬ ፳ ።

፴፩ እስመ ኢኮነ አምላክነ ከመ አማልክቲሆሙ ፡ ፀርነሰ ዓብዳን ።

ፈጣሪያችን እንደ አማልክቶቻቸው አይደለም እኮ! ጠላቶቻችን ግን ሰነፎች ናቸው ።

፴፪ እስመ ከመ ዐፀደ ወይነ ሰዶም ዐፀደ ወይኖሙ ፡ ወሐረጎሙኒ እምነ ገሞራ ወአስካሎሙኒ አስካለ ሐሞት ፡ ወቀምሐሙኒ መሪር ።

የሕጋቸው ማደሪያ የሆነ ልባቸው እንደ ሰዶም ሕግ ማደሪያ ነውና ፡ ወገናቸውም ከገሞራ ወገን ነውና ፡ ሕጋቸውም የሚያጠፋ ሕግ ነውና ዘለላውም መራራ ነውና ፡ ሰነፎች ናቸው ።

፴፫ ሕምዘ አርዌ ምድር ወይኖሙ ሕምዘ አፍዖት ዘይቀትል ።

ሕጋቸው የምድር እባብ መርዝ ነው ፡ የሚገድልም የፍኝት መርዝ ነው ። ኢያ፡ ፳፬ ፲፰ ፡ መዝ፡ ፶፰ ፬ ።

፴፬ አኮኑ ዝንቱ ትእዛዝ ዘእምኀቤየ ውእቱ ወተኀትመ ውስተ መዛግብትየ ።

ይህ ትእዛዝ በኔ ዘንድ ተጠብቆ የለምን፤ አሕዛብስ በመዝገቤ የታተሙ አይደሉምን፤ ። ኢዮ፡ ፲፬ ፲፮ ።

፴፭ በዕለተ ኵነኔየ እትቤቀሎሙ ወበጊዜ ይድኀፅ እግሮሙ እስመ ቀርበ ዕለተ ኀርትምናሆሙ ፡ እስመ በጽሐት ወድልውት ይእቲ ለክሙ ።

የሚጐሰቁሉበት ቀን ቀርቧልና የሚጠፉበትም ቀን ደርሷልና እግራቸው የሚሰናከሉበትም ጊዜ ይህች ለነሱ የተዘጋጀች ናትና ፍርድ በሚደረግበት ቀን እበቀላቸዋለሁ።

፴፮ እስመ ይፈትሕ እግ ኢአብሔር ለሕዝቡ ፡ ወይትናበብ በእንተ አግብርቲሁ ፡ እስመ ርእዮሙ ከመ ተመስዉ ወኀልቁ ወተዘንጐጉ በኀበ ሀለዉ ።

እግዚአብሔር ለወገኖቹ ለእስራኤል ይፈርዳልና ፡ ስለ ባሮቹም በአሕዛብ ይናገርባቸዋልና እበቀላቸዋለሁ አለ ፡ እሊህ እስራኤል እንደ ሰም ቀልጠው እንደጠፉ በያሉበትም እንደተሸሟጠጡ አይቷቸዋልና ።

፴፯ ወሰበ ሠርሐ ይቤ እግዚአብሔር አይቴ እሙንቱ አማልክቲክሙ እለ ትትዌከሉ ቦሙ ።

በመከራው ተይዘው በደከሙም ጊዜ ፡ እግዚአብሔር የምታምኑባቸው አማልክቶቻችሁ ወዴት ናቸው! ።

፴፰ ወእለ ትበልዑ መሳብሕተ መሥዋዕቶሙ ፡ ወትሰትዩ ወይነ ሞጻሕቶሙ ፡ ይትንሥኡኬ ወይርድኡክሙ ወይኩኑክሙ መድኀኒክሙ ።

የመሥዋዕታቸውን ስብ የምትበሉላቸው ወይናቸውን ፍልቅ አድርጋችሁ የምትጠጡላቸው ጣኦቶቻችሁ ወዴት ናቸው፤ ተነሥተው ይርዷችሁ የሚያድኗችሁ ይሁኗ አለ ።

፴፱ አእምሩ አእምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ ፡ አነ እቀትል ወአሐዩ ፡ እቀሥፍሂ ወእሣሀል ፡ ወአልቦ ዘያመስጥ እምእዴየ ።

እንዚህንስ ትታችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እንደሆንኩ ያለ እኔም ሌላ ፈጣሪ እንደሌለ ዕወቁ! ዕወቁ! እኔ እገድላለሁ ፡ አድንማለሁ በመከራው እገርፋለሁ ፡ ይቅርም እላለሁ ፡ ከእጄ የሚያመልጥም የለም ። መዝ፡ ፺፱ ፳፮ ።

፵ እስመ አሌዕል ውስተ ሰማይ እዴየ ፡ እምሕል በየማንየ ወእብል ሕያው አነ ለዓለም ።

እጄን ወደ ሰማይ ዘርግቼ ለዘለዓለም ሕያው ነኝ ብዬ በሥልጣኔ እምላለሁ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፴ ።

፵፩ ወአበልሖ ከመ መብረቅ ለመጥባሕትየ ፡ ወትቀውም እዴየ በኵነኔየ ወእትፈደዮሙ በቀለ ለፀርየ ወእትቤቀሎሙ ለጸላእትየ ።

ሥልጣኔን እንደ መብረቅ አሳጥናታለሁ ፡ ሥልጣኔም በፍርዴ ትጸናለች ጠላቶቼን ተበቅዬ አጠፋቸዋለሁ ፡ ጠላቶቼን እበቀላቸዋለሁ ። መዝ፡ ፯ ፲፱ ፡ ሕዝ፡ ፳፩ ፱ ።

፵፪ ወእሰክሮን በደሞሙ ለአሕጻየ ወትበልዕ ሥጋሆሙ መጥባሕትየ እምደመ ቅቱላን ወፂዉዋን እርእሰተ መላእክተ ፀር ።

፵፫ ይትፌሥሑ ኵሉን ሰማያት ኅቡረ ወይሰግዱ ሎቱ ኵሉሙ መላእክተ እግዚአብሔር ወይትፌሥሑ አሕዛብ ምስለ ሕዝቢሆሙ ፣ ወይብሉ ኵሎሙ ውሉደ እግዚአብሔር ጽኑዕ ውእቱ ።

፵፬ እስመ ይትቤቀል ደመ ደቂቁ ይትቤቀል ወይትፈደዮሙ በቀለ ለፀሩ ፣ ወይትቤቀሎሙ ለጸላእቱ ፣ ወያነጽሕ እግዚአብሔር ምድረ ለሕዝቡ ።

፵፭ ወጸሐፈ ሙሴ ለዛቲ ማኅሌት በይእቲ ዕለት ወመሀሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ፣ ወቦአ ሙሴ ወነገሮሙ ለሕዝብ ወአስምዖሙ ውእቱ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ።

፵፮ ወሶበ አኅለቀ ሙሴ ነጊሮቶሙ ለኵሉ እስራኤል ይቤሎሙ ዕቀብዎ በልብክሙ ለዝንቱ ኵሉ ነገር ዘአስማዕኩክሙ ላዕሌክሙ ዮም ፣ ዘትኤዝዙ ደቂቅክሙ ዮም ከመ ይዕቀቡ ወይግበሩ ኵሉ ነገሮ ለዝንቱ ሕግ ።

፵፯ እስመ ኢኮነ ከንቶ ዝንቱ ነገር ለክሙ ፣ እስመ ውእቱ ሕይወትክሙ ወበበይነ ዝ ነገር ይነውኅ መዋዕሊክሙ ውስተ ምድር እንተ ላቲ ተዐድዉ ዮርዳኖስ ከመ ትትዋረስዋ በህየ ።

፵፰ ወነበበ እግዚአብሔር ለሙሴ በይእቲ ዕለት ወይቤሎ ዕርግ ውስተ ደብረ አባሪም ዘውስተ ደብረ ናበር ዘምድረ ሞዓብ ዘመንገለ ገጸ ኢያሪኮ ፣ ወረአያ ለምድረ ከነዓን ዘእሁቦሙ ለደቂቀ እስራኤል ይምልክዋ ።

፵፱ ወሙት በውስተ ደብር ዘውስቴቱ ተዓርግ ህየ ፣ ወተወሰክ ኀበ ሕዝብከ ከመ ሞተ አሮን እኁከ በውስተ ደብረ ሆር ወአተወ ኀበ ሕዝቡ ።

፶ እስመ ክሕድክሙ ቃልየ በቅድመ ደቂቀ እስራኤል በኀበ ማየ ቅስት ዘቃዴስ በገዳም ዘጺን ፣ እስመ ኢቀደስክሙኒ በቅድመ ደቂቀ እስራኤል ።

፶፩ ወረእያ ለይእቲ ምድር ቅድሜከ ወህየሰ ኢትበውእ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

፩ ወከመዝ ይእቲ በረከት ዘባረኮሙ ለደቂቀ እስራኤል ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘእንበለ ይሙት ።

፪ ወይቤ እግዚአብሔር እምነ ሲና ወዕአ ወመጽአ ወአስተርአየነ በሴይር ፣ ወአፅረፈ በደብረ ፋራን ምስለ አእላፈ ቃዴስ እለ እምየማኑ መላእክቲሁ ወእለ ምስሌሁ ።

፫ ወምሕኮሙ ለሕዝቡ ወለኵሎሙ እለ ተቀደሱ በእደሁ ፣ ወእሉሂ እሊአከ እሙንቱ ።

፬ ወረከቡ ሕገ በቃለ ዚአሁ ዘአዘዘነ ፣ ወርስተ ለሕዝበ ያዕቆብ ።

፭ ወይከውን መልአከ እምፍቁር ፣ ተጋቢኦሙ መላእክተ አሕዛብ ምስለ ነገደ እስራኤል ።

፮ አንሥኦ ለሮቤል ኢይሙትኒ ወይኩን ብዙኀ ኍልቈሁ ።

ፍላጻዎቼን በደማቸው አሰክራቸዋለሁ ፣ ሥልጣኔም ሰውነታቸውን ታጠፋለች ፣ ከተወጉትና ከተማረኩትም ደም ፍላጻዎቼን አሰክራለሁ ፣ ሾተሌም የጠላቶች አለቆች ቾብቾቦን ትቈርጣለች ። ኤር፡ ፵፮ ፲ ፣ መሰ፡ ፩ ፪ ።

ሰማያት ሁሉ (ልዑላን) አንድነት ደስ ይላቸዋል ፣ የእግዚአብሔር መላእክት (አለቆች) ሁሉ ይሰግዱለታል ፣ ወገኖች ከወገኖቻቸው ጋራ ደስ ይላቸዋል የእግዚአብሔርም ልጆች (እስራኤል) ሁሉ ጽኑ ነው ይላሉ ።

በልጆቹ ደም ተበቀሉ በጠላቶቹ ፍዳን ያመጣባቸዋል ጥንተ ጠላቶቹንም ይበቀላቸዋልና ፣ እግዚአብሔር ከነዓንን ለወገኖቹ (ለእስራኤል) የምትገበ አድርጎ ያወርሳቸዋል ።

ሙሴ በዚያች ቀን ይህችን (ማኅሌት) ምስጋና ጽፎ ለእስራኤል ልጆች አስተማራቸው ፣ ሙሴም ገብቶ እሱ አሰምቶ ለሕዝቡ ነገራቸው የነዌ ልጅ ኢያሱም አሰማቸው ።

ሙሴም ለእስራኤል ልጆች ነግሮ ከጨረሰ በኋላ ፣ ሕጉን ጠብቀው የዚችን የሕግ ነገር ሁሉ ያደርጉ ዘንድ ፣ ለልጆቻችሁ የምታዝዙት እኔ አሁን ያሰማኋችሁና ይህን ሁሉ ነገር በልባችሁ (ጠብቁት) አስተውሉት ።

እሱ ሕይወታችሁ ስለሆነ ይህ ነገር ለናንተ ከንቱ አይደለምና ፣ ስለዚህ ነገር ትወርሷት ዘንድ ዮርዳኖስን በምትሻገሩላት አገር ዘመናችሁ በዚያ ይበዛል ። ምሳ፡ ፫ ፪ ። ሮሜ ፲ ፭ ።

እግዚአብሔርም በዚያች ቀን ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገረው ፣ በኢያሪኮ አንጻር በሞዓብ አውራጃ በናቦር ተራራ ወዳለ ወደ አባሪም ተራራ ወጥተህ ይገዟት ዘንድ ለእስራኤል ልጆች የምሰጣቸው ከነዓንን እያት ።

ወንድምህ አሮን ሖር በሚባል ተራራ ሙቶ ወደ ወገኖቹ እንደተጨመረ አንተም ወደ ምትወጣበት ተራራ ወደ ወገኖችህ ተጨመር ። ዘኁ፡ ፳ ፳፰ ።

ጺን የሚባል ዕንጨት ባለበት በቃዴስ ምድረ በዳ ጠብ ክርክር በተደረገበት ውኃ ቃሌን ስለ ካዳችሁ በእስራኤል ልጆች ፊት አላመሰገናችሁኝምና ።

በፊትህ ያለች ያችንም ምድር እያት ፣ ወደዚያ ግን አትገባም ብሎ ለሙሴ ነገረው ። ዘዳ፡ ፫ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፴፫ ።

የእግዚአብሔር ሰው ሙሴ ሳይሞት የእስራኤልን ልጆች የመረቃቸው ምርቃት እንዲህ ናት ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፰ ።

እግዚአብሔር ከደብረ ሲና ወጥቶ መጥቶ በሴይር ተገለጠልኝ ፣ ከሱም ጋር ያሉ መላእክት በቀኙ ያሉ እግዚአብሔር ከእስራኤል ጋር በፋራን ተራራ (በረድኤት) ዐረፈ አለ ።

በቃሉ ለተለዩ (ሌዋውያን) ሁሉና ለወገኖቹም (እስራኤል) ራራላቸው ፣ እነዚህም (ሌዋውያን) ወገኖችህ ናቸው ።

ባዘዘን ቃሉም ሕጉን አገኙ (ጠበቁ) ለያዕቆብም ወገኖች ሕጉ ርስት ሁኖ ተሰጣቸው ። ዮሐ፡ ፯ ፲፱ ።

ከወዳጅ (ከያዕቆብ) ዳዊት ይወለዳል ፣ የአሕዛብም አለቆች ከእስራኤል ወገኖች ጋራ አንድ ሁነው ይገዙለታል ።

በነፍስ እንዳይሞትብኝ ሮቤልን (በጸሎት) እፈልገዋለሁ ቍጥሩም ብዙ ይሁን ። ዘፍ፡ ፵፱ ፬ ።

፯ ወለዝንቱኒ ይሁዳ ስምዖ እግዚኦ ቃሎ ለይሁዳ ፡ ወይግባእ ውስተ ሕዝቡ ፡ ወእደዊሁ ይኩንናሁ ፡ ወኩኖ ረዳኤ እምፀሩ ።

ይህንን ይሁዳን ነገር አድርጎ ተናገረው አቤቱ ! የይሁዳ ጸሎቱን ስማ ፡ ወደ ወገኖቹም ይመለስ ፡ ሥልጣኖቹም ይግዙ ፡ ከጠላቶቹም ረዳት ሁነው ።

፰ ወለሌዊኒ ይቤሎ አግብእ ለሌዊ ቃሎ ወጽድቆ ለብእሲ ጻድቅ ዘአመከርዎ በመከራ ፡ ወጸአልዎ በኀበ ማየ ቅስት ።

ሌዊንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ በመከራ ለፈተኑት ጠብ ክርክር በተደረገበትም ውኃ ለሰደቡት ።

፱ ዘይቤሎሙ ለአቡሁ ወለእሙ ኢርኢኩክሙ ወበአኀዊሁኒ ኢያእመረ ወበደቂቁኒ ኢለበወ ወዐቀበ ቃለከ ፡ ወተማኅፀነ ኪዳነከ ።

እናት አባቱን አላየኋችሁም ላላቸው በወንድሞቹ (በእስራኤል) የሚደረገውን (ፍቅር) ላላወቀ በልጆቹም የሚደረገውን ላላስተዋለ ቃልህን ለጠበቀ በቃል ኪዳንህም የተማጠነ ። ዘፀ፡ ፴፰ ፴ ፡ ፲፯ ፯ ፡ መዝ፡ ፻፯ ፲፯ ።

፲ ከመ ይንግሩ ሥነኒከ ለያዕቆብ ወሕገከ ለእስራኤል ወከመ ይደዩ ዕጣነ በማዕጠንትከ ወበኵሉ ጊዜ ውስተ ምሥዋዒከ ።

ሕምልከትህን ለያዕቆብ ሕግህንም ለእስራኤል ያስተምሩ ዘንድ በጥናህም ዕጣንን ይጨምሩ ዘንድ ፡ በመሠውያህም በየጊዜው መሥዋዕትን ይሠዉ ዘንድ ፡ እውነተኛ ለሆነ ሰው ለሌዊ የትሩፋቱን ዋጋ ስጠው ።

፲፩ ወባርክ እግዚኦ ኀይሎ ፡ ወተወከፍ ግብረ እደዊሁ ፡ ወእውርድ ክበደ ላዕለ እለ ይትቃወምዎ ፀሩ ፡ ወኢታንሥኦሙ ለእለ ይፃረርዎ ።

አቤቱ ! ሠራዊቱን አብዛ በቃሉ የጸለየውንም ጸሎት ተቀበል ፡ በሚከራከሩት ጠላቶቹም መከራ አምጣባቸው የሚጣሉት ጠላቶቹንም በረድኤት አታድናቸው ።

፲፪ ወለብንያምኒ ይቤሎ ፡ ፍቁረ እግዚአብሔር የኀድር ተአሚኖ ፡ ወእግዚአብሔር ይጼልሎ በኵሉ መዋዕሊሁ ፡ ወየዐርፍ ማእከለ መታክፊሁ ።

ብንያምንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ወዳጅ ብንያም ከመከራው ተዘልሎ ይኖራል ፡ እግዚአብሔርም በዘመኑ ሁሉ ከመከራው ይሠውረዋል ፡ በወንድሞቹም መካከል ይኖራል ።

፲፫ ወለዮሴፍኒ ይቤሎ እምበረከተ እግዚአብሔር ምድሩ ወእምዝናመ ሰማይ ወጠል ወእምነቅዐ ቀላይ ዘእምታሕቱ ።

ዮሴፍንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ ምድሩ ከእግዚአብሔር በተገኘ በረከት ጠልንና የሰማይ ዝናምን አግኝታ ከምድር የወጣ የመስኖ ውኃን ጠጥታ እኽልን ታበቅላለች ።

፲፬ ወለለሰዐቱ እክሉ ፡ ወእምሥርቀተ ፀሐይ ወእምነ ኀላቈሆሙ ለአውራኅ ።

ፀሐይ እየወጣ ፡ ወራት በባቱ ቍጥር እኽሉ በየሰዓቱ ነው ። ዘፍ፡ ፵፱ ፳፩ ።

፲፭ ወይቀድም እምአርእስተ አድባር ፡ ወእምውስተ አርእስተ አውግር ዘአኤናዎን ።

(አኤናዎን) ዘለዓለም ጸንተው ከሚኖሩ ከረብታዎችና ከተራሮች ራስ ቀርቦ ይታያል ። ዕንባ፡ ፫ ፮ ።

፲፮ ምድር እንተ ዘልፈ ጽግብት ወሠናይት ለዘአስተርአየ በውስተ ዕፀ ጳጦስ ለይምጻእ ዲበ ርእሱ ለዮሴፍ ወበርእሱ ይክበር በውስተ አኀዊሁ ከመ በኵረ ላሕም ስኑ ።

ምድሩ ሁል ጊዜ ዝናሙን ጠሉን የጠገበች ያማረች (የተወደደች) ናት ፡ ጳጦስ በሚባል ዕንጨት የታየ የእግዚአብሔር ረድኤት በዮሴፍ (ይምጣ) ይደር ፡ በወንድሞቹም መካከል በሥልጣኑ ይክበር ፡ መወደዱም ከላም መጀመሪያ እንደተወለደ ወይፈን ነው ። ዮሐ፡ ፮ ፴ ።

፲፯ ወእምአቅርንት ዘአሐዱ ቀርኑ አቅርንቲሁ ፡ ወይወግኦሙ ለአሕዛብ በሙ ኅቡረ እስከ አጽናፈ ምድር ዝንቱ አእላፍ ዘኤፍሬም ፡ ወዝንቱ አእላፍ ዘምናሴ ።

ቀንዱ አንድ እንደሆነ ርኤም በቀንዱ እንዲከብር በሥልጣኑ ይከብራል ፡ በምድር ዳርቻ ያሉ አሕዛብን በሥልጣኑ አንድነት ያጠፋዋቸዋል ፡ ይህ የኤፍሬም ወገን ነው ይባላል ፡ ይህም የምናሴ ወገን ነው ይባላል ።

፲፰ ወለዛብሎንኒ ይቤሎ ፡ ተፈሣሕ ዛብሎን በፀአትከ ፡ ወይሳኮር በማኅደርከ ፡ እለ ያጠፍእዎሙ ለአሕዛብ ።

ዛብሎንንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ ዛብሎን ወደ ዘመቻ በመውጣትህ ደስ ይበልህ ይሳኮርም ከዘመቻ በመግባትህ ደስ ይበልህ እነዚህ አሕዛብን የሚያጠፉዋቸው ናቸው ።

፲፱ ወጸውዑ በህየ ወሦዑ መሥዋዕተ ጽድቅ እስመ ብዕለ ባሕር የሐፅነከ ወየሐንፀከ ፡ ወንዋዮሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ጰራልያ ።

እውነተኛ መሥዋዕትን ሠውተው በዚያ (በደብረ ታቦር) አመሰገኑ (የባሕር ሃብት) የአሕዛብን ገንዘብ ትመግብ ለህና ቤትህንም ያንጽልሃልና በደሴት የሚኖሩ የአሕዛብ ገንዘብ ያንተ ገንዘብ ነው ። ኢሳ፡ ፪ ፫ ፡ መዝ፡ ፬ ፭ ።

፳ ወለጋድኒ ይቤሎ ፡ ርኂብ በረከቱ ለጋድ ከመ አንበሳ የኀድር ቀጥቂጦ መዝራዕተ መላእክት ።

ጋድንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ የጋድ ገንዘቡ ብዙ ነው የጠላቶቹን ክንድ አድቅቆ እንደ አንበሳ ተዘልሎ ይኖራል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፬ ፡ ዘዳ፡ ፳፫ ፳፪ ።

፳፩ ወርእየ ቀድሚሁ ከመ በህየ ተከፈልዋ ለምድር መላእክት እንዘ ጉቡአን መሳፍንት ኅቡረ ምስለ መልአከ አሕ

ከእስራኤል ወገኖችና ከእስራኤል አለቃ (ከኢያሱ ጋር) ሹማምንት አንድነት ተሰብስበው አለቆች በዚያ እን

ዘብ ፡ ወምስለ ሕዝበ እስራኤል እግዚአብሔር ገብረ ጽድቆ ወኵነኔሁ ምስለ እስራኤል ።

ደተከፈሏት በፊቱ አየ ፤ እግዚአብሔር ፍርዱንና ቸርነቱን ከእስራኤል ጋር አደረገ ። ዘኁ ፴፪ ፩ ፥ ፳፩ ፲፰ ።

፳፪ ወለዳንሂ ይቤሎ ፡ ዳን እጓለ አንበሳ ፥ ወይሠርር እምነ በሳን ።

ዳንንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ ዳን የአንበሳ ግልገል (ደቦል) ነው ፤ ከባሳን ዘሎ ይወጣል ፤ (ይዘምታል) ።

፳፫ ወለንፍታሌምኒ ይቤሎ ፥ ንፍታሌም ጽጉብ እምሠናያት ወይጸግብ እምበረከተ እግዚአብሔር ፥ ወይትዋረስ ባሕረ ወሊበ ።

ንፍታሌንም ነገር አድርጎ ተናገረው ፤ ንፍታሌም ከበጎዎች (ተድላ ደስታ) የጠገበ ነው ፤ የእግዚአብሔርን በረከት ይጠግባል (ያገኛል) ባሕሩንና ደቡቡን (፬ቱን መዓዝን) ይገዛል ። ዘፍ ፵፱ ፳፩ ፥ ሕዝ ፳ ፵፮ ።

፳፬ ወለአሴርሂ ይቤሎ ፡ ቡሩክ ውእቱ እምውሉደ አሴር ፥ ወይከውን ኅሩየ ለአኀዊሁ ወየሐጽብ በቅብዕ እገሪሁ ።

አሴርን ነገር አድርጎ ተናገረው ፡ አሴር ከእስራኤል ይልቅ የተመረቀ ነው ፡ ለወንድሞቹም የተመረጠ ይሆናል እግሮቹን በዘይት ይታጠባል ። ዘፍ ፵፱ ፳ ።

፳፭ ዘሐፂን ወዘብርት አሣእኒሁ ፥ ወይከውን በከመ መዋዕሊከ ኀይልከ ።

ጫማዎቹ የናስና የብረት ናቸው ፤ ኃይልህም እንደ ዘመንህ ነው ።

፳፮ አልበ ከመ አምላኩ ለፍቁር ዘይነብር ውስተ ሰማይ ውእቱ ረዳኢከ ወዕበየ ሥኑ ለሰማይ ።

በሰማይ እንደ ሚኖር እንደ እስራኤል ፈጣሪ ያለ የለም ፤ ረዳትህም እሱ ነው ፤ ዝናም ለዘር ጠል ለመከር የሚሰጥም እሱ ነው ። ዘፀ ፲፰ ፲፩ ፥ ዘዳ ፴፪ ፲፰ ።

፳፯ ወይከድንከ እግዚአብሔር ፍጽመ በኀይለ መዝራዕት አሌናዎን ወይወፅአ እምቅድመ ገጽከ ፀርከ ፥ በከመ ይቤ ከመ ያጥፍአሙ ።

እግዚአብሔር ፊታውራሪ ሁኖ በዘለዓለማዊ ክንዱ ኃይል ከመከራው ይሠውርሃል ፡ እግዚአብሔር ያጠፋቸው ዘንድ አጠፋቸዋለሁ ብሎ እንደ ተናገረ ጠላትህ ከፊትህ ይወጣል (ይጠፋል) ።

፳፰ ወያነብሮ ለእስራኤል ተአሚኖ ባሕቲቶ ውስተ ምድረ ያዕቆብ ፡ ውስተ ምድረ ሥርናይ ፥ ወወይን ፥ ወሰማይኒ ለከ ምስለ ደመና ወጠል ።

እስራኤልንም ወይንና ሥንዴ ባለበት በያዕቆብ አገር ብቻውን ተዘልሎ እንዲኖር ያደርገዋል ፤ ሰማይም ከጠልና ከደመና ጋር ላንተ ዝናም ይሰጣል ።

፳፱ ወብፁዕ አንተ እስራኤል መኑ ከማከ ሕዝብ ዘእግዚአብሔር ያድኅኖ ወያፀንዐከ ወይረድአከ ወበመጥባሕትከ እልገትከ ሕበው ፀርከ ወአንተ ትኪዐን ላዕለ ክሳዳቲሆሙ ።

እስራኤል ሆይ ፤ አንተ ንኡድ ክቡር ነህ እግዚአብሔር የሚያድነው እንዳንተ ያለ ማን ነው ፤ ይረዳሃል ያጸናሃል ፡ በሾተልህ ገድለህ ሰልበህ ኑር ፡ ጠላትህ አንተን አጠፋለሁ ማለቱ ሐሰት ነው ፤ አንተ ግን የጠላቶችህ አንገታቸውን ረግጠህ ትገዛቸዋለህ ። ፪ ሳሙ ፯ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፴፬ ።

፩ ወዐርገ ሙሴ እምአባሬም ዘሞዓብ ውስተ ደብረ ናበር ውስተ ርእሰ ፋስጋ ዘሀለወ ቅድመ ኢያሪኮ ፥ ወአርአዮ እግዚአብሔር ኵሎ ምድረ ገለአድ ፥ ወኵሎ ምድረ ንፍታሌም ወኵሎ ምድረ ምናሴ ፥ ወኵሎ ምድረ ይሁዳ እስከ ደኃሪት ባሕር ።

ሙሴ የሞዓብ ክፍል ከምትሆን ከአባሪም በኢያሪኮ አንጻር ወዳለ ወደ ፋስጋ ራስ ናበር ወደ ሚባለው ተራራ ወጣ ፤ እግዚአብሔርም የገለዓድንና የንፍታሌምን ምድር ሁሉ የምናሴንና የይሁዳን ምድር ሁሉ እስከ ባሕር መጨረሻ ድረስ አሳየው ። ዘዳ ፲፩ ፳፬ ።

፪ ወገዳሙ ወአድያሚሃ ለኢያሪኮ ሀገረ ፊንቆን እስከ ሴይር ።

የፊንቆን አገር የምትሆን የኢያሪኮንም አውራጃ እስከ ሴይር ድረስ አሳየው ። ፪ ሳሙ ፲፰ ፳፫ ።

፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዛቲ ይእቲ ምድር ዘመሐልኩ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወእቤሎሙ ለዘርእክሙ እሁባ ወናሁ አርአይኩከሃ ለከ በአዕይንቲከ ፥ ወባሕቱ ህየ ኢትበውእ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤ ለልጆቻችሁ እሰጣታለሁ ብሎ ለአብርሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ የማልኩላቸው ምድር ይህች ናት ፡ እነሆ ላንተ በዓይኖችህ አሳየሁህ ፤ ነገር ግን ወደዚያ አትገባም ። ዘፍ ፲፪ ፯ ።

፬ ወሞተ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር በምድረ ሞዓብ በቃለ እግዚአብሔር ።

የእግዚአብሔር ባለሟሉ ሙሴም እንደ እግዚአብሔር ቃል በሞዓብ ምድር ሞተ ።

፭ ወቀበርዎ ውስተ ምድረ ናባው ቅሩበ ቤተ ፌጎር ወአልቦ ዘየአምር መኑሂ መቃብሮ እስከ ዛቲ ዕለት ።

በፌጎር (ጣኦት) ቤት አቅራቢያ በምትሆን በሞዓብ ምድር ቀበሩት ፤ ነገር ግን እስከዚች ቀን ድረስ ማንም ማን መቃብሩን የሚያውቅ የለም ። ይሁ ፩ ፱ ።

፮ ምእት ወዕሥራ ዓመቲሁ ሎቱ ለሙሴ አመ ሞተ ፥ ወኢተሐምጋ አዕይንቲሁ ወኢማሰና ።

ሙሴም በሞተ ጊዜ ዕድሜው መቶ ሃያ ዘመን ሁኖት ነበር ፤ ዓይኖቹም አልደፈረሱም አልፈዘዙም ነበር ።

፰ ወበከይዎ ደቂቀ እስራኤል ለሙሴ በአራቦት ዘሞዓብ
በኀበ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ ሠላሳ መዋዕለ፣ ወተፈ
ጸመ መዋዕለ ላሁ ለሙሴ ዘበከይዎ ።

የእስራኤል ልጆች ለሙሴ የኢያሪኮ አንጻር በምትሆን
በዮርዳኖስ ማዶ ባለች የሞዓብ ክፍል በምትሆን በአራቦት
ሠላሳ ቀን አለቀሱለት፣ ለሙሴ ያለቀሱለትም ወራት አለቀ።

፱ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ተመልአ መንፈሰ ጥበብ እስመ
ወደየ እዴሁ ሙሴ ላዕሌሁ ወተአዘዙ ሎቱ ኵሉ ደቂቀ እስ
ራኤል፣ ወገብሩ ኵሎ ዘከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

ሙሴ በአንብሮተ እጅ ሹሞታልና የነዌ ልጅ ኢያሱም
ጥበብ የሚገልጽ መንፈስ ቅዱስን ተመላ፣ የእስራኤልም
ልጆች ሁሉ ታዘዙለት፣ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው
ሁሉን አደረጉ። ዘኁ፣ ፳፯ ፲፰፣ ኢሳ፡ ፲፩ ፪ ።

፲ ወኢተንሥአ እንከ ነቢይ ውስተ እስራኤል ዘከመ
ሙሴ ዘተናገሮ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ ።

እግዚአብሔር ፊት ለፊት እንደ ተናገረው እንደ ሙሴ
ያለ ነቢይ ከዚያ ወዲህ በእስራኤል ዘንድ አልተነሣም ።

፲፩ ወበኵሉ ተአምር፣ ወመድምም ዘፈነዎ እግዚአብሔር
ከመ ይግበሮ በምድረ ግብጽ ላዕለ ፈርዖን ወላዕለ መገብቱ
ወላዕለ ምድሩ ።

በግብጽ ምድር በመኳንንቱና በፈርዖን በአገሩም ላይ
ያደርገው ዘንድ እግዚአብሔር በላከው ተአምራት ሁሉ
ቃል ለቃል እንደተናገረው ።

፲፪ ዐበይተ መድምመ፣ ወእደ ጽንዕተ፤ ወመዝራዕተ ል
ዑለ ኵሎ ዘገብረ ሙሴ በቅድመ ኵሉ እስራኤል ።

ሙሴ በእስራኤል ፊት ታላላቅ ተአምራት በጸናች
(ዘጠኝ መቅሠፍት) በተዘረጋች ክንድ (ዓሥረኛ ሞተ በኵ
ር፣ ዓሥራ አንደኛ ሥጥመተ ባሕርን) አደረገ።

ተፈጸመ ኦሪት ዘዳግም፣
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ጸጋዌ ጸጋ ፍጹም፣
አሜን።

ፍጹም ጸጋን ለሰጠ ለእግዚአብሔር፣
ክብር ምስጋና ይግባውና፣ ሙሴ ዳግመኛ
የተናገረው ነገር ደረሰ ተፈጸመ።

ኦሪት ዘኢያሱ

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ወኮነ እምድኅረ ሞተ ሙሴ ገብረ እግዚአብሔር ፤ ይ
ቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ወልደ ነዌ ላእኩ ለሙሴ ።

፪ ናሁ ሞተ ሙሴ ቍልዔየ ወይእዜኒ ተንሥእ ወዕድዎ
ለዝንቱ ዮርዳኖስ አንተ ወኵሉ ዝንቱ ሕዝብ ውስተ ምድ
ር እንተ እሁበክሙ አነ ለክሙ ለደቂቀ እስራኤል ።
፫ ኵሎ መካነ ኀበ ኬዳ እገሪክሙ ለክሙ ነዋ እሁበክሙ
በከመ እቤሎ ለሙሴ ።
፬ እምገዳም ዘአንጢሊባኖን እስከ ፈለግ ዐቢይ ፣ ፈለገ
ኤፍራጥስ ኵሎ ምድሮሙ ለኬጥያውያን ወእስከ ደኃሪት
ባሕር ፣ ወእስከ ምዕራብ ፀሐይ ይኩን ደወልክሙ ።

፭ ወአልቦ ሰብእ ዘይትቃወም ቅድሜከ በኵሉ መዋዕለ
ሕይወትከ ወበከመ ሀሎኩ ምስለ ሙሴ ከማሁ እሄሉ ምስ
ሌከ ወኢየኀድገከ ወኢይትሔወረከ ።
፮ ጽናዕ ወትባዕ እስመ አንተ ትከፍሎሙ ለኵሎሙ ለዝ
ንቱ ሕዝብ ምድረ እንተ መሐልኩ ለአበዊሆሙ ከመ
አሀበሙ ።
፯ ወባሕቱ ጽናዕ ወትባዕ ጥቀ ከመ ትዕቀብ ወትግበር
ኵሎ ሕገ ዘከም አዘዘከ ሙሴ ቍልዔየ ፣ ወኢትትገ
ኃሥ እምኔሁ ኢ ለየማን ወኢ ለፀጋም ከመ ታእምር ኵሎ
ዘከመ ትገብር ።
፰ ወኢትትኀደግ መጽሐፉ ለዝንቱ እምአፉከ ወአንብብ
ቦቱ መዐልተ ወሌሊተ ከመ ታእምር ኵሎ ገቢረ ዘጽሑፍ
ውስቴቱ እስመ ትረትዕ ፍኖትከ ወቦቱ ትጠበብ ።
፱ ወናሁ እኤዝዘከ ትባእ ወጽናዕ ወኢትፍራህ ወኢት
ደንግፅ እስመ ሀለወ እግዚአብሔር አምላክከ ምስሌከ ው
ስተ ኵሉ ዘሖርከ ።
፲ ወአዘዞሙ ኢያሱ ለጸሐፍተ ሕዝብ ወይቤሎሙ ፤ ባኡ
ውስተ ትዕይንት ወአዝዝዎሙ ለሕዝብ ወበልዎሙ አስተ
ዳልዉ ለክሙ ስንቀ ።
፲፩ እስመ እስከ ሠሉስ መዋዕል ተዐድውዎ ለዝንቱ ዮር
ዳኖስ አንትሙ ወትበውኡ ምድረ እንተ ይሁበክሙ እግ
ዚአብሔር አምላከ አበዊክሙ ከመ ትትዋረስዋ ።

፲፪ ወለሮቤልሂ ወለጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴሂ ይቤ
ሎሙ ኢያሱ ፤ ተዘከሩ ቃለ ዘአዘዘክሙ ሙሴ ቍልዔሁ

ምዕራፍ ፩ ።

የእግዚአብሔር አገልጋይ ሙሴ ከሞተ በኋላ እንዲህ
ሆነ የእግዚአብሔር አገልጋይ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱን
እንዲህ አለው ። ዘፀ ፳፬ ፲፫ ፣ ዘዳ ፩ ፴፰ ።
እነሆ ባለሟሌ ሙሴ ሞተ አሁን ተነሥተህ አንተ ይህንን
ዮርዳኖስ ተሻገረው ለናንተ ለእስራኤል ልጆች ሁሉ እኔ
ወደ ምሰጣችሁ አገር ለመሄድ ይህም ሁሉ ወገን ይሻገረው።
ለሙሴ እንደ ነገርሁት እግሮቻችሁ የረገጡትን ቦታ
ሁሉ እነሆ ለናንተ እሰጣችኋለሁ ። ዘዳ ፲፩ ፳፬ ።
ከአንጢሊባኖን ምድረ በዳ ጀምሮ እስከ ታላቁ ወንዝ
እስከ ኤፍራጥስ ድረስ የኬጥያውያንን አገር ሁሉ እሰጣች
ኋለሁ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስና እስከ ኋለኛይቱ ባሕር
ድረስ ወሰናችሁ ይሁን ። ዘፍ ፲፫ ፲፭ ፣ ዘፀ ፳፫ ፴፩ ።
በሕይወት በኖርክበት ዘመን ሁሉ በፊትህ የሚከራ
ከር የለም ፣ ከሙሴ ጋር በረድኤት እንደ ኖርሁ ካንተም
ጋራ በረድኤት እኖራለሁ አልለይህም ቸልም አልልህም።
እሰጣቸው ዘንድ ለአባቶቻቸው የማልኩላቸውን ም
ድር አንተ ለነዚህ ወገኖች ትከፍላቸዋለህና ጨክን ፣
በርታ አለው ። ዘዳ ፴፩ ፳ ።
ነገር ግን ባለሟሌ ሙሴ እንዳዘዘህ ሕጉን ሁሉ ጠብ
ቀህ ታደርግ ዘንድ ፈጽመህ በርታ ጨክን ፣ የምታደርገ
ውን ሁሉ ታውቅ ዘንድ ከሱ ወደ ቀኝም ወደ ግራም
አትበል ። ዘዳ ፭ ፴፪ ፣ ኢያ ፲፩ ፲፭ ።
ይህም መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ ፣ ሥራህ ትቀናለችና
በሱም አዋቂ ትሆናለህና በሱ የተጻፈውን ሥራ ታውቅ
ዘንድ በመዓልትም በሌሊትም እሱን አንብብ ።
እነሆ አዝሃለሁ በሄድክበት ጐዳና ሁሉ ፈጣሪህ እግ
ዚአብሔር ካንተ ጋራ በረድኤት አለና ጨክን ፣ በርታ ፣
አትፍራ ፣ አትደንግጥ ። ዘዳ ፴፩ ፳ ፣ ኢያ ፩ ፮ ።
ኢያሱም በሕዝቡ ላይ የተሾሙትን ሹማምንት ወደ
ሰፈር ገብታችሁ ለናንተ ስንቅ አዘጋጁ ብላችሁ እዘዙዋ
ቸው አላቸው ።
እስከ ሦስት ቀን ድረስ እናንተ ይህን ዮርዳኖስ ትሻገ
ሩታላችሁ ትወርሷት ዘንድ ያላችሁ ያባቶቻችሁ ፈጣሪ
እግዚአብሔር ወደ ሚሰጣችሁ ምድርም ትገባላችሁ ብሎ
አዘዛቸው ። ኢያ ፫ ፪ ።
ጋድንና ሮቤልን የምናሴን ነገድ እኩሌቶችንም ኢያሱ
እነሆ እግዚአብሔር ይህችን አገር ሰጥቶ እናንተን አሳረፋ

ለእግዚአብሔር ወይቤለክሙ ናሁ አዕረፈክሙ እግዚአብ
ሔር ለክሙ ወወሀበክሙ ዛተ ምድረ።
፲፬ ወይንበራ አንስቲያክሙ ወደቂቅክሙ ወእንስሳክሙ
ውስተ ዛቲ ምድር ዘወሀበክሙ ሙሴ በማዕዶተ ዮርዳኖስ
ወአንትሙሰ ዕድዉ ዮርዳኖስ ቅኑታኒክሙ ቅድመ አኃዊ
ክሙ ኵሉ ጽኑዓኒክሙ፡ ወተቃተሉ ሎሙ እስከ አመ
ያዐርፎሙ እግዚአብሔር አምላክነ ለአኃዊክሙ ከማክሙ።

፲፭ ወይወርሱ እሙንቱኒ ምድሮሙ እንተ ይሁቦሙ እግዚ
አብሔር አምላክነ፡ ወተአትዉ እንከ አሐዱ አሐዱ እም
ኔክሙ ውስተ ርስትክሙ፡ ወትወርስዋ አንትሙ ለዛቲ
ምድር ዘወሀበክሙ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር በማ
ዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ምሥራቀ ፀሐይ።
፲፮ ወአውሥእዎ ለኢያሱ ወይቤልዎ ንገብር ኵሉ ዘአዘ
ዝከነ፡ ወንሑር መክነ ኀበ ፈነውከነ።
፲፯ ወበከመ ተአዘዝነ ለሙሴ በኵሉ፡ ከማሁ ንትኤዘዝ
ለከኒ፡ ወባሕቱ ምስሌከኒ የሀሉ እግዚአብሔር በከመ
ሀለወ ምስለ ሙሴ።
፲፰ ወብእሲ ዘኢተአዘዘ ለከ ወዘክሕደከ ወዘኢሰምዐ ቃ
ለከ ዘአዘዝኮሙ ለይሙት፡ ወይእዜኒ ጽናዕ ወትባዕ።

ምዕራፍ ፪።

፩ ወፈነወ ኢያሱ እምሰጢን ክልኤተ ወራዙተ ሰብአ
ዐይን ጽሚተ ወይቤሎሙ ዕርጉ ወረአይዋ ለይእቲ ምድር
ወለኢያሪኮኒ።
፪ ወሖሩ እልክቱ ክልኤቱ ወራዙት ወበጽሑ ኢያሪኮ
ወቦኡ ውስተ ቤተ አሐቲ ብእሲት ዘማ እንተ ስማ ራኣብ
ወኀደሩ ህየ።
፫ ወአይድዕዎ ለንጉሠ ኢያሪኮ ወይቤልዎ ቦኡ ዝየ አደ
ው በሌሊት እምደቂቀ እስራኤል ሰብአ ዐይን ከመ ይር
አዩ ብሔረነ።
፬ ወለአከ ንጉሠ ኢያሪኮ ኀበ ራኣብ ወይቤ በልዋ ለራ
ኣብ፡ አውፅኢ እደወ እለ ቦኡ ኀቤኪ ሰብአ ዐይን እሙ
ንቱ ወከመ ይርአዩ ብሔረነ መጽኡ።
፭ ወነሥአቶሙ ይእቲ ብእሲት ለእልክቱ እደው ወኀብ
አቶሙ ወትቤ እደውሰ ቦኡ ኀቤየ ወኢያአመርኩ እም
አይቴ እሙንቱ።
፮ ወእንዘ ዕፅው ኆኅት ወበጽልመት ወፅኡ ውእቶሙ
እደው ወኢያአመርኩ አይቴ እንከ ሖሩ፡ ወሖሩ እንከ
ፍጡነ ትልውዎሙ ወዴግንዎሙ ዮጊ ትረክብዎሙ።
፯ ወይእቲሰ አዕረገቶሙ ውስተ ናሕስ ወኀብአቶሙ
ማእከለ ዕፀው ውስተ ሕለት ዘወጡሕ።
፰ ወዴገንዎሙ ውእቶሙ እደው እንበለ ይቢቱ፡ ወይ
እተ ጊዜ ዐርገት ኀቤሆሙ ውስተ ናሕስ፡ ወትቤሎሙ
አአምር ከመ አግብአ እግዚአብሔር ለብሔር ለክሙ።
፱ እስመ አምጽአ እግዚአብሔር ፍርሀተክሙ ላዕሌነ ወተ
መንሰዉ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ብሔር እምኔክሙ።
፲ እስመ ሰማዕነ ከመ አይበሳ እግዚአብሔር ለባሕረ ኤር
ትራ እምቅድመ ገጽክሙ አመ አውፅአክሙ እምድረ ግብ

ችሁ ብሎ የእግዚአብሔር ባለሟል ሙሴ ያዘዛችሁን ቃል
አስታውሱ። ዘኍ፡ ፴፪ ፳-፳፰።
ሚስቶቻችሁ፣ ልጆቻችሁና ከብቶቻችሁ ሙሴ በዮር
ዳኖስ ወድያ ማዶ በሰጣችሁ በዚች አገር ይቀመጡ፤ እና
ንተ ግን እፉ-እፉችሁን ታጥቃችሁ አርበኞቻችሁ ሁሉ
ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደናንተ እስኪያሳርፋቸው
ድረስ በወንድሞቻችሁ ፊት ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ
ተዋጉዋቸው።
እነሱቸውም ፈጣሪያችን እግዚአብሔር የሚሰጣችሁን
ምድራቸውን ይወርሱ ከዚህ በኋላ ከናንተ አንዱም አን
ዱም ወደ ርስታችሁ ትመለሳላችሁ፤ እናንተም የእግዚአ
ብሔር ባለሟል ሙሴ በፀሐይ መውጫ በኩል በዮርዳኖስ
ማዶ የሰጣችሁ ይህችን ምድር ትወርሷታላችሁ አላቸው።
እነሱም ያዘዝከንን ሁሉ እናደርጋለን ወዳልክንም ቦታ
እንሄዳለን ብለው መለሱለት።
ለሙሴ በሁሉ እንደታዘዝን ላንተም እንደሱ እንታዘ
ዛለን ብቻ እግዚአብሔር ከሙሴ ጋር በረድኤት እንደኖረ
ከንተም ጋራ በረድኤት ይኑር። ኢያ፡ ፩ ፭።
ላንተ ያልተዘዘ አንተን ክዶ ያዘዝከውን ቃል ያልሰማ
ሰው ይሙት፤ አሁንም ጨክን በርታ።

ምዕራፍ ፪።

ኢያሱ ሁለቱን ጒብኞች ሰውሮ ከሰጢን ልኮ ወጥ
ታችሁ ያችን ምድር እዩዋት ኢያሪኮንም እዩዋት አላ
ቸው።
እነዚያም ሁለት ጐልማሶች ሂደው ኢያሪኮ ደርሰው
ስሟ ራኣብ ወደምትባል ወደ አንዲት ዘማ ሴት ቤት ገብ
ተው በዚያ አደሩ። ኢያ፡ ፩ ፲፩፡ ፫ ፪፡ ማቴ፡ ፩ ፭።
አገራችንን ያዩ ዘንድ ከእስራኤል ልጆች ጒብኝዎች
ሰዎች እነሆ በሌሊት ገቡ ብለው ለኢያሪኮ ንጉሥ ነገሩት።

የኢያሪኮም ንጉሥ ዘማ ወደምትሆን ወደ ራኣብ ልኮ
ራኣብን አገራችንን ያዩ ዘንድ መጥተው ከንቺ ዘንድ የገቡ
እነዚያን ጒብኝዎች ሰዎች አውጪ በሏት አለ።
ያችም ሴት እነዚያን ሁለቱን ጐልማሶች ወስዳ ሠወረ
ቻቸው፤ ሰዎች ከኔ ዘንድ ገብተው ነበር፤ ነገር ግን ወዴ
ት እንደ ሄዱ አላወቅሁም። ፪ ሳሙ፡ ፲፯ ፲፱።
ደጃፉ ተዘግቶ ሳለ እነዚያ ሰዎች በጨለማ ወጡ፤ ወ
ዴት እንደ ሄዱም አላውቅሁም፤ ፈጥናችሁ ሂዱችሁ ተከ
ተሏቸው ወይ ታገኙዋቸው ይሆናል አለቻቸው።
እሷ ግን ወደ ሰገነት አውጥታ በተከመረ ዕንጨት
መካከል በቀርቀሃ ጠቅልላ አቆመቻቸው።
እነዚያም ሰዎች ሳያድሩ ተከሏቸው፤ ያን ጊዜ ወደነ
ሳቸው ወደ ሰገነት ወጥታ እግዚአብሔር አገሪቱን ለናንተ
አሳልፎ እንደ ሰጣት አውቃለሁ።
መፈራታችሁን በኛ ላይ አምጥቶ ብናልና ከናንተ ፊት
የ ተነሣም በአገር የሚኖሩ ሰዎች እንደ ሰም ቀልጠዋልና።
ከግብጽ ምድር በወጣችሁ ጊዜ ከፊታችሁ የኤርትራን
ባሕር እግዚአብሔር እንዳደረቀላችሁ በዮርዳኖስ ማዶም

ጽ ወኵሎ ዘገብረ ላዕለ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ሀለዉ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ለሴዎን ወለዖግ እለ ሠረውክምዎሙ ።

ባሉ ነገሥታት በጠፋችኋቸው በዖግና በሴዎን ላይ ያደረገውን ሁሉ ስለ ሰማን ለናንተ አሳልፎ እንደ ሰጣት አውቃለሁ አለቻቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፮፡ ፳፫ ፳፬ ።

፲፩ ወሰበ ሰማዕነ ንሕነ ደንገፅነ በልብነ ወኢተርፈ ነፍስ አሐዱ እምኔነ እምቅድመ ገጽክሙ እስመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ አምላክ በሰማይ በላዕሉ ወበምድር በታሕቱ ።

እኛም በሰማን ጊዜ ልቡናችን ደነገጠ፤ ከፊታችሁም የተነሣ ከኛ ያንዱ ሰውነት ስንኳ ሳትደነግጥ አልቀረችም ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከምድር በላይ ባለ በሰማይ ከሰማይ በታች ባለ በምድር ፈጣሪ ነውና ።

፲፪ ወይእዜኒ መሐሉ ሊተ በእግዚአብሔር በከመ ገበርኩ ምስሌክሙ ምሕረተ ከመ ትግበሩ ምስሌየ ምሕረተ ወምስለ ቤተ አቡየ ወተሀቡኒ ተአምረ በጽድቅ ።

አሁንም ለናንተ በጎ እንዳደረግሁላችሁ ለኔም ላባቴም ወገን በጎ ታደርጉልኝ ዘንድ በእግዚአብሔር ማሉልኝ፤ በእውነትም ምልክት ስጡኝ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፬ ።

፲፫ ወአሕይዉ ቤተ አቡየ ወእምየ ወአኀውየ ወኵሎ ቤትየ ወኵሎ ዘዚአሆሙ ወአድኅኑ ነፍስነ እሞት ።

የናቴንና ያባቴን ወገን ወንድሞቼንም ወገኔንም ሁሉ ወገናቸውንም ሁሉ አድኑ፤ ሰውነታችንም ከሞት አድኑ አለቻቸው ።

፲፬ ወይቤልዋ እሙንቱ አደው ነፍስነ ህየንቴክሙ ውስተ ሞት ።

እነዚያም ሰዎች ሰውነታችንን ስለናንተ ለሞት አሳልፈን እንሰጣለን አሏት ።

፲፭ ወትቤሎሙ ይእቲ አመ አግብአ እግዚአብሔር ለሀገርነ ውስተ እደዊክሙ ግበሩ ምስሌየ ምሕረተ ወጽድቀ ።

ያችም ሴት እግዚአብሔር አገራችንን በእጃችሁ ከጣላት ለኔ ቸርነትንና ይቅርታን አድርጉልኝ አለቻቸው ።

፲፮ ወይቤልዋ እሙንቱ አደው ለእመ ኢያይዳዕኪ በእንቲአነ ንገብር ምሕረተ ምስሌኪ ለእመ አግብአ እግዚአብሔር ለሀገርክሙ ለነ በጽድቅ ።

እነዚያም ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት አገራችሁን በእጃችን ከጣለልን የኛን ነገር (ምሥጢር) ካላወጣሽ ቸርነት እናደርግልሻለን አሏት ። መሳ፡ ፩ ፳፬ ።

፲፯ ወአውረደቶሙ በሐብል እንተ መስኮት እስመ ቤታ በጥቅም ውእቱ ወትነብር ይእቲ ውስተ ሀረፍት ።

ቤቷ በቅጥር አጠገብ ነውና፤ እርሷም በቅጥር አጠገብ ትኖራለችና ከመስኮቱ በገመድ አወረደቻቸው ።

፲፰ ወትቤሎሙ ሑሩ እንተ ደብር ከመ ኢይርከቡክሙ እለ ይዴግኑክሙ ወተኀብኡ ህየ ሠሉሰ መዋዕለ እስከ ይገብኡ እለ ይዴግኑክሙ ወእምዝ ትገብኡ ውስተ ፍኖትክሙ ።

የተከተሏችሁ ሰዎች እንዳያገኟችሁ ደጋ ደጋውን ሂዱ፤ የተከተሏችሁም ሰዎች እስኪመለሱ ድረስ ሦስት ቀን በዚያ ተሠወሩ፤ ከዚያ በኋላ ወደ ጐዳናችሁ ትመለሳላችሁ አለቻቸው ።

፲፱ ወይቤልዋ እሙንቱ አደው፤ ንጹሓን ንሕነ እመሐላኪ ዘአምሐልክነ ።

እነዚያም ሰዎች እኛን ከማልሽልን መሐላ ንጹሐን ነን፤ አሉዋት ። ዘፀ፡ ፳ ፯፡ ኢያ፡ ፯ ፳፫ ።

፳ ናሁ ንሕነ ንበውእ ውስተ ጽንፈ ሀገር ወደዪ ዘንተ ፈትለ ቀይሐ ዘለይ ውስተ መስኮት እንተ ባቲ አውረድክነ ወአበኪኒ ወእመኪኒ ወአኀዊኪኒ አስተጋብኢ ኀቤኪ ውስተ ቤትኪ ።

እነሆ እኛ ወደ አገር ዳርቻ እንገባለን ይህን የቀይ ሐር ፈትል እኛን ባወረድሽበት መስኮት አድርጊ (እሰሪ) እናትሽንና አባትሽን ወንድሞችሽንም ከንቺ ዘንድ በቤትሽ ሰብስቢ ። ዘፍ፡ ፴፰ ፳፰፡ ኢያ፡ ፪ ፲፪ ።

፳፩ ወኵሉ ዘወፅአ አፍአ እምነ ኆኅተ ቤትኪ ይመውት፤ ወንሕነሰ ንጹሓን ንሕነ እምዝንቱ መሐላ ዘአምሐልክነ ወበሕቱ ኵሉ ዘሀለወ ምስሌኪ ውስተ ቤትኪ ለእመ ሞተ ላዕሌነ ኀጢአት ።

ከቤትሽ ደጃፍ ወደ ውጪ የወጣው ሁሉ ይሞታል፤ እኛ ከዚህ ከማልሽን መሐላ ንጹሐን ነን፤ ካንቺ ጋራ በቤትሽ ያለው ሁሉ ቢሞት ግን በኛ ዕዳ ይሆንብናል ።

፳፪ ወለእመሰ ከሠትኪ ነገረነ ንጹሓን ንሕነ እምዝንቱ መሐላኪ፤ ወትቤሎሙ ይኩን በከመ ትቤሉ ።

ነገራችንን (ምሥጢራችንን) ብታወጪ ግን ከዚህ ከመሐላሽ ንጹሐን ነን፤ እንዳላችሁም ይሁን አለቻቸው ።

፳፫ ወፈነወቶሙ ወሖሩ ወአሰረት ዝክተ ፈትለ ዘለይ በመስኮት፤ ወወዕኡ ወሖሩ ውስተ ደብር ።

ሸኘቻቸውም ሄዱ፤ ያንንም ቀይ ሐር በመስኮት አሰረች፤ እነሱም ወጥተው ደጋደጋውን ሄዱ ።

፳፬ ወነበሩ ህየ ሠሉሰ መዋዕለ እስከ ገብኡ እለ ዴገንዎሙ ወኀሠሥዎሙ ወኢረከብዎሙ ውስተ ፍኖዋት ።

የተከሉዋቸውም ሰዎች እስኪመለሱ ድረስ ሦስት ቀን በዚያ አደሩ፤ አሳዳጆቹ በመንገዶቹ ፈልገው አጥተዋቸው ተመለሱ ።

፳፭ ወገብኡ እልክቱ አደው ወወረዱ እምደብር ወኀለፉ ወበጽሑ ኀበ ኢያሱ ወልደ ነዌ ወዜነውዎ ኵሎ ዘገብሩ ።

ከዚህ በኋላ እነኛ ሰዎች ከተራራው ወርደው ሄዱ፤ ከነዌ ልጅ ኢያሱም ዘንድ ደርሰው ያደረጉትን ሁሉ ነገሩት ።

፳፮ ወይቤልዎ አግብአ እግዚአብሔር ኵሎ ምድረ ውስተ እዴነ ወደንገፁ ኵሎሙ አሕዛብ እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር እምኔነ ።

እግዚአብሔር አገሩን ሁሉ በእጃችን ጣለልን፤ በዚያች አገር የሚኖሩ አሕዛብም ሁሉ ከኛ የተነሣ ደነገጡ አሉት ። ኢያ፡ ፯ ፱፡ ፰ ፩ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወጌሠ በጽባሕ ኢያሱ ወግዕዙ እምሰጢን ወበጽሑ ዮርዳኖስ ፡ ውእቱ ወኵሉ እስራኤል ወኀደሩ ህየ እንበለ ይዕድዉ ።

፪ ወእምድኅረ ሠለስ መዋዕል በኡ ጸሐፍት ማእከለ ትዕይንት ፡ ወአስተኀለፉ ለሕዝብ ።

፫ ወይቤልዎሙ እምከመ ርኢክሙ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወካህናቲነ ወሌዋውያኒነ እንዘ ይፀውርዋ ግዕዙ አንትሙኒ እመካናቲክሙ ወትልዉ ድኅሬሃ ።

፬ ወበሕቁ ርኁቀ ይኩን ማእከሌክሙ ወማእከሌሃ መጠነ ዕሥራ ምእት በእመት ወበመስፈርቱ ቁሙ ወኢትቅረብዋ ከመ ታእምሩ ፍኖተ እንተ ተሐውሩ እስመ ኢሖርክምዋ ለይእቲ ፍኖት ትካት ።

፭ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለሕዝብ አንጽሑ ርእሰክሙ ለጌሠም እስመ ጌሠመ ይገብር እግዚአብሔር መድምመ ለክሙ ።

፮ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለካህናት ንሥኡ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወሑሩ ቅድመ ሕዝብ ፡ ወነሥኡ ካህናት ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወሖሩ ቅድመ ሕዝብ ።

፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ናሁ በዛቲ ዕለት እአኀዝ አዕቢዮ በቅድመ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ከመ ያእምሩ ከመ ሀሎኩ ምስሌሁ በከመ ሀሎኩ ምስለ ሙሴ ።

፰ ወይእዜኒ አዝዞሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ወበ ሎሙ እምከመ በአክሙ ውስተ ጽንፈ ማዩ ለዮርዳኖስ ቁሙ ውስቴቱ ።

፱ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለደቂቀ እስራኤል ቅረቡ ዝየ ወስምዑ ቃለ እግዚአብሔር አምላክነ ።

፲ ወይቤሎሙ ኢያሱ በዝንቱ ተአምሩ ከመ ሕያው ውእቱ እግዚአብሔር ዘምስሌክሙ ወአጥፍኦ ያጠፍኦሙ እምቅድመ ገጽክሙ ለከናኔዎን ወለኬጤዎን ወለፌሬዜዎን ወለኤዌዎን ወለአሞሬዎን ወለኢያቡሴዎን ወለጌርጌሴዎን ።

፲፩ ወናሁ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እግዚአ ኵሉ ምድር ተዐዱ ቅድሜክሙ ዮርዳኖስ ።

፲፪ ወኅረዩ ለክሙ ዐሠርተ ወክልኤተ አደወ እምደቂቀ እስራኤል አሐደ አሐደ ብእሴ እምአሐዱ አሐዱ ነገድ ።

፲፫ ወሰበ አቀሙ እገሪሆሙ ካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ውስተ ማየ ዮርዳኖስ ይነጽፍ ማየ ዮርዳኖስ ወማይኒ ዘይወርድ እምላዕሉ ይቀውም ።

፲፬ ወእምዝ ሰበግዕዙ ሕዝብ እማኅደሪሆሙ ከመ ይዕድውዋ ለዮርዳኖስ ወካህናትኒ ፆሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወሖሩ ቅድመ ሕዝብ ።

፲፭ ወሰበ በኡ ካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ውስተ ዮርዳኖስ ወተጠምቃ እገሪሆሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕግ ውስተ ጽንፉ ለዮርዳኖስ ወምሉእ ውእቱ ዮርዳኖስ እስከ ድንጋጊሁ ከመ መዋዕለ ክረምት ወከመ አመ ይሠዊ ሥርናይ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ኢያሱ ሲነጋ ገሥግሦ እሱና የእስራኤልም ልጆች ከሰጢን ተጕዘው ዮርዳኖስ ደረሱ ፡ ሳይሻገሩም በዚያ አደሩ ።

ከሦስትም ቀን በኋላ ጸሐፍቶቹ ከሰፈር ማኸል ገብ ተው ለሕዝቡ አዋጅ ነገሩ ። ኢያ፡ ፩ ፲፩ ።

የፈጣሪያችን የእግዚአብሔር የሕጉን ማደሪያ ታቦትን ተሸክመዋቸ ሌዋውያንና ካህናትን ካያችሁ በኋላ እናን ተም ከበታችሁ ተነሥታችሁ አዟን ተከትላችሁ ተጓዙ ።

ነገር ግን በዚና በናንተ መካከል ሃያ ክንድ ያህል የራ ቀ ይሁን በመጠኑ ቁሙ ፡ ያችን መንገድ ቀድሞ አልሄ ዳችሁበትምና የምትሄዱበትን ጐዳና ታውቁ ዘንድ አት ቅረቧት ። ዘዐ፡ ፲፱ ፲፪ ፡ ኢያ፡ ፬ ፲፰ ።

ኢያሱም እግዚአብሔር ለናንተ ነገ ድንቅ ነገር ያደ ርግላችኋልና ፡ ሕዝቡን ለነገ ራሳችሁን (ከኃጢአት) አንጹ አላቸው ። ዘሌ፡ ፳ ፯ ፡ ኢያ፡ ፯ ፲፱ ።

ኢያሱም ካህናቱን የእግዚአብሔርን የሕጉን ማደሪያ ታቦትን ይዛችሁ በሕዝቡ ፊት ሂዱ አላቸው ፡ የሕጉንም ማደሪያ ታቦት ይዘው በሕዝቡ ፊት አለፉ ።

እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው ፤ ከሙሴ ጋር በረድኤት እንደኖርሁ ካንተም ጋር በረድኤት እንዳለሁ ያውቁ ዘንድ እነሆ በዚች ቀን በእስራኤል ፊት ሁሉ አከ ብርህ አገንህ ዘንድ እጀምራለሁ ። ኢያ፡ ፬ ፲፬ ።

አሁንም ታቦቲቱን የሚሸከሙ ካህናትን ወደ ዮርዳ ኖስ ዳርቻ በገባችሁ ጊዜ በውስጡ ቁሙ ብለህ እዘዛቸው አለው ። ኢያ፡ ፫ ፫ ፡ ፫ ፲፯ ።

ኢያሱም የእስራኤልን ልጆች ወደዚህ ቅረቡ የፈጣሪያችን የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ አላቸው ።

ኢያሱ ከናንተ ጋራ በረድኤት ጸንቶ የሚኖር እግዚ አብሔር ሕያው እንደሆነ በዚህ ታውቃላችሁ ኬጤዎንን ከናኔዎንን ፌርዜዎንን ኤዌዎንን ኢያቡሴዎንን አሞሬዎን ንና ጌርጌሴዎንን ከፊታችሁ ፈጽሞ ያጠፋቸዋል ።

የዓለሙ ሁሉ ጌታ የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦ ትም እነሆ በፊታችሁ ዮርዳኖስን ትሻገራለች ።

ከእስራኤል ልጆች ከአንዳንዱ ነገድ አንድ አንድ ሰው ዓሥራ ሁለት ሰዎች ምረጡ አላቸው ። ዘኍ፡ ፲፫ ፪ ።

የእግዚአብሔር ሕግ ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ ካህ ናት በዮርዳኖስ እግራቸውን ውኃ መካከል ብቆሙ ጊዜ የዮርዳኖስ ውኃ ይደርቃል ፡ ከላይ የሚወርደውም ውኃ ይቆማል አላቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፰ ፡ ኢያ፡ ፫ ፲፭ ።

ከዚህ በኋላ ዮርዳኖስን ይሻገሩት ዘንድ በተጓዙ ጊዜ ካህናቱም የእግዚአብሔር የሕጉን ማደሪያ ታቦትን ተሸክ መው በሄዱ ጊዜ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፵፭ ።

የእግዚአብሔር የሕጉን ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ ካህናት ወደ ዮርዳኖስ በገቡ ጊዜ የሕጉ ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ የካህናቱ እግሮቻቸውም በተጠመቁ ጊዜ ዮርዳኖስ እንደ ክረምት ወራት ሥንዴም እንደ ሚሸት በት ወራት እስከ ዳርቻው ድረስ መልቶ ነበር ።

፲፮ ወቆመ ማይ ዘይወርድ እምላዕሉ ወቆመ ከመ አረፍት እንዘ ይርኅቅ ቀዊመ ጥቀ እስከ ደወለ ቀርያታርም ወዘይወርድ ወረደ ውስተ ባሕር ወእስከ ባሕረ ኤሎን ነጽፈ ወየብሰ ወቆሙ ሕዝብ አንጻረ ኢያሪኮ ።

ከላይ የሚወርደው ውኃ እስከ ቀርያታርም አውራጃ ድረስ ርቆ እንደ ግድግዳ ቆመ ፣ የሚወርደውም ውኃ ወደ ባሕር ወረደ ፣ እስከ ባሕረ ጨውም ድረስ ፈጽሞ ደረቀ ፣ ሕዝቡም በኢያሪኮ አንጻር ቆሙ ። ፩ ነገ፡ ፬ ፲፪ ።

፲፯ ወከህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ቆሙ ውስተ ይቡስ ማእከለ ዮርዳኖስ ርሡያኒሆሙ ወኵሉ ደቂቀ እስራኤል ዐደዉ እንተ ማእከለ የብስ እስከ ተገምሩ ኵሉ ሕዝብ ወዐደዉ ዮርዳኖስ ።

የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን የሚሸከሙ ካህናትም አጊጠው በዮርዳኖስ መካከል በደረቅ ቆሙ ፣ ሕዝቡም ሁሉ አክተው እስኪሻገሩ ድረስ ደርሰው የእስራኤል ልጆች ሁሉ በደረቅ ተሻገሩ ዮርዳኖስንም ተሻገሩ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወሰበ ተገምሩ ኵሉ ሕዝብ ወዐደዉ ዮርዳኖስ ይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ንሣእ ዐሠርተ ወክልኤተ እደወ አሐደ አሐደ ብእሴ እምአሐዱ አሐዱ ነገድ ።

ሕዝቡ ሁሉ ዮርዳኖስን ፈጽመው በተሻገሩ ጊዜ እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው ፤ ከነዳንዱ ነገድ አንዳንድ ሰው መርጠህ ዓሥራ ሁለት ሰዎች አቅርብ ።

፪ ወአዝዞሙ ከመ ይንሥኡ ሎሙ እምዝየ እማእከለ ዮርዳኖስ እምኀበ ቆማ እገሪሆሙ ለካህናት ዐሠርተ ወክልኤተ እእባነ ከዋዋተ ወንሥእዎን ምስሌክሙ ወዕቀብዎን በበነገድክሙ ኀበ ኀደርክሙ ህየ በሌሊት ።

የካህናቱ እግሮች ከቆሙበት ከዚያ ከዮርዳኖስ እንክብል እንክብል የሆኑ ደንጊያዎችን ለነሱ ያመጡ ዘንድ እዘዛቸው ፣ ከናንተም ጋር ይዛችኋቸው ሂዱ ፣ ሌሊት በደራችሁበት በዚያ በየነገዳችሁ ጠብቋቸው ።

፫ ወጸውዐ ኢያሱ ዐሠርተ ወክልኤተ እደወ እምክቡራኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፣ አሐደ አሐደ ብእሴ እምአሐዱ አሐዱ ነገድ ።

ኢያሱም ከእስራኤል ልጆች ሹማምንት ከነዳንድ ነገድ አንዳንድ ሰው መርጦ ዓሥራ ሁለት ሰዎችን ጠራ ። ዘኍ፡ ፲፫ ፪ ። ዘዳ፡ ፩ ፳፫ ።

፬ ወይቤሎሙ ንዑ ወእምጽኡ ቅድሜየ ወቅድመ እግዚአብሔር እማእከለ ዮርዳኖስ ወንሥኡ እምዝየ አሐተ አሐተ እብነ ።

ከዚህ ከዮርዳኖስ መካከል አንዳንድ ደንጊያ አንሥታችሁ ወደ እግዚአብሔርና ወደኔ አምጡ ። ኢያ፡ ፩ ፬ ፣ ፲፭ ። ፩ ነገ፡ ፲፰ ፴፩ ።

፭ ወፁሩ ውስተ መታክፍቲክሙ በከመ ኊላቌሆሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ነገደ እስራኤል ፣ ከመ ይኩንክሙ ተአምረ ወይንበርክሙ ለዝሉፉ ።

ምልክት ይሆኗችሁ ዘንድ ለዘለዓለሙም ይኖሩላችሁ ዘንድ በዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ቍጥር በጫንቃችሁ ተሸከሙ ። ዘፀ፡ ፲፪ ፳፮ ፣ ኢያ፡ ፬ ፳፩ ።

፮ ከመ ሰበ ተስእለከ ወልድከ ጌሠመ ወይቤለከ ምንትእማንቱ እላንቱ እእባን ፣ ንግሮ አንተ ለወልድከ ወበሎ ፣ እስመ ነጽፈ ዮርዳኖስ ተከዚ እምቅድመ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንዘ ነዐዱ ።

ልጅህ ነገ እነዚህ ደንጊያዎች ምንድር ናቸው ፤ ብሎ ቢጠይቅህ ፡ ስንሻገር የዮርዳኖስ ፈሳሽ ከእግዚአብሔር ከሕጉ ማደሪያ ከታቦት ፊት ደርቋልና ስለዚህ ነው ብለህ አንተ ለልጅህ ንገረው ።

፯ ወይኩናክሙ እላንቱ እእባን ተዝካረ ለክሙ ለደቂቀ እስራኤል እስከ ለዓለም ።

እነዚያም ደንጊያዎች ለናንተ ለእስራኤል ልጆች እስከ ዘለዓለም መታሰቢያ ይሁኑዋችሁ አላቸው ።

፰ ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ ኢያሱ ወነሥኡ ዐሠርተ ወክልኤተ እእባነ እማእከለ ዮርዳኖስ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለኢያሱ ወሰበ ተገምሩ ዐዲወ ደቂቀ እስራኤል ተፀቀብዎን ምስሌሆሙ ውስተ ተዓይኒሆሙ ወሤምዎን በህየ ።

የእስራኤልም ልጆች ኢያሱ እንዳዘዛቸው እንዲሁ አደረጉ ፣ የእስራኤል ልጆች አክተው በተሻገሩ ጊዜ እግዚአብሔር ኢያሱን እንዳዘዘው ከዮርዳኖስ መካከል ዓሥራ ሁለት ደንጊያዎችን አመጡ ፣ ከነሱም ጋር በሰፈራቸው ጠበቋቸው በዚያም አኖሩዋቸው ።

፱ ወአቀመ በህየ ኢያሱ ክልአተ እእባነ ዐሠርተ ወክልኤተ ውስተ ዮርዳኖስ ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ቆማ እገሪሆሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕግ ወሀለዉ ህየ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ።

ኢያሱም የሕጉን ታቦት የሚሸከሙ የካህናቱ እግሮች በቆሙበት በዚያ በዮርዳኖስ መካከል ሌሎች ዓሥራ ሁለት ደንጊያዎችን አቆመ ፣ እስከሁንም ድረስ እስከዚህችም ቀን በዚያ አሉ ።

፲ ወቆሙ ካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕግ ማእከለ ዮርዳኖስ እስከ ፈጸመ ኢያሱ ኵሎ ዘአዘዞ እግዚአብሔር ከመ ይንግሮሙ ለሕዝብ ወአፍጠኑ ዐዲወ ሕዝብ ።

የሕጉን ታቦት የተሸከሙ ካህናትም ኢያሱ ለሕዝቡ ይነግራቸው ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘውን እስኪጨርስ ድረስ በዮርዳኖስ መካከል ቆመው ነበር ሕዝቡም ፈጥነው ተሻገሩ።

፲፩ ወሰበ ተገምሩ ዐዲወ ሕዝብ ዐደወት ታቦተ ሕግ ወእልክቱ እእባን እለ ቅድሜሆሙ ።

ሕዝቡም አክተው በተሻገሩ ጊዜ የሕጉም ታቦት ተሻገረች በፊታቸው ያሉ እኒያ ደንጊያዎችም ተሻገሩ ።

፲፪ ወዐደዉ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ ርሡያኒሆሙ ቅድመ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዞሙ ሙሴ ።

የጋድና የሮቤል ልጆች የነገደ ምናሴም እኩሌቶች ተሰልፈው ሙሴ እንዳዘዛቸው በእስራኤል ልጆች ፊት ተሻገሩ ። ዘፀ፡ ፲፫ ፲፰ ፣ ኢያ፡ ፩ ፲፬ ።

፲፫ አርባዓ ምእት ቅኑታኒሆሙ ለቀትል በደዉ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይትቃተልዋ ለኢያሪኮ ሀገር።

፲፬ ወበይእቲ ዕለት አዕበዮ እግዚአብሔር ለኢያሱ በቅድመ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ወፈርህዎ ከመ ሙሴ እምጣነ ሕያው ውእቱ።

፲፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ፣ እዝዞሙ ለካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ከመ ይዕርጉ እማእከለ ዮርዳኖስ።

፲፮ ወአዘዞሙ ኢያሱ ለካህናት ወይቤሎሙ ዕርጉ እምዮርዳኖስ።

፲፯ ወከነ ሶበ ወፅኡ ካህናት እለ ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እማእከለ ዮርዳኖስ ወኬዱ በእገሪሆሙ ውስተ ምድር ሮጸ ማየ ዮርዳኖስ ወገብአ ውስተ መካናቲሁ ወሖረ ከመ ትካት ወበጽሐ እስከ ድንጋጌሁ።

፲፰ ወእመ ፀሙሩ ለሠርቀ ቀዳሚ ወርኅ ወፅኡ ሕዝብ እምዮርዳኖስ ወግዕዙ ውስተ ገልገላ መንገለ ሠርቀ ፀሐይ እምኢያሪኮ።

፲፱ ወአቀሞን ኢያሱ ለእማንቱ አእባን ፀሠርቱ ወክልኤቱ ውስተ ገልገላ።

፳ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለደቂቀ እስራኤል ሶበ ተስእሉክሙ ደቂቅክሙ ወይቤሉክሙ ምንትኑ እላንቱ አእባን፣ ዜንውዎሙ ለደቂቅክሙ ወበልዎሙ እስመ ከመ የብስ ዐደውናሁ ለዝንቱ ዮርዳኖስ።

፳፩ እስመ አይበሳ እግዚአብሔር ለማየ ዮርዳኖስ ቅድሜነ እስከ ነዐዱ።

፳፪ በከመ ገብራ እግዚአብሔር ለባሕረ ኤርትራ እንተ አይበሳ እግዚአብሔር አምላክነ እምቅድሜነ እስከ ኅለፍነ፣ ከመ ያእምሩ ኵሉ አሕዛበ ምድር ከመ ጽኑዕ ውእቱ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ወከመ ትፍርህዎ አንትሙኒ ለእግዚአብሔር አምላክነ በኵሉ ግብሩ።

ምዕራፍ ፭።

፩ ወእምዝ ሶበ ሰምዑ ኵሉ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ሀለዉ ማዕዶተ ዮርዳኖስ መንገለ ባሕር ወኵሉ ነገሥተ ፊንቂስ እለ መንገለ ባሕር ከመ አይበሳ እግዚአብሔር ለተከዜ ዮርዳኖስ እምቅድመ ገጾሙ ለደቂቀ እስራኤል ተመስወ ልቦሙ ወተጠበዩ ወኅጥኡ ዘይሔልዩ እምቅድመ ገጾሙ ለደቂቀ እስራኤል።

፪ ወእምድኅረ እማንቱ መዋዕል ይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ግበር ለከ መጣብሐ ዘእብን እምእብነ እዝኅ ወንበር ወግዝሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ዳግመ።

፫ ወገብረ ሎቱ ኢያሱ መጣብሐ ዘእብነ እዝኅ ወገዘሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በውስተ መከን ዘስሙ ወግረ ቍልፈት።

፬ ወበበይነ ዝንቱ ገዘሮሙ ኢያሱ ለኵሉ ሕዝብ እለ ወፅኡ እምግብጽ ኵሉ ተባዕቶሙ ወኵሉ ሕዝብ እደው

ለሰልፍ አፋቸውን ታጥቀው የኢያሪኮን አገር ያጠፉት ዘንድ አራት መቶ ሰዎች በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተሻገሩ። ዘኁ፡ ፴፪ ፳፯፣ ኢያ፡ ፩፡፲፬።

በያዚችም ቀን እግዚአብሔር ኢያሱን በእስራኤል ልጆች ሁሉ ፊት አከበረው፣ ከፍ ከፍ አደረገው፣ እሱ በሕይወት በኖረበት ዘመን ሁሉ ሙሴን ይፈሩት እንደነበረ ፈሩት። ኢያ፡ ፫ ፯።

እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ ታቦትን የተሸከሙ ካህናት ከዮርዳኖስ መካከል ይወጡ ዘንድ እዘዛቸው። ዘፀ፡ ፳፫ ፲፯።

ኢያሱም ካህናቱን ከዮርዳኖስ ውጡ ብሎ አዘዛቸው። ዘፀ፡ ፳፭ ፲፯። ራእ፡ ዮሐ፡ ፲፩ ፲፱።

የእግዚአብሔር የሕጉን ማደሪያ ታቦትን የተሸከሙ ካህናት ከዮርዳኖስ መካከል በወጡ ጊዜ እግሮቻቸውም የብስን በረገጡ ጊዜ እንዲህ ሆነ የዮርዳኖስ ውኃ ፈጥኖ ወደ ቦታው ተመለሰ፣ እንደ ቀድሞውም ሄዶ እስከ ዳርቻው ደረሰ። ኢያ፡ ፫ ፯፣ ፫፡፲፭።

ሚያዝያ በበተ በዓሥረኛው ቀን ሕዝቡ ከዮርዳኖስ ወጡ፣ ከኢያሪኮም ወደ ፀሐይ መውጫ ወደ ገልገላ ተጓዙ። ፩ ሳሙ፡ ፲፩ ፲፬ - ፲፭።

ኢያሱም እነዚያን ዓሥራ ሁለቱን ደንጊያዎች በገልገላ አቆማቸው። ኢያ፡ ፭ ፱።

ኢያሱ የእስራኤል ልጆች እንዲህ አላቸው፤ ልጆቻችሁ እነዚህ ደንጊያዎች ምንድር ናቸው ብለው በጠየቋችሁ ጊዜ፣ ይህን ዮርዳኖስን እንደ ደረቅ (ምድር) ተሻግረነዋልና ስለዚህ ነው ብላችሁ ለልጆቻችሁ ንገሩዋቸው።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እስክናልፍ ድረስ የኤርትራን ባሕር ከፊታችን እንዳደረቃት ይህችን ዮርዳኖስንም እስክንሻገር ድረስ ከፊታችን አደርቋታልና።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እስክንሻገር ድረስ የኤርትራን ባሕር ከፊታችን እንዳደረቃት በምድር ያሉ አሕዛብ ሁሉ የእግዚአብሔር ኃይል ጽኑ እንደሆነ ያውቁ ዘንድ እናንተም ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በሥራው ሁሉ ትፈሩት ዘንድ ዮርዳኖስን በደረቅ ተሻግረነዋልና ስለዚህ ነው።

ምዕራፍ ፭።

ከዚህ በኋላ በባሕር አንጻር የሚኖሩ የፊንቂስ ነገሥታት ሁሉና ከዮርዳኖስ ማዶ በባሕር አንጻር የሚኖሩ የአሞሬዎን ነገሥታት ሁሉ እግዚአብሔር ከእስራኤል ልጆች ፊት የዮርዳኖስን ፈሳሽ እንዳደረቃት በሰሙ ጊዜ ልቡናቸው እንደ ሰም ቀለጠ፣ ጠፋም፣ በእስራኤልም ልጆች ፊት አስበው የሚናገሩትን አጡ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፬።

ከነዚያ ወራቶችም በኋላ እግዚአብሔር ኢያሱን ከቡልጭት ድንጋይ የድንጋይ ሻፎ ሥራ፣ ተቀምጠህም የእስራኤልን ልጆች ዳግመኛ ግረዛቸው አለው። ዘፀ፡ ፬ ፳፭።

ኢያሱም የድንጋይ ቡልጭት ሻፎን ሠርቶ የግርዛት ኮረብታ በሚባለው ቦታ የእስራኤልን ልጆች ገረዛቸው።

ስለዚህም ከግብጽ የወጡት ወንዶች ሁሉ ከግብጽ ከወጡ በኋላ በምድረ በዳ ጕዳና የሞቱም አርበኞች

መስተቃትላን እለ ሞቱ በገዳም በፍኖት ወሚአሙ እምግ ብጽ ከኑ ግዙራነ ።

፭ ወኵሉ ሕዝብ እለ ተወልዱ በፍኖት በገዳም ወሚአሙ እምድረ ግብጽ እስመ እሙንቱ ኢኮኑ ግዙራነ ።

፮ እስመ አርብዐ ዓመተ ሖሩ እስራኤል ውስተ ገዳም ዘመድበራ እስከ ተፈጸመ ኵሉ ሕዝብ መስተቃትላን እለ ወፅኡ እምድረ ግብጽ እለ ክሕዱ ትእዛዘ እግዚአብሔር ።

፯ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ከመ ኢይርአይዋ ለይእቲ ምድር ዘመሐለ እግዚአብሔር ለአበዊነ ከመ የሀበነ ምድረ እንተ ትውኅዝ ሐሊበ ወመዓረ ።

፰ ወህየንተ ዚአሆሙ አቀመ ውሉዶሙ ዘገዘሮሙ ኢያሱ እስመ ኢኮኑ ግዙራነ እስመ በፍኖት ተወልዱ ወኢተገዝሩ ።

፱ ወአመ ተገዝሩ ነበሩ ትዕይንት ወወዓሉ እስከ የሐይዉ ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ናሁ ዮም በዛቲ ዕለት አውፃእኩ ትዕይርቶሙ ለግብጽ እምኔክሙ ወሰመዩ ስሞ ለውእቱ መካን ገልገላ እስከ ዮም ወእስከ ዛቲ ዕለት ።

፲፩ ወኀደሩ ደቂቀ እስራኤል ውስተ ገልገላ ወገብሩ ፋሲካ አመ ፲ሡሩ ወረቡዑ ለሠርቀ ቀዳሚ ወርኅ በሠርክ በዐረቢሃ ለኢያሪኮ በማዕዶተ ዮርዳኖስ በውስተ ገዳም ወበልዑ እምእክለ ምድር ናእተ ሐዲሰ ።

፲፪ ወበይእቲ ዕለት ኀልቀ መና በሳኒታ እምዘበልዑ እክለ ምድር ወኢረከቡ እንከ መና ደቂቀ እስራኤል ዳግመ እስመ አረሩ ብሔረ ፊንቆን በውእቱ ዓመት ።

፲፫ ወከነ እንዘ ሀለወ ኢያሱ ውስተ ኢያሪኮ ነጸረ በአዕይንቲሁ ወርእየ ብእሴ ይቀውም ቅድሜሁ ወሰይፍ ምሉሕ ውስተ እዴሁ ወቀርበ ኢያሱ ወይቤሎ እምሰብእ ዚአነኑ አንተ አው እምፀርነ ።

፲፬ ወይቤሎ አንሰ መልአከ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ወይእዜ በጻሕኩ ።

፲፭ ወወድቀ ኢያሱ በገጹ ወሰገደ ሎቱ ውስተ ምድር ወይቤሎ ምንት አቀመከ ኀበ ገብርከ ።

፲፮ ወይቤሎ መልአከ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ለኢያሱ ፍታሕ አሣእኒከ እምእገሪከ እስመ መካን ኀበ ትቀውም ምድር ቅድስት ይእቲ፣ ወገብረ ኢያሱ ከማሁ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወኢያሪኮሰ ዕፁት ይእቲ ወጥቅም ላዕሌሃ ወአልቦ ዘይወፅእ እምውስቴታ ወአልቦ ዘይበውእ ኀቤሃ ።

፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ናሁ አገብእ ለኢያሪኮ ውስተ እደዊክሙ ወለንጉሥ ዘውስቴታ ወእለ ጽኑዓን እሙንቱ ወኀያላን ።

ሁሉ ተገርዘው ነበርና ። ዘኁ፣ ፲፬ ፳፱፣ ፳፮ ፷፬ ።
ዘዳ፣ ፩ ፫ ። ዕብ፣ ፫ ፲፩ ።

ከግብጽም ምድር ከወጡ በኋላ በምድረ በዳ ጉዳና የተወለዱት ሕዝቡ ሁሉ እነሰቸው አልተገረዙም ነበርና ስለዚህ ነው ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፱፣ ዘዳ፣ ፪ ፲፮ ።

ከግብጽ የወጡ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የካዱ አርበኞች ሰዎች ሁሉ እስኪጠፉ ድረስ መድበራ በሚባል ምድረ በዳ አርባ ዘመን ስለ ዞሩ ።

ተድላ ደስታ የሚገኝበትን አገር ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር ላበቶቻችን የማለላቸውን ያችን አገር እንዳያዩዋት እግዚአብሔር ነገራቸው ። ዘፀ፣ ፫ ፰፣ ዘኁ፣ ፲፬ ፴፫ ።

በመንገድ ተወልደው አልተገረዙም ነበርና፣ ኢያሱ የገረዛቸው ልጆቻቸውን ስለነሱ ፈንታ ተካ ።
ዘፍ፣ ፴፬ ፳፭ ። ሌዋ፣ ፲፰ ፫ ። ፩ ሳሙ፣ ፲፬ ፮ ።

እነዚህም በተገረዙ ጊዜ እስኪድኑ ድረስ ሠራዊቱ ሰፈር አድርገው ዋሉ ። ዘፍ፣ ፴፬ ፳፭ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን እንዲህ አለው፤ እነሆ ዛሬ በዚህች ቀን የግብጻውያንን ተግዳሮት ከናንተ አራቅሁላችሁ አለው፣ ኢያሱም የዚያን ቦታ ስም ገልገላ አለው፣ እስከዛሬ እስከዚችም ቀን ገልገላ ይባላል ።

የእስራኤልም ልጆች በገልገላ አደሩ፣ መጀመርያ ወር የሚሆን ሚያዝያ በባተ በሥራ አራተኛው ቀን በኢያሪኮ ምዕራብ በዮርዳኖስ ማዶ በምድረ በዳው በሠርክ ፋሲካን (በዓል) አደረጉ፣ ከምድሪቱም የተገኘውን አዲሱን እኽል ቂጣ አድርገው በሉ ። ዘፀ፣ ፲፪ ፮፣ ኢያ፣ ፫ ፰ ።

የዚያን አገር እኽል ከበሉ በኋላ በማግሥቱ በዚያች ቀን መናው ቀረ (ቆመ)፣ በዚያው ዓመት የፊንቆንን አዝመራ ዘርፈዋልና (በልተዋልና) ዳግመኛ የእስራኤል ልጆች መና አላገኙም ። ዘፀ፣ ፲፮ ፴፭ ።

ኢያሱም በኢያሪኮ ሳለ በእጁ የተመዘዘ ሰይፍን የያዘ ሰው በፊቱ ቁሞ በዓይኖቹ አይቶ፣ ኢያሱ ቀርቦ ከኛ ሰዎች ወገን ነህን፤ ወይስ ከጠላቶቻችን ወገን ነህ፤ አለው ።
ዘኁር፣ ፩ ፰ ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፩ ፲ ።

እኔስ እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጥበት መልአክ ነኝ አሁንም ወዳንተ መጥቻለሁ አለው ።

ኢያሱም ወደ ምድር በግንባሩ ተደፍቶ ሰገደለት፣ በኔ በባሪያህ ዘንድ ምን አቁሞ ኸል፤ አለው ።

የእግዚአብሔር የሠራዊቱም አለቃ ኢያሱን የቆምክ በት ምድር የከበረች ምድር ናትና ጫማህን ከእግርህ አውልቅ አለው፣ ኢያሱም እንዳለው አደረገ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ኢያሪኮ ግን ተዘግታ ነበር ቅጥርም ነበራት፣ ከዷ የሚ ወጣ ወደዷም የሚገባ አልነበረም ።

እግዚአብሔር ኢያሱን እንዲህ አለው፤ በውስጧ ያለውን ንጉሷን ከኃያላኑና ከአርበኞቹ ጋር በእጃችሁ እጥላታለሁ ። ዘዳ፣ ፯ ፳፬ ፣ ኢያ፣ ፪ ፳፬ ።

፫ ወአንትሰ አቅሞሙ ለዕሌሃ ውስተ ዐውዳ ለኵሎሙ መስተቃትላን ወይዑድዋ ለሀገር ኵሎሙ እደው መስተቃትላን ውስተ ዐውዳ ለይእቲ ሀገር በበምዕር ወከማሁ ግበሩ ሰዱሰ መዋዕለ ።

አንተ ግን በኢያሪኮ በዙርያዋ ኃያላኑን አቁማቸው ፡ ኃያላኑ ሰዎች ሁሉ በዚያች አገር ዙርያ አገሪቱን አንድ አንድ ጊዜ ይዙርዋት እንደዚሁም ስድስት ቀን አድርጉ። ነህ፡ ፱ ፳፬ ። ዳን፡ ፭ ፲፰ - ፲፱ ።

፬ ወሰብዓቱ ካህናት ይንሥኡ ሰብዓተ አቅርንተ ዘኢዮቤል ቅድመ ታቦት ፡ ወአመ ሳብዕት ዕለት ሰብዐ ይዑድዋ ለሀገር ወይንፍሑ ካህናት በእሙንቱ አቅርንት ።

ሰባቱም ካህናት በታቦት ፊት በኢዮቤል የሚነፋ ሰባት ቀንደ መለከት ይያዙ ፡ በሰባተኛይቱ ቀን ግን አገሪቱን ሰባት ጊዜ ይዙርዋት ካህናቱም ቀንደ መለከቱን ይንፉ።

፭ ወሶበ ነፍሑ በእሙንቱ አቅርንት ዘኢዮቤል እምከመ ሰማዕክሙ ቃለ ቀርን ለይወውዑ ኵሎሙ አሕዛብ ኅቡረ ፡ ወእምከመ ወውዑ አሙንቱ ይወድቅ ለሊሁ አረፋቲሃ ለሀገር ታሕቲሆሙ ወይበእ እንከ ኵሉ ሕዝብ ወይሩጽ አሐዱ አሐዱ ቅድመ ገጹ ውስተ ሀገር ።

በአርበ ዘጠኝ ዘመን የሚነፉ እነዚያን ቀንደ መለከት በነፉ ጊዜ የቀንደ መለከቱን ድምፅ ከሰማችሁ በኋላ ሕዝቡ ሁሉ አንድነት ይደንፉ ፡ እነዚያም ከደነፉ በኋላ የአገሪቱ ቅጽር በበታቻቸው ይወድቃል ፡ ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ሁሉ ይግባ ፡ አንዱም አንዱም በፊቱ ወደ አገሪቱ ይሩጥ አለው ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፫ ፡ መሰ፡ ፳ ፴፯ ።

፮ ወፀውዖሙ ኢያሱ ለካህናት ወይቤሎሙ ንሥኡ ታቦተ ሕግ ወሰብዐቱ ካህናት ይንሥኡ ሰብዓተ መጣቅዕተ ዘኢዮቤል በቅድመ እግዚአብሔር ።

ኢያሱም ካህናቱን ጠርቶ የሕጉ ማደሪያ ታቦትን ይያዙ ሰባቱም ካህናት በአርበ ዘጠኝ ዘመን የሚነፉ ሰባቱን ቀንደ መለከት በእግዚአብሔር ፊት ይያዙ አላቸው ።

፯ ወይቤሎሙ አዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ይሑሩ ወይዑድዋ ለሀገር ወመስተቃትላንኒ ይሑሩ ምስለ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅድመ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ።

ሕዝቡም ሂደው አገሪቱን ይክቧት ዘንድ አዘዟቸው አርበኞቹም ከሚዳ ጸብታቸው ጋራ በእግዚአብሔር ሕግ ማደሪያ ታቦት ፊት ይሄዱ ዘንድ አዘዙዋቸው አላቸው ።

፰ ወነሥኡ ሰብዐቱ ካህናት ሰብዓተ መጣቅዕተ ቅዱሳነ በከመ ይቤሎሙ ኢያሱ ከመ ይሑሩ ቅድመ እግዚአብሔር ወሐዊሮሙ ይጥቅዑ በኃይል ወበትእምርት ወታቦተ ሕጉሂ ለእግዚአብሔር ትተልዎሙ ።

ኢያሱም በእግዚአብሔር ፊት ይሄዱ ዘንድ እንደ ነገራቸው ሰባቱ ካህናት ልዩ የሆኑ ሰባቱን ቀንደ መለከት ይዘው ሄዱ ፡ በሄዱም ጊዜ አሰምተው ምልክት አድርገው ይምቱ ፤ የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትም ትከተላቸዋለች ። ኢያ፡ ፬ ፲፫ ።

፱ ወመስተቃትላንሰ ፍጽመ የሐውሩ ወካህናትኒ ይጠቅዑ በመጣቅዕት ወእለሂ ይትኬወሉ ድኅረ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር የሐውሩ እንዘ ይነፍሑ ቀርነ ።

አርበኞች ግን በፊት ይሄዱ ነበር ፡ ካህናቱም ነጋሪቱን ይመቱ ነበር ፡ ከእግዚአብሔር ከሕጉ ማደሪያ ከታቦት በኋላ የነበሩትም ቀንደ መለከት እየመቱ ይሄዱ ነበር።

፲ ወአዘዞሙ ኢየሱ ለሕዝብ ከመ ኢይውክቱ ወአልበ ዘይሰምዕ ቃሎሙ መኑሂ ከመ ኢይፃእ ቃል እምአፉሆሙ እስከ አመ ውእቱ ይኤዝዞሙ ከመ ይወውዑ ።

ኢያሱም ሕዝቡ ግርግር እንዳይሉ አዘዛቸው ፡ ከፋቸውም ቃል እንዳይወጣ ይደነፉም ዘንድ እሱ እስኪያዛቸው ድረስ ማንም ማን ቃላቸውን የሚሰማ እንዳይኖር አዘዛቸው ።

፲፩ ወሖረት ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወዖደታ ለሀገር ወእምዝ ገብአት ውስተ ትዕይንት ወቤተት ህየ ።

የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትም ሂዳ አገሪቱን ዞረቻት ፡ ከዚህ በኋላ ወደ ሰፈር ተመልሳ በዚያ አደረች።

፲፪ ወበሳኒታ ዕለት ተንሥአ ኢያሱ በጽባሕ ወካህናትኒ ፆሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ።

በማግሥቱም ሲነጋ ኢያሱ ተነሣ ፡ ካህናቱም የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን ተሸከሙ ።

፲፫ ወሰብዐቱ ካህናት ነሥኡ ሰብዓተ መጣቅዕተ ቅዱሳነ ወሖሩ ቅድመ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወይተልዉ መስተቃትላን ወእምዝ ይተልዉ እለ ተርፉ ሕዝብ ወየሐውሩ ድኅረ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንዘ ይነፍኁ በአቅርንት ወካህናትኒ ይጠቅዑ በመጣቅዕት ።

ሰባቱም ካህናት ልዩ የሆኑ ሰባቱ ቀንደ መለከት ይዘው በእግዚአብሔር በሕጉ ማደሪያ ታቦት ፊት ይሄዱ ነበር አርበኞቹም ይከተሉ ነበር ፡ ከዚህ በኋላ የቀሩት ወገኖች ቀንደ መለከቱን እየነፉ በእግዚአብሔር በሕጉ ማደሪያ ታቦት በኋላ ይሄዱ ነበር ፡ ካህናቱም ቀንደ መለከቱን ይመቱ ነበር ። ፩ ዜና መዋ፡ ፲፭ ፳፬ ።

፲፬ ወኵሉ ሕዝብ ዘተርፉ ዖድዋ ለሀገር አሐደ ጊዜ አመ ሳኒታ ዕለት እንዘ ይቀርብዋ ወእምዝ ካዕበ ገብኡ ውስተ ትዕይንት ወከመዝ ገብሩ ሰዱሰ መዋዕለ ።

የቀሩት ሕዝቡ ሁሉ በማግሥቱ ቀርበው አገሪቱን አንድ ጊዜ ዞሯት ከዚህ በኋላ ዳግመኛ ወደ ሰፈር ተመለሱ ስድስትም ቀን እንዲህ አደረጉ ።

፲፭ ወኮነ አመ ሳብዕት ዕለት ተንሥኡ ጊዜ ይገውሕ ጽባሕ ወዖድዋ ከማሁ ለሀገር ሰብዓ ወዳእሙ በይእቲ ዕለት ዖድዋ ሰብዓ ለሀገር ።

በሰባተኛውም ቀን እንዲህ ሆነ ፡ ጎሕ በቀደደ ጊዜ አገሪቱን እንደዚሁ ሰባት ጊዜ ዞሯት ፡ በዚያች ቀን ብቻ አገሪቱን ሰባት ጊዜ ዞሯት ።

፲፮ ወኮነ ሶበ ዖድዋ ሰብዐ ለሀገር ጠቅዑ ካህናት በመጣ

አገሪቱን ሰባት ጊዜ በዞሯት ጊዜ እንዲህ ሆነ ፡ ካህናቱ

ቅዕቲሆሙ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለደቂቀ እስራኤል ወውዑ
እስመ አግብአ እግዚአብሔር ለነ ።
፲፯ ወአሕረምናሃ ለዛቲ ሀገር ወኵሉ ዘውስቴታ ይኩን
ለእግዚአብሔር ጸባኦት ዘእንበለ ራዓብ ዘማ እንተ ታሐ
ይዉ ኪያሃ ወኵሎ ዘሀለወ ውስተ ቤታ እስመ ኀብአቶሙ
ለሰብአ ዐይን እለ ፈነውነ ።
፲፰ ወአንትሙ ዐሕቱ ዑቁ ኢትንሥኡ እምዘሐሩም ዘአሕ
ረምነ ወኢትፍትዉ ወኢትንሥኡ እምኔሁ ወከመ እኩይ
ትገብርዋ ርግምተ ለትዕይንት ወትቀጠቅጡነ ።
፲፱ ወኵሉ ወርቅ ወብሩር ወብርት ወሐጺን ቅዱስ ይኩን
ለእግዚአብሔር ወውስተ መዝገቡ ይባእ ።
፳ ወወውዑ ሕዝብ ወካህናትኒ ጠቅዑ በመጣቅዕቲሆሙ
ወኀቡረ ወውዑ ሕዝብ በዐቢይ ውውዓ ወጽንዐ ወወድቀ
ኵሉ ዓረፋቲሃ ዘዐውዳ ወቦኡ ኵሉ ሕዝብ ውስተ ሀገር
ወኵሎሙ ሮጹ ውስተ ሀገር ቅድሜሆሙ ወረከብዋ ለሀገር ፤
፳፩ ወአሕረማ ኢያሱ ወኵሎ ዘሀለወ ውስቴታ ለይእቲ
ሀገር እምተባዕት እስከ አንስት እምንኡሶሙ እስከ ልሂ
ቆሙ ወእስከ ላሕም ወበግዕ ወእስከ አድግ ቀተሉ በሐፂን።
፳፪ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለእልክቱ ክልኤቱ ወራዙት ሰብአ
ዐይን እለ ርእይዋ ለብሔር ሑሩ ውስተ ቤታ ለእንታክቲ
ብእሲት ዘማ ወአውፅእዋ እምህየ ወኵሎ ዘሀለወ ምስሌሃ
በከመ መሐልክሙ ላቲ ።
፳፫ ወቦኡ እልክቱ ክልኤቱ ወራዙት ሰብአ ዐይን እለ
ርእይዋ ለይእቲ ሀገር ውስተ ቤተ ራዓብ ዘማ ወአውፅእዋ
ወለአቡሃ ወለእማ ወለአኀዊሃ ወለኵሉ ዘመዳ ወኵሎ ዘባቲ
ወአብጽሕዋ እስከ አፍአ ውስተ ትዕይንቶሙ ለእስራኤል ፡
፳፬ ወውዕየት ሀገር ምስለ ኵሉ ዘውስቴታ በእሳት ዘእን
በለ ወርቅ ወብሩር ወኵሉ ብርት ወሐፂን ዘአብኡ ውስተ
ዘአብኡ መዛግብተ ቤተ እግዚአብሔር።
፳፭ ወራዓብ ዘማ ወኵሉ ቤተ አቡሃ ዘአሕየወ ኢያሱ ነበ
ረት ውስተ እስራኤል እስከ ዛቲ ዕለት እስመ ኀብአቶሙ
ለሰብአ ዐይን እለ ፈነወ ኢያሱ ከመ ይርአይዋ ለሀገረ
ኢያሪኮ ።
፳፮ ወአምሐለ ኢያሱ በይእቲ ዕለት ወይቤ ርጉም ለይ
ኩን ዘያነሥኣ ለዛቲ ሀገር ፤ በበኵሩ ለይሣርራ ፤ ወበደኃሪ
ወልዱ ለያቅም ኖኃተ አንቀጺ ።
፳፯ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ኢያሱ ወበጽሐ ስሙ
ውስተ ኵሉ ምድር ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወአበሱ ደቂቀ እስራኤል ዐቢየ አበሳ ወነሥአ አካን
ወልደ ከርሚ ወልደ ዘንበሪ ወልደ ዛራ ዘእምነገደ ይሁዳ
እምዘአሕረሙ ወተምዐ እግዚአብሔር ላዕለ ደቂቀ እስራ
ኤል ።
፪ ወፈነወ ኢያሱ እደወ ውስተ ጋይ እምኢያሪኮ እንተ
መንገለ አዊን መንገለ ጽባሒሃ ለቤቴል ወይቤሎሙ ዕርጉ
ወረአይዋ ለጋይ ወዐርጉ እሙንቱ እደው ወርአይዋ ለጋይ ።

ነጋሪታቸውን መቱ፤ ኢያሱም እግዚአብሔር በእጃችን
ጥሎልናልና የእስራኤልን ልጆች ድንፉ አላቸው ።
ይህችንም አገር አጥፍተናታልና እነዚያን የላክናቸ
ውን ጐብኝዎች ሠውራቸዋለችና በቤቷ ካለው ሰው ሁሉ
ና እሷን ከምታድኑዋት ከራዓብ ዘማ በቀር በውስጧ ያለ
ው ገንዘብ ሁሉ ለአሸናፊው ለእግዚአብሔር ይሁን ።
እናንተ ግን እርም ብለን ከተነውነው ገንዘብ አንዳች
ወስዱ ዕወቁ፤ ከዚህ ወዳችሁ አትውሰዱ፤ ብትወስዱ
ግን ይህችን ወገን የተረገመች ታደርጓታላችሁ እኛንም
ታጠፉናላችሁ ። ዘፍ፡ ፴፬ ፴፤ ኢያ፡ ፯ ፳፭ ።
ወርቁና ብሩ፤ ብረቱና ናሱ ሁሉ ለእግዚአብሔር የተ
ለየ ይሁን ወደ ዕቃ ቤቱም ይግባ ።
ሕዝቡም ደነፉ፤ ካህናቱም ነጋሪታቸውን መቱ፤ ወገ
ኖችም በብዙ በጽኑ ድንፋታ ደነፉ፤ በዙርያዋ ያለ ቅጥሯ
ሁሉ ፈረሰ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ አገር ገቡ፤ ሁሉም ወደ
ፊታቸው ሮጡ፤ አገሪቱንም እጅ አደረጓት ።
ኢያሱም አጠፋት ፤ በዚያች አገር ያለውንም ሁሉ
ከወንዱ እስከ ሴቱ፤ ከታናሹ እስከ ሽማግሌው፤ ከላሙ
እስከ በጉ፤ እስከ አህያውም ድረስ በጦር አጠፋ ።
ኢያሱ አገሪቱን ያዩዋት እሊያን ሁለቱ ጐልማሶች
ጐብኝዎች ወደዚያች ዘማ ሴት ሂዱችሁ ከዚያ አውጧት
እንደ ማላችሁላት ከርሷ ጋር ያለውን ሁሉ አውጡ
አላቸው ። ኢያ፡ ፪ ፲፬፤ ዕብ፡ ፲፩ ፴፩ ።
ያችን አገር ያዩዋት እነዚህ ሁለቱ ጐልማሶችም ወደ
ራዓብ ዘማ ገብተው አወጧት፤ እናትና አባቷን ዘመዷን
ሁሉና ወንድሞቿን ያላትን ሁሉ አወጧቸው ወደ እስራ
ኤልም ሰፈር አደረሷት ። ኢያ፡ ፪ ፲፫ ።
ወደ ቤተ እግዚአብሔር ዕቃ ቤት ከገቡት ከወርቁና
ከብሩ ከብረቱና ከናሱ ሁሉ በቀር አገሪቱ በእሳት ተቃ
ጠለች ። ኢያ፡ ፯ ፲፱፤ ማቴ፡ ፩ ፭ ።
ራዓብ ዘማ ኢያሱ ከዳናቸው ከአባቷ ወገኖች ሁሉ
ጋር የኢያሪኮን አገር ያዩዋት ዘንድ ኢያሱ የላካቸውን
ጐብኝዎች ሠውራቻቸዋለችና እስከዚች ቀን ድረስ ከእስራ
ኤል ልጆች ጋራ ኖረች ።
ኢያሱ በዚያች ቀን ይህችን አገር አቀናለሁ የሚል
ሰው የተረገመ ይሁን፤ መሠረቷን ሲጀምር የበኩር ልጁ
ይሙት፤ የደጇም በሯንም ሲያቆም ታናሽ ልጁ ይጥፋ
ብሎ አማለ ። ዘኍ፡ ፩ ፳፩ ። ፩ ነገ፡ ፲፮ ፴፬ ።
እግዚአብሔር ከኢያሱ ጋራ በረድኤት ኖረ፤ ስሙም
በራቱ መዓዝነ ዓለም ደረሰ (ታወቀ) ። ኢያ፡ ፩ ፭፤ ፱ ፱ ።

ምዕራፍ ፯ ።

የእስራኤል ልጆች ብርቱ በደልን በደሉ፤ ከነገደ ይሁ
ዳ የተወለደ የዛራ ልጅ የሚሆን የዘንበሪ ልጅ የከርሚ
ልጅ አካን፤ እርም ከሉት ገንዘብ ወሰደ፤ እግዚአብሔርም
በእስራኤል ልጆች ላይ ተቈጣ (ፈረደ) ። ኢያ፡ ፯ ፳፭ ።
ኢያሱ የቤቴል ምሥራቅ ከምትሆን በአዊን አጠገብ
ካለች ከኢያሪኮ ወደ ጋይን እዩዋት ብሎ ሰዎችን
ላከ፤ እነዚያም ሰዎች ወጥተው ጋይን አዩዋት ።

፫ ወገብኡ ኀበ ኢያሱ ወይቤልዎ ኢይዕርግ ኵሉ ሕዝብ አላ ዕሥራ ምእት አው ሠላሳ ምእት አደው ይዕርጉ ወይትቃተልዋ ለይእቲ ሀገር ወኵሎሰ ሕዝበ እግዚአብሔር ኢትሰድ ህየ እስመ ውኁዳን እሙንቱ ።

ወደ ኢያሱም ተመልሰው ሁለት ሺሕ ወይም ሦስት ሺሕ ሰዎች ወጥተው ጋይን አገር ይምቷት እንጂ ሕዝቡ ሁሉ አይውጡ ጥቂቶች ናቸውና የእግዚአብሔርን ወገኖች ግን ወደዚያ አትውሰድ አሉት ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፯ ።

፬ ወዐርጉ እምሕዝብ ዘየአክሉ ሠላሳ ምእት ወአንትዕዎሙ ሰብአ ጋይ ወጐዩ እምቅድመ ገጾሙ ።

ከሕዝቡም ሦስት ሺሕ ሰዎች ያህል ወጡ፤ በጋይ ያሉትም ሰዎች አበረሩዋቸው፤ ከፊታቸውም ሸሹ ።

፭ ወቀተሉ እምኔሆሙ በውስተ ጋይ ሠላሳ ወስድስተ እደወ፤ ወእምዝ ዴገንዎሙ እምኀበ አንቀጽ እስከ አጥፍእዎሙ ወቀተልዎሙ በውስተ ሙራድ ወደንገፀ ልበሙ ለሕዝብ፤ ወኮነ ከመ ማይ ።

ከነሱም በጋይ ሠላሳ ስድስት ሰዎች ገደሉ፤ ከዚህ በኋላ እስኪያጠፉዋቸው ድረስ ደርሰው ከአደባባዩ ጀምረው ተከተሏቸው፤ በቍልቍለቱም ገደሏቸው፤ የሕዝቡም ልቡና ደነገጠ፤ እንደ ውኃም ቀዘቀዘ። ኢያ፡ ፲ ፲፩ ።

፮ ወሠጠጠ አልባሲሁ ኢያሱ ወወድቀ በገጹ ውስተ ምድር ቅድመ ታቦቱ ለእግዚአብሔር እስከ ሠርክ ውእቱ ወሊቃናቲሆሙ ለእስራኤል ወወደዩ መሬተ ውስተ ርእሶሙ ።

ኢያሱም ልብሱን ቀደደ፤ በእግዚአብሔርም ማደሪያ በታቦት ፊት እስከ ሠርክ ድረስ እሱ ከእስራኤል አለቆች ጋራ በግንባሩ ወደ ምድር ወደቀ፤ በራሳቸውም ላይ ትቢያን ነሰነሱ ፡ ፩ ሳሙ፤ ፬ ፲፪፣ ፪ ሳሙ፤ ፩ ፲፩ ።

፯ ወይቤ ኢያሱ ገነይኩ ለከ እግዚኦ እግዚኦ፤ ለምንት አዕደውኮ አዕደዎሙ ገብርከ ለእሉ ሕዝብ እምዮርዳኖስ ከመ ታግብኦሙ ውስተ እደዊሆሙ ለአሞሬዎን ወከመ ያጥፍኡነ ሶበ ኀደርነ ወነበርነ ማዕዶተ ዮርዳኖስ እግዚኦ ።

ኢያሱ አቤቱ! አቤቱ! ተገዛሁልህ በአሞሬዎን እጅ ትጥላቸው ዘንድ ያጠፉንም ዘንድ እኒ አገልጋይህ እነዚህን ሰዎች ከዮርዳኖስ ለምን አሻገርኋቸው፤ እነዚህ ከሚያጠፉን በዮርዳኖስ ማዶ ብንኖር በተሻለን ነበር አለው።

፰ ወምንተ እንከ እብል ናሁ ሚጠ እስራኤል ዘበኖ ኀበ ፀሩ ።

እነሆ እስራኤል ጀርባውን ወደ ጠላቱ መለሰ እንግዲህ ወዲህ ምን እላለሁ፤ አለ ። ዘፀ፡ ፴፫ ፴፪ ።

፱ ወእምከመ ሰምዑ ከነዓን ወኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ ዛቲ ምድር፤ የዐግቱነ ወያጠፍኡነ እምድር፤ ወምንተ ትሬሲ ለስምከ ዐቢይ ።

በዚች አገር የሚኖሩ ሰዎች ሁሉና የከነዓን ሰዎች ጥፋታቸውን ከሰሙ ከበው ከአገር ያጠፉናል ለታላቁ ስምህስ ምን ታደርጋለህ፤ አለ ። ዘፀ፡ ፴፪ ፲፪ ።

፲ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ተንሥእ ወለምንት ትወድቅ አንተ በገጽከ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን ተነሥ፤ ለምን በግንባርህ ትወድቃለህ፤ አለው ። ኢያ፡ ፯ ፯ ።

፲፩ አበሱ ሕዝብ ወክሕዱ ኪዳንየ ዘተከየድኩ ምስሌሆሙ ወነሥኡ እምዘሕሩም፤ ወሰረቁ ወወደዩ ውስተ ንዋያቲሆሙ ።

ሕዝቡ በደሉ ከነሱ ጋር የተማማልኩት መሐላዬን አፍርሰው እርም ከሉት ገንዘብ ወሰዱ፤ ሰርቀውም ከገንዘባቸው ጋር ጨመሩ ። ዘዳ፡ ፲፮ ፪ ።

፲፪ ወኢይክሉ እንከ ደቂቀ እስራኤል ቀዊመ ቅድመ ፀሮሙ ወይመይጡ ዘባናቲሆሙ ቅድመ ፀሮሙ እስመ ርጉማነ ኮኑ፤ ወኢይደግም እንከ ሀልዎ ምስሌክሙ ለእመ ኢያውፃእክሙ እምኔክሙ ዘርጉም ።

እንግዲህ ወዲህ የእስራኤል ልጆች በጠላቶቻቸው ፊት ቆመው መዋጋት አይችሉም የተረገሙ ሆነዋልና፤ ጀርባቸውን መልሰው ይሸሻሉ፤ አሁንም የተረገመውን ሰው ከናንተ ለይታችሁ ካላወጣችሁ እንግዲህ ወዲህ ከናንተ ጋር በረድኤት አልኖርም ። ዘኍ፡ ፲፬ ፵፭ ።

፲፫ ተንሥእ ወቀድሶሙ ወበሎሙ አንጽሑ ርእሰክሙ ለጌሠም፤ እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘሕሩም ሀለወ ውስቴትክሙ ወኢትክሉ እንከ ቀዊመ ቅድመ ፀርክሙ እስከ ታሴስሉ እምኔክሙ ዘሕሩም ።

ከወደቅህበት ተነሥተህ ለያቸው፤ በውስጣቸውም የተረገመ ሰው አለና፤ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ራሳችሁን ለነገ አንጹ አለ በላቸው፤ የተረገመውን ከናንተ ለይታችሁ ካላስወገዳችሁ እንግዲህ ወዲህ በጠላቶቻችሁ ቁሞ መዋጋት አትችሉም አለ በላቸው ።

፲፬ ወይጌሥ በጽባሕ ወይትጋብኡ ኵሎሙ በበሕዘቢሆሙ ወሕዝብ ዘአርአየ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ለይትፋለጡ በበነገዶሙ ወይቁሙ፤ ወነገድ ዘአርአየ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ለይትፋለጡ ወይቁሙ በበቤቶሙ፤ ወቤት ዘአርአየ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ለይትፋለጡ ወይቁሙ በበብእሲሁ ።

ሲነጋ ሂደው ሁሉም በየወገናቸው ይሰብሰቡ እግዚአብሔር በላያቸው ላይ ምልክት ያሳየበቸው ወገኖች ተለይተው በየነገዳቸው ይቁሙ፤ እግዚአብሔር በላያቸው ላይ ምልክት ያሳየበቸው ወገኖች አንዱም አንዱም ሰው ተለይተው ይቁሙ ። ፩ ሳሙ፤ ፩ ፲፣ ፲፱ ፳፩ ።

፲፭ ወብእሲ ዘአርአየ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ለያውዕዩ በእሳት ሎቱ ወለኵሉ ዘዚአሁ እስመ ክሕደ ኪዳኖ ለእግዚአብሔር ወገብረ ኀጢአተ ላዕለ እስራኤል ።

እግዚአብሔር በላዩ ላይ ምልክት ያሳየበትን ሰው የእግዚአብሔርን ሕግ አፍርሷልና፤ በእስራኤልም ላይ ኃጢአት ሠርቷልና እሱን ከወገኖቹ ጋር በእሳት ያቃጥሉት አለው ። ኢያ፡ ፯ ፲፩፣ ፩ ሳሙ፤ ፲፬ ፴፰ ።

፲፮ ወጌሠ ኢያሱ ወአስተጋብኦሙ ለሕዝብ በበሕዘቢሆሙ ወአስተርአየ ላዕለ ሕዝበ ይሁዳ ።

ኢያሱም ገሥግሦ ሕዝቡን በየወገናቸው ሰበሰባቸው በይሁዳም ወገኖች ላይ ምልክት ታየ ።

፲፯ ወተፈልጡ ሕዝበ ይሁዳ በበነገዶሙ ወአስተርአየ ላዕለ ነገደ ዛራ በቤቱ ወአስተርአየ ላዕለ ቤተ ዘንበሪ ።

የይሁዳም ወገኖች በየወገናቸው ተለዩ ፣ በዛራም ወገን ላይ ምልክት ታየ ፣ የዛራም ወገን በየወገኑ ተለየ ፣ በዘንበሪ ወገን ላይ ምልክት ታየ ። ዘኁ፡ ፳፮ ፳ ።

፲፰ ወተፈልጠ ቤተ ዘንበሪ በበብእሲሁ ወአስተርአየ ላዕለ አካን ወልደ ክርሚ ወልደ ዘንበሪ ወልደ ዛራ ዘእምሕዝበ ይሁዳ ።

የዘንበሪም ወገን አንዱም አንዱም ሰው ተለየ ፣ ከነገደ ይሁዳ የተለየ የዛራ ልጅ የዘንበሪ ልጅ በሚሆን በከርሚ ልጅ በአካን ላይ ምልክት ታየ ። ኢያ፡ ፯ ፩ ።

፲፱ ወይቤሎ ኢያሱ ለአካን ወልድየ አእኵቶ ለእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ወአመኖ ወአይድዐኒ ምንተ ገበርከ ወኢትኅባእ እምኔየ ።

ኢያሱም አካንን ልጄ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርን አመስግነው እመንውም ምን አድርገኸል ፤ አትሸሽገኝ ንገረኝ አለው ። ፩ ሳሙ፡ ፮ ፭ ፣ ኢሳ፡ ፵፪ ፲፪ ።

፳ ወአውሥአ አካን ለኢያሱ ወይቤሎ አማን አነ አበስኩ ቅድመ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ፣ ከመዝ ወከመዝ ገበርኩ ።

አካንም ለኢያሱ እንዲህ ብሎ መለሰለት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ፊት እውነት በድያለሁ ፣ እንዲህና እንዲህም አድርጌአለሁ ።

፳፩ ሶበ ርኢኩ በውስተ በርበር ልብሰ ዐሥቅ አሐደ ወክልኤተ ምእተ ጠፋልሐ ብሩር ወልሳን አሐቲ እንተ ወርቅ ትአክል ሐምሳ ዲድርክመ ወተውላጣ ፈተውኩ ወነሣእኩ ወናሁ ሀለወ ድፉነ ውስተ ደብተራየ ወጠፋልሐ ብሩርኒ ሀለወ መትሕቴሁ ።

በዘረፉ መከከል አራት ኅብር አምስተኛ ወርቀ ዘቦ ፣ ሁለት መቶ ምዝምዝ ብር ፣ አምሳ ወቄት የምትሆን አንዲት ልሳነ ወርቅ በየሁ ጊዜ ለውጤን መስጠት ወድጄ ወስጃለሁ ፣ እነሆም በድንኳኔ ውስጥ ተቀብሯል ፣ ምዝምዙም ብር በበታቹ አለ ። ዘፀ፡ ፳ ፲፯ ፣ ምሳ፡ ፲፭ ፳፯ ።

፳፪ ወፈነወ ኢያሱ ደቀ ወሮጹ ኀበ ትዕይንት ውስተ ደብተራሁ ወሀለወ ዝኩ ድፉን ውስተ ደብተራሁ ወብሩርኒ ሀለወ ምስሌሁ መትሕቶ ።

ኢያሱም አሽከሮቹን ላከ ከሰፈርም ወደ ድንኳኑ ፈጥነው ሄዱ ፣ እሱም በድንኳኑ ውስጥ ተቀብሮ ብሩም በታች ሆኖ አገኘው ። ፩ ነገ፡ ፳፩ ።

፳፫ ወአውፅእዎ እምውስተ ደብተራሁ ወወሰዱ ኀበ ኢያሱ ወኀበ ኵሉ ሊቃናተ እስራኤል ወአንበሩ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ከድንኳኑም አውጥተው ወደ እስራኤል ሁሉና ወደ ኢያሱ ወስደው በእግዚአብሔር ፊት አኖሩት ።
እንባ፡ ፪ ፱ ። ሉቃ፡ ፲፪ ፲፭ ።

፳፬ ወነሥአ ኢያሱ ለአካን ወልደ ዛራ ወለውእቱ ብሩር ወለውእቱ ልብሰ ወለይእቲ ልሳን እንተ ወርቅ ወወሰዶሙ ውስተ ቈላተ አኮር ለአካን ወደቂቁ ወለአዋልዲሁ ወለእልሕምቲሁ ወለአብግዒሁ ወለአእዱጊሁ ወለደብተራሁ ወለኵሉ ንዋዩ ወወሰዶሙ ውስተ ኤሜቃኮር ።

ኢያሱን የዛራን ልጅ አካንን ያዘው ያንን ልብስና ያንንም ብር ያችንም ልሳነ ወርቅ ይዞ አካንና ልጆቹን ላሞቹንና ሴቶች ልጆቹን አህዮቹንና በጎቹን ገንዘቡ ሁሉና ድንኳኑን ወስዶ በኤሜቃኮር ጣላቸው ። ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፲፯ ። ሰቆ፡ ኤር፡ ፫ ፶፫ ።

፳፭ ወይቤሎ ኢያሱ ለአካን ለምንት ሠሮከነ ለይሥሩከ እግዚአብሔር በከመ ዮም ፣ ወወገርዎ በእብን ኵሎሙ እስራኤል ወአውዐይዎሙ በእሳት ወወገርዎሙ በእብን ።

ኢያሱ አካንን ለምን አጠፋኸን እኛን ዛሬ እንዳጠፋኸን እግዚአብሔር ያጥፋህ አለው ፣ እስራኤልም ሁሉ በድንጋይ ወግረው ገደሉት ፣ በድንጋይ ወግረው በእሳት አቃጠሏቸው ።

፳፮ ወአቀሙ ሎቱ ሐውልተ እንተ እብን እስከ ዛቲ ዕለት ወአኅደገ እግዚአብሔር መንሱተ መዐቱ ወበበይነ ዝንቱ ሰመዮ ኤሜቃኮር እስከ ዛቲ ዕለት ።

እስከዚህችም ቀን ድረስ የደንጊያ ሐውልት አቆሙበት ፣ እግዚአብሔርም ፈርዶ ያመጣውን መቅሠፍት ተወ ስለዚህም እስከዚች ቀን ድረስ ኤሜቃኮር (የአኮር ሸለቆ) ብሎ ጠራው ። ኢያ፡ ፰ ፳፱ ፣ ፲ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ኢትፍራህ ወኢትደንግፅ ንሥአሙ ምስሌከ ለኵሎሙ እደው መስተቃትላን ወተንሥእ ወዕርግ ውስተ ጋይ እስመ ናሁ አግባእክዎ ውስተ እዴከ ለንጉሠ ጋይ ወለሕዝቡሂ ወለሀገሩሂ ወለምድሩሂ ።

እግዚአብሔር ኢያሱን አትፍራ ፣ አትደንግጥ እነሆ የጋይን ንጉሥ ከሠራዊቱ ፣ ከአገሩ ከምድሩ ጋር በእጅህ ጥየዋለሁና አርበኞችን ጕልማሶችን ሁሉ ይዘኻቸው ተነሥተህ ወደ ጋይ ውጣ አለው ። ዘዳ፡ ፴፩ ፰ ። ኢያ፡ ፪ ፳፬ ፯ ፪ ። መዝ፡ ፵፬ ፫ ።

፪ ወትገብራ ለጋይ ወለንጉሣ በከመ ገበርከሃ ለኢያሪኮ ወለንጉሣ ወበርበረ እንስሳ በርብሩ ለርእስክሙ ወበሕቱ ፈኑ ይዕግትዋ ለሀገር እንተ መንገለ ከዋላሃ ።

ኢያሪኮን እንዳጠፋኸት ጋይን ንጉሷንም እንዳጠፋህ ንጉሷን ታጠፋለህ ፣ የከብቱንም ምርኮ ለራሳችሁ ዝረፉ ፣ ነገር ግን አገሪቱን በኋላዋ ይከቧት ዘንድ ሰው ላክ አለው ።

፫ ወተንሥአ ኢያሱ ወኵሉ ሕዝብ መስተቃትላን ወዐርጉ ውስተ ጋይ ወኀረየ ኢያሱ ሠላሰ እልፈ እደወ ጽኑዓነ ወመስተቃትላነ ወኃያላነ ወፈነዎሙ በሌሊት ።

ኢያሱም ከአርበኞች ወገኖቹ ሁሉ ጋር ተነሣ ፣ ወደ ጋይም ወጡ ፣ የጸኑ አርበኞች ኃያላን የሚሆኑ ሦስት እልፍ ሰዎችን መርጦ በሌሊት ላካቸው ።

፬ ወአዘዞሙ ወይቤሎሙ ሑሩ ከመ ታእምሩ ዕግትዋ ለሀገር እንተ መንገለ ከዋላሃ ወኢትርኅቁ በሕቁ እምሀገር ወንበሩ ኵልክሙ ድልዋኒክሙ ።

፭ ወአንሰ ወኵሉ ሕዝብ ዘምስሌየ ንቀርብ ኀበ ሀገር ወሰበ ወፅኡ ሰብአ ጋይ ወተቀበሉነ ከመ ቀዲሙ ንጐይይ እምቅድመ ገጾሙ ።

፮ ወሰበ ወፅኡ ወዴገኑነ ናርኅቆሙ እምሀገር ወይብሉ ንትዐ እሉሂ እምቅድመ ገጽነ ከመ ቀዲሙ ወንሕነሂ ንጐይይ እምቅድመ ገጾሙ ።

፯ ወእምዝ እንከ ትትነሥኡ እንትሙሂ ወእኃዝዋ ለሀገሮሙ ወያገብኣ እግዚአብሔር አምላክክሙ ውስተ እዴክሙ ።

፰ ወእምከመ በእክምዋ ለሀገሮሙ አውዕይዋ በእሳት ወግበሩ በከመ እቤለክሙ ናሁ አዘዝኩክሙ ።

፱ ወፈነዎሙ ኢያሱ ወሐሩ ይዕግትዋ ለሀገር ወነበሩ ማእከለ ቤቴል ወማእከለ ጋይ እምባሕረ ጋይ ወቤተ ኢያሱ ሀየ በይእቲ ሌሊት ማእከለ ሕዝብ ።

፲ ወጌሠ በጽባሕ ወርእዮሙ ለሕዝብ ወዐርጉ ውእቱ ወሊቃውንቲሆሙ ለእስራኤል ፍጽመ ቅድመ ሕዝብ ላዕለ ጋይ ።

፲፩ ወዐርጉ ኵሎሙ ሕዝብ መስተቃትላን ምስሌሁ ወበጽሑ ወቀርቡ ቅድመ ሀገር እንተ መንገለ ጽባሒሃ ወዲኢቶ ማእከሎሙ ወማእከለ ጋይ ።

፲፪ ወነሥአ ኢያሱ ኃምስ ምእት ብእሴ ወአንበሮሙ ይዕግቱ ማእከለ ቤቴል ወማእከለ ጋይ መንገለ ባሕረ ጋይ ።

፲፫ ወአንበሩ ኵሉ ሕዝብ ተዓይኒሆሙ እንተ መንገለ መስዕ ለሀገር ወጽንፋ እስከ ባሕረ ሀገር ፡ ወሖረ ኢያሱ በይእቲ ዕለት ማእከለ ውእቱ ፂላት ።

፲፬ ወሶ ሰምዐ ንጉሠ ጋይ ጌሠ ፍጡነ ወወፅኡ ሰብአ ሀገር ወተቀበልዎሙ እንተ ቅድሜሆሙ ከመ ይትቃተልዎሙ ውእቱ ወኵሉ ሕዝብ ዘምስሌሁ በጊዜሃ መንጸረ ዐረባ ወኢያእመረ ውእቱሰ ከመ ዐገትዎሙ እንተ መንገለ ከዋላሃ ለሀገር ።

፲፭ ወሰበ በጽሕዎሙ ጐዩ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል እምቅድመ ገጾሙ ወነትዑ ውስተ ፍኖተ ገዳም ።

፲፮ ወኄሉ ኵሉ ሕዝበ ብሔር ወተለውዎሙ ወሰደድዎሙ ወዴገንዎሙ እምድኅሬሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ።

፲፯ ወርኅቁሙ እሙንቱ እምሀገር አልቦ ዘተርፈ ወኢመኑሂ ውስተ ጋይ ወውስተ ቤቴል ዘኢተለዎሙ ወዘኢዴገኖሙ ለእስራኤል ወኀደግዋ ለሀገር ርኅውታ ።

፲፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ አልዕል እዴከ በጋይስ ዘውስተ እዴከ ላዕለ ጋይ እስመ ውስተ እዴከ አግብእክዋ ።

፲፱ ወእለሂ ዐገቱ ይትነሥኡ ፍጡነ እመካናቲሆሙ ፡ ወአልዐለ ኢያሱ እዴሁ በጋይሶ ላዕለ ሀገር ፡ ወእለሂ ዐገቱ ተንሥኡ ፍጡነ እመካናቲሆሙ ወወፅኡ ሶበ አልዐለ እዴሁ በጋይሶ ወበኡ ሀገረ ወአኀዝዋ ወአውዐይዋ ፍጡነ በእሳት ።

እንደምታውቁ ሄዳችሁ አገሪቱን በኋላዋ ከበቧት ፤ ከአገሪቱም ፈጽማችሁ አትራቁ ሁላችሁም የተዘጋጃችሁ ሁናችሁ ተደበቁ ብሎ አዘዛቸው ።

ከኔ ጋራ ያሉ ሕዝብ ሁሉና እኔ ግን ወደ ከተማይቱ እንቀርባለን ፤ ወጥተው በጦርነት በተቀበሉን ጊዜ እንደ ቀድሞአችን ከፊታቸው እንሸሻለን ። መሳ፡ ፳ ፴፪ ።

ወጥተው በተከተሉንም ጊዜ ከከተማይቱ እናርቃቸዋለን እነዚህም እንደ ቀድሞው ከፊታችን ሸሹ ይላሉ ፤ እኛም ከፊታቸው እንሸሻለን ። ኢያ፡ ፰ ፲፮ ።

ከዚህም በኋላ እናንተ ተነሥታችሁ አገራቸውን ያዟት ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርም በእጃችሁ ይጥላታል ። ኢያሱ ፩ ፲፮ ። ፪ [illegible] ፲፫ ፳ ።

አገራቸውንም ከገባችኋት በኋላ በእሳት አቃጥሏት ፤ እነሆ አዝዣችኋለሁ እንዳዘዝኋችሁም አድርጉ ።

ኢያሱም ላካቸው እነሱም አገሪቱን ይከቧት ዘንድ ሄዱ ፤ በጋይና በቤቴል መካከል በጋይ በምዕራብ በኩል ተቀመጡ ፤ ኢያሱም በዚያች ሌሊት በሕዝቡ መካከል አደረ ። ዘፍ፡ ፲፪ ፰ ፡ ፲፫ ፫ ።

ሲነጋም ገሥግሦ ሄዶ ሕዝቡን አያቸው የእስራኤል አለቆችና እሱ አስቀድመው በሠራዊቱ ፊት ወደ ጋይ ወጡ ። ዘፍ፡ ፳፪ ፫ ። መዝ፡ ፻፩ ፰ ። ኤር፡ ፳፭ ፲፪ ።

አርበኞች ወገኖች ሁሉ ከሱ ጋራ ወጡ ፤ በምሥራቅ በኩል ፊት ለፊት ደርሰው ቀረቡ ፤ በጋይና በእስራኤልም መካከል ዱር (ሸለቆ) ነበር ።

ኢያሱ አምስት ሺሕ ሰዎች ወስዶ ይከቡ ዘንድ በጋይና በቤቴል መካከል በጋይ ምዕራብ በኩል አኖራቸው ።

ሕዝቡ ሁሉ ሠራዊቶቻቸውን በአገሩ በቀኝ በኩል አኖሩ ዳርቻውም እስከአገሩ ምዕራብ ድረስ ነው ፤ ኢያሱም በዚያች ቀን በዱር መካከል ሄደ ። ዘፍ፡ ፴፱ ፲፱ ።

የጋይ ንጉሥም በሰማ ጊዜ ፈጥኖ ገሥግሦ ሄዶ ከርሱ ጋራ ያሉ ሠራዊቱ ሁሉና እሱም ወድያው በዐረባ አፍ ዘገር ሊዋጓቸው ወጥተው ያገሪቱ ሰዎች በፊታቸው ተቀበሏቸው እሱ ግን አገሪቱን በኋላዋ እንደ ከበቧት አላወቀም ነበር ። መሳ፡ ፳ ፴፬ ።

በደረሱባቸውም ጊዜ ኢያሱና እስራኤል ሁሉ ከፊታቸው ወደ ምድረ በዳው መንገድ ፈጽመው ሸሹ ።

በአገር ያሉም ሰዎች ዕልል አሉ፡ ተከትለውም አባረሯቸው የእስራኤልን ልጆች በኋላቸው ተከተሉዋቸው ።

እነዚያ ከገር በራቁ ጊዜ እስራኤልን ያልተከተላቸው በቤቴልና በጋይ ማንም ማን የቀረ አልነበረም ፤ አገሪቱን ከፍቷን ተዉዋት ።

እግዚአብሔር ኢያሱን በእጅህ ጥያታለሁና ፤ በእጅህ በያዝከው ጋሻ (ጦር) ወደ ጋይ ጥቀሳቸው አለው ።
ዘዳ፡ ፯ ፳፫ - ፳፬ ። ኢያሱ ፴፱ ፫ ።

የከበቡትም ሰዎች ከቦታቸው ፈጥነው ይነሡ አለው ፤ በእጁም በያዘው ጋሻ ወደ ጋይ ጠቀሳቸው ፤ በእጁም በያዘው ጋሻ በጠቀሳቸው ጊዜ የከበቡት ሰዎች ከቦታቸው ፈጥነው ተነሥተው ወጡ ፤ ወደ አገሪቱም ገብተው ያዙዋት ፤ ፈጥነውም በእሳት አቃጠሏት ።

፳ ወሶበ ነጸሩ ድኅሬሆሙ ሰብአ ጋይ ወርእዩ ጢሰ የዐ
ርግ ውስተ ሰማይ እምውስተ ሀገሮሙ ኀጥኡ እንከ ኀበ
ይጕይዩ ኢ ለፌ፡ ወኢ ለፌ ወሕዝብኒ እለ ጐዩ ውስተ
ገዳም ተመይጥዎሙ፡ ለእለ ዴገንዎሙ ።
፳፩ ወርእየ ኢያሱ ከመ ረከብዋ ለሀገር እለ ዐገትዋ ወእለ
መሩ ሰበ ርእዩ ጢሰ የዐርግ ውስተ ሰማይ እምሀገር ወእ
ምዝ ተመይጡ እስራኤል ወቀተልዎሙ ለሰብአ ጋይ ።
፳፪ ወእልክቱሂ ወፅኡ እምሀገር ወተቀበልዎሙ ወእግብ
እዎሙ ማእከለ ትዕይንቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወቀተል
ዎሙ ወእልክቱሂ እምከሐ ወእሉሂ እምለፌ እስከ ኢያት
ረፉ እምኔሆሙ ነፋጺተ ዘድኅነ ።
፳፫ ወአኀዝዎ ለንጉሠ ጋይ ሕያዎ ወወሰድዎ ኀበ ኢያሱ ።
፳፬ ወሶበ አኅለቁ ቀቲሎቶሙ ለሰብአ ጋይ በገዳም ወበ
ሙራደ ደብር በኀበ ዴገንዎሙ ወቀተልዎሙ ለኵሎሙ
በሐፂን ወአጥፍእዎሙ ተመይጠ ኢያሱ በጊዜሃ ውስተ
ጋይ ወቀተለ በሰይፍ ።
፳፭ ወኮኑ ኵሎሙ ሰብአ ጋይ እለ ሞቱ ይእተ አሚረ ተባ
ዕት ወአንስት እልፈ ወዕሥራ ምእተ ።
፳፮ ወኢሜጠ ኢያሱ እዴሁ እንተ አልዐለ በጋይሶ እስከ
አጥፍአሙ ለሰብአ ጋይ ።
፳፯ ዘእንበለ እንስሳ ወበርበረ ሀገር ኵሎ ዘበርበሩ ደቂቀ
እስራኤል ለርእሶሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለኢያሱ ።
፳፰ ወአውዐያ ኢያሱ ለሀገር በእሳት ወኮነት ሐመደ ወረ
ሰያ ከመ አልቦ ዘይነብራ ለዝሉፉ እስከ ዛቲ ዕለት ።
፳፱ ወለንጉሠ ጋይ ሰቀሎ ዲበ ዕፀ ዘግብ ወነበረ ዲበ
ዕፅ እስከ ሠርክ ወሶበ ዐርበ ፀሐይ አዘዘ ኢያሱ ያው
ርድዎ፡ ወአውረድዎ እምዲበ ዕፅ ወወገርዎ ውስተ ግብ
ቅድመ እንቀጸ ሀገር ወአንበሩ ላዕሌሃ አእባነ ዐበይተ
እስከ ዛቲ ዕለት ።
፴ ወነደቀ ኢያሱ ምሥዋዐ ይእተ አሚረ ለእግዚአብሔር
አምላከ እስራኤል በደብረ ጌባል በከመ አዘዞሙ ሙሴ
ቍልዔሁ ለደቂቀ እስራኤል ።
፴፩ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ ሙሴ ምሥዋዐ ዘእብን በመ
ጥባሕት ዘኢተወቅረ ወዘኢተገብረ በሐፂን ወአዕረገ ቍር
ባነ ወመሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር ።
፴፪ ወጸሐፎ ኢያሱ ውስተ እእባን ለዳግም ኦሪት ዘጸሐፈ
ሙሴ በቅድሜሆሙ ለኵሉ ደቂቀ እስራኤል ።
፴፫ ወኵሉ እስራኤል ወመኳንንቲሆሙ ወጸሐፍቶሙ ይቀ
ውሙ እምጸጋም ወእምየማን ቅድመ ታቦት ወካህናትሰ
ወሌዋውያን ይፀውሩ ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር ።
፴፬ ወመንፈቆሙ ለግዩራን ወእለሂ እምፍጥረቶሙ መንፈ
ቆሙ ጥቃ ደብረ ጌባል ወመንፈቆሙ ጥቃ ደብረ ገሪዝን
እለ አዘዞሙ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር ከመ ይባር

የጋይ ሰዎችም ወደ ኋላቸው ተመልሰው በዩ ጊዜ
ጢስ ከአገራቸው ወደ ሰማይ አቅንቶ ሲወጣ ተመለከቱ፡
ከዚያ በኋላ ወድያና ወዲህ የሚሸሹበትን አጡ ወደ ምድ
ረ በዳ የሸሹትም ወገኖች የተከተሏቸውን ሰዎች ተመለሱ
በቸው ። ኢያ፡ ፰ ፲፩ ፳፬፡ መሳ፡ ፲፭ ፲ ።
ኢያሱም የከበቧት ሰዎች አገሪቱን እንዳገኙዋት አየ፡
ከአገር ወደ ሰማይ ጢስ አቅንቶ ሲወጣ በዩ ጊዜ አገሬ
ቸው እንደ ተያዘች አወቀ፡ ከዚህ በኋላ እስራኤል ተመ
ልሰው የጋይን ሰዎች ወጉዋቸው ።
እነዚያም ከገር ወጥተው ተቀበሏቸው በእስራኤል ሰ
ፈር መከከል አግብተው ሸሽቶ የዳነውን የማያስቀሩ እስ
ኪሆኑ ድረስ እነያ ከወዲያ እነሀ ከወዲህ ሁነው ወጉዋቸው።
ዘሌዋ፡ ፳፯ ፳፱ ። ኢዮብ ፳ ፭ ።
የጋይን ንጉሥ ደኅነኛውን (ሳይሞት) ይዘው ወደ
ኢያሱ ወሰዱት ።
በተከተሏቸው ቍልቁለትና በምድረ በዳ የጋይን ሰ
ዎች መውጋት ከጨረሱ በኋላ ሁሉንም በጦር ወግተው
ከጠፉዋቸው በኋላ ኢያሱ ወድያው ወደ ጋይ ተመልሶ
በሰይፍ አጠፋቸው ።
ያን ጊዜ የሞቱ የጋይ ሰዎች ሴትና ወንድ ሁሉ አል
ፍ ከሁለት ሺሕ ሆኑ ።
ኢያሱም የጋይን ሰዎች እስኪያጠፋቸው ድረስ በጋ
ሻው የጠቀሰበት እጁን አላጠፈም (አልመለሰም) ።
እግዚአብሔር ለኢያሱ እንዳዘዘው የእስራኤል ልጆች
ለራሳቸው ከአገር ከዘረፉት ገንዘብ ሁሉና ከከብቱ በቀር
አልፍ ከሁለት ሺሕ ሆኑ ። ዘኍ፡ ፴፩ ፳፪ ፳፮ ።
ኢያሱም አገሪቱን በእሳት አቃጠላት፡ አመድም ሆነች
እስከዚችም ቀን ድረስ ለዘለዓለሙ የሚኖርበት እንዳይኖር
አደረጋት ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፮ ።
የጋይንም ንጉሥ በዝግባ ዕንጨት ላይ ሰቅለው እስከ
ሠርክ ድረስ በዕንጨት ላይ ተሰቅሎ ዋለ፡ ፀሐይ ከገባ
በኋላም ኢያሱ ያወርዱት ዘንድ አዘዘ፡ ከዕንጨት ላይ
አውርደው በአገሩ አደባባይ ፊት ለፊት ባለ ጕድጓድ ው
ስጥ ጣሉት እስከዚችም ቀን ድረስ ታላላቅ ደንጊያዎችን
በጕድጓዱ አፍ ገጠሙት ። ኢያ፡ ፯ ፳፮ ።
ያን ጊዜ ኢያሱ ጌባል በሚባል ተራራ ለእስራኤል
ፈጣሪ ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠራ፡ የእግዚአብሔር
ባለሟል ሙሴ የእስራኤልን ልጆች እንዳዘዛቸው ።
በሙሴ መጽሐፍ በዳግም ሕግ እንደ ተጻፈ በመጥረ
ቢያ ባልተጠረበ በብረትም ባልተቀረጸ መሠውያ ላይ የድ
ኅነት መሥዋዕትንና ቍርባንን ለእግዚአብሔር አቀረበ ።
ሙሴ በእስራኤል ልጆች ሁሉ ፊት የጻፈው ዳግም
ሕግን ኢያሱ በደንጊያዎች ላይ ጻፈው ። ዘዳ፡ ፳፯ ፳፰ ።
መኳንንቱና እስራኤል ሁሉ ሹማምንቱም በታቦት ፊት
በቀኝ በግራ ቆመው ነበር፡ የሌዊ ወገኖችና ካህናቱ ግን
የእግዚአብሔር የሕጉ ማደሪያ ታቦትን ተሸክመው ነበር ።
የእስራኤልን ወገኖች ይመርቁዋቸው ዘንድ የእግዚአ
ብሔር ወዳጅ ሙሴ ያዘዛቸው ከመጻተኞችም ፍጥረታ
ቸው ከእስራኤል የሆኑትም ወገን እኩሌታዎች በጌባል

ክዎሙ ለሕዝበ እስራኤል ወእሙንቱ ይቀድሙ ።

አጠገብ እኩሌታዎች በገሪዛን አጠገብ ቆመው ነበር ።

፴፬ ወእምድኅረ ዝንቱ አንበበ ኢያሱ ኵሎ ነገሮ ለዝንቱ ሕግ በረከቶሂ ወመርገሞሂ ኵሎ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ ሕገ ሙሴ ።

ከዚህ በኋላ ኢያሱ የዚህን የዳግም ሕግን ነገር ሁሉ በረከቱንም መርገሙንም አነበበላቸው ፤ በሙሴ መጽሐፍ በዳግም ሕግ የተጻፈውን ሁሉ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፩ ።

፴፭ ወአልቦ ቃል እምኵሉ ዘአዘዘ ሙሴ ለኢያሱ ዘኢያንበበ ወዘኢያሰምዖሙ ኢያሱ ለኵሉ ተዓይነ ደቂቀ እስራኤል ለእደዊሆሙ ወለአንስትያሆሙ ወለደቂቆሙ ወለግዩራን እለ ሖሩ ምስሌሆሙ ።

ሙሴ ለኢያሱ ካዘዘው ሁሉ ፤ ኢያሱ ለእስራኤል ልጆች ወገን ሁሉ ለሴቶችና ለወንዶች ከእስራኤል ጋራ ለሄዱት መጻተኞችና ለልጆቻቸውም ያላሰማቸውና ያላነበበላቸው ቃል የለም ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፪ ፤ ኢያ፡ ፳ ፴፪ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወሶበ ሰምዑ ኵሎሙ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ሀለዉ ማዕዶተ ዮርዳኖስ እለ ውስተ አድባር ወእለ ውስተ ገዳም ወእለ ውስተ ኵሉ ሐይቀ ባሕር ዐቢይ ወእለ ውስተ አንጢሊባኖን ወኬጤዎን ወከናኔዎን ወፌርዜዎን ወኤዌዎን ወአሞሬዎን ወጌርጌሴዎን ወኢያቡሴዎን ተጋብኡ ኅቡረ ከመ ይፅብእዎሙ ለኢያሱ ወለኵሉ እስራኤል ።

በዮርዳኖስ ማዶ በቈላው በደጋው በታላቁ በሕር ዳር ያሉ የአሞሬዎን ነገሥታት ሁሉ በሊባኖስም አቅራቢያ የሚኖሩ የኬጤዎን የከናኔዎን የፌርዜዎን የኤዌዎን የአሞሬዎን የጌርጌሴዎንና የኢያቡሴዎን ሰዎች የእስራኤልን መምጣት በሰሙ ጊዜ ኢያሱንና እስራኤልን ሁሉ ለመውጋት አንድነት ተሰበሰቡ ። ዘዳ፡ ፩ ፯ ፤ ኢያ፡ ፲፪ ፰ ።

፪ ወሰምዑ እለ ይነብሩ ውስተ ገባኦን ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር ላዕለ ኢያሪኮ ወላዕለ ጋይ ።

በገባኦን የሚኖሩ ሰዎች እግዚአብሔር በኢያሪኮና በጋይ ያደረገውን ሁሉ ሰሙ ። ኢያ፡ ፲፪ ፲፪ ።

፫ ወገብሩ እሙንቱሂ በጕሕሉት ወመጽኡ ሰኰቆሙ ወአስተዳሊዎሙ ወፆሩ መሰንቆቲሆሙ ብሉያተ ዲበ መቻክፍቲሆሙ ወዝቃተ ወይን ብሉያተ ወሥጡጣተ ወጥቁባተ ።

እነሱም ተንኰል አድርገው መጡ ፤ ስንቃቸውን ሰንቀው አዘጋጅተው ያረጁ አቁማዳዎቻቸውን በትከሻቻቸው ተሸክመው ተቀደው የተጠቀሙና ያረጁ የወይን ረዋቶችን ።

፬ ወብቱክ ቶታነ ሰኳእኒሆሙ ወብሉይ እሣእኒሆሙ ወግቱት ውስተ እገሪሆሙ ወአልባሲሆሙኒ ብሉይ በላዕሌሆሙ ወኅብስተ ስንቆሙኒ ይቡስ ወስሑብ ።

የጫማዎቻቸው ማዘቢያ ተቈርጦ ጫማቸው አርጅቶ በእግሮቻቸው ማትቻ ሆኖ በላያቸውም ላይ ልብሳቸው ያረጀ ሆኖ የስንቃቸውም እምባሻ ደርቆ ሻግቶ ።

፭ ወመጽኡ ኀበ ኢያሱ ወኀበ እስራኤል ውስተ ገልገላ ወይቤልዎሙ ለኢያሱ ወለኵሉ እስራኤል እምርኁቅ ብሔር መጻእነ ወይእዜኒ ተማሐሉ ምስሌነ ።

ከኢያሱና ከእስራኤል ዘንድ ወደ ገልገላ መጥተው ለኢያሱና ለእስራኤል ልጆች ሁሉ እኛ ከሩቅ አገር መጥተናል አሁንም ከኛ ጋራ ተማማሉ አሏቸው ።

፮ ወይቤልዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለኤዎዋውያን እፎ ንትማሐል ምስሌከሙ መሐላ ሀቁ ዮጊ ቅሩባኒ ትነብሩ ።

የእስራኤልም ልጆች የኤዌዎንን (የገባኦን) ከናንተ ጋራ እንዴት መሐላ እንማማላለን ፤ አሁንም በአቅራቢያችን ትኖሩ እንደሁ ዕወቁ አሉዋቸው ።

፯ ወይቤልዎ ለኢያሱ ንሕነሰ አግብርቲከ እምርኁቅ ብሔር ንሕነ ፤ ወይቤሎሙ እምአይቴ አንትሙ ወእምአይቴ መጻእክሙ ።

ኢያሱን እኛ ከሩቅ አገር የመጣን ባሮችህ ነን አሉት እርሱም ከወዴት ናችሁ ፤ ከወዴትስ አገር መጣችሁ ፤ አላቸው ። ኢያ፡ ፱ ፲፩ ፤ ፪ ነገ፡ ፲ ፭ ።

፰ ወይቤልዎ እምርኁቅ ብሔር ጥቀ መጻእነ ንሕነ አግብርቲከ በስመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ሰማዕነ ዘበእንቲአሁ ኵሎ ዘገብረ በግብጻውያን ።

እነሱም እኛ ባሮችህ በፈጣሪህ በእግዚአብሔር ስም አምነን እጅግ ከሩቅ አገር መጥተናል ፤ በግብጻውያን ላይ ያደረገውን ሁሉ ። ኢያ፡ ፪ ፲ ፤ ፯ ፳፯ ።

፱ ወኵሎ ዘገብረ በክልኤቱ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ፤ በሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን ፤ ወበዖግ ንጉሠ ባሳን ዘይነብር ውስተ አስጣሮት ወውስተ ኤንድራይን ።

በዮርዳኖስ ማዶ በሚኖሩ በሁለቱ በአሞሬዎን ነገሥታት በኤንድራይንና በአስጣሮት በሚኖሩ በባሳን ንጉሥ በዓግና በሐሴቦን ንጉሥ በሴዎን ያደረገውን ሁሉ ሰምተን መጥተናል አሉት ። ዘኁ፡ ፳ ፳፭ ፤ ፳ ፲፭ ።

፲ ወይቤሉነ ሊቃናቲነ ወኵሉ ሰብአ ብሔርነ ንሥኡ ስንቀ ለፍኖት ወሖሩ ትትቀበልዎሙ ወበልዎሙ አግብርቲክሙ ንሕነ ወይእዜኒ ተማሐሉ ምስሌነ ።

የአገራችን ሰዎች ሁሉና አለቆቻችን ትቀበሏቸው ዘንድ እንግዲህ ለመንገዳችሁ ስንቅ ይዛችሁ ሂዱ እኛ ባሮቻችሁ ነን አሁንም ከኛ ጋር ተማማሉ በሉዋችሁ አሉን ።

፲፩ ወናሁ ዝንቱ ኅብስትነ እንዘ ምውቅ ውእቱ ነሣእናሁ እምአብያቲነ በዕለተ ወፃእነ ከመ ንምፃእ ኀቤክሙ ወይእዜሰ ነቅዘ ወየብሰ ።

እነሆ ይህ እምባሻችን ወደናንተ እንመጣ ዘንድ ከቤታችን በወጣንበት ቀን ትኩሱን የያዝነው አሁን ግን ሻገተ ደረቀ ።

፲፫ ወዝንቱኒ ዝቅ ወይን ዘመላእናሁ ሐዲስ ይእዜሰ ወርቀ
ወበልየ ወተሠጠ ፡ ወዝንቱ አልባሲነ ወአሣእኒነኒ በልየ
እስመ ጥቀ ርኁቅ ፍኖትነ ።

፲፬ ወነሥኡ መኳንንት ስንቆሙ ወኢተስእሉ በኀበ እግ
ዚአብሔር ።

፲፭ ወገብረ ኢያሱ ሰላመ ምስሌሆሙ ወተማሐለ ምስሌ
ሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ወመሐሉ ሎሙ መላእክተ ተዓይን ።

፲፮ ወእምድኅረ ሠሉስ መዋዕል እምድኅረ ተማሐሉ ምስ
ሌሆሙ መሐላ ሰምዑ ከመ እምቅሩብ እሙንቱ ወከመ
ኀቤሆሙ እሙንቱ ይነብሩ ።

፲፯ ወግዕዙ ደቂቀ እስራኤል ወበጽሑ ውስተ አህጉሪ
ሆሙ አመ ሣልስት ዕለት ወእላንቱ እማንቱ አህጉሪሆሙ
ገባኦን ፡ ወፌፌ ፡ (ፋፌ) ወቤሮት ፡ ወኢያርም ።

፲፰ ወኢቀተልዎሙ ደቂቀ እስራኤል እስመ መሐሉ ሎሙ
ኵሎሙ መላእክተ ተዓይን በእግዚአብሔር አምላከ እስራ
ኤል ወኢንጐርጐሩ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ሰደቂቀ እስራኤል
ላዕለ ኵሉ መላእክቲሆሙ ።

፲፱ ወይቤልዎሙ ኵሉ መላእክት ለኵሉ ተዓይን ንሕነ
መሐልነ ሎሙ በእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ወይእ
ዜኒ ኢንክል ለኪፎቶሙ ወኢበምንትኒ ።

፳ ወከመዝ ባሕቱ ንግበር ናሕይዎሙ ወንቅንዮሙ ወኢ
ይከውን ላዕሌነ መንሱት በበይነ ዘመሐልነ ሎሙ ።

፳፩ ወይቤልዎሙ መላእክት አሕየውናክሙ ወሜምናክሙ
ትሕጥቡ ዕፀወ ፡ ወትቀድሑ ማየ ፡ ለኵሉ ተዓይን ፡ ወከ
መዝ አዘዝዎሙ መላእክት ።

፳፪ ወጸውዖሙ ኢያሱ ወይቤሎሙ ለምንት ተሣለቅሙ
ላዕሌነ ወትቤሉነ ርኁቃን ንሕነ ጥቀ እምኔክሙ ፡ ወናሁ
አንትሙ ትነብሩ ውስቴትነ ።

፳፫ ወይእዜኒ ርጉማን ኮኑ ወኢይሰዐር እምኔክሙ ገብር
ዘየሐጥብ ዕፀ ወዘይቀድሕ ማየ ለአምላኪየ ወሊተኒ ።

፳፬ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ዜና ዜነዉነ ኵሎ ዘይቤሎ
እግዚአብሔር አምላክከ ለሙሴ ቍልዔሁ ከመ የሀብክሙ
ዘተ ምድረ ወከመ ያጥፍአነ ለነ ወለኵሎሙ እለ ይነብሩ
ውስቴታ እምቅድመ ገጽክሙ ወበበይነዝ ገበርነ ዘንተ
ነገረ ።

፳፭ ወይእዜኒ ናሁ ንሕነ ውስተ እዴክሙ ዘከመ ፈቀድ
ክሙ ወዘከመ ይኤድመክሙ ትረስዩነ ረስዩነ ።

፳፮ ወአድኀኖሙ ኢያሱ በይእቲ ዕለት ወረሰዮሙ ሐጣ
ብያነ ዕፀው ወሐዋርያነ ማይ ለምሥዋዐ እግዚአብሔር
ወለኵሉ ተዓይን ።

፳፯ ወበበይነ ዝንቱ ኮኑ ሰብአ ገባኦን ሐጣብያነ ዕፀው ፡
ወሐዋርያነ ማይ ለኵሉ ተዓይን ወለምሥዋዐ እግዚአብ
ሔር እስከ ዛቲ ዕለት ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወሰበ ሰምዐ አዶኒቤዜቅ ንጉሠ ኢየሩሳሌም ከመ ነሥ
አ ኢያሱ ለጋይ ወአጥፍአ በከመ ገብራ ለኢያሪኮ ወለን
ጉሣ ወከመ ለሲሆሙ ሐሩ ሰብአ ገባኦን ኀበ ኢያሱ ወኀበ

ይህም የወይናችን ረዋት አዲሱን መላነው አሁን ግን
ተራቁተ አርጅቶም ተቀደደ ፡ መንገዳችን እጅግ የራቀ
ነውና ይህም ልብሳችን አዲሱን ለብሰነው ፡ ይህም ጫማ
ችን አዲሱን ተጫምተነው አረጀ በሲቸው አሉን አሉት ።

መኳንንቱም ስንቃቸውን ተቀብለው አዩ ፡ የእግዚአ
ብሔርንም ቃል አልጠየቁም ። ዘኍ ፳፯ ፳፩ ።

ኢያሱም ከነሱ ጋራ ዕርቅ አድርጎ ያድናቸው ዘንድ
ከነሱ ጋር ተማማለ ፡ የሕዝቡም አለቆች ማሉላቸው ።

ከነሱ ጋር መሐላን ከተማማሉ ከሦስት ቀን በኋላ ከቅ
ርብ (ጐረቤታቸው) እንደሆኑ እነዚያም በአጠገባቸው እን
ደሚኖሩ ሰሙ ።

የእስራኤልም ልጆች ተጕዘው በሦስተኛው ቀን ወደ
አገራቸው ደረሱ ፡ እነዚያም አገሮች ገባኦን ፋራን ቤሮት
ኢያርም ናቸው ። ኢያ፡ ፲፰ ፳፭ ። ሕዝ፡ ፪ ፳፭ ።

የሕዝቡም አለቆች ሁሉ በእስራኤል ፈጣሪ ስም ምለ
ውላቸዋልና የእስራኤል ልጆች አልወጉዋቸውም ፡ የእስ
ራኤል ልጆች ወገኖችም ሁሉ በአለቆቻቸው ሁሉ ላይ
አንጐራጐሩ ።

አለቆቻቸውም ሁሉ ሕዝቡን ሁሉ እኛ በእስራኤል
ፈጣሪ በእግዚአብሔር ስም ምለንላቸዋል ፡ አሁንም ምን
ም ምን ልንነካቸው አንችልም አሉዋቸው ።

ነገር ግን እንዲህ እናድርግ ፡ ስለ ማልንላቸው አድነን
እንግዛቸው ስለ ማልንላቸውም መቅሠፍት አይደረግብንም ፤

አለቆቹም ለሰፈሩ ሁሉ ውኃ እንዲቀዱ ፡ ዕንጨት
እንዲሰበስቡ አድነን አኖርናችሁ አለቆቹ እንዲህ አድር
ገው አዘዟቸው ። ኢያ፡ ፱ ፳፫ ፡ ፱ ፲፭ ።

ኢያሱም ጠርቶ ከናንተ እጅግ የራቅን ነን ብላችሁ
ለምን ዘበታችሁብን እነሆ እናንተ በጠገባችን ትኖራላችሁ
እንዲህ ስትሆኑ ለምን ዘበታችሁብን ፤ አላቸው ።

አሁንም የተረገማችሁ ሁኑ ለኔና ለፈጣሪዬ ውኃ የሚቀ
ዳና ዕንጨት የሚሰብር አገልጋይ ከናንተ አይታጣ አላቸው።

እነሱም እንዲህ ብለው መለሱለት ፡ ይህችን ምድር
ይሰጣችሁ ዘንድ እኛንም ያጠፋን ዘንድ በውስጧ የሚ
ኖሩ ሰዎችንም ሁሉ ከፊታችሁ ያጠፋቸው ዘንድ ፈጣሪህ
እግዚአብሔር ለወዳጁ ለሙሴ የነገረውን ነገር ሁሉ ነገሩን
ስለዚህ ይህን ነገር አደረግን ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፬ ።

አሁንም እነሆ እኛ በእጃችሁ ነን እንደ ወደዳችሁ ደስ
እንደሚላችሁም ታደርጉን ዘንድ አድርጉን አሉት ።

ኢያሱም በዚያች ቀን አዳናቸው ለሰፈሩ ሁሉና ለእ
ግዚአብሔርም መሠውያ ውኃ ቀጅና ዕንጨት ሰባሪ አደ
ረጋቸው ። ፩ ዜና መ፡ ፱ ፪ ። ዕዝ፡ ፪ ፵፫ ።

ስለዚህም ነገር የገባኦን ሰዎች ለሰፈሩ ሁሉና ለእ
ግዚአብሔር መሠውያ ዕንጨት ሰባሪዎችና ውኃ ቀጂ
ዎች ሆኑ ።

ምዕራፍ ፲ ።

የኢየሩሳሌም ንጉሥ አዶንቤዜቅ ፡ ኢያሱ ኢያሪኮን
እንዳጠፋት ንጉሧንም እንዳጠፋው ፡ ጋይንም እንደ
አደረጋት የገባኦን ሰዎችም ወደ እስራኤልና ወደ ኢያሱ

እስራኤል ወገረሩ ሎሙ ወነበሩ ማእከሎሙ ፡ ፈርሁ እም ኢሆሙ ጥቀ ።

ሂደው በፊቃዳቸው ተገዝተው በመካከላቸው እንደ ኖሩ በሰማ ጊዜ ከነው የተነሣ ፈጽሞ ፈራ ።

፪ እስመ የአምር ከመ ዐባይ ሀገር ይእቲ ጥቀ ገባኦን በከመ አሐቲ እምአህጉረ መንግሥት እስመ ይእቲ ተዐቢ እምጋይ ፡ ወጽኑዓን እሙንቱ ኵሎሙ አደዊሃ ።

ገባኦን ከሚገዙቸው አገሮች እንደ አንዲቱ አገር እጅግ ታላቅ አገር እንደ ሆነች ያውቅ ነበርና ከጋይም ትበልጥ ነበርና ሰዎቿም ሁሉ አርበኞች እንደ ነበሩ ያውቅ ነበርና ። ዘዳ፡ ፲፩ ፳፭ ።

፫ ወለአከ አዶንቤዜቅ ንጉሠ ኢየሩሳሌም ኀበ ኤላም ንጉሠ ኬብሮን ወኀበ ፊዶን ንጉሠ ኢያሬሞት ወኀበ ያፍታ (ዮፍታሔ) ንጉሠ ለኪስ ወኀበ ዳቤር ንጉሠ አዶላም ።

የኢየሩሳሌም ንጉሥ አዶንቤዜቅም ወደ ኬብሮን ንጉሥ ወደ ኤላም ፡ ወደ ኢያሬሞት ንጉሥ ወደ ፊዶን ወደ ዳቤርና ወደ ለኪስ ንጉሥ ወደ ያፍታ (ዮፍታሔ) ላከ ።

፬ ወይቤሎሙ ንዑ ኀቤየ ወርድኡኒ ከመ ንዕብኦሙ ለገባኦን እለ ገብኡ ለሊሆሙ ኀበ ኢያሱ ወኀበ ደቂቀ እስራኤል ።

በፊቃዳቸው ወደ እስራኤልና ወደ ኢያሱ የገቡ የገባኦን ሰዎች እንወጋቸው ዘንድ ወደኔ መጥታችሁ ርዱኝ አላቸው ። ዘፍ፡ ፳፫ ፫-፲ ።

፭ ወተጋብኡ ወዐርጉ እሉ ኃምስቱ ነገሥተ አሞሬዎን ንጉሠ ኢየሩሳሌም ፡ ወንጉሠ ኬብሮን ፡ ወንጉሠ ኢያሬሞት ፡ ወንጉሠ ለኪስ ፡ ወንጉሠ አዶላም ፡ ወበጽሑ እሙንቱ ወኵሎሙ አሕዛቢሆሙ ወዐተዋ ለገባኦን ወተቃተልዋ ።

የኬብሮን ንጉሥና የኢየሩሳሌም ንጉሥ የለኪስና የኢያሬሞት ንጉሥ ፡ የአዶላምም ንጉሥ ፡ እሊህ አምስቱ የአሞሬዎን ነገሥታት ተሰብስበው ዘመቱ ፡ እነሱም ሠራዊቶቻቸውም ሁሉ ደርሰው ከብበው ተዋጓት ።

፮ ወለአኩ ሰብአ ገባኦን ኀበ ኢያሱ ውስተ ትዕይንተ እስራኤል ውስተ ገልገላ ፡ ወይቤሉ ኢትትሀከይ እዴከ በእንተ አግብርቲከ ዕርግ ኀቤነ ወፍጡነ ርድአነ ወአድኅነነ እስመ ተጋብኡ ላዕሌነ ኵሎሙ ነገሥተ አሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ አድባር ።

በደጋ የሚኖሩ የአሞሬዎን ነገሥታት ሁሉ በኛ ላይ ተሰብስበዋልና ስለኛ ስለባሮችህ ሥልጣንህ ቸል አትበል ወደኛ መጥተህ ፈጥነህ ርዳን አድነን ብለው ከእስራኤል ወገኖችና ከኢያሱ ዘንድ ወደ ገልገላ ላኩ ።

፯ ወዐርገ ኢያሱ እምገልገላ ውእቱ ወኵሉ ሕዝብ መስተቃትላን ምስሌሁ ወኵሉ ዘጽኑዕ ኀይሉ ።

እሱ ኢያሱም ከገልገላ ወጣ ፡ ኃይሉ ጽኑ የሆነው ሁሉ ከሱም ጋር የአርበኞች ወገኖች ሁሉ ወጡ ።

፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ኢትፍርሆሙ እስመ ውስተ እዴከ አገብኦሙ ወአልቦ ዘይተርፍ እምኔሆሙ ቅድሜከሙ ወኢ አሐዱ ።

እግዚአብሔርም ኢያሱን በእጅህ እጥላቸዋለሁና በፊታችሁም አንድ ስንኳ ከነሱ የሚቀር የለምና አትፍራቸው አለው ። ኢያ፡ ፲፩ ፯ ። መሳ፡ ፬ ፲፬ ።

፱ ወበጽሖሙ ኢያሱ ግብተ በሌሊት ወዒአ እምገልገላ ።

ኢያሱም ከገልገላ ወጥቶ ሲገሠግሥ አድሮ ድንገት በሌሊት ደረሰባቸው ።

፲ ወአደንገፆሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለእስራኤል ወቀጥቀጦሙ እግዚአብሔር ዐቢየ ቅጥቃጤ በገባኦን ወጐዩ ውስተ ፍኖተ ምዕራገ ቤቶሮን ወዴገንዎሙ ወወግእዎሙ እስከ አዜቃ ወእስከ መቄዳ ።

ከእስራኤልም ፊት የተነሣ እግዚአብሔር አስደነገጣቸው በገባኦን ብርቱ ጥፋት አጠፋቸው ፡ ወደ ቤቶሮን ዓቀበት መንገድም ሸሹ ፡ ተከትለውም እስከ መቄዳና እስከ አዜቃ ድረስ ወጉዋቸው ። ኢያ፡ ፲፰ ፴፩ ። መሳ፡ ፬ ፲፭ ።

፲፩ ወሰበ ነትዑ እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስራኤል በውስተ ሙራዲሁ ለቤቶሮን ወገሮሙ እግዚአብሔር እምሰማይ በእብነ በረድ እስከ አዜቃ ወፈድፈዱ እለ ሞቱ በእብነ በረድ እምእለ ቀተሉ ደቂቀ እስራኤል በሐፂኖሙ በውስተ ቀትል ።

ከእስራኤል ልጆች ፊት የተነሣም ወደ ቤቶሮን ቍልቍለት በሸሹ ጊዜ እግዚአብሔር ከሰማይ አውርዶ በደንጊያ በረዶ እስከ ዓዜቃ ድረስ መታቸው ፡ የእስራኤል ልጆች በሰልፍ በጦራቸው ከገደሉዋቸውም በደንጊያ በረዶ የሞቱ በዙ ። መዝ፡ ፲፰ ፲፪ ። ራእ፡ ፲፮ ፳፩ ።

፲፪ ወይእተ አሚረ ተናገረ ኢያሱ ምስለ እግዚአብሔር አመ አግብኦሙ እግዚአብሔር ለአሞሬዎን ውስተ እዴሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ፡ ወይቤ ኢያሱ ለትቁም ፀሐይ መንገለ ገባኦን ፡ ወወርኅኒ መንገለ ቈላተ ኤሎም ።

እግዚአብሔር አሞሬዎንን በእስራኤል ልጆች እጅ በጣላቸው ጊዜ ኢያሱ ያን ጊዜ ፀሐይ በገባኦን ጨረቃም በኤሎም ቈላ ትቁም ብሎ ከእግዚአብሔር ጋር ተነጋገረ ፡ (ትቁም ብሎ ለመነው) ። ኢያ፡ ፲፱ ፵፪ ። እንባ፡ ፫ ፲፩ ።

፲፫ ወቆሙ ፀሐይ ወወርኅ በምቅዋሞሙ በኀበ ሀለዉ እስከ አጥፍኦሙ እግዚአብሔር ለፀሮሙ ፡ ወናሁ ተጽሕፈ ዝንቱ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ በጊዜሃ ፡ ወቆመት ፀሐይ ማእከለ ሰማይ ወኢሐረት መንገለ ምዕራብ እምጣነ አሐቲ ዕለት ፍጽምት ።

እግዚአብሔርም ጠላቶቻቸውን እስኪያጠፋቸው ድረስ ፀሐይና ጨረቃ በያሉበት ቆሙ ፡ ወድያውም ይህ ነገር በዚህ መጽሐፍ ተጻፈ ፡ በሰማይ መከከል ፀሐይ ቆመች ፡ አንድ ቀን ያህል ፈጽሞ ወደ መግቢያዋም አልሄደችም ። ፪ ሳሙ፡ ፩ ፲፰ ።

፲፬ ወኢኮነት ከመ ይእቲ ዕለት ኢ እምቅድሚሃ ፡ ወኢ ቅምድኅሬሃ ከመ ያውሥእ እግዚአብሔር ለቃለ እጓለ እመ

እግዚአብሔር የሰውን ጸሎቱን ይሰማው ዘንድ ከዚም በፊት ከዚም በኋላ እንደዚህ የተደረገበት ቀን የለም

ሐየሙ ወእግዚአብሔር በብእ ሎሙ ለእስራኤል ።
፲፭ ወገብአ ዳግመ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ ው
ስተ ገልገላ ትዕይንቶሙ ።
፲፮ ወጐዩ እልክቱ ኀምስቱ ነገሥት ወተኀብኡ ውስተ በ
ዓት ዘመቄዳ ።
፲፯ ወዜነውዎ ለኢያሱ ወይቤልዎ ተረክቡ እልክቱ ኀም
ስቱ ነገሥት ውስተ በዓተ መቄዳ ኅቡ ተኀብኡ ።
፲፰ ወይቤሎሙ ኢያሱ አንከብልሉ እብነ ዐቢየ ውስተ
አፉሃ ለይእቲ በዐት ወአንብሩ አደወ ላዕሌሆሙ እለ የዐ
ቅብዎሙ ።
፲፱ ወአንትሙሰ ኢትቁሙ ዴግኑ ፀረክሙ ኵሎ እስከ
ጽንፎሙ ወኢታብሕዎሙ ይበኡ ውስተ አህጉሪሆሙ
እስመ አግብኦሙ እግዚአብሔር አምላክነ ውስተ እዴነ ።

፳ ወእምዝ ሶበ አኅለቁ ቀቲሎቶሙ ኢያሱ ወኵሉ እስ
ራኤል ቀትለ ዐቢየ ጥቀ ዘእልበ ማኅለቅት ወእለሂ ድኅኑ
እምኔሆሙ በኡ ውስተ አህጉር ጽኑዓት ።
፳፩ ወገብኡ ኵሉ ሕዝብ ውስተ ትዕይንት ኀበ ኢያሱ ው
ስተ መቄዳ ድኅኖንሂሆሙ ወአልቦ ዘለሐሰሙ በልሳኑ ሙኑ
ሂ ለደቂቀ እስራኤል ።
፳፪ ወይቤሎሙ ኢያሱ አርኅውዋ ለዛቲ በዓት ወአምጽእ
ዎሙ ኀቤየ ለእልክቱ ኀምስቱ ነገሥት እምዛቲ በዓት ወገ
ብሩ ከማሁ ።
፳፫ ወአውፅእዎሙ ለእልክቱ ኀምስቱ ነገሥት እምውስተ
ይእቲ በዓት ለንጉሠ ኢየሩሳሌም ፣ ወለንጉሠ ኬብሮን ፣
ወለንጉሠ ኢያሪሞት ፣ ወለንጉሠ ለኪሶን ወለንጉሠ አዶ
ላም ፣ ወወሰድዎሙ ኀበ ኢያሱ ።
፳፬ ወጸውዖሙ ኢያሱ ለኵሉ እስራኤል እለ ተቃተሉ
ወለእለ ሖሩ ምስሌሁ ወይቤሎሙ ደዩ እገሪክሙ ላዕለ ክሳ
ዳቲሆሙ ፣ ወወደዩ እገሪሆሙ ላዕለ ክሳዳቲሆሙ ።
፳፭ ወይቤሎሙ ኢያሱ ኢትፍርህዎሙ ወኢትደንግፁ
እምኔሆሙ ትብዑ ወጽንዑ እስመ ከመዝ ይገብሮሙ እግ
ዚአብሔር ለኵሎሙ ፀርክሙ እለ ትፀብእዎሙ አንትሙ ።
፳፮ ወእምዝ ቀተልዎሙ ወረገዝዎሙ ወሰቀልዎሙ ላዕለ
ኀምስቱ ዕፀው ወነበሩ ስቁላኒሆሙ እስከ ሠርክ ።
፳፯ ወእምዝ ሶበ ዐርበ ፀሐይ አዘዘ ኢያሱ ያውርድዎሙ
ወአውረድዎሙ እምዕፀው ወገደፍዎሙ ውስተ ይእቲ በ
ዐት እንተ ውስቴታ ተኀብኡ ወአንከብልሉ እብነ ዓቢየ
ዲቤሃ ለይእቲ በዐት ።
፳፰ ወለመቄዳሂ ነሥእዋ በይእቲ ዕለት ወለንጉሣሂ ቀተ
ልዎ በአፈ ሐፂን ወአጥፍእዎሙ ለኵሉ ዘመንፈስ ዘውስ
ቴታ ወኢያትረፉ በውስቴታ ነፍሰ ወኢመነሂ ወአልቦ
ዘድኅነ ወገብርዎ ለንጉሠ መቄዳ በከመ ገብርዎ ለንጉሠ
ኢያሪኮ ።
፳፱ ወሖረ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ እመቄዳ ው
ስተ ልብና ወተቃተላ ለልብና ።
፴ ወአግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴሆሙ ለእስራኤል
ወነሥእዋ ወለንጉሣ ቀተሉ በአፈ ሐፂን ወኢያትረፈ ውስ
ቴታ እምኵሉ ዘመንፈስ ወኢያድኅነ ወኢአሐደሂ ነፍሰ

እግዚአብሔር ለእስራኤል ጠላቶቻቸውን አጠፋላቸው ።
ዳግመኛ እስራኤል ሁሉና ኢያሱ ወደ ሰፈራቸው
ወደ ገልገላ ተመለሱ ። ኢያ፣ ፲፯ ፶፫ ።
እሊህም አምስቱ ነገሥታት ሸሽተው በመቄዳ ዋሻ
ተሠወሩ ። ኢያ፣ ፲ ፲ ።
እሊህ አምስቱ ነገሥታት በተሰበሰቡበት በመቄዳ
ዋሻ ተገኙ ብለው ለኢያሱ ነገሩት ።
ኢያሱም ታላቁን ድንጊያ በዚያች ዋሻ አፍ ገጠሟት
የሚጠብቁዋቸውንም ጕልማሶች በዚ ላይ አስቀምጡ ።
ነህ፣ ፬ ፳፣ መዝ፣ ፴፫ ፳፣ ፲፪ ፳ ።
እናንተ ግን ትቁሙ ፣ ጠላቶቻችሁን ሁሉ እስከ ዳር
ቻቸው ድረስ ተከተሉ ፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በእ
ጃችን ጥሏቸዋልና ወዳገራቸው ይገቡ ዘንድ አታሰናብቷ
ቸው አላቸው ። ዘዳ፣ ፳፭ ፲፰ ።
ከዚህ በኋላ ፍጻሜ የሌለው እጅግ ጽኑ ሰልፍ አድር
ገው ኢያሱና እስራኤል ሁሉ በጠፏቸው ጊዜ ከነዚህም
የዳኑት ወደ ጽኑ አገሮች ገቡ ። ኢያ፣ ፰ ፳፬ ።
ሕዝቡም ሁሉ ኢያሱ ወዳለበት ወደ መቄዳ በደኅና
ተመለሱ ፣ የእስራኤልንም ልጆች ማንም ማን ጥቂት መ
ከራ ያመጣባቸው የለም ። ዘፀ፣ ፲፩ ፯ ።
ኢያሱም ያችን ዋሻ ክፍታችሁ እነዚያን አምስቱ ነገ
ሥታት ከዚያች ዋሻ ወደኔ አምጧቸው አላቸው ፣ እን
ዳላቸውም አደረጉ ።
የኬብሮንን ንጉሥና የኢየሩሳሌምን ንጉሥ የለኪስን
ንጉሥና የኢያሪሞትን ንጉሥ ፣ የአዶላምም ንጉሥ እሊ
ያን አምስቱ ንጉሦች ከዚያች ዋሻ አውጥተው ወደ ኢያሱ
ወሰዷቸው ።
ኢያሱም ከሱ ጋር ወደ ጦርነት የሄዱትንና የተዋጉ
እስራኤልን ሁሉ ጠርቶ እግር ከንገት አድርጋችሁ እሰሩ
ዋቸው አላቸው ፣ እግር ከንገት አድርገው አሰሯቸው ።
ኢያሱ አትፍሩዋቸው ፣ ከነዚህም የተነሣ አትደንግጡ
እናንተ የምትወጉዋቸው ጠላቶቻችሁን እግዚአብሔር
እንደዚህ ያደርጋቸዋልና በርቱ ፣ ጽኑ አላቸው ።
ከዚህ በኋላ ወግተው ገድለው በአምስት ዕንጨቶች
ላይ ሰቀሏቸው ፣ እስከ ማታም ድረስ ተሰቅለውዋሉ ።
ከዚህ በኋላ ፀሐይ በገባ ጊዜ ያወርዷቸው ዘንድ ኢያ
ሱ አዘዘ ፣ ከዕንጨቶቹም ላይ አውርደው በተሸሸጉበት
በዚያች ዋሻ ጣሏቸው ያችንም ዋሻ ታላቅ ድንጊያ ገጠሟት ።
ዘዳ፣ ፳፩ ፳፫ ። ኢያ፣ ፰ ፳፱ ።
በዚያችም ቀን መቄዳን እጅ አደረጓት ፣ ንጉሧንም
በጦር ገደሉት ፣ በውስጧም የወንድ አካል ያላቸውን ሁሉ
አጠፏቸው በውስጧ የተሸሸጉትንም አላስቀሩም ማንም
የዳነ የለም ፣ በኢያሪኮ ንጉሥ እንዳደረጉ በመቄዳም ንጉ
ሥ አደረጉ ። ዘኍ፣ ፳፩ ፴፭ ። ኢያ፣ ፰ ፳፪ ፣ ፲፩ ፳ ።
ኢያሱ ሄዶ እስራኤልም ሁሉ ከሱ ጋራ ከመቄዳ ወደ
ልብና ሄደው ፣ ልብናን ወጉዋት ። ኢያ፣ ፲፪ ፲፭ ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል እጅ ጣላት ፣ እጅም አደረ
ጉዋት ፣ ንጉሧንም በጦር ገደለው ፣ በውስጧም የወንድ
አካል ካለው ሁሉ አላስቀሩም ፣ ከነሱም አንድ ሰንኳ ሸሽቶ

እምኔሆሙ ፣ ወገብርዎ ለንጉሣ በከመ ገብርዎ ለንጉሠ ኢያሪኮ ።

የመለጠ የለም፣ በኢያሪኮም ንጉሥ እንዳደረጉ በንጉሷም አደረጉ (አጠፉት)። ኢ.ሱ፣ ፴፯ ፰ ።

፴፩ ወሖረ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ እምልብና ውስተ ለኪስ ወነበሩ ላዕሌሃ ወተቃተልዋ ።

ኢያሱም ሄደ ከሱ ጋር ያሉ እስራኤልም ሁሉ ከልብና ወደ ለኪስ ሄዱ በላዩዋም ላይ ተቀምጠው ወጉዋት ።

፴፪ ወአግብኦ እግዚአብሔር ለለኪስ ውስተ እደዊሆሙ ለእስራኤል ወነሥእዋ በሳኒታ ዕለት ወቀተልዎሙ በአፈ ሐፂን ወአጥፍእዋ በከመ ገብርዋ ለልብና ።

እግዚአብሔር ለኪስን በእስራኤል እጅ ጣላት በማግሥቱም እጅ አደረጓት፣ በጦርም አጠፉዋቸው፣ ልብናን እንዳጠፉዋት እሷንም አጠፉዋት ።

፴፫ ወዐርገ ይእተ አሚረ ኤላም ንጉሠ ጋዜስ ከመ ይርአያ ለለኪስ ወቀተሎ ኢያሱ በአፈ ሐፂን ወለሕዝቡሂ እስከ ኢያትረፈ እምኔሆሙ ነፋጺተ ወአልቦ ዘድኅነ ።

ያን ጊዜ የጋዜስ ንጉሥ ኤላም ለኪስን ለማየት ወጣ፣ ኢያሱም በጦር ወግቶ ገደለው፣ ከነዚያ ሸሽቶ ያመለጠ አንድ ስንኳ ሳይቀር ወገኖቹን ሁሉ ገደላቸው የዳነም የለም ።

፴፬ ወሖረ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ እምለኪስ ውስተ አዶላም ወነበሩ ላዕሌሃ ወተቃተልዋ ።

ኢያሱ ሄደ፣ እስራኤልም ሁሉ ከሱ ጋር ከለኪስ ወደ አዶላም ሄዱ፣ በሷም ላይ ሰፍረው ተዋጓት (ወጓት) ።

፴፭ ወአግብኦ እግዚአብሔር ውስተ እደዊሆሙ ለእስራኤል ወነሥእዋ በይእቲ ዕለት ወቀተልዋ በአፈ ሐፂን ወቀተሉ ኵሎ ዘመንፈስ ዘውስቴታ በከመ ገብርዋ ለለኪስ ።

እግዚአብሔርም በእስራኤል እጅ ጣላት፣ በዚያችም ቀን በጦር ወግተው እጅ አደረጓት፣ ለኪስንም እንዳደረጓት በውስጧ ያለ የወንድ አካል ያለውን ሁሉ ገደሉ ።

፴፮ ወሖረ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ እምአዶላም ውስተ ኬብሮን ወነበሩ ላዕሌሃ ወቀተልዋ በአፈ ሐፂን ወለኵሉ ዘመንፈስ ዘውስቴታ ወአልቦ ዘድኅነ እምኵሉ ዘውስቴታ ወአጥፍእዋ በከመ ገብርዋ ለአዶላም ።

ኢያሱም ሄደ፣ እስራኤልም ሁሉ ከሱ ጋር ከአዶላም ወደ ኬብሮን ሄደው፣ በሷ ላይ ተቀምጠው በጦር ወግተው አጠፉዋት፣ በውስጧ የወንድ አካል ያለውን ሁሉ አጠፉት፣ የዳነም የለም፣ አዶላምን እንዳጠፉዋት እሷንም አጠፉዋት ።

፴፯ ወገብአ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ውስተ ዳቤር ወነበሩ ላዕሌሃ ።

ኢያሱም ተመለሰ፣ እስራኤልም ሁሉ ከሱ ጋር ወደ ዳቤር ተመለሱ፣ በሷም ላይ ተቀመጡ ።

፴፰ ወነሥእዋ ወቀተልዎ ለንጉሣ በአፈ ሐፂን ወለአህጉሪሃኒ ወለኵሉ ዘመንፈስ ዘውስቴታ ወአልቦ ዘአትረፉ ውስቴታ ዘድኅነ ወአጥፍእዋ በከመ ገብርዋ ለኬብሮን ወለንጉሣ ከማሁ ገብርዋ ለዳቤር ወለንጉሣ ።

እጅ አደረጓት፣ ንጉሷንም በጦር ወግተው ገደሉት፣ አገሮቿንም አጠፉዋቸው በውስጧ የወንድ አካል ያለውን ሁሉ አጠፉት፣ በውስጧ ያስቀሩት የዳነም የለም፣ ኬብሮንን ከንጉሷ ጋር እንዳጠፍዋት ዳቤርንም ከንጉሷ ጋር አጠፏት ።

፴፱ ወቀተለ ኢያሱ ኵሎ ምድሮሙ ለደወለ አድባር ወናቤ ወለአሕቃላቲሃ ወለአሴዶት ወነገሥቶሙ ወአልቦ ዘተርፈ እምኔሆሙ ወዘድኅነ ወኵሎ ዘመንፈስ ሕይወት አጥፍአ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።

ኢያሱ የናቤዎንና የደጋዎችን አውራጃ አሴዶትንና አውራጃዎቿን ንጉሦቻቸውንም አጠፋ፣ ከነዚያ የቀረ የዳነ የለም፣ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዳዘዘ በነፍስ ሕያው የሆነውን ሰው ሁሉ አጠፋ። ዘዳ፣ ፳ ፲፮ - ፲፯ ።

፵ ወቀተሎሙ ኢያሱ እምቃዴስ በርኔ እስከ ጋዛስ ወኵሎ ጎሶም እስከ ገባኦን ።

ኢያሱ ከቃዴስ በርኔ ጀምሮ እስከ ጋዛስ ድረስ ከጎሶም ጀምሮም እስከ ገባኦን ድረስ አጠፋቸው ።

፵፩ ወቀተለ ኢያሱ ኵሎ ነገሥቶሙ ወምድሮሙኒ አኀዘ በምዕር እስመ እግዚአብሔር ይፀብእ ሎሙ ለእስራኤል ።

ኢያሱ ንጉሦቻቸውን ሁሉ አጠፋ፣ እግዚአብሔር ለእስራኤል ጠላቶቻቸውን ስላጠፋላቸው አገራቸውን በአንድ ጊዜ ያዘ። ኢያ፣ ፲ ፲፬ ።

፵፪ ወገብአ ኢያሱ ወኵሉ እስራኤል ምስሌሁ ኀበ ትዕይንት ውስተ ገልገላ ።

ከዚህ በኋላ ኢያሱ ተመለሰ፣ ከሱ ጋር ያሉ እስራኤልም ሁሉ ገልገላ ወዳለው ሰፈራቸው ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወሰበ ሰምዐ ኢያቢስ ንጉሠ አሶር ለአከ ኀበ ኢዮባብ ንጉሠ አምርን ወኀበ ንጉሠ ሲሞአን ወኀበ ንጉሠ አዜፍ ።

የአሶር ንጉሥ ኢያቢስ የኢያሱን መምጣት በሰማ ጊዜ፣ ወደ ሲሞአን ንጉሥና ወደ አምሮን ንጉሥ ወደ ኢዮባብ ወደ አዜፍም ንጉሥ ላከ። ኢያ፣ ፲፪ ፲፱ ።

፪ ወኀበ ነገሥት እለ መንገለ መስዕ እንተ ውስተ አድባር ወውስተ ዐረባ ዘአዜብ በቅድመ ኬኔሬት ወውስተ አሕቃላት ዘፊናዶር ።

በአዜብ ኬኔሬት ግራና በደጋ ቀኝ አገር ወደ ሚኖሩ ነገሥታት ወደ ፊናዶር አውራጃዎች ላከ ።

፫ ወውስተ ባሕር ዘአሞሬዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወፌርዜዎን እለ ውስተ አድባር ወኬጤዎን እለ ውስተ አሕቃላት ወውስተ መሴፋን ።

ወደ ኤዌዎንና ወደ አሞሬዎን፣ በደጋ ወዳሉ ወደ ፌርዜዎንና ወደ ኢያቡሴዎን በሴፋንና በአውራጃዋ ወዳሉ ኬጤዎንም ምዕራብና ወደ ምሥራቅ ወዳሉ ወደ

፬ ወወፅኡ እሙንቱ ወትዕይንቶሙ ምስሌሆሙ ከመ
ኆፃ ባሕር ብዝኆሙ ወአፍራስ ወሠረገላት ብዙኃን ጥቀ ።

፭ ወተጋብኡ ኵሎሙ ነገሥት ወመጽኡ ኅቡረ ወተአኅ
ዝዎሙ ይትቃተልዎሙ ለእስራኤል በኀበ ማየ ማሮን ።
፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ኢትፍራህ እምቅ
ድመ ገጾሙ እስመ ጌሠመ በዛቲ ጊዜ አነ አገብኦሙ ከመ
ይትቃተሉ በቅድመ እስራኤል ወለአፍራሲሆሙኒ ምትር
ሥረዊሆሙ ወሠረገላቲሆሙኒ አውዒ በእሳት ።
፯ ወሖረ ኢያሱ ወተሎሙ ሕዝብ መስተቃትላን ላዕሌ
ሆሙ ኀበ ማየ ማሮን ወወረዱ ላዕሌሆሙ እምአድባር ወአ
ውገብዎሙ ።
፰ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴሆሙ ለእስራ
ኤል ወዴገንዎሙ እንዘ ይቀትልዎሙ እስከ ሲዶና ዐባይ
ወእስከ ማሴሮን ወእስከ አሕቃላተ ሞሳሕ ዘመንገለ ጽባ
ሒሁ ወቀተልዎሙ ወኢያትረፉ እምኔሆሙ ነፋጺተ ።
፱ ወገብሮሙ ኢያሱ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ወመ
ተረ ሥረዊሆሙ ለአፍራሲሆሙ ወሠረገላቲሆሙኒ አው
ዐዮ በእሳት ።
፲ ወተመይጠ ኢያሱ በእማንቱ መዋዕል ወነሥኣ ለአሶር
ወለንጉሣ ቀተሎ በሰይፍ እስመ አሶር ቀዲሙ ርእሶሙ
ይእቲ ለእሉ ኵሎሙ ነገሥት ።
፲፩ ወቀተሉ ኵሎ ዘነፍስ ዘውስቴታ በሐፂን ወአጥፍኦ
ዎሙ ለኵሎሙ እስከ ኢያትረፉ ውስቴታ ዘመንፈስ ወአ
ውዐያ ለአሶር በእሳት ወለኵሉ አህጉረ እሉ ነገሥት ።

፲፪ ወነሥኦሙ ኢያሱ ለነገሥቶሙ ወቀተሎሙ በሐፂን
ወሠረዎሙ በከመ አዘዞ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር ።
፲፫ ወባዕደሰ አህጉረ ኵሎ ዘአድያም ኢያውዐዮ እስራኤል
እንበለ አሶር በሕቲታ ዘአውዐዩ ።
፲፬ ወበርበሩ ደቂቀ እስራኤል ለርእሶሙ ኵሎ በርበረ
ወሎሙሰ ሠረወዎሙ እስከ አጥፍእዎሙ ለኵሎሙ በአፈ
ሐፂን ወኢያትረፉ እምኔሆሙ ወኢ አሐደ ዘመንፈስ ።

፲፭ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ ቍልዔሁ ወሙሴ
አዘዞ ለኢያሱ ወከማሁ ገብረ ኢያሱ ወኢኀደገ ምንተኒ
እምኵሉ ዘአዘዞ ሙሴ ።
፲፮ ወነሥአ ኢያሱ ኵሎ ደወለ ምድሮሙ ዘመንገለ አድ
ባር ወኵሎ ምድረ ኣጊብ ወኵሎ ምድረ ጎሶም ወአሕቃላ
ቲሆሙ ወዘመንገለ ዐረቢሃ ወለኵሉ ደብረ እስራኤል
ወታሕታየኒ ደወሎሙ ዘመንገለ ደብር እምደብረ ኤኬል ።

፲፯ ወየዐርግ እስከ ሴይር ወእስከ በለገድ ወአሕቃላተ
ሊባኖስ ዘመንገለ ደብረ አኤርሞን ወአኀዞሙ ለኵሎሙ
ነገሥቶሙ ወቀተሎሙ ወአጥፍኦሙ ።
፲፰ ወጕንዱየ መዋዕለ ነበረ ኢያሱ ኀበ እሉ ነገሥት እንዘ
ይትቃተሎሙ ።

ከነፃን ምዕራብ ወዳሉ ነገሥታት ላከ ። ሙሴ ፫ ፫ ።
እነሱም (ነገሥታቱ) ወጡ ሠራዊቶቻቸውም ከነሱ ጋር
ብዛታቸው እንደ ባሕር አሸዋ ሆነው ወጡ ፣ ሠረገላዎቻ
ቸውና ፈረሶቻቸውም እጅግ ብዙ ነበሩ ።
እነዚህም ነገሥታት ሁሉ ተሰብስበው እስራኤልን ለመ
ውጋት መጥተው በማሮን ውኃ አጠገብ ተያያዟቸው ።
እግዚአብሔር ኢያሱን በእስራኤል ፊት ይሞቱ ዘንድ
ነገ ይህን ጊዜ እኔ በእጅህ እጥላቸዋለሁና ከፊታቸው የተ
ነሣ አትፍራ ፤ የፈረሶቻቸውንም ቋንጃ ቍረጥ ፣ ሠረገላዎ
ቻቸውንም በእሳት አቃጥል አለው ። ዘፍ፣ ፵፱ ፮ ።
አርበኞች የሚሆኑ ሠራዊቱ ሁሉና ኢያሱም ወደ ማ
ሮን ውኃ ኼዱባቸው (መጡባቸው) ከተራራውም ወደሳ
ቸው ወርደው አስፈሯቸው ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል እጅ ጣላቸው ፣ እስከ
ታላቂቱ ሲዶና እስከ ማሴሮንም ድረስ በስተ ምሥራቅ በ
ኩል እስከለ እስከ ሞሳሕ አውራጃ ድረስ እየወጉ ተከት
ለው አጠፉዋቸው ከነሱም የሸሸውን ሰው አላስቀሩም ።
ኢያሱም እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረጋቸው ፤ የፈ
ረሶቻቸውን ቋንጃ ቈረጠ፥ ሠረገላዎቻቸውንም በእሳት
አቃጠለ ።
ኢያሱ በዚያ ወራት ተመልሶ አሶርን እጅ አደረጋት
ንጉሧንም በሰይፍ ገደለው ፣ አሶር ቀድሞ የነዚህ ነገሥ
ታት ሁሉ ዋና ከተማ ነበረች ።
በውስጧ የወንድ አካል ያለውን ሁሉ በጦር አጠፉ ፤
በውስጧ የወንድ አካል ካለው ሁሉ አንድም ሳያስቀሩ
አሶርን በእሳት አቃጠሏት ፣ የነዚህንም የንጉሦች አገር
ሁሉ በእሳት አቃጠሏቸው ።
ኢያሱም ንጉሦቻቸውን ይዞ በጦር ገደላቸው የእግዚ
አብሔርም ባለሟል ሙሴ እንዳዘዘው አጠፋቸው ።
ከቃጠሏት ከአሶር ብቻ በቀር እስራኤል በአውራጃ
ቸው ያለ ሌላውን አገር ሁሉ ግን አላቃጠሉም ።
የእስራኤል ልጆች ምርኮውን ሁሉ ለራሳቸው ዘረፉ ፤
ሁሉንም በጦር እስኪያጠፏቸው ድረስ ደርሰው ሰዎችን
ግን በጦር አጠፉዋቸው ከነሱ አንድ ሰው ስንኳን አላስ
ቀሩም ።
እግዚአብሔር ለወዳጁ ለሙሴ እንዳዘዘው ፣ ሙሴም
ኢያሱን እንዳዘዘው ፣ ኢያሱ እንዳዘዘው አደረገ ፣ ሙሴ
ካዘዘው ሁሉ ምንም አላስቀረም ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፩ - ፲፪ ።
ኢያሱ አጊብ የሚባል አገር ሁሉና በደጋው ያለ የአ
ገራቸውን አውራጃ ሁሉ አውራጃቸውን ሁሉና ጎሶም የሚ
ባል አገርን ሁሉ እጅ አደረገ ፣ በምዕራብ በኩል ያለው
የእስራኤል አገር ሁሉ ከኤኬል ተራራ በደጋው ያለ ታች
ኛውን አገር ሁሉም እጅ አደረገ ። ኢያ፣ ፲፪ ፰ ፣ ፲ ፵፩ ።
እስከ በለገድና እስከ ሴይር ድረስ በአኤርሞን ተራራ
በኩል ባለ እስከ ሊባኖስ አውራጃ ድረስ ወጥቶ ንጉሦቻ
ቸውን ሁሉ ይዞ በጦር ወግቶ ገደላቸው ።
ኢያሱ ከእነዚህ ነገሥታት ጋር ሲዋጋ ብዙ ዘመን ኖረ።

፲፱ ወአልቦ ሀገር እንተ ኢነሥኡ እስራኤል እንበለ ኤዋውያን ዘይነብሩ በገባኦን ወለኵሎሙ ነሥእዎሙ በቀትል ።

እስራኤል በገባኦን የሚኖሩ ሰዎች ከያዙት በቀር እጅ ያላደረጉት አገር የለም ። ኢያ፣ ፱ ፫ ፯ ።

፳ እስመ እግዚአብሔር አጽንዐ ልበሙ ውስተ ቀትል ለእስራኤል ከመ ይሥርውዎሙ ወከመ ኢይምሐርዎሙ አላ ከመ ያጥፍእዎሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ያጠፏቸው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይራሩላቸው በሰልፍ ያጠፉዋቸው ዘንድ የእስራኤልን ልቡናቸውን አጽንቷልና በሰይፍ አገሮቻቸውን ሁሉ እጅ አደረጉዋቸው ።

፳፩ ወሖረ ኢያሱ በእማንቱ መዋዕል ወአጥፍኦሙ ለእቂም እለ ውስተ አድባር እምኬብሮን ወእምዳቤር ወእምአናቦት ወእምውስተ ኵሉ ደወሎሙ ለእስራኤል ወእምአድባረ ይሁዳ ምስለ አህጉሪሆሙ ።

ኢያሱም በዚያ ወራት ሄዶ በደጋዎች ያሉ ኃያላኑን ከዳቤርና ከኬብሮን ከእስራኤል አውራጃ ሁሉና ከአናቦት ከይሁዳም አገር ከአገሮቻቸው ጋር አጠፋቸው ።

፳፪ ወአጥፍኦሙ ኢያሱ ወኢያትረፈ እምኔሆሙ ለእቂም በማእከለ እስራኤል ዘእንበለ ውስተ ጋዛ ወውስተ ጌት ወአዛጦን ዘተርፉ ።

ኢያሱ በጌትና በጋዛ በአዛጦንም ከቀሩት በቀር ከኃያላኑ (እቂም) በእስራኤል መካከል ሳያስቀር አጠፋቸው ።

፳፫ ወነሥአ ኢያሱ ኵሉ ምድሮሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ወወሀቦሙ ኢያሱ ርስቶሙ ለእስራኤል ዘከመ ክፍሎሙ በበነገዶሙ፣ ወአዕረፈት እንከ ምድር እም ቀትል ።

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው ኢያሱ አገራቸውን ሁሉ እጅ አደረገ፣ ኢያሱም ለእስራኤል በየወገናቸው እንደየዕጣቸው ርስታቸውን ሰጣቸው፣ ከዚህ በኋላ ምድር ከሰልፍ (ከጦርነት) አረፈች ። ዘኍ፣ ፴፬ ፪ ። ኢያ፣ ፲፬ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወእሉ እሙንቱ ነገሥት ዘቀተልዎሙ ደቂቀ እስራኤል ወወረስዎሙ ምድሮሙ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ሠርቀ ፀሐይ እምቈላተ አርኖን እስከ ደብረ አኤርሞን ወኵሉ ምድረ ዐረብ ዘመንገለ ጽባሒሁ ።

ከአርኖን ቈላ ጀምሮ በምሥራቅ በኩል እስከለው ዓረብ ምድር ሁሉና እስከ አኤርሞን ተራራ ድረስ በፀሐይ መውጫ በዮርዳኖስ ማዶ የእስራኤል ልጆች ወግተው አገራቸውን የወረሱዋቸው ነገሥታት እነዚህ ናቸው ።

፪ ሴዎን ንጉሠ አሞሬዎን ዘይነብር ውስተ ሐሴቦን ወይኴንን እምአርኖን እንተ ሀለወት ውስተ ቈላት ዘእሐዱ ኅብር ወመንፈቀ ገለአድ እስከ ኢያቦቅ ደወሎሙ ለደቂቀ አሞን ።

በሐሴቦን የሚኖር አንድ ወገኑ ቈላ በሚሆን ካለች ከአርኖን፣ ከገለዓድም እኩሌታ ጀምሮ የዓራብና የዓሞን ልጆች ድንበር እስከ ሚሆን እስከ ያቦቅ ድረስ የሚገዛ ሴዎን ነው ። ዘፍ፣ ፴፪ ፳፪ ። ዘኍ፣ ፳፩ ፳፬ ።

፫ ወዐረብ እስከ ባሕረ ኬኔሬብ ዘመንገለ ጽባሕ እስከ ባሕረ ዐረብ ባሕረ ኤሎን እምነ ጽባሒሁ እምፍኖተ ዘመንገለ አሴሞት ወእምቴማን እንተ መትሕተ አሴዶት ፋስጋ ወደወላ ።

በምሥራቅ በኩል እስከለ እስከ ኬኔሬብ ምዕራብም ድረስ በአሴሞት ካለ በምሥራቁ መንገድ ጀምሮ ከፋስጋና ከአሴዶት በአውራጃዋ በታች ካለች ከቴማን ጀምሮ ይኸውም የጨው ባሕር ነው አውራጃዋንም እስከዚህ ድረስ የሚገዛ ሴዎን ነው ። ዘኍ፣ ፴፬ ፲፩ ። ኢያ፣ ፲፫ ፳ ።

፬ ዖግ ንጉሠ ባሳን ዘተርፈ እምኔሆሙ ለእለ ያርብሕ እለ ይነብሩ ውስተ አስጣሮት ወኤንድራይን ።

በኤንድራይንና በአስጣሮት ከሚኖሩ አርበኞች የቀረ የባሳን ንጉሥ ዓግ ነው ። ዘፍ፣ ፲፬ ፭ ። ዘኍ፣ ፳፩ ፴፫ ።

፭ ወመስፍን ውእቱ ላዕለ አድባረ አኤርሞን ወከሴኪ ወለኵሉ ባሳን እስከ አድዋለ ጌርጌሲ ወመከት ወመንፈቀ ገለአድ ደወሉ ለሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን ።

በከሴኪና በአኤርሞን አውራጃ ገዥ ነው፣ እስከ መከትና እስከ ጌርጌሲ የሐሴቦን ንጉሥ የሴዎን አውራጃ እስከ ገለዓድ እኩሌታ አውራጃም ድረስ ለባሳን ሁሉ ገዥ ነው።

፮ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር ወደቂቀ እስራኤል ቀተልዎሙ፣ ወወሀቦሙ ርስቶሙ ሙሴ ኪያሃ ምድረ ለሮቤል ወለጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ።

የእስራኤል ልጆችና የእግዚአብሔር ባለሟል ሙሴ እነዚህን ገድለው ለጋድና ለሮቤል ለምናሴም ነገድ እኩሌታ ያችን አገር ሙሴ ርስት አድርጎ ሰጣቸው ።

፯ ወእሉ እሙንቱ ነገሥተ ምድረ ከነዓን ዘቀተልዎሙ ኢያሱ ወደቂቀ እስራኤል በማዕዶተ ዮርዳኖስ በመንገለ ባሕረ በለገድ ውስተ ገዳመ ሊባኖስ ወእስከ ደብረ ኤሴኬ ዘየዐርግ ውስተ ሴይር ወወሀቦሙ ኢያሱ ይእተ ምድረ ለሕዝበ እስራኤል ።

የእስራኤል ልጆችና ኢያሱ በሊባኖስ ቈላ በበለገድ ባሕር በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ሴይር በሚደርስ በኤሴኬ ተራራ የገደሏቸው የከነዓን ነገሥታት እኒህ ናቸው፣ ኢያሱም ያችን ምድር ለእስራኤል ወገኖች ሰጣቸው ።

፰ ወአውረሶሙ ርስተ በውስተ ደብርኒ ወበውስተ ገዳምኒ ወበዐረብ ወበአሴዶት ወበአሕቃላትኒ ወናጌብ ወበኬጤዎን ወበአሞሬዎን ወበከናኔዎን ወበፌርዜዎን ወበኢያቡሴዎን ወበኤዌዎን ።

በቈላና በደጋ በአሴዶትና በዓራብ በናጌብና በአውራጃዎቿ፣ በአሞሬዎንና በኬጤዎን፣ በፌርዜዎንንና በከናኔዎን፣ በኤዌዎንና በኢያቡሴዎን ያለ ርስታቸውን አወረሳቸው ። ኢያ፣ ፲ ፵፣ ፱ ፩ ።

ንጉሠ ኢያሪኮ ፡ ወንጉሠ ጋይ እንተ መአንዘ ቤቴል ።	፱	አንደኛው የኢያሪኮ ንጉሥ ነው ፡ ሁለተኛው የቤቴል መያያዣ የጋይ ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፯ ፪ ፡ ፰ ፳፱ ።
ንጉሠ ኢየሩሳሌም ፡ ንጉሠ ኬብሮን ።	፲	ሦስተኛው የኢየሩሳሌም ንጉሥ ነው ፡ አራተኛው የኬብሮን ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲፫ ፳፫ ።
ንጉሠ ኢያሪሞት ፡ ንጉሠ ለኪስ ።	፲፩	አምስተኛው የኢያሪሞት ንጉሥ ነው ፡ ስድስተኛው የለኪስ ንጉሥ ነው ።
ንጉሠ ኤሌም ፡ ንጉሠ ጋዜር ።	፲፪	ሰባተኛው የኤሌም ንጉሥ ነው ፡ ስምንተኛው የጋዜር ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲ ፳፫ ።
ንጉሠ ዳቤር ፡ ንጉሠ ጋሌ ።	፲፫	ዘጠነኛው የዳቤር ንጉሥ ነው ፡ አሥረኛው የጋሌ ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲ ፴፰ ።
ንጉሠ ኤርሞት ፡ ንጉሠ አራድ ።	፲፬	ዓሥራ አንደኛው የኤርሞት ንጉሥ ነው ፡ ዓሥራ ሁለተኛው የአራድ ንጉሥ ነው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፫ ።
ንጉሠ ሎምና ፡ ንጉሠ አዶላም ።	፲፭	ዓሥራ ሦስተኛው የሎምና ንጉሥ ነው ፡ ዓሥራ አራተኛው የአዶላም ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲ ፳፱ ፡ ፲፭ ፴፰ ።
ንጉሠ ኤዳ ፡ ንጉሠ ኤጣፋድ ።	፲፮	ዓሥራ አምስተኛው የኤዳ ንጉሥ ነው ፡ ዓሥራ ስድስተኛው የኤጣፋድ ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲ ፳፰ ፡ ፲፭ ፲፯ ።
ንጉሠ አፌር ፡ ንጉሠ አፌቀጠሰሩት ።	፲፯	ዓሥራ ሰባተኛው የአፌር ንጉሥ ነው ፡ ዓሥራ ስምንተኛው የአፌቀጠሰሩት ንጉሥ ነው ።
ንጉሠ አሶር ፡ ንጉሠ ስሞዳን ።	፲፰	ዓሥራ ዘጠነኛው የአሶር ንጉሥ ነው ፡ ሃያኛው የስሞዳን ንጉሥ ነው ። ፩ ሳሙ፡ ፬ ፰ - ፳፫ ።
ንጉሠ መምሮት ፡ ንጉሠ አዜፍ ።	፲፱	ሃያ አንደኛው የመምሮት ንጉሥ ነው ፡ ሃያ ሁለተኛው የአዜፍ ንጉሥ ነው ። ኢያ፡ ፲፩ ፩ ።
ንጉሠ ቃሌስ ፡ ንጉሠ ዘቃቅ ።	፳	ሃያ ሦስተኛው የቃሌስ ንጉሥ ነው ፡ ሃያ አራተኛው የዘቃቅ ንጉሥ ነው ።
ንጉሠ ማርዶት ፡ ንጉሠ የዱቆም ዘኬርሜል ።	፳፩	ሃያ አምስተኛው የማርዶት ንጉሥ ነው ፡ ሃያ ስድስተኛው የኬርሜል ዕፃ የምትሆን የዱቆም ንጉሥ ነው ።
ንጉሠ ኤዶር ፡ ዘፌናኤድር ንጉሠ ሐጌ ዘጋልያ ፡ ንጉሠ ተርሳ ።	፳፪	ሃያ ሰባተኛው የፌናአድር ክፍል የምትሆን የኤዶር ንጉሥ ነው ፡ ሃያ ስምንተኛው የጋልያ ዕፃ የምትሆን የሐጌ ንጉሥ ነው ፡ ሃያ ዘጠነኛው የተርሳ ንጉሥ ነው ።
እሉ ኵሎሙ ነገሥት ፡ ዕሥራ ወተስዐቱ ።	፳፫	እነዚህ ሁሉ ሃያ ዘጠኝ ነገሥታት ናቸው ።
ምዕራፍ ፲፫ ።		ምዕራፍ ፲፫ ።
ወልህቀ ኢያሱ ወኀለፈ መዋሊሁ ፡ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ናሁ ኀለፈ መዋዕሊከ ለከ ወተርፈት ምድር ብዝኅት ዘኢተዋረሰ ።	፩	ኢያሱ አረጀ የወጣትነቱም ወራት አለፈ ፡ እግዚአብሔርም ኢያሱን እነሆ የሕፃንነትህ ወራት አለፈ ፡ ያልወረሱዋት ብዙ አገር ቀረች አለው ። ኢያ፡ ፳፫ ፩ ፡ ፲፬ ፲ ።
ወዛቲ ይእቲ ምድር እንተ ተርፈት ደወሎሙ ለፍልስጥኤም ወለጌሴሪ ወለከናኔዎን ።	፪	ሳይወርሷት የቀረችውም አገር ይህች ናት ፡ የጌሴሪና የፍልስጥኤም የከናኔዎንም አውራጃ ናት ።
እምበድው ዘመንገለ ገጸ ግብጽ እስከ ደወሎሙ ለአቃሮን ዘመንገለ ፀጋሞሙ ለአሞሬዎን ዘይትኌለቍ ለኀምስቱ በሐውርተ ፍልስጥኤም ለጋዛ ፡ ወለአዛጦን ፡ ወለአስቀሎና ፡ ወለጌት ፡ ወለአቃሮን ፡ ወለኤዊ እምቴማን ።	፫	በግብጽ ካለ ምድረ በዳ ጀምሮ በፍልስጥኤም ላሉ ለአምስት አገሮች ለአዛጦንና ለጋዛ ለጌትና ለአስቀሎና ከቴማን ጀምሮ ለኤዊና ለአቃሮን የሚቈጠሩ በአሞሬዎን ግራ እስከ አቃሮን አውራጃ ድረስ ነው ።
ወኵሉ ምድረ ከነዓን ዘቅድመ ጋዛ ወሲዶናዊ እስከ ጤፌቅ ወእስከ አድዋሊሆሙ ለአሞሬዎን ።	፬	ከቴማንም ጀምሮ በሲዶናና በጋዛ አፍዛዚ ያለ የከነዓን አገር ሁሉ እስከ ጤፌቅና እስከ አሞሬዎን አውራጃዎች ድረስ ነው ። ኢሳ፡ ፲፪ ፲፰ ። መሳ፡ ፩ ፴፬ ።
ወኵሉ ምድረ ገድያድ ዘፍልስጥኤም ወኵሉ ሊባኖስ እምሠርቀ ፀሐይ ወእምገልገላ ዘመትሕተ ደብረ አኤርሞን እስከ ምብዋአ ለኤማት ።	፭	የፍልስጥኤም ዕፃ እስከሚሆን እስከ ገድያድ አገር ሁሉ ድረስ እስከ ሊባኖስም ሁሉ ድረስ ከፀሐይ መውጫ ከኤርሞን ተራራ በታች ካለ ከገልገላም ጀምሮ እስከ ኤማት መግቢያ ድረስ ነው ። ኢያ፡ ፲፩ ፲፯ ። ፩ ነገ፡ ፲ ፰ ።
ኵሎሙ እለ ይነብሩ ውስተ አድባር እምሊባኖስ እስከ	፮	ከሊባኖስ ጀምሮ የሮሚም ዕፃ እስከምትሆን እስከ

ሙዓለ ሴሬት ዘማይም ዘሮሜም ወኵሎ ሲዶና አለ አነ
አጠፍአሙ እምቅድመ ገጾሙ ለእስራኤል በከመ እቤለከ።

፯ ወይእዜኒ ክፍሎሙ ዘተ ምድረ ወአስተዋርሶሙ ለተ
ስዐቱ ሕዝብ ወለመንፈቀ ሕዝብ ዘምናሴ እምዮርዳኖስ
እስከ ባሕር ዐቢይ ዘመንገለ ዐረብ ፀሐይ ትሁቦሙ ወይከ
ውኖሙ ወሰኖሙ ባሕር ዐቢይ ።
፰ ወለእልክቱ ክልኤቱ ነገድ ዘሮቤል ወዘጋድ፣ ወለመን
ፈቀ ነገደ ምናሴ ወሀቦሙ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር
በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ሠርቀ ፀሐይ፣ እምአሮኤር
እንተ ውስተ ማዕዶተ ፈለገ አርኖን፣ ወሀገር እንተ ውስተ
ማእከለ ቈላት ።
፱ ወኵሉ ሚሶር እምዴቦን ወኵሉ አህጉረ ሴዎን ንጉሠ
አሞሬዎን ዘነግሠ በሐሴቦን እስከ ደወሎሙ ለደቂቀ
ዓሞን፣ ወገለአድ።
፲ ወለደወሎሙ ለጌሴሬ ወለመከጢ ወለኵሉ አድባረ
አኤርሞን፣ ወኵሉ ባሳን እስከ አካ።

፲፩ ኵሉ መንግሥቶ ለዓግ ዘባሳን ዘነግሠ በኤንድራይን
ወበአስጣሮት ወውእቱ ዘተርፈ እምደሞሙ ለእለ ያርብሕ
ወቀተሎሙ ሙሴ ወአውረሶሙ ።
፲፪ ወኢያዋፍእዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለጌሴሬ ወለመከጢ
ወነበሩ ንጉሠ ጌሴሬ ወመከጢ ውስተ ደቂቀ እስራኤል
እስከ ዛቲ ዕለት ።
፲፫ እንበለ ነገደ ሌዊ እለ ኢነሥኡ መክፈልቶሙ እስመ
እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ውእቱ መክፈልቶሙ
በከመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ።
፲፬ ወወሀቦሙ ሙሴ ለነገደ ሮቤል በበሕዘቢሆሙ ።
፲፭ ወኮነ ደወሎሙ እምአሮኤር እንተ መንገለ ቈላተ አር
ኖን ወአህጉርኒ ዘውስተ ቈላተ አርኖን ።
፲፮ ወኵሉ ሚሶር እስከ ሐሴቦን ወኵሎን አህጉር ዘሀለዋ
ውስተ ሚሶር ወዴቦን ወቤሞን ወባአል ወአብያተ መዔ
ልሞት ።
፲፯ ወባሳን፣ ወበቄድሜን፣ ወፊማት፣ ወቀርያትም፣ ወሴ
ባማ፣ ወሴራዳት፣ ወስዮን በደብረ ኤናብ፣ ወቤተ ፊጎር፣
ወኤሴዶት፣ ወፋስጋ፣ ወኤቢታን፣ ወሴሮት ።

፲፰ ወኵሎን አህጉረ ሚሶር ወኵሉ መንግሥተ ሴዎን ን
ጉሠ አሞሬዎን ዘቀተሎሙ ሙሴ።

፲፱ ወለመሳፍንተ ምድያም፣ ወኤዊን፣ ወሮባቅ፣ ወሱር፣
ወኡር፣ ወሮቤ፣ ወለመሳፍንተ ጸራልያ ወለእለ ይነብሩ
ውስተ ስዮን ።
፳ ወላበለዓም ወልደ ቤዖር ዘመቅስም፣ ዘቀተልዎሙ
በምዕር ።
፳፩ ወኮነ ደወሎሙ ለሮቤል ዮርዳኖስ ወሰኖሙ ወዝንቱ
መክፈልቶሙ ለደቂቀ ሮቤል በበነገዶሙ ወአህጉሪሆሙኒ።

ማይም ዕፃ እስከ ሴሬት መያያዣ ድረስ በደጋ የሚኖሩ
ሰዎች ሁሉ ናቸው፣ እኔ እንደ ነገርሁህ ከእስራኤል ፊት
የማጠፋቸው እስከ ሲዶናም ሁሉ ድረስ ነው ።
አሁንም ይህን ምድር አከፍላቸው ለምናሴ ወገን ለእ
ኩሌታው ነገድና ለዘጠኙ ነገድ አውርሳቸው ከዮርዳኖስ
ጀምሮ ከፀሐይ መግቢያ እስከ አለ እስከ ታላቁ ባሕር ድረ
ስ ስጣቸው፣ ወሰናቸውም ታላቁ ባሕር ይሁናቸው አለው።
ለእነዚህ ሁለቱ ለጋድ ነገድና ለሮቤል ነገድ፣ ለነገደ
ምናሴ እኩሌታም በፀሐይ መውጫ በዮርዳኖስ ማዶ በቈላ
መከከል ባለች አገርና በአርኖን ወንዝ ማዶ ካለች ከአሮ
ኤር ጀምሮ፣ የእግዚአብሔር ወዳጅ ሙሴ ሰጣቸው ።

ከዴቦንም እስከ ሚሶር ሁሉ ድረስ በሐሴቦን ከነገሠ
ከአሞሬዎን ንጉሥ ከሴዎን አገሮች ሁሉ ጀምሮ እስከ ገለ
ዓድና እስከ አሞን ልጆች አውራጃ ድረስ ።
እስከ መከጢና እስከ ጌሴሬ አውራጃ ድረስ እስከ አኤ
ርሞን ደጋ ሁሉ አውራጃ ድረስ፣ ባሳንንና የባሳን ዕፃ
እስከ ምትሆን እስከ አካ ድረስ ።
በአስጣሮትና በኤንድራይን የነገሠ የዓግን ግዛት ሁሉ
ሙሴ ገድሎ ርስታቸውን ለእስራኤል ካወረሳቸው ከአር
በኞች ወገን የቀረም እሱ ነው ።
የእስራኤልም ልጆች ጌሴሬንና መከጢን አላጠፉዋቸ
ውም እስከዚህች ቀን ድረስ መከጢና የጌሴሬ ንጉሥ በእስ
ራኤል ውስጥ ተቀመጡ። ኢያ፣ ፲፫ ፲፩ ።
ዕፃቸውን ካልተቀበሉ ከነገደ ሌዊ በቀር፣ እግዚአብሔር
እንደ ነገራቸው ዕፃቸው የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብ
ሔር ነውና። ዘኍ፣ ፲፰ ፳። ኢያ፣ ፲፫ ፴፫።
ሙሴ ለሮቤል ነገድ በየወገናቸው ሰጣቸው።
በአርኖን ቈላ ካለ ከአሮኤር ጀምሮ በአርኖን ቈላ
ካሉ አገሮችም ጀምሮ ።
ከሚሶርም ሁሉ ጀምሮ እስከ ሐሴቦን ድረስ በሚሶርም
እስካሉ አገሮች ሁሉ ድረስ ከዴቦንም ጀምሮ እስከ ቤሞን
ድረስ ከባአልም ጀምሮ እስከ አብያተ መዔልሞት ድረስ።
ከባሳን ጀምሮ እስከ በቄድሜን እስከ ፊማት ከቀርያ
ትም እስከ ሴባማ ድረስ ከሴራዳት ጀምሮ በኤናብ ተራራ
እስካለ እስከ ስዮን ድረስ፣ (ከብኤል ፊጎር) ከማአቱ ቤት
ጀምሮ እስከ ኤሴዶት፣ ከፋስጋ ጀምሮ እስከ ኤቢታንና
እስከ ሴሮት ድረስ። ዘኍ፣ ፴፫ ፳፰። ኢያ፣ ፲፪ ፫።
እስከ ሚሶር አገሮች ሁሉ ድረስ ሙሴ እስከ ገደላቸው
እስከ አሞሬዎን ንጉሥ እስከ ሴዎን ግዛት ሁሉ ድረስ
ድንበራቸው ሆነ።
የምድያም ገዥዎች ሮባቅና ኤዊን፣ ኡርና ሱር፣ ሮቤ
ንም፣ የጸራልያም ገዥዎች በስዮን የሚኖሩም ሰዎች ።

ሟርተኛ የሚሆን የቤዖር ልጅ በለዓምን አንድነት
አጠፉዋቸው። ዘኍ፣ ፴፩ ፰ ።
የሮቤል ልጆች ድንበራቸው እንዲህ ሆነ፣ ወሰናቸው
ዮርዳኖስ ነው፣ በየወገናቸው የሮቤል ልጆች አገራቸውና
ዕፃቸው ይህ ነው ።

፳፬ ወወሀቦሙ ሙሴ ለደቂቀ ጋድ በበነገዶሙ ወኮነ ደወሎሙ ኢያዜር ።

ሙሴ ለጋድ ልጆች በየወገናቸው ሰጣቸው ድንበራቸውም ኢያዜር ሆነ ።

፳፭ ወኵሎን አህጉረ ገለዓድ ወመንፈቀ ምድረ ደቂቀ አሞን እስከ ዐራብ እንተ ቅድመ ገጸ አራድ ።

የአሞን ልጆች አገር እኩሌታና የገለዓድ አገሮችን በአራድ ፊት ለፊት ካለው እስከ ዓራብ ድረስ ሰጣቸው ።

፳፮ ወእምሐሴቦን እስከ ኦራቦት እንተ መንገለ መሴፋ ወበጣኒ ወማአን እስከ ደወሎሙ ለዴቦን ወአዳማ፣ ወአትርጋ ወአበይን፣ ዘትንብሬ፣ ወሲኮታ፣ ወሳፌን ።

ከሐሴቦን ጀምሮ በበጣኒና በመሴፋ አውራጃ እስከለ እስከ ዓራቦት ድረስ ከማአንም ጀምሮ እስከ አዳማና እስከ ዴቦን፣ ከአትርጋ ጀምሮ የትንብሬ ዕጣ እስከሆነች እስከ አበይን ድረስ ከሲኮታ ጀምሮ እስከ ሳፌን ድረስ ።

፳፯ ወበሰደኒ ዘተርፈ መንግሥቱ ለሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን፣ ወዮርዳኖስ ወሰኖሙ እስከ አሐዱ ገብር ዘባሕረ ኬኔሬት በማዕዶተ ዮርዳኖስ ጽባሐዊ ።

እስከ ሐሴቦን ንጉሥ እስከ ሴዎን ግዛት ድረስና እስከ ቀረውም ሌላ አገር ድረስ በምሥራቅ በኩል በዮርዳኖስ ማዶ የባሕረ ኬኔሬት ዕፃ እስከ ምትሆን እስከ አንድ ወገን ድረስ ዮርዳኖስ ወሰናቸው ነው ። ዘኍ፡ ፫ ፲፮ ።

፳፰ ወዝንቱ ውእቱ መክፈልቶሙ ለደቂቀ ጋድ በበነገዶሙ፣ ወሚጡ ዘበኖሙ ቅድመ በሮሙ እስመ በበነገዶሙ ኮኑ አህጉሪሆሙኒ ወደብረ አህጉሪሆሙኒ ።

የጋድ ልጆች በየወገናቸው ፈንታቸው ይህ ነው፣ መንደራቸውም በየወገናቸው ሆኗልና በጠላቶቻቸው ፊት ጀርባቸውን መልሰው ፴፱ ።

፳፱ ወወሀቦሙ ሙሴ ለመንፈቀ ነገደ ምናሴ በበሕዘቢሆሙ ።

ሙሴ ለነገደ ምናሴ እኩሌታ በየወገናቸው ሰጣቸው ።

፴ ወኮነ ደወሎሙ እምሐኖ ወኵሉ ባሳን፣ ወኵሉ መንግሥተ ዓግ ንጉሠ ባሳን፣ ወኵሎን አህጉረ ኢያእር እለ ሀለዋ ውስተ ባሳን ስሳ አህጉር ።

ድንበራቸውም ከባሳንና ከሐኖ ጀምሮ እስከ ባሳን ንጉሥ እስከ የዓግ ግዛት ድረስ ሆነ፣ በባሳን ያሉ የኢያእር አገሮች ሁሉ ስሳ ከተሞች ናቸው ። ዘኍ፡ ፴፪ ፵፩ ።

፴፩ ወመንፈቀ ምድረ ገለአድ ወአስጣሮት ወኤንድራይን አህጉረ መንግሥቱ ለዓግ እለ ውስተ ባሳን ለደቂቀ ማኪር ትውልደ ምናሴ ወለመንፈቆሙኒ ለደቂቀ ማኪር ዘትውልደ ምናሴ በበሕዘቢሆሙ ።

እስከ ገለዓድ ምድር እኩሌታ በባሳን እስከሉ የዓግ ግዛት እስከሚሆኑ አገሮች እስከ ኤንድራይንና እስከ አስጣሮት ድረስ ከምናሴ ለተወለዱ ለማኪር ልጆች ለእኩሌቶች በየወገናቸው አወረሳቸው ። ፩ ዜና መ፡ ፪ ፳፫ ።

፴፪ እሉ እሙንቱ ዘአስተዋረሰሙ ሙሴ በአራቦት ዘሞዓብ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ጽባሒሁ ለኢያሪኮ ።

በኢያሪኮ ምሥራቅ በዮርዳኖስ ማዶ የሞዓብ ዕጣ በምትሆን በዓራቦት፣ ሙሴ በየወገናቸው ያወረሳቸው እሊህ ናቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፩ ። ኢያ፡ ፲፪ ፩ ፣ ፲፮ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወእሉ እሙንቱ እለ አስተዋረስዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በምድረ ከነዓን አልአዛር ካህን፣ ወኢያሱ ወልደ ነዌ፣ ወመላእክተ ቤተ አበወ ነገዶሙ ለእስራኤል ።

በከነዓን አገር የእስራኤል ልጆች ያወረስዋቸው እሊህ ናቸው፣ የነዌ ልጅ ኢያሱና ካህኑ አልአዛር የእስራኤል የነገዳቸው አባቶች አለቆችም ናቸው ። ዘኍ፡ ፴፬ ፲፯ ።

፪ በዐመክፈልቶሙ ተዋረሱ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ፣ ተስዐቱ ነገድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ እማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

የነገደ ምናሴ እኩሌታና ዘጠኙ ነገድ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል እንዳዘዘ በዮርዳኖስ ማዶ የየርስታቸውን ዕጣ ተካፈሉ ። ዘኍ፡ ፳፮ ፶፭፣ ፴፫ ፶፬ ።

፫ ወለሌዋውያንስ ኢወሀብዎሙ መክፈልቶሙ ።

ለሌዋውያን ግን ዕጣቸውን አልሰጧቸውም ።

፬ እስመ ደቂቀ ዮሴፍ ክልኤቱ ነገድ እሙንቱ ዘምናሴ ወዘኤፍሬም ወኢወሀብዎሙ መክፈልቶሙ ምድረ ለሌዋውያን ዘእንበለ አህጉር ዘውስቴቶን ይነብሩ ዘፈለጡ ሎሙ ።

የዮሴፍ ልጆች ኤፍሬምና ምናሴ ሁለት ነገድ ቀብለው ተቈጥራዋልና በውስጣቸው ከሚኖሩባቸው ከለዩላቸው አገሮች በቀር ለሌዋውያን ዕጣቸውን አልሰጡዋቸውም ። ዘፍ፡ ፵፰ ፭ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፭ ፪ ።

፭ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ ከማሁ ገብሩ ደቂቀ እስራኤል ወተካፈሉ ምድረ ።

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የእስራኤል ልጆች እንደዚሁ አደረጉ፣ ምድሩን ተካፈሉ ። ዘኍ፡ ፴፩ ፪ ።

፮ ወመጽኡ ደቂቀ ይሁዳ ኀበ ኢያሱ በገልገላ ወይቤሎ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ቄኔዛዊ ለሊከ ተአምር ቃለ ዘይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር በእንቲአየ ወእንቲኒ ውስተ ቃዴስ በርኔ ።

የይሁዳም ልጆች በገልገላ ወዳለ ወደ ኢያሱ መጡ፣ የቄኔዝ ወገን የሚሆን የዮፎኒ ልጅ ካሌብ እግዚአብሔርን የእግዚአብሔር ሰው ለሚሆን ለሙሴ ስለኔ የተናገረውን ነገር አንተ ታውቃለህ፣ አንተም በቃዴስ በርኔ ነበርክ ።

፯ እስመ አርብዓ ዓም ሊተ አመ ፈነወኒ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር እምቃዴስ በርኔ ከመ ንርአያ ለዛቲ ምድር ወዜነውዎሙ ነገረ ዘከመ ሕሊናሆሙ አኀውየ አለ ዐርጉ ምስሌየ ።

የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ይህችን አገር እናያት ዘንድ ከቃዴስ በርኔ በላከኝ ጊዜ ለኔ አርባ ዘመን ሁኖኝ ነበር፣ ከኔ ጋር የወጡ ወንድሞቼም እንደ አሳባቸው መጠን ነገሩዋቸው ። ዘኍ፡ ፲፫ ፳፯፣ ፲፬ ፯ ።

፰ ወአክሐድዎ ለልበ ሕዝብ ወአንሰ ገበእኩ እትልዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

፱ ወመሐለ ሙሴ በይእቲ ዕለት እንዘ ይብል ምድር እንተ ውስቴታ ዐረገ አንተ ለከ ትከውን መክፈልተከ ወለውሉድከ ለዓለም እስመ ገበእከ እትልዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

፲ ወይእዜኒ ናሁ አርባዓ ወኀምስቱ ዓም እምአመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ዘንተ ቃለ ወሖሩ እስራኤል ውስተ ገዳም ።

፲፩ ወይእዜኒ ናሁ ዮምኒ እንዘ ሰማንያ ወሐምስቱ ዓመትየ ጽኑዕ አነ ከመ አመ ይፌንወኒ ሙሴ ከማሁ ጽኑዕ አነ ይእዜኒ ለወፂእ ውስተ ፀብእ ወለአትዎኒ ።

፲፪ ወይእዜኒ እስእለከ ዘንተ ደብረ በከመ ይቤ እግዚአብሔር በይእቲ ዕለት እስመ ለሊከ ሰማዕከ ይእተ አሚረ ዘንተ ቃለ ።

፲፫ ወይእዜሰ ሰብአ ኢቂም ሀየ ሀለዉ ወአህጉሪሆሙኒ ዐበይት ወጽኑዓት ወእመሰ ሀለወ እግዚአብሔር ምስሌየ እጠፍኦሙ በከመ ይቤለኒ እግዚአብሔር ።

፲፬ ወባረኮ ኢያሱ ለካሌብ ወልደ ዮፎኒ ወልደ ቄኔዝ ወወሀቦ ኬብሮንሃ መክፈልቶ ።

፲፭ ወበበይነ ዝንቱ ኮነት ኬብሮን ለካሌብ ወልደ ዮፎኒ ቄኔዛዊ መክፈልቶ እስከ ዛቲ ዕለት እስመ ተለዎ ለእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።

፲፮ ወስማሰ ቀዲሙ ለኬብሮን ሀገረ አርጎብ ወደብረ አህጉር ይእቲ ለኤል ውስተ ኢቂም ወአዕረፈት ምድር እምቀትል ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወኮነ ደወሎሙ ለነገደ ይሁዳ በበሕዘቢሆሙ ዘመንገለ አዜብ ኀበ ደወለ ኤዶም እምገዳም ዘጺን እምጽንፈ ቴማን እስከ አሐዱ ኅብር ዘባሕረ ኤሌቄ ።

፪ ወእምፍኖት እንተ ትወስድ ላዕለ ሊባ፡ ወትሐውር እንተ ቅድመ አቅራቢን ።

፫ ወትወፅእ ላዕለ ኤናቅ ወተዐርግ እምሊባኖስ ላዕለ ቃዴስ በርኔ ወትወፅእ ላዕለ አስሮን ወተዐርግ ላዕለ ሰራዳ ።

፬ ወትወፅእ ላዕለ ዐረበ ቃዴስ ወተሐውር ላዕለ ኤልሞናን ወትወፅእ ላዕለ ቈላተ ግብጽ ወይከውን ሞጻእቱ ለደወሎሙ ላዕለ ባሕር ወዝንቱ ውእቱ ደወሎሙ ዘመንገለ አዜብ ።

፭ ወደወሎሙ ዘመንገለ ጽባሕ ኵሉ ባሕረ ኤሌቄ እስከ ዮርዳኖስ ወደወሎሙኒ ዘመንገለ መስዕ እምፍኖት እንተ ኀበ ባሕር ወእምአሐዱ ኅብር ዘዮርዳኖስ፡ ወየዐርግ ደወሎሙ ዲበ ቤተ ገልአም ።

፮ ወየኀልፍ ዲበ በራ ወየዐርግ ላዕለ ሊቶንቤዎን ዘደወለ ሮጋቤል ።

ነግረውም የሕዝቡን ልቡና አስከዱት፤ እኔ ግን ፈጣሬያችን እግዚአብሔርን (በሃይማኖት) አከተለው ዘንድ ተመለስኩ ። ዘዳ፡ ፩ ፳፮፡ ፲፱ ፳፱ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን (በሃይማኖት) እከተለው ዘንድ ወደ መከተል ተመልሻለሁና ሙሴ በዚያች ቀን ያች የወጣህባት አገር ለዘለዓለሙ ላንተና ለልጆችህ ፈንታ ትሁን ብሎ ማለ ። ዘኍ፡ ፲፬ ፳፫ ። ኢያ፡ ፳ ፱ ።

አሁንም እግዚአብሔር ለሙሴ ይህን ቃል ከነገረው እስራኤልም በምድረ በዳ ከኖሩ ወዲህ ያለው ዘመን እነሆ አርባ አምስት ዘመን ነው ።

እነሆ ዛሬም ለኔ ሰማንያ አምስት ዘመን ሲሆነኝ ገና ከጕልበት ነኝ ሙሴ በላከኝ ጊዜ ከጕልበት እንደ ነበርሁ አሁንም ወደ ዘመቻ ለመውጣትና ለመግባት እንደዚያው ከጕልበት ነኝ ። ዘኍ፡ ፲፩ ፴፡ ፲፬ ፯ ። ዘዳ፡ ፴፬ ፯ ።

በዚያች ቀን እግዚአብሔር እንደተናገረ የዚያን ጊዜ ይህንን ነገር አንተም ሰምተኻልና አሁን ይህንን እለምንኻለሁ ይህንን አገር ስጠኝ ።

አሁን የአቂም ሰዎች በዚያ አሉ፤ አምባዎቻቸውም ረጃጅሞችና የጸኑ ናቸው፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ከኔ ጋር ካለ እግዚአብሔር እንዳለኝ አጠፋቸዋለሁ አለው ።

ኢያሱም የቄኔዝ ልጅ የሚሆን የዮፎኒ ልጅ ካሌብን መርቆ ኬብሮንን ፈንታ (ድርሻ) አድርጎ ሰጠው ።

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርን (በሃይማኖት) ተከትሎታልና ስለዚህ ኬብሮን እስከዚች ቀን ድረስ የቄኔዝ ልጅ ለሚሆን ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ፈንታው ሆነች ።

ቀድሞ ግን የኬብሮን ስሟ አርጎብ ይባል ነበር፤ በአቂም ላሉ ሰዎችም የአገራቸው መዲና ትባል ነበር፤ ከዚህ በኋላ አገሪቱ ከጦርነት አረፈች ። ኢያ፡ ፳፩ ፲፩፡ ፲፩ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

በየወገናቸው የነገደ ይሁዳ ድንበራቸው በኤዶምያስ አውራጃ ባለ በአዜብ በኩል ጺን የሚባል ዛፍ ካለበት ምድረ በዳ ጀምሮ ከቴማንም ዳርቻ ጀምሮ እስከ ባሕረ ጨው እስከ አንድ ወገን ድረስ ነው ። ዘኍ፡ ፴፬ ፫ ።

ወደ ሊባ ከምትወስድ መንገድ ጀምሮ ከአቅራቢን አፍዛግር ትደርሳለች ።

ከኤናቅም ወጥታ ከሊባኖስ እስከ ቃዴስ በርኔ ትደርሳለች ከአስሮንም ወጥታ ወደ ሰራዳም ትደርሳለች ።

ከቃዴስም ምዕራብ ወጥታ ወደ ኤልሞናን ትደርሳለች እስከ ግብጽ ቈላም ትደርሳለች፤ የአገራቸው ፍጻሜም ባሕረ ጨው ነው፤ በአዜብ በኩል ያለው ድንበራቸው ይህ ነው ።

በምሥራቅም በኩል ድንበራቸው ከባሕረ ጨው ሁሉ ጀምሮ እስከ ዮርዳኖስ ድረስ ነው፤ በመስዕም በኩል ድንበራቸው ከባሕረ ጨው መንገድ ጀምሮ ከዮርዳኖስም አንድ ወገን ጀምሮ፤ ወደ ቤተ ገለዓም ይደርሳል ።

ወደ በራም ይደርሳል፤ የሮጋቤል አውራጃ ወደሚሆን ሊቶንቤዎንም ይደርሳል ። ኢያ፡ ፲፰ ፲፱ ።

፯ ወየዐርግ ላዕለ ራብዕቱ ለቈላተ አኮር ወይወርድ ላዕለ ገልገላ እንተ ቅድመ ማዕዶተ አዳሚን እንተ መንገለ አዜቡ ለቈላ ፡ ወትወፅእ ላእለ ነቅዐ ማየ ሄልዩ ወይከውን ሞጻእቱ ነቅዐ ሮጌል ።

ወደ አኮር ሸለቆ ፍጻሜም ይደርሳል ፣ በቈላው ግራ በለች በአዳሚን አፍዘገፕ ገልገላም ይደርሳል ፣ ወደ ማየሄልዩ ወንዝም ትደርሳለች ፣ መጨረሻውም የሮጌል ምንጭ ነው ።

፰ ወየዐርግ እንተ ቈላተ ወልደ ኤኖም እንተ መንገለ አዜበ ለኢያቡስ እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም ወይወፅእ ዳወራ ውስተ ርእሰ ደብር ዘሀለወ ቅድመ ቈላተ ኤኖም ዘኅበ ባሕር እንተ ውስተ አሐዱ ኀብር ዘምድረ ራፋይን ዘመንገለ መስዕ ።

ይህችውም ኢየሩሳሌም ናት ፣ በኢያቡስ ግራ ወዳለ ወደ ኤኖም ልጅ ቈላ ትደርሳለች ፣ በመስዕ በኩል ኃያላኑ በያዟት አገር በአንድ ወገኑ በባሕረ ጼው አጠገብ ባለ በኤኖም ቈላ አፍዘገፕ ወዳለ ወደ ተራራው ራስ ወደ ዳወራ ይደርሳል ።

፱ ወይወስድ እምውእቱ ርእሰ ደብር ላዕለ ነቅዐ ማይ ዘነፍቶ ፡ ወይበጽሕ ውስተ ኤፍሮን ወይወስድ ላዕለ ኢያቡኤል እንተ ይእቲ ሀገረ ኢያሪን ።

ከዚህ ከተራራውም ራስ ጀምሮ ወደ ነፍቶ ውኃ ምንጭ ይደርሳል ፣ ወደ ኤፍሮንም ይደርሳል ፣ ወደ ኢያቡኤልም ይደርሳል ፣ ይህችውም ኢያሪን የምትባል አገር ናት።

፲ ወየኀልፍ እምኢያቡኤል ላዕለ ባሕር ፡ ወየኀልፍ እንተ ደወለ አስራቱስ እንተ መንገለ አዜበ ለሀገረ ኢያሪም ወመስዐ ለኪስሎን ወይወስድ ላዕለ ሀገረ ሄልዩ ወየኀልፍ ላዕለ ሊበ ።

ከኢያቡኤልም ጀምሮ ወደ ባሕር ይደርሳል ፣ በኢያሪም አገር ግራ ወዳለች ወደ አስራቱስ አውራጃም ይደርሳል ፣ ወደ ከስሎን ቀኝም ይደርሳል ፣ ወደ ሄልዩ አገርም ይደርሳል ፣ ወደ ሊበም ይደርሳል ። ፬ ሳሙ፣ ፯ ፱ ።

፲፩ ወይወፅእ ላዕለ አዜበ ለአቃሮን ወይኀብእ ላዕለ መስዕ ወይወፅእ ዲበ ሰቆት ወየኀልፍ ላዕለ አዜብ ወይወፅእ ላዕለ ሌብና ወይከውን ሞፃእቱ ለደወሎሙ ዲበ ባሕር ወደወሎሙኒ ዘመንገለ ባሕር ፡ ባሕር ዐቢይ ወሰኖሙ ።

ወደ አቃሮን ግራም ይደርሳል ፣ ወደ መስዕ ይደርሳል ወደ ሰቆትም ወደ አዜብም ይደርሳል ፣ ወደ ሌብናም ይደርሳል ፣ የአገራቸው ፍጻሜ ባሕር ነው ፣ በምዕራብም በኩል ወሰናቸው ድንበራቸው ታላቁ ባሕር ነው ።

፲፪ ወዝንቱ ውእቱ ወሰኖሙ ወደወሎሙ ለደቂቀ ይሁዳ ዘዐውዶሙ በበሕዘቢሆሙ ።

የይሁዳ ልጆች በየወገናቸው በዙርያቸው ዳርቻቸው ይህ ነው ። ዘኊ፣ ፴፬ ፯ ። ዘዳ፣ ፲፩ ፳፱ ።

፲፫ ወለካሌብ ወልደ ዮፎኒ ወሀበ መክፈልቶ በማእከሎሙ ለደቂቀ ይሁዳ በትእዛዘ እግዚአብሔር ወወሀበ ኢያሱ ሀገረ አስበቅ ደብረ አህጉረ ኤናቅ እንተ ይእቲ ኬብሮን ።

ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብም በእግዚአብሔር ትእዛዝ በይሁዳ ልጆች መካከል ፈንታውን ሰጠው ፣ ይህችውም ኬብሮን ናት ፣ የኃያላኑ አገሮች መዲና የምትሆን አስበቅ የምትባል አገር ኢያሱ ሰጠው ። ኢያ፣ ፲፬ ፲፫ - ፲፭ ።

፲፬ ወሠረዎሙ እምህየ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ለሠለስቲሆሙ ደቂቀ ኤናቅ ለጡሲ ፣ ወለጠሐሚ ፣ ወለአካሚ ።

የዮፎኒ ልጅ ካሌብም ጠሐሚንና ጡሲን ፣ አካሚንም ሦስቱን ሁሉ የኃያላኑን ልጆች ከዚያ አጠፋቸው ።

፲፭ ወዐርገ እምህየ ካሌብ ላዕለ እለ ይነብሩ ውስተ ዳቤር ወስማ ለዳቤር ቀዲሙ ሀገረ መጽሐፍ ።

ካሌብ በዚያ በዳቤር ወደ ሚኖሩ ሰዎች ወጣ ፣ ቀድሞ የዳቤር ስሟ የወግ የታሪክ አገር ይባል ነበር ።

፲፮ ወይቤ ካሌብ ዘነሥአ ወቀተላ ለሀገረ መጽሐፍ ወእስተጋብአ እሁቦ አስካሃ ወለትየ ትኩኖ ብእሲተ ።

ካሌብ የወግ የታሪክ አገርን ወግቶ እጅ ላደረጋት ሰው ሚስት ልትሆነው ልጄን አስካን እሰጠዋለሁ አለ ።

፲፯ ወነሥአ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ወወሀቦ አስካሃ ወለቶ ትኩኖ ብእሲተ ።

የካሌብም ወንድም የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያል ወግቶ እጅ አደረጋት ፣ ልጁ አስካን ሚስት ትሆነው ዘንድ ሰጠው ።

፲፰ ወእምዝ ሶበ ለሐዊር ተማከረቶ እንዘ ትብል እስእሎ ለአቡየ ገራህተ ወጸርሐት በዲበ አድግ ወይቤላ ካሌብ ምንተ ኮንኪ ።

ከዚህ በኋላ ለመሄድ በተነሣች ጊዜ አባቴን ጕልት እለምነዋለሁ ብላ ተማከረችው በአህያም ላይ ሁና እንጕራጕረች ፣ ካሌብም ምን ሆንሺ ፤ አላት ። ዘፍ፣ ፳፬ ፷ ።

፲፱ ወትቤሎ ሀበኒ በረከተ እስመ ውስተ ምድረ አዜብ ፈነውከኒ ወመጠውከኒ ሀበኒ በታኔስሃ ፡ ወወሀባ ጎኒታላን እንተ ላዕሉ ወጎኒታላን እንተ ታሕቱ እምርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ ይሁዳ ።

ወደ አዜብ በረኻ ሰደኸኛልና በታኔስን ጕልት ስጠኝ አለችው ፣ ከነገደ ይሁዳ ልጆች ርስት ላይኛይቱ ጎኒታላንና ታችኛይቱ ጎኒታላን ሰጣት ። ዘፍ፣ ፴፫ ፲፩ ፣ ፳፩ ፳፫ ።

፳ ወኮነ አህጉሪሆሙ ለነገደ ደቂቀ ይሁዳ ኀበ ደወለ ኤዶም ወአዜብ በሴልኤል ፣ ወአራ ፣ ወአሶር ።

የይሁዳ ልጆች ወገኖች አገሮቻቸው ከኤዶም አውራጃ በአዜብ አራና ፣ በሴልኤል ፣ አሶርም ነው ።

፳፩ ወኢቃም ፣ ወሬግማ ፣ ወአሩሄል ፣ ወቃዴስ ፣ ወአሶርዮስም ፣ ወመናን ፣ ወበልማን ፣ ወአዕፃዳቲሆን ።

ሬግማና ኤቃም ፣ ቃዴስና አሩሄል አሶርዮስምና መናን ፣ በልማንም ከመሣማሪያዎቻቸው ጋር እነዚህ ናቸው ።

፳፪ ወሀገረ አሴሮም እንተ ይእቲ አሶር ፣ ወሰማዕ ፣ ወሞላዳ ፣ ወሴር ፣ ወቤፋላድ ፣ ወከላሲአዳ ፣ ወቤርሳሕ ፣ ወአዕፃዳቲሆን ።

ይችውም አሶር ናት ፣ አሴሮም የምትባል አገር ሰማዕና ሞላዳ፣ ቤፋላድና ሴር ፣ ቤርሳሕና ከላሲአዳ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ እሊህ ናቸው ። ፩ ዜና መዋ፣ ፲፩ ፱ ።

፳፫ ባላ ፣ ወበቆብ ፣ ወደብራቲሆን ።

ባቆብና ባላ ከመሠማሪያቸው ጋራ እሊህ ናቸው ።

ወኤለበሒዳድ፣ ወቤቴል፣ ወኤርማ፣ ወሲቅላቅ፣ ወመክሮን፣ ወሰቱና።	፵፬	ቤቴልና ኤለበሒዳድ ሲቂላቅና ኤርማ ሰቱናና መክሮን።
ወላብስ፣ ወሳሌ፣ ወኤሞት፣ ዕሥራ ወተስዓቱ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆሙ በውስተ ሐቅል።	፵፭	ሳሌና ላብስ፣ ኤሞትም በምድረ በዳ ካሉት ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ እኒህ ሃያ ዘጠኝ አገሮች ናቸው።
ወአስጥሐል፣ ወአራ፣ ወአማ፣ ወራሚና፣ እንተ ላዕሉ፣ ወኢዳዳት፣ ወመሐስን፣ ወኤርሞት፣ ወኤዶላም፣ ወአምራ፣ ወሰዓክ፣ ወሐዚቃ።	፵፮	አራና አስጥሐል፣ በላይ ያለች ራሚናና አማ፣ መሐስንና ኢዳዳት፣ ኤዶላምና ኤርሞት፣ ሰዓክና አምራ ሐዚቃም። ኢያ፣ ፲፱ ፲፯።
ወሴቃርም፣ ወጋዴር፣ ወዳቤር፣ ዓሥሩ ወአርባዕ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፵፯	ጋዴርና ሴቃርም፣ ዳቤርም ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ እነዚህ አሥራ አራቱ አገሮች ናቸው።
ሲና፣ ወአዶሳን፣ ወመገድገድ፣ ወአዶላል፣ ወመሴፋ፣ ወይቃሩል፣ ወመኬሳ።	፵፰	አዶሳንና ሲና፣ አዶላልና መገድገድ፣ ይቃሩልና መሴፋ መኬሳም። ፩ ሳሙ፣ ፲፯ ፶፪።
ወበሴዶት፣ ወይዴሃ፣ ወዳልያ፣ ወክብራ፣ ወመሐክስ፣ ወጋዶራ፣ ወበጋዲያል።	፵፱	ይዴሃና በሴዶት፣ ክብራና ዳልያ፣ ጋዶራና መሐክስ፣ በጋዲያልም። ኢያ፣ ፭ ፫። ፩ ነገ፣ ፵፬ ፩።
ወኖማን፣ ወመቄዶም፣ ዓሥሩ ወስሱ አህጉር ወአዕፃዳቲሆን።	፶	መቄዶምና ኖማን፣ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ ስድስት አገሮች እነዚህ ናቸው።
ሌምና፣ ወኢተቅ፣ ወአኖክ፣ ወአድና፣ ወናሴብ።	፶፩	ኢተቅና ሌምና፣ አድናና አኖክ፣ ናሴብም።
ወኤላም፣ ወአቄዛም፣ ወራሴር፣ ወኤሎም፣ ተስዓቱ አህጉር ወአዕፃዳቲሆን።	፶፪	አቄዛምና ኤላም፣ ኤሎምና ራሴር፣ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋር እነዚህ ዘጠኝ አገሮች ናቸው።
አቃሮን፣ ወአዕፃዳቲሃ፣ ወደብራቲሃ።	፶፫	አቃሮን ከአውራጃዋና ከመሠማሪያዎቿ ጋር።
እምአቃሮን ወጌማ፣ ወኵሉ ዘሀለወ ቅሩበ አሴዶት፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፶፬	ከጌማና ከአቃሮን ጀምሮ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋር በአሴዶት አቅራቢያ ያለው ሁሉ። ዘኍ፣ ፴፬ ፴፭።
አስያዶት፣ ወአዕፃዳቲሃ፣ ወደብራቲሃ።	፶፭	አስያዶት ከአውራጃዎቿና ከመሠማሪያዎቿ ጋራ።
ወጋዛ፣ ወአዕፃዳቲሃ፣ ወደብራቲሃ እስከ ፈለገ ግብጽ፣ ወባሕር ዓቢይ ወሰኑ።	፶፮	ጋዛ ከመሠማሪያዎቿ ጋራ እስከ ግብጽ ወንዝ ድረስ ነው፣ ወሰኑም እስከ ታላቁ ባሕር ድረስ ነው።
ወአድባረ ማምርሂ፣ ኢዮቴር፣ ወስካ፣ ወፌና፣ ወሀገረ መጽሐፍ ይእቲ ዳቤር።	፶፯	የኢዮቴር የማምርና የወስካ ተራራዎች፣ ይህችም የወግ የታሪክ አገር የምትሆን ዳቤር ናት ፌናም ናት።
ወአኖን፣ ወሴቁማ፣ ወኤሱም፣ ዓሥሩ ወአሐቲ አህጉር ወአዕፃዳቲሆን።	፶፰	ሴቁማ አኖንና ኤሱም ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ አንድ አገሮች ናቸው። ፩ ዜና መዋ፣ ፯ ፶፯።
ኤሬም፣ ወራምና፣ ወሰማ፣ ወኢያማይን፣ ወቤቱቁ፣ ወፋቁሕ፣ ወኤውማ።	፶፱	ኤሬም ራምና ሰማ፣ ኢያማይን ቤቱቁ ፋቁሔ ኤውማ።
ወሀገረ አርንብ እንተ ይእቲ ኬብሮን፣ ወሰሬት፣ ተሱዑ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፷	ይህችውም ኬብሮን ናት፣ ሰሬትና፣ አርንብ የምትባል አገር ከመሠማሪያዎቻቸው ጋር ዘጠኝ አገሮች ናቸው።
ማሐር፣ ወኬርሚል፣ ወአዜብ፣ ወኢጦን፣ ወኢያሬዩል።	፷፩	ማሐርና ኬርሚል፣ አዜብ፣ ኢጦንና ኢያሬዩል።
ወኢያሬቀም፣ ወዘቃይን፣ ወጋበ፣ ወተምና፣ ተሱዑ አህጉር ወአዕፃዳቲሆን።	፷፪	ኢያሬቀም፣ ዘቃይን፣ ጋበና ተምና ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዘጠኝ አገሮች ናቸው።
አብዋ፣ ወተሱር፣ ወጌዳር፣ ወሚጌዶት፣ ወቤታንም፣ ወኤቱም፣ ስሱ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፷፫	አብዋ፣ ተሱር፣ ጌዳር፣ ሚጌዶት ቤታንምና ኤቱም ከመሠማሪያቸው ጋራ ስድስት አገሮች ናቸው።
ቶቂ፣ ወኤፍራታ፣ እንተ ይእቲ ቤተ ልሔም፣ ወፋጎር ወኤጣን፣ ወቱላን።	፷፬	ቶቂ፣ ኤፍራታ ይችውም ቤተ ልሔም ናት፣ ፋጎር፣ ኤጣንና ቱላን።
ወጠጠን፣ ወሰብሂ፣ ወቃሬ፣ ወጌሴም፣ ወኤቴር፣ ወመኖክ፣ ዓሥሩ ወአሐቲ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፷፭	ጠጠን፣ ሰብሂ፣ ቃሬ፣ ጌሴም፣ ኤቴር፣ መኖክ፣ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ አንድ አገሮች ናቸው።
ቀርያት በዓል፣ እንተ ይእቲ ሀገረ ኢያርም፣ ወሰቤታ ክልኤቲ አህጉር ወደብራቲሆን።	፷፮	ሰቤታና ይህችውም ኢያርም የምትባል አገር ናት፣ ቀርያት በዓል ከመሠማሪያዎቻቸው ጋር ሁለት አገሮች ናቸው።
በልዳንስ፣ ወተራብዓም፣ ወኤምን፣ ወሲኬወዘን፣ ወናፍላዘን፣ ወሰሎም፣ ወአቃዱስ፣ ሰብዓቱ አህጉር፣ ወአዕፃዳቲሆን።	፷፯	በልዳንስና ተራብዓም ኤምንና ሲኬወዘን ናፍለዘንና ሰሎምና አቃዱስ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ሰባት አገሮች ናቸው።
ወለኢያቡሴዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኢየሩሳሌም ስእንዎሙ ደቂቀ ይሁዳ አጥፍኦቶሙ፣ ወነበሩ ኢያቡሴዎን፣ ውስተ ኢየሩሳሌም፣ እስከ ዛቲ ዕለት።	፷፰	በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ኢያቡሴዎንም የይሁዳ ልጆች ማጥፋት ተሳናቸው፣ ኢያቡሴዎንም እስከዚች ቀን ድረስ በኢየሩሳሌም ኖሩ። ፩ ሳሙ፣ ፴፱ ፲፭።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወከነ ደወሎሙ ለደቂቀ ዮሴፍ እምዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ እምጽባሒሁ ወየዐርግ እምኢያሪኮ ላዕለ አድባር ዘውስተ ገዳም ውስተ ቤቴል ሎዛ ።

፪ ወይወፅእ እምቤቴል ሎዛ ወየኀልፍ ላዕለ ደወለ ኤሮንቲ ።

፫ ወየኀልፍ ኀበ ሰብአቱ እፍላግ ውስተ ደወሎሙ ለቤቶሮን ዘታሕታይ ወይከውን ሞጻኢቱ ላዕለ ባሕር ።

፬ ወተዋረሱ ደቂቀ ዮሴፍ ኤፍሬም ወምናሴ ።

፭ ወከነ ደወሎሙ ለኤፍሬምኒ በበሕዘቢሆሙ እምጽባሒሁ ለአጣሮት ወኤሮክ ወቤቶሮን እንተ ላዕሉ ወጋዜሬ ።

፮ ወየኀልፍ ላዕለ ባሕር እመስዕ ለቁርማ ወየኀልፍ ላዕለ ጽባሒሁ ኀበ ቴርናት ወውስተ ሴሎ ።

፯ ወየኀልፍ እምጽባሒሁ ውስተ ኢያኖክ ወውስተ መሬክ ወአጣሮት ወአሰማዳቲሆን ።

፰ ወይበውእ ኀበ ኢያሪኮ ወይወፅእ ኀበ ዮርዳኖስ ።

፱ ወእምጣፉ የሐውር ላዕለ ባሕር ኀበ ኬልቃና ወይከውን ሞጻኢቱ ኀበ ባሕር ወዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለሕዝበ ኤፍሬም በበሕዘቢሆሙ ።

፲ ወአህጉርኒ እለ ፈለጡ ለደቂቀ ኤፍሬም በውስተ ማእከለ ርስቶሙ ለደቂቀ ምናሴ ኵሉ አህጉሪሆሙ ወመንደቲሆሙ ።

፲፩ ወኢያጥፍእዎሙ ኤፍሬም ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ጋዜር ወነበሩ ከናኔዎን ውስተ ኤፍሬም እስከ ዮም ወኮኑ መጸብሐ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

፩ ወከነ ደወሎሙ ለነገደ ደቂቀ ምናሴ እስመ ውእቱ በኵሩ ለዮሴፍ ወማኪር በኵሩ ለምናሴ አቡሁ ለገለአድ እስመ ብእሲ መስተቃትል ውእቱ ወከነ ሎቱ ገለአድ ወባሳን ።

፪ ወከነ ለደቂቀ ምናሴ እለ ተርፉ በበሕዘቢሆሙ ለደቂቀ ኢያዜ ፡ ወለደቂቀ ቄሌዜ ፡ ወለደቂቀ ኢየርያል ፡ ወለደቂቀ ኢሐኬም ፡ ወለደቂቀ ኦፌር ፡ እሉ ተባዕቶሙ በበሕዘቢሆሙ ።

፫ ወለሰለጰአድ ወልደ ኦፌር አልቦ ደቂቀ ዘእንበለ አዋልድ ወዝንቱ ውእቱ አስማቲሆን መሐላ ፡ ወኑኃ ፡ ወሔግላ ፡ ወሜልካ ፡ ወቴርሳ ።

፬ ወቆማ ቅድመ አልዓዛር ካህን ወቅድመ ኢያሱ ወቅድመ መላእክት ወይቤላ እግዚአብሔር አዘዘ በእደ ሙሴ ከመ ይሀቡነ ርስተ በማእከለ አኀዊነ ወወሀብዎን በትእዛዘ እግዚአብሔር ምስለ አኀዊሆን ለአቡሆን ።

፭ ወወድቀ ሐብለ ምናሴ ዐሠርቱ እንበለ ገለአድ ወባሳን ዘማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

፮ እስመ አዋልደ ደቂቀ ምናሴ ተዋረሳ በማእከለ አኀዊሆን ፡ ወምድረ ገለአድሰ ኮነት ለደቂቀ ምናሴ እለ ተርፉ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

የዮሴፍ ልጆች ድንበራቸው በኢያሪኮ አንጻር ካለ ከዮርዳኖስ ከምሥራቅ ጀምሮ ነው ፤ ከኢያሪኮም ሎዛ ቤት በሌች ቤቴል ወዳለ ምድረ በዳ ይደርሳል ።

ሎዛ ትባል ከነበረች ከቤቴል ወጥቶም ወደ ኤሮንቲ አጠሮት ይደርሳል ። ዘፍ፡ ፳፰ ፲፱ ።

በታች ባሉ በቤቶሮን አውራጃ ሰበት ወገኖች ወዳሉ በት ወደ ኤሮንቲ አውራጃ ይደርሳል ፤ ፍጻሜውም ባሕር ነው ። ኢያ፡ ፲ ፲፡ ፩ ዐ፫ ።

የዮሴፍ ልጆች ምናሴና ኤፍሬምም ወረሱ ።

በየወገኖቻቸው የኤፍሬም ልጆች አውራጃቸው ከኤሮንና ከአጣሮት ምሥራቋም ከጋዜሬና ከታችኛይቱ ቤቶሮን ጀምሮ ነው ፡ ኢያ፡ ፲፮ ፯ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፯ ፳፰ ።

ከቁርማ ቀኝ ጀምሮ ወደ ባሕር ይደርሳል ፤ በሴሎና በቴርናታም ወደ ምሥራቅ ይደርሳል ። ኢያ፡ ፲፮ ፯ ።

ከምሥራቁም ወደ መሬክና ወደ ኢያኖክ ወደ አጣሮትም ከመሰማሪያዎቻቸው ጋራ ይደርሳል ።

ወደ ኢያሪኮም ይገባል ወደ ዮርዳኖስም ይወጣል ።

ከእምጣፉ በኬልቃና ላይ ወደ ባሕር ይደርሳል ፤ ፍጻሜውም ባሕር ነው ፤ በየወገኖቻቸው የኤፍሬም ወገኖች ርስታቸው ይህ ነው ። ኢያ፡ ፲፱ ፲፫ ።

በምናሴ ልጆች ርስት መካከል ለኤፍሬም ልጆች የለዩላቸው አገሮችም ከመሰማሪያቸው ጋር አገሮቻቸው ሁሉ እነዚህ ናቸው ። ኢያ፡ ፲፯ ፱ ።

ኤፍሬም በጋዜር የሚኖሩ ከናኔዎንን አላጠፉቸውም ከናኔዎንም እስከ ዛሬ ድረስ በኤፍሬም ውስጥ ኖሩ ፤ ገባርም ሆኑ ። መሳ፡ ፩ ፳፱ ። ፩ ነገ፡ ፱ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

የዮሴፍ የበኩር ልጅ ይህ ነውና የምናሴ ልጆች ድንበራቸው ይህ ነው ፤ ለምናሴ በበኩር ልጁ ለገለዓድ አባት ለማኪር አርበኛ ሰው ነውና ገለዓድ ከባሳን ጋር ለሱ ሆኑ ።

በየወገናቸው ለቀሩ ለምናሴ ልጆች ለቄሌዚ ልጆችና ለኢያዜ ልጆች ፤ ለኢሐኬም ልጆችና ፤ ለኢየርያል ልጆች ፤ ለኦፌርም ልጆች ሆነ ፤ በየወገኖቻቸው ወንዶች እነዚህ ናቸው ። ዘኍ፡ ፳፮ ፳፱-፴፪ ።

ለኦፌር ልጅ ለሰለጰአድም ከሴቶች ልጆች በቀር ወንድ ልጅ አልነበረውም ስማቸውም ይህ ነው ፤ መሐላ ፤ ኑኃ ፤ ሔግላ ፤ ሜልካ ፤ ቴርሳ ፤ ይባላል ።

በኢያሱና በሊቀ ካህናቱ በአልዓዛር ፊት በአለቆችም ፊት ቆመው በወንድሞቻችን መካከል ርስታችንን ይሰጡን ዘንድ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል አዝዞን ነበር ፤ በእግዚአብሔር ትእዛዝም ከአባታቸው ወንድሞች ጋራ ሰጣቸው ።

በዮርዳኖስ ማዶ ካለው ከባሳንና ከገለዓድ በቀር የምናሴ ዕጣ ዓሥር ሆኖ ወደቀ ። ኢያ፡ ፲፬ ፩ ።

የምናሴ ልጅ የሰለጰአድ ልጆች በወንድሞቻቸው መካከል ርስት ወርሰዋልና ፤ ገለዓድ ግን ለቀሩት ለምናሴ ልጆች ሆነች ።

፯ ወከነ ደወሎሙ ለደቂቀ ምናሴ እምአሴሩ ዴላናታ እንተ ቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ ሲኬም ፣ ወየሐውር ላዕለ ደወሎሙ ለኢያሚን በውስተ ኢያቢስ ዲብ ንቅዐ ተፍቶት ።
፰ ወከነ ለምናሴ ጣፌት ፣ ወጣፌትሰ ኀበ ደወሎሙ ለደቂቀ ምናሴ ወለደቂቀ ኤፍሬም ።
፱ ወይወርድ ደወሎሙ ላዕለ ቈላተ ቃሬና ዘኀበ አዜብ ወዲበ ቈላተ ኢያርያል ወጤሬምንቶን ዘኤፍሬም ማእከለ አህጉረ ምናሴ ፣ ወደወሉሂ ለምናሴ ላዕለ መስዕ እንተ ኀበ ፈለግ ።
፲ ወከነ ሞጻእቱ ባሕር እንተ መንገለ አዜቡ ለኤፍሬም ወዘኀበ መስዑ ለምናሴ ወይከውን ባሕር ወሰኖሙ ፣ ወበአሴር ይትራከቡ በመስዕ ወበይሳኮር እምጽባሕ ።
፲፩ ወይከውን ለምናሴ በይሳኮር ወበአሴር ቶሐን ወሙፋራቲሆን ወእለ ይነብሩ ውስተ ዶር ወሙፋራቲሃ ወእለ ይነብሩ ውስተ ጌዳ ወሙፋራቲሃ ፣ ወሣልስተ እዴሃ ለመፌታ ወሙፋራቲሃ ።
፲፪ ወስኢኑ ደቂቀ ምናሴ አጥፍኦቶን ለእላንቱ አህጉር ፣ ወመጽኡ ከናኔዎን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር ።
፲፫ ወጸንዕዎሙ እስራኤል ወቀነይዎሙ ወአጥፍኦ ባሕቱ ኢያጥፍእዎሙ ።
፲፬ ወተዋቀስዎ ደቂቀ ዮሴፍ ለኢያሱ ወይቤልዎ በበይነ ምንት አውረስከነ አሐደ ርስተ ወአሐደ ሐብለ እንዘ ብዙኃ ሕዝብ ንሕነ ወእግዚአብሔር ባረከነ ።
፲፭ ወይቤሎሙ ዕርጉ ኀበ ኢያርምር ወአንጽሕዎ ለክሙ እመ ይጸብበክሙ ደብረ ኤፍሬም ።
፲፮ ወይቤሉ ኢየአክለነ ደብረ ኤፍሬም ወከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስቴቱ በሙ አፍራስ ኅሩያን ወሐጺን በቤቴል ወበሙፋራቲሃ በቈላተ ኢይዝራኤል ።

፲፯ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለደቂቀ ዮሴፍ እስመ ብዙኅ ሕዝብ አንተ ወብከ ዐቢይ ኀይል ወኢይከውንከ አሐዱ ርስት ።
፲፰ እስመ ደብር ለከ ውእቱ እስመ ገዳም ውእቱ ወታነጽሖ ለከ ወይከውንከ እስከ ታጠፍኦሙ ለከናኔዎን እስመ ሠረገላ ሐጺን ቦሙ ወጽኑዕ ውእቱ ወአፍራስ ኅሩያን ቦሙ ወለሊከ ጸናዕከሆሙ ።

የምናሴ ልጆች ድንበር በሴኬም ልጆች አፍዝገ ካሉ ች ከአሲራ ዴላታ ጀምሮ በተፍቶት ምንጭ ባሉ ች በኢያቢስ በኩል ወደ ኢያሚን አውራጃ ይደርሳል ።
ጣፌት ለምናሴ ሆነ ፣ ጣፌት ግን በኤፍሬም ልጆችና በምናሴ ልጆች አውራጃ ያለ ነው ። ፩ ነገ፡ ፲፪ ፳፩ ።
በአዜብ ወዳለች ወደ ቃሬና ቈላ የኤፍሬም ዕጣ ወደ ምትሆን ወደ ጤሬምንቶንና ወደ ኢያርያል ቈላም ይደርሳል ፣ ይህም በምናሴ አገሮች መካከል ያለ ነው ፣ የምናሴም ድንበር ወንዝ ባለበት በመስዕ በኩል ነው ።
ፍጻሜውም በምናሴ ዕጣ ቀኝና በኤፍሬም ዕጣ ግራ ያለ ባሕር ነው ፣ ወሰናቸው ባሕር ነው ፣ ከአሴርም ጋር በቀኝ ይገናኛሉ ፣ ከይሳኮርም ጋራ በመስዕ በኩል ይገናኛሉ ።
የምናሴ ዕጣ በአሴርና በይሳኮር ዕጣ ነው ፣ ቶሐን ከመሠማሪያዋ ጋር በዶር የሚኖሩ ሰዎች ከመሠማሪያዋ ጋራ በጌዳ የሚኖሩ ሰዎች ከመሠማሪያዋ ጋር የመፌቷም ሢሶ ከመሠማሪያዋ ጋራ ለምናሴ ሆኑ ። ፩ ዜና መ፡ ፯ ፳፱ ።
የምናሴም ልጆች እነዚያን አገሮች ማጥፋት ተሳናቸው ከናኔዎንም በዚያች አገር ይኖሩ ዘንድ መጡ ።
እስራኤልም በርትተው ገዟቸው ፣ ነገር ግን ፈጽመው አላጠፉዋቸውም ። ኢያ፡ ፲፮ ፲ ፣ ዘኁ፡ ፲፫ ፳ ።
የዮሴፍ ልጆች ኢያሱን እኛ ብዙ ወገን ስንሆን እግዚአብሔር ሊያበዛረን ስለምን አንድ ዕጣ አንድ ርስት አወረስከን ብለው ወቀሱት ። ዘፍ፡ ፵፰ ፭-፳፪ ።
(እሱም) የኤፍሬም ዕጣ ከጠበበችሁ ወደ ኢያርምር ወጥታችሁ አቅኑት አላቸው ። ኢያ፡ ፲፩ ፲፯-፲፰ ።
(እነሱም) የኤፍሬም ዕጣ አይበቃንም ፣ ነገር ግን በአገራቸው የሚኖሩ ከናኔዎን የተመረጡ ፈረሶች አሏቸው ፣ በኢይዝራኤል ቈላም በመሠማሪያዋና በቤቴል ጦር አላቸው አሉ ።
ኢያሱም የዮሴፍን ልጆች አንተ ብዙ ወገን ነህና ብዙ ሠራዊትም አለህና አንድ ርስት አይበቃህም አላቸው ።
ምድረ በዳ ስለሆነ አውራጃው ላንተ ይሁን ፣ ላንተ ቅልጥ አድርገው የብረት ሠረገላ አላቸውና እሱም (ሠረገላው) ጽኑ ነውና የተመረጡ ፈረሶችም አሏቸውና አንተም አጽንተህ ገዝተሃቸዋልና ከናኔዎንን እስክታጠፋቸው ድረስ ላንተ ይሁን አለው ። ኢያ፡ ፲፩ ፯ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

፩ ወተጋብኡ ኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ውስተ ሴሎ ወተከልዋ በህየ ለደብተራ መርጡል ወአጽንዕዋ ለምድር እሙንቱ ።
፪ ወተርፉ ደቂቀ እስራኤል እለ ኢተዋረሱ ሰብዓቱ ነገድ ፣
፫ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለደቂቀ እስራኤል እስከ ማእዜኑ ታጸንሕዎ ለምድር ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላኪ ከመ ኢትትዋረስዋ ።
፬ አውስኡ እምውስቴትክሙ መሰብተ አደው እምነገድ ነገድ ፣ ወይትነሥኡ ይዑድዋ ለምድር ወይጽሐፍዋ ከመ ያድልዋ ፣ ወይርአይዋ ፣ ወይፈልጥዋ ሰብዓተ መክፈልተ ወይምጽኡ ኀቤየ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

የእስራኤል ልጆች በሴሎ ተሰብስበው ደብተራ ኦሪትን በዚያ ተከሉት ፣ እነዚያም ምድርን አጸኑት ።

ያልወረሱ የእስራኤል ልጆች ሰባት ነገድ ቀሩ ።
ኢያሱም የእስራኤልን ልጆች ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር የሰጣችሁ ምድርን እንዳትወርሷት እስከ መቼ ድረስ ታቆዩዋታላችሁ ፣ አላቸው ። መሳ፡ ፲፰ ፱ ። ኢያ፡ ፲፩ ።
ከየነገዱም አንዳንድ ሦስት ሦስት ሰው ምረጡ ተነሥተውም ምድሪቱን ይዙሯት ፣ እንደ ዘሮቻቸው ይጻፏት እደ ልዋትም ወደኔ ይምጡ ፣ ሰባት ዕጣም አድርጋችሁ ተከፋፈሉት አላቸው ። ኢያ፡ ፲፩ ፩ ።

፭ ወእቀመ ሎቱ ይሁዳ ደወሎ መንገለ አዜብ ወደቂቀ
ዮሴፍ አቀሙ ደወሎሙ መንገለ መስዕ።

ይሁዳም ድንበሩን በአዜብ አጸና፣ የዮሴፍም ልጆች
ድንበራቸውን በመስዕ አጸኑ። ኢያ፣ ፲፯ ፱።

፮ ወእንትሙሰ ክፍልዋ ለምድር ሰብዐቱ ክፍለ ወአም
ጽኡ ኀቤየ ዝየ ወእሰውእ ለክሙ ርስተ።

እናንተ ግን ምድሪቱን ሰባት ዕጣ አድርጋችሁ ክፈ
ሏት፣ ከዚያም ወደኔ አምጡ፣ ርስት አድርጌ አገባላች
ኋለሁ።

፯ ወእወፅእ ለክሙ ዝየ ዕፃ ቅድመ እግዚአብሔር እም
ላክክሙ፣ እስመ አልቦሙ ክፍል ለደቂቀ ሌዊ ምስሌክሙ
እስመ ክህነቱ ለእግዚአብሔር ክፍሎሙ።

የእግዚአብሔር ክህነቱ ዕጣቸው ስለሆነ የሌዊ ልጆች
ከናንተ ጋራ ዕጣ የላቸውምና በፈጣሪያችሁ በእግዚአብ
ሔር ፊት ዕጣ አወጣላችኋለሁ።

፰ ወጋድሰ ወሮቤል ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ ነሥኡ ርስ
ቶሙ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ጽባሐዊ ዘወሀቦሙ ሙሴ ቍል
ዔሁ ለእግዚአብሔር።

ሮቤልና ጋድ የነገደ ምናሴ እኩሌታ ግን በምሥራቅ
በኩል በዮርዳኖስ ማዶ የእግዚአብሔር ባለሟል ሙሴ የሰ
ጣቸውን ርስት ተቀበሉ አላቸው። ዘኍ፣ ፴፪ ፴፫።

፱ ወተንሥኡ እሙንቱ እደው ወሖሩ ወአዘዞሙ ኢያሱ
ለእለ የሐውሩ ይዑድዋ ለምድር ወይቤሎሙ ሑሩ ዑድ
ዋ ለምድር ወጸሐፍዋ ወግብኡ ኀቤየ ዝየ ከመ እውፅእ
ለክሙ ዕፃ ቅድመ እግዚአብሔር በሴሎ።

እነዚያም ሰዎች ተነሥተው ሄዱ፣ ኢያሱም ምድርን
ይዞሩዋት ዘንድ የሚሄዱትን ሰዎች ሂዱ ምድሪቱን ዙራ
ችሁ ጽፉችኋት በሴሎ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣ አወጣላ
ችሁ ዘንድ እዚህ ወደኔ ተመለሱ ብሎ አዘዛቸው።

፲ ወሖሩ ወዖድዋ ለምድር ወርእይዋ ወጸሐፍዋ ውስተ
መጽሐፍ በበአህጉሪሃ ወአምጽኡ ኀበ ኢያሱ።

(እነሱም) ሄደው ምድሪቱን ዞሯት በየአገሩም አይተ
ዋትና በመጽሐፍ ጽፈዋት ወደ ኢያሱ አመጡ።

፲፩ ወአብአ ኢያሱ መክፈልቶሙ ቅድመ እግዚአብሔር
በሴሎ።

ኢያሱም በሴሎ በእግዚአብሔር ፊት ዕጣቸውን አገባ።

፲፪ ወበጽሐ ክፍሉ ለብንያም ቅድመ በበሕዘቢሆሙ ወረ
ከበሙ ደወለ መክፈልቶሙ ማእከለ ደቂቀ ይሁዳ ወማእ
ከለ ደቂቀ ዮሴፍ።

የብንያም ዕጣ በየወገኑ አስቀድሞ ወጣ፣ በዮሴፍ ል
ጆች መካከልና በይሁዳ ልጆች መካከል ዕጣቸው የወደቀ
በትን አገር አገኙ።

፲፫ ወኮነ ደወሎሙ ዘመንገለ ሰሜን እምዮርዳኖስ ወየዐ
ርግ ላዕለ አዜብ ለኢያሪኮ እምሰሜን ወየዐርግ ላዕለ ደብር
ዘኀበ ባሕር ወይከውን ሞጻእቱ ምድብራይጣስ ዘቤቶን።

ድንበራቸውም ከዮርዳኖስ ጀምሮ በሰሜን ሆነ፣ ከሰ
ሜንም ጀምሮ ወደ ኢያሪኮ ግራ ይደርሳል፣ በበሕር ወዳ
ለ ተራራም ይደርሳል፣ ፍጻሜውም የቤቶሮን ዕጣ የሚ
ሆን ምድብራይጣስ ነው። ኢያ፣ ፲፮ ፩፣ ፯ ፱።

፲፬ ወየኀልፍ እምህየ ላዕለ አድበረ ሎዛ እንተ ዘበነ ሎዛ
እንተ ዲበ አዜብ እንተ ይእቲ ቤቴል ወይወርድ ላዕለ
ደወለ አጣሮት ዘሆሬህ እንተ ላዕለ አድባር ዘመንገለ አዜብ
ለቤቶሮን ታሕታይ።

ከዚያም ይህችውም ቤቴል ናት፣ በአዜብ ወዳለች ወደ
ሎዛ ተራራ ይደርሳል፣ በታችኛው ቤቶሮን ግራ (አዜብ)
ባለ በተራራው ላይ የሆሬህ ዕጣ ወደ ምትሆን ወደ አጣ
ሮት ይወርዳል። ኢያ፣ ፲፮ ፩፣ ፲ ፲።

፲፭ ወየኀልፍ ላዕለ አሐዱ ኅብር ዘይኔጽር መንገለ ባሕር
ዘመንገለ አዜቡ ለደብር ዘቅድመ ቤቶሮን ዘቅድመ አዜብ
ወይከውን ሞጻእቱ ላዕለ ቀርያትበዓል እንተ ይእቲ ቀር
ያታርም ሀገረ ደቂቀ ይሁዳ፣ ወዝንቱ ውእቱ ደወሎሙ
ዘመንገለ ባሕር።

በአዜብ አፍዛዣ ባለ በቤቶሮን አፍዛዣ ባለ በተራ
ራው ግራ (አዜቡ) ወዳለ ወደ ባሕር ወደሚወስድ ወደ
አንድ ወገን ይደርሳል፣ ይህችውም የይሁዳ ልጆች አገር
ቀርያታርም ናት፣ ፍጻሜውም ቀርያትበዓል ነው፣ በባ
ሕር በኩል ድንበራቸው ይህ ነው።

፲፮ ወደወሎሙኒ ዘመንገለ አዜብ እምቀርያትበዓል ወየኀ
ልፍ ላዕለ ጋይን ዲበ ነቅዐ ማይ ዘነፍቶ።

ከቀርያትበዓልም በአዜብ በኩል ድንበራቸው ይህ
ነው፣ በነፍቶ ውኃ ምንጭ ወዳለ ወደ ጋይን ይደርሳል።

፲፯ ወይወርድ ላዕለ አሐዱ ኅብር ዘቅድመ ናጲስናም ዘመ
ንገለ ገቦሃ ለኤምቅራፋይን ዘኀበ መስዕ ወይወርድ እም
ናጲን ዲበ ዘበነ ኢያቡሴ ዘኀበ አዜብ ወይወርድ ዲበ ነቅ
ዐ ሮጌል።

በመስዕ በኩል ወዳለች በኤምቅራፋይን ጕን ወዳለ
በናጲስናም ፊት ለፊት ወዳለ ወዳንዱ ወገን ይወርዳል፣
ከናጲንም በአዜብ አጠገብ ወዳለ ወደ ኢያቡስ ይወርዳል፣
ወደ ሮጌል ምንጭም ይወርዳል። ፪ ነገ፣ ፴፫ ፲።

፲፰ ወየኀልፍ ዲበ ነቅዐ ቤተሳሚስ ወይበውእ ዲበ ከል
ዮት እንተ ቅድመ ዐቀበ ኤታሚን።

ወደ ቤተ ሳሚስም ምንጭ ይደርሳል፣ በኢታምን
ዐቀበት ፊት ለፊት ወዳለ ወደ ከልዮትም ይገባል።

፲፱ ወይወርድ ዲበ እብነ ቤዜዎን ዘደቂቀ ሮቤል፣ ወየኀ
ልፍ ዲበ ዘበነ ቤተ ራባ ዘኀበ መስዕ ወይወርድ ላዕለ ፍኖ
ተ ባሕር ዘመንገለ መስዕ።

የሮጌል ልጆች ዕጣ ወደ ሚሆን ወደ ቤዜዎን ድንጊያ
ይደርሳል፣ በመስዕ በኩል ወዳለ ወደ ቤተ ራባ ዠርባም
ይደርሳል፣ በመስዕም በኩል ወደ ባሕር ወደ ሚወስደው
መንገድ ይደርሳል። ኢያ፣ ፲፭ ፯። ፪ ሳሙ፣ ፲፭ ፴፭።

፳ ወይከውን ሞጻእቱ ለደወሎሙ ላዕለ ፍኖተ ባሕር ዘአ
ሎን ዘመንገለ መስዕ ወገቦሁ ለዮርዳኖስ ዘኀበ አዜብ ዝንቱ

የድንበራቸውም ፍጻሜ በመስዕ በኩል ካለ ከአሎን ባ
ሕር መንገድ ይደርሳል፣ በአዜብም በኩል ድንበራቸው

ደወለ አዜብ ።

፳፩ ወዮርዳኖስ ወሰኖሙ እመንገለ ጽባሕ ወዝንቱ ውእቱ ደወሎሙ ዘዐውዶሙ ለደቂቀ ብንያሚ በበሕዘቢሆሙ ዘተዋረሱ ።

፳፪ ወከኖ አህጉሪሆሙ ለደቂቀ ብንያሚ በበሕዘቢሆሙ ዘተዋረሱ፡ ኢያሪኮ፡ ወቤተግዎ፡ ወአመቀሰስ፡ ወቤተባራ ወሰዓርታቤፋና ።

፳፫ ወአኢን፡ ወፋራ፡ ወኤፍራታ፡ ወቃሬፋ፡ ወቂፋራ፡ ሞአ፡ ወጎባሕ፡ ዐሥሩ ወክልኤቲ አህጉር ወመዋፈራቲሆን ።

፳፬ ገበዖን፡ ወራማ፡ ወማሴማ፡ ወቤሮን፡ ወምቄ፡ ወቤራ፡ ወቃፋን፡ ወቃና ።

፳፭ ወሴሌቃን፡ ወቴርስላ፡ ወኢያቡሴዎን፡ እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም፡ ወገበአን፡ ወሀገረ ኢያሪን፡ ዓሥሩ ወሠላስ አህጉር፡ ወመዋፈራቲሆን ።

፳፮ ወዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለደቂቀ ብንያሚን በበሕዘቢሆሙ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወበጽሐሙ ለደቂቀ ስምዖን ክልእ ክፍል ወኮነ ርስቶሙ ውስተ ማእከሎሙ ለደቂቀ ይሁዳ ።

፪ ወረከቡሙ መክፈልቶሙ ቤርሳቤሕ፡ ወሰማሕ፡ ወቆሎዶን ወአርሳበ፡ ወበላ፡ ወኢያሰን ።

፫ ወልዑላ፡ ወቡል፡ ወኤርማ፡ ወሴቅላቅ፡ ወቤተ ማክሬብ፡ ወሰርሰኤን፡ ወአበታሩት፡ ዐሠሩ ወሠላስ አህጉር፡ ወመዋፈራቲሆን ።

፬ ሬሞን፡ ወቴልክ፡ ወኢያቴር፡ ወአሣ፡ አርባዕ አህጉር ወመዋፈራቲሆን፡ ዘዐውዶን ለአላንቱ አህጉር እስከ ባሌቅ ።

፭ ወየኅልፍ ላዕለ ባሚት ዘመንገለ አዜብ፡ ወዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ ስምዖን ።

፮ እስመ ኮነ መክፈልቶሙ ለደቂቀ ይሁዳ ዓቢየ እምዚአሆሙ፡ ወወረሱ ደቂቀ ስምዖን ማእከለ መክፈልቶሙ ።

፯ ወረከቡሙ ማልስ መክፈልት ለደቂቀ ዛብሎን በበሕዘቢሆሙ፡ ወኮነ ደወለ ርስቶሙ ኤሴዴቅ ወኀላ እምባሕር ወመግሬላ ።

፰ ወይትአኀዝ ምስለ ቤተ ራባ ዘውስተ ቈላት እንተ ቅድመ ገጸ ለኢያቃምን ።

፱ ወተመይጠ እምሰዴቅ ላዕለ ቅድመ ጽባሒሁ ለቤተ ሰሚስ ዲበ ደወለ አካሲሎቴት ።

፲ ወየኅልፍ እንተ ዳቤሮት፡ ወየዓርግ ላዕለ ፊጢ፡ ወየኀልፍ ዘቅድመ ጽባሒሁ ለሀገረ ጌቤር፡ እንተ ኅበሴም ወየኀልፍ ዲበ ሬሞን ዘአምተርዮዛ ።

፲፩ ወየኀልፍ ላዕለ መስዓሞት፡ ወይከውን ሞፃኢቶሙ ላዕለ ጌፋኄል፡ እንተ ኀበ ናጌ ።

፲፪ ወናበሕል፡ ወሲሞዖን፡ ወዳኤል፡ ወሜቴሚን ዐሥሩ ወክልኤቲ አህጉር፡ ወመዋፈራቲሆን ።

፲፫ ዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ ዛብሎን በበሕዘቢሆሙ፡ እላ አህጉር ወመዋፈራቲሆን ።

፲፬ ወረከቡሙ ለደቂቀ ይሳኮር ራብዕ መክፈልት ።

ዮርዳኖስ ነው፡ በአዜብም በኩል ድንበራቸው ይህ ነው።

፳፩ በምሥራቅም በኩል ድንበራቸው ዮርዳኖስ ነው፡ በየወገናቸው የወረሱት የብንያም ልጆች ድንበራቸው ይህ ነው ።

፳፪ በየወገናቸው የብንያም ልጆች የወረሷቸው አገሮቻቸው ቤተግዎና ኢያሪኮ፡ ቤተ ራባና አመቀሰስ ሰዓርታ ቤፋና ።

፳፫ አኢን፡ ፋራ፡ ኤፍራታ፡ ቃሬፋ፡ ቂፋራ፡ ሞአ፡ ጎባሕ፡ ከመሠማሪያቸው ጋራ ዓሥራ ሁለት አገሮች ናቸው ።

፳፬ ገበዖን፡ ራማ፡ ማሴማ፡ ቤሮን፡ ምቄ፡ ቤራ፡ ቃፋን፡ ቃና ። ኢያ፡ ፱ ፫ ። መሳ፡ ፬ ፭ ።

፳፭ ሴሌቃን፡ ቴርስላ፡ ኢያቡሴዎን ይህችም ኢየሩሳሌም ናት፡ ገበዖን የኢያሪን አገር ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ ሦስት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፲፰ ፲፯ ።

፳፮ በየወገናቸው የብንያም ልጆች ርስታቸው ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ለስምዖን ልጆች ሁለተኛ ዕጣ ደረሳቸው ርስታቸውም በይሁዳ ልጆች መካከል ነው ። ኢያ፡ ፲፱ ፱ ።

፪ ዕጣቸውም ቤርሳቤሕ፡ ሰማሕ፡ ቆሎዶን፡ አርሳበ፡ በላ፡ ኢያሰን ። ኢያ፡ ፲፱ ፰ ። ፩ ዜና መ፡ ፬ ፳፰-፴፫ ።

፫ ቡል፡ ልዑላ፡ ኤርማ፡ ሴቅላቅ፡ ቤተማክሬብ፡ ሰርሰኤን፡ አበታሩት፡ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ ሦስት አገሮች ናቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፫ ።

፬ ሬሞን፡ ቴልክ፡ ኢያቴር፡ አሣ፡ እስከ ባሌቅ ድረስ በነዚህ አገሮች ዙርያ ካሉ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ አራት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፲፭ ፵፪ ።

፭ በአዜብ በኩል ወደ ባሚት ያልፋል (ይደርሳል) የነገደ ስምዖን ርስታቸው ይህ ነው ። ኢያ፡ ፲፭ ፳፬፡ ፳፱ ፩ ።

፮ የይሁዳ ልጆች ዕጣ ከነሱ ዕጣ የበዛ ሆኗልና፡ የስምዖን ልጆች በነሳቸው ዕጣ መካከል ወረሱ ።

፯ ለዛብሎንም ልጆች በየወገናቸው ሦስተኛ ዕጣ ደረሳቸው የርስታቸውም ዳርቻ በምዕራብ በኩል ከመግሬላና ከባሕር ጀምሮ ኀላና ኤሴዴቅ ናቸው ።

፰ በኢያቃምን አንጻር ቈላ ካለች ከቤተ ራባ ጋራ የተያያዘ ነው ። ዘፍ፡ ፵፱ ፲፫ ። ኢያ፡ ፲፱ ፲፫፡ ፲፪ ፳፪ ።

፱ ከሳዴቅ በካሲሎቴት ዳርቻ ላይ በቤተ ሳሚስ ምሥራቅ ፊት ለፊት ላይ ይመለሳል ። ኢያ፡ ፲፱ ፳ ።

፲ ወደ ዳቤሮት ይደርሳል፡ ወደ ፊጢም ይወጣል፡ በኅበሴም ወዳለ ወደ ጌቤር አገር ምሥራቅ አንጻር ይደርሳል የዘአምተርዮዛ ዕጣ ወደ ምትሆን ወደ ሬሞንም ያልፋል ።

፲፩ ወደ መስዓሞት ይደርሳል፡ ፍጻሜውም በኀበናት ወዳለ ወደ ጌፋኄል ነው ።

፲፪ ናበሕል፡ ሲሞዖን፡ ዳኤል፡ ሜቴሚን፡ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ዓሥራ ሁለት አገሮች ናቸው ።

፲፫ በየወገናቸው የነገደ ዛብሎን ልጆች ርስት ይህ ነው፡ እነዚህም አገሮች ከመሠማሪያቸው ጋራ እሊህ ናቸው ።

፲፬ ለይሳኮርም ልጆች አራተኛ ዕጣ ደረሳቸው ።

፲፭ ወኮነ ደወሎሙ ኢይዝራኤል ወከልሰሎት ወሱሳን፣
ወአጊን፣ ወሲዎናን፣ ወርሄቱ።
፲፮ ወአንክሬት፣ ወዳቤራት፣ ወቂሶን፣ ወሮቤስ።
፲፯ ወሬማን፣ ወኤማሬቅ፣ ወቤርሳቤሕ።
፲፰ ወይትአኃዝ ደወሎሙ በታቦር ወላዕለ ሴሌም እንተ
መንገለ ባሕር፣ ወቤተ ሳሚስ።
፲፱ ወይከውን ሞፃእተ ደወሎሙ ዮርዳኖስ፣ ዐሠርቱ ወስ
ድስቱ አህጉር ወሙፋሬቲሆን።
፳ ወዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ ይሳኮር፣ በበ
ሕዘቢሆሙ፣ ወአህጉሪሆሙኒ ወአዕፃዳቲሆሙኒ።
፳፩ ወረከበሙ ሐምስ መክፈልት ለደቂቀ አሴር።
፳፪ ወኮነ ደወሎሙ፣ እምኤልኬት፣ ወኤሌፍ፣ ወቤቶቅ፣
ወአቂያፉ፣ ወአሊሚሊ፣ ወአሚሄል፣ ወማሕስ።
፳፫ ወይትአኀዝ በቀርሜሎስ፣ ዘመንገለ ባሕር፣ ወበሴዎን፣
ወለበንት፣ እምጽበሒሁ ወይገብእ በቴኄኔት።
፳፬ ወይትአኃዝ በዛብሎን ወእምጌጊ፣ ወፍትሔል ዘመን
ገለ መስዕ።
፳፭ ወይበውእ ደወሎሙ ውስተ ሳፍቱ፣ ቤታሚህ፣ ወኢ
ንሂል፣ ወየኃልፍ ውስተ ክበም ወአሴሜል።
፳፮ ወኤብሮን፣ ወራዓብ፣ ወአሚማህን፣ ወቀንታሌዎን፣
እስከ ሲዶና ዓቢይ።
፳፯ ወይገብእ ደወሎሙ ውስተ አራማ፣ ወእስከ ሀገረ ቅ
ጽረ ጢሮስ ወይገብእ ደወሎሙ ውስተ ኢያሳፍ።
፳፰ ወይከውን ደወለ ሞፃእቱ፣ ባሕር እምነ ሌብ፣ ወከዛብ።
፳፱ ወአርኮብ፣ ወአፌቅ፣ ወረዓው፣ ዕሥራ ወክልኤቱ አህ
ጉር፣ ወሙፋሬቲሆን።
፴ ዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ አሴር፣ በበሕ
ዘቢሆሙ፣ ወአህጉሪሆሙኒ ወሙፍሬቲሆሙ።
፴፩ ወረከበሙ ለደቂቀ ንፍታሌም ሳድስ ክፍል።
፴፪ ወኮነ ደወሎሙ መሐላም፣ ወሞላ፣ ወቤሴሚይን፣ ወአ
ርሚ፣ ወኖቦ፣ ወኢያፍታሜን፣ እስከ አዕዳላን፣ ወኮነ ሞፃ
እቱ ዮርዳኖስ።
፴፫ ወይገብእ ደወሎሙ ላዕለ አናብትሮን፣ ወየኃልፍ እም
ህየ ላዕለ አቃናቃ፣ ወይትአኃዝ በዛብሎን እመንገለ አዜብ።
፴፬ ወአሴርሂ ይትአኀዝ መንገለ ባሕር ወበይሁዳ ወዮርዳ
ኖስ እመንገለ ጽባሕ።
፴፭ ወአህጉረ ሲዶና እለ ቅጽር ብን ወጢሮስ ወእምዴቀቅ
ወቄሬት ወአርሜት፣ ወአራሂን።
፴፮ ወአሰር፣ ወቃዴስ ወአስራይስ፣ ወነቅፀ አሶር ወቆሬ፣
ወሚጋላህርም፣ ወቤታሚ፣ ወታስሚሲ፣ ዐሠርቱ ወተስ
ዐቱ አህጉር፣ ወሙፋሬቲሆን።
፴፯ ወዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ደቂቀ ንፍታሌም።
፴፰ ወረከበሙ ለደቂቀ ዳን ሳብዕ ክፍል፣ ወኮነ ደወሎሙ
ሰራሕት፣ ወእሣ፣ ሀገረሰማውስ፣ ወሰላቢን፣ ወዓሞን፣
ወሴላታ።

አውራጃዎቻቸውም ኢይዝራኤል ከልሰሎት፣ ሱሳን፣
አጊን፣ ሲዎናን ርሄቱ። ኢያ፣ ፲፯ ፲፯። ፩ ሳሙ፣ ፳፰ ፬።
አንክሬት፣ ዳቤራት፣ ቂሶን፣ ሮቤስ።
ሬማን፣ ኤማሬቅ፣ ቤርሳቤሕ ናቸው።
ድንበራቸውም በባሕር አንጻር ባለች በሴሌም ላይና
በታቦር በቤተ ሳሚስም ይያያዛል።
የድንበራቸውም ፍጻሜ ዮርዳኖስ ነው፣ እነዚህም
ከመሠማሪያቸው ጋራ ዓሥራ ስድስት አገሮች ናቸው።
በየወገኖቻቸው በየአገሮቻቸው በየአውራጃዎቻቸው
የነገደ ይሳኮር ልጆች ርስታቸው ይህ ነው።
ለአሴርም ልጆች አምስተኛ ዕጣ ደረሰቸው።
አውራጃዎቻቸውም ከኤልኬት፣ ኤሌፍ፣ ቤቶቅ፣ አቂ
ያፉ፣ አሊሚሊ፣ አሚሄል፣ ማሕስ ጀምሮ ነው።
በሴዎንና በባሕር አንጻር ከምሥራቁም ከለበንት ከቀ
ርሜሎስ ጀምሮ ወደ ቴኄኔት ይመለሳል።
ከጌጊና ከዛብሎን በመስዕ አንጻር ካለ ከፍትሔልም
ይያያዛል።
ወሰናቸውም ወደ ሳፍቱ፣ ወደ ቤታሚህና ወደ ኢን
ሄል ይገባል፣ ወደ አሰሚልና ወደ ክበም ይደርሳል።
ወደ ራዓብና ወደ ኤብሮን፣ ወደ ቀንታሌዎንና ወደ
አሚማህን ሰፈ ወደሆነ እስከ ሲዶና ይደርሳል።
አውራጃቸውም ወደ አራማ ይመለሳል፣ እስከ ጢሮስ
ቅጽር አምበ ድረስ ይደርሳል፣ ድንበራቸውም ወደ ኢያ
ሳፍ ይመለሳል።
የፍጻሜያቸውም ድንበር ከከዛብና ከሌብ ያለ ባሕር
ነው። ኢያ፣ ፲፭ ፵፱። ፱ ሳሙ፣ ፰ ፲፩።
አፌቅና አርኮብ፣ ረዓው ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ሃያ
ሁለት አገሮች ናቸው። ኢያ፣ ፲፩ ፲፰፣ ፲፱ ፲፰።
በየወገኖቻቸው በየአገሮቻቸው በየመሠማሪያዎቻቸው
የነገደ አሴር ልጆች ርስት ይህ ነው።
ለንፍታሌም ልጆች ስድስተኛ ዕጣ ደረሰቸው።
አውራጃዎቻቸው መሐላም ሞላ፣ ቤሴሚይን፣ አርሚ
ኖቦ፣ ኢያፍታሜን፣ እስከ አዕዳላን ድረስ እነዚህ ናቸው
ፍጻሜውም ዮርዳኖስ ነው። መሳ፣ ፬ ፲፩።
ወሰናቸውም በአናብትሮን ባሕር ላይ ይመለሳል፣ ከዚ
ያም በአቃናቃ ላይ ያልፋል፣ በአዜብም በኩል ከዛብሎን
ይያያዛል።
አሴርም በምዕራብ በኩል በስተምሥራቅ በኩል ባለ
በዮርዳኖስና በይሁዳ ይገናኛል። ዘዳ፣ ፴፫ ፳፫።
ቅጽር ያላቸው የሲዶና አገሮችም እምዴቀቅና ጢሮስ
አርሜትና ቄሬት፣ አራሂን። ኢያ፣ ፲፩ ፪።
አሰር፣ ቃዴስ፣ አስራይስ፣ ነቀፀ አሶር፣ ቆሬ፣ ሚጋላ
ህርም፣ ቤታሚ፣ ታስሚሲ፣ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ
ዓሥራ ዘጠኝ አገሮች እነዚህ ናቸው።
የነገደ ንፍታሌም ልጆች ርስት ይህ ነው።
ለዳን ልጆችም ሰበተኛ ዕጣ ደረሰቸው፣ አውራጃዎ
ቻቸውም ሰራሕት፣ እሣ፣ ሀገረሰማውስ፣ ሰላቢን፣ ዓሞን፣
ሴላታ። መሳ፣ ፩ ፴፩።

፵፫ ወኢሎን ፡ ወቴምናታ ፡ ወአቃሮን ወለተቃታ ፡ ወጌቤቶን ፡ ወጌቤሌን ።

፵፬ ወእዘዘር ፡ ወቤኔቤዋቅ ፡ ወጌቱሬም ወእምባሕረ ኢያላቅን ደወል ዘቅሩበ ኢዮጴ ።

፵፭ ዝንቱ ውእቱ ርስቶሙ ለነገደ ዳን በበሕዘቢሆሙ ፡ ወአህጉሪሆሙ ወሙሩራቲሆን ።

፵፮ ወኢያጠቅዎሙ ደቂቀ ዳን ለአሞሬዎን ፡ አለ ያጠውቅዎሙ በውስተ ደብር ፡ ወኢያበውሕዎሙ አሞሬዎን ይረዱ ውስተ ቈላት ወነሥኡ እምኔሆሙ አሐደ ኅብረ እምደወለ መክፈልቶሙ ።

፵፯ ወሖሩ ደቂቀ ዳን ፡ ወቀተልዎሙ ለለኪስ ፡ ወነሥኡ ሀገሮሙ ፡ ወቀተልዋ በአፈ ሐፂን ፡ ወነበሩ ውስቴታ ወሰመዩ ስማ ዳን ፡ በስመ ዳን አቡሆሙ ።

፵፰ ወቆሙ አሞሬዎን ከመ ይንበሩ ውስተ ኤዶም ፡ ወውስተ ላሚን ፡ ወጸንዓት እዴሁ ለኤፍሬም ላዕሌሆሙ ፡ ወኮኑዎሙ መጸብሐ ።

፵፱ ወሖሩ ይዑድዋ ለምድር በውስተ ደወሎሙ ፡ ወወሀብዎ ደቂቀ እስራኤል ክፍሎ ለኢያሱ በውስቴቶሙ በትእዛዘ እግዚአብሔር ።

፶ ወወሀብዎ ሀገረ ዘሰአለ ተምናሳራህ ፡ ዘውስተ ደብረ ኤፍሬም ፡ ወነደቃ ለይእቲ ሀገር ወነበረ ውስቴታ ።

፶፩ ወዝንቱ ውእቱ አክፋሊሆሙ ፡ ዘከመ አስተዋረስዎሙ ኤልአዛር ካህን ወኢያሱ ወልደ ነዌ ፡ ወመላእክተ አበዊሆሙ ለነገደ እስራኤል በበመክፈልቶሙ ፡ በሴሎ በቅድመ እግዚአብሔር በኆኀ ኀይመተ ደብተራ ዘመርጡል ወፈጸሙ ክፊለ ምድር ።

ምዕራፍ ፳ ።

፩ ወነበበ እግዚአብሔር ለኢያሱ ወይቤሎ ፡ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ሀቡ አህጉረ ምስካይ ዘእቤለክሙ በእደ ሙሴ ።

፪ ከመ ይስኪ ህየ ቀታሊ ዘቀተለ ነፍሰ በኢያእምሮ እንዘ ኢይፈቅድ ፡ ወግበሩ ለክሙ አህጉረ ምስካይ ወይስኪ ውስተ አሐቲ እምእላንቱ አህጉር ።

፫ ወይቁም ውስተ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር ወይንግሮሙ ቃሎ ለሊቃናተ ይእቲ ሀገር ወያብእዎ ሰብአ ለይእቲ ሀገር ኀቤሆሙ ወየሀብዎ መከነ ወይንበር ምስሌሆሙ ።

፬ ወሰበ ዴገኖ አበ ደም ኢየግብእዎ ሎቱ ውስተ እዴሁ እስመ በኢያእምሮ ቀተሎ ለካልኡ ፡ ወእንዘ ኢይጸልኦ ቀዲሙ ።

፭ ወይንበር ውስተ ይእቲ ሀገር እስከ ይበጽሕ ቅድመ ዐውድ ይትሐተት ወእስከ አመ ይመውት ካህን ዐቢይ ዘሀሎ በእማንቱ መዋዕል ።

፮ ወይእተ አሚረ ይገብእ ቀታሊ ወየአቱ ሀገሮ ውስተ ቤቱ ወውስተ ሀገር እንተ እምህየ ሰከየ ወኢይቅትሎ አበ ደም ለቀታሊ እስከ ይቀውም ቅድመ ዓውድ ወይትሐተት ።

፯ ወፈለጥዎ ለቃዴስ በውስተ ገሊላ በውስተ ደብረ ንፍታሌም ፡ ወለሰኬም በውስተ ደብረ ኤፍሬም ፡ ወለሀገረ

ኢሎን ፡ ቴምናታ ፡ አቃሮን ፡ ለተቃታ ፡ ጌቤቶን ፡ ጌቤሌን ። ኢያ፡ ፳፩ ፳፫ ።

አዘዘር ፡ ቤኔቤዋቅ ፡ ጌቱሬም ፡ የኢዮጴ ፡ አቅራቢያ ከሚሆን ከኢያላቅን ባሕር ጀምሮ ይህ ነው ።

በየወገኖቻቸው በየአገሮቻቸው በየመሠማሪያዎቻቸውም የነገደ ዳን ርስታቸው ይህ ነው ።

በደጋ የሚያስጨንቋቸው አሞሬዎንን የዳን ልጆች በቈላ አላስጨነቋቸውም ወደ ቈላ ይወርዱ ዘንድ አሞሬዎን አየሰናብቷቸውም ነበር ፡ ከፈንታቸውም አውራጃ ከነሳቸው አንድ ወገኑን ያዙ ። ዘኁ፡ ፳፯ ፵፫ ። መሳ፡ ፩ ፴፬ ።

የዳን ልጆች ሂደው ለኪስን ወጉዋቸው ፡ አገራቸውንም አጅ አደረጉ ፡ በጦርም ወግተው በውስጧ ተቀመጡ ስሟንም በአባታቸው በዳን ስም "ዳን„ አሏት ።

አሞሬዎንም በላሚንና በኤዶም ይኖሩ ዘንድ ጸኑ ፡ የኤፍሬም ሥልጣን በነሳቸው ላይ ጸናች ገባሮንም ሆኑዋቸው ።

በአውራጃው ያለች አገርንም ይዞሯት ዘንድ ሄዱ ፡ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ትእዛዝ ለኢያሱ በውስጣቸው ፈንታውን ሰጡት ። ኢያ፡ ፳፬ ፴ ።

በደብረ ኤፍሬም ያለ የለመነውን አገር ተምናሣራሕን ፡ ሰጡት ፡ ያችንም አገር ቀጽሮ በውስጧ ኖረ ።

የነዌ ልጅ ኢያሱና ካህኑ ኤልአዛር ከእስራኤል ነገድ አባቶች አለቆች ጋራ ልዩ በሆነች ድንኳን ደጃፍ ዘንድ በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሴሎም በየፈንታቸው እንዳወረሱዋቸው አከፋፈላቸው ይህ ነው ፡ ምድርንም ከፍለው ጨረሱ ።

ምዕራፍ ፳ ።

በሙሴ ቃል የነገርኋችሁን መማጠኛ አገሮችን ስጡ ፡ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው ብሎ እግዚአብሔር ለኢያሱ ነገረው ።

ባለማወቅ ነፍስ የገደለ ሰው በዚያ ይማጠን ዘንድ ለናንተ መማጠኛ አገሮችን ሥሩ ፡ ነፍስን የገደለ ሰው ከነዚያ አገሮች በአንዲቱ አገር ይማጠን ።

በከተማውም በር ደጃፍ ቆሞ ለዚያች አገር ሽማግሎች ይንገራቸው የዚያችም አገር ሰዎች ወደነሱ አግብተው ቦታ ይስጡት ፡ ከነሳቸውም ጋራ ይኑር ።

ባለደም ቢከትለውም ቀድሞ ጠብ ሳይኖረው ባለማወቅ ባልንጀራውን ገድሎታልና አሳልፈው ለሱ በእጁ አይስጡት ። ዘዳ፡ ፴ ፱፡ ኢያ፡ ፳ ፫ ።

ሊመረመር ወደ አደባባይ እስኪደርስ ድረስ በዚያ ወራት ያለ ታላቁ ካህንም (ሊቀ ካህናት) እስኪሞት ድረስ በዚያች አገር ይኑር ።

ነፍስ የገደለ ሰው በዚያች ጊዜ ከተማጠነበት ከዚያ ቦታ ወጥቶ ወደ ቤቱ ይመለስ ይመረመርም ዘንድ በአደባባይ እስኪቆም ድረስ ያንን ነፍስ ገዳይ ባለደሙ አይግደለው ፡ አለው ። ዘኍ፡ ፴፭ ፲፪ ፡ ፳፬ ፳፭ ።

በንፍታሌም አገር ዐጣ በገሊላ ያለ ቃዴስን ለዩት ፡ በኤፍሬም አገር ዐጣ ያለች ሴኬምን አርበቅ የምትባል

አርበቅ እንተ ይእቲ ኬብሮን በደብረ ይሁዳ ።

፰ ወበማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ እመንገለ ጽባሕ ወሀቡ ቦሶርሃ በሐቅለ ገዳም እምነገደ ሮቤል ወኤርሞት በገለአድ እምነገደ ጋድ ፡ ወጋውሎን በባሳን እምነገደ ምናሴ ።

፱ እላንቱ ዘኀረዩ እምነገደ እስራኤል ወለግዩርኒ ዘሀለወ ውስቴቶሙ ከመ ይስኪ ህየ ቀታሊ ኵሉ ዘቀተለ ነፍሰ ሰብእ በኢያእምሮ ከመ ኢይቅትሎ አበ ደም እስከ ይቀውም ቅድመ ዓውድ ወይትሐተት ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወመጽኡ መላእክቲሆሙ ለደቂቀ ሌዊ ኀበ አልአዛር ካህን ወኀበ ኢያሱ ወልደ ነዌ ወኀበ መላእክተ ነገደ አብያተ አበዊሆሙ ለሕዝበ እስራኤል በሴሎ በምድረ ከነአን ።

፪ ወይቤልዎሙ አዘዘ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ ከመ የሀቡነ አህጉረ ዘውስቴቶን ንነብር ወመውፈራቲሆን ለእንስሳነ ።

፫ ወወሀብዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለሌዋውያን በትእዛዘ እግዚአብሔር እላንቱ አህጉረ ወመውፈራቲሆን ።

፬ ወበጽሐሙ መክፈልቶሙ ለደቂቀ ሕዝበ ቃዓት ፡ ወኮኑ ለደቂቀ አሮን ካህናት እምሕዝበ ይሁዳ ፡ ወእምሕዝበ ስምዖን ፡ ወእምሕዝበ ብንያም መክፈልቶሙ ዐሡሩ ወሠላስ አህጉር ።

፭ ወለደቂቀ ቀዓት እለ ተርፉ እምሕዝበ ኤፍሬም ፡ ወእምሕዝበ ዳን ፡ ወእመንፈቀ ነገደ ምናሴ መክፈልቶሙ ዐሠርቱ አህጉር ።

፮ ወለደቂቀ ጌድሶን እምነገደ ሕዝበ ይሳኮር ፡ ወእምሕዝበ አሴር ፡ ወእምሕዝበ ንፍታሌም ፡ ወእመንፈቀ ነገደ ምናሴ በባሳን መክፈልቶሙ ዐሡሩ ወሠላስ አህጉር ።

፯ ወለደቂቀ ሜራሪ በበሕዘቢሆሙ እምነገደ ሮቤል ፡ ወእምነገደ ጋድ ፡ ወእምነገደ ዛብሎን መክፈልቶሙ ዐሠሩ ወክልኤ አህጉር ።

፰ ወወሀብዎሙ ደቂቀ እስራኤል አህጉረ ለሌዋውያን ወመውፈራቲሆን በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ መክፈልቶሙ ።

፱ ወወሀቡ ነገደ ደቂቀ ይሁዳ ወነገደ ደቂቀ ስምዖን እላንተ አህጉረ ።

፲ ወተሰምየ ለደቂቀ አሮን እምሕዝበ ቀዓት ወእምደቂቀ ሌዊ እስመ ሎሙ ኮነ መክፈልቶሙ ።

፲፩ ወወሀብዎሙ ምድረ ቀርታርበቅ ደብረ አህጉረ ኤናቅ እንተ ይእቲ ኬብሮን ዘደብረ ይሁዳ ወመውፈራቲሃ ዘዐውዳ ።

፲፪ ወአሕቃላተ ሀገር ወአዕፃዳቲሃ ወሀቦሙ ኢያሱ ለደቂቀ ካሌብ ወልደ ዮፎኒ ደወሎሙ ።

፲፫ ወለደቂቀ አሮን ካህን ወሀቦሙ ሀገረ ምስካይ ለቀታሊ ኬብሮን ወመውፈራቲሃ ፡ ወሎቤና ወመውፈራቲሃ ።

አገርንም ለዩዋት ፡ ይህችውም በይሁዳ ተራራ ያለች ኬብሮን ናት ። ኢያ፡ ፲፬ ፴፯ ፡ ፲፬ ፯ ።

በስተምሥራቅም በኩል በኢያሪኮ አንጻር በለ በዮርዳኖስ ማዶ ከነገደ ሮቤል ዕጣ በምድረ በዳ ያለች ቦሶርን ሰጡ ፡ ከጋድም ነገደ በገለዓድ ያለች ሬሞትን ፡ ከነገደ ምናሴም በባሳን ያለች ጋውሎንን ሰጡ ።

ከነገደ እስራኤል የመረጧቸው እነዚህ ናቸው ፡ በእደ በበይ ቁሞ እስኪመረመር ድረስ ባለ ደም እንዳይገድለው ባለማወቅ ነፍስ የገደለ ሰው ሁሉ በዚያ ይማጠን ዘንድ በውስጣቸው ለሚኖር መጻተኛ መማጠኛን ሠሩ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

የሌዊ ልጆች አለቆች ከነዌ ልጅ ከኢያሱና ከካህኑ አልአዛር ከእስራኤል ወገኖች አባቶች ነገድ አለቆችም ዘንድ ከነዓን ከምትባል አገር ወደ ሴሎም መጡ ።

ከብቶቻችን የሚሠማሩባቸው መሠማሪያዎችንና የምንኖርባቸው አገሮችን ይሰጡን ዘንድ እግዚአብሔር በሙሴ ቃል አዝዞን ነበር አሏቸው ። ዘኍ፡ ፴፭ ፪ ።

የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ትእዛዝ ከመሠማሪያቸው ጋራ እነዚያን አገሮች ለሌዋውያን ሰጡዋቸው።

ለቀዓት ልጆች ወገኖችም ፈንታቸው ደረሳቸው የአሮን ልጆች ከሀናት ፈንታም ከስምዖን ወገኖችና ከይሁዳ ወገኖች ከብንያምም ወገኖች ሆኑ ፡ ፈንታቸውም ዓሥራ ሦስት አገሮች ናቸው ። ዘፀ፡ ፯ ፲፰ ። ኢያ፡ ፳፩ ፱ ።

ለቀሩት ለቀዓት ልጆችም ዕጣቸው ከዳን ወገኖችና ከኤፍሬም ወገኖች ሆነ ከምናሴ ነገድ እኩሌታ ፈንታቸውም ዓሥር አገሮች ናቸው ።

የጌድሶንም ልጆች ዕጣ ከአሴር ወገኖችና ከይሳኮር ወገኖች ነገድ ፡ ከነገደ ምናሴም እኩሌታና ከንፍታሌም ወገኖች ሆነ ፡ በባሳን ያሉ ፈንታቸውም ዓሥራ ሦስት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፳፩ ፳፯ ።

በየወገኖቻቸው የሜራሪ ልጆች ዕጣም ከነገደ ጋድና ከነገደ ሮቤል ፡ ከነገደ ዛብሎንም ሆነ ፡ ፈንታቸውም ዓሥራ ሁለት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፳፩ ፴፪ ።

የእስራኤል ልጆች ፈንታቸውን ይሰጡዋቸው ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ለሌዋውያን ፈንታቸውን ሰጧቸው ።

የስምዖን ልጆች ነገድና የይሁዳ ልጆች ነገድ እነዚህን አገሮች ሰጡ ። ኢያ፡ ፳፩ ፱ ።

ፈንታቸው ሆነዋልና ከሌዊ ልጆችና ከቀዓት ልጆች ወገን ተለይተው የአሮን ልጆች ዕጣ ተባሉ ።

የኤናቅ አገሮች ተራራ የምትሆን ቀርታርበቅ የምትባለውን አገር ሰጧቸው ፡ ይህችውም በዙርያዋ ካለ ከአውራጃዋ ጋራ ፡ በይሁዳ ዕጣ ያለች ኬብሮን ናት ።

የአገሪቱንም አውራጃዎች ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ኢያሱ ለዮፎኒ ልጅ ለካሌብ ልጆች ሰጣቸው ።

ለካህኑ ለአሮን ልጆችም ነፍስ ለገደለ ሰው መማጠኛ ሊሆን መማጠኛ አገርን ሰጣቸው ፡ እነዚህም ኬብሮን ከአውራጃዋ ጋራ ሎቤና ከመሠማሪያዋ ጋራ ።

፲፬ ወአቴር ወሙፋራታሃ ፡ ወኤታም ወሙፋራቲሃ ።

አቴር ከመሠማሪያዋ ጋራ ኤታም ከመሠማሪያዋ ጋራ ።

፲፭ ወሄሎን ወሙፋራቲሃ ፡ ወዳቤር ወሙፋራቲሃ ።

ሄሎን ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ዳቤር ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ። ኢያ፡ ፲ ፴፫ ፡ ፲፭ ፲፮ ። ፩ ዜና መ፡ ፮ ፶፰ ።

፲፮ ወናሰን ወሙፋራቲሃ ፡ ወዩጣ ወሙፋራቲሃ ፡ ወቤተ ሳሚስ ወሙፋራቲሃ ፡ ተስዑ አህጉር እምክልኤቱ ሕዝብ።

ናሰን ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ዩጣ ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ቤተ ሳሚስ ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ከነዚህ ከሁለቱ ነገድ የተሰጡ እነዚህ ዘጠኝ አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፲፭ ፶፪ ።

፲፯ ወእምነገደ ብንያም ገበአን ወሙፋራቲሃ ፡ ወጋማላቄ ወሙፋራቲሃ ።

ከነገደ ብንያም የተሰጡ አገሮች ገባዖን ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ጋማላቄ ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ።

፲፰ ወአናቶት ወሙፋራቲሃ ፡ ወአሌሞን ወሙፋራቲሃ አርባዕቱ አህጉር ።

አናቶት ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ አሌሞን ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ እነዚህ አራቱ አገሮች ናቸው ።

፲፱ ወኵሎሙ አህጉሪሆሙ ለደቂቀ አሮን ክህናት በሥሩ ወሠላስ አህጉር ፡ ወሙፋራቲሃ ከማሁ ።

አገልጋዮች የሆኑ የአሮን ልጆች አገሮች ሁሉ ዓሥራ ሦስት ናቸው ፡ ከመሠማሪያዎቻቸው እንደዚያው ናቸው።

፳ ወለደቂቀ ቀዓት ሌዋውያን ፡ እለ ተርፉ ከና አህጉሪሆሙ እምሕዝበ ኤፍሬም ፡ ወወሀቦሙ ሀገረ ምስከይ ለቀታሊ ።

ለቀሩት ለቀዓት ልጆች ለሌዋውያንም አገሮቻቸው ከኤፍሬም ወገን ዕጣ ሆኑ ፡ ነፍስ ለገደለ ሰው መማጠኛ ሊሆን መማጠኛ አገር ሰጣቸው ።

፳፩ ሴኬም ወሙፋራቲሃ ፡ ወቤቶሮን ወሙፋራቲሃ ፡ ጌዜር ወሙፋራቲሃ ፡ ወቄቤጼይ ወሙፋራቲሃ ፡ አርባዕ አህጉር ።

ሴኬም ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ቤቶሮን ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ጌዜር ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ቄቤጼይ ከመሠማሪያዎቿ ጋራ እነዚህ አራት አገሮች ናቸው ።

፳፪ ወእምሕዝበ ዳን ኤሊቴቁም ወሙፋራቲሃ ፡ ወገባቶን ወሙፋራቲሃ ።

ከነገደ ዳን ዕጣም ኤሊቴቁም ከመሠማሪያዎቿ ጋራ ፡ ገባቶን ከመሠማሪያዋ ጋራ ። ኢያ፡ ፲፱ ፵፬ ።

፳፫ ወኤሎን ወሙፋራቲሃ ፡ ወጌቴርምን ወሙፋራቲሃ ፡ አርባዕ አህጉር ።

ኤሎን ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ ጌቴርምን ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ (ከነገደ ዳን) የተሰጡ እሊህ ዓራት አገሮች ናቸው።

፳፬ ወእመንፈቀ ነገደ ምናሴ ጠናሕ ወሙፋራቲሃ ፡ ወዮብት ወሙፋራቲሃ ፡ ክልኤቲ አህጉር ።

ከነገደ ምናሴ እኩሌታ ዕጣ የተለዩ (የተሰጡ) አገሮች ጠናሕ ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ ዮብታም ከመሠማሪያዋ ጋራ እነዚህ ሁለቱ አገሮች ናቸው ። መሳ፡ ፩ ፲፱ ።

፳፭ ወኵሎን አህጉር በሥሩ ወሙፋራቲሆን ዘቅሩበን ለነገደ ደቂቀ ቀዓት እለ ተርፉ ።

ለቀሩት ለቀዓት ልጆች ነገድ አቅራቢያዎች የሚሆኑ ከመሠማሪያዎች ጋራ የተሰጡ አገሮች ሁሉ ዓሥር ናቸው።

፳፮ ወለደቂቀ ጌድሶን ሌዋውያን እመንፈቀ ነገደ ምናሴ አህጉር እለ ፈለጡ ምስከየ ለቀታሊ ፡ ጋውሎን በባሳን ፡ ወሙፋራቲሃ ፡ ወአስጣሮት በባሰር ወሙፋራቲሃ ፡ ክልኤቲ አህጉር ።

ለካህናት ለሆኑ ለጌድሶን ልጆችም ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ ሊሆኑ ከምናሴ ነገድ እኩሌታ የተለዩ አገሮች ከመሠማሪያዋ ጋራ በባሳን ያለች ጋውሎን ፡ በበሰር ያለች አስጣሮት ከመሠማሪያዋ ጋራ እነዚህ ሁለቱ አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፳፩ ፮ - ፳፫ ። ፩ ዜና መ፡ ፮ ፸፩ ።

፳፯ ወእምነገደ እሴር መሴላ ወሙፋራቲሃ ፡ ወአቤጾን ወሙፋራቲሃ ፡ ወያቃቅ ወሙፋራቲሃ ፡ ወሮዓብ ወሙፋራቲሃ ፡ አርባዕ አህጉር ።

ከነገደ አሴር ዕጣ የተለዩም አገሮች መሴላ ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ አቤጾን ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ ያቃቅ ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ ሮዓብ ከመሠማሪያዋ ጋራ እነዚህ አራቱ አገሮች ናቸው ።

፳፰ ወእምነገደ ይሳኮር ቂሶዮን ወዳቤራት ወሙፋራቲሆን ያሬማት ወኤንጋን ወሙፋራቲሆን ፡ አርባዕ አህጉር ።

ከነገደ ይሳኮር ዕጣ የተለዩም አገሮች ዳቤራታና ቂስዮን ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ ፡ ያሬማትና ኤንጋን ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ እነዚህ አራቱ አገሮች ናቸው ።

፳፱ ወእምሕዝበ ንፍታሌም ሀገር ዘፈለጡ ለቀታሊ ቃዴስ በገሊላ ወሙፋራቲሃ ፡ ወኤማት ወሙፋራቲሃ ፡ ወቀርያቲአም ወሙፋራቲሃ ፡ ሠላስ አህጉር ።

ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ ሊሆኑ ከንፍታሌም ወገን ዕጣ የለዩዋቸውም አገሮች በገሊላ ያለች ቃዴስ ከመሠማሪያዋ ጋራ ኤማት ከመሠማሪያዋ ጋራ ፡ ቀርያቲአም ከመሠማሪያዋ ጋራ እነዚህ ሦስቱ አገሮች ናቸው ።

፴ ወኵሎን አህጉር ዘጌድሶን በበሕዘቢሆሙ ዓሥሩ ወሠላስ አህጉር ።

በየወገኖቻቸው የጌድሶን ልጆች የተቀበሉዋቸው አገሮች ሁሉ ዓሥራ ሦስት አገሮች ናቸው ።

፴፩ ወለነገደ ሕዝበ ሜራሪ እለ ተርፉ እምሌዋውያን እምሕዝበ ዛብሎን ፡ ኢያቅማን ወሙፋራቲሃ ፡ ወቃዴስ ወሙፋራቲሃ ።

ከሌዋውያን ለቀሩ ለሜራሪ ወገኖች ከዛብሎን ወገኖች ዕጣ የተሰጡ አገሮች ኢያቅማን ከመሠማሪያዋ ጋራ ቃዴስ ከመሠማሪያዋ ጋራ ።

፴፮ ወሲላ ወመሓፍሪቲሃ፤ ሚጌታኒ ወመሓፍሪቲሃ፣ አርባዕ አህጉር ።

፴፯ ወበማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘመንገለ ኢያሪኮ እምሕዝበ ሮቤል ሀገረ ምስካይ ለቃታሊ፣ ባሶር በገዳም ወመሓፍሪቲሃ ።

፴፰ ወያዜር ወመሓፍሪቲሃ፣ ወቄዴሞት ወመሓፍሪቲሃ፣ ወሜፌአት ወመሓፍሪቲሃ፣ አርባዕ አህጉር ።

፴፱ ወእምሕዝበ ጋድ ሀገር ለምስካየ ቀታሊ ሬሞት በገለዓድ ወመሓፍሪቲሃ፣ ወምናኤም ወመሓፍሪቲሃ ።

፵ ወሐሴቦን ወመሓፍሪቲሃ፣ ወኢያኔዜር ወመሓፍሪቲሃ አርባዕ አህጉር ።

፵፩ ወኵሉ አህጉሪሆሙ ለእለ ተርፉ እምነገደ ሌዊ ለደቂቀ ሜራሪ በበነገዶሙ፣ ወኮነ ደወሎሙ አሠሩ ወክልኤቱ አህጉር ።

፵፪ ወኵሉ አህጉሪሆሙ ለሌዋውያን በማእከለ ደወሎሙ ለደቂቀ እስራኤል አርባዓ ወሰማኒ አህጉር ወመሓፍሪቲሆን፣ ዘዓውዶን ለእማንቱ አህጉር ።

፵፫ ለለሀገር ወመሓፍሪቲሃ፣ ዓውዳ ለሀገር ከማሁ ለኵሎን እላንቱ አህጉር ።

፵፬ ወፈጸመ ኢያሱ ከፊለ ምድር በበደወሎሙ፣ ወወሀቦሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል ኵሎ ምድረ ዘመሐለ ለአበዊሆሙ፣ ወተዋረስዋ ወነበሩ ውስቴታ ።

፵፭ ወአዕረፎሙ እግዚአብሔር እምኦለ ዓውዶሙ በከመ መሐለ ለአበዊሆሙ፣ ወአልቦ እንከ መኑሂ ዘተቃወሞሙ ቅድመ ገጾሙ እምኵሉ ፀሮሙ፣ እስመ አግብኦሙ እግዚአብሔር ለኵሎሙ ፀሮሙ ውስተ እደዊሆሙ ።

፵፮ ወኢተርፈት አሐቲኒ ቃል እምኵሉ ሠናያት ዘይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል ኵሉ በጽሐሙ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

፩ ወእምዝ ጸውዖሙ ኢያሱ ለደቂቀ ሮቤል ወለደቂቀ ጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ።

፪ ወይቤሎሙ ለሊክሙ ሰማዕክሙ ኵሎ ዘአዘዘክሙ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር ወሰማዕክሙ ቃልየ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ ።

፫ ወኢኀደግሙ አኃዊክሙ በእማንቱ መዋዕል ብዙኃት እስከ ዛቲ ዕለት ወሀቀብክሙ ትእዛዘ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ።

፬ ወይእዜሰ አዕረፎሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ለአኃዊክሙ በከመ ይቤሎሙ ።

፭ ወይእዜኒ ተመየጡ ወእትዉ ውስተ አብያቲክሙ ወውስተ ይወልክሙ ውስተ ብሔር ዘወሀበክሙ ሙሴ ገብረ እግዚአብሔር በማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

፮ ወባሕቱ ተዓቀቡ ከመ ትግበሩ ጥቀ ትእዛዘ ወሕገ ዘአዘዘክሙ ሙሴ ቍልዔሁ ለእግዚአብሔር ከመ ታፍቅርዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወትሑሩ በኵሉ ፍናዊሁ ወት

ሲላ ከመሠማሪያዋ ጋራ፣ ሚጌታኒ ከመሠማሪያዋ ጋራ እነዚህ አራት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፲፱ ፴፯ ።

በኢያሪኮ አንጻር ባለች ከዮርዳኖስ ማዶ ለነፍስ ገዳይ መማጠኛ ሊሆኑ ለሮቤል ወገኖች ለጣ የተለዩ አገሮች በምድረ በዳ ያለች ባሶር ከመሠማሪያዋ ጋራ ።

ያዜር ከመሠማሪያዋ ጋራ፣ ቄዴሞት ከመሠማሪያዋ ጋራ ሜፋአት ከመሠማሪያዋ ጋር እነዚህ አራት አገሮች ናቸው ። ኢያ፡ ፳፰፣ ፲፫-፲፰ ።

ለነፍሰ ገዳይ መማጠኛ ሊሆኑ ለጋድ ወገኖች የተለዩ አገሮችም በገለዓድ ያለች ሬሞት ከመሠማሪያዋ ጋራ፣ ምናኤም ከመሠማሪያዋ ጋራ ። ፩ ነገ፡ ፳፪ ፫።

ሐሴቦን ከመሠማሪያዋ ጋራ፣ ኢያኔዜር ከመሠማሪያዋ ጋራ፣ እነዚህ አራት አገሮች ናቸው ።

ከነገደ ሌዊ ለቀሩ ለሜራሪ ልጆች በየነገዳቸው የደረሷቸው አገሮች ሁሉ እነዚህ ናቸው፤ አውራጃዎቻቸውም ዓሥራ ሁለት አገሮች ሆኑ ። ዘኁ፡ ፳፩ ፳፫ ።

በእስራኤል ልጆች አውራጃ መካከል ያሉ የሌዋውያን አገሮች ሁሉ በነዚያ አገሮች ዙርያ ካሉ ከመሠማሪያዎቻቸው ጋራ አርባ ስምንት አገሮች ናቸው ።

በአገር ያሉ ያንዷቱም ያንዷቱም አገር መሠማሪያዋ እንደነዚያ አገሮች መሠማሪያ ነው ። ዘኁ፡ ፴፭ ፯ ።

ኢያሱም በየአውራጃቸው ምድርን ከፍሎ ጨረሰ፤ እግዚአብሔርም ለእስራኤል ልጆች ላባቶቻቸው የማለላቸውን አገር ሰጥቶአቸው ወርሰዋት በውስጧ ኖሩ ።

እግዚአብሔር ላባቶቻቸው እንደ ማለላቸው በዙርያቸው ካሉ ጠላቶቻቸው አሳረፋቸው እግዚአብሔር ጠላቶቻቸውን በእጃቸው ጥሏቸዋልና ከዚያ በኋላ ከጠላቶቻቸው ሁሉ በፊታቸው ማንም ማን የተጣላቸው የለም ።

እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች ከተናገራቸው በጎ ነገር ሁሉ ሁሉም ደረሳቸው እንጂ አንድም የቀረች ቃል የለችም ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

ከዚህ በኋላ ኢያሱ የጋድ ልጆችንና የሮቤል ልጆችን የምናሴ ነገድ እኩሌታን ጠራቸው ።

የእግዚአብሔር ወዳጁ ሙሴ ያዘዛችሁን ሁሉ እናንተ ሰምታችኋል፤ እኔ ያዘዝኋችሁንም ቃሌን ሰማችሁ ።

ብዙ በሆኑ በነዚያ ወራቶች እስከዚች ቀን ድረስ ወንድሞቻችሁን አልተዋቸሁም የፈጣሪያችን የእግዚአብሔር ትእዛዝ ጠበቃችሁ ።

አሁን ግን ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንደነገራቸው ወንድሞቻችሁን አሳረፋቸው ።

አሁንም ተመልሳችሁ ወደ ቤታችሁ ግቡ፤ የእግዚአብሔር አገልጋይ ሙሴ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ሰጣችሁ አገር አውራጃችሁ ተመለሱ ። ኢያ፡ ፲፫ ፰፣ ፳፫ ፩ ።

ነገር ግን ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን ልትወዱት በሥርዓቱም ሁሉ ጸንታችሁ ልትኖሩ ትእዛዙንም ልትጠብቁ በፍጹም ሰውነታችሁና በፍጹም ልቡናችሁ ልትከተሉትና

ዕቀቡ ትእዛዘ ወትትልውዎ ወታምልክዎ በኵሉ ልብክሙ
ወበኵሉ ነፍስክሙ ።
፯ ወባረኮሙ ኢያሱ ወፈነዎሙ፣ ወአተዉ ውስተ አብ
ያቲሆሙ ።
፰ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወሀቦሙ ሙሴ በባሳን፤ ወለ
መንፈቆሙሰ ወሀቦሙ ኢያሱ ምስለ አኀዊሆሙ በማዕዶተ
ዮርዳኖስ ዘኀበ ባሕር ።
፱ ወሰበ ፈነዎሙ ኢያሱ ውስተ አብያቲሆሙ፣ አተዉ
ምስለ ብዙኅ ንዋይ፣ ወምስለ ብዙኅ እንስሳ፣ ወምስለ ወ
ርቅ ወብሩር ወብርት ወሐፂን ወአልባስ ብዙኅ ጥቀ ዘተ
ከፈሉ በርበረ ፀሮሙ ምስለ አኀዊሆሙ ።
፲ ወተመይጡ ወአተዉ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመን
ፈቀ ነገደ ምናሴ እምደቂቀ ሼል እምነ ሴሎ ዘምድረ ከነአን
ከመ ይሑሩ ውስተ ገለአድ ውስተ ደወሎሙ ወውስተ ርስ
ቶሙ ዘተዋረስዋ በትእዛዘ እግዚአብሔር በእደ ሙሴ ።
፲፩ ወበጽሑ ውስተ ገለአድ ዘዮርዳኖስ ዘምድረ ከነአን
ወነደቁ ደቂቀ ጋድ ወደቂቀ ሮቤል ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ
በህየ ምሥዋዐ ዐቢየ ዘያስተርኢ ።
፲፪ ወሰምዑ ደቂቀ እስራኤል ከመ ነደቁ ምሥዋዐ ደቂቀ
ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ በውስተ ደወ
ለ ምድረ ከነአን በኀበ ገለአድ ዘዮርዳኖስ በማዕዶቶሙ
ለደቂቀ እስራኤል ።
፲፫ ወሰምዑ ደቂቀ እስራኤል ኵሎሙ ወተጋብኡ ውስተ
ሴሎ ከመ ይዕርጉ ወይትቃተልዎሙ ።
፲፬ ወለአኩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ ደቂቀ ሮቤል ወኀበ ደ
ቂቀ ጋድ ወኀበ መንፈቀ ነገደ ምናሴ ውስተ ምድረ ገለ
አድ ፊንሐስሃ ወልደ አልአዛር ወልደ አሮን ካህን ።
፲፭ ወዐሠርተ መላእክተ ምስሌሁ መልአክ አሐዱ አሐዱ
እምአብያተ አበዊሆሙ እምኵሉ ነገደ እስራኤል እደወ
መላእክተ አብያተ አበዊሆሙ ወመሳፍንተ እሙንቱ ለእስ
ራኤል ።
፲፮ ወበጽሑ ኀበ ደቂቀ ጋድ ወኀበ ደቂቀ ሮቤል ወኀበ
መንፈቀ ነገደ ምናሴ ውስተ ገለአድ ።
፲፯ ወነገርዎሙ ወይቤልዎሙ ከመዝ ይቤሉ ኵሉ ተዓይኑ
እግዚአብሔር ምንትኑ ዛቲ አበሳ ዘአበስክሙ ቅድመ አም
ላከ እራኤል ከመ ትኅድጉ ዮም ተሊዎቶ ለእግዚአብሔር
ወትንድቁ ለክሙ ምሥዋዐ ወከመ ትክሐድዎ ዮም ለእግ
ዚአብሔር ።
፲፰ አስተንአስክሙኑ ኀጢአቶ ለፌጎር ዘኢነጻሕነ እምኔሃ
እስከ ዮም፣ ወኮነ መቅሠፍት ላዕለ ትዕይንቱ ለእግዚአብ
ሔር ።
፲፱ ዮምኒ አንትሙ ኀደግሙ ተሊዎቶ ለእግዚአብሔር
ወእምከመ አንትሙ ዮም ክሕድክምዎ ለእግዚአብሔር
ጌሠመ ላዕለ ኵሉ እስራኤል ይከውን መቅሠፍት ።
፳ ወይእዜኒ እመ ትንእስክሙ ደወለ ምድርክሙ ዕድዉ
ውስተ ኢየሩሳም ደወለ ምድረ እግዚአብሔር ኀበ ትነብር
ህየ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር ወተዋረሱ ምስሌነ ወኢት
ክሐድዎ ለእግዚአብሔር እስመ ነደቅሙ ምሥዋዐ አፍአ
እምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

ልታመልኩት የእግዚአብሔር ወዳጁ ሙሴ ያዘዛችሁን ሕጉ
ንና ትእዛዙን ታደርጉ ዘንድ ፈጽማችሁ ተጠበቁ አላቸው።
ኢያሱም መርቆ አሰናበታቸው፣ ወደ ቤቶቻቸውም
ገቡ ። ዘዐ፡ ፴፱ ፵፫ ። ኢያ፡ ፳፮ ፯ ።
ለምናሴ ነገድ እኩሌታም ሙሴ ባሳንን ሰጣቸው ለእ
ኩሌቶቹ ግን ኢያሱ ከወንድሞቻቸው ጋር በባሕር በኩል
ባለች በዮርዳኖስ መካከል ሰጣቸው ። ኢያ፡ ፲፯ ፭ ።
ኢያሱ ወደየ ቤታቸው በሰናበታቸው ጊዜ እጅግ ብዙ
ከሆነ ከብትና ከብዙ ገንዘብ ጋራ ከወርቅና ከብር ከብረትና
ከናስ ጋራ ተመለሱ፣ ከጠላቶቻቸውም ምርኮ ከወንድሞ
ቻቻውም ጋር የተካፈሉት ልብስ እጅግ ብዙ ነው ።
የጋድና የሮቤል ልጆች የነገደ ምናሴም እኩሌታ ከእ
ስራኤል ልጆች ተለይተው በእግዚአብሔር ትእዛዝ በሙ
ሴ ቃል ወደ ወረሷት ርስታቸውና ወደ አውራጃቸው ወደ
ገለዓድ ለመሄድ በከነዓን ካለች ከሴሎም ተመለሱ ።
የከነዓን ዕጣ በምትሆን በዮርዳኖስ ማዶ ወዳለች ወደ
ገለዓድ ደርሰው የሮቤል ልጆችና የጋድ ልጆች፣ የነገደ
ምናሴም እኩሌታ በዚያ የሚታይ ታላቅ መሠውያን ሠሩ።
የእስራኤልም ልጆች የጋድ ልጆች የሮቤል ልጆች የነ
ገደ ምናሴም እኩሌቶች በከነዓን አውራጃ ባለች በእስራ
ኤል ልጆች ማዶ የዮርዳኖስ ዕጣ በምትሆን በገለዓድ መሠ
ውያን እንደ ሠሩ ሰሙ ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፪፣ ፲፬ ፲፭ ።
የእስራኤል ልጆች ሁሉ ሰምተው ወጥተው ይዋጉዋ
ቸው ዘንድ በሴሎ ተሰበሰቡ ። መሳ፡ ፳ ፩ ።
የእስራኤል ልጆች ከጋድ ልጆችና ከሮቤል ልጆች ከነ
ገደ ምናሴም እኩሌታ ዘንድ አገልጋይ የሚሆን የአሮን ልጅ
የአልአዛር ልጅ ፊንሐስን ገለአድ ወደሚባል አገር ላኩ ።
ዓሥር አለቆችም ከሱ ጋራ ሄዱ፣ ከእስራኤል ልጆች
ሁሉ የተቈጠሩ ያባቶቻቸው ወገኖች አለቆች አንዱም አን
ዱም አለቃ ከአባቶቻቸው ወገን የተቈጠሩ ናቸው፣ እነ
ዚህም የእስራኤል ሹማምንት ናቸው ። ዘኍ፡ ፩ ፬ ።
በገለዓድ ወዳሉ ወደ ሮቤል ልጆች ወደ ጋድ ልጆች
ወደ ነገደ ምናሴም እኩሌቶች ደርሰው ።
የእግዚአብሔር ሠራዊት ሁሉ እንዲህ አሉ ገዥ የሚ
ሆን እግዚአብሔርን ማምለክ ትታችሁ መሠውያን ትሠሩ
ዘንድ እግዚአብሔርንም አሁን ትክዱት ዘንድ በእስራኤል
ፈጣሪ ፊት የሠራችኋት ይህች ኃጢአት ምንድር ናት፤ አሉ
ብለው ነገሯቸው ። ዘሌ፡ ፲፯ ፱ ። ዘኍ፡ ፲፱ ፱ ።
እስካሁን ድረስ ከዚ ያልነጻን ጣኦቱን በማምለክ ያገኘ
ችን ኃጢአትን በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ የተደረገ
ያነን መቅሠፍት ታቃልሉታላችሁን፤ ።
አሁንም እናንተ እግዚአብሔርን ማምለክ ተዋችሁ፣
አሁን እናንተ እግዚአብሔርን ከካዳችሁት ነገ በእስራኤል
ሁሉ መቅሠፍት ይደረጋል ። ዘኍ፡ ፲፮ ፳፪ ።
አሁንም ያገራችሁ አውራጃ ከነሳችሁ የእግዚአብሔር
ማደሪያ ድንኳን ወዳለችበት ወደ እግዚአብሔር አገር አው
ራጃ ወደ ኢየሩሳሌም ተሻግራችሁ ከኛ ጋራ ውረሱ፣ ከፈ
ጣሪያችን ከእግዚአብሔር መሠውያ ውጭ መሠውያን
ሠርታችኋልና እግዚአብሔርን አትክዱት ።

፳፩ አኮኑ አካን ወልደ ዛራ አመ አበሰ ወጌገየ ወነሥአ እም ዘኅሩም ላዕለ ኵሉ ትዕይንተ እስራኤል ኮነ መቅሠፍት ሰበ በሕቲቱ አበሰ ፥ በኑ በሕቲቱ ሞተ በኀጢአቱ ።

፳፪ ወአውሥኡ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወይቤልዎሙ ለመላእክተ እስራኤል እንዘ ይብሉ ፥ እግዚአብሔር ውእቱ አምላክ ወእግዚእ ወአምላክ አማልክት ውእቱ ።

፳፫ እግዚአብሔርሰ ውእቱ የአምር ወለእስራኤልኒ ውእቱ የአምሮ ከመ አኮ ለክሒድ ወለአብሶ ዘገበርነ ቅድሜሁ ለእግዚአብሔር ወእመ አኮሰ ኢያድኅነነ ዮም ።

፳፬ ወእመኒ ምሥዋዐ ነደቅነ ለነ ከመ ንክሐዶ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወከመ ናዕርግ ላዕሌሁ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወእመኒ ከመ ንግበር ላዕሌሁ መሥዋዕተ መድኃኒት ውእቱ ለሊሁ እግዚአብሔር ለይትኃሠሠ ።

፳፭ ወእመአኮሰ በበይነ ፍርሀተ ነገር ዘገበርናሁ ለዝንቱ ግብር እንዘ ንብል ከመ ኢይበልዎሙ ጌሠመ ውሉድክሙ ለውሉድነ ምንት ብክሙ ምስለ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።

፳፮ እስመ አቀመ እግዚአብሔር ወሰነ ማእከሌክሙ ወማእከሌነ ለደቂቀ ሮቤል ወለደቂቀ ጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ለዮርዳኖስ አቀሞ ወአልብክሙ ክፍል ምስለ እግዚአብሔር ወይሬስይዎሙ ነኪራነ ውሉድክሙ ለውሉድነ ከመ ኢያውዕእዎሙ እምአምልኮ እግዚአብሔር ።

፳፯ ወንቤ ከመ ንግበር ከመዝ ወንንድቅ ዘንተ ምሥዋዐ አኮ በበይነ ቍርባን ወአኮ በበይነ መሥዋዕት ።

፳፰ አላ ከመ ይኩን ዝንቱ ስምዐ ማእከሌነ ወማእከሌክሙ ማእከለ ውሉድነ ወማእከለ ውሉድክሙ እምድኅሬነ ከመ ያምልክዎ አምልኮ ለእግዚአብሔር በቅድሜሁ በቍርባን ክሙ ወበመሥዋዕተ መድኃኒትክሙ ፥ ወኢይበልዎሙ ውሉድክሙ ለውሉድነ ጌሠመ አልብክሙ ክፍል ምስለ እግዚአብሔር ።

፳፱ ወንቤ አመ ኮነ ድኅረ ወይቤሉነ ጌሠመ አው ለውሉድነ ከመ ይበልዎሙ ናሁ ርእዩ አምሳለ ምሥዋዑ ለእግዚአብሔር ዘገብሩ አበዊነ አኮ በበይነ ቍርባን ወአኮ በበይነ መሥዋዕት አላ ከመ ይኩን ስምዐ ማእከሌነ ወማእከሌክሙ ።

፴ ሐሰ ለነ እስከ ነኀድግ ተሊዎቶ ለእግዚአብሔር ዮም ከመ ንክሐዶ ለእግዚአብሔር ወከመ ንንድቅ ለነ ምሥዋዐ ለቍርባን ወለመሥዋዕተ ሰላም ወለመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእንበለ ውስተ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላክነ ዘቅድመ ደብተራሁ ።

፴፩ ወሰበ ሰምዐ ፊንሐስ ካህን ወኵሎሙ መላእክተ ተዓይን ወመሳፍንተ እስራኤል እለ ምስሌሁ ቃለ ዘይቤል

የዛራ ልጅ አካን ፈጽሞ ስለ በደለ እርም ነገርንም ስለ ወሰደ በእስራኤል ሠራዊት ላይ መቅሠፍት የተደረገ አይደለምን! ብቻውን ቢበድል በኃጢአቱ ብቻውን ሞተን! አላቸው ። ኢያ፥ ፯ ፳ ።

የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች የነገደ ምናሴም እኩሌቶች እግዚአብሔር ገዥም ፈጣሪም ነው ፥ የአማልክትም አምላክ ነው ብለው ለእስራኤል መልእክተኞች መለሱላቸው ።

እግዚአብሔር ግን ሁሉን ያውቃል ይህን ሥራ የሠራነው እግዚአብሔርን ለመካድና ለመበደል እንዳይደለ እስራኤልን እሱ ያውቀዋል ፤ ይህስ ካልሆነ አሁን አያድነን ።

እኛ መሠውያንውም ብንሠራ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን እንክደው ዘንድ ቍርባኑንና መሥዋዕቱን በመሠውያው ላይ ለመሠዋት አይደለም የድኅነት መሥዋዕትን በሱ እናደርግ ዘንድ የሠራነውስ ቢሆን እሱ እግዚአብሔር ይመራመረን ። ዘዳ፥ ፲፱ ፲፰ ። ፩ ሳሙ፥ ፳ ፲፯ ።

ነገ ልጆቻችሁ ልጆቻችንን ከእስራኤል ፈጣሪ ከእግዚአብሔር ጋራ ምን አላችሁ፤ እንዳይሉዋቸው ብለን ነገር ስለ መፍራት ይህን ሥራ የሠራነውስ ካልሆነ እግዚአብሔር ይመራመረን ። ዘፍ፥ ፴ ፴፫ ። ዘፀ፥ ፲፪ ፲፫ ።

እግዚአብሔር በኛና በናንተ መካከል ለጋድ ልጆችና ለሮቤል ልጆች ለነገደ ምናሴም እኩሌቶች ዮርዳኖስን ድንበር አድርጎ አጽንቶታልና ከእግዚአብሔር ጋር ዕድል ፈንታ የላችሁም ብለው ልጆቻችሁ ልጆቻችንን ባዕድ አድርገው እግዚአብሔርን ከማምለክ እንዳያወጡዋቸው ብለን ይህን አደረግን ።

ስለዚህም መሠውያን እንሠራ ዘንድ እንሥራ አልን እንጂ ለሚቃጠል መሥዋዕት ወይም ለሌላ መሥዋዕት አይደለም ። ኢያ፥ ፳፪ ፳፰፥ ፳፬ ፳፯ ።

ነገር ግን በኛና በናንተ መካከል ድኅነት በሚገኝበት መሥዋዕትና በቍርባናችሁ በፊቱ እግዚአብሔርን ያመልኩት ዘንድ ነገ ልጆቻችሁ ልጆቻችንን ከእግዚአብሔር ጋር ዕድል ፈንታ የላችሁም እንዳይሉዋቸው ከኛም በኋላ በልጆቻችንና በልጆቻችሁ መካከል ይህ ምስክር ይሆን ዘንድ ነው እንጂ ስለ መሥዋዕትና ስለ ቍርባን አይደለም።

ኋላ ይህ በተደረገ ጊዜ ነገ ይህ ምንድር ነው፤ ብሉን ጊዜ ወይም ልጆቻችንን እንዲህ ባሏቸው ጊዜ እነሆ አባቶቻችን የሠሩት የእግዚአብሔርን መሥዋዕት መሠውያ አምሳል እዩ ይሉዋቸው ዘንድ ብለን በናንተና በኛ መካከል ምስክር ይሆን ዘንድ ነው እንጂ፥ ስለ መሥዋዕትና ስለ ቍርባን አይደለም ። ዘዳ፥ ፬ ፲፯ ።

በደብተራ ኦሪት አንጻር ባለ በፈጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠውያ እንሠዋለን እንጂ እግዚአብሔርን እንክደው ዘንድ የፍቅር መሥዋዕትንና ቍርባንን ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕትንም ልንሠዋ እኛ መሠውያን እንሠራ ዘንድ እግዚአብሔርን ማምለክ እስክንተው ድረስ ደርሰን ለኛ አገባባችን አይደለም አሏቸው ። ኢያ፥ ፳፬ ፲፯ ።

የሠራዊቱ አለቆች ሁሉና አገልጋይ የሚሆን ፊንሐስ ከሱም ጋር ያሉ የእስራኤል ሹማምንት የጋድ ልጆችና

ዎሙ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ እርመሙ ወተፈሥሑ ።

፴፩ ወይቤሎሙ ፊንሐስ ወልደ አልአዛር ካህን ለደቂቀ ሮቤል ወለደቂቀ ጋድ ወለመንፈቀ ነገደ ምናሴ ዮም አእመርነ ከመ ሀለወ እግዚአብሔር ምስሌነ እስመ ኢአበስክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ኃጢአተ ወእስመ አድኃንክምዎሙ ለእስራኤል እምእዴሁ ለእግዚአብሔር ።

፴፪ ወገብአ ፊንሐስ ወልደ አልአዛር ካህን ወመላእክተ ተዓይንኒ ምስሌሁ ኀበ ደቂቀ እስራኤል ወሖሩ ምስሌሆሙ መላእክት እምደቂቀ ሮቤል ወእምደቂቀ ጋድ ወእመንፈቀ ነገደ ምናሴ እምገለአድ ውስተ ምድረ ከነአን ኀበ ደቂቀ እስራኤል ።

፴፫ ወነገርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአደሞሙ ዝንቱ ነገር ወሰበ ነገርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ባረክዎ ለአምላከ ደቂቀ እስራኤል ወይቤሉ ኢነዓርግ እንከ ኀቤሆሙ ከመ ንትቃተሎሙ ወከመ ናጥፍኣ ለምድረ ደቂቀ ሮቤል ወደቂቀ ጋድ ወመንፈቀ ነገደ ምናሴ ዘነበሩ ላዕሌሃ ።

፴፬ ወሰመዮ ኢያሱ ለውእቱ ምሥዋዕ ስምዕ ዘሮቤል ወዘጋድ ወዘመንፈቀ ነገደ ምናሴ ወይቤሉ እስመ ስምዕ ውእቱ ማእከሎሙ ከመ እግዚአብሔር ውእቱ አምላኮሙ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

፩ ወእምዝ እምድኅረ ብዙኅ መዋዕል እምድኅረ አዕረፎሙ እግዚአብሔር አምላክ እስራኤል እምኵሉ ፀሮሙ ዘዓውዶሙ ወልህቀ ኢያሱ ወኀለፈ መዋዕሊሁ ።

፪ ጸውዐ ኵሎ ደቂቀ እስራኤል ወሊቃናቲሆሙ ወመላእክቲሆሙ ወጸሐፍቶሙ ወመኳንንቲሆሙ ወይቤሎሙ ናሁ ረሳዕኩ አንሰ ወኀለፈ መዋዕልየ ።

፫ ወለሊክሙ ርኢክሙ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር አምላክነ ላዕለ አሕዛብ እለ ቅድመ ገጽክሙ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ፀብአሙ ለነ ።

፬ ወናሁ ርእዩ ኀደጉ ለክሙ አሕዛበ እለ ተርፉ ውስተ እድዋሊክሙ ዘዘሕዘቢክሙ ወዘእምዮርዳኖስ ኵሎ አሕዛበ ዘሠረውክዎሙ ወባሕር ዐቢይ ምዕራበ ፀሐይ ወሰንክሙ ።

፭ ወእግዚአብሔር አምላክክሙ ውእቱ ያጠፍኦሙ ለክሙ እምቅድመ ገጽክሙ ወትወርሱ ምድሮሙ በከመ ይቤለነ እግዚአብሔር አምላክነ ።

፮ ወእጽንዑ ጥቀ ከመ ትዕቀቡ ወከመ ትግበሩ ኵሎ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕጉ ለሙሴ ከመ ኢትትገኀሡ እምኔሁ እምዘእዘዘክሙ ሙሴ ኢለየማን ወኢለፀጋም ከመ ኢተአብሱ ።

፯ ወኢትባኡ ውስተ እሉ አሕዛብ እለ ተርፉ እምኔክሙ ወአስማተ አማልክቲሆሙ ኢይሰመይ በውስቴትክሙ ወኢትምሐሉ በሙ ወኢትስግዱ ሎሙ ወኢታምልክዎሙ ።

፰ አላ ለእግዚአብሔር አምላክክሙ ትልውዎ በከመ ገብረ ለክሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።

የሮቤል ልጆች የነገደ ምናሴም እኩሌቶች የነገሩዋቸውን ቃል በሰሙ ጊዜ ደስ ብሏቸው ዝም አሉ ።

አገልጋይ የሚሆን የአልአዛር ልጅ ፊንሐስም የጋድ ልጆችንና የሮቤልን ልጆች የነገደ ምናሴንም እኩሌቶች በእግዚአብሔር ፊት ይህን ኃጢአት አልሠራችሁምና ሽኤልንም ከእግዚአብሔር እጅ አድናችኋቸዋልና እግዚአብሔር በረድኤት ከኛ ጋራ እንዳለ አሁን አወቅን አላቸው።

የአገልጋዩ አልአዛር ልጅ ፊንሐስም ከሱ ጋራ ከሉ ከሠራዊቱ አለቆችም ጋራ ወደ እስራኤል ልጆች ተመለሱ ከጋድ ልጆችና ከሮቤል ልጆች ከነገደ ምናሴም እኩሌታ የተቈጠሩት አለቆችም ከእስራኤል ልጆች ዘንድ ከገለዓድ ወደ ከነዓን ከነሳቸው ጋራ ሄዱ ። ኢያ፡ ፳፪ ፲፡ ፲፩ ፲፭ ።

ለእስራኤል ልጆች ነገሩዋቸው ይህም ነገር እስራኤልን ደስ አሰኛቸው ፤ ለእስራኤልም ልጆች በነገሩዋቸው ጊዜ የእስራኤል ልጆችን ፈጣሪ አመሰገኑት ፤ የጋድ ልጆችና የሮቤል ልጆች የነገደ ምናሴም ልጆች እኩሌቶች የሚኖሩበት አገራቸውን እናጠፋት ዘንድ እንግዲህ ወደ ነሳቸው አንወጣም አሉ ። ፩ ዜና መዋ፡ ፳፱ ፳፩ ።

ኢያሱም ያነን ግምብ የጋድና የሮቤል የነገደ ምናሴም እኩሌታ ምስክር አለው ፤ (እስራኤልም) ፈጣሪያቸው እሱ እግዚአብሔር እንደሆነ በመካከላቸውም እሱ ምስክር ነውና ምስክር አሉት ። ዘፀ፡ ፲፰ ፬ ።

ምዕራፍ ፳፫ ።

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር በዙርያቸው ካሉ ከጠላቶቻቸው ሁሉ ካሳረፋቸው ከብዙ ዘመን በኋላ ኢያሱም የሕፃንነቱ ወራት አልፎ ከረጀ በኋላ ።

ሽማግሎቻቸውንና የእስራኤልን ልጆች ሁሉ ጸሐፊዎቻቸውን አለቆቻቸውና መኳንንቶቻቸውንም ጠርቶ እነሆ እኔ አረጀሁ የሕፃንነቴም ወራት አለፈ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፳፰ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንዳጠፋልን በፊታችሁ ባሉ አሕዛብ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ያደረገውን ሁሉ እናንተ አይታችኋል ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፬ ።

እነሆ በየወገኖቻችሁ በአውራጃችሁ የቀሩ አሕዛብን ከዮርዳኖስ ጀምሮ ያጠፋኋቸው አሕዛብን ሁሉ ለናንተ እንደተውኩላችሁ እዩ ወሰናችሁም በፀሐይ መግቢያ ያለ ሰፊ ባሕር ነው ። ኢያ፡ ፲፫ ፮ ፡ ፲፰ ፲፱ ።

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እሱ ከፊታችሁ ያጠፋላችኋል ፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንደ ነገረን አገራቸውንም ትወርሳላችሁ ። ዘፀ፡ ፳፫ ፴ ። ኢያ፡ ፲፫ ፮ ።

ሕጉን ትጠብቁ ዘንድ የሙሴ ሥርዓቱ በተጻፈበት መጽሐፍ የተጻፈውን ሁሉ ታደርጉ ዘንድ እንዳትበድሉ ፤ ሙሴ ካዘዛችሁ ከሱ ወደ ቀኝም ወደ ግራም እንዳትሉ ፈጽማችሁ ልቡናችሁን አጽኑ ። ዘዳ፡ ፭ ፴፪ ።

ከናንተም ወደ ቀሩ ወደ አሕዛብ አትግቡ ፤ የጣኦቶቻቸውም ስም በናንተ ዘንድ አይጠራ ፤ አትማሉባቸው አትስገዱላቸውም አታምልኩዋቸውም ። ዘፀ፡ ፳፫ ፴፫ ።

እስከዚች ቀን ድረስ እንዳደረገላችሁ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔርን አምልኩት እንጂ እነሳቸውን አታምልኳቸው።

፱ ወውእቱ እግዚአብሔር ያጠፍኦሙ እምቅድመ ገጽክሙ ለአሕዛብ ዐበይት ወጽኑዓን ወለክሙሰ አልቦ ዘተቃወመክሙ ቅድሜክሙ እስከ ዛቲ ዕለት ።

እሱ እግዚአብሔር ብዙ ጽኑ የሚሆኑ አሕዛብን ከፊታችሁ ያጠፋቸዋል ፤ እናንተን ግን እስከዚች ቀን ድረስ ማንም በፊታችሁ የተቋቋማችሁ የለም ።

፲ አሐዱ ብእሲ እምኔክሙ ይሰድድ ዐሠርተ ምእተ እስመ እግዚአብሔር አምላክነ ይፀብእ ለክሙ በከመ ይቤለነ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እንደነገረን ይዋጋላችኋልና ከእናንተ አንድ ሰው ሺሑን ሰው ድል ያደርጋቸዋል ።

፲፩ ወተዓቀቡ ጥቀ ነፍስክሙ ከመ ታፍቅርዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ።

ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን ትወዱት ዘንድ ሰውነታችሁን አጥብቃችሁ ጠብቁ ። ዘዳ፣ ፬ ፲፭ ። ኢያ፣ ፳፪ ፭ ።

፲፪ ወእመሰ ተመየጥክሙ ወኀደግምዎ ትገብኡ ውስተ እሉ አሕዛብ እለ ተርፉ ምስሌክሙ ወኢትትዋሰቡ ምስሌሆሙ ወኢትደመሩ ውስቴቶሙ ።

(እግዚአብሔርን) ትታችሁ ወደ አሕዛብ ብትመለሱ ግን ከናንተ ጋራ በቀሩ በነዚያ አሕዛብ እጅ ትጠፋላችሁ ከነሳቸውም ጋር አትጋቡ ፤ በግብርም አንድ አትሁኑ ።

፲፫ ወለሊክሙ አእምሩ ከመ ኢያጠፍኦሙ እንከ እግዚአብሔር አምላክነ ለእሉ አሕዛብ እምቅድሜክሙ ወይከውኑክሙ እንከ መሥገርተ ወዕቅፍተ ወቀኖታተ ውስተ ሰኰናዊክሙ ወይደኑጹክሙ ውስተ አዕይንቲክሙ እስከ ትጠፍኡ እምድር ቡርክት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ።

(ይህን ካደረጋችሁ) ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እነዚህን አሕዛብን እንግዲህ ከፊታችሁ እንደማያጠፋቸው እናንተ ዕወቁ ፤ እንግዲህ ዕንቅፋትና ወጥመድ በእግራችሁም ችንካር ይሆኑባችኋል ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከተባረከች አገር እስክትጠፉ ድረስ ዓይኖቻችሁን ይጠነቁሏችኋል ።

፲፬ ወአንሰ አሐውር ውስተ ፍኖት ከመ ኵሉ እለ ውስተ ምድር ፤ ወአእምሩ በኵሉ ልብክሙ ወበኵሉ ነፍስክሙ ከመ ኢተኀድገት ወኢ አሐቲ ቃል እምኵሉ ሠናይት ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር አምላክነ ።

እኔም በዚህ ዓለም እንዳሉ ሰዎች ሁሉ ወደ ሞት ጐዳና እሄዳለሁ ፤ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ከነገራችሁ በጎ ነገር ሁሉ አንዲት ቃል ስንኳን እንዳልቀረች በፍጹም ሰውነታችሁና በፍጹም ልቡናችሁ ዕወቁ ።

፲፭ ወኵሉ በጽሐነ ወአልቦ ዘኢረከብነ እምኔሁ ፤ ወበከመ በጽሐክሙ ኵሉ ቃል ሠናይ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ከማሁ ያመጽእ ላዕሌክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ኵሎ ቃለ እኩየ እስከ ያጠፍአክሙ እምዛቲ ምድር ቡርክት ዘወሀበክሙ እግዚአብሔር ።

ሁሉ ደረሰን ከሱ ያላገኘነው የለም ፤ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር የነገራችሁ በጎ ነገር ሁሉ እንደደረሳችሁ እግዚአብሔር ከሰጣችሁ ከዚች ከተመረቀች አገር እስኪያጠፋችሁ ድረስ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እንደዚያ በናንተ ክፉ ነገር ሁሉ ያመጣባችኋል ።

፲፮ እምከመ ኀደግሙ ኪዳኖ ለአምላክክሙ ዘወሀበክሙ ወዘአዘዘክሙ ወለመ ሖርክሙ ወአምለክሙ አማልክተ ባዕድ ወሰገድክሙ ሎሙ ይትመዓዕ በመዐት እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ወፍጡነ ያጠፍአክሙ እምድር ዘወሀበክሙ ።

ያዘዛችሁንና የሰጣችሁን የፈጣሪያችሁ የእግዚአብሔርን መሐላ ካፈረሳችሁ ሂዳችሁ ልዩ በሆኑ ጣኦታትን ብታመልኩና ብትሰግዱላቸው እግዚአብሔር በናንተ ላይ ተቈጥቶ ከሰጣችሁ አገር ላይ ፈጥኖ ያጠፋችኋል ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

፩ ወአስተጋብኦሙ ኢያሱ ለኵሉ ሕዝበ እስራኤል ውስተ ሴሎም ወጸውዖሙ ለሊቃናተ እስራኤል ወለመላእክቲሆሙ ወለጸሐፍቶሙ ወአቀሞሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

ኢያሱ የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ በሴሎም ሰበሰባቸው ፤ አለቆቻቸውንና የእስራኤልን ሽማግሎች ጸሐፍቶቻቸውንም ጠርቶ በእግዚአብሔር ፊት አቆማቸው ።

፪ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለኵሉ ሕዝብ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ፤ በማዕዶተ ፈለግ ነበሩ አበዊክሙ ቀደምት ታራ አቡሁ ለአብርሃም ወአቡሁ ለናኮር ወአምለኩ ባዕዳነ አማልክተ ።

ኢያሱ ሕዝቡን ሁሉ የኃል ፈጣሪ እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፤ የቀደሙ አባቶቻችሁ የናኮር አባትና የአብርሃም አባት ታራ በወንዝ ማዶ ነበሩ ፤ ልዩ ጣኦታትን አመለኩ ።

፫ ወነሣእክዎ ለአብርሃም አቡክሙ እማዕዶተ ፈለግ ወወሰድክዎ ውስተ ኵሉ ምድረ ከናአን ወአስተባዛኅኩ ዘርኦ ።

አባታችሁ አብርሃምን ከወንዝ ማዶ አምጥቼ ወደ ከነዓን ወሰድሁት ፤ ዘሩንም አበዛሁለት ።

፬ ወወሀብክዎ ይስሐቅሃ ፤ ወለይስሐቅኒ ያዕቆብሃ ወኤሳውሃ ፤ ወወሀብክዎ ለኤሳው ደብረ ሴይር ወአውረስክዎ ፤ ወያዕቆብሰ ወደቂቁ ወረዱ ውስተ ግብጽ ወኮኑ በህየ ሕዝበ ዐቢየ ወብዙኀ ወጽኑዐ ወሣቀይዎሙ ግብጽ ።

ለአብርሃም ይስሐቅን ሰጠሁት ፤ ለይስሐቅም ዔሳውንና ያዕቆብን ሰጠሁት ፤ ለዔሳው የሴይርን ተራራ ሰጥቼ አወረስኩት ፤ ያዕቆብና ልጆቹ ግን ወደ ግብጽ ወረዱ ፤ በዚያም ብዙ ወገን ሆኑ ብዙ ጽኑም የግብጽም ሰዎች መከራ አጸኑባቸው ።

፭ ወፈነውኩ ሙሴሃ ወአሮንሃ በከመ ገበርኩ በማእከሎሙ ወቀተልክዎሙ ለግብጽ በበይነ ዘገብሩ ላዕሌሆሙ ።

ሙሴንና አሮንን ላክሁ በመካከላቸው እንዳደረግሁትም በነሱ ላይ ክፉ ስላደረጉ የግብጽን ሰዎች አጠፋኋቸው ።

፮ ወእምድኅረ ዝንቱ አውፃእክዎሙ ለአበዊክሙ ወበእክሙ ውስተ ባሕር ወዴገኑክሙ ግብጽ ወተለዉክሙ ወተ

ከዚህ በኋላ አባቶቻችሁን አወጣኋቸው ወደ ባሕረ ኤርትራም ገባችሁ ፤ የግብጽም ሰዎች ፈጽመው ተከተሏ

ለዊ. ድኅሬሆሙ ለአበዊክሙ በአፍራስ ወበሠረገላት ው
ስተ ባሕረ ኤርትራ ።
፯ ወጸራሕክሙ ኀበ እግዚአብሔር ወፈነውኩ ደመና
ወቆባረ ማእከሌክሙ ወማእከለ ግብጽ ወአስተጋባእኩ ላዕ
ሌሆሙ ባሕረ ወደፈኖሙ፤ ወርእያ አዕይንቲክሙ ኵሎ
ዘገበርኩ በምድረ ግብጽ ወነበርክሙ ብዙኃ መዋዕለ ው
ስተ ገዳም ።
፰ ወወሰድኩክሙ ውስተ ምድረ አሞሬዎን እለ ይነብሩ
በማዕዶተ ዮርዳኖስ ወተቃተሉሙ ሙሴ ወአግባእክዎሙ
ውስተ እዴክሙ ወተዋረስክሙ ምድሮሙ ወአጥፋእክ
ዎሙ እምቅድሜክሙ ።
፱ ወተንሥአ ባላቅ ወልደ ሰፎር ንጉሠ ሞአብ ወተቃተ
ሎሙ ለእስራኤል ወለአከ ወጸውዖ ለበለዓም ወልደ ቤዖር
ከመ ይርግምክሙ ።
፲ ወኢፈቀድኩ አጥፍእክሙ ወበረከተ ባረኩክሙ ወአ
ድኀንኩክሙ እምእዴሁ ።
፲፩ ወዐደውክሙ ዮርዳኖስ ወበጻሕክሙ ውስተ ኢያሪኮ
ወተቃተሉክሙ እለ ይነብሩ ውስተ ኢያሪኮ ወአሞሬዎን
ወከናኔዎን ወፌርዜዎን ወኤዌዎን ወኢያቡሴዎን ወኬጤ
ዎን ወጌርጌሴዎን ወአግባእክዎሙ ውስተ እዴክሙ ።
፲፪ ወፈነውኩ ላዕሌሆሙ እምቅድሜክሙ ዐከተ ወሰደድ
ክዎሙ እምቅድሜክሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ነገሥት ዘአ
ሞሬዎን አኮ በሰይፍከ ወአኮ በቀስትከ ።
፲፫ ወወሀብኩክሙ ምድረ ዘኢጻመውክሙ ባቲ ወአህጉረ
እለ ኢነደቅክሙ ነበርክሙ ውስቴቶን ወአዕፃደ ወይን
ወዘይት ዘኢተከልክሙ ትበልዑ አንትሙ ።
፲፬ ወይእዜኒ ፍርህዎ ለእግዚአብሔር ወአምልክዎ በጽ
ድቅ ወበርትዕ ወአሰስሉ እምኔክሙ አማልክተ ነኪር ዘአ
ምለኩ አበዊክሙ በማዕዶተ ፈለግ ወበግብጽ ወአምልክ
እምልክዎ ለእግዚአብሔር ።
፲፭ ወእመሰ ኢፈቀድክሙ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ኅ
ረዩ ለክሙ ዮም መነ ታመልኩ እመ አኮ አማልክተ አበ
ዊክሙ እለ ማዕዶተ ፈለግ ወእመ አኮ አማልክተ አሞሬ
ዎን እለ ውስተ ምድሮሙ ሀሎክሙ ዮም ወአንሰ ወቤትየ
እግዚአብሔርሃ ናመልክ እስመ ቅዱስ ውእቱ ።
፲፮ ወአውሥኡ ኵሉ ሕዝብ ወይቤሉ ሐሰ ለነ እስከ ነኅ
ድጎ ለእግዚአብሔር ወናመልክ ባዕዳነ አማልክተ ።
፲፯ ወለነሰ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ ውእቱ አምላክ
ወውእቱ አውፅአነ ለነ ወለአበዊነ እምግብጽ ወእምቤተ
ቅኔት ወኵሎ ዘገብረ ለነ ተአምረ ዐበይተ ወዐቀበነ በኵሉ
ፍኖት እንተ በቲ ሖርነ በውስተ ኵሉ አሕዛብ እለ ኀለፍነ
ላዕሌሆሙ ።
፲፰ ወአውፅኦሙ እግዚአብሔር ለአሞሬዎን ወለኵሉ አሕ
ዛብ እለ ይነብሩ ውስተ ምድር እምቅድሜነ ወከማሁ ንሕ
ነኒ ናመልክ ለእግዚአብሔር እስመ ውእቱ አምላክነ ።
፲፱ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለሕዝብ ኢትክሉ አምልኮቶ ለእግ

ችሁ በፈረስና በሠረገላ ሁነው አባቶቻችሁን እስከ ኤርትራ
ባሕር ድረስ አባረሩዋቸው ። ዘፀ፣ ፲፬ ፴፯ - ፶፩ ።
እናንተ ወደ እግዚአብሔር ጮኻችሁ እኔም በግብጽ
ሰዎችና በናንተ መካከል ጽጋግንና ደመናን አመጣሁ፤ የኤ
ርትራንም ባሕር በነሳቸው ላይ ሰበሰብኩ ውኃም አሰጠ
ማቸው በግብጽ ያደረግሁትን ሁሉ ዓይኖቻችሁ አዩ፤ ከናን
ተም ጋራ በምድረ በዳ ብዙ ዘመን ኖርሁ ። ዘፀ፣ ፲፬ ፲ ።
በዮርዳኖስ ማዶ ወደሚኖሩ ወደአሞሬዎንም አገር
ወሰድኳችሁ ሙሴም ተዋጋቸው በእጃችሁም ጣልኋቸው
አገራቸውንም ወረሳችሁ በፊታችሁም አጠፋኋቸው ።
ዘኍ፣ ፳፩ ፳፩ - ፴፭ ።
የሞዓብ ንጉሥ የሰፎር ልጅ ባላቅም ተነሥቶ እስራኤ
ልን ተዋጋቸው፤ ይረግማችሁም ዘንድ የቢዖርን ልጅ በለ
ዓምን ልኮ አስጠራው ። ዘኍ፣ ፳፪ ፭ ። ዘዳ፣ ፳፫ ፬ ።
አጠፋችሁም ዘንድ አልወደድሁም ምርቃንን መረቅ
ኋችሁ፤ ከመርገሙ አዳንኋችሁ ። ዘዳ፣ ፳፫ ፳፰ ።
ዮርዳኖስን ተሻግራችሁ ወደ ኢያሪኮም ደረሳችሁ፤
በኢያሪኮ የሚኖሩ ከናኔዎንና አሞሬዎን፤ ኤዌዎንና ፌር
ዜዎን፤ ኬጤዎንና ኢያቡሴዎን፤ ጌርጌሴዎንም ተዋጓችሁ
እነዚህንም በእጃችሁ ጣልኋቸው ። ኢያ፣ ፫ ፲፩ ።
ከናንተ በፊት ተርናጣጭ ዝንብ አመጣሁባቸው ዓሥ
ራ ሁለቱንም የአሞሬዎን ነገሥታት ከፊታችሁ አስወጥቼ
ሰደድኋቸው፤ ነገር ግን ያጠፋኻቸው በጦርህና በሰይፍህ
አይደለም ። ዘፀ፣ ፳፫ ፳፰ ። ዘዳ፣ ፯ ፳ ።
ያልደከማችሁበትን አገር ሰጠኋችሁ፤ ባልሠራችኋ
ቸውም መንደሮች ኖራችሁ፤ እናንተ ያልተከላችሁትን
የዘይቱንና የወይኑን ፍሬ ትበላላችሁ ።
አሁንም እግዚአብሔርን ፍሩት፤ በሚገባና በእውነ
ትም አምልኩት አባቶቻችሁ በግብጽና በወንዝ ማዶ በሰ
ርያ አባቶቻችሁ ያመለኳቸው የአሕዛብ ጣኦታትንም ከና
ንተ አስወግዱ፤ እግዚአብሔርንም ፈጽማችሁ አምልኩት ።
እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ ባትወዱ ግን አሁን
ምረጡ፤ ማንንን ታመልኩ፤ ወይስ በወንዝ ማዶ አባቶቻ
ችሁ ያመልኳቸው የነበሩ ጣኦታትን ታመልኩን፤ ወይስ
አሁን በአገራቸው ያላችሁባቸው የአሞሬዎንን ጣኦታት
ታመልኩን፤ ወገኖቼና እኔ ግን እሱ ልዩ ነውና እግዚአብ
ሔርን እናመልከለን አላቸው ። ኢያ፣ ፳፬ ፲፬ ። ሩት ፩ ፲፮ ።
ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔርን ትተን ልዩ የሆኑ ጣኦ
ታትን እናመልክ ዘንድ አገባብችን አይደለም ።
ፈጣሪ እሱ ነውና፤ ከአገዛዝ ቤት ከግብጽ አባቶቻች
ንንና እኛን አውጥቶናልና ታላላቅ ተአምራትን ሁሉ ያደ
ረገልን እሱ ነውና፤ በነሳቸው ላይ አልፈን በሄድንባቸው
አሕዛብ ሁሉ በሄድንበት ጐዳና ሁሉ ጠብቆናልና ።
ዘጸ፣ ፮ ፲፪ ።
እግዚአብሔር በምድሪቱ (በከነዓን) የሚኖሩ አሕዛብን
ሁሉና አሞሬዎንን ከፊታችን አጥፍቶልናልና ለኛስ ፈጣ
ሪያችን እሱ ነውና፤ እኛም እንደዚሁ እግዚአብሔርን እና
መልከዋለን ብለው መለሱለት ።
ኢያሱም ሕዝቡን እሱ ልዩ ነውና፤ እሱ ለአምላክነቱ

ዚአብሔር እስመ ቅዱስ ውእቱ ወአምላክ ቀናኢ ውእቱ ወኢያኅድግ ለክሙ ኃጢአቲክሙ ወአበሳክሙ ።
፳ ወእምከመ ኀደግምዎ ለእግዚአብሔር ወአምለክሙ ባዕዳነ አማልክተ የሐውር ወይሣቅየክሙ ወያጠፍአክሙ ህየንተ ዘአሠነየ ላዕሌክሙ ።
፳፩ ወይቤልዎ ሕዝብ ለኢያሱ ዳዕሙ ለእግዚአብሔር ናመልክ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለሕዝብ ለሊክሙ ስምዕ ላዕለ ርእስክሙ ከመ ለሊክሙ ኀረይክምዎ ለእግዚአብሔር ታምልክዎ ወይቤሉ ስምዕ ንሕነ ።
፳፫ ወይቤሎሙ ይእዜኒ አሰስሉ አማልክተ ነኪር ዘማኤ ክሙ ወአርትዑ ልበክሙ ኀበ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ።
፳፬ ወይቤልዎ ሕዝብ ለኢያሱ ለእግዚአብሔር አምላክነ ናመልክ ወቃለ ዚአሁ ንሰምዕ ።
፳፭ ወተከየደሙ ኢያሱ ለሕዝብ በይእቲ ዕለት ወወሀቦሙ ሕገ ወፍትሐ በሴሎም በቅድመ ደብተራሁ ለአምላከ እስራኤል ።
፳፮ ወጸሐፎ ኢያሱ ለዝንቱ ነገር ውስተ መጽሐፈ ሕጉ ለእግዚአብሔር ወነሥአ ኢያሱ እብነ ዐቢየ ወአቀማ መትሕተ ዕፀ ጠርቤንቶስ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፳፯ ወይቤሎሙ ኢያሱ ለኵሎሙ ሕዝብ ናሁ ዛቲ እብን ስምዕ ላዕሌክሙ እስመ ይእቲ ሰምዐት ኵሉ ዘተብህለ በኀበ እግዚአብሔር ዘከመ ተናገርክሙ ዮም ፡ ወትኩንክሙ ይእቲ ስምዐ ላዕሌክሙ በደኃሪ መዋዕል ለእመ ሐሰውክምዎ ለእግዚአብሔር አምላኪየ ።
፳፰ ወፈነዎሙ ኢያሱ ለሕዝብ ወአተዉ ኵሎሙ ውስተ በሐውርቲሆሙ ወአምለክዎ እስራኤል ለእግዚአብሔር በኵሉ መዋዕሊሁ ለኢያሱ ወበኵሉ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት እለ አኀዉ መዋዕሊሆሙ እምድኅረ ኢያሱ ወኵሎሙ እለ ርእዩ ግብሮ ለእግዚአብሔር ኵሎ ዘገብረ ለእስራኤል ።
፳፱ ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ ሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር ወምእት ወዐሠርቱ ዓመታቲሁ ።
፴ ወቀበርዎ ውስተ ደወለ ርስቱ ተምናሥራኅ ውስተ ደብረ ኤፍሬም እመንገለ መስዕ ለደብረ ገዓስ ህየ ።
፴፩ ወወደዩ ምስሌሁ ውስተ መቃብሩ ኀበ ቀበርዎ መጣብሐ ዘእዝኅ እለ ቦቱ ገዘሮሙ ለደቂቀ እስራኤል በገልገላ እመ ወፅኡ እምግብጽ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ፡ ወሀየ ሀለዋ እስከ ዮም ።
፴፪ ወአዕፅምቲሁ ለዮሴፍ ዘአውፅኡ እምግብጽ ወከረዩ ውስተ ሰቂማ ውስተ አሐዱ ኀብር ዘገራህት ዘተሣየጣ ያዕቆብ እምአሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሰቂማ በምእት አባግዕ ወወሀበ ለዮሴፍ ክፍሎ ።
፴፫ ወኮነ እምድኅረ ዝንቱ አልአዛር ወልደ አሮን ሊቀ ክህናት ሰበ ሞተ ወቀበርዎ ውስተ ምድረ ብአር ዘውሀበ ለፊንሐስ ወልዱ በደብረ ኤፍሬም ።
፴፬ ወይእተ አሚረ ነሥኡ ደቂቀ እስራኤል ታቦቶ ለእግዚአብሔር ወወሰድዋ ምስሌሆሙ ወፊንሐስ ኮነ ሊቀ ክህ

የሚቀና ፈጣሪ ነውና ፡ አምልኮቶቹን ከለቀናችሁት በደላችሁንና ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም ። ዘሌ፡ ፲፱ ፪።

እግዚአብሔርንም ትታችሁ ሌላ ጣኦታትን ካመለካችሁ ከናንተ ተለይቶ ሂዶ መከራ ያጸናባችኋል በጎ ነገር ስላደረገላችሁ ፈንታ ያጠፋችኋል አላቸው ።
ሕዝቡም ኢያሱን እግዚአብሔርን ብቻ እናመልከዋለን አሉት ። ኢሱ፡ ፩ ፳፰ ። ኤር፡ ፲፮ ፲፫ ።
ኢያሱም ሕዝቡን ታመልኩት ዘንድ እናንተ እግዚአብሔርን እንደመረጣችሁት እናንተ ለራሳችሁ ምስክር ናችሁ አላቸው ፡ እነሱም አዎን ምስክር ነን አሉት ።
አሁንም በናንተ ዘንድ ያሉ የአሕዛብ ጣኦታትን አስወግዳችሁ ልቡናችሁን ወደ እስራኤል ፈጣሪ አቅኑ አላቸው። ዘፍ፡ ፴፭ ፪። ኢያ፡ ፲ ፲፩ ።
ሕዝቡም ኢያሱን ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን እናመልከዋለን የሱንም ቃል እንሰማለን አሉት።
ኢያሱም በዚያች ቀን ሕዝቡን ተማማላቸው በእስራኤል ፈጣሪ ድንኳንም ፊት በሴሎም ፍርድንና ሥርዓትን አስተማራቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳፭ ። ፪ ነገ፡ ፲፩ ፲፯ ።
ኢያሱ ይህንን ነገር የእግዚአብሔር ሕግ በተጻፈበት በኦሪት ጻፈው ፡ ታላቅ ደንጊያም አምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት በጉዋም ሥር አቆማት ። ዘዳ፡ ፴፩ ፳፬ ።
ኢያሱ ሕዝቡን ሁሉ አሁን እንደ ተናገራችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ የተነገረውን ሰምታለችና እነሆ ይህች ደንጊያ በናንተ ምስክር ናትና ኋላ በፍጻሜ ዘመን ፈጣሪ እግዚአብሔርን ብትክዱት ይህች (ደንጊያ) በናንተ ምስክር ትሁንባችሁ አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፩። ዘሌ፡ ፲፱ ፲፩ ።
ኢያሱም ሕዝቡን አሰናበታቸው ሁሉም ወዳገራቸው ገቡ ፡ እስራኤልም በኢያሱ ዘመን ሁሉ ከኢያሱም ዘመን በኋላ ዘመናቸው በበዛ በሽማግሎችም ዘመን ሁሉ ለእስራኤል ያደረገውን የእግዚአብሔር ተአምራቱን ሁሉ በዩ ሰዎች ሁሉ ዘመን እግዚአብሔርን አመለኩት ።
ከዚህ በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱ ሞተ ዘመኑም መቶ ዓሥር ነበረ ።
ከገዓስ ተራራ በስተቀኝ የኤፍሬም ዕፃ በምትሆን በርስቱ ተምናሥራሕ አውራጃ ቀበሩት ።
ከግብጽ በወጡ ጊዜ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የእስራኤልን ልጆች በገልገላ የገረዘባቸው የቡልጭት ምላጮችን እሱን በቀበሩበት መቃብር ከሱ ጋራ አብረው ቀበሩ እስከሁን ድረስም በዚያ አሉ ። ዘዳ፡ ፴፩ ፪ ።
ከግብጽም ያወጡት የዮሴፍን አጥንት ያዕቆብ በሰቂማ ከሚኖሩ ከአሞሬዎን በመቶ በጎች በገዛት ለዮሴፍ ፈንታ አድርጎ በሰጣት እርሻ በአንድ ወገኑ በሰቂማ ቈፍረው ቀበሩት ። ዘፍ፡ ፶፭ ፳፭ ፡ ፴፫ ፲፱ ።
ከዚህ በኋላ እንዲህ ሆነ ፡ የአሮን ልጅ የካህናቱ አለቃ አልአዛር በሞተ ጊዜ ለልጁ ለፊንሐስ በሰጠው በአር በምትባል አገር በኤፍሬም ዕጣ ቀበሩት ።
የዚያን ጊዜ የእስራኤል ልጆች የእግዚአብሔር ማደሪያ ታቦትን ከነሱ ጋራ ይዘዋት ሄዱ ፡ ፊንሐስም በሳቡቱ

ናት ሀገንተ አልአዛር አቡሁ እስከ አመ ሞተ ወክረዩ ሎቱ ውስተ ገባእን ውስተ ምድሮሙ፡ ወአተዉ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ውስተ አብያቲሆሙ ወውስተ አህጉሪሆሙ።

፴፩ ወአምለኩ ደቂቀ እስራኤል አስጠራጢን ወአስጣሮት ወአማልክተ አሕዛብ እለ ዐውዶሙ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ኤግሎም ንጉሠ ሞአብ፡ ወቀነዮሙ ዐሠርተ ወሰመንተ ዓመተ።

ስለ አልአዛር ፈንታ እስኪሞት ድረስ ሊቀ ክህነት ሆነ፡ በገባዖን ባለች በአገራቸው መቃብር ቈፈሩለት፡ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወደ አገሮቻቸውና ወደ ቤቶቻቸው ገቡ።

ከዚህ በኋላ የእስራኤል ልጆች አስጣሮትንና አስጠራጢንን በዙርያቸው ያሉ የአሕዛብን ጣዖታት አመለኩ፡ እግዚአብሔርም በሞዓብ ንጉሥ በኤግሎም እጅ ጣላቸው ዓሥራ ስምንት ዓመት ገዛቸው።

ተፈጸመ ኦሪት ዘኢያሱ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ዘኢይቀብል ብሕረ ተውዳሱ፡
አሜን።

ለእግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ክብር ምስጋና ይግባውና
ሆሼዕ (ኢያሱ) የተናገረው መጽሐፍ መላ
ተፈጸመ፡ አሜን በእውነት።

ኦሪት ዘመሳፍንት

ምዕራፍ ፩።

፩ ወኮነ እምድኅረ ሞተ ኢያሱ ተስእሉ ደቂቀ እስራኤል
ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብሉ መኑ የዐርግ ለነ ኀበ ከና
ኔዎን መልእክ ዘይትቃተሎሙ ለነ።
፪ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ወናሁ አግ
ባእክዋ ለምድር ውስተ እዴሁ።
፫ ወይቤሎ ይሁዳ ለስምዖን እኁሁ ዕርግ ምስሌየ በው
ስተ መክፈልትየ ወንትቃተሎሙ ለከነአን ወእሐውር አነኒ
ምስሌከ በውስተ መክፈልትከ ወሖረ ስምዖን ምስሌሁ።
፬ ወዐርገ ይሁዳ ወአግብአሙ እግዚአብሔር ለከናኔዎን
ወለፌርዜዎን ውስተ እዴሁ ወቀተሎሙ በባዜቅ እልፈ
ብእሴ።
፭ ወረከብዎ ለአዶንቤዜቅ በባዜቅ ወተቃተልዎ ወቀተ
ልዎሙ ለከናኔዎን ወለፌርዜዎን።
፮ ወጐየ አዶንቤዜቅ ወዴገንዎ ወተለውዎ ወአኀዝዎ
ወመተሩ አርእስተ እደዊሁ ወእገሪሁ።
፯ ወይቤሎሙ አዶንቤዜቅ ዘሰብዓ ነገሥት አርእስተ እደ
ዊሆሙ ወእገሪሆሙ ምቱራት ሀለዉ አስተጋቢእየ በታ
ሕተ ማእድየ ወበከመ ገበርኩ ከማሁ ፈደየኒ እግዚአብ
ሔር ወወሰድዎ ኢየሩሳሌም ወሞተ በህየ።

፰ ወተቃተሉ ደቂቀ ይሁዳ ምስለ ኢየሩሳሌም ወአስተ
ጋብእዋ ወቀተልዋ በአፈ ሐፂን ወአውዐዩ ሀገራ በእሳት።

፱ ወእምዝ ወረዱ ደቂቀ ይሁዳ ይትቃተልዎሙ ለከናኔ
ዎን እለ ይነብሩ ውስተ አድባር።
፲ ወሖረ ይሁዳ ውስተ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኬብ
ሮን ወወፅኡ ሰብአ ኬብሮን ወተቀበልዎሙ ወስማ ለኬብ
ሮን ትካት ቀርያርበቃሲፌር ወቀተልዎሙ ለሴሲ ወለአኪ
ማም ወለታሚን ትውልደ ኤናቅ።

፲፩ ወሖሩ እምህየ ኀበ እለ ይነብሩ ዳቤር፤ ወስማ ለዳቤር
ትካት ሀገረ መጽሐፍ።
፲፪ ወይቤ ካሌብ ለዘቀተላ ለሀገረ መጽሐፍ ወአስተጋብኣ
እሁቦ አስካሃ ወለትየ ትኩኖ ብእሲተ።
፲፫ ወአስተጋብኣ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ
ዘይንእስ ወወሀቦ አስካሃ ወለቶ ትኩኖ ብእሲተ።
፲፬ ወሶበ ለሐዊር አምከራ ጎቶንያል ትስእሎ ለአቡሃ ይጸ

ምዕራፍ ፩።

ኢያሱ ከሞተ በኋላ እንዲህ ሆነ፤ ወደ ከናኔዎን ወጥቶ የሚዋጋልን አለቃ ማነው፤ ብለው የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጠየቁ። ዘኍ፡ ፳፮ ፳፩።

እግዚአብሔርም ይሁዳ ይዝመት፤ እነሆ ከነዓንን በ እጁ አግብቸለታለሁ አላቸው። መሳ፡ ፳ ፲፰።

ይሁዳም ወንድሙ ስምዖን በኔ ዕጣ ከኔ ጋራ ውጣ፤ (ዝመት) የከነዓንን ሰዎች እንዋጋቸው፤ እኔም በንተ ዕጣ ከንተ ጋራ እሄዳለሁ አለው፤ ስምዖንም ከሱ ጋራ ሄደ።

ይሁዳም ዘመተ እግዚአብሔርም ፌርዜዎንንና ከናኔ ዎንን በእጁ ጣላቸው፤ በባዜቅም አጠፋቸው፤ እነዚህም አልፍ (ዓሥር ሺሕ) ሰዎች ናቸው። ፩ ሳሙ፡ ፲፩ ፰።

አዶንቤዜቅም አግኝተው ተዋጉት፤ ፌርዜዎንንና ከና ኔዎንንም አጠፉዋቸው።

አዶንቤዜቅም ሸሸ አሳድደውም ያዙት፤ የእጆቹንና የእግሮቹንም ጣቶች ቈረጡ።

አዶንቤዜቅ የእግሮቻቸውንና የእጆቻቸውን ጣቶች የተቈረጡ ሰባ ነገሥታት ሰብስቤ ጕልበት ገበታዬን ስመ ግባቸው ነበር፤ እኔም እንዳደረግሁ እግዚአብሔር እንደ ዚያው መለሰልኝ (ከፈለኝ) አላቸው፤ ወደ ኢየሩሳሌምም ወሰዱት፤ በዚያም ሞተ። መሳ፡ ፩ ፯። ሩት ፪ ፯።

የይሁዳም ልጆች ከኢየሩሳሌም ሰዎች ጋራ ተዋጉ፤ በጦር ወግተውም እጅ አደረጓት፤ አገሯንም በእሳት አቃጠሉ። ኢያ፡ ፲፭ ፷፫።

ከዚህም በኋላ የይሁዳ ልጆች በተራራዎች የሚኖሩት ከናኔዎንን ይዋጉዋቸው ዘንድ ወረዱ። ኢያ፡ ፱ ፩።

ይሁዳም በኬብሮን ወደ ሚኖሩ ወደ ከናኔዎን ሄደ፤ የኬብሮንም ሰዎች መጥተው ተቀበሉዋቸው (ገጠሙዋቸው) ጥንትም የኬብሮን ስሟ ቀርያር በቃሴፌር ይባል ነበር፤ የኤናቅንም ልጆች ኡኪማምንና ሴሲን ታሚንን አጠፉዋቸው። ኢያ፡ ፲ ፵፮፤ ፲፩ ፳፩።

ከዚያም በዳቤር ወደ ሚኖሩ ሰዎች ሄዱ፤ የዳቤርም ጥንተ ስሟ የወግ የታሪክ አገር ይባል ነበር።

ካሌብም የወግ የታሪክ አገርን ወግቶ እጅ ላደረጋት ሰው ሚስት ልትሆነው ልጄ አስካን እሰጠዋለሁ አለ።

የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያልም ወግ ቶ እጅ አደረጋት ሚስትም ልትሆነው ልጁ አስካን ሰጠው።

ለመሄድም በተነሣ ጊዜ ጎቶንያል መሠማሪያ በታን

ግዋ ዓፀደ ወፍር፤ ወአንጕርጕረት በዲበ አድግ ወጸርሐት ወትቤ ውስተ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ፤ ወይቤላ ካሌብ ምንተ ከንኪ ።

፲፭ ወትቤሎ አስክ ሀበኒ በረከተ እስመ ብሔረ አዝያብ ፈነውከኒ ወሀበኒ ቤዛ ማይ፤ ወወሀበ ካሌብ በከመ ትፈቱ በልበ ቤዛ ሕሙም ወቤዛ ትኩዝ ።

፲፮ ወደቂቀ ዮበብ ቄንያዊ ሐሙሁ ለሙሴ ዐርጉ እምሀገረ ፊንቆን ኀበ ደቂቀ ይሁዳ ውስተ ሐቅለ ይሁዳ ዘመንገለ አዜብ ውስተ ሙራደ አራድ ወሖረ ወነበረ ምስሌሆሙ ።

፲፯ ወሖረ ይሁዳ ምስለ ስምዖን እኁሁ ወቀተልዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሴፍር ወአሕረምዎ ወአጥፍእዎ ።

፲፰ ወኢተዋረሰ ይሁዳ ለጋዛን ወለደወላ ለአስቃሎና ወለደወላ ለአቃሮን ወለደወላ ለአዛጦን ወለደወላ ወሙፋራቲሃ ።

፲፱ ወሀለወ እግዚአብሔር ምስለ ይሁዳ ወተዋረሰ ደብረ ወስእነ ተዋርሶቶሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቈላት እስመ ሠረገላተ ሐፂን በሙ ።

፳ ወወሀብዎ ለካሌብ ኬብሮን በከመ ይቤ ሙሴ ወተዋረሰ እምህየ ሠለሰ አህጉረ ወአሰሰሎሙ እምህየ ለሠለስቱ ደቂቀ ኤናቅ ።

፳፩ ወለኢያቡሴዎን እለ ይነብሩ ውስተ ኢየሩሳሌም ኢያሰሰልዎሙ ደቂቀ ብንያሚ ወነበሩ ኢያቡሴዎን ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እስከ ዛቲ ዕለት ።

፳፪ ወዐርጉ ደቂቀ ዮሴፍ እሙንቱኒ ውስተ ቤቴል ወእግዚአብሔር ምስሌሆሙ ወተዐየኑ ወርእይዋ ለቤቴል ወስማ ለይእቲ ሀገር ትካት ሎዛ ።

፳፫ ወርእዩ ሰብአ ማዕቅብ ብእሴ እንዘ ይወፅእ እምሀገር ወአኀዝዎ ወይቤልዎ አርእየነ ምብዋአ ለሀገር ወንገብር ምሕረተ ምስሌከ ።

፳፬ ወአርአዮሙ እንተ ኀበ ይበውእዋ ለሀገር ወቀተልዋ ለይእቲ ሀገር በአፈ ሐፂን ወለዝክቱሰ ብእሲ ወለአዝማዲሁ አግዐዝዎሙ ።

፳፭ ወአተወ ውእቱ ብእሲ ውስተ ምድረ ኬጤኤን ወነደቀ በህየ ሀገረ ወሰመየ ስማ ሎዛ ወውእቱ ከነ ስማ እስከ ዮም ።

፳፮ ወኢተዋረሰ ምናሴ ቤተሶን እንተ ሀገረ ሰቂቶን ወአዋልዲሃ ወኢጺአታቲሃ ወኢቀጸአድ ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ አዶር ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ በለዓም ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ መጌዶ ወአዋልዲሃ ወኢ እለ ይነብሩ ውስተ ዮበለዓም ወአዋልዲሃ ወአኀዙ ከነአን ይንበሩ ውስተ ይእቲ ምድር ።

፳፯ ወእምዝ ሶበ ጸንዑ እስራኤል መጸብሒ ረሰይዎሙ ለከነአን ወአጥፍአሰ ኢያጥፍእዎሙ ።

፳፰ ወኤፍሬምኒ ኢያጥፍእዎሙ ለከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ጋዜር ወነበሩ ከናኔዎን ማእከሎሙ ውስተ ጋዜር

እንዲሰጣት አባቷን ትለምነው ዘንድ መከራት፤ በበቅሎዋም ላይ ሁና አንጕራጕረች፤ ወደ በረኻ አገር ሰደድከኝ ብላ ጮኸች፤ ካሌብም ምን ሆንሽ፤ አላት ።

እስከም ወደ በረኻ ሰደኸኸኛልና በረከትን (ጕልት)፤ ስጠኝ ውኃ የሚጣቴንም ዋጋ ስጠኝ አለችው፤ ካሌብም በልቧ እንደ ~~ተመኘችው የታችኛውንና የመካከለኛውን ውኃ ሰጣት።~~

የሙሴ አማት የቄንያው ሰው የዮባብ ልጆችም ፊንቆን ከሚባል አገር በአራድ መውረጃ ግራ አንጻር ወዳለች ወደ ይሁዳ ዕጣ ከይሁዳ ልጆች ዘንድ ወጡ፤ እሱም ሄዶ ከወገኖቹ ጋራ ተቀመጠ ። መሳ፡ ፬ ፲፩ - ፲፯ ።

ይሁዳም ከወንድሙ ከስምዖን ጋር ሄደ፤ በሴፍር የሚኖሩ ከናኔዎንን አጠፋቸው አገሪቱንም ሕርም ብለው አጠፉዋት ። መሳ፡ ፩ ፫ ። ፪ ዜና መ፡ ፲፬ ፲ ።

ይሁዳም ጋዛን ከአውራጃዋ ጋር አስቃሎናን ከአውራጃዋ ጋር አቃሮንን ከአውራጃ ጋራ አዛጦንን ከአውራጃዋና ከመሠማሪያዎቿ ጋር አልወረሳትም ።

እግዚአብሔር (በረድኤት) ከይሁዳ ጋራ ኖረ፤ ደጋውንም ወረሰ፤ የብረት ሠረገላዎች ነበሯቸውና በቈላ የሚኖሩ ሰዎች ግን መውረስ አልተቻለውም ።

ለካሌብም ሙሴ እንዳዘዘ ኬብሮንን ሰጡት፤ ከዚያም ሠላሳ አገሮችን ወረሰ፤ ከዚያም ሦስቱን የኤናቅ ልጆችን አጠፋቸው ። ዘኁ፡ ፲፬ ፳፬ ። ዘዳ፡ ፩ ፴፮ ።

በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ኢያቡሴዎንን ግን የብንያም ልጆች አላጠፉዋቸውም፤ ኢያቡሴዎንም እስከዚች ቀን ድረስ ከብንያም ልጆች ጋራ ኖሩ ።

እነዚያም የዮሴፍ ልጆች ወደ ቤቴል ወጡ፤ እግዚአብሔርም (በረድኤት) ከነሱ ጋር ነበረ፤ ተከማችተውም ቤቴልን አዩዋት የዚያችም አገር ጥንት ስሟ ሎዛ ይባል ነበር ። ዘኁ፡ ፲፪ ፯ ። መሳ፡ ፲፰ ፯ ።

አምባን የሚጠብቁ ሰዎች አንድ ሰው ከከተማው ሲወጣ አይተው ይዘው የከተማይቱን መግቢያ አሳየን ላንተ (ምሕረት) ወረታን እናደርግልሃለን አሉት ።

ከተማይቱን የሚገቡበትንም አሳያቸው፤ ያችንም አገር በጦር አጠፉዋት፤ ያንን ሰውና ዘመዶቹን ግን ነፃ አወጡዋቸው ።

ያም ሰው ወደ ኬጤኤን አገር ገብቶ በዚያች ከተማ ሠራ፤ ስሟንም ሎዛ አላት፤ ስሟም እስከሁን ድረስ ሎዛ ተባለ ። ኢያ፡ ፩ ፱ ። ፩ ነገ፡ ፰ ፮ ።

ምናሴም በሰቂቶን አገር ያለች ቤተሶንን ከጥቃቅን አገሮችዋ ጋራ ኢቀጸአድንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋር በአዶር የሚኖሩትንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋራ፤ በበለዓም የሚኖሩትንም ከጥቃቅን መንደሮቿ ጋራ፤ በመጌዶ የሚኖሩትንም ከጥቃቅን አገሮቿ ጋራ፤ በዮበለዓም የሚኖሩትንም ከጥቃቅን መንደሮቿ ጋራ አልወረሰም፤ የከነዓንም ሰዎች በዚያች አገር ይኖሩ ጀመር ። ኢያ፡ ፲፯ ፲፩ ፲፫ ።

ከዚያ በኋላ እስራኤል በጸኑ ጊዜ የከነዓንን ሰዎች ገባር አደረጉዋቸው፤ ማጥፋትን ግን አላጠፏቸውም ።

የኤፍሬምም ነገድ በጋዜር የሚኖሩ ከናኔዎንን አላጠፉዋቸውም፤ ከናኔዎንም በጋዜር በመካከላቸው ኖሩ፤ ገባር

ወኮንዎሙ መጸብሐ ።
፴ ወዛብሎንሂ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ቄድ
ሮን ወለእለ ይነብሩ ውስተ ኤማን ወነበሩ ከናኔዎን ማእከ
ሎሙ ወኮንዎሙ መጸብሐ ።
፴፩ ወአሴርኒ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ አከ
ወኮንዎሙ መጸብሐ ወለእለ ይነብሩ ውስተ ዶር ወለእለ
ይነብሩ ውስተ ዶላፍ ወእለ ይነብሩ ውስተ ሲዶና ወእለ
ይነብሩ ውስተ አስኮድ ወኬድያ ወአፈቅ ወሮአብ ።

፴፪ ወነበረ አሴር ማእከለ ከናኔዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይ
እቲ ምድር እስመ ስእኑ አጥፍኦቶሙ ።
፴፫ ወንፍታሌምሂ ኢያጥፍእዎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ
ቤተ ሳሚስ እስመ ስእኑ አጥፍኦቶሙ ወኢ እለ ይነብሩ
ውስተ ቤቴኔስ ወነበሩ ማእከሎሙ ከናኔዎን ለእለ ሀለዉ
ውስተ ይእቲ ምድር ወኮንዎሙ መጸብሐ እለ ይነብሩ
ውስተ ቤተ ሳሚስ ወውስተ ቤቴኔስ ።
፴፬ ወአጠቅዎሙ አሞሬዎን ለደቂቀ ዳን በውስተ አድባር
እስመ ኢያበውሕዎሙ ይረዱ ውስተ ቄላት ።

፴፭ ወአኀዙ አሞሬዎን ይንበሩ ውስተ ደብረ መርስኖኖስ
ዘበ ውስቴቱ ድብ ወቈናጽል ወጸንዐት እዴሆሙ ለቤተ
ዮሴፍ ላዕለ አሞሬዎን ወኮንዎሙ መጸብሐ ።
፴፮ ወደብረ አሞሬዎን ወኢዶሜዎን ላዕላይ ዘአቅራቢን
እለ ውስተ ላዕለ ኰኵሕ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወዐርገ መልአከ እግዚአብሔር እምገልገላ ላዕለ ቀለው
ትሞኖስ ወላዕለ ቤቴል ወላዕለ ቤተ እስራኤል ወይቤሎሙ
እግዚአብሔር ይቤ አውፃእኩክሙ እምግብጽ ወአበእኩ
ክሙ ውስተ ምድር ዘመሐልኩ ለአበዊክሙ ከመ እሀብክ
ሙ ወእቤለክሙ ኢየኀድግ ኪዳንየ ዘምስሌክሙ ለዓለም ።
፪ ወአንትሙኒ ኢትትከየዱ ኪዳነ ምስለ እለ ይነብሩ
ውስተ ዛቲ ምድር ወኢ ለአማልክቲሆሙ ወኢትስግዱ
ሎሙ ወኢ ለግልፎሆሙኒ ቀጥቅጡ ወምሥዋዒሆሙኒ
ንሥቱ ወኢሰማዕክሙኒ ቃልየ እመ ገበርክሙ ዘንተ ።
፫ ወአንሂ እቤ ኢይደግም አሰስሎቶሙ ለአሕዛብ እለ እቤ
ከመ አውፅኦሙ እምቅድሜክሙ ወይከውኑክሙ ለኀዘን
ወአማልክቲሆሙኒ ይከውኑክሙ ለዕቅፍት ።

፬ ወእምዝ ሶበ ይቤሎሙ መልአከ እግዚአብሔር ለኵሉ
እስራኤል ዘንተ ነገረ ጸርሐ ኵሉ ሕዝብ ወበከየ ።

፭ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን መካነ
ብካይ፣ ወሦዑ በሀየ ለእግዚአብሔር ።
፮ ወፈነዎሙ ለሕዝብ ወአተዉ ደቂቀ እስራኤል ኵሎ
ሙ ውስተ አብያቲሆሙ ወውስተ ርስቶሙ ከመ ይትዋረ
ስዋ ለምድር ።
፯ ወተቀንዩ ሕዝብ ለእግዚአብሔር በኵሉ መዋዕሊሁ
ለኢያሱ ወበኵሉ መዋዕሊሆሙ ለሊቃናት ወኵሉ እለ

ንም ሆኑዋቸው ። ኢያ፣ ፲ ፴፫፣ ፲፮ ፲ ።
የዛብሎንም ነገድ በኤማን የሚኖሩትንና በቄድሮን
የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም፣ ከናኔዎንም በመካከ
ላቸው ኖሩ፣ ገባርንም ሆኑዋቸው ።
ነገደ አሴርም በአክ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸ
ውም፣ ገባርንም ሆኑዋቸው፣ በዶላፍ የሚኖሩ ሰዎችንና
በዶር የሚኖሩትን ሰዎች፣ በአስኮድ የሚኖሩትንና በሲ
ዶና፣ በአፈቅና በኬድያ የሚኖሩትን በሮአብም የሚኖሩ
ትን ሰዎችን አላጠፉዋቸውም ። ኢያ፣ ፲፱ ፲፭ - ፴፭ ።
አሴርም እነሳቸውን ማጥፋት ተሰኖታልና በዚያች
አገር በሚኖሩ በከናኔዎን መካከል ኖረ ። ኢያ፣ ፲፱ ፴፰ ።
የንፍታሌም ነገድ እነሳቸውን ማጥፋት ተሰኖአቸዋ
ልና በቤተ ሳሚስ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም፣
በቤቴኔስ የሚኖሩትን ሰዎች አላጠፉዋቸውም፣ ከናኔዎ
ንም በዚያች አገር በሚኖሩት ሰዎች መካከል ኖሩ፣ በቤ
ቴኔስና በቤተሳሚስ የሚኖሩ ሰዎች ገባር ሆኑዋቸው ።
አሞሬዎንም ወደ ቈላ ይወርዱ ዘንድ አላሰናበቱዋቸ
ውምና በደጋ የሚያስጨንቋቸው የዳንን ልጆች በቈላ አስ
ጨነቋቸው ። ኢያ፣ ፲፱ ፵ ። መሳ፣ ፲፰ ፩ ።
አሞሬዎንም ቀበሮችና ድብ በሉበት በመርስኖኖስ
ተራራ ይኖሩ ጀመር፣ የዮሴፍም ነገድ ሥልጣን በአሞሬ
ዎን ላይ ጸናች፣ ገባርንም ሆኑዋቸው ።
በዋሻ የሚኖሩ የአቅራቢን ዕጣ የሚሆኑ በላይኛው
ኤዶሜዎንና በአሞሬዎን የሚኖሩ ሰዎች ገባር ሆኑዋቸው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ከእግዚአብሔር የተላከ መልአክ ከገልገላ ወደ ቤቴ
ልና ወደ ቀለውትሞኖስ ወደ እስራኤልም ወጥቶ መጥቶ
እግዚአብሔር ከግብጽ አውጥቼ እስጣችሁ ዘንድ ለአበቶ
ቻችሁ ወደ ማልኩላቸው አገር መሐላዬንም ለዘለዓለሙ
አላፈርስባችሁም አልኋችሁ ። ዘዳ፣ ፴፩ ፲፮ ።
እናንተም በዚች አገር ከሚኖሩ ሰዎች ጋራ መሐላን
አትማማሉ ለጣኦቶቻቸውም አትስገዱላቸው፣ ጣኦቶቻቸ
ውን ስበሩ፣ መሠውያቸውንም አፍርሱ አልኋችሁ፣ ነገር
ግን ቃሌን አልሰማችሁኝም፣ ይህንን ብታደርጉ ።
እኔም ከፊታችሁ አወጣቸው ዘንድ አወጣቸዋለሁ
ያልኳቸው አሕዛብን ዳግመኛ አላጠፋቸውም፣ ለኀዘንም
ይሆኑዋችኋል፣ ጣኦቶቻቸውም መሰናከል ይሆኑባችኋል
አልሁ አለ አላቸው ። ዘኍ፣ ፴፫ ፶፭ ። ኢያ፣ ፳፫ ፲፫ ።
ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር የላከው መልአክ ይህንን
ነገር ለእስራኤል ሁሉ በነገራቸው ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ጮኸ
አለቀሰ ።
ስለዚህም ነገር የዚያ ቦታ ስሙ የልቅሶ ቦታ ተባለ፣
በዚያም ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን ሠዉ ።
ሕዝቡንም አሰናበቱዋቸው፣ የእስራኤል ልጆች ሁሉ
ወደ ቤቶቻቸው ምድራቱንም (ከነዓንን) ይወርሷት ዘንድ
ወደ ርስታቸው ገቡ ። መሳ፣ ፪ ፱ ።
ሕዝቡም በኢያሱ ዘመን ሁሉ በአለቆችም ዘመን ሁሉ
ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ ለእስራኤል ያደረገው የእግዚአብ

ኖኀ መዋዕሊሆሙ እምድኅረ ኢያሱ ኵሎሙ ዘአእመሩ
ኵሎ ግብረ እግዚአብሔር ዐቢየ ዘገብረ ለእስራኤል ።
፰ ወሞተ ኢያሱ ወልደ ነዌ ገብረ እግዚአብሔር እንዘ
ወልደ ምእት ወዓሥርቱ ዓመት ።
፱ ወቀበርዎ ውስተ ደብረ ርስቱ ውስተ ተምናሥራሕ
ውስተ ደብረ ኤፍሬም እምንገለ መስዑ ለደብረ ገዓስ ።
፲ ወኵላ ይእቲ ትውልድ አተዉ ኀበ አበዊሆሙ ወተን
ሥአት ካልእት ትውልድ እምድሬሆሙ ኵሉ እለ ኢየአ
ምርዎ ለእግዚአብሔር ወግብረ ዘገብረ ለእስራኤል ።

፲፩ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር
ወአምለኩ በዓሊምሃ ።
፲፪ ወኀደግዎ ለእግዚአብሔር አምላከ አበዊሆሙ ዘአው
ፅአሙ እምድረ ግብጽ ወተለዉ በዕዳነ አማልክተ አሕዛብ
እለ ዐውዶሙ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ።
፲፫ ወኀደግዎ ለእግዚአብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም
ወለአስጠራጢን ።
፲፬ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ እስራኤል ወአግ
ብአሙ ውስተ እደ እለ ይዔውውዎሙ ወዔወውዎሙ ወአ
እተውዎሙ ውስተ ምድረ ፀሮሙ እለ ዓውዶሙ ወኢክ
ሀሉ ተቃውሞ ቅድመ ፀሮሙ በኵሉ ዘበርበርዎሙ ።

፲፭ ወእደ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ በእኪት በከመ ይቤ
እግዚአብሔር ወበከመ መሐለ እግዚአብሔር ወሣቀዮሙ
ጥቀ ።
፲፮ ወአቀመ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወአድኀኖሙ እም
እደ እለ ዔወውዎሙ ።
፲፯ ወለመሳፍንቲሆሙኒ ኢሰምዕዎሙ እስመ ዘመዉ ወተ
ለዉ አማልክተ ባዕድ ወሰገዱ ሎሙ ወአምዕዕዎ ለእግዚ
አብሔር ወኀደግዋ ፍጡነ ለፍኖት እንተ ባቲ ሖሩ አበዊ
ሆሙ ከመ ኢይስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወኢገብሩ
ከማሁ ።
፲፰ ወሶበ አቀመ ሎሙ እግዚአብሔር መሳፍንተ ወሀለወ
እግዚአብሔር ምስለ ውእቱ መስፍን ወአድኀኖሙ እም
እደ ፀሮሙ በኵሉ መዋዕሊሁ ለውእቱ መስፍን እስመ
ተሣሀሎሙ እግዚአብሔር እምሕማሞሙ በቅድመ እለ
ይትቃተልዎሙ ።
፲፱ ወእምዝ ሶበ ሞተ ውእቱ መስፍን ይገብኡ ካዕበ ወይ
ኤብሱ ፈድፋደ እምአበዊሆሙ ወየሐውሩ ወይተልዉ ድ
ኅረ አማልክተ ባዕድ ወያመልክዎሙ ወይሰግዱ ሎሙ
ወኢየኀድጉ እከዮሙ ወኢይገብኡ እምፍኖቶሙ እኪት።

፳ ወተምዐ እግዚአብሔር መዐተ ላዕለ እስራኤል ወይቤ
እስመ ኀደጉ እሉ ሕዝብየ ኪዳንየ ዘአዘዝክዎሙ ለአበዊ
ሆሙ ወኢሰምዑ ቃልየ ።
፳፩ ወአነኒ ኢይደግም እንከ አሰስሎ ብእሴ እምኔሆሙ
ወእምቅድሜሆሙ እምነ አሕዛብ እለ አትረፈ ኢያሱ ።
፳፪ ወኀደጎሙ ከመ ያመክሮሙ በሙ ለእስራኤል እመ
የዐቅቡ ፍኖተ እግዚአብሔር ወየሐውሩ ባቲ በከመ ዐቀቡ

ሔርን ብዙ ተአምራት ሁሉ ያወቁ ፣ ከኢያሱ በኋላ ዘመና
ቸው የበዛ ሰዎችም ሁሉ ተገዙ ። ኢያ፣ ፳ ፬ - ፴፩ ።
የእግዚአብሔር አገልጋይ የነዌ ልጅ ኢያሱም መቶ
ዓሥር ሲሆነው ሞተ ።
በገዓስ ተራራ ቀኝ አንጻር በነገደ ኤፍሬም ዕጣ ባለች
ርስቱ በምትሆን በተምናሥራሕ ቀበሩት ።
እነዚያም ወገኖች ሁሉ ሙተው አባቶቻቸው ወደ
ተቀበሩበት መቃብር ገቡ ፣ (ተቀበሩ) ከነሳቸውም በኋላ
እግዚአብሔርን የማያውቁት ለእስራኤል ያደረገውንም
ተአምራት የማያውቁ ሌሎች ትውልድ ተነሡ ።
የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራ
ሠሩ ፣ በዓሊም የተባለ ጣኦትንም አመለኩ ።
ከግብጽ ያወጣቸው የአባቶቻቸው ፈጣሪ እግዚአብ
ሔርን ትተው በዙርያቸው ያሉ ልዩ የሆኑ የአሕዛብን ጣኦ
ታት አምልከው ሰገዱላቸው ፣ እግዚአብሔርንም አሳዘኑት።
እግዚአብሔርንም ትተው አስጠራጢንንና በዓሊምን
አመለኩዋቸው መሳ፣ ፪ ፲፩ ። መዝ፣ ፻፮ ፴፮ ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ቍጣን ተቈጥቶ በሚማ
ርኩዋቸው ሰዎች እጅ ጣላቸው ፣ እነሱም ማርከው ወስ
ደው በዙርያቸው ወዳሉ ጠላቶቻቸው አገር አገቡዋቸው
ማርከው በወሰዷቸው ጠላቶቻቸውም ሁሉ ፊት መከራከ
ርን አልቻሉም ። መሳ፣ ፪ ፩ ። መዝ፣ ፻፮ ፵ ።
የእግዚአብሔርም ሥልጣን እግዚአብሔር ምሎ እን
ደተናገረ በነሳቸው ላይ በመዓት አለች ፣ ፈጽሞም መከ
ራን አጸናባቸው ። ዘሌ፣ ፳፮ ፩ ። ዘዳ፣ ፳፰ ፩ ።
እግዚአብሔርም መሳፍንትን አስነሥቶ ከማረኩዋ
ቸው ሰዎች እጅ አዳናቸው ። መሳ፣ ፫ ፱ - ፲፭ ።
ለስነዋልና ልዩ የሆኑ ጣኦታትንም አምልከው ሰግደ
ዉላቸዋልና ሹማምንቶቻቸውንም አልሰሙዋቸውም እግ
ዚአብሔርንም አሳዘኑት የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይ
ሰሙ አባቶቻቸው ጸንተው የኖሩበትንም ሥርዓት ፈጥ
ነው ተዉዋት ፣ እንደሱም አላደረጉ ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፭ ።
እግዚአብሔር መሳፍንትን በስነሣላቸው ጊዜ እግዚአ
ብሔር ከዚያ መስፍን ጋራ በረድኤት ኖረ ፣ በሚዋጉዋቸ
ውም ሰዎች ፊት እግዚአብሔር ከመከራቸው ይቅር ብሎ
አቸዋልና ፣ በዚያ መስፍን ዘመን ሁሉ ከጠላቶቻቸው እጅ
አዳናቸው ። ዘፍ፣ ፮ ፮ ። ዘዳ፣ ፴፪ ፴፮ ።
ከዚህ በኋላ ያ ሹም በሞተ ጊዜ ዳግመኛ ወደ ኃጢ
አት ይመለሱ ነበር ፣ ከአባቶቻቸው ይልቅ ይበድሉ ነበር ፣
ሂደውም ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ተከትለው ያመልኳቸው
ነበር ፣ ይሰግዱላቸውም ነበር ፣ ክፋታቸውን አይተዉም
ነበር ፣ ከክፉ ሥራቸውም አይመለሱም ነበር ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቈጣ ፣ እነዚህ ወገኖቼ
ለአባቶቻቸው ያዘዝኳቸውን ቃል ኪዳኔን አፍርሰዋልና ፣
ቃሌንም አልሰሙምና ። ዘዳ፣ ፲፯ ፪ ። መሳ፣ ፪ ፲፬ ።
እኔም እንግዲህ ወዲህ ከነሳቸው ሰውን አላጠፋም ፣
ከፊታቸውም ኢያሱ ያስቀራቸው አሕዛብን አላጠፋም አለ።
የእግዚአብሔርን ሕግ ይጠብቁ እንደሆነ አባቶቻቸው
እንደ ጠበቁ በዚም ጸንተው አይኖሩም እንደሆነ እስራኤ

አበዊሆሙ ወእመ አልቦ ።
፳፫ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ወኢያሰሰሎሙ ፍጡነ ወኢያግብኦሙ ውስተ እዴሁ ለኢያሱ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወኀደጎሙ እግዚአብሔር ለእሉ አሕዛብ ከመ ያመክሮሙ በሙ ለእስራኤል ወኵሎሙ እለ ኢየአምሩ ኵሎ ፀብኦሙ ለከነአን ።
፪ ዳዕሙ በእንተ ትውልዶሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይምሀርዎሙ ቀትለ ።
፫ ወበሕቱ እለ እምቅድሜሆሙኒ ኢያእመርዎሙ ፣ ለእሉ ኃምስቱ አሕዛበ ኢሎፍሊ ወበኵሉ ከነአን ወሲዶና ወኤዊዎን እለ ይነብሩ ውስተ ሊባኖስ እምደብረ በላሄርሞን እስከ ሙበአ ኤማት ።

፬ ወተርፉ ከመ ያመክሮሙ በሙ ለእስራኤል ከመ ያእምር እመ ይሰምዑ ትእዛዘ እግዚአብሔር ዘአዘዞሙ ለአበዊሆሙ በእደ ሙሴ ።
፭ ወነበሩ ደቂቀ እስራኤል ማእከለ ከናኔዎን ወኬጤዎን ወአሞሬዎን ወፌርዜዎን ወኤዊዎን ወኢያቡሴዎን ።

፮ ወነሥኡ አዋልዲሆሙ ወአውሰቡ ወአዋልዲሆሙኒ ወሀቡ ለደቂቆሙ ወአምለኩ አማልክቲሆሙ ።

፯ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወረስዕዎ ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ።
፰ ወተምዐ እግዚአብሔር መዓተ ላዕለ እስራኤል ወአግብኦሙ ውስተ እደ ኵስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ዘመስጴጦምያ አፍላግ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኵስአርስቴም ሰመንተ ዓመተ ።
፱ ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወአቀመሎሙ እግዚአብሔር መድኃኒተ ለእስራኤል ወአድኀኖሙ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ እኁሁ ለካሌብ ዘይንእስ እምኔሁ ወተአዘዙ ሎቱ ።
፲ ወኮነ ላዕሌሁ መንፈሰ እግዚአብሔር ወኰነኖሙ ለደቂቀ እስራኤል ወወፅአ ፀብአ ወአግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ለኵስአርስቴም ንጉሠ ሶርያ ወአዕረፈት ምድር ኃምስተ ዓመተ ።
፲፩ ወሞተ ጎቶንያል ወልደ ቄኔዝ ፣ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከዩ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወአጽንዖ እግዚአብሔሩ ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ላዕለ እስራኤል እስመ ገብሩ እኪተ ቅድመ እግዚአብሔር ።
፲፫ ወአስተጋብአ ላዕሌሆሙ ኵሎ ደቂቀ አሞን ወአማሌቅ ወሖረ ወቀተሎሙ ለእስራኤል ወተዋረሳ ለሀገረ ፌንቆን ።
፲፬ ወተቀንዩ ደቂቀ እስራኤል ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ዐሠርተ ወሰመንተ ዓመተ ።
፲፭ ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወአቀመሎሙ እግዚአብሔር መድኀኒተ ለእስራኤል ናኦድሃ ወልደ

ልን ይፈትንባቸው ዘንድ ተዋቸው ። ዘፀ፣ ፲፭ ፳፭ ።
እግዚአብሔር እነዚያን አሕዛብ ተዋቸው ፈጥኖም አላጠፋቸውም በኢያሱም እጅ አልጣላቸውም ።

ምዕራፍ ፫ ።

እግዚአብሔር እነዚህን አሕዛብ የተዋቸው እስራኤልን ሊፈትንባቸው ነው ፣ ሁሉም የከነዓን ሰዎች ጦርነት ሁሉ የማያውቁ ናቸው ።
ሰልፍንም ያስተምሩዋቸው ዘንድ ስለ እስራኤል ልጆች ነው እንጂ ።
ነገር ግን ከነሳቸውም አስቀድመው የነበሩ አባቶቻቸው እነዚህን አምስቱን የኢሎፍሊ ወገኖች በማጥፋት አላወቋቸውም ፣ እነዚህም በከነዓን ሁሉ በሲዶናም በኤዊዎንም ከበላሄርሞን ተራራ ጀምሮ እስከ ኤማት መግቢያ ድረስ በደጋ የሚኖሩ ናቸው ።
እግዚአብሔር በሙሴ ቃል አባቶቻቸውን ያዘዛቸውን ትእዛዝ ይሰሙ እንደሆነ ያውቅ ዘንድ እስራኤልን ሊፈትንባቸው ቀሩ ። መሳ፣ ፪ ፳፩ - ፳፪፣ ኢያ፣ ፲፫ ፪ - ፮ ።
የእስራኤልም ልጆች በኬጤዎንና በከናኔዎን ፣ በፌርዜዎንና በአሞሬዎን ፣ በኢያቡሴዎንና በኤዊዎን መካከል ኖሩ ። ዘፀ፣ ፲፫ ፭ ። መዝ፣ ፻፮ ፴፭ ።
ሴቶች ልጆቻቸውን ወስደው አጋቡ ፣ ሴቶች ልጆቻቸውንም ለወንዶች ልጆቻቸው ሰጡ ፣ ጣኦቶቻቸውንም አመለኩ ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፮ ።
የእስራኤልም ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ ፣ ፈጣሪያቸው እግዚአብሔርንም ዘነጉት ፣ አስጣሮትንና በዓሊምንም አመለኩዋቸው ። ዘፀ፣ ፴፬ ፲፫ ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ተቈጥቶ በመስጴጦምያ ወንዞች መካከል ባለች በሶርያው ንጉሥ በኵስአርስቴም እጅ ጣላቸው ፣ የእስራኤልም ልጆች ለኵስአርስቴም ስምንት ዓመት ተገዙ ። መሳ፣ ፪ ፲፬ ።
የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ፣ እግዚአብሔርም ለእስራኤል የሚያድናቸው መስፍንን አስነሣላቸው ፣ ከሱ የሚያንስ የካሌብ ታናሽ ወንድሙ የቄኔዝ ልጅ ጎቶንያልም አዳናቸው ፣ ለሱም ታዘዙለት ።
የእግዚአብሔርም ረድኤት አደረበት ፣ የእስራኤልንም ልጆች ገዛቸው ፣ ወደ ሰልፍ ወጣ ፣ እግዚአብሔርም የሶርያው ንጉሥ ኵስአርስቴምን በእጁ ጣለው ፣ ምድርም አምስት ዓመት አረፈች ።
የቄኔዝም ልጅ ጎቶንያልም ሞተ ፣ የእስራኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ ።
በእግዚአብሔርም ፊት ክፉ ሥራ ስለ ሠሩ እግዚአብሔር የሞዓብ ንጉሥ ኤግሎምን በእስራኤል ላይ አጸናው ።
የአማሌቅንና የአሞንን ልጆች ሰብስቦ ሄዶ እስራኤልን ወጋቸው ፣ ፌንቆንንም ወረሳት ።
የእስራኤልም ልጆች ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ዓሥራ ስምንት ዓመት ተገዙ ። መሳ፣ ፳፰ ፵፰ ።
የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ፣ እግዚአብሔርም ለእስራኤል የሚያድናቸው ሁለት እጆቹ ቀኝ

ጌራ ወልዶ ኢያሚን ብእሴ ዘክልኤሆን እደዊሁ የማን
ወፈነወ ደቂቀ እስራኤል አምኃ ምስሌሁ ለኤግሎም ን
ጉሠ ሞአብ ።
፲፮ ወገብረ ሎቱ ናኦድ መጥበሕተ እንተ ክልኤ አፉሃ ወእ
ንተ ስዝር ኑኃ ወቀነታ ታሕተ ቀናቱ ውስተ ሐቌሁ መን
ገለ የማኑ ።
፲፯ ወአብአ ሎቱ አምኃሁ ለኤግሎም ንጉሠ ሞአብ ወኤ
ግሎምሰ ቈጢጥ ብእሲሁ ውእቱ ጥቀ ።
፲፰ ወእምዝ ሶበ ፈጸመ ናኦድ አብአ ሎቱ አምኃሁ ፈነ
ዎሙ ለእለ ፆሩ አምኃሁ ።
፲፱ ወገብአ ኤግሎም እምቤተ አማልክት ምስለ ገልገል
ወይቤሎ ናኦድ ብየ ኅቡእ ነገር ኀቤከ ንጉሥ እንተ በሕ
ቲትከ፤ ወአዘዘ ኤግሎም ይፃእ ኵሉ እምኀቤሁ ወወፅኡ
ኵሎሙ እለ ይቀውሙ ኀቤሁ ።
፳ ወቦአ ናኦድ ኀቤሁ ወይነብር ውእቱ በሕቲቱ ውስተ
ጽርሑ ወሐጋይ ውእቱ ወይቤሎ ናኦድ ብየ ነገር ዘእነግ
ረከ ንጉሥ፤ ወተንሥአ ኤግሎም እመንበሩ ወቀርበ ።
፳፩ ወሶበ ተንሥአ አልዐለ ናኦድ እዴሁ እንተ ፀጋም
ወመልሐ መጥበሕቶ እምገቦሁ ዘየማን ወረገዞ ውስተ ከር
ሡ ለኤግሎም ።
፳፪ ወአብአ እስከ ለዐታ ወበርበሮ እስከ ዘባኑ ወመልሐ
መጥበሕቶ እምከርሡ ።
፳፫ ወወፅአ ናኦድ ጸናፌ ወዐጸወ ኆኅተ ጽርሕ ላዕሌሁ
ወቀተረ ።
፳፬ ወወፂአ ውእቱ ቦኡ ደቁ ወርእዩ ወረከቡ ኆኅተ ጽር
ሕ ዕፁወ ወይቤሉ ዮጊ ባሕቲቱ ይነብር ጽምወ ውስተ
ምግኃሠ ጽርሑ ቅስፌ ።
፳፭ ወጸንሑ እስመ ኀፍሩ ወአልቦ ዘአርኀወ ኆኀተ ጽርሕ
ወነሥኡ መርኆ ወአርኀዉ ወረከብዎ ለእግዚኦሙ ውዱቀ
ውስተ ምድር ምዉተ ።
፳፮ ወናኦድሰ አምሠጠ እስከ እሙንቱ ይትሀወኩ ወአልቦ
ዘአእመሮ ወውእቱሰ ኀለፈ እምአማልክቲሆሙ ወአም
ሠጠ ውስተ ሴይሮታ ።
፳፯ ወእምዝ ሶበ በጽሐ ውስተ ምድረ እስራኤል ነፍሐ
ቀርነ በውስተ ደብረ ኤፍሬም፤ ወወረዱ ምስሌሁ እምደ
ብር ደቂቀ እስራኤል ወውእቱ ቀድሚሆሙ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ረዱ ትልዉኒ እስመ አግብኦሙ እግዚአ
ብሔር ለፀርነ ሞአብ ውስተ እዴነ ወወረዱ ወተለውዎ ወበ
ጽሑ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወአኀዙ ምዕዳወ ዮርዳኖስ ዘሞ
አብ ወኢያብሑ ሰብአ ይዕዱ ።

፳፱ ወቀተልዎሙ ለሞአብ በእማንቱ መዋዕል ወየአክሉ
እልፈ ብእሲ ኵሎሙ መስተቃትላነ ወኵሎ እደወ ኀይ
ሎሙ ወአልቦ ዘአምሠጠ እምኔሆሙ ወኢ አሐዱ ብእሲ ።

፴ ወገብኡ ሞአብ በእማንቱ መዋዕል ውስተ እዴሆሙ
ለእስራኤል ወአዕረፈት ምድር ሰማንያ ዓመተ ወኰነኖሙ
ናኦድ እስከ ሞተ ።

የሆኑ የኢያሚን ልጅ የጌራን ልጅ ናኦድን አስነሣላቸው
የእስራኤልም ልጆች ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም ከሱ ጋራ
እጅ መንሻን ላኩ ። መሳ፣ ፫ ፬፣ ፭ ፲፮ ።
ናኦድም አፍዋ ሁለት፣ ቁመቷ ስንዝር የሆነ ሰይፍን
አሠርቶ በቀኙ በኩል ባለ ወገቡ ከዝናሩ በታች ታጠቃት።

ለሞዓብ ንጉሥ ለኤግሎም እጅ መንሻውን አገባለት
ኤግሎም ግን ፈጽሞ ቀጭን ሰው ነበር ።
ከዚህ በኋላ ናኦድ ለሱ እጅ መንሻን አግብቶ በፈጸመ
ጊዜ እጅ መንሻውን የተሸከሙትን ሰዎች አሰናበታቸው ።
ኤግሎምም ከጣኦታቱ ቤት ከገልገል ጋራ ተመለሰ፤
ናኦድም ለብቻህ ባንተ ዘንድ የተሠወረ ምሥጢር አለኝ
አለ፤ ኤግሎምም ከሱ ዘንድ ሰው ይመለስ ብሎ አዘዘ፤
በሱ ዘንድ የቆሙ ሰዎችም ሁሉ ወጡ ።
ናኦድም ወደሱ ገባ፤ እሱም በእልፍኙ ብቻውን ተቀ
ምጦ ነበር ወራቱም በጋ ነበር፤ ናኦድ ንጉሥ የምነግርህ
ነገር አለኝ አለው፤ ኤግሎምም ከዙፋኑ ተነሥቶ ቀረበ ።
በተነሣም ጊዜ ናኦድ ግራ እጁን ከፍ ከፍ አድርጎ፤
ከቀኝ ጐኑ ሰይፉን መዝዞ ኤግሎምን ሆዱን ወጋው ።

እስከ ውላጋዋም ድረስ አገባበት፤ እስከ ጀርባውም
ድረስ አሜሰለው (በረበረው) ከሆዱም ሰይፉን ስቦ አወጣ።
ናኦድ ደጃፉን የኋሊት ዘግቶ ወደ አዳራሹ በር ወጣ።

እሱም በወጣ ጊዜ አሽከሮቹ ገብተው የእልፍኙ ደጃ
ፍ ተዘግቶ አገኙት፤ ወደ እዳሪ በደረገው እልፍኝ ዓይነ
ምድር ተቀምጦ ይሆናል አሉ ። ፩ ሳሙ፣ ፳፬ ፫ ።
አፍረዋልና ጠበቁ የእልፍኙን ደጃፍ የከፈተ የለም፤
መክፈቻውንም አምጥተው ደጃፉን በከፈቱ ጊዜ ጌታቸ
ውን በምድር ላይ ወድቆሙቶ አገኙት ።
ናኦድ ግን እነሳቸው እስኢታወኩ ድረስ ፈጥኖ አመ
ለጠ፤ ያወቀውም የለም፤ እሱ ግን ከጣኦቶቻቸው አልፎ
ወደ ሴይሮታ ሄዶ አመለጠ ። ዘፍ፣ ፲፱ ፲፯ ።
ከዚህ በኋላ ወደ እስራኤል አገር በደረሰ ጊዜ በኤፍ
ሬም ነገድ ዕጣ ነጋሪት መታ፤ የእስራኤልም ልጆች ከሱ
ጋር ከተራራ ወረዱ፤ እሱም በፊት በፊታቸው ይሄድ ነበር።
እግዚአብሔር የሞዓብ ሰዎች ጠላቶቻችንን በእጃችን
ጥሎልናልና ተከተሉኝ ውረዱ አላቸው፤ ተከተለዉ
ትም ወርደው ከዮርዳኖስ ማዶ ደረሱ፤ የሞዓብ ክፍል
የምትሆን የዮርዳኖስ መሻገሪያን ያዙ (ያዙ)፤ ይሻገር ዘንድ
ሰውን አላሰናበቱም ። መሳ፣ ፲፬ ፯፣ ፯ ፳፬ ።
በነዚያም ወራቶች የሞዓብን ሰዎች አጠፉዋቸው፤
እነዚያም እልፍ ሰዎችን ይሆናሉ፤ ሁሉም አርበኞች ናቸ
ው፤ የሠራዊቶቻቸውንም አለቆች ሁሉ አጠፉ፤ ከነሳቸ
ውም አንድ ሰው ስንኳ አላመለጠም ።
በዚያም ወራቶች የሞዓብ ሰዎች በእስራኤል እጅ
ወደቁ፤ ምድርም ሰማንያ ዓመት ዓረፈች፤ ናኦድም እስ
ኪሞት ድረስ ገዛቸው ። መሳ፣ ፫ ፲፩ ።

ወእምድኅሬዝ ቆመ ሲሜጌር ወልደ ሐናት ወቀተለ እምኢሎፍሊ ስድስተ ምእተ ብእሴ በማሕረሰ ላሕም ወውእቱኒ አድኀኖሙ ለእስራኤል ።	፴፩	ከዚህ በኋላ የሐናት ልጅ ሲሜጌር ተነሥቶ ከኢሎፍላውያን ስድስት መቶ ሰዎችን ገደለ፥ እሱም እስራኤልን አዳናቸው ። ዘሌ፡ ፳፮ ፲ ። መሳ፡ ፭ ፯ ።
ምዕራፍ ፬ ።		**ምዕራፍ ፬ ።**
ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚአብሔር፥ ወናአድሰ ሞተ ።	፩	የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ፥ ናአድ ግን ሞተ ። መሳ፡ ፪ ፲፱ ።
ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ኢያሚን ንጉሠ ከናኔዎን ዘነግሠ በሶርያ ወመልአከ ሠራዊቱ ሲሳራ ወውእቱሰ ይነብር ውስተ አሴሮት ዘአሕዛብ ።	፪	እግዚአብሔርም በሶርያ በነገሠ በከናኔዎን ንጉሥ በኢያሚን እጅ ጣላቸው፤ ቢትወደዱም ሲሳራ ነበር፥ እሱም የአሕዛብ ዕጣ በምትሆን በአሴሮት ይኖር ነበር ።
ወግዕሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እስመ በተሰዐቱ ምእት ሠረገላት ዘሐፂን ወውእቱ አሕመሞሙ ለእስራኤል እንዘ ይሣቅዮሙ ዕሥራ ዓመተ ።	፫	ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላዎች ነበረውና የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ፥ እስራኤልንም እሱ ሃያ ዓመት ያህል መከራ አጽንቶ አሳዝኖአቸው ነበር ።
ወዲቦራ ብእሲት ነቢይት ብእሲቱ ለፊዶት ይእቲ ትኬንኖሙ ለእስራኤል በእማንቱ መዋዕል ።	፬	ነቢይት የምትሆን የፊዶት ሚስት ዲቦራ በነዚያ ወራቶች እስራኤልን ትገዛቸው ነበር ።
ወዲቦራሰ ትነብር ኀበ ፊንቂ ማእከለ ኢያማ ወማእከለ ቤቴል ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወዐርጉ ኀቤሃ ደቂቀ እስራኤል ከመ ይትኳነኑ ።	፭	ዲቦራ ግን በኤፍሬም ዕጣ ባሉ በቤቴልና በኢያማ መከከል በፊንቂ ትኖር ነበር፥ የእስራኤልም ልጆች ይፈራረዱ ዘንድ ወደሷ ወጡ ። ኢያ፡ ፲፫ ፳፭፥ ፳፬ ፴፫ ።
ወፈነወት ዲቦራ ወፀውዓቶ ለባርቅ ወልደ አቤኔሔም እምቃዴስ ዘንፍታሌም ወትቤሎ አኮኑ ኪያከ አዘዘ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ከመ ትሑር ውስተ ደብረ ታቦር ወንሣእ ምስሌከ እልፈ እደወ እምደቂቀ ንፍታሌም ወእምደቂቀ ዛብሎን ።	፮	ዲቦራ ልካ የአቤኔሔምን ልጅ ባርቅን የንፍታሌም ዕጣ ከምትሆን ከቃዴስ አስጠራችው፥ ወደ ደብረ ታቦር ትሄድ ዘንድ የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አንተን ያዘዘ አይደለምን! ከዛብሎን ልጆችና ከንፍታሌም ልጆች እልፍ ሰዎችን ካንተ ጋራ ይዘህ ሂድ ። ኢያ፡ ፲፱ ፴፮ ።
ወእወስደከ ኀበ ፈለገ ቂሶን ላዕለ ሲሳራ መልአከ ሠራዊቱ ለኢያሚን ወሠረገላቲሁ ወብዙኁ ወአገብአ ውስተ እደከ ።	፯	በኢያሚን ሠራዊት አዛዥ በሲሳራ ላይ በሠራዊቱና በሠረገላዎቹም ላይ ወደ ቂሶን ወንዝ እወስድኻለሁ በእጅህም እጥለዋለሁ አለችው ። መሳ፡ ፬ ፲፫ ። መዝ፡ ፹፫ ፱ ።
ወይቤላ ባርቅ እመ ተሐውሪ ምስሌየ አሐውር ወእመሰ ኢተሐውሪ ምስሌየ ኢየሐውር እስመ ኢየአምር ዕለተ እንተ በቲ ይፌቅድ እግዚአብሔር ይፈኑ መልአኮ ምስሌየ።	፰	ባርቅም እግዚአብሔር መልአኩን ከኔ ጋር ይልክ ዘንድ የሚወድበትን ቀን አላውቅምና ከኔ ጋራ ብትሄጂ እሄዳለሁ፥ ከኔ ጋራ ካልሄድሽ ግን አልሄድም አላት ።
ወትቤሎ ዲቦራ አሐውር ምስሌከ ወባሕቱ አአምር ከመ ኢይከውነከ ክብረ ዘቀዳሚ ቃልከ በፍኖት እንተ ሖርከ እስመ ውስተ እደ ብእሲት ያገብእ እግዚአብሔር ለሲሳራ፥ ወተንሥአት ዲቦራ ወሖረት ምስለ ባርቅ እምቃዴስ ።	፱	ዲቦራም ካንተ ጋር እሄዳለሁ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ሲሳራን በሴት እጅ ይጥለዋልና፥ በሄድክበት ጐዳና የቀደመው ቃልህ ክብር እንዳይሆንህ አውቃለሁ አለችው ዲቦራም ተነሥታ ከባርቅ ጋር ወደ ቃዴስ ሄደች ።
ወአዘዞሙ ባርቅ ለዛብሎን ወለንፍታሌም በቃዴስ ከመ ይትልውዎ ወዐርጉ ምስሌሁ እልፍ ብእሲ፥ ወዲቦራሂ ዐርገት ምስሌሁ ።	፲	ባርቅም ይከተሉት ዘንድ ንፍታሌምንና ዛብሎንን ወደ ቃዴስ ጠራቸው እልፍም ሰዎች ከርሱ ጋራ ወጡ፥ ዲቦራም ከሱ ጋራ ወጣች ። ዘፀ፡ ፲፩ ፰ ። መሳ፡ ፭ ፲፰ ።
ወእለ ቅሩቡ ለቄኔዝ ተፈልጡ እምደቂቀ ኢዮባብ ሐሙሁ ለሙሴ ወኃደረ ትዕይንቱ ኀበ ዕፀ ለበዩት ኀበ ቅሩበ ቃዴስ ።	፲፩	የቄኔዝ አቅራቢያዎች የሚሆኑ ሰዎችም ከሙሴ አማት ከኢዮባብ ልጆች ተለዩ፥ ሠራዊቱም በቃዴስ አቅራቢያ (በወይራ) በግራር ዛፍ ሥር አደሩ ። መሳ፡ ፩ ፲፮ ።
ወዜነውዎ ለሲሳራ ከመ ዐርገ ባርቅ ወልደ አቤኔሔም ውስተ ደብረ ታቦር ።	፲፪	ለሲሳራም የአቤኔሔም ልጅ ባርቅ ወደ ደብረ ታቦር እንደወጣ (ዘመተ) ነገሩት ። ኢያ፡ ፲፬ ፲፪ ።
ወአምጽአ ሲሳራ ኵሎ ሠረገላቲሁ እስመ ተስዓቱ ምእት ሠረገላቲሁ ዘሐፂን ቦቱ ወኵሎ ሕዝቢሁ እምአሴሮት ዘሕዛብ ውስተ ፈለገ ቂሶን ።	፲፫	ሲሳራ ዘጠኝ መቶ የብረት ሠረገላዎች ነበሩትና ሠረገላዎቹን ሁሉ የአሕዛብ ዕጣ ከምትሆን ከአሴሮት ወደ ቂሶን ወንዝ አመጣ ። መሳ፡ ፮ ፴፬ ። ፪ ሳሙ፡ ፳ ፭ ።
ወትቤሎ ዲቦራ ለባርቅ ተንሥእ እስመ ዛቲ ዕለት እንተ በቲ ያገብኦ እግዚአብሔር ለሲሳራ ውስተ እዴከ ወናሁ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሜከ፥ ወወረደ ባርቅ እምደብረ ታቦር ወእልፍ ብእሲ ይተልውዎ ።	፲፬	ዲቦራም ባርቅን እግዚአብሔር ሲሳራን በእጅህ የሚጥልበት ቀን ይህች ናትና ተነሥ እነሆ እግዚአብሔርም በፊትህ ይሄዳል አለችው፥ ባርቅም እልፍ ሰዎች ተከትለዉት ከደብረ ታቦር ወረደ ። ዘዳ፡ ፱ ፫ ። መሳ፡ ፫ ፳፯ ።

፲፭ ወአደንገፆ እግዚአብሔር ለሲሳራ ወለኵሉ ሠረገላቲሁ ወለኵሉ ትዕይንቱ ወአውደቆሙ ቅድመ ባርቅ በአፈ ሐፂን ወወረደ ሲሳራ እምላዕለ ሠረገላሁ ወጐየ በእግሩ።

እግዚአብሔር ሲሳራን አስደነገጠው ሠረገላውንም ሁሉ ሠራዊቱንም ሁሉ በባርቅ ፊት በጦር በአፈ ሐፂን ጣላቸው፤ ሲሳራም ከሠረገላ ወርዶ በእግሩ ሸሸ።

፲፮ ወዴገኖ ባርቅ ወተለወ ሠረገላቲሁ ወዴገነ ትዕይንቶ እስከ አኀለቀ አሕዛቢሁ ወሞተ ኵሉ ትዕይንተ ሲሳራ በአፈ ሐፂን ወኢተርፈ ወኢ አሐዱ።

ባርቅም አሳደደው፤ ሠረገላውንም ተከተለ፤ ሠራዊቱን እስኪያጠፋ ድረስ ተከተለ፤ የሲሳራ ሠራዊት ሁሉ በጦር ጠፉ፤ አንድ ሰው ስንኳ አልቀረም።

፲፯ ወሲሳራሰ ጐየ በእግሩ ውስተ ትዕይንተ ኢያኤል ብእሲተ ክቤር ከልአዊ ለቄኔው እስመ ሰላም ውእቱ ማእከሎሙ ለኢያቢን ንጉሠ አሶር ወማእከለ ቤተ ክቤር ቄንያዊ።

ሲሳራ ግን በቄንያው ሰው በክቤር ወገን መካከልና በአሶርያው ንጉሥ በኢያቢን መካከል ፍቅር ነበርና ወደ ቄኔም ወንድም ወደ ክቤር ሚስት ወደ ኢያኤል ሰፈር በእግሩ ሸሸ።

፲፰ ወወፅአት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለሲሳራ ወትቤሎ ገኃሥ እግዚእየ ገኃሥ ኀቤየ ወኢትፍራህ ወገኃሠ ኀቤሃ ውስተ ደብተራሃ ወከደነቶ ሠቀ።

ኢያኤልም ወጥታ ሲሳራን ተቀበለችው፤ ጌታዬ! ወደ እኔ ግባ አይዞህ አትፍራ አለችው፤ እሱም ከዚ ዘንድ ወደ ድንኳና ገባ፤ ምንጣፍንም አለበሰችው።

፲፱ ወይቤላ ሲሳራ አስትይኒ ንስቲተ ማየ እስመ ጸማእኩ፤ ወፈትሐት ዝቅዐ ሐሊብ ወአስተየቶ ወከደነቶ ገጾ።

ሲሳራም ጠምቶኛልና ጥቂት ውኃ አጠጪኝ አላት፤ እሷም የወተቱን ጮጮ ክፍታ አጠጣችው ፊቱንም ሸፈነችው። መሳ፥ ፭ ፳፭።

፳ ወይቤላ ቁሚ ኀበ ኆኅተ ደብተራ ወእመቦ ዘመጽአ ኀቤኪ ወይቤለኪ ሀለወኑ ዝየ ብእሲ በሊ አልቦ ወከደነቶ ሠቀ።

በድንኳኑ ደጃፍ ቁሚ፤ ወዳንቺ መጥቶ በዚህ ሰው አለን፤ ብሎ የጠየቀሽ ሰው ቢኖር የለም በይው አላት ምንጣፍንም አለበሰችው።

፳፩ ወነሥአት ኢያኤል ብእሲተ ክቤር መትክለ ደብተራ ወአብነ በክልኤቱ እደዊሃ ወቦአት ወጸቀወቶ ወተከለት ውእተ መትክለ ውስተ መልታሕቱ ወኀደአቶ እስከ ፀመረቶ ምስለ ምድር ወተራገጸ ውእቱ ማእከለ እገሪሃ ወተሠጥሐ ወሞተ።

የክቤር ሚስት ኢያኤልም በአንድ እጇዋ የድንኳን ካስማ፣ በሁለተኛይቱ እጇዋ ደንጊያ ይዛ ገብታ ወግታ ያነን ካስማ በጒንጩ ተከለችው፤ ከምድር ጋር አንድ እስክታደርገው ድረስ መታችው፤ እሱም በእግሯ መካከል ተንፈራፍሮና ተዘርሮ ሞተ።

፳፪ ወበጽሐ ባርቅ እንዘ ይዴግኖ ለሲሳራ ወወፅአት ኢያኤል ወተቀበለቶ ለባርቅ ወትቤሎ ነዓ አርኢከ ብእሴ ዘተኀሥሥ፤ ወቦአ ኀቤሃ ወረከበ ለሲሳራ ወዱቀ በድኖ ወመትክል ውስተ መልታሕቱ።

ባርቅም ሲሳራን እየተከተለ ደረሰ፤ ኢያኤልም ወጥታ ባርቅን ተቀበለችው፤ የምትፈልገውን ሰው ና ላሳይህ አለችው፤ እሱም ወደዚ ገብቶ ሲሳራን ሬሳው ወድቆ ካስማው በጒንጩ ተተክሎ አገኘው።

፳፫ ወአኅሠሮ እግዚአብሔር ለኢያሚን ንጉሠ ከነአን በይእቲ ዕለት በቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል።

እግዚአብሔር በዚያች ቀን በእስራኤል ልጆች ፊት የከነዓን ንጉሥ ኢያሚንን አኰሰሰው።

፳፬ ወሖረት እዴሆሙ ለእግዚአብሔር ምስለ ደቂቀ እስራኤል ወጸንዓት ላዕለ ኢያሚን ንጉሠ ከነዓን እስከ አጥፍኦ።

የእግዚአብሔርም ሥልጣን ከእስራኤል ልጆች ጋር ጸንታ ኖረች፤ እስኪያጠፋውም ድረስ በከነዓን ንጉሥ በኢያሚን ላይ እየጸናች ሄደች።

ምዕራፍ ፭።

፩ ወኀለየት ዲቦራ በይእቲ ዕለት ቅድመ ባርቅ ወትቤ እንዘ ትኄሊ ሶበ አኀዙ መሳፍንተ እስራኤል በሐሊና ሕዝብ፤ ይባርክዎ ለእግዚአብሔር።

ዲቦራም ስታመሰግን የእስራኤል መሳፍንት የሕዝቡን ልቡና በያዙ ጊዜ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ብላ በዚያች ቀን በባርቅ ፊት አመሰገነች። ዘፀ፥ ፲፭ ፩።

፪ ስምዑ ነገሥት ወአጽምኡ መኳንንት ጽኑዓን።

ነገሥታቱ ስሙ፤ ጽኑዓን የምትሆኑ መኳንንትም አድምጡ። ዘዳ፥ ፴፪ ፵፪። ፪ ሳሙ፥ ፳፪ ፵፪።

፫ ወአንሰ እኄዝዞ እኄሊ ለእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል።

እኔም ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ምስጋናን ላቀርብ ጀመርሁ (አቀርበለሁ)። መዝ፥ ፪ ፪። ምሳ፥ ፴፩ ፬።

፬ እግዚኦ በፀአትከ እምነ ሴይር ሶበ ተንሥእከ እምሐቅለ ኤዶም፤ ምድር አድለቅለቀት ወሰማይኒ ደንገፀት ወደመናት አንጠብጠቡ ማየ።

አቤቱ! ከሴይር (ከግብጽ) በወጣህ ጊዜ ከኤዶም ምድረ በዳም በተነሣህ ጊዜ ግብጽ ተነዋወጣች፤ ሰማይም ደነገጠች፤ ደመናትም ዝናምን አዘነሙ። ዘዳ፥ ፴፫ ፪።

፭ ወአድባር ተከውሉ እምቅድመ እግዚአብሔር ዝንቱኒ ሲና እምቅድመ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል።

ተራሮችም ከእግዚአብሔር መገለጽ የተነሣ ተነዋወጡ፤ ይህም ደብረ ሲና በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ፊት ተነዋወጠ። ዘዳ፥ ፬ ፲፩። ኢሳ፥ ፷፬ ፩-፫።

፮ በመዋዕለ ሴሜጌር ወልደ ቄኔት ወበመዋዕለ ኢያኤል

በኢያኤል ዘመንና በቄኔት ልጅ በሴሜጌር ዘመን ነገ

ኀልቁ ነገሥት ወሖሩ ፍና መብእሰ ወፍኖታተ ፍኖትናተ ።

፯ ወኀልቁ መሬክራን እምእስራኤል እስከ ተንሥአት ዲ
ቦራ ወቆመት እመ ለእስራኤል ።

፰ ወሠምሩ በአማልክተ ከንቱ ከመ ኅብስተ ሰገም ሰበ
ይከድንዎ ውዕዩ አርማኅ ፡ አርባዕቱ እልፍ አርማኅ ።

፱ ልብየሰ ውስተ ዘተአዘዘ ለእስራኤል ፡ ኃያላኒሆሙ
ለእስራኤል ባርክዎ ለእግዚአብሔር ።
፲ እለ ትጼዕኑ ላዕለ አእዱግ ፀዐድዋን ፡ ወትነብሩ ውስተ
ብርሃን ፡ ንቡ ቃለክሙ ።
፲፩ ወሰንቀዉ ማእከለ ብዙኃን ፍሡሓን ወበህየ ይሁቡ
ጽድቀ ለእግዚአብሔር ፡ ጽድቀ ወጽንዐ በውስተ እስራ
ኤል ፡ ወይእተ አሚረ ወረደ ውስተ አህጉሪሁ ሕዝበ እግ
ዚአብሔር ።
፲፪ ተንሥኢ ዲቦራ ወአንሥኢ አእላፈ ምስለ ሕዝብ ተን
ሥኢ ተንሥኢ ምስለ ማኅሌት ፡ ወበኃይል ተንሥእ ባር
ቅ ፡ ወጸንግዎ ዲቦራ ለባርቅ ወጼውዉ ፄዋከ ባርቅ ወልደ
አቤኔሔም ከመ አመ ዓብየ ኃይሉ ።

፲፫ እግዚኦ አድክሞሙ ሊተ ለእለ ይጸንዑኒ ሕዝበ ኤፍ
ሬም ።
፲፬ ወቀሠፎሙ በውስተ ቈላት እኁከ ብንያም በሕዝብከ
እምነ ማኪር ፡ ወወረዱ ይፍትኑ ።
፲፭ ወእምዛብሎን እግዚአብሔር ይጸብእ ሊተ ፡ ወእምኃ
ያላን እምህየ ወትረ በኃይለ ነገር ።
፲፮ ወእምውስተ ይሳኮር ምስለ ዲቦራ ፈነወ አጋራኒሁ
ውስተ ቈላት ከመ ትንበር አንተ ማእከለ ከናፍር ወሰፍሐ
በእገሪሁ ነፍቆ ሮቤል ዓቢይ ጥይቅና ልቡ ።
፲፯ ወለምንት ለከ ትነብር ምስለ መስፌተም ከመ ታጽ
ምእ ከመ ይትፋጸዩ እለ ይነሥኡ ከመ ይኅልፉ ውስተ
ዘሮቤል ።
፲፰ ዓቢይ አሠረ ልቡ ለጋድ ውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ
ኀደረ ፡ ወዳን ለምንት ይነብር ውስተ አሕማር ወአሴርሰ
ነበረ ውስተ ሐይቀ ባሕር ወውስተ ወሰኑ ነበረ ።
፲፱ ዛብሎን ሕዝብ ዘአየረ ነፍሶ ለሞት ወንፍታሌም ው
ስተ መልዕልተ ሐቅል ።
፳ ወመጽኡ ነገሥት ወተቃተሉ ወይእተ አሚረ ተቃ
ተሉ ነገሥተ ከነአን በቶናኅ በኀበ ማየ መጌዶ ወኢነሥእ
በትዕግልት ብሩረ ።
፳፩ ወበሰማይ ተፃብኡ ከዋክብት እምቀትሎሙ ወተቃ
ተሉ ምስለ ሲሳራ ።
፳፪ ወአውፅኦሙ በፈለገ ቂሶን ወፈለገ ቂሔሜን ወተቃ
ተሉ በፈለገ ቂሶን ነፍስየ ጽንዒ ።
፳፫ ወይእተ አሚረ ተቀጥቀጠ ሰኰና አፍራሲሆሙ ለአ
ምዳሮት ወኀያላኒሁ ለማዘር ይረግምዎ ።
፳፬ ወይቤ መልአከ እግዚአብሔር በመርገም ርግምዎሙ

ሥቃት አለቁ ፡ የተሰነካከሉና ግልብጥብጥ ያሉ ጐዳናዎ
ችንም ሄዱ ። መሳ፡ ፫ ፴፩ ፡ ፬ ፲፯ ።
ዲቦራ እስክትነሣ ድረስና ለእስራኤልም እናት ሁና
እስክትተካ ድረስ ከእስራኤል ሕልምን የሚተረጕሙ
ሰዎች ጠፉ ። መሳ፡ ፭ ፲፩ ።
ከንቱ የሆኑ ጣኦታትን ወደዱ ፡ የገብስ እንጀራ በከዱ
ኑት ጊዜ ከሸልሸል ብሎ እንዲያር ለእስራኤል በታዘዘ
ረድኤት በለሽፋፍ ዘገርን የያዙ አራት እልፍ (ጦሮች)
ኃያላን ጠፉ ። ዘዳ፡ ፴፪ ፲፯ ። መሳ፡ ፪ ፲፪ - ፲፯ ።
ልቤ ወደ እስራኤል አለቆች ነው ፡ የእስራኤል መኳ
ንንትም እግዚአብሔርን አመስግኑት ።
በነጫጮች አህዮች የምትቀመጡም በተድላ ደስታ
የምትኖሩም ሰዎች በቃላችሁ ተናገሩ ። ዘኍ፡ ፳፪ ፳፩ ።
ደስ በላቸው ሰዎች መካከል መሰንቆን ምቱ ፡ በዚያ
ለእግዚአብሔር እውነተኛ ምስጋናን ያቀርባሉ በእስራኤል
ዘንድ ጽናትንና እውነትን ያቀርባሉ ፡ በዚያን ጊዜም የእ
ግዚአብሔር ወገን ወደ አገሩ ወረደ ። ዘፍ፡ ፳፬ ፲፩ ።
ዲቦራ ተነሺ ፡ አእላፈ ዛብሎንን ከአእላፈ ይሳኮር ጋራ
አንሺ ከምስጋና ጋራ ተነሺ ተነሺ ባርቅም በኃይል ተነ
ሣ ፡ ዲቦራ ባርቅን አጽኚው የእግዚአብሔር ኃይሉ በተገ
ለጠ ጊዜ እንደ ተገለጠልህ መጠን የአቤኔሔም ልጅ ባርቅ
ምርኮህን ማርክ ።
አቤቱ ፤ በኔ የሚጸኑብኝን የኤፍሬምን ወገን አድክ
ምልኝ ።
ወንድምህ በአውራጃ አጠፋቸው ፡ ብንያም በወገንህ
አፍራሰሁ ፡ ይዘርፉ ዘንድ ከማኪር ወረዱ ።
እግዚአብሔር በኃያላኑ አድሮ ወትሮ በሚነገር ነገር
ከዛብሎን ያጠፋልኛል ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፩ ።
ከነገደ ይሳኮርም ከዲቦራ ጋራ አርበኞችን ላክ ፡ በወን
ድሞችህ መካከል ትቀመጥ ዘንድ ምን አለህ ፤ እግሩን አን
ፈራጠ ቀረ ፡ የሮቤል የልቡ ዕውቀት ደግ ነበር ።
በነገደ ሮቤል ዕጣ ይሄዱ ዘንድ ገድለው ሲደነፉ ትሰማ
ዘንድ ከመስፌተም (ከሳፊታዎች) ጋራ ለምን ትኖራለህ ፤ ።

የጋድ የልቡ ዕውቀት ደግ ነበር ፡ በዮርዳኖስ ማዶ ቀረ
ጋድ መርከቦች በወደብ እንዲኖሩ ከነገዶች ጋራ ለምን
ተቀመጠ ፤ አሴር ግን በባሕር ዳርቻ ባለ በወሰኑ ኖረ ።
ዛብሎን ሰውነቱን ለሞት የሰጠ ወገን ነው ፡ ንፍታሌ
ምም በበረኻው በአገሩ ይኖራል ። መሳ፡ ፬ ፲ ።
ነገሥታቱም ወጥተው ተዋጉ ፡ የዚያን ጊዜ የከነዓን
ነገሥታት የመጌዶ ውኃ ባለበት በቶናህ ተዋጉ ፡ ብርቅ
ብርን ቀምቶ አልወሰደም ። ኢያ፡ ፲፪ ፳፩ ።
ከሰልፋቸው የተነሣ እስራኤል በደብረ ታቦር ተዋጉ ፡
ከሲሳራም ጋር ተዋጉ ።
ወደ ቂሔሜን ወንዝና ወደ ቂሶን ወንዝ አወጣቸው ፡
በቂሶን ወንዝም ተዋጉ ፡ ሰውነቴ ጽኚ ። መሳ፡ ፬ ፯ ።
የዚያን ጊዜ የአምዳሮች የፈረሶቻቸው ሰኰና አኰበ
ኰበ የአሕዛብ አርበኞች (ማዘርን) ጣኦቱን ይረግሙታል ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ጽኑዓን ከሆኑ አር

ለእለ ውስተ አብያቲሃ እስመ ኢመጽኡ ውስተ ረድኤተ እግዚአብሔር እመስተቃትላን ጽኑዓን ።

፳፭ ቡርክተ ትኩን እምነ አንስት ኢያኤል ብእሲተ ክቤር ቄንያዊ እምነ አንስት ቡርክት በውስተ ደብተራ ።

፳፮ ማየ ሰአላ ወሐሊበ ወሀበቶ ወበአይገን ዐቢይ አቅረ በት ሎቱ ዕቋነ ።

፳፯ ወበእዴሃ እንተ ጸጋም ተመጠወት መትከለ ወበየማና ጕድአተ ወቀተለቶ ለሲሳራ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወደመቀቶ መልታሕቶ ።

፳፰ ወተራገጸ በማእከለ እገሪሃ ወበጎበ ተራጋጸ በህየ ኀሠረ ።

፳፱ ወእንተ መስኮት ትሔውጽ እሙ ለሲሳራ እንተ ሰቅ ሰቅ ትሬኢ እመ በ ዘገብአ እምኀበ ሲሳራ ወበበይነ ምንት ተድኅረ ሠረገላሁ ለሲሳራ በጺሐ ወበበይነ ምንት ጐንደየ እግረ ሠረገላቲሁ ጠቢበት ።

፴ ወሳእከቲሃ ላቲ አውሥአሃ ወእማንቱሰ አውሥአሃ በከመ ቃላ ።

፴፩ እኮኑ ረከበሁ እንዘ ይከፍል ምኅርከ ወይትዓረክ እዕርክተ በላዕለ አርእስቲሆሙ ለኀያላን፤ ወበርበረ ውእቱ ሲሳራ በርበረ ኅብር፣ ወዘዘዚአሁ ጥምዐተ ኅበሪሁ ወእሥቀ ውስተ ክሳዱ ዘበርበረ ።

፴፪ ከማሁ ለይትኀጐሉ ኵሎሙ ፀርከ እግዚአ ወእለሰ ያፈቅሩከ ከመ ሠርቀ ፀሐይ በኀይሉ ወአዕረፈት ምድር አርብዓ ዓመተ ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እደ ምድያም ሰብዐተ ዓመተ ።

፪ ወጸንዐት እዴሆሙ ለምድያም ላዕለ እስራኤል ወገብሩ ሎሙ ደቂቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም በዓታተ ወአጽዋናተ ውስተ አድባር ወውስተ አጽዳፍ ።

፫ ወእምዝ ሶበ ይዘርኡ ሰብአ እስራኤል የዐርጉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ የዓርጉ ላዕሌሆሙ ።

፬ ወይትዐየኑ ዲቤሆሙ ወያማስኑ ፍሬ ገራውሂሆሙ እስከ ይበጽሑ ውስተ ጋዛን ወኢያተርፉ ሎሙ ወኢምንተ በዘየሐይዉ ለእስራኤል ወመራዕይሆሙኒ ወላሕሞሙኒ ወአድጎሙኒ ።

፭ እስመ የዐርጉ ላዕሌሆሙ እሙንቱ ወእንስሳሆሙ ወተዓይኒሆሙ ያመጽኡ ወይበጽሕዎሙ ወከመ አንበጣ ብዝኆሙ ወአልቦሙ ኊልቈ ኢእሙንቱ ወኢአግማላቲሆሙ ወይመጽኡ ውስተ ምድረ እስራኤል ከመ ያማስንዎሙ ።

በኖች ጋራ እግዚአብሔር ወደ ሚያደርግላቸው ረድኤት አልመጡምና በቤቶቿ የሚኖሩ ሰዎች ርግማንን ርገሚቸው አለ ። ነህ፡ ፫ ፭ ። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፲፮ ።

የቄንያዊው የክቤር ሚስት ኢያኤል ከሴቶች ተለይታ የከበረች ትሁን በድንኳን ውስጥ ከሚኖሩ ሴቶች ይልቅ የተባረከች ትሁን ። መሳ፡ ፬ ፲፯ ።

ውኃን ለመናት ወተትን ሰጠችው በታላቅ መንቀልም መግሜትን አቀረበችለት ። መሳ፡ ፬ ፲፱ ።

በግራ እጅዋ ከስማውን ተቀብላ፣ በቀኝ እጅዋ መዶሻ ሲሳራን ገደለችው፣ ራሱንም ከሰከሰችው ጉንጩንም ሰፋ ለቀችው ። መሳ፡ ፬ ፳፩ ።

በእግሯ መካከል ተንፈራፈረ፣ በተንፈራፈረበትም በታ ተዋረደ ተገሰቀሰ (ሞተ) ።

የሲሳራ እናት በሰገነት ሁና ከሲሳራ ዘንድ የተመለሰ አለ እንደሆነ ብላ በመስኮት ትመለከት ነበር፣ የሲሳራም ሠረገላ ወደቢ ከመድረስ ስለምን እንደ ዘገየ፣ ቀላሎች የ ሆኑ የሠረገላዎቹ እግሮችም እንደምንም እንደ ዘገዩ ታይ ዘንድ በመስኮት ትመለከት ነበር ። ዘፀ፡ ፴፪ ፳ ።

ገረዶቿም መለሱላት፣ እነሳቸው ግን እንደ ቃሏ መለ ሱላት ።

ብዙ ምርኮ አግኝተዋልና ምርኮውን ሲያከፍል የኃያ ላኑን ቸብቸበ እየቈረጡ እየሰጡት በወዳጅ ላይ ወዳጅ ሲገ ዛ ሲሳራም ምርኮውን ማርኮ አበላሉ አጠላለቁ ልዩ የሆኑ አራት ኅብር አምስት የወርቀ ዘበ ግምጃ ሲሸልም የማረከ ውን ዝርግፍ በአንገቱ ሲያስር ይሆናል ብለው እንደ ቃሏ መለሱላት ።

አቤቱ! ጠላቶችህ ሁሉ እንደሱ ይጥፉ፣ የሚወዱህ ሰዎች ግን በኃይሉ እንደሚወጣ እንደ ፀሐይ ብርሃን ይ ሁኑ አለች፣ ምድርም አርባ ዘመን አረፈች።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ፣ እግዚአብሔርም ሰባት ዓመት በምድያም እጅ ጣላቸው ።

፪ የምድያም ሥልጣንም በእስራኤል ላይ ጸናች፣ የእስ ራኤልም ልጆች ከምድያም ፊት በገደሎች ላይና በተራ ሮች ላይ አምባዎችንና ዋሻዎችን ሠሩ ።

፫ ከዚህ በኋላ እስራኤል ዘር በዘሩ ጊዜ አማሌቅና የም ድያም ሰዎች በምሥራቅ ያሉ ልጆችም ወደነሳቸው ዘመቱ።

፬ በነሳቸውም ላይ ይሰፍሩ ነበር፣ ወደ ጋዛን እስኪደ ርሱ ድረስ ደርሰው አዝመራቸውን ያጠፉባቸው ነበር፣ እስራኤል በሚድኑ ገንዘብ ምንም ምን አያስቀሩላቸውም ነበር፣ መንጋዎቻቸውንም ሆነ፣ ላሞቻቸውንና አህያዎ ቻቸውንም ሆነ ።

፭ እነሱ በነሳቸው ላይ ይዘምቱ ነበር፣ ከብቶቻቸውንና ሠራዊቶቻቸውን ይዘው ይመጡባቸው ነበር፣ ብዛታቸ ውም እንደ አንበጣ ነበር፣ ለነሳቸውም ሆነ ለግመሎቻ ቸው ስፍር ቊጥር አልነበራቸውምና ያጠፉዋቸው ዘንድ ወደ እስራኤል አገር ይመጡ ነበር ። መሳ፡ ፮ ፲፱ ።

ወነድዩ ጥቀ እስራኤል እምቅድመ ምድያም ወገዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ።	፮	እስራኤልም ከምድያም ፊት የተነሣ ደኸዩ (ተቸገሩ) የእስራኤልም ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ።
ወሶበ ጸርሑ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር በእንተ ምድያም ፈነወ ሎሙ እግዚአብሔር ብእሴ ነቢየ ለደቂቀ እስራኤል ።	፯	በምድያም ሰዎች ምክንያት ወደ እግዚአብሔር በጮኹ ጊዜ እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች አንድ ነቢይ ላከላቸው ።
ወይቤሎሙ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል አነ ውእቱ ዘአውፃእኩክሙ እምግብጽ እምነ ቤተ ቅኔት ።	፰	እንዲህም አላቸው የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ከግብጽ አገዛዝ ያወጣኋችሁ እኔ ነኝ ። መዝ፡ ፵ ፲፩ ። መዝ፡ ፸፰ ፴፬ ። ሆሴ፡ ፩ ፲፩ ።
ወአድኀንኩክሙ እምእዴሆሙ ለግብጽ ወእምኵሎሙ እለ ይሣቅዩክሙ ፡ ወአውፃእክዎሙ እምቅድመ ገጽክሙ ወወሀብኩክሙ ምድሮሙ ።	፱	ከግብጽም ሰዎች መከራንም ከሚያጸኑባችሁ ሁሉ ያዳንኳችሁ የከነዓንንም ሰዎች ከፊታችሁ አስወጥቼ አገራቸውን የሰጠኋችሁ እኔ ነኝ ።
ወእቤለክሙ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወኢትፍርሁ እምአማልክተ አሞሬዎን እሉ እለ ትነብሩ ውስተ ምድሮሙ ወውስተ ሀገሮሙ አንትሙ ፡ ወኢሰማዕክሙ ቃልየ ።	፲	ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፡ እናንተ በመንደራቸውና በአገራቸው ከምትኖሩባቸው ከነዚህ ከአሞሬዎን ጣኦታት የተነሣ አትፍሩ አልኋችሁ ፡ ነገር ግን ቃሌን አልሰማችሁም አለ አላቸው ። ኢያ፡ ፳፬ ፲፭ ።
ወመጽአ መልአከ እግዚአብሔር ወነበረ ታሕተ ዕፀ እንተ ኤፍራታ ዘኢዮአስ አቡሁ ለኢያዝሬ ወጌዴዎን ወልዱ ይዘብጥ ሥርናየ በውስተ ዐውዱ ከመ ያምስጥ እምቅድሜሆሙ ለምድያም ።	፲፩	እግዚአብሔርም የላከው መልአክ መጥቶ በኢያዝሬ አባት በኢዮአስ እርሻ አጠገብ ባለች በኤፍራታ ዛፍ ሥር ተቀመጠ ፡ ጌዴዎንም ከምድያም ሰዎች ፊት ያሸሽ ዘንድ ሥንዴውን እያጨደ ይወቃ ነበር ። ኢያ፡ ፮ ፱ ።
ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ፡ እግዚአብሔር ምስሌከ ጽኑዐ ኀይል ።	፲፪	የእግዚአብሔርም መላክተኛ ታየው ፡ ኃይልህ ጽኑ የሆነ ጌዴዎን ! እግዚአብሔር ከንተ ጋር በረድኤት አለ አለው ። ኢያ፡ ፩ ፭ ። ሉቃ፡ ፩ ፲፩ ።
ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚኦ እግዚእየ ወእመሰ ሀለወ እግዚአብሔር ምስሌነ ለምንት ረከበተነ ኵላ ዛቲ እኪት ወአይቴ ውእቱ ኵሉ ስብሐቲሁ ዘነገሩነ አበዊነ ወይቤሉነ እምግብጽ አውፅአሙ ለአበዊነ እግዚአብሔር ወይእዜሰ ኀደገነ እግዚአብሔር ወአግብአነ ውስተ እደ ምድያም ።	፲፫	ጌዴዎንም አቤቱ ጌታዬ ! እሺ (ይሁን) ፡ ነገር ግን እግዚአብሔር ከኛ ጋራ ካለ ይህች ሁሉ መከራ ለምን አገኘችን ፡ እግዚአብሔር አባቶቻችንን ከግብጽ አወጣቸው ብለው አባቶቻችን የነገሩን ተአምራትስ ሁሉ ወዴት አለ ፡ አሁን ግን እግዚአብሔር ተለየን በምድያም እጅም ጣለን አለው ። ዘዳ፡ ፴፩ ፲፯ ። ኢያ፡ ፶፱ ፩ ።
ወነፀሮ መልአከ እግዚአብሔር ወይቤሎ ሑር በኃይልከ ወታድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ምድያም ወናሁ ፈነውኩከ ።	፲፬	እግዚአብሔር የላከው መልአክም አየው እስራኤልን ከምድያም እጅ ታድናቸዋለህና ከሠራዊትህ ጋር ሂድ እነሆ ላክሁህ አለው ። ኢያ፡ ፩ ፱ ። ፩ ሳሙ ፲፪ ፲፩ ።
ወይቤሎ ጌዴዎን አሆ እግዚኦ በምንት አድኅኖሙ ለእስራኤል ፡ ናሁ አእላፍየኒ ውኁዳን በውስተ ምናሴ ወአነኒ ንኡስ በውስተ ቤተ አቡየ ።	፲፭	ጌዴዎንም አቤቱ ! እሺ ይሁን እነሆ በነገደ ምናሴ ዘንድ ወገኖቼ ጥቂቶች ናቸው እኔም በአባቴ ወገን ትንሽ ነኝ እስራኤልን በምን አድናቸዋለሁ ፤ አለው ።
ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር እስመ እግዚአብሔር ሀሎ ምስሌከ ወትቀትሎሙ ለምድያም ከመ አሐዱ ብእሲ ።	፲፮	እግዚአብሔር የላከው መልአክም ፡ እግዚአብሔር ከንተ ጋራ በረድኤት አለና ፡ የምድያምን ሰዎች እንደ አንድ ሰው ታጠፋቸዋለህ አለው ። ዘፀ፡ ፫ ፲፪ ።
ወይቤሎ ጌዴዎን እመ ረከብኩ ሞገሰ ቅድመ አዕይንቲከ ግበር ሊተ ተአምረ ከመ አንተ ውእቱ ዘትትናገር ምስሌየ ።	፲፯	ጌዴዎንም በፊትህ በለሟልነትን ካገኘሁ ከኔ ጋራ የምትናገር አንተ እንደ ሆንክ ምልክት አድርግልኝ አለው ። ዘፀ፡ ፬ ፩ ፡ ፫ ፲፪ ።
ኢትሑር እምዝየ እስከ እገብእ ኀቤከ ወአመጽእ መሥዋዕትየ ወእሠይም ቅድሜከ ፡ ወይቤሎ አነ ውእቱ ወእጸንሐከ እስከ ትገብእ ።	፲፰	ወዳንተ እስክመለስ ድረስ ከዚህ አትሂድ መሥዋዕቴን አምጥቼ በፊትህ ላኑር አለው ፡ መልአኩም እኔ ነኝ እስክ ትመለስ ድረስ እጠብቅሃለሁ አለው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፫ ።
ወሖረ ጌዴዎን ወገብረ ማሕስአ ጠሊ ወዳፍንተ ናእት ወአንበረ ውእተ ሥጋ ውስተ ከፈር ወወደየ ደሞ ውስተ መቅጹት ወወሰደ ሎቱ ኀበ ዕፅ ወሰገደ ሎቱ ።	፲፱	ጌዴዎንም ሂዶ አንድ የፍየል ጠቦት የቂጣም እንጐቻ አዘጋጀ ፡ ያንንም ሥጋ በእንቅብ አኖረ ፡ ደሙንም በድስት ውስጥ ጨመረ ወደ ዕንጨቱም ወስዶለት ለሱም ሰገደለት ።
ወይቤሎ መልአከ እግዚአብሔር ንሣእ ሥጋሁ ወኅብስተ ናእት ወሢም ላዕለ ውእቱ ኰኵሕ ወከዐው ደሞ ወገብረ ከማሁ ።	፳	እግዚአብሔር የላከው መልአክ የአንድ እንቦሳ ሥጋውን የቂጣውን እንጐቻ ወስደህ በደንጊያ ላይ አኑር ፡ ደሙንም አፍስ አለው ፡ እንዳለውም አደረገ ።

ኦሪት ዘመሳፍንት ፡ ምዕራፍ ፮ ።

፳፩ ወአልዐለ መልአከ እግዚአብሔር በትሮ ወለከፎ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናእት ወነደት እሳት እምይእቲ ኰኵሕ ወበልዐቶ ለውእቱ ሥጋ ወለውእቱ ናእት ፤ ወሐረ መልአከ እግዚአብሔር እምአዕይንቲሁ ።

፳፪ ወአእመረ ጌዴዎን ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ወይቤ ጌዴዎን አአኰተከ እግዚኦ እስመ ርኢኩ መልአከ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ እመውት ።

፳፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ሰላም ለከ ኢትፍራህ ወኢትመውት ።

፳፬ ወነደቀ ጌዴዎን በህየ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር ወሰመዮ ሰላመ እግዚአብሔር እስከ ዛቲ ዕለት ወእንዘ ዓዲሁ ሀለወ ውስተ ኤፍራታ አቡሁ ለኢያዝሬ ።

፳፭ ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ንሣእ ላሕመ መግዝእ ዘአቡከ ወካልአ ላሕመ ዘሰብዐቱ ዓመት ወንሥት ምሥዋዖ ለበዓል ዘአቡከ ወምስለ ዘላዕሌሁ ስብር፤

፳፮ ወንድቅ ቦቱ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘአስተርአየከ በውስተ ደብር ዘማእከ ዘበዝንቱ ደወል ወንሣእ ውእተ ካልአ ላሕመ ወግበሮ መሥዋዕተ በውእቱ ዕፅ ዘሰበርከ ።

፳፯ ወነሥአ ጌዴዎን ዐሠርተ ወሠለስተ እደወ እምአግብርቲሁ ወገብረ በከመ ይቤሎ እግዚአብሔር ፤ ወእምዝ ሰበ ፈርሀ ቤተ አቡሁ ወሰብአ ሀገሩ በዊአ መዓልተ ወሌሊተ ይበውእ ።

፳፰ ወጌሡ በጽባሕ ሰብአ ሀገሩ ወረከብዎ ንሡተ ለምሥዋዐ በዓል ወምስል ዘላዕሌሁ ስቡር ወላሕም መግዝእ ግቡር ቦቱ መሥዋዕተ በውእቱ ምሥዋዕ ዘነደቀ ።

፳፱ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ መኑ ገብረ ዘንተ ግብረ፤ ወኀሠሡ ወሐተቱ ወይቤሉ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ገብረ ዘንተ ግብረ ።

፴ ወይቤልዎ ሰብአ ሀገር ለዮአስ አምጽእ ወልደከ ይቅትልዎ እስመ ነሠተ ምሥዋዐ በዓል ወሰበረ ምስለ ዘላዕሌሁ ።

፴፩ ወይቤሎሙ ዮአስ ለሰብእ እለ ይቀውሙ ላዕሌሁ አንትሙኑ ይእዜ ትትቤቀሉ ሎቱ ለበዓል ፤ አው አንትሙኑ ታድኅንዎ ከመ ትቅትሉ ዘገፍዖ ወእመሰ አምላክ ውእቱ እስከ ይጸብሕ ለይሙት ዘገፍዖ ወይትበቀሎ ለሊሁ ለዘነሠተ ምሥዋዒሁ ።

፴፪ ወሰመዮ ለይእቲ ዕለት ዐውደ በዓል እስመ ነሠተ ምሥዋዖ ።

፴፫ ወኵሉ ምድያም ወአማሌቅ ወደቂቀ ጽባሕ ተጋብኡ ላዕሌሁ ወዐደዉ ወኀደሩ ውስተ ቈላተ ኢይዝራኤል ።

፴፬ ወአጽንዖ መንፈሰ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ወነፍኀ ቀርነ ወወውዐ አብያዜር በድኅሬሁ ።

፴፭ ወፈነወ መላእክተ ውስተ ኵሉ ምናሴ ወአውየወ ውእቱኒ እምድኅሬሁ ወፈነወ መላእክተ ውስተ አሴር ወውስተ ዛብሎን ወንፍታሌም ወዐርጉ ወተቀበልዎሙ ።

የእግዚአብሔርም መላክተኛ በትሩን እንሥቶ ያንን ቂጣና ያንን ሥጋ ነካው ከዚያችም ድንጊያ እሳት ወጥታ ያንን ሥጋና ያንን ቂጣ በላችው የእግዚአብሔርም መልአክ ከዓይኖቹ ተሠወረ ። ዘሌዋ፡ ፱ ፳፬ ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔር የላከው መልአክ እንደሆነ አወቀ ፤ ጌዴዎን አቤቱ ! አመሰግንሃለሁ የእግዚአብሔርን መልአክ ፊት ለፊት አይቻለሁና እሞታለሁ አለ ።

እግዚአብሔርም ፍቅር አንድነት ላንተ ይሁን ፤ (አይዞህ) አትፍራ አትሞትም አለው ። ዳን፡ ፲ ፲፱ ።

ጌዴዎንም በዚያ ለእግዚአብሔር መሠውያን ሠርቶ ስሙን እስከዚህች ቀን ድረስ የእግዚአብሔር ፍቅር አንድነት የተደረገበት አለው ይኸውም የተደረገው የኢያዝሬ አባት ገና በኤፍራታ ሳለ ነው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፲፬ ።

ከዚህ በኋላ በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ያባትህን አንድ ገች ሰባት ዓመት የሆነውም ሁለተኛ በሬን አምጣ ያባትህን የጣኦቱን መሠውያ አፍልሰህ በላዩ ያለውንም ምስል ስበረው ። ዘፀ፡ ፴፬ ፲፫ ። መሳ፡ ፫ ፯ ።

በዚህ አውራጃ ባለ በማእከ ተራራ ለታየህ ለፈጣሪህ እግዚአብሔር መሠውያን ሥራለት ያንንም ሁለተኛ በሬ አምጥተህ በዚያ በሰበርከው ዕንጨት ላይ ሠዋው አለው። ዘዳግ፡ ፯ ፭ ።

ጌዴዎንም አገልጋዮቹ ዓሥራ ሦስት ሰው ይዞ እግዚአብሔር እንዳዘዘው አደረገ ፤ ከዚህ በኋላ ቀን መግባትን ያገሩን ሰዎችና ያባቱን ወገኖች ቢፈራ ሌሊት ይገባ ነበር ። ዮሐ፡ ፫ ፪ ።

የአገሩም ሰዎች በጧት ገስግሰው በሄዱ ጊዜ የጣኦቱን መሠውያ ፈርሶ በላዩም ያለ ምስል ተሰብሮ በዚያ በሠራው መሠውያ ላይ ሌላ በሬ ተሠውቶበት አገኙት ።

እርስበርሳቸውም ይህንን ሥራ የሠራ ማነው ፤ ተባባሉ ያደረገውንም ፈለጉ መረመሩ ፤ ይህንን የሠራ የዮአስ ልጅ ጌዴዎን ይሆናል አሉ ።

የአገሩም ሰዎች ዮአስን የጣኦቱን መሠውያ አፍርሷልና በላዩም ላይ ያለ ምስልን ሰብሯልና ይገድሉት ዘንድ ልጅህን አምጣ አሉት ።

ዮአስም በጠላትነት የተነሡበትን ሰዎች አሁን ለጣኦቱ በቀሉን የምትመልሱለት እናንተ ናችሁን ፤ የበደለውን ትገድሉለት ዘንድ ወይስ የምታድኑት እናንተ ናችሁን ፤ ፈጣሪስ ከሆነ የበደለው ሰው እስኪነጋ ድረስ ይሙት ፤ መሠውያውንም ያፈረሰውን ሰው እሱ ይበቀለው አላቸው ።

መሠውያውን አፍርሶበታልና ያችን ቀን የጣኦቱ ሽንጎ የተደረገበት ቀን አላት ። ፩ ሳሙ፡ ፲፪ ፲፩ ፤ ፪ ፲፩ ፳፩ ።

አማሌቅና የምድያም ሰዎች ሁሉ በምሥራቅ ያሉ ልጆችም በሱ ላይ ተሰብስበው ወደሱ ተሻገሩ በኢይያዝራኤል አውራጃም አደሩ ። ኢያ፡ ፲፯ ፲፮ ። መሳ፡ ፮ ፫ ።

ጌዴዎንንም የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አጸናው ነጋሪትንም መታ ፤ አብያዜርም በኋላው ሁኖ ደነፋ ።

ወደ ነገደ ምናሴም ሁሉ መልእክተኞችን ላከ ፤ እሱም ከኋላው ሁኖ ደነፋ ወደ ነገደ ዛብሎን ወደ ነገደ ንፍታሌምም መልእክተኞችን ላከ ፤ ወጥተውም ተቀበሏቸው ።

፴፮ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር እመ ታድኅኖሙ
ለእስራኤል በእዴየ በከመ ትቤ፡ ናሁ አነ እሰፍሕ ፀምረ
ብዙተ ውስተ ዐውድ ።
፴፯ ወእምከመ ወረደ ጠል ውስተ ፀምር በሕቲቱ ወኵሉ
ምድር ይቡስ አአምር እንከ ከመ ታድኅኖሙ ለእስራኤል
በእዴየ በከመ ትቤ፡ ወኮነ ከማሁ ።
፴፰ ወጌሠ ጌዴዎን በሳኒታ ወዐፀሮ ለውእቱ ፀምር ወወ
ፅአ ማይ እምውእቱ ፀምር ምልአ ዐይገን ።
፴፱ ወይቤሎ ጌዴዎን ለእግዚአብሔር ኢትትመዐዕ በመዓትከ
ላዕሌየ ወእንግርከ ካዕበ አሐተ ነገረ፡ ፀምር ይኩን ይቡስ
እንተ በሕቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ይረድ ጠል ።
፵ ወገብረ ከማሁ እግዚአብሔር በይእቲ ሌሊት፡ ወኮነ
ይቡሰ ፀምር በሕቲቱ ወውስተ ኵሉ ምድር ወረደ ጠል ።

ምዕራፍ ፯ ።

፩ ወጌሠ ሮብዓም ዘውእቱ ጌዴዎን ወኵሉ ሕዝብ ዘምስ
ሌሁ ወኀደሩ ውስተ ምድረ አሮኤድ ወትዕይንቶሙ ለም
ድያም ወለአማሌቅ እመንገለ መስዕ እምሥዋዕ ዘአንበሬም
ውስተ ቄላ ።
፪ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ብዙኅ ሕዝብ ዘምስ
ሌከ ከመ ዘኢይክል አግብኦቶሙ ለምድያም ውስተ እዴ
ሆሙ ከመ ኢይትመከሐ እስራኤል ላዕሌየ ወኢይበሉ
እዴነ አድኀነተነ ።
፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ንግሮሙ ለሕዝብ
ወበሎሙ ዘይፈርህ እምኔክሙ ወፈራህ ለይግባእ እም
ኀበ ሕዝብ ።
፬ ወተመይጡ እምድረ ገለአድ ወገብኡ እምሕዝብ
ክልኤቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ወተርፉ እልፍ ።
፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ዓዲ ብዙኅ ሕዝብ
አውርዶሙ ኀበ ማይ ወአመክሮሙ ለከ በህየ ወእለ አነ
እቤለከ እሙንቱ ይሑሩ ምስሌከ ወአውረዶሙ ኀበ
ማይ ለሕዝብ ።
፮ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን ኵሎ ዘሰትየ በል
ሳኑ እማይ ከመ ዘይሰቲ ከልብ አቅም እንተ በሕቲቱ ወ
ኵሎ ዘአስተብረከ በብረኪሁ ከመ ይስተይ አቅም እንተ
በሕቲቱ ።
፯ ወኮነ ኍልቆሙ ለእለ ሰትዩ በልሳኖሙ ሠለስተ ምእ
ት፡ ወእለሰ ተርፉ ሕዝብ አስተብረኩ በብረኪሆሙ ከመ
ይስተዩ ማየ ።
፰ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለጌዴዎን በእሉ ሠለስቱ ም
እት ብእሲ እለ ከመዝ ሰትዩ አድኅነክሙ ወአገብኦሙ
ለምድያም ውስተ እዴከ ወኵሉ ሕዝብ ይእትዉ ውስተ
አብያቲሆሙ ።
፱ ወይንሥኡ ምስሌሆሙ ሕዝብ ስንቀ ወአቅርንቲሆሙ
ወለኵሉ ሰብአ እስራኤል ፈንዎሙ ውስተ አብያቲሆሙ
ይእትዉ ወለእልክቱሰ ሠለስቱ ምእት ብእሲ አቅሞሙ
ምስሌከ ወትዕይንተ ምድያም መትሕቶሙ ውስተ ቄላ ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔርን አድናቸዋለሁ እንዳልክ
እስራኤልን በእጄ ታድናቸው እንደሁ እነሆ እኔ ባደባባይ
የተበዘተ ጸጕርን እዘረጋለሁ ።
ጠል በምድር ላይ ሳይወርድ በጠጕሩ ላይ ብቻ ቢወ
ርድ አድናቸዋለሁ እንዳልክ እስራኤልን በእጄ እንድታ
ድናቸው ያን ጊዜ አውቃለሁ አለው እንዳለውም ሆነ ።
ጌዴዎንም በማግሥቱ ማልዶ ሂዶ ያነን ጠጕር ጠመ
ቀው፡ ከዚያም ጠጕር አንድ መንቀል ውኃ ወጣ ።
ጌዴዎን እግዚአብሔርን በቍጣህ አትቈጣኝ፡ ዳግ
መኛ አንድ ጊዜ ልናገር በጠጕሩ ላይ ብቻ ሳይወርድ ጠል
በምድር ሁሉ ላይ ይውረድ አለው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፴፪ ።
እግዚአብሔርም በዚያች ሌሊት እንዳለው አደረገ፡
ጠጕሩ ብቻ ደረቅ ሁኖ ጠል በምድር ሁሉ ላይ ወረደ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ሮብዓምም ማልዶ ሄደ ይኸውም ጌዴዎን ነው ከሱ ጋር
ያሉ ወገኖቹም ሁሉ ሄዱ፡ አሮኤድ በሚባልም አገር ሰፈ
ሩ፡ የአማሌቅና የምድያም ሠራዊትም በአንበሬም ቈላ
መሠውያ ቀኝ ሰፈሩ ። መሳ፡ ፮ ፴፪ - ፴፫ ።
እግዚአብሔርም ጌዴዎንን እጃችን (ሥልጣናችን) አዳ
ነችን ብለው በኔ እንዳይመኩ የምድያምን ሰዎች በእጃ
ቸው መጣል እንደማልችል ካንተ ጋራ ያሉ ሕዝብ ብዙ
ናቸው አለው ። ዘፀ፡ ፳ ፱ ። ዘዳ፡ ፰ ፲፯ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን እንዲህ አለው፤ ከናንተ የሚ
ፈራ የሚደነግጥ ሰው ከሕዝቡ ተለይቶ ይመለስ ብለህ
ለሕዝቡ ንገራቸው አለው ።
ሕዝቡም ከገለዓድ ተመለሱ፡ ከሕዝቡ ሁለት እልፍ
ከሁለት ሺሕ ተመልሰው እልፍ ሰዎች ቀሩ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን ገና ብዙ ሕዝብ አሉ፡ ወደ
ውኃ አውርደህ በዚያ ፈትናቸው እኔ ይሂዱ የምልህ ሰዎ
ች እነሱቸው ካንተ ጋራ ይሂዱ አለው፡ ሕዝቡንም ወደ
ውኃ አወረዳቸው ። ኢሳ፡ ፳ ፳፫ ። መዝ፡ ፲፯ ፫ ፳፯ ፪ ።
እግዚአብሔር ጌዴዎንን ውሻ በምላሱ ጠለፍ ጠለፍ
አድርጎ እንዲጠጣ ከውኃው በምላሱ ጠለፍ ጠለፍ አድርጎ
የሚጠጣውን ሁሉ ለብቻው አቁመው ውኃን ይጠጣ ዘንድ
በጕልበቱ የተንበረከከውንም ሁሉ ለብቻው አቁመው
አለው ።
በምላሳቸው ጠለፍ ጠለፍ አድርገው የጠጡ ሰዎች
ቍጥራቸው ሦስት መቶ ሆነ፡ የቀሩት ሕዝብ ግን ውኃ
ይጠጡ ዘንድ በጕልበታቸው ተንበረከኩ ።
እግዚአብሔርም ጌዴዎንን እንደዚህ (በእጃቸው ውኃ
በጠጡት) በነዚህ ሦስት መቶ ሰዎች አድናችኋለሁ የምድ
ያምንም ሰዎች በእጅህ እጥላቸዋለሁ ሕዝቡም ሁሉ ወደ
ቤታቸው ይመለሱ አለው ።
ሕዝቡን ስንቃቸውን ከነሳቸው ጋር ይውሰዱ መለከቶ
ቻቸውንም ይውሰዱ ወደ ቤታቸውም ይገቡ ዘንድ የእስ
ራኤልን ወገን ሁሉ አሰናብታቸው እለዚህ ሦስት መቶ
ሰዎች ግን ካንተ ጋር አቈያቸው አለው፡ የምድያምም
ሠራዊት በበታቻቸው በቈላ ሰፍረው ነበር ።

ወእምዝ በይእቲ ሌሊት ይቤሎ እግዚአብሔር ተንሥእ ወረድ ፍጡነ እምዝየ ውስተ ትዕይንት እስመ አግባእክዋ ውስተ እዴከ ።	፱	ከዚህ በኋላ በዚያች ሌሊት እግዚአብሔር ምድያምን በእጅህ ጥያቸዋለሁና ከዚህ ተነሥተህ ፈጥነህ ወደ ሰፈር ውረድ አለው ፡ ዘፍ፡ ፴፮ ፱ ፡ ፫ ። መሳ፡ ፯ ፱፡ ፫ ፳፫ ።
ወእመሰ ትፈርህ በሕቲትከ ወሪደ ረድ አንተ ወፋራን ቍልዔከ ውስተ ትዕይንት፤ ወእጽምእዎሙ ዘይትናገሩ ወእምዝ ይጸንዓ እደዊከ ።	፲	ብቻህን መውረድ ብትፈራ ግን ብላቴናህ ፋራንና አንተ ወደ ሰፈር ወርዳችሁ የሚናገሩትን አድምጧቸው ከዚህ በኋላ እጆችህ (ለመወርወር ቃልህ ለመምከር) ይጸናሉ አለው ።
ወወረደ ውእቱ ወፋራን ቍልዔሁ ውስተ አሐዱ ደብር ዘኀምሳ አምትዕይንት ።	፲፩	እሱም ከብላቴናው ከፋራን ጋር ከሰፈሩ አንድ ወገን የአምሳ አለቃ ወደ ሰፈረበት ወረደ ።
ወምድያም ወአማሌቅ ወኵሎሙ ደቂቀ ጽባሕ ኅዱራን እሙንቱ ውስተ ቈላት ከመ አንበጣ ብዝኆሙ ወአግማሊሆሙ ዘአልቦ ኍልቍ አለ ከመ ኆፃ ዘከንፈረ ባሕር እሙንቱ ብዝኆሙ ።	፲፪	የአማሌቅና የምድያም ሰዎች በምሥራቅ ያሉም ልጆች ሁሉ እንደ አንበጣ በዝተው እነሳቸው በቈላ ሰፍረው ነበር፣ ግመሎቻቸውም ብዛታቸው በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ ቁጥር የላቸውም ነበር ። ኢ.ያ፡ ፲፩ ፬ ።
ወበአ ጌዴዎን ወናሁ አሐዱ ብእሲ ይነግር ለካልኡ ሕልሞ ወይቤሎ ሐለምኩ ሕልመ ወእሬኢ ኅብስተ ሰገም ታንከላውር ውስተ ትዕይንተ ምድያም ወቀተለታ ወአውደቀታ ወገፍትዓታ እምላዕሉ ወወድቀት ትዕይንት ።	፲፫	ጌዴዎንም ወደ ሰፈር ገባ፣ እነሆም አንድ ሰው ለባልንጀራው ሕልም አየሁ፤ የገብስ እንጀራ ወደ ምድያም ሰፈር ተንከባልላ ወርዳ ፈጽማ ስታጠፋት ሰፈሪቱም ስትጠፋ አየሁ ብሎ ሕልሙን ሲነግረው ።
ወአውሥአ ካልኡ ወይቤሎ ኢኮነ ዝንቱ እንበለ ኵናተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ ብእሲ እስራኤላዊ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ለምድያም ውስተ እዴሁ ወለኵሉ ትዕይንቶሙ ።	፲፬	ባልንጀራውም ከእስራኤል የተወለደ ሰው የዮአስ ልጅ የጌዴዎን ጦር ነው እንጂ ይህ ነገር ሌላ አይደለም የምድያምንም ሰዎች ሠራዊቶቻቸውንም ሁሉ እግዚአብሔር በእጁ ጣላቸው ብሎ ሲመልስለት ሰማ ።
ወእምዝ ሰበ ሰምዐ ጌዴዎን ፍካሬ ሕልሙ ወዘከመ ነገሮ ሕልሞ ሰገደ ለእግዚአብሔር ወገብአ ውስተ ትዕይንተ እስራኤል ወይቤሎሙ፤ ተንሥኡ እስመ አግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴነ ለትዕይንተ ምድያም ።	፲፭	ከዚህ በኋላ ጌዴዎን የሕልሙን ትርጓሜንና ሕልሙንም እንደ ነገረው በሰማ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰገደ፣ ወደ እስራኤልም ሰፈር ተመልሶ የምድያምን ሰዎች እግዚአብሔር በእጃችን ጥሏቸዋልና ተነሡ አላቸው ።
ወከፈሎሙ ለሠለስቱ ምእት ብእሲ ኀበ ሠለስቱ ሠራዊት ወወሀቦሙ ቀርነ ለኵሎሙ ውስተ እደዊሆሙ ወመሳብክተ ዕሩቃተ ፡ ወመኀትወ ውስተ ማእከለ ውእቱ መሳብክት ።	፲፮	ሦስት መቶውን ሰዎች ሦስት ሠራዊት አድርጎ ከፈላቸው፤ ለሁሉም በእጃቸው መለከት ሰጣቸው፣ ባዶ የሆኑ ማሰሮዎችንም ሰጣቸው፣ በነዚያም ማሰሮች ውስጥ መብራት ነበር ። ዘፍ፡ ፲፩ ፲፯ ። መሳ፡ ፯ ፳፡ ፲፩ ፬ ።
ወይቤሎሙ እምኔየ ርእዩ ወከማሁ ግበሩ፤ ወናሁ አነ እበውእ ውስተ ማእከለ ትዕይንት ወዘከመ ገበርኩ ግበሩ ።	፲፯	እኔን ተመልከታችሁ እንደዚሁ አድርጉ፣ እነሆ እኔ ወደ ሰፈሩ መካከል እገባለሁ እኔ እንደ ማደርገው አድርጉ ።
ወእነፍኅ ቀርነ አነ ወኵሉ እለ ምስሌየ ወንፍኁ ቀርነ አንትሙኒ በዐውደ ትዕይንት ወበሉ ኀይል ዘእግዚአብሔር ወኵናት ዘጌዴዎን ።	፲፰	እኔ መለከት እነፋለሁ፣ ከኔ ጋር ያሉ ሰዎችም ሁሉ ይነፋሉ፣ እናንተም በሰፈሩ ዙርያ መለከት ንፉ፣ ኃይል የእግዚአብሔር ጦር የጌዴዎን ነው፤ በሉ አላቸው ።
ወበአ ጌዴዎን ወምእት ብእሲ ምስሌሁ ውስተ አሐዱ ኅብረ ትዕይንት በቀዳሚት ሰዓት ዘመንፈቀ ሌሊት እንበለ ይንቅሑ ሰብአ መዓቅብ ወነፍኁ ቀርነ ወነጽሑ እልክተ መሳብክተ ዘውስተ እደዊሆሙ ።	፲፱	ጌዴዎንም ወደ ሰፈር ገባ፣ ከሱ ጋር ያሉ መቶ ሰዎችም ከሌሊቱ እኩሌታ በመጀመሪያው ሰዓት ዘብ የሚጠብቁ ሰዎች ሳይነቁ ከሰፈሩ ወደ አንድ ወገን ገብተው መለከት ነፉ፣ በእጃቸው ያሉ እነዚያንም ማሰሮች ከእጃቸው ጣሉ ።
ወነፍኁ ቀርነ እልክቱ ሠለስቱ ሠራዊት ወነጽሑ መሳብክቲሆሙ ወአልዓሉ መኃትዊሆሙ ዘውስተ እደዊሆሙ ዘጸጋም ወዘውስተ እደዊሆሙ ዘየማን ቀርነ ዘበቱ ይነፍሑ ወጸርኁ ወይቤሉ፤ ኵናት ዘእግዚአብሔር ወዘጌዴዎን ።	፳	እነዚያም ሦስቱ ወገን ሠራዊት መለከት ነፉ፣ ማሰሮቻቸውንም ጣሉ፣ በግራ እጃቸው ያሉ መብራቶቻቸውንም ከፍ ከፍ አደረጉ፣ በቀኝ እጃቸውም የሚነፉበት መለከት ነበር፤ ይህ የጌዴዎንና የእግዚአብሔር ሰልፍ ነው ብሎ ጮኹ ።
ወቆሙ ኵሎሙ በበመካናቲሆሙ በውስተ ዐውደ ትዕይንት ወጐየ ኵሉ ትዕይንት ወደንገፁ ።	፳፩	ሁሉም በሰፈሩ ዙርያ በየቦታቸው ቆሙ፣ ሠራዊትም ሁሉ ደንግጠው ሸሹ ። ዘፀ፡ ፲፬ ፲፫፡ ፲፯ ፳፬ ።
ወነፍኁ ሠለስተ ምእተ አቅርንተ ወአግብአ እግዚአብሔር መጥባሕተ ብእሲ ላዕለ ካልኡ በውስተ ኵሉ ትዕይንት ወጐዩ ትዕይንቶሙ እስከ በሲጣ ወእስከ አቤልሚሁላ ወውስተ ገባእን ።	፳፪	ሦስት መቶ መለከቶችንም ነፉ፣ እግዚአብሔር በሰፈሩ ሁሉ ያንዱን ሰው ሰይፍ ወዳንዱ መለሰ ሠራዊቶቻቸውም እስከ አቤልሜሁላና እስከ በሲጣ፣ እስከ ገበያንም ድረስ ሸሹ ።

፳፫ ወአውየዉ ሰብአ እስራኤል እምንፍታሌም ወእምአሴር ወእምኵሉ ምናሴ ወዴገንዎሙ ለምድያም ።

፳፬ ወፈነወ ጌዴዎን መልእክተ ውስተ ኵሉ ደወለ ኤፍሬም እንዘ ይብል ረዱ ተቀበልዎሙ ለምድያም ወርክብዎሙ በኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ፡ ወአውየዉ ኵሉ ሰብአ ኤፍሬም ወቀደምዎሙ ኀበ ማይ እስከ ቤታራ ወዮርዳኖስ ።

፳፭ ወአኀዝዎሙ ለክልኤቱ መላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወለዜብ ወቀተልዎ ለሄሬብ በሴሬን ወለዜብ ቀተልዎ በኢያሬቅ ፡ ወዴገንዎሙ ለምድያም ወአምጽኡ አርእስቲሆሙ ለሄሬብ ወለዜብ ኀበ ጌዴዎን እማዕዶተ ዮርዳኖስ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወይቤልዎ ሰብአ ኤፍሬም ምንት ውእቱ ዝንቱ ነገር ዘገበርከ ላዕሌነ ከመ ኢትጸውዐነ አመ ሖርከ ትትቃተሎሙ ለምድያም ፡ ወቀሠፍዎ ምስሌሁ ዐቢየ ተስናነ ።
፪ ወይቤሎሙ ምንተ ገበርኩ ይእዜ ከመዝ አንትሙ ኢትኄይሱኑ ቈጽለ ኤፍሬም እምቀሥመ አብያዜር ።

፫ እኩኑ ውስተ እዴክሙ አግብአሙ እግዚአብሔር ለመላእክተ ምድያም ለሄሬብ ወዜብ ወምንተ ክህልኩ ገቢረ ከማክሙ ፡ ወእምዝ ኀደግዎ እንከ ወአዕረፈት ነፍሶሙ እምኔሁ ሶበ ይቤሎሙ ዘንተ ቃለ ።
፬ ወመጽአ ጌዴዎን ኀበ ዮርዳኖስ ወዐደወ ውእቱ ወእልክቱ ሠለስቱ ምእት ብእሲ እለ ምስሌሁ ወእንበዙ ሶበ ርኅቡ ።
፭ ወይቤሎሙ ለሰብአ ሰኮት ሀብዎሙ እክለ ለሕዝብ እለ ምስሌየ እስመ ርኅቡ ወእንሰ እተልዎሙ ለዜብሄል ወለስልማና ነገሥተ ምድያም ።
፮ ወይቤልዎ መላእክተ ሰኮት በኑ እዴሆሙ ለዜብሄል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ ነሀበሙ እክለ ለሠራዊትከ ።
፯ ወይቤሎሙ ጌዴዎን እከ ከመዝ እምከመ አግብአሙ እግዚአብሔር ለዜብሄል ወለስልማና ውስተ እዴየ እሰቅል ሥጋክሙ ውስተ ዐቀብት ዘገዳም ወውስተ ክልኤ አርቆሚን ።
፰ ወዐርገ እምህየ ውስተ ፋኑሄል ወይቤሎሙ ከመዝ ወይቤልዎ ሰብአ ፋኑሄል በከመ ይቤልዎ ሰብአ ሰኮት ።
፱ ወይቤሎሙ ለሰብአ ፋኑሄል ሶበ ገባእኩ በዳኅን እነሥቶ ለዝንቱ ማኅፈድ ።
፲ ወዜብሄልሰ ወስልማና ውስተ ቀርቀር ወትዕይንቶሙኒ ምስሌሆሙ ወየአክሉ እልፈ ወኃምስ ምእት ኵሎሙ እለ ተርፉ እምኵሉ ተዓይኒሆሙ ለደቂቀ ጽባሕ ወእለሰ ወድቁ ዐሠርቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ብእሲ እለ ይፀውሩ ኲናተ ።
፲፩ ወዐርገ ጌዴዎን ፍኖተ እለ ይነብሩ ውስተ አዕፃዳት ጽባሐውያን እለ መንገለ ናቤት ላዕለ ዘብሄል ወስልማና ወቀተለ ትዕይንቶሙ እንዘ ይትአመኑ ።

የእስራኤልም ወገኖች ከአሴር ነገድና ከንፍታሌም ነገድ ከምናሴም ነገድ ሁሉ ተሰብስበው የምድያምን ሰዎች ተከትለው አሳደዱዋቸው ፡ መሳ፡ ፯ ፳፬ ።
ጌዴዎንም ወርዳችሁ የምድያምን ሰዎች ተቀበሏቸው እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስም ሂዳችሁ በውኃው አጠገብ ተገናኙዋቸው ብሎ ወደ ኤፍሬም ነገድ አውራጃ ሁሉ መልእክትን ላከ ፡ የኤፍሬምም ነገድ ሁሉ ተሰብስበው እስከ ዮርዳኖስና እስከ ቤታራ ድረስ ቀደሟቸው ። ኢያ፡ ፳፬ ፴፫ ።
ሁለቱን የምድያም አለቆች ዜብንና ሄሬብን ያዙዋቸው ፡ ሄሬብን በሴሬን ገደሉት ፡ ዜብንም በኢያሬቅ ገደሉት ፡ የምድያምንም ሰዎች ተከትለው ፡ የዜብንና የሄሬብን ቸብቸቦቻቸውን ቈርጠው ከዮርዳኖስ ማዶ ወደ ጌዴዎን አመጡ ።

ምዕራፍ ፰ ።

የኤፍሬም ነገድ የምድያምን ሰዎች ትወጋቸው ዘንድ በሄድክ ጊዜ እንዳትጠራን በኛ ያደረግኸው ይህ ነገር ምንድር ነው ፡ ብለው ከሱ ጋር ጽኑ ጸብን ተጣሉ ።
እንዲህ ትሉኝ ዘንድ አሁን ምን አደረግሁ ከኤፍሬም ወይን ቃርሚያ የአብያዜር ወይን መከር (ከአብያዜር መዝመት የናንተ አለመዝመት) አይሻልምን !
የምድያምን አለቆች ሄሬብንና ዜብን እግዚአብሔር በእጃችሁ የጣላቸው አይደለምን ! እንደናንተ ማድረግ ምን ተቻለኝ ፡ አላቸው ፡ ከዚህ በኋላ ተዉት ይህን ነገር በነገራቸው ጊዜ ሰውነታቸው እሱን ከመጣላት ዐረፈች ።
ጌዴዎንም ወደ ዮርዳኖስ መጥቶ ተሻገረ ፡ ከሱ ጋራ ያሉ እነዚያም ሦስት መቶ ሰዎች ተሻገሩ ፡ በተራቡም ጊዜ አእምሯቸውንም አጡ ። መሳ፡ ፯ ፯ ።
የሰኮትንም ሰዎች ከኔ ጋራ ያሉ ወገኖች ተርበዋልና እኽል ስጡዋቸው ፡ እኔ ግን የምድያምን ነገሥታት ስልማናንና ዜብሄልን እከተላቸዋለሁ አላቸው ።
የሰኮትም አለቆች ለሠራዊትህ እኽል እንሰጣቸው ዘንድ በውኑ የስልማናና የዜብሄል እጆች በእጅህ ተይዘዋልን ፡ አሉት ። ፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፲፩ ።
ጌዴዎን ነገሩ እንዲህ አይደለም ስልማናንና ዜብሄልን በእጄ የጣላቸው እንደሆነ በምድረ በዳ ባለ ተራራ ላይ በሁለት መንታ ባለ ሥጋችሁን እሰቅላለሁ አላቸው ።
ከዚያም ወደ ፋኑሄል ወጥቶ እንዲህ አላቸው ! የፋኑሄልም ሰዎች የሰኮት ሰዎች እንዳሉት መለሱለት ።
የፋኑሄልን ሰዎች በደህና በተመለስኩ ጊዜ ይህነን ግምብ አፈርሰዋለሁ አላቸው ። መሳ፡ ፰ ፲፯ ።
ስልማናና ዜብሄል ግን ከሠራዊቶቻቸው ጋራ በቀርቀር (በገዳም) ነበሩ ፡ ከምሥራቅ ከሉ ሰዎች ሠራዊት የቀሩት ሁሉ አሥራ አምስት ሺሕ ይሆናሉ ፡ የጠፉት ግን ሰይፍ የደረሱ ዓሥር እልፍ ከሁለት ሺሕ ናቸው ።
ጌዴዎንም በናቤት ያሉ በምሥራቅ ሰዎች በሉበት በታ በሚኖሩ ሰዎች መንገድ ወደ ዜብሄልና ወደ ስልማና ወጥቶ ተዘልለው ባሉ ሠራዊታቸውን አጠፋ ።

፲፪ ወጐየ ዜብሄል ወስልማና ወዴገኖሙ ወተለዎሙ ወአኀዞሙ ለክልኤሆሙ ነገሥተ ምድያም ለዜብሄል ወለስልማና ወለኵሉ ትዕይንቶሙ ቀጥቀጦሙ ጌዴዎን ።

፲፫ ወተመይጠ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ እምፀብእ እምዐቀበ አሩስ ።

፲፬ ወአኀዘ አሐደ ወልደ እምሰብአ ሰኮት ወሐተቶ ወአጽሐፎሙ ለመላእክተ ሰኮት ወለሊቃናቲሃ ሰብዓ ወሰብዐቱ ብእሲ ።

፲፭ ወበጽሐ ኀበ መላእክተ ሰኮት ወይቤሎሙ ነዮሙ ዜብሄል ወስልማና እለ በሙ ተዐየርክሙኒ ወትቤሉኒ በኑ እዴሆሙ ለዜብሄል ወስልማና ይእዜ ውስተ እዴከ ከመ ነሀበሙ እክለ ለእለ ርኅቡ ሰብእከ ።

፲፮ ወነሥአሙ ለሰብአ ሰኮት ወለሊቃናቲሆሙ ወለመላእክቲሆሙ ወሰቀሎሙ ውስተ ዐቀበተ ገዳም ወውስተ በራቅኒም ወሰቀሎሙ ምስሌሆሙ ለሰብአ ሰኮት ።

፲፯ ወነሠቶ ለማኅፈደ እናምሄል ወቀተሎሙ ለሰብአ ፋኑሄል ወለሀገሮሙኒ ።

፲፰ ወይቤሎሙ ለዜብሄል ወለስልማና አይቴ እደው እለ ቀተልክምዎሙ በታቦር ፤ ወይቤልዎ ከማከ እሙንቱ ፤ ወኪያከ ይመስሉ እሙንቱ ወከመ ርእየተ ገጸ ደቂቀ ነገሥት ገጾሙ ።

፲፱ ወይቤሎሙ ጌዴዎን አኀውየ እሙንቱ ደቂቀ እምየ ወመሐለ ሎሙ ወይቤሎሙ ሕያው እግዚአብሔር ሶበ አሕየውክምዎሙ ከመ እምኢቀተልኩክሙ ።

፳ ወይቤሎ ለዮቶር በኵሩ ተንሥእ ቅትሎሙ ወኢመልሐ መጥባሕቶ ውእቱ ሕፃን እስመ ንኡስ ውእቱ ወፈርሀ ።

፳፩ ወይቤልዎ ዜብሄል ወስልማና ተንሥእ አንተ ወተራከበነ እስመ ከመ ብእሲ ውእቱ ኃይልከ ።
ወተንሥአ ጌዴዎን ወቀተሎሙ ለዜብሄል ወለስልማና ፤ ወነሥአ ባዝግናተ ዘውስተ ክሳዳተ አግማላቲሆሙ ።

፳፪ ወይቤልዎ ሰብአ እስራኤል ለጌዴዎን ተመልአክ ለነ አንተ ወደቂቅከ እስመ አድኀንከነ እምእዴሆሙ ለምድያም ።

፳፫ ወይቤሎሙ ጌዴዎን ኢይትመለአክ አንሰ ለክሙ ወወልድየኒ ኢይትመለአክ ለክሙ ፤ እግዚአብሔር ይትመለአክ ለክሙ ።

፳፬ ወይቤሎሙ ጌዴዎን እስእል እምኔክሙ ስእለተ ወሀቡኒ ብእሲ ብእሲ እእኑገ ዘወርቅ ዘሰለበ እስመ ብዙኅ አእኑግ በሙ እስመ እስማዔላውያን እሙንቱ ።

፳፭ ወይቤሉ ውሂበ ንሁብ ወሰፍሐ ልብሶ ወገደፉ ብእሲ ብእሲ አእኑገ ዘሰለቡ ።

፳፮ ወኮነ ድልወተ ወርቀ አእኑጊሁ ዘሰአሎሙ ዐሠርተ ወተስዓተ ምእተ በሰቅል ወርቁ እንበለ አውጻባት ወባዝግናት ወኤሮት ወመዋጥሕ ዘሜላት ዘላዕለ ነገሥተ ምድያም ወእንበለ ሐብላተ ወርቅ ዘውስተ ክሳዳተ አግማላቲሆሙ ።

፳፯ ወገብረ ሎቱ ጌዴዎን ምስለ ወአቀሞ ውስተ ሀገሩ ውስተ ኤፍራታ ወዘመወ በቱ ኵሉ እስራኤል ወተለውዎ

ዜብሄልና ስልማናም ሸሹ ፤ ተከትሎም ሁለቱን የምድያምን ነገሥታት ስልማናንና ዜብሄልን ያዛቸው ሠራዊቶቻቸውንም ጌዴዎን አጠፋቸው ።

የዮአስ ልጅ ጌዴዎንም ከአሩስ አቀበት ከሰልፍ ተመለሰ ። መዝ፡ ፹፫ ፲፪ ።

ከሰኮት ሰዎች አንድ ብላቴና ይዞ መረመረው ፤ ሰባ ሰባቱን ሽማግሌዎችንም አስቈጠራቸው ።

ወደ ሰኮት አለቆችም በደረሰ ጊዜ ለተራቡ ሠራዊትህ እኽልን እንሰጣቸው ዘንድ ስልማናና ዜብሄል በውኑ አሁን በእጅህ አሉን ብላችሁ በነሳቸው የተገዳደራችሁባቸው ስልማናና ዜብሄል እነሆ እነዚህ ናቸው አላቸው ።

የሰኮትን ሰዎች ሽማግሎቻቸውንና አለቆቻቸውን ይዞ በበራቅኒምና በምድረ በዳ ባለ ተራራ ፪ት ባላ ባለውዕንጨት ሰቀላቸው የሰኮትንም ሰዎች ከነሳቸው ጋራ ሰቀላቸው ። መሳ፡ ፰ ፱ ።

የአናምሄልንም ግምብ አፈረሰው ፤ የፋኑሄልንም ሰዎች ከነሳቸው ጋራ አጠፋቸው ፤ አገራቸውን አጠፋ ።

ስልማናንና ዜብሄልን በታቦር የገደላችኋቸው ሰዎች ማንን ይመስላሉ አላቸው ፤ እንዳንተ ያሉ ናቸው ፤ እነሳቸው አንተን ይመስላሉ ፤ መልካቸው እንደ ንጉሥ ልጆች መልክ አስተያየት ነው አሉት ።

ጌዴዎንም የናቴ ልጆች ወንድሞቼ ናቸው እነሳቸውን ባትገድሏቸው ሕያው እግዚአብሔርን በልገድልኋችሁም ነበር ብሎ ማለላቸው ። ሩት ፫ ፲፫ ።

የበኵር ልጁ ዮቶርን ተነሥተህ ግደላቸው አለው ፤ ያም ብላቴና ሕፃን ስለሆነ ፈርቷልና ሰይፉን አልመዘዘም ።

ስልማናና ዜብሄልም ኃይልህ እንደ አርበኛ ሰው ኃይል ነውና አንተ ተነሥ ተህ ተገናኘን (ግደለን) አሉት ።

ጌዴዎንም ተነሥቶ ስልማናንና ዜብሄልን ገደላቸው በግመሎቻቸው አንገት የነበረ ዝርግፋቸውን ወሰደ ።

የእስራኤልም ሰዎች ከምድያም ሰዎች እጅ አድነኸናልና አንተ ከልጅህ ጋራ ገዢ ሁነን አሉት ።

ጌዴዎንም እግዚአብሔር ገዢ ይሁናችሁ እንጂ እኔስ ገዢ አልሆናችሁም ልጄም ገዢ አይሆናችሁም አላቸው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፲ ፤ ፳፭ ፲፫ ፤ ፴፯ ፳፭ ።

ጌዴዎንም ከናንተ ልመናን እለምናለሁ እነሱ እስማኤላውያን (ነጋድያን) ስለ ነበሩ ብዙ ጉትቻ ነበራቸውና አንዱም አንዱም ሰው የዘረፈውን የወርቅ ጉትቻ ስጡኝ አላቸው ።

እነሱም መስጠትን እንሰጣለን አሉት ፤ እሱም ልብሱን ዘረጋና አንዱም አንዱም ሰው የዘረፈውን ጉትቻ ጣለ ።

የለመናቸው የወርቁ ጉትቻ ሚዛን ከዝርግፋቸውና ከቀለበታቸው ከንጿቸውም የምድያም ነገሥታት ከሚለብሱት ከነጭ ሐር መጐናጸፊያቸው በግመሎቻቸው አንገት ካለ ከሥሉሳቸው በቀር ወርቁ በሚዛን ፺ሥራ ዘጠኝ መቶ ሆነ ።

ጌዴዎንም ምስል አሠርቶ በአገሩ በኤፍሬታ አቆመው እስራኤልም ሁሉ በሱ ሳቱ ፤ እሱንም አመለኩት በጌዴ

በህየ ወኮኖ ጌጋየ ለጌዴዎን ወለቤቱ ።

፳፰ ወተትሕቱ ምድያም በቅድሜሆሙ ለእስራኤል ወኢ
ደገሙ እንከ አልዕሎ ርእሰሙ ወአዕረፈት ምድር አርባዓ
ዓመተ በመዋዕለ ጌዴዎን ።

፴ ወሖረ ሮብዓም ወልደ ዮአስ ወነበረ ውስተ ቤቱ ።

፴፩ ወቦ ለጌዴዎን ሰብዓ ደቂቅ እለ ወፅኡ እምሐቌሁ
እስመ ብዙኃት አንስትያሁ ።

፴፪ ወዕቀብቱ ዘውስተ ሰቂማስ ወለደት ሎቱ ወልደ ወሰ
መየ ስሞ አቤሜሌክ ።

፴፫ ወሞተ ጌዴዎን ወልደ ዮአስ በሀገረ ሢናት ወተቀብረ
ውስተ መቃብረ አቡሁ ዮአስ በኤፍራታ ወአብያዜር ።

፴፬ ወእምዝ ሶበ ሞተ ጌዴዎን ተመይጡ ደቂቀ እስራኤል
ወተለውዎ ለበዓሊም ወተካየዱ ምስሌሁ ለበዓሊም ከመ
ይኩኖሙ አምላኮሙ ።

፴፭ ወኢተዘከርዎ ለእግዚአብሔር አምላኮሙ ዘአድኅ
ኖሙ እምእደ ኵሉ ፀሮሙ እለ ዐውዶሙ ።

፴፮ ወኢገብሩ ምሕረተ ምስለ ቤተ ሮብዓም ዘውእቱ ጌዴ
ዎን በኵሉ ሠናይት እንተ ገብረ ምስለ እስራኤል ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወሖረ አቤሜሌክ ወልደ ሮብዓም ውስተ ሰቂማ ኀበ
አኅወ እሙ ወተናገሮሙ ለኵሎሙ አዝማደ ቤተ እሙ ።

፪ ወይቤሎሙ ተናገርዎሙ ሊተ ለሰብአ ሰቂማ ወበል
ዎሙ ምንት ይኄይሰክሙ ሰብዓኑ ብእሲ ይኰንኑክሙ
ኵሎሙ ደቂቀ ሮብዓም ፣ አው አሐዱ ብእሲ ይኰንንክሙ
ወተዘከሩ ከመ ሥጋክሙ ወዐጽምክሙ አነ ።

፫ ወተናገሩ ሎቱ አኅወ እሙ ምስለ ኵሉ ሰብአ ሰቂማ
ኵሎ ዘንተ ነገረ ወሜጥዎ ለልቦሙ ኀበ አቤሜሌክ ወይ
ቤሉ እኁነ ውእቱ ።

፬ ወወሀብዎሙ ሰብዐ ብሩረ እምቤተ በዓል ወተዓሰበ
በን አቤሜሌክ እደወ ሐቃልያነ ወመደንግፃነ ወሖሩ ወተ
ለውዎ ።

፭ ወቦአ ውስተ ቤተ አቡሁ ኤፍራታ ወቀተሎሙ ለአ
ኀዊሁ ለደቂቀ ሮብዓም ሰብዓ ብእሲ በአሐቲ እብን ወተ
ርፈ ኢዮአታም ወልደ ሮብዓም ዘይንእስ እስመ ተኀብአ ።

፮ ወተጋብኡ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ ወኵሉ ቤተ መሐ
ሎን ወሖሩ ወአንገሥዎ ሎሙ ለአቤሜሌክ ንጉሠ በኀበ
ዕፀ በላኖን እንተ ውስተ ሰቂማ ።

፯ ወዜነውዎ ለኢዮአታም ወሖረ ወቆመ ውስተ ርእሰ
ደብረ ገሪዝን ወጸርሐ ወበከየ ወይቤሎሙ ስምዑኒ ሰብአ
ሰቂማ ወይስማዕክሙ እግዚአብሔር ።

፰ ወሖሩ ዕፀው ያንግሡ ሎሙ ንጉሠ ወይቤልዋ ለዕፀ
ዘይት ንግሢ ንግሢ ለነ ።

፱ ወትቤሎሙ ዕፀ ዘይት እኅድግኑ ቅብዕየ ዘሰብሐ እግ
ዚአብሔር በላዕሌየ ወእንኪ እመሕየው ወእሑር እንግሥ
ላዕለ ዕፀው ።

ዎንና በወገኖቹም ኃጢአት በደል ሆነባቸው ።

የምድያም ሰዎች በእስራኤል ፊት ተዋረዱ፣ ዳግመ
ኛም ራሳቸውን ከፍ ከፍ አላደረጉም፣ በጌዴዎንም ዘመን
ምድር አርባ ዘመን ዐረፈች ፡ መሳ፡ ፫ ፲፩ ።

የዮአስ ልጅ ሮብዓምም(ጌዴዎን) ሂዶ በቤቱ ተቀመጠ።

ሚስቶቹ ብዙ ነበሩና ለጌዴዎን ከአብራኩ የተከፈሉ
ሰባ ልጆች ነበሩት ። መሳ፡ ፱ ፪ - ፭ ።

በሰቂማስ ያለች ዕቁባቱም ወንድ ልጅ ወለደችለት፣
ስሙንም አቤሜሌክ አለው ። ኢያ፡ ፲፯ ፯ ።

የዮአስ ልጅ ጌዴዎን በሲናት አገር ሙቶ አባቱ ዮአስ
በተቀበረበት ወንድሙ አብያዜርም በተቀበረበት በኤፍ
ሬታ ተቀበረ ። ዘፍ፡ ፲፫ ፲፭፣ ፳፭ ፰ ።

ከዚህ በኋላ ጌዴዎን በሞተ ጊዜ፣ የእስራኤል ልጆች
ተመልሰው በዓሊምን (ጣኦቱን) አመለኩት፣ ፈጣሪያቸ
ውም ይሆን ዘንድ ከበዓሊም ጋራ ተማማሉ ።

የእስራኤል ልጆች በዙርያቸው ካሉ ከጠላቶቻቸው
ሁሉ እጅ ያዳናቸው እግዚአብሔርን አላሰቡትም ።

ለእስራኤል ባደረገው በጎ ሥራ ሁሉ ለሮብዓም ወገን
ወሮታ አላደረጉም፣ ይኸውም ጌዴዎን ነው ።

ምዕራፍ ፱ ።

የሮብዓም ልጅ አቤሜሌክ ከናቱ ወንድሞች ዘንድ
ወደ ሰቂማ ሂዶ የናቱን ወገኖች ዘመዶቹንም ሁሉ ተናገ
ራቸው ። መሳ፡ ፰ ፴፩ ።

ምን ይሻላችኋል የሮብዓም ሰባ ልጆቹ ሁሉ ይገዙዋ
ችሁ ዘንድ ወይስ አንድ ሰው ይገዛችሁ ዘንድ ይሻላችሁ፤
እኔ የሥጋችሁ ቍራጭ፣ ያጥንታችሁ ፍላጭ እንደሆንኩ
አስቡ ብላችሁ ለሰቂማ ሰዎች ንገሩልኝ አላቸው ።

የናቱም ወንድሞች ከሰቂማ ሰዎች ሁሉ ጋራ ይህነን
ነገር ተነጋግረው ልቡናቸውን ወደ አቤሜሌክ መለሱለት
ወንድማችን ነው አሉ ። ዘፍ፡ ፳፱ ፲፬ ። ኢያ፡ ፳፬ ፳ ።

ከጣኦቱም ቤት አውጥተው ሰባ ብር ሰጡት፣ አቤሜ
ሌክ በዚያው በሰባውም ብር የሚያስደነግጡ ሰዎችንና
ወንበዴዎችን ገዛ ተከትለዉትም ሄዱ ።

ወደ አባቱ ወደ ኤፍሬታ ገብቶ ወንድሞቹን ሰባው
የሮብዓም ልጆች በአንድ ደንጊያ ላይ ገደላቸው፣ የሮብ
አም ታናሽ ልጅ ኢዮአታም ግን ተሠውሮ ነበርና ተረፈ።

የመሐሎን ወገኖች ሁሉና የሰቂማ ሰዎች ሁሉ ተሰብ
ስበው ሂደው በሰቂማ ባለ በወይራ ዕንጨት አጠገብ አቤ
ሜሌክን አነገሡት ። ኢያ፡ ፳፬ ፲፩ ። መሳ፡ ፱ ፳ ።

ለኢዮአታምም ነገሩት፣ እሱም ሂዶ በገሪዝን ተራራ
ራስ ላይ ቁሞ ጮኾ አለቀሰ፣ የሰቂማ ሰዎች እግዚአብሔር
ይሰማችሁ ዘንድ ስሙኝ አላቸው ። ዘዳ፡ ፲፩ ፳፱ ።

ዕንጨቶች ንጉሥን ያነግሡ ዘንድ ተሰብስበው ሂደው
ዕፀ ዘይትን ንዪ ንገሺልን አሏት ።

ዕፀ ዘይትም ሂጂ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ለእግዚ
አብሔር መብራት ለሰው ቀባት መሆኔን ልተውን፤ አለ
ቻቸው ። መሳ፡ ፱ ፲፩ - ፲፫ ።

፲ ወይቤልዋ ለበለስ ንዒ ንግሢ ለነ ።
፲፩ ወትቤሎሙ በለስ እኅድግኑ ምጥቀትየ ወፍሬየ ቡሩክ
ወእሑር እንግሥ ለዕፀው ።
፲፪ ወይቤልዎ ኵሉ ዕፀው ለወይን ነዓ ንግሥ ለነ ።
፲፫ ወይቤሎሙ ወይን እኅድግኑ ወይንየ ወትፍሥሕትየ
ዘበኀበ እግዚአብሔር ወዘበኀበ እጓለ እመሕያው ወእሑር
እንግሥ ለዕፀው ።
፲፬ ወይቤልዎ ዕፀው ለራምኖን ንዒ አንቲ ንግሢ ለነ ።
፲፭ ወትቤሎሙ ዕፀ ራምኖን ለዕፀው እመ በአማን ታነግ
ሡኒ በጽድቅ ሳዕሌክሙ ንዑ ታድሉ ታሕተ ጽላሎትየ
እመ አ.ወሰአት እሳት እምራምኖን ወትበልዖ ለአርዘ
ሊባኖስ ።
፲፮ ወይእዜኒ እመ በአማን በጽድቅ ገበርክሙ ወአንገሥ
ክምዎ ለአቤሜሌክ በከመ ገበርክሙ ምስለ ሮብዓም ወም
ስለ ቤቱ ወእመ በከመ ዕሤተ እዴሁ ገበርክሙ ሎቱ ።
፲፯ በከመ ተቃተለ አቡየ ለክሙ ወገደፈ ነፍሶ በቅድሜ
ክሙ ወአድኃነክሙ እምእደ ምድያም ።

፲፰ ወአንትሙሰ ተንሣእክሙ ላዕለ ቤተ አቡየ ወቀተል
ክሙ ደቂቆ ሰብአ ብእሴ በላዕለ አሐቲ እብን ወአንገሥክ
ምዎ ለአቤሜሌክ ወልደ ዕቅብቱ ላዕለ ሰብአ ሰቂሞን እስ
መ እኁክሙ ውእቱ ።
፲፱ ወእመሰ በጽድቅ ወበርትዕ ገበርክሙ ምስለ ሮብዓም
ወቤቱ በዛቲ ዕለት ቡሩካን ኩኑ አንትሙ ወተፈሥሑ በአ
ቤሜሌክ ወውእቱኒ ይትፈሣሕ ብክሙ ።
፳ ወእመአከሰ ትፃእ እሳት እምአቤሜሌክ ወትብልዖሙ
ለሰብአ ሰቂሞን ወለቤተ መሐሎን ወትፃእ እሳት እምሰ
ብአ ሰቂሞን ወእምቤተ መሐሎን ወትብልዖ ለአቤሜሌክ ።

፳፩ ወጐየ ኢዮአታም ወሮጸ ውስተ ፍኖት ወአምሠጠ
ውስተ ራራ ወነበረ ህየ እምገጸ አቤሜሌክ እኁሁ ።

፳፪ ወተመልአከ አቤሜሌክ ለቤተ እስራኤል ሠለስተ
ዓመተ ።
፳፫ ወፈነወ እግዚአብሔር ጋኔነ እኩየ ማእከለ አቤሜሌክ
ወማእከለ ሰብአ ሰቂሞን ወክሕድዎ ሰብአ ሰቂሞን ለቤተ
አቤሜሌክ ።
፳፬ ከመ ይግበአ ኃጢአት ዘሰብዓ ደቂቀ ሮብዓም ወደ
ሞሙ ወይትፈደዩ ለአቤሜሌክ እኁሆሙ ዘቀተሎሙ ወላ
ዕለ ሰብአ ሰቂሞን እለ አጽንዕዋ ለእዴሁ ከመ ይቅትሎሙ
ለአኀዊሁ ።

፳፭ ወአንበሩ ሎቱ ሰብአ ሰቂሞን ማዕገተ ውስተ አርእ
ስተ አድባር ወየሀይዱ ኵሎ ዘየኀልፍ ፍኖተ እንተ ላዕሌ
ሆሙ ፤ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ።
፳፮ ወመጽአ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኀዊሁ ውስተ ሰቂማ
ወነብሩ ምስሌሁ ሰብአ ሰቂማ ።
፳፯ ወወፅኡ ሐቅለ ወቀሠሙ አዕፃዳተ ወይኖሙ ወእኬዱ

በለስንም ነዪ ንገሺልን አሉት ፤ ።
በለስም ሂጄ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ርዝመቴንና
የከበረ ፍሬዬን ልተውን ፧ አለቻቸው ።
ዕንጨቶች ሁሉ ወይንን ና ንገሥልን ፧ አሉት ።
ወይንም ሂጄ ለዕንጨቶች እነግሥ ዘንድ ለእግዚአብ
ሔር መሥዋዕት ለሰው ትፍሥሕት መሆኔን ልተውን ፧
አላቸው ። መዝ፡ ፻፫ ፲ ።
ዕንጨቶች አስታ (ዶግን) ነዪ አንቺ ንገሺልን አሉት ።
ዶግን ዕንጨቶችን በውነት በናንተ ላይ ታነግሡኝ
በጥላዬ ታርፉ ዘንድ ኑ ከአስታ (ከዶግ) እሳት ወጥታ
ዋንዛ ዛግበን ብትበላው ታያላችሁ አለቻቸው ።

አሁንም በእውነት ከደረጋችሁት አቤሜሌክን ከነገሣ
ችሁት ከሮብዓምና ከወገኖቹም ጋራ እንዳደረጋችሁ እን
ዳደረገውም መጠን ለርሱ አድርጋችሁ እንደሆነ ።
አባቴ እንደ ተዋጋላችሁ በፊታችሁም ሰውነቱን ለሞ
ት አሳልፎ እንደሰጠላችሁ ከምድያምም ሰዎች እጅ እንዳ
ዳናችሁ ዋጋውን ብትከፍሉት የተባረካችሁ ሁኑ ።
እናንተ ግን በአባቴ ወገን ተነሥታችሁ ሰባውን
ልጆቹን በአንዲት ደንጊያ ላይ ገደላችኋቸው ፤ ወንድሜ
ችሁ ነውና የቁባቱን ልጅ አቤሜሌክን በሰቂሞን ሰዎች
ላይ አነገሣችሁት ። መሳ፡ ፱ ፮ ፡ ፰ ፴፩ ፱ ፫ ።
በዚች ቀን ለወገኖቹና ለሮብዓም በሚገባና በእውነትስ
ወሮታን ከደረጋችሁ እናንተ የተባረካችሁ ሁኑ ፤ በአቤሜ
ሌክም ደስ ይበላችሁ ፤ እሱም በናንተ ደስ ይበለው ።
እንዲህ ባይሆን ግን ከአቤሜሌክ እሳት (ጦር) ወጥታ
የመሐሎን ወገኖችና የሰቂሞንን ወገኖች ትብላቸው (ታጥ
ፋቸው) ከመሐሎን ወገኖችና ከሰቂሞን ሰዎችም ጦር ወ
ጥታ አቤሜሌክን ታጥፋው አላቸው ። መሳ፡ ፱ ፲፭ ።
ኢዮአታም (ይህን ተናግሮ) ሸሽቶ ወደ ጐዳናው ሮጠ
ወደ ራራም (አራራት) ሂዶ አመለጠ ፤ ከወንድሙ ከአ
ቤሜሌክ ፊት ሸሽቶ በዚያው ተቀመጠ ። ዘኍ፡ ፳፩ ፲፮ ።
አቤሜሌክም በእስራኤል ወገን ላይ ሦስት ዓመት
ገዢ ሆነ ።
እግዚአብሔርም በሰቂሞን ሰዎችና በአቤሜሌክ መከ
ከል ክፉ ባለጋራን አስነሣ ፤ የሰቂሞን ሰዎች የአቤሜሌክን
ወገን ከዱት ።
የሰበው የሮብዓም ልጆች የደማቸውና የኃጢአታቸው
ፍዳ ወደነሱ ይመለስ ዘንድ የገደላቸው ወንድማቸው
አቤሜሌክንም የፍዳውን ዋጋ ይከፍለው ዘንድ ወንድ
ሞቹንም ይገድላቸው ዘንድ እጁን ባጸኑዋት በሰቂሞን
ሰዎች ፍዳውን ያመጣባቸው ዘንድ ከዱት ።
የሰቂሞንም ሰዎች በተራራዎች ራሶች ላይ ከባቢ ጦር
አኖሩለት ፤ በነሳቸው ጐዳና የሚሄደውን ሰው ሁሉ ይቀ
ሙ ነበር ፤ ይህንም ለአቤሜሌክ ነገሩት ።
የአቤድ ልጅ ጋድም ከወንድሞቹ ጋራ ወደ ሰቂሞን
መጣ ፤ የሰቂሞንም ሰዎች ከነሱ ጋራ አንድ ሆኑ ።
ወደ ምድረ በዳ መጥተው የወይናቸውን አዝመራ

ወገብሩ በዓለ ወበኡ ቤተ አምላኮሙ ወበልዑ ወሰትዩ ወረገምዎ ለአቤሜሌክ ።

፳፰ ወይቤ ጋድ ወልደ አቤድ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ፣ ወመኑ ውእቱ አቤሜሌክ ወልደ ሴኬም ከመ ንትቀነይ ሎቱ፣ አኮኑ ውእቱ ወልደ ሮብዓም ወዜቡል ዐቃቢሁ ወገብሩ ወሰብአ ኤሞር አቡሁ ለሴኬም ወለምንት ንትቀነይ ሎቱ ንሕነ ።

፳፱ ወመኑ እምአግብአ ለዝንቱ ሕዝብ ውስተ እዴየ ወአፍልሶ ለአቤሜሌክ ወእብሎ ለአቤሜሌክ አብዝኅ ኃይለከ ወፃእ ።

፴ ወሰምዐ ዜቡል መልአከ ሀገር ዘይቤ ጋድ ወልደ አቤድ ወተምዐ መዐተ ።

፴፩ ወፈነወ መላእክተ ኀበ አቤሜሌክ ምስለ አምኃ እንዘ ይብል ናሁ ጋድ ወልደ አቤድ ወአኀዊሁ መጽኡ ውስተ ሰቂማ ወናሁ ይትቃተልዋ ለሀገር በእንቲአከ ።

፴፪ ወይእዜኒ ተንሥእ በሌሊት አንተ ወሕዝብ ዘምስሌከ ወዕግት ውስተ ሐቅል፤ ወበጽባሕ ጊዜ ይሠርቅ ፀሐይ ጊሥ ወሩዳ ለሀገር ።

፴፫ ወመጽአ ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ በሌሊት ወዐገትዋ ለሰቂማ አርባዕቱ ሠራዊት ።

፴፬ ወሶበ ጸብሐ ወፅአ ጋድ ወልደ አቤድ ወቆመ ኀበ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር ወተንሥአ አቤሜሌክ ወሕዝብ ዘምስሌሁ እምኀበ የዐግቱ ።

፴፭ ወርእየ ጋድ ወልደ አቤድ ሕዝበ ወይቤሎ ለዜቡል ናሁ ሕዝብ ይወርድ እምርእሰ ደብር፣ ወይቤሎ ዜቡል ጽላሎተ አድባር ትሬኢ አንተሰ ከመ ሰብእ ።

፴፮ ወደገመ ዓዲ ጋድ ብሂሎቶ ወይቤሎ ናሁ ሕዝብ ይወርድ እመንገለ ባሕር ኀበ ኀንብርተ ምድር ወአሐዱ ሠርዌ ይመጽእ እምፍኖተ አም አንጻሮ ።

፴፯ ወይቤሎ ዜቡል አይቴ ውእቱ ይእዜ ዝክቱ አፉከ ዘትቤ መኑ ውእቱ አቤሜሌክ ከመ ንትቀነይ ሎቱ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ሕዝብ ዘተዐየርከ ፃእኬ ይእዜ ወተቃተሎ ።

፴፰ ወወፅአ ጋድ እምቅድሜሆሙ ለሰብአ ሰቂማ ወተቃተሎ ለአቤሜሌክ ።

፴፱ ወዴገኖ አቤሜሌክ ወጐየ እምቅድመ ገጹ ወወድቁ ብዙኃን ወተቃተሉ እስከ አንቀጸ ሀገር ።

፵ ወነበረ አቤሜሌክ ውስተ አሬማ ወአውፅኦሙ ዜቡል ለጋድ ወለአኀዊሁ ወክልኦሙ ነቢረ ውስተ ሰቂማ ።

፵፩ ወእምዝ በሳኒታ ወፅኡ ሕዝብ ውስተ ገዳም ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ።

፵፪ ወነሥአ ሕዝበ ወከፈሎሙ ኀበ ሠለስቱ ሠራዊት ወዐገተ በሙ ወሶበ ይኔጽር ናሁ ሕዝብ ይወፅእ እምሀገር ወተንሥአ ላዕሌሆሙ ወቀተሎሙ ።

፵፫ ወአቤሜሌክሰ ወሠራዊት ዘምስሌሁ ቆሙ ዲያ ኀበ ኆኅተ አንቀጸ ሀገር፣ ወእልክቱሰ ክልኤቱ ሠራዊት ተዘርዉ ውስተ ኵሉ ገዳም ወቀተልዎሙ ።

ለቅመው አበራዩ በዓልንም አደረጉ፣ ወደ ጣኦታቸውም ቤት ገብተው በሉ ጠጡ፣ አቤሜሌክንም ረገሙት ።

የአቤድ ልጅ ጋድም አቤሜሌክ ማነው፤ እንገዛለት ዘንድ የሴኬም ልጅ አቤሜሌክ ምንድር ነው፤ የሮብዓም ልጅ አይደለምን፤ ራስ ጠባቂው በለሚሉስ ዜቡል አይደለምን፤ የሴኬም አባት የኤሞር ወገኖችስ ምንድር ናቸው፤ እኛ ለሱ ለምን እንገዛለታለን፤፤ ዘፍ፣ ፴፬ ፪ - ፯ ።

አቤሜሌክን አጠፋው ዘንድ ሠራዊትህን አብዝተህ ውጣ አለው ዘንድ ይህንን ወገን በእጄ ማን በጣለልኝ ነበር፤ አለ ። ፪ ሳሙ ፲፭ ፬ ።

የአገር አለቃ ዜቡልም የአቤድ ልጅ ጋድ የተናገረውን ሰምቶ ቍጣን ተቈጣ ። መሳ ፲ ፯ ።

እንዲህም ብሎ ከእጅ መንሻ ጋራ (በተንኰል) ወደ አቤሜሌክ መልእክተኞችን ላከ፣ እነሆ የአቤድ ልጅ ጋድና ወንድሞቹ ወደ ሰቂማ መጡ፣ እነሆ ስላንተም ከተማይቱን ይወጉዋታል ።

አሁንም ከንተ ጋራ ካሉ ወገኖች ጋር ሁነህ ተነሥተህ በምድረ በዳ ከበበው፤ ጧት ፀሐይ በወጣ ጊዜ ድረስበቸው ማለዳም ገስግስህ ከተማይቱን ከበባት አለው ።

እሱም መጣ፣ ከሱ ጋራ ያሉም ወገኖች በሌሊት መጥተው ሰቂማን አራት ሠራዊት ከበቧት ።

በነጋም ጊዜ የአቤድ ልጅ ጋድ ወጥቶ በከተማው በር ቆመ፤ አቤሜሌክም ተነሣ፤ ከሱ ጋራ ያሉ ወገኖችም ከክበቡበት ተነሡ ።

የአቤድ ልጅ ጋድም ወገኖችን አይቶ ዜቡልን እነሆ ከተራራው ራስ ሰው ይወርዳል አለው፣ ዜቡልም አንተስ የተራራውን ጥላ እንደሰው ሁኖ ታያለህ አለው ።

ጋድም ዳግመኛ ነገረው፣ እነሆ ሕዝብ በባሕር አንጻር ወደ ምድር መከከል ሲወርድ የአንድም አለቃ ሠራዊት (ወገን) ዛፍ ካለበት ጐዳና በአፍዛዣው ሲመጣ አያለሁ አለው ።

ዜቡልም እንገዛለት ዘንድ አቤሜሌክ ምንድር ነው፤ ያለው ያ አፍህ አሁን ወዴት አለ፣ የተገዳደርከው (የናቅኸው) ወገን ይህ አይደለምን፤ አሁንም ወጥተህ ተዋጋው።

ጋድም ከሰቂማ ሰዎች ፊት ወጥቶ አቤሜሌክን ተዋጋው ። መሳ፣ ፱ ፳፰ - ፳፱ ።

አቤሜሌክም ተከተለው፤ ከፊቱም ሸሸ፣ ብዙ ሰዎችም ድል ተነሡ እስከ ከተማውም በር ድረስ ተዋጉ ።

አቤሜሌክ በአሬማ ተቀመጠ፣ ዜቡልም ወንድሞቹንና ጋድን አወጣቸው፣ በሰቂማ መኖርንም ከለከላቸው ።

ከዚህ በኋላ በማግሥቱ ሕዝቡ ወደ ምድረ በዳ ወጥተው ለአቤሜሌክ ነገሩት ።

አቤሜሌክ ሕዝቡን ወስዶ ሦስት ሠራዊት አድርጎ ከፈላቸው በሠራዊቱም ከበባቸው፤ በየም ጊዜ እነሆ ሕዝቡ ከከተማው ሲወጡ አየ፣ በነሳቸውም ተነሥቶ አጠፋቸው።

ከሱ ጋር ያሉ ሠራዊትና አቤሜሌክ ግን በከተማው በር ደጃፍ ሸምቀው ቆመው ነበር፣ እነዚያ ሁለቱ ሠራዊት ግን በምድረ በዳ ሁሉ ተበትነው አጠፏቸው ።

፵፭ ወአቤሜሌክሰ ይትቃተል ምስለ ሀገር ኵላ ይእተ ዕለተ ወአስተጋብኦ ለሀገር ፡ ወሕዝበሰ ዘውስቴታ ቀተለ ወዘርአ ውስቴታ ፄወ ።

፵፮ ወሰምዑ ኵሎሙ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂሞን ወቦኡ ውስተ ጸወነ ቤተ በዓል ።

፵፯ ወዜነውዎ ለአቤሜሌክ ከመ ተጋብኡ ኵሉ ሰብአ ማኅፈደ ሰቂማ ።

፵፰ ወዐርገ አቤሜሌክ ውስተ ደብረ ሄርሞን ውእቱ ወሕዝብ ዘምስሌሁ ወነሥአ አቤሜሌክ ጕድበ ውስተ እዴሁ ወገመደ ያረ ዕፀው ወነሥአ ወፆሮ ውስተ መታክፈሁ ወይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ምስሌሁ ዘከመ ርኢክሙኒ እገብር ከማሁ ግበሩ አንትሙኒ ፍጡነ ከመ አነ ገበርኩ ።

፵፱ ወገዘሙ እሙንቱኒ ኵሎሙ ያርሙ ወነሥኡ ወተለውዎ ለአቤሜሌክ ወአንበሩ ኀበ ጸወን ወአውዐዩ ላዕሌሆሙ ጸወኖሙ በእሳት ወሞቱ ኵሎሙ ሰብአ ሰቂማ ዘማኅፈድ ወየአክሉ ዐሠርተ ምእተ ብእሲ ወአንስት ።

፶ ወሖረ አቤሜሌክ ውስተ ቴበስ ወነበሩ ላዕሌሃ ወአስተጋብእዋ ።

፶፩ ወቦቱ ማኅፈድ ዐቢይ ውስተ ማእከለ ሀገር ወተጸወኑ ህየ ኵሎሙ እደዊሆሙ ወአንስቲያሆሙ ወኵሉ ዐበይተ ሀገር ወዐፀዉ ላዕሌሆሙ ወዐርጉ ውስተ ናሕሰ ማኅፈድ ።

፶፪ ወሖረ አቤሜሌክ ኀበ ማኅፈድ ወተቃተልዎ ወቀርበ አቤሜሌክ ኀበ ኆኅተ ማኅፈድ ከመ ያውዕዮ በእሳት ።

፶፫ ወወገረት አሐቲ ብእሲት ስባረ ማሕረጽ ውስተ ርእሱ ለአቤሜሌክ ወቀጥቀጠቶ ርእሶ ወወፅአ ናላሁ ።

፶፬ ወጸውዖ ፍጡነ ለቍልዔሁ ዘይፀውር ንዋየ ሐቅሉ ወይቤሎ ምላሕ መጥባሕተ ወቅትለኒ ከመ ኢይበሉኒ ብእሲት ቀተለቶ ፡ ወወግኦ ቍልዔሁ ወሞተ አቤሜሌክ ።

፶፭ ወርእዩ ሰብአ እስራኤል ከመ ሞተ አቤሜሌክ ወአተዉ ኵሎሙ ውስተ አብያቲሆሙ ።

፶፮ ወፈደዮ እግዚአብሔር ለአቤሜሌክ እኪተ እንተ ገብረ ላዕለ ቤተ አቡሁ ዘቀተለ ሰብዓ አኀዊሁ ።

፶፯ ወኵሎ እኪቶሙ ለሰብአ ሰቂማ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ላዕለ ርእሶሙ ወበጽሐሙ መርገመ ኢዮአታም ወልደ ሮብዓም ።

አቤሜሌክ ግን ቀኑን ሁሉ ከአገሩ ሰዎች ጋራ ይዋጋ ነበር ፡ አገሪቱንም እጅ አደረጋት ፡ በውስዋ ያሉ ወገኖችንም አጠፋ ፡ ጨውም (ድኝ) ዘራባት ።

በሰቂሞን ግምብ ያሉ ሰዎች ሁሉ ሰምተው የጣኦቱ ቤት ወዳለበት አምባ ገቡ ። መሳ፡ ፱ ፩ ፡ ፱ ፯ ።

ለአቤሜሌክም በሰቂማ ግምብ ያሉ ሰዎች ሁሉ እንደ ተሰበሰቡ ነገሩት ።

አቤሜሌክም ወደ ሄርሞን ተራራ ወጣ ፡ ከሱም ጋራ ያሉ ወገኖች ወጡ ፡ አቤሜሌክ በእጁ ገዦሞን ይዞ ዕንጨቶችን ቈረጠ ፡ አንሥቶም በትክሻው ተሸከመው ከሱ ጋራ ያሉ ወገኖችንም እኔ ሳደርግ እንዳያችሁኝ እናንተም ፈጥናችሁ እንደዚያው አድርጉ አላቸው ።

እነሱም ሁሉ ሸክማቸውን ቈርጠው ተሸክመው አቤሜሌክንም ተከትለው በአምባው አኖሩ ፡ አምባቸውንም በነሳቸው ላይ አቃጠሉ ፡ በግምቡ ያሉ የሰቂማ ሰዎችም ሁሉ ሞቱ ፡ ወንዶችም ሴቶችም አንድ ሺሕ ይሆናሉ ።

አቤሜሌክም ወደ ቴበስ ሄደ ፡ (ወጣ) በሷም ተቀመጡ እጅም አደረጓት ።

በከተማው መካከል ታላቅ ግምብ ነበረበት ፡ ወንዶችም ሴቶችም ሁሉ በአገር ያሉ መኳንንትም ሁሉ በዚያ ተጠጉ ፡ በሩንም ዘግተው ግምብ ወዳለበት ሰገነት ወጡ ።

አቤሜሌክም ግምብ ወዳለበት ሰገነት ሄደ ፡ እነሱም ተዋጉት ፡ አቤሜሌክም በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ወደ ግምቡ ደጃፍ ቀረበ ።

አንዲት ሴት በወፍጮ ስባሪ አቤሜሌክን ራሱን መታችው ፡ ራሱን ቀጠቀጠችው ፡ ናላውም ተበጠበጠ ።

መሣሪያውን የሚሸከም ጋሻ ጃግሬውን ፈጥኖ ጠርቶ ሴት ገደለችው እንዳይሉኝ ሰይፍህን መዝዘህ ግደለኝ አለው ፡ ጋሻ ጃግሬውም በሰይፍ ወጋው አቤሜሌክም ሞተ ።

የእስራኤል ወገኖች አቤሜሌክ እንደ ሞተ አይተው ሁሉም ወደ ቤቶቻቸው ገቡ ።

በአባቱ ወገኖች ያደረገውን ሰባ ወንድሞቹን የገደለውን ፈንታ እግዚአብሔር አቤሜሌክን ክፉ ነገርን ከፈለው ።

የሰቂማንም ሰዎች ፍዳቸው ሁሉ እግዚአብሔር በራሳቸው የሮብዓም ልጅ የኢዮአታም ርግማንም ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወቆመ እምድኅረ አቤሜሌክ ዘያድኅኖሙ ለእስራኤል ቶላ ወልደ ፎሓ ወልደ እኁሁ ለአቡሁ ብእሲ እምይሳኮር ወውእቱሰ ይነብር ውስተ ሣምር ውስተ ደብረ ኤፍሬም ።

፪ ወኰነኖሙ ለእስራኤል ዕሥራ ወሠለስተ ዓመተ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሣምር ።

፫ ወቆመ እምድኅሬሁ ኢያእር ገለአዳዊ ወኰነኖሙ ለእስራኤል ዕሥራ ወክልኤተ ዓመተ ።

፬ ወቦ ሠላሳ ወክልኤቱ ደቂቅ ወይጼዐኑ ላዕለ ሠላሳ ወክልኤቱ አእዱግ ወቦሙ ሠላሳ ወክልኤቱ አህጉር ወስመዮሙ ደብራተ ኢያእር እስከ ዮም ወሀለዋ ውስተ ገለአድ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ከአቤሜሌክ በኋላ እስራኤልን የሚያድናቸው የይሳኮር ነገድ የሚሆን ያባቱ የወንድም ልጅ የፎሐ ልጅ ቶላ ተነሣ ፡ እሱም በኤፍሬም ዕጣ ባለች በሣምር ይኖር ነበር ።

እስራኤልን ሃያ ሦስት ዓመት ገዛቸው ሞተ በሣምርም ተቀበረ ።

ከሱም በኋላ የገለዓድ ሰው ኢያእር ተነሣ ፡ እስ እስራኤልን ሃያ ሁለት ዓመት ገዛቸው ።

ሠላሳ ሁለት ልጆች ነበሩት ፡ እነሱም በሠላሳ ሁለት አህዮች ላይ ይቀመጡ ነበር ፡ ሠላሳ ሁለት መንደሮችም ነበሩዋቸው ፡ እስከ አሁንም ድረስ የኢያእር አውራጃዎች ብሎ ጠራቸው ፡ እነዚህም በገለዓድ ውስጥ ያሉ ናቸው ።

፭ ወሞተ ኢያእር ወተቀብረ ውስተ ሬሞ ።
፮ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚ
አብሔር ወአምለክዎሙ ለበዓሊም ወለአስጣሮት ወለአማ
ልክተ ሶርያ ፡ ወለአማልክተ ሲዶና ፡ ወለአማልክተ ሞአብ
ወለአማልክተ ደቂቀ አሞን ፡ ወለአማልክተ ኢሎፍሊ ወኅ
ደግዎ ለእግዚአብሔር ወኢተቀንዩ ሎቱ ።
፯ ወተምዐ መዐተ እግዚአብሔር ላዕለ እስራኤል ወአግ
ብኦሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ ወውስተ እደዊሆሙ ለደቂቀ
አሞን ።
፰ ወሣቀይዎሙ ወአጠቅዎሙ ለደቂቀ እስራኤል በማዕ
ዶተ ዮርዳኖስ በምድረ አሞሬዎን በገለአድ ።
፱ ወዐደዉ ደቂቀ አሞን ዮርዳኖስ ይትቃተልዎሙ ለይ
ሁዳ ወለብንያም ወለቤተ ኤፍሬም ወተሣቀዩ ደቂቀ እስ
ራኤል ጥቀ ።
፲ ወግዐሩ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ
አበስነ ለከ እስመ ኀደግናከ ለአምላክነ ወአምለክናሆ ለበ
ዓሊም ።
፲፩ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል አኮኑ
ግብጽ ወአሞሬዎን ወደቂቀ አሞን ወሞዓብ ወኢሎፍሊ
ወሲዶና ወምድያም ወአማሌቅ ሣቀዩክሙ ወገዐርክሙ
ኀቤየ ወአድኀንኩክሙ እምእደዊሆሙ ።
፲፪ ወአንትሙሰ ኀደግሙኒ ወአምለክሙ በዕዳነ አማል
ክተ በበይነ ዝንቱ ኢያድኅነክሙ ።
፲፫ ሑሩ ወጽርሑ ኀበ አማልክት እለ ኀረይክሙ ለክሙ
ወያድኅኑክሙ በመዋዕለ ምንዳቤክሙ ።
፲፬ ወይቤልዎ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር አበስነ
ረስየነ ዘከመ ትፈቅድ በቅድሜከ ወባሕቱ እግዚኦ አድኅ
ነነ በዛቲ ዕለት ።
፲፭ ወአሰሰሉ አማልክተ በዕድ እማእከሎሙ ወአምለክዎ
ለእግዚአብሔር ወኢሠመሮ ወአንበበ እምኔሁ ሥቃይ ደ
ቂቀ እስራኤል ።
፲፮ ወዐርጉ ደቂቀ አሞን ወኀደሩ ውስተ ገለአድ ወወፅኡ
ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ ውስተ ደብረ መሴፋ ።
፲፯ ወተባሀሉ መላእክተ ሕዝበ ገለአድ በበይናቲሆሙ
መኑ ብእሲ ዘይእኅዝ ይትቃተሎሙ ለነ ለደቂቀ አሞን
ወይኩን ርእሰ ለኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ ።

ኢያእርም ሙቶ በሬሞ ተቀበረ ።
የእስራኤልም ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠሩ ፡ በከዋክብቶችና በሰው አምሳል የተሠሩ ጣኦታትን የሲዶናና የሶርያን ጣኦታት የአሞን ልጆችና የሞዓብ ጣኦታትን የኢሎፍሊንም ጣኦታት አመለኳቸው እግዚአብሔርን ተዉት ፡ አላተገዙለትም ።
እግዚአብሔርም በእስራኤል ልጆች ላይ ተቈጥቶ በአሞን ልጆች እጅና በኢሎፍላውያን ልጆች እጅ ጣላቸው ።

በእስራኤል ልጆች መከራ አጸኑባቸው ፡ በዮርዳኖስ ማዶ በገለዓድ በአሞሬዎን አገር አስጨነቋቸው (አጠቋቸው) ፡ ዘፀ ፲፫ ፫ ። መሳ ፱ ፭ ።
የአሞንም ልጆች የብንያም ወገኖችንና የይሁዳ ወገኖችን የኤፍሬምንም ወገኖች ይወጉዋቸው ዘንድ ዮርዳኖስን ተሻገሩ ፡ የእስራኤልም ልጆች እጅግ ተሠቃዩ ።
የእስራኤል ልጆች ፈጣሪያችን አንተን ትተን በሰው አምሳል የተሠሩ ጣኦቱን አምልከናልና አንተን በደልን ብለው ወደ እግዚአብሔር ጮኹ ። መሳ ፫ ፱ ።
እግዚአብሔርም የእስራኤልን ልጆች አሞሬዎንና ግብጽ የሞዓብና የአሞን ልጆች ሲዶናና ኢሎፍሊ ፡ አማሌቅና ምድያም መከራ አጽንተውባችኋልና ወደኔ ጮኻችሁ እኔም ከእጃቸው አዳንኋችሁ ።
እናንተ ግን እኔን ትታችሁ ልዩ የሆኑ ጣኦታትን አመለካችሁ ፡ ስለዚህ ነገር አላድናችሁም ።
ለናንተ ወደ መረጣችኋቸው ጣኦታት ሂዳችሁ ጩኹ እነሱ በመከራችሁ ቀን ያድኑዋችሁ አላቸው ።
የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔርን በድለናል በፊትህ አንተ እንደ ወደድክ አድርገን ፡ ነገር ግን አቤቱ ! በዚች ቀን አድነን አሉት ። ፩ ሳሙ ፡ ፩ ፳፫ ።
ልዩ የሆኑ ጣኦታትን ከመካከላቸው አስወግደው እግዚአብሔርን አመለኩት ፡ ደስም አሰኙት ፡ የእስራኤል ልጆች ከመከራው የተነሣ አእምሮአቸውን አጥተው ጮኹ ።
የአሞን ልጆች ወጥተው በገለዓድ ሰፈሩ ፡ የእስራኤልም ልጆች ወጥተው በመሴፋ ተራራ ሰፈሩ ።
የገለዓድ ወገኖች አለቆች እስበሳቸው ከአሞን ልጆች ጋራ ይዋጋልን ዘንድ በገለዓድ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ አለቃ ይሆነን ዘንድ መዋጋትን የሚጀምር ሰው ማነው ፡ ተባባሉ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

፩ ወዮፍታሔ ገለአዳዊ ጽኑዕ ወኀያል ወወልደ ብእሲት
ዘማ ውእቱ ወወለዶ ለዮፍታሔ እምገለአድ ።
፪ ወወለደት ሎቱ ለገለአድ ብእሲቱ አግአዚት ደቂቀ
ወልሀቁ ደቂቃ ለይእቲ ብእሲት ወአውፅእዎ ለዮፍታሔ
ወይቤልዎ ኢትወርስ ውስተ ቤተ አቡነ እስመ ወልደ
ካልእት ብእሲት አንተ ።
፫ ወሐረ ዮፍታሔ እምገጸ አኀዊሁ ወነበረ ውስተ ም
ድረ ጦፍ ወይበውኡ ኀበ ዮፍታሔ ሰብአ ነዳያን ወየሐውሩ
ምስሌሁ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

የገለዓድ ሰው ዮፍታሔን ጽኑ ኃይለኛ ነበር ፡ እሱም የጋለሞታ ልጅ ነው ፡ ዮፍታሔን በገለዓድ ወልዷዋለች ።
ለገለዓድ ሚስቱ ልጆች ወልዳለት ነበር ፡ የዚያችም ሴት ልጆች አደጉ ፡ እነሱም አንተ የልዩ ሴት ልጅ ነህና የአባታችንን ርስት አትወርስም ብለው ዮፍታሔን አወጡት (አባረሩት) ።
ዮፍታሔም ከወንድሞቹ ፊት ሂዶ በጦብ አገር ተቀመጠ ፡ ለዮፍታሔ ድኾች ሰዎች እሱን ተከትለው እያገለገሉት ከሱ ጋራ ይኖሩ ነበር ። መሳ ፲፩ ፭ ።

፬ ወእምድኅረ መዋዕል ተቃተልዎሙ ደቂቀ አሞን ለእስራኤል ።

ከጥቂት ወራት በኋላ የአሞን ልጆች እስራኤልን ወጉዋቸው ።

፭ ወሖሩ ሊቃናተ ገለአድ ይንሥእዎ ለዮፍታሔ እምድረ ጦፍ ።

የገለዓድም ሽማግሌዎች ዮፍታሔን ከጦፍ አገር ያመጡት ዘንድ ሄዱ ። መሳ፣ ፲ ፲፰ ።

፮ ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ነዓ ኩነነ መስፍነ ወንትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ።

ዮፍታሔን ና አለቃ ሁነን፤ የአሞንን ልጆች እንውጋቸው አሉት ።

፯ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለአድ አኮኑ አንትሙ ጸላእክሙኒ ወአውፃእክሙኒ እምነ ቤተ አቡየ ወአውፃእክሙኒ እምኀቤክሙ ለምንት እንከ መጻእክሙ ኀቤየ ይእዜ ሶበ ተመንደብክሙ ።

ዮፍታሔም የገለዓድን አለቆች እናንተ ጠልታችሁኝ ከአባቴ ቤት ከናንተም ለይታችሁ ያወጣችሁኝ አይደለምን፤ አሁን ብትጨነቁ እንግዲህ ለምን ወደኔ መጣችሁ፤ አላቸው ። ዘፍ፣ ፳፮ ፳፯ ።

፰ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለአድ ለዮፍታሔ አኮ ከመዝ መጻእነ ኀቤከ ከመ ትሖር ምስሌነ ወትትቃተል ለነ ምስለ ደቂቀ አሞን ወትኩነነ ርእሰ ለኵሉ እለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ ።

የገለዓድም ሽማግሎች ዮፍታሔን እንዲህ አይደለም ከኛ ጋራ ሂደህ ከአሞን ልጆች ጋራ ትዋጋልን ዘንድ በገለዓድም ለምንኖር ሰዎች ሁሉ አለቃ ትሆነን ዘንድ ወዳንተ መጣን አሉት ።

፱ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ለሊቃናተ ገለአድ እመ ትነሥኡኒ አንትሙ ከመ እትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን እምከመ አግብኦሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ አነ እከውነክሙ ርእሰ ።

ዮፍታሔም የገለዓድን ሽማግሎች የአሞንን ልጆች እወጋቸው ዘንድ እናንተ ከወሰዳችሁኝ እግዚአብሔር በፊቴ ከጣላቸው በኋላ እኔ አለቃ እሆናችኋለሁ አላቸው ።

፲ ወይቤልዎ ሊቃናተ ገለአድ ለዮፍታሔ እግዚአብሔር ሰምዕነ በማእከሌነ ከመ በከመ ትቤ ከማሁ ንገብር ።

የገለዓድም ሽማግሎች ዮፍታሔን አንተ እንዳልክ እንደዚያው እንድናደርግ እግዚአብሔር በመከከላችን ምስክር ነው አሉት ። ኤር፣ ፵፪ ፭ ።

፲፩ ወሖረ ዮፍታሔ ምስለ ሊቃናተ ገለአድ ወሤምዎ ሕዝብ ሎሙ ርእሰ ከመ ይኩኖሙ መስፍነ ወነገረ ዮፍታሔ ኵሎ ቃሎ ቅድመ እግዚአብሔር በመሴፋ ።

ዮፍታሔም ከገለዓድ ሽማግሎች ጋር ሄዶ ሕዝቡም አለቃ ይሆናቸው ዘንድ ለነሳቸው አለቃ አድርገው ሾሙት ዮፍታሔም በመሴፋ በእግዚአብሔር ፊት ስለትን ሁሉ ተሳለ ።

፲፪ ወፈነወ ዮፍታሔ መላእክተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን እንዘ ይብል ምንት ብከ ምስሌየ ከመ ትምጻእ ትትቃተለኒ ውስተ ብሔርየ ።

ዮፍታሔም ልትወጋኝ ወደ አገሬ ትመጣ ዘንድ ከኔ ጋራ ምናለህ፤ ብሎ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ።

፲፫ ወይቤ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ለአለ ለአከ ዮፍታሔ እስመ ነሥኡ እስራኤል ምድርየ አመ የዐርጉ እምግብጽ እምዐርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእስከ ዮርዳኖስ ወይእዜኒ አግብኡ ሊተ በሰላም፤ ወገብኡ እለ ለአከ ዮፍታሔ ኀቤሁ ለዮፍታሔ ።

የአሞንም ልጆች ንጉሥ ዮፍታሔ ለላከቸው ሰዎች እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ፣ እስከ ዮርዳኖስም ድረስ አገሬን ወስደውብኛልና አሁንም በፍቅር አገሬን መልስልኝ በሉት አላቸው፤ ዮፍታሔም የላከቻው ሰዎች ወደ ዮፍታሔ ተመለሱ ።

፲፬ ወፈነወ ዓዲ ዮፍታሔ ሐዋርያተ ኀበ ንጉሦሙ ለደቂቀ አሞን ።

ዮፍታሔም ዳግመኛ ወደ አሞን ልጆች ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ ።

፲፭ ወይቤሉ ከመዝ ይቤ ዮፍታሔ ኢነሥኡ እስራኤል ምድረ ሞአብ ወምድረ ደቂቀ አሞን አመ ዐርጉ እምግብጽ፤

ዮፍታሔ እስራኤል ከግብጽ በወጡ ጊዜ የአሞንን ልጆች አገርና የሞዓብን ልጆች አገር አልወሰዱም አላ አሉ ።

፲፮ አላ ሖሩ እስራኤል ውስተ ገዳም እስከ ባሕረ ኤርትራ ወበጽሑ እስከ ቃዴስ ።

እስራኤል እስከ ኤርትራ ባሕር ድረስ በምድረ በዳ ተጕዘው ወደ ቃዴስ ደረሱ እንጂ በሉት አላቸው ።

፲፯ ወፈነወ እስራኤል ሐዋርያተ ኀበ ንጉሠ ኤዶም እንዘ ይብል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ፤ ወአበየ ንጉሠ ኤዶም፤ ወኀበኒ ንጉሠ ሞአብ ለአከ ወአበየ ወነበረ እስራኤል ውስተ ቃዴስ ።

እስራኤልም በአገርህ አሳልፈኝ ብሎ ወደ ኤዶም ንጉሥ መልእክተኞችን ላከ፤ የኤዶም ንጉሥም እምቢ አለ፤ ወደ ሞዓብ ንጉሥም ላከ፤ እምቢ አለ፤ እስራኤልም በቃዴስ ተቀመጠ ። ዘኁ፣ ፳ ፲፬ ። ዘዳ፣ ፳፩ ፩ ።

፲፰ ወኀለፉ እንተ ገዳም ወዖዱ ምድረ ኤዶም ወምድረ ሞአብ ወበጽሑ መንገለ ጽባሒሁ ለምድረ ሞአብ ወኀደሩ ውስተ ማዕዶተ አርኖን ወኢበኡ ውስተ ደወለ ሞአብ እስመ አርኖን ይእቲ ደወሎሙ ለሞአብ ።

በምድረ በዳም አለፉ፤ የአሞንን አገርና የኤዶምን አገር ዞረው ከሞዓብ አገር ምሥራቅ እንዳር ደርሰው በአርኖን ማዶ ሰፈሩ እንጂ ወደ ሞዓብ ወሰን አልገቡም፤ አርኖንም የሞዓብ ወሰናቸው ናት ። ዘዳ፣ ፪ ፳-፴ ።

፲፱ ወፈነወ እስራኤል ሐዋርያተ ኀበ ሴዎን ንጉሠ ሐሴቦን አሞራዊ ወይቤሎ እስራኤል አኅልፈኒ እንተ ምድርከ እስከ ብሔርየ ።

እስራኤልም ወደ አሞራዊ ወደ ሐሴቦን ንጉሥ ወደ ሴዎን መልእክተኞችን ልኮ እስከ አገሬ ድረስ በአገርህ አሳልፈኝ አለው ። ዘኁ፣ ፳፩ ፳፪ ። ዘዳ፣ ፪ ፳፮ ።

፳ ወአበየ ሴዎን አኅልፎቶሙ ለእስራኤል እንተ ደወሉ ወአስተጋብአ ሴዎን ሕዝቦ ወኀደረ ውስተ ኢያሴር ወተቃተሎሙ ለእስራኤል ።

ሴዎንም እስራኤልን በአውራጃው ማሳለፍን እምቢ አለ፤ ሠራዊቱንም ሰብስቦ በኢያሴር ሰፈረ፤ እስራኤልንም ተዋጋቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፫ ። ኢያ፡ ፫ ፲፰ ።

፳፩ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ለሴዎን ወለኵሉ ሕዝቡ ውስተ እዴሆሙ ለእስራኤል ወቀተልዎሙ ወተዋረስዎሙ እስራኤል ኵሎ ምድሮሙ ለአሞሬዎን እለ ይነብሩ ውስተ ይእቲ ምድር ።

የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔርም ወገኖቹን ሁሉና ሴዎንን በእስራኤል እጅ ጣላቸው፤ እስራኤልም እነሱቸውን አጥፍተው በዚያች አገር የሚኖሩ የአሞሬዎንን አገር ሁሉ ወረሱዋቸው ። ዘኍ፡ ፳፩ ፳፬ ። ዘዳ፡ ፪ ፴፫ - ፴፬ ።

፳፪ ወተዋረሱ ኵሎ ደወሎሙ እምአርኖን እስከ ኢያቦቅ ወእምገዳም እስከ ዮርዳኖስ ።

ከአርኖን እስከ ኢያቦቅ ከምድረ በዳም እስከ ዮርዳኖስ ድረስ አውራጃቸውን ሁሉ ወረሱ ።

፳፫ ወይእዜኒ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል አሰሰሎሙ ለአሞሬዎን እምቅድመ ገጾሙ ለእስራኤል ወአንተኑ ትትዋረስ በአብሬትከ ።

አሁንም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር አሞሬዎንን ከእስራኤል ፊት አስወገዳቸው፤ አንተ በፈንታህ ትወርሳለህን ።

፳፬ አኮኑ ከሞስ አምላክከ ዘአውረሰከ ኪያሁ ዳእሙ ትትዋረስ፤ ወኵሎ ዘአውረሰነ እግዚአብሔር አምላክነ ቅድሜነ ኪያሁ ንትዋረስ ።

ፈጣሪህ ከሞስ ያወረሰህን ብቻ የምትወርስ አይደለምን፤ እኛስ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር በፊታችን ያወረሰንን ሁሉ እሱን የምንወርስ አይደለምን፤ ።

፳፭ ወይእዜኒ ቦኑ አንተ ትኄይስ እምባላቅ ወልደ ሰፎር ንጉሠ ሞአብ ቦኑ ብኢሰ ተበአሰ ምስለ እስራኤል አው ፀብአ ተፃብኦሙ ለቤተ እስራኤል በሐሴቦን ወበአዋልዲሃ፤ ወበያዜር ወበአዋልዲሃ፤ ወበኵሉ አህጉር ዘኀበ አርኖን ሠለስተ ምእተ ዓመተ ለምንት ኢያድኃንዎሙ በዝንቱ መዋዕል ።

አሁንም ከሞዓብ ንጉሥ ከሰፎር ልጅ ከባላቅ አንተ ትበልጣለህን፤ በውኑ እሱ ከእስራኤል ጋራ ጠብን ተጣላን፤ ወይስ በሐሴቦን በጥቃቅን አገሮቿም በያዜር በጥቃቅን አገሮቿም፤ በአርኖን ባሉ አገሮችም ሁሉ የእስራኤልን ወገኖች ሰልፍ አድርጎ ተዋጋቸውን፤ በነዚህ በሦስት መቶ ዘመኖች ለምን አላዳኑዋቸው ።

፳፮ ወአንሰ ኢአበስኩከ ለከ ወአንተሰ ኢትገብር እኪተ ምስሌየ ከመ ትትቃተለኒ ወይፍታሕ እግዚአብሔር ዘውእቱ ይፈትሕ ዮም ማእከለ ደቂቀ እስራኤል ወማእከለ ደቂቀ አሞን ።

እኔም አንተን አልበደልኩህም፤ አንተም ትዋጋኝ ዘንድ ከኔ ጋራ ክፉ ነገርን አታድርግ፤ አሁንም የሚፈርድ እሱ እግዚአብሔር በአሞን ልጆች መካከልና በእስራኤል ልጆች መካከል ይፍረድ አለው ። ዘፍ፡ ፲፮ ፭ ።

፳፯ ወአበዮሙ ንጉሠ ደቂቀ አሞን ወኢሰምዐ ቃለ ዮፍታሔ ዘለአከ ሎቱ ።

የአሞን ልጆች ንጉሥም እምቢ አላቸው፤ የላከለት የዮፍታሔንም ቃል አልሰማም ።

፳፰ ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕለ ዮፍታሔ ወዐደወ እምድረ ገለአድ ዘምናሴ እመሴፋ ዘገለአድ ውስተ ማዕዶቶሙ ለደቂቀ አሞን ።

የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤትም በዮፍታሔ አደረበት፤ የመሴፋ አውራጃ ከምትሆን ከምናሴ ዕጣ ከገለዓድ ወደ አሞን ልጆች ማዶ ተሻገረ ። መሳ፡ ፫ ፲ ።

፳፱ ወበፅዐ ዮፍታሔ ብፅዐተ ለእግዚአብሔር ወይቤ ለእመ አግባእኮሙ ለደቂቀ አሞን ውስተ እዴየ ዘመጽአ ወወፅአ እምኆኅተ ቤትየ ወተቀበለኒ ሶበ ገባእኩ በዳኅን እምኀበ ደቂቀ አሞን ለእግዚአብሔር እሬስዮ መሥዋዕተ ።

ዮፍታሔም ለእግዚአብሔር ስለትን ተሳለ፤ እግዚአብሔር የአሞንን ልጆች በእጄ ቢጥላቸው ከአሞን ልጆች ሰልፍ በደኅና በተመለስኩ ጊዜ ከቤቴ ደጃፍ ወጥቶ የተቀበለኝን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አደርገዋለሁ አለ ።

፴ ወሀደወ ዮፍታሔ ኀበ ደቂቀ አሞን ይትቃተሎሙ ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ውስተ እዴሁ ።

ዮፍታሔም ይዋጋቸው ዘንድ ወደ አሞን ልጆች ተሻገረ፤ እግዚአብሔርም በእጁ ጣላቸው ።

፴፩ ወቀተሎሙ እምአሮኤር እስከ ይበጽሕ ውስተ ኤሞኢት ዕሥራ አህጉር እስከ አቤል አዕፃደ ወይን ዐቢየ ቀትለ ጥቀ ወገረሩ ደቂቀ አሞን ቅድመ ደቂቀ እስራኤል ።

ከአሮኤር ጀምሮ ኤሞኢት እስኪደርስ ድረስ አጠፉቸው፤ እነዚህም ሃያ አህጉር ናቸው፤ የወይን ቦታ እስከሚሆን እስከ አቤል ድረስ እጅግ ጽኑ ሰልፍ አድርጎ አጠፋቸው፤ የአሞንም ልጆች በእስራኤል ፊት ተገዙ ።

፴፪ ወአተወ ዮፍታሔ ውስተ መሴፋ ውስተ ቤቱ ወናሁ ወለቱ ወፅአት ወተቀበለቶ ምስለ ከበሮ ወመሰንቆ ወይእቲ ባሕቲታ ሎቱ እንተ ያፈቅራ ወአልቦ ባዕድ ውሉድ ዘእንበሌሃ ኢ ወልድ ወኢ ወለት ።

ዮፍታሔም በመሴፋ ወዳለ ቤቱ በገባ ጊዜ እነሆ የሚወዳት ልጁ መሰንቆንና ከበሮን ይዛ ተቀበለችው፤ ለሱም ልጁ ብቻ ነበረች፤ ከሷ በቀር ሌላ ወንድም ሴትም ልጅ አልነበረውም ። መሳ፡ ፲፩ ፲፩ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፮ ።

፴፫ ወሶበ ርእያ ሰጠጠ አልባሲሁ ወይቤ አሌ ሊተ ወለትየ አዕቀጽክኒ ወዕፁበ ከንከኒ ውስተ አዕይንትየ ወአንሰ ፈታሕኩ አፉየ ኀበ እግዚአብሔር በእንቲአኪ ወኢይክል ዐሊዎቶ ።

ባያትም ጊዜ ልብሱን ቀደደ፤ ወዮልኝ ልጄ፤ አሰናከልሽኝ በፊቴም ጭንቅ ሆንሽብኝ፤ እኔ አንቺን እሠዋለሁ ብዬ በእግዚአብሔር ዘንድ ስለት ተስያለሁና የተሳልሁትን ማስቀረት አልችልም አለ ። ዘፍ፡ ፵፬ ፲፫ ።

፴፮ ወትቤሎ አባ ለእመ በእንቲአየ ፈታሕከ አፉከ ኀበ እግዚአብሔር ረሰየኒ በከመ ወፅአ እምአፉከ እስመ ገብረ ለከ እግዚአብሔር በቀለ እምፀርከ እምደቂቀ አሞን ።

አባቴ እኔን አሠዋለሁ ብለህ ወደ እግዚአብሔር ከተሳልክ እግዚአብሔርም ከጠላቶችህ ከአሞን ልጆች በቀልን አድርጎልሃልና በአንደበትህ እንደተሳልክ ሠዋኝ አለችው ።

፴፯ ወትቤሎ ለአቡሃ ረሲ ሊተ ዘንተ ቃለ አብሐኒ ክልኤተ አውራኀ አሑር ወእዕርግ ውስተ አድባር ወእብኪ ላዕለ ድንግልናየ ምስለ ክልአትየ ።

አባቷንም ይህንን ነገር አድርግልኝ ሁለት ወር አሰናብተኝ ፣ ወደ ተራራ ወጥቼ ከጓደኞቼ ጋራ ስለድንግልናዬ ላልቅስ አለችው ። ዘፀ ፬ ፳፫ ።

፴፰ ወይቤላ ሑሪ ፣ ወፈነዋ ክልኤተ አውራኀ ወሖረት ይእቲ ወክልአቲሃ ወበከየት ላዕለ ድንግልናሃ ምስለ ክልአቲሃ በውስተ አድባር ።

ይሁን ሂጂ አላት ፣ ሁለት ወርም አሰናበታት ፣ እሷም ሂዳ ከጓደኞቿ ጋራ ከተራራ ላይ ወጥታ ስለድንግልናዋ አለቀሰች ። ዘሌዋ ፲፰ ፴ ። መሰ ፲፩ ፴፩ ።

፴፱ ወእምድኅረ ኀልቀ ክልኤቱ አውራኅ ገብአት ኀበ አቡሃ ወገብረ ዮፍታሔ ብፅዓቲሁ ዘበፅዐ ወይእቲሰ ኢተአምር ብእሴ፣ ወኮነት ዛቲ ሕግ ውስተ እስራኤል በበዓመት ።

ሁለት ወር ከተፈጸመ በኋላ ወደ አባቷ ተመለሰች ፣ ዮፍታሔም የተሳለው ስለቱን አደረገ (ፈጸመ) ፣ እሷ ግን ከወንድ አልደረሰችም ነበር ፣ በእስራኤልም ዘንድ በየ ዓመቱ ይህች ሥርዓት ሆነች ። ኤር፣ ፲ ፫ ፣ ፴፱ ፲፭ ።

፵ ወለለ መዋዕለ ዕለታ የሐውራ አዋልደ እስራኤል ይበክያሃ ለወለተ ዮፍታሔ ገለአዳዊ ረቡዐ መዋዕለ ለለዓመት ።

ለገለዓድ ሰው ለዮፍታሔ ልጅ በዓመት አራት ቀን ያለቅሱላት ዘንድ የእስራኤል ልጆች በዓመት በዓመት (ከሞተችበት ቀን) ያለቅሱ ነበር ። ዘፍ፣ ፳፱ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

፩ ወተጋብኡ ደቂቀ ኤፍሬም ወመጽኡ ውስተ ሴፌና ወይቤልዎ ለዮፍታሔ ለምንት ሖርከ ትትቃተሎሙ ለደቂቀ አሞን ወኢጸዋዕከነ ከመ ንሑር ምስሌከ ናውዒ ቤተከ በላዕሌከ በእሳት ።

የኤፍሬም ልጆች ወደ ሴፌና ተሰብስበው መጥተው ዮፍታሔን የአሞንን ልጆች ትዋጋቸው ዘንድ ለምን ሄድክ ከንተ ጋራ እንሄድ ዘንድ ለምን አልጠራኸንም ፣ ቤትህን በላይህ ላይ እናቃጥልብሃለን አሉት ።

፪ ወይቤሎሙ ዮፍታሔ ብእሲ ግፉዕ አነ ወሕዝብየ ወደቂቀ አሞን ሣቀዩኒ ጥቀ ወጸራሕነ ለክሙ ወኢያድኀንክሙነ እምእዴሆሙ ።

ዮፍታሔም እኔ የተበደልኩ ሰው ነኝ ፣ ወገኖቼም የተበደሉ ናቸው ፣ የአሞን ልጆች ፈጽመው መከራ አጸኑብን ለናንተም ጮኽንላችሁ ከእጃቸው አላዳናችሁንም ።

፫ ወሶበ ርኢኩ ከመ አልቦ ዘያድኅን አግባእክዋ ለነፍስየ ውስተ እዴየ ወዐደውኩ ኀበ ደቂቀ አሞን ወአግብኦሙ እግዚአብሔር ቅድሜየ ፣ ወለምንት ዐረግሙ ኀቤየ ዮም ትትቃተሉኒ ።

የሚያድንም እንደሌለ በየሁ ጊዜ ሰውነቴን በእጄ አሳልፌ ለሞት ሰጥቼ ወደ አሞን ልጆች ተሻገርኩ ፣ እግዚአብሔርም በፊቴ ጣላቸው ፤ አሁን ትዋጉኝ ዘንድ ለምን ወደኔ መጣችሁ ፤ አላቸው ። ፩ ሳሙ ፣ ፲፱ ፭ ።

፬ ወአስተጋብኦሙ ዮፍታሔ ለኵሎሙ ሰብአ ገለአድ ወተቃተሎሙ ለሰብአ ኤፍሬም ወቀተልዎሙ ሰብአ ገለአድ ለኤፍሬም እስመ ይቤልዎሙ ድኁናን ኤፍሬም ።

ዮፍታሔም የገለዓድን ሰዎች ሰብስቦ ተዋጋቸው ፣ የገለዓድ ሰዎች የኤፍሬምን ሰዎች አጠፋዋቸው ፣ ከኤፍሬም ወገኖች የዳኑ ብለዋቸዋልና ።

፭ ወበጽሕዎሙ በማእከለ ምናሴ ሰብአ ገለአድ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘኤፍሬም ወእምዝ ሶበ ይቤሉ ድኁናን ኤፍሬም ንዕዱ ይቤልዎሙ ሰብአ ገለአድ አንትሙኑ በኑ እምኤፍሬም አንትሙ ወይቤሉ ኢኮነ ።

የኤፍሬም ዕጣ በምትሆን በዮርዳኖስ ማዶ የገለዓድ ሰዎች በምናሴ ዕጣ በምትሆን መከከል ደረሱባቸው ፣ ከዚህ በኋላ ከኤፍሬም ወገኖች የዳኑት እንሻገር ባሉ ጊዜ የገለዓድ ሰዎች በውኑ እናንተ ከኤፍሬም ወገኖች አይደላችሁምን ፤ ብለዋቸዋልና አይደለንም አሉ ።

፮ ወይቤልዎሙ በሉ መምኀፃን ፣ ወአበዩ ብሂለ መምኀፃን ፤ ወአኀዝዎሙ ወቀተልዎሙ በውስተ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ወወድቁ እምኤፍሬም ይእተ አሚረ አርባዕቱ እልፍ ወዕሥራ ምእት ።

እግዚአብሔር መማጠኛ ይሁንልን በሉ አሏቸው ፣ እግዚአብሔር መማጠኛ ይሁነን ማለትን እምቢ አሉ ፣ ይዘውም በዮርዳኖስ ማዶ አጠፏዋቸው ፣ የዚያን ጊዜ ከኤፍሬም ወገኖች አራት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች ሞቱ ።

፯ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ዮፍታሔ ገለአዳዊ ሰብዓተ ዓመተ ፣ ወሞተ ወተቀብረ ውስተ ሀገሩ ገለአድ ።

የገለዓዱ ዮፍታሔ እስራኤልን ሰባት ዓመት ገዛቸው (ከዚህ በኋላ) ሙቶ በአገሩ በገለዓድ ተቀበረ ።

፰ ወኮነኖሙ ለእስራኤል እምድኅሬሁ ሐሴቦን ዘእምነ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ።

ከሱ በኋላ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የተወለደ ሐሴቦን እስራኤልን ገዛቸው ።

፱ ወወለደ ሠላሳ ደቂቀ ወሠላሳ አዋልደ ወአስተዋሰቦን አፍአ ፣ ወሠላሳ አንስተ ነሥአ ለደቂቁ እምአፍአ ፣ ወኮነኖሙ ለእስራኤል ሰብዓተ ዓመተ ።

(እሱም) ሠላሳ ወንዶች ልጆች ፣ ሠላሳ ሴቶች ልጆችን ወለደ ሠላሳውን ሴቶች ልጆቹን ወደ ውጪ ዳረ ፣ ለሠላሳው ወንዶች ልጆቹም ከውጭ አገር ሠላሳ ሴቶችን አመ

፲ ወሞተ ሐሴቦን ወተቀብረ ውስተ ቤተ ልሔም ።
፲፩ ወኮነኖሙ እምድኅሬሁ ለእስራኤል ኤሎም ዘብሉ
ናዊ ዓሠርተ ዓመተ ።
፲፪ ወሞተ ኤሎም ዘበሉናዊ በሴሎም ወቀበርዎ ውስተ
ምድረ ዘብሉን ።
፲፫ ወኮነኖሙ ለእስራኤል እምድኅሬሁ ሉበን ወልደ ኤ
ሎም ኤፍራታዊ ።
፲፬ ወተወልዱ ሎቱ አርብዓ ደቂቅ ወሠላሳ ደቂቀ ደቂቁ
ወይጼዐኑ ላዕለ ሰብዓ አእዱግ፡ ወኮነኖሙ ለእስራኤል
ሰመንተ ዓመተ ።
፲፭ ወሞተ ሉበን ወልደ ኤሎም ኤፍራታዊ ወቀበርዎ
ውስተ ኤፍራታ ውስተ ኤፍሬም ውስተ ደብረ ረንቅ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

፩ ወደገሙ ደቂቀ እስራኤል ገቢረ እኩይ ቅድመ እግዚ
አብሔር ወአግብአሙ ውስተ እደ ኢሎፍሊ አርብዓ
ዓመተ ።
፪ ወሀለወ ብእሲ ዘእምነ ሦራሕ ዘእምነገደ ዳን ወስሙ
ማኑሄ ወብእሲቱሰ መካን ይእቲ ወኢትወልድ ።

፫ ወአስተርአያ መልአከ እግዚአብሔር ለብእሲቱ ወይ
ቤላ ናሁ መካን አንቲ ወኢወለድኪ ወትፀንሲ ወትወልዲ
ወልደ ።
፬ ወይእዜኒ ተዓቀቢ ወኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢ
ትብልዒ ኵሎ ዘርኩስ፡ እስመ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ
ወልደ ።
፭ ወኢይለክፎ ርእሶ ሐፂን እስመ ቅዱስ ውእቱ ናዝ
ራዊ ለእግዚአብሔር ውእቱ ሕፃን እምከርሠ እሙ ወው
እቱ ይእኅዝ ያድኅኖሙ ለእስራኤል እምእደ ኢሎፍሊ ።

፮ ወሖረት ይእቲ ብእሲት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ
ብእሲ እግዚአብሔር መጽአ ኀቤየ ወርእየቱ ከመ ርእየተ
መልአከ እግዚአብሔር ወግሩም ውእቱ ጥቀ ወተስእል
ክዎ እምአይቴ ውእቱ፡ ወኢያይድዓኒ ስሞ ።
፯ ወይቤለኒ ናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወይእዜኒ
ኢትስተዪ ወይነ ወሜሰ ወኢትብልዒ ኵሎ ዘርኩስ እስመ
ናዝራዊ ውእቱ ሕፃን ለእግዚአብሔር እምከርሠ እሙ እ
ስከ እመ ይመውት ።

፰ ወሰአለ ማኑሄ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ እግዚአ ብእ
ሴ እግዚአብሔር ዘፈኖከ ኀቤሃ ለይምጻእ ኀቤነ ወያለብወነ
ምንተ ንገብር ለውእቱ ሕፃን ዘይትወለድ ።
፱ ወሰምዐ እግዚአብሔር ቃሎ ለማኑሄ ወመጽአ መል
አከ እግዚአብሔር ኀበ ብእሲቱ ዓዲ ዳግመ እንዘ ትነብር
ውስተ ገዳም ወኢሀለወ ማኑሄ ምታ ምስሌሃ ።
፲ ወሮጸት ብእሲቱ ወእፍጠነት ወነገረቶ ለምታ ወትቤሎ
ናሁ አስተርአየኒ ዝኩ ብእሲ ዘመጽአ ኀቤየ ቀዲሙ ።

ጣ፡ እስራኤልንም ሰባት ዓመት ገዛቸው ።
ሐሴቦንም ሙቶ በቤተ ልሔም ተቀበረ ።
ከሱም በኋላ ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎም እስራ
ኤልን ዓሥር ዓመት ገዛቸው ።
ከዛብሎን ወገን የተወለደ ኤሎምም በሴሎም ሙቶ
በዛብሎን ዕጣ (ምድር) ቀበሩት ። ዘፍ፡ ፵፩ ፵፫ ።
ከሱም በኋላ የኤፍሬታው ሰው የኤሎም ልጅ ሉበን
እስራኤልን ገዛቸው ። ፪ ሳሙ፡ ፳፫ ፴ ።
ለሱም አርባ ልጆች ተወለዱለት፡ የልጅ ልጆቹ ሠላሳ
ነበሩ፡ በሰባ አህዮች ይቀመጡ ነበር፡ እስራኤልንም ስም
ንት ዓመት ገዛቸው ። ኢዮብ ፲፰ ፲፱ ። ኢሳ፡ ፲፬ ፳፪ ።
የኤፍራታው ሰው (የኤሎም ልጅ) ሉበንም ሙቶ የኤ
ፍሬም ዕጣ በምትሆን በኤፍራታ ግምብ (ረንቅ) በለበት
ተራራ ቀበሩት ። መሳ፡ ፫ ፲፫ - ፳፯ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

የእስራኤል ልጆች ዳግመኛ በእግዚአብሔር ፊት ክፉ
ሥራን ሠሩ፡ እግዚአብሔርም አርባ ዘመን በኢሎፍላው
ያን እጅ ጣላቸው ። መሳ፡ ፪ ፩ ፲፩ ፳፡ ፫ ፴፩ ።
ከዳን ወገን ከሚሆን ከሦራሕ የተወለደ ስሙ ማኑሄ
የሚባል አንድ ሰው ነበረ፡ ሚስቱ ግን መካን ነበረች፡ ልጅ
ም አልወለደችም ነበር ። ኢያ፡ ፲፭ ፴፫ ።
ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክ ለሚስቱ ታያት፡
እነሆ አንቺ መኻን ነሽ ልጅንም አልወለድሽም፡ ትፀንሺ
ለሽ፡ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ አላት ።
አሁንም ተጠንቀቂ የማር ጠጅና የወይን ጠጅ አት
ጠጪ፡ ለመሥዋዕት የማይሆንም ሁሉ አትብዪ፡ እነሆ
ትፀንሻለሽ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽና ።
ያም ሕፃን ከናቱ ማኅፀን ከተወለደ ጀምሮ ለእግዚአ
ብሔር የተለየ ገንዘቡ ነውና፡ በራሱ ላይ ምላጭ አይድረ
ስበት፡ እሱም እስራኤልን ከኢሎፍላውያን እጅ ሊያድና
ቸው ይጀምራል አላት ። ዘኁ፡ ፮ ፭ ። መሳ፡ ፲፮ ፲፯ ።
ያችም ሴት ሂዳ ለባሏ አንድ የእግዚአብሔር ሰው
ወደኔ መጣ፡ መልኩም እንደ እግዚአብሔር መልአክ ነው፡
እጅግም የሚያስፈራ ነው፡ ከየትም እንደመጣ ጠየቅ
ሁት፡ ስሙንም አልነገረኝም ብላ ነገረችው ።
እነሆ ትፀንሻለሽ፡ ወንድ ልጅንም ትወልጃለሽ፡ አሁ
ንም የማርና የወይን ጠጅ አትጠጪ፡ ያም ልጅ ከናቱ ማኅ
ፀን ከተወለደ ጀምሮ እስኪሞት ድረስ ለእግዚአብሔር
የተለየ አገልጋዩ (ናዝራዊ) ነውና፡ ለመሥዋዕት የማይሆ
ነውን ሁሉ አትብዪ አለኝ ብላ ነገረችው ።
ማኑሄም አቤቱ! የላክኸው የእግዚአብሔር ሰው (ነቢይ)
ወደኛ ይምጣ፡ ለዚያ ለሚወለደው ልጅ ምን እናደርግ
ዘንድ ልብ ያስደርገን ብሎ ወደ እግዚአብሔር ለመነ ።
እግዚአብሔርም የማኑሄን ልመና ሰምቶ፡ እግዚአብ
ሔር የላከው መልአክ በምድረ በዳ ሳለች አሁን ዳግመኛ
ወደ ሚስቱ መጣ፡ ባሏ ማኑሄ ግን ከሷ ጋር አልነበረም ።
ሚስቱም ሩጣ ሂዳ ቀድሞ ወደኔ የመጣ ያ ሰው እነሆ
ታየኝ ብላ ፈጥና ለባሏ ነገረችው ።

፲፩ ወተንሥአ ማኑሄ ወተለዋ ለብእሲቱ ወሖረ ኀበ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎ አንተኑ ውእቱ ዝክቱ ብእሲ ዘተናገርካ ምስለ ብእሲትየ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ አነ ውእቱ ።

ማኑሄም ሚስቱን ተከትሎ ወደዚያ ሰው ሄደ፣ ከሚስቴ ጋራ የተነጋገርህ ያ ሰው አንተ ነህን፤ አለው፤ ያም መልአክ አዎን እኔ ነኝ አለው ።

፲፪ ወይቤሎ ማኑሄ ይእዜ ሶበ በጽሐ ቃልከ ምንት ውእቱ ነገሩ ለውእቱ ሕፃን ወግብሩ ።

ማኑሄም አሁን ቃልህ በደረሰ ጊዜ የዚያ ልጅ ነገሩ ምንድር ነው፤ ሥራውስ ምንድር ነው፤ አለው ።

፲፫ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለማኑሄ እምኵሉ ዘአቤላ ለብእሲትከ ተዓቀቡ ።

እግዚአብሔር የላከው መልአክም ማኑሄን ለሚስትህ ከነገርኋት ሁሉ ተጠበቁ ። መሳ፡ ፲፫ ፬ ።

፲፬ እምኵሉ ዘይወፅእ እምወይን ኢትብላዕ ወወይነ ወሚሰ ኢትስተይ ወኵሎ ርኩሰ ኢትብላዕ ወኵሎ ዘአዘዝክዋ ተዓቀቡ ።

ከወይን የሚገኘውን ሁሉ አትብላ፤ የወይን ጠጅንና የማር ጠጅንም አትጠጣ፤ መሥዋዕት የማይሆነውንም ሁሉ አትብላ፤ ያዘዝኋትንም ሁሉ ጠብቁ አለው ።

፲፭ ወይቤሎ ማኑሄ ለመልአክ እግዚአብሔር ናኄብረከ ወንገብር ለከ ማሕስአ ጠሊ ቅድሜከ ።

ማኑሄም ከእግዚአብሔር የተላከውን መልአክ ግድ እንልቀህ፤ በፊትህ አንድ የፍየል ጠቦት እንረድልህ፤ አለው ። ዘፍ፡ ፲፰ ፭ ። መሳ፡ ፮ ፲፰ ።

፲፮ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለማኑሄ እመሰ አገበርከኒ ኢይበልዕ እንከ እክለከ ወእመሰ ለእግዚአብሔር ገበርከ መሥዋዕተ ግበር ሎቱ ።

ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ማኑሄን ግድም ብትለኝ እንጀራህ እኽልህን አልበላም፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ታደርግ እንደሆነ ግን ለሱ አድርግለት አለው።

፲፯ ወይቤሎ ማኑሄ ለመልአክ እግዚአብሔር መኑ ስምከ ከመ አመ በጽሐ ቃልከ ንሰብሕከ ።

ማኑሄም ከእግዚአብሔር የተላከውን መልአክ ቃልህ በደረሰ ጊዜ እንድናመሰግንህ ስምህ ማነው፤ አለው ።

፲፰ ወይቤሎ መልአክ እግዚአብሔር ለምንት ዝንቱ ዘትሴአል ስምየ መድምም ውእቱ ።

ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም ስሜ ድንቅ ነውና ስሜን የምትጠይቅ ለምንድር ነው፤ አለው ።

፲፱ ወነሥአ ማኑሄ ማሕስአ ጠሊ መሥዋዕተ ወአዕረገ ዲበ ኰኵሕ ለእግዚአብሔር ዘይገብር መድምመ ።

ማኑሄም አንድ የፍየል ጠቦት እምጥቶ ድንቅ ተአምራትን ለሚያደርግ ለእግዚአብሔር በአለት ላይ መሥዋዕትን ሠዋ ። መሳ፡ ፮ ፲፱፣ ፲፫ ፲፯ - ፲፰ ።

፳ ወርእይዎ ማኑሄ ወብእሲቱ ሶበ ዐርገ ነድ እማእከለ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ።

እሳቱ ከመሠውያው መካከል ወደ ሰማይ በወጣ ጊዜ ሚስቱና ማኑሄ አዩት ።

፳፩ ወዐርገ መልአክ እግዚአብሔር በነደ ምሥዋዕ ውስተ ሰማይ ወማኑሄ ወብእሲቱ ርእይዎ ወወድቁ በገጾሙ ውስተ ምድር ።

ከእግዚአብሔር የተላከው መልአክም በመሠውያው ላይ ያለውን እሳት ተረግጦ ወደ ሰማይ ዓረገ፤ ሚስቱና ማኑሄም አይተዉት በምድር ላይ በግንባራቸው ተደፉ ።

፳፪ ወኢደገመ እንከ መልአከ እግዚአብሔር አስተርእዮቶሙ ለማኑሄ ወለብእሲቱ፣ ወይእተ ጊዜ አእመረ ማኑሄ ከመ መልአከ እግዚአብሔር ውእቱ ።

የእግዚአብሔር መልአክ ለሚስቱና ለማኑሄ እንግዲህ ዳግመኛ አልታያቸውም በዚያን ጊዜም ማኑሄ ከእግዚአብሔር የተላከ መልአክ እንደሆነ ዓወቀ ። መሳ፡ ፮ ፳፪ ።

፳፫ ወይቤላ ማኑሄ ለብእሲቱ ሞተ ንመውት እስመ ርኢናሁ ለመልአከ እግዚአብሔር ።

ማኑሄም ሚስቱን የእግዚአብሔርን መልአክ አይተናልና እንሞታለን አላት ። ዘፀ፡ ፴፫ ፳ ። ዘዳ፡ ፭ ፳፮ ።

፳፬ ወትቤሎ ብእሲቱ ሶበሰ ፈቀደ ይቅትለነ እግዚአብሔር እምኢተመጠወ እምእዴነ መሥዋዕተነ ወቍርባኒነ ወእምኢያለበወነ ኵሎ ዘንተ ወበከመሰ መዋዕሊሁ ሰምኢያስምዐነ ዘንተ ።

ሚስቱም እግዚአብሔር ይገድለን ዘንድ ቢወድ የሠዋነውን መሥዋዕታችን ያቀረብነውን ቍርባናችንን ከእጃችን ባልተቀበለን ነበር፤ ይህንም ሁሉ ነገር ልብ ባላስደረገንም ነበር፤ የምንሞትበትንስ ቀን ቢደርስ ይህን ባላሰማን ነበር አለችው ። መሳ፡ ፲፫ ፲፯ - ፲፱ ።

፳፭ ወወለደት ወልደ ይእቲ ብእሲት ወሰመየቶ ስሞ ሶምሶን፤ ወባረኮ እግዚአብሔር ወልህቀ ውእቱ ሕፃን ።

ያችም ሴት ወንድ ልጅ ወለደች፤ ስሙንም ሶምሶን አለችው፤ እግዚአብሔርም ባረከው ያም ልጅ አደገ ።

፳፮ ወአኀዘ መንፈሰ እግዚአብሔር ይሖር ምስሌሁ ውስተ ትዕይንተ ዳን ማእከለ ሦራሕ ወማእከለ እስታሔል ።

የእግዚአብሔርም መንፈስ ረድኤት በእስታሔል መካከልና በሦራህ መካከል ባለ በዳን ሰፈር ከሱ ጋራ ይኖር ጀመረ ። ዘፍ፡ ፵፩ ፳ ። ኢያ፡ ፲፭ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፲፬ ።

፩ ወወረደ ሶምሶን ውስተ ቴምናታ ወርእየ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወአደመቶ ቅድሜሁ ።

ሶምሶን ወደ ቴምናታ ወረደ፤ በቴምናታም ከኢሎፍላውያን ልጆች ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አየ፤ በፊቱም ደስ አለችው ። ዘፍ፡ ፴፰ ፲፪ ። ኢያ፡ ፲፱ ፵፫ ።

፪ ወዐርገ ወነገሮሙ ለአቡሁ ወለእሙ ወይቤሎሙ ርኢ

ወጥቶም ለናቱና ላባቱ በቴምናታ ከኢሎፍላውያን

ኩ ብእሲተ በቴምናታ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ወይእዜኒ ንሥእዋ ሊተ ብእሲተ ።		ልጆች ወገን የምትሆን አንዲት ሴት አየሁ፤ አሁንም እሷን አጋቡኝ ብሎ ነገራቸው ። ዘፍ፡ ፳፩ ፳፩ ።
ወይቤልዎ አቡሁ ወእሙ በኑ አልበ እምአዋልደ አኀዊከ ወበውስተ ኵሉ ሕዝብየ ብእሲት ከመ ትሑር አንተ ወትንሣእ ብእሲተ እምአዋልደ ኢሎፍሊ ቈላፋን ።	፫	እናትና አባቱም ሂደህ ቈላፋን (ያልተገረዙት) ከሆኑ ከኢሎፍላውያን ልጆች ወገን የምትሆን ሴትን ታገባ ዘንድ በውኑ ከወንድሞችህ ልጆች በወገኖቼስ ሁሉ ዘንድ ሴት የለችምን፤ አሉት ።
ወይቤሎ ሶምሶን ለአቡሁ ኪያሃ ዳእሙ ንሥኡ ሊተ እስመ አደመተኒ ውስተ አዕይንትየ ።	፬	ሶምሶንም አባቱን በሬቱ ደስ አሰኝታኛለችና እሷን ብቻ አጋቡኝ አለው ። ዘፍ፡ ፳፬ ፫ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፯ ፳፮ ።
ወኢያእመሩ አቡሁ ወእሙ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ እስመ በቀለ ይፈቅድ ውእቱ እምኢሎፍሊ ወበእማንቱ መዋዕል ኢሎፍሊ ይቀንይዎሙ ለእስራኤል ።	፭	እሱ ከኢሎፍላውያን በቀልን ይመልስ ይወዳልና፤ እናቱ አባቱ ግን ከእግዚአብሔር እንደሆነ አላወቁም፤ በዚያም ወራት ኢሎፍላውያን እስራኤልን ይገዙዋቸው ነበር ። ኢያ፡ ፲፩ ፳ ። መሳ፡ ፲፫ ፩ ።
ወወረዱ ሶምሶን ወአቡሁ ወእሙ ውስተ ቴምናታ ወተግኅሠ ውስተ ዐፀደ ወይን ዘቴምናታ ወናሁ አንበሳ ተቀበሎ እንዘ ይጥሕር ።	፮	እናት አባቱና ሶምሶንም ወደ ቴምናታ ወረዱ፤ በቴምናታም ወዳለ ወደ ወይን በታ ገባ፤ እነሆም አንበሳ እያናፋ ተቀበለው ። መሳ፡ ፲፩ ፲፬ ። ሕዝ፡ ፲፱ ፪ ።
ወመጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወነጸሖ ከመ ዘይነጽሕ ማሕስአ ጠሊ ወከመ ወኢምንት ክነ ውስተ እዴሁ ወኢያይድዐ ለአቡሁ ወለእሙ ዘገብረ ።	፯	የእግዚአብሔርም መንፈስ ረድኤት አደረበት የፍየል ጠቦትን እንሥተው እንዲጥሉ እንሥቶ ጣለው፤ በእጁም እንደ ኢምንት ሆነ ያደረገውንም ላባቱና ለናቱ አልተናገረም ። መሳ፡ ፲፩ ፲፱፤ ፫ ፲፤ ፲፭ ፲፬ ።
ወዐርጉ ወተናገሩ በእንተ ብእሲቱ ወአደመቶ ቅድሚሁ ለሶምሶን ።	፰	ወደ ቤት ገብተው የሚስቱን ነገር ተናገሩ፤ ሶምሶንም በሬቱ ደስ አሰኘችው ።
ወተመይጠ እምድኅረ መዋዕል ከመ ይንሥኣ ወተግኅሠ ከመ ይርአዮ ለዝክቱ በድነ አንበሳ ወናሁ ንህብ ውስተ አፉሁ ለውእቱ አንበሳ ኅደረ ወበ መዓር ።	፱	ከዚያም ቀን በኋላ ያችን ሴት ያገባት ዘንድ ተመለሰ የዚያን የአንበሳውን ሬሳ ያይ ዘንድ ከመንገዱ ፈቀቅ አለ፤ እነሆም በዚያው በአንበሳው አፍ ንብ ማር ሠርቶ አገኘው።
ወነሥአ ወበልዐ ወሖረ ወእንዘ የሐውር ይበልዕ ወበጽሐ ኀበ አቡሁ ወእሙ ወወሀቦሙ ወበልዑ ወያይድዖሙ ከመ እምአፈ አንበሳ አውፅአ ለውእቱ መዓር ።	፲	ከዚያም ወስዶ በልቶ ሄደ፤ ሲሄድም ይበላ ነበር፤ ወደ እናቱና ወደ አባቱም ደርሶ ማሩን ሰጣቸው እነሳቸውም በሉ፤ ነገር ግን ያንን ማር ከአንበሳው አፍ እንዳወጣው አልነገራቸውም ።
ወወረደ አቡሁ ኀበ ይእቲ ብእሲት ወነበረ ሀየ ሶምሶን ሰቡዐ መዋዕለ እስመ ከማሁ ይነብሩ ወሬዛት ።	፲፩	አባቱም ወደዚያች ሴት ወረደ፤ ጕልማሶች እንደዚሁ ይቀመጡ (ያደርጉ) ነበርና፤ ሶምሶንም ሰባት ቀን በዚያ ተቀመጠ ።
ወእምዝ ሶበ ፈርሀዎ ሤሙ ላዕሌሁ ካልአነ ሠላሰ እደ ወ ወነበሩ ምስሌሁ ።	፲፪	ከዚህ በኋላ በፈሩት ጊዜ የሚጠብቁት ሠላሳ ሰዎችን በሱ ላይ ሾሙበት ከሱም ጋራ ተቀመጡ ።
ወይቤሎሙ ሶምሶን እሜስል ለክሙ አምሳለ ወእመ አይዳዕክሙኒ አምሳልየ በአላንቱ ሰቡዕ መዋዕል ዘበዓል ወረከብክሙ እሁበክሙ ሠላሳ ሰንዱናተ ወሠላሳ አልባሰ ።	፲፫	ምሳሌን (እንቆቅልሽ) እመስልላችኋለሁ በዓል በማድርግበቸው በነዚህ በሰባቱ ቀኖች ምሳሌዬን ብትነግሩኝ፤ ምሳሌዬንም ብታገኙዋት ሠላሳ ቀሚስ፤ ሠላሳ መጐናጸፊያ እሰጣችኋለሁ አላቸው ። ዘፍ፡ ፳፱ ፳፯ ።
ወእመሰ ስእንክሙ አይድዖትየ ትሁቡኒ አንትሙ ሊተ ሠላሰ ሰንዱናተ ወሠላሳ አልባሰ ወይቤልዎ መስል አምሳሊከ ወንስማዕ ።	፲፬	ምሳሌዬን መንገር ባትችሉ ግን እናንተ ለኔ ሠላሳ ቀሚስ፤ ሠላሳ መጐናጸፊያ ትሰጡኛላችሁ አላቸው፤ እነሱም ምሳሌህን መስል እንስማህ አሉት ።
ወይቤሎሙ እምነ በላዒ ወፅአ መብልዕ፤ ወእምነ ጽኑዕ ወፅአ ጥዑም፤ ወስእኑ አይድዖቶ አምሳሊሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ።	፲፭	እርሱም ከሚበላ መብል ወጣ፤ ከብርቱም የሚጣፍጥ ተገኘ አላቸው፤ እስከ ሦስት ቀን ድረስ ምሳሌውን መንገር ተሳናቸው ።
ወእምዝ አመ ራብዕት ዕለት ይቤልዋ ለብእሲቱ አስፍጢዮ ለምትኪ ወይንግርኪ አምሳሊሁ ከመ ኢናውዒ ከሙ በእሳት ለኪ ወለቤተ አቡኪ አው ከመ ታንድዩነ ጸዋዕክሙነ ።	፲፮	ከዚህ በኋላ በአራተኛይቱ ቀን የሶምሶንን ሚስት ባልሽ ሶምሶንን አባብሊልን ያለዚያም ያባትሽን ወገኖችና አንችን በእሳት እንዳናቃጥላችሁ ምሳሌውን (እንቆቅልሹን) ይንገርሽ፤ ወይስ ታደኸዩን ዘንድ ጠራችሁንን፤ አሏት ።
ወበከየት ላዕሌሁ ብእሲቱ ለሶምሶን ወትቤሎ ጸላእከኒ ወኢታፈቅረኒ እስመ አምሳሊከ ዘመሰልከ ለደቂቀ ሕዝብየ	፲፯	የሶምሶንም ሚስት አለቀሰችበት፤ ለወገኖቼ ልጆች መስለህ የነገርካቸውን ምሳሌ ለኔ አልነገርከኝምና ጠልተ

ኢንገርክኒ ሊተ ወይቤላ ሰምሶን ናሁ ለአቡየ ወለእምየ
ኢነገርክዎሙ ለኪኑ እነግረኪ ።
፲፯ ወበከየት ላዕሌሁ ሰቡዐ መዋዕለ ዘበዓል ፣ ወእምዝ
አመ ሳብዕት ዕለት ነገራ ሰበ አሥርሐቶ ወአይድዐቶሙ
ለደቂቀ ሕዝብ ።
፲፰ ወይቤልዎ እሙንቱ እደው አመ ሳብዕት ዕለት እንበለ
ይዕርብ ፀሐይ ምንት ይጥዕም እመዓር ወምንት ይጸንዕ
እምአንበሳ ፣ ወይቤሎሙ ሰምሶን ሰበ ኢያስራሕክምዋ ለእ
ጕልትየ እምኢረከብክምዋ ለአምሳልየ ።
፲፱ ወሖጽአ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ወወረደ ውስ
ተ አስቀሎና ወቀተለ ሠላሳ ብእሴ ወሰለቦሙ አልባሲሆሙ
ወወሀቦሙ ለእለ አይድዕዎ አምሳሊሁ ፣ ወተምዐ መዐተ
ሰምሶን ወአተወ ቤተ አቡሁ ።
፳ ወነበረት ብእሲተ ሰምሶን ምስለ መጋቤ መርዓሁ
ካልኡ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

፩ ወእምድኅረ መዋዕል አመ ማእረረ ሥርይ ሐወጻ ሰም
ሰን ለብእሲቱ ወአምጽአ ላቲ ማሕስአ ጠሊ ወይቤ እበእ
ኀበ ብእሲትየ ውስተ ጽርሕ ፣ ወከልአ አቡሃ በዊአ ኀቤሃ ።

፪ ወይቤሎ አቡሃ እስመ ትቤ ጸላእካዋ ወወሀብክዋ ለካ
ልእከ ፡ ወበሕቱ ነያ እኅታ እንተ ትንእሳ ወትሜንያ ትኩ
ንከ ህየንቴሃ ።
፫ ወይቤ ሰምሶን ንጹሕ አነ ምዕረ እምኢሎፍሊ ፣ እስመ
አነ እገብር እኪተ ላዕሌክሙ ።
፬ ወሖረ ሰምሶን ወአኀዘ ሠለስተ ምእተ ቈናጽለ ወነ
ሥአ መኀትወ ወአሰረ ውስተ አዝናቢሆሙ ወወደየ አሐ
ደ ማኅቶተ ማእከለ ክልኤቱ አዝናቢሆሙ ።
፭ ወአኅተወ እሳተ ውስተ ውእቱ መኃትው ወፈነዎሙ
ውስተ ከላስስት ዘኢሎፍሊ ፣ ወአውዐዩ ሰዊተ ወክምረ
ዘተዐፅደ ዘይቀውም ወዘውጡሕ ወአዕፃዳተ ወይን ወዘ
ይት ።
፮ ወይቤሉ ኢሎፍሊ ፣ መኑ ገብረ ዘንተ ፣ ወይቤልዎሙ
ሰምሶን ሐሙሁ ለቴምናታዊ እስመ ሄድዎ ብእሲቶ ወወ
ሀብዋ ለካልኡ ፣ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወአውዐዩ ቤተ አቡሃ
ወኪያሃኒ በእሳት ።
፯ ወይቤሎሙ ሰምሶን ፣ እመሰ ገበርክሙ ዘንተ ኢይፈ
ቅድ በቀልየሰ እምአሐዱ ለኵልክሙ እምረሰይኩ ።
፰ ወዘበጦሙ ሰምሶን ውስተ አቍያጽ እገሪሆሙ ወኮነ
ዐቢይ ቀትል ፣ ወወረደ ሰምሶን ወነበረ ውስተ ፈለግ ውስ
ተ በዐተ ኤጣም ።
፱ ወዐርጉ ኢሎፍሊ ወኀደሩ ላዕለ ይሁዳ ወነበሩ ኀበ
መንከሰ አድግ ።
፲ ወይቤልዎሙ ኵሉ ሰብአ ይሁዳ ለምንት ዐረግሙ ላዕ
ሌነ ወይቤሉ ኢሎፍሊ ከመ ንእስሮ ለሰምሶን ዐረግነ ወን
ግበሮ በከመ ገብረነ ።
፲፩ ወወረዱ ሠላሳ ምእት ብእሲ እምይሁዳ ኀበ በዓተ
ኰኵሕ ዘኤጣም ፣ ወይቤልዎ ለሰምሶን ኢተአምርኑ ከመ

ኸኛል አትወደኝም አለችው ፣ ሰምሶንም እነሆ ለናቴና
ላበቴ ያልነገርሁትን ላንቺ እነግርሻለሁን፤ አላት ።
በዓል በሚያደርጉባቸው በሰባቱ ቀኖች አለቀሰችበት
ከዚህ በኋላ በዘበዘበችው ጊዜ በሰባተኛይቱ ቀን ነገራት ፣
እሷም ለወገኖቿ ልጆች ነገረቻቸው ።
እነዚያም ሰዎች በሰባተኛይቱ ቀን ፀሐይ ሳይገባ ፣
ከማር የሚጣፍጥ ፣ ከአንበሳስ የሚበረታ (የሚፀና) ምን
አለ፤ አሉት ፣ ሰምሶንም ሚስቴን ባትዘበዝቧት ምሳሌዬን
ባላገኛችኋት ነበር አላቸው ።
የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አደረበት ፣ ወደ አስ
ቃሎና ወርዶ ሠላሳ ሰዎች ገድሎ ልብሳቸውን ገፍፎ ምሳ
ሌውን ለነገሩት ሰዎች ሰጣቸው ፣ ሰምሶንም ተቈጥቶ ወዳ
ባቱ ቤት ተመለሰ ። ዘፍ፡ ፵፰ ፳፪ ። መሳ፡ ፫ ፲፡ ፩ ፲፱ ።
የሰምሶንም ሚስት ከሁለተኛው ከሥር ሚዜው ጋራ
ተቀመጠች ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ከዚያ ቀን በኋላ የሥንዴ አዝመራ በደረሰበት ወራት
ሰምሶን ሚስቱን ጐበኛት አንድ የፍየል ጠቦትንም አመጣ
ላት ፣ ከሚስቴ ዘንድ ወደ ጫጉላው ቤት ልግባ አለ ፣
አባቷም ወደሷ መግባትን ከለከለው ።
አባቷ ጠላኋት ብለኸልና ለሥር ሚዜህ አጋባኋት ፣
ነገር ግን እነሆ ታናሽ እኅቷ አለች ፣ በመልክም ከሷ ትበ
ልጣለች፤ ስለሷ ፈንታ ሚስት ትሁንህ አለው ።
ሰምሰንም እኔ በናንተ ክፉ ነገር አደርጋለሁና ከኢሎ
ፍላውያን እኔ አንድ ጊዜ ንጹሕ ነኝ አለ ።
ሰምሶን ሂዶ ሦስት መቶ ቀበሮችን ያዘ ፡ መብራት (ችቦ)
አምጥቶ ብጅራታቸው አሰረ፤ በሁለቱ ጅራቶቻቸው መካ
ከል አንድ ዳበት (ችቦ) አደረገ ። መሳ፡ ፯ ፲፮ ።
በዚያም ዳበት እሳት አቃጥሎ ወደ ኢሎፍላውያን
አዝመራ ሰደዳቸው ፣ የታጨደውን ክምርና እሸቱን የተከ
መረውንና የቆመውንም የዘይቱንና የወይኑንም በታ አቃ
ጠሉ ። ዘፀ፡ ፳፪ ፮ ።
ኢሎፍላውያንም ይህን ያደረገ ማነው፤ አሉ ሚስቱን
ቀምተው ለሥር ሚዜው ሰጥተዉበታልና የቴምናታው
ሰው አማች ሰምሶን ነው አሏቸው ፣ ኢሎፍላውያንም መጥ
ተው ያባቷን ቤት አቃጠሉ ፣ እሷንም በእሳት አቃጠሏት።
ሰምሰንም ደግ አደረጋችሁ ጠቤ ግን ከአንድ ሰው
ብቻ አልነበረም ሁላችሁንም ላጠፋችሁ ነበር አላቸው ።
ሰምሰንም ጭንጭናቸውን ሰበራቸው ፣ ብርቱ ሰልፍም
ተደረገ ፣ ሰምሰንም ወርዶ ኤጣም በምትባል ዋሻ በወንዝ
ዳር ተቀመጠ ። መሳ፡ ፲፭ ፲፩ ። ኢሳ፡ ፪ ፳፩ ።
ኢሎፍላውያንም ዘምተው በይሁዳ ሰፈሩ ፣ የአህያ
ምንጋጋም ባለበት በታም ተቀመጡ። ፪ ሳሙ፡ ፭ ፲፰ ፡ ፳፪።
የይሁዳም ሰዎች ሁሉ ለምን ወደኛ ወጣችሁ፤ (ዘመታ
ችሁ) አሏቸው ፣ ኢሎፍላውያንም ሰምሶንን እናስረው ዘን
ድ እንዳደረገንም እናደርገው ዘንድ ወጣን አሏቸው ።
ከይሁዳም ሦስት ሺሕ ሰዎች በኤጣም ወዳለች ዋሻ
ወርደው ሰምሶንን ኢሎፍላውያን እንዲገዙን አታውቅ

ኢሎፍሊ ይኴንኑነ ለምንት ከመዝ ገበርከ ላዕሌነ ፡ ወይቤ-
ሎሙ ሶምሶን በከመ ገብሩ ላዕሌከሙ ከማሁ ገበርኩ
ላዕሌሆሙ ።
፲፪ ወይቤልዎ ከመ ንእስርከ ወረድነ ወናገብእከ ውስተ
እደዊሆሙ ለኢሎፍሊ ፡ ወይቤሎሙ ሶምሶን መሐሉ ሊተ
አንትሙ ከመ ኢትቀትሉኒ ወአግብኡኒ ሎሙ ወአንት
ሙሰ ኢትትራከቡ ምስሌየ ወመሐሉ ሎቱ ።
፲፫ ወይቤልዎ አልቦ ዳእሙ ነአስረከ በማእሰር ወናገብእከ
ውስተ እደዊሆሙ ወቀቲለሰ ኢንቀትለከ ፡ ወአሰርዎ በክል
ኤቱ መፃምድ ሐዲሳት ወአውፅእዎ እምይእቲ ኰኵሕ ።
፲፬ ወበጽሐ እስከ ኀበ ዐጽመ መንከሰ አድግ ወወውዑ
ኢሎፍሊ ወተቀበልዎ ወሮጹ ኀቤሁ ፡ ወመጽአ ላዕሌሁ
መንፈሰ እግዚአብሔር ወኮኑ እልክቱ መፃምድ እለ ውስ
ተ መዝራዕቱ ከመ ሰበ ያጼኑ ኀሠር እሳተ ወተፈትሐ ማእ
ሚሁ እመዝራዕቱ ።
፲፭ ወረከበ ዐፅመ መንሰከ አድግ ግዱፈ ውስተ ፍኖት
ወአትሐተ እዴሁ ወተመጠውዋ ወቀተለ ባቲ ዐሠርተ ም
እተ ብእሴ ።
፲፮ ወይቤ ሶምሶን ፡ በዐፅመ መንሰከ አድግ ቀተልኩ ዐሠ
ርተ ምእተ ብእሴ ።
፲፯ ወእምዝ ሰበ አኅለቀ ነቢበ ገደፋ ለይእቲ ዐፅመ መን
ስከ እምእዴሁ ወሰመዮ ለውእቱ መካን ቀትለ ዐፅመ
መንስከ ።
፲፰ ወጸምአ ጥቀ ወጸርሐ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ ፡ አን
ተ አግባእከ ውስተ እደ ገብርከ ዘንተ ሕይወተ ዐቢየ ወይ
እዜሰ እመውት በጽምእ ወእወድቅ ውስተ እደዊሆሙ ለቈ
ላፋን ።
፲፱ ወአርኀወ እግዚአብሔር ንቅዐታ ለይእቲ ዐፅመ መን
ስከ ወወፅአ እምኔሃ ማይ ወሰትየ ወገብአት ነፍሱ ወአፅ
ረፈ ፡ ወበበይነ ዝንቱ ተሰምየ ስሙ ለውእቱ መካን ነቅዐ
ዐፅመ መንከስ እስከ ዮም ።
፳ ወኰነኖሙ ለእስራኤል በመዋዕለ ኢሎፍሊ ዕሥራ
ዓመተ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

፩ ወሖረ ሶምሶን እምህየ ውስተ ጋዛ ወርእየ በህየ ብእ
ሲተ ዘማ ወቦአ ኀቤሃ ።
፪ ወነገርዎሙ ለሰብአ ጋዛ ወይቤልዎሙ ፡ መጽአ ሶም
ሶን ዝየ ፡ ወዖድዎ ወዐገትዎ ኵላ ሌሊተ ውስተ አንቀጸ
ሀገር ፡ ወጸንሑ ኵላ ሌሊተ ወይቤሉ ፡ ንጸንሖ ኵላ ሌሊ
ተ ወንቀትሎ በጽባሕ ።
፫ ወኖመ ሶምሶን እስከ መንፈቀ ሌሊት ወተንሥአ ሶም
ሶን በመንፈቀ ሌሊት ወአኀዘ ሊኖኀተ ሀገር ዘአንቀጽ በክ
ልኤሆን ራግዛቲሃ ወፆሮሙ ምስለ ኵሉ ሰብኡ ወተሰ
ከመ ላዕለ መትከፍቱ ፡ ወአዕረጎሙ ላዕለ ርእሰ ደብር ዘቅ
ድመ ኬብሮን ወአንበሮሙ ህየ ።
፬ ወእምድኅረ ዝንቱ አፍቀረ ብእሲተ በኀበ ፈለገ ሦራኅ
ወስማ ደሊላ ።

ምን በኛ ለምን እንዲህ አደረግህ ፡ አሉት ፡ ሶምሶንም በና
ንተ እንዳደረጉብቻሁ እኔም በነሳቸው እንደዚያው አደረ
ግሁባቸው አላቸው ። መሳ፡ ፲፭ ፲፪ ፡ ፲፬ ፱ ።
እስረን ለኢሎፍላውያን እንሰጥህ ዘንድ ወረድን አሉ
ት ፤ ሶምሶንም እናንተ እንዳትገድሉኝ ማሉልኝ ፡ ለነሱ
አሳልፋችሁ ስጡኝ እናንተ ግን እኔን በጠብ አትገናኙኝ
አላቸው ፡ እነሱም ማሉለት ።
በእግር ብረት አስረን እንሰጥሃለን እንጂ የምንተውህ
አይደለም መግደል ግን አንገድልህም አሉት ፡ በሁለትም
አዲስ ገመድ አስረው ከዚያች አለት አወጡት ።
የአህያ ምንጋጋ አጥንት ወዳለበት ቦታ ደረሰ ፡ ኢሎ
ፍላውያንም ደንፍተው ተቀበሉት ፡ ወደሱም ሮጡ ፡ በሱ
ም የእግዚአብሔር መንፈስ ረድኤት አደረበት ፡ በክንዱ
ያሉ ላመ ገመዶችም ገለባ እሳት በበላው ጊዜ እንዲያርር
እርር ኩምትር አሉ እስራቱም ከክንዱ ተፈታ ።
ያህያ ምንጋጋ አጥንት በጉዳና ወድቆ አገኘ ፡ እጁን
ዝቅ አድርጎ አነሳት በዚያችም ሺሕ ሰዎችን ገደለባት ።
ዘሌዋ፡ ፳፮ ፰ ። ኢ.ያ፡ ፳፫ ፲ ። ኢ.ሳ፡ ፩ ፯ ።
ሶምሶን በአህያ ምንጋጋ አጥንት ሺሕ ሰዎችን ገደ
ልኩ አለ ። መሳ፡ ፫ ፴፩ ።
ከዚህ በኋላ ይህን ተናግሮ በፈጸመ ጊዜ ያችን የአህያ
ምንጋጋ አጥንት ከእጁ ጣላት ፡ ያነንም ቦታ ስሙ የአህያ
ምንጋጋ አጥንት ሰልፍ የተደረገበት አለው ።
ውኃን እጅግ ተጠማ ፡ ወደ እግዚአብሔርም ጮኸ ፡
ይህን ታላቅ ድኅነት በኔ በባርያህ እጅ አደረግህ አሁን ግን
በውኃ ጥም እሞታለሁ ፡ በነዚህም በቈላፋን እጅ እወድ
ቃለሁ አለ ። ዘፍ፡ ፵፭ ፳፤ ። መሳ፡ ፲፪ ፲፯ ።
እግዚአብሔርም ከዚያች ከአህያ ምንጋጋ ውኃን አፈ
ለቀለት ፡ ያነንም ጠጥቶ ነፍሱ ተመልሳለት ከውኃ ጥም
ዐረፈ ፡ ስለዚህ የዚያ ቦታ ስሙ እስካሁን ድረስ ከአህያ
ምንጋጋ ውኃ የፈለቀበት ተባለ ። መሳ፡ ፲፭ ፱ ።
በኢሎፍላውያንም ዘመን እስራኤልን ሃያ ዘመን
ገዛቸው ። መሳ፡ ፲፫ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ሶምሶን ከዚያ ወደ ጋዛ ሄደ ፡ በዚያም ጋለሞታ ሴት
አይቶ ወደርሷ ገባ ፡ (ደረሰባት) ። መሳ፡ ፲፯ ፳፩ ።
ለጋዛም ሰዎች ሶምሶን ወደዚህ መጣ ብለው ነገሩዋ
ቸው ፡ በከተማውም በር መላ ሌሊቱን ሁሉ ከብበው ሲጠ
ብቁት አደሩ ፡ ሌሊቱን ሁሉ ስንጠብቀው አድረን ጧት
እንገድለው አሉ ። ዮሐ፡ ፱ ፳፱ ።
ሶምሶንም እኩለ ሌሊቱ እኩሌታ ድረስ ተኛ ፡ በሌሊ
ቱም እኩሌታ ተነሥቶ በከተማው በር ያሉ የመጠበቂያ
ውን ደጃፍ ሁለቱን መቃን መድረኩን ያዘ ፡ ከሰዎቹ ሁሉ
ጋራ በትከሻው ተሸከሞ በኬብሮን አንጻር ወዳለ ተራራ
አውጥቶ በዚያ አፈሰሳቸው ።
ከዚህም በኋላ በሦራሕ ወንዝ አጠገብ ያለች ሴትን ወ
ደደ ፡ ስሟም ደሊላ ይባላል ። ዘፍ፡ ፵፱ ፲፭ ።

፭ ወዐርጉ ኀቤሃ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ፡ ወይቤልዋ አስ ፍጢዮ ወአእምሪ በምንት ዓብየ ኃይሉ ወበምንት ንክሎ ወንአስሮ ከመ ናድክሞ ፡ ወንሁበኪ ንሕነ ዓሠርቱ ምእት ብእሲ ዓሠርተ ምእተ ብሩረ ።

የኢሎፍሊ ሹማምንትም ወደርሷ ወጥተው አባብሊ ልን ፡ ጽኑ የሆነ ኃይሉ በምን ፤ እንደሆነ በምንም እንድን ችለውና እናደክመው ዘንድ በምንም እንድናስረው ዕወቂ እኛ ሺው ሰዎች ሺሕ ብር እንሰጥሻለን አሏት ።

፮ ወትቤሎ ደሊላ ለሰምሶን አይድዐኒ ምንት ውእቱ ኃይ ልከ ዓቢይ ወበምንት እመ አሰሩከ ትደክም ።

ደሊላም ሶምሶንን ኃይልህ ጽኑ መሆኑ በምን እንደ ሆነ ንገረኝ፡ በምንስ ቢያስሩህ ትደክማለህ ፤ አለችው ።

፯ ወይቤላ ሶምሶን እመ አሰሩኒ በሰብዐቱ አውታር ሐዲ ሳት እለ አልበሙ ብትከት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምእጓለ እመሕያው ።

ሶምሶንም በሰባት ባልደረቀ እርጥብ ጠፍሮች ቢያ ስሩኝ እደክማለሁ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት። ኢዮብ ፴ ፲፩ ፡ መዝ፡ ፲፩ ፪ ። ሕዝ፡ ፴፮ ፳፱ ።

፰ ወአምጽኡ ላቲ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ሰብዐተ አውታረ ሐዲሳተ እለ አልበሙ ብትከት ወአሰረቶ በሙ ።

የኢሎፍሊም ሹማምንት አዲሶች የሆኑ መቁረጥ የሌ ለባቸው ሰባት አውታሮችን አመጡላት፡ በነሳቸውም አሰረችው ።

፱ ወእለሰ ይጸንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሣጢት ወትቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፡ ወበተኮሙ ለእሎንቱ አው ታር ከመ ይትበተክ ፈትል ሶበ ያጼኑ እሳተ ወኢተዐውቀ ኀይሉ ።

የሚጠብቁት ሰዎች ግን በውስጥ ነበሩ ፡ እርሷም ሶም ሶን ! ኢሎፍላውያን መጡብህ አለችው ፤ እነዚያንም አው ታሮች ፈትል እሳት በሸተተው ጊዜ እንዲቈረጥ ቈረጣ ቸው የአውታሩም ኃይል አልታወቀም ።

፲ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ፡ ናሁ አስተሐቀርከኒ ወሐ ሰተ ተናገርከኒ፡ ወይእዜኒ አይድዐኒ በምንት የአስሩከ ።

ደሊላም ሶምሶንን እነሆ ሸነገልከኝ ሐሰት ነገርን ነገ ርከኝ፡ አሁንም እውነቱን ንገረኝ በምን ቢያስሩህ ነው ኃይልህ የሚደክመው ፤ አለችው ።

፲፩ ወይቤላ እመ አሰሩኒ በሰብዐቱ መፃምድ እለ ኢገብሩ በሙ ግብረ እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምነ እጓለ እመሕያው ።

ሥራ ባልሠሩባቸው በሰባት ገመዶች ቢያስሩኝ ከዚህ በኋላ እደክማለሁ፡ ከሰውም አንዳንዱ እሆናለሁ አላት ። መሳፍ፡ ፲፭ ፲፫ - ፲፬ ፡ ፲፮ ፯ - ፲፯ ።

፲፪ ወነሥአት ደሊላ ሰብዓተ መፃምደ ሐዲሳተ ወአሰረቶ በሙ ፡ ወትቤሎ ኢሎፍሊ መጽኡከ ሶምሶን ፡ ወእለሰ ይጸ ንሕዎ ይነብሩ ውስተ ውሣጢት ወበተኮሙ እመዝራዕቱ ከመ ፈትል ።

ደሊላም ሰባት አዳዲስ ገመዶች አምጥታ በነሱ አሰራ ሶምሶን ! ኢሎፍላውያን መጡብህ ፤ አለችው ፡ የሚጠብ ቁት ሰዎች ግን በውስጥ ነበሩ ከክንዱም እንደ ፈትል ቈረጣቸው ።

፲፫ ወትቤሎ ደሊላ ለሶምሶን ፡ ወይእዜኒ አስተሐቀርከኒ ወሐሰተ ተናገርከኒ ወኢያይዳዕከኒ አይድዐኒ እንከሰ በም ንት የአስሩከ ።

ደሊላም ሶምሶንን አሁንም ሸነገልከኝ ሐሰት ነገርን ም ነገርከኝ፡ እውነቱን አልነገርከኝም እንግዲህ እውነ ቱን ንገረኝ በምን ቢያስሩህ ኃይልህ ይደክማል ፤ አለችው።

፲፬ ወይቤላ እመ ፀፈርኪዮን ለሰብዑ ቈናዝዐየ ዘርእስየ ወተከልክዮን በሰብዐቱ መታክል ውስተ አረፍት እደክም እንከ ወእከውን ከመ አሐዱ እምእጓለ እመሕያው ።

በራሴ ያሉ ሰባቱን ብርንጕዎች (ጕንጕኖች) አስረሽ በኖራው ላይ በሰባት ካስማዎች ብታስመቺያቸው ከዚያ በኋላ ኃይሌ ይደክማል ፡ ከሰውም እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት።

፲፭ ወአኖመቶ ደሊላ ወፀፈረቶን ለሰብዑ ቈናዝዒሁ ዘር እሱ በኃይል ወተከለቶን በመታክል ውስተ አረፍት ፡ ወት ቤሎ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን ፡ ወነቅሐ እምንዋሙ ወነዝዐ ውእቱ መታክለ እምነ አረፍት ምስለ ቈናዝዒሁ ወኢተዐውቀ ኃይሉ ።

ደሊላም አስተኝታ በራሱ ላይ ያሉ ሰባቱን ብርንጕዎ ቹን በኃይል አሰረቻቸው በኖራው ላይ በካስማ አስመታቻ ቸው ሶምሶን ኢሎፍላውያን መጡብህ ፤ አለችው ፡ ከእን ቅልፉም ተነሥቶ ያነን ካስማ ከብርንጕዎቹ (ከቆንዳላዎቹ) ጋራ ከኖራው (ከግድግዳው) ነቀለው ኃይሉም የሚደክም በት አልታወቀም ። መሳ፡ ፬ ፳፩ ።

፲፮ ወትቤሎ ደሊላ፣ እፎ ትቤለኒ አፍቀርኩኪ ወልብየ ምስሌኪ ወናሁ ሣልስ ዝንቱ እንዘ ታስተሐቅረኒ ወኢታ የድዐኒ በምንት ውእቱ ኀይልከ ዐቢይ ።

ደሊላም እወድሻለሁ ልቤም ካንቺ ጋር ነው ለምን ትለኛለህ እነሆ ስትሸነግለኝ ይህ ሦስተኛህ ነው ፡ ኃይልህ ጽኑ መሆኑ ፡ በምን እንደሆነ አልነገርከኝም ፤ አለችው ።

፲፯ ወእምዝ ሶበ አሥርሐቶ በነቢብ ኵላ ሌሊተ አጽሐ በቶ እስከ ተቈጥዐ ለሞት ።

ከዚህ በኋላ መላ ሌሊቱን በነገር ባደከመችው ጊዜ ሊሞት ብሎ እስኪበሳጭ ድረስ ዘበዘበችው ።

፲፰ ወአይድዓ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወይቤላ መላጺ ኢለከ ፈኒ ርእስየ ፡ እስመ ናዝራዊ አነ ለእግዚአብሔር እምከርሠ እምየ ወእምከመ ተላጸይኩ የኀድገኒ ኀይልየ ወእደክም ወእከውን ከመ ኵሉ እጓለ እመሕያው ።

በልቡ ያለውን ሁሉ ነገራት ፡ እኔ ለእግዚአብሔር የስ ለት ልጅ ነኝና ከናቴ ማኅፀን ከተወለድኩ ጀምሮ ምላጭ ራሴን አልነካኝም ፡ ጠጕሬን ከተላጨሁ ኃይሌ ይነሣል ፡ እደክማለሁ ፡ ከሰው እንደ አንዱ እሆናለሁ አላት ።

፲፱ ወአእመረት ደሊላ ከመ አይድኃ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወለአከት ወጸውዓቶሙ ለመላእክተ ኢሎፍሊ እንዘ ትብል ንዑ አሐተ ዕርጐ እስመ አይድዐኒ ኵሎ ዘውስተ ልቡ ወዐርጉ ኀቤሃ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወአምጽኡ ወርቀ ምስሌሆሙ ።

፳ ወአኖመቶ ማእከለ ብረኪሃ ወጸውዐት ቀሪጼ ወቀረጸቶን ለሳቡዕ ቍናዝወ ርእሱ ወአኀዘ ይድክም ወኀደጎ ኃይሉ ።

፳፩ ወትቤሎ ደሊላ መጽኡከ ኢሎፍሊ ሶምሶን፣ ወነቅሐ እምንዋሙ ወይቤ እወፅእ ወእገብር ከመ ዘልፍ ወእነፅሕሙ ወውእቱሰ ኢያእመረ ከመ ኀደጎ እግዚአብሔር ።

፳፪ ወአኀዝዎ ኢሎፍሊ ወአውፅኡ አዕይንቲሁ ወአውረድዎ ውስተ ጋዛን ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐፂን ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ይሐርጽ ።

፳፫ ወአኀዘ ሥዕርቱ ይብቍል እምዘቀረፅዎ ።

፳፬ ወተጋብኡ መላእክተ ኢሎፍሊ ከመ ይሡዑ መሥዋዕተ ለአምላኮሙ ወከመ ይትፌሥሑ፣ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ለሶምሶን ፀርነ ውስተ እዴነ ።

፳፭ ወሰበ ርእይዎ ሕዝብ አእኰትዎ ለአምላኮሙ ወይቤሉ አግብአ አምላክነ ለፀርነ ውስቴ እዴነ ዘአማሰና ለምድርነ ወአብዝኀ አብድንቲነ ።

፳፮ ወእምዝ ሰበ ተፈሥሑ ይቤሉ ጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ይትዌነይ በቅድሜነ፣ ወጸውዕዎ ለሶምሶን እምነ ቤተ ሞቅሕ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወአቀምዎ ማእከለ ክልኤቱ አዕማድ ።

፳፯ ወይቤሎ ሶምሶን ለወልድ ዘይመርሖ አዕርፈኒ ወአግሥሥኒ አዕማደ እለ ዲቤሆን ይቀውም ዝንቱ ቤት ወእስምከኒ ላዕሌሆን ወንብረ ሎቱ ውእቱ ወልድ ከማሁ ።

፳፰ ወመልኡ ውስተ ውእቱ ቤት እድ ወአንስት ወሀለዉ ሀየ ኵሎሙ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ውስተ ናሕስኒ ወየአክሉ ሠላሳ ምእተ እደው ወአንስተ ከመ ይነጽርዎ ለሶምሶን ከመ ይትዌነይ ።

፳፱ ወጸርሐ ሶምሶን ኀበ እግዚአብሔር ወይቤ፣ እግዚኦ እግዚኦ ተዘከረኒ ወአጽንዐኒ አሐተ እንከ እትቤቀል በቀለ አሐተ ህየንተ ክልኤሆን አዕይንቲየ እምነ ኢሎፍሊ ።

፴ ወአኀዘ ሶምሶን ለእልክቱ ክልኤሆን አዕማድ እለ ማእከል እለ ዲቤሆን ይቀውም ውእቱ ቤት ወገፍዖን አሐተ በየማኑ ወአሐተ በፀጋሙ ።

፴፩ ወይቤ ሶምሶን ለትሙት ነፍስየ ምስለ ሰብአ ኢሎፍሊ፣ ወአጠቆን በኀይሉ ወወድቀ ውእቱ ቤት ላዕለ መሳፍንተ ኢሎፍሊ ወላዕለ ኵሉ ሕዝብ ዘውስቴቱ፣ ወኮኑ እለ ሞቱ እለ ቀተለ ሶምሶን በሞቱ ፈድፋደ፣ እምእለ ቀተለ በሕይወቱ ።

፴፪ ወወረዱ አኀዊሁ ወኵሉ ቤተ አቡሁ ወዐርጉ ወነሥእዎ ወቀበርዎ ማእከለ ሦራሕ ወማእከለ ኤስታዎስ ውስተ መቃብረ ማኑሄ አቡሁ፣ ወኰነኖሙ ለእስራኤል ውእቱ ዕሥራ ዓመተ ።

ደሊላም በልቡ ያለውን ሁሉ እንደነገራት አውቃ፣ በልቡ ያለውን ሁሉ ነግሮኛልና አንድ ጊዜ ኑ ብላ የኢሎፍሊን አለቆች ልካ አስጠራቻቸው የኢሎፍሊም አለቆች ሁሉ ወደሷ መጡ፣ ከነሳቸውም ጋር ወርቅን አመጡ። መሳፍ፡ ፲፫ ፭፡ ፲፮ ፭፡

እሷም በጉልበቶቿ መካከል አስተኛችው፣ ጠጉር የሚቈርጥ ሰውን ጠርታ ሰባቱን የራሱን ብርንጐዎች አስቈረጠቻቸው፣ እሱም ይደክም ጀመር፣ ኃይሉም ተነሣው ።

ደሊላ ሶምሶንን ኢሎፍላውያን መጡብህ፣ አለችው፣ ከእንቅልፉም ተነሥቶ ወጥቼ እንደ ወትሮ አደርጋለሁ፣ አጠፋቸውም አለሁ ቢል እንደ ወትሮው ማድረግ ተሳነው እሱ ግን እግዚአብሔር እንደ ተለየው አላወቀም ።

ኢሎፍላውያንም ይዘው ሁለት ዓይኖቹን አወጧቸው ወደ ጋዛንም አውርደው በእግር ብረት አሰሩት በግዞትም ሆኖ እኽልን ይፈጭ ነበር ። ዘኁ፡ ፲፮ ፲፱ ።

ጠጉሩም ከላጩት በኋላ፣ ይበቅል (ያድግ) ጀመር ።

የኢሎፍሊም አለቆች ለጣኦታቸው መሥዋዕትን ይሠዉ ዘንድ ደስም ይላቸው ዘንድ ተሰበሰቡ፣ ፈጣሪያችን ጠላታችን ሶምሶንን በእጃችን ጣለልን አሉ ።

ሕዝቡም በዩት ጊዜ ፈጣሪያቸውን(ጣኦታቸውን) አመሰገኑት፣ አገራችንን ያጠፋት ሬሳዎቻችንንም ያበዛ ጠላታችንን በእጃችን ጣለው አሉ ። ዳን፡ ፭ ፬ ።

ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ደስ ባላቸው ጊዜ በፊታችን ይጫወት ዘንድ ሶምሶንን ከግዞት ቤት ጥሩት አሉ፣ ሶምሶንንም ከግዞት ቤት ጠርተዉት በሱ ተዘባበቱበት በሁለት ምሰሶዎች መካከልም አቆሙት ።

ሶምሶን ያን የሚመራውን ብላቴና አሳርፈኝ ይህ ቤት የቆመባቸው ምሰሶዎችንም አስጨብጠኝ ወደነሳቸውም አስጠጋኝ አለው፣ ያም የሚመራው ብላቴና እንዳለው አደረገለት ።

በዚያች ቤት ወንዶችም ሴቶችም መልተው ነበር፣ የኢሎፍሊ ሹማምንትም ሁሉ በዚያ በሰገነት ነበሩ፣ ሶምሶንም ሲጫወት ያዩት ዘንድ የተሰበሰቡ ወንዶችም ሴቶችም ሦስት ሺሕ ይሆኑ ነበር ።

ሶምሶንም ወደ እግዚአብሔር ጮኸ፣ አቤቱ! አቤቱ! አስበኝ እንዲቱ ነገርንም አድምጠኝ፣ እንግዲህ ስለ ሁለቱ ዓይኖቼ ፈንታ ከኢሎፍላውያን አንዲት በቀል ልመልስ አለ።

ሶምሶን ያ ቤት በላያቸው የተደገፈባቸው በመካከል ያሉ እነዚያን ሁለት ምሰሶች ያዛቸው አንዲቱን በቀኙ አንዲቱን በግራው፣ ይዞ ገፋቸው ።

ሶምሶን ሰውነቴ ከኢሎፍሊ ሰዎች ጋራ ትሙት ብሎ በኃይሉ ነቀነቃቸው፣ ያም ቤት በውስጡ ባሉ በሕዝቡ ላይና በኢሎፍሊ ሹማምንት ላይ ወደቀባቸው፣ የሞቱትም እንዲህ ሆኑ፣ ሶምሶን በሕይወቱ ሳለ ከገደላቸው ሲሞት የገደላቸው በዙ ።

ያባቱ ወገኖች ሁሉና ወንድሞቹም ወርደው ይዘው ወሰዱት በኤስታዎስ መከከልና በሦራሕ መከከል ባለ በአባቱ በማኑሄ መቃብር ቀበሩት፣ እሱም እስራኤልን ሃያ ዘመን ገዛቸው ። ኢያ፡ ፲፭ ፴፫ ። መሳ፡ ፲፫ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ወሀለወ ብእሲ ዘእምደብረ ኤፍሬም ዘስሙ ሚካ ።	፩	በኤፍሬም ነገድ ዕጣ ስሙ ሚካ የሚባል አንድ ሰው ነበር ።
ወይቤላ ሚካ ለእሙ ፣ ዝክቱ ወርቅ ዘትቤልኒ ተሰርቀኒ ወአምሐልኪ ናሁ ወርቁ ኀቤየ ውእቱ አነ ነሣእክዎ ፣ ወትቤ እሙ ቡሩክ ወልድየ ለእግዚአብሔር ።	፪	ሚካ እናቱን ተሰረቀብኝ ያልሽኝ ያማልሽበት ያ ብር እነሆ ብሩ በእኔ ዘንድ አለ ፣ እኔ ወስጄዋለሁ አላት ፣ እናቱም ልጄ ለእግዚአብሔር የተባረክህ ሁን አለችው ።
ወአግብአ ውእተ ወርቀ ዐሥርተ ወአሐደ ምእተ ለእሙ ፣ ወትቤ እሙ ቀድሶ ቀደስክዎ ለውእቱ ወርቅ ለእግዚአብሔር እምእዴየ ለባሕቲትየ ከመ ይትገበር ግልፎ ወስብክ ወይእዜኒ አገብአ ለከ ወእሁበከ ።	፫	ያንን ሺሕ መቶውን ወቄት ብር ለናቱ መለሰ ፣ እናቱም ያንን ብር መልክ ያለው ጣኦት ይሠራ ዘንድ ለእግዚአብሔር ከእጄ ብቻዬን ለየሁት ፣ አሁንም መልሼ እሰጥሃለሁ አላት ። ዘፀ፣ ፳ ፬ ። ዘሌ፣ ፲፱ ፬ ።
ወወሀበ ውእተ ወርቀ ለእሙ ወነሥአት እሙ ውእተ ወርቀ ወወሀበት እምኔሁ ክልኤተ ምእተ ብሩረ ለዘይሰብክ ወይገብር ግልፎ ወስብክ ፣ ወአንበርዎ ውስተ ቤተ ሚካ ።	፬	ያንንም ወርቅ ለናቱ ሰጣት ፣ እናቱም ያንን ብር ተቀብላ ከሱ ሁለት መቶውን ብር መልክ ያለው ጣኦት ለሚሠራው ሰው ሰጠችው ፣ በሚካ ቤትም አኖሩት ።
ወለብእሲሁሰ ሚካ ሎቱ ቤተ አማልክት ወገብረ ምስለ ወተራጺነ ወመልአ እዴሁ ለአሐዱ እምደቂቁ ወኮኖ ካህነ ።	፭	ለሚካም የጣኦታት ቤት ነበረው ፣ ምስልንም ሠራ ፣ የጣኦቱንም ልብስ አሠራ ፣ ከልጆቹም ያንዱን እጅ ቀብ ካህንም ሆነው ። ዘፍ፣ ፴፩ ፲፱ ። ዘፀ፣ ፳፱ ፱ ።
ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለደቂቀ እስራኤል ፣ ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ።	፮	በነዚያም ወራቶች ለእስራኤል ልጆች ንጉሥ አልነበራቸውም ፣ አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ መልካም መስሎ የታየውን ያደርግ ነበር ። መሳ፣ ፲፪ ፲ ።
ወሀለወ ወልድ ዘእምቤተልሔም ዘእምሕዝበ ይሁዳ ወእምዘመደ ይሁዳ ወሌዋዊ ውእቱ ብእሲሁ ወይነብር ህየ ።	፯	የይሁዳ ነገድ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የተወለደ ከይሁዳ ወገን የሚሆን አንድ ሰው ነበረ ፣ ሰውየውም ካህን ነበር ፣ በዚያም ይኖር ነበር ። መሳ፣ ፲፱ ፩ ።
ወሖረ ውእቱ ብእሲ እምሀገረ ይሁዳ ወእምቤተ ልሔም ከመ ይኅድር ኀበ ረከበ ወበጽሐ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚካ ከመ ይቢት ።	፰	ያም ሰው የሚኖርበትን ስፍራ ለመሻት ከቤተ ልሔምና ይሁዳ ከሚባል አገር ሂዶ ወደ ኤፍሬም ተራራ ደርሶ በዚያ ያድር ዘንድ ወደ ሚካ ቤት ገባ ።
ወይቤሎ ሚካ እምአይቴ መጻእከ ፣ ወይቤሎ ሌዋዊ አነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአሐውር እንበር ኀበ ረከብኩ ።	፱	ሚካም ከወዴት መጣህ ፣ አለው ፣ ያም ካህን እኔ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም የመጣሁ ነኝ ፣ ባገኘሁበት አድር ዘንድ እሄዳለሁ አለው ። መሳ፣ ፲፩ ፵ ።
ወይቤሎ ሚካ ንበር ምስሌየ ወኩነኒ አበ ወካህነ ወአነ እሁበከ ዐሥሩ ኅብስተ ለለዕለትከ ወዘውገ አልባስ ወሲሳየከ ።	፲	ሚካም ከኔ ጋር ተቀመጥ አባትም ካህንም ሁነኝ አለው ፣ እኔም ዕለት ዕለት ዓሥር እንጀራ አፈራርቀህ የምትለብሰው ልብስንና ምግብህንም እሰጥሃለሁ አለው ።
ወአኀዘ ውእቱ ሌዋዊ ይንበር ምስለ ውእቱ ብእሲ ፣ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ከመ አሐዱ እምደቂቁ ።	፲፩	ያም ካህን ከዚያ ሰው ጋራ ይኖር ዘንድ ጀመረ ፣ ያም ልጅ ከልጆቹ እንዳንዱ ሆነው ። ዘፀ፣ ፪ ፳፩ ።
ወመልአ እዴሁ ሚካ ለውእቱ ሌዋዊ ወኮኖ ውእቱ ወልድ ካህነ ወነበረ ውስተ ቤተ ሚካ ።	፲፪	ሚካም ያንን ካህን እጁን ቀባው ፣ ያም ልጅ ካህን ሆነው በሚካም ቤት ኖረ ። መሳ፣ ፲፯ ፭ ፣ ፲፰ ፴ ።
ወይቤ ሚካ ይእዜ አእመርኩ ከመ አሠነየ ላዕሌየ ገቢረ እግዚአብሔር እስመ ኮነኒ ሌዋዊ ካህነ ።	፲፫	ሚካ ሌዋዊ ካህን ሆኖልኛልና ፣ እግዚአብሔር በጎ ነገር እንዳደረገልኝ አሁን ዓወቅሁ አለ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ወበእማንቱ መዋዕል የኀሥሡ ሎሙ ርስተ ሰብአ ዳን ኀበ ይነብሩ እስመ ኢረከቡ እስከ ይእቲ አሚር ርስተ በማእከለ እስራኤል ።	፩	በነዚያ ወራቶች ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም በነዚያም ወራቶች እስከ ዚያች ቀን በእስራኤል መካከል ርስት አላገኙም ነበርና ፣ የዳን ሰዎች የሚኖሩበትን ርስት ይፈልጉ ነበር ። መሳ፣ ፲፯ ፮ ፣ ፩ ፴፬ ። ኢያ፣ ፲፱ ፵፯ ።
ወፈነዉ ደቂቀ ዳን እምሕዝቦሙ ኀምስተ እደወ እመክፈልቶሙ ደቂቀ ኀይል እምነ ሦራኅ ወእስታሐል ከመ ይርአይዋ ለምድር ወያእምርዋ ፣ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወርእዩ ለነ ምድረ ወበጽሑ ውስተ ምድረ ኤፍሬም ኀበ ቤተ ሚካ ፣ ወኀደሩ ህየ እሙንቱ ኀበ ቤተ ሚካ ።	፪	የዳንም ልጆች ከወገኖቻቸው ያችን አገር ያዩዋትና ያውቋት ዘንድ ከክፍላቸው ከእስታሐልና ከሦራሕ ሂዳችሁ ያችን አገር እዩልን ብለው ጽኑዓን የሆኑ አምስት ሰዎችን ላኩ ፣ እነዚያም ወደ ደብረ ኤፍሬም ደርሰው ወደ ሚካ ቤት ገቡ ፣ እነሳቸውም በዚያ በሚካ ቤት አደሩ ።

፫ ወአእመርዎ ለውእቱ ወልድ ወሬዛ ሌዋዊ ወቦኡ ህየ ወይቤልዎ መኑ አምጽአከ ዝየ ወምንተ ትገብር በዝየ ወምንት ብከ በዝየ ።

ያን ካህን የሆነውን ሌዋዊ ልጅ ዐወቁት፣ ወደዚያውም ገብተው ወደዚህ ማን አመጣህ፤ በዚህ ምን ታደርጋለህ፤ በዚህስ ምን አለህ፤ አሉት ።

፬ ወይቤሎሙ ከመዝ ወከመዝ ረሰየኒ ሚካ ወዐሰበኒ ወኮንክዎ ካህነ ።

ሚክ እንዲህ እንዲህ አድርጎ ገዛኝ ቀጠረኝም ካህንም ሆንኩት አላቸው ። መሳ፣ ፲፯ ፲ ።

፭ ወይቤልዎ ተሰአል ለነ ኀበ እግዚአብሔር እመ ይሴርሕ ፍኖተነ እንተ ውስቴታ ነሐውር ንሕነ ።

እኛ የምንሄድበት ጐዳናችንን ያቀናልን እንደሁ፣ ወደ እግዚአብሔር አመልክትልን አሉት ።

፮ ወይቤሎሙ ውእቱ ካህን ሑሩ በሰላም ይእቲ ፍኖት ከሙ ቅድመ እግዚአብሔር እንተ ባቲ ተሐውሩ ።

ያም ካህን በእግዚአብሔር ፊት የምትሄዱበት ያችን ጐዳናችሁን በፍቅር አንድነት ሂዱ አላቸው ።

፯ ወሖሩ ኀምስቱ እደው ወበጽሑ ውስተ ሊሳ ወርእዩ ሕዝበ እለ ውስቴታ ተአሚኖሙ ይነብሩ በሕገ ሲዶና ህዱእነ ወዕሩፋነ እንዘ ይትአመኑ ወኢይክሉ ነቢበ ቃል ውስተ ምድረ ርስቱ መዝገበ ነገር እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና ወአልቦሙ ትኅላፍ ምስለ ሶርያ ።

እነዚያም አምስት ሰዎች ሂደው ወደ ሊሳ ደረሱ፣ በሲዶና ሰዎች ሥራ አምነው ጸጥ ብለው የሚኖሩ ወገኖችንም አዩ፣ ከሲዶና የራቁ ነበሩና ከሶርያ ሰዎች ጋራ መተላለፊያ አልነበራቸውም ነበርና፣ በምድር ርስት ብዙ ነገርን መናገር አይችሉም ነበር ። መሳ፣ ፰ ፲፩ ።

፰ ወገብኡ እልክቱ ኀምስቱ እደው ኀበ አኀዊሆሙ ውስተ ሦራሕ ወአስታሐል ወይቤልዎሙ ምንተ ያነብረክሙ ።

እነዚያም አምስት ሰዎች ከወንድሞቻቸው ዘንድ ወደ አስታሐልና ወደ ሦራሕ ተመልሰው፣ ምን አስቀምጧችኋል፤ አሉዋቸው ።

፱ ተንሥኡ ንሑር ላዕሌሃ እስመ ቦአናሃ ወአንሶሰውናሃ ለይእቲ ምድር እስከ አጽናፊሃ፣ ወርኢነ ሕዝበ እለ ይነብሩ ውስቴታ በሕገ ሲዶና፣ ወርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና፣ ወአልቦሙ ትልኃፈ ነገር ምስለ ሶርያ ።

ገብተን በዚያች አገር እስከ ዳርቻዋ ድረስ ተመላልሰንበታልና፣ በሲዶና ሥርዓት ጸንተው በውስጧ የሚኖሩ ወገኖችንም አይተናልና እነሱቸውም ከሲዶና የራቁ ናቸውና ከሶርያም ሰዎች ጋራ በነገር መተዛዘን የላቸውምና ።

ያችን አገር እጅግ መልካም እንደሆነች አይተናታልና ተነሡ በነርሱ ላይ እንውጣ፣ እናንተ ግን ዝም በሉ ያችን አገር ትወርሷት ዘንድ ሂዶ መግባትን ቸል አትበሉ ።

፲ ወባሕቱ ተንሥኡ ወንዕርግ ላዕሌሆሙ እስመ ርኢናሃ ለይእቲ ምድር ሠናይት ጥቀ፤ ወአንትሙሰ አርምሙ ወኢትትሀከዩ ሐዊረ ወበዊአ ከመ ትትዋረስዋ ለይእቲ ምድር ።

ከገባችሁም በኋላ ተዘልለው ወደሚኖሩ ወገኖች ትደርሳላችሁ፣ አገሪቱም ሰፊ ናት፣ እግዚአብሔር በእጃችሁ አግብቶላችኋልና አገሪቱም በዚህ ዓለም ከተፈጠረው ነገር ሁሉ የሚታጣበት የለም አሏቸው ።

፲፩ ወእምከመ ቦእክሙ ትበጽሑ ኀበ ሕዝብ እለ ተአሚኖሙ ይነብሩ ወምድርኒ ረኃብ እስመ አግብአ እግዚአብሔር ውስተ እዴክሙ፤ ብሔር ዘአልቦ ዘይትኀጣእ እምኵሉ ቃል ዘተፈጥረ ውስተ ምድር ።

ከዚያ ከዳን አገር ከአስታሔልና ከሦራሕ ሰይፍ ሰይፍ የታጠቁ ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው ተነሡ። መሳ፣ ፲፰ ፲፯ ።

፲፪ ወተንሥኡ እምህየ እምብሔረ ዳን እምነ ሦራሕ ወአስታሔል ስድስቱ ምእት ብእሲ እለ ቅኑታኒሆሙ ወይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ።

ወጥተውም የይሁዳ ዕጣ በምትሆን በቀርያታርም ሰፈሩ፣ ስለዚህም ያ ቦታ እስከሁን ድረስ የዳን ሰፈር ተባለ ይኸውም ከቀርያታርም በኋላ ያለ ነው ። ኢያ፣ ፱ ፲፯ ።

፲፫ ወዐርጉ ወኀደሩ ውስተ ቀርያታርም ዘይሁዳ ወበእንተ ዝንቱ ተሰምየ ውእቱ መካን ትዕይንተ ዳን እስከ ዮም መንገለ ድኅሬሃ ለቀርያታርም ።

ከዚያም አልፈው ወደ ደብረ ኤፍሬም ደርሰው እስከ ሚክ ቤት ደረሱ ። መሳ፣ ፲፰ ፪ ። ፩ ሳሙ፣ ፲፬ ፲፰ ።

፲፬ ወኀለፉ እምህየ በጽሑ ውስተ ደብረ ኤፍሬም ወመጽኡ እስከ ኀበ ቤቱ ሚካ ።

፲፭ ወይቤልዎሙ እልክቱ ኀምስቱ እደው እለ ሖሩ ይርአይዋ ለይእቲ ምድረ ሊሳ ወይቤልዎሙ ለአኀዊሆሙ ሰበ ተአምሩ ከመ ቦቱ ውስተ ዝንቱ ቤት ምስል ወተራፊን ወግልፎ ወሰብክ ወይእዜኒ አእምሩ ዘትገብሩ ።

ሊሳ የምትባል ያችን አገር ያዩዋት ዘንድ የሄዱም እነዚያ አምስት ሰዎች ወንድሞቻቸውን በዚህ ቤት ምስል እንዳለ የጣአትም ልብስ እንዳለ ተመትቶ የተሠራ ጣአትም እንዳለ ብታውቁ ዝም ባላችሁም ነበር፣ አሁንም የምታደርጉትን ዕወቁ አሏቸው ። ዘፀ፣ ፳፫ ፩ ።

፲፮ ወተግኅሡ ህየ ወቦኡ ውስተ ቤቱ ለውእቱ ወልድ ሌዋዊ ውስተ ቤተ ሚካ ወተአምኅዎ ።

ከዚያም አልፍ ብለው በሚክ ቤት ወዳለ ካህን ወደ ሚሆን ወደዚያ ልጅ ቤት ገብተው እጅ ነሡት ።

፲፯ ወእልክቱ ስድስቱ ምእት ብእሲ እንዘ ይፀውሩ ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ተጋብኡ ኀበ ኆኅተ አንቀጽ እለ እምደቂቀ ዳን ።

እሊያም ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው አፋፋቸውን ታጥቀው ነበር፣ ከዳን ልጆች ወገን የሚሆኑ ሰዎች በበሩ ደጃፍ ተሰበሰቡ ። መሳ፣ ፲፰ ፲፩ ።

፲፰ ወዐርጉ እልክቱ ኀምስቱ እደው እለ ሖሩ ቀዲሙ ከመ ይርአዩ ምድረ ወቦኡ ወነሥኡ ዝክተ ምስለ ወግልፎ ወተራፊን ወሰብክ ወዝክቱሰ ካህን ይቀውም ኀበ ኆ

ያችን አገር ለማየት አስቀድመው ሂደው የነበሩ እነዚያ አምስቱ ሰዎችም ገቡ፣ ገብተውም መልክ ያለውን ጣኦትና ያንን ምስል ተመትቶ የተሠራውን ጣኦቱንና የጣ

ኅተ አንቀጽ ወእልክቱኒ ስድስቱ ምእት ብእሲ ይፀውሩ
ንዋየ ሐቅሎሙ ቅኑታኒሆሙ ።

፲፱ ወቦኡ እሙንቱ እደው ውስተ ቤተ ሚካ ወነሥኡ ዝ
ክተ ግልፎ ወምስለ ወተራፊን ወስብከ ወይቤሎሙ ዝክቱ
ካህን ምንተ ትገብሩ አንትሙ ።

፳ ወይቤልዎ አርምም ወደይ እዴከ ውስተ አፉከ ወነዓ
ምስሌነ ወትከውነነ አበ ወካህነ፤ ፀኑ ይኄይሰከ ትኩን ካ
ህነ ለአሐዱ ብእሲ እምትኩን ካህነ ለነገድ ወለሕዝበ እስ
ራኤል ።

፳፩ ወተፈሥሐ ልቡ ለውእቱ ካህን ወነሥአ ውእተ ምስለ
ወተራፊነ ወግልፎ ወስብከ ወቦአ ማእከለ ሕዝብ ።

፳፪ ወተመይጡ ወሖሩ ወነሥኡ ኵሎ ቤቶ ወጥሪቶ ወኵ
ሎ ክብሮ ወነድኡ ቅድሜሆሙ ።

፳፫ ወእንበለ ይርኅቁ እምቤት መጽአ ሚካ ወእደው ሕዝ
ብ እለ ቅድመ ቅሩበ ቤቱ ለሚካ ወጸርሑ እምድኅሬሆሙ
ለደቂቀ ዳን ወአውየዉ ሎሙ ለደቂቀ ዳን ።

፳፬ ወሚጡ ገጾሙ ደቂቀ ዳን ወይቤልዎ ለሚካ ምንተ
ኮንከ ዘትጸርሕ ።

፳፭ ወይቤሎሙ ሚካ ግልፎየኒ ዘገበርኩ ነሣእክሙኒ ወካ
ህነኒ ወሖርክሙ ወምንተ እንከ ኀደግሙ ሊተ ዘትብሉኒ
ምንተ ትጸርሕ ።

፳፮ ወይቤልዎ ደቂቀ ዳን ኢይሰማዕ እንከ ቃልከ ምስሌነ
ወእመ አኮሰ ይትራከቡከ እደው መሪራነ ነፍስ ወታሐጕል
ዓዲ ነፍስከኒ ወነፍሰ ቤትከኒ ።

፳፯ ወሖሩ ደቂቀ ዳን ፍናዊሆሙ ወርእየ ሚካ ከመ ይጸንዑ
ዕዎ ወተመይጠ ወአተወ ቤቶ ።

፳፰ ወእሙንቱሰ ነሥኡ ኵሎ ዘገብረ ሚካ ወካህነኒ ወኵ
ሎ ዘቦ ወሖሩ እስከ ሊሳ ላዕለ ሕዝብ ዘተአሚኖ ይነብር፤
ወቀተልዎሙ በአፈ ሐፂን ወሀገሮሙኒ አውዐዩ በእሳት ።

፳፱ ወአልቦ ዘድኅነ እስመ ርኁቃን እሙንቱ እምነ ሲዶና
ወአልቦሙ ትልሐፍ ምስለ ባዕድ ሰብእ ወይእቲሰ ውስተ
ቈላት እንተ ቤተ ጦብ፤ ወሐነጽዋ ለይእቲ ሀገር ወነበሩ
ውስቴታ ።

፴ ወሰመዩ ስማ ለይእቲ ሀገር ዳን በስመ አቡሆሙ ዳን ዘተ
ወልደ ለእስራኤል፤ ወስማሰ ለይእቲ ሀገር ቀዲሙ ሊሳ ።

፴፩ ወአቀሙ ሎሙ ደቂቀ ዳን ግልፎ ዘሚካ፤ ወዮናታን
ወልደ ጌርሶም ወልደ ሙሴ ውእቱ ወደቂቁ ካህናት እሙ
ንቱ ለሕዝበ ዳን እስከ አመ ፍልሰተ ምድሮሙ ።

፴፪ ወአቀሙ ሎሙ ግልፎ ዘሚካ ዘገብረ በኵሉ መዋዕል
አምጣነ ነበረ ቤተ እግዚአብሔር ውስተ ሴሎም፤ ወበእማ
ንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ሌዋዊ ወይነብር ውስተ አሐዱ

አቴን ልብስ ወሰዱ፤ ያ ካህን ግን በደጃፉ ቆሞ ነበር፤ እነ
ዚያም ስድስት መቶ ሰዎች መሣሪያቸውን ይዘው ሾፋቸ
ውን ታጥቀው ነበር ። መሳ፡ ፱ ፲፬፤ ፲፯ ፭ ።
እነዚያም ሰዎች ወደ ሚካ ቤት ገብተው ምስሉንና
ያን መልክ ያለውን ጣኦት ተመትቶ የተሠራውን ጣኦትን
የጣኦቱን ልብስ ወሰዱ፤ ያም ካህን ምን ታደርጋላችሁ፤
አላቸው ።
ዝም በል አፍህን በእጅህ ያዝና ከኛ ጋራ ሂድ፤ አባት
ካህን ትሆነንናለህ፤ ለእስራኤል ወገንና ለብዙ ነገድ ካህን
ከመሆን በውኑ ላንድ ሰው ካህን መሆን ይሻላሃልን፤
አሉት ። መሳ፡ ፲፯ ፲፤ ኢዮ፡ ፳፩ ፭፤ ምሳ፡ ፴ ፴፪ ።
የዚያም ካህን ልቡ ደስ አለው፤ የጣኦቱን ልብስና
ያንን ምስል ተመትቶ የተሠራውን ጣኦትና መልክ ያለ
ውን ጣኦት ይዞ ከሕዝቡ መካከል ገባ ።
እነዚያም ተመልሰው ሄዱ፤ ጥቃቅኑን ገንዘቡና ጓዙን
ሁሉ ከብቱንም (ሃብቱን) ሁሉ ወስደው በፊታቸው ነዱ ።
ከቤቱም ሳይርቁ ሚካ መጣ፤ በሚካ ቤት አቅራቢያ
አንጻር ያሉ ወገኖች ሰዎችም መጡ፤ በዳን ልጆች በስተ
ኋላ ሁነውም ጮኹ፤ ለዳን ልጆችም ጮኹላቸው ።
የዳንም ልጆች ፊታቸውን መልሰው ሚካን የምት
ጮኸ ምን ሁነህ ነው፤ አሉት ። መሳ፡ ፲፰ ፳፪ ፯ ፴፬ ።
ሚካም የሠራሁት ጣኦቴንም ካህኑንም ይዛችሁብኝ
ሂዳችሁ ለኔ ምን ተዋችሁልኝ፤ ለምን ትጮኻለህ ትሉኛ
ላችሁን፤ አላቸው ። ዘፍ፡ ፴፩ ፴ ።
የዳንም ልጆች እንግዲህ ቃልህ በኛ ዘንድ አይሰማ፤
ይህስ ካልሆነ ቁጡቁጡ ሰዎች ይገናኙኻል፤ ዳግመኛ ሰው
ነትህንና የወገኖችህን ሰውነት ታጠፋለህ አሉት ።
የዳን ልጆችም ጕዳናቸውን ሄዱ፤ ሚካም እንደጸኑ
በት አይቶ ተመልሶ ወደ ቤቱ ገባ ።
እነዚያ ሰዎች ሚካ የሠራውን ሁሉ ካህኑንም ያለ ገን
ዘቡንም ሁሉ ይዘው እስከ ሊሳ ድረስ ተዘልሎ በሚኖር
ወገን ላይ ሄዱ፤ በጦርም አጠፉዋቸው አገራቸውንም
በእሳት አቃጠሉ ። ዘዳ፡ ፴፫ ፳፪ ። መሳ፡ ፲፰ ፯ ።
እነሳቸው ከሲዶና የራቁ ናቸውና፤ ከሌላም ሰው ጋር
መተዛዘን የላቸውምና የዳን የለም፤ ይህችም አገር በጦብ
ወገን ቈላ ያለች ናት፤ ያችንም አገር ቀጽረዋት በውስጧ
ኖሩ ። ኢያ፡ ፲፱ ፳፰ ። መሳ፡ ፲፰ ፯ ።
የዚያችንም አገር ስሟን ከእስራኤል በተወለደ በአባ
ታቸው በዳን ስም "ዳን" አሏት፤ ቀድሞ ግን የዚያች አ
ገር ስም ሊሳ ይባል ነበር ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፬ ።
የዳን ልጆች የሚካን ጣኦት አቆሙላቸው፤ የሙሴ
ልጅ የጌርሳም ልጅ ዮናታንም እርሱና ልጆቹ አገራቸው
እስኪጠፋ ድረስ ካህናት ነበሩ ። መሳ፡ ፲፫ ፩ ።
የእግዚአብሔር ቤት በሴሎም የኖረውን ያህል በዘ
መኑ ሁሉ የሠራውን የሚካን ጣኦት አቆሙላቸው፤ በዚ
ያም ወራቶች ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውም ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ከደብረ ኤፍሬም በአንድ ጕን የሚኖር አንድ ካህን

ኦሪት ዘመሳፍንት፣ ምዕራፍ ፲፱ ።

ኀብር ዘደብረ ኤፍሬም ወነሥአ ሎቱ ውእቱ ብእሲ ብእሲተ
ዕቅብተ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ።
፪ ወተመዐቶ ዕቅብቱ ወኀደገቶ ወአተወት ቤተ አቡሃ
ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወነበረት ህየ መዋዕለ አርባዕተ
ኢውራኀ ።
፫ ወተንሥአ ምታ ወሖረ ወተለዋ ከመ ይትዓረቃ ወያ
ግብአ ኀቤሁ፣ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወክልኤቱ አእዱግ
ወሖረ ቤተ አቡሃ ወርእዮ አቡሃ ለይእቲ ወለት ወሖረ
ወተቀበሎ ።
፬ ወአብኦ ውስተ ቤቱ ወነበረ ምስሌሁ ሠሉሰ መዋዕለ
ወበልዑ ወሰትዩ ወቤተ ህየ ።
፭ ወአምዝ አመ ራብዕት ዕለት ነቅሐ በጽባሕ ወተንሥአ
ይሑር፣ ወይቤሎ አቡሃ ለይእቲ ወለት ለሐሙሁ አጽንዕ
ልበከ ወብላዕ ፍተ ኅብስት ወእምዝ ተሐውሩ ።
፮ ወነበሩ ወበልዑ ክልኤሆሙ ኅቡረ ወሰትዩ፣ ወይቤሎ
አቡሃ ለይእቲ ወለት ለውእቱ ብእሲ ቢት ዮምኒ ወይትፈ
ሣሕከ ልብከ ።
፯ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ይሑር ወአገበሮ ሐሙሁ
ወከዐበ ቤተ ህየ ።
፰ ወነቅሐ በጽባሕ አመ ኃምስ ዕለት ከመ ይሑር ወይቤሎ
ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ ወለት ብላዕ እክለ ወእም ዝ ተሐውር
እስከ የዐርብ ፀሐይ ወበልዑ ወሰትዩ ክልኤሆሙ ።
፱ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ከመ ይሑር ውእቱ ወዕቅ
ብቱ ወቍልዔሁ ምስሌሁ ወይቤሎ ሐሙሁ አቡሃ ለይእቲ
ወለት ናሁ መስየ ወተቈልቈለ ፀሐይ፣ ኅድር ዝየ ዮምኒ
ወንበር ዝየ ወይትፈሣሕከ ልብከ ወትገይሡ በጽባሕ ፍኖተ
ክሙ ወተአቱ ቤተከ ።
፲ ወአበየ ውእቱ ብእሲ በይተ ወተንሥአ ወሖረ ወበጽሐ
እስከ ቅድመ ኢያቡሴዎን እንተ ይእቲ ኢየሩሳሌም ወም
ስሌሁ ክልኤቱ አእዱግ ጽዑናን ወይእቲ ዕቅብቱ ምስሌሁ ።

፲፩ ወአንዘ ዓዲሆሙ ሀለዉ አንጻረ ኢያቡሴዎን ፀሐይኒ
ተቈልቈለት ጥቀ ወይቤሎ ቍልዔሁ ለእግዚኡ ነዓ ንግ
ኃሥ ውስተ ሀገረ ኢየሩሳሌም ዛቲ ወንቢት ውስቴታ ።
፲፪ ወይቤሎ እግዚኡ ኢይግኅሥ ውስተ ሀገረ ነኪር እን
ተ ኢኮነት ዘደቂቀ እስራኤል፣ ንኅልፍ እስከ ገባኦን ።
፲፫ ወይቤሎ እግዚኡ ለቍልዔሁ ነዓ ንግኃሥ ውስተ አ
ሐዱ መካን ወንኅድር ውስተ ገባኦን እንተ ስማ ራማ ።
፲፬ ወኀለፉ ወሖሩ እስከ ዐርበ ፀሐይ ወበጺሖሙ ገባኦን
እንተ ብንያም ግኅሡ በህየ ከመ ይባኡ ወይኅድሩ ውስተ
ገባኦን ።
፲፭ ወሰበ ቦኡ ወነበሩ ውስተ መርኅበ ሀገር አልበ ዘያበው
አሙ ውስተ ቤት ወዘያኅድሮሙ ።
፲፮ ወመጽአ ብእሲ ልሂቅ እምግብሩ ወብእሲሁሰ እምደ
ብረ ኤፍሬም ወምንባሪሁ ውስተ ገባኦን ወሰብአ ብሔርሰ
ደቂቀ ብንያም ።
፲፯ ወነፀሩ በአዕይንቲሆሙ ወርእይዎ ለዝክቱ ብእሲ ነጋ
ዲ ውስተ መርኅበ ሀገር ወይቤሎ ዝክቱ ልሂቅ አይቴ
ተሐውር ወእምአይቴ መጻእከ ።

ሰው ነበረ፣ ያም ሰው የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ል
ሔም አንዲት ሴት አግብቶ ይኖር ነበር ።
ሚስቱም ተጣላችው፣ ትታውም የይሁዳ ዕጣ በምት
ሆን በቤተ ልሔም ወደ አባቷ ሄደች፣ በዚያም አራት
ወር ተቀመጠች ። መሳ፣ ፲፩ ፹፣ ፲፮ ፩ ።
በኋላም ቍጣዋ ተከትሏት፣ ታርቆ ወደሱ ይመልሳት
ዘንድ ሄደ፣ ብላቴናውም ከሱ ጋራ ሂዶ ነበር፣ ሁለት አህ
ዮችም ጭነው ነበር፣ ወደዚያች ልጅ አባት ቤትም ሄደ፣
የዚያች ልጅ አባትም አየው፣ ሂዶም ተቀበለው ።
ወደ ቤቱም አግብቶት ከሱ ጋራ ሦስት ቀን ተቀመጠ፣
በልተውና ጠጥተውም በዚያ አደረ ።
ከዚህ በኋላ በአራተኛይቱ ቀን ማለዳ ነቅቶ ለመሄድ
ተነሣ፣ የዚያችም ልጅ አባት አማቹን ልቡናህን አጽን
ተህ እምበሽህን ብላ ከዚህ በኋላ ትሄዳላችሁ አለው ።
ሁለቱም አንድነት ተቀምጠው በሉ ጠጡ፣ የዚያች
ልጅ አባትም ያንን ሰው ዛሬም እደር ልብህንም ደስ ይበ
ለው አለው ። መሳ፣ ፲፱ ፳፪፣ ፪ ሳሙ፣ ፲፫ ፳፰ ።
ያም ሰው ለመሄድ ተነሣ፣ አማቹ ግድ አለው፣ ዳግ
መኛም በዚያ አደረ ።
በአምስተኛውም ቀን ይሄድ ዘንድ ማልዶ ተነሣ፣ የዚ
ያች ልጅ አባትም አማቹን እኽል ብላ፣ ከዚያ በኋላ ፀሐይ
እስኪገባ ድረስ ትሄዳለህ አለው፣ ሁለቱም በሉ ጠጡ ።
ያም ሰው ከሚስቱ ጋር ይሄድ ተነሣ፣ ብላቴናውም
ከሱ ጋር ሊሄድ ተነሣ፣ የዚያችም ልጅ አባት አማቱን
እነሆ መሸ፣ ፀሐይም ሊገባ ደረሰ፣ ዛሬም ከዚህ እደር
ከዚህም ተቀመጥ፣ ልብህም ደስ ይበለው ሲነጋ ጕዳናች
ሁን ትሄዳላችሁ ወደ ቤትህም ትገባለህ አለው ።
ያም ሰው አላደር ብሎ ተነሥቶ ሄደ፣ እስከ ኢያቡሴ
ዎን አፋዛገገም ደረሱ ይችውም ኢየሩሳሌም ናት፣ ከሱ
ም ጋር ሁለት የተጫኑ አህዮች ነበሩ፣ ያችም ሚስቱ
ከሱ ጋራ ነበረች ። ኢያ፣ ፲፭ ፷፫ ።
ገና በኢያቡሴዎን አንጻር ሳሉ ፀሐይ ፈጽሞ ሊገባ
ደርሶ ነበር፣ ብላቴናውም ጌታውን ገና ወደዚች ወደ ኢየ
ሩሳሌም እንግባ በዚም እንደር አለው ።
ጌታውም የእስራኤል ዕጣ ወዳልሆነች ወደ ባዕድ መን
ደር አልገባም፣ ወደ ገባኦን እንለፍ አለው ።
ጌታውም ወደ አንድ ቦታ ገብተን በገባዖን ስሟ
ራማ ከምትባል መንደር እንደር አለው ።
ፀሐይ እስኪገባ ድረስ አልፈው ሄዱ፣ የብንያም ዕፃ
ወደ ምትሆን ወደ ገባዖንም በደረሱ ጊዜ ገብተው በገባ
ዖን ያድሩ ዘንድ ወደዚያ አቀኑ ።
ገብተውም ከአገሩ አደባባይ በተቀመጡ ጊዜ፣ ወደ
ቤት አግብቶ የሚያሳድራቸው አላገኙም ። መሳ፣ ፲፱ ፲፰ ።
ሽማግሌ ሰው ከሥራው መጣ፣ ሰውዬው ግን በደብረ
ኤፍሬም ነበር፣ የሚኖረውም በገባዖን ነበር፣ የዚያ አገር
ሰዎች ግን የብንያም ልጆች ነበሩ ።
በዓይናቸውም ተመልክተው ያንን አልፎ ሃያጅ ሰው
በአገሩ አደባባይ አዩት፣ ያም ሽማግሌ ሰው ወዴት ትሄዳ
ለህ፣ ከየትስ መጣህ፣ አለው ።

፲፰ ወይቤሉ ኀለፍት ንሕነ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስከ አመ ንበጽሕ ደብረ ኤፍሬም እስመ እምህየ አነ ወሖርኩ እስከ ቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወአአቱ ቤትየ ወአልቦ ዘአግኀሠኒ ውስተ ቤቱ ።

፲፱ ወኀሠርኒ ወእክልኒ ብነ ለአእዱጊነ ወኅብስትኒ ወወይንኒ ብነ ለአመትክኒ ወለገብርከኒ ወለቍልዔከኒ አልቦ ዘነኀጥአ እምኵሉ መፍቅድነ ።

፳ ወይቤሎ ዝክቱ ብእሲ ልሂቅ ሰላም ለከ ወኵሉ ዘአልብከ ላዕሌየ ወባሕቱ ውስተ መርኅብስ ኢትኅድር ።

፳፩ ወአብኦ ውስተ ቤቱ ወአቅምሐ ለአእዱጊሁ ወሐፀበሙ እገሪሆሙ ወበልዑ ወሰትዩ ።

፳፪ ወእምዝ ሰበ ተፈሥሑ ልቦሙ ናሁ ደቂቀ ኃጥአን ሰብአ ሀገር ዐገትዎ ለውእቱ ቤት ወጐድጐዱ ኆኅቶ ወይቤልዎ ለዝክቱ ብእሲ ልሂቅ በዓለ ቤት አውፅኦ ለዝክቱ ብእሲ ዘቦአ ውስተ ቤትከ ከመ ንሑሮ ።

፳፫ ወወፅአ ኀቤሆሙ ዝክቱ ብእሲ በዓለ ቤት ወይቤሎሙ ሐሰ ለክሙ አኀዊነ ኢትግበሩ እኩየ እምድኅረ ቦአ ብእሲ ውስተ ቤትየ ኢትግበሩ ዘንተ ዕበደ ።

፳፬ ናሁ ወለትየ ድንግል ወዕቅብቱ ወአውፅኦን ወአኅሥርዎን ወግበሩ ላዕሌሆን ዘይኤድመክሙ በውስተ አዕይንቲክሙ ወላዕለ ዝክቱስ ብእሲ ኢትግበሩ ዘንተ ነገረ ዕበድ ።

፳፭ ወኢፈቀዱ እሙንቱ ሰብእ ይስምዕዎ ፣ ወነሥኦ ዝክቱ ብእሲ ለዕቅብቱ ወአውፅኦ አፍኣ ኀቤሆሙ ወአኀሠርዋ ወተዋነይዋ ኵላ ሌሊተ እስከ ጸብሐ ወፈነውዋ ሰበ ሠርከ ኀሕ ።

፳፮ ወመጽአት ይእቲ ብእሲት በጽባሕ ወወድቀት ኀበ መድረከ ኆኅት ዘውእቱ ብእሲ በዓለ ቤት ኀበ ሀለወ ህየ እግዚኣ እስከ ጸብሐ ።

፳፯ ወተንሥአ እግዚኣ በጽባሕ ወአርኀወ ኆኅተ ውእቱ ቤት ወወፅአ ከመ ይሑር ፍኖቶ ወረከባ ለዕቅብቱ ውድቅተ ኀበ ኆኅተ ውእቱ ቤት ወእደዊሃ ላዕለ መድረክ ።

፳፰ ወይቤላ ተንሥኢ ንሑር ወኢያውሥአቶ እስመ ሞተት ፣ ወጸዐና ዲበ አድጉ ወተንሥአ ውእቱ ብእሲ ወአተወ ብሔሮ ።

፳፱ ወቦአ ቤቶ ወነሥአ መጥባሕተ ወአኀዞ ለዕቅብቱ ወመተራ እመለያልየ አዕፅምቲሃ ዐሠርተ ወክልኤተ ክፍለ ረሰያ ወፈነዋ ውስተ ሕዝበ እስራኤል ።

፴ ወእምዝ ኵሉ ዘርእያ ይቤ አልቦ አመ ኮነ ከመዝ ወአልቦ አመ አስተርአየ እምአመ ወፅኡ እስራኤል እምግብጽ እስከ ዮም ።

፴፩ ወአዘዞሙ ውእቱ ብእሲ ለእልክቱ ሰብእ እለ ፈነዎሙ ወይቤሎሙ ከመዝ በልዎሙ ለኵሉ ሰብአ እስራኤል ቦኑ አመ ኮነ ከመዝ እምአመ ወፅኡ ደቂቀ እስራኤል እምግብጽ እስከ ዮም ፣ ወረስዩ ለክሙ ምክረ ወተናገሩ ዘይሤኒ ።

ወደ ደብረ ኤፍሬም እስክንደርስ ድረስ የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤተ ልሔም አልፈን የምንሄድ ነን፤ እኔም ከዚያ ነኝና የይሁዳ ዕጣ ወደምትሆን ወደ ቤተ ልሔም ሂጄ ነበር፤ አሁንም ወደ ቤቴ እመለሳለሁ፤ ወደ ቤቱም ያገባኝ የለም ።

ለአህዮቻችንም ገለባ (ገፈራ) አለን፤ ላገልጋይህ ለሚስቱም ለብላቴናህም ወይንና እምባሻ አለን፤ ከምንፈልገው ሁሉ የምናጣው የለም አለው ።

ያም ሽማግሌው ሰው ደስ ይበልህ፤ ላንተ የሌለህ ሁሉ ከኔ ዘንድ አለ፤ ነገር ግን በአደባባይ አትደር አለው ።

ወደ ቤቱም አገባው፤ ለአህዮቹም ገፈራ ጣለላቸው፤ እግራቸውንም አጠባቸው፤ በሉም ጠጡም ።

ከዚህ በኋላ በልተው ጠጥተው ልቡናቸውን ደስ ባለው ጊዜ እነሆ ኃጥአን የሚሆኑ የአገሩ ሰዎች ያንን ቤት ከበቡት፤ በሩንም ደበደቡ፤ ያነንም የቤቱ ባለ ቤት ሽማግሌ ሰው እንደርስበት ዘንድ ወደ ቤትህ የገባውን ያንን ሰው አውጣልን አሉት ። ዘፍ፡ ፲፱ ፭ ። ዘዳ፡ ፲፫ ፲፫ ።

ያም የቤቱ ጌታ ሰው ወደነሳቸው ወጥቶ ወንድሞቼ! ለናንተ አገባባችሁ አይደለም ሰውዬው ወደ ቤቴ ከገባ በኋላ ክፉ ነገር አታድርጉ፤ ይህን ስንፍና አትሥሩ ።

እነሆ ሚስቱና ከወንድ ያልደረሰች ልጄ አሉ፤ እነሱን ላምጣላችሁ አዋርዱዋቸው፤ በነሱ ላይ ለዓይናችሁ ደስ የሚያሰኛችሁን አድርጉ፤ በዚህ ሰው ግን ይህን የስንፍና ሥራ አታድርጉ አላቸው ። ዘፍ፡ ፲፯ ፯ ። ዘዳ፡ ፳፩ ፲፬ ።

እነዚያም ሰዎች ይሰሙት ዘንድ አልወደዱም፤ ያም ሰው ሚስቱን ይዞ ወደነሳቸው አወጣት፤ አዋረድዋት፤ እስኪነጋም ድረስ በፈረቃ ተጫወቱባት፤ ጎህ በቀደደ ጊዜም ለቀቋት ። ፩ ሳሙ፡ ፴፩ ፬ ።

ያችም ሴት ሲነጋ መጥታ በዚያ ባሏ ባለበት በቤቱ ጌታ ሰው ደጃፍ መድረክ ላይ እስኪነጋ ድረስ ወደቀች ። መዝ፡ ፵፯ ፩ ።

ባልዋ ማለዳ ተነሥቶ የዚያን ቤት ደጃፍ ከፈተ፤ ጐዳናውንም ይሄድ ዘንድ ቢወጣ ሚስቱን በዚያ ቤት ደጃፍ ወድቃ እጆቿን በመድረኩ ላይ ዘርግታ አገኛት ።

ተነሺ እንሂድ አላት፤ ሙታለችና አልመለሰችለትም በህያውም ላይ ጭናት ያ ሰው ወደ አገሩ ተመለሰ ። መሳ ፳ ፭ ።

ወደ ቤቱ ገብቶ ሰይፍን አምጥቶ ሚስቱንም ይዞ ከየአጥንቶቿ መለያያ ላይ ቈራርጦ ዓሥራ ሁለት ክፍል አደረጋት፤ ወደ እስራኤልም ወገኖች ሰደዳት ።

ከዚህ በኋላ ያያት ሁሉ እስራኤል ከግብጽ ከወጡ ጀምሮ እስከሁን ድረስ እንዲህ ያለ ነገር ተደርጎም ታይቶም አያውቅም አለ ።

ያም ሰው የላካቸውን እነዚያን ሰዎች የእስራኤልን ወገኖች ሁሉ እንዲህ በሏቸው፤ የእስራኤል ልጆች ከግብጽ ከወጡ ጀምሮ እስካሁን ድረስ በውኑ እንደዚህ ተደርጎ ያውቃልን፤ እናንተ ምክር አድርጉ የሚሆነውን ነገር ተነጋገሩ ብሎ አዘዛቸው ። መሳ፡ ፳ ፯ ። ኢሳ፡ ፰ ፲ ።

ምዕራፍ ፳።

፩ ወወፅኡ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወአንገለጉ ወተጋብኡ ኵሉ ማኅበሮሙ ከመ አሐዱ ብእሲ እምዳን እስከ ቤርሳቤሕ ወገለዓድኒ ውስተ መሴፋ።

፪ ወቆመ ኵሉ ሕዝብ ወኵሉ ነገደ እስራኤል ውስተ ማኅበሮሙ ወኵሉ ሕዝቡ ለእግዚአብሔር አርባዕ እልፍ እጋር ዘይጸውሩ ኲናተ።

፫ ወሰምዑ ደቂቀ ብንያም ከመ ተጋብኡ ደቂቀ እስራኤል ውስተ መሴፋ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል አይድዑነ በአይቴ ኮነት ዛቲ እኪት።

፬ ወአውሥአ ዝኩ ካህን ሌዋዊ ምታ ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ቀተሉ ወይቤ በገባአን ዘብንያም መጻእኩ አነ ወዕቅብትየ ንኅድር።

፭ ወተንሥኡ ላዕሌነ ሰብአ ገባአን ወዐገቱ ዲቤነ ውእተ ቤተ ሌሊተ ወኪያየ ፈቀዱ ይቅትሉኒ ወለዕቅብትየሰ አኅሠርዋ ወተዋነይዋ ወሞተት።

፮ ወነሣእክዋ ለዕቅብትየ ወመተርክዋ በበመለያልይ ወፈነውኩ ውስተ ኵሉ ደወለ ርስቶሙ ለእስራኤል እስመ ገብሩ ዕበደ ውስተ እስራኤል።

፯ ወናሁ ኵልክሙ አንትሙ ደቂቀ እስራኤል ዝየ አቅሙ ለክሙ ቃለ ወምክረ።

፰ ወቆሙ ኵሉ ሕዝብ ከመ አሐዱ ብእሲ ወይቤሉ ኢንአቱ አብያቲነ ወኢንገብእ በሐውርቲነ።

፱ ወይእዜኒ ከመዝ ግበሩ ላዕለ ገባአን ነዐርግ ላዕሌሆሙ በበመክፈልትነ።

፲ ወንነሥእ በበዐሠርቱ እደው ለምእት ለኵሉ ሕዝበ እስራኤል ወከማሁ ምእተ ለዐሠርቱ ምእት፡ ወዐሠርተ ምእተ ለእልፍ እለ ይፀውሩ ስንቀ ለሕዝብ ውስተ ፍኖት ለእለ የሐውሩ ይትቃተልዎሙ ለገባአን ዘብንያሚ በበይነ ኵሉ ዕበድ እንተ ገብሩ ላዕለ እስራኤል።

፲፩ ወተጋብኡ ኵሉ እስራኤል እምአህጉሪሆሙ፡ ወለአኩ ሕዝበ እስራኤል ውስተ ኵሉ ነገደ ብንያሚ እንዘ ይብሉ ምንት ዛቲ እኪት እንተ ኮነት በውስቴትክሙ።

፲፪ ወይእዜኒ አምጽኡ እደወ እለ አበሱ በገባአን ደቂቀ ዓመፃ ወንቅትሎሙ ወናወፅእ እኪተ እምደቂቀ እስራኤል ወአበዩ ደቂቀ ብንያሚ ሰሚዖቶሙ ለደቂቀ እስራኤል።

፲፫ ወተጋብኡ ደቂቀ ብንያሚ እምአህጉሪሆሙ ውስተ ገባአን ከመ ይፃኡ ይትቃተልዎሙ ለደቂቀ እስራኤል።

፲፬ ወተኈለቁ ደቂቀ ብንያሚ በይእቲ ዕለት እምአህጉሪሆሙ ክልኤቱ እልፍ ወኀምሳ ምእት ብእሲ እለ ያፀውሩ ኲናተ እንበለ እለ ይነብሩ ውስተ ገባአን።

፲፭ ወእሙንቱኒ ተኈለቁ ሰብዐቱ ምእት ወራዙት ኀሩያን እለ ክልኤሆን እደዊሆሙ የማናውያን ኵሎሙ ወኵሎሙ እሉ ወፃፍያን በሞፀፍት እብን ወየሀይጹ ሥዕርተ ወኢይስሕቱ።

፲፮ ወተኈለቁ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል እንበለ ደቂቀ ብንያሚ አርባዕ እልፍ ብእሲ ዐዋሬ ኲናት ወኵሎሙ እሉ እደው መስተቃትላን።

ምዕራፍ ፳።

፩ የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወጥተው ተሰበሰቡ፡ ከዳን እስከ ቤርሳቤሕ በመሴፋ እስከለች እስከ ገለዓድም ድረስ ያሉ ወገኖቻቸው ሁሉ እንደ አንድ ሰው ሁነው ተሰበሰቡ።

፪ ሕዝቡ ሁሉ የእስራኤልም ነገድ ሁሉ በወገኖቻቸው በጠላትነት የተነሡ የእግዚአብሔርም ወገኖቹ ሁሉ ለጦር የደረሰው ተቈጥሮ አርባ እልፍ አርበኞች ናቸው።

፫ የብንያምም ልጆች የእስራኤል ልጆች በመሴፋ እንደ ተሰበሰቡ ሰሙ፤ የእስራኤልም ልጆች ይህች ክፉት የትም ቦታ እንደሆነች ንገሩን አሏቸው።

፬ የተገደለችው የዚያች ሴት ባል ከሌዊ የተወለደ ያ ካህንም የብንያም ዕፃ በምትሆን በገባአን ነው ብሎ መለሰ እኔም ከሚስቴ ጋራ እናድር ዘንድ መጣሁ። ዘዐ፡ ፪ ፲፬።

፭ የገባአንም ሰዎች ተነሥተው በኛ ላይ ያንን ቤት ከበቡት፤ እኔንም ይገድሉኝ ዘንድ ፈለጉ፤ ሚስቴን ግን አጐሳቈሏት፤ በፈረቃም ተጫወቱባት ሞተች።

፮ አምጥቼም በየአጥንቷ መለያያ ቈራረጥኋት በእስራኤል ዘንድ ስንፍናን አድርገዋልና በእስራኤል ርስት አውራጃ ሁሉ ሰደድኩ። መሳ፡ ፲፱ ፳፫-፳፱።

፯ እነሆ እናንተ የእስራኤል ልጆች ምክርንና ነገርን በዚህ ፈጽሙ። መሳ፡ ፲፱ ፴።

፰ ሕዝቡም ሁሉ እንደ አንድ ሰው ተነሥተው ወደ ቤታችን እንገባም፤ ወደ አገራችንም እንመለስም አሉ።

፱ አሁንም እንዲህ አድርጉ በየክፍላችን በገባአን ሰዎች ላይ እንዘምታለን። ኢያ፡ ፲፬ ፪። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፳፩።

፲ በእስራኤል ላይ ስላደረጉት ስንፍና ሁሉ የብንያም ዕጣ የምትሆን የገባአንን ሰዎች ይዋጉዋቸው ዘንድ ለሚሄዱ ወገኖች በጐዳና ስንቅ የሚሸከሙ ሰዎችን ከእስራኤል ወገኖች ሁሉ በመቶው ዓሥር ዓሥር እንደዚሁም ለሺው መቶ መቶ ለእልፉም ሺሕ ሺሕ እንሰዳለን አሉ።

፲፩ እስራኤል ሁሉ ከአገሮቻቸው ተሰብስበው የእስራኤል ወገኖች ሁሉ በናንተ የተደረገች ይህች ክፉት ምንድር ናት፤ ብለው ወደ ብንያም ነገድ ሁሉ ላኩ።

፲፪ አሁንም በገባአን የበደሉ ሰዎችን እንግደላቸው፤ ከእስራኤል ልጆች ክፉትን እናውጣ አሏቸው፤ የብንያምም ልጆች የእስራኤልን ልጆች አንሰማችሁም አሏቸው።

፲፫ የብንያምም ልጆች የእስራኤልን ልጆች ወጥተው ይዋጉዋቸው ዘንድ ከአገሮቻቸው ወጥተው በገባአን ተሰበሰቡ።

፲፬ የብንያምም ልጆች ከአገሮቻቸው ተሰብስበው በዚያች ቀን ተቈጠሩ፤ በገባአን ከሚኖሩት በቀር ለጦር የደረሱት ሁለት እልፍ አምስት ሺሕ ናቸው። ዘኍ፡ ፩ ፴፯፣ ፳፮ ፵፩።

፲፭ እነዚያም የተመረጡ ሰባት መቶ አርበኞች ተቈጠሩ፤ ሁሉም በቀኛቸውና በግራቸው የሚወረውሩ ናቸው፤ እነዚህም ሁሉ በወንጭፍ ደንጊያ የሚወረውሩ የማይስቱ ከራስ ጠጕር ለይተው የሚመቱ ናቸው።

፲፮ ከብንያም ልጆች በቀር የእስራኤል ልጆች ሁሉ ተቈጥረው ለጦር የደረሱ አርባ እልፍ ሆኑ፤ እነዚያም ሁሉ አርበኞች ናቸው። ዘኍ፡ ፩ ፵፮፣ ፳፮ ፶፩።

ወተንሥኡ ወዐርጉ ውስተ ቤቴል ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ የዐርግ ለነ መስፍነ ዘይትቃተሎሙ ለነ ለብንያሚ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ይሁዳ ይዕርግ ለክሙ መስፍነ ።	፲፯	ተነሥተውም ወደ ቤቴል መጡ፤ እግዚአብሔርንም ጠየቁ፤ የእስራኤል ልጆች የብንያምን ልጆች ወጥቶ የሚዋጋልን መስፍን ማን ነው፤ አሉ እግዚአብሔርም ይሁዳ መስፍን ሆኖ ይውጣላችሁ አላቸው ። ዘኁ፡ ፳፯ ፳፩ ።
ወተንሥኡ ደቂቀ እስራኤል ወኀደሩ ላዕለ ገባእን ።	፲፰	የእስራኤልም ልጆች ተነሥተው በገባእን ሰፈሩ ።
ወወፅኡ ኵሎሙ እደወ እስራኤል ውስተ ቀትል ምስለ ብንያሚ ወተአኀዝዎሙ በገባእን ።	፲፱	የእስራኤልም አርበኞች ሁሉ ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት ወደ ሰልፍ ወጥተው በገባእን ተያያዙዋቸው (ተቈራቈሷቸው) ።
ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ እምሀገር ወቀተሉ እምእስራኤል ክልኤተ እልፈ ወዕሥራ ምእተ ብእሴ ይእተ አሚረ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ።	፳	የብንያምም ልጆች ከአገር ወጥተው ከእስራኤል ወገን ሁለት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰው ገደሉ፤ የዚያን ጊዜ ገደል ገብተው የሞቱ ብዙ ናቸው ።
ወተጸንዑ ደቂቀ እስራኤል ወዳግመ ወፅኡ ይትቃተሉ ውስተ ዝክቱ መካን ኀበ ተቃተሉ አመ ቀዳሚት ዕለት ሀየ ።	፳፩	የእስራኤልም ልጆች በዚያች ቀን ተጸናንተው በመጀመሪያው ቀን በዚያ ወደ ተዋጉበት ዳግመኛ ይዋጉ ዘንድ ወደዚያ ቦታ ወጡ ።
ወዐርጉ ደቂቀ እስራኤል ወበከዩ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ሠርክ ወተሰአሉ ኀበ እግዚአብሔር ወይቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ተቃትሎ ምስለ ብንያሚ እኁነ፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ዕርጉ ኀቤሆሙ ።	፳፪	የእስራኤል ልጆች በእግዚአብሔር ፊት እስከ ሠርክ ድረስ አለቀሱ፤ ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ዳግመኛ እንዋጋለንን፤ ብለው እግዚአብሔርን ጠየቁ፤ እግዚአብሔርም ወደነሱ ውጡ አላቸው ።
ወመጽኡ ደቂቀ እስራኤል ኀበ ብንያሚ አመ ሣኒታ ዕለት ።	፳፫	የእስራኤልም ልጆች በሁለተኛው ቀን ወደ ብንያም ልጆች መጡ ።
ወወፅኡ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ወተቃተልዎሙ አመ ሣኒታ ዕለት እምገባእን ወቀተሉ እምኔሆሙ እልፈ ወሰማንያ ምእተ ብእሴ እለ ወድቁ ውስተ ምድር ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኵናተ ።	፳፬	የብንያምም ልጆች ወጥተው ተቀበሏቸው፤ በማግሥቱም ዕለት በገባእን ተዋጉዋቸው ከነሱቸውም እልፍ ከስምንት ሺሕ ሰዎች ገደሉ፤ ገደል ወድቀው በሕር ጠልቀው የሞቱ ብዙ ናቸው፤ ሁሉም ለጦር የደረሱ ናቸው ።
ወዐርጉ ኵሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወኵሉ ሕዝብ ወሖሩ ውስተ ቤቴል ወበከዩ ወነበሩ ሀየ ቅድመ እግዚአብሔር ወጾሙ ደቂቀ እስራኤል እስከ ሠርክ ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኀኒት ለእግዚአብሔር ።	፳፭	የእስራኤል ልጆች ሁሉ ወጡ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወጥተው ወደ ቤቴል ሄደው አለቀሱ፤ በዚያም በእግዚአብሔር ፊት ተቀምጠው የእስራኤል ልጆች እስከ ሠርክ ድረስ ጾሙ፤ ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕትንም ለእግዚአብሔር አቀረቡ ። መሳ፡ ፩ ፲፫ ።
ወተስእሉ ደቂቀ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር ወሀለወት ሀየ ታቦተ እግዚአብሔር በእማንቱ መዋዕል ።	፳፮	የእስራኤል ልጆች ወደ እግዚአብሔር ጠየቁ፤ በዚያ ወራት የእግዚአብሔር ማደሪያ (ታቦት) በዚያ ነበረች ።
ወፊንሐስ ወልደ አልአዛር ወልደ አሮን ይቀውም ቅድሜሃ በእማንቱ መዋዕል ወይቤሉ ንድግምኑ ዓዲ ወፂአ ውስተ ቀትል ምስለ ደቂቀ ብንያሚ እኁነ አው ንኅድግ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ዕርጉ እስመ ጌሠመ አገብአሙ ውስተ እዴክሙ ።	፳፯	የአሮን ልጅ የአልአዛር ልጅ ፊንሐስ በዚያ ወራት ከፊቷ ይቆም ነበር፤ ከወንድማችን ከብንያም ልጆች ጋራ ለመዋጋት አሁን ዳግመኛ እንውጣ ወይስ አንውጣ፤ አሉ፤ እግዚአብሔርም፤ ነገ በእጃችሁ እጥላቸዋለሁና ውጡ አላቸው ። ዘኁ፡ ፳፭ ፯ ። ዘዳ፡ ፲ ፰ ።
ወአንበሩ ደቂቀ እስራኤል እለ የዐግትዋ ለገባእን ዐውዳ ።	፳፰	የእስራኤም ልጆች ገባእንን ዙርያዋን የሚከቡዋትን ሰዎች አኖሩ ። ኢያ፡ ፫ ፬ ።
ወተአኀዝዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ አመ ሣልስት ዕለት ወተቃተልዎሙ በኀበ ገባእን ከመ ቀዲሙ ።	፳፱	የእስራኤል ልጆች በሦስተኛይቱ ቀን የብንያሚን ልጆች ተያያዙዋቸው እንደቀደመውም በገባእን ይዋጉዋቸው ጀመር ።
ወወፅኡ ደቂቀ ብንያሚ ወተቀበልዎሙ ለሕዝብ ወጉዩ እምኀበ ሀገር ወአኀዙ ይትቃተሉ እምሕዝብ ከመ ቀዲሙ በውስተ ፍኖት አሐቲ እንተ ታዐርግ ለቤቴል ወአሐቲ እንተ ታዐርግ ለገባእን በውስተ ገዳም ወየአክሉ ሠላሳ እልፍ ብእሲ እምእስራኤል ።	፴	የብንያምም ልጆች ወጥተው ሕዝቡን ተቀበሏቸው፤ ከሀገሩም ሸሹ፤ ከሕዝቡም እንደቀደመው አንዲቱ ወደ ገባእን በምታወጣ አንዲቱ ወደ ቤቴል በምታወጣ ጎዳና ይዋጉ ጀመር፤ በምድረ በዳ ከእስራኤል ሠላሳ እልፍ የሚሆኑ ሰዎች ነበሩ ። መሳ፡ ፳ ፲፰፡ ፳፩ ፱፡ ፲፪ ፲፱ ።
ወይቤሉ ደቂቀ ብንያሚ ይመውቱ ቅድሜነ ከመ ቀዲሙ፤ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል ንጕየይ ወናርኅቆሙ እምሀገር ውስተ ፍናዌ ።	፴፩	የብንያሚም ልጆች እንደቀደመው በፊታችን ይሞታሉ አሉ፤ የእስራኤልም ልጆች ሸሽተን ከከተማ ወደ ጎዳና እናርቃቸው አሉ ። ኢያ፡ ፰ ፫-፯ ።

፴፫ ወተንሥኡ ኵሎሙ ሰብአ እስራኤል እምነ መካኖሙ ወተቃተሉ በበዓልታምር ፡ ወማዕገቶሙኒ ለእስራኤል ተበ እሱ በመካኖሙ እምዐረቢሃ ለገባእን ።

የእስራኤል ወንዶች ሁሉ ከቦታቸው ተነሥተው በበ ዓልታምር ተዋጉ ፡ የእስራኤልም ከባቢዎች በገባእን ግራ በቦታቸው ተዋጉ ።

፴፬ ወገብኡ እንተ ቅድሜሃ ለገባእን እልፍ ብእሲ ኅሩያን እምእስራኤል ወጸንዐ ቀትል ፡ ወእሙንቱሰ ኢያአመሩ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ።

ከእስራኤል የተመረጡ እልፍ ሰዎች በገባእን አፍዛ ገር ተመለሱ ፡ ሰልፉም (ውጊያው) ጸና ፡ እነሳቸው ግን የክ ፉታቸው ፍዳ እንደደረሰችባቸው አላወቁም ።

፴፭ ወአውደቆሙ እግዚአብሔር ለብንያሚ ቅድመ እስራ ኤል ወቀተልዎሙ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ ክልኤቱ እልፍ ወሐምስ ምእት ወአሐዱ ምእት ፡ ወኵሎሙ እለ ይፀውሩ ኲናተ ።

እግዚአብሔርም የብንያሚን ልጆች በእስራኤል ፊት ጣላቸው ፡ የእስራኤል ልጆች ሁለት እልፍ ከአምስት ሺሕ ከንድ መቶ የብንያሚን ልጆች ገደሉዋቸው ሁሉም ለጦር የደረሱ ናቸው ።

፴፮ ወርእየ ብንያሚ ከመ ተቀትለ ወወሀብዎሙ እስራኤል መካነ እስመ ተአመኑ በማዕገቶሙ ዘሜሙ ላዕለ ገባእን ።

የብንያም ልጆች ድል እንደተነሡ አዩ ፡ እስራኤልም በገባእን በኖሩዋቸው ከባቢዎች (ድብቅ ጦር) ታምነዋልና ቦታን ለቀቁላቸው (ሰጧቸው) ።

፴፯ ወሖሩ እልክቱ እለ ዐገቱ ወቀተልዋ ለሀገር በአፈ ሐፂን ።

እነዚያም ከባቢ ጦሮች ሂደው አገሪቱን በጦር አጠ ፉት ። ዘፀ፡ ፲፱ ፲፫ ። ኢያ፡ ፰ ፲፱ ።

፴፰ ወአዘዝዎሙ እስራኤል ለእለ የዐግቱ ከመ በሐፂን ይቅትልዎሙ ወያዕርግዎ ለጢሰ ሀገር ከመ ማኅፈድ ።

እስራኤልም በጦር ያጠፉዋቸው ዘንድ የአገሪቱንም ጢስ እንደ ግንብ ያወጡት ዘንድ እነዚያን የከበቡ ሰዎች አዘዙቸው ።

፴፱ ወተመይጡ ሰብአ እስራኤል በውስተ ቀትል ወለብን ያምሰ አኀዝዎ ይቅትልዎ ሰብአ እስራኤል ወየአክሉ ስድ ስተ ምእተ ብእሴ እስመ ይቤ እንበለ ይቀትሉኒ ቀተልክ ዎሙ በቅድሜየ ከመ ቀትል ዘቀዲሙ ።

የእስራኤል አርበኞች ወደ ሰልፉ ተመለሱ በፊቴ እንደ ቀድሞው ሰልፍ ሳይጠፉኝ አጠፋቸዋለሁ ብሏልና ፡ የእስ ራኤል አርበኞች ብንያሚን ያጠፉ ዘንድ ጀመሩ ፡ እነዚህም ስድስት መቶ ሰዎች ያህሉ ነበሩ ። መሳ፡ ፳ ፴፩ ።

፵ ወዝክቱ ጢሰ ማኅፈድ የዐርግ እምሀገር ከመ ዐምድ ወነጸረ ብንያሚ ድኅሬሁ ወናሁ ዐርገ ጥፍአተ ሀገር ው ስተ ሰማይ ።

ያም የግንቡ ጢስ እንደ ምሰሶ ከከተማው ቀጥ ብሎ ወጣ ፡ የብንያምም ወገን ወደኋላው በየ ጊዜ እነሆ የአገሩ ጥፋት በዝቶ እንደተደረገ ዐወቀ ። መሳ፡ ፳ ፴፰ ።

፵፩ ወተመይጡ ሰብአ እስራኤል ወተወላወሉ ሰብአ ብን ያሚ ወርእዩ ከመ በጽሐቶሙ እከዮሙ ።

የእስራኤል ወገኖች በተመለሱ ጊዜ የብንያም ልጆች ተሸበሩ ፡ የክፋታቸውም ፍዳ እንደረሰችባቸው ዐወቁ ።

፵፪ ወነትዑ ቅድሜሆሙ ለእስራኤል ውስተ ፍኖተ ገዳ ም ፡ ወበጽሐሙ ቀትል ወእለሂ እምሀገር ቀተልዎሙ በማ እከሎሙ ።

ከእስራኤል ፊት ወደ ምድረ በዳ ሸሹ ፡ ሰልፍም ደረ ሰባቸው በሀገርም ያሉ ሰዎች በመከከላቸው አጠፉዋቸው ። መሳ፡ ፩ ፵፭ ፡ ኢያ፡ ፰ ፲፭ - ፳፬ ።

፵፫ ወቀተልዎሙ ለብንያሚ ወአጥፍእዎሙ ወደምሰስ ደምሰስዎሙ በቅድመ ገባእን መንገለ ጽባሒሃ ።

የብንያሚንም ልጆች ወግተው አጠፉዋቸው ፡ በገ ባእንም አንጻር በምሥራቋ ፈጽመው አጠፉዋቸው ። ዘኍ፡ ፲ ፴፫ ።

፵፬ ወወድቁ እምብንያሚ እልፍ ወሰማንያ ምእት ብእሲ ወኵሎሙ እሉ ጽኑዓን ሰብእ ።

ከብንያሚ ልጆች ወገን እልፍ ከስምንት ሺሕ ሰዎች ወደቁ (ሞቱ) ፡ እነዚህም ሁሉ አርበኞች ነበሩ ።

፵፭ ወጐዩ ኀበ ኰኵሐ ሬሞን ወአርአይዎሙ በፍኖት ኀ ምሳ ምእተ ብእሲ ወዴገንዎሙ ወቀተልዎሙ እስከ ጌዴ ኦም ወቀተሉ እምኔሆሙ ዕሥራ ምእተ ብእሲ ።

ወደ ሬሞን ዋሻም ሸሹ ፡ በጐዳናም አምስቱን ሺሕ ሰዎች ለቀሟቸው ተከትለውም እስከ ጌዴኦም ድረስ አጠ ፏቸው ፡ ከነሳቸውም ሁለት ሺሕ ገደሉ ።

፵፮ ወኮኑ ኵሎሙ እለ ወድቁ እምብንያሚ ክልኤቱ እልፍ ወሐምሳ ምእት ወእሐዱ ምእት ብእሲ እለ ይፀውሩ ኲና ተ በይእቲ ዕለት ወኵሎሙ እሉ ሰብእ ጽኑዓን ።

በዚያችም ቀን ከብንያም ወገን የሞቱ ለጦር የደረሱ ሰዎች ሁለት እልፍ አምስት ሺሕ ከአንድ መቶ ሆኑ ፡ እነዚህም ሰዎች ሁሉ አርበኞች ነበሩ ። መሳ፡ ፳ ፵፭ - ፵፬ ።

፵፯ ወነትዑ ወጐዩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ስድስቱ ምእት ብእሲ ወነበሩ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን አርባዕተ አውራኀ ።

ስድስት መቶም ሰዎች ወደ ሬሞን ዋሻ ፈጽመው ሸሹ ፡ በዚያ በሬሞንም ዋሻ አራት ወር ተቀመጡ ።

፵፰ ወዐጸውዎሙ ሰብአ እስራኤል ለደቂቀ ብንያሚ ወቀ ተልዎሙ በአፈ ሐፂን ወሀገሮሙኒ እውዐዩ ወእንስሳሆ ሙኒ ወኵሎ ዘተረክበ ውስተ ሀገር አህጉሪሆሙኒ እለ ረከቡ አውዐዩ በእሳት ።

የእስራኤል ሰዎች የብንያሚን ልጆች ዘጉባቸው ፡ በጦርም አጠፉዋቸው ሀገራቸውንም ከብቶቻቸውንም በሀ ገር የተገኘውንም ሁሉ አጠፉ ፡ ያገኙዋቸው አምበዎቻ ቸውን በእሳት አቃጠሉዋቸው ። ዘፍ፡ ፲፱ ፲፭ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ ወተማሐሉ ሰብአ እስራኤል በመሴፋ እንዘ ይብሉ ከመ ኢየሀብ ብእሲ እምኔነ ወለቶ ለብንያሚ ያስተዋስብ ።
፪ ወሖሩ ኵሉ ሕዝብ ውስተ ቤቴል ወነበሩ እስከ ሠርክ ቅድመ እግዚአብሔር ወፀርሑ ወበከዩ ዐቢየ ብካየ ።
፫ ወይቤሉ ለምንት እግዚኦ ከነት ዛቲ እኪት በውስተ እስራኤል ከመ ትፃእ ዮም አሐቲ ሕዝብ እምእስራኤል ።
፬ ወእምዝ በሳኒታ ጌሡ ሕዝብ ወነደቁ በህየ ምሥዋዐ ወአዕረጉ መሥዋዕተ መድኀኒት ።
፭ ወይቤሉ ደቂቀ እስራኤል መኑ ዘኢዐርገ እማኅበር እምኵሉ ሕዝበ እስራኤል ኀበ እግዚአብሔር እስመ ዐቢይ መሐላሆሙ ከመ ዘኢዐርገ ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ሞተ ለይሙት ይቤሉ ።
፮ ወተኣረቅዎ ደቂቀ እስራኤል ለብንያሚ እኁሆሙ ወይቤሉ ትወፅእ ዮም አሐቲ ሕዝብ እምእስራኤል ።
፯ ምንተ እንከ ንሬስዮሙ ለእለ ተርፉ በእንተ አንስት ናሁ መሐልነ ንሕነ በእግዚአብሔር ከመ ኢንሁቦሙ እም አዋልዲነ ያውስቡ ።
፰ ወይቤሉ መኑ እምአኃዊነ ሕዝበ እስራኤል ዘኢዐርገ ኀበ እግዚአብሔር ውስተ መሴፋ ወናሁ አሐዱ ብእሲ ኢመጽአ እምኔ ኢያቢስ ዘገለአድ ውስተ ማኅበሮሙ ።
፱ ወተፈቀዱ ሕዝብ ወናሁ አሐዱ ብእሲ ዘእምኢያቢስ ዘገለአድ ኢሀለወ ።
፲ ወለአኩ ህየ ማኅበሮሙ እልፈ ወዕሥራ ምእተ ብእሴ እምደቂቀ ኀይል ወአዘዝዎሙ እንዘ ይብሉ ሑሩ ወቅትሉ ኵሎ እለ ይነብሩ ውስተ ኢያቢስ ዘገለአድ በአፈ ሐፂን አንስተኒ ወሕዝበኒ ።
፲፩ ወከመዝ ገበሩ ኵሎ ተባዕተ ወኵሎ አንስተ እለ የአምራ ብእሴ ቀተሉ ።
፲፪ ወረከቡ እምእለ ይነብሩ ውስተ ገለአድ አርባዕተ ምእተ አዋልደ ደናግለ እለ ኢያእመራ ብእሴ ወአምጽእዎን ውስተ ትዕይንት ውስተ ሴሎ ውስተ ምድረ ከነአን ።
፲፫ ወለአኩ ኵሉ ማኅበሮሙ ኀበ ብንያሚ እለ ውስተ ኰኵሐ ሬሞን ወጸውዕዎሙ በሰላም ።
፲፬ ወገብኡ ብንያሚ ኀበ ደቂቀ እስራኤል በእማንቱ መዋዕል ወወሀብዎሙ አንስተ ዘአሕየዉ እምአንስተ ኢያቢስ ዘገለአድ ወሠምሩ በዝንቱ ።
፲፭ ወሕዝብኒ ተኳነንዎሙ ለብንያሚ እስመ ገብረ እግዚአብሔር ቀትለ በውስተ ሕዝበ እስራኤል ።
፲፮ ወይቤሉ ሊቃናተ ማኅበር ምንተ ንግበር በእንተ እለ ተርፉ ሕዝብ በበይነ አንስት እስመ ጠፍአ አንስት እምብንያሚ ።
፲፯ ወይቤሉ ርስት ተርፈ ለብንያሚ ወኢትደምስስ ሕዝብ እምእስራኤል ።
፲፰ ወንሕነሰ ኢንክል ውሂቦቶሙ አንስተ እምአዋልዲነ እስመ መሐሉ ደቂቀ እስራኤል እንዘ ይብሉ ርጉም ውእቱ ዘይሁብ ብእሲተ ለብንያሚ ።

ምዕራፍ ፳፩ ።

፩ የእስራኤል ሰዎች ከኛ አንድ ሰው ሴት ልጁን ያጋባ ዘንድ ለብንያም ልጆች እንዳይሰጥ ብለው ተማማሉ ።
፪ ሕዝቡም ሁሉ ወደ ቤቴል ሄደው እስከ ሠርክ ድረስ በእግዚአብሔር ፊት ጮኹ፤ ፈጽመውም አለቀሱ ።
፫ አቤቱ፤ ከእስራኤል አንዲቱ ወገን አሁን ተለይታ ትወጣ ዘንድ በእስራኤል ዘንድ ይህች ክፉ ለምን ሆነች አሉ።
፬ ከዚህ በኋላ ሕዝቡ በማግሥቱ ገሥግሠው ሄደው በዚያ መሠውያን ሠሩ፤ በዚያም የድኅነት መሥዋዕትን ሠዉ።
፭ የእስራኤልም ልጆች ከእስራኤል ዘንድ ወደ መሴፋ ያልወጣ ሰው ይሞት ዘንድ ይሙት ብለው የተማማሉት መሐላቸው ጽኑ ነውና፤ ከእስራኤል ወገኖች ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ያልወጣ ሰው ማነው፤ አሉ ።
፮ የእስራኤል ልጆች አሁን ከእስራኤል አንዲቱ ወገን ተለይታ ትወጣለችን ብለው የብንያምን ልጆች ታረቁዋቸው ።
፯ ከልጆቻችን ያገቡ ዘንድ እንዳንሰጣቸው እነሆ እኛ በእግዚአብሔር ምለናልና ከሞት ለቀሩ ሰዎች ሴት ስለሌላቸው እንግዲህ ምን እናደርጋቸዋለን፤ አሉ ።
፰ ከወንድሞቻችን ከእስራኤል ወገኖች ወደ እግዚአብሔር ወደ መሴፋ ያልወጣ ማነው፤ አሉ፤ እነሆ ከገለዓድ ዕጣ ከኢያቢስ የሚሆን አንድ ሰው ወደ እስራኤል ወገኖች አልመጣም ነበር ። ፩ ሳሙ፣ ፲፩ ፩ ።
፱ ሕዝቡም ተቈጣጠሩ እነሆ ከገለዓድ ዕጣ ከኢያቢስ ወገን የሚሆን አንድ ሰው አልነበረም ።
፲ ከአርበኞች ልጆች ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች የሚሆኑ ወገኖችም ሂዱና የገለዓድ ዕጣ በምትሆን በኢያቢስ የሚኖሩ ሰዎችን ሁሉ በጦር ግደሉ ብለው ወደዚያ ላኩ፤ ሴቶቹንም ሕዝቡንም አጥፉ ብለው አዘዙዋቸው ።
፲፩ እነሳቸውም እንዲህ አደረጉ ባል ያገቡ ሴቶችን ሁሉና ወንዶቹንም ሁሉ ገደሉ ። ዘኍ፣ ፴፩ ፲፯ ዘዳ፣ ፯ ፪ ።
፲፪ በገለዓድ የሚኖሩ ባል ያላገቡ አራት መቶ ደናግሎችን አገኙ፣ በከነዓን ምድር ወዳለችው ወደ ሴሎ ወደ ሰፈሩ አመጧቸው ። ኢያ፣ ፲፰ ፩፣ ፳፩ ፪ ።
፲፫ ወገኖቻቸው ሁሉ በሬሞን ዋሻ ወዳሉ ወደ ብንያም ልጆች ልከው በፍቅር ጠሩዋቸው ። ዘዳ፣ ፳ ፲ ።
፲፬ የብንያምም ልጆች በዚያ ወራት ወደ እስራኤል ልጆች ተመለሱ፣ የገለዓድ ዕጣ በምትሆን ከኢያቢስ ያዳኗቸው ሴቶችንም ሰጡዋቸው፤ በዚህም ተስማሙ ።
፲፭ እግዚአብሔር ከእስራኤል ወገኖች መከከል ሰልፍን አድርጎ ነበርና ሕዝቡ የብንያሚን ልጆች ተወቃቀሷቸው።
፲፮ የማኅበሩም ሽማግሌዎች ከብንያም ነገድ ሴቶች ጠፍተዋልና ከሞት ስለ ቀሩ ሰዎች የሴቶችን ነገር ምን እናድርግ፤ አሉ ።
፲፯ ለብንያም ልጆች ርስት ቀረባቸው አንዲቱ ወገን ከእስራኤል ተለይታ አትጥፋ ።
፲፰ ለብንያም ልጆች ሚስት የሚሰጥ ሰው ርጉም ይሁን ብለው የእስራኤል ልጆች ምለዋልና፤ እኛም ከልጆቻችን ሚስት መስጠት አንችልም አሉ ። መሳ፣ ፳፩ ፩፣ ፲፩ ፴፭።

ወይቤሉ በዓለ እግዚአብሔር በሴሎ እመዋዕል በበመዋዕሊሁ ውእቱ እመንገለ መስዕ ለቤቴል ወበጽባሒሃ ለፍኖት እንተ ታዐርግ እምቤቴል ለሰቂማ ወእመንገለ አዜብ ለሌብና ።	፲፱	ከአንዱ ዘመን በየወራቱ የሚደረግ የእግዚአብሔር በዓል ከቤቴል ወደ ሰቂማ በምታወጣ ጐዳና ምሥራቅና በቤቴል ግራ አንጻር በሌብናም ግራ ባለች በሴሎ ይደረጋል አሉ ፤ መሳ፡ ፲፩ ፹፡ ፩ ሳሙ፡ ፩ ፫ ።
ወአዘዝዎሙ ለደቂቀ ብንያሚ ወይቤልዎሙ ሑሩ ወተኀብኡ ውስተ ዐፀደ ወይን፤ ወተዐቀቡ አዋልዲሆሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ሴሎም እንዘ ይትዋነያ በመሰንቆ ።	፳	የብንያምንም ልጆች ሂዳችሁ በወይን ቦታ ተሠወሩ በሴሎም የሚኖሩ ሰዎች ልጆቻቸውን መሰንቆ እየመቱ ሲጫወቱ ተጠባበቁ ።
ወትወፅኡ እምዓፀደ ወይን ወምስጡ ለክሙ አንስተ እምአዋልደ ሴሎም ወእትዉ ውስተ ብንያሚ ።	፳፩	ከወይን ቦታ ወጥታችሁም ከሴሎም ልጆች ለናንተ ሚስት ነጥቃችሁ ወደ ብንያም ዕጣ ተመለሱ ብለው አዘዙዋቸው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፳ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፰ ፯፡ ፳፩ ፲፩ ።
ወለእመ መጽኡ አበዊሆን ወአኀዊሆን ይሰነኑክሙ ንብሎሙ መሐርዎሙ እስመ ኢያውዕኡ አንስቲያሆሙ እምቀትል እስመ አከ አንትሙ ዘወሀብክምዎሙ በእማንቱ መዋዕል ኢትነስሑ ።	፳፪	ወንድሞቻቸውና አባቶቻቸውም ሊጣሉዋችሁ ቢመጡ ሚስቶቻቸውን ወደ ሰልፍ አላወጡምና ማሩዋቸው በዚያ ወራት እናንተ የሰጣችኋቸው አይደለምና አትጸጸቱ እንላቸዋለን አሉዋቸው ።
ወገብሩ ከማሁ ደቂቀ ብንያሚ ወነሥኡ አንስተ በኍላቄሆሙ እምእለ ይትዋነያ ወተማሰጥዎን ወአተዉ ወገብኡ ውስተ ርስቶሙ፤ ወነደቁሎሙ አህጉረ ወነበሩ ውስቴቶን።	፳፫	የብንያምም ልጆች እንዳሏቸው አደረጉ፤ ከሚጫወቱት ልጆች በቍጥራቸው መጠን ሴቶችን ተጣቅሰው ይዘው ወደ ርስታቸው ተመለሱ ፤ ለነሳቸውም ከተሞችን ሠርተው በውስጣቸው ተቀመጡ ።
ወአተዉ እምህየ ደቂቀ እስራኤል ብእሲ ብእሲ ውስተ ሕዝቡ ወውስተ ነገዱ ወአተዉ እምህየ ብእሲ ብእሲ ውስተ ርስቱ ።	፳፬	የእስራኤልም ልጆች ከዚያ አንዱም አንዱም ሰው ወደ ወገኑ ወደ ነገዱ ተመለሰ፤ ከዚያም አንዱም አንዱም ሰው ወደ ርስቱ ገቡ ።
ወበእማንቱ መዋዕል አልቦሙ ንጉሥ ለእስራኤል ብእሲ ብእሲ ዘአደሞ ቅድመ አዕይንቲሁ ይገብር ።	፳፭	በዚያም ወራት ለእስራኤል ንጉሥ አልነበራቸውምና አንዱም አንዱም ሰው በፊቱ የወደደውን ያደርግ ነበር ።

ተፈጸመ አሪት ዘመሳፍንት፣
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ዘአልበቱ ጥንት ወተፍጻሜት፣
አሜን።

የመሳፍንትን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ፣
ጥንትና ፍጻሜ ለሌለው ለእግዚአብሔር ለዘለዓለሙ ክብር ምስጋና ይግባው።
አሜን።

ኦሪት ዘሩት

ምዕራፍ ፩ ።

፩ ወኮነ በመዋዕለ ይኴንኑ መሳፍንት መጽአ ረኃብ ውስ
ተ ብሔር ወሖረ አሐዱ ብእሲ እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ
ከመ ይንበር ውስተ ሐቅለ ሞአብ ውእቱ ወብእሲቱ ወክ
ልኤቱ ደቂቁ ።
፪ ወስሙ ለውእቱ ብእሲ አቤሜሌክ ወስመ ብእሲቱ ኖኃ
ሚን ወአስማቲ ደቂቁ ክልኤቱ መሐሎን ወኬሌዎን ኤፍ
ራታውያን እምቤተ ልሔም ዘይሁዳ ወሖሩ ውስተ ሐቅለ
ሞአብ ወነበሩ ህየ ።

፫ ወሞተ አቤሜሌክ ምታ ለኖኃሚን ወተርፈት ባሕቲታ
ወደቂቃ ክልኤሆሙ ።
፬ ወነሥኡ ሎሙ አንስተ ሞአባውያተ ፥ ስማ ለአሐቲ
ዑርፋ ፥ ወስማ ለካልእታ ሩት ፥ ወነበሩ ህየ ወአከለ ዐሠ
ርተ ዓመተ ።
፭ ወሞቱ ክልኤሆሙ ውሉዳ ለኑኃሚን መሐሎን ወኬ
ሌዎን ወተርፈት ይእቲ ብእሲት እምታ ወእምክልኤሆሙ
ደቂቃ ።
፮ ወተንሥአት ይእቲ ወክልኤሆን መራዕዊሃ ወተመይ
ጠት እምሐቅለ ሞአብ እስመ ሰምዐት ከመ ተሣሀሎሙ
እግዚአብሔር ለሕዝቡ ከመ የሀበሙ እክለ ።
፯ ወወፅአት እምውእቱ መካን ኀበ ይነብራ ክልኤሆን
መራዕዊሃ ምስሌሃ ወሖራ ውስተ ፍኖት ከመ ይእትዋ ው
ስተ ምድረ ይሁዳ ።
፰ ወትቤሎን ኑኃሚን ለመራዕዊሃ ሑራ እትዋ አብያተ
አበዊክን ወእማቲክን ፥ ወይግበር እግዚአብሔር ምሕረቶ
ምስሌክን ከመ ገበርክን ምሕረተ ምስለ እለ ሞቱ ወም
ስሌየ ።
፱ ወየሀብክን እግዚአብሔር ትርከባ ምሕረተ ወዕረፍተ
ውስተ አብያተ አምታቲክን ወሰዐመቶን ።
፲ ወጸርሓ ወበክያ ወይቤላሃ ምስሌኪ ንገብእ ውስተ
ሕዝብኪ ።
፲፩ ወትቤሎን ኑኃሚን እትዋ አዋልድየ ለምንት ትመጽአ
ምስሌየ ቦኑ ዘብየ ዓዲ ውሉድ ውስተ ከርሥየ እለ ያወስ
ቡክን ።
፲፪ እትዋ እንከሰ አዋልድየ እስመ ረሣዕኩ እምአው
ስቦ ዘእምወለድኩ ወሉደ ወትጸንሓሆሙኑ እስከ አመ
ይልህቁ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ መሳፍንት በሚገዙበት ወራት እንዲህ ሆነ ፥ ረኃብ በአ
ገር መጣ ፥ የይሁዳ ክፍል ከምትሆን ከቤተ ልሔም አንድ
ከሚስቱና ከሁለት ልጆቹ ጋራ በሞዓብ አውራጃ ይኖር
ዘንድ አንድ ሰው ሄደ ። መሳ፥ ፪ ፲፯፥ ፲፯ ፳ ።
፪ የዚያም ሰው ስሙ አቤሜሌክ ይባላል ፥ የሚስቱም
ስም ኑኃሚን ይባላል ፥ የሁለቱም ልጆቹ በማቸው መሐሎን
ኬሌዎን ይባላል ፥ እነዚህም የይሁዳ ዕጣ ከምትሆን ከቤ
ተ ልሔም ወገን የሚሆኑ ኤፍራታውያን ናቸው ወደ ሞዓ
ብ አውራጃ ሄደው በዚያ ተቀመጡ ። ዘፍ፥ ፴፭ ፲፱ ።
፫ የኖኃሚን ባልዋ አቤሜሌክ ሞተ ፥ ያችም ሴት ከሁለቱ
ልጆቿ ጋራ ቀረች ።
፬ እነርሱም ከሞዓባውያን ሴቶች ሚስት አገቡ ፥ የአን
ዲቱ ስሟ ዑርፋ የሁለተኛይቱ ስም ሩት ይባላል ፥ በዚያም
ኖሩ ፥ ዓሥር ዓመት ያህል ሆነ ።
፭ ሁለቱ የኑኃሚን ልጆች ኬሌዎንና መሐሎን ሞቱ ፥
ያች ሴት ከባሏና ከሁለቱ ልጆቿ ተለይታ ቀረች ።

፮ እሷ ከሁለቱ ምራቶቿ ጋራ ተነሣች ፥ እኽል ይሰጣ
ቸው ዘንድ እግዚአብሔር ወገኖቹን ይቅር እንዳላቸው
ሰምታለችና ከሞዓብ አውራጃ ተመለሰች ።
፯ ከእሷ ጋራ ሁለቱ ምራቶቿ ከሚኖሩበት ቦታ ወጥታ
ወደ ይሁዳ ዕጣ ይሄዱ ዘንድ መንገዳቸውን ሄዱ ።

፰ ኑኃሚንም ምራቶቿን ሂዱና ወደ እናቶቻችሁና ወደ
አባቶቻችሁ ቤት ግቡ ፥ ለኔና ለሞቱትም ባሎቻችሁ በጎ
ነትን እንዳደረጋችሁ እግዚአብሔር ቸርነቱን ያድር
ግላችሁ ። ኢያ፥ ፪ ፲፪ ፥ መሳ፥ ፩ ፳፬ ።
፱ በባሎቻችሁ ቤት ዕረፍትን ታገኙ ዘንድ እግዚአብ
ሔር ቸርነቱን ይስጣችሁ ብላ ሳመቻቸው ።
፲ እነሱም ድምጻቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ ፥ ከን
ቺም ጋራ ወደ ወገኖችሽ እንመለሳለን (እንሄዳለን) አሏት ።
፲፩ ኑኃሚንም ልጆቼ ! ከኔ ጋራ ለምን ትመጣላችሁ ፤
ተመለሱ በውኑ አሁን በሆዴ የሚያገቡዋችሁ ልጆች
አሉኝን ፤ ። ዘፍ፥ ፴፰ ፲፩ ፥ ዘዳ፥ ፳፭ ፭ ።
፲፪ ከማግባት አርጅቻለሁና እንግዲህ ወዲህስ ልጆቼ !
ተመለሱ ተስፋ አለኝ ብዬ ባል በገባ እስኪያድጉ ድረስ
ተጠብቁዋቸዋላችሁን ! ።

፲፫	ወታጸንዓ ርእሰክን ወኢትትዋሰባ አልቦ አዋልድየ፣ እስመ መረረተኒ ነፍስየ ጥቀ ፈድፋደ እምኔክን እስመ ወፅአት እምኔየ እደ እግዚአብሔር ።	ስለ እነርሱስ ባል ማግባት ትተዋላችሁን፤ ከናንተ የተነሣ ልቡናዬ ፈጽማ አዝናብኛለችና የእግዚአብሔርም ረድኤት ከኔ ተለይታለችና ልጆቼ! እንዲህ አይደለም ተመለሱልኝ አለቻቸው ። መሳ፥ ፪ ፲፭ ። ኢዮብ ፲፱ ፳፩ ።
፲፬	ወጸርሐ ከዐበ ወበከያ ወሰዐመታ ለዑርፍ ሐማታ ወተ መይጠት ኀበ ሕዝባ ወሩትሰ ተለወታ ።	ዳግመኛም ድምፃቸውን ከፍ አድርገው አለቀሱ፣ አማቷም ዑርፋን ሳመቻት ወደ ዘመዶቿም ተመለሰች፥ ሩት ግን ተከተለቻት ።
፲፭	ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት ናሁ አተወት ካልእትኪ ኀበ ሕዝባ ወኀበ አማልክቲሃ እትዊ አንቲኒ ምስለ ካልእትኪ ።	ኑኃሚንም ሩትን እነሆ በልንጀራሽ ወደ ወገኖቿና ወደ ጣኦቶቿ ተመለሰች፣ አንቺም ከባልንጀራሽ ጋራ ተመለሺ አለቻት ። ዘፍ፥ ፴፪ ፳፯ ። ኢያ፥ ፳፬ ፭ ።
፲፮	ወትቤላ ሩት ኢይትከሃለኒ ከመ እኅድጊ ወከመ እት መየጥ እምድኅሬኪ ኀበ ሖርኪ አንቲ አሐውር ወኀበ ኀደ ርኪ አኀድር፣ ሕዝብኪ ሕዝብየ ወአምላክኪ አምላክየ ወበ ኀበ ሞትኪ እመውት ወህየ እትቀበር ።	ሩትም አለይሽና እንችንም ትቼ እመለስ ዘንድ አይ ቻለኝም አንቺ ከሄድሽበት እሄዳለሁ፣ ካደርሽበትም አድራለሁ ወገኖችሽም ወገኖቼ ፈጣሪሽም ፈጣሪዬ ነው ከምትሸበት እሞታለሁ፣ በዚያም እቀበራለሁ አለቻት ።
፲፯	ከመዝ ለይረስየኒ እግዚአብሔር ወከመዝ ለእኩን ከመ አልቦ ዘይፈልጠኒ እምኔኪ ዘእንበለ ሞት ።	ከሞት በቀር ካንቺ የሚለየኝ እንደሌለ ብላ የያዘች ውን ጥላ እንዲህ ይጣለኝ፣ እግዚአብሔር ያንቺ ሞት ለኔ ያድርገው አለቻት ። ፩ ሳሙ፥ ፫ ፲፯፣ ፲፬ ፵፬ ።
፲፰	ወሰበ ርእየት ኑኃሚን ከመ አጽንዐት ልባ ለሐዊር ምስሌሃ ኀደገት እንከ ብሂሎታ ።	ኑኃሚንም ከርሷ ጋራ ለመሄድ ልቡናዋን እንዳጸናች በየች ጊዜ ከዚያ በኋላ ተመለሺ ማለትን ተወች ።
፲፱	ወሖራ ክልኤሆን እስከ በጽሓ ቤተ ልሔም ወደምፀት ኵላ ሀገር በእንቲአሃ ወይቤልዋ ሕያውትኑ አንቲ ኑኃሚን	ሁለቱም ቤተ ልሔም እስኪደርሱ ድረስ ሄዱ፣ መም ጣቷም በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ኑኃሚን ደኅና ነሺ፤ አሉዋት።
፳	ወትቤሎን ኢትሰምያኒ ኑኃሚን አላ ስምያኒ መራረ እስመ መረረኒ ፈድፋደ ወብዙኀ ።	እጅግ ፈጽሜ አዝኛለሁና ኑኃሚን ያዘነች በሉኝ እንጂ ደስ ያላት አትበሉኝ ። ዘፀ፥ ፲፭ ፳፫ ።
፳፩	ወአንሰ ምልእትየ ሖርኩ ወዕራቅየ አግብአኒ እግዚአ ብሔር ለምንት ትብላኒ ኑኃሚን እንዘ እግዚአብሔር አኅ ሠረኒ ወፈድፋደ አሕመመኒ ።	እኔ ብዙ ሁኜ ሄድኩ እግዚአብሔር በዶዬን መለሰኝ እግዚአብሔር አዋርዶኝ ሳለ ፈጽሞም አሳዝኖኝ ሳለ ለምን ደስ ያላት ትሉኛላችሁ፤ አለቻቸው ። ኢዮብ ፩ ፳፩ ።
፳፪	ወገብአት ኑኃሚን ወሩት መርዓታ ሞአባዊት ወአተዋ እምሐቅለ ሞአብ ወበጽሓ ውስተ ቤተ ልሔም አመ ቀዳሚ ማእረረ ሰገም ።	ኑኃሚንም ከሞዓባዊት ሴት ከምራቷ ከሩት ጋራ ከሞ ዓብ አውራጃ ተመልሳ ገባች፣ መጀመሪያ ገብስ በሚለቀ ምበት ወራት ወደ ቤተ ልሔም ደረሱ ። ሩት ፫ ፳፫ ።
	ምዕራፍ ፪ ።	ምዕራፍ ፪ ።
፩	ወቦቱ ለኑኃሚን ብእሲ ዘየአምሮ ለምታ ወውእቱሰ ብእሲ ጽኑዕ ወከሀሊ እምአዝማዲሁ ውእቱ ለአቤሜሌክ ወስሙ ቦአስ ።	ኑኃሚን ባሏን (በመውረስ) የሚያውቀው የሚዘመ ደው ሰው ነበራት፣ ያ ሰው ግን የጸና ከአቤሜሌክ ወገን የሆነ ኃያል ሰው ነበር፣ ስሙም ቦአስ ይባላል ።
፪	ወትቤላ ሩት ሞአባዊት ለኑኃሚን እሑርኑ ው ስተ ገራህት እእሪ እክለ ኀበ እለ ረከብኩ ሞገሰ ወት ቤላ ሑሪ ወለትየ ።	የሞዓብ ወገን ሴት የምትሆን ሩት ኑኃሚንን ባለሟል ነትን ከገኘሁበት ዘንድ እኽልን ለመልቀም ልሂድን፤ አለ ቻት፣ ይሁን ልጂ ሂጂ አለቻት ። ዘዳ፥ ፳፬ ፲፱ ።
፫	ወሖረት ወአረየት እምውስተ ገራህት እንዘ ትተል ዎሙ ለእለ የዓፅዱ ወበጽሐት ውስተ አሐዱ ኀብር እምገ ራህቱ ለቦአስ ዘእምዘመዱ ለአቤሜሌክ ።	ሂዳም የሚያጭዱትን ሰዎች እየተከተለች ከእርሻው ለቀመች ከአቤሜሌክ ዘመድ ከቦአስ እርሻ ወዳንዱ ወገን ደረሰች ።
፬	ወመጽአ ቦአስ እምነ ቤተ ልሔም ወይቤሎሙ ለእለ የዐፅዱ እግዚአብሔር ምስሌክሙ ወይቤልዎ ይባ ርከ እግዚአብሔር ።	ቦአስም ከቤተ ልሔም መጥቶ እኽል የሚያጭዱትን ሰዎች እግዚአብሔር ከናንተ ጋር ይሁን አላቸው፣ እነሱም እግዚአብሔር ያክብርህ (ይባርክህ) አሉት ።
፭	ወይቤሎ ቦአስ ለወልዱ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐፅዱ እንተ መኑ ዛቲ ወለት ።	ቦአስ በሚያጭዱት ሰዎች ላይ የተሾመው ብላቴናውን ይህች የማን ልጅ ናት፤ አለው ።
፮	ወአውሥአ ውእቱ ወልድ ዘይቀውም ላዕለ እለ የዐ ፅዱ ወይቤሎ እንታክቲ ወለት ሞአባዊት እንተ ገብአት ምስለ ኑኃሚን እምሐቅለ ሞአብ ።	ያም በአጫጆዎች ላይ የተሾመው ብላቴና ከሞዓብ አገር ከኑኃሚን ጋራ የመጣች ያች የሞዓብ ሴት የምት ሆን ልጅ ናት አለው ። ሩት ፩ ፲-፳፪ ።

፯ ወትቤ እእሬ ወአስተጋብእ እምዘወድቀ እምከላስስት እምድኅሬሆሙ ለእለ የዐፅዱ ወመጽአት ወቆመት እምንግህ እስከ ይእዜ ወኢኀደገት ንስቲተኒ እምውስተ ገራህት ።

፰ ወይቤላ ብኤዝ ለሩት ኢሰማዕኪኑ ወለትየ ኢትበኢ ውስተ ገራህት ባዕድ ለአስተጋብኦ ወኢትሑሪ እምዝየ ትልዊዮን ለአዋልድየ ።

፱ ወነጽሪ ውስተ ገራህት ኀበ የዐፅዱ ወትልውዮሙ ናሁ አዘዝኩ ደቀ ከመ አልቦ ዘይለክፈኪ ወእመኒ ጸማእኪ ሑሪ ኀበ ንዋይ ወስተዪ እምዘአምጽኡ ደቅ ።

፲ ወወድቀት በገጻ ወሰገደት ውስተ ምድር ወትቤሎ እመ ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ ሁቀኒ እስመ እንግዳ አነ ።

፲፩ ወአውሥኦ ብኤዝ ወይቤላ ዜና ዜነውኒ ኵሎ ዘገበርኪ ምስለ ሐማትኪ እምኅረ ሞተ ምትኪ ወእፎ ኀደጊ አባኪ ወእመኪ ወብሔረ ሙላድኪ ወመጻእኪ ኀበ ሕዝብ ዘኢታእምሪ ትካት ።

፲፪ ወይዕሢኪ እግዚአብሔር በከመ ገበርኪ ወይኩን ዕሤትኪ ፍጹመ በኀበ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘመጻእኪ ኀቤሁ ከመ ትትአመኒ በክነፊሁ ።

፲፫ ወትቤሎ ሩት ረከብኩ ሞገሰ በቅድመ አዕይንቲከ እስመ አስተፍሣሕከኒ ወናዘዝከሁ ለልበ አመትከ ወናሁ አነ እከውንከ ከመ አሐቲ እምነ እእማቲከ ።

፲፬ ወይቤላ ብኤዝ ሶበ ኮነ ጊዜ ምሳሕ ንዒ ዝየ ወብልዒ ኅብስተ ወትጸብሒ ኅብስተኪ በብሒእ ወነበረት ሩት እመንገለ ገቦሆሙ ለእለ የዐፅዱ ወአስተጋብአ ላቲ ብኤዝ ጥሕነ ወበልዐት ወጸግበት ወአትረፈት ።

፲፭ ወተንሥአት ትትቀረም ወአዘዞሙ ብኤዝ ለደቁ ወይቤሎሙ ለትእሪ ማእከለ ከላስስት ወኢታስተኀፍርዋ ።

፲፮ ወሁሩ ላቲ እምዘአስተጋብአት ወኅድጉ ላቲ ወትብላዕ ወትእሪ ወኢትገሥፅዋ ።

፲፯ ወአረየት እምገራህት እስከ መስየ ወዘበጠቶ ለዝክቱ ዘአስተጋብአት ወኮነ ሰገሙ በመስፈርተ ኢፍ ።

፲፰ ወነሥአት ወአተወት ሀገረ ወርእየት ሐማታ ዘአረየት ወአምጽአት ሩት ወወሀበታ ዘአትረፈት እምድኅረ ጸግበት ።

፲፱ ወትቤላ ሐማታ በአይቴ አረይኪ ዮም ወበአይቴ ገበርኪ ቡሩክ ለይኩን ዘአእመረኪ፡ ወአይድዐታ ሩት ለሐማታ በአይቴ ገብረት ወነገረታ ስሞ ለውእቱ ብእሲ ዘኀቤሁ ወዓልኩ ዮም ብኤዝ ውእቱ ።

፳ ወትቤላ ኑኃሚን ለመርዓታ ቡሩክ ውእቱ እግዚአብሔር እስመ ኢኀደገ ምሕረቶ ምስለ ሕያዋን ወምስለ ምውታን ወትቤላ ኑኃሚን ብእሲሁሰ ቅሩብነ ውእቱ እምእለ ይትሐመዉነ ።

፳፩ ወትቤላ ሩት ለሐማታ እስመ ይቤለኒ ምስለ አዋልድየ ትልዊ እስከ የኀልቅ ማእረርነ ።

፳፪ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ሠናይ ወለትየ ሰበ ትተልዊ አዋልዲሁ ወኢይረክቡኪ ውስተ ገራህተ ባዕድ ።

እሷም ከአጫጆቹ በኋላ ከነዶው የወደቀውን እንድ ቃርምና እንድለቅም ብላ መጣች ከጧት እስከ አሁን ቆማ ለች፡ ከእርሻውም ጥቂት ስንኳ አልተወችም አለው ።

በአስም ሩትን መውረስ እንዲገባኝ አላወቅሽምን ልጄ ሆይ! ለመቃረም ወደ ባዕድ እዝመራ አትግቢ፡ ከዚህም አትሂጂ ልጆቼን ተከተያቸው ።

ወደ ሚያጭዱት አዝመራ ተመልከቺ የሚነካሽ ሰው እንዳይኖር እነሆ ልጆቼን አዝዝልሻለሁ ተከተያቸው ውኃም ብትጠሚ ከዕቃው ዘንድ ሂደሽ ልጆች ከመጡት ውኃ ጠጪ አላት ።

በግንባሯ ተደፍታ ሰገደችለት፡ በፊትህ ባለሟልነትን አግኝቼ እንደሆነ እንግዳ ነኝና ዕወቀኝ አለቻው ።
፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፳፫ - ፵፩ ።

በአስም ባልሽ ከሞተ በኋላ ለአማትሽ ያሠራሽውን ሥራ ሁሉ ነግረዉኛል እናትና አባትሽን የተወለድሽበት አገርሽን ትተሽ ቀድሞ ወደ ማታውቂው ወገን እንደምን መጣሽ፤ ብሎ መለሰላት ።

ለአማትሽ በጎ ነገርን እንዳደረግሽ እግዚአብሔር ዋጋ ሽን ይስጥሽ፡ በክንፈ ረድኤቱም አምነሽ ወደሱ በመጣሽበት በእስራኤል ፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋሽ ፍጹም ይሁን አላት ። ፩ ሳሙ፡ ፳፬ ፲፱ ።

ሩትም ደስ አሰኝተሽኛልና የኔን የባርያህንም ልብ አረጋግተኸዋልና በፊትህ ባለሟልነትን አገኘሁ፡ እነሆ እኔም ከባሮችህ እንደ አንዲቱ ባሪያ እሆንኻለሁ አለችው ።

በአስም በምሳ ጊዜ ወደዚህ መጥተሽ እንጀራን ብዪ እንጀራሽንም በመጣጣው አጥልቂ አላት፡ ሩትም በሚያጭዱት ሰዎች ጐን ተቀመጠች በአስም በሶውን ሰበሰበላት በልታና ጠግባም አተረፈች ። ዘኍ፡ ፯ ፫ ።

ትቃርም ዘንድ ተነሣች፡ በአስም አሽከሮቹን በነዶው መካከል ትልቀም አትከልክሏት አላቸው ።

የሰበሰበችውንም እንሥታችሁ አሽክሚት፡ ለቅማ ትብላ አትቈጧት ብሎ አዘዛቸው ።

እስኪመሽም ድረስ ከእርሻው ለቀመች፡ የለቀመችውንም ያን ገብስ ወቅታው ዓሥር ላዳን ሆነ ።

ይህን ይዛ ወደ ከተማ ገባች፡ አማቷም የለቀመችውን አየች፡ ሩትም ከጠገበች በኋላ ያተረፈችው አውጥታ ሰጠቻት ። ሩት ፪ ፲፬ ።

አማቷም ዛሬ ወዴት ለቀምሽ፤ ወዴትስ ሰትሠሪ ዋልሽ፤ በፍቅር ያወቀሽ ሰው የተባረከ ይሁን አለቻት፡ ሩትም ለአማቷ ወዴት ስትሠራ እንደዋለች ነገረቻትና ዛሬ የዋልኩበት የዚያንም ሰው ስም ብኦስ ይባላል ብላ ነገረቻት ።

ኑኃሚንም ምራቷን ለሞቱትና ላሉት ቸርነቱን አልተወምና እግዚአብሔር ክቡር ምስጉን ነው አለቻት፡ ኑኃሚን ሰውዬው ግን ከሚወርሱን ወገን አቅራቢያችን ነው አለቻት ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፱ ። ሩት ፫ ፲ ።

ሩትም አማቷን አዝመራችን እስኪያልቅ ድረስ ልጆቹን ተከተይ ብሎኛልና ልጆቹን እከተላለሁ አለቻት ።

ኑኃሚንም ምራቷ ሩትን ልጄ! ልጆቹን ብትከተዪ መልካም ነው ነገር ግን በሌላ ሰው እርሻ አያግኙሽ አለቻት።

፳፫ ወተለውቶን ሩት ለአዋልደ ቦኤዝ ከመ ትእረ እስከ አመ የኀልቅ ማእረረ ሰገም ወሥርናይ ወነበረት ምስለ ሐማታ ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወትቤላ ኑኃሚን ለሩት መርዓታ ወለትየ ኢየኃሥሥኑ ለኪ ዕረፍተ ከመ ትሠኒ ላዕሌኪ ።

፪ ወይእዜኒ አኮኑ ቦኤዝ ማእምርነ ዘምስለ አዋልዲሁ ሀሎኪ ናሁ ውእቱ ይገብር ውስተ ዐውደ እክሉ ዮም በዛቲ ሌሊት ።

፫ ወአንቲሰ ተሐፀቢ ወተቀብኢ ወተላበሲ አልባሲኪ ወሑሪ ኀበ ዐውደ እክሉ ወኢልብ ሰብእ ዘይሬእየኪ እስከ የኀልቅ በሊዐ ወሰትዮ ።

፬ ወሶበ ሰከበ አእምሪ መካኖ ኀበ ኖመ ወህየ ሑሪ ወከሥቲ ኀበ እገሪሁ ወሰከቢ ወውእቱ ለሊሁ ይኤዝዘኪ ዘከመ ትገብሪ ።

፭ ወትቤላ ሩት ኵሎ ዘከመ ትቤልኒ እገብር ።

፮ ወሖረት ኀበ ዐውደ እክል ወገብረት ኵሎ ዘከመ አዘዘታ ሐማታ ።

፯ ወበልዐ ወሰትየ ቦኤዝ ወተፈሥሐ ልቡ ወሖረ ወሰከበ ኀበ ክምር ወመጽአት ድሚተ ወከሠተት ኀበ እገሪሁ ወሰ ከበት ።

፰ ወመንፈቀ ሌሊት ከዊኖ ነቅሐ ቦኤዝ ወደንገፀ ወረከበ ብእሲተ ኀበ እገሪሁ ።

፱ ወይቤላ መኑ አንቲ ወትቤሎ አነ ሩት አመትከ ወከ ድነኒ ጽንፈ ልብስከ እስመ መስተሐምም አንተ ።

፲ ወይቤላ ቡርክት አንቲ ለእግዚአብሔር ወለትየ እስመ ኄየስት ምሕረት ደኃሪት እምቀዳሚትኪ ዘኢሖርኪ ወኢተለውኪ ወራዙተ ነዳያነ ወአብዕልተ ።

፲፩ ወይእዜኒ ወለትየ ኢትፍርሂ ኵሎ ዘትቤልኒ እገብር ለኪ ወየአምር ኵሉ ነገደ ሕዝብየ ከመ ብእሲተ ኃይል አንቲ ፡ ወከመ መስተሐምም ወበሕቱ ቦ መስተሐምም ዘይቀርብ እምኔየ ።

፲፪ ቢቲ ዛተ ሌሊተ ወሶበ ጸብሐ ለእመ ተሐመወ ሠናይ ውእቱ ለይትሐመውኪ ፡ ወለእመሰ ኢፈቀደ ይትሐሞ ው እቱ ሕያው እግዚአብሔር ከመ አነ እትሐመውኪ ወቢቲ እስከ ይጸብሕ ።

፲፫ ወቤተት ኀበ እገሪሁ እስከ ይጸብሕ ወተንሥአት እን በለ ይትረአይ ሰብእ ።

፲፬ ወይቤ ቦኤዝ አልቦ ዘየአምር ከመ መጽአት ብእሲት ኀበ ዐውደ እክል ።

፲፭ ወይቤላ አምጽኢ ልብሰ ዘላዕሌኪ ወአኀዘ ወሰፈረ ውስቴቱ ስድስ እክለ ሰገም ወአፆራ ወቦአት ውስተ ሀገር ።

፲፮ ወአተወት ሩት ኀበ ሐማታ ወትቤላ ምንት ዝንቱ ወለ ትየ ፡ ወአይድዐታ ኵሎ ዘከመ ገብረ ላቲ ውእቱ ብእሲ ።

፲፯ ወትቤላ እላንተ ስድሰ እክለ ሰገም ወሀበኒ ወይቤለኒ ኢትእትዊ ዕራቀኪ ኀበ ሐማትኪ ።

፳፫ ሩትም የሥንዴውና የገብሱ አዝመራ እስኪያልቅ ድ ረስ የቦኤዝን ልጆች ተከተለቻቸው ከአማቷም ጋር ኖረች።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ኑኃሚን ምራቷ ሩትን ልጄ በጎ ነገር ትደረግልሽ ዘንድ እኔስ ላንቺ ዕረፍትን አልፈልግልሽምን፤ አለቻት ።

፪ አሁንም ከልጆቹ ጋራ ያልሽበት ቦኤዝ በመውረስ የሚ ያውቀን አይደለምን፤ እነሆ እሱ ዛሬ በዚች ሌሊት ዓው ድማ ይጥላል ።

፫ አንቺ ግን ገላሽን ታጥበሽ ሽቱ ተቀብ፤ሽ ልብስሽን ለብሰሽ ወደ አኽሉ ዓውድማ ሂጂ መብሉ መጠጡ እስኪ ፈጸም ድረስ የሚያይሽ ሰው አይኑር ። ፪ ሳሙ ፡ ፲፱ ፪ ።

፬ በተኛ ጊዜ የተኛበት ስታውን ዐውቀሽ ወደዚያ ሂጂ ከእግሩም ዘንድ ገልጠሽ ተኚ፤ የምታደርጊውንም እሱ ያዝሽል ።

፭ ሩትም ያልሽኝን ሁሉ አደርጋለሁ አለቻት ።

፮ ወደ አኽሉም ዓውድማ ሂዳ አማቷ ያዘዘቻትን ሁሉ አደረገች ።

፯ ቦኤዝም በልቶ ጠጥቶ ልቡናውን ደስ ብሎት ከክምሩ ዘንድ ተኛ (እሷም) ቀስ ብላ መጥታ ከእግሩ ዘንድ ገልጣ ተኛች ። መሳ፡ ፲፱ ፮ ፡ ፪ ሳ፩ ።

፰ እኩለ ሌሊት በሆነ ጊዜ ቦኤዝ ነቃ ደነገጠ ፡ ከእግሩ ዘንድ ሴት አገኘ ። መሳ፡ ፲፯ ፳፱ ። ኢዮብ ፯ ፲፫ ።

፱ አንቺ ማነሽ፤ አላት ፡ እኔ ባርያህ ሩት ነኝ ፡ አንተ እኔን መውረስ የሚገባህ ነህና የልብስህን ጫፍ አልብሰኝ አለችው ። ዘዳ፡ ፳፪ ፴ ። ሩት ፫ ፲ ።

፲ ቦኤዝም ድኾች ጐልማሶችንና ገንዘብ ያላቸው ባለጸ ጎችን ተከትለሽ ያልሄድሽ ከቀድሞው በጎነትሽ የዛሬው በጎነትሽ በልጧልና ልጄ፤ አንቺ ለእግዚአብሔር የተባረ ክሽ ነሽ አላት ። ሩት ፪ ፳ ፡ ፩ ፰ ።

፲፩ ልጄ አትፍሪ ያልሽኝን ሁሉ አደርግልሻለሁ ፡ አን ቺ የወገኖቼ ሚስት እንደሆንሽ እኔም መውረስ የሚገ ባኝ እንደሆንኩ የወገኖቼ ወገን ሁሉ ያውቃል ነገር ግን ከኔ የሚቀርብ መውረስ የሚገባው አለ፤ አላት ።

፲፪ ዛሬ ሌሊት እደሪ ፡ ከነጋ በኋላ ያ ሰውዬ ቢወርስሽ ደግ ነው ፡ ባይወድ ግን እኔ እንድወርስሽ እግዚአብሔር ሕያው ነው ፡ እስኪነጋ ድረስ እደሪ አላት ።
ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። መሳ፡ ፰ ፲፱ ፡ ፩ ሳሙ፡ ፳፭ ፳፮ ።

፲፫ እስኪነጋም ድረስ ከእግሩ ዘንድ አደረች ፡ ሰው ሳይ ተያይ ተነሣች ።

፲፬ ቦኤዝም ወደ አኽሉ ዓውድማ ሴት እንደመጣች ሰው ዐይወቅ አለ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ።

፲፭ የለበስሽውን ልብስ አምጪ ብሎ ይዞ ስድስት ላዳን ገብስ ሰፍሮ በልብሷ ቋጥሮ አሸከማት ፡ ወደ አገርም ገባች ።

፲፮ ሩትም ወደ አማቷ ገባች ፡ ልጄ፤ ይህ ምንድር ነው፤ አለቻት ፡ እሷም ያ ሰው ያደረገላትን ሁሉ ነገረቻት ።

፲፯ ይህን ስድስት ላዳን ገብስ ሰጠኝ ፡ ወደ አማትሽም ባዶሽን አትመለሺ አለኝ አለቻት ።

፲፰ ወትቤላ ንበሪ ወለትየ እስከ ትሬእዪ ከመ ኢይወድቅ ቃልየ እስመ ኢያረምም ውእቱ ብእሲ ወኢየሀድእ ዮም እስከ ይገብር ለዝንቱ ነገር ።

ያ ሰው ዝም አይልምና ይህንንም ነገር እስኪያደርገው ድረስ ዛሬ አያርፍምና ቃሌ እንዳይቀር እስክታዪ ድረስ ልጄ ተቀመጪ አለቻት ። መዝ፡ ፴፯ ፭ ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወዐርገ ቦኤዝ ኆኅተ አንቀጽ ወነበረ ሀየ ወመጽአ ዝክቱ መስተሐምው ዘይቤ ቦኤዝ ይኅልፍ ወይቤሎ ቦኤዝ ግኀሥ ወንበር ዝየ እስከ ንትናገር ወግኀሠ ወነበረ ።

ቦኤዝ ወደ ሸንጎ ወጥቶ በዚያ ተቀመጠ ፡ ቦኤዝ ያገባ ያለው ያ ሰው አልፎ ይሄድ ዘንድ መጣ ፡ ቦኤዝም እገሌ ንነጋገር ድረስ ገብተህ በዚህ ተቀመጥ አለው እሱም ገብቶ ተቀመጠ ።

፪ ወነሥአ ቦኤዝ ዐሠርተ ዕደወ እምሊቃናተ ሀገር ወይቤሎሙ ንበሩ ዝየ ወነበሩ ።

ቦኤዝም ከአገር ሽማግሌዎች ዓሥር ሰዎች አምጥቶ በዚህ ተቀመጡ አላቸው ፡ ተቀመጡም ። ፩ ነገ፡ ፳፩ ፰ ።

፫ ወይቤሎ ቦኤዝ ለመስተሐምው መክፈልተ ገራህት ዘእኁነ አቤሜሌክ አግብእ ላቲ ለኑኃሚን እንተ አተወት እምሐቅለ ሞአብ ።

ቦኤዝ መውረስ የሚገባውን ሰው የወንድማችንን የአቤሜሌክን ዕጣ ከሞዓብ አውራጃ ለተመለሰች ለኑኃሚን መልስላት አለው ።

፬ ወአንሰ ነገርኩከ ትስማዕ እንዘ እብል ኅረይ ለከ በቅድመ እለ ይነብሩ ወበቅድመ ሊቃናት ወበቅድመ ሕዝብ እመሰ ትትሐመው ተሐመው ፡ ወእመሰ ኢትትሐመው አይድዐኒ ወአአምር እስመ ዘይቀድምከ ተሐምዎ አንተ ወአነ እምድኅሬከ ፡ ወይቤሎ አነ ውእቱ መስተሐምው ።

እኔ ትሰማኝ ዘንድ በሸንጎ በተቀመጡ በአለቆችና በሕዝቡም ፊት የሚሻልህን ምረጥ ብዬ ነገርኩህ አስቀድሞ መውረስ የሚገባህ አንተ ነህና እኔ ግን ካንተ በኋላ ነኝና ትወርስ እንደሆ ንገረኝ ልወቅ የምወርሰው እኔ ነኝ አለው ፡ እሱም ወራሹ እኔ ነኝ ፤ አለው ።

፭ ወይቤሎ ቦኤዝ ከመ ትሣእክ ገራህተ እምእደ ኑኃሚን ወእምነ ሩት ሞአባዊት ብእሲቱ ለዘሞተ ወኪያሃኒ ርቱዕ ትንሣእ ከመ ታቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ።

ቦኤዝም ከኑኃሚን እጅ ከሟቹ ሚስት ከሞዓብ ሴት ከሩት እጅ እርሻውን እጅ እንዳደረግህ (እህንም) እሷን አግብተህ የሟቹን ስም በርስቱ ላይ ልታስጠራው ይገባል አለው ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። ሩት ፩ ፲ ።

፮ ወይቤ መስተሐምው ኢይክል ተሐምዎ ከመ ኢይኅጕል ርስትየ ተሐሞ ለርእስከ ተሐምዎ ዘዚአየ እስመ ኢይክል ተሐምዎ ።

ያም መውረስ የሚገባው ሰው ርስቴን እንዳላጣ መውረስ አይቻለኝም አለ ፡ መውረስ አይቻለኝምና የኔን እወራረስ አንተ ለራስህ ውረስ አለው ። ሩት ፫ ፲፫ ።

፯ ወከመዝ ውእቱ ሕጎሙ ለተሐምዎ በቅድመ እስራኤል ወበእንተ ተዋልጦ ከመ ያቅም ቃሎ ወይፈትሕ ውእቱ ብእሲ ሣእኖ ወይሁብ ለካልኡ ዘይትሐመው ተሐምዎ ዚአሁ ወከመዝ ውእቱ ስምዑ በውስተ እስራኤል ።

በእስራኤል ዘንድ የአወራረስ ሥርዓቱ (ፍርዱ) እንዲህ ነው ፡ አወራረስን ስለ መለዋወጥ ቃሉን ያጠና ዘንድ ፍርዱ እንደዚህ ነው ፡ የሱን እወራረስ ለሚወርስ ወንድሙ ጫማውን አውልቆ ይሰጠዋል ፡ በእስራኤል ዘንድ ምስክሩ እንዲህ ነው ። ዘሌ፡ ፳፯ ፲፫ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፯ ።

፰ ወይቤሎ መስተሐምው ለቦኤዝ ንሣእ ለከ ተሐምዎ ዘዚአየ ወፈትሐ ሣእኖ ወወሀበ ።

መውረስ የሚገባው ሰው ቦኤዝን የኔን ውርስ ላንተ ውረሰው ብሎ ጫማውን አውልቆ ሰጠው ።

፱ ወይቤሎሙ ቦኤዝ ለሊቃናት ወለኵሉ ሕዝብ ስምዑ አንትሙ ዮም ከመ ነሣእኩ ኵሎ ዘአቤሜሌክ ወኵሎ ንዋዮሙ ለኬሌዎን ወለመሐሎን እምእዴሃ ለኑኃሚን ።

ቦኤዝም (ቦኤዝ) ወገኖቹን ሁሉና አለቆችን የኬሌዎንና የመሐሎን ገንዘብ ሁሉና የአቤሜሌክን ገንዘብ ሁሉ ከኑኃሚን እጅ እንደወሰድኩ ።

፲ ወለሩት ሞአባዊት ብእሲተ መሐሎን ነሣእክዋ ሊተ ትኩነኒ ብእሲተ ወከመ አቅም ስሞ ለዘሞተ ላዕለ ርስቱ ወኢይጠፋእ ስሙ እምአኀዊሁ ወእምነገደ ሕዝቡ ስምዐ አንትሙ ዮም ።

የሞዓብ ሴት ከምትሆን የመሐሎን ሚስት ሩትንም ሚስት ትሆነኝ ዘንድ የሟቹንም ስም በርስቱ ላይ አስጠራው ዘንድ ከወገኑ ነገድና ከወንድሞቹ ተለይቶ ስሙ እንዳይጠፋ እንዳገባኋት ዛሬ እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ አላቸው ። ዘዳ ፳፭ ፮ ፡ ዘሩት ፪ ፩ ።

፲፩ ወይቤሉ ኵሉ ሕዝብ በኆኅተ አንቀጽ ስምዐ ንሕነ ፡ ወሊቃናትኒ ይቤልዎ ይረስያ ለከ እግዚአብሔር ለብእሲትከ እንተ ትበውእ ውስተ ቤትከ ከመ ራሔል ወከመ ልያ እለ ሐነጸዉ ለቤተ እስራኤል ክልኤሆን ፡ ወግበር ኀይለ ውስተ ኤፍራታ ወይኩንከ ስም በውስተ ቤተ ልሔም ።

በሸንጎም ያሉ ሕዝብ ሁሉ ምስክሮችህ ነን አሉት ፡ ሽማግሌዎችም ወደ ቤትህ የምትገባ ሚስትህን እግዚአብሔር ላንተ የያዕቆብን ቤት እንዳነፁት እንደ ራሔልና እንደ ልያ ያድርጋት በኤፍራታም ኃይልን አድርግ በቤተ ልሔምም ስም የሚያስጠራ ልጅ ይስጥህ አሉት ።

፲፪ ወይኩን ቤትከ ከመ ቤተ ፋሬስ ዘወለደት ትእማር ለይሁዳ ወዘርአ የሀብከ እግዚአብሔር በላዕለ ዛቲ ወለት ።

ወገንህም ለይሁዳ እንደወለደችለት እንደ ፋሬስ ወገን ይሁን እግዚአብሔር ከዚች ልጅ ዘር ይስጥህ አሉት ።

ወነሥኣ ቦኤዝ ለሩት ወኮነቶ ብእሲተ ወወሀቦ እግዚአብሔር ወፀንሰት ወወለደት ወልደ። ፲፫ ቦአዝም ሩትን አገባት ሚስትም ሆነችው፤ እግዚአብሔርም ዘር ሰጣት ፀንሳም ወንድ ልጅ ወለደች።

ወይቤላ አንስት ለኑኃሚን ይትባረክ እግዚአብሔር ዘኢያኅጥአኪ ዮም መስተሐምመ በዘይሰመይ ስምኪ በውስተ እስራኤል። ፲፬ ሴቶችም ኑኃሚንን በእስራኤል ስምሽ በሚጠራ ጊን ዘብ ዛሬ ወራሽ ያላሳጣሽ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን አሏት። ማቴ፡ ፩ ፭። ሉቃ፡ ፩ ፶፰።

ወይከውንኪ በዘታገብኢ ነፍሰኪ ወዘየሐስና ለሊበትኪ እስመ አፍቀረተኪ መርዓትኪ እንተ ወለደት ዘይኄይሰኪ ለኪ እምሰብዐቱ ደቂቅ። ፲፭ ልቡናሽን ወደ ደስታ በምትመልሺ ገንዘብ የምትመልሺበት ይሆንሻል፤ ከሰባት ልጅ የሚበልጥ የወለደችልሽ ምራትሽ ወዳሻለችና ያረጀ ሰውነትሽን የሚያድስልሽ ይሆንሻል። ዘፍ፡ ፵፯ ፲፪። ፩ ሳሙ፡ ፩ ፰።

ወነሥአቶ ኑኃሚን ለውእቱ ሕፃን ወአንበረቶ ውስተ ሕፅና ወኮነቶ ሐፃኒተ። ፲፮ ኑኃሚንም ያንን ልጅ ተቀብላ በክንዷ ታቀፈችው ሞግዚትም ሆነችው።

ወሰመያሁ አግዋሪያ ስሞ እንዘ ይብላ እስመ ተወልደ ወልድ ለኑኃሚን ወሰመዩ ስሞ ኢዮቤድ ወውእቱ አቡሁ ለእሴይ አቡ ዳዊት። ፲፯ ጐረቤቶቿም ለኑኃሚን ልጅ ስለ ተወለደላት ዕዘንን የሚያስረሳ ሲሉ ስሙንም ኢዮቤድ አሉት፤ ይኸውም የዳዊት አያት የዕሤይ አባት ነው። ዘፍ፡ ፶ ፳፫። ሉቃ፡ ፩ ፶፱።

ወከመዝ ውእቱ ትውልዱ ለፋሬስ፤ ፋሬስ ወለዶ ለኤስሮም። ፲፰ የፋሬስም ትውልዱ እንዲህ ነው፤ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደው።

ወኤስሮም ወለዶ ለአራም፤ ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ። ፲፱ ኤስሮምም አራምን ወለደው፤ አራምም አሚናዳብን ወለደው። ፩ ዜና መ፡ ፪ ፲፩።

ወአሚናዳብ ወለዶ ለነአሶን፤ ወነአሶን ወለዶ ለሰልሞን። ፳ አሚናዳብም ነአሶንን ወለደው፤ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደው። ዘፀ፡ ፮ ፳፫።

ወሰልሞን ወለዶ ለቦኤዝ፤ ወቦኤዝ ወለዶ ለኢዮቤድ። ፳፩ ሰልሞንም ቦአስን (ቡኤዝን) ወለደው፤ ቦአዝም ኢዮቤድን ወለደው። ዘኁ፡ ፩ ፯።

ወኢዮቤድ ወለዶ ለእሴይ፤ ወእሴይ ወለዶ ለዳዊት። ፳፪ ኢዮቤድም እሤይን ወለደው እሤይም ዳዊትን ወለደው።

ተፈጸመ አሬት ዘሩት፤
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፈጻሚ ተድናሰን ለዕቤሬት፤
አሜን።

ለዘለዓለሙ ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና፤
የሩትን ዜና የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ተፈጸመ።
አሜን።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ከአርማቴም ፡ መሴፋ[129] ፡ የኾነ ፡ ስሙ ፡ ሕልቃና ፡ የተባለ ፡ ኤፍሬማዊ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ የኢያሬምኤል[130] ፡ ልጅ ፡ የኢሊዮ[131] ፡ ልጅ ፡ የቶሑ ፡ ልጅ ፡ የናሲብ[132] ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ኹለትም ፡ ሚስቶች ፡ ነበሩት ፤ የአንዲቱ ፡ ስም ፡ ሐና ፡ የኹለተኛዪቱም ፡ ስም ፡ ፍናና ፡ ነበረ ፤ ለፍናናም ፡ ልጆች ፡ ነበሯት ፥ ለሐና ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ አልነበራትም ።

3 ፤ ያም ፡ ሰው ፡ በሴሎ[133] ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ከከተማው ፡ በየዓመቱ ፡ ይወጣ ፡ ነበር ። የእግዚአብሔርም ፡ ካህናት ፡ ኹለቱ ፡ የዔሊ ፡ ልጆች ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ሕልቃና ፡ የሚሠዋበት ፡ ቀን ፡ በደረሰ ፡ ጊዜም ፡ ለሚስቱ ፡ ለፍናና ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ ዅሉ ፡ ዕድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጣቸው ።

5 ፤ ሐናንም ፡ ይወድ ፡ ነበርና ፥ ለሐና ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ሰጣት ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ማሕፀኗን ፡ ዘግቶ ፡ ነበር ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ማሕፀኗን ፡ ዘግቶ ፡ ነበርና ፥ ጣውንቷ ፡ ታስቈጣት ፡ ታበሳጫትም ፡ ነበር ።

7 ፤ በየዓመቱም ፡ እንዲህ ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ ርሷም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በምትወጣበት ፡ ጊዜ ፡ ታበሳጫት ፡ ነበር ፤ ሐናም ፡ ታለቅስ ፡ ነበር ፥ አንዳችም ፡ አትቀምስም ፡ ነበር ።

8 ፤ ባሏም ፡ ሕልቃና ፦ ሐና ፡ ሆይ ፥ ለምን ፡ ታለቅሻለሽ ፧ ለምንስ ፡ አትቀምሺም ፧ ለምንስ ፡ ልብሽ ፡ ያዝንብሻል ፧ እኔስ ፡ ከዐሥር ፡ ልጆች ፡ አልሻልልሽምን ፧ አላት ።

9 ፤ በሴሎ ፡ ከበሉና ፡ ከጠጡ ፡ በኋላ ፡ ሐና ፡ ተነሣች ። ካህኑም ፡ ዔሊ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ መቃን ፡ አጠገብ ፡ በመንበሩ ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

10 ፤ ርሷም ፡ በልቧ ፡ ትመረር ፡ ነበር ፥ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጸለየች ፥ ጽኑ ፡ ልቅሶም ፡ አለቀሰች ።

11 ፤ ርሷም ፦ አቤቱ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ የባሪያኽን ፡ መዋረድ ፡ ተመልክተኽ ፡ ብታስበኝ ፥ እኔንም ፡ ባትረሳ ፥ ለባሪያኽም ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ብትሰጥ ፥ ዕድሜውን ፡ ዅሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰጠዋለኹ ፥ ምላጭም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አይደርስም ፡ ብላ ፡ ስእለት ፡ ተሳለች ።

12 ፤ ጸሎቷንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባበዛች ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡ አፏን ፡ ይመለከት ፡ ነበር ።

13 ፤ ሐናም ፡ በልቧ ፡ ትናገር ፡ ነበር ፤ ድምፇም ፡ ሳይሰማ ፡ ከንፈሯን ፡ ታንቀሳቅስ ፡ ነበር ፤ ዔሊም ፡ እንደ ፡ ሰከረች ፡ ቈጠራት ።

14 ፤ ዔሊም ፦ ስካርሽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧ የወይን ፡ ጠጅሽን ፡ ከአንቺ ፡ አርቂው ፡ አላት ።

15 ፤ ሐናም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ አይደለም ፥ እኔስ ፡ ልቧ ፡ ያዘነባት ፡ ሴት ፡ ነኝ ፤ ጠጅና ፡ ሌላ ፡ የሚያሰክር ፡ ነገር ፡ አልጠጣኹም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ነፍሴን ፡ አፈሰስኹ ፤

16 ፤ ሐዘኔና ፡ ቊንቍቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ፡ እስከ ፡ አኹን ፡ ድረስ ፡ ተናግሬያለኹና ፡ ባሪያኽን ፡ እንደ ፡ ምናምንቴ ፡ ሴት ፡

---

129 ዕብ. ፥ ራማታይም ፡ ጾፊይም ።
130 ዕብ. ፡ የሮኀም ።
131 ዕብ. ፡ ኤሊሁ ።
132 ዕብ. ፡ ጹፍ ።
133 ዕብ. ፥ ሺይሎህ/ሺሎ ።

አትቀኈጠረኝ ፡ ብላ ፡ መለሰችለት ።

17 ፤ ዔሊም ፦ በደኅና ፡ ኺጂ ፥ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የለመንሽውን ፡ ልመና ፡ ይስጥሽ ፡ ብሎ ፡ መለሰላት ።

18 ፤ ርሷም ፦ ባሪያኽ ፡ በዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ ላግኝ ፡ አለች ። ሴቲቱም ፡ መንገዷን ፡ ኼደች ፡ በላችም ፥ ፊቷም ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ዐዘንተኛ ፡ መስሎ ፡ አልታየም ።

19 ፤ ማልደው ፡ ተነሥተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሰገዱ ፥ ተመልሰውም ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡
መጡ ። ሕልቃናም ፡ ሚስቱን ፡ ሐናን ፡ ዐወቃት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዐሰባት ፤

20 ፤ የመፅነሷም ፡ ወራት ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ ሐና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ፤ ርሷም ፦ ከእግዚአብሔር ፡ ለምኜዋለኹ ፡
ስትል ፡ ስሙን ፡ ሳሙኤል ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።

21 ፤ ሰውየውም ፡ ሕልቃና ፡ ከቤተ ፡ ሰቡ ፡ ዅሉ ፡ ጋራ ፡ የዓመቱን ፡ መሥዋዕትና ፡ ስእለቱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርብ ፡
ዘንድ ፡ ወጣ ።

22 ፤ ሐና ፡ ግን ፡ አልወጣችም ፥ ባሏንም ፦ ሕፃኑ ፡ ጡት ፡ እስኪተው ፡ ድረስ ፡ እቀመጣለኹ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፥ በዚያም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ አመጣዋለኹ ፡ አለችው ።

23 ፤ ባሏም ፡ ሕልቃና ፦ በዐይንሽ ፡ ደስ ፡ ያሠኘሽን ፡ አድርጊ ፥ ጡትም ፡ እስኪተው ፡ ድረስ ፡ ተቀመጪ ፤ ብቻ ፡
እግዚአብሔር ፡ ቃሉን ፡ ያጽና ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡ ልጇን ፡ እያጠባች ፡ ጡት ፡ እስኪተው ፡ ድረስ ፡ በቤቷ ፡ ተቀመጠች ።

24 ፤ ጡትም ፡ በተወ ፡ ጊዜ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ርሱንና ፡ አንድ ፡ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ወይፈን ፥ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡
ዱቄት ፥ አንድ ፡ አቍማዳ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይዛ ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አመጣችው ፤ ሕፃኑም ፡ ገና ፡
ታናሽ ፡ ነበረ ።

25 ፤ ወይፈኑንም ፡ ዐረዱ ፥ ሕፃኑንም ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡ አመጡት ።

26 ፤ ርሷም ፡ አለች ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ በሕያው ፡ ነፍስኽ ፡ እምላለኹ! ጌታ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመጸለይ ፡
በዚህ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ቆማ ፡ የነበረች ፡ ሴት ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

27 ፤ ስለዚህ ፡ ሕፃን ፡ ጸለይኹ ፤

28 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የለመንኹትን ፡ ልመናዬን ፡ ሰጥቶኛል ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ሰጥቼዋለኹ ፤ ዕድሜውን ፡ ዅሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሰጠ ፡ ይኾናል ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ሐናም ፡ ስትጸልይ ፡ እንዲህ ፡ አለች ፦ ልቤ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጸና ፥ ቀንዴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አለ ፤ አፌ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ተከፈተ ፤ በማዳንኽ ፡ ደስ ፡ ብሎኛል ።

2 ፤ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ የለምና ፥ እንደ ፡ አምላካችንም ፡ ጻድቅ ፡ የለምና ፤ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ቅዱስ ፡ የለም ።

3 ፤ አትታበዩ ፥ በኵራትም ፡ አትናገሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ ዐዋቂ ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ የሚመዝን ፡
ነውና ፥ ከአፋችኹ ፡ የኵራት ፡ ነገር ፡ አይውጣ ።

4 ፤ የኀያላንን ፡ ቀስት ፡ ሰብሯል ፥ ደካማዎችንም ፡ በኀይል ፡ ታጥቀዋል ።

5 ፤ ጠግበው ፡ የነበሩ ፡ እንጀራ ፡ ዐጡ ፤ ተርበው ፡ የነበሩ ፡ ከራብ ፡ ዐርፈዋል ፤ መካኒቱ ፡ ሰባት ፡ ወልዳለችና ፥ ብዙም ፡
የወለደችው ፡ ደክማለች ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ ይገድላል ፡ ያድናልም ፤ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ያወርዳል ፥ ያወጣል ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ ድኻ ፡ ያደርጋል ፥ ባለጠጋም ፡ ያደርጋል ፤ ያዋርዳል ፥ ደግሞም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።

8 ፤ ከሕዝቡ ፡ መኳንንት ፡ ጋራ ፡ ያስቀምጣቸው ፡ ዘንድ ፥ የክብርንም ፡ ዙፋን ፡ ያወርሳቸው ፡ ዘንድ ፥ ችግረኛውን ፡
ከመሬት ፡ ያስነሣል ፥ ምስኪኑንም ፡ ከጕድፍ ፡ ያስነሣል ፤ የምድር ፡ መሠረቶች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ፥ በእነርሱ ፡

ላይም ፡ ዓለምን ፡ አደረገ ።

9 ፤ ርሱ ፡ የቅዱሳኑን ፡ እግር ፡ ይጠብቃል ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ በጨለማ ፡ ይቀመጣሉ ፤ ሰው ፡ በኀይሉ ፡ አይበረታምና ።

10 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ የሚጣሉ ፡ ይደቃሉ ፤ በሰማይም ፡ ያንጐደጕድባቸዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይፈርዳል ፤ ለንጉሡም ፡ ኀይል ፡ ይሰጣል ፤ የመሲሑንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።

11 ፤ ሕልቃናም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ኼደ ፤ ብላቴናውም ፡ በካህኑ ፡ በዔሊ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግል ፡ ነበር ።

12 ፤ የዔሊም ፡ ልጆች ፡ ምናምንቴዎች ፡ ነበሩ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ አያውቁም ፡ ነበር ።

13 ፤ የካህናትም ፡ ልማድ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ፤ ሰው ፡ ዅሉ ፡ መሥዋዕት ፡ ሲያቀርብ ፡ ሥጋው ፡ በተቀቀለ ፡ ጊዜ ፡ የካህኑ ፡ ሎሌ ፡ ይመጣ ፡ ነበር ፥ በእጁም ፡ ሦስት ፡ ጣት ፡ ያለው ፡ ሜንጦ ፡ ነበረ ፤

14 ፤ ወደ ፡ ድስቱም ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ምንቸቱ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ አፍላሉ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ቶፋው ፡ ይሰደው ፡ ነበር ፤ ሜንጦውም ፡ ያወጣውን ፡ ዅሉ ፡ ካህኑ ፡ ለርሱ ፡ ይወስደው ፡ ነበር ። ወደዚያም ፡ በመጡት ፡ በእስራኤላውያን ፡ ላይ ፡ በሴሎ ፡ እንዲህ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

15 ፤ ደግሞም ፡ ስቡን ፡ ሳያቃጥሉ ፡ የካህኑ ፡ ሎሌ ፡ መጥቶ ፡ የሚሠዋውን ፡ ሰው ፦ ጥሬውን ፡ እንጂ ፡ የተቀቀለውን ፡ ሥጋ ፡ ከአንተ ፡ አይወስድምና ፡ እጠብስለት ፡ ዘንድ ፡ ለካህኑ ፡ ሥጋ ፡ ስጠኝ ፡ ይለው ፡ ነበር ።

16 ፤ ሰውዮውም ፦ አስቀድሞ ፡ ስቡን ፡ ያቃጥሉት ፡ ኋላም ፡ ሰውነትኽ ፡ ደስ ፡ የሚያሠኛትን ፡ ትወስዳለኽ ፡ ቢለው ፥ ርሱ ፦ አይኾንም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አኹን ፡ ስጠኝ ፤ እንቢም ፡ ብትል ፡ በግድ ፡ እወስደዋለኹ ፡ ይለው ፡ ነበር ።

17 ፤ ሰዎቹም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቍርባን ፡ ይንቁ ፡ ነበርና ፥ የጕበዛዝቱ ፡ ኀጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነበረች ።

18 ፤ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያገለግል ፡ ነበር ።

19 ፤ እናቱም ፡ ታናሽ ፡ መደረቢያ ፡ ሠራችለት ፥ በየዓመቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ለመሠዋት ፡ ከባሏ ፡ ጋራ ፡ ስትወጣ ፡ ታመጣለት ፡ ነበር ።

20 ፤ ዔሊም ፡ ሕልቃናንና ፡ ሚስቱን ፦ ለእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ተሳለችው ፡ ስጦታ ፡ ፋንታ ፡ ከዚች ፡ ሴት ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘር ፡ ይስጥኽ ፡ ብሎ ፡ ባረካቸው ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ኼዱ ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሐናን ፡ ዐሰበ ፥ ፀነሰችም ፥ ሦስት ፡ ወንዶችና ፡ ኹለትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ወለደች ። ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አደገ ።

22 ፤ ዔሊም ፡ እጅግ ፡ አረጀ ፤ ልጆቹም ፡ በእስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ ዅሉ ፥ በመገናኛውም ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡ ከሚያገለግሉት ፡ ሴቶች ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ተኙ ፡ ሰማ ።

23 ፤ ርሱም ፡ አላቸው ፦ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራችኹ ፡ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ሰምቻለኹና ፡ ስለምን ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ታደርጋላችኹ ፧

24 ፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ሕዝብ ፡ ኀጢአተኛ ፡ በማድረጋችኹ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ የደረሰኝ ፡ ወሬ ፡ መልካም ፡ አይደለምና ፡ ይህ ፡ አይኾንም ።

25 ፤ ሰውስ ፡ ሰውን ፡ ቢበድል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድበታል ፤ ሰው ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ቢበድል ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ የሚለምን ፡ ማን ፡ ነው ፧ እነርሱ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊገድላቸው ፡ ወዷልና ፥ የአባታቸውን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።

26 ፤ ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ እያደገ ፡ ኼደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ በሰውም ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ እያገኘ ፡ ኼደ ።

27 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡ መጥቶ ፡ አለው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በግብጽ ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ ባሪያ ፡ ሳለ ፡ ለአባትኽ ፡ ቤት ፡ ተገለጥኹ ፤

28 ፤ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ዅሉ ፡ ካህን ፡ ይኾነኝ ፡ ዘንድ ፥ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፥ ዕጣንንም ፡ ያጥን ፡

ዘንድ ፡ ኤፉድንም ፡ በፊቴ ፡ ይለብስ ፡ ዘንድ ፡ ለእኔ ፡ መረጥኹት ፤ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ የእሳት ፡ ቍርባን ፡ ኹሉ ፡
ስለ ፡ ምግብ ፡ ለአባትኽ ፡ ቤት ፡ ሰጠኹ ።

29 ፤ በማደሪያዬ ፡ ያቀርቡት ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝኹትን ፡ መሥዋዕቴንና ፡ ቍርባኔን ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ረገጣችኹ ፧ እንድትወፍሩም ፡ የሕዝቤን ፡ የእስራኤልን ፡ ቍርባን ፡ ኹሉ ፡ መዠመሪያ ፡ በመብላታችኹ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡
ልጆችኽን ፡ ለምን ፡ አከበርኽ ፧

30 ፤ ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእውነት ፡ ቤትኽ ፡ የአባትኽም ፡ ቤት ፡
ለዘለዓለም ፡ በፊቴ ፡ እንዲኖር ፡ ተናግሬያለኹ ፤ አኹን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ያከበሩኝን ፡
አከብራለኹና ፥ የናቁኝም ፡ ይናቃሉና ፡ ይህ ፡ አይኾንልኝም ።

31 ፤ እንሆ ፥ ለቤትኽ ፡ ሽማግሌ ፡ እንዳይገኝ ፥ ክንድኽን ፡ የአባትኽንም ፡ ቤት ፡ ክንድ ፡ የምሰብርበት ፡ ዘመን ፡
ይመጣል ።

32 ፤ በእስራኤል ፡ በረከት ፡ ኹሉ ፥ በማደሪያዬ ፡ ጠላትኽን ፡ ታያለኽ ፡ በቤትኽም ፡ ለዘለዓለም ፡ ሽማግሌ ፡ አይገኝም ።

33 ፤ ከመሠዊያዬ ፡ ያልተቈረጠ ፡ ልጅኽ ፡ ቢገኝ ፡ ዐይንኽን ፡ ያፈዘዋል ፥ ነፍስኽንም ፡ ያሳዝናል ፡ ከቤትኽም ፡
የሚወለዱ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ በጕልማስነት ፡ ይሞታሉ ።

34 ፤ ይህ ፡ በኹለቱ ፡ ልጆችኽ ፡ በአፍኒንና ፡ በፊንሐስ ፡ ላይ ፡ የሚመጣ ፡ ለአንተ ፡ ምልክት ፡ ነው ፤ ኹለቱ ፡ ባንድ ፡
ቀን ፡ ይሞታሉ ።

35 ፤ የታመነም ፡ ካህን ፡ ለእኔ ፡ አስነሣለኹ ፥ በልቤም ፡ በነፍሴም ፡ እንዳለ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ፤ እኔም ፡ የታመነ ፡
ቤት ፡ እሠራለታለኹ ፥ ዘመኑን ፡ ኹሉ ፡ እኔ ፡ በቀባኹት ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ይኼዳል ።

36 ፤ ከቤትኽም ፡ የቀረው ፡ ኹሉ ፡ ይመጣል ፥ በፊቱም ፡ ሰግዶ ፥ ቍራሽ ፡ እንጀራ ፡ እበላ ፡ ዘንድ ፡ ከካህናት ፡ ወደ ፡
አንዲቱ ፡ ዕጣ ፥ እባክኽ ፥ ስደደኝ ፡ ብሎ ፡ አንድ ፡ ብር ፡ አንድ ፡ እንጀራም ፡ ይለምናል ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ብላቴናውም ፡ ሳሙኤል ፡ በዔሊ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግል ፡ ነበር ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ብርቅ ፡ ነበረ ፤ ራእይም ፡ አይገለጥም ፡ ነበር ።

2 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የዔሊ ፡ ዐይኖች ፡ ማየት ፡ እስኪሳናቸው ፡ ድረስ ፡ መፍዘዝ ፡ ዠምረው ፡ ነበር ።

3 ፤ ዔሊም ፡ በስፍራው ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፥ የእግዚአብሔር ፡ መብራት ፡ ገና ፡ ሳይጠፋ ፥ ሳሙኤልም ፡ የእግዚአብሔር ፡
ታቦት ፡ ባለበት ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፥

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሳሙኤልን ፡ ጠራው ፤ ርሱም ፦ እንሆኝ ፡ አለ ።

5 ፤ ወደ ፡ ዔሊም ፡ ሮጠ ፦ እንሆኝ ፡ የጠራኸኝ ፡ አለው ። ርሱም ፦ አልጠራኹኽም ፤ ተመልሰኽ ፡ ተኛ ፡
አለው ። ኼዶም ፡ ተኛ ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፦ ሳሙኤል ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። ሳሙኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡
ኼደና ፦ እንሆኝ ፡ የጠራኸኝ ፡ አለው ። ርሱም ፦ ልጄ ፡ ሆይ ፥ አልጠራኹኽም ፤ ተመልሰኽ ፡ ተኛ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

7 ፤ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ገና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላወቀም ፡ ነበር ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ገና ፡ አልተገለጠለትም ፡
ነበር ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡ ጠራው ። ርሱም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዔሊ ፡
ኼደና ፦ እንሆኝ ፡ የጠራኸኝ ፡ አለ ። ዔሊም ፡ እግዚአብሔር ፡ ብላቴናውን ፡ እንደ ፡ ጠራው ፡ አስተዋለ ።

9 ፤ ዔሊም ፡ ሳሙኤልን ፦ ኼደኽ ፡ ተኛ ፡ ቢጠራኽም ፦ አቤቱ ፥ ባሪያኽ ፡ ይሰማልና ፥ ተናገር ፡ በለው ፡
አለው ። ሳሙኤልም ፡ ኼዶ ፡ በስፍራው ፡ ተኛ ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መጥቶ ፡ ቆመ ፥ እንደ ፡ ቀድሞውም ፦ ሳሙኤል ፥ ሳሙኤል ፥ ብሎ ፡

ጠራው ። ሳሙኤልም ፦ ባሪያኽ ፡ ይሰማልና ፥ ተናገር ፡ አለው ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ አለው ፦ እንሆ ፥ የሰማውን ፡ ኹሉ ፡ ኹለቱ ፡ ዦሮዎቹ ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡ አንድ ፡ ነገርን ፡ በእስራኤል ፡ አደርጋለኹ ።

12 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የተናገርኹትን ፡ ኹሉ ፡ በዔሊ ፡ አወርዳለኹ ፤ እኔም ፡ ዠምሬ ፡ እፈጽምበታለኹ ።

13 ፤ ልጆቹ ፡ የርግማን ፡ ነገር ፡ እንዳደረጉ ፡ ዐውቆ ፡ አልከለከላቸውምና ፡ ስለ ፡ ኀጢአቱ ፡ በቤት ፡ ለዘለዓለም ፡ እንድፈርድ ፡ አስታውቄዋለኹ ።

14 ፤ ስለዚህም ፡ የዔሊ ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ በመሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ ለዘለዓለም ፡ እንዳይሰረይለት ፡ ለዔሊ ፡ ቤት ፡ ምያለኹ ።

15 ፤ ሳሙኤልም ፡ እስኪነጋ ፡ ተኛ ፥ ማልዶም ፡ ተነሥቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ከፈተ ። ሳሙኤልም ፡ ራእዩን ፡ ለዔሊ ፡ መንገር ፡ ፈራ ።

16 ፤ ዔሊም ፡ ሳሙኤልን ፡ ጠርቶ ፦ ልጄ ፡ ሳሙኤል ፡ ሆይ ፥ አለ ፤ ርሱም ፦ እንሆኝ ፡ አለ ።

17 ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ የነገረኽ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ከእኔ ፡ አትሸሽግ ፤ ከነገረኽ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የሸሸግኸኝ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግብኽ ፥ እንዲህም ፡ ይጨምርብኽ ፡ አለው ።

18 ፤ ሳሙኤልም ፡ ነገሩን ፡ ኹሉ ፡ ነገረው ፥ አንዳችም ፡ አልሸሸገውም ። ዔሊም ፦ ርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ደስ ፡ ያሠኘውን ፡ ያድርግ ፡ አለ ።

19 ፤ ሳሙኤልም ፡ አደገ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፤ ከቃሉም ፡ አንዳች ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይወድቅም ፡ ነበር ።

20 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ከዳን ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ድረስ ፡ ሳሙኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቀ ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ በሴሎ ፡ ተገለጠ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ለሳሙኤል ፡ በሴሎ ፡ ይገለጥ ፡ ነበር ። የሳሙኤልም ፡ ቃል ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ደረሰ ።

_______________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ እስራኤልም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሊዋጋ ፡ ወጡ ፥ በአቤንኤዘር[134] ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ፤ ፍልስጥኤማውያን ፡ በአፌቅ ፡ ሰፈሩ ።

2 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ፤ ሰልፉም ፡ በተመደበ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ተመቱ ፤ ጦርነት ፡ በተደረገበትም ፡ ስፍራ ፡ ከእስራኤል ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ የሚያኽሉ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ።

3 ፤ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መታን ፧ በመካከላችን ፡ እንዲኼዱ ፥ ከጠላቶቻችንም ፡ እጅ ፡ እንዲያድነን ፥ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ከሴሎ ፡ እናምጣ ፡ አሉ ።

4 ፤ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ላኩ ፥ በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ አመጡ ፤ ኹለቱም ፡ የዔሊ ፡ ልጆች ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ጋራ ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ።

5 ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ታላቅ ፡ እልልታ ፡ አደረጉ ፥ ምድሪቱም ፡ አስተጋባች ።

6 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእልልታውን ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፦ በዕብራውያን ፡ ሰፈር ፡ ያለው ፡ ይህ ፡ ታላቅ ፡ የእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አሉ ። የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ አስተዋሉ ።

134 ዕብ ፡ ኤቤንኤዜር ፡ (እብን ፡ ዐዘር ፥ ረዳት ፡ ድንጋይ) ።

7 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ፈርተው ፦ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ሰፈር ፡ መጥቷል ፡ አሉ ። ደግሞም ፡ እንዲህ ፡
አሉ ፦ ወዮልን ፤ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አልኾነም ።

8 ፤ ወዮልን ፤ ከነዚህ ፡ ከኀያላን ፡ አማልክት ፡ እጅ ፡ ማን ፡ ያድነናል ፧ እነዚህ ፡ አማልክት ፡ ግብጻውያንን ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ በልዩ ፡ በልዩ ፡ መቅሠፍት ፡ የመቱ ፡ ናቸው ።

9 ፤ እናንተ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ሆይ ፥ አይዟችኹ ፥ ጐብዙ ፤ እናንተ ፡ ባሪያዎች ፡ እንዳደረጋችኋቸው ፡ ዕብራውያን ፡
ባሪያዎች ፡ እንዳያደርጓችኹ ፡ ጐብዙ ፥ ተዋጉ ።

10 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ተዋጉ ፤ እስራኤልም ፡ ተመቱ ፥ ኹሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳናቸው ፡ ሸሹ ፤ እጅግም ፡
ታላቅ ፡ ግድያ ፡ ኾነ ፥ ከእስራኤልም ፡ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ እግረኛዎች ፡ ወደቁ ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ተማረከች ፥ ኹለቱም ፡ የዔሊ ፡ ልጆች ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ ሞቱ ።

12 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ አንድ ፡ የብንያም ፡ ሰው ፡ ከሰልፍ ፡ እየበረረ ፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡
ወደ ፡ ሴሎ ፡ መጣ ።

13 ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ልቡ ፡ ተናውጦ ፡ ነበርና ፥ በመንገድ ፡ ዳር ፡ በወንበሩ ፡ ላይ ፡
ተቀምጦ ፡ ይጠባበቅ ፡ ነበር ፤ ሰውዮውም ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ገብቶ ፡ ባወራ ፡ ጊዜ ፡ ከተማዪቱ ፡ ኹሉ ፡ ተጯጯኸች ።

14 ፤ ዔሊም ፡ የጩኸቱን ፡ ድምፅ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፦ ይህ ፡ ጫጫታ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለ ። ሰውዮውም ፡ ፈጥኖ ፡
መጣና ፡ ለዔሊ ፡ ነገረው ።

15 ፤ ዔሊም ፡ የዘጠና ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡ ነበረ ፤ ዐይኖቹም ፡ ማየት ፡ እስኪሳናቸው ፡ ድረስ ፡ ፈዘው ፡ ነበር ።

16 ፤ ሰውዮውም ፡ ዔሊን ፦ ከሰልፍ ፡ የመጣኹ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ ዛሬም ፡ ከሰልፍ ፡ ኰበለልኹ ፡ አለ ። ርሱም ፦ ልጄ ፡
ሆይ ፥ ነገሩሳ ፡ እንዴት ፡ ኾነ ፧ አለው ።

17 ፤ ወሬኛውም ፡ መልሶ ፦ እስራኤል ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፤ ደግሞ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ግድያ ፡
ኾኗል ፥ ኹለቱም ፡ ልጆችኽ ፡ አፍኒንና ፡ ፊንሐስ ፡ ሞተዋል ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ተማርካለች ፡ አለ ።

18 ፤ ሰውዮውም ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ዔሊ ፡ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ካለው ፡ ከወንበሩ ፡ ወደቀ ፤ ርሱ ፡
ሽምግሎ ፡ ደንግዞም ፡ ነበርና ፥ ዐንገቱ ፡ ተሰብሮ ፡ ሞተ ። ርሱም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ፈራጅ ፡ ነበረ ።

19 ፤ ምራቱም ፡ የፊንሐስ ፡ ሚስት ፡ አርግዛ ፡ ልትወልድ ፡ ተቃርባ ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ እንደ ፡
ተማረከች ፥ አማቷና ፡ ባሏም ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ምጥ ፡ ደርሶባት ፡ ነበርና ፥ ተንበርክካ ፡ ወለደች ።

20 ፤ ወደ ፡ ሞትም ፡ በቀረበች ፡ ጊዜ ፡ በዙሪያዋ ፡ ያሉት ፡ ሴቶች ፦ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወልደሻልና ፥ አትፍሪ ፡ አሏት ። ርሷ ፡
ግን ፡ አልመለሰችላቸውም ፥ በልቧም ፡ አላኖረችውም ።

21 ፤ ርሷም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ስለ ፡ ተማረከች ፡ ስለ ፡ አማቷና ፡ ስለ ፡ ባሏም ፦ ክብር ፡ ከእስራኤል ፡ ለቀቀ ፡
ስትል ፡ የሕፃኑን ፡ ስም ፦ ኢካቦድ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።

22 ፤ ርሷም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ተማርካለችና ፡ ክብር ፡ ከእስራኤል ፡ ለቀቀ ፡ አለች ።

______________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወሰዱ ፤ ከአቤንኤዘርም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡ ይዘውት ፡ መጡ ።

2 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወስደው ፡ ወደዳጎን ፡ ቤት ፡ አገቡት ፥ በዳጎንም ፡ አጠገብ ፡
አኖሩት ።

3 ፤ በነጋውም ፡ የአዛጦን ፡ ሰዎች ፡ ማለዱ ፥ እንሆም ፥ ዳጎን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡
ወድቆ ፡ ነበር ፤ ዳጎንንም ፡ አንሥተው ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ መለሱት ።

4 ፤ በነጋውም ፡ ማለዱ ፥ እንሆም ፥ ዳጎን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡ ወድቆ ፡

ነበር ፤ የዳጎንም ፡ ራስ ፡ እጆቹም ፡ ተቈርጠው ፡ በመድረኩ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ ነበር ፤ የዳጎንም ፡ ደረት ፡ ብቻውን ፡ ቀርቶ ፡ ነበር ።

5 ፤ ስለዚህም ፡ የዳጎን ፡ ካህናት ፡ ወደዳጎንም ፡ ቤት ፡ የሚገቡት ፡ ኹሉ ፡ በአዛጦን ፡ ያለውን ፡ የዳጎንን ፡ መድረክ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አይረግጡም ።

6 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በአዛጦን ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ከበደች ፥ አጠፋቸውም ፥ አዛጦንንና ፡ ድንበራቸውንም ፡ በዕባጭ ፡ መታቸው ።

7 ፤ የአዛጦንም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፦ እጁ ፡ በእኛና ፡ በአምላካችን ፡ በዳጎን ፡ ላይ ፡ ጠንክራለችና ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አይቀመጥ ፡ አሉ ።

8 ፤ ልከውም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ሰበሰቡና ፦ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ምን ፡ እናድርግ ፧ አሉ ፤ እነርሱም ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ይዞር ፡ ብለው ፡ መለሱ ። የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ወደዚያ ፡ ተሸከሙት ።

9 ፤ ከተሸከሙትም ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ በከተማዪቱ ፡ ላይ ፡ ኾነች ፤ ከታናሹም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ የከተማዪቱን ፡ ሰዎች ፡ መታ ፥ ዕባጭም ፡ መጣባቸው ።

10 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ አስቀሎና ፡ ሰደዱት ። የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ አስቀሎና ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አስቀሎናውያን ፦ እኛንና ፡ ሕዝባችንን ፡ ሊገድሉ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ አመጡብን ፡ ብለው ፡ ጮኹ ።

11 ፤ በከተማዪቱ ፡ ኹሉ ፡ የሞት ፡ ድንጋጤ ፡ ነበርና ፥ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚያ ፡ እጅግ ፡ ከብዳ ፡ ነበርና ፥ ልከው ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ሰብስበው ፦ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ስደዱ ፥ እኛንና ፡ ሕዝባችንን ፡ እንዳይገድል ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይመለስ ፡ አሉ ።

12 ፤ ያልሞቱትም ፡ ሰዎች ፡ በዕባጭ ፡ ተመቱ ፤ የከተማዪቱም ፡ ዋይታ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ አገር ፡ ሰባት ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ።

2 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ካህናትንና ፡ ሟርተኛዎችን ፡ ጠርተው ፦ በእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ላይ ፡ ምን ፡ እናድርግ ፧ ወደ ፡ ስፍራውስ ፡ በምን ፡ እንስደደው ፧ አስታውቁን ፡ አሉ ።

3 ፤ እነርሱም ፦ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ታቦት ፡ ብትሰዱ ፡ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ መልሱለት ፡ እንጂ ፡ ባዶውን ፡ አትስደዱት ፥ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ትፈወሳላችኹ ፤ እጁም ፡ ከእናንተ ፡ አለመራቁ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ታውቃላችኹ ፡ አሉ ።

4 ፤ እነርሱም ፦ ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡ የምንመልስለት ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አሉ ። እነርሱም ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፦ እናንተንና ፡ አለቃዎቻችኹን ፡ ያገኘች ፡ መቅሠፍት ፡ አንዲት ፡ ናትና ፥ እንደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ አለቃዎች ፡ ቍጥር ፡ ዐምስት ፡ የወርቅ ፡ ዕባጮች ፡ ዐምስትም ፡ የወርቅ ፡ ዐይጦች ፡ አቅርቡ ።

5 ፤ የዕባጮቻችኹንም ፡ ምሳሌ ፥ ምድራችኹንም ፡ የሚያጠፉትን ፡ የዐይጦችን ፡ ምሳሌ ፡ አድርጋችኹ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ክብርን ፡ ስጡ ፤ እጁን ፡ ከእናንተና ፡ ከአማልክታችኹ ፡ ከምድራችኹም ፡ ምናልባት ፡ ያቀል ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ግብጻውያንና ፡ ፈርዖንም ፡ ልባቸውን ፡ እንዳጸኑ ፡ ልባችኹን ፡ ለምን ፡ ታጸናላችኹ ፧ እግዚአብሔር ፡ ኀይሉን ፡ ካደረገባቸው ፡ በኋላ ፡ ያወጧቸው ፡ አይደሉምን ፧

7 ፤ እነርሱም ፡ አልኼዱምን ፧ አኹንም ፡ ወስዳችኹ ፡ አንዲት ፡ ሠረገላ ፡ ሥሩ ፤ የሚያጠቡም ፥ ቀንበር ፡ ያልተጫነባቸውን ፡ ኹለት ፡ ላሞች ፡ በሠረገላ ፡ ጥመዷቸው ፥ እንቦሶቻቸውንም ፡ ለይታችኹ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ መልሷቸው ።

8 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ወስዳችኹ ፡ በሠረገላው ፡ ላይ ፡ አኑሩት ፤ ስለ ፡ በደልም ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀረባችኹትን ፡ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ በሣጥን ፡ ውስጥ ፡ አድርጋችኹ ፡ በታቦቱ ፡ አጠገብ ፡ አኑሩት ፤ ይኼድም ፡ ዘንድ ፡

ስደዱት ።

9 ፤ ተመልከቱም ፡ በድንበሩም ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ቢወጣ ፡ ይህን ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያደረገብን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ አለዚያም ፡ እንዲያው ፡ መጥቶብናል ፡ እንጂ ፡ የመታን ፡ የርሱ ፡ እጅ ፡ እንዳልኾነ ፡ እናውቃለን ።

10 ፤ ሰዎቹም ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ፤ የሚያጠቡትን ፡ ኹለቱን ፡ ላሞች ፡ ወሰዱ ፥ በሠረገላም ፡ ጠመዷቸው ፥ እንቦሶቻቸውንም ፡ በቤት ፡ ዘጉባቸው ፤

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፥ የወርቁ ፡ ዐይጦችና ፡ የዕባጮቻቸው ፡ ምሳሌ ፡ ያሉበትንም ፡ ሣጥን ፡ በሠረገላው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ።

12 ፤ ላሞችም ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ወደሚወስደው ፡ መንገድ ፡ አቅንተው ፡ እምቧ ፡ እያሉ ፡ በጐዳናው ፡ ላይ ፡ ኼዱ ፥ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አላሉም ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቃዎች ፡ እስከ ፡ ቤትሳሚስ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ በኋላ ፡ በኋላቸው ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ።

13 ፤ የቤትሳሚስ ፡ ሰዎችም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ስንዴ ፡ ያጭዱ ፡ ነበር ፤ ዐይናቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ታቦቱን ፡ አዩ ፥ በማየታቸውም ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

14 ፤ ሠረገላውም ፡ ወደ ፡ ቤትሳሚሳዊው ፡ ወደኢያሱ ፡ ዕርሻ ፡ መጣ ፥ ታላቅም ፡ ድንጋይ ፡ በነበረበት ፡ በዚያ ፡ ቆመ ፤ የሠረገላውንም ፡ ዕንጨት ፡ ፈልጠው ፡ ላሞቹን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ።

15 ፤ ሌዋውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፥ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበረውንም ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ያለበትን ፡ ሣጥን ፡ አወረዱ ፥ በታላቁም ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አኖሩት ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የቤትሳሚስ ፡ ሰዎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፥ መሥዋዕትንም ፡ ሠዉ ።

16 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዐምስቱ ፡ አለቃዎች ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ አስቀሎና ፡ ተመለሱ ።

17 ፤ ፍልስጥኤማውያን ፡ ስለ ፡ በደል ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀረቧቸው ፡ የወርቅ ፡ ዕባጮች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ አንዲቱ ፡ ለአዛጦን ፥ አንዲቱም ፡ ለጋዛ ፥ አንዲቱም ፡ ለአስቀሎና ፥ አንዲቱ ፡ ለጌት ፥

18 ፤ አንዲቱ ፡ ለዐቃሮን ፡ የወርቁም ፡ ዐይጦች ፡ ቍጥር ፡ ለዐምስቱ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቃዎች ፡ እንደ ፡ ነበሩት ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ቍጥር ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድንጋይ ፡ የሚደርሱ ፡ ከተማዎችና ፡ መንደሮች ፡ ናቸው ። በዚህም ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አስቀመጡ ፥ ድንጋዩም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በቤትሳሚሳዊው ፡ በኢያሱ ፡ ዕርሻ ፡ አለ ።

19 ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ውስጥ ፡ ተመልክተዋልና ፥ የቤትሳሚስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ፤ በሕዝቡም ፡ ከዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ሰው ፡ ሰባ ፡ ሰዎችን ፡ መታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቡን ፡ በታላቅ ፡ ግዳይ ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ሕዝቡ ፡ አለቀሰ ።

20 ፤ የቤትሳሚስም ፡ ሰዎች ፡— በዚህ ፡ በቅዱስ ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ ማን ፡ ይችላል ፤ ከእኛስ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ማን ፡ ይኼዳል ፤ አሉ ።

21 ፤ በቂርያትይዓሪምም ፡ ወደተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡ መልክተኛዎች ፡ ልከው ፡— ፍልስጥኤማውያን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ መልሰዋል ፤ ወርዳችኹም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አውጡት ፡ አሉ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ የቂርያትይዓሪም ፡ ሰዎችም ፡ መጥተው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አወጡ ፥ በኰረብታውም ፡ ላይ ፡ ወዳለው ፡ ወደዐሚናዳብ ፡ ቤት ፡ አገቡት ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ እንዲጠብቅ ፡ ልጁን ፡ አልዓዛርን ፡ ቀደሱት ።

2 ፤ ታቦቱም ፡ በቂርያትይዓሪም ፡ ከተቀመጠበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ወራቱ ፡ ረዘመ ፥ ኻያ ፡ ዓመትም ፡ ኾነ ፤ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ዐዝኖ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተለ ።

3 ፤ ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡— በሙሉ ፡ ልባችኹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከተመለሳችኹ ፡ እንግዳዎችን ፡ አማልክትና ፡ ዐስታሮትን ፡ ከመካከላችኹ ፡ አርቁ ፥ ልባችኹንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቅኑ ፥ ርሱንም ፡

ብቻ ፡ አምልኩ ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ያድናችኋል ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።

4 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዓሊምንና ፡ ዐስታሮትን ፡ አራቁ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ብቻ ፡ አመለኩ ።

5 ፤ ሳሙኤልም ፦ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ሰብስቡ ፥ ስለ ፡ እናንተም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸልያለኹ ፡
አለ ።

6 ፤ ወደ ፡ ምጽጳም ፡ ተሰበሰቡ ፤ ውሃም ፡ ቀድተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አፈሰሱ ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡
ጾሙ ፥ በዚያም ፦ እግዚአብሔርን ፡ በድለናል ፡ አሉ ። ሳሙኤልም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ በምጽጳ ፡ ፈረደ ።

7 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡
አለቃዎች ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ወጡ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሰምተው ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ፈሩ ።

8 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሳሙኤልን ፦ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ ያድነን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ትጸልይልን ፡ ዘንድ ፡ አትታክት ፡ አሉት ።

9 ፤ ሳሙኤልም ፡ አንድ ፡ የሚጠባ ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ ወስዶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡
አድርጎ ፡ አቀረበው ፤ ሳሙኤልም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ሰማው ።

10 ፤ ሳሙኤልም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ሲያሳርግ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ሊዋጉ ፡
ቀረቡ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ነጐድጓድ ፡
አንጐደጐደ ፥ አስደነገጣቸውም ፡ በእስራኤልም ፡ ፊት ፡ ድል ፡ ተመቱ ።

11 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከምጽጳ ፡ ወጡ ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ አሳደዱ ፤ በቤትካር ፡ ታችም ፡ እስኪደርሱ ፡ ድረስ ፡
መቷቸው ።

12 ፤ ሳሙኤልም ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ወስዶ ፡ በምጽጳና ፡ በሼን ፡ መካከል ፡ አኖረው ፤ ስሙንም ፦ እስከ ፡ አኹን ፡
ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድቶናል ፡ ሲል ፡ አቤንኤዘር ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

13 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ተዋረዱ ፥ ዳግመኛም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደእስራኤል ፡ ድንበር ፡ አልወጡም ፤ በሳሙኤል ፡
ዕድሜ ፡ ኹሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ ነበረች ።

14 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከአስቀሎና ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ጌት ፡ ድረስ ፡ ከእስራኤል ፡ የወሰዷቸው ፡ ከተማዎች ፡
ለእስራኤል ፡ ተመለሱ ፤ እስራኤልም ፡ ድንበሩን ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አዳነ ። በእስራኤልና ፡ በአሞራውያንም ፡
መካከል ፡ ዕርቅ ፡ ነበረ ።

15 ፤ ሳሙኤልም ፡ በዕድሜው ፡ ኹሉ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ።

16 ፤ በየዓመቱም ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ወደ ፡ ምጽጳም ፡ ይዞር ፡ ነበር ፤ በእነዚያም ፡ ስፍራዎች ፡ ኹሉ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ።

17 ፤ ቤቱም ፡ በዚያ ፡ ነበረና ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ይመለስ ፡ ነበር ፤ በዚያም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡
ነበር ፥ በዚያም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ሳሙኤል ፡ በሸመገለ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ አደረጋቸው ።

2 ፤ የበኵር ፡ ልጁም ፡ ስም ፡ ኢዮኤል ፥ የኹለተኛውም ፡ ስም ፡ አብያ[135] ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ በቤርሳቤሕ ፡ ይፈርዱ ፡
ነበር ።

3 ፤ ልጆቹም ፡ በመንገዱ ፡ አልኼዱም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ረብ ፡ ለማግኘት ፡ ፈቀቅ ፡ አሉ ፥ ጉቦም ፡ እየተቀበሉ ፡ ፍርድን ፡
ያጣምሙ ፡ ነበር ።

135 ዕብ. ፥ አቢያሁ ፡ (አብ ፡ ያሁ ፥ አምላክን ፡ የታመነ ፡ አባት) ።

4 ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ መጡና ።

5 ፤ እንሆ ፥ አንተ ፡ ሸምግለኻል ፥ ልጆችኽም ፡ በመንገድኽ ፡ አይኼዱም ፤ አኹንም ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ የሚፈርድልን ፡ ንጉሥ ፡ አድርግልን ፡ አሉት ።

6 ፤ የሚፈርድልንም ፡ ንጉሥ ፡ ስጠን ፡ ባሉት ፡ ጊዜ ፡ ነገሩ ፡ ሳሙኤልን ፡ አስከፋው ፤ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፡ አለው ፦ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንዳልነግሥ ፡ እኔን ፡ እንጂ ፡ አንተን ፡ አልናቁምና ፡ በሚሉኽ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ስማ ።

8 ፤ ከግብጽ ፡ ካወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኔን ፡ ትተው ፡ እንግዳዎች ፡ አማልክት ፡ በማምለካቸው ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ እንዲሁ ፡ ባንተ ፡ ደግሞ ፡ ያደርጉብኻል ።

9 ፤ አኹንም ፡ ቃላቸውን ፡ ስማ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጽኑ ፡ ምስክር ፡ መስክርባቸው ፥ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ የሚነግሠውን ፡ የንጉሡን ፡ ወግ ፡ ንገራቸው ።

10 ፤ ሳሙኤልም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ንጉሥን ፡ ለፈለጉ ፡ ሕዝብ ፡ ነገራቸው ።

11 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የሚነግሠው ፡ የንጉሡ ፡ ወግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ወንዶች ፡ ልጆቻችኹን ፡ ወስዶ ፡ ሠረገለኛዎችና ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ያደርጋቸዋል ፥ በሠረገላዎቹም ፡ ፊት ፡ ይሮጣሉ ፤

12 ፤ ለራሱም ፡ የሻለቃዎችና ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፡ ያደርጋቸዋል ፤ ዕርሻውንም ፡ የሚያርሱ ፡ እኽሉንም ፡ የሚያጭዱ ፡ የጦር ፡ መሣሪያውንና ፡ የሠረገላዎቹንም ፡ ዕቃ ፡ የሚሠሩ ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹንም ፡ ወስዶ ፡ ሽቶ ፡ ቀማሚዎችና ፡ ወጥቤቶች ፡ ዐበዛዎችም ፡ ያደርጋቸዋል ።

14 ፤ ከዕርሻችኹና ፡ ከወይናችኹም ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ወስዶ ፡ ለሎሌዎቹ ፡ ይሰጣቸዋል ።

15 ፤ ከዘራችኹና ፡ ከወይናችኹም ፡ ዓሥራት ፡ ወስዶ ፡ ለጃን ፡ ደረባዎቹና ፡ ለሎሌዎቹ ፡ ይሰጣቸዋል ።

16 ፤ ሎሌዎቻችኹንና ፡ ገረዶቻችኹን ፥ ከከብቶቻችኹና ፡ ከአህያዎቻችኹም ፡ መልካም ፡ መልካሞቹን ፡ ወስዶ ፡ ያሠራቸዋል ።

17 ፤ ከበጎቻችኹና ፡ ከፍየሎቻችኹ ፡ ዓሥራት ፡ ይወስዳል ፤ እናንተም ፡ ባሪያዎች ፡ ትኾኑታላችኹ ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ለእናንተ ፡ ከመረጣችኹት ፡ ከንጉሣችኹ ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችኹ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ አልሰማችኹም ።

19 ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ የሳሙኤልን ፡ ነገር ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ። እንዲህ ፡ አይኹን ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ንጉሥ ፡ ይኹንልን ፥

20 ፤ እኛም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ እንኾናለን ፤ ንጉሣችንም ፡ ይፈርድልናል ፥ በፊታችንም ፡ ወጥቶ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ይዋጋል ፡ አሉት ።

21 ፤ ሳሙኤልም ፡ የሕዝቡን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ሰማ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ተናገረ ።

22 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፦ ቃላቸውን ፡ ስማ ፥ ንጉሥም ፡ አንግሥላቸው ፡ አለው ። ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ሰዎች ፦ እያንዳንዳችኹ ፡ ወደ ፡ ከተማችኹ ፡ ኺዱ ፡ አላቸው ።

______________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ስሙ ፡ ቂስ ፡ የተባለ ፡ አንድ ፡ ብንያማዊ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ የአቢኤል ፡ ልጅ ፥ የጽሮር ፡ ልጅ ፥ የብኮራት ፡ ልጅ ፥ የብንያማዊው ፡ የአፌቅ[136] ፡ ልጅ ፥ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ።

2 ፤ ለርሱም ፡ ሳኦል ፡ የሚባል ፡ የተመረጠ ፡ መልካም ፡ ልጅ ፡ ነበረው ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከርሱ ፡ ይልቅ ፡

136 ዕብ. ፥ አፍያሕ ።

መልካም ፡ የኾነ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ከሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ከትከሻውና ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ቁመቱ ፡ ዘለግ ፡ ያለ ፡ ነበረ ።

3 ፤ የሳኦልም ፡ አባት ፡ የቂስ ፡ አህያዎች ፡ ጠፍተው ፡ ነበር ፤ ቂስም ፡ ልጁን ፡ ሳኦልን ፦ ከብላቴናዎቹ ፡ አንዱን ፡ ወስደኽ ፡ ተነሣ ፥ አህያዎችንም ፡ ለመሻት ፡ ኺድ ፡ አለው ።

4 ፤ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገርና ፡ በሻሊሻ ፡ ዐለፉ ፥ አላገኟቸውምም ፡ በሻዕሊም ፡ ምድርም ፡ ዐለፉ ፥ በዚያም ፡ አልነበሩም ፤ በብንያም ፡ ምድርም ፡ ዐለፉ ፥ አላገኟቸውምም ።

5 ፤ ወደጹፍ ፡ ምድር ፡ በመጡ ፡ ጊዜም ፡ ሳኦል ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበረውን ፡ ብላቴና ፦ አባቴ ፡ ስለ ፡ አህያዎች ፡ ማሰብ ፡ ትቶ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ እንዳይጨነቅ ፥ ና ፥ እንመለስ ፡ አለው ።

6 ፤ ርሱም ፦ እንሆ ፥ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ አለ ፤ ርሱም ፡ የተከበረ ፡ ሰው ፡ ነው ፥ የሚናገረውም ፡ ኹሉ ፡ በእውነት ፡ ይፈጸማል ፤ አኹን ፡ ወደዚያ ፡ እንኺድ ፤ ምናልባት ፡ የምንኼድበትን ፡ መንገድ ፡ ይነግረናል ፡ አለው ።

7 ፤ ሳኦልም ፡ ብላቴናውን ፦ እንሆ ፥ እንኼዳለን ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ምን ፡ እናመጣለታለን ፨ እንጀራ ፡ ከከረጢታችን ፡ አልቋልና ፥ እጅ ፡ መንሻም ፡ የለንምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ የምናመጣለት ፡ ምን ፡ አለን ፨ አለው ።

8 ፤ ብላቴናው ፡ ደግሞ ፡ ለሳኦል ፡ መልሶ ፦ እንሆ ፥ በእጄ ፡ የሰቅል ፡ ብር ፡ ሩቡ ፡ አለኝ ፤ ርሱንም ፡ መንገዳችንን ፡ እንዲነግረን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እሰጣለኹ ፡ አለ ።

9 ፤ ዛሬ ፡ ነቢይ ፡ የሚባለው ፡ ቀድሞ ፡ ባለራእይ ፡ ይባል ፡ ነበርና ፥ አስቀድሞ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ሲኼድ ፦ ኑ ፥ ወደ ፡ ባለራእይ ፡ እንኺድ ፡ ይል ፡ ነበር ።

10 ፤ ሳኦልም ፡ ብላቴናውን ፦ የተናገርኸው ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ና ፥ እንኺድ ፡ አለውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወዳለበት ፡ ከተማ ፡ ኼዱ ።

11 ፤ በከተማዪቱም ፡ዳገት ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ቈነገኛዎች ፡ ውሃውን ፡ ሊቀዱ ፡ ሲወጡ ፡ አገኙና ፦ ባለራእይ ፡ በዚህ ፡ አለ ፡ ወይ ፨ አሏቸው ።

12 ፤ እነርሱም ፦ አዎን ፤ እንሆ ፥ በፊታችኹ ፡ ነው ፤ ዛሬ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ መጥቷልና ፥ ዛሬም ፡ ሕዝቡ ፡ በኰረብታው ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ መስገጃ ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ አለባቸውና ፡ ፈጥናችኹ ፡ ውጡ ።

13 ፤ ወደ ፡ ከተማዪቱም ፡ በገባችኹ ፡ ጊዜ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ርሱ ፡ የሚባርክ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ርሱ ፡ ሳይወጣ ፡ ሕዝቡ ፡ ምንም ፡ አይቀምሱምና ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የተጠሩት ፡ ይበላሉና ፡ ለመብላት ፡ ወደኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ሳይወጣ ፡ ታገኙታላችኹ ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፡ ታገኙታላችኹና ፡ አኹን ፡ ውጡ ፡ አሏቸው ።

14 ፤ ወደ ፡ ከተማዪቱም ፡ ወጡ ፤ በከተማዪቱም ፡ ውስጥ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ሳሙኤል ፡ ወደኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ለመውጣት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጣ ።

15 ፤ ገናም ፡ ሳኦል ፡ ሳይመጣ ፡ ካንድ ፡ ቀን ፡ በፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳሙኤልን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ገልጦለት ፡ ነበር ።

16 ፤ ነገ ፡ በዚች ፡ ሰዓት ፡ ከብንያም ፡ አገር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እሰድልኻለኹ ፤ ልቅሷቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የደረሰ ፡ ሕዝቤን ፡ ተመልክቻለኹና ፡ ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ትቀባዋለኽ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ሕዝቤን ፡ ያድናል ።

17 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፦ ያ ፡ የነገርኹኽ ፡ ሰው ፡ እንሆ ፤ ርሱም ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ይሠለጥናል ፡ አለው ።

18 ፤ ሳኦልም ፡ በበሩ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀርቦ ፦ የባለራእዩ ፡ ቤት ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ እባክኽ ፥ ንገረኝ ፡ አለው ።

19 ፤ ሳሙኤልም ፡ መልሶ ፡ ሳኦልን ፦ ባለራእዩ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ዛሬም ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ትበላላችኹና ፡ በፊቴ ፡ ወደኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ውጡ ፤ ነገም ፡ አሰናብትኻለኹ ፥ በልብኽም ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ እነግርኻለኹ ፤

20 ፤ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በፊት ፡ የጠፉ ፡ አህያዎችኽ ፡ ተገኝተዋልና ፥ ልብኽን ፡ አትጣልባቸው ። የእስራኤል ፡ ምኞት ፡ ለማን ፡ ነው ፧ ለአንተና ፡ ለአባትኽ ፡ ቤት ፡ አይደለምን ፧ አለው ።

21 ፤ ሳኦልም ፡ መልሶ ፦ እኔ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ከሚያንስ ፡ ወገን ፡ የኾንኹ ፡ ብንያማዊ ፡ አይደለኹምን ፧ ወገኔስ ፡ ከብንያም ፡ ነገድ ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ የሚያንስ ፡ አይደለምን ፧ እንዲህስ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ነገርኸኝ ፧ አለው ።

22 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልንና ፡ ብላቴናውን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ አዳራሽ ፡ አገባቸው ፥ በመርፈቂያውም ፡ ራስ ፡ አስቀመጣቸው ፤ የተጠሩትም ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ያኽል ፡ ነበሩ ።

23 ፤ ሳሙኤልም ፡ ወጥቤቱን ፦ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ አኑረው ፡ ብዬ ፡ የሰጠኹኽን ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ አምጣ ፡ አለው ።

24 ፤ ወጥቤቱም ፡ ጭኑንና ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ አምጥቶ ፡ በሳኦል ፡ ፊት ፡ አኖረው ። ሳሙኤልም ፦ ሕዝቡን ፡ ከጠራኹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ለአንተ ፡ ተጠብቋልና ፥ እንሆ ፥ የተቀመጠልኽን ፡ በፊትኽ ፡ አኑረኽ ፡ ብላው ፡ አለ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ከሳሙኤል ፡ ጋራ ፡ በላ ።

25 ፤ ከኰረብታውም ፡ መስገጃ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ወረዱ ፤ ሳሙኤልም ፡ ለሳኦል ፡ በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ መኝታ ፡ አዘጋጀለት ፥ ርሱም ፡ ተኛ ።

26 ፤ ማልዶም ፡ ተነሡ ፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ሳሙኤል ፡ ሳኦልን ፡ ከሰገነቱ ፡ ላይ ፡ ጠርቶ ፦ ተነሣና ፡ ላሰናብትኽ ፡ አለው ። ሳኦልም ፡ ተነሣ ፥ ርሱና ፡ ሳሙኤልም ፡ ኹለቱ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጡ ።

27 ፤ እነርሱም ፡ በከተማዪቱ ፡ ዳር ፡ ሲወርዱ ፡ ሳሙኤል ፡ ሳኦልን ፦ ብላቴናውን ፡ ወደ ፡ ፊታችን ፡ እንዲያልፍ ፡ እዘዘው ፤ አንተ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አሰማኽ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ቈም ፡ አለው ። ብላቴናውም ፡ ዐለፈ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ሳሙኤልም ፡ የዘይቱን ፡ ብርሌ ፡ ወስዶ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፈሰሰው ፥ ሳመውም ፥ እንዲህም ፡ አለው ፦ በርስቱ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀብቶኻል ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕዝብ ፡ ትገዛለኽ ፥ በዙሪያውም ፡ ካሉ ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ታድናቸዋለኽ ።

2 ፤ ዛሬ ፡ ከእኔ ፡ በተለየኽ ፡ ጊዜ ፡ በብንያም ፡ ዳርቻ ፡ በጼልጻህ ፡ አገር ፡ ባለው ፡ በራሔል ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ኹለት ፡ ሰዎች ፡ ታገኛለኽ ፤ እነርሱም ፦ ልትሻቸው ፡ ኼደኽ ፡ የነበርኽላቸው ፡ አህያዎች ፡ ተገኝተዋል ፤ እንሆም ፥ አባትኽ ፡ ስለ ፡ አህያዎች ፡ ማሰብ ፡ ትቶ ፦ የልጄን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ አደርጋለኹ ፧ እያለ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይጨነቃል ፡ ይሉኻል ።

3 ፤ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ትኼዳለኽ ፤ ወደ ፡ ታቦር ፡ ወደ ፡ ትልቁ ፡ ዛፍ ፡ ትደርሳለኽ ፤ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፥ አንዱ ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፥ አንዱ ፡ ሦስት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶች ፥ ኹለተኛው ፡ ሦስት ፡ ዳቦ ፥ ሦስተኛውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አቍማዳ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ሲወጡ ፡ ያገኙኻል ፤

4 ፤ ሰላምታም ፡ ይሰጡኻል ፥ ኹለትም ፡ ዳቦ ፡ ይሰጡኻል ፥ ከእጃቸውም ፡ ትቀበላለኽ ።

5 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ ወዳለበት ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ኰረብታ ፡ ትመጣለኽ ፤ ወደዚያም ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ በደረስኽ ፡ ጊዜ ፥ በገናና ፡ ከበሮ ፡ እንቢልታና ፡ መሰንቆ ፡ ይዘው ፡ ትንቢት ፡ እየተናገሩ ፡ ከኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ የሚወርዱ ፡ የነቢያት ፡ ጉባኤ ፡ ያገኙኻል ።

6 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በኀይል ፡ ይወርድብኻል ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ትንቢት ፡ ትናገራለኽ ፥ እንደ ፡ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ኾነኽ ፡ ትለወጣለኽ ።

7 ፤ እነዚህም ፡ ምልክቶች ፡ በደረሱኽ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ እጅኽ ፡ የምታገኘውን ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ።

8 ፤ በፊቴም ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ትወርዳለኽ ፤ እኔም ፡ እንሆ ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርብ ፡ ዘንድ ፥ የደኅንነትም ፡ መሥዋዕት ፡ እሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ወዳንተ ፡ እወርዳለኹ ፤ እኔ ፡ ወዳንተ ፡ እስክመጣና ፡ የምታደርገውን ፡ እስክነግርኽ ፡ ድረስ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ትቈያለኽ ።

9 ፤ ከሳሙኤልም ፡ ዘንድ ፡ ለመኼድ ፡ ፊቱን ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሌላ ፡ ልብ ፡ ለወጠለት ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እነዚህ ፡ ምልክቶች ፡ ዅሉ ፡ ደረሱለት ።

10 ፤ ወደዚያም ፡ ኰረብታ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ የነቢያት ፡ ጉባኤ ፡ አገኙት ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በኀይል ፡ ወረደበት ፥ በመካከላቸውም ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።

11 ፤ ቀድሞም ፡ የሚያውቁት ፡ ዅሉ ፡ ከነቢያት ፡ ጋራ ፡ ትንቢት ፡ ሲናገር ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ። የቂስን ፡ ልጅ ፡ ያገኘው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ በእውኑ ፡ ሳኦል ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ ነውን ፡ ተባባሉ ።

12 ፤ ከዚያም ፡ ስፍራ ፡ ያለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፦ አባታቸውስ ፡ ማን ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ስለዚህም ፦ ሳኦል ፡ ደግሞ ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ ነውን ፡ የሚል ፡ ምሳሌ ፡ ኾነ ።

13 ፤ ትንቢት ፡ መናገሩንም ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ወደኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ መጣ ።

14 ፤ አጎቱም ፡ ሳኦልንና ፡ ብላቴናውን ፥ ወዴት ፡ ኼዳችኹ ፡ ኖሯል ፡ አላቸው ። ርሱም ፦ አህያዎችን ፡ ልንሻ ፡ ኼደን ፡ ነበር ፤ ባጣናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣን ፡ አለ ።

15 ፤ የሳኦልም ፡ አጎት ፦ ሳሙኤል ፡ የነገረኽን ፥ እባክኽ ፥ ንገረኝ ፡ አለው ።

16 ፤ ሳኦልም ፡ አጎቱን ፦ አህያዎች ፡ እንደ ፡ ተገኙ ፡ ገለጠልን ፡ አለው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሳሙኤል ፡ የነገረውን ፡ የመንግሥትን ፡ ነገር ፡ አላወራለትም ።

17 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ጠራ ።

18 ፤ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ አወጣኹ ፥ ከግብጻውያንም ፡ እጅ ፡ ከሚያስጨንቋችኹም ፡ ነገሥታት ፡ ዅሉ ፡ እጅ ፡ አዳንኋችኹ ።

19 ፤ ዛሬ ፡ ግን ፡ ከመከራችኹና ፡ ከጭንቃችኹ ፡ ዅሉ ፡ ያዳናችኹን ፡ አምላካችኹን ፡ ንቃችኹ ። እንዲህ ፡ አይኹን ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ንጉሥ ፡ አታንግሥልን ፡ አላችኹት ። አኹንም ፡ በየነገዳችኹና ፡ በየወገናችኹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅረቡ ፡ አላቸው ።

20 ፤ ሳሙኤልም ፡ የእስራኤልን ፡ ነገዶች ፡ ዅሉ ፡ አቀረበ ፥ ዕጣውም ፡ በብንያም ፡ ነገድ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።

21 ፤ የብንያምንም ፡ ነገድ ፡ በየወገናቸው ፡ አቀረበ ፥ ዕጣውም ፡ በማጥሪ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ወደቀ ። የማጥሪንም ፡ ወገን ፡ በየሰዉ ፡ አቀረበ ፥ ዕጣውም ፡ በቂስ ፡ ልጅ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፤ ፈለጉትም ፥ አላገኙትምም ።

22 ፤ ከእግዚአብሔርም ፦ ገና ፡ ወደዚህ ፡ የሚመጣ ፡ ሰው ፡ አለን ፡ ብለው ፡ ደግሞ ፡ ጠየቁት ፤ እግዚአብሔርም ፦ እንሆ ፥ በዕቃ ፡ መካከል ፡ ተሸሽጓል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

23 ፤ እነርሱም ፡ ሮጠው ፡ ከዚያ ፡ አመጡት ፤ ርሱም ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ቆመ ፥ ከሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ይልቅ ፡ ከትከሻው ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ቁመተ ፡ ረዥም ፡ ነበረ ።

24 ፤ ሳሙኤልም ፡ ለሕዝቡ ፡ ዅሉ ፦ ከሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ ርሱን ፡ የሚመስል ፡ እንደሌለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠውን ፡ ታያላችኹን ፡ አላቸው ፤ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፦ ንጉሥ ፡ ሕያው ፡ ይኹን ፡ እያሉ ፡ እልልታ ፡ አደረጉ ።

25 ፤ ሳሙኤልም ፡ የመንግሥቱን ፡ ወግ ፡ ነገረ ፥ በመጽሐፍም ፡ ጻፈው ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ አኖረው ። ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ እየቤታቸው ፡ አሰናበታቸው ።

26 ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ኼደ ፤ እግዚአብሔር ፡ ልባቸውን ፡ የነካ ፡ ኀያላንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ኼዱ ።

27 ፤ ምናምንቴዎች ፡ ሰዎች ፡ ግን ፦ ይህ ፡ ሰው ፡ እንዴት ፡ ያድነናል ፡ ብለው ፡ ናቁት ፥ እጅ ፡ መንሻም ፡ አላመጡለትም ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ካንድ ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ አሞናዊው ፡ ናዖስ ፡ ወጣ ፥ በኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ሰፈረ ፤ የኢያቢስም ፡

ሰዎች ፡ ኹሉ ፡— ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርግልን ፥ እኛም ፡ እንገዛልኻለን ፡ አሉት ።

2 ፤ አሞናዊውም ፡ ናዖስ ፡— ቀኝ ፡ ዐይናችኹን ፡ ኹሉ ፡ በማውጣት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርግላችኋለኹ ፤ በእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስድብ ፡ አደርጋለኹ ፡ አላቸው ።

3 ፤ የኢያቢስም ፡ ሽማግሌዎች ፡— ወደእስራኤል ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ መልክተኛዎችን ፡ እንድንልክ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቈይልን ፤ ከዚያም ፡ በዃላ ፡ የሚያድነን ፡ ባይኖር ፡ ወዳንተ ፡ እንመጣለን ፡ አሉት ።

4 ፤ መልክተኛዎቹም ፡ ሳኦል ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ መጥተው ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በሕዝቡ ፡ ዦሮ ፡ ተናገሩ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ አለቀሱ ።

5 ፤ እንሆም ፥ ሳኦል ፡ በሬዎቹን ፡ ተከትሎ ፡ ከዕርሻው ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፡— ሕዝቡ ፡ የሚያለቅስ ፡ ምን ፡ ኾኖ ፡ ነው ፡ አለ ። የኢያቢስንም ፡ ሰዎች ፡ ነገር ፡ ነገሩት ።

6 ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ በሰማው ፡ ጊዜ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በኀይል ፡ ወረደ ፥ ቍጣውም ፡ እጅግ ፡ ነደደ ።

7 ፤ ጥምዱንም ፡ በሬዎች ፡ ወስዶ ፡ ቈራረጣቸው ፥ ወደእስራኤልም ፡ ዳርቻ ፡ ኹሉ ፡ በመልክተኛዎቹ ፡ እጅ ፡ ሰደደና ፡— ሳኦልንና ፡ ሳሙኤልን ፡ ተከትሎ ፡ የማይወጣ ፡ ኹሉ ፥ በበሬዎቹ ፡ እንዲሁ ፡ ይደረግ ፡ አለ ። ድንጋጤም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደቀ ፥ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰውም ፡ ኾነው ፡ ወጡ ።

8 ፤ በቤዜቅም ፡ ቈጠራቸው ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፥ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

9 ፤ የመጡትንም ፡ መልክተኛዎች ፡— የኢያቢስ ፡ ገለዓድን ፡ ሰዎች ፡— ነገ ፡ ፀሓይ ፡ በተኰሰ ፡ ጊዜ ፡ ማዳን ፡ ይኾንላችኋል ፡ በሏቸው ፡ አሏቸው ። መልክተኛዎችም ፡ መጥተው ፡ ለኢያቢስ ፡ ሰዎች ፡ ነገሩ ፤ ደስም ፡ አላቸው ።

10 ፤ የአያቢስም ፡ ሰዎች ፡— ነገ ፡ እንወጣላችኋለን ፥ ደስ ፡ የሚያሠኛችኹንም ፡ አድርጉብን ፡ አሉ ።

11 ፤ በነጋውም ፡ ሳኦል ፡ ሕዝቡን ፡ በሦስት ፡ ወገን ፡ አደረጋቸው ፤ ወገግም ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ወደሰፈሩ ፡ መካከል ፡ ገቡ ፥ ቀትርም ፡ እስኪኾን ፡ ድረስ ፡ አሞናውያንን ፡ መቱ ፤ የቀሩትም ፡ ተበተኑ ፥ ኹለትም ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ኾነው ፡ አልቀሩላቸውም ።

12 ፤ ሕዝቡም ፡ ሳሙኤልን ፡— ሳኦል ፡ አይንገሥብን ፡ ያሉ ፡ እነማናቸው ፧ አውጧቸውና ፡ እንግደላቸው ፡ አሉት ።

13 ፤ ሳኦልም ፡— ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ማዳን ፡ አድርጓልና ፥ ዛሬ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አይሞትም ፡ አለ ።

14 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡— ኑ ፥ ወደ ፡ ገልገላ ፡ እንኺድ ፥ በዚያም ፡ መንግሥቱን ፡ እናድስ ፡ አላቸው ።

15 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ኼዱ ፥ በዚያም ፡ ሳኦልን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በገልገላ ፡ አነገሡት ፤ በዚያም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፤ በዚያም ፡ ሳኦልና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ሳሙኤልም ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ አለ ፡— የነገራችኹኝን ፡ ኹሉ ፡ ሰምቼ ፡ አንግሼላችኋለኹ ።

2 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ ንጉሡ ፡ በፊታችኹ ፡ ይኼዳል ፤ እኔም ፡ አርጅቻለኹ ፡ ሸምግያለኹም ፤ እንሆም ፥ ልጆቼ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ናቸው ፤ እኔም ፡ ከሕፃንነቴ ፡ ዠምሬ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በፊታችኹ ፡ ኼድኹ ።

3 ፤ እንሆኝ ፤ በእግዚአብሔርና ፡ ርሱ ፡ በቀባው ፡ ፊት ፡ መስክሩብኝ ፤ የማንን ፡ በሬ ፡ ወሰድኹ ፧ የማንንስ ፡ አህያ ፡ ወሰድኹ ፧ ማንንስ ፡ ሸንገልኹ ፧ በማንስ ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡ አደረግኹ ፧ ዐይኖቼንስ ፡ ለማሳወር ፡ ከማን ፡ ጋራ ፡ እጅ ፡ጉቦ ፡ ተቀበልኹ ፧ እኔም ፡ እመልስላችኋለኹ ።

4 ፤ እነርሱም ፡— አልሸነገልኸንም ፥ ግፍም ፡ አላደረግኽብንም ፥ ከሰውም ፡ እጅ ፡ ምንም ፡ አልወሰድኽም ፡ አሉ ።

5 ፤ ርሱም ፡— በእጄ ፡ ምንም ፡ እንዳላገኛችኹ ፡ እግዚአብሔርና ፡ ርሱ ፡ የቀባው ፡ ዛሬ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ምስክሮች ፡

ናቸው ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፦ ምስክር ፡ ነው ፡ አሉ ።

6 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፦ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ያላቀ ፥ አባቶቻችኹንም ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነው ።

7 ፤ አኹንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ ስላደረገው ፡ ጽድቅ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
እሟገታችኹ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ቁሙ ።

8 ፤ ያዕቆብና ፡ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ግብጻውያን ፡ አስጨነቋቸው ፤ አባቶቻችኹም ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ላከ ፥ አባቶቻችኹንም ፡ ከግብጽ ፡ አውጥተው ፡ በዚህ ፡
ቦታ ፡ አኖሯቸው ።

9 ፤ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረሱ ፥ ለአሶር ፡ ሰራዊትም ፡ አለቃ ፡ ለሢሣራ ፡ እጅ ፥ ለፍልስጥኤማውያንም ፡
እጅ ፥ ለሞዐብም ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ።

10 ፤ እነርሱም ፦ እግዚአብሔርን ፡ ትተን ፡ በዓሊምንና ፡ ዐስታሮትን ፡ በማምለካችን ፡ በድለናል ፤ አኹንም ፡
ከጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ አድነን ፥ እናመልክኽማለን ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይሩበአልም ፥ ባርቅንም ፥ ዮፍታሔንም ፥ ሳሙኤልንም ፡ ላከ ፥ በዙሪያችኹም ፡ ካሉት ፡
ከጠላቶቻችኹ ፡ እጅ ፡ አዳናችኹ ፤ ተዘልላችኹም ፡ ተቀመጣችኹ ።

12 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ናዖስ ፡ እንደ ፡ መጣባችኹ ፡ ባያችኹ ፡ ጊዜ ፥ አምላካችኹ ፡ እግዚአብሔር ፡
ንጉሣችኹ ፡ ሳለ ። እንዲህ ፡ አይኹን ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ንጉሥ ፡ ይንገሥልን ፡ አላችኹኝ ።

13 ፤ አኹንም ፡ የመረጣችኹትንና ፡ የፈለጋችኹትን ፡ ንጉሥ ፡ እዩ ፤ እንሆም ፥ እግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ አደረገላችኹ ።

14 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ብትፈሩ ፡ ብታመልኩትም ፥ ቃሉንም ፡ ብትሰሙ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ላይ ፡
ባታምፁ ፥ እናንተና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የነገሠው ፡ ንጉሥ ፡ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ብትከተሉ ፥ መልካም ፡
ይኾንላችኋል ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ላይ ፡ ብታምፁ ፥ በእናንተና ፡
በንጉሣችኹ ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ትኾናለች ።

16 ፤ አኹንም ፡ ቁሙ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በዐይናችኹ ፡ ፊት ፡ ወደሚያደርገው ፡ ወደዚህ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ተመልከቱ ።

17 ፤ የስንዴ ፡ መከር ፡ ዛሬ ፡ አይደለምን ፧ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለኹ ፥ ርሱም ፡ ነጐድጓድና ፡ ዝናብ ፡
ይልካል ፤ እናንተም ፡ ንጉሥ ፡ በመለመናችኹ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያደረጋችኹት ፡ ክፋት ፡ ታላቅ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡
ታውቃላችኹ ፡ ታያላችኹም ።

18 ፤ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በዚያን ፡ ቀን ፡ ነጐድጓድና ፡ ዝናብ ፡
ላከ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔርንና ፡ ሳሙኤልን ፡ እጅግ ፡ ፈሯቸው ።

19 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ሳሙኤልን ፦ ንጉሥ ፡ በመለመናችን ፡ በኀጢአታችን ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ ክፋት ፡
ጨምረናልና ፥ እንዳንሞት ፡ ስለ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ወደ ፡ አምላክኽ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልይ ፡ አሉት ።

20 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፦ አትፍሩ ፤ በእውነት ፡ ይህን ፡ ክፋት ፡ ኹሉ ፡ አደረጋችኹ ፤ ነገር ፡
ግን ፥ እግዚአብሔርን ፡ በፍጹም ፡ ልባችኹ ፡ አምልኩት ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ አትበሉ ።

21 ፤ ምናምንቴ ፡ ነውና ፥ የማይረባንና ፡ የማያድን ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ ለመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ አትበሉ ።

22 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለርሱ ፡ ሕዝብ ፡ ያደርጋችኹ ፡ ዘንድ ፡ ወዷልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ታላቅ ፡ ስሙ ፡ ሕዝቡን ፡
አይተውም ።

23 ፤ ደግሞ ፡ መልካሙንና ፡ ቅኑን ፡ መንገድ ፡ አስተምራችኋለኹ ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ መጸለይን ፡ በመተው ፡
እግዚአብሔርን ፡ እበድል ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ።

24 ፤ ብቻ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ፥ ያደረገላችኹንም ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አይታችኋልና ፥ በፍጹም ፡ ልባችኹ ፡ በእውነት ፡

አምልኩት ።

25 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ክፉ ፡ ብትሠሩ ፡ እናንተም ፡ ንጉሣችኹም ፡ ትጠፋላችኹ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ ሳኦልም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ከነገሠ ፡ በኋላ ፥

2 ፤ ሳኦል ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ከእስራኤል ፡ መረጠ ፤ ኹለቱም ፡ ሺሕ ፡ በማክማስና ፡ በቤቴል ፡ ተራራ ፡ ከሳኦል ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፥ አንዱም ፡ ሺሕ ፡ በብንያም ፡ ጊብዓ ፡ ከዮናታን ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፤ የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ አሰናበተ ።

3 ፤ ዮናታንም ፡ በናሲብ ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ መታ ፥ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ያን ፡ ሰሙ ፤ ሳኦልም ፦ ዕብራውያን ፡ ይስሙ ፡ ብሎ ፡ በአገሩ ፡ ዅሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ።

4 ፤ እስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ ሳኦል ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ እንደ ፡ መታ ፥ ደግሞም ፡ እስራኤል ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጸየፉ ፡ ሰሙ ፤ ሕዝቡም ፡ ሳኦልን ፡ ለመከተል ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ተሰበሰቡ ።

5 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ለመዋጋት ፡ ተሰበሰቡ ፤ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ ሠረገላዎች ፡ ስድስትም ፡ ሺሕ ፡ ፈረሰኞች ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ነበሩ ፤ ወጥተውም ፡ ከቤትአዌን ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በማክማስ ፡ ሰፈሩ ።

6 ፤ ሕዝቡም ፡ ተጨንቀው ፡ ነበርና ፥ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ በጭንቀት ፡ እንዳሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ በዋሻና ፡ በሾኽ ፡ ቍጥቋጦ ፡ በገደልና ፡ በግንብ ፡ በጕድጓድም ፡ ውስጥ ፡ ተሸሸጉ ።

7 ፤ ከዕብራውያንም ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግረው ፡ ወደ ፡ ጋድና ፡ ወደገለዓድ ፡ ምድር ፡ ኼዱ ፤ ሳኦል ፡ ግን ፡ ገና ፡ በገልገላ ፡ ነበረ ፥ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ተንቀጥቅጠው ፡ ተከተሉት ።

8 ፤ ሳኦልም ፡ ሳሙኤል ፡ እንደ ፡ ቀጠረው ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቈየ ፤ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ አልመጣም ፥ ሕዝቡም ፡ ከርሱ ፡ ተለይተው ፡ ተበታተኑ ።

9 ፤ ሳኦልም ፦ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ። የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አሳረገ ።

10 ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ማሳረግ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ሳሙኤል ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፡ እንዲመርቀው ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ።

11 ፤ ሳሙኤልም ፦ ያደረግኸው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ፧ አለ ። ሳኦልም ፦ ሕዝቡ ፡ ከእኔ ፡ ተለይተው ፡ እንደ ፡ ተበታተኑ ፥ አንተም ፡ በቀጠሮው ፡ እንዳልመጣኽ ፥ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወደ ፡ ማክማስ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ አየኹ ፤

12 ፤ ስለዚህ ፦ ፍልስጥኤማውያን ፡ አኹን ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ይወርዱብኛል ፥ እኔም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሞገስ ፡ አልለመንኹም ፡ አልኹ ፤ ስለዚህም ፡ ሳልታገሥ ፡ የሚቃጠልን ፡ መሥዋዕት ፡ አሳረግኹ ፡ አለ ።

13 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፦ አላበጀኽም ፤ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘኽን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቅኽም ፤ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥትኽን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘለዓለም ፡ አጽንቶልኽ ፡ ነበረ ።

14 ፤ አኹንም ፡ መንግሥትኽ ፡ አይጸናም ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ልቡ ፡ የኾነ ፡ ሰው ፡ መርጧል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያዘዘኽን ፡ አልጠበቅኽምና ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ አዝዞታል ፡ አለው ።

15 ፤ ሳሙኤልም ፡ ከገልገላ ፡ ተነሥቶ ፡ መንገዱን ፡ ኼደ ፤ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ሳኦልን ፡ ተከተለው ፡ ሰልፈኞቹን ፡ ሊገናኙ ፡ ኼዱ ። ከገልገላም ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ጊብዓ ፡ መጡ ፤ ሳኦልም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ቈጠረ ፥ ስድስት ፡ መቶም ፡ የሚያኽሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

16 ፤ ሳኦልና ፡ ልጁ ፡ ዮናታንም ፡ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ በብንያም ፡ ጊብዓ ፡ ተቀመጡ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በማክማስ ፡ ሰፈሩ ።

17 ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ሰፈር ፡ ማራኪዎች ፡ በሦስት ፡ ክፍል ፡ ኾነው ፡ ወጡ ፤ አንዱም ፡ ክፍል ፡ በዖፍራ ፡ መንገድ ፡ ወደሦጋል ፡ ምድር ፡ ኼደ ።

18 ፤ ኹለተኛው ፡ ክፍል ፡ ወደቤት ፡ ሖሮን ፡ መንገድ ፡ ዞረ ፤ ሦስተኛውም ፡ ክፍል ፡ በበረሓው ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ ወደስቦይም ፡ ሸለቆ ፡ በሚመለከተው ፡ በዳርቻ ፡ መንገድ ፡ ዞረ ።

19 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፦ ዕብራውያን ፡ ሰይፍና ፡ ጦር ፡ እንዳይሠሩ ፡ ብለው ፡ ነበርና ፥ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ብረተ ፡ ሠሪ ፡ አልተገኘም ።

20 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ የማረሻውን ፡ ጫፍና ፡ ማጭዱን ፡ መጥረቢያውንና ፡ መቈፈሪያውን ፡ ይስል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ይወርድ ፡ ነበር ።

21 ፤ ለማረሻው ፡ ጫፍና ፡ ለመቈፈሪያው ፡ ዋጋው ፡ የሰቅል ፡ ከ፫ ፡ እጅ ፡ ፪ቱ ፡ እጅ ፡ ነበረ ። መጥረቢያውንም ፡ ለማሳል ፡ መውጊያውንም ፡ ለማበጀት ፡ ዋጋው ፡ የሰቅል ፡ ከ 3 ፤ እጅ ፡ ፩ዱ ፡ እጅ ፡ ነበረ ።

22 ፤ ስለዚህም ፡ በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ሰይፍና ፡ ጦር ፡ ከሳኦልና ፡ ከዮናታን ፡ ጋራ ፡ በነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ እጅ ፡ አልተገኘም ፤ ብቻ ፡ በሳኦልና ፡ በልጁ ፡ በዮናታን ፡ ዘንድ ፡ ተገኘ ። የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ ወደማክማስ ፡ መተላለፊያ ፡ ወጡ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፦ ና ፥ በዚያ ፡ በኩል ፡ ወዳለው ፡ ወደፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ እንለፍ ፡ አለው ፤ ለአባቱም ፡ አልነገረውም ።

2 ፤ ሳኦልም ፡ በመጌዶን ፡ ባለው ፡ በሮማኑ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ በጊብዓ ፡ ዳርቻ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበረ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ የሚያኽል ፡ ሰው ፡ ነበረ ።

3 ፤ የኢካቦድ ፡ ወንድም ፡ የአኪጦብ[137] ፡ ልጅ ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ የዔሊ ፡ ልጅ ፡ በሴሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ካህን ፡ የኾነ ፡ ኤፉድም ፡ የለበሰ ፡ አኪያ ፡ ዐብሮ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡ ፡ ዮናታን ፡ እንደ ፡ ኼደ ፡ አላወቁም ።

4 ፤ ዮናታንም ፡ ወደፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ ሊሻገርበት ፡ በወደደው ፡ መተላለፊያ ፡ መካከል ፡ በወዲህ ፡ አንድ ፡ ሾጣጣ ፡ በወዲህ ፡ አንድ ፡ ሾጣጣ ፡ ድንጋዮች ፡ ነበሩ ፤ የአንዱም ፡ ስም ፡ ቦጼጽ ፡ የኹለተኛውም ፡ ስም ፡ ሴኔ ፡ ነበረ ።

5 ፤ አንዱም ፡ ሾጣጣ ፡ በማክማስ ፡ አንጻር ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፥ ኹለተኛውም ፡ በጊብዓ ፡ አንጻር ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ የቆመ ፡ ነበሩ ።

6 ፤ ዮናታንም ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፦ ና ፥ ወደ ፡ እነዚህ ፡ ቈላፋን ፡ ጭፍራ ፡ እንለፍ ፤ በብዙ ፡ ወይም ፡ በጥቂት ፡ ማዳን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አያስቸግረውምና ፡ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሠራልን ፡ ይኾናል ፡ አለው ።

7 ፤ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፦ ልብኽ ፡ ያሠኘኽን ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ፤ እንሆ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝ ፤ እንደ ፡ አንተ ፡ ልብ ፡ ኹሉ ፡ የእኔም ፡ ልብ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፡ አለው ።

8 ፤ ዮናታንም ፡ አለ ፦ እንሆ ፥ ወደ ፡ ሰዎቹ ፡ እናልፋለን ፡ እንገለጥላቸውማለን ፤

9 ፤ እነርሱም ፦ ወደ ፡ እናንተ ፡ እስክንመጣ ፡ ድረስ ፡ ቈዩ ፡ ቢሉን ፡ በስፍራችን ፡ እንቆማለን ፥ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አንወጣም ።

10 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ ወደ ፡ እኛ ፡ ውጡ ፡ ቢሉን ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቷቸዋልና ፥ እንወጣለን ፤ ምልክታችንም ፡ ይህ ፡ ይኾናል ።

11 ፤ ኹለታቸውም ፡ ለፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ ተገለጡ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፦ እንሆ ፥ ዕብራውያን ፡ ከተሸሸጉበት ፡ ጕድጓድ ፡ ይወጣሉ ፡ አሉ ።

12 ፤ የጭፍራው ፡ ሰዎችም ፡ ዮናታንንና ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፦ ወደ ፡ እኛ ፡ ውጡ ፥ አንድ ፡ ነገርም ፡ እናሳያችኋለን ፡

137 ዕብ. ፥ አኺጦብ ፡ (አኀወ ፡ ጦቢያ ፥ የመልካም ፡ የበጎ ፡ ወንድም) ።

አሉ ። ዮናታንም ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፦ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቷቸዋልና ፥ ተከተለኝ ፡ አለው ።

13 ፤ ዮናታንም ፡ በእጁና ፡ በእግሩ ፡ ወጣ ፥ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ ተከተለው ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በዮናታን ፡ እጅ ፡
ወደቁ ፥ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ ተከትሎ ፡ ገደላቸው ።

14 ፤ የዮናታንና ፡ የጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ የመዠመሪያ ፡ ግዳያቸው ፡ ባንድ ፡ ትልም ፡ ዕርሻ ፡ መካከል ፡ ኻያ ፡ ያኽል ፡
ሰው ፡ ነበረ ።

15 ፤ በሰፈሩም ፡ በዕርሻውና ፡ በሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ ሽብር ፡ ነበረ ፤ በሰፈሩ ፡ የተቀመጡና ፡ ለምርኮ ፡ የወጡት ፡
ተሸበሩ ፤ ምድሪቱም ፡ ተናወጠች ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ ኾነ ።

16 ፤ በብንያም ፡ ጊብዓ ፡ ያሉ ፡ የሳኦል ፡ ዘበኛዎችም ፡ ተመለከቱ ፤ እንሆም ፥ ሰራዊቱ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ እየተራወጡ ፡
ተበታተኑ ።

17 ፤ ሳኦልም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ። እስኪ ፡ ተቋጠሩ ፥ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ የኼደ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡
ተመልከቱ ፡ አላቸው ። በተቋጠሩም ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ዮናታንና ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬው ፡ በዚያ ፡ አልነበሩም ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ አኪያ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ ነበርና ፥ ሳኦል ፦ ኤፉድን ፡ አምጣ ፡ አለው ።

19 ፤ ሳኦል ፡ ከካህኑ ፡ ጋራ ፡ ሲነጋገር ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ሰፈር ፡ ግርግርታ ፡ እየበዛና ፡ እየጠነከረ ፡ ኼደ ፤ ሳኦልም ፡
ካህኑን ፦ እጅኽን ፡ መልስ ፡ አለው ።

20 ፤ ሳኦልና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ውጊያው ፡ መጡ ፤ እንሆም ፥ የያንዳንዱ ፡
ሰው ፡ ሰይፍ ፡ በባልንጀራው ፡ ላይ ፡ ነበረ ፥ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ ኾነ ።

21 ፤ ቀድሞ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ከሰፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ የወጡት ፡ ዕብራውያን ፡ ደግሞ ፡
ከሳኦልና ፡ ከዮናታን ፡ ጋራ ፡ ወደነበሩት ፡ እስራኤላውያን ፡ ለመኾን ፡ ዞሩ ።

22 ፤ ከእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ የተሸሸጉት ፡ ኹሉ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ እንደ ፡
ኰበለሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ሊዋጓቸው ፡ ተከትለው ፡ ገሠገሡ ።

23 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤልን ፡ አዳነ ፤ ውጊያውም ፡ በቤትአዌን ፡ በኩል ፡ ዐለፈ ። ከሳኦልም ፡ ጋራ ፡
የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ የሚያኽሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ውጊያውም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡
ኹሉ ፡ ተበታትኖ ፡ ነበር ።

24 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ተጨነቁ ፤ ሳኦል ። ጠላቶቼን ፡ እስክበቀል ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ መብል ፡
የሚበላ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይኹን ፡ ብሎ ፡ ሕዝቡን ፡ አምሏቸው ፡ ነበርና ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ መብል ፡ አልቀመሱም ።

25 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ ገባ ፤ ማርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

26 ፤ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡ ዱር ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ የሚፈስ ፡ ማር ፡ ነበረ ፤ ሕዝቡ ፡ መሐላውን ፡ ፈርቶ ፡
ነበርና ፥ ማንም ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ አፉ ፡ አላደረገም ።

27 ፤ ዮናታን ፡ ግን ፡ አባቱ ፡ ሕዝቡን ፡ ባማለ ፡ ጊዜ ፡ አልሰማም ፡ ነበር ፤ ርሱም ፡ በእጁ ፡ ያለችውን ፡ በትር ፡ ጫፏን ፡
ወደ ፡ ወለላው ፡ ነከረ ፥ እጁንም ፡ ወደ ፡ አፉ ፡ አደረገ ፤ ዐይኑም ፡ በራ ።

28 ፤ ከሕዝቡም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ መልሶ ፦ አባትኽ ። ዛሬ ፡ መብል ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይኹን ፡ ብሎ ፡ ሕዝቡን ፡
መሐላ ፡ አምሏቸዋል ፡ አለው ፤ ሕዝቡም ፡ ደከሙ ።

29 ፤ ዮናታንም ፦ አባቴ ፡ ምድሪቱን ፡ አስቸገረ ፤ ከዚህ ፡ ማር ፡ ጥቂት ፡ ብቀምስ ፡ ዐይኔ ፡ እንደ ፡ በራ ፡ እዩ ።

30 ፤ ይልቅስ ፡ ሕዝቡ ፡ ካገኙት ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ምርኮ ፡ በልተው ፡ ቢኾኑ ፡ የፍልስጥኤማውያን ፡ መመታት ፡ ይበልጥ ፡
አልነበረምን ፧ አለ ።

31 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከማክማስ ፡ እስከ ፡ ኤሎን ፡ ድረስ ፡ መቷቸው ፤ ሕዝቡም ፡ እጅግ ፡ ደከሙ ።

32 ፤ ሕዝቡም ፡ ለምርኮ ፡ ሣሡ ፤ በጎችን ፡ በሬዎችንም ፡ ጥጃዎችንም ፡ ወስደው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዐረዱ ፤ ሕዝቡም ፡
ከደሙ ፡ ጋራ ፡ በሉ ።

33 ፤ ለሳኦልም ፦ እንሆ ፥ ሕዝቡ ፡ ከደሙ ፡ ጋራ ፡ በመብላታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በደሉ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ሳኦልም ፦ እጅግ ፡ ተላለፋችኹ ፤ አኹንም ፡ ትልቅ ፡ ድንጋይ ፡ አንከባሏችኹ ፡ አቅርቡልኝ ፡ አላቸው ።

34 ፤ ሳኦልም ፦ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ እየዞራችኹ ። እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ በሬውንና ፡ በጉን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያቅርብ ፥ በዚህም ፡ ዕረዱና ፡ ብሉ ፤ ከደሙም ፡ ጋራ ፡ በመብላታችኹ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አትበድሉ ፡ በሏቸው ፡ አለው ። እያንዳንዱም ፡ ሰው ፡ ዅሉ ፡ በእጁ ፡ ያለውን ፡ በሬውን ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ አቀረበ ፥ በዚያም ፡ ዐረደው ።

35 ፤ ሳኦልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ይኸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሠራው ፡ መዠመሪያ ፡ መሠዊያ ፡ ነው ።

36 ፤ ሳኦልም ፦ ፍልስጥኤማውያንን ፡ በሌሊት ፡ ተከትለን ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ እንበዝብዛቸው ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አናስቀርላቸው ፡ አለ ። እነርሱም ፦ ደስ ፡ የሚያሠኝኽን ፡ ዅሉ ፡ አድርግ ፡ አሉት ። ካህኑም ፦ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንቅረብ ፡ አለ ።

37 ፤ ሳኦልም ፦ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ልከተልን ፨ በእስራኤልስ ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ ትሰጣቸዋለኽን ፨ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀው ። በዚያ ፡ ቀን ፡ ግን ፡ አልመለሰለትም ።

38 ፤ ሳኦልም ፦ እናንተ ፡ የሕዝቡ ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፥ ወደዚህ ፡ ቅረቡ ፤ ዛሬ ፡ ይህ ፡ ኀጢአት ፡ በምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዕወቁ ፥ ተመልከቱም ፤

39 ፤ እስራኤልን ፡ የሚያድን ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ኀጢአቱ ፡ በልጄ ፡ በዮናታን ፡ ቢኾን ፡ ፈጽሞ ፡ ይሞታል ፡ አለ ። ከሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ አንድ ፡ የመለሰለት ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።

40 ፤ እስራኤልንም ፡ ዅሉ ፦ እናንተ ፡ ባንድ ፡ ወገን ፡ ኹኑ ፥ እኔና ፡ ልጄ ፡ ዮናታንም ፡ በሌላ ፡ ወገን ፡ እንኾናለን ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ ሳኦልን ፡ ደስ ፡ የሚያሠኝኽን ፡ አድርግ ፡ አሉት ።

41 ፤ ሳኦልም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፦ እውነትን ፡ ግለጥ ፡ አለው ። ሳኦልና ፡ ዮናታንም ፡ ተያዙ ፤ ሕዝቡም ፡ ነጻ ፡ ኾነ ።

42 ፤ ሳኦልም ፦ በእኔና ፡ በልጄ ፡ በዮናታን ፡ መካከል ፡ ዕጣ ፡ ጣሉ ፡ አለ ። ዮናታንም ፡ ተያዘ ።

43 ፤ ሳኦልም ፡ ዮናታንን ፦ ያደረግኸውን ፡ ንገረኝ ፡ አለው ፤ ዮናታንም ፦ በእጄ ፡ ባለው ፡ በበትሬ ፡ ጫፍ ፡ ጥቂት ፡ ማር ፡ በርግጥ ፡ ቀምሻለኹ ፤ እንሆኝ ፥ እሞታለኹ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

44 ፤ ሳኦልም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግብኝ ፡ እንዲህም ፡ ይጨምርብኝ ፤ ዮናታን ፡ ሆይ ፥ ፈጽመኽ ፡ ትሞታለኽ ፡ አለ ።

45 ፤ ሕዝቡም ፡ ሳኦልን ፦ በእውኑ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ መድኀኒት ፡ ያደረገ ፡ ዮናታን ፡ ይሞታልን ፨ ይህ ፡ አይኹን ፤ ዛሬ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ አድርጓልና ፥ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ከራሱ ፡ ጠጕር ፡ አንዲት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድቅም ፡ አሉት ። ሕዝቡም ፡ እንዳይሞት ፡ ዮናታንን ፡ አዳነው ።

46 ፤ ሳኦልም ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከመከተል ፡ ተመለሰ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ኼዱ ።

47 ፤ ሳኦልም ፡ መንግሥቱን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አጸና ፤ በዙሪያውም ፡ ካሉት ፡ ከጠላቶቹ ፡ ዅሉ ፡ ጋራ ፥ ከሞዐብም ፥ ከዐሞንም ፡ ልጆች ፥ ከኤዶምያስም ፥ ከሱባም ፡ ነገሥታት ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋራ ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ፤ በየኼደበትም ፡ ዅሉ ፡ ድል ፡ ይነሣ ፡ ነበር ።

48 ፤ ርሱም ፡ ዠግና ፡ ነበረ ፥ ዐማሌቃውያንንም ፡ መታ ፥ እስራኤልንም ፡ ከዘራፊዎቹ ፡ እጅ ፡ አዳነ ።

49 ፤ የሳኦልም ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ዮናታን ፥ የሱዊ ፥ ሜልኪሳ ፡ ነበሩ ፤ የኹለቱም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ የታላቂቱ ፡ ስም ፡ ሜሮብ ፥ የታናሺቱም ፡ ስም ፡ ሜልኮል ፡ ነበረ ።

50 ፤ የሳኦልም ፡ ሚስት ፡ ስም ፡ የአኪማዐስ[138] ፡ ልጅ ፡ አኪናሖም[139] ፡ ነበረ ፤ የሰራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ስም ፡ የሳኦል ፡ አጎት ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡ ነበረ ።

---

138 ዕብ. ፥ አኂይማጽ ፡ (እኅወ ፡ መዓት ፥ የመዓት ፡ የቍጣ ፡ ወንድም) ።
139 ዕብ. ፥ አኂኖዐም ፡ (በጎ ፡ ወንድም) ።

51 ፤ የሳኦልም ፡ አባት ፡ ቂስ ፡ ነበረ ፤ የአበኔርም ፡ አባት ፡ ኔር ፡ የአቢኤል ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።

52 ፤ በሳኦልም ፡ ዕድሜ ፡ ዅሉ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ጽኑ ፡ ውጊያ ፡ ነበረ ፤ ሳኦልም ፡ ጽኑ ፡ ወይም ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይሰበስብ ፡ ነበር ።

________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡ አለው ፦ በሕዝቡ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እንድትኾን ፡ እቀባኽ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላከኝ ፥ አኹንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡ ስማ ።

2 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤል ፡ ከግብጽ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ዐማሌቅ ፡ በመንገድ ፡ እየተቃወመ ፡ ያደረገበትን ፡ እበቀላለኹ ።

3 ፤ አኹንም ፡ ኼደኽ ፡ ዐማሌቅን ፡ ምታ ፥ ያላቸውንም ፡ ዅሉ ፡ ፈጽመኽ ፡ አጥፋ ፥ አትማራቸውም ፤ ወንዱንና ፡ ሴቱን ፡ ብላቴናውንና ፡ ሕፃኑን ፡ በሬውንና ፡ በጉን ፡ ግመሉንና ፡ አህያውን ፡ ግደል ።

4 ፤ ሳኦልም ፡ ሕዝቡን ፡ ጠርቶ ፡ በገልገላ ፡ ቈጠራቸው ፤ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ እግረኛዎች ፥ ከይሁዳም ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

5 ፤ ሳኦልም ፡ ወደዐማሌቅ ፡ ከተማ ፡ ወጣ ፥ በሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ ተደበቀ ።

6 ፤ ሳኦል ፡ ቄናውያንን ፦ ተነሥታችኹ ፡ ኺዱ ፤ ከግብጽ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቸርነት ፡ አድርጋችኹልና ፥ ከዐማሌቅ ፡ ጋራ ፡ እንዳላጠፋችኹ ፡ ከመካከላቸው ፡ ውረዱ ፡ አላቸው ፤ ቄናውያንም ፡ ከዐማሌቃውያን ፡ መካከል ፡ ኼዱ ።

7 ፤ ሳኦልም ፡ ዐማሌቃውያንን ፡ ከኤውላጥ ፡ ዠምሮ ፡ በግብጽ ፡ ፊት ፡ እስካለችው ፡ እስከ ፡ ሱር ፡ ድረስ ፡ መታቸው ።

8 ፤ የዐማሌቅንም ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ በሕይወቱ ፡ ማረከው ፥ ሕዝቡንም ፡ ዅሉ ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ።

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሳኦልና ፡ ሕዝቡ ፡ ለአጋግ ፥ ለተመረጡትም ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡ ለሰቡትም ፡ ጥጃዎችና ፡ ጠቦቶች ፥ ለመልካሞቹም ፡ ዅሉ ፡ ራሩላቸው ፥ ፈጽሞ ፡ ሊያጠፏቸውም ፡ አልወደዱም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ምናምንቴንና ፡ የተናቀውን ፡ ዅሉ ፡ ፈጽመው ፡ አጠፉት ።

10 ፤ 11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ። ሳኦል ፡ እኔ ፡ ከመከተል ፡ ተመልሷልና ፥ ትእዛዜንም ፡ አልፈጸመምና ፡ ስላነገሥኹት ፡ ተጸጸትኹ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣ ። ሳሙኤልም ፡ ተቈጣ ፤ ሌሊቱንም ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽ ።

12 ፤ ሳሙኤልም ፡ በነጋው ፡ ሳኦልን ፡ ለመገናኘት ፡ ማለደ ። ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ መጣ ፤ እንሆም ፥ የመታሰቢያ ፡ ዐምድ ፡ ባቆመ ፡ ጊዜ ፡ ዞሮ ፡ ዐለፈ ፥ ወደ ፡ ገልገላም ፡ ወረደ ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ለሳሙኤል ፡ ደረሰለት ።

13 ፤ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጣ ፤ ሳኦልም ፦ አንተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተባረክኽ ፡ ኹን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ፈጽሜያለኹ ፡ አለው ።

14 ፤ ሳሙኤልም ፦ ይህ ፡ በዦሮዬ ፡ የምሰማው ፡ የበጎች ፡ ጩኽትና ፡ የበሬዎች ፡ ግሣት ፡ ምንድር ፡ ነው ፨ አለ ።

15 ፤ ሳኦልም ፦ ሕዝቡ ፡ ለአምላክኽ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዉአቸው ፡ ዘንድ ፡ መልካሞቹን ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡ አድነዋቸዋልና ፥ ከዐማሌቃውያን ፡ አምጥተዋቸዋል ፤ የቀሩትንም ፡ ፈጽመን ፡ አጠፋን ፡ አለው ።

16 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፦ ቈይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ሌሊት ፡ የነገረኝን ፡ ልንገርኽ ፡ አለው ፤ ርሱም ፦ ተናገር ፡ አለው ።

17 ፤ ሳሙኤልም ፡ አለ ፦ በዐይንኽ ፡ ምንም ፡ ታናሽ ፡ ብትኾን ፡ ለእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ አለቃ ፡ አልኾንኽምን ፨ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀባኽ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ኼደኽ ፡ ኀጢአተኛዎቹን ፡ ዐማሌቃውያንን ፡ ፈጽመኽ ፡ አጥፋቸው ፥ እስኪጠፉም ፡ ድረስ ፡

ውጋቸው ፡ ብሎ ፡ በመንገድ ፡ ላከኽ ።

19 ፤ ለምርኮ ፡ ሳስተኽ ፡ ለምን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማኽም ፧ ለምንስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
አደረግኽ ፧

20 ፤ ሳኦልም ፡ ሳሙኤልን ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ሰምቻለኹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በላከኝ ፡ መንገድ ፡
ኼጃለኹ ፤ የዐማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ አምጥቻለኹ ፥ ዐማሌቃውያንንም ፡ ፈጽሜ ፡ አጥፍቻለኹ ።

21 ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፥ ለአምላክኽ ፣ ለእግዚአብሔር ፡ በገልገላ ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፥ ከዕርሙ ፡ የተመረጡትን ፡ በጎችንና ፡
በሬዎችን ፡ ከምርኮው ፡ ወሰዱ ፥ አለው ።

22 ፤ ሳሙኤልም ፦ በእውኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በመስማት ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚቃጠልና ፡
በሚታረድ ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ፧ እንሆ ፥ መታዘዝ ፡ ከመሥዋዕት ፥ ማዳመጥም ፡ የአውራ ፡ በግ ፡ ስብ ፡
ከማቅረብ ፡ ይበልጣል ።

23 ፤ ዐመፀኝነት ፡ እንደ ፡ ሟርተኛ ፡ ኀጢአት ፥ እልከኝነትም ፡ ጣዖትንና ፡ ተራፊምን ፡ እንደ ፡ ማምለክ ፡
ነው ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ንቀኻልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ፡ እንዳትኾን ፡ ናቀኽ ፡ አለ ።

24 ፤ ሳኦልም ፡ ሳሙኤልን ፦ ሕዝቡን ፡ ስለ ፡ ፈራኹ ፥ ቃላቸውንም ፡ ስለ ፡ ሰማኹ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝና ፡
የአንተን ፡ ቃል ፡ በመተላለፍ ፡ በድያለኹ ።

25 ፤ አኹንም ፥ እባክኽ ፥ ኀጢአቴን ፡ ይቅር ፡ በለኝ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ እሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ተመለስ ፡
አለው ።

26 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ንቀኻልና ፥ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡
እንዳትኾን ፡ ንቆኻልና ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አልመለስም ፡ አለው ።

27 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሊኼድ ፡ ዘወር ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦል ፡ የልብሱን ፡ ጫፍ ፡ ያዘ ፥ ተቀደደም ።

28 ፤ ሳሙኤልም ፦ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ መንግሥት ፡ ዛሬ ፡ ከአንተ ፡ ቀደዳት ፥ ከአንተም ፡ ለሚሻል ፡
ለጎረቤትኽ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣት ፤

29 ፤ የእስራኤል ፡ ኀይል ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ የሚጸጸት ፡ አይደለምና ፡ አይዋሽም ፡ አይጸጸትምም ፡ አለው ።

30 ፤ ርሱም ፦ በድያለኹ ፤ አኹን ፡ ግን ፡ በሕዝቤ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ፊትና ፡ በእስራኤል ፡
ፊት ፥ እባክኽ ፥ አክብረኝ ፤ ለአምላክኽም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ተመለስ ፡ አለው ።

31 ፤ ሳሙኤልም ፡ ከሳኦል ፡ በኋላ ፡ ተመለሰ ፤ ሳኦልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገደ ።

32 ፤ ሳሙኤልም ፦ የዐማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ። አጋግም ፡ እየተንቀጠቀጠ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡
መጣ ። አጋግም ፦ በእውኑ ፡ ሞት ፡ እንደዚህ ፡ መራራ ፡ ነውን ፧ አለ ።

33 ፤ ሳሙኤልም ፦ ሰይፍኽ ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ አልባ ፡ እንዳደረገቻቸው ፡ እንዲሁ ፡ እናትኽ ፡ በሴቶች ፡ መካከል ፡
ልጅ ፡ አልባ ፡ ትኾናለች ፡ አለ ፤ ሳሙኤልም ፡ አጋግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በገልገላ ፡ ቈራረጠው ።

34 ፤ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ኼደ ፤

35 ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ወጣ ። ሳሙኤልም ፡ እስከ ፡ ሞተበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሳኦልን ፡ ለማየት ፡
ዳግመኛ ፡ አልኼደም ፥ ሳሙኤልም ፡ ለሳኦል ፡ አለቀሰ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሳኦልን ፡ ስላነገሠ ፡
ተጸጸተ ።

______________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤልን ፦ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዳይነግሥ ፡ ለናቅኹት ፡ ለሳኦል ፡ የምታለቅስለት ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ነው ፧ በቀንድኽ ፡ ዘይቱን ፡ ሞልተኽ ፡ ኺድ ፤ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ ንጉሥ ፡ አዘጋጅቻለኹና ፡ ወደ ፡ እሴይ ፡
ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ እልክኻለኹ ፡ አለው ።

2 ፤ ሳሙኤልም ፦ እንዴት ፡ እኼዳለኹ ፧ ሳኦል ፡ ቢሰማ ፡ ይገድለኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፦ አንዲት ፡ ጊደር ፡ ይዘኽ ፡ ኺድና ፥ ለእግዚአብሔር ፡ እሠዋ ፡ ዘንድ ፡ መጣኹ ፡ በል ።

3 ፤ እሴይንም ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ጥራው ፥ የምታደርገውንም ፡ አስታውቅኻለኹ ፤ የምነግርኽንም ፡ ቅባልኝ ፡ አለው ።

4 ፤ ሳሙኤልም ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ አደረገ ፥ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔምም ፡ መጣ ። የአገሩም ፡ ሽማግሌዎች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ሊገናኙት ፡ መጡና ። የመጣኸው ፡ ለደኅንነት ፡ ነውን ፧ አሉት ።

5 ፤ ርሱም ፦ ለደኅንነት ፡ ነው ፤ ለእግዚአብሔር ፡ እሠዋ ፡ ዘንድ ፡ መጣኹ ፤ ቅዱሳን ፡ ኹኑ ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ መሥዋዕቱ ፡ ኑ ፡ አለ ። እሴይንና ፡ ልጆቹንም ፡ ቀደሳቸው ፥ ወደ ፡ መሥዋዕቱም ፡ ጠራቸው ።

6 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኤልያብ ፡ ተመልክቶ ፦ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቀባው ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ አለ ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሳሙኤልን ፦ ፊቱን ፡ የቁመቱንም ፡ ዘለግታ ፡ አትይ ፤ ሰው ፡ እንዲያይ ፡ እግዚአብሔር ፡ አያይምና ፡ ናቅኹት ፤ ሰው ፡ ፊትን ፡ ያያል ፥ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልብን ፡ ያያል ፡ አለው ።

8 ፤ እሴይም ፡ ዐሚናዳብን ፡ ጠርቶ ፡ በሳሙኤል ፡ ፊት ፡ አሳለፈው ፤ ርሱም ፦ ይህን ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልመረጠውም ፡ አለ ።

9 ፤ እሴይም ፡ ሳማን ፡ አሳለፈው ፤ ርሱም ፦ ይህን ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልመረጠውም ፡ አለ ።

10 ፤ እሴይም ፡ ከልጆቹ ፡ ሰባቱን ፡ በሳሙኤል ፡ ፊት ፡ አሳለፋቸው ። ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፦ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ አልመረጠም ፡ አለው ።

11 ፤ ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፦ የቀረ ፡ ሌላ ፡ ልጅ ፡ አለኽን ፧ አለው ። ርሱም ፦ ታናሹ ፡ ገና ፡
ቀርቷል ፤ እንሆም ፥ በጎችን ፡ ይጠብቃል ፡ አለ ። ሳሙኤልም ፡ እሴይን ፦ ርሱ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አንረፍቅምና ፡ ልከኽ ፡ አስመጣው ፡ አለው ።

12 ፤ ልኮም ፡ አስመጣው ፤ ርሱም ፡ ቀይ ፥ ዐይኑም ፡ የተዋበ ፥ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነበረ ። እግዚአብሔርም ፦ ይህ ፡ ነውና ፥ ተነሥተኽ ፡ ቅባው ፡ አለ ።

13 ፤ ሳሙኤልም ፡ የዘይቱን ፡ ቀንድ ፡ ወስዶ ፡ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ ቀባው ። የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከዚያ ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ በኀይል ፡ መጣ ። ሳሙኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ ኼደ ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከሳኦል ፡ ራቀ ፥ ክፉም ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አሠቃየው ።

15 ፤ የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፦ እንሆ ፥ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያሠቃይኻል ፤

16 ፤ በገና ፡ መልካም ፡ አድርጎ ፡ የሚመታ ፡ ሰው ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ ጌታችን ፡ በፊቱ ፡ የሚቆሙትን ፡ ባሪያዎቹን ፡ ይዘዝ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ በኾነብኽ ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡ ሲመታ ፡ አንተ ፡ ደኅና ፡ ትኾናለኽ ፡ አሉት ።

17 ፤ ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፦ መልካም ፡ አድርጎ ፡ በገና ፡ መምታት ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ፈልጋችኹ ፡ አምጡልኝ ፡ አላቸው ።

18 ፤ ከብላቴናዎቹም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፦ እንሆ ፥ መልካም ፡ አድርጎ ፡ በገና ፡ የሚመታ ፡ የቤተ ፡ ልሔማዊውን ፡ የእሴይን ፡ ልጅ ፡ አይቻለኹ ፤ ርሱም ፡ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ ነው ፥ በነገርም ፡ ብልኅ ፥ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነው ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡ አለ ።

19 ፤ ሳኦልም ፡ ወደእሴይ ፡ መልክተኛዎች ፡ ልኮ ፦ ከበጎች ፡ ጋራ ፡ ያለውን ፡ ልጅኽን ፡ ዳዊትን ፡ ላክልኝ ፡ አለ ።

20 ፤ እሴይም ፡ እንጀራና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አቍማዳ ፡ የተጫነ ፡ አህያ ፡ የፍየልም ፡ ጠቦት ፡ ወስዶ ፡ በልጁ ፡ በዳዊት ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ላከ ።

21 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጣ ፥ በፊቱም ፡ ቆመ ፤ እጅግም ፡ ወደደው ፥ ለርሱም ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬው ፡ ኾነ ።

22 ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ እሴይ ፦ በዐይኔ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቷልና ፥ ዳዊት ፡ በፊቴ ፥ እባክኽ ፥ ይቁም ፡ ብሎ ፡ ላከ ።

23 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በገና ፡ ይዞ ፡ በእጁ ፡ ይመታ ፡ ነበር ፤ ሳኦልንም ፡ ደስ ፡ ያሠኘው ፡ ያሳርፈውም ፡ ነበር ፥ ክፉ ፡ መንፈስም ፡ ከርሱ ፡ ይርቅ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራዎቻቸውን ፡ በይሁዳ ፡ ባለው ፡ በሰኮት ፡ አከማቹ ፤ በሰኮትና ፡ በዓዜቃ ፡ መካከል ፡ በኤፌስደሚም ፡ ሰፈሩ ።

2 ፤ ሳኦልና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ተከማቹ ፥ በዔላ ፡ ሸለቆም ፡ ሰፈሩ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋራ ፡ ሊዋጉ ፡ ተሰለፉ ።

3 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ባንድ ፡ ወገን ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ እስራኤልም ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ በመካከላቸውም ፡ ሸለቆ ፡ ነበረ ።

4 ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ሰፈር ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ጎልያድ ፥ ቁመቱም ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ከስንዝር ፡ የኾነ ፥ ዋነኛ ፡ ዝግና ፡ መጣ ።

5 ፤ በራሱም ፡ የናስ ፡ ቍር ፡ ደፍቶ ፡ ነበር ፥ ጥሩርም ፡ ለብሶ ፡ ነበር ፤ የጥሩሩም ፡ ሚዛን ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ሰቅል ፡ ናስ ፡ ነበረ ።

6 ፤ በእግሮቹም ፡ ላይ ፡ የናስ ፡ ገንባሌ ፡ ነበረ ፥ የናስም ፡ ጭሬ ፡ በትከሻው ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

7 ፤ የጦሩም ፡ የቦ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ መጠቅለያ ፡ ነበረ ፤ የጦሩም ፡ ሚዛን ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ብረት ፡ ነበረ ፤ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ በፊቱ ፡ ይኼድ ፡ ነበር ።

8 ፤ ርሱም ፡ ቆሞ ፡ ወደእስራኤል ፡ ጭፍራዎች ፡ ጮኸ ፦ ለሰልፍ ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ ወጣችኹ ፤ እኔ ፡ ፍልስጥኤማዊ ፥ እናንተም ፡ የሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ አይደላችኹምን ፤ ለእናንተ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ምረጡ ፥ ወደ ፡ እኔም ፡ ይውረድ ፤

9 ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ሊዋጋ ፡ ቢችል ፡ ቢገድለኝም ፥ ባሪያዎች ፡ እንኾናችኋለን ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ባሸንፈው ፡ ብገድለውም ፥ እናንተ ፡ ባሪያዎች ፡ ትኾኑናላችኹ ፥ ለእኛም ፡ ትገዛላችኹ ፡ አለ ።

10 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፦ ዛሬ ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍራዎች ፡ ተገዳደርኋቸው ፤ እንዋጋ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስጡኝ ፡ አለ ።

11 ፤ ሳኦልና ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ የሚላቸውን ፡ የፍልስጥኤማዊውን ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፥ ደነገጡም ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ የዚያ ፡ የኤፍራታዊው ፡ ሰው ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ይሁዳ ፡ ስሙም ፡ እሴይ ፡ ነበረ ፤ ስምንትም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በሳኦልም ፡ ዘመን ፡ በዕድሜ ፡ አርጅቶ ፡ ሽምግሎም ፡ ነበር ።

13 ፤ የእሴይም ፡ ሦስቱ ፡ ታላላቆች ፡ ልጆቹ ፡ ሳኦልን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ሰልፉ ፡ ኼደው ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ሰልፉም ፡ የኼዱት ፡ የሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ታላቁ ፡ ኤልያብ ፡ ኹለተኛውም ፡ ዐሚናዳብ ፡ ሦስተኛውም ፡ ሳማ ፡ ነበረ ።

14 ፤ ዳዊት ፡ የኹሉ ፡ ታናሽ ፡ ነበረ ፤ ሦስቱም ፡ ታላላቆች ፡ ሳኦልን ፡ ተከትለው ፡ ነበር ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ የአባቱን ፡ በጎች ፡ ለመጠበቅ ፡ ከሳኦል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ።

16 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ ጧትና ፡ ማታ ፡ ይቀርብ ፥ አርባ ፡ ቀንም ፡ ይታይ ፡ ነበር ።

17 ፤ እሴይም ፡ ልጁን ፡ ዳዊትን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ከዚህ ፡ ከተጠበሰው ፡ እሸት ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ እነዚህንም ፡ ዐሥር ፡ እንጀራዎች ፡ ለወንድሞችኽ ፡ ውሰድ ፥ ወደ ፡ ሰፈሩም ፡ ወደ ፡ ወንድሞችኽ ፡ ፈጥነኽ ፡ አድርሳቸው ፤

18 ፤ ይህንም ፡ ዐሥሩን ፡ አይብ ፡ ወደ ፡ ሻለቃው ፡ ውሰደው ፤ የወንድሞችኽንም ፡ ደኅንነት ፡ ጠይቅ ፥ ወሬያቸውንም ፡ አምጣልኝ ።

19 ፤ ሳኦልና ፡ እነርሱ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ እየተዋጉ ፡ በዔላ ፡ ሸለቆ ፡ ነበሩ ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፥ በጎቹንም ፡ ለጠባቂ ፡ ተወ ፥ እሴይም ፡ ያዘዘውን ፡ ይዞ ፡ ኼደ ፤ ጭፍራውም ፡ ተሰልፎ ፡
ሲወጣ ፡ ለሰልፍም ፡ ሲጮኽ ፡ በሠረገላዎች ፡ ወደተከበበው ፡ ሰፈር ፡ መጣ ።

21 ፤ እስራኤልና ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተሰላልፈው ፡ ነበር ።

22 ፤ ዳዊትም ፡ ዕቃውን ፡ በዕቃ ፡ ጠባቂው ፡ እጅ ፡ አኖረው ፥ ወደ ፡ ሰራዊቱም ፡ ሮጠ ፥ የወንድሞቹንም ፡ ደኅንነት ፡
ጠየቀ ።

23 ፤ ርሱም ፡ ሲነጋገራቸው ፥ እንሆ ፥ ጎልያድ ፡ የተባለው ፡ ያ ፡ ዋነኛ ፡ ገምግና ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ የጌት ፡ ሰው ፡
ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራ ፡ መካከል ፡ ወጣ ፥ የተናገረውንም ፡ ቃል ፡ ተናገረ ፤ ዳዊትም ፡ ሰማ ።

24 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰውዮውን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ፈርተው ፡ ከርሱ ፡ ሸሹ ።

25 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፦ ይህን ፡ የወጣውን ፡ ሰው ፡ አያችኹትን ፧ በእውነት ፡ እስራኤልን ፡ ሊገዳደር ፡
ወጣ ፤ የሚገድለውንም ፡ ሰው ፡ ንጉሡ ፡ እጅግ ፡ ባለጠጋ ፡ ያደርገዋል ፥ ልጁንም ፡ ይድርለታል ፤ ያባቱንም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡
በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከግብር ፡ ነጻ ፡ ያወጣቸዋል ፡ አሉ ።

26 ፤ ዳዊትም ፡ በአጠገቡ ፡ ለቆሙት ፡ ሰዎች ፦ ይህን ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ ለሚገድል ፥ ከእስራኤልም ፡ ተግዳሮትን ፡
ለሚያርቅ ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ይደረግለታል ፧ የሕያውን ፡ አምላክ ፡ ጭፍራዎች ፡ የሚገዳደር ፡ ይህ ፡ ያልተገረዘ ፡
ፍልስጥኤማዊ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።

27 ፤ ሕዝቡም ፦ ለሚገድለው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ መለሱለት ።

28 ፤ ታላቅ ፡ ወንድሙም ፡ ኤልያብ ፡ ከሰዎች ፡ ጋራ ፡ ሲነጋገር ፡ ሰማ ፤ የኤልያብም ፡ ቍጣ ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡
ነዶ ፦ ለምን ፡ ወደዚህ ፡ ወረድኽ ፧ እነዚያንስ ፡ ጥቂቶች ፡ በጎች ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ለማን ፡ ተውኻቸው ፧ እኔ ፡
ኵራትኽንና ፡ የልብኽን ፡ ክፋት ፡ ዐውቃለኹና ፡ ሰልፉን ፡ ለማየት ፡ መጥተኻል ፡ አለው ።

29 ፤ ዳዊትም ፦ እኔ ፡ ምን ፡ አደረግኹ ፧ ይህ ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አይደለምን ፧ አለ ።

30 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ዘወር ፡ አለ ፥ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ፤ ሕዝቡም ፡ እንደ ፡
ቀድሞው ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ መለሱለት ።

31 ፤ ዳዊትም ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ተሰማ ፥ ለሳኦልም ፡ ነገሩት ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ አስጠራው ።

32 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፦ ስለ ፡ ርሱ ፡ የማንም ፡ ልብ ፡ አይውደቅ ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ኼጄ ፡ ያንን ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡
እወጋዋለኹ ፡ አለው ።

33 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፦ አንተ ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ነኽና ፥ ርሱም ፡ ከብላቴንነቱ ፡ ገምሮ ፡ ጦረኛ ፡ ነውና ፥ ይህን ፡
ፍልስጥኤማዊ ፡ ለመውጋት ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፡ አለው ።

34 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡ አለው ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ የአባቴን ፡ በጎች ፡ ስጠብቅ ፡ አንበሳና ፡ ድብ ፡ ይመጣ ፡
ነበር ፥ ከመንጋውም ፡ ጠቦት ፡ ይወስድ ፡ ነበር ።

35 ፤ በኋላውም ፡ እከተለውና ፡ እመታው ፡ ነበር ፥ ከአፉም ፡ አስጥለው ፡ ነበር ፤ በተነሣብኝም ፡ ጊዜ ፡ ጕረሮውን ፡ ይዤ ፡
እመታውና ፡ እገድለው ፡ ነበር ።

36 ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ አንበሳና ፡ ድብ ፡ መታኹ ፤ ይህም ፡ ያልተገረዘው ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ የሕያውን ፡ አምላክ ፡
ጭፍራዎች ፡ ተገዳድሯልና ፥ ከነርሱ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ይኾናል ።

37 ፤ ዳዊትም ፦ ከአንበሳና ፡ ከድብ ፡ እጅ ፡ ያስጣለኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዚህ ፡ ፍልስጥኤማዊ ፡ እጅ ፡ ያስጥለኛል ፡
አለ ። ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፦ ኺድ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይኾናል ፡ አለው ።

38 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ የገዛ ፡ ራሱን ፡ ልብስ ፡ አለበሰው ፥ በራሱም ፡ ላይ ፡ የናስ ፡ ቍር ፡ ደፋለት ፥ ጥሩርም ፡
አለበሰው ።

39 ፤ ዳዊትም ፡ ሰይፉን ፡ በልብሱ ፡ ላይ ፡ ታጠቀ ፥ ገናም ፡ አልፈተነውምና ፡ መኼድ ፡ ሞከረ ። ዳዊትም ፡

ሳኦልን ፦ አልፈተንኹትምና ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ መኼድ ፡ አልችልም ፡ አለው ።

40 ፤ ዳዊትም ፡ አወለቀ ። በትሩንም ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ፥ ከወንዝም ፡ ዐምስት ፡ ድብልብል ፡ ድንጋዮችን ፡
መረጠ ፥ በእረኛ ፡ ኰረጆውም ፡ በኪሱ ፡ ከተታቸው ፤ ወንጭፍም ፡ በእጁ ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤማዊውም ፡ ቀረበ ።

41 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ቀረበ ፤ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ በፊቱ ፡ ይኼድ ፡ ነበር ።

42 ፤ ጎልያድም ፡ ዳዊትን ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ አየው ፤ ቀይ ፡ ብላቴና ፡ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነበረና ፡ ናቀው ።

43 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ ዳዊትን ፦ በትር ፡ ይዘኸ ፡ የምትመጣብኝ ፡ እኔ ፡ ውሻ ፡
ነኝን ፧ አለው ። ፍልስጥኤማዊውም ፡ በአምላኮቹ ፡ ስም ፡ ዳዊትን ፡ ረገመው ።

44 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ ዳዊትን ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ና ፥ ሥጋኽንም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ እሰጣለኹ ፡
አለው ።

45 ፤ ዳዊትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ አለው ፦ አንተ ፡ ሰይፍና ፡ ጦር ፡ ጭሬም ፡ ይዘኽ ፡ ትመጣብኛለኽ ፤ እኔ ፡ ግን ፡
ዛሬ ፡ በተገዳደርኸው ፡ በእስራኤል ፡ ጭፍራዎች ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
እመጣብኻለኹ ።

46 ፤ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ አንተን ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፤ እመታኸማለኹ ፥ ራስኽንም ፡ ከአንተ ፡
አነሣዋለኹ ፤ የፍልስጥኤማውያንንም ፡ ሰራዊት ፡ ሬሶች ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ ዛሬ ፡
እሰጣለኹ ። ይኸውም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አምላክ ፡ እንዳለ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፤

47 ፤ ይህም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰይፍና ፡ በጦር ፡ የሚያድን ፡ እንዳይደል ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ሰልፉ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ፤ እናንተንም ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።

48 ፤ ፍልስጥኤማዊውም ፡ ተነሥቶ ፡ ዳዊትን ፡ ሊገናኘው ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ሊገናኘው ፡ ወደ ፡
ሰልፉ ፡ ሮጠ ።

49 ፤ ዳዊትም ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ኰረጆው ፡ አግብቶ ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ወሰደ ፥ ወነጨፈውም ፥ ፍልስጥኤማዊውንም ፡
ግንባሩን ፡ መታ ፤ ድንጋዩም ፡ በግንባሩ ፡ ተቀረቀረ ፥ ርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋ ።

50 ፤ ዳዊትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ በወንጭፍና ፡ በድንጋይ ፡ አሸነፈው ፥ ፍልስጥኤማዊውንም ፡ መቶ ፡
ገደለ ፤ በዳዊትም ፡ እጅ ፡ ሰይፍ ፡ አልነበረም ።

51 ፤ ዳዊትም ፡ ሮጦ ፡ በፍልስጥኤማዊው ፡ ላይ ፡ ቆመ ፤ ሰይፉንም ፡ ይዞ ፡ ከሰገባው ፡ መዘዘው ፥ ገደለውም ፥ ራሱንም ፡
ቈረጠው ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዋናቸው ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሸሹ ።

52 ፤ የእስራኤልና ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ እልል ፡ አሉ ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ እስከ ፡ ጌትና ፡ እስከ ፡
አስቀሎና ፡ በር ፡ ድረስ ፡ አሳደዷቸው ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከሸዓራይም ፡ ዥምሮ ፡ እስከ ፡ ጌትና ፡ እስከ ፡ ዐቃሮን ፡
ድረስ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ የተመቱት ፡ ወደቁ ።

53 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመልሰው ፡ ሰፈራቸውን ፡ በዘበዙ ።

54 ፤ ዳዊትም ፡ የፍልስጥኤማዊውን ፡ ራስ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመጣው ፤ ጋሻ ፡ ጦሩን ፡ ግን ፡ በድንኳኑ ፡
ውስጥ ፡ አኖረው ።

55 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤማዊው ፡ ሲወጣ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ለሰራዊቱ ፡ አለቃ ፡ ለአበኔር ፦ አበኔር ፡
ሆይ ፥ ይህ ፡ ብላቴና ፡ የማን ፡ ልጅ ፡ ነው ፧ አለው ። አበኔርም ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ በሕያው ፡ ነፍስኽ ፡ እምላለኹ!
አላውቅም ፡ አለ ።

56 ፤ ንጉሡም ፦ ይህ ፡ ብላቴና ፡ የማን ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አንተ ፡ ጠይቅ ፡ አለ ።

57 ፤ ዳዊትም ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ገድሎ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ አበኔር ፡ ወሰደው ፥ ወደሳኦልም ፡ ፊት ፡
አመጣው ፤ የፍልስጥኤማዊውንም ፡ ራስ ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ነበር ።

58 ፤ ሳኦልም ፦ አንተ ፡ ብላቴና ፥ የማን ፡ ልጅ ፡ ነኽ ፧ አለው ። ዳዊትም ፦ እኔ ፡ የቤተ ፡ ልሔሙ ፡ የባሪያኽ ፡ የእሴይ ፡

ልጅ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፣ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ለሳኦል ፡ መናገሩን ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የዮናታን ፡ ነፍስ ፡ በዳዊት ፡ ነፍስ ፡ ታሰረች ፣ ዮናታንም ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ወደደው ።

2 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ወሰደው ፣ ወዳባቱም ፡ ቤት ፡ ይመልሰው ፡ ዘንድ ፡ አልተወውም ።

3 ፤ ዮናታንም ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ስለ ፡ ወደደው ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

4 ፤ ዮናታንም ፡ የለበሰውን ፡ ካባ ፡ አውልቆ ፡ ርሱንና ፡ ልብሱን ፡ ሰይፉንም ፡ ሸለመው ። ዮናታንም ፡ የለበሰውን ፡ ካባ ፡ አውልቆ ፡ ርሱንና ፡ ልብሱን ፡ ሰይፉንም ፡ ቀስቱንም ፡ መታጠቂያውንም ፡ ለዳዊት ፡ ሸለመው ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦል ፡ ወደሰደደው ፡ ኹሉ ፡ ይኼድ ፡ ነበር ፣ አስተውሎም ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ ሳኦልም ፡ በጦረኛዎች ፡ ላይ ፡ ሾመው ፤ ይህም ፡ በሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ እና ፡ በሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ ዐይን ፡ መልካም ፡ ነበረ ።

6 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ገድሎ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፣ እየዘመሩና ፡ እየዘፈኑ ፡ እልልም ፡ እያሉ ፡ ከበሮና ፡ አታሞ ፡ ይዘው ፡ ንጉሡን ፡ ሳኦልን ፡ ሊቀበሉ ፡ ሴቶች ፡ ከእስራኤል ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ወጡ ።

7 ፤ ሴቶችም ፦ ሳኦል ፡ ሺሕ ፣ ዳዊትም ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ እያሉ ፡ እየተቀባበሉ ፡ ይዘፍኑ ፡ ነበር ።

8 ፤ ሳኦልም ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፣ ይህም ፡ ነገር ፡ አስከፋው ፤ ርሱም ፦ ለዳዊት ፡ እልፍ ፡ ሰጡት ፣ ለእኔ ፡ ግን ፡ ሺሕ ፡ ብቻ ፡ ሰጡኝ ፤ ከመንግሥት ፡ በቀር ፡ ምን ፡ ቀረበት ፧ አለ ።

9 ፤ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ሳኦል ፡ ዳዊትን ፡ ተመቅኝቶ ፡ ተመለከተው ።

10 ፤ በነጋውም ፡ ሳኦልን ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያዘው ፣ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ። ዳዊትም ፡ በየቀኑ ፡ ያደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ በእጁ ፡ በገና ፡ ይመታ ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡ ጦሩን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ነበር ።

11 ፤ ሳኦልም ፦ ዳዊትን ፡ ከግንቡ ፡ ጋራ ፡ አጣብቄ ፡ እመታዋለኹ ፡ ብሎ ፡ ጦሩን ፡ ወረወረ ። ዳዊትም ፡ ኹለት ፡ ጊዜ ፡ ከፊቱ ፡ ዘወር ፡ አለ ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ከሳኦልም ፡ ስለ ፡ ተለየ ፡ ሳኦል ፡ ዳዊትን ፡ ፈራው ።

13 ፤ ስለዚህም ፡ ሳኦል ፡ ከርሱ ፡ አራቀው ፣ የሺሕ ፡ አለቃም ፡ አደረገው ፤ በሕዝቡም ፡ ፊት ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ነበር ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ በአካኼዱ ፡ ኹሉ ፡ አስተውሎ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ።

15 ፤ ሳኦልም ፡ እጅግ ፡ ብልኅ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አይቶ ፡ እጅግ ፡ ፈራው ።

16 ፤ ነገር ፡ ግን ፣ በፊታቸው ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ስለ ፡ ነበር ፣ እስራኤልና ፡ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ ዳዊትን ፡ ወደዱ ።

17 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፦ ታላቂቱ ፡ ልጄ ፡ ሜሮብ ፡ እንኻት ፤ ርሷን ፡ እድርልኻለኹ ፤ ብቻ ፡ ቀልጣፋ ፡ ልጅ ፡ ኹንልኝ ፣ ስለእግዚአብሔርም ፡ ጦርነት ፡ ተጋደል ፡ አለው ። ሳኦልም ፦ የፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ትኹን ፡ እንጂ ፡ የእኔ ፡ እጅ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ አትኹን ፡ ይል ፡ ነበር ።

18 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፦ ለንጉሥ ፡ ዐማች ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፧ ሰውነቴስ ፡ ምንድር ፡ ናት ፧ የአባቴስ ፡ ወገን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለው ።

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፣ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሜሮብ ፡ ዳዊትን ፡ የምታገባበት ፡ ጊዜ ፡ ሲደርስ ፡ ለመሐላታዊው ፡ ለኤስድሪኤል ፡ ተዳረች ።

20 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሜልኮል ፡ ዳዊትን ፡ ወደደች ፤ ይህም ፡ ወሬ ፡ ለሳኦል ፡ ደረሰለት ፣ ነገሩም ፡ ደስ ፡ አሠኘው ።

21 ፤ ሳኦልም ፦ ወጥመድ ፡ ትኾነው ፡ ዘንድ ፣ የፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ርሷን ፡ እድርለታለኹ ፡ አለ ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፦ ዛሬ ፡ ኹለተኛ ፡ ዐማች ፡ ትኾነኛለኽ ፡ አለው ።

22 ፤ ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፦ እንሆ ፥ ንጉሥ ፡ እጅግ ፡ ወዶሃል ፥ ባሪያዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ወደውኻል ፥ አኹንም ፡ ለንጉሥ ፡ ዐማች ፡ ኹን ፡ ብላችኹ ፡ በስውር ፡ ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

23 ፤ የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በዳዊት ፡ ጆሮ ፡ ተናገሩ ፤ ዳዊትም ፦ እኔ ፡ ድኻ ፡ የተጠቃኹም ፡ ሰው ፡ ስኾን ፡ ለንጉሥ ፡ ዐማች ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ለእናንተ ፡ ትንሽ ፡ ነገር ፡ ይመስላችኋልን ፡ አለ ።

24 ፤ የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ። ዳዊት ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

25 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ ይጥለው ፡ ዘንድ ፡ ዐስቦ ። የንጉሥን ፡ ጠላቶች ፡ ይበቀል ፡ ዘንድ ፡ ከመቶ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ሸለፈት ፡ በቀር ፡ ንጉሥ ፡ ማጫ ፡ አይሻም ፡ ብላችኹ ፡ ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ አላቸው ።

26 ፤ የሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ፥ ለንጉሥም ፡ ዐማች ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ደስ ፡ አሠኘው ።

27 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ተነሥተው ፡ ኼዱ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ ዳዊትም ፡ ለንጉሥ ፡ ዐማች ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ሰለባቸውን ፡ አምጥቶ ፡ በቍጥራቸው ፡ ልክ ፡ ለንጉሡ ፡ ሰጠ ። ሳኦልም ፡ ልጁን ፡ ሜልኮልን ፡ ዳረለት ።

28 ፤ ሳኦልም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አየ ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ወደዱት ።

29 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ አጥብቆ ፡ ፈራው ፤ ሳኦልም ፡ ዕድሜውን ፡ ኹሉ ፡ ለዳዊት ፡ ጠላት ፡ ኾነ ።

30 ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቃዎች ፡ ይወጡ ፡ ነበር ፤ በወጡም ፡ ጊዜ ፡ ኹሉ ፡ ከሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ዳዊት ፡ አስተውሎ ፡ ያደርግ ፡ ነበርና ፥ ስሙ ፡ እጅግ ፡ ተጠርቶ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ሳኦልም ፡ ለልጁ ፡ ለዮናታንና ፡ ለባሪያዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ዳዊትን ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ነገራቸው ። የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ግን ፡ ዳዊትን ፡ እጅግ ፡ ይወድ ፡ ነበር ።

2 ፤ ዮናታንም ፦ አባቴ ፡ ሳኦል ፡ ሊገድልኽ ፡ ፈልጓል ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ለነገው ፡ ተጠንቀቅኽ ፡ ተሸሸግ ፥ በስውርም ፡ ተቀመጥ ፤

3 ፤ እኔም ፡ እወጣለኹ ፡ አንተም ፡ ባለኽበት ፡ ዕርሻ ፡ በአባቴ ፡ አጠገብ ፡ እቆማለኹ ፥ ስለ ፡ አንተም ፡ ከአባቴ ፡ ጋራ ፡ እነጋገራለኹ ፤ የኾነውንም ፡ አይቼ ፡ እነግርኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

4 ፤ ዮናታንም ፡ ለአባቱ ፡ ለሳኦል ፦ ርሱ ፡ አልበደለኽምና ፥ ሥራውም ፡ ለአንተ ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ኾኗልና ፥ ንጉሡ ፡ ባሪያውን ፡ ዳዊትን ፡ አይበድለው ፤

5 ፤ ነፍሱንም ፡ በእጁ ፡ ጥሎ ፡ ፍልስጥኤማዊውን ፡ ገደለ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ታላቅ ፡ መድኀኒት ፡ አደረገ ፤ አንተም ፡ አይተኽ ፡ ደስ ፡ አለኽ ፤ በከንቱ ፡ ዳዊትን ፡ በመግደልኽ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ላይ ፡ ትበድላለኽ ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ መልካም ፡ ተናገረ ።

6 ፤ ሳኦልም ፡ የዮናታንን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፤ ሳኦልም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ዳዊት ፡ አይገደልም ፡ ብሎ ፡ ማለ ።

7 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ ጠርቶ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ነገረው ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ አመጣው ፥ እንደ ፡ ቀድሞውም ፡ በፊቱ ፡ ነበረ ።

8 ፤ ደግሞም ፡ ጦርነት ፡ ኾነ ፤ ዳዊትም ፡ ወጥቶ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ተዋጋ ፥ ታላቅ ፡ ግዳይም ፡ ገደላቸው ፥ ከፊቱም ፡ ሸሹ ።

9 ፤ ሳኦልም ፡ ጦሩን ፡ ይዞ ፡ በቤቱ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ክፉ ፡ መንፈስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ያዘው ። ዳዊትም ፡ በእጁ ፡ በገና ፡ ይመታ ፡ ነበር ።

10 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ከግንብ ፡ ጋራ ፡ ያጣብቀው ፡ ዘንድ ፡ ጦሩን ፡ ወረወረ ፤ ዳዊትም ፡ ከሳኦል ፡ ፊት ፡ ዘወር ፡ አለ ፥ ጦሩም ፡ በግንቡ ፡ ውስጥ ፡ ተተከለ ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ዳዊት ፡ ሸሽቶ ፡ አመለጠ ።

11 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ጠብቀው ፡ በነጋው ፡ እንዲገድሉት ፡ መልእክተኞቹን ፡ ወደዳዊት ፡ ቤት ፡ ላከ ፤ ሚስቱም ፡ ሜልኮል ፦ በዚች ፡ ሌሊት ፡ ነፍስኽን ፡ ካላዳንኽ ፡ ነገ ፡ ትገደላለኽ ፡ ብላ ፡ ነገረችው ።

12 ፤ ሜልኮልም ፡ ዳዊትን ፡ በመስኮት ፡ አወረደችው ፤ ኼደም ፥ ሸሽቶም ፡ አመለጠ ።

13 ፤ ሜልኮልም ፡ ተራፊምን ፡ ወስዳ ፡ በዐልጋ ፡ ላይ ፡ አኖረችው ፥ በራስጌውም ፡ ጕንጕን ፡ የፍየል ፡ ጠጕር ፡ አደረገች ፥ በልብስም ፡ ከደነችው ።

14 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ እንዲያመጡት ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ፥ ርሷም ፦ ታሟል ፡ አለቻቸው ።

15 ፤ ሳኦልም ፦ እገድለው ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ከነ ፡ ዐልጋው ፡ አምጡልኝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኞቹን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሰደደ ።

16 ፤ መልእክተኞቹም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ተራፊሙን ፡ በዐልጋው ፡ ላይ ፡ አገኙ ፥ በራስጌውም ፡ ጕንጕን ፡ የፍየል ፡ ጠጕር ፡ ነበረ ።

17 ፤ ሳኦልም ፡ ሜልኮልን ፦ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አድርገሽ ፡ አታለልሽኝ ፧ ጠላቴን ፡ አስኰበለልሽው ፡ አላት ። ሜልኮልም ፡ ለሳኦል ፦ ርሱ ፦ አውጥተሽ ፡ ስደጂኝ ፥ አለዚያም ፡ እገድልሻለኹ ፡ አለኝ ፡ ብላ ፡ መለሰችለት ።

18 ፤ ዳዊትም ፡ ሸሽቶ ፡ አመለጠ ፥ ወደ ፡ አርማቴምም ፡ ወደ ፡ ሳሙኤል ፡ መጣ ፥ ሳኦልም ፡ ያደረገበትን ፡ ዅሉ ፡ ነገረው ፤ ርሱና ፡ ሳሙኤልም ፡ ኼዱ ፡ በነዋትዘራማም ፡ ተቀመጡ ።

19 ፤ ሳኦልም ፦ ዳዊት ፥ እንሆ ፥ በአርማቴም ፡ አገር ፡ በነዋትዘራማ ፡ ተቀምጧል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ሰማ ።

20 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኞችን ፡ ሰደደ ፤ የነቢያት ፡ ጉባኤ ፡ ትንቢት ፡ ሲናገሩ ፥ ሳሙኤልም ፡ አለቃቸው ፡ ኾኖ ፡ ሲቆም ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በሳኦል ፡ መልእክተኞች ፡ ላይ ፡ ወረደ ፥ እነርሱም ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ዠምር ።

21 ፤ ሳኦልም ፡ ያንን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሌላዎች ፡ መልእክተኞችን ፡ ሰደደ ፥ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ። ሳኦልም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሦስተኛ ፡ ጊዜ ፡ መልእክተኞችን ፡ ሰደደ ፥ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ።

22 ፤ የሳኦልም ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ፥ ርሱም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አርማቴም ፡ መጣ ፥ በሤኩም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ የውሃ ፡ ጕድጓድ ፡ ደረሰ ። ሳሙኤልና ፡ ዳዊት ፡ የት ፡ ናቸው ፧ ብሎ ፡ ጠየቀ ፤ አንድ ፡ ሰውም ፦ እንሆ ፥ በአርማቴም ፡ አገር ፡ በነዋትዘራማ ፡ ናቸው ፡ አለው ።

23 ፤ ወደአርማቴምም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ነዋትዘራማ ፡ ኼደ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በርሱ ፡ ደግሞ ፡ ወረደ ፥ ርሱም ፡ ኼደ ፥ ወደአርማቴምም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ነዋትዘራማ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ትንቢት ፡ ይናገር ፡ ነበር ።

24 ፤ ልብሱንም ፡ አወለቀ ፥ በሳሙኤልም ፡ ፊት ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ፥ ዕራቍቱንም ፡ ወድቆ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዅሉ ፡ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ዅሉ ፡ ተጋደመ ። ስለዚህ ፦ ሳኦል ፡ ደግሞ ፡ ከነቢያት ፡ መካከል ፡ ነውን ፧ ይባባሉ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ከአርማቴም ፡ አገር ፡ ከነዋትዘራማ ፡ ሸሸ ፥ ወደ ፡ ዮናታንም ፡ መጥቶ ፦ ምን ፡ አደረግኹ ፧ እኔንስ ፡ ለመግደል ፡ የሚፈልግ ፡ በአባትኽ ፡ ፊት ፡ ጠማምነቴና ፡ ኀጢአቴ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ተናገረው ።

2 ፤ ዮናታንም ፦ ይህንስ ፡ ያርቀው ፥ አትሞትም ፤ እንሆ ፥ አባቴ ፡ አስቀድሞ ፡ ለእኔ ፡ ሳይገልጥ ፡ ትልቅም ፡ ትንሽም ፡ ነገር ፡ ቢኾን ፡ አያደርግም ፤ አባቴስ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ይሰውረኛል ፧ እንዲህ ፡ አይደለም ፡ አለው ።

3 ፤ ዳዊትም ፦ እኔ ፡ በፊትኽ ፡ ሞገስ ፡ እንዳገኘኹ ፡ አባትኽ ፡ በእውነት ፡ ያውቃል ፤ ርሱም ፦ ዮናታን ፡ እንዳይከፋው ፡ አይወቅ ፡ ይላል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ! በእኔና ፡ በሞት ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ ርምጃ ፡ ያኽል ፡ ቀርቷል ፡ ብሎ ፡ ማለ ።

4 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፦ ነፍስኽ ፡ የወደደችውን ፡ ዅሉ ፡ አደርግልኻለኹ ፡ አለው ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ዮናታንን ፡ አለው ፦ እንሆ ፥ ነገ ፡ መባቻ ፡ ነው ፤ በንጉሥም ፡ አጠገብ ፡ ለምሳ ፡ አልቀመጥም ፤ እስከ ፡

ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በውጭ ፡ በሜዳ ፡ እንድሸሸግ ፡ አሰናብተኝ ።

6 ፤ አባትኽም ፡ ቢፈልገኝ ። ለዘመዶቹ ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ የዓመት ፡ መሥዋዕት ፡ አላቸውና ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡ ፈጥኖ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ አጽንቶ ፡ ለምኖኛል ፡ በለው ።

7 ፤ ርሱም ፦ መልካም ፡ ነው ፡ ቢል ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፡ ደኅንነት ፡ ይኾናል ፤ ቢቈጣ ፡ ግን ፡ ክፋት ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተቈረጠች ፡ ዕወቅ ።

8 ፤ እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከባሪያኽ ፡ ጋራ ፡ አድርገኻልና ፥ ለባሪያኽ ፡ ቸርነት ፡ አድርግ ፤ በደል ፡ ግን ፡ ቢገኝብኝ ፡ አንተ ፡ ግደለኝ ፤ ለምን ፡ ወደ ፡ አባትኽ ፡ ታደርሰኛለኽ ፨

9 ፤ ዮናታንም ፦ ይህ ፡ ከአንተ ፡ ይራቅ ፤ ከአባቴ ፡ ዘንድ ፡ ክፋት ፡ በላይኽ ፡ እንደ ፡ ተቈጠረች ፡ ያወቅኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አልነግርኽምን ፨ አለ ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ ዮናታንን ፦ አባትኽ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የነገረኽ ፡ እንደ ፡ ኾን ፡ ማን ፡ ይነግረኛል ፨ አለው ።

11 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፦ ና ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ እንውጣ ፡ አለው ። ኹለቱም ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጡ ።

12 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ አለው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስክር ፡ ይኹን ፤ ነገ ፡ ወይም ፡ ከነገ ፡ ወዲያ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ አባቴን ፡ መርምሬ ፥ እንሆ ፥ በዳዊት ፡ ላይ ፡ መልካም ፡ ቢያስብ ፡ ልኬ ፡ እገልጥልኻለኹ ፤

13 ፤ አባቴም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ክፋት ፡ ማድረግ ፡ ቢወድ ፡ እኔም ፡ ባላስታውቅኽ ፡ በደኅና ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ ባላሰናብትኽ ፥ እግዚአብሔር ፡ በዮናታን ፡ ይህን ፡ ያድርግ ፡ ይህንም ፡ ይጨምር ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከአባቴ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ።

14 ፤ እኔም ፡ እንዳልሞት ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ አድርግልኝ ፤

15 ፤ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ የዳዊትን ፡ ጠላቶች ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ከምድር ፡ ባጠፋቸው ፡ ጊዜ ፡ ለዘለዓለም ፡ ቸርነትኽን ፡ ከቤቴ ፡ አታርቀው ።

16 ፤ ዮናታንም ፦ እግዚአብሔር ፡ ከዳዊት ፡ ጠላቶች ፡ እጅ ፡ ይፈልገው ፡ ብሎ ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

17 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ይወድ ፡ ነበርና ፥ እንደ ፡ ገና ፡ ማለለት ።

18 ፤ ዮናታንም ፡ አለው ፦ ነገ ፡ መባቻ ፡ ነው ፥ መቀመጫኽም ፡ ባዶ ፡ ኾኖ ፡ ይገኛልና ፥ ትታሰባለኽ ።

19 ፤ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ያኽል ፡ ቈይ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ፈጥነኽ ፡ ውረድ ፥ ነገሩም ፡ በተደረገበት ፡ ቀን ፡ ወደተሸሸግኽበት ፡ ስፍራ ፡ ኺድ ፥ በኤዜል ፡ ድንጋይም ፡ አጠገብ ፡ ቈይ ።

20 ፤ እኔም ፡ በዐላማ ፡ ላይ ፡ እወረውራለኹ ፡ ብዬ ፡ ሦስት ፡ ፍላጻዎችን ፡ ወደ ፡ አጠገቡ ፡ እወረውራለኹ ።

21 ፤ እንሆም ፦ ኺድ ፡ ፍላጻዎችን ፡ ፈልግ ፡ ብዬ ፡ ብላቴናውን ፡ እልከዋለኹ ፤ ብላቴናውንም ፦ እንሆ ፥ ፍላጻው ፡ ከአንተ ፡ ወደዚህ ፡ ነው ፤ ይዘኸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ና ፡ ያልኹት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ለአንተ ፡ ደኅንነት ፡ ነውና ፥ ምንም ፡ የለብኽም ።

22 ፤ ብላቴናውን ፡ ግን ፦ እንሆ ፥ ፍላጻው ፡ ከአንተ ፡ ወዲያ ፡ ነው ፡ ያልኹት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ እግዚአብሔር ፡ አሰናብቶኻልና ፥ መንገድኽን ፡ ኺድ ።

23 ፤ አንተና ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ተነጋገርነው ፥ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለም ፡ በመካከላችን ፡ ምስክር ፡ ነው ።

24 ፤ ዳዊትም ፡ በሜዳው ፡ ተሸሸገ ፤ መባቻም ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ግብር ፡ ለመብላት ፡ ተቀመጠ ።

25 ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ በግንቡ ፡ አጠገብ ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፤ ዮናታንም ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፥ አበኔርም ፡ በሳኦል ፡ አጠገብ ፡ ተቀመጠ ፤ የዳዊትም ፡ ስፍራ ፡ ባዶውን ፡ ነበረ ።

26 ፤ ሳኦልም ፦ አንድ ፡ ነገር ፡ ኾኗል ፥ ንጹሕም ፡ አይደለም ፤ በእውነት ፡ ንጹሕ ፡ አይደለም ፡ ብሎ ፡ ዐስቧልና ፥ በዚያን ፡ ቀን ፡ ምንም ፡ አልተናገረም ።

27 ፤ ከመባቻም ፡ በኋላ ፡ በማግስቱ ፡ በኹለተኛው ፡ ቀን ፡ የዳዊት ፡ ስፍራ ፡ ባዶውን ፡ ነበረ ፤ ሳኦልም ፡ ልጁን ፡
዆ናታንን ፦ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ትናንትና ፡ ወይም ፡ ዛሬ ፡ ግብር ፡ ሊበላ ፡ ያልመጣ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ፧ አለው ።

28 ፤ ዮናታንም ፡ ለሳኦል ፦ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ አጽንቶ ፡ ለመነኝ ፤

29 ፤ ርሱም ፦ ዘመዶቼ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ መሥዋዕት ፡ አላቸውና ፥ ወንድሜም ፡
ጠርቶኛልና ፥ እባክኽ ፥ አሰናብተኝ ፤ አኹንም ፡ በዐይኖችኽ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ልኺድና ፡ ወንድሞቼን ፡
ልይ ፡ አለ ፤ ስለዚህ ፥ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ሰደቃ ፡ አልመጣም ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

30 ፤ የሳኦልም ፡ ቍጣ ፡ በዮናታን ፡ ላይ ፡ ነደደና ። አንተ ፡ የጠማማ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፥ የእሴይን ፡ ልጅ ፡ ለአንተ ፡ ማፈሪያ ፡
ለእናትኽም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ማፈሪያ ፡ እንደ ፡ መረጥኽ ፡ እኔ ፡ አላውቅምን ፧

31 ፤ የእሴይም ፡ ልጅ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በሕይወት ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ አንተና ፡ መንግሥትኽ ፡
አትጸኑም ፤ አኹንም ፡ የሞት ፡ ልጅ ፡ ነውና ፥ ልከኽ ፡ አስመጣልኝ ፡ አለው ።

32 ፤ ዮናታንም ፡ ለአባቱ ፡ ለሳኦል ። ስለ ፡ ምን ፡ ይሞታል ፧ ያደረገውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ መለሰለት ።

33 ፤ ሳኦልም ፡ ሊወጋው ፡ ጦሩን ፡ ወረወረበት ፤ ዮናታንም ፡ አባቱ ፡ ዳዊትን ፡ ፈጽሞ ፡ ሊገድለው ፡ እንደ ፡ ፈቀደ ፡
ዐወቀ ።

34 ፤ አባቱ ፡ ዳዊትን ፡ ስላሳፈረው ፡ ዮናታን ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ዐዝኗልና ፥ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ ከሰደቃው ፡
ተነሣ ፥ በመባቻውም ፡ በኹለተኛ ፡ ቀን ፡ ግብር ፡ አልበላም ።

35 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በነጋው ፡ ዮናታን ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ወደተቃጠረበት ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጣ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡
ታናሽ ፡ ብላቴና ፡ ነበረ ።

36 ፤ ብላቴናውንም ፦ ሮጠኽ ፡ የምወረውራቸውን ፡ ፍላጻዎች ፡ ፈልግልኝ ፡ አለው ። ብላቴናውም ፡ በሮጠ ፡ ጊዜ ፡
ፍላጻውን ፡ ወደ ፡ ማዶ ፡ ወረወረው ።

37 ፤ ብላቴናውም ፡ ዮናታን ፡ ፍላጻውን ፡ ወደወረወረበት ፡ ስፍራ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ዮናታን ፦ ፍላጻው ፡ ከአንተ ፡ ወዲያ ፡
ነው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ብላቴናው ፡ ጮኸ ።

38 ፤ ዮናታንም ፡ ደግሞ ፦ ቶሎ ፡ ፍጠን ፥ አትቈይ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ብላቴናው ፡ ጮኸ ፤ የዮናታንም ፡ ብላቴና ፡
ፍላጻዎቹን ፡ ሰብስቦ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ መጣ ።

39 ፤ ዮናታንና ፡ ዳዊት ፡ ብቻ ፡ ነገሩን ፡ ያውቁ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ ብላቴናው ፡ ምንም ፡ አያውቅም ፡ ነበር ።

40 ፤ ዮናታንም ፡ መሣሪያውን ፡ ለብላቴናው ፡ ሰጥቶ ፦ ወደ ፡ ከተማ ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

41 ፤ ብላቴናውም ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከስፍራው ፡ በደቡብ ፡ አጠገብ ፡ ተነሣ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡
ተደፋ ፥ ሦስት ፡ ጊዜም ፡ ለሰላምታ ፡ ሰገደ ፤ እየተላቀሱም ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተሳሳሙ ፥ ይልቁንም ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡
አለቀሰ ።

42 ፤ ዮናታንም ፡ ዳዊትን ፦ በደኅና ፡ ኺድ ፤ እንሆ ፥ እኛ ፡ ኹለታችን ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፥ በዘሬና ፡ በዘርኽ ፡ መካከል ፡
ለዘለዓለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኹን ፡ ብለን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ተማምለናል ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡
ኼደ ፤ ዮናታንም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገባ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ።

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ወደ ፡ ኖብ ፡ መጣ ፤ አቢሜሌክም ፡ እየተንቀጠቀጠ ፡ ዳዊትን ፡
ሊገናኘው ፡ መጣና ፦ ስለ ፡ ምን ፡ አንተ ፡ ብቻኽን ፡ ነኽ ፧ ከአንተስ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ማንም ፡ የለም ፧ አለው ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ ካህኑን ፡ አቢሜሌክን ፦ የተላክኽበትን ፡ ነገርና ፡ የሰጠኹኽን ፡ ትእዛዝ ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፡ ብሎ ፡
ንጉሡ ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ አዦኛል ፤ ስለዚህም ፡ ብላቴናዎቼን ፡ እንዲህ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ተውኋቸው ።

3 ፤ አኹንስ ፡ በእጅኽ ፡ ምን ፡ አለ ፧ ዐምስት ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡ የተገኘውን ፡ በእጄ ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።

4 ፤ ካህኑም ፡ ለዳዊት ፡ መልሶ ፦ ኹሉ ፡ የሚበላው ፡ እንጀራ ፡ የለኝም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ የተቀደሰ ፡ እንጀራ ፡ አለ ፤ ብላቴናዎቹ ፡ ከሴቶቹ ፡ ንጹሓን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ መብላት ፡ ይቻላል ፡ አለው ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ለካህኑ ፡ መልሶ ፦ በእውነት ፡ ከወጣን ፡ ዠምረን ፡ እኛ ፡ ሰውነታችንን ፡ ከሴቶች ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ጠብቀናል ፤ የብላቴናዎችም ፡ ዕቃ ፡ የተቀደሰች ፡ ናት ፤ ስለዚህ ፥ ዛሬ ፡ ዕቃቸው ፡ የተቀደሰች ፡ በመኾኗ ፥ እንጀራው ፡ እንደሚበላ ፡ እንጀራ ፡ ይኾናል ፡ አለው ።

6 ፤ ካህኑም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ትኩስ ፡ እንጀራ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ከተነሣው ፡ ከገጹ ፡ ኅብስት ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ እንጀራ ፡ አልነበረምና ፡ የተቀደሰውን ፡ እንጀራ ፡ ሰጠው ።

7 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከሳኦል ፡ ባሪያዎች ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተገኝቶ ፡ ነበር ፤ ስሙም ፡ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ ነበረ ፥ ለሳኦልም ፡ የእረኛዎቹ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

8 ፤ ዳዊትም ፡ አቢሜሌክን ፦ የንጉሥ ፡ ጒዳይ ፡ ስላስቸኰለኝ ፡ ሰይፌንና ፡ መሣሪያዬን ፡ አላመጣኹምና ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ጦር ፡ ወይም ፡ ሰይፍ ፡ አለ ፡ ወይ ፡ አለው ።

9 ፤ ካህኑም ፦ በኤላ ፡ ሸለቆ ፡ የገደልኸው ፡ የፍልስጥኤማዊው ፡ የጎልያድ ፡ ሰይፍ ፥ እንሆ ፥ በመጐናጸፊያ ፡ ተጠቅሎ ፡ ከዚህ ፡ ከኤፉዱ ፡ በኋላ ፡ አለ ፤ ትወስደውም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ውሰደው ፤ ሌላ ፡ ከዚህ ፡ የለም ፡ አለ ። ዳዊትም ፦ እንደ ፡ ርሱ ፡ ያለ ፡ የለምና ፡ ርሱን ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ ተነሣ ፡ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦልን ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፥ ወደጌትም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አንኩስ[140] ፡ ኼደ ።

11 ፤ የአንኩስ ፡ ባሪያዎችም ፦ ይህ ፡ ዳዊት ፡ የአገሩ ፡ ንጉሥ ፡ አይደለምን ፡ ሳኦል ፡ ሺሕ ፥ ዳዊትም ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ ብለው ፡ ሴቶች ፡ በዘፈን ፡ የዘመሩለት ፡ ርሱ ፡ አይደለምን ፡ አሉት ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በልቡ ፡ አኖረ ፥ የጌትንም ፡ ንጉሥ ፡ አንኩስን ፡ እጅግ ፡ ፈራ ።

13 ፤ በፊታቸውም ፡ አእምሮውን ፡ ለወጠ ፥ በያዙትም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እብድ ፡ ኾነ ፥ በበሩም ፡ መድረክ ፡ ላይ ፡ ተንፈራፈረ ፥ ልጋጉም ፡ በጢሙ ፡ ላይ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ።

14 ፤ አንኩስም ፡ ባሪያዎቹን ፦ እንሆ ፥ ይህ ፡ ሰው ፡ እብድ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አይታችኹአል ፤ ለምን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አመጣችኹት ፡ በፊቴ ፡ ያብድ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ያመጣችኹት ፡ እብድ ፡ ጠፍቶብኝ ፡ ነውን ፡ እንዲህ ፡ ያለውስ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ይገባልን ፡ አላቸው ።

____________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ ተነሣ ፡ ወደዓዶላም ፡ ዋሻ ፡ ኰበለለ ፤ ወንድሞቹና ፡ የአባቱም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ኹሉ ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወደዚያ ፡ ወረዱ ።

2 ፤ የተጨነቀውም ፡ ኹሉ ፥ ብድርም ፡ ያለበት ፡ ኹሉ ፥ የተከፋም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተከማቸ ፤ ርሱም ፡ በላያቸው ፡ አለቃ ፡ ኾነ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ የሚያኽሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ በሞዐብ ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ኼደ ፤ የሞዐብንም ፡ ንጉሥ ፦ እግዚአብሔር ፡ የሚያደርግልኝን ፡ እስካውቅ ፡ ድረስ ፡ አባቴና ፡ እናቴ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

4 ፤ በሞዐብም ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ አመጣቸው ፤ ዳዊትም ፡ በዐምባ ፡ ውስጥ ፡ በነበረበት ፡ ወራት ፡ ኹሉ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጡ ።

5 ፤ ነቢዩ ፡ ጋድም ፡ ዳዊትን ፦ ተነሥተኽ ፡ ወደይሁዳ ፡ ምድር ፡ ኺድ ፡ እንጂ ፡ በዐምባው ፡ ውስጥ ፡ አትቀመጥ ፡ አለው ፤ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደሔሬት ፡ ዱር ፡ መጣ ።

6 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ እንደ ፡ ተገለጡ ፡ ሰማ ። ሳኦልም ፡ በጊብዓ ፡ በዐጣጥ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፤ በኰረብታው ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፥ በእጁም ፡ ጦር ፡ ይዞ ፡ ነበር ፤ ባሪያዎቹም ፡ ኹሉ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

---

140 ዕብ. ፥ አኪሽ ።

7 ፤ ሳኦልም ፡ በአጠገቡ ፡ የቆሙትን ፡ ባሪያዎቹን ፦ ብንያማውያን ፡ ሆይ ፥ እንግዲህ ፡ ስሙ ፤ በእውኑ ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ዕርሻና ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ለኹላችኹ ፡ ይሰጣችኋልን ፧ ኹላችኹንስ ፡ ሻለቃዎችና ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፡ ያደርጋችኋልን ፧

8 ፤ ኹላችኹ ፡ በላዬ ፡ዶልታችኹ ፡ ተነሣችኹብኝ ፤ ልጄ ፡ ከእሴይ ፡ ልጅ ፡ ጋራ ፡ ሲማማል ፡ ምንም ፡ አይገልጥልኝም ፤ ከእናንተም ፡ አንድ ፡ ለእኔ ፡ የሚያዝን ፡ የለም ፥ ዛሬም ፡ እንደኾነው ፡ ኹሉ ፡ ልጄ ፡ ባሪያዬን ፡ እንዲዶልት ፡ ሲያስነሣብኝ ፡ ማንም ፡ አላስታወቀኝም ፡ አላቸው ።

9 ፤ በሳኦልም ፡ ባሪያዎች ፡ አጠገብ ፡ የቆመው ፡ ኤዶማዊው ፡ዶይቅ ፡ መልሶ ፦ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኖብ ፡ ወደአኪሜሌክ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አቢሜሌክ ፡ ሲመጣ ፡ አይቼዋለኹ ።

10 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ጠየቀለት ፥ ሥንቅንም ፡ ሰጠው ፥ የፍልስጥኤማዊውንም ፡ የጎልያድን ፡ ሰይፍ ፡ ሰጠው ፡ አለ ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ የአኪጦብን ፡ ልጅ ፡ ካህኑን ፡ አቢሜሌክን ፡ በኖብም ፡ ያሉትን ፡ ካህናት ፡ የአባቱን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ልኮ ፡ አስጠራቸው ፤ ኹላቸውም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጡ ።

12 ፤ ሳኦልም ፦ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንግዲህ ፡ ስማ ፡ አለ ፤ ርሱም ፦ እንሆኝ ፥ ጌታዬ ፡ ሆይ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

13 ፤ ሳኦልም ፦ አንተና ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ ለምን ፡ ዶለታችኹብኝ ፧ እንጀራና ፡ ሰይፍ ፡ ሰጠኸው ፥ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ትውልድ ፡ ጠላት ፡ ኾኖ ፡ ይነሣብኝ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ ጠየቅኽለት ፡ አለው ።

14 ፤ አቢሜሌክም ፡ መልሶ ፡ ንጉሡን ፦ ከባሪያዎችኽ ፡ ኹሉ ፡ የታመነ ፥ ለንጉሥም ፡ ዐማች ፡ የኾነ ፥ በትእዛዝኽ ፡ የሚኼድ ፥ በቤትኽም ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ፧

15 ፤ በእውኑ ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ ዠመርኹን ፧ ይህ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ይህን ፡ ኹሉ ፡ እጅግ ፡ ወይም ፡ ጥቂት ፡ ቢኾን ፡ አላውቅምና ፡ ንጉሡ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ በእኔ ፡ በባሪያውና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አያኑር ፡ አለ ።

16 ፤ ንጉሡም ፦ አቢሜሌክ ፡ ሆይ ፥ አንተና ፡ የአባትኽ ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ፈጽማችኹ ፡ ትሞታላችኹ ፡ አለ ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ በዙሪያው ፡ የቆሙትን ፡ እግረኛዎች ፦ የእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ እጅ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ ኰብለላውንም ፡ ሲያውቁ ፡ በገሮዬ ፡ አልገለጡምና ፡ ዞራችኹ ፡ ግደሏቸው ፡ አላቸው ። የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ ግን ፡ እጃቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ላይ ፡ ይዘረጉ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ዶይቅን ፦ አንተ ፡ ዞረኽ ፡ በካህናቱ ፡ ላይ ፡ ውደቅባቸው ፡ አለው ። ኤዶማዊውም ፡ ዶይቅ ፡ ዞሮ ፡ በካህናቱ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ የለበሱትን ፡ ሰማንያ ፡ ዐምስት ፡ ሰዎች ፡ ገደለ ።

19 ፤ የካህናቱም ፡ ከተማ ፡ ኖብን ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ መታ ፤ ወንዶችንና ፡ ሴቶችንም ፥ ብላቴናዎችንና ፡ ጡት ፡ የሚጠቡትን ፥ በሬዎችንና ፡ አህያዎችንም ፡ በጎችንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደለ ።

20 ፤ ከአኪጦብም ፡ ልጅ ፡ ከአቢሜሌክ ፡ ልጆች ፡ ስሙ ፡ አብያታር[141] ፡ የሚባል ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ አምልጦ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሸሸ ።

21 ፤ አብያታርም ፡ ሳኦል ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ካህናት ፡ እንደ ፡ ፈጀ ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

22 ፤ ዳዊት ፡ አብያታርን ፦ ኤዶማዊው ፡ ዶይቅ ፡ በዚያ ፡ መኖሩን ፡ ባየኹ ፡ ጊዜ ፦ ለሳኦል ፡ በርግጥ ፡ ይነግራል ፡ ብዬ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ዐውቄዋለኹ ፤ ለአባትኽ ፡ ቤት ፡ ነፍስ ፡ ኹሉ ፡ የጥፋታቸው ፡ ምክንያት ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

23 ፤ ነፍሴን ፡ የሚፈልግ ፡ የአንተን ፡ ነፍስ ፡ ይፈልጋልና ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ተጠብቀኽ ፡ ትኖራለኽና ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥ ፥ አትፍራ ፡ አለው ።

——————— መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ። ———————

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ ለዳዊትም ፦ እንሆ ፥ ፍልስጥኤማውያን ፡ ቅዒላን ፡ ይወጋሉ ፥ ዐውድማውንም ፡ ይዘርፋሉ ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ደረሰው ።

---

141 ዕብ. ፥ አቢያታር ፡ (አበ ፡ ተረፍ ፥ የትርፍ ፡ አባት) ።

2 ፤ ዳዊትም ፦ ልኺድን ፡ እነዚህንስ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልምታን ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዳዊትን ፦ ኺድ ፥ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ምታ ፡ ቅዒላንም ፡ አድን ፡ አለው ።

3 ፤ የዳዊትም ፡ ሰዎች ፦ እንሆ ፥ በዚህ ፡ በይሁዳ ፡ መቀመጥ ፡ እንፈራለን ፥ ይልቁንስ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡
ጭፍራዎች ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ብንኼድ ፡ እንዴት ፡ ነው ፡ አሉት ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡ መልሶ ፦ ፍልስጥኤማውያንን ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡
እሰጣለኹና ፡ ተነሥተኽ ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ውረድ ፡ አለው ።

5 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ኼዱ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፤ እንስሳዎቻቸውንም ፡
ማረኩ ፥ በታላቅም ፡ አገዳደል ፡ ገደሏቸው ። ዳዊትም ፡ በቅዒላ ፡ የሚኖሩትን ፡ አዳነ ።

6 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ የአቢሜሌክ ፡ ልጅ ፡ አብያታር ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ በኰበለለ ፡ ጊዜ ፡ ኤፉዱን ፡ ይዞ ፡
ወርዶ ፡ ነበር ።

7 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ ሰማ ፤ ሳኦልም ፦ መዝጊያና ፡ መወርወሪያ ፡ ወዳለባት ፡ ከተማ ፡
ገብቶ ፡ ተገኝቷልና ፥ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፡ አለ ።

8 ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡ ወርደው ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፥ ዳዊትንና ፡ ሰዎቹንም ፡ ይከቡ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፡ አዘዘ ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦል ፡ ክፉን ፡ እንዳሰበበት ፡ ዐወቀ ፤ ካህኑን ፡ አብያታርንም ፦ ኤፉዱን ፡ ወደዚህ ፡ አምጣ ፡ አለው ።

10 ፤ ዳዊትም ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ ከተማዪቱን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡ ቅዒላ ፡
ሊመጣ ፡ እንደሚፈልግ ፡ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ፈጽሜ ፡ ሰምቻለኹ ።

11 ፤ የቅዒላ ፡ ሰዎች ፡ በእጁ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡኛልን ፡ ባሪያኽስ ፡ እንደ ፡ ሰማ ፡ ሳኦል ፡ በእውኑ ፡
ይወርዳልን ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ እንድትነግረኝ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፦ ይወርዳል ፡ አለ ።

12 ፤ ዳዊትም ፦ የቅዒላ ፡ ሰዎች ፡ እኔንና ፡ ሰዎቼን ፡ በሳኦል ፡ እጅ ፡ አሳልፈው ፡
ይሰጡናልን ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፦ አሳልፈው ፡ ይሰጧችኋል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

13 ፤ ዳዊትና ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ የሚኾኑ ፡ ሰዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ከቅዒላ ፡ ወጡ ፥ መኼድም ፡ ወደሚችሉበት ፡
ኼዱ ። ሳኦልም ፡ ዳዊት ፡ ከቅዒላ ፡ እንደ ፡ ሸሸ ፡ ሰማ ፤ ስለዚህም ፡ ከመውጣት ፡ ቀረ ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በዐምባ ፡ ውስጥ ፡ ይኖር ፡ ነበር ፥ ከዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ ባለው ፡ በተራራማው ፡ አገር ፡
ተቀመጠ ፤ ሳኦልም ፡ ኹል ፡ ጊዜ ፡ ይፈልገው ፡ ነበር ፥ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ አልሰጠውም ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦል ፡ ነፍሱን ፡ ሊፈልግ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ አየ ፤ ዳዊትም ፡ በዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በጥሻው ፡ ውስጥ ፡
ይኖር ፡ ነበር ።

16 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ጥሻው ፡ ስጥ ፡ ኼደ ፤ እጁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡
አጽንቶ ፦

17 ፤ የአባቴ ፡ የሳኦል ፡ እጅ ፡ አታገኝኽምና ፡ አትፍራ ፤ አንተም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትኾናለኽ ፥ እኔም ፡
ከአንተ ፡ በታች ፡ ኹለተኛ ፡ እኾናለኹ ፤ ይህን ፡ ደግሞ ፡ አባቴ ፡ ሳኦል ፡ ያውቃል ፡ አለው ።

18 ፤ ኹለቱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረጉ ፤ ዳዊትም ፡ በጥሻው ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ፥ ዮናታንም ፡
ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ።

19 ፤ የዚፍ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ መጥተው ፦ እንሆ ፥ ዳዊት ፡ በየሴሞን ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ በኤኬላ ፡
ኰረብታ ፡ ላይ ፡ በጥሻ ፡ ውስጥ ፡ ባሉት ፡ ዐምባዎች ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡ የለምን ፡

20 ፤ አኹንም ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ትወርድ ፡ ዘንድ ፡ ነፍስኽ ፡ እንደ ፡ ወደደች ፡ ውረድ ፤ በንጉሡም ፡ እጅ ፡ ርሱን ፡
አሳልፎ ፡ ለመስጠት ፡ እኛ ፡ አለን ፡ አሉት ።

21 ፤ ሳኦልም ፡ አለ ፦ እናንተ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ዐዝናችኋልና ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተባረካችኹ ፡ ኹኑ ፤

22 ፤ አኹንም ፡ ደግሞ ፡ ኺዱ ፤ ርሱም ፡ እጅግ ፡ ተንኰለኛ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ሰምቻለኹና ፡ አጥብቃችኹ ፡

ፈልጉት ፥ እግሩም ፡ የሚኼድበትን ፡ ስፍራ ፡ እዩና ፡ ዕወቁ ፥ በዚያ ፡ ያየውንም ፡ ሰው ፡ አግኙ ።

23 ፤ ርሱ ፡ የሚደበቅበትንና ፡ የሚሸሸግበትን ፡ ስፍራ ፡ እዩና ፡ ዕወቁ ፥ በርግጥም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፥ እኔም ፡
ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እኼዳለኹ ፤ በምድርም ፡ ውስጥ ፡ ቢሸሸግ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ እፈልገዋለኹ ።

24 ፤ እነዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ከሳኦል ፡ በፊት ፡ ወደ ፡ ዚፍ ፡ ኼዱ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ ግን ፡ በየሴሞን ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡
በዐረባ ፡ በማዖን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ነበሩ ።

25 ፤ ሳኦልና ፡ ሰዎቹም ፡ ሊፈልጉት ፡ ኼዱ ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አለቱ ፡ ወርዶ ፡ በማዖን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ተቀመጠ ፤ ሳኦልም ፡ ያንን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊትን ፡ በማዖን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አሳደደው ።

26 ፤ ሳኦልም ፡ በተራራው ፡ ባንድ ፡ ወገን ፡ ኼደ ፥ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ በተራራው ፡ በሌላው ፡ ወገን ፡ ኼዱ ። ሳኦልና ፡
ሰዎቹም ፡ ዳዊትንና ፡ ሰዎቹን ፡ ለመያዝ ፡ ከበዋቸው ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ ከሳኦል ፡ ፊት ፡ ያመልጥ ፡ ዘንድ ፡ ፈጠነ ።

27 ፤ ወደ ፡ ሳኦልም ፡ መልእክተኛ ፡ መጥቶ ፦ ፍልስጥኤማውያን ፡ አገሩን ፡ ወረውታልና ፥ ፈጥነኽ ፡ ና ፡ አለው ።

28 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊትን ፡ ማሳደድ ፡ ትቶ ፡ ተመለሰ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋራ ፡ ሊዋጋ ፡ ኼደ ። ስለዚህ ፡ የዚህ ፡
ስፍራ ፡ ስም ፡ የማምለጥ ፡ አለት ፡ ተባለ ።

29 ፤ ዳዊትም ፡ ከዚያ ፡ ወጥቶ ፡ በዐይንጋዲ ፡ ዐምባዎች ፡ ተቀመጠ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ሳኦል ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ከማሳደድ ፡ ከተመለሰ ፡ በኋላ ፦ እንሆ ፥ ዳዊት ፡ በዐይንጋዲ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ አለ ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ደረሰለት ።

2 ፤ ሳኦልም ፡ ከእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ የተመረጡትን ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ፥ ዳዊትንና ፡ ሰዎቹንም ፡ ለመፈለግ ፡
የበረሓ ፡ ፍየሎች ፡ ወደነበሩባቸው ፡ አለቶች ፡ ኼደ ።

3 ፤ በመንገድም ፡ አጠገብ ፡ ወዳሉት ፡ የበጎች ፡ ማደሪያዎች ፡ መጣ ፥ በዚያም ፡ ዋሻ ፡ ነበረ ፤ ሳኦልም ፡ ወገቡን ፡
ይሞክር ፡ ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ ገባ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ከዋሻው ፡ በውስጠኛው ፡ ቦታ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

4 ፤ የዳዊትም ፡ ሰዎች ፦ እንሆ ፥ ጠላትኽን ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ፥ በዐይንኽም ፡ ደስ ፡ የሚያሠኝኽን ፡
ታደርግበታለኽ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ የነገረኽ ፡ ቀን ፥ እንሆ ፥ ዛሬ ፡ ነው ፡ አሉት ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ የሳኦልን ፡
መጐናጸፊያ ፡ ዘርፍ ፡ በቀስታ ፡ ቈረጠ ።

5 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የሳኦልን ፡ የልብሱን ፡ ዘርፍ ፡ ስለ ፡ ቈረጠ ፡ የዳዊት ፡ ልብ ፡ በሐዘን ፡ ተመታ ።

6 ፤ ሰዎቹንም ፦ እግዚአብሔር ፡ የቀባው ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡
ኣደርግ ፡ ዘንድ ፡ እጄንም ፡ እጥልበት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ያርቀው ፡ አላቸው ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ሰዎቹን ፡ ከለከላቸው ፥ በሳኦልም ፡ ላይ ፡ ይነሡ ፡ ዘንድ ፡ አልተዋቸውም ፤ ሳኦልም ፡
ከዋሻው ፡ ተነሥቶ ፡ መንገዱን ፡ ኼደ ።

8 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ደግሞ ፡ ተነሣ ፥ ከዋሻውም ፡ ወጣ ፥ ከሳኦልም ፡ በኋላ ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ብሎ ፡
ጮኸ ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ተመለከተ ፥ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጐንብሶ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ ሳኦልን ፡ አለው ፦ እንሆ ፥ ዳዊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይሻብኻል ፡ የሚሉኽን ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ለምን ፡
ትሰማለኽ ፧

10 ፤ እንሆ ፥ ዛሬ ፡ በዋሻው ፡ ውስጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ እንደ ፡ ሰጠኽ ፡ ዐይንኽ ፡ አይታለች ፤ አንተንም ፡
እንድገድልኽ ፡ ሰዎች ፡ ተናገሩኝ ፤ እኔ ፡ ግን ፦ በእግዚአብሔር ፡ የተቀባ ፡ ነውና ፥ እጄን ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ አልዘረጋም ፡
ብዬ ፡ ራራኹልኽ ።

11 ፤ ደግሞም ፥ አባቴ ፡ ሆይ ፥ የልብስኽ ፡ ዘርፍ ፡ በእጄ ፡ እንዳለ ፡ ተመልከተኽ ፡ ዕወቅ ፤ የልብስኽንም ፡ ዘርፍ ፡
በቈረጥኹ ፡ ጊዜ ፡ አልገደልኹኽም ፤ ስለዚህም ፡ በእጄ ፡ ክፉትና ፡ በደል ፡ እንደሌለ ፥ አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ልትወስድ ፡

ምንም ፡ ብታሳድደኝ ፡ እንዳልበደልኩኽ ፡ ተመልክተኽ ፡ ዕወቅ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ በእኔና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ ይፍረድ ፥ እግዚአብሔርም ፡ አንተን ፡ ይበቀልልኝ ፤ እጄ ፡ ግን ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ አትኾንም ።

13 ፤ በጥንት ፡ ምሳሌ ፦ ከኀጢአተኛዎች ፡ ኀጢአት ፡ ይወጣል ፡ እንደ ፡ ተባለ ፤ እጄ ፡ ግን ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ አትኾንም ።

14 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ማንን ፡ ለማሳደድ ፡ መጥቷል ፧ አንተስ ፡ ማንን ፡ ታሳድዳለኽ ፧ የሞተ ፡ ውሻን ፡ ወይስ ፡ ቍንጫን ፡ ታሳድዳለኽን ፧

15 ፤ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳኛ ፡ ይኹን ፥ በእኔና ፡ በአንተም ፡ መካከል ፡ ይፍረድ ፥ አይቶም ፡ ይሟገትልኝ ፥ ከእጅኽም ፡ ያድነኝ ።

16 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ዳዊት ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለሳኦል ፡ መናገር ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ ሳኦል ፦ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ዳዊት ፥ ይህ ፡ ድምፅኽ ፡ ነውን ፧ አለ ፤ ሳኦልም ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።

17 ፤ ዳዊትን ፡ አለው ፦ እኔ ፡ ክፉ ፡ በመለስኹልኽ ፡ ፋንታ ፡ በጎ ፡ መልሰኽልኛልና ፥ አንተ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቅ ፡ ነኽ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶኝ ፡ ሳለ ፡ አልገደልኸኝምና ፥ ለእኔ ፡ መልካም ፡ እንዳደረግኽልኝ ፡ አንተ ፡ ዛሬ ፡ አሳየኸኝ ።

19 ፤ ጠላቱን ፡ አግኝቶ ፡ በመልካም ፡ መንገድ ፡ ሸኝቶ ፡ የሚሰድ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ስለዚህ ፡ ለእኔ ፡ ስላደረግኸው ፡ ቸርነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመልስልኽ ።

20 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ አንተ ፡ በርግጥ ፡ ንጉሥ ፡ እንድትኾን ፡ የእስራኤልም ፡ መንግሥት ፡ በእጅኽ ፡ እንድትጸና ፡ እኔ ፡ ዐውቃለኹ ።

21 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ዘሬን ፡ እንዳትቈርጥ ፡ ከአባቴም ፡ ቤት ፡ ስሜን ፡ እንዳታጠፋው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማልልኝ ።

22 ፤ ዳዊትም ፡ ለሳኦል ፡ ማለለት ፤ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ፥ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡ ዐምባው ፡ ወጡ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ።

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሞተ ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ተሰብስበው ፡ አለቀሱለት ፥ በአርማቴምም ፡ በቤቱ ፡ ቀበሩት ። ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደፋራን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወረደ ።

2 ፤ በማዖንም ፡ የተቀመጠ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፥ ከብቱም ፡ በቀርሜሎስ ፡ ነበረ ፤ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፥ ለርሱም ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ በጎችና ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ፍየሎች ፡ ነበሩት ፤ በቀርሜሎስም ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ነበር ።

3 ፤ የሰውዮውም ፡ ስም ፡ ናባል ፥ የሚስቱም ፡ ስም ፡ አቢግያ[142] ፡ ነበረ ፤ የሴቲቱም ፡ አእምሮ ፡ ታላቅ ፥ መልኳም ፡ የተዋበ ፡ ነበረ ፤ ሰውዮው ፡ ግን ፡ ባለጌ ፡ ነበረ ፥ ግብሩም ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ ከካሌብም ፡ ወገን ፡ ነበረ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳለ ፦ ናባል ፡ በጎቹን ፡ ይሸልታል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ሰማ ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ዐሥር ፡ ጐልማሳዎች ፡ ላከ ፡ ለጐልማሳዎችም ፡ አለ ፦ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ወጥታችኹ ፡ ወደ ፡ ናባል ፡ ኺዱ ፥ በስሜም ፡ ስለ ፡ ሰላም ፡ ጠይቁት ፤

6 ፤ እንዲህም ፡ በሉት ፦ በደኅንነት ፡ ኑር ፥ ለአንተና ፡ ለቤትኽም ፡ ለአንተም ፡ ላሉት ፡ ኹሉ ፡ ሰላም ፡ ይኹን ።

7 ፤ አኹንም ፡ በጎችኽን ፡ እንድትሸልት ፡ ሰምቻለኹ ፤ እረኛዎችኽም ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፥ ከቶ ፡ አልበደልናቸውም ፤ በቀርሜሎስም ፡ በተቀመጡበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ከመንጋው ፡ አንዳች ፡ አልጐደለባቸውም ።

8 ፤ ጐልማሳዎችኽን ፡ ጠይቃቸው ፥ እነርሱም ፡ ይነግሩኻል ፤ አኹንም ፡ እንግዲህ ፡ በመልካም ፡ ቀን ፡

142 ዕብ. ፥ አቢጋይል ።

መጥተንብኻልና ፥ ጕልማሳዎች ፡ በፊትኽ ፡ ሞገስ ፡ ያግኙ ፤ በእጅኽም ፡ ከተገኘው ፡ ለባሪያዎችኽና ፡ ለልጅኽ ፡ ለዳዊት ፥ እባክኽ ፥ ስጥ ።

9 ፤ የዳዊትም ፡ ጕልማሳዎች ፡ መጡ ፥ ይህንም ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በዳዊት ፡ ስም ፡ ለናባል ፡ ነግረው ፡ ዝም ፡ አሉ ።

10 ፤ ናባልም ፡ ለዳዊት ፡ ባሪያዎች ። ዳዊት ፡ ማን ፡ ነው ፡ የእሴይስ ፡ ልጅ ፡ ማን ፡ ነው ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከጌታዎቻቸው ፡ የኰበለሉ ፡ ባሪያዎች ፡ ዛሬ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ።

11 ፤ እንጀራዬንና ፡ የወይን ፡ ጠጄን ፡ ለሸላቾቼም ፡ ያረድኹትን ፡ ሥጋ ፡ ወስጄ ፡ ከወዴት ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ለማላውቃቸው ፡ ሰዎች ፡ እሰጣለኹን ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።

12 ፤ የዳዊትም ፡ ጕልማሳዎች ፡ ዞረው ፡ በመጡበት ፡ መንገድ ፡ ተመለሱ ፥ መጥተውም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ሰዎቹን ፦ ኹላችኹ ፡ ሰይፋችኹን ፡ ታጠቁ ፡ አላቸው ። ኹሉም ፡ ሰይፋቸውን ፡ ታጠቁ ፥ ዳዊትም ፡ ሰይፉን ፡ ታጠቀ ፤ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎችም ፡ ዳዊትን ፡ ተከትለው ፡ ወጡ ፥ ኹለት ፡ መቶውም ፡ በዕቃው ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጡ ።

14 ፤ ከብላቴናዎቹ ፡ አንዱ ፡ ለናባል ፡ ሚስት ፡ ለአቢግያ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነገራት ፦ እንሆ ፥ ዳዊት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳለ ፡ ጌታችንን ፡ ሊባርኩ ፡ መልእክተኛዎች ፡ ላከ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ሰደባቸው ።

15 ፤ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ ነበሩ ፤ አልበደሉንምም ፥ ከነርሱም ፡ በኼድንበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሳለን ፡ አንዳች ፡ አልጠፋብንም ፤

16 ፤ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ኾነን ፡ መንጋውን ፡ በጠበቅንበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ዐጥር ፡ ኾነውን ፡ ነበር ።

17 ፤ ስለዚህም ፡ በጌታችንና ፡ በቤቱ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዲመጣ ፡ ተቈርጧልና ፥ ርሱ ፡ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ማንም ፡ ሊናገረው ፡ አይችልምና ፡ የምታደርጊውን ፡ ተመልከቺና ፡ ዕወቂ ።

18 ፤ አቢግያም ፡ ፈጥና ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ እንጀራ ፥ ኹለት ፡ አቍማዳ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ ዐምስትም ፡ የተዘጋጁ ፡ በጎች ፥ ዐምስትም ፡ መስፈሪያ ፡ ጥብስ ፡ እሸት ፥ አንድ ፡ መቶ ፡ ዘለላ ፡ ዘቢብ ፥ ኹለት ፡ መቶም ፡ የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ ወሰደች ፥ በአህያዎችም ፡ ላይ ፡ አስጫነች ።

19 ፤ ለብላቴናዎቿም ፦ አስቀድማችኹ ፡ በፊቴ ፡ ኺዱ ፥ እንሆም ፥ እከተላችኋለኹ ፡ አለች ። ይህንም ፡ ለባሏ ፡ ለናባል ፡ አልነገረችውም ።

20 ፤ ርሷም ፡ በአህያው ፡ ላይ ፡ ተቀምጣ ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ በተሰወረ ፡ ስፍራ ፡ በወረደች ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ወረዱ ፤ ርሷም ፡ ተገናኘቻቸው ።

21 ፤ ዳዊትም ፦ ለዚህ ፡ ሰው ፡ ከኾነው ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ እንዳይጠፋበት ፡ በእውነት ፡ ከብቱን ፡ ኹሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በከንቱ ፡ ጠበቅኹ ፥ ርሱም ፡ ስለ ፡ በጎነቴ ፡ ክፋት ፡ መለሰልኝ ።

22 ፤ ለርሱም ፡ ከኾነው ፡ ኹሉ ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ጧት ፡ ድረስ ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ ስንኳ ፡ ብተው ፥ እግዚአብሔር ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያድርግ ፡ እንዲህም ፡ ይጨምር ፡ ብሎ ፡ ነበር ።

23 ፤ አቢግያም ፡ ዳዊትን ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ከአህያዋ ፡ ላይ ፡ ፈጥና ፡ ወረደች ፥ በዳዊትም ፡ ፊት ፡ በግንባሯ ፡ ወደቀች ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ እጅ ፡ ነሣች ።

24 ፤ በእግሩም ፡ ላይ ፡ ወደቀች ፥ እንዲህም ፡ አለች ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ ኀጢአት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይኹን ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ በጆሮኽ ፡ ልናገር ፥ የባሪያኽንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ።

25 ፤ በዚህ ፡ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ በናባል ፡ ላይ ፡ ጌታዬ ፡ ልቡን ፡ እንዳይጥል ፡ እለምናለኹ ፤ እንደ ፡ ስሙ ፡ እንዲሁ ፡ ርሱ ፡ ነው ፤ ስሙ ፡ ናባል ፡ ነው ፥ ስንፍናም ፡ ዐድሮበታል ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ግን ፡ ከአንተ ፡ የተላኩትን ፡ የጌታዬን ፡ ጕልማሳዎች ፡ አላየኹም ።

26 ፤ አኹንም ፥ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ! ወደ ፡ ደም ፡

እንዳትገባ ፥ እጅኽም ፡ ራስኽን ፡ እንዳታድን ፡ የከለከለኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ አኹንም ፡ ጠላቶችኽና ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ የሚሹ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ናባል ፡ ይኹኑ ።

27 ፤ አኹንም ፡ ባሪያኽ ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ ያመጣችው ፡ ይህ ፡ መተያያ ፡ ጌታዬን ፡ ለሚከተሉ ፡ ጕልማሳዎች ፡ ይሰጥ ።

28 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ጦርነት ፡ ስለምትዋጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ ለጌታዬ ፡ የታመነ ፡ ቤት ፡ ይሠራልና ፥ የእኔን ፡ የባሪያኽን ፡ ኀጢአት ፥ እባክኽ ፥ ይቅር ፡ በል ፤ በዘመንኽም ፡ ኹሉ ፡ ክፋት ፡ አይገኝብኽም ።

29 ፤ ያሳድድኽ ፡ ዘንድ ፡ ነፍስኽንም ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ቢነሣ ፥ የጌታዬ ፡ ነፍስ ፡ በሕያዋን ፡ ወገን ፡ በአምላክኽ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታሰረች ፡ ትኾናለች ፤ የጠላቶችኽንም ፡ ነፋስ ፡ ከወንጭፍ ፡ እንደሚጣል ፡ እንዲሁ ፡ ይጥላታል ።

30 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለጌታዬ ፡ የተናገረውን ፡ ቸርነት ፡ ኹሉ ፡ ባደረገልኽ ፡ ጊዜ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጎ ፡ ባስነሣኽ ፡ ጊዜ ፥

31 ፤ አንተ ፡ በከንቱ ፡ ደም ፡ እንዳላፈሰስኽ ፥ በገዛ ፡ እጅኽም ፡ እንዳልተካስኽ ፡ ይህ ፡ ዕንቅፋትና ፡ የኅሊና ፡ ጸጸት ፡ በጌታዬ ፡ አይኾንልኽም ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለጌታዬ ፡ በጎ ፡ ባደረገልኽ ፡ ጊዜ ፥ ባሪያኽን ፡ ዐስብ ።

32 ፤ ዳዊትም ፡ አቢግያን ፡ አላት ፦ ዛሬ ፡ እኔን ፡ ለመገናኘት ፡ አንቺን ፡ የሰደደ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

33 ፤ ወደ ፡ ደም ፡ እንዳልኼድ ፥ በእጄም ፡ በቀል ፡ እንዳላደርግ ፡ ዛሬ ፡ የከለከለኝ ፡ አእምሮሽ ፡ የተመሰገነ ፡ ይኹን ፥ አንቺም ፡ የተመሰገንሽ ፡ ኹኚ ።

34 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ክፉ ፡ እንዳላደርግብሽ ፡ የከለከለኝ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! እኔን ፡ ለመገናኘት ፡ ፈጥነሽ ፡ ባልመጣሽ ፡ ኖሮ ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ለናባል ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ ስንኳ ፡ ባልቀረውም ፡ ነበር ።

35 ፤ ዳዊትም ፡ ያመጣችውን ፡ ከእጇ ፡ ተቀብሎ ፦ በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ኺጂ ፤ እንሆ ፥ ቃልሽን ፡ ሰማኹ ፥ ፊትሽንም ፡ አከበርኹ ፡ አላት ።

36 ፤ አቢግያም ፡ ወደ ፡ ናባል ፡ መጣች ፤ እንሆም ፥ በቤቱ ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ግብዣ ፡ ያለ ፡ ግብዣ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ ናባልም ፡ እጅግ ፡ ሰክሮ ፡ ነበርና ፥ ልቡ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ ነበር ፤ ስለዚህም ፡ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ታናሽ ፡ ነገር ፡ ወይም ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አልነገረችውም ፡ ነበር ።

37 ፤ በነጋውም ፡ የጠጁ ፡ ስካር ፡ ከናባል ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ሚስቱ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ነገረችው ፤ ልቡም ፡ በውስጡ ፡ ሞተ ፥

38 ፤ እንደ ፡ ድንጋይም ፡ ኾነ ፤ ከዐሥር ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ናባልን ፡ ቀሠፈው ፥ ርሱም ፡ ሞተ ።

39 ፤ ዳዊትም ፡ ናባል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፦ ከናባል ፡ እጅ ፡ የስድቤን ፡ ፍርድ ፡ የፈረደልኝ ፥ ባሪያውንም ፡ ከክፋት ፡ የጠበቀ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ እግዚአብሔርም ፡ የናባልን ፡ ክፋት ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መለሰ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ ልኮ ፡ ያገባት ፡ ዘንድ ፡ አቢግያን ፡ ተነጋገራት ።

40 ፤ የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ቀርሜሎስ ፡ ወደ ፡ አቢግያ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፦ ዳዊት ፡ ያገባሽ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ልኮናል ፡ ብለው ፡ ነገሯት ።

41 ፤ ተነሥታም ፡ በግንባሯ ፡ ወድቃ ፡ እጅ ፡ ነሣችና ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ገረድኽ ፡ የጌታዬን ፡ ሎሌዎች ፡ እግር ፡ ዐጥብ ፡ ዘንድ ፡ አገልጋይ ፡ ነኝ ፡ አለች ።

42 ፤ አቢግያም ፡ ፈጥና ፡ ተነሣች ፤ በአህያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠች ፥ ዐምስቱም ፡ ገረዶቿ ፡ ተከተሏት ፤ የዳዊትንም ፡ መልእክተኛዎች ፡ ተከትላ ፡ ኼደች ፥ ሚስትም ፡ ኾነችው ።

43 ፤ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ኢይዝራኤላዊቱን ፡ አኪናሖምን ፡ ወሰደ ፤ ኹለቱም ፡ ሚስቶች ፡ ኾኑለት ።

44 ፤ ሳኦል ፡ ግን ፡ የዳዊትን ፡ ሚስት ፡ ልጁን ፡ ሜልኮልን ፡ አገሩ ፡ ጋሊም ፡ ለነበረው ፡ ለሌሳ ፡ ልጅ ፡ ለፈልጢ ፡ ሰጥቶ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ።

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ የዚፍ ፡ ሰዎችም ፡ ወደ ፡ ጊብዓ ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጥተው ፦ እንሆ ፥ ዳዊት ፡ በየሴሞን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡
በኤኬላ ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ ተሸሽጓል ፡ አሉት ።

2 ፤ ሳኦልም ፡ ተነሥቶ ፡ ዳዊትን ፡ በዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ የተመረጡ ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡
ይዞ ፡ ወደዚፍ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወረደ ።

3 ፤ ሳኦልም ፡ በየሴሞን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ በኤኬላ ፡ ኮረብታ ፡ ላይ ፡ በመንገዱ ፡ አጠገብ ፡ ሰፈረ ። ዳዊትም ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፥ ሳኦልም ፡ በስተ ኋላው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ አየ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ ሰላዮች ፡ ሰደደ ፥ ሳኦልም ፡ ወደዚህ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በርግጥ ፡ ዐወቀ ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ሳኦል ፡ ወደሰፈረበት ፡ ቦታ ፡ መጣ ፤ ሳኦልና ፡ የሰራዊቱ ፡ አለቃ ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርም ፡
የተኙበትን ፡ ስፍራ ፡ አየ ፤ ሳኦልም ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ በዙሪያው ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ ኬጢያዊውን ፡ አቢሜሌክ[143]ንና ፡ የጽሩያን ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ[144]ን ፡ ወንድም ፡ አቢሳን ፦ ወደ ፡ ሳኦል ፡
ወደ ፡ ሰፈሩ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ የሚወርድ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፤ አቢሳም ፦ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እወርዳለኹ ፡
አለ ።

7 ፤ ዳዊትና ፡ አቢሳም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ በሌሊት ፡ መጡ ፤ እንሆም ፥ ሳኦል ፡ ጦሩ ፡ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ተተክሎ ፡
በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ፤ አበኔርና ፡ ሕዝቡም ፡ በዙሪያው ፡ ተኝተው ፡ ነበር ።

8 ፤ አቢሳም ፡ ዳዊትን ፦ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠላትኽን ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ አኹንም ፡ እኔ ፡ በጦር ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ ጋራ ፡ ላጣብቀው ፥ ኹለተኛም ፡ አያዳግምም ፡ አለው ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ አቢሳን ፦ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ የሚዘረጋ ፡ ንጹሕ ፡ አይኾንምና ፡ አትግደለው ፡ አለው ።

10 ፤ ደግሞም ፡ ዳዊት ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! እግዚአብሔር ፡ ይመታዋል ፥ ወይም ፡ ቀኑ ፡ ደርሶ ፡
ይሞታል ፥ ወይም ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ወርዶ ፡ ይገደላል ፤

11 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ያርቀው ፤ አኹንም ፡
በራሱ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ጦርና ፡ የውሃውን ፡ መንቀል ፡ ይዘኽ ፡ እንኺድ ፡ አለ ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ በሳኦል ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡ የነበረውን ፡ ጦርና ፡ የውሃውን ፡ መንቀል ፡ ወሰደ ፤ ማንም ፡ ሳያይ ፡ ሳያውቅም ፡
ኼዱ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ከባድ ፡ እንቅልፍ ፡ ወድቆባቸው ፡ ነበርና ፥ ዅሉ ፡ ተኝተው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ የነቃ ፡
አልነበረም ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ወደዚያ ፡ ተሻገረ ፤ በተራራውም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ርቆ ፡ ቆመ ፤ በመካከላቸውም ፡ ሰፊ ፡ ስፍራ ፡ ነበረ ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ ለሕዝቡና ፡ ለኔር ፡ ልጅ ፡ ለአበኔር ፦ አበኔር ፡ ሆይ ፥ አትመልስምን ፧ ብሎ ፡ ጮኸ ። አበኔርም ፡ መልሶ ፡
ለንጉሡ ፦ የምትጮኸው ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነኽ ፧ አለ ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ አበኔርን ፦ አንተ ፡ ጐልማሳ ፡ አይደለኽምን ፧ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አንተን ፡ የሚመስል ፡ ማን ፡
ነው ፧ ጌታኽን ፡ ንጉሡን ፡ ለመግደል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ገብቶ ፡ ነበርና ፥ ጌታኽን ፡ ንጉሡን ፡ የማትጠብቅ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ነው ፧

16 ፤ ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! እናንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡
ጌታችኹን ፡ አልጠበቃችኹምና ፥ ሞት ፡ ይገባችኋል ፤ አኹንም ፡ የንጉሡ ፡ ጦርና ፡ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ የነበረው ፡
የውሃው ፡ መንቀል ፡ የት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ተመልከት ፡ አለው ።

17 ፤ ሳኦልም ፡ የዳዊት ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐውቆ ፦ ልጄ ፡ ዳዊት ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ ድምፅኽ ፡
ነውን ፧ አለው ። ዳዊትም ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ድምፄ ፡ ነው ፡ አለው ።

143 ዕብ. ፥ አኪሜሌክ ፡ (የንጉሥ ፡ ወንድም) ።
144 ዕብ. ፥ የውአብ ፡ (አምላክ ፡ አባቱ) ።

18 ፤ ደግሞ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ ባሪያውን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያሳድዳል ፧ ምን ፡ አደረግኹ ፧ ምንስ ፡ ክፋት ፡ በእጄ ፡ ላይ ፡ ተገኝብኝ ፧

19 ፤ አኹንም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ የእኔን ፡ የባሪያኽን ፡ ቃል ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፤ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አስነሥቶኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ቍርባንን ፡ ይቀበል ፤ የሰው ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ቢኾኑ ፡— ኺድ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ አምልክ ፡ ብለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ ላይ ፡ እንዳልቀመጥ ፡ ዛሬ ፡ ጥለውኛልና ፥ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርጉማን ፡ ይኹኑ ።

20 ፤ አኹንም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ሰው ፡ ቆቅን ፡ እንደሚሻ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነፍሴን ፡ ለመሻት ፡ ወጥቷልና ፥ ደሜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ርቆ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይፍሰስ ።

21 ፤ ሳኦልም ፡— በድያለኹ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ዳዊት ፥ ተመለስ ፤ ዛሬ ፡ ነፍሴ ፡ በዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ከብራለችና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ክፉ ፡ አላደርግብኽም ፥ እንሆ ፥ ስንፍና ፡ አድርጌያለኹ ፥ እጅግ ፡ ብዙም ፡ ስቻለኹ ፡ አለ ።

22 ፤ ዳዊትም ፡ መልሶ ፡ አለ ፡— የንጉሥ ፡ ጦር ፥ እንሆ ፥ ከብላቴናዎችም ፡ አንድ ፡ ይምጣና ፡ ይውሰዳት ።

23 ፤ ዛሬም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶኽ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀባው ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ አልወደድኹምና ፡ ለኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቁና ፡ እንደ ፡ እምነቱ ፡ ፍዳውን ፡ ይክፈለው ።

24 ፤ ነፍስኽም ፡ ዛሬ ፡ በዐይኔ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ከበረች ፡ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዐይን ፡ ፊት ፡ ትክበር ፥ ከመከራም ፡ ኹሉ ፡ ያድነኝ ።

25 ፤ ሳኦል ፡ ዳዊትን ፡— ልጄ ፡ ዳዊት ፡ ሆይ ፥ ቡሩክ ፡ ኹን ፤ ማድረግን ፡ ታደርጋለኽ ፥ መቻልንም ፡ ትችላለኽ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ መንገዱን ፡ ኼደ ፥ ሳኦልም ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ተመለሰ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ።

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ በልቡ ። አንድ ፡ ቀን ፡ በሳኦል ፡ እጅ ፡ እጠፋለኹ ፤ ወደፍልስጥኤማውያንም ፡ ምድር ፡ ከመሸሽ ፡ በቀር ፡ የሚሻለኝ ፡ የለም ፤ ሳኦልም ፡ በእስራኤል ፡ አውራጃ ፡ ኹሉ ፡ እኔን ፡ መሻት ፡ ይተዋል ፥ እንዲሁም ፡ ከእጁ ፡ እድናለኹ ፡ አለ ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ስድስቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ወደጌት ፡ ንጉሥ ፡ ወደአሜኽ ፡ (ወደማዖክ) ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ ዐለፉ ።

3 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከነ ፡ ቤተ ፡ ሰቡ ፡ ከአንኩስ ፡ ጋራ ፡ በጌት ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፤ ከዳዊትም ፡ ጋራ ፡ ኢይዝራኤላዊቱ ፡ አኪናሖምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ አቢግያ ፡ ኹለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ሳኦልም ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ እንደ ፡ ኰበለለ ፡ ሰማ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ አልፈለገውም ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ አንኩስን ፡— በዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በዚህ ፡ አገር ፡ በአንዲቱ ፡ ከተማ ፡ የምቀመጥበት ፡ ስፍራ ፡ ስጠኝ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በንጉሥ ፡ ከተማ ፡ እቀመጣለኹ ፧ አለው ።

6 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ አንኩስ ፡ ጺቅላግን ፡ ሰጠው ፤ ስለዚህም ፡ ጺቅላግ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ለይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ኾነች ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ አገር ፡ የተቀመጠበት ፡ የዘመን ፡ ቍጥር ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ከአራት ፡ ወር ፡ ነበረ ።

8 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወጥተው ፡ በጌሹራውያንና ፡ በጌርዛውያን ፡ በዐማሌቃውያንም ፡ ላይ ፡ ዘመቱ ፤ እነዚህም ፡ እስከ ፡ ሱር ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡ ባለው ፡ አገር ፡ ድሮውኑ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ ምድሪቱን ፡ መታ ፤ ወንድ ፡ ኾነ ፡ ሴትም ፡ ኾነ ፡ ማንንም ፡ በሕይወት ፡ አልተወም ፤ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ አህያዎችንና ፡ ግመሎችን ፡ ልብስንም ፡ ማረከ ፥ ተመልሶም ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ መጣ ።

10 ፤ አንኩስም ፡— ዛሬ ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ዘመታችኹ ፧ አለ ፤ ዳዊትም ፡— በይሁዳ ፡ ደቡብ ፥ በይረሕምኤላውያንም ፡ ደቡብ ፥ በቄናውያንም ፡ ደቡብ ፡ ላይ ፡ ዘመትን ፡ አለ ።

11 ፤ ዳዊት ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፡ በፍልስጥኤማውያንም ፡ አገር ፡ በሚቀመጥበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ልማዱ ፡ ይህ ፡ ነበረ ፡ ብለው ፡ እንዳይናገሩብን ፡ ብሎ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ያመጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ወንድም ፡ ኾነ ፡ ሴትም ፡ ኾነ ፡ ማንንም ፡ በሕይወት ፡ አልተወም ።

12 ፤ አንኩስም ፦ በሕዝቡ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ የተጠላ ፡ ኾኗል ፤ ስለዚህም ፡ ለዘለዓለም ፡ ባሪያ ፡ ይኾነኛል ፡ ብሎ ፡ ዳዊትን ፡ አመነው ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዚያ ፡ ወራት ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጭፍራዎቻቸውን ፡ ለሰልፍ ፡ ሰበሰቡ ፤ አንኩስም ፡ ዳዊትን ፦ አንተና ፡ ሰዎችኽ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እንድትወጡ ፡ በርግጥ ፡ ዕወቅ ፡ አለው ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ አንኩስን ፦ አኹን ፡ ባሪያኽ ፡ የሚያደርገውን ፡ ታያለኽ ፡ አለው ። አንኩስም ፡ ዳዊትን ፦ እንግዲህ ፡ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ ራሴን ፡ ጠባቂ ፡ አደርግኻለኹ ፡ አለው ።

3 ፤ ሳሙኤል ፡ ግን ፡ ሞቶ ፡ ነበር ፥ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ አልቅሰውለት ፡ ነበር ፥ በከተማውም ፡ በአርማቴም ፡ ቀብረውት ፡ ነበር ። ሳኦልም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ከምድር ፡ አጥፍቶ ፡ ነበር ።

4 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ተሰብስበው ፡ መጡ ፡ በሱነምም ፡ ሰፈሩ ፤ ሳኦልም ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፥ በጊልቦዓም ፡ ሰፈሩ ።

5 ፤ ሳኦልም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ፈራ ፥ ልቡም ፡ እጅግ ፡ ተንቀጠቀጠ ።

6 ፤ ሳኦልም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሕልም ፡ ወይም ፡ በኡሪም ፡ ወይም ፡ በነቢያት ፡ አልመለሰለትም ።

7 ፤ ሳኦልም ፡ ባሪያዎቹን ፦ ወደ ፡ርሷ ፡ ኼጄ ፡ እጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ መናፍስትን ፡ የምትጠራ ፡ ሴት ፡ ፈልጉልኝ ፡ አላቸው ፤ ባሪያዎቹም ፦ እንሆ ፥ መናፍስትን ፡ የምትጠራ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ በዐይንዶር ፡ አለች ፡ አሉት ።

8 ፤ ሳኦልም ፡ መልኩን ፡ ለውጦ ፡ ሌላ ፡ ልብስም ፡ ለብሶ ፡ ኼደ ፥ ኹለትም ፡ ሰዎች ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፥ በሌሊትም ፡ ወደ ፡ ሴቲቱ ፡ መጡ ። ርሱም ፦ እባክሽ ፥ በመናፍስት ፡ አሟርቺልኝ ፥ የምልሽንም ፡ አስነሺልኝ ፡ አላት ።

9 ፤ ሴቲቱም ፦ እንሆ ፥ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችን ፡ ከምድር ፡ እንዳጠፋ ፡ ሳኦል ፡ ያደረገውን ፡ ታውቃለኽ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ እኔን ፡ ለማስገደል ፡ ወጥመድ ፡ ለነፍሴ ፡ ታደርጋለኽ ፡ አለችው ።

10 ፤ ሳኦልም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በዚህ ፡ ነገር ፡ ቅጣት ፡ አያገኝሽም ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ማለላት ።

11 ፤ ሴቲቱም ፦ ማንን ፡ ላስነሣልኽ ፡ አለች ፤ ርሱም ፦ ሳሙኤልን ፡ አስነሺልኝ ፡ አለ ።

12 ፤ ሴቲቱም ፡ ሳሙኤልን ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸች ፤ ሴቲቱም ፡ ሳኦልን ፦ አንተ ፡ ሳኦል ፡ ስትኾን ፡ ለምን ፡ አታለልኸኝ ፡ ብላ ፡ ተናገረችው ።

13 ፤ ንጉሡም ፦ አትፍሪ ፤ ያየሽው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ አላት ። ሴቲቱም ፡ ሳኦልን ፦ አማልክት ፡ ከምድር ፡ ሲወጡ ፡ አየኹ ፡ አለችው ።

14 ፤ ርሱም ፦ መልኩ ፡ ምን ፡ ዐይነት ፡ ነው ፡ አላት ። ርሷም ፦ ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ ወጣ ፤ መጐናጸፊያም ፡ ተጐናጽፏል ፡ አለች ። ሳኦልም ፡ ሳሙኤል ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቀ ፥ በፊቱም ፡ ተጐንበሰ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

15 ፤ ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፦ ለምን ፡ አወክኸኝ ፡ ለምንስ ፡ አስነሣኸኝ ፡ አለው ። ሳኦልም ፡ መልሶ ፦ ፍልስጥኤማውያን ፡ ይወጉኛልና ፥ እጅግ ፡ ተጨንቄያለኹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከእኔ ፡ ርቋል ፤ በነቢያት ፡ ወይም ፡ በሕልም ፡ አልመለሰልኝም ፤ ስለዚህም ፡ የማደርገውን ፡ ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠራኹኽ ፡ አለው ።

16 ፤ ሳሙኤልም ፡ አለ ፦ እግዚአብሔር ፡ ከራቀኽ ፡ ጠላትም ፡ ከኾነኽ ፡ ለምን ፡ ትጠይቀኛለኽ ፡

17 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በቃሌ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አድርጓል ፤ እግዚአብሔርም ፡ መንግሥትኽን ፡ ከእጅኽ ፡ ነጥቆ ፡

ለጎረቤትኽ ፡ ለዳዊት ፡ ሰጥቶታል ።

18 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማኽምና ፥ በዐማሌቅም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የኾነ ፡ ቍጣውን ፡ አላደረግኽምና ፡ ስለዚህ ፡ ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አድርጎብኻል ።

19 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እስራኤልን ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፤ ነገም ፡ አንተና ፡ ልጆችኽ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ትኾናላችኹ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍራ ፡ ደግሞ ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።

20 ፤ ሳኦልም ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቁመቱ ፡ ሙሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ ከሳሙኤልም ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ፈራ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ኹሉ ፡ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ኹሉ ፡ እንጀራ ፡ አልበላምና ፡ ኀይል ፡ አልቀረለትም ።

21 ፤ ሴቲቱም ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ መጣች ፥ እጅግም ፡ ደንግጦ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አይታ ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ቃልኽን ፡ ሰማኹ ፥ ነፍሴንም ፡ በእጄ ፡ ጣልኹ ፥ የነገርኸኝንም ፡ ቃል ፡ ሰማኹ ።

22 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ የባሪያኽን ፡ ቃል ፡ እንድትሰማ ፡ እለምንኻለኹ ፥ በፊትኽም ፡ ቍራሽ ፡ እንጀራ ፡ ላኑርልኽ ፤ በመንገድም ፡ ስትኼድ ፡ ትበረታ ፡ ዘንድ ፡ ብላ ፡ አለችው ።

23 ፤ ርሱ ፡ ግን ፦ አልበላም ፡ ብሎ ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ባሪያዎቹና ፡ ሴቲቱ ፡ አስገደዱት ፥ ቃላቸውንም ፡ ሰማ ፤ ከምድርም ፡ ተነሥቶ ፡ በዐልጋ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።

24 ፤ ለሴቲቱም ፡ ማለፊያ ፡ እንቦሳ ፡ ነበራት ፤ ፈጥና ፡ ዐረደችው ፤ ዱቄቱንም ፡ ወስዳ ፡ ለወሰችው ፥ ቂጣም ፡ እንጀራ ፡ አድርጋ ፡ ጋገረችው ።

25 ፤ በሳኦልና ፡ በባሪያዎቹም ፡ ፊት ፡ አቀረበችው ፤ በልተውም ፡ ተነሡ ፥ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ ኼዱ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ።

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራዎቻቸውን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ሰበሰቡ ፤ እስራኤላውያንም ፡ በኢይዝራኤል ፡ ባለው ፡ ውሃ ፡ ምንጭ ፡ አጠገብ ፡ ሰፈሩ ።

2 ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቃዎች ፡ በመቶ ፡ በመቶ ፡ በሺሕ ፡ በሺሕ ፡ እየኾኑ ፡ ያልፉ ፡ ነበር ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ከአንኩስ ፡ ጋራ ፡ በኋለኛው ፡ ጭፍራ ፡ በኩል ፡ ያልፉ ፡ ነበር ።

3 ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቃዎች ፦ እነዚህ ፡ ዕብራውያን ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ ያደርጋሉ ፧ አሉ ፤ አንኩስም ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ አለቃዎች ፦ ይህ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የሳኦል ፡ ባሪያ ፡ ዳዊት ፡ አይደለምን ፧ ርሱም ፡ በእነዚህ ፡ ቀኖች ፡ በእነዚህ ፡ ዓመታት ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፥ ወደ ፡ እኔም ፡ ከተጠጋበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ አላገኘኹበትም ፡ አላቸው ።

4 ፤ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቃዎች ፡ ግን ፡ ተቈጥተው ፦ ይህ ፡ ሰው ፡ ባስቀመጥኸው ፡ ስፍራ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ይመለስ ፤ በሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ ጠላት ፡ እንዳይኾነን ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ አይውረድ ፤ ከጌታው ፡ ጋራ ፡ በምን ፡ ይታረቃል ፧ የእነዚህን ፡ ሰዎች ፡ ራስ ፡ በመቍረጥ ፡ አይደለምን ፧

5 ፤ ወይስ ፡ ሴቶች ፦ ሳኦል ፡ ሺሕ ፡ ገደለ ፥ ዳዊት ፡ እልፍ ፡ ገደለ ፡ ብለው ፡ በዘፈን ፡ የዘመሩለት ፡ ይህ ፡ ዳዊት ፡ አይደለምን ፧ አሉት ።

6 ፤ አንኩስም ፡ ዳዊትን ፡ ጠርቶ ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! አንተ ፡ ቅን ፡ ነኽ ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ በጭፍራው ፡ በኩል ፡ መውጣትኽና ፡ መግባትኽ ፡ በፊቴ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ወደ ፡ እኔም ፡ ከመጣኽ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አንዳች ፡ ክፉት ፡ አላገኘኹብኽም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በአለቃዎች ፡ ዘንድ ፡ አልተወደድኽም ።

7 ፤ አኹንም ፡ ተመልሰኽ ፡ በደኅና ፡ ኺድ ፥ በፍልስጥኤማውያንም ፡ አለቃዎች ፡ ዐይን ፡ ክፉት ፡ አታድርግ ፡ አለው ።

8 ፤ ዳዊትም ፡ አንኩስን ፦ ምን ፡ አድርጌያለኹ ፧ ኼጄስ ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሡ ፡ ጠላቶች ፡ ጋራ ፡ እንዳልዋጋ ፥ በፊትኽ ፡ ከተቀመጥኹ ፡ ዠምሬ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእኔ ፡ በባሪያኽ ፡ ምን ፡ አግኝተኽብኛል ፧ አለው ።

9 ፤ አንኩስም ፡ መልሶ ፡ ዳዊትን ፦ እንደ ፡ አምላክ ፡ መልአክተኛ ፡ በዐይኔ ፡ ፊት ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡
ዐውቃለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቃዎች ፦ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ አይወጣም ፡ አሉ ።

10 ፤ አኹንም ፡ አንተ ፡ ከአንተም ፡ ጋራ ፡ የመጡ ፡ የጌታኽ ፡ ባሪያዎች ፡ ማልዳችኹ ፡ ተነሡ ፤ ሲነጋም ፡ ተነሥታችኹ ፡
ኺዱ ፡ አለው ።

11 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ማልደው ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፥ ወደፍልስጥኤማውያንም ፡ አገር ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡
ተነሡ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወጡ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ።

ምዕራፍ ፡ 30 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ጺቅላግ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፥ ዐማሌቃውያን ፡ በደቡብ ፡
አገርና ፡ በጺቅላግ ፡ ላይ ፡ ዘምተው ፡ ነበር ፥ ጺቅላግንም ፡ መትተው ፡ በእሳት ፡ አቃጥለዋት ፡ ነበር ፤

2 ፤ ሴቶቹንና ፡ በውስጧም ፡ የነበሩትን ፡ ኹሉ ፡ ከታናሽ ፡ እስከ ፡ ታላቅ ፡ ድረስ ፡ ማርከው ፡ ነበር ፤ ኹሉንም ፡ ወስደው ፡
መንገዳቸውን ፡ ኼዱ ፡ እንጂ ፡ አንድስ ፡ እንኳ ፡ አልገደሉም ፡ ነበር ።

3 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ በእሳት ፡ ተቃጥላ ፥ ሚስቶቻቸውም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውም ፡ ተማርከው ፡ አገኙ ።

4 ፤ ዳዊት ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፃቸውን ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ለማልቀስ ፡ ኀይል ፡ እስኪያጡ ፡ ድረስ ፡
አለቀሱ ።

5 ፤ የዳዊትም ፡ ኹለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ኢይዝራኤላዊቱ ፡ አኪናሖምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ የነበረችው ፡
አቢግያ ፡ ተማርከው ፡ ነበር ።

6 ፤ ስለ ፡ ወንዶችና ፡ ስለ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸው ፡ የሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ልብ ፡ ተቈጥቶ ፡ ነበርና ፥ ሕዝቡ ፡ ሊወግሩት ፡ ስለ ፡
ተናገሩ ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡ ተጨነቀ ፤ ዳዊት ፡ ግን ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ልቡን ፡ አበረታ ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ የአቢሜሌክን ፡ ልጅ ፡ ካህኑን ፡ አብያታርን ፦ ኤፉዱን ፡ አቅርብልኝ ፡ አለው ፤ አብያታርም ፡ ኤፉዱን ፡
ለዳዊት ፡ አቀረበለት ።

8 ፤ ዳዊትም ፦ የእነዚህን ፡ ሰራዊት ፡ ፍለጋ ፡ ልከተልን ፡ አገኛቸዋለኹን ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ጠየቀ ፤ ርሱም ፦ ታገኛቸዋለኽና ፥ ፈጽመኽም ፡ ምርኮውን ፡ ትመልሳለኽና ፡ ፍለጋቸውን ፡ ተከተል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ኼዱ ፥ እስከ ፡ ቦሦር ፡ ወንዝ ፡ ድረስም ፡
መጡ ፤ ከነርሱም ፡ የቀሩት ፡ በዚያ ፡ ተቀመጡ ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያሉት ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ አሳደዱ ፤ ኹለቱ ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ የቦሦር ፡
ወንዝን ፡ መሻገር ፡ ደክመዋልና ፥ እዚያ ፡ ቀሩ ።

11 ፤ በበረሓውም ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ግብጻዊ ፡ አግኝተው ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፤ እንጀራም ፡ ሰጡትና ፡
በላ ፥ ውሃም ፡ አጠጡት ፤

12 ፤ ከበለሱም ፡ ጥፍጥፍ ፡ ቍራጭና ፡ ኹለት ፡ የወይን ፡ ዘለላ ፡ ሰጡት ፤ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ እንጀራ ፡
አልበላም ፡ ውሃም ፡ አልጠጣም ፡ ነበርና ፥ በበላ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሱ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተመለሰች ።

13 ፤ ዳዊትም ፦ አንተ ፡ የማን ፡ ነኽ ፡ ከወዴት ፡ መጣኽ ፡ አለው ። ርሱም ፦ እኔ ፡ የዐማሌቃዊ ፡ ባሪያ ፡ ግብጻዊ ፡
ብላቴና ፡ ነኝ ፤ ከሦስት ፡ ቀንም ፡ በፊት ፡ ታምሜ ፡ ነበርና ፥ ጌታዬ ፡ ጥሎኝ ፡ ኼደ ።

14 ፤ እኛም ፡ በከሊታውያን ፡ ደቡብ ፥ በይሁዳም ፡ ምድር ፥ በካሌብም ፡ ደቡብ ፡ ላይ ፡ ዘመትን ፤ ጺቅላግንም ፡ በእሳት ፡
አቃጠልናት ፡ አለ ።

15 ፤ ዳዊትም ፦ ወደ ፡ እነዚያ ፡ ሰራዊት ፡ ዘንድ ፡ ልትመራኝ ፡
ትወዳለኽን ፡ አለው ፤ ርሱም ፦ እንዳትገድለኝ ፥ ለጌታዬም ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ እንዳትሰጠኝ ፡ በአምላክ ፡ ማልልኝ ፡

እንጂ ፡ ወደ ፡ እነዚያ ፡ ሰራዊት ፡ እመራሃለኹ ፡ አለ ።

16 ፤ ወደ ፡ ታችም ፡ እንዲወርድ ፡ ባደረገው ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ከፍልስጥኤማውያንና ፡ ከይሁዳ ፡ ምድር ፡ ከወሰዱት ፡
ከብዙ ፡ ምርኮ ፡ ኹሉ ፡ የተነሣ ፡ በልተው ፡ ጠጥተውም ፡ የበዓልም ፡ ቀን ፡ አድርገው ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተበትነው ፡
ነበር ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ ከማታ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ማግስቱ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ መታቸው ፤ ከነርሱም ፡ በግመል ፡ ተቀምጠው ፡
ከሸሹ ፡ ከአራት ፡ መቶ ፡ ጕልማሳዎች ፡ በቀር ፡ አንድ ፡ ያመለጠ ፡ የለም ።

18 ፤ ዳዊትም ፡ ዐማሌቃውያን ፡ የወሰዱትን ፡ ኹሉ ፡ አስጣላቸው ፥ ኹለቱንም ፡ ሚስቶቹን ፡ አዳነ ።

19 ፤ ከወንዶችና ፡ ከሴቶች ፡ ልጆች ፥ ከወሰዱትም ፡ ምርኮ ፡ ኹሉ ፥ ታላቅም ፡ ኾነ ፡ ታናሽም ፡ ኾነ ፥ ምንም ፡
የጐደለባቸው ፡ የለም ፤ ዳዊትም ፡ ኹሉን ፡ አስጣለ ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ የበጉንና ፡ የላሙን ፡ መንጋ ፡ ኹሉ ፡ ወሰደ ፥ ከራሱም ፡ ከብት ፡ ፊት ፡ እየነዳ ፡— ይህ ፡ የዳዊት ፡ ምርኮ ፡
ነው ፡ አለ ።

21 ፤ ዳዊትም ፡ ደክመው ፡ ዳዊትን ፡ ይከተሉት ፡ ዘንድ ፡ ወዳልቻሉ ፥ በቦሦር ፡ ወንዝ ፡ ወዳስቀራቸው ፡ ወደ ፡ ኹለቱ ፡
መቶ ፡ ሰዎች ፡ መጣ ፤ እነርሱም ፡ ዳዊትን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ሊቀበሉ ፡ ወጡ ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡
ሕዝቡ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ደኅንነታቸውን ፡ ጠየቀ ።

22 ፤ ከዳዊትም ፡ ጋራ ፡ ከኼዱ ፡ ሰዎች ፡ ክፉዎቹና ፡ ምናምንቴዎቹ ፡ ኹሉ ፡— እነዚህ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ አልመጡምና ፡
እየራሳቸው ፡ ሚስቶቻቸውንና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይዘው ፡ ይኺዱ ፡ እንጂ ፡ ካስጣልነው ፡ ምርኮ ፡ ምንም ፡ አንሰጣቸውም ፡
አሉ ።

23 ፤ ዳዊትም ፡— ወንድሞቼ ፡ ሆይ ፥ የጠበቀን ፡ በእኛም ፡ ላይ ፡ የመጣውን ፡ ጭፍራ ፡ በእጃችን ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠን ፡
እግዚአብሔር ፡ በሰጠን ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ፤

24 ፤ ይህንስ ፡ ነገ ፡ ማን ፡ ይሰማችኋል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ የተዋጉትና ፡ ዕቃውን ፡ የጠበቁት ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ እኩል ፡
ይኾናል ፥ አንድነት ፡ ይካፈላሉ ፡ አለ ።

25 ፤ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ለእስራኤል ፡ ሥርዐትና ፡ ፍርድ ፡ አደረገው ።

26 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ጺቅላግ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ለዘመዶቹ ፡ ለይሁዳ ፡ ሽማግሌዎች ፡— እንሆ ፥ ከእግዚአብሔር ፡
ጠላቶች ፡ ምርኮ ፡ በረከትን ፡ ተቀበሉ ፡ ብሎ ፡ ከምርኮው ፡ ሰደደላቸው ።

27 ፤ በቤቴል ፡ ለነበሩ ፥ በራሞት ፡ በደቡብ ፡ ለነበሩ ፡

28 ፤ በየቲር ፡ ለነበሩ ፥ በዐሮዔር ፡ ለነበሩ ፥ በሢፍሞት ፡ ለነበሩ ፥ በኤሽትሞዐ ፡ ለነበሩ ፥

29 ፤ በቀርሜሎስ ፡ ለነበሩ ፥ በይረሕምኤላውያንና ፡ በቄናውያን ፡ ከተማዎችም ፡ ለነበሩ ፥

30 ፤ በሔርማ ፡ ለነበሩ ፥ በቦራሣን ፡ ለነበሩ ፥ በዓታክ ፡ ለነበሩ ፥ በኬብሮን ፡ ለነበሩ ፥

31 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ በተመላለሱበት ፡ ስፍራ ፡ ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ላከ ።

________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 31 ።

1 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡
ሸሹ ፥ ተወግተውም ፡ በጊልቦዓ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወደቁ ።

2 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ሳኦልንና ፡ ልጆቹን ፡ በእግር ፡ በእግራቸው ፡ ተከትለው ፡ አባረሯቸው ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡
የሳኦልን ፡ ልጆች ፡ ዮናታንንና ፡ ዐሚናዳብን ፡ ሜልኪሳንም ፡ ገደሉ ።

3 ፤ ሰልፍም ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ፥ ቀስተኛዎችም ፡ አገኙት ፤ ርሱም ፡ ከቀስተኛዎቹ ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ተጨነቀ ።

4 ፤ ሳኦልም ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፡— እነዚህ ፡ ቈላፋን ፡ መጥተው ፡ እንዳይወጉኝና ፡ እንዳይሣለቁብኝ ፡ ሰይፍኽን ፡

መዘኸ ፡ ውጋኝ ፡ አለው ። ጋሻ ፡ ጃግሬው ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ፈርቶ ፡ ነበርና ፤ እንቢ ፡ አለ ። ሳኦልም ፡ ሰይፉን ፡ ወስዶ ፡ በላዩ ፡ ወደቀ ።

5 ፤ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ሳኦል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ በሰይፉ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሞተ ።

6 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሳኦል ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ጋሻ ፡ ጃግሬውም ፡ ሰዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ሞቱ ።

7 ፤ በሸለቆውም ፡ ማዶና ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ የነበሩ ፡ እስራኤላውያን ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፤ ሳኦልና ፡
ልጆቹም ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከተማዎቹን ፡ ለቅው ፡ ሸሹ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ ተቀመጡባቸው ።

8 ፤ በማግስቱም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ የሞቱትን ፡ ለመግፈፍ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦልና ፡ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ በጊልቦዓ ፡
ተራራ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ አገኟቸው ።

9 ፤ የሳኦልንም ፡ ራስ ፡ ቈረጠው ፡ የጦር ፡ ዕቃውን ፡ ገፈው ፡ ለጣዖታቱ ፡ መቅደስ ፡ ለሕዝቡም ፡ የምሥራች ፡ ይሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ወደፍልስጥኤማውያን ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ ሰደዱ ።

10 ፤ የጦር ፡ ዕቃውንም ፡ በዐስታሮት ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፤ ሬሳውንም ፡ በቤትሳን ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ አንጠለጠሉት ።

11 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ የኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፤

12 ፤ ዠግናዎች ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ተነሥተው ፡ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡ ኼዱ ፤ የሳኦልንም ፡ ሬሳ ፡ የልጆቹንም ፡ ሬሳ ፡ ከቤትሳን ፡
ቅጥር ፡ ላይ ፡ አወረዱ ፤ ወደ ፡ ኢያቢስም ፡ መጡ ፤ በዚያም ፡ አቃጠሉት ።

13 ፤ ዐጥንታቸውንም ፡ ወሰዱ ፡ በኢያቢስም ፡ ባለው ፡ በዐጣጡ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ቀበሩት ፤ ሰባት ፡ ቀንም ፡ ጾሙ ፨

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ።

(ክለሳ.1.20020507)

______________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፥ ሳኦል ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ዐማሌቃውያንን ፡ ከመግደል ፡ ተመልሶ ፡ በጺቅላግ ፡ ኹለት ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ ተቀመጠ ።

2 ፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፥ እንሆ ፥ ከሳኦል ፡ ሰፈር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ መጣ ፤ ወደ ፡ ዳዊትም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በግንባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

3 ፤ ዳዊትም ፦ ከወዴት ፡ መጣኽ ፧ አለው ፡ ርሱም ፦ ከእስራኤል ፡ ሰፈር ፡ ኰብልዬ ፡ መጣኹ ፡ አለው ።

4 ፤ ዳዊትም ፦ ነገሩ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ኾነ ፧ እስኪ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ። ርሱም ፡ መልሶ ፦ ሕዝቡ ፡ ከሰልፉ ፡ ሸሽቷል ፥ ከሕዝቡ ፡ ብዙው ፡ ወደቁ ፡ ሞቱም ፤ ሳኦልና ፡ ልጁም ፡ ዮናታን ፡ ደግሞ ፡ ሞተዋል ፡ አለ ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ወሬኛውን ፡ ጕልማሳ ፦ ሳኦልና ፡ ልጁ ፡ ዮናታን ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ በምን ፡ ታውቃለኽ ፧ አለው ።

6 ፤ ወሬኛውም ፡ ጕልማሳ ፡ አለ ፦ በድንገት ፡ ወደጊልቦዓ ፡ ተራራ ፡ መጣኹ ፥ እንሆም ፥ ሳኦል ፡ ጦሩን ፡ ተመርኵዞ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ ሠረገላዎችና ፡ ፈረሰኛዎችም ፡ ተከትለው ፡ ደረሱበት ።

7 ፤ ወደ ፡ ኋላውም ፡ ዘወር ፡ አለና ፡ እኔን ፡ አይቶ ፡ ጠራኝ ፤ እኔም ፦ እንሆኝ ፡ አልኹ ።

8 ፤ ርሱም ፦ አንተ ፡ ማን ፡ ነኽ ፧ አለኝ ፤ እኔም ፦ ዐማሌቃዊ ፡ ነኝ ፡ ብዬ ፡ መለስኹለት ።

9 ፤ ርሱም ፦ ሰውነቴ ፡ ዝሏልና ፥ ደግሞ ፡ እስከ ፡ አኹን ፡ ድረስ ፡ ነፍሴ ፡ ገና ፡ ፈጽማ ፡ ሕያው ፡ ናትና ፥ በላዬ ፡ ቆመኽ ፡ ግደለኝ ፡ አለኝ ።

10 ፤ እኔም ፡ ከወደቀ ፡ በኋላ ፡ አለ ፡ መዳኑን ፡ አይቼ ፡ በላዩ ፡ ቆሜ ፡ ገደልኹት ፤ በራሱም ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ ዘውድ ፡ በክንዱም ፡ የነበረውን ፡ ቢተዋ ፡ ወሰድኹ ፥ ወደዚህም ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ አመጣኹት ።

11 ፤ ዳዊትና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ልብሳቸውን ፡ ይዘው ፡ ቀደዱ ።

12 ፤ በሰይፍም ፡ ወድቀዋልና ፥ ለሳኦልና ፡ ለልጁ ፡ ለዮናታን ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ሕዝብ ፡ ለእስራኤልም ፡ ወገን ፡ እንባ ፡ እያፈሰሱ ፡ አለቀሱ ፥ እስከ ፡ ማታም ፡ ድረስ ፡ ጾሙ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ወሬኛውን ፡ ጕልማሳ ። አንተ ፡ ከወዴት ፡ ነኽ ፧ አለው ፤ ርሱም ፦ እኔ ፡ የመጻተኛው ፡ የዐማሌቃዊው ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

14 ፤ ዳዊትም ፦ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ ለመግደል ፡ እጅኽን ፡ ስትዘረጋ ፡ ለምን ፡ አልፈራኽም ፧ አለው ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ ከጕልማሳዎቹ ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፦ ወደ ፡ ርሱ ፡ ቅረብና ፡ ውደቅበት ፡ አለው ። ርሱም ፡ መታው ፥ ሞተም ።

16 ፤ ዳዊትም ፦ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ እኔ ፡ ገድያለኹ ፡ ብሎ ፡ አፍኽ ፡ በላይኽ ፡ መስክሯልና ፥ ደምኽ ፡ በራስኽ ፡ ላይ ፡ ይኹን ፡ አለው ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ሳኦልና ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮናታን ፡ ይህን ፡ የሐዘን ፡ ቅኔ ፡ ተቀኘ ፥

18 ፤ የይሁዳንም ፡ ልጆች ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። እንሆ ፥ ይህ ፡ በያሻር ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

19 ፤ የእስራኤል ፡ ክብር ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ተወግቶ ፡ ሞተ ፤ ኀያላን ፡ እንዴት ፡ ወደቁ!

20 ፤ የፍልስጥኤማውያን ፡ ቈነጃጅርት ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፥ የቈላፋንም ፡ ቈነጃጅርት ፡ እልል ፡ እንዳይሉ ፥ በጌት ፡

ውስጥ ፡ አታውሩ ፤ በአስቀሎናም ፡ አደባባይ ፡ የምሥራች ፡ አትበሉ ።

21 ፤ እናንተ ፡ የጊልቦዓ ፡ ተራራዎች ፡ ሆይ ፥ የሳኦል ፡ ጋሻ ፡ በዘይት ፡ እንዳልተቀባ ፥ የኀያላን ፡ ጋሻ ፡ በዚያ ፡
ወድቋልና ፥ ዝናብና ፡ ጠል ፡ አይውረድባችኹ ፥ ቍርባንንም ፡ የሚያበቅል ፡ ዕርሻ ፡ አይኹንባችኹ ።

22 ፤ ከሞቱት ፡ ደምና ፡ ከኀያላን ፡ ስብ ፡ የዮናታን ፡ ቀስት ፡ አልተመለሰችም ፥ የሳኦልም ፡ ሰይፍ ፡ በከንቱ ፡
አልተመለሰም ።

23 ፤ ሳኦልና ፡ ዮናታን ፡ የተዋደዱና ፡ የተስማሙ ፡ ነበሩ ፤ በሕይወታቸውና ፡ በሞታቸው ፡ አልተለያዩም ፤ ከንስር ፡ ይልቅ ፡
ፈጣኖች ፡ ነበሩ ፤ ከአንበሳም ፡ ይልቅ ፡ ብርቱዎች ፡ ነበሩ ።

24 ፤ የእስራኤል ፡ ቈነጃጅት ፡ ሆይ ፥ ቀይ ፡ ሐርና ፡ ጥሩ ፡ ግምጃ ፡ ያለብሳችኹ ፡ ለነበረ ፥ በወርቀ ፡ ዘቦም ፡
ላስጌጣችኹ ፡ ለሳኦል ፡ አልቅሱለት ።

25 ፤ ኀያላንም ፡ በሰልፍ ፡ ውስጥ ፡ እንዴት ፡ ወደቁ! ዮናታንም ፡ በኰረብታዎችኽ ፡ ላይ ፡ ወድቋል ።

26 ፤ ወንድሜ ፡ ዮናታን ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እጨነቃለኹ ፤ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ውድኽ ፡ እጅግ ፡ የተለየ ፡
ነበረ ፤ ከሴት ፡ ፍቅር ፡ ይልቅ ፡ ፍቅርኽ ፡ ለእኔ ፡ ግሩም ፡ ነበረ ።

27 ፤ ኀያላን ፡ እንዴት ፡ ወደቁ! የሰልፍም ፡ ዕቃ ፡ እንዴት ፡ ጠፋ!

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፦ ከይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ ልውጣን ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፦ ውጣ ፡ አለው ። ዳዊትም ፦ ወዴት ፡ ልውጣ ፡ አለ ። ርሱም ፦ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ውጣ ፡
አለው ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ ከኹለቱ ፡ ሚስቶቹ ፡ ከኢይዝራኤላዊቱ ፡ ከአኪናሆምና ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ ከነበረችው ፡
ከአቢግያ ፡ ጋራ ፡ ወደዚያ ፡ ወጣ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሰዎችና ፡ ቤት ፡ ሰባቸውን ፡ ዅሉ ፡ አመጣ ፤ በኬብሮንም ፡ ከተማዎች ፡
ተቀመጡ ።

4 ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡ ይነግሥ ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ በዚያ ፡ ቀቡት ። ሳኦልን ፡ የቀበሩት ፡
የኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ወደኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ልኮ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ። እናንተ ፡ ለጌታችኹ ፡
ለሳኦል ፡ ይህን ፡ ቸርነት ፡ አድርጋችኋልና ፥ ቀብራችኹትማልና ፥ በእግዚአብሔር ፡ የተባረካችኹ ፡ ኹኑ ።

6 ፤ አኹንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸርነትንና ፡ እውነትን ፡ ያድርግላችኹ ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ አድርጋችኋልና ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡
ይህን ፡ ቸርነት ፡ እመልስላችኋለኹ ።

7 ፤ አኹንም ፡ ጌታችኹ ፡ ሳኦል ፡ ሞቷልና ፥ እጃችኹ ፡ ትጽና ፥ እናንተም ፡ ጨክኑ ፤ ዳግም ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀብተውኛል ።

8 ፤ የሳኦልም ፡ ጭፍራ ፡ አለቃ ፣ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፥ የሳኦልን ፡ ልጅ ፣ ኢያቡስቴን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡
አሻገረው ፤

9 ፤ በገለዓድና ፡ በአሹራውያን ፡ በኢይዝራኤልም ፡ በኤፍሬምም ፡ በብንያምም ፡ በእስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ አነገሠው ።

10 ፤ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ኢያቡስቴም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የአርባ ፡ ዓመት ፡ ሰው ፡
ነበረ ፤ ኹለት ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ዳዊትን ፡ ተከተለ ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡ ነግሦ ፡ በኬብሮን ፡ የተቀመጠበት ፡ ዘመን ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነበረ ።

12 ፤ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርና ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ የኢያቡስቴ ፡ ባሪያዎች ፡ ከመሃናይም ፡ ወደ ፡ ገባዖን ፡ ወጡ ።

13 ፤ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብና ፡ የዳዊት ፡ ባሪያዎች ፡ ወጥተው ፡ በገባዖን ፡ ውሃ ፡ መቆሚያ ፡ አጠገብ ፡
ተገናኟቸው ፤ በውሃውም ፡ መቆሚያ ፡ በአንዱ ፡ ወገን ፡ እነዚህ ፥ በሌላውም ፡ ወገን ፡ እነዚያ ፡ ኾነው ፡ ተቀመጡ ።

14 ፤ አበኔርም ፡ ኢዮአብን ፦ ጕልማሳዎች ፡ ይነሡ ፥ በፊታችንም ፡ ይቈራቈሱ ፡ አለው ፤ ኢዮአብም ፦ ይነሡ ፡ አለ ።

15 ፤ ለብንያም ፡ ወገንና ፡ ለሳኦል ፡ ልጅ ፡ ለኢያቡስቴ ፡ አስራ ፡ ኹለት ፥ ከዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡
ተቈጥረው ፡ ተነሡ ።

16 ፤ ኹሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ የወደረኛውን ፡ ራስ ፡ ያዘ ፥ ሰይፉንም ፡ በወደረኛው ፡ ጐን ፡ ሻጠ ፥ ተያይዘውም ፡
ወደቁ ። የዚያም ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የስለታም ፡ ሰይፍ ፡ ዕርሻ ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ፥ ርሱም ፡ በገባዖን ፡ ነው ።

17 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ ኾነ ፤ በዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ፊት ፡ አበኔርና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ተሸነፉ ።

18 ፤ በዚያም ፡ ሦስቱ ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ፡ ኢዮአብና ፡ አቢሳ ፡ ዐሳሄልም ፡ ነበሩ ፤ ዐሳሄልም ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ሚዳቋ ፡
በሩጫ ፡ ፈጣን ፡ ነበረ ።

19 ፤ ዐሳሄልም ፡ የአበኔርን ፡ ፍለጋ ፡ ተከታተለ ፥ አበኔርንም ፡ ከማሳደድ ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡ አላለም ።

20 ፤ አበኔርም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ ተመለከተና ፦ አንተ ፡ ዐሳሄል ፡ ነኽን ፧ አለ ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፡ አለ ።

21 ፤ አበኔርም ፦ ወደ ፡ ቀኝ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ፈቀቅ ፡ በል ፤ አንድ ፡ ጕልማሳ ፡ ያዝ ፥ መሣሪያውንም ፡ ውሰድ ፡
አለው ። ዐሳሄል ፡ ግን ፡ ርሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ፈቀቅ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ።

22 ፤ አበኔርም ፡ ዐሳሄልን ፦ ከምድር ፡ ጋራ ፡ እንዳላጣብቅኽ ፡ እኔን ፡ ከማሳደድ ፡ ፈቀቅ ፡ በል ፤ ወደ ፡ ወንድምኽ ፡
ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ፊቴን ፡ አቅኝቼ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻለኛል ፧ አለው ።

23 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከርሱ ፡ ፈቀቅ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ፤ አበኔርም ፡ በጦሩ ፡ ጫፍ ፡ ሆዱን ፡ ወጋው ፥ ጦሩም ፡
በኋላው ፡ ወጣ ፥ በዚያም ፡ ስፍራ ፡ ወድቆ ፡ ሞተ ። ዐሳሄልም ፡ ወድቆ ፡ በሞተበት ፡ ስፍራ ፡ የሚያልፍ ፡ ኹሉ ፡ ይቆም ፡
ነበር ።

24 ፤ ኢዮአብና ፡ አቢሳም ፡ አበኔርን ፡ አሳደዱ ፤ በገባዖንም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ በጋይ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እስካለው ፡
እስከ ፡ አማ ፡ ኰረብታ ፡ ድረስ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ፀሓይ ፡ ጠለቀች ።

25 ፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ አበኔር ፡ ተሰበሰቡ ፥ በአንድነትም ፡ ኾኑ ፥ በኰረብታም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ቆሙ ።

26 ፤ አበኔርም ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ጮኾ ፦ ሰይፍ ፡ በእውኑ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ያጠፋልን ፧ ፍጻሜውሳ ፡ መራራ ፡ እንደ ፡
ኾነ ፡ አታውቅምን ፧ ሕዝቡ ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ከማሳደድ ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ የማትናገር ፡ እስከ ፡ መቼ ፡
ነው ፧ አለው ።

27 ፤ ኢዮአብም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ባትናገር ፡ ኖሮ ፡ ሕዝቡ ፡ በጧት ፡ ወጥተው ፡ በኼዱ ፡
ነበር ፥ ወንድሞቻቸውንም ፡ ማሳደድ ፡ በተዉ ፡ ነበር ፡ አለ ።

28 ፤ ኢዮአብም ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ፥ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ቆመ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እስራኤልን ፡
አላሳደደም ፥ ሰልፍም ፡ አላደረገም ።

29 ፤ አበኔርና ፡ ሰዎቹም ፡ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡ ዐረባ ፡ እያለፉ ፡ ኼዱ ፤ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ፥ ቢትሮንንም ፡ ኹሉ ፡ ካለፉ ፡
በኋላ ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ መጡ ።

30 ፤ ኢዮአብም ፡ አበኔርን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሰ ፤ ሕዝቡንም ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፥ ከዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ከዐሳሄል ፡ ሌላ ፡
ዐሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ሰዎች ፡ ጐደሉ ።

31 ፤ የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ከብንያምና ፡ ከአበኔር ፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ያኽል ፡ ገደሉ ።

32 ፤ ዐሳሄልንም ፡ አንሥተው ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ በአባቱ ፡ መቃብር ፡ ቀበሩት ፤ ኢዮአብና ፡ ሰዎቹም ፡ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡
ኼዱ ፥ በኬብሮንም ፡ አነጉ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ በሳኦል ፡ ቤትና ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ጦርነት ፡ ኾነ ፤ የዳዊት ፡ ቤት ፡ እየበረታ ፥ የሳኦል ፡ ቤት ፡
ግን ፡ እየደከመ ፡ የሚኼድ ፡ ኾነ ።

2 ፤ ለዳዊትም ፡ ወንድ ፡ ልጆች ፡ በኬብሮን ፡ ተወለዱለት ፤ በኵሩም ፡ ከኢይዝራኤላዊቱ ፡ ከአኪናሖም ፡ የተወለደው ፡
አምኖን[145] ፡ ነበረ ።

3 ፤ ኹለተኛውም ፡ የቀርሜሎሳዊው ፡ የናባል ፡ ሚስት ፡ ከነበረች ፡ ከአቢግያ ፡ የተወለደው ፡ ዶሎሕያ[146] ፡
ነበረ ። ሦስተኛውም ፡ ከጌሹር ፡ ንጉሥ ፡ ከተልማይ[147] ፡ ልጅ ፡ ከመዓካ ፡ የተወለደው ፡ አቤሴሎም[148] ፡ ነበረ ።

4 ፤ አራተኛውም ፡ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶንያስ ፥ ዐምስተኛውም ፡ የአቢጣል ፡ ልጅ ፡ ሰፋጥያስ ፡ ነበረ ።

5 ፤ ስድስተኛውም ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ የዔግላ ፡ ልጅ ፡ ይትረኃም ፡ ነበረ ። እነዚህም ፡ ለዳዊት ፡ በኬብሮን ፡
ተወለዱለት ።

6 ፤ በሳኦል ፡ ቤትና ፡ በዳዊት ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ጦርነት ፡ ኾኖ ፡ ሳለ ፡ አበኔር ፡ በሳኦል ፡ ቤት ፡ ይበረታ ፡ ነበር ።

7 ፤ ለሳኦልም ፡ የኢዮሄል ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ የተባለች ፡ ቁባት ፡ ነበረችው ፤ ኢያቡስቴም ፡ አበኔርን ፦ ወዳባቴ ፡ ቁባት ፡
ለምን ፡ ገባኽ ፧ አለው ።

8 ፤ አበኔርም ፡ በኢያቡስቴ ፡ ቃል ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ እኔ ፡ ለአባትኽ ፡ ለሳኦል ፡ ቤት ፡ ለወንድሞቹም ፡
ለዘመዶቹም ፡ ቸርነት ፡ አድርጌያለኹ ፥ አንተንም ፡ ለዳዊት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጠኹም ፤ አንተም ፡ ዛሬ ፡ ከዚች ፡
ሴት ፡ ጋራ ፡ ስለሠራኹት ፡ ኀጢአት ፡ ትከሰኛለኽ ፤ በእውኑ ፡ እኔ ፡ የውሻ ፡ ራስ ፡ ነኝን ፧

9 ፤ 10 ፤ መንግሥትን ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ የዳዊትንም ፡ ዙፋን ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ከዳን ፡ ዠምሮ ፡
እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዳዊት ፡ እንደ ፡ ማለለት ፡ እንዲሁ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡
ባላደርግ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአበኔር ፡ ይህን ፡ ያድርግበት ፡ ይህንም ፡ ይጨምርበት ።

11 ፤ ኢያቡስቴም ፡ አበኔርን ፡ ይፈራው ፡ ነበርና ፥ አንዳች ፡ ይመልስለት ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።

12 ፤ አበኔርም ፡ ለዳዊት ፦ ምድሪቱ ፡ ለማን ፡ ናት ፧ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርግ ፥ እጄም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡
ትኾናለች ፥ እስራኤልንም ፡ ዅሉ ፡ ወዳንተ ፡ እመልሰዋለኹ ፡ ብለው ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኛዎች ፡ ሰደደለት ።

13 ፤ ዳዊትም ፦ ይኹን ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርጋለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንድ ፡ ነገር ፡ ከአንተ ፡
እሻለኹ ፤ ፊቴን ፡ ለማየት ፡ በመጣኽ ፡ ጊዜ ፥ የሳኦልን ፡ ልጅ ፡ ሜልኮልን ፡ ካላመጣኽልኝ ፡ ፊቴን ፡ አታይም ፡ አለ ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ ወደሳኦል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢያቡስቴ ፦ በመቶ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ሸለፈት ፡ ያጨዂትን ፡ ሚስቴን ፡
ሜልኮልን ፡ ስጠኝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ሰደደ ።

15 ፤ ኢያቡስቴም ፡ ልኮ ፡ ከሌሳ ፡ ልጅ ፡ ከባሏ ፡ ከፈልጢኤል ፡ ወሰዳት ።

16 ፤ ባሏም ፡ እያለቀሰ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ኼደ ፥ እስከ ፡ ብራቂም ፡ ድረስ ፡ ተከተላት ። አበኔርም ፦ ኺድ ፥ ተመለስ ፡
አለው ፤ ርሱም ፡ ተመለሰ ።

17 ፤ አበኔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፦ አስቀድሞ ፡ ዳዊት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ፈልጋችኹ ፡
ነበር ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፦ በባሪያዬ ፡ በዳዊት ፡ እጅ ፡ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ እጅና ፡
ከጠላቶቻቸው ፡ ዅሉ ፡ እጅ ፡ አድናለኹ ፡ ብሎ ፡ ተናግሯልና ፥ እንግዲህ ፡ አኹን ፡ አድርጉ ፡ ብሎ ፡ ነገራቸው ።

19 ፤ አበኔርም ፡ ደግሞ ፡ በብንያም ፡ ወገን ፡ ጕሮ ፡ ተናገረ ፤ አበኔርም ፡ ደግሞ ፡ በእስራኤልና ፡ በብንያም ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡
መልካም ፡ የነበረውን ፡ ለዳዊት ፡ ሊነግረው ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ኼደ ።

145 አማኝ ።
146 ዕብ. ፥ ኪልአብ ፡ (ከለአ ፡ አበ ፥ ከላ ፡ ከለከለ ፡ አባት) ።
147 ዕብ. ፥ ታልማይ ፡ (ተላሚ ፥ ዐራሽ) ።
148 ዕብ. ፥ አቢሻሎም ፡ (አበ ፡ ሰላም ፥ የሰላም ፡ አባት) ።

20 ፤ አበኔርም ፡ ከኻያ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጣ ። ዳዊትም ፡ ለአበኔርና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡
ለነበሩት ፡ ሰዎች ፡ ግብዣ ፡ አደረገላቸው ።

21 ፤ አበኔርም ፡ ዳዊትን ፦ ተነሥቼ ፡ ልኺድ ፥ ከአንተ ፡ ጋራም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዲያደርጉ ፥ ነፍስኽም ፡ እንደ ፡
ወደደች ፡ ዅሉን ፡ እንድትገዛ ፡ እስራኤልን ፡ ዅሉ ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ ልሰብስብ ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ አበኔርን ፡
አሰናበተው ፥ በደኅናም ፡ ኼደ ።

22 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዳዊት ፡ ባሪያዎችና ፡ ኢዮአብ ፡ ከዘመቻ ፡ ታላቅ ፡ ምርኮ ፡ ይዘው ፡ መጡ ። አበኔር ፡ ግን ፡
ዳዊት ፡ አሰናብቶት ፡ በደኅና ፡ ኼዶ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በኬብሮን ፡ አልነበረም ።

23 ፤ ኢዮአብና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበረ ፡ ጭፍራ ፡ ዅሉ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፦ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡
መጣ ፥ አሰናበተውም ፡ በደኅናውም ፡ ኼደ ፡ ብለው ፡ ሰዎች ፡ ለኢዮአብ ፡ ነገሩት ።

24 ፤ ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ገብቶ ፦ ምን ፡ አደረግኽ ፡፡ እንሆ ፥ አበኔር ፡ መጥቶልኽ ፡ ነበር ፤ በደኅና ፡ እንዲኼድ ፡
ስለ ፡ ምን ፡ አሰናበትኸው ፡፡

25 ፤ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፡ ያታልልኽ ፡ ዘንድ ፥ መውጫኽንና ፡ መግቢያኽንም ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፥ የምታደርገውንም ፡
ነገር ፡ ዅሉ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ አታውቅምን ፡፡ አለው ።

26 ፤ ኢዮአብም ፡ ከዳዊት ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ከአበኔር ፡ በዃላ ፡ ላከ ፥ ከሴይርም ፡ ጕድጓድም ፡
መለሱት ። ዳዊት ፡ ግን ፡ ይህን ፡ አላወቀም ።

27 ፤ አበኔርም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብ ፡ በበር ፡ ውስጥ ፡ በቈይታ ፡ ይናገረው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
አጠገቡ ፡ ወሰደው ፤ በዚያም ፡ ለወንድሙ ፡ ለዐሳሄል ፡ ደም ፡ ተበቅሎ ፡ ሆዱን ፡ መታው ፥ ሞተም ።

28 ፤ በዃላም ፡ ዳዊት ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፦ ከኔር ፡ ልጅ ፡ ከአበኔር ፡ ደም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ለዘለዓለም ፡ እኔ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፥ መንግሥቴም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ፤

29 ፤ በኢዮአብ ፡ ራስ ፡ ላይና ፡ በአባቱ ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ይምጣበት ፤ በኢዮአብም ፡ ቤት ፡ ፈሳሽ ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡
ወይም ፡ ለምጻም ፡ ወይም ፡ ዐንካሳ ፡ ወይም ፡ በሰይፍ ፡ የሚወድቅ ፡ ወይም ፡ እንጀራ ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ አይታጣ ፡ አለ ።

30 ፤ ኢዮአብና ፡ ወንድሙ ፡ አቢሳም ፡ በሰልፍ ፡ በገባዖን ፡ ወንድማቸው ፡ ዐሳሄልን ፡ ገድሎ ፡ ነበርና ፥ አበኔርን ፡
ገደሉት ።

31 ፤ ዳዊትም ፡ ኢዮአብንና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፦ ልብሳችኹን ፡ ቅደዱ ፥ ማቅም ፡
ልበሱ ፥ በአበኔርም ፡ ፊት ፡ አልቅሱ ፡ አላቸው ። ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ከቃሬዛው ፡ በዃላ ፡ ኼደ ።

32 ፤ አበኔርንም ፡ በኬብሮን ፡ ቀበሩት ፤ ንጉሡም ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ በአበኔር ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡
አለቀሰ ፤ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ አለቀሱ ። ንጉሡም ፡ ለአበኔር ፦

33 ፤ አበኔር ፡ ሰነፍ ፡ እንደሚሞት ፡ ይሞታልን ፡፡

34 ፤ እጆኽ ፡ አልታሰረም ፥ እግርኽም ፡ በሰንሰለት ፡ አልተያዘም ፤ ሰው ፡ በዐመፀኛዎች ፡ ፊት ፡ እንደሚወድቅ ፡ አንተ ፡
እንዲሁ ፡ ወደቅኽ ፡ ብሎ ፡ የልቅሶ ፡ ቅኔ ፡ ተቀኘለት ። ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ዋይታ ፡ አብዝተው ፡ አለቀሱ ።

35 ፤ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ገና ፡ ሳይመሽ ፡ ዳዊትን ፡ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ሊጋብዙት ፡ መጡ ፤ ዳዊት ፡ ግን ፦ ፀሓይ ፡
ሳትጠልቅ ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ ብቀምስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ፥ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡
ብሎ ፤ ማለ ።

36 ፤ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ይህን ፡ ተመለከቱ ፥ ደስ ፡ አሠኛቸውም ፤ በሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ፊት ፡ ንጉሥ ፡ ያደረገው ፡ ዅሉ ፡
ደስ ፡ አሠኛቸው ።

37 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ እስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ የአበኔር ፡ ሞት ፡ ከንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ እንዳልኾነ ፡
ዐወቁ ።

38 ፤ ንጉሡም ፡ ባሪያዎቹን ፦ ዛሬ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መኰንንና ፡ ታላቅ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ወደቀ ፡ አታውቁምን ፡፡

39 ፤ እኔም ፡ ዛሬ ፡ ምንም ፡ ለመንገሥ ፡ የተቀባኹ ፡ ብኾን ፡ ደካማ ፡ ነኝ ፤ እነዚህም ፡ ሰዎች ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ፡
በርትተውብኛል ፤ እግዚአብሔር ፡ ክፉት ፡ በሠራ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ክፋቱ ፡ ይመልስበት ፡ አላቸው ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ኢያቡስቴ ፡ አበኔር ፡ በኬብሮን ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እጁ ፡ ደከመች ፥ እስራኤላውያንም ፡
ኹሉ ፡ ደነገጡ ።

2 ፤ ለሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ለኢያቡስቴ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ የኾኑ ፡ ኹለት ፡ ሰዎች ፡ ነበሩት ፤ የአንዱም ፡ ስም ፡
በዓና ፥ የኹለተኛውም ፡ ስም ፡ ሬካብ ፡ ነበረ ፥ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ የብኤሮታዊው ፡ የሬሞን ፡ ልጆች ፡
ነበሩ ፤ ብኤሮትም ፡ ለብንያም ፡ ተቈጥራ ፡ ነበር ።

3 ፤ ብኤሮታውያንም ፡ ወደ ፡ ጌቴም ፡ ሸሽተው ፡ ነበር ፥ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ተጠግተው ፡ ነበር ።

4 ፤ ለሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ለዮናታን ፡ አንድ ፡ ሽባ ፡ የኾነ ፡ ልጅ ፡ ነበረው ። የሳኦልና ፡ የዮናታን ፡ ወሬ ፡ ከኢይዝራኤል ፡
በመጣ ፡ ጊዜ ፡ የዐምስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ ሞግዚቱም ፡ ዐዝላው ፡ ሸሸች ፤ ፈጥናም ፡ ስትሸሽ ፡ ወድቆ ፡ ሽባ ፡
ኾነ ። ስሙም ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ነበር ።

5 ፤ የብኤሮታዊውም ፡ የሬሞን ፡ ልጆች ፡ ሬካብና ፡ በዓና ፡ ቀኑ ፡ ሲሞቅ ፡ ወደኢያቡስቴ ፡ ቤት ፡ መጡ ፤ ርሱም ፡ በቀትር ፡
ጊዜ ፡ በምንጣፍ ፡ ላይ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።

6 ፤ በረኛዪቱም ፡ ስንዴ ፡ ታበጥር ፡ ነበር ፥ አንቀላፍታም ፡ ተኝታ ፡ ነበር ፤ ሬካብና ፡ ወንድሙ ፡ በዓናም ፡ በቀስታ ፡ ገቡ ።

7 ፤ ወደ ፡ ቤትም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ በዕልፍኙ ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ መቱት ፥ ገደሉትም ፤ ራሱንም ፡
ቈርጠው ፡ ወሰዱት ፥ በዐረባም ፡ መንገድ ፡ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡ ኼዱ ።

8 ፤ የኢያቡስቴንም ፡ ራስ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፥ ንጉሡንም ፡– ነፍስኽን ፡ ይሻ ፡ የነበረው ፡
የጠላትኽ ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ የኢያቡስቴ ፡ ራስ ፡ እንሆ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዛሬ ፡ ከሳኦልና ፡ ከዘሩ ፡ ለጌታችን ፡ ለንጉሥ ፡
ተበቀለለት ፡ አሉት ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ ለብኤሮታዊው ፡ ለሬሞት ፡ ልጆች ፡ ለሬካብና ፡ ለወንድሙ ፡ ለበዓና ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
መለሰላቸው ። ነፍሴን ፡ ከመከራ ፡ ኹሉ ፡ ያዳነ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን!

10 ፤ መልካም ፡ ወሬ ፡ የያዘ ፡ መስሎት ፡– እንሆ ፥ ሳኦል ፡ ሞተ ፡ ብሎ ፡ የነገረኝን ፡ የምሥራቹ ፡ ዋጋ ፡ እንዲኾን ፡
ይዤ ፡ በጺቅላግ ፡ ገደልኹት ።

11 ፤ ይልቁንስ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ንጹሑን ፡ ሰው ፡ የገደላችኹትን ፡ እናንተን ፡ ኀጢአተኛዎችንማ ፡
እንዴት ፡ ነዋ ፤ ደሙን ፡ ከእጃችኹ ፡ አልሻውምን ፤ ከምድርም ፡ አላጠፋችኹምን ፤

12 ፤ ዳዊትም ፡ ጕልማሳዎቹን ፡ አዘዘ ፥ ገደሏቸውም ፤ እጃቸውንና ፡ እግራቸውን ፡ ቈርጠው ፡ በኬብሮን ፡ በውሃ ፡
መቆሚያ ፡ አጠገብ ፡ አንጠለጠሏቸው ። የኢያቡስቴንም ፡ ራስ ፡ ወስደው ፡ በአበኔር ፡ መቃብር ፡ በኬብሮን ፡ ቀበሩት ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥተው ፡– እንሆ ፥ እኛ ፡ የዐጥንትኽ ፡ ፍላጭ ፡
የሥጋኽ ፡ ቍራጭ ፡ ነን ።

2 ፤ አስቀድሞ ፡ ሳኦል ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ኾኖ ፡ ሳለ ፡ እስራኤልን ፡ የምታወጣና ፡ የምታገባ ፡ አንተ ፡
ነበርኽ ፤ እግዚአብሔርም ፡– አንተ ፡ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ትጠብቃለኽ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትኾናለኽ ፡
ብሎኻል ፡ ነበር ፡ አሉት ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ በኬብሮን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አደረገ ፤ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ቀቡት ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ አርባ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።

5 ፤ በኬብሮን ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

6 ፤ ንጉሡና ፡ ሰዎቹም ፡ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ ከተቀመጡት ፡ ከኢያቡሳውያን ፡ ጋራ ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ኼዱ ፤ እነርሱም ፦ ዳዊት ፡ ወደዚህ ፡ ሊገባ ፡ አይችልም ፡ ብለው ፡ ዐስበው ፡ ነበርና ፥ ዳዊትን ፦ ዕውሮችንና ፡ ዐንካሳዎችን ፡ ካላወጣኽ ፡ በቀር ፡ ወደዚህ ፡ አትገባም ፡ አሉት ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዳዊት ፡ ዐምባዪቱን ፡ ጽዮንን ፡ ያዘ ፥ ርሷም ፡ የዳዊት ፡ ከተማ ፡ ናት ።

8 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፦ ኢያቡሳውያንን ፡ የሚመታ ፡ በውሃ ፡ መኼጃው ፡ ይውጣ ፤ የዳዊትም ፡ ነፍስ ፡ የምትጠላቸውን ፡ ዕውሮችንና ፡ ዐንካሳዎችን ፡ ያውጣ ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ በምሳሌ ፦ ዕውርና ፡ ዐንካሳ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አይግቡ ፡ ተባለ ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ በዐምባዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ፥ የዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ። ዳዊትም ፡ ዙሪያዋን ፡ ከሚሎ ፡ ዠምሮ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ቀጠራት ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ እየበረታ ፡ ኼደ ፤ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ።

11 ፤ የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መልእክተኛዎችን ፡ የዝግባ ፡ ዕንጨትንም ፡ ዐናጢዎችንም ፡ ጠራቢዎችንም ፡ ላከ ፤ ለዳዊትም ፡ ቤት ፡ ሠሩለት ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡ እንዳጸናው ፥ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ መንግሥቱን ፡ ከፍ ፡ እንዳደረገ ፡ ዐወቀ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ከኬብሮን ፡ ከመጣ ፡ በኋላ ፡ ሌላዎቹን ፡ ቁባቶቹንና ፡ ሚስቶቹን ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወሰደ ፤ ለዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ።

14 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የተወለዱለት ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሳሙስ ፥

15 ፤ ሶባብ ፥ ናታን ፥ ሰሎሞን[149] ፥ ኢያቤሐር ፥ ኤሊሱዔ ፥

16 ፤ ናፌቅ ፥ ያፍያ ፥ ኤሊሳማ ፥ ኤሊዳሄ ፥ ኤሊፋላት ።

17 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ኾኖ ፡ እንደ ፡ ተቀባ ፡ ሰሙ ፥ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ኹሉ ፡ ዳዊትን ፡ ሊፈልጉ ፡ ወጡ ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ምሽጉ ፡ ወረደ ።

18 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ተበትነው ፡ ሰፈሩ ።

19 ፤ ዳዊትም ፦ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልውጣን ፡ በእጄስ ፡ አሳልፈኽ ፡ ትሰጣቸዋለኽን ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፡ ዳዊትን ፦ ፍልስጥኤማውያንን ፡ በርግጥ ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹና ፡ ውጣ ፡ አለው ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ በዓልፐራሲም ፡ መጣ ፥ በዚያም ፡ መታቸውና ፦ ውሃ ፡ እንዲያፈርስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠላቶቼን ፡ በፊቴ ፡ አፈረሳቸው ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ በዓልፐራሲም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

21 ፤ ጣዖቶቻቸውንም ፡ በዚያ ፡ ተዉ ፥ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ ወሰዷቸው ።

22 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ደግሞ ፡ መጡ ፥ በራፋይምም ፡ ሸለቆ ፡ ተበትነው ፡ ሰፈሩ ።

23 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ ርሱም ፦ በኋላቸው ፡ ዞረኽ ፡ በሾላው ፡ ዛፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ግጠማቸው ፡ እንጂ ፡ አትውጣ ።

24 ፤ በሾላውም ፡ ዛፍ ፡ ራስ ፡ ውስጥ ፡ የሽውሽውታ ፡ ድምፅ ፡ ስትሰማ ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ለመምታት ፡ በፊትኽ ፡ ወጥቶ ፡ ይኾናልና ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ቸኵል ፡ አለው ።

149 ዕብ. ፥ ሽሎሞህ ፡ (ሰላማዊ) ።

25 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፤ ከገባዖንም ፡ እስከ ፡ ጌዝር ፡ ድረስ ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ዳግም ፡ ከእስራኤል ፡ የተመረጡትን ፡ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ ያኽል ፡ ሰው ፡ ሰበሰበ ።

2 ፤ ዳዊትና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳ ፡ ካሉ ፡ ከበዓል ፡ ተነሥተው ፡ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ በተቀመጠ ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተጠራውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ኼዱ ።

3 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ በዐዲስ ፡ ሠረገላ ፡ ላይ ፡ ጫኑ ፥ በኰረብታውም ፡ ላይ ፡ ከነበረው ፡ ከዐሚናዳብ ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤ የዐሚናዳብ ፡ ልጆችም ፡ ዖዛ ፡ እና ፡ አኂዮ ፡ ዐዲሱን ፡ ሠረገላ ፡ ይነዱ ፡ ነበር ።

4 ፤ በኰረብታውም ፡ ላይ ፡ ከነበረው ፡ ከዐሚናዳብ ፡ ቤት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ባመጡ ፡ ጊዜ ፡ አኂዮ ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ይኼድ ፡ ነበር ።

5 ፤ ዳዊትና ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ በቅኔና ፡ በበገና ፡ በመሰንቆም ፡ በከበሮም ፡ በነጋሪትና ፡ በጸናጽል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሙሉ ፡ ኀይላቸው ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።

6 ፤ ወደናኮንም ፡ ዐውድማ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ በሬዎቹ ፡ ይፋንኑ ፡ ነበርና ፥ ዖዛ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያዘ ።

7 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በዖዛ ፡ ላይ ፡ ነደደ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ድፍረቱ ፡ በዚያው ፡ ቀሠፈው ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ አጠገብ ፡ በዚያው ፡ ሞተ ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዖዛን ፡ ስለ ፡ ሰበረው ፡ ዳዊት ፡ ዐዘነ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የዚያ ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የዖዛ ፡ ስብራት ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈራና ፦ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዴት ፡ ይመጣል ፡ አለ ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ ያመጣው ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ ዳዊትም ፡ በጌት ፡ ሰው ፡ በዐቢዳራ[150] ፡ ቤት ፡ አገባው ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ በጌት ፡ ሰው ፡ በአቢዳራ ፡ ቤት ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ያኽል ፡ ተቀመጠ ፤ እግዚአብሔርም ፡ አቢዳራንና ፡ ቤቱን ፡ ኹሉ ፡ ባረከ ።

12 ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ የአቢዳራን ፡ ቤትና ፡ የነበረውን ፡ ኹሉ ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ እንደ ፡ ባረከ ፡ ሰማ ። ዳዊትም ፡ ኼዶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከአቢዳራ ፡ ቤት ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ በደስታ ፡ አመጣው ።

13 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙ ፡ ስድስት ፡ ርምጃ ፡ በኼዱ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ በሬና ፡ አንድ ፡ ፍሪዳ ፡ ሠዋ ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ በሙሉ ፡ ኀይሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይዘፍን ፡ ነበር ፤ ዳዊትም ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ።

15 ፤ ዳዊትና ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ሆ ፡ እያሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ እየነፉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ አመጡ ።

16 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሜልኮል ፡ በመስኮት ፡ ኾና ፡ ተመለከተች ፥ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሲዘልና ፡ ሲዘፍን ፡ አየች ፤ በልቧም ፡ ናቀችው ።

17 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ አገቡ ፥ ዳዊትም ፡ በተከለለት ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ በስፍራው ፡ አኖሩት ፤ ዳዊትም ፡ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕትን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አሳረገ ።

18 ፤ ዳዊትም ፡ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ማሳረግ ፡ ከፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ሕዝቡን ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ መረቀ ።

150 ዕብ. ፥ ያበድ ፡ ኤዶም ፡ (የኤዶም ፡ አገልጋይ) ።

19 ፤ ለሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ወገን ፡ ለወንዱም ፡ ለሴቱም ፡ ለያንዳንዱ ፡ አንዳንድ ፡ እንጀራ ፡ አንዳንድም ፡ የሥጋ ፡ ቍራጭ ፡ አንዳንድም ፡ የዘቢብ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አከፋፈለ ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ቤተ ፡ ሰቡን ፡ ሊመርቅ ፡ ተመለሰ ። የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሜልኮል ፡ ዳዊትን ፡ ለመቀበል ፡ ወጣችና ። ምናምንቴዎች ፡ ዕርቃናቸውን ፡ እንደሚገልጡ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በባሪያዎቹ ፡ ቈነጃጅት ፡ ፊት ፡ ዕርቃኑን ፡ በመግለጡ ፡ ምንኛ ፡ የተከበረ ፡ ነው! አለችው ።

21 ፤ ዳዊትም ፡ ሜልኮልን ፦ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዘፍኜለኹ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ከአባትሽና ፡ ከቤቱ ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የመረጠኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባረከ ፡ ይኹን ፡ ስለዚህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጫወታለኹ ።

22 ፤ አኹንም ፡ ከኾንኹት ፡ ይልቅ ፡ የተናቅኹ ፡ እኾናለኹ ፥ በዐይንሽም ፡ እዋረዳለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በተናገርሽው ፡ ቈነጃጅት ፡ ዘንድ ፡ እከብራለኹ ፡ አላት ።

23 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሜልኮል ፡ እስከሞተችበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልጅ ፡ አልወለደችም ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ንጉሡ ፡ በቤቱ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያው ፡ ካሉት ፡ ጠላቶቹ ፡ ኹሉ ፡ ባሳረፈው ፡ ጊዜ ፥

2 ፤ ንጉሡ ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፦ እኔ ፡ ከዝግባ ፡ በተሠራ ፡ ቤት ፡ ተቀምጫለኹ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ግን ፡ በመጋረጃዎች ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተቀመጠ ፡ እይ ፡ አለው ።

3 ፤ ናታንም ፡ ንጉሡን ፦ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ ኺድ ፥ በልብኽም ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ፡ አለው ።

4 ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ናታን ፡ መጣ ፥ እንዲህም ፡ አለው ፦

5 ፤ 6 ፤ ኺድ ፥ ለባሪያዬ ፡ ለዳዊት ፡ ንገረው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ካወጣኹበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በድንኳንና ፡ በማደሪያ ፡ እኼድ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በቤት ፡ አልተቀመጥኹምና ፡ አንተ ፡ የምኖርበትን ፡ ቤት ፡ አትሠራልኝም ።

7 ፤ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ባለፍኹበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፦ ስለ ፡ ምን ፡ ቤትን ፡ ከዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ አልሠራችኹልኝም ፥ ብዬ ፡ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ላዘዝኹት ፡ ለአንዱ ፡ በእውኑ ፡ ተናግሬያለኹን ፥

8 ፤ አኹንም ፡ ዳዊትን ፡ ባሪያዬን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አንተ ፡ መንጋውን ፡ ስትከተል ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ከበግ ፡ ጥበቃ ፡ ወሰድኹኽ ፤

9 ፤ በኼድኽበትም ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነበርኹ ፥ ጠላቶችኽንም ፡ ኹሉ ፡ ከፊትኽ ፡ አጠፋኹ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ታላላቆቹ ፡ ስም ፡ ታላቅ ፡ ስም ፡ አደርግልኻለኹ ።

10 ፤ 11 ፤ ለሕዝቤም ፡ ለእስራኤል ፡ ስፍራ ፡ አደርግለታለኹ ፥ እተክለውማለኹ ፤ በስፍራውም ፡ ይቀመጣል ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አይናወጥ ፤ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ዘመንና ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ እንዳስነሣኹበት ፡ ጊዜ ፡ ግፈኛዎች ፡ ተመልሰው ፡ አያስጨንቁትም ፤ ከጠላቶችኽም ፡ አሳርፍኻለኹ ። እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፦ ቤት ፡ እሠራልኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ይነግርኻል ።

12 ፤ ዕድሜኽም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶችኽም ፡ ጋራ ፡ ባንቀላፋኽ ፡ ጊዜ ፥ ከወገብኽ ፡ የሚወጣውን ፡ ዘርኽን ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ አስነሣለኹ ፥ መንግሥቱንም ፡ አጸናለኹ ።

13 ፤ ርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፤ የመንግሥቱንም ፡ ዙፋን ፡ ለዘለዓለም ፡ አጸናለኹ ።

14 ፤ እኔም ፡ አባት ፡ እኾነዋለኹ ፥ ርሱም ፡ ልጅ ፡ ይኾነኛል ፤ ክፉ ፡ ነገርም ፡ ቢያደርግ ፥ ሰው ፡ በሚቀጣበት ፡ በትርና ፡

በሰው ፡ ልጆች ፡ መቀጫ ፡ እገሥጸዋለኹ ፤

15 ፤ ከፊቴም ፡ ከጣልኹት ፡ ከሳኦል ፡ እንዳራቅኹ ፡ ምሕረቴን ፡ ከርሱ ፡ አላርቅም ።

16 ፤ ቤትኽና ፡ መንግሥትኽም ፡ በፊቴ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጠነክራል ፥ ዙፋንኽም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጸናል ።

17 ፤ እንደዚህ ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ እንደዚህም ፡ ራእይ ፡ ኹሉ ፡ ናታን ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

18 ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ገባ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ተቀምጦ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሆይ ፥ እስከዚህ ፡ ያደረስኸኝ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፧

19 ፤ ቤቴስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ በፊትኽ ፡ ጥቂት ፡ ነበረ ፤ ስለ ፡ ባሪያኽም ፡ ቤት ፡
ደግሞ ፡ ለሩቅ ፡ ዘመን ፡ ተናገርኽ ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ የሰው ፡ ሕግ ፡ ነው ።

20 ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ባሪያኽን ፡ ታውቃለኽና ፡ ዳዊትስ ፡ ይናገርኽ ፡ ዘንድ ፡ የሚጨምረው ፡
ምንድር ፡ ነው ፧

21 ፤ ለባሪያኽም ፡ ታስታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ቃልኽ ፡ ምክንያትና ፡ እንደ ፡ ልብኽ ፡ ዐሳብ ፡ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡
ኹሉ ፡ አደረግኽ ።

22 ፤ ስለዚህም ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለምና ፥ በጆሯችንም ፡ እንደ ፡ ሰማን ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡
በቀር ፡ አምላክ ፡ የለምና ፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነኽ ።

23 ፤ ለርሱ ፡ ለራሱ ፡ እንዲኾን ፡ ሕዝብን ፡ ይቤዥ ፡ ዘንድ ፡ ለርሱ ፡ ለራሱም ፡ ስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ በአሕዛብና ፡
በአምላኮቻቸውም ፡ ፊት ፡ ከግብጽ ፡ በተቤዠው ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ ተኣምራትንና ፡ ድንቅን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኼደለት ፡ እንደ ፡ ሕዝብኽ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ምን ፡ ሕዝብ ፡ አለ ፧

24 ፤ ሕዝብኽንም ፡ እስራኤልን ፡ ለዘለዓለም ፡ ሕዝብ ፡ አድርገኽ ፡ አጽንተኸዋል ፤ አንተም ፥ አቤቱ ፥ አምላክ ፡
ኾነኻቸዋል ።

25 ፤ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ አኹንም ፡ ለባሪያኽና ፡ ለቤቱ ፡ የተናገርኸውን ፡ ለዘለዓለም ፡ አጽናው ፥ እንደ ፡
ተናገርኽም ፡ አድርግ ።

26 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡ ስምኽ ፡ ለዘለዓለም ፡ ታላቅ ፡
ይኹን ፤ የባሪያኽም ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡ በፊትኽ ፡ የጸና ፡ ይኹን ።

27 ፤ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፦ እኔ ፡ ቤት ፡ እሠራልኻለኹ ፡ ብለኽ ፡ ለባሪያኽ ፡
ገልጠኻልና ፥ ስለዚህ ፡ ባሪያኽ ፡ ይህችን ፡ ጸሎት ፡ ወዳንተ ፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ ደፈረ ።

28 ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ አኹንም ፡ አንተ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ፥ ቃልኽም ፡ እውነት ፡ ነው ፥ ይህንም ፡ መልካም ፡
ነገር ፡ ለባሪያኽ ፡ ተናግረኻል ።

29 ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ተናግረኻልና ፥ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ለዘለዓለም ፡ በፊትኽ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡
የባሪያኽን ፡ ቤት ፥ እባክኽ ፥ ባርክ ፤ በበረከትኽም ፡ የባሪያኽ ፡ ቤት ፡ ለዘለዓለም ፡ ይባረክ ።

________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ በዃላ ፡ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ፥ አዋረዳቸውም ፤ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ሜቴግ ፡
አማ ፡ የተባለችውን ፡ ከተማ ፡ ወሰደ ።

2 ፤ ሞዐብን ፡ መታ ፥ ሞዐባውያንንም ፡ በምድር ፡ ጥሎ ፡ በገመድ ፡ ለፈራቸው ፤ በኹለትም ፡ ገመድ ፡
ለሞት ፥ በአንድም ፡ ገመድ ፡ ሙሉ ፡ ለሕይወት ፡ ለፈራቸው ፤ ሞዐባውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ፥ ግብርም ፡
አመጡለት ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የነበረውን ፡ ግዛት ፡ መልሶ ፡ ለመያዝ ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ የረአብን ፡
ልጅ ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርዐዛርን ፡ መታ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ፈረሰኞዎች ፥ ኻያ ፡ ሺሕም ፡ እግረኛዎች ፡ ያዘ ፤ ዳዊትም ፡ የሠረገለኛውን ፡ ፈረስ ፡ ዅሉ ፡ ቋንዣ ፡ ቈረጠ ፤ ለመቶ ፡ ሠረገላ ፡ ብቻ ፡ አስቀረ ።

5 ፤ ከደማስቆም ፡ ሶርያውያን ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርዐዛርን ፡ ሊረዱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከሶርያውያን ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ገደለ ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ በደማስቆ ፡ ሶርያ ፡ ጭፍራዎች ፡ አኖረ ፥ ሶርያውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ፥ ግብርም ፡ አመጡለት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በኼደበት ፡ ዅሉ ፡ ድልን ፡ ሰጠው ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ ለአድርዐዛር ፡ ባሪያዎች ፡ የነበሩትን ፡ የወርቅ ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይዟቸው ፡ መጣ ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ከአድርዐዛር ፡ ከተማዎች ፡ ከቤጣሕና ፡ ከቤሮታይ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናስ ፡ ወሰደ ።

9 ፤ የሐማትም ፡ ንጉሥ ፡ ቶዑ ፡ ዳዊት ፡ የአድርዐዛርን ፡ ጭፍራ ፡ ዅሉ ፡ እንደ ፡ መታ ፡ ሰማ ።

10 ፤ ቶዑም ፡ ከአድርዐዛር ፡ ጋራ ፡ ዅልጊዜ ፡ ይዋጋ ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ አድርዐዛርን ፡ ድል ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ቶዑ ፡ ልጁን ፡ አዶራምን ፡ ደኅንነቱን ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፥ ይመርቀውም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ ላከው ፤ ርሱም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የናስም ፡ ዕቃ ፡ ይዞ ፡ መጣ ።

11 ፤ 12 ፤ ንጉሥ ፡ ዳዊትም ፡ ካሸነፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ከሶርያ ፡ ከሞዐብም ፡ ከዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ከዐማሌቅም ፡ ከረአብም ፡ ልጅ ፡ ከሱባ ፡ ንጉሥ ፡ ከአድርዐዛር ፡ ምርኮ ፡ ከቀደሰው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ጋራ ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀደሰ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ከኤዶምያስ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ በመምታቱ ፡ ስሙ ፡ ተጠራ ።

14 ፤ በኤዶምያስ ፡ ዅሉ ፡ ጭፍራዎች ፡ አኖረ ፥ ኤዶማውያንም ፡ ዅሉ ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በሚኼድበት ፡ ዅሉ ፡ ድልን ፡ ሰጠው ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ ዳዊትም ፡ ለሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ ፍርድን ፡ ጽድቅን ፡ አደረገላቸው ።

16 ፤ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብም ፡ የሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የአኺሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ[151] ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ፤

17 ፤ የአኪጦብም ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ፥ የአቢሜሌክም ፡ ልጅ ፡ አብያታር ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤ ሰራያም ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ፤

18 ፤ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በከሊታውያንና ፡ በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ የዳዊትም ፡ ልጆች ፡ አማካሪዎች ፡ ነበሩ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ዳዊትም ፦ ስለ ፡ ዮናታን ፡ ቸርነት ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ቀርቷልን ፧ አለ ።

2 ፤ ከሳኦልም ፡ ቤት ፡ ሲባ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ባሪያ ፡ ነበረ ፥ ወደ ፡ ዳዊትም ፡ ጠሩት ፤ ንጉሡም ፦ አንተ ፡ ሲባ ፡ ነኽን ፧ አለው ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ነኝ ፡ አለ ።

3 ፤ ንጉሡም ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አልቀረምን ፧ አለ ። ሲባም ፡ ንጉሡን ፦ እግሩ ፡ ሽባ ፡ የኾነ ፡ አንድ ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ አለ ፡ አለው ።

4 ፤ ንጉሡም ፦ ወዴት ፡ ነው ፧ አለው ፤ ሲባም ፡ ንጉሡን ፦ እንሆ ፥ ርሱ ፡ በሎዶባር ፡ በዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ በማኪር ፡ ቤት ፡ አለ ፡ አለው ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ልኮ ፡ ከሎዶባር ፡ ከዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ ከማኪር ፡ ቤት ፡ አስመጣው ።

6 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጣ ፥ በግንባሩም ፡ ወድቆ ፡ እጅ ፡ ነሣ ፤ ዳዊትም ፦ ሜምፊቦስቴ ፡ ሆይ ፥ አለ ፤ ርሱም ፦ እንሆኝ ፡ ባሪያኽ ፡ አለ ።

7 ፤ ዳዊትም ፦ ስለ ፡ አባትኽ ፡ ስለ ፡ ዮናታን ፡ ቸርነት ፡ ፈጽሜ ፡ አደርግልኻለኹና ፡ አትፍራ ፤ የአባትኽንም ፡ የሳኦልን ፡

151 ዕብ. ፥ የሆሻፋጥ ፡ (አምላክ ፡ ፈረደለት) ።

ምድር ፡ ኹሉ ፡ እመልስልኻለኹ ፥ አንተም ፡ ኹልጊዜ ፡ ከገበታዬ ፡ እንጀራ ፡ ትበላለኽ ፡ አለው ።

8 ፤ ርሱም ፦ የሞተ ፡ ውሻ ፡ ወደምመስል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የተመለከትኽ ፥ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ምንድር ፡ ነኝ ፧ ብሎ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

9 ፤ ንጉሡም ፡ የሳኦልን ፡ ባሪያ ፤ ሲባን ፡ ጠርቶ ፦ ለሳኦልና ፡ ለቤቱ ፡ ኹሉ ፡ የነበረውን ፡ ኹሉ ፡ ለጌታኽ ፡ ልጅ ፡ ሰጥቻለኹ ።

10 ፤ አንተና ፡ ልጆችኽ ፡ ሎሌዎችኽም ፡ ምድሩን ፡ ዕረሱለት ፤ ለጌታኽም ፡ ልጅ ፡ እንጀራ ፡ ይኾነው ፡ ዘንድ ፡ ፍሬውን ፡ አግባ ፤ የጌታኽ ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ግን ፡ ኹልጊዜ ፡ ከገበታዬ ፡ ይበላል ፡ አለው ። ለሲባም ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ልጆችና ፡ ኻያ ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ።

11 ፤ ሲባም ፡ ንጉሡን ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ ባሪያውን ፡ እንዳዘዘ ፡ እንዲሁ ፡ ባሪያኽ ፡ ያደርጋል ፡ አለው ። ሜምፊቦስቴም ፡ ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ከዳዊት ፡ ገበታ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።

12 ፤ ለሜምፊቦስቴም ፡ ሚካ ፡ የተባለ ፡ ታናሽ ፡ ልጅ ፡ ነበረው ። በሲባም ፡ ቤት ፡ ያሉ ፡ ኹሉ ፡ ለሜምፊቦስቴ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

13 ፤ ሜምፊቦስቴም ፡ ከንጉሥ ፡ ገበታ ፡ ኹልጊዜ ፡ እየበላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ኹለት ፡ እግሩም ፡ ሽባ ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ሞተ ፥ ልጁም ፡ ሐኖን ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

2 ፤ ዳዊትም ፦ አባቱ ፡ ወረታ ፡ እንዳደረገልኝ ፡ እኔ ፡ ለናዖስ ፡ ልጅ ፡ ለሐኖን ፡ ቸርነት ፡ አደርጋለኹ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ አባቱ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሊያጽናናው ፡ ባሪያዎቹን ፡ ላከ ፤ የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደዐሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ መጡ ።

3 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ ጌታቸውን ፡ ሐኖንን ፦ ዳዊት ፡ አባትኽን ፡ አክብሮ ፡ ሊያጽናናኽ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወዳንተ ፡ የላከ ፡ ይመስልኻልን ፧ ዳዊትስ ፡ ከተማዪቱን ፡ ለመመርመርና ፡ ለመሰለል ፡ ለማጥፋትም ፡ ባሪያዎቹን ፡ የላከ ፡ አይደለምን ፧ አሉት ።

4 ፤ ሐኖንም ፡ የዳዊትን ፡ ባሪያዎች ፡ ወስዶ ፡ የጢማቸውን ፡ ገሚስ ፡ ላጨ ፥ ልብሳቸውንም ፡ እስከ ፡ ወገባቸው ፡ ድረስ ፡ ከኹለት ፡ ቀዶ ፡ ሰደዳቸው ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥ ሰዎቹ ፡ እጅግ ፡ ዐፍረው ፡ ነበርና ፥ ተቀባዮች ፡ ላከ ። ንጉሡም ፦ ጢማችኹ ፡ እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ በኢያሪኮ ፡ ተቀመጡ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ።

6 ፤ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጠሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፥ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ልከው ፡ ከሶርያውያን ፡ ከቤትሮዖብና ፡ ከሱባ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ እግረኛዎች ፥ ከመዓካ ፡ ንጉሥም ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፥ ከጦብም ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ቀጠሩ ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብንና ፡ የኀያላኑን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ላከ ።

8 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በበሩ ፡ መግቢያ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተሰለፉ ፤ የሱባና ፡ የረአብ ፡ ሶርያውያን ፥ የጦብና ፡ የመዓካም ፡ ሰዎች ፡ ለብቻቸው ፡ በሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።

9 ፤ ኢዮአብም ፡ በፊትና ፡ በኋላ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ ከበበው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ምርጥ ፡ ምርጦቹን ፡ ኹሉ ፡ መረጠ ፥ በሶርያውያንም ፡ ፊት ፡ ለሰልፍ ፡ አኖራቸው ።

10 ፤ የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ በወንድሙ ፡ በአቢሳ ፡ እጅ ፡ አድርጎ ፡ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ለሰልፍ ፡ አኖራቸው ።

11 ፤ ሶርያውያን ፡ ቢበረቱብኝ ፡ ትረዳኛለኽ ፤ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ቢበረቱብኽ ፡ እኔ ፡ መጥቼ ፡ እረዳኻለኹ ።

12 ፤ አይዞኽ ፤ ስለ ፡ ሕዝባችንና ፡ ስለ ፡ አምላካችንም ፡ ከተማዎች ፡ እንበርታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደስ ፡ ያሠኘውን ፡ ያድርግ ፡ አለ ።

13 ፤ ኢዮአብና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ከሶርያውያን ፡ ጋራ ፡ ሊዋጉ ፡ ቀረቡ ፥ እነርሱም ፡ ከፊቱ ፡ ሸሹ ።

14 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ሶርያውያን ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከአቢሳ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፥ ወደ ፡ ከተማዪቱም ፡ ገቡ ፤ ኢዮአብም ፡ ከዐሞን ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።

15 ፤ ሶርያውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ተሰበሰቡ ።

16 ፤ አድርዐዛርም ፡ ልኮ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ የነበሩትን ፡ ሶርያውያን ፥ አመጣ ፤ ወደ ፡ ዔላምም ፡ መጡ ፥ የአድርዐዛርም ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ሶባክ ፡ በፊታቸው ፡ ነበረ ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፥ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻግሮ ፡ ወደዔላም ፡ መጣ ፤ ሶርያውያንም ፡ በዳዊት ፡ ፊት ፡ ተሰልፈው ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ።

18 ፤ ሶርያውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፤ ዳዊትም ፡ ከሶርያውያን ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠረገለኛዎች ፡ አርባ ፡ ሺሕም ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ገደለ ፤ የሰራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ሶባክን ፡ መታ ፥ ርሱም ፡ በዚያ ፡ ሞተ ።

19 ፤ ለአድርዐዛርም ፡ የሚገብሩ ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ታረቁ ፥ ገበሩላቸውም ፦ ሶርያውያንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ የዐሞንን ፡ ልጆች ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ ፈሩ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዓመቱ ፡ መለወጫ ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ፥ ዳዊት ፡ ኢዮአብን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ባሪያዎቹን ፡ እስራኤልንም ፡ ኹሉ ፡ ሰደደ ። የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ አጠፉ ፥ ረባትንም ፡ ከበቡ ፤ ዳዊት ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀርቶ ፡ ነበር ።

2 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ወደ ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከምንጣፉ ፡ ተነሣ ፥ በንጉሥም ፡ ቤት ፡ በሰገነት ፡ ላይ ፡ ተመላለሰ ፤ በሰገነቱ ፡ ሳለ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ስትታጠብ ፡ አየ ፤ ሴቲቱም ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ልኮ ፡ ስለ ፡ ሴቲቱ ፡ ጠየቀ ፤ አንድ ፡ ሰውም ፦ ይህች ፡ የኤልያብ ፡ ልጅ ፡ የኬጢያዊው ፡ የኦርዮ[152] ፡ ሚስት ፡ ቤርሳቤሕ ፡ አይደለችምን ፧ አለ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ መልእክተኛዎች ፡ ልኮ ፡ አስመጣት ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ ገባች ፥ ከርኵሰቷም ፡ ነጽታ ፡ ነበርና ፥ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ተኛ ፤ ወደ ፡ ቤቷም ፡ ተመለሰች ።

5 ፤ ሴቲቱም ፡ አረገዘች ፥ ወደ ፡ ዳዊትም ፦ አርግዤያለኹ ፡ ብላ ፡ ላከችበት ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፦ ኬጢያዊውን ፡ ኦርዮን ፡ ስደድልኝ ፡ ብሎ ፡ ላከ ። ኢዮአብም ፡ ኦርዮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሰደደው ።

7 ፤ ኦርዮም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ የኢዮአብንና ፡ የሕዝቡን ፡ ደኅንነት ፥ ሰልፉም ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ጠየቀው ።

8 ፤ ዳዊትም ፡ ኦርዮን ፦ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ ኺድ ፥ እግርኽንም ፡ ታጠብ ፡ አለው ። ኦርዮም ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ ሲወጣ ፡ ማለፊያ ፡ የንጉሥ ፡ መብል ፡ ተከትሎት ፡ ኼደ ።

9 ፤ ኦርዮ ፡ ግን ፡ ከጌታው ፡ ባሪያዎች ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ ተኛ ፥ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አልወረደም ።

10 ፤ ኦርዮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አልኼደም ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ፤ ዳዊትም ፡ ኦርዮን ፦ አንተ ፡ ከመንገድ ፡ የመጣኽ ፡ አይደለምን ፧ ስለ ፡ ምን ፡ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ አልወረድኽም ፧ አለው ።

11 ፤ ኦርዮም ፡ ዳዊትን ፦ ታቦቱና ፡ እስራኤል ፡ ይሁዳም ፡ በጐጆ ፡ ተቀምጠዋል ፤ ጌታዬ ፡ ኢዮአብና ፡ የጌታዬም ፡ ባሪያዎች ፡ በሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ሰፍረዋል ፤ እኔ ፡ ልበላና ፡ ልጠጣ ፡ ወይስ ፡ ከሚስቴ ፡ ጋራ ፡ ልተኛ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ እኼዳለኹን ፧ በሕይወትኽና ፡ በሕያው ፡ ነፍስኽ ፡ እምላለኹ! ይህን ፡ ነገር ፡ አላደርገውም ፡ አለው ።

---

152 ዕብ. ፥ ኡሪያህ ፡ (የጌታ ፡ ነበልባል) ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ ኦርዮን ፦ ዛሬ ፡ ደግሞ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ፥ ነገም ፡ አሰናብትኻለኹ ፡ አለው ። ኦርዮም ፡ በዚያ ፡ ቀንና ፡ በነጋው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ጠራው ፥ በፊቱም ፡ በላና ፡ ጠጣ ፥ አሰከረውም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወጥቶ ፡ ከጌታው ፡ ባሪያዎች ፡ ጋራ ፡ በምንጣፉ ፡ ላይ ፡ ተኛ ፥ ወደ ፡ ቤቱም ፡ አልወረደም ።

14 ፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፥ ዳዊት ፡ ለኢዮአብ ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፥ በኦርዮም ፡ እጅ ፡ ላከው ።

15 ፤ በደብዳቤውም ፦ ኦርዮን ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ ባለበት ፡ በፊተኛው ፡ ስፍራ ፡ አቁሙት ፥ ተመቶም ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ ከኋላው ፡ ሽሹ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።

16 ፤ ኢዮአብም ፡ ከተማዪቱን ፡ በከበበ ፡ ጊዜ ፥ ኀያላን ፡ እንዳሉበት ፡ በሚያውቀው ፡ ስፍራ ፡ ኦርዮን ፡ አቆመው ።

17 ፤ የከተማዪቱም ፡ ሰዎች ፡ ወጥተው ፡ ከኢዮአብ ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፤ ከዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ከሕዝቡ ፡ አንዳንዱ ፡ ወደቀ ፤ ኬጢያዊው ፡ ኦርዮም ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ።

18 ፤ ኢዮአብም ፡ ልኮ ፡ በሰልፍ ፡ የኾነውን ፡ ኹሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

19 ፤ ለመልእክተኛውም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ። የሰልፉን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ነግረኽ ፡ በፈጸምኽ ፡ ጊዜ ፦

20 ፤ ስትዋጉ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ለምን ፡ ቀረባችኹ ፧ ከቅጥሩ ፡ በላይ ፡ ፍላጻ ፡ እንዲወረውር ፡ አታውቁምን ፧

21 ፤ የሩቤሼትን ፡ ልጅ ፡ አቢሜሌክን ፡ ማን ፡ ገደለው ፧ ከቅጥር ፡ ላይ ፡ የወፍጮ ፡ መጅ ፡ ጥላ ፡ በቴቤስ ፡ ላይ ፡ የገደለችው ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ አይደለችምን ፧ ስለ ፡ ምን ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ እንደዚህ ፡ ቀረባችኹ ፧ ብሎ ፡ ንጉሡ ፡ ሲቈጣ ፡ ብታይ ፥ አንተ ፦ ባሪያኽ ፡ ኬጢያዊው ፡ ኦርዮ ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ፡ በለው ።

22 ፤ መልእክተኛውም ፡ ተነሥቶ ፡ ኼደ ፥ ኢዮአብም ፡ ያዘዘውን ፡ ኹሉ ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

23 ፤ መልእክተኛውም ፡ ዳዊትን ፦ ሰዎቹ ፡ በረቱብን ፥ ወደ ፡ሜዳም ፡ ወጡብን ፤ እኛም ፡ ወደቅንባቸው ፥ እስከከተማዪቱም ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ተከተልናቸው ።

24 ፤ ፍላጻ ፡ የሚወረውሩም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ኾነው ፡ በባሪያዎችኽ ፡ ላይ ፡ ወረወሩ ፤ ከንጉሡም ፡ ባሪያዎች ፡ አንዳንድ ፡ ሞቱ ፥ ባሪያኽም ፡ ኬጢያዊው ፡ ኦርዮ ፡ ደግሞ ፡ ሞተ ፡ አለው ።

25 ፤ ዳዊትም ፡ መልእክተኛውን ፦ ሰይፍ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይህን ፡ አንድ ፡ ጊዜም ፡ ያን ፡ ያጠፋልና ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በዐይንኽ ፡ አይክፋ ፤ ከተማዪቱን ፡ የሚወጉትን ፡ አበርታ ፥ አፍርሳትም ፡ብለኽ ፡ ለኢዮአብ ፡ ንገረው ፤ አንተም ፡ አጽናው ፡ አለው ።

26 ፤ የኦርዮም ፡ሚስት ፡ ባሏ ፡ ኦርዮ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፥ ለባሏ ፡ አለቀሰች ።

27 ፤ የልቅሶዋም ፡ ወራት ፡ ሲፈጸም ፡ ዳዊት ፡ ልኮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አስመጣት ፥ ሚስትም ፡ ኾነችው ፥ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደችለት ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዳዊት ፡ ያደረገው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ኾነ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ናታንን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ መጥቶ ፡ አለው ፦ ባንድ ፡ ከተማ ፡ አንዱ ፡ ባለጠጋ ፡ አንዱም ፡ ድኻ ፡ የኾኑ ፡ ኹለት ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

2 ፤ ባለጠጋውም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ በግና ፡ ላም ፡ ነበረው ።

3 ፤ ለድኻው ፡ ግን ፡ ከገዛት ፡ አንዲት ፡ ታናሽ ፡ በግ ፡ በቀር ፡ አንዳች ፡ አልነበረውም ፤ አሳደጋትም ፥ ከልጆቹም ፡ ጋራ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ አደገች ፤ እንጀራውንም ፡ ትበላ ፥ ከዋንጫውም ፡ ትጠጣ ፥ በብብቱም ፡ ትተኛ ፡ ነበር ፥ እንደ ፡ ልጁም ፡ ነበረች ።

4 ፤ ወደ ፡ ባለጠጋውም ፡ እንግዳ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከበጉና ፡ ከላሙ ፡ ወስዶ ፡ ለዚያ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ለመጣው ፡ እንግዳ ፡ ያዘጋጅለት ፡ ዘንድ ፡ሣሣ ፤ የዚያንም ፡ የድኻውን ፡ ሰው ፡ በግ ፡ ወስዶ ፡ ለዚያ ፡ ለመጣው ፡ ሰው ፡ አዘጋጀ ።

5 ፤ ዳዊትም ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ ናታንን ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ይህን ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡
የሞት ፡ ልጅ ፡ ነው ።

6 ፤ ይህን ፡ አድርጓልና ፥ አላዘነምና ፡ ስለ ፡ አንዲቱ ፡ በግ ፡ አራት ፡ ይመልስ ፡ አለው ።

7 ፤ ናታንም ፡ ዳዊትን ፡ አለው ፦ ያ ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነህ ። የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ልትኾን ፡ ቀባኹኽ ፥ ከሳኦልም ፡ እጅ ፡ አዳንኹኽ ፤

8 ፤ የጌታኽንም ፡ ቤት ፡ ሰጠኹኽ ፥ የጌታኽንም ፡ ሚስቶች ፡ በብብትኽ ፡ ጣልኹልኽ ፤ የእስራኤልንና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡
ሰጠኹኽ ፤ ይህም ፡ አንሶ ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ እጨምርልኽ ፡ ነበር ።

9 ፤ አኹንስ ፡ በፊቱ ፡ ክፉ ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ አቃለልኽ ፡፡ ኬጢያዊውን ፡ ኦርዮን ፡
በሰይፍ ፡ መትተኻል ፥ ሚስቱንም ፡ ለአንተ ፡ ሚስት ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ወስደኻል ፤ ርሱንም ፡ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ ሰይፍ ፡
ገድለኻል ።

10 ፤ ስለዚህም ፡ አቃለኽኛልና ፥ የኬጢያዊውንም ፡ የኦርዮን ፡ ሚስት ፡ ለአንተ ፡ ሚስት ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ወስደኻልና ፡
ለዘለዓለም ፡ ከቤትኽ ፡ ሰይፍ ፡ አይርቅም ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ከቤትኽ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አስነሣብኻለኹ ፤ ሚስቶችኽንም ፡ በዐይንኽ ፡
ፊት ፡ እወስዳለኹ ፥ ለዘመድኽም ፡ እሰጣቸዋለኹ ፥ በዚችም ፡ ፀሓይ ፡ ዐይን ፡ ፊት ፡ ከሚስቶችኽ ፡ ጋራ ፡ ይተኛል ።

12 ፤ አንተ ፡ ይህን ፡ በስውር ፡ አድርገኸዋል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ፊትና ፡ በፀሓይ ፡ ፊት ፡
አደርገዋለኹ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ናታንን ፦ እግዚአብሔርን ፡ በድያለኹ ፡ አለው ። ናታንም ፡ ዳዊትን ፦ እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡
ኀጢአትኽን ፡ አርቆልኻል ፤ አትሞትም ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዚህ ፡ ነገር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ ታላቅ ፡ የስድብ ፡ ምክንያት ፡ አድርገኻልና ፡ ስለዚህ ፡
ደግሞ ፡ የተወለደልኽ ፡ ልጅ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሞታል ፡ አለው ።

15 ፤ ናታንም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ። እግዚአብሔርም ፡ የኦርዮ ፡ ሚስት ፡ ለዳዊት ፡ የወለደችውን ፡ ሕፃን ፡
ቀሠፈ ፥ እጅግም ፡ ታመ ፡ ነበር ።

16 ፤ ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ሕፃኑ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነ ፤ ዳዊትም ፡ ጾመ ፥ ገብቶም ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተኛ ።

17 ፤ የቤቱም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተነሥተው ፡ ከምድር ፡ ያነሡት ፡ ዘንድ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆሙ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ እንቢ ፡
አለ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ።

18 ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ሕፃኑ ፡ ሞተ ። የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ። ሕፃኑ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ብንነግረው ፡
አልሰማንም ፤ ይልቁንስ ፡ ሕፃኑ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ብንነግረው ፡ እንዴት ፡ ይኾን ፡፡ በነፍሱ ፡ ክፉ ፡ ያደርጋል ፡ ብለው ፡
ሕፃኑ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ ፈሩ ።

19 ፤ ዳዊትም ፡ ባሪያዎቹ ፡ በሹክሹክታ ፡ ሲነጋገሩ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ሕፃኑ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ዐወቀ ፤ ዳዊትም ፡
ባሪያዎቹን ፦ ሕፃኑ ፡ ሞቷል ፡፡ አላቸው ። እነርሱም ፦ ሞቷል ፡ አሉት ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ከምድር ፡ ተነሥቶ ፡ ታጠበ ፥ ተቀባም ፥ ልብሱንም ፡ ለወጠ ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡
ሰገደ ። ወደ ፡ ቤቱም ፡ መጣ ፦ እንጀራ ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤ በፊቱም ፡ አቀረቡለት ፥ በላም ።

21 ፤ ባሪያዎቹም ፦ ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ፡፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ስለ ፡ ሕፃኑ ፡ ጾምኽና ፡
አለቀስኽ ፤ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ተነሥተኽ ፡ እንጀራ ፡ በላኽ ፡ አሉት ።

22 ፤ ርሱም ፦ ሕፃኑ ፡ ሕያው ፡ ሳለ ። እግዚአብሔር ፡ ይምረኝ ፥ ሕፃኑም ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ማን ፡
ያውቃል ፡፡ ብዬ ፡ ጾምኹ ፡ አለቀስኹም ።

23 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ሞቷል ፤ የምጾመው ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡፡ በእውኑ ፡ እንግዲህ ፡ እመልሰው ፡ ዘንድ ፡
ይቻለኛልን ፡፡ እኔ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ እኼዳለኹ ፡ እንጂ ፡ ርሱ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አይመለስም ፡ አለ ።

24 ፤ ዳዊትም ፡ ሚስቱን ፡ ቤርሳቤሕን ፡ አጽናናት ፥ ወደ ፡ ርሷም ፡ ገባ ፥ ከርሷም ፡ ጋራ ፡ ተኛ ፤ ወንድ ፡ ልጅም ፡
ወለደች ፥ ስሙንም ፡ ሰሎሞን ፡ ብሎ ፡ ጠራው ። እግዚአብሔርም ፡ ወደደው ፤

25 ፤ ደግሞም ፡ በነቢዩ ፡ በናታን ፡ እጅ ፡ ልኮ ፡ ስሙን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይዲድያ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

26 ፤ ኢዮአብም ፡ የዐሞንን ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ ረባትን ፡ ወጋ ፥ የውሃውንም ፡ ከተማ ፡ ያዘ ።

27 ፤ ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፦ ረባትን ፡ ወግቻለኹ ፥ የውሃውንም ፡ ከተማ ፡ ይዣለኹ ።

28 ፤ አኹንም ፡ ከተማዪቱን ፡ እንዳልይዝ ፥ በስሜም ፡ እንዳትጠራ ፥ የቀረውን ፡ ሕዝብ ፡ ሰብስብ ፥ ከተማዪቱንም ፡
ከበኽ ፡ ያዝ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ።

29 ፤ ዳዊትም ፡ ሕዝቡን ፡ ዅሉ ፡ ሰብስቦ ፡ ወደ ፡ ረባት ፡ ኼደ ፥ ወግቶም ፡ ያዛት ።

30 ፤ የንጉሣቸውንም ፡ ዘውድ ፡ ከራሱ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ። ክብደቱም ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ያኽል ፡ ነበር ፥ ክቡር ፡
ዕንቍም ፡ ነበረበት ፤ ዳዊትም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አደረገው ። ከከተማዪቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ አወጣ ።

31 ፤ በውስጧም ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ አውጥቶ ፡ በመጋዝና ፡ በብረት ፡ መቈፈሪያና ፡ በብረት ፡ መጥረቢያ ፡ እንዲሠሩ ፡
አደረጋቸው ፤ የሸክላ ፡ ጡብም ፡ እንዲያቃጥሉ ፡ አደረጋቸው ፤ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ እንዲህ ፡
አደረገ ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ በዃላ ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ ለዳዊት ፡ ልጅ ፡ ለአቤሴሎም ፡ አንዲት ፡ የተዋበች ፡ እኅት ፡ ነበረችው ፥ ስሟም ፡
ትዕማር ፡ ነበረ ፤ የዳዊትም ፡ ልጅ ፡ አምኖን ፡ ወደዳት ።

2 ፤ አምኖንም ፡ ከእኅቱ ፡ ከትዕማር ፡ የተነሣ ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ ተከዘ ፡ ታመመ ፤ ድንግልም ፡ ነበረችና ፡ አንዳች ፡
ያደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በዐይኑ ፡ ፊት ፡ ጭንቅ ፡ ኾኖበት ፡ ነበር ።

3 ፤ ለአምኖንም ፡ የዳዊት ፡ ወንድም ፡ የሳምዓ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ የሚባል ፡ ወዳጅ ፡ ነበረው ፤ ኢዮናዳብም ፡ እጅግ ፡
ብልኅ ፡ ሰው ፡ ነበረ ።

4 ፤ ርሱም ፦ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ምን ፡ ቀን ፡ በቀን ፡ እንዲህ ፡
ከሳኽ ፧ አትነግረኝምን ፧ አለው ። አምኖንም ፦ የወንድሜን ፡ የአቤሴሎምን ፡ እኅት ፡ ትዕማርን ፡ እወዳታለኹ ፡ አለው ።

5 ፤ ኢዮናዳብም ፦ ታምሜያለኹ ፡ ብለኽ ፡ በዐልጋኽ ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ አባትኽም ፡ ሊያይኽ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፦ እኅቴ ፡
ትዕማር ፡ እንድትመጣና ፡ እኔ ፡ የምበላውን ፡ እንጀራ ፡ እንድትሰጠኝ ፥ መብሉንም ፡ እኔ ፡ እያየኹ ፡
እንድታዘጋጅልኝ ፥ ከእጇም ፡ እንድበላው ፡ እለምንኻለኹ ፡ በል ፡ አለው ።

6 ፤ እንዲሁም ፡ አምኖን ፦ ታምሜያለኹ ፡ ብሎ ፡ ተኛ ፤ ንጉሡም ፡ ሊያየው ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አምኖን ፡
ንጉሡን ፦ እኅቴ ፡ ትዕማር ፡ እንድትመጣና ፡ እኔ ፡ እያየኹ ፡ ኹለት ፡ ዕንጐቻ ፡ እንድታደርግልኝ ፥ ከእጇም ፡ እንድበላ ፡
እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

7 ፤ ዳዊትም ፦ መብልን ፡ ታዘጋጂለት ፡ ዘንድ ፡ ወደወንድምሽ ፡ ወደአምኖን ፡ ቤት ፡ ኺጂ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኛዎችን ፡
ወደትዕማር ፡ ቤት ፡ ላከ ።

8 ፤ ትዕማርም ፡ ወደወንድሟ ፡ ወደአምኖን ፡ ቤት ፡ ኼደች ፥ ተኝቶም ፡ ነበር ፤ ዱቄትም ፡ ወስዳ ፡ ለወሰች ፥ እያየም ፡
ዕንጐቻ ፡ አደረገች ፥ ጋገረችም ።

9 ፤ ምጣዱንም ፡ ወስዳ ፡ በፊቱ ፡ ገለበጠች ፡ ርሱ ፡ ግን ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ። አምኖንም ፦ ሰውን ፡ ዅሉ ፡
ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አስወጡ ፡ አለ ፤ ሰውም ፡ ዅሉ ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ።

10 ፤ አምኖንም ፡ ትዕማርን ፦ ከእጅሽ ፡ እበላ ፡ ዘንድ ፡ መብሉን ፡ ወደ ፡ ዕልፍኙ ፡ አግቢው ፡ አላት ፤ ትዕማርም ፡
የሠራችውን ፡ ዕንጐቻ ፡ ወስዳ ፡ ወንድሟ ፡ አምኖን ፡ ወዳለበት ፡ ዕልፍኝ ፡ አገባችው ።

11 ፤ መብሉንም ፡ ባቀረበች ፡ ጊዜ ፡ ያዛትና ፦ እኅቴ ፡ ሆይ ፥ ነዪ ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ተኚ ፡ አላት ።

12 ፤ ርሷ ፡ መልሳ ፦ ወንድሜ ፡ ሆይ ፥ አይኾንም ፤ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አይገባምና ፡
አታሳፍረኝ ፤ ይህንም ፡ ነውረኛ ፡ ሥራ ፡ አታድርግ ።

13 ፤ እኔም ፡ ነውሬን ፡ ወዴት ፡ ልሸከም ፧ አንተም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከምናምንቴዎች ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡
ትኾናለኽ ፤ እንግዲህስ ፡ ለንጉሡ ፡ ንገረው ፥ እኔንም ፡ አይነሣኽም ፡ አለችው ።

14 ፤ ቃሏን ፡ ግን ፡ አልሰማም ፤ ከርሷም ፡ ይልቅ ፡ ብርቱ ፡ ነበረና ፡ በግድ ፡ አስነወራት ፥ ከርሷም ፡ ጋራ ፡ ተኛ ።

15 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አምኖን ፡ ፈጽሞ ፡ ጠላት ፤ አስቀድሞም ፡ ከወደዳት ፡ ውድ ፡ ይልቅ ፡ በኋላ ፡ የጠላት ፡ ጥል ፡
በለጠ ። አምኖንም ፦ ተነሥተሽ ፡ ኺጂ ፡ አላት ።

16 ፤ ርሷም ፦ አይኾንም ፤ ቀድሞ ፡ ከሠራኸው ፡ ክፋት ፡ ይልቅ ፡ እኔን ፡ በማውጣትኽ ፡ የበለጠ ፡ ክፋት ፡ ትሠራለኽ ፡
አለችው ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ አልሰማትም ።

17 ፤ የሚያገለግለውንም ፡ ብላቴና ፡ ጠርቶ ፦ ይህችን ፡ ሴት ፡ ከፊቴ ፡ አስወጥተኽ ፡ በሩን ፡ ዝጋባት ፡ አለው ።

18 ፤ ብዙ ፡ ሕብር ፡ ያለውንም ፡ ልብስ ፡ ለብሳ ፡ ነበር ፥ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ልብስ ፡ የንጉሡ ፡ ልጆች ፡ ደናግሉ ፡
ይለብሱ ፡ ነበርና ፤ አገልጋዩም ፡ አስወጥቶ ፡ በሩን ፡ ዘጋባት ።

19 ፤ ትዕማርም ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡ ዐመድ ፡ ነስንሳ ፥ ብዙ ፡ ሕብርም ፡ ያለውን ፡ ልብሷን ፡ ተርትራ ፥ እጇንም ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡
ጭና ፡ እየጮኸች ፡ ኼደች ።

20 ፤ ወንድሟም ፡ አቤሴሎም ፦ ወንድምሽ ፡ አምኖን ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ነበረን ፧ እኅቴ ፡ ሆይ ፥ አኹን ፡ ግን ፡ ዝም ፡
በዪ ፤ ወንድምሽ ፡ ነው ፤ ይህን ፡ ነገር ፡ በልብሽ ፡ አትያዢው ፡ አላት ። ትዕማርም ፡ በወንድሟ ፡ በአቤሴሎም ፡ ቤት ፡
ብቻዋን ፡ ተቀመጠች ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ዂሉ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የበኵር ፡ ልጁ ፡ ነበረና ፡ ስለ ፡
ወደደው ፡ የልጁን ፡ የአምኖን ፡ ነፍስ ፡ አላሳዘነም ።

22 ፤ አቤሴሎምም ፡ እኅቱን ፡ ትዕማርን ፡ ስላሳፈራት ፡ አምኖንን ፡ ጠልቶታልና ፡ አቤሴሎም ፡ አምኖንን ፡ ክፉም ፡ ኾነ ፡
መልካምም ፡ አልተናገረውም ።

23 ፤ ከኹለት ፡ ዓመትም ፡ በኋላ ፡ አቤሴሎም ፡ በኤፍሬም ፡ አቅራቢያ ፡ ባለችው ፡ በቤላሶር ፡ በጎቹን ፡
አሸለተ ፤ አቤሴሎምም ፡ የንጉሡን ፡ ልጆች ፡ ዂሉ ፡ ጠራ ።

24 ፤ አቤሴሎምም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጥቶ ፦ እንሆ ፥ ባሪያኽ ፡ በጎቹን ፡ ያሸልታል ፤ ንጉሡና ፡ ሎሌዎቹ ፡ ከባሪያኽ ፡
ጋራ ፡ ይኺዱ ፡ አለው ።

25 ፤ ንጉሡም ፡ አቤሴሎምን ፦ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እንከብድብኻለንና ፡ ዂላችን ፡ እንመጣ ፡ ዘንድ ፡ አይኾንም ፡
አለው ። የግድም ፡ አለው ፥ ርሱ ፡ ግን ፡ መረቀው ፡ እንጂ ፡ ለመኼድ ፡ እንቢ ፡ አለ ።

26 ፤ አቤሴሎምም ፦ አንተ ፡ እንቢ ፡ ካልኽ ፡ ወንድሜ ፡ አምኖን ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ እንዲኼድ ፡ እለምንኻለኹ ፡
አለ ። ንጉሡም ፦ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ለምን ፡ ይኼዳል ፧ አለው ።

27 ፤ አቤሴሎምም ፡ የግድ ፡ አለው ፥ አምኖንንና ፡ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡ ዂሉ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ሰደደ ።

28 ፤ አቤሴሎምም ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ግብዣ ፡ ያለ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤ አቤሴሎምም ፡ አገልጋዮቹን ፦ አምኖን ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ ጠጥቶ ፡ ልቡን ፡ ደስ ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፡ እዩ ። አምኖንን ፡ ግደሉ ፡ ባልኋችኹም ፡ ጊዜ ፡
ግደሉት ፥ አትፍሩም ፤ ያዘዝኋችኹም ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ በርቱ ፡ ጽኑም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

29 ፤ የአቤሴሎም ፡ አገልጋዮች ፡ አቤሴሎም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ በአምኖን ፡ ላይ ፡ አደረጉበት ። የንጉሡም ፡ ልጆች ፡ ዂሉ ፡
ተነሥተው ፡ በየበቅሎዎቻቸው ፡ ተቀምጠው ፡ ሸሹ ።

30 ፤ ገናም ፡ በመንገድ ፡ ሲኼዱ ፡ ለዳዊት ፦ አቤሴሎም ፡ የንጉሡን ፡ ልጆች ፡ ዂሉ ፡ ገድሏል ፥ ከነርሱም ፡ አንድ ፡
አልቀረም ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ መጣለት ።

31 ፤ ንጉሡም ፡ ተነሥቶ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፥ በምድር ፡ ላይም ፡ ወደቀ ፤ ባሪያዎቹም ፡ ዂሉ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀደው ፡

በአጠገቡ ፡ ቆሙ ።

32 ፤ የዳዊትም ፡ ወንድም ፡ የሳምዓ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፦ ጌታዬ ፡ ጕልማሳዎቹ ፡ የንጉሡ ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡
አያስብ ፤ እኅቱን ፡ ትዕማርን ፡ በግድ ፡ ካስነወራት ፡ ዠምሮ ፡ በአቤሴሎም ፡ ዘንድ ፡ የተቈረጠ ፡ ነገር ፡ ነበረና ፡ የሞተ ፡
አምኖን ፡ ብቻ ፡ ነው ።

33 ፤ አኹንም ፡ የሞተ ፡ አምኖን ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የንጉሥ ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ሞቱ ፡ ብሎ ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ ይህን ፡
ነገር ፡ በልቡ ፡ አያኑር ፡ አለው ።

34 ፤ አቤሴሎምም ፡ ኰበለለ ። ጕበኛውም ፡ ጕልማሳ ፡ ዐይኑን ፡ ከፍ ፡ አደረገ ፥ እንሆም ፥ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በኋላው ፡
በተራራው ፡ አጠገብ ፡ በመንገድ ፡ ሲመጡ ፡ አየ ።

35 ፤ ኢዮናዳብም ፡ ንጉሡን ፦ እንሆ ፥ የንጉሡ ፡ ልጆች ፡ መጥተዋል ፤ ባሪያኽ ፡ እንዳለው ፡ እንዲሁ ፡ ኾኗል ፡ አለው ።

36 ፤ ተናግሮም ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ወዲያው ፡ የንጉሥ ፡ ልጆች ፡ ገቡ ፥ ድምፃቸውንም ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡
አለቀሱ ፤ ደግሞ ፡ ንጉሡና ፡ ባሪያዎቹ ፡ ኹሉ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ልቅሶ ፡ አለቀሱ ።

37 ፤ አቤሴሎም ፡ ግን ፡ ኰብሎ ፡ ወደጌሹር ፡ ንጉሥ ፡ ወደዐሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ተልማይ ፡ ኼደ ። ዳዊትም ፡
ኹልጊዜ ፡ ለልጁ ፡ ያለቅስ ፡ ነበር ።

38 ፤ አቤሴሎም ፡ ኰብሎ ፡ ወደ ፡ ጌሹር ፡ ኼደ ፥ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ ተቀመጠ ።

39 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ስለ ፡ አምኖን ፡ ሞት ፡ ተጽናንቶ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ናፈቀ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ የንጉሡ ፡ ልብ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ እንዳዘነበለ ፡ ዐወቀ ።

2 ፤ ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ቴቁሔ ፡ ልኮ ፡ ከዚያ ፡ ብልኀተኛ ፡ ሴት ፡ አስመጣና ፦ አልቅሺ ፥ የሐዘንም ፡ ልብስ ፡
ልበሺ ፥ ዘይትም ፡ አትቀቢ ፥ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሰውም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንደምታለቅሺ ፡ ኹኚ ፤

3 ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ግብተሽ ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ንገሪው ፡ አላት ፤ ኢዮአብም ፡ ቃሉን ፡ በርሷ ፡ አፍ ፡ አደረገ ።

4 ፤ እንዲሁም ፥ የቴቁሔዪቱ ፡ ሴት ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ገብታ ፡ በግንባሯ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቀች ፥ እጅ ፡
ነሥታም ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አድነኝ ፡ አለች ።

5 ፤ ንጉሡም ፦ ምን ፡ ኾነሻል ፥ አላት ። ርሷም ፡ መልሳ ፡ አለች ፦ በእውነት ፡ እኔ ፡ ባሌ ፡ የሞተብኝ ፡ ባልቴት ፡ ሴት ፡
ነኝ ።

6 ፤ ለኔም ፡ ለባሪያኽ ፡ ኹለት ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩኝ ፥ በሜዳም ፡ ተጣሉ ፤ የሚገላግላቸውም ፡
አልነበረም ፥ አንዱም ፡ ሌላውን ፡ መቶ ፡ ገደለው ።

7 ፤ እንሆም ፥ ዘመዶች ፡ ኹሉ ፡ በባሪያኽ ፡ ላይ ፡ ተነሥተው ፦ ስለገደለው ፡ ስለወንድሙ ፡ ነፍስ ፡ እንገድለው ፡ ዘንድ ፡
ወንድሙን ፡ የገደለውን ፡ አውጪ ፡ አሉኝ ፤ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ ወራሹን ፡ የቀረውን ፡ መብራቴን ፡ ያጠፋሉ ፥ የባሌን ፡
ስምና ፡ ዘርም ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አያስቀሩም ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ ሴቲቱን ፦ ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ኺጂ ፥ እኔም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ አዛለኹ ፡ አላት ።

9 ፤ የቴቁሔዪቱም ፡ ሴት ፡ ንጉሡን ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ኀጢአቱ ፡ በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
ይኹን ፤ ንጉሡና ፡ ዙፋኑ ፡ ንጹሕ ፡ ይኹን ፡ አለችው ።

10 ፤ ንጉሡም ፦ የሚናገርሽን ፡ አምጪልኝ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ደግሞ ፡ አይነካሽም ፡ አለ ።

11 ፤ ርሷም ፦ ደም ፡ ተበቃዮችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳያጠፉ ፡ ልጄንም ፡ እንዳይገድሉ ፥ ንጉሡ ፡ አምላኩን ፡
እግዚአብሔርን ፡ ያስብ ፡ አለች ። ርሱም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ከልጅሽ ፡ አንድ ፡ ጠጕር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
አይወድቅም ፡ አለ ።

12 ፤ ሴቲቱም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ልናገር ፡ አለች ፤ ርሱም ፦ ተናገሪ ፡ አለ ።

13 ፤ ሴቲቱም ፡ አለች ፦ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዐሰብኽ ፧ ንጉሡ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግሯልና ፡ ያሳደደውን ፡ ስላላስመለሰ ፡ በደለኛ ፡ ነው ።

14 ፤ ኹላችን ፡ እንሞታለን ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰና ፡ እንደማይመለስ ፡ ውሃ ፡ ነን ፤ እግዚአብሔርም ፡ የነፍስን ፡ ጥፋት ፡ አይወድም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ የተጣለ ፡ ሰው ፡ ፈጽሞ ፡ እንዳይጠፋ ፡ በምክሩ ፡ ያስባል ።

15 ፤ አኹንም ፡ ሕዝቡ ፡ ስለሚያስፈራኝ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፡ እነግረው ፡ ዘንድ ፡ መጥቻለኹ ፤ እኔም ፡ ባሪያኽ ፦ ምናልባት ፡ የእኔን ፡ የባሪያውን ፡ ልመና ፡ ንጉሡ ፡ ያደርግልኝ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ለንጉሡ ፡ ልናገር ፤

16 ፤ ርሷንና ፡ ልጇን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ርስት ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሚሿ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ባሪያውን ፡ ይሰማል ፡ አልኹ ።

17 ፤ እኔም ፡ ባሪያኽ ፦ መልካሙንና ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡ ለመስማት ፡ ንጉሡ ፡ ጌታዬ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ነውና ፥ የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡ ቃል ፡ ያጽናናኛል ፤ አምላክኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፡ አልኹ ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ለሴቲቱ ፡ መልሶ ፦ የምጠይቅሽን ፡ ነገር ፡ አትሰውሪኝ ፡ አላት ። ሴቲቱም ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ይናገር ፡ አለች ።

19 ፤ ንጉሡም ፦ በዚህ ፡ ኹሉ ፡ የኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ነውን ፧ አላት ። ሴቲቱም ፡ መልሳ ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ በሕያው ፡ ነፍስኽ ፡ እምላለኹ! ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ከተናገረው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ሊል ፡ የሚችል ፡ የለም ፤ ባሪያኽ ፡ ኢዮአብ ፡ አዘኛል ፥ ይህንም ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በባሪያኽ ፡ አፍ ፡ አደረገው ።

20 ፤ ባሪያኽ ፡ ኢዮአብ ፡ የዚህ ፡ ነገር ፡ መልክ ፡ እንዲለወጥ ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ጠቢብ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ አንተም ፡ ጌታዬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጠቢብ ፡ ነኽ ፡ አለች ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአብን ፦ እንሆ ፥ ይህን ፡ ነገር ፡ አድርጌያለኹ ፤ እንግዲህ ፡ ኺድና ፡ ብላቴናውን ፡ አቤሴሎምን ፡ መልሰው ፡ አለው ።

22 ፤ ኢዮአብም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡ ወድቆ ፡ እጅ ፡ ነሣ ፥ ንጉሡንም ፡ ባረከ ፤ ኢዮአብም ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ የባሪያኽን ፡ ነገር ፡ አድርገኻልና ፡ በዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ሞገስ ፡ እንዳገኘ ፡ ባሪያኽ ፡ ዛሬ ፡ ዐወቀ ፡ አለ ።

23 ፤ ኢዮአብም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌሹር ፡ ኼደ ፥ አቤሴሎምንም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይዞ ፡ መጣ ።

24 ፤ ንጉሡም ፦ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይኺድ ፡ እንጂ ፡ ፊቴን ፡ እንዳያይ ፡ አለ ፤ አቤሴሎምም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ፥ የንጉሡንም ፡ ፊት ፡ አላየም ።

25 ፤ በእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ አቤሴሎም ፡ በውበቱ ፡ የተመሰገነ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፤ ከእግሩ ፡ እስከ ፡ ራሱ ፡ ድረስ ፡ ነውር ፡ አልነበረበትም ።

26 ፤ ጠጕሩም ፡ ይከብደው ፡ ነበርና ፥ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቈርጠው ፡ ነበር ፤ ሲቈረጥም ፡ የራሱ ፡ ጠጕር ፡ በንጉሥ ፡ ሚዛን ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ያኽል ፡ ይመዝን ፡ ነበር ።

27 ፤ ለአቤሴሎምም ፡ ሦስት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችና ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ተወለዱለት ፤ የሴቲቱም ፡ ልጅ ፡ ስም ፡ ትዕማር ፡ ነበረ ፥ ርሷም ፡ የተዋበች ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

28 ፤ አቤሴሎምም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ሙሉ ፡ የንጉሡን ፡ ፊት ፡ ሳያይ ፡ ተቀመጠ ።

29 ፤ አቤሴሎምም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ይልከው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ላከ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ ሊመጣ ፡ አልወደደም ፤ ኹለተኛም ፡ ላከበት ፥ ሊመጣ ፡ ግን ፡ አልወደደም ።

30 ፤ ባሪያዎቹንም ፦ በዕርሻዬ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ የኢዮአብን ፡ ዕርሻ ፡ እዩ ፥ በዚያም ፡ ገብስ ፡ አለው ፤ ኺዳችኹ ፡ በእሳት ፡ አቃጥሉት ፡ አላቸው ። የአቤሴሎምም ፡ ባሪያዎች ፡ ዕርሻውን ፡ አቃጠሉት ።

31 ፤ ኢዮአብም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ መጣና ፦ ባሪያዎችኽ ፡ ዕርሻዬን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አቃጠሉት ፧ አለው ።

32 ፤ አቤሴሎምም ፡ ኢዮአብን ፡ መልሶ ፦ ከጌሹር ፡ ለምን ፡ መጣኹ ፥ በዚያም ፡ ተቀምጬ ፡ ብኾን ፡ ይሻለኝ ፡ ነበር ፡ ብለኽ ፡ እንድትነግረው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እልክኽ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ጠራኹኽ ፤ አኹንም ፡ የንጉሡን ፡ ፊት ፡ ልይ ፥ ኀጢአት ፡ ቢኾንብኝ ፡ ይግደለኝ ፡ አለው ።

33 ፤ ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ መጥቶ ፡ ነገረው ፤ አቤሴሎምንም ፡ ጠራው ፥ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገብቶ ፡ በንጉሥ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ በግንባሩ ፡ ተደፋ ፤ ንጉሡም ፡ አቤሴሎምን ፡ ሳመው ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አቤሴሎም ፡ ሠረገላና ፡ ፈረሶች ፥ በፊቱም ፡ የሚሮጡ ፡ ዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ አዘጋጀ ።

2 ፤ አቤሴሎምም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በበሩ ፡ አደባባይ ፡ ይቆም ፡ ነበር ፤ አቤሴሎምም ፡ ከንጉሥ ፡ ለማስፈረድ ፡ ጕዳይ ፡ የነበረውን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ እየጠራ ፦ አንተ ፡ ከወዴት ፡ ከተማ ፡ ነኽ ፥ ብሎ ፡ ይጠይቅ ፡ ነበር ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ከአንዲቱ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ይመልስ ፡ ነበር ።

3 ፤ አቤሴሎምም ፦ ነገርኽ ፡ እውነትና ፡ ቅን ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከንጉሥ ፡ ታዞ ፡ የሚሰማኽ ፡ የለም ፡ ይለው ፡ ነበር ።

4 ፤ አቤሴሎምም ፦ ነገርና ፡ ክርክር ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ቅንም ፡ ፍርድ ፡ እፈርድለት ፡ ዘንድ ፡ በአገር ፡ ላይ ፡ ፈራጅ ፡ አድርጎ ፡ ማን ፡ በሾመኝ ፥ ይል ፡ ነበር ።

5 ፤ ሰውም ፡ እጅ ፡ ሊነሣው ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ ይይዝና ፡ ይስመው ፡ ነበር ።

6 ፤ እንዲሁም ፡ አቤሴሎም ፡ ከንጉሥ ፡ ፍርድ ፡ ሊሰማ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በሚመጣ ፡ ኹሉ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፤ አቤሴሎምም ፡ የእስራኤልን ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ሰረቀ ።

7 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ከአራት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ አቤሴሎም ፡ ንጉሡን ፦ ለእግዚአብሔር ፡ የተሳልኹትን ፡ ስእለት ፡ ለመስጠት ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፥ እባክኽ ፥ ልኺድ ።

8 ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ በሶርያ ፡ ጌሹር ፡ ሳለኹ ፦ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቢመልሰኝ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርባለኹ ፡ ብዬ ፡ ስእለት ፡ ተስዬ ፡ ነበር ፡ አለው ።

9 ፤ ንጉሡም ፦ በደኅና ፡ ኺድ ፡ አለው ፤ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ኼደ ።

10 ፤ አቤሴሎምም ፡ በእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፦ የቀንደ ፡ መለከት ፡ ድምፅ ፡ በሰማችኹ ፡ ጊዜ ፦ አቤሴሎም ፡ በኬብሮን ፡ ነገሠ ፡ በሉ ፡ የሚሉ ፡ ጕበኛዎች ፡ ላከ ።

11 ፤ የተጠሩትም ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋራ ፡ በየዋህነት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ኼዱ ፤ የሚኾነውንም ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ አያውቁም ፡ ነበር ።

12 ፤ አቤሴሎምም ፡ የዳዊት ፡ መካር ፡ የነበረውን ፡ የጊሎ ፡ ሰው ፡ አኪጦፌልን ፡ ከከተማው ፡ ከጊሎ ፡ መሥዋዕት ፡ በሚያቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ አስጠራው ። ሤራውም ፡ ጽኑ ፡ ኾነ ፤ ከአቤሴሎምም ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ሕዝብ ፡ እየበዛ ፡ ኼደ ።

13 ፤ ለዳዊትም ፦ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋራ ፡ ኾኗል ፡ የሚል ፡ ወሬኛ ፡ መጣለት ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉትን ፡ ባሪያዎቹን ፡ ኹሉ ፦ ተነሡ ፥ እንሽሽ ፡ ያለዚያ ፡ ከአቤሴሎም ፡ እጅ ፡ የሚድን ፡ ከእኛ ፡ የለምና ፤ መጥቶም ፡ እንዳይዘን ፥ ክፉም ፡ እንዳያመጣብን ፡ ከተማዪቱንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ እንዳይመታ ፡ ፈጥናችኹ ፡ እንኺድ ፡ አላቸው ።

15 ፤ የንጉሡም ፡ ባሪያዎች ፡ ንጉሡን ፦ እንሆ ፥ ጌታችን ፡ ንጉሡ ፡ የመረጠውን ፡ ኹሉ ፡ እኛ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ዕሺ ፡ ብለን ፡ እናደርጋለን ፡ አሉት ።

16 ፤ ንጉሡም ፡ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ቤተ ፡ ሰቡ ፡ ኹሉ ፡ ወጡ ፤ ንጉሡም ፡ ዐሥሩን ፡ ሴቶች ፡ ቁባቶቹን ፡ ቤቱን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ተወ ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ወጡ ፥ በቤትሜርሐቅም ፡ ቆሙ ።

18 ፤ ባሪያዎቹም ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ዐለፉ ፤ ከሊታውያንና ፡ ፈሊታውያንም ፡ ኹሉ ፥ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ከጌት ፡ የመጡት ፡
ስድስት ፡ መቶው ፡ ጌትያውን ፡ ኹሉ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ዐለፉ ።

19 ፤ ንጉሡም ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ኢታይን ፦ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ለምን ፡ መጣኽ ፧ አንተ ፡ ከስፍራኽ ፡ የመጣኽ ፡ እንግዳና ፡
ስደተኛ ፡ ነኽና ፥ ተመለስ ፥ ከንጉሡም ፡ ጋራ ፡ ተቀመጥ ።

20 ፤ የመጣኸው ፡ ትናንት ፡ ነው ፤ ዛሬ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ላዟርኽን ፧ እኔ ፡ ወደምኼድበት ፡ እኼዳለኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፡
ተመለስ ፥ ወንድሞችኽንም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ውሰድ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ምሕረቱንና ፡ እውነቱን ፡ ያድርግልኽ ፡ አለው ።

21 ፤ ኢታይም ፡ ለንጉሡ ፡ መልሶ ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በጌታዬም ፡ በንጉሡ ፡ ሕይወት ፡ እምላለኹ! በእውነት ፡
ጌታዬ ፡ ባለበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፥ በሞትም ፡ ቢኾን ፡ በሕይወትም ፥ በዚያ ፡ ደግሞ ፡ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ እኾናለኹ ፡ አለው ።

22 ፤ ዳዊትም ፡ ኢታይን ፦ ኺድ ፡ ተሻገር ፡ አለው ፤ የጌት ፡ ሰው ፡ ኢታይና ፡ ሰዎቹም ፡ ኹሉ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡
የነበሩት ፡ ሕፃናት ፡ ኹሉ ፡ ተሻገሩ ።

23 ፤ በአገርም ፡ የነበሩት ፡ ኹሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ አለቀሱ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ተሻገሩ ፥ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡
የቄድሮንን ፡ ፈፋ ፡ ተሻገረ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ተሻገሩ ።

24 ፤ እንሆም ፥ ደግሞ ፡ ሳዶቅ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሌዋውያን ፡ ኹሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡
ተሸክመው ፡ መጡ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ አስቀመጡ ፥ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ከከተማዪቱ ፡ ፈጽሞ ፡ እስኪያልፍ ፡
ድረስ ፡ አብያታር ፡ ወጣ ።

25 ፤ ንጉሡም ፡ ሳዶቅን ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መልስ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ዐይን ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡
እንደ ፡ ኾንኹ ፥ መልሶ ፡ ርሱንና ፡ ማደሪያውን ፡ ያሳየኛል ፤

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ አልወድኽም ፡ ቢለኝ ፥ እንሆኝ ፥ ደስ ፡ የሚያሠኘውን ፡ ያድርግብኝ ፡ አለው ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ካህኑን ፡ ሳዶቅን ፦ እንሆ ፥ አንተና ፡ ልጅኽ ፡ አኪማዐስ ፡ የአብያታርም ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡
ኹለቱ ፡ ልጆቻችኹ ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሱ ።

28 ፤ እኔም ፥ እንሆ ፥ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ እስኪመጣልኝ ፡ ድረስ ፡ በምድረ ፡ በዳው ፡ መሻገሪያ ፡ እቈያለኹ ፡
አለው ።

29 ፤ ሳዶቅም ፡ አብያታርም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መለሱት ፥ በዚያም ፡ ተቀመጡ ።

30 ፤ ዳዊትም ፡ ተከናንቦ ፡ ያለጫማ ፡ እያለቀሰ ፡ ወደደብረ ፡ ዘይት ፡ ዐቀበት ፡ ወጣ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡
ኹሉ ፡ ተከናንበው ፡ እያለቀሱ ፡ ወጡ ፦

31 ፤ አኪጦፌል ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋራ ፡ በሤራ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ለዳዊት ፡
ነገሩት ፤ ዳዊትም ፦ አቤቱ ፥ የአኪጦፌልን ፡ ምክር ፡ ስንፍና ፡ አድርገኽ ፡ እንድትለውጥ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለ ።

32 ፤ ዳዊትም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወደሰገደበት ፡ ወደተራራው ፡ ራስ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ አርካዊው ፡ ኩሲ[153] ፡ ልብሱን ፡
ቀዶ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡ ሊገናኘው ፡ መጣ ።

33 ፤ ዳዊትም ፡ አለው ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ብትመጣ ፡ ትከብደኛለኽ ፤

34 ፤ ወደ ፡ ከተማ ፡ ግን ፡ ተመልሰኽ ፡ ለአቤሴሎም ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ባሪያ ፡ እኾንኻለኹ ፤ አስቀድሞ ፡ ለአባትኽ ፡
ባሪያ ፡ እንደ ፡ ነበርኹ ፡ እንዲሁ ፡ አኹን ፡ ለአንተ ፡ ባሪያ ፡ እኾንኻለኹ ፡ ብትለው ፡ የአኪጦፌልን ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡
ታደርግልኛለኽ ።

35 ፤ ካህናቱ ፡ ሳዶቅና ፡ አብያታርም ፡ በዚያ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አይደሉምን ፧ ከንጉሡ ፡ ቤትም ፡ የምትሰማውን ፡ ነገር ፡
ኹሉ ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ለአብያታር ፡ ንገራቸው ።

36 ፤ እንሆ ፥ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማዐስና ፡ የአብያታር ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ልጆቻቸው ፡ በዚያ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡
አሉ ፤ የምትሰሙትን ፡ ኹሉ ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ላኩልኝ ።

153 ዕብ. ፥ ሑሲ ።

37 ፤ የዳዊትም ፡ ወዳጅ ፡ ኩሲ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ መጣ ፤ አቤሴሎምም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ከተራራው ፡ ራስ ፡ ጥቂት ፡ ፈቀቅ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ የሜምፊቦስቴ ፡ ባሪያ ፡ ሲባ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡
እንጀራ ፥ አንድ ፡ መቶም ፡ ዘለላ ፡ ዘቢብ ፥ አንድ ፡ መቶም ፡ በለስ ፥ አንድ ፡ አቍማዳም ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ የተጫኑ ፡
ኹለት ፡ አህያዎች ፡ እየነዳ ፡ ተገናኘው ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ሲባን ፦ ይህ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለው ። ሲባም ፦ አህያዎቹ ፡ የንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሰቦች ፡ ይቀመጡባቸው ፡
ዘንድ ፥ እንጀራውና ፡ በለሱ ፡ ብላቴናዎቹ ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፥ የወይን ፡ ጠጁም ፡ በበረሓ ፡ የሚደክሙት ፡ ይጠጡት ፡
ዘንድ ፡ ነው ፡ አለ ።

3 ፤ ንጉሡም ፦ የጌታኽ ፡ ልጅ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧ አለ ። ሲባም ፡ ንጉሡን ፦ እንሆ ፦ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዛሬ ፡ የአባቴን ፡
መንግሥት ፡ ይመልስልኛል ፡ ብሎ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀምጧል ፡ አለው ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ ሲባን ፦ እንሆ ፥ ለሜምፊቦስቴ ፡ የነበረው ፡ ዅሉ ፡ ለአንተ ፡ ይኹን ፡ አለው ። ሲባም ፦ እጅ ፡
እነሣለኹ ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ በፊትኽ ፡ ሞገስ ፡ ላግኝ ፡ አለ ።

5 ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ብራቂም ፡ መጣ ፤ እንሆም ፥ ሳሚ ፡ የሚባል ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ከሳኦል ፡ ቤት ፡ ዘመድ ፡
የኾነ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከዚያ ፡ ወጣ ፥ እየኼደም ፡ ይረግመው ፡ ነበር ።

6 ፤ ወደ ፡ ዳዊትና ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደዳዊት ፡ ባሪያዎችም ፡ ድንጋይ ፡ ይወረውር ፡ ነበር ፤ በንጉሡም ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡
ሕዝቡ ፡ ዅሉና ፡ ኀያላኑ ፡ ዅሉ ፡ ነበሩ ።

7 ፤ ሳሚም ፡ ሲረግም ፦ ኺድ ፥ አንተ ፡ የደም ፡ ሰው ፥ ምናምንቴ ፥ ኺድ ።

8 ፤ በፋንታው ፡ ነግሠኽልና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሳኦልን ፡ ቤት ፡ ደም ፡ ዅሉ ፡ መለሰብኽ ፤ እግዚአብሔርም ፡
መንግሥትን ፡ ለልጅኽ ፡ ለአቤሴሎም ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ እንሆም ፥ አንተ ፡ የደም ፡ ሰው ፡ ነኽና ፥ በመከራ ፡
ተይዘኻል ፡ አለ ።

9 ፤ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ንጉሡን ፦ ይህ ፡ የሞተ ፡ ውሻ ፡ ጌታዬን ፡ ንጉሡን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይረግማል ፧ ልኺድና ፡
ራሱን ፡ ልቍረጠው ፡ አለው ።

10 ፤ ንጉሡም ፦ እናንተ ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ፥ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኝ ፧ እግዚአብሔር ፦ ዳዊትን ፡ ስደበው ፡
ብሎ ፡ አዝዞታልና ፥ ይርገመኝ ፤ ለምንስ ፡ እንዲህ ፡ ታደርጋለኽ ፧ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ፧ አለ ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ አቢሳንና ፡ ባሪያዎቹን ፡ ዅሉ ፦ እንሆ ፥ ከወገቤ ፡ የወጣው ፡ ልጄ ፡ ነፍሴን ፡ ይሻል ፤ ይልቁንስ ፡ ይህ ፡
የብንያም ፡ ልጅ ፡ እንዴት ፡ ነዋ ፧ እግዚአብሔር ፡ አዝዞታልና ፥ ተዉት ፥ ይርገመኝ ።

12 ፤ ምናልባት ፡ በዚህ ፡ ቀን ፡ መከራዬን ፡ አይቶ ፡ ስለ ፡ ርግማኑ ፡ መልካም ፡ ይመልስልኛል ፡ አላቸው ።

13 ፤ ዳዊትና ፡ ሰዎቹም ፡ በመንገድ ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ፤ ሳሚም ፡ በተራራው ፡ አጠገብ ፡ በርሱ ፡ ትይዩ ፡ እየኼደ ፡
ይራገም ፤ ድንጋይም ፡ ይወረውር ፥ ትቢያም ፡ ይበትን ፡ ነበር ።

14 ፤ ንጉሡና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ደክመው ፡ ነበር ፥ በዚያም ፡ ዐረፉ ።

15 ፤ አቤሴሎምና ፡ ሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ አኪጦፌልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ።

16 ፤ የዳዊትም ፡ ወዳጅ ፡ አርካዊው ፡ ኩሲ ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ ኩሲ ፦ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ያንግሥኽ ፡
አለው ።

17 ፤ አቤሴሎምም ፡ ኩሲን ፦ ስለ ፡ ወዳጅኽ ፡ ያደረግኸው ፡ ቸርነት ፡ ይህ ፡ ነውን ፧ ከወዳጅኽ ፡ ጋራ ፡ ያልኼድኽ ፡
ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለው ።

18 ፤ ኩሲም ፡ አቤሴሎምን ፦ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ከዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ከእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡
ለተመረጠው ፡ ለርሱ ፡ እኾናለኹ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ እቀመጣለኹ ።

19 ፤ ዳግምም ፡ የማገለግል ፡ ለማን ፡ ነው ፡ በንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ፊት ፡ አይደለምን ፡ በአባትኽ ፡ ፊት ፡ እንዳገለገልኹ ፡
እንዲሁ ፡ ባንተ ፡ ፊት ፡ እኾናለኹ ፡ አለው ።

20 ፤ አቤሴሎምም ፡ አኪጦፌልን ፦ ምክሩ ፡ ምን ፡ እናድርግ ፡ አለው ።

21 ፤ አኪጦፌልም ፡ አቤሴሎምን ፦ ቤት ፡ ሊጠብቁ ፡ ወደተዋቸው ፡ ወዳባትኽ ፡ ቁባቶች ፡ ግባ ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡
አባትኽን ፡ እንዳሳፈርኸው ፡ ይሰማሉ ፤ ከአንተም ፡ ጋራ ፡ ያሉት ፡ ኹሉ ፡ እጃቸው ፡ ይበረታል ፡ አለው ።

22 ፤ ለአቤሴሎምም ፡ በሰገነት ፡ ላይ ፡ ድንኳን ፡ ተከሉለት ፤ አቤሴሎምም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ወዳባቱ ፡ ቁባቶች ፡
ገባ ።

23 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የመከራት ፡ የአኪጦፌል ፡ ምክር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ መጠየቅ ፡
ነበረች ፤ የአኪጦፌልም ፡ ምክር ፡ ኹሉ ፡ ከዳዊትና ፡ ከአቤሴሎም ፡ ጋራ ፡ እንዲህ ፡ ነበረች ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ አኪጦፌልም ፡ አቤሴሎምን ፦ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ልምረጥና ፡

1 ፤ አኪጦፌልም ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ ተነሥቼ ፡ ዳዊትን ፡ ላሳድ ።

2 ፤ ደክሞና ፡ እጁ ፡ ዝሎ ፡ ሳለ ፡ እወድቅበታለኹ ፥ አስፈራውማለኹ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡
ይሸሻል ፥ ንጉሡንም ፡ ብቻውን ፡ እመታዋለኹ ፤

3 ፤ ሙሽራ ፡ ወደ ፡ ባሏ ፡ እንደምትመለስ ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፡ ወዳንተ ፡ እመልሰዋለኹ ፤ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ደኅና ፡
ይኾናል ፤ የምትፈልገው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ብቻ ፡ ነው ።

4 ፤ ነገሩም ፡ አቤሴሎምንና ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ አሠኘ ።

5 ፤ አቤሴሎምም ፦ አርካዊውን ፡ ኩሲን ፡ ጥሩ ፥ ደግሞም ፡ ርሱ ፡ የሚለውን ፡ እንስማ ፡ አለ ።

6 ፤ ኩሲም ፡ ወደ ፡ አቤሴሎም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አቤሴሎም ፦ አኪጦፌል ፡ ያለው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ነገሩን ፡ እናደርገው ፡
ዘንድ ፡ ይገባልን ፡ ባይኾን ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ንገረን ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።

7 ፤ ኩሲም ፡ አቤሴሎምን ፦ አኪጦፌል ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ የመከራት ፡ ምክር ፡ መልካም ፡ አይደለችም ፡ አለው ።

8 ፤ ኩሲ ፡ ደግሞ ፡ አለ ፦ ግልገሎቿ ፡ በዱር ፡ በተነጠቁ ፡ ጊዜ ፡ ድብ ፡ መራራ ፡ እንደ ፡ ኾነች ፡ በልባቸው ፡ መራሮች ፡
እጅግም ፡ ኀያላን ፡ መኾናቸውን ፡ አባትኽንና ፡ ሰዎቹን ፡ ታውቃለኽ ፤ አባትኽ ፡ ዐርበኛ ፡ ነው ፥ ከሕዝብም ፡ ጋራ ፡
አያድርም ።

9 ፤ አኹንም ፡ ምናልባት ፡ ባንድ ፡ ጕድጓድ ፡ ወይም ፡ በማናቸውም ፡ ስፍራ ፡ ተሸሽጎ ፡ ይኾናል ፤ በመዠመሪያም ፡
ከነርሱ ፡ ዐያሌዎች ፡ ቢወድቁ ፥ የሚሰማው ፡ ኹሉ ፦ አቤሴሎምን ፡ የተከተለው ፡ ሕዝብ ፡ ተመታ ፡ ይላል ።

10 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ አባትኽ ፡ ኀያል ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ ጽኑዓን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡
ያውቃልና ፥ ጽኑዕ ፡ ልቡም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ልብ ፡ የኾነው ፡ ፈጽሞ ፡ ይቀልጣል ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የምመክርኽ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ከዳን ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ያለ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ በብዛቱ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
አሸዋ ፡ ኾኖ ፡ ወዳንተ ፡ ይሰብሰብ ፥ አንተም ፡ በመካከላቸው ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ውጣ ።

12 ፤ ርሱንም ፡ ወደምናገኝበት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ስፍራ ፡ እንደርስበታለን ፥ ጠልም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደሚወድቅ ፡
እንወርድበታለን ፤ ርሱና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አናስቀርም ።

13 ፤ ወደ ፡ ከተማም ፡ ቢገባ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ወደዚያች ፡ ከተማ ፡ ገመድ ፡ ይወስዳል ፥ እኛም ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡
እንኳ ፡ እስከማይገኝባት ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ወንዙ ፡ ውስጥ ፡ እንስባታለን ።

14 ፤ አቤሴሎምና ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፦ የአርካዊው ፡ የኩሲ ፡ ምክር ፡ ከአኪጦፌል ፡ ምክር ፡ ይሻላል ፡
አሉ ። እግዚአብሔርም ፡ በአቤሴሎም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልካሚቱን ፡ የአኪጦፌልን ፡

ምክር ፡ እንዲበትን ፡ አዘዘ ።

15 ፤ ኩሲም ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ለአብያታር ፦ አኪጦፌል ፡ ለአቤሴሎምና ፡ ለእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ እንዲህና ፡
እንዲህ ፡ መክሯል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ መክሬያለኹ ።

16 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ንጉሡና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ እንዳይዋጡ ፥ ፈጥናችኹ ። ሳትዘገይ ፡
ተሻገር ፡ እንጂ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መሻገሪያ ፡ አትደር ፡ ብላችኹ ፡ ለዳዊት ፡ ንገሩት ፡ አላቸው ።

17 ፤ ዮናታንና ፡ አኪማዐስ ፡ ተገልጠው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፡ ነበርና ፥ በዐይንሮጌል ፡ ተቀምጠው ፡
ነበር ፤ አንዲቱም ፡ ባሪያ ፡ ኼዳ ፡ ትነግራቸው ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡ ኼደው ፡ ለንጉሡ ፡ ለዳዊት ፡ ይነግሩት ፡ ነበር ።

18 ፤ አንድ ፡ ብላቴናም ፡ አይቶ ፡ ለአቤሴሎም ፡ ነገረው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ፈጥነው ፡ ኼዱ ፤ ወደ ፡ ብራቂምም ፡ ወዳንድ ፡
ሰው ፡ ቤት ፡ መጡ ፤ በግቢውም ፡ ውስጥ ፡ ጒድጓድ ፡ ነበረ ፥ ወደዚያም ፡ ውስጥ ፡ ወረዱ ።

19 ፤ ሴቲቱም ፡ በጒድጓድ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ዳውጃ ፡ ዘረጋችበት ፥ የተከካ ፡ እኽልም ፡ በላዩ ፡ አሰጣችበት ፤ ነገሩም ፡
እንዲህ ፡ ተሰወረ ።

20 ፤ የአቤሴሎም ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ሴቲቱ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ መጥተው ፦ አኪማዐስና ፡ ዮናታን ፡ የት ፡
አሉ ፡ አሉ ፤ ሴቲቱም ፦ ፈፋውን ፡ ተሻግረው ፡ ኼዱ ፡ አለቻቸው ። እነርሱም ፡ ፈልገው ፡ ባላገኟቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

21 ፤ ከኼዱም ፡ በዃላ ፡ እነርሱ ፡ ከጒድጓድ ፡ ወጥተው ፡ ኼዱ ፥ ለንጉሡም ፡ ለዳዊት ፡
ነገሩት ፥ ዳዊትንም ፦ አኪጦፌል ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ መክሯልና ፥ ተነሡ ፥ ፈጥናችኹም ፡ ውሃውን ፡ ተሻገሩ ፡
አሉት ።

22 ፤ ዳዊትና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ኹሉ ፡ ተነሥተው ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻገሩ ፤ እስኪነጋም ፡ ድረስ ፡ ዮርዳኖስን ፡
ሳይሻገር ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እንኳ ፡ አልቀረም ።

23 ፤ አኪጦፌልም ፡ ምክሩን ፡ እንዳልተከተሉ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ አህያውን ፡ ጫነ ፥ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡
ኼደ ፤ ቤቱንም ፡ አደራጅቶ ፡ በገዛ ፡ እጁ ፡ ታንቆ ፡ ሞተ ፥ በአባቱም ፡ መቃብር ፡ ተቀበረ ።

24 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ መጣ ፤ አቤሴሎምም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡
ተሻገሩ ።

25 ፤ አቤሴሎምም ፡ በጭፍራው ፡ ላይ ፡ በኢዮአብ ፡ ስፍራ ፡ ዐማሳይን ፡ ሾመ ፤ ዐማሳይም ፡ የይስማኤላዊ ፡ ሰው ፡
የዬቴር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ የኢዮአብን ፡ እናት ፡ የጽሩያን ፡ እኅት ፡ የናዖስን ፡ ልጅ ፡ አቢግያን ፡ አግብቶ ፡ ነበር ።

26 ፤ እስራኤልና ፡ አቤሴሎምም ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ሰፈሩ ።

27 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ በረባት ፡ የነበረ ፡ የናዖስ ፡ ልጅ ፡
ሱኤስቢ ፥ የሎዶባርም ፡ ሰው ፡ የዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ ማኪር ፥ የሮግሊምም ፡ ሰው ፡ ገለዓዳዊ ፡ ቤርዜሊ ፥

28 ፤ 29 ፤ ሕዝቡ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ተርቧል ፥ ደክሟል ፥ ተጠምቷል ፡ ብለው ፡ ምንጣፍ ፥ ዳካ ፥ የሸክላም ፡
ዕቃ ፥ ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ ስንዴ ፥ ገብስ ፥ ዱቄት ፥ የተጠበሰ ፡ እሸት ፥ ባቄላ ፥ ምስር ፥ የተቈላ ፡
ሽንብራ ፥ ማር ፥ ቅቤ ፥ በጎች ፥ የላምም ፡ ርጎ ፡ ለዳዊትና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ለነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ አመጡላቸው ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ቈጠረ ፥ ሻለቃዎችንና ፡ የመቶ ፡ አለቃዎችንም ፡ ሾመላቸው ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ ሕዝቡን ፡ ከኢዮአብ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ሢሶውን ፥ ከኢዮአብም ፡ ወንድም ፡ ከጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ከአቢሳ ፡ እጅ ፡
በታች ፡ ሢሶውን ፥ ከጌት ፡ ሰውም ፡ ከኢታይ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ሢሶውን ፡ ሰደደ ። ንጉሡም ፡ ሕዝቡን ፦ እኔ ፡ ደግሞ ፡
ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እወጣለኹ ፡ አላቸው ።

3 ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፦ አትወጣም ፤ ብንሸሽ ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ አያስቡም ፤ ከእኛም ፡ እኩሌታው ፡ ቢሞት ፡ ስለ ፡ እኛ ፡

አያስቡም ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ለብቻኽ ፡ ከእኛ ፡ ከዐሥሩ ፡ ሺሕ ፡ ይልቅ ፡ ትበልጣለኽ ፤ አኹንም ፡ በከተማ ፡ ተቀምጠኽ ፡
ብትረዳን ፡ ይሻላል ፡ አሉ ።

4 ፤ ንጉሡም ፦ መልካም ፡ የሚመስላችኹን ፡ አደርጋለኹ ፡ አላቸው ። ንጉሡም ፡ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ፣ ሕዝቡም ፡
ኹሉ ፡ መቶ ፡ በመቶ ፡ ሺሕ ፡ በሺሕ ፡ እየኾኑ ፡ ወጡ ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአብንና ፡ አቢሳን ፤ ኢታይንም ፦ ለብላቴናው ፡ ለአቤሴሎም ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ራሩለት ፡ ብሎ ፡
አዘዛቸው ። ንጉሡም ፣ ስለ ፡ አቤሴሎም ፣ አለቃዎቹን ፡ ኹሉ ፡ ሲያዝ ፣ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ሰማ ።

6 ፤ ሕዝቡም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጣ ፤ ሰልፉም ፡ በኤፍሬም ፡ ኹሉ ፡ ውስጥ ፡ ኾነ ።

7 ፤ በዚያም ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ በዳዊት ፡ ባሪያዎች ፡ ፊት ፡ ተመቱ ፣ በዚያም ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ውጊያ ፡ በዚያ ፡
ኾነ ፣ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ሰውም ፡ ሞተ ።

8 ፤ ከዚያም ፡ ሰልፉ ፡ በአገሩ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ተበተነ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰይፍ ፡ ከዋጠው ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡
ዱር ፡ ብዙ ፡ ዋጠ ።

9 ፤ አቤሴሎም ፡ ከዳዊት ፡ ባሪያዎች ፡ ጋራ ፡ በድንገት ፡ ተገናኘ ፤ አቤሴሎምም ፡ በበቅሎ ፡ ተቀምጦ ፡
ነበር ፣ በቅሎውም ፡ ብዙ ፡ ቅርንጫፍ ፡ ባለው ፡ በታላቅ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ገባ ፣ ራሱም ፡ በዛፉ ፡ ተያዘ ፤ በሰማይና ፡
በምድር ፡ መካከል ፡ ተንጠለጠለ ፣ ተቀምጦበትም ፡ የነበረ ፡ በቅሎ ፡ ዐለፈ ።

10 ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ አይቶ ፦ እንሆ ፣ አቤሴሎም ፡ በትልቅ ፡ ዛፍ ፡ ላይ ፡ ተንጠልጥሎ ፡ አየኹ ፡ ብሎ ፡ ለኢዮአብ ፡
ነገረው ።

11 ፤ ኢዮአብም ፡ ለነገረው ፡ ሰው ፦ እንሆ ፣ ካየኸው ፡ ለምን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አልመታኸውም ፧ አስር ፡ ብርና ፡ አንድ ፡
ድግ ፡ እሰጥኽ ፡ ነበር ፡ አለው ።

12 ፤ ሰውዮውም ፡ ኢዮአብን ፦ እኛ ፡ ስንሰማ ፡ ንጉሡ ፡ አንተንና ፡ አቢሳን ፡ ኢታይንም ፦ ብላቴናውን ፡ አቤሴሎምን ፡
ማንም ፡ እንዳይነካው ፡ ተጠንቀቁ ፡ ብሎ ፡ አዟልና ፣ ሺሕ ፡ ብር ፡ በእጄ ፡ ላይ ፡ ብትመዝን ፡ እጄን ፡ በንጉሡ ፡ ልጅ ፡
ላይ ፡ ባልዘረጋኹም ፡ ነበር ።

13 ፤ እኔ ፡ ቅሉ ፡ በነፍሱ ፡ ላይ ፡ ብወነጅል ፡ ኖሮ ፣ ይህ ፡ ከንጉሥ ፡ ባልተሰወረም ፣ አንተም ፡ በተነሣኽብኝ ፡ ነበር ፡
አለው ።

14 ፤ ኢዮአብም ፦ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንዲህ ፡ እዘገይ ፡ ዘንድ ፡ አልችልም ፡ ብሎ ፡ ሦስት ፡ ጦሮች ፡ በእጁ ፡
ወሰደ ፣ አቤሴሎምም ፡ ገና ፡ በዛፍ ፡ ላይ ፡ ተንጠልጥሎ ፡ ሕያው ፡ ሳለ ፡ በልቡ ፡ ላይ ፡ ተከላቸው ።

15 ፤ አስሩም ፡ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬዎች ፡ ከበቡት ፣ አቤሴሎምንም ፡ መትተው ፡ ገደሉት ።

16 ፤ ኢዮአብም ፡ ሕዝቡን ፡ ከልክሎ ፡ ነበርና ፣ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ፣ ሕዝቡም ፡ እስራኤልን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሰ ።

17 ፤ አቤሴሎምንም ፡ ወስደው ፡ በዱር ፡ ባለ ፡ በታላቅ ፡ ጉድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ጣሉት ፣ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ የኾነ ፡ የድንጋይ ፡
ክምር ፡ ከመሩበት ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ።

18 ፤ አቤሴሎምም ፡ ሕያው ፡ ሳለ ፦ ለስሜ ፡ መታሰቢያ ፡ የሚኾን ፡ ልጅ ፡ የለኝም ፡ ብሎ ፣ ሐውልት ፡ ወስዶ ፣ በንጉሥ ፡
ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ለራሱ ፡ አቁሞ ፡ ነበር ፤ ሐውልቱንም ፡ በስሙ ፡ ጠርቶት ፡ ነበር ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የአቤሴሎም ፡
መታሰቢያ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ።

19 ፤ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማዐስ ፡ ግን ፦ እግዚአብሔር ፡ ጠላቶቹን ፡ አንደ ፡ ተበቀለለት ፡ ሮጬ ፡ ለንጉሥ ፡ የምሥራች ፡
ልንገር ፡ አለ ።

20 ፤ ኢዮአብም ፦ በሌላ ፡ ቀን ፡ እንጂ ፡ ዛሬ ፡ ወሬ ፡ አትናገርም ፤ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሞቷልና ፣ ዛሬ ፡ ወሬ ፡ አትናገርም ፡
አለው ።

21 ፤ ኢዮአብም ፡ ኵሲ[154]ን ፦ ኺድ ፣ ያየኸውንም ፡ ለንጉሡ ፡ ንገር ፡ አለው ። ኵሲም ፡ ለኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ነሥቶ ፡

154 ዕብ. ፣ ኵሺ ፡ (ኵሳይ • የኵሽ ፡ ሰው ፣ ኢትዮጵያዊ) ።

ሮጠ ።

22 ፤ ዳግመኛም ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ አኪማዐስ ፡ ኢዮአብን ፦ የኾነ ፡ ኾኖ ፡ ኵሲን ፡ ተከትዬ ፥ እባክኽ ፥ ልሩጥ ፡
አለው ። ኢዮአብም ፦ ልጄ ፡ ሆይ ፥ መልካም ፡ ወሬ ፡ የምትወስድ ፡ አይደለኽምና ፡ ትሮጥ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡
ትወዳለኽ ፧ አለ ።

23 ፤ ርሱም ፦ እኔ ፡ ብሮጥ ፡ ምን ፡ ይገዳል ፧ አለ ። ርሱም ፦ ሩጥ ፡ አለው ። አኪማዐስም ፡ በሜዳው ፡ መንደር ፡ በኩል ፡
ሮጠ ፥ ኵሲንም ፡ ቀደመው ።

24 ፤ ዳዊትም ፡ በኹለት ፡ በር ፡ መካከል ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ዘበኛውም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ በሩ ፡ ሰገነት ፡
ወጣ ፥ ዐይኑንም ፡ አቅንቶ ፡ ብቻውን ፡ የሚሮጥ ፡ ሰው ፡ አየ ።

25 ፤ ዘበኛውም ፡ ለንጉሡ ፡ ሊነግረው ፡ ጮኸ ። ንጉሡም ፦ ብቻውን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በአፉ ፡ ወሬ ፡ ይኖራል ፡ አለ ።

26 ፤ ርሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ቀረበ ። ዘበኛውም ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ሲሮጥ ፡ አየ ፤ ዘበኛውም ፡ ለደጅ ፡ ጠባቂው ፡
ጮኾ ፦ እንሆ ፥ ብቻውን ፡ የሚሮጥ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ አየኹ ፡ አለ ። ንጉሡም ፦ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ ወሬ ፡ ይዞ ፡ ይኾናል ፡
አለ ።

27 ፤ ዘበኛውም ፦ የፊተኛው ፡ ሩጫ ፡ እንደ ፡ ሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ አኪማዐስ ፡ ሩጫ ፡ ይመስላል ፡
አለ ፤ ንጉሡም ፦ ርሱ ፡ መልካም ፡ ሰው ፡ ነው ፥ መልካምም ፡ ወሬ ፡ ያመጣል ፡ አለ ።

28 ፤ አኪማዐስም ፡ ጮኾ ፡ ንጉሡን ፦ ኹሉ ፡ ደኅና ፡ ኾኗል ፡ አለው ። በንጉሡም ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡
ተደፍቶ ፦ በንጉሡ ፡ በጌታዬ ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ያነሡትን ፡ ሰዎች ፡ አሳልፎ ፡ የሰጠ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይመስገን ፡ አለ ።

29 ፤ ንጉሡም ፦ ብላቴናው ፡ አቤሴሎም ፡ ደኅና ፡ ነውን ፧ አለ ። አኪማዐስም ፦ ኢዮአብ ፡ እኔን ፡ ባሪያኽንና ፡
የንጉሡን ፡ ባሪያ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፡ ትልቅ ፡ ሽብር ፡ አይቻለኹ ፥ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ግን ፡ አላወቅኹም ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

30 ፤ ንጉሡም ፦ ፈቀቅ ፡ ብለኽ ፡ ቁም ፡ አለ ፤ ርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ቆመ ።

31 ፤ እንሆም ፥ ኵሲ ፡ መጣ ፤ ኵሲም ፦ እግዚአብሔር ፡ በላይኽ ፡ የተነሡትን ፡ ኹሉ ፡ ዛሬ ፡ አንደ ፡ ተበቀለልኽ ፡
ለጌታዬ ፡ ለንጉሡ ፡ ወሬ ፡ አምጥቻለኹ ፡ አለ ።

32 ፤ ንጉሡም ፡ ኵሲን ፦ ብላቴናው ፡ አቤሴሎም ፡ ደኅና ፡ ነውን ፧ አለው ። ኵሲም ፦ የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡
ጠላቶች ፥ በክፉም ፡ የተነሡብኽ ፡ ኹሉ ፡ እንደዚያ ፡ ብላቴና ፡ ይኹኑ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

33 ፤ ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ ዐዘነ ፥ በበሩም ፡ ላይ ፡ ወዳለችው ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ አለቀሰ ፤ ሲኼድም ፦ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡
ሆይ ፥ ልጄ ፥ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡ ሆይ ፥ ባንተ ፡ ፋንታ ፡ ሞቼ ፡ ኖሮ ፡ ቢኾን ፥ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፥ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ይል ፡
ነበር ። ች ፡

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ኢዮአብም ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ አቤሴሎም ፡ እንዳለቀሰና ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ።

2 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፦ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ዐዘነ ፡ ሲባል ፡ ሕዝቡ ፡ ሰምቷልና ፥ የዚያ ፡ ቀን ፡ ድል ፡ በሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሐዘን ፡ ተለወጠ ።

3 ፤ ሕዝቡም ፡ ከሰልፍ ፡ የሸሸ ፡ ሕዝብ ፡ ዐፍሮ ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ እንዲል ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተሰርቆ ፡ ገባ ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ሸፈነ ፥ ንጉሡም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፦ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፡ ሆይ ፥ ልጄ ፡ አቤሴሎም ፥ ልጄ ፡
ሆይ ፡ እያለ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ።

5 ፤ ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ዛሬ ፡ ነፍስኽንና ፡ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡
ልጆችኽን ፡ ነፍስ ፡ የሚስቶችኽንና ፡ የቁባቶችኽን ፡ ነፍስ ፡ ያዳኑትን ፡ የባሪያዎችኽን ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ዛሬ ፡ አሳፍረኻል ፤

6 ፤ አንተ ፡ የሚጠሉኽን ፡ ትወዳለኽ ፥ የሚወዱኽንም ፡ ትጠላለኽ ። መሳፍንትኽንና ፡ ባሪያዎችኽን ፡ እንዳታስብ ፡ ዛሬ ፡

ገልጠኻል ፤ ዛሬ ፡ ሹላችን ፡ ሞተን ፡ ቢኾን ፡ ኖር ፡ አቤሴሎምም ፡ ድኖ ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ ፡ ደስ ፡ ያሠኘኽ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡
ዛሬ ፡ አያለኹ ።

7 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ተነሥተኽ ፡ ውጣ ፥ ለባሪያዎችኽም ፡ የሚያጽናናቸውን ፡ ነገር ፡ ተናገራቸው ፤ ያልወጣኽ ፡
እንደ ፡ ኾነ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ እንዳይቀር ፡ በእግዚአብሔር ፡ እምላለኹ ፤ ይህም ፡
ከብላቴናነትኽ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ካገኘኽ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሹሉ ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ መከራ ፡ ይኾንብኻል ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ ተነሥቶ ፡ በበሩ ፡ ተቀመጠ ፤ ሕዝቡም ፡ ሹሉ ፡ ንጉሡ ፡ በበሩ ፡ እንደ ፡ ተቀመጠ ፡ ሰማ ፤ ሕዝቡም ፡
ሹሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ መጣ ። እስራኤልም ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሽቶ ፡ ነበር ።

9 ፤ ሕዝቡም ፡ ሹሉ ፡ በእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ሹሉ ፡ ውስጥ ። ንጉሡ ፡ ከጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡
ታድጎናል ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ አድኖናል ፤ አኹንም ፡ ስለ ፡ አቤሴሎም ፡ ከአገር ፡ ሸሽቷል ።

10 ፤ በላያችን ፡ እንዲኾን ፡ የቀባነው ፡ አቤሴሎም ፡ በሰልፍ ፡ ሞቷል ፤ አኹንም ፡ እንግዲህ ፡ ንጉሡን ፡ ለመመለስ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ዝም ፡ ትላላችኹ ፡ እያለ ፡ ርስ ፡ በርሱ ፡ ይከራከር ፡ ነበር ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ለካህናቱ ፡ ለሳዶቅና ፡ ለአብያታር ፡ ልኮ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦ ለይሁዳ ፡ ሽማግሌዎች ፡ እንዲህ ፡
ብላችኹ ፡ ተናገሯቸው ፦ የእስራኤል ፡ ሹሉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ደርሷልና ፥ ንጉሡን ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ከመመለስ ፡
ስለ ፡ ምን ፡ ዘገያችኹ ፧

12 ፤ እናንተ ፡ ወንድሞቼ ፥ የዐጥንቴ ፡ ፍላጭና ፡ የሥጋዬ ፡ ቍራጭ ፡ ናችኹ ፤ እናንተ ፡ ንጉሡን ፡ ከመመለስ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ዘገያችኹ ፧

13 ፤ ለዐማሳይም ፦ አንተ ፡ የዐጥንቴ ፡ ፍላጭና ፡ የሥጋዬ ፡ ቍራጭ ፡ አይደለኽምን ፧ በዘመንኽም ፡ ሹሉ ፡ በኢዮአብ ፡
ፋንታ ፡ በፊቴ ፡ የሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ሳትኾን ፡ ብትቀር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ያድርግብኝ ፡ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡
በሉት ።

14 ፤ የይሁዳንም ፡ ሰዎች ፡ ሹሉ ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ልብ ፡ አድርጎ ፡ አዘነበለ ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡
ልከው ፦ አንተ ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ሹሉ ፡ ጋራ ፡ ተመለስ ፡ አሉት ።

15 ፤ ንጉሡም ፡ ተመልሶ ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ድረስ ፡ መጣ ። የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ንጉሡን ፡ ሊቀበሉ ፡ ንጉሡንም ፡
ዮርዳኖስን ፡ ሊያሻግሩ ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ መጡ ።

16 ፤ ከብራቂምም ፡ አገር ፡ የነበረው ፡ ብንያማዊው ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፡ ከይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ዳዊትን ፡ ሊቀበል ፡
ፈጥኖ ፡ ወረደ ።

17 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ብንያማውያን ፡ የኾኑ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፥ የሳኦልም ፡ ቤት ፡ ባሪያ ፡ ሲባ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡
ዐሥራ ፡ ዐምስቱ ፡ ልጆችና ፡ ኻያው ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩ ፤ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ፈጥነው ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻገሩ ።

18 ፤ ታንኳውም ፡ የንጉሡን ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ያሻግር ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡም ፡ ደስ ፡ ያሠኘውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይሸጋገር ፡
ነበር ። ንጉሡም ፡ ዮርዳኖስን ፡ ከተሻገረ ፡ በኋላ ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፡ በፊቱ ፡ ተደፋ ።

19 ፤ ንጉሡንም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ኀጢአቴን ፡ አትቍጠርብኝ ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፥ ከኢየሩሳሌም ፡ በወጣኽ ፡ ቀን ፡
ባሪያኽ ፡ የበደልኹኽን ፡ አታስብብኝ ፥ ንጉሡም ፡ በልቡ ፡ አያኑረው ።

20 ፤ ባሪያኽ ፡ በደለኛ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ዐውቄያለኹና ፥ እንሆ ፥ ከዮሴፍ ፡ ቤት ፡ ሹሉ ፡ አስቀድሜ ፡ ዛሬ ፡
መጣኹ ፥ ጌታዬንም ፡ ንጉሡን ፡ ልቀበል ፡ ወረድኹ ፡ አለው ።

21 ፤ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ግን ፦ ሳሚ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀባውን ፡ ሰድቧልና ፥ ሞት ፡ የተገባው ፡ አይደለምን ፧ አለ ።

22 ፤ ዳዊትም ፦ እናንተ ፡ የጽሩያ ፡ ልጆች ፥ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኝ ፧ ዛሬ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠላቶች ፡
ትኾኑብኛላችኹ ፧ ዛሬስ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ሊሞት ፡ ይገባልን ፧ ዛሬስ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ነገሥኹ ፡
አላወቅኹምን ፧ አለ ።

23 ፤ ንጉሡም ፡ ሳሚን ፦ አትሞትም ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ማለለት ።

24 ፤ የሳኦልም ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴ ፡ ንጉሡን ፡ ሊቀበል ፡ ወረደ ፤ ንጉሡም ፡ ከኼደ ፡ ዠምሮ ፡ በደኅና ፡
እስከተመለሰበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እግሩን ፡ አልጠገነም ፥ ጢሙንም ፡ አልቈረጠም ፥ ልብሱንም ፡ አላጠበም ፡ ነበር ።

25 ፤ ንጉሡም ፡ ሊቀበለው ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ። ሜምፊቦስቴ ፡ ሆይ ፥ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አልወጣኽም ፡ አለው ።

26 ፤ ርሱም ፡ መልሶ ፡ አለ ፦ ጌታዬን ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ባሪያዬ ፡ አታለለኝ ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ዐንካሳ ፡ ነኝና ። ከንጉሥ ፡
ጋራ ፡ እኼድ ፡ ዘንድ ፡ የምቀመጥበትን ፡ አህያ ፡ ልጫን ፡ አልኹት ።

27 ፤ ርሱም ፡ እኔን ፡ ባሪያኽን ፡ ለጌታዬ ፡ ለንጉሡ ፡ አማ ፤ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ግን ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡
ነኽ ፤ ደስም ፡ ያሠኘኽን ፡ አድርግ ።

28 ፤ የአባቴ ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ የሚገባቸው ፡ ነበሩ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ባሪያኽን ፡
በገበታኽ ፡ በሚበሉ ፡ መካከል ፡ አስቀመጥኸኝ ፤ ለንጉሥ ፡ ደግሞ ፡ ለመናገር ፡ ምን ፡ መብት ፡ አለኝ ፧

29 ፤ ንጉሡም ፦ ነገርኽን ፡ ለምን ፡ ታበዛለኽ ፧ አንተና ፡ ሲባ ፡ ዕርሻውን ፡ ትካፈሉ ፡ ዘንድ ፡ ብያለኹ ፡ አለው ።

30 ፤ ሜምፊቦስቴም ፡ ንጉሡን ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ከተመለሰ ፡ ርሱ ፡ ዅሉን ፡ ይውሰደው ፡
አለው ።

31 ፤ ገለዓዳዊውም ፡ ቤርዜሊ ፡ ከሮግሊም ፡ ወረደ ፤ ሊሸኘውም ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ዮርዳኖስን ፡ ተሻገረ ።

32 ፤ ቤርዜሊም ፡ እጅግ ፡ ያረጀ ፡ የሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡ ነበረ ፤ እጅግም ፡ ትልቅ ፡ ሰው ፡ ነበረና ፡ ንጉሡ ፡
በመሃናይም ፡ ሳለ ፡ ይቀልበው ፡ ነበር ።

33 ፤ ንጉሡም ፡ ቤርዜሊን ፦ በኢየሩሳሌም ፡ እቀልብኽ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ዕለፍ ፡ አለው ።

34 ፤ ቤርዜሊም ፡ ንጉሡን ፡ አለው ፦ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡ ከሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ምን ፡
ያኽል ፡ ቀረኝ ፧

35 ፤ ዛሬ ፡ የሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ሽማግሌ ፡ ነኝ ፤ መልካሙንና ፡ ክፉውን ፡ መለየት ፡ እችላለኹን ፧ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡
የምበላውንና ፡ የምጠጣውን ፡ ጣዕሙን ፡ መለየት ፡ እችላለኹን ፧ የወንዱንና ፡ የሴቲቱን ፡ ዘፈን ፡ ድምፅ ፡ መስማት ፡
እችላለኹን ፧ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡ ላይ ፡ ለምን ፡ እከብድብኻለኹ ፧

36 ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻግሬ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ጥቂት ፡ ልኼድ ፡ ነበር ፤ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ወረታ ፡
ለምን ፡ ይመልስልኛል ፧

37 ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ተመልሼ ፡ በከተማዬ ፡ በአባቴና ፡ በእናቴ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፥ እባክኽ ፥ ልሙት ። ነገር ፡
ግን ፥ ባሪያኽን ፡ ከመዓምን ፡ እይ ፤ ርሱ ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ይለፍ ፥ ደስ ፡ የሚያሠኝኽንም ፡ ለርሱ ፡ አድርግ ።

38 ፤ ንጉሡም ፦ ከመዓም ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይለፍ ፥ ደስ ፡ የሚያሠኝኽንም ፡ አደርግለታለኹ ፤ አንተም ፡ ከእኔ ፡
የምትሻውን ፡ ዅሉ ፡ አደርግልኻለኹ ፡ አለው ።

39 ፤ ሕዝቡም ፡ ዅሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ ተሻገረ ፥ ንጉሡም ፡ ተሻገረ ፤ ንጉሡም ፡ ቤርዜሊን ፡ ሳመው ፥ መረቀውም ፤ ወደ ፡
ስፍራውም ፡ ተመለሰ ።

40 ፤ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ተሻገረ ፥ ከመዓምም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ኼደ ፤ የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ደግሞም ፡
የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ እኩሌታ ፡ ንጉሡን ፡ አሻገረው ።

41 ፤ እንሆም ፥ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ መጡ ፥ ንጉሡንም ፦ ወንድሞቻችን ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡
ለምን ፡ ሰረቁኽ ፧ ንጉሡንም ፡ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የዳዊትን ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ዮርዳኖስን ፡ አሻገሩ ፧ አሉት ።

42 ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ መልሰው ፦ ንጉሡ ፡ ለእኛ ፡ ቅርባችን ፡ ነው ፤ ስለ ፡ ምን ፡ በዚህ ፡
ነገር ፡ ትቈጣላችኹ ፧ በእውኑ ፡ ከንጉሡ ፡ አንዳች ፡ በልተናልን ፧ ወይስ ፡ ርሱ ፡ በረከት ፡ ሰጥቶናልን ፧ አሉ ።

43 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ መልሰው ፦ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ለእኛ ፡ ዐሥር ፡ ክፍል ፡
አለን ፥ በዳዊትም ፡ ዘንድ ፡ ደግሞ ፡ ከእናንተ ፡ ይልቅ ፡ መብት ፡ አለን ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ናቃችኹን ፧ ስለ ፡ ምንስ ፡

ንጉሣችንን ፡ ለመመለስ ፡ ቀድሞ ፡ ምክር ፡ አልጠየቃችኹንም ፧ አሉ ። የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ከእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ቃል ፡ ይልቅ ፡ ጠነከረ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፤ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ አንድ ፡ ብንያማዊ ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ስሙ ፡ ሳቤዔ ፡ የሚባል ፡ ምናምንቴ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፦ ከዳዊት ፡ ዘንድ ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ የለንም ፤ ከእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፤ እያንዳንድኽ ፡ ወደ ፡ ድንኳንኽ ፡ ተመለስ ፡ ብሎ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ነፋ ።

2 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ከዳዊት ፡ ተለይተው ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔን ፡ ተከተሉ ፤ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ዠምረው ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እስኪደርሱ ፡ ንጉሣቸውን ፡ ተከተሉ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ መጣ ፤ ንጉሡም ፡ ቤቱን ፡ ሊጠብቁ ፡ የተዋቸውን ፡ ዐሥሩን ፡ ቁባቶች ፡ ወስዶ ፡ ለጠባቂ ፡ ሰጣቸው ፤ ቀለብም ፡ ሰጣቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፤ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አልገባም ፤ በቤት ፡ ተዘግተው ፡ እስኪሞቱም ፡ ድረስ ፡ ባልቴቶች ፡ ኾነው ፡ ተቀመጡ ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ ዐማሳይን ፦ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ጥራልኝ ፤ አንተም ፡ ዐብረኽ ፡ በዚህ ፡ ኹን ፡ አለው ።

5 ፤ ዐማሳይም ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ይጠራ ፡ ዘንድ ፡ ኼደ ፤ ነገር ፡ ግን ፤ ርሱ ፡ የተቀጠረውን ፡ ቀን ፡ አሳልፎ ፡ ዘገየ ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ አቢሳን ፦ አኹን ፡ ከአቤሴሎም ፡ ይልቅ ፡ የሚጐዳን ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔ ፡ ነው ፤ ርሱ ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፡ አግኝቶ ፡ ከዐይናችን ፡ እንዳያመልጥ ፤ አንተ ፡ የጌታኽን ፡ ባሪያዎች ፡ ወስደኽ ፡ አሳድደው ፡ አለው ።

7 ፤ አቢሳንም ፡ ተከትለው ፡ የኢዮአብ ፡ ሰዎች ፡ ከሊታውያንም ፡ ፈሊታውያንም ፡ ኀያላንም ፡ ዅሉ ፡ ኼዱ ፤ የቢክሪንም ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔን ፡ ለማሳደድ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ።

8 ፤ በገባዖንም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ድንጋይ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ዐማሳይ ፡ ሊገናኛቸው ፡ መጣ ፤ ኢዮአብም ፡ የሰልፍ ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ፤ በላዩም ፡ መታጠቂያ ፡ ነበረ ፤ በወገቡም ፡ ላይ ፡ ሰገባ ፡ ያለው ፡ ሰይፍ ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ፤ ርሱም ፡ ሲራመድ ፡ ሰይፉ ፡ ወደቀ ።

9 ፤ ኢዮአብም ፡ ዐማሳይን ፦ ወንድሜ ፡ ሆይ ፤ ደኅና ፡ ነኽን ፧ አለው ፡ ኢዮአብም ፡ ዐማሳይን ፡ የሚስም ፡ መስሎ ፡ በቀን ፡ እጁ ፡ ጢሙን ፡ ያዘው ።

10 ፤ ዐማሳይ ፡ ግን ፡ በኢዮአብ ፡ እጅ ፡ ከነበረው ፡ ሰይፍ ፡ አልተጠነቀቀም ፡ ነበር ፤ ኢዮአብም ፡ ሆዱን ፡ ወጋው ፤ አንዠቱንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዘረገፈው ፤ ኹለተኛም ፡ አልወጋውም ፤ ሞተም ። ኢዮአብና ፡ ወንድሙ ፡ አቢሳ ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔን ፡ አሳደዱ ።

11 ፤ ከኢዮአብም ፡ ብላቴናዎች ፡ አንዱ ፡ በዐማሳይ ፡ ሬሳ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፦ ለኢዮአብ ፡ ወዳጅ ፡ የሚኾን ፡ ለዳዊትም ፡ የኾነ ፡ ዅሉ ፡ ኢዮአብን ፡ ይከተል ፡ ይል ፡ ነበር ።

12 ፤ ዐማሳይም ፡ በመንገድ ፡ መካከል ፡ ወድቆ ፡ በደሙ ፡ ላይ ፡ ይንከባለል ፡ ነበር ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ የሚመጣ ፡ ዅሉ ፡ ሲቆም ፡ አይቷልና ፤ ሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ እንደ ፡ ቆመ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ዐማሳይን ፡ ከመንገድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ዕርሻ ፡ ውስጥ ፡ ፈቀቅ ፡ አደረገው ፤ በልብስም ፡ ከደነው ።

13 ፤ ከመንገድ ፡ ራቅ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ዅሉ ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔን ፡ ለማሳደድ ፡ ኢዮአብን ፡ ተከትሎ ፡ ያልፍ ፡ ነበር ።

14 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ አቤል ፤ ወደ ፡ ቤትመዓካ ፤ ወደ ፡ ቤሪም ፡ ዅሉ ፡ ዐለፈ ፤ ሰዎችም ፡ ደግሞ ፡ ተሰብስበው ፡ ተከተሉት ።

15 ፤ በቤትመዓካ ፡ ባለ ፡ በአቤልም ፡ መጥተው ፡ ከበቡት ፤ በከተማዪቱም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ቅጥሯ ፡ ድረስ ፡ የዐፈርን ፡ ድልድል ፡ ደለደሉ ፤ ቅጥሩንም ፡ ያፈርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከኢዮአብ ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ይደባደቡ ፡ ነበር ።

16 ፤ ከከተማዪቱም ፡ አንዲት ፡ ብልኀተኛ ፡ ሴት ። ስሙ ፥ ስሙ ፤ ኢዮአብንም ፦ እነግርኽ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡
በሉት ፡ ስትል ፡ ጮኸች ።

17 ፤ ወደ ፡ ርሷም ፡ ቀረበ ፤ ሴቲቱም ፦ ኢዮአብ ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧ አለች ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡
መለሰላት ። ርሷም ፦ የባሪያኽን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ አለችው ። ርሱም ፦ እሰማለኹ ፡ አላት ።

18 ፤ ርሷም ፦ ቀድሞ ፦ የሚጠይቅ ፡ በአቤል ፡ ዘንድ ፡ ይጠይቅ ፡ ይባል ፡ ነበር ፤ እንዲሁም ፡ ነገሩ ፡ ይፈጸም ፡ ነበር ።

19 ፤ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰላምንና ፡ እውነትን ፡ ከሚወዱ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አንተ ፡ በእስራኤል ፡ ያለችውን ፡ ከተማና ፡ እናት ፡
ለማፍረስ ፡ ትሻለኽ ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ርስት ፡ ትውጣለኽ ፧ ብላ ፡ ተናገረች ።

20 ፤ ኢዮአብም ፡ መልሶ ፦ ይህ ፡ መዋጥና ፡ ማጥፋት ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤

21 ፤ ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ከተራራማው ፡ ከኤፍሬም ፡ አገር ፡ የሚኾን ፡ የቢክሪ ፡ ልጅ ፡ ሳቤዔ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ አነሣ ፤ ርሱን ፡ ብቻውን ፡ ስጡኝ ፥ እኔም ፡ ከከተማዪቱ ፡ እርቃለኹ ፡
አላት ። ሴቲቱም ፡ ኢዮአብን ፦ እንሆ ፥ ራሱ ፡ ከቅጥር ፡ ላይ ፡ ይጣልልኻል ፡ አለችው ።

22 ፤ ሴቲቱም ፡ በብልኀቷ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ኼደች ፤ እነርሱም ፡ የቢክሪን ፡ ልጅ ፡ የሳቤዔን ፡ ራስ ፡ ቈርጠው ፡
ወደ ፡ ኢዮአብ ፡ ጣሉት ። ርሱም ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ነፋ ፥ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ከከተማዪቱ ፡ ርቆ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡
ድንኳኑ ፡ ኼደ ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሰ ።

23 ፤ ኢዮአብም ፡ በእስራኤል ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የዮዳሄም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በከሊታውያንና ፡
በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤

24 ፤ አዶኒራምም ፡ ግብር ፡ አስገባሪ ፡ ነበረ ፤ የአኺሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ፤

25 ፤ ሱሳም ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ፤ ሳዶቅና ፡ አብያታርም ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤

26 ፤ የኢያዕር ፡ ሰውም ፡ ዒራስ[155] ፡ ለዳዊት ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ።

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ በዳዊትም ፡ ዘመን ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ ቀጥሎ ፡ ራብ ፡ ኾነ ፤ ዳዊትም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡
ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፦ የገባዖንን ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ገደለ ፡ በሳኦልና ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ደም ፡ አለበት ፡ አለ ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ የገባዖንን ፡ ሰዎች ፡ ጠራ ፤ የገባዖን ፡ ሰዎችም ፡ ከአሞራውያን ፡ የተረፉ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ አልነበሩም ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ምለውላቸው ፡ ነበር ፤ ሳኦል ፡ ግን ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆችና ፡
ለይሁዳ ፡ ስለ ፡ ቀና ፡ ሊገድላቸው ፡ ወዶ ፡ ነበር ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ የገባዖንን ፡ ሰዎች ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ርስት ፡ ትባርኩ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ላድርግላችኹ ፧ ማስተስረያውስ ፡
ምንድር ፡ ነው ፧ አላቸው ።

4 ፤ የገባዖን ፡ ሰዎችም ፦ በእኛና ፡ በሳኦል ፡ ወይም ፡ በእኛና ፡ በቤቱ ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ነገር ፡
አይደለም ፤ ከእስራኤልም ፡ወገን ፡ እኛ ፡ የምንገድለው ፡ የለም ፡ አሉት ። ርሱም ፦ የምትናገሩትን ፡ አደርግላችኋለኹ ፡
አለ ።

5 ፤ ንጉሡንም ፦ እኛን ፡ ካጠፋ ፥ በእስራኤልም ፡ ዳርቻ ፡ ኹሉ ፡ እንዳንቀመጥ ፡ መፍረሳችንን ፡

6 ፤ ካሰበው ፡ ሰው ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ ሰዎች ፡ አሳልፈኽ ፡ ስጠንና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በተመረጠው ፡ በሳኦል ፡ አገር ፡
በጊብዓ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንሰቅላቸዋለን ፡ አሉት ። ንጉሡም ፦ እሰጣችኋለኹ ፡ አለ ።

7 ፤ ንጉሡም ፡ በሳኦል ፡ ልጅ ፡ በዮናታንና ፡ በዳዊት ፡ መካከል ፡ ስለነበረው ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ መሐላ ፡ የሳኦልን ፡ ልጅ ፡
የዮናታንን ፡ ልጅ ፡ ሜምፊቦስቴን ፡ አዳነ ።

155 ዕብ. ፥ ዒይራ ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ ለሳኦል ፡ የወለደቻቸውን ፡ የኢዮሄል ፡ ልጅ ፡ የሪጽፋን ፡ ኹለቱን ፡ ልጆች ፡ ሄርሞንንና ፡ ሜምፊቦስቴን ፡ ለመሐላታዊውም ፡ ለቤርዜሊ ፡ ልጅ ፡ ለኤስድሪኤል ፡ የወለደቻቸውን ፡ የሳኦልን ፡ ልጅ ፡ የሜሮብን ፡ ዐምስቱን ፡ ልጆች ፡ ወሰደ ፥

9 ፤ ለገባዖንም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ ሰቀሏቸው ፥ ሰባቱም ፡ በአንድነት ፡ ወደቁ ፤ እኽል ፡ በሚታጨድበት ፡ ወራት ፡ በገብሱ ፡ መከር ፡ መዠመሪያ ፡ ተገደሉ ።

10 ፤ የኢዮሄልም ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ ማቅ ፡ ወስዳ ፡ ከመከር ፡ ወራት ፡ ዠምሮ ፡ ዝናብ ፡ ከሰማይ ፡ እስኪዘንብ ፡ ድረስ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ዘረጋችው ፤ በቀንም ፡ ወፎች ፡ በሌሊትም ፡ አራዊት ፡ ያርፉባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልተወችም ።

11 ፤ የሳኦልም ፡ ቁባት ፡ የኢዮሄል ፡ ልጅ ፡ ሪጽፋ ፡ ያደረገችውን ፡ ለዳዊት ፡ ነገሩት ።

12 ፤ ዳዊትም ፡ ኼደ ፥ ሳኦልንም ፡ በጊልቦዓ ፡ በገደሉ ፡ ጊዜ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ከሰቀሏቸው ፡ ስፍራ ፡ ከቤትሳን ፡ አደባባይ ፡ ከሰረቁት ፡ ከኢያቢስ ፡ ገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ የሳኦልንና ፡ የልጁን ፡ የዮናታንን ፡ ዐጥንት ፡ ወሰደ ፤

13 ፤ ከዚያም ፡ የሳኦልንና ፡ የልጁን ፡ የዮናታንን ፡ ዐጥንት ፡ ይዞ ፡ መጣ ፤ የተሰቀሉትንም ፡ ሰዎች ፡ ዐጥንት ፡ ሰበሰቡ ።

14 ፤ የሳኦልንና ፡ የልጁን ፡ የዮናታንን ፡ ዐጥንት ፡ በብንያም ፡ አገር ፡ በጼላ ፡ በአባቱ ፡ በቂስ ፡ መቃብር ፡ ቀበሩት ፤ ንጉሡም ፡ ያዘዘውን ፡ ኹሉ ፡ አደረጉ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አገሩ ፡ የተለመነውን ፡ ሰማ ።

15 ፤ በፍልስጥኤማውያንና ፡ በእስራኤልም ፡ መካከል ፡ ደግሞ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ወረዱ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፤ ዳዊትም ፡ ደከመ ።

16 ፤ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ ይሽቢብኖብ ፡ ዳዊትን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ዐሰበ ፤ የጦሩም ፡ ሚዛን ፡ ክብደት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ናስ ፡ ነበረ ፥ ዐዲስም ፡ የጦር ፡ መሣሪያ ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ።

17 ፤ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ አዳነው ፥ ፍልስጥኤማዊውንም ፡ መቶ ፡ ገደለው ። ያን ፡ ጊዜም ፡ የዳዊት ፡ ሰዎች ፦ አንተ ፡ የእስራኤልን ፡ መብራት ፡ እንዳታጠፋ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ለሰልፍ ፡ አትወጣም ፡ ብለው ፡ ማሉለት ።

18 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በጎብ ፡ ላይ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሰልፍ ፡ ኾነ ፥ ኩሳታዊውም ፡ ሴቦካይ ፡ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበረውን ፡ ሳፍን ፡ ገደለ ።

19 ፤ ደግሞም ፡ በጎብ ፡ ላይ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ የቤተ ፡ ልሔማዊውም ፡ የየዓሬኦርጊም ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ፡ የጦሩ ፡ የቦ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ መጠቅለያ ፡ የነበረውን ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ ጎልያድን ፡ ገደለ ።

20 ፤ ደግሞም ፡ በጌት ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ ኾነ ፤ በዚያም ፡ በእጁና ፡ በእግሩ ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡ ኹላኹሉ ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ጣቶች ፡ የነበሩት ፡ አንድ ፡ ረዥም ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለደ ፡ ነበረ ።

21 ፤ እስራኤልንም ፡ በተገዳደረ ፡ ጊዜ ፥ የዳዊት ፡ ወንድም ፣ የሳማ ፡ ልጅ ፣ ዮናታን ፡ ገደለው ።

22 ፤ እነዚያም ፡ አራቱ ፡ በጌት ፡ ውስጥ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለዱ ፡ ነበሩ ፤ በዳዊትም ፡ እጅ ፣ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡ ወደቁ ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ።

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሳኦል ፡ እጅና ፡ ከጠላቶቹ ፡ እጅ ፡ ኹሉ ፡ ባዳነው ፡ ቀን ፡ የዚህን ፡ ቅኔ ፡ ቃል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተናገረ ።

2 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ እግዚአብሔር ፡ አለቴ ፣ ዐምባዬ ፣ መድኀኒቴ ፡ ነው ፤

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂዬ ፡ ነው ፥ በርሱም ፡ እታመናለኹ ፤ ጋሻዬና ፡ የረድኤቴ ፡ ቀንድ ፥ መጠጊያዬና ፡ መሸሸጊያዬ ፥ መድኀኒቴ ፡ ሆይ ፥ ከግፍ ፡ ሥራ ፡ ታድነኛለኽ ።

4 ፤ ምስጋና ፡ የሚገባውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠራለኹ ፤ ከጠላቶቼም ፡ እድናለኹ ።

5 ፤ የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ፤ የዐመፅ ፡ ፈሳሽም ፡ አስፈራኝ ፤

6 ፤ የሲኦል ፡ ጣር ፡ ከበበኝ ፤ የሞት ፡ ወጥመድ ፡ ደረሰብኝ ።

7 ፤ በጭንቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራኹት ፥ ወደ ፡ አምላኬም ፡ ጮኽኹ ፤ ከመቅደሱም ፡ ቃሌን ፡
ሰማኝ ፥ ጩኸቴም ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ገባ ።

8 ፤ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ፥ ተናወጠችም ፥ የሰማዮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቃነቁ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ተቈጥቷልና ፥ ተንቀጠቀጡ ።

9 ፤ ከቍጣው ፡ ጢስ ፡ ወጣ ፥ ከአፉም ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፤ ፍምም ፡ ከርሱ ፡ በራ ።

10 ፤ ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ፥ ወረደም ፤ ጨለማም ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ።

11 ፤ በኪሩብም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በረረ ፤ በነፋስም ፡ ክንፍ ፡ ኾኖ ፡ ታየ ፤

12 ፤ መሰወሪያውን ፡ ጨለማ ፥ በዙሪያውም ፡ የነበረውን ፡ ድንኳን ፥ በደመና ፡ ውስጥ ፡ የነበረ ፡ የጨለማ ፡ ውሃ ፡
አደረገ ።

13 ፤ በፊቱም ፡ ካለው ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ፍም ፡ ተቃጠለ ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከሰማያት ፡ አንጐደጐደ ፥ ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፤

15 ፤ ፍላጻውን ፡ ላከ ፥ በተናቸውም ፡ መብረቆችን ፡ ላከ ፥ አወካቸውም ።

16 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘለፋ ፥ ከመዓቱም ፡ መንፈስ ፡ እስትንፋስ ፡ የተነሣ ፥ የባሕር ፡ ፈሳሾች ፡ ታዩ ፥ የዓለም ፡
መሠረቶችም ፡ ተገለጡ ።

17 ፤ ከላይ ፡ ሰደደ ፥ ወሰደኝም ፤ ከብዙ ፡ ውሃዎችም ፡ አወጣኝ ።

18 ፤ ከብርቱዎች ፡ ጠላቶቼ ፥ ከሚጠሉኝም ፡ አዳነኝ ፤ በርትተውብኝ ፡ ነበርና ።

19 ፤ በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ደረሱብኝ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደገፋዬ ፡ ኾነ ።

20 ፤ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ፤ ወዶኛልና ፥ አዳነኝ ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍለኛል ፤ እንደ ፡ እጄ ፡ ንጽሕና ፡ ይመልስልኛል ፤

22 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ ጠብቄያለኹና ፥ በአምላኬም ፡ አላመፅኹምና ።

23 ፤ ፍርዱ ፡ ኹሉ ፡ በፊቴ ፡ ነበረና ፤ ከሥርዐቱም ፡ አልራቅኹምና ።

24 ፤ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበርኹ ፥ ከኀጢአቴም ፡ ተጠበቅኹ ።

25 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ጽድቄ ፥ እንደ ፡ እጄም ፡ ንጽሕና ፡ በዐይኖቹ ፡ ፊት ፡ መለሰልኝ ።

26 ፤ ከቸር ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ቸር ፡ ኾነኽ ፡ ትገኛለኽ ፤ ከቅን ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ቅን ፡ ኾነኽ ፡ ትገኛለኽ ፤

27 ፤ ከንጹሕ ፡ ጋራ ፡ ንጹሕ ፡ ኾነኽ ፡ ትገኛለኽ ፤ ከጠማማም ፡ ጋራ ፡ ጠማማ ፡ ኾነኽ ፡ ትገኛለኽ ።

28 ፤ አንተ ፡ የተጠቃውን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለኽና ፤ የትዕቢተኛዎችን ፡ ዐይን ፡ ግን ፡ ታዋርዳለኽ ።

29 ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ መብራቴ ፡ ነኽና ፤ እግዚአብሔርም ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።

30 ፤ ባንተ ፡ ኀይል ፡ በጭፍራ ፡ ላይ ፡ እሮጣለኹና ፤ በአምላኬም ፡ ቅጥሩን ፡ እዘላለኹና ።

31 ፤ የአምላክ ፡ መንገድ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የነጠረ ፡ ነው ፤ በርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ኹሉ ፡ ጋሻ ፡
ነው ።

32 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ፥ ከአምላካችንስ ፡ በቀር ፡ ዐምባ ፡ ማን ፡ ነው ፥

33 ፤ ኀይልን ፡ የሚያስታጥቀኝ ፥ መንገዴንም ፡ የሚያቃና ፥

34 ፤ እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ብሖር ፡ እግሮች ፡ የሚያበረታ ፥ በኰረብታዎችም ፡ የሚያቆመኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

35 ፤ እጆቼን ፡ ሰልፍ ፡ ያስተምራል ፤ በክንዴም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ እገትራለኹ ።

36 ፤ የማዳንኽንም ፡ ጋሻ ፡ ሰጠኸኝ ፤ ተግሣጽኽም ፡ አሳደገኝ ።

37 ፤ አረማመዴን ፡ በበታቼ ፡ አሰፋኽ ፥ እግሮቼም ፡ አልተንሸራተቱም ።

38 ፤ ጠላቶቼን ፡ አሳድዳቸዋለኹ ፥ አጠፋቸውማለኹ ፤ እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አልመለስም ።

39 ፤ አስጨንቃቸዋለኹ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ፥ ከእግሬም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።

40 ፤ ለሰልፍም ፡ ኀይልን ፡ ታስታጥቀኛለኽ ፤ በላዬ ፡ የቆሙትን ፡ በበታቼ ፡ ታስገዛቸዋለኽ ።

41 ፤ የጠላቶቼን ፡ ዠርባ ፡ ሰጠኸኝ ፥ የሚጠሉኝንም ፡ አጠፋኻቸው ።

42 ፤ ጮኹ ፥ የሚረዳቸውም ፡ አልነበረም ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፥ አልሰማቸውምም ።

43 ፤ እንደምድር ፡ ትቢያ ፡ ፈጨ኿ቸው ፤ እንደ ፡ አደባባይም ፡ ጭቃ ፡ ረገጥ኿ቸው ፥ ደቀደቅ኿ቸውም ።

44 ፤ ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለኽ ፤ የአሕዛብም ፡ ራስ ፡ አድርገኽ ፡ ትሾመኛለኽ ፤ የማላውቀው ፡ ሕዝብም ፡ ይገዛልኛል ።

45 ፤ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ ደለሉኝ ፤ በዦሮ ፡ ሰምተው ፡ ተገዙልኝ ።

46 ፤ የባዕድ ፡ ልጆች ፡ እየጠፉ ፡ ይኼዳሉ ፤ ከተዘጉ ፡ ስፍሮች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ይወጣሉ ።

47 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፥ ጠባቂዬም ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤ የመድኀኒቴ ፡ ጠባቂ ፡ አምላኬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይበል ፤

48 ፤ በቀሌን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፥ አሕዛብን ፡ በበታቼ ፡ የሚያስገዛ ፥

49 ፤ ከጠላቶቼ ፡ የሚያወጣኝ ፡ ርሱ ፡ ነው ፤ በእኔም ፡ ላይ ፡ ከቆሙ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርገኛለኽ ፤ ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ታድነኛለኽ ።

50 ፤ አቤቱ ፥ ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንኻለኹ ፥ ለስምኽም ፡ እዘምራለኹ ።

51 ፤ የንጉሡን ፡ መድኀኒት ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ፤ ቸርነቱንም ፡ ለቀባው ፥ ለዳዊትና ፡ ለዘሩ ፥ ለዘለዓለም ፡ ይሰጣል ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ።

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ የዳዊትም ፡ የመጨረሻ ፡ ቃሉ ፡ ይህ ፡ ነው ። ከፍ ፡ ከፍ ፡ የተደረገው ፥ በያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ የተቀባው ፥ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ባለቅኔ ፡ የኾነ ፥ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የዳዊት ፡ ንግግር ፤

2 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ተናገረ ፤ ቃሉም ፡ በአንደበቴ ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

3 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ተናገረኝ ፤ የእስራኤል ፡ ጠባቂ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ በሰው ፡ ላይ ፡ በጽድቅ ፡ የሚሠለጥን ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፍርሀት ፡ የሚነግሥ ፥

4 ፤ ርሱ ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ ፀሓይ ፡ አወጣጥ ፥ በጧትም ፡ ያለ ፡ ደመና ፡ እንደሚደምቅ ፥ ከዝናብ ፡ በኋላ ፡ ከምድር ፡ እንደሚበቅል ፡ ልምላሜ ፡ ይኾናል ።

5 ፤ በእውኑ ፡ ቤቴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁ ፡ አይደለምን ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ በዅሉ ፡ ነገር ፡ ቅንና ፡ ጽኑ ፡ የኾነውን ፡ የዘለዓለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጓል ፤ መድኀኒቴንና ፡ ፈቃዴን ፡ ዅሉ ፡ ያበቅላል ።

6 ፤ ዐመፀኛዎች ፡ ዅሉ ፡ ግን ፡ ሰው ፡ በእጁ ፡ እንደማይዘው ፥ እንደተጣለ ፡ ሾኽ ፡ ናቸው ።

7 ፤ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ይነካው ፡ ዘንድ ፡ ቢወደድ ፥ በእጁ ፡ ብረትና ፡ የጦሩን ፡ የቦ ፡ ይይዛል ፤ በሥራቸውም ፡ በእሳት ፡ ፈጽሞ ፡ ይቃጠላሉ ።

8 ፤ የዳዊት ፡ ኀያላን ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። የአለቃዎች ፡ አለቃ ፡ የኾነ ፡ ከነዓናዊው ፡ ኢያቡስቴ ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ ጦሩን ፡ አንሥቶ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ያኽል ፡ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ገደለ ።

9 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የአሖሐዊው ፡ የዱዲ ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ፡ ነበረ ፤ ለሰልፍ ፡ የተሰበሰቡትን ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ በተገዳደሩ ፡ ጊዜ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ከሦስቱ ፡ ኀያላን ፡ አንዱ ፡ ርሱ ፡ ነበረ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ተመለሱ ።

10 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ተነሥቶ ፡ እጁ ፡ እስኪደክምና ፡ ከሰይፉ ፡ ጋራ ፡ እስኪጣበቅ ፡ ድረስ ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ መድኀኒት ፡ አደረገ ፤ ሕዝቡም ፡ ከርሱ ፡ በኋላ ፡ ምርኮ ፡ ለመግፈፍ ፡ ብቻ ፡ ተመለሰ ።

11 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የአሮዳዊው ፡ የአጌ ፡ ልጅ ፡ ሳማ ፡ ነበረ ። ፍልስጥኤማውያንም ፡ ምስር ፡ በሞላበት ፡ ዕርሻ ፡ በአንድነት ፡ ኾነው ፡ ተከማችተው ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ።

12 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ በዕርሻው ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፡ ጠበቀ ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ገደለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ መድኀኒት ፡ አደረገ ።

13 ፤ ከሠላሳውም ፡ አለቃዎች ፡ ሦስቱ ፡ ወርደው ፡ በመከር ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ወደዓዶላም ፡ ዋሻ ፡ መጡ ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ።

14 ፤ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ዳዊት ፡ በምሽጉ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ፥ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ ነበረ ።

15 ፤ ዳዊትም ፦ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውሃ ፡ ማን ፡ ባጠጣኝ ፡ ብሎ ፡ ተመኘ ።

16 ፤ ሦስቱም ፡ ኀያላን ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ሰራዊት ፡ ቀደው ፡ ኼዱ ፥ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውሃ ፡ ቀዱ ፥ ይዘውም ፡ ለዳዊት ፡ አመጡለት ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ሊጠጣ ፡ አልወደደም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ለእግዚአብሔር ፡ አፍሶ ፦

17 ፤ አቤቱ ፥ ይህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ይራቅ ፤ በነፍሳቸው ፡ ደፍረው ፡ የኼዱ ፡ ሰዎች ፡ ደም ፡ አይደለምን ፡ ብሎ ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ። ሦስቱ ፡ ኀያላን ፡ ያደረጉት ፡ ይህ ፡ ነው ።

18 ፤ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡ አቢሳ ፡ የሠላሳው ፡ አለቃ ፡ ነበረ ። ርሱም ፡ ጦሩን ፡ በሦስቱ ፡ መቶ ፡ ላይ ፡ አንሥቶ ፡ ገደላቸው ፤ ስሙም ፡ እንደ ፡ ሦስቱ ፡ ተጠርቶ ፡ ነበር ።

19 ፤ ርሱ ፡ በሠላሳው ፡ መካከል ፡ የከበረ ፡ አልነበረምን ፡ ስለዚህ ፡ አለቃቸው ፡ ኾኖ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ።

20 ፤ በቀብጽኤል ፡ የነበረው ፡ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ያደረገው ፡ የጽኑዕ ፡ ሰው ፡ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ የሞዐባዊውን ፡ የቀብስኤልን ፡ ኹለት ፡ ልጆች ፡ ገደለ ፤ በዐመዳዩም ፡ ወራት ፡ ወርዶ ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ አንበሳ ፡ ገደለ ።

21 ፤ረዥሙንም ፡ ግብጻዊ ፡ ሰው ፡ ገደለ ፤ ግብጻዊው ፡ በእጁ ፡ ጦር ፡ ነበረው ፤ በናያስ ፡ ግን ፡ በትር ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወረደ ፥ ከግብጻዊውም ፡ እጅ ፡ ጦሩን ፡ ነቅሎ ፡ በገዛ ፡ ጦሩ ፡ ገደለው ።

22 ፤ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ያደረገው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ስሙም ፡ እንደ ፡ ሦስቱ ፡ ኀያላን ፡ ተጠርቶ ፡ ነበር ።

23 ፤ ከሠላሳውም ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ። ዳዊትም ፡ በክብር ፡ ዘበኞቹ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።

24 ፤ የኢዮአብም ፡ ወንድም ፡ ዐሳሄል ፡ በሠላሳው ፡ መካከል ፡ ነበረ ፥ የቤተ ፡ ልሔም ፡ ሰው ፡ የዱዲ ፡

25 ፤ ልጅ ፡ ኤልያናን ፥ አሮዳዊው ፡ ሳማ ፥ ሐሮዳዊው ፡ ኤሊቃ ፥

26 ፤ ፈልጣዊው ፡ ሴሌስ ፥ የቴቁሐዊው ፡ የዒስካ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ፥

27 ፤ ዓናቶታዊው ፡ አቢዔዜር ፥ ኩሳታዊው ፡ ምቡናይ ፥

28 ፤ አሖሐዊው ፡ ጸልሞን ፥ ነጦፋዊው ፡ ኖኤሬ ፥

29 ፤ የነጦፋዊው ፡ የበዓና ፡ ልጅ ፡ ሔሴብ ፥ ከብንያም ፡ ወገን ፡

30 ፤ ከጊብዓ ፡ የሪባይ ፡ ልጅ ፡ ኢታይ ፥ ጲርዓቶናዊው ፡ በናያስ ፥ የገዓስ ፡ ወንዝ ፡ ሰው ፡ ሂዳይ ፥

31 ፤ ዐረባዊው ፡ አቢዓልቦን ፥ በርሑማዊው ፡ ዓዝሞት ፥

32 ፤ ሸዓልቦናዊው ፡ ኤሊያሕባ ፥ የአሳን ፡ ልጆች ፥ ዮናታን ፥

33 ፤ አሮዳዊው ፡ ሳማ ፡ የአሮዳዊው ፡ የአራር ፡ ልጅ ፡ አምናን[156] ፥

34 ፤ የማዕካታዊው ፡ ልጅ ፡ የአሐስባይ ፡ ልጅ ፡ ኤሌፋላት ፥ የጊሎናዊው ፡ የአኪጦፌል ፡ ልጅ ፡ ኤልያብ ፥

35 ፤ ቀርሜሎሳዊው[157] ፡ ሐጽሮ ፥ አርባዊው ፡ ፈዓራይ ፥

36 ፤ የሱባ ፡ ሰው ፡ የናታን ፡ ልጅ ፡ ይግአል ፥ ጋዳዊው ፡

37 ፤ ባኒ ፥ የጽሩያ ፡ ልጅ ፤ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡ ግግሬዎች ፥ አሞናዊው ፡ ጼሌቅ ፥ ብኤሮታዊው ፡

38 ፤ ነሃራይ ፥ ይትራዊው ፡ ዒራስ ፥ ይትራዊው ፡ ጋሬብ ፥

39 ፤ ኬጢያዊው ፡ ኦርዮ ፤ ኹሉ ፡ በኹሉ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ።

መጽሐፈ ፡ ሳሙኤል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ ደግሞም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ፥ ዳዊትንም ፦ ኺድ ፥ እስራኤልንና ፡ ይሁዳን ፡ ቍጠር ፡ ብሎ ፡ በላያቸው ፡ አስነሣው ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአብንና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ የሰራዊት ፡ አለቃዎች ። የሕዝቡን ፡ ድምር ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከዳን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ድረስ ፡ ተመላለሱ ፥ ሕዝቡንም ፡ ቍጠሯቸው ፡ አላቸው ።

3 ፤ ኢዮአብም ፡ ንጉሡን ፦ የጌታዬ ፡ የንጉሡ ፡ ዐይን ፡ እያየ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ካለው ፡ ሕዝብ ፡ መጠን ፡ በላይ ፡ መቶ ፡ ዕጥፍ ፡ ይጨምርበት ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ይወዳል ፧ አለው ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የንጉሡ ፡ ቃል ፡ በኢዮአብና ፡ በሰራዊቱ ፡ አለቃዎች ፡ ላይ ፡ አሸነፈ ። ኢዮአብና ፡ የሰራዊቱ ፡ አለቃዎችም ፡ የእስራኤልን ፡ ሕዝብ ፡ ይቈጥሩ ፡ ዘንድ ፡ ከንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ።

5 ፤ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ፤ በጋድ ፡ ሸለቆ ፡ መካከል ፡ ባለችው ፡ በኢያዜር ፡ ከተማ ፡ ቀኝ ፡ በኩል ፡ በዐሮዔር ፡ ላይ ፡ ሰፈሩ ።

6 ፤ ወደ ፡ ገለዓድም ፡ ወደተባሶን ፡ አዳሰይ ፡ አገር ፡ መጡ ፤ ወደ ፡ ዳንየዓንም ፡ ደረሱ ፥ ወደ ፡ ሲዶናም ፡ ዞሩ ፥

7 ፤ ወደጢሮስም ፡ ምሽግ ፡ ወደዔዊያውያንና ፡ ወደከነዓናውያንም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ መጡ ፤ በይሁዳም ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ በቤርሳቤሕ ፡ ወጡ ።

8 ፤ በአገሪቱም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተመላልሰው ፡ ከዘጠኝ ፡ ወርና ፡ ከኻያ ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ።

9 ፤ ኢዮአብም ፡ የሕዝቡን ፡ ቍጥር ፡ ድምር ፡ ለንጉሡ ፡ ሰጠ ፤ በእስራኤልም ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዡ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ጽኑዓን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

10 ፤ ሕዝቡንም ፡ ከቈጠረ ፡ በኋላ ፡ ዳዊትን ፡ ልቡ ፡ መታው ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፦ ባደረግኹት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ በድያለኹ ፤ አኹን ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ ታላቅ ፡ ስንፍና ፡ አድርጌያለኹና ፡ የባሪያኽን ፡ ኀጢአት ፡ ታርቅ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ ማልዶ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደዳዊት ፡ ባለራእይ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ጋድ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

12 ፤ ኺድ ፡ ለዳዊት ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሦስት ፡ ነገሮች ፡ በፊትኽ ፡ አኖራለኹ ፤ አደርግብኽ ፡ ዘንድ ፡ ከነርሱ ፡ አንዱን ፡ ምረጥ ፡ ብለኽ ፡ ንገረው ፡ አለው ።

13 ፤ ጋድም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፦ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ በአገርኽ ፡ ላይ ፡ ይምጣብኽን ፧ ወይስ ፡ ጠላቶችኽ ፡

156 ዕብ. ፥ አሒያም ፡ (የእናት ፡ ወንድም)

157 ዕብ. ፥ ከርመሊይ ።

እያሳደዱኽ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ከነርሱ ፡ ትሸሽን ፡ ወይስ ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ ቸነፈር ፡ በአገርኽ ፡ ላይ ፡ ይኹን ፡ አኹንም ፡ ለላከኝ ፡ ምን ፡ መልስ ፡ እንደምሰጥ ፡ ዐስብና ፡ መርምር ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ ጋድን ፦ እጅግ ፡ ተጨንቄያለኹ ፤ ምሕረቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ እንውደቅ ፤ በሰው ፡ እጅ ፡ ግን ፡ አልውደቅ ፡ አለው ።

15 ፤ ዳዊትም ፡ ቸነፈሩን ፡ መረጠ ፤ የስንዴም ፡ መከር ፡ ወራት ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ቸነፈሩ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ዠመረ ፤ ከሕዝቡም ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፡ ሰው ፡ ሞተ ።

16 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ክፉው ፡ ነገር ፡ ዐዘነ ፥ ሕዝቡንም ፡ የሚያጠፋውን ፡ መልአክ ፦ እንግዲህ ፡ በቃኽ ፤ እጅኽን ፡ መልስ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ ሕዝቡን ፡ የሚመታውን ፡ መልአክ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ በድያለኹ ፡ ጠማማም ፡ ሥራ ፡ እኔ ፡ አድርጌያለኹ ፤ እነዚህ ፡ በጎች ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ምን ፡ አደረጉ ፡ እጅኽ ፡ በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እንድትኾን ፡ እለምንኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጋድ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፦ ውጣ ፥ በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሥራ ፡ አለው ።

19 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደ ፡ ጋድ ፡ ነገር ፡ ወጣ ።

20 ፤ ኦርናም ፡ ሲመለከት ፡ ንጉሡና ፡ ባሪያዎቹ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ሲመጡ ፡ አየ ፤ ኦርናም ፡ ወጥቶ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሩ ፡ ተደፋ ።

21 ፤ ኦርናም ፦ ጌታዬን ፡ ንጉሡን ፡ ወደ ፡ ባሪያው ፡ ያመጣው ፡ ምክንያት ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ አለ ። ዳዊትም ፦ መቅሠፍቱ ፡ ከሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ይከለከል ፡ ዘንድ ፡ ዐውድማውን ፡ ከአንተ ፡ ገዝቼ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ልሠራ ፡ ነው ፡ አለው ።

22 ፤ ኦርናም ፡ ዳዊትን ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሡ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ወስዶ ፡ ያቅርብ ፤ እንሆ ፥ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በሬዎች ፥ ለሚቃጠልም ፡ ዕንጨት ፡ የዐውድማ ፡ ዕቃና ፡ የበሬ ፡ ቀንበር ፡ አለ ።

23 ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ኹሉ ፡ ኦርና ፡ ለንጉሡ ፡ ይሰጣል ፡ አለው ፤ ኦርናም ፡ ንጉሡን ፦ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀበልኽ ፡ አለው ።

24 ፤ ንጉሡም ፡ ኦርናን ፦ እንዲህ ፡ አይደለም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በዋጋ ፡ ከአንተ ፡ እገዛለኹ ፤ ለአምላኬም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ያለዋጋ ፡ አላቀርብም ፡ አለው ። ዳዊትም ፡ ዐውድማውንና ፡ በሬዎቹን ፡ በዐምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ ገዛ ።

25 ፤ በዚያም ፡ ዳዊት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፥ የሚቃጠልና ፡ የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ አገሪቱ ፡ የተለመነውን ፡ ሰማ ፥ መቅሠፍቱም ፡ ከእስራኤል ፡ ተከለከለ ፨

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ ንጉሡ ፡ ዳዊትም ፡ ሸመገለ ፥ ዕድሜውም ፡ በዛ ፤ ልብስም ፡ ደረቡለት ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አይሞቀውም ፡ ነበር ።

2 ፤ ባሪያዎቹም ፦ ለጌታችን ፣ ለንጉሡ ፡ ድንግል ፡ ትፈለጋለች ፤ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆማ ፡ ታገልግለው ፥ በጌታችንም ፡ በንጉሡ ፡ ብብት ፡ ተኝታ ፡ ታሙቀው ፡ አሉት ።

3 ፤ በእስራኤልም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ የተዋበች ፡ ቈንጆ ፡ ፈለጉ ፤ ሱነማዪቱን ፡ አቢሳንም ፡ አገኙ ፥ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ይዘዋት ፡ መጡ ።

4 ፤ ቈንጆዪቱም ፡ እጅግ ፡ ውብ ፡ ነበረች ፤ ንጉሡንም ፡ ትረዳውና ፡ ታገለግለው ፡ ነበር ፥ ንጉሡ ፡ ግን ፡ አያውቃትም ፡ ነበር ።

5 ፤ የአጊትም ፡ ልጅ ፡ አዶንያስ ፦ ንጉሥ ፡ እኾናለኹ ፡ ብሎ ፡ ተነሣ ፤ ሠረገላዎችንና ፡ ፈረሰኛዎችን ፣ በፊቱም ፡ የሚሮጡ ፡ ዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ አዘጋጀ ።

6 ፤ አባቱም ፡ ከቶ ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፦ እንዲህ ፡ ለምን ፡ ታደርጋለኽ ፧ ብሎ ፡ አልተቈጣውም ፡ ነበር ፤ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ከአቤሴሎምም ፡ በኋላ ፡ ተወልዶ ፡ ነበር ።

7 ፤ ሤራውም ፡ ከጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮአብና ፡ ከካህኑ ፡ ከአብያታር ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፥ እነርሱም ፡ አዶንያስን ፡ ተከትለው ፡ ይረዱት ፡ ነበር ።

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ካህኑ ፡ ሳዶቅና ፡ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፣ ነቢዩም ፡ ናታን ፣ ሳሚም ፣ ሬሲም ፣ የዳዊትም ፡ ኀያላን ፡ ከአዶንያስ ፡ ጋራ ፡ አልነበሩም ።

9 ፤ አዶንያስም ፡ በጎችንና ፡ በሬዎችን ፣ ፍሪዳዎችንም ፡ በዐይንሮጌል ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ በዞሔሌት ፡ ድንጋይ ፡ ዘንድ ፡ ሠዋ ፤ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡ ወንድሞቹን ፡ ኹሉ ፥ የንጉሡንም ፡ ባሪያዎች ፥ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ጠራ ።

10 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ነቢዩን ፡ ናታንን ፥ በናያስንም ፥ ኀያላኑንም ፥ ወንድሙንም ፡ ሰሎሞንን ፡ አልጠራም ።

11 ፤ ናታንም ፡ የሰሎሞንን ፡ እናት ፡ ቤርሳቤሕን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራት ፦ ጌታችን ፡ ዳዊት ፡ ሳያውቅ ፥ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶንያስ ፡ እንደ ፡ ነገሠ ፡ አልሰማሽምን ፧

12 ፤ አኹንም ፡ ነዪ ፥ የልጅሽን ፡ የሰሎሞንን ፡ ነፍስና ፡ የአንቺን ፡ ነፍስ ፡ እንድታድኚ ፡ እመክርሻለኹ ።

13 ፤ ኼደሽ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ግቢና ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፦ ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይነግሣል ፥ በዙፋኔም ፡ ይቀመጣል ፡ ብለኽ ፡ አልማልኽልኝምን ፧ ስለ ፡ ምንስ ፡ አዶንያስ ፡ ይነግሣል ፧ በዪው ።

14 ፤ እንሆ ፥ አንቺ ፡ በዚያ ፡ ለንጉሥ ፡ ስትነግሪ ፥ እኔ ፡ ከአንቺ ፡ በኋላ ፡ እገባለኹ ፥ ቃልሽንም ፡ አጸናለኹ ።

15 ፤ ቤርሳቤሕም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዕልፍኝ ፡ ገባች ፤ ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ ሸምግሎ ፡ ነበር ፥ ሱነማዪቱም ፡ አቢሳ ፡ ታገለግለው ፡ ነበር ።

16 ፤ ቤርሳቤሕም ፡ አጐንብሳ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣች ፤ ንጉሡም ፦ ምን ፡ ትፈልጊያለሽ ፧ አለ ።

17 ፤ ርሷም ፡ አለችው ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ለባሪያኽ ፦ ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡ በኋላ ፡ ይነግሣል ፥ በዙፋኔም ፡ ይቀመጣል ፡ ብለኽ ፥ በአምላክኽ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምለኽልኛል ፤

18 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ አዶንያስ ፡ መንገሡ ፡ ነው ፤ አንተም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ይህን ፡ አታውቅም ፤

19 ፤ ርሱም ፡ ብዙ ፡ በሬዎችንና ፡ ፍሪዳዎችን ፣ በጎችንም ፡ ሠውቷል ፥ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፣ ካህኑንም ፡
አብያታርን ፣ የሰራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብን ፡ ጠርቷል ፤ ባሪያኽን ፡ ሰሎሞንን ፡ ግን ፡ አልጠራውም ።

20 ፤ አኹንም ፥ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በዃላ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሥ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡
ትነግራቸው ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ ይመለከትኻል ።

21 ፤ ይህ ፡ ባይኾን ፥ ጌታዬ ፡ ከአባቶችኽ ፡ ጋራ ፡ ባንቀላፋኽ ፡ ጊዜ ፥ እኔና ፡ ልጄ ፡ ሰሎሞን ፥ እንደ ፡ ኀጢአተኛዎች ፡
እንቈጠራለን ።

22 ፤ እንሆም ፥ ለንጉሡ ፡ ስትናገር ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ ገባ ።

23 ፤ ለንጉሡም ፦ እንሆ ፥ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ መጥቷል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ፤ ርሱም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡
በግንባሩ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፍቶ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣ ።

24 ፤ ናታንም ፡ አለ ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፦ ከእኔ ፡ በዃላ ፡ አዶንያስ ፡ ይነግሣል ፥ በዙፋኔም ፡ ላይ ፡
ይቀመጣል ፡ ብለኻልን ፧

25 ፤ ርሱ ፡ ዛሬ ፡ ወርዶ ፡ ብዙ ፡ በሬዎችንና ፡ ፍሪዳዎችን ፡ በጎችንም ፡ ሠውቷል ፥ የንጉሡንም ፡ ልጆች ፡
ኹሉ ፥ የሰራዊትንም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብን ፥ ካህኑንም ፡ አብያታርን ፡ ጠርቷል ፤ እንሆም ፥ በፊቱ ፡ እየበሉና ፡
እየጠጡ ፦ አዶንያስ ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ ይላሉ ።

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እኔን ፡ ባሪያኽን ፥ ካህኑንም ፡ ሳዶቅን ፥ የዮዳዔንም ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፥ ባሪያኽንም ፡ ሰሎሞንን ፡
አልጠራም ።

27 ፤ በእውኑ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሡ ፡ የተደረገ ፡ ነውን ፧ ለባሪያኽም ፡ ከአንተ ፡ በዃላ ፡ በጌታዬ ፡ በንጉሡ ፡
ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡ አልነገርኽምን ፧

28 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፦ ቤርሳቤሕን ፡ ጥሩልኝ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገባች ፥ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆመች ።

29 ፤ ንጉሡም ፦ ነፍሴን ፡ ከመከራ ፡ ኹሉ ፡ ያዳነኝ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን!

30 ፤ በእውነት ፦ ልጅሽ ፡ ሰሎሞን ፡ ከእኔ ፡ በዃላ ፡ ይነግሣል ፥ በእኔም ፡ ፋንታ ፡ በዙፋኔ ፡ ላይ ፡ ይቀመጣል ፡ ብዬ ፡
በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማልኹልሽ ፥ እንዲሁ ፡ ዛሬ ፡ በእውነት ፡ አደርጋለኹ ፡ ብሎ ፡ ማለ ።

31 ፤ ቤርሳቤሕም ፡ በግንባሯ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፍታ ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሣችና ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡
ለዘለዓለም ፡ በሕይወት ፡ ይኑር ፡ አለች ።

32 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፦ ካህኑን ፡ ሳዶቅንና ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፣ የዮዳዔንም ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ ጥሩልኝ ፡
አለ ። ወደንጉሡም ፡ ፊት ፡ ገቡ ።

33 ፤ ንጉሡም ፡ አላቸው ፦ የጌታችኹን ፡ ባሪያዎች ፡ ይዛችኹ ፡ ኺዱ ፥ ልጄንም ፡ ሰሎሞንን ፡ በበቅሎዬ ፡ ላይ ፡
አስቀምጡት ፥ ወደ ፡ ግዮንም ፡ አውርዱት ፤

34 ፤ በዚያም ፡ ካህኑ ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርገው ፡ ይቅቡት ፤ ቀንደ ፡ መለከትም ፡
ነፍታችኹ ፦ ሰሎሞን ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ በሉ ።

35 ፤ በዃላውም ፡ ተከትላችኹ ፡ ውጡ ፤ ርሱም ፡ መጥቶ ፡ በዙፋኔ ፡ ላይ ፡ ይቀመጥ ፥ በእኔም ፡ ፋንታ ፡
ይንገሥ ፤ በእስራኤልና ፡ በይሁዳም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ አዝዤለኹ ።

36 ፤ የዮዳዔም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ መልሶ ፡ ለንጉሡ ፡ አለ ፥ ያበጅ ፡ ያድርግ ፤ የጌታዬም ፡ የንጉሥ ፡ አምላክ ፡ ይህን ፡
ይናገር ።

37 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከጌታዬ ፡ ከንጉሥ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንዲሁ ፡ ከሰሎሞን ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፥ ዙፋኑንም ፡ ከጌታዬ ፡
ከንጉሡ ፡ ዳዊት ፡ ዙፋን ፡ የበለጠ ፡ ያድርግ ።

38 ፤ ካህኑም ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፣ የዮዳዔም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፣ ከሊታውያንና ፡ ፈሊታውያንም ፡
ወረዱ ፥ ሰሎሞንንም ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ በቅሎ ፡ ላይ ፡ አስቀምጠው ፡ ወደ ፡ ግዮን ፡ አመጡት ።

39 ፤ ካህኑም ፡ ሳዶቅ ፡ ከድንኳኑ ፡ የቅብዓቱን ፡ ቀንድ ፡ ወስዶ ፡ ሰሎሞንን ፡ ቀባ ፤ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ ነፉ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡— ሰሎሞን ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ አሉ ።

40 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ርሱን ፡ ተከትለው ፡ ወጡ ፥ ሕዝቡም ፡ ዘፈን ፡ ይዘፍኑ ፡ ነበር ፥ በታላቅም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤ ከጩኸታቸውም ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ።

41 ፤ አዶንያስና ፡ ርሱም ፡ የጠራቸው ፡ ኹሉ ፡ መብሉና ፡ መጠጡ ፡ ተፈጽሞ ፡ ሳለ ፡ ሰሙ ፤ ኢዮአብም ፡ የቀንደ ፡ መለከት ፡ ድምፅ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡— ይህ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ የሽብር ፡ ድምፅ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ፧ አለ ።

42 ፤ ርሱም ፡ ይህን ፡ ሲናገር ፡ የካህኑ ፡ የአብያታር ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ መጣ ፤ አዶንያስም ፡— አንተ ፡ መልካም ፡ ሰው ፡ ነኽና ፥ መልካም ፡ ታወራልናለኽና ፡ ግባ ፡ አለ ።

43 ፤ ዮናታንም ፡ ለአዶንያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፡— በእውነት ፡ ጌታችን ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ ሰሎሞንን ፡ አነገሠው ።

44 ፤ ንጉሡም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ካህኑን ፡ ሳዶቅንና ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፡ የዮዳዔንም ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ ከሊታውያንንና ፡ ፈሊታውያንንም ፡ ሰደደ ፥ በንጉሡም ፡ በቅሎ ፡ ላይ ፡ አስቀመጡት ።

45 ፤ ካህኑም ፡ ሳዶቅና ፡ ነቢዩ ፡ ናታን ፡ በግዮን ፡ ንጉሥ ፡ አድርገው ፡ ቀቡት ፤ ከዚያም ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ ወጡ ፥ ከተማዪቱም ፡ አስተጋባች ፤ የሰማችኹትም ፡ ድምፅ ፡ ይህ ፡ ነው ።

46 ፤ ደግሞም ፡ ሰሎሞን ፡ በመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጧል ።

47 ፤ የንጉሡም ፡ ባሪያዎች ፡ ገብተው ፡— እግዚአብሔር ፡ የሰሎሞንን ፡ ስም ፡ ከስምኽ ፡ ዙፋኑንም ፡ ከዙፋንኽ ፡ የበለጠ ፡ ያድርግ ፡ ብለው ፡ ጌታችንን ፡ ንጉሡን ፡ ዳዊትን ፡ ባረኩ ፤ ንጉሡም ፡ በዐልጋው ፡ ላይ ፡ ኾኖ ፡ ሰገደ ።

48 ፤ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡— ዐይኔ ፡ እያየ ፡ ዛሬ ፡ በዙፋኔ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጠውን ፡ የሰጠኝ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፡ አለ ።

49 ፤ አዶንያስም ፡ የጠራቸው ፡ ኹሉ ፡ ፈሩ ፥ ተነሥተውም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየመንገዳቸው ፡ ኼዱ ።

50 ፤ አዶንያስም ፡ ሰሎሞንን ፡ ፈራ ፥ ተነሥቶም ፡ ኼደ ፥ የመሠዊያውንም ፡ ቀንድ ፡ ያዘ ።

51 ፤ ለሰሎሞንም ፡— እንሆ ፥ አዶንያስ ፡ ንጉሡን ፡ ሰሎሞንን ፡ ፈርቶ ፡— ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ ባሪያውን ፡ በሰይፍ ፡ እንዳይገድለኝ ፡ ዛሬ ፡ ይማልልኝ ፡ ብሎ ፡ የመሠዊያውን ፡ ቀንድ ፡ ይዟል ፡ አሉት ።

52 ፤ ሰሎሞንም ፡— ርሱ ፡ አካኼዱን ፡ ያሳመረ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ከርሱ ፡ አንዲት ፡ ጠጕር ፡ እንኳ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድቅም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ክፋት ፡ የተገኘበት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ይሞታል ፡ አለ ።

53 ፤ ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ላከ ፥ ከመሠዊያውም ፡ አወረዱት ፤ መጥቶም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅ ፡ ነሣ ፥ ሰሎሞንም ፡— ወደ ፡ ቤትኽ ፡ ኺድ ፡ አለው ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ የሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ቀረበ ፤ ልጁንም ፡ ሰሎሞንን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘው ።

2 ፤ እኔ ፡ የምድሩን ፡ ኹሉ ፡ መንገድ ፡ እኼዳለኹ ፤

3 ፤ በርታ ፡ ሰውም ፡ ኹን ፤ የምታደርገውንና ፡ የምትኼድበትን ፡ ኹሉ ፡ ታከናውን ፡ ዘንድ ፥ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ሥርዐቱንና ፡ ትእዛዛቱን ፡ ፍርዱንና ፡ ምስክሩንም ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፥ በመንገዱም ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፥ የአምላክኽን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ።

4 ፤ ይኸውም ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡— ልጆችኽ ፡ መንገዳቸውን ፡ ቢጠብቁ ፥ በፊቴም ፡ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ በእውነት ፡ ቢኼዱ ፡ ከእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ሰው ፡ አይቈረጥብኽም ፡ ብሎ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

5 ፤ አንተም ፡ ደግሞ ፡ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፥ ኹለቱን ፡ የእስራኤልን ፡ ጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ የኔር ፡ ልጅ ፡ አበኔርን ፡

የዬቴሩንም ፡ ልጅ ፡ ዐማሳይን ፡ ገድሎ ፥ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያደረገውን ፡ ታውቃለኽ ፤ የሰልፉንም ፡ ደም ፡ በሰላም ፡
አፈሰሰ ፥ በወገቡም ፡ ባለው ፡ ድግና ፡ በእግሩ ፡ ባለው ፡ ጫማ ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ አኖረ ።

6 ፤ አንተም ፡ እንደ ፡ ጥበብኽ ፡ አድርግ ፥ ሽበቱንም ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አታውርደው ።

7 ፤ ከወንድምኽ ፡ ከአቤሴሎም ፡ ፊት ፡ በሸሸኹ ፡ ጊዜ ፡ ቀርበውኛልና ፥ ለገለዓዳዊው ፡ ለቤርዜሊ ፡ ልጆች ፡ መልካም ፡
ቸርነት ፡ አድርግላቸው ፥ በማእድኽም ፡ ከሚበሉት ፡ መካከል ፡ ይኹኑ ።

8 ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ መሃናይም ፡ በኼድኹ ፡ ጊዜ ፡ ብርቱ ፡ ርግማን ፡ የረገመኝ ፡ የብራቂም ፡ አገር ፡ ሰው ፡ የብንያማዊው ፡
የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፥ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ዮርዳኖስን ፡ በተሻገርኹ ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበለኝ ፡
ወረደ ፥ እኔም ፦ በሰይፍ ፡ አልገድልኽም ፡ ብዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምዬለታለኹ ።

9 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ነኽና ፥ ያለቅጣት ፡ አትተወው ፤ የምታደርግበትንም ፡ አንተ ፡ ታውቃለኽ ፥ ሽበቱንም ፡
ከደም ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አውርድ ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የነገሠው ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ። በኬብሮን ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

12 ፤ ሰሎሞንም ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ተቀመጠ ፤ መንግሥቱም ፡ እጅግ ፡ ጸና ።

13 ፤ የአጊት ፡ ልጅ ፡ አዶንያስም ፡ ወደሰሎሞን ፡ እናት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ መጣ ፤ ርሷም ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ መምጣትኽ ፡
በሰላም ፡ ነውን ፧ አለች ፤

14 ፤ ርሱም ፦ በሰላም ፡ ነው ፡ አለ ። ደግሞም ፦ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ጕዳይ ፡ አለኝ ፡ አለ ፤ ርሷም ፦ ተናገር ፡ አለች ።

15 ፤ ርሱም ፦ መንግሥቱ ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፥ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ንጉሥ ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ፊታቸውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
አድርገው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አንቺ ፡ ታውቂያለሽ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ኾኖለታልና ፥ መንግሥቱ ፡
ከእኔ ፡ ዐልፎ ፡ ለወንድሜ ፡ ኾኗል ።

16 ፤ አኹንም ፡ አንዲት ፡ ልመና ፡ እለምንሻለኹ ፤ አታሳፍሪኝ ፡ አለ ። ርሷም ፦ ተናገር ፡ አለችው ።

17 ፤ ርሱም ፦ አያሳፍርሽምና ፡ ሱነማዪቱን ፡ አቢሳን ፡ ይድርልኝ ፡ ዘንድ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እንድትነግሪው ፡
እለምንሻለኹ ፡ አለ ።

18 ፤ ቤርሳቤሕም ፦ መልካም ፡ ነው ፥ ስለ ፡ አንተ ፡ ለንጉሡ ፡ እነግረዋለኹ ፡ አለች ።

19 ፤ ቤርሳቤሕም ፡ የአዶንያስን ፡ ነገር ፡ ትነግረው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ገባች ፤ ንጉሡም ፡
ሊቀበላት ፡ ተነሣ ፡ ሳማትም ፥ በዙፋኑም ፡ ተቀመጠ ፤ ለንጉሡም ፡ እናት ፡ ወንበር ፡ አስመጣላት ፥ በቀኙም ፡
ተቀመጠች ።

20 ፤ ርሷም ፦ አንዲት ፡ ታናሽ ፡ ልመና ፡ እለምንኻለኹ ፤ አታሳፍረኝ ፡ አለች ። ንጉሡም ፦ እናቴ ፡
ሆይ ፥ አላሳፍርሽምና ፡ ለምኝ ፡ አላት ።

21 ፤ ርሷም ፦ ሱነማዪቱ ፡ አቢሳ ፡ ለወንድምኽ ፡ ለአዶንያስ ፡ ትዳርለት ፡ አለች ።

22 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ለእናቱ ፡ መልሶ ፦ ሱነማዪቱን ፡ አቢሳን ፡ ለአዶንያስ ፡ ለምን ፡ ትለምኚለታለሽ ፧ ታላቅ ፡
ወንድሜ ፡ ነውና ፥ መንግሥትን ፡ ደግሞ ፡ ለምኚለት ፤ ካህኑም ፡ አብያታርና ፡ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ ደግሞ ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ ናቸው ፡ አላት ።

23 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፦ አዶንያስ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሕይወቱ ፡ ላይ ፡ አለመናገሩ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይህን ፡ ያድርግብኝ ፥ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ።

24 ፤ አኹንም ፡ ያጸናኝ ፥ በአባቴም ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ያስቀመጠኝ ፥ እንደ ፡ ተናገረውም ፡ ቤትን ፡ የሠራልኝ ፡
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ዛሬ ፡ አዶንያስ ፡ ፈጽሞ ፡ ይገደላል ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማለ ።

25 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የዮዳዔን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ ላከ ፤ ርሱም ፡ ወደቀበት ፥ ሞተም ።

26 ፤ ንጉሡም ፡ ካህኑን ፡ አብያታርን ፡— አንተ ፡ ዛሬ ፡ የሞት ፡ ሰው ፡ ነበርኽ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የአምላክን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፊት ፡ ስለ ፡ ተሸከምኽ ፥ አባቴም ፡ የተቀበለውን ፡ መከራ ፡ ዅሉ ፡ አንተ ፡
ስለ ፡ ተቀበልኽ ፡ አልገድልኽምና ፡ በዐናቶት ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ዕርሻኽ ፡ ኺድ ፡ አለው ።

27 ፤ በሴሎም ፡ በዔሊ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ ሰሎሞን ፡ አብያታርን ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ክህነት ፡ አወጣው ።

28 ፤ ለኢዮአብም ፡ ወሬ ፡ ደረሰለት ፤ ኢዮአብም ፡ አቤሴሎምን ፡ አልተከተለም ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ አዶንያስን ፡ ተከትሎ ፡
ነበር ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድንኳን ፡ ሸሽቶ ፡ የመሠዊያውን ፡ ቀንድ ፡ ያዘ ።

29 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ኢዮአብ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድንኳን ፡ ሸሽቶ ፡ መሠዊያውን ፡ እንደ ፡ ያዘ ፡
ሰማ ፤ ሰሎሞንም ፡ የዮዳዔን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፥ ኺድ ፡ ውደቅበት ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ።

30 ፤ በናያስም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድንኳን ፡ መጥቶ ፡— ንጉሡ ፡— ውጣ ፡ ይልኻል ፡ አለው ፤ ርሱም ፡— በዚህ ፡
እሞታለኹ ፡ እንጂ ፡ አልወጣም ፡ አለ ። በናያስም ፡— ኢዮአብ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ የመለሰልኝም ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወሬ ፡ አመጣ ።

31 ፤ ንጉሡም ፡ አለው ፡— እንደ ፡ ነገረኽ ፡ አድርግ ፤ ኢዮአብም ፡ በከንቱ ፡ ያፈሰሰውን ፡ ደም ፡ ከእኔና ፡ ከአባቴ ፡ ቤት ፡
ታርቅ ፡ ዘንድ ፡ ገድለኽ ፡ ቅበረው ።

32 ፤ አባቴ ፡ ዳዊት ፡ ሳያውቅ ፡ ከርሱ ፡ የሚሻሉትን ፡ ኹለቱን ፡ ጻድቃን ፡ ሰዎች ፥ የእስራኤልን ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡
የኔርን ፡ ልጅ ፡ አበኔርን ፥ የይሁዳንም ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡ የዬቴርን ፡ ልጅ ፡ ዐማሳይን ፥ በሰይፍ ፡
ገድሏልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ደሙን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይመልሰው ።

33 ፤ ደማቸውም ፡ በኢዮአብ ፡ ራስና ፡ በዘሩ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይመለስ ፤ ለዳዊት ፡ ግን ፡ ለዘሩና ፡ ለቤቱ ፡
ለዙፋኑም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰላም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኹን ።

34 ፤ የዮዳዔም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ወጥቶ ፡ ወደቀበት ፡ ገደለውም ፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ ባለው ፡ በቤቱ ፡ ተቀበረ ።

35 ፤ ንጉሡም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ የዮዳዔን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ የሰራዊቱ ፡ አለቃ ፡ አደረገ ፤ በአብያታርም ፡ ፋንታ ፡ ካህኑን ፡
ሳዶቅን ፡ አደረገ ።

36 ፤ ንጉሡም ፡ ልኮ ፡ ሳሚን ፡ አስጠራውና ። በኢየሩሳሌም ፡ ቤት ፡ ሥርተኽ ፡ ተቀመጥ ፥ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡
አትውጣ ።

37 ፤ በወጣኽበትም ፡ ቀን ፥ የቄድሮንንም ፡ ፈፋ ፡ በተሻገርኽበት ፡ ቀን ፡ ፈጽመኽ ፡ እንድትሞት ፡ ዕወቅ ፤ ደምኽ ፡
በራስኽ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፡ አለው ።

38 ፤ ሳሚም ፡ ንጉሡን ፡— ነገሩ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ባሪያኽ ፡ እንዲሁ ፡ ያደርጋል ፡
አለው ፤ ሳሚም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።

39 ፤ ከሦስት ፡ ዓመትም ፡ በኋላ ፡ ከሳሚ ፡ ባሪያዎች ፡ ኹለቱ ፡ ወደጌት ፡ ንጉሥ ፡ ወደመዓካ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡
ኰበለሉ ፤ ሳሚንም ፡— እንሆ ፥ ባሪያዎችኽ ፡ በጌት ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

40 ፤ ሳሚም ፡ ተነሣ ፥ አህያውንም ፡ ጫነ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ወደ ፡ አንኩስ ፡ ዘንድ ፡
ኼደ ፤ ሳሚም ፡ ኼዶ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ከጌት ፡ አመጣ ።

41 ፤ ሰሎሞንም ፡ ሳሚ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ጌት ፡ ኼዶ ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡ ሰማ ።

42 ፤ ንጉሡም ፡ ልኮ ፡ ሳሚን ፡ አስጠራና ። ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ለመኼድ ፡ በወጣኽ ፡ ቀን ፡ ፈጽመኽ ፡ እንድትሞት ፡
ዕወቅ ፡ ብዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አላስማልኹኽምን ፤ ወይስ ፡ አላስመሰከርኹብኽምን ፤ አንተም ፡— ቃሉ ፡ መልካም ፡
ነው ፥ ሰምቻለኹ ፡ አልኸኝ ።

43 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መሐላ ፡ እኔስ ፡ ያዘዝኹኽን ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልጠበቅኽም ፤ አለው ።

44 ፤ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ሳሚን ፡— አንተ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ላይ ፡ የሠራኸውን ፡ ልብኽም ፡ ያሰበውን ፡ ክፋት ፡ ዅሉ ፡

ታውቃለኽ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ክፋትኽን ፡ በራስኽ ፡ ላይ ፡ ይመልሳል ።

45 ፤ ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ ግን ፡ የተባረከ ፡ ይኾናል ፥ የዳዊትም ፡ ዙፋን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጸናል ፡ አለው ።

46 ፤ ንጉሡም ፡ የዮዳዔን ፡ ልጅ ፡ በናያስን ፡ አዘዘው ፥ ወጥቶም ፡ ወደቀበት ፥ ሞተም ። መንግሥትም ፡ በሰሎሞን ፡ እጅ ፡ ጸና ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ለፈርዖን ፡ ዐማች ፡ ኾነ ፤ የፈርዖንን ፡ ልጅ ፡ አገባ ፥ ቤቱንና ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ያለውን ፡ ቅጥር ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ አመጣት ።

2 ፤ እስከዚያም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ መቅደስ ፡ አልተሠራም ፡ ነበርና ፥ ሕዝቡ ፡ በኰረብታ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ።

3 ፤ ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ሥርዐት ፡ ይኼድ ፡ ነበር ፤ ብቻ ፡ በኰረብታ ፡ መስገጃ ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

4 ፤ ገባዖን ፡ ዋና ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃ ፡ ነበረችና ፡ ንጉሡ ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ ኼደ ፤ ሰሎሞንም ፡ በዚያ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በገባዖን ፡ ለሰሎሞን ፡ በሌሊት ፡ በሕልም ፡ ተገለጠለት ፤ እግዚአብሔርም ፦ ምን ፡ እንድሰጥኽ ፡ ለምን ፡ አለ ።

6 ፤ ሰሎሞንም ፡ አለ ፦ ርሱ ፡ በፊትኽ ፡ በእውነትና ፡ በጽድቅ ፡ በልብም ፡ ቅንነት ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ኼደ ፥ ከባሪያኽ ፡ ከአባቴ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ታላቅ ፡ ቸርነት ፡ አድርገኻል ፤ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ኾነም ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ ልጅ ፡ ሰጥተኸ ፡ ታላቁን ፡ ቸርነትኽን ፡ አቈይተኽለታል ።

7 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ እኔን ፡ ባሪያኽን ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡ አንግሠኸኛል ፤ እኔም ፡ መውጫዬንና ፡ መግቢያዬን ፡ የማላውቅ ፡ ታናሽ ፡ ብላቴና ፡ ነኝ ።

8 ፤ ባሪያኽም ፡ ያለው ፡ አንተ ፡ በመረጥኸው ፡ ሕዝብኽ ፡ ስለ ፡ ብዛቱም ፡ ይቈጠርና ፡ ይመጠን ፡ ዘንድ ፡ በማይቻል ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ ነው ።

9 ፤ ስለዚህም ፡ በሕዝብኽ ፡ ላይ ፡ መፍረድ ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፥ መልካሙንና ፡ ክፉውንም ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፡ ለባሪያኽ ፡ አስተዋይ ፡ ልቡና ፡ ስጠው ፤ አለዚያማ ፡ በዚህ ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብኽ ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ፧

10 ፤ ሰሎሞንም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ለመነ ፥ ነገሩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሠኘው ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አለው ፦ ፍርድን ፡ ትለይ ፡ ዘንድ ፡ ለራስኽ ፡ ማስተዋልን ፡ ለመንኽ ፡ እንጂ ፡ ለራስኽ ፡ ብዙ ፡ ዘመናትን ፡ ባለጠግነትንም ፡ የጠላቶችኽንም ፡ ነፍስ ፡ ሳትለምን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ለምነኻልና ፥ እንሆ ፥

12 ፤ እኔ ፡ እንደ ፡ ቃል ፡ አድርጌልኻለኹ ፤ እንሆ ፥ ማንም ፡ የሚመስልኽ ፡ ከአንተ ፡ በፊት ፡ እንደሌለ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ እንዳይነሣ ፡ አድርጌ ፡ ጥበበኛና ፡ አስተዋይ ፡ ልቡና ፡ ሰጥቼኻለኹ ።

13 ፤ ደግሞም ፡ ከነገሥታት ፡ የሚመስልኽ ፡ ማንም ፡ እንዳይኖር ፡ ያልለመንኸውን ፡ ባለጠግነትና ፡ ክብር ፡ ሰጥቼኻለኹ ።

14 ፤ አባትኽም ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ኼደ ፥ ሥርዐቴንና ፡ ትእዛዜን ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ በመንገዴ ፡ የኼድኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ዕድሜኽን ፡ አረዝመዋለኹ ።

15 ፤ ሰሎሞንም ፡ ነቃ ፥ እንሆም ፥ ሕልም ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ቆመ ፥ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አሳረገ ፥ የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ፥ ለባሪያዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ።

16 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኹለት ፡ ጋለሞታዎች ፡ ሴቶች ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጥተው ፡ በፊቱ ፡ ቆሙ ።

17 ፤ አንደኛዪቱም ፡ ሴት ፡ አለች ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ እኔና ፡ ይህች ፡ ሴት ፡ ባንድ ፡ ቤት ፡ እንኖራለን ፤ እኔም ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ በቤት ፡ ሳለኹ ፡ ወለድኹ ።

18 ፤ እኔ ፡ ከወለድኹ ፡ ከሦስት ፡ ቀን ፡ በዃላ ፡ ይህች ፡ ሴት ፡ ደግሞ ፡ ወለደች ፤ እኛ ፡ በቤት ፡ ውስጥ ፡ ዐብረን ፡ ነበርን ፥ ከኹለታችንም ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ በቤት ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ።

19 ፤ ርሷም ፡ በላዩ ፡ ስለ ፡ ተኛችበት ፡ የዚች ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ በሌሊት ፡ ሞተ ።

20 ፤ ርሷም ፡ በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ ተነሥታ ፥ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ተኝቼ ፡ ሳለኹ ፥ ልጄን ፡ ከአጠገቤ ፡ ወሰደች ፥ በብብቷም ፡ አደረገችው ፥ የሞተውንም ፡ ልጇን ፡ በእኔ ፡ ብብት ፡ አደረገች ።

21 ፤ ልጄንም ፡ አጠባ ፡ ዘንድ ፡ በማለዳ ፡ ብነሣ ፥ እንሆ ፥ ሞቶ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ብርሃን ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ተመለከትኹት ፥ እንሆም ፥ የወለድኹት ፡ ልጄ ፡ አልነበረም ።

22 ፤ ኹለተኛዪቱም ፡ ሴት ፦ ደኅነኛው ፡ የኔ ፡ ልጅ ፡ ነው ፥ የሞተውም ፡ የአንቺ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አንቺ ፡ እንደምትዪው ፡ አይደለም ፡ አለች ። ይህችም ፦ የሞተው ፡ የአንቺ ፡ ልጅ ፡ ነው ፥ ደኅነኛውም ፡ የእኔ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አለች ፤ እንዲሁም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ይነጋገሩ ፡ ነበር ።

23 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፦ ይህች ፦ ደኅነኛው ፡ የእኔ ፡ ልጅ ፡ ነው ፥ የሞተውም ፡ የአንቺ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ትላለች ፤ ያችኛዪቱም ፦ አይደለም ፥ የሞተው ፡ የአንቺ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ደኅነኛውም ፡ የእኔ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ትላለች ፡ አለ ።

24 ፤ ንጉሡም ፦ ሰይፍ ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤ ሰይፍም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ መጡ ።

25 ፤ ንጉሡም ፦ ደኅነኛውን ፡ ሕፃን ፡ ለኹለት ፡ ከፍላችኹ ፡ ለአንዲቱ ፡ አንዱን ፡ ክፍል ፥ ለኹለተኛዪቱም ፡ ኹለተኛውን ፡ ክፍል ፡ ስጡ ፡ አለ ።

26 ፤ ደኅነኛውም ፡ የነበራት ፡ ሴት ፡ አንጀቷ ፡ ስለ ፡ ልጇ ፡ ናፍቋልና ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ደኅነኛውን ፡ ለርሷ ፡ ስጣት ፡ እንጂ ፡ አትግደል ፡ ብላ ፡ ለንጉሡ ፡ ተናገረች ። ያችኛዪቱ ፡ ግን ፦ ይከፈል ፡ እንጂ ፡ ለኔም ፡ ለአንቺም ፡ አይኹን ፡ አለች ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ መልሶ ፦ ይህችኛዪቱ ፡ እናቱ ፡ ናትና ፥ ደኅነኛውን ፡ ሕፃን ፡ ለርሷ ፡ ስጧት ፡ እንጂ ፡ አትግደሉት ፡ አለ ።

28 ፤ ንጉሡም ፡ የፈረደውን ፡ ፍርድ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ሰሙ ፤ ፍርድን ፡ ለማድረግ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ነበረበት ፡ አይተዋልና ፥ ንጉሡን ፡ ፈሩ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነግሦ ፡ ነበር ።

2 ፤ የነበሩትም ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ካህኑ ፡ ዐዛርያስ[158] ፥

3 ፤ ጸሐፊዎቹም ፡ የሴባ ፡ ልጆች ፡ ኤልያፍና ፡ አኪያ ፥ ታሪክ ፡ ጸሐፊም ፡ የአኒሉድ ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ ፥

4 ፤ የዮዳዔም ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ የሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ ሳዶቅና ፡ አብያታርም ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤

5 ፤ የናታንም ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፡ የሹሞች ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የናታንም ፡ ልጅ ፡ ዛቡድ ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪና ፡ ወዳጅ ፡ ነበረ ፤

6 ፤ አኒሳርም ፡ የቤት ፡ አዛዥ ፥ የዓብዳም ፡ ልጅ ፡ አዶኒራም ፡ አስገባሪ ፡ ነበረ ።

7 ፤ ለንጉሡና ፡ ለቤተ ፡ ሰቡም ፡ ቀለብ ፡ የሚሰጡ ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ሹሞች ፡ ለሰሎሞን ፡ ነበሩት ። ከዓመቱ ፡ ውስጥ ፡ አንዱን ፡ ወር ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ይቀልቡ ፡ ነበር ።

8 ፤ ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ በተራራማው ፡ አገር ፡ በኤፍሬም ፡ የሑር ፡ ልጅ ፤

9 ፤ በማቃጽና ፡ በሻዓልቢም ፡ በቤትሳሚስና ፡ በኤሎንቤትሐናን ፡ የዴቀር ፡ ልጅ ፤

158 ዕብ. ፥ ዐዛርያ ።

10 ፤ በአሩቦት ፡ የሔሴድ ፡ ልጅ ፥ ለርሱም ፡ ሰኮትና ፡ የኦፌር ፡ አገር ፡ ዅሉ ፡ ነበረ ፤

11 ፤ በዶር ፡ አገር ፡ ዳርቻ ፡ ዅሉ ፡ የዐሚናዳብ ፡ ልጅ ፥ ርሱም ፡ የሰሎሞንን ፡ ልጅ ፡ ጣፌትን ፡ አግብቶ ፡ ነበር ፤

12 ፤ ከቤትሳን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ አቤልምሖላና ፡ እስከዮቅምዓም ፡ ማዶ ፡ ድረስ ፡ በታዕናክና ፡ በመጊዶ ፡ በጸርታንም ፡
አጠገብ ፡ በኢይዝራኤል ፡ በታች ፡ ባለው ፡ በቤትሳን ፡ ዅሉ ፡ የአኂሉድ ፡ ልጅ ፡ በዓና ፡ ነበረ ፤

13 ፤ በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ የጌበር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ ለርሱም ፡ በገለዓድ ፡ ያሉት ፡ የምናሴ ፡ ልጅ ፡ የኢያዕር ፡ መንደሮች ፡
ነበሩ ፤ ለርሱም ፡ ደግሞ ፡ በባሳን ፡ በአርጎብ ፡ ዳርቻ ፡ ያሉት ፡ ቅጥርና ፡ የናስ ፡ መወርወሪያዎች ፡ የነበረባቸው ፡ ስድሳ ፡
ታላላቅ ፡ ከተማዎች ፡ ነበሩበት ፤

14 ፤ በመሃናይም ፡ የዒዶ ፡ ልጅ ፡ አኂናዳብ ፤

15 ፤ በንፍታሌም ፡ አኪማዐስ ፡ ነበረ ፥ ርሱም ፡ የሰሎሞንን ፡ ልጅ ፡ ባስማትን ፡ አግብቶ ፡ ነበር ፤

16 ፤ በአሴር[159]ና ፡ በበዓሎት ፡ የኩሲ ፡ ልጅ ፡ በዓና ፤

17 ፤ በይሳኮር ፡ የፋሩዋ ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ ፤

18 ፤ በብንያም ፡ የኤላ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፤

19 ፤ በአሞራውያን ፡ ንጉሥ ፡ በሴዎንና ፡ በባሳን ፡ ንጉሥ ፡ በዐግ ፡ አገር ፥ በገለዓድ ፡ አገር ፥ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ ጌበር ፡
ነበረ ፤ በዚያችም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ርሱ ፡ ብቻውን ፡ ሹም ፡ ነበረ ።

20 ፤ ይሁዳና ፡ እስራኤልም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ብዛት ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፤ በልተውም ፡ ጠጥተውም ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡
ነበር ።

21 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከወንዙ ፡ ዠምሮ ፡ እስከግብጽ ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ድረስ ፡ በመንግሥታት ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡
ነግሦ ፡ ነበር ፤ ግብርም ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ፥ በዕድሜውም ፡ ሙሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ይገዙ ፡ ነበር ።

22 ፤ ለሰሎሞንም ፡ ለቀን ፡ ለቀኑ ፡ ቀለብ ፡ የሚኾን ፡ ሠላሳ ፡ ኰር ፡ መልካም ፡ ዱቄትና ፡ ስድሳ ፡ ኰር ፡ መናኛ ፡ ድቄት ፥

23 ፤ ከዋላና ፡ ከሚዳቋ ፡ ከበረሓ ፡ ፍየልና ፡ ከሰቡ ፡ ወፎች ፡ በቀር ፡ ዐሥር ፡ ፍሪዳዎች ፡ ኻያም ፡ የተሰማሩ ፡ በሬዎች ፡
አንድ ፡ መቶም ፡ በጎች ፡ ነበረ ።

24 ፤ ከወንዙ ፡ ወዲህ ፡ ባሉት ፡ ነገሥታት ፡ ዅሉ ፡ ከወንዙም ፡ ወዲህ ፡ ባለው ፡ አገር ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ከቲፍሳ ፡ ዠምሮ ፡
እስከ ፡ ጋዛ ፡ ድረስ ፡ ነግሦ ፡ ነበር ፤ በዙሪያውም ፡ ባለው ፡ በዅሉ ፡ ወገን ፡ ሰላም ፡ ኾኖለት ፡ ነበር ።

25 ፤ በሰሎሞንም ፡ ዘመን ፡ ዅሉ ፡ ይሁዳና ፡ እስራኤል ፡ ከዳን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ድረስ ፡ እያንዳንዱ ፡
ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ተዘልሎ ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ።

26 ፤ ለሰሎሞንም ፡ በአርባ ፡ ሺሕ ፡ ጋጥ ፡ የሚገቡ ፡ የሠረገላ ፡ ፈረሶች ፡ ዐሥራ ፡ ኹለትም ፡ ሺሕ ፡ ፈረሰኛዎች ፡
ነበሩት ።

27 ፤ እነዚያም ፡ ሹሞች ፡ እያንዳንዱ ፡ በየወሩ ፡ ንጉሡን ፡ ሰሎሞንንና ፡ ወደንጉሡ ፡ ወደሰሎሞን ፡ ማእድ ፡
የሚቀርቡትን ፡ ዅሉ ፡ ይቀልቡ ፡ ነበር ፤ ምንም ፡ አያጐድሉም ፡ ነበር ።

28 ፤ እያንዳንዱም ፡ እንደ ፡ ደንቡ ፡ ለፈረሶቹና ፡ ለሰጋር ፡ በቅሎዎች ፡ ገብስና ፡ ጭድ ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ያመጡ ፡
ነበር ።

29 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ጥበብና ፡ ማስተዋል ፡ በባሕርም ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡ የልብ ፡
ስፋት ፡ ሰጠው ።

30 ፤ የሰሎሞንም ፡ ጥበብ ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ጥበብና ፡ ከግብጽ ፡ ጥበብ ፡ ዅሉ ፡ በለጠ ።

159 ዕብ. ፥ አሼር ።

31 ፤ ከሰውም ፡ ዅሉ ፡ ይልቅ ፡ ከኢይዝራኤላዊው ፡ ከኤታንና ፡ ከማሖል[160] ፡ ልጆች ፤ ከሄማን[161]ና ፡ ከከልቀድ ፤ ከደራልም ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኛ ፡ ነበረ ። በዙሪያውም ፡ ባሉ ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ዝናው ፡ ወጣ ።

32 ፤ ርሱም ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ምሳሌዎች ፡ ተናገረ ፤ መሐልዩም ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ ነበረ ።

33 ፤ ስለ ፡ ዛፍም ፡ ከሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ዠምሮ ፡ በቅጥር ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ እስከሚበቅለው ፡ እስከ ፡ ሂሶጵ ፡ ድረስ ፡ ይናገር ፡ ነበር ፤ ደግሞም ፡ ስለ ፡ አውሬዎችና ፡ ስለ ፡ ወፎች ፡ ስለ ፡ ተንቀሳቃሾችና ፡ ስለ ፡ ዓሣዎች ፡ ይናገር ፡ ነበር ።

34 ፤ ከአሕዛብም ፡ ዅሉ ፥ ጥበቡንም ፡ ሰምተው ፡ ከነበሩ ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡ ዅሉ ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ለመስማት ፡ ሰዎች ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የጢሮስ ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ለዳዊት ፡ በዘመኑ ፡ ዅሉ ፡ ወዳጅ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፥ ሰሎሞን ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ ንጉሥ ፡ ለመኾን ፡ እንደ ፡ ተቀባ ፡ ሰምቶ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ሰደደ ።

2 ፤ ሰሎሞንም ፡ ወደ ፡ ኪራም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ላከ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ እስኪጥልለት ፡ ድረስ ፡ በዙሪያው ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ሰልፍ ፡ አባቴ ፡ ዳዊት ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ እንዳልቻለ ፡ አንተ ፡ ታውቃለኽ ።

4 ፤ አኹንም ፡ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዙሪያዬ ፡ ካሉት ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥቶኛል ፤ ጠላትም ፡ ክፉም ፡ ነገር ፡ የለብኝም ።

5 ፤ እንሆም ፥ እግዚአብሔር ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፦ ባንተ ፡ ፋንታ ፡ በዙፋንኽ ፡ ላይ ፡ የማስቀምጠው ፡ ልጅኽ ፡ ርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፥ ለአምላኬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ ዐስባለኹ ።

6 ፤ አኹንም ፡ ከወገኔ ፡ እንደ ፡ ሲዶናውያን ፡ ዕንጨት ፡ መቈረጥ ፡ የሚያውቅ ፡ እንደሌለ ፡ ታውቃለኽና ፡ የዝግባ ፡ ዛፍ ፡ ከሊባኖስ ፡ ይቈርጡልኝ ፡ ዘንድ ፡ ባሪያዎችኽን ፡ እዘዝ ፤ ባሪያዎቼም ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ ይኹኑ ፤ የባሪያዎችኽንም ፡ ዋጋ ፡ እንደተናገርኸው ፡ ዅሉ ፡ እሰጥኻለኹ ።

7 ፤ ኪራምም ፡ የሰሎሞንን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አለውና ፦ በዚህ ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ጥበበኛ ፡ ልጅ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ይመስገን ፡ አለ ።

8 ፤ ኪራምም ፦ የላክኽብኝን ፡ ዅሉ ፡ ሰማኹ ፤ ስለ ፡ ዝግባውና ፡ ስለ ፡ ጥዱ ፡ ዕንጨት ፡ ፈቃድኽን ፡ ዅሉ ፡ አደርጋለኹ ።

9 ፤ ባሪያዎቼ ፡ ከሊባኖስ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይጐትቱታል ፤ እኔም ፡ በታንኳ ፡ አድርጌ ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ እያንሳፈፍኹ ፡ አንተ ፡ እስከወሰንኸው ፡ ስፍራ ፡ ድረስ ፡ አደርስልኻለኹ ፥ በዚያም ፡ እፈታዋለኹ ፥ አንተም ፡ ከዚያ ፡ ታስወስደዋለኽ ፤ አንተም ፡ ፈቃዴን ፡ ታደርጋለኽ ፤ ለቤቴም ፡ ቀለብ ፡ የሚኾነውን ፡ ትሰጠኛለኽ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ላከ ።

10 ፤ እንዲሁም ፡ ኪራም ፡ የዝግባውንና ፡ የጥዱን ፡ ዕንጨት ፡ እንደሚሻው ፡ ያኽል ፡ ዅሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።

11 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለኪራም ፡ ስለ ፡ ቤቱ ፡ ቀለብ ፡ ኻያ ፡ ሺ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ፡ ኻያ ፡ ኮርም ፡ ጥሩ ፡ ዘይት ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ፤ ሰሎሞንም ፡ ለኪራም ፡ በየዓመቱ ፡ ይህን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ለሰሎሞን ፡ ጥበብን ፡ ሰጠው ፤ በኪራምና ፡ በሰሎሞንም ፡ መካከል ፡ ሰላም ፡ ነበረ ፤ ኹለቱም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ተጋቡ ።

13 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከእስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ገባሮቹን ፡ መርጦ ፡ አወጣ ፤ የገባሮቹም ፡ ቊጥር ፡ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበረ ።

14 ፤ በየወሩም ፡ እያከታተለ ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዐሥር ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ይሰድ ፡ ነበር ፤ አንድ ፡ ወርም ፡ በሊባኖስ ፡ ኹለት ፡ ወርም ፡ በቤታቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። አዶኒራምም ፡ አስገባሪ ፡ ነበረ ።

15 ፤ ሰሎሞንም ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፡ ተሸካሚዎች ፥ ሰማንያ ፡ ሺሕም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ የሚጠርቡ ፡ ጠራቢዎች ፡ ነበሩት ።

160 ዕብ. ፡ ማሖል ፡ (ማሕሌት • በቊሙ) ።
161 ዕብ. ፥ ሄይማን ፡ (ሀይማኒ • አማኝ) ።

16 ፤ ይኸውም ፡ በሠራተኛው ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ከተሾሙት ፡ ከሦስት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ሌላ ፡ ነው ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ ታላላቅ ፡ ምርጥ ፡ ምርጥ ፡ ድንጋዮችን ፡ ይፈፍሩና ፡ ይጠርቡ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱም ፡ መሠረት ፡ ይረበርቡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

18 ፤ የሰሎሞንና ፡ የኪራምም ፡ ዐናጢዎች ፡ ጌባላውያንም ፡ ወቀሯቸው ፥ ቤቱንም ፡ ለመሥራት ፡ ዕንጨቱንና ፡ ድንጋዮቹን ፡ አዘጋጁ ።

___________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ከወጡ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፥ ሰሎሞን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በነገሠ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፥ ዚፍ ፡ በሚባለው ፡ በኹለተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ዠመረ ።

2 ፤ ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሠራው ፡ ቤት ፡ ርዝመቱ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

3 ፤ በመቅደሱም ፡ ፊት ፡ ወለል ፡ ነበረ ፤ ርዝመቱም ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ወርድ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ከቤቱ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

4 ፤ ለቤቱም ፡ በዐይነ ፡ ርግብ ፡ የተዘጉ ፡ መስኮቶች ፡ አደረገ ።

5 ፤ በቤቱም ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ፥ በመቅደሱና ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ፥ ደርብ ፡ ሠራ ፥ በዙሪያውም ፡ ጓዳዎች ፡ አደረገ ።

6 ፤ የታችኛውም ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ የመካከለኛው ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፥ የሦስተኛውም ፡ ደርብ ፡ ወርዱ ፡ ሰባት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። ሠረገላዎቹ ፡ በቤቱ ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ እንዳይገቡ ፡ ከቤቱ ፡ ግንብ ፡ ውጭ ፡ አረፍቶች ፡ አደረገ ።

7 ፤ ቤቱም ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ በተወቀሩ ፡ ድንጋዮች ፡ ተሠራ ፤ በተሠራም ፡ ጊዜ ፡ መራጃና ፡ መጥረቢያ ፡ የብረትም ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አልተሰማም ።

8 ፤ የታችኛውም ፡ ደርብ ፡ ጓዳዎች ፡ በር ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። ከዚያም ፡ ወደ ፡ መካከለኛው ፡ ደርብ ፥ ከመካከለኛውም ፡ ወደ ፡ ሦስተኛው ፡ ደርብ ፡ በመውጫ ፡ ያስወጣ ፡ ነበር ።

9 ፤ ቤቱንም ፡ ሠርቶ ፡ ፈጸመው ፤ በዝግባው ፡ ሠረገላዎችና ፡ ሳንቃዎች ፡ ከደነው ።

10 ፤ በቤቱም ፡ ኹሉ ፡ ዙሪያ ፡ ቁመታቸው ፡ ዐምስት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ደርቦች ፡ ሠራ ፤ ከቤቱም ፡ ጋራ ፡ በዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ አጋጠማቸው ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ መጣ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፦

12 ፤ ስለዚህ ፥ ስለምትሠራው ፡ ቤት ፡ በሥርዐቴ ፡ ብትኼድ ፥ ፍርዴንም ፡ ብታደርግ ፥ ትመላለስበትም ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዜን ፡ ኹሉ ፡ ብትጠብቅ ፥ ለአባትኽ ፡ ለዳዊት ፡ የነገርኹትን ፡ ቃል ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አጸናለኹ ።

13 ፤ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ እኖራለኹ ፥ ሕዝቤንም ፡ እስራኤልን ፡ አልጥልም ።

14 ፤ ሰሎሞንም ፡ ቤቱን ፡ ሠራው ፥ ፈጸመውም ።

15 ፤ የቤቱንም ፡ ግንብ ፡ ውስጡን ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ለበጠ ፤ ከቤቱም ፡ መሠረት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ጣራው ፡ ድረስ ፡ ውስጡን ፡ በዕንጨት ፡ ለበጠው ፤ ደግሞም ፡ የቤቱን ፡ ወለል ፡ በጥድ ፡ ዕንጨት ፡ ከደነው ።

16 ፤ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ኋለኛውን ፡ ኻያውን ፡ ክንድ ፡ በዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ ጋረደው ።

17 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ፊት ፡ ያለውም ፡ መቅደስ ፡ ርዝመቱ ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

18 ፤ የቤቱንም ፡ ውስጥ ፡ በተጐበጐበና ፡ በፈነዳ ፡ አበባ ፡ በተቀረጸ ፡ ዝግባ ፡ ለበጠው ፤ ኹሉም ፡ ዝግባ ፥

ነበረ ፤ ድንጋዩም ፡ አልታየም ፡ ነበር ።

19 ፤ በዚያም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ያኖር ፡ ዘንድ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳኑን ፡ አበጀ ።

20 ፤ የቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ርዝመት ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ስፋቱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በጥሩ ፡
ወርቅም ፡ ለበጠው ።

21 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ፊት ፡ ከዝግባ ፡ የተሠራ ፡ መሠዊያ ፡ አደረገ ፤ በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ለበጠው ።

22 ፤ ቤቱንም ፡ ኹሉ ፡ ፈጽሞ ፡ በወርቅ ፡ ለበጠው ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ፊት ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ፡ ኹሉ ፡
በወርቅ ፡ ለበጠው ።

23 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ውስጥ ፡ ቁመታቸው ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ከወይራ ፡ ዕንጨት ፡ ኹለት ፡ ኪሩቤል ፡
ሠራ ።

24 ፤ የኪሩብም ፡ አንደኛው ፡ ክንፍ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ የኪሩብም ፡ ኹለተኛው ፡ ክንፍ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡
ነበረ ፤ ከአንደኛው ፡ ክንፍ ፡ ጫፍ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ኹለተኛው ፡ ክንፍ ፡ ጫፍ ፡ ድረስ ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

25 ፤ ኹለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ ኹለቱም ፡ ኪሩቤል ፡ አንድ ፡ ልክና ፡ አንድ ፡ መልክ ፡ ነበረ ።

26 ፤ የአንዱ ፡ ኪሩብ ፡ ቁመት ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የኹለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ።

27 ፤ ኪሩቤልንም ፡ በውስጠኛው ፡ ቤት ፡ አኖራቸው ፤ የኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸው ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ የአንዱም ፡
ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ አንደኛውን ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበር ፥ የኹለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ኹለተኛውን ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡
ነበር ፤ የኹለቱም ፡ ክንፎች ፡ በቤቱ ፡ መካከል ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይነካኩ ፡ ነበር ።

28 ፤ ኪሩቤልንም ፡ በወርቅ ፡ ለበጣቸው ።

29 ፤ በቤቱም ፡ ግንብ ፡ ኹሉ ፡ ዙሪያ ፡ በውስጥና ፡ በውጭ ፡ የኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈነዳም ፡ አበባ ፡ ምስል ፡
ቀረጸ ።

30 ፤ የቤቱንም ፡ ወለል ፡ በውስጥና ፡ በውጭ ፡ በወርቅ ፡ ለበጠ ።

31 ፤ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ መግቢያ ፡ ከወይራ ፡ ዕንጨት ፡ ደጆች ፡ ሠራ ፤ መድረኩንና ፡ መቃኖቹን ፡ ደፉንም ፡
ዐምስት ፡ ማእዘን ፡ አደረገ ።

32 ፤ ኹለቱንም ፡ ደጆች ፡ ከወይራ ፡ ዕንጨት ፡ ሠራ ፤ የኪሩቤልንና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈነዳም ፡ አበባ ፡ ምስል ፡
ቀረጸባቸው ፥ በወርቅም ፡ ለበጣቸው ፤ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባውን ፡ ዛፍ ፡ በወርቅ ፡ ለበጣቸው ።

33 ፤ እንዲሁም ፡ ለመቅደሱ ፡ መግቢያ ፡ ከወይራ ፡ ዕንጨት ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ መቃን ፡ አደረገ ።

34 ፤ ኹለቱንም ፡ ደጆች ፡ ከጥድ ፡ ዕንጨት ፡ ሠራ ፤ አንዱ ፡ ደጅ ፡ በማጠፊያ ፡ ከተያያዘ ፡ ከኹለት ፡ ሳንቃ ፡
ተደረገ ፥ ኹለተኛውም ፡ ደጅ ፡ በማጠፊያ ፡ ከተያያዘ ፡ ከኹለት ፡ ሳንቃ ፡ ተደረገ ።

35 ፤ የኪሩቤልንና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የፈነዳም ፡ አበባ ፡ ምስል ፡ ቀረጸባቸው ፤ በተቀረጸውም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ በወርቅ ፡
ለበጣቸው ።

36 ፤ የውስጠኛውንም ፡ አደባባይ ፡ቅጥር ፡ ሦስቱን ፡ ተራ ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ፥ አንዱንም ፡ ተራ ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡
ሠራው ።

37 ፤ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ዚፍ ፡ በሚባል ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተመሠረተ ።

38 ፤ በዐሥራ ፡ አንደኛውም ፡ ዓመት ፡ ቡል ፡ በሚባል ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ ቤቱ ፡ እንደ ፡ ክፍሎቹና ፡ እንደ ፡ ሥርዐቱ ፡
ኹሉ ፡ ተጨረሰ ። በሰባትም ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ሠራው ።

___________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። ___________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ በዐሥራ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሠራ ፥ የቤቱንም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ጨረሰ ።

2 ፤ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ ቤት ፡ የሚባል ፡ ቤትን ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱንም ፡ መቶ ፡ ክንድ ፥ ስፋቱንም ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፥ ቁመቱንም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ አደረገ ፤ የዝግባም ፡ ዕንጨት ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ በተሠሩ ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ አግዳሚ ፡ ሠረገላዎች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ በነበሩ ፡ አግዳሚዎች ፡ ቤቱ ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ተሸፍኖ ፡ ነበር ፤ አዕማዱም ፡ በአንዱ ፡ ተራ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፥ በአንዱ ፡ ተራ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ እየኾኑ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ፡ ነበሩ ።

4 ፤ መስኮቶቹም ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ ነበሩ ፥ መስኮቶቹም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያዩ ፡ ነበር ።

5 ፤ ደጆቹና ፡ መስኮቶቹም ፡ ኹሉ ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ ነበሩ ፤ መስኮቶቹም ፡ በሦስት ፡ ተራ ፡ ኾነው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያዩ ፡ ነበር ።

6 ፤ አዕማዱም ፡ ያሉበቱን ፡ ቤት ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱም ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፥ ስፋቱም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ፊት ፡ ደግሞ ፡ አዕማድና ፡ መድረክ ፡ ያሉበት ፡ ወለል ፡ ነበረ ።

7 ፤ ደግሞም ፡ የሚፈርድበት ፡ ዙፋን ፡ ያለበትን ፡ የፍርድ ፡ ቤት ፡ አደረገ ። ከወለሉም ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ጣራው ፡ ድረስ ፡ በዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ ተሸፍኖ ፡ ነበር ።

8 ፤ ከፍርድ ፡ ሰቀላ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፥ በሌላውም ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ መኖሪያ ፡ ቤት ፡ እንዲሁ ፡ ሠራ ። እንደዚሁም ፡ ያለ ፡ ቤት ፡ ሰሎሞን ፡ ላገባት ፡ ለፈርዖን ፡ ልጅ ፡ ቤት ፡ ሠራ ።

9 ፤ እነዚህም ፡ ኹሉ ፡ ከመሠረቱ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ጒልላቱ ፡ ድረስ ፡ በጥሩ ፡ በተጠረበና ፡ በውስጥና ፡ በውጭ ፡ በልክ ፡ በተከረከመ ፡ ድንጋይ ፡ ተሠርተው ፡ ነበር ፤ በውጭውም ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ።

10 ፤ መሠረቱም ፡ ዐሥር ፡ ወይም ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ በኾነ ፡ በጥሩና ፡ በታላቅ ፡ ድንጋይ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ።

11 ፤ በላዩም ፡ ልክ ፡ ኾኖ ፡ የተከረከመ ፡ ጥሩ ፡ ድንጋይና ፡ የዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ነበረ ።

12 ፤ በታላቁም ፡ አደባባይ ፡ ዙሪያ ፡ የነበረው ፡ ቅጥር ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ቅጥርና ፡ እንደ ፡ ቤቱ ፡ ወለል ፡ ሦስቱ ፡ ተራ ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ አንዱም ፡ ተራ ፡ በዝግባ ፡ ሳንቃ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ልኮ ፡ ኪራምን ፡ ከጢሮስ ፡ አስመጣ ።

14 ፤ ርሱም ፡ ከንፍታሌም ፡ ወገን ፡ የነበረች ፡ የባል ፡ አልባ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ አባቱም ፡ የጢሮስ ፡ ሰው ፡ ናስ ፡ ሠራተኛ ፡ ነበረ ፤ የናስንም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በጥበብና ፡ በማስተዋል ፡ በብልኀትም ፡ ተሞልቶ ፡ ነበር ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ መጥቶ ፡ ሥራውን ፡ ኹሉ ፡ ሠራ ።

15 ፤ ኹለቱን ፡ የናስ ፡ አዕማድ ፡ አደረገ ፤ የአንዱም ፡ ዐምድ ፡ ቁመት ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የዙሪያውም ፡ መጠን ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ የዐምዱም ፡ ውፍረት ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ ነበረ ፥ ውስጠ ፡ ክፍትም ፡ ነበረ ። ኹለተኛውም ፡ ዐምድ ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ።

16 ፤ በኹለቱም ፡ አዕማድ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንዲቀመጡ ፡ ከፈሰሰ ፡ ናስ ፡ ኹለት ፡ ጒልላት ፡ ሠራ ፤ የአንዱም ፡ ጒልላት ፡ ቁመት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ የኹለተኛውም ፡ ጒልላት ፡ ቁመት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

17 ፤ በአዕማዱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ጒልላቶች ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ኹለት ፡ እንደ ፡ መርበብ ፡ ሥራ ፡ አደረገ ፤ አንዱም ፡ መርበብ ፡ ለአንዱ ፡ ጒልላት ፡ ኹለተኛውም ፡ መርበብ ፡ ለኹለተኛው ፡ ጒልላት ፡ ነበረ ።

18 ፤ ሮማኖችንም ፡ ሠራ ፤ ባንድ ፡ ጒልላት ፡ ዙሪያ ፡ በተራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ፥ በአንድም ፡ መርበብ ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ተራ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ ለኹለተኛው ፡ ጒልላት ፡ አደረገ ።

19 ፤ በወለሉም ፡ አዕማድ ፡ በነበሩት ፡ ጒልላቶች ፡ ላይ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ፡ የሚመስል ፡ ሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ቀረጸ ።

20 ፤ በኹለቱም ፡ አዕማድ ፡ በነበሩት ፡ ጒልላቶች ፡ ላይ ፡ በመርበቡ ፡ ሥራ ፡ አጠገብ ፡ ሮማኖቹን ፡ አደረገ ።

21 ፤ አዕማዱንም ፡ በመቅደሱ ፡ ወለል ፡ አጠገብ ፡ አቆማቸው ፤ የቀኙንም ፡ ዐምድ ፡ አቁሞ ፡ ያቁም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ የግራውንም ፡ ዐምድ ፡ አቁሞ ፡ በለዝ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

22 ፤ በአዕማዱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ የሱፍ ፡ አበባ ፡ የሚመስል ፡ ሥራ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ የአዕማዱ ፡ ሥራ ፡ ተጨረሰ ።

23 ፤ ከፈሰሰም ፡ ናስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ በዙሪያውም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ክብ ፡ ኵሬ ፡ ሠራ ።

24 ፤ ከከንፈሩም ፡ በታች ፡ ላንድ ፡ ክንድ ፡ ዐሥር ፡ ላንድ ፡ ክንድም ፡ ዐሥር ፡ ጕብጕቦች ፡ አዞረበት ፤ ርሱም ፡ በቀለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጕብጕቦቹ ፡ በኹለት ፡ ተራ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ዐብረው ፡ ቀልጠው ፡ ነበር ።

25 ፤ ኵሬውም ፡ በዐሥራ ፡ ኹለት ፡ በሬዎች ፡ ምስል ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ከነርሱም ፡ ሦስቱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፥ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፥ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፥ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ። ኵሬውም ፡ በላያቸው ፡ ነበረ ፥ የኋላቸውም ፡ ገርባቸው ፡ በስተውስጥ ፡ ነበረ ።

26 ፤ ውፍረቱም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ ነበረ ፤ ከንፈሩም ፡ እንደ ፡ ጽዋ ፡ ከንፈር ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ እንደ ፡ ሱፍ ፡ አበባዎች ፡ ኾኖ ፡ ተከርክሞ ፡ ነበር ። ኹለት ፡ ሺሕም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ይይዝ ፡ ነበር ።

27 ፤ ዐሥርም ፡ የናስ ፡ መቀመጫዎች ፡ ሠራ ፤ የአንዱም ፡ መቀመጫ ፡ ርዝመት ፡ አራት ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ አራት ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

28 ፤ የመቀመጫውም ፡ ሥራ ፡ እንዲህ ፡ ነበረ ፤ በክፈፎችም ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ሰንበር ፡ ይመስል ፡ ነበር ።

29 ፤ በክፈፎቹም ፡ መካከል ፡ በነበሩ ፡ ሰንበሮች ፡ ላይ ፡ አንበሳዎችና ፡ በሬዎች ፡ ኪሩቤልም ፡ ነበሩ ፤ እንዲሁም ፡ በክፈፎቹ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ ከአንበሳዎቹና ፡ ከበሬዎቹ ፡ በታች ፡ ሻኵራ ፡ የሚመስል ፡ ተንጠልጥሎ ፡ ነበር ።

30 ፤ በየመቀመጫዎቹም ፡ ኹሉ ፡ አራት ፡ የናስ ፡ መንኰራኵሮች ፡ ነበሩባቸው ፤ መንኰራኵሮቹም ፡ የሚዞሩበትን ፡ የናስ ፡ ወስከምት ፡ ሠራ ፤ ከመታጠቢያውም ፡ ሰን ፡ በታች ፡ በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ በምስል ፡ የፈሰሱ ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ።

31 ፤ በክፈፉም ፡ ውስጥ ፡ የነበረ ፡ ዐንገት ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ ዐንገቱም ፡ ድቡልቡል ፡ ነበረ ፥ ቁመቱም ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ነበረ ። በዐንገቱም ፡ ላይ ፡ ቅርጽ ፡ ነበረበት ፤ ክፈፉ ፡ ግን ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡ ድቡልቡል ፡ አልነበረም ።

32 ፤ አራቱም ፡ መንኰራኵሮች ፡ ከሰንበሮቹ ፡ በታች ፡ ነበሩ ፤ የመንኰራኵሮቹም ፡ ወስከምት ፡ በመቀመጫው ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ፤ የመንኰራኵሩም ፡ ቁመት ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ነበረ ።

33 ፤ የመንኰራኵሮቹም ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠረገላ ፡ መንኰራኵር ፡ ነበረ ፥ ወስከምቶቹና ፡ የመንኰራኵሮቹ ፡ ክፈፍ ፡ ቅትርቶቹም ፡ ወስከምቱም ፡ የሚገባበት ፡ ቧምቧ ፡ ኹሉ ፡ በምስል ፡ የፈሰሰ ፡ ነበር ።

34 ፤ በያንዳንዱም ፡ መቀመጫ ፡ በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ደገፋዎች ፡ ነበሩ ፤ ደገፋዎቹም ፡ ከመቀመጫው ፡ ጋራ ፡ ተገጥመው ፡ ነበር ።

35 ፤ በመቀመጫውም ፡ ላይ ፡ ስንዝር ፡ የሚኾን ፡ ድቡልቡል ፡ ነገር ፡ ነበረ ፤ በመቀመጫውም ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ መያዣዎችና ፡ ሰንበሮች ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይጋጠሙ ፡ ነበር ።

36 ፤ በመያዣውና ፡ በሰንበሮቹ ፡ ላይ ፡ ኪሩቤልንና ፡ አንበሳዎችን ፡ የዘንባባውንም ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መጠናቸው ፡ ቀረጸ ፥ በዙሪያውም ፡ ሻኵራ ፡ አደረገ ።

37 ፤ እንዲሁ ፡ ዐሥሩን ፡ መቀመጫዎች ፡ ሠራ ፤ ኹሉም ፡ በምስልና ፡ በመጠን ፡ በንድፍም ፡ ትክክሎች ፡ ነበሩ ።

38 ፤ ዐሥሩንም ፡ የናስ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ ሠራ ፤ አንዱ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ አርባ ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ያነሣ ፡ ነበር ፤ እያንዳንዱም ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በዐሥሩም ፡ መቀመጫዎች ፡ ላይ ፡ በያንዳንዱ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ።

39 ፤ ዐምስቱንም ፡ መቀመጫዎች ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፥ ዐምስቱንም ፡ በቤቱ ፡ ግራ ፡ አኖራቸው ፤ ኵሬውንም ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ በአዜብ ፡ በኩል ፡ አኖረው ።

40 ፤ ኪራምም ፡ ምንቸቶችንና ፡ መጫሪያዎችን ፡ ድስቶችንም ፡ ሠራ ፤ ኪራምም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡

በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ጨረሰ ።

41 ፤ ኹለቱም ፡ አዕማድ ፥ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኵብ ፡ የሚመስሉትን ፡ ጕልላቶች ፥ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኹለቱን ፡ ጕልላቶች ፡ የሚሸፍኑትን ፡ ኹለቱን ፡ መርበቦች ፥

42 ፤ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኹለቱን ፡ ጕልላቶች ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ለያንዳንዱ ፡ መርበብ ፡ በኹለት ፡ በኹለት ፡ ተራ ፡ አድርጎ ፡ ለኹለቱ ፡ መርበቦች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ አደረገ ።

43 ፤ ዐሥሩንም ፡ መቀመጫዎች ፥ በመቀመጫዎችም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ፡ ዐሥሩን ፡ መታጠቢያ ፡ ሰን ፥

44 ፤ አንዱንም ፡ ኵሬ ፥ ከኵሬውም ፡ በታች ፡ የሚኾኑትን ፡ ዐሥራ ፡ ኹለቱን ፡ በሬዎች ፥

45 ፤ ምንቸቶቹንም ፥ መጫሪያዎቹንም ፥ ድስቶቹንም ፡ አደረገ ። ኪራምም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራው ፡ ይህ ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ የጋለ ፡ ናስ ፡ ነበረ ።

46 ፤ በዮርዳኖስ ፡ ሜዳ ፡ በሱኮትና ፡ በጸርታን ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በወፍራሙ ፡ መሬት ፡ ውስጥ ፡ አስፈሰሰው ።

47 ፤ ሰሎሞንም ፡ ዕቃውን ፡ ኹሉ ፡ ሳያስመዝን ፡ አኖረ ፤ የናሱም ፡ ሚዛን ፡ ከብዛቱ ፡ የተነሣ ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

48 ፤ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ አሠራ ፤ የወርቁን ፡ መሠዊያ ፥ የገጹም ፡ ኅብስት ፡ የነበረበትን ፡ የወርቅ ፡ ገበታ ፥

49 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ ፊት ፡ ዐምስቱ ፡ በቀኝ ፡ ዐምስቱም ፡ በግራ ፡ የሚቀመጡትን ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ የተሠሩትንም ፡ መቅረዞች ፥ የወርቁንም ፡ አበባዎችና ፡ ቀንዲሎች ፡ መኰስተሪያዎችም ፥

50 ፤ ከጥሩ ፡ ወርቅም ፡ የተሠሩትን ፡ ጽዋዎችና ፡ ጕጠቶች ፥ ድስቶቹንና ፡
ጭልፋዎቹንም ፥ ማንደጃዎቹንም ፥ ለውስጠኛውም ፡ ቤት ፡ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ደጆች ፡ ለቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ደጆች ፡ የሚኾኑትን ፡ የወርቅ ፡ ማጠፊያዎች ፡ አሠራ ።

51 ፤ እንዲሁ ፡ ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያሠራው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ተፈጸመ ። አባቱም ፡ ዳዊት ፡ የቀደሰውን ፥ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ዕቃም ፥ ሰሎሞን ፡ አገባ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በነበሩ ፡ ግምጃ ፡ ቤቶች ፡ አኖረው ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከጽዮን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎችና ፡ የነገድ ፡ አለቃዎችን ፡ ኹሉ ፥ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ቤቶች ፡ መሳፍንት ፥ ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰባቸው ።

2 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ኤታኒም ፡ በሚባል ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በበዓሉ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ተከማቹ ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ መጡ ፤ ካህናቱም ፡ ታቦቱን ፡ አነሡ ።

4 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፥ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ፥ በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ የተቀደሰውን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ አመጡ ፤ እነዚህንም ፡ ኹሉ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ አመጡ ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የተሰበሰቡ ፡ የእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ኹሉ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ኾነው ፥ ከብዛታቸው ፡ የተነሣ ፡ የማይቈጠሩትንና ፡ የማይመጠኑትን ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ።

6 ፤ ካህናቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በቤቱ ፡ በቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ውስጥ ፡ ከኪሩቤል ፡ ክንፍ ፡ በታች ፡ ወደ ፡ ነበረው ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ አመጡት ።

7 ፤ ኪሩቤልም ፡ በታቦቱ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ነበር ፤ ኪሩቤልም ፡ ታቦቱንና ፡ መሎጊያዎቹን ፡ በስተላይ ፡ በኩል ፡ ሸፍነው ፡ ነበር ።

8 ፤ መሎጊያዎቹም ፡ ረጃጅሞች ፡ ነበሩ ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ፊት ፡ ከመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ ጫፎቻቸው ፡ ይታዩ ፡ ነበር ፤ በውጭ ፡ ያለ ፡ ግን ፡ አያያቸውም ፡ ነበር ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ አሉ ።

9 ፤ በታቦቱም ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፥ ሙሴ ፡ በኮሬብ ፡ ካስቀመጣቸው ፡ ከኹለቱ ፡ የድንጋይ ፡ ጽላቶች ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አልነበረበትም ።

10 ፤ ካህናቱም ፡ ከመቅደሱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ደመናው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞላው ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞልቶ ፡ ነበርና ፥ ካህናቱ ፡ ከደመናው ፡ የተነሣ ፡ ለማገልገል ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

12 ፤ ሰሎሞንም ፦ እግዚአብሔር ፦ በጨለማው ፡ ውስጥ ፡ እኖራለኹ ፡ ብሏል ፤

13 ፤ እኔም ፡ ለዘለዓለም ፡ የምትኖርበት ፡ ማደሪያ ፡ ቤት ፡ በእውነት ፡ ሠራኹልኽ ፡ አለ ።

14 ፤ ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ዘወር ፡ አድርጎ ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ መረቀ ፤ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

15 ፤ 16 ፤ ርሱም ፡ አለ ፦ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ ካወጣኹበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ስሜ ፡ በዚያ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፥ በርሷም ፡ ቤት ፡ ይሠራልኝ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ ከተማ ፡ አልመረጥኹም ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ስሜ ፡ በዚያ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ መርጫለኹ ፥ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ መርጫለኹ ፡ ብሎ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ በአፉ ፡ የተናገረ ፥ በእጁም ፡ የፈጸመ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

17 ፤ አባቴም ፡ ዳዊት ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ ዐሰበ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አባቴን ፡ ዳዊትን ፦ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልብኽ ፡ ዐስበኻልና ፥ ይህን ፡ በልብኽ ፡ ማሰብኽ ፡ መልካም ፡ አደረግኽ ።

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከወገብኽ ፡ የሚወጣው ፡ ልጅኽ ፡ ርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፡ እንጂ ፡ ቤት ፡ የምትሠራልኝ ፡ አንተ ፡ አይደለኽም ፡ አለው ።

20 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አጸና ፤ እግዚአብሔርም ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡ ተነሣኹ ፥ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀመጥኹ ፥ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ሠራኹ ።

21 ፤ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ ባወጣቸው ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋራ ፡ ያደረገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ላለበት ፡ ታቦት ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ አደረግኹለት ።

22 ፤ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ እያየ ፡ ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ እጆቹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ።

23 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፥ በላይ ፡ በሰማይ ፡ በታችም ፡ በምድር ፡ አንተን ፡ የሚመስል ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፍጹም ፡ ልባቸው ፡ በፊትኽ ፡ ለሚኼዱ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፥

24 ፤ ለባሪያኽ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠኸውን ፡ ተስፋ ፡ የጠበቅኽ ፤ በአፍኽ ፡ ተናገርኽ ፥ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ቀንም ፡ በእጅኽ ፡ ፈጸምኸው ።

25 ፤ አኹንም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ። አንተ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ኼድኽ ፡ ልጆችኽ ፡ መንገዳቸውን ፡ ቢጠብቁ ፥ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ በፊቴ ፡ አታጣም ፡ ብለኽ ፡ ተስፋ ፡ የሰጠኸውን ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ ጠብቅ ።

26 ፤ አኹንም ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ለባሪያኽ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የተናገርኸው ፡ ቃል ፥ እባክኽ ፥ ይጽና ።

27 ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ጋራ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይኖራልን ፧ እንሆ ፥ ሰማይ ፡ ከሰማያትም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ ሰማይ ፡ ይይዝኽ ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ይልቁንስ ፡ እኔ ፡ የሠራኹት ፡ ቤት ፡ እንዴት ፡ ያንስ!

28 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ወደባሪያኽ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ተመልከት ፥ ዛሬም ፡ ባሪያኽ ፡ በፊትኽ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎትና ፡ ጥሪውን ፡ ስማ ፤

29 ፤ ባሪያኽ ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎት ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፦ በዚያ ፡ ስሜ ፡ ይኾናል ፡ ወዳልኸው ፡ ስፍራ ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ዐይኖችኽ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ የተገለጡ ፡ ይኹኑ ።

30 ፤ ባሪያኽና ፡ ሕዝብኽ ፡ እስራኤል ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልዩትን ፡ ልመና ፡ ስማ ፤ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ ሰምተኽም ፡ ይቅር ፡ በል ።

31 ፤ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢበድል ፥ በላዩም ፡ መሐላ ፡ ቢጫን ፥ ርሱም ፡ መጥቶ ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ በመሠዊያኽ ፡ ፊት ፡ ቢምል ፥

32 ፤ በሰማይ ፡ ስማ ፡ አድርግም ፤ በባሪያዎችኽም ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡ ኹን ፤ በበደለኛውም ፡ ላይ ፡ ፍረድ ፥ መንገዱንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መልስበት ፤ ንጹሑን ፡ አጽድቀው ፥ እንደ ፡ ጽድቁም ፡ ክፈለው ።

33 ፤ ሕዝብኽ ፡ እስራኤል ፡ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ድል ፡ በተመቱ ፡ ጊዜ ፥ ወዳንተ ፡ ቢመለሱ ፥ ስምኽንም ፡ ቢያከብሩ ፥ በዚህም ፡ ቤት ፡ ቢጸልዩና ፡ ቢለምኑኽ ፥

34 ፤ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የሕዝብኽንም ፡ የእስራኤልን ፡ ኀጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ፥ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደሰጠኻት ፡ ምድር ፡ መልሳቸው ።

35 ፤ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ ሰማይ ፡ በተዘጋ ፡ ጊዜ ፡ ዝናብም ፡ ባልዘነበ ፡ ጊዜ ፥ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ ቢጸልዩ ፥ ስምኽንም ፡ ቢያከብሩ ፥ ባስጨነቅኻቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከኀጢአታቸው ፡ ቢመለሱ ፥ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤

36 ፤ የሚኼዱበትንም ፡ መልካም ፡ መንገድ ፡ በማሳየት ፡ የባሪያዎችኽንና ፡ የሕዝብኽን ፡ የእስራኤልን ፡ ኀጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ፤ ለሕዝብኽም ፡ ርስት ፡ አድርገኽ ፡ ለሰጠኻት ፡ ምድር ፡ ዝናብ ፡ ስጥ ።

37 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብ ፥ ወይም ፡ ቸነፈር ፥ ወይም ፡ ዋግ ፥ ወይም ፡ ዐረማሞ ፥ ወይም ፡ አንበጣ ፥ ወይም ፡ ኵብኵባ ፡ ቢኾን ፥ የሕዝብኽም ፡ ጠላት ፡ የአገሩን ፡ ቀበሌዎች ፡ ከቦ ፡ ቢያስጨንቃቸው ፥ መቅሠፍትና ፡ ደዌ ፡ ዅሉ ፡ ቢኾን ፥

38 ፤ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ የልቡን ፡ ሕመም ፡ ዐውቆ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ቢጸልይ ፥ እጆቹንም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ቢዘረጋ ፥

39 ፤ 40 ፤ ለአባቶቻችን ፡ በሰጠኻት ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ዅሉ ፡ ይፈሩኽ ፡ ዘንድ ፡ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥ ይቅርም ፡ በል ፤ አንተ ፡ ብቻ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ዅሉ ፡ ልብ ፡ ታውቃለኽና ፡ ልቡን ፡ ለምታውቀው ፡ ሰው ፡ ዅሉ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ዅሉ ፡ መጠን ፡ ክፈለውና ፡ ስጠው ።

41 ፤ 42 ፤ ከሕዝብኽም ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ያልኾነ ፡ እንግዳ ፡ ታላቁን ፡ ስምኽን ፥ ብርቱዪቱንም ፡ እጅኽን ፥ የተዘረጋውንም ፡ ክንድኽን ፡ ሰምቶ ፡ ስለ ፡ ስምኽ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ መጥቶም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ፥

43 ፤ አንተ ፡ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ስምኽን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሕዝብኽም ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ይፈሩኽ ፡ ዘንድ ፥ በዚህም ፡ በሠራኹት ፡ ቤት ፡ ስምኽ ፡ አንደ ፡ ተጠራ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥ እንግዳው ፡ የሚለምንኽን ፡ ዅሉ ፡ አድርግ ።

44 ፤ ሕዝብኽም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ለመውጋት ፡ አንተ ፡ በምትልካቸው ፡ መንገድ ፡ ቢወጡ ፥ አንተም ፡ ወደመረጥኻት ፡ ከተማ ፡ እኔም ፡ ለስምኽ ፡ ወደሠራኹት ፡ ቤት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቢጸልዩ ፥

45 ፤ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ።

46 ፤ የማይበድልም ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ አንተን ፡ ቢበድሉ ፥ ተቈጥተኽም ፡ ለጠላቶቻቸው ፡ አሳልፈኽ ፡ ብትሰጣቸው ፡ ሩቅ ፡ ወይም ፡ ቅርብ ፡ ወደ ፡ ኾነ ፡ ወደጠላቶች ፡ አገር ፡ ቢማረኩም ፥

47 ፤ በተማረኩበትም ፡ አገር ፡ ኾነው ፡ በልባቸው ፡ ንስሓ ፡ ቢገቡ ፥ በማራኪዎቹም ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ ተመልሰው ፦ ኀጢአት ፡ ሠርተናል ፥ በድለንማል ፥ ክፉንም ፡ አድርገናል ፡ ብለው ፡ ቢለምኑኽ ፥

48 ፤ በማረኳቸው ፡ በጠላቶቻቸው ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ ወዳንተ ፡

ቢመለሱ ፥ ለአባቶቻቸው ፡ ወደሰጠኻት ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ ወደመረጥኻትም ፡ ከተማ ፡ ለስምኽም ፡ ወደሠራኹት ፡ ቤት ፡ ቢጸልዩ ፥

49 ፤ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥

50 ፤ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ፥ አንተንም ፡ የበደሉኽን ፡ ሕዝብኽን ፥ ባንተም ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ በደላቸውን ፡ ኹሉ ፡ ይቅር ፡ በል ፤ ይራሩላቸውም ፡ ዘንድ ፡ በማረኳቸው ፡ ፊት ፡ ምሕረት ፡ ስጣቸው ፤

51 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ከብረት ፡ እቶን ፡ ውስጥ ፡ ያወጣኻቸው ፡ ሕዝብኽና ፡ ርስትኽ ፡ ናቸውና ።

52 ፤ በጠሩኽ ፡ ጊዜ ፡ ኹሉ ፡ ትሰማቸው ፡ ዘንድ ፡ ለባሪያኽና ፡ ለሕዝብኽ ፡ ለእስራኤል ፡ ልመና ፡ ዐይኖችኽ ፡ የተገለጡ ፡ ይኹኑ ።

53 ፤ ጌታዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ አባቶቻችንን ፡ ከግብጽ ፡ ባወጣኽ ፡ ጊዜ ፡ በባሪያኽ ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተናገርኽ ፡ ርስት ፡ ይኾኑኽ ፡ ዘንድ ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ለይተኻቸዋልና ።

54 ፤ ሰሎሞንም ፡ ይህችን ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጸልዮ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ በጕልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡ እጁንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘርግቶ ፡ ነበርና ፥ ከእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ተነሣ ።

55 ፤ ቆሞም ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ሲመርቅ ፡ እንዲህ ፡ አለ ።

56 ፤ እንደተናገረው ፡ ተስፋ ፡ ኹሉ ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ዕረፍትን ፡ የሰጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ በባሪያው ፡ በሙሴ ፡ ከሰጠው ፡ ከመልካም ፡ ተስፋ ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ አልወደቀም ።

57 ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአባቶቻችን ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፤ አይተወን ፥ አይጣለንም ፤

58 ፤ በመንገዱም ፡ ኹሉ ፡ እንኼድ ፡ ዘንድ ፥ ለአባቶቻችንም ፡ ያዘዛትን ፡ ሥርዐትና ፡ ፍርድ ፡ ትእዛዙንም ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ፥ ልባችንን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ያዘንብል ፡ ዘንድ ።

59 ፤ ለባሪያውና ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ በየዕለቱ ፡ ፍርድን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይህች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የለመንኹት ፡ ቃል ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀረበች ፡ ትኹን ፤

60 ፤ የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከርሱም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ።

61 ፤ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ቀን ፡ በሥርዐቱ ፡ ትኼዱ ፡ ዘንድ ፥ ትእዛዙንም ፡ ትጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ልባችኹ ፡ ፍጹም ፡ ይኹን ።

62 ፤ ንጉሡም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ።

63 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ለደኅንነት ፡ መሥዋዕት ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ በሬዎችና ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ በጎች ፡ አቀረበ ። ንጉሡና ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ቀደሱ ።

64 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያለው ፡ የናሱ ፡ መሠዊያ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፥ በዚያ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ አሳርጓልና ፥ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡ የነበረውን ፡ የአደባባዩ ፡ መካከል ፡ ንጉሡ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ቀደሰ ።

65 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ሰሎሞን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፥ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ዠምሮ ፡ እስከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፥ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓሉን ፡ አደረጉ ።

66 ፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሕዝቡን ፡ አሰናበተ ፤ እነርሱም ፡ ንጉሡን ፡ መረቁ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ለባሪያው ፡ ለዳዊትና ፡ ለሕዝቡ ፡ ለእስራኤል ፡ ስላደረገው ፡ ቸርነት ፡ ኹሉ ፡ በልባቸው ፡ ተደስተው ፡ ሐሤትም ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ኼዱ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፥ የንጉሡን ፡ ቤትና ፡ ሰሎሞን ፡ የወደደውን ፡ የልቡን ፡ ዐሳብ ፡ ኹሉ ፡ ሠርቶ ፡
በፈጸመ ፡ ጊዜ ፥

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ በገባዖን ፡ ለሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ተገለጠለት ፡ ዳግመኛ ፡ ተገለጠለት ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አለው ፦ በፊቴ ፡ የጸለይኸውን ፡ ጸሎትኽንና ፡ ልመናኽን ፡ ሰምቻለኹ ፤ ለዘለዓለምም ፡ ስሜ ፡
በዚያ ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ የሠራኸውን ፡ ቤት ፡ ቀድሻለኹ ፤ ዐይኖቼና ፡ ልቤም ፡ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ ይኾናሉ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ አባትኽ ፡ በየዋህ ፡ ልብና ፡ በቅንነት ፡ እንደ ፡ ኼደ ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ በፊቴ ፡ ብትኼድ ፥ ያዘዝኹኽንም ፡
ኹሉ ፡ ብታደርግ ፥ ሥርዐቴንም ፡ ፍርዴንም ፡ ብትጠብቅ ፥

5 ፤ እኔ ፦ ከእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ከዘርኽ ፡ ሰው ፡ አታጣም ፡ ብዬ ፡ ለአባትኽ ፡ ለዳዊት ፡ እንደ ፡
ተናገርኹ ፥ የመንግሥትኽን ፡ ዙፋን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘለዓለም ፡ አጸናለኹ ።

6 ፤ እናንተና ፡ ልጆቻችኹ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ብትመለሱ ፥ የሰጠኋችኹንም ፡ ትእዛዜንና ፡ ሥርዐቴን ፡
ባትጠብቁ ፥ ኼዳችኹም ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ ብታመልኩ ፥ ብትሰግዱላቸውም ፥

7 ፤ እስራኤልን ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ አጠፋቸዋለኹ ፤ ለስሜም ፡ የቀደስኹትን ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ከፊቴ ፡
እጥለዋለኹ ፤ እስራኤልም ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ ምሳሌና ፡ ተረት ፡ ይኾናሉ ።

8 ፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ የነበረውም ፡ ይህ ፡ ቤት ፡ ባድማ ፡ ይኾናል ፤ በዚያም ፡ የሚያልፍ ፡ ኹሉ ፡
እያፏጨ ፦ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ አገርና ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፧ ብሎ ፡ ይደነቃል ።

9 ፤ መልሰውም ፦ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አባቶቻቸውን ፡ ያወጣውን ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡
ሌላዎችንም ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ተከተሉ ፥ ስለ ፡ ሰገዱላቸውም ፥ ስለ ፡ አመለኳቸውም ፥ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አመጣባቸው ፡ ይላሉ ።

10 ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ ኹለቱን ፡ ቤቶች ፡ የሠራበት ፡ ኻያ ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡
ጊዜ ፥

11 ፤ ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ በገሊላ ፡ ምድር ፡ ያሉትን ፡ ኻያ ፡ ከተማዎች ፡ ለኪራም ፡ ሰጠው ። የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡
የሚሻውን ፡ ያኽል ፡ የዝግባና ፡ የጥድ ፡ ዕንጨት ፡ የሚሻውንም ፡ ያኽል ፡ ወርቅ ፡ ኹሉ ፡ ለሰሎሞን ፡ ሰጥቶት ፡ ነበር ።

12 ፤ ኪራምም ፡ ሰሎሞን ፡ የሰጠውን ፡ ከተማዎች ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ከጢሮስ ፡ ወጣ ፤ ደስም ፡ አላሠኙትም ።

13 ፤ ርሱም ፦ ወንድሜ ፡ ሆይ ፥ የሰጠኸኝ ፡ እነዚህ ፡ ከተማዎች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፧ አለ ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡
የከቡል ፡ አገር ፡ ተብለው ፡ ተጠሩ ።

14 ፤ ኪራምም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ለንጉሡ ፡ ላከ ።

15 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የራሱን ፡ ቤት ፥ ሚሎንም ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡
ቅጥር ፥ ሐጾርንም ፥ መጊዶንም ፥ ጌዝርንም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ገባሮችን ፡ መልምሎ ፡ ነበር ።

16 ፤ የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ወጥቶ ፡ ጌዝርን ፡ ይዞ ፡ ነበር ፥ በእሳትም ፡ አቃጥሎ ፡ ነበር ፥ በከተማም ፡ የኖሩትን ፡
ከነዓናውያን ፡ ገድሎ ፡ ነበር ፤ ለልጁም ፡ ለሰሎሞን ፡ ሚስት ፡ ትሎት ፡ አድርጎ ፡ ሰጥቷት ፡ ነበር ።

17 ፤ ሰሎሞንም ፡ ጌዝርን ፥ የታችኛውንም ፡ ቤት ፡

18 ፤ ሖሮን ፥ ባዕላትንም ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ አገር ፡ ያለችውን ፡ ተድሞርን ፥

19 ፤ ለሰሎሞንም ፡ የነበሩትን ፡ የዕቃ ፡ ቤት ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፥ የሠረገላውንም ፡ ከተማዎች ፥ የፈረሰኛዎችንም ፡
ከተማዎች ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ በሊባኖስም ፡ በመንግሥቱም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ሰሎሞን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወደደውን ፡
ኹሉ ፡ ሠራ ።

20 ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ያልነበሩትን ፡ ከአሞራውያንና ፡ ከኬጢያውያን ፥ ከፌርዛውያን ፥ ከዌዊያውያንና ፡
ከኢያቡሳውያን ፡ የቀሩትን ፥

21 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ያጠፏቸው ፡ ዘንድ ፡ ያልቻሉትን ፥ በኋላቸው ፡ የቀሩትን ፡ ልጆቻቸውን ፥ ሰሎሞን ፡ እስከ ፡

ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ገባሮች ፡ አድርጎ ፡ መለመላቸው ።

22 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማንንም ፡ ባሪያ ፡ አላደረገም ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ሰልፈኞዎች ፥ ሎሌዎችም ፥ መሳፍንትም ፥ አለቃዎችም ፥ የሠረገላዎችና ፡ የፈረሶች ፡ ባልደራሶች ፡ ነበሩ ።

23 ፤ ሰሎሞንም ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ሠራተኛውን ፡ ሕዝብ ፡ የሚያዙ ፡ አለቃዎች ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ነበሩ ።

24 ፤ የፈርዖንም ፡ ልጅ ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ሰሎሞን ፡ ወደሠራላት ፡ ወደ ፡ ቤቷ ፡ ወጣች ፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሚሎን ፡ ሠራ ።

25 ፤ ሰሎሞንም ፡ በየዓመቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ የሚቃጠለውንና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያሳርግ ፡ ነበር ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ዕጣን ፡ ያሳርግ ፡ ነበር ፤ ቤቱንም ፡ ጨረሰ ።

26 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ በቀይ ፡ ባሕር ፡ ዳር ፡ በኤሎት ፡ አጠገብ ፡ ባለችው ፡ በዔጽዮንጋብር ፡ መርከቦችን ፡ ሠራ ።

27 ፤ ኪራምም ፡ በእነዚያ ፡ መርከቦች ፡ ከሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ጋራ ፡ የባሕሩን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁ ፡ መርከበኞዎች ፡ ባሪያዎቹን ፡ ሰደደ ።

28 ፤ ወደ ፡ኦፊርም ፡ መጡ ፥ ከዚያም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ወሰዱ ፥ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ይዘው ፡ መጡ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የወጣለትን ፡ የሰሎሞንን ፡ ዝና ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ በእንቆቅልሽ ፡ ትፈትነው ፡ ዘንድ ፡ መጣች ።

2 ፤ በግመሎችም ፡ ላይ ፡ ሽቱና ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ወርቅ ፡ የከበረም ፡ ዕንቍ ፡ አስጭና ፡ ከታላቅ ፡ ጓዝ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባች ፤ ወደ ፡ ሰሎሞንም ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ በልቧ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አጫወተችው ።

3 ፤ ሰሎሞንም ፡ የጠየቀችውን ፡ ኹሉ ፡ ፈታላት ፤ ሊፈታላት ፡ ያልቻለውና ፡ ከንጉሡ ፡ የተሰወረ ፡ ነገር ፡ አልነበረም ።

4 ፤ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፡ ኹሉ ፥ ሠርቶትም ፡ የነበረውን ፡ ቤት ፥

5 ፤ የማእዱንም ፡ መብል ፥ የብላቴናዎቹንም ፡ አቀማመጥ ፥ የሎሌዎቹንም ፡ አሠራር ፡ አለባበሳቸውንም ፥ ጠጅ ፡ አሳላፊዎቹንም ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የሚያሳርገውን ፡ መሥዋዕት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ነፍስ ፡ አልቀረላትም ።

6 ፤ ንጉሡንም ፡ አለችው ፦ ስለ ፡ ነገርኽና ፡ ስለ ፡ ጥበብኽ ፡ በአገሬ ፡ ሳለኹ ፡ የሰማኹት ፡ ዝና ፡ እውነት ፡ ነው ።

7 ፤ እኔም ፡ መጥቼ ፡ በዐይኔ ፡ እስካይ ፡ ድረስ ፡ የነገሩኝን ፡ አላመንኹም ፡ ነበር ፤ እንሆም ፥ እኩሌታውን ፡ አልነገሩኝም ፡ ነበር ፤ ጥበብኽና ፡ ሥራኽ ፡ ከሰማኹት ፡ ዝና ፡ ይበልጣል ።

8 ፤ በፊትኽ ፡ ኹልጊዜ ፡ የሚቆሙ ፡ ጥበብኽንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሰዎችኽና ፡ እነዚህ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።

9 ፤ አንተን ፡ የወደደ ፥ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ያስቀመጠኽ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባረከ ፡ ይኹን ፤ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ለዘለዓለም ፡ ወዶታልና ፥ ስለዚህ ፡ ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡ አስነሣኽ ።

10 ፤ ለንጉሡም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፥ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ሽቱ ፥ የከበረም ፡ ዕንቍ ፡ ሰጠችው ፤ የሳባ ፡ ንግሥት ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ሰጠችው ፡ ያለ ፡ የሽቱ ፡ ብዛት ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አልመጣም ፡ ነበር ።

11 ፤ ከኦፊርም ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ የኪራም ፡ መርከቦች ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ የሰንደል ፡ ዕንጨትና ፡ የከበረ ፡ ዕንቍ ፡ ከኦፊር ፡ አመጡ ።

12 ፤ ንጉሡም ፡ ከሰንደሉ ፡ ዕንጨት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ ለንጉሡ ፡ ቤት ፡ መከታ ፥ ለመዘምራኑም ፡ መሰንቆና ፡
በገና ፡ አደረገ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ እንደዚያ ፡ ያለ ፡ የሰንደል ፡ ዕንጨት ፡ ከቶ ፡ አልመጣም ፡ አልታየምም ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፥ በገዛ ፡ እጁ ፡ ከሰጣት ፡ ሌላ ፥ የወደደችውን ፡ ኹሉ ፡ ከርሱም ፡ የለመነችውን ፡ ኹሉ ፡ ለሳባ ፡
ንግሥት ፡ ሰጣት ፤ ርሷም ፡ ተመልሳ ፡ ከባሪያዎቿ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ምድሯ ፡ ኼደች ።

14 ፤ 15 ፤ ግብርም ፡ የሚያስገብሩ ፡ ሰዎች ፡ ነጋዴዎችም ፡ የዐረብም ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ የምድርም ፡ ሹማምት ፡
ከሚያወጡት ፡ ሌላ ፥ በየዓመቱ ፡ ለሰሎሞን ፡ የሚመጣለት ፡ የወርቅ ፡ ሚዛን ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡
መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ።

16 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከጥፍጥፍ ፡ ወርቅ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ አላባሽ ፡
አግሬ ፡ ጋሻ ፡ ውስጥ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ።

17 ፤ ከጥፍጥፍም ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ ጋሻ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ ምናን ፡
ነበረ ፤ ንጉሡም ፡ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተባለው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ከዝኆን ፡ ጥርስ ፡ ታላቅ ፡ ዙፋን ፡ አሠራ ፥ በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ።

19 ፤ ወደ ፡ ዙፋኑም ፡ የሚያስኼዱ ፡ ስድስት ፡ ዕርከኖች ፡ ነበሩ ፤ በስተኋላውም ፡ ያለው ፡ የዙፋኑ ፡ ራስ ፡ ክብ ፡
ነበረ ፤ በዚህና ፡ በዚያ ፡ በመቀመጫው ፡ አጠገብ ፡ ኹለት ፡ የክንድ ፡ መደገፊያዎች ፡ ነበሩበት ፥ በመደገፊያዎቹም ፡
አጠገብ ፡ ኹለት ፡ አንበሳዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

20 ፤ በስድስቱም ፡ ዕርከኖች ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ አንበሳዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ በመንግሥታት ፡
ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተሠራም ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የሚጠጣበት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ፥ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ የተባለውም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡
ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ እንጂ ፡ ብር ፡ አልነበረም ። በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ብር ፡ ከቶ ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

22 ፤ ለንጉሡም ፡ ከኪራም ፡ መርከቦች ፡ ጋራ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ነበሩት ፤ በሦስት ፡ በሦስት ፡ ዓመትም ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ወርቅና ፡ ብር ፥ የዝኆንም ፡ ጥርስ ፥ ዝንጀሮና ፡ ዝንጕርጕር ፡ ወፍ ፡ ይዘው ፡ ይመጡ ፡
ነበር ።

23 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በባለጠግነትና ፡ በጥበብ ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በልጦ ፡ ነበር ።

24 ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ያኖረለትን ፡ ጥበቡን ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ የሰሎሞንን ፡ ፊት ፡ ይመኝ ፡
ነበር ።

25 ፤ ከነርሱም ፡ እያንዳንዱ ፡ በዓመቱ ፡ በዓመቱ ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ፥ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፥ ልብስና ፡ የጦር ፡
መሣሪያ ፥ ሽቱም ፥ ፈረሶችና ፡ በቅሎዎች ፡ እየያዘ ፡ ይመጣ ፡ ነበር ።

26 ፤ ሰሎሞንም ፡ ሠረገላዎችንና ፡ ፈረሰኛዎችን ፡ ሰበሰበ ፤ አንድ ፡ ሺሕ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠረገላዎች ፥ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡
ሺሕም ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ነበሩት ፥ በሠረገላዎችም ፡ ከተማዎች ፡ ከንጉሡም ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራቸው ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ብሩን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እንዲበዛ ፡ አደረገው ፤ የዝግባም ፡ ዕንጨት ፡ ብዛት ፡ በቈላ ፡
እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ ኾነ ።

28 ፤ ሰሎሞንም ፡ ፈረሶችን ፡ ከግብጽና ፡ ከቀዌ ፡ አገር ፡ አስመጣ ፤ የንጉሡም ፡ ነጋዴዎች ፡ በገንዘብ ፡ እየገዙ ፡ ከቀዌ ፡
ያመጧቸው ፡ ነበር ።

29 ፤ አንዱም ፡ ሠረገላ ፡ በስድስት ፡ መቶ ፥ አንዱም ፡ ፈረስ ፡ በመቶ ፡ ዐምሳ ፡ ብር ፡ ከግብጽ ፡ ይወጣ ፡
ነበር ። እንዲሁም ፡ ለኬጢያውያንና ፡ ለሶርያ ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በእጃቸው ፡ ያወጡላቸው ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከፈርዖን ፡ ልጅ ፡ ሌላ ፥ በሞዐባውያንና ፡ በአሞናውያን ፡ በኤዶማውያን ፡ በሲዶናውያንና ፡

በኬጢያውያን ፡ ሴቶች ፥ በብዙ ፡ እንግዳዎች ፡ ሴቶች ፡ ፍቅር ፡ ተነደፈ ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ። አምላኮቻቸውን ፡ ትከተሉ ፡ ዘንድ ፡ ልባችኹን ፡ በእውነት ፡ ያዘነብላሉና ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትግቡ ፥ እነርሱም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ አይግቡ ፡ ካላቸው ፡ ከአሕዛብ ፥ ከነዚህ ፡ ጋራ ፡ ሰሎሞን ፡ በፍቅር ፡ ተጣበቀ ።

3 ፤ ለርሱም ፡ ወይዛዝር ፡ የኾኑ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሚስቶች ፡ ሦስት ፡ መቶም ፡ ቁባቶች ፡ ነበሩት ፤ ሚስቶቹም ፡ ልቡን ፡ አዘነበሉት ።

4 ፤ ሰሎሞንም ፡ ሲሸመግል ፡ ሚስቶቹ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ ይከተል ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ አዘነበሉት ፤ የአባቱ ፡ የዳዊት ፡ ልብ ፡ ከአምላኩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ፍጹም ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ የሰሎሞን ፡ ልቡ ፡ እንዲሁ ፡ አልነበረም ።

5 ፤ ሰሎሞንም ፡ የሲዶናውያንን ፡ አምላክ ፡ ዐስታሮትን ፥ የአሞናውያንንም ፡ ርኵሰት ፡ ሚልኮምን ፥ ተከተለ ።

6 ፤ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረገ ፥ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመከተል ፡ ፍጹም ፡ አልኾነም ።

7 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ ለሞዐብ ፡ ርኵሰት ፡ ለካሞሽ ፥ ለዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ርኵሰት ፡ ለሞሎክ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ባለው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መስገጃ ፡ ሠራ ።

8 ፤ ለአማልክታቸው ፡ ዕጣን ፡ ለሚያጥኑ ፡ መሥዋዕትም ፡ ለሚሠዉ ፡ ለእንግዳዎች ፡ ሚስቶቹ ፡ ዅሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

9 ፤ 10 ፤ ኹለት ፡ ጊዜም ፡ ከተገለጠለት ፥ ሌላዎችንም ፡ አማልክት ፡ እንዳይከተል ፡ካዘዘው ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ልቡን ፡ አርቋልና ፥ እግዚአብሔርም ፡ ያዘዘውን ፡ ነገር ፡ አልጠበቀምና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰሎሞንን ፡ ተቈጣ ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞንን ፡ አለው ፦ ይህን ፡ ሠርተኻልና ፥ ያዘዝኹኽንም ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንና ፡ ሥርዐቴን ፡ አልጠበቅኽምና ፡ መንግሥትኽን ፡ ከአንተ ፡ ቀዳድጄ ፡ ለባሪያኽ ፡ እሰጠዋለኹ ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከልጅኽ ፡ እጅ ፡ እቀደዋለኹ ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ አባትኽ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህን ፡ በዘመንኽ ፡ አላደርግም ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ዳዊትና ፡ ስለመረጥኋት ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለልጅኽ ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ እሰጣለኹ ፡ እንጂ ፡ መንግሥቱን ፡ ዅሉ ፡ አልቀድም ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከኤዶምያስ ፡ ነገሥታት ፡ ዘር ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰው ፡ ሃዳድን ፡ ጠላት ፡ አድርጎ ፡ በሰሎሞን ፡ ላይ ፡ አስነሣው ።

15 ፤ 16 ፤ ኢዮአብና ፡ እስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ የኤዶምያስን ፡ ወንድ ፡ ዅሉ ፡ እስኪገድሉ ፡ ድረስ ፡ ስድስት ፡ ወር ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ በኤዶምያስ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፥ የሰራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብ ፡ ተወግተው ፡ የሞቱትን ፡ ሊቀብር ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፥ የኤዶምያስንም ፡ ወንድ ፡ ዅሉ ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ፥

17 ፤ ሃዳድ ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ ሃዳድና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ጥቂቶቹ ፡ ከኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ የኾኑ ፡ የአባቱ ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ኰብልለው ፡ ነበር ።

18 ፤ ከምድያምም ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ፋራን ፡ መጡ ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ከፋራን ፡ ሰዎች ፡ ወሰዱ ፥ ወደ ፡ ግብጽም ፡ መጡ ፥ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን ፡ ዘንድ ፡ ገቡ ፤ ርሱም ፡ ቤት ፡ ሰጥቶ ፡ ቀለብ ፡ ዳረገው ፥ ምድርም ፡ ሰጠው ።

19 ፤ የሚስቱንም ፡ የእቴጌዪቱን ፡ የቴቄምናስን ፡ እኅት ፡ እስኪያጋባው ፡ ድረስ ፡ ሃዳድ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ባለሟል ፡ ኾነ ።

20 ፤ የቴቄምናስ ፡ እኅት ፡ ጌንባትን ፡ ወለደችለት ፥ ቴቄምናስም ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ አሳደገችው ፤ ጌንባትም ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ በፈርዖን ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ነበረ ።

21 ፤ ሃዳድም ፡ በግብጽ ፡ ሳለ ፡ ዳዊት ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ እንዳንቀላፋ ፥ የሰራዊቱም ፡ አለቃ ፡ ኢዮአብ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡

በሰማ ፡ ጊዜ ፥ ሃዳድ ፡ ፈርዖንን ፡— ወደ ፡ አገሬ ፡ እኼድ ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ።

22 ፤ ፈርዖንም ፡— እንሆ ፥ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አገርኽ ፡ መኼድ ፡ የፈለግኽ ፡ ምን ፡ ዐጥተኽ ፡
ነው ፡ አለው ። ርሱም ፡— አንዳች ፡ አላጣኹም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ልኺድ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። ሃዳድም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡
ተመለሰ ፥ ሃዳድም ፡ ያደረገው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እስራኤልን ፡ አስጨነቀ ፥ በኤዶምያስም ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

23 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ከጌታው ፡ ከሱባ ፡ ንጉሥ ፡ ከአድርዐዛር ፡ የኰበለለውን ፡ የኤልያዳን ፡ ልጅ ፡ ሬዞንን ፡
ጠላት ፡ አድርጎ ፡ አስነሣበት ።

24 ፤ ዳዊትም ፡ የሱባን ፡ ሰዎች ፡ በገደለ ፡ ጊዜ ፡ ሬዞን ፡ ሰዎችን ፡ ሰብስቦ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃ ፡ ኾነ ፤ ወደ ፡ ደማስቆም ፡
ኼዱ ፥ በዚያም ፡ ተቀመጡ ፤ በደማስቆም ፡ ላይ ፡ አነገሡት ።

25 ፤ ሃዳድም ፡ ካደረገው ፡ ክፋት ፡ ሌላ ፡ በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ዅሉ ፡ የእስራኤል ፡ ጠላት ፡ ነበረ ።

26 ፤ ከሳሪራ ፡ አገር ፡ የኾነ ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያ ፡ የኤፍሬማዊው ፡ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ በንጉሡ ፡ ላይ ፡
ዐመፀ ፤ እናቱም ፡ ጽሩዓ ፡ የተባለች ፡ ባልቴት ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

27 ፤ በንጉሡም ፡ ያመፀበት ፡ ምክንያት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሰሎሞን ፡ ሚሎን ፡ ሠራ ፥ የአባቱንም ፡ የዳዊትን ፡ ከተማ ፡
ሰባራውን ፡ ጠገነ ።

28 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ሰሎሞንም ፡ ጕልማሳው ፡ በሥራ ፡ የተመሰገነ ፡ መኾኑን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡
በዮሴፍ ፡ ነገድ ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።

29 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢዮርብዓም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ሴሎናዊው ፡ ነቢዩ ፡ አኪያ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡
ተገናኘው ፤ አኪያም ፡ ዐዲስ ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡ ነበር ፡ ኹለቱም ፡ በሜዳው ፡ ለብቻቸው ፡ ነበሩ ።

30 ፤ አኪያም ፡ የለበሰውን ፡ ዐዲስ ፡ ልብስ ፡ ይዞ ፡ ከዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ቈራረጠው ።

31 ፤ ኢዮርብዓምንም ፡ አለው ፡— ዐሥር ፡ ቍራጭ ፡ ውሰድ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፡— እንሆ ፥ ከሰሎሞን ፡ እጅ ፡ መንግሥቱን ፡ እቀዳለኹ ፥ ዐሥሩንም ፡ ነገዶች ፡ እሰጥኻለኹ ፤

32 ፤ ስለ ፡ ባሪያዩ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ስለመረጥኋት ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ግን ፡ አንድ ፡
ነገድ ፡ ይቀርለታል ፤

33 ፤ ጥለውኛልና ፥ ለሲዶናውያንም ፡ አምላክ ፡ ለዐስታሮት ፥ ለሞዐብም ፡ አምላክ ፡ ለካሞሽ ፥ ለዐሞንም ፡ ልጆች ፡
አምላክ ፡ ለሚልኮም ፡ ሰግደዋልና ፥ አባቱም ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገ ፡ በፊቴ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፥ ሥርዐቴንና ፡
ፍርዴንም ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ በመንገዴ ፡ አልኼዱምና ።

34 ፤ መንግሥቱንም ፡ ዅሉ ፡ ከእጁ ፡ አልወስድም ፤ ትእዛዜንና ፡ ሥርዐቴን ፡ ስለጠበቀው ፡ ስለመረጥኹት ፡ ስለ ፡
ባሪያዩ ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ግን ፡ በዕድሜው ፡ ዅሉ ፡ አለቃ ፡ አደርገዋለኹ ።

35 ፤ መንግሥቱንም ፡ ከልጁ ፡ እጅ ፡ እወስዳለኹ ፥ ለአንተም ፡ ዐሥሩን ፡ ነገድ ፡ እሰጥኻለኹ ።

36 ፤ ስሜንም ፡ ባኖርኹባት ፡ በዚያች ፡ በመረጥኋት ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለባሪያዩ ፡ ለዳዊት ፡ በፊቴ ፡ ዅልጊዜ ፡
መብራት ፡ ይኾንለት ፡ ዘንድ ፡ ለልጁ ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ እሰጠዋለኹ ።

37 ፤ አንተንም ፡ እወስድኻለኹ ፥ ነፍስኽም ፡ በወደደችው ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ትነግሣለች ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡
ትኾናለኽ ።

38 ፤ ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገ ፥ ያዘዝኹኽን ፡ ዅሉ ፡ ብትሰማ ፥ በመንገዴም ፡ ብትኼድ ፥ በፊቴም ፡ የቀናውን ፡
ብታደርግ ፥ ሥርዐቴንና ፡ ትእዛዜን ፡ ብትጠብቅ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እኾናለኹ ፥ ለዳዊትም ፡ እንደ ፡ ሠራኹለት ፡ ጽኑ ፡
ቤት ፡ እሠራልኻለኹ ፥ እስራኤልንም ፡ ለአንተ ፡ እሰጥኻለኹ ።

39 ፤ ስለዚህም ፡ የዳዊትን ፡ ዘር ፡ አስጨንቃለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዘመን ፡ ዅሉ ፡ አይደለም ።

40 ፤ ሰሎሞንም ፡ ኢዮርብዓምን ፡ ሊገድለው ፡ ወደደ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ኰበለለ ፥ ወደግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሺሻቅ ፡ መጣ ፥ ሰሎሞንም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ በግብጽ ፡ ተቀመጠ ።

41 ፤ የቀረውም ፡ የሰሎሞን ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ኹሉ ፥ ጥበቡም ፥ እንሆ ፥ በሰሎሞን ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

42 ፤ ሰሎሞንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

43 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ሮብዓም ፡ በፋንታው ፡
ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ መጥተው ፡ ነበርና ፥ ሮብዓም ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ኼደ ።

2 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥ ርሱም ፡ ከንጉሡ ፡ ከሰሎሞን ፡ ፊት ፡ ኰብሎ ፡
በግብጽ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበርና ፥ በግብጽም ፡ ሳለ ፡ ልከው ፡ ጠርተውት ፡ ነበርና ፥

3 ፤ ኢዮርብዓምና ፡ የእስራኤል ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ መጥተው ፡ ለሮብዓም ።

4 ፤ አባትኽ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፤ አኹንም ፡ አንተ ፡ ጽኑውን ፡ የአባትኽን ፡ አገዛዝ ፥ በላያችንም ፡ የጫነውን ፡
የከበደውን ፡ ቀንበር ፡ አቃልልን ፤ እኛም ፡ እንገዛልኻለን ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

5 ፤ ርሱም ፦ ኺዱ ፥ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ኼዱ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፦ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስለት ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ አባቱ ፡
ሰሎሞን ፡ በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጋራ ፡ ተማከረ ።

7 ፤ እነርሱም ፦ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አኹን ፡ ባሪያ ፡ ብትኾን ፡ ብትገዛላቸውም ፥ መልሰኽም ፡ በገርነት ፡
ብትናገራቸው ፥ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ ባሪያዎች ፡ ይኾኑልኻል ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

8 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ የመከሩትን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ካደጉትና ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡
ብላቴናዎች ፡ ጋራ ፡ ተማከረ ።

9 ፤ ርሱም ፦ አባትኽ ፡ የጫኑብንን ፡ ቀንበር ፡ አቃልልን ፡ ለሚሉኝ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስላቸው ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡
ምንድር ፡ ነው ፧ አላቸው ።

10 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያደጉት ፡ ብላቴናዎች ፦ አባትኽ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብናል ፥ አንተ ፡ ግን ፡ አቃልልን ፡ ለሚሉኽ ፡
ሕዝብ ። ታናሺቱ ፡ ጣቴ ፡ ከአባቴ ፡ ወገብ ፡ ትወፍራለች ።

11 ፤ አኹንም ፡ አባቴ ፡ ከባድ ፡ ቀንበር ፡ ጭኖባችኊል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በቀንበራችኹ ፡ ላይ ፡ እጨምራለኹ ፤ አባቴ ፡
በዐለንጋ ፡ ገርፏችኊል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለኹ ፡ በላቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

12 ፤ ንጉሡም ፦ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡
በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ መጡ ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ሽማግሌዎች ፡ የመከሩትን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፡ ለሕዝቡ ፡ ጽኑ ፡ ምላሽ ፡ መለሰላቸው ።

14 ፤ እንደ ፡ ብላቴናዎችም ፡ ምክር ። አባቴ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶባችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በቀንበራችኹ ፡ ላይ ፡
እጨምራለኹ ፤ አባቴ ፡ በዐለንጋ ፡ ገርፏችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለኹ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሴሎናዊው ፡ በአኪያ ፡ አድርጎ ፡ ለናባጥ ፡ ልጅ ፡ ለኢዮርብዓም ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡
እንዲያጸና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ተመድቦ ፡ ነበርና ፥ ንጉሡ ፡ ሕዝቡን ፡ አልሰማም ።

16 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ንጉሡ ፡ እንዳልሰማቸው ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ለንጉሡ ። በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ክፍል ፡
አለን ፧ በእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ። እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ድንኳኖቻችኹ ፡ ተመለሱ ፤ ዳዊት ፡
ሆይ ፥ አኹን ፡ ቤትኽን ፡ ተመልከት ፡ ብለው ፡ መለሱለት ። እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ድንኳኖቻቸው ፡ ኼዱ ።

17 ፤ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ በተቀመጡት ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ሮብዓም ፡ ነገሠባቸው ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ አስገባሪውን ፡ አዶኒራምን ፡ ሰደደ ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በድንጋይ ፡

ደበደቡት ፥ ሞተም ። ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ሠረገላው ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሸሸ ።

19 ፤ እስራኤልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ሸፈተ ።

20 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ኢዮርብዓም ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልከው ፡ ወደ ፡ ሸንጓቸው ፡
ጠሩት ፥ በእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አነገሡት ። ከብቻው ፡ ከይሁዳ ፡ ነገድ ፡ በቀረ ፡ የዳዊትን ፡ ቤት ፡ የተከተለ ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ አልነበረም ።

21 ፤ ሮብዓምም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ፥ የእስራኤልንም ፡ ቤት ፡ ወግተው ፡ መንግሥቱን ፡ ወደሰሎሞን ፡ ልጅ ፡
ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡ ኹሉና ፡ ከብንያም ፡ ነገድ ፡ የተመረጡትን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡
ሺሕ ፡ ሰልፈኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ሰበሰበ ።

22 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ሳማያ ።

23 ፤ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ ለሮብዓምና ፡ ለይሁዳ ፡ ለብንያምም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ለቀረውም ፡ ሕዝብ ፡
ኹሉ ፦

24 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ ነገር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፥ አትውጡ ፥ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡
ወንድሞቻችኹን ፡ አትውጉ ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ ብለኽ ፡ ንገራቸው ፡ ሲል ፡
መጣ ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ሰሙ ፥ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ተመልሰው ፡ ኼዱ ።

25 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ሴኬምን ፡ ሠርቶ ፡ በዚያ ፡ ተቀመጠ ፤ ደግሞም ፡ ከዚያ ፡
ወጥቶ ፡ ጵኒኤልን ፡ ሠራ ።

26 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ በልቡ ፦ አኹን ፡ መንግሥቱ ፡ ወደዳዊት ፡ ቤት ፡ ይመለሳል ።

27 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መሥዋዕትን ፡ ያቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቢወጣ ፥ የዚህ ፡
ሕዝብ ፡ ልብ ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመለሳል ፥ እኔንም ፡ ይገድሉኛል ፡ አለ ።

28 ፤ ንጉሡም ፡ ተማከረ ፥ ኹለትም ፡ የወርቅ ፡ ጥጃዎች ፡ አድርጎ ፦ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ትወጡ ፡
ዘንድ ፡ ይበዛባች኿ል ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጡኽን ፡ አማልክትኽን ፡ እይ ፡ አላቸው ።

29 ፤ አንዱን ፡ በቤቴል ፥ ኹለተኛውንም ፡ በዳን ፡ አኖረ ።

30 ፤ ለአንዱ ፡ ጥጃ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ይኼድ ፡ ነበርና ፥ ይህ ፡ ኀጢአት ፡ ኾነ ።

31 ፤ በኰረብታዎቹም ፡ ላይ ፡ መስገጃዎች ፡ ሠራ ፥ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ ካይደሉ ፡ ከሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ካህናትን ፡ አደረገ ።

32 ፤ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛውም ፡ ቀን ፡ በይሁዳ ፡ እንደሚደረግ ፡ በዓል ፡ ያለ ፡ በዓል ፡
አደረገ ፥ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤ ለሠራቸውም ፡ ጥጃዎች ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሁ ፡ በቤቴል ፡
አደረገ ፤ ለኰረብታ ፡ መስገጃዎችም ፡ የመረጣቸውን ፡ ካህናት ፡ በቤቴል ፡ አኖራቸው ።

33 ፤ በስምንተኛውም ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ በልቡ ፡ ባሰበው ፡ ቀን ፡ በቤቴል ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡
ሠዋ ፤ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በዓል ፡ አደረገላቸው ፤ በመሠዊያውም ፡ ሠዋ ፥ ዕጣንም ፡ ዐጠነ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ እንሆም ፥ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከይሁዳ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ መጣ ፤ ኢዮርብዓምም ፡
ዕጣን ፡ እያጠነ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

2 ፤ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፦ መሠዊያ ፡ ሆይ ፥ መሠዊያ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ስሙ ፡
ኢዮስያስ ፡ የሚባል ፡ ልጅ ፡ ለዳዊት ፡ ቤት ፡ ይወለዳል ፤ ዕጣንም ፡ የሚያጥኑብኽን ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃዎቹን ፡ ካህናት ፡
ይሠዋብኻል ፥ የሰዎቹንም ፡ ዐጥንት ፡ ያቃጥልብኻል ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ጮኸ ።

3 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፦ እግዚአብሔር ፡ የተናገረው ፡ ምልክት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እንሆ ፥ መሠዊያው ፡ ይሰነጠቃል ፥ በላዩም ፡
ያለው ፡ ዐመድ ፡ ይፈሳል ፡ ብሎ ፡ ምልክት ፡ ሰጠ ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በቤቴል ፡ ባለው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የጮኸውን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡
ጊዜ ፥ ኢዮርብዓም ፡ እጁን ፡ ከመሠዊያው ፡ አንሥቶ ፦ ያዙት ፡ አለ ። በርሱም ፡ ላይ ፡ የዘረጋት ፡ እጅ ፡ ደረቀች ፥ ወደ ፡
ርሱም ፡ ይመልሳት ፡ ዘንድ ፡ አልተቻለውም ።

5 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ሰጠው ፡ ምልክት ፡ መሠዊያው ፡ ተሰነጠቀ ፥ ዐመዱም ፡
ከመሠዊያው ፡ ፈሰሰ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፦ አኹን ፡ የአምላክኽን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፊት ፡ ለምን ፥ እጄም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ትመለስ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ጸልይ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነ ፥ የንጉሡም ፡ እጅ ፡
ወደ ፡ ርሱ ፡ ተመለሰች ፥ እንደ ፡ ቀድሞም ፡ ኾነች ።

7 ፤ ንጉሡም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ና ፡ እንጀራም ፡ ብላ ፥ በረከትም ፡ እሰጥኻለኹ ፡
አለው ።

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ንጉሡን ፦ የቤትኽን ፡ እኩሌታ ፡ እንኳ ፡ ብትሰጠኝ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡
አልገባም ፥ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ፥ ውሃም ፡ አልጠጣም ፤

9 ፤ እንጀራ ፡ አትብላ ፥ ውሃም ፡ አትጠጣ ፥ በመጣኽበትም ፡ መንገድ ፡ አትመለስ ፡ በሚል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ታዝገዌያለኹና ፡ አለው ።

10 ፤ በሌላም ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፥ ወደ ፡ ቤቴልም ፡ በመጣበት ፡ መንገድ ፡ አልተመለሰም ።

11 ፤ በቤቴልም ፡ አንድ ፡ ሽማግሌ ፡ ነቢይ ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፤ ልጆቹም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጥተው ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በቤቴል ፡ ያደረገውን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ነገሩት ፡ ደግሞም ፡ ለንጉሡ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡
ለአባታቸው ፡ ነገሩት ።

12 ፤ አባታቸውም ፦ በማናቸው ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፡ አላቸው ። ልጆቹም ፡ ከይሁዳ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡
የኼደበትን ፡ መንገድ ፡ አመለከቱት ።

13 ፤ ልጆቹንም ፦ አህያውን ፡ ጫኑልኝ ፡ አላቸው ፤ አህያውንም ፡ በጫኑለት ፡ ጊዜ ፡ ተቀመጠበት ።

14 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ በኋላ ፡ ኼደ ፤ በአድባርም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ተቀምጦ ፡ አገኘውና ። ከይሁዳ ፡ የመጣኽ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነኽን ፡ አለው ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፡ አለ ።

15 ፤ ርሱም ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ና ፥ እንጀራም ፡ ብላ ፡ አለው ።

16 ፤ ርሱም ፦ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እመለስና ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንጀራ ፡
አልበላም ፥ ውሃም ፡ አልጠጣም ፤

17 ፤ በዚያ ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ፥ ውሃም ፡ አትጠጣ ፥ በመጣኽበትም ፡ መንገድ ፡ አትመለስ ፡ በሚል ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ተብሎልኛልና ፥ አለ ።

18 ፤ ርሱም ፦ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነቢይ ፡ ነኝ ፤ መልአክም ፦ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ውሃም ፡ ይጠጣ ፡
ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ መልሰው ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ተናገረኝ ፡ አለው ። ዋሽቶም ፡
ተናገረው ።

19 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ተመለሰ ፥ በቤቱም ፡ እንጀራ ፡ በላ ፥ ውሃም ፡ ጠጣ ።

20 ፤ በማእዱም ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደመለሰው ፡ ነቢይ ፡ መጣ ፤

21 ፤ ከይሁዳም ፡ ወደመጣው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡
ላይ ፡ ዐምፀኻልና ፥ አምላክኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘኽን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቅኽምና ፥

22 ፤ ተመልሰኽም ፦ እንጀራ ፡ አትብላ ፥ ውሃም ፡ አትጠጣ ፡ ባለኽ ፡ ስፍራ ፡ እንጀራ ፡ በልተኻልና ፥ ውሃም ፡
ጠጥተኻልና ፥ ሬሳኽ ፡ ወዳባቶችኽ ፡ መቃብር ፡ አይደርስም ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ።

23 ፤ እንጀራም ፡ ከበላ ፥ ውሃም ፡ ከጠጣ ፡ በኋላ ፡ አህያውን ፡ ጫነለት ።

24 ፤ ተመልሶም ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ በመንገዱ ፡ ላይ ፡ አንበሳ ፡ አግኝቶ ፡ ገደለው ፤ ሬሳውም ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ተጋድሞ ፡ ነበር ፥ አህያውም ፡ በርሱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ አንበሳውም ፡ ደግሞ ፡ በሬሳው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

25 ፤ እንሆም ፥ መንገድ ፡ ዐላፊ ፡ ሰዎች ፡ ሬሳው ፡ በመንገዱ ፡ ወድቆ ፡ አንበሳውም ፡ በሬሳው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ አዩ ፡ መጥተውም ፡ ሽማግሌው ፡ ነቢይ ፡ ተቀምጦባት ፡ በነበረው ፡ ከተማ ፡ አወሩ ።

26 ፤ ያም ፡ ከመንገድ ፡ የመለሰው ፡ ነቢይ ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፦ በእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ያመፀ ፡ ያ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደተናገረው ፡ ቃል ፥ እግዚአብሔር ፡ ለአንበሳ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቶታል ፤ ሰብሮም ፡ ገድሎታል ፡ አለ ።

27 ፤ ልጆቹንም ፦ አህያ ፡ ጫኑልኝ ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡ ጫኑለት ።

28 ፤ ኼደም ፥ ሬሳውም ፡ በመንገድ ፡ ወድቆ ፥ በሬሳውም ፡ አጠገብ ፡ አህያውና ፡ አንበሳው ፡ ቆመው ፥ አንበሳው ፡ ሬሳውን ፡ ሳይበላው ፥ አህያውንም ፡ ሳይሰብረው ፡ አገኘ ።

29 ፤ ነቢዩም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡ ሬሳ ፡ አንሥቶ ፥ በአህያውም ፡ ላይ ፡ ጭኖ ፡ መለሰው ፤ ያለቅስለትና ፡ ይቀብረው ፡ ዘንድ ፡ ወደገዛ ፡ ከተማው ፡ ይዞት ፡ መጣ ።

30 ፤ ሬሳውንም ፡ በገዛ ፡ መቃብሩ ፡ አኖረው ፤ ዋይ ፡ ዋይ ፡ ወንድሜ ፡ ሆይ ፡ እያሉ ፡ አለቀሱለት ።

31 ፤ ከቀበረውም ፡ በኋላ ፡ ልጆቹን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ፦ በሞትኹ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በተቀበረበት ፡ መቃብር ፡ ቅበሩኝ ፤ ዐጥንቶቼንም ፡ በዐጥንቶቹ ፡ አጠገብ ፡ አኑሩ ፤

32 ፤ በቤቴል ፡ ባለው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፥ በሰማርያም ፡ ከተማዎች ፡ ውስጥ ፡ ባሉ ፡ በኰረብታዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የጮኸው ፡ ነገር ፡ በእውነት ፡ ይደርሳልና ።

33 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ከክፉ ፡ መንገድ ፡ አልተመለሰም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ለኰረብታዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ አብልጦ ፡ ከሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ካህናትን ፡ አደረገ ፤ የሚወደውንም ፡ ኹሉ ፡ ይቀድስ ፡ ነበር ፥ ርሱም ፡ ለኰረብታዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ ካህን ፡ ይኾን ፡ ነበር ።

34 ፤ እስኪፈርስም ፡ ከምድርም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ለኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ ኾነ ።

____________________ መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡ አብያ ፡ ታመመ ።

2 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ሚስቱን ፦ ተነሺ ፥ የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ እንደ ፡ ኾንሽ ፡ እንዳትታወቂ ፡ ልብስሽን ፡ ለውጪና ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ኺጂ ፤ እንሆ ፥ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንድነግሥ ፡ የነገረኝ ፡ ነቢዩ ፡ አኪያ ፡ በዚያ ፡ አለ ።

3 ፤ በእጅሽም ፡ ዐሥር ፡ እንጀራና ፡ ዕንጐቻዎች ፡ አንድም ፡ ምንቸት ፡ ማር ፡ ይዘሽ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ኺጂ ፤ በልጁም ፡ የሚኾነውን ፡ ይነግርሻል ፡ አላት ።

4 ፤ የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ እንዲሁ ፡ አደረገች ፥ ተነሥታም ፡ ወደ ፡ ሴሎ ፡ ኼደች ፤ ወደአኪያም ፡ ቤት ፡ መጣች ። አኪያም ፡ ስለ ፡ መሸምገሉ ፡ ዐይኖቹ ፡ ፈዝው ፡ ነበርና ፤ ማየት ፡ አልቻለም ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አኪያን ፦ እንሆ ፥ ስለታመመው ፡ ልጇ ፡ ትጠይቅኽ ፡ ዘንድ ፡ የኢዮርብዓም ፡ ሚስት ፡ ትመጣለች ፤ ሌላ ፡ ሴትም ፡ መስላ ፡ ተሰውራለችና ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ በላት ፡ አለው ።

6 ፤ ርሷም ፡ በደጅ ፡ ስትገባ ፡ አኪያ ፡ የእግሯን ፡ ኰቴ ፡ ሰማ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ የኢዮርብዓም ፡ ሚስት ፡ ሆይ ፥ ግቢ ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ ሌላ ፡ ሴት ፡ መሰልሽ ፤ እኔም ፡ ብርቱ ፡ ወሬ ፡ ይገኝ ፡ ተልኬልሻለኹ ።

7 ፤ ኺጂ ፥ ለኢዮርብዓምም ፡ እንዲህ ፡ በዪው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከሕዝብ ፡ መካከል ፡ ለይቼ ፡ ከፍ ፡ አድርጌኽ ፡ ነበር ፥ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጌኽ ፡ ነበር ፥

8 ፤ ከዳዊትም ፡ ቤት ፡ መንግሥቱን ፡ ቀድጄ ፡ ሰጥቼኽ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ እንደ ፡ ተከተለኝ ፥ በፊቴም ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ እንዳደረገ ፥ ትእዛዜንም ፡ እንደ ፡ ጠበቀ ፡ እንደ ፡ ባሪያዬ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡

አልኾንኽም ።

9 ፤ ከአንተም ፡ አስቀድመው ፡ ከነበሩት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ ሠራኽ ፤ ታስቈጣኝም ፡ ዘንድ ፡ ኼደኽ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክትና ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎች ፡ አደረግኽ ፥ ወደ ፡ ኋላኽም ፡ ጣልኸኝ ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ በኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ መከራ ፡ አመጣለኹ ፥ ከኢዮርብአምም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተለቀቀውን ፡ ወንድ ፡ ኹሉ ፡ እቈርጣለኹ ፤ ሰውም ፡ ፋንድያን ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ እንደሚጠርግ ፡ እኔ ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ቤት ፡ ፈጽሜ ፡ እጠርጋለኹ ።

11 ፤ ከኢዮርብዓምም ፡ ወገን ፡ በከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ የሞተውን ፡ ውሻዎች ፡ ይበሉታል ፤ በሜዳውም ፡ የሞተውን ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይበሉታል ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ።

12 ፤ እንግዲህ ፡ ተነሥተሽ ፡ ወደ ፡ ቤትሽ ፡ ኺጂ ፤ እግርሽም ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ልጁ ፡ ይሞታል ።

13 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ያለቅሱለታል ፥ ይቀብሩትማል ፤ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ በዚህ ፡ ልጅ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ተገኝቶበታልና ፥ ከኢዮርብዓም ፡ ርሱ ፡ ብቻ ፡ ይቀበራል ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ያስነሣል ፤ ርሱም ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ቤት ፡ ያጠፋል ።

15 ፤ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ሸምበቆ ፡ በውሃ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚንቀሳቀስ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲሁ ፡ እስራኤልን ፡ ይመታል ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ያስቈጡ ፡ ዘንድ ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ ተክለዋልና ፥ ለአባቶቻቸው ፡ ከሰጣቸው ፡ ከዚች ፡ ከመልካሚቱ ፡ ምድር ፡ እስራኤልን ፡ ይነቅላል ፥ በወንዙም ፡ ማዶ ፡ ይበትናቸዋል ።

16 ፤ ስለበደለውና ፡ እስራኤልንም ፡ ስላሳተበት ፡ ስለ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ እስራኤልን ፡ ይጥላል ።

17 ፤ የኢዮርብዓምም ፡ ሚስት ፡ ተነሥታ ፡ ኼደች ፥ ወደ ፡ ቴርሳ ፡ መጣች ፤ ወደ ፡ ቤቱም ፡ መድረክ ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ ልጁ ፡ ሞተ ።

18 ፤ በባሪያውም ፡ በነቢዩ ፡ በአኪያ ፡ እንደተነገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ቀበሩት ፡ አለቀሱለትም ።

19 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮርብዓም ፡ ነገር ፥ እንዴት ፡ እንደ ፡ ተዋጋ ፥ እንዴትም ፡ እንደ ፡ ነገሠ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

20 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፤ ከአባቶቹም ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ ልጁም ፡ ናዳብ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

21 ፤ የሰሎሞንም ፡ ልጅ ፡ ሮብዓም ፡ በይሁዳ ፡ ነገሠ ፤ ሮብዓምም ፡ ንጉሥ ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ የአርባ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስሙን ፡ ያኖርባት ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ በመረጣት ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዐሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ የእናቱም ፡ ስም ፡ ናዕማ ፡ ነበረ ፤ ርሷም ፡ አሞናዊት ፡ ነበረች ።

22 ፤ ይሁዳም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሠራ ፤ አባቶቻቸውም ፡ ከሠሩት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ አብዝተው ፡ በሠሩት ፡ ኀጢአት ፡ አስቈጡት ።

23 ፤ እነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ከፍ ፡ ባለው ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ ቅጠሉ ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ መስገጃዎችንና ፡ ሐውልቶችን ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችንም ፡ ለራሳቸው ፡ ሠሩ ።

24 ፤ በምድርም ፡ ውስጥ ፡ ሰዶማውያን ፡ ነበሩ ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሳደዳቸውን ፡ የአሕዛብን ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

25 ፤ ሮብዓምም ፡ በነገሠ ፡ በዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ መጣ ።

26 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መዛግብትንና ፡ የንጉሥ ፡ ቤት ፡ መዛግብትን ፡ ወሰደ ፤ ኹሉንም ፡ ወሰደ ፤ ሰሎሞንም ፡ የሠራውን ፡ የወርቁን ፡ ጋሻ ፡ ኹሉ ፡ ወሰደ ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ በፋንታው ፡ የናስ ፡ ጋሻዎችን ፡ ሠራ ፥ የንጉሥንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ በሚጠብቁ ፡ በዘበኛዎች ፡

አለቃዎች ፡ እጅ ፡ አኖራቸው ።

28 ፤ ንጉሡም ፡ ዘወትር ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሲገባ ፡ ዘበኛዎች ፡ ይሸከሟቸው ፡ ነበር ፤ መልሰውም ፡ በዘበኛዎች ፡
ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያኖሯቸው ፡ ነበር ።

29 ፤ የቀረውም ፡ የሮብዓም ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፧

30 ፤ በዘመኑም ፡ ኹሉ ፡ በሮብዓምና ፡ በኢዮርብዓም ፡ መካከል ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ።

31 ፤ ሮብዓምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ። ልጁም ፡ አብያም ፡
በፋንታው ፡ ነገሠ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ በነገሠ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ አብያም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ኾነ ።

2 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ መዓካ ፡ የተባለች ፡ የአቤሴሎም ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

3 ፤ ከርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ባደረገው ፡ በአባቱ ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ ኼደ ፤ ልቡም ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ልብ ፡
ከአምላኩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ፍጹም ፡ አልነበረም ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ልጁን ፡ ከርሱ ፡ በኋላ ፡ ያስነሣ ፡ ዘንድ ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ አምላኩ ፡ እግዚአብሔር ፡
ስለ ፡ ዳዊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መብራት ፡ ሰጠው ፤

5 ፤ ዳዊት ፡ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፥ ካዘዘውም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ፈቀቅ ፡
አላለም ፡ ነበርና ።

6 ፤ በኢዮርብዓምና ፡ በሮብዓም ፡ ልጅ ፡ በአብያም ፡ መካከል ፡ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ ጠብ ፡ ነበረ ።

7 ፤ የቀረውም ፡ የአብያም ፡ ነገር ፥ ያደርገውም ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፧ በአብያምና ፡ በኢዮርብዓምም ፡ መካከል ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ።

8 ፤ አብያምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ። ልጁም ፡ አሣ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

9 ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ በኻያኛውም ፡ ዓመት ፡ አሣ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

10 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ መዓካ ፡ የተባለች ፡ የአቤሴሎም ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

11 ፤ አሣ ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

12 ፤ ከአገሩም ፡ ሰዶማውያንን ፡ አስወገደ ፥ አባቶቹም ፡ ያደረጉትን ፡ ጣዖታትን ፡ ኹሉ ፡ አራቀ ።

13 ፤ በማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ ጣዖት ፡ ስለ ፡ ሠራች ፡ እናቱን ፡ መዓካን ፡ እቴጌ ፡ እንዳትኾን ፡ ሻራት ፤ ጣዖቷንም ፡
ሰበረው ፥ በቄድሮንም ፡ ፈፋ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠለው ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎች ፡ አላራቀም ፤ የአሣ ፡ ልብ ፡ ግን ፡ በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ፍጹም ፡ ነበረ ።

15 ፤ አባቱ ፡ የቀደሰውንና ፡ ርሱም ፡ የቀደሰውን ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ዕቃውንም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገባው ።

16 ፤ በአሣና ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በባኦስ ፡ መካከል ፥ በዘመናቸው ፡ ኹሉ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ።

17 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባኦስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከአሣ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡
እንዳይወጣ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ ማንም ፡ እንዳይገባ ፡ አድርጎ ፡ ራማን ፡ ሠራ ።

18 ፤ አሣም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የቀረውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ኹሉ ፡ ወስዶ ፡
በባሪያዎቹ ፡ እጅ ፡ ሰጣቸው ፤ ንጉሡም ፡ አሣ ፡ በደማስቆ ፡ ለተቀመጠው ፡ ለዐዚን ፡ ልጅ ፡ ለጠብሪሞን ፡ ልጅ ፡ ለሶርያ ፡

ንጉሥ ፡ ለወልደ ፡ አዴር ፦

19 ፤ በእኔና ፡ ባንተ ፡ መካከል ፡ በአባቴና ፡ በአባትኽም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ጸንቷል ፤ እንሆ ፥ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ገጸ ፡ በረከት ፡ ሰድጄልኻለኹ ፤ ርሱ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንዲርቅ ፡ ኼደኽ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከባኦስ ፡ ጋራ ፡ ያለኽን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርስ ፡ ብሎ ፡ ሰደደ ።

20 ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፡ ለንጉሡ ፡ ለአሣ ፡ ዕሺ ፡ አለው ፤ የሰራዊቱንም ፡ አለቃዎች ፡ በእስራኤል ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ሰዶ ፡ ዒዮንንና ፡ ዳንን ፥ አቤልቤት ፡ መዓካንና ፡ ኪኔሬትን ፡ ኹሉ ፡ የንፍታሌምንም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ መታ ።

21 ፤ ባኦስም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ራማን ፡ መሥራት ፡ ትቶ ፡ በቴርሳ ፡ ተቀመጠ ።

22 ፤ ንጉሡም ፡ አሣ ፡ በይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ዐዋጅ ፡ ነገረ ፤ ማንም ፡ ነጻ ፡ አልነበረም ፤ ባኦስም ፡ የሠራበትን ፡ የራማን ፡ ድንጋይና ፡ ዕንጨት ፡ ወሰዱ ፥ ንጉሡም ፡ አሣ ፡ የብንያምን ፡ ጌባንና ፡ ምጽጳን ፡ ሠራበት ።

23 ፤ የቀረውም ፡ የአሣ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፥ ጭከናውም ፡ ኹሉ ፥ ያደረገውም ፡ ኹሉ ፥ የሠራቸውም ፡ ከተማዎች ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፨ ነገር ፡ ግን ፡ በሸመገለ ፡ ጊዜ ፡ እግሮቹ ፡ ታመሙ ።

24 ፤ አሣም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ። ልጁም ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

25 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡ ናዳብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

26 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፥ በአባቱም ፡ መንገድ ፡ እስራኤልንም ፡ ባሳተበት ፡ ኀጢአት ፡ ኼደ ።

27 ፤ ከይሳኮርም ፡ ቤት ፡ የኾነ ፡ የአኪያ ፡ ልጅ ፡ ባኦስ ፡ ተማማለበት ፤ ናዳብና ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ገባቶንን ፡ ከበው ፡ ነበርና ፥ ባኦስ ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ባለው ፡ በገባቶን ፡ ገደለው ።

28 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ባኦስ ፡ ናዳብን ፡ ገደለው ፥ በፋንታውም ፡ ነገሠ ።

29 ፤ 30 ፤ ንጉሥም ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ መታ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ስለሠራው ፡ ኀጢአት ፥ እስራኤልንም ፡ ስላሳተበት ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላስቈጣበት ፡ ማስቈጫ ፥ በባሪያው ፡ በሴሎናዊው ፡ በአኪያ ፡ እጅ ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፥ እስኪያጠፋው ፡ ድረስ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ አንድ ፡ ትንፋሽ ፡ ያለው ፡ አላስቀረም ።

31 ፤ የቀረውም ፡ የናዳብ ፡ ነገርና ፡ ያደረገው ፡ ኹሉ ፥

(32 ፤) ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፨

33 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የአኪያ ፡ ልጅ ፡ ባኦስ ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በቴርሳ ፡ ንጉሥ ፡ ኾኖ ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

34 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፥ በኢዮርብዓምም ፡ መንገድ ፡ እስራኤልንም ፡ ባሳተበት ፡ ኀጢአት ፡ ኼደ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በባኦስ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ወደዐናኒ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዩ[162] ፡ መጣ ።

2 ፤ እኔ ፡ ከመሬት ፡ አስነሥቼ ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አድርጌኻለኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ በኢዮርብዓም ፡ መንገድ ፡ ኼደኻል ፥ በኀጢአታቸውም ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ አስተኻቸዋል ።

3 ፤ ስለዚህም ፥ እንሆ ፥ ባኦስንና ፡ ቤቱን ፡ ፈጽሜ ፡ እጠርጋለኹ ፤ ቤትኽንም ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ አደርጋለኹ ።

4 ፤ ከባኦስም ፡ ወገን ፡ በከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ የሚሞተውን ፡ ውሻዎች ፡ ይበሉታል ፤ በሜዳውም ፡ የሚሞተውን ፡ የሰማይ ፡

162 ዕብ. ፥ የሁ ፡ (ያምላክ) ።

ወሮች ፡ ይበሉታል ።

5 ፤ የቀረውም ፡ የባኦስ ፡ ነገር ፥ ሥራውና ፡ ጭከናውም ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

6 ፤ ባኦስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በቴርሳም ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ኤላ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

7 ፤ በእጁም ፡ ሥራ ፡ ያስቈጣው ፡ ዘንድ ፥ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስላደረገው ፡ ክፋት ፡ ዅሉ ፡ ርሱንም ፡ ስለ ፡ ገደለው ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በባኦስና ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ወደዐናኒ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡ መጣ ።

8 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በኻያ ፡ ስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ የባኦስ ፡ ልጅ ፡ ኤላ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በቴርሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

9 ፤ የእኩሌቶቹም ፡ ሠረገላዎች ፡ አለቃ ፡ ዘምሪ ፡ ተማማለበት ፤ ዔላም ፡ በቴርሳ ፡ ነበረ ፥ በቴርሳም ፡ በነበረው ፡ በቤት ፡ አሽከሮች ፡ አለቃ ፡ በኦሳ ፡ ቤት ፡ ይሰክር ፡ ነበር ።

10 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በኻያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ዘምሪ ፡ ገብቶ ፡ መታው ፡ ገደለውም ፥ በፋንታውም ፡ ነገሠ ።

11 ፤ ንጉሥም ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፥ በዙፋኑም ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፥ የባኦስን ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡ መታ ፤ ከዘመዶችና ፡ ከወዳጆች ፡ ዅሉ ፡ አንድ ፡ ወንድ ፡ እንኳ ፡ አልቀረም ።

12 ፤ 13 ፤ ባኦስና ፡ ልጁ ፡ ኤላ ፡ ስለሠሩት ፡ ኀጢአት ፡ ዅሉ ፥ በምናምንቴም ፡ ሥራቸው ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ስላሳቱበት ፡ ኀጢአት ፥ በነቢዩ ፡ በኢዩ ፡ እጅ ፡ በባኦስ ፡ ላይ ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዘምሪ ፡ የባኦስን ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡ እንዲሁ ፡ አጠፋ ።

14 ፤ የቀረውም ፡ የኤላ ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ዅሉ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

15 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በኻያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ዘምሪ ፡ በቴርሳ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ነገሠ ። ሕዝቡም ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ የነበረው ፡ ገባቶንን ፡ ከበው ፡ ነበር ።

16 ፤ ከተማዩቱንም ፡ ከበው ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ዘምሪ ፡ እንደ ፡ ዐመፀ ፥ ንጉሡንም ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡ ሰሙ ፤ እስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በሰፈሩ ፡ ውስጥ ፡ የሰራዊቱን ፡ አለቃ ፡ ዘንበሪን ፡ አነገሡ ።

17 ፤ ዘንበሪም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ እስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ከገባቶን ፡ ወጥተው ፡ ቴርሳን ፡ ከበቡ ።

18 ፤ ዘምሪም ፡ ከተማዩቱ ፡ እንደ ፡ ተያዘች ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፥ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ፤

19 ፤ ስላደረገውም ፡ ኀጢአት ፥ እስራኤልንም ፡ ስላሳተበት ፡ ኀጢአት ፥ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አድርጓልና ፥ በኢዮርብዓምም ፡ መንገድ ፡ ኼዷልና ፥ ሞተ ።

20 ፤ የቀረውም ፡ የዘምሪ ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ዐመፅ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

21 ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ በኹለት ፡ ተከፈለ ፤ የሕዝቡም ፡ እኩሌታ ፡ የጎናትን ፡ ልጅ ፡ ታምኒን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ተከተለው ፤ እኩሌታውም ፡ ዘንበሪን ፡ ተከተለ ።

22 ፤ ዘንበሪንም ፡ የተከተለ ፡ ሕዝብ ፡ የጎናትን ፡ ልጅ ፡ ታምኒን ፡ በተከተለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ በረታ ፤ ታምኒም ፡ ሞተ ፥ ዘንበሪም ፡ ነገሠ ።

23 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ዘንበሪ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። በቴርሳም ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

24 ፤ ከሳምርም ፡ በኹለት ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ የሰማርያን ፡ ተራራ ፡ ገዛ ፤ በተራራውም ፡ ላይ ፡ ሠራ ፥ የሠራውንም ፡ ከተማ ፡ በተራራው ፡ ባለቤት ፡ በሳምር ፡ ስም ፡ ሰማርያ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

25 ፤ ዘንበሪም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፥ ከርሱም ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ከፋ ።

26 ፤ በናባጥም ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ መንገድ ፡ ኼሉ ፡ በምናምንቴም ፡ ነገራቸው ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ባሳተበት ፡ ኀጢአት ፡ ኼደ ።

27 ፤ የቀረውም ፡ ዘንበሪ ፡ ያደረገው ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ጭከና ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፧

28 ፤ ዘንበሪም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በሰማርያም ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ አክአብ[163] ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

29 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ በሠላሳ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ አክአብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
ነገሠ ፤ የዘንበሪም ፡ ልጅ ፡ አክአብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

30 ፤ የዘንበሪም ፡ ልጅ ፡ አክአብ ፡ ከርሱ ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

31 ፤ በናባጥም ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ መኼድ ፡ ታናሽ ፡ ነገር ፡ መሰለው ፥ የሲዶናውያንንም ፡ ንጉሥ ፡
የኤትበዓልን ፡ ልጅ ፡ ኤልዛቤልን ፡ አገባ ፥ ኼዶም ፡ በዓልን ፡ አመለከ ፡ ሰገደለትም ።

32 ፤ በሰማርያም ፡ በሠራው ፡ በበዓል ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ለበዓል ፡ መሠዊያ ፡ አቆመ ።

33 ፤ አክአብም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ ተከለ ፤ አክአብም ፡ ከርሱ ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የእስራኤልን ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያስቈጣውን ፡ ነገር ፡ አበዛ ።

34 ፤ በርሱም ፡ ዘመን ፡ የቤቴል ፡ ሰው ፡ አኪኤል[164] ፡ ኢያሪኮን ፡ ሠራ ፤ በነዌም ፡ ልጅ ፡ በኢያሱ ፡ እጅ ፡ እንደተነገረው ፡
እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፥ በበኵር ፡ ልጅ ፡ በአቢሮን ፡ መሠረቷን ፡ አደረገ ፥ በታናሹ ፡ ልጁም ፡ በሰጉብ ፡ በሮቿን ፡
አቆመ ።

___________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ። ___________

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ በገለዓድ ፡ ቴስቢ ፡ የነበረው ፡ ቴስብያዊው ፡ ኤልያስ ፡ አክአብን ፦ በፊቱ ፡ የቆምኹት ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ከአፌ ፡ ቃል ፡ በቀር ፡ በእነዚህ ፡ ዓመታት ፡ ጠልና ፡ ዝናብ ፡ አይኾንም ፡ አለው ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ለርሱ ፡ መጣለት ።

3 ፤ ከዚህ ፡ ተነሥተኽ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ኺድ ፥ በዮርዳኖስም ፡ ትይዩ ፡ ባለው ፡ በኮራት ፡ ፈፋ ፡ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ።

4 ፤ ከወንዙም ፡ ትጠጣለኽ ፥ ቍራዎችም ፡ በዚያ ፡ ይመግቡኽ ፡ ዘንድ ፡ አዝዣለኹ ።

5 ፤ ኼደም ፥ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃልም ፡ አደረገ ። ኼዶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ትይዩ ፡ ባለው ፡ በኮራት ፡ ፈፋ ፡ ውስጥ ፡
ተቀመጠ ።

6 ፤ ቍራዎቹም ፡ በየጧትና ፡ በየማታው ፡ እንጀራና ፡ ሥጋ ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ፤ ከወንዙም ፡ ይጠጣ ፡ ነበር ።

7 ፤ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡ አልነበረምና ፡ ወንዙ ፡ ደረቀ ።

8 ፤ ተነሥተኽም ፡ በሲዶና ፡ አጠገብ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሰራጽታ ፡ ኺድ ፥ በዚያም ፡ ተቀመጥ ፤

9 ፤ እንሆም ፥ ትመግብኽ ፡ ዘንድ ፡ አንዲት ፡ ባልቴት ፡ አዝዣለኹ ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣለት ።

10 ፤ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ሰራጽታ ፡ ኼደ ፤ ወደከተማዪቱም ፡ በር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ አንዲት ፡ ባልቴት ፡ በዚያ ፡ ዕንጨት ፡
ትለቅም ፡ ነበር ፤ ርሱም ፡ ጠርቶ ፦ የምጠጣው ፡ ጥቂት ፡ ውሃ ፡ በጽዋ ፡ ታመጭልኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንሻለኹ ፡ አላት ።

11 ፤ ውሃም ፡ ልታመጣለት ፡ በኼደች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ጠርቶ ፥ ቍራሽ ፡ እንጀራ ፡ በእጅሽ ፡ ይዘሽ ፡ ትመጪ ፡
ዘንድ ፡ እለምንሻለኹ ፡ አላት ።

12 ፤ ርሷም ፦ አምላክኽ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በማድጋ ፡ ካለው ፡ ከዕፍኝ ፡ ዱቄት ፥ በማሰሮም ፡ ካለው ፡ ከጥቂት ፡

163 ዕብ. ፥ አኅአብ ፡ (እኅወ ፡ አብ ፥ ያባት ፡ ወንድም) ።

164 ዕብ. ፥ ሐይኤል ፡ (ሕያው ፡ እግዚአብሔር) ።

ዘይት ፡ በቀር ፡ እንጀራ ፡ የለኝም ፤ እንሆም ፥ ገብቼ ፡ ለኔና ፡ ለልጄ ፡ እጋግረው ፡ ዘንድ ፡ በልተነውም ፡ እንሞት ፡ ዘንድ ፡ ጥቂት ፡ ዕንጨት ፡ እሰበስባለኹ ፡ አለች ።

13 ፤ ኤልያስም ፡ አላት ፦ አትፍሪ ፤ ይልቅስ ፡ ኼደሽ ፡ እንዳልሺው ፡ አድርጊ ፤ አስቀድመሽ ፡ ግን ፡ ከዱቄቱ ፡ ለእኔ ፡ ታናሽ ፡ ዕንጐቻ ፡ አድርገሽ ፡ አምጪልኝ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለአንቺና ፡ ለልጅሽ ፡ አድርጊ ፤

14 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በምድር ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝናብ ፡ እስከሚሰጥበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፥ ዱቄቱ ፡ ከማድጋ ፡ አይጨረስም ፥ ዘይቱም ፡ ከማሰሮው ፡ አይጐድልም ።

15 ፤ ርሷም ፡ ኼዳ ፡ እንደ ፡ ኤልያሳ ፡ ቃል ፡ አደረገች ፤ ርሷና ፡ ርሱ ፡ ቤቷም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ በሉ ።

16 ፤ በኤልያስም ፡ እጅ ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዱቄቱ ፡ ከማድጋው ፡ አልተጨረሰም ፥ ዘይቱም ፡ ከማሰሮው ፡ አልጐደለም ።

17 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የባለቤቲቱ ፡ ልጅ ፡ ታመመ ፤ ትንፋሹም ፡ እስኪ.ታጣ ፡ ድረስ ፡ ደዌው ፡ እጅግ ፡ ከባድ ፡ ነበረ ።

18 ፤ ርሷም ፡ ኤልያስን ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኝ ፥ ኀጢአቴንስ ፡ ታሳስብ ፡ ዘንድ ፥ ልጄንስ ፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥተኻልን ፥ አለችው ።

19 ፤ ኤልያስም ፦ ልጅሽን ፡ ስጪኝ ፡ አላት ። ከብብቷም ፡ ወስዶ ፡ ተቀምጦበት ፡ ወደነበረው ፡ ሰገነት ፡ አወጣው ፡ በዐልጋውም ፡ ላይ ፡ አጋደመው ።

20 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፦ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ልጇን ፡ በመግደልኽ ፡ ይህችን ፡ ትቀልበኝ ፡ የነበረቺቱን ፡ ባልቴት ፡ እንዲህ ፡ ደግሞ ፡ አስጨነቅኻትን ፥ ብሎ ፡ ጮኸ ።

21 ፤ በብላቴናውም ፡ ላይ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ተዘረጋበት ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፦ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ የዚህ ፡ ብላቴና ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ትመለስ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ።

22 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የኤልያስን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፤ የብላቴናው ፡ ነፍስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተመለሰች ፥ ርሱም ፡ ዳነ ።

23 ፤ ኤልያስም ፡ ብላቴናውን ፡ ይዞ ፡ ከሰገነቱ ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ አወረደው ፥ ኤልያስም ፦ እንሆ ፥ ልጅሽ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ ብሎ ፡ ለእናቱ ፡ ሰጣት ።

24 ፤ ሴቲቱም ፡ ኤልያስን ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በአፍኽ ፡ እውነት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አኹን ፡ ዐወቅኹ ፡ አለችው ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ። ኺድ ፥ ለአክአብ ፡ ተገለጥ ፥ በምድር ፡ ላይም ፡ ዝናብ ፡ እሰጣለኹ ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መጣ ።

2 ፤ ኤልያስም ፡ ለአክአብ ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡ ኼደ ፤ በሰማርያም ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ።

3 ፤ አክአብም ፡ የቤቱን ፡ አዛዥ ፡ ዐብድዩ[165]ን ፡ ጠራ ፤ ዐብድዩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጅግ ፡ ይፈራ ፡ ነበር ።

4 ፤ ኤልዛቤልም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነቢያት ፡ ባስገደለች ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ መቶውን ፡ ነቢያት ፡ ወስዶ ፡ ዐምሳ ፡ ዐምሳውን ፡ በዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎ ፡ እንጀራና ፡ ውሃ ፡ ይመግባቸው ፡ ነበር ።

5 ፤ አክአብም ፡ ዐብድዩን ፦ በአገሩ ፡ መካከል ፡ ወደውሃው ፡ ምንጭ ፡ ኹሉና ፡ ወደ ፡ ወንዝ ፡ ኹሉ ፡ ኺድ ፤ እንስሳዎችም ፡ ኹሉ ፡ እንዳይጠፉ ፡ ፈረሶችንና ፡ በቅሎዎችን ፡ የምናድንበት ፡ ሣር ፡ ምናልባት ፡ እናገኛለን ፡ አለው ።

6 ፤ ኹለቱም ፡ የሚመለሱበትን ፡ አገር ፡ ተካፈሉ ፤ አክአብም ፡ ለብቻው ፡ ባንድ ፡ መንገድ ፡ ዐብድዩም ፡ ለብቻው ፡ በሌላ ፡ መንገድ ፡ ኼዱ ።

---

165 ዕብ. ፥ ያባድያህ ፡ (ዐብደ ፡ እግዚእ ፥ የጌታ ፡ አገልጋይ) ።

7 ፤ ዐብድዩም ፡ በመንገድ ፡ ሲኼድ ፥ እንሆ ፥ ኤልያስ ፡ ተገናኘው ፤ ዐብድዩም ፡ ዐወቀው ፥ በግንባሩም ፡
ተደፍቶ ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ኤልያስ ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧ አለ ።

8 ፤ ኤልያስም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፡ ኼደኽ ፡ ለጌታኽ ፦ ኤልያስ ፡ ተገኝቷል ፡ በል ፡ አለው ።

9 ፤ ዐብድዩም ፡ አለ ፦ እኔን ፡ ባሪያኽን ፡ እንዲገድል ፡ በአክአብ ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ ትሰጠኝ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ኀጢአት ፡
አድርጌያለኹ ፧

10 ፤ አምላክኽ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ጌታዬ ፡ ይፈልግኽ ፡ ዘንድ ፡ ያልላከበት ፡ ሕዝብ ፡ ወይም ፡ መንግሥት ፡
የለም ፤ ኹሉም ፦ በዚህ ፡ የለም ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ አንተን ፡ እንዳላገኙ ፡ መንግሥቱንና ፡ ሕዝቡን ፡ አምሏቸው ፡ ነበር ።

11 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፦ ኺድ ፥ ኤልያስ ፡ ተገኘ ፡ ብለኽ ፡ ለጌታኽ ፡ ንገር ፡ ትለኛለኽ ።

12 ፤ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጥቂት ፡ ራቅ ፡ ስል ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ አንሥቶ ፡ ወደማላውቀው ፡ ስፍራ ፡
ይወስድኻል ፤ እኔም ፡ ገብቼ ፡ ለአክአብ ፡ ስናገር ፥ ባያገኝኽ ፡ ይገድለኛል ፤ እኔም ፡ ባሪያኽ ፡ ከትንሽነቴ ፡ ዠምሬ ፡
እግዚአብሔርን ፡ እፈራ ፡ ነበር ።

13 ፤ ኤልዛቤል ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነቢያት ፡ ባስገደለች ፡ ጊዜ ፥ መቶውን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢያት ፡ ወስጄ ፥ ዐምሳ ፡
ዐምሳውንም ፡ በዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጌ ፥ እንጀራና ፡ ውሃ ፡ የመገብኋቸው ፥ ይህ ፡ ያደርግኹት ፡ ነገር ፡ በእውኑ ፡
ለጌታዬ ፡ አልታወቀኽምን ፧

14 ፤ አኹንም ፥ ኼደኽ ፦ ኤልያስ ፡ ተገኘ ፡ ብለኽ ፡ ለጌታኽ ፡ ንገር ፡ ትላለኽ ፤ ርሱም ፡ ይገድለኛል ።

15 ፤ ኤልያስም ፦ በፊቱ ፡ የቆምኹት ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! እኔ ፡ ዛሬ ፡ ለርሱ ፡ እገለጣለኹ ፡
አለ ።

16 ፤ ዐብድዩም ፡ አክአብን ፡ ሊገናኘው ፡ ኼደ ፥ ነገረውም ፤ አክአብም ፡ ኤልያስን ፡ ሊገናኘው ፡ መጣ ።

17 ፤ አክአብም ፡ ኤልያስን ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፦ እስራኤልን ፡ የምትገለባብጥ ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧ አለው ።

18 ፤ ኤልያስም ፦ እስራኤልን ፡ የምትገለባብጡ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ትታችኹ ፡ በዓሊምን ፡
የተከተላችኹ ፥ አንተና ፡ የአባትኽ ፡ ቤት ፡ ናችኹ ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለኹም ።

19 ፤ አኹንም ፡ ልከኽ ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፥ በኤልዛቤልም ፡ ማእድ ፡ የሚበሉትን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ የበዓልን ፡
ነቢያት ፥ አራት ፡ መቶም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸድን ፡ ነቢያት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ ሰብስብ ፡ አለ ።

20 ፤ አክአብም ፡ ወደእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ልኮ ፡ ነቢያቱን ፡ ኹሉ ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ ሰበሰበ ።

21 ፤ ኤልያስም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ቀርቦ ፦ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ በኹለት ፡ ዐሳብ ፡ ታነክሳላችኹ ፧ እግዚአብሔር ፡
አምላክ ፡ ቢኾን ፡ ርሱን ፡ ተከተሉ ፤ በዓል ፡ ግን ፡ አምላክ ፡ ቢኾን ፡ ርሱን ፡ ተከተሉ ፡ አለ ። ሕዝቡም ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡
አልመለሱለትም ።

22 ፤ ኤልያስም ፡ ሕዝቡን ፡ አለ ፦ ከእግዚአብሔር ፡ ነቢያት ፡ እኔ ፡ ብቻ ፡ ቀርቻለኹ ፤ የበዓል ፡ ነቢያት ፡ ግን ፡ አራት ፡
መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

23 ፤ ኹለት ፡ ወይፈኖች ፡ ይሰጡን ፤ እነርሱም ፡ አንድ ፡ ወይፈን ፡ ይምረጡ ፥ እየብልቱም ፡ ይቍረጡት ፥ በዕንጨትም ፡
ላይ ፡ ያኑሩት ፥ በበታቹም ፡ እሳት ፡ አይጨምሩ ፤ እኔም ፡ ኹለተኛውን ፡ ወይፈን ፡ አዘጋጃለኹ ፥ በዕንጨቱም ፡ ላይ ፡
አኖረዋለኹ ፥ በበታቹም ፡ እሳት ፡ አልጨምርም ።

24 ፤ እናንተም ፡ የአምላካችኹን ፡ ስም ፡ ጥሩ ፥ እኔም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ እጠራለኹ ፤ ስምቶም ፡ በእሳት ፡
የሚመልስ ፡ አምላክ ፥ ርሱ ፡ አምላክ ፡ ይኹን ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፦ ይህ ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ ነው ፡ ብለው ፡ መለሱ ።

25 ፤ ኤልያስም ፡ የበዓልን ፡ ነቢያት ፦ እናንተ ፡ ብዙዎች ፡ ናችኹና ፥ አስቀድማችኹ ፡ አንድ ፡ ወይፈን ፡ ምረጡና ፡
አዘጋጁ ፤ የአምላካችኹንም ፡ ስም ፡ ጥሩ ፥ በበታቹም ፡ እሳት ፡ አትጨምሩ ፡ አላቸው ።

26 ፤ ወይፈኑንም ፡ ወስደው ፡ አዘጋጁ ፥ ከጧትም ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፦ በዓል ፡ ሆይ ፥ ስማን ፡ እያሉ ፡ የበዓልን ፡
ስም ፡ ጠሩ ። ድምፅም ፡ አልነበረም ፥ የሚመልስም ፡ አልነበረም ፤ በሠሩትም ፡ መሠዊያ ፡ ዙሪያ ፡ እያነከሱ ፡ ያሸበሸቡ ፡

ነበር ።

27 ፤ በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ ኤልያስ ። አምላክ ፡ ነውና ፥ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ጩኹ ፤ ምናልባት ፡ ዐሳብ ፡ ይዞታል ፥ ወይም ፡
ፈቀቅ ፡ ብሏል ፥ ወይም ፡ ወደ ፡ መንገድ ፡ ኼዷል ፥ ወይም ፡ ተኝቶ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ መቀስቀስ ፡ ያስፈልገዋል ፡ እያለ ፡
አላገጠባቸው ።

28 ፤ በታላቅም ፡ ቃል ፡ ይጮኹ ፥ እንደ ፡ ልማዳቸውም ፡ ደማቸው ፡ እስኪፈስ ፡ ድረስ ፡ ገላቸውን ፡ በካራና ፡ በቀጭኔ ፡
ይቧጭሩ ፡ ነበር ።

29 ፤ ቀትርም ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ መሥዋዕተ ፡ ሠርክ ፡ እስኪደርስ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፤ ድምፅም ፡
አልነበረም ፥ የሚመልስና ፡ የሚያደምጥም ፡ አልነበረም ።

30 ፤ ኤልያስም ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረቡ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ቀረቡ ። ፈርሶ ፡
የነበረውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሠዊያ ፡ አበጀ ።

31 ፤ ኤልያስም ፦ ስምኽ ፡ እስራኤል ፡ ይኾናል ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ደረሰለት ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡
ልጆች ፡ ነገድ ፡ ቍጥር ፡ ዐሥራ ፡ ኹለቱን ፡ ድንጋዮች ፡ ወሰደ ።

32 ፤ ከድንጋዮችም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፤ በመሠዊያውም ፡ ዙሪያ ፡ ኹለት ፡ መስፈሪያ ፡ እኽል ፡
የሚያዝ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈረ ።

33 ፤ ዕንጨቱንም ፡ በተርታ ፡ አደረገ ፥ ወይፈኑንም ፡ በብልት ፡ በብልቱ ፡ ቈረጠ ፥ በዕንጨቱም ፡ ላይ ፡ አኖረና ።

34 ፤ አራት ፡ ጋን ፡ ውሃ ፡ ሙሉ ፡ በሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ በዕንጨቱ ፡ ላይ ፡ አፍሱ ፡ አሉ ። ደግሞም ፦ ድገሙ ፡
አለ ፤ እነርሱም ፡ ደገሙ ። ርሱም ፦ ሦስተኛ ፡ አድርጉ ፡ አለ ፤ ሦስተኛም ፡ አደረጉ ።

35 ፤ ውሃውም ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡ ፈሰሰ ፤ ደግሞም ፡ ጕድጓዱን ፡ በውሃ ፡ ሞላው ።

36 ፤ መሥዋዕተ ፡ ሠርክ ፡ በሚቀርብበት ፡ ጊዜ ፡ ነቢዩ ፡ ኤልያስ ፡ ቀርቦ ፦ አቤቱ ፥ የአብርሃምና ፡ የይሥሐቅ ፡
የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፥ እኔም ፡ ባሪያኽ ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፥ ይህንም ፡ ኹሉ ፡ በቃልኽ ፡ እንዳደረግኹ ፡ ዛሬ ፡ ይገለጥ ።

37 ፤ አንተ ፥ አቤቱ ፥ አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፥ ልባቸውንም ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ መለስኽ ፡ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡
ስማኝ ፥ አቤቱ ፥ ስማኝ ፡ አለ ።

38 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ ወደቀች ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕቱንም ፡ ዕንጨቱንም ፡ ድንጋዮቹንም ፡ ዐፈሩንም ፡
በላች ፥ በጕድጓዱም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ውሃ ፡ ላሰች ።

39 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ያንን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ በግንባራቸው ፡ ተደፍተው ። እግዚአብሔር ፡ ርሱ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ አሉ ።

40 ፤ ኤልያስም ፦ ከበዓል ፡ ነቢያት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ እንዳያመልጥ ፡ ያዙ ፡ አላቸው ። ያዟቸውም ፤ ኤልያስም ፡ ወደቂሶን ፡
ወንዝ ፡ ወስዶ ፡ በዚያ ፡ አሳረዳቸው ።

41 ፤ ኤልያስም ፡ አክአብን ፦ የዝናቡ ፡ ውሽንፍር ፡ እጅግ ፡ ነውና ፥ ተነሥተኽ ፡ ውጣ ፥ ብላም ፡ ጠጣም ፡ አለው ።

42 ፤ አክአብም ፡ ሊበላና ፡ ሊጠጣ ፡ ወጣ ፤ ኤልያስም ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ዐናት ፡ ወጣ ፤ ራቱንም ፡ በጕልበቱ ፡ መካከል ፡
አድርጎ ፡ በግንባሩ ፡ ተደፋ ።

43 ፤ ብላቴናውንም ፦ ወጥተኽ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ተመልከት ፡ አለው ። ወጥቶም ፡ ተመልክቶም ፦ ምንም ፡ የለም ፡
አለ ። ርሱም ፦ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ተመላለስ ፡ አለው ። ብላቴናውም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ተመላለሰ ።

44 ፤ በሰባተኛውም ፡ ጊዜ ፦ እንሆ ፥ የሰው ፡ እጅ ፡ የምታኽል ፡ ታናሽ ፡ ደመና ፡ ከባሕር ፡ ወጣች ፡
አለ ። ርሱም ፦ ወጥተኽ ፡ አክአብን ፦ ዝናብ ፡ እንዳይከለክልኽ ፡ ሠረገላን ፡ ጭነኽ ፡ ውረድ ፡ በለው ፡ አለ ።

45 ፤ ከጥቂትም ፡ ጊዜ ፡ በኋላ ፡ ሰማዩ ፡ ከደመናውና ፡ ከነፋሱ ፡ የተነሣ ፡ ጨለመ ፥ ብዙም ፡ ዝናብ ፡ ኾነ ፤ አክአብም ፡
በሠረገላው ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ኼደ ።

46 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በኤልያስ ፡ ላይ ፡ ነበረች ፤ ወገቡንም ፡ አሸንፍጦ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ እስኪገባ ፡

ድረስ ፡ በአክአብ ፡ ፊት ፡ ይሮጥ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ አክአብም ፡ ኤልያስ ፡ ይህን ፡ ሾሉ ፡ እንዳደረገ ፥ ነቢያትንም ፡ ሾሉ ፡ በሰይፍ ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡ ለኤልዛቤል ፡ ነገራት ።

2 ፤ ኤልዛቤልም ፦ ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ነፍስኽን ፡ ከነዚህ ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ነፍስ ፡ ባላደርጋት ፥ አማልክት ፡ ይህን ፡
ያድርጉብኝ ፡ ይህንም ፡ ይጨምሩብኝ ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መልእክተኛ ፡ ላከች ።

3 ፤ ኤልያስም ፡ ፈርቶ ፡ ተነሣ ፥ ነፍሱንም ፡ ሊያድን ፡ ኼደ ፥ በይሁዳም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ መጥቶ ፡
ብላቴናውን ፡ በዚያ ፡ ተወ ።

4 ፤ ርሱም ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ የሚያኽል ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ኼደ ፤ መጥቶም ፡ ከክትክታ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡
ተቀመጠና ፦ ይበቃኛል ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፥ እኔ ፡ ከአባቶቼ ፡ አልበልጥምና ፡ ነፍሴን ፡ ውሰድ ፡ ብሎ ፡ እንዲሞት ፡
ለመነ ።

5 ፤ በክትክታውም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ተጋደመ ፡ እንቅልፍም ፡ አንቀላፋ ፤ እንሆም ፥ መልአክ ፡ ዳሰሰውና ። ተነሥተኽ ፡
ብላ ፡ አለው ።

6 ፤ ሲመለከትም ፥ እንሆ ፥ በራሱ ፡ አጠገብ ፡ የተጋገረ ፡ ዕንጐቻና ፡ በማሰሮ ፡ ውሃ ፡ አገኘ ። በላም ፡
ጠጣም ፥ ተመልሶም ፡ ተኛ ።

7 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ደግሞ ፡ ኹለተኛ ፡ ጊዜ ፡ መጥቶ ፡ ዳሰሰውና ። የምትኼድበት ፡ መንገድ ፡ሩቅ ፡
ነውና ፥ ተነሥተኽ ፡ ብላ ፡ አለው ።

8 ፤ ተነሥቶም ፡ በላ ፡ ጠጣም ፤ በዚያም ፡ ምግብ ፡ ኀይል ፡ እስከእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ እስከ ፡ ኮሬብ ፡ ድረስ ፡ አርባ ፡
ቀንና ፡ አርባ ፡ ሌሊት ፡ ኼደ ።

9 ፤ እዚያም ፡ ወዳለ ፡ ዋሻ ፡ መጣ ፥ በዚያም ፡ ዐደረ ፤ እንሆም ፦ ኤልያስ ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ምን ፡ ታደርጋለኽ ፧ የሚል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጣ ።

10 ፤ ርሱም ፦ ለሰራዊት ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡ ቀንቻለኹ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቃል ፡ ኪዳንኽን ፡
ትተዋልና ፥ መሠዊያዎችኽንም ፡ አፍርሰዋልና ፥ ነቢያትኽንም ፡ በሰይፍ ፡ ገድለዋልና ፤ እኔም ፡ ብቻዬን ፡
ቀርቻለኹ ፤ ነፍሴንም ፡ ሊወስዷት ፡ ይሻሉ ፡ አለ ።

11 ፤ ርሱም ፦ ውጣ ፥ በተራራውም ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቁም ፡ አለ ። እንሆም ፥ እግዚአብሔር ፡
ዐለፈ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ትልቅና ፡ ብርቱ ፡ ነፋስ ፡ ተራራዎቹን ፡ ሰነጠቀ ፡ አለቶቹንም ፡ ሰባበረ ፥ እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ በነፋሱ ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ። ከነፋሱም ፡ በኋላ ፡ የምድር ፡ መናወጥ ፡ ኾነ ፥ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በምድር ፡
መናወጥ ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ።

12 ፤ ከምድር ፡ መናወጥ ፡ በኋላ ፡ እሳት ፡ ኾነ ፥ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእሳቱ ፡ ውስጥ ፡ አልነበረም ። ከእሳቱም ፡ በኋላ ፡
ትንሽ ፡ የዝምታ ፡ ድምፅ ፡ ኾነ ።

13 ፤ ኤልያስም ፡ ያን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡ በመጐናጸፊያው ፡ ሸፈነ ፥ ወጥቶም ፡ በዋሻው ፡ ደጃፍ ፡
ቆመ ። እንሆ ፦ ኤልያስ ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ምን ፡ ታደርጋለኽ ፧ የሚል ፡ ድምፅ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጣ ።

14 ፤ ርሱም ፦ ለሰራዊት ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡ ቀንቻለኹ ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቃል ፡ ኪዳንኽን ፡
ትተዋልና ፥ መሠዊያዎችኽንም ፡ አፍርሰዋልና ፥ ነቢያትኽንም ፡ በሰይፍ ፡ ገድለዋልና ፤ እኔም ፡ ብቻዬን ፡
ቀርቻለኹ ፤ ነፍሴንም ፡ ሊወስዷት ፡ ይሻሉ ፡ አለ ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አለው ፦ ኺድ ፥ በመጣኽበትም ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡
ተመለስ ፤ ከዚያም ፡ በደረስኽ ፡ ጊዜ ፡ በሶርያ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ አዛሄልን ፡ ቅባው ፤

16 ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ የናሜሲን ፡ ልጅ ፡ ኢዩን ፡ ቅባው ፤ በፋንታኽም ፡ ነቢይ ፡ ይኾን ፡

ዘንድ ፡ የአቤልምሖላን ፡ ሰው ፡ የሣፋጥን ፡ ልጅ ፡ ኤልሳዕን ፡ ቅባው ፥ ከአዛሄልም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጠውን ፡ ኢዩ ፡ ይገድለዋል ፤ ከኢዩም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጠውን ፡ ኹሉ ።

17 ፤ ኢዩ ፡ ይገድለዋል ፤ ከኢዩም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጠውን ፡ ኹሉ ፡ ኤልሳዕ ፡ ይገድለዋል ።

18 ፤ እኔም ፡ ከእስራኤል ፡ ጕልበታቸውን ፡ ለበዓል ፡ ያላንበረከኩትን ፡ ኹሉ ፥ በአፋቸውም ፡ ያልሳሙትን ፡ ኹሉ ፥ ሰባት ፡
ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ለእኔ ፡ አስቀራለኹ ።

19 ፤ ከዚያም ፡ ኼደ ፥ የሣፋጥንም ፡ ልጅ ፡ ኤልሳዕን ፡ በዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ጥማድ ፡ በሬዎች ፡ ሲያርስ ፥ ርሱም ፡ ከዐሥራ ፡
ኹለተኛው ፡ ጋራ ፡ ኾኖ ፡ አገኘው ። ኤልያስም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ዐልፎ ፡ መጐናጸፊያውን ፡ ጣለበት ።

20 ፤ በሬዎቹንም ፡ ተወ ፥ ከኤልያስም ፡ በኋላ ፡ ሮጦ ፦ አባቴንና ፡ እናቴን ፡ እስማቸው ፡
ዘንድ ፥ እባክኽ ፥ ተወኝ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እከተልኻለኹ ፡ አለው ። ርሱም ፦ ኺድና ፡ ተመለስ ፤ ምን ፡
አድርጌልኻለኹ ፧ አለው ።

21 ፤ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ ተመልሶ ፡ ኹለቱን ፡ በሬዎች ፡ ወስዶ ፡ አረዳቸው ፥ ሥጋቸውንም ፡ በበሬዎቹ ፡ ዕቃ ፡
ቀቀለው ፥ ለሕዝቡም ፡ ሰጣቸው ፥ በሉም ፤ ርሱም ፡ ተነሥቶ ፡ ኤልያስን ፡ ተከተሎ ፡ ኼደ ፥ ያገለግለውም ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ ለኢይዝራኤላዊውም ፡ ለናቡቴ ፡ በሰማርያ ፡ ንጉሥ ፡ በአክአብ ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ።

2 ፤ አክአብም ፡ ናቡቴን ፦ በቤቴ ፡ አቅራቢያ ፡ ነውና ፥ የአትክልት ፡ ቦታ ፡ አደርገው ፡ ዘንድ ፡ የወይን ፡ ቦታኽን ፡
ስጠኝ ፤ ስለ ፡ ርሱም ፡ ከርሱ ፡ የተሻለ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ እሰጥኻለኹ ፤ ወይም ፡ ብትወድ ፡ ግምቱን ፡ ገንዘብ ፡
እሰጥኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።

3 ፤ ናቡቴም ፡ አክአብን ፦ የአባቶቼን ፡ ርስት ፡ እሰጥኽ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያርቅልኝ ፡ አለው ።

4 ፤ ኢይዝራኤላዊውም ፡ ናቡቴ ፦ የአባቶቼን ፡ ርስት ፡ አልሰጥኽም ፡ ብሎ ፡ ስለተናገረው ፡ አክአብ ፡ ተቈጥቶና ፡ ተናዶ ፡
ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ። በዐልጋውም ፡ ላይ ፡ ተጋደሞ ፡ ፊቱን ፡ ተሸፋፈነ ፥ እንጀራም ፡ አልበላም ።

5 ፤ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጥታ ፦ ልብኽ ፡ የሚያዝን ፡ እንጀራስ ፡ የማትበላ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡
ነው ፧ አለችው ።

6 ፤ ርሱም ፦ ኢይዝራኤላዊውን ፡ ናቡቴን ፦ የወይንኽን ፡ ቦታ ፡ በገንዘብ ፡ ስጠኝ ፤ ወይም ፡ ብትወድ ፡ በፋንታው ፡
ሌላ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ እሰጥኻለኹ ፡ ብዬ ፡ ተናገርኹት ፤ ርሱ ፡ ግን ፦ የወይን ፡ ቦታዬን ፡ አልሰጥኽም ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡
መለሰልኝ ፡ ነው ፡ አላት ።

7 ፤ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ። አንተ ፡ አኹን ፡ የእስራኤልን ፡ መንግሥት ፡ ትገዛለኽን ፧ ተነሣ ፡ እንጀራም ፡ ብላ ፥ ልብኽም ፡
ደስ ፡ ይበላት ፤ የኢይዝራኤላዊውን ፡ የናቡቴን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ እሰጥኻለኹ ፡ አለችው ።

8 ፤ በአክአብም ፡ ስም ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈች ፥ በማኅተሙም ፡ አተመችው ፤ በከተማው ፡ ወደ ፡ ነበሩትና ፡ ከናቡቴም ፡ ጋራ ፡
ወደተቀመጡት ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከበርቴዎች ፡ ደብዳቤውን ፡ ላከች ።

9 ፤ በደብዳቤውም ፦ ስለ ፡ ጾም ፡ ዐዋጅ ፡ ንገሩ ፥ ናቡቴንም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አስቀምጡት ፤

10 ፤ ኹለትም ፡ ምናምንቴ ፡ ሰዎች ፡ በፊቱ ፡ አስቀምጡና ፦ እግዚአብሔርንና ፡ ንጉሡን ፡ ሰድቧል ፡ ብለው ፡
ይመስክሩበት ፤ አውጥታችኹም ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ውገሩት ፡ ብላ ፡ ጻፈች ።

11 ፤ በከተማውም ፡ የተቀመጡት ፡ የከተማው ፡ ሰዎችና ፡ ሽማግሌዎች ፡ ከበርቴዎችም ፡ ኤልዛቤል ፡ እንዳዘዘቻቸውና ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ በተላከው ፡ ደብዳቤ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ እንዲሁ ፡ አደረጉ ።

12 ፤ የጾም ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ፥ ናቡቴንም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አስቀመጡት ።

13 ፤ ኹለቱም ፡ ምናምንቴ ፡ ሰዎች ፡ ገብተው ፡ በፊቱ ፡ ተቀመጡ ፤ ምናምንቴዎቹ ፡ ሰዎችም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ። ናቡቴ ፡
እግዚአብሔርንና ፡ ንጉሡን ፡ ሰድቧል ፡ ብለው ፡ በናቡቴ ፡ ላይ ፡ መሰከሩ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከከተማ ፡ አውጥተው ፡
እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ወገሩት ።

14 ፤ ወደ ፡ ኤልዛቤልም ፦ ናቡቴ ፡ ተወግሮ ፡ ሞተ ፡ ብለው ፡ ላኩ ።

15 ፤ ኤልዛቤልም ፡ ናቡቴ ፡ ተወግሮ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ኤልዛቤል ፡ አክአብን ፦ ናቡቴ ፡ ሞቷል ፡ እንጂ ፡ በሕይወት ፡ አይደለምና ፡ በገንዘብ ፡ ይሰጥኽ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ያለውን ፡ የኢይዝራኤላዊውን ፡ የናቡቴን ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ተነሥተኽ ፡ ውረስ ፡ አለችው ።

16 ፤ አክአብም ፡ ናቡቴ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ይወርሰው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤላዊው ፡ ወደናቡቴ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ ሊወርድ ፡ ተነሣ ።

17 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ቴስብያዊው ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

18 ፤ ተነሥተኽ ፡ በሰማርያ ፡ የሚኖረውን ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ አክአብን ፡ ትገናኝ ፡ ዘንድ ፡
ውረድ ፤ እንሆ ፥ ይወርሰው ፡ ዘንድ ፡ በወረደበት ፡ በናቡቴ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ውስጥ ፡ አለ ።

19 ፤ አንተም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ገድለኽ ፡ ወረስኽውን ፧ ብለኽ ፡
ንገረው ። ደግሞም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ውሻዎች ፡ የናቡቴን ፡ ደም ፡ በላሱበት ፡ ስፍራ ፡ የአንተን ፡ ደም ፡ ደግሞ ፡ ውሻዎች ፡ ይልሱታል ፡ ብለኽ ፡ ንገረው ።

20 ፤ አክአብም ፡ ኤልያስን ፦ ጠላቴ ፡ ሆይ ፥ አገኘኸኝን ፧ አለው ። ርሱም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
መለሰለት ፦ አግኝቼኻለኹ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡ ራስኽን ፡ ሸጠኻልና ።

21 ፤ እንሆ ፥ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣብኻለኹ ፥ ፈጽሞም ፡ እጠርግኻለኹ ፥ ከአክአብም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተለቀቀውን ፡ ወንድ ፡ ኹሉ ፡ አጠፋለኹ ፤

22 ፤ በሥራኽም ፡ አስቈጥተኸኛልና ፥ እስራኤልንም ፡ አስተኻልና ፥ ቤትኽን ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፥ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ቤት ፥ እንደ ፡ አኪያም ፡ ልጅ ፥ እንደ ፡ ባኦስ ፡ ቤት ፡ አደርገዋለኹ ።

23 ፤ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኤልዛቤል ፦ በኢይዝራኤል ፡ ቅጥር ፡ አጠገብ ፡ ኤልዛቤልን ፡ ውሻዎች ፡ ይበሏታል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

24 ፤ ከአክአብም ፡ ወገን ፡ በከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ የሞተውን ፡ ውሻዎች ፡ ይበሉታል ፤ በሜዳውም ፡ የሞተውን ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይበሉታል ።

25 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፋት ፡ ለመሥራት ፡ ራሱን ፡ እንደ ፡ ሸጠ ፥ ሚስቱም ፡ ኤልዛቤል ፡ እንደ ፡
ነዳችው ፥ እንደ ፡ አክአብ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።

26 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ያጠፋቸው ፡ አሞራውያን ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ኹሉ ፥ ጣዖታትን ፡ በመከተል ፡ እጅግ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ሠራ ።

27 ፤ አክአብም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡ ገላውን ፡ ማቅ ፡ አለበሰ ፥ ጾመም ፥ በማቅ ፡ ላይም ፡ ተኛ ፥ ቅስስ ፡ ብሎም ፡ ኼደ ።

28 ፤ 29 ፤ ደግሞም ፦ አክአብ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ተዋረደ ፡ አየኽን ፧ በፊቴ ፡ የተዋረደ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ በልጁ ፡ ዘመን ፡ በቤቱ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣለኹ ፡ እንጂ ፡ በርሱ ፡ ዘመን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አላመጣም ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ቴስብያዊው ፡ ወደ ፡ ኤልያስ ፡ መጣ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ።

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ጭፍራውን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ነገሥት ፡ ነበሩ ፥ ፈረሶችና ፡ ሠረገላዎችም ፡ ነበሩ ፤ ወጥቶም ፡ ሰማርያን ፡ ከበበ ፥ ወጋትም ።

2 ፤ ወደእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አክአብ ።

3 ፤ ወልደ ፡ አዴር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ብርኽና ፡ ወርቅኽ ፡ ለእኔ ፡ ነው ፤ ሴቶችኽና ፡ መልካካሞቹም ፡ ልጆችኽ ፡ ለእኔ ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ መልእክተኞችን ፡ ላከ ።

4 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መልሶ ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ እንዳልኽ ፡ ነው ፤ እኔ ፡ ለኔም ፡ የኾነው ፡ ኹሉ ፡
የአንተ ፡ ነው ፡ አለ ።

5 ፤ ደግሞም ፡ መልእክተኞች ፡ ተመልሰው ፦ ወልደ ፡ አዴር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ቀድሞ ፡ ብርኽንና ፡ ወርቅኽን ፡
ሴቶችኽንና ፡ ልጆችኽንም ፡ ትሰጠኛለኽ ፡ ብዬ ፡ ልኬብኽ ፡ ነበር ፤

6 ፤ ነገም ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ባሪያዎቼን ፡ እልክብኻለኹ ፥ ቤትኽንም ፡ የባሪያዎችኽንም ፡ ቤቶች ፡ ይበረብራሉ ፤ ደስ ፡
የሚያሠኛቸውንም ፡ ኹሉ ፡ በእጃቸው ፡ አድርገው ፡ ይወስዳሉ ፡ አሉ ።

7 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የአገሩን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ጠርቶ ፦ ተመልከቱ ፥ ይህም ፡ ሰው ፡ ክፉ ፡ እንዲሻ ፡
እዩ ፤ ስለ ፡ ሴቶቼ ፡ ስለ ፡ ልጆቼ ፡ ስለ ፡ ብሬና ፡ ወርቄም ፡ ላከብኝ ፥ እንቢም ፡ አላልኹም ፡ አለ ።

8 ፤ ሽማግሌዎችም ፡ ኹሉ ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፦ አትስማው ፥ ዕሺም ፡ አትበለው ፡ አሉት ።

9 ፤ ለወልደ ፡ አዴርም ፡ መልእክተኞች ፦ ለጌታዬ ፡ ለንጉሥ ፦ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፡ በመዠመሪያ ፡ የላክኽብኝን ፡
ኹሉ ፡ አደርጋለኹ ፤ ይህን ፡ ግን ፡ ኣደርገው ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፡ በሉት ፡ አላቸው ። መልእክተኞችም ፡ ተመልሰው ፡
ይህን ፡ አወሩለት ።

10 ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፦ ለሚከተለኝ ፡ ሕዝብ ፡ የሰማርያ ፡ ትቢያ ፡ ጭብጥ ፡ ጭብጥ ፡ ይበቃው ፡ እንደ ፡
ኾነ ፥ አማልክት ፡ ይህን ፡ ያድርጉብኝ ፡ ይህን ፡ ይጨምሩብኝ ፡ ብሎ ፡ ላከበት ።

11 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መልሶ ፦ በቃ ፤ ለሰልፍ ፡ የሚታጠቅ ፡ ጋሻ ፡ ጦሩን ፡ እንደሚያወልቅ ፡ አይመካ ፡ አለው ።

12 ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፡ ያን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋራ ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ይጠጣ ፡
ነበር ፤ ባሪያዎቹንም ፦ ተሰለፉ ፡ አላቸው ፤ እነርሱም ፡ በከተማዪቱ ፡ ትይዩ ፡ ተሰለፉ ።

13 ፤ እንሆም ፥ ነቢይ ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አክአብ ፡ ቀርቦ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህን ፡ ብዙ ፡
ጭፍራ ፡ ኹሉ ፡ ታያለኽን ፧ እንሆ ፥ ዛሬ ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ታውቃለኽ ፡ አለ ።

14 ፤ አክአብም ፦ በማን ፧ አለ ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በአውራጃዎቹ ፡ አለቃዎች ፡
ጕልማሳዎች ፥ አለ ፤ ርሱም ፦ ሰልፉን ፡ ማን ፡ ይዠምራል ፧ አለ ፤ ርሱም ፦ አንተ ፡ አለው ።

15 ፤ የአውራጃዎቹንም ፡ አለቃዎች ፡ ጕልማሳዎች ፡ ቈጠረ ፥ ኹለት ፡ መቶም ፡ ሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ፤ ከነርሱም ፡
በኋላ ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፥ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፥ ቈጠረ ፥ ሰባትም ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

16 ፤ ቀትርም ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ወጡ ፤ ወልደ ፡ አዴር ፡ ረዳቶቹም ፡ ሠላሳ ፡ ኹለቱ ፡ ነገሥታት ፡ እየጠጡ ፡ በድንኳን ፡
ውስጥ ፡ ይሰክሩ ፡ ነበር ።

17 ፤ የአውራጃዎቹም ፡ አለቃዎች ፡ ጕልማሳዎች ፡ አስቀድመው ፡ ወጡ ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፡ መልእክተኞችን ፡
ላከ ፥ እነርሱም ፦ ሰዎች ፡ ከሰማርያ ፡ ወጥተዋል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

18 ፤ ርሱም ፦ ለዕርቅ ፡ ወይም ፡ ለሰልፍ ፡ መጥተው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በሕይወታቸው ፡ ያዟቸው ፥ አለ ።

19 ፤ እነዚህም ፡ የአውራጃዎች ፡ አለቃዎች ፡ ጕልማሳዎች ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጡ ፥ ሰራዊትም ፡ ተከተላቸው ።

20 ፤ ኹሉም ፡ በያንዳንዱ ፡ በፊቱ ፡ የነበረውን ፡ ሰው ፡ ገደለ ፥ ሶርያውያንም ፡ ሸሹ ፤ እስራኤልም ፡
አሳደዷቸው ፥ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ በፈረሱ ፡ አመለጠ ።

21 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥም ፡ ወጥቶ ፡ ፈረሶቹንና ፡ ሠረገላዎቹን ፡ ያዘ ፥ ሶርያውያንንም ፡ በታላቅ ፡ ውጊት ፡ ገደላቸው ።

22 ፤ ነቢዩም ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ቀርቦ ፦ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ በሚመጣው ፡ ዓመት ፡
ይመጣብኻልና ፥ ኺድ ፥ በርታ ፥ የምታደርገውንም ፡ ተመልከትና ፡ ዕወቅ ፡ አለው ።

23 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፦ አምላካቸው ፡ የተራራዎች ፡ አምላክ ፡
ነው ፤ ስለዚህ ፥ በርትተውብን ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሜዳ ፡ ላይ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ብንዋጋ ፡ በርግጥ ፡ እንበረታባቸዋለን ።

24 ፤ ይህንም ፡ አድርግ ፤ ከጭፍራዎችኽ ፡ ነገሥታቱን ፡ አርቅ ፥ በፋንታቸውም ፡ አለቃዎችን ፡ ሹም ።

25 ፤ አንተም ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ጠፋብኽ ፡ ሰራዊት ፣ ፈረሱን ፡ በፈረስ ፡ ፋንታ ፣ ሠረገላውንም ፡ በሠረገላ ፡ ፋንታ ፣ ሰራዊትን ፡ ቍጠር ፤ በሜዳም ፡ ላይ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ እንዋጋለን ፣ በርግጥም ፡ እንበረታባቸዋለን ። ምክራቸውንም ፡ ሰማ ፣ እንዲሁም ፡ አደረገ ። ፕ ፡

26 ፤ በሚመጣውም ፡ ዓመት ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ሶርያውያንን ፡ አሰለፈ ፣ ከእስራኤልም ፡ ጋራ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ወጣ ።

27 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ተሰለፉ ፣ ሊገጥሟቸውም ፡ ወጡ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ኹለት ፡ ትናንሽ ፡ የፍየል ፡ መንጋዎች ፡ ኾነው ፡ በፊታቸው ፡ ሰፈሩ ፤ ሶርያውያን ፡ ግን ፡ ምድሩን ፡ ሞልተው ፡ ነበር ።

28 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ቀርቦ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሶርያውያን ፦ እግዚአብሔር ፡ የተራራዎች ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሸለቆ ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፡ ብለዋልና ፣ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ጭፍራ ፡ ኹሉ ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ፣ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ፡ አለው ።

29 ፤ እነዚህም ፡ በእነዚያ ፡ ትይዩ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ ሰፈሩ ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ተጋጠሙ ፣ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከሶርያውያን ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ እግረኛ ፡ ገደሉ ።

30 ፤ የቀሩትም ፡ ወደ ፡ አፌቅ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ሸሹ ፤ ቅጥሩም ፡ በቀሩት ፡ በኻያ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ወደቀ ። ወልደ ፡ አዴርም ፡ ሸሽቶ ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ወደ ፡ ዕልፍኙ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።

31 ፤ ባሪያዎቹም ፦ እንሆ ፣ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነገሥታት ፡ መሓሪዎች ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ሰምተናል ፤ በወገባችን ፡ ማቅ ፡ እንታጠቅ ፣ በራሳችንም ፡ ገመድ ፡ እንጠምጥም ፣ ወደእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ እንውጣ ፤ ምናልባት ፡ ነፍስኽን ፡ ይምራታል ፡ አሉት ።

32 ፤ ወገባቸውንም ፡ በማቅ ፡ ታጠቁ ፣ በራሳቸውም ፡ ገመድ ፡ ጠመጠሙ ፣ ወደእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ መጥተው ፦ ባሪያኽ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፦ ነፍሴን ፡ ትምራት ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ ብሏል ፡ አሉት ። ርሱም ፦ ገና ፡ በሕይወቱ ፡ አለን ፧ ወንድሜ ፡ ነው ፣ አለ ።

33 ፤ ሰዎቹም ፡ የደግ ፡ ምልክት ፡ አደረጉትና ፡ ቃሉን ፡ ከአፉ ፡ ተቀብለው ። ወንድምኽ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ አለ ፡ አሉት ። ርሱም ፦ ኺዱ ፣ አምጡት ፡ አለ ። ወልደ ፡ አዴርም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወጣ ፣ በሠረገላውም ፡ ላይ ፡ አስቀመጠው ።

34 ፤ ወልደ ፡ አዴርም ፦ አባቴ ፡ ከአባትኽ ፡ የወሰዳቸውን ፡ ከተማዎች ፡ እመልስልኻለኹ ፤ አባቴ ፡ በሰማርያ ፡ እንዳደረገ ፡ አንተ ፡ በደማስቆ ፡ ገበያ ፡ ታደርጋለኽ ፡ አለው ። አክአብም ፦ እኔም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እሰድኻለኹ ፡ አለ ። ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጎ ፡ ሰደደው ።

35 ፤ ከነቢያትም ፡ ወገን ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ባልንጀራውን ፦ ምታኝ ፡ አለው ። ሰውዮውም ፡ ይመታው ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለ ።

36 ፤ ርሱም ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማኽምና ፣ እንሆ ፣ ከእኔ ፡ በራቅኽ ፡ ጊዜ ፡ አንበሳ ፡ ይገድልኻል ፡ አለው ። ከርሱም ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡ አንበሳ ፡ አግኝቶ ፡ ገደለው ።

37 ፤ ደግሞም ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ አግኝቶ ፦ ምታኝ ፡ አለው ። ሰውዮውም ፡ መታው ፣ በመምታቱም ፡ አቈሰለው ።

38 ፤ ነቢዩም ፡ ኼዶ ፡ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡ ንጉሡን ፡ ቈየው ፤ ዐይኖቹንም ፡ በቀጸላው ፡ ሸፍኖ ፡ ተሸሸገ ።

39 ፤ ንጉሡም ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ጮኸ ፦ ባሪያኽ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ መካከል ፡ ወጣ ፤ እንሆም ፣ አንድ ፡ ሰው ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አመጣና ፦ ይህን ፡ ሰው ፡ ጠብቅ ፣ ቢኰበልልም ፡ ነፍስኽ ፡ በነፍሱ ፡ ፋንታ ፡ ትኾናለች ፣ ወይም ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ትከፍላለኽ ፡ አለኝ ።

40 ፤ ባሪያኽም ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ሲመለከት ፡ ጠፋ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፦ ፍርድኽ ፡ እንዲሁ ፡ ይኾናል ፤ አንተ ፡ ፈርደኸዋል ፡ አለው ።

41 ፤ ፈጥኖም ፡ ቀጸላውን ፡ ከዐይኑ ፡ አነሣ ፡ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቀው ።

42 ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ዕርም ፡ ያልኹትን ፡ ሰው ፡ ከእጅኽ ፡ አውጥተኻልና ፣ ነፍስኽ ፡

በነፍሱ ፡ ፋንታ ፡ ሕዝብኽም ፡ በሕዝቡ ፡ ፋንታ ፡ ይኾናሉ ፡ አለው ።

43 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ እየተቈጣና ፡ እየተናደደ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ፥ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መጣ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ።

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ሶርያና ፡ እስራኤልም ፡ ሳይዋጉ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጡ ።

2 ፤ በሦስተኛውም ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወረደ ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎቹን ፡— ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ የእኛ ፡ እንደ ፡ ኾነች ፥ እኛም ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ሳንወስዳት ፡ ዝም ፡ እንዳልን ፡ ታውቃላችኹን ፧ አላቸው ።

4 ፤ ኢዮሳፍጥንም ፡— በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ እንዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ትመጣለኽን ፧ አለው ። ኢዮሳፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፥ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡ ሕዝብኽ ፥ ፈረሶቼም ፡ እንደ ፡ ፈረሶችኽ ፡ ናቸው ፡ አለው ።

5 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡— የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አስቀድመኽ ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

6 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ነቢያቱን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ የሚያኽሉትን ፡ ሰዎች ፡ ሰብስቦ ፡— ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡ ልኺድን ፧ ወይስ ፡ ልቅር ፧ አላቸው ። እነርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፥ ውጣ ፡ አሉት ።

7 ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ ግን ፡— እንጠይቀው ፡ ዘንድ ፡ ሌላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ በዚህ ፡ አይገኝምን ፧ አለ ።

8 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፡— እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ የይምላ ፡ ልጅ ፡ ሚክያስ[166] ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አለ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡ አይናገርልኝምና ፡ እጠላዋለኹ ፡ አለው ። ኢዮሳፍጥም ፡— ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ አይበል ፡ አለ ።

9 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አንዱን ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ጠርቶ ፡— የይምላን ፡ ልጅ ፡ ሚክያስን ፡ ፈጥነኽ ፡ አምጣ ፡ አለው ።

10 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ልብሰ ፡ መንግሥት ፡ ለብሰው ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ በአደባባይ ፡ በዙፋኖቻቸው ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ነቢያቱም ፡ ዅሉ ፡ በፊታቸው ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ።

11 ፤ የክንዓና ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስም ፡ የብረት ፡ ቀንዶች ፡ ሠርቶ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ሶርያውያንን ፡ ትወጋለኽ ፡ አለ ።

12 ፤ ነቢያትም ፡ ዅሉ ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፥ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ኺድና ፡ ተከናወን ፡ እያሉ ፡ እንዲህ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ።

13 ፤ ሚክያስንም ፡ ሊጠራ ፡ የኼደ ፡ መልእክተኛ ፡— እንሆ ፥ ነቢያት ፡ ዅሉ ፡ ባንድ ፡ አፍ ፡ ኾነው ፡ ለንጉሡ ፡ መልካምን ፡ ይናገራሉ ፤ ቃልኽም ፡ እንደ ፡ ቃላቸው ፡ እንዲኾን ፡ መልካም ፡ እንድትናገር ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

14 ፤ ሚክያስም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! እግዚአብሔር ፡ የሚነግረኝን ፡ ርሱን ፡ እናገራለኹ ፡ አለ ።

15 ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡— ሚክያስ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡ እንኺድን ፧ ወይስ ፡ እንቅር ፧ አለው ፤ ርሱም ፡— ውጣና ፡ ተከናወን ፤ እግዚአብሔርም ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታል ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

16 ፤ ንጉሡም ፡— ከእውነት ፡ በቀር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንዳትነግረኝ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ አምልኻለኹ ፧ አለው ።

17 ፤ ርሱም ፡— እስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ጠባቂ ፡ እንደሌላቸው ፡ በጎች ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ ተበትነው ፡

166 ዕብ. ፥ ሚከያሁ ፡ (ማን ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፧) ።

አየኹ ፤ እግዚአብሔርም ፦ ለእነዚህ ፡ ጌታ ፡ የላቸውም ፡ እያንዳንዱም ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ አለ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

18 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ እንደማይናገርልኝ ፡ አላልኹኽምን ፧ አለው ።

19 ፤ ሚክያስም ፡ አለ ፦ እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ እግዚአብሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ተቀምጦ ፥ የሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ዅሉ ፡ በቀኙና ፡ በግራው ፡ ቆመው ፡ አየኹ ።

20 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ወጥቶ ፡ በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ይወድቅ ፡ ዘንድ ፡ አክአብን ፡ የሚያሳስት ፡ ማን ፡ ነው ፧ አለ ። አንዱም ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፥ ሌላውም ፡ እንዲያ ፡ የለ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ።

21 ፤ መንፈስም ፡ ወጣ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፦ እኔ ፡ አሳስተዋለኹ ፡ አለ ።

22 ፤ እግዚአብሔርም ፦ በምን ፧ አለው ፤ ርሱም ፦ ወጥቼ ፡ በነቢያቱ ፡ ዅሉ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡ እኾናለኹ ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፦ ማሳሳትስ ፡ ታሳስተዋለኽ ፥ ይኾንልኻልም ፤ ውጣ ፥ እንዲሁም ፡ አድርግ ፡ አለ ።

23 ፤ አኹንም ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእነዚህ ፡ በነቢያትኽ ፡ ዅሉ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡ አድርጓል ፤ እግዚአብሔርም ፡ በላይኽ ፡ ክፉ ፡ ተናግሮብኻል ።

24 ፤ የክንዓናም ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ቀረበ ፥ ሚክያስንም ፡ ጕንጩን ፡ በጥፊ ፡ መታውና ። አንተን ፡ ሊናገር ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ ዐለፈ ፧ አለ ።

25 ፤ ሚክያስም ፦ እንሆ ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ ልትሸሸግ ፡ ወደ ፡ ዕልፍኝኽ ፡ በኼድኽ ፡ ጊዜ ፡ ታያለኽ ፡ አለ ።

26 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፦ ሚክያስን ፡ ውሰዱ ፥ ወደከተማዪቱም ፡ ሹም ፡ ወደ ፡ ዐሞን ፡ ወደንጉሡም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአስ ፡ መልሳችኹ ፦ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

27 ፤ በደኅና ፡ እስክመለስ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ሰው ፡ በግዞት ፡ አኑሩት ፥ የመከራም ፡ እንጀራ ፡ መግቡት ፥ የመከራም ፡ ውሃ ፡ አጠጡት ፡ በሉ ፡ አለ ።

28 ፤ ሚክያስም ፦ በደኅና ፡ ብትመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ የተናገረ ፡ አይደለም ፡ አለ ። ደግሞም ፦ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፡ አለ ።

29 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ወጡ ።

30 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ልብሴን ፡ ለውጬ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እገባለኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ልብስኽን ፡ ልበስ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ ለውጦ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ገባ ።

31 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ሠላሳ ፡ ኹለቱን ፡ የሠረገላዎች ፡ አለቃዎች ፦ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በቀር ፥ ታናሽ ፡ ቢኾን ፡ ወይም ፡ ታላቅ ፡ ከማናቸውም ፡ ጋራ ፡ አትግጠሙ ፡ ብሎ ፡ አዞ ፡ ነበር ።

32 ፤ የሠረገላዎች ፡ አለቃዎችም ፡ ኢዮሳፍጥን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፦ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡ አሉ ፤ ይገጥሙትም ፡ ዘንድ ፡ ከበቡት ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ጮኸ ።

33 ፤ የሠረገላዎች ፡ አለቃዎችም ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልኾነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ርሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሱ ።

34 ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ ቀስቱን ፡ ድንገት ፡ ገትሮ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ በጥሩሩ ፡ ልብስ ፡ መጋጠሚያ ፡ በኩል ፡ ወጋው ፤ ሠረገለኛውንም ፦ መልሰኽ ፡ ንዳ ፥ ተወግቻለኹና ፡ ከሰልፍ ፡ ውስጥ ፡ አውጣኝ ፡ አለው ።

35 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፍ ፡ በረታ ፤ ንጉሡም ፡ በሶርያውያን ፡ ፊት ፡ በሠረገላው ፡ ላይ ፡ ተደግፎ ፡ ነበር ፥ ማታም ፡ ሞተ ፤ የቍስሉም ፡ ደም ፡ በሠረገላው ፡ ውስጥ ፡ ፈሰሰ ።

36 ፤ በሰራዊቱም ፡ መካከል ፡ ፀሓይ ፡ ስትገባ ፦ ንጉሡ ፡ ሞቷልና ፥ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ከተማው ፥ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይኺድ ፡ የሚል ፡ ጩኸት ፡ ኾነ ።

37 ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መጡ ፥ ንጉሡንም ፡ በሰማርያ ፡ ቀበሩት ።

38 ፤ አመንዝራዎች ፡ በታጠቡባት ፡ በሰማርያ ፡ ኵሬ ፡ ሠረገላውን ፡ ዐጠቡት ፥ እግዚአብሔርም ፡ እንደተናገረው ፡ ቃል ፡

ውሻዎች ፡ ደሙን ፡ ላሱት ።

39 ፤ የቀረውም ፡ የአክአብ ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ኹሉ ፥ ከዝኆን ፡ ጥርስም ፡ የሠራው ፡ ቤት ፥ የሠራቸውም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

40 ፤ አክአብም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ አካዝያስ[167] ፡ ነገሠ ።

41 ፤ አክአብም ፡ በነገሠ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሣ ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

42 ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጐበዝ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡ ዓዛባ ፡ የተባለች ፡ የሺልሒ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

43 ፤ በአባቱም ፡ በአሣ ፡ መንገድ ፡ ኹሉ ፡ ኼደ ፥ ከርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎች ፡ አላራቀም ፤ ሕዝቡ ፡ ገና ፡ በኰረብታዎቹ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

44 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ታረቀ ።

45 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ጭከና ፥ እንዴትም ፡ እንደ ፡ ተወጋ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

46 ፤ ከአባቱ ፡ ከአሣ ፡ ዘመን ፡ የተረፉትን ፡ ሰዶማውያን ፡ ከምድር ፡ አጠፋ ።

47 ፤ በኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ አልነበረም ፤ ሹሙም ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ነበረ ።

48 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ወደ ፡ኦፊር ፡ ኼደው ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ የተርሴስን ፡ መርከቦች ፡ ሠራ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ መርከቦቹ ፡ በዔጽዮንጋብር ፡ ተሰበሩ ፡ እንጂ ፡ አልኼዱም ።

49 ፤ የአክአብም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ባሪያዎቼ ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ በመርከብ ፡ ይኺዱ ፡ አለው ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ ግን ፡ አልወደደም ።

50 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ ኢዮራም[168] ፡ ነገሠ ።

51 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሳፍጥ ፡ በዐሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የአክአብ ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

52 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፥ በአባቱና ፡ በእናቱም ፡ መንገድ ፥ እስራኤልንም ፡ ባሳተው ፡ በናባጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ መንገድ ፡ ኼደ ።

53 ፤ በዓልንም ፡ አመለከ ፡ ሰገደለትም ፤ አባቱም ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣ ፨

167 ዕብ. ፥ አኀዝያሁ ።

168 ዕብ. ፥ የወራም ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፲ አክአብም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ሞዐብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

2 ፲ አካዝያስም ፡ በሰማርያ ፡ በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ ሳለ ፡ ከዐይነ ፡ ርግቡ ፡ ወድቆ ፡ ታመመ ፲ ርሱም ፡— ኺዱ ፡ ከዚህም ፡ ደዌ ፡
እድን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ የዐቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ።

3 ፲ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ቴስብያዊውን ፡ ኤልያስን ፡— ተነሣ ፥ የሰማርያን ፡ ንጉሥ ፡ መልእክተኛዎች ፡
ለመገናኘት ፡ ውጣና ፡ የዐቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ትጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ የምትኼዱት ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
አምላክ ፡ ስለሌለ ፡ ነውን ፡ ፡

4 ፲ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፡ ከወጣኽበት ፡ ዐልጋ ፡ አትወርድም ፡ በላቸው ፡
አለው ። ኤልያስም ፡ ኼደ ።

5 ፲ መልእክተኛዎችም ፡ ወደ ፡ አካዝያስ ፡ ተመለሱ ፥ ርሱም ፡— ለምን ፡ ተመለሳችኹ ፡ አላቸው ።

6 ፲ እነርሱም ፡— አንድ ፡ ሰው ፡ ሊገናኘን ፡ መጣና ፡— ኺዱ ፥ ወደላካችኹም ፡ ንጉሥ ፡ ተመልሳችኹ ፡— እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— የዐቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ የላከኽ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አምላክ ፡
ስለሌለ ፡ ነውን ፡ ስለዚህ ፡ ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፡ ከወጣኽበት ፡ ዐልጋ ፡ አትወርድም ፡ በሉት ፡ አለን ፡ አሉት ።

7 ፲ ርሱም ፡— ሊገናኛችኹ ፡ የወጣው ፥ ይህንስ ፡ ቃል ፡ የነገራችኹ ፡ ሰው ፡ መልኩ ፡ ምን ፡ ይመስላል ፡ አላቸው ።

8 ፲ እነርሱም ፡— ሰውዮው ፡ ጠጕራም ፡ ነው ፥ በወገቡም ፡ ጠፍር ፡ ታጥቆ ፡ ነበር ፡ አሉት ። ርሱም ፡— ቴስብያዊው ፡
ኤልያስ ፡ ነው ፡ አለ ።

9 ፲ ንጉሡም ፡ የዐምሳ ፡ አለቃውን ፡ ከዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ሰደደ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ ወጣ ፲ እንሆም ፥ በተራራ ፡ ራስ ፡
ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ። ርሱም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ ንጉሡ ፡— ውረድ ፡ ይልኻል ፡ አለው ።

10 ፲ ኤልያስም ፡ መልሶ ፡ የዐምሳ ፡ አለቃውን ፡— እኔስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡
ትውረድ ፥ አንተንም ፥ ዐምሳውንም ፡ ሰዎችኽን ፡ ትብላ ፡ አለው ። እሳትም ፡ ከሰማይ ፡ ወርዳ ፡ ርሱንና ፡ ዐምሳውን ፡
ሰዎቹን ፡ በላች ።

11 ፲ ደግሞም ፡ ሌላ ፡ የዐምሳ ፡ አለቃ ፡ ከዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ላከበት ፲ ርሱም ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡
ሆይ ፥ ንጉሡ ፡— ፈጥነኽ ፡ ውረድ ፡ ይላል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

12 ፲ ኤልያስም ፡— እኔስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ትውረድ ፥ አንተንም ፡ ዐምሳውንም ፡
ሰዎችኽን ፡ ትብላ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዳ ፡ ርሱንና ፡ ዐምሳውን ፡ ሰዎቹን ፡ በላች ።

13 ፲ ደግሞም ፡ ሦስተኛ ፡ የዐምሳ ፡ አለቃ ፡ ከዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ሰደደ ፲ ሦስተኛውም ፡ የዐምሳ ፡ አለቃ ፡ ወጥቶ ፡
በኤልያስ ፡ ፊት ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበረከከና ፡— የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ ነፍሴና ፡ የእነዚህ ፡ የዐምሳው ፡ ባሪያዎችኽ ፡
ነፍስ ፡ በፊትኽ ፡ የከበረች ፡ ትኹን ።

14 ፲ እንሆ ፥ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወርዳ ፡ የፊተኛዎቹን ፡ ኹለቱን ፡ የዐምሳ ፡ አለቃዎችና ፡ ዐምሳ ፡ ዐምሳውን ፡ ሰዎቻቸውን ፡
በላች ፲ አኹን ፡ ግን ፡ ነፍሴ ፡ በፊትኽ ፡ የከበረች ፡ ትኹን ፡ ብሎ ፡ ለመነው ።

15 ፲ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ኤልያስን ፡— ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ውረድ ፥ አትፍራውም ፡ አለው ። ተነሥቶም ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወረደ ።

16 ፲ ኤልያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የዐቃሮንን ፡ አምላክ ፡ ብዔልዜቡልን ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡

መልእክተኞዎችን ፡ ልከኻልና ፥ ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፡ ከወጣኽበት ፡ ዐልጋ ፡ አትወርድም ፡ አለው ።

17 ፤ ኤልያስም ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሞተ ። ልጅም ፡ አልነበረውምና ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሳፍጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድሙ ፡ ኢዮራም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

18 ፤ አካዝያስ ፡ ያደረገው ፡ የቀረው ፡ ነገር ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ እግዚአብሔር ፡ ኤልያስን ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ሊያወጣው ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ ኤልያስ ፡ ከኤልሳዕ ፡ ጋራ ፡ ከገልገላ ፡ ተነሣ ።

2 ፤ ኤልያስም ፡ ኤልሳዕን ፦ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ልኮኛልና ፥ በዚህ ፡ ቈይ ፡ አለው ። ኤልሳዕም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ ፥ አልለይኽም ፡ አለ ። ወደ ፡ ቤቴልም ፡ ወረዱ ።

3 ፤ በቤቴልም ፡ የነበሩ ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ኤልሳዕ ፡ ወጥተው ፦ እግዚአብሔር ፡ ጌታኽን ፡ ከራስኽ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ እንዲወስደው ፡ ዐውቀኻልን ፧ አሉት ። ርሱም ፦ አዎን ፥ ዐውቄያለኹ ፤ ዝም ፡ በሉ ፡ አላቸው ።

4 ፤ ኤልያስም ፦ ኤልሳዕ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ልኮኛልና ፥ እባክኽ ፥ በዚህ ፡ ቈይ ፡ አለው ። ርሱም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ ፥ አልለይኽም ፡ አለ ።

5 ፤ ወደ ፡ ኢያሪኮም ፡ መጡ ። በኢያሪኮም ፡ የነበሩ ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ኤልሳዕ ፡ ቀርበው ፦ እግዚአብሔር ፡ ጌታኽን ፡ ከራስኽ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ እንዲወስደው ፡ ዐውቀኻልን ፧ አሉት ። ርሱም ፦ አዎን ፡ ዐውቄያለኹ ፤ ዝም ፡ በሉ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

6 ፤ ኤልያስም ፦ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ልኮኛልና ፥ እባክኽ ፥ በዚህ ፡ ቈይ ፡ አለው ። ርሱም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ ፥ አልለይኽም ፡ አለ ። ኹለቱም ፡ ኼዱ ።

7 ፤ ከነቢያትም ፡ ልጆች ፡ ዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ ኼዱ ፥ በፊታቸውም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ፤ እነዚህም ፡ ኹለቱ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዳር ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

8 ፤ ኤልያስም ፡ መጐናጸፊያውን ፡ ወስዶ ፡ ጠቀለለው ፥ ውሃውንም ፡ መታ ፥ ወዲህና ፡ ወዲያም ፡ ተከፈለ ፤ ኹለቱም ፡ በደረቅ ፡ ተሻገሩ ።

9 ፤ ከተሻገሩም ፡ በኋላ ፡ ኤልያስ ፡ ኤልሳዕን ፦ ከአንተ ፡ ሳልወሰድ ፡ አደርግልኽ ፡ ዘንድ ፡ የምትሻውን ፡ ለምን ፡ አለው ፤ ኤልሳዕም ፦ መንፈስኽ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለ ።

10 ፤ ርሱም ፦ አስቸጋሪ ፡ ነገር ፡ ለምንኻል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ በተወሰድኹ ፡ ጊዜ ፡ ብታየኝ ፡ ይኾንልኻል ፤ አለዚያ ፡ ግን ፡ አይኾንልኽም ፡ አለ ።

11 ፤ ሲኼዱም ፦ እያዘገሙም ፡ ሲጫወቱ ፥ እንሆ ፥ የእሳት ፡ ሠረገላና ፡ የእሳት ፡ ፈረሶች ፡ በመካከላቸው ፡ ገብተው ፡ ከፈሏቸው ፤ ኤልያስም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።

12 ፤ ኤልሳዕም ፡ አይቶ ፦ አባቴ ፡ አባቴ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ሠረገላና ፡ ፈረሰኞዎች ፥ ብሎ ፡ ጮኸ ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ አላየውም ፤ ልብሱንም ፡ ይዞ ፡ ከኹለት ፡ ተረተረው ።

13 ፤ ከኤልያስም ፡ የወደቀውን ፡ መጐናጸፊያ ፡ አንሣ ፥ ተመልሶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ዳር ፡ ቆመ ።

14 ፤ ከኤልያስም ፡ የወደቀውን ፡ መጐናጸፊያ ፡ ወስዶ ፡ ውሃውን ፡ መታና ። የኤልያስ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ፧ አለ ፤ ውሃውንም ፡ በመታ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ተከፈለ ፤ ኤልሳዕም ፡ ተሻገረ ።

15 ፤ ከኢያሪኮም ፡ መጥተው ፡ በአንጻሩ ፡ የነበሩት ፡ የነቢያት ፡ ልጆች ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፦ የኤልያስ ፡ መንፈስ ፡ በኤልሳዕ ፡ ላይ ፡ ዐርፏል ፡ አሉ ። ሊገናኙትም ፡ መጥተው ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተደፉ ።

16 ፤ እነርሱም ፦ እንሆ ፥ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ ዐምሳ ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ አንሥቶ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ተራራ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ሸለቆ ፡ ጥሎት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ኼደው ፡ ጌታኽን ፡ ይፈልጉት ፡ ዘንድ ፡

እንለምንኻለን ፡ አሉት ። ርሱም ፦ አትስደዱ ፡ አላቸው ።

17 ፤ እስኪያፍርም ፡ ድረስ ፡ ግድ ፡ ባሉት ፡ ጊዜ ፦ ስደዱ ፡ አለ ፤ ዐምሳም ፡ ሰዎች ፡ ሰደዱ ፤ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ፈልገው ፡
አላገኙትም ።

18 ፤ በኢያሪኮም ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተመለሱ ፤ ርሱም ፦ አትኺዱ ፡ አላልኋችኹምን ፧ አላቸው ።

19 ፤ የከተማዪቱም ፡ ሰዎች ፡ ኤልሳዕን ፦ እንሆ ፥ ጌታችን ፡ እንደምታይ ፡ የዚች ፡ ከተማ ፡ ኑሮ ፡ መልካም ፡
ነው ፤ ውሃው ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ነው ፥ ምድሪቱም ፡ ፍሬዋን ፡ ትጨነግፋለች ፡ አሉት ።

20 ፤ ርሱም ፦ ዐዲስ ፡ ማሰሮ ፡ አምጡልኝ ፥ ጨውም ፡ ጨምሩበት ፡ አለ ፤ ያንንም ፡ አመጡለት ።

21 ፤ ውሃው ፡ ወዳለበቱም ፡ ምንጭ ፡ ወጥቶ ፡ ጨው ፡ ጣለበትና ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህን ፡ ውሃ ፡
ፈውሼዋለኹ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሞትና ፡ ጭንገፋ ፡ አይኾንበትም ፡ አለ ።

22 ፤ ኤልሳዕም ፡ እንደተናገረው ፡ ነገር ፡ ውሃው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ተፈውሷል ።

23 ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወጣ ፤ በመንገድም ፡ ሲወጣ ፡ ብላቴናዎች ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጥተው ። አንተ ፡
መላጣ ፥ ውጣ ፤ አንተ ፡ መላጣ ፥ ውጣ ፡ ብለው ፡ አፌዘበት ።

24 ፤ ዘወርም ፡ ብሎ ፡ አያቸው ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ ረገማቸው ፤ ከዱርም ፡ ኹለት ፡ ድቦች ፡ ወጥተው ፡
ከብላቴናዎች ፡ አርባ ፡ ኹለቱን ፡ ሰባበሯቸው ።

25 ፤ ከዚያም ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ ኼደ ፥ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮሳፍጥ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የአክአብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮራም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፥ ዐሥራ ፡ ኹለትም ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አባቱ ፡ ያሠራውን ፡ የበዓልን ፡ ሐውልት ፡ አርቋልና ፥ እንደ ፡
አባቱና ፡ እንደ ፡ እናቱ ፡ አልነበረም ።

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እስራኤልን ፡ ባሳታቸው ፡ በናባጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ ተያዘ ፤ ከርሱም ፡ አልራቀም ።

4 ፤ የሞዐብም ፡ ንጉሥ ፡ ሞሳ ፡ ባለበጎች ፡ ነበረ ፤ ለእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የመቶ ፡ ሺሕ ፡ ጠቦትና ፡ የመቶ ፡ ሺሕ ፡
አውራ ፡ በጎች ፡ ጠጕር ፡ ይገብርለት ፡ ነበር ።

5 ፤ አክአብም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የሞዐብ ፡ ንጉሥ ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

6 ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮራም ፡ ከሰማርያ ፡ ወጥቶ ፡ እስራኤልን ፡ ዅሉ ፡ አሰለፈ ።

7 ፤ ወደይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዮሳፍጥ ፦ የሞዐብ ፡ ንጉሥ ፡ ዐምፆብኛልና ፥ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ በሞዐብ ፡ ላይ ፡ ለሰልፍ ፡
ትኼዳለኽን ፧ ብሎ ፡ ላከ ። ርሱም ፦ እወጣለኹ ፤ እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፥ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡ ሕዝብኽ ፥ ፈረሶቼም ፡ እንደ ፡
ፈረሶችኽ ፡ ናቸው ፡ አለ ።

8 ፤ ደግሞም ፦ በምን ፡ መንገድ ፡ እንኼዳለን ፧ አለ ፤ ርሱም ፦ በኤዶምያስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መንገድ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

9 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ኼዱ ፤ የሰባትም ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡
ዞሩ ፤ ለሰራዊቱና ፡ ለተከተሏቸውም ፡ እንስሳዎች ፡ ውሃ ፡ አልተገኘም ።

10 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፦ ወዮ! እግዚአብሔር ፡ በሞዐብ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡
ነገሥታት ፡ ጠርቷልና ፥ ወዮ ፡ አለ ።

11 ፤ ኢዮሳፍጥም ፦ በርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ በዚህ ፡
አይገኝምን ፧ አለ ። ከእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ አንዱ ፦ በኤልያስ ፡ እጅ ፡ ላይ ፡ ውሃ ፡ ያፈስ ፡ የነበረው ፡
የሣፋጥ ፡ ልጅ ፡ ኤልሳዕ ፡ እዚህ ፡ አለ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

12 ፤ ኢዮሳፍጥም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ይገኛል ፡ አለ ። የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ የኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወረዱ ።

13 ፤ ኤልሳዕም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፦ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኝ ፧ ወዳባትኽና ፡ ወደእናትኽ ፡ ነቢያት ፡ ኺድ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ። አይደለም ፥ በሞዐብ ፡ እጅ ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እነዚህን ፡ ሦስት ፡ ነገሥታት ፡ ጠርቷል ፡ አለው ።

14 ፤ ኤልሳዕም ፦ በፊቱ ፡ የቆምኹት ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፡ ያላፈርኹ ፡ ብኾን ፡ ኖሮ ፡ አንተን ፡ ባልተመለከትኹና ፡ ባላየኹ ፡ ነበር ።

15 ፤ አኹንም ፡ ባለበገና ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ። ባለበገናውም ፡ በደረደረ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መጣችበት ፤

16 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚህ ፡ ሸለቆ ፡ ኹሉ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈሩ ።

17 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ነፋስ ፡ አታዩም ፥ ዝናብም ፡ አታዩም ፥ ይህ ፡ ሸለቆ ፡ ግን ፡ ውሃ ፡ ይሞላል ፤ እናንተም ፡ ከብቶቻችኹም ፡ እንስሳዎቻችኹም ፡ ትጠጣላችኹ ።

18 ፤ ይህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዐይን ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነው ፤ ደግሞም ፡ ሞዐባውያንን ፡ በእጃችኹ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።

19 ፤ የተመሸጉትንና ፡ ያማሩትን ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ትመታላችኹ ፥ የሚያፈሩትንም ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ትቈርጣላችኹ ፥ የውሃውንም ፡ ምንጮች ፡ ኹሉ ፡ ትደፍናላችኹ ፥ መልካሞችንም ፡ ዕርሻዎች ፡ ኹሉ ፡ በድንጋይ ፡ ታበላሻላችኹ ።

20 ፤ በነጋውም ፡ የቍርባን ፡ ጊዜ ፡ ሲደርስ ፥ እንሆ ፥ ውሃ ፡ በኤዶምያስ ፡ መንገድ ፡ መጣ ፥ ምድሪቱም ፡ ውሃ ፡ ሞላች ።

21 ፤ ሞዐባውያንም ፡ ኹሉ ፡ ነገሥታት ፡ ሊወጓቸው ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በወገባቸው ፡ ሰይፍ ፡ የሚታጠቁ ፡ ኹሉ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ወጥተውም ፡ በአገሩ ፡ ድንበር ፡ ላይ ፡ ቆሙ ።

22 ፤ ማልደውም ፡ ተነሡ ፤ ፀሓይም ፡ በውሃው ፡ ላይ ፡ አንጸባረቀ ፥ ሞዐባውያንም ፡ በፊታቸው ፡ ውሃው ፡ እንደ ፡ ደም ፡ ቀልቶ ፡ አዩና ፦ ይህ ፡ ደም ፡ ነው ፤

23 ፤ በርግጥ ፡ ነገሥታት ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተዋጉ ፥ ርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ተጋደሉ ፤ ሞዐብ ፡ ሆይ ፥ እንግዲህ ፡ ወደ ፡ ምርኮኽ ፡ ኺድ ፡ አሉ ።

24 ፤ ወደእስራኤል ፡ ሰፈር ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤላውያን ፡ ተነሥተው ፡ ሞዐባውያንን ፡ መቱ ፥ እነርሱም ፡ ከፊታቸው ፡ ሸሹ ፤ ሞዐባውያንንም ፡ እየመቱ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ውስጥ ፡ ገቡ ።

25 ፤ ከተማዎችንም ፡ አፈረሱ ፤ በመልካሞቹም ፡ ዕርሻዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ እስኪሞሉ ፡ ድረስ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ ይጥል ፡ ነበር ፤ የውሃውንም ፡ ምንጮች ፡ ኹሉ ፡ ደፈኑ ፥ የሚያፈሩትንም ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ቈረጡ ፤ የቂርሐራሴትን ፡ ድንጋዮች ፡ ብቻ ፡ አስቀሩ ፤ ባለ ፡ ወንጭፎች ፡ ግን ፡ ከቧው ፡ መቷት ።

26 ፤ የሞዐብም ፡ ንጉሥ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ በረታበት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዙ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወሰደ ፥ ወደኤዶምያስም ፡ ንጉሥ ፡ ያልፉ ፡ ዘንድ ፡ ሞከሩ ፤ አልቻሉምም ።

27 ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ንጉሥ ፡ የሚኾነውን ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ወስዶ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ አቀረበው ። በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ቍጣ ፡ ኾነ ፤ ከዚያም ፡ ርቀው ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ ተመለሱ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ከነቢያትም ፡ ወገን ፡ ሚስቶች ፡ አንዲት ፡ ሴት ። ባሌ ፡ ባሪያኽ ፡ ሞቷል ፤ ባሪያኽም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አንተ ፡ ታውቃለኽ ፤ ባለዕዳ ፡ ልጆቼን ፡ ባሪያዎች ፡ አድርጎ ፡ ሊወስዳቸው ፡ መጥቷል ፡ ብላ ፡ ወደ ፡ ኤልሳዕ ፡ ጮኸች ።

2 ፤ ኤልሳዕም ፦ አደርግልሽ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ትሻለሽ ፧ በቤትሽ ፡ ያለውን ፡ ንገሪኝ ፡ አላት ። ርሷም ፦ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፡ ከዘይት ፡ ማሰሮ ፡ በቀር ፡ በቤቴ ፡ አንዳች ፡ የለኝም ፡ አለች ።

3 ፤ ርሱም ፦ ኼደሽ ፡ ከጎረቤቶችሽ ፡ ዅሉ ፡ ከሜዳ ፡ ባዶ ፡ ማድጋዎችን ፡ ተዋሺ ፤ አታሳንሻቸውም ፡ አላት ።

4 ፤ ገብተሽም ፡ ከአንቺና ፡ ከልጆችሽ ፡ በዃላ ፡ በሩን ፡ ዝጊ ፥ ወደ ፡ እነዚህም ፡ ማድጋዎች ፡ ዅሉ ፡ ዘይቱን ፡ ገልብጪ ፤ የሞላውንም ፡ ፈቀቅ ፡ አድርጊ ፡ አለ ።

5 ፤ እንዲሁም ፡ ከርሱ ፡ ኼዳ ፡ በሩን ፡ ከርሷና ፡ ከልጆቿ ፡ በዃላ ፡ ዘጋች ፤ እነርሱም ፡ ማድጋዎቹን ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ያመጡ ፡ ነበር ፥ ርሷም ፡ ትገለብጥ ፡ ነበር ።

6 ፤ ማድጋዎቹም ፡ በሞሉ ፡ ጊዜ ፡ ልጇን ፦ ደግሞም ፡ ማድጋ ፡ አምጣልኝ ፡ አለችው ፤ ርሱም ፦ ሌላ ፡ ማድጋ ፡ የለም ፡ አላት ፤ ዘይቱም ፡ ቆመ ።

7 ፤ መጥታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ነገረችው ፤ ርሱም ፦ ኼደሽ ፡ ዘይቱን ፡ ሽጪ ፡ ለባለዕዳውም ፡ ክፈዪ ፤ አንቺና ፡ ልጆችሽም ፡ ከተረፈው ፡ ተመገቡ ፡ አለ ።

8 ፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ዀነ ፤ ኤልሳዕ ፡ ወደ ፡ ሱነም ፡ ዐለፈ ፥ በዚያም ፡ ታላቅ ፡ ሴት ፡ ነበረች ፤ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የግድ ፡ አለችው ፤ በዚያም ፡ ባለፈ ፡ ቍጥር ፡ እንጀራ ፡ ሊበላ ፡ ወደዚያ ፡ ይገባ ፡ ነበር ።

9 ፤ ለባሏም ፦ ይህ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ ዅልጊዜ ፡ የሚያልፈው ፡ ቅዱስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ዀነ ፡ ዐውቃለኹ ።

10 ፤ ትንሽ ፡ ቤት ፡ በሰገነቱ ፡ ላይ ፡ እንሥራ ፤ በዚያም ፡ ዐልጋ ፡ ጠረጴዛ ፡ ወንበርና ፡ መቅረዝ ፡ እናኑርለት ፤ ወደ ፡ እኛም ፡ ሲመጣ ፡ ወደዚያ ፡ ይገባል ፡ አለችው ።

11 ፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ ወደዚያ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገብቶ ፡ በዚያ ፡ ዐረፈ ።

12 ፤ ሎሌውንም ፡ ግያዝን ፦ ይህችን ፡ ሱነማዊት ፡ ጥራ ፡ አለው ።

13 ፤ በጠራትም ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ቆመች ። ርሱም ፦ እንሆ ፥ ይህን ፡ ዅሉ ፡ ዐሳብ ፡ ዐሰብሺልኝ ፤ አኹንስ ፡ ምን ፡ ላድርግልሽ ፧ ለንጉሥ ፡ ወይስ ፡ ለሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ልንገርልሽን ፧ በላት ፡ አለው ፤ ርሷም ፦ እኔ ፡ በወገኔ ፡ መካከል ፡ ተቀምጫለኹ ፡ ብላ ፡ መለሰች ።

14 ፤ ርሱም ፦ እንግዲህ ፡ ምን ፡ እናድርግላት ፧ አለ ። ግያዝም ፦ ልጅ ፡ የላትም ፤ ባሏም ፡ ሽምግሏል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

15 ፤ ርሱም ፦ ጥራት ፡ አለ ። በጠራትም ፡ ጊዜ ፡ በደጃፉ ፡ ቆመች ።

16 ፤ ርሱም ፦ በሚመጣው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ትታቀፊያለሽ ፡ አለ ፤ ርሷም ፦ አይደለም ፡ ጌታዬ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ ባሪያኽን ፡ እንዳትዋሻት ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለች ።

17 ፤ ሴቲቱም ፡ ፀነሰች ፥ በዚያም ፡ ወራት ፡ በዐዲሱ ፡ ዓመት ፡ ኤልሳዕ ፡ እንዳላት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ።

18 ፤ ሕፃኑም ፡ አደገ ፥ አንድ ፡ ቀንም ፡ እኽል ፡ ዐጫጆች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወጣ ።

19 ፤ አባቱንም ፦ ራሴን ፡ ራሴን ፡ አለው ፤ ርሱም ፡ ሎሌውን ፦ ተሸክመኽ ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ውሰደው ፡ አለው ።

20 ፤ አንሥቶም ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወሰደው ፤ በጕልበቷም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡ ተቀመጠ ፥ ሞተም ።

21 ፤ ወጥታም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ዐልጋ ፡ ላይ ፡ አጋደመችው ፥ በሩንም ፡ ዘግታበት ፡ ወጣች ።

22 ፤ ባሏንም ፡ ጠርታ ፦ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በፍጥነት ፡ ደርሼ ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሎሌና ፡ አንድ ፡ አህያ ፡ ላክልኝ ፡ አለችው ።

23 ፤ ርሱም ፦ መባቻ ፡ ወይም ፡ ሰንበት ፡ ያይደለ ፡ ዛሬ ፡ ለምን ፡ ትኼጂበታለሽ ፧ አለ ። ርሷም ፦ ደኅና ፡ ነው ፡ አለች ።

24 ፤ አህያውንም ፡ አስጭና ፡ ሎሌዋን ፦ ንዳ ፥ ኺድ ፤ እኔ ፡ ሳላዝኽ ፡ አታዘግየኝ ፡ አለችው ።

25 ፤ እንዲሁም ፡ ኼደች ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ተራራ ፡ መጣች ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ከሩቅ ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡ ሎሌውን ፡ ግያዝን ፥ እንሂት ፡ ሱነማዊቲቱ ፡ መጣች ፤

26 ፤ ትቀበላትም ፡ ዘንድ ፡ ሩጥና ፦ በደኅናሽ ፡ ነውን ፧ ባልሽ ፡ ደኅና ፡ ነውን ፧ ልጅሽስ ፡ ደኅና ፡ ነውን ፧ በላት ፡ አለው ። ርሷም ፦ ደኅና ፡ ነው ፡ አለች ።

27 ፤ ወደ ፡ ተራራው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ እግሮቹን ፡ ጨበጠች ፤ ግያዝም ፡ ሊያርቃት ፡ ቀረበ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፦ ነፍሷ ፡ ዐዝናለችና ፡ ተዋት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያንን ፡ ከእኔ ፡ ሰውሮታል ፡ አልነገረኝምም ፡ አለ ።

28 ፤ ርሷም ፦ በእውኑ ፡ ከጌታዬ ፡ ልጅን ፡ ለመንኹን ፧ እኔም ፡ አታታልኝ ፡ አላልኹኽምን ፧ አለች ።

29 ፤ ግያዝንም ፦ ወገብኽን ፡ ታጠቅ ፥ በትሬንም ፡ በእጅኽ ፡ ይዘኽ ፡ ኺድ ፤ ሰውም ፡ ብታገኝ ፡ ሰላም ፡ አትበል ፥ ርሱም ፡ ሰላም ፡ ቢልኽ ፡ አትመልስለት ፤ በትሬንም ፡ በሕፃኑ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ አኑር ፡ አለው ።

30 ፤ የሕፃኑም ፡ እናት ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በሕያው ፡ ነፍስኽም ፡ እምላለኹ! አልተውኽም ፡ አለች ፤ ተነሥቶም ፡ ተከተላት ።

31 ፤ ግያዝም ፡ ቀደማቸው ፥ በትሩንም ፡ በሕፃኑ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ አኖረው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ድምፅ ፡ ወይም ፡ መስማት ፡ አልነበረም ፤ ርሱንም ፡ ሊገናኘው ፡ ተመልሶ ፦ ሕፃኑ ፡ አልነቃም ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

32 ፤ ኤልሳዕም ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ሕፃኑ ፡ ሞቶ ፡ በዐልጋው ፡ ላይ ፡ ተጋድሞ ፡ ነበር ።

33 ፤ ገብቶም ፡ በሩን ፡ ከኹለቱ ፡ በኋላ ፡ ዘጋ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለየ ።

34 ፤ መጥቶም ፡ በሕፃኑ ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ አፉንም ፡ በአፉ ፥ ዐይኑንም ፡ በዐይኑ ፥ እጁንም ፡ በእጁ ፡ ላይ ፡ አድርጎ ፡ ተጋደመበት ፤ የሕፃኑም ፡ ገላ ፡ ሞቀ ።

35 ፤ ተመልሶም ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህና ፡ ወዲያ ፡ ተመላለሰ ፤ ደግሞም ፡ ወጥቶ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ በሕፃኑ ፡ ላይ ፡ ተጋደመ ፤ ሕፃኑም ፡ ዐይኖቹን ፡ ከፈተ ።

36 ፤ ግያዝንም ፡ ጠርቶ ፦ ይህችን ፡ ሱነማዊት ፡ ጥራ ፡ አለው ። ጠራትም ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፦ ልጅሽን ፡ አንሥተሽ ፡ ውሰጂ ፡ አላት ።

37 ፤ ገብታም ፡ በእግሩ ፡ አጠገብ ፡ ወደቀች ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደፋች ፤ ልጇንም ፡ አንሥታ ፡ ወጣች ።

38 ፤ ኤልሳዕም ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ መጣ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ነበረ ፤ የነቢያትም ፡ ልጆች ፡ በፊቱ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፥ ሎሌውንም ፦ ታላቁን ፡ ምንቸት ፡ ጣድ ፥ ለነቢያት ፡ ልጆችም ፡ ወጥ ፡ ሥራ ፡ አለው ።

39 ፤ አንዱም ፡ ቅጠላቅጠል ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡ ወጣ ፥ የምድረ ፡ በዳውንም ፡ ሐረግ ፡ አገኘ ፡ ከዚያም ፡ የበረሓ ፡ ቅል ፡ ሰበሰበ ፥ ልብሱንም ፡ ሞልቶ ፡ ተመለሰ ፥ መትሮም ፡ በወጡ ፡ ምንቸት ፡ ውስጥ ፡ ጨመረው ፤ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ግን ፡ አላወቁም ።

40 ፤ ሰዎቹም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ቀዱ ፤ ወጡንም ፡ በቀመሱ ፡ ጊዜ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ በምንቸቱ ፡ ውስጥ ፡ ሞት ፡ አለ ፡ ብለው ፡ ጮኹ ፤ ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

41 ፤ ርሱም ፦ ዱቄት ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤ በምንቸቱም ፡ ውስጥ ፡ ጥሎ ፦ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝቡ ፡ ቅዱ ፡ አለ ። በምንቸቱም ፡ ውስጥ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አልተገኘም ።

42 ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ ከበዓልሻሊሻ ፡ የበኵራቱን ፡ እንጀራ ፥ ኻያ ፡ የገብስ ፡ እንጀራ ፥ የእኽልም ፡ እሸት ፡ በአቍማዳ ፡ ይዞ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መጣ ፤ ርሱም ፦ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝቡ ፡ ስጣቸው ፡ አለ ።

43 ፤ ሎሌውም ፦ ይህን ፡ እንዴት ፡ አድርጌ ፡ ለመቶ ፡ ሰው ፡ እሰጣለኹ ፧ አለ ። ርሱም ፦ ይበላሉ ፡ ያተርፋሉም ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ፥ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝቡ ፡ ስጣቸው ፡ አለ ።

44 ፤ እንዲሁም ፡ በፊታቸው ፡ አኖረው ፥ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በሉ ፥ አተረፉም ።

____________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ንዕማንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በርሱ ፡ እጅ ፡ ለሶርያ ፡ ደኅንነትን ፡ ስለ ፡ ሰጠ ፡ በጌታው ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ክቡር ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ደግሞም ፡ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ ነበረ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ለምጻም ፡ ነበረ ።

2 ፤ ከሶርያውያንም ፡ አገር ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ወጥተው ፡ ነበር ፥ ከእስራኤልም ፡ ምድር ፡ ታናሽ ፡ ብላቴና ፡ ሴት ፡ ማርከው ፡ ነበር ፤ የንዕማንንም ፡ ሚስት ፡ ታገለግል ፡ ነበር ።

3 ፤ እመቤቷንም ፦ ጌታዬ ፡ በሰማርያ ፡ ካለው ፡ ከነቢዩ ፡ ፊት ፡ ቢደርስ ፡ ኖሮ ፡ ከለምጹ ፡ በፈወሰው ፡ ነበር ፡ አለቻት ።

4 ፤ ንዕማንም ፡ ገብቶ ፡ ለጌታው ። ከእስራኤል ፡ አገር ፡ የኾነች ፡ አንዲት ፡ ብላቴና ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ ብላለች ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

5 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ንዕማንን ፦ ኺድ ፥ ለእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ደብዳቤ ፡ እልካለኹ ፡ አለው ። ርሱም ፡ ኼደ ፥ ዐሥርም ፡ መክሊት ፡ ብር ፥ ስድስት ፡ ሺሕም ፡ ወርቅ ፥ ዐሥርም ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ በእጁ ፡ ወሰደ ።

6 ፤ ለእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፦ ይህች ፡ ደብዳቤ ፡ ወዳንተ ፡ ስትደርስ ፡ ባሪያዬን ፡ ንዕማንን ፡ ከለምጹ ፡ ትፈውሰው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰደድኹልኽ ፡ ዕወቅ ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ወሰደ ።

7 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ደብዳቤውን ፡ ባነበበ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀዶ ፦ ሰውን ፡ ከለምጹ ፡ እፈውስ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መስደዱ ፡ እኔ ፡ በእውኑ ፡ ለመግደልና ፡ ለማዳን ፡ የምችል ፡ አምላክ ፡ ኾኜ ፡ ነውን ፧ ተመልከቱ ፥ የጠብ ፡ ምክንያትም ፡ እንደሚፈልግብኝ ፡ እዩ ፡ አለ ።

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ኤልሳዕ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ እንደ ፡ ቀደደ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፦ ልብስኽን ፡ ለምን ፡ ቀደድኽ ፧ ወደ ፡ እኔ ፡ ይምጣ ፥ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ነቢይ ፡ እንዳለ ፡ ያውቃል ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ላከ ።

9 ፤ ንዕማንም ፡ በፈረሱና ፡ በሠረገላው ፡ መጣ ፥ በኤልሳዕም ፡ ቤት ፡ ደጃፍ ፡ ውጭ ፡ ቆመ ።

10 ፤ ኤልሳዕም ፦ ኺድ ፥ በዮርዳኖስም ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ታጠብ ፤ ሥጋኽም ፡ ይፈወሳል ፥ አንተም ፡ ንጹሕ ፡ ትኾናለኽ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መልእክተኛ ፡ ላከ ።

11 ፤ ንዕማን ፡ ግን ፡ ተቈጥቶ ፡ ኼደ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ እንሆ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ የሚመጣ ፥ ቆሞም ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ የሚጠራ ፥ የለምጹንም ፡ ስፍራ ፡ በእጁ ፡ ዳሶ ፡ የሚፈውሰኝ ፡ መስሎኝ ፡ ነበር ።

12 ፤ የደማስቆ ፡ ወንዞች ፡ አባና[169]ና ፡ ፋርፋ[170] ፡ ከእስራኤል ፡ ውሃዎች ፡ ኹሉ ፡ አይሻሉምን ፧ በእነርሱስ ፡ ውስጥ ፡ መታጠብና ፡ መንጻት ፡ አይቻለኝም ፡ ኖሯልን ፧ ዘወርም ፡ ብሎ ፡ ተቈጥቶ ፡ ኼደ ።

13 ፤ ባሪያዎቹም ፡ ቀርበው ። አባት ፡ ሆይ ፥ ነቢዩ ፡ ታላቅ ፡ ነገርስ ፡ እንኳ ፡ ቢነግርኽ ፡ ኖሮ ፡ ባደረግኸው ፡ ነበር ፤ ይልቁንስ ። ታጠብና ፡ ንጹሕ ፡ ኹን ፡ ቢልኽ ፡ እንዴት ፡ ነዋ! ብለው ፡ ተናገሩት ።

14 ፤ ወረደም ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ በዮርዳኖስ ፡ ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ብቅ ፡ ጥልቅ ፡ አለ ፤ ሥጋውም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እንደ ፡ ትንሽ ፡ ብላቴና ፡ ሥጋ ፡ ኾኖ ፡ ተመለሰ ፥ ንጹሕም ፡ ኾነ ።

15 ፤ ርሱም ፡ ከጭፍራው ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ተመለሰ ፥ ወጥቶም ፡ በፊቱ ፡ ቆመና ፦ እንሆ ፥ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በቀር ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ አምላክ ፡ እንደሌለ ፡ ዐወቅኹ ፤ አኹንም ፡ ከባሪያኽ ፡ በረከት ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለ ።

16 ፤ ርሱም ፦ በፊቱ ፡ የቆምኹት ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! አልቀበልም ፡ አለ ። ይቀበለውም ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ አለው ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ እንቢ ፡ አለ ።

17 ፤ ንዕማንም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ወይም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ አላቀርብምና ፡ ኹለት ፡ የበቅሎ ፡ ጭነት ፡ ዐፈር ፡ እንድወስድ ፡ ዕሺ ፡ ትለኝ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ ይቅር ፡ ይበለኝ ፤ ጌታዬ ፡ በዚያ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ እጄን ፡ ተደግፎ ፡ ወደሬሞን ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፥ እኔም ፡ በሬሞን ፡ ቤት ፡ በሰገድኹ ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያኽ ፡ ይቅር ፡ ይበለኝ ፡ አለ ።

19 ፤ ርሱም ፦ በደኅና ፡ ኺድ ፡ አለው ። አንድ ፡ አግድመትም ፡ ያኽል ፡ ከርሱ ፡ ራቀ ።

---

169 ዕብ. ፥ አባናህ ።
170 ዕብ. ፥ ፋርፋር ፡ (የተፈረፈረ) ።

20 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ግያዝ ፦ ጌታዬ ፡ ሶርያዊውን ፡ ይህን ፡ ንዕማንን ፡ ማረው ፥ ካመጣለትም ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አልተቀበለም ፤ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! በስተ፡ኋላው ፡ እሮጣለኹ ፥ ከርሱም ፡ አንዳች ፡ እወስዳለኹ ፡ አለ ።

21 ፤ ግያዝም ፡ ንዕማንን ፡ ተከተለው ፤ ንዕማንም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ሲሮጥ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ ሊገናኘው ፡ ከሠረገላው ፡ ወርዶ ፦ ኹሉ ፡ ደኅና ፡ ነውን ፧ አለው ።

22 ፤ ርሱም ፦ ደኅና ፡ ነው ። አኹን ፡ ከነቢያት ፡ ወገን ፡ የኾኑት ፡ ኹለት ፡ ጕልማሳዎች ፡ ከተራራማው ፡ ከኤፍሬም ፡ አገር ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥተዋል ፤ አንድ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ ኹለት ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ጌታዬ ፡ ላከኝ ፡ አለ ።

23 ፤ ንዕማንም ፦ ኹለት ፡ መክሊት ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፡ ይፈቀድልኽ ፡ አለ ፤ ግድ ፡ አለውም ፤ ኹለቱንም ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ በኹለት ፡ ከረጢት ፡ ውስጥ ፡ አሰረና ፡ ከኹለት ፡ መለወጫ ፡ ልብስ ፡ ጋራ ፡ ለኹለት ፡ ሎሌዎቹ ፡ አስያዘ ፤ እነርሱም ፡ ተሸክመው ፡ በፊቱ ፡ ኼዱ ።

24 ፤ ወደ ፡ ኰረብታውም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከእጃቸው ፡ ወስዶ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ፤ ሰዎቹንም ፡ አሰናበተ ፥ እነርሱም ፡ ኼዱ ።

25 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ገብቶ ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ ቆመ ፤ ኤልሳዕም ፦ ግያዝ ፡ ሆይ ፥ ከወዴት ፡ መጣኽ ፧ አለው ። ርሱም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ወዴትም ፡ አልኼድኹም ፡ አለ ።

26 ፤ ርሱም ፦ ያ ፡ ሰው ፡ ከሠረገላው ፡ ወርዶ ፡ ሊቀበልኽ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ልቤ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አልኼደምን ፧ ብሩንና ፡ ልብሱን ፥ የወይራውንና ፡ የወይኑን ፡ ቦታ ፥ በጎችንና ፡ በሬዎችን ፥ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ባሪያዎች ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ጊዜው ፡ ነውን ፧

27 ፤ እንግዲህስ ፡ የንዕማን ፡ ለምጽ ፡ ባንተ ፡ ላይ ፥ ለዘለዓለምም ፡ በዘርኽ ፡ ላይ ፡ ይጣበቃል ፡ አለው ። እንደ ፡ በረዶም ፡ ለምጻም ፡ ኾኖ ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ የነቢያትም ፡ ልጆች ፡ ኤልሳዕን ፦ እንሆ ፥ በፊትኽ ፡ የምንቀመጥበት ፡ ስፍራ ፡ ጠ፡ቦናል ።

2 ፤ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ እንኺድ ፥ ከእኛም ፡ እያንዳንዱ ፡ ከዚያ ፡ ምሰሶ ፡ ያምጣ ፥ የምንቀመጥበትንም ፡ ስፍራ ፡ በዚያ ፡ እንሥራ ፡ አሉት ፤ ርሱም ፦ ኺዱ ፡ አለ ።

3 ፤ ከነርሱም ፡ አንዱ ፦ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከእኛ ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ ለመኼድ ፡ ፍቀድ ፡ አለ ። ርሱም ፦ እኼዳለኹ ፡ አለ ።

4 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ኼደ ፤ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ዕንጨት ፡ ቈረጡ ።

5 ፤ ከነርሱም ፡ አንዱ ፡ ምሰሶውን ፡ ሲቈርጥ ፡ የምሣሩ ፡ ብረት ፡ ወደ ፡ ውሃው ፡ ውስጥ ፡ ወደቀ ፤ ርሱም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ወየው! ወየው! የተዋስኹት ፡ ነበረ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ።

6 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፦ የወደቀው ፡ ወዴት ፡ ነው ፧ አለ ፡ ስፍራውንም ፡ አሳየው ፤ ዕንጨትም ፡ ቈርጦ ፡ በዚያ ፡ ጣለው ፥ ብረቱም ፡ ተንሳፈፈ ።

7 ፤ ርሱም ፦ ውሰደው ፡ አለ ፤ እጁንም ፡ ዘርግቶ ፡ ወሰደው ።

8 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ይዋጋ ፡ ነበር ፤ ከባሪያዎቹም ፡ ጋራ ፡ ተማክሮ ፦ በዚህ ፡ ተደብቀን ፡ እንሰፍራለን ፡ አለ ።

9 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፦ ሶርያውያን ፡ በዚያ ፡ ተደብቀዋልና ፥ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ እንዳታልፍ ፡ ተጠንቀቅ ፡ ብሎ ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ላከ ።

10 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደነገረው ፡ ስፍራ ፡ ሰደደ ፤ አንድ ፡ ጊዜም ፡ ሳይኾን ፥ ኹለት ፡ ጊዜም ፡ ሳይኾን ፡ በዚያ ፡ ራሱን ፡ አዳነ ።

11 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ልብ ፡ ስለዚህ ፡ እጅግ ፡ ታወከ ፤ ባሪያዎቹንም ፡ ጠርቶ ፦ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡
ጋራ ፡ የተወዳጀ ፡ እንዳለ ፡ አትነግሩኝምን ፧ አላቸው ።

12 ፤ ከባሪያዎቹም ፡ አንዱ ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ እንዲህ ፡ እኮ ፡ አይደለም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዕልፍኝኽ ፡ ውስጥ ፡ ኾነኽ ፡
የምትናገረውን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ነቢይ ፡ ኤልሳዕ ፡ ለእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ይነግረዋል ፡ አለ ።

13 ፤ ርሱም ፦ ልኬ ፡ አስይዘው ፡ ዘንድ ፡ ኼዳችኹ ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እዩ ፡ አለ ። እነርሱም ፦ እንሆ ፥ በዶታይን ፡
አለ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

14 ፤ ወደዚያም ፡ ፈረሶችንና ፡ ሠረገላዎችን ፡ እጅግም ፡ ጭፍራ ፡ ሰደደ ፤ በሌሊትም ፡ መጥተው ፡ ከተማዪቱን ፡ ከበቡ ።

15 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ በከተማዪቱ ፡ ዙሪያ ፡ ጭፍራና ፡ ፈረሶች ፡
ሠረገላዎችም ፡ ነበሩ ። ሎሌውም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ወዮ! ምን ፡ እናደርጋለን ፧ አለው ።

16 ፤ ርሱም ፦ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ያሉት ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ካሉት ፡ ይበልጣሉና ፡ አትፍራ ፡ አለው ።

17 ፤ ኤልሳዕም ፦ አቤቱ ፥ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ዐይኖቹን ፥ እባክኽ ፥ ግለጥ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ። እግዚአብሔርም ፡ የብላቴናውን ፡
ዐይኖች ፡ ገለጠ ፥ አየም ፤ እንሆም ፥ በኤልሳዕ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉት ፡ የእሳት ፡ ፈረሶችና ፡ ሠረገላዎች ፡ ተራራውን ፡
ሞልተውት ፡ ነበር ።

18 ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ በወረዱ ፡ ጊዜ ፡ ኤልሳዕ ፦ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ዕውር ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ። ኤልሳዕም ፡ እንደተናገረው ፡ ቃል ፡ ዕውር ፡ አደረጋቸው ።

19 ፤ ኤልሳዕም ፦ መንገዱ ፡ በዚህ ፡ አይደለም ፥ ከተማዪቱም ፡ ይህች ፡ አይደለችም ፤ የምትሹትን ፡ ሰው ፡ አሳያችኹ ፡
ዘንድ ፡ ተከተሉኝ ፡ አላቸው ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ መራቸው ።

20 ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፥ ኤልሳዕ ፦ አቤቱ ፥ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ የእነዚህን ፡ ሰዎች ፡ ዐይኖች ፡ ግለጥ ፡
አለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዐይኖቻቸውን ፡ ገለጠ ፥ እነርሱም ፡ አዩ ። እንሆም ፥ በሰማርያ ፡ መካከል ፡ ነበሩ ።

21 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ባያቸው ፡ ጊዜ ፡ ኤልሳዕን ፦ አባቴ ፡ ሆይ ፥ ልግደላቸውን ፧ ልግደላቸውን ፧ አለው ።

22 ፤ ርሱም ፦ አትግደላቸው ፤ በሰይፍኽና ፡ በቀስትኽ ፡ የማረክኸውን ፡ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ይገባኻልን ፧ እንጀራና ፡ ውሃ ፡
በፊታቸው ፡ አኑርላቸው ፥ በልተውና ፡ ጠጥተውም ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ይኺዱ ፡ አለው ።

23 ፤ ብዙም ፡ መብል ፡ አዘጋጀላቸው ፤ በበሉና ፡ በጠጡ ፡ ጊዜም ፡ አሰናበታቸው ፥ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡
ኼዱ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ወደእስራኤል ፡ አገር ፡ አልመጡም ።

24 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ሰራዊቱን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፥ ወጥቶም ፡ ሰማርያን ፡ ከበባት ።

25 ፤ በሰማርያም ፡ ታላቅ ፡ ራብ ፡ ኾኖ ፡ ነበር ፤ እንሆም ፥ የአህያ ፡ ራስ ፡ በሰማንያ ፡ ብር ፥ የርግብም ፡ ኩስ ፡ የጎሞር ፡
ስምንተኛ ፡ የሚኾን ፡ በዐምስት ፡ ብር ፡ እስኪሸጥ ፡ ድረስ ፡ ከበቧት ።

26 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ በተመላለሰ ፡ ጊዜ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ርዳኝ ፡ ብላ ፡
ወደ ፡ ርሱ ፡ ጮኸች ።

27 ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ ያልረዳሽን ፡ እኔ ፡ እንዴት ፡ እረዳሻለኹ ፧ ከዐውድማው ፡ ወይስ ፡ ከመጥመቂያው ፡
ነውን ፧ አለ ።

28 ፤ ንጉሡም ፦ ምን ፡ ኾነሻል ፧ አላት ፤ ርሷም ፦ ይህች ፡ ሴት ። ዛሬ ፡ እንድንበላው ፡ ልጅሽን ፡ አምጪ ፤ ነገም ፡
ልጄን ፡ እንበላለን ፡ አለችኝ ።

29 ፤ ልጄንም ፡ ቀቅለን ፡ በላነው ፤ በማግስቱም ፦ እንድንበላው ፡ ልጅሽን ፡ አምጪ ፡ አልኋት ፤ ልጇንም ፡ ሸሸገችው ፡
ብላ ፡ መለሰችለት ።

30 ፤ ንጉሡም ፡ የሴቲቱን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፤ በቅጥርም ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ በስተውስጥ ፡
በሥጋው ፡ ላይ ፡ ለብሶት ፡ የነበረውን ፡ ማቅ ፡ አዩ ።

31 ፤ ንጉሡም ፦ የሣፋጥ ፡ ልጅ ፡ የኤልሳዕ ፡ ራስ ፡ ዛሬ ፡ በላዩ ፡ ያደረ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡

ያድርግብኝ ፥ ይህንም ፡ ይጨምርብኝ ፡ አለ ።

32 ፤ ኤልሳዕ ፡ ግን ፡ በቤቱ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፥ ሽማግሌዎችም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ንጉሡ ፡ ሰው ፡ ላካ ፤ መልእክተኛውም ፡ ገና ፡ ሳይደርስ ፡ ለሽማግሌዎች ፦ ይህ ፡ የነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ልጅ ፡ ራሴን ፡ ይቈርጥ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ላከ ፡ እዩ ፤ መልእክተኛውም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ደጁን ፡ ዘግታችኹ ፡ ከልክሉት ፤ የጌታው ፡ የእግሩ ፡ ኰቴ ፡ በኋላው ፡ ነው ፡ አላቸው ።

33 ፤ ሲናገራቸውም ፡ መልእክተኛው ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ደረሰ ፤ ርሱም ፦ እንሆ ፥ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥ እግዚአብሔርን ፡ ገና ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ምንድር ፡ ነኝ ፧ አለ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ ኤልሳዕም ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ አንድ ፡ መስፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፥ ኹለትም ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፡ ይሸመታል ፡ አለ ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ በእጁ ፡ ተደግፎ ፡ የነበረ ፡ አለቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መልሶ ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ቢያደርግ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ይኾናልን ፧ አለው ። ርሱም ፦ እንሆ ፥ በዐይኖችኽ ፡ ታየዋለኽ ፥ ከዚያም ፡ አትቀምስም ፡ አለ ።

3 ፤ በበሩም ፡ መግቢያ ፡ አራት ፡ ለምጻም ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ርስ ፡ በርሳቸውም ፦ እስክንሞት ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ለምን ፡ እንቀመጣለን ፧

4 ፤ ወደ ፡ ከተማ ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ብንወድ ፡ ራብ ፡ በከተማ ፡ አለ ፥ በዚያም ፡ እንሞታለን ፤ በዚህም ፡ ብንቀመጥ ፡ እንሞታለን ። እንግዲህ ፡ ኑ ፥ ወደሶርያውያን ፡ ሰፈር ፡ እንሽሽ ፤ በሕይወት ፡ ቢያኖሩን ፡ እንኖራለን ፤ ቢገድሉንም ፡ እንሞታለን ፡ ተባባሉ ።

5 ፤ ጨለምለም ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ወደሶርያውያን ፡ ሰፈር ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ፤ ወደሶርያውያንም ፡ ሰፈር ፡ መዠመሪያ ፡ ዳርቻ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ማንም ፡ አልነበረም ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለሶርያውያን ፡ የሠረገላና ፡ የፈረስ ፡ የብዙም ፡ ጭፍራ ፡ ድምፅ ፡ አሰምቶ ፡ ነበር ፤ ርስ ፡ በርሳቸውም ፦ እንሆ ፥ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የኬጢያውያንና ፡ የግብጻውያንን ፡ ነገሥት ፡ ቀጥሮ ፡ አምጥቶብናል ፡ ይባባሉ ፡ ነበር ።

7 ፤ ስለዚህም ፡ ተነሥተው ፡ በጨለማ ፡ ሸሹ ፤ ድንኳኖቻቸውንና ፡ ፈረሶቻቸውን ፡ አህያዎቻቸውንና ፡ ሰፈሩን ፡ እንዳለ ፡ ትተው ፡ ነፍሳቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሸሹ ።

8 ፤ እነዚህም ፡ ለምጻሞች ፡ ወደሰፈሩ ፡ መዠመሪያ ፡ ዳርቻ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ድንኳን ፡ ገብተው ፡ በሉ ፡ ጠጡም ፥ ከዚያም ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ልብስም ፡ ወሰዱ ፥ ኼደውም ፡ ሸሸጉት ፤ ተመልሰውም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ድንኳን ፡ ገቡ ፥ ከዚያም ፡ ደግሞ ፡ ወስደው ፡ ሸሸጉ ።

9 ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ። መልካም ፡ አላደረግንም ፤ ዛሬ ፡ የመልካም ፡ ምሥራች ፡ ቀን ፡ ነው ፥ እኛም ፡ ዝም ፡ ብለናል ፤ እስኪነጋም ፡ ድረስ ፡ ብንቈይ ፡ በደለኛዎች ፡ እንኾናለን ፤ ኑ ፥ እንኺድ ፤ ለንጉሥ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ እንናገር ፡ ተባባሉ ።

10 ፤ መጥተውም ፦ ወደሶርያውያን ፡ ሰፈር ፡ መጣን ፥ እንሆም ፥ ፈረሶችና ፡ አህያዎች ፡ ታስረው ፥ ድንኳኖችም ፡ ተተክለው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አልነበረም ፥ የሰውም ፡ ድምፅ ፡ አልነበረም ፡ ብለው ፡ ወደከተማዪቱ ፡ ደጅ ፡ ጠባቂ ፡ ጮኹ ።

11 ፤ የደጁም ፡ ጠባቂዎች ፡ ጠሩ ፥ ለንጉሡም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አወሩ ።

12 ፤ ንጉሡም ፡ በሌሊት ፡ ተነሥቶ ፡ ባሪያዎቹን ፦ ሶርያውያን ፡ ያደረጉብንን ፡ እነግራችኋለኹ ፤ እንደ ፡ ተራብን ፡ ያውቃሉ ፤ ስለዚህ ፦ ከከተማዪቱ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ በሕይወታቸው ፡ እንይዛቸዋለን ፥ ወደ ፡ ከተማም ፡ እንገባለን ፡ ብለው ፡ በሜዳ ፡ ይሸሸጉ ፡ ዘንድ ፡ ከሰፈሩ ፡ ወጥተዋል ፡ አላቸው ።

13 ፤ ከባሪያዎቹም ፡ አንዱ ፡ መልሶ ፦ በከተማ ፡ ከቀሩት ፡ ፈረሶች ፡ ዐምስት ፡ ይውሰዱ ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ ቀሩት ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ወገን ፡ ኹሉ ፡ ናቸው ፤ እንሆ ፥ እንዳለቁ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ወገን ፡ ኹሉ ፡ ናቸው ፤ እንስደድም ፥ እንይም ፡ አለ ።

14 ፤ ኹለትም ፡ ሠረገላዎች ፡ ከፈረሶች ፡ ጋራ ፡ ወሰዱ ፤ ንጉሡም ፦ ኺዳችኹ ፡ እዩ ፡ ብሎ ፡ ከሶርያውያን ፡ ሰራዊት ፡ በኋላ ፡ ላከ ።

15 ፤ በኋላቸው ፡ እስከ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ድረስ ፡ ኼዱ ፤ እንሆም ፥ ሶርያውያን ፡ ሲሸሹ ፡ የጣሉት ፡ ልብስና ፡ ዕቃ ፡ መንገዱን ፡ ኹሉ ፡ ሞልቶ ፡ ነበር ። መልእክተኛዎችም ፡ ተመልሰው ፡ ለንጉሡ ፡ ነገሩት ።

16 ፤ ሕዝቡም ፡ ወጥቶ ፡ የሶርያውያንን ፡ ሰፈር ፡ በዘበዘ ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ አንድ ፡ መስፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፥ ኹለትም ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፡ ተሸመተ ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ ያን ፡ እጁን ፡ ይደግፈው ፡ የነበረውን ፡ አለቃ ፡ በሩን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አቆመው ። ሕዝቡም ፡ በበሩ ፡ ረገጠው ፥ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ ሞተ ።

18 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ለንጉሡ ፦ ነገ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ ኹለት ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፥ አንድም ፡ መስፈሪያ ፡ መልካም ፡ ዱቄት ፡ ባንድ ፡ ሰቅል ፡ ይሸመታል ፡ ብሎ ፡ እንደተናገረው ፡ ነገር ፡ እንዲሁ ፡ ኾነ ።

19 ፤ ያም ፡ አለቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መልሶ ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ቢያደርግ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ይኾናልን ፧ ብሎ ፡ ነበር ፤ ርሱም ፦ እንሆ ፥ በዐይኖችኽ ፡ ታየዋለኽ ፥ ከዚያም ፡ አትቀምስም ፡ ብሎት ፡ ነበር ።

20 ፤ እንዲሁም ፡ ደረሰበት ፤ ሕዝቡም ፡ በበሩ ፡ ረገጠውና ፡ ሞተ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ኤልሳዕም ፡ ልጇን ፡ ያስነሣላትን ፡ ሴት ፦ አንቺ ፡ ከቤተ ፡ ሰብሽ ፡ ጋራ ፡ ተነሥተሽ ፡ ኺጂ ፥ በምታገኚውም ፡ ስፍራ ፡ ተቀመጪ ፤ እግዚአብሔር ፡ ራብ ፡ ጠርቷል ፤ ሰባት ፡ ዓመትም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ ተናገራት ።

2 ፤ ሴቲቱም ፡ ተነሥታ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ቃል ፡ አደረገች ፤ ከቤተ ፡ ሰቧም ፡ ጋራ ፡ ኼዳ ፡ በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠች ።

3 ፤ ሰባቱም ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ሴቲቱ ፡ ከፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ተመለሰች ፤ ስለ ፡ ቤቷና ፡ ስለ ፡ መሬቷ ፡ ልትጮኽ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወጣች ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ሎሌ ፡ ከግያዝ ፡ ጋራ ። ኤልሳዕ ፡ ያደረገውን ፡ ተኣምራት ፡ ኹሉ ፡ ንገረኝ ፡ እያለ ፡ ይጫወት ፡ ነበር ።

5 ፤ ርሱም ፡ የሞተውን ፡ እንደ ፡ አስነሣ ፡ ለንጉሡ ፡ ሲናገር ፥ እንሆ ፥ ልጇን ፡ ያስነሣላት ፡ ሴት ፡ ስለ ፡ ቤቷና ፡ ስለ ፡ መሬቷ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ጮኸች ፤ ግያዝም ፦ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሴቲቱ ፡ ይህች ፡ ናት ፥ ኤልሳዕም ፡ ያስነሣው ፡ ልጇ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ ሴቲቱን ፡ ጠየቀ ፥ ነገረችውም ። ንጉሡም ፦ የነበረላትን ፡ ኹሉ ፥ መሬቷንም ፡ ከተወች ፡ ዠምራ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያለውን ፡ የዕርሻዋን ፡ ፍሬ ፡ ኹሉ ፡ መልስላት ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ ርሷ ፡ ጃን ፡ ደረባውን ፡ አዘዘ ።

7 ፤ ኤልሳዕም ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ መጣ ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ታሞ ፡
ነበር ፤ ወሬኛዎችም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደዚህ ፡ መጥቷል ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ አዛሄልን ፦ ገጸ ፡ በረከት ፡ በእጅኽ ፡ ወስደኽ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡ ልትገናኝ ፡ ኺድ ፤ በርሱም ፡ አፍ ። ከዚህ ፡ በሽታ ፡ እድናለኹን ፧ ብለኽ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቅ ፡ አለው ።

9 ፤ አዛሄልም ፡ ሊገናኘው ፡ ኼደ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ከደማስቆ ፡ መልካሙን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የአርባ ፡ ግመል ፡ ጭነት ፡ ገጸ ፡ በረከት ፡ ወሰደ ፤ መጥቶም ፡ በፊቱ ፡ ቆመና ፦ ልጅኽ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ወልደ ፡ አዴር ። ከዚህ ፡ በሽታ ፡

እድናለኹን ፥ ሲል ፡ ወዳንተ ፡ ልኮኛል ፡ አለ ።

10 ፤ ኤልሳዕም ፦ ኺድ ፥ መዳንስ ፡ ትድናለኽ ፡ በለው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እንዲሞት ፡ እግዚአብሔር ፡ አሳይቶኛል ፡ አለው ።

11 ፤ እስኪያፍርም ፡ ድረስ ፡ ትኵር ፡ ብሎ ፡ ተመለከተው ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ አነባ ።

12 ፤ አዛሄልም ፦ ጌታዬ ፡ ለምን ፡ ያነባል ፥ አለ ። ርሱም ፦ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የምታደርገውን ፡ ክፋት ፡
ስለማውቅ ፡ ነው ፤ ምሽጎቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ታቃጥላለኽ ፥ ጕልማሳዎቻቸውንም ፡ በሰይፍ ፡
ትገድላለኽ ፥ ሕፃናታቸውንም ፡ ትፈጠፍጣለኽ ፥ እርጕዞቻቸውንም ፡ ትቀዳለኽ ፡ አለው ።

13 ፤ አዛሄልም ፦ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ውሻ ፡ ባሪያኽ ፡ ምንድር ፡
ነኝ ፥ አለ ። ኤልሳዕም ፦ አንተ ፡ በሶርያ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ እንድትኾን ፡ እግዚአብሔር ፡ አሳይቶኛል ፡ አለው ።

14 ፤ ከኤልሳዕም ፡ ርቆ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ መጣ ፤ ርሱም ፦ ኤልሳዕ ፡ ምን ፡ አለኽ ፥ አለው ።

15 ፤ ርሱም ፦ እንድትፈወስ ፡ ነገረኝ ፡ አለው ። በነጋውም ፡ ለሐፍ ፡ ወስዶ ፡ በውሃ ፡ ነከረው ፡ በፊቱም ፡ ላይ ፡
ሸፈነው ፥ ሞተም ። አዛሄልም ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

16 ፤ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በአክአብ ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮሳፍጥ ፡
ልጅ ፡ ኢዮራም ፡ ነገሠ ።

17 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ።

18 ፤ የአክአብንም ፡ ልጅ ፡ አግብቶ ፡ ነበርና ፥ የአክአብ ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡
ኼደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለርሱና ፡ ለልጆቹ ፡ ለዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ መብራት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፥ ስለ ፡
ባሪያው ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሁዳን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።

20 ፤ በርሱም ፡ ዘመን ፡ ኤዶምያስ ፡ ለይሁዳ ፡ እንዳይገብር ፡ ሸፈተ ፥ በላያቸውም ፡ ንጉሥ ፡ አነገሡ ።

21 ፤ ኢዮራምም ፡ ከሠረገላዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ጸዒር ፡ ዐለፈ ፤ በሌሊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ርሱንና ፡ የሠረገላዎቹን ፡
አለቃዎች ፡ ከበው ፡ የነበሩትን ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ።

22 ፤ ኤዶምያስ ፡ ግን ፡ ለይሁዳ ፡ እንዳይገብር ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ሸፈተ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ደግሞ ፡ ልብና ፡ ሸፈተ ።

23 ፤ የተረፈውም ፡ የኢዮራም ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፥

24 ፤ ኢዮራምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ በፋንታውም ፡ ልጁ ፡
አካዝያስ ፡ ነገሠ ።

25 ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በአክአብ ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡
ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ነገሠ ።

26 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ አካዝያስ ፡ የኻያ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡ ጎቶልያ ፡ የተባለች ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

27 ፤ በአክአብም ፡ ቤት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፥ እንደ ፡ አክአብም ፡ ቤት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ ለአክአብ ፡
ቤት ፡ ዐማች ፡ ነበረና ።

28 ፤ ከአክአብም ፡ ልጅ ፡ ከኢዮራም ፡ ጋራ ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄልን ፡ በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ሊጋጠም ፡
ኼደ ፤ ሶርያውንም ፡ ኢዮራምን ፡ አቈሰሉት ።

29 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮራም ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛሄል ፡ ጋራ ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡ ሶርያውያን ፡ በሬማት ፡ ያቈሰሉትን ፡
ቍስል ፡ ይታከም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ተመለሰ ። የአክአብም ፡ ልጅ ፡ ኢዮራም ፡ ታሞ ፡ ነበርና ፥ የይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ሊያየው ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወረደ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ነቢዩም ፡ ኤልሳዕ ፡ ከነቢያት ፡ ልጆች ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ወገብኽን ፡ ታጥቀኽ ፡ ይህን ፡ የዘይት ፡ ማሰሮ ፡ በእጅኽ ፡ ያዝ ፥ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድም ፡ ኺድ ።

2 ፤ በዚያም ፡ በደረስኽ ፡ ጊዜ ፡ የናሜሲን ፡ ልጅ ፡ የኢዮሳፍጥን ፡ ልጅ ፡ ኢዩን ፡ ታገኘዋለኽ ፤ ገብተኽም ፡ ከወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ አስነሣው ፥ ወደ ፡ ጓዳም ፡ አግባው ።

3 ፤ የዘይቱንም ፡ ማሰሮ ፡ ይዘኽ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፍሰውና ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀባኹኽ ፡ በለው ፤ በሩንም ፡ ከፍተኽ ፡ ሽሽ ፥ አትዘግይም ።

4 ፤ እንዲሁም ፡ ጕልማሳው ፡ ነቢይ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ኼደ ።

5 ፤ በገባም ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ የሰራዊት ፡ አለቃዎች ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ርሱም ፦ አለቃ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነገር ፡ አለኝ ፡ አለ ። ኢዩም ፦ ከማንኛችን ፡ ጋራ ፡ ነው ፧ አለ ። ርሱም ፦ አለቃ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡ አለ ።

6 ፤ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ ዘይቱንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አፍሶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀባኹኽ ።

7 ፤ የባሪያዎቼን ፡ የነቢያትን ፡ ደም ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ባሪያዎች ፡ ኹሉ ፡ ደም ፡ ከኤልዛቤል ፡ እጅ ፡ እበቀል ፡ ዘንድ ፡ የጌታኽን ፡ የአክአብን ፡ ቤት ፡ ትመታለኽ ።

8 ፤ የአክአብም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋል ፤ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ የታሰረውንና ፡ የተለቀቀውን ፡ ወንድ ፡ ኹሉ ፡ ከአክአብ ፡ አጠፋለኹ ።

9 ፤ የአክአብንም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ናባጥ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ቤት ፥ እንደ ፡ አኪያም ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ባኦስ ፡ ቤት ፡ አደርገዋለኹ ።

10 ፤ ኤልዛቤልንም ፡ በኢይዝራኤል ፡ ዕርሻ ፡ ውሻዎች ፡ ይበሏታል ፥ የሚቀብራትም ፡ አታገኝም ። በሩንም ፡ ከፍቶ ፡ ሸሸ ።

11 ፤ ኢዩም ፡ ወደጌታው ፡ ባሪያዎች ፡ ወጣ ፤ እነርሱም ፦ ደኅና ፡ ነውን ፧ ይህ ፡ እብድ ፡ ለምን ፡ መጣብኽ ፧ አሉት ። ርሱም ፦ ሰውዮውንና ፡ ነገሩን ፡ ታውቃላችኹ ፡ አላቸው ።

12 ፤ እነርሱም ፦ ሐሰት ፡ ነው ፤ ንገረን ፡ አሉት ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀባኹኽ ፡ ብሎ ፡ እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ ነገረኝ ፡ አላቸው ።

13 ፤ ኹሉም ፡ ፈጥነው ፡ ልብሳቸውን ፡ ወሰዱ ፥ በሰገነቱ ፡ መሰላል ፡ ዕርከን ፡ ላይ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ አነጠፉት ፥ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ እየነፉ ፦ ኢዩ ፡ ነግሧል ፡ አሉ ።

14 ፤ እንዲሁም ፡ የናሜሲ ፡ ልጅ ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዩ ፡ በኢዮራም ፡ ላይ ፡ ተማማለ ። ኢዮራምና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛሄል ፡ የተነሣ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድን ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ።

15 ፤ ንጉሡ ፡ ኢዮራም ፡ ግን ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛሄል ፡ ጋራ ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡ ሶርያውያን ፡ ያቈሰሉትን ፡ ቍስል ፡ ይታከም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ተመልሶ ፡ ነበር ። ኢዩም ፦ ልባችኹስ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ከኾነ ፡ በኢይዝራኤል ፡ እንዳያወራ ፡ ማንም ፡ ከከተማ ፡ ኰብልሎ ፡ አይውጣ ፡ አለ ።

16 ፤ ኢዮራምም ፡ በዚያ ፡ ታሞ ፡ ተኝቶ ፡ ነበርና ፥ ኢዩ ፡ በሠረገላው ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ኼደ ። የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ ኢዮራምን ፡ ለማየት ፡ ወርዶ ፡ ነበር ።

17 ፤ በኢይዝራኤልም ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ የቆመው ፡ ሰላይ ፡ የኢዩ ፡ ጭፍራ ፡ ሲመጣ ፡ አይቶ ፦ ጭፍራ ፡ አያለኹ ፡ አለ ። ኢዮራምም ፦ የሚገናኘው ፡ ፈረሰኛ ፡ ላክ ፥ ርሱም ፦ ሰላም ፡ ነውን ፧ ይበለው ፡ አለ ።

18 ፤ ፈረሰኛውም ፡ ሊገናኘው ፡ ኼዶ ፦ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰላም ፡ ነውን ፧ አለ ። ኢዩም ፦ አንተ ፡ ከሰላም ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኽ ፧ ወደ ፡ ኋላዬ ፡ ዐልፈኽ ፡ ተከተለኝ ፡ አለ ። ሰላዩም ፦ መልእክተኛው ፡ ደረሰባቸው ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልተመለሰም ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

19 ፤ ኹለተኛም ፡ ፈረሰኛ ፡ ሰደደ ፥ ወደ ፡ እነርሱም ፡ ደርሶ ፦ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰላም ፡
ነውን ፡ አለ ። ኢዩም ፦ አንተ ፡ ከሰላም ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኽ ፡ ወደ ፡ ኋላዬ ፡ ዐልፈኽ ፡ ተከተለኝ ፡ አለ ።

20 ፤ ሰላዩም ፦ ደረሰባቸው ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልተመለሰም ፤ በችኰላ ፡ ይኼዳልና ፥ አካኼዱ ፡ እንደ ፡ናሜሲ ፡ ልጅ ፡
እንደ ፡ ኢዩ ፡ አካኼድ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።

21 ፤ ኢዮራምም ፦ ሠረገላ ፡ አዘጋጁ ፡ አለ ፤ ሠረገላውንም ፡ አዘጋጁለት ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮራም ፡
የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ በሠረገላዎቻቸው ፡ ተቀምጠው ፡ ወጡ ፥ ኢዩንም ፡ ሊገናኙት ፡
ኼዱ ፤ በኢይዝራኤላዊው ፡ በናቡቴ ፡ ዕርሻ ፡ ውስጥ ፡ አገኙት ።

22 ፤ ኢዮራምም ፡ ኢዩን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፦ ኢዩ ፡ ሆይ ፥ ሰላም ፡ ነውን ፡ አለ ። ርሱም ፦ የእናትኽ ፡ የኤልዛቤል ፡
ግልሙትናዋና ፡ መተቷ ፡ ሲበዛ ፡ ምን ፡ ሰላም ፡ አለ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

23 ፤ ኢዮራምም ፡ መልሶ ፡ ነዳና ፡ ሸሸ ፥ አካዝያስንም ፦ አካዝያስ ፡ ሆይ ፥ ዐመፅ ፡ ነው ፡ አለው ።

24 ፤ ኢዩም ፡ በእጁ ፡ ቀስቱን ፡ ለጠጠ ፥ ኢዮራምንም ፡ በጫንቃው ፡ መካከል ፡ ወጋው ፤ ፍላጻውም ፡ በልቡ ፡
ዐለፈ ፥ ወደ ፡ ሠረገላውም ፡ ውስጥ ፡ ወደቀ ።

25 ፤ ኢዩም ፡ አለቃውን ፡ ቢድቃርን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ አንሥተኽ ፡ በኢይዝራኤላዊው ፡ በናቡቴ ፡ ዕርሻ ፡
ጣለው ፥ አንተና ፡ እኔ ፡ ጐን ፡ ለጐን ፡ በፈረስ ፡ ተቀምጠን ፡ አባቱን ፡ አክአብን ፡ በተከተልን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይህን ፡ መከራ ፡ እንደ ፡ ተናገረበት ፡ ዐስብ ።

26 ፤ በእውነት ፡ የናቡቴንና ፡ የልጆቹን ፡ ደም ፡ ትናንትና ፡ አይቻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በዚህም ፡ ዕርሻ ፡
እመልስብኻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደተናገረው ፡ ቃል ፡ ወስደኽ ፡ በዕርሻው ፡
ውስጥ ፡ ጣለው ።

27 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ አካዝያስ ፡ ያንን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በአትክልት ፡ ቤት ፡ መንገድ ፡ ሸሸ ። ኢዩም ፦ ይህን ፡ ደግሞ ፡
በሠረገላው ፡ ላይ ፡ ውጉት ፡ እያለ ፡ ተከተለው ፤ በይብለዓምም ፡ አቅራቢያ ፡ ባለችው ፡ በጉር ፡ ዐቀበት ፡ ላይ ፡
ወጉት ። ወደ ፡ መጊዶም ፡ ሸሸ ፥ በዚያም ፡ ሞተ ።

28 ፤ ባሪያዎቹም ፡ በሠረገላው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወሰዱት ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ በመቃብሩ ፡ ከአባቶቹ ፡
ጋራ ፡ ቀበሩት ።

29 ፤ በአክአብም ፡ ልጅ ፡ በኢዮራም ፡ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ አካዝያስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

30 ፤ ኢዩም ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ መጣ ፤ ኤልዛቤልም ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ዐይኗን ፡ ተኳለች ፥ ራሷንም ፡
አስጌጠች ፥ በመስኮትም ፡ ዘልቃ ፡ ትመለከት ፡ ነበር ።

31 ፤ ኢዩም ፡ በበሩ ፡ ሲገባ ፦ ጌታውን ፡ የገደለ ፡ ዘምሪ ፡ ሆይ ፥ ሰላም ፡ ነውን ፡ አለችው ።

32 ፤ ፊቱንም ፡ ወደ ፡ መስኮቱ ፡ አንሥቶ ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ማን ፡ ነው ፡ አለ ። ኹለት ፡ ሦስትም ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ወደ ፡
ርሱ ፡ ተመለከቱ ።

33 ፤ ርሱም ፦ ወደ ፡ ታች ፡ ወርውሯት ፡ አለ ፤ ወረወሯትም ፥ ደሟም ፡ በግንቡና ፡ በፈረሶቹ ፡ ላይ ፡
ተረጨ ፥ ረገጧትም ።

34 ፤ በገባም ፡ ጊዜ ፡ በላ ፡ ጠጣም ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፦ ይህችን ፡ የተረገመች ፡ እዩ ፤ የንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ናትና ፥ ቅበሯት ፡
አለ ።

35 ፤ ሊቀብሯትም ፡ በኼዱ ፡ ጊዜ ፥ ከዐናቷና ፡ ከእግሯ ፣ ከመዳፏም ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አላገኙም ።

36 ፤ ተመልሰውም ፡ ነገሩት ፤ ርሱም ፦ በባሪያው ፡ በቴስብያዊ ፡ ኤልያስ ፦ በኢይዝራኤል ፡ ዕርሻ ፡ የኤልዛቤልን ፡ ሥጋ ፡
ውሻዎች ፡ ይበላሉ ፤

37 ፤ የኤልዛቤልም ፡ ሬሳ ፡ በኢይዝራኤል ፡ ዕርሻ ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፍግ ፡ ይኾናልና ፥ ማንም ፦ ይህች ፡
ኤልዛቤል ፡ ናት ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፡ ብሎ ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ለአክአብም ፡ በሰማርያ ፡ ሰባ ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ኢዩም ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፤ የአክአብን ፡ ልጆች ፡ ለሚያሳድጉ ፡ ለሰማርያ ፡ ታላላቆችና ፡ ሽማግሌዎች ።

2 ፤ ይህ ፡ ደብዳቤ ፡ አኹን ፡ በደረሳችኹ ፡ ጊዜ ፡ የጌታችኹ ፡ ልጆች ፡ ሠረገላዎችና ፡ ፈረሶችም ፡ የተመሸገችም ፡ ከተማ ፡ መሣሪያዎችም ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አሉና ፥

3 ፤ ከጌታችኹ ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ የሚያሠኛችኹንና ፡ የሚሻላችኹን ፡ ምረጡ ፥ በአባቱም ፡ ዙፋን ፡ አስቀምጡት ፥ ስለ ፡ ጌታችኹም ፡ ቤት ፡ ተዋጉ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ሰደደ ፤

4 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ፈርተው ፦ እንሆ ፥ ኹለቱ ፡ ነገሥታት ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እንቆማለን ፥ አሉ ።

5 ፤ የቤቱ ፡ አለቃ ፥ የከተማዪቱም ፡ አለቃ ፥ ሽማግሌዎችና ፡ ልጆቹን ፡ የሚያሳድጉ ፦ እኛ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ነን ፥ ያዘዝኸንም ፡ ኹሉ ፡ እናደርጋለን ፤ ንጉሥም ፡ በላያችን ፡ አናነግሥም ፤ የምትወደውን ፡ አድርግ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡ ላኩ ።

6 ፤ ኹለተኛም ፦ ወገኖቼስ ፡ እንደ ፡ ኾናችኹ ፥ ነገሬንም ፡ ከሰማችኹ ፥ የጌታችኹን ፡ ልጆች ፡ ራስ ፡ ቍረጡ ፥ ነገም ፡ በዚህ ፡ ሰዓት ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይዛችኹ ፡ ኑ ፡ ብሎ ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈላቸው ። የንጉሡም ፡ ልጆች ፡ ሰባው ፡ ሰዎች ፡ በሚያሳድጓቸው ፡ በከተማዪቱ ፡ ታላላቆች ፡ ዘንድ ፡ ነበሩ ።

7 ፤ ደብዳቤውም ፡ በደረሳቸው ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡን ፡ ልጆች ፡ ሰባውን ፡ ሰዎች ፡ ይዘው ፡ ገደሏቸው ፤ ራሳቸውንም ፡ በቅርጫት ፡ አድርገው ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ላኩ ።

8 ፤ መልእክተኛም ፡ መጥቶ ፦ የንጉሡን ፡ ልጆች ፡ ራስ ፡ ይዘው ፡ መጥተዋል ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ርሱም ፦ እስከ ፡ ነገ ፡ ድረስ ፡ በበሩ ፡ አደባባይ ፡ ኹለት ፡ ክምር ፡ አድርጋችኹ ፡ አኑሯቸው ፡ አለ ።

9 ፤ በነጋውም ፡ ወጥቶ ፡ ቆመ ፥ ሕዝቡንም ፡ ኹሉ ፦ እናንተ ፡ ንጹሓን ፡ ናችኹ ፤ እንሆ ፥ ጌታዬን ፡ የወነጀልኹ ፡ የገደልኹትም ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እነዚህንስ ፡ ኹሉ ፡ የገደለ ፡ ማን ፡ ነው ፥

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ በአክአብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ከተናገረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አንዳች ፡ እንዳይወድቅ ፡ አኹን ፡ ዕወቁ ፤ እግዚአብሔር ፡ በባሪያው ፡ በኤልያስ ፡ የተናገረውን ፡ አድርጓል ፡ አላቸው ።

11 ፤ ኢዩም ፡ ከአክአብ ፡ ቤት ፡ የቀረውን ፡ ኹሉ ፥ ታላላቆቹንም ፡ ኹሉ ፥ ወዳጆቹንና ፡ ካህናቱን ፡ ማንም ፡ ሳይቀር ፡ በኢይዝራኤል ፡ ገደላቸው ።

12 ፤ ተነሥቶም ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ኼደ ፤ በመንገድም ፡ ወዳለው ፡ ወደበግ ፡ ጠባቂዎች ፡ ቤት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥

13 ፤ ኢዩ ፡ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከአካዝያስ ፡ ወንድሞች ፡ ጋራ ፡ ተገናኝቶ ፦ እናንተ ፡ እነማን ፡
ናችኹ ፥ አለ ። እነርሱም ፦ እኛ ፡ የአካዝያስ ፡ ወንድሞች ፡ ነን ፤ የንጉሡንና ፡ የእቴጌዪቱን ፡ ልጆች ፡ ደኅንነት ፡ ለመጠየቅ ፡ እንወርዳለን ፡ አሉት ።

14 ፤ ርሱም ፦ በሕይወታቸው ፡ ያዟቸው ፡ አለ ። ያዟቸውም ፥ በበግ ፡ ጠባቂዎችም ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ ጕድጓድ ፡ አርባ ፡ ኹለቱን ፡ ሰዎች ፡ ገደሏቸው ፤ ማንንም ፡ አላስቀረም ።

15 ፤ ከዚያም ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ የሬካብን ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብን ፡ ተገናኘው ፤ ደኅንነቱንም ፡ ጠይቆ ፦ ልቤ ፡ ከልብኽ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ያኽል ፡ ልብኽ ፡ ከልቤ ፡ ጋራ ፡ በቅንነት ፡ ነውን ፥ አለው ፤ ኢዮናዳብም ፦ እንዲሁ ፡ ነው ፡
አለው ። ኢዩም ፦ እንዲሁ ፡ እንደ ፡ ኾነስ ፡ እጅኽን ፡ ስጠኝ ፡ አለ ። እጁንም ፡ ሰጠው ፤ ወደ ፡ ሠረገላውም ፡ አውጥቶ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ አስቀመጠውና ።

16 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ና ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ መቅናቴን ፡ እይ ፡ አለው ። በሠረገላውም ፡ አስቀመጠው ።

17 ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ለኤልያስ ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እስኪያጠፋው ፡ ድረስ ፡

ከአክአብ ፡ በሰማርያ ፡ የቀረውን ፡ ኹሉ ፡ ገደለ ።

18 ፤ ኢዩም ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፡ ሰብስቦ ፦ አክአብ ፡ በዓልን ፡ በጥቂቱ ፡ አመለከው ፤ ኢዩ ፡ ግን ፡ በብዙ ፡ ያመልከዋል ።

19 ፤ አኹንም ፡ የበዓልን ፡ ነቢያት ፡ ኹሉ ፥ አገልጋዮቹንም ፡ ኹሉ ፥ ካህናቱንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ጥሩ ፤ ማንም ፡
አይቅር ፤ ለበዓል ፡ ታላቅ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀርባለኹ ፥ የቀረውም ፡ ኹሉ ፡ በሕይወት ፡ አይኖርም ፡ አላቸው ። ኢዩም ፡
የበዓልን ፡ አገልጋዮች ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በተንኰል ፡ ይህን ፡ አደረገ ።

20 ፤ ኢዩም ፦ ለበዓል ፡ ዋና ፡ ጉባኤ ፡ ቀድሱ ፡ አለ ።

21 ፤ እነርሱም ፡ ዐወጁ ። ኢዩም ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላከ ፥ የበዓልም ፡ አገልጋዮች ፡ ኹሉ ፡ መጡ ፤ ሳይመጣ ፡
የቀረ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልነበረም ። ወደበዓልም ፡ ቤት ፡ ገቡ ፥ የበዓልም ፡ ቤት ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ሞልቶ ፡
ነበር ፤

22 ፤ ዕቃ ፡ ቤቱንም ፦ ለበዓል ፡ አገልጋዮች ፡ ኹሉ ፡ ልብስ ፡ አውጣ ፡ አለው ።

23 ፤ ልብሱንም ፡ አወጣላቸው ፦ ኢዩም ፡ የሬካብም ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ ወደበዓል ፡ ቤት ፡ ገቡ ። የበዓልንም ፡
አገልጋዮች ፦ መርምሩ ፥ ከበዓል ፡ አገልጋዮች ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከሚያመልኩ ፡ ወገን ፡ በእናንተ ፡
ዘንድ ፡ አንድ ፡ እንኳ ፡ እንዳይኖር ፡ ተመልከቱ ፡ አላቸው ።

24 ፤ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕትም ፡ ያቀረቡ ፡ ዘንድ ፡ ገቡ ፤ ኢዩም ፦ በእጃችኹ ፡ አሳልፌ ፡
ከምሰጣችኹ ፡ ሰዎች ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ያመለጠ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ነፍሱ ፡ በዚያ ፡ ነፍስ ፡ ፋንታ ፡ ትኾናለች ፡ ብሎ ፡ በውጪ ፡
ሰማንያ ፡ ሰዎችን ፡ አዘጋጅቶ ፡ ነበር ።

25 ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርበው ፡ በፈጸሙ ፡ ጊዜ ፡ ኢዩ ፡ ዘበኞዎቹንና ፡ አለቃዎቹን ፦ ግቡና ፡
ግደሏቸው ፤ አንድም ፡ አይውጣ ፡ አላቸው ። በሰይፍም ፡ ስለት ፡ ገደሏቸው ፤ ዘበኞዎችና ፡ አለቃዎችም ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
ጣሏቸው ፥ ወደበዓልም ፡ ቤት ፡ ከተማ ፡ ኼዱ ።

26 ፤ ከበዓልም ፡ ቤት ፡ ሐውልቶቹን ፡ አወጡ ፡ አቃጠሏቸውም ።

27 ፤ የበዓልን ፡ ሐውልት ፡ ቀጠቀጡ ፥ የበዓልንም ፡ ቤት ፡ አፈረሱ ፥ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የውዳቂ ፡ መጣያ ፡
አደረጉት ።

28 ፤ እንዲሁም ፡ ኢዩ ፡ በዓልን ፡ ከእስራኤል ፡ አጠፋ ።

29 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፥ በቤቴልና ፡ በዳን ፡ ከነበሩት ፡
ከወርቁ ፡ እንቦሶች ፥ ኢዩ ፡ አልራቀም ።

30 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ኢዩን ፦ በፊቴ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አድርገኻልና ፥ በልቤም ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ በአክአብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
አድርገኻልና ፥ ልጆችኽ ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፡ አለው ።

31 ፤ ኢዩ ፡ ግን ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡
አልተጠነቀቀም ፤ እስራኤልንም ፡ ካሳተው ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ አልራቀም ።

32 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ይከፋፍላቸው ፡ ዘንድ ፡ ዠመረ ፤ አዛሄልም ፡ በእስራኤል ፡ ዳርቻ ፡
ኹሉ ፡ መታቸው ።

33 ፤ በዮርዳኖስ ፡ ምሥራቅ ፡ ያለውን ፡ የገለዓድን ፡ አገር ፡ ኹሉ ፥ በአርኖን ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ካለችው ፡ ከዐሮዔር ፡
ዠምሮ ፡ የጋድንና ፡ የሮቤልን ፡ የምናሴንም ፡ አገር ፥ ገለዓድንና ፡ ባሳንን ፡ መታ ።

34 ፤ የቀረውም ፡ የኢዩ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ ጭከናውም ፡ ኹሉ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

35 ፤ ኢዩም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በሰማርያም ፡ ቀበሩት ። በፋንታውም ፡ ልጁ ፡ ኢዮአካዝ ፡ ነገሠ ።

36 ፤ ኢዩም ፡ በሰማርያ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ የአካዝያስም ፡ እናት ፡ ጎቶልያ ፡ ልጇ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታ ፡ የመንግሥትን ፡ ዘር ፡ ዅሉ ፡ አጠፋች ።

2 ፤ የንጉሡ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ የአካዝያስ ፡ እኅት ፡ ዮሳቤት ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአስን ፡ ወስዳ ፡ ከተገደሉት ፡
ከንጉሥ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ሰረቀችው ፤ ርሱንና ፡ ሞግዚቱንም ፡ ወደ ፡ ዕልፍኝ ፡ ወሰደች ፤ እንዳይገደልም ፡ ከጎቶልያ ፡
ሸሸጉት ።

3 ፤ በርሷም ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ ተቀመጠ ። ጎቶልያም ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ነገሠች ።

4 ፤ በሰባተኛውም ፡ ዓመት ፡ ዮዳዔ ፡ ልኮ ፡ በካራውያንና ፡ በዘበኛዎች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፡
ወሰደ ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገባቸው ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
አማላቸው ፤ የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አሳያቸው ።

5 ፤ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። እንዲህ ፡ አድርጉ ፤ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ከምትገቡት ፡ ከእናንተ ፡ ከሦስት ፡ አንዱ ፡ እጅ ፡
የንጉሡን ፡ ቤት ፡ ዘብ ፡ ጠብቁ ፤

6 ፤ ከእናንተ ፡ ከሦስት ፡ አንዱ ፡ እጅ ፡ በሱር ፡ በር ፡ ኹኑ ፤ አንዱም ፡ እጅ ፡ ከዘበኛዎች ፡ ቤት ፡ በዃላ ፡ ባለው ፡ በር ፡
ኹኑ ፤ ቤቱንም ፡ ጠብቁ ፤ ከልክሉም ፤

7 ፤ ከእናንተም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ የምትወጡት ፡ ኹለቱ ፡ እጅ ፡ በንጉሥ ፡ ዙሪያ ፡ ኾናችኹ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡
ጠብቁ ።

8 ፤ ንጉሡንም ፡ በዙሪያው ፡ ክበቡት ፤ የጦር ፡ ዕቃችኹም ፡ በእጃችኹ ፡ ይኹን ፤ በሰልፋችኹ ፡ መካከል ፡ የሚገባ ፡
ይገደል ፤ ንጉሡም ፡ በወጣና ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ኹኑ ።

9 ፤ መቶ ፡ አለቃዎችም ፡ ካህኑ ፡ ዮዳዔ ፡ ያዘዘውን ፡ ዅሉ ፡ አደረጉ ፤ ከነርሱም ፡ እያንዳንዱ ፡ በሰንበት ፡ ይገቡ ፡
የነበሩትን ፤ በሰንበቱም ፡ ይወጡ ፡ የነበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ ዮዳዔ ፡ መጡ ።

10 ፤ ካህኑም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የንጉሡን ፡ የዳዊትን ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ዅሉ ፡ ለመቶ ፡ አለቃዎች ፡
ሰጣቸው ።

11 ፤ ዘበኛዎቹም ፡ ዅሉ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ የጦር ፡ ዕቃቸውን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ በንጉሡ ፡ ዙሪያ ፡ ከቤቱ ፡ ቀኝ ፡
እስከ ፡ ቤቱ ፡ ግራ ፡ ድረስ ፡ በመሠዊያውና ፡ በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ።

12 ፤ የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አውጥቶ ፡ ዘውዱን ፡ ጫነበት ፤ ምስክሩንም ፡ ሰጠው ፤ ቀብተውም ፡ ንጉሥ ፡
አደረጉትና ። ንጉሡ ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ እያሉ ፡ እጃቸውን ፡ አጨበጨቡ ።

13 ፤ ጎቶልያም ፡ የሰራዊቱንና ፡ የሕዝቡን ፡ ድምፅ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መጣች ።

14 ፤ እንሆም ፤ ንጉሡ ፡ እንደተለመደው ፡ በዐምዱ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፤ ከንጉሡም ፡ ጋራ ፡ አለቃዎችና ፡ መለከተኛዎች ፡
ቆመው ፡ አየች ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ጎቶልያም ፡ ልብሷን ፡
ቀዳ ፦ ዐመፅ ፡ ነው ፤ ዐመፅ ፡ ነው ፡ ብላ ፡ ጮኸች ።

15 ፤ ካህኑም ፡ ዮዳዔ ፡ በጭፍራው ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፦ ወደሰልፉ ፡ መካከል ፡
አውጧት ፤ የሚከተላትንም ፡ በሰይፍ ፡ ግደሉት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፤ ካህኑ ፦ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አትገደል ፡
ብሏልና ።

16 ፤ እጃቸውንም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ጫኑ ፤ በፈረሱም ፡ መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ወደንጉሥ ፡ ቤት ፡ ወሰዷት ፤ በዚያም ፡
ገደሏት ።

17 ፤ ዮዳዔም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በንጉሡ ፡ በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ አደረገ ፤ ደግሞም ፡ በንጉሡና ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

18 ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ ወደበዓል ፡ ቤት ፡ ኼደው ፡ አፈረሱት ፤ መሠዊያዎቹንና ፡ ምስሎቹን ፡

አደቀቁ ፥ የበዓልንም ፡ ካህን ፡ ማታንን ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ገደሉት ። ካህኑም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አስተዳዳሪዎችን ፡ ሾመ ።

19 ፤ መቶ ፡ አለቃዎቹንና ፡ ካራውያንንም ፥ ዘበኛዎችንና ፡ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ወሰደ ፤ ንጉሡንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አወረዱት ፥ በዘበኛዎችም ፡ በር ፡ መንገድ ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤ በነገሥታቱም ፡ ዙፋን ፡ ተቀመጠ ።

20 ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፥ ከተማዪቱም ፡ ጸጥ ፡ አለች ። ጎቶልያንም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ አጠገብ ፡ በሰይፍ ፡ ገደሏት ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ኢዮአስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።

2 ፤ በኢዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ኢዮአስ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ሳብያ ፡ የተባለች ፡ የቤርሳቤሕ ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

3 ፤ ካህኑ ፡ ዮዳዔም ፡ ያስተምረው ፡ በነበረ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ኢዮአስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎቹ ፡ ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ገና ፡ በኰረብታዎቹ ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

5 ፤ ኢዮአስም ፡ ካህናቱን ፦ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚገባውን ፡ የተቀደሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ኹሉ ፥ ስለነፍሱም ፡ ዋጋ ፡ የሚቀርበውን ፡ ገንዘብ ፥ በልባቸውም ፡ ፈቃድ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚያመጡትን ፡ ገንዘብ ፡ ኹሉ ፥

6 ፤ ካህናቱ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ከሚያመጣው ፡ ይውሰዱ ፡ በመቅደስም ፡ ውስጥ ፡ የተናዱትን ፡ ይጠግኑበት ፡ አላቸው ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ኢዮአስ ፡ እስከ ፡ ኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ የተናዱትን ፡ ካህናቱ ፡ አልጠገኑትም ፡ ነበር ።

8 ፤ ኢዮአስም ፡ ካህኑን ፡ ዮዳዔንና ፡ ካህናቱን ፡ ጠርቶ ፦ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ የተናዱትን ፡ ስፍራዎች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትጠግኗቸውም ፨ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ገንዘቡ ፡ ለቤቱ ፡ መጠገኛ ፡ ይሰጥ ፡ እንጂ ፡ ከሚያመጡት ፡ ሰዎች ፡ አትቀበሉ ፡ አላቸው ።

9 ፤ ካህናቱም ፦ ከሕዝቡ ፡ ገንዘቡን ፡ አንወስድም ፥ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ የተናዱትን ፡ አንጠግንም ፡ ብለው ፡ዕሺ ፡ አሉ ።

10 ፤ ካህኑ ፡ ዮዳዔ ፡ ግን ፡ ሣጥን ፡ ወስዶ ፡ መክደኛውን ፡ ነደለው ፥ በመሠዊያውም ፡ አጠገብ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚገቡበት ፡ መግቢያ ፡ በስተቀኝ ፡ አኖረው ፤ ደጁንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ካህናት ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚመጣውን ፡ ገንዘብ ፡ ኹሉ ፡ ያኖሩበት ፡ ነበር ።

11 ፤ በሣጥንም ፡ ውስጥ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ መኖሩን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡ ፡ ጸሓፊና ፡ የካህናቱ ፡ አለቃ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ ቈጥረው ፡ በከረጢት ፡ ውስጥ ፡ ያኖሩት ፡ ነበር ።

12 ፤ የተመዘነውንም ፡ ገንዘብ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ በተሾሙት ፡ እጅ ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ።

13 ፤ የተናደውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመጠገን ፡ መክፈል ፡ ለሚያሻው ፡ ኹሉ ፡ ድንጋይና ፡ ዕንጨት ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለሚሠሩ ፡ ዐናጢዎችና ፡ ሠራተኛዎች ፡ ግንበኛዎችና ፡ ድንጋይ ፡ ወቃሪዎች ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከሚመጣው ፡ ገንዘብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚኾኑ ፡ የብር ፡ ጽዋዎችና ፡ ጕጠቶች ፡ ድስቶችም ፡ መለከቶችም ፡ የወርቅና ፡ የብር ፡ ዕቃዎችም ፡ አልተሠሩም ፡ ነበር ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለሚሠሩት ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ጠገኑበት ።

16 ፤ ለሠራተኛዎችም ፡ ይከፍሉ ፡ ዘንድ ፡ ገንዘቡን ፡ የሚወስዱትን ፡ ሰዎች ፡ አይቈጣጠሯቸውም ፡ ነበር ፤ በታማኝነት ፡ ይሠሩ ፡ ነበርና ።

17 ፤ ስለበደልና ፡ ስለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ የቀረበውም ፡ ገንዘብ ፡ ለካህናት ፡ ነበረ ፡ እንጂ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አያገቡትም ፡ ነበር ።

18 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄል ፡ ወጥቶ ፡ ጌትን ፡ ወጋ ፥ ያዘውም ፤ አዛሄልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለመውጣት ፡ ፊቱን ፡ አቀና ።

19 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአስ ፡ አባቶቹ ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ኢዮሳፍጥና ፡ ኢዮራም ፡ አካዝያስም ፡ የቀደሱትን ፡ ቅዱስ ፡ ነገር ፥ ርሱም ፡ የቀደሰውን ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የተገኘውን ፡ ወርቅ ፡ ዅሉ ፡ ወስዶ ፥ ወደሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አዛሄል ፡ ላከው ። ርሱም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተመለሰ ።

20 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአስ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

21 ፤ ባሪያዎቹም ፡ ተነሥተው ፡ ዐመፁበት ፥ ወደ ፡ ሲላ ፡ በሚወርደውም ፡ መንገድ ፡ በሚሎ ፡ ቤት ፡ ገደሉት ።

22 ፤ ባሪያዎቹም ፡ የሰምዓት ፡ ልጅ ፡ ዮዛካርና ፡ የሾሜር ፡ ልጅ ፡ ዮዛባት ፡ መቱት ፥ ሞተም ፤ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ አሜስያስ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአካዝያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአስ ፡ በኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዩ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአካዝ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ነገሠ ፤ ዐሥራ ፡ ሰባትም ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፥ እስራኤልንም ፡ ያሳተውን ፡ የናባጥን ፡ ልጅ ፡ የኢዮርብዓምን ፡ ኀጢአት ፡ ተከተለ ፤ ከርሷም ፡ አልራቀም ።

3 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ነደደ ፥ በዘመኑም ፡ ዅሉ ፡ በሶርያው ፡ ንጉሥ ፡ በአዛሄል ፡ እጅ ፥ በአዛሄልም ፡ ልጅ ፡ በወልደ ፡ አዴር ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡ ነበር ።

4 ፤ ኢዮአካዝም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመነ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እስራኤልን ፡ ያስጨነቀበትን ፡ ጭንቀት ፡ አይቷልና ፥ ሰማው ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ታዳጊ ፡ ሰጠ ፥ ከሶርያውያንም ፡ እጅ ፡ ዳኑ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ጊዜ ፡ በድንኳናቸው ፡ ተቀመጡ ።

6 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በርሷ ፡ ኼዱ ፡ እንጂ ፡ እስራኤልን ፡ካሳተው ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ አልራቁም ፤ ደግሞም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ በሰማርያ ፡ ቆሞ ፡ ቀረ ።

7 ፤ ለኢዮአካዝም ፡ ከዐምሳ ፡ ፈረሰኞች ፥ ከዐሥርም ፡ ሠረገላዎች ፥ ከዐሥር ፡ ሺሕም ፡ እግረኞች ፡ በቀር ፡ ሕዝብ ፡ አልቀረለትም ፤ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ አጥፍቷቸዋልና ፥ በዐውድማም ፡ እንዳለ ፡ ዕብቅ ፡ አድቅቋቸዋልና ።

8 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአካዝ ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ዅሉ ፥ ጭከናውም ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

9 ፤ ኢዮአካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በሰማርያም ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ዮአስ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

10 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአስ ፡ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ነገሠ ፤ ዐሥራ ፡ ስድስትም ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

11 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ በሳተው ፡ በናባጥ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ ዅሉ ፡ ኼደ ፡ እንጂ ፡ ከርሷ ፡ አልራቀም ።

12 ፤ የቀረውም ፡ የዮአስ ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ዅሉ ፥ ከይሁዳም ፡ ከአሜስያስ ፡ ጋራ ፡ የተዋጋበት ፡ ጭከና ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

13 ፤ ዮአስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ ኢዮርብዓምም ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፤ ዮአስም ፡ በሰማርያ ፡

ከእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ።

14 ፤ ኤልሳዕም ፡ በሚሞትበት ፡ በሽታ ፡ ታመመ ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወርዶ ፡ በፊቱ ፡
አለቀሰና ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥ አባቴ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ሠረገላና ፡ ፈረሰኞዎች ፡ አለ ።

15 ፤ ኤልሳዕም ፡— ቀስትና ፡ ፍላጻዎች ፡ ውሰድ ፡ አለው ፤ ቀስቱንና ፡ ፍላጻዎችንም ፡ ወሰደ ።

16 ፤ የእስራኤልንም ፡ ንጉሥ ፡— እጅኽን ፡ በቀስቱ ፡ ላይ ፡ ጫን ፡ አለው ። እጁንም ፡ ጫነበት ፤ ኤልሳዕም ፡ እጁን ፡
በንጉሡ ፡ እጅ ፡ ላይ ፡ ጭኖ ፡—

17 ፤ የምሥራቁን ፡ መስኮት ፡ ክፈት ፡ አለ ፤ ከፈተውም ። ኤልሳዕም ፡— ወርውር ፡
አለ ፤ ወረወረውም ። ርሱም ፡— የእግዚአብሔር ፡ መድኀኒት ፡ ፍላጻ ፡ ነው ፤ በሶርያ ፡ ላይ ፡ የመድኀኒት ፡ ፍላጻ ፡
ነው ፤ እስክታጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ ሶርያውያንን ፡ በአፌቅ ፡ ትመታለኽ ፡ አለ ።

18 ፤ ደግሞም ፡— ፍላጻዎቹን ፡ ውሰድ ፡ አለው ፤ ወሰዳቸውም ። የእስራኤልንም ፡ ንጉሥ ፡— ምድሩን ፡ ምታው ፡
አለው ። ሦስት ፡ ጊዜም ፡ መቶ ፡ ቆመ ።

19 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ተቈጥቶ ፡— ዐምስት ፡ ወይም ፡ ስድስት ፡ ጊዜ ፡ መትተኸው ፡ ኖሮ ፡ ሶርያን ፡
እስክታጠፋው ፡ ድረስ ፡ በመታኸው ፡ ነበር ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ሶርያን ፡ ትመታለኽ ፡ አለ ።

20 ፤ ኤልሳዕም ፡ ሞተ ፥ ቀበሩትም ። ከሞዐብም ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ በየዓመቱ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይገቡ ፡ ነበር ።

21 ፤ ሰዎችም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሲቀብሩ ፡ አደጋ ፡ ጣዮችን ፡ አዩ ፥ ሬሳውንም ፡ በኤልሳዕ ፡ መቃብር ፡
ጣሉት ፤ የኤልሳዕንም ፡ ዐጥንት ፡ በነካ ፡ ጊዜ ፡ ሰውዮው ፡ ድኖ ፡ በእግሩ ፡ ቆመ ።

22 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄል ፡ በኢዮአካዝ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ እስራኤልን ፡ አስጨነቀ ፤

23 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ራራላቸው ፥ ማራቸውም ፥ ከአብርሃምና ፡ ከይሥሐቅ ፡ ከያዕቆብም ፡ ጋራ ፡ ስላደረገውም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ እነርሱን ፡ ተመለከተ ፤ ሊያጠፋቸውም ፡ አልወደደም ፥ ፈጽሞም ፡ ከፊቱ ፡ አልጣላቸውም ።

24 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄል ፡ ሞተ ፤ ልጁም ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

25 ፤ አዛሄልም ፡ ከአባቱ ፡ ከኢዮአካዝ ፡ እጅ ፡ በሰልፍ ፡ የወሰዳቸውን ፡ ከተማዎች ፡ የኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡
ከአዛሄል ፡ ልጅ ፡ ከወልደ ፡ አዴር ፡ እጅ ፡ ወሰደ ። ዮአስም ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ መታው ፥ የእስራኤልንም ፡ ከተማዎች ፡
መለሰ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ በዮአስ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፡
አሜስያስ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ መንገሥ ፡ በገመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ። እናቱም ፡ ዮዓዳን ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

3 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አባቱ ፡ ኢዮአስ ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡
አባቱ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ አላደረገም ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎቹ ፡ ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡
ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

5 ፤ መንግሥቱም ፡ በጸናለት ፡ ጊዜ ፡ አባቱን ፡ የገደሉትን ፡ ባሪያዎች ፡ ገደለ ።

6 ፤ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍም ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፥ እግዚአብሔርም ፡— ኹሉ ፡ በኀጢአቱ ፡ ይሙት ፡ እንጂ ፡ አባቶች ፡
በልጆች ፡ አይሙቱ ፥ ልጆችም ፡ በአባቶች ፡ አይሙቱ ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘ ፡ የነፍሰ ፡ ገዳዮቹን ፡ ልጆች ፡ አልገደለም ።

7 ፤ ርሱም ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ ከኤዶምያስ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ሰው ፡ ገደለ ፤ ሴላን ፡ በሰልፍ ፡ ወስዶ ፡ ስሟን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡

ድረስ ፡ ዮቅትኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።

8 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አሜስያስ ፦ ና ፡ ርስ ፡ በርሳችን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እንተያይ ፡ ብሎ ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡
ወደኢዩ ፡ ልጅ ፡ ወደኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮአስ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ።

9 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአስ ፦ የሊባኖስ ፡ ኵርንችት ፥ ልጅኽን ፡ ለልጄ ፡ ሚስት ፡ አድርገኽ ፡ ስጠው ፡ ብሎ ፡
ወደሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ላከ ፤ የሊባኖስም ፡ አውሬ ፡ ዐልፎ ፡ ኵርንችቱን ፡ ረገጠ ።

10 ፤ ኤዶምያስን ፡ በእውነት ፡ መታኽ ፥ ልብኽንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግኽ ፤ በዚያ ፡ ተመካ ፥ በቤትኽም ፡
ተቀመጥ ፤ አንተ ፡ ከይሁዳ ፡ ጋራ ፡ ትወድቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መከራ ፡ ትሻለኽ ፧ ብሎ ፡ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡
አሜስያስ ፡ ላከ ።

11 ፤ አሜስያስ ፡ ግን ፡ አልሰማም ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአስ ፡ ወጣ ፥ ርሱና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ አሜስያስም ፡
በይሁዳ ፡ ባለች ፡ በቤት ፡ ሳሚስ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተያዩ ።

12 ፤ ይሁዳም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ ተመታ ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ።

13 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአስ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ የኢዮአስን ፡ ልጅ ፡ አሜስያስን ፡
በቤትሳሚስ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ፤ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ ከኤፍሬም ፡ በር ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ማእዘኑ ፡
በር ፡ ድረስ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አፈረሰ ።

14 ፤ ወርቁንና ፡ ብሩን ፡ ዅሉ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የነበሩትን ፡ ዕቃዎች ፡
ዅሉ ፥ በመያዣም ፡ የተያዙትን ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።

15 ፤ የቀረውም ፡ ያደረገው ፡ የዮአስ ፡ ነገር ፥ ጭከናውም ፥ ከይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ከአሜስያስ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡
ተዋጋ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

16 ፤ ዮአስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በሰማርያም ፡ ከእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡
ኢዮርብዓም ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

17 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፣ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፣ አሜስያስ ፥ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፣ ከኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፣ ከዮአስ ፡ ሞት ፡
በዃላ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ።

18 ፤ የቀረውም ፡ የአሜስያስ ፡ ነገር ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

19 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የዐመፅ ፡ መሐላ ፡ አደረጉበት ፥ ርሱም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ ኰበለለ ፤ በዃላውም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡
ላኩ ፥ በዚያም ፡ ገደሉት ።

20 ፤ በፈረስም ፡ ጭነው ፡ አመጡት ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ።

21 ፤ የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ የዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የነበረውን ፡ ዐዛርያስን ፡ ወስዶ ፡ በአባቱ ፡
በአሜስያስ ፡ ፋንታ ፡ አነገሠው ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ካንቀላፋ ፡ በዃላ ፥ ኤላትን ፡ ሠርቶ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ መለሳት ።

23 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ በአሜስያስ ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዮአስ ፡
ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፤ አርባ ፡ አንድ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።

24 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልንም ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡
ኀጢአት ፡ ዅሉ ፡ አልራቀም ።

25 ፤ የጋትሔፌር ፡ በነበረው ፡ በዐማቴ ፡ ልጅ ፡ በባሪያው ፡ በነቢዩ ፡ በዮናስ ፡ እጅ ፡ እንደተናገረው ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡
አምላክ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የእስራኤልን ፡ ድንበር ፡ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ዠምሮ ፡ እስከዐረባ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡
መለሰ ።

26 ፤ የታሰረውና ፡ የተለቀቀውም ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፥ እስራኤልንም ፡ የሚረዳ ፡ እንዳልነበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡
የመረረውን ፡ የእስራኤልን ፡ ጭንቀት ፡ አየ ።

27 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ስም ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ይደመስስ ፡ ዘንድ ፡ አልተናገረም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዮአስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ።

28 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮርብዓም ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ሁሉ ፥ ጭከናውም ፥ እንደ ፡ ተዋጋም ፥ የይሁዳ ፡ የነበረውን ፡ ደማስቆንና ፡ ሐማትን ፡ ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ መለሰ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

29 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ዘካርያ ፡ በፋንታው ፡ ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ በኻያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የአሜስያስ ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ መንግሥም ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ይኮልያ ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

3 ፤ አባቱ ፡ አሜስያስ ፡ እንዳደረገው ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ንጉሡን ፡ ቀሠፈው ፥ እስከሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለምጻም ፡ ኾነ ፥ በተለየ ፡ ቤትም ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፥ የንጉሡም ፡ ልጅ ፡ ኢዮአታም ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ሠልጥኖ ፡ ለአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ።

6 ፤ የቀረውም ፡ የዐዛርያስ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

7 ፤ ዐዛርያስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

8 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዐዛርያስ ፡ በሠላሳ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የኢዮርብዓም ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ[171] ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ስድስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ።

9 ፤ አባቶቹም ፡ እንዳደረጉት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳታቸው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡ አልራቀም ።

10 ፤ የኢያቤስ[172]ም ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ተማማለበት ፥ በይብልዓም ፡ መቶ ፡ ገደለው ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

11 ፤ የቀረውም ፡ የዘካርያ ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

12 ፤ ለኢዩ ፦ ልጆችኽ ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፡ ተብሎ ፡ የተነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እንዲሁም ፡ ኾነ ።

13 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ የኢያቤስ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ነገሠ ፤ በሰማርያም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ ያኽል ፡ ነገሠ ።

14 ፤ የጋዲም ፡ ልጅ ፡ ምናሔም ፡ ከቴርሳ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ መጣ ፥ በሰማርያም ፡ የኢያቤስን ፡ ልጅ ፡ ሰሎምን ፡ መታ ፥ ገደለውም ፤ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

15 ፤ የቀረውም ፡ የሰሎም ፡ ነገር ፥ የተማማለውም ፡ ዐመፅ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

16 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ምናሔም ፡ ከቴርሳ ፡ ወጥቶ ፡ ቲፍሳን ፡ በርሷም ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻዋንም ፡ መታ ፤ ይከፍቱለትም ፡ ዘንድ ፡ አልወደዱምና ፡ መታት ፤ በርሷም ፡ የነበሩትን ፡ እርጕዞች ፡ ሁሉ ፡ ቀደዳቸው ።

---

171 ዕብ. ፥ ዘካርያህ ።

172 ዕብ. ፥ ያቤሽ ፡ (ይቡስ • የደረቀ) ።

17 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዐዛርያስ ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ የጋዲ ፡ ልጅ ፡ ምናሔም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መንገሥ ፡
ዠመረ ፤ በሰማርያም ፡ ዐሥር ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

18 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡
አልራቀም ።

19 ፤ በዘመኑም ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ፎሐ[173] ፡ በምድሪቱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ምናሔምም ፡ መንግሥቱን ፡ በእጁ ፡ ያጸናለት ፡
ዘንድ ፡ የፎሐ ፡ እጅ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ እንዲኾን ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ሰጠው ።

20 ፤ ምናሔምም ፡ ብሩን ፡ ለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ባለጠጋዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በያንዳንዱ ፡ ላይ ፡
ዐምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ አስገብሮ ፡ አወጣ ። የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ተመለሰ ፥ በአገሪቱም ፡ አልተቀመጠም ።

21 ፤ የቀረውም ፡ የምናሔም ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፧

22 ፤ ምናሔም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ፋቂስያስ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

23 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዐዛርያስ ፡ በዐምሳኛው ፡ ዓመት ፡ የምናሔም ፡ ልጅ ፡ ፋቂስያስ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡
መንገሥ ፡ ዠመረ ፤ ኹለት ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።

24 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡
አልራቀም ።

25 ፤ የሰራዊቱም ፡ አለቃ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ተማማለበት ፥ በሰማርያም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡
ከአርጎብና ፡ ከአርያ ፡ ጋራ ፡ መታው ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ዐምሳ ፡ የገለዓድ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ገደለውም ፥ ፥ በርሱም ፡
ፋንታ ፡ ነገሠ ።

26 ፤ የቀረውም ፡ የፋቂስያስ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
ተጽፏል ።

27 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዐዛርያስ ፡ በዐምሳ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
በሰማርያ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፤ ኻያ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።

28 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ እስራኤልን ፡ ካሳተው ፡ ከናባጥ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮርብዓም ፡ ኀጢአት ፡
አልራቀም ።

29 ፤ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በፋቁሔ ፡ ዘመን ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ መጥቶ ፡ ዒዮንና ፡
አቤልቤትመዓካን ፥ ያኖዋንም ፥ ቃዴስንና ፡ አሶርንም ፥ ገለዓድንና ፡ ገሊላንም ፥ የንፍታሌምን ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡
ወሰደ ፤ ወደ ፡ አሶርም ፡ አፈለሳቸው ።

30 ፤ በዖዝያንም ፡ ልጅ ፡ በኢዮአታም ፡ በኻያኛው ፡ ዓመት ፡ የኤላ ፡ ልጅ ፡ ሆሴዕ ፡ በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋቁሔ ፡ ላይ ፡
ተማማለ ፥ መቶም ፡ ገደለው ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

31 ፤ የቀረውም ፡ የፋቁሔ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡
ተጽፏል ።

32 ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋቁሔ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የዖዝያን ፡ ልጅ ፡
ኢዮአታም ፡ ነገሠ ።

33 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ኢየሩሳ[174] ፡ ነበረች ።

34 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ አባቱ ፡ ዖዝያን ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

---

173 ፉል ፥ ወይም ፡ ፑል ።

174 ዕብ ፡ ፥ የሩሻህ ፡ (ርስት • የተወረሰች) ።

35 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያሉት ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ባሉት ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ርሱም ፡ የላይኛውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በር ፡ ሠራ ።

36 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአታም ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፨

37 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ እግዚአብሔር ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶንንና ፡ የሮሜልዩን ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔን ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ መስደድ ፡ ዠመረ ።

38 ፤ ኢዮአታም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ አካዝ[175] ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ በሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ በፋቁሔ ፡ በዐሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአታም ፡ ልጅ ፡ አካዝ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ አካዝ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አላደረገም ።

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፤ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳሳደዳቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ ልጁን ፡ በእሳት ፡ አሳለፈው ።

4 ፤ በመስገጃዎችና ፡ በኰረብታዎቹ ፡ ላይ ፡ በለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

5 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶንና ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ሊዋጉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ፤ አካዝንም ፡ ከበቡት ፥ ሊያሸንፉት ፡ ግን ፡ አልቻሉም ።

6 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ረአሶን ፡ ኤላትን ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ መለሰ ፥ አይሁድንም ፡ ከኤላት ፡ አሳደደ ፤ ኤዶማውያንም ፡ ወደ ፡ ኤላት ፡ መጥተው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በርሷ ፡ ተቀምጠዋል ።

7 ፤ አካዝም ፦ እኔ ፡ ባሪያኽና ፡ ልጅኽ ፡ ነኝ ፤ መጥተኽ ፡ ከተነሡብን ፡ ከሶርያ ፡ ንጉሥና ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነኝ ፡ ብሎ ፡ ወደአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ።

8 ፤ አካዝም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የተገኘውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ወስዶ ፡ ወደአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ገጸ ፡ በረከት ፡ አድርጎ ፡ ሰደደው ።

9 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰማው ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ በደማስቆ ፡ ላይ ፡ ወጣባት ፡ ወሰዳትም ፥ ሕዝቧንም ፡ ወደ ፡ ቂር ፡ አፈለሳቸው ፥ ረአሶንንም ፡ ገደለ ።

10 ፤ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የአሶርን ፡ ንጉሠ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶርን ፡ ሊገናኘው ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ኼደ ፤ በደማስቆ ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ፡ አየ ፤ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የመሠዊያውን ፡ ምሳሌና ፡ የአሠራሩን ፡ መልክ ፡ ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ ኦርያ ፡ ላከው ።

11 ፤ ካህኑም ፡ ኦርያ ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፤ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ ከደማስቆ ፡ ልኮ ፡ እንዳዘዘው ፡ ኹሉ ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ፡ ኦርያ ፡ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ ከደማስቆ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ሠራው ።

12 ፤ ንጉሡም ፡ ከደማስቆ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ መሠዊያውን ፡ አየ ፤ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ቀርቦ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ።

13 ፤ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ አሳረገ ፥ የመጠጡንም ፡ ቍርባን ፡ አፈሰሰ ፥ የደኅንነቱንም ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ረጨ ።

14 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የነበረውን ፡ የናሱን ፡ መሠዊያ ፡ ከመቅደሱ ፡ ፊት ፡ ከመሠዊያውና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ፈቀቅ ፡ አድርጎ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አኖረው ።

175 ዕብ. ፥ አኃዝ ፡ (አኃዚ ፥ ያዥ ፣ ጠባቂ ፣ መጋቢ.) ።

15 ፤ ንጉሡም ፡ አካዝ ፦ የሚቃጠለውን ፡ የጧት ፡ መሥዋዕት ፥ የማታውንም ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፥ የንጉሡንም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፥ ለአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ የሚኾን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ የመጠጡንም ፡ ቍርባን ፡ በታላቁ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አቅርብ ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ኹሉ ፡ የሌላ ፡ መሥዋዕቱንም ፡ ደም ፡ ኹሉ ፡ ርጭበት ፤ የናሱ ፡ መሠዊያ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ እጠይቅበት ፡ ዘንድ ፡ ይኹን ፡ ብሎ ፡ ካህኑን ፡ ኦርያን ፡ አዘዘው ።

16 ፤ ካህኑ ፡ ኦርያ ፡ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ እንዳዘዘው ፡ ኹሉ ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ የመቀመጫዎችን ፡ ክፈፍ ፡ ቈረጠ ፥ ከነርሱም ፡ የመታጠቢያውን ፡ ሰኖች ፡ ወሰደ ፤ ኵሬውንም ፡ ከበታቹ ፡ ከነበሩት ፡ ከናሱ ፡ በሬዎች ፡ አወረደው ፥ በጠፍጣፋውም ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አኖረው ።

18 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የዙፋኑን ፡ መሠረት ፡ ሠራ ፤ ስለአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ በውጭ ፡ ያለውን ፡ የንጉሡን ፡ መንገድ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አዞረው ።

19 ፤ የቀረውም ፡ አካዝ ፡ ያደረገው ፡ ነገር ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

20 ፤ አካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ሕዝቅያስ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአካዝ ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ የኤላ ፡ ልጅ ፡ ሆሴዕ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በሰማርያ ፡ ንጉሥ ፡ ኾነ ፤ ዘጠኝ ፡ ዓመትም ፡ ነገሠ ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩት ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ አይደለም ።

3 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ስልምናሶር ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፤ ሆሴዕም ፡ ተገዛለት ፥ ግብርም ፡ አመጣለት ።

4 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ በሆሴዕ ፡ ላይ ፡ ዐመፅ ፡ አገኘ ፤ መልእክተኛዎችን ፡ ወደግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሴጎር ፡ ልኮ ፡ ነበርና ፤ እንደ ፡ ልማዱም ፡ በየዓመቱ ፡ ለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ግብር ፡ አልሰጠምና ፤ ስለዚህ ፥ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ይዞ ፡ በወህኒ ፡ ቤት ፡ አሰረው ።

5 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፥ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ ወጥቶ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ከበባት ።

6 ፤ በሆሴዕ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰማርያን ፡ ወሰደ ፥ እስራኤልንም ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ አፈለሰ ፥ በአላሔና ፡ በአቦር ፡ በጎዛንም ፡ ወንዝ ፡ በሜዶንም ፡ ከተማዎች ፡ አኖራቸው ።

7 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ከፈርዖን ፡ እጅ ፥ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸውን ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በድለው ፡ ነበርና ፥ ሌላዎችንም ፡ አማልክት ፡ አምልከው ፡ ነበርና ፥

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ባሳደዳቸው ፡ በአሕዛብ ፡ ሥርዐት ፥ የእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ ባደረጓት ፡ ሥርዐት ፡ ኼደው ፡ ነበርና ፥ እንደዚህ ፡ ኾነ ።

9 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በአምላካቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ቅን ፡ ያልኾነን ፡ ነገር ፡ በስውር ፡ አደረጉ ፤ በከተማዎቻቸውም ፡ ኹሉ ፡ ከዘበኛዎች ፡ ግንብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከተመሸገች ፡ ከተማ ፡ ድረስ ፡ በከፍታዎቹ ፡ ላይ ፡ መስገጃዎችን ፡ ሠሩ ።

10 ፤ በረዣዥም ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ታች ፡ ሐውልቶችንና ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችን ፡ ተከሉ ፤

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከፊታቸው ፡ ያወጣቸው ፡ አሕዛብ ፡ እንዳደረጉት ፥ በኰረብታዎቹ ፡ መስገጃዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ያጥኑ ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ያስቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረጉ ፤

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የከለከላቸውን ፡ ጣዖቶች ፡ አመለኩ ።

13 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ከክፋ ፡ መንገዳችኹ ፡ ተመለሱ ፤ ለአባቶቻችኹም ፡ እንዳዘዝኹት ፥ በባሪያዎቼ ፡ በነቢያት ፡ የላክኹላችኹን ፡ ትእዛዜንና ፡ ሥርዐቴን ፡ ሕጌንም ፡ ኹሉ ፡ ጠብቁ ፡ ብሎ ፡ በነቢዩ ፡ ኹሉና ፡ በባለራእዩ ፡ አፍ ፡ ኹሉ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ መሰከረ ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳላመኑ ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ዐንገት ፡ ዐንገታቸውን ፡ አደነደኑ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ።

15 ፤ ሥርዐቱንም ፡ ከአባቶቻቸውም ፡ ጋራ ፡ ያደረገውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፥ ያጸናላቸውንም ፡ ምስክሩን ፡ ናቁ ፤ ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ተከተሉ ፥ ምናምንቴዎችም ፡ ኾኑ ፥ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ እንዳይሠሩ ፡ ያዘዛቸውን ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉትን ፡ አሕዛብን ፡ ተከተሉ ።

16 ፤ የአምላካቸውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ኹሉ ፡ ተዉ ፥ ቀልጠው ፡ የተሠሩትንም ፡ የኹለቱን ፡ እንቦሶች ፡ ምስሎች ፡ አደረጉ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸድንም ፡ ተከሉ ፥ ለሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ሰገዱ ፥ በዓልንም ፡ አመለኩ ።

17 ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ አሳለፏቸው ፥ ሟርተኛዎችና ፡ አስማተኛዎችም ፡ ኾኑ ፥ ያስቈጡትም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ለማድረግ ፡ ራሳቸውን ፡ ሸጡ ።

18 ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፥ ከፊቱም ፡ ጣላቸው ፤ ከይሁዳም ፡ ነገድ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አልቀረም ።

19 ፤ ይሁዳም ፡ ደግሞ ፡ እስራኤል ፡ ባደረጋት ፡ ሥርዐት ፡ ኼደ ፡ እንጂ ፡ የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቀም ።

20 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የእስራኤልን ፡ ዘር ፡ ኹሉ ፡ ጠላ ፥ አስጨነቃቸውም ፥ ከፊቱም ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡ በበዝባዦች ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።

21 ፤ እስራኤልንም ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ለየ ፤ የናባጥንም ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓምን ፡ አነገሡ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ እስራኤልን ፡ መለሰ ፥ ታላቅም ፡ ኀጢአት ፡ አሠራቸው ።

22 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኢዮርብዓም ፡ ባደረገው ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ ኼዱ ፤

23 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያቱ ፡ ኹሉ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡ እስራኤልን ፡ ከፊቱ ፡ እስኪያወጣ ፡ ድረስ ፡ ከርሷ ፡ አልራቁም ። እስራኤልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከምድሩ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ፈለሰ ።

24 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ከባቢሎንና ፡ ከኩታ ፡ ከአዋና ፡ ከሐማት ፡ ከሴፈርዋይም ፡ ሰዎችን ፡ አመጣ ፥ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፋንታ ፡ በሰማርያ ፡ ከተማዎች ፡ አኖራቸው ፤ ሰማርያንም ፡ ወረሷት ፤ በከተማዎቿም ፡ ተቀመጡ ።

25 ፤ በዚያም ፡ መቀመጥ ፡ በገመሩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትም ፡ ነበር ፤ እግዚአብሔርም ፡ አንበሳዎች ፡ ሰደደባቸው ፥ ይገድሏቸውም ፡ ነበር ።

26 ፤ ስለዚህም ፡ ለአሶር ፡ ንጉሥ ፦ ያፈለስኻቸው ፥ በሰማርያም ፡ ከተማዎች ፡ ያኖርኻቸው ፡ የአገሩን ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ አላወቁም ፤ የአገሩን ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ አላወቁምና ፡ አንበሳዎችን ፡ ሰዶባቸዋል ፥ እንሆም ፥ ገደሏቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

27 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ። ከዚያ ፡ ካመጣችኋቸው ፡ ካህናት ፡ አንዱን ፡ ውሰዱ ፤ ኼዶም ፡ በዚያ ፡ ይቀመጥ ፥ የአገሩንም ፡ አምላክ ፡ ወግ ፡ ያስተምራቸው ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።

28 ፤ ከሰማርያም ፡ ካፈለሷቸው ፡ ካህናት ፡ አንዱ ፡ መጥቶ ፡ በቤቴል ፡ ተቀመጠ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ እንዴት ፡ እንዲፈሩት ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ።

29 ፤ በየሕዝባቸውም ፡ አምላካቸውን ፡ አደረጉ ፥ ሰምራውያንም ፡ በሠሩት ፡ በኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ በሚኖሩበት ፡ ከተማዎቻቸው ፡ አኖሯቸው ።

30 ፤ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ሱኮትበኖትን ፡ ሠሩ ፤ የኩታም ፡ ሰዎች ፡ ኤርጌል[176]ን ፡ ሠሩ ፤ የሐማትም ፡ ሰዎች ፡

176 ዕብ. ፥ ኔርጋል ።

አሲማት[177]ን ፡ ሠሩ ፤

31 ፤ ዐዋውያንም ፡ ኤልባዝር[178]ንና ፡ ተርታቅን ፡ ሠሩ ፤ የሴፈርዋይም ፡ ሰዎችም ፡ ለሴፈርዋይም ፡ አማልክት ፡ ለአድራሜሌክና ፡ ለዐነሜሌክ ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ነበር ።

32 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ፥ ከመካከላቸውም ፡ ለኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ አደረጉ ፥ በኰረብታውም ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ።

33 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ሲፈሩ ፡ ከመካከላቸው ፡ እንደፈለሱት ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ልማድ ፡ አምላካቸውን ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ።

34 ፤ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ልማድ ፡ ያደርጋሉ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ አይፈሩም ፥ እግዚአብሔርም ፡ እስራኤል ፡ ብሎ ፡ የጠራውን ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ሥርዐትና ፡ ፍርድ ፡ ሕግና ፡ ትእዛዝም ፡ አያደርጉም ።

35 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፥ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ፥ አትስገዱላቸው ፥ አታምልኳቸው ፥ አትሠዉላቸው ፤

36 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በታላቅ ፡ ኀይል ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣችኹን ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱን ፡ ፍሩ ፥ ለርሱም ፡ ስገዱ ፥ ለርሱም ፡ ሠዉ ፤

37 ፤ የጻፈላችኹንም ፡ ሥርዐትና ፡ ፍርድ ፡ ሕግና ፡ ትእዛዝም ፡ ለዘለዓለም ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ፤ ሌላዎችንም ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ።

38 ፤ ከእናንተም ፡ ጋራ ፡ ያደረግኹትን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አትርሱ ፤ ሌላዎችንም ፡ አማልክት ፡ አትፍሩ ።

39 ፤ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩ ፤ ርሱም ፡ ከጠላቶቻችኹ ፡ ዅሉ ፡ እጅ ፡ ያድናችኋል ።

40 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ልማዳቸው ፡ አደረጉ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙም ።

41 ፤ እነዚህም ፡ አሕዛብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ፤ ደግሞም ፡ የተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸውን ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ፤ ልጆቻቸውም ፡ የልጅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ አባቶቻቸው ፡ እንዳደረጉ ፡ እንዲሁ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያደርጋሉ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኤላ ፡ ልጅ ፡ በሆሴዕ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የአካዝ ፡ ልጅ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ አቡ[179] ፡ ነበረች ።

3 ፤ ርሱም ፡ አባቱ ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገው ፡ ዅሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ አደረገ ።

4 ፤ በኰረብታም ፡ ያሉትን ፡ መስገጃዎች ፡ አስወገደ ፥ ሐውልቶችንም ፡ ቀለጣጠመ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እስከዚህ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ያጥኑለት ፡ ነበርና ፥ ሙሴ ፡ የሠራውን ፡ የናሱን ፡ እባብ ፡ ሰባበረ ፤ ስሙንም ፡ ነሑሽታን ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

5 ፤ በእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመነ ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ከርሱም ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡ ከይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ዅሉ ፡ ርሱን ፡ የሚመስል ፡ አልነበረም ።

6 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ጋራ ፡ ተጣበቀ ፥ ርሱንም ፡ ከመከተል ፡ አልራቀም ፥ እግዚአብሔርም ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዘውን ፡ ትእዛዛቱን ፡ ጠበቀ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፥ የሚኼድበትም ፡ መንገድ ፡ ተከናወነለት ፤ በአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡

177 ዕብ. ፥ አሺማ ።
178 ዕብ. ፥ ኒብሐዝ ።
179 ዕብ. ፥ አቢይ ፡ (አባዊ • የአባት) ።

ዐመፀ ፥ አልገበረለትም ።

8 ፤ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ እስከ ፡ ጋዛና ፡ እስከ ፡ ዳርቻዋ ፡ ድረስ ፥ ከዘበኞዎች ፡ ግንብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከምሽጉ ፡ ከተማ ፡ ድረስ ፡ መታ ።

9 ፤ በንጉሡ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፥ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኤላ ፡ ልጅ ፡ በሆሴዕ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፥ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ስልምናሶር ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ወጣ ፥ ከበባትም ።

10 ፤ ከሦስት ፡ ዓመት ፡ በዃላም ፡ ወሰዳት ፤ በሕዝቅያስ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፥ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በሆሴዕ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፥ ሰማርያ ፡ ተያዘች ።

11 ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እስራኤልን ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ አፈለሰ ፥ በአላሔና ፡ በአቦር ፡ በጎዛንም ፡ ወንዝ ፡ በሜዶንም ፡ ከተማዎች ፡ አኖራቸው ፤

12 ፤ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙምና ፥ ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ አፍርሰዋልና ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘውን ፡ ዅሉ ፡ አልሰሙምና ፥ አላደረጉምና ።

13 ፤ በንጉሡም ፡ በሕዝቅያስ ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደተመሸጉት ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ወጣ ፥ ወሰዳቸውም ።

14 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፦ በድያለኹ ፥ ከእኔ ፡ ተመለስ ፤ የምትጭንብኝን ፡ ዅሉ ፡ እሸከማለኹ ፡ ብሎ ፡ ወደአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ ላከ ። የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ላይ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ ሠላሳ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ጫነበት ።

15 ፤ ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ የተገኘውን ፡ ብር ፡ ዅሉ ፡ ሰጠው ።

16 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ደጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ከለበጣቸው ፡ መቃኖች ፡ ወርቁን ፡ ቈረጠ ፥ ለአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰጠው ።

17 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ተርታንንና ፡ ራፌስን ፡ ራፋስቂስንም ፡ ከብዙ ፡ ሰራዊት ፡ ጋራ ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከ ። ወጥተውም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ፤ በመጡም ፡ ጊዜ ፡ በዐጣቢው ፡ ዕርሻ ፡ መንገድ ፡ ባለችው ፡ በላይኛዪቱ ፡ ኵሬ ፡ መስኖ ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ።

18 ፤ ንጉሡንም ፡ ጠሩ ፤ የቤቱም ፡ አዛዥ ፣ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፥ ጸሓፊውም ፡ ሳምናስ ፣ ታሪክ ፡ ጸሓፊውም ፡ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፣ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ወጡ ።

19 ፤ ራፋስቂስም ፡ አላቸው ፦ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦ ታላቁ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ የምትታመንበት ፡ መተማመኛ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

20 ፤ የከንፈር ፡ ቃል ፡ ለሰልፍ ፡ ምክርና ፡ ኀይል ፡ እንደሚኾን ፡ ትናገራለኽ ፤ አኹንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያመፅኸው ፡ በማን ፡ ተማምነኽ ፡ ነው ፧

21 ፤ እንሆ ፥ በዚህ ፡ በተቀጠቀጠ ፡ በሸምበቆ ፡ በትር ፡ በግብጽ ፡ ትታመናለኽ ፤ ሰው ፡ ቢመረኰዘው ፡ ተሰብሮ ፡ በእጁ ፡ ይገባል ፥ ያቈስለውማል ፤ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ለሚታመኑበት ፡ ዅሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።

22 ፤ እናንተም ፦ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንታመናለን ፡ ብትሉኝ ፥ ሕዝቅያስ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፦ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ በዚህ ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ሰገዱ ፡ ብሎ ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃዎቹንና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ያስፈረሰ ፡ ይህ ፡ አይደለምን ፧

23 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ከጌታዬ ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ተወራረድ ፥ የሚቀመጡባቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ማግኘት ፡ ቢቻልኽ ፡ እኔ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ፈረሶች ፡ እሰጥኻለኹ ።

24 ፤ ስለ ፡ ሠረገላዎችና ፡ ስለ ፡ ፈረሰኞዎች ፡ በግብጽ ፡ ስትታመን ፥ ከጌታዬ ፡ ባሪያዎች ፡ የሚያንሰውን ፡ የአንዱ ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡ ትቃወም ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻልኻል ፧

25 ፤ አኹን ፡ በእውኑ ፡ ያለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ ስፍራ ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡

ወጥቻለኹን ፡ እግዚአብሔር ፡— ወደዚች ፡ አገር ፡ ወጥተኽ ፡ አጥፋት ፡ አለኝ ።

26 ፤ የኬልቅያስም ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ሳምናስም ፡ ዮአስም ፡ ራፋስቂስን ፡— እኛ ፡ እንሰማለንና ፡ እባክኽ ፥ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ለባሪያዎችኽ ፡ ተናገር ፤ በቅጥርም ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ሕዝብ ፡ ጕሮ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ አትናገረን ፡ አሉት ።

27 ፤ ራፋስቂስ ፡ ግን ፡— ጌታዬ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ወዳንተና ፡ ወደ ፡ ጌታኽ ፡ ልኮኛልን ፡፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ኵሳቸውን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሽንታቸውንም ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ ወደተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡ አይደለምን ፡፡ አላቸው ።

28 ፤ ራፋስቂስም ፡ ቆሞ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፡— የታላቁን ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—

29 ፤ ከእጄ ፡ ያድናችኹ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያታላችኹ ፤

30 ፤ ሕዝቅያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ በርግጥ ፡ ያድነናል ፥ ይህችም ፡ከተማ ፡ በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንድትታመኑ ፡ አያድርጋችኹ ።

31 ፤ ሕዝቅያስንም ፡ አትስሙ ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ታረቁ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ውጡ ፥ እያንዳንዳችኹም ፡ ከወይናችኹና ፡ ከበለሳችኹ ፡ ብሉ ፡ ከጕድጓዳችኹም ፡ ውሃ ፡ ጠጡ ፤

32 ፤ ይህም ፡ መጥቼ ፡ ምድራችኹን ፡ ወደምትመስለው ፡ ምድር ፥ እኽልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ እንጀራና ፡ ወይን ፥ ወይራና ፡ ማር ፡ ወዳለባት ፡ ምድር ፡ እስካፈልሳችኹ ፡ ድረስ ፡ በሕይወት ፡ እንድትኖሩ ፡ እንዳትሞቱም ፡ ነው ። ሕዝቅያስም ፡— እግዚአብሔር ፡ ያድነናል ፡ ብሎ ፡ ቢያታልላችኹ ፡ አትስሙት ።

33 ፤ በእውኑ ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አገሮቻቸውን ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነዋቸዋልን ፡፡

34 ፤ የሐማትና ፡ የአርፋድ ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ አሉ ፡፡ የሴፈርዋይምና ፡ የሄና ፡ የዒዋም ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ አሉ ፡፡

35 ፤ ሰማርያን ፡ ከእጄ ፡ አድነዋታልን ፡፡ እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ከአገሮቹ ፡ አማልክት ፡ ኹሉ ፡ አገሩን ፡ ከእጄ ፡ ያዳነ ፡ ማን ፡ ነው ፡፡

36 ፤ ሕዝቡም ፡ ዝም ፡ አሉ ፥ አንዳችም ፡ አልመለሱለትም ፤ ንጉሡ ፡ እንዳይመልሱለት ፡ አዞ ፡ ነበርና ።

37 ፤ የቤቱ ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሓፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊም ፡ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጡ ፥ የራፋስቂስንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥ ልብሱን ፡ ቀደደ ፥ ማቅም ፡ ለበሰ ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገባ ።

2 ፤ የቤቱንም ፡ አዛዥ ፡ ኤልያቄምን ፡ ጸሓፊውንም ፡ ሳምናስን ፡ የካህናቱንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ወደነቢዩ ፡ ወደዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ።

3 ፤ እነርሱም ፡— ሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ይህ ፡ ቀን ፡ የመከራና ፡ የተግሣጽ ፡ የዘለፋም ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ልጆች ፡ የሚወለዱበት ፡ ጊዜ ፡ ደርሷል ፥ ለመውለድም ፡ ኀይል ፡ የለም ።

4 ፤ ምናልባት ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ የላከውን ፡ የራፋስቂስን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለሰማው ፡ ቃል ፡ ይገሥጸው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ስለዚህ ፡ ለቀረው ፡ ቅሬታ ፡ጸልይ ፡ አሉት ።

5 ፤ እንዲሁ ፡ የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ መጡ ።

6 ፤ ኢሳይያስም ፡— ለጌታችኹ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ፥ ስለሰማኸው ፡ ቃል ፡ አትፍራ ።

7 ፤ እንሆ ፥ በላዩ ፡ መንፈስን ፡ እሰዳለኹ ፥ ወሬንም ፡ ይሰማል ፥ ወደ ፡ ምድሩም ፡ ይመለሳል ፤ በምድሩም ፡ በሰይፍ ፡

እንዲወድቅ ፡ አደርገዋለኹ ፡ በሉት ፡ አላቸው ።

8 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ከለኪሶ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፥ ራፋስቂስ ፡ ተመልሶ ፡ በልብና ፡ ሲዋጋ ፡ አገኘው ።

9 ፤ ርሱም ፦ የኢትዮጵያ ፡ ንጉሥ ፡ ቲርሐቅ ፡ ሊወጋኽ ፡ መጥቷል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡
ሕዝቅያስ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ፥ እንዲህ ፡ ሲል ፦

10 ፤ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦ ኢየሩሳሌም ፡ በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡
ብሎ ፡ የምትታመንበት ፡ አምላክኽ ፡ አያታልኽ ።

11 ፤ እንሆ ፥ የአሶር ፡ ነገሥታት ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፥ እንዴትስ ፡ እንዳጠፏቸው ፡ ሰምተኻል ፤ አንተስ ፡
ትድናለኽን ፧

12 ፤ አባቶቼ ፡ ያጠፏቸውን ፥ ጎዛንን ፥ ካራንን ፥ ራፊስን ፥ በተላሳር ፡ የነበሩትንም ፡ የዔዴንን ፡ ልጆች ፥ የአሕዛብ ፡
አማልክት ፡ አዳኗቸውን ፧

13 ፤ የሐማት ፡ ንጉሥ ፥ የአርፋድ ፡ ንጉሥ ፥ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ፥ የሄናና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አሉ ፧

14 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተኛዎቹ ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፤ ሕዝቅያስም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ።

15 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፦ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ብቻኽን ፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ፤ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረኻል ።

16 ፤ አቤቱ ፥ ዦሮኽን ፡ አዘንብልና ፡ ስማ ፤ አቤቱ ፥ ዐይንኽን ፡ ክፈትና ፡ እይ ፤ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡
ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬምን ፡ ቃል ፡ ስማ ።

17 ፤ አቤቱ ፥ በእውነት ፡ የአሶር ፡ ነገሥታት ፡ አሕዛብንና ፡ ምድራቸውን ፡ አፍርሰዋል ፥

18 ፤ አማልክታቸውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጥለዋል ፤ የዕንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡
አማልክት ፡ አልነበሩምና ፤ ስለዚህ ፥ አጥፍተዋቸዋል ።

19 ፤ እንግዲህም ፡ አምላካችን ፡ አቤቱ ፥ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡
ኾንኽ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ እንድታድነን ፡ እለምንኻለኹ ።

20 ፤ የዓሞጽም ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላካ ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የለመንኸውን ፡ ሰምቻለኹ ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦ ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ቀላል ፡
አድርጋኻለች ፥ በንቀትም ፡ ሥቃብኻለች ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ በላይኽ ፡ ራሷን ፡ ነቅንቃብኻለች ።

22 ፤ የተገዳደርኸው ፥ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ቃልኽንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግኸው ፡ ዐይንኽንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡
ያነሣኸው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ፧ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ።

23 ፤ አንተስ ፦ በሠረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደተራራዎች ፡ ከፍታ ፥ ወደሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለኹ ፤ ረዣዥሞቹንም ፡
ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈርጣለኹ ፥ ወዳገሩም ፡ ዳርቻና ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ዱር ፡ እገባለኹ ።

24 ፤ ቈፈርኹም ፥ እንግዳውንም ፡ ውሃ ፡ ጠጣኹ ፤ የተገደበውንም ፡ ውሃ ፡ ኹሉ ፡ በእግሬ ፡ ጫማ ፡ አደርቃለኹ ፡
ብለኽ ፡ በመልእክተኛዎችኽ ፡ እጅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ተገዳደርኽ ።

25 ፤ እኔ ፡ ጥንቱን ፡ እንደ ፡ ሠራኹት ፥ ቀድሞውንም ፡ እንዳደረግኹት ፡ አልሰማኽምን ፧ አኹንም ፡ የተመሸጉትን ፡
ከተማዎች ፡ የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ እስኪኾኑ ፡ ድረስ ፡ እንድታፈርስ ፡ አደረግኹኽ ።

26 ፤ ስለዚህም ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ሰዎች ፡ እጃቸው ፡ ዝሏል ፥ ደንግጠውም ፡ ታውከዋል ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ሣር ፥ እንደ ፡ ለምለምም ፡ ቡቃያ ፥ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ሣር ፥ ሳይሸት ፡ ዋግ ፡ እንደ ፡ መታውም ፡ እኽል ፡
ኾነዋል ።

27 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ መቀመጫኽንና ፡ መውጫኽንም ፡ መግቢያኽንም ፥ በእኔም ፡ ላይ ፡ የተቈጣኸውን ፡ ቍጣ ፡

ዐውቄያለኹ ።

28 ፤ ቍጣኽና ፡ ትዕቢትኽ ፡ ወደ ፡ ዦሮዬ ፡ ደርሷልና ፥ ስለዚህ ፡ ስናጋዬን ፡ በአፍንጫኽ ፥ ልጓሜንም ፡ በከንፈርኽ ፡ አደርጋለኹ ፥ በመጣኽበትም ፡ መንገድ ፡ እመልስኻለኹ ።

29 ፤ ይህም ፡ ምልክት ፡ ይኾንኻል ፤ በዚህ ፡ ዓመት ፡ የገቦውን ፥ በኹለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከገቦው ፡ የበቀለውን ፡ ትበላላችኹ ፤ በሦስተኛውም ፡ ዓመት ፡ ትዘራላችኹ ፥ ታጭዱማላችኹ ፥ ወይንንም ፡ ትተክላላችኹ ፥ ፍሬውንም ፡ ትበላላችኹ ።

30 ፤ ያመለጠው ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሥሩን ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ይሰዳል ፥ ወደ ፡ ላይም ፡ ያፈራል ።

31 ፤ ከኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ ከጽዮንም ፡ ተራራ ፡ ያመለጡት ፡ ይወጣሉና ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅንአት ፡ ይህን ፡ ያደርጋል ።

32 ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደዚች ፡ ከተማ ፡ አይመጣም ፥ ፍላጻንም ፡ አይወረውርባትም ፥ በጋሻም ፡ አይመጣባትም ፥ የዐፈርንም ፡ ድልድል ፡ አይደለድልባትም ።

33 ፤ በመጣበት ፡ መንገድ ፡ በዚያው ፡ ይመለሳል ፥ ወደዚችም ፡ ከተማ ፡ አይመጣም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

34 ፤ ስለ ፡ እኔም ፥ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ አድናት ፡ ዘንድ ፡ እጋርዳታለኹ ።

35 ፤ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ወጣ ፥ ከአሶራውያንም ፡ ሰፈር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ገደለ ፤ ማለዳም ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ኹሉ ፡ በድኖች ፡ ነበሩ ።

36 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ተነሥቶ ፡ ኼደ ፥ ተመልሶም ፡ በነነዌ ፡ ተቀመጠ ።

37 ፤ በአምላኩም ፡ በናሳራክ ፡ ቤት ፡ ሲሰግድ ፡ ልጆቹ ፡ አደራሜሌክና ፡ ሳራሳር ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ፤ ወደአራራትም ፡ አገር ፡ ኰበለሉ ። ልጁም ፡ አሥራዶን[180] ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጥቶ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፡ በሕይወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትኽን ፡ አስተካክል ፡ አለው ።

2 ፤ ፊቱንም ፡ ወደ ፡ ግድግዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ።

3 ፤ አቤቱ ፥ በፊትኽ ፡ በእውነትና ፡ በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ኼድኹ ፥ ደስ ፡ የሚያሠኝኽንም ፡ እንዳደረግኹ ፡ ታስብ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ። ሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።

4 ፤ ኢሳይያስም ፡ ወደመካከለኛው ፡ ከተማ ፡ አደባባይ ፡ ሳይደርስ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣለት ።

5 ፤ ተመልሰኽ ፡ የሕዝቤን ፡ አለቃ ፡ ሕዝቅያስን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የአባትኽ ፡ የዳዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጸሎትኽን ፡ ሰምቻለኹ ፥ እንባኽንም ፡ አይቻለኹ ፤ እንሆ ፥ እፈውስኻለኹ ፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ትወጣለኽ ።

6 ፤ በዕድሜኽም ፡ ላይ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ እጨምራለኹ ፤ አንተንና ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ እታደጋለኹ ፤ ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለኹ ።

7 ፤ ኢሳይያስም ፥ የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጡልኝ ፡ አለ ፤ አምጥተውም ፡ በዕባጩ ፡ ላይ ፡ አደረጉለት ፥ ርሱም ፡ ተፈወሰ ።

8 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያስን ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲፈውሰኝ ፥ እኔስ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንድወጣ ፡ ምልክቱ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለው ።

9 ፤ ኢሳይያስም ፥ እግዚአብሔር ፡ የተናገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽመው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡

180 ዕብ. ፥ ኤሣርሐዶን ።

ይኾንልኻል ፤ ጥላው ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ ወይም ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለኽን ፧ አለ ።

10 ፤ ሕዝቅያስም ፥ ጥላው ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡ ቢጨምር ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነው ፤ እንዲህ ፡ አይኹን ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጥላው ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ይመለስ ፡ አለው ።

11 ፤ ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፤ ጥላውንም ፡ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍራ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ በወረደበት ፡ መንገድ ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መለሰው ።

12 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የባልዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ እንደ ፡ ታመመ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፥ ደብዳቤና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ።

13 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡ አለው ፥ ግምጃ ፡ ቤቱንም ፡ ኹሉ ፥ ብሩንና ፡ ወርቁንም ፥ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዘይት ፥ መሣሪያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ፡ በቤተ ፡ መዛግብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ኹሉ ፡ አሳያቸው ፡ በቤቱና ፡ በግዛቱ ፡ ኹሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡ ያላሳያቸው ፡ የለም ።

14 ፤ ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፦ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ፧ ከወዴትስ ፡ መጡልኽ ፧ አለው ። ሕዝቅያስም ፦ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባቢሎን ፡ መጡ ፡ አለው ።

15 ፤ ርሱም ፦ በቤትኽ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለው ፤ ሕዝቅያስም ፦ በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አይተዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋቸው ፡ የለም ፡ አለው ።

16 ፤ ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያስን ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ።

17 ፤ እንሆ ፥ በቤትኽ ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፥ አባቶችኽም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከማቹት ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

18 ፤ ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከምትወልዳቸው ፡ ልጆችኽ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ይኾናሉ ፡ አለው ።

19 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያስን ፦ የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፦ በዘመኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ የኾነ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ መልካም ፡ አይደለምን ፧ አለ ።

20 ፤ የቀረውም ፡ የሕዝቅያስ ፡ ነገር ፥ ጭከናውም ፡ ኹሉ ፥ ኵሬውንና ፡ መስኖውንም ፡ እንደ ፡ ሠራ ፥ ውሃውንም ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ እንዳመጣ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

21 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ምናሴ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ ምናሴም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐምሳ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ የእናቱ ፡ ስም ፡ ሐፍሴባ ፡ ነበረ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳወጣቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

3 ፤ አባቱም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ያፈረሳቸውን ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ መልሶ ፡ ሠራ ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አክአብ ፡ እንዳደረገው ፡ ለበዓል ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸድንም ፡ ተከለ ፥ ለሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ሰገደ ፡ አመለካቸውም ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ስሜን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራለኹ ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ።

5 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በኹለቱ ፡ ወለሎች ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ።

6 ፤ ልጁንም ፡ በእሳት ፡ አሳለፈ ፥ ሞራ ፡ ገላጭም ፡ ኾነ ፥ አስማትም ፡ አደረገ ፥ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችንም ፡ ሰበሰበ ፤ ያስቈጣውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለዳዊትና ፡ ለልጁ ፡ ለሰሎሞን ፡- በዚህ ፡ ቤት ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ በመረጥኹት ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ስሜን ፡ ለዘለዓለም ፡ አኖራለኹ ፤

8 ፤ ያዘዝኋቸውንም ፡ ኹሉ ፥ ባሪያዬም ፡ ሙሴ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ሕግ ፡ ኹሉ ፡ ቢያደርጉ ፡ ቢጠብቁም ፡ ለአባቶቻቸው ፡
ከሰጠኋት ፡ ምድር ፡ የእስራኤልን ፡ እግር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አላቅበዘብዝም ፡ ባለው ፡ ቤት ፡ የሠራውን ፡ የማምለኪያ ፡
ዐጸድን ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ አቆመ ፡፡

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አልሰሙም ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ካጠፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡
ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ምናሴ ፡ አሳታቸው ፡፡

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያት ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገረ ፡-

11 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ምናሴ ፡ ይህን ፡ ርኵሰት ፡ አድርጓልና ፥ ከፊቱም ፡ የነበሩ ፡ አሞራውያን ፡ ከሠሩት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠርቷልና ፥ ይሁዳንም ፡ ደግሞ ፡ በጣዖታቱ ፡ አስቷልና ፥

12 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡- እንሆ ፥ የሚሰማውን ፡ ኹሉ ፡ ኹለቱን ፡
ጆሮዎቹን ፡ ጭው ፡ የሚያደርግ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፡፡

13 ፤ የሰማርያንም ፡ ገመድ ፡ የአክአብንም ፡ ቤት ፡ ቱንቢ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፡ ሰውም ፡ ወጭቱን ፡
እንዲወለውል ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ወልውዬ ፡ እገለብጣታለኹ ፡፡

14 ፤ የርስቴንም ፡ ቅሬታ ፡ እጥላለኹ ፥ በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፥ ለጠላቶቻቸውም ፡ ኹሉ ፡
ምርኮና ፡ ብዝበዛ ፡ ይኾናሉ ፤

15 ፤ አባቶቻቸው ፡ ከግብጽ ፡ ከወጡ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ሠርተዋልና ፥ አስቈጥተውኛልና ፡፡

16 ፤ ደግሞም ፡ ምናሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዳን ፡ ካሳተበት ፡ ኀጢአት ፡ ሌላ ፡ ከዳር ፡
እስከ ፡ ዳር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እስኪሞላት ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፡ አፈሰሰ ፡፡

17 ፤ የምናሴም ፡ የቀረው ፡ ነገርና ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ ያደረገውም ፡ ኀጢአት ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

18 ፤ ምናሴም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በቤቱም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በዖዛ ፡ አትክልት ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ዓሞጽ ፡
በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ፡፡

19 ፤ ዓሞጽም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ኹለት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዮጥባ ፡ ሰው ፡ የሐሩስ ፡ ልጅ ፡ ሜሶላም ፡ ነበረች ፡፡

20 ፤ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሠራ ፡፡

21 ፤ አባቱም ፡ በኼደበት ፡ መንገድ ፡ ኹሉ ፡ ኼደ ፥ አባቱም ፡ ያመለካቸውን ፡ ጣዖታት ፡ አመለከ ፡ ሰገደላቸውም ፡፡

22 ፤ የአባቶቹንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተወ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ መንገድ ፡ አልኼደም ፡፡

23 ፤ የዓሞጽም ፡ ባሪያዎች ፡ አሤሩበት ፥ ንጉሡንም ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ገደሉት ፥

24 ፤ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በዓሞጽ ፡ ላይ ፡ ያሴሩበትን ፡ ኹሉ ፡ ገደሉ ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ልጁን ፡
ኢዮስያስን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ፡፡

25 ፤ የዓሞጽም ፡ የቀረው ፡ ነገርና ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

26 ፤ በዖዛም ፡ አትክልት ፡ ባለው ፡ በመቃብሩ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ኢዮስያስ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ፡፡

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ፡፡

ምዕራፍ ፡ 22 ፡፡

1 ፤ ኢዮስያስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፥ የስምንት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡

ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ከባሱሮት ፡ የኾነ ፡ የአዳያ ፡ ልጅ ፡ ይዲዳ[181] ፡ ነበረች ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ አደረገ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ኹሉ ፡ ኼደ ፥ ቀኝም ፡ ግራም ፡
አላለም ።

3 ፤ በንጉሡም ፡ በኢዮስያስ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ ንጉሡ ፡ ጸሓፊውን ፡ የሜሶላምን ፡
ልጅ ፡ የኤዜልያስን ፡ ልጅ ፡ ሳፋንን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ላከው ፥ እንዲህም ፡ አለው ፦

4 ፤ የመቅደሱ ፡ በረኛዎች ፡ ከሕዝቡ ፡ የሰበሰቡትን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የገባውን ፡ ገንዘብ ፡ ይደምር ፡ ዘንድ ፡
ወደካህናቱ ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ኬልቅያስ ፡ ኺድ ።

5 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ላሉት ፡ ሠራተኛዎች ፡ አለቃዎች ፡ ይስጡት ፤ እነርሱም ፡ የተናደውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ ለሚጠግኑት ፡ ሠራተኛዎች ፥

6 ፤ ለዐናጢዎችና ፡ ለጠራቢዎች ፥ ለድንጋይም ፡ ወቃሪዎች ፥ መቅደሱንም ፡ ለመጠገን ፡ ዕንጨትንና ፡ የተወቀረውን ፡
ድንጋይ ፡ ለሚገዙ ፡ ይክፈሉት ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እነርሱ ፡ የታመኑ ፡ ነበሩና ፥ በእጃቸው ፡ ስለ ፡ ተሰጠ ፡ አይቈጣጠሯቸውም ፡ ነበር ።

8 ፤ ካህኑም ፡ ኬልቅያስ ፡ ጸሓፊውን ፡ ሳፋንን ፥ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አግኝቻለኹ ፡
አለው ፤ ኬልቅያስም ፡ መጽሐፉን ፡ ለሳፋን ፡ ሰጠው ፥ ርሱም ፡ አነበበው ።

9 ፤ ጸሓፊውም ፡ ሳፋን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጣ ፥ ለንጉሡም ፦ በመቅደሱ ፡ የተገኘውን ፡ ገንዘብ ፡ ባሪያዎችኽ ፡
አፈሰሱት ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ሠራተኛዎች ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡ አለቃዎች ፡ ሰጡት ፡ ብሎ ፡ አወራለት ።

10 ፤ ጸሓፊውም ፡ ሳፋን ፡ ለንጉሡ ፦ ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡ መጽሐፍ ፡ ሰጥቶኛል ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ሳፋንም ፡ በንጉሡ ፡
ፊት ፡ አነበበው ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥ ልብሱን ፡ ቀደደ ።

12 ፤ ንጉሡም ፡ ካህኑን ፡ ኬልቅያስን ፥ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡ አኪቃም[182]ን ፥ የሚክያስንም ፡ ልጅ ፡ ዓክቦርን ፥ ጸሓፊውንም ፡
ሳፋንን ፥ የንጉሡንም ፡ ብላቴና ፡ ዐሳያ[183]ን ፦

13 ፤ አባቶቻችን ፡ በርሷ ፡ የተጻፈውን ፡ ኹሉ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የዚችን ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ስላልሰሙ ፡ በላያችን ፡
የነደደ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፥ ኼዳችኹ ፡ ስለ ፡ እኔና ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ስለ ፡ ይሁዳም ፡ ኹሉ ፡ የዚችን ፡
የተገኘችውን ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

14 ፤ እንዲሁም ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስና ፡ አኪቃም ፡ ዓክቦርም ፡ ሳፋንና ፡ ዐሳያም ፡ ወደ ፡ ልብስ ፡ ጠባቂው ፡ ወደሐስራ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ቲቁዋ ፡ ልጅ ፡ ወደሴሌም ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ነቢያቱ ፡ ወደ ፡ ሕልዳና ፡ ኼዱ ፤ ርሷም ፡ በኢየሩሳሌም ፡
በኹለተኛው ፡ ክፍል ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ከርሷም ፡ ጋራ ፡ ተነጋገሩ ።

15 ፤ ርሷም ፡ አለቻቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ለላካችኹ ፡ ሰው ፡
እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ እንዳነበበው ፡ እንደ ፡ መጽሐፉ ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በዚህ ፡
ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣለኹ ።

17 ፤ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ትተውኛልና ፥ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ ዐጥነዋልና ፥ ቍጣዬ ፡
በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይነዳል ፥ አይጠፋምም ።

18 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ለላካችኹ ፡ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለሰማኸው ፡ ቃል ፥ ልብኽ ፡ ገር ፡ ኾኗልና ፥

19 ፤ እነርሱም ፡ ለድንቅና ፡ ለመርገም ፡ እንዲኾኑ ፡ በዚህ ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ የተናገርኹትን ፡ ሰምተኽ ፡

181 ዕብ. ፥ የዲይዳሀ ፡ (የተወደደች) ።
182 ዕብ. ፥ አኂቃም ፡ (እኅውየ ፡ ቆመ ፥ ወንድሜ ፡ ቆመ) ።
183 ዕብ. ፥ ዐሳያሀ ፡ (ጌታ ፡ ሠራ) ።

በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ተዋርደኻልና ፥ ልብስኽን ፡ ቀዳኻልና ፥ በፊቴም ፡ አልቅሰኻልና ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ሰምቼኻለኹ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ስለዚህም ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አባቶችኽ ፡ እሰበስብኻለኹ ፥ በሰላምም ፡ ወደ ፡ መቃብርኽ ፡ ትሰበሰባለኽ ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ የማመጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ዐይኖችኽ ፡ አያዩም ፦ ይህንም ፡ ለንጉሡ ፡ አወሩለት ።

____________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ላከ ፤ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰባቸው ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጣ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፥ ካህናቱና ፡ ነቢያቱም ፥ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ከታናሾቹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቆቹ ፡ ድረስ ፡ ወጡ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በዦሯቸው ፡ አነበበ ።

3 ፤ ንጉሡም ፡ በዐምደ ፡ ወርቁ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከትሎ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፥ ትእዛዙንና ፡ ምስክሩንም ፡ ሥርዐቱንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሱ ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፥ በዚሁም ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገቡ ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ የካህናቱን ፡ አለቃ ፡ ኬልቅያስን ፡ በኹለተኛውም ፡ መዓርግ ፡ ያሉትን ፡ ካህናትን ፡ በረኛዎቹንም ፡ ለበዓልና ፡ ለማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ ለሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ የተሠሩትን ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ፤ ከኢየሩሳሌምም ፡ ውጭ ፡ በቄድሮን ፡ ሜዳ ፡ አቃጠላቸው ፥ ዐመዱንም ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ወሰደው ።

5 ፤ የይሁዳ ፡ ነገሥታትም ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ በነበሩት ፡ በኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ መስገጃዎች ፡ ያጥኑ ፡ ዘንድ ፡ ያኖሯቸውን ፡ የጣዖቱን ፡ ካህናት ፥ ለበዓልና ፡ ለፀሓይ ፡ ለጨረቃና ፡ ለከዋክብት ፡ ለሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ያጥኑ ፡ የነበሩትንም ፡ አስወገደ ።

6 ፤ የማምለኪያ ፡ ዐጸድንም ፡ ጣዖት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደኢየሩሳሌም ፡ ውጭ ፡ ወደቄድሮን ፡ ፈፋ ፡ አወጣው ፤ በቄድሮንም ፡ ፈፋ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠለው ፥ አድቅቆም ፡ ትቢያ ፡ አደረገው ፥ ትቢያውንም ፡ በሕዝብ ፡ መቃብር ፡ ላይ ፡ ጣለው ።

7 ፤ ሴቶቹም ፡ ለማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ መጋረጃ ፡ ይፈትሉባቸው ፡ የነበሩትን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የሰዶማውያንን ፡ ቤቶች ፡ አፈረሰ ።

8 ፤ ካህናቱንም ፡ ኹሉ ፡ ከይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ አወጣቸው ፤ ከጌባም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ቤርሳቤሕ ፡ ድረስ ፡ ካህናት ፡ ያጥኑበት ፡ የነበረውን ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃ ፡ ኹሉ ፡ ርኩስ ፡ አደረገው ። በከተማዪቱም ፡ በር ፡ በግራ ፡ በኩል ፡ በነበረው ፡ በከተማዪቱ ፡ ሹም ፡ በኢያሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ የነበሩትን ፡ የበሮቹን ፡ መስገጃዎች ፡ አፈረሰ ።

9 ፤ የኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ አይመጡም ፡ ነበር ፤ ብቻ ፡ በወንድሞቻቸው ፡ መካከል ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ።

10 ፤ ማንም ፡ ሰው ፡ ወንድ ፡ ልጁን ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ልጁን ፡ ለሞሎክ ፡ በእሳት ፡ እንዳያሳልፍ ፡ በሄኖም ፡ ልጆች ፡ ሸለቆ ፡ የነበረውን ፡ ቶፌትን ፡ ርኩስ ፡ አደረገው ።

11 ፤ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ በከተማው ፡ አቅራቢያ ፡ በነበረው ፡ በጃን ፡ ደረባው ፡ በናታንሜሌክ ፡ መኖሪያ ፡ አጠገብ ፡ ለፀሓይ ፡ የሰጡትን ፡ ፈረሶች ፡ አስወገደ ፤ የፀሓይንም ፡ ሠረገላዎች ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ።

12 ፤ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ያሠሩትን ፡ በአካዝ ፡ ቤት ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎች ፥ ምናሴም ፡ ያሠራውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በኹለቱ ፡ ወለሎች ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎች ፡ ንጉሡ ፡ አስፈረሳቸው ፥ አደቀቃቸውም ፥ ትቢያቸውንም ፡ በቄድሮን ፡ ፈፋ ፡ ጣለ ።

13 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ በርኵሰት ፡ ተራራ ፡ ቀኝ ፡ የነበሩትን ፥ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡

ለሲዶናውያን ፡ ርኵሰት ፡ ለዐስታሮት ፡ ለሞዐብም ፡ ርኵሰት ፡ ለካሞሽ ፡ ለዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ርኵሰት ፡ ለሚልኮም ፡
ያሠራቸውን ፡ መስገጃዎች ፡ ንጉሡ ፡ ርኩስ ፡ አደረገ ።

14 ፤ ሐውልቶቹንም ፡ ኹሉ ፡ አደቀቀ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንም ፡ ቈረጠ ፥ በስፍራቸውም ፡ የሙታንን ፡ ዐጥንት ፡
ሞላበት ።

15 ፤ ደግሞም ፡ በቤቴል ፡ የነበረውን ፡ መሠዊያ ፥ እስራኤልንም ፡ ያሳተ ፡ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ያሠራውን ፡
የኰረብታውን ፡ መስገጃ ፥ ይህን ፡ መሠዊያና ፡ መስገጃ ፡ አፈረሰ ፤ ድንጋዮቹንም ፡ ሰባበረ ፥ አድቅቆም ፡ ትቢያ ፡
አደረገው ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዱንም ፡ አቃጠለው ።

16 ፤ ኢዮስያስም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ በተራራው ፡ የነበሩትን ፡ መቃብሮች ፡ አየ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ በበዓል ፡ ጊዜ ፡
በመሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ሲቆም ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡ የተነባ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡
ቃል ፥ ልኮ ፡ ከመቃብሮቹ ፡ ዐጥንቶቹን ፡ አስወጣ ፥ በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ አቃጠላቸው ፥ አረከሰውም ። ዘወርም ፡
ብሎ ፡ ወደተናገረው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መቃብር ፡ ዐይኖቹን ፡ አቅንቶ ፦

17 ፤ ያ ፡ የማየው ፡ የመታሰቢያ ፡ ምልክት ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አለ ። የዚያችም ፡ ከተማ ፡ ሰዎች ፦ ከይሁዳ ፡ ወጥቶ ፡
በቤቴል ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ ያደረግኸውን ፡ ነገር ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ መቃብር ፡ ነው ፡ ብለው ፡
ነገሩት ።

18 ፤ ርሱም ፦ ተዉት ፥ ማንም ፡ ዐጥንቱን ፡ አያንቀሳቅሰው ፡ አለ ፤ እነርሱም ፡ ከሰማርያ ፡ ከወጣው ፡ ከነቢዩ ፡ ዐጥንት ፡
ጋራ ፡ ዐጥንቱን ፡ ተዉ ።

19 ፤ በሰማርያም ፡ ከተማዎች ፡ የነበሩትን ፥ እግዚአብሔርን ፡ ያስቈጡት ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ የሠሩትን ፡
የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ኢዮስያስ ፡ አስወገዳቸው ፥ በቤቴልም ፡ እንዳደረገው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ እንዲሁ ፡
አደረገባቸው ።

20 ፤ በዚያም ፡ የነበሩትን ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ካህናት ፡ ኹሉ ፡ በመሠዊያዎቹ ፡ ላይ ፡
ገደላቸው ፥ የሰዎቹንም ፡ ዐጥንት ፡ በመሠዊያዎቹ ፡ ላይ ፡ አቃጠለ ። ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ተመለሰ ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፦ በዚህ ፡ በቃል ፡ ኪዳን ፡ መጽሐፍ ፡ እንደተጻፈው ፡ ለአምላካችኹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ፋሲካ ፡ አድርጉ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

22 ፤ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይፈርዱ ፡ ከነበሩ ፡ ከመሳፍንት ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ በእስራኤልና ፡
በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ አልተፈሰከም ።

23 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ፋሲካ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ተፈሰከ ።

24 ፤ ደግሞም ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ባገኘው ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ ያጸና ፡
ዘንድ ፥ መናፍስት ፡ ጠሪዎቹንና ፡ ጠንቋዮቹን ፡ ተራፊምንና ፡ ጣዖታትንም ፡ በይሁዳ ፡ አገርና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
የተገኘውን ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ ኢዮስያስ ፡ አስወገደ ።

25 ፤ እንደ ፡ ሙሴም ፡ ሕግ ፡ ኹሉ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ በፍጹምም ፡ ነፍሱ ፡ በፍጹምም ፡ ኀይሉ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
የተመለሰ ፡ እንደ ፡ ርሱ ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ ከርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ አልነበረም ፤ እንደ ፡ ርሱም ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ ከርሱ ፡ በኋላ ፡
አልተነሣም ።

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ምናሴ ፡ ስላስቈጣው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ከነደደው ፡ ከታላቁ ፡ ቍጣው ፡
ትኵሳት ፡ አልተመለሰም ።

27 ፤ እግዚአብሔርም ፦ እስራኤልን ፡ እንዳራቅኹት ፡ ይሁዳን ፡ ከፊቴ ፡ አርቀዋለኹ ፤ ይህችንም ፡ የመረጥኋትን ፡
ከተማ ፡ ኢየሩሳሌምንና ፦ ስሜ ፡ በዚያ ፡ ይኾናል ፡ ያልኹትን ፡ ቤት ፡ እጥላለኹ ፡ አለ ።

28 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮስያስ ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡
አይደለምን ፧

29 ፤ በርሱም ፡ ዘመን ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ኒካዑ ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ሊጋጠም ፡ ወደኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ወጣ ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮስያስ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ሊጋጠም ፡ ወጣ ፤ ፈርዖንም ፡ በተገናኘው ፡ ጊዜ ፡ በመጊዶ ፡ ገደለው ።

30 ፤ ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ባሪያዎቹ ፡ በሠረገላው ፡ አድርገው ፡ ከመጊዶ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመጡት ፥ በመቃብሩም ፡ ቀበሩት ። የአገሩም ፡ ሰዎች ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክስን ፡ ወሰዱት ፥ ቀብተውም ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ።

31 ፤ ኢዮአክስም ፡ መንገሥ ፡ በገመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ። እናቱም ፡ ዐሚጣል ፡ ትባል ፡ ነበር ፥ ርሷም ፡ የልብና ፡ ሰው ፡ የኤርምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

32 ፤ አባቶቹም ፡ እንዳደረጉት ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

33 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ እንዳይነግሥ ፡ ፈርዖን ፡ ኒካዑ ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ አሰረው ፤ በምድሩም ፡ ላይ ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ፈሰሴ ፡ ጣለበት ።

34 ፤ ፈርዖን ፡ ኒካዑም ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄምን ፡ በአባቱ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፋንታ ፡ አነገሠ ፥ ስሙንም ፡ ኢዮአቄም[184] ፡ ብሎ ፡ ለወጠው ። ኢዮአክስንም ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አፈለሰው ፤ በዚያም ፡ ሞተ ።

35 ፤ ኢዮአቄምም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ለፈርዖን ፡ ሰጠው ፤ እንደ ፡ ፈርዖንም ፡ ትእዛዝ ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ምድሩን ፡ አስገበረ ፤ ለፈርዖን ፡ ኒካዑም ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ግምጋሜው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ አስከፈለ ።

36 ፤ ኢዮአቄምም ፡ መንገሥ ፡ በገመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ዘቢዳ ፡ ትባል ፡ ነበር ፤ ርሷም ፡ የሩማ ፡ ሰው ፡ የፈዳያ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

37 ፤ አባቶቹም ፡ እንዳደረጉት ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ በርሱም ፡ ዘመን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወጣ ፥ ኢዮአቄምም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ተገዛለት ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዘወር ፡ አለና ፡ ዐመፀበት ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የከለዳውያንንና ፡ የሶርያውያንን ፡ የሞዐባውያንንም ፡ የዐሞንንም ፡ ልጆች ፡ አደጋ ፡ ጣዮች ፡ ሰደደበት ፤ በባሪያዎቹ ፡ በነቢያት ፡ እንደተናገረው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ሰደዳቸው ።

3 ፤ ምናሴ ፡ ስላደረገው ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ ስላፈሰሰውም ፡ ንጹሕ ፡ ደም ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ስለ ፡ ሞላ ፡ ከፊቱ ፡ ያስወግዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ኾነ ፤

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይራራ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።

5 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአቄም ፡ ነገር ፥ የሠራውም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

6 ፤ ኢዮአቄምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፤ ልጁም ፡ ዮአኪን[185] ፤ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

7 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ የነበረውን ፡ ኹሉ ፡ ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ገምሮ ፡ እስከኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወስዶ ፡ ነበርና ፥ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ከአገሩ ፡ አልወጣም ።

8 ፤ ዮአኪን ፡ መንገሥ ፡ በገመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ኔስታ ፡ ትባል ፡ ነበር ፤ ርሷም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰው ፡ የኤልናታን ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

9 ፤ አባቱም ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

10 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የናቡከደነጾር ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ፥ ከተማዪቱም ፡

184 ዕብ. ፥ የሆያቂም ፡ (ያቀውም ፡ እግዚእ • ጌታ ፡ ያቆማል) ።
185 ዕብ. ፥ የሆያኪይን ፡ (ይከውን ፡ በእግዚእ • በጌታ ፡ ይኾናል) ።

ተከበበች ።

11 ፤ ባሪያዎቹም ፡ በከበቧት ፡ ጊዜ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ወጣ ።

12 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኮንና ፡ እናቱ ፥ ባሪያዎቹም ፥ አለቃዎቹም ፥ ጃን ፡ ደረባዎቹም ፡ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ወጡ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በነገሠ ፡ በስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዘው ።

13 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መዛግብትን ፡ ኹሉ ፡ የንጉሡም ፡ ቤት ፡ መዛግብትን ፡ ከዚያ ፡ አወጣ ፤ እግዚአብሔርም ፡
እንደ ፡ ተናገረው ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ የሠራውን ፡ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡
ሰባበረ ።

14 ፤ ኢየሩሳሌምንም ፡ ኹሉ ፥ አለቃዎቹንም ፡ ኹሉ ፥ ጽኑዓን ፡ ኀያላኑንም ፡ ኹሉ ፥ ጠራቢዎቹንም ፡ ኹሉ ፥ ብረት ፡
ሠራተኛዎቹን ፡ ኹሉ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ምርኮኛዎች ፡ አፈለሰ ፤ ከድኻዎች ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አልቀረም ።

15 ፤ ዮአኮንንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አፈለሰ ፤ የንጉሡንም ፡ እናት ፥ የንጉሡንም ፡ ሚስቶች ፥ ጃን ፡
ደረባዎቹንም ፥ የአገሩንም ፡ ታላላቆች ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረከ ።

16 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ብርቱዎቹንና ፡ ሰልፍ ፡ የሚችሉትን ፡ ኹሉ ፥ ኀያላኑን ፡ ኹሉ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡
ያኽል ፥ ጠራቢዎችና ፡ ብረት ፡ ሠራተኛዎችም ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፥ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረከ ።

17 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የዮአኪን ፡ አጎት ፡ ማታንያን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሠ ፥ ስሙንም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ብሎ ፡
ለወጠው ።

18 ፤ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ዐሚጣል ፡ የተባለች ፡ የልብና ፡ ሰው ፡ የኤርምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

19 ፤ ኢዮአቄምም ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

20 ፤ ከፊቱ ፡ አውጥቶ ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ኾኗልና ፤ ሴዴቅያስም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ነገሥት ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ ሴዴቅያስም ፡ በነገሠ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥረኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ናቡከደነጾርና ፡ ሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥተው ፡ ከበቧት ፤ በዙሪያዋም ፡ ዕርድ ፡ ሠሩባት ።

2 ፤ ከተማዪቱም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እስከ ፡ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተከባ ፡ ነበር ።

3 ፤ በአራተኛውም ፡ ወር ፡ በዘጠነኛው ፡ ቀን ፡ በከተማዪቱ ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበርና ፥ ለአገሩ ፡ ሰዎች ፡ እንጀራ ፡ ታጣ ።

4 ፤ ከተማዪቱም ፡ ተሰበረች ፥ ሰልፈኛዎችም ፡ ኹሉ ፡ በኹለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በር ፡ ወደንጉሡ ፡ አትክልት ፡
በሚወስደው ፡ መንገድ ፡ በሌሊት ፡ ሸሹ ፤ ከለዳውያንም ፡ በከተማዪቱ ፡ ዙሪያ ፡ ነበሩ ፤ በዐረባም ፡ መንገድ ፡ ኼዱ ።

5 ፤ የከለዳውያንም ፡ ሰራዊት ፡ ንጉሡን ፡ ተከታተሉ ፥ በኢያሪኮም ፡ ሜዳ ፡ ያዙት ፤ ሰራዊቱም ፡ ኹሉ ፡ ከርሱ ፡
ተለይተው ፡ ተበትነው ፡ ነበር ።

6 ፤ ንጉሡንም ፡ ይዘው ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጡት ፤ ፍርድም ፡ ፈረዱበት ።

7 ፤ የሴዴቅያስንም ፡ ልጆች ፡ በፊቱ ፡ ገደሏቸው ፤ የሴዴቅያስንም ፡ ዐይኖች ፡ አወጡ ፥ በሰንሰለትም ፡ አሰሩት ፥ ወደ ፡
ባቢሎንም ፡ ወሰዱት ።

8 ፤ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ በዐሥራ ፡ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሰባተኛው ፡
ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያ ፡ የዘበኛዎቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።

9 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፤ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቤቶች ፡ ኹሉ ፥ ታላላቆቹን ፡ ቤቶች ፡
ኹሉ ፥ በእሳት ፡ አቃጠለ ።

10 ፤ ከዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ የከለዳውያን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ ዙሪያዋን ፡ አፈረሱ ።

11 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ሕዝብ ፥ ሸሽተውም ፡ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የተጠጉትን ፥ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡ አፈለሰ ።

12 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ከአገሩ ፡ ድኻዎች ፡ ወይን ፡ ተካዮችና ፡ ዐራሾች ፡ እንዲኾኑ ፡ አስቀረ ።

13 ፤ ከለዳውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ የነበሩትን ፡ የናስ ፡ ዐምዶች ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የነበሩትን ፡ መቀመጫዎችና ፡ የናስ ፡ ኩሬ ፡ ሰባበሩ ፥ ናሱንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዱ ።

14 ፤ ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎቹንም ፡ መኰስተሪያዎቹንና ፡ ጭልፋዎቹንም ፡ የሚያገለግሉበትንም ፡ የናስ ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ወሰዱ ።

15 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ማንደጃዎቹንና ፡ መቀመጪዎቹን ፥ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ በወርቅ ፥ የብሩንም ፡ በብር ፡ አድርጎ ፡ ወሰደ ።

16 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራቸውን ፡ ኹለቱን ፡ ዐምዶች ፡ አንዱንም ፡ ኩሬ ፡ መቀመጫዎቹንም ፡ ወሰደ ፤ ለእነዚህ ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ናስ ፡ ሚዛን ፡ አልነበረውም ።

17 ፤ የአንዱም ፡ ዐምድ ፡ ቁመት ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የናስም ፡ ጕልላት ፡ ነበረበት ፤ የጕልላቱም ፡ ርዝመት ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ በጕልላቱም ፡ ላይ ፡ በዙሪያው ፡ የናስ ፡ መርበብና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ፤ እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ በኹለተኛው ፡ ዐምድ ፡ ላይ ፡ መርበብ ፡ ነበረበት ።

18 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ሰራያን ፡ ኹለተኛውንም ፡ ካህን ፡ ሶፎንያስን ፡ ሦስቱንም ፡ በረኛዎች ፡ ወሰደ ።

19 ፤ ከከተማዪቱም ፡ በሰልፈኛዎች ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ከነበሩት ፡ አንዱን ፡ ጃን ፡ ደረባ ፥ በከተማዪቱም ፡ የተገኙትን ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ የሚቆሙትን ፡ ዐምስቱን ፡ ሰዎች ፥ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ የሚያሰልፍ ፡ የሰራዊቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሓፊ ፥ በከተማዪቱም ፡ ከተገኙት ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ።

20 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወስዶ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጣቸው ።

21 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ መታቸው ፥ በሐማትም ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ። እንዲሁ ፡ ይሁዳ ፡ ከአገሩ ፡ ተማረከ ።

22 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ በቀረው ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የሳፋንን ፡ ልጅ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ አለቃ ፡ አደረገው ።

23 ፤ የጭፍራዎቹም ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፥ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፥ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፥ የነጦፋዊውም ፡ የተንሑሜት ፡ ልጅ ፡ ሰራያ ፥ የማዕካታዊውም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፥ ሰዎቻቸውም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ጎዶልያስን ፡ እንደ ፡ ሾመ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ።

24 ፤ ጎዶልያስም ፦ ከከለዳውያን ፡ ሎሌዎች ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ፥ በአገሩ ፡ ተቀመጡ ፥ ለባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፥ መልካምም ፡ ይኾንላችኋል ፡ ብሎ ፡ ለእነርሱና ፡ ለሰዎቻቸው ፡ ማለላቸው ።

25 ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ግን ፡ የመንግሥት ፡ ዘር ፡ የነበረ ፡ የኤሊሳማ ፡ ልጅ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ዐሥር ፡ ሰዎች ፡ መጥተው ፡ ጎዶልያስንና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በምጽጳ ፡ የነበሩትን ፡ አይሁድንና ፡ ከለዳውያንን ፡ እስኪሞቱ ፡ ድረስ ፡ መቷቸው ።

26 ፤ ከለዳውያንንም ፡ ፈርተው ፡ ነበርና ፥ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ የጭፍራዎቹም ፡ አለቃዎች ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ መጡ ።

27 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪን ፡ በተማከረ ፡ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ዮርማሮዴክ ፡ በነገሠ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪንን ፡ ከወህኒ ፡ አወጣው ፤

28 ፤ በፍቅርም ፡ ተናገረው ፥ ዙፋኑንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በባቢሎን ፡ ከነበሩት ፡ ነገሥታት ፡ ዙፋን ፡ በላይ ፡ አደረገለት ።

29 ፤ በወህኒም ፡ ውስጥ ፡ ለብሶት ፡ የነበረውን ፡ ልብስ ፡ ለወጠለት ፤ ዮአኪንም ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡
ኹልጊዜ ፡ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።

30 ፤ ንጉሡም ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ የዘወትር ፡ ቀለብ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ፨

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ።

(ክለሳ.1.20020507)

_________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ 2 ፤ አዳም ፥ ሴት ፥ ሄኖስ ፥ ቃይናን ፥ መላልኤል ፥

3 ፤ ያሬድ ፥ ሔኖክ ፥ ማቱሳላ ፥ ላሜሕ ፥

4 ፤ ኖኅ ፥ ሴም ፥ ካም ፥ ያፌት ።

5 ፤ የያፌት ፡ ልጆች ፤ ጋሜር ፥ ማጎግ ፥ ማዴ ፥

6 ፤ ያዋን ፥ ቶቤል ፥ ሞሳሕ ፥ ቴራስ ።

7 ፤ የጋሜርም ፡ ልጆች ፤ አስከናዝ ፥ ሪፋት ፥ ቴርጋማ ። የያዋንም ፡ ልጆች ፤ ኤሊሳ ፥ ተርሴስ ፥ ኪቲም ፥ ሮድኢ ።

8 ፤ የካምም ፡ ልጆች ፤ ኵሽ ፥ ምጽራይም ፥ ፉጥ ፥ ከነዓን ።

9 ፤ የኵሽም ፡ ልጆች ፤ ሳባ ፥ ኤውላጥ ፥ ሰብታ ፥ ራዕማ ፥ ሰብቃታ ። የራዕማም ፡ ልጆች ፤ ሳባ ፥ ድዳን ።

10 ፤ ኵሽም ፡ ናምሩድን ፡ ወለደ ፤ ርሱም ፡ በምድር ፡ ኀያል ፡ መኾንን ፡ ገመረ ።

11 ፤ ምጽራይምም ፡ ሉዲምን ፥ ዐናሚምን ፥ ላህቢምን ፥

12 ፤ ነፍተሂምን ፥ ፈትሩሲምን ፥ ፍልስጥኤማውያን ፡ የወጡበትን ፡ ከስሉሂምን ፥ ከፍቶሪምን ፡ ወለደ ።

13 ፤ ከነዓንም ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ሲዶንን ፥

14 ፤ ኬጢን ፥ ኢያቡሳዊውን ፥ አሞራዊውን ፥

15 ፤ ጌርጌሳዊውን ፥ ዔዊያዊውን ፥ ዐርካዊውን ፥

16 ፤ ሲኒያዊውን ፥ አራዴዎንን ፥ ሰማሪዎንን ፥ አማቲን ፡ ወለደ ።

17 ፤ የሴምም ፡ ልጆች ፤ ዔላም ፥ አሶር ፥ አርፋክስድ ፥ ሉድ ፥ አራም ፥ ዑፅ ፥ ኁል ፥ ጌቴር ፥ ሞሳሕ ።

18 ፤ አርፋክስድም ፡ ቃይንምን ፡ ወለደ ፤ ቃይንምም ፡ ሳላን ፡ ወለደ ፤ ሳላም ፡ ዔቦርን ፡ ወለደ ።

19 ፤ ለዔቦርም ፡ ኹለት ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ በዘመኑ ፡ ምድር ፡ ተከፍላለችና ፡ የአንደኛው ፡ ስም ፡ ፋሌቅ ፡
ተባለ ፤ የወንድሙም ፡ ስም ፡ ዮቅጣን ፡ ነበረ ።

20 ፤ ዮቅጣንም ፡ አልሞዳድን ፥

21 ፤ ሳሌፍን ፥ ሐስረሞትን ፥ ያራሕን ፥ ሀዶራምን ፥

22 ፤ አውዛልን ፥ ደቅላን ፥ ዖባልን ፥ አቢማኤልን ፥

23 ፤ ሳባን ፥ ኦፊርን ፥ ኤውላጥን ፥ ዮባብን ፡ ወለደ ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የዮቅጣን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

24 ፤ 25 ፤ ሴም ፥ አርፋክስድ ፥ ሳላ ፥ ዔቦር ፥ ፋሌቅ ፥

26 ፤ 27 ፤ ራግው ፥ ሴሮሕ ፥ ናኮር ፥ ታራ ፥ አብርሃም ፡ የተባለ ፡ አብራም ።

28 ፤ የአብርሃምም ፡ ልጆች ፤ ይሥሐቅ ፥ እስማኤል ።

29 ፤ ትውልዳቸውም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ። የእስማኤል ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ነባዮት ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
ቄዳር ፥ ነብዳኤል ፥ መብሳም ፥

30 ፤ ማስማዕ ፥ ዱማ ፥ ማሣ ፥ ኩዳን ፥ ቴማን ፥

31 ፤ ኢጡር ፥ ናፌስ ፥ ቄድማ ፤ እነዚህ ፡ የእስማኤል ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

32 ፤ የአብርሃምም ፡ ገረድ ፡ የኬጡራ ፡ ልጆች ፤ ዘምራን ፥ ዮቅሳን ፥ ሜዳን ፥ ምድያም ፥ የስቦቅ ፥ ስዌሕ ። የዮቅሳንም ፡
ልጆች ፤ ሳባ ፥ ድዳን ።

33 ፤ የምድያምም ፡ ልጆች ፤ ጌፌር ፥ ዔፌር ፥ ሄኖኅ ፥ አቢዳዕ ፥ ኤልዳዓ ። እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የኬጡራ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

34 ፤ አብርሃምም ፡ ይሥሐቅን ፡ ወለደ ። የይሥሐቅም ፡ ልጆች ፡ ዔሳውና ፡ እስራኤል ፡ ነበሩ ።

35 ፤ የዔሳው ፡ ልጆች ፤ ኤልፋዝ ፥ ራጉኤል ፥ የዑስ ፥ የዕላም ፥ ቆሬ ።

36 ፤ የኤልፋዝ ፡ ልጆች ፤ ቴማን ፥ ኦማር ፥ ስፎ ፥ ጎቶም ፥ ቄኔዝ ፥ ቲምናዕ ፥ ዐማሌቅ ።

37 ፤ የራጉኤል ፡ ልጆች ፤ ናሖት ፥ ዛራ ፥ ሳማ ፥ ሚዛህ ።

38 ፤ የሴይርም ፡ ልጆች ፤ ሎጣን ፥ ሦባል ፥ ጽብዖን ፥ ዐና ፥ ዲሶን ፥ ኤጽር ፥ ዲሳን ።

39 ፤ የሎጣንም ፡ ልጆች ፤ ሖሪ ፥ ሔማም ፤ ቲሞናዕ ፡ የሎጣን ፡ እኅት ፡ ነበረች ።

40 ፤ የሦባል ፡ ልጆች ፤ ዓልዋን ፥ ማኔሐት ፥ ዔባል ፥ ስፎ ፥ አውናም ። የጽብዖንም ፡ ልጆች ፤ አያ ፥ ዐና ።

41 ፤ የዐና ፡ ልጅ ፤ ዲሶን ። የዲሶንም ፡ ልጆች ፤ ሔምዳን ፥ ኤስባን ፥ ይትራን ፥ ክራን ።

42 ፤ የኤጽር ፡ ልጆች ፤ ቢልሐን ፥ ዛዕዋን ፥ ዐቃን ። የዲሳን ፡ ልጆች ፤ ዑፅ ፥ አራን ።

43 ፤ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ገና ፡ ንጉሥ ፡ ሳይነግሥ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ። የቢዖር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፤ የከተማዪቱም ፡ ስም ፡ ዲንሃባ ፡ ነበረ ።

44 ፤ ባላቅም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ የባሶራ ፡ ሰው ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ኢዮባብ ፡ ነገሠ ።

45 ፤ ኢዮባብም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ የቴማን ፡ አገር ፡ ሰው ፡ ሑሳም ፡ ነገሠ ።

46 ፤ ሑሳምም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ በሞዐብ ፡ ሜዳ ፡ ምድያምን ፡ የመታው ፡ የባዳድ ፡ ልጅ ፡ ሃዳድ ፡
ነገሠ ፤ የከተማዪቱም ፡ ስም ፡ ዓዊት ፡ ነበረ ።

47 ፤ ሃዳድም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ የመሥሬቃ ፡ ሰው ፡ ሰምላ ፡ ነገሠ ።

48 ፤ ሰምላም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ በወንዙ ፡ አጠገብ ፡ ያለችው ፡ የረሆቦት ፡ ሰው ፡ ሳኡል ፡ ነገሠ ።

49 ፤ ሳኡልም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ በዓልሐናን ፡ ነገሠ ።

50 ፤ በዓልሐናንም ፡ ሞተ ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ሃዳድ ፡ ነገሠ ፤ የከተማዪቱም ፡ ስም ፡ ፋዑ ፡ ነበረ ፤ ሚስቱም ፡ የሜዛሃብ ፡
ልጅ ፡ የመጥሬድ ፡ ልጅ ፡ መሄጣብኤል ፡ ነበረች ፤ ሃዳድም ፡ ሞተ ።

51 ፤ የኤዶምያስም ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤ ቲምናዕ ፡ አለቃ ፥ ዓልዋ ፡ አለቃ ፥ የቴት ፡ አለቃ ፥

52 ፤ አህሊባማ ፡ አለቃ ፥ ኤላ ፡ አለቃ ፥ ፊኖን ፡ አለቃ ፥

53 ፤ ቄኔዝ ፡ አለቃ ፥ ቴማን ፡ አለቃ ፥ ሚብሳር ፡ አለቃ ፥

54 ፤ መግዲኤል ፡ አለቃ ፥ ዒራም ፡ አለቃ ፤ እነዚህ ፡ የኤዶምያስ ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሮቤል ፥ ስምዖን ፥ ሌዊ ፥ ይሁዳ ፥ ይሳኮር ፥ ዛብሎን ፥

2 ፤ ዳን ፥ ዮሴፍ ፥ ብንያም ፥ ንፍታሌም ፥ ጋድ ፥ አሴር ።

3 ፤ የይሁዳ ፡ ልጆች ፤ ዔር ፥ አውናን ፥ ሴሎም ፤ እነዚህ ፡ ሦስቱ ፡ ከከነዓናዊቱ ፡ ከሴዋ ፡ ልጅ ፡ ተወለዱለት ። የይሁዳም ፡
የበኵር ፡ ልጅ ፡ ዔር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤ ገደለውም ።

4 ፤ ምራቱም ፡ ትዕማር ፡ ፋሬስንና ፡ ዛራን ፡ ወለደችለት ፤ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ሹሉ ፡ ዐምስት ፡ ነበሩ ።

5 ፤ የፋሬስ ፡ ልጆች ፤ ኤስሮም ፥ ሐሙል ።

6 ፤ የዛራም ፡ ልጆች ፤ ዘምሪ ፥ ኤታን ፥ ሄማን ፥

7 ፤ ከልኮል ፥ ዳራ ፤ ሹሉም ፡ ዐምስት ፡ ነበሩ ። የከርሚም ፡ ልጅ ፡ እስራኤልን ፡ ያስጨነቀ ፥ ዕርሙንም ፡ ሰርቆ ፡ የበደለ ፡
ዐካን ፡ ነበረ ።

8 ፤ የኤታንም ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያ ፡ ነበረ ።

9 ፤ ለኤስሮም ፡ የተወለዱለት ፡ ልጆች ፤ ይረሕምኤል ፤ አራም ፤ ካሌብ ፡ ነበሩ ።

10 ፤ አራምም ፡ ዐሚናዳብን ፡ ወለደ ፤ ዐሚናዳብም ፡ የይሁዳን ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ነአሶንን ፡ ወለደ ፤

11 ፤ ነአሶንም ፡ ሰልሞንን ፡ ወለደ ፤ ሰልሞንም ፡ ቦዔዝን ፡ ወለደ ፤

12 ፤ ቦዔዝም ፡ ኢዮቤድን ፡ ወለደ ፤ ኢዮቤድም ፡ እሴይን ፡ ወለደ ፤

13 ፤ እሴይም ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ኤልያብን ፥ ኹለተኛውንም ፡ ዐሚናዳብን ፥ ሦስተኛውንም ፡ ሳማን ፥

14 ፤ አራተኛውንም ፡ ናትናኤልን ፥

15 ፤ ዐምስተኛውንም ፡ ራዳይን ፥ ስድስተኛውንም ፡ አሳምን ፥ ሰባተኛውንም ፡ ዳዊትን ፡ ወለደ ፤

16 ፤ እኅቶቻቸውም ፡ ጽሩያና ፡ አቢግያ ፡ ነበሩ ። የጽሩያም ፡ ልጆች ፡ አቢሳ ፥ ኢዮአብ ፥ ዐሳሄል ፡ ሦስቱ ፡ ነበሩ ።

17 ፤ አቢግያም ፡ ዐማሳይን ፡ ወለደች ፤ የዐማሳይም ፡ አባት ፡ እስማኤላዊው ፡ ዬቴር ፡ ነበረ ።

18 ፤ የኤስሮምም ፡ ልጅ ፡ ካሌብ ፡ ከሚስቱ ፡ ከዓዙባ ፡ ከይሪዖትም ፡ ልጆች ፡ ወለደ ፤ ልጆቿም ፡ ያሳር ፥ ሶባብ ፥ አርዶን ፡
ነበሩ ።

19 ፤ ዓዙባም ፡ ሞተች ፥ ካሌብም ፡ ኤፍራታን ፡ አገባ ፤ ርሷም ፡ ሆርን ፡ ወለደችለት ።

20 ፤ ሆርም ፡ ኡሪን ፡ ወለደ ፥ ኡሪም ፡ ባስልኤልን ፡ ወለደ ።

21 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኤስሮም ፡ ስድሳ ፡ ዓመት ፡ በኾነው ፡ ጊዜ ፡ ወዳገባት ፡ ወደገለዓድ ፡ አባት ፡ ወደማኪር ፡ ልጅ ፡
ገባ ፤ ሰጉብንም ፡ ወለደችለት ። ሰጉብም ፡ ኢያዕርን ፡ ወለደ ፤

22 ፤ ለርሱም ፡ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ ኻያ ፡ ሦስት ፡ ከተማዎች ፡ ነበሩት ።

23 ፤ ጌሹርና ፡ አራምም ፡ የኢያዕርን ፡ ከተማዎች ፡ ከቄናትና ፡ ከመንደሮቿ ፡ ጋራ ፡ ስድሳውን ፡ ከተማዎች ፡
ወሰዱባቸው ። እነዚህ ፡ ሹሉ ፡ የገለዓድ ፡ አባት ፡ የማኪር ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

24 ፤ ኤስሮምም ፡ በካሌብ ፡ ኤፍራታ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የኤስሮም ፡ ሚስት ፡ አቢያ ፡ የቴቁሔን[186] ፡ አባት ፡ አሽሑርን ፡
ወለደችለት ።

25 ፤ የኤስሮምም ፡ የበኵር ፡ ልጁ ፡ የይረሕምኤል ፡ ልጆች ፡ በኵሩ ፡ ራም ፥ ቡናህ ፥ አሬን ፥ አጼም ፥ አኪያ ፡ ነበሩ ።

26 ፤ ለይረሕምኤልም ፡ ዓጣራ ፡ የተባለች ፡ ሌላ ፡ ሚስት ፡ ነበረችው ፤ ርሷም ፡ የአናም ፡ እናት ፡ ነበረች ።

27 ፤ የይረሕምኤል ፡ የበኵሩ ፡ የራም ፡ ልጆች ፡ መዓስ ፥ ያሚን ፥ ዔቄር ፡ ነበሩ ።

28 ፤ የአናምም ፡ ልጆች ፡ ሸማይና ፡ ያዳ ፡ ነበሩ ። የሸማይ ፡ ልጆች ፡ ናዳብና ፡ አቢሱር ፡ ነበሩ ።

186 ዕብ. ፥ ቴቆዐህ ።

29 ፤ የአቢሱርም ፡ ሚስት ፡ አቢካኢል ፡ ነበረች ፤ አኀባንንና ፡ ሞሊድን ፡ ወለደችለት ።

30 ፤ የናዳብም ፡ ልጆች ፡ ሴሊድና ፡ አፋይም ፡ ነበሩ ፤ ሴሌድም ፡ ያለልጆች ፡ ሞተ ።

31 ፤ የአፋይምም ፡ ልጅ ፡ ይሽዒ ፥ የይሽዒም ፡ ልጅ ፡ ሶሳን ፥ የሶሳንም ፡ ልጅ ፡ አሕላይ ፡ ነበረ ።

32 ፤ የሸማይም ፡ ወንድም ፡ የያዳ ፡ ልጆች ፡ ዬቴርና ፡ ዮናታን ፡ ነበሩ ፤ ዬቴርም ፡ ያለልጆች ፡ ሞተ ።

33 ፤ የዮናታንም ፡ ልጆች ፡ ፌሌትና ፡ ዛዛ ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ የይረሕምኤል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

34 ፤ ለሶሳንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እንጂ ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ አልነበሩትም ፤ ለሶሳንም ፡ ኢዮሄል ፡ የተባለ ፡ ግብጻዊ ፡ አገልጋይ ፡ ነበረው ።

35 ፤ ሶሳንም ፡ ለአገልጋዩ ፡ ለኢዮሄል ፡ ልጁን ፡ አጋባት ፥ ርሷም ፡ ዐታይን ፡ ወለደችለት ።

36 ፤ ዐታይም ፡ ናታንን ፡ ወለደ ፤ ናታንም ፡ ዛባድን ፡ ወለደ ፤

37 ፤ ዛባድም ፡ ኤፍላልን ፡ ወለደ ፤ ኤፍላልም ፡ ዖቤድን ፡ ወለደ ፤ ዖቤድም ፡ ኢዩን ፡ ወለደ ፤

38 ፤ ኢዩም ፡ ዐዛርያስን ፡ ወለደ ፤

39 ፤ ዐዛርያስም ፡ ኬሌስን ፡ ወለደ ፤ ኬሌስም ፡ ኤልዓሣን ፡ ወለደ ፤

40 ፤ ኤልዓሣም ፡ ሲስማይን ፡ ወለደ ፤

41 ፤ ሲስማይም ፡ ሰሎምን ፡ ወለደ ፤ ሰሎምም ፡ የቃምያን ፡ ወለደ ፤ የቃምያም ፡ ኤሊሳማን ፡ ወለደ ።

42 ፤ የይረሕምኤልም ፡ ወንድም ፡ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ በኵሩ ፡ የዚፍ ፡ አባት ፡ ሞሳ ፥ የኬብሮንም ፡ አባት ፡ የመሪሳ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

43 ፤ የኬብሮንም ፡ ልጆች ፡ ቆሬ ፥ ተፉዋ ፥ ሬቄም ፥ ሽማዕ ፡ ነበሩ ።

44 ፤ ሽማዕም ፡ የዮርቅዓምን ፡ አባት ፡ ረሐምን ፡ ወለደ ፤ ሬቄምም ፡ ሸማይን ፡ ወለደ ።

45 ፤ የሸማይም ፡ ልጅ ፡ ማዖን ፡ ነበረ ፤ ማዖንም ፡ የቤትጹር ፡ አባት ፡ ነበረ ።

46 ፤ የካሌብም ፡ ቁባት ፡ ዔፉ ፡ ሀራንን ፥ ሞጻን ፥ ጋዜዝን ፡ ወለደች ።

47 ፤ ሀራንም ፡ ጋዜዝን ፡ ወለደ ። የያህዳይም ፡ ልጆች ፡ ሬጌም ፥ ኢዮታም ፥ ጌሻን ፥ ፋሌጥ ፥ ሔፋ ፥ ሽዓፍ ፡ ነበሩ ።

48 ፤ የካሌብም ፡ ቁባት ፡ ማዕካ ፡ ሸቤርንና ፡ ቲርሐናን ፡ ወለደች ።

49 ፤ ደግሞም ፡ የመድማናን ፡ አባት ፡ ሽዓፍንና ፡ የመክቢናንና ፡ የጊብዓን ፡ አባት ፡ ሱሳን ፡ ወለደች ፤ የካሌብም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዓክሳ ፡ ነበረች ።

50 ፤ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የኤፍራታ ፡ የበኵሩ ፡ የሆር ፡ ልጅ ፡ የቂርያትይዓሪም ፡ አባት ፡ ሦባል ፥

51 ፤ የቤተ ፡ ልሔም ፡ አባት ፡ ሰልሞን ፥ የቤት ፡ ጋዴር ፡ አባት ፡ ሐሬፍ ።

52 ፤ ለቂርያትይዓሪምም ፡ አባት ፡ ለሦባል ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ሀሮኤ ፡ የመናሕታውያን ፡ እኩሌታ ።

53 ፤ የቂርያትይዓሪምም ፡ ወገኖች ፤ ይትራውያን ፥ ፉታውያን ፥ ሹማታውያን ፥ ሚሽራውያን ፤ ከነዚህም ፡ ጾርዓውያንና ፡ ኤሽታኦላውያን ፡ ወጡ ።

54 ፤ የሰልሞንም ፡ ልጆች ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፥ ነጦፋውያን ፥ ዓጣሮትቤትዮአብ ፥ የመናሕታውያን ፡ እኩሌታ ፥ ጾርዓውያን ፡ ነበሩ ።

55 ፤ በያቤጽም ፡ የተቀመጡ ፡ የጸሓፊዎች ፡ ወገኖች ፤ ቲርዓውያን ፥ ሺምዓታውያን ፥ ሡካታውያን ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ ከሬካብ ፡ ቤት ፡ አባት ፡ ከሐማት ፡ የወጡ ፡ ቄናውያን ፡ ናቸው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ በኬብሮንም ፡ ለዳዊት ፡ የተወለዱለት ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። በኵሩ ፡ አምኖን ፡ ከኢይዝራኤላዊቱ ፡ ከአኪናሖም ፥ ኹለተኛውም ፡ ዳንኤል[187] ፡ ከቀርሜሎሳዊቱ ፡ ከአቢግያ ፥

2 ፤ ሦስተኛው ፡ አቤሴሎም ፡ ከጌሹር ፡ ንጉሥ ፡ ከተልማይ ፡ ልጅ ፡ ከመዓካ ፥ አራተኛው ፡ አዶንያስ ፡ ከአጊት ፥

3 ፤ ዐምስተኛው ፡ ሰፋጥያስ ፡ ከአቢጣል ፥ ስድስተኛው ፡ ይትረኃም ፡ ከሚስቱ ፡ ከዔግላ ።

4 ፤ ስድስቱ ፡ በኬብሮን ፡ ተወለዱለት ፤ በዚያም ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ከስድስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

5 ፤ እነዚህ ፡ ደግሞ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተወለዱለት ፤ ከዓሚኤል ፡ ልጅ ፡ ከቤርሳቤሕ ፥ ሳሙስ ፥ ሶባብ ፥ ናታን ፥

6 ፤ ሰሎሞን ፥ አራት ፤ ኢያቤሐር ፥ ኤሊሱዔ ፥

7 ፤ ኤሊፋላት ፥ ኖጋ ፥ ናፌቅ ፥ ያፍያ ፥

8 ፤ ኤሊሳማ ፥ ኤሊዳሄ ፥ ኤሊፋላት ፥ ዘጠኝ ።

9 ፤ እነዚህ ፡ ዅሉ ፡ ከቁባቶች ፡ ልጆች ፡ በቀር ፡ የዳዊት ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ ትዕማርም ፡ እኅታቸው ፡ ነበረች ።

10 ፤ የሰሎሞንም ፡ ልጅ ፡ ሮብዓም ፡ ነበረ ፤ ልጁ ፡ አቢያ ፥

11 ፤ ልጁ ፡ አሣ ፥ ልጁ ፡ ኢዮሳፍጥ ፥ ልጁ ፡ ኢዮራም ፥ ልጁ ፡ አካዝያስ ፥ ልጁ ፡ ኢዮአስ ፥

12 ፤ ልጁ ፡ አሜስያስ ፥ ልጁ ፡ ዐዛርያስ ፥ ልጁ ፡ ኢዮአታም ፥

13 ፤ ልጁ ፡ አካዝ ፥ ልጁ ፡ ሕዝቅያስ ፥ ልጁ ፡ ምናሴ ፥

14 ፤ ልጁ ፡ ዓሞጽ ፥ ልጁ ፡ ኢዮስያስ ።

15 ፤ የኢዮስያስም ፡ ልጆች ፤ በኵሩ ፡ ዮሐናን ፥ ኹለተኛውም ፡ ኢዮአቄም ፥ ሦስተኛውም ፡ ሴዴቅያስ ፥ አራተኛውም ፡ ሰሎም ።

16 ፤ የኢዮአቄምም ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ኢኮንያን ፥ ልጁ ፡ ሴዴቅያስ ።

17 ፤ የምርኮኛውም ፡ የኢኮንያን ፡ ልጆች ፡ ሰላትያል ፥ መልኪራም ፥

18 ፤ ፈዳያ ፥ ሼናጻር ፥ ይቃምያ ፥ ሆሻማ ፥ ነዳብያ ፡ ነበሩ ።

19 ፤ የፈዳያ ፡ ልጆች ፡ ዘሩባቤልና ፡ ሰሜኢ ፡ ነበሩ ፤ የዘሩባቤልም ፡ ልጆች ፤ ሜሱላም ፥ ሐናንያ ፥ እኅታቸውም ፡ ሰሎሚት ።

20 ፤ ሐሹባ[188] ፥ ኦሄል[189] ፥ በራክያ[190] ፥ ሐሳድያ ፥ ዮሻብሒሴድ ፡ ዐምስት ፡ ናቸው ።

21 ፤ የሐናንያም ፡ ልጆች ፡ ፈላጥያና ፡ የሻያ ፡ ነበሩ ። የረፋያ ፡ ልጆች ፥ የአርናን ፡ ልጆች ፥ የዐብድዩ ፡ ልጆች ፥ የሴኬንያ ፡ ልጆች ።

22 ፤ የሴኬንያም ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፡ ነበረ ። የሸማያም ፡ ልጆች ፡ ሐጡስ ፥ ይግአል ፥ ባርያሕ ፥ ነዓርያ ፥ ሻፋጥ ፡ ስድስት ፡ ነበሩ ።

23 ፤ የነዓርያም ፡ ልጆች ፡ ኤልዮዔናይ ፥ ሕዝቅያስ ፥ ዐዝሪቃም ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

24 ፤ የኤልዮዔናይም ፡ ልጆች ፡ ሆዳይዋ ፥ ኤልያሴብ ፥ ፌልያ ፥ ዐቁብ[191] ፥ ዮሐናን ፥ ደላያ ፥ ዓናኒ ፡ ሰባት ፡ ነበሩ ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። ________________

---

187 ዕብ. ፥ ዳኒኤል ፡ (ደያኔ ፡ እግዚእ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ዳኛ) ።
188 ዕብ. ፥ ሐሹባ ፡ (ዕሰባ ፥ ዕስባት) ።
189 ዕብ. ፥ ኦሄል ፡ (ድንኳን) ።
190 ዕብ. ፥ በራክያህ ፡ (ብርከ ፡ እግዚእ • የጌታ ፡ ጕልበት) ።
191 ዕብ. ፥ ዐቁብ ፡ (ዐቃቢ • ከልካይ ፥ ጠባቂ) ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ፋሬስ ፥ ኤስሮም ፥ ከርሚ ፥ ሆር ፥ ሦባል ፡ ናቸው ።

2 ፤ የሦባልም ፡ ልጅ ፡ ራያ ፡ ኢኤትን ፡ ወለደ ፤ ኢኤትም ፡ አሑማይንና ፡ ላሃድን ፡ ወለደ ። እነዚህ ፡ የጾርዓውያን ፡ ወገኖች ፡ ናቸው ።

3 ፤ እነዚህም ፡ የኤጣም ፡ አባት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤ ኢይዝራኤል ፥ ይሽማ ፥ ይድባሽ ፥ እኅታቸውም ፡ ሃጽሌልፎኒ ።

4 ፤ የጌዶርም ፡ አባት ፡ ፋኑኤል[192] ፥ የሑሻም ፡ አባት ፡ ኤጽር ፤ እነዚህ ፡ የቤተ ፡ ልሔም ፡ አባት ፡ የኤፍራታ ፡ የበኵሩ ፡ የሆር ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

5 ፤ ለቴቋሔም ፡ አባት ፡ ለአሽሑር ፡ ሔላና ፡ ነዕራ ፡ የተባሉ ፡ ኹለት ፡ ሚስቶች ፡ ነበሩት ።

6 ፤ ነዕራም ፡ አሑዛምን ፥ ኦፌርን ፥ ቴምኒን ፥ አሐሽታሪን ፡ ወለደችለት ። እነዚህ ፡ የነዕራ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

7 ፤ የሔላም ፡ ልጆች ፡ ዴሬት ፥ ይጽሐር ፥ ኤትናን ፡ ናቸው ።

8 ፤ ቆጽ ፡ ዓኑብን ፥ ጾቤባን ፥ የሃሩምንም ፡ ልጅ ፡ የአሐርሔልን ፡ ወገኖች ፡ ወለደ ።

9 ፤ ያቤጽም ፡ ከወንድሞቹ ፡ ይልቅ ፡ የተከበረ ፡ ነበረ ፤ እናቱም ፦ በጣር ፡ ወልጄዋለኹና ፡ ብላ ፡ ስሙን ፦ ያቤጽ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ።

10 ፤ ያቤጽም ፦ እባክኽ ፥ መባረክን ፡ ባርከኝ ፥ አገሬንም ፡ አስፋው ፤ እጅኽም ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ትኹን ፤ እንዳያሳዝነኝም ፡ ከክፋት ፡ ጠብቀኝ ፡ ብሎ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ጠራ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የለመነውን ፡ ሰጠው ።

11 ፤ የሹሐም ፡ ወንድም ፡ ክሉብ ፡ የኤሽቶንን ፡ አባት ፡ ምሒርን ፡ ወለደ ።

12 ፤ ኤሽቶንም ፡ ቤትራ ፡ ፋንና ፡ ፋሴሐን ፡ የዒርናሐሽንም ፡ አባት ፡ ተሒናን ፡ ወለደ ፤ እነዚህ ፡ የሬካ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

13 ፤ የቄኔዝም ፡ ልጆች ፡ ጎቶንያልና ፡ ሰራያ ፡ ነበሩ ። የጎቶንያልም ፡ ልጅ ፡ ሐታት ፡ ነበረ ።

14 ፤ መዖኖታይ ፡ ዖፍራን ፡ ወለደ ። ሰራያም ፡ የጌሃራሽምን ፡ አባት ፡ ኢዮአብን ፡ ወለደ ፤ እነርሱም ፡ ጠራቢዎች ፡ ነበሩ ።

15 ፤ የዮፎኒም ፡ ልጅ ፡ የካሌብ ፡ ልጆች ፡ ዒሩ ፥ ኤላ ፥ ነዓም ፡ ነበሩ ።

16 ፤ የዔላም ፡ ልጅ ፡ ቄኔዝ ፡ ነበረ ። የይሃሌልኤል ፡ ልጆች ፡ ዚፍ ፥ ዚፋ ፥ ቲርያ ፥ አሳርኤል ፡ ነበሩ ።

17 ፤ የዕዝራም ፡ ልጆች ፡ ዬቴር ፥ ሜሬድ ፥ ዔፌር ፥ ያሎን ፡ ነበሩ ፤ ዬቴርም ፡ ማርያምን ፥ ሽማይን ፥ የኤሽትምዓን ፡ አባት ፡ ይሽባን ፡ ወለደ ።

18 ፤ አይሁዳዊቱም ፡ ሚስቱ ፡ የጌዶርን ፡ አባት ፡ ዬሬድን ፥ የሦኮንም ፡ አባት ፡ ሔቤርን ፥ የዛኖዋንም ፡ አባት ፡ ይቁቲኤልን ፡ ወለደች ። እነዚህም ፡ ሜሬድ ፡ ያገባት ፡ የፈርዖን ፡ ልጅ ፡ የቢትያ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።

19 ፤ የሆዲያ[193] ፡ ሚስት ፡ የነሐም ፡ እኅት ፡ ልጆች ፡ የገርሚው ፡ የቅዒላ ፡ አባትና ፡ ማዕካታዊው ፡ ኤሽትሞዐ ፡ ነበሩ ።

20 ፤ የሺሞንም ፡ ልጆች ፡ አምኖን ፥ ሪና ፥ ቤንሐናን ፥ ቲሎን ፡ ነበሩ ። የይሽዒም ፡ ልጆች ፡ ዞሔትና ፡ ቢንዞሔት ፡ ነበሩ ።

21 ፤ የይሁዳም ፡ ልጅ ፡ የሴሎም ፡ ልጆች ፡ የሌካ ፡ አባት ፡ ዔር ፥ የመሪሳ ፡ አባት ፡ ለዓዳ ፥ ከአሽቤዓ ፡ ቤት ፡ የሚኾኑ ፡ ጥሩ ፡ በፍታ ፡ የሚሠሩ ፡ ወገኖች ፥

22 ፤ ዮቂም ፥ የኮዜባ ፡ ሰዎች ፥ ኢዮአስ ፥ ሞዐብን ፡ የገዛ ፡ ሳራፍ[194] ፥ ያሹቢሌሔም ፡ ነበሩ ።

23 ፤ ይህ ፡ ዝና ፡ ከቀድሞ ፡ ዠምሮ ፡ ነበረ ። እነዚህ ፡ በነጣዒምና ፡ በጋዴራ ፡ የሚቀመጡ ፡ ሸክላ ፡ ሠራተኞዎች ፡ ነበሩ ። በዚያ ፡ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ሥራው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

---

192 ዕብ. ፥ ፍኑኤል ፡ (ገጸ ፡ አምላክ) ።

193 ዕብ. ፥ ሆዲያህ ፡ (ይሁዲት) ።

194 ዕብ. ፥ ሳራፍ ፡ (ሰራፊ • ዐጣኝ ፥ አንዳጅ) ።

24 ፤ የስምዖንም ፡ ልጆች ፤ ነሙኤል ፥ ያሚን ፥ ያሪን ፥ ዛራ ፥ ሳኡል ፤

25 ፤ ልጁ ፡ ሰሎም ፥ ልጁ ፡ መብሳም ፥ ልጁ ፡ ማስማዕ ።

26 ፤ የማስማዕም ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ሐሙኤል[195] ፥ ልጁ ፡ ዘኩር ፥ ልጁ ፡ ሰሜኢ ።

27 ፤ ለሰሜኢም ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ወንዶችና ፡ ስድስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ለወንድሞቹ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡ አልነበሯቸውም ፥ ወገናቸውም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ይሁዳ ፡ ልጆች ፡ አልተባዙም ።

28 ፤ በቤርሳቤሕም ፥ በሞላዳ ፥

29 ፤ በሐጸርሹዓል ፥ በቢልሃ ፥ በዔጼም ፥

30 ፤ በቶላድ ፥ በቤቱኤል ፥ በሔርማ ፥ በጺቅላግ ፥

31 ፤ በቤትማርካቦት ፥ በሐጸርሱሲም ፥ በቤትቢሪ ፥ በሸዓራይም ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ። እስከዳዊትም ፡ መንግሥት ፡ ድረስ ፡ ከተማዎቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ።

32 ፤ መንደሮቻቸውም ፡ ኤጣም ፥ ዐይን ፥ ሬሞን ፥ ቶኬን ፥ ዐሻን ፥ ዐምስቱ ፡ ከተማዎች ፤

33 ፤ እስከ ፡ በዓልም ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ከተማዎች ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩ ፡ መንደሮቻቸው ፡ ኹሉ ፡ ነበሩ ። መቀመጫቸውና ፡ የትውልዳቸው ፡ መዝገቦች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

34 ፤ ምሾባብ ፥ የምሌክ ፥ የአሜስያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያ ፥

35 ፤ ኢዮኤል ፥ የዮሺብያ ፡ ልጅ ፥ የሰራያ ፡ ልጅ ፡ የዓሢኤል ፡ ልጅ ፡ ኢዩ ፥

36 ፤ ኤልዮዔናይ ፥ ያዕቆባ ፥ የሾሐያ ፥ ዐሳያ ፥ ዓዲዔል ፥ ዩሲምኤል ፥ በናያስ ፥

37 ፤ የሺፊ ፡ ልጅ ፡ ዚዛ ፥ የአሎን ፡ ልጅ ፡ የይዳያ ፡ ልጅ ፡ የሺምሪ ፡ ልጅ ፡ የሸማያ ፡ ልጅ ፤

38 ፤ እነዚህ ፡ በስማቸው ፡ የተጠሩ ፡ በወገኖቻቸው ፡ ላይ ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ በዝተው ፡ ነበር ።

39 ፤ ለመንጋዎቻቸው ፡ መሰምሪያ ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ ወደጌዶር ፡ መግቢያ ፡ እስከ ፡ ሸለቆው ፡ ምሥራቅ ፡ ድረስ ፡ ኼዱ ።

40 ፤ የለመለመችም ፡ እጅግም ፡ ያማረች ፡ መሰምሪያ ፡ አገኙ ፤ ምድሪቱም ፡ ሰፊና ፡ ጸጥተኛ ፡ ሰላም ፡ ያላትም ፡ ነበረች ፤ በቀድሞም ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ የነበሩ ፡ ከካም ፡ ወገን ፡ ነበሩ ።

41 ፤ እነዚህም ፡ በስማቸው ፡ የተጻፉ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ መጥተው ፡ ድንኳኖቻቸውንና ፡ በዚያ ፡ የተገኙትን ፡ ምዑናውያንን ፡ መቱ ፥ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ፈጽመው ፡ አጠፏቸው ፤ በዚያም ፡ ለመንጋዎቻቸው ፡ መሰምሪያ ፡ ነበረና ፡ በስፍራቸው ፡ ተቀመጡ ።

42 ፤ የስምዖንም ፡ ልጆች ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ወደሴይር ፡ ተራራ ፡ ኼዱ ፤ አለቃዎቻቸውም ፡ የይሽዒ ፡ ልጆች ፥ ፈላጥያ ፥ ነዓርያ ፥ ረፋያ ፥ ዑዝኤል ፡ ነበሩ ።

43 ፤ ያመለጡትንም ፡ የዐማሌቃውያንን ፡ ቅሬታ ፡ መቱ ፥ በዚያም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ተቀምጠዋል ።

___________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የእስራኤልም ፡ በኵር ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። ርሱ ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የአባቱን ፡ ምንጣፍ ፡ ስላረከሰ ፡ ብኵርናው ፡ ለእስራኤል ፡ ልጅ ፡ ለዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ተሰጠ ፤ ትውልዱ ፡ ግን ፡ ከብኵርና ፡ ጋራ ፡ አልተቈጠረም ።

2 ፤ ይሁዳም ፡ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ በረታ ፥ አለቃም ፡ ከርሱ ፡ ኾነ ፤ ብኵርናው ፡ ግን ፡ ለዮሴፍ ፡ ነበረ ።

3 ፤ የእስራኤል ፡ በኵር ፡ የሮቤል ፡ ልጆች ፤ ሄኖኅ ፥ ፈሉስ ፥ አስሮን ፥ ከርሚ ፡ ነበሩ ።

---

195 ዕብ. ፥ ሐሙኤል ፡ (ሐማመ ፡ ኤል • የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፤ ሙቀት) ።

4 ፤ የኢዮኤል ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ሸማያ ፥

5 ፤ ልጁ ፡ ጎግ ፥ ልጁ ፡ ሰሜኢ ፥ ልጁ ፡ ሚካ ፥

6 ፤ ልጁ ፡ ራያ ፥ ልጁ ፡ ቢኤል ፥ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ የማረከው ፡ ልጁ ፡ ብኤራ ፤ ርሱ ፡ የሮቤል ፡ ነገድ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

7 ፤ ወንድሞቹ ፡ በየወገናቸው ፡ የትውልዶቻቸው ፡ መዝገብ ፡ በተቈጠረ ፡ ጊዜ ፤ አንደኛው ፡ ኢዮኤል ፥

8 ፤ ዘካርያስ ፥ እስከ ፡ ናባውና ፡ እስከ ፡ በዓልሜዎን ፡ ድረስ ፡ በዐሮዔር ፡ የተቀመጠው ፡ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፡ የሽማዕ ፡ ልጅ ፡ የዖዛዝ ፡ ልጅ ፡ ቤላ ፤

9 ፤ በገለዓድ ፡ ምድር ፡ እንስሳዎቻቸው ፡ በዝተው ፡ ነበርና ፥ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ከኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ ዠምሮ ፡ እስከምድረ ፡ በዳው ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ተቀመጠ ።

10 ፤ በሳኦልም ፡ ዘመን ፡ ከአጋራውያን ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፥ እነርሱም ፡ በእጃቸው ፡ ተመትተው ፡ ወደቁ ፤ በገለዓድ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ አገር ፡ ዅሉ ፡ በድንኳኖቻቸው ፡ ተቀመጡ ።

11 ፤ የጋድም ፡ ልጆች ፡ በባሳን ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ሰልካ ፡ ድረስ ፡ በአፋዛዣቸው ፡ ተቀመጡ ።

12 ፤ አንደኛው ፡ ኢዮኤል ፥ ኹለተኛው ፡ ሳፋም ፥ ያናይ ፥ ሳፋጥ ፡ በበሳን ፡ ተቀመጡ ።

13 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ወንድሞች ፡ ሚካኤል ፥ ሜሱላም ፥ ሳባ ፥ ዮራይ ፥ ያካን ፥ ዙኤ ፥ ኦቤድ ፡ ሰባት ፡ ነበሩ ።

14 ፤ እነዚህም ፡ የቡዝ ፡ ልጅ ፡ የዬዳይ ፡ ልጅ ፡ የኢዬሳይ ፡ ልጅ ፡ የሚካኤል ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጅ ፡ የኢዳይ ፡ ልጅ ፡ የዑሪ[196] ፡ ልጅ ፡ የአቢካኢል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

15 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃ ፡ የጉኒ ፡ ልጅ ፡ የዐብዲኤል[197] ፡ ልጅ ፡ ወንድም ፡ ነበረ ።

16 ፤ በገለዓድም ፡ ምድር ፡ በባሳን ፡ በመንደሮቹም ፡ በሳሮንም ፡ መሰምሪያዎች ፡ ዅሉ ፡ እስከ ፡ ዳርቻቸው ፡ ድረስ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

17 ፤ እነዚህ ፡ ዅሉ ፡ በትውልዶቻቸው ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮአታም ፡ ዘመንና ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፡ ተቈጠሩ ።

18 ፤ የሮቤልና ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፥ ጽኑዓን ፥ ጋሻና ፡ ሰይፍ ፡
የሚይዙ ፥ ቀስተኛዎችም ፥ ሰልፍ ፡ የሚያውቁ ፡ ሰልፈኛዎችም ፥ አርባ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ።

19 ፤ ከአጋራውያንና ፡ ከኢጡር ፡ ከናፌስና ፡ ከናዳብ ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ።

20 ፤ በሚዋጉበትም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸዋልና ፥ በርሱም ፡ ታምነዋልና ፥ ተለመናቸው ፤ በላያቸውም ፡ ረዳት ፡ ኾናቸው ፥ አጋራውያንና ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩትም ፡ ዅሉ ፡ በእጃቸው ፡ ተሰጡ ።

21 ፤ ከከብቶቻቸውም ፡ ዐምሳ ፡ ሺሕ ፡ ግመሎች ፥ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ሺሕም ፡ በጎች ፥ ኹለት ፡ ሺሕም ፡ አህያዎች ፥ ከሰዎችም ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ማረኩ ።

22 ፤ ሰልፉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነበረና ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተገድለው ፡ ወደቁ ፤ እስከ ፡ ምርኮም ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ በስፍራቸው ፡ ተቀመጡ ።

23 ፤ የምናሴ ፡ የነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ልጆች ፡ በምድሪቱ ፡ ተቀመጡ ። ከባሳንም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ በዓልአርሞንዔምና ፡ እስከ ፡ ሳኔር ፡ እስከአርሞንዔም ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ በዙ ።

24 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡
ነበሩ ፤ ዔፌር ፥ ይሽዒ ፥ ኤሊኤል ፥ ዓዝርኤል ፥ ኤርምያ ፥ ሆዳይዋ ፥ ኢየድኤል ፤ እነርሱ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ የታወቁ ፡ ሰዎች ፡ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

---

196 ዕብ. ፥ ሑሪይ ።

197 ዕብ. ፥ ዐብዲኤል ፡ (ዐብደ ፡ እግዚእ ፥ የጌታ ፡ አገልጋይ) ።

25 ፤ የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ በደሉ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከፊታቸው ፡ ባጠፋቸው ፡ በምድሩ ፡ አሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አመነዘሩ ።

26 ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡ የፎሐን ፡ መንፈስ ፥ የአሶርንም ፡ ንጉሥ ፡ የቴልጌልቴልፌልሶርን ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ የሮቤልንና ፡ የጋድን ፡ ልጆች ፡ የምናሴንም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ አፈለሰ ፥ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ አላሔና ፡ ወደ ፡ አቦር ፥ ወደ ፡ ሃራና ፡ ወደጎዛን ፡ ወንዝ ፡ አመጣቸው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ጌድሶን ፥ ቀአት ፥ ሜራሪ ።

2 ፤ የቀአትም ፡ ልጆች ፤ ዕምበረም ፥ ይስዓር ፥ ኬብሮን ፥ ዑዝኤል ።

3 ፤ የዕምበረምም ፡ ልጆች ፤ አሮን ፥ ሙሴ ፥ ማርያም ። የአሮን ፡ ልጆች ፤ ናዳብ ፥ አብዩድ ፥ አልዓዛር ፥ ኢታምር ።

4 ፤ አልዓዛር ፡ ፊንሐስን ፡ ወለደ ፤ ፊንሐስ ፡ አቢሱ[198]ን ፡ ወለደ ፤

5 ፤ አቢሱም ፡ ቡቂን ፡ ወለደ ፤ ቡቂም ፡ ዖዚ[199]ን ፡ ወለደ ፤

6 ፤ ዖዚም ፡ ዘራእያን ፡ ወለደ ፤ ዘራእያም ፡ መራዮትን ፡ ወለደ ፤

7 ፤ መራዮት ፡ አማርያን ፡ ወለደ ፤

8 ፤ አማርያም ፡ አኪጦብን ፡ ወለደ ፤ አኪጦብም ፡ ሳዶቅን ፡ ወለደ ፤ ሳዶቅም ፡ አኪማዐስን ፡ ወለደ ፤

9 ፤ አኪማዐስም ፡ ዐዛርያስን ፡ ወለደ ፤

10 ፤ ዐዛርያስም ፡ ዮሐናንን ፡ ወለደ ፤ ዮሐናንም ፡ ዐዛርያስን ፡ ወለደ ፤ ርሱም ፡ ሰሎሞን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሠራው ፡ ቤት ፡ ካህን ፡ ነበረ ፤

11 ፤ ዐዛርያስም ፡ አማርያን ፡ ወለደ ፤ አማርያም ፡ አኪጦብን ፡ ወለደ ፤

12 ፤ አኪጦብም ፡ ሳዶቅን ፡ ወለደ ፤ ሳዶቅም ፡ ሰሎምን ፡ ወለደ ፤

13 ፤ ሰሎምም ፡ ኬልቅያስን ፡ ወለደ ፤ ኬልቅያስም ፡ ዐዛርያስን ፡ ወለደ ፤

14 ፤ ዐዛርያስም ፡ ሰራያን ፡ ወለደ ፤ ሰራያም ፡ ኢዮሴዴቅን[200] ፡ ወለደ ፤

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ ባስማረከ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮሴዴቅ ፡ ተማርኮ ፡ ኼደ ።

16 ፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ጌድሶን ፥ ቀአት ፥ ሜራሪ ።

17 ፤ የጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሎቤኒ ፡ ሰሜኢ ።

18 ፤ የቀአትም ፡ ልጆች ፤ ዕምበረም ፥ ይስዓር ፥ ኬብሮን ፥ ዑዝኤል ፡ ነበሩ ።

19 ፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፤ ሞሐሊም ፥ ሙሲ ። የሌዋውያን ፡ ወገኖች ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

20 ፤ ከጌድሶን ፤ ልጁ ፡ ሎቤኒ ፥ ልጁ ፡ ኢኤት ፥ ልጁ ፡ ዛማት ፥

21 ፤ ልጁ ፡ ዮአክ ፥ ልጁ ፡ አዶ ፥ ልጁ ፡ ዛራ ፥ ልጁ ፡ ያትራይ ።

22 ፤ የቀአት ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ዐሚናዳብ ፥ ልጁ ፡ ቆሬ ፥ ልጁ ፡ አሴር ፥

23 ፤ ልጁ ፡ ሕልቃና ፥ ልጁ ፡ አቢሣፍ[201] ፥ ልጁ ፡ አሴር ፥

198 ዕብ. ፥ አቢይሹዐ ።
199 ዕብ. ፥ ዖዚ ፡ (ዕዙዝ • ብርቱ ፥ ጠንካራ) ።
200ዕብ. ፥ የሆ ፡ ጻዳቅ ፡ (አምላክ ፡ ያጸደቀው) ።
201 ዕብ. ፥ ኤቢያሣፍ ።

24 ፤ ልጁ ፡ ኢኢት ፥ ልጁ ፡ ኡሩኤል ፥ ልጁ ፡ ዖዝያ ፥ ልጁ ፡ ሳውል ።

25 ፤ የሕልቃና[202]ም ፡ ልጆች ፤ ዐማሲ ፥ አኪሞት[203] ።

26 ፤ የሕልቃናም ፡ ልጆች ፤ ልጁ ፡ ሱፊ ፥

27 ፤ ልጁ ፡ ናሐት ፥ ልጁ ፡ ኤልያብ ፥ ልጁ ፡ ይሮሐም ፥ ልጁ ፡ ሕልቃና ።

28 ፤ የሳሙኤልም ፡ ልጆች ፤ በኵሩ ፡ ኢዮኤል ፥ ኹለተኛውም ፡ አብያ ።

29 ፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፤ ሞሖሊ ፥ ልጁ ፡ ሎቤኒ ፥ ልጁ ፡ ሰሜኢ ፥

30 ፤ ልጁ ፡ ዖዛ ፥ ልጁ ፡ ሳምዓ ፥ ልጁ ፡ ሐግያ ፥ ልጁ ፡ ዐሳያ ።

31 ፤ ዳዊትም ፡ ታቦቱ ፡ ዐርፎ ፡ ከተቀመጠ ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያቆማቸው ፡ የመዘምራን ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

32 ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ በመገናኛ ፡ ድንኳን ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ እያዜሙ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ፤ በየተራቸውም ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

33 ፤ አገልጋዮቹና ፡ ልጆቹ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ከቀአት ፡ ልጆች ፡ ዘማሪው ፡ ኤማን[204] ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፥

34 ፤ የሳሙኤል ፡ ልጅ ፥ የሕልቃና ፡ ልጅ ፥ የይሮሐም ፡ ልጅ ፥ የኤሊኤል ፡ ልጅ ፥ የቶዋ ፡ ልጅ ፥

35 ፤ የሱፍ ፡ ልጅ ፥ የሕልቃና ፡ ልጅ ፥ የመሐት ፡ ልጅ ፥

36 ፤ የዐማሲ ፡ ልጅ ፥ የሕልቃና ፡ ልጅ ፥ የኢዮኤል ፡ ልጅ ፥ የዐዛርያስ ፡ ልጅ ፥ የሶፎንያስ ፡ ልጅ ፥

37 ፤ የታሐት ፡ ልጅ ፥ የአሴር ፡ ልጅ ፥

38 ፤ የአብያሣፍ ፡ ልጅ ፥ የቆሬ ፡ ልጅ ፥ የይስዓር ፡ ልጅ ፥ የቀአት ፡ ልጅ ፥ የሌዊ ፡ ልጅ ፥ የእስራኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ።

39 ፤ በቀኙም ፡ የቆመ ፡ ወንድሙ ፡ አሣፍ ፡ ነበረ ፤ አሣፍም ፡ የበራክያ ፡ ልጅ ፥

40 ፤ የሳምዓ ፡ ልጅ ፥ የሚካኤል ፡ ልጅ ፥ የበዓሤያ ፡ ልጅ ፥

41 ፤ የመልክያ ፡ ልጅ ፥ የኤትኒ ፡ ልጅ ፥ የዛራ ፡ ልጅ ፥

42 ፤ የዓዳያ ፡ ልጅ ፥ የኤታን ፡ ልጅ ፥ የዛማት ፡ ልጅ ፥

43 ፤ የሰሜኢ ፡ ልጅ ፥ የኢኤት ፡ ልጅ ፥ የጌድሶን ፡ ልጅ ፥ የሌዊ ፡ ልጅ ፡ ነው ።

44 ፤ በግራቸውም ፡ በኩል ፡ ወንድሞቻቸው ፡ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ ኤታን ፡ የቂሳ ፡ ልጅ ፥ የዐብዲ[205] ፡ ልጅ ፥

45 ፤ የማሎክ ፡ ልጅ ፥ የሐሸብያ ፡ ልጅ ፥ የአሜስያስ ፡ ልጅ ፥

46 ፤ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፥ የአማሲ ፡ ልጅ ፥

47 ፤ የባኒ ፡ ልጅ ፥ የሴሜር ፡ ልጅ ፥ የሞሖሊ ፡ ልጅ ፥ የሙሲ ፡ ልጅ ፥ የሜራሪ ፡ ልጅ ፥ የሌዊ ፡ ልጅ ።

48 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ ሌዋውያን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማደሪያ ፡ አገልግሎት ፡ ኹሉ ፡ ተሰጡ ።

49 ፤ አሮንና ፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ እንዳዘዘው ፡ ኹሉ ፡ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ያስተሰርዩ ፡ ዘንድ ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሚኾነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፥ በዕጣኑም ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ያጥኑ ፡ ነበር ።

50 ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ልጁ ፡ አልዓዛር ፥

---

202 ዕብ. ፥ እልቃናህ ፡ (ቀንአ ፡ እግዚአብሔር ፥ እግዚአብሔር ፡ ቀና) ።
203 ዕብ. ፥ አኂሞት ፡ (እኅወ ፡ ሞት ፥ የሞት ፡ ወንድም) ።
204 ሱር. ፥ ሃይሜን ፡ (ሃይማኒ • አማኝ) ።
205ዕብ. ፥ ዐብዲይ ፥ (ዐብድ ፥ አገልጋይ) ።

51 ፤ ልጁ ፡ ፊንሐስ ፥ ልጁ ፡ አቢሱ ፥ ልጁ ፡ ቡቂ ፥

52 ፤ ልጁ ፡ ዖዚ ፥ ልጁ ፡ ዘራእያ ፥ ልጁ ፡ መራዮት ፥

53 ፤ ልጁ ፡ አማርያ ፥ ልጁ ፡ አኪጦብ ፥ ልጁ ፡ ሳዶቅ ፥ ልጁ ፡ አኪማዐስ ።

54 ፤ ማደሪያዎቻቸውም ፡ በየሰፈራቸው ፡ በየዳርቻቸው ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ለቀአት ፡ ወገኖች ፡ አንደኛው ፡ ዕጣ ፡ ነበረ ።

55 ፤ ለእነርሱ ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ያለችውን ፡ ኬብሮንን ፥ በርሷም ፡ ዙሪያ ፡ የነበረውን ፡ መሰምሪያ ፡ ሰጡ ፤

56 ፤ የከተማዪቱን ፡ ዕርሻ ፡ ግን ፡ መንደሮቿንም ፡ ለዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ለካሌብ ፡ ሰጡ ።

57 ፤ ለአሮንም ፡ ልጆች ፡ የመማፀኛውን ፡ ከተማዎች ፥ ኬብሮንን ፥ ልብናንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ደግሞ ፡ የቲርን ፥

58 ፤ ኤሽትሞዐንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ሖሎንንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ዳቤርንና ፡ መሰምሪያዋን ፥

59 ፤ ዓሳንንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ቤትሳሚስንና ፡ መሰምሪያዋን ፤

60 ፤ ከብንያምም ፡ ነገድ ፡ ጌባንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ጋሌማትንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ዐናቶትንና ፡ መሰምሪያዋን ፡ ሰጡ ። ከተማዎቻተው ፡ ኹሉ ፡ በየወገናቸው ፡ ዐሥራ ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

61 ፤ ለቀሩትም ፡ ለቀአት ፡ ልጆች ፡ ከነገዱ ፡ ወገን ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ዐሥር ፡ ከተማዎች ፡ በዕጣ ፡ ተሰጡ ።

62 ፤ ለጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ከይሳኮር ፡ ነገድ ፥ ከአሴርም ፡ ነገድ ፥ ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ፥ በባሳንም ፡ ካለው ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፥ ዐሥራ ፡ ሦስት ፡ ከተማዎች ፡ ተሰጡ ።

63 ፤ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ ከሮቤል ፡ ነገድ ፥ ከጋድም ፡ ነገድ ፥ ከዛብሎንም ፡ ነገድ ፥ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ከተማዎች ፡ በዕጣ ፡ ተሰጡ ።

64 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ለሌዋውያን ፡ ከተማዎችን ፡ ከመሰምሪያዎቻቸው ፡ ጋራ ፡ ሰጡ ።

65 ፤ ከይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፥ ከስምዖንም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፥ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ ነገድ ፥ እነዚህን ፡ በስማቸው ፡ የተጠሩትን ፡ ከተማዎች ፡ በዕጣ ፡ ሰጡ ።

66 ፤ ከቀአትም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ለአንዳንዶቹ ፡ ከኤፍሬም ፡ ነገድ ፡ ከተማዎች ፡ ድርሻ ፡ ነበራቸው ።

67 ፤ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ያሉትን ፡ የመማፀኛውን ፡ ከተማዎች ፡ ሴኬምንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ደግሞም ፡ ጌዝርንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ የቅምዓምንና ፡ መሰምሪያዋን ፥

68 ፤ ቤትሖሮንንና ፡ መሰምሪያዋን ፥

69 ፤ ኤሎንንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ጋትሪሞንንና ፡ መሰምሪያዋን ፡ ሰጧቸው ።

70 ፤ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ዐኔርንና ፡ መሰምሪያዋን ፥ ቢልዓምንና ፡ መሰምሪያዋን ፡ ከቀአት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለቀሩት ፡ ሰጡ ።

71 ፤ ለጌድሶን ፡ ልጆች ፡ ከምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ወገን ፡ በባሳን ፡ ያለችው ፡ ጎላንና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ዐስታሮትና ፡ መሰምሪያዋ ፤

72 ፤ ከይሳኮርም ፡ ነገድ ፡ ቃዴስና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ዳብራትና ፡ መሰምሪያዋ ፥

73 ፤ ራሞትና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ዐኔም[206]ና ፡ መሰምሪያዋ ፤

74 ፤ ከአሴርም ፡ ነገድ ፡ መዓሳልና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ዐብዶንና ፡ መሰምሪያዋ ፥

75 ፤ ሑቆቅና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ረአብና ፡ መሰምሪያዋ ፤

76 ፤ ከንፍታሌምም ፡ ነገድ ፡ በገሊላ ፡ ያለችው ፡ ቃዴስና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ሐሞንና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ቂርያታይምና ፡ መሰምሪያዋ ፡ ተሰጡ ።

206ዕብ. ፥ ዐኔም ፡ (አዕይንት • ምንጮች) ።

77 ፤ ከሌዋውያን ፡ ለቀሩት ፡ ለሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ከዛብሎን ፡ ነገድ ፡ ሬሞንና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ታቦርና ፡ መሰምሪያዋ ፤

78 ፤ ከሮቤልም ፡ ነገድ ፡ በኢያሪኮ ፡ አንጻር ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለችው ፡ ቦሶርና ፡ መሰምሪያዋ ፥

79 ፤ ያሳና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ቅዴሞትና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ሜፍዓትና ፡ መሰምሪያዋ ፤

80 ፤ ከጋድም ፡ ነገድ ፡ በገለዓድ ፡ ያለችው ፡ ሬማትና ፡ መሰምሪያዋ ፥ መሃናይምና ፡ መሰምሪያዋ ፥

81 ፤ ሐሴቦንና ፡ መሰምሪያዋ ፥ ኢያዜርና ፡ መሰምሪያዋ ፡ ተሰጡ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ የይሳኮርም ፡ ልጆች ፥ ቶላ ፥ ፉዋ ፥ ያሱብ ፥ ሺምሮን ፥ አራት ፡ ናቸው ።

2 ፤ የቶላም ፡ ልጆች ፥ ዖዚ ፥ ራፋያ ፥ ይሪኤል ፥ የሕማይ ፥ ይብሣም ፥ ሽሙኤል ፥ የአባታቸው ፡ የቶላ ፡ ቤት ፡ አለቃዎች ፥ በትውልዳቸው ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ በዳዊት ፡ ዘመን ፡ ቍጥራቸው ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ።

3 ፤ የዖዚም ፡ ልጆች ፡ ይዝረሕያ ፤ የይዝረሕያም ፡ ልጆች ፡ ሚካኤል ፥ ዐብድዩ ፥ ኢዮኤል ፥ ይሺያ ፡ ዐምስት ፡ ናቸው ፤ ኹሉም ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ በየትውልዳቸው ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ለሰልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ የሰራዊት ፡ ጭፍራዎች ፡ ነበሩ ፤ ብዙም ፡ ሴቶችና ፡ ልጆች ፡ ነበሯቸውና ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

5 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ በይሳኮር ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ በትውልዳቸው ፡ ኹሉ ፡ የተቈጠሩ ፡ ሰማንያ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

6 ፤ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ቤላ ፥ ቤኬር ፥ ይዲኤል[207] ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

7 ፤ የቤላም ፡ ልጆች ፥ ኤሴቦን ፥ ዖዚ ፥ ዑዝኤል ፥ ኢያሪሙት ፥ ዒሪ ፥ ዐምስት ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ በትውልድ ፡ የተቈጠሩ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሠላሳ ፡ አራት ፡ ነበሩ ።

8 ፤ የቤኬርም ፡
ልጆች ፤ ዝሚራ ፥ ኢዮአስ ፥ አልዓዛር ፥ ኤልዮዔናይ ፥ ያምሪ ፥ ኢያሪሙት ፥ አብያ ፥ ዐናቶት ፥ ዓሌሜት ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የቤኬር ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

9 ፤ በየትውልዳቸው ፡ መዝገብ ፡ የተቈጠሩ ፥ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

10 ፤ የይዲኤልም ፡ ልጅ ፡ ቢልሐን ፡ ነበረ ፤ የቢልሐንም ፡ ልጆች ፡
የዑስ ፥ ብንያም ፥ ኤሑድ[208] ፥ ክንዓና[209] ፥ ዜታን[210] ፥ ተርሴስ[211] ፥ አኪሳአር[212] ፡ ነበሩ ።

11 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የይዲኤል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ ጭፍራ ፡ እየኾኑ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጡ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ዐሥራ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

12 ፤ ደግሞም ፡ ሳፊን ፥ ሑፊም ፡ የዒር ፡ ልጆች ፥ ሑሺም ፡ የአሔር ፡ ልጆችም ፡ ነበሩ ።

13 ፤ የንፍታሌም ፡ ልጆች ፥ ያሕጽኤል ፥ ጉኒ ፥ ዬጽር ፥ ሺሌም ፥ የባላ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

---

207 ዕብ. ፥ ይድያዕኤል ፡ (የድዐ ፡ እግዚአ ፥ ጌታን ፡ ዐወቀ / ደዐተ ፡ እግዚእ ፥ ጌታን ፡ ማወቅ) ።
208 ዕብ. ፥ ኤሑድ ፡ (ዋሕድ • አንድያ) ።
209 ዕብ. ፥ ክንዓና ፡ (የ'ከነዓን' ፡ አንስት ፥ ነጋዴ) ።
210 ዕብ. ፥ ዘይታን ፡ (ወይራ) ።
211 ዕብ. ፥ ተርሺሽ ፡ (ስመ ፡ ዕንቍ) ።
212 ዕብ. ፥ አኂሻሐር ፡ (እኅወ ፡ ጽባሕ ፥ የንጋት ፡ ወንድም) ።

14 ፤ የምናሴ ፡ ልጆች ፡ ሶርያዊቱ ፡ ቁባቱ ፡ የወለደችለት ፡ እስርኤልና ፡ የገለዓድ ፡ አባት ፡ ማኪር ፡ ናቸው ።

15 ፤ ማኪርም ፡ ከሑፊምና ፡ ከሳፊን ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ አገባ ፤ የእኅቷም ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ ነበረ ፤ የኹለተኛውም ፡ ስም ፡ ሰለጰአድ ፡ ነበረ ፤ ለሰለጰዓድም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ።

16 ፤ የማኪርም ፡ ሚስት ፡ መዓካ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ፥ ስሙንም ፡ ፋሬስ ፡ ብላ ፡ ጠራችው ፤ የወንድሙም ፡ ስም ፡ ሱሮስ ፡ ነበረ ፤ ልጆቹም ፡ ኡላም ፥ ራቄም ፡ ነበሩ ።

17 ፤ የኡላምም ፡ ልጅ ፡ ባዳን ፡ ነበረ ፤ እነዚህ ፡ የምናሴ ፡ ልጅ ፡ የማኪር ፡ ልጅ ፡ የገለዓድ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

18 ፤ እኅቱ ፡ መለኬት ፡ ኢሱድን ፥ አቢዔዝርን ፥ መሕላን ፡ ወለደች ።

19 ፤ የሸሚዳም ፡ ልጆች ፡ አኂያን ፥ ሴኬም ፥ ሊቅሒ ፥ አኒዐም ፡ ነበሩ ።

20 ፤ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፤ ሹቱላ ፥ ልጁ ፡ ባሬድ ፥ ልጁ ፡ ታሐት ፥ ልጁ ፡ ኤልዓዳ ፥ ልጁ ፡ ታሐት ፥ ልጁ ፡ ዛባድ ፥ ልጁ ፡ ሹቱላ ፥

21 ፤ የአገሩም ፡ ተወላጆች ፡ የጌት ፡ ሰዎች ፡ ከብቶቻቸውን ፡ ሊወስዱ ፡ ወርደው ፡ ነበርና ፥ የገደሏቸው ፡ ልጆቹ ፡ ኤድርና ፡ ኤልዓድ ፡ ነበሩ ።

22 ፤ አባታቸውም ፡ ኤፍሬም ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ አለቀሰ ፥ ወንድሞቹም ፡ ሊያጽናኑት ፡ መጡ ።

23 ፤ ወደ ፡ ሚስቱም ፡ ገባ ፥ አረገዘችም ፥ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ወለደች ፤ በቤቱም ፡ መከራ ፡ ኾኗልና ፥ ስሙ ፡ በሪዐ[213] ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

24 ፤ ሴት ፡ ልጁም ፡ ታችኛውንና ፡ ላይኛውን ፡ ቤትሖሮንንና ፡ ኡዜንሼራን ፡ የሠራች ፡ ሲአራ ፡ ነበረች ።

25 ፤ ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡ ፋሬ ፥ ሬሴፍ ፥ ልጁ ፡ ቴላ ፥

26 ፤ ልጁ ፡ ታሐን ፥ ልጁ ፡ ለአዳን ፥ ልጁ ፡ ዐሚሁድ ፥ ልጁ ፡ ኤሊሳማ ፥

27 ፤ ልጁ ፡ ነዌ ፥ ልጁ ፡ ኢያሱ ።

28 ፤ ግዛታቸውና ፡ ማደሪያቸው ፡ ቤቴልና ፡ መንደሮቿ ፥ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ነዓራን ፥ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ጌዝርና ፡ መንደሮቿ ፥ ደግሞ ፡ ሴኬምና ፡ መንደሮቿ ፡ እስከ ፡ ጋዛና ፡ እስከ ፡ መንደሮቿ ፡ ድረስ ፥

29 ፤ በምናሴም ፡ ልጆች ፡ ዳርቻ ፡ ቤትሳንና ፡ መንደሮቿ ፥ ታዕናክና ፡ መንደሮቿ ፥ መጊዶና ፡ መንደሮቿ ፥ ዶርና ፡ መንደሮቿ ፡ ነበሩ ፤ በእነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጅ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጆች ፡ ተቀመጡ ።

30 ፤ የአሴር ፡ ልጆች ፡ ዩምና ፥ የሱዋ ፥ የሱዊ ፥ በሪዐ ፥ እኅታቸውም ፡ ሤራሕ ።

31 ፤ የበሪዐም ፡ ልጆች ፤ ሔቤር ፥ የቢርዛዊት ፡ አባት ፡ የነበረው ፡ መልኪኤል ።

32 ፤ ሔቤርም ፡ ያፍሌጥ[214]ን ፥ ሳሜርን ፥ ኮታም[215]ን ፥ እኅታቸውንም ፡ ሶላን ፡ ወለደ ።

33 ፤ የያፍሌጥም ፡ ልጆች ፡ ፋሴክ ፥ ቢምኻል ፥ ዐሲት ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ የያፍሌጥ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

34 ፤ የሳሜርም ፡ ልጆች ፡ አኪ ፥ ሮኦጋ ፥ ይሑባ ፥ አራም ፡ ነበሩ ።

35 ፤ የወንድሙም ፡ የዔላም ፡ ልጆች ፡ ጾፋ ፥ ይምና ፥ ሰሌስ ፥ ዓማል ፡ ነበሩ ።

36 ፤ የጾፋም ፡ ልጆች ፡ ሱዋ ፥ ሐርኔፍር ፥

37 ፤ ሦጋል ፥ ቤሪ ፥ ይምራ ፥ ቤጼር ፥ ሆድ ፥ ሳማ ፥ ሰሊሳ ፥ ይትራን ፥ ብኤራ ፡ ነበሩ ።

38 ፤ የዬቴር ፡ ልጆች ፡ ዮሮኒ[216] ፥ ፊሥጳ ፥ አራ ፡ ነበሩ ።

---

213 ዕብ. ፥ በርዒያሀ ፡ (በርዐ • ራደ) ።
214 ዕብ. ፥ ያፍሌጥ ፡ (ይፈልጥ • ይለያል ፥ ለይቶ ፡ ያድናል) ።
215 ዕብ. ፥ ኆታም ፡ (ማኅተም • በቁሙ ፥ ማተሚያ) ።
216 ዕብ. ፥ የፉኔሀ ፡ (ይዘጋጃል) ።

39 ፤ የዑላ ፡ ልጆች ፡ ኤራ ፥ ሐኒኤል ፥ ሪጽያ ፡ ነበሩ ።

40 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የአሴር ፡ ልጆች ፥ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ የተመረጡ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፥ የመኳንንቱ ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ። በትውልዳቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ለመዋጋት ፡ የተቈጠሩ ፡ ኻያ ፡ ስድስት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ብንያምም ፡ በኵሩን ፡ ቤላን ፥ ኹለተኛውንም ፡ አስቤልን ፥

2 ፤ ሦስተኛውንም ፡ አሐራ[217]ን ፥ አራተኛውንም ፡ ኖሐን ፥ ዐምስተኛውንም ፡ ራፋ[218]ን ፡ ወለደ ።

3 ፤ ለቤላም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ አዳር ፥ ጌራ ፥ አቢሁድ ፥

4 ፤ አቢሱ ፥ ናዕማን ፥ አኆዋ[219] ፥ ጌራ ፥ ሰፉፋም ፥ ሑራም ።

5 ፤ 6 ፤ እነዚህም ፡ የኤሑድ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ በጌባ ፡ የሚቀመጡ ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ናቸው ፤

7 ፤ ወደ ፡ መናሐትም ፡ ተማረኩ ፤ ናዕማን ፥ አኪያ ፥ ጌራ ፥ እነርሱም ፡ ተማረኩ ። ዖዛንና ፡ አኂሁድን ፡ ወለደ ።

8 ፤ ሸሐራይምም ፡ ሚስቶቹን ፡ ሑሺምንና ፡ በዕራን ፡ ከሰደደ ፡ በኋላ ፡ በሞዐብ ፡ ሜዳ ፡ ልጆች ፡ ወለደ ።

9 ፤ ከሚስቱ ፡ ከሖዴሽ ፡ ዮባብን ፥

10 ፤ ዲብያን ፥ ማሴን ፥ ማልካምን ፥ ይዑጽን ፥ ሻክያን ፥ ሚርማን ፡ ወለደ ። እነዚህም ፡ ልጆች ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

11 ፤ ከሑሺምም ፡ አቢጡብ[220]ንና ፡ ኤልፍዓልን ፡ ወለደ ።

12 ፤ የኤልፍዓልም ፡ ልጆች ፤ ዔቤር ፥ ሚሻም ፥ አኖንና ፡ ሎድን ፡ መንደሮቻቸውንም ፡ የሠራ ፡ ሻሚድ ፤

13 ፤ በሪዐ ፥ ሽማዕ ፡ የጌትን ፡ ሰዎች ፡ ያሳደዱ ፡ የኤሎን ፡ ሰዎች ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ፤

14 ፤ አኂዮ ፥ ሻሻቅ ፥ ይሬምት ፥

15 ፤ 16 ፤ ዝባድያ ፥ ዓራድ ፥ ዔድር ፥ ሚካኤል ፥ ይሽጳ ፥ ዮሐ ፥ የበሪዐ ፡ ልጆች ፤

17 ፤ ዝባድያ ፥ ሜሱላም ፥

18 ፤ ሕዝቂ ፥ ሔቤር ፥ ይሽምራይ ፥ ይዝሊያ ፥ ዮባብ ፥ የኤልፍዓል ፡ ልጆች ፤

19 ፤ ያቂም ፥ ዝክሪ ፥ ዘብዲ ፥

20 ፤ 21 ፤ ኤሊዔናይ ፥ ጺልታይ ፥ ኤሊኤል ፥ ዓዳያ ፥ ብራያ ፥ ሺምራት ፥ የሰሜኢ ፡ ልጆች ፤

22 ፤ ይሽጳን ፥

23 ፤ ዔቤር ፥ ኤሊኤል ፥ ዐብዶን ፥ ዝክሪ ፥

24 ፤ 25 ፤ ሐናን ፥ ሐናንያ ፥ ዔላም ፥ ዐንቶትያ[221] ፥ ይፍዴያ ፥ ፋኑኤል ፥ የሶሴቅ ፡ ልጆች ፤

26 ፤ ሽምሽራይ ፥

27 ፤ ሸሃሪያ ፥ ጎቶልያ ፥ ያሬሽያ ፥ ኤልያስ ፥ ዝክሪ ፥ የይሮሐም ፡ ልጆች ።

---

217 ዕብ. ፥ አኅራኅ ፡ (አኃሬ ፡ አኅው • የወንድም ፡ ተከታይ) ።
218 ዕብ. ፥ ራፋ ፥ (ረፋኢ • ፈዋሽ)
219 ዕብ. ፥ አኆአኅ ፥ (ወንድማማች) ።
220የመልካም ፡ አባት ።
221 ዕብ. ፥ ዐንቶትያሀ ፡ (የጌታ ፡ መልሶች) ።

28 ፤ እነዚህ ፡ በትውልዶቻቸው ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ፤ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ።

29 ፤ የሚስቱ ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ የነበረው ፡ የገባዖን ፡ አባት ፡ ይዒኤል ፥

30 ፤ የበኵር ፡ ልጁ ፡ ዐብዶን ፥

31 ፤ ዱር ፥ ቂስ ፥ በዓል ፥ ናዳብ ፥ ጌዶር ፥ አሒዮ ፥ ዛኩር ፡ በገባዖን ፡ ተቀመጡ ።

32 ፤ ሚቅሎት ፡ ሳምአን ፡ ወለደ ፤ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በወንድሞቻቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ተቀመጡ ።

33 ፤ ኔር ፡ ቂስን ፡ ወለደ ፤ ቂስም ፡ ሳኦልን ፡ ወለደ ፤ ሳኦልም ፡ ዮናታንን ፥ ሚልኪሳን ፥ ዐሚናዳብ[222]ን ፥ አስበዓልን ፡ ወለደ ።

34 ፤ የዮናታንም ፡ ልጅ ፡ መሪበዓል ፡ ነበረ ፤ መሪበዓልም ፡ ሚካን ፡ ወለደ ።

35 ፤ የሚካም ፡ ልጆች ፡ ፒቶን ፥ ሜሌክ ፥ ታሬዓ ፥ አካዝ ፡ ነበሩ ።

36 ፤ አካዝም ፡ ይሆዓዳን ፡ ወለደ ፤ ይሆዓዳም ፡ ዓሌሜትን ፥ ዓዝሞትን ፥ ዘምሪን ፡ ወለደ ፤ ዘምሪም ፡ ሞጻን ፡ ወለደ ።

37 ፤ ሞጻም ፡ ቢንዓን ፡ ወለደ ፤ ልጁም ፡ ረፋያ ፡ ነበረ ፥ ልጁ ፡ ኤልዓሣ ፥ ልጁ ፡ ኤሴል ፤

38 ፤ ለኤሴልም ፡ ስድስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ስማቸውም ፡ ይህ ፡
ነበረ ፤ ዐዝሪቃም ፥ ቦክሩ ፥ እስማኤል ፥ ሸዓርያ ፥ ዐብድዩ ፥ ሐናን ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የኤሴል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

39 ፤ የወንድሙም ፡ የአሴል ፡ ልጆች ፤ በኵሩ ፡ ኡላም ፥ ኹለተኛውም ፡ ኢያስ ፥ ሦስተኛውም ፡ ኤሊፋላት ።

40 ፤ የኡላም ፡ ልጆች ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላንና ፡ ቀስተኛዎች ፡ ነበሩ ፤ ለእነርሱም ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ የሚያኽሉ ፡ ብዙ ፡ ልጆችና ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ነበሯቸው ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በየትውልዳቸው ፡ ተቈጠሩ ፤ እንሆም ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፈዋል ። ይሁዳም ፡ ስለ ፡ ኀጢአታቸው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማረኩ ።

2 ፤ በአውራጃዎቻቸውና ፡ በከተማዎቻቸው ፡ መዠመሪያ ፡ የተቀመጡ ፡ እስራኤልና ፡ ካህናት ፡ ሌዋውያንም ፡ ናታኒምም ፡ ነበሩ ።

3 ፤ ከይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ ከብንያም ፡ ልጆች ፡ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴ ፡ ልጆች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ።

4 ፤ ከይሁዳ ፡ ልጅ ፡ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡ የአምሪ ፡ ልጅ ፡ የዖምሪ ፡ ልጅ ፡ የዐሚሁድ ፡ ልጅ ፡ ዑታይ ፡ ደግሞ ፡ ተቀመጠ ።

5 ፤ ከሴሎናውያንም ፡ በኵሩ ፡ ዐሣያና ፡ ልጆቹ ።

6 ፤ ከዛራም ፡ ልጆች ፡ ይዑኤልና ፡ ወንድሞቻቸው ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ።

7 ፤ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ የሐስኑአ ፡ ልጅ ፡ የሆዳይዋ ፡ ልጅ ፡ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡ ሰሉ ፤

8 ፤ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ብኔያ ፤ የሚክሪ ፡ ልጅ ፡ የዖዚ ፡ ልጅ ፡ ኤላ ፤ የዩብኒያ ፡ ልጅ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ የሰፋጥያስ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፤

9 ፤ በየትውልዳቸውም ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ኀምሳ ፡ ስድስት ፡ ነበሩ ፤ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

10 ፤ ከካህናቱም ፡ ዮዳዔ ፥ ዮአሪብ ፥ ያኪን ፤

222ዕብ. ፥ አቢናዳብ ፤ አለዚያም ፡ ዐሚናዳብ ፡ (ኪ..ወ.ክ. ፥ 627) ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ የመራዮት ፡ ልጅ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፡ ልጅ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፤

12 ፤ የመልኪያ ፡ ልጅ ፡ የጳስኮር ፡ ልጅ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ዓዳያ ፤ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ የምሺላሚት ፡ ልጅ ፡ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡ የየሕዜራ ፡ ልጅ ፡ የዓዲኤል ፡ ልጅ ፡ መዕሣይ ፤

13 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማገልገል ፡ ሥራ ፡ እጅግ ፡ ብልኀተኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

14 ፤ ከሌዋውያንም ፡ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ የዐሳብያ[223] ፡ ልጅ ፡ የዐዝሪቃም ፡ ልጅ ፡ የዐሱብ[224] ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፤

15 ፤ በቅበቃር ፥ ዔሬስ[225] ፥ ጋላል ፥ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ መታንያ ፤

16 ፤ የኤዶታም ፡ ልጅ ፡ የጋላል ፡ ልጅ ፡ የሰሙስ ፡ ልጅ ፡ ዐብድያ[226] ፤ በነጦፋውያንም ፡ መንደሮች ፡ የተቀመጠው ፡ የሕልቃና ፡ ልጅ ፡ የአሣ ፡ ልጅ ፡ በራክያ ።

17 ፤ በረኛዎችም ፡ ሰሎም ፥ ዐቁብ ፥ ጤልሞን ፥ አኂማን ፥ ወንድሞቻቸውም ፡ ነበሩ ፤ ሰሎምም ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

18 ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ነበሩ ፤ ለሌዊ ፡ ልጆች ፡ ሰፈር ፡ በረኛዎች ፡ ነበሩ ።

19 ፤ የቆሬም ፡ ልጅ ፡ የአብያሣፍ ፡ ልጅ ፡ የቆሬ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ከአባቱም ፡ ቤት ፡ የነበሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ቆሬያውያን ፡ በማገልገል ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ነበሩ ፥ የድንኳኑንም ፡ መድረክ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ። አባቶቻቸውም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰፈር ፡ መግቢያ ፡ ጠብቀው ፡ ነበር ።

20 ፤ አስቀድሞም ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስ ፡ አለቃቸው ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ።

21 ፤ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡ የመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ደጅ ፡ በረኛ ፡ ነበረ ።

22 ፤ የመድረኩ ፡ በረኛዎች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ የተመረጡ ፡ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ። ዳዊትና ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤል ፡ በሥራቸው ፡ ያቆሟቸው ፡ እነዚህ ፡ በመንደሮቻቸው ፡ በየትውልዳቸው ፡ ተቈጠሩ ።

23 ፤ እነርሱና ፡ ልጆቻቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በድንኳኑ ፡ ደጆች ፡ ላይ ፡ ዘበኛዎች ፡ ነበሩ ።

24 ፤ በአራቱ ፡ ማእዘኖች ፥ በምሥራቅ ፥ በምዕራብ ፥ በሰሜን ፥ በደቡብ ፥ በረኛዎች ፡ ነበሩ ።

25 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ በመንደሮቻቸው ፡ ኾነው ፥ በየሰባትም ፡ ቀን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ሊኾኑ ፡ ከጊዜ ፡ ወደ ፡ ጊዜ ፡ ይገቡ ፡ ነበር ።

26 ፤ ከሌዋውያንም ፡ የነበሩ ፡ አራቱ ፡ የበረኛዎች ፡ አለቃዎች ፡ ዘወትር ፡ በሥራቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ባሉ ፡ ጓዳዎችና ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።

27 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ የሚጠብቁ ፥ ጧት ፡ ጧትም ፡ ደጆቹን ፡ የሚከፍቱ ፡ እነርሱ ፡ ነበሩና ፥ በዚያ ፡ ያድሩ ፡ ነበር ።

28 ፤ ዕቃውም ፡ በቍጥር ፡ ይገባና ፡ ይወጣ ፡ ነበርና ፥ ከነዚህ ፡ አንዳንዱ ፡ በማገልገያው ፡ ዕቃ ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።

29 ፤ ከነርሱም ፡ አንዳንዶቹ ፡ በመቅደሱ ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ በመልካሙም ፡ ዱቄት ፥ በወይን ፡ ጠጁ ፥ በዘይቱም ፥ በዕጣኑም ፥ በሽቱውም ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።

30 ፤ ከካህናቱም ፡ ልጆች ፡ አንዳንዶቹ ፡ የሽቱውን ፡ ቅባት ፡ ያጣፍጡ ፡ ነበር ።

31 ፤ የቆሬያዊውም ፡ የሰሎም ፡ በኵር ፡ ሌዋዊው ፡ ማቲትያ ፡ በምጣድ ፡ በሚጋገረው ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ሹም ፡ ነበረ ።

32 ፤ በየሰንበቱም ፡ ያዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ከቀአታውያን ፡ አንዳንዱ ፡ በገጹ ፡ኅብስት ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።

---

223 ዕብ. ፥ ሐሻብያህ ፡ (ሐሰቦ ፡ እግዚእ • የጌታ ፡ ዐሰበው) ።
224 ዕብ. ፥ ሐሹብ ፡ (ሐሳቢ • ዐሳቢ) ።
225 ዕብ. ፥ ሔሬሽ ።
226 ዕብ. ፥ ዖባድያህ ፡ (ዐብደ ፡ እግዚእ ፥ የጌታ ፡ አገልጋይ) ።

33 ፤ ከሌዋውያኑም ፡ ወገን ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ የነበሩ ፡ መዘምራን ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ሥራቸውም ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ነበረና ፡ ያለሌላ ፡ ሥራ ፡ በየጓዳቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

34 ፤ እነዚህ ፡ ከሌዋውያን ፡ የአባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ በየትውልዳቸው ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

35 ፤ የሚስቱ ፡ ስም ፡ መዓካ ፡ የነበረው ፡ የገባዖን ፡ አባት ፡ ይዒኤል ፥

36 ፤ የበኵር ፡ ልጁም ፡ ዐብዶን ፥

37 ፤ ዱር ፥ ቂስ ፥ በዓል ፥ ኔር ፥ ናዳብ ፥ ጌዶር ፥ አኪዮ ፥ ዛኩር ፥ ሚቅሎት ፥ በገባኦን ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

38 ፤ ሚቅሎትም ፡ ሳምአን ፡ ወለደ ፤ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በወንድሞቻቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

39 ፤ ኔርም ፡ ቂስን ፡ ወለደ ፤ ቂስም ፡ ሳኦልን ፡ ወለደ ፤ ሳኦልም ፡ ዮናታንን ፥ ሚልኪሳን ፥ ዐሚናዳብን ፥ አስበዓልን ፡ ወለደ ።

40 ፤ የዮናታንም ፡ ልጅ ፡ መሪበዓል ፡ ነበረ ፤ መሪበዓልም ፡ ሚካን ፡ ወለደ ።

41 ፤ የሚካም ፡ ልጆች ፡ ፒቶን ፥ ሜሌክ ፥ ታሬዓ ፥ አካዝ ፡ ነበሩ ።

42 ፤ አካዝም ፡ የዕራን ፡ ወለደ ፤ የዕራም ፡ ዓሌሜትን ፥ ዓዝሞትን ፥ ዘምሪን ፡ ወለደ ፤ ዘምሪም ፡ ሞጻን ፡ ወለደ ።

43 ፤ ሞጻም ፡ ቢንዓን ፡ ወለደ ፥ ልጁም ፡ ረፋያ ፡ ነበረ ፥ ልጁ ፡ ኤልዓሣ ፥ ልጁ ፡ ኤሴል ፤

44 ፤ ለኤሴልም ፡ ስድስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ ስማቸውም ፡ ይህ ፡
ነበረ ፤ ዐዝሪቃም ፥ ቦክሩ ፥ እስማኤል ፥ ሸዓሪያ ፥ ዐብድዩ ፥ ሐናን ፤ እነዚህ ፡ የኤሴል ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፥ ተወግተውም ፡ በጊልቦአ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወደቁ ።

2 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ሳኦልንና ፡ ልጆቹን ፡ በእግር ፡ በእግራቸው ፡ ተከትለው ፡ አባረሯቸው ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ የሳኦልን ፡ ልጆች ፡ ዮናታንንና ፡ ዐሚናዳብን ፡ ሜልኪሳንም ፡ ገደሉ ።

3 ፤ ሰልፍም ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ፥ ቀስተኛዎችም ፡ አገኙት ፤ ከቀስተኛዎችም ፡ የተነሣ ፡ ተጨነቀ ።

4 ፤ ሳኦልም ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬውን ፦ እነዚህ ፡ ቈላፋን ፡ መጥተው ፡ እንዳይዘብቱብኝ ፡ ሰይፍኽን ፡ መዘኽ ፡ ውጋኝ ፡ አለው ። ጋሻ ፡ ዣግሬው ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ፈርቶ ፡ ነበርና ፥ እንቢ ፡ አለ ። ሳኦልም ፡ ሰይፉን ፡ ወስዶ ፡ በላዩ ፡ ወደቀ ።

5 ፤ ጋሻ ፡ ዣግሬውም ፡ ሳኦል ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ በሰይፉ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ሞተ ።

6 ፤ ሳኦልና ፡ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ የቤቱም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ሞቱ ።

7 ፤ በሸለቆውም ፡ የነበሩት ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፥ ሳኦልና ፡ ልጆቹም ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከተማዎቻቸውን ፡ ለቀው ፡ ሸሹ ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ ተቀመጡባቸው ።

8 ፤ በነጋውም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ የሞቱትን ፡ ለመግፈፍ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሳኦልንና ፡ ልጆቹን ፡ በጊልቦአ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ አገኟቸው ።

9 ፤ ገፈፉትም ፥ ራሱንና ፡ መሣሪያውንም ፡ አንሥተው ፡ ለጣዖቶቻቸውና ፡ ለሕዝቡ ፡ የምሥራች ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወደፍልስጥኤማውያን ፡ አገር ፡ ዙሪያ ፡ ሰደዱ ።

10 ፤ መሣሪያውንም ፡ በአምላኮቻቸው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖሩ ፤ ራሱንም ፡ በዳጎን ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ቸነከሩት ።

11 ፤ የኢያቢስ ፡ ገለዓድም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ በሳኦል ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፡ ዅሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥

12 ፤ ጽኑአን ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ተነሥተው ፡ የሳኦልን ፡ ሬሳ ፡ የልጆቹንም ፡ ሬሳ ፡ ወሰዱ ፥ ወደ ፡ ኢያቢስም ፡
አመጧቸው ፤ በኢያቢስም ፡ ካለው ፡ ከትልቁ ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ ዐጥንቶቻቸውን ፡ ቀበሩ ፥ ሰባት ፡ ቀንም ፡ ጾሙ ።

13 ፤ እንዲሁ ፡ ሳኦል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ስላደረገው ፡ ኀጢአት ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ስላልጠበቀ ፡
ሞተ ። ደግሞም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪ ፡

14 ፤ ስለ ፡ ጠየቀ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ስላልጠየቀ ፥ ስለዚህ ፡ ገደለው ፥ መንግሥቱንም ፡ ወደእሴይ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ዳዊት ፡ አሳለፈው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በኬብሮን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ተሰብስበው ፦ እንሆ ፥ እኛ ፡ የዐጥንትኽ ፡ ፍላጭ ፡ የሥጋኽ ፡
ቊራጭ ፡ ነን ፤

2 ፤ አስቀድሞ ፡ ሳኦል ፡ ንጉሥ ፡ ኾኖ ፡ ሳለ ፡ እስራኤልን ፡ የምታወጣና ፡ የምታገባ ፡ አንተ ፡ ነበርኽ ፤ አምላክኽ ፡
እግዚአብሔርም ፦ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፡ አንተ ፡ ትጠብቃለኽ ፤ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትኾናለኽ ፡
ብሎኽ ፡ ነበር ፡ አሉት ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፤ ዳዊትም ፡ በኬብሮን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አደረገ ፤ በሳሙኤልም ፡ እጅ ፡ እንደተናገረው ፡
እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ ቀቡት ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ኢያቡስ ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ኼዱ ፤ በአገሩም ፡ የተቀመጡ ፡
ኢያቡሳውያን ፡ በዚያ ፡ ነበሩ ።

5 ፤ በኢያቡስም ፡ የተቀመጡ ፡ ዳዊትን ፦ ወደዚህ ፡ አትገባም ፡ አሉት ፤ ዳዊት ፡ ግን ፡ ዐምባዪቱን ፡ ጽዮንን ፡
ያዘ ፤ ርሷም ፡ የዳዊት ፡ ከተማ ፡ ናት ።

6 ፤ ዳዊትም ፦ ኢያቡሳውያንን ፡ አስቀድሞ ፡ የሚመታ ፡ ሰው ፡ አለቃና ፡ መኰንን ፡ ይኾናል ፡ አለ ። የጽሩያም ፡ ልጅ ፡
ኢዮአብ ፡ አስቀድሞ ፡ ወጣ ፥ አለቃም ፡ ኾነ ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ በዐምባዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጠ ፤ ስለዚህም ፡ የዳዊት ፡ ከተማ ፡ ብለው ፡ ጠሯት ።

8 ፤ ከሚሎም ፡ ዠምሮ ፡ በዙሪያው ፡ ከተማ ፡ ሠራ ፤ ኢዮአብም ፡ የቀረውን ፡ ከተማ ፡ አበጀ ።

9 ፤ ዳዊትም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበርና ፥ እየበረታ ፡ ኼደ ።

10 ፤ ለዳዊትም ፡ የነበሩት ፡ የኀያላን ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ስለ ፡ እስራኤል ፡ እንደተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ በመንግሥቱ ፡ ላይ ፡ አጸኑት ።

11 ፤ የዳዊትም ፡ ኀያላን ፡ ቊጥር ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ የሠላሳው ፡ አለቃ ፡ የአክሞናዊው ፡ ልጅ ፡ ያሾብአም ፡ ነበረ ፤ ርሱ ፡
ጦሩን ፡ አንሥቶ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ ገደለ ።

12 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ በሦስቱ ፡ ኀያላን ፡ መካከል ፡ የነበረ ፡ የአሆሃዊው ፡ የዱዲ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ነበር ።

13 ፤ ርሱ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ በፈስደሚም ፡ ነበረ ፥ በዚያም ፡ ገብስ ፡ በሞላበት ፡ ዕርሻ ፡ ውስጥ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡
ለሰልፍ ፡ ተሰብስበው ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ፊት ፡ ሸሹ ።

14 ፤ በዕርሻውም ፡ መካከል ፡ ቆመው ፡ ጠበቁት ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ገደሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ በታላቅ ፡ ማዳን ፡
አዳናቸው ።

15 ፤ ከሠላሳውም ፡ አለቃዎች ፡ ሦስቱ ፡ ወርደው ፡ ዳዊት ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ አለቱ ፡ ወደዓዶላም ፡ ዋሻ ፡
መጡ ፤ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ሰፍሮ ፡ ነበር ።

16 ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በምሽግ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ፥ የፍልስጥኤማውያንም ፡ ጭፍራ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ ነበረ ።

17 ፤ ዳዊትም ፦ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡ ምንጭ ፡ ውሃ ፡ ማን ፡ ይሰጠኛል ፡፡ ብሎ ፡ ተመኘ ።

18 ፤ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ሰራዊት ፡ ቀደው ፡ ኼዱ ፥ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ ካለችው ፡ ከቤተ ፡ ልሔም ፡
ምንጭ ፡ ውሃ ፡ ቀዱ ፤ ይዘውም ፡ ለዳዊት ፡ አመጡለት ። ርሱ ፡ ግን ፡ ሊጠጣ ፡ አልወደደም ፥ ነገር ፡
ግን ፥ ለእግዚአብሔር ፡ አፈሰሰ ።

19 ፤ ይህን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ አምላኬ ፡ ይከልክለኝ ፤ በነፍሳቸው ፡ የደፈሩትም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ደም ፡
እጠጣለኹን ፡፡ በነፍሳቸው ፡ አምጥተውታል ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ። ሦስቱም ፡ ኀያላን ፡
ያደረጉት ፡ ይህ ፡ ነው ።

20 ፤ የኢዮአብም ፡ ወንድም ፡ አቢሳ ፡ የሦስቱ ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ ጦሩንም ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ላይ ፡ አንሥቶ ፡
ገደላቸው ፥ በሦስቱም ፡ መካከል ፡ ስሙ ፡ የተጠራ ፡ ነበረ ።

21 ፤ በኹለተኛውም ፡ ተራ ፡ በኾኑት ፡ በሦስቱ ፡ መካከል ፡ የከበረ ፡ ነበረ ፥ አለቃቸውም ፡ ኾነ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡
ፊተኛዎቹ ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ።

22 ፤ በቀብስኤልም ፡ የነበረው ፥ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ያደረገው ፡ የጽኑዕ ፡ ሰው ፡ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ የሞዐባዊን ፡
የአሪኤል ፡ ኹለቱን ፡ ልጆች ፡ ገደለ ፤ በዐመዳይም ፡ ወራት ፡ ወርዶ ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ አንበሳ ፡ ገደለ ።

23 ፤ ቁመቱም ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ የነበረውን ፡ ረዥሙን ፡ ግብጻዊውን ፡ ሰው ፡ ገደለ ፤ በግብጻዊውም ፡ እጅ ፡ የሸማኔ ፡
መጠቅለያ ፡ የመሰለ ፡ ጦር ፡ ነበረ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ በትር ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወረደ ፥ ከግብጻዊውም ፡ እጅ ፡ ጦሩን ፡
ነቅሎ ፡ በገዛ ፡ ጦሩ ፡ ገደለው ።

24 ፤ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ያደረገው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ስሙም ፡ በሦስቱ ፡ ኀያላን ፡ መካከል ፡ የተጠራ ፡ ነበር ።

25 ፤ እንሆ ፥ ከሠላሳው ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ፊተኛዎቹ ፡ ወደ ፡ ሦስቱ ፡ አልደረሰም ። ዳዊትም ፡
በዘበኛዎቹ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።

26 ፤ ደግሞም ፡ በጭፍራዎች ፡ ዘንድ ፡ የነበሩት ፡ ኀያላን ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡ ዐሳሄል ፥ የቤተ ፡
ልሔሙ ፡ ሰው ፡ የዱዲ ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ፥

27 ፤ ሃሮራዊው ፡ ሳሞት ፥ ፈሎናዊው ፡ ሴሌስ ፥

28 ፤ የቴቁሔ ፡ ሰው ፡ የዒስካ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ፥

29 ፤ ዓናቶታዊው ፡ አቢዔዜር ፥ ኩሳታዊ[227]ው ፡ ሴቤካይ ፥

30 ፤ አሖሓዊው ፡ ዔላይ ፥ ነጦፋዊው ፡ ኖኤሬ ፥ የነጦፋዊው ፡ የበዓና ፡ ልጅ ፡ ሔሌድ ፥

31 ፤ ከብንያም ፡ ወገን ፡ ከግብዓ ፡ የሪባይ ፡ ልጅ ፡ ኤታይ ፥

32 ፤ ጲርዓቶናዊው ፡ በናያስ ፥ የገዓስ ፡ ወንዝ ፡ ሰው ፡ ኡሪ ፥

33 ፤ ዐረባዊው ፡ አቢኤል ፥ ባሕሩማዊው ፡ ዓዝሞት ፥

34 ፤ ሰዓልቦናዊው ፡ ኤሊያሕባ ፥ የጊዞናዊው ፡ የአሣን ፡ ልጆች ፥ የሃራራዊው ፡ የሻጌ ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፥

35 ፤ የአሮዳዊው ፡ የአራር ፡ ልጅ ፡ አምናን ፥

36 ፤ የኡር ፡ ልጅ ፡ ኤሊፋል ፥ ሚኬራታዊው ፡ አፌር ፥

37 ፤ ፍሎናዊው ፡ አኪያ ፥ ቀርሜሎሳዊው ፡ሐጽሮ ፥ የኤዝባይ ፡ ልጅ ፡ ነዕራይ ፥

38 ፤ የናታንም ፡ ወንድም ፡ ኢዮኤል ፥ የሐግሪ ፡ ልጅ ፡ ሚብሐር ፥

39 ፤ አሞናዊው ፡ ጼሌቅ ፥ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ የኢዮአብ ፡ ጋሻ ፡ ዣግሬ ፡ ቤሮታዊው ፡ ነሃራይ ፥

40 ፤ ይትራዊው ፡ ዒራስ ፥ ይትራዊው ፡ ጋሬብ ፥

227ዕብ. ፥ ሑሻቲ ፡ (ሑሰታዊ • የሑሰት ፣ የፍጥነት ፡ ወገን) ።

41 ፤ ኬጢያዊው ፡ ኦርዮ ፥ የአሕላይ ፡ ልጅ ፡ ዛባድ ፥

42 ፤ የሮቤላዊው ፡ የሺዛ ፡ ልጅ ፡ ዓዲና ፥ ርሱ ፡ የሮቤላውያን ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፥

43 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፥ የማዕካ ፡ ልጅ ፡ ሐናን ፥ ሚትናዊው ፡ ኢዮሳፍጥ ፥

44 ፤ ዐስታሮታዊው ፡ ዖዝያ ፥ የአሮኤራዊው ፡ የኮታም ፡ ልጆች ፡ ሻማና ፡ ይዒኤል ፥

45 ፤ የሽምሪ ፡ ልጅ ፡ ይድኤል ፥ ወንድሙም ፡ ይድኤል ፥ ወንድሙም ፡ ቲጻዊው ፡ ዮሐ ፥

46 ፤ መሐዋዊው ፡ ኤሊኤል ፥ ይሪባይ ፥ ዮሻዊያ ፥ የኤልናዓም ፡ ልጆች ፥ ሞዐባዊው ፡ ይትማ ፥

47 ፤ ኤልኤል ፥ ዖቤድ ፥ ምጾባዊው ፡ የዕሢኤል ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ በጺቅላግም ፡ ከቂስ ፡ ልጅ ፡ ከሳኦል ፡ በተሸሸገ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ የመጡ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ በሰልፍም ፡ ባገዙት ፡ ኀያላን ፡ መካከል ፡ ነበሩ ።

2 ፤ ቀስተኛዎችም ፡ ነበሩ ፥ በቀኝና ፡ በግራም ፡ እጃቸው ፡ ድንጋይ ፡ ሊወነጭፉ ፡ ፍላጻም ፡ ሊወረውሩ ፡ ይችሉ ፡ ነበር ፤ ከብንያም ፡ ወገን ፡ የሳኦል ፡ ወንድሞች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ አለቃቸው ፡ አኺዔዝር ፡ ነበረ ፥ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ኢዮአስ ፥ የጊብዓዊው ፡ የሽማዓ ፡ ልጆች ፤ ይዝኤል ፥ ፋሌጥ ፥ የዓዝሞት ፡ ልጆች ፤ በራኪያ ፥ ዓናቶታዊው ፡ ኢዩ ፥

4 ፤ ገባዖናዊው ፡ ሰማያስ ፥ ርሱ ፡ በሠላሳው ፡ መካከልና ፡ በሠላሳው ፡ ላይ ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ኤርምያስ ፥ የሕዚኤል ፥ ዮሐናን ፥

5 ፤ ገድሮታዊው ፡ ዮዛባት ፥ ኤሉዛይ ፥ ኢያሪሙት ፥ በዓልያ ፥ ሰማራያ ፥ ሐሩፋዊው ፡ ሰፋጥያስ ፥

6 ፤ ቆርያውያን ፡ ሕልቃና ፥ ይሺያ ፥ ዐዛርኤል ፥ ዮዛር ፥ ያሸቢአም ፤

7 ፤ የጌዶር ፡ ሰው ፡ የይሮሃም ፡ ልጆች ፡ የኤላ ፥ ዝባድያ ፡

8 ፤ ዳዊትም ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ውስጥ ፡ ባለችው ፡ በዐምባዪቱ ፡ ሳለ ፡ ከጋድ ፡ ወገን ፡ የኾኑ ፡ እነዚህ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ የሚይዙ ፥ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፥ ሰልፈኛዎች ፥ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተጠጉ ፤ ፊታቸውም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፥ በተራራም ፡ ላይ ፡ እንደሚዘል ፡ ሚዳቋ ፡ ፈጣኖች ፡ ነበሩ ።

9 ፤ አለቃው ፡ ዔጼር ፥ ኹለተኛው ፡ ዐብድዩ ፥

10 ፤ ሦስተኛው ፡ ኤልያብ ፥ አራተኛው ፡ መስመና ፥

11 ፤ ዐምስተኛው ፡ ኤርምያስ ፥ ስድስተኛው ፡ አታይ ፥

12 ፤ ሰባተኛው ፡ ኤሊኤል ፥ ስምንተኛው ፡ ዮሐናን ፥

13 ፤ ዘጠነኛው ፡ ኤልዛባድ ፥ ዐሥረኛው ፡ ኤርምያስ ፥ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ መክበናይ ።

14 ፤ እነዚህ ፡ የጋድ ፡ ልጆች ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ፤ ከነርሱም ፡ ታናሹ ፡ ከመቶ ፥ ታላቁ ፡ ከሺሕ ፡ ይመዛዘኑ ፡ ነበር ።

15 ፤ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ዮርዳኖስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ሞልቶ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ የተሻገሩት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ በሸለቆውም ፡ ውስጥ ፡ በምሥራቅና ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ የተቀመጡትን ፡ ኹሉ ፡ አባረሩ ።

16 ፤ ዳዊትም ፡ ወደነበረባት ፡ ወደ ፡ ዐምባዪቱ ፡ ከብንያምና ፡ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡ ሰዎች ፡ መጡ ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ ሊገናኛቸው ፡ ወጥቶ ፦ ትረዱኝ ፡ ዘንድ ፡ በሠላም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥታችኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ልቤ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይኾናል ፤ ለጠላቶቼ ፡ አሳልፋችኹ ፡ ልትሰጡኝ ፡ መጥታችኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ግን ፥ በእጄ ፡ ዐመፅ ፡ የለብኝምና ፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ይመልከተው ፥ ይፍረደውም ፡ አላቸው ።

18 ፤ መንፈስም ፡ በሠላሳው ፡ አለቃ ፡ በአማሳይ ፡ ላይ ፡ መጣ ፥ ርሱም ፦ ዳዊት ፡ ሆይ ፥ እኛ ፡ የአንተ ፡ ነን ፤ የእሴል ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እኛ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነን ፤ አምላክኽ ፡ ይረዳኻልና ፥ ሰላም ፡ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይኹን ፥ ለሚረዱኽም ፡ ሰላም ፡ ይኹን ፡ አለ ። ዳዊትም ፡ ተቀበላቸው ፥ የጭፍራም ፡ አለቃዎች ፡ አደረጋቸው ።

19 ፤ ዳዊትም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሳኦልን ፡ ሊወጋ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ከምናሴ ፡ ወገን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ከዱ ፤ የፍልስጥኤማውያን ፡ አለቃዎች ፡ ግን ፦ በራሳችን ፡ ላይ ፡ ጕዳት ፡ አድርጎ ፡ ወደ ፡ ጌታው ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ይመለሳል ፡ ሲሉ ፡ ተማክረው ፡ ሰደውታልና ፥ እነርሱ ፡ አልረዷቸውም ።

20 ፤ ወደ ፡ ጺቅላግም ፡ ሲኼድ ፡ ከምናሴ ፡ ወገን ፡ የምናሴ ፡ ሻለቃዎች ፡ የነበሩ ፡
ዓድና ፥ ዮዛባት ፥ ይዲኤል ፥ ሚካኤል ፥ ዮዛባት ፥ ኤሊሁ ፥ ጺልታይ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ከዱ ።

21 ፤ ዅሉም ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላንና ፡ በሰራዊቱ ፡ ላይ ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩና ፥ በአደጋ ፡ ጣዮቹ ፡ ላይ ፡ ዳዊትን ፡ አገዙት ።

22 ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ሰራዊት ፡ ታላቅ ፡ ሰራዊት ፡ እስኪኾን ፡ ድረስ ፡ ዳዊትን ፡ ለመርዳት ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

23 ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ የሳኦልን ፡ መንግሥት ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ በኬብሮን ፡ ሳለ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ የመጡት ፡ የሰራዊቱ ፡ አለቃዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነው ።

24 ፤ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ተሸክመው ፡ ለሰልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡ ሺሕ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

25 ፤ ለሰልፍ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ የነበሩ ፡ የስምዖን ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

26 ፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

27 ፤ የአሮንም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ ዮዳዔ ፡ ነበረ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤

28 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ ጕልማሳ ፡ ሳዶቅ ፡ ነበረ ፥ ከአባቱም ፡ ቤት ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

29 ፤ የሳኦልም ፡ ወንድሞች ፡ ከኾኑ ፡ ከብንያም ፡ ወንድሞች ፡ የሚበልጠው ፡ ክፍል ፡ እስከዚያ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የሳኦልን ፡ ቤት ፡ ይከተል ፡ ነበርና ፥ ከነርሱ ፡ ዘንድ ፡ የመጡ ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

30 ፤ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ የኾኑ ፡ በአባቶቻቸውም ፡ ቤት ፡ የታወቁ ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

31 ፤ በየስማቸውም ፡ የተጻፉ ፡ ዳዊትን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ የመጡ ፡ የምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

32 ፤ እስራኤልም ፡ የሚገባውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ዘመኑን ፡ የሚያውቁ ፡ ጥበበኛዎች ፡ ሰዎች ፡ የይሳኮር ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ ዅሉ ፡ ይታዘዟቸው ፡ ነበር ።

33 ፤ በጭፍራውም ፡ ውስጥ ፡ የወጡ ፡ ለሰልፍም ፡ የተዘጋጁ ፥ የማያመነቱ ፥ መሣሪያም ፡ ዅሉ ፡ የያዙ ፡ የዛብሎን ፡ ሰዎች ፡ ዐምሳ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

34 ፤ የንፍታሌምም ፡ አለቃዎች ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ የሚይዙ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

35 ፤ ለሰልፍም ፡ የተዘጋጁ ፡ የዳን ፡ ሰዎች ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

36 ፤ በጭፍራውም ፡ ውስጥ ፡ የሚወጡ ፥ ለሰልፍም ፡ የተዘጋጁ ፡ የአሴር ፡ ሰዎች ፡ አርባ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

37 ፤ በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ካሉ ፡ ከሮቤልና ፡ ከጋድ ፡ ሰዎች ፡ ከምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ መሣሪያን ፡ ዅሉ ፡ ይዘው ፡ የመጡ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ።

38 ፤ እነዚህ ፡ ዅሉ ፡ ዳዊትን ፡ በእስራኤል ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ዐርበኛዎችና ፡ ሰልፈኛዎች ፡ እየኾኑ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸው ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ መጡ ፤ ደግሞም ፡ ከእስራኤል ፡ የቀሩት ፡ ዅሉ ፡ ዳዊትን ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ልብ ፡ ነበሩ ።

39 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ አዘጋጅተውላቸው ፡ ነበርና ፥ እየበሉና ፡ እየጠጡ ፡ በዚያ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።

40 ፤ ደግሞም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ደስታ ፡ ኾኗልና ፥ እስከ ፡ ይሳኮርና ፡ እስከ ፡ ዛብሎን ፡ እስከ ፡ ንፍታሌምም ፡ ድረስ ፡ ለርሱ ፡ አቅራቢያ ፡ የነበሩ ፡ በአህያና ፡ በግመል ፡ በበቅሎና ፡ በበሬ ፡ ላይ ፡ እንጀራና ፡ ዱቄት ፡ የበለስ ፡ ጥፍጥፍና ፡ የዘቢብ ፡ ዘለላ ፡ የወይንም ፡ ጠጅ ፡ ዘይትም ፡ በሬዎችንና ፡ በጎችንም ፡ በብዙ ፡ አድርገው ፡ ያመጡ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ ከሻለቃዎችና ፡ ከመቶ ፡ አለቃዎች ፡ ከአለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ተማከረ ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፦ መልካም ፡ መስሎ ፡ የታያችኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ወጥቶ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ በእስራኤል ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ ለቀሩት ፡ ወንድሞቻችን ፡ በከተማዎቻቸውና ፡ በመሰምሪያዎቻቸውም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ዘንድ ፡ እንላክ ፤

3 ፤ በሳኦልም ፡ ዘመን ፡ አልፈለግነውምና ፡ የአምላካችንን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ እንመልስ ፡ አላቸው ።

4 ፤ ነገሩም ፡ በሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበረና ፡ ጉባኤው ፡ ኹሉ ፦ እንዲሁ ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ።

5 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ከቂርያትይዓሪም ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ዳዊት ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ከሺሖር ፡ ዠምሮ ፡ እስከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ሰበሰበ ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የተቀመጠውን ፡ ስሙም ፡ በርሱ ፡ የተጠራውን ፡ የአምላክን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ከዚያ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳ ፡ ወዳለችው ፡ ቂርያትይዓሪም ፡ ወደተባለች ፡ ወደ ፡ በዓላ ፡ ኼዱ ።

7 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ በዐዲስ ፡ ሠረገላ ፡ ላይ ፡ ጫኑት ፥ ከዐሚናዳብም ፡ ቤት ፡ አመጡት ፤ ዖዛና ፡ አኺዮም ፡ ሠረገላውን ፡ ይነዱ ፡ ነበር ።

8 ፤ ዳዊትና ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ በቅኔና ፡ በበገና ፡ በመሰንቆና ፡ በከበሮ ፡ በጸናጽልና ፡ በመለከት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሙሉ ፡ ኀይላቸው ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።

9 ፤ ወደኪዶንም ፡ ዐውድማ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ በሬዎቹ ፡ ይፋንኑ ፡ ነበርና ፥ ታቦቱን ፡ ሊይዝ ፡ ዖዛ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ።

10 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በዖዛ ፡ ላይ ፡ ነደደ ፥ እጁንም ፡ ወደ ፡ ታቦቱ ፡ ስለ ፡ ዘረጋ ፡ ቀሠፈው ፤ በዚያም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሞተ ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዖዛን ፡ ስለ ፡ ቀሠፈው ፡ ዳዊት ፡ ዐዘነ ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ የዖዛ ፡ ስብራት ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።

12 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዴት ፡ አመጣለኹ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈራ ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ታቦቱን ፡ ወደጌት ፡ ሰው ፡ ወደአቢዳራ ፡ ቤት ፡ አሳለፈው ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ አላመጣውም ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ በአቢዳራ ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ዘንድ ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የአቢዳራን ፡ ቤትና ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ባረከ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ የጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ኪራም ፡ ቤት ፡ ይሠሩለት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ የዝግባ ፡ ዕንጨትንም ፡ ጠራቢዎችንም ፡ ዐናጢዎችንም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከ ።

2 ፤ ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ መንግሥቱ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ አድርጎ ፡ እንዳጸናው ፡ ዳዊት ፡ ዐወቀ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሚስቶችን ፡ ጨምሮ ፡ ሌላዎችን ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ ወለደ ።

4 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የወለዳቸው ፡ የልጆቹ ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሳሙስ ፥

5 ፤ ሶባብ ፥ ናታን ፥ ሰሎሞን ፥ ኢያቤሐር ፥ ኤሊሱዔ ፥

6 ፤ ኤሊፋላት ፥ ኖጋ ፥ ናፌቅ ፥ ያፍያ ፥

7 ፤ ኤሊሳማ ፥ ኤሊዳሄ ፥ ኤሊፋላት ።

8 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ኾኖ ፡ አንደ ፡ ተቀባ ፡ ሰሙ ፥ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ኹሉ ፡ ዳዊትን ፡ ሊፈልጉ ፡ ወጡ ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሊጋጠማቸው ፡ ወጣ ።

9 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ መጥተው ፡ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ።

10 ፤ ዳዊትም ፦ ወደ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ልውጣን ፧ በእጄስ ፡ አሳልፈኽ ፡ ትሰጣቸዋለኽን ፧ ብሎ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ። እግዚአብሔርም ፦ በእጅኽ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹና ፡ ውጣ ፡ አለው ።

11 ፤ ወደ ፡ በአልፐራሲም ፡ ወጡ ፥ በዚያም ፡ ዳዊት ፡ መታቸው ። ዳዊትም ፦ ውሃ ፡ እንዲያፈርስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠላቶቼን ፡ በእጄ ፡ አፈረሳቸው ፡ አለ ። ስለዚህም ፡ የዚያን ፡ ስፍራ ፡ ስም ፡ በአልፐራሲም ፡ ብለው ፡ ጠሩት ።

12 ፤ አማልክታቸውንም ፡ በዚያ ፡ ተዉ ፤ ዳዊትም ፡ አዘዘ ፥ በእሳትም ፡ አቃጠሏቸው ።

13 ፤ ፍልስጥኤማውያንም ፡ ደግሞ ፡ በሸለቆው ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠየቀ ፤ እግዚአብሔርም ፦ ከኋላቸው ፡ ዞረኽ ፡ በሾላው ፡ ዛፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ግጠማቸው ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አትውጣ ።

15 ፤ በሾላውም ፡ ዛፍ ፡ ራስ ፡ ውስጥ ፡ የሸውሸውታ ፡ ድምፅ ፡ ስትሰማ ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ ሊመታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፊትኽ ፡ ይወጣልና ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ውጣ ፡ አለው ።

16 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፤ ከገባዖንም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ጌዝር ፡ ድረስ ፡ የፍልስጥኤማውያንን ፡ ጭፍራ ፡ መቱት ።

17 ፤ የዳዊትም ፡ ዝና ፡ በያገሩ ፡ ኹሉ ፡ ወጣ ፤ መፈራቱንም ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ አደረገው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ በከተማው ፡ ላይ ፡ ለራሱ ፡ ቤቶችን ፡ ሠራ ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ስፍራ ፡ አዘጋጀ ፥ ድንኳንም ፡ ተከለለት ።

2 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳዊት ። የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ይሸከሙ ፡ ዘንድ ፥ ለዘለዓለሙም ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመረጣቸው ፡ ከሌዋውያን ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ይሸከም ፡ ዘንድ ፡ አይገባውም ፡ አለ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ወዳዘጋጀለት ፡ ስፍራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ የአሮንን ፡ ልጆችና ፡ ሌዋውያንን ፡ ሰበሰበ ።

5 ፤ ከቀአት ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ኡርኤል ፥ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፤

6 ፤ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ዐሳያ ፥ ወንድሞቹም ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፤

7 ፤ ከጌድሶን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ኢዮኤል ፥ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፤

8 ፤ ከኤሊጻፋን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ሸማያ ፥ ወንድሞቹም ፡ ኹለት ፡ መቶ ፤

9 ፤ ከኬብሮን ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ኤሊኤል ፥ ወንድሞቹም ፡ ሰማንያ ፤

10 ፤ ከዑዝኤል ፡ ልጆች ፤ አለቃው ፡ ዐሚናዳብ ፥ ወንድሞቹም ፡ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ ካህናቱን ፡ ሳዶቅንና ፡ አቢያታርን ፥ ሌዋውያንንም ፡
ኡርኤልን ፥ ዐሳያን ፥ ኢዮኤልን ፥ ሸማያን ፥ ኤሊኤልን ፥ ዐሚናዳብንም ፡ ጠርቶ ፦

12 ፤ እናንተ ፡ የሌዋውያን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ናችኹ ፤ ወዳዘጋጀኹለት ፡ ስፍራ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ታመጡ ፡ ዘንድ ፡ እናንተና ፡ ወንድሞቻችኹ ፡ ተቀደሱ ።

13 ፤ ቀድሞም ፡ አልተሸከማችኹምና ፥ እንደ ፡ ሥርዐቱም ፡ አልፈለግነውምና ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡
በመካከላችን ፡ ስብራት ፡ አደረገ ፡ አላቸው ።

14 ፤ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ ተቀደሱ ።

15 ፤ ሙሴም ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የሌዋውያን ፡ ልጆች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ታቦት ፡ በትከሻቸው ፡
ላይ ፡ በመሎጊያዎቹ ፡ ተሸከሙ ።

16 ፤ ዳዊትም ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡ በጸናጽልም ፡ እንዲያዜሙ ፥ ድምፃቸውንም ፡ በደስታ ፡ ከፍ ፡
እንዲያደርጉ ፡ መዘምራኑን ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ይሾሙ ፡ ዘንድ ፡ ለሌዋውያን ፡ አለቃዎች ፡ ተናገረ ።

17 ፤ ሌዋውያኑም ፡ የኢዮኤልን ፡ ልጅ ፡ ኤማንን ፥ ከወንድሞቹም ፡ የበራክያን ፡ ልጅ ፡ አሣፍን ፥ ከወንድሞቻቸውም ፡
ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡ የቂሳን ፡ ልጅ ፡ ኤታንን ፥

18 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ በኹለተኛው ፡ ተራ ፡ የኾኑትን ፡ ወንድሞቻቸውን ፡
ዘካርያስን ፥ ቤንን ፥ ያዝኤልን ፥ ሰሚራሞትን ፥ ይሒኤልን ፥ ዑኒን ፥ ኤልያብን ፥ በናያስን ፥ መዕሴያን ፥ መቲትያን ፥ ኤሊ
ፍሌሁን ፥ ሚቅንያን ፥ በረኛዎችንም ፡ ዖቤድኤዶምንና ፡ ይዒኤልን ፡ አቆሙ ።

19 ፤ መዘምራንም ፡ ኤማንና ፡ አሣፍ ፡ ኤታንም ፡ በናስ ፡ ጸናጽል ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ያሰሙ ፡ ነበር ።

20 ፤ ዘካርያስ ፥ ዓዝዔል ፥ ሰሚራሞት ፥ ይሒኤል ፥ ዑኒ ፥ ኤልያብ ፥ መዕሴያ ፥ በናያስ ፡ በመሰንቆ ፡ ምስጢር ፡ ነገር ፡
ያዜሙ ፡ ነበር ።

21 ፤ መቲትያ ፥ ኤልፍሌሁ ፥ ሚቅኒያ ፥ ዖቤድኤዶም ፥ ይዒኤል ፥ ዓዛዝያ ፡ ስምንት ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ ይዘምሩ ፡
ነበር ።

22 ፤ የሌዋውያኑም ፡ አለቃ ፡ ክናንያ ፡ በዜማ ፡ ላይ ፡ ተሹሞ ፡ ነበር ። ብልኀተኛ ፡ ነበረና ፡ ዜማ ፡ ያስተምራቸው ፡ ነበር ።

23 ፤ በራክያና ፡ ሕልቃናም ፡ ለታቦቱ ፡ በረኛዎች ፡ ነበሩ ።

24 ፤ ካህናቱም ፡ ሰበንያ ፥ ኢዮሳፍጥ ፥ ናትናኤል ፥ ዐማሳይ ፥ ዘካርያስ ፥ በናያስ ፥ አልዓዛር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታቦይ ፡
ፊት ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ዖቤድኤዶምና ፡ ይሒያም ፡ ለታቦቱ ፡ በረኛዎች ፡ ነበሩ ።

25 ፤ ዳዊትም ፥ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፥ የሻለቃዎችም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦት ፡ ከአቢዳራ ፡
ቤት ፡ በደስታ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ኼዱ ።

26 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የተሸከሙትን ፡ ሌዋውያንን ፡ እግዚአብሔር ፡ በረዳቸው ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡
በሬዎችና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ሠዉ ።

27 ፤ ዳዊትም ፥ ታቦቱንም ፡ የተሸከሙ ፡ ሌዋውያን ፡ ኹሉ ፥ መዘምራኑም ፥ የመዘምራኑም ፡ አለቃ ፡ ክናንያ ፡ የጥሩ ፡
በፍታ ፡ ቀሚስ ፡ ለብሰው ፡ ነበር ፤ ዳዊትም ፡ የበፍታ ፡ ኤፉድ ፡ ነበረው ።

28 ፤ እንዲሁ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ሆ ፡ እያሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከትና ፡ እንቢልታ ፡ እየነፉ ፥ ጸናጽልና ፡ መሰንቆም ፡ በገናም ፡
እየመቱ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ አመጡ ።

29 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ወደዳዊት ፡ ከተማ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የሳኦል ፡ ልጅ ፡ ሜልኮል ፡ በመስኮት ፡

ኾና ፡ ተመለከተች ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ሲዘፍንና ፡ ሲጫወት ፡ አይታ ፡ በልቧ ፡ ናቀችው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ታቦት ፡ ይዘው ፡ ገቡ ፥ ዳዊትም ፡ በተከለለት ፡ ድንኳን ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፤ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አቀረቡ ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ሕዝቡን ፡ ባረከ ።

3 ፤ ለእስራኤልም ፡ ለወንዱም ፡ ለሴቱም ፡ ለያንዳንዱ ፡ አንዳንድ ፡ እንጀራ ፤ አንዳንድም ፡ ቍራጭ ፡ ሥጋ ፥ አንዳንድም ፡ የዘቢብ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አካፈለ ።

4 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይወድሱት ፡ ዘንድ ፥ ያመሰግኑትና ፡ ያከብሩትም ፡ ዘንድ ፡ ከሌዋውያን ፡ ወገን ፡ አቆመ ።

5 ፤ አለቃው ፡ አሣፍ ፡ ነበረ ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡
ዘካርያስ ፥ ይዒኤል ፥ ሰሚራሞት ፥ ይሒኤል ፥ መቲትያ ፥ ኤልያብ ፥ በናያስ ፥ ዖቤድኤዶም ፥ ይዒኤል ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡ አሣፍም ፡ በጸናጽል ፡ ይዘምሩ ፡ ነበር ።

6 ፤ ካህናቱም ፡ በናያስና ፡ የሕዚኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ኹልጊዜ ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ።

7 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ዳዊት ፡ በአሣፍና ፡ በወንድሞቹ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲያመሰግኑ ፡ ትእዛዝን ፡ ሰጠ ።

8 ፤ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፥ ስሙን ፡ ጥሩ ፤ ለአሕዛብ ፡ ሥራውን ፡ አውሩ ።

9 ፤ ተቀኙለት ፥ ዘምሩለት ፤ ተኣምራቱንም ፡ ኹሉ ፡ ተናገሩ ።

10 ፤ በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልግ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ።

11 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉት ፥ ትጸናላችኹም ፤ ኹልጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ፈልጉ ።

12 ፤ 13 ፤ ባሪያዎቹ ፡ የእስራኤል ፡ ዘር ፥ ለርሱም ፡ የተመረጣችኹ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ የሠራትን ፡ ድንቅ ፡ ዐስቡ ፥ ተኣምራቱንም ፡ የአፉንም ፡ ፍርድ ።

14 ፤ ርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ፤ ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ነው ። ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ለዘለዓለም ፥ እስከ ፡ ሺሕ ፡ ትውልድ ፡ ያዘዘውን ፡ ቃሉን ፡ ዐሰበ ፥

16 ፤ ለአብርሃም ፡ ያደረገውን ፥ ለይሥሐቅም ፡ የማለውን ፤

17 ፤ ለያዕቆብ ፡ ሥርዐት ፡ እንዲኾን ፡ ለእስራኤልም ፡ የዘለዓለም ፡ ኪዳን ፡ እንዲኾን ፡ አጸና ፤

18 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ ለአንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ የርስታችኹን ፡ ገመድ ፡ እሰጣለኹ ፤

19 ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ እነርሱ ፡ በቍጥር ፡ ጥቂቶች ፡ ሰዎች ፥ እጅግ ፡ ጥቂቶችና ፡ ስደተኛዎች ፡ ሲኾኑ ፡ ነው ።

20 ፤ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፥ ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ ዐለፉ ።

21 ፤ 22 ፤ የቀባኋቸውን ፡ አትዳስሱ ፥ በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ፡ ብሎ ፥ ሰው ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀደም ፤ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ነገሥታትን ፡ ገሠጸ ።

23 ፤ ምድር ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፤ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ማዳኑን ፡ አውሩ ።

24 ፤ ክብሩን ፡ ለአሕዛብ ፥ ተኣምራቱንም ፡ ለወገኖች ፡ ኹሉ ፡ ንገሩ ።

25 ፤ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፥ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፤ በአማልክትም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ነው ።

26 ፤ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ኹሉ ፡ ጣዖታት ፡ ናቸው ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰማያትን ፡ ሠራ ።

27 ፤ ክብርና ፡ ግርማ ፡ በፊቱ ፥ ኀይልና ፡ ደስታ ፡ በስፍራው ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ።

28 ፤ የአሕዛብ ፡ ወገኖች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፥ ክብርንና ፡ ኀይልን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ።

29 ፤ ለስሙ ፡ የሚገባ ፡ ክብርን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፤ ቍርባንን ፡ ይዛችኹ ፡ በፊቱ ፡ ግቡ ፤ በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ።

30 ፤ ምድር ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ትነዋወጥ ፤ ዓለሙም ፡ እንዳይናወጥ ፡ ጸንቷል ።

31 ፤ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፥ ምድርም ፡ ሐሴትን ፡ ታድርግ ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ። እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ በሉ ።

32 ፤ ባሕርና ፡ ሞላዋ ፡ ትናወጥ ፤ በረሓ ፡ በርሷም ፡ ያሉ ፡ ኹሉ ፡ ሐሤትን ፡ ያድርጉ ።

33 ፤ በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ፥ የዱር ፡ ዛፎች ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

34 ፤ ቸር ፡ ነውና ፥ ምሕረቱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።

35 ፤ የመዳናችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ አድነን ፤ ቅዱስ ፡ ስምኽን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ፥ በምስጋናኽም ፡ እንመካ ፡ ዘንድ ፥ ከአሕዛብ ፡ ሰብስበኸ ፡ ታደገን ፡ በሉ ።

36 ፤ ከዘለዓለም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ አሜን ፡ ይበሉ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ያመስግኑ ።

37 ፤ እንዲሁም ፡ በየቀኑ ፡ እንደሚገባቸው ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ዘወትር ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ አሣፍንና ፡ ወንድሞቹን ፥ ያቤድኤዶምንም ፥ ስድሳ ፡ ስምንቱንም ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ፊት ፡ ተዋቸው ።

38 ፤ የኤዶታምም ፡ ልጅ ፡ ያቤድኤዶምና ፡ ሖሳ ፡ በረኞች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ተዋቸው ።

39 ፤ ካህኑም ፡ ሳዶቅንና ፡ ካህናቱን ፡ ወንድሞቹን ፡ በገባዖን ፡ በኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡ አቆማቸው ፥

40 ፤ ለእስራኤልም ፡ ባዘዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ኹሉ ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሚኾነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ኹል ፡ ጊዜ ፡ ጧትና ፡ ማታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ።

41 ፤ ምሕረቱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ኤማንንና ፡ ኤዶታምን ፥ በስማቸውም ፡ የተጻፉትን ፡ ተመርጠው ፡ የቀሩትን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አቆመ ።

42 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ካህናቱ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ለማሰማት ፡ መለከትና ፡ ጸናጽል ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ መዝሙራት ፡ የዜማ ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ፡ ነበር ፤ የኤዶታምም ፡ ልጆች ፡ በረኞች ፡ ነበሩ ።

43 ፤ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ፤ ዳዊትም ፡ ቤቱን ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሰ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ዳዊት ፡ በቤቱ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ነቢዩን ፡ ናታንን ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ከዝግባ ፡ በተሠራ ፡ ቤት ፡ ተቀምጫለኹ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ በመጋረጃዎች ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጧል ፡ አለው ።

2 ፤ ናታንም ፡ ዳዊትን ፦ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ በልብኽ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ፡ አለው ።

3 ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ናታን ፡ መጣ ፡ እንዲህም ፡ አለው ፦

4 ፤ 5 ፤ ኺድ ፥ ለባሪያዬ ፡ ለዳዊት ፡ ንገረው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤልን ፡ ካወጣኹበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከድንኳን ፡ ወደ ፡ ድንኳን ፥ ከማደሪያም ፡ ወደ ፡ ማደሪያ ፡ እኼድ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በቤት ፡ ውስጥ ፡ አልኖርኹምና ፡ የምኖርበትን ፡ ቤት ፡ አትሠራልኝም ።

6 ፤ ከእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ባለፍኹበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፦ ስለ ፡ ምን ፡ ቤትን ፡ ከዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ አልሠራችኹልኝም ፡ ብዬ ፡ ሕዝቤን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ፈራጆች ፡ ላዘዝኹት ፡ ለአንዱ ፡ በእውኑ ፡

ተናግሬያለኹን ፦

7 ፤ አኹንም ፡ ባሪያዬን ፡ ዳዊትን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አንተ ፡ መንጋውን ፡ ስትከተል ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ከበግ ፡ ጥበቃ ፡ ወሰድኹኽ ።

8 ፤ በኼድኽበትም ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነበርኹ ፥ ጠላቶችኽንም ፡ ኹሉ ፡ ከፊትኽ ፡ አጠፋኹ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ እንደታላላቆች ፡ ስም ፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ አደረጋለኹ ።

9 ፤ 10 ፤ ለሕዝቤም ፡ ለእስራኤል ፡ ስፍራ ፡ አደርግለታለኹ ፥ እተክለውማለኹ ፥ በስፍራውም ፡ ይቀመጣል ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አይናወጥም ፤ እንደቀድሞው ፡ ዘመንና ፡ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈራጆች ፡ እንዳስነሣኹበት ፡ ጊዜ ፡ ግፈኛዎች ፡ ተመልሰው ፡ አያስጨንቁትም ፤ ጠላቶችኽንም ፡ ኹሉ ፡ አዋርዳቸዋለኹ ። እግዚአብሔር ፡ ደግሞ ፡ ቤት ፡ እንዲሠራልኽ ፡ አነግርኻለኹ ።

11 ፤ ወደ ፡ አባቶችኽም ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ ዕድሜኽ ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ከልጆችኽ ፡ የሚኾነውን ፡ ዘርኽን ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ አስነሣለኹ ፤ መንግሥቱንም ፡ አጸናለኹ ።

12 ፤ ርሱ ፡ ቤት ፡ ይሠራልኛል ፤ ዙፋኑንም ፡ ለዘለዓለም ፡ አጸናለኹ ።

13 ፤ እኔም ፡ አባት ፡ እኾነዋለኹ ፥ ርሱም ፡ ልጅ ፡ ይኾነኛል ፤ ከአንተ ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበረው ፡ እንዳራቅኹ ፥ ምሕረቴን ፡ ከርሱ ፡ አላርቅም ።

14 ፤ በቤቴና ፡ በመንግሥቴም ፡ ለዘለዓለም ፡ አቆመዋለኹ ፤ ዙፋኑም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጸናል ።

15 ፤ እንደዚህ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ እንደዚህም ፡ ራእይ ፡ ኹሉ ፡ ናታን ፡ ለዳዊት ፡ ነገረው ።

16 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ገባ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ተቀምጦ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ እስከዚህ ፡ ያደረስኸኝ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፦ ቤቴስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፦

17 ፤ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ይህ ፡ በፊትኽ ፡ ጥቂት ፡ ነበረ ፤ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ባሪያኽ ፡ ቤት ፡ ደግሞ ፡ ለሩቅ ፡ ዘመን ፡ ተናገርኽ ፤ እንደ ፡ አንድ ፡ ባለማዕርግ ፡ ሰው ፡ ተመለከትኸኝ ።

18 ፤ አንተ ፡ ባሪያኽን ፡ ታውቀዋለኽና ፡ ለባሪያኽ ፡ ስለ ፡ ተደረገ ፡ ክብር ፡ ዳዊት ፡ ጨምሮ ፡ የሚለው ፡ ምንድር ፡ ነው ፦

19 ፤ አቤቱ ፥ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ታስታውቀው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ባሪያኽ ፡ እንደ ፡ ልብኽም ፡ ይህን ፡ ተኣምራት ፡ ኹሉ ፡ አድርገኻል ።

20 ፤ አቤቱ ፥ እንዳንተ ፡ ያለ ፡ የለም ፥ በጆሯችንም ፡ እንደ ፡ ሰማን ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ።

21 ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከግብጽ ፡ ካወጣኸው ፡ ከሕዝብኽ ፡ ፊት ፡ አሕዛብን ፡ በማሳደድ ፡ በታላቅና ፡ በሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፥ ለአንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትቤዥ ፡ ዘንድ ፡ እንደኼድኽለት ፡ እንዳንተ ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለን ፦

22 ፤ ሕዝብኽንም ፡ እስራኤልን ፡ ለዘለዓለም ፡ ሕዝብኽ ፡ አደረግኸው ፤ አንተም ፥ አቤቱ ፥ አምላክ ፡ ኾንኸዋል ።

23 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፥ ስለ ፡ ባሪያኽና ፡ ስለ ፡ ቤቱ ፡ የተናገርኸው ፡ ለዘለዓለም ፡ የጸና ፡ ይኹን ፤ አንደ ፡ ተናገርኽም ፡ አድርግ ።

24 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ነው ፥ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡ ስምኽ ፡ ለዘለዓለም ፡ ጽኑና ፡ ታላቅ ፡ ይኹን ፤ የባሪያኽም ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡ በፊትኽ ፡ ጸንቷል ።

25 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ቤት ፡ እንድሠራለት ፡ ለባሪያኽ ፡ ገልጠኻልና ፥ ስለዚህ ፡ ባሪያኽ ፡ ወዳንተ ፡ ይጸልይ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ ደፈረ ።

26 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ፥ ይህንም ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ለባሪያኽ ፡ ተናግረኻል ።

27 ፤ አኹንም ፡ በፊትኽ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ የባሪያኽን ፡ ቤት ፡ እንድትባርክ ፡ ፈቅደኻል ፤ አንተም ፥ አቤቱ ፥ ባርከኸዋል ፥ ለዘለዓለምም ፡ ቡሩክ ፡ ይኾናል ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዳዊት ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ መታ ፥ አዋረዳቸውም ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ እጅ ፡ ጌትንና ፡
መንደሮቿን ፡ ወሰደ ።

2 ፤ ሞዐብን ፡ መታ ፤ ሞዐባውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ፤ ግብርም ፡ አመጡለት ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የነበረውን ፡ ግዛት ፡ ለመያዝ ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡
አድርዐዛርን ፡ እስከ ፡ ሃማት ፡ ድረስ ፡ መታ ።

4 ፤ ዳዊትም ፡ ከርሱ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ሠረገላዎች ፥ ሰባት ፡ ሺሕም ፡ ፈረሰኛዎች ፥ ኻያ ፡ ሺሕም ፡ እግረኛዎች ፡
ወሰደ ፤ ዳዊት ፡ ለመቶ ፡ ሠረገላዎች ፡ የሚኾኑትን ፡ ብቻ ፡ አስቀርቶ ፡ የሠረገላዎቹን ፡ ፈረሶች ፡ ቋንጃ ፡ ቈረጠ ።

5 ፤ ከደማስቆም ፡ ሶርያውያን ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ አድርዐዛርን ፡ ሊረዱ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ ከሶርያውያን ፡ ኻያ ፡
ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎችን ፡ ገደለ ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ በደማስቆ ፡ ሶርያ ፡ ጭፍራዎች ፡ አኖረ ፤ ሶርያውያንም ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ፥ ግብርም ፡
አመጡለት ። እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡ በኼደበት ፡ ኹሉ ፡ ድል ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ ለአድርዐዛር ፡ ባሪያዎች ፡ የነበሩትን ፡ የወርቅ ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይዟቸው ፡ መጣ ።

8 ፤ ከአድርዐዛርም ፡ ከተማዎች ፡ ከጢብሐትና ፡ ከኩን ፡ ዳዊት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ናስ ፡ ወሰደ ፤ ከዚህም ፡ ሰሎሞን ፡
የናሱን ፡ ኵሬና ፡ ዐምዶች ፡ የናሱንም ፡ ዕቃ ፡ ሠራ ።

9 ፤ የሐማትም ፡ ንጉሥ ፡ ቶዑ ፡ ዳዊት ፡ የሱባን ፡ ንጉሥ ፡ የአድርዐዛርን ፡ ጭፍራ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ መታ ፡ ሰማ ።

10 ፤ ቶዑም ፡ ከአድርዐዛር ፡ ጋራ ፡ ኹል ፡ ጊዜ ፡ ይዋጋ ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ አድርዐዛርን ፡ ወግቶ ፡ ስለ ፡ መታው ፡
ደኅንነቱን ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ይመርቀውም ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ አዶራምን ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ላከው ፤ ርሱም ፡ የወርቅና ፡
የብር ፡ የናስም ፡ ዕቃ ፡ ይዞ ፡ መጣ ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ከአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ከኤዶምና ፡ ከሞዐብ ፡ ከዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ከፍልስጥኤማውያንም ፡
ከዐማሌቅም ፡ ከማረከው ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ጋራ ፡ እነዚህን ፡ ደግሞ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀደሰ ።

12 ፤ ደግሞ ፡ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ አቢሳ ፡ ከኤዶማውያን ፡ በጨው ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ገደለ ።

13 ፤ በኤዶምያስም ፡ ጭፍራዎች ፡ አኖረ ፥ ኤዶማውያንም ፡ ኹሉ ፡ ለዳዊት ፡ ገባሮች ፡ ኾኑ ። እግዚአብሔርም ፡ ዳዊት ፡
በኼደበት ፡ ኹሉ ፡ ድል ፡ ይሰጠው ፡ ነበር ።

14 ፤ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ ለሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅም ፡ አደረገላቸው ።

15 ፤ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብም ፡ የሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ የአኪሉድም ፡ ልጅ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ።

16 ፤ የአኪጦብም ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ፥ የአቢሜሌክም ፡ ልጅ ፡ አብያታር ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ፤ ሱሳ ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ።

17 ፤ የዮዳዔ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ በከሊታውያንና ፡ በፈሊታውያን ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ የዳዊትም ፡ ልጆች ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡
አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ናዖስ ፡ ሞተ ፥ ልጁም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ ዳዊትም ፦ አባቱ ፡ ስላደረገልኝ ፡ ወረታ ፡ እኔ ፡ ለናዖስ ፡ ልጅ ፡ ለሐኖን ፡ ቸርነት ፡ አደርጋለኹ ፡ አለ ። ዳዊትም ፡
አባቱ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ ሊያጽናናው ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ፤ የዳዊትም ፡ ባሪያዎች ፡ ሊያጽናኑት ፡ ወደ ፡ ሐኖን ፡
ወደዐሞን ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ መጡ ።

3 ፤ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ ግን ፡ ሐኖንን ፦ ዳዊት ፡ አባትኽን ፡ አክብሮ ፡ የሚያጽናኑኽን ፡ ወዳንተ ፡ የላከ ፡

ይመስልኻልን ፡ ባሪያዎቹስ ፡ አገሪቱን ፡ ለመመርመር ፥ ለማጥፋት ፥ ለመሰለልም ፡ ወዳንተ ፡ የመጡ ፡
አይደሉምን ፡ አሉት ።

4 ፤ ሐኖንም ፡ የዳዊትን ፡ ባሪያዎች ፡ ወስዶ ፡ አስላጫቸው ፥ ልብሳቸውንም ፡ እስከ ፡ ወገባቸው ፡ ድረስ ፡ ከኹለት ፡ ቀዶ ፡
ሰደዳቸው ።

5 ፤ ወሬኛዎችም ፡ ኼደው ፡ በሰዎቹ ፡ ላይ ፡ የተደረገውን ፡ ለዳዊት ፡ አስታወቁት ። ሰዎቹም ፡ በብዙ ፡
ዐፍረዋልና ፥ ተቀባዮች ፡ ላከ ፤ ንጉሡም ፦ ጢማችኹ ፡ እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ በኢያሪኮ ፡ ተቀመጡ ፥ ከዚያም ፡ በዃላ ፡
ተመለሱ ፡ አለ ።

6 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጠሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሐኖንና ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡
ከመስጴጦምያ ፥ ከአራምመዓካ ፥ ከሱባ ፡ ሠረገላዎችንና ፡ ፈረሰኛዎችን ፡ ይቀጥሩ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡
ብር ፡ ላኩ ።

7 ፤ ሠላሳ ፡ ኹለትም ፡ ሺሕ ፡ ሠረገላዎች ፡ የመዓካንም ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቡንም ፡ ቀጠሩ ፤ መጥተውም ፡ በሜድባ ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ሰፈሩ ። የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ከየከተማዎቻቸው ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ መጡ ።

8 ፤ ዳዊትም ፡ ይህ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብንና ፡ የኀያላኑን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ላከ ።

9 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በከተማዪቱ ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ተሰለፉ ፤ የመጡትም ፡ ነገሥታት ፡ ለብቻቸው ፡
በሜዳው ፡ ላይ ፡ በሩ ።

10 ፤ ኢዮአብም ፡ በፊትና ፡ በዃላ ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ ከበበው ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ምርጥ ፡ ምርጦችን ፡ ኹሉ ፡ ለይቶ ፡
በሶርያውያን ፡ ላይ ፡ አሰለፋቸው ።

11 ፤ የቀረውንም ፡ ሕዝብ ፡ ለወንድሙ ፡ ለአቢሳ ፡ ሰጠው ፥ በዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ።

12 ፤ ርሱም ፦ ሶርያውያን ፡ ቢበረቱብኝ ፡ ርዳኝ ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ቢበረቱብኽ ፡ እረዳኻለኹ ።

13 ፤ አይዞኽ ፥ ስለ ፡ ሕዝባችንና ፡ ስለአምላካችንም ፡ ከተማዎች ፡ እንበርታ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደስ ፡ ያሠኘውን ፡
ያድርግ ፡ አለ ።

14 ፤ ኢዮአብና ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ ሕዝብ ፡ ለሰልፍ ፡ ወደሶርያውያን ፡ ፊት ፡ ቀረቡ ፥ እነርሱም ፡ ከፊቱ ፡ ሸሹ ።

15 ፤ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ሶርያውያን ፡ እንደ ፡ ሸሹ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ደግሞ ፡ ከወንድሙ ፡ ከአቢሳ ፡ ፊት ፡
ሸሹ ፥ ወደ ፡ ከተማዪቱም ፡ ገቡ ። ኢዮአብም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።

16 ፤ ሶርያውያንም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ መልእክተኛዎች ፡ ልከው ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡
የነበሩትን ፡ ሶርያውያን ፡ አስመጡ ፤ የአድርዐዛርም ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ሾፋክ ፡ በፊታቸው ፡ ነበረ ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ፥ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻግሮ ፡ መጣባቸው ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡
ተዋጋ ፤ ዳዊትም ፡ በሶርያውያን ፡ ላይ ፡ በተሰለፈ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተዋጉ ።

18 ፤ ሶርያውያንም ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፤ ዳዊትም ፡ ከሶርያውያን ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሠረገለኛዎች ፥ አርባ ፡ ሺሕም ፡
እግረኛዎች ፡ ገደለ ፥ የሰራዊቱንም ፡ አለቃ ፡ ሾፋክን ፡ ገደለ ።

19 ፤ የአድርዐዛርም ፡ ባሪያዎች ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተሸነፉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡
ታረቁ ፥ ገበሩለትም ፤ ሶርያውያንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ የዐሞንን ፡ ልጆች ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።

______ መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ። ______

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዓመት ፡ መለወጫ ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ፡ ኢዮአብ ፡ ሰራዊቱን ፡
አወጣ ፥ የዐሞንንም ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ አጠፋ ፤ መጥቶም ፡ ረባትን ፡ ከበበ ። ዳዊትም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቈይቶ ፡ ነበር ።

2 ፤ ኢዮአብም ፡ ረባትን ፡ መቶ ፡ አፈረሳት ። ዳዊትም ፡ የንጉሣቸውን ፡ ዘውድ ፡ ከራሱ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ፥ ክብደቱም ፡
አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ያኽል ፡ ነበር ፥ ክቡርም ፡ ዕንቍ ፡ ነበረበት ፥ በዳዊትም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡

አስቀመጡት ፤ ከከተማዪቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ አወጣ ።

3 ፤ በውስጧም ፡ የነበረውን ፡ ሕዝብ ፡ አውጥቶ ፡ በመጋዝና ፡ በብረት ፡ መቈፈሪያ ፡ በመጥረቢያም ፡ እንዲሠሩ ፡ አደረጋቸው ። እንዲሁም ፡ ዳዊት ፡ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ አደረገ ። ዳዊትም ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

4 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በጌዝር ፡ ላይ ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሰልፍ ፡ ኾነ ፤ ኩሳታዊውም ፡ ሴቦካይ ፡ ከራፋይም ፡ ወገን ፡ የነበረውን ፡ ሲፋይን ፡ ገደለ ።

5 ፤ ደግሞም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ የያዒርም ፡ ልጅ ፡ ኤልያናን ፡ የጦሩ ፡ የቦ ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡ መጠቅለያ ፡ የነበረውን ፡ የጌት ፡ ሰው ፡ የጎልያድን ፡ ወንድም ፡ ለሕሚን ፡ ገደለ ።

6 ፤ ደግሞ ፡ በጌት ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ፤ ከዚያም ፡ በእጁና ፡ በእግሩ ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡ ኹላኹሉ ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ጣቶች ፡ ያሉት ፡ አንድ ፡ ረዥም ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ ደግሞ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለደ ፡ ነበረ ።

7 ፤ እስራኤልንም ፡ በተገዳደረ ፡ ጊዜ ፡ የዳዊት ፡ ወንድም ፡ የሳምዓ ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ገደለው ።

8 ፤ እነዚያም ፡ በጌት ፡ ውስጥ ፡ ከራፋይም ፡ የተወለዱ ፡ ነበሩ ፤ በዳዊትም ፡ እጅ ፡ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡ ወደቁ ።

______________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ ሰይጣን[228]ም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተነሣ ፥ እስራኤልንም ፡ ይቈጥር ፡ ዘንድ ፡ ዳዊትን ፡ አንቀሳቀሰው ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ ኢዮአብንና ፡ የሕዝቡን ፡ አለቃዎች ፦ ኺዱ ፥ ከቤርሳቤሕ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ እስራኤልን ፡ ቍጠሩ ፥ ድምራቸውንም ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ አስታውቁኝ ፡ አላቸው ።

3 ፤ ኢዮአብም ፦ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በአኹኑ ፡ ላይ ፡ መቶ ፡ ዕጥፍ ፡ ይጨምር ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ኹሉ ፡ የጌታዬ ፡ ባሪያዎች ፡ አይደሉምን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጌታዬ ፡ ለምን ፡ ይሻል ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በደል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያመጣል ፡

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የንጉሡ ፡ ቃል ፡ በኢዮአብ ፡ ላይ ፡ አሸነፈ ፤ ኢዮአብም ፡ ወጥቶ ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተዘዋወረ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጣ ።

5 ፤ ኢዮአብም ፡ የቈጠራቸውን ፡ የሕዝቡን ፡ ድምር ፡ ለዳዊት ፡ ሰጠ ፤ ከእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ሚልዮን ፡ ከመቶ ፡ ሺሕ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዡ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ፤ ከይሁዳም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፡ ሰይፍ ፡ የሚመዡ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ።

6 ፤ የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ግን ፡ በኢዮአብ ፡ ዘንድ ፡ የተጠላ ፡ ነበርና ፥ ሌዊና ፡ ብንያም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አልተቈጠሩም ።

7 ፤ ከዚህም ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተቈጣ ፥ እስራኤልንም ፡ ቀሠፈ ።

8 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፦ ይህን ፡ በማድረግ ፡ እጅግ ፡ በድያለኹ ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ታላቅ ፡ ስንፍና ፡ አድርጌያለኹና ፡ የባሪያኽን ፡ ኀጢአት ፡ ታስወግድ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለዳዊት ፡ ባለራእይ ፡ ለጋድ ።

10 ፤ ኺድ ፥ ለዳዊት ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሦስቱን ፡ ነገሮች ፡ በፊትኽ ፡ አኖራለኹ ፤ አደርግብኽ ፡ ዘንድ ፡ ከነርሱ ፡ አንዱን ፡ ምረጥ ፡ ብለኽ ፡ ንገረው ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።

11 ፤ ጋድም ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ መጥቶ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የምትወድደውን ፡ ምረጥ ፤

12 ፤ የሦስት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፥ ወይም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ የጠላቶችኽ ፡ ሰይፍ ፡ እንዲያገኝኽ ፡ ከጠላቶችኽ ፡ መሰደድን ፥ ወይም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ቸነፈርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መኾንን ፥ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ማጥፋትን ፡ ምረጥ ፤ አኹንም ፡ ለላከኝ ፡ ምን ፡ እንድመልስ ፡ ተመልከት ፡ አለው ።

228 ዕብ. ፥ ሳጣን ፡ (ሰይጣን • ጠላት ፥ ባላጋራ ፥ ከሳሽ ፥ አሳጭ) ።

13 ፤ ዳዊትም ፡ ጋድን ፦ እጅግ ፡ ተጨንቄያለኹ ፤ ምሕረቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ልውደቅ ፤ በሰው ፡ እጅ ፡ ግን ፡ አልውደቅ ፡ አለው ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቸነፈርን ፡ ሰደደ ፤ ከእስራኤልም ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ወደቁ ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መልአክን ፡ ሰደደ ፤ ሊያጠፋትም ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይቶ ፡ ስለ ፡ ክፉው ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ፥ የሚያጠፋውንም ፡ መልአክ ፦ በቃኽ ፤ አኹን ፡ እጅኽን ፡ መልስ ፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

16 ፤ ዳዊትም ፡ ዐይኖቹን ፡ አንሥቶ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፥ የተመዘዘም ፡ ሰይፍ ፡ በእጁ ፡ ኾኖ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተዘርግቶ ፡ አየ ። ዳዊትም ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ በግንባራቸው ፡ ተደፉ ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ እግዚአብሔርን ፦ ሕዝቡ ፡ ይቈጠር ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝኹ ፡ እኔ ፡ አይደለኹምን ፧ የበደልኹና ፡ ክፉ ፡ የሠራኹ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እነዚህ ፡ በጎች ፡ ግን ፡ ምን ፡ አደርገዋል ፧ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ እጅኽ ፡ በእኔና ፡ በአባቴ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ትኹን ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ይቀሠፍ ፡ ዘንድ ፡ በሕዝብኽ ፡ ላይ ፡ አትኹን ፡ አለው ።

18 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ዳዊት ፡ ወጥቶ ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለዳዊት ፡ እንዲነግረው ፡ ጋድን ፡ አዘዘው ።

19 ፤ ዳዊትም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንደተናገረው ፡ እንደ ፡ ጋድ ፡ ነገር ፡ ወጣ ።

20 ፤ ኦርናም ፡ ዘወር ፡ ብሎ ፡ መልአኩን ፡ አየ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ አራቱ ፡ ልጆቹ ፡ ተሸሸጉ ፤ ኦርናም ፡ ስንዴ ፡ ያበራይ ፡ ነበር ።

21 ፤ ዳዊትም ፡ ወደ ፡ ኦርና ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ኦርና ፡ ተመልክቶ ፡ ዳዊትን ፡ አየ ፤ ከዐውድማውም ፡ ወጥቶ ፡ ዳዊትን ፡ እጅ ፡ ሊነሣ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፋ ።

22 ፤ ዳዊትም ፡ ኦርናን ፦ በላዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ የዐውድማ ፡ ስፍራ ፡ ስጠኝ ፤ በሙሉ ፡ ዋጋ ፡ ስጠኝ ፤ መቅሠፍቱን ፡ ከሕዝቡ ፡ ይከለከላል ፡ አለው ።

23 ፤ ኦርናም ፡ ዳዊትን ፦ ለአንተ ፡ ውሰደው ፥ ጌታዬ ፡ ንጉሡም ፡ ደስ ፡ የሚያሠኘውን ፡ ያድርግ ፤ እንሆ ፥ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሬዎቹን ፥ ለዕንጨትም ፡ የዐውድማውን ፡ ዕቃ ፥ ከእኽልም ፡ ቍርባን ፡ ስንዴውን ፡ እሰጥኻለኹ ፤ ዅሉን ፡ እሰጣለኹ ፡ አለው ።

24 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ኦርናን ፦ አይደለም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ለአንተ ፡ ያለውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጥቼ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በከንቱ ፡ አላቀርብምና ፡ በሙሉ ፡ ዋጋ ፡ እገዛዋለኹ ፡ አለው ።

25 ፤ ዳዊትም ፡ ስለ ፡ ስፍራው ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ወርቅ ፡ በሚዛን ፡ ለኦርና ፡ ሰጠው ።

26 ፤ ዳዊትም ፡ በዚያ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ጠራ ፤ ከሰማይም ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ በሚኾነው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ በእሳት ፡ መለሰለት ።

27 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መልአኩን ፡ አዘዘው ፥ ሰይፉንም ፡ በአፎቱ ፡ ከተተው ።

28 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ እንደ ፡ መለሰለት ፡ ዳዊት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፥ በዚያ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ።

29 ፤ ሙሴም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሠራት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያና ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነው ፡ መሠዊያ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በገባዖን ፡ ባለው ፡ በኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ነበሩ ።

30 ፤ ዳዊት ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፡ ሰይፍ ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ወደዚያ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ።

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡— ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ነው ፥ ይህም ፡ ለእስራኤል ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነው ፡
መሠዊያ ፡ ነው ፡ አለ ።

2 ፤ ዳዊትም ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ የነበሩትን ፡ መጻተኛዎች ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡
ለመሥራት ፡ የሚወቀሩትን ፡ ድንጋዮች ፡ ይወቅሩ ፡ ዘንድ ፡ ጠራቢዎችን ፡ አኖረ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ለበሮቹ ፡ ሳንቃ ፡ ለሚኾኑ ፡ ለምስማርና ፡ ለመጠረቂያ ፡ ብዙ ፡ ብረት ፥ ከብዛቱም ፡ የተነሣ ፡ የማይመዘን ፡
ናስ ፡ አዘጋጀ ።

4 ፤ ሲዶናውያንና ፡ የጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ የዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ያመጡ ፡ ነበርና ፥ ቍጥር ፡ የሌላቸውን ፡
የዝግባ ፡ ዕንጨቶች ፡ አዘጋጀ ።

5 ፤ ዳዊትም ፡— ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ታናሽና ፡ ለጋ ፡ ብላቴና ፡ ነው ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ የሚሠራው ፡ ቤት ፡ እጅግ ፡
ማለፊያና ፡ በአገሩ ፡ ዅሉ ፡ ስሙና ፡ ክብሩ ፡ እንዲጠራ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፤ ስለዚህ ፥ አዘጋጅለታለኹ ፡
አለ ። ዳዊትም ፡ ሳይሞት ፡ አስቀድሞ ፡ ብዙ ፡ አዘጋጀ ።

6 ፤ ልጁንም ፡ ሰሎሞንን ፡ ጠርቶ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘው ።

7 ፤ ዳዊትም ፡ ሰሎሞንን ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ለአምላኬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡
በልቤ ፡ ዐስቤ ፡ ነበር ።

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፡— እጅግ ፡ ደም ፡ አፍሰኻል ፥ ታላቅም ፡
ሰልፍ ፡ አድርገኻል ፤ በፊቴ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ደም ፡ አፍሰኻልና ፥ ለስሜ ፡ ቤት ፡ አትሠራም ።

9 ፤ እንሆ ፥ የዕረፍት ፡ ሰው ፡ የሚኾን ፡ ልጅ ፡ ይወለድልኻል ፤ በዙሪያው ፡ ካሉ ፡ ከጠላቶቹ ፡ ዅሉ ፡
አሳርፈዋለኹ ፤ ስሙ ፡ ሰሎሞን ፡ ይባላልና ፥ በዘመኑም ፡ ሰላምንና ፡ ጸጥታን ፡ ለእስራኤል ፡ እሰጣለኹ ።

10 ፤ ርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ይሠራል ፥ ልጅም ፡ ይኾነኛል ፥ እኔም ፡ አባት ፡ እኾነዋለኹ ፤ የመንግሥቱንም ፡ ዙፋን ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለዘለዓለም ፡ አጸናለኹ ።

11 ፤ አኹንም ፥ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፤ ስለ ፡ አንተም ፡ እንደተናገረው ፡
ያከናውንልኽ ፥ የአምላክኽንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሥራ ።

12 ፤ ብቻ ፡ የአምላክኽን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብንና ፡ ማስተዋልን ፡
ይስጥኽ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ያሠልጥንኽ ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ሙሴን ፡ ያዘዘውን ፡ ሥርዐትና ፡ ፍርድ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ብትጠነቀቅ ፡ በዚያን ፡
ጊዜ ፡ ይከናወንልኻል ፤ አይዞኽ ፥ በርታ ፤ አትፍራ ፥ አትደንግጥም ።

14 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ በድኽነቴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡ ወርቅና ፡ አንድ ፡ ሚልዮን ፡
መክሊት ፡ ብር ፥ ሚዛንም ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ናስና ፡ ብረት ፡ አዘጋጀኹ ፤ ደግሞም ፡ ዕንጨትና ፡ ድንጋዮች ፡
አዘጋጀኹ ፥ አንተም ፡ ከዚያ ፡ በላይ ፡ ጨምር ።

15 ፤ ባንተም ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ሠራተኛዎች ፥ ድንጋይና ፡ ዕንጨት ፡ ወቃሪዎችና ፡ ጠራቢዎች ፥ ሥራውንም ፡ ዅሉ ፡
ለማድረግ ፡ ጠቢባን ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ አሉ ።

16 ፤ የሚሠሩበት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ናስና ፡ ብረት ፡ ቍጥር ፡ የለውም ፤ ተነሥተኽ ፡ ሥራ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡
ጋራ ፡ ይኹን ።

17 ፤ ዳዊትም ፡ ደግሞ ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፡ ያግዙ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዛቸው ።

18 ፤ አምላካችኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ አይደለምን ፧ በምድርም ፡ የሚቀመጡትን ፡ በእጄ ፡ አሳልፎ ፡
ሰጥቷልና ፥ ምድርም ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ተገዝታለችና ፥ በዙሪያችኹ ፡ ዅሉ ፡ ዕረፍትን ፡ ሰጥቷችኋል ።

19 ፤ አኹንም ፡ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ልባችኹንና ፡ ነፍሳችኹን ፡

ስጡ ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ ወደሚሠራው ፡ ቤት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ታቦትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ታመጡ ፡ ዘንድ ፡ ተነሥታችኹ ፡ የአምላካን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅደስ ፡ ሥሩ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ።

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ በሸመገለ ፡ ጊዜ ፥ ዕድሜንም ፡ በጠገበ ፡ ጊዜ ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አነገሠው ።

2 ፤ የእስራኤልንም ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፥ ካህናቱንም ፥ ሌዋውያኑንም ፡ ሰበሰበ ።

3 ፤ ሌዋውያንም ፡ ከሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ዠምሮ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ተቈጠሩ ፤ ቍጥራቸው ፡ በየንዳንዱ ፡ ነፍስ ፡ ወከፍ ፡
ሠላሳ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ነበረ ።

4 ፤ ከነዚህም ፡ ውስጥ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ የሚያሠሩት ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ነበሩ ፤ ስድስቱ ፡ ሺሕም ፡
አለቃዎችና ፡ ፈራጆች ፡ ነበሩ ።

5 ፤ አራቱ ፡ ሺሕም ፡ በረኛዎች ፡ ነበሩ ፤ አራቱ ፡ ሺሕም ፡ ለምስጋና ፡ በተሠሩት ፡ በዜማ ፡ ዕቃዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡
ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

6 ፤ ዳዊትም ፡ እንደ ፡ ሌዊ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ጌድሶንና ፡ እንደ ፡ ቀአት ፡ እንደ ፡ ሜራሪም ፡ በየሰሞናቸው ፡ ከፈላቸው ።

7 ፤ ከጌድሶናውያን ፡ ለአዳንና ፡ ሰሜኢ ፡ ነበሩ ።

8 ፤ የለአዳን ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሒኤል ፥ ዜቶም ፥ ኢዮኤል ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

9 ፤ የሰሜኢ ፡ ልጆች ፡ ሰሎሚት ፥ ሐዝኤል ፥ ሀራን ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ። እነዚህ ፡ የለአዳን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡
ነበሩ ።

10 ፤ የሰሜኢ ፡ ልጆች ፡ ኢኢት ፥ ዚዛ ፥ የዑስ ፥ በሪዐ ፡ ነበሩ ። እነዚህ ፡ አራቱ ፡ የሰሜኢ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

11 ፤ አለቃው ፡ ኢኢት ፡ ነበረ ፤ ኹለተኛው ፡ ዚዛ ፡ ነበረ ፤ የዑስና ፡ በሪዐ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡
አልነበሯቸውም ፤ ስለዚህ ፥ እንደ ፡ አንድ ፡ አባት ፡ ቤት ፡ ኾነው ፡ ተቈጠሩ ።

12 ፤ የቀአት ፡ ልጆች ፡ ዕምበረም ፥ ይስዓር ፥ ኬብሮን ፥ ዑዝኤል ፡ አራት ፡ ነበሩ ።

13 ፤ የዕምበረም ፡ ልጆች ፡ አሮንና ፡ ሙሴ ፡ ነበሩ ፤ አሮንም ፡ ከዅሉ ፡ በላይ ፡ የተቀደሰ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ተለየ ፥ ርሱና ፡
ልጆቹ ፥ ለዘለዓለም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያጥንና ፡ ያገለግል ፡ ዘንድ ፥ በስሙም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይባርክ ፡ ዘንድ ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ የሙሴ ፡ ልጆች ፡ በሌዊ ፡ ነገድ ፡ ተቈጠሩ ።

15 ፤ የሙሴ ፡ ልጆች ፡ ጌርሳምና ፡ አልዓዛር ፡ ነበሩ ።

16 ፤ የጌርሳም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ሱባኤል ፡ ነበረ ።

17 ፤ የአልዓዛርም ፡ ልጆች ፡ አለቃ ፡ ረዓብያ ፡ ነበረ ፤ አልዓዛርም ፡ ሌላዎች ፡ ልጆች ፡ አልነበሩትም ፤ የረዓብያ ፡ ልጆች ፡
እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ።

18 ፤ የይስዓር ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ሰሎሚት ፡ ነበረ ።

19 ፤ የኬብሮን ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሪያ ፥ ኹለተኛው ፡ አማርያ ፥ ሦስተኛው ፡ የሕዚኤል ፥ አራተኛው ፡ ይቅምዓም ፡
ነበሩ ።

20 ፤ የዑዝኤል ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ሚካ ፥ ኹለተኛው ፡ ይሺያ ፡ ነበሩ ።

21 ፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ሞሖሊና ፡ ሙሲ ፡ ነበሩ ። የሞሖሊ ፡ ልጆች ፡ አልዓዛርና ፡ ቂስ ፡ ነበሩ ።

22 ፤ አልዓዛርም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ብቻ ፡ እንጂ ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ሳይወልድ ፡ ሞተ ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ የቂስ ፡
ልጆች ፡ አገቧቸው ።

23 ፤ የሙሲ ፡ ልጆች ፡ ሞሖሊ ፥ ዔደር ፥ ኢያሪሙት ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

24 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ በሠሩ ፡ ከኻያ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ዠምሮ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ በነበሩ ፡ በያንዳንዳቸው ፡ በስማቸው ፡ በተቈጠሩት ፡ ላይ ፡ የአባቶች ፡ ቤት ፡ አለቃዎች ፡ የኾኑት ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ።

25 ፤ ዳዊትም ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥቷል ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይቀመጣል ።

26 ፤ ሌዋውያንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ማደሪያውንና ፡ የማገልገያውን ፡ ዕቃ ፡ ዅሉ ፡ አይሸከሙም ፡ አለ ።

27 ፤ በመጨረሻውም ፡ በዳዊት ፡ ትእዛዝ ፡ ከኻያ ፡ ዓመት ፡ ዕድሜ ፡ ዠምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉት ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ ተቈጠሩ ።

28 ፤ ሥራቸውም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በያደባባዩና ፡ በየጓዳው ፡ ውስጥ ፡ ለማገልገል ፤ ቅዱሱንም ፡ ዕቃ ፡ ዅሉ ፡ ለማንጻት ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ለመሥራት ፡ ከአሮን ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበረ ።

29 ፤ ደግሞም ፡ ገጸ ፡ ኅብስት ፤ ሥሥ ፡ ቂጣም ፡ ቢኾን ፤ በምጣድም ፡ ቢጋገር ፤ ቢለወስም ፤ ለእኽል ፡ ቍርባን ፡ በኾነው ፡ በመልካሙ ፡ ዱቄት ፡ በመስፈሪያና ፡ በልክ ፡ ዅሉ ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

30 ፤ ሥራቸውም ፡ በየጧቱና ፡ በየማታው ፡ ቆመው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማመስገንና ፡ ለማክበር ፤

31 ፤ በየሰንበታቱም ፡ በየመባቻዎቹም ፡ በየበዓላቱም ፡ እንደ ፡ ሥርዐቱ ፡ ቍጥር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዘወትር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ዅሉ ፡ ለማቅረብ ፤

32 ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ የመገናኛውን ፡ ድንኳን ፡ ሥርዐት ፡ የመቅደሱንም ፡ ሥርዐት ፡ የወንድሞቻቸውንም ፡ የአሮንን ፡ ልጆች ፡ ሥርዐት ፡ ለመጠበቅ ፡ ነበረ ።

______________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፤ ምዕራፍ ፡ 24 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ሰሞን ፡ ይህ ፡ ነው ። የአሮን ፡ ልጆች ፡ ናዳብ ፤ አብዩድ ፤ አልዓዛር ፤ ኢታምር ፡ ነበሩ ።

2 ፤ ናዳብና ፡ አብዩድ ፡ ግን ፡ ልጆች ፡ ሳይወልዱ ፡ ከአባታቸው ፡ በፊት ፡ ሞቱ ፤ አልዓዛርና ፡ ኢታምርም ፡ ካህናት ፡ ኾኑ ።

3 ፤ ዳዊትም ፡ ከአልዓዛር ፡ ልጆች ፡ ከሳዶቅ ፡ ጋራ ፤ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ ከአቢሜሌክ ፡ ጋራ ፡ ኾኖ ፡ እንደ ፡ አገልግሎታቸው ፡ ሥርዐት ፡ ከፍሎ ፡ መደባቸው ።

4 ፤ የአልዓዛርም ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ በልጠው ፡ ተገኙ ፤ እንዲህም ፡ ተመደቡ ፤ ከአልዓዛር ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፤ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ስምንት ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

5 ፤ ከአልዓዛርና ፡ ከኢታምርም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ የመቅደሱና ፡ የእግዚአብሔር ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩና ፤ እነዚህና ፡ እነዚያ ፡ እንዲህ ፡ በዕጣ ፡ ተመደቡ ።

6 ፤ ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ የናትናኤል ፡ ልጅ ፡ ጸሓፊው ፡ ሸማያ ፡ በንጉሡና ፡ በአለቃዎቹ ፡ ፊት ፤ በካህኑ ፡ በሳዶቅና ፡ በአብያታርም ፡ ልጅ ፡ በአቢሜሌክ ፡ ፊት ፤ በካህናቱና ፡ በሌዋውያኑ ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ፊት ፡ ጻፋቸው ፤ አንዱንም ፡ የአባት ፡ ቤት ፡ ለአልዓዛር ፤ አንዱንም ፡ ለኢታምር ፡ ጻፈ ።

7 ፤ መዠመሪያውም ፡ ዕጣ ፡ ለዮአሪብ ፡ ወጣ ፤ ኹለተኛው ፡ ለዮዳዔ[229] ፤

8 ፤ ሦስተኛው ፡ ለካሪም ፤

9 ፤ አራተኛው ፡ ለሥዖሪም ፤ ዐምስተኛው ፡ ለመልክያ ፤

10 ፤ ስድስተኛው ፡ ለሚያሚን ፤ ሰባተኛው ፡ ለአቆስ ፤

11 ፤ ስምንተኛው ፡ ለአብያ ፤ ዘጠነኛው ፡ ለኢያሱ ፤

229ዕብ. ፤ ይዳዕያሀ ፡ (ይዳዕ ፡ እግዚእ • ጌታ ፡ ዐወቀ) ።

12 ፤ ዐሥረኛው ፡ ለሴኬንያ ፥ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ለኤልያሴብ ፥ ዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ለያቂም ፥

13 ፤ ዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ለአፓ ፥ ዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ለየሼብአብ ፥

14 ፤ ዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ለቢልጋ ፥ ዐሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ለኢሜር ፥

15 ፤ ዐሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ለኤዚር ፥ ዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ለሃፊጼጽ ፥

16 ፤ ዐሥራ ፡ ዘጠነኛው ፡ ለፈታያ ፥

17 ፤ ኻያኛው ፡ ለኤዜቄል ፥ ኻያ ፡ አንደኛው ፡ ለያኪን ፥ ኻያ ፡ ኹለተኛው ፡ ለጋሙል ፥

18 ፤ ኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ለድላያ ፥ ኻያ ፡ አራተኛው ፡ ለመዓዝያ ።

19 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘ ፥ አባታቸው ፡ አሮን ፡ እንደ ፡ ሰጣቸው ፡ ሥርዐት ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚገቡበት ፡ የአገልግሎታቸው ፡ ሥርዐት ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

20 ፤ ከቀሩትም ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፤ ከዕምበረም ፡ ልጆች ፡ ሱባኤል ፤ ከሱባኤል ፡ ልጆች ፡ ዬሕድያ ፤

21 ፤ 22 ፤ ከረዓብያ ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሺያ ፤ ከይስዓራውያን ፡ ሰሎሚት ፤ ከሰሎሚት ፡ ልጆች ፡ ያሐት ፤

23 ፤ ከኬብሮንም ፡ ልጆች ፡ አለቃው ፡ ይሪያ ፥ ኹለተኛው ፡ አማርያ ፥ ሦስተኛው ፡ የሕዚኤል ፥ አራተኛው ፡ ይቀምዓም ፤

24 ፤ የዑዝኤል ፡ ልጅ ፡ ሚካ ፤

25 ፤ የሚካ ፡ ልጅ ፡ ሻሚር ፤ የሚካ ፡ ወንድም ፡ ይሺያ ፤

26 ፤ ከይሺያ ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስ ፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ሞሖሊ ፥ ሙሲ ፤ ከያዝያ ፡ ልጅ ፡ በኖ ፤

27 ፤ የሜራሪ ፡ ልጆች ፤ ከያዝያ ፡ በኖ ፥ ሾሃም ፥ ዘኩር ፥ ዔብሪ ፤

28 ፤ ከሞሖሊ ፡ አልዓዛር ፥ ርሱም ፡ ልጆች ፡ አልነበሩት ፤

29 ፤ ከቂስ ፤ የቂስ ፡ ልጅ ፡ ይረሕምኤል ፤ የሙሲም ፡ ልጆች ፤ ሞሖሊ ፥ ዔዳር ፥ ኢያሪሙት ።

30 ፤ እነዚህ ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ የሌዋውያን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

31 ፤ እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊትና ፡ በሳዶቅ ፡ በአቢሜሌክም ፡ በሌዋውያንና ፡ በካህናት ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡
አለቃዎች ፡ ፊት ፥ ታላቁም ፡ እንደ ፡ ታናሹ ፥ እንደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ እንደ ፡ አሮን ፡ ልጆች ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ።

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ ዳዊትና ፡ የሰራዊቱ ፡ አለቃዎችም ፡ ከአሣፍና ፡ ከኤማን ፡ ከኤዶታም ፡ ልጆች ፡ በመሰንቆና ፡ በበገና ፡ በጸናጽልም ፡
ትንቢት ፡ የሚናገሩትን ፡ ሰዎች ፡ ለማገልገል ፡ ለዩ ፤ በአገልግሎታቸውም ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ከአሣፍ ፡ ልጆች ፤ ዘኩር ፥ ዮሴፍ ፥ ነታንያ ፥ አሽርኤላ ፤ እነዚህ ፡ የአሣፍ ፡ ልጆች ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ትንቢት ፡
ከተናገረው ፡ ከአሣፍ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ ከኤዶታም ፡ የኤዶታም ፡ ልጆች ፤ ጎዶልያስ ፥ ጽሪ ፥ የሻያ ፥ ሰሜኢ ፥ ሐሸብያ ፥ መቲትያ ፥ እነዚህ ፡ ስድስቱ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋናና ፡ ክብር ፡ በመሰንቆ ፡ ትንቢት ፡ ከተናገረው ፡ ከአባታቸው ፡ ከኤዶታም ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ከኤማን ፡ የኤማን ፡
ልጆች ፤ ቡቅያ ፥ መታንያ ፥ ዓዛርዔል ፥ ሱባኤል ፥ ኢያሪሙት ፥ ሐናንያ ፥ ሐናኒ ፥ ኤልያታ ፥ ጊዶልቲ ፥ ሮማንቲዔዘር ፥ ዮ
ሽብቃሻ ፥ መሎቲ ፥ ሆቲር ፥ መሐዝዮት ፤

5 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ከፍ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የንጉሡ ፡ ባለራእይ ፡ የኾነው ፡
የኤማን ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ። እግዚአብሔርም ፡ ለኤማን ፡ ዐሥራ ፡ አራት ፡ ወንዶች ፡ ልጆችንና ፡ ሦስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡
ሰጠው ።

6 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በጸናጽልና ፡ በበገና ፡ በመሰንቆም ፡ ይዘምሩ ፡ ዘንድ ፥ በእግዚአብሔርም ፡
ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ ከአባታቸው ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበሩ ፤ አሳፍም ፡ ኤዶታምም ፡ ኤማንም ፡ ከንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡
በታች ፡ ነበሩ ።

7 ፤ የብልኀተኛዎቹም ፡ ቍጥር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ ከሚያውቁ ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ጋራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡
ሰማንያ ፡ ስምንት ፡ ነበረ ።

8 ፤ ኹሉም ፡ ተካክለው ፥ ታናሹ ፡ እንደ ፡ ታላቁ ፥ አስተማሪውም ፡ እንደ ፡ ተማሪው ፥ ለሰሞናቸው ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

9 ፤ የፊተኛው ፡ ዕጣ ፡ ከአሳፍ ፡ ወገን ፡ ለነበረው ፡ ለዮሴፍ ፡ ወጣ ፤ ኹለተኛው ፡ ለጎዶልያስ ፡ ወጣ ፤ ርሱ ፡
ወንድሞቹም ፡ ልጆቹም ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ፤

10 ፤ ሦስተኛው ፡ ለዘኩር ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

11 ፤ አራተኛው ፡ ለይጽሪ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

12 ፤ ዐምስተኛው ፡ ለነታንያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

13 ፤ ስድስተኛው ፡ ለቡቅያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

14 ፤ ሰባተኛው ፡ ለይሽርኤል ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

15 ፤ ስምንተኛው ፡ ለየሻያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

16 ፤ ዘጠነኛው ፡ ለመታንያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

17 ፤ ዐሥረኛው ፡ ለሰሜኢ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

18 ፤ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ለዓዛርኤል ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

19 ፤ ዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ለሐሸብያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

20 ፤ ዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ለሱባኤል ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

21 ፤ ዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ለመቲትያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

22 ፤ ዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ለኢያሪሙት ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

23 ፤ ዐሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ለሐናንያ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

24 ፤ ዐሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ለዮሽብቃሻ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

25 ፤ ዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ለሐናኒ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

26 ፤ ዐሥራ ፡ ዘጠነኛው ፡ ለመሎቲ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

27 ፤ ኻያኛው ፡ ለኤልያታ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

28 ፤ ኻያ ፡ አንደኛው ፡ ለሆቲር ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

29 ፤ ኻያ ፡ ኹለተኛው ፡ ለጊዶልቲ ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

30 ፤ ኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ለመሐዚዮት ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፤

31 ፤ ኻያ ፡ አራተኛው ፡ ለሮማንቲዔዘር ፡ ለልጆቹም ፡ ለወንድሞቹም ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፡ ወጣ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ።

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ በረኛዎችም ፡ እንደዚህ ፡ ተመደቡ ፤ ከቆሬያውያን ፡ ከአሳፍ ፡ ልጆች ፡ የቆሬ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ።

2 ፤ ሜሱላም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በኵሩ ፡ ዘካርያስ ፥ ኹለተኛው ፡ ይዲኤል ፥ ሦስተኛው ፡ የዛባት ፥

3 ፤ አራተኛው ፡ የትኒኤል ፥ ዐምስተኛው ፡ ዔላም ፥ ስድስተኛው ፡ ይሆሐናን ፥ ሰባተኛው ፡ ኤሊሆዔናይ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ባርኮታልና ፥ ዖቤድኤዶም ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ በኵሩ ፡ ሸማያ ፥ ኹለተኛው ፡ ዮዛባት ፥ ሦስተኛው ፡ ኢዮአስ ፥ አራተኛው ፡ ሣካር ፥ ዐምስተኛው ፡ ናትናኤል ፥

5 ፤ ስድስተኛው ፡ ዓሚኤል ፥ ሰባተኛው ፡ ይሳኮር ፥ ስምንተኛው ፡ ፒላቲ ።

6 ፤ ለልጁም ፡ ለሸማያ ፡ ደግሞ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱለት ፤ ጽኑዓንም ፡ ኀያላን ፡ ነበሩና ፥ በአባታቸው ፡ ቤት ፡ ሠለጠኑ ።

7 ፤ ለሸማያ ፡ ልጆች ፡ ዖትኒ ፥ ራፋኤል[230] ፥ ዖቤድ ፥ ወንድሞቹም ፡ ኀያላን ፡ የነበሩ ፡ ኤልዛባድ ፥ ኤልሁ[231] ፥ ሰማክያ ።

8 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የዖቤድኤዶም ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ፤ እነርሱም ፡ ልጆቻቸውም ፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ለማገልገል ፡ ኀያላን ፡ የነበሩ ፡ የዖቤድኤዶም ፡ ልጆች ፡ ስድሳ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

9 ፤ ለሜሱላም ፡ ኀያላን ፡ የነበሩ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ልጆችና ፡ ወንድሞች ፡ ነበሩት ።

10 ፤ ከሜራሪም ፡ ልጆች ፡ ለነበረው ፡ ለሖሳ ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፤ አለቃውም ፡ ሽምሪ ፡ ነበረ ፤ በኵር ፡ አልነበረም ፥ አባቱ ፡ ግን ፡ አለቃ ፡ አደረገው ፤

11 ፤ ኹለተኛውም ፡ ኬልቅያስ ፥ ሦስተኛው ፡ ጥበልያ ፥ አራተኛው ፡ ዘካርያስ ፡ ነበረ ፤ የሖሳ ፡ ልጆችና ፡ ወንድሞች ፡ ኹሉ ፡ ዐሥራ ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ።

12 ፤ እንደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ኾነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ የበረኛዎች ፡ የአለቃዎች ፡ ሰሞነኛዎች ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ።

13 ፤ በበሩም ፡ ኹሉ ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ታናሹና ፡ ታላቁ ፡ ተካክለው ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

14 ፤ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ዕጣ ፡ ለሰሌምያ ፡ ወደቀ ። ለልጁም ፡ ብልኀ ፡ መካር ፡ ለኾነው ፡ ለዘካርያስ ፡ ዕጣ ፡ ጣሉ ፤ ዕጣውም ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ወጣ ።

15 ፤ ለዖቤድኤዶም ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፥ ለልጆቹም ፡ ለዕቃ ፡ ቤቱ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ።

16 ፤ ለሰፊንና ፡ ለሖሳ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፥ በዐቀበቱም ፡ መንገድ ፡ ባለው ፡ በሻሌኬት ፡ በር ፡ በኩል ፡ ጥበቃ ፡ ከጥበቃ ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ።

17 ፤ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ሌዋውያን ፡ ነበሩ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ለየዕለቱ ፡ አራት ፥ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ለየዕለቱ ፡ አራት ፥ ለዕቃ ፡ ቤቱም ፡ ኹለት ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

18 ፤ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ በፈርባር ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ አራት ፥ በፈርባርም ፡ አጠገብ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

19 ፤ ከቆሬና ፡ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡ የነበሩ ፡ የበረኛዎች ፡ ሰሞን ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

20 ፤ ከሌዋውያን ፡ አኪያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚኾኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብትና ፡ በንዋየ ፡ ቅድሳቱ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ።

21 ፤ የለአዳን ፡ ልጆች ፤ ለለአዳን ፡ የኾኑ ፡ የጌድሶናውያን ፡ ልጆች ፥ ለጌድሶናዊ ፡ ለለአዳን ፡ የኾኑ ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ይሒኤሊ ፤

22 ፤ የይሒኤሊ ፡ ልጆች ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሚኾኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ ዜቶም ፥ ወንድሙም ፡ ኢዮኤል ።

23 ፤ ከዕምበረማውያን ፥ ከይስዓራውያን ፥ ከኬብሮናውያን ፥ ከዑዝኤላውያን ፤

24 ፤ የሙሴ ፡ ልጅ ፡ የጌርሳም ፡ ልጅ ፡ ሱባኤል ፡ በቤተ ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ።

25 ፤ ወንድሞቹም ፤ ከአልዓዛር ፡ ልጁ ፡ ረዓብያ ፥ ልጁም ፡ የሻያ ፥ ልጁም ፡ ኢዮራም ፥ ልጁም ፡ ዝክሪ ፥ ልጁም ፡ ሰሎሚት ፡ መጡ ።

---

230 ዕብ. ፥ ርፋኤል ፡ (ረፍአ ፡ አምላክ • አምላክ ፡ ፈወሰ ፥ ጠገነ) ።
231 ዕብ. ፥ ኤሊሁ ፡ (አምላኩ) ።

26 ፤ ይህ ፡ ሰሎሚትና ፡ ወንድሞቹ ፡ ንጉሡ ፡ ዳዊትና ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ ሻለቃዎችና ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፡ የሰራዊቱም ፡ አለቃዎች ፥ በቀደሱት ፡ በንዋየ ፡ ቅድሳቱ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ።

27 ፤ በሰልፍም ፡ ከተገኘው ፡ ምርኮ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለማበጀት ፡ ቀደሱ ።

28 ፤ ባለራእዩም ፡ ሳሙኤል ፥ የቂስም ፡ ልጅ ፡ ሳኦል ፥ የኔርም ፡ ልጅ ፡ አበኔር ፥ የጽሩያም ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ የቀደሱት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ኹሉ ፡ ከሰሎሚትና ፡ ከወንድሞቹ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ነበረ ።

29 ፤ ከይስዓራውያን ፡ ከናንያና ፡ ልጆቹ ፡ ሹማምትና ፡ ፈራጆች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ በውጭው ፡ ሥራ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ።

30 ፤ ከኬብሮናውያን ፡ ሐሸብያና ፡ ወንድሞቹ ፥ ጽኑዓን ፡ የነበሩት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ለንጉሡም ፡ አገልግሎት ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ።

31 ፤ ከኬብሮናውያንም ፡ እንደ ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ ትውልዶች ፡ የኬብሮናውያን ፡ አለቃ ፡ ይርያ ፡ ነበረ ። ዳዊት ፡ በነገሠ ፡ በአርባኛው ፡ ዓመት ፡ ይፈልጓቸው ፡ ነበር ፤ በእነርሱም ፡ መካከል ፡ በገለዓድ ፡ ኢያዜር ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ተገኙ ፤

32 ፤ ወንድሞቹም ፡ ጽኑዓን ፡ የነበሩት ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ። ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጕዳይ ፡ ኹሉና ፡ ለንጉሡ ፡ ጕዳይ ፡ በሮቤላውያንና ፡ በጋዳውያን ፡ በምናሴም ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ አደረጋቸው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ።

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎችና ፡ የሺሕ ፡ አለቃዎች ፡ የመቶ ፡ አለቃዎችም ፡ በክፍሎች ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ንጉሡን ፡ ያገለገሉትም ፡ ሹማምት ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸው ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡ ክፍሎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ኾነው ፡ በዓመት ፡ ወራት ፡ ኹሉ ፡ በየወሩ ፡ ይገቡና ፡ ይወጡ ፡ ነበር ።

2 ፤ ለመዠመሪያው ፡ ወር ፡ በአንደኛው ፡ ክፍል ፡ ላይ ፡ የዘብድኤል ፡ ልጅ ፡ ያሾብዓም ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

3 ፤ ርሱ ፡ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ ነበረ ፤ ለመዠመሪያው ፡ ወር ፡ በጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ ነበር ።

4 ፤ በኹለተኛውም ፡ ወር ፡ ክፍል ፡ ላይ ፡ አሖሐዊው ፡ ዱዲ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

5 ፤ ለሦስተኛው ፡ ወር ፡ ሦስተኛው ፡ የጭፍራ ፡ አለቃ ፡ የካህኑ ፡ የዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በናያስ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

6 ፤ ይህ ፡ በናያስ ፡ በሠላሳው ፡ መካከል ፡ ኀያል ፡ ኾኖ ፡ በሠላሳው ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ልጁ ፡ ዓሚዛባድ ፡ ነበረ ።

7 ፤ ለአራተኛው ፡ ወር ፡ አራተኛው ፡ አለቃ ፡ የኢዮአብ ፡ ወንድም ፡ ዐሳሄል ፥ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ልጁ ፡ ዝባድያ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበር ።

8 ፤ ለዐምስተኛው ፡ ወር ፡ ዐምስተኛው ፡ አለቃ ፡ ይዝራዊው ፡ ሸምሁት ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

9 ፤ ለስድስተኛው ፡ ወር ፡ ስድስተኛው ፡ አለቃ ፡ የቴቁሐዊው ፡ የዒስካ ፡ ልጅ ፡ ዒራስ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

10 ፤ ለሰባተኛው ፡ ወር ፡ ሰባተኛው ፡ አለቃ ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ የኾነ ፡ ፍሎናዊው ፡ ሴሌስ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

11 ፤ ለስምንተኛው ፡ ወር ፡ ስምንተኛው ፡ አለቃ ፡ ከዛራውያን ፡ የነበረው ፡ ኩሳታዊው ፡ሲቦካይ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

12 ፤ ለዘጠነኛው ፡ ወር ፡ ዘጠነኛው ፡ አለቃ ፡ ከብንያማውያን ፡ የነበረው ፡ ዓናቶታዊው ፡ አቢዔዜር ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

13 ፤ ለዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ዐሥረኛው ፡ አለቃ ፡ ከዛራውያን ፡ የነበረው ፡ ነጦፋዊው ፡ ኖኤሬ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

14 ፤ ለዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ አለቃ ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ የነበረው ፡ ጲርዓቶናዊው ፡ በናያስ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

15 ፤ ለዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ ዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ አለቃ ፡ ከጎቶንያል ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ ነጦፋዊው ፡ ሔልዳይ ፡ ነበረ ፤ በርሱም ፡ ክፍል ፡ ኻያ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጭፍራ ፡ ነበረ ።

16 ፤ በእስራኤልም ፡ ነገዶች ፡ ላይ ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፡ በሮቤላውያን ፡ ላይ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ አለቃ ፡ ነበረ ፤ በስምዖናውያን ፡ የመዓካ ፡ ልጅ ፡ ሰፋጥያስ ፤

17 ፤ በሌዊ ፡ ላይ ፡ የቀሙኤል ፡ ልጅ ፡ ሐሸቢያ ፤

18 ፤ በአሮን ፡ ላይ ፡ ሳዶቅ ፤ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ከዳዊት ፡ ወንድሞች ፡ ኤሊሁ ፤ በይሳኮር ፡ ላይ ፡ የሚካኤል ፡ ልጅ ፡ ያምሪ ፤

19 ፤ በዛብሎን ፡ ላይ ፡ የዐብድዩ ፡ ልጅ ፡ ይሽማያ ፤ በንፍታሌም ፡ ላይ ፡ የዓዝሪኤል ፡ ልጅ ፡ ኢያሪሙት ፤

20 ፤ በኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የዓዛዝያ ፡ ልጅ ፡ ሆሴዕ ፤ በምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡ የፈዳያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮኤል ፤

21 ፤ በገለዓድ ፡ ባለው ፡ በምናሴ ፡ ነገድ ፡ እኩሌታ ፡ ላይ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ አዶ ፤ በብንያም ፡ ላይ ፡ የአበኔር ፡ ልጅ ፡ የዕሢኤል ፤

22 ፤ በዳን ፡ ላይ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ዓዛርኤል ፤ እነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ነገዶች ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

23 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ እንደሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ተናግሮ ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ ከኻያ ፡ ዓመት ፡ በታች ፡ የነበሩትን ፡ አልቈጠረም ።

24 ፤ የጽሩያ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአብ ፡ መቍጠር ፡ ዠመረ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልፈጸመም ፤ ስለዚህም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ኾነ ፥ ቍጥራቸውም ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ መዝገብ ፡ አልተጻፈም ።

25 ፤ በንጉሡም ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ የዓዲኤል ፡ ልጅ ፡ ዓዝሞት ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በሜዳውም ፡ በከተማዎችም ፡ በመንደሮችም ፡ በግንቦችም ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ ላይ ፡ የዖዝያ ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

26 ፤ መሬቱን ፡ የሚያበጃጁትና ፡ ዕርሻውን ፡ በሚያርሱት ፡ ላይ ፡ የክሉብ ፡ ልጅ ፡ ዔዝሪ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

27 ፤ በወይንም ፡ ቦታዎች ፡ ላይ ፡ ራማታዊው ፡ ሰሜኢ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ ለወይንም ፡ ጠጅ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ በሚኾነው ፡ በወይኑ ፡ ሰብል ፡ ላይ ፡ ሸፋማዊው ፡ ዘብዲ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

28 ፤ በቈላውም ፡ ውስጥ ፡ ባሉት ፡ በወይራውና ፡ በሾላው ፡ ዛፎች ፡ ላይ ፡ ጌድራዊው ፡ በአልሐናን ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በዘይቱም ፡ ቤቶች ፡ ላይ ፡ ኢዮአስ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

29 ፤ በሳሮንም ፡ በሚሰማሩ ፡ ከብቶች ፡ ላይ ፡ ሳሮናዊው ፡ ሰጥራይ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በሸለቆዎቹም ፡ ውስጥ ፡ በነበሩት ፡ ከብቶች ፡ ላይ ፡ የዓድላይ ፡ ልጅ ፡ ሻፍጥ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

30 ፤ በግመሎችም ፡ ላይ ፡ እስማኤላዊው ፡ ኡቢያስ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤ በአህያዎቹም ፡ ላይ ፡ ሜሮኖታዊው ፡ ይሕድያ ፡ ሹም ፡ ነበረ ፤

31 ፤ በመንጋዎቹም ፡ ላይ ፡ አጋራዊው ፡ ያዚዝ ፡ ሹም ፡ ነበረ ። እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ በንጉሡ ፡ በዳዊት ፡ ሀብት ፡ ላይ ፡ ሹሞች ፡ ነበሩ ።

32 ፤ አስተዋይና ፡ ጸሓፊ ፡ የነበረው ፡ የዳዊት ፡ አጎት ፡ ዮናታን ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ፤ የሐክሞኒም ፡ ልጅ ፡ ይሒኤል ፡

ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፤

33 ፤ አኪጦፌልም ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪ ፡ ነበረ ፤ አርካዊውም ፡ ኩሲ ፡ የንጉሡ ፡ ወዳጅ ፡ ነበረ ፤

34 ፤ ከአኪጦፌልም ፡ ቀጥሎ ፡ የበናያስ ፡ ልጅ ፡ ዮዳዔና ፡ አብያታር ፡ ነበሩ ፤ ኢዮአብም ፡ የንጉሡ ፡ ሰራዊት ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ ዳዊትም ፡ የእስራኤልን ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፥ የነገዶቹንም ፡ አለቃዎች ፥ ንጉሡንም ፡ በክፍል ፡ የሚያገለግሉትን ፡ የጭፍራዎች ፡ አለቃዎች ፥ ሻለቃዎቹንም ፥ የመቶ ፡ አለቃዎችንም ፥ በንጉሥና ፡ በልጆች ፡ ሀብትና ፡ ግዛት ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፥ ጃን ፡ ደረባዎችንም ፥ ጽኑዓን ፡ ኀያላኑንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ በእግሩ ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ወንድሞቼና ፡ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ለቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ታቦትና ፡ ለአምላካችን ፡ እግር ፡ ማረፊያ ፡ የዕረፍት ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ እኔ ፡ በልቤ ፡ ዐስቤያለኹ ፤ ለሥራም ፡ የሚያስፈልገውን ፡ አዘጋጅቻለኹ ፤

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፦ የሰልፍ ፡ ሰው ፡ ነኽና ፥ ደምም ፡ አፍሰኻልና ፥ ለስሜ ፡ ቤት ፡ አትሠራም ፡ ብሎኛል ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ከአባቴ ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ መርጦኛል ፤ ይሁዳም ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ መርጦታል ፤ ከይሁዳም ፡ ቤት ፡ የአባቴን ፡ ቤት ፡ መርጧል ፤ ከአባቴም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ያነግሠኝ ፡ ዘንድ ፡ ሊመርጠኝ ፡ ወደደ ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ብዙ ፡ ልጆች ፡ ሰጥቶኛልና ፥ ከልጆቼ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይነግሥ ፡ ዘንድ ፡ ልጄን ፡ ሰሎሞንን ፡ መርጦታል ።

6 ፤ ርሱም ፦ ልጅ ፡ ይኾነኝ ፡ ዘንድ ፡ መርጬዋለኹና ፥ እኔም ፡ አባት ፡ እኾነዋለኹና ፡ ልጅኽ ፡ ሰሎሞን ፡ ቤቴንና ፡ አደባባዮቼን ፡ ይሠራል ።

7 ፤ ትእዛዜንና ፡ ፍርዴንም ፡ በማድረግ ፡ እንደ ፡ ዛሬው ፡ ቢጸና ፡ መንግሥቱን ፡ ለዘለዓለም ፡ አጸናዋለኹ ፡ አለኝ ።

8 ፤ አኹንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ እያዩ ፥ አምላካችንም ፡ እየሰማ ፥ ይህችን ፡ መልካሚቱን ፡ ምድር ፡ ትወርሱ ፡ ዘንድ ፥ ለልጆቻችኹም ፡ ለዘለዓለም ፡ ታወርሷት ፡ ዘንድ ፡ የአምላካችኹን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ኹሉ ፡ ጠብቁ ፥ ፈልጉም ።

9 ፤ አንተም ፥ ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ልብን ፡ ኹሉ ፡ ይመረምራልና ፥ የነፍስንም ፡ ዐሳብ ፡ ኹሉ ፡ ያውቃልና ፥ የአባትኽን ፡ አምላክ ፡ ዕወቅ ፤ በፍጹም ፡ ልብና ፡ በነፍስኽ ፡ ፈቃድም ፡ አምልከው ፤ ብትፈልገው ፡ ታገኘዋለኽ ፤ ብትተወው ፡ ግን ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጥልኻል ።

10 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ለመቅደስ ፡ የሚኾን ፡ ቤትን ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ መርጦኻልና ፥ ጠንክረኽ ፡ ፈጽመው ።

11 ፤ ዳዊትም ፡ ለመቅደሱ ፡ ወለል ፥ ለቤቱም ፥ ለቤተ ፡ መዛግብቱም ፥ ለደርቡና ፡ ለውስጡም ፡ ጓዳዎች ፥ ለስርየቱም ፡ መክደኛ ፡ መቀመጫ ፡ ምሳሌውን ፡ ለልጁ ፡ ለሰሎሞን ፡ ሰጠው ።

12 ፤ ደግሞም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባዮችና ፡ በዙሪያው ፡ ለሚኾኑ ፡ ጓዳዎች ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለሚኾኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፥ ለንዋየ ፡ ቅድሳቱም ፡ ለሚኾኑ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ በመንፈሱ ፡ ላሰበው ፡ ኹሉ ፡ ምሳሌን ፡ ሰጠው ።

13 ፤ 14 ፤ የካህናቱንና ፡ የሌዋውያኑንም ፡ ክፍላቸውን ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በሚያገለግሉበት ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ አስታወቀው ። በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለሚያገለግሉበት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፥ ለአገልግሎት ፡ ኹሉ ፡ ለሚኾነውም ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወርቁን ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለአገልግሎት ፡ ኹሉ ፡ ለሚኾነውም ፡ ለብር ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ብሩን ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤

15 ፤ ለወርቁም ፡ መቅረዞችና ፡ ለቀንዲሎችም ፡ ወርቁን ፡ በየመቅረዙና ፡ በየቀንዲሉ ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤ ለብሩም ፡

መቅረዞች ፡ እንደ ፡ መቅረዙ ፡ ኹሉ ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ብሩን ፡ በየመቅረዙና ፡ በየቀንዲሉ ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤

16 ፤ ለገጹ ፡ ኅብስት ፡ ገበታዎች ፡ ወርቁን ፡ በሚዛን ፡ ለገበታዎቹ ፡ ኹሉ ፥ ብሩንም ፡ ለብሩ ፡ ገበታዎች ፡ ሰጠው ፤

17 ፤ ለሜንጦቹና ፡ ለድስቶቹ ፡ ለመቅጃዎቹም ፡ ጥሩውን ፡ ወርቅ ፥ ለወርቁም ፡ ጽዋዎች ፡ ወርቁን ፡ በየጽዋው ፡ ኹሉ ፡ በሚዛን ፥ ለብሩም ፡ ጽዋዎች ፡ ብሩን ፡ በየጽዋው ፡ ኹሉ ፡ በሚዛን ፡ ሰጠው ፤

18 ፤ ለዕጣኑም ፡ መሠዊያ ፡ ጥሩውን ፡ ወርቅ ፡ በሚዛን ፥ ክንፎቻቸውንም ፡ ዘርግተው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ የሸፈኑትን ፡ የኪሩቤልን ፡ የወርቅ ፡ ሠረገላ ፡ ምሳሌ ፡ ሰጠው ።

19 ፤ ዳዊትም ፦ የሥራውን ፡ ኹሉ ፡ ምሳሌ ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ተጽፎ ፡ መጣልኝ ፡ አለ ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ልጁን ፡ ሰሎሞንን ፦ ጠንክር ፥ አይዞኽ ፥ አድርገውም ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ አትፍራ ፥ አትደንግጥም ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ የሚኾነው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ርሱ ፡ አይተውኽም ፥ አይጥልኽምም ።

21 ፤ እንሆም ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ኹሉ ፡ የሚኾኑ ፡ የካህናትና ፡ የሌዋውያን ፡ ክፍሎች ፡ በዚህ ፡ አሉ ፤ ለኹሉም ፡ ዐይነት ፡ አገልግሎትና ፡ ሥር ፡ በብልኀትና ፡ በነፍሱ ፡ ፈቃድ ፡ የሚሠራ ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይኾናል ፤ አለቃዎችና ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይታዘዙኻል ፡ አለው ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ቀዳማዊ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ለጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ የመረጠው ፡ ልጄ ፡ ሰሎሞን ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ለጋ ፡ ነው ፤ ሕንፃው ፡ ግን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለአምላክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለሰው ፡ አይደለምና ፡ ሥራው ፡ ታላቅ ፡ ነው ።

2 ፤ እኔም ፡ እንደ ፡ ጕልበቴ ፡ ኹሉ ፡ ለአምላኬ ፡ ቤት ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወርቁን ፥ ለብሩም ፡ ዕቃ ፡ ብሩን ፥ ለናሱም ፡ ዕቃ ፡ ናሱን ፥ ለብረቱም ፡ ዕቃ ፡ ብረቱን ፥ ለዕንጨቱም ፡ ዕቃ ፡ ዕንጨቱን ፥ ደግሞም ፡ መረግድንና ፡ በፈርጥ ፡ የሚገባ ፡ ድንጋይን ፥ የሚለጠፍ ፡ ድንጋይን ፥ ልዩ ፡ ልዩ ፡ መልክ ፡ ያለውንም ፡ ድንጋይ ፥ የከበረውንም ፡ ድንጋይ ፡ ከየዐይነቱ ፥ ብዙም ፡ እብነ ፡ በረድ ፡ አዘጋጅቻለኹ ።

3 ፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ ደግሞ ፡ የአምላኬን ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ወደድኹ ፥ ለመቅደሱ ፡ ካዘጋጀኹት ፡ ኹሉ ፡ ሌላ ፡ የግል ፡ ገንዘቤ ፡ የሚኾን ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ አለኝና ፡ ለአምላኬ ፡ ቤት ፡ ሰጥቼዋለኹ ።

4 ፤ የቤቶቹ ፡ ግንብ ፡ ይለበጡበት ፡ ዘንድ ፡ ከኦፊር ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፥ ሰባት ፡ ሺሕም ፡ መክሊት ፡ ጥሩ ፡ ብር ፥

5 ፤ በሠራተኛዎች ፡ እጅ ፡ ለሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ለወርቁ ፡ ዕቃ ፡ ወርቁን ፥ ለብሩም ፡ ዕቃ ፡ ብሩን ፡ ሰጥቻለኹ ። ዛሬ ፡ በፈቃዱ ፡ ራሱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቀድስ ፡ ማነው ፧

6 ፤ የአባቶችም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ የእስራኤልም ፡ ነገዶች ፡ አለቃዎች ፥ ሻለቃዎችም ፥ የመቶ ፡ አለቃዎችም ፥ በንጉሡም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የተሾሙት ፡ በፈቃዳቸው ፡ አቀረቡ ።

7 ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡ ወርቅና ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ዳሪክ ፥ ዐሥር ፡ ሺሕም ፡ መክሊት ፡ ብር ፥ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺሕም ፡ መክሊት ፡ ናስ ፥ መቶ ፡ ሺሕም ፡ መክሊት ፡ ብረት ፡ ሰጡ ።

8 ፤ ዕንቍም ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ለኾነው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ በጌድሶናዊው ፡ በይሒኤል ፡ እጅ ፡ ሰጠ ።

9 ፤ ሕዝቡም ፡ ፈቅደው ፡ ሰጥተዋልና ፥ በፍጹም ፡ ልባቸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃዳቸው ፡ አቅርበዋልና ፥ ደስ ፡ አላቸው ፤ ንጉሡም ፡ ዳዊት ፡ ደግሞ ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አለው ።

10 ፤ ዳዊትም ፡ በጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረከ ፤ ዳዊትም ፡ አለ ፦ አቤቱ ፥ የአባታችን ፡ የእስራኤል ፡

አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከዘለዓለም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ተባረክ ።

11 ፤ አቤቱ ፥ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ የአንተ ፡ ነውና ፥ ታላቅነትና ፡ ኀይል ፥ ክብርም ፥ ድልና ፡ ግርማ ፡ ለአንተ ፡ ነው ፤ አቤቱ ፥ መንግሥት ፡ የአንተ ፡ ነው ፥ አንተም ፡ በኹሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያልኽ ፡ ራስ ፡ ነኽ ።

12 ፤ ባለጠግነትና ፡ ክብር ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥ አንተም ፡ ኹሉን ፡ ትገዛለኽ ፤ ኀይልና ፡ ብርታት ፡ በእጅኽ ፡ ነው ፤ ታላቅ ፡ ለማድረግ ፥ ለኹሉም ፡ ኀይልን ፡ ለመስጠት ፡ በእጅኽ ፡ ነው ።

13 ፤ አኹንም ፡ እንግዲህ ፥ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ እንገዛልኻለን ፥ ለክቡር ፡ ስምኽም ፡ ምስጋና ፡ እናቀርባለን ።

14 ፤ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፥ ከእጅኽም ፡ የተቀበልነውን ፡ ሰጥተንኻልና ፥ ይህን ፡ ያኽል ፡ ችለን ፡ ልናቀርብልኽ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፧ ሕዝቤስ ፡ ማን ፡ ነው ፧

15 ፤ አባቶቻችንም ፡ ኹሉ ፡ እንደነበሩ ፡ እኛ ፡ በፊትኽ ፡ ስደተኛዎችና ፡ መጻተኛዎች ፡ ነን ፤ ዘመናችንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ናት ፥ አትጸናም ።

16 ፤ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ለቅዱስ ፡ ስምኽ ፡ ቤት ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ያዘጋጀነው ፡ ባለጠግነት ፡ ኹሉ ፡ ከእጅኽ ፡ የመጣ ፡ ነው ፥ ኹሉም ፡ የአንተ ፡ ነው ።

17 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ልብን ፡ እንድትመረምር ፥ ቅንነትንም ፡ እንድትወድ ፡ ዐውቃለኹ ፤ እኔም ፡ በልቤ ፡ ቅንነትና ፡ በፈቃዴ ፡ ይህን ፡ ኹሉ ፡ አቅርቤያለኹ ፤ አኹንም ፡ በዚህ ፡ ያለው ፡ ሕዝብኽ ፡ በፈቃዱ ፡ እንዳቀረበልኽ ፡ በደስታ ፡ አይቻለኹ ።

18 ፤ አቤቱ ፥ የአባቶቻችን ፡ የአብርሃምና ፡ የይሥሐቅ ፡ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ዐሳብ ፡ በሕዝብኽ ፡ ልብ ፡ ለዘለዓለም ፡ ጠብቅ ፥ ልባቸውንም ፡ ወዳንተ ፡ አቅና ።

19 ፤ ትእዛዝኽንም ፡ ምስክርኽንም ፡ ሥርዐትኽንም ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፥ ይህንም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ ያዘጋጀኹለትንም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለልጄ ፡ ለሰሎሞን ፡ ፍጹም ፡ ልብ ፡ ስጠው ።

20 ፤ ዳዊትም ፡ ጉባኤውን ፡ ኹሉ ፦ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ፡ አላቸው ። ጉባኤውም ፡ ኹሉ ፡ የአባታቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረኩ ፥ ራሳቸውንም ፡ አዘንብለው ፡ ለእግዚአብሔርና ፡ ለንጉሡ ፡ ሰገዱ ።

21 ፤ በነጋውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፥ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ፤ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ወይፈን ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ አውራ ፡ በጎች ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፥ የመጠጥ ፡ ቍርባናቸውንም ፥ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ብዙ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ።

22 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሉ ፡ ጠጡም ። የዳዊትንም ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞንን ፡ ኹለተኛ ፡ ጊዜ ፡ አነገሡት ፤ ርሱንም ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቀቡት ፥ ሳዶቅንም ፡ ካህን ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ቀቡት ።

23 ፤ ሰሎሞንም ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፥ ተከናወነለትም ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ታዘዙለት ።

24 ፤ አለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፥ ኀያላኑም ፥ ደግሞም ፡ የንጉሡ ፡ የዳዊት ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እጅ ፡ ሰጡት ።

25 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞንን ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ አገነነው ፤ ከርሱ ፡ በፊትም ፡ ለነበሩት ፡ ለእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ያልኾነውን ፡ የመንግሥት ፡ ክብር ፡ ሰጠው ።

26 ፤ የእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዳዊት ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

27 ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ የነገሠበት ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ በኬብሮን ፡ ነገሠ ፥ ሠላሳ ፡ ሦስትም ፡ ዓመት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገሠ ።

28 ፤ ዕድሜም ፥ ባለጠግነትም ፥ ክብርም ፡ ጠግቦ ፡ በመልካም ፡ ሽምግልና ፡ ሞተ ፤ ልጁም ፡ ሰሎሞን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

29 ፤ የንጉሡም ፡ የዳዊት ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በባለራእዩ ፡ በሳሙኤል ፡ ታሪክ ፥ በነቢዩም ፡ በናታን ፡ ታሪክ ፥ በባለራእዩም ፡ በጋድ ፡ ታሪክ ፡ ተጽፏል ።

30 ፤ እንደዚሁም ፡ የመንግሥቱ ፡ ነገርና ፡ ኀይሉ ፡ ኹሉ ፡ በርሱም ፡ በእስራኤልም ፡ በአገሮችም ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡
ላይ ፡ ያለፉት ፡ ዘመናት ፡ ተጽፈዋል ፨

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞን ፡ በመንግሥቱ ፡ በረታ ፤ አምላኩም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፥ እጅግም ፡
አገነነው ።

2 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፥ ለሻለቃዎች ፥ ለመቶ ፡ አለቃዎችም ፥ ለፈራጆችም ፥ በእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡
ለነበሩ ፡ መሳፍንት ፡ ኹሉ ፥ ለአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ተናገረ ።

3 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሠራው ፡
የእግዚአብሔር ፡ መገናኛ ፡ ድንኳን ፡ በዚያ ፡ ነበረና ፡ በገባዖን ፡ ወዳለው ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃ ፡ ኼዱ ።

4 ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ ግን ፡ ዳዊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ድንኳን ፡ ተክሎለት ፡ ነበርና ፥ ዳዊት ፡ ከቂርያትይዓሪም ፡
ወዳዘጋጀለት ፡ ስፍራ ፡ አምጥቶት ፡ ነበር ።

5 ፤ የሆርም ፡ ልጅ ፡ የኡሪ ፡ ልጅ ፡ ባስልኤል ፡ የሠራው ፡ የናስ ፡ መሠዊያ ፡ በዚያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ፊት ፡
ነበረ ፤ ሰሎሞንም ፡ ጉባኤውም ፡ ይህን ፡ ይፈልጉት ፡ ነበር ።

6 ፤ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደናሱ ፡ መሠዊያ ፡
ወጣ ፥ በዚያም ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ።

7 ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፦ ምን ፡ እንድሰጥኽ ፡ ለምነኝ ፡ ሲል ፡ ለሰሎሞን ፡ ተገለጠ ።

8 ፤ ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አለው ፦ ከአባቴ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ታላቅ ፡ ምሕረት ፡ አድርገኻል ፥ በርሱም ፡ ፋንታ ፡
አንግሠኸኛል ።

9 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ቍጥሩ ፡ እንደምድር ፡ ትቢያ ፡ በኾነው ፡ በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
አንግሠኸኛልና ፥ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠኸው ፡ ተስፋ ፡ ይጽና ።

10 ፤ አኹንም ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ እወጣና ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ ጥበብንና ፡ ዕውቀትን ፡ ስጠኝ ፤ ይህን ፡ በሚያኽል ፡
በዚህ ፡ በታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ የለምና ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰሎሞንን ፦ ይህ ፡ በልብኽ ፡ ነበረና ፥ ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ ክብርንና ፡ የጠላቶችኽን ፡ ነፍስ ፡
ረዥምም ፡ ዕድሜን ፡ አልለመንኽምና ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ባነገሥኹኽ ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ለመፍረድ ፡ ትችል ፡ ዘንድ ፡
ጥበብንና ፡ ዕውቀትን ፡ ለራስኽ ፡ ለምነኻልና ፥ ጥበብንና ፡ ዕውቀትን ፡ ሰጥቼኻለኹ ፤

12 ፤ ከአንተ ፡ በፊትም ፡ ከነበሩት ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ከሚነሡት ፡ ነገሥታት ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ የሚመስልኽ ፡
እንዳይኖር ፡ ባለጠግነትንና ፡ ሀብትን ፡ ክብርንም ፡ እሰጥኻለኹ ፡ አለው ።

13 ፤ ሰሎሞንም ፡ በገባዖን ፡ ካለው ፡ ከኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ከመገናኛው ፡ ድንኳን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
መጣ ፤ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

14 ፤ ሰሎሞንም ፡ ሠረገላዎቹንና ፡ ፈረሰኞዎችን ፡ ሰበሰበ ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠረገላዎች ፥ ዐሥራ ፡
ኹለት ፡ ሺሕም ፡ ፈረሰኞዎች ፡ ነበሩት ፤ በሠረገላዎች ፡ ከተማዎችና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራቸው ።

15 ፤ ንጉሡም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እንዲበዛ ፡ አደረገው ፤ የዝግባም ፡ ዕንጨት ፡ ብዛት ፡
በቈላ ፡ እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ ኾነ ።

16 ፤ ሰሎሞንም ፡ ፈረሶችን ፡ ከግብጽና ፡ ከቀዌ ፡ አስመጣ ፤ የንጉሡም ፡ ነጋዴዎች ፡ በገንዘብ ፡ እየገዙ ፡ ከቀዌ ፡
ያመጧቸው ፡ ነበር ።

17 ፲ አንዱም ፡ ሠረገላ ፡ በስድስት ፡ መቶ ፥ አንዱም ፡ ፈረስ ፡ በመቶ ፡ ዐምሳ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ ከግብጽ ፡ ይወጣ ፡
ነበር ፲ እንዲሁም ፡ ለኬጢያውያንና ፡ ለሶርያ ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በእጃቸው ፡ ያመጡላቸው ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፲ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፥ ለመንግሥቱም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ዐሰበ ።

2 ፲ ሰሎሞንም ፡ የሚሸከሙትን ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፥ ከተራራዎችም ፡ የሚጠርቡትን ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፥ በእነርሱም ፡ ላይ ፡
የተሾሙትን ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ቈጠረ ።

3 ፲ ሰሎሞንም ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደጢሮስ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኪራም ፡ ላከ ፦ ከአባቴ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡
እንዳደረግኽ ፥ የሚቀመጥበትንም ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ እንደ ፡ ሰደድኽለት ፥ እንዲሁ ፡ ለእኔ ፡
አድርግ ።

4 ፲ እንሆ ፥ ለእስራኤል ፡ ለዘለዓለም ፡ እንደ ፡ ታዘዘው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የጣፋጩን ፡ ሽቱ ፡ ለማጠን ፥ የገጹንም ፡
ኅብስት ፡ ለማኖር ፥ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ በጧትና ፡ በማታ ፡ በሰንበታቱም ፡ በመባቻዎቹም ፡ በአምላካችንም ፡
በእግዚአብሔር ፡ በዓላት ፡ ለማቅረብ ፡ ለአምላኬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ እሠራና ፡ እቀድስ ፡ ዘንድ ፡ ዐሰብኹ ።

5 ፲ አምላካችንም ፡ ከአማልክት ፡ ኹሉ ፡ በላይ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፥ የምሠራው ፡ ቤት ፡ ታላቅ ፡ ነው ።

6 ፲ ነገር ፡ ግን ፥ ሰማይና ፡ ከሰማያት ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማይ ፡ ይይዘው ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ለርሱ ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ፨ በፊቱ ፡ ዕጣን ፡ ከማጠን ፡ በቀር ፡ ቤት ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፨

7 ፲ አኹንም ፡ አባቴ ፡ ዳዊት ፡ ካዘጋጃቸው ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉት ፡ ብልኀተኞች ፡ ጋራ ፡
የሚኾን ፥ ወርቁንና ፡ ብሩን ፥ ናሱንና ፡ ብረቱን ፥ ሐምራዊውንና ፡ ቀዩን ፡ ሰማያዊውንም ፡ ግምጃ ፡ የሚሠራ ፥ ቅርጽንም ፡
የሚያውቅ ፡ ብልኀተኛ ፡ ሰው ፡ ላክልኝ ።

8 ፲ ደግሞም ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ከሊባኖስ ፡ ዕንጨት ፡ መቍረጥ ፡ እንዲያውቁ ፡ እኔ ፡ ዐውቃለኹና ፡ ከሊባኖስ ፡ የዝግባና ፡
የጥድ ፡ የሰንደልም ፡ ዕንጨት ፡ ስደድልኝ ።

9 ፲ የምሠራውም ፡ ቤት ፡ እጅግ ፡ ታላቅና ፡ ድንቅ ፡ ይኾናልና ፥ ብዙ ፡ ዕንጨት ፡ ያዘጋጁልኝ ፡
ዘንድ ፥ እንሆ ፥ ባሪያዎቼ ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ ይኾናሉ ።

10 ፲ እንሆም ፥ ዕንጨቱን ፡ ለሚቈርጡ ፡ ለባሪያዎችኽ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ የተበጠረ ፡ ስንዴ ፥ ኻያ ፡
ሺሕም ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፥ ኻያ ፡ ሺሕም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ ኻያ ፡ ሺሕም ፡ የባዶስ ፡
መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ እሰጣለኹ ።

11 ፲ የጢሮስ ፡ ንጉሥም ፡ ኪራም ፦ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ወዷልና ፥ በላያቸው ፡ አነገሠኽ ፡ ብሎ ፡ ለሰሎሞን ፡
መልእክት ፡ ላከ ።

12 ፲ ኪራምም ፡ ደግሞ ፡ አለ ፦ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የፈጠረ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለመንግሥቱም ፡ ቤት ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ጥበበኛና ፡ ብልኀተኛ ፡ አስተዋይም ፡ ልጅ ፡ ለንጉሡ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፡ ቡሩክ ፡ ይኹን ።

13 ፲ አኹንም ፡ ከብልኀተኞችኽ ፡ ጋራ ፡ ከጌታዬም ፡ ከአባትኽ ፡ ከዳዊት ፡ ብልኀተኞች ፡ ጋራ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡
ኪራምአቢ ፡ የሚባል ፡ ብልኀተኛና ፡ አስተዋይ ፡ ሰው ፡ ሰድጄልኻለኹ ።

14 ፲ እናቱ ፡ ከዳን ፡ ልጆች ፡ ናት ፥ አባቱም ፡ የጢሮስ ፡ ሰው ፡ ነው ፲ ወርቁንና ፡ ብሩንም ፥ ናሱንና ፡
ብረቱን ፥ ድንጋይንና ፡ ዕንጨቱን ፥ ሐምራዊውንና ፡ ሰማያዊውን ፡ ቀዩንም ፡ ግምጃ ፥ ጥሩውንም ፡ በፍታ ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፥ ቅርጽም ፡ ሌላም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ያውቃል ።

15 ፲ አኹንም ፡ ጌታዬ ፡ የተናገረውን ፡ ስንዴውንና ፡ ገብሱን ፡ ዘይቱንና ፡ የወይን ፡ ጠጁን ፡ ወደ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ይስደድ ፲

16 ፲ እኛም ፡ ከሊባኖስ ፡ የምትሻውን ፡ ያኽል ፡ ዕንጨት ፡ እንቈርጣለን ፥ በታንኳም ፡ አድርገን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ወዳንተ ፡

ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ እንሰዳለን ፤ አንተም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ታስወስደዋለኽ ።

17 ፤ ሰሎሞንም ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ የነበሩትን ፡ መጻተኛዎች ፡ ዅሉ ፡ አባቱ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ቈጠራቸው ፡
ቈጠረ ፤ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ተገኙ ።

18 ፤ ከነርሱም ፡ የሚሸከሙትን ፡ ሰባ ፡ ሺሕ ፥ በተራራዎችም ፡ ላይ ፡ የሚጠርቡትን ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፥ በሕዝቡም ፡ ሥራ ፡
ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ አደረገ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአባቱ ፡ ለዳዊት ፡ በተገለጠበት ፡ በሞሪያ ፡ ተራራ ፡ ዳዊት ፡ ባዘጋጀው ፡ ስፍራ ፡
በኢያቡሳዊው ፡ በኦርና ፡ ዐውድማ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ዠመረ ።

2 ፤ በነገሡም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በዀለተኛው ፡ ወር ፡ መሥራት ፡ ዠመረ ።

3 ፤ ሰሎሞንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የጣለው ፡ መሠረት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ርዝመቱም ፡ በዱሮው ፡
ስፍር ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

4 ፤ በቤቱም ፡ ፊት ፡ የነበረው ፡ ወለል ፡ ርዝመቱ ፡ እንደ ፡ ቤቱ ፡ ወርድ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡
ነበረ ፤ ውስጡንም ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ።

5 ፤ ታላቁንም ፡ ቤት ፡ በጥድ ፡ ዕንጨት ፡ ከደነው ፥ በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ፤ የዘንባባና ፡ የሰንሰለት ፡ አምሳል ፡
ቀረጸበት ።

6 ፤ ቤቱንም ፡ በዕንቍ ፡ አስጌጠው ፤ ወርቁንም ፡ የፈርዋይም ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ።

7 ፤ ቤቱንም ፡ ሠረገላዎቹንም ፡ መድረኮቹንም ፡ ግንቦቹንም ፡ ደጆቹንም ፡ በወርቅ ፡ ለበጠ ፤ በግንቦቹም ፡ ላይ ፡
ኪሩቤልን ፡ ቀረጸ ።

8 ፤ ቅድስተ ፡ ቅዱሳኑንም ፡ ሠራ ፤ ርዝመቱም ፡ እንደ ፡ ቤቱ ፡ ወርድ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡
ነበረ ፤ ስድስት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ በሚያኽል ፡ በጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ለበጠው ።

9 ፤ የምስማሮቹም ፡ ሚዛን ፡ ዐምሳ ፡ ሰቅል ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ። የደርቡንም ፡ ጓዳዎች ፡ በወርቅ ፡ ለበጠ ።

10 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳንም ፡ ውስጥ ፡ ከዕንጨት ፡ ሥራ ፡ ዅለቱ ፡ ኪሩቤልን ፡ ሠራ ፥ በወርቅም ፡ ለበጣቸው ።

11 ፤ የኪሩቤልም ፡ ክንፎች ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ሙሉ ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ የአንዱ ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡
ነበረ ፥ የቤቱንም ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበረ ፤ ዅለተኛው ፡ ክንፍ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የዅለተኛውንም ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡
ይነካ ፡ ነበር ።

12 ፤ የዅለተኛውም ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የቤቱንም ፡ ግንብ ፡ ይነካ ፡ ነበር ፤ ዅለተኛውም ፡ ክንፍ ፡
ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የሌላውንም ፡ ኪሩብ ፡ ክንፍ ፡ ይነካ ፡ ነበር ።

13 ፤ የእነዚህም ፡ ኪሩቤል ፡ ክንፎች ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ሙሉ ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ በእግራቸውም ፡ ቆመው ፡
ነበር ፥ ፊቶቻቸውም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ።

14 ፤ ከሰማያዊውም ፡ ከሐምራዊውም ፡ ከቀዩም ፡ ሐር ፡ ከጥሩም ፡ በፍታ ፡ መጋረጃውን ፡ ሠራ ፥ ኪሩቤልንም ፡
ጠለፈበት ።

15 ፤ በቤቱም ፡ ፊት ፡ ቁመታቸው ፡ ሠላሳ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ የነበረውን ፡ ዅለቱን ፡ ዐምዶች ፡ ሠራ ፥ በያንዳንዳቸውም ፡
ላይ ፡ የነበረው ፡ ጕልላት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

16 ፤ እንደ ፡ ድሪ ፡ ያሉ ፡ ሰንሰለቶችንም ፡ ሠርቶ ፡ በአዕማዱ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አደረጋቸው ፤ መቶም ፡ ሮማኖች ፡ ሠርቶ ፡
በሰንሰለቱ ፡ ላይ ፡ አደረጋቸው ።

17 ፤ አዕማዶቹንም ፡ አንደኛውን ፡ በቀኝ ፥ ዅለተኛውን ፡ በግራ ፡ በመቅደሱ ፡ ፊት ፡ አቆማቸው ፤ በቀኝም ፡ የነበረውን ፡

ስም ፡ ያቊም ፡ በግራም ፡ የነበረውን ፡ ስም ፡ በለዝ ፡ ብሎ ፡ ጠራቸው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ደግሞም ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ የነበረውን ፡ የናሱን ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ።

2 ፤ ከፈሰሰም ፡ ናስ ፡ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ በዙሪያውም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ክብ ፡ ኵሬ ፡ ሠራ ።

3 ፤ በበታቹም ፡ ላንድ ፡ ክንድ ፡ ዐሥር ፥ ለአንድም ፡ ክንድ ፡ ዐሥር ፥ ጕብጕቦች ፡ አዞረበት ፤ ኵሬውም ፡ በቀለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጕብጕቦቹ ፡ በኹለት ፡ ተራ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ዐብረው ፡ ቀልጠው ፡ ነበር ።

4 ፤ በዐሥራ ፡ ኹለትም ፡ በሬዎች ፡ ምስል ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፤ ከነርሱም ፡ ሦስቱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ሦስቱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ ኵሬውም ፡ በላያቸው ፡ ነበር ፥ የኋላውም ፡ ገላቸው ፡ በስተውስጥ ፡ ነበረ ።

5 ፤ ውፍረቱም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ ያኽል ፡ ነበረ ፤ ከንፈሩም ፡ እንደ ፡ ጽዋ ፡ ከንፈር ፥ እንደ ፡ ሱፍ ፡ አበባ ፡ ኾኖ ፡ ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ ሦስት ፡ ሺሕም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ይይዝ ፡ ነበር ።

6 ፤ ደግሞም ፡ ዐሥር ፡ የመታጠቢያ ፡ሰኖች ፡ ሠራ ፥ ለሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀርበው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ይታጠብባቸው ፡ ዘንድ ፡ ዐምስቱን ፡ በቀኝ ፥ ዐምስቱንም ፡ በግራ ፡ አኖራቸው ፤ ኵሬው ፡ ግን ፡ ካህናት ፡ ይታጠቡበት ፡ ነበር ።

7 ፤ ዐሥሩንም ፡ መቅረዞች ፡ እንደ ፡ ሥርዐታቸው ፡ ከወርቅ ፡ ሠርቶ ፡ ዐምስቱን ፡ በቀኝ ፥ ዐምስቱንም ፡ በግራ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ።

8 ፤ ዐሥሩንም ፡ ገበታዎች ፡ ሠርቶ ፡ ዐምስቱን ፡ በቀኝ ፥ ዐምስቱንም ፡ በግራ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ። አንድ ፡ መቶም ፡ የወርቅ ፡ ድስቶች ፡ ሠራ ።

9 ፤ ደግሞም ፡ የካህናቱን ፡ አደባባይ ፥ ታላቁንም ፡ አደባባይ ፥ የአደባባዩንም ፡ ደጆች ፡ ሠራ ፥ ደጆቻቸውንም ፡ በናስ ፡ ለበጠ ።

10 ፤ ኵሬውንም ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ በአዜብ ፡ በኩል ፡ አኖረው ።

11 ፤ ኪራምም ፡ ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎቹን ፡ ድስቶቹንም ፡ ሠራ ። ኪራምም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራውን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ጨረሰ ።

12 ፤ ኹለቱን ፡ አዕማድ ፥ ጽዋዎቹንም ፥ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኹለት ፡ ጕልላቶች ፥ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ የጕልላቶች ፡ ኹለቱን ፡ ጽዋዎች ፡ የሚሸፍኑትን ፡ ኹለቱን ፡ መርበቦች ፡ ሠራ ።

13 ፤ በአዕማዱም ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ ኹለቱን ፡ ጕልላቶች ፡ ይሸፍኑ ፡ ዘንድ ፥ ለያንዳንዱ ፡ መርበብ ፡ ኹለት ፡ ኹለት ፡ ተራ ፡ ሮማኖች ፥ ለኹለቱ ፡ መርበቦች ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሮማኖች ፡ አደረገ ።

14 ፤ መቀመጫዎቹንና ፡ በመቀመጫዎቹ ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ፡ የመታጠቢያ ፡ ሰኖች ፥

15 ፤ አንዱንም ፡ ኵሬ ፥ በበታቹም ፡ የሚኾኑትን ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ በሬዎች ፡ ሠራ ።

16 ፤ ምንቸቶቹንም ፡ መጫሪያዎቹንም ፡ሜንጦዎቹንም ፡ ዕቃቸውንም ፡ ኹሉ ፡ ኪራም ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከለሰላሳ ፡ ናስ ፡ ሠራ ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ በዮርዳኖስ ፡ ሜዳ ፡ በሱኮትና ፡ በጽሬዳ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በወፍራሙ ፡ መሬት ፡ ውስጥ ፡ አስፈሰሰው ።

18 ፤ ሰሎሞንም ፡ እነዚህን ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡ እጅግ ፡ አብዝቶ ፡ ሠራ ፤ የናሱም ፡ ሚዛን ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

19 ፤ ሰሎሞንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ የወርቁንም ፡ መሠዊያ ፥ የገጹንም ፡ኅብስት ፡

የነበረባቸውን ፡ ገበታዎች ፤

20 ፤ በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑም ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሥርዐታቸው ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ መቅረዞችንና ፡ ቀንዲሎቻቸውን ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ።

21 ፤ አበባዎቹንና ፡ ቀንዲሎቹን ፡ መኰስተሪያዎቹንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ።

22 ፤ ጕጦቹንም ፡ ድስቶቹንም ፡ ጭልፋዎቹንም ፡ ማንደጃዎቹንም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ሠራ ። የውስጠኛውም ፡ ቤት ፡ የቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ደጆች ፡ የቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ደጆች ፡ የወርቅ ፡ ነበሩ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ እንዲሁም ፡ ሰሎሞን ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሠራው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ተጨረሰ ። አባቱም ፡ ዳዊት ፡ የቀደሰውን ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ሰሎሞን ፡ አምጥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በነበረው ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ አኖረው ።

2 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከጽዮን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ሽማግሌዎችና ፡ የነገድ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ መሳፍንት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሰበሰበ ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በበዓሉ ፡ ጊዜ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተከማቹ ።

4 ፤ የእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ መጡ ፥ ሌዋውያንም ፡ ታቦቱን ፡ አነሡ ።

5 ፤ ታቦቱንም ፡ የመገናኛውንም ፡ ድንኳን ፡ በድንኳኑም ፡ ውስጥ ፡ የነበረውን ፡ የተቀደሰውን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ አመጡ ፤ እነዚህንም ፡ ኹሉ ፡ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ አመጡ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የተሰበሰበ ፡ የእስራኤል ፡ ማኅበር ፡ ኹሉ ፡ በታቦቱ ፡ ፊት ፡ ኾነው ፡ ከብዛት ፡ የተነሣ ፡ የማይቈጠሩትንና ፡ የማይመጠኑትን ፡ በጎችና ፡ በሬዎች ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ።

7 ፤ ካህናቱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ታቦት ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ አምጥተው ፡ በቅድስት ፡ ቅዱሳን ፡ ውስጥ ፡ ከኪሩቤል ፡ ክንፍ ፡ በታች ፡ በነበረው ፡ በስፍራው ፡ አኖሩት ።

8 ፤ ኪሩቤልም ፡ በታቦቱ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ነበር ፥ ኪሩቤልም ፡ ታቦቱንና ፡ መሎጊያዎቹን ፡ በስተላዩ ፡ በኩል ፡ ይሸፍኑ ፡ ነበር ።

9 ፤ መሎጊያዎቹም ፡ ረዣዥሞች ፡ ነበሩና ፥ በቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ፊት ፡ ከመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ ጫፎቻቸው ፡ ይታዩ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከውጪ ፡ አይታዩም ፡ ነበር ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ እዚያ ፡ አሉ ።

10 ፤ በታቦቱም ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ ሙሴ ፡ በኰሬብ ፡ ካስቀመጣቸው ፡ ከኹለቱ ፡ ጽላቶች ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አልነበረበትም ።

11 ፤ በዚያም ፡ የነበሩት ፡ ካህናት ፡ ኹሉ ፡ ተቀድሰው ፡ ነበር ፥ በሰሞናቸውም ፡ አልተከፈሉም ፡ ነበር ፤

12 ፤ መዘምራንም ፡ የነበሩት ፡ ሌዋውያን ፡ ኹሉ ፥ አሣፍና ፡ ኤማን ፡ ኤዶታምም ፡ ልጆቻቸውም ፡ ወንድሞቻቸውም ፥ ጥሩ ፡ በፍታ ፡ ለብሰው ፡ ጸናጽልና ፡ በገና ፡ መሰንቆም ፡ እየመቱ ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ካህናት ፡ መለከት ፡ ይነፉ ፡ ነበር ። ካህናቱም ፡ ከመቅደሱ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፥

13 ፤ መለከቱንም ፡ የሚነፉ ፡ መዘምራኑም ፡ በአንድነት ፡ ኾነው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመሰገኑና ፡ እያከበሩ ፦ እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ነውና ፥ ምሕረቱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ እያሉ ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ ድምፃቸውን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ በመለከትና ፡ በጸናጽል ፡ በዜማም ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባመሰገኑ ፡ ጊዜ ፥ ደመናው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞላው ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞልቶት ፡ ነበርና ፥ ካህናቱ ፡ ከደመናው ፡ የተነሣ ፡ መቆምና ፡

ማገልገል ፡ አልተቻላቸውም ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ሰሎሞንም ፦ እግዚአብሔር ፦ በጨለማ ፡ ውስጥ ፡ እኖራለኹ ፡ ብሏል ፤

2 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለም ፡ ትኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ማደሪያ ፡ ቤትን ፡ ሠራኹልኽ ፡ አለ ።

3 ፤ ንጉሡም ፡ ፊቱን ፡ ዘወር ፡ አድርጎ ፡ የእስራኤልን ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ መረቀ ፤ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ ቆመው ፡
ነበር ።

4 ፤ ርሱም ፡ አለ ፦ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ በአፉ ፡ የተናገረ ፡ በእጁም ፡ የፈጸመ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይባረክ ፤

5 ፤ ርሱም ፦ ሕዝቤን ፡ ከግብጽ ፡ ካወጣኹበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ስሜ ፡ የሚጠራበት ፡ ቤት ፡ በዚያ ፡ ይሠራልኝ ፡ ዘንድ ፡
ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ ማንኛውንም ፡ ከተማ ፡ አልመረጥኹም ፤ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ይኾን ፡
ዘንድ ፡ ማንንም ፡ አልመረጥኹም ፤

6 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ስሜ ፡ በዚያ ፡ እንዲጠራባት ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ መርጫለኹ ፥ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዲኾን ፡
ዳዊትን ፡ መርጫለኹ ፡ ብሏልና ።

7 ፤ አባቴም ፡ ዳዊት ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ ዐስቦ ፡ ነበር ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አባቴን ፡ ዳዊትን ፦ ለስሜ ፡ ቤት ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ በልብኽ ፡ ዐስበኻልና ፥ ይህን ፡ በልብኽ ፡
መልካም ፡ አደረግኽ ።

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከወገብኽ ፡ የሚወጣው ፡ ልጅኽ ፡ ርሱ ፡ ለስሜ ፡ ቤትን ፡ ይሠራል ፡ እንጂ ፡ ቤት ፡ የምትሠራልኝ ፡
አንተ ፡ አይደለኽም ፡ አለው ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ፈጸመ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ተስፋ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በአባቴ ፡ በዳዊት ፡ ፋንታ ፡
ተነሣኹ ፥ በእስራኤልም ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀመጥኹ ፥ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቤት ፡ ሠራኹ ።

11 ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ያደረገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያለበትን ፡ ታቦት ፡ በዚያው ፡ ውስጥ ፡
አኖርኹ ።

12 ፤ 13 ፤ ሰሎሞንም ፡ ርዝመቱ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ ወርዱም ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፥ ቁመቱም ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡
የናስ ፡ መደገፊያ ፡ ሠርቶ ፡ በአደባባዩ ፡ መካከል ፡ ተክሎት ፡ ነበር ፥ በላዩም ፡ ቆመ ፥ በእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡
ፊት ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዘረጋ ፤ የእስራኤልም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ እያዩ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ እጆቹንም ፡ ዘርግቶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ።

14 ፤ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ በሰማይ ፡ ወይም ፡ በምድር ፡ አንተን ፡ የሚመስል ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፍጹም ፡
ልባቸው ፡ በፊትኽ ፡ ለሚኼዱ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፥

15 ፤ ለባሪያኽ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ የሰጠኸውን ፡ ተስፋ ፡ የጠበቅኽ ፤ በአፍኽ ፡ ተናገርኽ ፥ ዛሬም ፡ እንደኾነው ፡
በእጅኽ ፡ ፈጸምኸው ።

16 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ። አንተ ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ኼድኽ ፡ ልጆችኽ ፡ በሕጌ ፡ ይኼዱ ፡
ዘንድ ፡ መንገዳቸውን ፡ ቢጠብቁ ፡ በእስራኤል ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ በፊቴ ፡ አታጣም ፡ ብለኽ ፡ ተስፋ ፡
የሰጠኸውን ፡ ለባሪያኽ ፡ ለአባቴ ፡ ለዳዊት ፡ ጠብቅ ።

17 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ለባሪያኽ ፡ ለዳዊት ፡ የተናገረኸው ፡ ቃል ፡ ይጽና ።

18 ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ጋራ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይኖራልን ፧ እንሆ ፥ ሰማይ ፡ ከሰማያትም ፡ በላይ ፡ ያለ ፡
ሰማይ ፡ ይይዝኽ ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፤ ይልቁንስ ፡ እኔ ፡ የሠራኹት ፡ ቤት ፡ እንዴት ፡ ያንስ ፡ ይኾን ፧

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ወደባሪያኽ ፡ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ተመልከት ፥ ባሪያኽም ፡ በፊትኽ ፡

የሚጸልየውን ፡ ጸሎትና ፡ ጥሪውን ፡ ስማ ።

20 ፤ ባሪያኽ ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልየውን ፡ ጸሎት ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ። በዚያ ፡ ስሜ ፡ ይኾናል ፡ ወዳልኸው ፡ ስፍራ ፥ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ዐይኖችኽ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ የተገለጡ ፡ ይኹኑ ።

21 ፤ ባሪያኽና ፡ ሕዝብኽ ፡ እስራኤል ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ የሚጸልዩትን ፡ ልመና ፡ ስማ ፤ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ ሰምተኽም ፡ ይቅር ፡ በል ።

22 ፤ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ቢበድል ፥ በላዩም ፡ መሐላ ፡ ቢጫን ፥ ርሱም ፡ መጥቶ ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ በመሠዊያኽ ፡ ፊት ፡ ቢምል ፥

23 ፤ በሰማይ ፡ ስማ ፥ አድርግም ፥ በባሪያዎችኽም ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡ ኹን ፥ በበደለኛውም ፡ ላይ ፡ ፍረድ ፥ መንገዱንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ መልስበት ፤ ንጹሑንም ፡ አጽድቀው ፥ እንደ ፡ ጽድቁም ፡ ክፈለው ።

24 ፤ ሕዝብኽም ፡ እስራኤል ፡ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ በጠላት ፡ ፊት ፡ ድል ፡ ተመትተው ፡ ወዳንተ ፡ ቢመለሱ ፥ ስምኽንም ፡ ቢያከብሩ ፥ በዚህም ፡ ቤት ፡ በፊትኽ ፡ ቢጸልዩና ፡ ቢለምኑኽ ፥ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥

25 ፤ የሕዝብኽንም ፡ የእስራኤልን ፡ ኀጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ፤ ለእነርሱም ፡ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደሰጠኻት ፡ ምድር ፡ መልሳቸው ።

26 ፤ አንተን ፡ ስለ ፡ በደሉ ፡ ሰማያት ፡ በተዘጉ ፡ ጊዜ ፡ ዝናብም ፡ ባልዘነበ ፡ ጊዜ ፥ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ ቢጸልዩ ፥ ስምኽንም ፡ ቢያከብሩ ፥ ባስጨነቅኻቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከኀጢአታቸው ፡ ቢመለሱ ፥ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥

27 ፤ የባሪያዎችኽንና ፡ የሕዝብኽን ፡ የእስራኤልን ፡ ኀጢአት ፡ ይቅር ፡ በል ፥ የሚኼዱበትንም ፡ መልካም ፡ መንገድ ፡ አሳያቸው ፤ ለሕዝብኽም ፡ ርስት ፡ አድርገኽ ፡ ለሰጠኻት ፡ ምድር ፡ ዝናብን ፡ ስጥ ።

28 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብ ፡ ወይም ፡ ቸነፈር ፡ ወይም ፡ ዋግ ፡ ወይም ፡ ዐረማሞ ፡ ወይም ፡ አንበጣ ፡ ወይም ፡ ኩብኩባ ፡ ቢኾን ፥ ጠላቶቻቸውም ፡ የአገሩን ፡ ከተማዎች ፡ ከበው ፡ ቢያስጨንቋቸው ፥ ማናቸውም ፡ መቅሠፍትና ፡ ደዌ ፡ ቢኾን ፥

29 ፤ ማንም ፡ ሰው ፡ ወይም ፡ ሕዝብኽ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፥ ማናቸውም ፡ ሰው ፡ ሕመሙንና ፡ ሐዘኑን ፡ ዐውቆ ፡ ጸሎትና ፡ ልመና ፡ ቢያደርግ ፡ እጆቹንም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ ቢዘረጋ ፥

30 ፤ 31 ፤ ለአባቶቻችን ፡ በሰጠኸው ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ይፈሩኽ ፡ ዘንድ ፡ በመንገዶችኽም ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፥ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥ ይቅርም ፡ በል ፤ አንተ ፡ ብቻ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ልብ ፡ ታውቃለኽና ፡ ልቡን ፡ ለምታውቀው ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ኹሉ ፡ መጠን ፡ ክፈለው ።

32 ፤ ከሕዝብኽም ፡ ከእስራኤል ፡ ያልኾነ ፡ እንግዳ ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ስምኽ ፡ ስለ ፡ ብርቱውም ፡ እጅኽ ፡ ስለተዘረጋውም ፡ ክንድኽ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ መጥቶም ፡ ወደዚህ ፡ ቤት ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ፥

33 ፤ አንተ ፡ በማደሪያኽ ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ስምኽን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥ እንደ ፡ ሕዝብኽም ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ይፈሩኽ ፡ ዘንድ ፥ በዚህም ፡ በሠራኹት ፡ ቤት ፡ ስምኽ ፡ እንደ ፡ ተጠራ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥ እንግዳው ፡ የሚለምንኽን ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ።

34 ፤ ሕዝብኽም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ለመውጋት ፡ አንተ ፡ በምትልካቸው ፡ መንገድ ፡ ቢወጡ ፥ አንተም ፡ ወደመረጥኻት ፡ ወደዚች ፡ ከተማ ፡ እኔም ፡ ለስምኽ ፡ ወደሠራኹት ፡ ቤት ፡ ለአንተ ፡ ቢጸልዩ ፥

35 ፤ ጸሎታቸውንና ፡ ልመናቸውን ፡ በሰማይ ፡ ስማ ፥ ፍርድንም ፡ አድርግላቸው ።

36 ፤ የማይበድል ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ አንተን ፡ ቢበድሉ ፥ ተቈጥተኽም ፡ ለጠላት ፡ አሳልፈኽ ፡ ብትሰጣቸው ፥ ሩቅም ፡ ወይም ፡ ቅርብ ፡ ወደ ፡ ኾነ ፡ አገር ፡ ቢማርኳቸው ፥

37 ፤ በተማረኩበትም ፡ አገር ፡ ኾነው ፡ በልባቸው ፡ ንስሓ ፡ ቢገቡ ፥ በምርኳቸውም ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ ተመልሰው ፦ ኀጢአት ፡ ሠርተናል ፥ በድለንማል ፥ ክፉም ፡ አድርገናል ፡ ብለው ፡ ቢለምኑኽ ፥

38 ፤ በተማረኩበትም ፡ በምርኳቸው ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ ወዳንተ ፡ ቢመለሱ ፥ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደሰጠኻት ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ ወደመረጥኻትም ፡ ከተማ ፡ ለስምኽም ፡ ወደሠራኹት ፡

ቤት፡ቢጸልዩ፥

39 ፤ ጸሎታቸውንና፡ልመናቸውን፡በማደሪያኽ፡በሰማይ፡ስማ፥ፍርድንም፡አድርግላቸው ፤ አንተንም፡የበደሉኽን፡ሕዝብኽን፡ይቅር፡በል።

40 ፤ አኹንም፥አምላኬ፡ሆይ፥በዚህ፡ስፍራ፡ወደሚኾነው፡ጸሎት፡ዐይኖችኽ፡የተገለጡ፥ዦሮዎችኽም፡የሚያደምጡ፡እንዲኾኑ፡እለምንኻለኹ።

41 ፤ አኹንም፥አቤቱ፡አምላክ፡ሆይ፥ከኀይልኽ፡ታቦት፡ጋራ፡ወደ፡ዕረፍትኽ፡ተነሣ ፤ አቤቱ፡አምላክ፡ሆይ፥ካህናትኽ፡ደኅንነትን፡ይልበሱ ፤ ቅዱሳንኽም፡በደስታ፡ደስ፡ይበላቸው።

42 ፤ አቤቱ፡አምላክ፡ሆይ፥የቀባኸውን፡ሰው፡ፊት፡አትመልስ፡ለባሪያም፡ለዳዊት፡ያደረግኽለትን፡ምሕረት፡ዐስብ።

__________________መጽሐፈ፡ዜና፡መዋዕል፡ካልዕ፥ምዕራፍ፡7።__________________

ምዕራፍ፡7።

1 ፤ ሰሎሞንም፡ጸሎቱን፡በፈጸመ፡ጊዜ፡እሳት፡ከሰማይ፡ወርዶ፡የሚቃጠለውን፡መሥዋዕትና፡ሌላ፡መሥዋዕቱን፡በላ ፤ የእግዚአብሔርም፡ክብር፡ቤቱን፡ሞላ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም፡ክብር፡የእግዚአብሔርን፡ቤት፡ሞልቶት፡ነበርና፥ካህናቱ፡ወደእግዚአብሔር፡ቤት፡መግባት፡አልቻሉም።

3 ፤ የእስራኤልም፡ልጆች፡ዅሉ፡እሳቱ፡ሲወርድ፡የእግዚአብሔርም፡ክብር፡በቤቱ፡ላይ፡ሲኾን፡ያዩ፡ነበር ፤ በወለሉም፡ላይ፡በግንባራቸው፡ወደ፡ምድር፡ተደፍተው፡ሰገዱ።ርሱ፡መልካም፡ነውና፥ምሕረቱም፡ለዘለዓለም፡ነውና፥ብለውም፡እግዚአብሔርን፡አመሰገኑ።

4 ፤ ንጉሡም፡ሕዝቡም፡ዅሉ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡መሥዋዕት፡ያቀርቡ፡ነበር።

5 ፤ ንጉሡም፡ሰሎሞን፡ኻያ፡ኹለት፡ሺሕ፡በሬዎችና፡መቶ፡ኻያ፡ሺሕ፡በጎች፡ሠዋ።እንዲሁ፡ንጉሡና፡ሕዝቡ፡ዅሉ፡የእግዚአብሔርን፡ቤት፡ቀደሱ።

6 ፤ ካህናቱም፡በየሥርዐታቸው፥ሌዋውያኑም፡ደግሞ፦ምሕረቱ፡ለዘለዓለም፡ነውና፥እግዚአብሔርን፡አመስግኑ፡የሚለውን፡የዳዊትን፡መዝሙር፡እየዘመሩ፥ንጉሡ፡ዳዊት፡እግዚአብሔርን፡ለማመስገን፡የሠራውን፡የእግዚአብሔርን፡የዜማ፡ዕቃ፡ይዘው፡ቆመው፡ነበር ፤ ካህናቱም፡በፊታቸው፡መለከት፡ይነፉ፡ነበር ፤ እስራኤልም፡ዅሉ፡ቆመው፡ነበር።

7 ፤ ሰሎሞን፡በእግዚአብሔር፡ቤት፡ፊት፡የነበረውን፡የአደባባዩን፡ውስጥ፡ቀደሰ ፤ ሰሎሞንም፡የሠራው፡የናስ፡መሠዊያ፡የሚቃጠለውን፡መሥዋዕትና፡የእኽሉን፡ቍርባን፡ስቡንም፡መያዝ፡አልቻለምና፡የሚቃጠለውን፡መሥዋዕትና፡የደኅንነቱን፡መሥዋዕት፡ስብ፡በዚያ፡አቀረበ።

8 ፤ ሰሎሞንም፡ከርሱም፡ጋራ፡እጅግ፡ታላቅ፡ጉባኤ፡የኾኑ፥ከሐማት፡መግቢያ፡ዠምሮ፡እስከግብጽ፡ወንዝ፡ድረስ፡ያሉ፡እስራኤል፡ዅሉ፥በዚያን፡ጊዜ፡ሰባት፡ቀን፡በዓል፡አደረጉ።

9 ፤ ሰባት፡ቀንም፡መሠዊያውን፡ቀድሰው፥ሰባት፡ቀንም፡በዓል፡አድርገው፡ነበርና፥በስምንተኛው፡ቀን፡የተቀደሰውን፡ጉባኤ፡አደረጉ።

10 ፤ በሰባተኛውም፡ወር፡በኻያ፡ሦስተኛውም፡ቀን፡ሕዝቡን፡ወደ፡ድንኳናቸው፡አሰናበተ ፤ እግዚአብሔር፡ለዳዊትና፡ለሰሎሞን፡ለሕዝቡም፡ለእስራኤል፡ስላደረገው፡ቸርነት፡ደስ፡ብሏቸው፡ሐሤትን፡እያደረጉ፡ኼዱ።

11 ፤ ሰሎሞንም፡የእግዚአብሔርን፡ቤትና፡የንጉሡን፡ቤት፡ጨረሰ ፤ በእግዚአብሔር፡ቤትና፡በራሱ፡ቤት፡ይሠራው፡ዘንድ፡በልቡ፡ያሰበውን፡ዅሉ፡አከናወነ።

12 ፤ እግዚአብሔርም፡ለሰሎሞን፡በሌሊት፡ተገልጦ፡እንዲህ፡አለው፦ጸሎትኽን፡ሰምቻለኹ፥ይህንም፡ስፍራ፡ለራሴ፡ለመሥዋዕት፡ቤት፡መርጫለኹ።

13 ፤ ዝናብ ፡ እንዳይወርድ ፡ ሰማያቱን ፡ ብዘጋ ፥ ወይም ፡ ምድሪቱን ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ አንበጣን ፡ ባዘው ፥ ወይም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ቸነፈር ፡ ብሰድ ፥

14 ፤ በስሜ ፡ የተጠሩት ፡ ሕዝቤ ፡ ሰውነታቸውን ፡ አዋርደው ፡ ቢጸልዩ ፥ ፊቴንም ፡ ቢፈልጉ ፥ ከክፉ ፡ መንገዳቸውም ፡ ቢመለሱ ፥ በሰማይ ፡ ኾኜ ፡ እሰማለኹ ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ እላለኹ ፥ ምድራቸውንም ፡ እፈውሳለኹ ።

15 ፤ አኹንም ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ለሚጸለይ ፡ ጸሎት ፡ ዐይኖቼ ፡ ይገለጣሉ ፥ ጆሮዎቼም ፡ ያደምጣሉ ።

16 ፤ አኹንም ፡ ስሜ ፡ ለዘለዓለም ፡ በዚያ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ መርጫለኹ ፡ ቀድሻለኹም ፤ ዐይኖቼና ፡ ልቤም ፡ ዘወትር ፡ በዚያ ፡ ይኾናሉ ።

17 ፤ አንተም ፡ ደግሞ ፡ አባትኽ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ኼደ ፡ በፊቴ ፡ ብትኼድ ፥ እንዳዘዝኹኽም ፡ ዅሉ ፡ ብታደርግ ፥ ሥርዐቴንና ፡ ፍርዴንም ፡ ብትጠብቅ ፥

18 ፤ ከአባትኽ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ። በእስራኤል ፡ ላይ ፡ አለቃ ፥ የሚኾን ፡ ከዘርኽ ፡ አይታጣም ፡ ብዬ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳደረግኹ ፡ የመንግሥትኽን ፡ ዙፋን ፡ አጸናለኹ ።

19 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ከመከተል ፡ ብትመለሱ ፥ የሰጠኋችኹንም ፡ ሥርዐቴንና ፡ ትእዛዜን ፡ ብትተዉ ፥ ኼዳችኹም ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ ብታመልኩ ፡ ብትሰግዱላቸውም ፥

20 ፤ ለአባቶቻችኹ ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ እነቅላችኋለኹ ፤ ለስሜም ፡ የቀደስኹትን ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ከፊቴ ፡ እጥለዋለኹ ፥ በአሕዛብም ፡ ዅሉ ፡ መካከል ፡ ምሳሌና ፡ ተረት ፡ አደርገዋለኹ ።

21 ፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ የነበረውንም ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ እያዩ ፡ በዚያ ፡ የሚያልፉ ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፦ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ አገርና ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፧ ብለው ፡ ይደነቃሉ ።

22 ፤ መልሰውም ፦ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸውን ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ተከተሉ ፥ ስለ ፡ ሰገዱላቸውም ፥ ስለ ፡ አመለኳቸውም ፥ ስለዚህ ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ አመጣባቸው ፡ ይላሉ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ሰሎሞን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የራሱን ፡ ቤት ፡ የሠራበት ፡ ኻያ ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥

2 ፤ ኪራም ፡ ለሰሎሞን ፡ የሰጠውን ፡ ከተማዎች ፡ ሰሎሞን ፡ ሠራቸው ፥ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ አኖረባቸው ።

3 ፤ ሰሎሞንም ፡ ወደ ፡ ሐማትሱባ ፡ ኼደ ፥ አሸነፋትም ።

4 ፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ ያለውን ፡ ተድሞርን ፥ በሐማትም ፡ የሠራቸውን ፡ የዕቃ ፡ ቤቱን ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ሠራ ።

5 ፤ ደግሞም ፡ ቅጥርና ፡ መዝጊያ ፡ መወርወሪያም ፡ የነበራቸውን ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፡ ላይኛውን ፡ ቤትሖሮን ፡ ታችኛውንም ፡ ቤትሖሮን ፡ ሠራ ።

6 ፤ ባዕላትንም ፥ ለሰሎሞንም ፡ የነበሩትን ፡ የዕቃ ፡ ቤት ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፥ የሠረገላውንም ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፥ የፈረሰኛዎችንም ፡ ከተማዎች ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ በሊባኖስም ፡ በመንግሥቱም ፡ ምድር ፡ ዅሉ ፡ ሰሎሞን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወደደውን ፡ ዅሉ ፡ ሠራ ።

7 ፤ ከኬጢያውያንም ፡ ከአሞራውያንም ፡ ከፌርዜያውያንም ፡ ከዔዊያውያንም ፡ ከኢያቡሳውያንም ፡ የቀሩትን ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ ያልኾኑትን ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፥

8 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ያላጠፏቸውን ፥ በኋላቸው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የቀሩትን ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሰሎሞን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ገባሮች ፡ አድርጎ ፡ መለመላቸው ።

9 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለሥራው ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ማንንም ፡ ባሪያ ፡ አላደረገም ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ሰልፈኛዎች ፥ የሹማምቶችም ፡ አለቃዎች ፥ የሠረገላዎችና ፡ የፈረሰኛዎች ፡ ባልደራሶች ፡ ነበሩ ።

10 ፤ እነዚህም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሠልጥነው ፡ የነበሩ ፡ የንጉሡ ፡ የሰሎሞን ፡ ዐይነተኛዎች ፡ አለቃዎች ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡
ዐምሳ ፡ ነበሩ ።

11 ፤ ሰሎሞንም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ታቦት ፡ የገባበት ፡ ስፍራ ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፥ ሚስቴ ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በዳዊት ፡
ቤት ፡ አትቀመጥም ፡ ሲል ፡ የፈርዖንን ፡ ልጅ ፡ ከዳዊት ፡ ከተማ ፡ ወደሠራላት ፡ ቤት ፡ አወጣት ።

12 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ሰሎሞን ፡ በወለሉ ፡ ፊት ፡ በሠራው ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ።

13 ፤ ሙሴም ፡ እንዳዘዘ ፡ እንደ ፡ ሥርዐታቸው ፡ በየቀኑ ፡ ኹሉ ፥ በየሰንበታቱም ፥ በየመባቻዎቹም ፥ በየተወሰኑትም ፡
በዓላት ፥ በየዓመቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በየቂጣው ፡ በዓልና ፡ በየሰባቱ ፡ ሱባዔ ፡ በዓል ፡ በየዳሱም ፡ በዓል ፡ ቍርባን ፡ ያቀርቡ ፡
ነበር ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ ዳዊት ፡ እንዲህ ፡ አዞ ፡ ነበርና ፥ ካህናቱን ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ሥርዐት ፡
በያገልግሎታቸው ፡ ሰሞን ፡ ከፈላቸው ፤ ሌዋውያንም ፡ እንደ ፡ ሥርዐታቸው ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፥ በካህናቱም ፡ ፊት ፡
ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ በየሰሞናቸው ፡ ከፈላቸው ፤ በረኛዎቹንም ፡ ደግሞ ፡ በየበሩ ፡ ኹሉ ፡ በየሰሞናቸው ፡ ከፈላቸው ።

15 ፤ እነርሱም ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ ነገሩ ፡ ኹሉና ፡ ስለ ፡ መዝገቡ ፡ ካህናቱንና ፡ ሌዋውያኑን ፡ ያዘዘውን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡
አልተላለፉም ።

16 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ መሠረት ፡ ከተጣለ ፡ ዠምሮ ፡ እስከተጨረሰ ፡ ድረስ ፡ የሰሎሞን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡
የተዘጋጀ ፡ ነበረ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ተፈጸመ ።

17 ፤ ሰሎሞንም ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ወዳሉ ፡ ወደ ፡ ዔጽዮንጋብርና ፡ ወደ ፡ ኤሎት ፡
ኼደ ።

18 ፤ ኪራምም ፡ መርከቦችንና ፡ የባሕርን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁትን ፡ መርከበኛዎች ፡ በባሪያዎቹ ፡ እጅ ፡
ሰደደለት ፤ እነርሱም ፡ ከሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኦፊር ፡ መጡ ፥ ከዚያም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ መክሊት ፡
ወርቅ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ አመጡ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ዝና ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡ ሽቱና ፡ ብዙ ፡ ወርቅ ፡ የከበረም ፡ ዕንቍ ፡
አስጭና ፡ ከታላቅ ፡ ጓዝ ፡ ጋራ ፡ ሰሎሞንን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእንቆቅልሽ ፡ ትፈትነው ፡ ዘንድ ፡ መጣች ፤ ወደ ፡
ሰሎሞንም ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በልቧ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አጫወተችው ።

2 ፤ ሰሎሞንም ፡ የጠየቀችውን ፡ ኹሉ ፡ ፈታላት ፤ ሰሎሞንም ፡ ያልፈታው ፡ ስውር ፡ ነገር ፡ አልነበረም ።

3 ፤ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ የሰሎሞንን ፡ ጥበብ ፥ ሠርቶትም ፡ የነበረውን ፡ ቤት ፥ የማእዱንም ፡ መብል ፥

4 ፤ የብላቴናዎቹንም ፡ አቀማመጥ ፥ የሎሌዎቹንም ፡ አሠራር ፡ አለባበሳቸውንም ፥ ጠጅ ፡ አሳላፊዎቹንም ፡
አለባበሳቸውንም ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የሚያሳርገውን ፡ መሥዋዕት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ መንፈስ ፡ አልቀረላትም ።

5 ፤ ንጉሡንም ፡ አለችው ፦ ስለ ፡ ነገርኽና ፡ ስለ ፡ ጥበብኽ ፡ በአገሬ ፡ ሳለኹ ፡ የሰማኹት ፡ ዝና ፡ እውነት ፡ ነው ።

6 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ መጥቼ ፡ በዐይኔ ፡ እስካየኹ ፡ ድረስ ፡ የነገሩኝን ፡ አላመንኹም ፤ እንሆ ፥ የጥበብኽን ፡ ታላቅነት ፡
እኩሌታ ፡ አልነገሩኝም ፤ ከሰማኹት ፡ ዝና ፡ ትበልጣለኽ ።

7 ፤ በፊትኽ ፡ ኹልጊዜ ፡ የሚቆሙ ፡ ጥበብኽንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሰዎችኽና ፡ እነዚህ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።

8 ፤ በአምላክኽ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ንጉሥ ፡ እንድትኾን ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ያስቀምጥኽ ፡ ዘንድ ፡ የወደደኽ ፡
አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቡሩክ ፡ ይኹን ፤ አምላክኽ ፡ እስራኤልን ፡ ለዘለዓለም ፡ ያጸናቸው ፡ ዘንድ ፡
ወዷቸዋልና ፥ ስለዚህ ፡ ፍርድና ፡ ጽድቅ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በላያቸው ፡ አነገሠኽ ።

9 ፤ ለንጉሡም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፥ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ሽቱ ፡ የከበረም ፡ ዕንቍ ፡ ሰጠችው ፤ የሳባም ፡

ንግሥት ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ሰጠችው ፡ ያለ ፡ ሽቱ ፡ ከቶ ፡ አልነበረም ።

10 ፤ ከኦፊርም ፡ ወርቅ ፡ ያመጡ ፡ የኪራም ፡ ባሪያዎችና ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ የሰንደል ፡ ዕንጨትና ፡ የከበረ ፡ ዕንቍ ፡ ደግሞ ፡ አመጡ ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ ከሰንደሉ ፡ ዕንጨት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ ለንጉሡ ፡ ቤት ፡ ደርብ ፥ ለመዘምራኑም ፡ መሰንቆና ፡ በገና ፡ አደረገ ፤ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ከቶ ፡ አልታየም ፡ ነበር ።

12 ፤ የሳባም ፡ ንግሥት ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ካመጣችው ፡ የሚበልጥ ፥ ንጉሡ ፡ ሰሎሞን ፡ የወደደችውን ፡ ኹሉ ፡ ከርሱም ፡ የለመነችውን ፡ ኹሉ ፡ ሰጣት ፤ ርሷም ፡ ተመልሳ ፡ ከባሪያዎቿ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ምድሯ ፡ ኼደች ።

13 ፤ ነጋድራሶችና ፡ ነጋዴዎች ፡ ካመጡለት ፡ ሌላ ፡ በየዓመቱ ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ የሚመጣ ፡ የወርቅ ፡ ሚዛን ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ።

14 ፤ የዐረብም ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ የምድሩም ፡ ሹማምት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ወደ ፡ ሰሎሞን ፡ ያመጡ ፡ ነበር ።

15 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ በጥፍጥፍ ፡ ወርቅ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻ ፡ ውስጥ ፡ የገባው ፡ ጥፍጥፍ ፡ ወርቅ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ።

16 ፤ ከጥፍጥፍም ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ጋሻ ፡ አሠራ ፤ በአንዱም ፡ ጋሻ ፡ የገባው ፡ ወርቅ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰቅል ፡ ነበረ ፤ ንጉሡም ፡ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተባለው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኖራቸው ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ ደግሞ ፡ ከዝኆን ፡ ጥርስ ፡ ታላቅ ፡ ዙፋን ፡ አሠራ ፥ በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ለበጠው ።

18 ፤ ከዙፋኑም ፡ ጋራ ፡ ተጋጥመው ፡ ወደ ፡ ዙፋኑም ፡ የሚያስኼዱ ፡ ስድስት ፡ ዕርከኖች ፡ ነበሩ ፤ የወርቅ ፡ ብርኵማም ፡ ነበረ ፤ በዚህና ፡ በዚያም ፡ በመቀመጫው ፤ አጠገብ ፡ ኹለት ፡ የክንድ ፡ መደገፊያዎች ፡ ነበሩበት ፥ በመደገፊያዎችም ፡ አጠገብ ፡ ኹለት ፡ አንበሳዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

19 ፤ በስድስቱም ፡ ዕርከኖች ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ አንበሳዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ በመንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተሠራም ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ የሚጠጣበት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ የወርቅ ፡ ነበረ ፥ የሊባኖስ ፡ ዱር ፡ በተባለውም ፡ ቤቱ ፡ የነበረው ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ነበረ ፤ በሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ብር ፡ ከቶ ፡ አይቈጠርም ፡ ነበር ።

21 ፤ ለንጉሡም ፡ ከኪራም ፡ ባሪያዎች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ የሚኼዱ ፡ መርከቦች ፡ ነበሩት ፤ በሦስት ፡ በሦስት ፡ ዓመትም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ የዝኆንም ፡ ጥርስ ፡ ዝንጀሮና ፡ ዝጐርጐር ፡ ወፍም ፡ ይዘው ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።

22 ፤ ንጉሡም ፡ ሰሎሞን ፡ ከምድር ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በባለጠግነትና ፡ በጥበብ ፡ በለጠ ።

23 ፤ የምድርም ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በልቡ ፡ ያኖረውን ፡ ጥበቡን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ የሰሎሞንን ፡ ፊት ፡ ሊያዩ ፡ ይመኙ ፡ ነበር ።

24 ፤ እያንዳንዱም ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ፥ የወርቅንና ፡ የብርን ፡ ዕቃ ፥ ልብስንና ፡ የጦር ፡ መሣሪያን ፥ ሽቱውንም ፥ ፈረሶችንና ፡ በቅሎዎችን ፡ እየያዘ ፡ በየዓመቱ ፡ ያመጣ ፡ ነበር ።

25 ፤ ሰሎሞንም ፡ ለፈረሶችና ፡ ለሠረገላዎች ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ጋጥ ፥ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ሺሕም ፡ ፈረሰኞዎች ፡ ነበሩት ፥ በሠረገላዎችም ፡ ከተማዎች ፥ ከንጉሡም ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አኖራቸው ።

26 ፤ ከኤፍራጥስም ፡ ወንዝ ፡ ዠምሮ ፡ እስከፍልስጥኤም ፡ ምድርና ፡ እስከግብጽ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ባሉ ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ብሩን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ እንዲበዛ ፡ አደረገው ፤ የዝግባውንም ፡ ዕንጨት ፡ ብዛት ፡ በቈላ ፡ እንደሚበቅል ፡ ሾላ ፡ አደረገው ።

28 ፤ ለሰሎሞንም ፡ ፈረሶች ፡ ከግብጽና ፡ ከየአገሩ ፡ ኹሉ ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ።

29 ፤ የቀረውም ፡ ፊተኛውና ፡ ኋለኛው ፡ የሰሎሞን ፡ ነገር ፡ በነቢዩ ፡ በናታን ፡ ታሪክ ፥ በሴሎናዊውም ፡ በኦሒያ ፡

ትንቢት ፥ ስለ ፡ ናባጥም ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ባየው ፡ በባለራእዩ ፡ በአዶ ፡ ራእይ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

30 ፤ ሰሎሞንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

31 ፤ ሰሎሞንም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ሮብዓም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ያነግሡት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ መጥተው ፡ ነበርና ፥ ሮብዓም ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ኼደ ።

2 ፤ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓምም ፡ ከንጉሡ ፡ ከሰሎሞን ፡ ፊት ፡ ሸሽቶ ፡ በግብጽ ፡ ይኖር ፡ ነበርና ፥ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ከግብጽ ፡ ተመለሰ ።

3 ፤ ልከውም ፡ ጠሩት ፤ ኢዮርብዓምና ፡ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ መጥተው ፡ ሮብዓምን ፦

4 ፤ አባትኽ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፤ አኹንም ፡ አንተ ፡ ጽኑውን ፡ የአባትኽን ፡ አገዛዝ ፥ በላያችንም ፡ የጫነውን ፡ የከበደውን ፡ ቀንበር ፡ አቅልልን ፥ እኛም ፡ እንገዛልኻለን ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

5 ፤ ርሱም ፦ ከሦስት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ። ሕዝቡም ፡ ኼዱ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፦ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስለት ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ አባቱ ፡ ሰሎሞን ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ጋራ ፡ ተማከረ ።

7 ፤ እነርሱም ፦ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ቸርነት ፡ ብታደርግላቸው ፥ ደስም ፡ ብታሠኛቸው ፥ በገርነትም ፡ ብትናገራቸው ፥ ለዘለዓለም ፡ ባሪያዎች ፡ ይኾኑልኻል ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

8 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ የመከሩትን ፡ ነገር ፡ ትቶ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ካደጉትና ፡ በፊቱ ፡ ይቆሙ ፡ ከነበሩት ፡ ብላቴናዎች ፡ ጋራ ፡ ተማከረ ።

9 ፤ ርሱም ፦ አባትኽ ፡ የጫነብንን ፡ ቀንበር ፡ አቅልልን ፡ ለሚሉኝ ፡ ሕዝብ ፡ እመልስላቸው ፡ ዘንድ ፡ የምትመክሩኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አላቸው ።

10 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያደጉት ፡ ብላቴናዎች ፦ አባትኽ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶብን ፡ ነበር ፥ አንተ ፡ ግን ፡ አቅልልን ፡ ለሚሉኽ ፡ ሕዝብ ፦ ታናሺቱ ፡ ጣቴ ፡ ከአባቴ ፡ ወገብ ፡ ትወፍራለች ፤

11 ፤ አኹንም ፡ አባቴ ፡ ከባድ ፡ ቀንበር ፡ ጭኖባችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በቀንበራችኹ ፡ ላይ ፡ እጨምራለኹ ፤ አባቴ ፡ በዐለንጋ ፡ ገርፏችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለኹ ፡ በላቸው ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

12 ፤ ንጉሡም ፦ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ መጡ ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ጽኑ ፡ ምላሽ ፡ መለሰላቸው ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ የሽማግሌዎቹን ፡ ምክር ፡ ትቶ ፦

14 ፤ አባቴ ፡ ቀንበር ፡ አክብዶባችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ እጨምርበታለኹ ፤ አባቴ ፡ በዐለንጋ ፡ ገርፏችኹ ፡ ነበር ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በጊንጥ ፡ እገርፋችኋለኹ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ብላቴናዎቹ ፡ ምክር ፡ ተናገራቸው ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሴሎናዊው ፡ በአኪያ ፡ አድርጎ ፡ ለናባጥ ፡ ልጅ ፡ ለኢዮርብዓም ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ እንዲያጸና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ተወስኖ ፡ ነበርና ፥ ንጉሡ ፡ ሕዝቡን ፡ አልሰማም ።

16 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ንጉሡ ፡ እንዳልሰማቸው ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፦ በዳዊት ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ክፍል ፡ አለን ፧ በእሴይም ፡ ልጅ ፡ ዘንድ ፡ ርስት ፡ የለንም ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ እየድንኳኖቻችኹ ፡ ተመለሱ ፤ ዳዊት ፡ ሆይ ፥ አኹን ፡ ቤትኽን ፡ ተመልከት ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ መለሱለት ። እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እየድንኳኖቻቸው ፡ ኼዱ ።

17 ፤ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ በተቀመጡት ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ሮብዓም ፡ ነገሠባቸው ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ አስገባሪውን ፡ አዶራምን ፡ ሰደደ ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በድንጋይ ፡
ወገሩት ፥ ሞተም ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ሠረገላው ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ሸሸ ።

19 ፤ እስራኤልም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ከዳዊት ፡ ቤት ፡ ሸፈተ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ ሮብዓምም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ እስራኤልን ፡ ወግተው ፡ መንግሥቱን ፡ ወደ ፡ ሮብዓም ፡ ይመልሱ ፡
ዘንድ ፡ ከይሁዳና ፡ ከብንያም ፡ ቤት ፡ የተመረጡትን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፡ ሰልፈኞዎች ፡ ሰዎች ፡ ሰበሰበ ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደሸማያ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

3 ፤ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ ለሮብዓም ፥ በይሁዳና ፡ በብንያምም ፡ ላሉት ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፦

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ ነገር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፥ አትውጡ ፥ ወንድሞቻችኹንም ፡
አትውጉ ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ ብለኽ ፡ ንገራቸው ። የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡
ሰሙ ፥ በኢዮርብዓምም ፡ ላይ ፡ ከመኼድ ፡ ተመለሱ ።

5 ፤ ሮብዓምም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ፥ በይሁዳም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፡ ሠራ ።

6 ፤ በይሁዳና ፡ በብንያም ፡ ያሉትንም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፥ ቤተ ፡ ልሔም ፥ ኤጣምን ፥ ቴቁሔን ፥

7 ፤ 8 ፤ ቤትጹርን ፥ ሦኮን ፥ ዓዶላምን ፥ ጌትን ፥ መሪሳን ፥

9 ፤ ዚፍን ፥ አዶራይምን ፥ ለኪሶን ፥ ዓዜቃን ፥

10 ፤ ጾርዓን ፥ ኤሎንን ፥ ኬብሮንን ፥ ሠራ ።

11 ፤ ምሽጎቹንም ፡ አጠነከረ ፥ አለቃዎችንም ፡ አኖረባቸው ፥ ምግቡንም ፡ ዘይቱንም ፡ የወይን ፡ ጠጁንም ፡ አከማቸባቸው ።

12 ፤ በከተማዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ጋሻና ፡ ጦርን ፡ አኖረ ። ከተማዎቹንም ፡ እጅግ ፡ አጠነከራቸው ፤ ይሁዳና ፡ ብንያምም ፡ የርሱ ፡
ወገን ፡ ነበሩ ።

13 ፤ በእስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ የነበሩ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ ከየአገራቸው ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጡ ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ካህናት ፡ እንዳይኾኑ ፡ ኢዮርብዓምና ፡ ልጆቹ ፡ አስለቅቀዋቸው ፡ ነበርና ፥ ሌዋውያን ፡
መሰመሪያቸውንና ፡ ቦታቸውን ፡ ትተው ፡ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ።

15 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ለኮረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ለአጋንንቱም ፡ ለሠራቸውም ፡ እንቦሶች ፡ ካህናትን ፡ አቆመ ።

16 ፤ ደግሞም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ የእስራኤልን ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመፈለግ ፡ ልባቸውን ፡ የሰጡ ፡ ኹሉ ፡ እነርሱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ።

17 ፤ ሦስት ፡ ዓመት ፡ በዳዊትና ፡ በሰሎሞን ፡ መንገድ ፡ ይኼዱ ፡ ነበርና ፥ ሦስት ፡ ዓመት ፡ የይሁዳን ፡ መንግሥት ፡
አበረቱ ፥ የሰሎሞንንም ፡ ልጅ ፡ ሮብዓምን ፡ አጸኑ ።

18 ፤ ሮብዓምም ፡ መሐላትን ፡ አገባ ፤ አባቷ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ኢያሪሙት ፡ ነበረ ፤ እናቷም ፡ የእሴይ ፡ ልጅ ፡ የኤልያብ ፡
ልጅ ፡ አቢካኢል ፡ ነበረች ።

19 ፤ ርሷም ፡ የዑስን ፥ ሰማራያን ፥ ዘሃምን ፡ ወንዶች ፡ ልጆች ፡ ወለደችለት ።

20 ፤ ከርሷም ፡ በኋላ ፡ የአቤሴሎምን ፡ ልጅ ፡ መዓካን ፡ አገባ ፤ ርሷም ፡ አብያን ፥ ዐታይን ፥ ዚዛን ፥ ሰሎሚትን ፡
ወለደችለት ።

21 ፤ ሮብዓምም ፡ ከሚስቶቹና ፡ ከቁባቶቹ ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የአቤሴሎምን ፡ ልጅ ፡ መዓካን ፡ ወደደ ፤ ዐሥራ ፡ ስምንትም ፡
ሚስቶችና ፡ ስድሳ ፡ ቁባቶች ፡ ነበሩት ፥ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ወንዶችና ፡ ስድሳ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ወለደ ።

22 ፤ ሮብዓምም ፡ ንጉሥ ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ ዐስቧልና ፥ የመዓካን ፡ ልጅ ፡ አብያን ፡ በወንድሞቹ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡

አድርጎ ፡ ሾመው ።

23 ፤ ተጠበበም ፥ ልጆቹንም ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳና ፡ በብንያም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ በምሽጉ ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ከፋፈላቸው ፤ ብዙም ፡ ምግብ ፡ ሰጣቸው ፤ ብዙም ፡ ሚስቶች ፡ ፈለገላቸው ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ የሮብዓም ፡ መንግሥት ፡ በጸናች ፡ ጊዜ ፥ ርሱም ፡ በበረታ ፡ ጊዜ ፥ ርሱና ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ተዉ ።

2 ፤ እግዚአብሔርን ፡ በድለዋልና ፥ ሮብዓም ፡ በነገሠ ፡ በዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅ ፡ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሠረገላዎችና ፡ ስድሳ ፡ ሺሕ ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ።

3 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ከግብጽ ፡ ለመጣው ፡ ሕዝብ ፡ ቍጥር ፡ አልነበረውም ፤ እነርሱም ፡ የልብያ ፡ ሰዎች ፥ ሱካውያን ፥ የኢትዮጵያ ፡ ሰዎችም ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ለይሁዳም ፡ የነበሩትን ፡ ምሽጎች ፡ ከተማዎች ፡ ወሰደ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጣ ።

5 ፤ ነቢዩም ፡ ሸማያ ፡ ወደ ፡ ሮብዓምና ፡ ከሺሻቅ ፡ ሸሽተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወደተሰበሰቡባት ፡ ወደይሁዳ ፡ መሳፍንት ፡ መጥቶ ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተ ፡ ተዋችኹኝ ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በሺሻቅ ፡ እጅ ፡ ተውኋችኹ ።

6 ፤ የእስራኤልም ፡ መሳፍንትና ፡ ንጉሡ ። እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ሰውነታቸውን ፡ አዋረዱ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰውነታቸውን ፡ እንዳዋረዱ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ። ሰውነታቸውን ፡ አዋርደዋል ፤ አላጠፋቸውም ፤ ከጥቂት ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ አድናቸዋለኹ ፥ ቍጣዬም ፡ በሺሻቅ ፡ እጅ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አይፈስም ፤

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለእኔ ፡ መገዛትንና ፡ ለምድር ፡ ነገሥታት ፡ መገዛትን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይገዙለታል ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ ሸማያ ፡ መጣ ።

9 ፤ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ሺሻቅም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ መዛግብትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፡ ወሰደ ፤ ኹሉንም ፡ ወሰደ ፤ ደግሞም ፡ ሰሎሞን ፡ የሠራቸውን ፡ የወርቁን ፡ ጋሻዎች ፡ ወሰደ ።

10 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ በእነርሱ ፡ ፋንታ ፡ የናስ ፡ ጋሻዎችን ፡ ሠራ ፥ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ በሚጠብቁ ፡ በዘበኛዎች ፡ አለቃ ፡ እጅ ፡ አኖራቸው ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ቍጥር ፡ ዘበኛዎች ፡ መጥተው ፡ ይሸከሟቸው ፡ ነበር ፥ መልሰውም ፡ በዘበኛዎች ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያኖሯቸው ፡ ነበር ።

12 ፤ ሰውነቱንም ፡ ባዋረደ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ፈጽሞ ፡ እንዳያጠፋው ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሰ ፤ በይሁዳም ፡ ደግሞ ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ ተገኘ ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ሮብዓም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በረታ ፡ ንጉሥም ፡ ኾነ ፤ ሮብዓምም ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ የአርባ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስሙን ፡ ያኖርባት ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ በመረጣት ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዐሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዐሞን ፡ ሴት ፡ ናዕማ ፡ ነበረች ።

14 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ይሻ ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ አላዘጋጀም ፡ ነበርና ፥ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

15 ፤ የሮብዓምም ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ፡ በነቢዩ ፡ ሸማያና ፡ በባለራእዩ ፡ በአዶ ፡ የትውልድ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፡፡ በሮብዓምና ፡ በኢዮርብዓም ፡ መካከልም ፡ በዘመናቸው ፡ ኹሉ ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ።

16 ፤ ሮብዓምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ አብያ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮርብዓም ፡ በነገሠ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ አብያ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ኾነ ።

2 ፤ ሦስት ፡ ዓመት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገሠ ፤ የእናቱም ፡ ስም ፡ ሚካያ ፡ ነበረ ፥ የገብዓ ፡ ሰው ፡ የኡርኤል ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

3 ፤ በአብያና ፡ በኢዮርብዓም ፡ መካከልም ፡ ሰልፍ ፡ ነበረ ። አብያም ፡ የተመረጡትን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ኀያላን ፡
ሰልፈኞዎች ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ወጣ ፤ ኢዮርብዓምም ፡ የተመረጡትን ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡
ሰዎች ፡ ይዞ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ተሰለፈ ።

4 ፤ አብያም ፡ በተራራማው ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ባለው ፡ በጽማራይም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡
አለ ፦ ኢዮርብዓምና ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤

5 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መንግሥትን ፡ ለዳዊትና ፡ ለልጆቹ ፡ በጨው ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ለዘለዓለም ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፡ በእውኑ ፡ አታውቁምን ፧

6 ፤ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያ ፡ የናባጥ ፡ ልጅ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ግን ፡ ተነሥቶ ፡ በጌታው ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

7 ፤ ክፉዎች ፡ ሰዎችና ፡ ምናምንቴዎችም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ሮብዓም ፡ ሕፃንና ፡ ለጋ ፡ በነበረበት ፡
ጊዜ ፥ ሊቋቋማቸውም ፡ ባልቻለበት ፡ ጊዜ ፥ በሰሎሞን ፡ ልጅ ፡ በሮብዓም ፡ ላይ ፡ በረቱበት ።

8 ፤ አኹንም ፡ በዳዊት ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ የሚኾነውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መንግሥት ፡ ልትቋቋሙ ፡
ታስባላችኹ ። እናንተም ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ናችኹ ፥ ኢዮርብዓምም ፡ አማልክት ፡ አድርጎ ፡ የሠራላችኹ ፡
የወርቅ ፡ እንቦሶች ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ናቸው ።

9 ፤ የአሮንን ፡ ልጆች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ አላሳደዳችኹምን ፧ እንደ ፡ ሌላዎችም ፡ አሕዛብ ፡
ልማድ ፡ ካህናትን ፡ አላደረጋችኹምን ፧ አንድ ፡ ወይፈንና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ይዞ ፡ ይቀድስ ፡ ዘንድ ፡ የሚመጣ ፡
ኹሉ ፡ አማልክት ፡ ላልኾኑት ፡ ለእነዚያ ፡ ካህን ፡ ይኾናል ።

10 ፤ ለእኛ ፡ ግን ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፥ አልተውነውም ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አገልጋዮች ፡ የአሮን ፡
ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋውያኑም ፡ በሥራቸው ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ናቸው ።

11 ፤ በየጧቱና ፡ በየማታውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ጣፋጩን ፡ ዕጣን ፡
ያሳርጋሉ ፤ የገጹንም ፡ ኅብስት ፡ በንጹሕ ፡ ገበታ ፡ ላይ ፥ የወርቁን ፡ መቅረዝና ፡ ቀንዲሎቹንም ፡ ማታ ፡ ማታ ፡
እንዲያበሩ ፡ ያዘጋጃሉ ፤ እኛም ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ እንጠብቃለን ፥ እናንተ ፡ ግን ፡
ትታችኹታል ።

12 ፤ እንሆም ፥ እግዚአብሔር ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ ነው ፥ መለከቱንም ፡ የሚነፉ ፡ ካህናቱ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡
ናቸው ፥ በእናንተም ፡ ላይ ፡ ይጮኻሉ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ አይበጃችኹምና ፡ ከአባቶቻችኹ ፡ አምላክ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ አትዋጉ ።

13 ፤ ኢዮርብዓም ፡ ግን ፡ ድብቅ ፡ ጦር ፡ በስተኋላቸው ፡ አዞረ ፤ እነርሱ ፡ በይሁዳ ፡ ፊት ፡ ኾነው ፡ ድብቅ ፡ ጦሩ ፡
በስተኋላቸው ፡ ነበረ ።

14 ፤ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ በተመለከተ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ሰልፉ ፡ በፊቱና ፡ በኋላው ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ጮኹ ፥ ካህናቱም ፡ መለከቱን ፡ ነፉ ።

15 ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ጮኹ ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በጮኹ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢዮርብዓምንና ፡ እስራኤልን ፡
ኹሉ ፡ በአብያና ፡ በይሁዳ ፡ ፊት ፡ መታቸው ።

16 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከይሁዳ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።

17 ፤ አብያና ፡ ሕዝቡ ፡ ታላቅ ፡ አመታት ፡ መቷቸው ፤ ከእስራኤልም ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎች ፡
ተገድለው ፡ ወደቁ ።

18 ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተዋረዱ ፥ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ በአባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡

ታምነው ፡ ነበርና ፥ አሸነፉ ።

19 ፤ አብያም ፡ ኢዮርብዓምን ፡ አሳደደው ፥ ከርሱም ፡ ከተማዎቹን ፥ ቤቴልንና ፡ መንደሮቿን ፥ ይሻናንና ፡ መንደሮቿን ፥ ዔፍሮንንና ፡ መንደሮቿን ፡ ወሰደ ።

20 ፤ ኢዮርብዓምም ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በአብያ ፡ ዘመን ፡ አልበረታም ፤ እግዚአብሔርም ፡ ቀሠፈው ፥ ሞተም ።

21 ፤ አብያም ፡ ጸና ፥ ዐሥራ ፡ አራትም ፡ ሚስቶች ፡ አገባ ፥ ኻያ ፡ ኹለትም ፡ ወንዶች ፡ ልጆችንና ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ ወለደ ።

22 ፤ የአብያም ፡ የቀረው ፡ ነገርና ፡ አካኼዱ ፡ የተናገራቸውም ፡ ቃሎች ፡ በነቢዩ ፡ በአዶ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፈዋል ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ አብያም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ አሳ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ። በርሱም ፡ ዘመን ፡ ምድሪቱ ፡ ዐሥር ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ ዐረፈች ።

2 ፤ አሳም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካምና ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤

3 ፤ የእንግዳዎቹንም ፡ አማልክት ፡ መሠዊያ ፡ የኰረብታውንም ፡ መስገጃዎች ፡ አፈረሰ ፥ ሐውልቶቹንም ፡ ሰበረ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤

4 ፤ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፥ ሕጉንና ፡ ትእዛዙንም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዳን ፡ አዘዘ ።

5 ፤ ከይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎችንና ፡ የፀሓይ ፡ ምስሎችን ፡ አስወገደ ፤ መንግሥቱም ፡ በርሱ ፡ ሥር ፡ በሰላም ፡ ተቀመጠች ።

6 ፤ በይሁዳም ፡ ምሽጎች ፡ ከተማዎችን ፡ ሠራ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዕረፍት ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ ምድሪቱ ፡ ጸጥ ፡ ብላ ፡ ነበር ፥ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ሰልፍ ፡ አልነበረም ።

7 ፤ ይሁዳንም ፦ እነዚህን ፡ ከተማዎች ፡ እንሥራ ፥ ቅጥርም ፡ ግንብም ፡ መዝጊያም ፡ መወርወሪያም ፡ እናድርግባቸው ፤ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ፈለግነው ፡ ምድሪቱ ፡ ገና ፡ በፊታችን ፡ ናት ፤ እኛ ፡ ፈልገነዋል ፥ ርሱም ፡ በዙሪያችን ፡ ዕረፍት ፡ ሰጥቶናል ፡ አለ ። እነርሱም ፡ ሠሩ ፡ አከናወኑም ።

8 ፤ ለአሳም ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ የሚሸከሙ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ የይሁዳ ፡ ሰራዊት ፥ ጋሻም ፡ የሚሸከሙ ፡ ቀስትም ፡ የሚገትሩ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፡ የብንያም ፡ ሰዎች ፡ ነበሩት ፤ እነዚህም ፡ ኹሉ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

9 ፤ ኢትዮጵያዊውም ፡ ዝሪ ፡ አንድ ፡ ሚልዮን ፡ ሰዎችና ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠረገላዎች ፡ ይዞ ፡ ወጣባቸው ፤ ወደ ፡ መሪሳም ፡ መጣ ።

10 ፤ አሳም ፡ ሊጋጠመው ፡ ወጣ ፥ በመሪሳም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በጽፋታ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ተሰለፉ ።

11 ፤ አሳም ፦ አቤቱ ፥ በብዙም ፡ ኾነ ፡ በጥቂቱ ፡ ማዳን ፡ አይሳንኽም ፤ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ባንተ ፡ ታምነናልና ፥ በስምኽም ፡ በዚህ ፡ ታላቅ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ መጥተናልና ፥ ርዳን ፤ አቤቱ ፥ አምላካችን ፡ አንተ ፡ ነኽ ፤ ሰውም ፡ አያሸንፍኽ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በአሳና ፡ በይሁዳ ፡ ፊት ፡ ኢትዮጵያውያንን ፡ መታ ፤ ኢትዮጵያውያንም ፡ ሸሹ ።

13 ፤ አሳም ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ሕዝብ ፡ እስከ ፡ ጌራራ ፡ ድረስ ፡ አሳደዷቸው ፤ ኢትዮጵያውያንም ፡ ፈጽመው ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ወደቁ ፥ በእግዚአብሔርና ፡ በሰራዊቱ ፡ ፊት ፡ ተሰባብረዋልና ፤ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ ወሰዱ ።

14 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ ስለ ፡ ወደቀባቸው ፡ በጌራራ ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩትን ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ መቱ ፤ በከተማዎቹም ፡ ውስጥ ፡ እጅግ ፡ ብዝበዛ ፡ ነበረና ፡ ከተማዎቹን ፡ ኹሉ ፡ በዘበዙ ።

15 ፤ የከብቶቹንም ፡ በረት ፡ አፈረሱ ፤ እጅግም ፡ ብዙ ፡ በጎችንና ፡ ግመሎችንም ፡ ማረኩ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡

ተመለሱ ።

_________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በዖዴድ ፡ ልጅ ፡ በዐዛርያስ ፡ ላይ ፡ ኾነ ፤

2 ፤ አሣንም ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ፥ እንዲህም ፡ አለው ፦ አሣ ፡ ይሁዳና ፡ ብንያም ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ እናንተ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ስትኾኑ ፡ ርሱ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ነው ፤ ብትፈልጉትም ፡ ይገኝላችኋል ፤ ብትተዉት ፡ ግን ፡
ይተዋችኋል ።

3 ፤ እስራኤልም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ያለእውነተኛ ፡ አምላክ ፥ ያለአስተማሪም ፡ ካህን ፥ ያለሕግም ፡ ይኖሩ ፡ ነበር ።

4 ፤ በመከራቸውም ፡ ወደእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመልሰው ፡ በፈለጉት ፡ ጊዜ ፡ አገኙት ።

5 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ለሚወጣውና ፡ ለሚገባው ፡ ሰላም ፡ አልነበረም ፥ በምድርም ፡ በሚኖሩት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡
ድንጋጤ ፡ ነበረ ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ በመከራው ፡ ኹሉ ፡ ያስጨንቃቸው ፡ ነበርና ፥ ወገን ፡ ከወገን ፡ ጋራ ፥ ከተማም ፡ ከከተማ ፡ ጋራ ፡
ይዋጋ ፡ ነበር ።

7 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ለሥራችኹ ፡ ብድራት ፡ ይኾንላችኋልና ፥ በርቱ ፥ እጃችኹም ፡ አይላላ ።

8 ፤ አሣም ፡ ይህን ፡ ቃልና ፡ የነቢዩን ፡ የዖዴድን ፡ ትንቢት ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልቡ ፡ ጸና ፥ ከይሁዳና ፡ ከቢንያምም ፡ አገር ፡
ኹሉ ፡ በተራራማውም ፡ በኤፍሬም ፡ አገር ፡ ከያዛቸው ፡ ከተማዎች ፡ ጸያፉን ፡ ነገር ፡ አስወገደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
ፊት ፡ የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሠዊያ ፡ ዐደሰ ።

9 ፤ አምላኩም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡
ተጠግተው ፡ ነበርና ፥ ርሱ ፡ ይሁዳንና ፡ ብንያምን ፡ ኹሉ ፥ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴም ፡ ከስምዖንም ፡ መጥተው ፡ ከነርሱ ፡
ጋራ ፡ የተቀመጡትን ፡ ሰበሰበ ።

10 ፤ አሣም ፡ በነገሠ ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ካመጡት ፡ ምርኮ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ በሬዎችና ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ በጎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሠዉ ።

12 ፤ በፍጹም ፡ ልባቸውና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሳቸው ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሹ ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ አደረጉ ፤

13 ፤ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማይፈልግ ፥ ታናሽ ፡ ወይም ፡ ታላቅ ፥ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡
ቢኾን ፥ ይገደል ፡ ዘንድ ፡ ማሉ ።

14 ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅና ፡ በእልልታ ፥ በእንቢልታና ፡ በቀንደ ፡ መለከት ፡ ማሉ ።

15 ፤ በፍጹምም ፡ ልባቸው ፡ ምለዋልና ፥ በፍጹምም ፡ ኀሊናቸው ፡ ፈልገውታልና ፥ ርሱም ፡ ተገኝቶላቸዋልና ፥ ይሁዳ ፡
ኹሉ ፡ በመሐላው ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያቸው ፡ ዕረፍት ፡ ሰጣቸው ።

16 ፤ ንጉሡም ፡ አሣ ፡ እናቱን ፡ መዓካን ፡ በማምለኪያ ፡ ዐጸድ ፡ ጣዖት ፡ ስላደረገች ፡ ከእቴጌነቷ ፡ አዋረዳት ፤ አሣም ፡
ምስሏን ፡ ቈርጦ ፡ ቀጠቀጠው ፥ በቄድሮንም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ አቃጠለው ።

17 ፤ በኰረብታ ፡ ላይ ፡ የነበሩትን ፡ መስገጃዎች ፡ ግን ፡ ከእስራኤል ፡ አላራቀም ፤ ይኹን ፡ እንጂ ፡ የአሣ ፡ ልብ ፡
በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ ፍጹም ፡ ነበረ ።

18 ፤ አባቱም ፡ የቀደሰውን ፥ ርሱም ፡ የቀደሰውን ፡ ወርቁንና ፡ ብሩን ፥ ልዩ ፡ ልዩውንም ፡ ዕቃ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
አገባ ።

19 ፤ አሣም ፡ እስከነገሠበት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ሰልፍ ፡ አልነበረም ።

_________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ አሣ ፡ በነገሠ ፡ በሠላሳ ፡ ስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ባኦስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ወጣ ፥ ወደይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሣ ፡ ማንም ፡ መውጣትና ፡ መግባት ፡ እንዳይችል ፡ ራማን ፡ ሠራ ።

2 ፤ አሣም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ መዝገብ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ወስዶ ፦

3 ፤ በአባቴና ፡ በአባትኽ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ በእኔና ፡ ባንተ ፡ መካከል ፡ ይኾናል ፤ እንሆ ፥ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ሰድጄልኻለኹ ፤ ርሱ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንዲርቅ ፡ ኼደኽ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከባኦስ ፡ ጋራ ፡ ያለኽን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርስ ፡ ብሎ ፡ በደማስቆ ፡ ወደተቀመጠው ፡ ወደሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ወልደ ፡ አዴር ፡ ሰደደ ።

4 ፤ ወልደ ፡ አዴር ፡ ንጉሡን ፡ አሣን ፡ ዕሺ ፡ አለው ፥ የሰራዊቱም ፡ አለቃዎች ፡ በእስራኤል ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ሰደደ ፤ እነርሱም ፡ ዒዮንንና ፡ ዳንን ፡ አቤልማይምንና ፡ የንፍታሌምን ፡ የዕቃ ፡ ቤት ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ መቱ ።

5 ፤ ባኦስም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ራማን ፡ መሥራት ፡ ተወ ፥ ሥራውንም ፡ አቋረጠ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ አሣ ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ሰበሰበ ፤ ባኦስ ፡ ይሠራበት ፡ የነበረውን ፡ የራማን ፡ ድንጋይና ፡ ዕንጨት ፡ አስወገዱ ፥ ርሱም ፡ ጌባንና ፡ ምጽጳን ፡ ሠራበት ።

7 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ባለራእዩ ፡ ዐናኒ ፡ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሣ ፡ መጥቶ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ በሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ታምነኻልና ፥ በአምላክኽም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አልታመንኽምና ፡ ስለዚህ ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ ጭፍራ ፡ ከእጅኽ ፡ አምልጧል ።

8 ፤ ኢትዮጵያውያንና ፡ የልብያ ፡ ሰዎች ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ሠረገላዎችና ፡ ፈረሰኛዎች ፡ የነበሯቸው ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጭፍራ ፡ አልነበሩምን ፧ በእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ታመንኽ ፡ በእጅኽ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፥

9 ፤ እግዚአብሔር ፥ ልቡ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ የኾነውን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፥ ዐይኖቹ ፡ በምድር ፡ ዅሉ ፡ ይመለከታሉና ፦ አኹንም ፡ስንፍና ፡ አድርገኻል ። ስለዚህም ፡ ከዛሬ ፡ ዠምሮ ፡ ሰልፍ ፡ ይኾንብኻል ።

10 ፤ አሣም ፡ በባለራእዩ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ተቈጥቷልና ፥ በግዞት ፡ አኖረው ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አሣ ፡ ከሕዝቡ ፡ ዐያሌ ፡ ሰዎችን ፡ አስጨነቀ ።

11 ፤ የአሣም ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

12 ፤ በነገሠም ፡ በሠላሳ ፡ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ አሣ ፡ እግሩን ፡ ታመመ ፤ ደዌውም ፡ ጸናበት ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በታመመ ፡ ጊዜ ፡ ባለመድኀኒቶችን ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አልፈለገም ።

13 ፤ አሣም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በነገሠም ፡ በአርባ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ሞተ ።

14 ፤ ለርሱም ፡ ለራሱ ፡ በሠራው ፡ መቃብር ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ በቀማሚ ፡ ብልኀት ፡ የተሰናዳ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ መልካም ፡ ሽቱ ፡ በተሞላ ፡ ዐልጋ ፡ ላይም ፡ አኖሩት ፤ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ የኾነ ፡ የመቃብር ፡ ወግ ፡ አደረጉለት ።

______ መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ። ______

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ በርሱም ፡ ፋንታ ፡ ልጁ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ነገሠ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ጠነከረ ።

2 ፤ በተመሸጉትም ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ወታደሮችን ፡ አኖረ ፥ በይሁዳም ፡ አገር ፡ አባቱም ፡ አሣ ፡ በወሰዳቸው ፡ በኤፍሬም ፡ ከተማዎች ፡ ዘበኛዎችን ፡ አስቀመጠ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከኢዮሳፍጥ ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፥ በፊተኛዪቱ ፡ በአባቱ ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ኼዷልና ፥ በዓሊምንም ፡ አልፈለገምና ፤

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የአባቱን ፡ አምላክ ፡ ፈለገ ፥ በትእዛዙም ፡ ኼደ ፥ የእስራኤልንም ፡ ሥራ ፡ አልሠራም ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መንግሥቱን ፡ በእጁ ፡ አጸና ፤ ይሁዳም ፡ ዅሉ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ለኢዮሳፍጥ ፡ አመጣ ፤ እጅግም ፡ ብዙ ፡ ብልጥግናና ፡ ክብር ፡ ኾነለት ።

6 ፤ ልቡም ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎችና ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዱንም ፡ ከይሁዳ ፡ አስወገደ ።

7 ፤ በነገሠም ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡
መሳፍንቱን ፥ ቤንኀይልን ፥ ዐብድያስን ፥ ዘካርያስን ፥ ናትናኤልን ፥ ሚክያስን ፥ ሰደደ ።

8 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ሌዋውያንን ፡
ሸማያን ፥ ነታንያን ፥ ዝባድያን ፥ ዐሣሄልን ፥ ሰሚራሞትን ፥ዮናታንን ፥ አዶንያስን ፥ ጦብያን ፥ ጦባዶንያን ፡ ሰደደ ፡
ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ካህናቱን ፡ ኤሊሳማንና ፡ ኢዮራምን ፡ ሰደደ ።

9 ፤ እነርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ ይዘው ፡ በይሁዳ ፡ ያስተምሩ ፡ ነበር ፤ ወደይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ኼደው ፡ ሕዝቡን ፡ ያስተምሩ ፡ ነበር ።

10 ፤ በይሁዳም ፡ ዙሪያ ፡ በነበሩ ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ድንጋጤ ፡ ኾነ ፥ ከኢዮሳፍጥም ፡ ጋራ ፡ አልተዋጉም ።

11 ፤ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ለኢዮሳፍጥ ፡ እጅ ፡ መንሻና ፡ የብር ፡ ግብር ፡ ያመጡ ፡ ነበር ፤ ዐረባውያንም ፡ ደግሞ ፡ ከመንጋዎቻቸው ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አውራ ፡ በጎችና ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ያመጡለት ፡ ነበር ።

12 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ እየበረታና ፡ እጅግም ፡ እየከበረ ፡ ኼደ ፤ በይሁዳም ፡ ግንቦችንና ፡ የግምጃ ፡ ከተማዎችን ፡ ሠራ ።

13 ፤ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ብዙ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰልፈኛዎች ፡ ነበሩት ።

14 ፤ ቍጥራቸውም ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ቤት ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ከይሁዳ ፡ ሻለቃዎች ፡ አለቃው ፡ ዓድና ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤

15 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ አለቃው ፡ ይሆሐናን ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤

16 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ በፈቃዱ ፡ ራሱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የቀደሰ ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ ዓማስያ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

17 ፤ ከብንያምም ፡ ጽኑዕ ፡ ኀያል ፡ የነበረው ፡ ኤሊዳሄ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ቀስትና ፡ ጋሻ ፡ የሚይዙ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤

18 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የዛባት ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ለሰልፍ ፡ የተዘጋጁ ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

19 ፤ ንጉሡ ፡ በተመሸጉ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ካኖራቸውም ፡ ሌላ ፡ እነዚህ ፡ ንጉሡን ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ለኢዮሳፍጥም ፡ ብዙ ፡ ብልጥግናና ፡ ክብር ፡ ነበረው ፤ ለአክአብም ፡ ጋብቻ ፡ ኾነ ።

2 ፤ ከጥቂት ፡ ዓመት ፡ በኋላም ፡ ወደ ፡ አክአብ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ወረደ ። አክአብም ፡ ለርሱና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ለነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ብዙ ፡ በጎችንና ፡ በሬዎችን ፡ ዐረደ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ አባበለው ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አክአብ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ትኼዳለኽን ፧ አለው ። ርሱም ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነኝ ፥ ሕዝቤም ፡ እንደ ፡ ሕዝብኽ ፡ ናቸው ፤ በሰልፍም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንኾናለን ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ።

4 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አስቀድመኽ ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

5 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ነቢያቱን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎች ፡ ሰብስቦ ፦ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡ ልኺድን ፧ ወይስ ፡ ልቅር ፧ አላቸው ። እነርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፥ ውጣ ፡ አሉት ።

6 ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ ግን ፡— እንጠይቀው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ነቢይ ፡ የኾነ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ አይገኝምን ፧ አለ ።

7 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፡— እግዚአብሔርን ፡ የምንጠይቅበት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ አለ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኹል ፡
ጊዜ ፡ ክፉ ፡ እንጂ ፡ ከቶ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡ አይነግርልኝምና ፡ እጠላዋለኹ ፤ ርሱም ፡ የይምላ ፡ ልጅ ፡ ሚክያስ ፡ ነው ፡
አለው ። ኢዮሳፍጥም ፡— ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ አይበል ፡ አለው ።

8 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አንድ ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ጠርቶ ፡— የይምላን ፡ ልጅ ፡ ሚክያስን ፡ ፈጥነኽ ፡ አምጣው ፡ አለው ።

9 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ልብሰ ፡ መንግሥት ፡ ለብሰው ፡ በሰማርያ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡
አጠገብ ፡ በአደባባይ ፡ በዙፋኖቻቸው ፡ ላይ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ነቢያትም ፡ ኹሉ ፡ በፊታቸው ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡
ነበር ።

10 ፤ የክንዓና ፡ ልጅ ፡ ሰዴቅያስም ፡ የብረት ፡ ቀንዶች ፡ ሠርቶ ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሶርያውያንን ፡
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በእነዚህ ፡ ትወጋለኽ ፡ አለ ።

11 ፤ ነቢያትም ፡ ኹሉ ፡— እግዚአብሔር ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣታልና ፥ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ኺድና ፡
ተከናወን ፡ እያሉ ፡ እንዲሁ ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ።

12 ፤ ሚክያስንም ፡ ሊጠራ ፡ የኼደ ፡ መልእክተኛ ፡— እንሆ ፥ ነቢያት ፡ ባንድ ፡ አፍ ፡ ኾነው ፡ ለንጉሡ ፡ መልካም ፡
ይናገራሉ ፤ ቃልኽም ፡ እንደ ፡ ቃላቸው ፡ እንዲኾን ፡ መልካም ፡ እንድትናገር ፡ እለምንኻለኹ ፡ አለው ።

13 ፤ ሚክያስም ፡— ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! አምላኬ ፡ የሚለውን ፡ ርሱን ፡ እናገራለኹ ፡ አለ ።

14 ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡— ሚክያስ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ለሰልፍ ፡
እንኺድን ፧ ወይስ ፡ እንቅር ፧ አለው ። ርሱም ፡— ውጣ ፥ ተከናወን ፤ በእጅኽም ፡ ዐልፈው ፡ ይሰጣሉ ፡ አለ ።

15 ፤ ንጉሡም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከእውነት ፡ በቀር ፡ እንዳትነግረኝ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ አምልኻለኹ ፧ አለው ።

16 ፤ ርሱም ፡— እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ጠባቂ ፡ እንደሌላቸው ፡ በጎች ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ ተበትነው ፡
አየኹ ፤ እግዚአብሔርም ፡— ለእነዚህ ፡ ጌታ ፡ የላቸውም ፥ እያንዳንዱም ፡ በሰላም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ይመለስ ፡ አለ ፡ ብሎ ፡
ተናገረ ።

17 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥን ፡— ክፉ ፡ እንጂ ፡ መልካም ፡ ትንቢት ፡ አይናገርልኝም ፡
አላልኹኽምን ፧ አለው ።

18 ፤ ሚክያስም ፡ አለ ፡— እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ተቀምጦ ፥ የሰማይም ፡
ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ በቀኙና ፡ በግራው ፡ ቆመው ፡ አየኹ ።

19 ፤ እግዚአብሔርም ፡— ወጥቶ ፡ በሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ይወድቅ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ አክአብን ፡ የሚያታልል ፡
ማን ፡ ነው ፧ አለ ። አንዱም ፡ እንደዚህ ፥ ሌላውም ፡ እንደዚያ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገረ ።

20 ፤ መንፈስም ፡ መጣ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡— እኔ ፡ አታልለዋለኹ ፡
አለ ። እግዚአብሔርም ፡— በምን ፧ አለው ።

21 ፤ ርሱም ፡— ወጥቼ ፡ በነቢያቱ ፡ ኹሉ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስ ፡ እኾናለኹ ፡
አለ ። እግዚአብሔርም ፡— ታታልለዋለኽ ፤ ይቀናኻል ፤ ውጣ ፥ እንዲህም ፡ አድርግ ፡ አለ ።

22 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእነዚህ ፡ በነቢያትኽ ፡ አፍ ፡ ሐሰተኛ ፡ መንፈስን ፡
አድርጓል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ተናግሮብኻል ።

23 ፤ የክንዓናም ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ቀረበ ፥ ሚክያስንም ፡ በጥፊ ፡ መታውና ፡— የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ከአንተ ፡
ጋራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ ዐለፈ ፧ አለ ።

24 ፤ ሚክያስም ፡— እንሆ ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ ልትሸሸግ ፡ ወደ ፡ ዕልፍኝኽ ፡ ስትኼድ ፡ ታያለኽ ፡ አለ ።

25 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ። ሚክያስን ፡ ውሰዱ ፥ ወደከተማዪቱም ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ዐሞን ፥ ወደንጉሡም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ኢዮአስ ፡ መልሳችኹ ።

26 ፤ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በደኅና ፡ እስክመለስ ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ ሰው ፡ በግዞት ፡ አኑሩት ፥ የመከራም ፡ እንጀራ ፡ መግቡት ፥ የመከራም ፡ ውሃ ፡ አጠጡት ፡ በሉ ፡ አለ ።

27 ፤ ሚክያስም ፦ በደኅና ፡ ብትመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእኔ ፡ የተናገረ ፡ አይደለም ፡ አለ ። ደግሞም ፦ እናንተ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ ስሙኝ ፡ አለ ።

28 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ወደ ፡ ሬማት ፡ ዘገለዓድ ፡ ወጡ ።

29 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥም ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ልብሴን ፡ ለውጬ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እገባለኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ልብስኽን ፡ ልበስ ፡ አለው ። የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ልብሱን ፡ ለወጠ ፥ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ገቡ ።

30 ፤ የሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ የሠረገላዎቹን ፡ አለቃዎች ፦ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ በቀር ፡ ትንሽ ፡ ቢኾን ፡ ወይም ፡ ትልቅ ፡ ከማናቸውም ፡ ጋራ ፡ አትጋጠሙ ፡ ብሎ ፡ አዞ ፡ ነበር ።

31 ፤ የሠረገላዎችም ፡ አለቃዎች ፡ ኢዮሳፍጥን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፦ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፡ አሉ ፥ ሊጋጠሙትም ፡ ከበቡት ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ ግን ፡ ጮኸ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ረዳው ፥ አምላኩም ፡ ከርሱ ፡ መለሳቸው ።

32 ፤ የሠረገላዎቹም ፡ አለቃዎች ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልኾነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ርሱን ፡ ከማሳደድ ፡ ተመለሱ ።

33 ፤ አንድ ፡ ሰውም ፡ ቀስቱን ፡ በድንገት ፡ ገትሮ ፡ የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ በጥሩሩ ፡ መጋጠሚያ ፡ በኩል ፡ ሳምባውን ፡ ወጋው ። ሠረገላኛውንም ፦ ተወግቻለኹና ፡ እጅኽን ፡ ግታ ፥ ከሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ አውጣኝ ፡ አለው ።

34 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፍ ፡ በረታ ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በሶርያውያን ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ በሠረገላው ፡ ላይ ፡ ራሱን ፡ ይደግፍ ፡ ነበር ፤ ፀሓይም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ሞተ ።

______ መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ። ______

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደኅና ፡ ተመለሰ ።

2 ፤ ባለራእዩ ፡ የዐናኒ ፡ ልጅ ፡ ኢዩ ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ፥ ንጉሡንም ፡ ኢዮሳፍጥን ፦ ከሓዲውን ፡ ታግዛለኽን ፤ ወይስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚጠሉትን ፡ ትወዳለኽን ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣ ፡ ኾኖብኻል ።

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹን ፡ ከምድር ፡ አስወግደኻልና ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ትፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ልብኽን ፡ አዘጋጅተኻልና ፥ መልካም ፡ ነገር ፡ ተገኝቶብኻል ፡ አለው ።

4 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጠ ፤ ደግሞም ፡ ከቤርሳቤሕ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ተራራማው ፡ እስከኤፍሬም ፡ አገር ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወጥቶ ፡ ወዳባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መለሳቸው ።

5 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ በተመሸጉት ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ በያንዳንዱ ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ ፈራጆች ፡ አኖረ ።

6 ፤ ፈራጆቹንም ፦ ለእግዚአብሔር ፡ እንጂ ፡ ለሰው ፡ አትፈርዱምና ፥ ርሱም ፡ በፍርድ ፡ ነገር ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ የምታደርጉትን ፡ ተመልከቱ ።

7 ፤ አኹንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይኹን ፤ በአምላካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ በደልና ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ማድላት ፡ መማለጃም ፡ መውሰድ ፡ የለምና ፡ ኹሉን ፡ ተጠንቅቃችኹ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።

8 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ከሌዋውያንና ፡ ከካህናት ፡ ከእስራኤልም ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፥ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ፍርድን ፡ እንዲፈርዱ ፡ ክርክርንም ፡ እንዲቈርጡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሾመ ። እነርሱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ።

9 ፤ እንዲህም ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፦ እንዲሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ በቅንነትም ፡ በፍጹምም ፡ ልብ ፡ አድርጉ ።

10 ፤ በከተማዎቻቸውም ፡ ከተቀመጡት ፡ ከወንድሞቻችኹ ፡ በደምና ፡ በደም ፡ መካከል ፡ በሕግና ፡ በትእዛዝ ፡ በሥርዐትና ፡ በፍርድም ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ማናቸውም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ቢመጣ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳይበድሉ ፥ ቍጣም ፡ በእናንተና ፡ በወንድሞቻችኹ ፡ ላይ ፡ እንዳይመጣ ፡ አስጠንቅቋቸው ፤ እንዲህም ፡ ብታደርጉ ፡ በደለኛዎች ፡ አትኾኑም ።

11 ፤ እንሆም ፥ ለእግዚአብሔር ፡ በሚኾነው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የካህናቱ ፡ አለቃ ፡ አማርያ ፥ በንጉሡም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የይስማኤል ፡ ልጅ ፡ ዝባድያ ፡ በላያችኹ ፡ ተሾመዋል ፤ ሌዋውያኑም ፡ ደግሞ ፡ በፊታችኹ ፡ አለቃዎች ፡ ይኾናሉ ፤ በርትታችኹም ፡ አድርጉ ፥ እግዚአብሔርም ፡ መልካም ፡ ከሚያደርግ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሞዐብና ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ምዑናውያን ፡ ኢዮሳፍጥን ፡ ሊወጉ ፡ መጡ ።

2 ፤ ወሬኛዎችም ፡ መጥተው ፦ ከባሕሩ ፡ ማዶ ፡ ከሶርያ ፡ ታላቅ ፡ ሰራዊት ፡ መጥቶብኻል ፤ እንሆም ፥ ዐይንጋዲ ፡ በተባለች ፡ በሐሴሶን ፡ ታማር ፡ ናቸው ፡ ብለው ፡ ለኢዮሳፍጥ ፡ ነገሩት ።

3 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ፈራ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ሊፈልግ ፡ ፊቱን ፡ አቀና ፤ በይሁዳም ፡ ኹሉ ፡ ጾም ፡ ዐወጀ ።

4 ፤ ይሁዳም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ተከማቸ ፤ ከይሁዳ ፡ ከተማዎችም ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ።

5 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ጉባኤ ፡ መካከል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በዐዲሱ ፡ አደባባይ ፡ ፊት ፡ ቆመ ፤

6 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ አቤቱ ፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ በሰማይ ፡ ያለኽ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ አይደለኽምን ፨ የአሕዛብንስ ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ የምትገዛ ፡ አንተ ፡ አይደለኽምን ፨ ኀይልና ፡ ችሎታ ፡ በእጅኽ ፡ ነው ፥ ሊቋቋምኽም ፡ የሚችል ፡ የለም ።

7 ፤ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ምድር ፡ የነበሩትን ፡ አሕዛብ ፡ ከሕዝብኽ ፡ ከእስራኤል ፡ ፊት ፡ ያሳደድኽ ፥ ለወዳጅኽም ፡ ለአብርሃም ፡ ዘር ፡ ለዘለዓለም ፡ የሰጠኻት ፡ አንተ ፡ አይደለኽምን ፨

8 ፤ እነርሱም ፡ የተቀመጡባት ፥ ለስምኽም ፡ መቅደስን ፡ ሠርተውባት ።

9 ፤ ክፉ ፡ ነገር ፥ የፍርድ ፡ ሰይፍ ፡ ወይም ፡ ቸነፈር ፡ ወይም ፡ ራብ ፥ ቢመጣብን ፡ ስምኽ ፡ ባለበት ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ ፊትና ፡ በፊትኽ ፡ ቆመን ፡ በመከራችን ፡ ወዳንተ ፡ እንጮኻለን ፥ አንተም ፡ ሰምተኽ ፡ ታድነናለኽ ፡ አሉ ።

10 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ እስራኤል ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ያልፉባቸው ፡ ዘንድ ፡ ያልፈቀድኽላቸው ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ፈቀቅ ፡ ብለው ፡ ያላጠፏቸው ፥ የዐሞንና ፡ የሞዐብ ፡ ልጆች ፡ የሴይርም ፡ ተራራ ፡ ሰዎች ፥

11 ፤ እንሆ ፥ ለወሮታችን ፡ ክፋት ፡ ይመልሱልናል ፤ ከሰጠኸንም ፡ ርስት ፡ ያወጡን ፡ ዘንድ ፡ መጥተዋል ።

12 ፤ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ አትፈርድባቸውምን ፨ ይህን ፡ የመጣብንን ፡ ታላቅ ፡ ወገን ፡ እንቃወም ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፤ የምናደርገውንም ፡ አናውቅም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዐይኖቻችን ፡ ወዳንተ ፡ ናቸው ።

13 ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ከሕፃናታቸውና ፡ ከሚስቶቻቸው ፡ ከልጆቻቸውም ፡ ጋራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ከአሣፍ ፡ ወገን ፡ በነበረው ፡ በሌዋዊው ፡ በማታንያ ፡ ልጅ ፡ በይዒኤል ፡ ልጅ ፡ በበናያስ ፡ ልጅ ፡ በዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ በየሕዚኤል ፡ ላይ ፡ በጉባኤው ፡ መካከል ፡ መጣ ፤

15 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ፥ አንተም ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮሳፍጥ ፥ ስሙ ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላችኋል ። ሰልፉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የእናንተ ፡ አይደለምና ፡ ከዚህ ፡ ታላቅ ፡ ወገን ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ፥ አትደንግጡም ።

16 ፤ ነገ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ውረዱ ፤ እንሆ ፥ በጺጽ ፡ ዐቀበት ፡ ይወጣሉ ፤ በሸለቆውም ፡ መጨረሻ ፡ በይሩኤል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ታገኟቸዋላችኹ ።

17 ፤ እናንተ ፡ በዚህ ፡ ሰልፍ ፡ የምትዋጉ ፡ አይደላችኹም ፤ ይሁዳና ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ተሰለፉ ፥ ዝም ፡ ብላችኹ ፡ ቁሙ ፥ የሚኾነውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መድኀኒት ፡ እዩ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡

ነውና ፥ አትፍሩ ፥ አትደንግጡም ፥ ነገም ፡ ውጡባቸው ።

18 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተደፋ ፡ ይሁዳም ፡ ሹሉ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደቁ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ሰገዱ ።

19 ፤ ሌዋውያንም ፥ የቀአት ፡ ልጆችና ፡ የቆሬ ፡ ልጆች ፥ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በእጅግ ፡ ታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ቆሙ ።

20 ፤ ማልደውም ፡ ተነሡ ፥ ወደቴቁሔም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጡ ፤ ሲወጡም ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ቆመና ፦ ይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ በአምላካችኹ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ፥ ትጸኑማላችኹ ፤ በነቢያቱም ፡ እመኑ ፥ ነገሩም ፡ ይሰላላችኋል ፡ አለ ።

21 ፤ ከሕዝቡም ፡ ጋራ ፡ ተማክሮ ፡ በሰራዊቱ ፡ ፊት ፡ የሚኼዱትን ፦ ምሕረቱ ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ የሚሉትንም ፥ ጌጠኛ ፡ ልብስም ፡ ለብሰው ፡ የሚያመሰግኑትን ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ የሚዘምሩትን ፡ መዘምራን ፡ አቆመ ።

22 ፤ ዝማሬውንና ፡ ምስጋናውንም ፡ በዠመሩ ፡ ጊዜ ፡ ይሁዳን ፡ ሊወጉ ፡ በመጡት ፡ በዐሞንና ፡ በሞዐብ ፡ ልጆች ፡ በሴይርም ፡ ተራራ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ድብቅ ፡ ጦርን ፡ አመጣባቸው ፤ እነርሱም ፡ ተመቱ ።

23 ፤ የዐሞንና ፡ የሞዐብ ፡ ልጆችም ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ ፈጽመው ፡ ይገድሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ያጠፏቸውም ፡ ዘንድ ፡ ተነሥተውባቸው ፡ ነበር ፤ በሴይርም ፡ የሚኖሩትን ፡ ካጠፉ ፡ በኋላ ፡ እያንዳንዱ ፡ ባልንጀራውን ፡ ለማጥፋት ፡ ተረዳዳ ።

24 ፤ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ወደምድረ ፡ በዳ ፡ ግንብ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ አዩ ፤ እንሆም ፥ በምድሩ ፡ ሹሉ ፡ ሬሳ ፡ ሞልቶ ፡ ነበር ፥ ያመለጠም ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።

25 ፤ ኢዮሳፍጥና ፡ ሕዝቡም ፡ ምርኮ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ፡ ብዙ ፡ ከብትና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡
ዕቃም ፥ ልብስም ፥ እጅግም ፡ ያማረ ፡ ዕቃ ፡ አገኙ ፥ በዘበዙትም ፥ ሹሉንም ፡ ይሸከሙ ፡ ዘንድ ፡
አልቻሉም ፤ ከምርኮውም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ይበዘብዙ ፡ ነበር ።

26 ፤ በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ በበረከት ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ተሰበሰቡ ፥ በዚያም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረኩ ፤ ስለዚህም ፡ ያ ፡ ስፍራ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ የበረከት ፡ ሸለቆ ፡ ተባለ ።

27 ፤ የይሁዳና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፥ በፊታቸውም ፡ ኢዮሳፍጥ ፥ እግዚአብሔር ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ አሠኝቷቸዋልና ፥ በደስታ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሱ ።

28 ፤ በበገናም ፡ በመሰንቆም ፡ በመለከትም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገቡ ።

29 ፤ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡ ጠላቶች ፡ እንደ ፡ ወጋ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ሹሉ ፡ ላይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርሀት ፡ ኾነ ።

30 ፤ የኢዮሳፍጥም ፡ መንግሥት ፡ ጸጥ ፡ አለች ፥ አምላኩም ፡ በዙሪያው ፡ ካሉ ፡ አሳረፈው ።

31 ፤ ኢዮሳፍጥ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜም ፡ የሠላሳ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የሺልሒ ፡ ልጅ ፡ ዓዙባ ፡ ነበረች ።

32 ፤ በአባቱም ፡ በአሣ ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፥ ከርሱም ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ፤ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ አደረገ ።

33 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ አልተወገዱም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ ልባቸውን ፡ ወዳባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ አላዘጋጁም ፡ ነበር ።

34 ፤ የቀረውም ፡ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ በሚገኘው ፡ በዐናኒ ፡ ልጅ ፡ በኢዩ ፡ ታሪክ ፡ ተጽፏል ።

35 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮሳፍጥ ፡ ሥራው ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ከኾነ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከአካዝያስ ፡ ጋራ ፡ ተባበረ ።

36 ፤ ወደ ፡ ተርሴስም ፡ የሚኼዱትን ፡ መርከቦች ፡ ያሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ኾኑ ፤ መርከቦቹንም ፡ በዔጽዮንጋብር ፡ አሠሩ ።

37 ፤ የመሪሳም ፡ ሰው ፡ የዶዳያ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፦ ከአካዝያስ ፡ ጋራ ፡ ተባብረኻልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ሥራኽን ፡ አፍርሶታል ፡ ብሎ ፡ በኢዮሳፍጥ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ። መርከቦቹም ፡ ተሰበሩ ፥ ወደ ፡ ተርሴስም ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ ኢዮሳፍጥም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ተቀበረ ፤ ልጁም ፡ ኢዮራም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ ለርሱም ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ልጆች ፡ ዐዛርያስ ፥ ይሒኤል ፥ ዘካርያስ ፥ ዔዛርያስ ፥ ሚካኤል ፥ ሰፋጥያስ ፡ የሚባሉ ፡ ወንድሞች ፡ ነበሩት ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ልጆች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ አባታቸውም ፡ ብዙ ፡ ስጦታ ፥ ብርና ፡ ወርቅ ፥ የከበረም ፡ ዕቃ ፥ በይሁዳም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፡ ሰጣቸው ፤ መንግሥቱን ፡ ግን ፡ በኵር ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ለኢዮራም ፡ ሰጠ ።

4 ፤ ኢዮራምም ፡ በአባቱ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ተነሥቶ ፡ በጸና ፡ ጊዜ ፡ ወንድሞቹን ፡ ኹሉ ፡ ሌላዎችንም ፡ የእስራኤልን ፡ መሳፍንት ፡ በሰይፍ ፡ ገደለ ።

5 ፤ ኢዮራምም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

6 ፤ የአክአብንም ፡ ልጅ ፡ አግብቶ ፡ ነበርና ፥ የአክአብ ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከዳዊት ፡ ጋራ ፡ ስላደረገው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፥ ለርሱና ፡ ለልጆቹም ፡ በዘመናት ፡ ኹሉ ፡ መብራት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ስለሰጠው ፡ ተስፋ ፥ እግዚአብሔር ፡ የዳዊትን ፡ ቤት ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ።

8 ፤ በርሱም ፡ ዘመን ፡ ኤዶምያስ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ፥ ለራሱም ፡ ንጉሥ ፡ አነገሠ ።

9 ፤ ኢዮራምም ፡ ከአለቃዎቹና ፡ ከሠረገላዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ተሻገረ ፤ በሌሊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ርሱንና ፡ የሠረገላዎቹን ፡ አለቃዎች ፡ ከበው ፡ የነበሩትን ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ መታ ።

10 ፤ ኤዶምያስ ፡ ግን ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ዐመፀ ፥ በዚያንም ፡ ዘመን ፡ ልብና ፡ ደግሞ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ፥ የአባቶቹን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትቶ ፡ ነበርና ።

11 ፤ ዳግምም ፡ በይሁዳ ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ መስገጃዎችን ፡ ሠራ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡትን ፡ እንዲያመነዝሩ ፡ አደረጋቸው ፥ ይሁዳንም ፡ አሳተው ።

12 ፤ ከነቢዩም ፡ ከኤልያስ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ጽሕፈት ፡ መጣባት ፦ የአባትኽ ፡ የዳዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በአባትኽ ፡ በኢዮሳፍጥ ፡ መንገድ ፡ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በአሣ ፡ መንገድ ፡ አልኼድኽምና ፥

13 ፤ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ኼደኻልና ፥ የአክአብም ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ ይሁዳንና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ እንዲያመነዝሩ ፡ አድርገኻልና ፥ ከአንተም ፡ የሚሻሉትን ፡ የአባትኽን ፡ ቤት ፡ ወንድሞችኽን ፡ ገድለኻልና ፥

14 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕዝብኽንና ፡ ልጆችኽን ፡ ሚስቶችኽንም ፡ ያለኽንም ፡ ኹሉ ፡ በታላቅ ፡ መቅሠፍት ፡ ይቀሥፋል ።

15 ፤ አንተም ፡ ከደዌው ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አንዠትኽ ፡ በየዕለቱ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡ የአንዠት ፡ ደዌ ፡ ትታመማለኽ ።

16 ፤ እግዚአብሔርን ፡ የፍልስጥኤማውያንና ፡ በኢትዮጵያውያን ፡ አጠገብ ፡ የሚኖሩትን ፡ የዐረባውያንን ፡ መንፈስ ፡ በኢዮራም ፡ ላይ ፡ አስነሣ ።

17 ፤ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ወጡ ፥ አፈረሷትም ፥ የንጉሡንም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፥ ወንዶች ፡ ልጆቹንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቹንም ፡ ማረኩ ፤ ከታናሹም ፡ ልጅ ፡ ከአካዝያስ ፡ በቀር ፡ ልጅ ፡ አልቀረለትም ።

18 ፤ ከዚህም ፡ ኹሉ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ በማይፈወስ ፡ ደዌ ፡ አንጀቱን ፡ ቀሠፈው ።

19 ፤ ከቀንም ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ ከኹለት ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ከደዌው ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አንጀቱ ፡
ወጣ ፥ በክፉም ፡ ደዌ ፡ ሞተ ። ሕዝቡም ፡ ለአባቶቹ ፡ ያደርገው ፡ እንደ ፡ ነበር ፡ ለርሱ ፡ የመቃብር ፡ ወግ ፡ አላደረገም ።

20 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ ማንም ፡ ሳያዝንለት ፡ ኼደ ፤ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ እንጂ ፡ በነገሥታት ፡ መቃብር ፡ አልቀበሩትም ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩትም ፡ ታናሹን ፡ ልጁን ፡ አካዝያስን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ። የመጣባቸው ፡ የዐረብና ፡ የአሊማዞን ፡ የሽፍቶች ፡ ጭፍራ ፡ የርሱን ፡ ታላቆች ፡ ገድለዋቸው ፡ ነበርና ። የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ አካዝያስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ አርባ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ጎቶሊያ ፡ የተባለች ፡ የዘንበሪ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ።

3 ፤ እናቱም ፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡ ትመክረው ፡ ነበርና ፥ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ በአክአብ ፡ ቤት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ።

4 ፤ አባቱም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የአክአብ ፡ ቤት ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ መካሪዎች ፡ ነበሩትና ።

5 ፤ በምክራቸውም ፡ ኼደ ፥ ከእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ከአክአብ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮራም ፡ ጋራ ፡ የሶርያን ፡ ንጉሥ ፡ አዛሄልን ፡ በሬማት ፡ ዘገለአድ ፡ ሊዋጋ ፡ ኼደ ፤ ሶርያውያንም ፡ ኢዮራምን ፡ አቈሰሉት ።

6 ፤ ከሶርያም ፡ ንጉሥ ፡ ከአዛሄል ፡ ጋራ ፡ በተዋጋ ፡ ጊዜ ፡ ሶርያውያን ፡ በሬማት ፡ ያቈሰሉትን ፡ ቍስል ፡ ይታከም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ተመለሰ ፤ ታሞም ፡ ነበርና ፥ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ አካዝያስ ፡ የአክአብን ፡ ልጅ ፡ ኢዮራምን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢይዝራኤል ፡ ወረደ ።

7 ፤ አካዝያስም ፡ ወደ ፡ ኢዮራም ፡ በመምጣቱ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ነበረ ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ ከኢዮራም ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡ የአክአብን ፡ ቤት ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወደቀባው ፡ ወደናሜሲ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዩ ፡ ወጣ ።

8 ፤ ኢዩም ፡ በአክአብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ሲፈጽም ፡ የይሁዳን ፡ መሳፍንትና ፡ አካዝያስን ፡ ያገለግሉ ፡ የነበሩትን ፡ የአካዝያስን ፡ ወንድሞች ፡ ልጆች ፡ አግኝቶ ፡ ገደላቸው ።

9 ፤ አካዝያስንም ፡ ፈለገው ፥ በሰማርያ ፡ ተሸሽጎ ፡ ሳለ ፡ አገኙት ፤ ወደ ፡ ኢዩም ፡ አምጥተው ፡ ገደሉትና ፦ በፍጹም ፡ ልብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የፈለገው ፡ የኢዮሳፍጥ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ቀበሩት ። ከአካዝያስም ፡ ቤት ፡ ማንም ፡ መንግሥትን ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ።

10 ፤ የአካዝያስም ፡ እናት ፡ ጎቶሊያ ፡ ልጇ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታ ፡ የይሁዳን ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ዘር ፡ ኹሉ ፡ አጠፋች ።

11 ፤ የንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ዮሳቤት ፡ ግን ፡ ከተገደሉት ፡ ከንጉሡ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአስን ፡ ሰርቃ ፡ ወሰደች ፤ ርሱንና ፡ ሞግዚቱን ፡ በዕልፍኝ ፡ ውስጥ ፡ አኖረቻቸው ፤ ጎቶሊያ ፡ እንዳታስገድለው ፡ የንጉሡ ፡ የኢዮራም ፡ ልጅ ፡ የአካዛያስ ፡ እኅት ፡ የካህኑ ፡ የዮዳዔ ፡ ሚስት ፡ ዮሳቤት ፡ እንዲሁ ፡ ሸሸገችው ።

12 ፤ በእነርሱም ፡ ዘንድ ፡ ተሸሽጎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ ተቀመጠ ፤ ጎቶልያም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነገሠች ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ በሰባተኛውም ፡ ዓመት ፡ ዮዳሄ ፡ በረታ ፥ የመቶ ፡ አለቃዎቹንም ፥ የይሮሐምን ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስን ፥ የይሆሐናንንም ፡ ልጅ ፡ ይስማኤልን ፥ የዖቤድንም ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስን ፥ የዓዳያንም ፡ ልጅ ፡ መዕሤያን ፥ የዝክሪንም ፡ ልጅ ፡ ኤሊሳፋጥን ፡ ወስዶ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

2 ፤ ይሁዳንም ፡ ዞሩ ፥ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ሌዋውያንንና ፡ የእስራኤልን ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ሰብስበው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጡ ።

3 ፤ ጉባኤውም ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ከንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ። ዮዳሄም ፡ አላቸው ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ስለዳዊት ፡ ልጆች ፡ አንደ ፡ ተናገረ ፡ የንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ይነግሣል ።

4 ፤ የምታደርጉት ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ከምትገቡት ፡ ከእናንተ ፡ ከካህናትና ፡ ከሌዋዊውያን ፡ ከሦስት ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ በመግቢያ ፡ በሮች ፡ በረኛዎች ፡ ኹኑ ፤

5 ፤ ከሦስት ፡ አንድ ፡ እጅም ፡ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ኹኑ ፤ አንድ ፡ እጅም ፡ በመካከለኛው ፡ በር ፡ ኹኑ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ይኹኑ ።

6 ፤ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ከካህናትና ፡ ከአገልጋዮቹ ፡ ሌዋውያን ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አይግባ ፤ እነርሱ ፡ ቅዱሳን ፡ ናቸውና ፥ ይግቡ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቅ ።

7 ፤ ሌዋውያንም ፡ የጦር ፡ መሣሪያቸውን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ንጉሡን ፡ በዙሪያው ፡ ይክበቡት ፤ ወደ ፡ ቤቱም ፡ የሚገባ ፡ ይገደል ፡ ንጉሡም ፡ ሲገባና ፡ ሲወጣ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ኹኑ ።

8 ፤ ሌዋውያንና ፡ ይሁዳም ፡ ኹሉ ፡ ካህኑ ፡ ዮዳሄ ፡ ያዘዘውን ፡ ኹሉ ፡ አደረጉ ፤ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ ሰሞነኛዎቹን ፡ አላሰናበተም ፡ ነበርና ፥ እያንዳንዱ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ይገቡ ፡ የነበሩትን ፡ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ይወጡ ፡ የነበሩትን ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ።

9 ፤ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የንጉሡን ፡ የዳዊትን ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ አላባሽ ፡ አግሬውንም ፡ ጋሻ ፡ ለመቶ ፡ አለቃዎች ፡ ሰጣቸው ።

10 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ የጦር ፡ መሣሪያውን ፡ በእጁ ፡ እየያዘ ፡ በንጉሡ ፡ ዙሪያ ፡ ከቤቱ ፡ ቀኝ ፡ እስከቤቱ ፡ ግራ ፡ ድረስ ፡ በመሠዊያውና ፡ በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ እንዲቆም ፡ አደረገ ።

11 ፤ የንጉሡንም ፡ ልጅ ፡ አውጥተው ፡ ዘውዱን ፡ ጫኑበት ፥ ምስክሩንም ፡ ሰጡት ፥ አነገሡትም ፤ ዮዳሄና ፡ ልጆቹም ፦ ንጉሡ ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፡ እያሉ ፡ ቀቡት ።

12 ፤ ጎቶሊያም ፡ የሚሮጡትንና ፡ ንጉሡን ፡ የሚያመሰግኑትን ፡ የሕዝቡን ፡ ድምፅ ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቡ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መጣች ።

13 ፤ እንሆም ፥ ንጉሡ ፡ በመግቢያው ፡ በዐምዱ ፡ አጠገብ ፡ ኾኖ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ አለቃዎችና ፡ መለከተኛዎች ፡ ቆመው ፡ አየች ። የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ መለከቱን ፡ ይነፉ ፡ ነበር ፤ መዘምራንም ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ እያዜሙ ፡ የምስጋና ፡ መዝሙር ፡ ይዘምሩ ፡ ነበር ። ጎቶሊያም ፡ ልብሷን ፡ ቀዳ ፦ ዐመፅ ፡ ነው ፥ ዐመፅ ፡ ነው ፡ ብላ ፡ ጮኸች ።

14 ፤ ካህኑም ፡ ዮዳሄ ፡ በጭፍራው ፡ ላይ ፡ የተሾሙትን ፡ የመቶ ፡ አለቃዎች ፦ ወደ ፡ ሰልፉ ፡ መካከል ፡ አውጧት ፤ የሚከተላትም ፡ በሰይፍ ፡ ይገደል ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ። ካህኑም ፦ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አትግደሏት ፡ አለ ።

15 ፤ ገለልም ፡ ብለው ፡ አሳለፏት ፤ ርሷም ፡ ወደፈረሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ ኼደች ፥ በዚያም ፡ ገደሏት ።

16 ፤ ዮዳሄም ፡ በርሱና ፡ በሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ በንጉሡም ፡ መካከል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

17 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ወደበዓል ፡ ቤት ፡ ኼደው ፡ አፈረሱት ፥ መሠዊያዎቹንና ፡ ምስሎቹንም ፡ አደቀቁ ፥ የበዓልንም ፡ ካህን ፡ ማታንን ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ገደሉት ።

18 ፤ ዮዳዔም ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንደተጻፈው ፥ እንደ ፡ ዳዊትም ፡ ትእዛዝ ፥ በደስታና ፡ በመዝሙር ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የከፈላቸውን ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ላይ ፡ ሾመ ።

19 ፤ በማናቸውም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ርኩስ ፡ የኾነ ፡ ሰው ፡ እንዳይገባ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ በረኛዎችን ፡ አኖረ ።

20 ፤ የመቶ ፡ አለቃዎችንም ፥ ከበርቴዎቹንም ፥ የሕዝቡንም ፡ አለቃዎች ፥ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡
ወሰደ ፥ ንጉሡንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አወረደ ፤ በላይኛውም ፡ በር ፡ በኩል ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡
መጡ ፥ ንጉሡንም ፡ በመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ አኖሩት ።

21 ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፥ ከተማዪቱም ፡ ጸጥ ፡ አለች ፤ ጎቶሊያንም ፡ በሰይፍ ፡ ገደሏት ። ች ፡

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ ኢዮአስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ሳብያ ፡ የተባለች ፡ የቤርሳቤሕ ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

2 ፤ በካህኑም ፡ በዮዳዔ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ ኢዮአስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

3 ፤ ዮዳዔም ፡ ኹለት ፡ ሚስቶች ፡ አጋባው ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለደ ።

4 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኢዮአስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይጠግን ፡ ዘንድ ፡ ዐሰበ ።

5 ፤ ካህናትንና ፡ ሌዋውያንንም ፡ ሰብስቦ ፦ ወደይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ውጡ ፥ የአምላካችኹንም ፡ ቤት ፡ በየዓመቱ ፡
ለማደስ ፡ ከእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ገንዘብን ፡ ሰብስቡ ፤ ነገሩንም ፡ ፈጥናችኹ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ። ሌዋውያን ፡ ግን ፡ ቸል ፡
አሉ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ አለቃውን ፡ ዮዳዔን ፡ ጠርቶ ፦ የእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ ስለምስክሩ ፡ ድንኳን ፡ የእስራኤል ፡
ጉባኤ ፡ እንዲያዋጣ ፡ ያዘዘውን ፡ ግብር ፡ ከይሁዳና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ሌዋውያንን ፡
አላተጋኻቸውም ፧ አለው ።

7 ፤ ጎቶሊያ ፡ ከሓዲት ፡ ነበረችና ፡ ልጆቿም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ አፍርሰዋልና ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
ተቀድሶ ፡ የነበረውን ፡ ኹሉ ፡ ለበዓሊም ፡ ሰጥተዋልና ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ አዘዘ ፥ ሣጥንም ፡ ሠርተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ በስተውጭ ፡ አኖሩት ።

9 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡ ሙሴ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ያዘዘውን ፡ ግብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያመጡ ፡
ዘንድ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ።

10 ፤ አለቃዎቹና ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ አቀረቡት ፥ እስኪሞላም ፡ ድረስ ፡ በሣጥኑ ፡ ውስጥ ፡ ጣሉት ።

11 ፤ ሣጥኑም ፡ በሌዋውያን ፡ እጅ ፡ ወደንጉሡ ፡ ሹማምት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥ ብዙ ፡ ገንዘብም ፡ እንዳለበት ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፥ የንጉሡ ፡ ጸሓፊና ፡ የዋነኛው ፡ ካህን ፡ ሹም ፡ እየመጡ ፡ ብሩን ፡ ከሣጥን ፡ ያወጡ ፡ ነበር ፥ ሣጥኑንም ፡ ደግሞ ፡
ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይመልሱት ፡ ነበር ። እንዲሁም ፡ በየቀኑ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ፥ ብዙም ፡ ገንዘብ ፡ አከማቹ ።

12 ፤ ንጉሡና ፡ ዮዳዔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡ ሰጧቸው ፤ እነርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ የሚጠግኑትን ፡ ጠራቢዎችንና ፡ ዐናጢዎችን ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ የሚያድሱትን ፡ የብረትና ፡ የናስ ፡
ሠራተኛዎችን ፡ ይገዙበት ፡ ነበር ።

13 ፤ ሠራተኛዎችም ፡ ሠሩ ፥ የፈረሰውም ፡ በእጃቸው ፡ ተጠገነ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ሥራ ፡
መለሱ ፥ አጽንተውም ፡ አቆሙት ።

14 ፤ በጨረሱም ፡ ጊዜ ፡ የተረፈውን ፡ ገንዘብ ፡ በንጉሡና ፡ በዮዳዔ ፡ ፊት ፡ አመጡ ፤ እነርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ዕቃ ፥ ለአገልግሎትና ፡ ለቍርባን ፡ ዕቃ ፥ ለጭልፋዎችም ፥ ለወርቅና ፡ ለብርም ፡ ዕቃ ፡ አደረጉት ። በዮዳዔም ፡ ዘመን ፡
ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ኹልጊዜ ፡ ያቀርቡ ፡ ነበር ።

15 ፤ ዮዳሄም ፡ ሸመገለ ፥ ዕድሜም ፡ ጠግቦ ፡ ሞተ ፤ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ዕድሜው ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

16 ፤ ከእስራኤልም ፡ ጋራ ፥ ከእግዚአብሔርና ፡ ከቤቱም ፡ ጋራ ፡ ቸርነትን ፡ ሠርቷልና ፥ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋራ ፡ ቀበሩት ።

17 ፤ ዮዳሄም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የይሁዳ ፡ አለቃዎች ፡ ገብተው ፡ ለንጉሡ ፡ እጅ ፡ ነሡ ፤ ንጉሡም ፡ ዕሺ ፡ አላቸው ።

18 ፤ የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችንና ፡ ጣዖታትን ፡ አመለኩ ፤ በዚህ ፡ በደላቸውም ፡ ምክንያት ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ወረደ ።

19 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመልሷቸው ፡ ዘንድ ፡ ነቢያትን ፡ ይሰድላቸው ፡ ነበር ፤ መሰከሩባቸውም ፥ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላደመጡም ።

20 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በካህኑ ፡ በዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ በዘካርያስ ፡ ላይ ፡ መጣ ፤ ርሱም ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ቆመና ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ለምን ፡ ትተላለፋላችኹ ፧ መልካምም ፡ አይኾንላችኹም ፤ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ተዋችኹ ፡ ርሱ ፡ ትቷችኋል ፡ አላቸው ።

21 ፤ ተማማሉበትም ፡ በንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ውስጥ ፡ በድንጋይ ፡ ወገሩት ።

22 ፤ እንዲሁም ፡ ንጉሡ ፡ ኢዮአስ ፡ ዮዳሄ ፡ ያደረገለትን ፡ ቸርነት ፡ አላሰበም ፥ ልጁንም ፡ ዘካርያስን ፡ አስገደለው ፤ ርሱም ፡ ሲሞት ። እግዚአብሔር ፡ ይየው ፥ ይፈልገውም ፡ አለ ።

23 ፤ ዓመቱም ፡ ካለፈ ፡ በኋላ ፡ የሶርያውያን ፡ ሰራዊት ፡ መጡበት ፤ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጥተው ፡ ከሕዝቡ ፡ መካከል ፡ የሕዝቡን ፡ አለቃዎች ፡ ዂሉ ፡ አጠፉ ፥ ምርኳቸውንም ፡ ዂሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ ላኩ ።

24 ፤ የሶርያውያንም ፡ ሰራዊት ፡ ቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ኾኖ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅን ፡ ሰራዊት ፡ አሳልፎ ፡ በእጃቸው ፡ ሰጣቸው ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ነው ። እነርሱም ፡ በኢዮአስ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ ፈረዱበት ።

25 ፤ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ ዐልፈው ፡ ከኼዱ ፡ በኋላ ፡ እጅግ ፡ ታሞ ፡ ነበር ፤ የገዛ ፡ ባሪያዎቹም ፡ ስለ ፡ ካህኑ ፡ ስለዮዳሄ ፡ ልጅ ፡ ተበቅለው ፡ ተማማሉበት ፥ በዐልጋውም ፡ ላይ ፡ ገደሉት ፥ ሞተም ፤ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ እንጂ ፡ በነገሥታት ፡ መቃብር ፡ አልቀበሩትም ።

26 ፤ የተማማሉበትም ፡ የአሞናዊቱ ፡ የሰምዓት ፡ ልጅ ፡ ዛባድ ፥ የሞዐባዊቱም ፡ የሰማሪት ፡ ልጅ ፡ ዮዛባት ፡ ነበሩ ።

27 ፤ የልጆቹና ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ የተደረገው ፡ ነገር ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ማደሱ ፥ እንሆ ፥ በነገሥታቱ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ። ልጁም ፡ አሜስያስ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ አሜስያስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱ ፡ ዮዓዳን ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በፍጹም ፡ ልብ ፡ አይደለም ።

3 ፤ መንግሥትም ፡ በጸናለት ፡ ጊዜ ፡ አባቱን ፡ የገደሉትን ፡ ባሪያዎች ፡ ገደለ ።

4 ፤ በሙሴም ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፥ እግዚአብሔርም ፦ ሰው ፡ ዂሉ ፡ በገዛ ፡ ኀጢአቱ ፡ ይሙት ፡ እንጂ ፡ አባቶች ፡ በልጆች ፡ ፋንታ ፡ አይሙቱ ፥ ልጆችም ፡ በአባቶች ፡ ፋንታ ፡ አይሙቱ ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘ ፡ የነፍሰ ፡ ገዳዮችን ፡ ልጆች ፡ አልገደለም ።

5 ፤ አሜስያስም ፡ ይሁዳን ፡ ሰበሰበ ፥ በያባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ከሺሕ ፡ አለቃዎችና ፡ ከመቶ ፡ አለቃዎች ፡ እጅ ፡ በታች ፡ አቆማቸው ፤ ከኻያ ፡ ዓመት ፡ ዠምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያሉትን ፡ ይሁዳንና ፡ ብንያምን ፡ ዂሉ ፡ ቈጠረ ፥ ለሰልፍም ፡ የሚወጡ ፥ ጋሻና ፡ ጦርም ፡ የሚይዙ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ አገኘ ።

6 ፤ ደግሞም ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፡ በመቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ቀጠረ ።

7 ፤ አንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጥቶ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤልና ፡
ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ አይደለምና ፡ የእስራኤል ፡ ጭፍራ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አይውጣ ።

8 ፤ ብትኼድ ፡ ግን ፥ በእነርሱም ፡ ማሸነፍን ፡ ብታስብ ፥ የመርዳትና ፡ የመጣል ፡ ኀይል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ነውና ፥ እግዚአብሔር ፡ በጠላቶችኽ ፡ ፊት ፡ ይጥልኻል ፡ አለው ።

9 ፤ አሜስያስም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡— ለእስራኤል ፡ ጭፍራ ፡ የሰጠኹት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ምን ፡
ይኹን ፡፡ አለው ። የእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡— ከዚህ ፡ አብልጦ ፡ ይሰጥኽ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይችላል ፡ ብሎ ፡
መለሰለት ።

10 ፤ አሜስያስም ፡ ከኤፍሬም ፡ የመጡት ፡ ጭፍራዎች ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ለይቶ ፡
አሰናበታቸው ፤ ስለዚህም ፡ ቍጣቸው ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ጸና ፥ ወደ ፡ አገራቸውም ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ተመለሱ ።

11 ፤ አሜስያስም ፡ በረታ ፥ ሕዝቡንም ፡ አውጥቶ ፡ ወደጨው ፡ ሸለቆ ፡ ኼደ ፥ ከሴይርም ፡ ልጆች ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ገደለ ።

12 ፤ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ደግሞ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ሰዎችን ፡ በሕይወታቸው ፡ ማረኩ ፥ ወደአለቱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
አመጧቸው ፤ ከአለቱም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጣሏቸው ፥ ኹሉም ፡ ተፈጠፈጡ ።

13 ፤ አሜስያስ ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ እንዳይኼዱ ፡ ያሰናበታቸው ፡ ጭፍራዎች ፡ ከሰማርያ ፡ ዠምረው ፡
እስከ ፡ ቤትሖሮን ፡ ድረስ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ፥ ከነርሱም ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ገደሉ ፥ ብዙ ፡
ምርኮም ፡ ማረኩ ።

14 ፤ አሜስያስም ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ ከገደለ ፡ በኋላ ፡ የሴይርን ፡ ልጆች ፡ አማልክት ፡ አመጣ ፥ የርሱም ፡
አማልክት ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ አቆማቸው ፥ ይሰግድላቸውም ፡ ያጥንላቸውም ፡ ነበር ።

15 ፤ ስለዚህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በአሜስያስ ፡ ላይ ፡ ነደደና ፡— ሕዝባቸውን ፡ ከአንተ ፡ እጅ ፡ ያላዳኑትን ፡
የአሕዛብን ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ፈለግኻቸው ፡፡ የሚል ፡ ነቢይ ፡ ሰደደበት ።

16 ፤ ርሱም ፡ ሲናገር ፡ ንጉሡ ፡— በእውኑ ፡ አንተ ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪ ፡ ልትኾን ፡ ሾመንኻልን ፡፡ ተው ፤ ቅጣትን ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ትሻለኽ ፡፡ አለው ። ነቢዩም ፡— ይህን ፡ አድርገኻልና ፥ ምክሬንም ፡ አልሰማኽምና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊያጠፋኽ ፡
እንዳሰበ ፡ ዐወቅኹ ፡ ብሎ ፡ ተወ ።

17 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አሜስያስ ፡ ምክር ፡ አደረገና ፡— ና ፥ ርስ ፡ በርሳችን ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ እንተያይ ፡ ብሎ ፡
ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደኢዩ ፡ ልጅ ፡ ወደኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮአስ ፡ላከ ።

18 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮስያስ ፡— የሊባኖስ ፡ ኵርንችት ፡— ልጅኽን ፡ ለልጄ ፡ ሚስት ፡ አድርገኽ ፡ ስጠው ፡ ብሎ ፡
ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ላከ ፤ የሊባኖስም ፡ አውሬ ፡ ዐልፎ ፡ ኵርንችቱን ፡ ረገጠ ።

19 ፤ አንተም ፡— እንሆ ፥ ኤዶምያስን ፡ መትቻለኹ ፡ ብለኽ ፡ ኰርተኻል ፤ በቤትኽ ፡ ተቀመጥ ፤ አንተ ፡ ከይሁዳ ፡ ጋራ ፡
ትወድቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መከራን ፡ ትሻለኽ ፡፡ ብሎ ፡ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አሜስያስ ፡ ላከ ።

20 ፤ የኤዶምያስንም ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ፈለጉ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፈቃድ ፡ ነበረና ፡ አሜስያስ ፡ አልሰማም ።

21 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአስ ፡ ወጣ ፤ ርሱና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ አሜስያስም ፡ በይሁዳ ፡ ባለች ፡ በቤትሳሚስ ፡
ላይ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተያዩ ።

22 ፤ ይሁዳም ፡ በእስራኤል ፡ ፊት ፡ ተመታ ፥ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ሸሸ ።

23 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአስ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የአካዝያስን ፡ ልጅ ፡ የኢዮአስን ፡ ልጅ ፡ አሜስያስን ፡
በቤትሳሚስ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አመጣው ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ ከኤፍሬም ፡ በር ፡ ዠምሮ ፡ እስከማእዘኑ ፡
በር ፡ ድረስ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አፈረሰ ።

24 ፤ ወርቁንና ፡ ብሩን ፡ ኹሉ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ከዖቤድኤዶም ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ ዕቃዎች ፡

ኹሉ ፥ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ መዛግብት ፥ በመያዣ ፡ የተያዙትንም ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ተመለሰ ።

25 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአስ ፡ ልጅ ፡ አሜስያስ ፡ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮአስ ፡ ሞት ፡ በኋላ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ።

26 ፤ የቀረውም ፡ የፊተኛውና ፡ የኋላኛው ፡ የአሜስያስ ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፧

27 ፤ አሜስያስም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ከራቀ ፡ በኋላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የዐመፅ ፡ መሐላ ፡ አደረጉበት ፥ ወደ ፡ ለኪሶም ፡ ኰበለለ ፤ በስተኋላውም ፡ ወደ ፡ ለኪሶ ፡ ላኩ ፥ በዚያም ፡ ገደሉት ።

28 ፤ በፈረስም ፡ ጭነው ፡ አመጡት ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ቀበሩት ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ የይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ የዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ የነበረውን ፡ ዖዝያንን ፡ ወስደው ፡ በአባቱ ፡ በአሜስያስ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡት ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ ካንቀላፋ ፡ በኋላ ፡ ዖዝያን ፡ ኤላትን ፡ ሠራ ፥ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ መለሳት ።

3 ፤ ዖዝያንም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ይኮልያ ፡ የተባለች ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ነበረች ።

4 ፤ አባቱም ፡ አሜስያስ ፡ እንዳደረገው ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

5 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ መፍራት ፡ ባስተማረ ፡ በዘካርያስ ፡ ዘመን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ልብ ፡ አደረገ ፤ እግዚአብሔርንም ፡ በፈለገ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሩን ፡ አከናወነለት ።

6 ፤ ወጥቶም ፡ ከፍልስጥኤማውያን ፡ ጋራ ፡ ተዋጋ ፥ የጌትንና ፡ የየብናን ፡ የአዞጦንንም ፡ ቅጥር ፡ አፈረሰ ፤ በአዛጦንና ፡ በፍልስጥኤማውያንም ፡ አገር ፡ ከተማዎችን ፡ ሠራ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በፍልስጥኤማውያንና ፡ በጕርበዓል ፡ በሚኖሩ ፡ ዐረባውያን ፡ በምዑናውያንም ፡ ላይ ፡ ረዳው ።

8 ፤ አሞናውያንም ፡ ለዖዝያን ፡ ገበሩ ፤ እጅግም ፡ በርትቶ ፡ ነበርና ፥ ዝናው ፡ እስከግብጽ ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ።

9 ፤ ዖዝያንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በማእዘኑ ፡ በርና ፡ በሸለቆው ፡ በር ፡ ቅጥሩም ፡ በዞረበት ፡ ማእዘን ፡ አጠገብ ፡ ግንቦችን ፡ ሠርቶ ፡ መሸጋቸው ።

10 ፤ ብዙም ፡ እንስሳዎች ፡ ነበሩበትና ፡ በምድረ ፡ በዳና ፡ በቈላው ፡ በደጋውም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ፥ ብዙ ፡ ጕድጓድም ፡ ማሰ ፤ ደግሞም ፡ ዕርሻ ፡ ይወድ ፡ ነበርና ፥ በተራራማውና ፡ በፍሬያማው ፡ ስፍራ ፡ ዐራሾችና ፡ አትክልተኛዎች ፡ ነበሩት ።

11 ፤ ደግሞም ፡ ለዖዝያን ፡ በሰራዊት ፡ ውስጥ ፡ ሰልፈኛዎች ፡ ነበሩት ፤ በንጉሡ ፡ አለቃ ፡ በሐናንያ ፡ ትእዛዝ ፡ በአለቃው ፡ በመዕሴያና ፡ በጸሓፊው ፡ በይዒኤል ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ በየቍጥራቸው ፡ ይወጡ ፡ ነበር ።

12 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ የጽኑዓን ፡ ኀያላኑ ፡ ቍጥር ፡ ኹሉ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ።

13 ፤ ንጉሡንም ፡ በጠላቱ ፡ ላይ ፡ ያግዙ ፡ ዘንድ ፥ በታላቅ ፡ ኀይል ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ የሚወጣ ፥ ከእጃቸው ፡ በታች ፡ የነበረ ፡ ሰራዊት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ነበረ ።

14 ፤ ዖዝያንም ፡ ለጭፍራው ፡ ኹሉ ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፥ ራስ ፡ ቍርና ፡ ጥሩር ፥ ቀስትና ፡ የሚወነጭፉትን ፡ ድንጋይ ፡ አዘጋጀላቸው ።

15 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ በብልኀተኛዎች ፡ እጅ ፡ የተሠሩትን ፥ በግንብና ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ የሚኖሩትን ፥ ፍላጻና ፡ መርግ ፡ የሚወረወርባቸውን ፡ መሣሪያዎች ፡ አደረገ ፤ እስኪበረታም ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በድንቅ ፡ ረድቶታልና ፥ ዝናው ፡ እስከ ፡ ሩቅ ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ።

16 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በበረታ ፡ ጊዜ ፡ ለጥፋት ፡ ልቡ ፡ ታበየ ፥ አምላኩንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ በደለ ፤ ወደ ፡ መቅደስ ፡

ገብቶ ፡ በዕጣን ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ዐጠነ ።

17 ፤ ካህኑም ፡ ዐዛርያስ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ጽኑዓን ፡ የነበሩ ፡ ሰማንያ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ተከትለው ፡ ገቡ ።

18 ፤ ንጉሡንም ፡ ዖዝያንን ፡ እየተቃወሙ ፦ ዖዝያን ፡ ሆይ ፥ ዕጣን ፡ ማጠን ፡ የተቀደሱት ፡ የአሮን ፡ ልጆች ፡ የካህናቱ ፡
ሹመት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ታጥን ፡ ዘንድ ፡ ለአንተ ፡ አይገባኽም ፤ በድለኻልና ፥ ከመቅደሱ ፡
ውጣ ፤ ከአምላክኽም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ክብር ፡ አይኾንልኽም ፡ አሉት ።

19 ፤ ዖዝያንም ፡ ተቈጣ ፤ የሚያጥንበትም ፡ ጥና ፡ በእጁ ፡ ነበረ ፤ ካህናቱንም ፡ በተቈጣ ፡ ጊዜ ፡ በካህናቱ ፡ ፊት ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በዕጣኑ ፡ መሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ሳለ ፡ በግንባሩ ፡ ላይ ፡ ለምጽ ፡ ታየ ።

20 ፤ ታላቁም ፡ ካህን ፡ ዐዛርያስ ፡ ካህናቱም ፡ ዅሉ ፡ ተመለከቱት ፥ እንሆም ፥ በግንባሩ ፡ ላይ ፡ ለምጽ ፡
ነበረ ፤ ፈጥነውም ፡ አባረሩት ፥ ርሱም ፡ ደግሞ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቀሥፎት ፡ ነበርና ፥ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ቸኰለ ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ዖዝያን ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ለምጻም ፡ ነበረ ፤ ለምጻምም ፡ ኾኖ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
ተቈርጧልና ፥ በተለየ ፡ ቤት ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ኾኖ ፡ በምድሩ ፡ ሕዝብ ፡
ላይ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ።

22 ፤ የቀረውንም ፡ የፊተኛውንና ፡ የዃለኛውን ፡ የዖዝያንን ፡ ነገር ፡ ነቢዩ ፡ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ጽፎታል ።

23 ፤ ዖዝያንም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ ለምጻም ፡ ነው ፡ ብለውም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ በነገሥታቱ ፡ መቃብር ፡
ዕርሻ ፡ ውስጥ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ኢዮአታም ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ ኢዮአታምም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡
ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ ኢየሩሳ ፡ ትባል ፡ ነበር ።

2 ፤ አባቱም ፡ ዖዝያን ፡ እንዳደረገ ፡ ዅሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፤ ነገር ፡
ግን ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ አልገባም ፤ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ ይበድል ፡ ነበር ።

3 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የላይኛውን ፡ በር ፡ ሠራ ፥ በዖፌልም ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ሠራ ።

4 ፤ በተራራማውም ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ከተማዎችን ፡ ሠራ ፥ በዱር ፡ ሰፍራዎችም ፡ ዐምባዎችንና ፡ ግንቦችን ፡ ሠራ ።

5 ፤ ከዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ተዋጋ ፡ አሸነፋቸውም ። በዚያም ፡ ዓመት ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡
ብር ፥ ዐሥር ፡ ሺሕም ፡ የቈሬስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ፥ ዐሥር ፡ ሺሕም ፡ የቈሬስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡
ሰጡት ። እንዲሁም ፡ ደግሞ ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ በኹለተኛውና ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሰጡት ።

6 ፤ ኢዮአታምም ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መንገዱን ፡ አቅንቷልና ፥ በረታ ።

7 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአታም ፡ ነገር ፥ ሰልፉም ፡ ዅሉ ፥ ሥራውም ፥ እንሆ ፥ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡
መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

8 ፤ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ።

9 ፤ ኢዮአታምም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ አካዝ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ አካዝ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ነገሠ ፤ እንደ ፡ አባቱም ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አላደረገም ።

2 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፥ ደግሞም ፡ ለበዓሊም ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎችን ፡

ሠራ ።

3 ፤ ደግሞም ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ዐጠነ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳሳደዳቸው ፡
እንደ ፡ አሕዛብም ፡ ክፉ ፡ ልማድ ፡ ልጆቹን ፡ በእሳት ፡ አቃጠለ ።

4 ፤ በኰረብታው ፡ መስገጃዎችና ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ በለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ዅሉ ፡ በታች ፡ ይሠዋና ፡ ያጥን ፡ ነበር ።

5 ፤ ስለዚህ ፥ አምላኩ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሶርያ ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ ሶርያውያንም ፡ መቱት ፥ ከርሱም ፡
ብዙ ፡ ምርኮኞዎች ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ደማስቆ ፡ አመጡ ። ደግሞም ፡ በእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡
ሰጠው ፤ ርሱም ፡ በታላቅ ፡ አመታት ፡ መታው ።

6 ፤ የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተው ፡ ነበርና ፥ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ ከይሁዳ ፡
መቶ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ገደለ ፤ ዅሉም ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ።

7 ፤ ከኤፍሬምም ፡ ወገን ፡ የነበረው ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ዝክሪ ፡ የንጉሡን ፡ ልጅ ፡ መዕሤያንና ፡ የቤቱን ፡ አዛዥ ፡
ዐዝሪቃምን ፥ ለንጉሡም ፡ በማዕርግ ፡ ኹለተኛ ፡ የኾነውን ፡ ሕልቃናን ፡ ገደለ ።

8 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከወንድሞቻቸው ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሺሕ ፡ ሴቶችን ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡
ማረኩ ፥ እጅግም ፡ ምርኮ ፡ ከነርሱ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ አገቡ ።

9 ፤ በዚያም ፡ ዖዴድ ፡ የተባለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢይ ፡ ነበረ ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡ የሚመጣውን ፡ ጭፍራ ፡ ሊገናኘው ፡
ወጣ ፥ እንዲህም ፡ አላቸው ፦ እንሆ ፥ የአባቶቻችኹ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሁዳን ፡ ስለ ፡ ተቈጣ ፡ በእጃችኹ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፥ እናንተም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ በሚደርስ ፡ ቍጣ ፡ ገደላችኋቸው ።

10 ፤ አኹንም ፡ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጆች ፡ ባሪያዎች ፡ ኾነው ፡ ይገዙላችኹ ፡ ዘንድ ፡ ታስባላችኹ ፤ ነገር ፡
ግን ፥ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የበደላችኹት ፡ በደል ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የለምን ፧

11 ፤ አኹንም ፡ ስሙኝ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በላያችኹ ፡ ነዷልና ፥ ከወንድሞቻችኹ ፡ የወሰዳችኋቸውን ፡
ምርኮኞዎች ፡ መልሱ ።

12 ፤ ደግሞም ፡ ከኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ አለቃዎች ፡ የዮሐናን ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፥ የምሺሌሞትም ፡ ልጅ ፡
በራክያ ፥ የሰሎምም ፡ ልጅ ፡ ይሒዝቅያ ፥ የሐድላይም ፡ ልጅ ፡ ዓሜሳይ ፡ ከሰልፍ ፡ በተመለሱት ፡ ላይ ፡ ተቃወሚቸው ።

13 ፤ ደግሞም ፦ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በደል ፡ ታመጡብናላችኹና ፥ ኀጢአታችንንና ፡ በደላችንን ፡
ታበዙብናላችኹና ፡ የተማረኩትን ፡ ወደዚህ ፡ አታግቡ ፤ በደላችን ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፥ የመቅሠፍቱም ፡ ቍጣ ፡ በእስራኤል ፡
ላይ ፡ ነውና ፥ አሏቸው ።

14 ፤ ሰልፈኞዎቹም ፡ ምርኮኞዎቹንና ፡ ምርኮውን ፡ በአለቃዎችና ፡ በጉባኤ ፡ ዅሉ ፡ ፊት ፡ ተዉ ።

15 ፤ በስማቸውም ፡ የተጻፉ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ምርኮኞዎቹን ፡ ወሰዱ ፥ በመካከላቸውም ፡ ዕራቍታቸውን ፡ ለነበሩት ፡
ዅሉ ፡ ከምርኮው ፡ አለበሷቸው ፥ አጐናጸፏቸውም ፥ ጫማም ፡ በእግራቸው ፡
አደረገላቸው ፥ መገቧቸውም ፥ አጠጧቸውም ፥ ቀቧቸውም ፤ ደካማዎቹንም ፡ ዅሉ ፡ በአህያዎች ፡ ላይ ፡
አስቀመጧቸው ፥ ዘንባባም ፡ ወዳለበት ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ኢያሪኮ ፡ ወደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ አመጧቸው ፤ ወደ ፡ ሰማርያም ፡
ተመለሱ ።

16 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ ርዳታ ፡ ፈልጎ ፡ ወደአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ላከ ፤

17 ፤ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ ዳግመኛ ፡ መጥተው ፥ ይሁዳንም ፡ መትተው ፡ ብዙ ፡ ምርኮኛ ፡ ወስደው ፡ ነበርና ።

18 ፤ ደግሞም ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ በቈላውና ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ባሉት ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ አደጋ ፡ ጥለው ፡
ነበር ፤ ቤትሳሚስንና ፡ ኤሎንን ፥ ግዴሮትንም ፥ ሦኮንና ፡ መንደሮቿን ፥ ተምናንና ፡ መንደሮቿን ፥ ጊምዞንና ፡
መንደሮቿን ፡ ወስደው ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

19 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ክዷልና ፥ ከርሱም ፡ እጅግ ፡ ርቋልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡
ይሁዳን ፡ አዋረደው ።

20 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ቴልጌልቴልፌልሶር ፡ መጥቶ ፡ አስጨነቀው ፡ እንጂ ፡ አልረዳውም ።

21 ፤ አካዝም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከንጉሡና ፡ ከአለቃዎቹም ፡ ቤት ፡ እኩሌታውን ፡ ገፈፈ ፥ ለአሶርም ፡ ንጉሥ ፡
ሰጠ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንዳች ፡ አልተጠቀመበትም ።

22 ፤ ይህም ፡ ንጉሥ ፡ አካዝ ፡ በተጨነቀ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መበደል ፡ አበዛ ።

23 ፤ ለመቱትም ፡ ለደማስቆ ፡ አማልክት ፦ የሶርያን ፡ ነገሥታት ፡ አማልክት ፡ ረድተዋቸዋልና ፥ እኔን ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡
እሠዋላቸዋለኹ ፡ ብሎ ፡ ሠዋላቸው ። ነገር ፡ ግን ፥ ለርሱና ፡ ለእስራኤል ፡ ዅሉ ፡ እንቅፋት ፡ ኾኑ ።

24 ፤ አካዝም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃዎች ፡ ዅሉ ፡ ወስዶ ፡ ሰባበራቸው ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡
ቈለፈ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ማእዘን ፡ ዅሉ ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ።

25 ፤ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ ያጥን ፡ ዘንድ ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃዎች ፡
አሠራ ፤ የአባቶቹንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈጣ ።

26 ፤ የቀረውም ፡ ነገርና ፡ ሥራው ፡ ዅሉ ፥ የፊተኛውና ፡ የኋለኛው ፥ እንሆ ፥ በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡
መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

27 ፤ አካዝም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በከተማዪቱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቀበሩት ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደእስራኤል ፡
ነገሥታት ፡ መቃብር ፡ አላገቡትም ፤ ልጁም ፡ ሕዝቅያስ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ ሕዝቅያስም ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ መንገሥ ፡ ዠመረ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ አቡ ፡ ትባል ፡ ነበር ።

2 ፤ አባቱም ፡ ዳዊት ፡ እንዳደረገ ፡ ዅሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

3 ፤ በነገሠም ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፡ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ደጆች ፡
ከፈተ ፥ ዐደሳቸውም ።

4 ፤ ካህናቱንና ፡ ሌዋውያኑንም ፡ አስመጣ ፥ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ አደባባይም ፡ ሰበሰባቸው ፥

5 ፤ እንዲህም ፡ አላቸው ፦ ሌዋውያን ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ ተቀደሱ ፥ የአባቶቻችኹንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ ቀድሱ ፤ ርኩሱን ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ ከመቅደሱ ፡ አስወግዱ ።

6 ፤ አባቶቻችን ፡ ተላልፈዋል ፥ በአምላካችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አድርገዋል ፤ ርሱንም ፡
ትተዋል ፥ ፊታቸውንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መኖሪያ ፡ መልሰዋል ፥

7 ፤ ወደ ፡ ርሷም ፡ ዠርባቸውን ፡ አዙረዋል ፤ ደግሞም ፡ የወለሉን ፡ ደጆች ፡ ቈልፈዋል ፥ መብራቶቹንም ፡
አጥፍተዋል ፥ በመቅደሱም ፡ ውስጥ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ አላጠኑም ፥ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አላቀረቡም ።

8 ፤ ስለዚህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ኾነ ፥ በዐይናችኹም ፡ እንደምታዩ ፡
ለድንጋጤና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመዘበቻም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።

9 ፤ እንሆም ፥ ስለዚህ ፡ አባቶቻችን ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ ሚስቶቻችንም ፡ ተማረኩ ።

10 ፤ አኹንም ፡ የቍጣው ፡ ጽናት ፡ ከእኛ ፡ እንዲመለስ ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ኣደርግ ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ ዐስቤያለኹ ።

11 ፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ፥ በፊቱ ፡ ትቆሙና ፡ ታገለግሉት ፡ ዘንድ ፥ አገልጋዮቹም ፡ ትኾኑ ፡ ዘንድ ፥ ታጥኑለትም ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ መርጧችኋልና ፥ ቸል ፡ አትበሉ ።

12 ፤ ሌዋውያኑም ፥ ከቀአት ፡ ልጆች ፡ የዐማሢ ፡ ልጅ ፡ መሐትና ፡ የዐዛርያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮኤል ፥ ከሜራሪም ፡ ልጆች ፡
የዐብዲ ፡ ልጅ ፡ ቂስና ፡ የይሃሌልኤል ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፥ ከጌድሶንም ፡ ልጆች ፡ የዛማት ፡ ልጅ ፡ ዩአክና ፡ የዩአክ ፡ ልጅ ፡

ዔዶን ፥

13 ፤ 14 ፤ ከኤሊጻፋንም ፡ ልጆች ፡ ሺምሪና ፡ ይዒኤል ፥ ከአሣፍም ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስና ፡ መታንያ ፥ ከኤማንም ፡ ልጆች ፡
ይሒኤልና ፡ ሰሜኢ ፥ ከኤዶታምም ፡ ልጆች ፡ ሸማያና ፡ ዑዝኤል ፡ ተነሡ ።

15 ፤ ወንድሞቻቸውንም ፡ ሰብስበው ፡ ተቀደሱ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደመጣው ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ያነጹ ፡ ዘንድ ፡ ገቡ ።

16 ፤ ካህናቱም ፡ ያነጹት ፡ ዘንድ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ውስጡ ፡ ገቡ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ መቅደስ ፡
ያገኙትን ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ አወጡት ። ሌዋውያንም ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ሜዳ ፡
ወደ ፡ ቄድሮን ፡ ወንዝ ፡ ጣሉት ።

17 ፤ በመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ይቀደሱ ፡ ዠመር ፥ በዚያውም ፡ ወር ፡ በስምንተኛው ፡ ቀን ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወለል ፡ ደረሱ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ በስምንት ፡ ቀን ፡ ቀደሱ ፥ በመዠመሪያውም ፡
ወር ፡ በዐሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፈጸሙ ።

18 ፤ ወደ ፡ ውስጡም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ገብተው ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፥ ለሚቃጠል ፡
መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ መሠዊያና ፡ ዕቃውንም ፡ ኹሉ ፥ የገጹንም ፡ ኅብስት ፡ ገበታና ፡ ዕቃውን ፡ ኹሉ ፡ አንጽተናል ፤

19 ፤ ንጉሡም ፡ አካዝ ፡ ነግሦ ፡ ሳለ ፡ በመተላለፍ ፡ ያረከሰውን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ አዘጋጅተናል ፡
ቀድሰናልም ፤ እነሆም ፥ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ኾነዋል ፡ አሉት ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፡ የከተማዪቱንም ፡ አለቃዎች ፡ ሰበሰበ ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ወጣ ።

21 ፤ ስለ ፡ መንግሥቱና ፡ ስለ ፡ መቅደሱም ፡ ስለ ፡ ይሁዳም ፡ ሰባት ፡ ወይፈኖች ፥ ሰባትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፥ ሰባትም ፡
የበግ ፡ ጠቦቶች ፥ ሰባትም ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ ለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ። የአሮንንም ፡ ልጆች ፡
ካህናቱን ፦ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አሳርጓቸው ፡ አላቸው ።

22 ፤ ወይፈኖቹንም ፡ ዐረዱ ፥ ካህናቱም ፡ ደሙን ፡ ተቀብለው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ረጩት ፤ አውራ ፡ በጎቹንም ፡
ዐረዱ ፥ ደሙንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ረጩት ፤ ጠቦቶቹንም ፡ ዐረዱ ፡ ደሙንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ረጩት ።

23 ፤ የኀጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾኑትን ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ በንጉሡና ፡ በጉባኤው ፡ ፊት ፡
አቀረቡ ፥ እጃቸውንም ፡ ጫኑባቸው ፥ ካህናቱም ፡ አረዷቸው ፤

24 ፤ ንጉሡም ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ የኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ እንዲደረግ ፡ አዞ ፡
ነበርና ፥ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ማስተስረያ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የኀጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡
አቀረቡ ።

25 ፤ ይህንም ፡ ትእዛዝ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢያቱ ፡ እጅ ፡ አዝዞልና ፥ እንደ ፡ ዳዊትና ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ባለራእይ ፡ እንደ ፡
ጋድ ፥ እንደ ፡ ነቢዩም ፡ እንደ ፡ ናታን ፡ ትእዛዝ ፥ ጸናጽልና ፡ በገና ፡ መሰንቆም ፡ አስይዞ ፡ ሌዋውያንን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ አቆመ ።

26 ፤ ሌዋውያንም ፡ የዳዊትን ፡ የዜማ ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ፥ ካህናቱም ፡ መለከቱን ፡ ይዘው ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

27 ፤ ሕዝቅያስም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያሳርጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ የሚቃጠለውም ፡
መሥዋዕት ፡ ማረግ ፡ በተዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መዝሙር ፡ ደግሞ ፡ ተዠመረ ፥ መለከቱም ፡
ተነፋ ፥ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ዜማ ፡ ዕቃ ፡ ተመታ ።

28 ፤ ጉባኤውም ፡ ኹሉ ፡ ሰገዱ ፥ መዘምራኑም ፡ ዘመሩ ፥ መለከተኛዎችም ፡ ነፉ ፤ የሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡
እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ኹሉ ፡ ኾነ ።

29 ፤ ማቅረቡንም ፡ በፈጸሙ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ኹሉ ፡ አጐነበሱ ፡ ሰገዱም ።

30 ፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስና ፡ አለቃዎቹ ፡ ሌዋውያንን ፡ በዳዊትና ፡ በባለራእዩ ፡ በአሣፍ ፡ ቃል ፡ እግዚአብሔርን ፡
ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ አዘዙ ። በደስታም ፡ አመሰገኑ ፥ አጐነበሱም ፡ ሰገዱም ።

31 ፤ ሕዝቅያስም ፦ አኹን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀድሳችኋል ፤ ቅረቡ ፥ መሥዋዕቱንና ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አምጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ። ጉባኤውም ፡ መሥዋዕቱንና ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡
አመጡ ፤ ልባቸውም ፡ የፈቀደ ፡ ኹሉ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ።

32 ፤ ጉባኤውም ፡ ያመጡት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ቍጥር ፡ ሰባ ፡ ወይፈን ፥ መቶም ፡ አውራ ፡ በጎች ፥ ኹለት ፡
መቶም ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነበረ ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነበረ ።

33 ፤ የተቀደሱትም ፡ ቍጥር ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በሬዎች ፡ ሦስት ፡ ሺሕም ፡ በጎች ፡ ነበረ ።

34 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ካህናቱ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለመግፈፍ ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩ ፤ ስለዚህም ፡ ሌዋውያን ፡ በቅን ፡
ልብ ፡ ከካህናት ፡ ይልቅ ፡ ይቀደሱ ፡ ነበርና ፥ ሥራው ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፥ ካህናቱም ፡ እስኪቀደሱ ፡ ድረስ ፡
ወንድሞቻቸው ፡ ሌዋውያን ፡ ያግዟቸው ፡ ነበር ።

35 ፤ የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ የደኅንነቱም ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፥ ከሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡
የሚቀርበው ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፥ ብዙ ፡ ነበረ ። እንዲሁም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ ተዘጋጀ ።

36 ፤ ሕዝቅያስና ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ስላዘጋጀው ፡ ነገር ፡ ደስ ፡ አላቸው ። ይህም ፡ ነገር ፡
በድንገት ፡ ተደረገ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 30 ።

1 ፤ ለእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፋሲካ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
እንዲመጡ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወደ ፡ እስራኤልና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ ላከ ፥ ደግሞም ፡ ወደ ፡ ኤፍሬምና ፡ ወደ ፡ ምናሴ ፡
ደብዳቤ ፡ ጻፈ ።

2 ፤ 3 ፤ ካህናቱም ፡ በሚበቃ ፡ ቍጥር ፡ ስላልተቀደሱ ፥ ሕዝቡም ፡ ገና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስላልተሰበሰቡ ፡ በጊዜው ፡
ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉምና ፡ ንጉሡና ፡ አለቃዎቹ ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ በኹለተኛው ፡ ወር ፡ ፋሲካውን ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተመካክረው ፡ ነበር ።

4 ፤ ነገሩም ፡ ለንጉሡና ፡ ለጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ መልካም ፡ ነበረ ።

5 ፤ እንደ ፡ ተጻፈም ፡ በብዙ ፡ ቍጥር ፡ አላደረጉም ፡ ነበርና ፥ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፋሲካ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እንዲመጡ ፡ ከቤርሳቤሕ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዳን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ዐዋጅ ፡
እንዲነገር ፡ ወሰኑ ።

6 ፤ እንደ ፡ ንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ መልክተኛዎቹ ፡ እንዲህ ፡ የሚለውን ፡ የንጉሡንና ፡ የአለቃዎቹን ፡ ደብዳቤ ፡ ይዘው ፡
ወደ ፡ እስራኤልና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ ኼዱ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከአሶር ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡
ወዳመለጠ ፡ ቅሬታችኹ ፡ እንዲመለስ ፡ ወደአብርሃምና ፡ ወደይሥሐቅ ፡ ወደእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ተመለሱ ።

7 ፤ እናንተም ፡ እንደምታዩ ፡ የተፈቱ ፡ እስኪያደርጋቸው ፡ ድረስ ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንደ ፡
በደሉ ፡ እንደ ፡ አባቶቻችኹና ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻችኹ ፡ አትኹኑ ።

8 ፤ አባቶቻችኹም ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ ዐንገተ ፡ ደንዳና ፡ አትኹኑ ፤ እጃችኹንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስጡ ፥ ለዘለዓለም ፡
ወደተቀደሰው ፡ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ግቡ ፥ ጽኑ ፡ ቍጣውም ፡ ከእናንተ ፡ እንዲመለስ ፡ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርን ፡
አምልኩ ።

9 ፤ አምላካችኹም ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸርና ፡ መሐሪ ፡ ነውና ፥ ወደ ፡ እርሱም ፡ ብትመለሱ ፡ ፊቱን ፡ ከእናንተ ፡ አያዞርምና ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብትመለሱ ፡ ወንድሞቻችኹና ፡ ልጆቻችኹ ፡ በማረኳቸው ፡ ፊት ፡ ምሕረትን ፡
ያገኛሉ ፥ ደግሞም ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ።

10 ፤ መልእክተኛዎቹም ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ በኤፍሬምና ፡ በምናሴ ፡ አገር ፡ እስከ ፡ ዛብሎን ፡ ኼዱ ፤ እነዚያ ፡
ግን ፡ በንቀት ፡ ሣቁባቸው ፥ አፌዙባቸውም ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከአሴርና ፡ ከምናሴ ፡ ከዛብሎንም ፡ ዐያሌ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነታቸውን ፡ አዋረዱ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡

መጡ ።

12 ፤ ደግሞም ፡ አንድ ፡ ልብ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ የኾነውን ፡ የንጉሡንና ፡ የአለቃዎቹን ፡ ትእዛዝ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ ኾነ ።

13 ፤ በኹለተኛውም ፡ ወር ፡ የቂጣውን ፡ በዓል ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ የኾነ ፡ ሕዝብ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተከማቸ ።

14 ፤ ተነሥተውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩትን ፡ መሠዊያዎችና ፡ ለጣዖታት ፡ የሚያጥኑበትን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ አስወገዱ ፥ በቄድሮንም ፡ ወንዝ ፡ ጣሉት ።

15 ፤ በኹለተኛውም ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፡ ዐረዱ ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ ዐፈሩ ፥ ተቀደሱም ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አመጡ ።

16 ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሙሴ ፡ ሕግ ፡ በሥርዐታቸው ፡ ቆሙ ፤ ካህናቱም ፡ ከሌዋውያን ፡ እጅ ፡ የተቀበሉትን ፡ ደም ፡ ይረጩ ፡ ነበር ።

17 ፤ በጉባኤውም ፡ ያልተቀደሱ ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ ስለዚህም ፡ ሌዋውያን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይቀድሷቸው ፡ ዘንድ ፡ ንጹሓን ፡ ላልኾኑት ፡ ኹሉ ፡ ፋሲካውን ፡ ያርዱላቸው ፡ ነበር ።

18 ፤ እንደ ፡ ትእዛዙም ፡ ሳይኾን ፡ ከኤፍሬምና ፡ ከምናሴ ፡ ከይሳኮርና ፡ ከዛብሎንም ፡ ወገን ፡ እጅግ ፡ ሰዎች ፡ ሳይነጹ ፡ ፋሲካውን ፡ በሉ ።

19 ፤ ሕዝቅያስም ፦ ምንም ፡ እንደ ፡ መቅደሱ ፡ ማንጻት ፡ ባይነጻ ፡ የአባቶቹን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመፈለግ ፡ ልቡን ፡ የሚያቀናውን ፡ ኹሉ ፡ ቸሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ይበለው ፡ ብሎ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ጸለየ ።

20 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሕዝቅያስን ፡ ሰማው ፥ ሕዝቡንም ፡ ፈወሰ ።

21 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ተገኝተው ፡ የነበሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የቂጣውን ፡ በዓል ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ አደረጉ ፤ ሌዋውያኑና ፡ ካህናቱም ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እየዘመሩ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

22 ፤ ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አገልግሎት ፡ አስተዋዮች ፡ የነበሩትን ፡ ሌዋውያንን ፡ ኹሉ ፡ ያጽናና ፡ ነበር ። የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕት ፡ እያቀረቡ ፥ የአባቶቻቸውንም ፡ አምላክ ፡ እያመሰገኑ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

23 ፤ 24 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ስለ ፡ ቍርባን ፡ ሺሕ ፡ ወይፈኖችና ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ በጎች ፡ ለጉባኤው ፡ ሰጥቶ ፡ ነበርና ፥ አለቃዎቹም ፡ ሺሕ ፡ ወይፈኖችና ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ በጎች ፡ ለጉባኤው ፡ ሰጥተው ፡ ነበርና ፥ ከካህናቱም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ተቀድሰው ፡ ነበርና ፥ ጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ፤ በደስታም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

25 ፤ የይሁዳም ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፥ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፥ ከእስራኤልም ፡ የመጡ ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፥ ከእስራኤልም ፡ አገር ፡ የመጡትና ፡ በይሁዳ ፡ የኖሩት ፡ እንግዳዎች ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

26 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ኾነ ፤ ከእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ከዳዊት ፡ ልጅ ፡ ከሰሎሞን ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ በዓል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አልተደረገም ፡ ነበር ።

27 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ ተነሥተው ፡ ሕዝቡን ፡ ባረኩ ፤ ድምፃቸውም ፡ ተሰማ ፥ ጸሎታቸውም ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መኖሪያው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዐረገ ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ።

ምዕራፍ ፡ 31 ፤

1 ፤ ይህም ፡ ኹሉ ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ የተገኙ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ወደይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ወጥተው ፡ ኹሉን ፡ ፈጽመው ፡ እስካጠፏቸው ፡ ድረስ ፡ ሐውልቶቹን ፡ ሰባበሩ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንም ፡ ቈረጡ ፥ በይሁዳና ፡ በብንያምም ፡ ኹሉ ፡ ደግሞም ፡ በኤፍሬምና ፡ በምናሴ ፡ የነበሩትን ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃዎችና ፡ መሠዊያዎች ፡

አፈረሱ ። የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርስታቸውና ፡ ወደ ፡ ከተማዎቻቸው ፡ ተመለሱ ።

2 ፤ ሕዝቅያስም ፡ የካህናትንና ፡ የሌዋውያንን ፡ ሰሞን ፡ በየክፍላቸውና ፡ በያገልግሎታቸው ፡ አቆመ ፤ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ አደባባይ ፡ በሮች ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፥ ያገለግሉም ፡
ዘንድ ፥ ያመሰግኑም ፡ ያከብሩም ፡ ዘንድ ፡ ካህናቱንና ፡ ሌዋውያኑን ፡ አቆመ ።

3 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በጧትና ፡ በማታ ፥ በሰንበታቱም ፥ በመባቻዎቹም ፥ በበዓላትም ፡
ለሚቀርበው ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ ንጉሡ ፡ ከገንዘቡ ፡ የሚከፍለውን ፡ ወሰነ ።

4 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ለአገልግሎት ፡ እንዲጸኑ ፡ ለካህናቱና ፡ ለሌዋውያን ፡ ክፍላቸውን ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሕዝብ ፡ አዘዘ ።

5 ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ እንዳዘዘ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የእኽሉንና ፡ የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ የዘይቱንና ፡
የማሩንም ፥ የዕርሻውንም ፡ ፍሬ ፡ ኹሉ ፡ በኵራት ፡ ሰጡ ፤ የኹሉንም ፡ ዓሥራት ፡ አብዝተው ፡ አቀረቡ ።

6 ፤ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ የሚኖሩ ፡ የእስራኤልና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ የበሬውንና ፡ የበጉን ፡
ዓሥራት ፥ ለአምላካቸውም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰውን ፡ ዓሥራት ፡ አመጡ ፥ ከምረውም ፡ አኖሩት ።

7 ፤ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ መከመር ፡ ዠመሩ ፤ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ጨረሱ ።

8 ፤ ሕዝቅያስና ፡ አለቃዎቹም ፡ መጥተው ፡ ክምሩን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርና ፡ ሕዝቡን ፡ እስራኤልን ፡ ባረኩ ።

9 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ካህናቱንና ፡ ሌዋውያኑን ፡ ስለ ፡ ክምሩ ፡ ጠየቀ ።

10 ፤ ከሳዶቅም ፡ ወገን ፡ የኾነ ፡ ዋነኛው ፡ ካህን ፡ ዓዛሪያስ ፦ ሕዝቡ ፡ ቍርባኑን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ማቅረብ ፡
ከዠመረ ፡ ወዲህ ፡ በልተናል ፥ ጠግበናልም ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ባርኳልና ፥ ብዙ ፡ ተርፏል ፤ የተረፈውም ፡ ይህ ፡
ክምር ፡ ትልቅ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

11 ፤ ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ጐተራ ፡ ያዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ እነርሱም ፡ አዘጋጁ ።

12 ፤ ቍርባኑና ፡ ዓሥራቱን ፡ የተቀደሱትንም ፡ በእምነት ፡ ወደዚያ ፡ አገቡት ። ሌዋዊውም ፡ ኮናንያ ፡
ተሾመባቸው ፥ ወንድሙም ፡ ሰሜኢ ፡ በማዕርግ ፡ ኹለተኛ ፡ ነበረ ፤

13 ፤ በንጉሡም ፡ በሕዝቅያስና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ በዐዛርያስ ፡ ትእዛዝ ፡
ይሒዒል ፥ ዓዛዝያ ፥ ናሖት ፥ ዐሳሄል ፥ ይሬሞት ፥ ዮዛባት ፥ ኤሊኤል ፥ ሰማክያ ፥ መሐት ፥ በናያስ ፥ ከኮናንያና ፡
ከወንድሙ ፡ ከሰሜኢ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ ተቈጣጣሪዎች ፡ ነበሩ ።

14 ፤ የሌዋዊውም ፡ የይምና ፡ ልጅ ፡ የምሥራቁ ፡ ደጅ ፡ በረኛ ፡ ቆሬ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መባና ፡ የተቀደሱትን ፡ ነገሮች ፡
እንዲያካፍል ፡ ሕዝቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃድ ፡ ባቀረቡት ፡ ላይ ፡ ተሾመ ።

15 ፤ በካህናቱም ፡ ከተማዎች ፡ ለታላላቆችና ፡ ለታናናሾች ፡ ወንድሞቻቸው ፡ በየሰሞናቸው ፡ ክፍላቸውን ፡ በእምነት ፡
ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ ዔዴን ፥ ሚንያሚን ፥ ኢያሱ ፥ ሸማያ ፥ አማርያ ፥ ሴኬንያ ፡ ከእጁ ፡ በታች ፡ ነበሩ ።

16 ፤ ከሦስትም ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ በየሰሞናቸው ፡ ለሥራቸውና ፡ ለአገልግሎታቸው ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ለሚገቡ ፡ ወንዶች ፡ ኹሉ ፤

17 ፤ በያባቶቻቸውም ፡ ቤት ፡ ለተቈጠሩ ፡ ካህናት ፥ ከኻያ ፡ ዓመትም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ በየሥርዐታቸውና ፡
በየሰሞናቸው ፡ ለተቈጠሩ ፡ ሌዋውያን ፥

18 ፤ በማኅበሩም ፡ ኹሉ ፡ በየትውልዳቸው ፡ ለተቈጠሩ ፡ ለሕፃናታቸውና ፡ ለሚስቶቻቸው ፡ ለወንዶችና ፡ ለሴቶች ፡
ልጆቻቸውም ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ፤ በእምነት ፡ ተቀድሰዋልና ።

19 ፤ በየከተማዪቱም ፡ ኹሉ ፡ በከተማቸው ፡ መሰምሪያዎቹ ፡ ላሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ለካህናቱ ፥ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡
ላሉ ፡ ወንዶች ፡ ኹሉ ፥ በትውልዳቸውም ፡ ለተቈጠሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ኹሉ ፡ ክፍላቸውን ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ በስማቸው ፡
የተጻፉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ።

20 ፤ ሕዝቅያስም ፡ በይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፤ በአምላኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መልካምንና ፡ ቅንን ፡

ነገር ፡ እውነትንም ፡ አደረገ ።

21 ፤ ስለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ በጀመረው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፥ በሕጉና ፡ በትእዛዙም ፥ አምላኩን ፡
ለመፈለግ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ ፡ አደረገው ፥ ተከናወነለትም ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 32 ።

ምዕራፍ ፡ 32 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ ነገርና ፡ ከዚህ ፡ እምነት ፡ በዃላ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡
ገባ ፥ በተመሸጉትም ፡ ከተማዎች ፡ ፊት ፡ ሰፈረ ፥ ሊወስዳቸውም ፡ ዐሰበ ።

2 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ሰናክሬም ፡ እንደ ፡ መጣ ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ ሊወጋ ፡ ፊቱን ፡ እንዳቀና ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፥

3 ፤ ከከተማዪቱ ፡ በስተውጭ ፡ ያለውን ፡ የውሃውን ፡ ምንጭ ፡ ይደፍኑ ፡ ዘንድ ፡ ከአለቃዎቹና ፡ ከኀያላኑ ፡ ጋራ ፡
ተማከረ ፤ እነርሱም ፡ ረዱት ።

4 ፤ እጅግም ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፦ የአሶር ፡ ነገሥታት ፡ መጥተው ፡ ብዙ ፡ ውሃ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ያገኛሉ ፧ ብለው ፡
ምንጩን ፡ ኹሉ ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡ ይጐርፍ ፡ የነበረውን ፡ ወንዝ ፡ ደፈኑ ።

5 ፤ ሰውነቱንም ፡ አጸናና ፥ የፈረሰውንም ፡ ቅጥር ፡ ኹሉ ፡ ጠገነ ፥ በላዩም ፡ ግንብ ፡ ሠራበት ፥ ከርሱም ፡ በስተውጭ ፡
ሌላ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ፤ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ያለችውን ፡ ሚሎን ፡ አጠነከረ ፤ ብዙም ፡ መሣሪያና ፡ ጋሻ ፡ ሠራ ።

6 ፤ የጦር ፡ አለቃዎቹንም ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሾመ ፥ ኹሉንም ፡ በከተማዪቱ ፡ በር ፡ ወዳለው ፡ አደባባይ ፡ ሰብስቦ ።

7 ፤ ጽኑ ፥ አይዟችኹ ፤ ከእኛም ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ካለው ፡ ይበልጣልና ፥ ከአሶር ፡ ንጉሥና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡
ካለው ፡ ጭፍራ ፡ ኹሉ ፡ አትፍሩ ፥ አትደንግጡም ።

8 ፤ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የሥጋ ፡ ክንድ ፡ ነው ፤ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ግን ፡ የሚረዳንና ፡ የሚዋጋልን ፡ አምላካችን ፡
እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ አጸናናቸው ። ሕዝቡም ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ቃል ፡ ተጽናና ።

9 ፤ ከዚህም ፡ በዃላ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ከሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ በለኪሶ ፡ ፊት ፡ ሳለ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወደነበሩ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
ላከ ።

10 ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተ ፡ በማን ፡ ተማምናችኹ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ምሽግ ፡
ትቀመጣላችኹ ፧

11 ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ያድነናል ፡ እያለ ፡ በራብና ፡ በጥም ፡ እንድትሞቱ ፡ አሳልፎ ፡
ይሰጣችኹ ፡ ዘንድ ፡ የሚያባብላችኹ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አይደለምን ፧

12 ፤ ባንድ ፡ መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ፥ በርሱም ፡ ላይ ፡ ዕጠኑ ፡ እያለ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አዞ ፥ የኰረብታው ፡
መስገጃዎቹና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ያፈረሰ ፡ ይህ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አይደለምን ፧

13 ፤ እኔና ፡ አባቶቼ ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ያደረግነውን ፡ አላወቃችኹምን ፧ የምድርስ ፡ ኹሉ ፡ አሕዛብ ፡
አማልክት ፡ አገራቸውን ፡ ከእጄ ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ በእውኑ ፡ ተቻላቸውን ፧

14 ፤ አምላካችኹስ ፡ ከእጄ ፡ እናንተን ፡ ለማዳን ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ አባቶቼ ፡ ካጠፏቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ኹሉ ፡
ሕዝቡን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ የቻለ ፡ ማን ፡ ነው ፧

15 ፤ አኹንም ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያስታችኹ ፥ እንዲህም ፡ አያባብላችኹ ፥ አትመኑትም ፤ ከአሕዛብና ፡ ከመንግሥታት ፡
አማልክት ፡ ኹሉ ፡ ሕዝቡን ፡ ከእጄና ፡ ከአባቶቼ ፡ እጅ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ አልቻለም ፤ ይልቁንስ ፡
አምላካችኹ ፡ ከእጄ ፡ ያድናችኹ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ፧

16 ፤ ባሪያዎቹም ፡ ደግሞ ፡ በአምላክ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በባሪያው ፡ በሕዝቅያስ ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ተናገሩ ።

17 ፤ ደግሞም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመስደብ ፥ በርሱም ፡ ላይ ፡ ለመናገር ። የምድር ፡ አሕዛብ ፡
አማልክት ፡ ሕዝባቸውን ፡ ከእጄ ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ እንዳልቻሉ ፥ እንዲሁ ፡ የሕዝቅያስ ፡ አምላክ ፡ ሕዝቡን ፡ ከእጄ ፡

ያድን ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ።

18 ፤ ከተማዪቱንም ፡ እንዲወስዱ ፥ በቅጥር ፡ ላይ ፡ የተቀመጡትን ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሕዝብ ፡ ያስፈሩና ፡ ያስደነግጡ ፡ ዘንድ ፥ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ ይጮኹባቸው ፡ ነበር ።

19 ፤ በሰውም ፡ እጅ ፡ በተሠሩ ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ላይ ፡ እንደሚናገሩ ፡ መጠን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ተናገሩ ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ ሕዝቅያስና ፡ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ነቢዩ ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለዚህ ፡ ጸለዩ ፥ ወደ ፡ ሰማይም ፡ ጮኹ ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላኑንና ፡ መሳፍንቱን ፡ አለቃዎቹንም ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰፈር ፡ እንዲያጠፉ ፡ መልአኩን ፡ ሰደደ ። የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ዐፍሮ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ተመለሰ ። ወደአምላኩም ፡ ቤት ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ከወገቡ ፡ የወጡት ፡ ልጆቹ ፡ በዚያ ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ።

22 ፤ እንዲሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቅያስንና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ከሰናክሬም ፡ እጅ ፡ ከኹሉም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፤ በዙሪያቸውም ፡ ካለው ፡ ኹሉ ፡ አሳረፋቸው ።

23 ፤ ብዙዎቹም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መባ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፥ ለይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ይሰጡ ፡ ነበር ፤ ርሱም ፡ ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

24 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ታመመ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለየ ፤ ርሱም ፡ ተናገረው ፥ ምልክትም ፡ ሰጠው ።

25 ፤ ሕዝቅያስ ፡ ግን ፡ እንደተቀበለው ፡ ቸርነት ፡ መጠን ፡ አላደረገም ፥ ልቡም ፡ ኰራ ፤ ስለዚህም ፡ በርሱና ፡ በይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ኾነ ።

26 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ስለልቡ ፡ ኵራት ፡ ሰውነቱን ፡ አዋረደ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ አልመጣባቸውም ።

27 ፤ ለሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ሀብትና ፡ ክብር ፡ ነበረው ፤ ለብርና ፡ ለወርቅም ፥ ለከበረው ፡ ዕንቍና ፡ ለሽቱው ፥ ለጋሻውና ፡ ለከበረው ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ግምጃ ፡ ቤቶች ፡ ሠራ ።

28 ፤ ለእኽልና ፡ ለወይን ፡ ጠጅም ፡ ለዘይትም ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፥ ለልዩ ፡ ልዩም ፡ እንስሳ ፡ ጋጥ ፥ ለመንጋዎችም ፡ በረት ፡ ሠራ ።

29 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ጥሪት ፡ ሰጥቶት ፡ ነበርና ፥ ከተማዎችን ፡ ሠራ ፥ ብዙም ፡ የበግና ፡ የላም ፡ መንጋ ፡ ሰበሰበ ።

30 ፤ ይህም ፡ ሕዝቅያስ ፡ የላይኛውን ፡ የግዮንን ፡ ውሃ ፡ ምንጭ ፡ ደፈነ ፥ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ አቅንቶ ፡ አወረደው ። የሕዝቅያስም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ተከናወነ ።

31 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የባቢሎን ፡ መሳፍንት ፡ መልእክተኛዎች ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ ስለተደረገው ፡ ተኣምራት ፡ ይጠይቁት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ በተላኩ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈትነውና ፡ በልቡ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ተወው ።

32 ፤ የሕዝቅያስም ፡ የቀረው ፡ ነገር ፥ ቸርነቱም ፥ እነሆ ፥ በዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ በነቢዩ ፡ በኢሳይያስ ፡ ራእይ ፡ በይሁዳና ፡ በእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

33 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በዳዊትም ፡ ልጆች ፡ መቃብር ፡ በላይኛው ፡ ክፍል ፡ ቀበሩት ፤ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ በሞቱ ፡ አከበሩት ። ልጁም ፡ ምናሴ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 33 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 33 ።

1 ፤ ምናሴም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐምሳ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ እንዳወጣቸው ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ያለ ፡ ርኵሰት ፡ በእግዚአብሔር ፡

ፊት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

3 ፤ አባቱም ፡ ሕዝቅያስ ፡ ያፈረሳቸውን ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ መልሶ ፡ ሠራ ፤ ለበዓሊምም ፡ መሠዊያ ፡ ሠራ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችንም ፡ ተከለ ፥ ለሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ሰገደ ፥ አመለካቸውም ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ስሜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኖራል ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ።

5 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በኹለቱ ፡ አደባባዮች ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ መሠዊያዎችን ፡ ሠራ ።

6 ፤ በሄኖምም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ልጆቹን ፡ በእሳት ፡ አሳለፈ ፤ ሞራ ፡ ገላጭም ፡ ኾነ ፥ አስማትም ፡ አደረገ ፥ መተተኛም ፡ ነበረ ፥ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡ ጠንቋዮችንም ፡ ሰበሰበ ፤ ያስቈጣውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አደረገ ።

7 ፤ 8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለዳዊትና ፡ ለልጁ ፡ ለሰሎሞን ፦ በዚህ ፡ ቤት ፡ ከእስራኤልም ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ በመረጥኋት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስሜን ፡ ለዘለዓለም ፡ አኖራለኹ ፤ ያዘዝኋቸውንም ፡ ኹሉ ፥ በሙሴ ፡ የተሰጠውን ፡ ሕግና ፡ ሥርዐት ፡ ፍርድንም ፡ ኹሉ ፡ ቢያደርጉ ፡ ቢጠብቁም ፥ ለአባቶቻቸኹ ፡ ከሰጠኋት ፡ ምድር ፡ የእስራኤልን ፡ እግር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አላርቅም ፡ ባለበት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ የሠራውን ፡ የጣዖት ፡ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ አቆመ ።

9 ፤ ምናሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ካጠፋቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ አሳተ ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ምናሴንና ፡ ሕዝቡን ፡ ተናገራቸው ፤ ግን ፡ አልሰሙትም ።

11 ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ አለቃዎች ፡ አመጣባቸው ፤ ምናሴንም ፡ በዛንጅር ፡ ያዙት ፥ በሰንሰለትም ፡ አስረው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዱት ።

12 ፤ በተጨነቀም ፡ ጊዜ ፡ አምላኩን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈለገ ፥ በአባቶቹም ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ ሰውነቱን ፡ እጅግ ፡ አዋረደ ፥

13 ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ ጸለየ ፤ ርሱም ፡ ተለመነው ፥ ጸሎቱንም ፡ ሰማው ፥ ወደ ፡ መንግሥቱም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መለሰው ፤ ምናሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቀ ።

14 ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዳዊት ፡ ከተማ ፡ በስተውጭው ፡ ከግዮን ፡ ምዕራብ ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ እስከዓሳ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ። በዖፌልም ፡ አዞረበት ፥ እጅግም ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፤ በተመሸጉትም ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎችን ፡ አኖረ ።

15 ፤ እንግዳዎችንም ፡ አማልክትና ፡ ጣዖቱንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አራቀ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ባለበት ፡ ተራራ ፡ ላይና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሠራቸውን ፡ መሠዊያዎች ፡ ኹሉ ፡ ወስዶ ፡ ከከተማዪቱ ፡ በስተውጭ ፡ ጣላቸው ።

16 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ መሠዊያ ፡ ደግሞ ፡ ዐደሰ ፥ የደኅንነትና ፡ የምስጋናም ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋበት ፤ ይሁዳም ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲያመልኩ ፡ አዘዘ ።

17 ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ገና ፡ በኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ፤ ቢኾንም ፡ ለአምላኩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ነበር ።

18 ፤ የምናሴም ፡ የቀረው ፡ ነገር ፥ ወደ ፡ አምላኩም ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ፥ በእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የነገሩት ፡ የነቢያት ፡ ቃል ፥ እንሆ ፥ በእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

19 ፤ ደግሞም ፡ ጸሎቱ ፥ እግዚአብሔርም ፡ እንደተለመነው ፥ ኀጢአቱና ፡ መተላለፉ ፡ ኹሉ ፥ ራሱንም ፡ ሳያዋርድ ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃዎችን ፡ የሠራበት ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዱንና ፡ የተቀረጹትንም ፡ ምስሎች ፡ የተከለበት ፡ ስፍራ ፥ እንሆ ፥ በባለራእዩ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

20 ፤ ምናሴም ፡ ከአባቶቹ ፡ ጋራ ፡ አንቀላፋ ፥ በቤቱም ፡ ቀበሩት ፤ ልጁም ፡ ዓሞጽ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

21 ፤ ዓሞጽ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡

ነገሠ ።

22 ፤ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ እንዳደረገ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ ዓሞጽም ፡ አባቱ ፡ ምናሴ ፡ ለሠራቸው ፡ ለተቀረጹት ፡ ምስሎች ፡ ኹሉ ፡ ሠዋ ፥ አመለካቸውም ።

23 ፤ አባቱም ፡ ምናሴ ፡ ሰውነቱን ፡ እንዳዋረደ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አንዳላዋረደ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ሰውነቱን ፡ አላዋረደም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዓሞጽ ፡ መተላለፉን ፡ እጅግ ፡ አበዛ ።

24 ፤ ባሪያዎቹም ፡ ተማምለው ፡ በቤቱ ፡ ገደሉት ።

25 ፤ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በዓሞጽ ፡ ላይ ፡ የተማማሉትን ፡ ኹሉ ፡ ገደሉ ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ልጁን ፡ ኢዮስያስን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ አነገሡ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 34 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 34 ።

1 ፤ ኢዮስያስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የስምንት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ።

2 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ አደረገ ፥ በአባቱም ፡ በዳዊት ፡ መንገድ ፡ ኼደ ፤ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አላለም ።

3 ፤ በነገሠም ፡ በስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ገና ፡ ብላቴና ፡ ሳለ ፡ የአባቱን ፡ የዳዊትን ፡ አምላክ ፡ ይፈልግ ፡ ዠመር ፤ በዐሥራ ፡ ኹለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከኰረብታው ፡ መስገጃዎችና ፡ ከማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹ ፥ ከተቀረጹትና ፡ ቀልጠው ፡ ከተሠሩት ፡ ምስሎች ፡ ያነጻ ፡ ዠመር ።

4 ፤ የበዓሊምንም ፡ መሠዊያዎች ፡ በፊቱ ፡ አፈረሱ ፤ በላዩም ፡ የነበሩትን ፡ የፀሓዩን ፡ ምስሎች ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንም ፡ ቈረጠ ፤ የተቀረጹትንና ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎች ፡ ሰባበረ ፥ አደቀቃቸውም ፥ ይሠዉላቸው ፡ በነበሩት ፡ ሰዎች ፡ መቃብርም ፡ ላይ ፡ በተናቸው ።

5 ፤ የካህናታቸውንም ፡ ዐጥንት ፡ በመሠዊያቸው ፡ ላይ ፡ አቃጠለ ፤ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አንጻ ።

6 ፤ የምናሴንና ፡ የኤፍሬምንም ፡ የስምዖንና ፡ የንፍታሌምንም ፡ ከተማዎች ፥ በዙሪያቸውም ፡ ያለውን ፡ ቦታ ፡ እንዲሁ ፡ አነጻ ።

7 ፤ መሠዊያዎቹንም ፡ አፈረሰ ፥ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶቹንና ፡ የተቀረጹትን ፡ ምስሎች ፡ አደቀቀ ፥ በእስራኤልም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ የፀሓይን ፡ ምስሎች ፡ ኹሉ ፡ ቈራረጠ ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ተመለሰ ።

8 ፤ በነገሠም ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ምድሪቱንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ካነጻ ፡ በ፟ኋላ ፥ የኤዜልያስ ፡ ልጅ ፡ ሳፋን ፥ የከተማዪቱም ፡ አለቃ ፡ መዕሴያ ፥ ታሪክ ፡ ጸሓፊም ፡ የኢዮአካዝ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የአምላኩን ፡ ቤት ፡ ይጠግኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰደዳቸው ።

9 ፤ ወደ ፡ ታላቁም ፡ ካህን ፡ ወደ ፡ ኬልቅያስ ፡ መጡ ፤ ሌዋውያኑም ፡ በረኞች ፡ ከምናሴና ፡ ከኤፍሬም ፡ ከቀረውም ፡ ከእስራኤል ፡ ኹሉ ፥ ከይሁዳና ፡ ከብንያም ፡ ኹሉ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ከሚኖሩት ፡ የሰበሰቡትን ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የቀረበውን ፡ ገንዘብ ፡ ሰጡት ።

10 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ በሚሠሩት ፡ ላይ ፡ ለተሾሙት ፡ ሰጡ ፤ እነርሱም ፡ ይጠግኑና ፡ ያድሱ ፡ ዘንድ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለሚሠሩ ፡ ሠራተኞች ፡ ሰጡ ።

11 ፤ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ላፈረሱት ፡ ቤት ፡ ሠረገላዎች ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፥ ለማጋጠሚያም ፡ ዕንጨት ፡ የተጠረበውንም ፡ ድንጋይ ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ ለዐናጢዎችና ፡ ለጠራቢዎች ፡ ሰጡ ።

12 ፤ ሰዎቹም ፡ ሥራውን ፡ በመታመን ፡ አደረጉ ፤ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ የተሾሙት ፥ ሥራውንም ፡ የሚያሠሩት ፡ ሌዋውያን ፡ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ኢኤትና ፡ ዐብድዩ ፥ ከቀአትም ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስና ፡ ሜሱላም ፡ ነበሩ ። ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ በዜማ ፡ ዕቃ ፡ ዐዋቂዎች ፡ የነበሩ ፡ ኹሉ ፡

13 ፤ በተሸካሚዎችና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሥራ ፡ በሚሠሩ ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ነበር ፤ ጸሓፊዎቹና ፡ አለቃዎቹም ፡ በረኛዎቹም ፡ ከሌዋውያን ፡ ወገን ፡ ነበሩ ።

14 ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የቀረበውን ፡ ገንዘብ ፡ ባመጡ ፡ ጊዜ ፡ ካህኑ ፡ ኬልቅያስም ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ የተሰጠውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ አገኘ ።

15 ፤ ኬልቅያስም ፡ ጸሓፊውን ፡ ሳፋንን ፦ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አግኝቻለኹ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ኬልቅያስም ፡ መጽሐፉን ፡ ለሳፋን ፡ ሰጠው ።

16 ፤ ሳፋንም ፡ መጽሐፉን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አመጣ ፤ ለንጉሡም ። ባሪያዎችኽ ፡ የተሰጣቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ኹሉ ፡ ያደርጋሉ ፤

17 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ ገንዘብ ፡ አፈሰሱ ፥ በሥራውም ፡ ላይ ፡ ለተሾሙትና ፡ ለሠራተኛዎቹ ፡ ሰጡ ፡ ብሎ ፡ አወራለት ።

18 ፤ ጸሓፊውም ፡ ሳፋን ፡ ለንጉሡ ፦ ካህኑ ፡ ኬልቅያስ ፡ መጽሐፍ ፡ ሰጠኝ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ። ሳፋንም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ አነበበው ።

19 ፤ ንጉሡም ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ ኬልቅያስን ፥ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡ አኪቃምን ፥ የሚክያስንም ፡ ልጅ ፡ ዐብዶንን ፥ ጸሓፊውንም ፡ ሳፋንን ፥ የንጉሡንም ፡ ብላቴና ፡ ዐሳያን ፦

21 ፤ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ኹሉ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አባቶቻችን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስላልጠበቁ ፥ በላያችን ፡ የነደደ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፥ ኼዳችኹ ፡ ስለተገኘው ፡ የመጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ለእኔ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳም ፡ ለቀሩት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቁ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።

22 ፤ ኬልቅያስና ፡ እነዚያ ፡ ንጉሥ ፡ ያዘዛቸው ፡ ወደልብስ ፡ ጠባቂው ፡ ወደሐስራ ፡ ልጅ ፡ ወደቲቁዋ ፡ ልጅ ፡ ወደሴሌም ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡ ነቢዪቱ ፡ ወደ ፡ ሕልዳና ፡ ኼዱ ፤ ርሷም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በከተማዪቱ ፡ በኹለተኛው ፡ ክፍል ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ ነገሯት ።

23 ፤ ርሷም ፡ አለቻቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ለላካችኹ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦

24 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ በተነበበው ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፉትን ፡ ቃላት ፡ ኹሉ ፥ ማለት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፥ በዚህ ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ።

25 ፤ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ሊያስቈጡኝ ፡ ትተውኛልና ፥ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ ዐጥነዋልና ፥ ቍጣዬ ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ይነዻል ፥ አይጠፋምም ።

26 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ለመጠየቅ ፡ ለላካችኹ ፡ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለሰማኸው ፡ ቃል ፡ ልብኽ ፡ ገር ፡ ኾኗልና ፥

27 ፤ በፊቴም ፡ ራስኽን ፡ አዋርደኻልና ፥ በዚህም ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ ቃሌን ፡ በሰማኽ ፡ ጊዜ ፡ ራስኽን ፡ አዋርደኻልና ፥ ልብስኽንም ፡ ቀዷኽ ፡ በፊቴ ፡ አልቅሰኻልና ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ሰምቻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

28 ፤ እንሆ ፥ ወደ ፡ አባቶችኽ ፡ እሰበስብኻለኹ ፥ በሰላምም ፡ ወደ ፡ መቃብርኽ ፡ ትሰበሰባለኽ ፤ በዚህም ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ የማመጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ዐይኖችኽ ፡ አያዩም ። ይህንም ፡ ለንጉሥ ፡ አወሩለት ።

29 ፤ ንጉሡም ፡ ላከ ፥ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰበ ።

30 ፤ ንጉሡም ፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩና ፡ ካህናቱ ፥ ሌዋውያኑም ፥ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጡ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተገኘውን ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በዦሯቸው ፡ አነበበ ።

31 ፤ ንጉሡም ፡ በስፍራው ፡ ቆሞ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከትሎ ፡ እንዲኼድ ፥ ትእዛዙንና ፡ ምስክሩን ፡ ሥርዐቱንም ፡

በፍጹም ፡ ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሱ ፡ እንዲጠብቅ ፥ በዚህም ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ እንዲያደርግ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረገ ።

32 ፤ በኢየሩሳሌምና ፡ በብንያምም ፡ የተገኙትን ፡ ኹሉ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አማለ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩት ፡ የአባቶቻቸው ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እንዳዘዘ ፡ አደረጉ ።

33 ፤ ኢዮስያስም ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ርኩሱን ፡ ኹሉ ፡ አስወገደ ፥ በእስራኤልም ፡ የተገኙትን ፡ ኹሉ ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲያመልኩ ፡ አደረገ ። በዘመኑ ፡ ኹሉ ፡ የአባቶቻቸውን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ አልራቁም ።

__________________መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 35 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 35 ።

1 ፤ ኢዮስያስም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፋሲካ ፡ አደረገ ፤ በመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፡ ዐረዱ ።

2 ፤ ካህናቱንም ፡ በየሥርዐታቸውም ፡ አቆመ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፡ አጸናቸው ።

3 ፤ እስራኤልንም ፡ ኹሉ ፡ ያስተምሩ ፡ ለነበሩት ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ለተቀደሱት ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲህ ፡ አለ ። ቅዱሱን ፡ ታቦት ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ ሰሎሞን ፡ በሠራው ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አኑሩት ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በትከሻችኹ ፡ ላይ ፡ ሸክም ፡ አይኾንባችኹም ፤ አኹንም ፡ አምላካችኹን ፡ እግዚአብሔርንና ፡ ሕዝቡን ፡ እስራኤልን ፡ አገልግሉ ፤

4 ፤ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ጻፈው ፡ ልጁም ፡ ሰሎሞን ፡ እንደ ፡ ጻፈው ፡ በየሰሞናችኹና ፡ በያባቶቻችኹ ፡ ቤቶች ፡ ተዘጋጁ ፤

5 ፤ እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻችኹ ፡ በያባቶች ፡ ቤቶች ፡ ኾናችኹ ፡ በመቅደሱ ፡
ቁሙ ፤ የሌዋውያንም ፡ ነገድ ፡ በየወገናቸው ፡ እንደ ፡ ተከፈሉ ፡ እናንተ ፡ ተከፈሉ ፤ ፋሲካውንም ፡ ዕረዱ ፥

6 ፤ እናንተም ፡ ተቀደሱ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለወንድሞቻችኹ ፡ አዘጋጁ ።

7 ፤ ኢዮስያስም ፡ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲኾን ፡ በዚያ ፡ ለነበሩት ፡ ለሕዝቡ ፡ ልጆች ፡ ከመንጋው ፡ ሠላሳ ፡ ሺሕ ፡ የበግና ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶች ፥ ሦስት ፡ ሺሕም ፡ ወይፈኖች ፡ ሰጣቸው ፤ እነዚህም ፡ ከንጉሡ ፡ ሀብት ፡ ነበሩ ።

8 ፤ መሳፍንቱም ፡ ለሕዝቡና ፡ ለካህናቱ ፡ ለሌዋውያኑም ፡ በፈቃዳቸው ፡ ሰጡ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አለቃዎች ፥ ኬልቅያስ ፥ ዘካርያስ ፥ ይሒኤል ፥ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲኾን ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በጎችና ፡ ፍየሎች ፥ ሦስት ፡ መቶም ፡ በሬዎች ፡ ለካህናቱ ፡ ሰጡ ።

9 ፤ የሌዋውያኑም ፡ አለቃዎች ፡ ኮናንያ ፥ ወንድሞቹም ፡ ሸማያና ፡ ናትናኤል ፥ ሐሸቢያ ፥ ይዒኤል ፥ ዮዛባት ፡ ለፋሲካው ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲኾን ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ በጎችና ፡ ፍየሎች ፥ ዐምስት ፡ መቶም ፡ በሬዎች ፡ ለሌዋውያን ፡ ሰጡ ።

10 ፤ አገልግሎቱም ፡ ተዘጋጀ ፥ ካህናቱም ፡ በስፍራቸው ፥ ሌዋውያኑም ፡ በየክፍላቸው ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ትእዛዝ ፡ ቆሙ ።

11 ፤ ፋሲካውንም ፡ ዐረዱ ፥ ሌዋውያኑም ፡ ቍርበቱን ፡ ገፈፉ ፥ ካህናቱም ፡ ከእጃቸው ፡ የተቀበሉትን ፡ ደም ፡ ረጩ ።

12 ፤ በሙሴም ፡ መጽሐፍ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡ ለሕዝቡ ፡ ልጆች ፡ እንዲሰጡ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለዩ ። እንዲሁም ፡ በበሬዎቹ ፡ አደረጉ ።

13 ፤ ፋሲካውንም ፡ እንደ ፡ ሥርዐቱ ፡ በእሳት ፡ ጠበሱ ፤ የተቀደሰውንም ፡ ቍርባን ፡ በምንቸትና ፡ በሰታቴ ፡ በድስትም ፡ ቀቀሉ ፥ ለሕዝቡም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ በፍጥነት ፡ አደረሱ ።

14 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለራሳቸውና ፡ ለካህናቱ ፡ አዘጋጁ ፤ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ካህናቱ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ስቡን ፡ ለማቅረብ ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ይሠሩ ፡ ነበርና ፥ ስለዚህ ፡ ሌዋውያን ፡ ለራሳቸውና ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡

ለካህናቱ ፡ አዘጋጁ ።

15 ፤ የአሣፍም ፡ ልጆች ፡ መዘምራን ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፥ እንደ ፡ አሣፍም ፡ እንደ ፡ ኤማንም ፡ የንጉሡም ፡ ባለራእይ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ እንደ ፡ ኤዶታም ፡ ትእዛዝ ፡ በየስፍራቸው ፡ ነበሩ ፤ በረኞቹም ፡ በሮቹን ፡ ኹሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ ሌዋውያን ፡ ያዘጋጁላቸው ፡ ነበርና ፥ ከአገልግሎታቸው ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ አያስፈልጋቸውም ፡ ነበር ።

16 ፤ እንደ ፡ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ኢዮስያስ ፡ ትእዛዝ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፥ ፋሲካውንም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልግሎት ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ተዘጋጀ ።

17 ፤ የተገኙትም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፥ ሰባት ፡ ቀንም ፡ የቂጣ ፡ በዓልን ፡ አደረጉ ።

18 ፤ ከነቢዩ ፡ ከሳሙኤል ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ አልተደረገም ፤ ከእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ ኢዮስያስና ፡ ካህናቱ ፥ ሌዋውያኑም ፥ በዚያም ፡ የተገኙ ፡ የይሁዳና ፡ የእስራኤል ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩት ፡ እንዳደረጉት ፡ ያለ ፡ ፋሲካ ፡ ያደረገ ፡ የለም ።

19 ፤ ይህም ፡ ፋሲካ ፡ ኢዮስያስ ፡ በነገሠ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ተደረገ ።

20 ፤ ከዚህም ፡ ኹሉ ፡ በኋላ ፥ ኢዮስያስም ፡ ቤቱ ፡ መቅደሱን ፡ ካሰናዳ ፡ በኋላ ፥ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ኒካዑ ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በከርከሚሽ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ ኢዮስያስም ፡ ሊጋጠመው ፡ ወጣ ።

21 ፤ ርሱም ፦ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡ አለኝ ፧ በምዋጋበት ፡ በሌላ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ አልመጣኹም ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንድቸኵል ፡ አዞኛል ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳያጠፋኽ ፡ ይህን ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ከማድረግ ፡ ተመለስ ፡ ብሎ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከበት ።

22 ፤ ኢዮስያስ ፡ ግን ፡ ይዋጋው ፡ ዘንድ ፡ ተጸናና ፡ እንጂ ፡ ፊቱን ፡ ከርሱ ፡ አልመለሰም ፤ በእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ የተነገረውን ፡ የኒካዑን ፡ ቃል ፡ አልሰማም ፥ በመጊዶም ፡ ሸለቆ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ መጣ ።

23 ፤ ቀስተኛዎችም ፡ ንጉሡን ፡ ኢዮስያስን ፡ ወጉት ፤ ንጉሡም ፡ ብላቴናዎቹን ፦ አጥብቄ ፡ ቈስያለኹና ፡ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አውጡኝ ፡ አላቸው ።

24 ፤ ብላቴናዎቹም ፡ ከሠረገላው ፡ አውርደው ፡ ለርሱ ፡ በነበረው ፡ በኹለተኛው ፡ ሠረገላ ፡ ውስጥ ፡ አስቀመጡት ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ አመጡት ፤ ርሱም ፡ ሞተ ፥ በአባቶቹም ፡ መቃብር ፡ ተቀበረ ፤ ይሁዳና ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ኹሉ ፡ ለኢዮስያስ ፡ አለቀሱ ።

25 ፤ ኤርምያስም ፡ ለኢዮስያስ ፡ የልቅሶ ፡ ግጥም ፡ ገጠመለት ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ መዘምራን ፡ ኹሉ ፡ በልቅሶ ፡ ግጥማቸው ፡ ስለ ፡ ኢዮስያስ ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፤ ይህም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ወግ ፡ ኾኖ ፡ በልቅሶ ፡ ግጥም ፡ ተጽፏል ።

26 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮስያስ ፡ ነገር ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ አንደ ፡ ተጻፈ ፡ ያደረገው ፡ ቸርነት ፥

27 ፤ የፊተኛውና ፡ የኋለኛውም ፡ ነገሩ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።

መጽሐፈ ፡ ዜና ፡ መዋዕል ፡ ካልዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 36 ።

ምዕራፍ ፡ 36 ።

1 ፤ የአገሩም ፡ ሰዎች ፡ የኢዮስያስን ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክስን ፡ ወስደው ፡ በአባቱ ፡ ፋንታ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አነገሡት ።

2 ፤ ኢዮአክስም ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ።

3 ፤ የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከመንግሥቱ ፡ አወጣው ፥ መቶም ፡ መክሊት ፡ ብርና ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ዕዳ ፡ ጣለበት ።

4 ፤ የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ወንድሙን ፡ ኤልያቄምን ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አነገሠ ፥ ስሙንም ፡ ኢዮአቄም ፡ ብሎ ፡ ለወጠ ፤ ኒካዑም ፡ ወንድሙን ፡ ኢዮአክስን ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ወሰደው ።

5 ፤ ኢዮአቄምም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡
አንድ ፡ ዓመት ፡ ነገሠ ፤ በአምላኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

6 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ በሰንሰለት ፡
አሰረው ።

7 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ዐያሌውን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አፈለሰ ፥ በባቢሎንም ፡ በመቅደሱ ፡
ውስጥ ፡ አኖረው ።

8 ፤ የቀረውም ፡ የኢዮአቄም ፡ ነገር ፥ ያደረገውም ፡ ርኵሰት ፥ በርሱም ፡ የተገኘው ፡ ኹሉ ፥ እንሆ ፥ በእስራኤልና ፡
በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ፤ ልጁም ፡ ዮአኪን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

9 ፤ ዮአኪንም ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ሦስት ፡
ወርና ፡ ዐሥር ፡ ቀን ፡ ነገሠ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

10 ፤ ዓመቱ ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ልኮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰደው ፥ የከበረውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቤት ፡ ዕቃ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ አስወሰደ ፤ ወንድሙንም ፡ ሴዴቅያስን ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አነገሠ ።

11 ፤ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በጀመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጕልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ።

12 ፤ በአምላኩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ በተናገረው ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡
ፊት ፡ ራሱን ፡ አላዋረደም ።

13 ፤ ደግሞም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምሎት ፡ በነበረው ፡ በንጉሡ ፡ በናቡከደነጾር ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ፤ ወደእስራኤልም ፡
አምላክ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳይመለስ ፡ ዐንገቱን ፡ አደነደነ ፡ ልቡንም ፡ አጠነከረ ።

14 ፤ ደግሞም ፡ የካህናቱ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ሕዝቡም ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ያለ ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ መተላለፍን ፡
አበዙ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የቀደሰውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ አረከሱ ።

15 ፤ የአባቶቻቸውም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡና ፡ ለማደሪያው ፡ ስላዘነ ፡ ማለዳ ፡ ተነሥቶ ፡ በመልእክተኛዎቹ ፡
እጅ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ይልክ ፡ ነበር ።

16 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፥ ፈውስም ፡ እስከማይገኝላቸው ፡
ድረስ ፥ በእግዚአብሔር ፡ መልእክተኛዎች ፡ ይሣለቁ ፥ ቃሉንም ፡ ያቃልሉ ፥ በነቢያቱም ፡ ላይ ፡ ያፌዙ ፡ ነበር ።

17 ፤ ስለዚህም ፡ የከለዳውያንን ፡ ንጉሥ ፡ አመጣባቸው ፤ ርሱም ፡ ጕልማሳዎቻቸውን ፡ በቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ውስጥ ፡
በሰይፍ ፡ ገደላቸው ፤ ጕልማሳውንና ፡ ቈንጆዪቱን ፡ ሽማግሌውንና ፡ አሮጊውን ፡ አልማረም ፤ ኹሉንም ፡ በእጁ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጠው ።

18 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ታላቁንና ፡ ታናሹን ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ መዝገብ ፥ የንጉሡንና ፡
የአለቃዎቹን ፡ መዝገብ ፥ እነዚህን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰደ ።

19 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ አቃጠሉ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ አፈረሱ ፥ አዳራሾቿንም ፡ በእሳት ፡
አቃጠሉ ፥ መልካሙንም ፡ ዕቃዋን ፡ ኹሉ ፡ አጠፉ ።

20 ፤ ከሰይፍም ፡ ያመለጡትን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረካቸው ፤ የፋርስ ፡ ንጉሥም ፡ እስኪነግሥ ፡ ድረስ ፡ ለንጉሡና ፡
ለልጆቹ ፡ ባሪያዎች ፡ ኾኑ ፤

21 ፤ በኤርምያስም ፡ አፍ ፡ የተነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲፈጸም ፥ ምድሪቱ ፡ ሰንበትን ፡ በማድረግ ፡
እስክታርፍ ፡ ድረስ ፤ በተፈታችበትም ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፥ ሰባ ፡ ዓመት ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፥ ሰንበትን ፡ አገኘች ።

22 ፤ በኤርምያስም ፡ አፍ ፡ የተነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የፋርስን ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ ርሱም ፦ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡
ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

23 ፤ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ የምድርን ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ሰጥቶኛል ፤ በይሁዳም ፡ ባለችው ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ቤት ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ አዞኛል ፤ ከሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ቢኾን ፡ አምላኩ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፥ ርሱም ፡ ይውጣ ፡ ብሎ ፡ በመንግሥቱ ፡ ኹሉ ፡ ዐዋጅ ፡ አስነገረ ፥ ደግሞም ፡
በጽሕፈት ፡ አደረገው ፨

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በኤርምያስም ፡ አፍ ፡ የተናገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የፋርስን ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ ርሱም ፡ በመንግሥቱ ፡ ኹሉ ፡ ዐዋጅ ፡ አስነገረ ፥ ደግሞም ፡ በጽሕፈት ፡ አድርጎ ፡ እንዲህ ፡ አለ ።

2 ፤ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ የምድርን ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ሰጥቶኛል ፤ በይሁዳም ፡ ባለችው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቤት ፡ እሠራለት ፡ ዘንድ ፡ አዞኛል ፤

3 ፤ ከሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ቢኾን ፡ አምላኩ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፥ ርሱም ፡ በይሁዳ ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይውጣ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖረው ፡ አምላክ ፥ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይሥራ ፤

4 ፤ በሚኖርበትም ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ ለቀረው ፡ ሰው ፡ የአገሩ ፡ ሰዎች ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ በዕቃም ፡ በእንስሳም ፡ ይርዱት ፤ ይህም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላለው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በፈቃዳቸው ፡ ከሚያቀርቡት ፡ ሌላ ፡ ይኹን ።

5 ፤ የይሁዳና ፡ የብንያም ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎችም ፥ ካህናቱም ፥ ሌዋውያኑም ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንፈሳቸውን ፡ ያነሣሣው ፡ ኹሉ ፡ ተነሡ ።

6 ፤ በዙሪያቸውም ፡ ያሉ ፡ ኹሉ ፡ በፈቃዳቸው ፡ ካቀረቡት ፡ ኹሉ ፡ ሌላ ፡ በብር ፡ ዕቃና ፡ በወርቅ ፡ በገንዘቦችና ፡ በእንስሳዎች ፡ በሌላም ፡ ስጦታ ፡ አገዟቸው ።

7 ፤ ንጉሡ ፡ ቂሮስም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወስዶ ፡ በአማልክቱ ፡ ቤት ፡ ያኖራቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃዎች ፡ አወጣ ።

8 ፤ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስም ፡ በመዝገቡ ፡ ላይ ፡ በነበረው ፡ በሚትሪዳጡ ፡ እጅ ፡ አወጣቸው ፥ ለይሁዳም ፡ መስፍን ፡ ለሰሳብሳር ፡ ቈጠራቸው ።

9 ፤ ቍጥራቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ሠላሳ ፡ የወርቅ ፡ አንድ ፡ ሺሕም ፡ የብር ፡ ሣሕኖች ፥ ኻያ ፡ ዘጠኝም ፡ ቢላዎች ፥

10 ፤ ሠላሳ ፡ የወርቅ ፡ ደካዎች ፥ አራት ፡ መቶ ፡ ዐሥርም ፡ ሌላ ፡ ዐይነት ፡ የብር ፡ ደካዎች ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ ሌላ ፡ ዕቃ ፡ ነበረ ።

11 ፤ የወርቁና ፡ የብሩ ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ፤ እነዚህንም ፡ ኹሉ ፡ ሰሳብሳር ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከተመለሱ ፡ ምርኮኛዎቹ ፡ ጋራ ፡ ወሰደ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ከማረካቸው ፡ ምርኮኛዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ እየከተማቸው ፡ የተመለሱት ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

2 ፤ ከዘሩባቤል ፥ ከኢያሱ ፥ ከነሐምያ ፥ ከሰራያ ፥ ከረዕላያ ፥ ከመርዶክዮስ ፥ ከበላሳን ፥ ከመሴፋር ፥ ከበጉዋይ ፥ ከሬሁም ፥ ከበዓና ፡ ጋራ ፡ መጡ ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ ሕዝብ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የፋሮስ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ኹለት ።

4 ፤ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ኹለት ።

5 ፤ የኤራ ፡ ልጆች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ዐምስት ።

6 ፤ ከኢያሱና ፡ ከኢዮአብ ፡ ልጆች ፡ የኾኑ ፡ የፈሐት ፡ ሞዐብ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ።

7 ፤ የዔላም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ አራት ።

8 ፤ የዛቱዕ ፡ ልጆች ፥ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ።

9 ፤ የዘካይ ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ።

10 ፤ የባኒ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ኹለት ።

11 ፤ የቤባይ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

12 ፤ የዓዝጋድ ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ።

13 ፤ የአዶኒቃም ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ።

14 ፤ የበጉዋይ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ዐምሳ ፡ ስድስት ።

15 ፤ የዓዲን ፡ ልጆች ፥ አራት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ አራት ።

16 ፤ ከሕዝቅያስ ፡ ወገን ፡ የአጤር[232] ፡ ልጆች ፥ ዘጠና ፡ ስምንት ።

17 ፤ የቤሳይ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

18 ፤ የዮራ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ።

19 ፤ የሐሱም ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

20 ፤ 21 ፤ የጋቤር ፡ ልጆች ፥ ዘጠና ፡ ዐምስት ። የቤተ ፡ ልሔም ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

22 ፤ የነጦፋ ፡ ሰዎች ፥ ዐምሳ ፡ ስድስት ።

23 ፤ የዐናቶት ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

24 ፤ የዓዝሞት ፡ ልጆች ፥ አርባ ፡ ኹለት ።

25 ፤ የቂርያትይዓሪምና ፡ የከፊራ ፡ የብኤሮትም ፡ ልጆች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሦስት ።

26 ፤ የራማና ፡ የጌባ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አንድ ።

27 ፤ የማክማስ ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ።

28 ፤ የቤቴልና ፡ የጋይ ፡ ሰዎች ፥ ኹለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

29 ፤ የናባው ፡ ልጆች ፥ ዐምሳ ፡ ኹለት ።

30 ፤ የመጌብስ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ስድስት ።

31 ፤ የኹለተኛውም ፡ ዔላም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ አራት ።

32 ፤ የካሪም ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ።

33 ፤ የሎድና ፡ የሐዲድ ፡ የኦኖም ፡ ልጆች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ።

34 ፤ የኢያሪኮ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ።

35 ፤ የሴናዓ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ።

36 ፤ ካህናቱ ፤ ከኢያሱ ፡ ወገን ፡ የዮዳዔ ፡ ልጆች ፥ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ።

232ዕብ. ፥ አጤር ፡ (ሐጹር ፥ ቅጡር • የታጠረ) ።

37 ፤ የኢሜር ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ።

38 ፤ የፋስኮር ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ።

39 ፤ የካሪም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ዐሥራ ፡ ሰባት ።

40 ፤ ሌዋውያኑ ፤ ከሆዳይዋ ፡ ወገን ፡ የኢያሱና ፡ የቀድምኤል ፡ ልጆች ፥ ሰባ ፡ አራት ።

41 ፤ መዘምራኑ ፤ የአሣፍ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

42 ፤ የበረኛዎች ፡ ልጆች ፤ የሰሎም ፡ ልጆች ፥ የአጤር ፡ ልጆች ፥ የጤልሞን ፡ ልጆች ፥ የዐቁብ ፡ ልጆች ፥ የሐጢጣ ፡ ልጆች ፥ የሰባይ ፡ ልጆች ፥ ኹሉ ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዘጠኝ ።

43 ፤ ናታኒም ፤ የሲሐ ፡ ልጆች ፥ የሐሡፋ ፡ ልጆች ፥

44 ፤ የጠብዖት ፡ ልጆች ፥ የኬራስ ፡ ልጆች ፥ የሲዓ[233] ፡ ልጆች ፤

45 ፤ የፋዶን ፡ ልጆች ፥ የልባና ፡ ልጆች ፥

46 ፤ የአጋባ ፡ ልጆች ፥ የዐቁብ ፡ ልጆች ፥ የአጋብ ፡ ልጆች ፥ የሰምላይ ፡ ልጆች ፥ የሐናን ፡ ልጆች ፥

47 ፤ የጌዴል ፡ ልጆች ፥ የጋሐር ፡ ልጆች ፥ የራያ ፡ ልጆች ፥

48 ፤ የረአሶን ፡ ልጆች ፥ የኔቆዳ ፡ ልጆች ፥

49 ፤ የጋሴም ፡ ልጆች ፥ የዖዛ ፡ ልጆች ፥ የፋሴሐ ፡ ልጆች ፥

50 ፤ የቤሳይ ፡ ልጆች ፥ የአስና ፡ ልጆች ፥ የምዑናውያን ፡ ልጆች ፥ የንፉሰሲም ፡ ልጆች ፥

51 ፤ የበቅቡቅ ፡ ልጆች ፥ የሐቁፋ ፡ ልጆች ፥ የሐርሑር ፡ ልጆች ፥

52 ፤ የበስሎት ፡ ልጆች ፥ የምሒዳ ፡ ልጆች ፥

53 ፤ የሐርሳ ፡ ልጆች ፥ የበርቆስ ፡ ልጆች ፥

54 ፤ የሢሣራ ፡ ልጆች ፥ የቴማ ፡ ልጆች ፥ የንስያ ፡ ልጆች ፥ የሐጢፋ ፡ ልጆች ።

55 ፤ የሰሎሞንም ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፤ የሶጣይ ፡ ልጆች ፥ የሶፌሬት ፡ ልጆች ፥ የፍሩዳ ፡ ልጆች ፥

56 ፤ የየዕላ ፡ ልጆች ፥ የደርቆን ፡ ልጆች ፥ የጌዴል ፡ ልጆች ፥

57 ፤ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፥ የሐጢል ፡ ልጆች ፥ የፈከራት ፡ ልጆች ፥ የሐፂቦይም ፡ ልጆች ፥ የአሚ ፡ ልጆች ።

58 ፤ እነዚህ ፡ ናታኒም ፡ ኹሉና ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

59 ፤ ከቴልሜላ ፥ ከቴላሬሳ ፥ ከክሩብ ፥ ከአዳን ፥ ከኢሜር ፡ የወጡ ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የአባቶቻቸውን ፡ ቤቶችና ፡ ዘራቸውን ፡ ወይም ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ መኾናቸውን ፡ ያስታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤

60 ፤ የዳላያ ፡ ልጆች ፥ የጦብያ ፡ ልጆች ፥ የኔቆዳ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

61 ፤ ከካህናቱም ፡ ልጆች ፤ የኤብያ ፡ ልጆች ፥ የአቆስ ፡ ልጆች ፥ ከገለዓዳዊው ፡ ከቤርዜሊ ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፥ በስሙም ፡ የተጠራ ፡ የቤርዜሊ ፡ ልጆች ።

62 ፤ እነዚህ ፡ በትውልድ ፡ መጽሐፍ ፡ ትውልዳቸውን ፡ ፈለጉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አልተገኘም ፥ ከክህነትም ፡ ተከለከሉ ።

63 ፤ ሐቴርሰታም ፦ በኡሪምና ፡ በቱሚም ፡ የሚፈርድ ፡ ካህን ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡ ከቅዱስ ፡ ቅዱሳን ፡ አትበሉም ፡ አላቸው ።

64 ፤ 65 ፤ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ከነበሩ ፡ ከሎሌዎቻቸውና ፡ ከገረዶቻቸው ፡ ሌላ ፡ ጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ አርባ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ። ኹለት ፡ መቶም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ መዘምራን ፡ ነበሯቸው ።

233 ዕብ. ፥ ጺሓ ፡ (ጽሕው • የጠራ ፥ የበራ ፥ ቊልጭ ፡ ያለ) ።

66 ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ በቅሎዎቻቸውም ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ፥

67 ፤ ግመሎቻቸውም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዐምስት ፥ አህያዎቻቸውም ፡ ስድስት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ነበሩ ።

68 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ወዳለው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ ከአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ዐያሌዎች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በስፍራው ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ በፈቃዳቸው ፡ ሰጡ ።

69 ፤ ስድሳ ፡ አንድ ፡ ሺሕም ፡ የወርቅ ፡ ዳሪክ ፥ ዐምስት ፡ ሺሕም ፡ ምናን ፡ ብር ፥ አንድ ፡ መቶም ፡ የካህናት ፡ ልብስ ፡ እንደ ፡ ችሎታቸው ፡ ወደሥራው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ አቀረቡ ።

70 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፥ ከሕዝቡም ፡ ዐያሌዎች ፥ መዘምራኑና ፡ በረኛዎቹም ፥ ናታኒምም ፡ በከተማዎቻቸው ፥ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በከተማዎቻቸው ፡ ተቀመጡ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በከተማዎቻቸው ፡ ሳሉ ፥ ሕዝቡ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ኾነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ።

2 ፤ የኢዮሴዴቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፥ ወንድሞቹም ፡ ካህናቱ ፥ የሰላትያልም ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ ወንድሞቹም ፡ ተነሥተው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርቡበት ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ መሠዊያ ፡ ሠሩ ።

3 ፤ በአገሩም ፡ ካሉት ፡ አሕዛብ ፡ ፈርተው ፡ ነበርና ፥ መሠዊያውን ፡ በስፍራው ፡ ላይ ፡ አስቀመጡት ፥ በጧትና ፡ በማታም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡበት ።

4 ፤ እንደተጻፈውም ፡ የዳስ ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፤ እንደ ፡ ሥርዐቱም ፡ ለየዕለቱ ፡ የተገባውን ፡ የየዕለቱን ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በቍጥር ፡ አቀረቡ ።

5 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዘወትር ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፥ የመባቻውንም ፡ መሥዋዕት ፥ የተቀደሱትንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓላት ፡ ኹሉ ፡ መሥዋዕት ፥ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃድ ፡ የሰጠውን ፡ ቍርባን ፡ አቀረቡ ።

6 ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ማቅረብ ፡ ዠመሩ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ገና ፡ አልተመሠረተም ፡ ነበር ።

7 ፤ ለጠራቢዎችና ፡ ለዐናጢዎችም ፡ ገንዘብ ፡ ሰጡ ፤ የፋርስም ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንደ ፡ ፈቀደላቸው ፡ የዝግባ ፡ ዛፍ ፡ ከሊባኖስ ፡ በባሕር ፡ ወደ ፡ ኢዮጴ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ለሲዶናና ፡ ለጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ መብልና ፡ መጠጥ ፡ ዘይትም ፡ ሰጡ ።

8 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በመጡ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በኹለተኛው ፡ ወር ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፥ የኢዮሴዴቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፥ የቀሩትም ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፥ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ የተመለሱት ፡ ምርኮኛዎች ፡ ኹሉ ፡ ዠመሩ ፤ ሌዋውያንንም ፡ ከኻያ ፡ ዓመት ፡ ዠምሮ ፡ ከዚያም ፡ በላይ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ እንዲያሠሩት ፡ ሾሟቸው ።

9 ፤ ኢያሱም ፡ ልጆቹም ፡ ወንድሞቹም ፥ የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ቀድምኤልና ፡ ልጆቹ ፥ የኤንሐዳድም ፡ ልጆች ፥ ልጆቻቸውና ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሌዋውያንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የሚሠሩትን ፡ ያሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በአንድነት ፡ ቆሙ ።

10 ፤ ዐናጢዎቹም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅደስ ፡ በመሠረቱ ፡ ጊዜ ፡ ካህናቱ ፡ ልብሳቸውን ፡ ለብሰው ፡ መለከቱን ፡ ይዘው ፥ የአሳፍም ፡ ልጆች ፡ ሌዋውያን ፡ ጸናጽል ፡ ይዘው ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ሥርዐት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ቆሙ ።

11 ፤ ደግሞ ፦ ቸር ፡ ነውና ፥ ለእስራኤልም ፡ ምሕረቱ ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ እያሉ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እያመሰገኑና ፡ እያከበሩ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ያስተዛዝሉ ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ተመሠረተ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመሰገኑ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ እልል ፡ አሉ ።

12 ፤ የፊተኛውን ፡ ቤት ፡ ያዩ ፡ ሽማግሌዎች ፡ የኾኑ ፡ ብዙ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ የአባቶችም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መቅደስ ፡ በፊታቸው ፡ በተመሠረተ ፡ ጊዜ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በደስታ ፡ ይጮኹ ፡ ነበር ፤

13 ፤ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ የሚጮኹትን ፡ ድምፅ ፡ ከሕዝቡ ፡ ልቅሶ ፡ ድምፅ ፡ መለየት ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ፤ ሕዝቡም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ፥ ድምፁም ፡ ከሩቅ ፡ ይሰማ ፡ ነበር ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ የይሁዳና ፡ የብንያምም ፡ ጠላቶች ፡ ምርኮኞዎቹ ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡ ሠሩ ፡ ሰሙ ።

2 ፤ ወደ ፡ ዘሩባቤልና ፡ ወዳባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ቀርበው ፦ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ አስራዶን ፡ ወደዚህ ፡ ካመጣን ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ለአምላካችኹ ፡ እንሠዋለንና ፥ እንደናንተም ፡ እንፈልገዋለንና ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እንሥራ ፡ አሏቸው ።

3 ፤ ዘሩባቤልና ፡ ኢያሱም ፡ የቀሩትም ፡ የእስራኤል ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፦ የአምላካችንን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ለእኛና ፡ ለእናንተ ፡ አይደለም ፤ እኛ ፡ ለብቻችን ፡ ግን ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንዳዘዘን ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንሠራለን ፡ አሏቸው ።

4 ፤ የምድሩም ፡ ሕዝብ ፡ የይሁዳን ፡ ሕዝብ ፡ እጅ ፡ ያደክሙ ፡ ነበር ፥ እንዳይሠሩም ፡ አስፈራሯቸው ፥

5 ፤ ምክራቸውንም ፡ ያፈርሱ ፡ ዘንድ ፡ በፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ ዘመን ፡ ዅሉ ፡ እስከፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ እስከዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡ ድረስ ፡ መካሪዎችን ፡ ገዙባቸው ።

6 ፤ በአርጤክስስ[234]ም ፡ መንግሥት ፥ በመንግሥቱም ፡ በመዠመሪያ ፡ ዘመን ፥ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ የክስ ፡ ነገር ፡ ጻፉ ።

7 ፤ በአርጤክስስ ፡ ዘመን ፡ ቢሽላም ፥ ሚትሪዳጡ ፥ ጣብኤል ፡ ተባባሪዎቹም ፡ ለፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ለአርጤክስስ ፡ ጻፉ ፤ ደብዳቤውም ፡ በሶርያ ፡ ፊደልና ፡ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ተጽፎ ፡ ነበር ።

8 ፤ አዛዡ ፡ሬሁም ፡ ጸሓፊውም ፡ ሲምሳይ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፉ ።

9 ፤ አዛዡ ፡ ሬሁም ፥ ጸሓፊውም ፡ ሲምሳይ ፥ የቀሩትም ፡
ተባባሪዎቻቸው ፥ ዲናውያን ፣ አፈርሣትካውያን ፣ ጠርፈላውያን ፣ አፈርሣውያን ፣ አርካውያን ፣ ባቢሎናውያን ፣ ሱስናካውያን ፣ ዴሐውያን ፣ ኤላማውያን ፥

10 ፤ ታላቁና ፡ ኀይለኛው ፡ አስናፈር ፡ ያፈለሳቸው ፡ በሰማርያና ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ያኖራቸው ፡ የቀሩትም ፡ አሕዛብ ፡ ደብዳቤውን ፡ ጻፉ ።

11 ፤ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ የላኩት ፡ የደብዳቤ ፡ ግልባጭ ፡ ይህ ፡ ነው ፦ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ ባሪያዎችኽ ፤

12 ፤ አኹንም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የወጡ ፡ አይሁድ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ መጡ ፡ ንጉሡ ፡ ይወቅ ፤ ዐመፀኛዪቱንና ፡ እጅግም ፡ የከፋቺቱን ፡ ከተማ ፡ ይሠራሉ ፥ ቅጥሯንም ፡ ያድሳሉ ፥ መሠረቷንም ፡ ጠገኑ ።

13 ፤ አኹንም ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ የተሠራች ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ቅጥሯም ፡ የታደሰ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ግብርና ፡ ቀረጥ ፡ መጥንም ፡ እንዳይሰጡ ፥ የንጉሡም ፡ ግቢው ፡ እንዲጐድል ፡ ንጉሡ ፡ ይወቅ ።

14 ፤ የንጉሡንም ፡ ጨው ፡ እንበላለንና ፥ ንጉሡንም ፡ ሲያቃልሉት ፡ ማየት ፡ አይገባንምና ፡ ስለዚህ ፡ ልከን ፡ ለንጉሡ ፡ አስታውቀናል ፤

15 ፤ በአባቶችኽ ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ምርመራ ፡ ይደረግ ፤ በዚያም ፡ በታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ ዐመፀኛ ፡

234ዕብ. ፥ አሐሽቬሮሽ ።

እንደ ፡ ኾነች ፤ ነገሥታትንና ፡ አውራጃዎችንም ፡ እንደ ፡ ጐዳች ፤ ከጥንቱም ፡ ሽፍትነት ፡ በርሷ ፡ እንደ ፡ ተገኘመረ ፡ ታገኛለኽ ፤ ታውቃለኽም ፤ ስለዚህም ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ ፈርሳ ፡ ነበር ።

16 ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡ የተሠራች ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤ ቅጥሯም ፡ የታደሰ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ክፍል ፡ እንደሌለኽ ፡ ለንጉሡ ፡ እናስታውቃለን ።

17 ፤ ንጉሡም ፡ ለአዛዡ ፡ ለሬሁም ፤ ለጸሓፊውም ፡ ለሲምሳይ ፤ በሰማርያና ፡ በወንዝ ፡ ማዶም ፡ ለተቀመጡ ፡ ለቀሩት ፡ ተባባሪዎቻቸው ፡ እንዲህ ፡ የሚለውን ፡ መልስ ፡ ላከ ፦

18 ፤ ሰላም ፤ አኹንም ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ የላካችኹት ፡ ደብዳቤ ፡ በፊቴ ፡ ተተርጒሞ ፡ ተነበበ ።

19 ፤ እኔም ፡ አዝገኘለኹ ፤ ተመረመረም ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ከጥንት ፡ ዠምራ ፡ በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ዐመፀኛ ፡ እንደ ፡ ነበረች ፤ በርሷም ፡ ዐመፅና ፡ ሽፍትነት ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ ተገኘ ።

20 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ እጅግ ፡ ኀያላን ፡ ነገሥታት ፡ ነበሩ ፤ በወንዝም ፡ ማዶ ፡ ያለውን ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ ይገዙ ፡ ነበር ፤ ግብርንና ፡ ቀረጥን ፡ መጥንንም ፡ ይቀበሉ ፡ ነበር ።

21 ፤ አኹንም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ሥራውን ፡ እንዲተዉ ፤ እኔም ፡ እስካዝ ፡ ድረስ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ እንዳትሠራ ፡ ትእዛዝ ፡ ስጡ ።

22 ፤ ቸልም ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ፤ ለነገሥታቱ ፡ ጒዳትና ፡ ጥፋት ፡ እየበዛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይኼዳል ፧

23 ፤ የንጉሡም ፡ የአርጤክስስ ፡ ደብዳቤ ፡ ግልባጭ ፡ በሬሁምና ፡ በጸሓፊው ፡ በሲምሳይ ፡ በተባባሪዎቻቸውም ፡ ፊት ፡ በተነበበ ፡ ጊዜ ፤ ፈጥነው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ አይሁድ ፡ ኼዱ ፤ በግድና ፡ በኀይልም ፡ አስተዉአቸው ።

24 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ቀረ ፤ እስከፋርስም ፡ ንጉሥ ፡ እስከዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡ እስከ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተጓጐለ ።

______________መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፤ ምዕራፍ ፡ 5 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ ነቢያቱም ፡ ሐጌና ፡ የአዶ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለነበሩ ፡ አይሁድ ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩላቸው ።

2 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ የኢዮሴዴቅም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ተነሥተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሥራት ፡ ዠመሩ ፤ የሚያግዟቸውም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነቢያት ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ።

3 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ የነበረው ፡ ገዥ ፡ ተንትናይ ፤ ደግሞ ፡ ሰተርቡዝናይ ፤ ተባባሪዎቻቸውም ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጥተው ፦ ይህን ፡ ቤት ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፤ ይህንኑም ፡ ቅጥር ፡ ታድሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዛችኹ ፡ ማን ፡ ነው ፧ አሏቸው ።

4 ፤ ደግሞም ፦ ይህንስ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡ ማን ፡ ነው ፧ ብለው ፡ ጠየቋቸው ።

5 ፤ የአምላካቸው ፡ ዐይን ፡ ግን ፡ በአይሁድ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ላይ ፡ ነበረ ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ዳርዮስ ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፤ መልሱም ፡ በደብዳቤ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አልከለከሏቸውም ።

6 ፤ በወንዙ ፡ ማዶ ፡ የነበረው ፡ ገዥ ፡ ተንትናይ ፡ ደግሞ ፡ ሰተርቡዝናይ ፡ ተባባሪዎቹም ፡ በወንዙ ፡ ማዶ ፡ የነበሩት ፡ አፈርሥካውያን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ዳርዮስ ፡ የላኩት ፡ የደብዳቤው ፡ ግልባጭ ፡ ይህ ፡ ነበረ ።

7 ፤ እንዲህም ፡ የሚል ፡ ደብዳቤ ፡ ላኩለት ፦ ለንጉሡ ፡ ለዳርዮስ ፡ ሙሉ ፡ ሰላም ፡ ይኹን ፤

8 ፤ ወደይሁዳ ፡ አገር ፡ ወደታላቁም ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ኼድን ፡ ንጉሡ ፡ ይወቅ ፤ ርሱም ፡ በትልቅ ፡ ድንጋይ ፡ ተሠራ ፤ በቅጥሩም ፡ ውስጥ ፡ ዕንጨት ፡ ተደረገ ፤ ያም ፡ ሥራ ፡ በትጋት ፡ ይሠራል ፤ በእጃቸውም ፡ ይከናወናል ።

9 ፤ እነዚያንም ፡ ሽማግሌዎች ፦ ይህን ፡ ቤት ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፤ ይህንስ ፡ ቅጥር ፡ ታድሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዛችኹ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ብለን ፡ ጠየቅናቸው ።

10 ፤ ደግሞም ፡ እናስታውቅኽ ፡ ዘንድ ፥ በእነርሱም ፡ ያሉትን ፡ ሹሞች ፡ ስም ፡ እንጽፍልኽ ፡ ዘንድ ፡ ስማቸውን ፡ ጠየቅን ።

11 ፤ እንደዚህም ፡ ብለው ፡ መለሱልን ፦ እኛ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፥ ከብዙም ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ ተሠርቶ ፡ የነበረውን ፥ ታላቁም ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሠርቶ ፡ የፈጸመውን ፡ ቤት ፡ እንሠራለን ።

12 ፤ አባቶቻችንም ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ ካስቈጡ ፡ በዃላ ፡ በከለዳዊው ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ፥ ርሱም ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ አፈረሰ ፥ ሕዝቡንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አፈለሰ ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ ይህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

14 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ መቅደስ ፡ የወሰደውን ፥ ወደባቢሎንም ፡ መቅደስ ፡ ያፈለሰውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ የወርቅንና ፡ የብርን ፡ ዕቃ ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ ከባቢሎን ፡ መቅደስ ፡ አውጥቶ ፡ ሰሳብሳር ፡ ለተባለው ፡ ለሹሙ ፡ ሰጠውና ፦

15 ፤ ይህን ፡ ዕቃ ፡ ይዘኽ ፡ ኺድ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ባለው ፡ መቅደስ ፡ አኑረው ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በስፍራው ፡ ይሠራ ፡ አለው ።

16 ፤ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ ሰሳብሳር ፡ መጣ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ መሠረተ ፤ ከዚያም ፡ ጊዜ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እየተሠራ ፡ አልተጨረሰም ።

17 ፤ አኹንም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ በንጉሡ ፡ ዐይን ፡ መልካም ፡ ቢኾን ፡ ይህ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከንጉሡ ፡ ከቂሮስ ፡ ታዞ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በባቢሎን ፡ ባለው ፡ በንጉሡ ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ይመርመር ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ንጉሡ ፡ ፈቃዱን ፡ ይላክልን ።

_______________መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ በዚያ ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ መዛግብት ፡ ባሉበት ፡ በባቢሎን ፡ ቤት ፡ መጻሕፍት ፡ እንዲመረመር ፡ አዘዘ ።

2 ፤ በሜዶን ፡ አውራጃ ፡ ባለው ፡ አሕምታ ፡ በሚባል ፡ ከተማ ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ጥቅል ፡ ተገኘ ፥ በውስጡም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ለመታሰቢያ ፡ ተጽፎ ፡ ነበር ።

3 ፤ በንጉሡ ፡ በቂሮስ ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ፤ በኢየሩሳሌም ፡ ያለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፥ መሥዋዕት ፡ የሚቀርብበት ፡ ቦታ ፥ ይህ ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፥ በጽኑም ፡ ይመሥረት ፤ ቁመቱ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ይኹን ።

4 ፤ በሦስት ፡ ተራ ፡ ታላላቅ ፡ ድንጋይ ፥ ባንድ ፡ ተራ ፡ ዕንጨት ፡ ይደረግ ፤ ውጪውም ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ ይሰጥ ።

5 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካለው ፡ መቅደስ ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የወርቅና ፡ የብር ፡ ዕቃ ፡ ይመለስ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ወዳለው ፡ መቅደስ ፡ ወደ ፡ ስፍራው ፡ ይወሰድ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይኑር ።

6 ፤ አኹንም ፡ አንተ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ያለኸው ፡ የአገሩ ፡ ገዢ ፡ ተንትናይ ፡ ደግሞ ፡ ሰተርቡዝናይ ፡ በወንዝ ፡ ማዶም ፡ ያሉ ፡ ተባባሪዎቻችኹ ፡ አፈርሥካውያን ፥ ከዚያ ፡ ራቁ ፤

7 ፤ ይህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ተዉ ፤ የአይሁድም ፡ አለቃና ፡ የአይሁድም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ይህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ በስፍራው ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ተዉአቸው ።

8 ፤ ይህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአይሁድ ፡ ሽማግሌዎች ፡ የምታደርጉትን ፥ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ካለው ፡ አገር ፡ ከሚመጣው ፡ ግብር ፡ ከንጉሡ ፡ ገንዘብ ፡ ለእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ወጪውን ፡ በትጋት ፡ እንድትሰጧቸው ፡ ሥራም ፡ እንዳታስፈቷቸው ፡ አዝዣለኹ ።

9 ፤ ለሰማይ ፡ አምላክ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያስፈልገውን ፥ ወይፈኖችና ፡ አውራ ፡ በጎች ፡

ጠቦቶችም ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ካህናቱ ፡ ቃል ፡ ስንዴና ፡ ጨው ፡ የወይን ፡ ጠጅና ፡ ዘይት ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ያለማቋረጥ ፡ ስጧቸው ።

10 ፤ ይኸውም ፡ ለሰማይ ፡ አምላክ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽቱ ፡ የኾነውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀረቡ ፡ ዘንድ ፡ ለንጉሡና ፡ ለልጆቹም ፡ ዕድሜ ፡ ይጸልዩ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

11 ፤ ይህንም ፡ ትእዛዝ ፡ የሚለውጥ ፡ ኹሉ ፥ ምሰሶው ፡ ከቤቱ ፡ ተነቅሎ ፡ ርሱ ፡ ይሰቀልበት ፤ ቤቱም ፡ የጕድፍ ፡ መጣያ ፡ ይደረግ ፡ ብዬ ፡ አዝዣለኹ ።

12 ፤ ስሙንም ፡ በዚያ ፡ ያኖረው ፡ አምላክ ፡ ይህን ፡ ይለውጡ ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ያፈርሱት ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ የሚዘረጉትን ፡ ነገሥታትና ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ያጥፋ ። እኔ ፡ ዳርዮስ ፡ ይህን ፡ አዝዣለኹ ፤ በትጋት ፡ ይፈጸም ።

13 ፤ ንጉሡም ፡ ዳርዮስ ፡ እንደ ፡ ላከው ፡ ቃል ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ያለ ፡ ገዢ ፡ ተንትናይ ፡ ደግሞ ፡ ሰተርቡዝናይ ፡ ተባባሪዎቻቸውም ፡ እንዲሁ ፡ ተግተው ፡ አደረጉ ።

14 ፤ የአይሁድም ፡ ሽማግሌዎች ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌና ፡ በአዶ ፡ ልጅ ፡ በዘካርያስ ፡ ትንቢት ፡ ሠሩ ፡ ተከናወነላቸውም ። እንደ ፡ እስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ትእዛዝ ፥ እንደ ፡ ፋርስም ፡ ነገሥታት ፡ እንደ ፡ ቂሮስና ፡ እንደ ፡ ዳርዮስ ፡ እንደ ፡ አርጤክስስም ፡ ትእዛዝ ፡ ሠርተው ፡ ፈጸሙ ።

15 ፤ ይህም ፡ ቤት ፡ በንጉሡ ፡ በዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ አዳር ፡ በሚባል ፡ ወር ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ተፈጸመ ።

16 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፥ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ የቀሩትም ፡ ምርኮኛዎች ፥ የዚህን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ቅዳሴ ፡ በደስታ ፡ አደረጉ ።

17 ፤ በዚህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ቅዳሴ ፡ መቶ ፡ ወይፈኖችና ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ አራት ፡ መቶም ፡ ጠቦቶች ፡ አቀረቡ ፡ ፤ ስለኀጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ቍጥር ፡ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ አቀረቡ ።

18 ፤ በሙሴም ፡ መጽሐፍ ፡ እንደተጻፈው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ በእግዚአብሔር ፡ አገልግሎት ፡ ላይ ፡ ካህናቱን ፡ በየማዕርጋቸው ፡ ሌዋውያኑም ፡ በየክፍላቸው ፡ አቆሙ ።

19 ፤ ምርኮኛዎቹም ፡ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ፋሲካውን ፡ አደረጉ ።

20 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ አንድ ፡ ኾነው ፡ ነጽተው ፡ ነበር ፤ ኹሉም ፡ ንጹሓን ፡ ነበሩ ፤ ለምርኮኛዎቹም ፡ ኹሉ ፥ ለወንድሞቻቸውም ፡ ለካህናቱ ፥ ለራሳቸውም ፡ ፋሲካውን ፡ ዐረዱ ።

21 ፤ ከምርኮም ፡ ተመልሰው ፡ የመጡት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ራሳቸውን ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ ለይተው ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጥተው ፡ የነበሩት ፡ ኹሉ ፡ በሉ ፤

22 ፤ እግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ አሠኝቷቸዋልና ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ለመሥራት ፡ እጃቸውን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡ ልብ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መልሷልና ፥ የቂጣውን ፡ በዓል ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በደስታ ፡ አደረጉ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ዕዝራ ፡ የሰራያ ፡ ልጅ ፥

2 ፤ የዐዛርያስ ፡ ልጅ ፥ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፥ የሰሎም ፡ ልጅ ፥ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፥ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፥

3 ፤ የአማርያ ፡ ልጅ ፥ የዐዛርያስ ፡ ልጅ ፥ የመራዮት ፡ ልጅ ፥

4 ፤ የዘራእያ ፡ ልጅ ፥ የዖዚ ፡ ልጅ ፥ የቡቂ ፡ ልጅ ፥

5 ፤ የአቢሱ ፡ ልጅ ፥ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፥ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፥ የታላቁ ፡ ካህን ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፥ ይህ ፡ ዕዝራ ፡ ከባቢሎን ፡

ወጣ ፤

6 ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጠው ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ ፈጣን ፡ ጸሓፊ ፡ ነበረ ፤ የአምላኩም ፡
የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረችና ፡ ንጉሡ ፡ የሻውን ፡ ኹሉ ፡ ሰጠው ።

7 ፤ ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከካህናቱም ፡ ከሌዋውያኑም ፡ ከመዘምራኑም ፡ ከበረኛዎቹም ፡ ከናታኒምም ፡ በንጉሡ ፡
በአርጤክስስ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ዐያሌዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ።

8 ፤ በንጉሡም ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛው ፡ ወር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሰ ።

9 ፤ በመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ በአንደኛው ፡ ቀን ፡ ከባቢሎን ፡ ሊወጣ ፡ ዠመረ ፥ መልካሚቱም ፡ የአምላኩ ፡ እጅ ፡
በርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረችና ፡ በዐምስተኛ ፡ ወር ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሰ ።

10 ፤ ዕዝራም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይፈልግና ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ ለእስራኤልም ፡ ሥርዐትንና ፡ ፍርድን ፡ ያስተምር ፡
ዘንድ ፡ ልቡን ፡ አዘጋጅቶ ፡ ነበር ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ቃልና ፡ ለእስራኤል ፡ የኾነውን ፡ ሥርዐት ፡ ይጽፍ ፡ ለነበረው ፡
ለጸሓፊው ፡ ለካህኑ ፡ ለዕዝራ ፡ የሰጠው ፡ የደብዳቤው ፡ ግልባጭ ፡ ይህ ፡ ነው ።

12 ፤ ከንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ከአርጤክስስ ፡ ለሰማይ ፡ አምላክ ፡ ሕግ ፡ ጸሓፊ ፡ ለካህኑ ፡ ለዕዝራ ፥ ሙሉ ፡ ሰላም ፡ ይኹን ፤

13 ፤ በመንግሥቴ ፡ ውስጥ ፡ ካሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ከካህናቱና ፡ ከሌዋውያኑም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይኼድ ፡
ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንዲኼድ ፡ አዝዣለኹ ።

14 ፤ በእጅኽ ፡ እንዳለችው ፡ እንደ ፡ አምላክኽ ፡ ሕግ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ትጐበኝ ፡ ዘንድ ፥

15 ፤ ንጉሡንና ፡ አማካሪዎቹም ፡ መኖሪያው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለኾነው ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በፈቃዳቸው ፡ ያቀረቡትን ፡
ብርና ፡ ወርቅ ፥

16 ፤ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡ ኹሉ ፡ የምታገኘውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ኹሉ ፥ ሕዝቡና ፡ ካህናቱም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላለው ፡
ለአምላካቸው ፡ ቤት ፡ በፈቃዳቸው ፡ የሚያቀርቡትን ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፡ በንጉሡና ፡ በሰባቱ ፡ አማካሪዎች ፡ ተልከኻልና ፤

17 ፤ ስለዚህ ፥ በዚህ ፡ ገንዘብ ፡ ወይፈኖችንና ፡ አውራ ፡ በጎችን ፥ ጠቦቶችንም ፥ የእኽላቸውንና ፡ የመጠጣቸውን ፡
ቍርባን ፡ ተግተኽ ፡ ግዛ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ባለው ፡ በአምላካችኹ ፡ ቤት ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ አቅርባቸው ።

18 ፤ ከቀረውም ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ አንተና ፡ ወንድሞችኽ ፡ ለማድረግ ፡ ደስ ፡ የሚያሠኛችኹን ፡ ነገር ፡ እንደ ፡
አምላካችኹ ፡ ፈቃድ ፡ አድርጉ ።

19 ፤ ስለአምላክኽም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፡ የተሰጠኽን ፡ ዕቃ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ አሳልፈኽ ፡ ስጥ ።

20 ፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ ለማውጣት ፡ የሚያስፈልግኽን ፡ ለአምላክኽ ፡ ቤት ፡ የሚያሻውን ፡ ነገር ፡ ከንጉሡ ፡ ቤተ ፡
መዛግብት ፡ አውጣ ።

21 ፤ እኔም ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ላሉት ፡ በጅሮንዶች ፡ ኹሉ ፡ ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጥቻለኹ ። የሰማይ ፡
አምላክ ፡ ሕግ ፡ ጸሓፊ ፡ ካህኑ ፡ ዕዝራ ፡ ከእናንተ ፡ የሚፈልገውን ፡ ኹሉ ፡ አዘጋጁለት ፤

22 ፤ እስከ ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብርም ፡ ቢኾን ፥ እስከ ፡ መቶ ፡ የቈሬስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ፥ እስከ ፡ መቶም ፡ የባዶስ ፡
መስፈሪያ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ እስከ ፡ መቶም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ቢኾን ፥ ጨውም ፡ ያለልክ ፡ ቢኾን ፡ ስጡ ።

23 ፤ በንጉሡና ፡ በልጆቹ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ እንዳይኾን ፥ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ያዘዘው ፡ ኹሉ ፡ ለሰማይ ፡
አምላክ ፡ ቤት ፡ በሙሉ ፡ ይደረግ ።

24 ፤ ደግሞም ፡ በካህናቱና ፡ በሌዋውያን ፡ በመዘምራኑም ፡ በበረኛዎቹም ፡ በናታኒምም ፡ በዚህም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
በሚሠሩ ፡ አገልጋዮች ፡ ላይ ፡ ግብርና ፡ ቀረጥ ፡ መጥንም ፡ እንዳይጣል ፡ ብለን ፡ እናስታውቃችኋለን ።

25 ፤ አንተም ፡ ዕዝራ ፥ በእጅኽ ፡ እንዳለው ፡ እንደ ፡ አምላክኽ ፡ ጥበብ ፡ መጠን ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ባሉ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡
የአምላክኽን ፡ ሕግ ፡ በሚያውቁ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይፈርዱ ፡ ዘንድ ፡ ዳኛዎችንና ፡ ፈራጆች ፡ አስነሣ ፤ የማያውቁትንም ፡
አስተምሯቸው ።

26 ፤ የአምላክኽንም ፡ሕግ ፥ የንጉሡንም ፡ ሕግ ፡ በማያደርግ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ሞት ፡ ወይም ፡ ስደት ፡ ወይም ፡ ገንዘብን ፡ መወረስ ፡ ወይም ፡ ግዞት ፡ በፍጥነት ፡ ይፈረድበት ።

27 ፤ 28 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ያሳምር ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ በንጉሡ ፡ ልብ ፡ ያኖረ ፥ በንጉሡም ፡ በአማካሪዎቹም ፡ በንጉሡም ፡ ኀያላን ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፡ ፊት ፡ ምሕረቱን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የላከ ፡ የአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ። እኔም ፡ በላዬ ፡ ባለችው ፡ በአምላኬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በረታኹ ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ እንዲወጡ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አለቃዎችን ፡ ሰበሰብኹ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ከባቢሎን ፡ የወጡ ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ትውልዳቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ፤

2 ፤ ከፊንሐስ ፡ ልጆች ፡ ጌርሶን ፥ ከኢታምር ፡ ልጆች ፡ ዳንኤል ፥ ከዳዊት ፡ ልጆች ፡ ሐጡስ ፥ ከሴኬንያ ፡ ልጆች ፥

3 ፤ ከፋሮስ ፡ ልጆች ፡ ዘካርያስ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ወንዶች ፡ በትውልድ ፡ ተቈጠሩ ።

4 ፤ ከፋሐት ፡ ሞዐብ ፡ ልጆች ፡ የዘራእያ ፡ ልጅ ፡ ኤሊሆዔናይ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ወንዶች ።

5 ፤ ከሴኬንያ ፡ ልጆች ፡ የየሕዚኤል ፡ ልጅ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ወንዶች ።

6 ፤ ከዓዲን ፡ ልጆች ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ ዔቤድ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ዐምሳ ፡ ወንዶች ።

7 ፤ ከዔላም ፡ ልጆች ፡ የጎቶልያ ፡ ልጅ ፡ የሻያ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰባ ፡ ወንዶች ።

8 ፤ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፡ የሚካኤል ፡ ልጅ ፡ ዝባድያ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰማንያ ፡ ወንዶች ።

9 ፤ ከኢዮአብ ፡ ልጆች ፡ የይሒኤል ፡ ልጅ ፡ ዐብድዩ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ወንዶች ።

10 ፤ ከሰሎሚት ፡ ልጆች ፡ የዮሲፍያ ፡ ልጅ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ወንዶች ።

11 ፤ ከቤባይ ፡ ልጆች ፡ የቤባይ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ወንዶች ።

12 ፤ ከዓዝጋድ ፡ ልጆች ፡ የሃቃጣን ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ መቶ ፡ ዐሥር ፡ ወንዶች ።

13 ፤ ከኋለኛዎቹ ፡ ከአዶኒቃም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ኤሊፋላት ፥ ይዑኤል ፥ ሸማያ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ስድሳ ፡ ወንዶች ።

14 ፤ ከበጉዋይ ፡ ልጆች ፡ ዑታይና ፡ ዘቡድ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰባ ፡ ወንዶች ።

15 ፤ ወደ ፡ አህዋም ፡ ወደሚፈስ ፡ ወንዝ ፡ ሰበሰብኋቸው ፥ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሰፈርን ፤ ሕዝቡንና ፡ ካህናቱን ፡ ስቈጥራቸው ፡ በዚያ ፡ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ ማንንም ፡ አላገኘኹም ።

16 ፤ ወደ ፡ አለቃዎቹም ፡ ወደ ፡ አልዓዛር ፥ ወደ ፡ አርኤል ፥ ወደ ፡ ሸማያ ፥ ወደ ፡ ኤልናታን ፥ ወደ ፡ ያሪብ ፥ ወደ ፡ ኤልናታን ፥ ወደ ፡ ናታን ፥ ወደ ፡ ዘካርያስ ፥ ወደ ፡ ሜሱላም ፥ ደግሞም ፡ ወደ ፡ ዐዋቂዎቹ ፡ ወደ ፡ ዮያሪብና ፡ ወደ ፡ ኤልናታን ፡ ላክኹ ።

17 ፤ በካሲፍያ ፡ ስፍራ ፡ ወደነበረው ፡ ወደ ፡ አለቃው ፡ ወደ ፡ አዶ ፡ ላክኋቸው ፤ ለአምላካችን ፡ ቤት ፡ አገልጋዮችን ፡ ያመጡልን ፡ ዘንድ ፡ በካሲፍያ ፡ ስፍራ ፡ ለሚኖሩት ፡ ለአዶና ፡ ለወንድሞቹ ፡ ለናታኒም ፡ የሚነግሯቸውን ፡ በአፋቸው ፡ አደረግኹ ።

18 ፤ በላያችንም ፡ መልካም ፡ በኾነው ፡ በአምላካችን ፡ እጅ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጅ ፡ ከሌዊ ፡ ልጅ ፡ ከሞሖሊ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የነበረውን ፡ አስተዋይ ፡ ሰው ፡ ሰራብያን ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንቱን ፡ ልጆቹንና ፡ ወንድሞቹን ፡ አመጡልን ።

19 ፤ ደግሞም ፡ ሐሸብያን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ከሜራሪ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የነበረውን ፡ የሻያንና ፡ ኻያውን ፡ ወንድሞቹንና ፡ ልጆቻቸውን ።

20 ፤ ሌዋውያንንም ፡ እንዲያገለግሉ ፡ ዳዊትና ፡ አለቃዎቹ ፡ ከሰጧቸው ፡ ናታኒም ፡ ውስጥ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ናታኒም ፡ አመጡ ፤ እነዚህም ፡ ኹሉ ፡ በስም ፡ በስማቸው ፡ ተጠሩ ።

21 ፤ በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ራሳችንን ፡ እናዋርድ ፡ ዘንድ ፥ ከርሱም ፡ የቀናውን ፡ መንገድ ፡ ለእኛና ፡ ለልጆቻችን ፡ ለንብረታችንም ፡ ኹሉ ፡ እንለምን ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ በአህዋ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ጾም ፡ ዐወጅኹ ።

22 ፤ ንጉሡንም ፦ የአምላካችን ፡ እጅ ፡ በሚሹት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ለመልካም ፡ ነው ፤ ኀይሉና ፡ ቍጣው ፡ ግን ፡ ርሱን ፡ በሚተዉ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ ብለን ፡ ተናግረን ፡ ነበርና ፥ በመንገድ ፡ ካለው ፡ ጠላት ፡ ያድኑን ፡ ዘንድ ፥ ጭፍራና ፡ ፈረሰኞዎች ፡ ከንጉሡ ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ዐፍሬ ፡ ነበርና ።

23 ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ጾምን ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመንን ፤ ርሱም ፡ ተለመነን ።

24 ፤ ከካህናቱም ፡ አለቃዎች ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ሰዎችን ፥ ሰራብያንና ፡ ሐሸቢያን ፡ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ዐሥር ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ለየኹ ፤

25 ፤ ንጉሡና ፡ አማካሪዎቹ ፡ አለቃዎቹም ፡ በዚያም ፡ የተገኙት ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ያቀረቡትን ፡ ለአምላካችን ፡ ቤት ፡ የቀረበውን ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ዕቃውንም ፡ መዝኜ ፡ ሰጠኋቸው ።

26 ፤ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ መክሊት ፡ ብር ፥ አንድ ፡ መቶም ፡ መክሊት ፡ የብር ፡ ዕቃዎች ፥ አንድ ፡ መቶም ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፥

27 ፤ ኻያም ፡ ባለሺሕ ፡ ዳሪክ ፡ የወርቅ ፡ ጽዋዎች ፥ ኹለትም ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ የከበሩ ፡ ከጥሩ ፡ ከሚያንጸባርቅ ፡ ናስ ፡ የተሠሩ ፡ ዕቃዎች ፡ መዝኜ ፡ በእጃቸው ፡ ሰጠኹ ።

28 ፤ እኔም ፦ እናንተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀድሳችኋል ፥ ዕቃዎቹም ፡ ቅዱስ ፡ ናቸው ፤ ብሩና ፡ ወርቁም ፡ ለአባቶቻችን ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፈቃድ ፡ የቀረበ ፡ ነው ፤

29 ፤ በካህናትና ፡ በሌዋውያን ፡ አለቃዎች ፡ በእስራኤልም ፡ አባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ፊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ጓዳዎች ፡ ውስጥ ፡ እስክትመዝኑ ፡ ድረስ ፡ ተግታችኹ ፡ ጠብቁ ፡ አልኋቸው ።

30 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደአምላካችን ፡ ቤት ፡ ይወስዱት ፡ ዘንድ ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ዕቃዎቹንም ፡ በሚዛን ፡ ተቀበሉ ።

31 ፤ በመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንኼድ ፡ ዘንድ ፡ ከአህዋ ፡ ወንዝ ፡ ተነሣን ፡ የአምላካችንም ፡ እጅ ፡ በላያችን ፡ ነበረ ፥ በመንገድም ፡ ከጠላትና ፡ ከሚሸምቅ ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ አዳነን ።

32 ፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረስን ፥ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥን ።

33 ፤ በአራተኛውም ፡ ቀን ፡ ብሩና ፡ ወርቁ ፡ ዕቃዎቹም ፡ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ በካህኑ ፡ በኦርዮ ፡ ልጅ ፡ በሜሪሞት ፡ እጅ ፡ ተመዘኑ ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ነበረ ፡ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ሌዋውያን ፡ የኢያሱ ፡ ልጅ ፡ ዮዛባትና ፡ የቢንዊ ፡ ልጅ ፡ ኖዓድያ ፡ ነበሩ ።

34 ፤ ኹሉም ፡ በቍጥርና ፡ በሚዛን ፡ ተመዘነ ፤ ሚዛኑም ፡ ኹሉ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተጻፈ ።

35 ፤ ከምርኮም ፡ የወጡት ፡ ምርኮኞዎች ፡ ለእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ወይፈኖች ፥ ዘጠና ፡ ስድስትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፥ ሰባ ፡ ሰባትም ፡ ጠቦቶች ፥ ለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡ አቀረቡ ። ይህ ፡ ኹሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነበረ ።

36 ፤ የንጉሡንም ፡ ትእዛዝ ፡ በወንዙ ፡ ማዶ ፡ ላሉት ፡ ለንጉሡ ፡ ሹማምቶችና ፡ ገዢዎች ፡ ሰጡ ፤ እነርሱም ፡ ሕዝቡንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ አገዙ ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ይህም ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ አለቃዎቹ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ቀርበው ፦ የእስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያኑም ፡ እንደ ፡ ከነዓናውያን ፡ እንደ ፡ ኬጢያውያን ፡ እንደ ፡ ፌርዛውያን ፡ እንደ ፡ ኢያቡሳውያን ፡ እንደ ፡ አሞናውያን ፡ እንደ ፡

ሞዐባውያን ፡ እንደ ፡ ግብጻውያንና ፡ እንደ ፡ አሞራውያን ፡ ርኵሰት ፡ ያደርጋሉ ፡ እንጂ ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ አልተለዩም ፤

2 ፤ ለራሳቸውና ፡ ለልጆቻቸውም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ወስደዋል ፥ የተቀደሰውንም ፡ ዘር ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ደባልቀዋል ፤ አስቀድሞም ፡ አለቃዎቹና ፡ ሹማምቶቹ ፡ በዚህ ፡ መተላለፍ ፡ መገመሪያ ፡ ኾነዋል ፡ አሉኝ ።

3 ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ በሰማኹ ፡ ጊዜ ፡ ልብሴንና ፡ መጐናጸፊያዬን ፡ ቀደድኹ ፥ የራሴንና ፡ የጢሜንም ፡ ጠጕር ፡ ነጨኹ ፥ ደንግጬም ፡ ተቀመጥኹ ።

4 ፤ ስለምርኮኛዎቹም ፡ መተላለፍ ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ ቃል ፡ የሚፈሩ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተሰበሰቡ ፤ እኔም ፡ እስከሠርክ ፡ መሥዋዕት ፡ ድረስ ፡ ደንግጬ ፡ ተቀመጥኹ ።

5 ፤ በሠርክም ፡ መሥዋዕት ፡ ጊዜ ፡ ልብሴና ፡ መጐናጸፊያዬ ፡ እንደ ፡ ተቀደደ ፡ ኾኖ ፡ ከመዋረዴ ፡ ተነሣኹ ፤ በጕልበቴም ፡ ተንበርክኬ ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጄን ፡ ዘረጋኹ ።

6 ፤ እንዲህም ፡ አልኹ ፦ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ኀጢአታችን ፡ በራሳችን ፡ ላይ ፡ በዝቷልና ፥ በደላችንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ፊቴን ፡ ወዳንተ ፡ አነሣ ፡ ዘንድ ፡ ዐፍራለኹ ፥ እፈራማለኹ ።

7 ፤ ከአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ዠምረን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እጅግ ፡ በድለናል ፤ ዛሬም ፡ እንደ ኾነው ፡ ስለ ፡ ኀጢአታችን ፡ እኛና ፡ ንጉሦቻችን ፡ ካህናታችንም ፡ ለሰይፍና ፡ ለምርኮ ፡ ለብዝበዛና ፡ ለዕፍረት ፡ በምድር ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ ተጣልን ።

8 ፤ አኹንም ፡ ቅሬታ ፡ ይተውልን ፡ ዘንድ ፥ በተቀደሰውም ፡ ስፍራው ፡ ችንካርን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፥ አምላካችንም ፡ ዐይናችንን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፥ በባርነትም ፡ ሳለን ፡ ጥቂት ፡ የሕይወት ፡ መታደስን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሞገስ ፡ ተሰጥቶናል ።

9 ፤ ባሪያዎች ፡ ነንና ፥ አምላካችን ፡ ግን ፡ በባርነታችን ፡ አልተወንም ፤ የሕይወት ፡ መታደስን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፥ የአምላካችንንም ፡ ቤት ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፥ የተፈታውንም ፡ እንጠግን ፡ ዘንድ ፥ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ቅጥር ፡ ይደረግልን ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ፊት ፡ ምሕረቱን ፡ ሰጠን ።

10 ፤ 11 ፤ 12 ፤ አኹንስ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፦ ትወርሷት ፡ ዘንድ ፡ የምትገቡባት ፡ ምድር ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ ርኵሰት ፡ ረክሳለች ፥ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳርም ፡ ድረስ ፡ ከርኵሰታቸው ፡ ከጸያፍ ፡ ሥራቸውም ፡ ተሞልታለች ፤ አኹንም ፡ ትበረቱ ፡ ዘንድ ፥ የምድሩንም ፡ ፍሬ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፥ ለዘለዓለም ፡ ለልጆቻችኹ ፡ ታወርሷት ፡ ዘንድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹን ፡ ለልጆቻቸው ፡ አትስጡ ፥ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ለልጆቻችኹ ፡ አትውሰዱ ፥ ሰላማቸውንና ፡ ደኅንነታቸውንም ፡ ለዘለዓለም ፡ አትሹ ፡ ብለኽ ፡ በባሪያዎችኽ ፡ በነቢያት ፡ ያዘዝኸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ትተናልና ፥ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ እንላለን ፧

13 ፤ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራችንና ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ በደላችን ፡ ካገኘን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በኋላ ፥ አንተ ፡ አምላካችን ፡ እንደ ፡ ኀጢአታችን ፡ ብዛት ፡ አልቀሠፍኸንም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ቅሬታን ፡ ሰጠኸን ።

14 ፤ በእውኑ ፡ ተመልሰን ፡ ትእዛዝኽን ፡ እናፈርስ ፡ ዘንድ ፥ ርኩስ ፡ ሥራን ፡ ከሚሠሩ ፡ ከነዚህም ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ይገባናልን ፧ አንተስ ፡ ቅሬታ ፡ የሌለንና ፡ የማናመልጥ ፡ እስክንኾን ፡ ድረስ ፡ እንድታጠፋን ፡ አትቈጣንም ፧

15 ፤ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነኽ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ኾነው ፡ እኛ ፡ አምልጠን ፡ ቀርተናል ፤ እንሆ ፥ በፊትኽ ፡ በበደላችን ፡ አለን ፤ ስለዚህ ፥ በፊትኽ ፡ ሊቆም ፡ የሚችል ፡ የለም ።

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ዕዝራም ፡ እያለቀሰና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡ እየወደቀ ፡ በጸለየና ፡ በተናዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ የወንድና ፡ የሴት ፡ የሕፃናትም ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተሰበሰበ ፤ ሕዝቡም ፡ እጅግ ፡ አለቀሱ ።

2 ፤ ከዔላም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የነበረም ፡ የይሒኤል ፡ ልጅ ፡ ሴኬንያ ፡ ዕዝራን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦ አምላካችንን ፡ በድለናል ፤ የምድርን ፡ አሕዛብ ፡ እንግዳዎች ፡ ሴቶችን ፡ አግብተናል ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ገና ፡ ለእስራኤል ፡ ተስፋ ፡ አለ ።

3 ፤ አኹንም ፡ እንደ ፡ ጌታዬና ፡ የአምላካችንን ፡ ትእዛዝ ፡ እንደሚፈሩት ፡ ምክር ፥ ሴቶችን ፡ ኹሉ ፡ ከነርሱም ፡
የተወለዱትን ፡ እንሰድ ፡ ዘንድ ፡ ከአምላካችን ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ እናድርግ ፤ እንደ ፡ ሕጉም ፡ ይደረግ ።

4 ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ ለአንተ ፡ ይገባልና ፥ እኛም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነንና ፡ ተነሣ ፥ አይዞኽ ፥ አድርገው ።

5 ፤ ዕዝራም ፡ ተነሣ ፤ አለቃዎቹንና ፡ ካህናቱን ፡ ሌዋውያኑንም ፡ እስራኤልንም ፡ ኹሉ ፡ እንደዚህ ፡ ቃል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
አማለ ፤ እነርሱም ፡ ማሉ ።

6 ፤ ዕዝራም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡ ተነሥቶ ፡ ወደኤልያሴብ ፡ ልጅ ፡ ወደዮሐናን ፡ ጓዳ ፡
ገባ ፤ ስለምርኮኛዎቹም ፡ ኀጢአት ፡ ያለቅስ ፡ ነበርና ፥ ገብቶ ፡ እንጀራ ፡ አልበላም ፥ ውሃም ፡ አልጠጣም ።

7 ፤ 8 ፤ ምርኮኛዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንዲሰበሰቡ ፥ እንደ ፡ አለቃዎቹና ፡ እንደ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ምክር ፡
በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ያልመጣ ፡ ኹሉ ፡ ንብረቱ ፡ ኹሉ ፡ እንዲወረስ ፥ ርሱም ፡ ከምርኮው ፡ ጉባኤ ፡ እንዲለይ ፡
በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ።

9 ፤ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ሳያልፍ ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያኛው ፡ ቀን ፡ የይሁዳና ፡ የብንያም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ስለዚህ ፡ ነገርና ፡ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ዝናብ ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጡ ።

10 ፤ ካህኑም ፡ ዕዝራ ፡ ተነሥቶ ፦ ተላልፋችኋል ፤ የእስራኤልን ፡ በደል ፡ ታበዙ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳዎችን ፡ ሴቶች ፡
አግብታችኋል ።

11 ፤ አኹንም ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ አምላክ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተናዘዙ ፥ ደስ ፡ የሚያሠኘውንም ፡ አድርጉ ፤ ከምድርም ፡
አሕዛብና ፡ ከእንግዳዎች ፡ ሴቶች ፡ ተለዩ ፡ አላቸው ።

12 ፤ ጉባኤውም ፡ ኹሉ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ መልሰው ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፦ እንደ ፡ ተናገርኸን ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡
ይገባናል ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሕዝቡ ፡ ቍጥር ፡ ብዙ ፡ ነው ፥ ጊዜውም ፡ የትልቅ ፡ ዝናብ ፡ ጊዜ ፡ ነው ፥ በሜዳም ፡ ልንቆም ፡
አንችልም ፤ በዚህም ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ በድለናልና ፥ ይህ ፡ ሥራ ፡ የአንድ ፡ ወይም ፡ የኹለት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።

14 ፤ አለቃዎቻችንም ፡ በጉባኤው ፡ ኹሉ ፡ ፋንታ ፡ ይቁሙ ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የአምላካችን ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ከእኛ ፡
ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳዎቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡት ፡ በከተማዎቻችን ፡ ያሉት ፡ ኹሉ ፡ በተቀጠረው ፡ ጊዜ ፡
ይምጡ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ የከተማ ፡ ኹሉ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ፈራጆች ፡ ይምጡ ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የዐሳሄል ፡ ልጅ ፡ ዮናታንና ፡ የቴቁዋ ፡ ልጅ ፡ የሕዝያ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተቃወሙ ፤ ሜሱላምና ፡
ሌዋዊውም ፡ ሳባታይ ፡ ረዷቸው ።

16 ፤ ምርኮኛዎቹም ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ፤ ካህኑ ፡ ዕዝራም ፡ የአባቶችም ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ በያባቶቻቸው ፡ ቤቶች ፡
ተለዩ ፥ ኹሉም ፡ በየስማቸው ፡ ተጻፉ ፤ በዐሥረኛውም ፡ ወር ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ነገሩን ፡ ይመረምሩ ፡ ዘንድ ፡
ተቀመጡ ።

17 ፤ እስከመዠመሪያው ፡ ወር ፡ እስከመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሠረተው ፡ እንግዳዎቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡትን ፡
ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ መርምረው ፡ ጨረሱ ።

18 ፤ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ እንግዳዎቹን ፡ ሴቶች ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተገኙ ፤ ከኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ከኢያሱ ፡
ልጆችና ፡ ከወንድሞቹ ፥ መዕሴያ ፥ አልዓዛር ፥ ያሪብ ፥ ጎዶልያስ ።

19 ፤ ሚስቶቻቸውን ፡ ይፈቱ ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ ሰጡ ፤ ስለ ፡ በደላቸውም ፡ ከመንጋው ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡
ለበደል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ።

20 ፤ ከኢሜር ፡ ልጆችም ፤ ዐናኒና ፡ ዝባድያ ።

21 ፤ ከካሪም ፡ ልጆችም ፡ መዕሴያ ፥ ኤልያስ ፥ ሽማያ ፥ ይሒኤል ፥ ያዝያ ።

22 ፤ ከፋስኩር ፡ ልጆችም ፤ ኤልዮዔናይ ፥ መዕሴያ ፥ ይስማኤል ፥ ናትናኤል ፥ ዮዛባት ፥ ኤልዓሣ ።

23 ፤ ከሌዋውያንም ፤ የዛባት ፥ ሰሜኢ ፥ ቆሊጣስ ፡ የሚባል ፡ ቆልያ ፥ ፈታያ ፥ ይሁዳ ፥ አልዓዛር ።

24 ፤ ከመዘምራንም ፤ ኤልያሴብ ፤ ከበረኛዎችም ፤ ሰሎም ፥ ጤሌም ፥ ኡሪ ።

25 ፤ ከእስራኤልም ፡ ከፋሮስ ፡ ልጆች ፤ ራምያ ፥ ይዝያ ፥ መልክያ ፥ ሚያሚን ፥ አልዓዛር ፥ መልክያ ፥ በናያስ ።

26 ፤ ከዔላም ፡ ልጆችም ፤ ሙታንያ[235] ፥ ዘካርያስ ፥ ይሒኤል[236] ፥ ዐብዲ ፥ ይሬሞት ፥ ኤልያ ።

27 ፤ ከዛቱዕ ፡ ልጆችም ፤ ዔሊዮዔናይ ፥ ኢልያሴብ ፥ ሙታንያ ፥ ይሬሞት ፥ ዛባድ ፥ ዓዚዛ ።

28 ፤ ከቤባይ ፡ ልጆችም ፤ ይሆሐናን ፥ ሐናንያ ፥ ዘባይ ፥ ዐጥላይ ።

29 ፤ ከባኒ ፡ ልጆችም ፤ ሜሱላም ፥ መሉክ ፥ ዓዳያ ፥ ያሱብ ፥ ሸዓል ፥ ራሞት ።

30 ፤ ከፈሐት ፡ ሞዐብ ፡ ልጆችም ፤ ዓድና ፥ ክላል ፥ በናያስ ፥ መዕሴያ ፥ ሙታንያ ፥ ባስልኤል ፥ ቢንዊ ፥ ምናሴ ።

31 ፤ ከካሪም ፡ ልጆችም ፤ አልዓዛር ፥ ይሺያ ፥ መልክያ ፥ ሸማያ ፥ ስምዖን ፥

32 ፤ ብንያም ፥ መሉክ ፥ ሰማራያ ።

33 ፤ ከሐሱም ፡ ልጆችም ፤ መትናይ ፥ መተታ ፥ ዛባድ ፥ ኤሊፋላት ፥ ይሬማይ ፥ ምናሴ ፥ ሰሜኢ ።

34 ፤ ከባኒ ፡ ልጆችም ፤ መዕዳይ[237] ፥ ዓምራም[238] ፥ ኡኤል ፥

35 ፤ በናያስ ፥ ቤድያ ፥ ኬልቅያ ፡

36 ፤ ወንያ ፥ ሜሪሞት ፥ ኤልያሴብ ፥

37 ፤ መታንያ ፥ መትናይ ፥ የዕሱ ፥

38 ፤ ባኒ ፥ ቢንዊ ፥ ሰሜኢ ፥

39 ፤ ሰሌምያ ፥ ናታን ፥ ዓዳያ ፥

40 ፤ መክነድባይ ፥ ሴሴይ ፥ ሸራይ ፥

41 ፤ ዔዝርኤል ፥ ሰሌምያ ፥ ሰማራያ ፥

42 ፤ ሰሎም ፥ አማርያ ፥ ዮሴፍ ።

43 ፤ ከናባው ፡ ልጆችም ፤ ይዔኤል ፥ መቲትያ ፥ ዛባድ ፥ ዘቢና ፥ ያዳይ ፥ ኢዮኤል ፥ በናያስ ።

44 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ እንግዳዎቹን ፡ ሚስቶች ፡ አግብተው ፡ ነበር ፤ ከነዚህም ፡ ሚስቶች ፡ ዐያሌዎቹ ፡ ልጆችን ፡ ወልደው ፡ ነበር ፨

---

235 ዕብ. ፥ መታንያሁ ፡ (መባአ ፡ አምላክ ፥ ያምላክ ፡ ስጦታ ፣ መጥን) ።

236 ዕብ. ፥ ይሒኤል ፡ (የሐዩ ፡ እግዚእ ፥ ጌታ ፡ ይኖራል) ።

237 ዕብ. ፥ መዐዳይ ፡ (ምዕዳው • መሻገሪያ) ።

238 ዕብ. ፥ ዐምራም ፡ (ዐመ ፡ ራማ • የልዕልና ፣ የከፍታ ፡ ሕዝብ)

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ የሐካልያ ፡ ልጅ ፡ የነሐምያ ፡ ቃል ፦ በኻያኛው ፡ ዓመት ፡ በካሴሉ ፡ ወር ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤

2 ፤ እኔ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ሳለኹ ፥ ከወንድሞቼ ፡ አንዱ ፡ ዐናኒ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሌላዎች ፡ ሰዎች ፡ ከይሁዳ ፡
መጡ ፤ እኔም ፡ የዳኑትን ፡ ከምርኮ ፡ የተረፉትን ፡ የአይሁድን ፡ ነገር ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ነገር ፡ ጠየቅኋቸው ።

3 ፤ እነርሱም ፦ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ ያሉት ፡ ከምርኮ ፡ የተረፉት ፡ ቅሬታዎች ፡ በታላቅ ፡ መከራና ፡ ስድብ ፡
አሉ ፤ የኢየሩሳሌምም ፡ ቅጥር ፡ ፈርሷል ፥ በሮቿም ፡ በእሳት ፡ ተቃጥለዋል ፡ አሉኝ ።

4 ፤ ይህንም ፡ ቃል ፡ በሰማኹ ፡ ጊዜ ፡ ተቀምጨ ፡ አለቀስኹ ፥ ዐያሌ ፡ ቀንም ፡ አዝን ፡ ነበር ፤ በሰማይም ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡
እጾምና ፡ እጸልይ ፡ ነበር ፥

5 ፤ እንዲህም ፡ አልኹ ፦ አቤቱ ፡ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ለሚወዱኽና ፡ ትእዛዝኽን ፡ ለሚያደርጉ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡
ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፥ ታላቅና ፡ የተፈራኽ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥

6 ፤ እኔ ፡ ባሪያኽ ፡ ዛሬ ፡ በፊትኽ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ስለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ የምጸልየውን ፡ ጸሎት ፡
ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ጆሮኽ ፡ ያድምጥ ፥ ዐይኖችኽም ፡ ይከፈቱ ፤ ባንተ ፡ ላይም ፡ ያደረግነውን ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
ኀጢአት ፡ እናዘዝልኻለኹ ፤ እኔና ፡ የአባቴም ፡ ቤት ፡ በድለናል ።

7 ፤ እኛም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ሠርተናል ፤ ለባሪያኽም ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዝኸውን ፡ ትእዛዝና ፡ ሥርዐት ፡ ሕግም ፡
አልጠበቅንም ።

8 ፤ 9 ፤ አኹንም ፡ ብትተላለፉ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ እበትናችኋለኹ ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ብትመለሱ ፡ ግን ፡ ትእዛዜንም ፡
ብትጠብቁ ፡ ብታደርጓትም ፥ ከእናንተ ፡ ሰዎች ፡ እስከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡ ቢበተኑ ፡ ከዚያ ፡
እሰበስባቸዋለኹ ፥ ስሜም ፡ ይኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መረጥኹት ፡ ስፍራ ፡ አመጣቸዋለኹ ፡ ብለኽ ፡ ለባሪያኽ ፡ ለሙሴ ፡
ያዘዝኸውን ፡ ቃል ፡ እባክኽ ፡ ዐስብ ።

10 ፤ እነዚህም ፡ በታላቅ ፡ ኀይልኽና ፡ በብርቱ ፡ እጅኽ ፡ የተቤዠኻቸው ፡ ባሪያዎችኽና ፡ ሕዝብኽ ፡ ናቸው ።

11 ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ጆሮኽ ፡ የባሪያኽን ፡ ጸሎት ፥ ስምኽንም ፡ ይፈሩ ፡ ዘንድ ፡ የሚወዱትን ፥ የባሪያዎችኽን ፡ ጸሎት ፡
ያድምጥ ፤ ዛሬም ፡ ለባሪያኽ ፡ አከናውንለት ፥ በዚህም ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ምሕረትን ፡ ስጠው ። እኔም ፡ ለንጉሡ ፡ ጠጅ ፡
አሳላፊው ፡ ነበርኹ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ በኻያኛው ፡ ዓመት ፡ በኒሳን ፡ ወር ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በፊቱ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ ጠጁን ፡
አንሥቼ ፡ ለንጉሡ ፡ ሰጠኹት ። ቀድሞ ፡ ግን ፡ በፊቱ ፡ ያለሐዘን ፡ እኖር ፡ ነበር ።

2 ፤ ንጉሡም ፦ ሳትታመም ፡ ፊትኽ ፡ ለምን ፡ ዐዘነ ፧ ይህ ፡ የልብ ፡ ሐዘን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ አይደለም ፡
አለኝ ። እጅግም ፡ ብዙ ፡ አድርጌ ፡ ፈራኹ ።

3 ፤ ንጉሡንም ፦ ንጉሡ ፡ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ይንገሥ ፤ የአባቶቼ ፡ መቃብር ፡ ያለባት ፡ ከተማ ፡ ተፈታለችና ፥ በሮቿም ፡
በእሳት ፡ ተቃጥለዋልና ፥ ፊቴ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይዘን ፧ አልኹት ።

4 ፤ ንጉሡም ፦ ምን ፡ ትለምነኛለኽ ፧ አለኝ ። እኔም ፡ ወደሰማይ ፡ አምላክ ፡ ጸለይኹ ።

5 ፤ ንጉሡንም ፦ ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያሠኝኽ ፥ ባሪያኽም ፡ በፊትኽ ፡ ሞገስ ፡ ቢያገኝ ፥ እሠራው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወዳባቶቼ ፡ መቃብር ፡ ከተማ ፡ ስደደኝ ፡ አልኹት ።

6 ፤ ንግሥቲቱም ፡ በአጠገቡ ፡ ተቀምጣ ፡ ሳለች ፡ ንጉሡ ፦ መንገድኽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ፧ መቼስ ፡ ትመለሳለኽ ፧ አለኝ ። ንጉሡም ፡ ይሰድኝ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ አለው ፤ እኔም ፡ ዘመኑን ፡ ቀጠርኹለት ።

7 ፤ ንጉሡንም ፦ ንጉሡ ፡ ደስ ፡ ቢለው ፥ እስከይሁዳ ፡ አገር ፡ እንዲያደርሱኝ ፡ በወንዝ ፡ ማዶ ፡ ላሉት ፡ ገዢዎች ፡ ደብዳቤ ፡ ይሰጠኝ ፤

8 ፤ በቤቱም ፡ አጠገብ ፡ ላለው ፡ ለግንብ ፡ በሮች ፥ ለከተማውም ፡ ቅጥር ፥ ለምገባበትም ፡ ቤት ፡ ዕንጨት ፡ እንዲሰጠኝ ፡ ለንጉሡ ፡ ዱር ፡ ጠባቂ ፡ ለአሳፍ ፡ ደብዳቤ ፡ ይሰጠኝ ፡ አልኹት ። ንጉሡም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ኾነችው ፡ እንደ ፡ አምላኬ ፡ እጅ ፡ ሰጠኝ ።

9 ፤ በወንዙም ፡ ማዶ ፡ ወዳሉት ፡ አለቃዎች ፡ መጥቼ ፡ የንጉሡን ፡ ደብዳቤ ፡ ሰጠኋቸው ፡ ንጉሡም ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ የሰራዊቱን ፡ አለቃዎችና ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ሰደደ ።

10 ፤ ሖሮናዊውም ፡ ሰንባላጥና ፡ ባሪያው ፡ አሞናዊ ፡ ጦብያ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ የሚሻ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ መጣ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተበሳጩ ።

11 ፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ደረስኹ ፥ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ ተቀመጥኹ ።

12 ፤ በሌሊትም ፡ ተነሣኹ ፥ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ዐያሌ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ አደርገው ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ ያኖረውን ፡ ለማንም ፡ አላስታወቅኹም ፤ ተቀምጬበት ፡ ከነበረው ፡ እንስሳ ፡ በቀር ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ምንም ፡ እንስሳ ፡ አልነበረም ።

13 ፤ በሸለቆውም ፡ በር ፡ ወጣኹ ፥ ወደዘንዶውም ፡ ምንጭና ፡ ወደጕድፍ ፡ መጣያው ፡ በር ፡ ኼድኹ ፤ የፈረሰውንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፥ በእሳትም ፡ የተቃጠሉትን ፡ በሮቿን ፡ ተመለከትኹ ።

14 ፤ ወደምንጩም ፡ በርና ፡ ወደንጉሡ ፡ መዋኛ ፡ ዐለፍኹ ፤ ተቀምጬበትም ፡ የነበረው ፡ እንስሳ ፡ የሚያልፍበት ፡ ስፍራ ፡ አልነበረም ።

15 ፤ በሌሊትም ፡ በፈፋው ፡ በኩል ፡ ወጥቼ ፡ ቅጥሩን ፡ ተመለከትኹ ፤ ዘወርም ፡ ብዬ ፡ በሸለቆው ፡ በር ፡ ገባኹ ፥ እንዲሁም ፡ ተመለስኹ ።

16 ፤ ሹማምቱ ፡ ግን ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ኼድኹ ፥ ምን ፡ እንዳደረግኹም ፡ አላወቁም ፡ ነበር ፤ ለአይሁድና ፡ ለካህናቱ ፥ ለታላላቆችና ፡ ለሹማምቱም ፥ ሥራም ፡ ይሠሩ ፡ ለነበሩት ፡ ለሌላዎች ፡ ገና ፡ አልተናገርኹም ፡ ነበር ።

17 ፤ እኔም ፦ እኛ ፡ ያለንበትን ፡ ጕስቍልና ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንደ ፡ ፈረሰች ፥ በሮቿም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠሉ ፡ ታያላችኹ ፤ አኹንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ መሳለቂያ ፡ እንዳንኾን ፡ ኑና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ እንሥራ ፡ አልኋቸው ።

18 ፤ የአምላኬም ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ መልካም ፡ እንደ ፡ ኾነች ፥ ንጉሡም ፡ የነገረኝን ፡ ቃል ፡ ነገርኋቸው ። እነርሱም ፦ እንነሣና ፡ እንሥራ ፡ አሉ ። እጃቸውንም ፡ ለበጎ ፡ ሥራ ፡ አበረቱ ።

19 ፤ ሖሮናዊውም ፡ ሰንባላጥ ፥ ባሪያውም ፡ አሞናዊው ፡ ጦብያ ፥ ዐረባዊውም ፡ ጌሳም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥ በንቀት ፡ ሣቁብን ፤ ቀላል ፡ አድርገውንም ፦ ይህ ፡ የምታደርጉት ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ በእውኑ ፡ በንጉሡ ፡ ላይ ፡ ትሸፍቱ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳላችኹን ፧ አሉ ።

20 ፤ እኔም ፡ መልሼ ፦ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ያከናውንልናል ፥ እኛም ፡ ባሪያዎቹ ፡ ተነሥተን ፡ እንሠራለን ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዕድል ፡ ፈንታና ፡ መብት ፡ መታሰቢያም ፡ የላችኹም ፡ አልኋቸው ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ታላቁም ፡ ካህን ፡ ኤልያሴብ ፡ ወንድሞቹም ፡ ካህናት ፡ ተነሥተው ፡ የበግ ፡ በር ፡ ሠሩ ፤ ቀደሱትም ፥ ሳንቃዎቹንም ፡

አቆሙ ፤ እስከሃሜአ[239] ፡ ግንብና ፡ እስከሐናንኤል ፡ ግንብ ፡ ድረስ ፡ ቀደሱት ።

2 ፤ በአጠገቡ ፡ የኢያሪኮ ፡ ሰዎች ፡ ሠሩ ፤ በአጠገባቸውም ፡ የአምሪ ፡ ልጅ ፡ ዘኩር ፡ ሠራ ።

3 ፤ የሃስናአ ፡ ልጆችም ፡ የዓሣ ፡ በር ፡ ሠሩ ፤ ሠረገላዎቹን ፡ አኖሩ ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆሙ ፥ ቍልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረጉ ።

4 ፤ በአጠገባቸውም ፡ የአቆስ ፡ ልጅ ፡ የኦርዮ ፡ ልጅ ፡ ሜሪሞት ፡ ዐደሰ ። በአጠገባቸውም ፡ የሜሴዜቤል ፡ ልጅ ፡ የበራክያ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፡ ዐደሰ ። በአጠገባቸውም ፡ የበዓና ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ፡ ዐደሰ ።

5 ፤ በአጠገባቸውም ፡ ቴቁሐውያን ፡ ዐደሱ ፤ ታላላቆቻቸው ፡ ግን ፡ ለጌታቸው ፡ ሥራ ፡ ዐንገታቸውን ፡ አላዋረዱም ።

6 ፤ የፋሴሐ ፡ ልጅ ፡ ዮዳዔና ፡ የበሶድያ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፡ አሮጌውን ፡ በር ፡ ዐደሱ ፤ ሠረገላዎቹን ፡ አኖሩ ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆሙ ፥ ቍልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረጉ ።

7 ፤ በአጠገባቸውም ፡ ገባዖናዊው ፡ መልጥያና ፡ ሜሮኖታዊው ፡ ያዶን ፥ የወንዙም ፡ ማዶ ፡ አለቃ ፡ ግዛት ፡ የኾኑ ፡ የገባዖንና ፡ የምጽጳ ፡ ሰዎች ፡ ዐደሱ ።

8 ፤ በአጠገባቸውም ፡ ወርቅ ፡ አንጥረኛው ፡ የሐርሃያ ፡ ልጅ ፡ ዑዝኤል ፡ ዐደሰ ። በአጠገቡም ፡ ከሽቱ ፡ ቀማሚዎች ፡ የነበረ ፡ ሐናንያ ፡ ዐደሰ ፤ እስከ ፡ ሰፊው ፡ ቅጥር ፡ ድረስ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ጠገኑ ።

9 ፤ በአጠገባቸውም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የሆር ፡ ልጅ ፡ ረፋያ ፡ ዐደሰ ።

10 ፤ በአጠገባቸውም ፡ የኤርማፍ[240] ፡ ልጅ ፡ ይዳያ ፡ በቤቱ ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ ዐደሰ ። በአጠገቡም ፡ የአሰበንያ[241] ፡ ልጅ ፡ ሐጡስ[242] ፡ ዐደሰ ።

11 ፤ የካሪም ፡ ልጅ ፡ መልክያ ፥ የፈሐት ፡ ሞዐብ ፡ ልጅም ፡ ዐሱብ ፡ ሌላውን ፡ ክፍልና ፡ የእቶኑን ፡ ግንብ ፡ ዐደሱ ።

12 ፤ በአጠገባቸውም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ግዛት ፡ እኩሌታና ፡ የመንደሮቿ ፡ አለቃ ፡ የአሎኤስ[243] ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ ዐደሰ ።

13 ፤ ሐኖንና ፡ የዛኖዋ ፡ ሰዎችም ፡ የሸለቆውን ፡ በር ፡ ዐደሱ ፤ ሠሩት ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆሙ ፥ ቍልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረጉ ፤ ደግሞም ፡ እስከጕድፍ ፡ መጣያው ፡ በር ፡ ድረስ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ የሚኾን ፡ ቅጥር ፡ ሠሩ ።

14 ፤ የቤትሐካሪምም ፡ ግዛት ፡ አለቃ ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ መልክያ ፡ የጕድፍ ፡ መጣያውን ፡ በር ፡ ዐደሰ ፤ ሠራው ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆመ ፥ ቍልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረገ ።

15 ፤ የምጽጳም ፡ ግዛት ፡ አለቃ ፡ የኮልሖዜ ፡ ልጅ ፡ ሰሎም ፡ የምንጩን ፡ በር ፡ ዐደሰ ፤ ሠራው ፥ ከደነውም ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ አቆመ ፥ ቍልፎቹንና ፡ መወርወሪያዎቹንም ፡ አደረገ ፤ ከዳዊትም ፡ ከተማ ፡ እስከሚወርደው ፡ ደረጃ ፡ ድረስ ፡ በንጉሡ ፡ አትክልት ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ የሼላን ፡ መዋኛ ፡ ቅጥር ፡ ሠራ ።

16 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የቤትጹር ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የዓዝቡቅ ፡ ልጅ ፡ ነሐምያ ፡ በዳዊት ፡ መቃብር ፡ አንጻር ፡ እስካለው ፡ ስፍራ ፥ እስከተሠራውም ፡ መዋኛ ፥ እስከኀያላኑም ፡ ቤት ፡ ድረስ ፡ ዐደሰ ።

17 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ሌዋውያንና ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡ ሬሁም ፡ ዐደሱ ። በአጠገባቸውም ፡ የቅዒላ ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ ሐሸብያ ፡ ስለ ፡ ግዛቱ ፡ ዐደሰ ።

18 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የቅዒላ ፡ ግዛት ፡ እኩሌታ ፡ አለቃ ፡ የኤንሐዳድ ፡ ልጅ ፡ በዋይ ፡ ወንድሞቹም ፡ ዐደሱ ።

19 ፤ በአጠገቡም ፡ የምጽጳ ፡ አለቃ ፡ የኢያሱ ፡ ልጅ ፡ ኤጽር ፡ በማእዘኑ ፡ አጠገብ ፡ በጦር ፡ መሣሪያ ፡ ቤት ፡ አንጻር ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ዐደሰ ።

20 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የዘባይ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ከማእዘኑ ፡ ዠምሮ ፡ እስከታላቁ ፡ ካህን ፡ እስከኤልያሴብ ፡ ቤት ፡

239 ዕብ. ፥ ሜአህ ፡ (ምእት • መቶ) ።
240ዕብ. ፥ ሐሩማፍ ።
241ዕብ. ፥ ሐሻብንያሕ ።
242ዕብ. ፥ ሐጡሽ ።
243ዕብ. ፥ ሀ ፡ ሎኄሽ ፡ (ለኋሲ. • በለኈሳስ ፡ የሚናገረው) ።

መግቢያ ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ተግቶ ፡ ዐደሰ ።

21 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የአቆስ ፡ ልጅ ፡ የኦርዮ ፡ ልጅ ፡ ሜሪሞት ፡ ከኤልያሴብ ፡ ቤት ፡ መግቢያ ፡ ዠምሮ ፡ እስከኤልያሴብ ፡ ቤት ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ዐደሰ ።

22 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የቈላው ፡ ሰዎች ፡ ካህናቱ ፡ ዐደሱ ።

23 ፤ ከነርሱም ፡ በኋላ ፡ ብንያምና ፡ ዐሱብ ፡ በቤታቸው ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ ዐደሱ ። ከነርሱም ፡ በኋላ ፡ የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ የመዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፡ በቤቱ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡ ዐደሰ ።

24 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የኤንሐደድ[244] ፡ ልጅ ፡ ቢንዊ ፡ ከዐዛርያስ ፡ ቤት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ማእዘኑ ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ዐደሰ ።

25 ፤ የኡዛይ ፡ ልጅ ፡ ፋላል ፡ በማእዘኑ ፡ አንጻር ፡ ያለውንና ፡ በዘበኛዎች ፡ አደባባይ ፡ አጠገብ ፡ ከላይኛው ፡ የንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ የቆመውን ፡ ግንብ ፡ ሠራ ። ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የፋሮስ ፡ ልጅ ፡ ፈዳያ ፡ ሠራ ።

26 ፤ ናታኒምም ፡ በዖፌል ፡ በውሃው ፡ በር ፡ አንጻር ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወጥቶ ፡ በቆመው ፡ ግንብ ፡ አጠገብ ፡ እስካለው ፡ ስፍራ ፡ ድረስ ፡ ተቀመጡ ።

27 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ቴቁሐውያን ፡ ወጥቶ ፡ በቆመው ፡ በታላቁ ፡ ግንብ ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ እስከዖፌል ፡ ቅጥር ፡ ድረስ ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ዐደሱ ።

28 ፤ ከፈረሱ ፡ በር ፡ በላይ ፡ ካህናቱ ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየቤታቸው ፡ አንጻር ፡ ዐደሱ ።

29 ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ ሳዶቅ ፡ በቤቱ ፡ አንጻር ፡ ዐደሰ ። ከርሱም ፡ በኋላ ፡ የምሥራቁን ፡ በር ፡ ጠባቂ ፡ የሴኬንያ ፡ ልጅ ፡ ሸማያ ፡ ዐደሰ ።

30 ፤ ከርሱ ፡ በኋላ ፡ የሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ ሐናንያና ፡ የሴሌፍ ፡ ስድስተኛው ፡ ልጁ ፡ ሐኖን ፡ ሌላውን ፡ ክፍል ፡ ዐደሱ ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የበራክያ ፡ ልጅ ፡ ሜሱላም ፡ በጓዳው ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ ዐደሰ ።

31 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ከወርቅ ፡ አንጥረኛዎቹ ፡ የነበረ ፡ መልክያ ፡ እስከ ፡ ናታኒምና ፡ እስከነጋዴዎቹ ፡ ቤት ፡ ድረስ ፡ በሐሚፍቃድ ፡ በር ፡ አንጻር ፡ ያለውን ፡ እስከማእዘኑ ፡ መውጫ ፡ ድረስ ፡ ዐደሰ ።

32 ፤ ከማእዘኑም ፡ መውጫ ፡ ዠምረው ፡ እስከበጉ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ወርቅ ፡ አንጥረኛዎችና ፡ ነጋዴዎች ፡ ዐደሱ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ሰንባላጥም ፡ ቅጥሩን ፡ እንደ ፡ ሠራን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፥ ተበሳጨም ፥ በአይሁድም ፡ አላገጠ ።

2 ፤ በወንድሞቹና ፡ በሰማርያ ፡ ሰራዊትም ፡ ፊት ፦ እነዚህ ፡ ደካማዎች ፡ አይሁድ ፡ የሚሠሩት ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ይተዉላቸዋልን ፧ ይሠዋሉን ፧ ባንድ ፡ ቀንስ ፡ ይጨርሳሉን ፧ የተቃጠለውንስ ፡ ድንጋይ ፡ ከፍርስራሹ ፡ መልሰው ፡ ያድኑታልን ፧ ብሎ ፡ ተናገረ ።

3 ፤ አሞናዊውም ፡ ጦብያ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆሞ ፦ በድንጋይ ፡ በሚሠሩት ፡ ቅጥራቸው ፡ ላይ ፡ ቀበሮ ፡ ቢመጣበት ፡ ያፈርሰዋል ፡ አለ ።

4 ፤ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ተንቀናልና ፥ ስማ ፤ ስድባቸውን ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ መልስባቸው ፤ በምርኮ ፡ አገር ፡ ለብዝበዛ ፡ አሳልፈኽ ፡ ስጣቸው ።

5 ፤ በደላቸውንም ፡ አትክደን ፥ ኀጢአታቸውም ፡ ከፊትኽ ፡ አይደምሰስ ፤ በሠራተኛዎች ፡ ፊት ፡ አስቈጥተውኻልና ።

6 ፤ ቅጥሩንም ፡ ሠራን ፤ ቅጥሩም ፡ ኹሉ ፡ እስከ ፡ እኩሌታው ፡ ድረስ ፡ ተጋጠመ ፤ የሕዝቡም ፡ ልብ ፡ ለሥራው ፡ ጨከነ ።

7 ፤ ሰንባላጥና ፡ ጦብያም ፡ ዐረባውያንም ፡ አሞናውያንም ፡ አሽዶዳውያንም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቅጥር ፡ እየታደሰ ፡ እንደ ፡

244ዕብ. ፥ ሔናዳድ ።

ኬደ ፥ የፈረሰውም ፡ ሊጠገን ፡ እንደ ፡ ተጀመረ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጡ ።

8 ፤ መጥተውም ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይወጉና ፡ ያሸብሩ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ተማማሉ ።

9 ፤ ወደ ፡ አምላካችንም ፡ጸለይን ፥ ከነርሱም ፡ የተነሣ ፡ በአንጻራቸው ፡ ተጠባባቂዎች ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡ አደረግን ።

10 ፤ ይሁዳም ፦ የተሸካሚዎች ፡ ኀይል ፡ ደከመ ፥ ፍርስራሹም ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ቅጥሩንም ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፡ አሉ ።

11 ፤ ጠላቶቻችንም ፦ ወደ ፡ መካከላቸው ፡ እስክንመጣና ፡ እስክንገድላቸው ፡ ድረስ ፡ ሥራቸውንም ፡ እስክናስተጓጕል ፡ ድረስ ፡ አያውቁምና ፡ አያዩም ፡ አሉ ።

12 ፤ በአጠገባቸውም ፡ የተቀመጡት ፡ አይሁድ ፡ መጥተው ፦ ከስፍራው ፡ ሁሉ ፡ ይመጡብናል ፡ ብለው ፡ ዐሥር ፡ ጊዜ ፡ ነገሩን ።

13 ፤ ከቅጥሩም ፡ በስተ ኋላ ፡ በኵል ፡ ባለው ፡ በታችኛው ፡ ስፍራ ፡ ሰይፋቸውን ፡ ጦራቸውንም ፡ ቀስታቸውንም ፡ አስይዤ ፡ ሕዝቡን ፡ በየወገናቸው ፡ አቆምኋቸው ።

14 ፤ አይቼም ፡ ተነሣኹ ፥ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱንም ፡ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፦ አትፍሯቸው ፤ ታላቁንና ፡ የተፈራውን ፡ ጌታ ፡ ዐስቡ ፥ ስለ ፡ ወንድሞቻችኹም ፡ ስለ ፡ ወንዶችና ፡ ስለ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹም ፡ ስለ ፡ ሚስቶቻችኹም ፡ ስለ ፡ ቤቶቻችኹም ፡ ተዋጉ ፡ አልኋቸው ።

15 ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ደረሰልን ፥ እግዚአብሔርም ፡ ምክራቸውን ፡ ከንቱ ፡ እንዳደረገው ፡ ሰሙ ፤ እኛም ፡ ኹላችን ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወደ ፡ ሥራችን ፡ ተመለስን ።

16 ፤ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እኩሌቶቹ ፡ ብላቴናዎቼ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፥ እኩሌቶቹም ፡ ጋሻና ፡ ጦር ፡ ቀስትና ፡ ጥሩርም ፡ ይዘው ፡ ነበር ፤ አለቃዎቹም ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡ ሁሉ ፡ በኋላ ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ።

17 ፤ ቅጥሩንም ፡ የሚሠሩትና ፡ ተሸካሚዎቹ ፡ ባንድ ፡ እጃቸው ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፥ ባንድ ፡ እጃቸውም ፡ የጦር ፡ መሣሪያቸውን ፡ ይይዙ ፡ ነበር ።

18 ፤ ዐናጢዎቹም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ሰይፉን ፡ በወገቡ ፡ ታጥቆ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ፤ ቀንደ ፡ መለከትም ፡ የሚነፋ ፡ በአጠገቤ ፡ ነበረ ።

19 ፤ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱን ፡ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ። ሥራው ፡ ታላቅና ፡ ሰፊ ፡ ነው ፥ እኛም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ተበታትነናል ፥ አንዱም ፡ ከኹለተኛው ፡ ርቋል ፤

20 ፤ የቀንደ ፡ መለከቱን ፡ድምፅ ፡ ወደምትሰሙበት ፡ ስፍራ ፡ ወደዚያ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ተሰብሰቡ ፤ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ይዋጋል ፡ አልኋቸው ።

21 ፤ ሥራውንም ፡ ሠራን ፡ ከማለዳ ፡ ወገግታም ፡ ዠምሮ ፡ ከዋክብት ፡ እስኪወጡ ፡ ድረስ ፡ እኩሌቶቹ ፡ ጦር ፡ ይይዙ ፡ ነበር ።

22 ፤ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፦ ኹላችኹ ፡ ከብላቴናዎቻችኹ ፡ ጋራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ዕደሩ ፤ በሌሊትም ፡ ጠባቂዎች ፡ ኹኑልን ፥ በቀንም ፡ ሥሩ ፡ አልኋቸው ።

23 ፤ እኔና ፡ ወንድሞቼም ፡ ብላቴናዎቼም ፡ በኋላዬም ፡ የነበሩት ፡ ጠባቂዎች ፡ ልብሳችንን ፡ አናወልቅም ፡ ነበር ።

__________________መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ በወንድሞቻቸውም ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ ትልቅ ፡ የሕዝቡና ፡ የሚስቶቻቸው ፡ ጩኸት ፡ ኾነ ።

2 ፤ ዐያሌዎቹም ፦ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችን ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፤ በልተንም ፡ በሕይወት ፡ እንድንኖር ፡ እኽልን ፡ እንሸምት ፡ ይሉ ፡ ነበር ።

3 ፤ ዐያሌዎቹም ፦ ከራብ ፡ የተነሣ ፡ እኽልን ፡ እንሸምት ፡ ዘንድ ፡ ዕርሻችንና ፡ ወይናችንን ፡ ቤታችንንም ፡ አስይዘናል ፡

ይሉ ፡ ነበር ።

4 ፤ ሌላዎቹም ፦ ለንጉሡ ፡ ግብር ፡ ዕርሻችንንና ፡ ወይናችንን ፡ አስይዘን ፡ ገንዘብ ፡ ተበድረናል ፤

5 ፤ አኹንም ፡ ሥጋችን ፡ እንደ ፡ ወንድሞቻችን ፡ ሥጋ ፥ ልጆቻችንም ፡ እንደ ፡ ልጆቻቸው ፡ ናቸው ፤ እንሆም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችን ፡ ባሪያዎች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰጥተናል ፥ ከሴቶችም ፡ ልጆቻችን ፡ ባሪያዎች ፡ ኾነው ፡ የሚኖሩ ፡ አሉ ፤ ታላላቆችም ፡ ዕርሻችንና ፡ ወይናችንን ፡ ይዘዋልና ፥ ልናድናቸው ፡ አንችልም ፡ ይሉ ፡ ነበር ።

6 ፤ እኔም ፡ ጩኸታቸውንና ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሰማኹ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣኹ ።

7 ፤ በልቤም ፡ ዐሰብኹ ፥ ታላላቆቹንና ፡ ሹማምቱንም ፦ ኹላችኹ ፡ እያንዳንዳችኹ ፡ ወለድ ፡ ትወስዳላችኹ ፡ ብዬ ፡ ተጣላኋቸው ፤ ትልቅም ፡ ጉባኤ ፡ ሰበሰብኹባቸው ።

8 ፤ እኔም ፦ ለአሕዛብ ፡ የተሸጡትን ፡ ወንድሞቻችንን ፡ አይሁድን ፡ በፈቃዳችን ፡ ተቤዠን ፤ እናንተስ ፡ ወንድሞቻችኹን ፡ ትሸጣላችኹን ፡ እነርሱስ ፡ ለእኛ ፡ የተሸጡ ፡ ይኾናሉን ፡ አልኋቸው ። እነርሱም ፡ ዝም ፡ አሉ ፥ መልስም ፡ አላገኙም ።

9 ፤ ደግሞም ፡ አልኹ ፦ የምታደርጉት ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ አይደለም ፤ ጠላቶቻችን ፡ አሕዛብ ፡ እንዳይሰድቡን ፡ አምላካችንን ፡ በመፍራት ፡ ትኼዱ ፡ ዘንድ ፡ አይገባችኹምን ፡፡

10 ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ ወንድሞቼም ፡ ብላቴናዎቼም ፡ ገንዘብና ፡ እኽል ፡ ለእነርሱ ፡ አበድረናል ፤ እባካችኹ ፥ ይህን ፡ ወለድ ፡ እንተውላቸው ።

11 ፤ ዕርሻቸውንና ፡ ወይናቸውን ፡ ወይራቸውንና ፡ ቤታቸውንም ፡ ከነርሱም ፡ የወሰዳችኹትን ፡ ገንዘቡንና ፡ እኽሉን ፥ ወይን ፡ ጠጁንና ፡ ዘይቱን ፡ ከመቶ ፡ እጅ ፡ አንድ ፡ እጅ ፡ እባካችኹ ፡ ዛሬ ፡ መልሱላቸው ።

12 ፤ እነርሱም ፦ እንመልስላቸዋለን ፥ ከነርሱም ፡ ምንም ፡ አንሻም ፤ እንደ ፡ ተናገርኽ ፡ እንዲሁ ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ። ካህናቱንም ፡ ጠርቼ ፡ እንደዚህ ፡ ነገር ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አማልኋቸው ።

13 ፤ ደግሞም ፡ ልብሴን ፡ አራገፍኹና ፦ ይህን ፡ ነገር ፡ የማያደርገውን ፡ ሰው ፡ ከቤቱና ፡ ከሥራው ፡ እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያራግፈው ፤ እንዲሁም ፡ የተራገፈና ፡ ባዶ ፡ ይኹን ፡ አልኹ ። ጉባኤውም ፡ ኹሉ ፦ አሜን ፡ አሉ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰገኑ ፤ ሕዝቡም ፡ እንደዚህ ፡ ነገር ፡ አደረጉ ።

14 ፤ ንጉሡም ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ እኾን ፡ ዘንድ ፡ ካዘዘኝ ፡ ጊዜ ፡ ዠምሮ ፡ ከንጉሡ ፡ ከአርጤክስስ ፡ ከኻያኛው ፡ ዓመት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ እኔና ፡ ወንድሞቼ ፡ ለአለቃ ፡ የሚገባውን ፡ ሥንቅ ፡ አልበላንም ።

15 ፤ ከእኔ ፡ አስቀድመው ፡ የነበሩት ፡ አለቃዎች ፡ ግን ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ አክብደው ፡ ነበር ፤ ስለ ፡ እንጀራውና ፡ ስለ ፡ ወይኑ ፡ አርባ ፡ ሰቅል ፡ ብር ፡ ይወስዱ ፡ ነበር ፤ ሎሌዎቻቸውም ፡ ደግሞ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ይሠለጥኑ ፡ ነበር ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ ፈራኹ ፡ እንዲህ ፡ አላደረግኹም ።

16 ፤ ደግሞም ፡ አጥብቄ ፡ የቅጥሩን ፡ ሥራ ፡ ሠራኹ ፥ ዕርሻም ፡ አልገዛንም ፤ ብላቴናዎቼም ፡ ኹሉ ፡ ወደዚያው ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ተሰበሰቡ ።

17 ፤ ደግሞም ፡ በዙሪያችን ፡ ካሉት ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ከመጡት ፡ ሌላ ፡ ከአይሁድና ፡ ከሹማምቱ ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ሰዎች ፡ በገበታዬ ፡ ነበሩ ።

18 ፤ ከወሮችም ፡ በቀር ፡ ላንድ ፡ ቀን ፡ አንድ ፡ በሬና ፡ ስድስት ፡ የሰቡ ፡ በጎች ፥ በዐሥር ፡ በዐሥር ፡ ቀንም ፡ ብዙ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ዐይነት ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይዘጋጅልኝ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አገዛዝ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ከብዶ ፡ ነበርና ፥ ለአለቃ ፡ የሚገባውን ፡ ሥንቅ ፡ አልሻም ፡ ነበር ።

19 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ያደረግኹትን ፡ ኹሉ ፡ ለበጎነት ፡ ዐስብልኝ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ እንዲሁም ፡ ኾነ ፤ ቅጥሩን ፡ እንደ ፡ ሠራኹ ፥ ከፍራሹም ፡ አንዳች ፡ እንዳልቀረበት ፡ ሰንባላጥና ፡ ጦብያ ፡
ዐረባዊውም ፡ ጌሳም ፡ የቀሩትም ፡ ጠላቶቻችን ፡ ሰሙ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እስከዚያ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ በበሮቹ ፡ ውስጥ ፡
ሳንቃዎቹን ፡ አላቆምኹም ፡ ነበር ።

2 ፤ ሰንባላጥና ፡ ጌሳም ፦ መጥተኽ ፡ በኦኖ ፡ ቈላ ፡ ውስጥ ፡ ባሉት ፡ መንደሮች ፡ እንገናኝ ፡ ብለው ፡ ላኩብኝ ፤ ነገር ፡
ግን ፥ ክፉ ፡ ያደርጉብኝ ፡ ዘንድ ፡ ያስቡ ፡ ነበር ።

3 ፤ እኔም ፦ ትልቅ ፡ ሥራ ፡ እሠራለኹ ፥ እወርድም ፡ ዘንድ ፡ አይቻለኝም ፤ ሥራውን ፡ ትቼ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡
በመውረዴ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ሥራው ፡ ይታጐላል ፡፡ ብዬ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላክኹባቸው ።

4 ፤ እንዲሁም ፡ ቃል ፡ አራት ፡ ጊዜ ፡ ላኩብኝ ፤ እኔም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ቃል ፡ መለስኹላቸው ።

5 ፤ ሰንባላጥም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ጊዜ ፡ ብላቴናውን ፡ ዐምስተኛ ፡ ጊዜ ፡ ላከብኝ ፤

6 ፤ በእጁም ፡ ውስጥ ፦ አንተና ፡ አይሁድ ፡ ዐመፅ ፡ እንድታስቡ ፥ ስለዚህም ፡ ቅጥሩን ፡ እንድትሠራ ፥ ንጉሣቸውም ፡
ትኾን ፡ ዘንድ ፡ እንድትወድ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ተሰምቷል ።

7 ፤ ደግሞም ፦ ንጉሥ ፡ በይሁዳ ፡ አለ ፡ ብለው ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ ነቢያትን ፡
አቁመኻል ፤ አኹንም ፡ ለንጉሡ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ያወሩለታል ፤ እንግዲህ ፡ መጥተኽ ፡ በአንድነት ፡ እንማከር ፡ የሚል ፡
ክፍት ፡ ደብዳቤ ፡ ነበረ ።

8 ፤ እኔም ፦ አንተ ፡ ከልብኽ ፡ ፈጥረኸዋል ፡ እንጂ ፡ እንደተናገርኸው ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ የለም ፡ ብዬ ፡ ላክኹበት ።

9 ፤ እነርሱም ፡ ኹሉ ፡ ሥራው ፡ እንዳይፈጸም ፦ እጃቸው ፡ ይደክማል ፡ ብለው ፡ ያስፈራሩን ፡ ዘንድ ፡
ወደዱ ፤ አኹንም ፥ አምላክ ፡ ሆይ ፥ እጄን ፡ አበርታ ።

10 ፤ እኔም ፡ ወደመሔጣብኤል ፡ ልጅ ፡ ወደድላያ ፡ ልጅ ፡ ወደሸማያ ፡ ቤት ፡ ገባኹ ፤ ርሱም ፡ ተዘግቶ ፡
ነበርና ፦ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ እንገናኝ ፡ የመቅደሱንም ፡ ደጆች ፡ እንዝጋ ፤ እነርሱ ፡ መጥተው ፡
ይገድሉኻልና ፥ በሌሊትም ፡ ይገድሉኽ ፡ ዘንድ ፡ ይመጣሉና ፡ አለ ።

11 ፤ እኔም ፦ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ የሸሽና ፥ ነፍሱንስ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መቅደስ ፡ የገባ ፡ ማን ፡ ነው ፡፡ እኔስ ፡
አልገባም ፡ አልኹት ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ልኮት ፡ እንዳልነበረ ፥ በእኔ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ትንቢት ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፥ እንሆ ፥ ዐወቅኹ ፤ ጦብያና ፡
ሰንባላጥም ፡ ገዝተውት ፡ ነበር ።

13 ፤ ይህንም ፡ ነገር ፡ አደርግና ፡ እበድል ፡ ዘንድ ፥ በእኔም ፡ ላይ ፡ ክፋት ፡ እንዲናገሩና ፡ እንዲያላግጡ ፡ ያስፈራራኝ ፡
ዘንድ ፡ ተገዝቶ ፡ ነበር ።

14 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ሥራቸው ፡ ጦብያንና ፡ ሰንባላጥን ፡ ያስፈራሩኝም ፡ ዘንድ ፡ የወደዱትን ፡ ነቢዪቱን ፡
ኖዓድያን ፡ የቀሩትንም ፡ ነቢያት ፡ ዐስብ ።

15 ፤ ቅጥሩም ፡ በኤሉል ፡ ወር ፡ በኻያ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ በዐምሳ ፡ ኹለት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ተጨረሰ ።

16 ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ኹሉ ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ በዙሪያችን ፡ የነበሩ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ፈሩ ፥ በራሳቸውም ፡ ዐሳብ ፡
እጅግ ፡ ተዋረዱ ፥ ይህም ፡ ሥራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡ ዐወቁ ።

17 ፤ 18 ፤ ጦብያም ፡ የኤራ ፡ ልጅ ፡ የሴኬንያ ፡ ዐማች ፡ ስለ ፡ ነበረ ፥ ልጁም ፡ ይሆሐናን ፡ የቤራክያን ፡ ልጅ ፡
የሜሱላምን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ስላገባ ፥ በይሁዳ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተማምለው ፡ ነበርና ፥ በዚያ ፡ ወራት ፡ ብዙ ፡
የይሁዳ ፡ አለቃዎች ፡ ወደ ፡ ጦብያ ፡ ደብዳቤዎች ፡ ይልኩ ፡ ነበር ፥ የጦብያም ፡ ደብዳቤዎች ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ይመጡ ፡
ነበር ።

19 ፤ ደግሞም ፡ በፊቴ ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ መልካም ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፥ ቃሌንም ፡ ያወሩለት ፡ ነበር ፤ ጦብያም ፡ ሊያስፈራራኝ ፡
ደብዳቤዎችን ፡ ይልክ ፡ ነበር ።

________________መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ቅጥሩ ፡ ከተሠራ ፡ በኋላ ፥ ሳንቃዎቹንም ፡ ካቆምኹ ፡ በኋላ ፥ በረኞዎቹና ፡ መዘምራኑ ፡ ሌዋውያኑም ፡ ከተሾሙ ፡ በኋላ ፥

2 ፤ ወንድሜን ፡ ዐናኒንና ፡ የግንቡን ፡ አለቃ ፡ ሐናንያን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ሾምኋቸው ፤ ርሱም ፡ እውነተኛ ፡ ከሌላዎቹም ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ነበረ ።

3 ፤ እኔም ፦ ፀሓይ ፡ እስኪሞቅ ፡ ድረስ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ በሮች ፡ አይከፈቱ ፤ እነርሱም ፡ ቆመው ፡ ሳሉ ፡ ደጆቹን ፡ ይዝጉ ፥ ይቈልፉም ፤ ከኢየሩሳሌምም ፡ ሰዎች ፡ አንዳንዱን ፡ በየተራው ፡ አንዳንዱንም ፡ በየቤቱ ፡ አንጻር ፡ ጠባቂዎችን ፡ አስቀምጡ ፡ አልኋቸው ።

4 ፤ ከተማዪቱም ፡ ሰፊና ፡ ታላቅ ፡ ነበረች ፤ በውስጧ ፡ የነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩ ፥ ቤቶቹም ፡ አልተሠሩም ፡ ነበር ።

5 ፤ አምላኬም ፡ ታላቆቹንና ፡ ሹማምቱን ፡ ሕዝቡንም ፡ ሰብስቤ ፡ እቈጥራቸው ፡ ዘንድ ፡ በልቤ ፡ አደረገ ፤ አስቀድመው ፡ የመጡትን ፡ ሰዎች ፡ የትውልድ ፡ መጽሐፋቸውን ፡ አገኘኹ ፥ በርሱም ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎ ፡ አገኘኹ ።

6 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ከማረካቸው ፡ ምርኮኞዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደ ፡ እየከተማቸው ፡ የተመለሱት ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።

7 ፤ ከዘሩባቤል ፥ ከኢያሱ ፥ ከነሐምያ ፥ ከዐዛርያስ ፥ ከረዓምያ ፥ ከነሐማኒ ፥ ከመርዶክዮስ ፥ ከበላሳን ፥ ከሚስጴሬት ፥ ከበጉዋይ ፥ ከነሑም ፥ ከበዓና ፡ ጋራ ፡ መጡ ።

8 ፤ የእስራኤልም ፡ ሕዝብ ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የፋሮስ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ኹለት ።

9 ፤ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ኹለት ።

10 ፤ የኤራ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ።

11 ፤ ከኢያሱና ፡ ከኢዮአብ ፡ ልጆች ፡ የኾኑ ፡ የፈሐት ፡ ሞዐብ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ።

12 ፤ የዔላም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ አራት ።

13 ፤ የዛቱዕ ፡ ልጆች ፥ ስምንት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ።

14 ፤ የዘካይ ፡ ልጆች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ።

15 ፤ የቢንዊ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስምንት ።

16 ፤ የቤባይ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

17 ፤ የዓዝጋድ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ።

18 ፤ የአዶኒቃም ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ሰባት ።

19 ፤ የበጉዋይ ፡ ልጆች ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ስድሳ ፡ ሰባት ።

20 ፤ የዓዲን ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ዐምስት ።

21 ፤ የሕዝቅያስ ፡ ወገን ፡ የአጤር ፡ ልጆች ፥ ዘጠና ፡ ስምንት ።

22 ፤ የሐሱም ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

23 ፤ የቤሳይ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አራት ።

24 ፤ የሐሪፍ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ።

25 ፤ የገባዖን ፡ ልጆች ፥ ዘጠና ፡ ዐምስት ።

26 ፤ የቤተ ፡ ልሔምና ፡ የነጦፋ ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ስምንት ።

27 ፤ የዓናቶች ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

28 ፤ የቤትዓዝሞት ፡ ሰዎች ፥ አርባ ፡ ኹለት ።

29 ፤ የቂርያትይዓሪምና ፡ የከፊራ ፡ የብኤሮትም ፡ ሰዎች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሦስት ።

30 ፤ የራማና ፡ የጌባ ፡ ሰዎች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አንድ ።

31 ፤ የማክማስ ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ።

32 ፤ የቤቴልና ፡ የጋይ ፡ ሰዎች ፥ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ።

33 ፤ የኹለተኛው ፡ ናባው ፡ ሰዎች ፥ ዐምሳ ፡ ኹለት ።

34 ፤ የኹለተኛው ፡ ዔላም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ አራት ።

35 ፤ የካሪም ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ።

36 ፤ የኢያሪኮ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ፡

37 ፤ የሎድና ፡ የሐዲድ ፡ የኦኖም ፡ ልጆች ፥ ሰባት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አንድ ።

38 ፤ የሴናዓ ፡ ልጆች ፥ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ።

39 ፤ ካህናቱ ፤ ከኢያሱ ፡ ወገን ፡ የዮዳዔ ፡ ልጆች ፥ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሦስት ።

40 ፤ የኢሜር ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ዐምሳ ፡ ኹለት ።

41 ፤ የፋስኮር ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ።

42 ፤ የካሪም ፡ ልጆች ፥ ሺሕ ፡ ዐሥራ ፡ ሰባት ።

43 ፤ ሌዋውያኑ ፤ ከሆዳይዋ ፡ ወገን ፡ የኢያሱና ፡ የቀድምኤል ፡ ልጆች ፥ ሰባ ፡ አራት ።

44 ፤ መዘምራኑ ፤ የአሣፍ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ አርባ ፡ ስምንት ።

45 ፤ በረኛዎቹ ፤ የሰሎም ፡ ልጆች ፥ የአጤር ፡ ልጆች ፥ የጤልሞን ፡ ልጆች ፥ የዐቁብ ፡ ልጆች ፥ የሐጢጣ ፡
ልጆች ፥ የሶባይ ፡ ልጆች ፥ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ስምንት ።

46 ፤ ናታኒም ፥ የሲሐ ፡ ልጆች ፥ የሐሡፋ ፡ ልጆች ፥

47 ፤ የጠብዖት ፡ ልጆች ፥ የኬራስ ፡ ልጆች ፥ የሲዓ ፡ ልጆች ፥

48 ፤ የፋዶን ፡ ልጆች ፥ የልባና ፡ ልጆች ፥

49 ፤ የአጋባ ፡ ልጆች ፥ የሰምላይ ፡ ልጆች ፥ የሐናን ፡ ልጆች ፥ የጌዴል ፡ ልጆች ፥ የጋሐር ፡ ልጆች ፥

50 ፤ የራያ ፡ ልጆች ፥ የረአሶን ፡ ልጆች ፥ የኔቆዳ ፡ ልጆች ፥

51 ፤ የጋሴም ፡ ልጆች ፥ የዖዛ ፡ ልጆች ፥ የፋሴሐ ፡ ልጆች ፥

52 ፤ የቤሳይ ፡ ልጆች ፥ የምዑናውያን ፡ ልጆች ፥

53 ፤ የንፉሰሲም ፡ ልጆች ፥ የበቅቡቅ ፡ ልጆች ፥ የሐቀፋ ፡ ልጆች ፥ የሐርሑር ፡ ልጆች ፥

54 ፤ የበስሎት ፡ ልጆች ፥ የምሒዳ ፡ ልጆች ፥ የሐርሻ ፡ ልጆች ፥

55 ፤ የበርቆስ ፡ ልጆች ፥ የሢሣራ ፡ ልጆች ፥

56 ፤ የቴማ ፡ ልጆች ፥ የንስያ ፡ ልጆች ፥ የሐጢፋ ፡ ልጆች ።

57 ፤ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፤ የሶጣይ ፡ ልጆች ፥ የሶፌሬት ፡ ልጆች ፥ የፍሩዳ ፡ ልጆች ፥

58 ፤ የየዕላ ፡ ልጆች ፥ የደርቆን ፡ ልጆች ፥ የጊዴል ፡ ልጆች ፥

59 ፤ የሰፋጥያስ ፡ ልጆች ፥ የሐጢል ፡ ልጆች ፥ የፈከራት ፡ ልጆች ፥ የሐፂቦይም ፡ ልጆች ፥ የዐሞን ፡ ልጆች ።

60 ፤ ናታኒም ፡ ኹሉና ፡ የሰሎሞን ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

61 ፤ ከቴልሜላ ፥ ከቴላሬሳ ፥ ከክሩብ ፥ ከአዳን ፥ ከኢሜር ፡ የወጡ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የአባቶቻቸውን ፡
ቤቶችና ፡ ዘራቸውን ፡ ወይም ፡ ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ መኾናቸውን ፡ ያስታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፤

62 ፤ የዳላያ ፡ ልጆች ፥ የጦብያ ፡ ልጆች ፥ የኔቆዳ ፡ ልጆች ፥ ስድስት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ኹለት ።

63 ፤ ከካህናቱም ፡ የኤብያ ፡ ልጆች ፥ የአቆስ ፡ ልጆች ፥ ከገለዓዳዊው ፡ ከቤርዜሊ ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፡ በስሙም ፡
የተጠራ ፡ የቤርዜሊ ፡ ልጆች ።

64 ፤ እነዚህ ፡ በትውልድ ፡ መጽሐፍ ፡ ትውልዳቸውን ፡ ፈለጉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልተገኘም ፤ ከክህነትም ፡ ተከለከሉ ።

65 ፤ ሐቴርሰታም ፦ በኡሪምና ፡ በቱሚም ፡ የሚፈርድ ፡ ካህን ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፥ ከተቀደሰው ፡ ነገር ፡ አትብሉም ፡
አላቸው ።

66 ፤ 67 ፤ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ከነበሩ ፡ ከሎሌዎቻቸውና ፡ ከገረዶቻቸው ፡ ሌላ ፡ ጉባኤው ፡
ኹሉ ፡ አርባ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ነበሩ ፤ ኹለቱ ፡ መቶም ፡ አርባ ፡ ዐምስት ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
መዘምራን ፡ ነበሯቸው ።

68 ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ስድስት ፥ በቅሎዎቻቸውም ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዐምስት ፥

69 ፤ ግመሎቻቸውም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዐምስት ፥ አህያዎቻቸውም ፡ ስድስት ፡ ሺሕ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ነበሩ ።

70 ፤ ከአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎችም ፡ ዐያሌዎቹ ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ሥራው ፡ ስጦታ ፡ ሰጡ ። ሐቴርሰታም ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡
የወርቅ ፡ ዳሪክ ፥ ዐምሳም ፡ ድስቶች ፥ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳም ፡ የካህናት ፡ ልብስ ፡ በቤተ ፡ መዛግብት ፡ ውስጥ ፡ ሰጠ ።

71 ፤ ከአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎችም ፡ ዐያሌዎቹ ፡ በሥራው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ውስጥ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ የወርቅ ፡
ዳሪክ ፥ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶም ፡ ምናን ፡ ብር ፡ ሰጡ ።

72 ፤ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ የሰጡት ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ የወርቅ ፡ ዳሪክና ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ምናን ፡ ብር ፥ ስድሳ ፡ ሰባትም ፡
የካህናት ፡ ልብስ ፡ ነበረ ።

73 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፥ በረኛዎቹና ፡ መዘምራኑም ፡ ከሕዝቡም ፡ ዐያሌዎቹ ፥ ናታኒምም ፥ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡
በከተማዎቻቸው ፡ ተቀመጡ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ሰባተኛውም ፡ ወር ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በከተማዎቻቸው ፡ ነበሩ ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ በውሃው ፡ በር ፡
ፊት ፡ ወዳለው ፡ አደባባይ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ኾነው ፡ ተሰበሰቡ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ያዘዘውን ፡
የሙሴን ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ጸሓፊውን ፡ ዕዝራን ፡ ተናገሩት ።

2 ፤ ካህኑም ፡ ዕዝራ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ሕጉን ፡ በማኅበሩ ፡ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡
አስተውለውም ፡ በሚሰሙት ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ አመጣው ።

3 ፤ በውሃውም ፡ በር ፡ ፊት ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ የሚያስተውሉም ፡ ሲሰሙ ፥ ከማለዳ ፡
ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡ አነበበው ፤ የሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ዦሮ ፡ የሕጉን ፡ መጽሐፍ ፡ ለመስማት ፡ ያደምጥ ፡ ነበር ።

4 ፤ ጸሓፊውም ፡ ዕዝራ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በተሠራ ፡ በዕንጨት ፡ መረባርብ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በአጠገቡ ፡
መቲትያ ፥ ሽማዕ ፥ ዐናያ ፥ ኦርዮ ፥ ኬልቅያስ ፥ መዕሤያ ፡ በቀኙ ፡
በኩል ፥ ፈዳያ ፥ ሚሳኤል ፥ መልክያ ፥ ሐሱም ፥ ሐሽበዳና ፥ ዘካርያስ ፥ ሜሱላም ፡ በግራው ፡ በኩል ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

5 ፤ ዕዝራም ፡ በሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ እያዩ ፡ መጽሐፉን ፡ ገለጠ ፤ በገለጠውም ፡ ጊዜ ፡

ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ቆመ ።

6 ፤ ዕዝራም ፡ ታላቁን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባረከ ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እጃቸውን ፡ እየዘረጉ ፦ አሜን ፥ አሜን ፡ ብለው ፡ መለሱ ። ራሳቸውንም ፡ አዘንበሉ ፥ በግንባራቸውም ፡ ተደፍተው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገዱ ።

7 ፤ ደግሞ ፡ ኢያሱና ፡
ባኒ ፥ ሰራብያ ፥ ያሚን ፥ ዐቁብ ፥ ሳባታይ ፥ ሆዲያ ፥ መዕሤያ ፥ ቆሊጣስ ፥ ዐዛርያስ ፥ ዮዛባት ፥ ሐናን ፥ ፌልያ ፥ ሌዋውያኑም ፡ ሕጉን ፡ ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቡን ፡ ያስተምሩ ፡ ነበር ፤ ሕዝቡም ፡ በየስፍራቸው ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

8 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ አነበቡ ፤ ዕዝራም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማወቅ ፡ ያስተምርና ፡ ያስታውቅ ፡ ነበር ፥ ሕዝቡም ፡ የሚነበበውን ፡ ያስተውሉ ፡ ነበር ።

9 ፤ ሐቴርሰታ ፡ ነሐምያም ፡ ጸሓፊውም ፡ ካህኑ ፡ ዕዝራ ፡ ሕዝቡንም ፡ የሚያስተምሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፦ ዛሬ ፡ ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ቀን ፡ ነው ፤ አታልቅሱ ፡ እንባም ፡ አታፍስሱ ፡ አሏቸው ፤ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበርና ።

10 ፤ ርሱም ፦ ኺዱ ፥ የሰባውንም ፡ ብሉ ፥ ጣፋጩንም ፡ ጠጡ ፥ ለእነዚያም ፡ ላልተዘጋጀላቸው ፡ ዕድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ስደዱ ፤ ዛሬ ፡ ለጌታችን ፡ የተቀደሰ ፡ ቀን ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ደስታ ፡ ኀይላችኹ ፡ ነውና ፥ አትዘኑ ፡ አላቸው ።

11 ፤ ሌዋውያንም ፦ ቀኑ ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ፥ ዝም ፡ በሉ ፥ አትዘኑም ፡ ብለው ፡ ሕዝቡን ፡ ኹሉ ፡ ጸጥ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

12 ፤ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ የተነገረላቸውን ፡ ቃል ፡ አስተውለዋልና ፥ ሊበሉና ፡ ሊጠጡ ፥ ዕድል ፡ ፈንታም ፡ ሊሰዱ ፡ ደስታም ፡ ሊያደርጉ ፡ ኼዱ ።

13 ፤ በኹለተኛውም ፡ ቀን ፡ ከሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያኑም ፡ የሕጉን ፡ ቃል ፡ ይተረጉምላቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጸሓፊው ፡ ወደ ፡ ዕዝራ ፡ ተሰበሰቡ ።

14 ፤ 15 ፤ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ባለው ፡ በዓል ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በዳስ ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ በከተማዎቻቸውና ፡ በኢየሩሳሌምም ፦ ወደ ፡ ተራራ ፡ ኺዱ ፤ የዘይትና ፡ የበረሓ ፡ ወይራ ፡ የባርሰነትም ፡ የዘንባባም ፡ የለመለመውን ፡ ዛፍ ፡ ቅርንጫፍ ፡ አምጡ ፥ እንደ ፡ ተጻፈውም ፡ ዳሶችን ፡ ሥሩ ፡ ብለው ፡ ይናገሩ ፡ ያውጁም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ እንዳዘዘ ፡ በሕጉ ፡ ውስጥ ፡ ተጽፎ ፡ አገኙ ።

16 ፤ ሕዝቡም ፡ ወጥተው ፡ አመጡ ፤ እያንዳንዱም ፡ በቤቱ ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፥ በአደባባዩም ፡ ላይ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አደባባዩ ፡ ላይ ፥ በውሃውም ፡ በር ፡ አደባባይና ፡ በኤፍሬም ፡ በር ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡ ዳስ ፡ ሠራ ።

17 ፤ ከምርኮም ፡ የተመለሱት ፡ ማኅበር ፡ ኹሉ ፡ ዳስ ፡ ሠሩ ፥ በዳሱም ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ። ከነዌም ፡ ልጅ ፡ ከኢያሱ ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ አላደረጉም ፡ ነበር ። እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ኾነ ።

18 ፤ ከመዠመሪያውም ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከመጨረሻው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ ያነብ ፡ ነበር ። በዓሉን ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ አደረጉ ፤ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ የተቀደሰ ፡ ጉባኤ ፡ ነበረ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ በዚህም ፡ ወር ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ጾመው ፥ ማቅም ፡ ለብሰው ፥ በላያቸውም ፡ ትቢያ ፡ ነስንሰው ፡ ተከማቹ ።

2 ፤ የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ከእንግዳዎች ፡ ኹሉ ፡ ራሳቸውን ፡ ለዩ ፥ ቆመውም ፡ ኀጢአታቸውንና ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ኀጢአት ፡ ተናዘዙ ።

3 ፤ በየስፍራቸውም ፡ ቆመው ፡ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የሕግ ፡ መጽሐፍ ፡ የቀን ፡ ሩብ ፡ ያኽል ፡ አነበቡ ፤ ሦስት ፡ የቀን ፡ ሩብም ፡ ያኽል ፡ ተናዘዙ ፥ ለአምላካቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ሰገዱ ።

4 ፤ ሌዋውያኑም ፡ ኢያሱና ፡ ባኒ ፥ ቀድምኤል ፥ ሰበንያ ፥ ቡኒ ፥ ሰራብያ ፥ ባኒ ፥ ክናኒ ፡ በደረጃዎች ፡ ላይ ፡ ቆመው ፡
ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኹ ።

5 ፤ ሌዋውያኑም ፡ ኢያሱ ፥ ቀድምኤል ፥ ባኒ ፥ አሰበንያ ፥ ሰራብያ ፥ ሆዲያ ፥ ሰበንያ ፥ ፈታያ ፡ እንዲህ ፡ አሉ ። ቆማችኹ ፡
ከዘለዓለም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ። እንዲህም ፡ በሉ ። በበረከትና ፡ በምስጋና ፡ ኹሉ ፡
ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለው ፡ ክቡር ፡ ስምኽ ፡ ይባረክ ።

6 ፤ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኽ ፤ ሰማዩንና ፡ የሰማያት ፡ ሰማይን ፡ ሰራዊታቸውንም ፡ ኹሉ ፥ ምድሩንና ፡ በርሷ ፡
ላይ ፡ ያሉትን ፡ ኹሉ ፥ ባሕሮቹንና ፡ በእነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፥ ፈጥረኻል ፥ ኹሉንም ፡ ሕያው ፡
አድርገኸዋል ፤ የሰማዩም ፡ ሰራዊት ፡ ለአንተ ፡ ይሰግዳሉ ።

7 ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነኽ ፤ አብራምን ፡ መረጥኽ ፥ ከኡር ፡ ከላውዴዎንም ፡ አወጣኸው ፥ ስሙንም ፡
አብርሃም ፡ አልኸው ፤

8 ፤ ልቡም ፡ በፊትኽ ፡ የታመነ ፡ ኾኖ ፡ አገኘኸው ፤ የከነዓናዊውንና ፡ የኬጢያዊውን ፡ የአሞራዊውንም ፡ የፌርዛዊውንም ፡
የኢያቡሳዊውንም ፡ የጌርጌሳዊውንም ፡ ምድር ፡ ለርሱና ፡ ለዘሩ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረግኽ ፡
አንተም ፡ ጻድቅ ፡ ነኽና ፥ ቃልኽን ፡ ፈጸምኽ ።

9 ፤ በግብጽም ፡ ሳሉ ፡ የአባታችንን ፡ መከራ ፡ አየኽ ፥ በቀይ ፡ ባሕርም ፡ ሳሉ ፡ ጩኸታቸውን ፡ ሰማኽ ፤

10 ፤ እንደ ፡ ታበዩባቸውም ፡ ዐውቀኽ ፡ ነበርና ፥ በፈርዖንና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ኹሉ ፡ በምድሩም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
ምልክትና ፡ ተኣምራት ፡ አሳየኽ ፤ ዛሬም ፡ እንደኾነው ፡ ስምኽን ፡ አስጠራኽ ።

11 ፤ ከፊታቸውም ፡ ባሕሩን ፡ ከፈልኽ ፥ በባሕሩም ፡ መካከል ፡ በደረቅ ፡ አለፉ ፤ ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡ ድንጋይ ፡
ለጥልቅ ፡ ውሃ ፡ እንዲጣል ፡ በቀላይ ፡ ውስጥ ፡ ጣልኻቸው ።

12 ፤ የሚኼዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ታበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ በቀን ፡ በደመና ፡ ዐምድ ፥ በሌሊትም ፡ በእሳት ፡ ዐምድ ፡
መራኻቸው ።

13 ፤ ወደሲናም ፡ ተራራ ፡ ወረድኽ ፥ ከሰማይም ፡ ተናገርኻቸው ፤ ቅኑን ፡ ፍርድና ፡ እውነቱን ፡ ሕግ ፡ መልካሙንም ፡
ሥርዐትና ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጠኻቸው ፤

14 ፤ የተቀደሰውንም ፡ ሰንበትኽን ፡ አስታወቅኻቸው ፥ ትእዛዝንና ፡ ሥርዐትን ፡ ሕግንም ፡ በባሪያኽ ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡
አዘዝኻቸው ።

15 ፤ ለራባቸውም ፡ ከሰማይ ፡ እንጀራ ፡ ሰጠኻቸው ፥ ለጥማታቸውም ፡ ከአለቱ ፡ ውሃ ፡
አመጣኽላቸው ፤ ወደማልኽላቸውም ፡ ምድር ፡ ገብተው ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝኻቸው ።

16 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እነርሱና ፡ አባቶቻችን ፡ ታበዩ ፥ ዐንገታቸውንም ፡ አደነደኑ ፥ ትእዛዝኽንም ፡ አልሰሙም ፥

17 ፤ ለመስማትም ፡ እንቢ ፡ አሉ ፥ ያደረግኽላቸውንም ፡ ተኣምራት ፡ አላሰቡም ፤ ዐንገታቸውንም ፡
አደነደኑ ፥ በዐመፃቸውም ፡ ወደ ፡ ባርነታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ አለቃ ፡ አደረጉ ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡ ባይ ፥ ቸርና ፡
መሓሪ ፡ አምላክ ፥ ለቍጣም ፡ የምትዘገይ ፥ ምሕረትንም ፡ የምታበዛ ፡ ነኽ ፥ አልተውኻቸውም ።

18 ፤ ቀልጦ ፡ የተሠራውንም ፡ እንቦሳ ፡ አድርገው ፦ ከግብጽ ፡ ያወጣኽ ፡ አምላክኽ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፥ እጅግም ፡
ባስቈጡኽ ፡ ጊዜ ፥

19 ፤ አንተ ፡ በምሕረትኽ ፡ ብዛት ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ አልተውኻቸውም ፤ በመንገድም ፡ ይመራቸው ፡ ዘንድ ፡ የደመና ፡
ዐምድ ፡ በቀን ፥ የሚኼዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሳት ፡ ዐምድ ፡ በሌሊት ፡ ከነርሱ ፡ አልራቀም ።

20 ፤ ያስተምራቸውም ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ መንፈስኽን ፡ ሰጠኻቸው ፥ መናኽንም ፡ ከአፉቸው ፡
አልከለከልኽም ፥ ለጥማታቸውም ፡ ውሃ ፡ ሰጠኻቸው ።

21 ፤ አርባ ፡ ዓመትም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መገብኻቸው ፥ ምንም ፡ አላጡም ፤ ልብሳቸውም ፡ አላረጀም ፥ እግራቸውም ፡
አላበጠም ።

22 ፤ መንግሥታትንና ፡ አሕዛብን ፡ ከፍለኽ ፡ ሰጠኻቸው ፤ የሐሴቦንን ፡ ንጉሥ ፡ የሴዎንን ፡ ምድር ፥ የባሳንንም ፡ ንጉሥ ፡ የዐግን ፡ ምድር ፡ ወረሱ ።

23 ፤ ልጆቻቸውንም ፡ እንደሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ አበዛኽ ፤ ይገቡና ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደተናገርኻላቸውም ፡ ምድር ፡ አገባኻቸው ።

24 ፤ ልጆቹም ፡ ገብተው ፡ ምድሩን ፡ ወረሱ ፥ የምድሩን ፡ ሰዎች ፡ ከነዓናውያንን ፡ በፊታቸው ፡ አዋረድኽ ፤ የሚወዱትንም ፡ ነገር ፡ ያደረጉባቸው ፡ ዘንድ ፡ እነርሱንና ፡ ነገሥታታቸውን ፡ የምድሩንም ፡ አሕዛብ ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፈኽ ፡ ሰጠኻቸው ።

25 ፤ ምሽጎቹንም ፡ ከተማዎች ፡ የሰባውንም ፡ ምድር ፡ ወሰዱ ፤ መልካሙን ፡ ነገር ፡ የሞሉትን ፡ ቤቶች ፥ የተማሱትንም ፡ ጕድጓዶች ፥ ወይናቹንና ፡ ወይራዎቹን ፡ ብዙዎቹንም ፡ የፍሬ ፡ ዛፎች ፡ ወረሱ ፤ በሉም ፥ ጠገቡም ፥ ወፈሩም ፥ በታላቅ ፡ በጎነትኽም ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እንቢተኛዎች ፡ ነበሩ ፥ ዐመፁብኽም ፥ ሕግኽንም ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ጣሉት ፤ ወዳንተም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ የመሰከሩባቸውን ፡ ነቢያትኽን ፡ ገደሉ ፥ እጅግም ፡ አስቈጡኽ ።

27 ፤ ስለዚህ ፥ ለጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ ሰጠኻቸው ፥ አስጨነቋቸውም ፤ በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወዳንተ ፡ ጮኹ ፥ ከሰማይም ፡ ሰማኻቸው ፤ እንደ ፡ ምሕረትኽም ፡ ብዛት ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያዳኗቸውን ፡ ታዳጊዎችን ፡ ሰጠኻቸው ።

28 ፤ ባረፉም ፡ ጊዜ ፡ ተመልሰው ፡ በፊትኽ ፡ ክፉ ፡ አደረጉ ፤ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ተውኻቸው ፥ ገዟቸውም ፤ ተመልሰውም ፡ ወዳንተ ፡ በጮኹ ፡ ጊዜ ፡ ከሰማይ ፡ ሰማኻቸው ፥ እንደ ፡ ምሕረትኽም ፡ ብዛት ፡ ታደግኻቸው ፤

29 ፤ ወደ ፡ ሕግኽም ፡ ትመልሳቸው ፡ ዘንድ ፡ አስመሰከርኽባቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ታበዩ ፥ ትእዛዝኽንም ፡ አልሰሙም ፥ ሰውም ፡ ባደረገው ፡ ጊዜ ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትን ፡ ፍርድኽን ፡ ተላለፉ ፤ ትከሻቸውንም ፡ ሰጡ ፥ ዐንገታቸውን ፡ አደነደኑ ፥ አልሰሙምም ።

30 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ብዙ ፡ ዓመታት ፡ ታገሥኻቸው ፥ በነቢያትኽም ፡ እጅ ፡ በመንፈስኽ ፡ መሰከርኽባቸው ፤ አላደመጡም ፥ ስለዚህም ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ ሰጠኻቸው ።

31 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንተ ፡ ቸርና ፡ መሐሪ ፡ አምላክ ፡ ነኽና ፥ በምሕረትኽ ፡ ብዛት ፡ ፈጽመኽ ፡ አላጠፋኻቸውም ፥ አልተውኻቸውምም ።

32 ፤ አኹንም ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፡ ታላቅና ፡ ኀያል ፡ የተፈራኸውም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ ከአሶር ፡ ነገሥታት ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእኛና ፡ በነገሥታታችን ፡ በአለቃዎቻችንም ፡ በካህናታችንም ፡ በነቢያታችንም ፡ በአባቶቻችንም ፡ በሕዝብኽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የደረሰው ፡ መከራ ፡ ኹሉ ፡ በፊትኽ ፡ ጥቂት ፡ መስሎ ፡ አይታይኽ ።

33 ፤ በደረሰብንም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነኽ ፥ አንተ ፡ እውነት ፡ አድርገኻልና ፥ እኛም ፡ ኀጢአት ፡ አድርገናል ።

34 ፤ ነገሥታታችንም ፡ አለቃዎቻችንም ፡ ካህናታችንም ፡ አባቶቻችንም ፡ ሕግኽን ፡ አልጠበቁም ፥ የመሰከርኽባቸውንም ፡ ትእዛዝኽንና ፡ ምስክርኽን ፡ አልሰሙኽም ።

35 ፤ በመንግሥታቸውም ፡ በሰጠኻቸውም ፡ ታላቅ ፡ በጎነትኽ ፥ በፊታቸውም ፡ በሰጠኸው ፡ በሰባው ፡ ምድር ፡ አላመለኩኽም ፥ ከክፉም ፡ ሥራቸው ፡ አልተመለሱም ።

36 ፤ እንሆ ፥ ዛሬ ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፤ ፍሬዋንና ፡ በረከቷን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችን ፡ በሰጠኻት ፡ ምድር ፥ እንሆ ፥ በርሷ ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፥

37 ፤ ስለ ፡ ኀጢአታችንም ፡ ለሾምኽብን ፡ ነገሥታት ፡ በረከቷን ፡ ታበዛለች ፤ ሰውነታችንንም ፡ ይገዛሉ ፥ በእንስሳዎቻችንም ፡ የሚወዱትን ፡ ያደርጋሉ ፥ እኛም ፡ በጽኑ ፡ መከራ ፡ ላይ ፡ ነን ።

38 ፤ ስለዚህም ፡ ኹሉ ፡ የታመነውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርገን ፡ እንጽፋለን ፤ አለቃዎቻችንም ፡ ሌዋውያናችንም ፡
ካህናታችንም ፡ ያትሙበታል ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ያተሙትም ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የሐካልያ ፡ ልጅ ፡ ሐቴርሰታ ፡ ነሐምያ ፥

2 ፤ ሴዴቅያስ ፥ ሰራያ ፥

3 ፤ ዐዛርያስ ፥ ኤርምያስ ፥ ፋስኮር ፥ አማርያ ፥ መልክያ ፥

4 ፤ 5 ፤ ሐጡስ ፥ ሰበንያ ፥ መሉክ ፥ ካሪም ፥

6 ፤ ሜሪሞት ፥ ዐብድዩ ፥ ዳንኤል ፥ ጌንቶን ፥ ባሮክ ፥

7 ፤ 8 ፤ ሜሱላም ፥ አብያ ፥ ሚያሚን ፥ መዓዝያ ፥ ቤልጋል ፥ ሸማያ ፤ እነዚህ ፡ ካህናት ፡ ነበሩ ።

9 ፤ ሌዋውያኑም ፤ የአዛንያ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፥ ከኤንሐዳድ ፡ ልጆች ፡ ቢንዊ ፥ ቀድምኤል ፤

10 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ ሰባንያ ፥ ሆዲያ ፥ ቆሊጣስ ፥

11 ፤ ፌልያ ፥ ሐናን ፥ ሚካ ፥ ረአብ ፥ ሐሸብያ ፥

12 ፤ 13 ፤ ዘኩር ፥ ሰራብያ ፥ ሰበንያ ፥ ሆዲያ ፥ ባኒ ፥ ብኒኑ ።

14 ፤ የሕዝቡ ፡ አለቃዎች ፤ ፋሮስ ፥ ፈሐት ፡ ሞዐብ ፥

15 ፤ ዔላም ፥ ዛቱዕ ፥ ባኒ ፥ ቡኒ ፥ ዓዝጋድ ፥ ቤባይ ፥

16 ፤ 17 ፤ አዶንያስ ፥ በጉዋይ ፥ ዓዲን ፥ አጤር ፥ ሕዝቅያስ ፥

18 ፤ ዓዙር ፥ ሆዲያ ፥ ሐሱም ፥ ቤሳይ ፥

19 ፤ ሐሪፍ ፥ ዐናቶት ፥ ኖባይ ፥

20 ፤ መግጲዓስ ፥ ሜሱላም ፥ ኤዚር ፥

21 ፤ ሜሴዜቤል ፥ ሳዶቅ ፥ ያዱአ ፥

22 ፤ ፈላጥያ ፥ ሐናን ፥ ዐናያ ፥

23 ፤ ሆሴዕ ፥ ሐናንያ ፥ ዐሱብ ፥

24 ፤ 25 ፤ አሎኤስ ፥ ፈልሃ ፥ ሶቤቅ ፥ ሬሁም ፥ ሐሰብና ፥

26 ፤ 27 ፤ መዕሴያ ፥ አኪያ ፥ ሐናን ፥ ዐናን ፥ መሉክ ፥ ካሪም ፥ በዓና ።

28 ፤ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፥ ካህናቱም ፥ ሌዋውያኑም ፥ በረኛዎቹም ፥ መዘምራንም ፥ ናታኒምም ፥ ከምድርም ፡ አሕዛብ ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ራሳቸውን ፡ የለዩ ፡ ኹሉ ፥ ሚስቶቻቸውም ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውም ፥ የሚያውቁትና ፡ የሚያስተውሉትም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ወደ ፡ ታላላቆቻቸው ፡ ተጠጉ ፤

29 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ባሪያ ፡ በሙሴ ፡ እጅ ፡ በተሰጠው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፥ የጌታችንንም ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ኹሉ ፡ ፍርዱንም ፡ ሥርዐቱንም ፡ ይጠብቁና ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ርግማንና ፡ መሐላውን ፡
አደረጉ ።

30 ፤ ሴቶች ፡ ልጆቻችንንም ፡ ለምድር ፡ አሕዛብ ፡ አንሰጥም ፥ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ለልጆቻችን ፡ አንወስድም ፤

31 ፤ የምድርን ፡ አሕዛብ ፡ ሸቀጥና ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ እኽል ፡ ሊገበዩ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ቢያመጡ ፥ በሰንበት ፡ ወይም ፡
በተቀደሰው ፡ ቀን ፡ ከነርሱ ፡ አንገዛም ፤ የሰባተኛውንም ፡ ዓመት ፡ ፍሬና ፡ ዕዳን ፡ ማስከፈል ፡ እንተዋለን ፡ ብለው ፡ ማሉ ።

32 ፤ 33 ፤ ስለአምላካችንም ፡ ቤት ፡ አገልግሎት ፥ ስለ ፡ ገጸ ፡ ኅብስትም ፥ ዘወትርም ፡ በሰንበትና ፡ በመባቻ ፡ ስለ ፡

ማቅረብ ፡ ስለእኽሉ ፡ ቍርባንና ፡ ስለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፥ ስለ ፡ በዓላትም ፥ ስለ ፡ ተቀደሱትም ፡ ነገሮች ፥ ለእስራኤልም ፡ ስለሚያስተሰርየው ፡ ስለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፥ ስለአምላካችንም ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ በየዓመቱ ፡ የሰቅል ፡ ሢሶ ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝ ፡ በራሳችን ፡ ላይ ፡ አደረግን ።

34 ፤ እኛም ፥ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑ ፡ ሕዝቡም ፥ እንደ ፡ አባቶቻችን ፡ ቤቶች ፡ በተወሰነ ፡ ጊዜ ፡ በየዓመቱ ፡ ወደአምላካችን ፡ ቤት ፡ አምጥተን ፡ በሕጉ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ይቃጠል ፡ ዘንድ ፡ ስለዕንጨት ፡ ቍርባን ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣልን ፤

35 ፤ በየዓመቱም ፡ የመሬታችንን ፡ በኵራት ፡ የኹሉ ፡ ዐይነት ፡ ዛፍ ፡ የፍሬ ፡ ኹሉ ፡ በኵራት ፡ ኹሉ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፥

36 ፤ በሕጉም ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ የልጆቻችንና ፡ የእንስሳዎቻችንን ፡ በኵራት ፥ የበሬዎቻችንንና ፡ የበጎቻችንን ፡ በኵራት ፡ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ ወደሚያገለግሉት ፡ ካህናት ፡ ወደአምላካችን ፡ ቤት ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፥

37 ፤ የእኽላችንንም ፡ በኵራት ፥ የእጅ ፡ ማንሣታችንን ፡ ቍርባን ፥ የዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ፍሬ ፥ ወይኑንና ፡ ዘይቱንም ፡ ወደ ፡ ካህናቱ ፡ ወደአምላካችን ፡ ቤት ፡ ጓዳዎች ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፥ ሌዋውያኑም ፡ ከከተማዎቻችን ፡ ዕርሻ ፡ ኹሉ ፡ ዓሥራት ፡ ይቀበላሉና ፡ የመሬታችንን ፡ ዓሥራት ፡ ወደ ፡ ሌዋውያን ፡ እናመጣ ፡ ዘንድ ፡ ማልን ።

38 ፤ ሌዋውያኑም ፡ ዓሥራቱን ፡ በተቀበሉ ፡ ጊዜ ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ ካህኑ ፡ ከሌዋውያን ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፤ ሌዋውያኑም ፡ የዓሥራቱን ፡ ዓሥራት ፡ ወደአምላካችን ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ጓዳዎች ፡ ወደዕቃ ፡ ቤት ፡ ያምጡት ።

39 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የሌዊ ፡ ልጆችም ፡ የእኽሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱንም ፡ የማንሣት ፡ ቍርባንን ፡ የመቅደሱ ፡ ዕቃዎችና ፡ የሚያገለግሉት ፡ ካህናት ፡ በረኛዎቹና ፡ መዘምራኑ ፡ ወዳሉባቸው ፡ ጓዳዎች ፡ ያግቡት ፤ እንዲሁም ፡ የአምላካችንን ፡ ቤት ፡ ከቶ ፡ አንተውም ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ የሕዝቡም ፡ አለቃዎች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ፤ ከቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ከዐሥሩ ፡ ክፍል ፡ አንዱ ፡ በቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ በኢየሩሳሌም ፥ ዘጠኙም ፡ በሌላዎች ፡ ከተማዎች ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።

2 ፤ ሕዝቡም ፡ በፈቃዳቸው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለመቀመጥ ፡ የወደዱትን ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ባረኩ ።

3 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡት ፡ የአገሩ ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያኑም ፡ ናታኒምም ፡ የሰሎሞንም ፡ ባሪያዎች ፡ ልጆች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየርስታቸውና ፡ በየከተማቸው ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ተቀመጡ ።

4 ፤ ከይሁዳና ፡ ከብንያምም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጡ ። ከይሁዳ ፡ ልጆች ፤ ከፋሬስ ፡ ልጆች ፡ የመላልኤል ፡ ልጅ ፡ የሰፋጥያስ ፡ ልጅ ፡ የአማርያ ፡ ልጅ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የዖዝያ ፡ ልጅ ፡ ዐታያ[245] ፤

5 ፤ የሴሎናዊውም ፡ ልጅ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የዮያሪብ ፡ ልጅ ፡ የዓዳያ ፡ ልጅ ፡ የዖዛያ ፡ ልጅ ፡ የኮልሖዜ ፡ ልጅ ፡ የባሮክ ፡ ልጅ ፡ መዕሴያ ።

6 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡት ፡ የፋሬስ ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ ስምንት ፡ ጽኑዓን ፡ ነበሩ ።

7 ፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፤ የየሻያ ፡ ልጅ ፡ የኢቲኤል ፡ ልጅ ፡ የመዕሴያ ፡ ልጅ ፡ የቆላያ ፡ ልጅ ፡ የፈዳያ ፡ ልጅ ፡ የዮእድ ፡ ልጅ ፡ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡ ሰሉ ።

8 ፤ ከርሱም ፡ በኋላ ፡ ጌቤና ፡ ሳላይ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶም ፡ ኻያ ፡ ስምንት ።

9 ፤ አለቃቸውም ፡ የዝክሪ ፡ ልጅ ፡ ኢዮኤል ፡ ነበረ ፤ የሐስኑአም ፡ ልጅ ፡ ይሁዳ ፡ በከተማው ፡ ላይ ፡ ኹለተኛ ፡ ነበረ ።

10 ፤ ከካህናቱ ፤ የዮያሪብ ፡ ልጅ ፡ ዮዳዔ ፥ ያኪን ፥

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አለቃ ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ የመራዮት ፡ ልጅ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጅ ፡ የሜሱላም ፡ ልጅ ፡

245ዕብ. ፥ ዐታያህ ።

የኪልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ሰራያ ፥

12 ፤ የቤቱንም ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ኹለት ፤ የመልክያ ፡ ልጅ ፡ የፋስኮር ፡ ልጅ ፡ የዘካርያስ ፡ ልጅ ፡ የአማሲ ፡ ልጅ ፡ የፈላልያ ፡ ልጅ ፡ የይሮሐም ፡ ልጅ ፡ ዓዳያ ፥

13 ፤ ወንድሞቹም ፡ የአባቶቹ ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ኹለት ፤ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ የምሺሌሞት ፡ ልጅ ፡ የአሕዛይ ፡ ልጅ ፡ የዔዝርኤል ፡ ልጅ ፡ ዐማስያ ፥

14 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ጽኑዓን ፡ ኀያላን ፤ አለቃቸውም ፡ የሐግዶሊም ፡ ልጅ ፡ ዘብድኤል ፡ ነበረ ።

15 ፤ ከሌዋውያንም ፤ የቡኒ ፡ ልጅ ፡ የዐሳብያ ፡ ልጅ ፡ የዐዝሪቃም ፡ ልጅ ፡ የዐሱብ ፡ ልጅ ፡ ሻማያ ፤

16 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በሜዳ ፡ በነበረው ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ የሌዋውያን ፡ አለቃዎች ፡ ሳባታይና ፡ ዮዛባት ፤

17 ፤ በጸሎትም ፡ ጊዜ ፡ ምስጋናን ፡ የሚቀነቅኑ ፡ አለቃው ፡ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ የዘብዲ ፡ ልጅ ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ መታንያ ፥ በወንድሞቹም ፡ መካከል ፡ ኹለተኛ ፡ የነበረ ፡ በቅበቃር ፥ የኤዶታምም ፡ ልጅ ፡ የጋላል ፡ ልጅ ፡ የሳሙስ ፡ ልጅ ፡ ዐብድያ ።

18 ፤ በቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ የነበሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ዅሉ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ አራት ፡ ነበሩ ።

19 ፤ በሮቹንም ፡ የሚጠብቁ ፡ በረኛዎቹ ፥ ዐቁብና ፡ ጤልሞን ፡ ወንድሞቻቸውም ፥ መቶ ፡ ሰባ ፡ ኹለት ፡ ነበሩ ።

20 ፤ ከእስራኤልም ፡ የቀሩት ፡ ከካህናትና ፡ ከሌዋውያንም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየርስታቸው ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ።

21 ፤ ናታኒምም ፡ በዖፌል ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ፤ ሲሐና ፡ ጊሽጳ ፡ በናታኒም ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።

22 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ከነበሩ ፡ መዘምራን ፡ ከአሣፍ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚካ ፡ ልጅ ፡ የመታንያ ፡ ልጅ ፡ የሐሸብያ ፡ ልጅ ፡ የባኒ ፡ ልጅ ፡ ዖዚ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሌዋውያን ፡ አለቃ ፡ ነበረ ።

23 ፤ ስለ ፡ እነርሱም ፡ የንጉሥ ፡ ትእዛዝ ፡ ነበረ ፤ የመዘምራኑም ፡ ሥርዐት ፡ ለየዕለቱ ፡ የተሠራ ፡ ነበረ ።

24 ፤ ከይሁዳም ፡ ልጅ ፡ ከዛራ ፡ ወገን ፡ የሜሴዜቤል ፡ ልጅ ፡ ፈታያ ፥ ስለሕዝቡ ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ።

25 ፤ ስለ ፡ መንደሮቹና ፡ ስለ ፡ ርሻቻቸው ፤ ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ዐያሌዎች ፡ በቂርያትአርባቅና ፡ በመንደሮቿ ፥ በዲቦንና ፡ በመንደሮቿም ፥ በይቀብጽኤልና ፡ በመንደሮቿም ፥

26 ፤ 27 ፤ በኢያሱ ፥ በሞላዳ ፥ በቤትጳሌጥ ፥ በሐጸርሹዓል ፥

28 ፤ በቤርሳቤሕና ፡ በመንደሮቿ ፥ በጺቅላግ ፥

29 ፤ በምኮናና ፡ በመንደሮቿ ፥ በዐይንሪሞን ፥

30 ፤ በጾርዓ ፥ በየርሙት ፥ በዛኖዋ ፡ በዓዶላም ፡ በመንደሮቻቸውም ፥ በለኪሶና ፡ በዕርሻዎቿ ፥ በዓዜቃና ፡ በመንደሮቿ ፡ ተቀመጡ ። እንዲሁ ፡ ከቤርሳቤሕ ፡ ዠምሮ ፡ እስከሄኖም ፡ ሸለቆ ፡ ድረስ ፡ ሰፈሩ ።

31 ፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፡ ከጌባ ፡ ዠምሮ ፡ በማክማስ ፥ በጋያ ፥

32 ፤ በቤቴልና ፡ በመንደሮቿ ፥ በዐናቶት ፥ በኖብ ፥

33 ፤ 34 ፤ በሐናንያ ፥ በሐጾር ፥ በራማ ፥ በጊቴም ፥ በሐዲድ ፥

35 ፤ በስቦይም ፥ በንበላት ፥ በሎድ ፥ በኦኖ ፥ በጌሐራሺም ፡ ተቀመጡ ።

36 ፤ በይሁዳም ፡ ከነበሩ ፡ ሌዋውያን ፡ ዐያሌ ፡ ክፍሎች ፡ ወደ ፡ ብንያም ፡ ኾኑ ።

________________ መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ከሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ከዘሩባቤልና ፡ ከኢያሱ ፡ ጋራ ፡ የወጡት ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እነዚህ ፡ ነበሩ ፤

2 ፤ ሰራያ ፥ ኤርምያስ ፥ ዕዝራ ፥ አማርያ ፥

3 ፤ መሉክ ፥ ሐጡስ ፥ ሴኬንያ ፥ ሬሁም ፥ ሜሪሞት ፥

4 ፤ 5 ፤ አዶ ፥ ጌንቶን ፥ አብያ ፥ ሚያሚን ፡

6 ፤ መዓድያ ፥ ቢልጋ ፥ ሸማያ ፥ ዮያሪብ ፥ ዮዳዔ ፥

7 ፤ ሰሉ[246] ፥ ዐሞቅ[247] ፥ ኬልቅያስ[248] ፥ ዮዳዔ ፤ እነዚህ ፡ በኢያሱ ፡ ዘመን ፡ የካህናቱና ፡ የወንድሞቻቸው ፡ አለቃዎች ፡
ነበሩ ።

8 ፤ ሌዋውያኑም ፤ ኢያሱ ፥ ቢንዊ ፥ ቀድምኤል ፥ ሰራብያ ፥ ይሁዳ ፥ ከወንድሞቹም ፡ ጋራ ፡ በመዘምራን ፡ ላይ ፡ የነበረ ፡
መታንያ ።

9 ፤ ወንድሞቻቸውም ፡ በቅቡቅያና ፡ ዑኒ ፡ በየሰሞናቸው ፡ በአንጻራቸው ፡ ነበሩ ።

10 ፤ ኢያሱም ፡ ዮአቂም[249]ን ፡ ወለደ ፥ ዮአቂምም ፡ ኤልያሴብን ፡ ወለደ ፥ ኤልያሴብም ፡ ዮአዳን ፡ ወለደ ፥

11 ፤ ዮአዳም ፡ ዮናታንን ፡ ወለደ ፥ ዮናታንም ፡ ያዱአን ፡ ወለደ ።

12 ፤ በዮአቂምም ፡ ዘመን ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ እነዚህ ፡ ካህናቱ ፡ ነበሩ ፤ ከሰራያ ፡ ምራያ ፥

13 ፤ ከኤርምያስ ፡ ሐናንያ ፥ ከዕዝራ ፡ ሜሱላም ፥

14 ፤ ከአማርያ ፡ ይሆሐናን ፥ ከመሉኪ ፡ ዮናታን ፥

15 ፤ ከሰበንያ ፡ ዮሴፍ ፥ ከካሪም ፡ ዓድና ፥ ከመራዮት ፡ ሔልቃይ ፥

16 ፤ ከአዶ ፡ ዘካርያስ ፥ ከጌንቶን ፡ ሜሱላም ፥

17 ፤ ከአብያ ፡ ዚክሪ ፥ ከሚያሚን[250] ፡ ሞዐድያ ፥

18 ፤ ፈልጣይ ፥ ከቢልጋ ፡ ሳሙስ ፥ ከሸማያ ፡ ዮናታን ፥

19 ፤ ከዮያሪብ ፡ መትናይ ፥ ከዮዳዔ ፡ ዖዚ ፥

20 ፤ ከሳላይ ፡ ቃላይ ፥ ከዐሞቅ ፡ ዔቤር ፥

21 ፤ ከኬልቅያስ ፡ ሐሸብያ ፥ ከዮዳዔ ፡ ናትናኤል ።

22 ፤ ከሌዋውያኑም ፡ በኤልያሴብና ፡ በዮአዳ ፥ በዮሐናንና ፡ በያዱአ ፡ ዘመን ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡
ተጻፉ ፤ ካህናቱም ፡ በፋርሳዊው ፡ በዳርዮስ ፡ መንግሥት ፡ ዘመን ፡ ተጻፉ ።

23 ፤ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ የአባቶች ፡ ቤቶች ፡ አለቃዎች ፡ እስከኤልያሴብ ፡ ልጅ ፡ እስከዮሐናን ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ በታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ ተጻፉ ።

24 ፤ የሌዋውያኑም ፡ አለቃዎች ፤ ሐሸብያ ፥ ሰራብያ ፥ የቀድምኤልም ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡
እንደ ፡ ዳዊት ፡ ትእዛዝ ፡ በየሰሞናቸው ፡ በወንድሞቻቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ያከብሩና ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

25 ፤ መታንያ ፥ በቅቡቅያ ፥ ዐብድዩ[251] ፥ ሜሱላም ፥ ጤልሞን ፥ ዐቁብ ፡ በበሮች ፡ አጠገብ ፡ የሚገኙትን ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡
ለመጠበቅ ፡ በረኛዎች ፡ ነበሩ ።

26 ፤ እነዚህ ፡ በኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ በኢያሱ ፡ ልጅ ፡ በዮአቂም ፡ በአለቃውም ፡ በነሐምያ ፡ በጸሓፊውም ፡ በካህኑ ፡

246ዕብ. ፥ ሰሉ ፡ (የተሰላ ፥ የተለካ) ።
247ዕብ. ፥ ዐሞቅ ፡ (ዕመቅ • ጥልቀት ፣ ጒድጓድ) ።
248ዕብ. ፥ ኂልቂያህ ፡ (የጌታ ፡ ክፍል) ።
249ዕብ. ፥ ዮያቂም ፡ (ያቀውም ፡ እግዚአ • ጌታ ፡ ያቆማል) ።
250 ዕብ. ፥ ሚንያሚን ፡ (እምየማን • ከቀኝ) ።
251 ዕብ. ፥ ያባድያህ ፡ (ዐብደ ፡ እግዚአ ፥ የጌታ ፡ አገልጋይ) ።

በዕዝራ ፡ ዘመን ፡ ነበሩ ።

27 ፤ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ በቀደሱ ፡ ጊዜ ፡ ቅዳሴውን ፡ በደስታና ፡ በምስጋና ፡ በመዝሙርም ፡ በጸናጽልም ፡ በበገናም ፡ በመሰንቆም ፡ ለማድረግ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያመጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ሌዋውያኑን ፡ በየስፍራቸው ፡ ኹሉ ፡ ፈለጉ ።

28 ፤ 29 ፤ መዘምራኑም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ መንደሮች ፡ ሠርተው ፡ ነበርና ፥ የመዘምራኑ ፡ ልጆች ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያና ፡ ከነጦፋውያን ፡ መንደሮች ፥ ከቤትገልገላም ፥ ከጌባና ፡ ከዓዝሞት ፡ ዕርሻዎች ፡ ተሰበሰቡ ።

30 ፤ ካህናቱና ፡ ሌዋውያኑም ፡ ራሳቸውን ፡ አነጹ ፤ ሕዝቡንም ፡ በሮቹንም ፡ ቅጥሩንም ፡ አነጹ ።

31 ፤ የይሁዳንም ፡ አለቃዎች ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ላይ ፡ አወጣኹቸው ፤ አመስጋኞቹንም ፡ በኹለት ፡ ታላላቅ ፡ ተርታ ፡ አቆምኹቸው ፤ አንዱም ፡ ወደ ፡ ቀኝ ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ወደጕድፍ ፡ መጣያው ፡ በር ፡ ኼደ ።

32 ፤ ከነርሱም ፡ በኋላ ፡ ሆሻያ ፥ የይሁዳም ፡ አለቃዎች ፡ እኩሌታ ፥

33 ፤ ዐዛርያስ ፥ ዕዝራ ፥

34 ፤ሜሱላም ፥ ይሁዳ ፥ ብንያም ፥ ሸማያ ፥ ኤርምያስ ፥

35 ፤ መለከትም ፡ ይዘው ፡ ከካህናቱ ፡ ልጆች ፡ ዐያሌዎች ፥ የአሣፍም ፡ ልጅ ፡ የዘኩር ፡ ልጅ ፡ የሚካያ ፡ ልጅ ፡ የመታንያ ፡ ልጅ ፡ የሸማያ ፡ ልጅ ፡ የዮናታን ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፥

36 ፤ ወንድሞቹም ፡ ሸማያ ፥ ዓዝርኤል ፥ ሚላላይ ፥ ጊላላይ ፥ መዓይ ፥ ናትናኤል ፥ ይሁዳ ፥ ዐናኒ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሰው ፡ የዳዊትን ፡ የዜማውን ፡ ዕቃ ፡ ይዘው ፡ ኼዱ ፤ ጸሓፊውም ፡ ዕዝራ ፡ በፊታቸው ፡ ነበረ ።

37 ፤ በምንጭም ፡ በር ፡ አቅንተው ፡ ኼዱ ፤ በዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ደረጃ ፥ በቅጥሩም ፡ መውጫ ፥ ከዳዊትም ፡ ቤት ፡ በላይ ፡ እስከውሃው ፡ በር ፡ ድረስ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ኼዱ ።

38 ፤ ኹለተኛውም ፡ የአመስጋኞቹ ፡ ተርታ ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ኼደ ፤ እኔና ፡ የሕዝቡም ፡ እኩሌታ ፡ በስተኋላቸው ፡ ነበርን ፤ በቅጥሩም ፡ ላይ ፥ በእቶኑ ፡ ግንብ ፡ በላይ ፡ እስከ ፡ ሰፊው ፡ ቅጥር ፡ ድረስ ፥ ከኤፍሬምም ፡ በር ፡ በላይ ፥

39 ፤ በአሮጌው ፡ በርና ፡ በዓሣ ፡ በር ፡ በሐናንኤልም ፡ ግንብ ፥ በሃሜአ ፡ ግንብ ፡ እስከበጎች ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ኼዱ ፤ በዘበኞዎችም ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ።

40 ፤ እንዲሁ ፡ ኹለቱ ፡ የአመስጋኞች ፡ ተርታዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ቆሙ ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ እኔና ፡ የአለቃዎች ፡ እኩሌታ ፥

41 ፤ ካህናቱም ፡ ኤልያቄም ፥ መዕሴያ ፥ ሚንያሚን ፥ ሚካያ ፥ ኤልዮዔናይ ፥

42 ፤ ዘካርያስ ፥ ሐናንያ ፡ መለከት ፡
ይዘው ፥ መዕሴያ ፥ ሸማያ ፥ አልዓዛር ፥ ዖዚ ፥ ይሆሐናን ፥ መልክያ ፥ ዔላም ፥ ኤጽር ፡ ቆምን ። መዘምራኑም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ዘመሩ ፥ አለቃቸውም ፡ ይዝረሕያ ፡ ነበረ ።

43 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በታላቅ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ አሠኝቷቸዋልና ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ ትልቅ ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፥ ደስም ፡ አላቸው ፤ ሴቶቹና ፡ ልጆቹም ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፤ የኢየሩሳሌምም ፡ ደስታ ፡ ከሩቅ ፡ ተሰማ ።

44 ፤ ይሁዳም ፡ በአገልጋዮቹ ፡ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ ደስ ፡ ስላላቸው ፥ የካህናቱንና ፡ የሌዋውያኑን ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ ከከተማዎች ፡ ዕርሻዎች ፡ ያከማቹ ፡ ዘንድ ፡ ለእጅ ፡ ማንሣት ፡ ቍርባንና ፡ ለበኵራት ፡ ለዓሥራትም ፡ በየዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ ላይ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ሰዎች ፡ ተሾሙ ።

45 ፤ እነርሱም ፡ መዘምራኑና ፡ በረኛዎቹም ፡ የአምላካቸውን ፡ ሥርዐት ፡ የመንጻታቸውንም ፡ ሥርዐት ፡ እንደ ፡ ዳዊትና ፡ እንደ ፡ ልጁ ፡ እንደ ፡ ሰሎሞን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠበቁ ።

46 ፤ አስቀድሞም ፡ በዳዊትና ፡ በአሣፍ ፡ ዘመን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በዜማ ፡ ለማመስገንና ፡ ለማክበር ፡ የመዘምራን ፡ አለቃዎች ፡ ነበሩ ።

47 ፤ እስራኤልም ፡ ኹሉ ፡ በዘሩባቤልና ፡ በነሐምያ ፡ ዘመን ፡ ለመዘምራኑና ፡ ለበረኛዎቹ ፡ ዕድል ፡ ፈንታቸውን ፡ በየዕለቱ ፡

ይሰጡ ፡ ነበር ፤ የተቀደሰውንም ፡ ነገር ፡ ለሌዋውያን ፡ ሰጡ ፥ ሌዋውያኑም ፡ ከተቀደሰው ፡ ነገር ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ሰጡ ።

መጽሐፈ ፡ ነሐምያ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሙሴን ፡ መጽሐፍ ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ አነበቡ ፤ አሞናውያንና ፡ ሞዐባውያንም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ ለዘለዓለም ፡ እንዳይገቡ ፡ የሚል ፡ በዚያ ፡ ተገኘ ።

2 ፤ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በእንጀራና ፡ በውሃ ፡ ስላልተቀበሏቸውና ፡ ይረግማቸው ፡ ዘንድ ፡ በለዓምን ፡ ስለ ፡ ገዙባቸው ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አምላካችን ፡ ርግማኑን ፡ ወደ ፡ በረከት ፡ መለሰው ።

3 ፤ ሕጉንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ድብልቁን ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ከእስራኤል ፡ ለዩ ።

4 ፤ ከዚህም ፡ አስቀድሞ ፡ በአምላካችን ፡ ቤት ፡ ጓዳዎች ፡ ላይ ፡ ተሾሞ ፡ የነበረው ፡ ካህኑ ፡ ኤልያሴብ ፡ ከጦብያ ፡ ጋራ ፡ ተወዳጅቶ ፥

5 ፤ ለሌዋውያን ፥ ለመዘምራን ፥ ለበረኞቹ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ የተሰጣቸውን ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባንና ፡ ዕጣኑን ፥ ዕቃዎቹንም ፥ የእኽሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱንም ፡ ዓሥራት ፥ ለካህናቱም ፡ የኾነውን ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ አስቀድሞ ፡ ያስቀመጡበትን ፡ ታላቁን ፡ ጓዳ ፡ አዘጋጅቶለት ፡ ነበር ።

6 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በአርጤክስስ ፡ በሠላሳ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ኼጄ ፡ ነበርና ፥ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አልነበርኹም ። ከጥቂት ፡ ዘመንም ፡ በኋላ ፡ የንጉሡን ፡ ፈቃድ ፡ ለመንኹ ፤

7 ፤ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መጣኹ ፤ ኤልያሴብም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ለጦብያ ፡ ጓዳውን ፡ በማዘጋጀት ፡ ያደረገውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አስተዋልኹ ።

8 ፤ እጅግም ፡ አስከፋኝ ፤ የጦብያንም ፡ የቤቱን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ከጓዳ ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ጣልኹ ።

9 ፤ ጓዳዎቹንም ፡ እንዲያነጹ ፡ አዘዝኹ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቤት ፡ ዕቃዎች ፡ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡ ዕጣኑንም ፡ መልሼ ፡ በዚያ ፡ አገባኹ ።

10 ፤ ለሌዋውያንም ፡ ዕድል ፡ ፈንታቸው ፡ እንዳልተሰጠ ፥ የሚያገለግሉትም ፡ ሌዋውያንና ፡ መዘምራን ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ዕርሻው ፡ እንደ ፡ ኼዱ ፡ ተመለከትኹ ።

11 ፤ እኔም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተተወ ፧ ብዬ ፡ ከአለቃዎቹ ፡ ጋራ ፡ ተከራከርኹ ። ሰበሰብኋቸውም ፥ በየስፍራቸውም ፡ አቆምኋቸው ።

12 ፤ ይሁዳም ፡ ኹሉ ፡ የእኽሉንና ፡ የወይኑን ፡ የዘይቱንም ፡ ዓሥራት ፡ ወደዕቃ ፡ ቤቶች ፡ አመጡ ።

13 ፤ በዕቃ ፡ ቤቶችም ፡ ላይ ፡ ካህኑን ፡ ሰሌምያን ፥ ጸሓፊውንም ፡ ሳዶቅን ፥ ከሌዋውያኑም ፡ ፈዳያን ፡ ሾምኹ ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ የመታንያ ፡ ልጅ ፡ የዘኩር ፡ ልጅ ፡ ሐናን ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ የታመኑ ፡ ኾነው ፡ ተገኙ ፥ ሥራቸውም ፡ ለወንድሞቻቸው ፡ ማከፋፈል ፡ ነበረ ።

14 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ዐስበኝ ፤ ለአምላኬም ፡ ቤት ፡ ያደረግኹትን ፡ ወረታዬን ፡ አታጥፋ ።

15 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ በይሁዳ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ የወይን ፡ መጥመቂያን ፡ የሚረግጡትን ፥ ነዶም ፡ የሚከመሩትን ፥ የወይኑን ፡ ጠጅና ፡ የወይኑን ፡ ዘለላ ፡ በለሱንም ፡ ልዩ ፡ ልዩም ፡ ዐይነት ፡ ሸክም ፡ በአህያዎች ፡ ላይ ፡ የሚጭኑትን ፥ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የሚያስገቡትን ፡ አየኹ ፤ ገበያ ፡ ባደረጉበትም ፡ ቀን ፡ አስመሰከርኹባቸው ።

16 ፤ ደግሞም ፡ በርሷ ፡ የተቀመጡ ፡ የጢሮስ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፤ እነርሱም ፡ ዓሣዎችን ፡ ልዩ ፡ ልዩም ፡ ዐይነት ፡ ሸቀጥ ፡ አምጥተው ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ይሸጡ ፡ ነበር ።

17 ፤ ከይሁዳም ፡ ታላላቆች ፡ ጋራ ፡ ተከራከርኹና ፦ ይህ ፡ የምታደርጉት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ የሰንበትንስ ፡ ቀን ፡ ታረክሳላችኹን ፧

18 ፤ አባቶቻችኹ ፡ እንደዚህ ፡ አድርገው ፡ አልነበረምን ፧ አምላካችንስ ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በእኛና ፡ በዚህ ፡

ከተማ ፡ ላይ ፡ አምጥቶ ፡ አልነበረምን ፨ እናንተም ፡ ሰንበትን ፡ በማርከሳችኹ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መዓትን ፡
ትጨምራላችኹ ፡ አልኋቸው ።

19 ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሰንበት ፡ በፊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሮች ፡ ድንግዝግዝታ ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ በሮቿ ፡
እንዲዘጉ ፥ ሰንበትም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ እንዳይከፈቱ ፡ አዘዝኹ ። በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክም ፡ እንዳይገባ ፡
ከብላቴናዎቼ ፡ በዐያሌዎቹ ፡ በሮቿን ፡ አስጠበቅኹ ።

20 ፤ ኸሉም ፡ አንድ ፡ ወይም ፡ ኹለት ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውጭ ፡ ዐድረው ፥ ገበያ ፡ አድርገው ፡ ነበር ።

21 ፤ እኔም ፡ አስመሰከርኹባቸውና ፦ በቅጥሩ ፡ ውጭ ፡ ለምን ፡ ታድራላችኹ ፨ እንደ ፡ ገና ፡ ብታደርጉት ፡ እጆቼን ፡
አነሣባችኋለኹ ፡ አልኋቸው ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አልመጡም ።

22 ፤ ሌዋውያኑንም ፡ ራሳቸውን ፡ እንዲያነጹ ፥ መጥተውም ፡ በሮቹን ፡ እንዲጠብቁ ፥ የሰንበትንም ፡ ቀን ፡ እንዲቀድሱ ፡
ነገርኋቸው ። አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ ዐስበኝ ፥ እንደ ፡ ምሕረትኽም ፡ ብዛት ፡ ራራልኝ ።

23 ፤ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ የአዛጦንና ፡ የዐሞንን ፡ የሞዐብንም ፡ ሴቶች ፡ ያገቡትን ፡ አይሁድ ፡ አየኹ ።

24 ፤ ከልጆቻቸውም ፡ እኩሌቶቹ ፡ በአዛጦን ፡ ቋንቋ ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፥ በአይሁድም ፡ ቋንቋ ፡ መናገር ፡ አያውቁም ፡
ነበር ።

25 ፤ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ ተከራከርኹ ፥ ረገምኋቸውም ፤ ከነርሱም ፡ ዐያሌዎቹን ፡ መታኹ ፥ ጠጕራቸውንም ፡
ነጩኹ ፥ እንዲህም ፡ ብዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አማልኋቸው ። ሴቶች ፡ ልጆቻችኹን ፡ ለወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፡
አትስጡ ፥ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ለእናንተና ፡ ለልጆቻችኹ ፡ አትውሰዱ ።

26 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ሰሎሞን ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ኀጢአት ፡ አድርጎ ፡ የለምን ፨ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ መካከል ፡ እንደ ፡
ርሱ ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ አልነበረም ፥ በአምላኩም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ነበረ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
አንግሦት ፡ ነበር ፤ ርሱንም ፡ እንኳ ፡ እንግዳዎች ፡ ሴቶች ፡ አሳቱት ።

27 ፤ በእውኑ ፡ ይህን ፡ ኹሉ ፡ ታላቅ ፡ ክፋት ፡ እንሠራ ፥ እንግዳዎችንም ፡ ሴቶች ፡ በማግባት ፡ አምላካችን ፡ እንበድል ፡
ዘንድ ፡ እናንተን ፡ እንስማ ፨

28 ፤ ከዋነኛውም ፡ ካህን ፡ ከኤልያሴብ ፡ ልጅ ፡ ከዮአዳ ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ ለሖሮናዊው ፡ ለሰንባላጥ ፡ ዐማች ፡
ነበረ ፤ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አባረርኹት ።

29 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ክህነትን ፡ የክህነትንና ፡ የሌዋውያንንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ስላፈረሱ ፡ ዐስባቸው ።

30 ፤ ከእንግዳ ፡ ነገርም ፡ ኹሉ ፡ አነጻኋቸው ፤ ለካህናቱና ፡ ለሌዋውያኑም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በየሰሞናቸው ፥

31 ፤ በየጊዜያቸውም ፡ ለዕንጨት ፡ ቍርባን ፡ ለበኵራቱም ፡ ሥርዐት ፡ አደረግኹ ። አምላኬ ፡ ሆይ ፥ በመልካም ፡ ዐስበኝ ፨

መጽሐፈ ፡ አስቴር ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በአርጤክስስም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ ይህም ፡ አርጤክስስ ፡ ከህንድ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ በመቶ ፡ ኻያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፡ ላይ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ በነበረው ፡ በመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፥

3 ፤ በነገሠ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ለባለሟሎቹና ፡ ለአገልጋዮቹ ፡ ኹሉ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤ የፋርስና ፡ የሜዶን ፡ ታላላቆች ፡ ኹሉ ፥ የየአገሩ ፡ ዐዛውንትና ፡ ሹማምት ፥ በፊቱ ፡ ነበሩ ፤

4 ፤ የከበረውንም ፡ የመንግሥቱን ፡ ሀብት ፥ የታላቁንም ፡ የግርማዊነቱን ፡ ክብር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ አሳያቸው ።

5 ፤ ይህም ፡ ቀን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ለተገኙት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ከታላቁ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ ንጉሡ ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ አታክልት ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ።

6 ፤ ነጭ ፥ አረንጓዴ ፥ ሰማያዊም ፡ መጋረጃዎች ፡ ከጥሩ ፡ በፍታና ፡ ከሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ በተሠራ ፡ ገመድ ፥ በብር ፡ ቀለበትና ፡ በእብነ ፡ በረድ ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ ዐልጋዎቹም ፡ ከወርቅና ፡ ከብር ፡ ተሠርተው ፡ በቀይና ፡ በነጭ ፡ በብጫና ፡ በጥቍር ፡ እብነ ፡ በረድ ፡ ወለል ፡ ላይ ፡ ነበሩ ።

7 ፤ መጠጡም ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ በወርቅ ፡ ዕቃ ፡ ይታደል ፡ ነበር ፤ የንጉሡም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ለጋስነት ፡ መጠን ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነበረ ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ፈቃድ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ አዛዦች ፡ ኹሉ ፡ አዞ ፡ ነበርና ፥ መጠጡ ፡ እንደ ፡ ወግ ፡ አልነበረም ።

9 ፤ ንግሥቲቱም ፡ አስጢን[252] ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ለሴቶች ፡ ግብዣ ፡ አደረገች ።

10 ፤ 11 ፤ በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጥቶ ፡ ደስ ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፥ ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረችና ፡ ውበቷ ፡ ለአሕዛብና ፡ ለአለቃዎች ፡ እንዲታይ ፡ የመንግሥቱን ፡ ዘውድ ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ ያመጧት ፡ ዘንድ ፡ በፊቱ ፡ የሚያገለግሉትን ፡ ሰባቱን ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ምሁማንን ፥ ባዛንን ፥ ሐርቦናን ፥ ገበታን ፥ ዘቶልታን ፥ ዜታርን ፥ ከርከስን ፡ አዘዛቸው ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ በጃን ፡ ደረባዎቹ ፡ እጅ ፡ በላከው ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለች ፤ ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፥ በቍጣውም ፡ ተናደደ ።

13 ፤ ሕግንና ፡ ፍርድን ፡ በሚያውቁ ፥ ኹሉ ፡ ፊት ፡ የንጉሡ ፡ ወግ ፡ እንዲህ ፡ ነበረና ፡ ንጉሡ ፡ የዘመኑን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁትን ፡ ጥበበኛዎችን ፥

14 ፤ በመንግሥቱም ፡ ቀዳሚዎች ፡ ኾነው ፡ የሚቀመጡ ፡ የንጉሡ ፡ ባለሟሎች ፡ ሰባቱ ፡ የፋርስና ፡ የሜዶን ፡ መሳፍንት ፡ አርቄስዮስ[253] ፥ ሼታር ፥ አድማታ ፥ ተርሺሽ ፥ ሜሬስ ፥ ማሴሴዓር[254] ፥ ምሙካን ፡ በአጠገቡ ፡ ሳሉ ፡—

15 ፤ በጃን ፡ ደረባዎች ፡ እጅ ፡ የተላከባትን ፡ የንጉሡን ፡ የአርጤክስስን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላላደረገች ፥ በንግሥቲቱ ፡ በአስጢን ፡ ላይ ፥ እንደ ፡ ሕጉ ፥ የምናደርገው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ፡ አላቸው ።

16 ፤ ምሙካንም ፡ በንጉሡና ፡ በዐዛውንቱ ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ ዐዛውንቱን ፡ ኹሉና ፡

---

252 ፋር. ፥ ቫሽቲ ።
253 ዕብ. ፥ ካርሼና ።
254 ዕብ. ፥ ማርስና ።

በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገር ፡ ያሉትን ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ በድላለች ፡ እንጂ ፡ ንጉሡን ፡ ብቻ ፡ የበደለች ፡ አይደለችም ።

17 ፤ ይህ ፡ የንግሥቲቱ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ኹሉ ፡ ይደርሳልና ፦ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፥ ርሷ ፡ ግን ፡ አልገባችም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረ ፡ ጊዜ ፡ ባሎቻቸው ፡ በዐይናቸው ፡ ዘንድ ፡ የተናቁ ፡ ይኾናሉ ።

18 ፤ ዛሬም ፡ የንግሥቲቱን ፡ ነገር ፡ የሰሙት ፡ የፋርስና ፡ የሜዶን ፡ ወይዛዝር ፡ እንዲህና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ ዐዛውንት ፡ ኹሉ ፡ ይናገራሉ ፥ ንቀትና ፡ ቍጣም ፡ ይበዛል ።

19 ፤ ንጉሡም ፡ ቢፈቅድ ፥ አስጢን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ፊት ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳትገባ ፡ የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ከርሱ ፡ ይውጣ ፥ እንዳይፈርስም ፡ በፋርስና ፡ በሜዶን ፡ ሕግ ፡ ይጻፍ ፤ ንጉሡም ፡ ንግሥትነቷን ፡ ከርሷ ፡ ለተሻለችው ፡ ለሌላዪቱ ፡ ይስጥ ።

20 ፤ የንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ በሰፊው ፡ መንግሥቱ ፡ ኹሉ ፡ በተነገረ ፡ ጊዜ ፡ ሴቶች ፡ ኹሉ ፡ ባሎቻቸውን ፡ ታላቁንም ፡ ታናሹንም ፡ ያከብራሉ ።

21 ፤ ይህም ፡ ምክር ፡ ንጉሡንና ፡ ዐዛውንቱን ፡ ደስ ፡ አሠኛቸው ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ምሙካን ፡ ቃል ፡ አደረገ ።

22 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ በቤቱ ፡ አለቃ ፡ ይኹን ፤ በሕዝቡም ፡ ቋንቋ ፡ ይናገር ፡ ብሎ ፡ ለአገሩ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱ ፡ ለሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ቋንቋው ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ወደንጉሡ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ ሰደደ ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ የንጉሡ ፡ የአርጤክስስ ፡ ቍጣ ፡ በበረደ ፡ ጊዜ ፡ አስጢንና ፡ ያደረገችውን ፡ የፈረደባትንም ፡ ነገር ፡ ዐሰበ ።

2 ፤ ንጉሡንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብላቴናዎች ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፦ መልከ ፡ መልካም ፡ የኾኑ ፡ ደናግል ፡ ለንጉሡ ፡ ይፈለጉለት ፤

3 ፤ ሴቶችን ፡ ከሚጠብቅ ፡ ከንጉሡ ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ከሄጌ ፡ እጅ ፡ በታች ፡ እንዲያደርጓቸው ፥ መልከ ፡ መልካሞቹን ፡ ደናግል ፡ ኹሉ ፡ ወደሱሳ ፡ ግንብ ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ቤት ፡ ይሰበስቧቸው ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ በመንግሥቱ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ ሹማምቶችን ፡ ያኑር ፤ ቅባትና ፡ የሚያስፈልጋቸውም ፡ ይሰጣቸው ፤

4 ፤ ንጉሡንም ፡ ደስ ፡ የምታሠኝ ፡ ቈንጆ ፡ በአስጢን ፡ ስፍራ ፡ ትንገሥ ። ይህም ፡ ነገር ፡ ንጉሡን ፡ ደስ ፡ አሠኘው ፥ እንዲሁም ፡ አደረገ ።

5 ፤ አንድ ፡ አይሁዳዊ ፡ የቂስ ፡ ልጅ ፡ የሰሜኢ ፡ ልጅ ፡ የኢያዕር ፡ ልጅ ፡ መርዶክዮስ ፡ የሚባል ፡ ብንያማዊ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ነበረ ።

6 ፤ ርሱም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ከማረካቸው ፡ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከኢኮንያን ፡ ጋራ ፡ ከተማረኩት ፡ ምርኮኛዎች ፡ ጋራ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የተማረከ ፡ ነበረ ።

7 ፤ አባትና ፡ እናትም ፡ አልነበራትምና ፥ የአጎቱ ፡ ልጅ ፡ ሀደሳ ፡ የተባለችውን ፡ አስቴርን ፡ አሳድጎ ፡ ነበር ፤ ቈንጆዪቱም ፡ የተዋበችና ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ አባቷና ፡ እናቷም ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ መርዶክዮስ ፡ እንደ ፡ ልጁ ፡ አድርጎ ፡ ወስዷት ፡ ነበር ።

8 ፤ የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ ዐዋጅ ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፥ ብዙም ፡ ቈነጃጅት ፡ ወደሱሳ ፡ ግንብ ፡ ወደሄጌ ፡ እጅ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፥ አስቴር ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደሴቶች ፡ ጠባቂው ፡ ወደ ፡ ሄጌ ፡ ተወሰደች ።

9 ፤ ቈንጆዪቱም ፡ ደስ ፡ አሠኘችው ፥ በርሱም ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ አገኘች ፤ ቅባቷንም ፡ ድርሻዋንም ፡ ከንጉሡም ፡ ቤት ፡ ልታገኝ ፡ የሚገባትን ፡ ሰባት ፡ ደንገጥሮች ፡ ፈጥኖ ፡ ሰጣት ፤ ርሷንና ፡ ደንገጥሮቿንም ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡ በተመረጠ ፡ ስፍራ ፡ አኖረ ።

10 ፤ ይህንም ፡ እንዳትናገር ፡ መርዶክዮስ ፡ አዟት ፡ ነበርና ፥ አስቴር ፡ ሕዝቧንና ፡ ወገኗን ፡ አልተናገረችም ።

11 ፤ መርዶክዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ደኅንነትና ፡ የሚኾንላትን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡ ወለል ፡ ትይዩ ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ።

12 ፤ የመንጻታቸውም ፡ ወራት ፡ ስድስት ፡ ወር ፡ ያኽል ፡ በከርቤ ፡ ዘይት ፥ ስድስት ፡ ወርም ፡ በጣፋጭ ፡ ሽቱና ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ በሚያነጻ ፡ ነገር ፡ ይፈጸም ፡ ነበርና ፥ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ወግ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ወር ፡ እንዲሁ ፡ ከተደረገላት ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ለመግባት ፡ የአንዳንዲቱ ፡ ቈንጆ ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥

13 ፤ በዚህ ፡ ወግ ፡ ቈንጆዪቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ ትገባ ፡ ነበር ፤ ከሴቶች ፡ ቤት ፡ ወደንጉሥ ፡ ቤት ፡ ለመውሰድ ፡ የምትሻውን ፡ ኹሉ ፡ ይሰጧት ፡ ነበር ።

14 ፤ ማታም ፡ ትገባ ፡ ነበር ፥ ሲነጋም ፡ ተመልሳ ፡ ወደኹለተኛው ፡ ሴቶች ፡ ቤት ፡ ቁባቶችን ፡ ወደሚጠብቅ ፡ ወደንጉሥ ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ወደ ፡ ጋይ ፡ ትመጣ ፡ ነበር ፤ ንጉሥም ፡ ያልፈለጋት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ በስሟም ፡ ያልተጠራች ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡ አትገባም ፡ ነበር ።

15 ፤ ወደ ፡ ንጉሥም ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ የመርዶክዮስ ፡ አጎት ፡ የአቢካኢል ፡ ልጅ ፡ የአስቴር ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የሴቶች ፡ ጠባቂው ፡ የንጉሥ ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ሄጌ ፡ ከሚለው ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አልፈለገችም ፡ ነበር ፤ አስቴርም ፡ በሚያይዋት ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ ሞገስ ፡ አግኝታ ፡ ነበርና ።

16 ፤ አርጤክስስም ፡ በነገሠ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ አስቴር ፡ ወደንጉሥ ፡ ቤት ፡ ተወሰደች ።

17 ፤ ንጉሥም ፡ ከሴቶች ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ አስቴርን ፡ ወደደ ፥ በዐይኑም ፡ ከደናግል ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ሞገስንና ፡ መወደድን ፡ አገኘች ፤ የመንግሥቱንም ፡ ዘውድ ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡ አደረገ ፥ በአስጢንም ፡ ፋንታ ፡ አነገሣት ።

18 ፤ ንጉሥም ፡ ስለ ፡ አስቴር ፡ ለባለሟሎቹና ፡ ለአገልጋዮቹ ፡ ኹሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ ትልቅ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤ ለአገሮቹም ፡ ኹሉ ፡ ይቅርታ ፡ አደረገ ፥ እንደ ፡ ንጉሥም ፡ ለጋስነት ፡ መጠን ፡ ስጦታ ፡ ሰጠ ።

19 ፤ ደናግሉም ፡ ዳግመኛ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ።

20 ፤ አስቴርም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ እንዳደገችበት ፡ ጊዜ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ትእዛዝ ፡ ታደርግ ፡ ነበርና ፥ መርዶክዮስ ፡ እንዳዘዛት ፡ አስቴር ፡ ወገኗንና ፡ ሕዝቧን ፡ አልተናገረችም ።

21 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ደጁን ፡ ከሚጠብቁት ፡ ከንጉሥ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ኹለቱ ፡ ገበታና ፡ ታራ ፡ ተቈጡ ፥ እጃቸውንም ፡ በንጉሥ ፡ በአርጤክስስ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ ዘንድ ፡ ፈለጉ ።

22 ፤ ነገሩም ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ተገለጠ ፥ ርሱም ፡ ለንግሥቲቱ ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ፤ አስቴርም ፡ በመርዶክዮስ ፡ ስም ፡ ለንጉሥ ፡ ነገረች ።

23 ፤ ነገሩም ፡ ተመረመረ ፥ እንዲህም ፡ ኾኖ ፡ ተገኘ ፥ ኹለቱም ፡ በዛፍ ፡ ላይ ፡ ተሰቀሉ ፤ ያም ፡ በንጉሥ ፡ ፊት ፡ በታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጻፈ ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ የአጋጋዊውን ፡ የሐመዳቱን ፡ ልጅ ፡ ሐማን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፥ አከበረውም ፥ ወንበሩንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ከነበሩት ፡ ዐዛውንት ፡ ኹሉ ፡ በላይ ፡ አደረገለት ።

2 ፤ ንጉሥም ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አዞ ፡ ነበርና ፥ በንጉሥ ፡ በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ኹሉ ፡ ተደፍተው ፡ ለሐማ ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ። መርዶክዮስ ፡ ግን ፡ አልተደፋም ፥ አልሰገደለትም ።

3 ፤ በንጉሥም ፡ በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ መርዶክዮስን ፦ የንጉሡን ፡ ትእዛዝ ፡ ለምን ፡ ትተላለፋለኽ ፧ አሉት ።

4 ፤ ይህንም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ እየተናገሩ ፡ ርሱ ፡ ባልሰማቸው ፡ ጊዜ ፡ አይሁዳዊ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ነግሯቸው ፡ ነበርና ፥ የመርዶክዮስ ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ለሐማ ፡ ነገሩት ።

5 ፤ ሐማም ፡ መርዶክዮስ ፡ እንዳልተደፋለት ፡ እንዳልሰገደለትም ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ።

6 ፤ የመርዶክዮስን ፡ ወገን ፡ ነግረውት ፡ ነበርና ፥ በመርዶክዮስ ፡ ብቻ ፡ እጁን ፡ ይጭን ፡ ዘንድ ፡ በዐይኑ ፡ ተናቀ ፤ ሐማም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ኹሉ ፡ የነበሩትን ፡ የመርዶክዮስን ፡ ሕዝብ ፡ አይሁድን ፡ ኹሉ ፡ ሊያጠፋ ፡ ፈለገ ።

7 ፤ በንጉሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ከመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ከኒሳን ፡ ዠምሮ ፡ በየዕለቱና ፡ በየወሩ ፡ እስከ ፡ ዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ እስከ ፡ አዳር ፡ ድረስ ፡ በሐማ ፡ ፊት ፡ ፉር ፡ የተባለውን ፡ ዕጣ ፡ ይጥሉ ፡ ነበር ።

8 ፤ ሐማም ፡ ንጉሡን ፡ አርጤክስስን ፦ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በመንግሥትኽ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ ተበትነዋል ፤ ሕጋቸውም ፡ ከሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ሕግ ፡ የተለየ ፡ ነው ፥ የንጉሡንም ፡ ሕግ ፡ አይጠብቁም ፤ ንጉሡም ፡ ይተዋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይገ፟ባውም ።

9 ፤ ንጉሡም ፡ ቢፈቅድ ፡ እንዲጠፉ ፡ ይጻፍ ፤ እኔም ፡ ወደንጉሡ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ ያገቡት ፡ ዘንድ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ የንጉሡን ፡ ሥራ ፡ በሚሠሩት ፡ እጅ ፡ እመዝናለኹ ፡ አለው ።

10 ፤ ንጉሡም ፡ ቀለበቱን ፡ ከእጁ ፡ አወለቀ ፥ ለአይሁድም ፡ ጠላት ፡ ለአጋጋዊው ፡ ለሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ ለሐማ ፡ ሰጠው ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ ሐማን ፦ ደስ ፡ የሚያሠኝኽን ፡ ነገር ፡ ታደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ ብሩም ፡ ሕዝቡም ፡ ለአንተ ፡ ተሰጥቶኻል ፡ አለው ።

12 ፤ በመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ የንጉሡ ፡ ጸሓፊዎች ፡ ተጠሩ ፤ ከህንድ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ ወዳሉ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፥ በያገሩ ፡ ወዳሉ ፡ ሹማምትና ፡ አለቃዎች ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ገዢዎች ፡ እንደ ፡ ቋንቋቸው ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ቃል ፡ ሐማ ፡ እንዳዘዘ ፡ ተጻፈ ፥ በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ ታተመ ።

13 ፤ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ በአዳር ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ አይሁድን ፡ ኹሉ ፥ ልጆችንና ፡ ሽማግሌዎችን ፥ ሕፃናትንና ፡ ሴቶችን ፥ ባንድ ፡ ቀን ፡ ያጠፉና ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፥ ይደመስሱም ፡ ዘንድ ፥ ምርኳቸውንም ፡ ይዘርፉ ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤዎች ፡ በመልእክተኛዎች ፡ እጅ ፡ ወደንጉሡ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ ተላኩ ።

14 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብዳቤው ፡ ቅጅ ፡ በያገሩ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ታወጀ ።

15 ፤ መልእክተኛዎቹም ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ እየቸኰሉ ፡ ኼዱ ፥ ዐዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ተነገረ ። ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ ሊጠጡ ፡ ተቀመጡ ፤ ከተማዪቱ ፡ ሱሳ ፡ ግን ፡ ተደናገጠች ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ኹሉ ፡ ባወቀ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፥ ማቅም ፡ ለበሰ ፡ ዐመድም ፡ ነሰነሰ ፥ ወደከተማዪቱም ፡ መካከል ፡ ወጣ ፥ ታላቅም ፡ የመረረ ፡ ጩኸት ፡ ጮኸ ።

2 ፤ ማቅም ፡ ለብሶ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ መግባት ፡ አይገ፟ባም ፡ ነበርና ፥ እስከንጉሡ ፡ በር ፡ አቅራቢያ ፡ መጣ ።

3 ፤ የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ ዐዋጅ ፡ በደረሰበት ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ሐዘንና ፡ ጾም ፡ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ኾነ ፡ ብዙዎችም ፡ ማቅና ፡ ዐመድ ፡ አነጠፉ ።

4 ፤ የአስቴርም ፡ ደንገጥሮቿና ፡ ጃን ፡ ደረባዎቿ ፡ መጥተው ፡ ነገሯት ፥ ንግሥቲቱም ፡ እጅግ ፡ ዐዘነች ፤ ማቁንም ፡ ለውጦ ፡ ልብስ ፡ ይለብስ ፡ ዘንድ ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ሰደደችለት ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ አልተቀበለም ።

5 ፤ አስቴርም ፡ ያገለግላት ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ያቆመውን ፡ አክራትዮስ[255]ን ፡ ጠራች ፥ ርሱም ፡ ከጃን ፡ ደረባዎች ፡ አንዱ ፡ ነበረ ፤ ርሷም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምንና ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ያስታውቃት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡ እንዲኼድ ፡ አዘዘችው ።

255 ፉር. ፡ ሀታክ ።

6 ፤ አክራትዮስም ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ ፊት ፡ ወደነበረችው ፡ ወደከተማዪቱ ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡ ወጣ ።

7 ፤ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ኹሉ ፥ አይሁድንም ፡ ለማጥፋት ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ ይመዝን ፡ ዘንድ ፡ የተናገረውን ፡ የብሩን ፡ ቍጥር ፡ ነገረው ።

8 ፤ ለአስቴርም ፡ እንዲያሳያት ፡ ለመጥፋታቸው ፡ በሱሳ ፡ የተነገረውን ፡ የዐዋጁን ፡ ጽሕፈት ፡ ቅጅ ፡ ሰጠው ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ሕዝቧ ፡ ትለምነውና ፡ ትማልደው ፡ ዘንድ ፡ እንዲነግራትና ፡ እንዲያዛት ፡ ነገረው ።

9 ፤ አክራትዮስም ፡ መጥቶ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ቃል ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ።

10 ፤ አስቴርም ፡ አክራትዮስን ፡ ተናገረችው ፥ ለመርዶክዮስም ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ መልእክት ፡ ሰጠችው ፦

11 ፤ የንጉሡ ፡ ባሪያዎችና ፡ በአገሮችም ፡ የሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ቢኾን ፡ ሳይጠራ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደውስጠኛው ፡ ወለል ፡ የሚገባ ፡ ኹሉ ፥ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ካልዘረጋለት ፡ በቀር ፥ ርሱ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ ሕግ ፡ እንዳለ ፡ ያውቃሉ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ለመግባት ፡ ይህን ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ አልተጠራኹም ።

12 ፤ አክራትዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ቃል ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ነገረው ።

13 ፤ መርዶክዮስም ፡ አክራትዮስን ፦ ኺድና ፡ ለአስቴር ፡ እንዲህ ፡ በላት ፡ አለው ፦ አንቺ ፦ በንጉሥ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ኾንኹ ፡ ከአይሁድ ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ እድናለኹ ፡ ብለሽ ፡ በልብሽ ፡ አታስቢ ።

14 ፤ በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ቸል ፡ ብትዪ ፡ ዕረፍትና ፡ መዳን ፡ ለአይሁድ ፡ ከሌላ ፡ ስፍራ ፡ ይኾንላቸዋል ፥ አንቺና ፡ የአባትሽ ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ትጠፋላችኹ ፤ ደግሞስ ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ የመጣሽው ፡ እንደዚህ ፡ ላለው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፧

15 ፤ አስቴርም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ለመርዶክዮስ ፡ እንዲመልስ ፡ አዘዘችው ።

16 ፤ ኺደኽ ፡ በሱሳ ፡ ያሉትን ፡ አይሁድ ፡ ኹሉ ፡ ሰብስብ ፥ ለኔም ፡ ጹሙ ፤ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሌሊቱንና ፡ ቀኑን ፡ አትብሉም ፥ አትጠጡም ፤ እኔና ፡ ደንገጥሮቼ ፡ ደግሞ ፡ እንዲሁ ፡ እንጾማለን ፤ ምንም ፡ እንኳ ፡ ያለሕግ ፡ ቢኾን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እገባለኹ ፤ ብጠፋም ፡ እጠፋለኹ ።

17 ፤ መርዶክዮስም ፡ ኼዶ ፡ አስቴር ፡ እንዳዘዘችው ፡ ኹሉ ፡ አደረገ ።

________________መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ አስቴር ፡ ልብሰ ፡ መንግሥቷን ፡ ለብሳ ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ትይዩ ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ በውስጠኛው ፡ ወለል ፡ ቆመች ፤ ንጉሡም ፡ በቤቱ ፡ መግቢያ ፡ ትይዩ ፡ በቤተ ፡ መንግሥቱ ፡ ውስጥ ፡ በንጉሡ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡ በወለሉ ፡ ላይ ፡ ቆማ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በዐይኑ ፡ ሞገስ ፡ አገኘች ፤ ንጉሡም ፡ በእጁ ፡ የነበረውን ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ለአስቴር ፡ ዘረጋላት ፤ አስቴርም ፡ ቀርባ ፡ የዘንጉን ፡ ጫፍ ፡ ነካች ።

3 ፤ ንጉሡም ፦ ንግሥት ፡ አስቴር ፡ ሆይ ፥ የምትለምኚኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ የምትሺውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ እስከ ፡ መንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡ እንኳ ፡ ቢኾን ፡ ይሰጥሻል ፡ አላት ።

4 ፤ አስቴርም ፦ ለንጉሡ ፡ መልካም ፡ ኾኖ ፡ ቢታይ ፡ ንጉሡ ፡ ወዳዘጋጀኹለት ፡ ግብዣ ፡ ከሐማ ፡ ጋራ ፡ ዛሬ ፡ ይምጣ ፡ አለች ።

5 ፤ ንጉሡም ፦ አስቴር ፡ እንዳለች ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ሐማን ፡ አስቸኩሉት ፡ አለ ። ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ አስቴር ፡ ወዳዘጋጀችው ፡ ግብዣ ፡ መጡ ።

6 ፤ ንጉሡም ፡ በወይኑ ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ሳለ ፡ አስቴርን ፦ የምትሺው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ይሰጥሻል ፤ ልመናሽስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ እስከ ፡ መንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡ እንኳ ፡ ቢኾን ፡ ይደረግልሻል ፡ አላት ።

7 ፤ አስቴርም ፡ መልሳ ፦ ልመናዬና ፡ የምሻው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤

8 ፤ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ልመናዬንም ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድና ፡ የምሻውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ደስ ፡ ቢያሠኘው ፥ ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ ወደማዘጋጅላቸው ፡ ግብዣ ፡ ይምጡ ፤ እንደ ፡ ንጉሡም ፡ ነገር ፡ ነገ ፡ አደርጋለኹ ፡ አለች ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሐማ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በልቡም ፡ ተደስቶ ፡ ወጣ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ያለመነሣትና ፡ ያለመናወጥ ፡ ተቀምጦ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ሐማ ፡ በመርዶክዮስ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ።

10 ፤ ሐማ ፡ ግን ፡ ታግሦ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ፤ ልኮም ፡ ወዳጆቹንና ፡ ሚስቱን ፡ ዞሳራን ፡ አስጠራ ።

11 ፤ ሐማም ፡ የሀብቱን ፡ ክብርና ፡ የልጆቹን ፡ ብዛት ፥ ንጉሡም ፡ ያከበረበትን ፡ ክብር ፡ ዅሉ ፥ በንጉሡም ፡ ዐዛውንትና ፡ ባሪያዎች ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንዳደረገው ፡ አጫወታቸው ።

12 ፤ ሐማም ፦ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡ ወዳዘጋጀችው ፡ ግብዣ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ማንንም ፡ አልጠራችም ፤ ደግሞ ፡ ነገ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ተጠርቻለኹ ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ካየኹ ፡ ይህ ፡ ዅሉ ፡ ለእኔ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ አይጠቅምም ፡ አለ ።

14 ፤ ሚስቱም ፡ ዞሳራና ፡ ወዳጆቹ ፡ ዅሉ ፦ ቁመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ግንድ ፡ ይደረግ ፥ ነገም ፡ መርዶክዮስ ፡ ይሰቀልበት ፡ ዘንድ ፡ ለንጉሡ ፡ ተናገር ፤ ደስም ፡ ብሎኽ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ግብዣው ፡ ግባ ፡ አሉት ። ነገራቸውም ፡ ሐማን ፡ ደስ ፡ አሠኘው ፥ ግንዱንም ፡ አስደረገ ።

______________መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ሌሊት ፡ እንቅልፍ ፡ ከንጉሡ ፡ ሸሸ ፤ የዘመኑንም ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፥ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ተነበበ ።

2 ፤ ደጁንም ፡ ከሚጠብቁት ፡ ከንጉሡ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ኹለቱ ፡ ገበታና ፡ ታራ ፡ እጃቸውን ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ፈለጉ ፥ መርዶክዮስ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ተጽፎ ፡ ተገኘ ።

3 ፤ ንጉሡም ፦ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ምን ፡ ክብርና ፡ በጎነት ፡ ተደረገለት ፡፡ አለ ። ንጉሡንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብላቴናዎች ። ምንም ፡ አልተደረገለትም ፡ አሉት ።

4 ፤ ንጉሡም ፦ በአዳራሹ ፡ ማን ፡ አለ ፡፡ አለ ። ሐማም ፡ ባዘጋጀው ፡ ግንድ ፡ ላይ ፡ መርዶክዮስን ፡ ለማሰቀል ፡ ለንጉሡ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደውጭው ፡ አዳራሽ ፡ ገብቶ ፡ ነበር ።

5 ፤ የንጉሡም ፡ ብላቴናዎች ፦ እንሆ ፥ ሐማ ፡ በአዳራሹ ፡ ቆሟል ፡ አሉት ። ንጉሡም ፦ ይግባ ፡ አለ ።

6 ፤ ሐማም ፡ ገባ ፤ ንጉሡም ፦ ንጉሡ ፡ ሊያከብረው ፡ ለሚወደው ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ይደረግለታል ፡፡ አለው ። ሐማም ፡ በልቡ ። ንጉሡ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ማንን ፡ ያከብር ፡ ዘንድ ፡ ይወዳል ፡፡ አለ ።

7 ፤ ሐማም ፡ ንጉሡን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ ለሚወደው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግ ፤

8 ፤ ንጉሡ ፡ የለበሰው ፡ የክብር ፡ ልብስ ፥ ንጉሡም ፡ የተቀመጠበት ፡ ፈረስ ፡ ይምጣለት ፥ የንጉሡም ፡ ዘውድ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይደረግ ፤

9 ፤ ልብሱንና ፡ ፈረሱንም ፡ ከንጉሡ ፡ ዐዛውንት ፡ በዋነኛው ፡ እጅ ፡ ያስረክቡት ፤ ንጉሡም ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ የሚወደውን ፡ ሰው ፡ ያልብሱት ፤ በፈረሱም ፡ ላይ ፡ አስቀምጠውት ፡ በከተማዪቱ ፡ አደባባይ ፡ ያሳልፉት ፤ በፊቱም ፦ ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ ለሚወደው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡ ተብሎ ፡ ዐዋጅ ፡ ይነገር ።

10 ፤ ንጉሡም ፡ ሐማን ፦ ፍጠን ፥ እንደ ፡ ተናገርኸውም ፡ ልብሱንና ፡ ፈረሱን ፡ ውሰድ ፤ በንጉሡም ፡ በር ፡ ለሚቀመጠው ፡ አይሁዳዊ ፡ ለመርዶክዮስ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግለት ፤ ከተናገርኸውም ፡ ዅሉ ፡ ምንም ፡ አይቅር ፡ አለው ።

11 ፤ ሐማም ፡ ልብሱንና ፡ ፈረሱን ፡ ወሰደ ፥ መርዶክዮስንም ፡ አለበሰው ፥ በፈረሱም ፡ ላይ ፡

አስቀመጠው ፥ በከተማዪቱም ፡ አደባባይ ፡ በፊቱ ፡ አሳለፈው ። በፊቱም ፦ ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ ለሚወድው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡ ብሎ ፡ ዐዋጅ ፡ ነገረ ።

12 ፤ መርዶክዮስም ፡ ወደንጉሡ ፡ በር ፡ ተመለሰ ። ሐማ ፡ ግን ፡ ዐዝኖና ፡ ራሱን ፡ ተከናንቦ ፡ ቸኵሎ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ።

13 ፤ ሐማም ፡ ለሚስቱ ፡ ለዞሳራና ፡ ለወዳጆቹ ፡ ኹሉ ፡ ያገኘውን ፡ ኹሉ ፡ አጫወታቸው ። ጥበበኛዎቹና ፡ ሚስቱ ፡ ዞሳራም ፦ በፊቱ ፡ መውደቅ ፡ የጀመርኽለት ፡ መርዶክዮስ ፡ ከአይሁድ ፡ ወገን ፡ የኾነ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽሞ ፡ ትወድቃለኽ ፡ እንጂ ፡ አታሸንፈውም ፡ አሉት ።

14 ፤ እነርሱም ፡ ሲናገሩት ፡ ሳሉ ፥ እንሆ ፥ የንጉሡ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ መጡ ፥ አስቴርም ፡ ወዳዘጋጀችው ፡ ግብዣ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ሐማን ፡ አስቸኰሉት ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ ንጉሡና ፡ ሐማም ፡ ከንግሥቲቱ ፡ ከአስቴር ፡ ጋራ ፡ ለመጠጣት ፡ መጡ ።

2 ፤ በኹለተኛውም ፡ ቀን ፡ ንጉሡ ፡ በወይኑ ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ሳለ ፡ አስቴርን ፦ ንግሥት ፡ አስቴር ፡ ሆይ ፥ የምትለምኚኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፨ ይሰጥሻል ፤ የምትሺውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፨ እስከመንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡ እንኳ ፡ ቢኾን ፡ ይደረግልሻል ፡ አላት ።

3 ፤ ንግሥቲቱም ፡ አስቴር ፡ መልሳ ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ንጉሡንም ፡ ደስ ፡ ቢያሠኘው ፥ ሕይወቴ ፡ በልመናዬ ፡ ሕዝቤም ፡ በመሻቴ ፡ ይሰጠኝ ፤

4 ፤ እኔና ፡ ሕዝቤ ፡ ለመጥፋትና ፡ ለመገደል ፡ ለመደምሰስም ፡ ተሸጠናልና ፦ ባሪያዎች ፡ ልንኾን ፡ ተሸጠን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዝም ፡ ባልኹ ፡ ነበር ፤ የኾነ ፡ ኾኖ ፡ ጠላቱ ፡ የንጉሡን ፡ ጕዳት ፡ ለማቅናት ፡ ባልቻለም ፡ ነበር ፡ አለች ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥቲቱን ፡ አስቴርን ፦ ይህን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በልቡ ፡ የደፈረ ፡ ማን ፡ ነው ፨ ርሱስ ፡ ወዴት ፡ ነው ፨ ብሎ ፡ ተናገራት ።

6 ፤ አስቴርም ፦ ያ ፡ ጠላትና ፡ ባለጋራ ፡ ሰው ፡ ክፉው ፡ ሐማ ፡ ነው ፡ አለች ። ሐማም ፡ በንጉሡና ፡ በንግሥቲቱ ፡ ፊት ፡ ደነገጠ ።

7 ፤ ንጉሡም ፡ ተቈጥቶ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ከመጠጣቱ ፡ ተነሣ ፥ ወደንጉሡም ፡ ቤት ፡ አታክልት ፡ ውስጥ ፡ ኼደ ። ሐማም ፡ ከንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ታሰበበት ፡ አይቷልና ፥ ከንግሥቲቱ ፡ ከአስቴር ፡ ሕይወቱን ፡ ይለምን ፡ ዘንድ ፡ ቆመ ።

8 ፤ ንጉሡም ፡ ከቤቱ ፡ አታክልት ፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጁ ፡ ግብዣ ፡ ስፍራ ፡ ተመለሰ ፤ ሐማም ፡ አስቴር ፡ ባለችበት ፡ ዐልጋ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፦ ደግሞ ፡ በቤቴ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ ንግሥቲቱን ፡ ይጋፋታልን ፨ አለ ። ይህም ፡ ቃል ፡ ከንጉሡ ፡ አፍ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ የሐማን ፡ ፊት ፡ ሸፈኑት ።

9 ፤ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ካሉት ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ አንዱ ፡ ሐርቦና ፦ እንሆ ፥ ሐማ ፡ ለንጉሡ ፡ በጎ ፡ ለተናገረው ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ያሠራው ፡ ርዝመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ የኾነው ፡ ግንድ ፡ በሐማ ፡ ቤት ፡ ተተክሏል ፡ አለ ። ንጉሡም ፦ በርሱ ፡ ላይ ፡ ስቀሉት ፡ አለ ።

10 ፤ ሐማንም ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ባዘጋጀው ፡ ግንድ ፡ ላይ ፡ ሰቀሉት ፤ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡ ፡ ቍጣ ፡ በረደ ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ የአይሁድን ፡ ጠላት ፡ የሐማን ፡ ቤት ፡ ለንግሥቲቱ ፡ ለአስቴር ፡ ሰጠ ። አስቴርም ፡ ለርሷ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ነግራው ፡ ነበርና ፥ መርዶክዮስ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ ገባ ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ከሐማ ፡ ያወለቀውን ፡ ቀለበቱን ፡ አወጣ ፥ ለመርዶክዮስም ፡ ሰጠው ። አስቴርም ፡ በሐማ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ መርዶክዮስን ፡ ሾመች ።

3 ፤ አስቴርም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ተናገረች ፤ በእግሩም ፡ ላይ ፡ ወድቃ ፡ እያለቀሰች ፡ የአጋጋዊውን ፡ የሐማን ፡ ክፋትና ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ የተተነኰለውን ፡ ተንኰል ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡ ለመነችው ።

4 ፤ ንጉሡም ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ለአስቴር ፡ ዘረጋላት ፤ አስቴርም ፡ ተነሥታ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ቆመችና ፦

5 ፤ ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያሠኘው ፥ በፊቱም ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ይህም ፡ ነገር ፡ በፊቱ ፡ ቅን ፡ ቢኾን ፥ እኔም ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተወድጄ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ አጋጋዊው ፡ የሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ ያሉትን ፡ አይሁድ ፡ ለማጥፋት ፡ የጻፈው ፡ ተንኰል ፡ ይገለበጥ ፡ ዘንድ ፡ ይጻፍ ።

6 ፤ እኔ ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ የሚወርደውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እችላለኹ ፨ ወይስ ፡ የዘመዶቼን ፡ ጥፋት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እችላለኹ ፨ አለች ።

7 ፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥቲቱን ፡ አስቴርንና ፡ አይሁዳዊውን ፡ መርዶክዮስን ፦ እንሆ ፥ የሐማን ፡ ቤት ፡ ለአስቴር ፡ ሰጥቻለኹ ፥ ርሱም ፡ እጆቹን ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ዘረጋ ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ ተሰቀለ ።

8 ፤ በንጉሡ ፡ ስም ፡ የተጻፈና ፡ በንጉሡ ፡ ቀለበት ፡ የታተመ ፡ አይገለበጥምና ፥ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ ደስ ፡ የሚያሠኛችኹን ፡ በንጉሡ ፡ ስም ፡ ስለ ፡ አይሁድ ፡ ጻፉ ፥ በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ ዐትሙ ፡ አላቸው ።

9 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኒሳን ፡ በተባለው ፡ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ የንጉሡ ፡ ጸሓፊዎች ፡ ተጠሩ ፤ መርዶክዮስም ፡ ስለ ፡ አይሁድ ፡ እንዳዘዘው ፡ ኹሉ ፡ ከህንድ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ በመቶ ፡ ኻያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ላሉ ፡ ሹማምትና ፡ አለቃዎች ፡ ዐዛውንትም ፡ ለያንዳንዱም ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱ ፡ ለያንዳንዱም ፡ ሕዝብ ፡ እንደ ፡ ቋንቋው ፡ ለአይሁድም ፡ እንደ ፡ ጽሕፈታቸውና ፡ እንደ ፡ ቋንቋቸው ፡ ተጻፈ ።

10 ፤ በንጉሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ ስም ፡ አስጻፈው ፥ በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ አሳተመው ፤ ደብዳቤውንም ፡ በንጉሡ ፡ ፈረስ ፡ ቤት ፡ በተወለዱት ፥ ለንጉሡም ፡ አገልግሎት ፡ በተለዩ ፡ በፈጣን ፡ ፈረሶች ፡ በተቀመጡ ፡ መልእክተኛዎች ፡ እጅ ፡ ሰደደው ።

11 ፤ በዚያም ፡ ደብዳቤ ፡ በከተማዎቹ ፡ ኹሉ ፡ የሚኖሩት ፡ አይሁድ ፡ እንዲሰበሰቡ ፥ ለሕይወታቸውም ፡ እንዲቆሙ ፥ በጥል ፡ የሚነሡባቸውን ፡ የሕዝቡንና ፡ የአገሩን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ከሕፃናታቸውና ፡ ከሴቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ እንዲያጠፉና ፡ እንዲገድሉ ፡ እንዲደመስሱም ፥ ምርኳቸውንም ፡ እንዲዘርፉ ፡ ንጉሡ ፡ ፈቀደላቸው ።

12 ፤ ይህም ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ እንዲኾን ፡ ነው ።

13 ፤ አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ እንዲበቀሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብዳቤው ፡ ቅጅ ፡ በያገሩ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ታወጀ ።

14 ፤ ለንጉሡ ፡ አገልግሎት ፡ በተለዩ ፡ በፈጣን ፡ ፈረሶች ፡ የተቀመጡት ፡ መልእክተኛዎች ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ተርበትብተውና ፡ ቸኵለው ፡ ወጡ ፤ ዐዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ተነገረ ።

15 ፤ መርዶክዮስም ፡ በሰማያዊና ፡ በነጭ ፡ ሐር ፡ የተሠራውን ፡ የንጉሡን ፡ የክብር ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡ ታላቅም ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ ደፍቶ ፡ ከጥሩ ፡ በፍታና ፡ ከሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ የተሠራ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጽፎ ፡ ከንጉሡ ፡ ፊት ፡ ወጣ ፤ የሱሳም ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ አላት ፥ እልልም ፡ አለች ።

16 ፤ ለአይሁድም ፡ ብርሃንና ፡ ደስታ ፡ ተድላና ፡ ክብርም ፡ ኾነ ።

17 ፤ የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ ዐዋጅ ፡ በደረሰበት ፡ አገርና ፡ ከተማ ፡ ኹሉ ፡ ለአይሁድ ፡ ደስታና ፡ ተድላ ፥ የግብዣም ፡ ቀን ፡ መልካምም ፡ ቀን ፡ ኾነ ። አይሁድንም ፡ መፍራት ፡ ስለ ፡ ወደቀባቸው ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ አይሁድ ፡ ኾኑ ።

________________መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ አዳር ፡ በሚባለውም ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፥ የንጉሡ ፡ ትእዛዝና ፡ ዐዋጅ ፡ ሊፈጸምበት ፡ በነበረው ፡ ቀን ፥ የአይሁድ ፡ ጠላቶች ፡ ሊሠለጥኑባቸው ፡ በነበረው ፡ ቀን ፥ አይሁድ ፡

በጠላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥኑ ፡ ነገሩ ፡ ተገለበጠ ።

2 ፤ አይሁድም ፡ ክፉታቸውን ፡ በሚሹት ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይዘረጉ ፡ ዘንድ ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ በነበሩ ፡ ከተማዎቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተሰበሰቡ ፤ እነርሱንም ፡ መፍራት ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ነበርና ፥ እነርሱን ፡ የሚቃወም ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።

3 ፤ መርዶክዮስን ፡ መፍራት ፡ በላያቸው ፡ ስለ ፡ ወደቀ ፡ በየገሩ ፡ የነበሩ ፡ ዐዛውንትና ፡ ሹማምቶች ፡ አለቃዎችም ፥ የንጉሡንም ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩት ፡ ኹሉ ፡ አይሁድን ፡ አገዙ ።

4 ፤ ያ ፡ ሰው ፡ መርዶክዮስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እያለ ፡ ስለ ፡ ኼደ ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ታላቅ ፡ ኾኖ ፡ ነበርና ፥ የመርዶክዮስም ፡ ዝና ፡ በየገሩ ፡ ኹሉ ፡ ተሰምቶ ፡ ነበርና ።

5 ፤ አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ኹሉ ፡ በሰይፍ ፡ እየመቱ ፡ ገደሏቸው ፥ አጠፏቸውም ፤ በሚጠሏቸውም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወደዱ ፡ አደረጉባቸው ።

6 ፤ አይሁድም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ያኽል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፡ አጠፉም ።

7 ፤ 8 ፤ ፈርሰኔስ ፥ ደልፎን ፥ ፋስጋ ፥ ፋረዳታ ፥

9 ፤ በርያ ፥ ሰርባካ ፥ መርመሲማ ፥ ሩፋዮስ ፥ አርሳዮስ ፥ ዛቡታዮስ ፡ የሚባሉትን ፥

10 ፤ የሐመዳቱን ፡ ልጅ ፡ የአይሁድን ፡ ጠላት ፡ ዐሥሩን ፡ የሐማን ፡ ልጆች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ የተገደሉት ፡ ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጣ ።

12 ፤ ንጉሡም ፡ ንግሥቲቱን ፡ አስቴርን ፦ አይሁድ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ሰዎችንና ፡ ዐሥሩን ፡ የሐማ ፡ ልጆች ፡ ገደሉ ፡ አጠፏቸውም ፤ በቀሩትስ ፡ በንጉሡ ፡ አገሮች ፡ እንዴት ፡ አድርገው ፡ ይኾን! አኹንስ ፡ ልመናሽ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ይሰጥሻል ፤ ሌላስ ፡ የምትሺው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ይደረጋል ፡ አላት ።

13 ፤ አስቴርም ፦ ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያሠኘው ፥ በሱሳ ፡ የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ ዛሬ ፡ እንደተደረገው ፡ ትእዛዝ ፡ ነገ ፡ ደግሞ ፡ ያድርጉ ፤ ዐሥሩም ፡ የሐማ ፡ ልጆች ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ ይሰቀሉ ፡ አለች ።

14 ፤ ንጉሡም ፡ ይህ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ ዐዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ተነገረ ፤ ዐሥሩንም ፡ የሐማን ፡ ልጆች ፡ ሰቀሉ ።

15 ፤ በሱሳም ፡ የነበሩ ፡ አይሁድ ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ተሰብስበው ፡ በሱሳ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ያኽል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ።

16 ፤ የቀሩትም ፡ በንጉሡ ፡ አገር ፡ ያሉ ፡ አይሁድ ፡ ተሰብስበው ፡ ለሕይወታቸው ፡ ቆሙ ፥ ከጠላቶቻቸውም ፡ ዐረፉ ፤ ከሚጠሏቸውም ፡ ሰባ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ።

17 ፤ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ተደረገ ፤ በዐሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ፥ የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉ ።

18 ፤ በሱሳ ፡ የነበሩት ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛውና ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ተሰበሰቡ ፤ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ፥ የመጠጥና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉት ።

19 ፤ ስለዚህም ፡ በመንደሮችና ፡ ባልተመሸጉ ፡ ከተማዎች ፡ የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ ዐሥራ ፡ አራተኛውን ፡ ቀን ፡ የደስታና ፡ የመጠጥ ፡ የመልካምም ፡ ቀን ፥ ርስ ፡ በርሳቸውም ፡ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉታል ።

20 ፤ መርዶክዮስም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፈ ፥ በንጉሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ኹሉ ፡ በቅርብና ፡ በሩቅ ፡ ወዳሉት ፡ አይሁድ ፡ ኹሉ ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ላከ ።

21 ፤ በየዓመቱም ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ ዐሥራ ፡ አራተኛውና ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፥

22 ፤ አይሁድ ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ዕረፍትን ፡ ያገኙበት ፡ ቀን ፥ ወሩም ፡ ከሐዘን ፡ ወደ ፡ ደስታ ፡ ከልቅሶም ፡ ወደ ፡ መልካም ፡ ቀን ፡ የተለወጠበት ፡ ወር ፡ ኾኖ ፡ ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፥ የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፥ ርስ ፡ በርሳቸውም ፡

ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበትና ፡ ለድኻዎች ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።

23 ፤ አይሁድም ፡ ለመሥራት ፡ የገፐመሩትን ፥ መርዶክዮስም ፡ የጻፈላቸውን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተቀበሉት ፤

24 ፤ አጋጋዊው ፡ የሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ የአይሁድ ፡ ኹሉ ፡ ጠላት ፡ ሐማ ፡ አይሁድን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተተንኰሎ ፡ ነበር ፤ ሊደመስሳቸውና ፡ ሊያጠፋቸውም ፡ ፉር ፡ የሚባል ፡ ዕጣ ፡ ጥሎ ፡ ነበር ።

25 ፤ አስቴርም ፡ ወደንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡ የተተነኰለው ፡ ክፉ ፡ ተንኰል ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ እንዲመለስ ፥ ርሱና ፡ ልጆቹም ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ እንዲሰቀሉ ፡ በደብዳቤው ፡ አዘዘ ።

26 ፤ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ፉር ፡ ስም ፡ ፉሪም ፡ ተባሉ ። በዚህም ፡ ደብዳቤ ፡ ስለተጻፈው ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፥ ስላዩትና ፡ ስላገኛቸውም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፥

27 ፤ 28 ፤ አይሁድ ፡ እነዚህን ፡ ኹለት ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱና ፡ እንደ ፡ ጊዜው ፡ በየዓመቱ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ እነዚህም ፡ ቀኖች ፡ በየትውልዳቸውና ፡ በየወገናቸው ፡ በያገራቸውም ፡ በየከተማቸውም ፡ የታሰቡና ፡ የተከበሩ ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፥ እነዚህም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይሻሩ ፥ መታሰባቸውም ፡ ከዘራቸው ፡ እንዳይቈረጥ ፥ በራሳቸውና ፡ በዘራቸው ፡ ወደ ፡ እነርሱም ፡ በተጠጉት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀር ፡ ሥርዐት ፡ አድርገው ፡ ተቀበሉ ።

29 ፤ የአቢካኢልም ፡ ልጅ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርና ፡ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ይህችን ፡ ስለ ፡ ፉሪም ፡ የምትናገረውን ፡ ኹለተኛዪቱን ፡ ደብዳቤ ፡ በሥልጣናቸው ፡ ኹሉ ፡ ያጸኗት ፡ ዘንድ ፡ ጻፉ ።

30 ፤ ደብዳቤዎቹንም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ በመቶ ፡ ኻያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ወዳሉ ፡ አይሁድ ፡ ኹሉ ፡ በሰላምና ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡ ላኩ ።

31 ፤ እነዚህንም ፡ የፉሪም ፡ ቀኖች ፥ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስና ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡ እንዳዘዙ ፥ ለራሳቸውና ፡ ለዘራቸውም ፡ የጾማቸውንና ፡ የልቅሷቸውን ፡ ነገር ፡ ለማክበር ፡ እንደ ፡ ተቀበሉ ፥ በየጊዜያቸው ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡ ጻፉ ።

32 ፤ የአስቴርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ የፉሪምን ፡ ነገር ፡ አጸና ፤ በመጽሐፍም ፡ ተጻፈ ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ በምድርና ፡ በባሕር ፡ ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ጣለ ።

2 ፤ የኀይሉና ፡ የብርታቱም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ንጉሡም ፡ እስከ ፡ ምን ፡ ድረስ ፡ እንዳከበረው ፡ የመርዶክዮስ ፡ ክብር ፡ ታላቅነት ፥ በሜዶንና ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ፨

3 ፤ አይሁዳዊውም ፡ መርዶክዮስ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ በማዕርግ ፡ ኹለተኛ ፡ ነበረ ፤ በአይሁድም ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፥ በብዙ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፥ ለሕዝቡም ፡ መልካምን ፡ የፈለገ ፥ ለዘሩም ፡ ኹሉ ፡ በደኅና ፡ የተናገረ ፡ ነበረ ፨

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ ዖፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ስሙ ፡ ኢዮብ ፡ የተባለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ያም ፡ ሰው ፡ ፍጹምና ፡
ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ሰባትም ፡ ወንዶች ፡ ሦስትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ተወልደውለት ፡ ነበር ።

3 ፤ ሀብቱም ፡ ሰባት ፡ ሺሕ ፡ በጎች ፥ ሦስት ፡ ሺሕም ፡ ግመሎች ፥ ዐምስት ፡ መቶም ፡ ጥማድ ፡ በሬ ፥ ዐምስት ፡ መቶም ፡
እንስት ፡ አህያዎች ፡ ነበረ ፥ እጅግ ፡ ብዙም ፡ ባሪያዎች ፡ ነበሩት ፤ ያም ፡ ሰው ፡ በምሥራቅ ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡
ታላቅ ፡ ነበረ ።

4 ፤ ወንዶች ፡ ልጆቹም ፡ ኼደው ፡ በየተራ ፡ በያንዳንዳቸው ፡ ቤት ፡ ግብዣ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ፤ ሦስቱ ፡ እኅቶቻቸውም ፡
ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ይበሉና ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ እነርሱ ፡ ልከው ፡ ይጠሯቸው ፡ ነበር ።

5 ፤ የግብዣውም ፡ ቀኖች ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮብ ፦ ምናልባት ፡ ልጆቼ ፡ በድለው ፥ እግዚአብሔርንም ፡ በልባቸው ፡
ሰድበው ፡ ይኾናል ፡ ብሎ ፡ ይልክና ፡ ይቀድሳቸው ፡ ነበር ፤ ኢዮብም ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፥ እንደ ፡ ቍጥራቸውም ፡ ኹሉ ፡
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረበ ። እንዲሁ ፡ ኢዮብ ፡ ኹልጊዜ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።

6 ፤ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የአምላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ መጡ ፥ ሰይጣንም ፡
ደግሞ ፡ በመካከላቸው ፡ መጣ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ ከወዴት ፡ መጣኽ ፧ አለው ። ሰይጣንም ፦ ምድርን ፡ ኹሉ ፡ ዞርኋት ፥ በርሷም ፡
ተመላለስኹ ፡ ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መለሰ ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ በእውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮብን ፡ ተመለከትኸውን ፧ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ርሱ ፡
ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ አለው ።

9 ፤ ሰይጣንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰለት ፦ በእውኑ ፡ ኢዮብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ በከንቱ ፡
ነውን ፧

10 ፤ ርሱንና ፡ ቤቱን ፡ በዙሪያውም ፡ ያሉትን ፡ ኹሉ ፡ አላጠርኽለትምን ፧ የእጁን ፡ ሥራ ፡ ባርከኽለታል ፥ ከብቱም ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ በዝቷል ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እጅኽን ፡ ዘርግተኽ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትኽ ፡ ይሰድብኻል ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ እነሆ ፥ ለርሱ ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ በእጅኽ ፡ ነው ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በርሱ ፡ ላይ ፡
እጅኽን ፡ አትዘርጋ ፡ አለው ። ሰይጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ።

13 ፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የኢዮብ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በታላቅ ፡ ወንድማቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ።

14 ፤ መልክተኛም ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ መጥቶ ፦ በሬዎች ፡ ዕርሻ ፡ ያርሱ ፥ በአጠገባቸውም ፡ አህያዎች ፡ ይሰማሩ ፡ ነበር ፤

15 ፤ የሳባም ፡ ሰዎች ፡ አደጋ ፡ ጣሉ ፥ ወሰዷቸውም ፥ ብላቴናዎቹንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርኽ ፡
ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥኹ ፡ አለው ።

16 ፤ ርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ የእግዚአብሔር ፡ እሳት ፡ ከሰማይ ፡ ወደቀች ፥ በጎቹንም ፡
አቃጠለች ፥ ጠባቂዎችንም ፡ በላች ፤ እኔም ፡ እነግርኽ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥኹ ፡ አለው ።

17 ፤ ርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ ከለዳውያን ፡ በሦስት ፡ ረድፍ ፡ ተከፍለው ፡ በግመሎች ፡ ላይ ፡ አደጋ ፡
ጣሉ ፥ ወሰዷቸውም ፥ ብላቴናዎቹንም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡ ገደሉ ፤ እኔም ፡ እነግርኽ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥኹ ፡

አለው ።

18 ፤ ርሱም ፡ ገና ፡ ሲናገር ፡ ሌላ ፡ መጥቶ ፦ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችኽ ፡ በታላቅ ፡ ወንድማቸው ፡ ቤት ፡ ይበሉና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ፤

19 ፤ እንሆም ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ መጥቶ ፡ የቤቱን ፡ አራቱን ፡ ማእዘን ፡ መታው ፥ በብላቴናዎቹም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፥ ሞቱም ፤ እኔም ፡ እነግርኽ ፡ ዘንድ ፡ ብቻዬን ፡ አመለጥኹ ፡ አለው ።

20 ፤ ኢዮብም ፡ ተነሣ ፡ መጐናጸፊያውንም ፡ ቀደደ ፥ ራሱንም ፡ ተላጨ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ተደፍቶ ፡ ሰገደ ፤

21 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ ዕራቍቴን ፡ ከእናቴ ፡ ማሕፀን ፡ ወጥቻለኹ ፥ ዕራቍቴንም ፡ ወደዚያ ፡
እመለሳለኹ ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ፥ እግዚአብሔርም ፡ ነሣ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የተባረከ ፡ ይኹን ።

22 ፤ በዚህ ፡ ኹሉ ፡ ኢዮብ ፡ አልበደለም ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ስንፍናን ፡ አልሰጠም ።

_________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ከዕለታት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ኾነ ፤ የአምላክ ፡ ልጆች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ መጡ ፥ ሰይጣን ፡
ደግሞ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመቆም ፡ በመካከላቸው ፡ መጣ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ ከወዴት ፡ መጣኽ ፧ አለው ። ሰይጣንም ፦ በምድር ፡ ላይ ፡ ዞርኹ ፥ በርሷም ፡
ተመላለስኹ ፡ ብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መለሰ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ በእውኑ ፡ ባሪያዬን ፡ ኢዮብን ፡ ተመለከትኸውን ፧ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ርሱ ፡
ፍጹምና ፡ ቅን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈራ ፥ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ የለም ፤ በከንቱም ፡ አጠፋው ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡
በርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ብታንቀሳቅሰኝ ፥ እስከ ፡ አኹን ፡ ፍጹምነቱን ፡ ይዟል ።

4 ፤ ሰይጣንም ፡ መልሶ ፡ እግዚአብሔርን ፦ ቍርበት ፡ ስለ ፡ ቍርበት ፡ ነው ፤ ሰው ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ ሕይወቱ ፡
ይሰጣል ።

5 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አኹን ፡ እጅኽን ፡ ዘርግተኽ ፡ ዐጥንቱንና ፡ ሥጋውን ፡ ዳብስ ፤ በእውነት ፡ በፊትኽ ፡ ይሰድብኻል ፡
አለው ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ ሕይወቱን ፡ ተወው ፡ እንጂ ፥ እንሆ ፥ ርሱ ፡ በእጅኽ ፡ ነው ፡ አለው ።

7 ፤ ሰይጣንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወጣ ፥ ኢዮብንም ፡ ከእግሩ ፡ ጫማ ፡ ዂምሮ ፡ እስከ ፡ ዐናቱ ፡ ድረስ ፡ በክፉ ፡
ቍስል ፡ መታው ።

8 ፤ ሥጋውንም ፡ ይፍቅበት ፡ ዘንድ ፡ ገል ፡ ወሰደ ፥ በዐመድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።

9 ፤ ሚስቱም ፦ እስከ ፡ አኹን ፡ ፍጹምነትኽን ፡ ይዘኻልን ፧ እግዚአብሔርን ፡ ስደብና ፡ሙት ፡ አለችው ።

(የሚቀጥለው ፡ ከግሪክ ፡ የተጨመረ ፡ ነው) ፡

ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ደጅ ፡ እጠናዋለኹ ፤ ዳግመኛም ፡ መከራውን ፡ እታገሠዋለኹ ፥ የቀድሞ ፡
ኑሮዬንም ፡ ተስፋ ፡ አደርገዋለኹ ፡ ትላለኽን ፧ አለችው ። እንደዚህሳ ፡ እንዳትል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፥ እንሆ ፥ ስም ፡
አጠራርኽ ፡ ጠፋ ፤ ሴቶች ፡ ልጆቼና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቼም ፡ ሞቱ ፡ እኔስ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ሳረግዝ ፡ ሳምጥ ፡ ስወልድ ፡
ሳይረቡኝ ፡ ሳይጠቅሙኝ ፡ በከንቱ ፡ ደከምኹ ፡ አለች ። አንተም ፡ በመግል ፡ ተውጠኽ ፡ በትል ፡ ተከበኽ ፡
ትኖራለኽ ፤ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡ ስትዛብር ፡ ታድራለኽ ። እኔ ፡ ግን ፡ እየዞርኹ ፡ እቀላውጣለኹ ። ከአንዱ ፡ አገር ፡ ወደ ፡
አንዱ ፡ አገር ፡ ከአንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቤት ፡ እኼዳለኹ ፤ ከድካሜ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ካለ ፡ ከችግሬም ፡ ዐርፍ ፡
ዘንድ ፡ ከጧት ፡ ዠምሮ ፡ ፀሓይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ እጠብቃለኹ ፤ አኹን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማይገባ ፡ ቃል ፡
ተናግረኸው ፡ ሙት ፡ አለች ።

10 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ አንቺ ፡ ከሰነፎች ፡ ሴቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ተናገርሽ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መልካሙን ፡
ተቀበልን ፥ ክፉ ፡ ነገርንስ ፡ አንቀበልምን ፧ አላት ። በዚህ ፡ ኹሉ ፡ ኢዮብ ፡ በከንፈሩ ፡ አልበደለም ።

11 ፤ ሦስቱም ፡ የኢዮብ ፡ ወዳጆች ፡ ይህን ፡ የደረሰበትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ሰምተው ፡ ከየአገራቸው ፡
መጡ ፤ እነርሱም ፡ ቴማናዊው ፡ ኤልፋዝ ፥ ሹሐዊው ፡ በልዳዶስ ፥ ነዕማታዊው ፡ ሶፋር ፡ ነበሩ ። እነርሱም ፡
ሊያዝኑለትና ፡ ሊያጽናኑት ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ለመምጣት ፡ ተስማሙ ።

12 ፤ ከሩቅም ፡ ኾነው ፡ ዐይናቸውን ፡ ባነሡ ፡ ጊዜ ፡ አላወቁትም ፤ ድምፃቸውንም ፡ አሰምተው ፡
አለቀሱ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ መጐናጸፊያቸውን ፡ ቀደዱ ፥ ወደ ፡ ላይም ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሱ ።

13 ፤ ሰባት ፡ ቀንና ፡ ሰባት ፡ ሌሊትም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተቀመጡ ፤ ሕመሙም ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡ በዛ ፡
አይተዋልና ፥ ከነርሱ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ የሚናገረው ፡ አልነበረም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ የተወለደበትን ፡ ቀን ፡ ረገመ ።

2 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦

3 ፤ ያ ፡ የተወለድኹበት ፡ ቀን ፡ ይጥፋ ፥

ያም ፦ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተፀነሰ ፡ የተባለበት ፡ ሌሊት ።

4 ፤ ያ ፡ ቀን ፡ ጨለማ ፡ ይኹን ፤

እግዚአብሔር ፡ ከላይ ፡ አይመልከተው ፥

ብርሃንም ፡ አይብራበት ።

5 ፤ ጨለማና ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያድርጉት ፤

ዳመናም ፡ ይረፍበት ፤

የቀን ፡ ጨለማ ፡ ኹሉ ፡ ያስፈራው ።

6 ፤ ያን ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ይያዘው ፤

በዓመቱ ፡ ቀኖች ፡ መካከል ፡ ደስ ፡ አይበለው ፤

በወሮች ፡ ውስጥ ፡ ገብቶ ፡ አይቈጠር ።

7 ፤ እነሆ ፥ ያ ፡ ሌሊት ፡ መካን ፡ ይኹን ፤

እልልታ ፡ አይግባበት ።

8 ፤ ሌዋታንን ፡ ለማንቀሳቀስ ፡ የተዘጋጁ ፡

ቀኑን ፡ የሚረግሙ ፡ ይርገሙት ።

9 ፤ አጥቢያ ፡ ኮከቦች ፡ ይጨልሙ ፤

ብርሃንን ፡ ቢጠባበቅ ፡ አያግኘው ፥

የንጋትንም ፡ ቅንድብ ፡ አይይ ፤

10 ፤ የእናቴን ፡ ማሕፀን ፡ ደጅ ፡ አልዘጋምና ፥

መከራንም ፡ ከዐይኔ ፡ አልሰወረምና ።

11 ፤ በማሕፀን ፡ ሳለኹ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልሞትኹም ፧

ከሆድስ ፡ በወጣኹ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኜ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልጠፋኹም ፧

12 ፤ ጕልበቶች ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀበሉኝ ፧

ጡትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠባኹ ፧

13 ፤ አኹን ፡ ተኝቼ ፡ ዝም ፡ ባልኹ ፡ ነበር ፤

አንቀላፍቼ ፡ ባረፍኹ ፡ ነበር ፤

14 ፤ የፈረሰውን ፡ ለራሳቸው ፡ ከሚሠሩት ፡

ከምድር ፡ ነገሥታትና ፡ መካሮች ፡ ጋራ ፥

15 ፤ ወይም ፡ ቤታቸውን ፡ ብር ፡ ከሞሉ ፡

ወርቅም ፡ ካላቸው ፡ መኳንንት ፡ ጋራ ፥

16 ፤ ወይም ፡ እንደ ፡ ተቀበረ ፡ ጭንጋፍ ፥

ብርሃንም ፡ እንዳላዩ ፡ ሕፃናት ፡ በኾንኹ ፡ ነበር ።

17 ፤ ክፉዎች ፡ በዚያ ፡ መናደዳቸውን ፡ ይተዋሉ ፤

በዚያም ፡ ደካማዎች ፡ ያርፋሉ ።

18 ፤ በዚያ ፡ ግዞተኞዎች ፡ በአንድነት ፡ ተዘልለው ፡ ተቀምጠዋል ፤

የአስጨናቂውን ፡ ድምፅ ፡ አይሰሙም ።

19 ፤ ታናሽና ፡ ታላቅ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤

ባሪያም ፡ ከጌታው ፡ ነጻ ፡ ወጥቷል ።

20 ፤ በመከራ ፡ ላሉት ፡ ብርሃን ፥

ነፍሳቸው ፡ መራራ ፡ ለኾነችባቸው ፥

21 ፤ የተሰወረ ፡ ሀብትን ፡ ከሚቈፍሩ ፡ ይልቅ ፡

ሞትን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ለማያገኙትም ፥

22 ፤ መቃብርን ፡ ባገኙ ፡ ጊዜ ፡

በእልልታ ፡ ደስ ፡ ለሚላቸው ፥ ሐሤትንም ፡ ለሚያደርጉ ፡

ሕይወት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ፧

23 ፤ መንገዱ ፡ ለተሰወረበት ፡ ሰው ፥

እግዚአብሔርም ፡ በዐጥር ፡ ላጠረው ፡

ብርሃን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተሰጠ ፧

24 ፤ ከእንጀራዬ ፡ በፊት ፡ ልቅሶዬ ፡ መጥቷልና ፥

ጩኸቴም ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ ፈስሷል ።

25 ፤ የፈራኹት ፡ ነገር ፡ መጥቶብኛልና ፥

የደነገጥኹበትም ፡ ደርሶብኛል ።

26 ፤ ተዘልዬ ፡ አልተቀመጥኹም ፥ አልተማመንኹም ፥ አላረፍኹም ፤

ነገር ፡ ግን ፡ መከራ ፡ መጣብኝ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ቢሞክር ፡ ትቀየማለኽን ፨

ቃልንስ ፡ ከመናገር ፡ ሊቀር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ፨

3 ፤ እንሆ ፥ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ ታስተምር ፡ ነበር ፥

የደከሙትንም ፡ እጆች ፡ ታበረታ ፡ ነበር ፥

4 ፤ ቃልኽ ፡ የሚሰናከለውን ፡ ያስነሣ ፡ ነበር ፥

አንተም ፡ የሚብረከረከውን ፡ ጕልበት ፡ ታጸና ፡ ነበር ።

5 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ መጥቷል ፥ አንተም ፡ ደከምኽ ፤

ደርሶብኻል ፥ አንተም ፡ ተቸገርኽ ።

6 ፤ አምላክኽን ፡ መፍራትኽ ፡ መጽናናትኽ ፥

የቅንነትኽም ፡ መንገድ ፡ ተስፋኽ ፡ አይደለምን ፨

7 ፤ እባክኽ ፡ ዐስብ ፥ ንጹሕ ፡ ኾኖ ፡ የጠፋ ፡ ማን ፡ ነው ፨

ከልበ ፡ ቅንስ ፡ የተደመሰሰ ፡ ማን ፡ ነው ፨

8 ፤ እኔ ፡ እንዳየኹ ፥ ኀጢአትን ፡ የሚያርሱ ፥

መከራንም ፡ የሚዘሩ ፡ ይህንኑ ፡ ያጭዳሉ ።

9 ፤ በእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ይጠፋሉ ፥

በቍጣውም ፡ መንፈስ ፡ ያልቃሉ ።

10 ፤ የአንበሳ ፡ ጩኸት ፥ የጨኪ ፡ አንበሳ ፡ ድምፅ ፥

የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ ጥርስ ፡ ተሰባበረ ።

11 ፤ አሮጌ ፡ አንበሳ ፡ አደን ፡ በማጣት ፡ ይሞታል ፥

የአንበሳዪቱም ፡ ግልገሎች ፡ ይበተናሉ ።

12 ፤ ለኔም ፡ በምስጢር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ፥

ጆሮዬም ፡ ሹክሹክታውን ፡ ሰማች ።

13 ፤ በሌሊት ፡ ሕልም ፡ ዐሳብ ፡ ሲነሣ ፥

የከበደም ፡ እንቅልፍ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ፥

14 ፤ ዐጥንቴን ፡ ኹሉ ፡ ያናወጡ ፡

ድንጋጤና ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቁብኝ ።

15 ፤ መንፈስም ፡ በፊቴ ፡ ዐለፈ ፤

የሥጋዬ ፡ ጠጕር ፡ ቆመ ።

16 ፤ ርሱም ፡ ቆመ ፥ መልኩን ፡ ግን ፡ ለመለየት ፡ አልቻልኹም ፥

ምሳሌም ፡ በዐይኔ ፡ ፊት ፡ ነበረ ፤

የዝምታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማኹ ።

17 ፤ በእውኑ ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ ሊኾን ፥

ወይስ ፡ ሰው ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ ሊነጻ ፡ ይችላልን ፨

18 ፤ እንሆ ፥ በባሪያዎቹ ፡ አይታመንም ፤

መላእክቱንም ፡ ስንፍና ፡ ይከሳቸዋል ፤

19 ፤ ይልቁንስ ፡ በጭቃ ፡ ቤት ፡ የሚኖሩ ፥

መሠረታቸው ፡ በትቢያ ፡ ውስጥ ፡ የኾነ ፥

ከብል ፡ በፊት ፡ የሚጨፈለቁ ፡ እንዴት ፡ ይኾኑ ፨

20 ፤ በጧትና ፡ በማታ ፡ መካከል ፡ ይሰባበራሉ ፤

ማንም ፡ ሳያስብ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጠፋሉ ።

21 ፤ ገመዳቸው ፡ የተነቀለ ፡ አይደለምን ፨

አለጥበብም ፡ ይሞታሉ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ አኹንም ፡ ጥራ ፤ የሚመልስልኽ ፡ አለን ፨

ከቅዱሳንስ ፡ ወደ ፡ ማናቸው ፡ ትዞራለኽ ፨

2 ፤ ሰነፉን ፡ ሰው ፡ ቍጣ ፡ ይገድለዋል ፥

ሰነፉንም ፡ ቅንአት ፡ ያጠፋዋል ።

3 ፤ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሥር ፡ ሰዶ ፡ አየኹት ፥

ድንገትም ፡ መኖሪያውን ፡ ረገምኹ ።

4 ፤ ልጆቹም ፡ ከደኅንነት ፡ ርቀዋል ፥

በበርም ፡ ውስጥ ፡ ተረግጠዋል ፥

የሚታደጋቸውም ፡ የለም ።

5 ፤ የሰበሰበውንም ፡ ራብተኛ ፡ ይበላዋል ፥

ከሾኽም ፡ ውስጥ ፡ እንኳ ፡ ያወጣዋል ፤

የተጠማ ፡ ሀብታቸውን ፡ ዋጠ ።

6 ፤ ችግር ፡ ከትቢያ ፡ አይመጣም ፥

መከራም ፡ ከመሬት ፡ አይበቅልም ፤

7 ፤ የአሞራ ፡ ግልገሎች ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እየበረሩ ፡ ከፍ ፡ እንዲሉ ፥

ሰው ፡ እንዲሁ ፡ ለመከራ ፡ ተወልዷል ።

8 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምን ፡ ነበር ፥

ነገሬንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀርብ ፡ ነበር ።

9 ፤ የማይመረመረውን ፡ ታላቅ ፡ ነገርና ፡

የማይቈጠረውን ፡ ተኣምራት ፡ ያደርጋል ።

10 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡ ይሰጣል ፥

በዕርሻም ፡ ላይ ፡ ውሃ ፡ ይልካል ።

11 ፤ የተዋረዱትን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣል ፥

ሐዘንተኛዎችንም ፡ ለደኅንነት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋቸዋል ።

12 ፤ እጃቸውም ፡ ምክራቸውን ፡ እንዳይፈጽም ፡

የተንኰለኛዎችን ፡ ዐሳብ ፡ ከንቱ ፡ ያደርገዋል ።

13 ፤ ጠቢባንን ፡ በተንኰላቸው ፡ ይይዛቸዋል ፤

የጠማማዎችንም ፡ ምክር ፡ ይዘረዝራል ።

14 ፤ በቀን ፡ ጨለማን ፡ ያገኛሉ ፥

በቀትርም ፡ ጊዜ ፡ በሌሊት ፡ እንዳሉ ፡ ይርመሰመሳሉ ።

15 ፤ ድኻውንም ፡ ከአፋቸው ፡ ሰይፍ ፡

ከኀያሉም ፡ እጅ ፡ ያድነዋል ።

16 ፤ ለምስኪኑም ፡ ተስፋ ፡ አለው ፤

ክፋት ፡ ግን ፡ አፏን ፡ ትዘጋለች ።

17 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ የሚገሥጸው ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤

ስለዚህ ፡ ኹሉን ፡ የሚችለውን ፡ የአምላክን ፡ ተግሣጽ ፡ አትናቅ ።

18 ፤ ርሱ ፡ ይሰብራል ፥ ይጠግንማል ፤

ያቈስላል ፥ እጆቹም ፡ ይፈውሳሉ ።

19 ፤ በስድስት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ውስጥ ፡ ያድንኻል ፥

በሰባትም ፡ ውስጥ ፡ ክፋት ፡ አትነካኽም ።

20 ፤ በራብ ፡ ጊዜ ፡ ከሞት ፥

በሰልፍም ፡ ከሰይፍ ፡ እጅ ፡ ያድንኻል ።

21 ፤ ከምላስ ፡ ጅራፍ ፡ ትሰወራለኽ ፤

ጥፋትም ፡ ሲመጣ ፡ አትፈራም ።

22 ፤ በጥፋትና ፡ በራብ ፡ ላይ ፡ ትሥቃለኽ ፤

ከምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ አትፈራም ፤

23 ፤ ቃል ፡ ኪዳንኽ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ድንጋይ ፡ ጋራ ፡ ይኾናልና ፤

የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይስማማሉና ።

24 ፤ ድንኳንኽም ፡ በሰላም ፡ እንዲኾን ፡ ታውቃለኽ ፤

በረትኽን ፡ ትጐበኛለኽ ፡ አንዳችም ፡ አይጐድልብኽም ።

25 ፤ ዘርኽም ፡ ታላቅ ፡ እንዲኾን ፥

ትውልድኽም ፡ እንደምድር ፡ ሣር ፡ እንዲኾን ፡ ታውቃለኽ ።

26 ፤ በወራቱ ፡ የእኽሉ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ ዐውድማ ፡ እንዲገባ ፥

በረዥም ፡ ዕድሜ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ትገባለኽ ።

27 ፤ እንሆ ፥ ይህችን ፡ መረመርን ፥ የሰማነውም ፡ ይህ ፡ ነው ፤
አንተ ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ ሠርተኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ለራስኽ ፡ ዕወቀው ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ።
2 ፤ ትካዜዬ ፡ ምነው ፡ በተመዘነ ፡ ኖሮ!
መከራዬም ፡ ኹሉ ፡ ምነው ፡ በሚዛን ፡ ላይ ፡ በተደረገ ፡ ኖሮ!
3 ፤ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይከብድ ፡ ነበርና ፤
ስለዚህ ፡ ቃሌ ፡ ደፋር ፡ ኾኗል ።
4 ፤ ኹሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ ፍላጻ ፡ በሥጋዬ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፥
መርዙንም ፡ ነፍሴ ፡ ትጠጣለች ፤
የእግዚአብሔር ፡ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተሰልፏል ።
5 ፤ በእውኑ ፡ የሜዳ ፡ አህያ ፡ ሣር ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ፧
ወይስ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ሳለው ፡ ይጮኻልን ፧
6 ፤ የማይጣፍጥስ ፡ ነገር ፡ ያለጨው ፡ ይበላልን ፧
ወይስ ፡ የዕንቍላል ፡ ውሃ ፡ ይጥማልን ፧
7 ፤ ሰውነቴ ፡ ትነካው ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አለችው ፤
እንደሚያስጸይፍ ፡ መብል ፡ ኾነብኝ ።
8 ፤ ልመናዬ ፡ ምነው ፡ በደረሰልኝ!
እግዚአብሔርም ፡ ምኞቴን ፡ ምነው ፡ በሰጠኝ!
9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያደቀኝ ፡ ዘንድ ፡
እጁንም ፡ ለቆ ፡ ያጠፋኝ ፡ ዘንድ ፡ ወዶ ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ!
10 ፤ መጽናናት ፡ በኾነልኝ ፡ ነበር ፤
በማይራራ ፡ ሕመም ፡ ሐሤት ፡ ባደረግኹ ፡ ነበር ፥
የቅዱሱን ፡ ቃል ፡ አልካድኹምና ።
11 ፤ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ጕልበቴ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧
እታገሥም ፡ ዘንድ ፡ ፍጻሜዬ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧
12 ፤ ጕልበቴ ፡ የድንጋይ ፡ ጕልበት ፡ ነውን ፧
ሥጋዬስ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ ነውን ፧
13 ፤ በእውኑ ፡ ረድኤት ፡ በእኔ ፡ እንደሌለ ፡
ጥበብም ፡ ኹሉ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተባረረ ፡ አይደለምን ፧
14 ፤ ኹሉን ፡ የሚችለውን ፡ የአምላክን ፡ መፍራት ፡
ለሚተው ፥ ለመዛል ፡ ለቀረበው ፡ ስንኳ ፡

ወዳጄ ፡ ቸርነትን ፡ ሊያሳይ ፡ ይጎበል ።

15 ፤ ወንድሞቼ ፡ እንደ ፡ ፈፋ ፥

እንደሚያልፍ ፡ ፈፋ ፡ ሐሰተኛዎች ፡ ኾኑብኝ ።

16 ፤ ከበረዶ ፡ የተነሣ ፡ ደፈረሱ ፥

ዐመዳይም ፡ ተሰወረባቸው ፤

17 ፤ ፀሓይ ፡ በተኰሰች ፡ ጊዜ ፡ ይደርቃሉ ፤

በሙቀትም ፡ ጊዜ ፡ ከስፍራቸው ፡ ይጠፋሉ ።

18 ፤ በየዳርቻቸውም ፡ የሚኼዱ ፡ ነጋዴዎች ፡ ፈቀቅ ፡ ይላሉ ፤

ወደ ፡ በረሓ ፡ ወጥተው ፡ ይጠፋሉ ።

19 ፤ የቴማን ፡ ነጋዴዎች ፡ ተመለከቱ ፥

የሳባ ፡ መንገደኛዎችም ፡ ተጠባበቋቸው ።

20 ፤ ተስፋ ፡ አድርገዋቸው ፡ ነበርና ፥ ዐፈሩ ፤

ወደዚያ ፡ ደረሱ ፥ ዕፍረትም ፡ ያዛቸው ።

21 ፤ አኹንም ፡ እናንተ ፡ እንደዚሁ ፡ ኾናችኋል ፤

መከራዬን ፡ አይታችኹ ፡ ፈራችኹ ።

22 ፤ በእውኑ ፦ አንዳች ፡ ነገር ፡ አምጡልኝ ፤

ወይስ ፦ ከብልጥግናችኹ ፡ ስጦታ ፡ አቅርቡልኝ ፤

23 ፤ ወይስ ፦ ከጠላቴ ፡ እጅ ፡ አስጥሉኝ ፤

ወይስ ፦ ካስጨናቂው ፡ እጅ ፡ አድኑኝ ፡ አልኋችኹን ፧

24 ፤ አስተምሩኝ ፥ እኔም ፡ ዝም ፡ እላለኹ ፤

የተሳሳትኹትንም ፡ ንገሩኝ ።

25 ፤ የቅንነት ፡ ቃል ፡ እንዴት ፡ ኀይለኛ ፡ ነው!

የእናንተ ፡ ሙግት ፡ ግን ፡ ምን ፡ ይገሥጻል ፧

26 ፤ ተስፋ ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ ንግግር ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ነውና ፥

ቃሌን ፡ ትገሥጹ ፡ ዘንድ ፡ ታስባላችኹን ፧

27 ፤ በድኻ ፡ አደጉ ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ትጣጣላላችኹ ፤

ለወዳጆቻችኹም ፡ ጒድጓድ ፡ ትቈፍራላችኹ ።

28 ፤ አኹንም ፥ እባካችኹ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከቱ ፤

በፊታችኹም ፡ ሐሰት ፡ አልናገርም ።

29 ፤ እባካችኹ ፥ ተመለሱ ፤ በደል ፡ አይኹን ፤

ጽድቄ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ነውና ፥ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተመለሱ ።

30 ፤ በእውኑ ፡ በአንደበቴ ፡ በደል ፡ ይገኛልን ፧

አፌስ ፡ ተንኰልን ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምን ፧

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ የሰው ፡ ሕይወት ፡ ብርቱ ፡ ሰልፍ ፡ አይደለምን ፧

ወራቱም ፡ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ወራት ፡ አይደለምን ፧

2 ፤ አገልጋይ ፡ ጥላ ፡ እንደሚመኝ ፥

ምንደኛም ፡ ደመ ፡ ወዙን ፡ እንደሚጠብቅ ፥

3 ፤ እንዲሁ ፡ ዕጣዬ ፡ የከንቱ ፡ ወራት ፡ ኾነብኝ ፥

የድካምም ፡ ሌሊት ፡ ተወሰነችልኝ ።

4 ፤ በተኛኹ ፡ ጊዜ ፦ መቼ ፡ እነሣለኹ ፧ እላለኹ ።

ሌሊቱ ፡ ግን ፡ ይረዝማል ፥

እስኪነጋ ፡ ድረስም ፡ እገለባበጣለኹ ።

5 ፤ ሥጋዬ ፡ ትልና ፡ ጓል ፡ ለብሷል ፤

ቍርበቴ ፡ ያፈከፍካል ፡ እንደ ፡ ገናም ፡ ይመግላል ።

6 ፤ ዘመኔ ፡ ከሸማኔ ፡ መወርወሪያ ፡ ይልቅ ፡ ይቸኵላል ፥

ያለ ፡ ተስፋም ፡ ያልቃል ።

7 ፤ ሕይወቴ ፡ እስትንፋስ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐስብ ፤

ዐይኔ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያይም ።

8 ፤ የሚያየኝ ፡ ሰው ፡ ዐይን ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያየኝም ፤

ዐይንኽ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፥ እኔም ፡ አልገኝም ።

9 ፤ ደመና ፡ ተበትኖ ፡ እንደሚጠፋ ፥

እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የሚወርድ ፡ ዳግመኛ ፡ አይወጣም ።

10 ፤ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ዳግመኛ ፡ አይመለስም ፥

ስፍራውም ፡ ዳግመኛ ፡ አያውቀውም ።

11 ፤ ስለዚህም ፡ አፌን ፡ አልከለክልም ፤

በመንፈሴ ፡ ጭንቀትን ፡ እናገራለኹ ፤

በነፍሴ ፡ ምሬት ፡ በሐዘን ፡ እንጐራጐራለኹ ።

12 ፤ ጠባቂ ፡ ታስነሣብኝ ፡ ዘንድ ፥

እኔ ፡ ባሕር ፡ ወይስ ፡ ዐንበሪ ፡ ነኝን ፧

13 ፤ እኔም ፦ ዐልጋዬ ፡ ያጽናናኛል ፥

መኝታዬም ፡ የሐዘን ፡ እንጕርጕሮዬን ፡ ያቀልልኛል ፡ ባልኹ ፡ ጊዜ ፥

14 ፤ አንተ ፡ በሕልም ፡ ታስፈራራኛለኽ ፥

በራእይም ፡ ታስደነግጠኛለኽ ፤

15 ፤ ነፍሴም ፡ ከዐጥንቴ ፡ ይልቅ ፡

መታነቅንና ፡ ሞትን ፡ መረጠች ።

16 ፤ ሕይወቴን ፡ ናቅኋት ፤ ለዘለዓለም ፡ ልኖር ፡ አልወድም ።

የሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ እስትንፋስ ፡ ነውና ፥ ተወኝ ።

17 ፤ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ታከብረው ፡ ዘንድ ፥

ልብኽንስ ፡ ትጥልበት ፡ ዘንድ ፥

18 ፤ ማለዳ ፡ ማለዳስ ፡ ትጐበኘው ፡ ዘንድ ፥

ኹልጊዜስ ፡ ትፈታተነው ፡ ዘንድ ፧

19 ፤ የማትተወኝ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧

ምራቄንስ ፡ እስክውጥ ፡ ድረስ ፡ የማትለቀኝ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧

20 ፤ ሰውን ፡ የምትጠብቅ ፡ ሆይ ፥ በድዬስ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ምን ፡ ላድርግልኽ ፧

ስለ ፡ ምን ፡ እኔን ፡ ለአንተ ፡ ዐላማ ፡ አደረግኸኝ ፧

ስለ ፡ ምን ፡ እኔ ፡ ሸክም ፡ ኾንኩብኽ ፧

21 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ መተላለፌን ፡ ይቅር ፡ አትልም ፧

ኀጢአቴንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አታስወግድልኝም ፧

አኹን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ እተኛለኹ ፤

ማለዳ ፡ ትፈልገኛለኽ ፥ አታገኘኝም ።

______________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ሹሐዊው ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ እስከ ፡ መቼ ፡ ይህን ፡ ትናገራለኽ ፧

የአፍኽስ ፡ ቃል ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይኾናል ፧

3 ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ ያጣምማልን ፧

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ጽድቅን ፡ ያጣምማልን ፧

4 ፤ ልጆችኽ ፡ በድለውት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

ርሱ ፡ በበደላቸው ፡ እጅ ፡ ጥሏቸዋል ።

5 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ብትገሠግሥ ፥

ኹሉንም ፡ የሚችለውን ፡ አምላክ ፡ ብትለምን ፥

6 ፤ ንጹሕና ፡ ቅን ፡ ብትኾን ፥

በእውነት ፡ አኹን ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ይነቃል ፥

የጽድቅኽንም ፡ መኖሪያ ፡ ያከናውንልኻል ።

7 ፤ ዥማሬኽ ፡ ታናሽ ፡ ቢኾንም ፡ እንኳ ፡

ፍጻሜኽ ፡ እጅግ ፡ ይበዛል ።

8 ፤ 9 ፤ ዘመናችን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ነውና ፥

እኛ ፡ የትናንት ፡ ብቻ ፡ ነን ፤ ምንም ፡ አናውቅም ፤

ስለዚህ ፡ የቀደመውን ፡ ትውልድ ፡ ጠይቅ ፥

አባቶቻቸውም ፡ ለመረመሩት ፡ ነገር ፡ ትጋ ፤

10 ፤ እነርሱ ፡ የሚያስተምሩኽና ፡ የሚነግሩኽ ፥

ቃልንም ፡ ከልባቸው ፡ የሚያወጡ ፡ አይደሉምን ፧

11 ፤ በእውኑ ፡ ደንገል ፡ ረግረግ ፡ በሌለበት ፡ መሬት ፡ ይበቅላልን ፧

ወይስ ፡ ቄጠማ ፡ ውሃ ፡ በሌለበት ፡ ቦታ ፡ ይለመልማልን ፧

12 ፤ ገና ፡ ሲለመልም ፡ ሳይቈረጥም ፥

ከአትክልት ፡ ኹሉ ፡ በፊት ፡ ይደርቃል ።

13 ፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚረሱ ፡ ኹሉ ፡ ፍጻሜያቸው ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤

የዝንጉም ፡ ሰው ፡ ተስፋ ፡ ይጠፋል ።

14 ፤ ተስፋው ፡ ይቈረጣል ፥

እምነቱም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ቤት ፡ ይኾናል ።

15 ፤ ቤቱን ፡ ይደግፈዋል ፥ አይቆምለትም ፤

ይይዘውማል ፥ አይጸናለትም ።

16 ፤ ፀሐይም ፡ ሳይተኵስ ፡ ይለመልማል ፥

ጫፉም ፡ በአታክልቱ ፡ ቦታ ፡ ይወጣል ።

17 ፤ በድንጋይ ፡ ክምር ፡ ላይ ፡ ሥሩ ፡ ይጠመጠማል ፤

የድንጋዮቹን ፡ ቦታ ፡ ይመለከታል ።

18 ፤ ከቦታው ፡ ቢጠፋ ።

አላየኹኽም ፡ ብሎ ፡ ይክደዋል ።

19 ፤ እንሆ ፥ የመንገዱ ፡ ደስታ ፡ እንዲህ ፡ ነው ፤

ሌላዎችም ፡ ከመሬት ፡ ይበቅላሉ ።

20 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ፍጹሙን ፡ ሰው ፡ አይጥለውም ፥

የኀጢአተኛዎችንም ፡ እጅ ፡ አያበረታም ።

21 ፤ አፍኽን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ሣቅ ፡ ይሞላል ፥

ከንፈሮችኽንም ፡ እልልታ ፡ ይሞላል ።

22 ፤ የሚጠሉኽ ፡ ዕፍረት ፡ ይለብሳሉ ፤

የኀጢአተኛዎችም ፡ ድንኳን ፡ አይገኝም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ በእውነት ፡ እንዲህ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቅኹ ፤

ሰውስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ መኾን ፡ እንዴት ፡ ይችላል ፧

3 ፤ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይከራከር ፡ ዘንድ ፡ ቢወድ ፥

ከሺሕ ፡ ነገር ፡ አንዱን ፡ መመለስ ፡ አይችልም ።

4 ፤ ልቡ ፡ ጠቢብ ፥ ኀይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤

ደፍሮትስ ፡ በደኅና ፡ የኼደ ፡ ማን ፡ ነው ፧

5 ፤ ተራራዎችን ፡ ይነቅላል ፤ አያውቁትም ፤

በቍጣውም ፡ ይገለብጣቸዋል ።

6 ፤ ምድርን ፡ ከስፍራው ፡ ያናውጣታል ፥

ምሰሶዎቿም ፡ ይንቀጠቀጣሉ ።

7 ፤ ፀሓይን ፡ ያዝታል ፥ አትወጣምም ፤

ከዋክብትንም ፡ ያትማል ።

8 ፤ ሰማያትን ፡ ብቻውን ፡ ይዘረጋል ፥

በባሕሩም ፡ ማዕበል ፡ ላይ ፡ ይረግጣል ።

9 ፤ ድብ ፡ የሚባለውን ፡ ኮከብና ፡ ኦሪዮን[256] ፡ የሚባለውን ፡ ኮከብ ፥ ሰባቱንም ፡ ከዋክብት ፥

በደቡብም ፡ በኩል ፡ ያሉትን ፡ የከዋክብት ፡ ማደሪያዎች ፡ ሠርቷል ።

10 ፤ የማይመረመረውን ፡ ታላላቅ ፡ ነገር ፥

የማይቈጠረውንም ፡ ተኣምራት ፡ ያደርጋል ።

11 ፤ እንሆ ፥ ቢመጣብኝ ፡ አላየውም ፤

ቢያልፍብኝም ፡ አላውቀውም ።

12 ፤ እንሆ ፥ ፈጥኖ ፡ ቢነጥቅ ፡ የሚከለክለው ፡ ማን ፡ ነው ፧

ርሱንስ ፦ ምን ፡ ታደርጋለኽ ፧ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ፧

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ ቍጣውን ፡ አይመልስም ፤

ከርሱ ፡ በታች ፡ ረዓብን ፡ የሚረዱ ፡ ይዋረዳሉ ።

14 ፤ ይልቁንስ ፡ እመልስለት ፡ ዘንድ ፥

ቃሌንስ ፡ በፊቱ ፡ እመርጥ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ማን ፡ ነኝ ፧

15 ፤ ጻድቅ ፡ ብኾን ፡ ኖሮ ፡ አልመልስለትም ፡ ነበር ፤

ወደ ፡ ፈራጄም ፡ እለምን ፡ ነበር ።

16 ፤ ብጠራው ፡ ርሱም ፡ ቢመልስልኝ ፡ ኖሮ ፥

ቃሌን ፡ እንደ ፡ ሰማ ፡ አላምንም ፡ ነበር ።

17 ፤ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይሰብረኛል ፥

ቍስሌንም ፡ ያለምክንያት ፡ ያበዛል ።

18 ፤ እተነፍስ ፡ ዘንድ ፡ አይተወኝም ፥

256 ጽር. ፥ ኦሬዎን ፡ (አርዮብ ፥ ጉቡኣን ፡ ከዋክብት • ታላቅ ፡ ኮከብ ፥ ካራቱ ፡ ዐበይት ፡ ከዋክብት ፡ አንዱ ፥ ከ.ወ.ክ. ፥ ገ.241) ።

ነገር ፡ ግን ፡ መራራን ፡ ነገር ፡ አጥግቦኛል ።

19 ፤ የኀይል ፡ ነገር ፡ ቢኾን ፡ ርሱ ፡ ኀያል ፡ ነው ፤

የፍርድ ፡ ነገር ፡ ቢኾን ፦ ጊዜን ፡ ወሳኙ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ይላል ።

20 ፤ ጻድቅ ፡ ብኾን ፡ አፌ ፡ ይወቅሰኛል ፤

ፍጹምም ፡ ብኾን ፡ ጠማማ ፡ ያደርገኛል ።

21 ፤ ፍጹም ፡ ነኝ ፡ ራሴንም ፡ አልመለከትም ፤

ሕይወቴንም ፡ እንቃታለኹ ።

22 ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፦

ፍጹማንንና ፡ ክፉዎችን ፡ ያጠፋል ፡ እላለኹ ።

23 ፤ መቅሠፍቱ ፡ ፈጥኖ ፡ ቢገድል ፥

በንጹሓን ፡ ፈተና ፡ ይሳለቃል ።

24 ፤ ምድር ፡ በኃጥኣን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፤

የፈራጆቿን ፡ ፊት ፡ ሸፍኗል ፤

ርሱ ፡ ካልኾነ ፡ ማን ፡ ነው ፧

25 ፤ ዘመኔ ፡ ከሚሮጥ ፡ ሰው ፡ ይልቅ ፡ ይፈጥናል ፤

ይሸሻል ፥ መልካምንም ፡ አያይም ።

26 ፤ የደንገል ፡ ታንኳ ፡ እንደሚፈጥን ፥

ንስርም ፡ ወደ ፡ ንጥቂያው ፡ እንደሚበርር ፡ ያልፋል ።

27 ፤ እኔ ፦ የሐዘን ፡ እንጕርጕሮዬን ፡ እረሳለኹ ፤

ፊቴን ፡ መልሼ ፡ እጽናናለኹ ፡ ብል ፥

28 ፤ ንጹሕ ፡ እንደማታደርገኝ ፡ እኔ ፡ ዐውቃለኹና ፡

ከመከራዬ ፡ ኹሉ ፡ እፈራለኹ ።

29 ፤ በደለኛ ፡ እንደሚኾን ፡ ሰው ፡ እኾናለኹ ፤

ስለ ፡ ምንስ ፡ በከንቱ ፡ እደክማለኹ ፧

30 ፤ በዐመዳይ ፡ ውስጥ ፡ ብታጠብ ፥

እጆቼንም ፡ እጅግ ፡ ባነጻ ፥

31 ፤ በዐዘቅት ፡ ውስጥ ፡ ታሰጥመኛለኽ ፥

ልብሴም ፡ ይጸየፈኛል ።

32 ፤ እንድመልስለት ፡ ዐብረን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፥

ርሱ ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ አይደለም ።

33 ፤ እጁን ፡ በኹለታችን ፡ ላይ ፡ የሚያኖር ፡ ዳኛ ፡

በመካከላችን ፡ ምነው ፡ በተገኘ!

34 ፤ በትሩን ፡ ከእኔ ፡ ላይ ፡ ያርቅ ፥

ግርማውም ፡ አያስፈራኝ ፤

35 ፤ እናገርም ፡ ነበር ፥ አልፈራውምም ፡ ነበር ፤

በራሴ ፡ እንዲህ ፡ አይደለኹምና ።

__________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ ነፍሴ ፡ ሕይወቴን ፡ ሰለቸቻት ፤

የሐዘን ፡ እንጕርጕሮዬን ፡ እለቀዋለኹ ፤

በነፍሴም ፡ ምሬት ፡ እናገራለኹ ።

2 ፤ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ ፡ እለዋለኹ ።

አትፍረድብኝ ፤ የምትከራከረኝ ፡ ለምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ንገረኝ ።

3 ፤ ልታስጨንቅና ፡ የእጅኽን ፡ ሥራ ፡ ልትንቅ ፡

የኃጥኣንን ፡ ምክር ፡ ልታበራ ፡

ባንተ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውን ፨

4 ፤ በእውኑ ፡ የሥጋ ፡ ዐይን ፡ አለኽን ፨

ወይስ ፡ ሰው ፡ እንደሚያይ ፡ ታያለኽን ፨

5 ፤ 6 ፤ ወይስ ፡ ክፋቴን ፡ ትፈላለግ ፡ ዘንድ ፥

ኀጢአቴንም ፡ ትመረምር ፡ ዘንድ ፥

ዘመንኽ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዘመን ፡ ነውን ፨

ወይስ ፡ ዓመታትኽ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዓመታት ፡ ናቸውን ፨

7 ፤ ከዚህም ፡ በላይ ፡ በደለኛ ፡ እንዳልኾንኹ ፥

ከእጅኽም ፡ የሚያድን ፡ እንደሌለ ፡ አንተ ፡ ታውቃለኽ ።

8 ፤ እጅኽ ፡ ለወሰችኝ ፥ ሠራችኝም ፤

ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ዞረኽ ፡ ታጠፋኝ ፡ ዘንድ ፡ ፈለግኽ ።

9 ፤ እንደ ፡ ጭቃ ፡ አድርገኽ ፡ እንደ ፡ ለወስኽኝ ፡ ዐስብ ፤

ወደ ፡ ትቢያም ፡ ትመልሰኛለኽን ፨

10 ፤ በእውኑ ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ አላፈሰስኽኝምን ፨

እንደ ፡ ርጎስ ፡ አላረጋኽኝምን ፨

11 ፤ ቍርበትና ፡ ሥጋ ፡ አለበስኽኝ ፥

በዐጥንትና ፡ በኹርማትም ፡ አጠነከርኽኝ ።

12 ፤ ሕይወትና ፡ ቸርነት ፡ አደረግኽልኝ ፤

መጐብኘትኽም ፡ መንፈሴን ፡ ጠበቀች ።

13 ፤ እነዚህንም ፡ ነገሮች ፡ በልብኽ ፡ ውስጥ ፡ ሰወርኽ ።

ይህ ፡ ኹሉ ፡ በዐሳብኽ ፡ እንዳለ ፡ ዐውቃለኹ ።

14 ፤ ኀጢአት ፡ ብሠራ ፡ አንተ ፡ ትመለከተኛለኽ ፤

ከኀጢአቴም ፡ ንጹሕ ፡ አታደርገኝም ።

15 ፤ በደለኛ ፡ ብኾን ፡ ወዮልኝ ፤

ጻድቅም ፡ ብኾን ፡ ራሴን ፡ አላነሣም ፤

ጕስቍልናን ፡ ተሞልቻለኹ ፥

መከራዬንም ፡ ተመልክቻለኹ ።

16 ፤ ራሴም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ቢል ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ታድነኛለኽ ፤

ተመልሰኽም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ታደርግብኛለኽ ፡

17 ፤ ምስክሮችኽን ፡ ታድስብኛለኽ ፤

ቍጣኽንም ፡ ታበዛብኛለኽ ፤

ጭፍራ ፡ በጭፍራ ፡ ላይ ፡ ትጨምርብኛለኽ ።

18 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ከማሕፀን ፡ አወጣኸኝ ፧

ዐይን ፡ ሳያየኝ ፡ ምነው ፡ በሞትኹ ።

19 ፤ እንዳልነበረ ፡ በኾንኹ ፤

ከማሕፀንም ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በወሰዱኝ ።

20 ፤ የሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ አይደለምን ፧

21 ፤ ወደማልመለስበት ፡ ስፍራ ፥

ወደ ፡ ጨለማና ፡ ወደሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ፥

22 ፤ እንደ ፡ ጨለማም ፡ ወደጨለመች ፥

ሥርዐትም ፡ ወደሌለባት ፡ ወደሞት ፡ ጥላ ፥

ብርሃኗም ፡ እንደ ፡ ጨለማ ፡ ወደ ፡ ኾነ ፡ ምድር ፡ ሳልኼድ ፥

ጥቂት ፡ እጽናና ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ፥ ልቀቀኝም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ ነዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ በእውኑ ፡ ለቃል ፡ ብዛት ፡ መልስ ፡ መስጠት ፡ አይገባምን ፧

ወይስ ፡ ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ጻድቅ ፡ ይቈጠራልን ፧

3 ፤ ትምክሕትኽስ ፡ ሰዎችን ፡ ዝም ፡ ያሠኛቸዋልን ፧

ብትሳለቅስ ፡ የሚያሳፍርኽ ፡ የለምን ፧

4 ፤ አንተ ፦ ትምህርቴ ፡ የተጣራ ፡ ነው ፥

በዐይንኽም ፡ ፊት ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ትላለኽ ።

5 ፤ ምነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ቢናገርኽ!

ባንተም ፡ ላይ ፡ ከንፈሩን ፡ ቢከፍት!

6 ፤ የጥበቡን ፡ ምስጢር ፡ ቢገልጥልኽ!

ማስተዋሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።

እግዚአብሔር ፡ ለበደልኽ ፡ ከሚገባው ፡ አሳንሶ ፡ እንደሚያስከፍልኽ ፡ ዕወቅ ።

7 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ልትመረምር ፡ ትችላለኽን ፧

ወይስ ፡ ዅሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ፈጽመኽ ፡ ልትመረምር ፡ ትችላለኽን ፧

8 ፤ ከሰማይ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤ ምን ፡ ልታደርግ ፡ ትችላለኽ ፧

ከሲኦልም ፡ ይልቅ ፡ ይጠልቃል ፤ ምን ፡ ልታውቅ ፡ ትችላለኽ ፧

9 ፤ ርዝመቱ ፡ ከምድር ፡ ይልቅ ፡ ይረዝማል ፥

ከባሕርም ፡ ይልቅ ፡ ይሰፋል ።

10 ፤ ርሱ ፡ ቢያልፍ ፥ ቢዘጋም ፥ ጉባኤንም ፡ ቢሰበስብ ፥

የሚከለክለው ፡ ማን ፡ ነው ፧

11 ፤ ምናምንቴዎችን ፡ ሰዎች ፡ ያውቃልና ፥

በደልንም ፡ ሲያይ ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ አይመለከትም ።

12 ፤ የሜዳ ፡ አህያ ፡ ግልገል ፡ ሰው ፡ ኾኖ ፡ ቢወለድ ፥

ያን ፡ ጊዜ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ ጥበብን ፡ ያገኛል ።

13 ፤ 14 ፤ በእጅኽ ፡ በደል ፡ ቢኖር ፡ አርቀው ፤

በድንኳንኽም ፡ ኀጢአት ፡ አይኑር ፤

አንተ ፡ ልብኽን ፡ ቅን ፡ ብታደርግ ፥

እጅኽንም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ብትዘረጋ ፥

15 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእውነት ፡ ፊትኽን ፡ ያለነውር ፡ ታነሣለኽ ፤

ትበረታለኽ ፥ አትፈራምም ።

16 ፤ መከራኽንም ፡ ትረሳለኽ ፤

እንዳለፈ ፡ ውሃ ፡ ታስበዋለኽ ።

17 ፤ ከቀትር ፡ ይልቅ ፡ ሕይወትኽ ፡ ይበራል ፤

ጨለማም ፡ ቢኾን ፡ እንደ ፡ ጧት ፡ ይኾናል ።

18 ፤ ተስፋም ፡ ስለ ፡ አለኽ ፡ ተዘልለኽ ፡ ትቀመጣለኽ ፤

በዙሪያኽ ፡ ትመለከታለኽ ፥ በደኅንነትም ፡ ታርፋለኽ ።

19 ፤ ትተኛለኽ ፥ የሚያስፈራኽም ፡ የለም ፤

ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ልመና ፡ ያቀርቡልኻል ።

20 ፤ የክፉዎች ፡ ዐይን ፡ ግን ፡ ትጨልማለች ፤

የሚሸሹበትንም ፡ ያጣሉ ፥

ተስፋቸውም ፡ ነፍሳቸውን ፡ ማውጣት ፡ ነው ።

____________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ በርግጥ ፡ እናንተ ፡ ዐይነተኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ናችኹ ፤

ጥበብም ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ይሞታል ።

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደናንተ ፡ ማስተዋል ፡ አለኝ ፤

ከእናንተም ፡ የማንስ ፡ አይደለኹም ፤

እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ፧

4 ፤ እግዚአብሔርን ፡ የጠራኹ ፡ ርሱም ፡ የመለሰልኝ ፡ እኔ ፡

ለባልንጀራው ፡ መሳለቂያ ፡ እንደሚኾን ፡ ሰው ፡ ኾኛለኹ ፤

ጻድቅና ፡ ፍጹም ፡ ሰው ፡ መሳለቂያ ፡ ኾኗል ።

5 ፤ ተዘልሎ ፡ በሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ ዐሳብ ፡ መከራ ፡ ይናቃል ፤

ነገር ፡ ግን ፡ እግሩን ፡ ሊያድጠው ፡ ተዘጋጅቷል ።

6 ፤ የቀማኛዎች ፡ ድንኳን ፡ በደኅንነት ፡ ይኖራል ፥

እግዚአብሔርንም ፡ የሚያስቈጡ ፡ ተዘልለው ፡ ተቀምጠዋል ፤

እግዚአብሔር ፡ ኹሉን ፡ በእጃቸው ፡ አምጥቶላቸዋል ።

7 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ እንስሳዎችን ፡ ጠይቅ ፥ ያስተምሩኽማል ፤

የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ጠይቅ ፥ ይነግሩኽማል ።

8 ፤ ወይም ፡ ለምድር ፡ ተናገር ፥ ርሷም ፡ ታስተምርኻለች ፤

የባሕርም ፡ ዓሣዎች ፡ ይነግሩኻል ።

9 ፤ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንዳደረገ ፡

ከነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የማያውቅ ፡ ማን ፡ ነው ፧

10 ፤ የሕያዋን ፡ ኹሉ ፡ ነፍስ ፡

የሰውም ፡ ኹሉ ፡ መንፈስ ፡ በእጁ ፡ ናት ።

11 ፤ ምላስ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ፥

ዦሮ ፡ ቃልን ፡ የሚለይ ፡ አይደለምን ፧

12 ፤ በሽምግልና ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ፥

በዘመንስ ፡ ርዝመት ፡ ማስተዋል ፡ ይገኛል ።

13 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጥበብና ፡ ኀይል ፡ አለ ፤

ለርሱ ፡ ምክርና ፡ ማስተዋል ፡ አለው ።

14 ፤ እንሆ ፥ ይፈርሳል ፥ የፈረሰውም ፡ ተመልሶ ፡ አይሠራም ፤

በሰውም ፡ ቢዘጋበት ፡ የሚከፍትለት ፡ የለም ።

15 ፤ እንሆ ፥ ውሃዎቹን ፡ ይከለክላል ፥ እነርሱም ፡ ይደርቃሉ ፤

እንደ ፡ ገና ፡ ይሰዳቸዋል ፥ ምድሪቱንም ፡ ይገለብጣሉ ።

16 ፤ ኀይልና ፡ ጥበብ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤

የሚስተውና ፡ የሚያስተው ፡ ለርሱ ፡ ናቸው ።

17 ፤ መካሮችንም ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፥

ፈራጆችንም ፡ ያሳብዳል ።

18 ፤ የነገሥታትንም ፡ እስራት ፡ ይፈታል ፥

ወገባቸውንም ፡ በመታጠቂያ ፡ ያስራቸዋል ።

19 ፤ ካህናትን ፡ እንደ ፡ ዘረፋ ፡ ይወስዳቸዋል ፥

ኀያላንንም ፡ ይገለብጣቸዋል ።

20 ፤ ከታመኑ ፡ ሰዎችም ፡ ቋንቋን ፡ ያርቃል ፥

የሽማግሌዎችንም ፡ ማስተዋል ፡ ይወስድባቸዋል ።

21 ፤ በአለቃዎች ፡ ላይ ፡ ንቀትን ፡ ያፈሳል ፥

የብርቱዎችንም ፡ መታጠቂያ ፡ ያላላል ።

22 ፤ ጥልቅ ፡ ነገር ፡ ከጨለማ ፡ ይገልጣል ፥

የሞትንም ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።

23 ፤ አሕዛብን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፥ እነርሱንም ፡ ያጠፋል ፤

አሕዛብንም ፡ ያሰፋል ፥ እነርሱንም ፡ ያፈልሳቸዋል ።

24 ፤ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡ አለቃዎች ፡ ዘንድ ፡ ማስተዋልን ፡ ይወስዳል ፥

መንገድም ፡ በሌለበት ፡ በረሓ ፡ ያቅበዘብዛቸዋል ።

25 ፤ ብርሃንም ፡ ሳይኖር ፡ በጨለማ ፡ ይርመሰመሳሉ ፤

እንደ ፡ ሰካራም ፡ ይቅበዘበዛሉ ።

____________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ እንሆ ፥ ይህን ፡ ኹሉ ፡ ዐይኔ ፡ አየች ፤

ዦሮዬም ፡ ሰምታ ፡ አስተዋለችው ።

2 ፤ እናንተ ፡ የምታውቁትን ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ዐውቃለኹ ፤

ከእናንተ ፡ የማንስ ፡ አይደለኹም ።

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኹሉን ፡ ለሚችል ፡ አምላክ ፡ መናገር ፡ እፈልጋለኹ ፥

ከእግዚአብሔርም ፡ ጋራ ፡ ለመዋቀስ ፡ እሻለኹ ።

4 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ለባጮች ፡ ናችኹ ፤

ኹላችኹ ፡ የማትጠቅሙ ፡ ባለመድኀኒቶች ፡ ናችኹ ።

5 ፤ ምነው ፡ ዝም ፡ ብላችኹ ፡ ብትኖሩ!

ይህ ፡ ጥበብ ፡ በኾነላችኹ ፡ ነበር ።

6 ፤ አኹንም ፡ ክርክሬን ፡ ስሙ ፥

የከንፈሬንም ፡ ሙግት ፡ አድምጡ ።

7 ፤ በእውኑ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሐሰትን ፡ ትናገራላችኹን ፧

ስለ ፡ ርሱም ፡ ሽንገላን ፡ ታወራላችኹን ፧

8 ፤ ለፊቱስ ፡ ታደላላችኹን ፧

ስለ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ ትከራከራላችኹን ፧

9 ፤ ቢመረምራችኹስ ፡ መልካም ፡ ይኾንላችኋልን ፧

ወይስ ፡ በሰው ፡ እንደምትሣለቁ ፡ ትሣለቁበታላችኹን ፧

10 ፤ በስውር ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ ብታደሉ ፡

ዘለፋ ፡ ይዘልፋችኋል ።

11 ፤ ክብሩስ ፡ አያስፈራችኹምን ፧

ግርማውስ ፡ አይወድቅባችኹምን ፧

12 ፤ ምስሌዎቻችኹ ፡ የዐመድ ፡ ምሳሌዎች ፡ ናቸው ፤

ምሽጎቻችኹ ፡ የጭቃ ፡ ምሽጎች ፡ ናቸው ።

13 ፤ ዝም ፡ በሉ ፥ እናገርም ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤

የኾነው ፡ ነገር ፡ ይምጣብኝ ።

14 ፤ ሥጋዬን ፡ በጥርሴ ፡ እይዛለኹ ፥

ሕይወቴንም ፡ በእጄ ፡ አኖራለኹ ።

15 ፤ እንሆ ፥ ቢገድለኝ ፡ ስንኳ ፡ ርሱን ፡ በትዕግሥት ፡ እጠባበቃለኹ ፤

ነገር ፡ ግን ፡ መንገዴን ፡ በፊቱ ፡ አጸናለኹ ።

16 ፤ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡ አይገባምና ፡

ርሱ ፡ መድኀኒት ፡ ይኾንልኛል ።

17 ፤ ነገሬን ፡ ተግታችኹ ፡ ስሙ ፥

ምስክርነቴንም ፡ በጆሯችኹ ፡ አድምጡ ።

18 ፤ እንሆ ፥ ሙግቴን ፡ አዘጋጅቻለኹ ።

እንደምጸድቅም ፡ ዐውቃለኹ ።

19 ፤ ከእኔስ ፡ ጋራ ፡ የሚፋረድ ፡ ማን ፡ ነው ፧

አኹን ፡ እኔ ፡ ዝም ፡ ብል ፡ እሞታለኹ ።

20 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኹለት ፡ ነገር ፡ አታድርግብኝ ፤

የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከፊትኽ ፡ አልሰወርም ፤

21 ፤ እጅኽን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፤

ግርማኽም ፡ አታስደንግጠኝ ።

22 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥራኝ ፥ እኔም ፡ እመልስልኻለኹ ።

ወይም ፡ እኔ ፡ ልናገር ፥ አንተም ፡ መልስልኝ ።

23 ፤ ያለብኝስ ፡ በደልና ፡ ኀጢአት ፡ ምን ፡ ያኽል ፡ ነው ፡፡

መተላለፌንና ፡ ኀጢአቴን ፡ አስታውቀኝ ።

24 ፤ ፊትኽን ፡ ከእኔ ፡ የሰወርኽ ፥

እንደ ፡ ጠላትኽም ፡ የቈጠርኸኝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ነው ፡፡

25 ፤ የረገፈውን ፡ ቅጠል ፡ ታስጨንቃለኽን ፡፡

ወይስ ፡ የደረቀውን ፡ ዕብቅ ፡ ታሳድዳለኽን ፡፡

26 ፤ የመረረ ፡ ነገር ፡ ጽፈኽብኛልና ፤

የሕፃንነቴንም ፡ ኀጢአት ፡ ታወርሰኛለኽ ።

27 ፤ እግሬንም ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡ አግብተኻል ፥

መንገዴንም ፡ ኹሉ ፡ መርምረኻል ፤

የእግሬን ፡ ፍለጋ ፡ ወስነኻል ።

28 ፤ እኔ ፡ እንደሚጠፋ ፡ በስባሳ ፡ ነገር ፥

ብልም ፡ እንደሚበላው ፡ ልብስ ፡ ነኝ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ሰው ፡

የሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ነው ፥ መከራም ፡ ይሞላዋል ።

2 ፤ እንደ ፡ አበባ ፡ ይወጣል ፥ ይረግፋልም ፤

እንደ ፡ ጥላም ፡ ይሸሻል ፥ ርሱም ፡ አይጸናም ።

3 ፤ እንደዚህስ ፡ ባለ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ዐይኖችኽን ፡ ትከፍታለኽን ፡፡

ከአንተስ ፡ ጋራ ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ ታገባለኽን ፡፡

4 ፤ ከርኩስ ፡ ነገር ፡ ንጹሕን ፡ ሊያወጣ ፡ ማን ፡ ይችላል ፡፡

አንድ ፡ እንኳ ፡ የሚችል ፡ የለም ።

5 ፤ የሰው ፡ ዕድሜ ፡ የተወሰነ ፡ ነው ፥

የወሩም ፡ ቍጥር ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥

ርሱም ፡ ሊተላለፈው ፡ የማይችለውን ፡ ዳርቻ ፡ አደረግኽለት ።

6 ፤ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዕድሜው ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡

ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ ከርሱ ፡ ጥቂት ፡ ዘወር ፡ በል ።

7 ፤ ዛፍ ፡ ቢቈረጥ ፡ ደግሞ ፡ ያቈጠቍጥ ፡ ዘንድ ፥

ቅርንጫፉም ፡ እንዳያልቅ ፡ ተስፋ ፡ አለው ።

8 ፤ ሥሩም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ቢያረጅ ፥

ግንዱም ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ቢሞት ፥

9 ፤ ከውሃ ፡ ሽታ ፡ የተነሣ ፡ ያቈጠቍጣል ፤

እንደ ፡ አትክልት ፡ ቅርንጫፍ ፡ ያወጣል ።

10 ፤ ሰው ፡ ግን ፡ ይሞትና ፡ ይጋደማል ፤

ሰውም ፡ ነፍሱን ፡ ይሰጣል ፥ ርሱስ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧

11 ፤ ውሃ ፡ ከባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያልቃል ፤

ወንዙም ፡ ያንሳል ፡ ይደርቅማል ።

12 ፤ ሰውም ፡ ተኝቶ ፡ አይነሣም ፤

ሰማይ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ አይነቃም ፥

ከእንቅልፉም ፡ አይነሣም ።

13 ፤ በሲኦል ፡ ውስጥ ፡ ምነው ፡ በሰወርኸኝ ፡ ኖሮ!

ቍጣኽ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ በሸሸግኸኝ ፡ ኖሮ!

ቀጠሮም ፡ አድርገኽ ፡ ምነው ፡ ባሰብኸኝ ፡ ኖሮ!

14 ፤ በእውኑ ፡ ሰው ፡ ከሞተ ፡ ተመልሶ ፡ሕያው ፡ ይኾናልን ፧

መለወጤ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፥

የሰልፌን ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ በትዕግሥት ፡ በተጠባበቅኹ ፡ ነበር ።

15 ፤ በጠራኸኝና ፡ በመለስኹልኽ ፡ ነበር ፤

የእጅኽንም ፡ ሥራ ፡ በተመኘኸው ፡ ነበር ።

16 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ርምጃዬን ፡ ቈጥረኸዋል ፤

ኀጢአቴንም ፡ ትጠባበቃለኽ ።

17 ፤ መተላለፌ ፡ በከረጢት ፡ ውስጥ ፡ ታትሟል ፥

ኀጢአቴንም ፡ ለብጠኽበታል ።

18 ፤ ተራራ ፡ ሲወድቅ ፡ ይጠፋል ፥

አለቱም ፡ ከስፍራው ፡ ይፈልሳል ፤

19 ፤ ውሃዎች ፡ ድንጋዮቹን ፡ ይፍቃሉ ፤

ፈሳሾቹም ፡ የምድሩን ፡ ዐፈር ፡ ይወስዳሉ ፤

እንዲሁ ፡ የሰውን ፡ ተስፋ ፡ ታጠፋዋለኽ ።

20 ፤ ለዘለዓለም ፡ ታሸንፈዋለኽ ፥ ርሱም ፡ ያልፋል ፤

ፊቱን ፡ ትለውጣለኽ ፥ ርሱንም ፡ ትሰደዋለኽ ።

21 ፤ ልጆቹ ፡ ቢከብሩ ፡ አያውቅም ፤

ቢዋረዱም ፡ አያይም ።

22 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የገዛ ፡ ሥጋው ፡ ሕመም ፡ ብቻ ፡ ይሰማዋል ፥

ለራሱም ፡ ብቻ ፡ ያለቅሳል ።

__________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ በእውኑ ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ በኾነ ፡ ዕውቀት ፡ ይመልሳልን ፧

በሆዱስ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ ይሞላልን ፧

3 ፤ ከማይረባ ፡ ነገር ፥

ወይስ ፡ ከማይጠቅም ፡ ንግግር ፡ ጋራ ፡ ይዋቀሳልን ፧

4 ፤ አንተም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ታፈርሳለኽ ፤

በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አምልኮን ፡ ታስቀራለኽ ።

5 ፤ በደልኽ ፡ አፍኽን ፡ ያስተምረዋል ፥

የተንኰለኛዎችንም ፡ አንደበት ፡ ትመርጣለኽ ።

6 ፤ የሚፈርድብኽ ፡ አፍኽ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለኹም ።

ከንፈሮችኽም ፡ ይመሰክሩብኻል ።

7 ፤ በእውኑ ፡ መዠመሪያ ፡ የተወለድኽ ፡ ሰው ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧

ወይስ ፡ ከተራራዎች ፡ በፊት ፡ ተፀነስኽን ፧

8 ፤ የእግዚአብሔርንስ ፡ ምስጢር ፡ ሰምተኻልን ፧

ወይስ ፡ ጥበብን ፡ ለብቻኽ ፡ አድርገኻልን ፧

9 ፤ እኛ ፡ የማናውቀውን ፡ አንተ ፡ የምታወቀው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

ከእኛ ፡ ዘንድስ ፡ የሌለው ፡ የምታስተውለው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

10 ፤ በዕድሜ ፡ ከአባትኽ ፡ የሚበልጡ ፡

ሽበትም ፡ ያላቸው ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ አሉ ።

11 ፤ በእውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማጽናናት ፥

በየውሀትም ፡ የተነገረኽ ፡ ቃል ፡ ጥቂት ፡ ነውን ፧

12 ፤ ልብኽስ ፡ ለምን ፡ ይወስድኻል ፧

ዐይኖችኽስ ፡ ለምን ፡ ይገለምጣሉ ፧

13 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ መንፈስኽን ፡ እስከ ፡ ማንሣት ፡ ደርሰኽ ፤

ይህንም ፡ ቃል ፡ ከአፍኽ ፡ እስከ ፡ ማውጣት ፡ ደርሰኽ ።

14 ፤ ንጹሕ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

ጻድቅስ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ከሴት ፡ የተወለደ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

15 ፤ እንሆ ፥ በቅዱሳኑ ፡ ስንኳ ፡ አይታመንም ፤

ሰማያትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሓን ፡ አይደሉም ።

16 ፤ ይልቁንስ ፡ አስጸያፊና ፡ የረከሰ ፥

ኀጢአትንም ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ የሚጠጣ ፡ ሰው ፡ ምንኛ ፡ ያንስ ፧

17 ፤ 18 ፤ ምድሪቱ ፡ ለብቻቸው ፡ ተሰጥታ ፡ የነበር ፥

19 ፤ በመካከላቸውም ፡ እንግዳ ፡ ያልገባባቸው ፡ ጠቢባን ።

ከአባቶቻቸው ፡ ተቀብለው ፡ የተናገሩትን ፡ ያልሸሸጉትንም ፥
እገልጥልኻለኹ ፥ ስማኝ ፤ ያየኹትንም ፡ እነግርኻለኹ ።
20 ፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ ዕድሜውን ፡ ሙሉ ፥
ከግፈኛ ፡ በተመደቡለት ፡ በዓመታት ፡ ኹሉ ፡ በሕመም ፡ ይጣጣራል ።
21 ፤ የሚያስደነግጥ ፡ ድምፅ ፡ በጆሮው ፡ ነው ፤
በደኅንነቱም ፡ ሳለ ፡ ቀማኛ ፡ ይመጣበታል ።
22 ፤ ከጨለማ ፡ ተመልሶ ፡ እንዲወጣ ፡ አያምንም ፥
ሰይፍም ፡ ይሸምቅበታል ።
23 ፤ ተቅበዝብዞም ፦ ወዴት ፡ አለ ፡ እያለ ፡ እንጀራ ፡ ይለምናል ፤
የጨለማ ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ቀረበበት ፡ ያውቃል ።
24 ፤ መከራና ፡ ጭንቀት ፡ ያስፈራሩታል ፤
ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ንጉሥ ፡ ያሸንፉታል ፤
25 ፤ እጁን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዘርግቷልና ፥
ኹሉንም ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ደፍሯልና ፥
26 ፤ በደንዳና ፡ ዐንገቱና ፡ በወፍራሙ ፡ በጋሻው ፡
ጕብጕብ ፡ እየሰገገ ፡ ይመጣበታልና ፥
27 ፤ በስብም ፡ ፊቱን ፡ ከድኗልና ፥
ስቡንም ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ አድርጓልና ፥
28 ፤ በተፈቱም ፡ ከተማዎች ፡ ውስጥ ፥
ሰውም ፡ በሌለባቸው ፥
ክምር ፡ ለመኾን ፡ በተመደቡ ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጧልና ፥
29 ፤ ባለጠጋ ፡ አይኾንም ፥ ሀብቱም ፡ አይጸናም ፤
ጥላውንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አይጥልም ፤
30 ፤ ከጨለማ ፡ አይወጣም ፤
ነበልባሉም ፡ ቅርንጫፎቹን ፡ ያደርቃቸዋል ፥
አበባዎቹም ፡ ይረግፋሉ ።
31 ፤ ዋጋው ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ይኾናልና ፥
ራሱን ፡ እያሳተ ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ አይታመን ።
32 ፤ ቀኑ ፡ ሳይደርስ ፡ ጊዜው ፡ ይፈጸማል ፥
ቅርንጫፉም ፡ አይለመልምም ።
33 ፤ እንደ ፡ ወይን ፡ ያልበሰለውን ፡ ዘለላ ፡ ያረግፋል ፤
እንደ ፡ ወይራ ፡ አበባውን ፡ ይጥላል ።
34 ፤ የዝንጉዎች ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ ለጥፋት ፡ ይኾናል ፥

የጕቦ ፡ ተቀባዮችንም ፡ ድንኳን ፡ እሳት ፡ ትበላለች ።

35 ፤ ጕዳትን ፡ ይፀንሳሉ ፥ በደልንም ፡ ይወልዳሉ ፥

ሆዳቸውም ፡ ተንኰልን ፡ ያዘጋጃል ።

______________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

2 ፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ዐይነት ፡ ነገር ፡ እጅግ ፡ ሰማኹ ፤

እናንተ ፡ ኹላችኹ ፡ የምታደክሙ ፡ አጽናኞች ፡ ናችኹ ።

3 ፤ በእውኑ ፡ ከንቱ ፡ ቃል ፡ ይፈጸማልን ፧

ወይስ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ ያነሣሣኽ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

4 ፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ እንደናንተ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ይቻለኝ ፡ ነበር ፤

ነፍሳችኹ ፡ በነፍሴ ፡ ፋንታ ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ ፥

እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ማሳካት ፥

ራሴንም ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ መነቅነቅ ፡ በተቻለኝ ፡ ነበር ።

5 ፤ በአፌም ፡ ነገር ፡ ባበረታኂችኹ ፡ ነበር ፤

የከንፈሬን ፡ ማጽናናት ፡ ባልከለከልኹም ፡ ነበር ።

6 ፤ እኔ ፡ ብናገር ፡ ሕማሜ ፡ አይቀነስም ፤

ዝምም ፡ ብል ፡ ከእኔ ፡ አይወገድም ።

7 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ አደክሞኛል ፤

ወገኔንም ፡ ኹሉ ፡ አፍርሰኻል ።

8 ፤ መጨማተሬ ፡ ይመሰክርብኛል ፤

ክሳቴም ፡ ተነሥቶብኛል ፤

በፊቴም ፡ ይመሰክርብኛል ።

9 ፤ በቍጣው ፡ ቀደደኝ ፥ ርሱም ፡ ጠላኝ ፤

ጥርሶቹንም ፡ አፋጨብኝ ፤

ጠላቴ ፡ ዐይኑን ፡ አፈጠጠብኝ ፤

10 ፤ እነርሱም ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱብኝ ፤

እያላገጡ ፡ ጕንጬን ፡ ጠፈጠፉኝ ፤

በአንድነትም ፡ ተሰበሰቡብኝ ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለጠማማ ፡ ሰው ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠኝ ፥

በክፉዎችም ፡ እጅ ፡ ጣለኝ ።

12 ፤ ተዘልዬ ፡ ተቀምጬ ፡ ነበር ፥ ርሱም ፡ ሰበረኝ ፤

ዐንገቴንም ፡ ይዞ ፡ ቀጠቀጠኝ ፤

እንደ ፡ ዐላማ ፡ አድርጎ ፡ አቆመኝ ።

13 ፤ ቀስተኛዎቹ ፡ ከበቡኝ ፤

ኵላሊቴንም ፡ ቈራረጠ ፥ ርሱም ፡ አልራራም ፤

ሐሞቴን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አፈሰሰ ።

14 ፤ በቍስል ፡ ላይ ፡ ቍስል ፡ ጨመረብኝ ፤

እንደ ፡ ኀያል ፡ እየሰገገ ፡ ይሮጥብኛል ።

15 ፤ በቍርበቴ ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡ ሰፋኹ ፥

ቀንዴንም ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ አኖርኹ ።

16 ፤ ፊቴ ፡ ከልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀላ ፤

የሞት ፡ ጥላ ፡ በዐይኖቼ ፡ ቆብ ፡ ላይ ፡ አለ ፤

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በእጄ ፡ ዐመፅ ፡ የለም ፤

ጸሎቴም ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።

18 ፤ ምድር ፡ ሆይ ፥ ደሜን ፡ አትክደኚ ፥

ለጩኸቴም ፡ ማረፊያ ፡ አይኹን ።

19 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ ምስክሬ ፡ በሰማይ ፡ አለ ፥

የሚመሰክርልኝም ፡ በአርያም ፡ ነው ።

20 ፤ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይድረስ ፥

ዐይኔም ፡ በፊቱ ፡ እንባ ፡ ታፍስ ።

21 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋራ ፡ እንደሚሟገት ፥

ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመሟገት ፡ ምነው ፡ በቻለ!

22 ፤ ጥቂቶች ፡ ዓመታት ፡ ካለፉ ፡ በኋላ ፡

እኔ ፡ ወደማልመለስበት ፡ መንገድ ፡ እኼዳለኹ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ መንፈሴ ፡ ደከመ ፥ ዘመኔ ፡ አለቀ ፥

መቃብርም ፡ ተዘጋጅቶልኛል ።

2 ፤ አላጋጮች ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አሉ ፥

ዐይኔም ፡ በማስቈጣታቸው ፡ ዐደረች ።

3 ፤ አኹንም ፡ አንተ ፡ መያዣ ፡ ኾነኸ ፡ ተዋሰኝ ፤

ከእኔ ፡ ጋራ ፡ አጋና ፡ የሚመታ ፡ ማን ፡ ነው ፡፡

4 ፤ ልባቸውም ፡ እንዳያስተውል ፡ ከልክለኸዋል ፤

ስለዚህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አታደርጋቸውም ።

5 ፤ ለብዝበዛ ፡ ባልንጀራዎቹን ፡ አሳልፎ ፡ የሚሰጥ ፡ ሰው ፥

የልጆቹ ፡ ዐይን ፡ ይጨልማል ።

6 ፤ ለሕዝብም ፡ ምሳሌ ፡ አደረገኝ ፤

በፊቱ ፡ ላይ ፡ ጺቅ ፡ እንደሚሉበት ፡ ሰው ፡ ኾንኹ ።

7 ፤ ዐይኔም ፡ ከሐዘን ፡ የተነሣ ፡ ፈዘዘች ፥

ብልቶቼም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ኾኑ ።

8 ፤ ቅኖች ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ይደነቃሉ ፥

ንጹሕም ፡ በዝንጉው ፡ ላይ ፡ ይበሳጫል ።

9 ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ መንገዱን ፡ ያጠነክራል ፥

እጁም ፡ ንጹሕ ፡ የኾነ ፡ ሰው ፡ ኀይልን ፡ እየጨመረ ፡ ይኼዳል ።

10 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እናንተ ፡ ኹሉ ፡ ተመልሳችኹ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ኑ ፤

በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ብልኀተኛ ፡ አላገኝም ።

11 ፤ ዕድሜዬ ፡ ዐለፈች ፤

ዐሳቤና ፡ የልቤ ፡ መሣሪያ ፡ ተቈረጠ ።

12 ፤ ሌሊቱን ፡ ወደ ፡ ቀን ፡ ይለውጣሉ ፤

ብርሃኑም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ የቀረበ ፡ ይመስላቸዋል ።

13 ፤ ተስፋ ፡ ባደርግ ፡ ሲኦል ፡ ቤቴ ፡ ናት ፤

ምንጣፌንም ፡ በጨለማ ፡ ዘርግቻለኹ ።

14 ፤ መበስበስን ፦ አንተ ፡ አባቴ ፡ ነኽ ፤

ትልንም ፦ አንቺ ፡ እናቴ ፣ እኅቴም ፡ ነሽ ፡ ብያለኹ ።

15 ፤ እንግዲህ ፡ ተስፋዬ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧

ተስፋዬንስ ፡ የሚያይ ፡ ማን ፡ ነው ፧

16 ፤ ዐብረን ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ስናርፍ ፥

ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳል ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ እስከ ፡ መቼ ፡ ቃልን ፡ ታጠምዳለኽ ፧

አስተውል ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንናገራለን ።

3 ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ እንደ ፡ እንስሳዎች ፡ ተቈጠርን ፧

ስለ ፡ ምንስ ፡ በዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ረከስን ፧

4 ፤ ቍጣ ፡ ወርሶኻል ፤ አንተስ ፡ የሞትኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

ምድር ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ባድማ ፡ ትኾናለችን ፧

ወይስ ፡ አለት ፡ ከስፍራው ፡ ይነቀላልን ፧

5 ፤ የኀጢአተኛ ፡ መብራት ፡ ይጠፋል ፥

የእሳቱም ፡ ነበልባል ፡ ብልጭ ፡ አይልም ።

6 ፤ ብርሃን ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ይጨልማል ፥

መብራቱም ፡ በላዩ ፡ ይጠፋል ።

7 ፤ የኀይሉም ፡ ርምጃ ፡ ትጠባለች ፥

ምክሩም ፡ ትጥለዋለች ።

8 ፤ እግሩ ፡ በወጥመድ ፡ ትያዛለች ፥

በመረብም ፡ ላይ ፡ ይኼዳል ።

9 ፤ አሽክላ ፡ ሰኰናውን ፡ ይይዛል ፥

ወስፈንጠርም ፡ ይበረታበታል ።

10 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ የሽምቀቆ ፡ ገመድ ፥

በመንገዱም ፡ ላይ ፡ ወጥመድ ፡ ለርሱ ፡ ተሰውራለች ።

11 ፤ ድንጋጤ ፡ በዙሪያው ፡ ታስፈራዋለች ፥

በስተኋላውም ፡ ኾና ፡ ታባርራቸዋለች ።

12 ፤ ኀይሉ ፡ በራብ ፡ ትደክማለች ፥

መቅሠፍትም ፡ እስኪሰናከል ፡ ተዘጋጅቶለታል ።

13 ፤ የሰውነቱ ፡ ብልቶች ፡ ይጠፋሉ ፤

የሞትም ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ብልቶቹን ፡ ይበላል ።

14 ፤ ከሚታመንበት ፡ ድንኳን ፡ ይነቀላል ፤

ወደ ፡ ድንጋጤም ፡ ንጉሥ ፡ ያስቸኵሉታል ።

15 ፤ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ለርሱ ፡ የማይኾነው ፡ ይኖራል ፤

በመኖሪያውም ፡ ላይ ፡ ዲን ፡ ይበተናል ።

16 ፤ ሥሩ ፡ ከበታቹ ፡ ይደርቃል ፥

ጫፉም ፡ ከበላይ ፡ ይረግፋል ።

17 ፤ መታሰቢያው ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ይጠፋል ፥

በሜዳም ፡ ስም ፡ አይቀርለትም ።

18 ፤ ከብርሃን ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ያፈልሱታል ፥

ከዓለምም ፡ ያሳድዱታል ።

19 ፤ ዘርም ፡ ትውልድም ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ አይኾንለትም ፤

በመኖሪያውም ፡ ውስጥ ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ አይቀርለትም ።

20 ፤ የፊተኛዎች ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ደነገጡ ፥

እንዲሁ ፡ የኋለኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ዘመኑ ፡ ይደነቃሉ ።

21 ፤ በእውነት ፡ የኀጢአተኛዎች ፡ ቤት ፡ እንዲሁ ፡ ናት ፥

እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቅ ፡ ሰው ፡ ስፍራ ፡ ይህ ፡ ነው ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ነፍሴን ፡ የምትነዘንዙ ፥

በቃልስ ፡ የምታደቁኝ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧

3 ፤ ይኸው ፡ ስትሰድቡኝ ፡ ዐሥር ፡ ጊዜ ፡ ነው ፤

ስታሻክሩኝም ፡ አላፈራችኹም ።

4 ፤ በእውነትም ፡ የሳትኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

ስሕተቴ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ትኖራለች ።

5 ፤ በእውነትም ፡ ብትጓደዱብኝ ፥

መዋረዴን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ብትከራከሩ ፥

6 ፤ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጠኝ ፥

በመረቡም ፡ እንደ ፡ ከበበኝ ፡ ዕወቁ ።

7 ፤ እንሆ ፥ ስለተደረገብኝ ፡ ግፍ ፡ ብጮኽ ፡ ማንም ፡ አይመልስልኝም ፤

አሰምቼም ፡ ብጠራ ፡ ፍርድ ፡ የለኝም ።

8 ፤ እንዳላልፍ ፡ መንገዴን ፡ ዘግቶታል ፥

በጐዳናዬም ፡ ጨለማ ፡ አኑሮበታል ።

9 ፤ ክብሬን ፡ ገፈፈኝ ፥

ዘውዴንም ፡ ከራሴ ፡ ላይ ፡ ወሰደ ።

10 ፤ በዚህና ፡ በዚያም ፡ አፈረሰኝ ፥ እኔም ፡ ኼድኹ ፤

ተስፋዬንም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ነቀለው ፤

11 ፤ ቍጣውንም ፡ አነደደብኝ ፥

እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጠረኝ ።

12 ፤ ሰራዊቱ ፡ ዐብረው ፡ መጡ ፥

መንገዳቸውንም ፡ በላዬ ፡ አዘጋጁ ፥

በድንኳኔም ፡ ዙሪያ ፡ ሰፈሩ ።

13 ፤ ወንድሞቼን ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አራቀ ፥

የሚያውቁኝም ፡ አጥብቀው ፡ ተለዩኝ ።

14 ፤ ዘመዶቼ ፡ ተቋረጡ ፥

ወዳጆቼም ፡ ረሱኝ ።

15 ፤ ቤተ ፡ ሰቦቼና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንደ ፡ መጻተኛ ፡ ቈጠሩኝ ፤

በዐይናቸውም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ኾንኹ ።

16 ፤ ባሪያዬን ፡ ብጠራ ፥ በአፌም ፡ ባቈላምጥ ፡ አይመልስልኝም ።

17 ፤ ሚስቴ ፡ እስትንፋሴን ፡ ጠላች ፥

የእናቴም ፡ ማሕፀን ፡ ልጆች ፡ ልመናዬን ፡ ጠሉ ።

18 ፤ ሕፃናት ፡ እንኳ ፡ አጠቁኝ ፤

ብነሣም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይናገራሉ ።

19 ፤ አማካሪዎቼ ፡ ኹሉ ፡ ተጸየፉኝ ፤

እኔ ፡ የምወዳቸው ፡ በላዬ ፡ ተገለበጡ ።

20 ፤ ዐጥንቴ ፡ ከቍርበቴና ፡ ከሥጋዬ ፡ ጋራ ፡ ተጣበቀ ፤

ድድ ፡ ብቻ ፡ ቀርቶልኝ ፡ አመለጥኹ ።

21 ፤ እናንተ ፡ ወዳጆቼ ፡ ሆይ ፥ ማሩኝ ፤

የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ መትታኛለችና ፡ ማሩኝ ።

22 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታሳድዱኛላችኹ ፧

ከሥጋዬስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትጠግቡም ፧

23 ፤ ምነው ፡ አኹን ፡ ቃሌ ፡ ቢጻፍ!

ምነው ፡ በመጽሐፍ ፡ ውስጥ ፡ ቢታተም!

24 ፤ ምነው ፡ በብረት ፡ ብርና ፡ በርሳስ ፡

በአለቱ ፡ ላይ ፡ ለዘለዓለም ፡ ቢቀረጽ!

25 ፤ እኔን ፡ ግን ፡ የሚቤዠኝ ፡ ሕያው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

በመጨረሻም ፡ ዘመን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዲቆም ፥

26 ፤ ይህ ፡ ቍርበቴም ፡ ከጠፋ ፡ በኋላ ፥

በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከሥጋዬ ፡ ተለይቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳይ ፡ ዐውቃለኹ ።

27 ፤ እኔ ፡ ራሴ ፡ አየዋለኹ ፥

ዐይኖቼም ፡ ይመለከቱታል ፥

ከእኔም ፡ ሌላ ፡ አይደለም ።

ልቤ ፡ በመናፈቅ ፡ ዝሏል ።

28 ፤ በእውነት ፡— እንዴት ፡ እናሳድደዋለን ፧

የነገሩ ፡ ሥር ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቷል ፡ ብትሉ ፥

29 ፤ ፍርድ ፡ እንዳለ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡

ቍጣ ፡ የሰይፍን ፡ ቅጣት ፡ ያመጣልና ፥

ከሰይፍ ፡ ፍሩ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

2 ፤ ስለዚህ ፥ በውስጤ ፡ ስላለው ፡ ችኰላ ፡ ዐሳቤ ፡ ትመልስልኛለች ።

3 ፤ የሚያሳፍረኝንም ፡ ተግሣጽ ፡ ሰምቻለኹ ፥

የማስተዋሌም ፡ መንፈስ ፡ ይመልስልኛል ።

4 ፤ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ከተቀመጠ ፥ ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፥

5 ፤ የኀጢአተኛ ፡ ፉከራ ፡ ዐጪር ፡ መኾኑን ፡

የዝንጉዎችም ፡ ደስታ ፡ ቅጽበት ፡ መኾኑን ፡ አታውቂምን ፧

6 ፤ ከፍታው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ቢወጣ ፥

ራሱም ፡ እስከ ፡ ደመና ፡ ቢደርስ ፥

7 ፤ እንደ ፡ ፋንድያ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይጠፋል ፤

ያዩትም ፦ ወዴት ፡ ነው ፧ ይላሉ ።

8 ፤ እንደ ፡ ሕልም ፡ ይበራል ፥ ርሱም ፡ አይገኝም ፤

እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ራእይ ፡ ይሰደዳል ።

9 ፤ ያየችውም ፡ ዐይን ፡ ዳግመኛ ፡ አታየውም ፤

ስፍራውም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለከተውም ።

10 ፤ ልጆቹ ፡ ድኻዎቹን ፡ ያቈላምጣሉ ፤

እጁ ፡ ሀብቱን ፡ ይመልሳል ።

11 ፤ ዐጥንቶቹ ፡ ብላቴንነቱን ፡ ሞልተዋል ፤

ነገር ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ይተኛል ።

12 ፤ ክፋት ፡ በአፉ ፡ ውስጥ ፡ ቢጣፍጥ ፥

ከምላሱም ፡ በታች ፡ ቢሰውረው ፥

13 ፤ ቢጠብቀውም ፡ ባይተወውም ፥

በጕረሮውም ፡ ቢይዘው ፥

14 ፤ መብሉ ፡ በአንዠቱ ፡ ውስጥ ፡ ይገላበጣል ፤

እንደ ፡ እፍኝትም ፡ ሐሞት ፡ በውስጡ ፡ ይኾናል ።

15 ፤ የዋጠውን ፡ ሀብት ፡ ይተፋዋል ፤

እግዚአብሔርም ፡ ከሆዱ ፡ ውስጥ ፡ ያወጣዋል ።

16 ፤ የእፍኝትን ፡ መርዝ ፡ ይጠባል ፤

የእባብም ፡ ምላስ ፡ ይገድለዋል ።

17 ፤ የማሩንና ፡ የቅቤውን ፡ ፈሳሽ ፡

ወንዞቹንም ፡ አይመለከትም ።

18 ፤ የድካሙን ፡ ፍሬ ፡ ሳይውጠው ፡ ይመልሰዋል ፤

እንደ ፡ ንግዱም ፡ ትርፍ ፡ አይደሰትም ።

19 ፤ ድኻውን ፡ አስጨንቋል ፥ ትቶታልም ፤

ያልሠራውንም ፡ ቤት ፡ በዝብዟል ።

20 ፤ ሆዱ ፡ ዕረፍትን ፡ አላወቀምና ፡

የወደደው ፡ ነገር ፡ አላዳነውም ።

21 ፤ ርሱ ፡ ከበላ ፡ በኋላ ፡ ምንም ፡ አልተረፈም ፤

ስለዚህ ፡ በረከቱ ፡ አይከናወንለትም ።

22 ፤ በጠገበ ፡ ጊዜ ፡ ይጨነቃል ፤

የችግረኛዎችም ፡ ኹሉ ፡ እጅ ፡ ታገኘዋለች ።

23 ፤ ሆዱን ፡ ሳያጠግብ ፡

እግዚአብሔር ፡ የቍጣውን ፡ ትኵሳት ፡ ይሰድበታል ፥

ሲበላም ፡ ያዘንብበታል ።

24 ፤ ከብረት ፡ መሣሪያም ፡ ይሸሻል ፥

የናስም ፡ ቀስት ፡ ይወጋዋል ።

25 ፤ ርሱም ፡ ይመዘዋል ፥ ከሥጋውም ፡ ይወጣል ፤

ከሐሞቱም ፡ ብልጭ ፡ ብሎ ፡ ይሠርጻል ፤

ፍርሀትም ፡ ይወድቅበታል ።

26 ፤ ጨለማ ፡ ኹሉ ፡ ስለከበረው ፡ ዕቃ ፡ ተዘጋጅቷል ፤

በሰው ፡ አፍ ፡ እፍ ፡ የማትባል ፡ እሳት ፡ ትበላዋለች ፤

በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ የቀረው ፡ ይጨነቅባታል ።

27 ፤ ሰማይ ፡ ኀጢአቱን ፡ ይገልጥበታል ፥

ምድርም ፡ ትነሣበታለች ።

28 ፤ የቤቱም ፡ ባለጠግነት ፡ ይኼዳል ፤

በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሃ ፡ ያልፋል ።

29 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ ሰው ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፥

ከእግዚአብሔርም ፡ የተመደበ ፡ ርስቱ ፡ ይህ ፡ ነው ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ።

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ስሙ ፥ ቃሌን ፡ ስሙ ፤

ይህም ፡ መጽናናታችኹ ፡ ይኹን ።

3 ፤ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ተዉኝ ፤

ከተናገርኹም ፡ በኋላ ፡ ተሣለቁ ።

4 ፤ በእውኑ ፡ የሐዘን ፡ እንጕርጕሮዬ ፡ ለሰው ፡ እናገራለኹን ፧

አለመታገሥ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይገባኝም ፧

5 ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከቱ ፥ ተደነቁም ፤

እጃችኹንም ፡ በአፋችኹ ፡ ላይ ፡ አኑሩ ።

6 ፤ እኔ ፡ ባሰብኹ ፡ ቍጥር ፡ እጨነቃለኹ ፥

ጻዕርም ፡ ሥጋዬን ፡ ይይዛል ።

7 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ፧

ስለ ፡ ምንስ ፡ ያረጃሉ ፧ በባለጠግነትስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይበረታሉ ፧

8 ፤ ዘራቸው ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፥

ልጆቻቸውም ፡ በዐይናቸው ፡ ፊት ፡ ናቸው ።

9 ፤ ቤታቸው ፡ ከፍርሀት ፡ ወጥቶ ፡ የታመነ ፡ ነው ፥

የእግዚአብሔርም ፡ በትር ፡ የለባቸውም ።

10 ፤ ኮርማቸው ፡ ይወልዳል ፥ ዘሩንም ፡ አይጥለውም ፤

ላማቸውም ፡ ትወልዳለች ፥ አትጨነግፍም ።

11 ፤ ሕፃናታቸውን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ ያወጣሉ ፥

ልጆቻቸውም ፡ ይዘፍናሉ ።

12 ፤ ከበሮና ፡ መሰንቆ ፡ ወስደው ፡ ይዘምራሉ ፥

በእንቢልታ ፡ ድምፅ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

13 ፤ ዕድሜያቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ፤

ድንገትም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳሉ ።

14 ፤ እግዚአብሔርንም ፦ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ ፤

መንገድኽን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ አንወድም ።

15 ፤ እናመልከውስ ፡ ዘንድ ፡ ዅሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ፧

ወይስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ብንጸልይ ፡ ምን ፡ ይጠቅመናል ፧ ይላሉ ።

16 ፤ እንሆ ፥ ሀብታቸው ፡ በእጃቸው ፡ ውስጥ ፡ አይደለምን ፧

የኃጥኣን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።

17 ፤ የኃጥኣን ፡ መብራት ፡ የጠፋው ፥

መቅሠፍትም ፡ የመጣባቸው ፥

እግዚአብሔርም ፡ በቍጣው ፡ መከራ ፡ የከፈላቸው ፥

18 ፤ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥

ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ ትቢያ ፡ የኾኑ ፡ ስንት ፡ ጊዜ ፡ ነው ፧

19 ፤ እናንተ ፦ እግዚአብሔር ፡ በደላቸውን ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይጠብቃል ፡ ብላችኋል ።

እነርሱ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፍዳን ፡ ለራሳቸው ፡ ይክፈል ።

20 ፤ ዐይኖቻቸው ፡ ጥፋታቸውን ፡ ይዩ ፥

ዅሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ቍጣ ፡ ይጠጡ ።

21 ፤ የወራታቸውስ ፡ ቍጥር ፡ ቢቈረጥ ፥

ከነርሱ ፡ በኋላ ፡ የቤታቸው ፡ ደስታ ፡ ምን ፡ ይኾናቸዋል ፧

22 ፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉትስ ፡ ላይ ፡ ለሚፈርድ ፡ ለእግዚአብሔር ፡

በእውኑ ፡ ሰው ፡ ዕውቀትን ፡ ያስተምራልን ፧

23 ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ በሰላም ፡ ተዘልሎ ፡ ሲቀመጥ ፡

በሙሉ ፡ ኀይሉ ፡ ሳለ ፡ ይሞታል ።

24 ፤ በአንገቱ ፡ ውስጥ ፡ ስብ ፡ ሞልቷል ፥

የዐጥንቶቹም ፡ ቅልጥም ፡ ረጥቧል ።

25 ፤ ሌላውም ፡ ሰው ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ሳይቀምስ ፡

በተመረረች ፡ ነፍስ ፡ ይሞታል ።

26 ፤ በዐፈር ፡ ውስጥ ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ይተኛሉ ፥

ትልም ፡ ይከድናቸዋል ።

27 ፤ እንሆ ፥ ዐሳባችኹን ፥

የመከራችኹብኝንም ፡ ክፉ ፡ ምክር ፡ ዐውቄዋለኹ ።

28 ፤ እናንተ ፡— የከበርቴው ፡ ቤት ፡ የት ፡ ነው ፧

ኀጢአተኛውም ፡ ያደረበት ፡ ድንኳን ፡ የት ፡ ነው ፧ ብላችኋል ።

29 ፤ መንገድ ፡ ዐላፊዎችን ፡ አልጠየቃችኹምን ፧

ምልክታቸውን ፡ አታውቁምን ፧

30 ፤ ኀጢአተኛው ፡ በመቅሠፍት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ተጠበቀ ፥

በቍጣው ፡ ቀን ፡ እንደሚድን ።

31 ፤ መንገዱን ፡ በፊቱ ፡ የሚናገር ፡ ማን ፡ ነው ፧

የሠራውንስ ፡ የሚመልስበት ፡ ማን ፡ ነው ፧

32 ፤ ርሱን ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይሸከሙታል ፥

ሰዎቹም ፡ በመቃብሩ ፡ ላይ ፡ ይጠብቃሉ ።

33 ፤ የሸለቆው ፡ ጓል ፡ ይጣፍጥለታል ፤

በኋላውም ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ይሳባል ፥

በፊቱም ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ጉባኤ ፡ አለ ።

34 ፤ የምትመልሱልኝ ፡ ውስልትና ፡ ነውና ፥

በከንቱ ፡ እንዴት ፡ ታጽናኑኛላችኹ ፧

______________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ። ______________________

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡—

2 ፤ በእውኑ ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይጠቅመዋልን ፧

በእውነት ፡ ጥበበኛ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ ይጠቅማል ።

3 ፤ ጻድቅ ፡ መኾንኽስ ፡ ኹሉን ፡ የሚችለውን ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ያሠኘዋልን ፧

መንገድኽን ፡ ማቅናትኽስ ፡ ይጠቅመዋልን ፧

4 ፤ ርሱንስ ፡ ስለ ፡ ፈራኽ ፡ ይዘልፍኻልን ፧

ወደ ፡ ፍርድስ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይገባልን ፧

5 ፤ ክፋትኽስ ፡ የበዛ ፡ አይደለምን ፧

ለኀጢአትኽም ፡ ፍጻሜ ፡ የላትም ።

6 ፤ የወንድሞችኽን ፡ መያዣ ፡ በከንቱ ፡ ወስደኻል ፥

የዕርዝተኛዎቹንም ፡ ልብስ ፡ ዘርፈኻል ።

7 ፤ ለደካማ ፡ ውሃ ፡ አላጠጣኽም ፥

ለራብተኛም ፡ እንጀራን ፡ ከልክለኻል ።

8 ፤ በክንድ ፡ የበረታ ፡ ምድርን ፡ ገዛ ፤

ከበርቴውም ፡ ሰው ፡ ተቀመጠባት ።

9 ፤ መበለቲቱን ፡ አንዳች ፡ አልባ ፡ ሰደኻታል ፤

የድኻ ፡ አደጎችም ፡ ክንድ ፡ ተሰብሯል ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ አሽክላ ፡ ከቦኻል ፥

ድንገተኛ ፡ ፍርሀትም ፡ አናውጦኻል ።

11 ፤ እንዳታይ ፡ ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ ኾነችብኽ ፥

የውሃዎችም ፡ ብዛት ፡ አሰጠመኽ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ በሰማያት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይልምን ፧

ከዋክብትም ፡ እንዴት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንዳሉ ፡ ተመልከት ።

13 ፤ አንተም ፦ እግዚአብሔር ፡ ምን ፡ ያውቃል ፧

በድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ሊፈርድ ፡ ይችላልን ፧

14 ፤ እንዳያይ ፡ የጠቈረ ፡ ደመና ፡ ጋርዶታል ፤

በሰማይ ፡ ክበብ ፡ ላይ ፡ ይራመዳል ፡ ብለኻል ።

15 ፤ በእውኑ ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ ሰዎች ፡ የረገጧትን ፡

የዱሮዪቱን ፡ መንገድ ፡ ትጠብቃለኽን ፧

16 ፤ ጊዜያቸው ፡ ሳይደርስ ፡ ተነጠቁ ፤

መሠረታቸውም ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሃ ፡ ፈሰሰ ።

17 ፤ እግዚአብሔርንም ፦ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ራቅ ፤

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ምን ፡ ሊያደርግልን ፡ ይችላል ፧ አሉት ።

18 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ቤታቸውን ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ሞላ ፤

የኃጥኣን ፡ ምክር ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቀች ፡ ናት ።

19 ፤ ጻድቃን ፡ ያዩታል ፥ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤

ንጹሓንም ፡ በንቀት ፡ ይሥቁባቸዋል ።

20 ፤ በእውነት ፡ ሀብታቸው ፡ ጠፋ ፥

የቀረውንም ፡ እሳት ፡ በላች ።

21 ፤ አኹንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ተስማማ ፥ ሰላምም ፡ ይኑርኽ ፤

በዚያም ፡ በጎነት ፡ ታገኛለኽ ።

22 ፤ ከአፉም ፡ ሕጉን ፡ ተቀበል ፥

በልብኽም ፡ ቃሉን ፡ አኑር ፤

23 ፤ ኹሉን ፡ ወደሚችል ፡ አምላክ ፡ ብትመለስ ፥ ብትዋረድም ፥

ኀጢአትንም ፡ ከድንኳንኽ ፡ ብታርቅ ፥

24 ፤ የወርቅን ፡ ዕቃ ፡ በዐፈር ፡ ውስጥ ፥

የኦፊርንም ፡ ወርቅ ፡ በጅረት ፡ ድንጋይ ፡ መካከል ፡ ብትጥል ፥

25 ፤ ኹሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ወርቅና ፡ የሚብለጨለጭ ፡ ብር ፡ ይኾንልኻል ።

26 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ኹሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ይልኻል ፥

ፊትኽንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታነሣለኽ ።

27 ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ ትጸልያለኽ ፥ ርሱም ፡ ይሰማኻል ፤

ስእለትኽንም ፡ ትሰጣለኽ ።

28 ፤ ነገርንም ፡ ትመክራለኽ ፥ ርሱም ፡ ይሳካልኻል ፤

ብርሃንም ፡ በመንገድኽ ፡ ላይ ፡ ይበራል ።

29 ፤ ቢያዋርዱኽ ፡ አንተ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለኽ ፤

ትሑቱንም ፡ ሰው ፡ ያድነዋል ።

30 ፤ ንጹሑን ፡ ሰው ፡ ያድነዋል ፤

በእጅኽም ፡ ንጽሕና ፡ ትድናለኽ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ።

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ዛሬም ፡ ደግሞ ፡ የሐዘን ፡ እንጕርጕሮዬ ፡ ገና ፡ መራራ ፡ ነው ፤

እጁ ፡ በልቅሶ ፡ ጩኸቴ ፡ ላይ ፡ ከብዳለች ።

3 ፤ ርሱን ፡ ወዴት ፡ እንዳገኘው ፡ ምነው ፡ ባወቅኹ!

ወደተቀመጠበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምነው ፡ በደረስኹ!

4 ፤ በፊቱ ፡ሙግቴን ፡ አዘጋጅ ፡ ነበር ፥

አፌንም ፡ በማስረጃ ፡ እሞላው ፡ ነበር ።

5 ፤ የሚመልስልኝም ፡ ቃል ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐውቅ ፡ ነበር ፥

የሚለኝንም ፡ አስተውል ፡ ነበር ።

6 ፤ በኀይሉ ፡ ብዛት ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይሟገት ፡ ነበርን ፧

እንኳን! ያደምጠኝ ፡ ነበር ።

7 ፤ ቅን ፡ ሰው ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በዚያ ፡ ይከራከር ፡ ነበር ፤

እኔም ፡ ከፈራጄ ፡ ለዘለዓለም ፡ አድን ፡ ነበር ።

8 ፤ እንሆ ፥ ወደ ፡ ፊት ፡ እኼዳለኹ ፥ ርሱም ፡ የለም ፤

ወደ ፡ ኋላም ፡ እኼዳለኹ ፥ እኔም ፡ አላስተውለውም ፤

9 ፤ ወደሚሠራበት ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ብኼድ ፡ አልመለከተውም ፤

በቀኝም ፡ ይሰወራል ፥ አላየውምም ፤

10 ፤ የምኼድበትን ፡ መንገድ ፡ ያውቃል ፤

ከፈተነኝም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ እወጣለኹ ።

11 ፤ እግሬ ፡ ወደ ፡ ርምጃው ፡ ተጣብቋል ፤

መንገዱንም ፡ ጠብቄያለኹ ፥ ፈቀቅም ፡ አላልኹም ።

12 ፤ ከከንፈሩ ፡ ትእዛዝ ፡ አልተመለስኹም ፤

የአፉን ፡ ቃል ፡ በልቤ ፡ ሰውሬያለኹ ።

13 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ብቻውን ፡ ነው ፤ ርሱንስ ፡ የሚመስለው ፡ ማን ፡ ነው ፧

ነፍሱም ፡ የወደደችውን ፡ ያደርጋል ።

14 ፤ በእኔ ፡ ላይ ፡ የተወሰነውን ፡ ይፈጽማል ፤

እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ በርሱ ፡ዘንድ ፡ አለ ።

15 ፤ ስለዚህ ፥ በፊቱ ፡ ደነገጥኹ ፤

ባሰብኹም ፡ ጊዜ ፡ ከርሱ ፡ ፈራኹ ።

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ ልቤን ፡ አባብቶታልና ፥

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ አስደንግጦኛል ።

17 ፤ ከጨለማው ፡ የተነሣ ፥

ድቅድቁም ፡ ጨለማ ፡ ፊቴን ፡ ከመክደኑ ፡ የተነሣ ፡ አልደነገጥኹም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ ኹሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ዘመናት ፡ አልተሰወረምና ፥

ርሱን ፡ የሚያውቁ ፡ ለምን ፡ ወራቱን ፡ አያዩም ፧

2 ፤ የድንበሩን ፡ ምልክት ፡ የሚያፈርሱ ፡ አሉ ፤

መንጋዎቹን ፡ በዝብዘው ፡ ያሰማራሉ ።

3 ፤ የድኻ ፡ አደጎቹን ፡ አህያ ፡ ይነዳሉ ፤

የመበለቲቱን ፡ በሬ ፡ ስለ ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።

4 ፤ ድኻዎቹን ፡ ከመንገዱ ፡ ያወጣሉ ፤

የምድርም ፡ ችግረኛዎች ፡ ኹሉ ፡ ይሸሸጋሉ ።

5 ፤ እንሆ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡ አህያዎች ፥

መብልን ፡ ፈልገው ፡ ወደ ፡ ሥራቸው ፡ ይወጣሉ ፤

ምድረ ፡ በዳውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ መብልን ፡ ይሰጣቸዋል ።

6 ፤ እነዚያ ፡ በዕርሻ ፡ ውስጥ ፡ እኽላቸውን ፡ ያጭዳሉ ፤

የበደለኛውንም ፡ ወይን ፡ ይቃርማሉ ።

7 ፤ ዕራቍታቸውን ፡ ያለልብስ ፡ ያድራሉ ፥

በብርድ ፡ ጊዜ ፡ መጐናጸፊያ ፡ የላቸውም ።

8 ፤ ከተራራዎች ፡ በሚወርድ ፡ ዝናብ ፡ ይረጥባሉ ፤

መጠጊያም ፡ ዐጥተው ፡ ቋጥኙን ፡ ያቅፋሉ ።

9 ፤ ድኻ ፡ አደጉን ፡ ልጅ ፡ ከጡቱ ፡ የሚነጥሉ ፡ አሉ ፡

ከችግረኛውም ፡ መያዣ ፡ ይወስዳሉ ።

10 ፤ ያለ ፡ ልብስ ፡ ዕራቍታቸውን ፡ ይኼዳሉ ፤

ተርበውም ፡ ነዶዎችን ፡ ይሸከማሉ ፤

11 ፤ በእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ዐጥር ፡ ውስጥ ፡ ዘይት ፡ ያደርጋሉ ፤

ወይንም ፡ ይጠምቃሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ይጠማሉ ።

12 ፤ ከከተማውና ፡ ከገዛ ፡ ቤቶቻቸው ፡ ይባረራሉ ፤

የልጆችም ፡ ነፍስ ፡ ለርዳታ ፡ ትጮኻለች ፤

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስንፍናቸውን ፡ አይመለከትም ።

13 ፤ እነዚህ ፡ በብርሃን ፡ ላይ ፡ የሚያምፁ ፡ ናቸው ፤

መንገዱን ፡ አያውቁም ፥ በጐዳናውም ፡ አይጸኑም ።

14 ፤ ነፍሰ ፡ ገዳዩም ፡ ሳይነጋ ፡ ማልዶ ፡ ይነሣል ፤

ችግረኛዎችንና ፡ ድኻዎችን ፡ ይገድላል ፤

በሌሊትም ፡ እንደ ፡ ሌባ ፡ ነው ።

15 ፤ የአመንዝራም ፡ ዐይን ፡ ድግዝግዝታን ፡ ይጠብቃል ።

የማንም ፡ ዐይን ፡ አያየኝም ፡ ይላል ፥

ፊቱንም ፡ ይሸፍናል ።

16 ፤ ቤቶቹን ፡ በጨለማ ፡ ይነድላሉ ፤

በቀን ፡ ይሸሸጋሉ ፤

ብርሃንም ፡ አያውቁም ።

17 ፤ የጧት ፡ ብርሃን ፡ ለእነርሱ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ ጥላ ፡ ነው ፤

የሞትን ፡ ጥላ ፡ ድንጋጤ ፡ ያውቃሉና ።

18 ፤ እነርሱ ፡ በውሃ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ በረው ፡ ያልፋሉ ፤
ዕድል ፡ ፈንታቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተረገመች ፡ ናት ፤
ወደ ፡ ወይኑ ፡ ቦታ ፡ መንገድ ፡ አይዞሩም ።
19 ፤ ድርቅና ፡ ሙቀት ፡ የዐመዳዩን ፡ ውሃ ፡ ያጠፋሉ ፤
እንዲሁ ፡ ሲኦል ፡ በደለኛዎችን ፡ ታጠፋለች ።
20 ፤ ማሕፀን ፡ ትረሳዋለች ፤
ትልም ፡ በደስታ ፡ ይጠባዋል ፤
ዳግመኛም ፡ አይታሰብም ፤
ክፋትም ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ይሰበራል ።
21 ፤ የማትወልደውን ፡ መካኒቱን ፡ ይበድላታል ፤
ለመበለቲቱም ፡ በጎነት ፡ አያደርግም ።
22 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኀይሉ ፡ ኀያላንን ፡ ይስባል ፤
ርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ በሕይወቱ ፡ አይታመንም ።
23 ፤ እግዚአብሔር ፡ በደኅና ፡ አኑሯቸዋል ፥
በዚያም ፡ ይታመናሉ ፤
ዐይኖቹ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ ላይ ፡ ናቸው ።
24 ፤ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፤
ይኼዳሉ ፥ ይጠወልጋሉም ፤
እንደ ፡ ሌላዎች ፡ ኹሉ ፡ ይከማቻሉ ፤
እንደ ፡ እሸትም ፡ ራስ ፡ ይቈረጣሉ ።
25 ፤ እንዲህስ ፡ ባይኾን ፡ ሐሰተኛ ፡ የሚያደርገኝ ፥
ነገሬንስ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ የሚያደርገው ፡ ማን ፡ ነው ፨

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ።

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ ሹሐቂውም ፡ በልዳዶስ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦
2 ፤ ገዢነትና ፡ መፈራት ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ፤
በከፍታውም ፡ ሰላም ፡ አድራጊ ፡ ነው ።
3 ፤ በእውኑ ፡ ለሰራዊቶቹ ፡ ቍጥር ፡ አላቸውን ፨
ብርሃኑስ ፡ የማይወጣው ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ነው ፨
4 ፤ ሰውስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፥
ከሴትስ ፡ የተወለደ ፡ ንጹሕ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ፨
5 ፤ እንሆ ፥ ጨረቃ ፡ እንኳ ፡ ብሩህ ፡ አይደለም ፥
ከዋክብትም ፡ በፊቱ ፡ ንጹሓን ፡ አይደሉም ።

6 ፤ ይልቁንስ ፡ ብስብስ ፡ የኾነ ፡ ሰው ፥

ትልም ፡ የኾነ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንኛ ፡ ያንስ!

________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ኀይል ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ ረዳኸው!

ብርታት ፡ የሌለውን ፡ ክንድ ፡ ምንኛ ፡ አዳንኸው!

3 ፤ ጥበብስ ፡ የሌለውን ፡ ምንኛ ፡ መከርኸው!

ብዙ ፡ ዕውቀትንስ ፡ ምንኛ ፡ ገለጥኽለት!

4 ፤ ይህንስ ፡ ቃል ፡ በማን ፡ ርዳታ ፡ ተናገርኽ ፨

የማንስ ፡ መንፈስ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፨

5 ፤ ሙታን ፡ ሰዎች ፡ ከውሃዎች ፡ በታች ፥

በውሃዎችም ፡ ውስጥ ፡ ከሚኖሩ ፡ በታች ፡ ይንቀጠቀጣሉ ።

6 ፤ ሲኦል ፡ በፊቱ ፡ ዕራቍቷን ፡ ናት ፥

ለጥፋትም ፡ መጋረጃ ፡ የለውም ።

7 ፤ ሰሜንን ፡ በባዶ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥

ምድራቱንም ፡ በታቿ ፡ አንዳች ፡ አልባ ፡ ያንጠለጥላል ።

8 ፤ ውሃዎችን ፡ በደመናዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ያስራል ፥

ደመናዪቱም ፡ ከታች ፡ አልተቀደደችም ።

9 ፤ የዙፋኑን ፡ ፊት ፡ ይከድናል ፥

ደመናውንም ፡ ይዘረጋበታል ።

10 ፤ ብርሃንና ፡ ጨለማ ፡ እስከሚለያዩበት ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፥

በውሃዎች ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ድንበርን ፡ አደረገ ።

11 ፤ የሰማይ ፡ አዕማድ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፥

ከተግሣጹም ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ።

12 ፤ በኀይሉ ፡ ባሕርን ፡ ጸጥ ፡ ያደርጋል ፥

በማስተዋሉም ፡ ረዓብን ፡ ይመታል ።

13 ፤ በመንፈሱ ፡ ሰማያት ፡ ውበትን ፡ አገኙ ፥

እጁም ፡ በራሪዪቱን ፡ እባብ ፡ ወጋች ።

14 ፤ እንሆ ፥ ይህ ፡ የመንገዱ ፡ ዳርቻ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤

ይህም ፡ የሰማነው ፡ ነገር ፡ ምንኛ ፡ ጥቂት ፡ ነው!

የኀይሉንስ ፡ ነጐድጓድ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ይችላል ፨

________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡ ደገመ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ፍርዴን ፡ ያስወገደ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን!

ነፍሴንም ፡ መራራ ፡ ያደረገ ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ሕያው ፡ አምላክን!

3 ፤ እስትንፋሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፥

የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ባፍንጫዬ ፡ ውስጥ ፡ ገና ፡ ሳለ ፥

4 ፤ ከንፈሬ ፡ ኀጢአትን ፡ አትናገርም ፥

አንደበቴም ፡ ሽንገላን ፡ አያወጣም ።

5 ፤ እናንተን ፡ ማጽደቅ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይራቅ ፤

እስክሞት ፡ ድረስ ፡ ፍጹምነቴን ፡ ከእኔ ፡ አላርቅም ።

6 ፤ ጽድቄን ፡ እይዛለኹ ፡ ርሱንም ፡ አልተውም ፤

ከቀኖቼም ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ አንዱ ፡ ልቤ ፡ አይዘልፈኝም ።

7 ፤ ጠላቴ ፡ እንደ ፡ በደለኛ ፥

በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚነሣ ፡ እንደ ፡ ኀጢአተኛ ፡ ይኹን ።

8 ፤ እግዚአብሔር ፡ ባጠፋውና ፡ ነፍሱን ፡ በለየ ፡ ጊዜ ፥

የዝንጉ ፡ ሰው ፡ ተስፋው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

9 ፤ በእውኑ ፡ መከራ ፡ በመጣበት ፡ ጊዜ ፥

እግዚአብሔር ፡ ጩኸቱን ፡ ይሰማልን ፧

10 ፤ ሁሉንስ ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ፧

እግዚአብሔርንስ ፡ ሁልጊዜ ፡ ይጠራልን ፧

11 ፤ እኔ ፡ ስለእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ አስተምራችኋለኹ ፤

ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ አልሸሽግም ።

12 ፤ እንሆ ፥ ሁላችኹ ፡ አይታችኋል ፤

ስለ ፡ ምን ፡ ከንቱ ፡ ኾናችኹ ፧

13 ፤ ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የበደለኛ ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፥

ግፈኛም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ የሚቀበላት ፡ ርስት ፡ ናት ፤

14 ፤ ልጆቹ ፡ ቢበዙ ፡ ለሰይፍ ፡ ይኾናሉ ፤

ዘሩም ፡ እንጀራን ፡ አይጠግብም ።

15 ፤ ለርሱም ፡ የቀሩት ፡ በቸነፈር ፡ ይቀበራሉ ፤

መበለቶቻቸውም ፡ አያለቅሱም ።

16 ፤ ርሱ ፡ ብርን ፡ እንደ ፡ ዐፈር ፡ ቢከምር ፥

ልብስንም ፡ እንደ ፡ ጭቃ ፡ ቢያዘጋጅ ፥

17 ፤ ርሱ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይኾናል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ጻድቅ ፡ ይለብሰዋል ፤

ብሩንም ፡ ንጹሐን ፡ ይከፋፈሉታል ።

18 ፤ የሚሠራው ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ይሠራል ፥

ጠባቂም ፡ እንደሚሠራው ፡ ጐጆ ፡ ነው ።

19 ፤ ባለጠጋ ፡ ኾኖ ፡ ይተኛል ፥ ዳግመኛም ፡ አይተኛም ፤

ዐይኑን ፡ ይከፍታል ፥ ርሱም ፡ የለም ።

20 ፤ ድንጋጤ ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ ታገኘዋለች ፤

በሌሊትም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ትነጥቀዋለች ።

21 ፤ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያነሣዋል ፥ ርሱም ፡ ይኼዳል ፤

ከቦታውም ፡ ይጠርገዋል ።

22 ፤ ርሱ ፡ ይጥልበታል ፥ አይራራለትም ፤

ከእጁ ፡ ፈጥኖ ፡ መሸሽ ፡ ይወዳል ።

23 ፤ ሰው ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭብበታል ፤

ከስፍራውም ፡ በፉጨት ፡ ያስወጡታል ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ በእውነት ፡ ብር ፡ የሚወጣበት ፥

ወርቅም ፡ የሚነጠርበት ፡ ስፍራ ፡ አለ ።

2 ፤ ብረት ፡ ከመሬት ፡ ውስጥ ፡ ይወሰዳል ፤

መዳብም ፡ ከድንጋይ ፡ ይቀለጣል ።

3 ፤ ሰው ፡ ለጨለማ ፡ ፍጻሜን ፡ ያደርጋል ፤

የጨለማውንና ፡ የሞት ፡ ጥላን ፡ ድንጋይ ፡ እስከ ፡ ወሰኑ ፡ ድረስ ፡ ይፈላልጋል ።

4 ፤ ሰው ፡ ከሚኖርበት ፡ ርቀው ፡ መውረጃ ፡ ይቈፍራሉ ፤

ከሰውም ፡ እግር ፡ ተረሱ ፥

ከሰዎችም ፡ ርቀው ፡ እየተንጠለጠሉ ፡ ይወዛወዛሉ ።

5 ፤ እንጀራ ፡ ከምድር ፡ ውስጥ ፡ ይወጣል ፤

በእሳትም ፡ እንደሚኾን ፡ ታችኛው ፡ ይገለበጣል ።

6 ፤ ድንጋይዋ ፡ የሰንፔር ፡ ስፍራ ፡ ነው ፥

የወርቅም ፡ ድቃቂ ፡ አለው ።

7 ፤ መንገዷን ፡ ጭልፊት ፡ አያውቀውም ፥

የአሞራም ፡ ዐይን ፡ አላየውም ።

8 ፤ የትዕቢት ፡ ልጆች ፡ አልረገጧትም ፥

ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አላለፈባትም ።

9 ፤ ሰው ፡ ወደ ፡ ቡላድ ፡ ድንጋይ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፥

ተራራውንም ፡ ከመሠረቱ ፡ ይገለብጣል ።

10 ፤ ከድንጋይ ፡ ውስጥ ፡ መንዶልዶያ ፡ ይወቅራል ፤

ዐይኑም ፡ ዕንቊን ፡ ኹሉ ፡ ታያለች ።

11 ፤ ፈሳሹም ፡ እንዳይንጠባጠብ ፡ ይገድባል ፤

የተሰወረውንም ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣል ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጥበብ ፡ የምትገኘው ፡ ወዴት ፡ ነው ፧

የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧

13 ፤ ሰው ፡ መንገዷን ፡ አያውቅም ፤

በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አትገኝም ።

14 ፤ ቀላይ ፦ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ የለችም ፡ ይላል ፤

ባሕርም ፦ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ የለችም ፡ ይላል ።

15 ፤ በምዝምዝ ፡ ወርቅ ፡ አትገኝም ፥

ብርም ፡ ስለ ፡ ዋጋዋ ፡ አይመዘንም ።

16 ፤ በኦፊር ፡ ወርቅ ፥

በከበረም ፡ መረግድና ፡ በሰንፔር ፡ አትገመትም ።

17 ፤ ወርቅና ፡ ብርጭቆ ፡ አይወዳደሯትም ፥

በጥሩ ፡ ወርቅም ፡ ዕቃ ፡ አትለወጥም ።

18 ፤ ስለ ፡ ዛጐልና ፡ ስለ ፡ አልማዝ ፡ አይነገርም ።

የጥበብ ፡ ዋጋ ፡ ከቀይ ፡ ዕንቊ ፡ ይልቅ ፡ ይበልጣል ።

19 ፤ የኢትዮጵያ ፡ ቶጳዝዮን ፡ አይተካከላትም ፥

በጥሩም ፡ ወርቅ ፡ አትገመትም ።

20 ፤ እንግዲያሳ ፡ ጥበብ ፡ ከወዴት ፡ ትመጣለች ፧

የማስተዋልስ ፡ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧

21 ፤ ከሕያዋን ፡ ኹሉ ፡ ዐይን ፡ ተሰውራለች ፥

ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ተሸሽጋለች ።

22 ፤ ጥፋትና ፡ ሞት ፦ ወሬዋን ፡ በጆሮዎቻችን ፡ ሰማን ፡ ብለዋል ።

23 ፤ እግዚአብሔር ፡ መንገዷን ፡ ያስተውላል ፥

ርሱም ፡ ስፍራዋን ፡ ያውቃል ።

24 ፤ ርሱም ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይመለከታል ፥

ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ያያል ።

25 ፤ ለነፋስ ፡ሚዛንን ፡ ባደረገለት ፡ ጊዜ ፥

ውሃዎችንም ፡ በስፍር ፡ በሰፈረ ፡ ጊዜ ፥

26 ፤ ለዝናብም ፡ሥርዐትን ፥

ለነጐድጓድ ፡ መብረቅም ፡ መንገድን ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፥

27 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አያት ፥ ገለጣትም ፤

አዘጋጃትም ፥ ደግሞም ፡ መረመራት ።

28 ፤ ሰውንም ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤

ከነጢአትም ፡ መራቅ ፡ ማስተዋል ፡ ነው ፡ አለው ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ።

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ ምሳሌውን ፡ ይመስል ፡ ዘንድ ፡ ደገመ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀኝ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ጊዜ ፥

እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ወራት ፡ ምነው ፡ በኾንኹ!

3 ፤ በራሴ ፡ ላይ ፡ መብራቱ ፡ በበራ ፡ ጊዜ ፥

እኔም ፡ ጨለማውን ፡ ዐልፌ ፡ በብርሃኑ ፡ በኼድኹ ፡ ጊዜ ፥

4 ፤ በሙሉ ፡ ሰውነቴ ፡ እንደ ፡ ነበርኹ ፡ ጊዜ ፥

እግዚአብሔር ፡ ድንኳኔን ፡ በጋረደ ፡ ጊዜ ፥

5 ፤ ኹሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ገና ፡ ሳለ ፥

ልጆቼም ፡ በዙሪያዬ ፡ ሳሉ ፥

6 ፤ መንገዴ ፡ በቅቤ ፡ ይታጠብ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፥

ድንጋዩ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሽ ፡ ያፈስልኝ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ።

7 ፤ ወደከተማዪቱ ፡ በር ፡ በወጣኹ ፡ ጊዜ ፥

በአደባባዩም ፡ ወንበሬን ፡ ባኖርኹ ፡ ጊዜ ፥

8 ፤ ጐበዛዝት ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ተሸሸጉ ፥

ሽማግሌዎችም ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ።

9 ፤ አለቃዎቹ ፡ ከመናገር ፡ ዝም ፡ አሉ ፥

እጃቸውንም ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ጫኑ ።

10 ፤ የታላላቆቹም ፡ ድምፅ ፡ አረመመ ፤

ምላሳቸውም ፡ በትናጋቸው ፡ ተጣጋ ።

11 ፤ የሰማችኝ ፡ ጆሮ ፡ አሞገሰችኝ ፥

ያየችኝም ፡ ዐይን ፡ መሰከረችልኝ ፤

12 ፤ የሚጮኸውን ፡ ችግረኛ ፥

ድኻ ፡ አደጉንና ፡ ረጂ ፡ የሌለውን ፡ አድኜ ፡ ነበርና ።

13 ፤ ለጥፋት ፡ የቀረበው ፡ በረከት ፡ በላዬ ፡ መጣ ፤

የባልቴቲቱንም ፡ ልብ ፡ እልል ፡ አሠኘኹ ።

14 ፤ ጽድቅን ፡ ለበስኹ ፡ ርሷም ፡ ለበሰችኝ ፤

ፍርዴም ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያና ፡ እንደ ፡ ኵፋር ፡ ነበረ ።

15 ፤ ለዕውር ፡ ዐይን ፥

ለዐንካሳ ፡ እግር ፡ ነበርኹ ።

16 ፤ ለድኻው ፡ አባት ፡ ነበርኹ ፤

የማላውቀውንም ፡ ሰው ፡ሙግት ፡ መረመርኹ ።

17 ፤ የኀጢአተኛውን ፡ መንጋጋ ፡ ሰበርኹ ፥

የነጠቀውንም ፡ ከጥርሱ ፡ ውስጥ ፡ አስጣልኹ ።

18 ፤ እኔም ፡ አልኹ ፦ በልጆቼ ፡ መካከል ፡ እሞታለኹ ፥

ዕድሜዬንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አበዛለኹ ፤

19 ፤ ሥሬ ፡ በውሃ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቷል ፥

ጠልም ፡ በቅርንጫፌ ፡ ላይ ፡ ያድራል ፤

20 ፤ ክብሬ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ታድሷል ፥

ቀስቴም ፡ በእጄ ፡ ውስጥ ፡ ለምልሟል ።

21 ፤ ሰዎች ፡ እኔን ፡ ሰምተው ፡ በትዕግሥት ፡ ተጠባበቁ ፥

ምክሬንም ፡ ለማዳመጥ ፡ ዝም ፡ አሉ ።

22 ፤ ከቃሌ ፡ በኋላ ፡ አንዳች ፡ አልመለሱም ፤

ንግግሬም ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ተንጠባጠበ ።

23 ፤ ዝናብን ፡ እንደሚጠብቁ ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቁኝ ፤

የጥቢን ፡ ዝናብ ፡ እንደሚሹ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።

24 ፤ እነርሱ ፡ ባልታመኑ ፡ ጊዜ ፡ ሣቅኹላቸው ፤

የፊቴንም ፡ ብርሃን ፡ አላወረዱም ።

25 ፤ መንገዳቸውን ፡ መረጥኹ ፤

እንደ ፡ አለቃ ፡ ኾኜ ፡ ተቀመጥኹ ፤

ንጉሥ ፡ በሰራዊቱ ፡ መካከል ፡ እንደሚኖር ፥

ሐዘንተኞዎችን ፡ እንደሚያጽናና ፡ ኖርኹ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 30 ።

1 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ በዕድሜ ፡ ከእኔ ፡ የሚያንሱ ፥

አባቶቻቸውን ፡ ከመንጋዬ ፡ ውሻዎች ፡ ጋራ ፡ ለማኖር ፡ የናቅኋቸው ፥

በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሣለቁብኝ ።

2 ፤ ሙሉ ፡ ሰው ፡ መኾናቸው ፡ ጠፍቶባቸው ፡ ነበርና ፥

የእጃቸው ፡ ብርታት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ፡፡

3 ፤ በራብና ፡ በቀጠና ፡ የመነመኑ ፡ ናቸው ፤

የመፍረስና ፡ የመፈታት ፡ ጨለማ ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሸሻሉ ።
4 ፤ በቍጥቋጦ ፡ አጠገብ ፡ ያለውን ፡
ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡ አትክልት ፡ ይለቅማሉ ፤
የክትክታ ፡ ሥር ፡ ደግሞ ፡ መብላቸው ፡ ነው ።
5 ፤ ከሰዎች ፡ ተለይተው ፡ ተሰደዱ ፤
በሌባ ፡ ላይ ፡ እንደሚጮኽ ፡ ይጮኹባቸዋል ።
6 ፤ በሸለቆ ፡ ፈረፈርና ፡ በምድር ፡ ጕድጓድ ፡
በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ይኖራሉ ።
7 ፤ በቍጥቋጦ ፡ መካከል ፡ ይጮኻሉ ፤
ከሳማ ፡ በታች ፡ ተሰብስበዋል ።
8 ፤ የሰነፎችና ፡ የነውረኛዎች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፤
ከምድርም ፡ በግርፋት ፡ የተባረሩ ፡ ናቸው ።
9 ፤ አኹንም ፡ እኔ ፡ መዝፈኛና ፡ መተረቻ ፡ ኾንኋቸው ።
10 ፤ ተጸየፉኝ ፥ ከእኔም ፡ ራቁ ፤
አክታቸውንም ፡ በፊቴ ፡ መትፋትን ፡ አልተዉም ።
11 ፤ የቀስቴን ፡ አውታር ፡ አላልቶብኛል ፥ አዋርዶኛማል ፤
እነርሱም ፡ በፊቴ ፡ ልጓማቸውን ፡ ፈትዋል ።
12 ፤ በቀኜ ፡ በኩል ፡ ዱርዬዎች ፡ ተነሥተዋል ፥
እግሬንም ፡ ይገለብጣሉ ፤
የጥፋታቸውን ፡ መንገድ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይጐድባሉ ።
13 ፤ ጐዳናዬን ፡ ያበላሻሉ ፤
ረዳት ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ መከራዬን ፡ ያበዛሉ ።
14 ፤ በሰፊ ፡ ፍራሽ ፡ እንደሚመጡ ፡ ይመጡብኛል ፤
በባድማ ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለሉብኛል ።
15 ፤ ድንጋጤ ፡ በላዬ ፡ ተመለሰችብኝ ፥
ክብሬንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ያሳድዷታል ፤
ደኅንነቴም ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ ዐልፋለች ።
16 ፤ አኹንም ፡ ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ፈሰሰች ፤
የመከራም ፡ ዘመን ፡ ያዘችኝ ።
17 ፤ በሌሊት ፡ ዐጥንቴ ፡ በደዌ ፡ ተነደለች ፥
ኸርማቶቼም ፡ አያርፉም ።
18 ፤ ከታላቁ ፡ ደዌ ፡ ኀይል ፡ የተነሣ ፡ ልብሴ ፡ ተበላሸች ፤

እንደ ፡ ቀሚስ ፡ ክሳድ ፡ ዐነቀችኝ ።

19 ፤ ርሱ ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ ጣለኝ ፥

ዐፈርና ፡ ዐመድም ፡ መሰልኹ ።

20 ፤ ወዳንተ ፡ ጮኽኹ ፥ አልመለስኽልኝም ፤

ተነሣኹ ፥ አልተመለከትኸኝም ።

21 ፤ ተመልሰኽ ፡ ጨካኝ ፡ ኾንኽብኝ ፤

በእጅኽም ፡ ብረታት ፡ አስጨነቅኸኝ ።

22 ፤ በነፋስ ፡ አነሣኸኝ ፥ በላዩም ፡ አስቀመጥኸኝ ፤

በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ አቀለጥኸኝ ።

23 ፤ ለሞት ፡ ሕያዋንም ፡ ኹሉ ፡ ለሚሰበሰቡበት ፡ ቤት ፡ አሳልፈኽ ፡ እንደምትሰጠኝ ፡ ዐውቄያለኹና ።

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሰው ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ እጁን ፡ አይዘረጋምን ፧

በጥፋቱስ ፡ ጊዜ ፡ አይጮኽምን ፧

25 ፤ ጭንቅ ፡ ቀን ፡ ላገኘው ፡ ሰው ፡ አላለቀስኹምን ፧

ለችግረኛስ ፡ ነፍሴ ፡ አላዘነችምን ፧

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በጎነትን ፡ በተጠባበቅኹ ፡ ጊዜ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣችብኝ ፤

ብርሃንን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅኹ ፥ ጨለማም ፡ መጣ ።

27 ፤ አንዠቴ ፡ ፈላች ፥ አላረፈችም ፤

የመከራም ፡ ዘመን ፡ መጣችብኝ ።

28 ፤ ያለፀሓይ ፡ በትካዜ ፡ ኼድኹ ፤

በጉባኤም ፡ መካከል ፡ ቆሜ ፡ ጮኽኹ ።

29 ፤ ለቀበሮ ፡ ወንድም ፥

ለሰጎንም ፡ ባልንጀራ ፡ ኾንኹ ።

30 ፤ ቍርበቴ ፡ ጠቈረ ፥ ከእኔም ፡ ተለይቶ ፡ ረግፍግፍ ፡ አለ ፤

ዐጥንቴም ፡ ከትኵሳት ፡ የተነሣ ፡ ተቃጠለች ።

31 ፤ ስለዚህ ፥ መሰንቆዬ ፡ ለሐዘን ፥

እንቢልታዬም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ ቃል ፡ ኾነ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ።

ምዕራፍ ፡ 31 ።

1 ፤ ከዐይኔ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገባኹ ፤

እንግዲህስ ፡ ቈንዦዪቱን ፡ እንዴት ፡ እመለከታለኹ ፧

2 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ከላይ ፥

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ርስት ፡ ከአርያም ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

3 ፤ መዓትስ ፡ ለኀጢአተኛ ፥

መለየትስ ፡ ለሚበድሉ ፡ አይደለችምን ፨

4 ፤ መንገዴን ፡ አያይምን ፨

ርምጃዬንስ ፡ ኹሉ ፡ አይቈጥርምን ፨

5 ፤ 6 ፤ በእውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ ልመዘን ፥

እግዚአብሔርም ፡ ቅንነቴን ፡ ይወቅ ።

በሐሰት ፡ ኼጄ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡

እግሬም ፡ ለሽንገላ ፡ ቸኵላ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

7 ፤ ርምጃዬ ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብሎ ፥

ልቤም ፡ ዐይኔን ፡ ተከትሎ ፥

ነውርም ፡ ከእጄ ፡ ጋራ ፡ ተጣብቆ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

8 ፤ እኔ ፡ ልዝራ ፥ ሌላ ፡ ሰውም ፡ ይብላው ፤

የሚበቅለውም ፡ ኹሉ ፡ ይነቀል ።

9 ፤ ልቤ ፡ ወደ ፡ ሌላዪቱ ፡ ሴት ፡ ጐምዥቶ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

በባልንጀራዬም ፡ ደጅ ፡ አድብቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

10 ፤ ሚስቴ ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ትፍጭ ፥

ሌላዎችም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ይጐንበሱ ።

11 ፤ ይህ ፡ ክፉ ፡ አበሳ ፥

ፈራጆችም ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ ነውና ፤

12 ፤ ይህ ፡ እስከ ፡ ጥፋት ፡ ድረስ ፡ የሚበላ ፡ እሳት ፥

ቡቃያዬንም ፡ ኹሉ ፡ የሚነቅል ፡ ነውና ።

13 ፤ ወንድ ፡ ባሪያዬ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ባሪያዬ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ በተሟገቱ ፡ ጊዜ ፥

ሙግታቸውን ፡ ንቄ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

14 ፤ እግዚአብሔር ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ አደርጋለኹ ፨

በጐበኘኝ ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ እመልስለታለኹ ፨

15 ፤ እኔን ፡ በማሕፀን ፡ የፈጠረ ፡ ርሱንስ ፡ የፈጠረው ፡ አይደለምን ፨

በማሕፀንስ ፡ ውስጥ ፡ የሠራን ፡ አንድ ፡ አይደለንምን ፨

16 ፤ ድኻውን ፡ ከልመናው ፡ ከልክዬ ፥

የመበለቲቱን ፡ ዐይን ፡ አጨልሜ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

17 ፤ እንጀራዬን ፡ ለብቻዬ ፡ በልቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

ድኻ ፡ አደጉም ፡ ደግሞ ፡ ከርሱ ፡ ሳይበላ ፡ ቀርቶ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

18 ፤ ርሱን ፡ ግን ፡ ከታናሽነቴ ፡ ዠምሬ ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ አሳድጌው ፡ ነበር ፥

ርሷንም ፡ ከእናቴ ፡ ማሕፀን ፡ ዠምሬ ፡ መራኋት ፤

19 ፤ ዕራቍቱን ፡ የኾነው ፡ ሰው ፡ ሲጠፋ ፥

ወይም ፡ ድኻ ፡ ያለልብስ ፡ ሲኾን ፡ አይቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

20 ፤ ጐንና ፡ ጐኑ ፡ ያልባረከችኝ ፥

በበጎቼም ፡ ጠጕር ፡ ያልሞቀ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

21 ፤ በበሩ ፡ ረዳት ፡ ስላየኹ ፥

በድኻ ፡ አደጉ ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ አንሥቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

22 ፤ ትከሻዬ ፡ ከመሠረቷ ፡ ትውደቅ ፥

ክንዴም ፡ ከመገናኛዋ ፡ ትሰበር ።

23 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ አስደንግጦኛልና ፤

በክብሩም ፡ ፊት ፡ ምንም ፡ ለማድረግ ፡ አልቻልኹም ።

24 ፤ ወርቅን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌ ፥

ጥሩውንም ፡ ወርቅ ፦ ባንተ ፡ እታመናለኹ ፡ ብዬ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

25 ፤ ሀብቴ ፡ ስለ ፡ በዛ ፥

እጄም ፡ ብዙ ፡ ስላገኘች ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

26 ፤ ፀሓይ ፡ ሲበራ ፡

ጨረቃ ፡ በክብር ፡ ስትኼድ ፡ አይቼ ፥

27 ፤ ልቤ ፡ በስውር ፡ ተታሎ ፥

አፌም ፡ እጄን ፡ ስሞ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

28 ፤ ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ በካድኹ ፡ ነበርና ፥

ይህ ፡ ደግሞ ፡ ፈራጆች ፡ የሚቀጡበት ፡ በደል ፡ በኾነ ፡ ነበር ።

29 ፤ በሚጠላኝ ፡ መጥፋት ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡

ክፉ ፡ ነገርም ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ሐሤት ፡ አድርጌ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

30 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመርገም ፡ ነፍሱን ፡ በመሻት ፡

አንደበቴን ፡ ኀጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አልሰጠኹም ፤

31 ፤ በድንኳኔ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፦

በከብቱ ፡ ሥጋ ፡ ያልጠገበ ፡ ማን ፡ ይገኛል ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

32 ፤ መጻተኛው ፡ ግን ፡ በሜዳ ፡ አያድርም ፡ ነበር ፥

ደጄንም ፡ ለመንገደኛ ፡ እከፍት ፡ ነበር ፤

33 ፤ በደሌንም ፡ በብብቴ ፡ በመሸሸግ ፡

ኀጢአቴን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሰውሬ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

34 ፤ ከሕዝብ ፡ ብዛት ፡ ፈርቼ ፥

የዘመዶቼም ፡ ንቀት ፡ አስደንግጦኝ ፥

ዝም ፡ ብዬ ፡ ከደጅ ፡ ያልወጣኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

35 ፤ የሚያዳምጠኝ ፡ ምነው ፡ በኖረልኝ!

እንሆ ፥ የእጄ ፡ ምልክት ፡

ኹሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ይመልስልኝ ፤

ከባላጋራዬ ፡ የተጻፈው ፡ የክስ ፡ ጽሑፍ ፡ ምነው ፡ በተገኘልኝ!

36 ፤ በትከሻዬ ፡ ላይ ፡ እሸከመው ፥

አክሊልም ፡ አድርጌ ፡ በራሴ ፡ አስረው ፡ ነበር ፤

37 ፤ የርምጃዬን ፡ ቍጥር ፡ አስታውቀው ፥

እንደ ፡ አለቃም ፡ ኾኜ ፡ አቀርብለት ፡ ነበር ።

38 ፤ ዕርሻዬ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ጮኻ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

ትልሞቿም ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ አልቅሰው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፤

39 ፤ ፍሬዋን ፡ ያለዋጋ ፡ በልቼ ፥

የባለቤቶችንም ፡ ነፍስ ፡ አሳዝኜ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

40 ፤ በስንዴ ፡ ፋንታ ፡ አሜከላ ፥

በገብስም ፡ ፋንታ ፡ ኵርንችት ፡ ይውጣብኝ ። የኢዮብ ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 32 ።

ምዕራፍ ፡ 32 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፥ እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ መመለስን ፡ ተዉ ።

2 ፤ ከራም ፡ ወገን ፡ የኾነ ፡ የቡዛዊው ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ የኤሊሁ ፡ ቍጣ ፡ ነደደ ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ይልቅ ፡ ራሱን ፡ ጻድቅ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፥ ኢዮብን ፡ ተቈጣው ።

3 ፤ ደግሞም ፡ በኢዮብ ፡ ፈረዱበት ፡ እንጂ ፡ የሚገባ ፡ መልስ ፡ ስላላገኙ ፥ በሦስቱ ፡ ባልንጀራዎቹ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ።

4 ፤ ኤሊሁ ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ ይልቅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ነበሩና ፥ ከኢዮብ ፡ ጋራ ፡ መናገርን ፡ ጠብቆ ፡ ነበር ።

5 ፤ ኤሊሁም ፡ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ አፍ ፡ መልስ ፡ እንደሌለ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣው ፡ ነደደ ።

6 ፤ የቡዛዊውም ፡ የባርክኤል ፡ ልጅ ፡ ኤሊሁ ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

እኔ ፡ በዕድሜ ፡ ታናሽ ፡ ነኝ ፥ እናንተ ፡ ግን ፡ ሽማግሌዎች ፡ ናችኹ ፤

ስለዚህም ፡ ሠጋኹ ፤ ዕውቀቴን ፡ እገልጥላችኹ ፡ ዘንድ ፡ ፈራኹ ።

7 ፤ እንደዚህም ፡ አልኹ ፦ ዓመታት ፡ በተናገሩ ፡ ነበር ፥

የዓመታትም ፡ ብዛት ፡ ጥበብን ፡ ባስተማረች ፡ ነበር ።

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሰው ፡ ውስጥ ፡ መንፈስ ፡ አለ ፥

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡ ማስተዋልን ፡ ይሰጣል ።

9 ፤ በዕድሜ ፡ ያረጁ ፡ ጠቢባን ፡ አይደሉም ፥

ሽማግሌዎችም ፡ ፍርድን ፡ አያስተውሉም ።

10 ፤ ስለዚህም ፦ ስሙኝ ፤

እኔ ፡ ደግሞ ፡ ዕውቀቴን ፡ እገልጥላችኋለኹ ፡ አልኹ ።

11 ፤ እንሆ ፥ ቃላችኹን ፡ በትዕግሥት ፡ ጠበቅኹ ፤

የምትናገሩትን ፡ ነገር ፡ እስክትመረምሩ ፡ ድረስ ፤

ብልኀታችኹን ፡ አዳመጥኹ ።

12 ፤ እንዲሁም ፡ ልብ ፡ አደረግኹ ፤

እንሆም ፥ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ኢዮብን ፡ ያስረዳ ፥

ወይም ፡ ለቃሉ ፡ የመለሰ ፡ የለም ።

13 ፤ እናንተም ፦ ጥበብን ፡ አግኝተናል ፤

እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አያሸንፈውም ፡ እንዳትሉ ፡ ተጠንቀቁ ።

14 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ቃሉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አልተናገረም ፤

እኔም ፡ በንግግራችኹ ፡ አልመልስለትም ።

15 ፤ እነርሱ ፡ ደነገጡ ፥ ዳግመኛም ፡ አልመለሱም ፤

የሚናገሩትንም ፡ ዐጡ ።

16 ፤ እነርሱ ፡ አልተናገሩምና ፥

ቆመው ፡ ዳግመኛ ፡ አልመለሱምና ፡ እኔ ፡ በትዕግሥት ፡ እጠብቃለኹን ፧

17 ፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ፈንታዬን ፡ እመልሳለኹ ፥

ዕውቀቴንም ፡ እገልጣለኹ ፤

18 ፤ እኔ ፡ ቃል ፡ ተሞልቻለኹና ፥

በውስጤም ፡ ያለ ፡ መንፈስ ፡ አስገድዶኛልና ።

19 ፤ በተሐ ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ተሞላና ፡ ሊቀደድ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡ አቍማዳ ፥

ሊፈነዳ ፡ እንደማይችል ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡

አቍማዳ ፥ እንሆ ፥ አንገቴ ፡ ኾነ ።

20 ፤ ጥቂት ፡ እንድተነፍስ ፡ እናገራለኹ ፤

ከንፈሬን ፡ ገልጬ ፡ እመልሳለኹ ።

21 ፤ ለሰው ፡ ፊት ፡ ግን ፡ አላደላም ፤

ሰውንም ፡ አላቈላምጥም ።

22 ፤ በማቈላመጥ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅምና ፤

ያለዚያስ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ፈጥኖ ፡ ከሕይወቴ ፡ ይለየኝ ፡ ነበር ።

________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 33 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 33 ።

1 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኢዮብ ፡ ሆይ ፥ ንግግሬን ፡ እንድትሰማ ፥

ቃሌንም ፡ ኹሉ ፡ እንድታደምጥ ፡ እለምንኻለኹ ።

2 ፤ እንሆ ፥ አፌን ፡ ከፍቻለኹ ፥

አንደበቴም ፡ በትናጋዬ ፡ ተናግሯል ።

3 ፤ ቃሌ ፡ የልቤን ፡ ቅንነት ፡ ያወጣል ፤

ከንፈሮቼም ፡ የሚያውቁትን ፡ በቅንነት ፡ ይናገራሉ ።

4 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ፈጠረኝ ፥

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ የአምላክ ፡ እስትንፋስ ፡ ሕይወት ፡ ሰጠኝ ።

5 ፤ ይቻልኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ መልስልኝ ፤

ቃልኽንም ፡ አዘጋጅተኽ ፡ በፊቴ ፡ ቁም ።

6 ፤ እንሆ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነኝ ፤

እኔ ፡ ደግሞ ፡ ከጭቃ ፡ የተፈጠርኹ ፡ ነኝ ።

7 ፤ እንሆ ፥ ግርማዬ ፡ አታስፈራኽም ፡

እጄም ፡ አትከብድብኽም ።

8 ፤ በዦሮዬ ፡ ተናግረኻል ፥

የቃልኽንም ፡ ድምፅ ፡ ሰምቻለኹ ፥ እንዲህም ፡ ብለኻል ።

9 ፤ እኔ ፡ ያለመተላለፍ ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፤

ያለነውር ፡ ነኝ ፥ ኀጢአትም ፡ የለብኝም ፤

10 ፤ እንሆ ፥ ምክንያት ፡ አግኝቶብኛል ፥

እንደ ፡ ጠላቱም ፡ ቈጥሮኛል ፤

11 ፤ እግሬን ፡ በግንድ ፡ አጣበቀ ፥

መንገዴንም ፡ ኹሉ ፡ ተመለከተ ።

12 ፤ እንሆ ፥ አንተ ፡ በዚህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለኽም ፤

እግዚአብሔር ፡ ከሰው ፡ ይበልጣል ፡ ብዬ ፡ እመልስልኻለኹ ።

13 ፤ አንተ ፦ ለቃሌ ፡ ኹሉ ፡ አይመልስልኝም ፡ ብለኽ ፥

ስለ ፡ ምን ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ትከራከራለኽ ፧

14 ፤ እግዚአብሔር ፡ ባንድ ፡ መንገድ ፡ በሌላም ፡ ይናገራል ፤

ሰው ፡ ግን ፡ አያስተውለውም ።

15 ፤ በሕልም ፥ በሌሊት ፡ ራእይ ፥

ዐፍላ ፡ እንቅልፍ ፡ በሰዎች ፡ ላይ ፡ ሲወድቅ ፥

በዐልጋ ፡ ላይ ፡ ተኝተው ፡ ሳሉ ፥

16 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሰዎችን ፡ ዦሮ ፡ ይከፍታል ፥

በተግሣጹም ፡ ያስደነግጣቸዋል ፥

17 ፤ ሰውን ፡ ከክፉ ፡ ሥራው ፡ ይመልሰው ፡ ዘንድ ፡

ከሰውም ፡ ትዕቢትን ፡ ይሰውር ፡ ዘንድ ፤

18 ፤ ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ፥

በሰይፍም ፡ እንዳይጠፋ ፡ ሕይወቱን ፡ ይጠብቃል ።

19 ፤ ደግሞ ፡ በዐልጋ ፡ ላይ ፡ በደዌ ፡ ይገሥጻዋል ፥

ዐጥንቱንም ፡ ኹሉ ፡ ያደነዝዛል ።

20 ፤ ሕይወቱም ፡ እንጀራን ፥

ነፍሱም ፡ ጣፋጭ ፡ መብልን ፡ ትጠላለች ።

21 ፤ ሥጋው ፡ እስከማይታይ ፡ ድረስ ፡ ይሰለስላል ፤

ተሸፍኖ ፡ የነበረውም ፡ ዐጥንት ፡ ይገለጣል ።

22 ፤ ነፍሱ ፡ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፥

ሕይወቱም ፡ ወደሚገድሏት ፡ ቀርባለች ።

23 ፤ የቀናውን ፡ መንገድ ፡ ለሰው ፡ ያስታውቀው ፡ ዘንድ ፥

ከሺሕ ፡ አንድ ፡ ኾኖ ፡ የሚተረጕም ፡ መልአክ ፡ ቢገኝለት ፥

24 ፤ እየራራለት ።

ቤዛ ፡ አግኝቻለኹና ፡

ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳይወርድ ፡ አድነው ፡ ቢለው ፥

25 ፤ ሥጋው ፡ እንደ ፡ ሕፃን ፡ ሥጋ ፡ ይለመልማል ፤

ወደጕብዝናውም ፡ ዘመን ፡ ይመለሳል ።

26 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጸልያል ፥

ርሱም ፡ ሞገስን ፡ ይሰጠዋል ፡

ፊቱንም ፡ በደስታ ፡ ያሳየዋል ፤

ለሰውም ፡ ጽድቁን ፡ ይመልስለታል ።

27 ፤ ርሱም ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ እየዘመረ ፡—

እኔ ፡ በድያለኹ ፥ ቅኑንም ፡ አጣምሜያለኹ ፤

የሚገባኝንም ፡ ብድራት ፡ አልተቀበልኹም ፤

28 ፤ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንዳትወርድ ፡ አድኗታል ፥

ሕይወቴም ፡ ብርሃንን ፡ ታያለች ፡ ይላል ።

29 ፤ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ኹሉ ፡

ኹለት ፡ ጊዜና ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ከሰው ፡ ጋራ ፡ ያደርጋል ፤

30 ፤ ይህም ፡ ነፍሱን ፡ ከጕድጓድ ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፥

በሕያዋንም ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

31 ፤ ኢዮብ ፡ ሆይ ፥ አድምጥ ፥ እኔንም ፡ ስማ ፤

ዝም ፡ በል ፥ እኔም ፡ እናገራለኹ ።

32 ፤ ነገር ፡ ቢኖርኽ ፡ መልስልኝ ፤

ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለኹና ፡ ተናገር ።

33 ፤ ያለዚያም ፡ እኔን ፡ ስማ ፤

ዝም ፡ በል ፥ እኔም ፡ ጥበብን ፡ አስተምርኻለኹ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 34 ።

ምዕራፍ ፡ 34 ።

1 ፤ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ እናንተ ፡ ጥበበኞዎች ፥ ቃሌን ፡ ስሙ ፤

እናንተም ፡ ዐዋቂዎች ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ አድምጡ ።

3 ፤ ትናጋ ፡ መብልን ፡ እንደሚቀምስ ፥

ጕሮሮ ፡ ቃልን ፡ ትለያለችና ።

4 ፤ ቅን ፡ የኾነውን ፡ ነገር ፡ እንምረጥ ፤

መልካሙንም ፡ ነገር ፡ በመካከላችን ፡ እንወቅ ።

5 ፤ ኢዮብ ፦ እኔ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ፥

እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ፍርዴን ፡ አስወገደ ፤

6 ፤ ምንም ፡ እውነተኛ ፡ ብኾን ፡ እንደ ፡ ውሸተኛ ፡ ተቈጠርኹ ፤

ምንም ፡ ባልበድል ፡ ቍስሌ ፡ የማይፈወስ ፡ ነው ፡ ብሏል ።

7 ፤ 8 ፤ 9 ፤ ኢዮብም ፦ በእግዚአብሔር ፡ መደሰት ፡

ለሰው ፡ ምንም ፡ አይጠቅምም ፡ ብሏልና ፥

ከበደለኞዎች ፡ ጋራ ፡ የሚተባበር ፥

ክፉ ፡ ከሚያደርጉስ ፡ ጋራ ፡ የሚኼድ ፥

መሳለቅን ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ የሚጠጣት ፡

እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ፧

10 ፤ ስለዚህ ፥ እናንተ ፡ አእምሮ ፡ ያላችኹ ፡ ሰዎች ፥ ስሙኝ ፤

ክፋትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፥

በደልንም ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ኹሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ይራቅ ።

11 ፤ ለሰው ፡ ሥራውን ፡ ይመልስለታል ፥

ሰውም ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ያገኝ ፡ ዘንድ ፡ ያደርጋል ።

12 ፤ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ አይሠራም ፥

ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ ፍርድን ፡ ጠማማ ፡ አያደርግም ።

13 ፤ ምድርን ፡ ዐደራ ፡ የሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ፧

ዓለምንስ ፡ ኹሉ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ያኖረ ፡ ማን ፡ ነው ፧

14 ፤ ርሱ ፡ ልቡን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢመልስ ፥

መንፈሱንና ፡ እስትንፋሱን ፡ ወደ ፡ ራሱ ፡ ቢሰበስብ ፥

15 ፤ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋል ፥

ሰውም ፡ ወደ ፡ ዐፈር ፡ ይመለሳል ።

16 ፤ አስተዋይ ፡ ብትኾን ፡ ይህን ፡ ስማ ፤

የንግግሬንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ።

17 ፤ በእውነ ፡ ጽድቅን ፡ የሚጠላ ፡ ይሠለጥናልን ፧

ጻድቅና ፡ ኀያል ፡ የኾነውስ ፡ በደለኛ ፡ ታደርገዋለኽን ፧

18 ፤ ማንም ፡ ሰው ፡ ንጉሡን ፦ በደለኛ ፡ ነኽ ፥

መኳንንቱንም ፦ ክፉዎች ፡ ናችኹ ፡ ይላልን ፧

19 ፤ እነርሱ ፡ ኹሉ ፡ የእጁ ፡ ሥራ ፡ ናቸውና ፥

በአለቃዎች ፡ ፊት ፡ አያደላም ፥

ባለጠጋውንም ፡ ሰው ፡ ከድኻው ፡ ይበልጥ ፡ አይመለከትም ።

20 ፤ እነርሱ ፡ በመንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ በድንገት ፡ ይሞታሉ ፤

ሕዝቡ ፡ ተንቀጥቅጦ ፡ ያልፋል ፥

ኀያላንም ፡ ያለእጅ ፡ ይነጠቃሉ ።

21 ፤ ዐይኖቹ ፡ በሰው ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ናቸው ፥

ርምጃውንም ፡ ኹሉ ፡ ያያል ።

22 ፤ ኀጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ይሰወሩበት ፡ ዘንድ ፡

ጨለማ ፡ ወይም ፡ የሞት ፡ ጥላ ፡ የለም ።

23 ፤ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመፈራረድ ፡ እንዲመጣ ፡

ጊዜ ፡ አይወሰንለትም ።

24 ፤ ታላላቆችን ፡ ያለምርመራ ፡ ይሰባብራል ፥

በእነርሱም ፡ ፋንታ ፡ ሌላዎችን ፡ ያቆማል ።

25 ፤ ሥራቸውን ፡ ያውቃል ፤

እንዲደቁም ፡ በሌሊት ፡ ይገለባብጣቸዋል ።

26 ፤ ሰዎች ፡ እያዩ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ ይመታቸዋል ፤

27 ፤ 28 ፤ የድኻውን ፡ ልቅሶ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ያደርሱ ፡ ዘንድ ፥

ርሱም ፡ የችግረኛውን ፡ ድምፅ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፥

ርሱን ፡ ከመከተል ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ፥

ከመንገዱም ፡ ኹሉ ፡ አንዱን ፡ አልተመለከቱምና ።

29 ፤ በሕዝብ ፡ ወይም ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ቢኾን ፥

ርሱ ፡ ቢያሳርፍ ፡ የሚፈርድ ፡ ማን ፡ ነው ፧

ፊቱንስ ፡ ቢሰውር ፡ የሚያየው ፡ ማን ፡ ነው ፧

30 ፤ ይህም ፡ ዝንጉ ፡ ሰው ፡ እንዳይነግሥ ፥

ሕዝቡም ፡ የሚያጠምድ ፡ እንዳይኖር ፡ ነው ።

31 ፤ እግዚአብሔርን ፦ እኔ ፡ ሳልበድል ፡ ቅጣት ፡ ተቀበልኹ ፤

32 ፤ የማላየውን ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ አስተምረኝ ፤

ኀጢአትንም ፡ ሠርቼ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥
ደግሜ ፡ አልሠራም ፡ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ፧
33 ፤ በእውኑ ፡ አንተ ፡ ጥለኸዋልና ፥
ፍዳው ፡ አንተ ፡ እንደምትወደው ፡ ይኾናልን ፧
አንተ ፡ ትመርጣለኽ ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ አይደለኹም ፤
ስለዚህ ፡ የምታውቀውን ፡ ተናገር ።
34 ፤ የሚሰሙኝ ፡ ጥበበኛዎች ፡ ኹሉ ፥
አስተዋዮችም ፡ እንዲህ ፡ ይሉኛል ።
35 ፤ ኢዮብ ፡ ያለዕውቀት ፡ ተናግሯል ፥
ቃሉም ፡ በአእምሮ ፡ አይደለችም ።
36 ፤ ኢዮብ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ምነው ፡ በተፈተነ ፡ ኖሮ!
ርሱ ፡ እንደ ፡ ክፉዎች ፡ መልሷልና ፤
37 ፤ በኀጢአቱም ፡ ላይ ፡ ዐመፅን ፡ ጨምሯልና ፥
በእኛም ፡ መካከል ፡ በእጁ ፡ ያጨበጭባልና ፥
ቃልንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ያበዛልና ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 35 ።

ምዕራፍ ፡ 35 ።

1 ፤ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦
2 ፤ ይህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ታስባለኽን ፧
ወይስ ፦ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እኔ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ፡ ትላለኽን ፧
3 ፤ አንተ ፦ ምን ፡ ጥቅም ፡ አለኽ ፧
ኀጢአት ፡ ሠርቼ ፡ ከማገኘው ፡ ይልቅ ፡ ኀጢአት ፡ ባልሠራ ፡ ኖሮ ፡ ምን ፡ እጠቀማለኹ ፧ ብለኽ ፡ ጠይቀኻልና ።
4 ፤ እኔ ፡ ለአንተና ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ ለባልንጀራዎችኽ ፡ እመልሳለኹ ።
5 ፤ ዐይኖችኽን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንተኽ ፡ እይ ፤
ከአንተም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉትን ፡ ደመናት ፡ ተመልከት ።
6 ፤ ኀጢአት ፡ ብትሠራ ፡ ምን ፡ ትጐዳዋለኽ ፧
መተላለፍኽስ ፡ ቢበዛ ፡ ምን ፡ ታደርገዋለኽ ፧
7 ፤ ጻድቅስ ፡ ብትኾን ፡ ምን ፡ ትሰጠዋለኽ ፧
ወይስ ፡ ከእጅኽ ፡ ምንን ፡ ይቀበላል ፧
8 ፤ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ክፋትኽ ፡ ይጐዳዋል ፤
ለሰውም ፡ ልጅ ፡ ጽድቅኽ ፡ ይጠቅመዋል ።
9 ፤ ከግፍ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሰዎች ፡ ይጮኻሉ ፤
ከኀያላንም ፡ ክንድ ፡ የተነሣ ፡ ለርዳታ ፡ ይጠራሉ ።

10 ፤ 11 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ በሌሊት ፡ መዝሙርን ፡ የሚሰጥ ፥
ከምድርም ፡ እንስሳዎች ፡ ይልቅ ፡ የሚያስተምረን ፡
ከሰማይም ፡ ወፎች ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኛዎች ፡ የሚያደርገን ፤
ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ የሚል ፡ የለም ።
12 ፤ በዚያ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሰዎች ፡ ትዕቢት ፡ ይጮኻሉ ፥
ርሱ ፡ ግን ፡ አይመልስላቸውም ።
13 ፤ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ አይሰማም ፥
ሁሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክም ፡ አይመለከተውም ፤
14 ፤ ይልቁንም ፦ አላየውም ፤
ነገሩ ፡ በርሱ ፡ ፊት ፡ ነው ፥ እኔም ፡ አጠብቀዋለኹ ፡ ስትል ።
15 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ በቍጣው ፡ አልጐበኘምና ።
በኀጢአት ፡ እጅግ ፡ አያስብም ፡ ትላለኽ ።
16 ፤ ስለዚህ ፥ ኢዮብ ፡ አፉን ፡ በከንቱ ፡ ይከፍታል ፥
ያለዕውቀትም ፡ ቃሉን ፡ ያበዛል ።

________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 36 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 36 ።

1 ፤ ኤሊሁም ፡ ደግሞ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦
2 ፤ ገና ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚነገር ፡ አለኝና ፡
ጥቂት ፡ ቈየኝ ፥ እኔም ፡ አስታውቅኻለኹ ።
3 ፤ ዕውቀቴን ፡ ከሩቅ ፡ አመጣለኹ ፥
ፈጣሪዬንም ፦ ጻድቅ ፡ ነው ፡ እላለኹ ።
4 ፤ ቃሌ ፡ በእውነት ፡ ያለሐሰት ፡ ነው ፤
በዕውቀትም ፡ ፍጹም ፡ የኾነ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አለ ።
5 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ኀያል ፡ ነው ፥ ማንንም ፡ አይንቅም ፤
ርሱም ፡ በማስተዋል ፡ ብርታት ፡ ኀያል ፡ ነው ።
6 ፤ ርሱ ፡ የበደለኛዎችን ፡ ሕይወት ፡ አያድንም ፤
ለችግረኛዎች ፡ ግን ፡ ፍርዱን ፡ ይሰጣል ።
7 ፤ ዐይኑን ፡ ከጻድቃን ፡ ላይ ፡ አያርቅም ፤
ለዘለዓለምም ፡ ከነገሥታት ፡ ጋራ ፡ በዙፋን ፡ ላይ ፡ ያስቀምጣቸዋል ፥
እነርሱም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።
8 ፤ በሰንሰለት ፡ ቢታሰሩ ፥
ወይም ፡ በችግር ፡ ገመድ ፡ ቢጠመዱ ፥
9 ፤ ሥራቸውንና ፡ መተላለፋቸውን ፡

በትዕቢትም ፡ እንዳደረጉ ፡ ይናገራቸዋል ።

10 ፤ ጕሮሮቻቸውን ፡ ለተግሣጽ ፡ ይከፍተዋል ፥

ከኀጢአትም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ያዛቸዋል ።

11 ፤ ቢሰሙ ፡ ቢያገለግሉትም ፥

ዕድሜያቸውን ፡ በልማት ፥

ዘመናቸውንም ፡ በተድላ ፡ ይፈጽማሉ ።

12 ፤ ባይሰሙ ፡ ግን ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፋሉ ፥

ያለዕውቀትም ፡ ይሞታሉ ።

13 ፤ ዝንጉዎች ፡ ግን ፡ ቍጣን ፡ ያዘጋጃሉ ፤

ርሱም ፡ ባሰራቸው ፡ ጊዜ ፡ አይጮኹም ።

14 ፤ በሕፃንነታቸው ፡ ሳሉ ፡ ይሞታሉ ፥

ሕይወታቸውም ፡ በሰዶማውያን ፡ መካከል ፡ ይጠፋል ።

15 ፤ የተቸገረውን ፡ በችግሩ ፡ ያድነዋል ፤

በመከራም ፡ ጕሮሮቻቸውን ፡ ይገልጣል ።

16 ፤ እንዲሁም ፡ አንተን ፡ ከመከራ ፡

ችግር ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራ ፡ በወሰደኽ ፡ ነበር ፥

በማእድኽ ፡ ላይ ፡ የተዘጋጀውም ፡ ስብ ፡ በሞላበት ፡ ነበር ።

17 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ በበደለኛዎች ፡ ፍርድ ፡ የተሞላኽ ፡ ነኽ ፤

ስለዚህ ፡ ፍርድና ፡ ብይን ፡ ይይዙኻል ።

18 ፤ ቍጣ ፡ ለስድብ ፡ አያታልኽ ፤

የማማለጃም ፡ ብዛት ፡ ፈቀቅ ፡ አያድርግኽ ።

19 ፤ ባለጠግነትኽ ፡ የኀይልኽም ፡ ብርታት ፡ ዅሉ ፡

ያለችግር ፡ እንድትኾን ፡ ሊረዳኽ ፡ ይችላልን ፧

20 ፤ ወገኖች ፡ ከስፍራቸው ፡ የሚወጡበትን ፡ ሌሊት ፡ አትመኝ ።

21 ፤ ከመከራ ፡ ይልቅ ፡ ይህን ፡ መርጠኻልና ፥

ኀጢአትን ፡ እንዳትመለከት ፡ ተጠንቀቅ ።

22 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በኀይሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡ ያደርጋል ፤

እንደ ፡ ርሱስ ፡ ያለ ፡ አስተማሪ ፡ ማን ፡ ነው ፧

23 ፤ መንገዱን ፡ ማን ፡ አዘዘለት ፧

ወይስ ፦ ኀጢአትን ፡ ሠርተኻል ፡ የሚለው ፡ ማን ፡ ነው ፧

24 ፤ ሰዎች ፡ የዘመሩትን ፡ ሥራውን ፡ ታከብር ፡ ዘንድ ፡ ዐስብ ።

25 ፤ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ተመልክተውታል ፤

ሰውም ፡ ከሩቅ ፡ ያየዋል ።

26 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፥ እኛም ፡ አናውቀውም ።

የዘመኑም ፡ ቍጥር ፡ አይመረመርም ።

27 ፤ የውሃውን ፡ ነጠብጣብ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይስባል ፥

ዝናብም ፡ ከጉም ፡ ይንጠባጠባል ፤

28 ፤ ደመናት ፡ ያዘንባሉ ፥

በሰዎችም ፡ ላይ ፡ በብዙ ፡ ያንጠባጥባሉ ።

29 ፤ የደመናውንም ፡ መዘርጋት ፥

የማደሪያውንም ፡ ነጐድጓድ ፡ የሚያስተውል ፡ ማን ፡ ነው ፧

30 ፤ እንሆ ፥ በዙሪያው ፡ ብርሃኑን ፡ ይዘረጋል ፤

የባሕሩንም ፡ ጥልቀት ፡ ይከድናል ።

31 ፤ በእነዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይፈርዳል ፤

ብዙም ፡ ምግብ ፡ ይሰጣል ።

32 ፤ እጆቹን ፡ በብርሃን ፡ ይሰውራል ፥

በጠላቱም ፡ ላይ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ያዝዋል ፤

33 ፤ የነጐድጓድ ፡ ድምፅ ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ ይናገራል ፤

እንስሳዎችም ፡ ደግሞ ፡ ስለሚመጣው ፡ ውሽንፍር ፡ ይጮኻሉ ።

__________________መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 37 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 37 ።

1 ፤ ስለዚህም ፡ ልቤ ፡ ተንቀጠቀጠ ፥

ከስፍራውም ፡ ተንቀሳቀሰ ።

2 ፤ የድምፁን ፡ መትመም ፡ ስሙ ፥

ከአፉም ፡ የሚወጣውን ፡ ጕርምርምታ ፡ አድምጡ ።

3 ፤ ርሱን ፡ ወደ ፡ ሰማያት ፡ ኹሉ ፡ ታች ፥

ብርሃኑንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይሰዳል ።

4 ፤ በስተኋላው ፡ ድምፅ ፡ ይጮኻል ፤

በግርማውም ፡ ድምፅ ፡ ያንጐደጕዳል ፤

ድምፁም ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፡

መብረቁን ፡ አይከለክልም ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ በድምፁ ፡ ድንቅኛ ፡ ያንጐደጕዳል ፤

እኛም ፡ የማናስተውለውን ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ያደርጋል ።

6 ፤ በረዶውንና ፡ ውሽንፍሩን ፡ ብርቱንም ፡ ዝናብ ፦

በምድር ፡ ላይ ፡ ውደቁ ፡ ይላል ።

7 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ሥራውን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡

የሰውን ፡ ኹሉ ፡ እጅ ፡ ያትማል ።

8 ፤ አውሬዎቹም ፡ ወደ ፡ ጫካው ፡ ይገባሉ ፥

በዋሻቻቸውም ፡ ይቀመጣሉ ።

9 ፤ ከተሰወረ ፡ ማደሪያውም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፥

ከሰሜንም ፡ ብርድ ፡ ይወጣል ።

10 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ውርጭ ፡ ተሰጥቷል ፤

የውሃዎችም ፡ ስፋት ፡ ይጠባል ።

11 ፤ የውሃውንም ፡ ሙላት ፡ በደመና ፡ ላይ ፡ ይጭናል ፤

የብርሃኑንም ፡ ደመና ፡ ይበታትናል ፤

12 ፤ 13 ፤ ለተግሣጽ ፡ ወይም ፡ ለምድሩ ፡ ወይም ፡ ለምሕረት ፡ ቢኾን ፥

ሰው ፡ በሚኖርበት ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡

ያዘዘውን ፡ ኹሉ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡

ፈቃዱ ፡ ወደ ፡ መራቸው ፡ ይዞራል ።

14 ፤ ኢዮብ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስማ ፤

ቁም ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ተኣምራት ፡ ዐስብ ።

15 ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ እንደሚያዛቸው ፥

የደመናውንም ፡ ብርሃን ፡ እንዴት ፡ እንደሚያበራ ፡ ዐውቀኻልን ፧

16 ፤ ወይስ ፡ የደመናውን ፡ ሚዛን ፥

ወይስ ፡ በዕውቀት ፡ ፍጹም ፡ የኾነውን ፡ ተኣምራት ፡ ዐውቀኻልን ፧

17 ፤ በደቡብ ፡ ነፋስ ፡ ምድር ፡ ጸጥ ፡ ባለች ፡ ጊዜ ፥

ልብስኽ ፡ የሞቀች ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥

18 ፤ እንደ ፡ ቀለጠ ፡ መስተዋት ፡

ብርቱ ፡ የኾኑትን ፡ ሰማያት ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ልትዘረጋ ፡ ትችላለኽን ፧

19 ፤ እኛ ፡ ከጨለማ ፡ የተነሣ ፡ በሥርዐት ፡ መናገር ፡ አንችልምና ፥

የምንለውን ፡ አስታውቀን ።

20 ፤ ማንም ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ቢናገር ፡ ፈጽሞ ፡ ይዋጣልና ፥

እኔ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ብወድ ፡ ሰው ፡ ይነግረዋልን ፧

21 ፤ አኹንም ፡ ነፋስ ፡ ዐልፎ ፡ ካጠራቸው ፡ በኋላ ፥

ሰው ፡ በሰማያት ፡ የሚበራውን ፡ ብርሃን ፡ ሊመለከት ፡ አይችልም ።

22 ፤ ከሰሜን ፡ ወርቅ ፡ የሚመስል ፡ ጌጠኛ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ፤

በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡ ግርማ ፡ አለ ።

23 ፤ ኹሉን ፡ የሚችል ፡ አምላክን ፡ እናገኝ ፡ ዘንድ ፡ አንችልም ፤

በኀይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤

በፍርድና ፡ በጽድቅም ፡ አያስጨንቅም ።

24 ፤ ስለዚህ ፥ ሰዎች ፡ ይፈሩታል ፤

በልባቸውም ፡ ጠቢባን ፡ የኾኑትን ፡ ኹሉ ፡ አይመለከትም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 38 ።

ምዕራፍ ፡ 38 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

2 ፤ ያለዕውቀት ፡ በሚነገር ፡ ቃል ፡

ምክርን ፡ የሚያጨልም ፡ ይህ ፡ ማነው ፨

3 ፤ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ወገብኽን ፡ ታጠቅ ፤

እጠይቅኻለኹ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

4 ፤ ምድርን ፡ በመሠረትኹ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ወዴት ፡ ነበርኽ ፨

ታስተውል ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡ ተናገር ።

5 ፤ ብታውቅስ ፡ መሠፈሪያዋን ፡ የወሰነ ፥

በላይዋስ ፡ የመለኪያ ፡ ገመድ ፡ የዘረጋ ፡ ማን ፡ ነው ፨

6 ፤ 7 ፤ አጥቢያ ፡ ኮከቦች ፡ በአንድነት ፡ ሲዘምሩ ፥

የእግዚአብሔርም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ እልል ፡ ሲሉ ፥

መሠረቶቿ ፡ በምን ፡ ላይ ፡ ተተክለው ፡ ነበር ፨

የማእዘኗንስ ፡ ድንጋይ ፡ ያቆመ ፡ ማን ፡ ነው ፨

8 ፤ ከማሕፀን ፡ እንደሚወጣ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡

ባሕርን ፡ በመዝጊያዎች ፡ የዘጋ ፡ ማን ፡ ነው ፨

9 ፤ ደመናውን ፡ ለልብሱ ፥

ጨለማንም ፡ ለመጠቅለያው ፡ አደረግኹ ፤

10 ፤ ድንበሩን ፡ በዙሪያው ፡ አድርጌ ፥

መወርወሪያዎቹንና ፡ መዝጊያዎቹን ፡ አኑሬ ።

11 ፤ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ድረሺ ፥ አትለፊ ፤

በዚህም ፡ ለትዕቢተኛው ፡ ማዕበልሽ ፡ ገደብ ፡ ይኹን ፡ አልኹ ።

12 ፤ 13 ፤ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ይይዝ ፡ ዘንድ ፥

ክርሷም ፡ በደለኛዎች ፡ ይናወጡ ፡ ዘንድ ፥

በእውኑ ፡ ከተወለድኽ ፡ ዠምሮ ፡ ማለዳን ፡ አዝኻልን ፨

ለወገግታም ፡ስፍራውን ፡ አስታወቀኸዋልን ፨

14 ፤ ጭቃ ፡ ከማኅተም ፡ በታች ፡ እንደሚለወጥ ፡ እንዲሁ ፡ ርሷ ፡ ትለወጣለች ፤

ነገርም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ተቀልሟል ።

15 ፤ ከበደለኛዎች ፡ ብርሃናቸው ፡ ተከልክሏል ፥

ከፍ ፡ ያለውም ፡ ክንድ ፡ ተሰብሯል ።

16 ፤ ወደባሕር ፡ ምንጭስ ፡ ውስጥ ፡ ገብተኻልን ፧

በቀላዩስ ፡ መሠረት ፡ ውስጥ ፡ ተመላልሰኻልን ፧

17 ፤ የሞት ፡ በሮች ፡ ተገልጠውልኻልን ፧

የሞትንስ ፡ ጥላ ፡ ደጆች ፡ አይተኻልን ፧

18 ፤ ምድርንስ ፡ በስፋቷ ፡ አስተውለኻታልን ፧

ኹሉን ፡ ዐውቀኽ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ተናገር ።

19 ፤ 20 ፤ ወደ ፡ ዳርቻው ፡ ትነዳው ፡ ዘንድ ፥

ወደ ፡ ቤቱም ፡ የሚያደርሰውን ፡ ጐዳና ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፥

የብርሃን ፡ መኖሪያ ፡ መንገድ ፡ የት ፡ ነው ፧

የጨለማውስ ፡ ቦታ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧

21 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተወልደኽ ፡ ነበርና ፥

የዕድሜኽም ፡ ቍጥር ፡ ብዙ ፡ ነውና ፤

በእውነት ፡ አንተ ፡ ሳታውቅ ፡ አትቀርም ።

22 ፤ በእውኑ ፡ ወደበረዶው ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ ገብተኻልን ፧

የበረዶውንስ ፡ ቅንጣት ፡ ቤተ ፡ መዛግብት ፡ አይተኻልን ፧

23 ፤ ይኸውም ፡ ለመከራ ፡ ጊዜ ፡ ለሰልፍና ፡ ለጦርነት ፡ ቀን ፡ የጠበቅኹት ፡ ነው ።

24 ፤ ብርሃንስ ፡ በምን ፡ መንገድ ፡ ይከፈላል ፧

የምሥራቅስ ፡ ነፋስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዴት ፡ ይበተናል ፧

25 ፤ 26 ፤ ባድማውንና ፡ ውድማውን ፡ እንዲያጠግብ ፥

27 ፤ ሣሩንም ፡ እንዲያበቅል ፥

ማንም ፡ በሌለባት ፡ ምድር ፡ ላይ ፥

ሰውም ፡ በሌለባት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ላይ ፡ ዝናብን ፡ ያዘንብ ፡ ዘንድ ፥

ለፈሳሹ ፡ ውሃ ፡ መንዶልዶያውን ፥

ወይስ ፡ ለሚያንጐደጕድ ፡ መብረቅ ፡ መንገድን ፡ ያበጀ ፡ ማን ፡ ነው ፧

28 ፤ በእውኑ ፡ ለዝናብ ፡ አባት ፡ አለውን ፧

ወይስ ፡ የጠልን ፡ ነጠብጣብ ፡ የወለደ ፡ ማን ፡ ነው ፧

29 ፤ በረዶስ ፡ ከማን ፡ ማሕፀን ፡ ወጣ ፧

የሰማዩንስ ፡ ዐመዳይ ፡ ማን ፡ ወለደው ፧

30 ፤ ውሃዎች ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ ጠነከሩ ፥

የቀላዩም ፡ ፊት ፡ ረግቷል ።

31 ፤ በእውኑ ፡ የሰባቱን ፡ ከዋክብት ፡ ዘለላ ፡ ታስር ፡ ዘንድ ፥

ወይስ ፡ ኦሪዮን ፡ የሚባለውን ፡ ኮከብ ፡ ትፈታ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለኽን ፧

32 ፤ ወይስ ፡ ማዛሮት ፡ የሚባሉትን ፡ ከዋክብት ፡ በጊዜያቸው ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፥

ወይስ ፡ ድብ ፡ የሚባለውን ፡ ኮከብ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋራ ፡ ትመራ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለኽን ፧

33 ፤ የሰማይን ፡ ሥርዐት ፡ ታውቃለኽን ፧

በምድርስ ፡ ለይ ፡ እንዲሠለጥን ፡ ልታደርግ ፡ ትችላለኽን ፧

34 ፤ የውሃዎች ፡ ብዛት ፡ ይሸፍንኽ ፡ ዘንድ ፡

ቃልኽን ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ታነሣ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለኽን ፧

35 ፤ መብረቆች ፡ ኼደው ፦ እንሆ ፥ እዚህ ፡ አለን ፡ ይሉኽ ፡ ዘንድ ፡

ልትልካቸው ፡ ትችላለኽን ፧

36 ፤ በውስጡስ ፡ ጥበብን ፡ ያኖረ ፥

ለሰውስ ፡ ልብ ፡ ማስተዋልን ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው ፧

37 ፤ 38 ፤ የሰማይን ፡ ደመና ፡ በጥበቡ ፡ ሊቈጥር ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ፧

ትቢያ ፡ በተበጠበጠ ፡ ጊዜ ፥

ጓሎቹም ፡ በተጣበቁ ፡ ጊዜ ፥

የሰማይን ፡ ረዋት ፡ ሊያዘነብል ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ፧

39 ፤ 40 ፤ በዋሻቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተጋድመው ፥

በጫካም ፡ ውስጥ ፡ አድብተው ፡ ሳሉ ፥

ለአንበሳዪቱ ፡ አደን ፡ ታድናለኽን ፧

የልጆቿንስ ፡ ነፍስ ፡ ታጠግብ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለኽን ፧

41 ፤ ልጆቹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሲጮኹ ፥

የሚበሉትም ፡ ዐጥተው ፡ ሲቅበዘበዙ ፥

ለቍራ ፡ መብልን ፡ የሚሰጠው ፡ ማን ፡ ነው ፧

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 39 ።

ምዕራፍ ፡ 39 ።

1 ፤ የበረሓ ፡ ፍየል ፡ የምትወልድበትን ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለኽን ፧

ዋላዪቱስ ፡ የምታምጥበትን ፡ ጊዜ ፡ ትመለከታለኽን ፧

2 ፤ ርኋ ፡ የምትፈጽመውንስ ፡ ወራት ፡ ትቈጥራለኽን ፧

የምትወልድበትንስ ፡ ጊዜ ፡ ታውቃለኽን ፧

3 ፤ ይንበረከካሉ ፥ ልጆቻቸውንም ፡ ይወልዳሉ ፥

ከምጣቸውም ፡ ያርፋሉ ።

4 ፤ ልጆቻቸው ፡ ይጠነክራሉ ፥

በሜዳም ፡ ያድጋሉ ፤

ይወጣሉ ፥ ወደ ፡ እነርሱም ፡ አይመለሱም ።

5 ፤ የሜዳውስ ፡ አህያ ፡ ሐራነት ፡ ማን ፡ አወጣው ፧

የበረሓውንስ ፡ አህያ ፡ ከእስራቱ ፡ ማን ፡ ፈታው ፨

6 ፤ በረሓውን ፡ ለርሱ ፡ ቤት ፡ አድርጌ ፡ ሰጠኹት ፤

መኖሪያውም ፡ በጨው ፡ ምድር ፡ ነው ።

7 ፤ በከተማ ፡ ውካታ ፡ ይዘብታል ፤

የነጂውን ፡ ጩኸት ፡ አይሰማም ።

8 ፤ ተራራውን ፡ እንደ ፡ መሰምሪያው ፡ ይመለከተዋል ፥

ለምለሙንም ፡ ኹሉ ፡ ይፈልጋል ።

9 ፤ ጐሽ ፡ ያገለግልኽ ፡ ዘንድ ፡ ይታዘዛልን ፨

ወይስ ፡ በግርግምኽ ፡ አጠገብ ፡ ያድራልን ፨

10 ፤ ጐሽ ፡ ይተልምልኽ ፡ ዘንድ ፡ ትጠምደዋለኽን ፨

ወይስ ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ በዕርሻ ፡ ላይ ፡ ይጐለጕላልን ፨

11 ፤ ጕልበቱስ ፡ ብርቱ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ትታመነዋለኽን ፨

ተግባርኽንስ ፡ ለርሱ ፡ ትተዋለኽን ፨

12 ፤ ዘርኽንስ ፡ ይመልስልኽ ፡ ዘንድ ፥

በዐውድማኽስ ፡ ያከማችልኽ ፡ ዘንድ ፡ ትታመነዋለኽን ፨

13 ፤ የሰጐን ፡ ክንፍ ፡ በደስታ ፡ ይንቀሳቀሳል ፤

ነገር ፡ ግን ፡ ክንፉና ፡ ላባው ፡ ጭምተኛ ፡ ነውን ፨

14 ፤ ዕንቍላሏን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ትተዋለች ፥

በዐፈርም ፡ ውስጥ ፡ ታሞቀዋለች ፤

15 ፤ እግር ፡ ይሰብረው ፡ ዘንድ ፥

የምድረ ፡ በዳም ፡ አውሬ ፡ ይረግጠው ፡ ዘንድ ፡ ትረሳለች ።

16 ፤ የርሷ ፡ እንዳልኾኑ ፡ በልጆቿ ፡ ትጨክናለች ።

በከንቱም ፡ ብትሠራ ፡ አትፈራም ፤

17 ፤ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ከርሷ ፡ ከልክሏልና ፥

ማስተዋልንም ፡ አልሰጣትምና ።

18 ፤ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ስትል ፡

በፈረስና ፡ በፈረሰኛው ፡ ትሳለቃለች ።

19 ፤ ለፈረስ ፡ ጕልበቱን ፡ ሰጥተኸዋልን ፨

ዐንገቱንስ ፡ ጋማ ፡ አልብሰኸዋልን ፨

20 ፤ እንደ ፡ አንበጣስ ፡ አፈናጠርኸውን ፨

የማንኰራፋቱ ፡ ክብር ፡ የሚያስፈራ ፡ ነው ።

21 ፤ በኰቴው ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ይጐደፍራል ፥

በጕልበቱም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤

ሰይፍም ፡ የታጠቁትን ፡ ለመገናኘት ፡ ይወጣል ።

22 ፤ በፍርሀት ፡ ላይ ፡ ይሥቃል ፥

ርሱም ፡ አይደነግጥም ፤

ከሰይፍም ፡ ፊት ፡ አይመለስም ።

23 ፤ በርሱ ፡ ላይ ፡ የፍላጻ ፡ ኰረጆና ፡ ብልጭልጭ ፡ የሚል ፡ ጦር ፡

ሠላጢንም ፡ ያንኳኳሉ ።

24 ፤ በጭካኔና ፡ በቍጣ ፡ መሬትን ፡ ይውጣል ፤

የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ቢሰማ ፡ አይቆምም ።

25 ፤ የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ሲሰማ ፦ ዕሠይ! ይላል ፤

ከሩቅ ፡ ኾኖ ፡ ሰልፍንና ፡ የአለቃዎቹን ፡ ጩኸት ፥

የሰራዊቱንም ፡ ውካታ ፡ ያሸታል ።

26 ፤ በእውነት ፡ ከጥበብኽ ፡ የተነሣ ፡ ጭልፊት ፡ ያንገፍብባልን ፧

ወይስ ፡ ክንፎቹን ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይዘረጋልን ፧

27 ፤ በአፍኽ ፡ ትእዛዝ ፡ ንስር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልን ፧

ቤቱንስ ፡ በአርያም ፡ ላይ ፡ ያደርጋልን ፧

28 ፤ በገደል ፡ ላይ ፡ ይኖራል ፤

በገደሉ ፡ ገመገምና ፡ በጥጉ ፡ ያድራል ።

29 ፤ በዚያም ፡ ኾኖ ፡ የሚነጥቀውን ፡ ይጐበኛል ፤

ዐይኑም ፡ በሩቅ ፡ ትመለከታለች ።

30 ፤ ጫጩቶቹም ፡ ደም ፡ ይጠጣሉ ፤

በድን ፡ ባለባትም ፡ ስፍራ ፡ ርሱ ፡ በዚያ ፡ አለ ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 40 ።

ምዕራፍ ፡ 40 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መለሰ ፡ ኢዮብንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦

2 ፤ በእውነት ፡ የሚከራከር ፡ ሰው ፡ ኹሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ጋራ ፡ ይከራከራልን ፧

ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ የሚዋቀስ ፡ ርሱ ፡ ይመልስለት ።

3 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦

4 ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ ወራዳ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፤ የምመልስልኽ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

እጄን ፡ በአፌ ፡ ላይ ፡ እጭናለኹ ።

5 ፤ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገርኹ ፥ አልመልስምም ፤

ኹለተኛ ፡ ጊዜም ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልናገርም ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ለኢዮብ ፡ መለሰ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦

7 ፤ እንግዲህ ፡ እንደ ፡ ወንድ ፡ ወገብኽን ፡ ታጠቅ ፤

እጠይቅኻለኹ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

8 ፤ በእውኑ ፡ ፍርዴን ፡ ታፈርሳለኽን ፧

አንተስ ፡ ጻድቅ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ትፈርዳለኽን ፧

9 ፤ እንደእግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ያለ ፡ ክንድ ፡ አለኽን ፧

ወይስ ፡ እንደ ፡ ርሱ ፡ ባለ ፡ ድምፅ ፡ ታንጐደጕዳለኽን ፧

10 ፤ በታላቅነትና ፡ በልዕልና ፡ ተላበስ ፤

በክብርና ፡ በግርማም ፡ ተጐናጸፍ ።

11 ፤ የቍጣኽን ፡ ፈሳሽ ፡ አፍስ ፤

ትዕቢተኛውንም ፡ ኹሉ ፡ ተመልክተኽ ፡ አዋርደው ።

12 ፤ ትዕቢተኛውንም ፡ ኹሉ ፡ ተመልከት ፥ ዝቅ ፡ ዝቅም ፡ አድርገው ፤

በደለኛዎችንም ፡ ወዲያውኑ ፡ ርገጣቸው ።

13 ፤ በዐፈር ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ ሰውራቸው ፤

በተሸሸገም ፡ ስፍራ ፡ ፊታቸውን ፡ ሸፍን ።

14 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኝ ፡ እጅኽ ፡ ታድንኽ ፡ ዘንድ ፡ እንድትችል ፡

እኔ ፡ ደግሞ ፡ እመሰክርልኻለኹ ።

15 ፤ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ የሠራኹትን ፡ ጕማሬ ፥ እስኪ ፥ ተመልከት ፤

እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡ ይበላል ።

16 ፤ እንሆ ፥ ብርታቱ ፡ በወገቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤

ኀይሉም ፡ በሆዱ ፡ ሽምማት ፡ ውስጥ ፡ ነው ።

17 ፤ ዥራቱን ፡ እንደ ፡ ጥድ ፡ ዛፍ ፡ ያወዛውዛል ፤

የወርቹ ፡ ሽምማት ፡ የተጐነጐነ ፡ ነው ።

18 ፤ ዐጥንቱ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ አገዳ ፡ ነው ፤

አካላቱ ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ዘንጎች ፡ ናቸው ።

19 ፤ ርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡ አውራ ፡ ነው ፤

ሠሪውም ፡ ሰይፉን ፡ ሰጠው ።

20 ፤ የሜዳ ፡ እንስሳዎች ፡ ኹሉ ፡ የሚጫወቱበት ፡ ተራራ ፡

ምግብን ፡ ያበቅልለታል ።

21 ፤ ጥላ ፡ ካለው ፡ ዛፍ ፡ በታች ፥

በደንገልና ፡ በረግረግ ፡ ውስጥ ፡ ይተኛል ።

22 ፤ ጥላ ፡ ያለው ፡ ዛፍ ፡ በጥላው ፡ ይሰውረዋል ፤

የወንዝ ፡ አሓያ ፡ ዛፎች ፡ ይከቡታል ።

23 ፤ እንሆ ፥ ወንዙ ፡ ቢጐርፍ ፡ አይደነግጥም ፤

ዮርዳኖስም ፡ እስከ ፡ አፉ ፡ ድረስ ፡ ቢፈስ ፡ ርሱ ፡ ይተማመናል ።

24 ፤ ዐይኖቹ ፡ እያዩ ፡ ይያዛልን ፧

አፍንጫውስ ፡ በወጥመድ ፡ ይበሳልን ፧

25 ፤ በእውኑ ፡ አዞውን ፡ በመቃጥን ፡ ታወጣለኸን ፧

ምላሱንስ ፡ በገመድ ፡ ታስረዋለኸን ፧

26 ፤ ወይስ ፡ ስናጋ ፡ በአፍንጫው ፡ ታደርጋለኸን ፧

ወይስ ፡ በችንካር ፡ ጕንጩን ፡ ትበሳለኸን ፧

27 ፤ በእውኑ ፡ ወዳንተ ፡ እጅግ ፡ ይለምናልን ፧

በጣፈጠስ ፡ ቃል ፡ ይናገርኻልን ፧

28 ፤ በእውኑ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይገባልን ፧

ወይስ ፡ ለዘለዓለም ፡ ባሪያ ፡ ታደርገዋለኸን ፧

29 ፤ ከወፍ ፡ ጋራ ፡ እንደምትጫወት ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ትጫወታለኸን ፧

ወይስ ፡ ለሴት ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ታስረዋለኸን ፧

30 ፤ አጥማጆች ፡ በርሱ ፡ ይከራከራሉን ፧

ወይስ ፡ ነጋዴዎች ፡ ያካፍሉታልን ፧

31 ፤ በእውኑ ፡ ቍርበቱን ፡ በጭሬ ፥

ራሱንስ ፡ በዓሣ ፡ ጦር ፡ ትሞላዋለኸን ፧

32 ፤ እጅኽን ፡ በላዩ ፡ ጫን ፤

ሰልፉን ፡ ዐስብ ፥ እንግዲህም ፡ አትድገም ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 41 ።

ምዕራፍ ፡ 41 ።

1 ፤ እንሆ ፥ ተስፋው ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤

ያየው ፡ ኹሉ ፡ ስንኳ ፡ በፊቱ ፡ ይዋረዳል ።

2 ፤ ያንቀሳቅሰውም ፡ ዘንድ ፡ የሚደፍር ፡ የለም ፤

እንግዲህ ፡ በፊቴ ፡ መቆም ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ፧

3 ፤ እመልስለትስ ፡ ዘንድ ፡ መዠመሪያ ፡ የሰጠኝ ፡ ማን ፡ ነው ፧

ከሰማይ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ያለው ፡ ገንዘቤ ፡ ነው ።

4 ፤ ስለ ፡ አካላቱና ፡ ስለ ፡ ብርቱ ፡ ኀይሉ ፥

ስለ ፡ መልካም ፡ ሰውነቱ ፡ ዝም ፡ አልልም ።

5 ፤ የውጪ ፡ ልብሱን ፡ ማን ፡ ይገፋል ፧

በጥንድ ፡ መንጋጋውስ ፡ ውስጥ ፡ ማን ፡ ይገባል ፧

6 ፤ የፊቱንስ ፡ ደጆች ፡ የሚከፍት ፡ ማን ፡ ነው ፧

በጥርሶቹ ፡ ዙሪያ ፡ ግርማ ፡ አለ ።

7 ፤ ቅርፊቶቹ ፡ ጠንካራ ፡ ስለ ፡ ኾኑ ፡ ርሱ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ነው ፤

በጠባብ ፡ ማተሚያ ፡ እንደ ፡ ታተሙ ፡ ናቸው ።

8 ፤ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተቀራረቡ ፡ ናቸውና ፥

ነፋስ ፡ በመካከላቸው ፡ መግባት ፡ አይችልም ።

9 ፤ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ የተገጣጠሙ ፡ ናቸው ፤

እስከማይለያዩም ፡ ድረስ ፡ ተያይዘዋል ።

10 ፤ እንጥሽታው ፡ ብልጭታ ፡ ያወጣል ፥

ዐይኖቹም ፡ እንደ ፡ ወገግታ ፡ ናቸው ።

11 ፤ ከአፉ ፡ ፋናዎች ፡ ይወጣሉ ፥

የእሳትም ፡ ፍንጣሪ ፡ ይረጫል ።

12 ፤ እንደ ፡ ፈላ ፡ ድስትና ፡ እንደሚቃጠል ፡ ሸምበቆ ፡

ከአንፍንጫው ፡ ጢስ ፡ ይወጣል ።

13 ፤ እስትንፋሱ ፡ ከሰልን ፡ ታቃጥላለች ፥

ነበልባልም ፡ ከአፉ ፡ ይወጣል ።

14 ፤ በዐንገቱ ፡ ኀይል ፡ ታድራለች ፤

ግርማ ፡ በፊቱ ፡ ይዘፍናል ።

15 ፤ የሥጋውም ፡ ቅርፊት ፡ የተጣበቀ ፡ ነው ፤

እስከማይንቀሳቀሱም ፡ ድረስ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ጸንተዋል ።

16 ፤ ልቡ ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡ የደነደነ ፡ ነው ፤

እንደ ፡ ወፍጮ ፡ ድንጋይ ፡ የጸና ፡ ነው ።

17 ፤ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ኀያላን ፡ ይፈራሉ ፤

ከድንጋጤም ፡ የተነሣ ፡ ያብዳሉ ።

18 ፤ ሰይፍና ፡ ጦር ፥ ፍላጻና ፡ መውጊያም ፡ ቢያገኙት ፡ አያሸንፉትም ።

19 ፤ ብረትን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፥

ናስንም ፡ እንደ ፡ ነቀዘ ፡ ዕንጨት ፡ ይቈጥራቸዋል ።

20 ፤ ፍላጻ ፡ ሊያባርረው ፡ አይችልም ፤

የወንጭፍም ፡ ድንጋዮች ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይኾኑለታል ።

21 ፤ በሎታውን ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ይቈጥረዋል ፤

ሠላጢኑም ፡ ሲሰበቅ ፡ ይሥቃል ።

22 ፤ ታቹ ፡ እንደ ፡ ስለታም ፡ ገል ፡ ነው ፤

እንደ ፡ መዳመጫም ፡ በጭቃ ፡ ላይ ፡ ያልፋል ።

23 ፤ ቀላዩን ፡ እንደ ፡ ድስት ፡ ያፈላዋል ፤

ባሕሩንም ፡ እንደ ፡ ሽቱ ፡ ምንቸት ፡ ያደርገዋል ።

24 ፤ በስተኋላው ፡ ብሩህ ፡ መንገድን ፡ ያበራል ፤

ቀላዩም ፡ ሽበት ፡ ይመስላል ።

25 ፤ ያለፍርሀት ፡ የተፈጠረ ፥

እንደ ፡ ርሱ ፡ ያለ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የለም ።

26 ፤ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ይመለከታል ፤

በትዕቢተኞዎችም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

መጽሐፈ ፡ ኢዮብ ፥ ምዕራፍ ፡ 42 ።

ምዕራፍ ፡ 42 ።

1 ፤ ኢዮብም ፡ መለሰ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦

2 ፤ ኹሉን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ቻይ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፥

ዐሳብኽም ፡ ይከለከል ፡ ዘንድ ፡ ከቶ ፡ እንደማይቻል ፡ ዐወቅኹ ።

3 ፤ ያለዕውቀት ፡ ምክርን ፡ የሚሰውር ፡ ማን ፡ ነው ፥

ስለዚህ ፡ እኔ ፡ የማላስተውለውን ፥

የማላውቀውንም ፡ ድንቅ ፡ ነገር ፡ ተናግሬያለኹ ።

4 ፤ እባክኽ ፥ ስማኝ ፡ እኔም ፡ ልናገር ፤

እጠይቅኽማለኹ ፥ አንተም ፡ ተናገረኝ ።

5 ፤ መስማትንስ ፡ በጆሮ ፡ በመስማት ፡ ሰምቼ ፡ ነበር ፤

አኹን ፡ ግን ፡ ዐይኔ ፡ አየችኽ ፤

6 ፤ ስለዚህ ፥ ራሴን ፡ እንቃለኹ ፤

በዐፈርና ፡ በዐመድ ፡ ላይ ፡ ተቀምጬ ፡ እጸጸታለኹ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለኢዮብ ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቴማናዊውን ፡ ኤልፋዝን ፦ እንደ ፡ ባሪያዬ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ቅንን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተናገራችኹምና ፡ ቍጣዬ ፡ በአንተና ፡ በኹለቱ ፡ ባልንጀራዎችኽ ፡ ላይ ፡ ነዷል ።

8 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ሰባት ፡ ወይፈኖችና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ይዛችኹ ፡ ወደ ፡ ባሪያዬ ፡ ወደ ፡ ኢዮብ ፡ ዘንድ ፡ ኺዱ ፥ የሚቃጠልንም ፡ መሥዋዕት ፡ ስለ ፡ ራሳችኹ ፡ አሳርጉ ፤ ባሪያዬም ፡ ኢዮብ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ ይጸልያል ፥ እኔም ፡ እንደ ፡ ስንፍናችኹ ፡ እንዳላደርግባችኹ ፡ ፊቱን ፡ እቀበላለኹ ፤ እንደ ፡ ባሪያዬ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ቅን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ አልተናገራችኹምና ።

9 ፤ ቴማናዊውም ፡ ኤልፋዝ ፡ ሹሐዊውም ፡ በልዳዶስ ፡ ናዕማታዊውም ፡ ሶፋር ፡ ኼደው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የኢዮብን ፡ ፊት ፡ ተቀበለ ።

10 ፤ ኢዮብም ፡ ስለ ፡ ወዳጆቹ ፡ በጸለየ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ምርኮውን ፡ መለሰለት ፤ እግዚአብሔርም ፡ ቀድሞ ፡ በነበረው ፡ ፋንታ ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ለኢዮብ ፡ ሰጠው ።

11 ፤ ወንድሞቹና ፡ እኅቶቹ ፡ ቀድሞም ፡ ያውቁት ፡ የነበሩት ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ መጡ ፥ በቤቱም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ እንጀራ ፡ በሉ ፤ ስለ ፡ ርሱም ፡ ዐዘኑለት ፥ እግዚአብሔርም ፡ ካመጣበት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አጽናኑት ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ ብርና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበት ፡ ሰጡት ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የኋለኛውን ፡ ለኢዮብ ፡ ባረከ ፤ ዐሥራ ፡ አራት ፡ ሺሕም ፡ በጎች ፥ ስድስት ፡ ሺሕም ፡ ግመሎች ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ ጥማድ ፡ በሬዎች ፥ አንድ ፡ ሺሕም ፡ እንስት ፡ አህያዎች ፡ ነበሩት ።

13 ፤ ደግሞም ፡ ሰባት ፡ ወንዶችና ፡ ሦስት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ኾኑለት ።

14 ፤ የመዠመሪያዪቱንም ፡ ስም ፡ ይሚማ ፥ የኹለተኛዪቱንም ፡ ስም ፡ ቃስያ ፥ የሦስተኛዪቱንም ፡ ስም ፡ አማልቶያስ ፡
ቂራስ ፡ ብሎ ፡ ሰየማቸው ።

15 ፤ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ያሉ ፡ የተዋቡ ፡ ሴቶች ፡ በአገሩ ፡ ዂሉ ፡ አልተገኙም ፤ አባታቸውም ፡
ከወንድሞቻቸው ፡ ጋራ ፡ ርስት ፡ ሰጣቸው ።

16 ፤ ከዚህም ፡ በዃላ ፡ ኢዮብ ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ኖረ ፥ ልጆቹንና ፡ የልጅ ፡ ልጆቹንም ፡ እስከ ፡ አራት ፡ ትውልድ ፡
ድረስ ፡ አየ ።

17 ፤ ኢዮብም ፡ ሸምግሎ ፥ ዕድሜም ፡ ጠግቦ ፡ ሞተ ፨

መዝሙር ፡ ፩ ።

ትምህርት ፡ ለኵሉ ።

ምክረ ፡ ዘጻድቃን ፡ ወዘኃጥአን ።

መዝሙር ፡ ዘዳዊት ፡ ሃሌ ፡ ሉያ ።

፩ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢሖረ ፡ በምክረ ፡ ረሲዓን ።
ወዘኢቆመ ፡ ውስተ ፡ ፍኖተ ፡ ኃጥአን ።
ወዘኢነበረ ፡ ውስተ ፡ መንበረ ፡ መስተሳልቃን ።
፪ ዘዳዕሙ ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥምረቱ ።
ወዘሕጎ ፡ ያነብብ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ።
፫ ወይከውን ፡ ከመ፡ ዕፅ፡እንተ፡ትክልት፡ኀበ፡ሙሓዘ፡ማይ
እንተ ፡ ትሁብ ፡ ፍሬሃ ፡ በበ ፡ ጊዜሃ ።
ወቈጽላኒ ፡ ኢይትነገፍ ።
ወኵሎ ፡ ዘገብረ ፡ ይፌጽም ።
፬ አኮ ፡ ከመ ፡ ዝ ፡ ኃጥአንሰ ፡ አኮ ፡ ከመ ፡ ዝ ።
ዳዕሙ፡ከመ፡መሬት፡ዘይግሕፎ፡ ነፋስ፡እምገጸ፡ ምድር ።
፭ ወበእንተዝ ፡ ኢይትነሥኡ ፡ ረሲዓን ፡ እምደይን ።
ወኢኃጥአን ፡ ውስተ ፡ ምክረ ፡ ጻድቃን ።
፮ እስመ፡ የአምር፡እግዚአብሔር ፍኖቶሙ፡ ለጻድቃን ።
ወፍኖቶሙሰ ፡ ለኃጥአን ፡ ትጠፍእ ።

መዝሙር ፡ ፪ ።

ትንቢት ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ።

፩ ለምንት ፡ አንገለጉ ፡ አሕዛብ ።
ወሕዝብኒ ፡ ነበቡ ፡ ከንቶ ።
፪ ወተንሥኡ ፡ ነገሥተ ፡ ምድር ።
ወመላእክትኒ ፡ ተጋብኡ ፡ ምስሌሆሙ ፡ ኅቡረ ።
ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወላዕለ ፡ መሲሑ ።
፫ ንበትክ ፡ እምኔነ ፡ ማእሰሪሆሙ ።
ወንገድፍ ፡ እምላዕሌነ ፡ አርዑቶሙ ።
፬ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ይሥሕቆሙ ።
ወእግዚአብሔር ፡ ይሜልቅ ፡ ላዕሌሆሙ ።
፭ ሶበ ፡ ይነብቦሙ ፡ በመዓቱ ።
ወበመዓቱ ፡ የሀውኮሙ ።
፮ አንሰ ፡ ተሰየምኩ ፡ ንጉሠ ፡ በላዕሌሆሙ ።
በጽዮን ፡ በደብረ ፡ መቅደሱ ።
፯ ከመ ፡ እንግር ፡ ትእዛዞ ፡ለእግዚአብሔር ፡
እግዚአብሔር ፡ ይቤለኒ ፡ ወልድየ ፡ አንተ ።
ወአነ ፡ የዮም ፡ ወለድኩከ ።
፰ ሰአል ፡ እምኔየ ፡ እሁበከ ፡ አሕዛበ ፡ ለርስትከ ።
ወምኵናኒከ ፡ እስከ ፡ አጽናፈ ፡ ምድር ።
፱ ወትርዕዮሙ ፡ በበትረ ፡ ሐጺን ።
ወከመ ፡ ንዋየ ፡ ለብሐ ፡ ትቀጠቅጦሙ ።
፲ ወይእዜኒ ፡ ነገሥት ፡ ለብዉ ።
ወተገሠጹ ፡ ኵልክሙ ፡ እለ ፡ ትኴንንዋ ፡ ለምድር ።
፲፩ ተቀነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በፍርሀት ።
ወተሐሠዩ ፡ ሎቱ ፡ በረዓድ ።
፲፪ አጽንዕዋ ፡ ለጥበብ ፡ ከመ ፡ ኢይትመዓዕ፡እግዚአብሔር
ወኢትትሀጐሉ ፡ እምፍኖተ ፡ ጽድቅ ።
ሶበ ፡ ነደት ፡ ፍጡነ ፡ መዓቱ ።
ብፁዓን ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ተወከሉ ፡ ቦቱ ።

መዝሙር ፡ ፫ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ አመ ፡ ሰደዶ ፡ አቤሴሎም ፡ ወልዱ ።

፩ እግዚኦ ፡ ሚበዝኁ ፡ እለ ፡ ይሣቅዩኒ ።
ብዙኃን ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
፪ ብዙኃን ፡ ይቤልዋ ፡ ለነፍስየ ።
ኢያድኅነኪ ፡ አምላኪኪ ።
፫ አንተሰ ፡ እግዚኦ ፡ ምስካይየ ፡ አንተ ።
ክብርየ ፡ ወመልዕለ ፡ ርእስየ ።

መዝሙር ፡ ፩ ።

ተግሣጽና ፡ ምክር ፡ ለሁሉም ።

ስለ ፡ ጻድቃንና ፡ ስለ ፡ ኃጢአተኞች ።

በክፉዎች፡ ምክር ፡ ያልሄደ ፡ በኃጢአተኞችም ፩
መንገድ ፡ ያልቆመ ፡ በዋዘኞችም፡ ወንበር ፡
ያልተቀመጠ ፡ እሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ፪
ሕጉንም ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ያስባል ።
እርሱም ፡ ፍሬዋን ፡ በየጊዜዋ ፡ እንደምትሰጥ ፫
ቅጠልዋ ፡ እንደማይጠወልግ ፡ አበባዋ ፡ እንደማይረግፍ ፡
በፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ዳር ፡ እንደተተከለች ፡ ዛፍ ፡ ይሆናል ።
የሚሠራውም ፡ ሁሉ ፡ ይከናወንለታል ።
ክፉዎች ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አይደሉም ፡ ፬
ነፋስ ፡ ጠርጎ፡ እንደሚወስደው፡ ትቢያ፡ ናቸው፡እንጂ ።
ስለዚህ ፡ ክፉዎች ፡ ከጽኑ ፡ ፍርድ ፡ አይድኑም ፤ ፭
ኃጢአተኞችም ፡ በጻድቃን ፡ ማኅበር ፡ መካከል ፡ አይቆሙም ።
እግዚአብሔር ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ያውቃልና ፡ ፮
የክፉዎች ፡ መንገድ ፡ ግን ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፪ ።

ትንቢት ፡ ስለክርስቶስ ።

አሕዛብ ፡ ለምን ፡ ያጕረመርማሉ ? ፩
ሰዎችስ ፡ ለምን ፡ ከንቱን ፡ ይናገራሉ ?
የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ተነሡ ፡ አለቆችም ፡ ፪
በእግዚአብሔርና በመሲሑ፡ላይ፡እንዲህ፡ሲሉ፡ተማከሩ።
ማሰሪያቸውን ፡ እንበጥስ ፡ ፫
ገመዳቸውንም ፡ ከእኛ ፡ ቆርጠን ፡ እንጣል ፡ አሉ ።
በሰማይ ፡ የሚኖር ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፬
ግን ፡ ይሥቅባቸዋል ፡ ይሣለቅባቸዋልም ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በቍጣ ፡ ይናገራቸዋል ፡ ፭
በመዓቱም ፡ ያውካቸዋል ።
እኔ ፡ ግን ፡ በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ ላይ ፡ ፮
ንጉሤን ፡ ሾምሁ ።
ትእዛዙንም ፡ እናገራለሁ ፤ ፯
እግዚአብሔርእኔ፡ ዛሬ፡ወለድሁህ፡አንተ፡ልጄ፡ነህ፡

ለምነኝ ፡ አሕዛብን ፡ ለርስትህ ፤ ፰
የምድርንም፡ ዳርቻ፡ ለግዛትህ፡ እሰጥሃለሁ ።
በብረት ፡ በትር ፡ ትጠብቃቸዋለህ ፤ ፱
እንደ ፡ ሸክላ፡ ሠሪ፡ ዕቃም፡ ትቀጠቅጣቸዋህለ፡ አለኝ።
አሁንም፡ እናንተ፡ ነገሥታት፡ ልብ ፡ አድርጉ ፤ ፲
የምድር ፡ ፈራጆችም ፡ ሁሉ ፡ ተጠንቀቁ ።
ለእግዚአብሔር ፡ በፍርሃት ፡ ተገዙ ፤ ፲፩
ለሱም ፡ በመገዛታችሁ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
ጌታ ፡ እንዳይቆጣ ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቁ ፤ ፲፪
እናንተም ፡ በመንገድ ፡ እንዳትጠፉ ፡ ምክሩን ፡ ተቀበሉ ፤
ቍጣው ፡ ፈጥና ፡ ትነዳለችና ።
በእርሱ ፡ የታመኑ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ።

መዝሙር ፡ ፫ ።

ልጁ ፡ አቤሴሎም ፡ ባሳደደው ፡ ጊዜ ፡ ስለራሱ ።

አቤቱ ፡ የሚያስጨንቁኝ ፡ ምንኛ ፡ በዙ ! ፩
በእኔ ፡ ላይ ፡ የተነሳሱት ፡ እንዴት ፡ በረከቱ ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሴን ፤ ፪
አምላክሽ ፡ አያድንሽም ፡ ይሏታልና ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ መጠጊያዬ ፡ ሆንክ ፤ ፫
ክብሬንና፡ራሴንም፡ከፍ፡ከፍ፡የምታደርገው፡አንተ፡ነህ።

፬ ቃልየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ጸራኅኩ ።
ወሰምዐኒ ፡ እምደብረ ፡ መቅደሱ ።
፭ አንሰ ፡ ሰከብኩ ፡ ወኖምኩ ።
ወተንሣእኩ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር አንሥአኒ ።
፮ ኢይፈርህ ፡ እምአእላፍ ፡ አሕዛብ ።
እለ ፡ ዐገቱኒ ፡ ወቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
፯ ተንሥኢ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ወአድኅነኒ ።
እስመ ፡ አንተ ፡ ቀሠፍኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይፃረሩኒ ፡ በከንቱ ።
ስነኒሆሙ ፡ ለኃጥአን ፡ ሰበርከ ።
፰ ዘእግዚአብሔር ፡ አድኅኖ፡ ላዕለ፡ሕዝብከ፡ወበረከትከ።

መዝሙር ፡ ፬ ።

በ እ ን ተ ፡ ማ ኒ ።

፩ ሶበ ፡ ጸዋዕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ሰምዐኒ ፡ ጽድቅየ ።
ወእምንዳቤየ ፡ አርሐበ ፡ ሊተ ።
ተሣሃለኒ ፡ ወስምዐኒ ፡ ጸሎትየ ።
፪ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ታከብዱ ልበክሙ ።
ለምንት ፡ ታፈቅሩ ፡ ከንቶ ፡ ወተኀሡ ፡ ሐሰተ ።
፫ አእምሩ ፡ ከመ ፡ ተሰብሐ ፡ እግዚአብሔር ብጻድቁ ።
እግዚአብሔር ፡ ይሰምዐኒ ፡ ሶበ፡ጸራኅኩ ፡ ኀቤሁ ።
፬ ተምዑ ፡ ወኢተአብሱ ።
ወዘትሔልዩ ፡ በልብክሙ ፡ ውስተ ፡ ምስካቢክሙ ፡ ይትዐወቅሙ ።
፭ ሡዑ፡መሥዋዕተ፡ጽድቅ፡ወተወከሉ፡ በእግዚአብሔር።
፮ ብዙኃን ፡ እለ ፡ ይቤሉ ፡ መኑ ፡ ያርእየነ ፡ ሠናይቶ ።
ተዐውቀ ፡ በላዕሌነ ፡ ብርሃነ ፡ ገጽከ ፡ እግዚኦ ።
፯ ወወደይከ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ውስተ ፡ ልብነ ።
እምፍሬ ፡ ሥርናይ ፡ ወወይን ፡ ወቅብዕ ፡ በዝኀ ።
በሰላም ፡ ቦቱ ፡ እሰክብ ፡ ወእነውም ።
፰ እስመ፡አንተ፡ እግዚኦ፡ በተስፋ፡ ባሕቲትከ፡ አኅደርከኒ።

መዝሙር ፡ ፭ ።

ትንቢት ፡ በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ቃልየ ፡ አጽምዕ ፡ እግዚኦ ።
ወለቡ ፡ ጽራኅየ ።
፪ ወአጽምዐኒ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
ንጉሥየኒ ፡ ወአምላኪየኒ ።
እስመ ፡ ኀቤከ ፡ እጼሊ ፡ እግዚኦ ።
፫ በጽባሕ ፡ ስምዐኒ ፡ ቃልየ ።
በጽባሕ ፡ እቀውም ፡ ቅድሜከ ፡ ወአስተርኢ ፡ ለከ ።
፬ እስመ ፡ ኢኮንከ ፡ አምላከ ፡ ዘዐመፃ ፡ ያፈቅር ።
ወኢየኀድሩ ፡ እኩያን ፡ ምስሌከ ።
፭ ወኢይነብሩ ፡ ዐማፅያን ፡ ቅድመ ፡ አዕይንቲከ ።
ጸላእከ ፡ እግዚኦ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፮ ወትገድፎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነቡ ፡ ሐሰተ ።
ብእሴ ፡ ደም ፡ ወጕሕላዌ ፡ ያስቆርር፡ እግዚአብሔር ።
፯ ወአንሰ ፡ በብዝኀ ፡ ምሕረትከ ፡ እበውእ ፡ ቤተከ ።
ወእሰግድ ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ መቅደስከ ፡ በፈሪሆትከ ።
፰ እግዚኦ ፡ ምርሐኒ ፡ በጽድቅከ ።
ወበእንተ ፡ ጸላእትየ ፡ አርትዕ ፡ ፍኖትየ ፡ ቅድሜከ ።
፱ እስመ ፡ አልቦ ፡ ጽድቅ ፡ ውስተ ፡ አፉሆሙ ።
ልቦሙኒ ፡ ከንቱ ።
ከመ ፡ መቃብር ፡ ክሡት ፡ ጐራዒቶሙ ።
ወጸልሐዉ ፡ በልሳናቲሆሙ ።
፲ ኰንኖሙ ፡ እግዚኦ ፡ ወይደቁ ፡ በውዲቶሙ ።
ወበከመ ፡ ብዝኀ ፡ ሕብሎሙ ፡ ስድዶሙ ።
እስመ ፡ አምረሩከ ፡ እግዚኦ ።

በቃሌ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር፡ እጮኻለሁ ፡ ፬
እሱም ፡ ከተቀደሰው ፡ ተራራው ፡ ይሰማኛል ።
እኔ ፡ ተኛሁ ፡ አንቀላፋሁም ፤ ፭
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደግፎኛልና ፡ ነቃሁ ።
ከሚከቡኝም ፡ የሕዝብ ፡ ብዛት ፡ የተነሳ ፡ አልፈራም ። ፮
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ተነሥ ፡ አድነኝም ፤ ፯
አንተ ፡ የጠላቶቼን ፡ መንጋጋ ፡ መትተሃልና ፡
የከፉዎችንም ፡ ጥርስ ፡ ሰብረሃልና ።
እንግዲህ ፡ ማዳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ፰
በረከትህም ፡ በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፬ ።
ስ ለ ማ ኒ ።

የሰውነት ፡ አምላክ ፡ እሱ፡በጠራሁት፡ጊዜ፡መለሰልኝ ፡ ፩
በጭንቀቴም ፡ ጊዜ ፡ ደረሰልኝ ፡
ይቅር ፡ አለኝ ፡ ጸሎቴንም ፡ ሰማ ።
እናንት ፡ የሰው ፡ ልጆች፡ እስከ፡ መቼ ፡ ድረስ፡ ልባችሁን ፪
ታከብዳላችሁ ፤?
ከንቱ፡ ነገርንስ ፡ ስለምን ፡ ትወዳላችሁ ? ሐሰትንስ ፡
ለምን ፡ ትናገራላችሁ ።?
እግዚአብሔር ፡ በጻድቁ ፡ እንደ ፡ ተገለጠ ፡ እወቁ ፤ ፫
እግዚአብሔር ፡ ወደ፡እርሱ፡በተጣራሁ፡ጊዜ፡ይሰማኛል።
ተናገሩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰውን ፡ አትበድሉ ፤ ፬
በመኝታችሁ፡ላይ ፡ ሳላችሁ ፡ በልባችሁ ፡ አስቡ፤በማስተዋልም፡ሁኑ ።
የጽድቅን፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ባእግዚአብሔር ታመኑ ። ፭
በጎውን ፡ ነገር ፡ ማን፡ያሳየናል ? የሚሉ፡ ብዙ፡ ናቸውና፤ ፮
አቤቱ ፡ የፊትህ ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ በራ ።
በልቤም ፡ ውስጥ ፡ ደስታን ፡ መላህ ፤ ፯
ከስንዴ፡ ፍሬና፡ ከወይን ፡ ዘለላ ፡ ከዘይትም ፡ ይልቅ፡ በዛ ።
በሰላም ፡ እተኛለሁ ፡ አንቀላፋለሁም ፤ ፰
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ብቻህን ፡ በእምነት ፡ አሳድረኸኛልና ።

መዝሙር ፡ ፭ ።
ትንቢት ፡ ስለትሩፋን ።

አቤቱ ፡ቃሌን ፡ አድምጥ ፡ ፩
ጩኸቴንም ፡ አስተውል ።
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ ፪
ንጉሤና ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡
አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጸልያለሁና ።
በማለዳ ፡ ድምፄን ፡ ትሰማለህ ፤ ፫
ማለዳ ፡ በፊትህ ፡ እቆማለሁ ፡ እጠብቃለሁም ።
አንተ ፡ በደልን ፡ የማትወድ ፡ አምላክ፡ ነህና ፤ ፬
ተንኰለኞች ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አያድሩም ።
አመፀኞችም ፡ በፊትህ ፡ አይኖሩም ፤ ፭
ክፉ ፡ አድራጊዎችን ፡ ሁሉ ፡ ጠላህ ።
ሐሰት ፡ የሚናገሩትን ፡ ታጠፋቸዋለህ ፤ ፮
ነፍሰ፡ገዳዩንና፡አታላይ፡ወንበዴውን፡ሰው፡ እግዚአብሔር፡ይጸየፈዋል ።
እኔ፡ ግን፡ በይቅርታህ፡ ብዛት ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ እገባለሁ ፤ ፯
አንተን፡ በመፍራት፡ በቅድስናህ ፡ መቅደስ ፡ እሰግዳለሁ ።
አቤቱ ፡ ስለ ፡ ጠላቶቼ ፡ በጽድቅህ ፡ ምራኝ ፤ ፰
መንገዴን ፡ በፊትህ፡ አቅና ።
በአፋቸው ፡ እውነት ፡ የለምና ፤ ፱
ልባቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤
ጕረሮቸው ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፤
በአንደበታቸው ፡ ይሸነግላሉ ።
አቤቱ ፡ ፍረድባቸው ፡ በክፉ ፡ ምክራቸውም ፡ ይውደቁ ፲
ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ብዛት ፡ አሳዳቸው ፡
እነርሱ ፡ ዐምፀውብሃልና ።

፲፩ ወይትፌሥሑ ፡ ብከ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይትዌከሉከ ።
ለዓለም ፡ ይትሐሠዩ ፡ ወተሐድር ፡ ላዕሌሆሙ ።
ወይትሜክሁ ፡ ብከ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ።
፲፪ እስመ ፡ አንተ ፡ ትባርኮ ፡ ለጻድቅ ።
እግዚኦ ፡ ከመ ፡ ወልታ ፡ ሥሙር ፡ ከለልከነ ።

መዝሙር ፡ ፮ ።

ዘርእሱ ፡ ወበአንተ ፡ አብሶቱ ፡ ምስለ ፡ ቤርሳቤሕ ።

፩ እግዚኦ ፡ በመዓትከ ፡ ኢትቅሥፈኒ ።
ወበመቅሠፍትከ ፡ ኢትገሥጸኒ ።
፪ ተሣሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ድዉይ ፡ አነ ።
ወፈውሰኒ ፡ እስመ ፡ ተሀውከ ፡ አዕፅምትየ ።
፫ ነፍስየኒ ፡ ተሀውከት ፡ ፈድፋደ ።
ወአንተኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ።
፬ ተመየጥ ፡ እግዚኦ ፡ ወባልሃ ፡ ለነፍስየ ።
ወአድኅነኒ ፡ በእንተ ፡ ምሕረትከ ።
፭ እስመ ፡ አልቦ ፡ በውስተ ፡ ሞት ፡ ዘይዜክረከ ።
ወበሲኦልኒ ፡ መኑ ፡ የአምነከ ።
፮ ሠራሕኩ ፡ በምንዳቤየ ።
ወአሐፅብ ፡ ኵሎ ፡ ሌሊተ ፡ ዐራትየ ።
ወበአንብዕየ ፡ አርሐስኩ ፡ ምስካብየ ።
፯ ወተሀውከት ፡ እመዓት ፡ ዐይንየ ።
ወበለይኩ ፡ በኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
፰ ረሐቁ ፡ እምኔየ ፡ ኵልክሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
እስመ ፡ ሰምዐኒ ፡እግዚአብሔር፡ ቃለ ፡ ብካይየ ።
፱ ወሰምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስእለትየ ።
ወተወክፈ ፡እግዚአብሔር፡ ጸሎትየ ።
፲ ለይትኀፈሩ ፡ ወይኅሰሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
ለይግብኡ፡ድኅሬሆሙ፡ወይትኀፈሩ፡ፈድፋደ፡ ፍጡነ ።

መዝሙር ፡ ፯ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ አኪጦፌል ።

፩ እግዚኦ ፡አምላኪየ ፡ ብከ ፡ ተወከልኩ ፡ ኢትግድፈኒ ።
ወአድኅነኒ ፡ እምኵሎሙ ፡ እለ ፡ ሮዱኒ ፡ ወባልሀኒ ።
፪ ከመ ፡ ኢይምሥጥዋ ፡ ከመ ፡ አንበሳ ፡ ለነፍስየ ።
እንዘ ፡ አልቦ ፡ ዘያድኅን ፡ ወዘይባልሀ ።
፫ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ እመሰ ፡ ከመዝ ፡ ገበርኩ ።
ወእመኒቦ ፡ ዐመፃ ፡ ውስተ ፡ እደውየ ።
፬ ወእመኒ ፡ ፈደይክዎሙ ፡ ለእለ ፡ ይፈድዩኒ ፡ እኩየ ።
ለየውድቁኒ ፡ ጸላእትየ ፡ ዕራቅየ ።
፭ ወይዴግና ፡ ፀራዊ ፡ ለነፍስየ ፡ ወይርከባ ።
ወይኪዳ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ለሕይወትየ ።
ወያኅስሮ ፡ ውስተ ፡ መሬት ፡ ለክብርየ ።
፮ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ በመዓትከ ።
ወተለዐል ፡ መልዕልቶሙ ፡ ለጸላእትየ ።
ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ በሥርዐት ፡ ዘአዘዝከ።
፯ ወማኅበረ ፡ አሕዛብ ፡ የዐውደከ ።
ወበእንተዝ ፡ ተመየጥ ፡ ውስተ ፡ አርያም ።
፰ እግዚአብሔር ፡ይኬንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ።
ፍታሕ ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ በከመ ፡ ጽድቅየ
ወይኩነኒ ፡ በከመ ፡ የዋሀትየ ።
፱ የኀልቅ ፡ እከዮሙ ፡ ለኃጥኣን ።
ወታረትዖሙ ፡ ለጻድቃን ።
ይፈትን ፡ ልበ ፡ ወኵልያተ ፡ እግዚአብሔር ።
፲ አማን ፡ ይረድአኒ ፡እግዚአብሔር ።
ዘያድኅኖሙ ፡ ለርቱዓነ ፡ ልብ ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡መኰንን ፡ ጽድቅ ።
ኀያል ፡ ወመስተዐግሥ ።
ወኢያመጽእ ፡ መንሱተ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።

በአንተ ፡ የሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ፲፩
አንተ፡ሰንም፡ ትጠብቃለህ ፤
ስምህንም ፡ የሚወዱ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ ይመካሉ ።
አንተ ፡ ጻድቁን ፡ ትባርከዋለህና ፤ ፲፪
አቤቱ ፡ እንደ ፡ ጋሻ ፡ በሞገስ ፡ ከለልኸን ።

መዝሙር ፡ ፮ ።

ከቤርሳቤሕ ፡ ጋር ፡ ስለመበደሉ ።

አቤቱ ፡ በቍጣህ ፡ አትቅሠፈኝ ፡ ፩
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
ድውይ ፡ ነኝና ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ፤ ፪
አጥንቶቼ ፡ ታውከዋልና ፡ ፈውሰኝ ።
ነፍሴም ፡ እጅግ ፡ ታወከች ፤ ፫
አንተም ፡ አቤቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ?
አቤቱ ፡ ተመለስ ፡ ነፍሴንም ፡ አድናት ፡ ፬
ስለ ፡ ቸርነትህም ፡ አድነኝ ።
በሞት ፡ የሚያስብህ ፡ የለምና ፡ ፭
በሲኦልም ፡ የሚያመሰግንህ ፡ ማን ፡ ነው ?
ከጭንቀቴ ፡ የተነሣ ፡ ደከሚያለሁ ፤ ፮
ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ በዕንባዬ ፡ አልጋዬን ፡ አጥባለሁ ፡
መኝታዬንም ፡ አርሳለሁ ።
ዓይኔ ፡ ከመረር ፡ ዕንባ ፡ የተነሣ ፡ ታወከች ፤ ፯
በጠላቶቼ ፡ ዘንድ ፡ እንደአረጀሁ ፡ ተቈጠርሁ ።
እንግዴህስ ፡ ዓመፃን ፡ የምታደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ከእኔ፡ ራቁ፤ ፰
እግዚአብሔር የልቅሶዬን፡ ቃል ፡ ሰምቶአልና ።
እግዚአብሔር፡ ልመናዬን ፡ ሰማ ፤ ፱
እግዚአብሔር፡ ጸሎቴን ፡ ተቀበለ ።
ጠላቶቼ ፡ ሁሉ፡ይፈሩ ፡ እጅግም ፡ ይጐስቍሉ ፤ ፲
አፍረውና ፡ ተዋርደውም ፡ ወደ ፡ ኋላቸው፡ ይመለሱ ።

መዝሙር ፡ ፯ ።

ስለራሱና ፡ ስለአኪጦፌል ።

አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ በአንተ ፡ እታመናለሁና ፡ ፩
ከሚያሳድዱኝ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝ ፡ አውጣኝም ።
የሚያድንና ፡ የሚታደግ ፡ ካልኖረ ፡ ነፍሴን ፡ ፪
ነጥቀው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ይሰብሩዋታልና ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እንዲህስ ፡ ካደረግሁ ፡ ፫
ዓመፃም ፡ በእጄ ፡ ቢኖር ።
ክፉ ፡ ላደረጉብኝም ፡ ክፉን ፡ መልሼላቸው ፡ ብሆን ፡ ፬
ጠላቴንም ፡ በከንቱ ፡ ገፍቼው ፡ ብሆን ።
ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ ይከታተላት ፡ ፈልጎም ፡ ያግኛት ፡ ፭
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይርገጣት ፡
ክብሬንም ፡ በትቢያ ፡ ላይ ፡ ያዋርዳት ።
አቤቱ ፡ በመዓትህ ፡ ተነሥ ፡ ፮
በጠላቶቼም ፡ ላይ ፡ በቍጣ ፡ ተነሣባቸው ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ባዘዝኸው ፡ ትእዛዝ ፡ ንቃ ።
የአሕዛብም ፡ ጉባኤ ፡ ይከብሃል ፡ ፯
በእነርሱም ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ከፍታ ፡ ተመለስ ።
እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ይፈርዳል ፤ ፰
አቤቱ ፡ እንደ ፡ ጽድቁ ፡ ፍረድልኝ ፡
እንደ ፡ የዋህነቴም ፡ ይሁንልኝ ።
የኃጥአን ፡ ክፋት ፡ ይጥፋ ፡ ፱
ጻድቅን ፡ ግን ፡ አቅና ፤
እግዚአብሔር ልብንና ፡ ኵላሊትን ፡ ይመረምራል ።
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ የሚያድናቸው ፡ እሱ ፤ ፲
እግዚአብሔር ፡ የጽድቅ ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነው ፡ ፲፩
ኃይለኛም ፡ ታጋሽም ፡ ነው ፤
ሁል ፡ ጊዜም ፡ አይቆጣም ።

፲፪ እመሰ ፡ ኢተመየጥክሙ ፡ ሰይፎ ፡ ይመልኅ ።
ቀስቶኒ ፡ ወተረ ፡ ወአስተዳለወ ።
፲፫ ወአስተዳለወ ፡ ቦቱ ፡ ሕምዘ ፡ ዘይቀትል ።
ወአሕፃሁኒ ፡ እለ ፡ ይነዱ ፡ ገብረ ።
፲፬ ናሁ ፡ ሐመ ፡ ፀማዒ ፡ በፀመፃሁ ።
ፀንሰ ፡ በጻዕር ፡ ወወለደ ፡ ኃጢአተ ።
፲፭ ግበ ፡ ከረየ ፡ ወደጎየ ።
ወይወድቅ ፡ ውስተ ፡ ግብ ፡ ዘገብረ ።
፲፮ ወይገብእ ፡ ፃማሁ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ።
ወትወርድ ፡ ፀመፃሁ ፡ ዲበ ፡ ድማሁ ።
፲፯ እገኒ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ጽድቁ ።
ወእዜምር ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ።

መዝሙር ፡ ፰ ።

ትንቢት ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ።

፩ እግዚኦ ፡ እግዚእነ፡ጥቀ፡ተሰብሐ፡ስምከ፡በኵሉ፡ ምድር ።
እስመ፡ተለዐለ፡ዕበየ፡ስብሐቲከ፡ መልዕልተ፡ ሰማያት ።
፪ እምአፈ ፡ ደቂቅ ፡ ወሕፃናት ፡ አስተዳሎከ ፡ ስብሐተ ።
በእንተ ፡ ጸላዒ ።
ከመ ፡ ትንሥቶ ፡ ለጸላኢ ፡ ወለገፋዒ ።
፫ እስመ ፡ ንሬኢ ፡ ሰማያተ ፡ ግብረ ፡ አጻብዒከ ።
ወርኀ ፡ ወከዋክብተ ፡ ዘለሊከ ፡ ሣረርከ ።
፬ ምንትኑ ፡ ውእቱ ፡ ሰብእ ፡ ከመ ፡ ትዝክሮ ።
ወምንትኑ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ከመ ፡ ተሐውጾ ።
፭ ሐቀ ፡ አሕፀፅኮ ፡ እመላእክቲከ ።
ክብረ ፡ ወስብሐተ ፡ ከለልኮ ።
፮ ወሤምኮ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ግብረ ፡ እደዊከ ።
ወኵሎ ፡ አግረርከ ፡ ሎቱ ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ።
፯ አባግዐኒ ፡ ወኵሎ ፡ አልሕምተ ።
ወዓዴ ፡ እንስሳ ፡ ዘገዳም ።
፰ አዕዋፈ ፡ ሰማይኒ ፡ ወዓሣተ ፡ ባሕር ።
ወዘኒ ፡ የሐውር ፡ ውስተ ፡ ፍኖተ ፡ ባሕር ።
፱ እግዚኦ፡እግዚእነ፡ጥቀ፡ተሰብሐ፡ስምከ፡በኵሉ፡ ምድር ።

መዝሙር ፡ ፱ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ ገፋዒ ፡ ወተገፋዒ ።

፩ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ።
ወእነግር ፡ ኵሎ ፡ ስብሐቲከ ።
፪ እትፌሣሕ ፡ ወእትሐሠይ ፡ ብከ ።
ወእዜምር ፡ ለስምከ ፡ ልዑል ።
፫ ሶበ ፡ ገብኡ ፡ ጸላእትየ ፡ ድኅሬሆሙ ።
ይደወዩ ፡ ወይትሀጐሉ ፡ እምቅድመ ፡ ገጽከ ።
፬ እስመ ፡ ገበርከ ፡ ሊተ ፡ ፍትሕየ ፡ ወበቀልየ ።
ወነበርከ ፡ ዲበ ፡ መንበርከ ፡ መኰንን ፡ ጽድቅ ።
፭ ገሠጽኮሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ወተሀጕሉ ፡ ረሲዓን ።
ወደምሰስከ ፡ ስሞሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፮ ፀርሰ ፡ ተገምሩ ፡ በኲናት ፡ ለዝሉፉ ።
ወአህጉሪሆሙኒ ፡ ነሠትከ ።
ወትስዕር ፡ ዝክሮሙ ፡ ኀበ ፡ ኀቡረ ።
፯ እግዚአብሔርሰ ፡ ይነብር ፡ ለዓለም ።
ወአስተዳለወ ፡ መንበሮ ፡ ለኰንኖ ።
፰ ወውእቱ ፡ ይኴንና ፡ ለዓለም ፡ በጽድቅ ።
ወይኴንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በርትዕ ።
፱ ወኮኖሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስካዮሙ ፡ ለነዳያን ።
ወረዳኢሆሙ ፡ ውእቱ ፡ በጊዜ ፡ ምንዳቤሆሙ ።
፲ ወይትዌከሉ ፡ ብከ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ ።
እስመ ፡ ኢተኃድጎሙ ፡ ለእለ ፡ የኃሡከ ፡ እግዚኦ ።

ባትመለሱ ፡ ግን ፡ ሰይፉን ፡ ይመዛል ፡ ፲፪
ቀስቱንም ፡ ያነጣጥራል ።
የሞት ፡ መሣሪያንም ፡ አዘጋጀበት ፡ ፲፫
ፍላጻዎቹንም ፡ የሚቃጠሉ ፡ አደረገ ።
እነሆ ፡ አመፀኛ ፡ በዓመፃው ፡ ተጨነቀ ፡ ፲፬
ጉዳትን ፡ ፀነሰ ፡ ኃጢአትንም ፡ ወለደ ።
ጉድጓድን ፡ ማሰ ፡ ቆፈረም ፤ ፲፭
ባዘጋጀውም ፡ ጉድጓድ ፡ ይወድቃል ።
ጥፋቱ ፡ በራሱ ፡ ይመለሳል ፡ ፲፮
ዓመፃውም ፡ በአናቱ ፡ ላይ ፡ ትወርዳለች ።
እግዚአብሔርን ፡ እንደ፡ጽድቁ፡መጠን፡አመሰግነዋለሁ ፲፯
ለልዑል ፡ እግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፰ ።

ትንቢት ፡ ስለክርስቶስ ።

አቤቱ ፡ ጌታችን ፡ ስምህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ተመሰገነ ፡ ፩
ምስጋናህ ፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ።
ጠላትን፡ ለማሳፈር፡ ቂመኛንና፡ ግፈኛንም፡ ለማጥፋት፡ ፪
ከሕፃናትና ፡ ከሚጠቡ ፡ ልጆች ፡ አፍ ፡ ምስጋናን ፡ አዘጋጀህ ።
የእጆችህን ፡ ሥራ ፡ ሰማዮችን ፡ እመለከታለሁ ፡ ፫
ጨረቃንና ፡ ከዋክብትንም ፡ አንተ ፡ ፈጥረሃቸዋልና ።
ታስበው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፬
ትጐበኘውስ ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡ ነው ።
ከመላእክት ፡ ይልቅ ፡ ጥቂት ፡ አሳነስኸው ፤ ፭
የክብርና ፡ የምስጋና ፡ ዘውድ ፡ አቀዳጀኸው ።
በእጆችህም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾምኸው ፡ ፮
ሁሉን ፡ ከእግሮቹ ፡ በታች ፡ አስገዛህለት ።
በጎችንም ፡ ላሞችንም ፡ ሁሉ፡ ፯
ደግሞም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ እንስሶች ።
የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ የባሕርንም ፡ ዓሦች ፡ ፰
በባሕር ፡ ላይ ፡ የሚሄደውንም ፡ ሁሉ ።
አቤቱ፡ ጌታችን፡ሆይ፡ ስምህ፡ በምድር ፡ ሁሉ፡ ላይ፡ እጅግ ፡ ተመሰገነ። ፱

መዝሙር ፡ ፱ ።

ስለራሱ ፤ ስለግፈኞችና ፡ ስለተገፊዎች ።

አቤቱ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፩
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግራለሁ ።
በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሐሤትንም ፡ አደርጋለሁ ፡ ፪
ልዑል ፡ ሆይ ፡ ለስምህ ፡ እዘምራለሁ ።
ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ፫
ይሰናከላሉ ፡ ከፊትህም ፡ ይጠፋሉ ።
ፍርዴን፡ ፈርደህልኛል፡ በቀሌንም፡ ተወጥተህልኛልና፡ ፬
ጽድቅን ፡ እየፈረድህ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ተቀመጥህ ።
አሕዛብን ፡ ገሠጽህ ፡ ዝንጉዎችንም ፡ አጠፋህ ፡ ፭
ስማቸውንም ፡ ለዘላለም ፡ ደመሰስህ ።
ጠላቶች ፡ ለዘላለሙ ፡ በጦር ፡ ጠፉ ፡ ፮
ከተሞቻቸውንም ፡ አፈረስህ ፤
መታሰቢያቸውም ፡ በአንድነት ፡ ጠፋ ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፡ ፯
ለመፍረድም ፡ ዙፋኑን ፡ አዘጋጀ ።
እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳታል ፡ ፰
አሕዛብንም ፡ በትክክል ፡ ይዳኛቸዋል ።
እግዚአብሔር ፡ ለድሆች ፡ መጠጊያ ፡ ሆናቸው ፡ ፱
እርሱ ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ረዳታቸው ፡ ነውና ።
ስምህን ፡ የሚያውቁ ፡ በአንተ ፡ ይታመናሉ ፡ ፲
አቤቱ ፡ የሚሹህን ፡ ሁሉ ፡ አትተዋቸውምና ።

፲፩ ዘምሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘየኀድር ፡ ውስተ ፡ ጽዮን ።
ወንግርዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ምግባሮ ።
፲፪ እስመ ፡ ተዘከረ ፡ ዘይትኃሠሥ ፡ ደሞሙ ።
ወኢረስዐ ፡ አውያቶሙ ፡ ለነዳያን ።
፲፫ ተሣሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ ወርኢ ፡ ዘከመ ፡ የኀሙኒ ፡ ጸላእትየ
፲፬ ዘያሌዕለኒ ፡ እምአናቅጸ ፡ ሞት ።
ከመ ፡ እንግር ፡ ኵሎ ፡ ስብሐቲሁ ።
በአናቅጺሃ ፡ ለወለተ ፡ ጽዮን ፡
ወንትፌሣሕ ፡ በአድኀኖትከ ።
፲፭ ጠግዑ ፡ አሕዛብ ፡ በጌጋዮሙ ፡ ዘገብሩ ።
ወበይእቲ፡መሥገርት፡እንተ፡ኀብኡ፡ተሠግረ፡እግሮሙ።
፲፮ የአምር ፡ እግዚአብሔር ፡ገቢረ ፡ ፍትሕ ።
ወበግብረ ፡ እደዊሁ ፡ ተሠግረ ፡ ኃጥእ ።
፲፯ ይግብኡ ፡ ኃጥአን ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ።
ወኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ እለ ፡ ይረስዕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፲፰ እስመ ፡ አኮ ፡ ለዝሉፉ ፡ ዘይትረሳዕ ፡ ነዳይ ።
ወኢየሀጕሉ ፡ ትእግሥቶሙ ፡ ነዳያን ፡ ለዓለም ።
፲፱ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ወኢይጽናዕ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ወይትኰነኑ ፡ አሕዛብ ፡ በቅድሜከ ።
፳ ሢም ፡ እግዚኦ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ላዕሌሆሙ ።
ወያእምሩ፡አሕዛብ፡ከመ፡ዕጓለ፡እመሕያው፡እሙንቱ።
፳፩ ለምንት ፡ እግዚኦ ፡ ቆምከ ፡ እምርኁቅ ።
ወትትዔወር ፡ በጊዜ ፡ ምንዳቤየ ።
፳፪ በትዕቢቱ ፡ ለኃጥእ ፡ ይውዒ ፡ ነዳይ ።
ወይሠገሩ ፡ በውዴቶሙ ፡ እንተ ፡ ሐለዩ ።
፳፫ እስመ ፡ ይትዌደስ ፡ ኃጥእ ፡ በፍትወተ ፡ ነፍሱ ።
ወዐማፂኒ ፡ ይትባረክ ።
፳፬ ወሐኮ ፡ ኃጥእ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወኢይትኃሠሦ ፡ በከመ ፡ ብዝኃ ፡ መዓቱ ።
ወአልቦ ፡ እግዚአብሔር ፡በቅድሜሁ ።
፳፭ ወርኵስ ፡ ኵሉ ፡ ፍናዊሁ ።
ወንሡት ፡ ኵነኔከ ፡ በቅድሜሁ ።
ወይቀንዮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ጸላእቱ ።
፳፮ ወይብል ፡ በልቡ ፡ ኢይትሀወክ ፡ ለትውልደ ፡
ትውልድ ፡ ወኢይረክበኒ ፡ እኩይ ።
፳፯ ምሉዕ ፡ አፉሁ ፡ መርገመ ፡ ወጽልሑተ ።
ታሕተ ፡ ልሳኑ ፡ ፃማ ፡ ወሕማም ።
፳፰ ይጸንሕ ፡ ወይንዑ ፡ ምስለ ፡ ብዑላን ።
ከመ ፡ ይቅትሎ ፡ ለንጹሕ ፡ በጽሚት ።
ወአዕይንቲሆሙኒ ፡ ኀበ ፡ ነዳይ ፡ ያስተሐይጻ ።
፳፱ ይጸንሕ ፡ ወይትኀባእ ፡ ከመ ፡ አንበሳ ፡ ውስተ ፡ ግብ
ይጸንሕ ፡ ከመ ፡ ይምሥጦ ፡ ለነዳይ ፡
ይመስጦ ፡ ለነዳይ ፡ ወይስሕቦ ።
ወያኀስሮ ፡ በመሥገርቱ ።
፴ ይትቀጻዕ ፡ ወይወድቅ ፡ ሶበ ፡ ቀነዮ ፡ ለነዳይ ።
፴፩ ወይብል ፡ በልቡ ፡ ይረስዐኒ ፡ እግዚአብሔር ።
ወሜጠ ፡ ገጾ ፡ ከመ ፡ ኢይርአይ ፡ ለግሙራ ።
፴፪ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ወትትለዐል ፡ እዴከ
ወኢትርስዖሙ ፡ ለነዳያን ።
፴፫ በእንተ ፡ ምንት ፡ አምዕዖ ፡ ኃጥእ ለእግዚአብሔር ።
እስመ ፡ ይብል ፡ በልቡ ፡ ኢይትኃሠሠኒ ።
፴፬ ትሬኢ ፡ ከመ ፡ ለሊከ ፡ ትኔጽር ፡ ፃማ ፡ ወመዓተ ።
ወከመ ፡ ትሜጥዎ ፡ ውስተ ፡ እዴከ ።
ላዕሌከኑ ፡ እንከ ፡ ተገድፈ ፡ ነዳይ ።
ወአንተኑ ፡ ረዳኢሁ ፡ ለዕጓለ ፡ ማውታ ።
፴፭ ቀጥቅጥ ፡ መዝራዕቶ ፡ ለኃጥእ ፡ ወለእኩይ ።
ወትትኀሠሥ ፡ ኀጢአቱ፡በእንቲአሁ፡ ወኢትትረከብ
፴፮ ይነግሥ ፡እግዚአብሔር ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወይትኀጐሉ ፡ አሕዛብ ፡ እምድር ።

በጽዮን ፡ ለሚኖር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ዘምሩ ፡ ፲፩
በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ሥራውን ፡ ንገሩ ።
የድሆችን ፡ ጩኸት ፡ ሳይዘነጋ ፤ ፲፪
ደማቸውን ፡ ይመራመር፡ዘንድ፡ እርሱ ፡ አስቦአልና ።
አቤቱ፡አዘንልኝ፡ጠላቶቼም፡የሚያመጡብኝን፡መከራ፡ሁሉ፡ተመልከት፡ ፲፫
ከሞት ፡ አፋፍ ፡ የምትመልሰኝ ፡ የአንተን ፡ ፲፬
ምስጋናህን ፡ ሁሉ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፤
በጽዮን ፡ ልጅ ፡ በአዳባባይዋ ፡
በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
አሕዛብ ፡ በቈፈሩት ፡ ጕድጓድ ፡ ወደቁ ፡ ፲፭
በዚያችም፡በሸሸጓት፡ወጥመድ፡እግራቸው፡ተጠመደች።
እግዚአብሔር ፡ ዕውነትን፡በመፍረድ፡የታወቀ፡ነው ፤ ፲፮
ኃጢአተኛ እራሱ ፡ ባጠመደው ፡ ወጥመድ ፡ ተጠመደ ።
ኃጢአተኞች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ይወርዳሉ ፡ ፲፯
እግዚአብሔርንየሚረሱ፡አሕዛብም፡ሁሉ፡ይከተሏቸዋል።
ድሀ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ አይረሳምና ፡ ፲፰
የችግረኞችም ፡ ተስፋቸው ፡ ለዘላለም ፡ አይጠፋም።
አቤቱ ፡ ተነሥ ፤ ጠላትም ፡ አይበርታ ፤ ፲፱
አሕዛብም ፡ በፊትህ ፡ ይፈረድባቸው ።
አቤቱ ፡ ፍርሃትን ፡ በላያቸው ፡ ጫንባቸው ፤ ፳
አሕዛብም ፡ ሰብአዊ፡ ፍጡሮች፡ እንደ፡ ሆኑ፡ ይወቁ ።
አቤቱ ፡ ለምን ፡ ርቀህ ፡ ቆምህ ? ፳፩
በመከራስ ፡ ጊዜ ፡ ለምን ፡ ትሰወራለህ ?
በኃጢአተኛ ፡ ትዕቢት ፡ ድሀ ፡ ይበሳጫልና ፡ ፳፪
ባሰቡት ፡ ተንኰላቸው ፡ ተጠመዱ ።
ኃጢአተኛ ፡ በነፍሱ ፡ ፈቃድ ፡ ይወደሳልና ፡ ፳፫
ዓመፀኛም ፡ ሊመሰገን ፡ ይወዳልና ።
ኃጢአተኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቈየመው ፡ ፳፬
እንደ ፡ ቍጣው ፡ ብዛት፡ግን ፡ አይመራመረውም ፡
በእርሱ ፡ ዘንድ ፡እግዚአብሔር እንደሌለ ፡ ያስባል ።
መንገዱ ፡ ሁሉ ፡ የረከሰ ፡ ነው ፡ ፳፭
ጠላቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ስለሚገዛቸው ፡
ፍርድህ ፡ በፊቱ ፡ ቀላል ፡ ይመስለዋል ።
በልቡም፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ አልታወክም፡ ክፉም፡ አያገኘኝም፡ ይላል። ፳፮
አፉ፡መርገምን፡ ሽንገላንና፡ ተንኰልን፡ የተመላ፡ ነው ፤ ፳፯
በአንደበቱ ፡ ጉዳትና ፡ መከራን ፡ ይጠራል ።
ንጹሓንን ፡ በስውር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፤ ፳፰
በመንደሮች ፡ መካከል ፡ መሸመቂያ ፡ ያዘጋጃል ፡
ዓይኖቹም ፡ ወደ ፡ ድኃ ፡ ይመለከታሉ ።
እንደ ፡ አንበሳ ፡ በጫካ ፡ ውስጥ ፡ በስውር፡ተሸምቆ ፡ ፳፱
ድሀውን ፡ ለመንጠቅ ፡ ያደባል ፤
ድሀውን ፡ ይነጥቀዋል ፡ በአሽክላውም ፡ ይጐትተዋል ።
ድሀው ፡ ይጐነበሳል ፡ ይጐብጥማል ፤ ፴
በኃያላኑም ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።
በልቡም ፡ እግዚአብሔር ፡ረስቶኛል ፡ እስከ ፡ ማለትም ፡ ይደርሳል ፤ ፴፩
ፊቱንም ፡ እንዳያይ ፡ ፊቱን ፡ አዞረ ፡ ይላል ።
አቤቱ፡አምላክ፡ሆይ፡ተነሥ፡ክንድህም፡ከፍ፡ከፍ ትበል፤ ፴፪
ድሆችንም ፡ አትርሳ ።
ኃጢአተኛ፡ ስለምን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቆጣው ? ፴፫
በልቡ ፡ አይመራመረኝም ፡ ይላልና ።
በእጅህ ፡ ብድራቱን ፡ ለመክፈል ፡ እነሆ ፡ አየኸው ፡ ፴፬
አንተ ፡ ክፋትንና ፡ ቍጣን ፡ ትመለከታለህና ፤
ድሀ ፡ እምነቱን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ይጥላል ፤
ለድሀ ፡ አደግም ፡ ረዳቱ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
አንዳችም ፡ ነገር እስከማይቀር ፡ ድረስ ፡ ፴፭
የኃጢአተኛንና ፡ የክፉን ፡ ክንድ ፡ ሰበር ፤
የኃጢአቱንም ፡ ብድራት ፡ ክፈል ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤ ፴፮
አሕዛብም ፡ ከምድር ፡ ይጠፋሉ ።

፴፯ ፍትወቶሙ ፡ ለነዳያን ፡ ሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወሕሊና ፡ ልቦሙ ፡ አጽምዐት ፡ እዝኑ ።
፴፰ ፍትሑ ፡ ለነዳይ ፡ ወለዕጓለ ፡ ማውታ ።
ከመ ፡ ኢይድግሙ ፡ እንከ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡
አዕብዮ ፡ አፉሆሙ ፡ በዲበ ፡ ምድር ።

መዝሙር ፡ ፲ ።

በእንተ ፡ ፍጻሜ ፡ ወበእንተ ፡ ሲሞን ፡ ወኢያሶን ።

፩ በእግዚአብሔር ፡ ተወከልኩ፡እፎ ፡ ትብልዋ ፡ለነፍስየ
አዕይል ፡ ውስተ ፡ አድባር ፡ ከመ ፡ ዖፍ ።
፪ እስመ ፡ ናሁ ፡ ኃጥአን ፡ ወሰቁ ፡ ቀስቶሙ ።
ወአስተዳለዉ ፡ አሕጻቲሆሙ፡ውስተ ፡ ምጒንጳቲሆሙ
ከመ ፡ ይንድፍዎሙ ፡ ለርቱዓነ ፡ ልብ ፡ በጽሚት ።
፫ እስመ ፡ ናሁ ፡ ዘአንተ ፡ ሠራዕከ ፡ እሙንቱ ፡ ነሠቱ ።
ወጻድቅሰ ፡ ምንተ ፡ ገብረ ።
፬ እግዚአብሔር፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ መቅደሱ ።
እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ መንበሩ ።
ወአዕይንቲሁ ፡ ኀበ ፡ ነዳይ ፡ ይኔጽራ ።
ወቀራንብቲሁ ፡ የሐቱ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፭ እግዚአብሔር ፡ የሐትቶ ፡ ለጻድቅ ፡ ወለኃጥእ ።
ዘሰ ፡ አፍቀራ ፡ ለዐመፃ ፡ ጸልአ ፡ ነፍሶ ።
፮ ይዘንም ፡ መሣግረ ፡ ላዕለ ፡ ኃጥአን ።
እሳት ፡ ወተይ፡መንፈሰ፡ዐውሎ ፡ መክፈልተ፡ጽዋዖሙ
፯ እስመ ፡ ጻድቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወጽድቀ ፡ አፍቀረ ።
ወርትዕሰ ፡ ትሬእዮ ፡ ገጾ ።

መዝሙር ፡ ፲፩ ።

ትንቢት ፡ በእንተ ፡ ሳምኒት ፡ ዘመን ።

፩ አድኅነኒ ፡እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ኀልቀ ፡ ኄር ።
ወውኅደ ፡ ሃይማኖት ፡ እምዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፪ ከንቶ ፡ ይትናገሩ ፡ አሐዱ ፡ ምስለ ፡ ካልኡ ።
በከናፍረ ፡ ጕሕሉት ፡ ልበ ፡ ወበልብ ፡ ይትናገሩ ።
፫ ይሤርዎን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለከናፍረ ፡ ጕሕሉት ።
ወለልሳን ፡ እንተ ፡ ተዐቢ ፡ ነቢበ ።
፬ እለ ፡ ይብሉ ፡ ናዐቢ ፡ ልሳናቲነ ።
ወከናፍሪነኒ ፡ ኀቤነ ፡ እሙንቱ ።
፭ መኑ ፡ ውእቱ ፡ እግዚእነ ፡ በእንተ ፡ ሕማሞሙ ፡ ለነዳያን
ወበእንተ ፡ ገዓሮሙ ፡ ለሙቁሓን ።
ይእዜ ፡ እትነሣእ ፡ ይቤ ፡ እግዚአብሔር ።
እሬሲ ፡ መድኃኒተ ፡ ወአግህድ ፡ ቦቱ ።
ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ንጹሕ ።
፮ ከመ ፡ ብሩር ፡ ጽሩይ ፡ ንጡፍ ፡ ወፍቱን ፡ እምድር ።
ዘአጽረይዎ ፡ ምስብዒተ ።
፯ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ዕቀበነ ፡ ወተማኅፀነነ ።
እምዛቲ ፡ ትውልድ ፡ ዘለዓለም ።
ዐውደ ፡ የሐውሩ ፡ ረሲዓን ።
፰ ወበከመ ፡ ዕበየ ፡ ልዕልናከ ፡ ሠራዕከሙ ፡ ለደቂቀ ፡
ዕጓለ ፡ እመሕያው ።

መዝሙር ፡ ፲፪ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ፡ መዘርእሱ ።

፩ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እግዚኦ ፡ ትረስዐኒ ፡ ለግሙራ ።
እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ትመይጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ።

እግዚአብሔር ፡ የድሆችን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፡ ፴፯
ጆሮውም ፡ የልባቸውን ፡ አሳብ ፡ አደመጠች ፡
ሰዎች፡ በምድር፡ ላይ፡ አፋቸውን ፡ ከፍ፡ ከፍ ፡ማድረግ፡እንዳይደግሙ ፡ ፴፰
ፍርዱ፡ለድሀ፡አደግና፡ለችግረኛ፡ይደረግ፡ዘንድ፡ነውና ።

መዝሙር ፡ ፲ ።

ስለራሱ ፡ ስለሲሞንና ፡ ኢያሶን ።

በእግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ታመንሁ ፡ ፩
ነፍሴን፡ እንደ ፡ ወፍ፡ወደ ፡ ተራሮች፡ተቅበዝበዢ፡እንዴት፡ ትሏታላችሁ
ልበ ፡ ቅኖችን ፡ በስውር ፡ ይነድፉ ፡ ዘንድ ፡ ፪
ኃጢአተኞች ፡ እነሆ ፡ ቀስታቸውን ፡ አነጣጥረዋልና ፡
ፍላጻቸውንም ፡ በአውታር ፡ አዘጋጅተዋልና ።
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ምን ፡ አደረገ ? አንተ ፡ የሠራኸውን ፡ ፫
እነሆ ፡ እነርሱ ፡ ሊያጠፉ ፡ ይሻሉና ፤
እግዚአብሔር ፡ በተቀደሰው ፡ መቅደሱ ፡ ነው ፤ ፬
እግዚአብሔር ፡ ዙፋኑ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፤
ዓይኖቹም ፡ ወደ ፡ ድሀ ፡ ይመለከታሉ ።
ቅንድቦቹም ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ይመረምራሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቅንና ፡ ኃጥአንን ፡ ይመረምራል ፤ ፭
ዓመፃን ፡ የወደዳት ፡ ነፍሱን ፡ ጠልቶአል ።
የወጥመድ ፡ ዝናም ፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡ ያዘንማል ፡ ፮
እሳትና ፡ ዲን ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ የጽዋቸው ፡ ፈንታ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነውና ፡ ጽድቅን ፡ ይወዳል ፤ ፯
ቅንነትም ፡ ፊቱን ፡ ታየዋለች ።

መዝሙር ፡ ፲፩ ።

ስለስምንተኛው ፡ ሺህ ፡ ዘመን ።

አቤቱ ፡ አድነኝ ፤ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ አልቀዋልና ፡ ፩
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ መተማመን ፡ ጠፍቷልና ።
እርስ ፡ በራሳቸው ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፡ ፪
በመሸንጋገልና ፡ በመዳለል ፡ ከንፈር ፤
ሁለት ፡ ልብ ፡ ሆነው ፡ ይናገራሉ ።
ዳሩ ፡ ግን ፡ የሸንገላን ፡
ከንፈሮች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋቸዋል፤ ፫
ከንፈራችን ፡ የእኛ ፡ ነው ፡ ጌታችን ፡ ማን ፡ ነው ?
ከፍተኛውን ፡ ነገር ፡ መናገር ፡ የምትችለውንም ፡ ፬
አንደበት ፡ እናበረታለን ፡ የሚሉትንም ፤
ይደመስሳቸዋል ።
ስለ ፡ ድሆች ፡ መከራ ፡
ስለ ፡ ችግረኞችም ፡ ጩኸት ፡ መድኃኒትን ፡ ለማድረግ ፡
ኃይሉንም ፡ ለመግለጽ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሁን ፡ ፭
እነሣለሁ ፡ ይላል ።
በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተፈተነ ፡ ሰባት ፡ ጊዜም ፮
ነጥሮ ፡ እንደ ፡ ተጣራ ፡ ብር ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቃላት ፡ የነጹ ፡ ናቸው ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ጠብቀን ፡ ፯
ከዚህችም ፡ ትውልድ ፡ ለዘላለም ፡ ታደገን ።
በሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ምናምንቴ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ፰
ክፉዎች ፡ በዙሪያው ፡ ሁሉ ፡ ይመላለሳሉና ።

መዝሙር ፡ ፲፪ ።

ስለራሱና ፡ ስለትሩፋን ።

አቤቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ፈጽመህ ፡ ትረሳኛለህ ? ፩
እስከ ፡ መቼስ ፡ ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ ትሰውራለህ ፡

፪ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ አነብር ፡ ኀዘነ ፡ ውስተ ፡ ነፍስየ ።
ወትጼዕረኒ ፡ ልብየ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ይትዔበዩ ፡ ጸላእትየ ፡ ላዕሌየ ።
፫ ነጽረኒ ፡ ወስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ።
አብርሆን ፡ ለአዕይንትየ ፡ ከመ ፡ ኢይኑማ ፡ ለመዊት ።
ወከመ ፡ ኢይበሉኒ ፡ ጸላእትየ ፡ ሞዕናሁ ።
፬ ወእለሰ ፡ ይሣቅዩኒ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ለእመ ፡ ተሀወኩ ።
፭ ወአንሰ ፡ በምሕረትከ ፡ ተወከልኩ ።
ይትፌሥሐኒ ፡ ልብየ ፡ በአድኅኖትከ ።
፮ እሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘረድአኒ ።
ወእዜምር ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልዑል ።

መዝሙር ፡ ፲፫ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አመ ፡ አገቶ ፡ ሰናክሬም ።

፩ ይብል ፡ አብድ ፡ በልቡ ፡ አልቦ ፡ እግዚአብሔር ።
ኀበሱ ፡ ወረኵሱ ፡ በምግባሪሆሙ ።
አልቦ ፡ ዘይገብራ ፡ ለሠናይት ፡ አልቦ ፡ ወኢአሐዱ ።
፪ እግዚአብሔር ሐወጸ፡እምሰማይ፡ላዕለ፡ዕጓለ፡እመሕያው
ከመ፡ይርአይ፡እመቦ፡ጠቢብ፡ዘየኀሥሥ፡
፫ ኵሉ ፡ ዐረየ ፡ ወኅቡረ ፡ ዐለወ ።
አልቦ ፡ ዘይገብራ ፡ ለሠናይት ፡ አልቦ ፡ ወኢአሐዱ ።
፬ ከመ ፡ መቃብር ፡ ክሡት ፡ ጐራዒቶሙ ።
ወጸልሐዉ ፡ በልሳናቲሆሙ ።
፭ ሕምዘ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ ታሕተ ፡ ከናፍሪሆሙ ።
መሪር ፡ አፉሆሙ ፡ ወምሉዕ ፡ መርገመ ።
፮ በሊዓ ፡ እገሪሆሙ ፡ ለክዒወ ፡ ደም ።
ኀሣር ፡ ወቅጥቃጤ ፡ ውስተ ፡ ፍኖቶሙ ።
ኢየአምርዋ ፡ ለፍኖተ ፡ ሰላም ።
ወአልቦ፡ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ፡አዕይንቲሆሙ
ወኢየአምሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፯ እለ ፡ ይውኅጥዎሙ ፡ ለሕዝብየ ፡ ከመ ፡ በሊዐ ፡ እክል ።
ወለእግዚአብሔርሰ ፡ ኢጸውዕዎ ።
፰ ወበህየ ፡ ፈርሁ ፡ ወገረሞሙ ፡ ዘኢኮነ ፡ ግሩመ ።
እስመ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ትውልደ ፡ ጻድቃን ።
፱ ወአስተኀፈርክሙ ፡ ምክረ ፡ ነዳይ ።
እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተስፋሆሙ ፡ ውእቱ ።
፲ መኑ ፡ ይሁብ ፡ መድኀኒተ ፡ እምጽዮን ፡ ለእስራኤል ።
አመ ፡ ሜጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፄዋ ፡ ሕዝቡ ።
ይትፌሣሕ ፡ ያዕቆብ ፡ ወይትሐሠይ ፡ እስራኤል ።

መዝሙር ፡ ፲፬ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚኦ ፡ መኑ ፡ የኀድር ፡ ውስተ ፡ ጽላሎትከ ።
ወመኑ ፡ ያጸልል ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ መቅደስከ ።
፪ ዘየሐውር ፡ በንጹሕ ፡ ወይገብር ፡ ጽድቀ ።
ወዘይነብብ ፡ ጽድቀ ፡ በልቡ ።
፫ ወዘኢጓሕለወ ፡ በልሳኑ ።
ወዘኢገብረ ፡ እኩየ ፡ ዲበ ፡ ቢጹ ።
ወዘኢያጽዐለ ፡ አዝማዲሁ ።
፬ ወዘምኑን ፡ በቅድሜሁ ፡ እኩይ ።
ዘያከብሮሙ ፡ ለፈራህያነ ፡ እግዚአብሔር ።
ዘይምሕል ፡ ለቢጹ ፡ ወኢይሔሱ ።
፭ ወዘኢለቅሐ ፡ ወርቆ ፡ በርደ ።
ወዘኢነሥአ ፡ ሕልያነ ፡ በላዕለ ፡ ንጹሕ ።
ዘይገብር ፡ ከመዝ ፡ ኢይትሀወክ ፡ ለዓለም ።

እስከ ፡ መቼ ፡ በነፍሴ ፡ እብከነከናለሁ ? ፪
ትካዜስ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ሁል፡ ጊዜ ፡ ይሆናል ?
እስከ ፡ መቼ ፡ ጠላቴ ፡ በኔ፡ ላይ ፡ ይገናናል ።
ጠላቴ ፡ አሸነፍሁት ፡ እንዳይል ፡ ፫
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እየኝ ፡ ስማኝም ።
የሚያስጨንቁኝም፡ እኔ፡ ብናወጥ፡ደስ፡እንዳይላቸው ፡ ፬
እስከሞትም ፡ እንዳልተኛ ፡ ዓይኖቼን፡ አብራ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በቸርነትህ ፡ ታመንሁ ፡ ፭
ልቤም ፡ በመድኃኒትህ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
የረዳኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፡ ፮
ለልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ስምም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፲፫ ።

ስለሕዝቅያስና ፡ ስለሰናክሬም ።

ሰነፍ ፡ በልቡ ፡ እግዚአብሔር ፡ የለም ፡ ይላል ፤ ፩
በሥራቸው ፡ ረከሱ ፡ ጐሰቈሉም ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚሠራ ፡ የለምና ።
የሚያስተውል፡እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈልግ፡ እንዳለ፡ ያይ፡ ዘንድ ፡ ፪
እግዚአብሔር፡ ከሰማይ ፡ የሰው ፡ ልጆችን፡ ተመለከተ ።
ሁሉ ፡ ዐመፁ ፡ በአንድነትም ፡ ረከሱ ፤ ፫
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚሠራ ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ የለም ።
ጕረሯቸው ፡ የተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፡ ፬
በአንደበታቸው ፡ ይሸነግላሉ ፡
ከከንፈራቸው ፡ በታች ፡ ግን ፡ የእባብ ፡ መርዝ ፡ አለ ፡ ፭
አፋቸው ፡ መርገምንና ፡ መራራን ፡ የተመላ ፡ ነው ።
ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ እግራቸው ፡ ፈጣን ፡ ነው ፤ ፮
ጥፋትና ፡ ጕስቍልና ፡ በመንገዳቸው ፡ ላይ ፡ አለ ፤
የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አያውቁምና ፤
በነሱ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ።

ሕዝቤን ፡ እንደ ፡ እንጀራ ፡ የሚበሉ ፤ ፯
ኃጢአትንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ፡ በውኑ ፡ አያውቁምን ?
እግዚአብሔርንም ፡ አይጠሩትም ።
ነገር ፡ ግን፡በዚያን፡ጊዜ፡ታላቅ፡ፍርሃት፡ይወድቅባቸዋል፡ ፰
እግዚአብሔር፡ በጻድቃን ፡ ትውልድ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ።
የድሆችን ፡ ምክር ፡ ለማፍረስ ፡ ትጥራላችሁ ፡ ፱
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ተስፋቸው ፡ ነው ።
ከጽዮን ፡ መድኃኒትን ፡ ለእስራኤል ፡ ማን ፡ ይልክል ? ፲
እግዚአብሔር ፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ፤
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
እስራኤልም ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ።

መዝሙር ፡ ፲፬ ።

ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ በድንኳንህ ፡ ውስጥ፡ ማን ፡ ያድራል ? ፩
በተቀደሰውም ፡ ተራራህ ፡ ማን ፡ ይኖራል ?
ነገር፡ ግን፡በቅንነት ፡ የሚሄድ፡ ጽድቅንም፡ የሚያደርግ፤ ፪
በልቡ ፡ በጎ ፡ ሃሳብ፡ ያለው ።
በአንደበቱ ፡ ሸንገላን ፡ የማይናገር ፤ ፫
በባልንጀራው ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ የማያደርግ ፡
ዘመዶቹንም ፡ የማይሰድብ ።
ኃጢአተኛ ፡ በፊቱ ፡ የተናቀ ፤ ፬
እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈሩትን ፡ የሚያከብር ፤
ለባልንጀራው ፡ የገባውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የማይከዳ ።
ገንዘቡን ፡ በአራጣ ፡ የማያበድር ፡ ፭
በንጹሑ ፡ ላይ ፡ መማለጃን ፡ የማይቀበል ፤
ሌላም ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ እሱ ፡
ለዘላለም ፡ አይታወክም ።

መዝሙር ፡ ፲፭ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ ዕቀበኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ።
፪ እቤሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እግዚእየ ፡ አንተ ።
እስመ ፡ ኢትፈቅዳ ፡ ለሠናይትየ ።
፫ ለቅዱሳን ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
ተሰብሐ ፡ ኵሉ ፡ ሥምረትከ ፡ በላዕሌሆሙ ።
፬ በዝኀ ፡ ደዌሆሙ ፡ ወእምዝ ፡ አስተፋጠኑ ።
ወኢይትጋበር ፡ ውስተ ፡ ማኅበሮሙ ፡ ዘደም ።
ወኢይዜክር ፡ አስማቲሆሙ ፡ በአፉየ ።
፭ እግዚአብሔር ፡ መክፈልተ ፡ ርስትየ ፡ ወጽዋዕየ ።
አንተ ፡ ውእቱ ፡ ዘታገብእ ፡ ሊተ ፡ ርስትየ ።
፮ አሕባለ ፡ ወረዉ ፡ ሊተ ፡ የአኀዙኒ ።
ወርስትየሰ ፡ እኁዝ ፡ ወኢቱ ፡ ሊተ ።
፯ እባርኮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአለበወኒ ።
ወዓዲ ፡ ሌሊተኒ ፡ ገሠጹኒ ፡ ኵልያትየ ።
፰ ዘልፈ ፡ አሬእዮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ፡ጊዜ ።
እስመ ፡ በየማንየ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ኢይትሀወክ ።
፱ በእንተዝ ፡ ተፈሥሐ ፡ ልብየ ፡ ወተሐሥየ ፡ ልሳንየ ።
ወዓዲ ፡ በተስፋሁ ፡ ኀደረ ፡ ሥጋየ ።
፲ እስመ ፡ ኢተኀድጋ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ፡ ለነፍስየ ።
ወኢትሁብ ፡ ለጻድቅከ ፡ ይርአይ ፡ ሙስና ።
፲፩ ወአርአይከኒ ፡ ፍኖተ ፡ ሕይወት ።
ወአጽገብከኒ ፡ ሐሤተ ፡ ምስለ ፡ ገጽከ ።
ወትፍሥሕት ፡ ውስተ ፡ የማንከ ፡ ለዝሉፉ ።

መዝሙር ፡ ፲፮ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ እግዚኦ ፡ ስምዐኒ ፡ ጽድቅየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ ስእለትየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ዘኢኮነ ፡ በከናፍረ ፡ ጕሕሉት ።
፪ እምቅድመ ፡ ገጽከ ፡ ይወፅእ ፡ ፍትሕየ ።
አዕይንትየኒ ፡ ርእያ ፡ ጽድቀከ ።
፫ ሐወጽከኒ ፡ ሌሊተ ፡ ወፈተንከ ፡ ለልብየ ።
አመከርከኒ ፡ ወኢተረክበ ፡ ዐመፃ ፡ በላዕሌየ ።
፬ ከመ ፡ ኢይንብብ ፡ አፉየ ፡ ግብረ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
በእንተ ፡ ቃለ ፡ ከናፍሪከ ።
አነ ፡ ዐቀብኩ ፡ ፍኖወ ፡ ዕፁባተ ።
፭ አጽንዖን ፡ ለመከየድየ ፡ ውስተ ፡ ፍኖትከ ።
ከመ ፡ ኢይድኀፅ ፡ ሰኰናየ ።
፮ አንሰ ፡ ጸራኅኩ ፡ እስመ ፡ ሰምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ።
አጽምዕ ፡ እዝነከ ፡ ኀቤየ ፡ ወስምዐኒ ፡ ቃልየ ።
ሰብሖ ፡ ለምሕረትከ ።
፯ ዘያድኅኖሙ ፡ ለእለ ፡ ይትዌከሉከ ።
እምእለ ፡ ይትቃወምዋ ፡ ለየማንከ ።
፰ ዕቀበኒ ፡ ከመ ፡ ብንተ ፡ ዐይን ።
ወበጽላሎተ ፡ ክነፊከ ፡ ክድነኒ ።
፱ እምገጸ ፡ ኃጥኣን ፡ እለ ፡ ያኀስሩኒ ።
ጸላእትየሰ ፡ አስተሐየጽዋ ፡ ለነፍስየ ።
፲ ወቈጸሩ ፡ አማዑቶሙ ።
ወነበበ ፡ ትዕቢተ ፡ አፉሆሙ ።
፲፩ ሰደዱኒ ፡ ይእዜ ፡ ዐገቱኒ ።
ወአትሐቱ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
፲፪ ወተመጠዉኒ ፡ ከመ ፡ አንበሳ ፡ ዘጽኑሕ ፡ ለመሢጥ ።
ወከመ ፡ ዕጓለ ፡ አንበሳ ፡ ዘይነብር ፡ ተኀቢኦ ።

መዝሙር ፡ ፲፭ ።

ስ ለ ራ ሱ ።

አቤቱ ፡ በአንተ ፡ ታምኛለሁና ፡ ጠብቀኝ ። ፩
እግዚአብሔርን ፡ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ፤ ፪
ከአንተ ፡ በቀር ፡ በጎነት ፡ የለኝም ።
ፈቃድህ ፡ በምድር ፡ ባሉት ፡ ቅዱሳንና ፡ ፫
ክቡራን ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ።
ወደ ፡ ሌላ ፡ ለሚፋጠኑት ፡ መከራቸው ፡ ይበዛል ፤ ፬
በቍርባናቸው ፡ ደም ፡ እኔ ፡ አልተባበራቸውም ፤
ስማቸውንም ፡ በከንፈሬ ፡ አልጠራም ።
እግዚአብሔር ፡ የርስቴ ፡ እድል ፡ ፈንታና ፡ ጽዋዬ ፡ ነው ፭
ድርሻዬንም ፡ የምትሰጠኝ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
ገመድ ፡ ባማረ ፡ ስፍራ ፡ ወደቀችልኝ ፤ ፮
ርስቴም ፡ ተደለደለችልኝ ።
የመከረኝን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እባርካለሁ ፤ ፯
ደግሞም ፡ በሌሊት ፡ ኵላሊቶቼ ፡ ይገሥጹኛል ።
ሁል ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፊቴ ፡ አየዋለሁ ፡ ፰
በቀኜ ፡ ነውና ፡ አልታወክም ።
ስለዚህ ፡ ልቤን ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ፱
አንደበቴም ፡ ሐሤትን ፡ አደረገች ፤
ሥጋዬ ፡ ደግሞ ፡ በተስፋ ፡ ታድራለች ።
ነፍሴን ፡ በሲኦል ፡ አትተዋትምና ፡ ፲
ቅዱስህንም ፡ በመቃብር ፡ አትተወውም ።
የሕይወትን ፡ መንገድ ፡ አሳየኸኝ ፤ ፲፩
በፊትህ ፡ ባለው ፡ ችሮታህ ፡ ደስታን ፡ አጠገብከኝ ፤
በቀኝህም ፡ የዘላለም ፡ ደስታ ፡ አለ ።

መዝሙር ፡ ፲፮ ።

ስ ለ ራ ሱ ።

አቤቱ ፡ ጽድቄን ፡ ተመልከት ፡ ጩኸቴንም ፡ አድምጥ ፡ ፩
ተንኰል ፡ የሌለበት ፡ ጸሎቴን ፡ ተቀበል ።
ፍርዴ ፡ ከፊትህ ፡ ይውጣ ፡ ፪
ዓይኖችህም ፡ በቅንነት ፡ ይመልከቱ ።
ልቤን ፡ ፈተንኸው ፡ በሌሊትም ፡ ጐበኘኸኝ ፤ ፫
ፈተንኸኝ ፡ ምክንያት ፡ አላገኘህብኝም ።
የሰውን ፡ ሥራ ፡ አንደበቴ ፡ እንዳይናገር ፡ ፈቃዴ ፡ ነው ፤ ፬
ስለ ፡ ትእዛዝህ ፡ ቃል ፡ ጥብቅ ፡ የሆኑ ፡ ሕጎችን ፡ ጠበቅሁ ።
እግሮቼ ፡ እንዳይናወጡ ፡ አረማመዴን ፡ በመንገድህ ፡ አጽና ።
አቤቱ ፡ ትሰማኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጣራለሁ ፤ ፭
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ ቃሌንም ፡ ስማ ።
የሚያምኑብህን ፡ ከተቃዋሚ ፤ ፮
በክንድህ ፡ የምታድናቸው ፡ ፯
ቸርነትህን ፡ ድንቅ ፡ አድርገህ ፡ ግለጠው ።
ከሚያስጨንቁኝ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ፰
ነፍሴንም ፡ ከሚከቧት ፡ ጠላቶቼ ፡ ሁሉ ፤
እንደ ፡ ዓይን ፡ ብሌን ፡ ጠብቀኝ ፡ ፱
በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ ሰውረኝ ።
እንጀታቸውን ፡ በስብ ፡ ዘጠሩ ፡ ፲
በአፋቸውም ፡ ትዕቢትን ፡ ተናገሩ ።
አሁንም ፡ አረማመዳችንን ፡ ተመለከቱ ፤ ፲፩
ዓይናቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረጉ ።
እነርሱ ፡ ንጥቂያን ፡ እንደሚናፍቅ ፡ አንበሳ ፡ ፲፪
ተሸምቆም ፡ እንደሚኖር ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፡ ናቸው ።

፲፫ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ብጽሖሙ ፡ ወአዕቅጾሙ ።
ወባልሓ ፡ እምኩናት ፡ ለነፍስየ ።
ስይፍከ ፡ ላዕለ ፡ ፀረ ፡ እዴከ ።
፲፬ እግዚኦ ፡ እምውኁዳን ፡ ምድር ።
ንፍቆሙ ፡ በሕይወቶሙ ።
እምኅቡአቲከ ፡ ጸግበት ፡ ከርሦሙ ።
ጸግቡ ፡ ደቂቆሙ ፡ ወኃደጉ ፡ ትራፋቲሆሙ ፡
ለሕፃናቲሆሙ ።
፲፭ ወአንሰ ፡ በጽድቅከ ፡ እሬኢ ፡ ገጸከ ።
ወእጸግብ ፡ በርእየ ፡ ስብሐቲከ ።

መዝሙር ፡ ፲፯ ።

ነገሩ ፡ ለዳዊት ፡ ዘይኃሪ ፡ አመ ፡ ኃልቁ ፡ ጸላእቱ ።

፩ አፈቅረከ ፡ እግዚኦ ፡ በኃይልየ ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ኀይልየ ፡ ወፀወንየ ፡ ወመድኃኒየ ።
አምላኪየ ፡ ወረዳኢየ ፡ ወእትዌከል ፡ ቦቱ ።
ምኢመንየ ፡ ወቀርነ ፡ ሕይወትየ ፡ ወምስካይየ ።
፫ እንተ ፡ ሰቡ ፡ ጸዋዕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አድኅን ፡ እምጸርየ ።
፬ አኃዙኒ ፡ ጻዕረ ፡ ሞት ።
ወውኂዘ ፡ ዐመፃ ፡ ሆከኒ ።
፭ ዐገቱኒ ፡ ጻዕረ ፡ ሲኦል ።
ወበጽሑኒ ፡ መሣግረ ፡ ሞት ።
፮ ሶበ ፡ ተመንደብኩ ፡ ጸዋዕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ወጸራኅኩ ፡ ኀበ ፡ አምላኪየ ።
ወሰምዐኒ ፡ በጽርሐ ፡ መቅደሱ ፡ ቃልየ ።
ወጽራኅየኒ ፡ ቦአ ፡ ቅድሜሁ ፡ ውስተ ፡ እዘኒሁ ።

፯ ርዕደት ፡ ወአድለቅለቀት ፡ ምድር ።
ወአንቀልቀሉ ፡ መሠረታተ ፡ አድባር ።
ተሀውኩ ፡ እስመ ፡ ተምዖሙ ፡ እግዚአብሔር ።
፰ ዐርገ ፡ ጢስ ፡ እመዓቱ ።
ወነደ ፡ እሳት ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ።
ኀተወ ፡ አፍሓም ፡ እምኔሁ ።
፱ አጽነነ ፡ ሰማያተ ፡ ወወረደ ።
ወቆባር ፡ ታሕተ ፡ እገሪሁ ።
፲ ተጽዕነ ፡ ላዕለ ፡ ኪሩቤል ፡ ወሠረረ ።
ወሠረረ ፡ በክንፈ ፡ ነፋስ ።
፲፩ ወረሰየ ፡ ጽልመተ ፡ ምስዋሮ ።
ወዐውዶሂ ፡ ጽላሎቱ ።
ጸልሙ ፡ ማያት ፡ በውስተ ፡ ደመናት ።
፲፪ ወእምብርሃነ ፡ ገጹ ፡ ኀለፉ ፡ ደመናት ፡ ቅድሜሁ ።
በረድ ፡ ወአፍሓመ ፡ እሳት ።
፲፫ አንጐድጐደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰማያት ።
ወልዑል ፡ ወሀበ ፡ ቃሎ ።
፲፬ ፈነወ ፡ አሕፃሁ ፡ ወዘረዎሙ ።
አብዝኀ ፡ መባርቅቲሁ ፡ ወሆኮሙ ።
ወአስተርአዩ ፡ አንቅዕተ ፡ ማያት ።
ወተከሥቱ ፡ መሠረታተ ፡ ዓለም ።
፲፭ እምተግሣጽከ ፡ እግዚኦ ።
ወእምእስትንፋሰ ፡ መንፈሰ ፡ መዓትከ ።
፲፮ ፈነወ ፡ እምአርያም ፡ ወነሥአኒ ።
ወተመጠወኒ ፡ እማይ ፡ ብዙኅ ።
፲፯ ወአድኀነኒ ፡ እምፀርየ ፡ ጽኑዓን ።
ወእምጸላእትየ ፡ እስመ ፡ ይኄይሉኒ ።
፲፰ ወበጽሑኒ ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ ።
ወኮነኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስካይየ ።

እቤቱ ፡ ተነሥ ፤ ቀድመህም፡ወደታች፡ጣላቸው ፤ ፲፫
ነፍሴን ፡ ከኃጢአተኛ ፡ በሰይፍህ ፡ አድናት ።
አቤቱ፡ዕድል፡ፈንታቸው፡ በሕይወታቸው ፡ ከሆኑት ፤ ፲፬
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰዎች፡ በእጅህ ፡ አድነኝ ።
ከሰወርኸው ፡ መዝገብህ ፡ ሆዳቸውን ፡ አጠገብህ ፡
ልጆቻቸው ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፤
የተረፋቸውንም ፡ ለሕፃናቶቻቸው ፡ ያተርፋሉ ።
እኔ ፡ ግን ፡ በጽድቅ ፡ ፊትህን ፡ አያለሁ ፤ ፲፭
ክብርህንም ፡ አየሁ ፡ እጠግባለሁ ።

መዝሙር ፡ ፲፯ ።

ከሳኦልና ፡ ከጠላቶቹ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ስለመዳኑ የእግዚአብሔር ፡
አገልጋይ ፡ የዳዊት ፡ መዝሙር ።

አቤቱ ፡ ኃይ፡ መከታዬ ፡ ሆይ ፡ እወድሃለሁ ። ፩
እግዚአብሔር ፡ ኃይሌ ፡ አምባዬ ፡ መድኃኒቴ ፡ ፪
አምላኬ ፡ በእርሱም ፡ የምተማመንበት ፡ ረዳቴ ፡
መታመኛዬና፡የደኅንነቴ ፡ መገኛ፡መጠጊያዬም ፡ ነው ።
ምስጋና ፡ የሚገባውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠራለሁ ፡ ፫
ከጠላቶቼም ፡ እድናለሁ ።
የሞት ፡ ጣር ፡ ያዘኝ ፡ ፬
የዓመፅ ፡ ፈሳሽም ፡ አስፈራኝ ።
የሲኦል ፡ ጣር ፡ ከበበኝ ፤ ፭
የሞት ፡ ወጥመድም ፡ አጠመደኝ ።
በጨነቀኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚብሔርን ፡ ጠራሁት ፡ ፮
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ጮኽሁ ፤
ከመቅደሱም ፡ ቃሌን ፡ ሰማኝ ፡
ጩኸቴም ፡ በፊቱ ፡ ወደ ፡ ጆሮው ፡ ገባ ።

ምድርም ፡ ተቀንጠቀጠች ፡ ተናወጠችም ፡ ፯
የተራሮችም ፡ መሠረቶች ፡ ተነቃነቁ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ተቆጥቶአልና ፡ ተንቀጠቀጡ ።
ከቍጣው፡ጢስ፡ጤሰ፡ከፊቱም፡የሚያቃጥል፡እሳት፡ነደደ ፰
ፍምም ፡ ከእርሱ ፡ ወጣ ።
ሰማዮችን ፡ ዝቅ ፡ አደረገ ፡ ወረደም ፡ ፱
ጨለማ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ነበረ ።
በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ለመብረር ፡ ተፋጠነ ፤ ፲
በነፋስም ፡ ክንፍ ፡ በረረ ።
መሰወሪያውን ፡ ጨለማ ፡ አደረገ ፤ ፲፩
በዙሪያውም ፡ የነበረው ፡ ድንኳን ፤
በደመናት ፡ ውስጥ ፡ የጨለማ ፡ ውኃ ፡ ነበረ ።
በፊቱ ፡ካለው ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፡ ደመናትና ፡ በረዶ ፤ ፲፪
የእሳቱም ፡ ነበልባል ፡ በፊቱ ፡ አለፉ ።
እግዚአብሔርም ከሰማያት ፡ አንጐደጐደ ፡ ፲፫
ልዑልም ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ።
ፍላጻውን ፡ ላከ ፡ በተናቸውም ፤ ፲፬
መብረቆችን ፡ አበዛ ፡ አወካቸውም ።
አቤቱ ፡ ከዘለፋህ ፡ ፲፭
ከመዓትህም ፡ መንፈስ ፡ እስተንፋስ ፡ የተነሣ ፤
የውኆች ፡ ምንጮች ፡ ታዩ ፡
የዓለም ፡ መሠረቶችም ፡ ተገለጡ ።
ከላይ ፡ ኃይል ፡ ልኮ ፡ ወሰደኝ ፡ ፲፮
ከብዙ ፡ ውኆምች ፡ አወጣኝ ።
ብርቱዎች ፡ ጠላቶቼ ፡ ከሚጠሉኝም ፡ አዳነኝ ፤ ፲፯
በርትተውብኝ ፡ ነበርና ።
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ደረሱብኝ ፡ ፲፰
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ደገፋዬ ፡ ሆነ ።

፲፱ ወአውዐአኒ ፡ ውስተ ፡ መርኅብ ።
ወአድኀነኒ ፡ እስመ ፡ ይፈቅደኒ ።
፳ የዐስየኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ጽድቅየ ።
ወይፈድየኒ ፡ በከመ ፡ ንጽሐ ፡ እደውየ ።
፳፩ እስመ ፡ ዐቀብኩ ፡ ፍናዊሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ወኢአበስኩ ፡ ለአምላኪየ ።
፳፪ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ኵነኔሁ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ።
ወጽድቁኒ ፡ ኢርኅቀ ፡ እምኔየ ።
፳፫ ወእከውን ፡ ንጹሐ ፡ ምስሌሁ ።
ወእትዐቀብ ፡ እምኀጢአትየ ።
፳፬ የዐስየኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ ጽድቅየ ።
ወይፈድየኒ ፡ በከመ ፡ ንጽሐ ፡ እደውየ ።
በቅድመ ፡ አዕይንቲሁ ።
፳፭ ምስለ ፡ ጻድቅ ፡ ትጸድቅ ።
ወምስለ ፡ ብእሲ ፡ ንጹሕ ፡ ንጹሐ ፡ ትከውን ።
፳፮ ወምስለ ፡ ኅሩይ ፡ ኅሩየ ፡ ትከውን ።
ወምስለ ፡ ጠዋይ ፡ ትጠዊ ።
፳፯ እስመ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ታድኅኖ ፡ ለሕዝብ ፡ ትሑት
ወታኀስሮሙ ፡ ለአዕይንተ ፡ ዕቡያን ።
፳፰ እስመ ፡ አንተ ፡ ታበርህ ፡ ማኅቶትየ ፡ እግዚኦ ።
አምላኪየ ፡ ያበርህ ፡ ጽልመትየ ።
፳፱ እስመ ፡ ብከ ፡ እድኅን ፡ እመንሱት ።
ወበአምላኪየ ፡ እትዐደዋ ፡ ለዐረፍት ።
፴ ለአምላኪየሰ ፡ ንጹሕ ፡ ፍኖቱ ።
ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱን ።
ወምእመኖሙ፡ውእቱ ፡ ለኵሎሙ፡እለ፡ይትዌ ከሉ፡ቦቱ
፴፩ መኑ ፡ ውእቱ ፡ አምላክ ፡ ዘእንበለ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወመኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘእንበለ ፡ አምላክነ ።
፴፪ እግዚአብሔር ፡ ዘያቀንተኒ ፡ ኀይለ ።
ወረሰየ ፡ ንጹሐ ፡ ለፍኖትየ ።
፴፫ ዘያረትዖን ፡ ከመ ፡ ኀየል ፡ ለእገርየ ።
ወያቀውመኒ ፡ ውስተ ፡ መልዕልት ።
፴፬ ዘይሜህሮን ፡ ጸብአ ፡ ለእደውየ ።
ወረሰየ ፡ ቀስተ ፡ ብርት ፡ ለመዝራዕትየ ።
፴፭ ወወሀብከኒ ፡ ምእመነ ፡ ለመድኀኒትየ ።
ወየማንከ ፡ ተወክፈኒ ።
ወትምህርትከ ፡ ዘያጸንዐኒ ፡ ለዝልፉ ።
ወተግሣጽከ ፡ ውእቱ ፡ ዘይሜህረኒ ።
፴፮ ወአርኃብከ ፡ መከየድየ ፡ በመትሕቴየ ።
ወኢደክመ ፡ ሰኰናየ ።
፴፯ እዴግኖሙ ፡ ለፀርየ ፡ ወእእኅዞሙ ።
ወኢይትመየጥ ፡ እስከ ፡ አጠፍኦሙ ።
፴፰ አመንድቦሙ ፡ ወኢይክሉ ፡ ቀዊመ ።
ወይወድቁ ፡ ታሕተ ፡ እገርየ ።
፴፱ ወታቀንተኒ ፡ ኃይለ ፡ በጸብእ ።
ወአዕቀጽኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ቆሙ ፡
ላዕሌየ ፡ በመትሕቴየ ።
፵ ወመጠውከኒ ፡ ዘባኖሙ ፡ ለፀርየ ።
ወሰረውኮሙ ፡ ለጸላእትየ ።
፵፩ አውየዉ ፡ ወኀጥኡ ፡ ዘይረድኦሙ ።
ወኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢሰምዖሙ ።
፵፪ አሐርጾሙ ፡ ከመ ፡ ጸበል ፡ ዘቅድመ ፡ ገጸ ፡ ነፋስ ።
ወእከይዶሙ ፡ ከመ ፡ ጽንጕነ ፡ መርሕብ ።
፵፫ አድኅነኒ ፡ እምነቢበ ፡ አሕዛብ ።
ወትሠይመኒ ፡ ውስተ ፡ ርእሰ ፡ ሕዝብ ።
ሕዝብ ፡ ዘኢየአምር ፡ ተቀንየ ፡ ሊተ ።
፵፬ ውስተ ፡ ምስማዐ ፡ እዝን ፡ ተሰጥዉኒ ።
ውሉደ ፡ ነኪር ፡ ሐሰዉኒ ።
፵፭ ውሉደ ፡ ነኪር ፡ በልዩ ።
ወሐንከሱ ፡ በፍኖቶሙ ።

ወደ ፡ ሰፊ ፡ ስፍራም ፡ አወጣኝ ፤ ፲፱
ወዶኛልና ፡ አዳነኝ ።
እግዚአብሔር ፡እንደ ፡ ጽድቄ ፡ ይከፍለኛል ፡ ፳
እንደ ፡ እጄም ፡ ንጽሕና ፡ ይመልስልኛል ።
የእግዚአብሔርን መንገድ ፡ ጠብቄአለሁና ፤ ፳፩
በአምላኬም ፡ አላመፅሁም ።
ፍርዱ ፡ ሁሉ ፡ በፊቴ ፡ ነበረና ፤ ፳፪
ሥርዓቱንም ፡ ከፊቴ ፡ አላራቅሁም ።
በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቅን ፡ ነበርሁ ፤ ፳፫
ከኃጢአቴም ፡ ተጠበቅሁ ።
ስለዚህ ፡እግዚአብሔርእንደ ፡ ጽድቄ ፡ እንደ ፡ እጄም ፳፬
ንጽሕና ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ መለሰልኝ ።
ከቸር ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ፳፭
ከቅን ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ ቅን ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ።
ከንጹሕ ፡ ጋር ፡ ንጹሕ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ፤ ፳፮
ከጠማማም ፡ ጋር ፡ ጠማማ ፡ ሆነህ ፡ ትገኛለህ ።
አንተ ፡ የተጠቃውን ፡ ሕዝብ ፡ ታድናለህና ፡ ፳፯
የትዕቢተኞችን ፡ ዓይን ፡ ግን ፡ ታዋርዳለህ ።
አንተ ፡ መብራቴን ፡ ታበራለህና ፤ ፳፰
እግዚአብሔር አምላኬ ፡ ጨለማዬን ፡ ያበራል ።
በአንተ ፡ ከጥፋት ፡ እድናለሁና ፤ ፳፱
በአምላኬም ፡ ቅጥሩን ፡ እዘላለሁ ።
የአምላኬ ፡ መንገድ ፡ ፍጹም ፡ ነው ፤ ፴
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የነጠረ ፡ ነው ፤
በእርሱ ፡ ለሚታመኑት ፡ ሁሉ ፡ ጋሻ ፡ ነው ።
ከእግዚአብሔር ፡በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ አለ ? ፴፩
ከአምላካችን ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ። ?
ኃይልን ፡ የሚያስታጥቀኝ ፡ መንገዴንም ፡ የሚያቃና ፤ ፴፪
እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ብሖር ፡ እግሮች ፡ የሚያቀላጥፍ ፤ ፴፫
በኮረብቶችም ፡ የሚያቆመኝ ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነውና ።
እጆቼን ፡ ሰልፍ ፡ ያስተምራል ፤ ፴፬
በክንዴም ፡ የናስ ፡ ቀስት ፡ አነጣጥራሁ ።
ለደኅንነቴም ፡ መታመኛን ፡ ሰጠኸኝ ፡ ፴፭
ቀኝህም ፡ ትረዳኛለች ፡
ትምህርትህም ፡ ለዘላለም ፡ ታጽናናኛለች ፤
ተግሣጽህም ፡ ታስተምረኛለች ።
አረማመዴን ፡ አስተካከልህ ፤ ፴፮
እግሮቼም ፡ አልተንሸራተቱም ።
ጠላቶቼን ፡ አሳድዳቸዋለሁ ፡ እይዛቸውማለሁ ፤ ፴፯
እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አልመለስም ።
አስጨንቃቸዋለሁ ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ፡ ፴፰
ከእግሬም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ።
ለሰልፍም ፡ ኃይልን ፡ ታስታጥቀኛለህ ፤ ፴፱
በበላዬ ፡ የቆሙትን ፡ ሁሉ ፡
በበታቼ ፡ ታስገዛቸዋለህ ።
የጠላቶቼን ፡ ጀርባ ፡ ሰጠኸኝ ፡ ፵
የሚጠሉኝንም ፡ አጠፋኻቸው ።
ጮኹ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አልተገኘም ፡ ፵፩
ወደ ፡እግዚአብሔርም ፡ ጮኹ ፡ አልሰማቸውም ።
እንደ ፡ ትቢያ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፡ እበትናቸዋለሁ ፡ ፵፪
እንደ ፡ ጭቃም ፡ እረግጣቸዋለሁ ።
ከሕዝብ ፡ ክርክር ፡ ታድነኛለህ ፡ ፵፫
የአሕዛብም ፡ ራስ ፡ አድርገህ ፡ ትሾመኛለህ ።
የማላውቀው ፡ ሕዝብም ፡ ይገዛልኛል ።
በጆሮ ፡ ሰምተው ፡ ተገዙልኝ ፤ ፵፬
የልዩ ፡ ልዩ ፡ ወገኖች ፡ ደለሉኝ ።
የባዕድ ፡ ልጆች ፡ ደከሙ ፡ ፵፭
በመንገዳቸውም ፡ ተሰናከሉ ።

፵፮ ሕያው ፡ እግዚአብሔር ፡ ወቡሩክ ፡ አምላኪየ ።
ወተለዐለ ፡ አምላከ ፡ መድኃኒትየ ።
አምላኪየ ፡ ያገብእ ፡ በቀልየ ።
፵፯ ወአግረረ ፡ ሊተ ፡ አሕዛበ ፡ በመትሕቴየ ።
፵፰ ዘያባልሐኒ ፡ እምጸላእትየ ፡ ምንስዋን ።
ወዘያሌዕለኒ ፡ እምእለ ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
እምብእሲ ፡ ገፋዒ ፡ ባልሐኒ ።
፵፱ በእንተዝ ፡ እገኒ ፡ ለከ ፡ በውስተ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ወእዜምር ፡ ለስምከ ።
፶ ዘያዐብዮ ፡ ለመድኃኒተ ፡ ንጉሥ ።
ወይገብር ፡ ምሕረቶ ፡ ለመሢሒሁ ።
ለዳዊት ፡ ወለዘርዑ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፲፰ ።

በእንተ ፡ ሥነ ፡ ፍጥረት ።

፩ ሰማያት ፡ ይነግራ ፡ ስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ።
ወግብረ ፡ እደዊሁ ፡ ያየድዓ ፡ ሰማያት ።
፪ ዕለት ፡ ለዕለት ፡ ትጐሥዕ ፡ ነቢበ ።
ወሌሊት ፡ ለሌሊት ፡ ታየድዕ ፡ ጥበበ ።
፫ አልቦ ፡ ነገር ፡ ወአልቦ ፡ ነቢብ ፡ ዘኢተሰምዐ ፡ ቃሎሙ
፬ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድር ፡ ወፅአ ፡ ነገሮሙ ።
ወእስከ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ፡ በጽሐ ፡ ነቢቦሙ ።
፭ ወውስተ ፡ ፀሐይ ፡ ሤመ ፡ ጽላሎቶ ።
ወውእቱሰ ፡ ከመ ፡ መርዓዊ ፡ ዘይወፅእ ፡ እምጽርሑ
ይትፌሣሕ ፡ ከመ ፡ ያርብሕ ፡ ዘይሜርድ ፡ ፍኖቶ
፮ እምአጽናፈ ፡ ሰማይ ፡ ሙፃኡ ።
ወእስከ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ፡ ምእታዊ ።
አልቦ ፡ ዘይትኀባእ ፡ እምላህቡ ።

፯ ሕገ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ንጹሕ ፡ ወይመይጣ ፡ ለነፍስ
ስምዑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሙን ፡ ወያጠብብ ፡
ሕፃናተ ።
፰ ኵነኔሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ርቱዕ ፡ ወያስተፌሥሕ ፡ ልበ ።
ትእዛዙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብሩህ ፡ ወያበርህ ፡ አዕይንተ ።
፱ ፈሪሀ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጹሕ ፡ ወየሐዩ ፡ ለዓለም ።
ፍትሑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጽድቅ ፡ ወርቱዕ ፡ ኅቡረ ።
፲ ወይትፌቶ ፡ እምወርቅ ፡ ወእምዕንቍ ፡ ክቡር ።
ወይጥዕም ፡ እመዓር ፡ ወሦከር ።
፲፩ ወገብርከሰ ፡ የዐቅቦ ።
ወበዐቂቦቱ ፡ ይትዐሰይ ፡ ብዙኀ ።
፲፪ ስሒተ ፡ መኑ ፡ ይሌብዋ ።
እምኅቡአትየ ፡ አንጽሐኒ ።
፲፫ ወእምነኪር ፡ መሐኮ ፡ ለገብርከ ።
እመሰ ፡ ኢቀነዩኒ ፡ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ንጹሐ ፡ እከውን ።
ወእነጽሕ ፡ እምዐባይ ፡ ኃጢአትየ ።
ወይከውን ፡ ሥሙረ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ።
ወኅሊና ፡ ልብየኒ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፲፬ እግዚኦ ፡ ረዳኢየ ፡ ወመድኅንየ ።

መዝሙር ፡ ፲፱ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ይስማዕከ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤከ ።
ወይቁም ፡ ለከ ፡ ስሙ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፪ ወይፈኑ ፡ ለከ ፡ ረድኤተ ፡ እመቅደሱ ።
ወእምጽዮን ፡ ይትወከፍከ ።

እግዚአብሔር ፡ ሕያው፡ነው፡አምላኬም፡ቡሩክ፡ነው፡ ፵፮
በቀሌን ፡ የሚመልስልኝ ፡ አምላክ ፡
የመድኃኒቴም ፡ አምላክ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይበል ፡
አሕዛብን ፡ በበታቼ ፡ ያስገዛልኛል ። ፵፯
ከጠላቶቼ ፡ የሚታደገኝ ፡ እርሱ ፡ ነው ፤ ፵፰
በእኔም፡ላይ፡ ከቆሙ፡ ይልቅ፡ ከፍ ፡ ከፍ፡ ታደርገኛለህ፡
ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ ታድነኛለህ ።
አቤቱ ፡ ስለዚህ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡
ለስምህም ፡ እዘምራለሁ ።
የንጉሡን ፡ መድኃኒት ፡ ለታላቅ ፡ ያደርጋል ። ፵፱
ቸርነቱንም ፡ ለቀባው ፤ ለዳዊትና ፡ ለዘሩ ፡ ፶
ለዘላለም ፡ ይሰጣል ።

መዝሙር ፡ ፲፰ ።

ስለ ፡ ሥነ ፡ ፍጥረት ።

ሰማያት ፡ የእግዚአብሔርን ክብር ፡ ይናገራሉ ፡ ፩
የሰማይም ፤ ጠፈር ፡ የእጁን ፡ ሥራ ፡ ያወራል ።
ቀኒቱ ፡ ለቀን ፡ ነገርን ፡ ታወጣለች ፡ ፪
ሌሊትም ፡ ለሌሊት ፡ እውቀትን ፡ ትናገራለች ።
ነገር ፡ የለም ፡ መናገርም ፡ የለም ፡ ፫
ድምፃቸውም ፡ አይሰማም ።
ድምፃቸው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተሰማ ፡ ፬
ቃላቸውም ፡ ሁሉ፡ እስከ ፡ ዓለም ፡ ዳርቻ ፡ ወጣ ።
በእነርሱም ፡ ውስጥ ፡ የፀሐይን ፡ ድንኳን ፡ አደረገ ፤ ፭
እርሱም ፡ እንደ ፡ ሙሽራ ፡ ከእልፍኙ ፡ ይወጣል ፤
እንደ ፡ አርበኛ ፡ በመንገዱ ፡ ለመሮጥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
አወጣጡ ፡ ከሰማያት ፡ ዳርቻ ፡ ነው ፡ ፮
ሂደቱም ፡ እስከ ፡ ዳርቻቸው ፡ ነው ፤
ከዋዕይነቱም ፡ የሚሰወር ፡ የለም ።

የእግዚአብሔር ፡ሕግ፡ ፍጹም፡ ነው ፡ነፍስን፡ይመልሳል፤
የእግዚአብሔር ፡ምስክር ፡ የታመነ ፡ ነው ፤ ሕፃናትን ፡
አዋቂዎች ፡ ያደርጋል ።
እግዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ ቅን ፡ ነው ፡ ልብን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ብሩህ ፡ ነው ፡ ዐይንንም ፡ ያበራል ።
የእግዚአብሔርን፡ መፍራት፡ ንጹሕነት ፡ ነው ፤ ለዘለዓለ ፡ ያኖራል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እውነትና ፡ ቅንነት ፡ በአንድነት ፡ ነው ።

ከወርቅና ፡ ከክቡር ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ይወደዳል ፤ ፲
ከማርና ፡ ከማር ፡ ወለላም ፡ ይጣፍጣል ።
ባሪያህ ፡ ደግሞ ፡ ይጠብቀዋል ፤ ፲፩
በመጠበቁም ፡ እጅግ ፡ ይጠቀማል ።
ስሕተትን ፡ ማን ፡ ያስታውሳታል ? ፲፪
ከተሰወረ ፡ ኃጢአት ፡ አንጻኝ ።
የድፍረት፡ ኃጢአት፡እንዳይገዛኝ ፡ ባሪያህን ፡ ጠብቅ ፤ ፲፫
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፍጹም ፡ እሆናለሁ ፡
ከታላቁም ፡ ኃጢአት ፡ እነፃለሁ ።
አቤቱ ፡ ረድኤቴ ፡ መድኃኒቴም ፡ ፲፬
የአፌ ፡ አነጋገር ፡ የልቤም ፡ አሳብ ፤
በፊትህ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፲፱ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

በመከራህ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይስማህ ። ፩
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ስም ፡ አጽንቶ ፡ ያቁምህ ።
ከመቅደሱ ፡ ረዳትን ፡ ይላክልህ ፤ ፪
ከጽዮንም ፡ ድጋፍ ፡ ይስጥህ ።

፫ ወይዝክር ፡ ለከ ፡ ኵሎ ፡ መሥዋዕተከ ።
ወይጥልል ፡ ለከ ፡ ቍርባነከ ።
፬ የሀብከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘከመ ፡ ልብከ ።
ወይፈጽም ፡ ለከ ፡ ኵሎ ፡ ምምረተከ ።
፭ ወንትፌሣሕ ፡ በአድኅኖትከ ።
ወንዐቢ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ወይፈጽም ፡ ለከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎ ፡ ስእለተከ ።
፮ ይእዜ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ አድኃኖ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመሢሑ ።
ወይሰጠዎ ፡ እምሰማይ ፡ መቅደሱ ።
በኃይለ ፡ አድኅኖተ ፡ የማኑ ።
፯ እሙንቱሰ ፡ በአፍራስ ፡ ወበሠረገላት ።
ወንሕነሰ ፡ ነዐቢ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ።
፰ እሙንቱሰ ፡ ተዐቅጹ ፡ ወወድቁ ።
ወንሕነሰ ፡ ተንሣእነ ፡ ወረታዕነ ።
፱ እግዚኦ ፡ አድኅኖ ፡ ለንጉሥ ።
ወስምዐነ ፡ በዕለተ ፡ ንጼውዐከ ።

መዝሙር ፡ ፳ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ እግዚኦ ፡ በኀይልከ ፡ ይትፌሣሕ ፡ ንጉሥ ።
ወብዙኀ ፡ ይትሐሠይ ፡ በአድኅኖትከ ።
፪ ፍትወተ ፡ ነፍሱ ፡ ወሀብኮ ።
ወስእለተ ፡ ከናፍሪሁ ፡ ኢከላእኮ ።
፫ እስመ ፡ በጸሕኮ ፡ በበረከት ፡ ሠናይ ።
ወአንበርከ ፡ አክሊለ ፡ ዲበ ፡ ርእሱ ፡ ዘእምዕንቍ ፡ ክቡር ።
፬ ሐዩወ ፡ ሰአለከ ፡ ወሀብኮ ።
ለነዋህ ፡ መዋዕል ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፭ ዐቢይ ፡ ክብሩ ፡ በአድኅኖትከ ።
ክብረ ፡ ወስብሐተ ፡ ወሰከ ።
፮ እስመ ፡ ወሀብኮ ፡ በረከተ ፡ ዘለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወታስተፌሥሖ ፡ በሐሤተ ፡ ገጽከ ።
፯ እስመ ፡ ተወከለ ፡ ንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ።
ወኢይትሐወክ ፡ በምሕረቱ ፡ ለልዑል ።
፰ ትርከቦሙ ፡ እዴከ ፡ ለኵሎሙ ፡ ፀርከ ።
ወትትራከቦሙ ፡ እዴከ ፡ ለኵሎሙ ፡ ጸላእትከ ።
፱ ወትረስዮሙ ፡ ከመ ፡ እቶነ ፡ እሳት ፡ ለጊዜ ፡ ገጽከ ።
እግዚኦ ፡ በመዓትከ ፡ ሁኮሙ ፡ ወትብልዖሙ ፡ እሳት።
፲ ወፍሬሆሙኒ ፡ ሰዐር ፡ እምድር ።
ወዘርዖሙኒ ፡ እምዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፲፩ እስመ ፡ ሚጥዋ ፡ ለዐመፃ ፡ ላዕሌከ ።
ወሐለዩ ፡ ምክረ ፡ እንተ ፡ ኢይክሉ ፡ ዐቅሞ ።
፲፪ ወታገብኦሙ ፡ ድኅሬሆሙ ።
ወታስተዴሉ ፡ ገጾሙ ፡ ለጊዜ ፡ መዓትከ ።
፲፫ ተለዐልከ ፡ እግዚኦ ፡ በኀይልከ ።
ንሴብሕ ፡ ወንዜምር ፡ ለጽንዕከ ።

ቍርባንህን ፡ ሁሉ ፡ ያስብልህ ፤ ፫
ቍርባንህን ፡ መሥዋዕትህን ፡ ያለምልምልህ ።
እንደ ፡ ልብህ ፡ ፈቃድ ፡ ይስጥህ ፡ ፬
ፈቃድህንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽምልህ ።
በማዳንህ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፤ ፭
በአምላካችን ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ።
ልመናህን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈጽምልህ ።
እግዚአብሔር ፡ የቀባውን፡ እንዳዳነው ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ፮
በቀኙ ፡ የማዳኑን ፡ ኃይል ፡ ከሰማይ ፡ የመቅደሱ ፡
አዳራሽ ፡ ይልክለታል ።
እነዚያ ፡ በሠረገላ ፡ እነዚህም ፡ በፈረስ ፡ ይታመናሉ ፡ ፯
እኛ ፡ ግን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንላለን ።
እነርሱ ፡ ተሰነካክለው ፡ ወደቁ ፤ ፰
እኛ ፡ ግን ፡ ተነሣን ፡ ጸንተንም ፡ ቆምን ።
አቤቱ ፡ ንጉሥን ፡ አድነው ፡ ፱
በጠራንህም ፡ ቀን ፡ ስማን ።

መዝሙር ፡ ፳ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

አቤቱ ፡ በኃይልህ ፡ ንጉሥ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ፩
በማዳንህ ፡ እጅግ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ።
የልቡን ፡ ፈቃድ ፡ ሰጠኸው ፤ ፪
የከንፈሩንም ፡ ልመና ፡ አልከለከልኸውም ።
በበጎ ፡ በረከት ፡ ደርሰህለታልና ፤ ፫
ክቡር፡ የሆነ፡ የዕንቍ ፡ ዘውድን፡ በራሱ፡ላይ፡አቀዳጀኸው ፬
ሕይወትን፡ ለመነህ፡ለረጅም፡ዘመን፡ሰጠኸው፡ለዘላለሙ ።
በማዳንህ ፡ ክብሩ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤ ፭
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ጨመርህለት ።
የዘላለም ፡ በረከትን ፡ ሰጥተኸዋልና ፡ ፮
በፊትህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ታሰኘዋለህ ።
ንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተማምኖአልና ፡ ፯
በልዑልም ፡ ምሕረት ፡ አይናወጥም ።
እጅህ ፡ በጠላቶችህ ፡ ላይ ፡ ትውደቅባቸው ፡ ፰
ቀኝህም ፡ የሚጠሉህን ፡ ሁሉ ፡ ታግኛቸው ።
በተቆጣህም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እሳት፡እቶን ፡ ታደርጋቸው ። ፱
እግዚአብሔር ፡ በቍጣው ፡ ያጠፋቸዋል ፡ ፲
እሳትም ፡ ትበላቸዋለች ።
ፍሬአቸውን ፡ ከምድር ፡ ዘራቸውንም ፡ ከሰው ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ታጠፋለህ ።
ክፋትን ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ዘርግተዋልና ፡ ፲፩
የማይቻላቸውንም ፡ ምክር ፡ አሰቡ ።
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ትመልሳቸዋለህ ፤ ፲፪
ፍላጻን ፡ በፊታቸው ፡ ላይ ፡ ታዘጋጃለህ ።
አቤቱ ፡ በኃይልህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፤ ፲፫
ጽናትህንም ፡ እናመሰግናለን ፡ እንዘምርማለን ።

መዝሙር ፡ ፳፩ ።

በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ወበእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ አምላኪየ ፡ አምላኪየ ፡ ነጽረኒ ፡ ወለምንት ፡ ኀደገኒ ።
ርኁቅ ፡ እምአድኅኖትየ ፡ ቃለ ፡ ኀጢአትየ ።
፪ አምላኪየ ፡ ጸራኅኩ ፡ ኀቤከ ፡ ዕለትየ ፡ ወኢሰማዕከኒ ።
ወሌሊትየኒ ፡ ቅድሜከ ፡ ወኢሐለይከኒ ።

መዝሙር ፡ ፳፩ ።

ስለክርስቶስና ፡ ስለራሱ ።

አምላኬ ፡ አምላኬ ፡ ለምን ፡ ተውኸኝ ? ፩
እኔን ፡ ከማዳንና ፡ የጩኸቴንም ፡ ቃል ፡
ከመስማት ፡ ርቀሃልና ።
አምላኬ ፡ በቀን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጠራለሁ ፡ አልመለስህልኝም ፡ ፪
በሌሊትም ፡ እንኳ ፡ ዕረፍት ፡ የለኝም ።

፫ አንተሰ፡ውስተ ፡ ቅዱሳኒከ፡ተኀድር ፡ ስቡሐ፡ እስራኤል
፬ ኪያከ ፡ ተወከሉ ፡ አበዊነ ።
ተወከሉከኒ ፡ ወአድኅንኮሙ ።
፭ ኀቤከ ፡ ጸርኁ ፡ ወድኅኑ ።
ኪያከ ፡ ተወከሉ ፡ ወኢተኀፍሩ ።
፮ አንሰ ፡ ዕፄ ፡ ወአኮ ፡ ሰብእ ።
ምኑን ፡ በኀበ ፡ ሰብእ ፡ ወትሑት ፡ በውስተ ፡ ሕዝብ ።
፯ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይሬእዩኒ ፡ ይትቃጸቡኒ ።
ይብሉ ፡ በከናፍሪሆሙ ፡ ወየሐውሱ ፡ ርእሶሙ ።
፰ ተወከለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለያድኅኖ ።
ወያድኅኖ ፡ እመ ፡ ያፈቅዶ ።
፱ እስመ ፡ አንተ ፡ አውፃእከኒ ፡ እምከርሥ ።
ወተወከልኩከ ፡ እንዘ ፡ ሀሎኩ ፡ ውስተ ፡
አጥባተ ፡ እምየ ።
፲ ላዕሌከ ፡ ተገደፍኩ ፡ እማኅፀን ።
እምከርሠ ፡ እምየ ፡ አንተ ፡ አምላኪየ ።
፲፩ ኢትርኃቅ ፡ እምኔየ ፡ እስመ ፡ አልጸቀ ፡ እትመንደብ ።
እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘይረድአኒ ።
፲፪ ዐገቱኒ ፡ አልሕምት ፡ ብዙኃን ።
ወአኃዙኒ ፡ አስዋር ፡ ስቡሓን ።
፲፫ ወአብቀዉ ፡ አፉሆሙ ፡ ላዕሌየ ።
ከመ ፡ አንበሳ ፡ ዘጽኑሕ ፡ ለመሢጥ ።
፲፬ ተክዐውኩ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ወተዘርወ ፡ ኵሉ ፡ አዕፅምትየ
ወኮነ ፡ ልብየ ፡ ከመ ፡ ሠምዕ ፡ ዘይትመሠው ፡
በማዕከለ ፡ ከርሥየ ።
፲፭ ወየብሰ ፡ ከመ ፡ ገልዕ ፡ ኃይልየ ።
ወጠግዐ ፡ ልሳንየ ፡ በጕርዔየ ።
ወአውረድከኒ ፡ ውስተ ፡ መሬተ ፡ ሞት ።
፲፮ ዐገቱኒ ፡ ከለባት ፡ ብዙኃን ።
ወአኀዙኒ ፡ ማኅበሮሙ ፡ ለእኩያን ።
ቀነዉኒ ፡ እደውየ ፡ ወእገርየ ።
፲፯ ወኆለቁ ፡ ኵሎ ፡ አዕፅምትየ ።
እሙንቱሰ ፡ ጠየቁሙ ፡ ወተዐወሩኒ ።
፲፰ ወተካፈሉ ፡ አልባስየ ፡ ለርእሶሙ ።
ወተዓፀዉ ፡ ዲበ ፡ ዐራዝየ ።
፲፱ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ኢትርኃቅ ፡ እምኔየ ።
ወነጽር ፡ ውስተ ፡ ረዲኦትየ ።
፳ አድኅና ፡ እምኲናት ፡ ለነፍስየ ።
ወእምእደ ፡ ከለባት ፡ ለብሕቱትየ ።
፳፩ አድኅነኒ ፡ እምአፈ ፡ አንበሳ ።
ወእምአቅርንት ፡ ዘአሐዱ ፡ ቀርን ፡ ለብሕቱትየ ።
፳፪ እነግሮሙ ፡ ስመከ ፡ ለአኃውየ ።
ወበማእከለ ፡ ማኅበር ፡ እሴብሐከ ።
፳፫ እለ ፡ ትፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰብሕዎ ።
ኵልክሙ ፡ ዘርዐ ፡ ያዕቆብ ፡ አክብርዎ ።
ወፍርህዎ ፡ ኵልክሙ ፡ ዘርዐ ፡ እስራኤል ።
፳፬ እስመ ፡ ኢመነነ ፡ ወኢተቆጥዐ ፡ ስእለተ ፡ ነዳይ ።
ወኢሜጠ ፡ ገጾ ፡ እምኔየ ።
ሶበ ፡ ጸራኅኩ ፡ ኀቤሁ ፡ ይሰምዐኒ ።
፳፭ እምኀቤከ ፡ ክብርየ ፡ በማኅበር ፡ ዐቢይ ።
ወእሁብ ፡ ብፅዐትየ ፡ በቅድመ ፡ እለ ፡ ይፈርህዎ ።
፳፮ ይብልዑ ፡ ነዳያን ፡ ወይጽገቡ ።
ወይሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ኵሎሙ ፡ እለ ፡ የኀሥሥዎ ።
ወየሐዩ ፡ ልቦሙ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፳፯ ይዘከሩ፡ ወይትመየጡ፡ ኀበ፡ እግዚአብሔር ፡ ኵሎሙ
አጽናፈ ፡ ምድር ።
ወይስግዱ ፡ ቅድሜሁ፡ኵሎሙ፡በሐውርተ፡ አሕዛብ ።

በእስራኤል፡የተመሰገንህ፡አንተ፡ግን፡ በቅድስና፡ትኖራለህ ፫
አባቶቻችን፡አንተን፡ተማመኑ ፤ ፬
በመተማመናቸውም ፡ አዳንሃቸው ።
ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኹ ፡ አመለጡም ፡ ፭
አንተንም ፡ ተማመኑ ፡ አላፈሩም ።
እኔ ፡ ግን ፡ ትል ፡ ነኝ ፡ ሰውም ፡ አይደለሁም ፤ ፮
የሰው ፡ ማላገጫ ፡ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ።
የሚያዩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይዘብቱብኛል ፤ ፯
ራሳቸውን ፡ እየነቀነቁ ፡ በከንፈሮቻቸው ፡
እንዲህ ፡ ይላሉ ፤
በእግዚአብሔር ፡ ተማመነ ፡ እስኪ ፡ ያድነውና ፡ ፰
የመውደዱን ፡ ልክ ፡ እንወቀው ፡ እያሉ ፡ ይታበያሉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ አውጥተኸኛልና ፱
የእናቴን ፡ ጡት ፡ በምጠባበት ፡ ጊዜ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ
ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ተጣልሁ ፡ ፲
ከእናቴ ፡ ማኅፀን ፡ ጀምረህ ፡ አንተ ፡ አምላኬ፡ነህ ።
ጭንቀት ፡ ቀርባለች ፡ ፲፩
ስለዚህ ፡ የሚረዳኝ ፡ የለምና ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
ብዙ ፡ በሬዎች ፡ ከበቡኝ ፡ ፲፪
የሰቡትና ፡ የደለቡ ፡ ፍሪዳዎችም ፡ ዞሩኝ ።
እንደ ፡ ነጣቂና ፡ እንደሚጮኽ ፡ አንበሳ ፡ ፲፫
በኔ ፡ ላይ ፡ አፋቸውን ፡ ከፈቱ ።
እንደ ፡ ውኃ ፡ ፈሰስሁ ፡ ፲፬
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተለያዩ ፤
ልቤ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ሆነ ፡
በአንጀቴም ፡ መካከል ፡ ቀለጠ ።
ኃይሌ ፡ እንደ ፡ ገል ፡ ደቀቀ ፡ ፲፭
መላሴም ፡ ከጉረሮዬና ፡ ከትናጌ ፡ ተጣጋ ፡
ወደ ፡ ሞትም ፡ አዘቅት ፡ አወረድኸኝ ።
ብዙ ፡ ውሾች ፡ ከበውኛልና ፤ ፲፮
በክፉ-ተኞች ፡ ጉባኤም ፡ ለፍርድ ፡ አቀረቡኝ ፡
እጆቼንና ፡ እግሮቼን ፡ ቸነከሩኝ ።
አጥንቶቼም ፡ ሁሉ ፡ ተቆጠሩ ፤ ፲፯
እነርሱም ፡ አዩኝ ፡ ተመለከቱኝም ።
ልብሶቼን ፡ ለያንዳንዳቸው ፡ ተከፋፈሉ ፡ ፲፰
በቀሚሴም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ፤ ፲፱
አንተ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ ከሰይፍ ፡ ብቸኝነቴንም ፡ ከውሾች ፤ ፳
እጅ ፡ አድናት ።
ከአንበሳ ፡ አፍ ፡ አድነኝ ፡ ፳፩
ብቻነቴንም ፡ ልዩ፡ቀንድ ፡ ካላቸው ፡ አድን ።
ስምህን ፡ ለወንድሞቼ ፡ እነግራቸዋለሁ ፡ ፳፪
በአደባባይም ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ አመስግኑት ፡ ፳፫
የያዕቆብ ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፡ አክብሩት ፡
የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ሁላችሁ ፡ ፍሩት ።
የችግረኛን ፡ ችግር ፡ አልናቀምና ፡ ቸልም ፡ አላለምና ፳፬
ፊቱንም ፡ ከእኔ ፡ አልሰወረምና ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እርሱ፡በጮኽሁ ፡ ጊዜ፡ሰማኝ ፡ እንጂ
በታላቅ፡ጉባኤ፡መካከል፤መከበሬያየ፡ከአንተ፡ዘንድ፡ነው ፳፭
እርሱን ፡ በሚፈሩት ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ እሰጣለሁ ።
የተራቡ ፡ ይበላሉ ፡ ይጠግቡማል ፤ ፳፮
እግዚአብሔርንም፡ የሚሹት ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፳፯
ልባቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ሕያው ፡ ይሆናል ።
የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ ፡ ያስቡ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመለሱ ፤
የአሕዛብ ፡ ነገዶች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ይሰግዳሉ ።

፳፰ እስመ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መንግሥት ።
ወውእቱ ፡ ይኴንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ።
፳፱ ብልዑ ፡ ወሰግዱ ፡ ኵሎሙ ፡ ጥሉላነ ፡ ምድር ።
ቅድሜሁ፡ይወድቁ፡ኵሎሙ፡እለ፡ይወርዱ፡ውስተ፡ምድር
፴ ነፍስየኒ ፡ ሎቱ ፡ ተሐዩ።ወዘርዕየኒ ፡ ሎቱ፡ ይትቀነይ ።
ትዜንዎ ፡ለእግዚአብሔር፡ትውልድ፡እንተ፡ ትመጽእ።
፴፩ ወይዜንዉ ፡ ጽድቀ ፡ ዚአሁ ።
ሕዝብ ፡ ዘይትወለድ ፡ ዘገብረ እግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፳፪ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ይሬእየኒ ፡ ወአልቦ ፡ ዘየኀጥአኒ ።
፪ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ሥዑር ፡ ሀየ ፡ ያኀድረኒ ፡
ወኀበ ፡ ማየ ፡ ዕረፍት ፡ ሐፀነኒ ።
፫ ሜጠ ፡ ለነፍስየ ፡ ወመርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ጽድቅ ።
በእንተ ፡ ስመ ፡ ዚአሁ ።
፬ እመኒ ፡ ሖርኩ ፡ ማእከለ ፡ ጽላሎተ ፡ ሞት ።
ኢይፈርህ ፡ ለእኩይ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ ምስሌየ ።
በትርከ ፡ ወቀስታምከ ፡ እማንቱ ፡ ገሠፃኒ ።
ወሠራዕከ ፡ ማእደ ፡ በቅድሜየ ።
፭ በአንጻሪሆሙ ፡ ለእለ ፡ ይሣቅዩኒ ።
ወአጽሐድከ ፡ በቅብዕ ፡ ርእስየ ።
ጽዋዕከኒ ፡ ጽኑዕ ፡ ወያረዊ ።
፮ ምሕረትከ ፡ ይትልወኒ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትየ።
ከመ ፡ ታንብረኒ ፡ ቤተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለነዋህ ፡ መዋዕል ።

መዝሙር ፡ ፳፫ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ለእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ በምልኣ ።
ዓለምኒ ፡ ወኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስቴታ ።
፪ ወውእቱ ፡ በባሕር ፡ ሣረራ ።
ወበአፍላግኒ ፡ ውእቱ ፡ አጽንዓ ።
፫ መኑ ፡ የዐርግ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ እግዚአብሔር ።
ወመኑ ፡ ይቀውም ፡ ውስተ ፡ መካነ ፡ መቅደሱ ።
፬ ዘንጹሕ ፡ ልቡ ፡ ወንጹሕ ፡ እደዊሁ ።
ወዘኢነሥአ ፡ ከንቶ ፡ በላዕለ ፡ ነፍሱ ።
ወዘኢመሐለ ፡ በጒሕሉት ፡ ለቢጹ ።
፭ ውእቱ ፡ ይነሥእ ፡ በረከተ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
ወሣህሉኒ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ።
፮ ዛቲ ፡ ትውልድ ፡ ተኀሦ ፡ ሎቱ ።
ወተኀሥሥ ፡ ገጾ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፯ አርኅዉ ፡ ኆኃተ ፡ መኳንንት ።
ወይትረኃዋ ፡ ኆኃት ፡ እለ ፡ እምፍጥረት ።
ወይባእ ፡ ንጉሠ ፡ ስብሐት ።
፰ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፡ ንጉ ፡ ስብሐት ።
እግዚአብሔር ፡ ኃያል ፡ ወጽኑዕ ።
እግዚአብሔር ፡ ኃያል ፡ በውስተ ፡ ጸብእ ።
፱ አርኅዉ ፡ ኆኃተ ፡ መኳንንት ።
ወይትረኃዋ ፡ ኆኃት ፡ እለ ፡ እምፍጥረት ።
ወይባእ ፡ ንጉሠ ፡ ስብሐት ።
፲ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፡ ንጉሠ ፡ ስብሐት ።
እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ ኃያላን ፡ ውእቱ ፡ ዝንቱ ፡
ንጉሠ ፡ ስብሐት ።

መንግሥት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ነውና ፡ ፳፰
እርሱም ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛል ።
የምድር ፡ ተጠቃሚዎች፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ ይሰግዳሉም ፳፱
ወደ ፡ መሬት፡የሚወርዱት ፡ ሁሉ፡በፊቱ ፡ ይንበረከካሉ
ነፍሴም ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ።
ዘሬ ፡ ይገዛለታል ። ፴
የምትመጣው፡ትውልድ ለእግዚአብሔር ፡ ትነግረዋለች
ለሚወለደውም ፡ ሕዝብ ፡እ ግ ዚ አ ብ ሔ ር ፡ ያደረ ፴፩
ገውን ፡ ጽድቁን ፡ ይነግራሉ ።

መዝሙር ፡ ፳፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፡ የሚያሳጣኝም ፡ የለም ፡ ፩

በለመለመ ፡ መስክ ፡ ያሰማራኛል ፡
ወደዕረፍት ፡ የመስኖ ፡ ውሃም ፡ ይመራኛል ። ፪
ነፍሴን ፡ መለሳት ፡ ፫
ስለ ፡ ስሙም ፡ በጽድቅ ፡ መንገድ ፡ መራኝ ።
በሞት ፡ ጥላ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ፤ ፬
አንተ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ነህና ፡ ክፉን ፡ አልፈራም ፡
በትርህና ፡ ምርኵዝህ ፡ እነርሱ ፡ ያጽናኑኛልና ።
በፊቱ ፡ ማዕድን ፡ አዘጋጀህልኝ ፡ ፭
በጠላቶቼ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ራሴን ፡ በዘይት ፡ ቀባህ ።
ጽዋዬም ፡ የተትረፈረፈ ፡ ነው ፤ ፮
ቸርነትህና ፡ ምሕረትህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
ይከተሉኛል ፡
በእግዚአብሔርም፡ ቤት ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፳፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ምድር ፡ በመላዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናት ፤ ፩
ዓለምም ፡ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ የሱ ፡ ናቸው
እርሱ ፡ በባሕሮች ፡ ላይ መሥርቶ ፡ ፪
በፈሳሾች ፡ አጽንቷታልና ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ተራራ ፡ ማን ፡ ይወጣል ? ፫
በቅድስናው ስፍራ ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
እጆቹ ፡ የነጹ ፡ ልቡም ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ፬
ሰውነቱን ፡ ለከንቱ ፡ ነገር ፡ ያላነሣሣ ፡
ለባልንጀራውም ፡ በሐሰት ፡ ያልማለ ።
እርሱ ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ ፡ በረከትን ፡ ፭
ከፈጣሪውም ፡ ምሕረትን ፡ ይቀበላል ።
ይህች ፡ ትውልድ ፡ እርሱን ፡ የምትፈልግ ፡ ፮
የያዕቆብን ፡ አምላክ ፡ ፊት፡ የምትሻ፡ ናት ።
እናንተ ፡ መኳንንቶች ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ፡ ፯
የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ፡
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ? ፰
እርሱ ፡ ብርቱና ፡ ኃያል ፡ የሚሆን ፡ እግዚአ
ብሔር ነው ።
እሱ ፡ በሰልፍ ፡ የበረታ ፡ኃያል ፡ እ ግ ዚ
አ ብ ሔ ር ፡ ነው ።
እናንተ ፡ መኳንንቶች ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ፡ ፱
የዘላለም ፡ ደጆችም ፡ ይከፈቱ ፡
የክብርም ፡ ንጉሥ ፡ ይግባ ።
ይህ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ማን ፡ ነው ? ፲
የኃያላን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እርሱ ፡ የክብር ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፳፬ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ አንቃዕዱኩ ፡ ነፍስየ ፡ አምላኪየ ።
፪ ወኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ፡ ወኢይትኄፈር፡ ለዓለም
ወኢይሥሐቁኒ ፡ ጸላእትየ ።
፫ እስመ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይሴፈዉከ ፡ ኢይትኄፈሩ ።
ለይትኄፈሩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይኤብሱ ፡ ዘልፈ ።
፬ ፍኖተከ ፡ እግዚኦ ፡ አምረኒ ።
ወአሠረ ፡ ዚአከ ፡ ምሀረኒ ።
ወምርሐኒ ፡ በጽድቅከ ።
፭ ወምሀረኒ ፡ እስመ ፡ አንተ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኀኒየ ።
ወኪያከ ፡ እሴፎ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
፮ ተዘከር ፡ ሣህለከ ፡ እግዚኦ ።
ወምሕረትከኒ ፡ እስመ ፡ ለዓለም ፡ ውእቱ ።
፯ ኃጢአትየ ፡ ዘበንእስየ ፡ ወእበድየ ፡ ኢትዝክር ፡ ሊተ ።
ወበከመ ፡ ሣህልከ ፡ ተዘከረኒ ።
በእንተ ፡ ምሕረትከ ፡ እግዚኦ ።
፰ ኄርኒ ፡ ወጻድቅኒ ፡ እግዚአብሔር ።
በእንተዝ ፡ ይመርሖሙ ፡ ፍኖተ ፡ ለእለ ፡ ይስሕቱ ።
፱ ወይሜህሮሙ ፡ ፍትሐ ፡ ለየዋሃን ።
ወይኤምሮሙ ፡ ፍኖተ ፡ ለልቡባን ።
፲ ኵሉ ፡ ፍኖ ቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሣህል ፡ ወጽድቅ ።
ለእለ ፡ የኃሡ ፡ ሕጎ ፡ ወስምዖ ።
በእንተ ፡ ስምከ ፡ እግዚኦ ።
፲፩ ወሥረይ ፡ ሊተ ፡ ኵሎ ፡ ኃጢአትየ ።
እስመ ፡ ብዙኅ ፡ ውእቱ ።
፲፪ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወይመርሖ ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ኀርየ ።
፲፫ ወነፍሱሂ ፡ ውስተ ፡ ሠናይ ፡ ትኀድር ።
ወዘርዑሂ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር ።
፲፬ ኃይሎሙ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ።
ወስሞሂ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ይጼውዕዎ ።
ወሕጎሂ ፡ ይሜህሮሙ ፡
አዕይንትየሰ ፡ ዘልፈ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፭ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ይባልሆን ፡ እመሥገርት ፡ ለእገርየ ።
ነጽር ፡ ላዕሌየ ፡ ወተሣሀለኒ ።
፲፮ እስመ ፡ ባሕታዊ ፡ ወነዳይ ፡ አነ ።
፲፯ ወብዙኅ ፡ ኀዘኑ ፡ ለልብየ ።
አድኅነኒ ፡ እምንዳቤየ ።
፲፰ ርኢ ፡ ሕማምየ ፡ ወሥራሕየ ።
ወኅድግ ፡ ሊተ ፡ ኵሎ ፡ ኀጢአትየ ።
፲፱ ወርኢ ፡ ከመ ፡ በዝኁ ፡ ጸላእትየ ።
ጽልአ ፡ በዐመፃ ፡ ይጸልኡኒ ።
፳ ዕቀባ ፡ ለነፍስየ ፡ ወአድኅና ።
ወኢይትኀፈር ፡ እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ።
የዋሃን ፡ ወራትዓን ፡ ተለዉኒ ።
፳፩ እስመ ፡ ተሰፈውኩከ ፡ እግዚኦ ።
፳፪ ያድኅኖ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ እምኵሉ ፡
ምንዳቤሁ ።

መዝሙር ፡ ፳፭ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ፍታሕ ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ አንሰ ፡ በየዋሀትየ ፡
አሐውር ።
ወተወከልኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ፡ ኢይድክም ።
፪ ፍትንኒ ፡ እግዚኦ ፡ ወአመክረኒ ።
ፍትን ፡ ልብየ ፡ ወኵልያትየ ።

መዝሙር ፡ ፳፬ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ነፍሴን ፡ አነሣለሁ ። ፩
አምላኬ ፡ አንተን ፡ ታምኜለሁና ፡ አልፈር ፤ ፪
ጠላቶቼም ፡ በእኔ ፡ አይሣቁብኝ ።
አንተን ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ አያፍሩም ፤ ፫
በከንቱ ፡ የሚገበዙ ፡ ግን ፡ ያፍራሉ ።
አቤቱ ፡ መንገድህን ፡ አመልክተኝ ፡ ፬
ፍለጋህንም ፡ አሳውቀኝ ።
አንተ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ነህና ፡ ፭
በጽድቅህ ፡ ምራኝ ፡ አስተምረኝም ፤
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁና ፡
አቤቱ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የነበሩትን ፡ ፮
ምሕረትህንና ፡ ቸርነትህን ፡ አስብ ።
የልጅነቴን ፡ ኃጢአትና ፡ መተላለፍ ፡ አታስብብኝ ፤ ፯
አቤቱ ፡ ስለ ፡ ቸርነትህ ፡ ብዛት ፡
እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ አስበኝ ።
እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ቅንም ፡ ነው ፤ ፰
ስለዚህ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ በመንገድ ፡ ይመራቸዋል ።
ለደኃንች ፡ ጥበብን ፡ ይገልጻል ፡ ፱
ለቅኖችም ፡ ፍርድን ፡ ያስተምራቸዋል ።
ቃል ፡ ኪዳኑንና ፡ ትእዛዙን ፡ ለሚጠብቁ ፡ የእ ግ ዚ ፲
አ ብ ሔ ር ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ቸርነትና ፡ እውነት ፡ ነው
አቤቱ ፡ ኃጢአቴ ፡ እጅግ ፡ የበዛ ፡ ነውና ፡ ፲፩
ስለ ፡ ስምህ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ?
በሚመርጠው ፡ መንገድ ፡ ይመራው ፡ ዘንድ ።
ነፍሱ ፡ በመልካም ፡ ታድራለች ፡ ፲፪
ዘሩም ፡ ምድርን ፡ ይወርሳል ።
እግዚአብሔር፡ ለሚፈሩት ፡ ኃይላቸው ፡ ነው ፡
ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ ያስታውቃቸዋል ።
እርሱ ፡ እግሮቼን ፡ ከወጥመድ ፡ ያወጣቸዋልና ፡ ፲፫
ዓይኖቼ ፡ ሁል፡ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር፡ ናቸው ።
እኔ ፡ ብቻዬን ፡ ችግረኛ ፡ ነኝና ፡ ፲፬
ፊትህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አድርግ ፡ ማረኝም ።
የልቤ ፡ ችግር ፡ ብዙ ፡ ነው ፤ ፲፭
ከጭንቀቴ ፡ አውጣኝ ።
ድካሜንና ፡ መከራዬን ፡ ተመልከት ፡ ፲፮
ኃጢአቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
ጠላቶቼ ፡ እንደ ፡ በዙ ፡ አስተውል ፡ ፲፯
የግፍም ፡ ጥላቻ ፡ ጠልተውኛል ።
ነፍሴን ፡ ጠብቅና ፡ አድነኝ ፡ ፲፰
አንተን ፡ ታምኜለሁና ፡ አልፈር ።
አንተን ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁና ፡ ፲፱
የዋሃትና ፡ ቅንነት ፡ ይጠብቁኝ ።
አቤቱ ፡ እስራኤልን ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ አድነው ። ፳

መዝሙር ፡ ፳፭ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ እኔ ፡ በየዋሃቴ ፡ ሄጃለሁና ፡ ፍረድልኝ ፤ ፩
በእግዚአብሔርም ፡ ታምኜለሁና ፡ አልናወጥም ።
አቤቱ ፡ ፍተነኝ ፡ መርምረኝም ፤ ፪
ኵላሊቴንና ፡ ልቤን ፡ ፍተን ።

፫ ከመ ፡ ምሕረትከ ፡ ቅድመ ፡ አዕይንትየ ፡ ውእቱ ።
ወተፈሣሕኩ ፡ በአድኅኖትከ ።
፬ ወኢነበርኩ ፡ ውስተ ፡ ዐውደ ፡ ከንቱ ።
ወኢቦእኩ ፡ ምስለ ፡ ዐማፅያን ።
፭ ጸላእኩ ፡ ማኅበረ ፡ እኩያን ።
ወኢይነብር ፡ ምስለ ፡ ጽልሕዋን ።
፮ ወአሐፅብ ፡ በንጹሕ ፡ እደውየ ።
ወአዐውድ ፡ ምሥዋዒከ ፡ እግዚኦ ።
ከመ ፡ እስማዕ ፡ ቃለ ፡ ስብሐቲከ ።
፯ ወከመ ፡ እንግር ፡ ኵሎ ፡ መንከረከ ።
፰ እግዚኦ ፡ አፍቀርኩ ፡ ሥነ ፡ ቤትከ ።
ወመካነ ፡ ማኅደረ ፡ ስብሐቲከ ።
፱ ኢትግድፋ ፡ ምስለ ፡ ኃጥአን ፡ ለነፍስየ ።
ወኢምስለ ፡ ዕደወ ፡ ደም ፡ ለሕይወትየ ።
፲ እለ ፡ ዐመፃ ፡ ውስተ ፡ እደዊሆሙ ።
ወምልዕት ፡ ህልያን ፡ የማኖሙ ።
፲፩ ወአንሰ ፡ በየዋሀትየ ፡ አሐውር ።
አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ ወተሣሀለኒ ።
፲፪ እስመ ፡ በርቱዕ ፡ ቆማ ፡ እገርየ ።
በማኅበር ፡ እባርከከ ፡ እግዚኦ ።

ምሕረትህ ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ነውና ፡ ፫
በእውነትህም ፡ ተመላለስሁ ።
በከንቱ ፡ ሸንጎ ፡ አልተቀመጥሁም ፡ ፬
ከዓመፀኞችም ፡ ጋር ፡ አልተባበርኩም ።
የክፉዎችን ፡ ማኅበር ፡ ጠላሁ ፡ ፭
ከዝንጉዎችም ፡ ጋር ፡ አልቀመጥም ።
የምስጋናን ፡ ድምፅ ፡ እሰማ ፡ ዘንድ ፡ ፮
እጆቼን ፡ ንጹሕ ፡ አደርጋለሁ ።
ተአምራትህንም ፡ ሁሉ ፡ እነግር ፡ ዘንድ ፡ ፯
አቤቱ ፡ መሠዊያህን ፡ እዞራለሁ ።
አቤቱ ፡ የቤትህን ፡ ስፍራ ፡ ፰
የክብርህንም ፡ የማደሪያ ፡ ቦታ ፡ ወደድሁ ።
ከኃጢአተኞች ፡ ጋር ፡ ነፍሴን ፡ ፱
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ሕይወቴን ፡ አታጥፋ ፡
በእጃቸው ፡ ተንኰል ፡ አለባቸው ፡ ፲
ቀኛቸውም ፡ መማለጃ ፡ ተሞልታለች ።
እኔ ፡ ግን ፡ በየዋሃቴ ፡ ሄጃለሁ ፤ ፲፩
አድነኝ ፡ ማረኝም ።
እግሮቼ ፡ በቅንነት ፡ ቆመዋልና ፤ ፲፪
አቤቱ ፡ በማኅበር ፡ አመሰግንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፳፮ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ፡ አመ ፡ ደዌሁ ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ያበርህ ፡ ሊተ ፡ ወያድኅነኒ ፡ ምንትኑ፡ ያፈርሀኒ ።
እግዚአብሔር ፡ ምእመና ፡ ለሕይወትየ ፡ ምንትኑ፡ ያደነግፀኒ ።
፪ ሶበ ፡ ይቀርቡኒ ፡ እኩያን ፡ ይብልዑኒ ፡ ሥጋየ ።
ጸላእትየሰ ፡ እለ ፡ ይሣቅዩኒ ፡ እሙንቱ ፡ ደከሙ ፡ ወወድቁ ።
፫ እመኒ ፡ ጸብዓኒ ፡ ተዐይን ፡ ኢይፈርሃኒ ፡ ልብየ ።
ወእመኒ ፡ ሮዱኒ ፡ ጸባዒት ፡ አንሰ ፡ ቦቱ ፡ ተወከልኩ ።
፬ አሐተ ፡ ሰአልክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወኪያሃ ፡ አኀሥሥ ፡
ከመ ፡ እኅድር ፡ ቤቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትየ
ወከመ ፡ ያርእየኒ ፡ ዘያሠምሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወከመ ፡ እፀመድ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ።
፭ እስመ ፡ ኀብአኒ ፡ ውስተ፡ ጽላሎቱ ፡ በዕለተ፡ ምንዳቤየ
ወሠወረኒ ፡ በምኅባአ ፡ ጽላሎቱ ።
ወዲበ ፡ ኰኵሕ ፡ አልዐለኒ ።
፮ ናሁ ፡ ይእዜ ፡ አልዐለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ርእስየ ፡ ዲበ ፡ ጸላእትየ ።
ዖድኩ ፡ ወሦዕኩ ፡ ውስተ ፡ ደብተራሁ ።
መሥዋዕተ ፡ ወየበብኩ ፡ ሎቱ ።
እሴብሕ ፡ ወእዜምር ፡ ለእግዚአብሔር ።
፯ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ቃልየ ፡ ዘሰአልኩ ፡ ኀቤከ ።
ተሣሀለኒ ፡ ወስምዐኒ ፡ ለከ ፡ ይብለከ ፡ ልብየ ።
፰ ወኀሠሥኩ ፡ ገጸከ ። ገጸ ፡ ዚአከ ፡ አኀሥሥ ፡ እግዚኦ ።
፱ ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ።
ወኢትትገሐሥ ፡ እምገብርከ ፡ ተምዒዐከ ።
ረዳኤ ፡ ኩነኒ ፡ ወኢትግድፈኒ ።
ወኢትትኀየየኒ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኅኒየ ።
፲ እስመ ፡ አቡየ ፡ ወእምየ ፡ ገደፉኒ ።
ወእግዚአብሔር ፡ ተወከፈኒ ።
፲፩ ምርሐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ፍኖተከ ።
ወምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ርትዕከ ፡ በእንተ ፡ ጸላእትየ ።
ወኢትመጥወኒ ፡ ለነፍሰ ፡ እለ ፡ ይሣቅዩኒ ።

መዝሙር ፡ ፳፮ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔር ፡ ብርሃኔና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነውና ፤ ፩
የሚያስፈራኝ ፡ ምንድን ፡ ነው ?
እግዚአብሔር ፡ የሕይወቴ ፡ መታመኛዋ ፡ ነውና ፡
የሚያስደነግጠኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ።
ክፉዎች ፡ አስጨናቂዎች ፡ ጠላቶቼም ፡ ፪
ሥጋዬን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በቀረቡ ፡ ጊዜ ፡
እነርሱ ፡ ተሰናክለው ፡ ወደቁ ።
ጠላትም ፡ ቢከበኝ ፡ ልቤ ፡ አይፈራም ፤ ፫
ሰልፍም ፡ ቢነሣብኝ ፡ በዚህ ፡ እተማመናለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ ለመንሁት ፡ ፬
እርስዋንም ፡ እሻለሁ ፤ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፤
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውንም ፡ አይ ፡ ዘንድ
መቅደሱንም ፡ እመለከት ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ በድንኳኑ ፡ ሰውሮኛልና ፡ ፭
በድንኳኑም ፡ መሸሸጊያ ፡ ሸሽጎኛልና ፡
በአደባባይም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎኛልና ።
እነሆ ፡ አሁን ፡ በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ፮
ራሴን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ፤
በድንኳኑም ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋሁ ፤
ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ፡ እዘምርለትማለሁ ።
አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኩትን ፡ ቃሌን ፡ ስማኝ ፤ ፯
ማረኝ ፡ አድምጠኝም ።
አንተ ፡ ፊቴን ፡ እሹት ፡ብለኸልና ፡ አቤቱ ፡ ፊትህን ፰
እሻለሁ ፡ ልቤም ፡ አንተን ፡ አንተን ፡ አለ ።
ፊትህን ፡ ከእኔ ፡ አታዞር ፡ ፱
ተቆጥተህ ፡ ከባሪያህ ፡ ፈቀቅ ፡ አትበል ፤
ረዳት ፡ ሁነኝ ፡ አትጣለኝም ፡
የመድኃኒቴም ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ አትተወኝ ።
አባቴና ፡ እናቴ ፡ ጥለውኝ ፡ ነበርና ፡ ፲
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ተቀበለኝ ።
አቤቱ ፡ መንገድህን ፡ አስተምረኝ ፡ ፲፩
ስለ ፡ ጠላቶቼም ፡ በቀና ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።

፲፪ እስመ ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ፡ ሰማዕተ ፡ ዐመፃ ።
ወሐሰት ፡ ርእሰ ፡ ዐመፃ ።
፲፫ እትአመን ፡ ከመ ፡ እርአይ ፡ ሠናየ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በብሔረ ፡ ሕያዋን ።
፲፬ ወተሰፈዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ተዐገሥ፡ወአጽንዕ፡ልበከ ። ወተሰፈዎ፡ ለእግዚአብሔር

መዝሙር ፡ ፳፯ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ ጸራኅኩ ፡ አምላኪየ ፡ ወኢትጸመመኒ
ወኢመሰል ፡ ተጸመምከኒ ፡ እከውን ፡ ከመ ፡ እለ ፡ ይወርዱ
ውስተ ፡ ግብ ።
ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ፡ ዘጸራኅኩ ፡ ኀቤከ።
፪ ሶበ ፡ እነሥእ ፡ እደውየ ፡ በጽርሐ ፡ መቅደስከ ።
፫ ኢትስሐበ ፡ ምስለ ፡ ኃጥኣን ፡ ለነፍስየ ።
ወኢትግድፈኒ ፡ ምስለ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
እለ ፡ ይትናገሩ ፡ ሰላመ ፡ ምስለ ፡ ቢጾሙ ።
ወእኩይ ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ።
፬ ሀቦሙ ፡ በከመ ፡ ምግባሮሙ ።
ወበከመ ፡ እከየ ፡ ሕሊናሆሙ ።
ፍድዮሙ ፡ በከመ ፡ ግብረ ፡ እደዊሆሙ ።
ፍድዮሙ ፡ ፍዳሆሙ ፡ ላዕለ ፡ ርእሶሙ ።
፭ እስመ ፡ ኢሐለዩ ፡ ውስተ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ።
ወኢውስተ ፡ ግብረ ፡ እደዊሁ ።
ንሥቶሙ ፡ ወኢትሕንጾሙ ።
፮ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ሰምዐኒ ፡
ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ረዳኢየ ፡ ወምእመንየ ፡
ወቦቱ ፡ ተወከለ ፡ ልብየ ፡ ወይረድአኒ ።
፰ ወሠረፀ ፡ ሥጋየ ፡ ዘእምፈቃድየ ፡ እአምኖ ።
እግዚአብሔር ፡ ኀይሎሙ ፡ ውእቱ ፡ ለሕዝቡ ።
ወምእመነ ፡ መድኀኒተ ፡ መሲሑ ፡ ውእቱ ።
፱ አድኅን ፡ ሕዝበከ ፡ ወባርክ ፡ ርስተከ ።
ረዐዮሙ ፡ ወአልዕሎሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፳፰ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ፡ አመ ፡ ሐይወ ፡ እምደዌሁ ።

፩ አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ውሉደ ፡ አማልክት ።
አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዕጐለ ፡ ሐራጊት ።
አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብረ ፡ ወስብሐተ ።
፪ አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስብሐተ ፡ ለስሙ ።
ስግዱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዐፀደ ፡ መቅደሱ ።
፫ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕለ ፡ ማያት ።
አምላከ ፡ ስብሐት ፡ አንጐድጐደ ።
እግዚአብሔር ፡ ላዕለ ፡ ማያት ፡ ብዙኀ ።
፬ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኀይል ።
ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዐቢይ ፡ ስብሐት ።
፭ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቀጠቅጥ ፡ አርዘ ።
ወይቀጠቅጦ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአርዘ ፡ ሊባኖስ ።
፮ ወያደገድጎ ፡ ከመ ፡ ላሕመ ፡ ሊባኖስ ።
ወፍቁርሰ ፡ ከመ ፡ ወልደ ፡ ዘአሐዱ ፡ ቀርኑ ።
፯ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመትር ፡ ነደ ፡ እሳት ።
፰ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድለቀልቆ ፡ ለገዳም ።
ወያድለቀልቆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሐቅለ ፡ ቃዴስ ፡
፱ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጸንዖሙ ፡ ለሀየላት ።
ወይከሥት ፡ አዕዋመ ።
ወበጽርሑሰ ፡ ኵሉ ፡ ይብል ፡ ስብሐት ።

የሐሰት፡ምስክሮችና፡ዓመፀኞች፡ተነሥተውብኛልና ፡ ፲፪
ለጠላቶቼ ፡ ፈቃድ ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
የእግዚአብሔርን ቸርነት ፡ በሕያዋን፡ ምድር፡ አይ፡ ዘንድ፡ አምናለሁ ። ፲፫
እግዚአብሔርን ፡ተስፋ ፡ አድርግ ፤ ፲፬
በርታ ፡ ልብህም ፡ ይጽና ፤
እግዚአብሔርን ፡ተስፋ ፡ አድርግ ።

መዝሙር ፡ ፳፯ ።

ስ ለ ሕ ዝ ቅ ያ ስ ።

አቤቱ ፡ ወደ፡አንተ፡ እጠራለሁ ፤ ዝም ፡ ብትለኝ ፡ ፩
ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ እንደሚወርዱት ፡ እንዳልመስል ፡
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ዝም ፡ አትበለኝ ።
ወደ ፡ መቅደስህ ፡ ማደሪያ ፡ እጄን ፡ ባነሣሁ ፡ ጊዜ ፡ ፪
ወደ ፡ አንተ ፡ የጮኽሁትን ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ስማ ።
ከኃጥአንና፡ከክፉ፡አድራጊዎች፡ጋር፡ነፍሴን፡አትውሰዳት፤ ፫
ክፋትም ፡ በልባቸው ፡ እያለ ፡ ከባልንጀሮቻቸው ፡ ጋር ፡
ሰላም ፡ ከሚናገሩት ፡ ጋር ፡ አትጣለኝ ።
እንደ፡ሥራቸው፡እንደ፡አካሄዳቸውም፡ ክፋት፡ስጣቸው፤ ፬
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ክፈላቸው ፡
ፍዳቸውን ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ መልስ ።
ወደ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ወደ ፡ እጆቹም ፡ ፭
ተግባር ፡ አላስተዋሉምና ፡ ያፈርሳቸዋል ፡ አንጂ ፡
አይሠራቸውም ።
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰምቶኛልና ፡ ፮
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።
እግዚአብሔር ፡ ኃይሌና ፡ ጋሻዬ ፡ ነው ፤ ፯
እሱ ፡ ረዳቴ ፡ ነው፡ልቤ ፡ በእርሱ ፡ ይተማመናል ፤
ሥጋዬም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡
በሙሉ ፡ ፈቃዴኝነትም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይላቸው ፡ ነው፤ ፰
ለቀባውም ፡ የመድኃኒቱ ፡ መታመኛ ፡ ነው ።
ሕዝብህን ፡ አድን ፡ ርስትህንም ፡ ባርክ ፤ ፱
ጠብቃቸው ፡ ለዘላለሙም ፡ ከፍ፡ ከፍ ፡ አድርጋቸው ።

መዝሙር ፡ ፳፰ ።

ስለሕዝቅያስ ፡ ከደዌው ፡ በዳነ ፡ ጊዜ ።

እ ና ን ተ ፡ የአምላክ ፡ ልጆች ፡ ለእግዚአብ ፩
ሔር፡ ክብርን ፡ ስጡ ።
ምስጋናንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቅርቡ ።
የስሙን ፡ ልዕልና ፡ለእግዚአብሔር፡ አምጡ ፡ ፪
በቅድስናው ፡ ስፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ስገዱ ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በውኆች ፡ ላይ ፡ ይሰፋል ፤ ፫
የክብር ፡ አምላክ ፡ አንጐደጐደ ፤
እግዚአብሔር ፡ በባሕሮች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በኃይል ፡ ነው ፡ ፬
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ በታላቅ ፡ ክብር፡ ነው ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ዝግባን ፡ ይሰብራል ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ የሊባኖስን ፡ ዝግባ ፡ ይቆርጣል ።
ሊባኖስን ፡ እንደ ፡ ጥጃ ፡ ስርዮንንም ፡ እንደ ፡ አው ፮
ራሪስ ፡ ልጅ ፡ ያዘልላቸዋል ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ የእሳቱን ፡ ነበልባል ፡ ይከፋፍለዋል ። ፯

የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ምድረ ፡ በዳውን ፡ ያናውጣል ፡ ፰
እግዚአብሔር ፡ የቃዴስን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ያንቀጠቅጣል ።
የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ፡ዋሊያዎችን፡ያጠነክራቸዋል ፤ ፱
ጫካዎቹንም ፡ ይመነጥራቸዋል ፤
ሁሉም ፡ በየበኩሉ ፡ ምስጋና ፡ ያቀርባል ።

፲ እግዚአብሔር ፡ ያስተጋብእ ፡ ለማየ ፡ አይኅ ።
ይነብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይነግሥ ፡ ለዓለም ።
፲፩ ወይሁቦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይለ ፡ ለሕዝቡ ።
እግዚአብሔር ፡ ይባርኮሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ በሰላም ።

መዝሙር ፡ ፳፱ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ አአኵተከ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ተወከፍከኒ ።
ወሰላተ ፡ ጸላኢ ፡ ኢረሰይከኒ ።
፪ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ጸራኅኩ ፡ ኀቤከ ፡ ወተሣሀልከኒ።
፫ እግዚኦ ፡ አውፃእካ ፡ እምሲኦል ፡ ለነፍስየ ።
ወአድኀንከኒ ፡ እምእለ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ግብ ።
፬ ዘምሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጻድቃኑ ።
ወግነዩ ፡ ለዝክረ ፡ ቅድሳቲሁ ።
፭ እስመ ፡ መቅሠፍት ፡ እመዓቱ፡ ወሕይወት፡ እምፈቃዱ ።
በምሴት ፡ ይደምጽ ፡ ብካይ ፡ ወበጽባሕ ፡ ፍሥሓ ።
፮ አንሰ ፡ እቤ ፡ በተድላየ ፡ ኢይትሀወክ ፡ ለዓለም ።
፯ እግዚኦ ፡ በሥምረትከ ፡ ሀባ ኀይለ ፡ ለሕይወትየ ።
ሜጥከሰ ፡ ገጸከ ፡ ወኮንኩ ፡ ድንጉፀ ።
፰ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ ጸራኅኩ ፡ ኀበ ፡ አምላኪየ ፡
ወእስእል ።
፱ ምንተ ፡ ያሰልጥ ፡ ደምየ ፡ ለእመ ፡ ወረድኩ ፡ ውስተ ፡
ሙስና ።
መራትኑ ፡ የአምነከ ፡ ወይነግር ፡ ጽድቀከ ።

፲ ሰምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወተሣሀለኒ ።
ወኮነኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረዳኢየ ።
ሜጥከ ፡ ላሕየ ፡ ወአስተፍሣሕከኒ ።
ሠጠጥከ ፡ ሠቅየ ፡ ወሐሜት ፡ አቅነትከኒ ።
፲፩ ከመ ፡ እዘምር ፡ ለከ ፡ ክብርየ ፡ ወኢይደንግፅ ።
፲፪ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ እገኒ ፡ ለከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፴ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ፡ ወኢይትኀፈር ፡ ለዓለም
ወበጽድቅከ ፡ አንግፈኒ ፡ ወባልሀኒ ።
፪ አጽምዕ ፡ እዝነከ ፡ ኀቤየ ፡ ወፍጡነ ፡ አድኅነኒ ።
ኩነኒ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኀኒየ ።
ወቤተ ፡ ፀወንየ ፡ ከመ ፡ ታድኅነኒ ።
፫ እስመ ፡ ኀይልየ ፡ ወፀወንየ ፡ አንተ ።
በእንተ ፡ ስምከ ፡ ምርሐኒ ፡ ወሴስየኒ ።
ወአውፅአኒ ፡ እምዛቲ፡መሥገርት፡እንተ፡ኀብኡ፡ሊተ ።
፬ እስመ ፡ አንተ ፡ ረዳኢየ ፡ እግዚኦ ።
፭ ውስተ ፡ እዴከ ፡ አመኀፅን ፡ ነፍስየ ።
ቤዝወኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ ጽድቅ ።
፮ ጸላእከ ፡ እግዚኦ ፡ ኵሎ ፡ ዘየዐቅብ ፡ ከንቶ ፡ ለዝሉፉ ።
ወአንሰ ፡ በእግዚአብሔር ፤ ተወከልኩ ።
እትፌሣሕ ፡ ወእትሐሠይ ፡ በአድኅኖትከ ።
፯ እስመ ፡ ርኢከኒ ፡ በሕማምየ ።
ወአድኀንካ ፡ እምንዳቤሃ ፡ ለነፍስየ ።
፰ ወኢዘጋሕከኒ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ፀርየ ።
ወአቀምኮን ፡ ውስተ ፡ መርሕብ ፡ ለእገርየ ።

እግዚአብሔር ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡ ያከማቻል ፡ ፲
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ ይኖራል ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይልን ፡ ይሰጣል ፡ ፲፩
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ በሰላም ፡ ይባርካል ።

መዝሙር ፡ ፳፱ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

አቤቱ ፡ ተቀብለኸኛልና ፡ ጠላቶቼንም ፡ ደስ ፡ ፩
አላሰኘሀብኝምና ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ። ፪
ምሕረትም ፡ አደረግህልኝ ፡
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ አወጣሃት ፡ ፫
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንዳልወርድ ፡ አዳንኸኝ ።
ቅዱሳን ፡ ሆይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፡ ፬
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።
ቍጣው ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡ ፭
ሞገሱ ፡ ግን ፡ ለብዙ ፡ የሕይወት ፡ ዘመን ፡ ነውና ፡
ማታ ፡ ልቅሶ ፡ ይሰማል ፡
ጠዋት ፡ ግን ፡ ደስታ ፡ ይሆናል ።
እኔም ፡ በደስታዬ ፡ ለዘላለም ፡ አልታወክም ፡ አልሁ ። ፮
አቤቱ ፡ በፈቃድህ ፡ ለሕይወቴ ፡ ኃይልን ፡ ሰጠሃት ፤ ፯
ፊትህን ፡ መለስህ ፡ እኔም ፡ ደነገጥሁ ።
አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጠራሁ ፡ ፰
ወደ ፡ አምላኬም ፡ ለመንሁ ።
ወደ ፡ ጥፋት ፡ ብወርድ ፡ በደሜ ፡ ምን ፡ ጥቅም ፡ አለ ? ፱
አፈር ፡ ያመሰግንሃልን ? ጽድቅህንም ፡ ይናገራልን ?

እግዚአብሔር ፡ ሰማ ፡ ማረኝም ፤
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ሆነኝ ።
ክብሬ ፡ ትዘምርልህ ፡ ዘንድ ፡ ዝምም ፡ እንዳትል ፡ ፲፩
ልቅሶዬን ፡ ለደስታ ፡ ለወጥህልኝ ፤
ማቄን ፡ ቀደህ ፡ ደስታን ፡ አስታጠቅኸኝ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ለዘላለሙ ፡ አመሰግንሃለሁ ። ፲፪

መዝሙር ፡ ፴ ።

ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ አንተን ፡ ታምኛለሁና ፡ ለዘላለም ፡ አልፈር ፤ ፩
በጽድቅህም ፡ አድነኝ ።
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ ፈጥነህም፡ አድነኝ ፤ ፪
ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ የመታመኛ ፡ አምላክና ፡
የመጠጊያ ፡ ቤት ፡ ሁነኝ ።
አምባዬና ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ፫
ስለ ፡ ስምህ ፡ መንገዱን ፡ አቅና ፡ ምራኝም ።
አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህና ፡ ፬
ከሸመቁብኝ ፡ ወጥመድ ፡ አውጣኝ ።
በእጅህ ፡ ነፍሴን ፡ እሰጣለሁ ፤ ፭
የእውነት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡ ታድገኸኛልና ።
ከንቱ ፡ ምናምንቴነትን ፡ የጠበቁትን ፡ ጠላህ ፤ ፮
እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመንሁ ።
መከራዬን ፡ አይተሃልና ፡ ፯
ነፍሴንም ፡ ከጭንቀት ፡ አድነሃታልና ፡
በምሕረትህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሐሤትም ፡ አደርጋለሁ ።
በጠላቴ ፡ እጅ ፡ አልዘጋህብኝም ፤ ፰
በሰፊም ፡ ስፍራ ፡ እግሮቼን ፡ አቆምክ ።

፱ ተማሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ሐመምኩ ።
ወተሀውከት ፡ እመዓት ፡ ዐይንየ ።
ነፍስየኒ ፡ ወከርሥየኒ ።
፲ እስመ ፡ ኀልቀ ፡ በሕማም ፡ ሕይወትየ ።
ወዓመትየኒ ፡ በገዓር ።
ወደክመ ፡ በተጽናስ ፡ ኃይልየ ።
ወአንቀልቀለ ፡ ኵሉ ፡ አዕፅምትየ ።
፲፩ ወተጽእልኩ ፡ በኀበ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
ወፈድፋደሰ ፡ በኀበ ፡ ጎርየ ።
ግሩም ፡ ኮንክዎሙ ፡ ለአዝማድየ ።
እለኒ ፡ ይሬእዩኒ ፡ አፍአ ፡ ይጕዩ ፡ እምኔየ ።
፲፪ ቀብጹኒ ፡ እምልብ ፡ ከመ ፡ ዘሞተ ።
ወኮንኩ ፡ አመ ፡ ንዋይ ፡ ዘተሀጕለ ።
፲፫ እስመ ፡ ሰማዕኩ ፡ ደምፀ ፡ ብዙኃን ፡ እለ ፡ ዐገቱኒ ፡
ዐውድየ ።
ሶበ ፡ ተጋብኡ ፡ ኅቡረ ፡ ላዕሌየ ።
ወተማከሩ ፡ ይምስጥዋ ፡ ለነፍስየ ።
፲፬ ወአንሰ ፡ ብከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ።
ወእቤለከ ፡ አምላኪየ ፡ አንተ ።
፲፭ ውስተ ፡ እዴከ ፡ ርስትየ ።
አድኅነኒ ፡ እምእደ ፡ ፀርየ ፡ ወእምእለ ፡ ሮዱኒ ።
፲፮ አብርህ ፡ ገጸከ ፡ ላዕለ ፡ ገብርከ ።
ወአድኅነኒ ፡ በእንተ ፡ ምሕረትከ ።
፲፯ ወኢይትኀፈር ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ጸዋዕኩከ ።
ለይትኃፈሩ ፡ ጽልሕዋን ፡ ወይረዱ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል።
፲፰ አሉ ፡ ለን ፡ ለከናፍረ ፡ ጕሕሉት ።
እለ ፡ ይነባ ፡ ዐመፃ ፡ ላዕለ ፡ ጻድቅ ።
በትዕቢት ፡ ወበመንኖ ።
ወበከመ ፡ ብዝኀ ፡ ምሕረትከ ፡ እግዚኦ ።
ሰወርኮሙ ፡ ለእለ ፡ ይፈርሁከ ።
፲፱ ወአድኅንኮሙ ፡ ለእለ ፡ ይትዌከሉ ፡ ብከ ።
በቅድመ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፳ ወተኀብእሙ ፡ በጽላሎትከ ፡ እምሀከከ ፡ ሰብእ ።
ወትከድኖሙ ፡ በመንጦላዕትከ ፡ እምባህለ ፡ ልሳን ።
፳፩ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘሰብሐ ፡ ምሕረቶ ፡
ላዕሌየ ፡ በብዝኃ ፡ ምንዳቤየ ።
፳፪ አንሰ ፡ እቤ ፡ ተገደፍኩኑ ፡ እንጋ ፡ እምቅድመ ፡ አዕይንቲከ ።
በእንተዝ ፡ ሰምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ፡
ዘጸራሕኩ ፡ ኀቤሁ ።
፳፫ አፍቅርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵልክሙ ፡ ጻድቃኑ ።
እስመ ፡ ጽድቀ ፡ የኀሥሥ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይትቤቀሎሙ፡ ለእለ፡ የኀሥሡ ፡ ትዕቢተ፡ ፈድፋደ።
ተዐገሡ ፡ ወአጽንዑ ፡ ልበክሙ ።
፳፬ ኵልክሙ ፡ እለ ፡ ተወከልክሙ ፡ በእግዚአብሔር ።

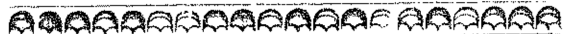

መዝሙር ፡ ፴፩ ።
በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ብፁዓን ፡ እለ ፡ ተኀድገ ፡ ሎሙ ፡ ኃጢአቶሙ ።
ወእለ ፡ ኢሐሰበ ፡ ሎሙ ፡ ኵሎ ፡ ጌጋዮሙ ።
፪ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢኈለቈ ፡ ሎቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአቶ ።
ወዘአልቦ ፡ ጽልሑት ፡ ውስተ ፡ ልቡ ።
እስመ ፡ አርመምኩ ፡ በሊየ ፡ አዕፅምትየ ።
እምኀበ ፡ እጸርሕ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
፫ እስመ ፡ መዓልተ፡ወሌሊተ ፡ ከብደት፡ እዴከ ፡ ላዕሌየ።
፬ ወተመየጥኩ ፡ ለኀርትምና ፡ ሶበ ፡ ወግዐኒ ፡ ሦክ ።

ተቸግሬአለሁና ፡ አቤቱ ፡ ምራኝ ፤ ፱
ዓይኔም ፡ ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ሟሟች ፤
ሰውነቴም ፡ ሁሉ ፡ ታወከ ።
ሕይወቴ ፡ በኀዘን ፡ አልቃለችና ፤ ፲
ዓመታቴም ፡ በልቅሶ ፡ ጨኸት ፡ ተፈጸመ ፤
ኃይሌ ፡ ከችጋር ፡ የተነሣ ፡ ደከመ ፤
አጥንቶቼም ፡ ተቀጠቀጡ ።
በጠላቶቼ ፡ ዘንድ ፡ ተነወርሁ ፤ ፲፩
ይልቁንም ፡ በጎረቤቶቼ ፡ ዘንድ ፡ ተናቅሁ ፤
ለሚያውቁኝም ፡ ማስፈራሪያ ፡ ሆንሁ ፤
በሜዳ ፡ ያዩኝም ፡ ከእኔ ፡ ሸሹ ።
እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ ከልብ ፡ ተረሳሁ ፤ ፲፪
እንደ ፡ ተበላሸ ፡ ዕቃም ፡ ሆንሁ ።
የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለሁና ፤ ፲፫
በአካባቢዬ ፡ ፍርሃት ፡ ሰፈነ ፤
በእኔ ፡ ላይ ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፤
ነፍሴን ፡ ለመንጠቅ ፡ ተማከሩ ።
አቤቱ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ በአንተ ፡ ታመንሁ ፤ ፲፬
አንተም ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ።
ሕይወቴ ፡ በእጅህ ፡ ነውና ፤ ፲፭
ከጠላቶቼ ፡ እጅና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
የፊትህን ፡ ብርሃን ፡ በባሪያህ ፡ ላይ ፡ አብራ ፤ ፲፮
እንደ ፡ ቸርነትህም ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፡ አንተን ፡ ጠርቻለሁና ፡ አልፈር ፤ ፲፯
ክፉዎች ፡ ግን ፡ ይፈሩ ፤
ወደሲኦልም ፡ ይውረዱ ።
በድፍረትና ፡ በትዕቢት ፡ በመናቅም ፤ ፲፰
በጻድቅ ፡ ላይ ፡ ነቀፋን ፡ የሚሰነዝሩ ፤
የሽንገላ ፡ ከንፈሮች ፡ ድዳ ፡ ይሁኑ ።

በአንተ፡ ለሚያምኑ፡ በሰው፡ ልጆች፡ፊት ፡ ያዘጋጀሃት፡ ፲፱
ለሚፈሩህም ፡ የሰወርሃት፡ ቸርነትህ ፡ እንደምን ፡ በዛች ።
በፊትህ ፡ መጋረጃ ፡ ከሰው ፡ ክርክር ፡ ትጋርዳቸዋለህ ፤ ፳
በድንኳንህም ፡ ከአንደበት ፡ ክርክር ፡ ትሸፍናቸዋለህ ።
በተከበበ ፡ ከተማ ፡ የሚያስደንቅ ፡ ምሕረቱን ፡ በእኔ ፡ ፳፩
የገለጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።
እኔስ፡ ከዓይንህ፡ ፊት፡ተጣልሁ፡በድንጋጤም፡ተዋጥሁ፤ ፳፪
አንተ ፡ ግን ፡ ወደ፡ አንተ፡በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ ሰማኸኝ ።
ሁላችሁ ፡ ቅዱሳኑ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደዱት ፤ ፳፫
እግዚአብሔር ፡ እውነተኞችን ፡ ይፈልጋል ፤
ትዕቢተኞችንም ፡ ፈጽሞ ፡ ይበቀላቸዋል ።
እግዚአብሔርን ፡ የምታምኑ ፡ ሁላችሁ ፤ ፳፬
በርቱ ፡ ልባችሁም ፡ ይጽና ።

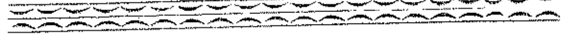

መዝሙር ፡ ፴፩ ።
ስለ ሕዝቅያስ ።

ሕግ ፡ መተላለፉ ፡ የቀረችለት ፤ ፩
ኃጢአቱም ፡ የተሠረየችለት ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በደሉን ፡ የማይቆጥርበት ፡ ፪
በመንፈሱም፡ ሽንገላ፡ የሌለበት፡ ሰው ፡ ምስጉን፡ ነው ።
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ከመጮኼ ፡ የተነሣ ፤ ፫
ዝም ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶቼ ፡ ተበላሹ ፤
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ እጅህ ፡ ከብዳብኛለችና ።
ቀዝቃዛውም ፡ ሰውነቴ ፡ ለጋለ ፡ ትኵሳት ፡ ተለወጠ ። ፬

፭ ኃጢአትየ ፡ ነገርኩ ፡ ወኢሰወርኩ ፡ ኢ.ኀባእኩ ።
ወእቤ ፡ እስተዋደ ፡ ርእስየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡
በእንተ ፡ ኃጢአትየ ።
ወአንተ ፡ ኀደግ ፡ ጽልሑቶ ፡ ለልብየ ።
፮ በእንተዝ ፡ ይጼሊ ፡ ኀቤከ ፡ ኵሉ ፡ ጻድቅ ፡ በጊዜ ፡ ርቱዕ ።
ወባሕቱ ፡ ማየ ፡ አይኅ ፡ ብዙኅ ፡ ኢይቀርብ ፡ ኀቤከ ።
፯ አንተ ፡ ምስካይየ ፡ እምሥቃይ ፡ ምንዳቤየ ፡ እንተ ፡ ረከበተኒ ።
ወትፍሥሕትየኒ ፡ ከመ ፡ ታድኅነኒ ፡ እምእለ ፡ ሮዱኒ።
፰ አሌብወከ ፡ ወአጸንዐከ ፡ በዛቲ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ ሖርከ ።
ወአጸንዕ ፡ አዕይንትየ ፡ ላዕሌከ ።
ኢትኩኑ ፡ ከመ ፡ ፈረስ ፡ ወበቅል ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ ልብ ።
እለ ፡ በሕማል ፡ ወበልጓም ፡ ይመይጥዎሙ ፡ መላትሒሆሙ
፱ ከመ ፡ ኢይቅረቡ ፡ ኀቤከ ።
፲ ብዙኅ ፡ መቅሠፍቶሙ ፡ ለኃጥኣን ፡
ወእለሰ ፡ ይትዌከሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሣህል ፡ ይሜግቦሙ ።
፲፩ ተፈሥሑ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወተሐሠዩ ፡ ጻድቃን ።
ወተመክሑ ፡ ኵልክሙ ፡ ርቱዓነ ፡ ልብ ።

መዝሙር ፡ ፴፪ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ተፈሥሑ ፡ ጻድቃን ፡ በእግዚአብሔር ።
ወለራትዓን ፡ ይደልዎሙ ፡ ክብር ።
፪ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በመሰንቆ ።
ወበመዝሙር ፡ ዘዐሠርቱ ፡ አውታሪሁ ፡ ዘምሩ ፡ ሎቱ ፡
፫ ወሰብሕዎ ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ።
ሠናየ ፡ ዘምሩ ፡ ወየብቡ ፡ ሎቱ ።
፬ እስመ ፡ ጽድቅ ፡ ቃሉ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወኵሉ ፡ ግብሩ ፡ በሃይማኖት ።
፭ ያፈቅር ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቀ ፡ ወምጽዋተ ።
ሣህሉ ፡ ለእግዚአሔር ፡ መልአ ፡ ምድረ ።
፮ ወበቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸንዓ ፡ ሰማያት ።
ወእምእስትንፋሰ ፡ አፉሁ ፡ ኵሉ ፡ ኀይሎሙ ።
፯ ዘያስተጋብእ ፡ ከመ ፡ ዝቅ ፡ ለማየ ፡ ባሕር ።
ወይሠይሞ ፡ ውስተ ፡ መዛግብት ፡ ቀላያት ።
፰ ትፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵላ ፡ ምድር ።
ወእምኔሁ ፡ ይደነግፁ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ።
፱ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ይቤ ፡ ወኮኑ ። ወውእቱ ፡ አዘዘ ፡ ወተፈጥሩ ።
፲ እግዚአብሔር ፡ ይመይጥ ፡ ምክሮሙ ፡ ለአሕዛብ ።
ወይመይጥ ፡ ሕሊናሆሙ ፡ ለሕዝብ ።
ወያረስዮሙ ፡ ምክሮሙ ፡ ለመላእክት ።
፲፩ ወምክሩሰ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሄሉ ፡ ለዓለም ።
ወሕሊና ፡ ልቡኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፲፪ ብፁዕ ፡ ሕዝብ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ አምላኩ ።
ሕዝብ ፡ ዘኀረየ ፡ ሎቱ ፡ ለርስቱ ።
፲፫ እምሰማይ ፡ ሐወጸ ፡ እግዚአብሔር ።
ወርእየ ፡ ኵሎ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፲፬ ወእምድልው ፡ ጽርሑ ፡ መቅደሱ ።
ወርእየ ፡ ላዕለ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ኅዱራን ፡ ዲበ ፡ ምድር
፲፭ ዘውእቱ ፡ ባሕቲቱ ፡ ፈጠረ ፡ ልቦሙ ።
ወዘየአምር ፡ ኵሎ ፡ ምግባሮሙ ።
፲፮ ኢይድኅን ፡ ንጉሥ ፡ በብዝኀ ፡ ሠራዊቱ ።
ወያርብሕኒ ፡ ኢይድኅን ፡ በብዝኀ ፡ ኀይሉ ።

ኃጢአቴን ፡ ለአንተ ፡ አስታወቅሁ ፡ ፭
በደሌንም ፡ አልሸፈንሁም ፤
ለእግዚአብሔር፡ መተላለፌን ፡ እንግራለሁ ፡ አልሁ ፤
አንተም ፡ የልቤን ፡ ኃጢአት ፡ ይመሰስህልኝ ።
ስለዚህ ፡ ቅዱስ ፡ ሁሉ ፡ በምቹ ፡ ጊዜ ፡ ፮
ወደ ፡ አንተ ፡ ይለምናል ፤
ብዙ ፡ የጥፋት ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አይቀርብም ።
አንተ ፡ ለእኔ ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነህ ፤ ፯
ከጭንቅም ፡ ታወጣኛለህ ።
ከከበቡኝ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ መመኪያዬ ፡ ነህ ፤ ፰
አስተምርሃለሁ ፡ በምትሄድበትም ፡ መንገድ ፤
እመራሃለሁ ፤ ወደ ፡ አንተ ፡ እንዳይቀርቡ ፡
ዓይኖቼ ፡ አንተን ፡ ይመለከታሉ ።
በልባብና፡ በልጓም፡ ጉንጫቸውን፡እንደሚለጒሟቸው ፡ ፱
ማስተዋልም ፡ እንደሌላቸው ፡
እንደ ፡ ፈረስና ፡ እንደ ፡ በቅሎ ፡ አትሁኑ ።
በኃጢአተኛ ፡ ብዙ ፡ መቅሠፍት ፡ ይታዘዝበታል ። ፲
በእግዚአብሔር ፡ የሚታመነውን ፡ ግን ፡ ምሕረት ፡ ይቅርታ ፡
ይደረግለታል ።
ጻድቃን፡ ሆይ፡ ደስ፡ ይበላችሁ ፡ ሐሤትንም ፡ አድርጉ ፡ ፲፩
ልባችሁም ፡ የቀና ፡ ሁላችሁ ፡ እልል ፡ በሉ ።

መዝሙር ፡ ፴፪ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

ጻድቃን፡ሆይ፡በእግዚአብሔር፡ደስ ፡ ይበላችሁ ።
ለቅኖች ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ።
እግዚአብሔርን ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ፡
ዓሥር ፡ አውታርም ፡ ባለው ፡ በገና ፡ ዘምሩለት ።
አዲስ ፡ ቅኔንም ፡ ተቀኙለት ፡ ፫
በእልልታም ፡ መልካም ፡ ዝማሬን ፡ ዘምሩ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ዕውነት ፡ እንደሆነ ፡
ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነውና ።
ጽድቅንና ፡ ዕውነተኛ ፡ ፍርድን ፡ ይወዳል ፤ ፭
የእግዚአብሔር ፡ ቸርነት ፡ ምድርን ፡ መላች ።
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሰማዮች ፡ ጸኑ ፡
ሠራዊታቸውም ፡ ሁሉ ፡ በአፉ ፡ እስትንፋስ ፡ ተገኙ ።
የባሕርን ፡ ውኃ ፡ እንደ ፡ ረዋት ፡ ይሰበስበዋል ፤ ፯
ቀላዮችንም ፡ በመዝገቦች ፡ ያኖራቸዋል ።
ምድር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፍራው ፡ ፰
በዓለም፡የሚኖሩ፡ሁሉም፡ከእርሱ ፡የተነሣ፡ ይደንግጡ ።
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናግሮአልና ፡ ተከናወኑ ፤ ፱
እርሱም ፡ እንደአዘዘ ፡ ጸኑ ።
እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ምክር ፡ ያጠፋል ፡ ፲
ሃሳባቸውንም ፡ ይበትናል ።
የእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፡ ፲፩
የልቡም ፡ አሳብ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ይተላለፋል ።
እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሚሆንለት ፡ ፲፪
ሕዝብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፡
እርሱ ፡ ለርስቱ ፡ የመረጠው ፡ ሕዝብ ፡ ይሆናልና ።
እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ ተመለከተ ፡ ፲፫
የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አየ ።
እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ልባቸውን ፡ የሠራ ፡ ፲፬
ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተውል ።
ከማደሪያው ፡ በታ ፡ ሆኖ ፡ በምድር ፡ ፲፭
ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ተመለከተ ።
ንጉሥ ፡ በሠራዊቱ ፡ ብዛት ፡ አይድንም ፡ ፲፮
ኃያልም ፡ በኃይሉ ፡ ብዛት ፡ አያመልጥም ።

፲፯ ወፈረስኒ ፡ ሐሰት ፡ ኢያድኅን ።
ወኢያመሥጥ ፡ በብዝኀ ፡ ጽንዑ ።
፲፰ ናሁ፡አዕይንቲሁ፡ ለእግዚአብሔር ኀበ፡እለ፡ይፈርህዎ።
ወእለሰ ፡ ይትዌከሉ ፡ በምሕረቱ ።
፲፱ ያድኅና ፡ እሞት ፡ ለነፍሶሙ ።
ወይሴስዮሙ ፡ እመ ፡ ረኃብ ።
፳ ነፍስነሰ ፡ ትሴፈዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እስመ ፡ ረዳኢነ ፡ ወምስካይነ ፡ ውእቱ ።
፳፩ እስመ ፡ ቦቱ ፡ ይትፌሣሕ ፡ ልብነ ።
ወተወከልነ ፡ በስሙ ፡ ቅዱስ ።
፳፪ ለትኩን ፡ እግዚኦ ፡ ምሕረትከ ፡ ላዕሌነ ።
ወበከመ ፡ ላዕሌከ ፡ ተወከልነ ።

መዝሙር ፡ ፴፫ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ እባርኮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
ወዘልፈ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ውስተ፡ አፉየ ።
በእግዚአብሔር ፡ ትከብር ፡ ነፍስየ ።
ይስምዑ ፡ የዋሃን ፡ ወይትፌሥሑ ።
፫ አዕብይዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስሌየ ።
ወናልዕል ፡ ስሞ ፡ ኅቡረ ።
፬ ኀሠሥክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተሰጥወኒ ።
ወእምኵሉ ፡ ምንዳቤየ ፡ አድኀነኒ ።
፭ ቅረቡ ፡ ኀቤሁ ፡ ወያበርህ ፡ ለክሙ ።
ወኢይትኃፈር ፡ ገጽክሙ ።
፮ ዝንቱ ፡ ነዳይ ፡ ጸርኀ ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ሰምዖ ።
ወእምኵሉ ፡ ምንዳቤሁ ፡ አድኃኖ ።
፯ ይትዐየን ፡ መልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዐውዶሙ ።
ለእለ ፡ ይፈርህዎ ፡ ወያድኅኖሙ ።
፰ ጠዐሙ ፡ ወታእምሩ ፡ ከመ ፡ ኄር ፡ እግዚአብሔር ።
ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘተወከለ ፡ ቦቱ ።
ፍርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵልክሙ ፡ ቅዱሳኑ ።
፱ እስመ ፡ አልቦሙ ፡ ተጽናስ ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ ።
፲ ብዑላንሰ ፡ ነድዩ ፡ ወርኀቡ ።
ወእለሰ፡የኀሥሥዎ፡ ለእግዚአብሔር ኢተጸነሱ፡እምኵሉ ፡ ሠናያት ።
፲፩ ንዑ ፡ ደቂቅየ ፡ ወስምዑኒ ።
ፈሪሀ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምሀርክሙ ።
፲፪ መኑ ፡ ውእቱ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈቅድ ፡ ሐዩወ ።
ወያፈቅር ፡ ይርአይ ፡ መዋዕለ ፡ ሠናያተ ።
፲፫ ክላእ ፡ ልሳነከ ፡ እምእኩይ ።
ወከናፍሪከኒ ፡ ከመ ፡ ኢይንብባ ፡ ጕሕሉተ ።
፲፬ ተገሐሥ ፡ እምእኩይ ፡ ወግበር ፡ ሠናየ ።
ኅሥሥ ፡ ለሰላም ፡ ወዴግና ።
፲፭ እስመ ፡ አዕይንቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ ጻድቃኑ
ወእዝኑሂ ፡ ኀበ ፡ ስእለቶሙ ።
ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኀበ ፡ እለ ፡ ይገብሩ ፡ እኩየ ።
፲፮ ከመ ፡ ይሠሩ ፡ ምድር ፡ ዝክሮሙ ።
፲፯ ጸርሑ ፡ ጻድቃን ፡ ወእግዚአብሔር ፡ ሰምዖሙ ።
ወእምኵሉ ፡ ምንዳቤሆሙ ፡ አድኃኖሙ ።
፲፰ ቅሩብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለየዋሃነ ፡ ልብ ።
ወያድኅኖሙ ፡ ለትሑታነ ፡ መንፈስ ።
፲፱ ብዙኅ ፡ ሕማሞሙ ፡ ለጻድቃን ።
ወእምኵሉ ፡ ያድኅኖሙ ፡ እግዚአብሔር ።
፳ እግዚአብሔር ፡ የዐቅብ ፡ ኵሎ ፡ አዕዕምቲሆሙ ።
ወኢይትቀጠቀጥ ፡ አሐዱ ፡ እምውስቴቶሙ ።
፳፩ ሞቱ ፡ ለኃጥእ ፡ ጸዋግ ።
ወእለሰ ፡ ይጸልእዎ ፡ ለጽድቅ ፡ ይኔስሑ ።
፳፪ ይቤዙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነፍሰ ፡ አግብርቲሁ ።
ወኢይኔስሑ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይትዌከሉ ፡ ቦቱ ።

ፈረሱም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ኢያድንም ፤
በኃይሉም ፡ ብዛት ፡ ኢያመልጥም ። ፲፯
እነሆ ፡ የእግዚአብሔርዓይኖች፡ ወደሚፈሩት፡ ናቸው፡ ፲፰
በምሕረቱም ፡ ወደሚታመኑ ።
ነፍሳቸውን ፡ ከሞት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ፲፱
በራብም ፡ ጊዜ ፡ ይመግባቸው ፡ ዘንድ ፡ ይመለከታል ።
ሰውነታችን ፡ እግዚአብሔርንትሰፋ፡ ታደርገዋለች ፡ ፳
ረዳታችንና ፡ መጠጊያችን ፡ እርሱ ፡ ነውና ።
ልባችን ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ፳፩
በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ታምነናልና ።
አቤቱ ፡ በአንተ ፡ እንደመታመናችን ፡ ፳፪
ምሕረትህ ፡ በላያችን ፡ ትሁን ።

መዝሙር ፡ ፴፫ ።

ስለሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔርን ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ እባርከዋለሁ ፤ ፩
ምስጋናውንም ፡ ዘወትር ፡ በአፌ ፡ እናገራለሁ ።
ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትከብራለች ፡ ፪
ደጋጎችም ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
እግዚአብሔርን ከእኔ ፡ ጋር ፡ ታላቅ ፡ አድርጉት ፡ ፫
በአንድነትም ፡ ስሙን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እናድርግ ።
እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፡ መለሰልኝም ፡ ፬
ከመከራዬም ፡ ሁሉ ፡ አዳነኝ ።
ወደ ፡ እርሱ ፡ ቅረቡ ፡ ያበራላችሁማል ፡ ፭
ፊታችሁም ፡ አይጨልምም ።
ይህ ፡ ችግረኛ ፡ ጮኸ ፡ እግዚአብሔርም፡ ሰማው ፡ ፮
ከመከራውም ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ።
የእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ በሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡ ፯
ዙሪያ ፡ ይሰፍራል ፡ ያድናቸውማል ።
እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዕወቁ ፤ ፰
በእርሱ ፡ የሚታመን ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
የሚፈሩት ፡ አንዳችን ፡ ኢያጡምና ፤ ፱
ቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ።
ባለጠጎች ፡ ደኸዩ ፡ ተራቡም ፡ ፲
እግዚአብሔርንየሚፈልጉት፡ግን፡ከመልካም፡ነገር፡ሁሉ፡ አይጐድልባቸውም
እግዚአብሔርን፡ መፍራት፡እስተምራችሁ፡ዘንድ፡ ፲፩
ልጆቼ ፡ ኑ ፡ ስሙኝ ።
ሕይወትን ፡ የሚፈቅድ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ? ፲፪
በጎንም ፡ ዘመን ፡ ለማየት ፡ የሚወድ ?
አንደበትህን ፡ ከፉ ፡ ከመናገር ፡ ከልክል ፤ ፲፫
ከንፈሮችህም ፡ ሽንገላን ፡ አይናገሩ ።
ከክፉ ፡ ሽሽ ፡ መልካምንም ፡ አድርግ ፤ ፲፬
ሰላምን ፡ እሻ ፡ ተከተላትም ።
የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጻድቃን ፡ ፲፭
ጆሮቹም ፡ ወደ ፡ ጩኸታቸው ፡ ናቸውና ።
መታሰቢያቸውን ፡ ከምድር ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፤ ፲፮
የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉን፡ በሚያደርጉ፡ላይ፡ ነው ።
ጻድቃን ፡ ጮኹ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሰማቸው ፤ ፲፯
ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ አዳናቸው ።
እግዚአብሔር ፡ ልባቸው ፡ ለተሰበረ ፡ ቅርብ ፡ ነው ፤ ፲፰
መንፈሳቸው ፡ የተሰበረውንም ፡ ያድናቸዋል ።
የጻድቃን ፡ መከራቸው ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ፲፱
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ያድናቸዋል ።
እግዚአብሔር ፡ አጥንቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃል ፡ ፳
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አይሰበርም ።
ኃጢአተኞችን ፡ ክፋታቸው ፡ ያጠፋቸዋል ፤ ፳፩
ጻድቃንንም ፡ የሚጠሉ ፡ ይጸጸታሉ ።
የባሪያዎቹን ፡ ነፍስ እግዚአብሔር ፡ ይታደጋል ፡ ፳፪
በእርሱም ፡ የሚያምኑ ፡ ሁሉ ፡ አይጸጸቱም ።

መዝሙር ፡ ፴፬ ።

በእንተ ፡ ኤርምያስ ።

፩ ግፍዖሙ ፡ እግዚኦ ፡ ለእለ ፡ ይገፍዑኒ ።
ጽብአሙ ፡ እግዚኦ ፡ ለእለ ፡ ይጸብኡኒ ።
፪ ንሣእ ፡ ወልታ ፡ ወኲናተ ፡ ወተንሥእ ፡ ውስተ ፡ ረዲኦትየ ።
፫ ምላሕ ፡ ሰይፈከ ፡ ወዕግቶሙ ፡ ለእለ ፡ ሮዱኒ ።
በሎ ፡ ለነፍስየ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ ረዳኢኪ ።
፬ ለይትኀፈሩ ፡ ወይኅሰሩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ለይግብኡ ፡ ድኅሬሆሙ ፡ ወይትኀፈሩ ፡ እለ ፡ መከሩ ፡ እኩየ ፡ ላዕሌየ
፭ ለይኩኑ ፡ ከመ ፡ ጸበል ፡ ዘቅድመ ፡ ገጸ ፡ ነፋስ ።
ወመልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይሣቅዮሙ ።
፮ ለትኩን ፡ ፍኖቶሙ ፡ ዳኅፀ ፡ ወጽልመተ ።
ወመልአከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለይስድዶሙ ።
፯ እስመ ፡ በከንቱ ፡ ኀብኡ ፡ሊተ ፡ መሥገርተ ፡ ያጥፍኡኒ ።
ወበከንቱ ፡ አመንዘዝዋ ፡ ለነፍስየ ።
፰ ለትምጽኦሙ ፡ መሥገርት ፡ እንተ ፡ ኢያእመሩ ።
ወተአኀዞሙ ፡ መሥገርት ፡ እንተ ፡ ኀብኡ ።
ወይደቁ ፡ ውስተ ፡ ይእቲ ፡ መሥገርት ።
፱ ነፍስነሰ ፡ ትትፌሣሕ በእግዚአብሔር ።
ወትትሐሠይ ፡ በአድኅኖቱ ።
፲ ኵሉ ፡ አዕፅምትየ ፡ ይብሉከ ። እግዚኦ ፡ መኑ ፡ ከማከ ።
ታድኅኖ ፡ ለነዳይ ፡ እምእደ ፡ ዘይትዔገሎ ።
ለነዳይ ፡ ወለምስኪን ፡ እምደ ፡ ዘይመሥጦ ።
፲፩ ተንሥኡ ፡ ላዕሌየ ፡ ሰማዕተ ፡ ዐመፃ ።
ወዘኢየአምር ፡ ነበቡ ፡ ላዕሌየ ።
፲፪ ፈደዩኒ ፡ እኪተ ፡ ህየንተ ፡ ሠናይት ።
ወእኅጥእዋ ፡ ውሉደ ፡ ለነፍስየ ።
፲፫ ወአንሰ ፡ ሶበ ፡ አስርሐኒ ፡ ለበስኩ ፡ ሰቀ ።
ወአሕመምክዋ ፡ በጾም ፡ ለነፍስየ ።
ወጸሎትየኒ ፡ ገብአ ፡ ውስተ ፡ ሕፅንየ ።
፲፬ ከመ ፡ ዘለእኁውየ ፡ ወለቢጽየ ፡ ከማሁ ፡ አድሎኩ ።
ከመ ፡ ዘይላሁ ፡ ወይቴክዝ ፡ ከማሁ ፡ አትሐትኩ ፡ ርእስየ ።
፲፭ ተጋብኡ ፡ ላዕሌየ ፡ ወተፈሥሑ ።
ተማከሩ ፡ ይቅሥፉኒ ፡ ወኢየአመርኩ ።
ተሰብሩሂ ፡ ወኢደንገፁ ።
፲፮ ፈተኑኒ ፡ ወተሣለቁ ፡ ላዕሌየ ፡ ወሰሐቁኒ ።
ወሐቀዩ ፡ ስነኒሆሙ ፡ ላዕሌየ ።
፲፯ እግዚኦ ፡ ማእዜኑ ፡ ትሬኢ ፡ ሊተ ።
አድኅና ፡ ለነፍስየ ፡ እምእከዮ ፡ ምግባሮሙ ።
ወእምአናብስት ፡ ለብሕቱትየ ።
፲፰ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በውስተ ፡ ማኅበር ፡ ዐቢይ ።
ወእሴብሐከ ፡ በውስተ ፡ ሕዝብ ፡ ክቡድ ።
፲፱ ወኢይትፈሥሑ ፡ ላዕሌየ ፡ እለ ፡ ይጻልኡኒ ፡ በዐመፃ ።
እለ ፡ ይፃረሩኒ ፡ በከንቱ ፡ ወይትቃጸቡኒ ፡ በአዕይንቲሆሙ ።
፳ እስመ ፡ ሊተሰ ፡ ሰላመ ፡ ይትናገሩኒ ።
ወይመክሩ ፡ በቍጽር ፡ ያመንስዉኒ ።
፳፩ ወአብቀዉ ፡ አፉሆሙ ፡ ላዕሌየ ።
ወይቤሉ ፡ እንቋዕ ፡ እንቋዕ ፡ ርኢናሁ ፡ በአዕይንቲነ ።
፳፪ ርኢ ፡ እግዚኦ ፡ ወኢታርምም ።
እግዚኦ ፡ ኢትርኃቅ ፡ እምኔየ ።
፳፫ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ወአጽምዕ ፡ ፍትሕየ ።
አምላኪየ ፡ ወእግዚእየ ፡ ውስተ ፡ ቅስትየ ።
፳፬ ፍታሕ ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ በከመ ፡ ጽድቅከ።
ወኢይትፈሥሑ ፡ ላዕሌየ ።

መዝሙር ፡ ፴፬ ።

ስለ ኤርምያስ ።

አቤቱ ፡ የሚበድሉኝን ፡ በድላቸው ፡ ፩
የሚዋጉኝንም ፡ ተዋጋቸው ።
ጥሩርና ፡ ጋሻ ፡ ያዝ ፤ ፪
እኔንም ፡ ለመርዳት ፡ ተነሥ ።
ሰይፍህን ፡ ምዘዝ ፡ ፫
የሚያሳድዱኝንም ፡ መንገዳቸውን ፡ ዝጋ ።
ነፍሴን ፡ መድኃኒትሽ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ በላት ።
ነፍሴን ፡ የሚሹ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ፡ ፬
ክፋትን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚያስቡ ፡ ይፈሩ ፡
ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ይመለሱ ።
በነፋስ ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ትቢያ ፡ ይሁኑ ፡ ፭
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያስጨንቃቸው ።
መንገዳቸው ፡ ዳጥና ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፡ ፮
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ያሳዳቸው ።
በከንቱ ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ወጥመዳቸውን ፡ አጥምደውብኛልና ፤ ፯
ነፍሴንም ፡ በከንቱ ፡ አበሳጭተዋልና ።
ያላወቁት ፡ ወጥመድ ፡ ያጥምዳቸው ፡ ፰
ያጠመዱትም ፡ ወጥመድ ፡ ይያዛቸው ፤
በዚህ ፡ ወጥመድ ፡ ውስጥ ፡ ይውደቁ ።
ነፍሴ ፡ ግን በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይላታል ፡ ፱
በማዳኑም ፡ ሐሤትን ፡ ታደርጋለች ።
አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ይሉሃል ፡ ፲
አቤቱ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ?
ችግረኛውን ፡ ከቀማኛ ፡ እጅ ፡
ምስኪኑንና ፡ ድሀውንም ፡ ከነጣቂ ፡ እጅ ፡ ታድነዋለህና ።
የሐሰት ፡ ምስክሮች ፡ ተነሡብኝ ፡ ፲፩
የማላውቀውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ መሰከሩ ።
ስለ ፡ በጎነቴ ፡ ክፋትን ፡ መለሱልኝ ፡ ፲፪
ነፍሴንም ፡ ተስፋ ፡ አሳጡአት ።
እኔስ ፡ እነርሱ ፡ በታመሙ ፡ ጊዜ ፡ ማቅ ፡ ለበስሁ ፡ ፲፫
ነፍሴንም ፡ በጾም ፡ አደከምኋት ።
ጸሎቴም ፡ ወደ ፡ ብብቴ ፡ ተመለሰ ።
ለወዳጄና ፡ ለወንድሜ ፡ እንደማደርገው ፡ አደረግሁ ፤ ፲፬
ለእናቱም ፡ እንደሚያለቅስ ፡ ራሴን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረግሁ ።
ግፈኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፡ ደስም ፡ አላቸው ፤ ፲፭
እኔ ፡ ግን ፡ አላወቅሁም ፤
ተነጣጠቁኝ ፡ አልተዉኝምም ።
ፈተኑኝ ፡ በሣቅም ፡ ዘበቱብኝ ፡ ፲፮
ጥርሳቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አንቀጫቀጩ ።
አቤቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ታይልኛለህ ? ፲፯
ነፍሴን ፡ ከክፉ ፡ ሥራቸው ፡
ብቸኝነቴንም ፡ ከአንበሶች ፡ አድናት ።
አቤቱ ፡ በታላቁ ፡ ጉባኤ ፡ ውስጥ ፡ እገዛልሃለሁ ፡ ፲፰
በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ መካከልም ፡ አመሰግንሃለሁ ።
በግፍ ፡ የሚጠሉኝ ፡ በላዬ ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ፡ ፲፱
በከንቱ ፡ የሚጠሉኝም ፡ በዓይናቸው ፡ አይጠቃቀሱብኝ ።
ለእኔ ፡ ሰላምን ፡ ይናገሩኛል ፤ ፳
በቍጣም ፡ ሽንገላን ፡ ይመክራሉ ።
አፋቸውንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አላቀቁ ፡ ፳፩
እሰይ ፡ እሰይ ፡ ዓይናችን ፡ አየው ፡ ይላሉ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ አየኸው ፡ ዝም ፡ አትበል ፤ ፳፪
አቤቱ ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ።
አምላኬ ፡ ጌታዬም ፡ ወደ ፡ ፍርዴ ፡ ተነሥ ፡ ፳፫
አቤቱ ፡ ፍርዴን ፡ አድምጥ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እንደ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍረድልኝ ፡ ፳፬
በላዬም ፡ ደስ ፡ አይበላቸው ።

፳፭ ወኢይበሉ ፡ በልቦሙ ፡ እንቋዕ ፡ እንቋዕ ፡ ላዕለ ፡ ነፍስየ ።
ወኢይበሉ ፡ ውኅጥናሁ ።
፳፮ ለይትኀፈሩ ፡ ወይኅሰሩ ፡ እለ ፡ ይትፌሥሑ ፡ በሕማምየ ።
ወይልበሱ ፡ ኀፍረተ ፡ ወኀሣረ ፡ እለ ፡ ያዐብዩ ፡ አፉሆሙ ፡ ላዕሌየ ።
፳፯ ለይትፌሥሑ ፡ ወይትሐሠዩ ፡ እለ ፡ ይፈቅድዋ ፡ ለጽድቅየ ።
ወይበሉ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ፡ ዐቢይ ፡
እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ሰላመ ፡ ገብርከ ።
፳፰ ልሳንየ ፡ ያነብብ ፡ ጽድቀከ ። ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ስብሐቲከ ።

መዝሙር ፡ ፴፭ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ ይነብብ ፡ ኃጥእ ፡ በዘያስሕት ፡ ርእሶ ።
ወአልቦ ፡ ፍርሀተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅድመ ፡ አዕይንቲሁ ።
፪ እስመ ፡ ጸልሐወ ፡ በልሳኑ ።
ሶበ ፡ ትረክቦ ፡ ኀጢአቱ ፡ ይጸልኣ ።
፫ ቃለ ፡ አፉሁ ፡ ዐመፃ ፡ ወጕሕሉት ።
ወኢፈቀደ ፡ ይለቡ ፡ ከመ ፡ ያሠኒ ።
፬ ወሐለየ ፡ ዐመፃ ፡ በውስተ ፡ ምስካቡ ።
ወቆመ ፡ በፍኖት ፡ እንተ ፡ በኵሉ ፡ ኢኮነት ፡ ሠናይተ ።
ወኢይትሀከያ ፡ ለእኪት ።
፭ እግዚኦ ፡ በሰማይ ፡ ሣህልከ ።
ወጽድቅከኒ ፡ እስከ ፡ ደመናት ።
፮ ወርትዕከኒ ፡ ከመ ፡ አድባረ እግዚአብሔር ።
ኰነኔከ ፡ ዕሙቅ ፡ ጥቀ ።
ሰብአ ፡ ወእንስሳ ፡ ታድኅን ፡ እግዚኦ ።

፯ ወበከመ ፡ አብዛኅከ ፡ ምሕረተከ ፡ እግዚኦ ።
ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ይትዌከሉ ፡ በታሕተ ፡ ክነፊከ ።
፰ ወይረውዩ ፡ እምጠለ ፡ ቤትከ ።
ወትሰቅዮሙ ፡ እምፈለገ ፡ ትፍሥሕትከ ።
፱ እስመ ፡ እምኀቤከ ፡ ነቅዐ ፡ ሕይወት ።
በብርሃንከ ፡ ንርአይ ፡ ብርሃነ ።
፲ ሰፋሕ ፡ ምሕረተከ ፡ እግዚኦ ፡ ላዕለ ፡ እለ ፡ የአምሩከ ።
ወጽድቀከኒ ፡ ለርቱዓነ ፡ ልብ ።
፲፩ ኢይምጽአኒ ፡ እግረ ፡ ትዕቢት ።
ወእደ ፡ ኃጥእ ፡ ኢይሁከኒ ።
፲፪ ህየ ፡ ይወድቁ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ አመፃ ።
ይሰደዱ ፡ ወኢይክሉ ፡ ቀዊመ ።

መዝሙር ፡ ፴፮ ።

ተማኅጸን ፡ ለኵሉ ።

፩ ኢትቅናዕ ፡ ላዕለ ፡ እኩያን ።
ወኢትቅናዕ ፡ ላዕለ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፪ እስመ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ ፍጡነ ፡ ይየብሱ ።
ወከመ ፡ ሐመልማለ ፡ ሐምል ፡ ፍጡነ ፡ ይወድቁ ።
፫ ተወከል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወግበር ፡ ሠናየ ።
ወያኅድረከ ፡ ዲበ ፡ ምድር ።
ወይረዕየከ ፡ ዲበ ፡ ብዕላ ።
፬ ተፈግሕ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ወይሁበከ ፡ ስእለተ ፡ ልብከ ።
፭ ክሥት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፍኖተከ ።
ተወከል ፡ ቦቱ ፡ ወውእቱ ፡ ይገብር ፡ ለከ ።
፮ ወያመጽእ ፡ ከመ ፡ ብርሃን ፡ ለጽድቅከ ።
ወፍትሕከኒ ፡ ከመ ፡ መዓልት ።

በልባቸው ፡ እሰይ ፡ እሰይ ፡ ነፍሳችንን ፡ ደስ ፡ ይበላት ፡ ፳፭
ዋጥነውም ፡ አይበሉ ።
በመከራዬ ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ይፈሩ ፡ ፳፮
በአንድነትም ፡ ይጐስቈሉ ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚታበዩ ፡ ዕፍረትንና ፡ ጕስቍልናን ፡ ይልበሱ ።
ጽድቄን ፡ የሚወዱአት ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ፳፯
ሐሤትንም ፡ ያድርጉ ።
የባሪያውን ፡ ሰላም ፡ የሚወድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ዘወትር ፡ ታላቅ ፡ ይሁን ፡ ይበሉ ።
አንደበቴ ፡ ሁል ፡ ጊዜም ፡ ጽድቅህን ፡ ፳፰
ምስጋናህንም ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፴፭ ።

ስለ ራሱ ።

ኃጢአተኛ፡በራሱ ፡ የሚያስት ፡ ነገርን ፡ ይናገራል ፡ ፩
የእግዚአብሔርም ፡ ፍርሃት ፡ በዓይኖቹ ፡ ፊት ፡ የለም ።
በአንደበቱ ፡ ሸንግሎአልና ፡ ፪
ኃጢአቱ ፡ ባገኘችው ፡ ጊዜ ፡ ይጠላታል ።
የአፉ ፡ አነጋገር ፡ ግፍና ፡ ሽንገላ ፡ ነው ፡ ፫
ማስተዋልን ፡ በጎ ፡ ማድረግንም ፡ ተወ ።
በመኝታው ፡ ላይ ፡ ዓመፃን ፡ አሰበ ፡ ፬
መልካም ፡ ባልሆነች ፡ መንገድ ፡ ቆሞአል ፡
ክፋትን ፡ አያልፋትም ።
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡ ፭
እውነትህም ፡ ወደ ፡ ደመናት ፡ ትደርሳለች ።
ጽድቅህም ፡ እንደ እግዚአብሔር ፡ ተራሮች ፡ ፮
የመጠቆች ፡ ናት ።
ፍርድህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ናት ፡
አቤቱ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ ታድናለህ ።

አቤቱ ፡ ምሕረትህን ፡ እንዴት ፡ አበዛህ ፡ ፯
የሰው ፡ ልጆች ፡ በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ ይታመናሉ ።
ከቤትህ ፡ ጠል ፡ ይጠግባሉ ፡ ፰
ከተድላህም ፡ ፈሳሽ ፡ ታጠጣቸዋለህ ።
የሕይወት ፡ ምንጭ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ ፱
በብርሃንህ ፡ ብርሃንን ፡ እናያለን ።
ምሕረትህን ፡ በሚያውቁህ ፡ ላይ ፡ ፲
ጽድቅህንም ፡ ልባቸው ፡ በቀና ፡ ላይ ፡ ዘርጋ ።
የትዕቢት ፡ እግር ፡ አይምጣብኝ ፡ ፲፩
የኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ አያውከኝ ።
ዓመፃን ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ከዚያ ፡ ወደቁ ፡ ፲፪
ወድቀዋል ፡ መቆምም ፡ አይችሉም ።

መዝሙር ፡ ፴፮ ።

ተማኅጸና ፡ ምከር ፡ ለሁሉ ።

በክፉዎች ፡ ላይ ፡ አትቅና ፡ ፩
ዓመፃንም ፡ በሚያደርጉ ፡ ኀሳብ ፡ አትማረክ ፡
እንደ ፡ ሣር ፡ ፈጥነው ፡ ይደርቃሉና ። ፪
እንደ ፡ ቅጠልም ፡ ይረግፋሉና ።
በእግዚአብሔር ፡ ታመን ፡ መልካምን ፡ አድርግ ፡ ፫
በምድርም ፡ ተቀመጥ ፡ ታምነህም ፡ ተሰማራ ።
በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ ፬
የልብህንም ፡ ፍላጎት ፡ ይሰጥሃል ።
መንገድህን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አደራ ፡ ስጥ ፡ ፭
በእርሱም ፡ ታመን ፡ እርሱም ፡ ያደርግልሃል ።
ጽድቅህን ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ፮
ፍርድህንም ፡ እንደ ፡ ቀትር ፡ ሰዓት ፡ ያመጣል ።

፯ ግነይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተጸመዶ ።
ወኢትቅናዕ ፡ ላዕለ ፡ ዘይዴሎ ፡ በሕይወቱ ።
ወላዕለ ፡ ሰብእ ፡ ዘይገብር ፡ ዐመፃ ።
፰ ኅድጋ ፡ ለመዓት ፡ ወግድፋ ፡ ለቍጥዓ ።
ወኢትቅናዕ ፡ ከመ ፡ ታሕስም ።
፱ እስመ ፡ እለ ፡ ያሐስሙ ፡ ይሤረዉ ።
ወእለሰ ፡ ይትዔገሥዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እሙንቱ ፡
ወይረስዋ ፡ ለምድር ።
፲ ወዓዲ ፡ ኅዳጠ ፡ ኢይሄሉ ፡ እንከ ፡ ኃጥእ ።
ተኀሥሥ ፡ ወኢትረክብ ፡ መካኖ ።
፲፩ የዋሃንሰ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር ።
ወይትፌሥሑ ፡ በብዙኅ ፡ ሰላም ።
፲፪ ያስተሐይጾ ፡ ኃጥእ ፡ ለጻድቅ ፡ ወየሐቂ ፡ ስነኒሁ ፡
ላዕሌሁ ።
፲፫ ወእግዚአብሔርሰ ፡ ይሥሕቆ ።
እስመ ፡ ያቀድም ፡ አእምሮ ፡ ከመ ፡ በጽሐ ፡ ዕለቱ ።
፲፬ ሰይፎሙ ፡ መልኁ ፡ ኃጥአን ። ወወሰቁ ፡ ቀስቶሙ ።
ከመ ፡ ይቅትልዎ ፡ ለነዳይ ፡ ወለምስኪን ።
ወከመ ፡ ይርግዝዎሙ ፡ ለርቱዓነ ፡ ልብ ።
፲፭ ሰይፎሙ ፡ ይባእ ፡ ውስተ ፡ ልቦሙ ።
ወይትቀጥቀጥ ፡ አቅስስቲሆሙ ።
፲፮ ይኄይስ ፡ ኅዳጥ ፡ ዘበጽድቅ ።
እምብዙኅ ፡ ብዕለ ፡ ኃጥአን ።
፲፯ እስመ ፡ ይትቀጠቀጥ ፡ ኀይሎሙ ፡ ለኃጥአን ።
ያጸንዖሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለጻድቃን ።
፲፰ ወየአምር ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍኖተ ፡ ንጹሓን ።
ወለዓለም ፡ ውእቱ ፡ ርስቶሙ ።
፲፱ ወኢይትኀፈሩ ፡ በመዋዕለ ፡ እኩይት ።
ወይጸግቡ ፡ በመዋዕለ ፡ ረኃብ ።

፳ ወኃጥአንሰ ፡ ይትሀጐሉ ፡
ጸላእቱሰ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ሶበ ፡ ከብሩ ፡ ወተለዐሉ።
የኀልቁ ፡ ወይጠፍኡ ፡ ከመ፡ ጢስ ።
፳፩ ይትሌቃሕ ፡ ኃጥእ ፡ ወኢይፈዲ ።
ጻድቅሰ ፡ ይምሕር ፡ ወይሁብ ።
፳፪ እስመ ፡ እለ ፡ ይባርክዎ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር ።
ወእለሰ ፡ ይረግሙ ፡ ይሤረዉ ።
፳፫ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጸንዖ ፡ ሑረቱ ፡ ለሰብእ ።
ለዘይፈቅድ ፡ ፍኖቶ፡ ፈድፋደ ።
፳፬ እመኒ ፡ ወድቀ ፡ ኢይደነግፅ ።
እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ይሰውቆ ፡ እዴሁ ።
፳፭ ወርዘውኩኒ ፡ ወረሣእኩ ።
ወጻድቅሰ ፡ ዘይትገደፍ ፡ ኢርኢኩ ።
ወዘርዖኒ ፡ ኢይጼንስ ፡ እክለ ።
፳፮ ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይምሕር ፡ ወይሌቅሕ ።
ወዘርዑኒ ፡ ውስተ ፡ በረከት ፡ ይሄሉ ።
፳፯ ተገሐሥ ፡ እምእኩይ ፡ ወግበር ፡ ሠናየ ።
ወትነብር ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፳፰ እስመ ፡ ጽድቀ ፡ ያፈቅር ፡ እግዚአብሔር ።
ወኢይገድፎሙ ፡ ለጻድቃን ፡
ወለዓለም ፡ የዐቅቦሙ ።
ወይትቤቀል ፡ ሎሙ ፡ ለንጹሓን ።
ወይሤሩ ፡ ዘርዖሙ ፡ ለኃጥአን ።
፳፱ ጻድቃንሰ ፡ ይወርስዋ ፡ ለምድር ።
ወይነብሩ ፡ ውስቴታ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፴ አፉሁ ፡ ለጻድቅ ፡ ይትሜሀር ፡ ጥበበ ።
ወልሳኑ ፡ ይነብብ ፡ ጽድቀ ።
፴፩ ወሕገ ፡ አምላኩ ፡ ውስተ ፡ ልቡ ።
ወኢይድኅፅ ፡ ሰኰናሁ ።

ለእግዚአብሔር ተገዛ ፡ ተስፋም ፡ አድርገው ፡ ፯
ለጊዜው ፡ መንገዱ ፡ በቀናችለትና ፡ ጠማምነትን ፤
በሚያደርግ ፡ ሰው ፡ አትቅና ።
ከቍጣ ፡ ራቅ ፡ መዓትንም ፡ ተው ፤ ፰
እንዳትበድል ፡ አትቅና ።
ክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ ይጠፉሉና ፡ ፱
በእግዚአብሔር ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉ ፡ ግን ፡
እነርሱ ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ።
ጥቂት ፡ ስንኳ ፡ ኃጢአተኛ ፡ አይኖርም ፡ ፲
ትፈልገዋለህ ፡ በታውን ፡ አታገኘውም ።
ደኃኖች ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ፡ ፲፩
በብዙም ፡ ሰላም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለካከተዋል ፡ ፲፪
ጥርሱንም ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያንገጫግጫል ።
እግዚአብሔርስ ፡ ይሥቅበታል ፡ ፲፫
ቀኑ ፡ እንደሚደርስ ፡ አይቶአልና ።
ድሀውንና፡ ችግረኛውን ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
ልበ ፡ ቅኖችንም ፡ ይወጉ ፡ ዘንድ ፤
ኃጢአተኞች ፡ ሰይፋቸውን ፡ መዘዙ ፡
ቀስታቸውንም ፡ አነጣጠሩ ።
ሰይፋቸው ፡ ወደ ፡ ልባቸው ፡ ይግባ ፡ ፲፭
ቀስታቸውም ፡ ይሰበር ።
ለጻድቅ ፡ ያለው ፡ የው ፡ ጥቂት ፡ ነገር ፡ ፲፮
ከብዙ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሀብት ፡ ይበልጣል ።
የኀጥኣን ፡ ክንድ ፡ ትሰበራለችና ፡ ፲፯
እግዚአብሔር ፡ ግን፡ጻድቃንን ፡ ይደግፋቸዋል ።
የንጹሐንን ፡ መንገድ ፡እግዚአብሔር ያውቃል ፡ ፲፰
ርስታቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
በክፉ ፡ ዘመንም ፡ አያፍሩም ፡ ፲፱
በራብ ፡ ዘመንም ፡ ይጠግባሉ ።

ኃጥአን ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ፡ ፳
የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡ በክበሩና ፡ ከፍ ፡ከፍ ፡
ባሉ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ይጠፋሉ ።
ኃጢአተኛ ፡ ይበደራል ፡ አይከፍልም ፡ ፳፩
ጻድቅ ፡ ግን ፡ ይራራል ፡ ይሰጣልም ።
እርሱን ፡ የሚባርኩት ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉና ፤ ፳፪
የሚረግሙት ፡ ግን ፡ ይጠፋሉ ።
የጻድቅ ፡ አካሄድ ፡ከእግዚአብሔር ፡ዘንድ ፡ ይጸናል ፡ ፳፫
መንገዱንም ፡ ይባርክለታል ።
ቢወድቅም ፡ ጉዳት ፡ አይደርስበትም ፤ ፳፬
እግዚአብሔር ፡ እጁን ፡ ይዞ ፡ ይደግፈዋልና ።
ጐልምሼ ፡ እስካረጀሁ ፡ ድረስ ፡ ጻድቅ ፡ ሲጣል ፡ ፳፭
ዘሩም ፡ እህል ፡ ሲለምን ፡ አላየሁም ።
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ይራራል ፡ ያበድርማል ፡ ፳፮
ዘሩም ፡ በበረከት ፡ ይኖራል ።
ከክፉ ፡ ራቅ ፡ መልካምንም ፡ አድርግ ፡ ፳፯
ለዘላለምም ፡ ትኖራለህ ።
እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ ይወዳልና ፡ ፳፰
ቅዱሳኑንም ፡ አይጥላቸውምና ፤
ለዘላለምም ፡ ይጠብቃቸዋል ፡
ለንጹሐንም ፡ ይበቀልላቸዋል ፤
የኃጥአን ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ይጠፋል ።
ጻድቃን ፡ ምድርን ፡ ይወርሳሉ ፡ ፳፱
በእርስዋም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራሉ ።
የጻድቅ ፡ አፍ ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራል ፡ ፴
አንደበቱም ፡ ፍርድን ፡ ይናገራል ።
የአምላኩ ፡ ሕግ ፡ በልቡ ፡ ውስጥ ፡ ነው ፡ ፴፩
በእርምጃውም ፡ አይሰናከልም ።

፴፪ ያስተሐይጾ ፡ ኃጥእ ፡ ለጻድቅ ።
ወይፈቅድ ፡ ይቅትሎ ።
፴፫ ወኢየኀድጎ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ እደዊሁ ።
ወኢይመውዖ ፡ ሶበ ፡ ይትዋቀስ ።
፴፬ ተዐገሥ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወዕቀብ ፡ ፍኖቶ ።
ወያዐብየከ ፡ ከመ ፡ ትረሳ ፡ ለምድር ።
ወትሬኢ ፡ ከመ ፡ ይሤረዉ ፡ ኃጥአን ።
፴፭ ርኢክዎ ፡ ለኃጥእ ፡ ዐብየ ፡ ወተለዓለ ፡ ከመ ፡ አርዘ ፡ ሊባኖስ ።
፴፮ ወሶበ ፡ እገብእ ፡ ኃጣእክዎ ።
ኀሠሥኩ ፡ ወኢረከብኩ ፡ መካኖ ።
፴፯ ዕቀብ ፡ የዋሃተ ፡ ወትሬኢ ፡ ጽድቀ ።
እስመ ፡ ቦቱ ፡ ተረፈ ፡ ብእሲ ፡ ሰላም ።
፴፰ ወበማዕዶንሰ ፡ ይሤረዉ ።
ወይሤረዉ ፡ ትራፋቲሆሙ ፡ ለኃጥአን ።
፴፱ መድኃኒቶሙ ፡ ለጻድቃን ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወተቀዋሚሆሙ ፡ ውእቱ ፡ በጊዜ ፡ ምንዳቤሆሙ ።
፵ ይረድኦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወያድኅኖሙ ።
ወያነግፎሙ ፡ እምእደ ፡ ኃጥአን ።
ወያድኅኖሙ ፡ እስመ ፡ ተወከሉ ፡ ቦቱ ።

መዝሙር ፡ ፴፯ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ አመ ፡ በሰፎ ፡ ሳሚ ፡ ወልደ ፡ ጌራ ።

፩ እግዚኦ ፡ በመዓትከ ፡ ኢትቅሥፈኒ ።
ወበመቅሠፍትከ ፡ ኢትገሥጸኒ ።
፪ እስመ ፡ አሕጻከ ፡ ይገዝጸኒ ።
ወአጽናዕከ ፡ እዴከ ፡ ላዕሌየ ።
፫ ወአልቦ ፡ ፈውስ ፡ ለሥጋየ ፡ እምገጸ ፡ መዓትከ ።
ወአልቦ ፡ ሰላም ፡ ለአዕፅምትየ ፡ እምገጸ ፡ ኃጢአትየ ።

፬ እስመ ፡ ኖኀ ፡ እምሥእርተ ፡ ርእስየ ፡ ጌጋይየ ።
ከመ ፡ ጾር ፡ ክቡድ ፡ ከብደ ፡ ላዕሌየ ።
፭ ጼዓ ፡ ወበኍቡኆ ፡ አዕፅምትየ ፡ እምገጸ ፡ አበድየ ።
፮ ሐርተምኩ ፡ ወተቀጻዕኩ ፡ ለዝሉፉ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ትኩዝየ ፡ አንሶሱ ።
፯ እስመ ፡ ጸግበት ፡ ጽዕለተ ፡ ነፍስየ ።
ወኀጣእኩ ፡ ፈውሰ ፡ ለሥጋየ ።
፰ ደወይኩ ፡ ወሐመምኩ ፡ ፈድፋደ ።
ወእኆሥዕ ፡ እምኀዘነ ፡ ልብየ ።
፱ በቅድሜከ ፡ ኵሉ ፡ ፍትወትየ ።
ወገዓርየኒ ፡ ኢይትኀባእ ፡ እምኔከ ።
፲ ልብየኒ ፡ ደንገጸኒ ፡ ወኀይልየኒ ፡ ኀደገኒ ።
ወብርሃነ ፡ አዕይንትየኒ ፡ ለከወኒ ።
፲፩ አዕርክትየኒ፡ወቢጽየኒ፡ዕድወ፡ ኮኑኒ፡ሮዱኒ፡ ወደበዩኒ ።
ወአዝማድየኒ ፡ ቀብጹኒ ፡ ወተናከሩኒ ።
፲፪ ወተኃየሉኒ ፡ እለ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ወእለኒ ፡ ይፈቅዱ ፡ ሕማምየ ፡ ነበቡ ፡ ከንቶ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይመክሩ ፡ በቍጽር ፡ ያመንስዉኒ ።
፲፫ ወአንሰ ፡ ከመ ፡ ጽሙም ፡ ዘኢይሰምዕ ።
ወከመ ፡ በሃም ፡ ዘኢይከሥት ፡ አፉሁ ።
ወኮንኩ ፡ ከመ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢይሰምዕ ።
፲፬ ወከመ ፡ ዘኢይክል ፡ ተናግሮ ፡ በአፉሁ ።
፲፭ እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ።
አንተ ፡ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ።
፲፮ እስመ ፡ እቤ ፡ ኢትረስየኒ ፡ ስላተ ፡ ጸላእየ ።
ወእመኒ ፡ ድኅፀ ፡ ሰኰናየ፡ያዐብዩ፡አፉሆሙ፡ላዕሌየ ።
፲፯ እስመ ፡ ሊተሰ ፡ አጽንሑኒ ፡ ይቅሥፉኒ ።
ወቍስልየኒ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።

ኃጢአተኛ ፡ ጻድቁን ፡ ይመለከተዋል ፡ ፴፪
ሊገድለውም ፡ ይወዳል ።
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በእጁ ፡ አይጥለውም ፡ ፴፫
በተፋረደው ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፈውም ።
እግዚአብሔርን ፡ደጅ ፡ ጥና ፡ መንገዱንም ፡ ጠብቅ ፡ ፴፬
ምድርንም፡ትወርስ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርግሃል ፡
ኃጢአተኞችም ፡ ሲጠፉ ፡ ታያለህ ።
ኃጥእን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎ ፡ ፴፭
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ለምልሞ ፡ አየሁት ።
ብመለስ ፡ ግን ፡ አጣሁት ፡ ፴፮
ፈለግሁት ፡ በቦታውንም ፡ አላገኘሁም ።
ቅንነትን ፡ ጠብቅ ፡ ጽድቅንም ፡ ተመልከት ፡ ፴፯
ለሰላም ፡ ሰው ፡ ተስፋ ፡ አለውና ።
በደለኞች ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ፡ ፴፰
የኃጢአተኞች ፡ ተስፋ ፡ ይጠፋል ።
የጻድቃን፡መድኃኒታቸው፡ ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው፡ ፴፱
በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ መጠጊያቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ይረዳቸዋል ፡ ያድናቸዋልም ፡
ከኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ ያወጣቸዋል ፡
ያድናቸዋልም ፡ በእርሱ ፡ ታምነዋልና ።

መዝሙር ፡ ፴፯ ።

ስለራሱ ፡ የጌራ ፡ ልጅ ፡ ሳሚ ፡ በሰደበው ፡ ጊዜ ።

አቤቱ ፡ በቍጣህ ፡ አትቅሠፈኝ ፡ ፩
በመዓትህም ፡ አትገሥጸኝ ።
ፍላጾችህ ፡ ወግተውኛልና ፡ ፪
እጅህንም ፡ አክብደህብኛልና ።
ከቍጣህ፡የተነሣ፡ሰውነቴ፡ጤና፡የለውም፡ከኃጢአቴም፡ ፫
የተነሣ ፡ ለአጥንቶቼ ፡ ሕይወት ፡ አይኖራቸውም ።

ኃጢአቴ ፡ ከራሴ ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ብሎአልና ፡ ፬
እንደ ፡ ከባድ ፡ ሸክምም ፡ በላዬ ፡ ተጭኗልና ።
ከስንፍናዬ ፡ የተነሣ ፡ ቍስሌ ፡ ሸተተ ፡ በሰበሰም ። ፭
እጅግ ፡ ጕስቁልሁ ፡ ተዋረድሁም ፡ ፮
ሁል ፡ ጊዜም ፡ በትካዜ ፡ እመላለሳለሁ ።
ነፍሴ ፡ ስድብን ፡ ተሞልታለችና ፡ ፯
ለሥጋዬም ፡ ጤና ፡ የላትምና ።
ታመምሁ ፡ እጅግም ፡ ተቸገርሁ ፡ ፰
ከልቤ ፡ ውዝዋዜም ፡ የተነሣ ፡ ጮኽሁ ።
አቤቱ ፡ ፈቃዴ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ነው ፡ ፱
ጭንቀቴም ፡ ከአንተ ፡ አይሰወርም ።
ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ፡ ኃይሌም ፡ ተለየችኝ ፡ ፲
የዓይኖቼም ፡ ብርሃን ፡ ፈዘዘ ።
ወዳጆቼም ፡ ባልንጀሮቼም ፡ ከቍስሌ ፡ ፊት ፡ ሸሹ ፡ ፲፩
ዘመዶቼም ፡ ርቀው ፡ ቆሙ ።
ነፍሴንም ፡ የሚፈልጓት ፡ በረቱብኝ ፡ ፲፪
በመከራዬም ፡ የሚደሰቱ ፡ ከንቱን ፡ ተናገሩ ፡
ሁል ፡ ጊዜም ፡ በሽንገላ ፡ ይመክራሉ ።
እኔ ፡ ግን ፡ እንደማይሰማ ፡ ደንቆሮ ፡ ፲፫
በአፉም ፡ መናገር ፡ እንደማይችል ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ።
እንደማይሰማና ፡ በአንደበቱም ፡ መልስ ፡ ፲፬
እንደማይሰጥ ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
አቤቱ ፡ በአንተ ፡ ታምኛለሁና ፡ ፲፭
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ አንተ ፡ ትሰማኛለህ ።
ጠላቶቼ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፡ ፲፮
ብያለሁና ፡ እግሮቼም ፡ ቢሰናከሉ ፡ ራሳቸውን ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋሉ ።
እኔስ ፡ ወደ ፡ ማንከስ ፡ ተቃርቤአለሁ ፡ ፲፯
ቍስሌም ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።

፲፰ ወእነግር ፡ ጌጋይየ ፡ ወእቴክዝ ፡ በእንተ ፡ ኀጢአትየ ።
፲፱ ጸላእትየስ ፡ ሕያዋን ፡ ወይኄይሉኒ ።
ወበዝኁ ፡ እለ ፡ በዐመፃ ፡ ይጸልኡኒ ።
እለ ፡ ይፈድዩኒ ፡ እኪተ ፡ ህየንተ ፡ ሠናይት ።
፳ ወያስተዋድዩኒ ፡ በተሊወ ፡ ጽድቅ ።
ወገደፉ ፡ እኅዋሆሙ ፡ ከመ ፡ በድን ፡ ርኩስ ።
፳፩ አንተ ፡ ኢትግድፈኒ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ወኢ
ትርኃቅ ፡ እምኔየ ።
፳፪ ወነጽር፡ውስተ፡ረዲኤትየ፡እግዚኦ፡አምላኪ፡ መድኃኒትየ

መዝሙር ፡ ፴፰ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ አመ ፡ ሰደዶ ፡ ሳኦል ።

፩ ዕቤ ፡ አዐቅብ ፡ አፉየ ፡ ከመ ፡ ኢይስሐት ፡ በልሳንየ ።
ወአንበርኩ ፡ ዐቃቤ ፡ ለአፉየ ።
ሶበ ፡ ይትቃወሙኒ ፡ ኃጥአን ፡ ቅድሜየ ።
፪ ተጸመምኩ ፡ ወአትሐትኩ ፡ ርእስየ ።
ወአርመምኩ ፡ ለሠናይ ።
ወተሐደሰኒ ፡ ቍስልየ ።
፫ ወሞቅኒ ፡ ልብየ ፡ በውስጥየ ።
ወነደ ፡ እሳት ፡ እምአንብቦትየ ።
፬ ወአቤ ፡ በልሳንየ ፡ ንግረኒ ፡ እግዚኦ ፡ ደኃሪትየ ።
ምንት ፡ እማንቱ ፡ ኍልቆን ፡ ለመዋዕልየ ።
ከመ ፡ እእምር ፡ ለምንት ፡ እጼነር ፡ አነ ።
፭ ናሁ ፡ ብሉያተ ፡ ረሰይኮን ፡ ለመዋዕልየ ።
ወአካልየኒ ፡ ወኢከመ ፡ ምንት ፡ በቅድሜከ ።
ወባሕቱ ፡ ከንቱ ፡ ኵሉ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ወከመ ፡ ጽላሎት ፡ ያንሶሱ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ።
፮ ወባሕቱ ፡ ከንቶ ፡ ይትሀወኩ ።
ይዘግቡ ፡ ወኢየአምሩ ፡ ለዘየስተጋብኡ ።
፯ ወይእዜኒ ፡ መኑ ፡ ተስፋየ ፡ አኮኑ ፡እግዚአብሔር ።
ወትዕግሥትየኒ ፡ እምኀቤከ ፡ ውእቱ ።
፰ ወእምኵሉ ፡ ኀጢአትየ ፡ አድኅንኒ ።
ወረሰይከኒ ፡ ጽእለተ ፡ ለአብዳን ።
ተጸመምኩ ፡ ወኢከሠትኩ ፡ አፉየ ።
፱ እስመ ፡ አንተ ፡ ፈጠርከኒ ።
፲ አርኅቅ ፡ እምኔየ ፡ መቅሠፍተከ ።
እስመ ፡ እምጽንዐ ፡ እዴከ ፡ ኀለቁ ፡ አነ ።
፲፩ በተግሣጽከ ፡ በእንተ ፡ ኀጢአቱ ፡ ተዛለፍኮ ፡ ለሰብእ።
ወመሰውካ ፡ ከመ ፡ ሣሬት ፡ ለነፍሱ ።
ወባሕቱ ፡ ከንቱ ፡ ይትሀወኩ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ።
፲፪ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ፡ ወስእለትየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ አንብዕየ ፡ ወኢትጸመመኒ ።
እስመ ፡ ፈላሲ ፡ አነ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
ወነግድ ፡ ከመ ፡ ኵሉ ፡ አበውየ ።
ሥኅተኒ ፡ ከመ ፡ አዕርፍ ።
፲፫ ዘእንበለ ፡ እሑር ፡ ኀበ ፡ ኢይገብእ ።

መዝሙር ፡ ፴፱ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ጸኒሐ ፡ ጸናሕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ሰምዐኒ ፡ ወተመይጠኒ ።
ወሰምዐኒ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፪ ወአውፅአኒ ፡ እምዐዘቅተ ፡ ሕርትምና ።
ወእምጽቡር ፡ ዐምዓም ።
ወአቀሞን ፡ ውስተ ፡ ኰኵሕ ፡ ለእገርየ ።
ወአጽንዖን ፡ ለመከየድየ ።

በደሌን ፡ እናገራለሁ ፡ ፲፰
ስለ ፡ ኃጢአቴም ፡ እተክዛለሁ ።
ጠላቶቼ ፡ ሕያዋን ፡ ናቸው ፡ ይበረቱብኝማል ፡ ፲፱
በከንቱም ፡ የሚጠሉኝ ፡ በዙ ።
ጽድቅን ፡ ስለ ፡ ተከተልሁ ፡ ፳
በበጎ ፡ ፋንታ፡ ክፉን ፡ ይመልሱልኛል ፡ ይጣሉኛልም ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አትጣለኝ ፡ ፳፩
አምላኬ ፡ ከኔ ፡ አትራቅ ።
አቤቱ ፡ መድኃኒቴ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ። ፳፪

መዝሙር ፡ ፴፰ ።

ስለ ፡ ራሱ ፡ ሳኦል ፡ ባሳደደው ፡ ጊዜ ።

በአንደበቴ ፡ እንዳልሳሳት ፡ አንደበቴን ፡ እጠብቃለሁ ። ፩
ኃጢአተኛ ፡ በፊቴ ፡ በተቃወመኝ ፡ ጊዜ ፡
በአፌ ፡ ላይ ፡ ጠባቂ ፡ አኖራለሁ ።
ከዝምታ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ዲዳ ፡ ሆንሁ ፡ ፪
ለበጎ ፡ ነገር ፡ እንኳ ፡ ዝም ፡ አልሁ ፡
ቍስሌም ፡ ታደሰብኝ ።
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ሞቀብኝ ፡ ፫
ከማሰቤም ፡ የተነሣ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፡
በአንደበቴም ፡ ተናገርሁ ።
የዘመኔ ፡ ቍጥሮች ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ፬
እኔስ ፡ምን፡ያህል፡ወደ፡ኋላ፡እንደምቀይ፤አውቅ፡ዘንድ ፡
አቤቱ፡ ፍጻሜዬን ፡ አስታውቀኝ ።
እነሆ ፡ ዘመኖቼን ፡ አስረጀሃቸው ፡ ፭
አካሌም ፡ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ነው ፡
ሕያው ፡ የሆነ ፡ ሰው፡ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
በከንቱም ፡ ይታወካል ፡ ፮
በእውነት ፡ ሰው ፡ እንደ፡ጥላ ፡ ይመላለሳል ፡
ያከማቻል ፡ ለማን ፡ እንደሚያከማችም ፡ አያውቅም ።
አሁንስ፡ ተስፋዬ፡ማን፡ነው?እግዚአብሔር ፡ አይደለምን? ፯
ትዕግሥቴም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
ከኃጢአቴ ፡ ሁሉ ፡ አድነኝ ፡ ፰
ለሰነፎችም ፡ መዘበቻ ፡ አታድርገኝ ።
አንተ ፡ ሠርተኸኛልና ፡ ፱
ዝም ፡ አልሁ ፡ አፌንም ፡ አልከፈትሁም ።
መቅሠፍትህን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፡ ፲
ከእጅህ ፡ ብርታት ፡ የተነሣ ፡ አልቄአለሁና ።
በተግሣጽህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ ሰውን ፡ ዘለፍኸው ፡ ፲፩
ነፍሱም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ቀልቃለች ፤
በእውነት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡ ጩኸቴንም ፡ አድምጥ ፡ ፲፪
ልቅሶዬንም ፡ ቸል ፡ አትበለኝ ፤
እኔ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ መጻተኛ ፡ ነኝና ፡
እንደ ፡ አባቶቼም ፡ እንግዳ ፡ ነኝና ።
ወደማልመለስበት ፡ ሳልሄድ ፡ ዐርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተወኝ ። ፲፫

መዝሙር ፡ ፴፱ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ቆይቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደጅ ፡ ጠናሁት ፤ ፩
እርሱም ፡ ዘንበል ፡ አለልኝ ፡ ጩኸቴንም ፡ ሰማኝ ፡
ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ ከረግረግም ፡ ጭቃ ፡ አወጣኝ ፤ ፪
እግሮቼንም ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ አቆማቸው ፡
አረማመዴንም ፡ አጸና ።

፫ ወወደየ ፡ ውስተ ፡ አፉየ ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ።
ስብሐቲሁ ፡ ለአምላክነ ።
ይርአዩ ፡ ብዙኃን ፡ ወይፍርሁ ።
ወይትወከሉ ፡ በእግዚአብሔር ።
፬ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘስመ እግዚአብሔር ፡ ትውክልቱ ።
ወዘኢነጸረ ፡ ውስተ፡ከንቱ ፡ ውስተ፡ መዓት ፡ ወሐሰት።
፭ ብዙኃ ፡ ገበርከ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ መንክረከ ።
ወአልቦ ፡ ዘይመስሎ ፡ ለኃሊናከ ።
አይዳዕኩ ፡ ወነገርኩ ፡ ወበዝኁ ፡ እምኈልቍ ።
፮ መሥዋዕተ ፡ ወቍርባነ ፡ ኢፈቀድከ ።
ሥጋከ ፡ አንጽሕ ፡ ሊተ ።
መሥዋዕተ ፡ ዘበእንተ ፡ ኃጢአት ፡ ኢሠመርከ ።
፯ ውእተ ፡ ጊዜ ፡ እቤ ፡ ነየ ፡ መጻእኩ ።
ውስተ ፡ ርእሰ ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽሕፈ ፡ በእንቲአየ ።
፰ ከመ ፡ እንግር ፡ ፈቃደከ ፡ መከርኩ ፡ አምላኪየ ።
ወሕግከኒ ፡ በማእከለ ፡ ከርሥየ ።
፱ ዜኖኩ ፡ ጽድቀከ ፡ በማኅበር ፡ ዐቢይ ።
ወናሁ ፡ ኢከላእኩ ፡ ከናፍርየ ።
እግዚኦ ፡ ለሊከ ፡ ተአምር ፡ ጽድቅየ ።
፲ ወኢኀባእኩ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ፡ ርትዐከ ።
ወነገርኩ ፡ አድኅኖተከ ።
ወኢሠወርኩ ፡ ሣህለከ ፡ ወምሕረተከ ፡ እማኅበር ፡ ዐቢይ ።
፲፩ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ኢታርኅቅ ፡ ሣህለከ ፡ እምኔየ ።
ምሕረትከ ፡ ወጽድቅከ ፡ ዘልፈ ፡ ይርከባኒ ።
፲፪ እስመ ፡ ረከበተኒ ፡ እኪት ፡ እንተ ፡ አልባቲ ፡ ኈልቍ።
ወተራከባኒ ፡ ኃጣውእየ ፡ ወስእንኩ ፡ ነጽሮ ።
ወበዝኁ ፡ እምሥእርተ ፡ ርእስየ ። ልብየኒ ፡ ኀደገኒ ።
፲፫ ሥመር ፡ እግዚኦ ፡ ከመ ፡ ታድኅነኒ ።
እግዚኦ ፡ ነጽር ፡ ውስተ ፡ ረዲአትየ ።
፲፬ ይትኀፈሩ ፡ ወይኅስሩ ፡ ኅቡረ ፡ እለ ፡ ይፈቅዱ ።
ያእትትዋ ፡ ለነፍስየ ።
፲፭ ለይግብኡ ፡ ድኅሬሆሙ ፡ ወይትኀፈሩ፡ እለ፡ ይፈቅዱ ፡ ሊተ ፡ እኩየ ።
ወይትፈደዩ ፡ በጊዜ ፡ ኃሣርሙ፡ እለ ፡ ይብሉኒ ፡ እንቋዕ ፡ እንቋዕ ።
፲፮ ለይትፈሥሑ ፡ ወይትሐሠዩ ፡ ብከ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡
የሐሡከ ፡ እግዚኦ ።
ወይበሉ ፡ ዘልፈ ፡ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ፡
እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ አድኅኖተከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፲፯ አንሰ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ፡ አነ ።
ወእግዚአብሔር ፡ይሔሊ ፡ ሊተ ።
ረዳኢየ፡ ወመድኅንየ፡ አንተ፡አምላኪየ፡ ወኢትጐንዲ ።

መዝሙር ፡ ፵ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ብፁዕ ፡ ዘይሌቡ ፡ ላዕለ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ።
እምዕለት ፡ እኪት ፡ ያድኅኖ ፡ እግዚአብሔር ።
፪ እግዚአብሔር ፡ የዐቅቦ ፡ ወያሐይዎ ፡ ወያበፅዖ ፡ ዲበ ፡ ምድር ።
ወኢያገብኦ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ጸላዒሁ ።
፫ እግዚአብሔር ፡ ይረድኦ ፡ ውስተ ፡ ዐራተ ፡ ሕማሙ ።
ወይመይጥ ፡ ሎቱ ፡ ኵሎ ፡ ምስካቤሁ ፡ እምደዌሁ ።
፬ አንሰ ፡ እቤ ፡ እግዚኦ ፡ ተሣሀለኒ ።
ወሥረይ ፡ ላቲ ፡ ለነፍስየ ፡ እስመ ፡ አበስኩ ፡ ለከ ።
፭ ጸላእትየሰ ፡ እኩየ ፡ ይቤሉ ፡ ላዕሌየ ።
ማእዜ ፡ ይመውት ፡ ወይሰዐር ፡ ስሙ ።

ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡ አዲስ ፡ ዝማሬን ፡ በአፌ ፡ ፫
ጨመረ ፤ ብዙዎች ፡ ያያሉ ፡ ይፈሩማል ፡
በእግዚአብሔር ፡ ይታመናሉ ።
በእግዚአብሔርም ፡ የታመነ ፡ ፬
ወደ ፡ ትዕቢተኞና ፡ ወደ ፡ ሐሰተኛ ፡ ያልተመለከተ ፡
ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ያደረግኸው ፡ ተአምራት ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ፭
አሳብህንም ፡ ምንም ፡ የሚመስለው ፡ የለም ፤
ባወራም ፡ ብናገርም ፡ ከቍጥር ፡ ሁሉ ፡ በዛ ።
መሥዋዕትንና ፡ ቍርባንን ፡ አልወደድህም ፡ ፮
ሰውነቴን ፡ አንፃህልኝ ፡
የሚቃጠለውንና ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚቀርበውን ፡
መሥዋዕት ፡ አልፈቀድህም ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አልሁ ፡ እነሆ ፡ መጣሁ ፡ ፯
ስለ ፡ እኔ ፡ በመጽሐፍ ፡ አርእስት ፡ ተጽፎአል ።
አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ ወደድሁ ፤ ፰
ሕግህም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
በታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ጽድቅን ፡ አወራሁ ፡ ፱
እነሆ ፡ ከንፈሮቼን ፡ አልከለከልም ፡
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ጽድቄን ፡ ታውቃለህ ።
እውነትህንም ፡ በልቤ ፡ ውስጥ ፡ አልሰወርሁም ፡ ፲
ማዳንህንም ፡ ተናገርሁ ፤ ምሕረትህንና ፡ እውነትህን ፡
ከታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ አልሰወርሁም ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ምሕረትህን ፡ ከእኔ ፡ አታርቅ ፡ ፲፩
ቸርነትህና ፡ እውነትህ ፡ ዘወትር ፡ ይጠብቁኝ ።
ቍጥር ፡ የሌላት ፡ ክፋት ፡ አግኝታኛለችና ፡ ፲፪
ኃጢአቶቼ ፡ ያዙኝ ፡ ማየትም ፡ ተሰኖኛል ፤
ከራሴ ፡ ጠጕር ፡ ይልቅ ፡ በዙ ፡ ልቤም ፡ ከዳኝ ።
አቤቱ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፍቀድ ፤ ፲፫
አቤቱ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ ለማጥፋት ፡ የሚፈልጉ ፡ ይፈሩ ፡ ፲፬
በአንድነትም ፡ ይጐስቍሉ ፤
በእኔ ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ ሊያደርጉ፡የሚወዱ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይጐስቍሉም ።
እሰይ ፡ እሰይ ፡ የሚሉብኝም ፡ ይፈሩ ፡ ፲፭
ውርደታቸውን ፡ ወዲያው ፡ ይቀበሉ ።
አቤቱ ፡ የሚፈልጉህ ፡ ሁሉ ፡ ፲፮
በአንተ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትንም ፡ ያድርጉ ፤
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ማዳንህን ፡ የሚወዱ ፡
ዘወትር ፡ እግዚአብሔር ታላቅ ፡ ይሁን ፡ ይበሉ ።
እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝ ፡ ፲፯
ጌታ ፡ ግን ፡ ያስብልኛል ፤
አንተ ፡ ረዳቴና ፡ መድኃኒቴ ፡ ነህ ፤
አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አትዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፵ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

ለችግረኛና ፡ ለምስኪኑ ፡ የሚያስብ ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤ ፩
እግዚአብሔር ፡ በክፉ ፡ ቀን ፡ ያድነዋል ።
እግዚአብሔር ፡ ይጠብቀዋል፡ ሕያውም፡ ያደርገዋል ፡ ፪
በምድር ፡ ላይም ፡ ያስመሰግነዋል ፡
በጠላቶቹም ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ አይሰጠውም ።
እግዚአብሔርም በደዌው፡አልጋ ፡ ላይ ፡ ሳለ፡ ይረዳዋል ፡ ፫
መኝታውን ፡ ሁሉ ፡ በሕመሙ ፡ ጊዜ ፡ ያነጥፍለታል ።
አቤቱ ፡ እኔንስ ፡ ማረኝ ፤ ፬
አንተን ፡ በድያለሁና ፡ ነፍሴን ፡ ፈውሳት ፡ እላለሁ ።
ጠላቶቼም ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ ክፋትን ፡ ይናገራሉ ፡ ፭
መቼ ፡ ይሞታል ፡ ስሙስ ፡ መቼ ፡ ይጠፋል ? ይላሉ ።

፮ ይባእ ፡ ወይርአይ ፡ ዘከንቶ ፡ ይነብብ ።
ልቡ ፡ አስተጋብአ ፡ ኃጢአተ ፡ ላዕሌሁ ።
ይወፅእ ፡ አፍአ ፡ ወይትናገር ፡ ወየኀብር ፡ ላዕሌየ ።
፯ ወይትቃጸቡኒ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
ወይመክሩ ፡ እኩየ ፡ ላዕሌየ ።
፰ ነገረ ፡ ጌጋይ ፡ አውፅኡ ፡ ላዕሌየ ።
ዘኖመሰ ፡ ኢይነቅህኑ ፡ እንከ ።
፱ ብእሲ ፡ ሰላምየ ፡ ዘኪያሁ ፡ እትአመን ።
ዘይሴሰይ ፡ እክልየ ፡ አንሥአ ፡ ሰኰናሁ ፡ ላዕሌየ ።
፲ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ተሣሀለኒ ፡ ወአንሥአኒ ፡ እፍድዮሙ ።
በእንተዝ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ሠመርከኒ ።
፲፩ ወኢተፈሥሑ ፡ ጸላእትየ ፡ ላዕሌየ ።
፲፪ ወሊተሰ ፡ በእንተ ፡ የዋሀትየ ፡ ተወከፍከኒ ።
ወአጽናዕከኒ ፡ ቅድሜከ ፡ ለዓለም ።
ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ።
፲፫ ለይኩን ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ፡ ለይኩን ፡ ለይኩን ።

መዝሙር ፡ ፵፩ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ከመ ፡ ያፈቅር ፡ ሀየል ፡ ኀበ ፡ አንቅዕተ ፡ ማያት ።
ከማሁ ፡ ታፈቅር ፡ ነፍስየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
፪ ጸምዓት ፡ ነፍስየ ፡ ኀበ ፡ አምላኪየ ፡ ሕያው ።
ማእዜ ፡ እበጽሕ ፡ ወእሬኢ ፡ ገጾ ፡ ለአምላኪየ ።
፫ ሲሳየ ፡ ኮነኒ ፡ አንብዕየ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ ።
እስመ፡ይብሉኒ፡ኵሎ፡አሚረ፡አይቴ፡ውእቱ፡ አምላክከ ።
፬ ዘንተ ፡ ተዘኪርየ ፡ ተክዕወት ፡ ነፍስየ ፡ በላዕሌየ ።
እስመ ፡ እበውዕ ፡ ውስተ ፡ መካን ፡ ማኅደረ ፡ ስብሐት
ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
በቃለ ፡ አሚን ፡ ወበትፍሥሕት ፡ ደምፀ ፡ እለ ፡ ይገብሩ ፡ በዓለ ።
፭ ለምንት ፡ ትቴክዚ ፡ ነፍስየ ፡ ወለምንት ፡ ተሀውክኒ ።
እመኒ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ እገኒ ፡ ሎቱ ።
መድኃኔ ፡ ገጽየ ፡ አምላኪየ ።
፮ ተሀውከት ፡ ነፍስየ ፡ በላዕሌየ ።
በእንተዝ ፡ እዜከረከ ፡ እግዚኦ ።
በምድረ ፡ ዮርዳኖስ ፡ በአርሞንኤም ፡ በደብር ፡ ንዑስ።
፯ ቀላይ ፡ ለቀላይ ፡ ትጼውዕ ፡ በቃለ ፡ አስራቢከ ።
ኵሉ ፡ ማዕበልከ ፡ ወሞገድከ ፡ እንተ ፡ ላዕሌየ ፡ ኀለፈ ።
፰ መዓልተ ፡ ይኤዝዝ ፡ እግዚአብሔር፡ ሣህሎ፡ ወሌሊተ፡ ይነግር ።
እምኀቤየ ፡ ብፅዕተ ፡ ሕይወትየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፱ እብሎ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ አንተ ፡ ለምንት ፡ ትረስዐኒ ።
ለምንት ፡ ተኀድገኒ ፡ ወለምንት ፡ ትኩዝየ ፡ አንሶሱ ።
ሶበ ፡ ያመነድቡኒ ፡ ፀርየ ። ወያጸንጽውኒ ፡ አዕዕምትየ ።
ወይጼእሉኒ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
፲ እስመ፡ይብሉኒ፡ኵሎ፡አሚረ፡አይቴ፡ውእቱ፡ አምላክከ ።
፲፩ ለምንት ፡ ትቴክዚ ፡ ነፍስየ ፡ ወለምንት ፡ ተሀውክኒ ።
እመኒ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ እገኒ ፡ ሎቱ ።
መድኅኔ ፡ ገጽየ ፡ አምላኪየ ።

መዝሙር ፡ ፵፪ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ፍታሕ ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ፡ ወተበቀል ፡ በቀልየ ።
እምሕዝብ ፡ ውፁኣን ፡ እምጽድቅ ።
ምብእሲ ፡ ዐማፂ ፡ ወጽልሕው ፡ ባልሐኒ ።

እኔን ለማየት፡ የተገባው ፡ ቢሆን ፡ ከንቱን ፡ ይናገራል ፡ ፮
ልቡ ፡ ኃጢአትን ፡ ይሰበስባል ፤
ወደ ፡ ሜዳም ፡ ይወጣል ፡ ይናገራልም ።
በላዬ፡ በመተባበር፡ ጠላቶቼ፡ሁሉ ፡ ይንሾካሾኩብኛል ፡ ፯
በእኔ ፡ ላይም ፡ ክፋትን ፡ ያስባሉ ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ መጣበት ፡ ተኝቶአል ፡ ፰
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይነሣም ፡ ይላሉ ።
ደግሞ ፡ የሰላሜ ፡ ሰው ፡ የታመንሁበት ፡ ፱
እንጀራዬን ፡ የበላ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተረከዙን ፡ አነሣ ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ፡ ፲
እመልስላቸውም ፡ ዘንድ ፡ አስነሣኝ ።
ጠላቴ ፡ እልል ፡ ይልብኝ ፡ ዘንድ ፡ አልፈልግምና ፡ ፲፩
ስለዚህ ፡ እንደ ፡ ወደድኸኝ ፡ አወቅሁ ።
እኔን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ቅንነቴ ፡ ተቀበልኸኝ ፡ ፲፪
በፊትህም ፡ ለዘለዓለም ፡ ታኖረኛለህ ።
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፲፫
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
አሜን ፡ አሜን ።

መዝሙር ፡ ፵፩ ።

ስለ ትሩፋን ።

ዋሊያ ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ እንደሚናፍቅ ፡ ፩
አቤቱ ፡ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ትናፍቃለች ።
ነፍሴ ፡ ሕያው ፡ አምላክን ፡ ተጠማች ፤ ፪
መቼ ፡ እደርሳለሁ ? የአምላክንስ፡ ፊት፡መቼ ፡ አያለሁ ?
ዘወትር ፡ አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ? ሲሉኝ ፡ ፫
እንባዬ ፡ በቀንና ፡ በሌሊት ፡ ምግብ ፡ ሆነኝ ።
ይህን ፡ ባሰብሁ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ፡ፈሰሰች ፡ ፬
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የምስጋና ፡ አዳራሽ ፡
እገባ ፡ ነበርና ፤
በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች፡ የደስታና፡የምስጋና፡ቃል፡
አሰሙ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ፡ ለምን ?ታዝኛለሽ? ለምንስ፡ታውኪኛለሽ፡ ፭
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ታመኚ ።
አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ነፍሴ ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ታወከች ፡ ፮
ስለዚህ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ምድር ፡ በአርሞንኤምም ፡
በታናሹ ፡ ተራራ ፡ አስብሃለሁ ።
በፏፏቴህ ፡ ድምፅ ፡ ቀላይ ፡ ቀላይን፡ ትጠራታለች ፡ ፯
ማዕበልህና ፡ ሞገድህ ፡ ሁሉ ፡ በላዬ ፡ አለፈ ።
እግዚአብሔር ፡ በቀን ፡ ቸርነቱን ፡ ያዝዛል ፡ ፰
በሌሊትም ፡ ዝማሬው ፡ በእኔ ፡ ዘንድ፡ይሆናል ፤
የእኔ ፡ ስእለት ፡ ለሕይወቴ ፡ አምላክ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን አንተ፡ መጠጊያዬ፡ ነህ፡ ለምን፡ ረሳኸኝ ? ፱
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን፡ አዝኜ፡ እመላለሳለሁ ?
እለዋለሁ ።
ጠላቶቼ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ አምላክህ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
ባሉኝ ፡ ጊዜ ፡ ፲
አጥንቶቼን ፡ እየቀለጣጠሙ ፡ ሰደቡኝ ።
ነፍሴ፡ሆይ፡ለምን፡ ታዝኛለሽ?ለምንስ ፡ታውኪኛለሽ ? ፲፩
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፵፪ ።
ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ፍረድልኝ ፡ ፩
ከዕውነት ፡ የራቁ ፡ ሕዝብም ፡ ጋር ፡ ስለኔ ፡ ተከራከር ፡
ከሸንጋይና ፡ ከግፈኛ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ።

፪ እስመ ፡ አንተ ፡ አምላኪየ ፡ ወኀይልየ ።
ለምንት ፡ ተገድፈኒ ፡ ወለምንት ፡ ትከዝየ ፡ አንሶሱ ።
ሶበ ፡ ያመንድቡኒ ፡ ፀርየ ።
፫ ፈኑ ፡ ብርሃነከ ፡ ወጽድቀከ ።
እማንቱ ፡ ይምርሓኒ ፡ ወይሰዳኒ ፡ ደብረ ፡ መቅደስከ ።
ወውስተ ፡ አብያቲከ ፡ እግዚኦ ።
፬ እበውእ ፡ ኀበ ፡ ምሥዋዒሁ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ኀበ ፡ አምላኪየ ፡ ዘአስተፌሥሓ ፡ ለውርዙትየ ።
እገኒ ፡ ለከ ፡ አምላኪየ ፡ በመሰንቆ ።
፭ ለምንት ፡ ትቴክዚ ፡ ነፍስየ ፡ ወለምንት ፡ ተሀውከኒ ።
እመኒ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ከመ ፡ እገኒ ፡ ሎቱ ።
መድኀኔ ፡ ገጽየ ፡ አምላኪየ ።

መዝሙር ፡ ፵፫ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ እግዚኦ ፡ ሰማዕነ ፡ በእዘኒነ ።
ወአበዊነሂ ፡ ዜነዉነ ።
ግብረ ፡ ዘገበርከ ፡ በመዋዕሊሆሙ ፡ በመዋዕለ፡ትካት።
፪ እዴከ ፡ ሠረወቶሙ ፡ ለፀር ፡ ወተከልከ ፡ ኪያሆሙ ።
ሣቀይኮሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ወሰደድኮሙ ።
ዘአኮ ፡ በኲናቶሙ ፡ ወረስዋ ፡ ለምድር ።
ወመዝራዕቶሙኒ ፡ ኢያድኀኖሙ ።
፫ ዘእንበለ ፡ የማንከ ፡ ወመዝራዕትከ ፡ ወብርሃነ ፡ ገጽከ።
እስመ ፡ ተሣሀልኮሙ ።
፬ አንተ ፡ ውእቱ ፡ ንጉሥየ ፡ ወአምላኪየ ።
ዘአዘዝከ ፡ መድኃኒቶ ፡ ለያዕቆብ ።
፭ ብከ ፡ ንወግዖሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ፀርነ ።
ወበስምከ ፡ ናኀስሮሙ ፡ ለእለ ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌነ ።
፮ ዘአኮ ፡ በቀስትየ ፡ እትአመን ።
ወኲናትየኒ ፡ ኢያድኀነኒ ።
፯ ወአድኀንከነ ፡ እምእለ ፡ ሮዱነ ።
ወአስተኀፈርኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ጸላእትነ ።
፰ በእግዚአብሔር ፡ ንከብር ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
ወለስምከ ፡ ንገኒ ፡ ለዓለም ።
፱ ይእዜሰ ፡ ገደፍከነ ፡ ወአስተኀፈርከነ ።
ወኢትወፅእ ፡ አምላክነ ፡ ምስለ ፡ ኀይልነ ።
፲ ወአግባእከነ ፡ ድኅሬነ ፡ ኀበ ፡ ፀርነ ።
ወተማሰጡነ ፡ ጸላእትነ ።
፲፩ ወወሀብከነ ፡ ይብልዑነ ፡ ከመ ፡ አባግዕ ።
ወዘረውከነ ፡ ውስተ ፡ አሕዛብ ።
፲፪ ወመጦከ ፡ ሕዝበከ ፡ ዘእንበለ ፡ ሤጥ ።
ወአልቦ ፡ ብዝኀ ፡ ለይባቤነ ።
፲፫ ወረሰይከነ ፡ ጽዕለተ ፡ ለጎርነ ።
ሠሐቀ ፡ ወሥላቀ ፡ ለአድያሚነ ።
፲፬ ወረሰይከነ ፡ አምሳለ ፡ ለአሕዛብ ።
ወሑስተ ፡ ርእስ ፡ ለሕዝብ ።
፲፭ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ ኀፍረትየ ።
ወከደነኒ ፡ ኀፍረት ፡ ገጽየ ።
፲፮ እምቃለ ፡ ዘይጸዕል ፡ ወይዘረኪ ።
እምገጸ ፡ ፀራዊ ፡ ዘይረውድ ።
፲፯ ዝንቱ ፡ ኵሉ ፡ በጽሐ ፡ ላዕሌነ ፡ ወኢረሳዕናከ ።
ወኢዐመፅነ ፡ ኪዳነከ ።
፲፰ ወኢገብአ ፡ ድኅሬሁ ፡ ልብነ ።
ወኢተግሕሠ ፡ አሠርነ ፡ እምፍኖትከ ።
፲፱ እስመ ፡ አሕመምከነ ፡ በብሔር ፡ እኩይ ፤ ወድፈነነ ፡ ጽላሎተ ፡ ሞት ።
፳ ሰበሁ ፡ ረሳዕነ ፡ ስመ ፡ ለአምላክነ ።
ወሰበሁ ፡ አንሣእነ ፡ እደዊነ ፡ ኀበ ፡ አምላክ ፡ ነኪር ።

አንተ ፡ አምላኬ ፡ ኃይሌም ፡ ለምን ፡ ትተወኛለህ ? ፪
ጠላቶቼ ፡ ሲያስጨንቁኝ ፡ ለምን ፡ አዝኜ ፡ እመላለሳለሁ ?
ብርሃንህንና ፡ እውነትህን ፡ ላክ ፤ ፫
እነርሱ ፡ ይምሩኝ ፡
ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ ተራራና ፡ ወደ ፡ ማደሪያህ ፡ ይውሰዱኝ ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ ፬
ጕልማስነቴንም ፡ ደስ ፡ ወዳሰኛት ፡
ወደ ፡ አምላኬ ፡ እገባለሁ ፤
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ በበገና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ ለምን ፡ ታዝኛለሽ ፡ ለምንስ ፡ ታውኪኛለሽ ፤ ፭
የፊቴን ፡ መድኃኒት ፡ አምላኬን ፡ አመሰግነው ፡ ዘንድ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ታመኚ ።

መዝሙር ፡ ፵፫ ።

ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ በጆሮአችን ፡ ሰማን ፤
አባቶቻችንም ፡ በዘመናቸው ፡ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡
የሠራኸውን ፡ ሥራ ፡ ነገሩን ።
እጅህ ፡ አሕዛብን ፡ አጠፋች ፡ ወገኖችህንም ፡ ተከልህ ፤ ፪
አሕዛብን ፡ ጣቀይሃቸው ፡ አሳደድካቸውም ።
በሰይፋቸው ፡ ምድርን ፡ አልወረሱም ፤ ፫
ክንዳቸውም ፡ አላዳናቸውም ፡ ቀኝህና ፡ ክንድህ ፤
የፊትህም ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ እንጂ ፤ ወደሃቸዋልና ።
አምላኬና ፡ ንጉሤ ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ ፬
ለያዕቆብ ፡ መድኃኒትን ፡ እዘዝ ።
በአንተ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ እንወጋቸዋለን ፤ ፭
በስምህም ፡ በላያችን ፡ የቆሙትን ፡ እናዋርዳቸዋለን ።

በቀስቴ ፡ የምታመን ፡ አይደለሁምና ፤ ፮
ሰይፌም ፡ አያድነኝምና ።
አንተ ፡ ግን ፡ ከጠላቶቻችን ፡ አዳንኸን ፤ ፯
የሚጠሉንንም ፡ አሳፈርሃቸው ።
ሁል ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንከብራለን ፤ ፰
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ እናመሰግናለን ።
አሁን ፡ ግን ፡ ጣልኸን ፡ አሳፈርኸንም ፤ ፱
ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አልወጣህምና ።
ከጠላቶቻችን ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላችን ፡ መለስኸን ፤ ፲
የሚጠሉንም ፡ ተነጣጠቁን ።
እንደ ፡ በጎች ፡ ሊበሉን ፡ አሳልፈህ ፡ ሰጠኸን ፤ ፲፩
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኸን ።
ሕዝብህን ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ ሰጠህ ፤ ፲፪
ስለርሳቸውም ፡ ለውጥ ፡ አልተቀበልህም ፤
ለምስጋናችን ፡ ብዛት ፡ የለውም ።
ለጎረቤቶቻችን ፡ ስድብ ፤ ፲፫
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ መሣቂያና ፡ መዘበቻ ፡ አደረግኸን ።
በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ምሳሌ ፤ በሕዝብም ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
የራስ ፡ መነቅነቂያ ፡ አደረግኸን ።
ጕስቍልናዬ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ፲፭
የፊቴም ፡ እፍረት ፡ ሸፈነኝ ።
ከሚሳደብና ፡ ከሚላገድ ፡ ቃል ፤ ፲፮
ከጠላትና ፡ ከቂመኛም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ደረሰ ፤ እኛ ፡ ግን ፡ አልረሳንህም ፤ ፲፯
ኪዳንህንም ፡ አልወነጀልንም ።
ልባችን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ አልተመለሰም ፤ ፲፰
ፍለጋችንም ፡ ከመንገድህ ፡ ፈቀቅ ፡ አላለም ።
በክፉ ፡ ስፍራ ፡ አዋርደኸናልና ፤ በሞት ፡ ጥላም ፡ ሰውረኸናልና ። ፲፱
የአምላካችንን ፡ ስም ፡ ረስተንስ ፡ ቢሆን ፤ ፳
እጃችንንም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አንሥተንስ ፡ ቢሆን ፤

፳፩ አኮኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምተኀሠሠ ፡ ለዝንቱ ።
እስመ ፡ ውእቱ ፡ የአምር ፡ ኅቡአተ ፡ ልብነ ።
፳፪ እስመ ፡ በእንቲአሁ ፡ ይቀትሉነ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
ወኮነ ፡ ከመ ፡ አባግዕ ፡ ዘይጠብሑ ።
፳፫ ንቃህ ፡ እግዚኦ ፡ ለምንት ፡ ትነውም ።
ተንሥእ ፡ ወኢትግድፈነ ፡ ለዝሉፉ ።
፳፬ ወለምንት ፡ ትመይጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔነ ።
ወትረስዐነ ፡ ሕማመነ ፡ ወተጽናሰነ ።
፳፭ እስመ ፡ ኅሠረት ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ነፍስነ ።
ወጠግዐት ፡ በምድር ፡ ከርሥነ ።
፳፮ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ርድአነ ።
ወአድኅነነ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ።

መዝሙር ፡ ፵፬ ።

ትንቢት ፡ በእንተ ፡ ክርስቶስ ፡ ወማርያም ።

፩ ጐሥዐ ፡ ልብየ ፡ ቃለ ፡ ሠናየ ።
ወአነ ፡ አየድዕ ፡ ግብርየ ፡ ለንጉሥ ።
ከመ ፡ ቀለመ፡ጸሐፊ፡ ዘጠበጠበ፡ ይጽሕፍ፡ ልሳንየ ።
፪ ይሤኒ ፡ ላሕዩ ፡ እምውሉደ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ተክዕወ ፡ ሞገስ ፡ እምከናፍሪከ ።
በእንተዝ ፡ ባረከከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዓለም ።
፫ ቅንት ፡ ሰይፈከ ፡ ኀያል ፡ ውስተ ፡ ሐቌከ ።
በስንከ ፡ ወበላሕይከ ።
አርትዕ ፡ ተሠራሕ ፡ ወንግሥ ።
፬ በእንተ ፡ ጽድቅ ፡ ወርትዕ ፡ ወየዋሀት ።
ወይመርሐከ ፡ ስብሐተ ፡ የማንከ ።

፭ አሕጻከ ፡ ስሑል ፡ ኀያል ።
አሕዛብ ፡ ይወድቁ ፡ ታሕቴከ ።
ውስተ ፡ ልበሙ ፡ ለጸላእተ ፡ ንጉሥ ።
፮ መንበርከ ፡ እግዚኦ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
በትረ ፡ ጽድቅ ፡ ወበትረ ፡ መንግሥትከ ።
፯ አፍቀርከ ፡ ጽድቀ ፡ ወዐመፃ ፡ ጸላእከ ።
በእንተዝ ፡ ቀብዐከ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክከ ።
ቅብዐ ፡ ትፍሥሕት ፡ እምእለ ፡ ከማከ ።
፰ ከርቤ ፡ ወቀንዓት ፡ ወሰሊሖት ፡ እምነ ፡ አልባሲከ ።
እምክቡዳነ ፡ አቅርንት ፡ ዘእምኔሆሙ ፡ አስተፌሥሑከ
፱ አዋልደ ፡ ንግሥት ፡ ለክብርከ ።
ወትቀውም ፡ ንግሥት ፡ በየማንከ ።
በአልባሰ ፡ ወርቅ ፡ ዑጽፍት ፡ ወኊብርት ።
፲ ስምዒ ፡ ወለትየ ፡ ወርእዪ ፡ ወአጽምዒ ፡ እዝነኪ ።
ርስዒ ፡ ሕዝበኪ ፡ ወቤተ ፡ አቡኪ ።
፲፩ እስመ ፡ ፈተወ ፡ ንጉሥ ፡ ሥነኪ ።
እስመ ፡ ውእቱ ፡ እግዚእኪ ።
፲፪ ወይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ አዋልደ ፡ ጢሮስ ፡ በአምኃ ።
ወለገጽኪ ፡ ይትመሐለሉ ፡ ኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ ብዑላነ ፡ ምድር ።
፲፫ ኵሉ ፡ ክብራ ፡ ለወለተ ፡ ንጉሠ ፡ ሐሴቦን ።
በዘአዝፋረ ፡ ወርቅ ፡ ዑጽፍት ፡ ወኊብርት ።
፲፬ ወይወስዱ ፡ ለንጉሥ ፡ ደናግለ ፡ ድኅሬሃ ።
ወቢጻሂ ፡ ይወስዱ ፡ ለከ ።
፲፭ ወይወስድዎን ፡ በትፍሥሕት ፡ ወበሐሤት ።
ወያበውእዎን ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ ንጉሥ ።
፲፮ ህየንተ ፡ አበውኪ ፡ ተወልዱ ፡ ለኪ ፡ ደቂቅ ።
ወትሠይሚዮሙ ፡ መላእክተ ፡ ለኵሉ ፡ ምድር ።
፲፯ ወይዘክሩ ፡ ስመኪ ፡ በኵሉ ፡ ትውልደ ፡ ትውልድ ።
በእንተዝ ፡ ይገንዩ ፡ ለከ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ለዓለም ፡ ወለዓለም ፡ ዓለም ።

እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ አይመረምርም ፡ ነበርን ? ፳፩
እርሱ ፡ ልብ ፡ የሰወረውን ፡ ያውቃልና ።
ስለ ፡ አንተ ፡ ሁል ፡ ጊዜም ፡ ተገድለናል ፡ ፳፪
እንደሚታረዱም ፡ በጎች ፡ ሆነናል ።
አቤቱ ፡ ንቃ ፡ ለምንስ ፡ ትተኛለህ ? ፳፫
ተነሥ ፡ ለዘወትርም ፡ አትጣለን ።
ለምንስ ፡ ፊትህን ፡ ትሰውራለህ ? ፳፬
መከራችንንና ፡ ችግራችንስ ፡ ለምን ፡ ትረሳለህ ?
ነፍሳችን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተጐሳቍላለችና ፡ ፳፭
አንጀታችንም ፡ በምድር ፡ ተጣብቃለችና ።
አቤቱ ፡ ተነሥና ፡ እርዳን ፡ ፳፮
ስለ ፡ ስምህም ፡ ታደገን።

መዝሙር ፡ ፵፬ ።

ስለክርስቶስና ፡ ስለእመቤታችን ።

ልቤ ፡ መልካም ፡ ነገርን ፡ አፈለቀ ። ፩
እኔ ፡ ሥራዬን ፡ ለንጉሥ ፡ እነግራለሁ ፡
አንደበቴ ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ጸሓፊ ፡ ብዕር ፡ ነው ።
ውበትህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ያምራል ፡ ፪
ሞገስ ፡ በከንፈሮችህ ፡ ፈሰሰ ፡
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ባረከህ ።
ኃያል ፡ ሆይ ፡ በቍንጅናህና ፡ በውበትህ ፡ ፫
ሰይፍህን ፡ በወገብህ ፡ ታጠቅ ።
ስለ ፡ ቅንነትና፡ ስለ ፡ የዋህነት ፡ ስለ ፡ ጽድቅም ፡ ፬
አቅና ፡ ተከናወን ፡ ንገሥም ፤
ቀኝህም ፡ በክብር ፡ ይመራሃል ።

ኃያል ፡ ሆይ ፡ ፍላጻዎችህ ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ፡ ፭
እነርሱም ፡ በንጉሥ ፡ ጠላቶች ፡ ልብ ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ፡
አሕዛብም ፡ በበታችህ ፡ ይወድቃሉ ።
አምላክ ፡ ሆይ ፡ ዙፋንህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡ ፮
የመንግሥትህ ፡ በትር ፡ የቅንነት ፡ በትር ፡ ነው ።
ጽድቅን ፡ ወደድህ ፡ ዓመፃንም ፡ ጠላህ ፡ ፯
ስለዚህ ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላክህ ፡ የደስታ ፡ ዘይትን ፡ ቀባህ ።
በልብሶችህ ፡ ሁሉ ፡ ከርቤና ፡ሽቱ ፡ ዝባድም ፡ አሉ ፡ ፰
ከዝሆን፡ ጥርሶች፡ አዳራሽ ፡ በዝማሬ ፡ ደስ ፡ ያሰኙሃል ።
የንጉሦች ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ለክብርህ ፡ ናቸው ፡ ፱
በወርቅ ፡ ልብስ ፡ ተጐናጽፋና ፡ ተሸፋፍና ፡
ንግሥቲቱ ፡ በቀኝህ ፡ ትቆማለች ።
ልጄ ፡ ሆይ ፡ ስሚ ፡ እዪ ፡ ጆሮሽንም ፡ አዘንብዪ ፡ ፲
ወገንሽን ፡ ያባትሽንም ፡ ቤት ፡ እርሺ ።
ንጉሥ ፡ ውበትሽን ፡ ወዶአልና ፡ ፲፩
እርሱ ፡ ጌታሽ ፡ ነውና ።
የጢሮስ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ መንሻን፡ ይዘው፡ ይሰግዱለታል ። ፲፪
የምድር፡ባለጠጎች፡ አሕዛብ፡ በፊትሽ፡ ይማለላሉ ። ፲፫
ለሐሴቦን ፡ ንጉሥ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ክብርዋ ፡ ነው ፡
ልብስዋ ፡ የወርቅ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ነው ።
በኋላዋ ፡ ደናግሉን ፡ ለንጉሥ ፡ ይወስዷሉ ፡ ፲፬
ባልንጀሮችዋንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ያቀርባሉ ።
በደስታና ፡ በሐሤት ፡ ይወስዱአቸዋል ፡ ፲፭
ወደ ፡ ንጉሥ ፡ እልፍኝም ፡ ያስገቡአቸዋል ።
በአባቶችሽ ፡ ፋንታ ፡ ልጆች ፡ ተወለዱልሽ ፡ ፲፮
በምድርም፡ሁሉ፡ገዥዎች፡ አድርገሽ፡ትሾሚያቸዋለሽ ።
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ስምሽን ፡ ያሳስባሉ ፡ ፲፯
ስለዚህ ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡
አሕዛብ ፡ ይገዙልሃል ።

መዝሙር ፡ ፵፭ ።

በእንተ ፡ አካዘ ፡ ወሕዝቅያስ ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ኃይልነ ፡ ወፀወንነ ።
ወረዳኢነ ፡ ውእቱ ፡ ለምንዳቤነ ፡ ዘረከበነ ፡ ፈድፋደ ።
፪ በእንተዝ ፡ ኢንፈርህ ፡ ለእመ ፡ አድለቅለቀት ፡ ምድር።
ወለእመኒ ፡ ፈለሱ ፡ አድባር ፡ ውስተ ፡ ልበ ፡ ባሕር ።
፫ ደምፁ ፡ ወተሐምጉ ፡ ማያቲሆሙ ።
ወአድለቅለቁ ፡ አድባር ፡ እምኃይሉ ።
፬ ፈለግ ፡ ዘይውኅዝ ፡ ያስተፌሥሖ ፡ ሀገረ ፡ እግዚአብሔር ።
ቀደሰ ፡ ማኅደሮ ፡ ልዑል ።
፭ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ማእከላ ፡ ኢትትሀወክ ።
ወይረድኣ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍጽመ ።
፮ ደንገፁ ፡ አሕዛብ ፡ ወተመይጡ ፡ ነገሥት ።
ወወሀበ ፡ ቃሎ ፡ ልዑል ፡ ወአድለቅለቀት ፡ ምድር ።
፯ እግዚአ ፡ ኀያላን ፡ ምስሌነ ።
ወምስካይነ ፡ አምላኩ ፡ ለያዕቆብ ።
፰ ንዑ ፡ ትርአዩ ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ዘገብረ ፡ መንክረ ፡ በዲበ ፡ ምድር ።
፱ ይሰዕር ፡ ጸብአ ፡ እምአጽናፈ ፡ ምድር ።
ይሰብር ፡ ቀስተ ፡ ወይቀጠቅጥ ፡ ወልታ ።
ወያውዒ ፡ በእሳት ፡ ንዋየ ፡ ሐቅል ።
፲ አስተርክቡ ፡ ወአእምሩ ፡ ከመ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ።
ተለዐልኩ ፡ እምአሕዛብ ፡ ወተለዐልኩ ፡ እምድር ።
፲፩ እግዚአ ፡ ኀያላን ፡ ምስሌነ ።
ወምስካይነ ፡ አምላኩ ፡ ለያዕቆብ ።

መዝሙር ፡ ፵፮ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ኵልክሙ ፡ አሕዛብ ፡ ጥፍሑ ፡ እደዊክሙ ።
ወየብቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በቃለ ፡ ትፍሥሕት ።
፪ እስመ ፡ ልዑል ፡ ወግሩም ፡ እግዚአብሔር ።
ወንጉሥ ፡ ዐቢይ ፡ ውእቱ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡ ምድር ።
፫ አግረረ ፡ ለነ ፡ አሕዛበ ፡ ወሕዝበ ፡ ታሕተ ፡ እገሪነ ።
ወኀረየነ ፡ ሎቱ ፡ ለርስቱ ።
፬ ሥኖ ፡ ለያዕቆብ ፡ ዘአፍቀረ ።
፭ ዐርገ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይባቤ ።
ወእግዚእነ ፡ በቃለ ፡ ቀርን ።
፮ ዘምሩ ፡ ለአምላክነ ፡ ዘምሩ ።
ዘምሩ ፡ ለንጉሥነ ፡ ዘምሩ ።
፯ እስመ ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኵሉ ፡ ምድር ።
፰ ዘምሩ ፡ ልብወ ፡ ነግሠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ አሕዛብ ።
እግዚአብሔርሰ ፡ ይነብር ፡ ዲበ ፡ መንበሩ ፡ ቅዱስ ።
መላእክተ ፡ አሕዛብ ፡ ተጋብኡ ፡ ምስለ ፡ አምላከ ፡ አብርሃም ።
፱ እስመ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ጽኑዓነ ፡ ምድር ፡ ፈድፋደ ፡ ተለዐሉ ።

መዝሙር ፡ ፵፯ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወብዙኅ ፡ አኰቴቱ ።
በሀገረ ፡ አምላክነ ፡ በደብረ ፡ መቅደሱ ።
ዘይኤዝዝ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ለኵሉ ፡ ምድር ።

መዝሙር ፡ ፵፮ ።

ስለ ፡ አካዝና ፡ ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔር ፡ መጠጊያችንና ፡ ኃይላችን ፡ ነው ፡ ፩
ባገኘን ፡ በታላቅ ፡ መከራም ፡ ጊዜ ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
ስለዚህ ፡ ምድር ፡ ብትነዋወጥ ፡ ፪
ተራሮችም ፡ ወደባሕር ፡ ጥልቀት ፡ ቢወሰዱ ፡ አንፈራም
ውኆቻቸው ፡ ጮኹ ፡ ተናወጡም ፡ ፫
ተራሮችም ፡ ከኃይሉ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጡ ።
የወንዝ ፡ ፈሳሾች ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፡ ፬
ልዑል ፡ ማደሪያውን ፡ ቀደሰ ።
እግዚአብሔር ፡ በመካከሏ ፡ ነው ፡ አትናወጥም ፡ ፭
እግዚአብሔርም ፡ ፈጥኖ ፡ ይረዳታል ።
አሕዛብ ፡ ተናወጡ ፡ መንግሥታትም ፡ ተመለሱ ፡ ፮
እርሱ ፡ ቃሉን ፡ ሰጠ ፡ ምድርም ፡ ተንቀጠቀጠች ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ ፯
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።
የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ፰
በምድር ፡ ያደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ እንድታዩ ፡ ኑ ።
እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ጦርነትን ፡ ይሽራል ፡ ፱
ቀስትን ፡ ይሰብራል ፡ ጦርንም ፡ ይቆራርጣል ፡
በእሳትም ፡ ጋሻን ፡ ያቃጥላል ።
ዕረፉ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እወቁ ፡ ፲
በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ፡
በምድርም ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለሁ ።
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ ፲፩
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ መጠጊያችን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፵፯ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ በእጆቻችሁ ፡ አጨብጭቡ ፡ ፩
በደስታ ፡ ቃልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ ግሩምም ፡ ነውና ፡ ፪
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ።
አሕዛብን ፡ ከእኛ ፡ በታች ፡ ፫
ወገኖችንም ፡ ከእግራችን ፡ በታች ፡ አስገዛልን ።
የያዕቆብን ፡ ውበት ፡ የወደደ ፡ እርሱ ፡ ፬
ለርስቱ ፡ እኛን ፡ መረጠን ።
አምላክ ፡ በእልልታ ፡ ወደሰማይ ፡ ወጣ ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ ዐረገ ። ፮
ዘምሩ ፡ ለአምላካችን ፡ ዘምሩ ፡
ዘምሩ ፡ ለንጉሣችን ፡ ዘምሩ ።
እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፡ ፯
በማስተዋል ፡ ዘምሩ ።
እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ነገሠ ፡ ፰
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ዙፋን ፡ ይቀመጣል ።
የምድር ፡ ኃይለኞች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ናቸውና ፡ ፱
የአሕዛብ ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ አምላክ ፡ ተሰበሰቡ ፡
እርሱንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉት ።

መዝሙር ፡ ፵፰ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ፩
በአምላካችን ፡ ከተማ ፡ በተቀደሰውም ፡ ተራራ ፡
ምስጋናው ፡ የበዛ ፡ ነው ።

፪ አድባረ ፡ ጽዮን ፡ በገቦ ፡ መስዕ ።
ሀገሩ ፡ ለንጉሥ ፡ ዐቢይ ።
፫ እግዚአብሔር ፡ የአምር ፡ ክበዲሃ ፡ ሶበ ፡ ተመጠውዋ።
፬ እስመ፡ናሁ፡ነገሥት፡ምድር፡ተጋብኡ፡ወመጽኡ፡ኅቡረ።
፭ እሙንቱሰ ፡ ዘንተ ፡ ርእዮሙ ፡ አንከሩ ።
፮ ደንገፁ ፡ ወፈርሁ ፡ ወአኀዞሙ ፡ ረዓድ ።
ወሐሙ ፡ በህየ ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ትወልድ ።
፯ በነፋስ ፡ ኀያል ፡ ትቀጠቅጦን ፡ ለአሕማረ ፡ ተርሴስ ።
፰ በከመ ፡ ሰማዕነ ፡ ከማሁ ፡ ርኢነ ።
በሀገረ ፡ እግዚአ ፡ ኀያላን ፡ በሀገረ ፡ አምላክነ ።
እግዚአብሔር ፡ ሣረራ ፡ ለዓለም ።
፱ ተወከፍነ ፡ እግዚኦ ፡ ሣህለከ ፡ በማእከለ ፡ ሕዝብከ ።
፲ ወበከመ ፡ ስምከ ፡ ከማሁ ፡ ስብሐቲከ ፡ በኲሉ ፡ አጽናፈ፡ምድር ።
ጽድቀ ፡ ምሉዕ ፡ የማንከ ።
፲፩ ይትፌሣሕ ፡ አድባረ ፡ ጽዮን ።
ወይትሐሠያ ፡ አዋልደ ፡ ይሁዳ ።
በእንተ ፡ ፍትሕከ ፡ እግዚኦ ።
፲፪ ዕግትዋ ፡ ለጽዮን ፡ ወሕቀፍዋ ።
ወተናገሩ ፡ በውስተ ፡ማኅፈዲሃ ።
፲፫ ደዩ ፡ ልበክሙ ፡ ውስተ ፡ ኀይላ ።
ወትትካፈልዎ ፡ለክበዲሃ ።
ከመ ፡ ትንግሩ ፡ ለካልእ ፡ ትውልድ ።
፲፬ ከመ ፡ ዝንቱ ፡ ውእቱ ፡ አምላክነ ።
ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወውእቱ ፡ ይርዕየነ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።

በሰሜን። ወገን ፡ በመልካም ፡ ስፍራ ፡ የቆመ ፡ ፪
የምድር ፡ ሁሉ ፡ ደስታ ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ነው ።
እርሱም ፡ የታላቁ ፡ ንጉሥ ፡ ከተማ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በአዳራሾቿ፡መጠጊያ፡ሆኖ፡ይታወቃል ። ፫
እነሆ፡ነገሥታት፡ተከማችተው፡በአንድነት፡መጥተዋል ። ፬
እነርሱስ ፡ አይተው ፡ ተደነቁ ፡ ደነገጡ ፡ ታወኩ ። ፭
ተንቀጠቀጡ፡ እንደ፡ ወላድም፡ ምጥ፡ በዚያ፡ ያዛቸው ። ፮
በኃይለኛ ፡ ነፋስ፡ የተርሴስን ፡ መርከቦች፡ ትሰብራለህ ። ፯
እንደ ፡ ሰማን ፡ እንዲሁ ፡ አየን ። ፰
በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ አገር ፡ በአምላካችን ፡ ከተማ ፤
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያጸናታል ።
አምላክ ፡ ሆይ ፡ በሕዝብህ ፡ መካከል ፡ ምሕረትህን ፡ ተቀበልን ። ፱
አምላክ ፡ ሆይ ፡ እንደ ፡ ስምህ ፤ ፲
እንዲሁም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ምስጋናህ ፡ የመላ ፡ ነው ፤
ቀኝህም ፡ ጽድቅን ፡ የተመላች ፡ ናት ።
አቤቱ ፡ ስለ፡ፍርድህ፡ የጽዮን ፡ ተራራ ፡ ደስ ፡ ይበለው ፤ ፲፩
የአይሁድም ፡ ሴት ፡ ልጆች ፡ ሐሤትን ፡ ያድርጉ ።
ጽዮንን ፡ ክበቡአት ፡ በዙሪያዋም ፡ ተመላለሱ ፤ ፲፪
ግንቦችዋንም ፡ ቍጠሩ ፤
በብርታትዋ ፡ የልባችሁን ፡ ተስፋ ፡ አኑሩ ፤ ፲፫
አዳራሾዋን ፡ ተመልከቱ ፤
ለሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ ትነግሩ ፡ ዘንድ ፡ እስቡ ።
ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይህ ፡ አምላካችን ፡ነው ፤ ፲፬
እርሱም ፡ ለዘላለም ፡ ይመራናል ።

መዝሙር ፡ ፵፰ ።

ተግሣጽ ፡ ለኲሉ ።

፩ ስምዑ ፡ ዘንተ ፡ ኲልክሙ ፡ አሕዛብ ።
ወአጽምዑ፡ኲልክሙ ፡ እለ ፡ ትነብሩ ፡ ውስተ ፡ ዓለም ።
በበ ፡ በሐውርቲክሙ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፪ አብዕልትኒ ፡ ወነዳይኒ ።
፫ አፉየ ፡ የነግር ፡ ጥበበ ።
ወሕሊና ፡ ልብየ ፡ ምክረ ።
፬ አጸምዕ ፡ ምሳሌ ፡ በእዘንየ ።
ወእከሥት ፡ በመዝሙር ፡ ነገርየ ።
ለምንት ፡ እፈርህ ፡ እምዕለት ፡ እኪት ።
፭ ኀጢአት ፡ ሰኰናየ ፡ አገተኒ ።
፮ እለ ፡ ይትአመኑ ፡ በኀይሎሙ ።
ወይዜኀሩ ፡ በብዝኀ ፡ ብዕሎሙ ።
፯ እኁኒ ፡ ኢያድኅን ፡ እኁዋሁ ፡ ወኢያድኅን ፡ ሰብእ ።
፰ ወኢይሁብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤዛሁ ።
፱ ወኢተውላጠ ፡ ሤጠ ፡ ነፍሱ ።
ዘፃመወ ፡ በዓለም ፡ የሐዩ ፡ ለዝሉፉ ።
እስመ ፡ ኢይሬኢ ፡ ሙስና ።
፲ ሶበ ፡ ትሬእዮሙ ፡ ለጠቢባን ፡ ይመውቱ ።
ወከማሁ ፡ ይትሀጐሉ ፡ አብዳን ፡ እለ ፡ አልቦሙ ፡ ልብ
ወየኀድጉ ፡ ለባዕድ ፡ ብዕሎሙ ።
፲፩ መቃብሪሆሙ ፡ ወአብያቲሆሙ ፡ ለዓለም ።
ወማኅደሪሆሙኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
ወይሰመይ ፡ አስማቲሆሙ ፡ በበ ፡ በሐውርቲሆሙ ።
፲፪ ሰብእሰ ፡ እንዘ ፡ ክቡር ፡ ውእቱ ፡ ኢያእመረ ።
ወኮነ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ ዘአልቦ ፡ ልብ ፡ ወተመሰሎሙ።
፲፫ ወለሊሃ ፡ ፍኖቶሙ ፡ ዕቅፍቶሙ ።
እንዘ ፡ ይሠምሩ ፡ በአፉሆሙ ።

መዝሙር ፡ ፵፰ ።

ተግሣጽና ፡ ምክር ፡ ለሁሉም ።

አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ ይህን ፡ ስሙ ፤ ፩
በዓለም ፡ የምትኖሩም ፡ ሁላችሁ ፡ አድምጡ ።
ዝቅተኞችና ፡ ከፍተኞች ፤ ፪
ባለጠጎችና ፡ ድሆች ፡ በአንድነት ፡ ስሙ ።
አፌ ፡ ጥበብን ፡ ይናገራል ፤ ፫
የልቤም ፡ አሳብ ፡ ማስተዋልን ፡ ይቀኛል ።
ጆሮዬን ፡ ወደ ፡ ምሳሌ ፡ አዘነብላለሁ ፤ ፬
በበገናም ፡ ምሥጢሬን ፡ እገልጣለሁ ።
ኃጢአት ፡ ተረከዜን ፡ በከበበኝ ፡ ጊዜ ፤ ፭
በክፉ ፡ ቀን ፡ ለምን ፡ እፈራለሁ ። ?
በኃይላቸው ፡ የሚታመኑ ፤ ፮
በባለጠግነታቸውም ፡ ብዛት ፡ የሚመኩ ።
ወንድም ፡ወንድሙን፡ አይታደግም፡ሰውም፡ አያድንም ። ፯
ለዘላለም ፡ እንዲኖር ፡ ጥፋትንም ፡ እንዳያይ ፤ ፰
ቤዛውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አይሰጥም ።
የነፍሳቸው ፡ ለውጥ ፡ ከብሮአልና ፤ ፱
ለዘላለምም ፡ ቀርቶአልና ።
ብልሃተኞች ፡ እንዲሞቱ ፤ ፲
ሰነፎችና ፡ ደንቆሮች ፡ በአንድነት ፡ እንዲጠፉ ፤
ገንዘባቸውንም ፡ ለሌሎች ፡ እንዲተዉ ፡ አይቶአል ።
በልባቸውም ፡ ቤታቸው ፡ ለዘላለም ፡ የሚኖር ፤ ፲፩
ማደሪያቸውም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ፡ የሚሆን፡ ይመስላቸዋል ፤
በየአገራቸውም ፡ ስማቸው ፡ ይጠራል ።
ሰው ፡ ግን ፡ ክቡር ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ አያውቅም ፤ ፲፪
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶችም ፡ መሰለ ።
ይህች ፡ መንገዳቸው ፡ መሰናክላቸው ፡ ናት ፤ ፲፫
ከእነርሱም፡ በኋላ፡ የሚመጡ፡ በአፋቸው፡ እሺ፡ ይላሉ ።

፲፬ ከመ ፡ አባግዕ ፡ ሞት ፡ ይርዕዮሙ ፡ በሲኦል ።
ወይቀንይዎሙ ፡ ራትዓን ፡ በጽባሕ ።
ወትበሊ ፡ ረድኤቶሙ ፡ በሲኦል ፡ እምክብሮሙ ።
፲፭ ወባሕቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ያድኅና ፡ ለነፍስየ ፡ እምእደ
ሲኦል ፡ ሶበ ፡ ይነሥኡኒ ።
፲፮ ኢትፍርሆ ፡ ለሰብእ ፡ ሶበ ፡ ይብዕል ።
ወሶበ ፡ ይበዝኅ ፡ ክብረ ፡ ቤቱ ።
፲፯ እስመ ፡ ኢይነሥእ ፡ ምስሌሁ ፡ ኵሎ ፡ አመ ፡ ይመውት
ወኢይወርድ ፡ ምስሌሁ ፡ ኵሉ ፡ ክብረ ቤቱ ፡ ።
፲፰ እስመ ፡ ፈግዐት ፡ ነፍሱ ፡ በሕይወቱ ።
የአምነከ ፡ ሰብእ ፡ ሶበ ፡ ታሤኒ ፡ ሎቱ ።
፲፱ ወይወርድ ፡ ውስተ ፡ ዓለመ ፡ አበዊሁ ፡
ወኢይሬኢ ፡ እንከ ፡ ብርሃነ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።
፳ ዕጓለ ፡ እመሕያው፡እንዘ፡ክቡር፡ውእቱ፡ኢያእመረ ።
ወኮነ ፡ ከመ፡ እንስሳ ፡ ዘአልቦ ፡ ልብ ፡ ወተመሰሎሙ ።

መዝሙር ፡ ፵፱ ።

በእንተ ፡ ዘለፋ ፡ ካህናት ።

፩ አምላከ አማልክት ፡ እግዚአብሔር ነበበ ፡ ወጸውዓ ፡ ለምድር ።
እምሥራቀ ፡ ፀሐይ ፡ እስከነ ፡ ዓረብ ።
፪ እምጽዮን ፡ ሥነ ፡ ስብሐቲሁ ።
እግዚአብሔርሰ ፡ ገሃደ ፡ ይመጽእ ።
፫ ወአምላክነሂ ፡ ኢያረምም ።
እሳት ፡ ይነድድ ፡ ቅድሜሁ ።
ዐውዶሂ ፡ ዐውሎ ፡ ብዙኅ ።
፬ ይጼውዓ ፡ ለሰማይ ፡ በላዕሉ ።
ወለምድርኒ ፡ ከመ ፡ ይኰንን ፡ ሕዝቦ ።
አስተጋብኡ ፡ ሎቱ ፡ ጻድቃኑ ።
፭ እለ ፡ ይገብሩ ፡ መሥዋዕተ ፡ ዘበሕጉ ።
፮ ይነግሩ ፡ ሰማያት ፡ ጽድቀ ፡ ዚአሁ ።
እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ መኰንን ፡ ውእቱ ።
፯ ስምዐኒ ፡ ሕዝብየ ፡ ወእንግርከ ።
እስራኤል ፡ አሰምዕ ፡ ለከ ።
አምላክከሰ ፡ አምላክ ፡ አነ ፡ ውእቱ ።
፰ አኮ ፡ በእንተ ፡ መሥዋዕቲከ ፡ ዘእዛለፈከ ።
ወቍርባንከኒ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፱ ኢይነሥእ ፡ አልሕምተ ፡ እምቤትከ ።
ወኢሐራጊተ ፡ እመርዔትከ ።
፲ እስመ ፡ ዚአየ ፡ ውእቱ ፡ ኵሉ ፡ አራዊት ፡ ዘገዳም ።
እንስሳ ፡ ገዳምኒ ፡ ወአልሕምት ።
፲፩ ወአአምር ፡ ኵሎ ፡ አዕዋፈ ፡ ሰማይ ።
ወሥነ ፡ ገዳምኒ ፡ ኀቤየ ፡ ሀሎ ።
እመኒ ፡ ርኅብኩ ፡ ኢይስእለከ ።
፲፪ እስመ ፡ ዚአየ ፡ ውእቱ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ፡ በምልኡ ።
፲፫ ኢይበልዕ ፡ ሥጋ ፡ ላሕም ፡ ወኢይሰቲ ፡ ደመ ፡ ጠሊ ።
፲፬ ሡዕ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ።
ወሀቦ ፡ ለልዑል ፡ ጸሎተከ ።
፲፭ ትጼውዐኒ ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤከ፡ አድኅነከ፡ ወተአኵተኒ
፲፮ ወለኃጥእሰ ፡ ይቤሎ ፡ እግዚአብሔር ።
ለምንት ፡ ለከ ፡ ትነግር ፡ ሕግየ ።
ወትነሥእ ፡ በአፉከ ፡ ሥርዓትየ ።
፲፯ ወአንተሰ ፡ ጸላእከ ፡ ተግሣጽየ ።
ወአግባእከ ፡ ድኅሬከ ፡ ቃልየ ።
፲፰ እመኒ ፡ ርኢከ ፡ ሠራቄ ፡ ትረውጽ ፡ ምስሌሁ ።
ወረሰይከ ፡ መክፈልተከ ፡ ምስለ ፡ ዘማውያን ።
፲፱ አፉከ ፡ አብዝኀ ፡ ለእኪት ።
ወልሳንከ ፡ ፀፈረ ፡ ለሕብል ።

እንደ ፡ በጎች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የሚሄዱ ፡ ናቸው ፡ ፲፬
እረኛቸውም ፡ ሞት ፡ ነው ፤
ቅኖችም ፡ በማለዳ ፡ ይገዙአቸዋል ፡ ውበታቸውም ፡
ከመኖሪያቸው ፡ ተለይታ ፡ በሲኦል ፡ ታረጃለች ።
ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ይቀበለኛልና ፡ ፲፭
ነፍሴን ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ ይዋጃታል ።
የሰው፡ ባለጠግነት፡ የቤቱም ፡ ክብር፡ ቢበዛ፡ አትፍራ ፡ ፲፮
በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ጋር ፡ምንም ፡ አይወስድምና ፡ ፲፯
ክብሩም ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ አይወርድምና ።
በሕይወቱ ፡ ሳለ ፡ ሰውነቱን ፡ አስደስቷልና ፤ ፲፰
ለሰውነቱ ፡ መልካም ፡ ብታደርግለት ፡ ያመሰግንሃል ።
ሆኖም ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ትውልድ ፡ ይወርዳል ፤ ፲፱
ለዘላለም ፡ ብርሃንን ፡ አያይም ።
ሰው ፡ ክቡር ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ አእምሮ ፡ እንደሌለው ፡ ፳
እንደሚጠፉ ፡ እንስሶች ፡ መሰለ ።

መዝሙር ፡ ፵፱ ።

ስለ ፡ ካህናት ፡ ዘለፋ ።

የአማልክት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፩
ተናገረ ፡ ከፀሐይም ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ መግቢያዋ ፡ ድረስ ፡ ምድርን ፡ ጠራት ።
ከክብሩ ፡ ውበት ፡ ከጽዮን ፡ ፪
እግዚአብሔር ብግልጽ ፡ ሆኖ ፡ ይመጣል ።
አምላካችን ፡ ይመጣል ፡ ዝምም ፡ አይልም ፤ ፫
እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይነዳል ፤
በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ ዐውሎ ፡ አለ ።
በላይ ፡ ያለውን ፡ ሰማይን ፤ ፬
ምድርንም ፡ በሕዝቡ ፡ ለመፍረድ ፡ ይጠራል ።
ከእርሱ፡ ጋራ፡ ለመሥዋዕት፡ ኪዳን፡ የቆሙትን፡ቅዱሳኑን፡ሰብስቡለት፡ ፭
ሰማያት ፡ ጽድቁን ፡ ይናገራሉ ፤ ፮
እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፤ ፯
እስራኤልም ፡ ስማኝ ፡ ልመስክርብህ ፤
አምላክስ ፡ እኔ ፡ አምላክህ ፡ ነኝ ።
ስለ ፡ ቍርባንህ ፡ የምዘልፍህ ፡ አይደለሁም ፤ ፰
የሚቃጠል ፡ መሥዋዕትህ ፡ ሁል ፡ ጊዜ፡በፊቴ፡ነው ።
የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ በሺህ ተራራዎች ያሉ እንስሶችም የእኔ ናቸውና ፱
ከቤትህ ፡ የሰባ ፡ ፍሪዳን ፡ ፲
ከመንጋህም ፡ አውራ ፡ ፍየልን ፡ አልወስድም ።
የሰማይን ፡ አዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ አውቃለሁ ፤ ፲፩
የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትም ፡ በእጄ ፡ ናቸው ።
ብራብም ፡ ለአንተ ፡ አልነግርህም ፤
ዓለም ፡ በመላው ፡ የእኔ ፡ ነውና ። ፲፪
የፍሪዳውን ፡ ሥጋ ፡ እበላለሁን ? ፲፫
የፍየሉንስ ፡ ደም ፡ እጠጣለሁን ?
ለእግዚአብሔር ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ፤ ፲፬
ለልዑልም ፡ ስእለትህን ፡ ስጥ ።
በመከራህ ፡ ቀን ፡ ጥራኝ፡ አድንሃለሁ ፤ ፲፭
አንተም ፡ ታከብረኛለህ ።
ኃጢአተኛውን፡ግን ፡እግዚአብሔር ፡ እንዲህ፡አለው ፤ ፲፮
ለምን ፡ አንተ ፡ ሕጌን ፡ ትናገራለህ ?
ኪዳኔንም ፡ በአፍህ ፡ ለምን ፡ ታወራለህ ?
አንተስ ፡ ተግሣጼን ፡ ጠላትህ ፡ ፲፯
ቃሎቼን ፡ ወደኋላህ ፡ ጥለኸልና ።
ሌባውን፡ ባየህ፡ ጊዜ፡ ከእርሱ፡ ጋር፡ ትሮጣለህ ፡ ፲፰
እድል ፡ ፈንታህንም ፡ ከአመንዝሮች፡ጋር፡አደረግህ ።
አፍህ ፡ ክፋትን ፡ አበዛ ፤ ፲፱
እንደበትህም ፡ ሽንገላን ፡ ተበተበ ።

፳ ትነብር ፡ ወተሐምየ ፡ ለእኁከ ።
ወእንበርከ ፡ ዕቅፍተ ፡ ለወልደ ፡ እምከ ።
፳፩ ዘንተ ፡ ገቢረከ ፡ አርመምኩ ፡ ለከ ።
አደመተከኑ ፡ ኀጢአት ፡ ሐዘብከኑ ፡ እኩን ፡ ከማከ ።
እዛለፍከኑ ፡ ወእቁም ፡ ቅድመ ፡ ገጽከ ።
፳፪ ለብዉ ፡ ዘንተ ፡ ዙልክሙ ፡ እለ ፡ ትረስዕዎ ፡ ለእግዚ
አብሔር ።
ወእመ ፡ አኮ ፡ ይመሥጥ ፡ ወአልቦ ፡ ዘያድኅን ።
፳፫ መሥዋዕት ፡ ክብርት ፡ ትሴብሓኒ ።
ሀየ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ አርእየ ፡ እግዚአብሔር ፡
አድኅኖቶ ።

መዝሙር ፡ ፶ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ተማሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ በከመ ፡ ዕበየ ፡ ሣህልከ ።
ወበከመ ፡ ብዝኀ ፡ ምሕረትከ ፡ ደምስስ ፡ ኀጢአትየ ።
፪ ሕፅበኒ ፡ ወአንጽሐኒ ፡ እምኀጢአትየ ።
ወእምአበሳየኒ ፡ አንጽሐኒ ።
፫ እስመ ፡ ለልየ ፡ አአምር ፡ ጌጋይየ ።
ወኀጢአትየኒ ፡ ቅድሜየ ፡ ውእቱ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፬ ለከ ፡ ለባሕቲትከ ፡ አበስኩ፡ወእኩየኒ፡በቅድሜከ ፡
ገበርኩ ።
ከመ ፡ ትጽደቅ ፡ በነቢብከ ፡ ወትማዕ ፡ በኰነኔከ ።
፭ እስመ ፡ ናሁ ፡ በኀጢአት ፡ ተፀነስኩ ።
ወበዐመፃ ፡ ወለደተኒ ፡ እምየ ።
፮ እስመ ፡ ናሁ ፡ ጽድቀ ፡ አፍቀርከ ።
ዘኢይትነበብ ፡ ኅቡአ ፡ ጥበበከ ፡ አይዳዕከኒ ።
፯ ትነዝሐኒ ፡ በአዛብ ፡ ወእነጽሕ ።
ተሐፅበኒ ፡ እምበረድ ፡ ወዕጸዐዱ ።
፰ ታሰምዐኒ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ወሐሜተ ።
ወይትፌሥሑ ፡ አዕፅምተ ፡ ጻድቃን ።
፱ ሚጥ ፡ ገጽከ ፡ እምኀጢአትየ ።
ወደምስስ ፡ ሊተ ፡ ኵሎ ፡ አበሳየ ።
፲ መንፈሰ ፡ ርቱዐ ፡ ሐድስ ፡ ውስተ ፡ ከርሥየ ።
ልበ ፡ ንጹሐ ፡ ፍጥር ፡ ሊተ ፡ እግዚኦ ።
፲፩ ኢትግድፈኒ ፡ እምቅድመ ፡ ገጽከ ።
ወመንፈስከ ፡ ቅዱሰ ፡ ኢታውፅእ ፡ እምላዕሌየ ።
፲፪ ዕስየኒ ፡ ፍሥሓ ፡ ወአድኅኖተከ ።
ወበመንፈስ ፡ ዐዚዝ ፡ አጽንዐኒ ።
፲፫ ከመ ፡ እምሀሮሙ ፡ ለኃጥኣን ፡ ፍኖተከ ።
ወረሲዓን ፡ ይትመየጡ ፡ ኀቤከ ።
፲፬ አድኅነኒ፡እምደም፡እግዚአብሔር አምላከ፡መድኃኒትየ
ይትፌሣሕ ፡ ልሳንየ ፡ በጽድቀ ፡ ዚአከ ፡እግዚኦ ።
፲፭ ትከሥት ፡ ከናፍርየ ፡ ወአፉየ ፡ ያየድዕ ፡ ስብሐቲከ ።
፲፮ ሶበሰ ፡ ፈቀድከ ፡ መሥዋዕተኒ ፡ እምወሀብኩ ።
ወጽንሓሓኒ ፡ ኢትሠምር ።
፲፯ መሥዋዕቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ የዋህ ።
ልበ ፡ ትሑተ ፡ ወየዋሀ፡ኢይሜንን ፡እግዚአብሔር።
፲፰ አሠንያ ፡ እግዚኦ ፡ በሥምረትከ ፡ ለጽዮን ።
ወይትሐነጸ ፡ አረፋቲሃ ፡ ለኢየሩሳሌም ።
፲፱ አመ ፡ ትሠምር ፡ መሥዋዕተ ፡ ጽድቅ ።
መባዓኒ ፡ ወቍርባኒ ።
አሜሃ ፡ ያዐርጉ ፡ ውስተ ፡ ምሥዋዒከ ፡ አልሕምተ ።

ተቀምጠህ ፡ ወንድምህን ፡ አማኸው ፡ ፳
ለእናትህም ፡ ልጅ ፡ ዕንቅፋት ፡ አኖርህበት ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ አድርገህ ፡ ዝም ፡ አልሁህ ፤ ፳፩
እኔ ፡ እንዳንተ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ተጠራጠርህ ?
እዘልፍሃለሁ ፡ በፊትህም ፡ እቆማለሁ ።
እግዚአብሔርን የምትረሱ፡እናንተ፡ይህን፡አስተውሉ ፤
አለዚያ፡ ግን፡ይነጥቃችኋል፡የሚያድንም፡አይኖርም ።
ምስጋናን ፡ የሚሠዋ ፡ ያከብረኛል ፤ ፳፫
የእግዚአብሔርን ማዳን፡ ለእርሱ፡የሚያሳይ፡መንገድ ፡
ከዚያ ፡ አለና ።

መዝሙር ፡ ፶ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ መጠን ፡ ማረኝ ፤ ፩
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ ብዛት ፡ መተላለፌን ፡ ደምስስ።
ከበደሌ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠበኝ ፡ ፪
ከኃጢአቴም ፡ አንጻኝ ፤
እኔ ፡ መተላለፌን ፡ አውቃለሁና ፡ ፫
ኃጢአቴም ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ነውና ።
አንተን ፡ ብቻ ፡ በደልሁ ፤ ፬
በፊትህም ፡ ክፉትን ፡ አደረግሁ ፤
በነገርህ ፡ ትጸድቅ ፡ ዘንድ ፡ በፍርድህም ፡ ንጹሕ ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ።
እነሆ ፡ በዓመፃ ፡ ተፀነስሁ ፤ ፭
እናቴም ፡ በኃጢአት ፡ ወለደችኝ ።
እነሆ ፡ እውነትን ፡ወደድህ ፤ ፮
የማይታይ ፡ ስውር ፡ ጥበብን ፡ አስታወቅኸኝ ።
በሂሶጵ ፡ እርጨኝ ፡ እነጻማለሁ ፤ ፯
እጠበኝ፡ ከበረዶም፡ ይልቅ፡ ነጭ፡ እሆናለሁ
ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ አሰማኝ ፤ ፰
የሰበርሃቸውም ፡ አጥንቶቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ከኃጢአቴ ፡ ፊትህን ፡ መልስ ፡ ፱
በደሌንም ፡ ሁሉ ፡ ደምስልኝ ።
አቤቱ ፡ ንጹሕ ፡ ልብን ፡ ፍጠርልኝ ፤ ፲
ቀናውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጤ ፡ አድስ ።
ከፊትህ ፡ አትለየኝ ፤ ፲፩
ቅዱስ ፡ መንፈስህንም ፡ ከእኔ፡ ላይ፡አትውሰድብኝ ።
የማዳንህን ፡ ደስታ ፡ ስጠኝ ፡ ፲፪
በጽኑ ፡ መንፈስም ፡ ደግፈኝ ።
ለሕግ ፡ ተላላፎች ፡ መንገድህን ፡ አስተምራለሁ ፤ ፲፫
ኃጢአተኞችም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመለሳሉ ።
የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ ከደም ፡ አድነኝ ። ፲፬
አንደበቴም ፡ በአንተ ፡ ጽድቅ ፡ ትደሰታለች ።
አፌ፡ምስጋናህን፡ይናገር፡ዘንድ፡አቤቱ፡ከንፈሮቼን፡ክፈት ፲፭
መሥዋዕትን ፡ ብትወድስ ፡ በሰጠሁህ ፡ ነበር ፤ ፲፮
የሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ደስ ፡ አያሰኝህም ።
የእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት፡የተሰበረ፡መንፈስ፡ነውና፤ ፲፯
የተሰበረውንና ፡ የተናቀውን ፡ ልብ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይንቅም ።
አቤቱ ፡ በውዴታህ ፡ ጽዮንን ፡ አሰማምራት ፤ ፲፰
የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጽሮች ፡ ሥራ ።
የጽድቁን ፡ መሥዋዕት ፤ ፲፱
መባውንም፡የሚቃጠለውንም፡መሥዋዕት፡በወደድህ፡ጊዜ፤
ያን ፡ ጊዜ ፡ በመሠዊያህ ፡ ላይ ፡ ፍሪዳዎችን ፡ ይሠዋሉ ።

መዝሙር ፡ ፶፩ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ በምንት ፡ ይዜኀር ፡ ኀያል ፡ በእከዩ ።
ወይዔምፅ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
፪ ኀጢአተ ፡ ሐለየ ፡ ልብከ ።
ከመ ፡ መላጺ ፡ በሊኅ ፡ ገበርከ ፡ ሕብለ ።
፫ አብደርከ ፡ እኪተ ፡ እምሠናይት ።
ወትዔምፅ ፡ እምትንብብ ፡ ጽድቀ ።
፬ አፍቀርከ ፡ ኵሎ ፡ ነገረ ፡ ልሳን ፡ መስጥመ ።
፭ በእንተዝ ፡ ይነስተከ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዝሉፉ ።
ይመልሐከ ፡ ወያፈልሰከ ፡ እምቤትከ ።
ወሥርወከኒ ፡ እምድረ ፡ ሕያዋን ።
፮ ይርአዩ ፡ ጻድቃን ፡ ወይፍርሁ ።
ይሥሐቁ ፡ ላዕሌሁ ፡ ወይበሉ ።
፯ ነዋ ፡ ብእሲ ፡ ዘኢረሰዮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ረዳኢሁ ።
ወተአመነ ፡ በብዝኀ ፡ ብዕሉ ። ወተኀየለ ፡ በከንቱ ።
፰ አንሰ ፡ ከመ ፡ ዕፀ ፡ ዘይት ፡ ሥሙር ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡
እግዚአብሔር ።
ወተወከልኩ ፡ በምሕረቱ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
፱ እገኒ ፡ ለከ ፡ ለዓለም ፡ እስመ ፡ ገበርከ ፡ ሊተ ።
እሴፎ፡ለምሕረትከ፡እስመ፡ሠናይቱ፡ከ፡ነበ፡ጻድቃኒከ።

መዝሙር ፡ ፶፪ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።

፩ ይብል ፡ አብድ ፡ በልቡ ፡ አልቦ ፡ እግዚአብሔር ።
ኀስሩ ፡ ወረኵሱ ፡ በጌጋዮሙ ።
አልቦ ፡ ዘይገብራ ፡ ለሠናይት ።
እግዚአብሔር ፡ ሐወጸ ፡ እምሰማይ ፡ ዲበ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፪ ከመ ፡ ይርአይ ፡ እመቦ ፡ ጠቢብ ፡ ዘየኀሥሥ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
፫ ኵሉ ፡ ዐረየ ፡ ወኀቡረ ፡ ዐለወ ።
አልቦ ፡ ዘይገብራ ፡ ለሠናይት ፡ አልቦ ፡ ወኢአሐዱ ።
ወኢየአምሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፬ አለ ፡ ይውኅጥዎሙ ፡ ለሕዝብ ፡ ከመ ፡ ብልዐተ ፡ እክል
ወለእግዚአብሔርሰ ፡ ኢጸውዕዎ ።
ወበህየ ፡ ፈርሁ ፡ ወገረምሙ ፡ ዘኢኮነ ፡ ግሩመ ።
፭ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘረወ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ ለመደልዋን ።
ወተኀፍሩ ፡ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ አኅሰሮሙ ።
፮ መኑ ፡ ይሁብ ፡ መድኀኒተ ፡ እምጽዮን ፡ ለእስራኤል ።
አመ ፡ሜጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፄዋ ፡ ሕዝቡ ።
ይትፌሣሕ ፡ ያዕቆብ ፡ ወይትሐሠይ ፡ እስራኤል ።

መዝሙር ፡ ፶፫ ።

በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወመቃብያውያን ።

፩ እግዚኦ ፡ በስምከ ፡ አድኅነኒ ።
ወበኀይልከ ፡ ፍታሕ ፡ ሊተ ።
፪ እግዚኦ ፡ ስምዐኒ ፡ ጸሎትየ ።
ወአጽምዕ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ።
፫ እስመ ፡ ነኪራን ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
ወኀያላን ፡ ኀሠሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ወኢረሰይዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅድሜሆሙ ።
፬ ናሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረድአኒ ።
ወእግዚእየ ፡ ያድኅና ፡ ለነፍስየ ።
፭ ወይመይጣ ፡ ለእኪት ፡ ዲበ ፡ ጸላእትየ ።
ወበጽድቅከ ፡ ሠርዎሙ ።
ዘእምፈቃድየ ፡ እሠውዕ ፡ ለከ ።

መዝሙር ፡ ፶፩ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

ኃያል ፡ ሆይ ፡ በክፋት ፡ ለምን ፡ ትጓደደለህ ? ፩
ሁል ፡ ጊዜስ ፡ በመተላለፍ ?
አንደበትህ ፡ ኃጢአትን ፡ ለምን ፡ ያስባል ፤ ፪
እንደ ፡ ተሳለ ፡ ምላጭ ፡ ሽንገላን ፡ አደረግህ ።
ከመልካም ፡ ይልቅ ፡ ክፋትን ፤ ፫
ጽድቅንም ፡ ከመናገር ፡ ይልቅ ፡ ዓመፃን ፡ ወደድህ ።
የሚያጠፋውን ፡ ነገርና ፡ የሽንገላን ፡ አንደበት ፡ ወደድህ ። ፬
ስለዚህ እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ያፈራርስሃል ፤ ፭
ከቤትህም ፡ ያፈልስሃል ፤
ሥርህንም፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ፡ ይነቅለዋል ።
ጻድቃን ፡ አይተው ፡ ይፈራሉ ፤ ፮
በእርሱም ፡ ይሥቃሉ ፡ እንዲህም ፡ ይላሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ረዳቱ ፡ ያላደረገ ፤ ፯
በባለጠግነቱም ፡ ብዛት ፡ የታመነ ፡
በከንቱ ፡ ነገርም ፡ የበረታ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ እነሆ ።
እኔስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ለመለመ፡ እንደ፡ወይራ፡ ዛፍ ነኝ፡ ፰
ለዓምለና ፡ ለዘላለም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ እታመናለሁ ።
በጎውን ፡ አድርገህልኛልና ፡ ለዘላለም፡አመሰግንሃለሁ ፤ ፱
በቅዱሳንህም ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ ስምህን ፡
ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፪ ።

ስለ ሕ ዝ ቅ ያ ስ ።

ሰነፍ ፡ በልቡ ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ ይላል ፤ ፩
ረከሱ ፡ በበደላቸውም ፡ ጐሰቆሉ ፤
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያደርጋት ፡ የለም ።
የሚያስተውል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የሚፈልግ ፡ እንዳለ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ። ፪
እግዚአብሔር፡ ከሰማይ ፡ የሰው ፡ ልጆችን ፡ ተመለከተ ።
ሁሉ ፡ በደሉ ፡ አብረውም ፡ ረከሱ ፤ ፫
አንድ ፡ ስንኳ ፡ በጎን ፡ ነገር ፡ የሚሠራት ፡ የለም ፤
ሕዝቤን ፡ እንጀራ ፡ እንደሚበላ ፡ የሚበሉ ፤ ፬
ግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ሁሉ አያውቁምን ? ፤
እግዚአብሔርንም፡ አይጠሩትም ።
እግዚአብሔር፡የግብዞችን ፡ አጥንቶች ፡ በትኖአልና ፤ ፭
በዚያ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሳይኖር ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፤
እግዚአብሔር ፡ ንቋቸዋልና ፡ አሳፈራቸው ።
መድኃኒት ፡ ከጽዮን ፡ ለእስራኤል ፡ ማን ፡ በሰጠ ! ፮
እግዚአብሔር፡ የሕዝቡን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ፡
ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ እስራኤልም፡ ሐሤትን፡ ያደርጋል ።

መዝሙር ፡ ፶፫ ።

ስ ለ ሕዝቅያስ ።

አቤቱ፡ በስምህ ፡ አድነኝ ፡ ፩
በኃይልህም ፡ ፍረድልኝ ።
አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ፡ ፪
የአፌንም ፡ ቃል ፡ አድምጥ ።
ልዩ ፡ ወገኖች ፡ ቁመውብኛልና ፡ ፫
ኃያላንም ፡ ነፍሴን ፡ ፈልገዋታልና ፡
እግዚአብሔርንምበፊታቸው ፡ አላደረጉትም ።
እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረዳኛል ፡ ፬
ጌታዬም ፡ ለነፍሴ ፡ ደጋፊዋ ፡ ነው ።
ክፋትን ፡ ወደ ፡ ጠላቶቼ ፡ ይመልሳታል ፤ ፭
በእውነትም ፡ ያጥፋቸው ።

፮ እገኒ ፡ ለስምከ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ሠናይ ።
፯ እስመ ፡ እምኵሉ ፡ ምንዳቤየ ፡ አድኀንከኒ ።
ወርእየት ፡ ዐይንየ ፡ በጸላእትየ ።

መዝሙር ፡ ፶፬ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወሕዝቅያስ ፡ ወመቃብያን ።

፩ አጽምዓኒ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ።
ወኢትትሀየየኒ ፡ ስእለትየ ።
፪ ነጽረኒ ፡ ወስምዐኒ ።
ተከዘኩ ፡ ደንገፅኩ ፡ ወተሀዋፅኩ ።
እምቃለ ፡ ጸላኢ ፡ ወእምሥቃየ ፡ ኃጥእ ።
፫ እስመ ፡ ሜጥዋ ፡ ለዐመፃ ፡ ላዕሌየ ።
ወቆሙ ፡ ላዕሌየ ፡ ያመንስወኒ ።
፬ ወደንገፀኒ ፡ ልብየ ፡ በላዕሌየ ።
ወመጽአኒ ፡ ድንጋፄ ፡ ሞት ።
፭ ፍርሀት ፡ ወረዓድ ፡ አኀዘኒ ፤ ወደፈነኒ ፡ ጽልመት ።
፮ ወእቤ ፡ መኑ ፡ ይሁበኒ ፡ ክንፈ ፡ ከመ ፡ ርግብ ።
እሥርር ፡ ወአዕርፍ ።
፯ ናሁ ፡ አርኃቁ ፡ ተኀጥአ ፡ ወቤትኩ ፡ ውስተ ፡ በድው።
እሴፎ ፡ ለዘያድኅነኒ ።
፰ እምእንባዜ ፡ ነፍስየ ፡ ከመ ፡ ዐውሎ ።
አስጥሞሙ ፡ እግዚኦ ፡ ወምትር ፡ ልሳናቲሆሙ ።
፱ እስመ ፡ ርኢኩ ፡ ዐመፃ ፡ ወቅስተ ፡ ውስተ ፡ ሀገር ።
፲ እስመ ፡ መዓልተ ፡ ወሌሊተ፡ዐገትዋ፡ውስተ፡አረፋቲሃ።
ዐመፃ ፡ ወሥራሕ ፡ ወኃጢአት ፡ ማእከላ ።
፲፩ ወኢይርኅቅ ፡ እመርሐባ ፡ ጕሕሉት ።
፲፪ ሶበሰ ፡ ጸላኢ ፡ ጸዐለኒ ፡ እምተዐገሥኩ ።
ወሶቤሂ፡ ጸላዒ፡ አዕበየ፡አፉሁ፡ላዕሌየ፡እምተኀባዕኩም።

፲፫ ወአንተሰ ፡ ብእሲ ፡ ዘከመ ፡ ነፍስየ ።
ማእምርየ ፡ ወዐውቅየ ።
፲፬ ዘኀበረ ፡ አስተጠዓምከ ፡ሊተ ፡ መባልዕተ ።
ወነሐውር ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሐዱ ፡ ልብ ።
፲፭ ይምጽኦሙ፡ሞት፡ወይረዱ፡ውስተ፡ሲኦል፡ሕያዋኒሆሙ።
እስመ ፡ እኩይ ፡ ማእከሎሙ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ።
፲፮ ወአንሰ ፡ ጸራሕኩ ፡ ኀበ፡ እግዚአብሔር፡ አምላኪየ ፡
ወሰምዓኒ ።
፲፯ ሠርከ ፡ ወነግሀ ፡ ወመዓልተ ፡ እነግር ።
አየድዕ ፡ ወኢሰምዑኒ ፡ ቃልየ ።
አድኅና ፡ በሰላም ፡ ለነፍስየ ፡ እምእለ ፡ ይትቃረኑኒ ።
፲፰ እስመ ፡ ይበዝኁ ፡ እምእለ ፡ ምስሌየ ።
ይስማዕ ፡ እግዚአብሔር ፡ወያኅሥሮሙ ።
ዘሀሎ ፡ እምቅድመ ፡ ይትፈጠር ፡ ዓለም ።
፲፱ እስመ ፡ አልቦሙ ፡ ቤዛ ።
ወኢፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፳ ወሰፍሐ ፡ እዴሁ ፡ ለፈድዮ ፡
ወአርኰሱ ፡ ሥርዐቶ ።
ወተናፈቁ ፡ እመዓተ ፡ ገጹ ።
ወቀርበ ፡ ልቡ ።
፳፩ ወጽሕዱ ፡ እምቅብዕ ፡ ነገሩ ።
እመንቱሰ ፡ ማዕበል ፡ ያስጥሙ ።
፳፪ ግድፍ ፡ ላዕለ ፡እግዚአብሔር ፡ኀ ሊናከ ፡ ወውእቱ ፡
ይሴሰየከ ።
ወኢይሁብ ፡ ሁከተ ፡ ለጻድቅ ፡ ለዓለም ።
፳፫ አንተ፡ እግዚኦ፡ አጽድፎሙ፡ ውስተ፡ ዐዘቅተ፡ ሞት ።
እደው፡ ደም፡ወጽልሕዋን፡ ኢይናፍቁ፡ በመዋዕሊሆሙ
ወአንሰ ፡ ተወከልኩከ ፡ እግዚኦ ።

ከፉዎቼ ፡ አሠዋልሃለሁ ፤ ፮
አቤቱ ፡ መልካም ፡ ነውና ፡ ስምህን ፡ አመሰግናለሁ ።
ከመከራ ፡ ሁሉ ፡ አድኖኸልና ፡ ፯
ዓይኔም ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ አተኩራለችና ።

መዝሙር ፡ ፶፬ ።

ስለ ፡ ራሱ ፡ ስለሕዝቅያስና ፡ ስለመቃብያን ።

አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ፡ ፩
ልመናዬንም ፡ ቸል ፡ አትበል ።
ተመልከተኝ ፡ ስማኝም ፤ ፪
በኀዘኔ ፡ ተቅበዘበዝሁ ፡ ተናወጥሁም ፤ ፫
ከጠላት ፡ ድምፅ ፡ ከዓመፀኛም ፡ ግፍ ፡ የተነሣ ፡
ዓመፃን ፡ በላዬ ፡ ጥለውብኛልና ፤ ፬
በቍጣም ፡ ጠልተውኛልና፤ልቤ፡በላዬ፡ተናወጠብኝ ።
የሞት ፡ ድንጋጤም ፡ ወደቀብኝ ፤ ፭
ፍርሃትና ፡ እንቅጥቅጥ ፡ መጡብኝ ፡ ፮
ጨለማም ፡ ሸፈነኝ ፤
በርሬ ፡ ዐርፍ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፍን ፡ ማን ፡ በሰጠኝ ፤ ፯
እነሆ ፡ኰብልዬ ፡ በራቅሁ ።
በምድረ ፡ በዳም ፡ ለመቀመጥ ፡ ከዐውሎና ፡ ከብርቱ ፡ ነፋስ ፡ ፰
ይልቅ ፤ ምንኛ ፡ በፈጠንሁ ፡ አልሁ ።
አቤቱ ፡ ግፍንና ፡ ጠብን ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ አይቻለሁና ፤ ፱
አስጥማቸው ፡ መላሳቸውንም ፡ ቍረጥ ።
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በቅጥርዋ ፡ ይከቧታል ፤ ፲
ዓመፃና ፡ ድካም ፡ ኃጢአትም ፡ በመካከሏ ፡ነው ።
ተንኰልና ፡ ሽንገላ ፡ ከአደባባይዋ ፡ አይርቁም ፤ ፲፩
ጠላትስ ፡ ቢሰድበኝ ፡ በታገሥሁ ፡ ነበር ፤ ፲፪
የሚጠላኝም ፡ ራሱን ፡ በኔ፡ ላይ፡ከፍ፡ ከፍ፡ ቢያደርግ ፡
ከእርሱ ፡ በተሸሸግሁ ፡ ነበር ።

አንተ ፡ ግን ፡ እኩያዬ ፡ ሰው ፤ ፲፫
ባልንጀራዬና ፡ የልቤ ፡ወዳጅ ።
መብልን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
በአንድነት፡አዘጋጅተህልን፡ከነበረው፡በአንድ፡ልብ ፡ ፲፬
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሄድን ።
ሞት ፡ ይምጣባቸው፤በሕይወት፡ሳሉ፡ወደሲኦል፡ይው ፲፭
ረዱ ፤ ክፋት፡ በማደሪያቸውና፡በመካከላቸው፡ነውና ።
እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፡ ፲፮
እግዚአብሔርም ፡ ሰማኝ ።
በማታና ፡ በጠዋት ፡ በቀትርም ፡ እናገራለሁ ፡ ፲፯
እጮኸማለሁ ፡ ቃሌንም ፡ ይሰማኛል ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ነበሩና ፡ ፲፰
ከተሰላለፉብኝ ፡ ነፍሴን፡ በሰላም፡ አድናት ።
ቤዛ ፡ የላቸውምና ፡ እግዚአብሔርምን ፡ አልፈሩትምና ፲፱
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የነበረ እግዚአብሔር ፡ ሰምቶ ፡
ያጕሳቍላቸዋል ።
ከእርሱ፡ ጋር ፡ ሰላም ፡ በነበሩት ፡ ላይ ፡ እጁን፡ ዘረጋ ፡ ፳
ኪዳኑንም ፡ አረከሱ ።
አፉ፡ ከቅቤ፡ ይልቅ፡ ለዘበ፡ በልቡ፡ ግን፡ በቀል ፡ ነበረ ፤ ፳፩
ቃሎቹም ፡ ከዘይት ፡ ይልቅ ፡ ለሰለሱ ፡
እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመዘዘ፡ ሰይፍ ፡ ናቸው ።
ሃሳብህን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ጣል ፡ ፳፪
እርሱም ፡ ይደግፍሃል ፤
ለጻድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ሁከትን ፡ አይሰጠውም ።
አንተ፡ግን፡አቤቱ፡ወደ፡ሞት፡ጕድጓድ፡ታወርዳቸዋለህ፤ ፳፫
የደም፡ሰዎችና፡ሸንጋዮች፡ዘመናቸው፡ግማሽ፡አይሞላም።
እኔ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ እታመንሃለሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፭ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ ተማሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ኪደኒ ፡ ሰብእ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ አሥርሐኒ ፡ ቀትል ።
ወኪዱኒ ፡ ፀርየ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ በኑኅ ፡ ዕለት ።
፪ እስመ ፡ ብዙኃን ፡ እለ ፡ ጸብኡኒ ፡ ወፈራህኩ ።
፫ ወአንሰ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ።
በእግዚአብሔር ፡ እሴብሕ ፡ ቃልየ ።
፬ ወበእግዚአብሔር ፡ ተወከልኩ፡ ኢይፈርህ፡ምንተ፡ይሬስየኒ፡ዘሥጋ ።
፭ ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ያስቆርሩኒ ፡ ዘነበብኩ ።
ወላዕሌየ ፡ ይመክሩ ፡ ኵሎ ፡ እኩየ ።
፮ ይጸንሑኒ ፡ ወይትኀብኡኒ ።
እሙንቱሰ ፡ ሰኰናየ ፡ ያስተሐይጹኒ ።
ወዘለፈ ፡ ይጸንሕዋ ፡ ለነፍስየ ።
፯ ወኢታድኅኖሙ ፡ ወኢበምንትኒ ።
ወታጸድፎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በመዓትከ ።
፰ አምላኪየ ፡ እነግረከ ፡ ሕይወትየ ።
ወአንበርኩ ፡ አንብዕየ ፡ ቅድሜከ ፡ በከመ ፡ አዘዝከ ።
ለይግብኡ ፡ ፀርየ ፡ ድኅሬሆሙ ።
፱ አመ ፡ ዕለተ ፡ እጼውዐከ ።
ናሁ ፡ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ አምላኪየ ፡ አንተ ።
፲ በእግዚአብሔር ፡ እሴብሕ ፡ ቃልየ ።
በእግዚአብሔር ፡ ይከብር ፡ ዘነበብኩ ።
፲፩ ወበእግዚአብሔር ፡ ተወከልኩ፡ ኢይፈርህ፡ ምንተ፡ይሬስየኒ፡ሰብእ ።
፲፪ እምኀቤየ ፡ እሁብ ፡ ብፅዐትየ ፡ ለስብሐቲከ ።
፲፫ እስመ ፡ አድኀንካ ፡ ለነፍስየ ፡ እሞት ።
ወለአዕይንትየኒ ፡ እምአንብዕ ።
ወለእገርየኒ ፡ እምጽኀዕ ።
ከመ ፡ አስምሮ ፡ ለእግዚአብሔር በብሔረ ፡ሕያዋን ።

መዝሙር ፡ ፶፮ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ ተማሃለኒ ፡ እግዚኦ ፡ ተማሀለኒ ።
እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከለት ፡ ነፍስየ ።
ወተወከልኩ ፡ በጽላሎተ ፡ ክነፊከ ።
እስከ ፡ ተኀልፍ ፡ ኀጢአት ።
እጸርሕ ፡ ኀበ እግዚአብሔር፡ ልዑል ።
፪ ኀበ ፡ እግዚአብሔር፡ ዘረድአኒ ።
፫ ፈነወ ፡ እምሰማይ ፡ ወአድኀነኒ ።
ወወሀቦሙ ፡ ኀሣረ ፡ ለእለ ፡ ኬዱኒ ።
ፈነወ ፡እግዚአብሔር፡ ሣህሎ ፡ ወጽድቆ ።
፬ ወአድኀና ፡ ለነፍስየ ፡ እማእከለ ፡ አናብስት ።
ወኖምኩ ፡ ድንጉፅየ ።
ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው፡ ስነኒሆሙ፡ ሐጽ፡ ወኲናት
ወልሳኖሙኒ ፡ በሊኅ ፡ መጥባሕት ።
፭ ተለዐል ፡እግዚአብሔር፡ መልዕልተ ፡ ሰማያት ።
ወበኵሉ ፡ ምድር ፡ ስብሐቲሁ ።
፮ መሥገርተ ፡ አስተዳለዉ ፡ ለእገርየ ።
ወቀጽዕዋ ፡ ለነፍስየ ።
ከረዩ ፡ ግበ ፡ ቅድሜየ ፡ ወወድቁ ፡ ውስቴቱ ።
፯ ጥቡዕ ፡ ልብየ ፡ እግዚኦ ፡ ጥቡዕ ፡ ልብየ ።
ጥቡዕ ፡ ልብየ ፡ እሴብሕ ፡ ወእዜምር ።
፰ ወይትነሣእ ፡ ክብርየ ።
ወእትነሣእ ፡ በመዝሙር ፡ ወበመሰንቆ ።
ወእትነሣእ ፡ በጽባሕ ።
፱ እገኒ ፡ ለከ ፡ በውስተ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ወእዜምር ፡ ለከ ፡ በውስተ ፡ ሕዝብ ።
፲ እስመ ፡ ዐብየት ፡ እስከ ፡ ሰማያት ፡ ምሕረትከ ።
ወእስከ ፡ ደመናት ፡ ጽድቅከ ።

መዝሙር ፡ ፶፭ ።
ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ ሰው ፡ ረግጦኛልና ፡ ማረኝ ፤ ፩
ሁል ፡ ጊዜም ፡ በሰልፍ ፡ አስጨንቆኛል ።
የሚዋጉኝ ፡ በዝተዋልና ፡ ፪
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ጠላቶቼ ፡ ረገጡኝ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ፈራሁ ፡ በአንተም ፡ ታመንሁ ። ፫
በእግዚአብሔር ቃሌን ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፡ ፬
በእግዚአብሔር ፡ ታምኛለሁና ፡ አልፈራም ፡
ሰው ፡ ምን ፡ ያደርገኛል ። ?
ሁል ፡ ጊዜ፡ ቃሎቼን ፡ ያጸይፉብኛል ፤ ፭
በእኔ ፡ ላይም ፡ የሚመክሩት ፡ ሁሉ ፡ ለክፉ ፡ ነው ።
ይሸምቁብኛል ፡ ይሸሽጉብኝማል ፡ ፮
እነርሱም ፡ ፍለጋዬን ፡ ይከታተላሉ ፡ ሁል ፡ ጊዜም ፡
ነፍሴን ፡ ይሸምቁባታል ።
በምንም ፡ በምን ፡ አታድናቸውም ፡ ፯
አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ ትጥላቸዋለህ ።
አምላክ ፡ ሆይ ፡ ሕይወቴን ፡ ነገርሁህ ፤ ፰
እንባዬን ፡ እንደ ፡ ትእዛዝህ ፡ በፊትህ ፡ አኖርሁ ።
በጠራሁህ ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቼ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው፡ ይመለሳሉ ፡ ፱
በዚህም ፡ አንተ ፡ አምላኬ፡ እንደሆንህ፡ እነሆ፡ አወቅሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ ቃሜ ፡ ቃሉን ፡ አመሰግናለሁ ፡ ፲
በእግዚአብሔር ፡ ቃሜ ፡ ሕጉን ፡ አከብራለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ ታመንሁ ፡ አልፈራም ፡ ሰው ፡ ምን፡ያደርገኛል ፲፩
አቤቱ ፡ የምስጋና ፡ ስእለት ፡ የምሰጥህ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ፲፪
ነፍሴን ፡ ከሞት ፡ እግሮቼን ፡ ከመውደቅ ፡ አድነሃልና ፲፫
በሕያዋን፡ብርሃን፡እግዚአብሔርን ደስ፡አሰኘው፡ዘንድ።

መዝሙር ፡ ፶፮ ።

ስለ መቃብያን ።

ማረኝ ፡ አቤቱ ፡ ማረኝ ፡ ፩
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ታምናለችና ፡
መከራ ፡ እስክታልፍ ፡ ድረስ ፡
በክንፎችህ ፡ ጥላ ፡ እታመናለሁ ።
ወደሚረዳኝ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፪
ወደ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ እጮኻለሁ ።
ከሰማይ ፡ ኃይሉን ፡ ልኮ ፡ አዳነኝ ፡ ፫
ለረገጡኝም ፡ ውርደትን ፡ ሰጣቸው ፡
እግዚአብሔር፡ ቸርነቱንና ፡ እውነቱን ፡ ላከ ።
ነፍሴን ፡ ከአንበሶች ፡ መካከል ፡ አዳናት ፡ ፬
ደንግጬ ፡ ተኛሁ ፤ የሰው ፡ ልጆች ፡ ጥርሳቸው ፡ ጦርና
ፍላጻ ፡ አንደበታቸውም ፡ የተሳለ ፡ ሾተል ፡ ነው ።
አምላክ ፡ ሆይ ፡ በሰማያት ፡ ላይ፡ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ፭
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
ለእግሮቼ ፡ ወጥመድን ፡ አዘጋጁ ፡ ፮
ነፍሴንም ፡ አጐበጧት ፤
ጕድጓድን ፡ በፊቴ ፡ ቆፈሩ ፡ በእርሱም ፡ ወደቁ
ልቤ ፡ ጨካኝ ፡ ነው ፡ አቤቱ ፡ ልቤ ፡ ጨካኝ ፡ ነው ፯
እቀኛለሁ ፡ እዘምራለሁም ።
ክብሬ ፡ ይነሣል ፡ በገናና ፡ መሰንቆም ፡ ይነሡ ፤ ፰
እኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።
አቤቱ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፱
በወገኖችም ፡ ዘንድ ፡ እዘምርልሃለሁ ።
ምሕረትህ ፡ እስከ፡ ሰማይ ፡ ከፍ፡ ብላለችና ፲
እውነትህም ፡ እስከ ፡ ደመናት ፡ ደርሳለችና ።

፲፩ ተለዐለ ፡ እግዚአብሔር ፡ መልዕልተ ፡ ሰማያት ።
ወበኵሉ ፡ ምድር ፡ ስብሐቲሁ ።

መዝሙር ፡ ፶፰ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ እመሰ ፡ አማን ፡ ጽድቀ ፡ ትነቡ ።
ወርትዐ ፡ ትኴንኑ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፪ እስመ ፡ በልብክሙ ፡ ኀጢአተ ፡ ትገብሩ ፡ በዲበ ፡ ምድር
ወጽልሑተ ፡ ይፀፍራ ፡ እደዊክሙ ።
፫ ተነክሩ ፡ ኃጥአን ፡ እማኅፀን ።
እምከርሥ ፡ ስሕቱ ፡ ወነበቡ ፡ ሐሰተ ።
ወመዓቶሙኒ ፡ ከመ ፡ሕምዘ ፡ አርዌ ፡ ምድር ።
፬ ወከመ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ ጽምምት ፡ እዘኒሃ ።
፭ እንተ ፡ ኢትሰምዕ ፡ ቃለ ፡ ዘይረቅያ ።
ወእንዘ ፡ ይሜርያ ፡ መሠርይ ፡ ጠቢብ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ይሰብር ፡ ስነኒሆሙ ፡ በውስተ ፡
አፉሆሙ ።
ወይሰብር ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥረሲሆሙ ፡ ለአናብስት ።
፯ ወየኀስሩ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ዘይትከዐው ።
ወይዌስቅ ፡ ቀስቶ ፡ እስከ ፡ ያደክሞሙ ።
፰ ወየኀልቁ ፡ ከመ ፡ ሠምዕ ፡ ዘይትመሰው ።
ወድቀት ፡ እሳት ፡ ወኢርእዩ ፡ ለፀሐይ ።
፱ ዘእንበለ ፡ ይትዐወቅ ፡ ሦክክሙ ፡ ኀለተ ፡ ኮነ ።
ከመ ፡ሕያዋን ፡ በመዓቱ ፡ ይውኅጠክሙ ።
፲ ይትፌሣሕ ፡ ጻድቅ ፡ ሶበ ፡ ይሬኢ ፡ በቀለ ።
ወይትሐፀብ ፡ እደዊሁ ፡ በደመ ፡ ኃጥእ ።
፲፩ ወይብል ፡ ሰብእ ፡ ቦኑ ፡ እንጋ ፡ ፍሬ ፡ ለጻድቅ ።
ወቦኑ ፡ እንጋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈትሕ ፡ሎሙ ፡ በዲበ ፡ ምድር ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምፀርየ ።
ወአንግፈኒ ፡ እምእለ ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
፪ ወባልሐኒ ፡ እምገበርተ ፡ ዐመፃ ።
ወአድኅነኒ ፡ እምዕደወ ፡ ደም ።
፫ እስመ ፡ ናሁ ፡ ነዐውዋ ፡ ለነፍስየ ።
ወቆሙ ፡ ላዕሌየ ፡ ኀያላን ።
አኮ ፡ በአበሳየ ፤ ወአኮ ፡ በጌጋይየ ፡ እግዚኦ ።
፬ ዘእንበለ ፡ ዐመፃ ፡ ሮጽኩ ፡ ወአርታዕኩ ።
ተንሥእ ፡ ተቀበለኒ ፡ ወርኢ ።
፭ አንተ ፡ እግዚእ ፡ አምላከ ፡ ኀያላን ፡ ንጉሠ ፡ እስራኤል
ሐውጾሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ ወተሣሀሎሙ ።
ወኢትሣሀሎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፮ ይትመየጡ ፡ ሠርከ ፡ ወይርኀቡ ፡ ከመ ፡ ከልብ ፡
ወይዑዱ ፡ ሀገረ ።
፯ ናሁ ፡ ይነቡ ፡ በአፉሆሙ ።
ወሰይፍ ፡ ውስተ ፡ ከናፍሪሆሙ ።
፰ ወዘኒ ፡ ትሰምዖሙ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ትሥሕቆሙ ።
ወመነንኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ አሕዛብ ።
አመኅፅን ፡ ኀቤከ ፡ ኀይልየ ።
፱ እስመ ፡ አምላኪየ ፡ ወምስካይየ ፡ አንተ ።
፲ ይብጽሐኒ ፡ ሣህሉ ፡ ለአምላኪየ ።
አምላኪየ ፡ አርአየኒ ፡ በጸላእትየ ።
፲፩ ኢትቅትሎሙ ፡ ከመ ፡ ኢይርስዑ ፡ ሕገከ ።
ዝርዎሙ ፡ በኀይልከ ።
አጽድፎሙ ፡ አምላኪየ ፡ ወረዳኢየ ።

አምላክ ፡ ሆይ ፡ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፲፩
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።

መዝሙር ፡ ፶፰ ።

ስለ መቃብያን ።

የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፡ በእውነት ፡ ብትናገሩ ? ፩
በቅን ፡ ብትፈርዱስ ፡ ምንአለ ? በልባችሁ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራላችሁና ፡ ፪
እጆቻችሁም ፡ ግፍን ፡ ይታታሉና ።
ኃጥአን ፡ ከማኅፀን ፡ ጀምረው ፡ ተለዩ ፡ ፫
ከሆድም ፡ ጀምረው ፡ ሳቱ ፡ ሐሰትንም ፡ ተናገሩ ።
ቍጣቸው ፡ እንደምድር ፡ አውሬ፡ ጆሮዋ፡ የተደፈነ ፡ ፬
አዋቂ ፡ ሲደግምባት ፡ የአስማተኛውን ፡ ፭
ቃል ፡ እንደማትሰማ ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ መርዝ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ጥርሳቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ፮
ይሰብራል ።
እግዚአብሔር፡የአንበሶቹን ፡ መንጋጋ ፡ ያደቃል ።
እንደሚፈስ ፡ ውኃ ፡ ይቀልጣሉ ፤ ፯
እስከሚነድፋቸው ፡ ድረስ ፡ ፍላጻችን ፡ ያነጣጥራል ።
እንደሚቀልጥ ፡ ሰም ፡ ያልቃሉ ፤ ፰
እሳት ፡ ወደቀች ፡ ፀሐይንም ፡ አላዩዋትም ።
እሾኻችሁ ፡ ሳይታወቅ ፡ በትር ፡ ሆነ ፤ ፱
ሕያዋን ፡ ሳላችሁ ፡ በመዓቱ ፡ ይነጥቃችኋል ።
ጻድቅ ፡ በቀልን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ፲
በኃጢአተኛው ፡ ደምም ፡ እጁን ፡ ይታጠባል ።
ሰውም ፡ በእውነት ፡ ለጻድቅ ፡ ክብር ፡ አለው ፡ ፲፩
በእውነትም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈርድ
አምላክ ፡ አለ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ።

ስለ መቃብያን ።

አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ፤ ፩
በላዩም ፡ ከቆሙት ፡ አስጥለኝ ።
ከግፍ ፡ አድራጊዎች ፡ ታደገኝ ፡ ፪
ከደም ፡ ሰዎችም ፡ አድነኝ ።
እነሆ ፡ ነፍሴን ፡ ሸምቀውባታልና ፡ ፫
ብርቱዎችም ፡ በኔ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ፤
አቤቱ ፡ በበደሌ ፡ ወይም ፡ በኃጢአቴም ፡ አይደለም ።
ያለ ፡ በደል ፡ እንዲሁ ፡ ሮጥሁ ፡ ተዘጋጀሁም ፤ ፬
ተነሥ ፡ ተቀበለኝ ፡ ተመልከትም ።
አንተም፡አቤቱ፡የኃያላን፡አምላክ፡ የእስራኤል፡አምላክ፡ ፭
አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትጐበኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ተነሥ ፤
ዓመፅ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ አትማራቸው ።
እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ፡ ፮
በከተማም ፡ ሲንከራተቱ ፡ ውለው ፡ ማታ ፡ ይመለሱ ።
እነሆ ፡ በአፋቸው ፡ አሰምተው ፡ ይናገራሉ ፡ ፯
ሰይፍም ፡ በከንፈሮቻቸው ፡ አለ ፤
ማን ፡ ይሰማል ? ይላሉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ትሥቅባቸዋለህ ፡ ፰
አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ ትንቃቸዋለህ ።
እግዚአብሔር ፡ መጠጊያዬ ፡ ነውና ፡ ፱
ኃይሌን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አስጠጋለሁ ።
የአምላኬ ፡ ቸርነቱ ፡ ይገናኘኛል ፡ ፲
አምላኬ ፡ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ያሳየኛል ።
ሕግህን ፡ እንዳይረሱ ፡ አትግደላቸው ፤ ፲፩
አቤቱ፡ጋሻዬ፡በኃይልህ ፡ በትናቸው ፡ አውርዳቸውም ።

፲፪ ኀጢአተ ፡ አፉሆሙ ፡ ወቃለ ፡ ከናፍሪሆሙ ።
ወይሠገሩ ፡ በትዕቢቶሙ ።
ወበመርገሞሙ፡እምሐሰቶሙ፡ይትዐወቅ፡ደኃሪቶሙ ።
፲፫ ወየኀልቁ ፡ በደኃሪ ፡ መቅሠፍት ።
ወያእምሩ ፡ ከመ ፡ አምላክ ፡ ያዕቆብ ፡ ይኴንን ፡ እስከ ፡
አጽናፈ ፡ ምድር ።
፲፬ ይትመየጡ ፡ ሠርከ ፡ ወይርኅቡ ፡ ከመ ፡ ከልብ ፡ ወይ
ዑዱ ፡ ሀገረ ።
፲፭ እሙንቱሰ ፡ ይዘረዉ ፡ ለበሊዕ ።
እመሰ ፡ ጸግቡ ፡ ወእንጐርጐሩ ።
፲፮ ወአንሰ ፡ እሴብሕ ፡ በኀይልከ ።
ወእትፌሣሕ ፡ በጽባሕ ፡ ምሕረትከ ።
እስመ ፡ ኮንከኒ ፡ ምስካይየ ።
ወፀወንየ ፡ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ ።
፲፯ ረዳኢየ ፡ አንተ ፡ ወለከ ፡ እዜምር ፡ ለአምላኪየ ።
እስመ ፡ አምላኪየ ፡ ወምስካይየ ፡ አንተ ።
አምላኪየ ፡ ውእቱ ፡ ሣህልየ ።

መዝሙር ፡ ፶፱ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ እግዚኦ ፡ ገደፍከነ ፡ ወነሠትከነ ።
ቀሠፍከነሂ ፡ ወተሣሀልከነ ።
፪ አድለቅለቃ ፡ ለምድር ፡ ወሆካ ።
ወፈወስካ ፡ ቍስላ ፡ እስመ ፡ አንቀልቀለት ።
፫ አርአይኮሙ ፡ ዕፁባተ ፡ ለሕዝብከ ።
ወአስተይከነ ፡ ወይነ ፡ መደንግፀ ።
ወወሀብኮሙ ፡ ትእምርተ ፡ ለእለ ፡ ይፈርሁከ ።
፬ ከመ ፡ ያምስጡ ፡ እምገጸ ፡ ቀስት ።
፭ ወይድኀኑ ፡ ፍቁራኒከ ።
አድኅን ፡ በየማንከ ፡ ወስምዐኒ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ነበበ ፡ በመቅደሱ ።
እትፌሣሕ ፡ ወእትካፈል ፡ ምህርካ ።
ወእሳፈር ፡ አዕጻዳተ ፡ ቈላት ።
፯ ዚአየ ፡ ውእቱ ፡ ገለዓድ ፤ ወዚአየ ፡ ምናሴ ።
ወኤፍሬም ፡ ምስማከ ፡ ርእስየ ።
ወይሁዳ ፡ ንጉሥየ ።
፰ ወሞዓብ ፡ ካህን ፡ ተስፋየ ።
ዲበ ፡ ኤዶምያስ ፡ እሰፍሕ ፡ መከየድየ ።
ሊተ ፡ ይገንዩ ፡ ኢሎፍሊ ።
፱ መኑ ፡ ይወስደኒ ፡ ሀገረ ፡ ጥቅም ።
ወመኑ ፡ ይመርሐኒ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ።
፲ አኮኑ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ዘገደፍከነ ።
ወኢትወጽእ ፡ አምላክነ ፡ ምስለ ፡ ኃይልነ ።
፲፩ ሀበነ ፡ ረድኤተ ፡ ለምንዳቤነ ።
ወከንቱ ፡ ተአምኖ ፡ በሰብእ ።
፲፪ በእግዚአብሔር ፡ንገብር ፡ ኃይለ ።
ወውእቱ ፡ ያኀሥሮሙ ፡ ለእለ ፡ ይሣቅዩነ ።

መዝሙ ፡ ፷ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ስምዐኒ ፡ አምላኪየ ፡ ስእለትየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ ጸሎትየ ።
፪ እምአጽናፈ ፡ ምድር ፡ ጸራሕኩ ፡ ኀቤከ ፡ ሶበ ፡ ቀብፀኒ ፡ ልብየ ።
ወእምእብን ፡ አልዐልከኒ ።
ወመራሕከኒ ፡ እስመ ፡ ተስፋየ ፡ኮንከኒ ።
፫ ማኅፈድ ፡ ጽኑዕ ፡ ቅድመ ፡ ገጸ ፡ ጸላዒ ።

ስለ ፡ አፋቸው ፡ ኃጢአት ፡ ስለ፡ከንፈራቸውም ፡ ቃል ፡ ፲፪
መርገምንና ፡ ሐሰትን ስለሚናገሩ ፡
በትዕቢታቸው ፡ ይጠመዱ ፡ በቍጣ ፡ አጥፋቸው ፤ ፲፫
እንዳይኖሩም ፤ ደምስሳቸው ።
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ እንዲገዛ ፡ ይወቁ ።
እንደ ፡ ውሾችም ፡ ይራቡ ፡ ፲፬
በከተማም ፡ ሲዞሩ ፡ ውለው ፡ ማታ ፡ ይመለሱ ።
እነርሱም ፡ መብልን ፡ ለመፈለግ ፡ ይቅበዘበዙ ፡ ፲፭
ሳይጠግቡም ፡ ይደሩ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ለኃይልህ ፡ እቀኛለሁ ፤
በምሕረትህም፡ማልዶ ፡ ደስ፡ ይለኛል፤ በመከራዬ፡ ቀን፡ ፲፮
መጠጊያዬና ፡ አምባዬ ፡ ሆነኸኛልና ።
ረዳቴ ፡ ሆይ ፡ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘምራለሁ ፤ ፲፯
አንተ ፡ አምላኬ ፡ መጠጊያዬ ፡ ምሕረቴም ፡ ነህና ፡

መዝሙር ፡ ፶፱ ።

ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ ጣልኸን ፡ አፈረስኸንም ፡ ፩
ተቆጣኸን ፡ ይቅርም ፡ አልኸን ።
ምድርን ፡ አናወጥሃት ፡ አወክሃትም ፤ ፪
ተናውጣለችና ፡ ቍስልዋን ፡ ፈውስ ።
ለሕዝብህ ፡ ጭንቅን ፡ አሳየሃቸው ፡ ፫
ኃይለኛውንም ፡ ወይን ፡ አጠጣኸን ።
ከቀስትም ፡ ፊት ፡ ያመልጡ ፡ ዘንድ ፡ ፬
ለሚፈሩህ ፡ ምልክትን ፡ ሰጠሃቸው ።
ወዳጆችህ ፡ እንዲድኑ ፡ እኔንም ፡ እንዲሁ ፡ ፭
በቀኝህ ፡ አድነኝ ፡ አድምጠኝም ።
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፤ ፮
ደስ ፡ ይለኛል ፡ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፡
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፤ ፯
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ።
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
ሞዓብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ፡ ፰
በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ ጫማዬን ፡ እዘረጋለሁ ።
ፍልስጥኤም ፡ ይገዛልኛል ።
ወደ ፡ ጽኑ ፡ ከተማ ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ? ፱
ማንስ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
አቤቱ ፡ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? ፲
አምላክ ፡ ሆይ ፡ ከሠራዊታችን ፡ ጋር ፡ አልወጣህምና ፡
በመከራችን ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፡ ፲፩
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፤ ፲፪
እርሱ ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳቸዋልና ።

መዝሙር ፡ ፷ ።

ስለ ትሩፋን ።

አምላኬ ፡ ሆይ ፡ ልመናዬን ፡ ስማ ፡ ፩
ጸሎቴንም ፡ አድምጥ ።
ልቤ ፡ ተስፋ ፡ በቆረጠ ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡
ዳርቻ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለሁ ፤ ፪
በድንጋይ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግኸኝ ።
በጠላት ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡ ግንብ ፡ ፫
ተስፋዬም ፡ ሆነኸኛልና ፡ መራኸኝ ።

፬ እንብር ፡ ቤተከ ፡ ለዓለም ።
፭ ወእትከደን ፡ በጽላሎተ ፡ ክንፊከ ።
እስመ ፡ አንተ ፡ አምላኪየ ፡ ሰማዕከኒ ፡ ጸሎትየ ።
ወወሀብኮሙ ፡ ርስተ ፡ ለእለ ፡ ይፈርሁከ ።
፮ እምዕለት ፡ ዕለተ ፡ ይዌስክ ፡ ንጉሠ ፡ ዓመቲሁ ።
ወእስከ ፡ መዋዕለ ፡ ትውልደ ፡ ትውልድ ።
፯ ወይነብር ፡ ለዓለም ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ።
መኑ ፡ የሐሥሥ ፡ ሣህሎ ፡ ወጽድቆ ።
፰ ከመዝ ፡ እዜምር ፡ ለስምከ ፡ ለዓለም ።
ከመ ፡ ተሀበኒ ፡ ተምኔትየ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።

መዝሙር ፡ ፷፩ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ አኮኑ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትግኒ ፡ ነፍስየ ።
እስመ ፡ ኀቤሁ ፡ መድኀኒትየ ።
፪ እስመ ፡ ውእቱ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኀኒየ ።
ወውእቱ ፡ ረዳኢየ ፡ ወኢይትሀወክ ፡ ለዝሉፉ ።
፫ እስከ ፡ ማዕዜኑ ፡ ትቀውሙ ፡ ላዕለ ፡ ብእሲ ።
ወትቀትልዎ ፡ ኵልክሙ ።
ከመ ፡ አረፍት ፡ ጽንንት ፡ ወከመ ፡ ጥቅም ፡ ንኑል ።
፬ ወባሕቱ ፡ መከሩ ፡ ይስዐሩ ፡ ክብርየ ።
ወሮጽኩ ፡ በጽምዕየ ።
በአፉሆሙ ፡ ይድኀሩ ፤ ወበልቦሙ ፡ ይረግሙ ።
፭ ወባሕቱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትግኒ ፡ ነፍስየ ።
እስመ ፡ ኀቤሁ ፡ ተስፋየ ።
፮ እስመ ፡ ውእቱ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኀኒየ ።
ወረዳኢየ ፡ ውእቱ ፡ ወኢይትሀወክ ።
፯ በእግዚአብሔር ፡ መድኀኒትየ ።
ወበእግዚአብሔር ፡ ክብርየ ።
አምላከ ፡ ረድኤትየ ፡ ወተስፋየ ፡ እግዚአብሔር ።
፰ ተወከሉ ፡ ቦቱ ፡ ኵልክሙ ፡ ማኅበረ ፡ አሕዛብ ።
ወከዐዉ ፡ ልበክሙ ፡ ቅድሜሁ ።
ወእግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ረዳኢነ ።
፱ ወባሕቱ ፡ ከንቱ ፡ ኵሉ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ሐሳውያን ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ይዔምፁ ፡ መዳልወ
እሙንቱሰ ፡ እምከንቱ ፡ ውስተ ፡ ከንቱ ፡ ከመ ።
፲ ከመ ፡ ኢትሰፈውዋ ፡ ለዐመፃ ።
ወኢትትአመንዎ ፡ ለሀይድ ።
ብዕል ፡ ለእመ ፡ በዝኀ ፡ ኢታዕብዩ ፡ ልበክሙ ።
፲፩ ምእረ ፡ ነበበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዘንተ ፡ ከመ ፡ ሰማዕኩ
፲፪ እስመ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ ሣህል ።
ወዚአከ ፡ እግዚኦ ፡ ኀይል ።
እስመ ፡ አንተ ፡ ትፈድዮ ፡ ለኵሉ ፡ በከመ ፡ ምግባሩ ።

መዝሙር ፡ ፷፪ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ አምላኪየ ፡ አምላኪየ ፡ እገይሥ ፡ ኀቤከ ።
ጸምዓት ፡ ነፍስየ ፡ ለከ ።
እፎ ፡ እስፋሕ ፡ ለከ ፡ ሥጋየ ።
በምድረ ፡ በድው ፡ ኀበ ፡ አልቦ ፡ ዕፅ ፡ ወማይ ።
ከመዝ ፡ በመቅደስከ ፡ አስተርአይኩከ ።
፪ ወከመ ፡ አእምር ፡ ኀይለከ ፡ ወስብሐቲከ ።
፫ እስመ ፡ ይኄይስ ፡ እምሐዩው ፡ ሣህልከ ።
ከናፍርየ ፡ ይሴብሓከ ።

በድንኳንህ ፡ ለዘላለም ፡ እኖራለሁ ፤ ፬
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ እጋረዳለሁ ፤
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ስእለቴን ፡ ሰምተሃልና ፤ ፭
ስምህንም ፡ ለሚፈሩ ፡ ርስትን ፡ ሰጠሃቸው ።
ለንጉሥ ፡ ከቀን ፡ በላይ ፡ ቀን ፡ ትጨምራለህ ፤ ፮
ዓመታቱም ፡ ከትውልድ ፡ ወደ ፡ ትውልድ ፡ ይሆናሉ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ፤ ፯
ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትንና ፡ እውነትን ፡ አዘጋጅለት ።
ስእለቴን ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ እፈጽም ፡ ዘንድ ፤ ፰
እንዲሁ ፡ ለስምህ ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፷፩ ።

ስለ መቃብያን ።

ነፍሴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የምትገዛ ፡ አይደለችምን ? ፩
መድኃኒቴ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤ ፪
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፤ እጅግም ፡ አልታወክም ።
እስከ ፡ መቼ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ትቆማላችሁ ? ፫
እናንተ ፡ ሁላችሁ ፡ እንዳዘነበለ ፡ ግድግዳ ፤
እንደ ፡ ፈረሰም ፡ ቅጥር ፡ ትደረመሳላችሁ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ክብሬን ፡ ይሽሩ ፡ ዘንድ ፡ መከሩ ፤ ፬
ሐሰትንም ፡ ይወዳሉ ፤
በአፋቸው ፡ ይባርካሉ ፤ በልባቸውም ፡ ይረግማሉ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ አንቺ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዢ ፤ ፭
ተስፋዬ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ናትና ።
እርሱ ፡ አምላኬ ፡ መድኃኒቴም ፡ ነውና ፤ ፮
እርሱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነው ፤ አልታወክም ።
መድኃኒቴና ፡ ክብሬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ፯
የረድኤቴ ፡ አምላክ ፡ ተስፋዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
የሕዝብ ፡ ማኅበር ፡ ሁላችሁ ፡ በእርሱ ፡ ታመኑ ፤ ፰
ልባችሁንም ፡ በፊቱ ፡ አፍስሱ ፤
እግዚአብሔር ፡ ረዳታችን ፡ ነው ።
ነገር ፡ ግን ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ፤ ፱
የሰው ፡ ልጆችም ፡ ሐሰተኞች ፡ ናቸው ፤
በሚዛንም ፡ ይበድላሉ ፤
እነርሱስ ፡ በፍጹም ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ።
ዓመፃን ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉ ፤ ፲
ቅሚያንም ፡ አትተማመኑት ፤
ባለጠግነት ፡ ቢበዛ ፡ ልባችሁ ፡ አይኵራ ።
እግዚአብሔር ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናገረ ፤ ፲፩
እኔም ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ ሰማሁ ፤
ኃይል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነው ፤
አቤቱ ፡ ምሕረትም ፡ ያንተ ፡ ነው ፤ ፲፪
አንተ ፡ ለእያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ዋጋውን ፡ ትከፍለዋለህና ።

መዝሙር ፡ ፷፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አምላኬ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እገሠግሣለሁ ፤ ፩
ነፍሴ ፡ አንተን ፡ ተጠማች ፤
እንጨትና ፡ ውኃ ፡ በሌለበት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፤
ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ ምንኛ ፡ ናፈቀች ።
ኃይልህንና ፡ ክብርህን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፤ ፪
እንዲሁ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ተመለከትሁህ ።
ምሕረትህ ፡ ሕይወት ፡ ነውና ፤ ፫
ከንፈሮቼ ፡ ያመሰግኑሃል ።

፬ ከመዝ ፡ እባርከከ ፡ በሕይወትየ ።
ወበስመ ፡ ዚአከ ፡ አነሥእ ፡ እደውየ ።
፭ ከመ ፡ ዘእምሥቡሕ ፡ ወእምአንጕዕ ፡ ጸግበት ፡ ነፍስየ።
ከናፍርየ ፡ ፍሡሐት ፡ ይሴብሓ ፡ ለስምከ ።
፮ ወበምስካብየኒ ፡ እዜከረከ ።
፯ በጽባሕ ፡ አነብብ ፡ ለከ ፡ እስመ ፡ ኮንከኒ ፡ ረዳኢየ ።
ወእትዌከል ፡ በጽላሎተ ፡ ክነፊከ ።
፰ ተለወት ፡ ነፍስየ ፡ ድኅሬከ ።
ሊተሰ ፡ ተወክፈተኒ ፡ የማንከ ።
፱ እሙንቱሰ ፡ ለከንቱ ፡ ኀሠሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ለይባኡ ፡ ውስተ ፡ ማእምቅቲሃ ፡ ለምድር ።
፲ ወይግብኡ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ሰይፍ ።
ክፍለ ፡ ቈናጽል ፡ ለይኩኑ ።
፲፩ ንጉሥሰ ፡ ይትፌሣሕ ፡ በእግዚአብሔር ።
ወይከብር ፡ ኵሉ ፡ ዘይምሕል ፡ ኪያሁ ።
እስመ ፡ ይትፈጸም ፡ አፍ ፡ ዘይነብብ ፡ ዐመፃ ።

መዝሙር ፡ ፷፫ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ፡ ዘሰአልኩ ፡ ኀቤከ ።
እምትሕዝብተ ፡ ጸላኢ ፡ አድኅና ፡ ለነፍስየ ።
፪ ወሠወረኒ ፡ እማዕሌቶሙ ፡ ለእኩያን ።
ወእምብዙኆሙ ፡ ለገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፫ እለ ፡ አብልኁ ፡ ልሳኖሙ ፡ ከመ ፡ አርዌ ፡ ምድር ።
ወወሰቁ ፡ ቀስቶሙ ፡ ለገቢረ ፡ መሪር ።
፬ ከመ ፡ ይቅትልዎ ፡ ለንጹሕ ፡ በጽሚት ።
ግብተ ፡ ይነድፍዎሙ ፡ ወኢ.ፈርሁ ።
፭ ወአጽንዑ ፡ ሎሙ ፡ ነገረ ፡ እኩየ ።
ወተማከሩ ፡ ይኅብኡ ፡ ሎሙ ፡ መሥገርተ ።
ወይቤሉ ፡ አልቦ ፡ ዘይሬእየነ ።
፮ ወኀሠሥዋ ፡ ለዐመፃ ።
ወኀልቁ ፡ እንዘ ፡ ይፈትኑ ፡ ወይዌጥኑ ።
ይበውእ ፡ ሰብእ ፡ በልብ ፡ ዕሙቅ ።
፯ ወይትሌዐል ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመ ፡ ሕንፃ ፡ ደቂቅ ፡ ኮነ ፡ መቅሠፍቶሙ ።
፰ ወደከመ ፡ ልሳኖሙ ፡ በላዕሌሆሙ ።
ወደንገፁ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ርእይዎሙ ።
፱ ወፈርሀ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ።
ወነገሩ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወአእመሩ ፡ ምግባሮ ።
፲ ይትፌሣሕ ፡ ጻድቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ወይትዌከሉ ፡ ቦቱ ።
ወይከብሩ ፡ ኵሎሙ ፡ ርቱዓነ ፡ ልብ ።

መዝሙር ፡ ፷፬ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ለከ ፡ ይደሉ ፡ እግዚኦ ፡ ስብሐት ፡ በጽዮን ።
ወለከ ፡ ይትፌኖ ፡ ጸሎት ፡ በኢየሩሳሌም ።
፪ ስማዕ ፡ ጸሎተ ፡ ኵሉ ፡ ዘሥጋ ፡ ዘመጽአ ፡ ኀቤከ ።
፫ ነገረ ፡ ዐማፅያን ፡ ኀየለነ ።
ወኀጢአተነሰ ፡ አንተ ፡ ትሰሪ ፡ ለነ ።
ብፁዕ ፡ ዘኀረይኮ ፡ ወዘተወከፍኮ ።
፬ ወዘአኀደርኮ ፡ ውስተ ፡ አዕጻዲከ ።
ጸገብነ ፡ እግዚኦ ፡ እምበረከተ ፡ ቤትከ ።

እንዲህ ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፬
በአንተም ፡ ስም ፡ እጆቼን ፡ አነሣለሁ ።
ነፍሴ ፡ በቅቤና ፡ በስብ ፡ እንደሚጠግቡ ፡ ትጠግባለች ፡ ፭
ከንፈሮቼም ፡ ስምህን ፡ በደስታ ፡ ያመሰግናሉ ።
በመኝታዬም ፡ አስብሃለሁ ፡ ፮
በማለዳም ፡ እናገርልሃለሁ ።
ረዳቴ ፡ ሆንኸኛልና ፡ ፯
በክንፎችህም ፡ ጥላ ፡ ደስ ፡ ይለኛልና ።
ነፍሴ ፡ በኋላህ ፡ ተከታተለች ፡ ፰
እኔንም ፡ ቀኝህ ፡ ተቀበለችኝ ።
እነርሱ ፡ ግን ፡ ነፍሴን ፡ ለከንቱ ፡ ፈለጓት ፡ ፱
ወደ ፡ ምድር ፡ ጥልቅ ፡ ይገባሉ ።
ለሰይፍ ፡ እጅ ፡ ተላልፈው ፡ ይሰጣሉ ፡ ፲
የቀበሮም ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይሆናሉ ።
ንጉሥ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ፲፩
በእርሱ ፡ የሚምል ፡ ሁሉ ፡ ይከብራል ፡
ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡ ይዘጋልና ።

መዝሙር ፡ ፷፫ ።

ስለ ራሱ ።

አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ በለመንሁ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ፡ ፩
ከጠላትም ፡ ፍርሃት ፡ ነፍሴን ፡ አድን ።
ከክፉዎችና ፡ ከተንኰለኞች ሸንጎ ፡ ፪
ከዓመፀኞችም ፡ ብዛት ፡ ሰውረኝ ።
መራራ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ፫
እንደ ፡ ሰይፍ ፡ ምላሳቸውን ፡ አሰሉ ።
ንጹሕንም ፡ በስውር ፡ ለመንደፍ ፡ ቀስትን ፡ አነጣጠሩ ፡ ፬
ድንገት ፡ ይነድፉታል ፡ አይፈሩምም ።

ልባቸውን ፡ ለክፉ ፡ ነገር ፡ አጸኑ ፡ ፭
ወጥመድን ፡ ይሰውሩ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ፤
ማንስ ፡ ያየናል ? ይላሉ ።
ዓመፃን ፡ ፈለጓት ፡ ፮
ሲፈትኑም ፡ አለቁ ፤
የሰው ፡ የውስጥ ፡ አሳቡና ፡ ልቡ ፡ የጠለቀ ፡ ነው ። ፯
እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡
ድንገትም ፡ ፍላጻ ፡ ያቆስላቸዋል ።
አንደበታቸው ፡ ያሰናክላቸዋል ፡ ፰
የሚያዩአቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይደነግጣሉ ።
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ፡ ፱
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ ተናገሩ ፡ ፲
ሥራውንም ፡ አስተዋሉ ።
ጻድቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ፲፩
በእርሱም ፡ ይታመናል ፤
ልባቸውም ፡ የቀና ፡ ሁሉ ፡ እልል ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፬ ።

ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ በጽዮን ፡ ለአንተ ፡ ምስጋና ፡ ይገባል ። ፩
ለአንተም ፡ ጸሎት ፡ ይቀርባል ።
ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ጸሎትን ፡ ወደምትሰማ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይመጣል ። ፪
የዓመፃ ፡ ነገር ፡ በረታብን ፡ ፫
ኃጢአታችንንስ ፡ አንተ ፡ ይቅር ፡ ትላለህ ።
አንተ ፡ የመረጥኸው ፡ በአደባባዮችህም ፡ ፬
ለማደር ፡ የተቀበልኸው ፡ ምስጉን ፡ ነው ፤
ከቤትህ ፡ በረከት ፡ እንጠግባለን ።

፭ ቅዱስ ፡ ጽርሕከ ፡ ወመንክር ፡ በጽድቅ ።
ስምዐነ ፡ አምላክነ ፡ ወመድኅኒነ ።
ተስፋሆሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ አጽናፈ ፡ ምድር ።
ወለእለሂ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ርኁቅ ።
፮ አጽናዕኮሙ ፡ ለአድባር ፡ በኀይልከ ።
ወቅኑታን ፡ እሙንቱ ፡ በኀይል ።
፯ ዘየሀውኮ ፡ ለዐንበሬ ፡ ባሕር ።
ወመኑ ፡ ይትቃወሞ ፡ ለድምፀ ፡ ማዕበሉ ።
፰ ይደነግፁ ፡ አሕዛብ ፡ ወይፈርሁ ።
እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ አጽናፍ ፡ እምተአምሪከ ።
ይወፅኡ ፡ በጽባሕ ፡ ወሠርከ ፡ ይትፌሥሑ ።
፱ ሐወጽካ ፡ ለምድር ፡ ወአርወይካ ።
ወአብዛኅኮ ፡ ለብዕላ ።
ፈለገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሉዕ ፡ ማያተ ።
አስተዳሎከ ፡ሲሳዮሙ ፡ እስመ ፡ ከማሁ ፡ ታስተዴሉ ።
፲ አርውዮ ፡ ለትለሚሃ ።
ወአስምሮ ፡ ለማዕረራ ።
ወበነጠብጣብከ ፡ ትበቍል ፡ ተፈሢሓ ።
፲፩ ወትባርክ ፡ አክሊለ ፡ ዓመተ ፡ ምሕረትከ ።
ወይጸግቡ ፡ ጠላተ ፡ ገዳም ።
፲፪ ወይረውዩ ፡ አድባረ ፡ በድው ።
ይትሐሠዩ ፡ አውግር ፡ ወይቀንቱ ።
፲፫ ወይለብሱ ፡ ሥብሐ ፡ አባሕኮ ፡ አባግዕ ።
ወቈላትኒ ፡ ይመልኡ ፡ ሥርናየ ።
ይጸርሑ ፡ እንዘ ፡ ይሴብሑ ።

መዝሙር ፡ ፷፭ ።

በእንተ ፡ አስቴር ፡ ወመርዶክዮስ ።

፩ የብቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ምድር ።
፪ ወዘምሩ ፡ ለስሙ ።
ሀቡ ፡ አኰቴተ ፡ ለስብሐቲሁ ።
፫ በልዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ግሩም ፡ ግብርከ ።
እንዘ ፡ ብዙኅ ፡ ኀይልከ ፡ ሐሰዉከ ፡ ጸላእትከ ።
፬ ኵላ ፡ ምድር ፡ ትስግድ ፡ ወትግኒ ፡ ለከ ።
ወትዜምር ፡ ለስምከ ።
፭ ንዑ ፡ ትርአዩ ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ግሩም ፡ ምክሩ ፡ እምዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፮ ዘይሬስያ ፡ ለባሕር ፡ የብሰ ።
ወበተከዚ ፡ የኀልፉ ፡ በእግር ።
ወበህየ ፡ ንትፌሣሕ ፡ ኅቡረ ።
፯ ዘይኴንን ፡ በኀይሉ ፡ ዘለዓለም ።
ወአዕይንቲሁኒ ፡ ኀበ ፡ አሕዛብ ፡ ይኔጽራ ።
እለ ፡ ተአምሩ ፡ ኢታዕብዩ ፡ ርእሰክሙ ።
፰ ባርክዎ ፡ አሕዛብ ፡ ለአምላክነ ።
ወአጽምዑ ፡ ቃለ ፡ ስብሐቲሁ ።
፱ ዘአንበራ ፡ ለነፍስየ ፡ ውስተ ፡ ሕይወት ።
ወኢይሁቦን ፡ ሁከተ ፡ ለእገርየ ።
፲ እስመ ፡ አመከርከነ ፡ እግዚኦ ።
ወፈተንከነ ፡ ከመ ፡ ይፈትንዎ ፡ ለብሩር ።
፲፩ ወአባእከነ ፡ ውስተ ፡ መሥገርት ።
ወአምጻእከ ፡ ሕማመ ፡ ቅድሜነ ።
፲፪ ወአጽዐንከ ፡ ሰብአ ፡ ዲበ ፡ አርእስቲነ ።
አኅለፍከነ ፡ ማእከለ ፡ እሳት ፡ ወማይ ።
ወአውፃእከነ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍት ።

ቤት ፡ መቅደስህ፡ ቅዱስ፡ ነው፡በጽድቅም፡ ድንቅ፡ነው ። ፭
በምድር ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻና ፡ በሩቅ ፡ ባሕር ፡ ውስጥ ፡
ላሉ ፡ ተስፋቸው ፡ የሆንህ ፤
አምላካችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ፡ ስማን ።
በጉልበትህ ፡ ተራሮችን ፡ አጸናሃቸው ፤ ፮
በኃይልም ፡ ታጥቀሃል ።
የባሕሩን ፡ ጥልቀት ፡ ትመረምራለህ ፤ ፯
የሞገዱንም ፡ ጩኸት ፡ ታናውጣለህ ።
ከተአምራትህ ፡ የተነሣ ፡ አሕዛብ ፡ ይደነግጣሉ ፤ ፰
በምድር ፡ ዳርቻም ፡ የሚኖሩ ፡ ይፈራሉ ፤
ጧት ፡ ሲወጡ ፡ ማታ ፡ ሲገቡ ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸዋለህ ።
ምድርን ፡ ጐበኘሃት ፡ አረካሃትም ፤ ፱
ብልጥግናዋንም ፡ እጅግ ፡ አበዛህ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ወንዝ ፡ ውኃን ፡ የተመላ ፡ ነው ፤
ምግባቸውን ፡ አዘጋጅተህ ፡ እንዲሁ ፡ ታሰናዳለህና ።
ትልሞዋን ፡ ታረካለህ ፤ ፲
በይዋንም ፡ ታስተካክላለህ ፤
በነጠብጣብ ፡ ታለሰልሳታለህ ፤
ቡቃያዋንም ፡ ትባርካለህ ።
በቸርነትህ ፡ ዓመትን ፡ ታቀዳጃለህ ፤ ፲፩
ምድረ ፡ በዳውም ፡ ስብን ፡ ይጠግባል ።
የምድር ፡ በዳ ፡ ተራሮች ፡ ይረካሉ ፤ ፲፪
ኮረብቶችም ፡ በደስታ ፡ ይታጠቃሉ ።
መሰማሪያዎች ፡ መንጎችን ፡ ለበሱ ፤ ፲፫
ሸለቆችም ፡ በእህል ፡ ተሸፈኑ ፤
በደስታ ፡ ይጮኻሉ ፡ ይዘምራሉም ።

መዝሙር ፡ ፷፭ ።

ስለ አስቴርና ፡ ስለ መርዶክዮስ ።

በምድር ፡ ያላችሁ፡ሁሉ ፡ለእግዚአብሔር እልል፡በሉ ። ፩
ለስሙም ፡ ዘምሩ ፡ ለምስጋናውም ፡ ክብርን ፡ ስጡ ። ፪
እግዚአብሔርን ፡ እንዲህ፡በሉት፡ሥራህ፡ግሩም፡ነው ፤ ፫
ኃይልህ ፡ ብዙ ፡ሲሆን ፡ ጠላቶች ፡ ዋሹብህ ።
በምድር ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሰግዳሉ ፤ ፬
ለአንተም ፡ ይዘምራሉ ፤
ለስምህም ፡ ይዘምራሉ ።
ኑ ፡ የእግዚአብሔርን ሥራ ፡ እዩ ፤ ፭
ከሰው፡ልጆች ፡ ይልቅ ፡ በምክር ፡ ግሩም ፡ ነውና ።
ባሕርን ፡ የብስ ፡ አደረጋት ፤ ፮
ወንዙንም ፡ በእግር ፡ ተሻገሩ ፤
በዚያ ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
በኃይሉ ፡ ለዘላለም ፡ ይገዛል ፤ ፯
ዓይኖቹ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ይመለከታሉ ፤
ዓመፀኞች ፡ ራሳቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አያድርጉ ።
አሕዛብ ፡ ሆይ ፡ አምላካችንን ፡ ባርኩ ፤ ፰
የምስጋናውንም ፡ ድምፅ ፡ አሰሙ ።
ነፍሴን ፡ በሕይወት ፡ ያኖራታል ፤ ፱
እግሮቼንም ፡ እንዲሰናከሉ ፡ አላደረገም ።
አቤቱ ፡ ፈትነኸናልና ፤ ፲
ብርንም ፡ እንደሚያነጥሩ ፡ አንጥረኸናልና ።
ወደ ፡ ወጥመድ ፡ አገባኸን ፤ ፲፩
በጀርባችንም ፡ መከራን ፡ አኖርህ ።
በራሳችን ፡ ላይ ፡ ሰውን ፡ አስረገጥኸን ፤ ፲፪
በእሳትና ፡ በውኃ ፡ መካከል ፡ አለፍን ፤
ወደ ፡ ዕረፍትም ፡ አወጣኸን ።

፲፫ እበውእ ፡ ቤተከ ፡ ምስለ ፡ መባእየ ።
ወእሁብ ፡ ብፅዐትየ ፡ ዘነበብኩ ፡ በአፉየ ።
፲፬ ዘዕቤ ፡ በከናፍርየ ፡ አመ ፡ ምንዳቤየ ።
መሥዋዕተ ፡ ንጹሐ ፡ ዘአልበ ፡ ነውር ።
፲፭ አበውእ ፡ ለከ ፡ ዕጣነ ፡ ምስለ ፡ ሐራጊት ።
እሠውዕ ፡ ለከ ፡ አልሕምተ ፡ ወአጣሌ ።
ንዑ ፡ ስምዑኒ ፡ ወእንግርክሙ ።
፲፮ ኵልክሙ ፡ እለ ፡ ትፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
መጠነ ፡ ገብረ ፡ ላቲ ፡ ለነፍስየ ።
፲፯ ዘጸራሕኩ ፡ ኀቤሁ ፡ በአፉየ ።
ወከላሕኩ ፡ በልሳንየ ።
፲፰ አመሰ ፡ በመፃ ፡ ይሬኢ ፡ ውስተ ፡ ልብየ ።
ኢይሰምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፱ ወበእንተዝ ፡ ሰምዐኒ ፡ እግዚአብሔር ።
ወአጽምዐኒ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፳ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘኢከልአኒ ፡ ጸሎትየ ።
ወኢያርኃቀ ፡ ሣህሎ ፡ እምኔየ ።

መዝሙር ፡ ፷፮ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ይባርከነ ፡ ወይሣህለነ ።
ወያርኢ ፡ ገጾ ፡ ላዕሌነ ፡ ወንሕየው ።
ከመ ፡ ናእምር ፡ በምድር ፡ ፍኖተከ ።
፪ ወበኵሉ ፡ አሕዛብ ፡ አድኅኖተከ ።
፫ ይገንዩ ፡ ለከ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ይገንዩ ፡ ለከ ፡ አሕዛብ ፡ ኵሎሙ ።
ይትፌሥሑ ፡ ወይትሐሠዩ ፡ አሕዛብ ።
፬ እስመ ፡ ትኬንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በርትዕ ።
ወትመርሖሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በምድር ።
፭ ይገንዩ ፡ ለከ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ይገንዩ ፡ ለከ ፡ አሕዛብ ፡ ኵሎሙ ።
፮ ምድርኒ ፡ ወሀበት ፡ ፍሬሃ ።
ወይባርከነ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
፯ ወይባርከነ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይፈርህዎ ፡ ኵሎሙ ፡ አጽናፈ ፡ ምድር

መዝሙር ፡ ፷፯ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ፡ አመ ፡ ተመይጠታ ፡ ለታቦት ።

፩ ይትነሣእ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወይዘረዉ ፡ ፀሩ ።
ወይጕየዩ ፡ ጸላእቱ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ።
፪ ከመ ፡ የኀልቅ ፡ ጢስ ፡ ከማሁ ፡ የኀልቁ ።
ከመ ፡ ይትመሰው ፡ ሠምዕ ፡ እምቅድመ ፡ ገጸ ፡ እሳት።
ከማሁ ፡ ይትሀጐሉ ፡ ኃጥአን ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡
ለእግዚአብሔር ።
፫ ወጻድቃንሰ ፡ ይትፌሥሑ ።
ወይትሐሠዩ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይትፌሥሑ ፡ በሐሤት ።
፬ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወዘምሩ ፡ ለስሙ ።
ፍኖተ ፡ ግበሩ ፡ ለዘዐርገ ፡ እንተ ፡ ዐረብ ፡
እግዚአብሔር ፡ ስሙ ።
ወተፈሥሑ ፡ በቅድሜሁ ።
ወይደንግፁ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ።
አብ ፡ ለዕጓለ ፡ ማውታ ፡ ወመኰንኖን ፡ ለዕቤራት ።
፭ እግዚአብሔር ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ።

ከሚቃጠል፡ መሥዋዕት፡ ጋር፡ወደ፡ ቤትህ ፡ እገባለሁ ፤ ፲፫
በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ በአፌ ፡ የተናገርሁትን ።
ከንፈሮቼም ፡ ያሉትን ፡ ስእለቴን ፡ ፲፬
ለአንተ ፡ እፈጽማለሁ ።
ከዕጣንና ፡ ከጠቦቶች ፡ ጋር ፡ ፲፭
ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ፍሪዳን ፡ አቀርባለሁ ፤
ላሞችንና ፡ ፍየሎችን ፡ እሠዋልሃለሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሁሉ ፡ ኑ ፡ ስሙኝ ፤ ፲፮
ለነፍሴ ፡ ያደረገላትን ፡ ልንገራችሁ ።
በአፌ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ጮኽሁ ፡ ፲፯
በአንደበቴም ፡ አመሰገንሁት ።
በልቤስ ፡ በደልን ፡ ፈጽሜ ፡ ብሆን ፡ ፲፰
ጌታ ፡ አይሰማኝም ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማኝ ፤ ፲፱
የልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ አደመጠ ።
ጸሎቴን ፡ ያልከለከለኝ ፡ ፳
ምሕረቱንም ፡ ከእኔ ፡ ያላራቀ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፮ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ ይማረን ፡ ይባርከንም ፡ ፩
የፊቱንም ፡ ብርሃን ፡ በላያችን ፡ ያብራ ፤
በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ማዳንህን ፡ ፪
መንገድህንም ፡ በምድር ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ።
አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፡ ፫
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
ለአሕዛብ ፡ በቅን ፡ ትፈርድላቸዋለህና ፡ ፬
አሕዛብንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትመራለህና ፡
አሕዛብ ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ሐሤትንም ፡ ያድርጉ ።
አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ያመስግኑህ ፡ ፭
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑህ ።
ምድር ፡ ፍሬዋን ፡ ሰጠች ፤ ፮
እግዚአብሔር ፡ አምላካችንም ፡ ይባርከናል ።
እግዚአብሔር ፡ ይባርከናል ፡ ፯
የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩታል ።

መዝሙር ፡ ፷፯ ።

ስለትሩፋን ፡ ታቦት ፡ ጽዮን ፡ በተመለሰች ፡ ጊዜ ።

እግዚአብሔር ፡ ይነሣ ፡ ጠላቶቹም ፡ ይበተኑ ፡ ፩
የሚጠሉትም ፡ ከፊቱ ፡ ይሽሹ ።
ጢስ ፡ እንደሚበን ፡ እንዲሁ ፡ ይብነኑ ፡ ፪
ሰም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንደሚቀልጥ ፡
እንዲሁ ፡ ኀጥአን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይጥፉ ።
ጻድቃን ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ፫
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ሐሤትን ፡ ያድርጉ ፡
በደስታም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፡ ለስሙም ፡ ዘምሩ ፤ ፬
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ለወጣው ፡ መንገድን ፡ ጥረጉ ፤
ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው፡ በፊቱም፡ ደስ፡ ይበላችሁ ፤
በፊቱም ፡ ይደነግጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱስ ፡ ቦታው ፡ ፭
ለድሀ ፡ አደጎች ፡ አባት ፤ ለባልቴቶችም ፡ ዳኛ፡ ነው ።

፮ እግዚአብሔር ያኀድሮሙ፡ለባሕታውያን፡ ውስተ፡ ቤቱ
ወያወፅኦሙ ፡ ለሙቁሓን ፡ በኀይሉ ።
፯ ከማሁ ፡ ለምሩራን ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ፡ መቃብር ።
እግዚእ ፡ አመ ፡ ወፃእከ ፡ ቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብከ ።
ወእመኒ ፡ እንተ ፡ ገዳም ፡ ኀለፍከ ።
ምድርኒ ፡ አድለቅለቀት ፡ ወሰማይኒ ፡ አንጠብጠበ ።
፰ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለአምላክ ፡ ሲና ።
እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለአምላክ ፡ እስራኤል ።
፱ ዝናም፡ዘእምፈቃዱ፡ዘፈለጠ፡ እግዚአብሔር፡ ለርስትከ
እመኒ ፡ ደክመ ፡ አንተ ፡ ታጸንዖ ።
፲ እንስሳከ ፡ የኀድሩ ፡ ውስቴቱ ።
አስተዳሎከ ፡ ለነዳያን ፡ በኂሩትከ ፡ እግዚእ ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ ይሁበሙ ፡ ቃለ ፡ ለእለ ፡ ይዜንዉ ፡
ኀይለ ፡ ብዙኀ ።
፲፪ ንጉሠ ፡ ኀያላን ፡ ለፍቁሩ ።
ለፍቁሩ ፡ ወለሥነ ፡ ቤትከ ፡ ተካፈልነ ፡ ምህርከ ።
፲፫ እመኒ ፡ ቤትክሙ ፡ ማእከለ ፡ መዋርስት ።
ክንፈ ፡ ርግብ ፡ በብሩር ፡ዘግቡር ።
ወገበዋቲሃኒ ፡ በሐመልማለ ፡ ወርቅ ።
፲፬ አመ ፡ አዘዘ ፡ ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ ላዕሌሃ ።
በረድ ፡ ይዘንም ፡ ላዕለ ፡ ሰልሞን ።
፲፭ ደብረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ደብር ፡ ጥሉል ።
ደብር ፡ ርጉዕ ፡ ወደብር ፡ ጥሉል ።
፲፮ ለምንት ፡ ይትነሥኡ ፡ አድባር ፡ ርጉዓን ።
ደብር ፡ ዘሠምሮ ፡ እግዚአብሔር፡የኀድር ፡ ውስቴቱ ።
እስመ ፡ የኀድሮን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዝሉፉ ።
፲፯ ሠረገላቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምእልፊተ ፡ አእላፍ ፡
ፍሡሓን ።
እግዚአብሔር ፡ ውስቴቶን ፡ በሲና ፡ መቅደሱ ።

፲፰ ዐረገ ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ፄዊወከ ፡ ፄዋ ።
ወወሀብከ ፡ ጸጋከ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
እስመ ፡ ይክሕዱ ፡ ከመ ፡ ይኅድሩ ።
፲፱ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቡሩክ ።
ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ መዋዕል ።
ይረድአነ ፡ አምላክነ ፡ ወመድኀኒነ ።
፳ አምላክነሰ ፡ አምላክ ፡ አድኅኖ ።
ወፍናዊሁኒ ፡ ለሞት ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ ውእቱ ።
፳፩ ወባሕቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ይሰብር ፡ አርእስተ ፡ ጸላእቱ
ወበከተማ ፡ ሥዕርቶሙ ፡ የሐውር ፡ ጌጋዮሙ ።
፳፪ ይቤ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዒእየ ፡ እገብእ ።
ወእትመየጥ ፡ እንተ ፡ ቀላየ ፡ ባሕር ።
፳፫ ከመ ፡ ይሜረያ ፡ እገሪከ ፡ በደም ።
ልሳነ ፡ ከለባቲከ ፡ ላዕለ ፡ ጸላእቱ ።
አስተርአየ ፡ ፍናዊከ ፡ እግዚእ ።
፳፬ ፍናዊሁ ፡ ለአምላክነ ፡ ለንጉሥ ፡ ዘውስተ ፡ መቅደስ ።
፳፭ በጽሑ ፡ መላእክት ፡ ወበሙ ፡ መዘምራን ።
ማዕከለ ፡ ደናግል ፡ ዘባጥያተ ፡ ከበሮ ።
፳፮ በማኅበር ፡ ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወለአምላክነ ፡ በአንቅዕተ ፡ እስራኤል ።
፳፯ ሀየ ፡ ብንያም ፡ ወሬዛ ፡ በኀይሉ ።
መላእክተ ፡ ይሁዳ ፡ መሳፍንቲሆሙ ።
መላእክተ ፡ ዛብሎን ፡ ወመላእክተ ፡ ንፍታሌም ።
፳፰ አዝዝ ፡ እግዚእ ፡ በኃይልከ ።
ወአጽንዖ ፡ እግዚእ ፡ ለዝንቱ ፡ ዘሠራዕከ ፡ ለነ ።
፳፱ ውስተ ፡ ጽርሕከ ፡ ዘኢየሩሳሌም ።
ለከ ፡ ያመጽኡ ፡ ነገሥት ፡ አምኃ ።

እግዚአብሔር ፣ ብቸኞችን ፡ በቤት ፡ ያሳድራቸዋል ፣
እስረኞችንም ፡ በኃይሉ ፡ ያወጣቸዋል ፤
ዓመፀኞች ፡ ግን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራሉ ።
አቤቱ ፡ በሕዝብህ ፡ ፊት ፡ በወጣህ ፡ ጊዜ ፣ ፯
በምድረ ፡ በዳም ፡ ባለፍህ ፡ ጊዜ ፣
ምድር ፡ ተናወጠች ።
ከሲና ፡ አምላክና ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፣ ፰
ሰማያት ፡ አንጠበጠቡ ።
አቤቱ ፡ የሞገስን ፡ ዝናም ፡ ለርስትህ ፡ አዘነምህ ፣ ፱
በደከመም ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ አጸናኸው ።
እንስሶችህ ፡ በውስጡ ፡ አደሩ ፤ ፲
አቤቱ ፡ በቸርነትህ ፡ ለድሆች ፡ አዘጋጀህ ።
እግዚአብሔር ፣ ቃሉን ፡ ሰጠ ፤ ፲፩
የምሥራች ፡ የሚናገሩ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
የሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ፈጥነው ፡ ይሸሻሉ ፣ ፲፪
በቤትም ፡ የምትኖር ፡ ምርኮን ፡ ትካፈለች ።
በርስቶች ፡ መካከል ፡ ብታድሩ ፣ ፲፫
ክብር ፡ እንደ ፡ ተሠሩ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ክንፎች ፣
በቅጠልያ፡ወርቅም፡እንደተለበጡ፡ ላባዎቿ፡ትሆናላችሁ ።
ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ በላይዋ ፡ባዘዘ ፡ ጊዜ ፣ ፲፬
በሰልሞን ፡ ላይ ፡ በረዶ ፡ ዘነመ ።
የእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡ ነው ፤ ፲፭
የጸና ፡ ተራራና ፡ የለመለመ ፡ ተራራ ፡ ነው ።
የጸኑ ፡ ተራራዎች ፡ ለምን ፡ ይነሣሉ ? ፲፮
እግዚአብሔር ፡ ይህን፡ተራራ፡ያድርበት፡ዘንድ፡ወደደው
በእውነት ፡እግዚአብሔር ፡ለዘላለም ፡ ያድርበታል ።
የእግዚአብሔር ፡ ሰረገላዎች፡የብዙ፡ብዙ፡ሺህ፡ናቸው ፲፯
ጌታ ፡ በመቅደሱ ፡ በሲና ፡ በመካከላቸው ፡ ነው ።
ምርኮን ፡ ማርከህ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ዓረግህ ፣ ፲፰
ስጦታንም ፡ ለሰዎች ፡ ሰጠህ ።
ደግሞም ፡ ለዓመፀኞች ፡ በዚያ ፡ ያድሩ ፡ ዘንድ ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤ ፲፱
እግዚአብሔር ፡ በየዕለቱ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ፤
የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ይረዳናል ።
አምላካችንስ ፡ የደኅንነት ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ ፳
ከሞት ፡ መውጣትም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ነው ።
ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የጠላቶቹን ፡ ራስ ፣ ፳፩
በኃጢአቱ ፡ የሚኳደደውንም ፡ የጠጕሩን ፡ አናት ፡ ይቀጠቅጣል ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ፡አለ፡ ከባሳን፡ አመጣቸዋለሁ ፣ ፳፪
ከባሕርም ፡ ጥልቀት ፡ አድናቸዋለሁ ።
እግሮችህ ፡ በደም ፡ ይረገጡ ፡ ዘንድ ፣ ፳፫
የውሾችህም፡መላስ፡ የጠላቶችህን፡ደም፡ ይልስ፡ ዘንድ ።
የአምላኬ ፡ የንጉሥ ፡ መንገድ ፡ በመቅደሱ ፡ ነው ፣ ፳፬
አቤቱ ፡ መንገድህ ፡ ተገለጠ ።
ከበሮን ፡ በሚመቱ ፡ በቆነጃጅት ፡ መካከል ፣ ፳፭
አለቆች ፡ ቀደሙ ፡ መዘምራንም ፡ ተከተሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ በጉባኤ ፣ ፳፮
ጌታችንንም ፡ በእስራኤል ፡ ምንጭ ፡ አመስግኑት ።
ወጣቱ ፡ ብንያም ፡ በጉልበቱ ፡ በዚያ ፡ አለ ፣ ፳፯
ገዥዎቻቸው ፡ የይሁዳ ፡ አለቆች ።
የዛብሎን ፡ አለቆችና ፡ የንፍታሌምም ፣
አለቆች ፡ በዚያ ፡ ይገኛሉ ፣
አቤቱ ፡ ኃይልህን ፡ እዘዝ ፣ ፳፰
አቤቱ ፡ ይህንም ፡ ለእኛ ፡ የሠራኸውን ፡ አጽናው ።
በኢየሩሳሌም ፡ ስላለው ፡ መቅደስህ ፣ ፳፱
ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለአንተ ፡ ያመጣሉ ።

፴ ገሥፆሙ ፡ ለአራዊተ ፡ ኅለት ።
ማኅበረ ፡ አልሕምት ፡ ውስተ ፡ ዕጓላተ ፡ ሕዝብ ።
ከመ ፡ ኢይትዐጸዉ ፡ እለ ፡ ፍቱናን ፡ ከመ ፡ ብሩር ።
ዝርዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ ቀትለ ።
፴፩ ይምጽኡ ፡ ተናብልት ፡ እምግብፅ ።
ኢትዮጵያ ፡ ታበጽሕ ፡ እደዊሃ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
፴፪ ነገሥተ ፡ ምድር ፡ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወዘምሩ ፡ ለአምላክነ ።
፴፫ ዘምሩ ፡ ለእግዚአብሔር ዝዐርገ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ።
ሰማይ ፡ ዘመንገለ ፡ ጽባሕ ።
ናሁ ፡ ይሁብ ፡ ቃሎ ፡ ቃለ ፡ ኀይል ።
፴፬ ሀቡ ፡ አኰቴተ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ላዕለ ፡ እስራኤል ፡ ዐቢይ ፡ ስብሐቲሁ ።
ወኀይሉኒ ፡ እስከ ፡ ደመናት ።
፴፭ መንክር ፡ እግዚአብሔር ፡ በላዕለ ፡ ቅዱሳኒሁ ።
አምላከ ፡ እስራኤል ፡ ውእቱ ፡ ይሁብ ፡ ኃይለ ፡
ወጽንዓ ፡ ለሕዝቡ ።
ወይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ።

በእንተ መቃብያን ።

፩ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ በጽሐኒ፡ማይ፡ እስከ፡ነፍስየ
፪ ጠጋዕኩ ፡ ውስተ ፡ ዕሙቅ ፡ ቀላይ ፡ ወኀይል ፡ አልብየ።
በጻሕኩ ፡ ውስተ፡ማዕምቀ፡ባሕር፡ወዐውሎ፡አስጠመኒ።
፫ ሠራሕኩ ፡ በከልሖ ፡ ወስሕከኒ ፡ ጕርዔየ ።
ደከማ ፡ አዕይንትየ ፡ እንዘ ፡ እሴፎ ፡ ለአምላኪየ ።
፬ በዝኁ ፡ እምሥእርተ፡ርእስየ ፡ እለ፡ይጸልዕዉኒ፡በከንቱ ።
ጸንዑ ፡ ፀርየ ፡ እለ ፡ ይረውዱኒ ፡ በዐመፃ ።
ወዘኢነሣእኩ ፡ ይትፈደዩኒ ።

፭ ለሊከ ፡ እግዚኦ ፡ ተአምር ፡ እበድየ ።
ወኢይትኀባዕ ፡ እምኔከ ፡ ኀጢአትየ ።
፮ ወኢይትኀፈሩ ፡ ብየ ፡ እለ ፡ የኀሡከ ፡ እግዚኦ ፡ እግዚኦ ፡ ኀያላን ።
ወኢይኅሰሩ ፡ ብየ፡እለ፡ይሴፈዉከ ፡ አምላከ፡እስራኤል።
፯ እስመ ፡ በእንቲአከ ፡ ተዐገሥኩ ፡ ጽዕለተ ።
ወከደነኒ ፡ ኀፍረት ፡ ገጽየ ።
፰ ከመ ፡ ነኪር ፡ ኮንክዎሙ ፡ ለአኃውየ ።
ወነግድ ፡ ለደቂቀ ፡ እቡየ ፡ ወእምየ ።
፱ እስመ ፡ ቅንዓተ ፡ ቤትከ ፡ በልዐኒ ።
ትዕይርቶሙ ፡ ለእለ ፡ ይትዔየሩከ ፡ ወድቀ ፡ ላዕሌየ ።
፲ ወቀጻዕክዋ ፡ በጾም ፡ ለነፍስየ ። ወኮነኒ ፡ ጽዕለተ ።
፲፩ ለበስኩ ፡ ሠቀ ፡ ወኮንክዎሙ ፡ ነገረ ።
፲፪ ላዕሌየ ፡ ይዛውዑ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ አናቅጽ ።
ወኪያየ ፡ የኀልዩ ፡ እለ ፡ ይሰትዩ ፡ ወይነ ።
፲፫ ወአንሰ ፡ በጸሎትየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
ማህሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጊዜሁ ።
እንዘ ፡ ብዙኅ ፡ ማህልከ ።
ስምዐኒ ፡ ዘበአማን ፡ መድኀኒየ ።
፲፬ ወአድኅነኒ ፡ እምዓምዓም ፡ ከመ ፡ ኢየኅጠኒ ።
ወአንግፈኒ ፡ እምጸላእትየ ። ወእምቀላየ ፡ ማይ ።
፲፭ ወኢያስጥመኒ ፡ ዐውሎ ፡ ማይ ። ወኢየኅጠኒ ፡ ቀላይ ።
ወኢያብቅዉ ፡ አፉሆሙ ፡ ዐዘቃት ፡ ላዕሌየ ።
፲፮ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ሠናይ ፡ ምሕረትከ ።
ወበከመ ፡ ብዝኃ ፡ ማህልከ ፡ ነጽር ፡ ላዕሌየ ።
፲፯ ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እምገብርከ ።
እስመ ፡ ተመንደብኩ ፡ ፍጡነ ፡ ስምዐኒ ።
፲፰ ነጽራ ፡ ለነፍስየ ፡ ወአድኅና ።
ወአድኅነኒ ፡ በእንተ ፡ ጸላእትየ ።

በሸምበቆ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ አራዊት ፡ ፴
በአሕዛብ ፡ ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የበሬዎችንና ፡
የወይፈኖችን ፡ ጉባኤ ፡ ገሥጽ ፡
እንደ ፡ ብር ፡ የተፈተኑትን ፡ አሕዛብ ፡ እንዳይዘጉ ፤
ሰልፍን ፡ የሚወዱትን ፡ አሕዛብን ፡ በትናቸው ።
መኳንንት ፡ ከግብጽ ፡ ይመጣሉ ፡ ፴፩
ኢትዮጵያ፡እጆችዋን፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ ትዘረጋለች ።
የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ለእግዚአብሔር ተቀኙ ፡ ፴፪
ለጌታም ፡ ዘምሩ ።
በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ለወጣ ፡ ፴፫
ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፤
የኃይል ፡ ቃል ፡ የሆነ ፡ ቃሉን ፡ እነሆ ፡ ይሰጣል ።
ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ፡
ግርማው ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
ኃይሉም ፡ በደመናት ፡ ላይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኑ ፡ ላይ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፤
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ኃይልን ፡
ብርታትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ይሰጣልና ፤
እግዚአብሔርም ፡ እርሱ ፡ ይመስገን ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ።
ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ ውኃ ፡ እስከ ፡ እራሴ ፡ አጥልቆኛልና ፡ አድነኝ ። ፩
በጥልቅ ፡ ረግረግ ፡ ጠለቅሁ ፡ መቆሚያም ፡ የለኝም ፤ ፪
ወደ ፡ ጥልቅ፡ባሕር ፡ ገባሁ ፡ ማዕበልም ፡ አሰጠመኝ ።
በጩኸት ፡ ደከምሁ ፡ ጕሮሮዬም ፡ ተሰነጣጠቀ ፡ ፫
መላሴም ፡ ደረቀ ፡ ድምጼ ፡ ሰለለ ፤
አምላኬን ፡ ስጠብቅ ፡ ዓይኖቼ ፡ ፈዘዙ ።
በከንቱ ፡ የሚጠሉኝ ፡ ከራሴ ፡ ጠጕር ፡ በዙ ፤ ፬
በዓመፅ ፡ የሚያሳድዱኝ ፡ ጠላቶቼ ፡ በረቱ ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያልወሰድሁትን፡ ልከፍል፡ ተገደድሁ ።

አቤቱ ፡ አንተ ፡ስንፍናዬን ፡ ታውቃለህ ፡ ፭
ኃጢአቴም ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወረም ።
አቤቱ ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ተስፋ ፡ የሚያደርጉህ ፡ ፮
በእኔ ፡ አይፈሩ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡
የሚሹህ ፡ በእኔ ፡ አይነወሩ ።
ስለ ፡ አንተ ፡ ስድብን ፡ ታግሻለሁና ፡ ፯
እፍረትም ፡ ፊቴን ፡ ሸፍናለችና ።
ለወንድሞቼ ፡ እንደ ፡ ባዕድ ፡ ፰
ለእናቴ ፡ ልጆችም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ሆንሁባቸው ።
የቤትህ ፡ ቅንዓት ፡ በልታኛለችና ፡ ፱
የሚሰድቡህም ፡ ስድብ ፡ በላዬ ፡ ወድቆአልና ።
ነፍሴን ፡ በጾም ፡ አስመረርኋት ፡ ፲
ለስድብም ፡ ሆነብኝ ።
ማቅ ፡ ለበስሁ ፡ ምሳሌም ፡ ሆንሁላቸው ። ፲፩
በደጅ ፡ የሚቀመጡ ፡ በእኔ ፡ ይጫወታሉ ፤ ፲፪
ወይን ፡ የሚጠጡ ፡ በኔ ፡ ይዘፍናሉ ።
አቤቱ፡ በመልካሙ፡ ጊዜ፡ ጸሎቴ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ነው ፤ ፲፫
አቤቱ ፡ በምሕረትህ ፡ ብዛት፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ በእውነት ፡ አድምጠኝ ።
እንዳይውጠኝ ፡ ከረግረግ ፡ አውጣኝ ፤ ፲፬
ከሚጠሉኝና ፡ ከጥልቅ ፡ ውኃ ፡ አስጥለኝ ።
የውኃው፡ማዕበል፡ አያስጥመኝ ፡ ጥልቁም፡ አይዋጠኝ ፡ ፲፭
ጕድጓድም ፡ አፉን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አይዝጋ ።
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ስማኝ ፤ ፲፮
እንደ ፡ ርኅራኄህም ፡ ብዛት ፡ ወደእኔ ፡ ተመልከት ።
ከባሪያህም ፡ ፊትህን ፡ አትሰውር ፡ ፲፯
ተጨንቄአለሁና ፡ ፈጥነህ ፡ አድምጠኝ ።
ነፍሴን ፡ ተመልከተህ ፡ ታደጋት ፤ ፲፰
ከጠላቶቼም ፡ አድነኝ ።

፲፱ ለሊከ ፡ እግዚኦ ፡ ተአምር ፡ ጽዕለትየ ።
ኀፍረትየ ፡ ወኀሣርየ ።
በቅድመ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይሣቅዩኒ ።
፳ ተፀገሠት ፡ ነፍስየ ፡ ጽዕለተ ፡ ወኀሣረ ።
ነበርኩ ፡ ትኩዝየ ፡ ወኀጣእኩ ፡ ዘይናዝዘኒ ።
፳፩ ወወደዩ ፡ ሐሞተ ፡ ውስተ ፡ መብልዕየ ።
ወአስተዩኒ ፡ ብሒዐ ፡ ለጽምዕየ ።
፳፪ ለትኩኖሙ ፡ ማእዶሙ ፡ መሥገርተ ፡ በቅድሜሆሙ ።
ወማዕገተ ፡ ዕቅፍተ ፡ ለፍዳሆሙ ።
፳፫ ይጽለማ ፡ አዕይንቲሆሙ ፡ ወኢይርአያ ።
ወይትቀጻዕ ፡ ዘባናቲሆሙ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፳፬ ክዐው ፡ መዓተከ ፡ ላዕሌሆሙ ።
ወይርከቦሙ ፡ መቅሠፍተ ፡ መዓትከ ።
፳፭ ለትኩን ፡ ሀገሮሙ ፡ በድወ ።
ወአልቦ ፡ ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ።
፳፮ እስመ ፡ ዘአንተ ፡ ቀሠፍከ ፡ እሙንቱ ፡ ተለዉ ።
ወሰከኒ ፡ ዲበ ፡ ጸልአየ ፡ ቍስለ ።
፳፯ ወስኮሙ ፡ ጌጋየ ፡ በዲበ ፡ ጌጋዮሙ ።
ወኢይባኡ ፡ በጽድቅከ ።
፳፰ ወይደምሰሱ ፡ እመጽሐፈ ፡ ሕያዋን ።
ወኢይጸሐፉ ፡ ምስለ ፡ ጻድቃን ።
፳፱ ነዳይ ፡ ወቍስል ፡ አነ ።
መድኀኒ ፡ ገጽየ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተወክፈኒ ።
፴ እሴብሕ ፡ ለስመ ፡ አምላኪየ ፡ በማኅሌት ።
ወአዐብዮ ፡ በስብሐት ።
አሠምሮ ፡ለእግዚአብሔር ፡ አምላሕም ፡ ጣዕዋ ።
፴፩ ዘኢያብቈለ ፡ ቀርነ ፡ ወጽፍረ ።
፴፪ ይርአዩ ፡ ነዳያን ፡ ወይትፌሥሑ ።
ኅሥዎ ፡ለእግዚአብሔር ፡ ወተሐዩ ፡ ነፍስክሙ ።
፴፫ እስመ ፡ ሰምዖሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለነዳያን ።
ወኢመነኖሙ ፡ ለሙቁሓን ።
፴፬ ይሴብሕዎ ፡ ሰማያት ፡ ወምድር ።
ወባሕርኒ ፡ ወኵሉ ፡ ዘይትሐወስ ፡ ውስቴታ ።
፴፭ እስመ ፡ አድኅና ፡እግዚአብሔር ፡ ለጽዮን ።
ወይትሐነጻ ፡ አህጉረ ፡ ይሁዳ ።
ይነብሩ ፡ ህየ ፡ ወይወርስዋ ።
፴፮ ወዘርዐ ፡ አግብርቲከ ፡ ይነብርዋ ።
ወእለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ ፡ የኀድሩ ፡ ውስቴታ ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ።

በእንተ ርእሱ ።

፩ እግዚኦ ፡ ነጽር ፡ ውስተ ፡ ረዲኦትየ ።
እግዚኦ ፡ አፍጥን ፡ ረዲኦትየ ።
፪ ለይትኀፈሩ፡ ወይኅሠሩ ፡ እለ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ለይግብኡ፡ ድኅሬሆሙ ፡ ወይትኀፈሩ ፡ እለ ፡ መከሩ፡ እኩየ ፡ ላዕሌየ ።
፫ ለይግብኡ፡ድኅሬሆሙ፡በጊዜሃ፡ተኀፊሮሙ፡እለ፡ ይብሉኒ፡እንቋዕ፡እንቋዕ
፬ ለይትፌሥሑ ፡ ወይትሐሠዩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ የኀሥሡከ ፡ እግዚኦ ።
ወይበሉ ፡ ዘልፈ ፡ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ።
እለ ፡ ይፈቅዱ ፡ አድኅኖተከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፭ አንሰ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ፡ አነ ።
ወእግዚአብሔር ፡ ይረድአኒ ።
ረዳኢየ ፡ ወምስካይየ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡
ወኢትጐንዲ ።

መዝሙር ፡ ፸ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚኦ ፡ ወኢይትኀፈር ፡ ለዓለም።
፪ ወበጽድቅከ ፡ አንግፈኒ ፡ ወባልሐኒ ።
አጽምዕ ፡ እዝነከ ፡ ኀቤየ ፡ ወፍጡነ ፡ አድኅነኒ ።
ኩነኒ ፡ አምላኪየ ፡ ወመድኀኒየ ።

አንተ፡ስድቤን ፡ ኃፍረቴንም፡ ነውሬንም፡ ታውቃለህ ፤ ፲፱
የሚያስጨንቁኝ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸው ።
ነፍሴ ፡ ስድብንና ፡ ኃሣርን ፡ ታገሠች ፤ ፳
አስተዛዛኝም ፡ ተመኘሁ ፡ አላገኘሁም ፤
የሚያጽናናኝም ፡ አጣሁ ።
ለመብሌ ፡ ሐሞት ፡ ሰጡኝ ፤ ፳፩
ለጥማቴም ፡ ሆምጣጤ ፡ አጠጡኝ ።
ማዕዳቸው ፡ በፊታቸው ፡ ፳፪
ለወጥመድ ፡ ለፍዳ ፡ ለዕንቅፋት ፡ ትሁንባቸው ፤
ዓይኖቻቸው ፡ እንዳያዩ ፡ ይጨልሙ ፤ ፳፫
ወገባቸውም ፡ ዘወትር ፡ ይጕበጥ ።
መዓትህን ፡ በላያቸው ፡ አፍስ ፤ ፳፬
የቍጣህ ፡ መቅሠፍትም ፡ ያግኛቸው ።
ማደሪያቸው ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይሁን ፤ ፳፭
በድንኳኖቻቸውም ፡ የሚቀመጥ ፡ አይኑር ፤
አንተ ፡ የቀሠፍኸውን ፡ እነርሱ ፡ አሳደዋልና ፤ ፳፮
በቍስሌም ፡ ላይ ፡ ጥዝጣዜ ፡ ጨመሩብኝ ።
በኃጢአታቸው ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ጨምርባቸው ፤ ፳፯
በጽድቅህም ፡ አይግቡ ።
ከሕያዋን ፡ መጽሐፍ ፡ ይደምሰሱ ፤ ፳፰
ከጻድቃንም ፡ ጋር ፡ አይጻፉ ።
እኔ ፡ ችግረኛና ፡ ቍስለኛ ፡ ነኝ ፤ ፳፱
አቤቱ ፡ የፊትህ ፡ መድኃኒት ፡ ይቀበለኝ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በዝማሬ ፡ አመሰግናለሁ ፤ ፴
በምስጋናም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርገዋለሁ ።
ቀንድና ፡ ጥፍር ፡ካበቀለ ፡ ከእምቦሳ ፡ ይልቅ ፤ ፴፩
እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
ችግረኞች ፡ ያያሉ ፡ ደስም ፡ ይላቸዋል ፤ ፴፪
እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፡ ሕያዋንም ፡ ሁኑ ።
እግዚአብሔር ፡ ችግረኞችን ፡ ሰምቶአልና ፤ ፴፫
እስረኞቹንም ፡ አልናቀምና ።
ሰማይና ፡ ምድር ፡ ባሕርም ፤ ፴፬
በእርሷም ፡ የሚንቀሳቀስ ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑታል ።
እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ያድናታልና ፤ ፴፭
የይሁዳንም ፡ ከተሞች ፡ ይሠራልና ፤
በዚያም ፡ ይቀመጣሉ ፡ ይወርሷትማል ።
የባሮቹ ፡ ዘሮችም ፡ ይኖሩባታል ፤ ፴፮
ስሙንም ፡ የሚወዱ ፡ በዚያ ፡ ይቀመጣሉ ።

መዝሙር ፡ ፷፱ ።
ስለራሱ ፡ የመዳኑ ፡ መታሰቢያ ።

አቤቱ ፡ እኔን ፡ ለማዳን ፡ ተመልከት ፤ ፩
አቤቱ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ የሚሿት ፡ ይፈሩ ፡ ይጐስቍሉም ፤ ፪
ክፉንም ፡ የሚመክሩብኝ ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ፡ ይፈሩም ።
እንኳን ፡ እንኳን ፡ የሚሉኝ ፡ አፍረው ፡ ወዲያው ፤ ፫
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሱ ።
የሚሹህ ፡ ሁሉ ፡ በአንተ ፡ሐሤትን ፡ያድርጉ ፡ ደስም ፡ ይበላቸው ። ፬
ማዳንህን ፡ የሚወዱ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡እግዚአብሔር ፤
ታላቅ ፡ ነው ፡ ይበሉ ።
እኔ፡ችግረኛና፡ ምስኪን፡ነኝና፤ አቤቱ ፡ፈጥነህ፡ እርዳኝ ፤ ፭
ረዳቱ ፡ ታዳጊዬም ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ አቤቱ ፡ አትዘግይ ።

መዝሙር ፡ ፸ ።
ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ አንተን ፡ ታምኜለሁና ፡ ለዘላለም ፡ አልፈራም ። ፩
በጽድቅህ ፡ አስጥለኝ ፡ ታደገኝም ፤ ፪
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድነኝም ።

፫ ውስተ ፡ ብሔር ፡ ጽኑዕ ፡ ከመ ፡ ታድኅነኒ ።
እስመ ፡ ኃይልየ ፡ ወፀወንየ ፡ አንተ ።
፬ አምላኪየ ፡ አድኅነኒ ፡ እምእደ ፡ ኃጥእን ።
ወእምእደ ፡ ዐማፂ ፡ ወገፋዒ ።
፭ እስመ ፡ አንተ ፡ ተስፋየ ፡ እግዚኦ ።
እግዚእየ ፡ ተሰፈውኩከ ፡ እምንእስየ ።
፮ ወብከ ፡ ጸናዕኩ ፡ በውስተ ፡ ከርሠ ፡ እምየ ።
ወበውስተ ፡ ማኅፀን ፡ አንተ ፡ ከደንከኒ ።
ወአንተ ፡ ዝክርየ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፯ ከመ ፡ ኂሢላ ፡ ኮንክዎሙ ፡ ለብዙኃን ።
አንተ ፡ ረዳኢየ ፡ ወኃይልየ ።
ምላዕ ፡ አፉየ ፡ ስብሐቲከ ።
፰ ከመ ፡ እሰብሕ ፡ አኰቴተከ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ዕበየ ፡ ስብሐቲከ ።
፱ ኢትግድፈኒ ፡ በመዋዕለ ፡ ርእስየ ።
ወአመ ፡ ኅልቀ ፡ ኀይልየ ፡ ኢትኅድገኒ ፡ አምላኪየ ።
፲ እስመ ፡ ነበቡ ፡ ጸላእትየ ፡ ላዕሌየ ።
ወእለሂ ፡ የኀሥሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ተማከሩ ፡ ኅቡረ ፡ ወይቤሉ ።
፲፩ ኀደጎ ፡ እግዚአብሔር ።
ዴግንዎ ፡ ወቅእኅዝዎ ።
እስመ ፡ አልቦ ፡ ዘያድኅኖ ።
፲፪ አምላኪየ ፡ ኢትርኃ ቅ ፡ እምኔየ ።
አምላኪየ ፡ ነጽር ፡ ውስተ ፡ ረዲኦትየ ።
፲፫ ይትኃፈሩ፡ ወይኅሠሩ ፡ እለ ፡ ያስተዋድይዋ ፡ ለነፍስየ ።
ወይልበሱ፡ኀፍረተ፡ወኃሣረ፡እለ፡ይፈቅዱ፡ሊተ፡ሕማመ
፲፬ ወአንሰ ፡ ዘልፈ ፡ እሴፈወከ ፡ እግዚኦ ።
ወእዌስክ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡ ስብሐቲከ ።
አፉየ ፡ ይነግር ፡ ጽድቀከ ።
፲፭ እስመ ፡ ኢየአምር ፡ ተግባረ ።
፲፮ እበውእ ፡ በኀይለ ፡ እግዚአብሔር ።
እግዚኦ ፡ እዜክር ፡ ጽድቀከ ፡ ባሕቲቶ ።
፲፯ ወምሀርከኒ ፡ አምላኪየ ፡ እምንእስየ ።
እስከ ፡ ይእዜ ፡ እነግር ፡ ስብሐቲከ ።
፲፰ እስከ ፡ እልሕቅ ፡ ወእረሥእ ፡ ኢትኅድገኒ ፡አምላኪየ ።
ወእስከ ፡ እነግር ፡ መዝራዕተከ፡ለትውልድ፡ዘይመጽእ
ኀይለከኒ ፡ ወጽድቀከኒ ።
፲፱ እግዚኦ ፡ እስከ ፡ አርያም ፡ ገበርከ ፡ ዐቢያተ ።
እግዚኦ ፡ መኑ ፡ ከማከ ።
፳ እስመ ፡ አርአይከኒ ፡ ሕማመ ፡ ወምንዳቤ ፡ ብዙኀ ።
ተመየጥከኒ ፡ ወአሕየውከኒ ።
ወእምቀላየ ፡ ምድር ፡ አውፃእከኒ ።
፳፩ ወአብዛኅከ ፡ ለጽድቅከ ።
ወገባእከ ፡ ታስተፍሥሐኒ ።
ወእምቀላየ ፡ ምድር ፡ ካዕበ ፡ አውፃእከኒ ።
፳፪ ወአነሂ ፡ እገኒ ፡ ለከ ፡ በንዋየ ፡ መዝሙር ፡ ለጽድቅከ።
ወእዜምር፡ለከ፡አምላኪየ፡በመሰንቆ፡ቅዱሰ፡እስራኤል።
፳፫ ይትፌሥሓኒ ፡ ከናፍርየ ፡ ሶበ ፡ እዜምር ፡ ለከ ።
ወለነፍስየኒ ፡ አንተ ፡ አድኅንካ ።
ወዓዲ ፡ ልሳንየ ፡ ያነብብ ፡ ጽድቀከ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
፳፬ ሶበ ፡ ተኀፍሩ ፡ ወኀሰሩ ፡ እለ ፡ የኀሥሡ ፡ ሊተ ፡ እኩየ ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ።

በእንተ ሰሎሞን ወበእንተ ክርስቶስ ።

፩ እግዚኦ ፡ ኵነኔከ ፡ ሀበ ፡ ለንጉሥ ።
ወጽድቀከኒ ፡ ለወልደ ፡ ንጉሥ ።

በጠንካራ ፡ ቦታ ፡ ታድነኝ ፡ ዘንድ ፡ ፫
አምላኬና ፡ መሸሸጊያ ፡ ሁነኝ ፤
ኃይሌ ፡ መጠጊያዬ ፡ አንተ ፡ ነህና ።
አምላኬ ፡ ከኃጢአተኛ ፡ እጅ ፡ ፬
ከዓመፀኛና ፡ ከግፈኛም ፡ እጅ ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ሆይ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡ መታመ
ኛየ ፡ ነህና ።
ከማኅፀን ፡ ጀምሮ ፡በአንተ ፡ ተደፍግሁ ፡ ፮
ከእናቴም ፡ ሆድ ፡ ጀምሮ ፡ አንተ ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነህ ፤
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ዝማሬዬ ፡ ለአንተ ፡ ነው ።
ለብዙዎች ፡ መደነቂያ ፡ ሆንሁ ፡ ፯
አንተ ፡ ግን ፡ ብርቱ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ።
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ክብርህንና ፡ ግርማህን ፡ እዘምር፡ ዘንድ ፰
በአፌ ፡ ምስጋናህን ፡ ምላ ።
በእርጅናዬ ፡ ዘመን ፡ አትጣለኝ ፤ ፱
ጕልበቴም ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ አትተወኝ ።
ጠላቶቼ ፡ በላዬ ፡ ተናግረዋልና ፡ ፲
ነፍሴንም ፡ የሚሿት ፡ በአንድነት ፡ ተማክረዋልና ፡
እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ትቶታል ፡ ፲፩
የሚያድነው ፡ የለምና ፡ ተከትላችሁ ፡ ያዙት ፡ ይላሉ ።
አምላክ ፡ ሆይ ፡ ከእኔ ፡ አትራቅ ፤ ፲፪
አምላኬ ፡ ሆይ ፡ እኔን ፡ ለመርዳት ፡ ፍጠን ።
ነፍሴን ፡ የሚቃወሟት ፡ ይፈሩ ፡ ይጥፉም ፡ ፲፫
ጕዳቴንም ፡ የሚፈልጉ ፡ ኃፍረትንና ፡ ኃሣርን ፡ ይልበሱ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ሁል ፡ጊዜ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለሁ ፡ ፲፬
ህምስጋናህም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጨምራለሁ ።
ሥራን ፡ አላውቅምና ፡ አፌ ፡ ጽድቅህን ፡ ፲፭
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ማዳንህን ፡ ይናገራል ።
በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ እገባለሁ ፡ ፲፮
አቤቱ ፡ ጽድቅህን ፡ ብቻ ፡ አስባለሁ ።
አምላኬ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ጀምረህ ፡ አስተማርኸኝ ፡ ፲፯
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ተአምራትህን ፡ እነግራለሁ ።
እስካረጅም ፡ እስክሸመግልም ፡ ድረስ ፡ ፲፰
ለሚመጣ ፡ ትውልድም ፡ ሁሉ ፡ ክንድህን ፡
ኃይልህንም ፡ ጽድቅህንም ፡ እስክነግር ፡ ድረስ ፡
አቤቱ ፡ አትተወኝ ።
አቤቱ ፡ እስከ ፡ አርያም፡ ታላላቅ፡ ነገሮችን፡አደረግህ ፤ ፲፱
አምላክ ፡ ሆይ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ?
ብዙ ፡ ጭንቀት ንና ፡ መከራን ፡ አሳይተኸኛልና ፡ ፳
ተመልሰህ ፡ አዳንኸኝ ፡ ሕያውም ፡ አደረግኸኝ ፤
ከምድር ፡ ጥልቅም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ፤
ጽድቅህንም ፡ አብዛው ፡ ፳፩
ተመልሰህም ፡ ደስ ፡ አሰኘኸኝ ፡
ከጥቅልም፡ እንደ ፡ ገና ፡ አወጣኸኝ ።
እኔም ፡ በበገና ፡ ስለ ፡ እውነትህ ፡ አመሰግንሃለሁ ፤ ፳፪
የእስራኤል ፡ ቅዱስ፡አምላክ ፡ ሆይ፡በመሰንቆ ፡ እዘምርልሃለሁ ። ፳፫
ዝማሬን፡ባቀረብሁልህ፡ጊዜ፡ ከንፈሮቼ፡ደስ፡ ይላቸዋል ።
አንተ ፡ ያዳንሃትም ፡ ነፍሴ ፡ እልል ፡ ትላለች ።
ጉዳቴን ፡ የሚሹ ፡ ባፈሩና ፡በተነወሩ ፡ ጊዜ ፡ ፳፬
አንደበቴ ፡ ደግሞ ፡ሁል ፡ጊዜ ፡ ጽድቅህን ፡ ይናገራል ።

መዝሙር ፡ ፸፩ ፡

ስለሰሎሞንና ፡ ስለክርስቶስ ።

አቤቱ ፡ ፍርድህን ፡ ለንጉሥ ፡ ስጥ ፡ ፩
ጽድቅህንም ፡ ለንጉሥ ፡ ልጅ ፡

፪ ከመ ፡ ይኩንኖሙ ፡ ለሕዝብከ ፡ በጽድቅ ።
ወለነዳያኒከኒ ፡ በፍትሕ ።
፫ ይትወከፉ ፡ አድባር ፡ ወአውግር ፡ ሰላመ ፡ ሕዝብከ ።
፬ ኰንን ፡ በጽድቅ ፡ ነዳያነ ፡ ሕዝበከ ።
ወአድኅኖሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ምስኪናኒከ ።
ወአኅስሮ ፡ ለዕቡይ ።
፭ ወይጸንሕ ፡ ምስለ ፡ ፀሐይ ።
ወእምቅድመ ፡ ወርኅ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፮ ወይወርድ ፡ ከመ ፡ ጠል ፡ ወስተ ፡ ፀምር ።
ወከመ ፡ ነጠብጣብ ፡ ዘያንጠበጥብ ፡ ዲበ ፡ ምድር ።
፯ ወይሠርጽ ፡ ጽድቅ ፡ በመዋዕሊሁ ።
ወብዙኅ ፡ ሰላም ፡ እስከ ፡ የኀልፍ ፡ ወርኅ ።
፰ ወይኬንን ፡ እምባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕር ።
ወእምአፍላግ ፡ እስከ ፡ አጽናፈ ፡ ዓለም ።
፱ ይገንዩ ፡ ቅድሜሁ ፡ ኢትዮጵያ ።
ወጸላእቱሂ ፡ ሐመደ ፡ ይቀምሑ ።
፲ ነገሥተ ፡ ተርሴስ ፡ ወደሰያት ፡ አምኃ ፡ ያበውኡ ።
ነገሥተ ፡ ሳባ ፡ ወዐረብ ፡ ጋዳ ፡ ያመጽኡ ።
፲፩ ወይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ኵሎሙ ፡ ነገሥተ ፡ ምድር ።
ወይትቀነዩ ፡ ሎቱ ፡ ኵሎሙ ፡ አሕዛብ ።
፲፪ እስመ ፡ አድኃኖ ፡ ለነዳይ ፡ እምእደ ፡ ዘይትዔገሎ ።
ለምስኪን ፡ ዘአልቦ ፡ ረዳኢ ።
፲፫ ወይምህክ ፡ ነዳየ ፡ ወምስኪነ ።
ወያድኅን ፡ ነፍሰ ፡ ነዳያን ።
፲፬ እምርዴ ፡ ወእምትዕግልት ፡ ያድኅና ፡ ለነፍሶሙ ።
ወክቡር ፡ ስሙ ፡ በቅድሜሆሙ ።
፲፭ የሐዩ ፡ ወይሁብዎ ፡ እምወርቀ ፡ ዐረብ ።
ወዘልፈ ፡ ይጼልዩ ፡ በእንቲአሁ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይድኅርዎ ።
፲፮ ወይከውን ፡ ምስማከ ፡ ለኵሉ ፡ ምድር ።
ውስተ ፡ አርእስተ ፡ አድባር ።
ወይነውኅ ፡ እምአርዝ ፡ ፍሬሁ ።
ወይበቍል ፡ ውስተ ፡ ሀገር ፡ ከመ ፡ ሣዕረ ፡ ምድር ።
፲፯ ወይከውን ፡ ቡሩከ ፡ ስሙ ፡ ለዓለም ።
እምቅድመ ፡ ፀሐይ ፡ ሀሎ ፡ ስሙ ።
ወይትባረኩ ፡ ቦቱ ፡ ኵሎሙ ፡ አሕዛበ ፡ ምድር ።
ወያስተበፅዕዎ ፡ ኵሎሙ ፡ ሕዝብ ።
ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ።
፲፰ ዘገብረ ፡ መንክረ ፡ ባሕቲቱ ።
፲፱ ወይትባረክ ፡ ስመ ፡ስብሐቲሁ ።
ለዓለም ፡ ወለዓመ ፡ ዓለም ።
ወይምላዕ፡ ስብሐቲሁ፡ኵሎ፡ምድረ፡ ለይኩን፤ ለይኩን።

መዝሙር ፡ ፸፪ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ጥቀ ፡ ኄር ፡እግዚአብሔር ለእስራኤል፡ ለርቱዓነ፡ልብ።
፪ ሊተሰ ፡ ሕቀ ፡ ከመ ፡ ዘእምተንተና ፡ እገርየ ።
ወሕቀ ፡ ከመ ፡ ዘእምድኅፀ ፡ ሰኰናየ ።
እስመ ፡ ቀናእኩ ፡ ላዕለ ፡ ኃጥአን ።
፫ ሰላሞሙ ፡ ርኢይየ ፡ ለዐማፅያን ።
፬ እስመ ፡ አልቦ ፡ ሣኅት ፡ ለሞቶሙ ።
ወኢኀይል ፡ ለመቅሠፍቶሙ ።
፭ ወበፃማሂ ፡ ኢኮኑ ፡ ዕድወ ።
ወኢተቀሥፉ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ።
፮ ወበእንተዝ ፡ አኀዞሙ ፡ ትዕቢት ።
ወተዐጽፍዋ ፡ ለኀጢአቶሙ ፡ ወለዐመፃሆሙ ።
፯ ወይወፅእ ፡ ከመ ፡ ዘእምአንጕዕ ፡ ኀጢአቶሙ ።
ወኀለፈ ፡ እምትዕቢት ፡ ልቦሙ ።

ሕዝብህን ፡ በጽድቅ ፡ ፪
ችግረኞችህንም ፡ በፍርድ ፡ ይዳኝ ፡ ዘንድ ።
ተራሮችና ፡ ኰረብቶች ፡ ለሕዝብህ ፡ ሰላምን ፡ ይቀበሉ ። ፫
ለችግረኞች ፡ ሕዝብ ፡ በጽድቅ ፡ ትፈርዳለህ ፡ ፬
የድሆችንም ፡ ልጆች ፡ ታድናለህ ፤
ክፉውንም ፡ ታዋርደዋለህ ።
ፀሐይ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ፭
በጨረቃም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ይኖራል ።
እንደ ፡ ዝናብ ፡ በታጨደ ፡ መስክ ፡ ላይ ፡ ፮
በምድርም፡ ላይ፡እንደሚንጠባጠብ፡ጠብታ፡ይወርዳል ።
በዘመኑም ፡ ጽድቅ ፡ ያብባል ፡ ፯
ጨረቃም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ሰላም ፡ ይሆናል ።
ከባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ከወንዝም ፡ ፰
እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይገዛል ።
በፊቱም ፡ ኢትዮጵያ ፡ ይሰግዳሉ ፡ ፱
ጠላቶቹም ፡ አፈር ፡ ይልሳሉ ።
የተርሴስና፡ የደሴቶች ፡ ነገሥታት ፡ ስጦታን፡ ያመጣሉ ፤ ፲
የዓረብና ፡ የሳባ ፡ ነገሥታት ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ያቀርባሉ ።
ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ይሰግዱለታል ፡ ፲፩
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይገዙለታል ።
ችግረኛውን ፡ ከቀማኛው ፡ እጅ ፡ ፲፪
ረዳት ፡ የሌለውንም ፡ ምስኪን ፡ ያድነዋልና ።
ለችግረኛና ፡ ለምስኪን ፡ ይራራል ፡ ፲፫
የችግረኞችንም ፡ ነፍስ ፡ ያድናል ።
ከግፍና ፡ ከጭንቀት ፡ ነፍሳቸውን ፡ ያድናል ፡ ፲፬
ስማቸው ፡ በፊቱ ፡ ክቡር ፡ ነው ።
እርሱ ፡ ይኖራል ፡ ከዓረብም ፡ ወርቅ ፡ ይሰጡታል ፤ ፲፭
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጸልያሉ ፡
ዘወትርም ፡ ይባርኩታል ።
በምድር፡ ውስጥ፡ በተራሮች፡ ላይ፡ መጠጊያ፡ ይሆናል ፡ ፲፮
ፍሬውም ፡ ከሊባኖስ ፡ ዛፍ ፡ ይልቅ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡
እንደ ፡ ምድር ፡ ሣር ፡ ይለመልማል ።
ስሙ ፡ ለዘላለም ፡ ቡሩክ ፡ ይሆናል ፡ ፲፯
ከፀሐይም ፡ አስቀድሞ ፡ ስሙ ፡ ይኖራል ፡
የምድር ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይባረካሉ ፡
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑታል ።
ብቻውን ፡ ተአምራትን ፡ የሚያደርግ ፡ ፲፰
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
የምስጋናው ፡ ስም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ ይኑር ፡ ፲፱
ምስጋናውም ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ይምላ ።
ይሁን ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፸፪ ።

ስለ ትሩፋን ።

ለቅኖች ፡ ለቀና ለእስራኤል እግዚአብሔር ፡ እንዴት ቸር ነው ። ፩
እኔ ፡ ግን ፡ እግሮቼ ፡ ሊሰናከሉ ፡ ፪
እረማመዴም ፡ ሊወድቅ ፡ ትንሽ ፡ ቀረ ።
የኃጢአተኞችን ፡ ሰላም ፡ አይቼ ፡ ፫
በዓመፀኞች ፡ ቀንቼ ፡ ነበርና ።
ለሞታቸው ፡ ፃዕር ፡ የለውምና ፡ ፬
ኃይላቸውም ፡ ጠንካራ ፡ ነውና ።
እንደ ፡ ሰው ፡ በድካም ፡ አልኖሩም ፡ ፭
ከሰው ፡ ጋርም ፡ አልተገረፉም ።
ስለዚህ ፡ ትዕቢት ፡ ያዛቸው ፤ ፮
ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ተጐናጸፉት ።
ዓይናቸው ፡ ስብ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ወጣ ፡ ፯
ልባቸውም ፡ ከምኞታቸው ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ሆነ ።

፰ ሐለዩ ፡ ወነበቡ ፡ ከንቶ ።
፱ ወነበቡ ፡ ዐመፃ ፡ ውስተ ፡ አርያም ።
ወአንበሩ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ አፉሆሙ ።
ወአንሶሰወ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ልሳኖሙ ።
፲ በእንተዝ ፡ ይትመየጡ ፡ ሕዝብየ ፡ እምዝየ ።
ወይትረከብ ፡ ፍጹም ፡ መዋዕል ፡ በላዕሌሆሙ ።
፲፩ ወይቤሉ ፡ እፎ ፡ የአምር ፡ እግዚአብሔር ፡
ወቦኑ ፡ ዘየአምር ፡ በአርያም ።
፲፪ ናሁ ፡ እሉ ፡ ኃጥኣን ፡ ይትፌግው ።
ወለዓለም ፡ ያጸንዕዋ ፡ ለብዕሎሙ ።
፲፫ ወእቤ ፡ ከንቶሁ ፡ እንጋ ፡ አጽደቅዋ ፡ ለልብየ ።
ወሐጸብኩ ፡ በንጹሕ ፡ እደውየ ።
፲፬ ወኮንኩ ፡ ቅሡፈ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
ወዘለፋየኒ ፡ በጽባሕ ።
፲፭ ሶበ ፡ እቤሁ ፡ ነበብኩ ፡ ከመዝ ።
ናሁ ፡ ሠራዕኩ ፡ ለትውልደ ፡ ደቂቅከ ።
፲፮ ወተወከፍኩኒ ፡ ከመ ፡ አእምር ።
ዝንቱስ ፡ ፃማ ፡ ውእቱ ፡ በቅድሜየ ።
እስከ ፡ እበውእ ፡ ውስተ ፡ መቅደሱ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፲፯ ከመ ፡ አእምር ፡ ደኃሪቶሙ ።
፲፰ ወባሕቱ ፡ በእንተ ፡ ጽልሑቶሙ ፡ አጽናሕኮሙ ።
ወነፃኅኮሙ ፡ በተንሥኦቶሙ ።
፲፱ እፎ ፡ ኮኑ ፡ ለሙስና ።
ግብተ ፡ ኀልቁ ፡ ወተሀጕሉ ፡ በእንተ ፡ ኃጢአቶሙ ።
፳ ከመ ፡ ዘንቃህ ፡ እምንዋም ።
እግዚኦ ፡ በሀገርከ ፡ አኅስሮሙ ፡ ወረዐዮሙ ።
፳፩ እስመ ፡ ውዕየ ፡ ልብየ ፡ ወተመሰወ ፡ ኵልያትየ ።
፳፪ ወአንሰ ፡ ምኑን ፡ ኢያእመርኩ ።
ወኮንኩ ፡ ከመ ፡ እንስሳ ፡ በኀቤከ ።

፳፫ ወአንሰ ፡ ዘልፈ ፡ ምስሌከ ።
አኀዝከኒ ፡ እዴየ ፡ ዘየማን ።
፳፬ በምክረ ፡ ዚአከ ፡ መራሕከኒ ።
ወምስለ ፡ ስብሐት ፡ ተወከፍከኒ ።
፳፭ ምንት ፡ ብከ ፡ ተሀሉ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ።
ወምንተ ፡ ኢፈቀድኩ ፡ ኀቤከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
፳፮ ኀልቀ ፡ ልብየ ፡ ወሥጋየ ፡ በአምላክ ፡ መድኀኒትየ ።
እግዚአብሔር ፡ መክፈልትየ ፡ ለዓለም ።
፳፯ እስመ ፡ ናሁ ፡ እለ ፡ ይርኅቁ ፡ እምኔከ ፡ ይትሀጐሉ ።
ወሠረውኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይዜምዉ ፡ እምኔከ ።
፳፰ ሊተሰ ፡ ተሊወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይኄይሰኒ ።
ወትውክልትየኒ ፡ ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ።
ከመ ፡ እንግር ፡ ኵሎ ፡ ስብሐቲሁ ።
በአናቅጺሃ ፡ ለወለተ ፡ ጽዮን ።

መዝሙር ፡ ፸፫ ።

በእንተ ፡ መቃብያን ።

፩ ለምንት ፡ ገደፍከነ ፡ እግዚኦ ፡ ለዝሉፉ ።
ወተምዕከ ፡ መዓትከ ፡ ላዕለ ፡ አባግዐ ፡ መርዔትከ ።
፪ ተዘከር ፡ ማኅበረከ ፡ ዘአቅደምከ ፡ ፈጢረ ።
ወአድኀንከ ፡ በትረ ፡ ርስትከ ።
ደብረ ፡ ጽዮን ፡ ዘኀደርከ ፡ ውስቴታ ።
አንሥእ ፡ እዴከ ፡ ዲበ ፡ ትዕቢቶሙ ፡ ለዝሉፉ ።
፫ መጠነ ፡ አሕሠመ ፡ ፀራዊ ፡ ዲበ ፡ ቅዱሳኒከ ።
፬ ወተዘኀሩ ፡ ጸላእትከ ፡ በማእከለ ፡ በዓልከ ።
ወረሰዩ ፡ ትእምርቶሙ ፡ ትእምርተ ፡ ዘኢያእመሩ ።
፭ ከመ ፡ ዘውስተ ፡ ላዕላይ ፡ ፍኖት ።
ወከመ ፡ ዕፀወ ፡ ገዳም ፡ በጕድብ ፡ ሰበሩ ፡ ኆኃቲሃ ።
፮ ከማሁ ፡ በማሕጼ ፡ ወበመፍጽሕ ፡ ሰበርዋ ።

አሰበው ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ተናገሩ ፤ ፰
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለውም ፡ በዓመፃ ፡ ተናገሩ ።
አፉቻውን ፡ በሰማይ ፡ አኖሩ ፤ ፱
አንደበታቸውም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተመላለሰ ።
ስለዚህ ፡ ሕዝቤ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፤ ፲
ፍጹም ፡ ገዜም ፡ በላያቸው ፡ ይገኛል ፤
እግዚአብሔር ፡ እንዴት ፡ ያውቃል ? ፲፩
በልዑልስ ፡ ዘንድ ፡ በውኑ ፡ ዕውቀት ፡ አለ ? ይላሉ ።
እነሆ ፡ እነዚህ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ይደሰታሉ ፤ ፲፪
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ባለጠግነታቸውን ፡ ያበዛሉ ።
እንዲህም ፡ አልሁ፡ በውኑ፡ በልቤ፡ በከንቱ ተመጻደቅሁ፤ ፲፫
እጆቼንም ፡ በንጽሕና ፡ በከንቱ ፡ አጠብሁ ።
ሁል ፡ ጊዜም ፡ የተገረፍሁ ፡ ሆንሁ ፤ ፲፬
መሰደቢም ፡ በማለዳ ፡ ነው ።
እንደዚህ ፡ ብዬ ፡ ብናገር ፡ ኖሮ ፤ ፲፭
እነሆ ፡ የልጆችህን ፡ ትውልድ ፡ በበደልሁ ፡ ነበር ።
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ እስከገባ ፡ ድረስ ፤ ፲፮
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ።
ፍጻሜአቸውንም ፡ እስከ ፡ አስተውል ፤ ፲፯
ይህ ፡ በፊቴ ፡ ችግር ፡ ነው ።
በድጥ ፡ ስፍራ ፡ አስቀመጥኻቸው ፤ ፲፰
ወደ ፡ ጥፋትም ፡ ጣልኻቸው ።
እንዴት ፡ ለጥፋት ፡ ሆኑ ፤ ፲፱
በድንገት ፡ አለቁ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ጠፉ ።
ከሕልም ፡ እንደሚነቃ ፤ ፳
አቤቱ ፡ ስትነሣ ፡ ምልክታቸውን ፡ ታስነውራለህ ።
ልቤ ፡ ተቃጥሏልና ፡ ኵላሊቴም ፡ ቀልጧልና ። ፳፩
እኔ ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፡ አላወቅሁምም ፤ ፳፪
በአንተ ፡ ዘንድም ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ ሆንሁ ።

እኔ ፡ ግን ፡ ዘወትር ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ፤ ፳፫
ቀኝ ፡ እጄንም ፡ ያዝኸኝ ።
በአንተ ፡ ምክር ፡ መራኸኝ ፤ ፳፬
ከክብር ፡ ጋር ፡ ተቀበልኸኝ ።
በሰማይ ፡ ያለኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ፳፭
በምድርስ ፡ ውስጥ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ እሻለሁ ?
የልቤ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ልቤና ፡ ሥጋዬ ፡ አለቀ ፤ ፳፮
እግዚአብሔር ፡ ግን፡ ለዘላለም፡ እድል፡ ፈንታዬ፡ ነው ።
እነሆ ፡ ከአንተ ፡ የሚርቁ ፡ ይጠፋሉና ፤ ፳፯
ከአንተ ፡ ርቀው ፡ የሚያመነዝሩትንም ፡ ሁሉ አጠፋኸቸው ።
ለእኔ፡ግን፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቅረብ፡ይሻለኛል፤ ፳፰
መታመኛዬም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
በጽዮንም ፡ ልጅ፡ በሮች፡ ምስጋናህን፡ ሁሉ፡ እናገራለሁ ።

መዝሙር ፡ ፸፫ ።

ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ለዘወትር ፡ ጣልኸን ? ፩
በመሰማርያህ ፡ በጎችስ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቆጣህ ?
አስቀድመህ ፡ የፈጠርሃትን ፡ ማኅበርህን ፤ ፪
የጠበቅሃትንም ፡ የርስትህን ፡ በትር ፤
በእርሷ ፡ ያደርህባትን ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡ አስብ ።
ጠላት ፡ በቅዱሳንህ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ መጠን ፤ ፫
ሁል፡ጊዜ ፡ በትዕቢታቸው ፡ ላይ ፡ ክንድህን ፡ አንሣ ።
ጠላቶችህ ፡ በበዓልህ ፡ መካከል ፡ ተመኩ ፤ ፬
የማያውቁትንም ፡ ምልክት ፡ ምልክታቸው ፡ አደረጉ ።
እንደ ፡ ላይኛው ፡ መግቢያ ፡ ውስጥ ፤ ፭
በዱር ፡ እንጻሉም ፡ እንጨቶች ።
በመጥረቢያ ፡ በሮቿን ፡ ሰበሩ ።
እንዲሁ ፡ በመጥረቢያና ፡ በመዶሻ ፡ ሰበሯት ። ፮

፯ ወአውዐዩ ፡ በእሳት ፡ መቅደሰከ ።
ወአርከሱ ፡ ማኅደረ ፡ ስምከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
፰ ወይቤሉ ፡ በልቦሙ ፡ ኀቢሮሙ ፡ በበ ፡ ሕዝቢሆሙ ።
ንዑ፡ንስዐር፡ኵሎ፡በዓላቲሁ፡ ለእግዚአብሔር፡ እምድር
፱ ወትእምርቶሂ ፡ ኢነአምር ።
ወአልቦ ፡ እንከ ፡ ነቢይ ።
ወንሕነሂ ፡ ኢነአምር ፡ እንከ ።
፲ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እንከ ፡ እግዚኦ ፡ ይጼዕል ፡ ፀራዊ ።
ወዘልፈ ፡ ያምዕዖ ፡ ለስምከ ፡ ጸላዒ ።
ለምንት ፡ እግዚኦ ፡ ትመይጥ ፡ እዴከ ።
፲፩ ወየማንከ ፡ ማእከለ ፡ ሕፅንከ ፡ ለግሙራ ።
፲፪ እግዚአብሔርሰ ፡ ንጉሥ፡ውእቱ፡ እምቅድመ፡ ዓለም።
ወገብረ ፡ መድኀኒተ ፡ በማእከለ ፡ ምድር ።
፲፫ አንተ ፡ አጽናዕከ ፡ ለባሕር ፡ በኀይልከ ።
ወአንተ ፡ ሰበርከ ፡ ርእሰ ፡ ከይሲ ፡ በውስተ ፡ ማይ ።
፲፬ ወአንተ ፡ ቀጥቀጥከ ፡ አርእስቲሁ ፡ ለከይሲ ።
ወወሀብኮሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ለሕዝበ ፡ ኢትዮጵያ ።
፲፭ አንተ ፡ ሠጠቀ ፡ አፍላገ ፡ ወአንቅዕተ ።
፲፮ ለከ ፡ ውእቱ ፡ መዓልት ፡ ወዚአከ ፡ ይእቲ ፡ ሌሊት ።
አንተ ፡ ፈጠርከ ፡ ፀሐየ ፡ ወወርኀ ።
፲፯ ወአንተ ፡ ገበርከ ፡ አድባረ ፡ ወምድረ ፡ ኵሎ ።
ክረምተ ፡ ወሐጋየ ፡ ዘአንተ ፡ ፈጠርከ ።
፲፰ ወተዘከር ፡ ዘንተ ፡ ተግባረከ ።
ፀራዊ ፡ ተዐየሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወሕዝብ ፡ አብድ ፡ አምዐዖ ፡ ለስሙ ።
፲፱ ኢትመጥዋ ፡ ለአራዊት ፡ ለነፍስ ፡ እንተ ፡ ትገኒ ፡ ለከ ።
ወኢትርሳዕ ፡ ነፍሰ ፡ ነዳያኒከ ፡ ለዝሉፉ ።
፳ ወነጽር ፡ ውስተ ፡ ሥርዐትከ ።
እስመ ፡ በዝኁ ፡ ጽሉማነ ፡ ምድር ፡ አብያተ ፡ ኃጥኣን።
፳፩ ኢይግባእ ፡ ነዳይ ፡ ተኀፊሮ ።
ነዳይ ፡ ወምስኪን ፡ ይሴብሑ ፡ ለስምከ ።
፳፪ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ወተበቀል ፡ በቀልየ ።
ወተዘከር ፡ ዘተዐየሩከ ፡ አብዳን ፡ ኵሎ ፡ እሚረ ።
፳፫ ወኢትርሳዕ ፡ ቃለ ፡ እግብርቲከ ።
ትዝኅርቶሙ፡ ለጸላእትከ፡ ይዕርግ፡ ኀቤከ፡በኵሉ፡ጊዜ ።

መዝሙር ፡ ፸፬ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ እገኒ ፤ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ እገኒ ፡ ለከ ።
እገኒ ፡ ለከ ፡ ወእጼውዕ ፡ ስመከ ።
ወእነግር ፡ ኵሎ ፡ ስብሐቲከ ።
፪ ሶበ ፡ ረከብኩ ፡ ጊዜሁ ።
ወአንሰ ፡ ጽድቀ ፡ እኬንን ።
፫ ተመስወት ፡ ምድር፡ወኵሎሙ፡እለ፡ይነብሩ፡ውስቴታ።
ወአነ ፡ አጽናዕኩ ፡ አዕማዲሃ ።
፬ ወእቤሎሙ ፡ ለኃጥኣን ፡ ኢይኤብሱ ።
ወእለሂ ፡ ይኤብሱ ፡ ኢያንሥኡ ፡ ቀርኖሙ ።
፭ ወኢያንሥኡ ፡ ቀርኖሙ ፡ ውስተ ፡ አርያም ።
ወኢይንብቡ ፡ ዐመፃ ፡ ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ።
፮ እስመ ፡ ኢእምጽባሕ ፡ ወኢእምዓረብ ፡ ወኢእምአ
ድባረ ፡ ገዳም ።
፯ እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ መኰንን ፡ ውእቱ ።
ዘንተ ፡ ያኀስር ፡ ወዘንተ ፡ ያከብር ።
፰ እስመ ፡ ጽዋዕ ፡ ውስተ ፡ እዴ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወይን ፡ ዘኢኮነ ፡ ቱሱሐ ፡ ወምሉዕ ፡ ቅድሒተ ።
ወሶጠ ፡ እምዝንቱ ፡ ውስተ ፡ ዝንቱ ።
ወባሕቱ ፡ ጣሕሉኒ ፡ ኢይትከዐው ።
ወይሰትይዎ ፡ ኵሎሙ ፡ ኃጥኣነ ፡ ምድር ።

መቅደስህን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፡ ፯
የስምህንም ፡ ማደሪያ ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አረከሱ ።
ልባቸውን ፡ አንድ ፡ አድርገው ፡ ፰
ሕዝባቸውን ፡ አስተባብረው ፡
ኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በዓሎች፡ ከምድር፡ እንሻር፡ አሉ።
ምልክታችንን፡አናይም፡ከእንግዲህ፡ወዲህም፡ነቢይ፡የለም ፱
እስከ፡መቼ፡እንዲኖር፡የሚያውቅ፡ በኛ፡ዘንድ፡ይህ፡ የለም ።
አቤቱ ፡ ጠላት ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይሳደባል ? ፲
እስከ ፡ መቼስ ፡ ስምህን ፡ ሁልጊዜ ፡ ያቃልላል ?
ቀኝህን ፡ በብብትህ ፡ መካከል ፡ ፲፩
እጅህንም ፡ ፈጽመህ ፡ ለምን ፡ ትመልሳለህ ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን፡ ከዓለም፡ አስቀድሞ፡ ንጉሥ፡ነው ፲፪
በምድርም ፡ መካከል ፡ መድኃኒትን ፡ አደረገ ።
አንተ ፡ ባሕርን ፡ በኃይልህ ፡ አጸናሃት ፡
አንተ ፡ የአባቦችን ፡ ራስ፡ በውኃ ፡ ውስጥ፡ ቀጠቀጥህ ።
የዘንዶውንም ፡ ራስ ፡ ፈጠፈጥህ ፡ ፲፬
ለኢትዮጵያ ፡ ሰዎች ፡ ምግባቸውን ፡ ሰጠሃቸው ።
አንተ፡ ምንጮቹንና ፡ ፈሳሾቹን ፡ ሰነጠቅህ ፡ ፲፭
አንተ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ የሚፈሱትን ፡ ወንዞች ፡ አደረቅህ ።
ቀኑ ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ ሌሊቱም ፡ የአንተ ፡ ነው ፡ ፲፮
አንተ ፡ ፀሐዩንና ፡ ጨረቃውን ፡ አዘጋጀህ ።
አንተ ፡ የምድርን ፡ ዳርቻ ፡ ሁሉ ፡ ሠራህ ፡ ፲፯
በጋንም ፡ ክረምትንም ፡ አንተ ፡ ፈጠርህ ።
ይህን ፡ ፍጥረትህን ፡ አስብ ፡ ፲፰
ጠላት እግዚአብሔርን ፡ ተላገደ ፡
ሰነፍ ፡ ሕዝብም ፡ ስሙን ፡ አስቆጣ ።
የምትገዛልህን፡ነፍስ፡ለአራዊት፡አሳልፈህ፡ አትስጣት ፤ ፲፱
የችግረኞችህን ፡ ነፍስ ፡ ለዘወትር ፡ አትርሳ ።
ወደ ፡ ኪዳንህ ፡ ተመልከት ፤ ፳
በምድር ፡ የጨለማ ፡ ስፍራዎች ፡ በኃጥአን ፡ ቤቶች ፡ ተመልተዋልና ።
ችግረኛ ፡ አፍሮ ፡ አይመለስ ፡ ፳፩
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ።
አቤቱ ፡ ተነሥ ፡ በቀልህንም ፡ ተበቀል ፡ ፳፪
ሰነፎች ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ የተላገዱህን ፡ አስብ ።
የባሪያዎችህን ፡ ቃል ፡ አትርሳ ፡ ፳፫
የጠላቶችህ፡ኩራት፡ ሁል፡ጊዜ፡ ወደ፡አንተ፡ ይወጣልና ።

መዝሙር ፡ ፸፬ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

አቤቱ ፡ እናመሰግንሃለን ፡ ፩
እናመሰግንሃለን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ፡
ተአምራትህን ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ።
ጊዜው ፡ ሲገጥመኝ ፡ እኔ ፡ በቅን ፡ እፈርዳለሁ ፡ ፪
ምድርና፡ በእርሷ ፡ ውስጥ ፡ የሚኖሩት፡ ሁሉ ፡ ቀለጡ ፡ ፫
እኔም ፡ ዓምዶቿን ፡ አጸናሁ ።
ዓመፀኞችን ፡ አትበድሉ ፡ አልኋቸው ፡ ፬
ኃጢአተኞችንም ፡ ቀንዳችሁን ፡ አታንሡ ።
ቀንዳችሁን ፡ እስከ ፡ ላይ ፡ አታንሡ ፡ ፭
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ አትናገሩ ።
ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ ወይም ፡ ከምዕራብ ፡ ወይም ፡
ከምድረ ፡ በዳ ፡ የለምና ፡ ፮
እግዚአብሔር ፡ ፈራጅ ፡ ነውና ። ፯
ይህን ፡ ያዋርዳል ፡ ያንንም ፡ ያከብራል ።
ጽዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነውና ፡ ፰
ያልተቀላቀለ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ሞላበት ፡
ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ አገላበጠው ።
ነገር ፡ ግን ፡ አተላው ፡ አልፈሰሰም ፡
የምድር ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ ይጠጡታል ።

፱ ወአንሰ ፡ እትፌሣሕ ፡ ለዓለም ።
ወእዜምር ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፲ ወእሰብር ፡ አቅርንቲ ፡ ኃጥአን ።
ወይትሌዐል ፡ አቅርንቲ ፡ ጻድቃን ።

መዝሙር ፡ ፸፭ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ ተዐውቀ ፡ እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ።
ወዐቢየ ፡ ስሙ ፡ በእስራኤል ።
፪ ወነበረ ፡ በሰላም ፡ ብሔሮ ፡
ወማኅደሩኒ ፡ ውስተ ፡ ጽዮን ።
፫ ወበህየ ፡ ሰበረ ፡ ኀይለ ፡ ቀስት ።
ወልታ ፡ ወኲናተ ፡ ወጸባኢተ ።
ወበህየ ፡ ሰበረ ፡ አቅርንተ ።
፬ አንተ ፡ ታበርህ ፡ መንክረ ።
እምአድባር ፡ ዘለዓለም ።
፭ ደንገጹ ፡ ኵሎሙ ፡ አብዳን ፡ ልብ ።
ሐለሙ ፡ ሕልመ ፡ ወአልቦ ፡ ዘረከቡ ።
ኵሉ ፡ ሰብአ ፡ ለብዕለ ፡ እደዊሆሙ ።
፮ እምተግሣጽከ ፡ አምላከ ፡ ያዕቆብ ።
ደቀሱ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይጼዐኑ ፡ አፍራሰ ።
፯ አንተሰ ፡ ግሩም ፡ አንተ ።
ወመኑ ፡ ይትቃወም ፡ ለመዓትከ ።
፰ እምሰማይ ፡ ታጸምዕ ፡ ፍትሐ ።
ምድርኒ ፡ ፈርሀት ፡ ወአርመመት ።
ሶበ ፡ ተንሥአ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኰንኖ ።
፱ ከመ ፡ ያድኅኖሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ የዋሃነ ፡ ልብ ።
፲ እስመ ፡ እምፈቃዱ ፡ የአምነከ ፡ ሰብእ ።
ወእምተረፈ ፡ ኀሊናሆሙ ፡ ይገብሩ ፡ በዓለከ ።
፲፩ ብፅዑ ፡ ወሀቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ዐውዱ ፡ ያበውኡ ፡ አምኃ ።
፲፪ ለግሩም ፡ ዘያወጽእ ፡ ነፍሶሙ ፡ ለመላእክት ።
ወይጌርም ፡ እምነገሥተ ፡ ምድር ።

መዝሙር ፡ ፸፮ ።

ተግሣጽ ፡ ለዘሉ ።

፩ ቃልየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸራኅኩ ።
ቃልየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አጽምዐኒ ።
፪ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ ፡ ኀሠሥክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እደውየ ፡ ሌሊተ ፡ ቅድሜሁ ፡ ወኢኬዱኒ ።
ቀብጸት ፡ ነፍስየ ፡ ትፍሥሕተ ።
፫ ተዘከርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወተፈሣሕኩ ።
ተዛዋዕኩኒ ፡ ወአንበዘት ፡ ነፍስየ ።
፬ ተራከብክዎን ፡ ለሰዓታተ ፡ ኵሎሙ ፡ ጸላእትየ ።
ደንገጽኩኒ ፡ ወኢነበብኩ ።
፭ ወሐለይኩ ፡ መዋዕለ ፡ ትካት ።
ተዘከርኩ ፡ ዓመተ ፡ ዓለም ፡ ወአንበብኩ ።
፮ ሌሊተ ፡ ተዛዋዕኩ ፡ ምስለ ፡ ልብየ ፡ ወአንቃሕክዋ
ለነፍስየ ።
፯ ቦኑ ፡ ለዓለም ፡ ይገድፍ ፡ እግዚአብሔር ።
ወኢይደግምኑ ፡ እንከ ፡ ተሣህሎ ።
፰ ወቦኑ ፡ ለግሙራ ፡ ይመትር ፡ ምሕረቶ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፱ ወይረስዕኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተሣህሎ ።
ወይደፍኑኑ ፡ ምሕረቶ ፡ በመዓቱ ።
፲ ወእቤ ፡ እምይእዜ ፡ ወጠንኩ ።
ከመ ፡ ዘያስተባርሮ ፡ የማኖ ፡ ልዑል ።
፲፩ ወተዘከርኩ ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እስመ ፡ እዜክር ፡ ዘትካት ፡ ምሕረተከ ።

እኔ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ፱
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ዝማሬን ፡ አቀርባለሁና ።
የኃጥአንን ፡ ቀንዶች ፡ ሁሉ ፡ እሰብራለሁ ፡ ፲
የጻድቃን ፡ ቀንዶች ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።

መዝሙር ፡ ፸፭ ።

ስለሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔር ፡ በይሁዳ ፡ ታወቀ ፡ ፩
ስሙም ፡ በእስራኤል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።
ስፍራው ፡ በሳሌም ፡ ማደሪያውም ፡ በጽዮን ፡ ነው ፡ ፪
በዚያም ፡ የቀስትን ፡ ኃይል ፡ ፫
ጋሻንና ፡ ሰይፍን ፡ ሰልፍንም ፡
ቀንዶችንም ፡ ሁሉ ፡ ሰባበረ ።
አንተ ፡ በዘላለም ፡ ተራሮች ፡ ሆነህ ፡ በድንቅ ፡ ታበራለህ ፡ ፬
ልበ ፡ ሰነፎች ፡ ሁሉ ፡ ደነገጡ ፡ ፭
እንቅልፋቸውንም ፡ አንቀላፉ ፡
ባለጠጎች ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ እጅ ፡ ምንም ፡ አላገኙም ።
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ከተግሣጽህ ፡ የተነሣ ፡ ፮
ፈረሰኞች ፡ ሁሉ ፡ አንቀላፉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ግሩም ፡ ነህ ፡ ፯
ቍጣህን ፡ ማን ፡ ይቃወማል ። ?
ፍርድን ፡ ከሰማይ ፡ አሰማህ ፡ ፰
ምድር ፡ ፈራች ፡ ዝምም ፡ አለች ።
ልበ ፡ የዋሀን ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ፱
እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ።
ሰው ፡ በፈቃዱ ፡ ያመሰግንሃልና ፡ ፲
ከሕሊናቸው ፡ ትርፍም ፡ በዓልህን ፡ ያደርጋሉ ።
ለአምላካችን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለትን ፡ ክፈሉ ፤ ፲፩
በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለሚያስፈራው ፡ ያገባሉ ።
የመኳንንትን ፡ ነፍስ ፡ ያወጣል ፡ ፲፪
በምድርም ፡ ነገሥታት ፡ ዘንድ ፡ ያስፈራል ።

መዝሙር ፡ ፸፮ ።

ተግሣጽና ፡ ምክር ፡ ለሁሉ ።

በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፡ ፩
ቃሌም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ደረሰ ፡ እርሱም ፡ አደመጠኝ
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈለግሁት ፡ ፪
እጆቼ ፡ በሌሊት ፡ በፊቱ ፡ ናቸው ፡ አላረፍሁምም ፡
ነፍሴም ፡ መጽናናት ፡ አልተቻላትም ።
እግዚአብሔርን ፡ አሰብሁት ፡ ደስ ፡ አለኝም ፡ ፫
ተናገርሁ ፡ ነፍሴም ፡ ፈዘዘች ።
ዓይኖቼ ፡ እንዲተጉ ፡ አዘዝኻቸው ፡ ፬
ደነገጥሁ ፡ አልተናገርሁም ።
የዱሮውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፡ ፭
የዘላለሙን ፡ ዓመታት ፡ አሰብሁ ፤ አጠናጠንሁም ።
በሌሊት ፡ ከልቤ ፡ ጋር ፡ ተጫወትሁ ፡ ፮
ነፍሴንም ፡ አነቃቃኋት ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይጥላልን ? ፯
እንግዲህስ ፡ ቸርነቱን ፡ አይደግምምን ፡ ?
ለዘላለምስ ፡ ምሕረቱ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ተቆረጠችን ፡ ፰
የተናገረውስ ፡ ቃል ፡ አልቆአልን ?
እግዚአብሔር ምገሱን ፡ ረሳን ? ፱
በቍጣውስ ፡ ምሕረቱን ፡ ዘጋውን ?
ይህ ፡ ድካሜ ፡ ነው ፡ አልሁ ፡ ፲
የልዑል ፡ ቀኝ ፡ እንደ ፡ ተለወጠ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ አስታወስሁ ፡ ፲፩
የቀደመውን ፡ ተአምራትህን ፡ አስታውሳለሁና ።

፲፪ ወአነብብ ፡ በኵሉ ፡ ምግባሪከ ።
ወእዛዋዕ ፡ በግብርከ ።
፲፫ እግዚኦ ፡ ውስተ ፡ መቅደስ ፡ ፍኖትከ ።
መኑ ፡ አምላክ ፡ ዐቢይ ፡ ከመ ፡ አምላክነ ።
፲፬ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕቲትከ ፡ ዘትገብር፡መንክረ
አርአይኮሙ ፡ ለሕዝብከ ፡ ኀይለከ ።
ወአድኀንኮሙ ፡ ለሕዝብከ ፡ በመዝራዕትከ ።
፲፭ ለደቂቀ ፡ ያዕቆብ ፡ ወዮሴፍ ።
፲፮ ርእዩከ ፡ ማያት ፡ እግዚኦ ።
ርእዩከ ፡ ማያት ፡ ወፈርሁ ።
ደንገጹ ፡ ቀላያተ ፡ ማያት ፡ ወደምፀ ፡ ማያቲሆሙ ።
፲፯ ቃለ ፡ ወሀቡ ፡ ደመናት ፡ አሕጻከ ፡ ይወፅኡ ።
፲፰ ቃለ ፡ ነጐድጓድከ ፡ በሠረገላት ።
አስተርአየ ፡ መባርቅቲሁ ፡ ለዓለም ።
ርዕደት ፡ ወአድለቅለቀት ፡ ምድር ።
፲፱ ውስተ ፡ ባሕር ፡ ፍኖትከ ።
ወአሠርከኒ ፡ ውስተ ፡ ማይ ፡ ብዙኅ ።
ወኢይትዐወቅ ፡ አሠርከ ።
ወመራሕኮሙ ፡ ከመ ፡ አባግዕ ፡ ለሕዝብከ ።
፳ በእደ ፡ ሙሴ ፡ ወአሮን ።

መዝሙር ፡ ፸፯ ።
ተግሣጽ ፡ ለዘሉ ።

፩ አጽምዑ ፡ ሕዝብየ ፡ ሕግየ ።
ወጽልዉ ፡ እዝነክሙ ፡ ኀበ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ።
፪ እከሥት ፡ በምሳሌ ፡ አፉየ ።
ወእነግር ፡ አምሳለ ፡ ዘእምትካት ።
፫ ኵሎ ፡ ዘሰማዕነ ፡ ወዘርኢነ ።
ወዘነገሩነ ፡ አበዊነ ።
ወኢኀብኡ ፡ እምደቂቆሙ ፡ ለካልእ ፡ ትውልድ ።
፬ ወነገሩ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ኃይሎሂ ፡ ወመንክሮሂ ፡ ዘገብረ ።
ዘአቀመ ፡ ስምዐ ፡ ለያዕቆብ ።
ወሠርዐ ፡ ሕገ ፡ ለእስራኤል ።
ዘአዘዞሙ ፡ ለአበዊነ ።
፭ ከመ ፡ ይንግሩ ፡ ለደቂቆሙ ።
፮ ወከመ ፡ ያእምር ፡ ካልእ ፡ ትውልድ ።
ደቂቅ ፡ እለ ፡ ይትወለዱ ፡ ወይትነሥኡ ።
ወይዜንዉ ፡ ለደቂቆሙ ።
፯ ከመ ፡ ይረስዩ ፡ ትውክልቶሙ ፡ ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወከመ ፡ ኢይርስዑ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይኅሥሡ ፡ ትእዛዞ ።
ከመ ፡ ኢይኩኑ ፡ ከመ ፡ አበዊሆሙ ።
፰ ትውልድ ፡ ዕሉት ፡ ወመራር ።
ትውልድ ፡ እንተ ፡ ኢያርትዐት ፡ ልባ ።
ወኢተአመነት ፡ መንፈሳ ፡ በእግዚአብሔር ።
፱ ደቂቀ ፡ ኤፍሬም ፡ ይዌስቁ ፡ ወይነድፉ ።
ወተገፍትኡ ፡ እመ ፡ ዕለተ ፡ ቀትል ።
፲ እስመ ፡ ኢዐቀቡ ፡ ኪዳኖ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወአበዩ ፡ ሐዊረ ፡ በሕጉ ።
፲፩ ወረስዑ ፡ ረድኤቶ ።
ወመንክሮሂ ፡ ዘአርአዮሙ ።
ዘገብረ ፡ መንክረ ፡ በቅድመ ፡ አበዊሆሙ ።
፲፪ በምድረ ፡ ግብጽ ፡ ወበሐቅለ ፡ ጣኔዎስ ።
፲፫ ሠጠቀ ፡ ባሕረ ፡ ወአኅለፎሙ ።
ወዐቀመ ፡ ማየ ፡ ከመ ፡ ዝቅ ።
፲፬ መርሖሙ ፡ መዓልተ ፡ በደመና ።
ወኵሎ ፡ ሌሊተ ፡ በብርሃነ ፡ እሳት ።

በምግባርህም ፡ ሁሉ ፡ እናገራለሁ ፡ ፲፪
በሥራህም ፡ አወሳለሁ ።
አቤቱ ፡ መንገድህ ፡ በመቅደስ ፡ ውስጥ፡ ነው ፡ ፲፫
እንደ፡ አምላካችን ፡ ያለ ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ማን፡ ነው ?
ተአምራትን ፡ የምታደርግ ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ፲፬
ለሕዝብህ ፡ ኃይልህን ፡ አስታወቅሃቸው ።
የያዕቆብንና ፡ የዮሴፍን ፡ ልጆች ፡ ፲፭
ሕዝብህን ፡ በክንድህ ፡ አዳንሃቸው ።
አቤቱ ፡ ውኆች ፡ አዩህ ፡ ፲፮
ውኆችም ፡ አይተውህ ፡ ፈሩ ፡
ጥልቆች ፡ ተነዋወጡ ፡ ውኆችም ፡ ጮኹ ።
ደመናዎች ፡ ድምፅን ፡ ሰጡ ፡ ፲፯
ፍላጾችህም ፡ ወጡ ።
የነጐድጓድህ ፡ ድምፅ ፡ በዐውሎ ፡ ነበረ ፡ ፲፰
መብረቆች ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፡
ምድር ፡ ተናወጠች ፡ ተንቀጠቀጠችም ።
መንገድህ ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ነው ፡ ፲፱
ፍለጋህም ፡ በብዙ ፡ ውኆች ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
አረማመድህም ፡ አልታወቀም ።
በሙሴና ፡ በአሮን ፡ እጅ ፡ ፳
ሕዝብህን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ መራሃቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፯ ።
ተግሣፅና ፡ ምክር ፡ ለሁሉ ።

ሕዝቤ ፡ ሆይ ፡ ሕጌን ፡ አድምጡ ፡ ፩
ጆሮአችሁንም ፡ ወደ፡አፌ ፡ ቃል ፡ አዘንብሉ ።
አፌን ፡ በምሳሌ ፡ እከፍታለሁ ፡ ፪
ከቀድሞ፡ ጀምሮ፡ ያለውንም፡ ተምሳሊት፡ እናገራለሁ ።
የሰማነውንና ፡ ያየነውን ፡ ፫
አባቶቻችንም ፡ የነገሩንን ፡
ለሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ ከልጆቻቸው ፡ አንሰውርም ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋናና ፡ ኃይሉን ፡ ፬
ያደረገውንም ፡ ተአምራት ፡ እንናገራለን ።
ለልጆቻቸው ፡ ያስታውቁ ፡ ዘንድ ! ፭
ለአባቶቻችን ፡ ያዘዘውን ፡ ምስክር ፡
በያዕቆብ ፡ አቆመ ፡
በእስራኤልም ፡ ሕግን ፡ ሠራ ።
የሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ የሚወለዱም ፡ ልጆች ፡
ያውቁ ፡ ዘንድ ።
ተነሥተው ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግራሉ ። ፮
ተስፋቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንዲያደርጉ ፡ ፯
የእግዚአብሔርንም ፡ሥራ ፡ እንዳይረሱ ።
ትእዛዙንም ፡ እንዲጠብቁ ።
እንደ፡አባቶቻቸው፡ጠማማና፡የምታስመርር፡ትውልድ፡ ፰
ልቧን ፡ ያላቀናች ፡ ትውልድ ፡
ነፍሷ ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ፡ያልታመነች፡እንዳይሆኑ።
የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ለሰልፍ ፡ ታጥቀው ፡ ፱
ቀስትንም፡ወርውረው፡በሰልፍ፡ቀን፡ወደ፡ኋላ፡ተመለሱ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ኪዳን ፡ አልጠበቁም ፡ ፲
በሕጉም ፡ ለመመላለስ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።
መልካም ፡ ሥራውንና ፡ ያሳያቸውንም ፡ ፲፩
ተአምራቱን ፡ ሁሉ ፡ ረሱ ።
በግብጽ ፡ አገርና ፡ በጣኔዎስ ፡ በረሃ ፡ ፲፪
በአባቶቻቸው፡ ፊት፡ የሠራውን፡ ተአምራት ፡ ዘነጉ ።
ባሕርን ፡ ከፍሎ ፡ አሳለፋቸው ፡ ፲፫
ውኆችን ፡ እንደ ፡ ክምር ፡ አቆመ ።
ቀን ፡ በደመና ፡ ሌሊቱንም ፡ ሁሉ ፡ ፲፬
በእሳት ፡ ብርሃን ፡ መራቸው ፡

፲፭ ወአንቀዐ ፡ ኰኵሐ ፡ በበድው ።
ወአስተየሙ ፡ ከመ ፡ ዘእምቀላይ ፡ ብዙኅ ።
ወአውኀዘ ፡ ማየ ፡ ከመ ፡ ዘእምአፍላግ ።
፲፮ ወአውዕአ ፡ ማየ ፡ እምዕብን ።
፲፯ ደገሙ ፡ ዓዲ ፡ አብሶ ፡ ሎቱ ።
ወአምረርዎ ፡ ለልዑል ፡ በበድው ።
ወአመከርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በልቦሙ ።
፲፰ ከመ ፡ ይስአሉ ፡ መብልዐ ፡ ለነፍሶሙ ።
፲፱ ሐመይዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወይቤሉ ።
ይክልኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሠሪዐ ፡ ማእድ ፡ በገዳም ።
፳ ይዝብጥ ፡ ኰኵሐ ፡ ወያውኅዝ ፡ ማየ ።
ወይክልኑ ፡ ውሂበ ፡ ኅብስት ።
ወይሥራዕ ፡ ማእደ ፡ ለሕዝቡ ።
፳፩ ወሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ እግዚአብሔር ወአናሕሰየ ።
ወነደ ፡ እሳት ፡ ላዕለ ፡ ያዕቆብ ።
ወመጽአ ፡ መቅሠፍት ፡ ላዕለ ፡ እስራኤል ።
፳፪ እስመ ፡ ኢተአመንዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወኢተወከሉ ፡ በአድኅኖቱ ።
፳፫ ወአዘዘ ፡ ደመና ፡ በላዕሉ ።
ወአርኃወ ፡ ኆኀተ ፡ ሰማይ ።
፳፬ ወአዝነመ ፡ ሎሙ ፡ መና ፡ ይብልዑ ።
ወወሀቦሙ ፡ ኅብስተ ፡ ሰማይ ።
፳፭ ወኅብስተ ፡ መላእክቲሁ ፡ በልዑ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ፈነወ ፡ሎሙ ፡ ሥንቆሙ ፡ ዘየአክሎሙ ።
፳፮ ወአንሥአ ፡ አዜበ ፡ እምሰማይ ።
ወአምጽአ ፡ መስዐ ፡ በኀይሉ ።
፳፯ ወአዝነመ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ ሥጋ ፡ ከመ ፡ መሬት ።
ወከመ ፡ ኆፃ ፡ ባሕር ፡ አዕዋፈ ፡ዘይሰርር ።
፳፰ ወድቀ ፡ ማእከለ ፡ ተዓይኒሆሙ ።
ወዐውደ ፡ ደባትሪሆሙ ።
፳፱ በልዑ ፡ ወጸግቡ ፡ ጥቀ ።
ወወሀቦሙ ፡ ለፍትወቶሙ ።
፴ ወኢያኅጥአሙ ፡ እምዘፈቀዱ ።
ወእንዘ ፡ ዓዲ ፡ መብልዮሙ ፡ ውስተ ፡ አፉሆሙ ።
፴፩ ወመጽአ ፡ መቅሠፍተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌሆሙ ።
ወቀተሎሙ ፡ መብዝኅቶሙ ።
ወአዕቀፆሙ ፡ ለኅሩያነ ፡ እስራኤል ።
፴፪ ወምስለ ፡ ዝኒ ፡ ዓዲ ፡ አበሱ ፡ ሎቱ ።
ወኢተአመንዎ ፡ በተአምሪሁ ።
፴፫ ወኀልቀ ፡ በከንቱ ፡ መዋዕሊሆሙ ።
ወኀለፈ ፡ በጕጕዓ ፡ ዓመቲሆሙ ።
፴፬ አመ ፡ ይቀትሎሙ ፡ ውእተ ፡ አሚረ ፡ የኀሥሥዎ ።
ይትመየጡ ፡ ወይገይሡ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
፴፭ ወተዘከሩ ፡ ከመ፡እግዚአብሔር ውእቱ፡ረዳኢሆሙ ።
ወእግዚአብሔር ፡ ልዑል ፡ መድኅኒሆሙ ።
፴፮ ወአፍቀርዎ ፡ በአፉሆሙ ።
ወሐሰውዎ ፡ በልሳኖሙ ።
፴፯ ወኢኮነ ፡ ርቱዐ ፡ ልቦሙ ፡ በላዕሌሆሙ ።
ወኢተአመንዎ ፡ በኪዳኑ ።
፴፰ ውእቱሰ ፡ መሓሪ ፡ ውእቱ ።
ወይሰሪ ፡ ሎሙ፡ኵሎ፡ኀጢአቶሙ፡ወኢያጠፍአሙ ።
ወያበዝኅ ፡ መዩጠ ፡ መዓቶ ።
ወኢያነድድ ፡ በኵሉ ፡ መቅሠፍቶ ።
ወተዘከረ ፡ ከመ ፡ ሥጋ ፡ እሙንቱ
፴፱ መንፈስ ፡ እምከመ ፡ ወፅአ ፡ ኢይገብእ ።
ሚ ፡ መጠን ፡ አምዕዕዎ ፡ በገዳም ።
፵ ወወሐክዎ ፡ በበድው ።

ዓለቱን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሰነጠቀ ፤ ፲፭
ከጥልቅ፡ምንጭ፡እንደሚገኝ፡ውሀ፡በብዙ፡አጠጣቸው
ውኃን ፡ ከጭንጫ ፡ አፈለቀ ፤ ፲፮
ውኃንም ፡ እንደ ፡ ወንዞች ፡ አፈሰሰ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይበድሉት ፡ዘንድ፡እንደ ፡ገና፡ደገሙ ፤ ፲፯
ልዑልንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አስቆጡት ።
ለነፍሳቸው ፡ መብልን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፤ ፲፰
እግዚአብሔርን ፤ በልባቸው ፡ ፈተኑት ።
እግዚአብሔርን ፤ እንዲህ ፡ ብለው ፡ አሙት ፤ ፲፱
እግዚአብሔር ፤ በምድረ፡ በዳ፡ ማዕድን፡ ያሰናዳ ፤
ዘንድ ፡ ይችላልን ? አሉ ።
ዓለቱን፡ መታ፤ ውኆችም፡ ወጡ ፤ ጐርፎችም፡ ጐረፉ ፤ ፳
እንደገናም ፡ እንጀራን ፡ መስጠትስ ፡ ይችላልን ?
ለሕዝቡስ ፡ ማዕድን ፡ ያዘጋጅልን ፡ አሉ ?
እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቆጣ ፤ ፳፩
በያዕቆብም ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ነደደ ፤
መዓትም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ወረደ ፤
በእግዚአብሔር ፤ አላመኑምና ፤ ፳፪
በመድኃኒቱም ፡ አልተማመኑምና ።
ደመናውንም ፡ ከላይ ፡ አዘዘ ፤ ፳፫
የሰማይንም ፡ ደጆች ፡ ከፈተ ።
ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ መናን ፡ አዘነመላቸው ፤ ፳፬
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ ሰጣቸው ።
የመላእክትንም ፡ እንጀራ ፡ ሰው ፡ በላ ፤ ፳፭
ስንቅንም ፡ እስኪጠግቡ ፡ ላከላቸው ።
ከሰማይ ፡ የምሥራቅን ፡ ነፋስ ፡ አስነሣ ፤ ፳፮
በኃይሉም ፡ የደቡብን ፡ ነፋስ ፡ አመጣ ።
ሥጋን ፡ እንደ ፡ አፈር ፤ ፳፯
የሚበሩትንም፡ወፎች፡እንደባሕር፡አሸዋ፡አዘነመላቸው፤
በሰፈራቸው ፡ መካከል ፤ ፳፰
በድንኳናቸውም ፡ ዙሪያ ፡ ወደቀላቸው ።
በሉ ፡ እጅግም ፡ ጠገቡ ፤ ፳፱
ምኞታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ሰጣቸው ።
ከወደዱትም ፡ አላሳጣቸውም ፤ ፴
መብላቸውም ፡ ገና ፡ በአፋቸው ፡ ሳለ ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በላያቸው ፡ መጣ ፤ ፴፩
ከእነርሱም ፡ ብዙት ፡ ያላቸውን ፡ ገደለ ፤
የእስራኤልንም ፡ ምርጦች ፡ አሰናከለ ።
ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በደሉ ፤ ፴፪
ተአምራቱንም ፡ አላመኑም ፤
ቀኖቻቸውም ፡ በከንቱ ፡ አለቁ ፤ ፴፫
ዓመቶቻቸውም ፡ በችኰላ ፡ አለፉ ።
በገደላቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወዲያው ፡ ፈለጉት ፤ ፴፬
ተመለሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ገሠገሡ ።
ረዳታቸውም ፡ እግዚአብሔር ፤ ፴፭
መድኃኒታቸውም፤ ልዑል፡ አምላክ፡ እንደሆነ፡ አሰቡ
በአፋቸው ፡ ብቻ ፡ ወደዱት ፤ ፴፮
በአንደበታቸው ፡ ግን ፡ ዋሹበት ፤
ልባቸውም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አልቀናም ፤ ፴፯
በቃል ፡ ኪዳኑም ፡ አልተማመኑም ።
እርሱ ፡ ግን ፡ መሓሪ ፡ ነው ፤ ፴፰
ኃጢአታቸውንም፡ ይቅር፡አላቸው፡አላጠፋቸውምም ።
ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ቍጣውን ፡ ከነሱ ፡ መለሰ ፤
መዓቱንም ፡ አላመጣባቸውም ።
ወጥቶ ፡ የማይመለስ ፡ መንፈስ ፤ ፴፱
ሥጋም ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሰበ ።
በምድረ ፡ በዳ፡ ምን፡ ያህል ፡ አስቆጡት ፤ ፵
በበረሃም ፡ አሳዘኑት ።

፵፩ ተመይጡ ፡ ወአመከርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወወሀክዎ ፡ ለቅዱስ ፡ እስራኤል ።
፵፪ ወኢተዘከሩ ፡ እዴሁ ።
ዘአድኃኖሙ ፡ እምእደ ፡ ፀሮሙ ።
፵፫ ዘገብረ ፡ ተአምረ ፡ በግብጽ ።
ወመንክረ ፡ በሐቅለ ፡ ጣኔዎስ ።
፵፬ ወረሰየ ፡ ደመ ፡ ለአፍላጊሆሙ ።
ወለአንቅዕቲሆሙኒ ፡ ከመ ፡ ኢይስተይዎ ።
፵፭ ፈነወ ፡ ሳዕሊሆሙ ፡ ዐኰተ ፡ ወበልዖሙ ።
ወቈርናናዓተ ፡ ወአርኰሶሙ ።
፵፮ ወወሀበ ፡ ለአናኵዕ ፡ ፍሬሆሙ ።
ወተግባሮሙኒ ፡ ለአንበጣ ።
፵፯ ወቀተለ ፡ ወይኖሙ ፡ በበረድ ።
ወበለሶሙኒ ፡ በአስሐትያ ።
፵፰ ወወሀበ ፡ ለበረድ ፡ እንስሳሆሙ ።
ወንዋዮሙኒ ፡ ለእሳት ።
፵፱ ፈነወ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ መቅሠፍተ ፡ መዓቱ ።
መቅሠፍተ ፡ ወመንሱተ ፡ ወሕማመ ።
ወፈነወ ፡ ምስለ ፡ መላእክት ፡ እኩያን ።
፶ ወጼሐ ፡ ፍኖተ ፡ ለመዓቱ ።
ወኢምሀከ ፡ እሞት ፡ ለነፍሶሙ ።
ወዐጸወ ፡ ውስተ ፡ ሞት ፡ እንስሳሆሙ ።
፶፩ ወቀተለ ፡ ኵሎ ፡ በኵሮሙ ፡ በምድረ ፡ ግብፅ ።
ወቀዳሚ ፡ ኵሉ ፡ ፃማሆሙ ፡ በውስተ ፡ አብያቲሆሙ ።
፶፪ ወአውፈሮሙ ፡ ከመ ፡ አባግዕ ፡ ለሕዝቡ ።
ወአውዕኦሙ ፡ ገዳመ ፡ ከመ ፡ መርዔት ።
፶፫ ወመርሆሙ ፡ በተስፋሁ ፡ ወኢፈርሁ ።
ወደፈኖሙ ፡ ባሕር ፡ ለፀሮሙ ።
፶፬ ወወሰዶሙ ፡ ደብረ ፡ መቅደሱ ።
ደብር ፡ ዘፈጠረት ፡ የማኑ ።

፶፭ ሰደደ ፡ አሕዛበ ፡ እምቅድመ ፡ ገጾሙ ።
ወአውረሶሙ ፡ በሐብለ ፡ ርስቱ ።
ወአንበረ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ሕዝበ ፡ እስራኤል ።
፶፮ አመከርዎ ፡ ወአምዕዕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልዑል ።
ወኢዐቀቡ ፡ ስምዖ ።
፶፯ ተመይጡ ፡ ወዐለዉ ፡ ከመ ፡ አበዊሆሙ ።
ወኮኑ ፡ ከመ ፡ ቀስት ፡ ጠዋይ ።
፶፰ ወአምዕዕዎ ፡ በአውግሪሆሙ ።
ወአቅንዕዎ ፡ በግልፎሆሙ ።
፶፱ ወሰምዐ ፡ ዘንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወአናሕሰየ ።
ወመነኖሙ ፡ ለእስራኤል ፡ ፈድፋደ ።
፷ ወኀደጋ ፡ ለደብተራ ፡ ሴሎም ።
ደብተራሁ ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ ኀደረ ፡ ምስለ ፡ ሰብእ ።
፷፩ ወወሀበ ፡ ኀይሎሙ ፡ ለተጼውዎ ።
ወሥነሙኒ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ፀሮሙ ።
፷፪ ወአጸምሙ ፡ ውስተ ፡ ኲናት ፡ ለሕዝቡ ።
ወተሀየዮሙ ፡ ለርስቱ ።
፷፫ ወበልዐቶሙ ፡ እሳት ፡ ለወራዙቶሙ ።
ወኢለሐዋ ፡ ደናግሊሆሙ ።
፷፬ ወካህናቲሆሙኒ ፡ ወድቁ ፡ በኲናት ።
ወኢበከያ ፡ ዕቤራቲሆሙ ።
፷፭ ወተንሥአ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመ፡ዘንቃህ፡እምንዋም።
ወከመ ፡ ኃያል ፡ ወኅዳገ ፡ ወይን ።
፷፮ ወቀተለ ፡ ፀሮ ፡ በድኅሬሁ ።
ወወሀቦሙ ፡ ኀሳረ ፡ ዘለዓለም ።
፷፯ ወኀደጋ ፡ ለደብተራ ፡ ዮሴፍ ።
ወኢኀረየ ፡ ለሕዝበ ፡ ኤፍሬም ።
፷፰ ወኀረየ ፡ ለሕዝበ ፡ ይሁዳ ።
ደብረ ፡ ጽዮን ፡ ዘአፍቀረ ።

ተመለሱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ፈተኑት ፡ ፵፩
የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ አሳዘኑት ።
እነርሱም ፡ እጁን ፡ አላሰቡም ፡ ፵፪
ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያዳነበትን ፡ ቀን ፡
በግብጽ ፡ ያደረገውን ፡ ተአምራቱን ፡ ፵፫
በጣኔዎስም፡ በረሃ፡ ያደረገውን፡ ድንቁን፡ ረስተዋልና ።
ወንዞቻቸውንም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ፡ ፵፬
ምንጮቻቸውን ፡ ደግሞ ፡ እንዳይጠጡ ።
ዝንቦችንም፡በላያቸው፡ ሰደደባቸው፡ በሉአቸውም ፡ ፵፭
በጓጉንቸርም ፡ አጠፋቸው ።
ፍሬያቸውን ፡ ለኩብኩባ ፡ ፵፮
ሥራቸውንም ፡ ለአንበጣ ፡ ሰጠ ።
ወይናቸውን ፡ በበረዶ ፡ ፵፯
በለሳቸውንም ፡ በአመዳይ ፡ አጠፋ ።
እንስሶቻቸውን ፡ ለበረዶ ፡ ፵፰
ሀብታቸውንም ፡ ለእሳት ፡ ሰጠ ።
የመዓቱን ፡ መቅሠፍት ፡ በላያቸው ፡ ሰደደ ፡ ፵፱
መቅሠፍትን ፡ መዓትንም ፡ መከራንም ፡
ከክፉዎች ፡ መላእክት ፡ ጋር ፡ ሰደደ ።
ለቍጣው ፡ መንገድን ፡ ጠረገ ፡ ፶
ነፍሳቸውንም ፡ ከሞት ፡ አላዳናትም ።
እንስሶቻቸውንም ፡ በሞት ፡ ውስጥ ፡ ዘጋ ።
በኵሮቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ በግብፅ ፡ ፶፩
የድካማቸውንም ፡ መጀመሪያ ፡ በካም ፡ ድንኳኖች ፡ ገደለ ።
ሕዝቡን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ አሰማራቸው ፡ ፶፪
እንደ ፡ መንጋም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መራቸው ።
በተስፋም ፡ መራቸው ፡ አልፈሩም ፡ ፶፫
ጠላቶቻቸውንም ፡ ባሕር ፡ ደፈናቸው ።
ወደ ፡ መቅደሱም ፡ ተራራ ፡ አገባቸው ፡ ፶፬
ቀኙ ፡ ወደ ፡ ፈጠረችው ፡ ወደዚችም ፡ ተራራ ።

ከፊታቸውም ፡ አሕዛብን ፡ አባረረ ፡ ፶፭
ርስቱንም ፡ በገመድ ፡ አካፈላቸው ፡
የእስራኤልንም ፡ ወገኖች ፡ በቤታቸው ፡ አኖረ ።
ነገር ፡ ግን ልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈተኑት ፡ ፶፮
አስቆጡትም ፡ ምስክርነቱንም ፡ አልጠበቁም ።
ተመለሱም ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸውም ፡ ከዱ ፡ ፶፯
እንደ ፡ ጠማማ ፡ ቀስትም ፡ ተገለበጡ ።
በኮረብቶቻቸውም ፡ አስቈጡት ፡ ፶፰
በጣዖቶቻቸውም ፡ አስቀኑት ።
እግዚአብሔርም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ ተቈጣ ፡
እስራኤልንም ፡ እጅግ ፡ ናቀ ።
የሴሎምን ፡ ድንኳን ፡ ተዋት ፡ ፷
በሰዎች ፡ መካከል ፡ ያደረገባትንም ፡ ድንኳኑን ።
ኃይላቸውን ፡ ለምርኮ ፡ ፷፩
ሽልማቱን ፡ በጠላት ፡ እጅ ፡ ሰጠ ።
ሕዝቡንም ፡ በጦር ፡ ውስጥ ፡ ዘጋቸው ፡ ፷፪
ርስቱንም ፡ ቸል ፡ አላቸው ።
ጐልማሶቻቸውን ፡ እሳት ፡ በላቸው ፡ ፷፫
ቈነጃጅቶቻቸውም ፡ አልተዋቡም ።
ካህናቶቻቸውም ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ፡ ፷፬
ባልቴቶቻቸውም ፡ አላለቀሱላቸውም ።
እግዚአብሔርም ፡ ከእንቅልፍ፡እንደሚነቃ፡ተነሣ ፡ ፷፭
የወይን፡ስካር፡እንደ፡ተወው፡እንደ ፡ ኃይለኛም ፡ ሰው ።
ጠላቶቹንም ፡ በኋላቸው ፡ መታ ፡ ፷፮
የዘላለምን ፡ ኀሣር ፡ ሰጣቸው
የዮሴፍንም ፡ ድንኳን ፡ ተጣት ፡ ፷፯
የኤፍሬምንም ፡ ወገን ፡ አልመረጠውም ።
የይሁዳንም ፡ ወገን ፡ መረጠ ፡ ፷፰
የወደደውንም ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ።

፷፱ ሐነጸ ፡ መቅደሶ ፡ በአርያም ።
ወሣረራ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ዘለዓለም ።
፸ ወኀረዮ ፡ ለዳዊት ፡ ገብሩ ።
ወነሥኦ ፡ እመርዔተ ፡ አባግዒሁ ።
፸፩ ወተመጥዎ ፡ እምድኅረ ፡ ሐራሳት ።
ከመ ፡ ይርዐዮ ፡ ለያዕቆብ ፡ ገብሩ ።
ወለእስራኤል ፡ ርስቱ ።
፸፪ ወርዐዮሙ ፡ በየዋሃተ ፡ ልቡ ።
ወመርሐሙ ፡ በጥበበ ፡ እደዊሁ ።

መዝሙር ፡ ፸፰ ።

በእንተ መቃብያን ።

፩ እግዚኦ ፡ ቦኡ ፡ አሕዛብ ፡ ውስተ ፡ ርስትከ ።
ወአርኰሱ ፡ ጽርሐ ፡ መቅደስከ ።
ወረሰይዋ ፡ ለኢየሩሳሌም፡ከመ፡ልገተ፡ዐቃቤ፡ቀምሕ።
፪ ወረሰዩ አብድንቲሆሙ ለአግብርቲከ መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ
ወሥጋሆሙኒ ፡ ለጻድቃኒከ ፡ ለአራዊተ ፡ ገዳም ።
፫ ወከዐዉ ፡ ደሞሙ ፡ ከመ፡ማይ፡ዐውዳ፡ለኢየሩሳሌም ።
ወኀጥኡ ፡ ዘይቀብሮሙ ።
፬ ወኮነ ፡ ጽዕለተ ፡ ለጎርን ።
ሠሐቀ ፡ ወሥላቀ ፡ ለአድያሚነ ።
፭ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እግዚኦ ፡ ትትመዐዕ ፡ ለዝሉፉ ።
ወይነድድ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ቅንዓትከ ።
ከዐው ፡ መዓተከ ፡ ላዕለ ፡ አሕዛብ ፡ እለ ፡ ኢየአምሩከ።
፮ ወላዕለ ፡ መንግሥት ፡ እንተ ፡ ኢጸውዐት ፡ ስመከ ።
፯ እስመ ፡ በልዕዎ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወአማሰኑ ፡ ብሔሮ ።
፰ ኢትዝክር ፡ ለነ ፡ አበሳነ ፡ ዘትካት ።
ፍጡነ ፡ ይርከበነ ፡ ሣህልከ ፡ እግዚኦ ።
እስመ ፡ ተመንደብነ ፡ ፈድፋደ ።
፱ ርድአነ ፡ አምላክነ ፡ ወመድኃኒነ ።
በእንተ ፡ ስብሐተ ፡ ስምከ ፡ እግዚኦ ፡ ባልሐነ ።
ወሥረይ ፡ ለነ ፡ ኀጢአተነ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ።
፲ ከመ ፡ ኢይበሉነ ፡ አሕዛብ፡አይቴ፡ውእቱ፡አምላኮሙ።
ወይርአዩ ፡ አሕዛብ ፡ በቅድመ ፡ አዕይንቲነ ።
በቀለ ፡ ደሞሙ ፡ ለአግብርቲከ ፡ ዘተክዕወ ።
፲፩ ይባእ ፡ ቅድሜከ ፡ ገዓሮሙ ፡ ለሙቁሓን ።
ወበከመ ፡ ዕበየ ፡ መዝራዕትከ ።
ተሣሀሎሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ቅቱላን ።
ፍድዮሙ ፡ ለጎርን ፡ ምስብዒተ ፡ ውስተ ፡ ሕፅኖሙ ።
፲፪ ትዕይርቶሙ ፡ ዘተዓየሩከ ፡ እግዚኦ ።
፲፫ ንሕነሰ ፡ ሕዝብከ ፡ ወአባግዐ ፡ መርዔትከ ።
ወንገኒ ፡ ለከ ፡ ለዓለም ።
ወንነግር ፡ ስብሐቲከ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።

መዝሙር ፡ ፸፱ ።

በእንተ መቃብያን ወበእንተ ትሩፋን ።

፩ ኖላዊሆሙ ፡ ለእስራኤል ፡ አጽምዕ ።
ዘይርዕዮሙ ፡ ከመ ፡ አባግዐ ፡ ዮሴፍ ።
ዘይነብር ፡ ላዕለ ፡ ኪሩቤል ፡ አስተርእየ ።
፪ በቅድመ ፡ ኤፍሬም ፡ ወብንያም ፡ ወምናሴ ።
አንሥእ ፡ ኀይለከ ፡ ወነዐ ፡ አድኅነነ ።
፫ አምላክ ፡ ኀያላን ፡ ሚጠነ ።
አብርህ ፡ ገጸከ ፡ ላዕሌነ ፡ ወንድኅን ።
፬ እግዚኦ ፡ አምላክ ፡ ኀያላን ።
እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ትትመዐዕ ፡ ላዕለ ፡ ጸሎተ ፡ ገብርከ ።
፭ ወትሴስየነ ፡ እክለ ፡ አንብዕነ ።
ወታሰትየነ ፡ አንብዐነ ፡ በመስፈርት ።
፮ ወረሰይከነ ፡ ነገረ ፡ ለጎርን ።
ወተሣለቁ ፡ ላዕሌነ ፡ ጸላእትነ ።

መቅደሱን ፡ እንደ ፡ አርያም ፡ ሠራ ፡ ፷፱
ለዘላለምም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ መሠረታት ።
ዳዊትንም ፡ ባሪያውን ፡ መረጠው ፡ ፸
ከበጎቹም ፡ መንጋ ፡ ውስጥ ፡ ወሰደው ።
ከሚያጠቡ ፡ በጎችም ፡ በኋላ ፡ ፸፩
ባሪያውን ፡ ያዕቆብን ።
ርስቱንም ፡ እስራኤልን ፡ ይጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ወሰደው ።
በልቡ ፡ ቅንነት ፡ ጠበቃቸው ፡ ፸፪
በእጁም ፡ ብልሃት ፡ መራቸው ።

መዝሙር ፡ ፸፰ ።

ስለ መቃብያን ።

አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ርስትህ ፡ ገቡ ፡ ፩
የቅድስናህንም ፡ መቅደስ ፡ አረከሱ ።
ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ መደብ ፡ አደረጓት ።
የባሮችህንም፡በድኖች፡ለሰማይ፡ወፎች፡ መብል፡ አደረጉ ፪
የጻድቃንህንም ፡ ሥጋ ፡ ለምድር ፡ አራዊት ።
ደማቸውንም፡በኢየሩሳሌም፡ዙሪያ፡እንደ፡ውሃ፡አፈሰሱ ፡ ፫
የሚቀብራቸውም ፡ አጡ ።
ለጎረቤቶቻችንም ፡ ስድብ ፡ ሆንን ። ፬
በዙሪያችንም ፡ ላሉ ፡ ሣቅና ፡ ዘበት ።
አቤቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ለዘላለም ፡ ትቈጣለህ ? ፭
ቅንዓትህም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነዳል ?
ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ፡ ፮
ስፍራውንም ፡ ባድማ ፡ አድርገዋልና ፡
ስምህን ፡ በማይጠሩ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፡ ፯
በማያውቁህም ፡ አሕዛብ፡ላይ ፡ መዓትህን ፡ አፍስስ ።
የቀደመውን ፡ በደላችንን ፡ አታስብብን ፡ ፰
ምሕረትህ ፡ በቶሎ ፡ ታግኘን ፡
እጅግ ፡ ተቸግረናልና ።
አምላካችንና ፡ መድኃኒታችን ፡ ሆይ ፡ እርዳን ፡ ፱
ስለ ፡ስምህ ፡ ክብር ፡ አቤቱ ፡ ታደገን ፡
ስለ ፡ ስምህም ፡ ኃጢአታችንን፡ አስተሥርይልን ።
አሕዛብ ፡ አምላካቸው ፡ ወዴት፡ነው ? እንዳይሉ ፡ ፲
የፈሰሰውን ፡ የባሪያዎችህን ፡ ደም ፡ በቀል ፡
በዓይኖቻችን ፡ ፊት ፡ አሕዛብ ፡ ይወቁ ።
የእስረኞች ፡ ጩኸት ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ይግባ ፡ ፲፩
እንደ ፡ ክንድህም ፡ ታላቅነት ፡ ሊገደሉ ፡ የተፈረደ
ባቸውን ፡ አድን ።
አቤቱ ፡ የተዘባበቱብህን ፡ መዘባበታቸውን ፡ ፲፪
ለጎረቤቶቻችን፡ ሰባት፡እጥፍ፡ በብብታቸው፡ ክፈላቸው ።
እኛ ፡ ሕዝብህ ፡ ግን ፡ የመሰማሪያህም ፡ በጎች ፡ ፲፫
ለዘላለም ፡ እናመሰግንሃለን ፤
ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ምስጋናህን ፡ እንናገራለን ።

መዝሙር ፡ ፸፱ ።

ስለ ፡ ትሩፋንና ስለ ፡ መቃብያን ።

ዮሴፍን ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ የምትመራ ፡ ፩
የእስራኤል ፡ ጠባቂ ፡ ሆይ ፡ አድምጥ ፤
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ ተገለጥ ።
በኤፍሬምና ፡ በብንያም ፡ በምናሴም ፡ ፪
ኃይልህን ፡ አንሣ ፡ እኛንም ፡ ለማዳን ፡ ና ።
አቤቱ ፡ መልሰን ፡ ፫
ፊትህንም ፡ አብራ ፡ እኛም ፡ እንድናለን ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡ ፬
በባሪያህ ፡ ጸሎት ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቆጣለህ ?
የእንባ ፡ እንጀራን ፡ ትመግበናለህ ፡ ፭
እንባም ፡ በስፍር ፡ ታጠጣናለህ ።
ለጎረቤቶቻችን ፡ ክርክር ፡ አደረግኸን ፡ ፮
ጠላቶቻችንም ፡ በላያችን ፡ ተሣለቁብን ።

፯ እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኃያላን ፡ ሚጠነ ።
አብርህ ፡ ገጸከ ፡ ላዕሌነ ፡ ወንድኀን ።
፰ ዐጸደ ፡ ወይን ፡ አፍለስከ ፡ እምግብጽ ።
ሰደድከ ፡ አሕዛበ ፡ ወተከልከ ፡ ኪያሃ ።
፱ ወጼሕከ ፡ ፍኖተ ፡ ቅድሜሃ ።
ተከልከ ፡ ሥረዊሃ ፡ ወመልዓት ፡ ምድረ ።
፲ ወከደነ ፡ አድባረ ፡ ጽላሎታ ።
ወአዕጹቂሃኒ ፡ ከመ ፡ አርዘ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፩ ወሰፍሐ ፡ አዕጹቂሃ ፡ እስከ ፡ ባሕር ።
ወእስከ ፡ አፍላግ ፡ ሠርጸ ።
፲፪ ለምንት ፡ ትነሥት ፡ ጸቈና ።
ወይበልዓ ፡ ኵሉ ፡ ኀላፌ ፡ ፍኖት ።
፲፫ ወአርኰሳ ፡ ሐራውያ ፡ ሐቅል ።
ወተርዕያ ፡ እንስሳ ፡ ገዳም ።
፲፬ አምላከ ፡ ኃያላን ፡ ተመየጥ ።
ሐውጽ ፡ እምሰማይ ፡ ወርኢ ።
ወተማሀላ ፡ ለዛ ፡ ዐፀደ ፡ ወይን ።
፲፭ አስተናሥኦ ፡ ወአጽንዓ ፡ ዘተከለት ፡ የማንከ ።
በወልደ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ዘአጽናእከ ፡ ለከ ።
፲፮ ለውዓት ፡ በእሳት ፡ ወምልኅት ።
እምተግሣጸ ፡ ገጽከ ፡ ይትሀጐሉ ።
ለይኩን ፡ እዴከ ፡ ላዕለ ፡ ብእሲ ፡ የማንከ ።
፲፯ በወልደ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ዘአጽናዕከ ፡ ለከ ።
፲፰ ወኢንርኃቅ ፡ እምኔከ ።
አሕይወነ ፡ ወንጸውዕ ፡ ስመከ ።
፲፱ እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኃያላን ፡ ሚጠነ ።
አብርህ ፡ ገጸከ ፡ ላዕሌነ ፡ ወንድኀን ።

መዝሙር ፡ ፹ ።
በእንተ ትፍሥት ።

፩ ተፈሥሑ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘረድአነ ።
ወየብቡ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፪ ንሥኡ ፡ መዝሙረ ፡ ወሀቡ ፡ ከበሮ ።
መዝሙር ፡ ኀዋዝ ፡ ዘመስለ ፡ መሰንቆ ።
፫ ንፍሑ ፡ ቀርነ ፡ በዕለተ ፡ ሠርቅ ።
በዕምርት ፡ ዕለት ፡ በዓልነ ።
፬ እስመ ፡ ሥርዐቱ ፡ ለእስራኤል ፡ ውእቱ ።
ወፍትሑ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
ዘአቀመ ፡ ስምዐ ፡ ለዮሴፍ ።
፭ አመ ፡ የሐውር ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ።
ወሰምዐ ፡ ልሳነ ፡ ዘኢየአምር ።
፮ ወሚጠ ፡ ዘባኖ ፡ እምሕራማቲሆሙ ።
ወተቀንየ ፡ እደዊሁ ፡ ውስተ ፡ አክፋር ።
፯ በምንዳቤከ ፡ ጸዋዕከኒ ፡ ወአድኀንኩከ ።
ወተሰጠውኩከ ፡ በዐውሎ ፡ ኀቡእ ።
ወአመከርኩከ ፡ በኀበ ፡ ማየ ፡ ቅሰት ።
፰ ስምዐኒ ፡ ሕዝብየ ፡ ወእንግርከ ።
እስራኤል ፡ አሰምዕ ፡ ለከ ።
፱ እመሰ ፡ ሰማዕከኒ ፡ ኢይከውነከ ፡ አምላከ ፡ግብት ።
ወኢትስግድ ፡ ለአምላከ ፡ ነኪር ።
እስመ ፡ አነ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክከ ።
፲ ዘአውፃእኩከ ፡ እምድረ ፡ ግብጽ ።
አርሕብ ፡ አፉከ ፡ ወእመልኦ ፡ ለከ ።
፲፩ ወኢሰምዑኒ ፡ ሕዝብየ ፡ ቃልየ ።
ወእስራኤልኒ ፡ ኢያጽምዑኒ ።
፲፪ ወፈነውኩ ፡ ሎሙ ፡ በከመ ፡ ምግባሮሙ ።
ወሖሩ ፡ በኀሊና ፡ ልቦሙ ።

የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡ መልሰን ፡ ፯
ፊትህንም ፡ አብራ ፡ እኛም ፡ እንድናለን ።
ከግብጽ ፡ የወይን ፡ ግንድ፡ አመጣህ ፡ ፰
አሕዛብን ፡ አባረርህ ፡ እርስዋንም ፡ ተክልህ ።
በፊቷም ፡ ስፍራን ፡ አዘጋጀህ ፡ ፱
ሥሮቿንም ፡ ተክልህ፡ምድርንም፡መላች ።
ጥላዋ ፡ ተራሮችን ፡ ከደነ ፡ ፲
ጫፎቿም ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝግባ ፡ ሆኑ ።
ቅርንጫፎችዋንም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ፲፩
ከንፎቿንም ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፡ ዘረጋች ።
አጥሯን ፡ ለምን ፡ አፈረስህ ? ፲፪
መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ይቀጥፋታል ።
የዱር ፡ እሪያ ፡ አረከሳት ፡ ፲፫
የበረኃ ፡ አውሬም ፡ ተሰማራባት ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ እንግዲህ ፡ ተመለስ ፡ ፲፬
ከሰማይ ፡ ተመልከት ፡ እይም ፡
ይህችንም ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ ጐብኝ ።
በሰው ፡ ልጅ ፡ ለአንተ ፡ ያጸናኸውን ፡ ፲፭
ቀኝህ ፡ የተከላትን ፡ አንጻ ።
ተንቅላለች ፡ በእሳትም ፡ ተቃጥላማለች ፡ ፲፮
ከፊትህ ፡ ተግሣጽም ፡ የተነሣ ፡ ይጠፋሉ ።
ለአንተ ፡ ባጸናኸው ፡ በሰው ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ፲፯
በቀኝህም ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እጅህ ፡ ትሁን ።
ከአንተም ፡ አንራቅ ፡ ፲፰
አድነን ፡ ስምህንም ፡ እንጠራለን ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡ መልሰን ፡ ፲፱
ፊትህንም ፡ አብራ ፡ እኛም ፡ እንድናለን ።

መዝሙር ፡ ፹ ።
ስለ ፡ ትፍሥት ።

በረድኤታችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ፩
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እልል ፡ በሉ ።
ዝማሬውን ፡ አንሡ ፡ ከበሮንም ፡ አምጡ ፡ ፪
ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ በገና ፡ ከመሰንቆ ፡ ጋር ፤
በመባቻ ፡ ቀን ፡ በከፍተኛው ፡ በዓላችን ፡ ቀን ፡ ፫
መለከትን ፡ ንፉ ።
ለእስራኤል ፡ ሥርዓቱ ፡ ነውና ፡ ፬
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ ሕግ ፡ ነውና ።
ከግብጽ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ለዮሴፍ ፡ ምስክር ፡ አቆመው ፡ ፭
ያላወቅሁትን ፡ ቋንቋ ፡ ሰማሁ ።
ጫንቃውን ፡ ከሸክም ፡ ፮
እጆቹንም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ከመታሠር ፡ አዳንሁ ።
በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ ጠራኸኝ ፡ አዳንሁህም ፡ ፯
በተሰወረ ፡ ዐውሎም ፡ መለስሁልህ ፡
በክርክር ፡ ውኃ ፡ ዘንድም ፡ ፈተንሁህ ።
ሕዝቤ ፡ ሆይ ፡ ስማኝ ፡ እነግርሃለሁም ፡ ፰
እስራኤል ፡ ሆይ ፡ እመሰክርልሃለሁ ።
አንተስ ፡ ብትሰማኝ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አይሆንልህም ፡ ፱
ለሌላ ፡ አምላክም ፡ አትስግድም ።
ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣሁህ ፡ ፲
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክህ ፡ ነኝና ፡
አፍህን ፡ በሰፊው ፡ ክፈት ፡እሞላዋለሁም ።
ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ቃሌን ፡ አልሰሙኝም ፡ ፲፩
እስራኤልም ፡ አላዳመጡኝም ።
እንደ ፡ ልባቸው ፡ ሥራ ፡ ተውኋቸው ፡ ፲፪
በልባቸውም ፡ አሳብ ፡ ሄዱ ።

፲፫ ሶበሰ ፡ ሰምዐኒ ፡ ሕዝብየ ፡ ቃልየ ።
ወእስራኤልኒ ፡ ሶበ ፡ ሖሩ ፡ በፍኖትየ ።
፲፬ እምአኅሰርክዎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ጸላእቶሙ ።
ወእምወደይኩ ፡ እዴየ ፡ ዲበ ፡ እለ ፡ ይሣቅዩዎሙ ።
፲፭ ጸላእቱሰ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሐሰውዎ ።
ወይከውን ፡ ጊዜሆሙ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።
፲፮ ወሴሰዮሙ ፡ ሥብሐ ፡ ሥርናይ ።
ወአጽገቦሙ ፡ መዓረ ፡ እምኰኵሕ ።

መዝሙር ፡ ፹፩ ።

ዘለፋ ክህናት ወነገሥት ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ቆመ ፡ ውስተ ፡ ማኅበረ ፡ አማልክት።
ወይኬንን ፡ በማእከለ ፡ አማልክት ።
፪ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ትኬንኑ ፡ ዐመፃ ።
ወታደልዉ ፡ ለገጸ ፡ ኃጥአን ።
፫ ፍትሑ ፡ ለነዳይ ፡ ወለዕጓለ ፡ ማውታ ።
ወአጽድቁ ፡ ግፉዐ ፡ ወምስኪነ ።
፬ ወአድኅኑ ፡ ባሕታዌ ፡ ወጽኑሰ ።
ወአንፍግፍዎሙ ፡ እምእደ ፡ ኃጥአን ።
፭ ኢየአምሩ ፡ ወኢለበዉ ፡ ውስተ፡ጽልመት፡የሐውሩ ።
ወያድለቀልቅ ፡ ኵሉ ፡ መሠረታተ ፡ አድባር ።
፮ አንሰ ፡ እቤ ፡ አማልክት ፡ አንትሙ ።
ወደቂቀ ፡ ልዑል ፡ ኵልክሙ ።
፯ አንትሙሰ ፡ ከመ ፡ ሰብእ ፡ ትመውቱ ።
ወከመ ፡ አሐዱ ፡ እመላእክት ፡ ትወድቁ ።
ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ወኰንና ፡ ለምድር ።
እስመ ፡ አንተ ፡ ትወርስ ፡ በኵሉ ፡ አሕዛብ ።

መዝሙር ፡ ፹፪ ።

በእንተ መቃብያን ።

፩ እግዚኦ ፡ መኑ ፡ ከማከ ።
ኢታርምም ፡ ወኢትጸመም ፡ እግዚኦ ።
፪ እስመ ፡ ናሁ ፡ ወውዑ ፡ ፀርከ ።
ወአንሥኡ ፡ ርእሶሙ ፡ ጸላእትከ ።
፫ ወተጓሕለውዎሙ ፡ ምክረ ፡ ለሕዝብከ ።
ወተማከሩ ፡ ዲበ ፡ ቅዱሳኒከ ።
፬ ወይቤሉ ፡ ንዑ ፡ ንሥርዎሙ ፡ እምአሕዛብ ።
ወኢይዝክሩ ፡ እንከ ፡ ስመ ፡ እስራኤል ።
፭ እስመ ፡ ተማከሩ ፡ ኅቡረ ፡ ወዐረዩ ።
ላዕሌከ ፡ ተሰካተዩ ፡ ወተካየዱ ።
ተዓይኒሆሙ ፡ ለኤዶምያስ ፡ ወለእስማኤላውያን ።
፮ ሞአብ ፡ ወአጋራውያን ።
ጌባል ፡ ወዐሞን ፡ ወዐማሌቅ ።
፯ ወኢሎፍሊ ፡ ምስለ ፡ ሰብአ ፡ ጢሮስ ።
፰ አሶርሂ ፡ ኅብረ ፡ ምስሌሆሙ ።
ወኮንዎሙ ፡ ረድኤተ ፡ ለደቂቀ ፡ ሎጥ ።
፱ ረስዮሙ ፡ ከመ ፡ ምድያም ፡ ወሲሳራ ።
ወከመ ፡ ኢያቢስ ፡ በፈለገ ፡ ቂሶን ።
፲ ወይሠረዉ ፡ ከመ ፡ እለ ፡ እንዶር ።
ወይኩኑ ፡ ከመ ፡ መሬተ ፡ ምድር ።
፲፩ ረስዮሙ ፡ ለመላእክቲሆሙ ፡ ከመ ፡ ሄሬብ፡ ወዜብ ።
ወዛብሄል ፡ ወስልማና ፡ ወኵሎሙ ፡ መላእክቲሆሙ።
፲፪ እለ ፡ ይብሉ ፡ ንወርስ ፡ ምሥዋዒሁ ፡ ለእግዚአብሔር
፲፫ አምላኪየ ፡ ረስዮሙ ፡ ከመ ፡ መንኰራኵር ።
ወከመ ፡ ሣዕር ፡ ዘቅድመ ፡ ገጸ ፡ እሳት ።

ሕዝቤስ ፡ ሰምቶኝ ፡ ቢሆን ፡ ፲፫
እስራኤልም ፡ በመንገዴ ፡ ሄዶው ፡ ቢሆን ።
ጠላቶቻቸውን ፡ ፈጥኜ ፡ ባዋረድኋቸው ፡ ነበር ፡ ፲፬
በሚያስጨንቋቸውም ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ በዘረጋሁ ፡ ነበር ።
የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶችም ፡ በተገዙለት ፡ ነበር ፡ ፲፭
ዘመናቸውም ፡ ለዘላለም ፡ በሆነ ፡ነበር ።
የስንዴውን ፡ ምርት ፡ በሰጣቸው ፡ ነበር ፡ ፲፮
ከዓለቱም ፡ ማር ፡ ባጠገባቸው ፡ ነበር ።

መዝሙር ፡ ፹፩ ።

ስለ ፡ ክህናትና ፡ ነገሥታት ፡ በለፋ ።

እግዚአብሔር ፡ በአማልክት ፡ ማኅበር ፡ ቆመ ፡ ፩
በአማልክትም ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ።
እስከ ፡ መቼ ፡ ሐሰትን ፡ ትፈርዳላችሁ ? ፪
እስከ ፡ መቼስ ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ፊት ፡ ታደላላችሁ ?
ለድሆችና ፡ ለድሀ ፡ አደጎች፡ ፍረዱ ፡ ፫
ለችግረኛውና ፡ ለምስኪኑ ፡ጽድቅን ፡ አድርጉ ።
ብቸኛውንና ፡ ችግረኛውን ፡ አድኑ ፡ ፬
ከኃጢአተኞችም ፡ እጅ ፡ አስጥሉአቸው ።
አያውቁም ፡ አያስተውሉም ፡ ፭
በጨለማ ፡ ውስጥ ፡ ይመላለሳሉ ።
የምድር ፡ መሠረቶች ፡ ሁሉ ፡ ተናወጡ ።
እኔ ፡ ግን ፡ አማልክት ፡ ናችሁ ፡ ፮
ሁላችሁም ፡ የልዑል ፡ ልጆች ፡ ናችሁ ።
ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ትሞታላችሁ ፡ ፯
ከአለቆችም ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ትወድቃላችሁ ፡ አልሁ ።
አቤቱ ፡ ተነሥ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፍረድ ።
አንተ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ትወርሳለህና ።

መዝሙር ፡ ፹፪ ።

ስለ ፡ መቃብያንና ፡ ስለ ፡ ጎግ ፡ ወማጎግ ።

አቤቱ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነው ? ፩
አቤቱ ፡ ዝም ፡ አትበል ፡ ቸልም ፡ አትበል ።
እነሆ ፡ ጠላቶችህ ፡ ያወካሉና ፡ ፪
የሚጠሉህም ፡ ራሳቸውን ፡ አንሥተዋልና ።
ሕዝብህን ፡ በምክር ፡ ሸንገሉአቸው ፡ ፫
በቅዱሳንህም ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ፡
ኑ ፡ ከሕዝብ ፡ መካከል ፡እናጥፋቸው ፡ ፬
ደግሞም ፡ የእስራኤል ፡ ስም ፡ አይታሰብ ፡ አሉ ።
አንድ ፡ ሆነው ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ተማከሩ ፡ ፭
የኤዶማውያን ፡ ድንኳኖች ፡ እስማኤላውያንም ።
ሞዓብም ፡ አጋራውያንም ፡ ፮
ጌባል ፡ አሞንም ፡ አማሌቅም ።
ፍልስጥኤማውያንም ፡ ከጢሮስ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ፯
በአንተ ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረጉ ።
አሦርም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተባበረ ፡ ፰
ለሎጥ ፡ ልጆችም ፡ ረዳት ፡ ሆኗቸው ።
እንደ ፡ ምድያምና ፡ እንደ ፡ ሲሣራ ፡ ፱
በቂሶንም ፡ ወንዝ ፡ እንደ ፡ ኢያቢስ ፡ አድርግባቸው ።
በዓይንዶር ፡ ጠፉ ፡ ፲
እንደ ፡ ምድርም ፡ ጕድፍ ፡ ሆኑ ።
አለቆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ሔሬብና ፡ እንደ ፡ ዜብ ፡ ፲፩
ታላላቆቻቸውንም ፡ እንደ፡ዛብሄልና፡ እንደ፡ስልማና፡
አድርጋቸው ።
የእግዚአብሔርን ፡ መሠዊያ፡ እንወርሳለን፡የሚሉትን ፡ ፲፪
አምላኬ ፡ ሆይ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ፲፫
በነፋስ ፡ ፊትም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ አድርጋቸው ።

፲፬ ወከመ ፡ እሳት ፡ ዘያውዒ ፡ ገዳመ ።
ወከመ ፡ ነበልባል ፡ ዘያነድድ ፡ አድባረ ።
፲፭ ከማሁ ፡ ስድዶሙ ፡ በዐውሎከ ።
ወሁከሙ ፡ በመቅሠፍትከ ።
፲፮ ምላዕ ፡ ውስተ ፡ ገጾሙ ፡ ኀሳረ ።
ወያእምሩ ፡ ስመከ ፡ እግዚኦ ።
፲፯ ይትኀፈሩ ፡ ወይትሀወኩ ፡ ለዓለም ።
ይኅሰሩ ፡ ወይትኀጐሉ ።
፲፰ ወያእምሩ ፡ ስመከ ፡ እግዚኦ ።
ከመ ፡ አንተ ፡ ባሕቲትከ ፡ ልዑል ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡
ምድር ።

መዝሙር ፡ ፹፫ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ጥቀ ፡ ፍቁር ፡ አብያቲከ፡እግዚኦ፡ እግዚአ፡ኃያላን ።
፪ ተፈሥሐት ፡ ነፍስየ፡በአፍቅሮ፡አዕጻዲከ ፡ እግዚኦ ።
ልብየኒ ፡ ወሥጋየኒ፡ተፈሥሓ፡ በእግዚአብሔር ሕያው
፫ ዖፍኒ ፡ ረከበት ፡ ላቲ ፡ ቤተ ።
ወማዕነቅኒ ፡ ኀበ ፡ ታነብር ፡ ዕጐሊሃ ።
ምሥዋዒከ ፡ እግዚኦ ፡ እግዚአ ፡ ኀያላን ።
ንጉሥየኒ ፡ ወአምላኪየኒ ።
፬ ብፁዓን ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ ቤትከ ።
ወለዓለመ ፡ ዓለም ፡ ይሴብሑከ ።
፭ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘእምኀቤከ ፡ ረድኤቱ ፡ እግዚኦ ።
ወዘይሔሊ ፡ በልቡ ፡ ዘበላዕሉ ።
፮ ውስተ ፡ ቈላተ ፡ ብካይ ፡ ብሔር ፡ ኀበ ፡ ሠራዕኮሙ ።
እስመ ፡ መምህረ ፡ ሕግ ፡ ይሁብ ፡ በረከተ ።
፯ ወየሐውር ፡ እምኀይል ፡ ውስተ ፡ ኀይል ።
ወያስተርኢ ፡ አምላከ ፡ አማልክት ፡ በጽዮን ።
፰ እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኀያላን ፡ ስምዐኒ ፡ ጸሎትየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ አምላኩ ፡ ለያዕቆብ ።
፱ ወርኢየኒ ፡ እግዚኦ ፡ ተአምኖትየ ።
ወነጽር ፡ ኀበ ፡ ገጸ ፡ መሢሕከ ።
፲ እስመ ትኄይስ አሐቲ ዕለት ውስተ አዕጻዲከ እምአእላፍ ።
አብደርኩ ፡ እትገደፍ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
እምእንበር ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ ኃጥአን ።
፲፩ እስመ ፡ ጽድቀ፡ወምጽዋተ ፡ ያበድር፡ እግዚአብሔር ።
እግእዚብሔር ፡ ይሁብ ፡ ክብረ ፡ ወሞገሰ ።
እግዚአብሔር ፡ ኢያስተጸንሶሙ ፡ እምበረከቱ፡ለእለ
የሐውሩ ፡ በየዋሃት ።
፲፪ እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኀያላን ።
ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘተወከለ ፡ ኪያከ ።

መዝሙር ፡ ፹፬ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ተሣሀልከ፡ እግዚኦ ፡ ምድረከ ።
ወሜጥከ ፡ ፄዋሁ ፡ ለያዕቆብ ።
፪ ወኀደገ ፡ ኀጢአቶሙ ፡ ለሕዝብከ ።
ወከደንከ ፡ ኵሎ ፡ አበሳሆሙ ።
፫ ወኀደገ ፡ ኵሎ ፡ መዓተከ ።
ወሜጥከ ፡ መቅሠፍተ ፡ መዓትከ ።
፬ ሚጠነ ፡ እምላክነ ፡ ወመድኀኒነ ።
ወሚጥ ፡ መዓተከ ፡ እምኔነ ።
፭ ወለዓለምሁ ፡ ኢትትመዐዐነ ።
ወኢታንኅ ፡ መዓተከ ፡ ላዕለ ፡ትውልደ ፡ ትውልድ ።

እሳት ፡ ዱርን ፡ እንደሚያቃጥል ፡ ፲፬
ነበልባልም ፡ ተራሮችን ፡ እንደሚያነድ ።
እንዲሁ ፡ በቍጣህ ፡ አንዳቸው ፡ ፲፭
በመቅሠፍትህም ፡ አስደንግጣቸው ።
ፊታቸውን ፡ ኃፍረት ፡ ሙላው ፡ ፲፮
አቤቱ ፡ ስምህንም ፡ ይፈልጋሉ ።
ይፈሩ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይታወኩ ፡ ፲፯
ይጐስቍሉ ፡ ይጥፉም ።
ስምህም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፲፰
በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ልዑል ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ ይወቁ ።

መዝሙር ፡ ፹፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ማደሪያዎችህ ፡ እንደምን ፡ ፩
የተወደዱ ፡ ናቸው ፡
ነፍሴ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አደባባዮች ፡ ትወዳለች ፡
ትናፍቅማለች ፡ ፪
ልቤም ፡ ሥጋዬም ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ደስ ፡ ተሰኘ ።
ወፍ ፡ ለእርሷ ፡ ቤትን ፡ አገኘች ፡ ፫
ዋኖስም፡ ጫጩቶችዋን ፡ የምታኖርበት ፡ ቤት፡ አገኘች ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ንጉሤም ፡ አምላኬም ፡ ሆይ ፡
እርሱ ፡ መሠዊያህ ፡ ነው ።
በቤትህ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡ ናቸው ፡ ፬
ለዓለምና ፡ ለዘላለምም ፡ ያመሰግኑሃል ።
አቤቱ ፡ እርዳታው ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሆነለት ፡ ፭
በልቡም ፡ የላይኛውን ፡ መንገድ ፡ የሚያስብ ፡ ሰው ፡
ምስጉን ፡ ነው ።
በልቅሶ ፡ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ በወሰነው ፡ ሥፍራ ፡ ፮
የሕግ ፡ መምህር ፡ በረከትን ፡ ይሰጣልና ።
ከኃይል ፡ ወደ ፡ ኃይል ፡ ይሄዳል ፡ ፯
የአማልክት ፡ አምላክ ፡ በጽዮን ፡ ይታያል ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡ ፰
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ አድምጥ ።
አቤቱ ፡ መታመኛችንን ፡ እይልን ፡ ፱
ወደ ፡ መሢሕህም ፡ ፊት ፡ ተመልከት ።
ከአእላፍ፡ይልቅ፡በአደባባዮችህ፡አንዲት፡ቀን፡ትሻላለች፡ ፲
በኃጥአን ፡ ድንኳኖች ፡ ከመቀመጥ ፡ ይልቅ ፡
በእግዚአብሔር፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ እጣል ፡ ዘንድ ፡ መረጥሁ ።
እግዚአብሔር ፡አምላክ፡ምሕረትንና፡እውነትን፡ ስለወደደ፡ ፲፩
ሞገስንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣል ።
እግዚአብሔር ፡ በቅንነት ፡ የሚሄዱትን ፡
ከመልካም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አያሳጣቸውም ።
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ ፲፪
በአንተ ፡ የታመነ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፹፬ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ፡ መመለስ ።

አቤቱ ፡ ለምድርህ ፡ ሞገስን ፡ አደረግህ ፡ ፩
የያዕቆብንም ፡ ምርኮ ፡ መለስህ ።
የሕዝብህን ፡ ኃጢአት ፡ አስቀረህ ፡ ፪
አበሳቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ከደንህ ።
መዓትህንም ፡ ሁሉ ፡ አስወገድህ ፡ ፫
ከቍጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ ተመለስህ ።
የመድኃኒታችን ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፡ መልሰን ፡ ፬
ቍጣህንም ፡ ከእኛ ፡ መልስ ።
በውኑ ፡ ለዘላለም ፡ ትቆጣናለህን ? ፭
ቍጣህንስ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ታስረዝማለህን ?

፮ አንተ ፡ አምላክነ ፡ ተመየጠነ ፡ ወአሕይወነ ።
ወሕዝብከኒ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ብከ ።
፯ አርእየነ ፡ እግዚኦ ፡ ሣህለከ ።
ወሀበነ ፡ አምላክነ ፡ አድኅኖተከ ።
፰ እጸምዕ ፡ ዘይነብበኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ።
እስመ ፡ ይነብብ ፡ ሰላመ ፡ ላዕለ ፡ ሕዝቡ ።
ላዕለ ፡ ጻድቃኑ፡ወላዕለ፡እለ፡ይመይጡ፡ልቦሙ፡ኀቤሁ።
ወባሕቱ ፡ ቅሩብ ፡ አድኅኖቱ ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ ።
፱ ከመ ፡ ይኅድር ፡ ስብሐቲሁ ፡ ውስተ ፡ ምድርነ ።
፲ ሣህል ፡ ወርትዕ ፡ ተራከባ ።
ጽድቅ ፡ ወሰላም ፡ ተሰዐማ ።
፲፩ ርትዕሰ፡ እምድር ፡ ሠረጸት ።
ወጽድቅኒ ፡ እምሰማይ ፡ ሐወጸ ።
፲፪ እግዚአብሔርኒ ፡ ይሁብ ፡ ምሕረቶ ።
ምድርኒ ፡ ትሁብ ፡ ፍሬሃ ።
፲፫ ጽድቅ ፡ የሐውር ፡ ቅድሜሁ ።
ወየኀድግ ፡ ውስተ ፡ ፍኖት ፡ አሠሮ ።

መዝሙር ፡ ፹፭ ።
በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ እጽምዕ ፡ እግዚኦ ፡ እዝነከ ፡ ኀቤየ ፡ ወስምዐኒ ።
እስመ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ፡ አነ ።
፪ ዕቀባ ፡ ለነፍስየ ፡ እስመ ፡ የዋህ ፡ አነ ።
አድኅኖ ፡ ለገብርከ ፡ አምላኪየ ፡ ዘተወከለ ፡ ኪያከ ።
፫ ተሣሀለኒ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ኀቤከ፡እጸርኅ፡ኵሎ፡እሚረ
፬ ወአስተፍሥሒ ፡ ለነፍሰ ፡ ገብርከ ።
እስመ ፡ ኀቤከ ፡ አንቃዕዶኩ ፡ ነፍስየ ።
፭ እስመ ፡ መሓሪ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ወመስተሣህል ።
ወብዙኅ ፡ ሣህልከ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይጼውዑከ ።
፮ አጽምዕ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ።
ወነጽር ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፯ በዕለተ ፡ ምንዳቤየ፡ጸራኅኩ፡ኀቤከ፡እስመ፡ሰማዕከኒ ።
፰ አልቦ ፡ ዘይመስለከ ፡ እምነ ፡ አማልክት ፡ እግዚኦ ።
ወአልቦ ፡ ዘከመ ፡ ምግባሪከ ።
፱ ኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ እለ ፡ ገበርከ ፡ ይምጽኡ ።
ወይስግዱ ፡ ቅድሜከ ፡ እግዚኦ ።
ወይሰብሑ ፡ ለስምከ ።
፲ እስመ ፡ ዐቢይ ፡ አንተ፡እግዚኦ፡ዘትገብር፡መንክረ ።
አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ባሕቲትከ ፡ ዐቢይ ።
፲፩ ምርሐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ፍኖተከ ። ወአሖር ፡ በጽድቅከ ።
ይትፌሣሕ ፡ ልብየ ፡ ለፈሪሀ ፡ ስምከ ።
፲፪ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ፡ አምላኪየ ።
ወእሴብሕ ፡ ለስምከ ፡ ለዓለም ።
፲፫ እስመ ፡ ዐብየት ፡ ምሕረትከ ፡ ላዕሌየ ።
ወአድኀንከ ፡ ለነፍስየ ፡ እምሲኦል ፡ ታሕቲት ።
፲፬ አምላኪየ ፡ ዐማፅያን ፡ ቆሙ ፡ ላዕሌየ ።
ወማኅበረ ፡ እኩያን ፡ ኀሠሥዋ ፡ ለነፍስየ ።
ወኢረሰዩከ ፡ ቅድሜሆሙ ።
፲፭ አንተሰ ፡ እግዚኦ ፡ መሓሪ ፡ ወመስተሣህል ።
ርኁቀ ፡ መዓት ፡ ወብዙኅ ፡ ምሕረት ፡ ወጻድቅ ።
፲፮ ነጽር ፡ ላዕሌየ ፡ ወተሣሀለኒ ።
ሀብ ፡ ኀይለ ፡ ለገብርከ ።
ወአድኅኖ ፡ ለወልደ ፡ አመትከ ።
፲፯ ግበር ፡ ምስሌነ ፡ ትእምርተ ፡ ለሠናይ ።
ይርአዩ ፡ ጸላእትነ ፡ ወይትኀፈሩ ።
ከመ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ረዳእከነ ፡ ወአስተፍሣሕከነ ።

አቤቱ ፡ ትመለሳለህ ፡ ታድነንማለህ ፡ ፮
ሕዝብህም ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
አቤቱ ፡ ምሕረትህን ፡ አሳየን ፡ ፯
አቤቱ ፡ መድኃኒትህንም ፡ ስጠን ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ የሚናገረውን ፡ እሰማለሁ ፡ ፰
ሰላምን ፡ ለሕዝቡና ፡ ለቅዱሳኑ ፡
ልባቸውንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚመልሱ ፡ ይናገራልና ።
ነገር ፡ ግን ፡ ክብር ፡ በምድራችን ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፡ ፱
ማዳኑ ፡ ለሚፈሩት ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ ተገናኙ ፡ ፲
ጽድቅና ፡ ሰላም ፡ ተስማሙ ።
እውነት ፡ ከምድር ፡ በቀለች ፡ ፲፩
ጽድቅም ፡ ከሰማይ ፡ መጣች ።
እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ይሰጣል ፡ ፲፪
ምድራችንም ፡ ፍሬዋን ፡ ትሰጣለች ።
ጽድቅ ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ፡ ፲፫
ፍለጋውንም ፡ በመንገድ ፡ ውስጥ ፡ ያኖራል ።

መዝሙር ፡ ፹፭ ።
ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

አቤቱ፡ ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ፡ አድምጠኝም ፡ ፩
ችግረኛና ፡ ምስኪን ፡ ነኝና ።
ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ ነፍሴን ፡ ጠብቅ ፡ ፪
አምላኬ፡ ሆይ፡ አንተን፡ የታመነውን፡ ባሪያህን፡ አድነው።
አቤቱ፡ ቀኑን፡ ሁሉ ፡ ወደ፡ አንተ፡ እጮኻለሁና ፡ ማረኝ። ፫
የባሪያህን ፡ ነፍስ ፡ ደስ፡ አሰኛት ፡ ፬
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንሥቻለሁና ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ መሓሪና ፡ ይቅር፡ባይ ፡ ነህና ፡ ፭
ምሕረትህም ፡ ለሚጠሩህ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ነውና ።
አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ አድምጥ ፡ ፮
የልመናዬንም ፡ ድምፅ ፡ ስማ ።
ትመልስልኛለህና፡በመከራዬ፡ቀን፡ ወደንተ፡ እጠራለሁ ። ፯
አቤቱ ፡ ከአማልክት ፡ የሚመስልህ ፡ የለም ፡ ፰
እንደ ፡ ሥራህም ፡ ያለ ፡ የለም ።
የፈጠርሃቸው ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይመጣሉ ፡ ፱
አቤቱ ፡ በፊትህም ፡ ይሰግዳሉ ፡
ስምህንም ፡ ያከብራሉ ።
አቤቱ ፡ ድንቅ ፡ የምታደርግ ፡ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነህና ፡ ፲
አንተም ፡ ብቻህን ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነህና ።
አቤቱ ፡ መንገድህን ፡ ምራኝ ፡ ፲፩
በእውነትህም ፡ እሄዳለሁ ፡
ስምህን ፡ ለመፍራት ፡ ልቤ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ፡በልቤ ፡ ሁሉ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፲፪
ለዘላለምም ፡ ስምህን ፡ አከብራለሁ ።
ምሕረትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ፡ ፲፫
ነፍሴንም ፡ ከታችኛይቱ ፡ ሲኦል ፡ አድነሃታልና ።
አቤቱ ፡ ዓመፀኞች ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተነሥተዋል ፡ ፲፬
የክፉዎችም ፡ ማኅበር ፡ ነፍሴን ፡ ይፈልጓታል ፡
በፊታቸውም ፡ አላደረጉህም ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ መሓሪና፡ ርኅሩኅ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፡ ፲፭
መዓትህ፡ የራቀ ፡ ምሕረትህና፡ ቸርነትህም፡ የበዛ፡ ነህና ።
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ፡ ፲፮
ለባሪያህ ፡ ኃይልን ፡ ስጥ ፡ የሴት ፡ ባሪያህንም ፡ ልጅ ፡ አድን ።
ምልክትንም ፡ ለመልካም ፡ ነገር፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡አድርግ ፡ ፲፯
የሚጠሉኝ ፡ ይዩ ፡ ይፈሩም ፡
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ረድተኸኛልና ፡ አጽንተኸኛልምና ።

መዝሙር ፡ ፹፯ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ወበእንተ

፩ መሠረታቲሃ ፡ ውስተ ፡ አድባር ፡ ቅዱሳን ።
ያበድሮን ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአናቅጸ ፡ ጽዮን ።
፪ እምኵሉ ፡ ተዓይኒሁ ፡ ለያዕቆብ ።
፫ ነኪር ፡ ነገሩ ፡ በእንቲአኪ ፡ ሀገረ ፡ እግዚአብሔር ።
፬ እዜክሮን ፡ ለረዐብ ፡ ወለባቢሎን ፡ እለ ፡ የአምራኒ ።
ወናሁ ፡ ኢሎፍሊ ፡ ወጢሮስ ፡ ወሕዝበ ፡ ኢትዮጵያ ።
እለ ፡ ተወልዱ ፡ በህየ ።
፭ እምነ ፡ ጽዮን ፡ ይብል ፡ ሰብእ ።
ወብእሲ ፡ ተወልደ ፡ በውስቴታ ።
ወውእቱ ፡ ልዑል ፡ ሣረራ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ ይነግሮሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ በመጽሐፍ ።
ወለመላእክቲሆሙ ፡ እለ ፡ ተወልዱ ፡ በውስቴታ ።
፯ ከመ ፡ ፍሡሐን ፡ ኵሎሙ ፡ እለ፡ይነብሩ፡ውስቴትኪ ።

መዝሙር ፡ ፹፰ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ መድኃኒትየ ።
ዕለትየ ፡ ጸራኅኩ ፡ ኀቤከ ፡ ወሌሊትየኒ ፡ ቅድሜከ ።
፪ ለትባእ ፡ ጸሎትየ ፡ ቅድሜከ ።
አጽምዕ ፡ እዝነከ ፡ ኀበ ፡ ስእለትየ ።
፫ እስመ ፡ ጸግበት ፡ ነፍስየ ፡ ሕማመ ።
ወአልጸቀት ፡ ለሞት ፡ ሕይወትየ ።
፬ ወተኈለቁ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ፡ ዐዘቅት ።
ወኮንኩ ፡ ከመ ፡ ብእሲ ፡ ዘአልቦ ፡ ረዳኢ ።
ግዑዘ ፡ ውስተ ፡ ምዉታን ።
ከመ ቅቱላን ወግዱፋን እለ ይሰክቡ ውስተ መቃብር ።
፭ እለ ፡ ኢዘከርኮሙ ፡ ለግሙራ ።
እስመ ፡ እሙንቱሂ ፡ ርኁቁ ፡ እምእዴከ ።
ወአንበሩኒ ፡ ውስተ ፡ ዐዘቅት ፡ ታሕት ።
፮ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ ወጽላሎተ ፡ ሞት ።
፯ ላዕሌየ ፡ ጸንዐ ፡ መዓትከ ።
ወኵሎ ፡ መቅሠፍተከ ፡ አምጻእከ ፡ ላዕሌየ ።
፰ አርኀቀ ፡ እምኔየ ፡ እለ ፡ የአምሩኒ ።
ወረሰይከኒ ፡ ርኩሰ ፡ በኀቤሆሙ ።
ወአኀዙኒ ፡ አልብየ ፡ ሙፃአ ።
፱ ወአዕይንትየኒ ፡ ደክማ ፡ በተጽናስ ።
ወጸራኅኩ ፡ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ አንሥአ ፡ እደውየ ፡ ኀቤከ ።
፲ ቦኑ ፡ ለምዉታን ፡ ትገብር ፡ መንክረከ ።
ወዐቀብተ ፡ ሥራይኑ ፡ ያነሥኡ ።
፲፩ ወይነግሩኑ ፡ እለ ፡ ውስተ ፡ መቃብር ፡ ሣህለከ ።
ወጽድቀከኒ ፡ ውስተ ፡ ሞትኑ ።
፲፪ ይትዐወቅኑ ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ መንክርከ ።
ወርትዕከኒ ፡ በምድርኑ ፡ ተረስዐ ።
፲፫ ወአነሂ ፡ እግዚኦ ፡ ኀቤከ ፡ ጸራሕኩ ።
በጽባሕ ፡ ትብጻሕከ ፡ ጸሎትየ ።
፲፬ ለምንት ፡ እግዚኦ ፡ ትገድፍ ፡ ጸሎትየ ።
ወትመይጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ።
፲፭ ነዳይ ፡ አነ ፡ ሠራሕኩ ፡ እምንእስየ ።
ተልዒልየ ፡ ተትሕትኩ ፡ ወተመነንኩ ።
፲፮ ላዕሌየ ፡ ኀለፈ ፡ መቅሠፍትከ ።
ወግርማከ ፡ አደንገጸኒ ።
፲፯ ዐገቱኒ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ከመ፡ ማይ። ወአኀዙኒ፡ኅቡረ።

መዝሙር ፡ ፹፯ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስና ፡ ስለ ፡ አመቤታችን ።

መሠረቶቹ ፡ በተቀደሱ ፡ ተራሮች ፡ ናቸው ፡ ፩
ከያዕቆብ ፡ ድንኳኖች ፡ ይልቅ ፡ ፪
እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ደጆች ፡ ይወዳቸዋል ።
የእግዚአብሔር ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፡ በአንቺ ፡ የተከበረ ፡ ፫
ነገር ፡ ይደረጋል ፡ ይባላል ።
የሚያውቁኝን ፡ረዓብንና ፡ ባቢሎንን ፡ አስባቸዋለሁ ፡ ፬
እነሆ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ጢሮስም ፡ ሕዝብ ።
እነዚህ ፡ በዚያ ፡ ተወለዱ ።
ሰው ፡ ጽዮንን ፡ እናታችን ፡ ይላታል ፡ ፭
በውስጧም ፡ ሰው ፡ ተወለደ ፡
እርሱ ፡ ራሱም ፡ ልዑል ፡ መሠረታት ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ፮
በውስጧም ፡ ለተወለዱት ፡ አለቆቿ ።
በመጽሐፍ ፡ ይነግራቸዋል ።
በአንቺ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡ ይነግራቸዋል ። ፯

መዝሙር ፡ ፹፰ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ የመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ፩
በቀንና ፡ በሌሊት ፡ በፊትህ ፡ ጮኽሁ ፡
ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትግባ ፡ ፪
ጆሮህንም ፡ ወደ ፡ ጩኸቴ ፡ አዘንብል ፡
ነፍሴ ፡ መከራን ፡ ጠግባለችና ፡ ፫
ሕይወቴም ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቀርባለችና ።
ወደ፡ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋር ፡ ተቆጠርሁ ፡ ፬
ረዳትም ፡ እንደሌለው ፡ ሰው ፡ ሆንሁ ።
ስዘላለም ፡ እንደማታስባቸው ፡ ፭
እንደ ፡ ተገደሉና ፡ በመቃብር ፡ ውስጥ፡እንደ ፡ ተጣሉ ፡
በሙታን ፡ ውስጥ ፡ እንዳሉ ፡ የተጣልሁ ፡ ሆንሁ ፡
እነርሱም ፡ ከእጅህ ፡ ተለዩ ።
በጨለማና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ውስጥ ፡ ፮
በታችኛው ፡ ጕድጓድ ፡ አስቀመጥኸኝ ።
በእኔ ፡ ላይ ፡ ቍጣህ ፡ ጸና ፡ ፯
መቅሠፍትህን ፡ ሁሉ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አመጣህ ።
የሚያውቁኝን ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ፡ ፰
በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ርኵስ ፡ አደረግኸኝ ፡
ያዙኝ ፡ መውጫም ፡ አሳጡኝ ።
ዓይኖቼም ፡ በመከራ ፡ ፈዘዙ ፡ ፱
አቤቱ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ።
እጆቼንም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ።
በውኑ ፡ ለሙታን ፡ ተአምራት ፡ ታደርጋለህን ፡ ፲
የሞቱትስ ፡ ተነሥተው ፡ ያመሰግኑሃልን ?
በመቃብርስ ፡ ውስጥ ፡ ቸርነትህን ፡ ፲፩
እውነትህንስ ፡ በጥፋት ፡ ስፍራ ፡ ይናገሩሉን ።
ተአምራትህ ፡ በጨለማ ፡ ፲፪
ጽድቅህም ፡ በመረሳት ፡ ምድር ፡ ትታወቃለችን ?
አቤቱ ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ፲፫
ጧት ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትደርሳለች ።
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ለምን ፡ ትጥላለህ ? ፲፬
ፊትህንስ ፡ ከእኔ ፡ ለምን ፡ ትሰውራለህ ?
እኔ ፡ ከታናሽነቴ ፡ ችግረኛ፡ ለሞትም፡ የቀረብሁ ፡ ነኝ ፡ ፲፭
ከፍ ፡ ከፍ፡ ካልሁ ፡ በኋላ፡ ግን፡ ተዋረድሁ፡ ተናቅሁም ።
መቅሠፍትህ ፡ በላዩ ፡ አለፈ ፡ ፲፮
ግርማህም ፡ አስደነገጠኝ ።
ሁል ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ ከበቡኝ ፡ ፲፯
በአንድነትም ፡ ያዙኝ ።

፲፰ አርኀቀ ፡ እምኔየ ፡ አዕርክትየ ፡ ወቢጽየ ።
ወአዝማድየ ፡ እምተጽናስየ ።

መዝሙር ፡ ፹፰ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ምሕረተከ ፡ እሴብሕ ፡ እግዚኦ ፡ ለዓለም ።
ወእዜኑ ፡ ጽድቀከ ፡ በአፉየ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፪ እስመ ፡ ትቤ ፡ ለዓለም ፡ እሐንጽ ፡ ምሕረተ ።
በሰማይ ፡ ጸንዐ ፡ ጽድቅከ ።
፫ ኪዳነ ፡ ተካየድኩ ፡ ምስለ ፡ ኅሩያንየ ።
ወመሐልኩ ፡ ለዳዊት ፡ ገብርየ ።
፬ ለዓለም ፡ አስተዴሉ ፡ ዘርዐከ ።
ወእሐንጽ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ መንበረከ ።
፭ ይገንያ ፡ ሰማያት ፡ ለስብሐቲከ ፡ እግዚኦ ።
ወጽድቀከኒ ፡ በማኅበረ ፡ ቅዱሳን ።
፮ መኑ ፡ ይትዔረዮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በደመናት ።
ወመኑ ፡ ይመስሎ ፡ ለእግዚአብሔር ለምደቂቀ ፡ አማልክት ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ስቡሕ ፡ በምክረ ፡ ቅዱሳን ።
ዐቢይ ፡ ወግሩም ፡ ዲበ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ዐውዱ ።
፰ እግዚኦ ፡ አምላከ ፡ ኀያላን ፡ መኑ ፡ ከማከ ።
ኀያል ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ወጽድቅ ፡ የዐውደከ ።
፱ አንተ ፡ ትኴንን ፡ ኃይለ ፡ ባሕር ።
ወአንተ ፡ ታረምም ፡ ለድምፀ ፡ ማዕበላ ።
፲ አንተ ፡ አኅሰርኮ ፡ ለዕቡይ ፡ ከመ ፡ ቅቱል ።
ወበመዝራዕተ ፡ ኃይልከ ፡ ዘረውኮሙ ፡ ለፀርከ ።
፲፩ ዚአከ ፡ ውእቱ ፡ ሰማያት፡ወአንቲአከ፡ይእቲ፡ምድር ።
ወዓለመኒ ፡ በምልዑ ፡ አንተ ፡ ሣረርከ ።
፲፪ ባሕረ ፡ ወመስዐ ፡ ዘአንተ ፡ ፈጠርከ ።
ታቦር ፡ ወአርሞንኤም ፡ በስመ ፡ ዚአከ ፡ ይትፌሥሑ።
ወይሴብሑ ፡ ለስምከ ።

፲፫ መዝራዕትከ ፡ ምስለ ፡ ኀይል ።
ጽንዐት ፡ እዴከ ፡ ወተለዐለት ፡ የማንከ ።
፲፬ ፍትሕ ፡ ወርትዕ ፡ ተድላ ፡ መንበርከ ።
ሣህል ፡ ወጽድቅ ፡ የሐውር ፡ ቅድመ ፡ ገጽከ ።
፲፭ ብፁዕ ፡ ሕዝብ ፡ ዘየአምር ፡ የብቦ ።
እግዚኦ ፡ በብርሃነ ፡ ገጽከ ፡ የሐውሩ ።
፲፮ ወበስምከ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ኵሎ ፡ አሚረ ።
ወበጽድቅከ ፡ ይትሌዐሉ ።
፲፯ እስመ ፡ ምክሐ ፡ ኀይሎሙ ፡ አንተ ።
ወበሣህልከ ፡ ይትሌዐል ፡ ቀርንነ ።
፲፰ እስመ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ ረድኤትነ ።
ወቅዱስ ፡ እስራኤል ፡ ንጉሥነ ።
፲፱ ውእተ ፡ አሚረ ፡ ተናገርኮሙ ፡ በራእይ ፡ ለደቂቅከ ።
ወትቤ ፡ እሬሲ ፡ ረድኤተ ፡ በላዕለ ፡ ኀይል ።
ወአልዐልኩ ፡ ኅሩይየ ፡ እምሕዝብየ ።
፳ ወረከብክዎ ፡ ለዳዊት ፡ ገብርየ ።
ወቀባዕክዎ ፡ ቅብዐ ፡ ቅዱስ ።
፳፩ እስመ ፡ እዴየ ፡ ትረድኦ ፡ ወመዝራዕትየ ፡ ታጸንዖ ።
፳፪ ወኢይበቍዖ ፡ ጸላዒ ፡ በላዕሌሁ ።
ወውሉደ ፡ ዐመፃ ፡ ኢይደግም ፡ አሕምሞቶ ።
፳፫ ወእመትሮሙ ፡ ለፀሩ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ።
ወእኀስሮሙ ፡ ለጸላእቱ ።
፳፬ ወሣህልየሰ ፡ ወጽድቅየ ፡ ምስሌሁ ።
ወበስምየ ፡ ይትሌዐል ፡ ቀርኑ ።
፳፭ ወእሠይም ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ እዴሁ ።
ወውስተ ፡ አፍላግ ፡ የማኖ ።
፳፮ ወውእቱ ፡ ይብለኒ ፡ አቡየ ፡ አንተ ።
አምላኪየ ፡ ረዳኢየ ፡ ወመድኀኒየ ።

ወዳጆንና ፡ ባልንጀራዎን ፡ ፲፰
ዘመዶቼንም ፡ ከመከራ ፡ የተነሣ ፡ ከእኔ ፡ አራቅህ ።

መዝሙር ፡ ፹፰ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ምሕረትህን ፡ ለዘላለም ፡ እዘምራለሁ ፡ ፩
እውነትህንም ፡ በአፌ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እናገራለሁ ።
አንተ ፡ ምሕረት ፡ ለዘላለም ፡ ይመሠረታል ፡ ብለሃልና ፡ ፪
እውነትህም ፡ በሰማይ ፡ ይጸናል ።
ከመረጥሁት ፡ ጋር ፡ ቃል፡ ኪዳኔን ፡ አደረግሁ ፡ ፫
ለባሪያዬም ፡ ለዳዊት ፡ ማልሁ ፡
ዘርህን ፡ ለዘላለም ፡ አዘጋጃለሁ ፡ ፬
ዙፋንህንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ እመሠርታለሁ ።
አቤቱ ፡ ሰማያት ፡ ተአምራትህን ፡ ፭
እውነትህንም፡ ደግሞ፡ በቅዱሳን፡ ማኅበር፡ያመሰግናሉ ።
እግዚአብሔርን፡ በሰማይ፡ የሚተካከለው፡ ማን፡ነው ? ፮
ከአማልክትስ፡ልጆች፡እግዚአብሔርን ማን፡ይመስለዋል?
በቅዱሳን ፡ ምክር ፡ እግዚአብሔር ፡ ክቡር ፡ ነው ፡ ፯
በዙሪያው ፡ ባሉት ፡ ሁሉ፡ ላይ ፡ ታላቅና፡ግሩም ፡ ነው ።
አቤቱ፡የሠራዊት፡አምላክ፡ እንደ፡አንተ፡ ያለ፡ማን፡ነው ? ፰
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ብርቱ ፡ ነህ ፡ እውነትህም ፡ ይከብሃል ።
የባሕርን ፡ ኃይል ፡ አንተ ፡ ትገዛለህ ፡ ፱
የሞገዱንም ፡ መናወጥ ፡ አንተ ፡ ዝም ፡ ታሰኛዋለህ ።
አንተ ፡ ትዕቢተኛውን ፡ እንደ፡ ተገደለ፡ አዋረድኸው ፡ ፲
በኃይልህም ፡ ክንድ ፡ ጠላቶችህን ፡ በተንሃቸው ።
ሰማያት ፡ የአንተ ፡ ናቸው፡ ምድርም፡ የአንተ ፡ ናት ፡ ፲፩
ዓለምንና ፡ ሞላውንም ፡ አንተ ፡ መሠረትህ ።
ሰሜንንና ፡ ደቡብን ፡ አንተ ፡ ፈጠርህ ፤ ፲፪
ታቦርና ፡ አርሞንዔምም ፡ በስምህ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡

ክንድህ ፡ ከኀይልህ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ ፲፫
እጅህ ፡ በረታች ፡ ቀኝህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ።
የዙፋንህ ፡ መሠረት ፡ የጽድቅ ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤ ፲፬
ምሕረትና ፡ እውነት ፡ በፊትህ ፡ ይሄዳሉ ።
የምስጋናን፡እልልታ፡የሚያውቅ፡ሕዝብ፡ምስጉን፡ነው ፡ ፲፭
አቤቱ ፡ በፊትህ ፡ ብርሃን ፡ ይሄዳሉ ።
በስምህ ፡ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ፲፮
በጽድቅህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።
የኃይላቸው ፡ መመኪያ ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ፲፯
በሞገስህም ፡ ኃይላችን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላልና ።
ረድኤታችን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፲፰
ከንጉሣችንም ፡ ከእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።
በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለልጆችህ ፡ በራእይ ፡ ተናገርህ ፡ ፲፱
እንዲህም ፡ አልህ ፡ ረድኤቴን ፡ በኃያል፡ ላይ፡አኖርሁ ፡
ከሕዝቤም ፡ የተመረጠውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግሁ ።
ባሪያዬን ፡ ዳዊትን ፡ አገኘሁት ፡ ፳
ቅዱስ ፡ ዘይቴንም ፡ ቀባሁት ።
እጄም ፡ ትረዳዋለች ፡ ፳፩
ክንዴም ፡ ታጸናዋለች ።
ጠላት ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ አይበረታም ፡ ፳፪
የዓመፃ ፡ ልጅም ፡ መከራ ፡ አያደርስበትም ።
ጠላቶቹን ፡ ከፊቱ ፡ አጠፋለሁ ፡ ፳፫
የሚጠሉትንም ፡ አዋርዳቸዋለሁ ።
እውነቴና ፡ ምሕረቴም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነው ፡ ፳፬
በስሜም ፡ ሥልጣኑ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
እጁን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ፳፭
ቀኙንም ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡ አኖራለሁ ።
እርሱ ፡ አባቴና ፡ አምላኬ ፡ ፳፮
የመድኃኒቴም ፡ መጠጊያ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ይላል ።

፳፯ ወአንሂ ፡ በኵርየ ፡ እሬስዮ ።
ወልዑል ፡ ውእቱ ፡ እምነገሥተ ፡ ምድር ።
፳፰ ወለዓለም ፡ አዐቅብ ፡ ሎቱ ፡ ሣህልየ ።
ወምእመን ፡ ውእቱ ፡ ለኪዳንየ ።
፳፱ ወእሬሲ ፡ ዘርዖ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወመንበሮሂ ፡ ከመ ፡ መዋዕለ ፡ ሰማይ ።
፴ ወእመሰ ፡ ኀደጉ ፡ ደቂቁ ፡ ሕግየ ። ወኢሖሩ፡በኵነኔየ ።
ወእመሂ ፡ አርኰሱ ፡ ሥርዐትየ ።
፴፩ ወኢዐቀቡ ፡ ትእዛዝየ ።
፴፪ እሐውጾሙ ፡ በበትር ፡ ለኀጢአቶሙ ።
ወበመቅሠፍት ፡ ለአበሳሆሙ ።
፴፫ ወሣህልየሰ ፡ ኢይከልእ ፡ እምኔሆሙ ።
ወኢይዔምፅ ፡ በጽድቅየ ።
፴፬ ወኢያረኵስ ፡ ኪዳንየ ።
ወኢይሔሱ ፡ ዘወፅአ ፡ እምአፉየ ።
ምዕረ ፡ መሐልኩ ፡ በቅዱስየ ።
፴፭ ከመ ፡ ለዳዊት ፡ ኢይሔስዎ ።
፴፮ ወዘርዑሂ ፡ ለዓለም ፡ ይሄሉ ።
ወመንበሩሂ ፡ ከመ ፡ ፀሐይ ፡ በቅድሜየ ።
፴፯ ወሥሩዕ ፡ ከመ ፡ ወርኅ ፡ ለዓለም ።
ወስምዑሂ ፡ ምእመን ፡ በሰማይ ።
፴፰ አንተሰ ፡ መነንከ ፡ ወገደፍከ ።
ወአናሕሰይከ ፡ ለመሲሕከ ።
፴፱ ወሜጥከ ፡ ሥርዐቶ ፡ ለገብርከ ።
ወአርኰስከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ መቅደሶ ።
፵ ወነሠትከ ፡ ኵሎ ፡ ጥቅሞ ።
ወረሰይከ ፡ አጽዋኒሁ ፡ መፍርሀ ።
፵፩ ወተማሠጠ ፡ ኵሉ ፡ ኀላፌ ፡ ፍኖት ።
፵፪ ወኮነ ፡ ጽዕለተ ፡ ለጎሩ ፡ ወአልዐልከ ፡ የማነ ፡ ፀሩ ።
ወአስተፍሣሕከ ፡ ኵሎ ፡ ጸላእቶ ።
፵፫ ወሜጥከ ፡ ረድኤተ ፡ ኲናቱ ።
፵፬ ወኢተወከፍከ ፡ በውስተ፡ጸብእ።ወሰዐርከ፡እምንጽሑ።
ወነፃኅከ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ መንበሮ ።
፵፭ ወአውኀድከ ፡ መዋዕለ ፡ መንበሩ ።
ወሦጥከ ፡ ላዕሌሁ ፡ ኀፍረተ ።
፵፮ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ እግዚኦ ፡ ትመይጥ ፡ ለግሙራ ።
ወይነድድ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ መዓትከ ።
፵፯ ተዘከር ፡ ምንት ፡ ውእቱ ፡ ኃይልየ ።
ቦኑ ፡ ለከንቱ ፡ ፈጠርኮ ፡ ለኵሉ ፡ዕጓለ ፡ እመሕያው።
፵፰ መኑ ፡ ሰብእ ፡ ዘየሐዩ ፡ ወኢይሬእያ ፡ ለሞት ።
ወመኑ ፡ ዘያድኅና ፡ ለነፍሱ ፡ እምእደ ፡ ሲኦል ።
አይቴ ፡ ውእቱ ፡ ዘትካት ፡ ሣህልከ ፡ እግዚኦ ።
፵፱ ዘመሐልከ ፡ ለዳዊት ፡ ገብርከ ፡ በጽድቅ ።
፶ ተዘከር ፡ እግዚኦ ፡ ዘጸዐልዎሙ ፡ ለአግብርቲከ ።
ዘተወከፍኩ ፡ በሕፅንየ ፡ ብዙኀ ፡ አሕዛበ ።
፶፩ ዘጸዐሉ ፡ ጸላእትከ፡ እግዚኦ፡ ወጸዐሉ፡እብሬተ፡መሲሕከ
፶፪ ይትባረክ፡እግዚአብሔር ፡ ለዓለም ፡ ለይኩን፡ለይኩን ።

መዝሙር ፡ ፹፱ ።

ጸሎቱ ለሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር በእንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚኦ ፡ ፀወነ ፡ ኮንከነ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፪ ዘእንበለ ፡ ይቁም፡አድባር፡ወይትፈጠር፡ዓለም፡ወምድር
እምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም፡አንተ ፡ ከመ።
፫ ኢትሚጦ ፡ ለሰብእ ፡ ለኀሳር ።
ወትቤ ፡ ተመየጡ ፡ ደቂቀ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።

እኔም ፡ ደግሞ ፡ በኵሬ ፡ አደርገዋለሁ ፡ ፳፯
ከምድር ፡ ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
ለዘላለምም ፡ ምሕረቴን ፡ ለእርሱ ፡ እጠብቃለሁ ፡ ፳፰
ኪዳኔም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
ዘሩንም ፡ ለዓለምና ፡ ለዘላለም ፡ አበዛለሁ ፡ ፳፱
ዙፋኑንም ፡ እንደ፡ሰማይ ፡ ዘመን ፡ አደርጋለሁ ።
ልጆቹ ፡ ግን ፡ ሕጌን ፡ ቢተዉ ፡ ፴
በፍርዴም ፡ ባይሄዱ ።
ሥርዓቴንም፡ ቢያረክሱ ፡ ፴፩
ትእዛዜንም ፡ ባይጠብቁ ።
ኃጢአታቸውን ፡ በበትር ፡ ፴፪
በደላቸውንም ፡ በመቅሠፍት ፡ እጐበኛታለሁ ።
ምሕረቴን ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ አላርቅም ፡ ፴፫
በእውነቴም ፡ አላመነታም ።
ኪዳኔንም ፡ አላረክስም ፡ ፴፬
ከከንፈሬም ፡ የወጣውን ፡ አልለውጥም ።
ዳዊትን ፡ እንዳልዋሸው ፡ ፴፭
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በቅዱስነቴ ፡ ማልሁ ።
ዘሩ ፡ ለዘላለም ፡ ይበዛል ፡ ፴፮
ዙፋኑም ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ይኖራል ።
ለዘላለም ፡ እንደ ፡ ጨረቃ ፡ ይጸናል ፡ ፴፯
ምስክርነቱ ፡ በሰማይ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
አንተ ፡ ግን ፡ ናቅኸው ፡ ፴፰
መሲሕህንም ፡ ጣልኸው ።
የባሪያህንም ፡ ኪዳን ፡ አፈረስህ ፡ ፴፱
መቅደሱንም ፡ በምድር ፡ አረከስህ ።
ቅጥሩን ፡ ሁሉ ፡ ጣልህ ፡ ፵
አምባዎቹንም ፡ አጠፋህ ።
መንገድ ፡ አላፊም ፡ ሁሉ ፡ ተናጠቀው ፡ ፵፩
ለጎረቤቶቹም ፡ መሰደቢያ ፡ ሆነ ።

የጠላቶቹንም ፡ ቀኝ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግህ ፡ ፵፪
ጠላቶቹንም ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኘህ ።
የሰይፉንም ፡ ረድኤት ፡ መለስህ ፡ ፵፫
በሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ አልደገፍኸውም ።
ከንጽሕናውም ፡ ሻርከው ፡ ፵፬
ዙፋኑንም ፡ በምድር ፡ ጣልህ ።
የዙፋኑንም ፡ ዘመን ፡ አሳነስህ ፡ ፵፭
በእፍረትም ፡ ሸፈንኸው ።
አቤቱ፡ እስከ፡ መቼ፡ ለዘላለም፡ ፊትህን፡ ትመልሳለህ ፡? ፵፮
እስከ ፡ መቼስ ፡ ቍጣህ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይነዳል ። ?
ችሎታዬ ፡ እስከምን ፡ እደሆነ ፡ አስብ ፡ ፵፯
በውኑ ፡ የሰውን ፡ ልጅ፡ሁሉ ፡ ለከንቱ ፡ ፈጠርኸውን ?
ሕያው፡ ሆኖ፡ የሚኖር፡ ሞትንስ፡ የማያይ ፡ ማን ፡ ነው ? ፵፰
ነፍሱንስ ፡ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ የሚያድን ፡ ማን ፡ ነው ። ?
ለዳዊት ፡ በእውነት ፡ የማልህ ፡ ፵፱
አቤቱ ፡ የቀድሞ ፡ ምሕረትህ ፡ ወዴት ፡ ነው ። ?
አቤቱ ፡ የባሮችህን ፡ ስድብ ፡ ፶
በብብቴ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ የተቀበልሁትን ።
አቤቱ ፡ ጠላቶች ፡ የሰደቡትን ፡ ፶፩
የመሲህን ፡ ዘመን ፡ የሰደቡትን ፡ አስብ ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይባረክ ፡ ይሁን ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፹፱ ።

ስለ ትሩፋን ና ፡

ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባለሟል ፡ ስለ ፡ ሙሴ ፡ ጸሎት ።

አቤቱ ፡ አንተ፡ ለትውልድ፡ ሁሉ፡ መጠጊያ፡ ሆንህልን ። ፩
ተራሮች ፡ ሳይፈጠሩ ፡ ምድርም፡ ዓለምም፡ሳይመሠረቱ ፡ ፪
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አንተ ፡ ነህ ።
ሰውን ፡ ወደ ፡ ኀሳር ፡ አትመልስም ፡ ፫
የሰው ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፡ ተመለሱ ፡ ትላለህ ።

፬ እስመ ፡ ዐሠርቱ ፡ ምእት ፡ ዓመት ።
በቅድሜከ ፡ ከመ ፡ ዕለት ፡ እንተ ፡ ትማልም፡ኀለፈት።
፭ ወሰዓተ ፡ ሌሊት ፡ ምንን ፡ ዓመታት ፡ በቅድሜከ ።
በጽባሕ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ የኀልፍ ።
፮ በጽባሕ ፡ ይሠርጽ ፡ ወየኀልፍ ።
ወሠርከሰ ፡ ይወድቅ ፡ የቢስ ፡ ወእንጺዎ ።
፯ እስመ ፡ ኀለቅነ ፡ በመዓትከ ።
ወደንገፅነ ፡ በመቅሠፍትከ ።
፰ ወሤምከ ፡ ኀጢአተነ ፡ ቅድሜከ ።
ወዓለምነሂ ፡ ውስተ ፡ ብርሃነ ፡ ገጽከ ።
፱ እስመ ፡ ኀልቁ ፡ ኵሉ ፡ መዋዕሊነ ።
ወኀለቅነ ፡ በመቅሠፍትከ ።
ወዓመቲነኒ ፡ ከመ ፡ ሣሬት ፡ ይከውና ።
፲ ወመዋዕለ ፡ ዓመቲነኒ ፡ ሰብዓ ፡ ክራማት ።
እመሰ ፡ በዝኅ ፡ ሰማንያ ፡ ዓም ።
ወፈድፋዶንሰ ፡ እምኤላ ፡ ፃማ ፡ ወሕማም ።
እስመ ፡ ኀለፈት ፡ የዋሀት ፡ እምኔነ ፡ ወተገሠጽነ ።
፲፩ መኑ ፡ የአምር ፡ ኀይለ ፡ መቅሠፍትከ ።
እምግርማ ፡ መዓትከ ፡ ኀልቊ ።
፲፪ ከመዝ ፡ አርኢ ፡ የማንከ ፡ ለምሁራነ ፡ ልብ ፡ በጥበብ ።
፲፫ ተመየጥ ፡ እግዚኦ ፡ እስከ ፡ ማእዜኑ ።
ወተናበብ ፡ በእንተ ፡ አግብርቲከ ።
፲፬ እስመ ፡ ጸገብነ ፡ በጽባሕ ፡ ምሕረተከ ።
ተፈሣሕነ ፡ ወተሐሠይነ ፡ በኵሉ ፡ መዋዕሊነ ።
፲፭ ወተፈሣሕነ ፡ ህየንተ ፡ መዋዕል ፡ ዘአሕመምከነ ።
ወህየንተ ፡ ዓመት ፡ እንተ ፡ ርኢናሃ ፡ ለእኪት ።
፲፮ ርኢ ፡ ላዕለ ፡ አግብርቲከ ፡ ወላዕለ ፡ ተግባርከ፡እግዚኦ።
ወምርሆሙ ፡ ለደቂቆሙ ።
፲፯ ለይኩን፡ ብርሃኑ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላክነ፡ ላዕሌነ።
ወይሠርሕ ፡ ለነ ፡ ተግባረ ፡ እደዊነ ።

መዝሙር ፡ ፺ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ ዘየኀድር ፡ በረድኤተ ፡ ልዑል ።
ወይነብር ፡ ውስተ ፡ ጽላሎቱ ፡ ለአምላከ ፡ ሰማይ ።
፪ ይብሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስካይየ ፡ ወፀወንየ ፡ አንተ
አምላኪየ ፡ ወረዳኢየ ፡ ወእትዌከል ፡ ቦቱ ።
፫ እስመ ፡ ውእቱ ፡ይባልሐኒ ፡ እመሥገርት ፡ ነዓዊት ።
፬ ወእምነገር ፡ መደንግፅ ። ይጼልለከ ፡ በገበዋቲሁ ።
ወትትዌከል፡ በታሕተ ፡ ክነፊሁ ።
ጽድቅ ፡ በወልታ ፡ የዐውደከ ።
፭ ወኢትፈርህ ፡ እምግርማ ፡ ሌሊት ።
እምሐጽ ፡ ዘይሠርር ፡ በመዓልት ።
፮ እምግብር ፡ ዘየሐውር ፡ በጽልመት ።
እምድድቅ ፡ ወእምጋኔነ ፡ ቀትር ።
፯ ይወድቁ ፡ በገቦከ ፡ ዐሠርቱ ፡ ምእት ።
አእላፍ ፡ በየማንከ ፡ ወኀቤከሰ ፡ ኢይቀርቡ ።
፰ ወባሕቱ ፡ ትሬኢ ፡ በአዕይንቲከ ።
ወትሬኢ ፡ ፍዳሆሙ ፡ ለኃጥአን ።
፱ እስመ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ተስፋየ ።
ልዑለ ፡ ረሰይከ ፡ ፀወንከ ።
፲ ኢይቀርብ ፡ እኩይ ፡ ኀቤከ ።
ወኢይበውእ ፡ መቅሠፍት ፡ ቤተከ ።
እስመ ፡ ለመላእክቲሁ ፡ ይኤዝዞሙ ፡ በእንቲአከ ።
፲፩ ከመ ፡ ይዕቀቡከ ፡ በኵሉ ፡ ፍናዊከ ።
ወበእደዊሆሙ ፡ ያነሥኡከ ።
፲፪ ከመ ፡ ኢትትዐቀፍ ፡ በእብን ፡ እግርከ ።

ሺህ፡ዓመት፡በፊትህ፡እንደ፡አለፈች፡እንደ፡ ትናንት፡ቀን ፡ ፬
እንደ ፡ ሌሊትም ፡ ትጋት ፡ ነውና ። ፭
ዘመኖች ፡ የተናቁ ፡ ይሆናሉ ።
በማለዳም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ያልፋል ።
ማልዶ ፡ ያብባል ፡ ያልፋልም ፡ ፮
በሠርክም ፡ ጠውልጎና ፡ ደርቆ ፡ ይወድቃል ።
እኛ ፡ በቍጣህ ፡ አልቀናልና ፡ ፯
በመዓትህም ፡ ደንግጠናልና ።
የተሰወረውን ፡ ኃጢአታችንን ፡ በፊትህ ፡ ብርሃን ፡ ፰
በደላችንንም ፡ በፊትህ ፡ አስቀመጥህ ።
ዘመናችን ፡ ሁሉ ፡ አልፎአልና ፡ ፱
እኛም ፡ በመዓትህ ፡ አልቀናል ።
ዘመኖቻችንም ፡ እንደ ፡ ሸረሪት ፡ ድር ፡ ይሆናሉ ።
የዘመኖቻችንም ፡ ዕድሜ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡ ፲
ቢበረታም ፡ ሰማንያ ፡ ዓመት ፡ ነው ።
ከዚያ ፡ ቢበዛ ፡ ግን ፡ ድካምና ፡ መከራ ፡ ነው ።
ከእኛ ፡ ቶሎ ፡ ያልፋልና ፡ እኛም ፡ ተገሥጸናልና ።
የቍጣህን ፡ ጽናት ፡ ማን ፡ ያውቃል ? ፲፩
ከቍጣህ ፡ ግርማ ፡ የተነሣ ፡ አለቁ ።
በልብ ፡ ጥበብን ፡ እንድንማር ፡ ፲፪
ቀኝህን ፡ እንዲህ ፡ አስታውቀን ።
አቤቱ ፡ ተመለስ ፡ እስከ ፡ መቼስ ፡ ነው ? ፲፫
ስለ ፡ ባሮችህም ፡ ተከራከር ።
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ እንጠግባለን ፡ ፲፬
በዘመናችን፡ሁሉ፡ደስ፡ይለናል፡ ሐሤትም፡ እናደርጋለን ።
መከራ ፡ በአሳየኸኝ ፡ ዘመን ፡ ፈንታ ፡ ፲፭
ክፉም ፡ በአየንባቸው ፡ ዘመኖች ፡ ፈንታ ፡ ደስ ፡ ይለናል ።
ባሮችህንና ፡ ሥራህን ፡ እይ ፡ ፲፮
ልጆችህንም ፡ ምራ ።
የአምላካችን፡የእግዚአብሔር፡ብርሃን፡በላያችን፡ይሁን፡ ፲፯
የእጆቻችንንም ፡ ሥራ ፡ በላያችን ፡ አቅና ።

መዝሙር ፡ ፺ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

በልዑል ፡ መጠጊያ ፡ የሚኖር ፡ ፩
ሁሉን ፡ በሚችል ፡ አምላክ ፡ ጥላ፡ውስጥ ፡ ያድራል ።
እግዚአብሔርን ፡ አንተ ፡ መታመኛዬ ፡ ነህ ፡ እለዋለሁ ፡ ፪
አምላኬና ፡ መሸሸጊያዬ ፡ ነው ፡ በርሱም፡ እታመናለሁ ።
እርሱ ፡ ከአዳኝ ፡ ወጥመድ ፡ ፫
ከሚያስደነግጥም ፡ ነገር ፡ ያድንሃልና ።
በላባዎቹ ፡ ይጋርድሃል ፡ ፬
በክንፎቹም ፡ ጥላ ፡ ትጠለላለህ ።
እውነት ፡ እንደ ፡ ጋሻ ፡ ይከብሃል ።
ከሌሊት ፡ ግርማ ፡ ፭
በቀን ፡ ከሚበር ፡ ፍላፃ ።
በጨለማ ፡ ከሚሄድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፮
ከአደጋና ፡ ከቀትር ፡ ጋኔን ፡ አትፈራም ።
በአጠገብህ ፡ ሺህ፡ በቀኝህም፡ ዓሥር፡ ሺህ፡ ይወድቃሉ፡ ፯
ወደ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አይቀርቡም ።
በዓይኖችህ ፡ ብቻ ፡ ትመለከታለህ ፡ ፰
የኃጥአንንም ፡ ብድራት ፡ ታያለህ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህና ፡ ፱
ልዑልን ፡ መጠጊያህ ፡ አደረግህ ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አይቀርብም ፡ ፲
መቅሠፍትም ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አይገባም ።
በመንገድህ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ፡ ፲፩
መላእክቱን ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ያዛቸዋልና ።
እግርህም ፡ በድንጋይ ፡ እንዳትሰናከል ፡ ፲፪
በእጆቻቸው ፡ ያነሡሃል ።

፲፫ ላዕለ ፡ ተኵላ ፡ ወከይሲ ፡ ትጼዓን ።
ወትከይድ ፡ አንበሳ ፡ ወከይሴ ።
፲፬ እስመ ፡ ብየ ፡ ተወከለ ፡ አድኅኖ ።
ወእከድኖ ፡ እስመ ፡ አእመረ ፡ስምየ ።
፲፭ ይጼውዐኒ ፡ ወእሰጠዎ ።
ሀሎኩ ፡ ምስሌሁ ፡ አመ ፡ ምንዳቤሁ ።
ድኅኖ ፡ ወእሴብሖ ።
፲፮ ለነዋኅ ፡ መዐዋል ፡ አጸግቦ ።
ወአርእዮ ፡ አድኅኖትየ ።

መዝሙር ፡ ፺፩ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ ይኄይስ ፡ ተአምኖ ፡ በእግዚአብሔር ።
ወዘምሮ ፡ ለስምከ ፡ ልዑል ።
፪ ወንጊር ፡ በጽባሕ ፡ ምሕረተከ ። ወጽድቀከኒ፡በሌሊት።
፫ በዘዐሠርቱ ፡ አውታሪሁ፡መዝሙረ፡ማኅሌት፡ወመሰንቆ
፬ እስመ ፡ አስተፍሣሕከኒ ፡ እግዚኦ ፡ በምግባሪከ ።
ወእትሐሠይ ፡ በግብረ ፡ እደዊከ ።
፭ ጥቀ ፡ ዐቢይ ፡ ግብርከ ፡ እግዚኦ ።
፮ ወፈድፋደ ፡ዕሙቅ፡ ኅሊናከ።ብእሲ፡አብድ፡ኢየአምር።
ወዘአልቦ ፡ ልብ ፡ ኢይሌብዎ ፡ ለዝንቱ ።
፯ ሶበ ፡ ይበቍሉ ፡ ኃጥአን ፡ ከመ ፡ ሣዕር ።
ወይሠርፁ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዓመፃ ።
ከመ ፡ ይሠረዉ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፰ አንተሰ ፡ ልዑል ፡ ለዓለም ፡ እግዚኦ ።
፱ እስመ ፡ ናሁ ፡ ጸላእትከ ፡ ይትሀጎሉ ።
ወይዘረዉ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፲ ወይትሌዐል ፡ ቀርንየ ፡ ከመ ፡ ዘአሐዱ ፡ ቀርኑ ።
ወይጠልል ፡ በቅብዕ ፡ ሢበትየ ።
፲፩ ወርእየት ፡ ዐይንየ ፡ በጸላእትየ ።
ወሰምዐት እዝንየ ዲበሆሙ ለእኩያን እለ ቆሙ ላዕሌየ ።
፲፪ ጻድቅሰ ፡ ከመ ፡ በቀልት ፡ ይፈሪ ።
ወይበዝኅ ፡ ከመ ፡ ዘግባ ፡ ዘሊባኖስ ።
፲፫ ትኩላን ፡ እሙንቱ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይበቍሉ ፡ ውስተ ፡ ዐጸዱ ፡ ለአምላክነ ።
፲፬ ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይበዝኁ ፡ በርሥአን ፡ ጥሉል ።
ወይከውኑ ፡ ዕሩፋነ ።
፲፭ ወይነግሩ ፡ ከመ፡ጻድቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ወአልቦ ፡ ዐመፃ ፡ በኀቤሁ ።

መዝሙር ፡ ፺፪ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ነግሠ ፡ ስብሐቲሁ ፡ ለብሰ ።
ለብሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይሎ ፡ ወቀነተ ።
ወአጽንዓ ፡ ለዓለም ፡ ከመ ፡ ኢታንቀለቅል ።
፪ ድልው ፡ መንበርከ ፡ እግዚኦ ።
እምትካት ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ፡ አንተ ፡ ከመ ።
፫ አልዐሉ ፡ አፍላግ ፡ እግዚኦ ።
አልዐሉ ፡ አፍላግ ፡ ቃላቲሆሙ ።
፬ እምቃለ ፡ማያት ፡ ብዙኅ ፡ መንክር ፡ ተላህያ ፡ ለባሕር።
መንክርሰ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአርያም ።
፭ ስምዐ ፡ ዚአከ ፡ እሙን ፡ ፈድፋደ ።
ለቤትከ ፡ ይደሉ ፡ ስብሐት ፡ እግዚኦ፡ለነዋኅ፡መዋዕል።

በተኵላና ፡ በእባብ ፡ ላይ ፡ ትጫማለህ ፡ ፲፫
ዘንዶውንና ፡ አንበሳውንም ፡ ትረግጣለህ ።
በእኔ ፡ ተማምኖአልና ፡ አስጥለዋለሁ ፡ ፲፬
ስሜንም ፡ አውቋልና ፡ እጋርደዋለሁ ።
ይጠራኛል ፡ እመልስለትማለሁ ፡ ፲፭
በመከራውም ፡ ጊዜ ፡ ከእርሱ ፡ ጋራ ፡ እሆናለሁ ።
አድነዋለሁ ፡ አከብረውማለሁ ።
ረጅም ፡ ዕድሜ ፡ አስጠግበዋለሁ ፡ ፲፮
ማዳኔንም ፡ አሳየዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፺፩ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

እግዚአብሔርን ፡ ማመስገን ፡ መልካም ፡ ነው ። ፩
ልዑል፡ሆይ፡ለስምህም፡ዝማሬ፡ማቅረብ፡መልካም፡ነው።
ዐሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በበገና ፡ ፪
ከምሥጋና ፡ ጋራም ፡ በመሰንቆ ፡
መዘመር ፡ ድንቅ ፡ ነው ። ፫
በሌሊትም ፡ በማለዳ ፡ ምሕረትን ፡
እውነትህን ፡ ማውራት ፡ የተሻለ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ በሥራህ ፡ ደስ ፡ አሰኝተኸኛልና ፡ ፬
በእጅህም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
አቤቱ ፡ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ፭
አሳብህም ፡ እጅግ ፡ ጥልቅ ፡ ነው ።
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ አያውቅም ፡ ፮
ልብ ፡ የሌለውም ፡ ይኸን ፡ አያስተውለውም ።
ኀጢአተኞች ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ሲበቅሉ ፡ ፯
ዓመፃ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ሲለመልሙ ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ እንዲጠፉ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ልዑል ፡ ነህ ። ፰
አቤቱ ፡ እነሆ ፡ ጠላቶችህ ፡ ይጠፋሉና ፡ ፱
ዓመፃንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡ ይበተናሉና ።
ቀንዴ ፡ አንድ ፡ ቀንድ ፡ እንዳለው ፡ ከፍ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ ፲
ሽምግልናዬም ፡ በዘይት ፡ ይለመልማል ።
ዓይኔም ፡ ጠላቶቼን ፡ አየች ፡ ፲፩
ጆሮዬም፡ በእኔ፡ላይ፡ በቆሙ፡ በክፉዎች፡ ላይ፡ ሰማች ።
ጻድቅ ፡ እንደ ፡ ዘንባባ ፡ ያፈራል ፡ ፲፪
እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባም ፡ ያድጋል ።
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ተተክለዋል ፡ ፲፫
በአምላካችንም ፡ አደባበይ ፡ ውስጥ ፡ ይበቅላሉ ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ በለመለመ ፡ ሽምግልና ፡ ያፈራሉ ፡ ፲፬
ደስተኞችም ፡ ሆነው ፡ ይኖራሉ ።
አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡እውነተኛ ፡ እንደሆነ ፡ ፲፭
ይነግራሉ ፡
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ዓመፃ ፡ የለም ።

መዝሙር ፡ ፺፪ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ ክብርንም ፡ ለበሰ ፡ ፩
እግዚአብሔር ፡ ኀይልን ፡ ለበሰ ፡ ታጠቀም ።
ዓለምን ፡ እንዳትናወጥ ፡ አጸናት ።
ዙፋንህ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ፡ ፪
አንተም ፡ ከዘላለም ፡ እስከዘላለም ፡ ነህ ።
አቤቱ ፡ ወንዞች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ፡ ፫
ወንዞች ፡ ቃሎቻቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።
ከብዙ ፡ ውኆች ፡ ድምፅ ፡ ፬
ከባሕርም ፡ ታላቅ ፡ ሞገድ ፡ ይልቅ ፡
እግዚአብሔር ፡ በከፍታው ፡ ግሩም ፡ ነው ።
ምስክርነትህ ፡ እጅግ ፡ የታመነ ፡ ነው ፡ ፭
አቤቱ፡እስከ፡ዘላለሙ፡ድረስ፡ለቤትህ፡ቅድስና፡ይገባል።

መዝሙር ፡ ፺፫ ።

በአንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ እግዚእ ፡ መስተበቅል ።
እግዚአብሔር ፡ መስተበቅል ፡ ገሃደ ።
፪ ተለዐል ፡ ዘይኴንና ፡ ለምድር ።
ፍድዮመ ፡ ፍዳሆሙ ፡ ለዕቡያን ።
፫ እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ኃጥአን ፡ እግዚአ ።
እስከ ፡ ማእዜኑ ፡ ይዜኀሩ ፡ ኃጥአን ።
፬ ይትዋሥኡ ፡ ወይነቡ ፡ ዐመፃ ።
ወይነቡ ፡ ኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፭ ወአኅሰሩ ፡ ሕዝበከ ፡ እግዚኦ ፡ ወሣቀዩ ፡ ርስተከ ።
፮ ወቀተሉ ፡ ዕቤረ ፡ ወዕጓለ ፡ ማውታ ።
ወቀተሉ ፡ ፈላሴ ።
፯ ወይቤሉ ፡ ኢይሬኢ ፡ እግዚአብሔር ።
ወኢየአምር ፡ አምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፰ ለብዉ ፡ አብዳን ፡ ሕዝብ፡አብዳንኬ ፡ ማእዜ ፡ ይጠቡ።
፱ ዘተከላሁ ፡ ለእዝን ፡ ኢይሰምዕኑ ።
ወዘፈጠራሁ ፡ ለዐይን ፡ ኢይሬኢኑ ።
፲ ዘይጌሥጾሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ኢይዛለፍኑ ።
ዘይሜህሮሙ ፡ ለሰብእ ፡ ጥበበ ።
፲፩ እግዚአብሔር ፡ የአምር ፡ ኅሊናሆሙ ፡ ለጠቢባን ፡
ከመ ፡ ከንቱ ፡ ውእቱ ።
፲፪ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘአንተ ፡ ገሠጽኮ ፡ እግዚኦ ።
ወዘመሀርኮ ፡ ሕገከ ።
ከመ ፡ ይትገሃሥ ፡ እመዋዕለ ፡ እኩያት ።
፲፫ እስከ ፡ ይትከረይ ፡ ግብ ፡ ለኃጥአን ።
፲፬ እስመ ፡ ኢይገድፎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ።
ወኢየኀድጎሙ ፡ ለርስቱ ።

፲፭ እስከ ፡ ይገብእ ፡ ፍትሕ ፡ ለዘይጸድቅ ።
ወኵሎሙ ፡ ርቱዓነ ፡ ልብ ፡ እለ ፡ ኪያሃ ፡ በሙ ።
፲፮ መኑ ፡ ይትዋሥአኒ ፡ በእንተ ፡ እኩያት ።
ወመኑ ፡ ይትቃወመኒ ፡ በእንተ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፲፯ ሶበ ፡ አኮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘረድአኒ ።
ሕቀ ፡ ከመ ፡ ዘእምኀደረት ፡ ነፍስየ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል።
፲፰ ወሶበ፡እቤ፡ድኀፀ፡እገርየ። ምሕረትከ፡ እግዚኦ፡ ረድአኒ።
፲፱ እግዚኦ ፡ በከመ ፡ ብዝኀ ፡ ሕማማ ፡ ለልብየ ።
ናዝዞትከ ፡ አስተፍሥሐ ፡ ለነፍስየ ።
ወኢይትቃወመከ ፡ መንበረ ፡ ዐመፃ ።
፳ ዘይፈጥር ፡ ፃማ ፡ ዲበ ፡ ትእዛዝ ።
፳፩ ወይነዕዋ ፡ ለነፍሰ ፡ ጻድቅ፡ወይኴንኑ ፡ ደመ ፡ ንጹሐ ።
፳፪ ወኮነኒ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፀወንየ ።
አምላኪየ ፡ ወረድኤተ ፡ ተስፋየ ።
፳፫ ወይፈድዮሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከመ ፡ እከዮሙ ።
ወያጠፍኦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።

መዝሙር ፡ ፺፬ ።

በአንተ ትሩፋን ።

፩ ንዑ ፡ ንትፈሣሕ ፡ በእግዚአብሔር ።
ወንየብብ ፡ ለአምላክነ ፡ ወመድኀኒነ ።
፪ ወንብጻሕ ፡ ቅድመ ፡ ገጹ ፡ በአሚን ።
ወበመዝሙር ፡ ንየብብ ፡ ሎቱ ።
፫ እስመ ፡ ዐቢይ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ወንጉሥ ፡ ዐቢይ ፡ ውእቱ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ አማልክት ።
፬ እስመ ፡ ኢይገድፎሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ።
እስመ ፡ ውስተ ፡ እዴሁ ፡ ኵሉ ፡ አጽናፈ ፡ ምድር ።
አድባር ፡ ነዋኃት ፡ ዚአሁ ፡ ውእቱ ።

መዝሙር ፡ ፺፫ ።
ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ የበቀል ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ፩
የበቀል ፡ አምላክ ፡ ተገለጠ ።
የምድር ፡ ፈራጅ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ፪
ለትዕቢተኞች ፡ ፍዳቸውን ፡ ክፈላቸው ።
አቤቱ ፡ ኀጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ? ፫
ኀጢአተኞች ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ይኳደዳሉ ? ።
ይከራከራሉ ፡ ዓመፃንም ፡ ይናገራሉ ፡ ፬
ዓመፅንም ፡ የሚያደርጉ ፡ ሁሉ ፡ ይናገራሉ ።
አቤቱ ፡ ሕዝብህን ፡ አዋረዱ ፡ ፭
ርስትህንም ፡ አስቸገሩ ።
ባልቴቲቱንና ፡ ድሀ ፡ አደጉን ፡ ገደሉ ፡ ፮
ስደተኛውንም ፡ ገደሉ ።
እግዚአብሔር ፡ አያይም ፡ ፯
የያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ አያስተውልም ፡ አሉ ።
የሕዝብ ፡ ደንቆሮዎች ፡ ሆይ ፡ አስተውሉ ፡ ፰
ሰነፎችማ ፡ መቼ ፡ ይጠበባሉ ?
ጆሮን ፡ የተከለው ፡ አይሰማምን ? ፱
ዓይንን ፡ የሠራው ፡ አያይምን ። ?
አሕዛብንስ ፡ የሚገሥጽ ፡ ፲
ለሰውም ፡ ዕውቀትን ፡ የሚያስተምር ፡ እርሱ ፡ አይዘልፍምን ፡ ?
የሰዎች ፡ አሳብ ፡ ከንቱ ፡ እንደሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፡ ፲፩
ለኃጢአተኛ ፡ ጉድጓድ ፡ እስኪቆፈር ፡ ድረስ ፡ ፲፪
ከክፉዎች ፡ ዘመናት ፡ ይወገድ ፡ ዘንድ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ የገሠጽኸው ፡ ፲፫
ሕግህንም ፡ ያስተማርኸው ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥልምና ፡ ፲፬
ርስቱንም ፡ አይተውምና ።

ፍርድ ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ እስኪመለስ ፡ ድረስ ፡ ፲፭
ልበ ፡ ቅኖችም ፡ ሁሉ ፡ ይከተሏታል ።
በክፉዎች ፡ ላይ ፡ ስለእኔ ፡ ማን ፡ ይቆማል ? ፲፮
ዓመፅንስ ፡ በሚያደርጉ ፡ ላይ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ማን ፡ ይከራከራል ።
እግዚአብሔር ፡ የረዳኝ ፡ ባይሆን ፡ ፲፯
ነፍሴ ፡ ለጥቂት ፡ ጊዜ ፡ በሲኦል ፡ በአደረች ፡ ነበር ።
እግሮቼ ፡ ተሰናከሉ ፡ ባልሁ ፡ ጊዜ ፡ ፲፰
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ ረዳኝ ።
አቤቱ ፡ ለልቤ ፡ እንደ ፡ መከራዋ ፡ ብዛት ፡ ፲፱
ማጽናናትህ ፡ ነፍሴን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
በሕግ ፡ ላይ ፡ ዓመፅን ፡ የሚሠራ ፡ ፳
የዓመፅ ፡ ዙፋን ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናልን ።
የጻድቅን ፡ ነፍስ ፡ ያድቡባታል ፡ ፳፩
በንጹሕ ፡ ደምም ፡ ይፈርዳሉ ።
እግዚአብሔር ፡ መጠጊያ ፡ ሆነኝ ፡ ፳፪
አምላኬ ፡ የተስፋዬም ፡ ረዳት ፡ ነው ።
እንደ ፡ ክፋታቸውም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ፡ ፳፫
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ያጠፋቸዋል ።

መዝሙር ፡ ፺፬ ።
ስለ ትሩፋን ።

ኑ ፡ በእግዚአብሔር ፡ደስ ፡ ይበለን ። ፩
ለአምላክ ፡ ለመድኀኒታችን ፡ እልል ፡ እንበል ።
በምስጋና ፡ ወደፊቱ ፡ እንድረስ ፡ ፪
በዝማሬም ፡ ለርሱ ፡ እልል ፡ እንበል ።
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፡ ፫
በአማልክትም ፡ ሁሉ፡ላይ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አይጥላቸውም ፡ ፬
የምድር ፡ ዳርቻዎችም ፡ በእጁ ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ፡
የተራሮች ፡ ከፍታዎች ፡ የእርሱ ፡ ናቸው ።

፭ እስመ ፡ እንቲአሁ ፡ ይእቲ ፡ ባሕር፡ወውእቱ፡ፈጠራ ።
ወለየብስኒ ፡ እደዊሁ ፡ ገብራ ።
፮ ንዑ ፡ ንስግድ ፡ ወንግነይ ፡ ሎቱ ።
ወንብኪ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘውእቱ ፡ ፈጠረነ
፯ እስመ ፡ ውእቱ ፡ አምላክነ ።
ንሕነሰ ፡ ሕዝቡ ፡ ወአባግዐ ፡ መርዔቱ ።
ዮም ፡ እመ ፡ ሰማዕክሙ ፡ ቃሎ።ኢታጽንዑ፡ልበክሙ።
፰ ከመ ፡ አመ ፡ አምረርዎ ፡ በገዳም ።
፱ ወከመ ፡ አመ ፡ አመከርዎ።ዘአመከሩኒ ፡ አበዊክሙ ።
ፈተኑኒ ፡ ወርእዩ ፡ ምግባርየ ።
፲ አርብዓ ፡ ዓመተ ፡ ተቆጣዕክዋ ፡ ለይእቲ ፡ ትውልድ ።
ወእቤ ፡ ዘልፈ ፡ ይስሕት ፡ ልቦሙ ።
እሙንቱሰ ፡ ኢያእመሩ ፡ ፍናውየ ።
በከመ ፡ መሐልኩ ፡ በመዓትየ ።
፲፩ ከመ ፡ ኢይበውኡ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍትየ ።

መዝሙር ፡ ፺፭ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ።
ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵላ ፡ ምድር ።
፪ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወባርኩ ፡ ለስሙ ።
ወተዘየነዉ ፡ እምዕለት ፡ ዕለተ ፡ አድኅኖቶ ።
፫ ወንግርዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ስብሐቲሁ ።
ወለኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ ተአምሪሁ ።
፬ እስመ ፡ ዐቢይ እግዚአብሔር ፡ ወብዙኅ ፡ አኰቴቱ ።
ወግሩም ፡ ውእቱ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ አማልክት ።
፭ እስመ ፡ አማልክተ ፡ አሕዛብ ፡ አጋንንት ።
እግዚአብሔርሰ ፡ ሰማያተ ፡ ገብረ ፡
፮ አሚን ፡ ወሠናይት ፡ ቅድሜሁ ።
ቅድሳት ፡ ወዕበየ ፡ ስብሐት ፡ ውስተ ፡ መቅደሱ ።
፯ አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሐውርተ ፡ አሕዛብ ።
አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብረ ፡ ወስብሐተ ።
፰ አምጽኡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስብሐተ ፡ ለስሙ ።
ንሥኡ ፡ መሥዋዕተ ፡ ወባኡ ፡ ውስተ ፡ አዕጻዲሁ ።
፱ ስግዱ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዐጸደ ፡ መቅደሱ ።
ታድለቀልቅ ፡ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ኵላ ፡ ምድር ።
፲ በልዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ከመ እግዚአብሔር ፡ ነግሠ ።
ወአጽንዓ ፡ ለዓለም ፡ ከመ ፡ ኢታንቀለቅል ።
ወይኴንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ በርትዕ ።
፲፩ ይትፌሣሑ ፡ ሰማያት ፡ ወትትሐሠይ ፡ ምድር ።
ወትትከወስ ፡ ባሕር ፡ በምልዓ ።
፲፪ ትትሐሠይ ፡ ገዳም ፡ ወኵሉ ፡ ዘውስቴታ ።
ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይትፌሥሑ ፡ ኵሉ ፡ ዕፀወ ፡ ገዳም ።
እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ይመጽእ
፲፫ ይመጽእ ፡ ወይኴንና ፡ ለምድር ።
ወይኴንና ፡ ለዓለም፡ በጽድቅ ። ወለአሕዛብኒ፡ በርትዕ።

መዝሙር ፡ ፺፮ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ነግሠ ፡ ትትሐሠይ ፡ ምድር ።
፪ ወይትሐሠያ ፡ ደሰያት ፡ ብዙኃት ።
ደመና ፡ ወቆባር ፡ ዐውዱ ።
ፍትሕ ፡ ወርትዕ ፡ ተድላ ፡ መንበሩ ።
፫ እሳት ፡ የሐውር ፡ ቅድሜሁ ።
ወነድ ፡ የዐግቶሙ ፡ ለጸላእቱ ።
፬ አስተርአየ ፡ መባርቅቲሁ ፡ ለዓለም ።
ርእየት ፡ ወአድለቅለቀት ፡ ምድር ።

ባሕር ፡ የእርሱ ፡ ናት ፡ እርሱም ፡ ሠራት ፡ ፭
የብስንም ፡ እጆቹ ፡ ሠሩዋት ።
ኑ ፡ እንስገድ ፡ ለእርሱም ፡ እንገዛ ፡ ፮
የእርሱ፡በአደረገን፡በእግዚአብሔር ፊት፡እንንበርከክ ።
እርሱ ፡ አምላካችን ፡ ነውና ፡ ፯
እኛ ፡ የማሰማሪያው ፡ ሕዝብ ፡ የእጁም ፡ በጎች ፡ ነንና ።
በምድረ፡በዳ ፡እንደ፡ተፈታተኑት፡እንዳስቆጡት፡ጊዜ ፡ ፰
ዛሬ ፡ ድምፁን ፡ ብትሰሙ ፡ ልባችሁን ፡ አታጽኑ ።
የተፈታተኑኝ ፡ አባቶቻችሁ ፡ ፱
ፈተኑኝ ፡ ሥራዬንም ፡ አዩ ።
ያችን ፡ ትውልድ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ተቆጥቻት ፡ ነበር ፡ ፲
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ልባቸው ፡ ይስታል ።
እነርሱም ፡ መንገዴን ፡ አላወቁም ፡ አልሁ ።
ወደ ፡ ዕረፍቴም ፡ እንዳይገቡ ፡ በቍጣዬ ፡ ማልሁ ። ፲፩

መዝሙር ፡ ፺፭ ።

ስለ ትሩፋን ።

ለእግዚአብሔር ፡ አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ አመስግኑ ፡ ፩
ምድር ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ፡ ፪
ዕለት ፡ ዕለትም ፡ ማዳኑን ፡ አውሩ ።
ክብሩን ፡ ለአሕዛብ ፡ ፫
ተአምራቱንም ፡ ለወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ንገሩ ።
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ምስጋናውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ ፬
በአማልክትም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ነውና ።
የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ ሁሉ ፡ አጋንንት ፡ ናቸው ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ግን ፡ ሰማያትን ፡ ሠራ ።
ምስጋናና ፡ ውበት ፡ በፊቱ ፡ ፮
ቅዱስነትና ፡ግርማ ፡ በመቅደሱ ፡ ውስጥ ፡ ናቸው ።
የአሕዛብ ፡ ወገኖች ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ፡ ፯
ክብርንና ፡ ምስጋናን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምጡ ።
ለስሙ ፡ የሚገባ ፡ ክብርን ለእግዚአብሔር አምጡ ፡ ፰
ቍርባን ፡ ያዙ ፡ ወደ ፡ አደባባዮችም ፡ ግቡ ።
በቅድስናው ፡ ሥፍራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስገዱ ፡ ፱
ምድር ፡ ሁሉ ፡ በርሱ ፡ ፊት ፡ ትነዋወጥ ።
ለአሕዛብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነገሠ ፡ በሏቸው ፡ ፲
እንዳይናወጥም ፡ ዓለሙን ፡ እርሱ ፡ አጸናው ፤
ለአሕዛብም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።
ሰማያት፡ደስ፡ይበላቸው፡ምድርም፡ሐሤትን፡ታድርግ ፡ ፲፩
ባሕርና ፡ በእርሷ ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡ ይናወጡ ፡
በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ።
በረሃና ፡ በእርሷም ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ሐሤትን ፡ ያድርጉ ፡ ፲፪
የዱር ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡
በእግዚአብሔር ፡ፊት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ይመጣልና፡አወን ፡ በምድር፡ ላይ፡ ሊፈርድ፡ ይመጣል ፡ ፲፫
እርሱም ፡ ዓለምን ፡ በጽድቅ ፡
ለአሕዛብም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፺፮ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ነገሠ ፡ ምድር ፡ ሐሤትን ፡ ታድርግ ፡ ፩
ብዙ ፡ ደሴቶችም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
ደመና ፡ ጭጋግም ፡ በዙሪያው ፡ ናቸው ፡ ፪
ጽድቅና ፡ ፍርድ ፡ የዙፋኑ ፡ መሠረት ፡ ናቸው ።
እሳት ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ፡ ፫
ጠላቶቹንም ፡ በዙሪያው ፡ ያቃጥላል ።
መብረቆቹ ፡ ለዓለም ፡ አበሩ ፡ ፬
ምድር ፡ አየችና ፡ ተናወጠች ።

፭ ወአድባርኒ ፡ ተመስዉ ፡ ከመ ፡ ሠምዕ ።
እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵላ ፡ ምድር ።
፮ ይነግራ ፡ ሰማያት ፡ ጽድቀ ፡ ዚአሁ ።
ወኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ ርእዩ ፡ ስብሐቲሁ ።
፯ ይትኃፈሩ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይሰግዱ ፡ ለግልፎ ።
ወእለ ፡ ይትሜክሑ ፡ በአማልክቲሆሙ ።
ወይሰግዱ ፡ሎቱ ፡ ኵሎሙ ፡ መላእክቲሁ ።
ሰምዐት ፡ ወተፈሥሐት ፡ ጽዮን ።
ወተሐሥያ ፡ አዋልደ ፡ ይሁዳ ።
፰ በእንተ ፡ ፍትሕከ ፡ እግዚኦ ።
፱ እስመ ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባሕቲትከ ፡ ልዑል ፡
ዲበ ፡ ኵሉ ፡ ምድር ።
ፈድፋደ ፡ ተለዐልከ ፡ እምኵሉ ፡ አማልክት ።
፲ እለ ፡ታፈቅርዎ ፡ለእግዚአብሔር ፡ ጽልእዋ ፡ ለእኪት
የዐቅብ ፡እግዚአብሔር ፡ ነፍሰ ፡ ጻድቃኑ ።
ወያድኅኖሙ ፡ እምእደ ፡ ኃጥአን ።
፲፩ ብርሃ ፡ ሠረቀ ፡ ለጻድቃን ፡
ወለርቱዓነ ፡ ልብ ፡ ትፍሥሕት ።
፲፪ ይትፌሥሑ ፡ ጻድቃን ፡ በእግዚአብሔር ።
ወይገንዩ ፡ ለዝክረ ፡ ቅድሳቱ ።

መዝሙር ፡ ፺፯ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ።
እስመ ፡ መንክረ ፡ ግብረ ፡እግዚአብሔር ።
ወአድኀኖተ ፡ የማኑ ።
ወመዝራዕቱኒ ፡ ቅዱስ ።
፪ አርአየ ፡ እግዚአብሔር ፡ አድኅኖቶ ።
ወበቅድመ ፡ አሕዛብ ፡ ከሠተ ፡ ኪዳኖ ።
፫ ወተዘከረ ፡ ሣህሎ ፡ ለያዕቆብ ።
ወጽድቆኒ ፡ ለቤተ ፡ እስራኤል ።
ርእዩ ፡ ኵልክሙ ፡ አጽናፈ ፡ ምድር ። አድኅኖቶ ፡ ለአ
ምላክነ ።
፬ የብቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ምድር ።
ሰብሑ ፡ ወተፈሥሑ ፡ ወዘምሩ ።
፭ ዘምሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በመሰንቆ ።
በመሰንቆ ፡ ወበቃለ ፡ መዝሙር ።
፮ በቀርነ ፡ ዝብጦ ፡ ወበቃለ ፡ ቀርን ።
ወየብቡ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ንጉሥ ።
፯ ወትትከወስ ፡ ባሕር ፡ በምልዓ ።
ዓለምኒ ፡ ወኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስቴታ ።
፰ ወአፍላግኒ ፡ ይጠፍሑ ፡ እደ ፡ ኅቡረ ።
አድባርኒ ፡ ይትሐሠዩ ።
፱ እስመ ፡ በሀየ ፡ ይኬንና ፡ ለምድር ።
ወይኬንና ፡ ለዓለም ፡ በጽድቅ ።
ወለአሕዛብኒ ፡ በርትዕ ።

መዝሙር ፡ ፺፰ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚአብሔር ፡ ነግሠ ፡ ደንገጹ ፡ አሕዛብ ።
ዘይነብር ፡ ዲበ ፡ ኪሩቤል ፡ አድለቅለቃ ፡ ለምድር ።
፪ እግዚአብሔር ፡ ዐቢይ ፡ በጽዮን ።
ወልዑል ፡ ውእቱ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ አሕዛብ ።
ኵሉ ፡ ይገኒ ፡ ለስምከ ፡ ዐቢይ ።
፫ እስመ ፡ ግሩም ፡ ወቅዱስ ፡ ውእቱ ።
፬ ክቡር ፡ ንጉሥ ፡ ፍትሐ ፡ ያፈቅር ።
፭ አንተ ፡ አጽናዕከ ፡ ለጽድቅ ፡ በኀይልከ ።
ፍትሐ ፡ ወጽድቀ ፡ ለያዕቆብ ፡ አንተ ፡ ገበርከ ።

ተራሮችም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተነማ ፡ ፭
ከምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ የተነሳ ፡ እንደሰም ፡ ቀለጡ ።
ሰማያት ፡ የእርሱን ፡ ጽድቅ ፡ ነገሩ ፡ ፮
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ አዩ ።
ለጣዖት ፡ የሚሰግዱ ፡ ሁሉ ፡ ፯
በጣዖቶቻቸውም ፡ የሚመኩ ፡ ይፈሩ ፡
መላእክቱ ፡ ሁሉ ፡ ሰገዱለት ።
አቤቱ ፡ ስለ ፡ ፍርድህ ፡ ፰
ጽዮን ፡ ሰምታ ፡ ደስ ፡ አላት ።
የይሁዳም ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
አንተ፡እግዚአብሔር በምድር፡ላይ፡ሁሉ፡ ልዑል፡ ነህና፡ ፱
በአማልክትም፡ ሁሉ፡ላይ፡ እጅግ ፡ ከፍ፡ከፍ ፡ ብለሃልና ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትወዱ ፡ ክፉትን ፡ ጥሉ ፡ ፲
እግዚአብሔር ፡ የቅዱሳኑን ፡ ነፍሶች ፡ ይጠብቃል ።
ከኃጥአንም ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።
ብርሃን ፡ ለጻድቃን ፡ ፲፩
ደስታም ፡ ለልበ ፡ ቅኖች ፡ ወጣ ።
ጻድቃን ፡በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ፲፪
ለቅድስናውም ፡ መታሰቢያ ፡ አመስግኑ ።

መዝሙር ፡ ፺፰ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔርን ፡ በአዲስ ፡ ምስጋና ፡ አመስግኑ ፡ ፩
እግዚአብሔር ፡ ተአምራትን ፡ አድርጓልና ።
ቀኙ፡ የተቀደሰውም፡ ክንዱ ፡ ለእርሱ፡ ማዳንን፡አደረገ ።
እግዚአብሔር ፡ ማዳኑን ፡ አስታወቀ ፡ ፪
በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ ጽድቁን ፡ ገለጠ ።
ለያዕቆብ ፡ ምሕረቱን ፡ ፫
ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ እውነቱን ፡ አሰበ ።
የምድር ፡ ዳርቻዎች ፡ ሁሉ፡የአምላካችንን ፡ማዳን፡አዩ ።
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ሆይ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ፡ ፬
አመስግኑ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፡ ዘምሩም ።
ለእግዚአብሔር ፡ በመሰንቆ ፡ ፭
በመሰንቆና ፡ በዝማሬ ፡ ድምፅ ፡ ዘምሩ ።
በዋሽንትና ፡ በመለከት ፡ ድምፅ ፡ ፮
በንጉሥ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እልል ፡ በሉ ።
ባሕር ፡ በመላዋ ፡ ፯
ዓለምም ፡ በእርሷም ፡ የሚኖሩ ፡ ይናወጡ ።
ወንዞችም ፡ በአንድነት ፡ በእጅ ፡ ያጨብጭቡ ፡ ፰
ተራሮች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
በምድር ፡ ሊፈርድ ፡ ይመጣልና ፡ ፱
ለዓለምም ፡ በጽድቅ ።
ለአሕዛብም ፡ በቅንነት ፡ ይፈርዳል ።

መዝሙር ፡ ፺፱ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ነገሠ ፡ አሕዛብ ፡ ይደንግጡ ፡ ፩
በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ ምድር ፡ ትናወጥ ።
እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡
እርሱም ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
ግሩምና ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ፫
ሁሉ ፡ ታላቅ ፡ ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ።
የንጉሥ ፡ ክብር ፡ ፍርድን ፡ ይወዳል ፡ ፬
አንተ ፡ ቅንነትን ፡ አጸናህ ።
ለያዕቆብ ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አንተ ፡ አደረግህ ።

፭ ተለዐሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪነ ።
ወይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ታሕተ ፡ መከየደ ፡ እገሪሁ ።
፮ እስመ፡ ቅዱሳን፡ እሙንቱ፡ ሙሴ፡ወአሮን፡ በክህነቶሙ
ወሳሙኤልኒ ፡ ምስለ ፡ እለ ፡ ይጼውዑ ፡ ስሞ ።
ይጼውዕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ውእቱኒ ፡ ይሰጠዎሙ
፯ ወይትናገሮሙ ፡ በዐምደ ፡ ደመና ።
ወየዐቅቡ ፡ ስምዖ ፤ ወትእዛዞ ፡ ዘወሀቦሙ ።
፰ እግዚኦ ፡ አምላክነ ፡ አንተ ፡ ሰማዕኮሙ ።
እግዚኦ ፡ አንተ ፡ ተሣሀልኮሙ ።
ወትትቤቀል ፡ በኵሉ ፡ ምግባሮሙ ።
፱ ተለዐሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ወይሰግዱ ፡ ሎቱ ፡ ውስተ ፡ ደብረ ፡ መቅደሱ ።
እስመ ፡ ቅዱስ ፡ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።

መዝሙር ፡ ፺፱ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ የብቡ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ምድር ።
፪ ተቀነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በትፍሥሕት ።
ወባኡ ፡ ቅድሜሁ ፡ በሐሤት ።
፫ አእምሩ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ አምላክነ ።
ወውእቱ ፡ ፈጠረነ ፤ ወአኮ ፡ ንሕነ ።
ንሕነሰ ፡ ሕዝቡ ፡ ወአባግዐ ፡ መርዔቱ ።
፬ ባኡ ፡ ውስተ ፡ አናቅጺሁ ፡ በተጋንዮ ።
ወውስተ ፡ አዕጻዲሁ ፡ በስብሐት ፡ እመንዎ ።
፭ ወሰብሑ ፡ ለስሙ ፤ እስመ ፡ ኄር ፡ እግዚአብሔር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
ወለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ጽድቁ ።

መዝሙ ፡ ፻ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ምሕረተ ፡ ወፍትሐ ፡ አሐሊ ፡ ለከ ።
፪ እዜምር ፡ ወእሌቡ ፡ ፍኖተ ፡ ንጹሐ ።
ማእዜ ፡ ትመጽእ ፡ ኀቤየ ።
ወአሐውር ፡ በየዋሀተ ፡ ልብየ ፡ ማዕከለ ፡ ቤትየ ።
፫ ወኢረሰይኩ ፡ ቅድመ ፡ አዕይንትየ ፡ ግብረ ፡ እኩየ ።
ጸላእኩ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
፬ ወኢተለወኒ ፡ ልብ ፡ ጠዋይ ።
ሶበ ፡ ተግሕሠ ፡ እኩይ ፡ እምኔየ ፡ ኢያእመርኩ ።
፭ ዘየሐሚ ፡ ቢጾ ፡ በጽሚት ፡ ኪያሁ ፡ ሰደድኩ ።
ዕቡየ ፡ ዓይን ፡ ወስሡዐ ፡ ልብ ፡ ኢይትሐወል ፡ ምስሌየ
አዕይንትየሰ ፡ ኀበ ፡ መሃይምናነ ፡ ምድር ።
፮ ከመ ፡ አንብሮሙ ፡ ምስሌየ ።
ዘየሐውር ፡ በፍኖት ፡ ንጹሕ ፡ ውእቱ ፡ ይትለአከኒ ።
፯ ወኢይነብር ፡ ማእከለ ፡ ቤትየ ፡ ዘይገብር ፡ ትዕቢተ ።
ወኢየረትዕ ፡ ቅድሜየ ፡ ዘይነብብ ፡ ዐመፃ ።
በጽባሕ ፡ እቀትሎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ኃጥአነ ፡ ምድር ።
፰ ከመ ፡ እሥርዎሙ ፡ እምሀገረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኵሎሙ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።

መዝሙር ፡ ፻፩ ።
ጸሎተ ፡ ባሕታዊ ፡ ሶበ ፡ ይቴክዝ ፡ ወይክዑ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ስእለቶ ።

፩ ስምዐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ጸሎትየ ።
ወይብጻሕ ፡ ቅድሜከ ፡ ገዓርየ ።
፪ ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ።
በዕለተ ፡ ምዳቤየ ፡ አጽምዕ ፡ እዘነከ ፡ ኀቤየ ።
አመ ፡ ዕለተ ፡ እጼውዐከ ፡ ፍጡነ ፡ ስምዐኒ ።

አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ፡ ፭
ቅዱስ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ መረገጫ ፡ ስገዱ ።
ሙሴና ፡ አሮን ፡ በካህናቱ ፡ ዘንድ ፡ ፮
ሳሙኤልም ፡ ስሙን ፡ በሚጠሩ ፡ ዘንድ ፡ ናቸው ።
እግዚአብሔርን ፡ ጠሩት ፡ እርሱም ፡ መለሰላቸው ።
በደመና ፡ ዓምድም ፡ ተናገራቸው ፡ ፯
ምስክሩንና ፡ የሰጣቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠበቁ ።
አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ ሰማሃቸው ፡ ፰
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ማርሃቸው ።
ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ተበቀልሃቸው ።
አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጉት ፡ ፱
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ።
በተቀደሰው ፡ ተራራውም ፡ ስገዱለት ።

መዝሙር ፡ ፺፱ ።
ስለ ትሩፋን ።

ምድር ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እልል ፡ በሉ ። ፩
በደስታም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ፪
በሐሴትም ፡ ወደ ፡ ፊቱ ፡ ግቡ ።
እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዕወቁ ፡ ፫
እርሱ ፡ ሠራን ፡ እንጂ ፡ እኛ ፡ አይደለንም ፡
እኛስ ፡ ሕዝቡ ፡ የመሰማርያውም ፡ በጎች ፡ ነን ።
በመገዛት ፡ ወደ ፡ ደጆቹ ፡ ፬
በምስጋናም ፡ ወደ ፡ ግቢዎቹ ፡ ግቡ ፤
አመስግኑት ፡ ስሙንም ፡ ባርኩ ።
እግዚአብሔር ፡ ቸር ፡ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ፭
ጽድቁም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻ ።
ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ እቀኝልሃለሁ ፡ ፩
እዘምራለሁ ፡ ንጹሕ ፡ መንገድንም ፡ አስተውላለሁ ። ፪
ወደ ፡ እኔ ፡ መቼ ፡ ትመጣለህ ?
በቤቴ ፡ መካከል ፡ በልቤ ፡ ቅንነት ፡ እሄዳለሁ ።
በዓይኔ ፡ ፊት ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አላኖርሁም ። ፫
ሕግ ፡ ተላላፊዎችን ፡ ጠላሁ ።
ጠማማ ፡ ልብም ፡ አልተጠጋኝም ፡ ፬
ክፉ ፡ ከእኔ ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡ አላወቅሁም ።
ባልንጀራውን፡በቀስታ፡የሚያማን፡እርሱን፡አሳደድሁ ፡ ፭
በዓይኑ ፡ ትዕቢተኛ ፡ የሆነውና ፡ ልቡም ፡ የሚሳሳው ፡
ከእኔ ፡ ጋራ ፡ አይተባበርም ።
ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ፮
ዓይኖቼ ፡ በምድር ፡ ምእመናን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፤
በቀና ፡ መንገድ ፡ የሚሔድ ፡ እርሱ ፡ ያገለግለኛል ።
ትዕቢትን የሚያደርግ በቤቴ መካከል አይኖርም ። ፯
ዓመፅን ፡ የሚናገር ፡ በዓይኔ ፡ ፊት ፡ አይቀናም ።
ዓመፃ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
አገር ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡
የምድርን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ በማለዳ ፡ አገድላቸዋለሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፩ ።
እያዘነ ፡ ልመናውንና ፡ ጸሎቱን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፊት ፡ ባቀረበ ፡ ጊዜ ።

አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማኝ ፡ ፩
ጩኸቴም ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ይድረስ ።
በመከራዬ ፡ ቀን ፡ ፊትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ፡ ፪
ጆሮህን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብል ።

፫ እስመ ፡ ኀልቀ ፡ ከመ ፡ ጢስ ፡ መዋዕልየ ።
ወነቅጸ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ አዕፅምትየ ።
ተቀሠፍኩ ፡ ወየብሰ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ ልብየ ።
፬ እስመ ፡ ተረስዐኒ ፡ በሊዐ ፡ እክል ።
፭ እምቃለ ፡ ገዓርየ ፡ ጠግዐ ፡ ሥጋየ ፡ ዲበ ፡ አዕፅምትየ።
፮ ወኮንኩ ፡ ከመ ፡ አድግ ፡ መረብ ፡ ዘገዳም ።
ወኮንኩ ፡ ከመ ፡ ጉጓ ፡ ውስተ ፡ ቤት ፡ ሌሊት ።
፯ ተጋህኩ ፡ ወኮንኩ፡ከመ፡የፍ፡ባሕታዊ፡ውስተ፡ናሕስ።
፰ ወዘለፉ ፡ አሜረ ፡ ይጼዕሉኒ ፡ ጸላእትየ ።
ወእለኒ ፡ ይሰዱኒ ፡ ይሰከተዩ ፡ ላዕሌየ ።
፱ እስመ ፡ ሐመደ ፡ ከመ ፡ እክል ፡ ቀማሕኩ ።
ወስቴየኒ ፡ ምስለ ፡ አንብዕየ ፡ ሰተይኩ ።
እምገጸ ፡ መቅሠፍተ ፡ መዓትከ ።
፲ እስመ ፡ አንሣእከኒ ፡ ወነፃሕከኒ ።
፲፩ ወመዋዕልየኒ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ ኀለፈ ።
ወአነሂ ፡ ከመ ፡ ሣእር ፡ የበስኩ ።
፲፪ አንተሰ ፡ እግዚኦ ፡ ለዓለም ፡ ትነብር ።
ወዝክርከኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፲፫ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ወተሣሃላ ፡ ለጽዮን ።
እስመ ፡ ጊዜሃ ፡ ውእቱ ፡ ከመ ፡ ትሣሃላ ፡ ወበጽሐ ፡ ዕድሜሃ ።
፲፬ እስመ ፡ ሠምሩ ፡ አግብርቲከ ፡ እበኒሃ ።
ወአክበርዋ ፡ ለመሬታ ።
፲፭ ወይፈርሁ ፡ አሕዛብ ፡ ስመከ ፡ እግዚኦ ።
ወዙሎሙ ፡ ነገሥት ፡ ለስብሐቲከ ።
፲፮ እስመ ፡ የሐንጻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለጽዮን ።
ወያስተርኢ ፡ በስብሐቲሁ ።
፲፯ ወነጸረ ፡ ላዕለ ፡ ጸሎተ ፡ ነዳይ ።
ወኢተቈጥዓ ፡ ሥዕለቶሙ ።

፲፰ ወተጽሕፈት ፡ ዛቲ ፡ ለካልእ ፡ ትውልድ ።
ሕዝብ ፡ ዘይትፈጠር ፡ ይሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እስመ ፡ ሐወጸ ፡ እምሰማይ ፡ መቅደሱ ።
፲፱ እግዚአብሔር ሐወጸ ፡ እምሰማይ ፡ ዲበ ፡ ምድር ።
፳ ከመ ፡ ይስማዕ ፡ ገዓሮሙ ፡ ለሙቁሓን ።
ወከመ ፡ ያሕይዎሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ቅቱላን ።
፳፩ ከመ ፡ ይንግሩ ፡ በጽዮን ፡ ስመ ፡ እግዚአብሔር ።
ወስብሐቲሁኒ ፡ በኢየሩሳሌም ።
፳፪ ሶበ ፡ ተጋብኡ ፡ አሕዛብ ፡ ሕቡረ ።
ወነገሥትኒ ፡ ከመ ፡ ይትቀነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፳፫ ወተሰጥዎሙ ፡ በፍኖተ ፡ ኃይሉ ።
፳፬ ንግረኒ ፡ ውኅዶን ፡ ለመዋዕልየ ። ወኢትሰደኒ ፡ በመ
ንፈቀ ፡ ዓመትየ ።
ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ዓመቲከ ።
፳፭ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ አቅደምከ ፡ ሣርሮታ ፡ ለምድር ።
ወግብረ ፡ እደዊከ ፡ እማንቱ ፡ ሰማያት ።
፳፮ እማንቱሰ ፡ ይትሀጐላ ፡ ወአንተሰ ፡ ትሄሉ ።
ወዙሉ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ ይበሊ ።
ወከመ ፡ ሞጣሕት ፡ ትዌልጦሙ ፡ ወይትዌለጡ ።
፳፯ አንተሰ ፡ አንተ ፡ ከመ ። ወዓመቲከኒ ፡ ዘኢየኀልቅ ።
፳፰ ደቂቀ ፡ አግብርቲከ ፡ ይነብርዋ ።
ወዘርዖሙኒ ፡ ለዓለም ፡ ይጸንዕ ።

መዝሙር ፡ ፻፪ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ትባርኮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወዙሉ ፡ አዕፅምትየ ፡ ለስሙ ፡ ቅዱስ ።
፪ ትባርኮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፫ ወኢትርሳእ ፡ ዘሎ ፡ ስብሐቲሁ ።

ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ተኖ ፡ አልቃለችና ፡ ፫
አጥንቶቼም ፡ እንደ ፡ መቃጠያ ፡ ተቃጥለዋልና ፡
በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ።
እህል ፡ መብላት ፡ ተረስቶኛልና ፡ ፬
ተቀሠፍሁ ፡ ልቤም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደረቀ ።
ከጩኸቴ፡ድምፅ የተነሣ አጥንቶቼ ከሥጋዬ ጋራ ፡ ተጣበቁ ። ፭
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እርኩም ፡ መሰልሁ ፡ ፮
በፈረሰ ፡ ቤት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ጉጉት ፡ ሆንሁ ።
ተጋሁ ፡ በሰገነትም ፡ እንደሚኖር ፡ ብቸኛ ፡ ድንቢጥ ፡ ሆንሁ ። ፯
ጠላቶቼ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ይሰድቡኛል ፡ ፰
የሚያሳድዱኝም ፡ ተማማሉብኝ ።
አንሥተኸኛልና ፡ ጥለኸኝማልና ፡ ፱
ከቍጣህና ፡ ከመዓትህ ፡ የተነሣ ።
አመድን ፡ እንደ ፡ እህል ፡ ቃምሁት ፡ ፲
መጠጤንም ፡ ከዕንባዬ ፡ ጋራ ፡ ቀላቀልሁት ።
ዘመኖቼ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ አዘንብለዋል ፡ ፲፩
እኔም ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ደርቄአለሁ ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ፡ ፲፪
መታሰቢያህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
አንተ ፡ ተነሣ ፡ ጽዮንንም ፡ ይቅር ፡ በላት ፡ ፲፫
የምሕረቷ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ ዘመኗም ፡ ደርሷልና ።
ባሮችህም ፡ ደንጊያዎቿን ፡ ወደዋልና ፡ ፲፬
ለመሬቷም ፡ አዝነዋልና ።
አቤቱ ፡ አሕዛብ ፡ ስምህን ፡ ፲፭
ነገሥታትም ፡ ሁሉ ፡ ክብርህን ፡ ይፈራሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ ይሠራታልና ፡ ፲፮
በክብሩም ፡ ይገለጣልና ።
ወደ ፡ ችጋረኞች ፡ ጸሎት ፡ ተመለከተ ፡ ፲፯
ልመናቸውንም ፡ አልናቀም ።

ይህ ፡ ለሚመጣው ፡ ትውልድ ፡ ይጻፍ ፡ ፲፰
የሚፈጠርም ሕዝብ ለእግዚአብሔር እልል ይላል ፡
እግዚአብሔር ፡ ከመቅደሱ ፡ ከፍታ ፡ ሆኖ ፡ ተመልክቷልና ፡ ፲፱
ከሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ምድርን ፡ አይቷልና ።
የታሰሩትን ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ ፳
የተገደሉትን ፡ ልጆች ፡ ያድን ፡ ዘንድ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በጽዮን ፡ ፳፩
ምስጋናውንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡
አሕዛብም ፡ በአንድነት ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ ፳፪
መንግሥታት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ።
በኃይሉ ፡ ጐዳና ፡ መለሰለት ፡ ፳፫
የዘመኔን ፡ እነስተኛነት ፡ ንገረኝ ።
በዘመኔ ፡ እኩሌታ ፡ አትውሰደኝ ፡ ፳፬
ዓመቶችህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናቸው ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ከጥንት ፡ ምድርን ፡ መሠረትህ ፡ ፳፭
ሰማያትም ፡ የእጅህ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
እነርሱ ፡ ይጠፋሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ትኖራለህ ፡ ፳፮
ሁላቸው ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ያረጃሉ ።
እንደ ፡ መጐናጸፊያም ፡ ትለውጣቸዋለህ ፡ ይለወጣሉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ ያው ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ፳፯
ዓመቶችህም ፡ ከቶ ፡ አያልቁም ።
የባሮችህም ፡ ልጆች ፡ ይኖራሉ ፡ ፳፰
ዘራቸውም ፡ ለዘላለም ፡ ትጸናለች ።

መዝሙር ፡ ፻፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡ ፩
አጥንቶቼ ፡ ሁሉ ፡ ለተቀደሰ ፡ ስሙ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፡ ፪
ምስጋናውንም ፡ ሁሉ ፡ አትርሺ ። ፫

፫ ዘይሥሬ ለከ ኵሎ ኀጢአተከ ። ዘይፌውሰከ እምኵሉ ደዌከ ።
፬ ዘያድኅና ፡ እሙስና ፡ ለሕይወትከ ።
ዘይኬልለከ ፡ በሣህሉ ፡ ወበምሕረቱ ።
፭ ዘያጸግበ ፡ እምበረከቱ ፡ ለፍትወትከ ።
ዘይሔድሳ ፡ ከመ ፡ ንስር ፡ ለውርዙትከ ።
፮ ገባሬ ፡ ሣህል ፡ እግዚአብሔር ።
ወይሬትዕ ፡ ለኵሉ ፡ ግፉዓን ።
፯ አርአየ ፍናዊሁ ለሙሴ ። ወለደቂቀ እስራኤል ሥምረቶ ።
፰ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል ፡ እግዚአብሔር ።
ርኁቀ ፡ መዓት ፡ ወብዙኅ ፡ ምሕረት ፡ ወጻድቅ ።
፱ ኢይቀሥፍ ፡ ወትረ ፤ ወኢይትመዐዕ ፡ ዘልፈ ።
፲ አኮ ፡ በከመ ፡ ኀጢአትነ ፡ ዘገብረ ፡ ለነ ።
ወኢፈደየነ ፡ በከመ ፡ አበሳነ ።
፲፩ ወበከመ ፡ ልዑል ፡ ሰማይ ፡ እምድር ።
አጽንዐ ምሕረቶ እግዚአብሔር ላዕለ እለ ይፈርህዎ ።
፲፪ ወበከመ ፡ ይርኅቅ ፡ ሠርቅ ፡ እምዐረብ ።
አርኀቀ ፡ እምኔነ ፡ ኀጢአተነ ።
፲፫ ወበከመ ፡ ይምሕር ፡ አብ ፡ ውሉዶ ።
ከማሁ፡ ይምሕሮሙ፡ እግዚአብሔር ለእለ፡ይፈርህዎ ፤
፲፬ እስመ ፡ ውእቱ ፡ የአምር ፡ ፍጥረተነ ።
ተዘከር ፡ እግዚኦ ፡ ከመ ፡ መሬት ፡ ንሕነ ።
፲፭ ወሰብእሰ ፡ ከመ ፡ ሣዕር ፡ መዋዕሊሁ ።
ወከመ ፡ ጽጌ ፡ ገዳም ፡ ከማሁ ፡ ይፈሪ ።
፲፮ እስመ፡መንፈስ፡ ይወፅእ፡ እምኔሁ ፡ ወኢይሄሉ፡ እንከ ።
ወኢየአምር ፡ እንከ ፡ መካኖ ።
፲፯ ሣህሉሰ፡ለእግዚአብሔር እምዓለም፡ወእስከ፡ለዓለም ።
ዲበ ፡ እለ ፡ ይፈርህዎ ።
ወጽድቁኒ ፡ ዲበ ፡ ትውልደ ፡ ትውልድ ።
፲፰ ለእለ፡የዐቅቡ፡ሕጎ። ወይዜከሩ፡ትእዛዞ፡ ከመ፡ይግበሩ ።
፲፱ እግዚአብሔር ፡ አስተዳለወ ፡ መንበሮ ፡ በሰማያት።
ወኵሎ ፡ ይኴንን ፡ በመንግሥቱ ።
ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵልክሙ ፡ መላእክቲሁ ።
፳ ጽኑዓን ፡ ወኀያላን ፡ እለ ፡ ትገብሩ ፡ ቃሎ ።
ወእለ ፡ ትሰምዑ ፡ ቃለ ፡ ነገሩ ።
፳፩ ይባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵሉ ፡ ኀይሉ ።
ላእካኑ ፡ እለ ፡ ይገብሩ ፡ ፈቃዶ ።
ይባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵሉ ፡ ተግባሩ ።
፳፪ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ በሐውርት ፡ መለኮቱ ።
ትባርኮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፻፫ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ትባርኮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እግዚኦ ፡ አምላኪየ ፡ ጥቀ ፡ ዐበይከ ፡ ፈድፋደ ።
አሚነ ፡ ወዕበየ ፡ ስብሐት ፡ ለበስከ ።
፪ ወለበስከ ፡ ብርሃነ ፡ ከመ ፡ ልብስ ።
ወረበብኮ ፡ ለሰማይ ፡ ከመ ፡ ሠቅ ።
፫ ዘይጠፍር ፡ በማይ ፡ ጽርሖ ።
ወረሰየ ፡ ደመና ፡ መከየዶ ፡ ዘየሐውር ፡ በክንፈ ፡ ነፋስ።
፬ ዘይሬስዮሙ ፡ ለመላእክቲሁ ፡ መንፈሰ ።
ወለእለ ፡ ይትለአክዎ ፡ ነደ ፡ እሳት ።
ሣረራ ፡ ለምድር ፡ ወአጽንዓ ።
፭ ከመ ፡ ኢታንቀልቅል ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፮ ወቀላይኒ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ ዐጽፉ ።
ውስተ ፡ አድባር ፡ ይቀውሙ ፡ ማያት ።

ኃጢአትሽን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ የሚል ፤ ፫
ደዌሽንም ፡ ሁሉ ፡ የሚፈውስ ።
ሕይወትሽን ፡ ከጥፋት ፡ የሚያድናት ፤ ፬
በምሕረቱና ፡ በቸርነቱ ፡ የሚጋርድሽ ።
ምኞትሽን ፡ ከበረከቱ ፡ የሚያጠግባት ፤ ፭
ጕልማስነትሽን ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ ያድሳል ።
እግዚአብሔር ፡ ይቅርታ ፡ አድራጊ ፡ ነው ፤ ፮
ለተበደሉ ፡ ሁሉ ፡ ይፈርዳል ።
ለሙሴ ፡ መንገዱን ፡ አስታወቀ ፤ ፯
ለእስራኤል ፡ ልጆችም ፡ አደራረጉን ።
እግዚአብሔር ፡ መሐሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ፤ ፰
ከቍጣ ፡ የራቀ ፡ ምሕረቱም ፡ የበዛ ፡ ነው ።
ሁል ፡ ጊዜም ፡ አይቀሥፍም ፡ ለዘላለምም፡አይቆጣም ፤ ፱
እንደ ፡ ኀጢአታችን ፡ አላደረገብንም ፤ ፲
እንደ ፡ በደላችንም ፡ አልከፈለንም ።
ሰማይ ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንዲል ፤ ፲፩
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሕረቱን ፡ በሚ
ፈሩት ፡ ላይ ፡ አጠነከረ ።
ምሥራቅ ፡ ከምዕራብ ፡ እንደሚርቅ ፤ ፲፪
ኃጢአታችንን ፡ ከእኛ ፡ አራቀ ።
አባት ፡ ለልጆቹ ፡ እንዲራራ ፤ ፲፫
እንዲሁ ፡ እግዚአብሔር ለሚፈሩት ፡ ይራራል ።
ፍጥረታችንን ፡ እርሱ ፡ ያውቃልና ፤ ፲፬
እኛም ፡ አፈር ፡ እንደ ፡ ሆንን ፡ አሰብ ።
ሰውስ ፡ ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ነው ፤ ፲፭
እንደ ፡ ዱር ፡ አበባ ፡ እንዲሁ ፡ ያብባል ።
ነፋስ ፡ በነፈሰበት ፡ ጊዜ ፡ ያልፋልና ፤ ፲፮
ስፍራውንም ፡ ደግሞ ፡ አያውቀውም ።
የእግዚአብሔር ፡ምሕረት ግን ከዘላለም እስከ ዘላለም በሚፈሩት ላይ ፲፯
ጽድቁም ፡ በልጅ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ነው ።
ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ለሚጠብቁ ፤ ፲፰
ትእዛዙንም ፡ ያደርጓት ፡ ዘንድ፡ ለሚያስቡ ።
እግዚአብሔር ፡ ዙፋኑን ፡ በሰማይ ፡ አዘጋጀ ፤ ፲፱
መንግሥቱም ፡ ሁሉን ፡ ትገዛለች ።
ቃሉን ፡ የምታደርጉ ፡ ብርቱዎችና ፡ ኀይለኞች ፤ ፳
የቃሉንም ፡ድምፅ ፡ የምትሰሙ ፡ መላእክት ፡ ሁሉ ፤
እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፤
ፈቃዱን ፡ የምታደርጉ ፤ ፳፩
አገልጋዮቹ ፤ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ።
ፍጥረቶቹ ፡ ሁሉ ፡ በግዛቱ ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፤ እግዚአ ፳፪
ብሔርን ፤ ባርኩ ፤
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ባርኪ ።

መዝሙር ፡ ፻፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ፤ ፩
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ነህ ፤
ክብርንና ፡ ግርማን ፡ ለበስህ ።
ብርሃንን ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያ ፡ የተጐናጸፍህ ፤ ፪
ሰማይንም ፡ እንደ ፡ መጋረጃ ፡ የዘረጋህ ።
እልፍኝህን ፡ በውኃ ፡ የሠራህ ፤ ፫
ሠረገላህን ፡ ደመና ፡ ያደረግህ ፤
በነፋስ ፡ ክንፍም ፡ የምትሄድ ።
መላእክቱን ፡ መንፈስ ፡ የሚያደርግ ፤ ፬
አገልጋዮቹንም ፡ የምትንበለበል ፡ እሳት ።
ለዘላለም ፡ እንዳትናወጥ ፤ ፭
ምድርን ፡ በመሠረቷ ፡ ላይ ፡ መሠረታት ።
በጥልቅ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ከደንሃት ፤ ፮
በተራሮችም ፡ ላይ ፡ ውኆች ፡ ይቆማሉ ።

፯ እምተግሣጽከ ፡ ይጕዩ ። ወእምድምፀ ፡ ነጐድጓድከ ፡
ይደነግፁ ።
፰ የዐርጉ ፡ አድባረ ፡ ወይወርዱ ፡ ገዳመ ።
ውስተ ፡ ብሔር ፡ ኀበ ፡ ሣረርኮሙ ፡ መሠረትኮሙ ።
፱ ወሠሬምኮሙ ፡ እምኀበ ፡ ኢየኀልፉ ።
ከመ ፡ ኢይትመየጡ ፡ ወኢይክድንዋ ፡ ለምድር ።
፲ ዘይፌኑ ፡ አንቅዕተ ፡ ውስተ ፡ ቈላት ።
ማዕከለ ፡ አድባር ፡ የኀልፉ ፡ ማያት ።
፲፩ ወያሰትዩ ፡ ለኵሉ ፡ አርዌ ፡ ገዳም ።
ወይትዌከፉ ፡ ሐለስትዮታት ፡ ለጽምዖሙ ።
፲፪ ወያጸልሉ ፡ ህየ ፡ አዕዋፈ ፡ ሰማይ ።
ወይነቅዉ ፡ በማእከለ ፡ ጸላዕት ።
፲፫ ዘይሠቅዮሙ ፡ ለአድባር ፡ እምውሳጥያቲሆሙ ።
እምፍሬ ፡ ተግባርከ ፡ ትጸግብ ፡ ምድር ።
ዘያበቊል ፡ ሣዕረ ፡ ለእንስሳ ።
ወሐመልማለ ፡ ለቅኔ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፲፬ ከመ ፡ ያውፅእ ፡ እክለ ፡ እምድር ።
፲፭ ወይን ያስተፌሥሕ ልበ ሰብእ ። ወቅብዕ ለአብርሆ ገጽ ።
እክል ፡ ያፀንዕ ፡ ኀይለ ፡ ሰብእ ።
፲፮ ወይጸግቡ ኵሉ ዕፀወ ገዳም ። አርዘ ሊባኖስ ዘተከልከ ።
፲፯ ወበህየ ፡ ይትዋለዱ ፡ አዕዋፍ ።
ወይትጋወሮን ፡ ቤተ ፡ ሄሮድያዋስ ።
፲፰ አድባር ፡ ነዋኃት ፡ ለሀየላት ።
ወጸላዕት ፡ ምጕያዮን ፡ ለግሔ ።
፲፱ ወገበርከ ወርኀ በዕድሜሁ ። ፀሐይኒ አእመረ ምዕራቢሁ ።
፳ ታመጽእ ፡ ጽልመተ ፡ ወይከውን ፡ ሌሊተ ።
ወይወፅኡ ፡ ቦቱ ፡ ኵሉ ፡ አርዌ ፡ ገዳም ።
፳፩ ዕጓለ ፡ አናብስት ፡ ይጥሕሩ ፡ ወይመሥጡ ።
ወይስእሉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ሲሳዮሙ ።
፳፪ ወእምከመ ፡ ሠረቀ ፡ ፀሐይ ፡ የአትዉ ።
ወይውዕሉ ፡ ውስተ ፡ ግበቢሆሙ ።
፳፫ ይወፍር ፡ ሰብእ ፡ ውስተ ፡ ተግባሩ ።
ይውዕል ፡ ወይትቀነይ ፡ እስከ ፡ ይመሲ ።
፳፬ ጥቀ ዐቢይ ግብርከ እግዚኦ ። ወኵሉ በጥበብ ገበርከ ።
መልአ ፡ ምድረ ፡ ዘፈጠርከ ።
፳፭ ዛቲ ፡ ባሕር ፡ ዐባይ ፡ ወረሓብ ።
ህየ ፡ ዘይትሐወስ ፡ ዘአልቦ ፡ ኍልቍ ።
እንስሳ ፡ ዐበይት ፡ ምስለ ፡ ደቃቅ ።
፳፮ ህየ ፡ የሐውራ ፡ አሕማር ።
ከይሲ ፡ ዘፈጠርከ ፡ ይሣለቅ ፡ ላዕሌሆሙ ።
፳፯ ወኵሉ ፡ ይሴፎ ፡ በኀቤከ ። ተሀቦሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡
በጊዜሁ ።
፳፰ ወእምከመ ፡ ወሀብኮሙ ፡ ያስተጋብኡ ።
ወፈቲሐከ ፡ እዴከ ፡ ታጸግብ ፡ ለኵሉ ፡ እምሕረትከ ።
፳፱ እመሰ ፡ ሜጥከ ፡ ገጸከ ፡ ይደነግፁ ።
ታወፅእ ፡ መንፈሶሙ ፡ ወየኀልቁ ።
ወይገብኡ ፡ ውስተ ፡ መሬቶሙ ።
፴ ትፌኑ ፡ መንፈሰከ ፡ ወይትፈጠሩ ።
ወትሔድስ ፡ ገጸ ፡ ለምድር ።
፴፩ ለይኩን ፡ ስብሐቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለዓለም ።
ይትፌሣሕ ፡ እግዚአብሔር ፡ በተግባሩ ።
፴፪ ዘይኔጽራ ፡ ለምድር ፡ ወይሬስያ ፡ ከመ ፡ ትርዐድ ።
ዘይገሥሦሙ ፡ ለአድባር ፡ ወይጠይሱ ።

ከዘለፋህም ፡ ሸሹ ፡ ፯
ከነጐድጓድህም ፡ ድምፅ ፡ ኰበለሉ ።
ወደ ፡ ተራሮች ፡ ወጡ ፡ ፰
ወደ፡ቈላዎችና ፡ ወደ፡ አዘጋጀህላቸው ፡ ስፍራ፡ ወረዱ ።
እንዳያልፏትም ፡ ድንበርን ፡ አደረግህላቸው ፡ ፱
ምድርን ፡ ይከድኑ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይመለሱ ።
ምንጮችን ፡ ወደ ፡ ቆላዎች ፡ ይልካል ፡ ፲
በተራሮች ፡ መካከል ፡ ውኆች ፡ ያልፋሉ ።
የዱር ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ያጠጣሉ ፡ ፲፩
የበረሃ ፡ አህዮችም ፡ ከጥማቸው ፡ ይረካሉ ።
የሰማይም ፡ወፎች ፡ በእነርሱ ፡ዘንድ ፡ያድራሉ ፡ ፲፪
በቅርንጫፎችም ፡ መካከል ፡ ይጮኻሉ ።
ተራሮችን ፡ ከላይ ፡ የሚያጠጣቸው ፡ ፲፫
ከሥራህ ፡ ፍሬ ፡ ምድር ፡ ትጠግባለች ።
እንጀራን ፡ ከምድር ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ ፲፬
ለምለሙን ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ጥቅም ፡
ሣርንም ፡ ለእንስሳ ፡ ያበቅላል ።
ወይን ፡ የሰውን ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ፲፭
ዘይትም ፡ ፊትን ፡ ያበራል ፡
እህልም ፡ የሰውን ፡ ጉልበት ፡ ያጠነክራል ።
የእግዚአብሔር ፡ ዛፎች ፡ ፲፮
እርሱም፡የተከላቸው፡ የሊባኖስ ፡ ዝግባዎች፡ይጠግባሉ ።
በዚያም ፡ ወፎች ፡ ይዋለዳሉ ፡ ፲፯
የሽመላ ፡ ቤትም ፡ የእርሱ ፡ ጎረቤት ፡ ነው ።
ረጃጅም ፡ ተራራዎች ፡ ለዋልያዎች ፡ ፲፰
ድንጋዮችም ፡ ለእሽኮኮዎች ፡ መሸሸ ፡ ናቸው ።
ጨረቃን ፡ ለጊዜዎች ፡ አደረገ ፡ ፲፱
ፀሐይም ፡ መግቢያውን ፡ ያውቃል ።
ጨለማ ፡ ታደርጋለህ ፡ ሌሊትም ፡ ይሆናል ፡ ፳
በነርሱም ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ ይወጡበታል ።
የአንበሳ ፡ ግልገሎች ፡ ለመንጠቅ ፡ ይጮኻሉ ፡ ፳፩
ከእግዚአብሔር ፡ ምግባቸውን ፡ ይሻሉ ።
ፀሐይ ፡ ስትወጣ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ ፳፪
በየዋሻቸውም ፡ ይተኛሉ ።
ሰው ፡ ወደ ተግባሩ ፡ ይሠማራል ፡ ፳፫
እስኪመሽም ፡ ድረስ ፡ ሥራውን ፡ ያከናውናል ።
አቤቱ ፡ ሥራህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ፳፬
ሁሉን ፡ በጥበብ ፡ አደረግህ ።
ምድርም ፡ ከፍጥረትህ ፡ ተሞላች ።
ይህቺ ፡ ባሕር ፡ ታላቅና ፡ ሰፊ ፡ ናት ፡ ፳፭
በዚያ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ተንቀሳቃሽ ፡
ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ እንስሶች ፡ አሉ ።
በዚያ ፡ ላይ ፡ መርከቦች ፡ ይሄዳሉ ፡ ፳፮
በዚያም ፡ ላይ፡የፈጠርኸው ፡ ዘንዶ ፡ ይጫወትበታል
ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳፯
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ።
በሰጠሃቸውም ፡ ጊዜ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ ፳፰
እጅህን፡ ትዘረጋለህ፤ ከመልካም፡ ነገርም፡ ይጠግባሉ ።
ፊትህን ፡ ስትሠውር ፡ ይደነግጣሉ ፡ ፳፱
ነፍሳቸውን ፡ ታወጣለህ ፡ ይሞታሉም ፡
ወደ ፡ መሬትነታቸውም ፡ ይመለሳሉ ።
መንፈስህን ፡ ትልካለህ ፡ ይፈጠራሉም ፡ ፴
የምድርንም ፡ ፊት ፡ ታድሳለህ ።
የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ለዘላለም ፡ ይሁን ፡ ፴፩
እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
ምድርን ፡ ያያል ፡ እንድትንቀጠቀጥም ፡ ያደርጋል ፡ ፴፪
ተራሮችን ፡ ይዳስሳል ፡ ይጤሳሉም ።

፴፫ እሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሕይወትየ ።
፴፬ ወእዜምር ፡ ለአምላኪየ ፡ በአምጣነ ፡ ሀሎኩ ።
ወአሠምሮ ፡ በቃልየ ።
ወአንሰ ፡ እትፌሣሕ ፡ በእግዚአብሔር ።
፴፭ ወየኅልቁ ፡ ኃጥአን ፡ እምድር ። ወዐማፅያንኒ ፡
ኢይሄልዉ ፡ እንከ ።
ትባርኮ ፡ ነፍስየ ፡ ለእግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ።
በእንተ ትሩፋን ።

፩ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወጸውዑ ፡ ስሞ ።
ወንግርዎሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ምግባሮ ።
፪ ሰብሑ ፡ ወዘምሩ ፡ ሎቱ ። ወንግሩ ፡ ኵሎ ፡ መንክሮ ።
፫ ወትከብሩ ፡ በስሙ ፡ ቅዱስ ።
ለይትፌሣሕ ፡ ልብ ፡ ዘየኀሥሥ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፬ ኅሥዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወትጸንዑ ።
ወኅሡ ፡ ገጾ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፭ ወተዘከሩ ፡ መንክሮ ፡ ዘገብረ ፡
ተአምሪሁ ፡ ወኵነኔ ፡ አፉሁ ።
፮ ዘርዐ ፡ አብርሃም ፡ አግብርቲሁ ። ወደቂቀ ፡ ያዕቆብ ፡
ኅሩያኒሁ ።
፯ ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ ።
ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድር ፡ ኵነኔሁ ።
ወተዘከረ ፡ ሥርዐቶ ፡ ዘለዓለም ።
፰ ቃሎ ፡ ዘአዘዘ ፡ ለዐሠርቱ ፡ ምእት ፡ ትውልድ ።
፱ ዘሠርዐ ፡ ለአብርሃም ። ወመሐለ ፡ ለይስሐቅ ።
ወአቀመ ፡ ስምዐ ፡ ለያዕቆብ ።
፲ ወለእስራኤል ፡ ኪዳኖ ፡ ዘለዓለም ።
ወይቤሎ ፡ ለከ ፡ እሁበከ ፡ ምድረ ፡ ከነዓን ።

፲፩ ትኩንክሙ ፡ ሐብለ ፡ ርስትክ ።
፲፪ እንዘ ፡ ውሑዳን፡ ጥቀ፡እሙንቱ።ወፈላስያን፡ውስቴታ።
፲፫ ወኃለፉ ፡ እምሕዝብ ፡ ውስተ ፡ ሕዝብ ።
ወእምንግሥት ፡ ውስተ ፡ ካልዕ ፡ ሕዝብ ።
፲፬ ወኢኀደገ ፡ ይስሐጦሙ ፡ ሰብእ ።
ወገሠጸ ፡ ነገሥተ ፡ በእንቲአሆሙ ።
፲፭ ወኢትግሥሥዎሙ ፡ መሢሓንየ ።
ወኢታሕሥሙ ፡ ዲበ ፡ ነቢያትየ ።
፲፮ ወአምጽአ ፡ ረኃበ ፡ ለብሔር ። ወአጥፍአ ፡ ኵሎ ፡
ኃይለ ፡ እክል ።
፲፯ ፈነወ ፡ ብእሴ ፡ ቅድሜሆሙ ።
ተሠይጠ ፡ ዮሴፍ ፡ ወኮነ ፡ ገብረ ።
፲፰ ወሐሞ ፡ እገሪሁ ፡ በመዋቅሕት ።
ወአምሰጠት ፡ ነፍሱ ፡ እምሐጺን ።
፲፱ ዘእንበለ ፡ ይብጻሕ ፡ ቃሉ ።
ቃለ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምከሮ ።
፳ ፈነወ ፡ ንጉሥ ፡ ወፈትሖ ። ወሜሞ፡ መልአከ፡ አሕዛብ።
፳፩ ወረሰዮ ፡ እግዚአ ፡ ለቤቱ ።
ወአኰነኖ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ጥሪቱ ።
፳፪ ከመ ፡ ይገሥጾሙ ፡ ለመላእክቲሁ ፡ ከማሁ ።
ወከመ ፡ ያጥብቦሙ ፡ ለሊቃውንቲሁ ፡ ከማሁ ።
፳፫ ወቦአ ፡ እስራኤል ፡ ብሔረ ፡ ግብጽ ።
ወያዕቆብኒ ፡ ኀደረ ፡ ምድረ ፡ ካም ።
፳፬ ወአብዝኆሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ ፈድፋደ ።
ወአጽንዖሙ ፡ እምፀሮሙ ።
፳፭ ወሜጠ ፡ ልቦሙ ፡ ከመ ፡ ይጽልኡ ፡ ሕዝቦ ።
ወከመ ፡ የሐብልይዎሙ ፡ ለአግብርቲሁ ።

በሕይወቴ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እቀኛለሁ ፡ ፴፫
ለአምላኬም፡በምኖርበት፡ ዘመን፡ ሁሉ፡እዘምራለሁ ።
ቃሉ ፡ ለእርሱ ፡ ይጣፍጠው ፡ ፴፬
እኔም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
ኃጥአን ፡ ከምድር ፡ ይጥፉ ፡ ፴፭
ዓመፀኞች ፡ እንግዲህ ፡ አይገኙ ።
ነፍሴ፡ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኪ ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፬ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን፡አመስግኑ ፡ ስሙንም ፡ ጥሩ ፡ ፩
ለአሕዛብም ፡ ሥራውን ፡ ንገሩ ።
ተቀኙለት ፡ ዘምሩለት ፡ ፪
ተአምራቱንም ፡ ሁሉ ፡ ተናገሩ ።
በቅዱስ ፡ ስሙ ፡ ተጓደዱ ፡ ፫
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈልግ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉት ፡ ትጸናላችሁም ፡ ፬
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ፈልጉ ።
ባሮቹ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ፡ ፭
ለእርሱም ፡ የተመረጣችሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ።
የሠራትን ፡ ድንቅ ፡ ተአምራቱንም ፡ ፮
የፍዱንም ፡ ነገር ፡ አስቡ ።
እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችን ፡ ነው ፡ ፯
ፍርዱ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
ለአብርሃም ፡ ያደረገውን ፡ ለይስሐቅም ፡ የማለውን ። ፰
እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድም ፡ ያዘዘውን ፡ ቃል ፡ ፱
ኪዳኑን ፡ ለዘላለም ፡ አሰበ ።
የርስታችሁ ፡ ገመድ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ፲
ለአንተ ፡ የከነዓንን ፡ ምድር ፡ እሰጣለሁ ፡ ብሎ ።

በቁጥር ፡ ጥቂቶች ፡ እጅግም ፡ ጥቂቶች ፡ ፲፩
በእርሷም ፡ ስደተኞች ፡ በሆኑ ፡ ጊዜ ።
ለእሥራኤል ፡ የዘላለም ፡ ኪዳንን ፡ ፲፪
ለያዕቆብም ፡ ሕግ ፡ የሆነውን ፡ አቆመ ።
ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ። ፲፫
ከመንግሥትም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ሕዝብ ፡ አለፉ ።
የቀባኋቸውን ፡ አትዳስሱ ፡ ፲፬
በነቢያቴም ፡ ክፉ ፡ አታድርጉ ፡ ብሎ ።
ሰው ፡ ግፍ ፡ ያደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ አልፈቀደም ፡ ፲፭
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ነገሥታትን ፡ ገሠጸ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ ጠራ ፡ ፲፮
የእህልን ፡ ጕልበት ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
በፊታቸው ፡ ሰውን ፡ ላከ ፡ ፲፯
ዮሴፍ ፡ ለባርነት ፡ ተሸጠ ።
እግሮቹም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ደከሙ ፡ ፲፰
እርሱም ፡ በብረት ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።
ቃሉ ፡ እስኪመጣለት ፡ ድረስ ፡ ፲፱
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ፈተነው ።
ንጉሥ ፡ ላከ ፡ ፈታውም ፡ ፳
የአሕዛብም ፡ አለቃ ፡ አስፈታው ።
አለቆቹን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ይገስጽ ፡ ዘንድ ፡ ፳፩
ሽማግሌዎችንም ፡ ጥበበኞች ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ።
የቤቱ ፡ ጌታ ፡ የንብረቱም ፡ ሁሉ፡ አዛዥ፡አደረገው ፳፪
እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ገባ ፡ ፳፫
ያዕቆብም ፡ በካም ፡ አገር ፡ አደረ ።
ሕዝቡንም ፡ እጅግ ፡ አበዛ ፡ ፳፬
ከጠላቶቻቸውም ፡ ይልቅ ፡ አበረታቸው ።
ሕዝቡን ፡ ይጠሉ ፡ ዘንድ ፡ ፳፭
በባሮቹም፡ ላይ፡ይተነኰሉ፡ ዘንድ፡ ልባቸውን፡ ለወጠ ።

፳፮ ፈነወ ፡ ሙሴሃ ፡ ገብሮ ። ወአሮንሃ ፡ ኅሩዮ ።
፳፯ ወሤመ ፡ ቃለ ፡ ትእምርት ፡ ላዕሌሆሙ ።
ወመንክርሂ ፡ በምድረ ፡ ካም ።
፳፰ ፈነወ ፡ ጽልመተ ፡ ወአጽለሞሙ ።
ወአምረርዎ ፡ ለቃሉ ።
፳፱ ወረሰየ ፡ ማዮሙ ፡ ደመ ። ወቀተለ ፡ ዓሣቲሆሙ ።
፴ ወአውፅአት ፡ ምድሮሙ ፡ ቈርነናዓተ ።
ውስተ ፡ አብያተ ፡ ነገሥቶሙ ።
፴፩ ይቤ ፡ ወመጽአ ፡ ዐኰት ።
ወትንንያ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ምድሮሙ ።
፴፪ ወረሰየ ዝናሞሙ በረደ ። ወነደ እሳት ውስተ ምድሮሙ ።
፴፫ ወቀተለ ፡ ወይኖሙ ፡ ወበለሶሙ ።
ወቀጥቀጠ ፡ ኵሎ ፡ ዕፀወ ፡ ብሔሮሙ ።
፴፬ ይቤ ፡ ወመጽአ ፡ አንበጣ ። ወደጎብያ ፡ ዘአልቦ ፡
ኍልቍ ።
፴፭ ወበልዐ ፡ ኵሎ ፡ ፍሬ ፡ ምድሮሙ ።
፴፮ ወቀተለ ፡ ኵሎ ፡ በኵረ ፡ ብሔሮሙ ።
ወቀዳሜ ፡ ኵሉ ፡ ተግባሮሙ ።
፴፯ ወአውፅአሙ ፡ በወርቅ ፡ ወበብሩር ።
ወአልቦ ፡ ደዌ ፡ ውስተ ፡ ሕዝቦሙ ።
፴፰ ወተፈሥሐ ፡ ግብጽ ፡ በፀአቶሙ ። እስመ ፡ ፈርሀዎሙ ።
፴፱ አንጦልዐ ፡ ደመና ፡ ወሠወሮሙ ።
ወእሳተኒ ፡ ከመ ፡ ያብርህ ፡ ሎሙ ፡ በሌሊት ።
፵ ሰአሉ ፡ ወመጽአ ፡ ፍርፍርት ።
ወአጽገቦሙ ፡ ኅብስተ ፡ ሰማይ ።
፵፩ አንቅዐ ፡ ኰኵሐ ፡ ወአውኀዘ ፡ ማየ ።
ወሐሩ ፡ ውስተ ፡ አፍላግ ፡ በድው ።
፵፪ እስመ ፡ ተዘከረ ፡ ቃሎ ፡ ቅዱሰ ። ዘኀበ ፡ አብርሃም ፡ ገብሩ ።
፵፫ ወአውፅአሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ በትፍሥሕት ።
ወለኅሩያኒሁ ፡ በሐሤት ።
ወወሀቦሙ ፡ በሐውርተ ፡ አሕዛብ ።
ወወረሱ ፡ ፃማ ፡ ባዕድ ።
፵፬ ከመ ፡ ይዕቀቡ ፡ ሕጎ ። ወይሕሡ ፡ ሥርዐቶ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ።

በእንተ ፡ ትሩፋት ።

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኄር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፪ መኑ ፡ ይነግር ፡ ኀይለ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይገብር ፡ ከመ ፡ ይስማዕ ፡ ኵሎ ፡ ስብሐቲሁ ።
፫ ብፁዓን ፡ እለ ፡ የዐቅቡ ፡ ፍትሐ ።
ወይገብሩ ፡ ጽድቀ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፬ ተዘከረነ ፡ እግዚኦ ፡ በሣህልከ ፡ ሕዝበከ ።
ወተሣሀለነ ፡ በአድኅኖትከ ።
፭ ከመ ፡ ንርአይ ፡ ሠናይቶሙ ፡ ለኅሩያኒከ ።
ወከመ ፡ ንትፈሣሕ ፡ በፍሥሓ ፡ ሕዝብከ ።
ወከመ ፡ ንክበር ፡ ምስለ ፡ ርስትከ ።
፮ አበስነ ፡ ምስለ ፡ አበዊነ ። ዐመፅነሂ ፡ ወጌገይነ ።
፯ ወአበዊነሂ ፡ በብሔረ ፡ ግብጽ ፡ ኢያእመሩ ፡ መንክረከ ።
ወኢተዘከሩ ፡ ብዝኀ ፡ ምሕረትከ ።
ወአምረሩከ ፡ እመ ፡ የዐርጉ ፡ ባሕረ ፡ ኤርትራ ።
ወአድኅኖሙ ፡ በእንተ ፡ ስሙ ።

ባሪያውን ፡ ሙሴን ፡ ፳፮
የመረጠውንም ፡ አሮንን ፡ ላከ ።
የተአምራቱን ፡ ነገር ፡ በላያቸው ፡ ፳፯
ድንቁንም ፡ በካም ፡ አገር ፡ አደረገ ።
ጨለማን ፡ ላከ ፡ ጨለመባቸውም ፡ ፳፰
በቃሉም ፡ ዐመፁ ።
ውኃቸውን ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ለወጠ ፡ ፳፱
ዓሦቻቸውንም ፡ ገደለ ።
ምድራቸውና ፡ የንጉሦቻቸውም ፡ ቤቶች ፡ ፴
በጓጕንቸር ፡ ተሞሉ ።
ተናገረ ፡ የውሻ ፡ ዝንብ ፡ ፴፩
ትንኝም ፡ በዳርቻቸው ፡ መጡ ።
ዝናማቸውን ፡ በረዶ ፡ አደረገው ፡ ፴፪
እሳትም ፡ በምድራቸው ፡ ተቃጠለች ።
ወይናቸውንና ፡ በለሳቸውን ፡ መታ ፡ ፴፫
የአገራቸውንም ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ ሰበረ ።
ተናገረ ፡ አንበጣም ፡ ፴፬
ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለውም ፡ ኩብኩባ ፡ መጣ ።
የአገራቸውንም ፡ ለምለም ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ ፴፭
የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ በላ ።
የአገራቸውንም ፡ በኵር ፡ ሁሉ ፡ ፴፮
የኃይላቸውን ፡ መጀመሪያ ፡ ሁሉ ፡ መታ ።
በወርቅና ፡ በብርም ፡ አወጣቸው ፡ ፴፯
በወገናቸውም ፡ ውስጥ ፡ ደዌ ፡ አልነበረም ።
ፈርተዋቸው ፡ ነበርና ፡ ፴፰
ግብጽ ፡ በመውጣታቸው ፡ ደስ ፡ አላት ።
ደመናን ፡ ለመሸፈኛ ፡ ዘረጋላቸው ፡ ፴፱
እሳትንም ፡ በሌሊት ፡ ያበራላቸው ፡ ዘንድ ፡ ዘረጋ ።
ለመኑ ፡ ድርጭትንም ፡ አመጣላቸው ፡ ፵
የሰማይንም ፡ እንጀራ ፡ አጠገባቸው ።

ለባሪያው ፡ ለአብርሃም ፡ የነገረውን ፡ ፵፩
ቅዱስ ፡ ቃሉን ፡ አስቦአልና ።
ዓለቱን ፡ ሰነጠቀ ፤ ውኃውንም ፡ አፈሰሰ ፡ ፵፪
ወንዞች ፡ በበረሃ ፡ ሄዱ ።
ሕዝቡንም ፡ በደስታ ፤ ፵፫
የተመረጡትንም ፡ በእልልታ ፡ አወጣ ።
ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፤ ፵፬
ሥርዓቱንም ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ።
የአሕዛብን ፡ አገሮች ፡ ሰጣቸው ። ፵፭
የአሕዛብንም ፡ ድካም ፡ ወረሱ ፤ ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፭ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ቸር ፡ ነውና ፡ ምሕረቱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፡ ፩
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ ማን ፡ ይናገራል ? ፪
ምስጋናውንስ ፡ ማን ፡ ያሰማል ?
ፍርድን ፡ የሚጠብቁ ፡ ፫
ጽድቅንም ሁል ፡ ጊዜ ፡ የሚያደርጉ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
የመረጥሃቸውን ፡ በጎነት ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ ፬
በሕዝብህም ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይለን ፡ ዘንድ ፡
ከርስትህም ፡ ጋራ ፡ እንኳደድ ፡ ዘንድ ።
አቤቱ ፡ በሕዝብህ ፡ ሞገስ ፡ አስበን ፡ ፭
በመድኃኒትህም ፡ ጐብኘን ።
ከአባቶቻችን ፡ ጋራ ፡ ኀጢአት ፡ ሠራን ፡ ፮
ዓመፅንም ፡ በደልንም ።
አባቶቻችን ፡ በግብጽ ፡ ሳሉ ፡ ተአምራትህን ፡ አላስተዋሉም ፤ ፯
የምሕረትህንም ፡ ብዛት ፡ አላሰቡም ፡
በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ በአለፉ ፡ ጊዜ ፡ ዐመፁብህ ።

፰ ከመ ፡ ያርእዮሙ ፡ ኀይሎ ።
፱ ወገሠፆ ፡ ለባሕረ ፡ ኤርትራ ፡ ወየብሰት ።
ወመርሖሙ ፡ በቀላይ ፡ ከመ ፡ ዘበገዳም ።
፲ ወአድኀኖሙ ፡ እምእደ ፡ ጸላእቶሙ ።
ወአንገፎሙ ፡ እምእደ ፡ ጸሮሙ ።
፲፩ ወደፈኖሙ ፡ ማይ ፡ ለእለ ፡ ሮድዎሙ ።
ወኢተርፈ ፡ አሐዱ ፡ እምውስቴቶሙ ።
፲፪ ወተአመኑ ፡ በቃሉ ። ወሰብሕዎ ፡ በስብሐቲሁ ።
፲፫ ወአፍጠኑ ፡ ረሲዐ ፡ ምግባሩ ።
ወኢተዐገሡ ፡ በምክሩ ።
፲፬ ወፈተዉ ፡ ፍትወተ ፡ በገዳም ።
ወአምረርዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በበድው ።
፲፭ ወወሀቦሙ ፡ ዘሰአሉ ። ፈነወ ፡ ጽጋበ ፡ ለነፍሶሙ ።
፲፮ ወአምዕዕዎ ፡ ለሙሴ ፡ በትዕይንት ።
ወለአሮን ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፯ አብቀወት ፡ ምድር ፡ ወውኅጦቶ ፡ ለዳታን ።
ወደፈነቶሙ ፡ ለተዓይኒ ፡ አቤሮን ።
፲፰ ወነደ ፡ እሳት ፡ ውስተ ፡ ተዓይኒሆሙ ።
ወአውዐዮሙ ፡ ነበልባል ፡ ለኃጥኣን ።
፲፱ ወገብሩ ፡ ላሕመ ፡ በኮሬብ ። ወሰገዱ ፡ ለግልፎ ።
ወወለጡ ፡ ክብሮሙ ።
፳ በአምሳለ ፡ ላህም ፡ ዘይትረዐይ ፡ ሣዕረ ።
ወረስዕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዘአድኀኖሙ ።
፳፩ ዘገብረ ፡ ዐቢያተ ፡ በግብጽ ።
፳፪ ወመንክረ ፡ በምድረ ፡ ካም ።
ወግሩመ ፡ በባሕረ ፡ ኤርትራ ።
፳፫ ወይቤ ፡ ከመ ፡ ይሰርዎሙ ።
ሶበ ፡ አኮ ፡ ሙሴ ፡ ኅሩዩ ። ቆመ ፡ ቅድሜሁ ፡ አመ ፡
ብድብድ ።
ከመ ፡ ይሚጥ ፡ መቅሠፍቶ ፡ መዓቱ ።
ወከመ ፡ ኢይሥርዎሙ ።
፳፬ ወመነኑ ፡ ምድረ ፡ መፍትወ ። ወኢተአመኑ ፡ በቃሉ።
፳፭ ወአንጐርጐሩ ፡ በውስተ ፡ ተዓይኒሆሙ ።
ወኢሰምዑ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ።
ወአንሥአ ፡ እዴሁ ፡ ላዕሌሆሙ ።
፳፮ ከመ ፡ ይንጽኆሙ ፡ በገዳም ።
ወከመ ፡ ይንፃኅ ፡ ዘርዖሙ ፡ ውስተ ፡ አሕዛብ ።
፳፯ ወከመ ፡ ይዝርዎሙ ፡ ውስተ ፡ በሐውርት ።
፳፰ ወተፈፅሙ ፡ በብዔል ፡ ፌጎር ።
ወበልዑ ፡ መሥዋዕተ ፡ ምዉት ።
፳፱ ወወሐክዎ ፡ በምግባሪሆሙ ።
ወበዝኀ ፡ ብድብድ ፡ ላዕሌሆሙ ።
፴ ተንሥአ ፡ ፊንሐስ ፡ ወአድኃኖሙ ።
፴፩ ኀደገ ፡ ብድብድ ፡ ወተኈለቈ ፡ ጽድቀ ።
ለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ እስከ ፡ ለዓለም ።
፴፪ ወአምዕዕዎ ፡ በኀበ ፡ ማየ ፡ ቅስት ።
፴፫ ወሐመ ፡ ሙሴ ፡ በእንቲአሆሙ ።
እስመ ፡ አምረርዎ ፡ ለነፍሱ ። ወአዘዘ ፡ በከናፍሪሁ ።
፴፬ ወኢሠረዉ ፡ አሕዛበ ፡ ዘይቤሎሙ ፡ እግዚአብሔር ።
፴፭ ወተደመሩ ፡ ምስለ ፡ አሕዛብ ።
ወተምህሩ ፡ ምግባሮሙ ።
፴፮ ወተቀንዩ ፡ ለግልፎሆሙ ። ወኮኖሙ ፡ ጌጋየ ።
፴፯ ዘብሖ ፡ ደቂቆሙ ፡ ወአዋልዲሆሙ ፡ ለአጋንንት ።
ወከዐዉ ፡ ደመ ፡ ንጹሐ ።

ኀይሉንም ፡ ለማስታወቅ ፡ ፰
ስለ ፡ ስሙ ፡ አዳናቸው ።
የኤርትራንም ፡ ባሕር ፡ ገሠጸ ፡ እርሱም ፡ ደረቀ ፡ ፱
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በጥልቅ ፡ መራቸው ።
ከሚጠሏቸውም ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ፡ ፲
ከጠላትም ፡ እጅ ፡ ተቤዣቸው ።
የሚያሳድዷቸውንም ፡ ውኃ ፡ ደፈናቸው ፡ ፲፩
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ስንኳ ፡ አልቀረም ።
በቃሉም ፡ አመኑ ፡ ፲፪
ምስጋናውንም ፡ ዘመሩ ።
ፈጥነውም ፡ ሥራውን ፡ ረሱ ፡ ፲፫
በምክሩም ፡ አልታገሡም ።
በምድረ ፡ በዳም ፡ ምኞትን ፡ ተመኙ ፡ ፲፬
በበረሃም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተፈታተኑት ።
የለመኑትንም ፡ ሰጣቸው ፡ ፲፭
ለነፍሳቸው ፡ ግን ፡ ክሳትን ፡ ላከ ።
ሙሴንም ፡ እግዚአብሔር ፡ የቀደሰውንም ፡ አሮንን ፡ ፲፮
በሰፈር ፡ ተመቀኟቸው ።
ምድርም ፡ ተከፈተች ፡ ዳታንንም ፡ ዋጠችው ፡ ፲፯
የአቤሮንንም ፡ ወገን ፡ ደፈነች ።
በማኅበራቸውም ፡ እሳት ፡ ነደደች ፡ ፲፰
ነበልባልም ፡ ኃጥኣንን ፡ አቃጠላቸው ።
በኮሬብም ፡ የጥጃ ፡ ጣዖት ፡ ሠሩ ፡ ፲፱
ለጣዖትም ፡ ሰገዱ ።
ሣርም ፡ በሚበላ ፡ በበሬ ፡ ምሳሌ ፡ ፳
ክብራቸውን ፡ ለወጡ ።
ጽድቅን ፡ በካም ፡ ምድር ፡ ፳፩
ግሩም ፡ ነገርንም ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡
ታላቅ ፡ ነገርንም ፡ በግብጽ ፡ ያደረገውን ፡ ፳፪
ያዳናቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረሱ ።

እንዳያጠፋቸው ፡ ቍጣውን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ፳፫
የተመረጠው ፡ ሙሴ ፡ በመቅሠፍት ፡ ጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ባይቆም ፡ ኖሮ ፤
ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በወደደ ፡ ነበር ።
የተወደደችውን ፡ ምድር ፡ ናቁ ፡ ፳፬
በቃሉም ፡ አልታመኑም ።
በድንኳኖቻቸውም ፡ ውስጥ ፡ አንጐራጐሩ ፡ ፳፭
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።
በምድረ ፡ በዳም ፡ ይጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳፮
ዘራቸውንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይዘራ ፡ ዘንድ ።
በያገሩም ፡ ይበትናቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳፯
እጁን ፡ አነሣባቸው ።
በብዔል ፡ ፌጎርም ፡ ተገናኙ ፡ ፳፰
የሙታንንም ፡ መሥዋዕት ፡ በሉ ።
በሥራቸውም ፡ አስመረሩት ፡ ፳፱
ቸነፈርም ፡ በላያቸው ፡ በዛ ።
ፊንሐስም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈረደባቸው ፡ ፴
ቸነፈሩም ፡ ተወ ።
ያም ፡ ጽድቅ ፡ ፴፩
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ተቆጠረለት ።
በክርክር ፡ ውሃ ፡ ዘንድም ፡ አስቆጡት ። ፴፪
መንፈሱን ፡ አሳዝነዋልና ።
ስለ ፡ እነርሱም ፡ ሙሴ ፡ ተበሳጨ ፡ ፴፫
በከንፈሮቹም ፡ በስንፍና ፡ ተናገረ ።
እግዚአብሔርም ፡ እንዳላቸው ፡ አሕዛብን ፡ አላጠፉም ፡ ፴፬
ከአሕዛብም ፡ ጋራ ፡ ተደባለቁ ፡ ሥራቸውንም ፡ ተማሩ ፡ ፴፭
ለጣዖቶቻቸውም ፡ ተገዙ ፡ ወጥመድም ፡ ሆኑባቸው ፡ ፴፮
ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ፴፯
ለአጋንንት ፡ ሠዉ ፡

፴፰ ደመ ፡ ደቂቆሙ ፡ ወአዋልዲሆሙ ።
ወሦዑ ፡ ለግልፎ ፡ ከነዓን ።
ወተቀትለት ፡ ምድር ፡ በደም ።
፴፱ ወረኵሰት ፡ ምድር ፡ በምግባሪሆሙ ።
ወዘመዉ ፡ በጣዖቶሙ ።
፵ ወተምዐ ፡ እግዚአብሔር ፡ መዓተ ፡ ላዕለ ፡ ሕዝቡ ።
ወአስቆረሮሙ ፡ ለርስቱ ።
፵፩ ወአግብኦሙ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ፀሮሙ ።
፵፪ ወቀነይዎሙ ፡ ጸላእቶሙ ። ወአሕመምዎሙ ፡ ፀሮሙ ።
ወኀስሩ ፡ በታሕተ ፡ እደዊሆሙ ።
፵፫ ወዘልፈ ፡ ያድኅኖሙ ።
እሙንቱሰ ፡ አምረርዎ ፡ በምክሮሙ ።
ወሐሙ ፡ በኃጢአቶሙ ።
፵፬ ወርእዮሙ ፡ ከመ ፡ ተመንደቡ ።
፵፭ ወሰምዖሙ ፡ ጸሎቶሙ ። ወተዘከረ ፡ ኪዳኖ ።
ወነስሐ ፡ በከመ ፡ ብዝኀ ፡ ምሕረቱ ።
ወወሀቦሙ ፡ ሣህሎ ።
፵፮ በቅድመ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ፄወውዎሙ ።
፵፯ አድኅነነ ፡ እግዚኦ ፡ አምላክነ ።
ወአስተጋብአነ ፡ እምአሕዛብ ።
ከመ ፡ ንግነይ ፡ ለስምከ ፡ ቅዱስ ።
ወከመ ፡ ንትመካህ ፡ በስብሐቲከ ።
ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላከ ፡ እስራኤል ።
፵፰ እምቅድመ ፡ ዓለም ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።
ለይበል ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ፡ ለይኩን ፡ ለይኩን ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኄር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።

፪ ለይበሉ ፡ እለ ፡ አድኃኖሙ ፡ እግዚአብሔር ።
እለ ፡ አድኃኖሙ ፡ እምእደ ፡ ፀሮሙ ።
ወአስተጋብአሙ ፡ እምበሓውርት ።
፫ እምጽባሕ ፡ ወእምዐረብ ፡ ወመስዕ ፡ ወባሕር
፬ ወሳኰዩ ፡ ውስተ ፡ በድው ፡ ዘአልቦ ፡ ማይ ።
ወኢረከቡ ፡ ፍኖተ ፡ ሀገረ ፡ ብሔሮሙ ።
፭ ጽምኡ ፡ ወርኅቡ ፡ ወኀልቀት ፡ ነፍሶሙ ፡ ባላዕሌሆሙ
፮ ወአውየዉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሶበ ፡ ተመንደቡ ፡
ወአድኅኖሙ ፡ እምንዳቤሆሙ ።
፯ ወመርሖሙ ፡ ፍኖተ ፡ ርቱዐ ። ከመ ፡ ይሑሩ ፡ ፍኖተ ፡ ሀገሮሙ ።
ንግሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምሕረቶ ።
፰ ወመንክሮሂ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፱ እስመ ፡ አጽገበ ፡ ነፍሰ ፡ ርኅብተ ።
ወመልዓ ፡ ለነፍስ ፡ ዕራቃ ፡ በረከተ ።
፲ ለእለ ፡ ይነብሩ ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ ወጽላሎተ ፡ ሞት።
ወሙቁሓን ፡ በንዴት ፡ ወበሐጺን ።
፲፩ እስመ ፡ አምረሩ ፡ ቃለ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወአምዐዑ፡ምክረ፡ልዑል።ወሠርሐ፡በሕማም፡ልቦሙ ።
ደወዩ ፡ ወኀጥኡ ፡ ዘይቀብሮሙ ።
፲፫ ወአውየዉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሶበ ፡ ተመንደቡ ።
ወአድኅኖሙ ፡ እምንዳቤሆሙ ።
፲፬ ወአውፅኦሙ ፡ እምጽልመት ፡ ወጽላሎተ ፡ ሞት ።
ወሰበረ ፡ መዋቅሕቲሆሙ ።
ንግሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምሕረቶ ።
፲፭ ወመንክሮሂ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
እስመ ፡ ሰበረ ፡ ኆኃተ ፡ ብርት ።
፲፮ ወቀጥቀጠ ፡ መናሥግተ ፡ ዘሐፂን ።

የወንዶች፡ልጆቻቸውንና፡የሴቶች፡ልጆቻቸውን፡ደም፡ ፴፰
ለከነዓን፡ጣዖቶች፡የሠዉዋቸውን፡ንጹሕ፡ደም፡አፈሰሱ ።
ምድርም ፡ በደም ፡ ረከሰች ።
በሥራቸውም ፡ ረከሱ ፡ ፴፱
በማድረጋቸውም ፡ አመነዘሩ ።
የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነደደ ፡ ፵
ርስቱንም ፡ ተጸየፈ ።
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ እጅ ፡ አሳለፋቸው ፡ ፵፩
የሚጠሏቸውም ፡ ገዟቸው ።
ጠላቶቻቸውም ፡ ግፍ ፡ አደረጉባቸው ፡ ፵፪
ከእጃቸውም ፡ በታች ፡ ተዋረዱ ።
ብዙ ፡ ጊዜ ፡ አዳናቸው ፡ ፵፫
ነገር ፡ ግን ፡ በምክራቸው ፡ አስቆጡት ።
በኀጢአታቸውም ፡ ተዋረዱ ።
እርሱም ፡ ጩኸታቸውን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፵፬
ጭንቃቸውን ፡ ተመለከተ ።
ለእነርሱም ፡ ኪዳኑን ፡ አሰበ ፡ ፵፭
እንደ ፡ ምሕረቱም ፡ ብዛት ፡ አዘነላቸው ።
በማረኳቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ሞገስን ፡ ሰጣቸው ፡ ፵፮
አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፡ አድነን ፡ ፵፯
ቅዱስ ፡ ስምህን ፡ እናመሰግን ፡ ዘንድ ።
በምስጋናህም ፡ እንመካ ፡ ዘንድ ።
ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሰብስበን ።
ከዘላለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፵፰
የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ።
ሕዝብህም ፡ ሁሉ ፡ አሜን ፡ ይበል ። ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፮ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ቸር ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ፩
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

እግዚአብሔር ፡ ያዳናቸው ፡ ፪
ከጠላቶች ፡ እጅ ፡ ያዳናቸው ፡ ይናገሩ ።
ከምሥራቅና ፡ ከምዕራብ ፤ ከሰሜንና ፡ ከባሕር ፡ ፫
ከያገሩም ፡ ሰበሰባቸው ።
ውሃ ፡ በሌለበት ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ተቅበዘበዙ ፡ ፬
የሚኖሩበትም ፡ ከተማ ፡ አላገኙም ።
ተራቡ ፡ ተጠሙም ፡ ፭
ነፍሳቸውም ፡ በውስጣቸው ፡ አለቀች ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፤ ፮
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ወደሚኖሩበት ፡ ከተማ ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ፯
የቀና ፡ መንገድን ፡ መራቸው ።
የተራበችን ፡ ነፍስ ፡ አጥግቧልና ፡ ፰
የተራቆተችውንም ፡ ነፍስ ፡ በበረከት ፡ መልቶአልና ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ አደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፱
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።
በጨለማ ፡ በሞትም ፡ ጥላ ፡ ሥር ፡ የተቀመጡ ፤ ፲
በችጋር ፡ በብረትም ፡ የታሰሩ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ ዐመፁ ፡
የልዑልንም ፡ ምክር ፡ ስለ ፡ ናቁ ። ፲፩
ልባቸው ፡ በድካም ፡ ተዋረደ ፡ ፲፪
ታመሙ ፡ የሚረዳቸውም ፡ አጡ ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፡ ፲፫
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ከጨለማና ፡ ከሞት ፡ ጥላ ፡ አወጣቸው ፡ ፲፬
እስራታቸውንም ፡ ፈታ ።
የናሱን ፡ ደጆች ፡ ስለ ፡ ሰበረ ፡ ፲፭
የብረቱንም ፡ መወርወሪያ ፡ ስለ ፡ ቆረጠ ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ አደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፲፮
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።

፲፯ ወተወክፎሙ ፡ እምፍኖተ ፡ ጌጋዮሙ ።
እስመ ፡ ሐሙ ፡ በኃጢአቶሙ ።
፲፰ ወክርሖ ፡ መብልዐ ፡ አስቈረረት ፡ ነፍሶሙ ።
ወቀርቡ ፡ ኀበ ፡ አናቅጸ ፡ ሞት ።
፲፱ ወአውየዉ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሶበ ፡ ተመንደቡ ፡
ወአድኀኖሙ ፡ እምንዳቤሆሙ ።
፳ ፈነወ ፡ ቃሎ ፡ ወሐየዎሙ ። ወአድኃኖሙ ፡ እሞቶሙ።
ንግሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምሕረቶ ።
፳፩ ወመንክሮሂ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፳፪ ወይሡዑ ፡ሎቱ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ።
ወይንግሩ ፡ ግብሮ ፡ በትፍሥሕት ።
፳፫ እለ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ባሕር ፡ በአሕማር ።
ወይትጌበሩ ፡ ተግባሮሙ ፡ ውስተ ፡ ማይ ፡ ብዙኅ ።
፳፬ እሙንቱሰ ፡ የአምሩ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ።
ወመንክሮሂ ፡ በውስተ ፡ ልጎት ።
፳፭ ይቤ ፡ ወመጽአ ፡ መንፈሰ ፡ ዐውሎ ።
ወተለዐለ ፡ ማዕበል ።
፳፮ የዐርጉ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ።
ወይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ።
ወተመስወት ፡ ነፍሶሙ ፡ በሕማም ።
ደንገፁ ፡ ወተሀውኩ ፡ ከመ ፡ ስኩር ።
፳፯ ወተሰጥመ ፡ ኵሉ ፡ ጥበቦሙ ።
፳፰ ወአውየዉ ፡ ኀበ ፡እግዚአብሔር ፡ ሶበ ፡ ተመንደቡ።
ወአድኃኖሙ ፡ እምንዳቤሆሙ ።
፳፱ አጥፍአ ፡ ለዐውሎ ፤ ወአርመመ ፡ ባሕር ። ወአርመመ
ማዕበል ።
፴ ወተፈሥሑ ፡ እስመ ፡ አዕረፉ ።
ወመርሖሙ ፡ ውስተ ፡ መርሶ ፡ ኀበ ፡ ፈቀዱ ።
ንግሩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምሕረቶ ።
፴፩ ወመንክሮሂ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።

፴፪ ወያዐብይዎ ፡ በማኅበረ ፡ አሕዛብ ።
ወይሴብሕዎ ፡ በመንበረ ፡ ሊቃውንት ።
፴፫ ወረሰዮሙ ፡ ለአፍላግ ፡ በድወ ።
ወረሰየ ፡ ምጽማዓ ፡ሙኃዘ ፡ ማይ ።
ወረሰያ ፡ ለምድር ፡ ዔወ ፡ እንተ ፡ ትፈሪ ።
፴፬ በእከዮሙ ፡ ለእለ ፡ ይነብርዋ ።
፴፭ ወረሰዮ ፡ ለበድው ፡ ሙኃዘ ፡ ማይ ።
ወለምድረ ፡ በድው ፡ ቀላያተ ፡ ማያት ።
፴፮ ወአንበረ ፡ ህየ ፡ ርኁባነ ።
ሐነፁ ፡ አኅጉረ ፡ ኀበ ፡ ይነብሩ ።
፴፯ ተከሉ ፡ ወይነ ፡ ወዘርሁ ፡ ገራውኃ ።
ወገብሩ ፡ ማእረረ ፡ እክል ።
፴፰ ባረኮሙ ፡ ወበዝኁ ፡ ፈድፋደ ።
ወኢያውኀደ ፡ ሎሙ ፡ እንስሳሆሙ ።
፴፱ ደወዩ ፡ ወውኅዱ ። በሕማም ፡ እኩይ ፡ ወበጻዕር ።
፵ ወተክዕወ ፡ ኀሣር ፡ዲበ ፡ መላእክት ።
ወአስሐቶሙ ፡ ውስተ ፡ በድው ፡ ዘኢኮነ ፡ ፍኖተ ።
፵፩ ወረድአ ፡ ለነዳይ ፡ በተጽናሱ ።
ወረሰዮ ፡ ከመ ፡ አባግዐ ፡ ብሔር ።
፵፪ ይርአዩ ፡ ራትዓን ፡ ወይትፌሥሑ ።
ወትትፌፀም ፡ አፉሃ ፡ ኵላ ፡ ዐመፃ ።
፵፫ መኑ ፡ ጠቢብ ፡ ዘየዐቅቦ ፡ ለዝ ።
ወየአምር ፡ ከመ ፡ መሐሪ ፡ እግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ።
በእንተ ፡ ሕዝቅያስ ።
፩ ጥቡዕ ፡ ልብየ ፡ እግዚእ ፡ ጥቡዕ ፡ ልብየ ።
ጥቡዕ ፡ ልብየ ፡ እሴብሕ ፡ ወእዜምር ።
ወይትነሣእ ፡ ክብርየ ።
፪ ወእትነሣእ ፡ በመዝሙር ፡ ወበመሰንቆ ።
ወእትነሣእ ፡ በጽባሕ ።

ስለ ፡ ዓመፃቸው ፡ ሰነፉ ፡ ፲፯
ስለ ፡ ኀጢአታቸውም ፡ ተቸገሩ ።
ሰውነታቸው ፡ መብልን ፡ ሁሉ ፡ ተጸየፈች ፡ ፲፰
ወደ ፡ ሞትም ፡ ደጆች ፡ ቀረቡ ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜም ፡ ወደ ፡እግዚአብሔር ፡ ጮኹ ፡ ፲፱
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ቃሉን ፡ ላከ ፡ ፈወሳቸውም ፡ ፳
ከጥፋታቸውም ፡ አዳናቸው ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ አደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፳፩
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።
የምስጋና ፡ መሥዋዕትንም ፡ ይሠዉለት ። ፳፪
በእልልታም ፡ ሥራውን ፡ ይንገሩ ።
በመርከቦች ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ የሚወርዱ ፡ ፳፫
በታላቅ ፡ ውሃ ፡ ሥራቸውን ፡ የሚሠሩ ።
እነርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ፳፬
በጥልቅም ፡ ያለችውን ፡ ድንቁን ፡ አዩ ።
ተናገረ ፤ ዓውሎ ፡ ነፋስም ፡ ተነሣ ፡ ፳፭
ሞገድም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ይወጣሉ ፡ ወደ ፡ ጥልቅም ፡ ይወርዳሉ፡ ፳፮
ነፍሳቸውም ፡ በመከራ ፡ ቀለጠች ።
ደነገጡ ፡ እንደሰካርም ፡ ተንገደገዱ ፡ ፳፯
ጥበባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተዋጠች ።
በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡እግዚአብሔር ፡ ጮሁ፡ ፳፰
ከመከራቸውም ፡ አዳናቸው ።
ዓውሎንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ፡ ፳፱
ሞገዱም ፡ ዝም ፡ አለ ።
ዝም ፡ ብሎአልና ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ ፴
ወደ ፡ ፈለጉትም ፡ ወደብ ፡ መራቸው ፡
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ስለአደረገው ፡ ተአምራት ፡ ፴፩
ስለ ፡ ምሕረቱም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመስግኑ ።

በሕዝብ ፡ ጉባኤ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጉት ፡ ፴፪
በሽማግሎችም ፡ ሸንጎ ፡ ያመስግኑት ።
ወንዞችን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፴፫
የውሀውንም ፡ ምንጮች ፡ ደረቅ ፡ አደረጋቸው ።
ከተቀመጡባት ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ፴፬
ፍሬያማዋን ፡ ምድር ፡ ጨው ፡ አደረጋት ።
ምድረ ፡ በዳን ፡ ለውሀ ፡ መቆሚያ ፡ ፴፭
ደረቂንም ፡ ምድር ፡ የውሀ ፡ ምንጮች ፡ አደረገ ።
በዚያም ፡ ራብተኞችን ፡ አስቀመጠ ፡ ፴፮
የሚኖሩበትንም ፡ ከተማ ፡ ሠሩ ።
እርሻዎችንም ፡ ዘሩ ፡ ወይኖችንም ፡ ተከሉ ፡ ፴፯
የእህልንም ፡ ሰብል ፡ ሰበሰቡ ።
ባረካቸውም ፡ እጅግም ፡ በዙ ፡ ፴፰
እንስሶቻቸውንም ፡ አላሳነሰባቸውም ።
እነርሱ ፡ በችግር ፡ በክፋት ፡ በጭንቀት ፡ ተዋረዱ ፡ ፴፱
በአለቆችም ፡ ላይ ፡ ኀሣርን ፡ አፈሰሰ ፡ ፵
መንገድም ፡ በሌለበት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አሳታቸው ።
ችጋረኛንም ፡ ከችግሩ ፡ ረዳው ፡ ፵፩
እንደ ፡ በጎች ፡ መንጋ ፡ ወገን ፡ አደረገው ።
ቅኖች ፡ ያያሉ ፡ ደስም ፡ ይላቸዋል ፡ ፵፪
ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አፏን ፡ ትዘጋለች ።
ዐዋቂ ፡ የሆነ ፡ ይህን ፡ ይጠብቃል ፡ ፵፫
የእግዚአብሔርንም ፡ ምሕረት ፡ ያስተውላል ።

መዝሙር ፡ ፻፯ ።
ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።
ልቤ ፡ጽኑ ፡ ነው ፡ አቤቱ ፡ ልቤ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፡ ፩
እቀኛለሁ ፡ በክብሬም ፡ እዘምራለሁ ።
በገና ፡ ሆይ ፡ ተነሣ ፡ መሰንቆም ፡ ተነሣ ፡ ፪
እኔም ፡ ማልጄ ፡ እነሣለሁ ።

፫ እገኒ ፡ ለከ ፡ በውስተ ፡ አሕዛብ ፡ እግዚኦ ።
ወእዜምር ፡ ለከ ፡ በውስተ ፡ ሕዝብ ።
እስመ ፡ ዐብየት ፡ እስከ ፡ ሰማያት ፡ ምሕረትከ ።
፬ ወእስከ ፡ ደመናት ፡ ጽድቅከ ።
፭ ተለዐል ፡ እግዚአብሔር ፡ መልዕልተ ፡ ሰማያት ።
ወበኵሉ ፡ ምድር ፡ ስብሐቲሁ ።
፮ ከመ ፡ ይድኅኑ ፡ ፍቁራኒከ ።
አድኅን ፡ በየማንከ ፡ ወስምዐኒ ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ነበበ ፡ በመቅደሱ ።
እትሐሠይ ፡ ወእትከፈል ፡ ሰቂማ ።
ወእሳፈር ፡ እዕጻዳተ ፡ ቈላት ።
፰ ዚአየ ፡ ውእቱ ፡ ገለአድ ፡ ወዚአየ ፡ ምናሴ ።
ወኤፍሬም ፡ ሰዋቀ ፡ ርእስየ ።
ወይሁዳ ፡ ንጉሥየ ።
፱ ወሞዓብ ፡ ካህን ፡ ተስፋየ ።
ዲበ ፡ ኤዶምያስ ፡ እሰፍሕ ፡ መከየድየ ።
ሊተ ፡ ይገንዩ ፡ ኢሎፍሊ ።
፲ መኑ ፡ ይወስደኒ ፡ ሀገረ ፡ ጥቅም ።
ወመኑ ፡ ይመርሐኒ ፡ እስከ ፡ ኤዶምያስ ።
፲፩ አኮኑ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ዘገደፍከነ ።
ወኢትወፅእ ፡ አምላክነ ፡ ምስለ ፡ ኃይልነ ።
፲፪ ሀበነ ፡ ረድኤተ ፡ ለምንዳቤነ ።
ወከንቱ ፡ ተአምኖ ፡ በሰብእ ።
፲፫ በእግዚአብሔር ፡ ንገብር ፡ ኃይለ ።
ወውእቱ ፡ ያኅስሮሙ ፡ ለእለ ፡ ይሣቅዩነ ።

መዝሙር ፡ ፻፰ ።
በእንተ መቃብያን ።

፩ እግዚኦ ፡ ኢትጸመመኒ ፡ ስእለትየ ።
፪ እስመ፡አፈ፡ ዐማፂ፡ ወአፈ፡ኃጥእ ፡ አብቀዉ ፡ ላዕሌየ ።
ወነበቡ ፡ ላዕሌየ ፡ በልሳነ ፡ ዐመፃ ።
፫ ዐገቱኒ ፡ ብጽሕአ ። ወጸብኡኒ ፡ በከንቱ ።
፬ ዘእምአፍቀሩኒ ፡ አስተዋደዩኒ ።
ወአንሰ ፡ እጼሊ ።
፭ ፈደዩኒ ፡ እኪተ ፡ ህየንተ ፡ ሠናይት ።
ወጸልኡኒ ፡ ህየንተ ፡ ዘአፍቀርክዎሙ ።
፮ ሢም ፡ ላዕሌሁ ፡ ኃጥአ ።
ወሰይጣን ፡ ይቁም ፡ በየማኑ ።
፯ ወሶበሂ ፡ ይትዋቀሥ ፡ ይፃእ ፡ ተመዊኦ ።
ወጸሎቱኒ ፡ ትኩኖ ፡ ጌጋየ ።
፰ ወይኩና ፡ መዋዕሊሁ ፡ ኅዳጠ ።
ወሢመቶሂ ፡ ይንሣእ ፡ ባዕድ ።
፱ ወይኩኑ ፡ ደቂቁ ፡ ዕጓለ ፡ ማውታ ።
ወብእሲቱኒ ፡ ትኩን ፡ መበለተ ።
፲ ይትሀወኩ ፡ ደቂቁ ፡ ይፍልሱ ፡ ወያስተፍዕሙ ።
ወይስድድዎሙ ፡ እምአብያቲሆሙ ።
፲፩ ወይበርብሮ ፡ በዓለ ፡ ዕዳ ፡ ኵሎ ፡ ንዋዮ ።
ወየሐብልዮ ፡ ነኪር ፡ ኵሎ ፡ ተግባሮ ።
፲፪ ወኢይርከብ ፡ ዘይረድኦ ።
ወኢይምሐርዎሙ ፡ ለዕጓለ ፡ ማውታሁ ።
፲፫ ወይሠረዉ ፡ ደቂቁ ።
በአሐቲ ፡ ትውልድ ፡ ትደምሰስ ፡ ስሙ ።
፲፬ ወትዘከር፡ ኃጢአተ፡ አቡሁ፡በቅድመ፡እግዚአብሔር።
ወኢይደምሰስ ፡ ጌጋየ ፡ ለእሙ ።
፲፭ ወየሀሉ ፡ ቅድመ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ጊዜ ።
ወይጥፋእ ፡ እምድር ፡ ዝክሩ ።
እስመ ፡ ኢተዘከረ ፡ ይግበር ፡ ምጽዋተ ።
፲፮ ሰደደ ፡ ብእሴ ፡ ነዳየ ፡ ወምስኪነ ።
ጥቡዐ ፡ ልቡ ፡ ለቀቲል ።
፲፯ አብደራ ፡ ለመርገም ፡ ወትምጽኦ ።
አበያ ፡ ለበረከት ፡ ወትርኃቆ ፡ እምኔሁ ።

አቤቱ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፫
ምሕረትህ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ናትና ።
እውነትህም ፡ እስከደመናት ፡ ድረስ ፡ ነውና ፡ ፬
በወገኖች ፡ መካከል ፡ እዘምርልሃለሁ ።
አቤቱ ፡ በሰማያት ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ በል ፡ ፭
ክብርህም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ትሁን ።
ወዳጆችህ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ፮
በቀኝህ ፡ አድነኝ ፡ አድምጠኝም ።
እግዚአብሔር ፡ በቅድስናው ፡ ተናገረ ፡ ፯
ደስ ፡ ይለኛል ፤ ሴኬምንም ፡ እካፈላለሁ ፤
የሱኮትንም ፡ ሸለቆ ፡ እሰፍራለሁ ።
ገለዓድ ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ምናሴም ፡ የእኔ ፡ ነው ፡ ፰
ኤፍሬም ፡ የራሴ ፡ መጠጊያ ፡ ነው ፤
ይሁዳ ፡ ንጉሤ ፡ ነው ፤
ሞአብ ፡ መታጠቢያዬ ፡ ነው ። ፱
በኤዶምያስ ፡ ላይም ፡ ጫማዬን፡ እዘረጋለሁ ።
ፍልስጥኤም ፡ ይገዛልኛል ።
ወደ ፡ ጽኑ፡ አገር ፡ ማን ፡ ይወስደኛል ? ፲
ማንስ ፡ ወደ ፡ ኤዶምያስ ፡ ይመራኛል ?
አቤቱ ፡ የጣልኸን ፡ አንተ ፡ አይደለህምን ? ፲፩
አምላክ ፡ ሆይ፡ ከሠራዊታችን፡ ጋራ ፡ አትወጣም ።
በመከራችን ፡ ጊዜ ፡ ረድኤትን ፡ ስጠን ፡ ፲፪
የሰውም ፡ ማዳን ፡ ከንቱ ፡ ነው ።
በእግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ እናደርጋለን ፡ ፲፫
እርሱም ፡ የሚያስጨንቁንን ፡ ያዋርዳል ።

መዝሙር ፡ ፻፰ ።
ስለ ፡ መቃብያን ።

አምላክ ፡ ሆይ ፡ ምስጋናዬን ፡ ዝም ፡ አትበል ፤ ፩
የኃጢአተኛ አፍና የተንኰለኛ አፍ በላዬ ተላቅቀውብኛልና ። ፪
በሽንገላ ፡ አንደበትም ፡ በላዬ ፡ ተናገሩ ።
በጥል ፡ ነገር ፡ ከበቡኝ ፡ በከንቱም ፡ ተሰለፉብኝ ፡ ፫
ስለወደድኋቸው፡ ፋንታ፡ አጣሉኝ፡ እኔ፡ ግን፡ እጸልያለሁ። ፬
በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉን ፡ ፭
ስለ፡ወደድኋቸውም ፡ ጠላትንትን ፡ መለሱልኝ ።
በላዩ ፡ ኀጢአተኛን ፡ ሹም ፡ ፮
ሰይጣንም ፡ በቀኙ ፡ ይቁም ።
በተሟገተም ፡ ጊዜ ፡ ተረትቶ ፡ ይውጣ ፡ ፯
ጸሎቱም ፡ ኀጢአት ፡ ትሁንበት ።
ዕድሜዎቹም ፡ ጥቂት ፡ ይሁኑ ፡ ፰
ሹመቱንም ፡ ሌላ ፡ ይውሰድ ።
ልጆቹም ፡ ድኃ ፡ አደግ ፡ ይሁኑ ፡ ፱
ሚስቱም ፡ መበለት ፡ ትሁን ።
ልጆቹም ፡ እየተቅበዘበዙ ፡ ይዙሩ፡ይለምኑም ፡ ፲
ከስፍራቸውም ፡ ይባረሩ ።
ባለዕዳም ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይበርብረው ፡ ፲፩
የደከመበትን ፡ ሁሉ ፡ ሌሎች ፡ ይንጠቁት ።
የሚያግዘውም ፡ አያግኝ ፡ ፲፪
ለድሀ ፡ አደግ ፡ ልጆቹም ፡ የሚራራ ፡ አይኑር ።
ልጆቹ ፡ ይጥፉ ፡ ፲፫
በአንድ ፡ ትውልድ ፡ ስሙ ፡ ይደምሰስ ።
የአባቶቹ፡ኀጢአት፡በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ ትታሰብ፡ ፲፬
የእናቱም ፡ ኀጢአት ፡ አትደምሰስ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሁልጊዜ ፡ ይኑሩ ፡ ፲፭
ምሕረትን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰበምና ፡
መታሰቢያቸው ፡ ከምድር ፡ ይጥፋ ።
ችጋረኛንና ፡ ምስኪንን ፡ ፲፮
ልቡ ፡ ተሰበረውንም ፡ ሰው ፡ ይገድል ፡ ዘንድ፡ አሳደደ ።
መርገምን ፡ ወደደ ፡ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጣች ፡ ፲፯
በረከትንም ፡ አልመረጠም ፡ ከእርሱም ፡ራቀች ።

፲፰ ወለብሳ ፡ ለመርገም ፡ ከመ ፡ ልብስ ።
ወቦአ ፡ ከመ ፡ ማይ ፡ ውስተ ፡ አማዑቱ ።
ወከመ ፡ ቅብዕ ፡ ውስተ ፡ አዕፅምቲሁ ።
፲፱ ለትኩኖ ፡ ከመ ፡ ልብስ ፡ ዘይትዐጸፍ ።
ወከመ ፡ ቅናት ፡ ዘይቀንት ፡ ዘልፈ ።
፳ ዝግብር ፡ ለእለ ፡ ያስተዋድዩኒ ፡ ኀበ ፡
ወለእለ ፡ ይነቡ ፡ እኩየ ፡ ላዕለ ፡ ነፍስየ ።
፳፩ አንተሰ ፡ እግዚኦ ፡ እግዚእየ ፡ ግበር ፡ ሣህለከ ፡
ላዕሌየ ፡ በእንተ ፡ ስምከ ።
እስመ ፡ ሠናይ ፡ ምሕረትከ ።
፳፪ አድኅነኒ ፡ እስመ ፡ ነዳይ ፡ ወምስኪን ፡ አነ ።
ልብየኒ ፡ ደንገጸኒ ፡ በውስጥየ ።
፳፫ ወኀለቁ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ ዘኀለፈ ።
ወተነገፍኩ ፡ ከመ ፡ አንበጣ ።
፳፬ ወደከመኒ ፡ ብረክየ ፡ በጾም ።
ወሥሕከ ፡ ሥጋየ ፡ በኀጢአ ፡ ቅብዕ ።
፳፭ ወአንሰ ፡ ተጽዕልኩ ፡ በኀቤሆሙ ።
ሶበ ፡ ይሬእዩኒ ፡ የሐውሱ ፡ ርእሶሙ ።
፳፮ ርድአኒ ፡ እግዚኦ ፡ አምላኪየ ።
ወአድኅነኒ ፡ በእንተ ፡ ምሕረትከ ።
፳፯ ወያእምሩ ፡ ከመ ፡ እዴከ ፡ ይእቲ ፡ ዛቲ ።
አንተሰ ፡ እግዚኦ ፡ ገበርከ ።
፳፰ እሙንቱሰ ፡ ይረግሙ ፡ ወአንተ ፡ ባርክ ።
ይትኀፈሩ ፡ እለ ፡ ይትነሥኡ ፡ ላዕሌየ ።
ወገብርከሰ ፡ ይትፌሣሕ ።
፳፱ ይልበሱ ፡ ኀፍረተ ፡ ወኀሳረ ፡ እለ ፡ ያስተዋድዩኒ ።
ወይትዐጸፍዋ ፡ ከመ ፡ ዐጽፍ ፡ ለኀጢአቶሙ ።
፴ እገኒ ፡ በአፉየ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፈድፋደ ።
ወእሴብሖ ፡ በማዕከለ ፡ ብዙኃ ።
እስመ ፡ ቆመ ፡ በየማነ ፡ ነዳይ ።
፴፩ ከመ ፡ ያድኅና ፡ ለነፍስየ ፡ እምእለ ፡ ሮድዋ ።

መዝሙር ፡ ፻፱ ።

ትንቢት በእንተክርስቶስ ።

፩ ይቤሎ ፡ እግዚእ ፡ ለእግዚእየ ፡ ንበር ፡ በየማንየ ።
እስከ፡ ገብአሙ፡ ለጸላእትከ፡ ታሕተ፡መከየደ፡እገሪከ።
፪ በትረ ፡ ኀይል፡ይፌኑ፡ለከ፡እግዚአብሔር ፡ እምጽዮን።
ወትኬንን ፡ በማእከለ ፡ ጸላእትከ ።
፫ ምስሌከ ፡ ቀዳማዊ ፡ በዕለተ ፡ ኃይል ።
በብርሃኖሙ ፡ ለቅዱሳን ።
ወለድኩከ ፡ እምከርሥ ፡ እምቅድመ ፡ ኮከበ ፡ ጽባሕ ።
መሐለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወኢይኔስሕ ።
፬ አንተ፡ካህኑ፡ለዓለም፡በከመ፡ሢመቱ፡ለመልከ፡ጼዴቅ።
፭ እግዚአብሔር ፡ በየማንከ ።
ይቀጠቅጦሙ ፡ ለነገሥት ፡ በዕለተ ፡ መዓቱ ።
፮ ወይኬንኖሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ወያበዝኃ ፡ አብድንተ ።
ወይሰብር ፡ አርእስተ ፡ ብዙኃን ፡ በዲበ ፡ ምድር ።
፯ እምውኂዝ ፡ ስትዩ ፡ ማየ ፡ በፍኖት ።
ወበእንተዝ ፡ ይትሌዐል ፡ ርእስ ።

መዝሙር ፡ ፻፲ ።

በእንተ ትፋሥሕ ወበእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ።
፪ በምክረ ፡ ራትዓን ፡ ወበማኅበር ፡ ዐቢይ ፡ ግብረ ፡
እግዚአብሔር ።
ወትትሐወሥ ፡ ውስተ ፡ ኵሉ ፡ ፈቃዱ ።

መርገምን ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ለበሳት ፡ ፲፰
እንደ ፡ ውኃም ፡ ወደ ፡ አንጀቱ ፡
እንደ ፡ ቅቤም ፡ ወደ ፡ አጥንቱ ፡ ገባች ።
እንደ ፡ ልብስ ፡ የሚለበስ ፡ ፲፱
እንደ ፡ ትጥቅም ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ የሚቀነት ፡ ይሁነው ።
ይህ ፡ ሥራ ፡ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፡ በሚያጣሉኝ ፡ ፳
በነፍሴም ፡ ላይ ፡ ክፉን ፡ በሚናገሩ ፡ ነው ።
አንተ ፡ ግን ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ስለ፡ ስምህ፡ምሕረትህን ፡ ፳፩
በእኔ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፡
ምሕረትህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ አድነኝ ።
እኔ ፡ ችግረኛ ፡ ምስኪንም ፡ ነኝ ፡
ልቢም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ። ፳፪
እንደ ፡ አለፈ ፡ ጥላ ፡ አለቅሁ ።
እንደ ፡ አንበጣም ፡ ረገፍሁ ። ፳፫
ጉልበቶቼ ፡ በጾም ፡ ደከሙ ፡ ፳፬
ሥጋዬም ፡ ቅቤ ፡ በማጣት ፡ ከሳ ።
እኔም ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ለነውር ፡ ሆንሁ ፡ ፳፭
ባዩኝ ፡ ጊዜ ፡ ራሳቸውን ፡ ነቀነቁ ።
አቤቱ ፡ አምላኬ ፡ እርዳኝ ፡ ፳፮
እንደ ፡ ምሕረትህም ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፡ እጅህ ፡ ይህች ፡ እንደሆነች ፡ ፳፯
አንተም ፡ ይህችን ፡ እንደ ፡ አደረግህ ፡ ይወቁ
እነርሱ ፡ ይራገማሉ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ መርቅ ፡ ፳፰
በእኔ ፡ ላይ ፡ የሚነሡ ፡ ይፈሩ ፡
ባሪያህ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበለው ።
የሚያጣሉኝ ፡ ኀፍረትን ፡ ይልበሱ ፡ ፳፱
ኀፍረታቸውን ፡ እንደ ፡ መጐናጸፊያ ፡ ይልበሷት ።
እግዚአብሔርን ፡ በአፌ ፡ እጅግ ፡ አመሰግነዋለሁ ፡ ፴
በብዙዎችም ፡ መካከል ፡ አከብረዋለሁ ፡
ነፍሴን ፡ ከሚያሳድዷት ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ፴፩
በድሀ ፡ ቀኝ ፡ ቆሟልና ።

መዝሙር ፡ ፻፱ ።

ትንቢት ፡

ጌታ ፡ ጌታዬን ፡ ጠላቶችህን ፡ ለእግርህ ፡ መረገጫ ፡ ፩
እስካደርግልህ ፡ በቀኜ ፡ ተቀመጥ ፡ አለው ።
እግዚአብሔር ፡ የኃይልን ፡ በትር ፡ ከጽዮን ፡ ይልክልሃል ፡ ፪
በጠላቶችህም ፡ መካከል ፡ ግዛ ።
ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ቀድሞ ፡ በኃይልህ ፡ ቀን ፡ በቅዱሳን ፡ ብርሃን ፫
ከአጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ አስቀድሞ ፡ ከሆድ ፡ ወለድሁህ ።
እንደ ፡ መልከ ፡ ጼዴቅ ፡ ሥርዓት ፡ ፬
አንተ ፡ ለዘላለም ፡ ካህን ፡ ነህ ፡ ብሎ ።
እግዚአብሔር ፡ ማለ ፡ አይጸጸትም ።
እግዚአብሔር ፡ በቀኝህ ፡ ፭
ነገሥታትን ፡ በቍጣው ፡ ቀን ፡ ይቀጠቅጣቸዋል ።
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ፡ ፮
ሬሳዎችንም ፡ ያበዛል ።
በሰፊ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ራሶችን፡ ይቀጠቅጣል ።
በመንገድ ፡ ከፈሳሽ ፡ ውሀ ፡ ይጠጣል ፡ ፯
ስለዚህ ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

መዝሙር ፡ ፻፲ ።

ስለ ትፋሥሕ ፡ ስለ ሕዝቅያስ ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፡

አቤቱ ፡ በቅኖች ፡ ሸንጎ ፡ በጉባኤም ፡ ፩
በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ታላቅ ፡ ናት ፡ ፪
ለሚሿትም ፡ ሁሉ ፡ ያማረች ፡ ናት ።

፫ አሚን ፡ ወዕበየ ፡ ስብሐት ፡ ምግባሩ ።
ወጽድቁኒ ፡ ይነብር ፡ ለዓለም ።
፬ ተዝካረ ፡ ገብረ ፡ ለስብሐቲሁ ።
መሐሪ ፡ ወመስተሣህል ፡ እግዚአብሔር ።
፭ ወወሀቦሙ ፡ሲሳዮሙ ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ ።
ወተዘከረ ፡ ኪዳኖ ፡ ዘለዓለም ።
ወአርአዮሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ ኃይለ ፡ ምግባሩ ።
፮ ከመ ፡ የሀቦሙ ፡ ርስተ ፡ ዘአሕዛብ ።
፯ ግብረ ፡ እደዊሁ ፡ ጽድቅ ፡ ወርትዕ ።
፰ ወእሙን ፡ ኵሉ ፡ ትእዛዙ ። ወጽኑዕ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወግቡር ፡ በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ።
፱ መድኃኒተ ፡ ፈነወ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ።
ወአዘዘ ፡ ሥርዓቶ ፡ ዘለዓለም ።
ቅዱስ ፡ ወግሩም ፡ ስመ ፡ ዚአሁ ።
፲ ቀዳሚሃ ፡ ለጥበብ ፡ ፈሪሀ ፡ እግዚአብሔር ።
ምክር ፡ ሠናይት ፡ ለኵሉ ፡ ዘይገብራ ።
ወስብሐቲሁኒ ፡ ይነብር ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፲፩ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈርሆ ፡ለእግዚአብሔር ።
ወዘይፈቅድ ፡ ትእዛዞ ፡ ፈድፋደ ።
፪ ወይከውን ፡ ጽኑዐ ፡ ዘርዐ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
ትውልደ ፡ ጻድቃን ፡ ይትባረኩ ።
፫ ክብር ፡ ወብዕል ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ።
ወጽድቁኒ ፡ ይነብር ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
፬ ሠረቀ ፡ ብርሃን ፡ ለራትዓን ፡ በውስተ ፡ ጽልመት ።
፭ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል ፡ እግዚአብሔር ፡ ወጻድቅ ፡
እምላክነ ።
ብእሲ ፡ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል ፡ ወኄር ።
፮ ወይኤቅም ቃሎ በውስተ ፍትሕ ። ወኢይትሀወክ ለዓለም ።
ዝክረ ፡ ጻድቅ ፡ ለዓለም ፡ ይሄሉ ።
፯ ወኢይፈርሕ ፡ እምነገር ፡ እኩይ ።
ጥቡዕ ፡ ልቡ ፡ ለተወክሎ ፡ በእግዚአብሔር ።
፰ ጽኑዕ ፡ ልቡ ፡ ወኢይትሀወክ ፡ ለዓለም ።
እስከ ፡ ይሬኢ ፡ በጸላእቱ ።
፱ ዘረወ ፡ ወወሀበ ፡ ለነዳይ ።
ወጽድቁኒ ፡ ይነብር ፡ ለዓለም ።
ወይትሌዐል ፡ ቀርኑ ፡ በክብር ።
፲ ይሬኢ ፡ ኃጥእ ፡ ወይትመዓዕ ።
ወየሐቂ ፡ ስነኒሁ ፡ ወይትመሰው ።
ወተሐልቅ ፡ ፍትወቶሙ ፡ ለኃጥአን ።

መዝሙር ፡ ፻፲፪ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ሰብሕዎ ፡ አግብርቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወሰብሑ ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ።
ወይኩን ቡሩክ ፡ ስሙ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፪ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።
፫ እምሥራቀ ፡ ፀሐይ ፡ እስከነ ፡ ዐረብ ።
ይትአኰት ፡ ስሙ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፬ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡መልዕልተ ፡ ኵሉ ፡ አሕዛብ ።
ወውስተ ፡ ሰማያት ፡ ስብሐቲሁ ።
፭ መኑ ፡ ከመ ፡ እግዚአብሔር ፡አምላክነ ።
ዘይነብር ፡ ውስተ ፡ አርያም ፡ ወይሬኢ ፡ ዘበታሕቱ ።

ሥራውም ፡ በክብርና ፡ በጌጥ ፡ ነው ፤ ፫
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
ለተአምራቱ ፡ መታሰቢያን ፡ አደረገ ፤ ፬
እግዚአብሔር ፡ መሐሪና፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
ለሚፈሩት ፡ ምግብን ፡ ሰጣቸው ፤ ፭
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ ያስባል ።
የአሕዛብን ፡ ርስት ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፤ ፮
ለሕዝቡ ፡ የሥራውን ፡ ብርታት ፡ አሳየ ።
የእጆቹ ፡ ሥራ ፡ እውነተኛ ፡ ፍርድ ፡ ነው ፤ ፯
ትእዛዙም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ።
ለዘላለምም ፡ የጸና ፡ ነው ፤ ፰
በእውነትና ፡ በቅንም ፡ የተሠራ ፡ ነው ።
መድኃኒትንም ፡ ለሕዝቡ ፡ ሰደደ ፤ ፱
ኪዳኑንም ፡ ለዘላለም ፡ አዘዘ ።
ስሙ ፡ የተቀደሰና ፡ የተፈራ ፡ ነው ።
የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡እግዚአብሔርን መፍራት ፡ ነው ፤ ፲
ለሚያደርጓትም ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ማስተዋል ፡ አላቸው ።
ምስጋናውም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።

መዝሙር ፡ ፻፲፩ ።

ስለ ሕዝቅያስ ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፤ ፩
ትእዛዙንም ፡ ፈጽሞ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ ምስጉን ፡ ነው ።
ዘሩ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብርቱ ፡ ይሆናል ፤ ፪
የቅኖች ፡ ትውልድ ፡ ትባረካለች ።
ክብርና ፡ ባለጠግነት ፡ በቤቱ ፡ ነው ፤ ፫
ጽድቁም ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።

ለቅኖች ፡ ብርሃን ፡ በጨለማ ፡ ወጣ ፤ ፬
መሐሪና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ጻድቅም ፡ ነው ።
ቸር ፡ ሰው ፡ ይራራል ፡ ያበድራልም ፤ ፭
በፍርድም ፡ ነገሩን ፡ ይፈጽማል ።
ለዘላለም ፡ አይናወጥም ፤ ፮
የጻድቅ ፡ መታሰቢያ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
ከክፉ ፡ ነገር ፡ አይፈራም ፤ ፯
በእግዚአብሔር ፡ ለመታመን ፡ ልቡ ፡ የጸና ፡ ነው ።
ሞኞቹን ፡ በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፤ ፰
ልቡ ፡ ጽኑ ፡ ነው ፡ አይፈራም ።
ለገስ ፡ ለችጋረኞችም ሰጠ ፤ ፱
ጽድቁ ፡ ለዘላለም ፡ ይኖራል ።
ሥልጣኑ ፡ በክብር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
ኀጢአተኛም ፡ አይቶ ፡ ይቆጣል ፤ ፲
ጥርሱንም ፡ ያፏጫል ፡ ይቀልጣልም ፤
የኀጢአተኞችም ፡ ምኞት ፡ ትጠፋለች ።

መዝሙር ፡ ፻፲፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፡ ፩
የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ሆይ ፡ አመስግኑት ፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ አመስግኑ ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፤ ፪
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ቡሩክ ፡ ይሁን ።
ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢያው ፡ ድረስ ፤ ፫
የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ይመስገን ።
እግዚአብሔር፡ በአሕዛብ፡ ሁሉ ፡ ላይ፡ ከፍተኛ ፡ ነው ። ፬
ክብሩም ፡ ከሰማያት ፡ በላይ ፡ ነው ።
እንደ ፡ አምላካችን ፡ እንደ ፡እግዚአብሔር ፡ ማን፡ አለ ? ፭
በላይ ፡ የሚኖር ።

፮ በሰማይኒ ፡ ወበምድርኒ ።
፯ ዘያነሥኦ ፡ እምድር ፡ ለነዳይ ።
ወያሌዕሎ ፡ እመሬት ፡ ለምስኪን ።
፰ ከመ ፡ ያንብሮ ፡ ምስለ ፡ መላእክቲሁ ።
ወምስለ ፡ መላእክተ ፡ ሕዝቡ ።
፱ ዘያነብራ ፡ ለመካን ፡ ውስተ ፡ ቤቱ ።
ወያስተፌሥሓ ፡ ለእመ ፡ ውሉድ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፫ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ አመ ፡ ይወጽኡ ፡ እስራኤል ፡ እምግብፅ ።
ወቤተ ፡ ያዕቆብ ፡ እምሕዝበ ፡ ፀር ።
፪ ወኮነ ፡ ይሁዳ ፡ መቅደሶ ። ወእስራኤልኒ ፡ ምኵናኖ ።
፫ ባሕርኒ ፡ ርእየት ፡ ወጐየት ።
ወዮርዳኖስኒ ፡ ገብአ ፡ ድኅሬሁ ።
፬ አድባር ፡ አንፈርዐፁ ፡ ከመ ፡ ሐራጊት ።
ወአውግርኒ ፡ ከመ ፡ መሓስዕ ፡ አባግዕ ።
፭ ምንተ ፡ ኮንኪ ፡ ባሕር ፡ ዘጐየይኪ ።
ወአንተኒ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ዘገባእከ ፡ ድኅሬከ ።
፮ አድባር ፡ ዘአንፈርዐፅክሙ ፡ ከመ ፡ ሐራጊት ።
ወአውግርኒ ፡ ከመ ፡ መሓስዕ ፡ አባግዕ ።
እምቅድመ፡ገጹ፡ለእግዚአብሔር ፡አድለቅለቀት፡ምድር ።
፯ እምቅድመ ፡ ገጹ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፰ ዘይሬስያ ፡ ለኰኵሕ ፡ አንቅዕተ ፡ ማያት ።
ወለእዝኅ ፡ በዐዘቅተ ፡ ማያት ።
፱ አኮ ፡ ለነ ፡ እግዚኦ ፡ አኮ ፡ ለነ ።
ለስመ ፡ ዚአከ ፡ ሀብ ፡ ስብሐተ ።
በምሕረትከ ፡ ወበጽድቅከ ።
፲ ከመ ፡ ኢይበሉነ ፡ አሕዛብ ፡ አይቴ ፡ ውእቱ ፡
አምላኮሙ ።

፲፩ አምላክነሰ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ላዕለ ።
በሰማይኒ ፡ ወበምድርኒ ።
ኵሎ ፡ ዘፈቀደ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ።
፲፪ አማልክቲሆሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ዘወርቅ ፡ ወዘብሩር ።
ግብረ ፡ እደ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፲፫ አፍ ፡ ቦሙ ፡ ወኢይነቡ ።
ዐይን ፡ ቦሙ ፡ ወኢይሬእዩ ።
፲፬ እዝን ፡ ቦሙ ፡ ወኢይሰምዑ ።
አንፍ ፡ ቦሙ ፡ ወኢያጼንዉ ።
፲፭ እድ ፡ ቦሙ ፡ ወኢይገሡ ።
እግር ፡ ቦሙ ፡ ወኢየሐውሩ ።
ወኢይነቡ ፡ በጐራዒቶሙ ።
ወአልቦ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ አፉሆሙ ።
፲፮ ከማሆሙ ፡ ለይኩኑ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ገብርዎሙ ።
ወኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይትዌከሉ ፡ ቦሙ ።
፲፯ ቤተ ፡ እስራኤል ፡ ተወከሉ ፡ በእግዚአብሔር ።
ረዳኢሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ወምእመኖሙ ።
፲፰ ቤተ ፡ አሮን ፡ ተወከሉ ፡ በእግዚአብሔር ።
ረዳኢሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ወምእመኖሙ ።
፲፱ እለ ፡ ትፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተወከሉ ፡
በእግዚአብሔር ።
ረዳኢሆሙ ፡ ውእቱ ፡ ወምእመኖሙ ።
፳ እግዚአብሔር ፡ ተዘከረነ ፡ ወባረከነ ።
ባርከ ፡ ቤተ ፡ እስራኤል ። ወባርከ ፡ ቤተ ፡ አሮን ።
፳፩ ባርኮሙ፡ለኵሎሙ፡ እለ፡ይፈርህዎ ፡ለእግዚአብሔር ።
ለንኡሶሙ ፡ ወለዐቢዮሙ ።
፳፪ ይዌስክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ላዕሌክሙ ።
ላዕሌክሙ ፡ ወላዕለ ፡ ውሉድክሙ ።

በሰማይና ፡ በምድር ፡ የተዋረዱትን ፡ የሚያይ ፡ ፮
ከአለቶችና ፡ ከሕዝቡም ፡ አለቆች ፡ ጋራ ፡ ያኖረው ፡ ዘንድ ። ፯
ችጋረኛን ፡ ከመሬት ፡ የሚያነሣ ፡ ፰
ምስኪኑንም ፡ ከትቢያ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርግ ።
መካኒቱን ፡ በቤት ፡ የሚያኖራት ፡ ፱
ደስ ፡ የተሰኘችም ፡ የልጆች ፡ እናት ፡ የሚያደርጋት ።

መዝሙር ፡ ፻፲፫ ።

ስለትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፡
እስራኤል ፡ ከግብፅ ፡ ፩
የያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ከእንግዳ ፡ ሕዝብ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ።
ይሁዳ ፡ መቅደሱ ፡ ፪
እስራኤልም ፡ ግዛቱ ፡ ሆነ ።
ባሕር ፡ አየች ፡ ሸሸችም ፡ ፫
ዮርዳኖስም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ተመለሰ ።
ተራሮች ፡ እንደ ፡ ኮርማዎች ፡ ፬
ኮረብቶችም ፡ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ዘለሉ ።
አንቺ ፡ ባሕር ፡ የሸሸሽ ፡ ፭
አንቺም ፡ ዮርዳኖስ ፡ ወደ ፡ ኋላሽ ፡ ያፈገፈግሽ ፡ ምን ፡ ሆናችኋል ።
እናንተም ፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ኮርማዎች ፡ ፮
ኮረብቶችስ ፡ እንደ ፡ ጠቦቶች ፡ ለምን ፡ ዘለላችሁ ?
ድንጋዩን ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ መቆሚያ ፡ ፯
ጭንጫውንም ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ምንጭ ፡ ከለወጠ ፡
ከያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ ፰
ከጌታ ፡ ፊት ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ።
ለእኛ ፡ አይደለም ፡ አቤቱ ፡ ለእኛ ፡ አይደለም ፡ ፱
ነገር ፡ ግን ፡ ለስምህ ፡
ስለ ፡ ምሕረትህ ፡ ስለ ፡ እውነትህም ፡ ምስጋናን ፡ ስጥ ።
አሕዛብ ፡ አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ አይበሉ ። ፲

አምላካችንስ ፡ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ነው ፡ ፲፩
በሰማይም ፡ በምድርም ፡
የፈቀደውን ፡ ሁሉ ፡ ያደጋርል ።
የአሕዛብ ፡ ጣዖታቶች ፡ የወርቅና ፡ የብር ፡ ፲፪
የሰውም ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩም ፡ ፲፫
ዓይን ፡ አላቸው ፡ አያዩምም ።
ጆሮ ፡ አላቸው ፡ አይሰሙምም ፡ ፲፬
አፍንጫ ፡ አላቸው ፡ አያሸቱምም ።
እጅ ፡ አላቸው ፡ አይዳስሱምም ፡ ፲፭
እግር ፡ አላቸው ፡ አይሄዱምም ፤
በጉረሮቸውም ፡ አይናገሩም ።
የሠሪቻቸውም ፡ ፲፮
የሚያምኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ይሁኑ ።
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ፤ ፲፯
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
የአሮን ፡ ቤት ፡ ሆይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ፡ ፲፰
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሆይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ፲፱
ረድኤታቸውና ፡ መታመኛቸው ፡ እርሱ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ አሰበን ፤ ይባርከንማል ፡ ፳
የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ይባርካል ።
የአሮንንም ፡ ቤት ፡ ይባርካል ፡
እግዚአብሔር ፡ የሚፈሩትን ፡ ፳፩
ትንንሾችንና ፡ ትልልቆችን ፡ ይባርካል ።
እግዚአብሔር በናንተ ፡ ላይ ፡ ፳፪
በላያችሁና ፡ በልጆቻችሁም ፡ ላይ ፡ ይደር ።

፳፫ ቡሩካኑ ፡ አንትሙ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ።
፳፬ ሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ለእግዚአብሔር ።
ምድረሰ ፡ ወሀበ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፳፭ ዘአኮ ፡ ሙታን ፡ ይሴብሑከ ፡ እግዚኦ ።
ወኢኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ሲኦል ።
፳፮ ንሕነ ፡ ሕያዋን ፡ ንባርክ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፲፬ ።

በእንተ ሕዝቅያስ ።

፩ አፍቀርኩ፡እስመ፡ሰምዓኒ፡ እግዚአብሔር ቃለ፡ስእለትየ።
፪ ወአጽምዐ ፡ እዝኖ ፡ ኀቤየ ።
ወጸዋዕክዎ ፡ በመዋዕልየ ።
፫ አኀዘኒ ፡ ፃዕረ ፡ ሞት ።
ወረከበኒ ፡ ሕማመ ፡ ሲኦል ።
ሕማም ፡ ወምንዳቤ ፡ ረከበኒ ።
፬ ጸዋዕኩ ፡ ስመ ፡ እግዚአብሔር ።
እግዚኦ ፡ ባልሓ ፡ ለነፍስየ ።
፭ መሐሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወጻድቅ ።
ወአምላክነሂ ፡ መስተሣህል ።
፮ የዐቅብ ፡ ሕፃናተ ፡ እግዚአብሔር ።
ተመንደብኩሂ ፡ ወአድኀነኒ ።
፯ ግብኢ ፡ ነፍስየ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍትኪ ።
እስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረዳኢኪ ።
፰ እስመ ፡ አድኃና ፡ ለነፍስየ ፡ እሞት ።
ወለአዕይንትየኒ ፡ እምአንብዕ ።
ወለእገርየኒ ፡ እምዳኅፅ ።
፱ ከመ ፡ አሥምሮ ፡ ለእግዚአብሔር በብሔረ ፡ ሕያዋን ።

መዝሙር ፡ ፻፲፭ ።

በእንተ ሕዝቅያ ።

፩ አመንኩ ፡ በዘነበብኩ ።
ወአንሰ ፡ ብዙኀ ፡ ሐመምኩ ።
፪ አንሰ ፡ እቤ ፡ እምግዕዝየ ፡ ኵሉ ፡ ሰብእ ፡ ሐሳዊ ፡ ውእቱ ።
፫ ምንተኑ ፡ አዐስዮ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእንተ ፡ ኵሉ ፡
ዘገብረ ፡ ሊተ ።
፬ ጽዋዐ ፡ ሕይወት ፡ እትሜጦ ።
ወስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ እጼውዕ ።
፭ ወእሁብ ፡ ብፅዐትየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ።
፮ ክቡር ፡ ሞቱ ፡ ለጻድቅ ፡ በቅድመ ፡ እግዚአብሔር ።
፯ እግዚኦ ፡ አነ ፡ ገብርከ ። ገብርከ ፡ ወልደ ፡ አመትከ ።
ወሰበርከ ፡ መዋቅሕትየ ።
፰ ለከ ፡ እሠውዕ ፡ መሥዋዕተ ፡ ስብሐት ።
፱ ወእሁብ ፡ ብፅዐትየ ፡ ለእግዚአብሔር ።
በቅድመ ፡ ኵሉ ፡ ሕዝብ ።
፲ ለዐጸደ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
ወበማእከሌኪ ፡ ኢየሩሳሌም ።

መዝሙር ፡ ፻፲፮ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ኵልክሙ ፡ አሕዛብ ።
ወይሴብሕዎ ፡ ኵሎሙ ፡ ሕዝብ ።
፪ እስመ ፡ ጸንዐት ፡ ምሕረቱ ፡ ላዕሌነ ።
ወጽድቁሰ ፡ ለእግዚአብሔር ። ይሄሉ ፡ ለዓለም ።

እናንተ ። ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ለሠራ ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ የተባረካችሁ ፡ ናችሁ ። ፳፫
የሰማያት ፡ ሰማይ ለእግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ፳፬
ምድርን ፡ ግን ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣት ።
አቤቱ፡ሙታን ፡ የሚያመሰግኑህ ፡ አይደሉም ፤ ፳፭
ወደ፡መቃብርም ፡ የሚወርዱ ፡ አያመሰግኑህም ።
እኛ፡ሕያዋን፡ግን፡ከዛሬ፡ጀምሮ፡እስከ፡ዘላለም ፡ ፳፮
እግዚአብሔርን ፡ እንባርካለን ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፬ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
እግዚአብሔር ቃልመናዬን ፡ ድምፅ ፡ ሰምቷልና ፡ ወደድሁት ። ፩
ጆሮውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አዘንብሏልና ፡ ፪
በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ እጠራዋለሁ ።
የሞት፡ጣር ፡ ያዘኝ ፡ የሲኦልም ፡ ሕማም ፡ አገኘኝ ፤ ፫
ጭንቀትንና ፡ መከራን ፡ አገኘሁ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ጠራሁ ፡ ፬
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ አድናት ።
እግዚአብሔር ፡ መሐሪና ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ፭
አምላካችንም ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የዋሃንን ፡ ይጠብቃል ፡ ፮
ተቸገርሁ ፡ እርሱም ፡ አዳነኝ ።
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ ወደ ፡ ዕረፍትሽ ፡ ተመለሽ ፡ ፯
እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡ አድርጎልሻልና ።
ነፍሴን ፡ ከሞት ፡ ዓይኔንም ፡ ከዕንባ ፡ ፰
እግሬንም ፡ ከመሰናከል ፡ አድኖአልና ።
በሕያዋን ፡ አገር ፡በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እሄዳለሁ ። ፱

መዝሙር ፡ ፻፲፭ ።

ስለ ፡ ሕዝቅያስ ።

አመንሁ ፡ ስለዚህም ፡ ተናገርሁ ፡ ፩
እኔም ፡ እጅግ ፡ ተቸገርሁ ።
እኔም ፡ ከድንጋጤ ፡ የተነሣ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ፡ አልሁ ፡ ፪
ስለ አደረገልኝ ሁሉ ፈንታ ለእግዚአብሔር ፡ ምንን እመልሳለሁ ? ፫
የመድኃኒትን ፡ ጽዋ ፡ እቀበላለሁ ፡ ፬
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።
በሕዝቡ ሁሉ ፊት ስእለቴን ለእግዚአብሔር ፡ እፈጽማለሁ ። ፭
የቅዱሳኑ ፡ ሞት ፡ በእግዚአብሔር ፊት ፡ የከበረ ፡ ነው ። ፮
አቤቱ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝ ፡ ፯
ባሪያህ ፡ ነኝ ፡ የሴት ፡ ባሪያህም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡
ሰንሰለቴን ፡ ቆረጥህ ።
ለአንተ ፡ የምስጋና ፡ መሥዋዕትን ፡ ዕሠዋለሁ ፡ ፰
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ እጠራለሁ ።
በሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስእለቴን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፱
እፈጽማለሁ ።
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ፲
ሆይ ፡ በመካከልሽም ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፮ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ።
አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡ ፩
ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ያመስግኑት ።
ምሕረቱ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ጸንታለችና ፡ ፪
የእግዚአብሔርም ፡ እውነት ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለች ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፯ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኄር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
ንግሩ ፡ ቤተ ፡ እስራኤል ፡ ከመ ፡ ኄር ።
፪ ከመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
ንግሩ ፡ ቤተ ፡ አሮን ፡ ከመ ፡ ኄር ።
፫ ከመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
ንግሩ ፡ ኵልክሙ ፡ እለ ፡ ትፈርህዎ ፡ ለእግዚ
አብሔር ከመ ፡ ኄር ።
፬ ከመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፭ ሶበ ፡ ተመንደብኩ ፡ ጸዋዕክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ሰምዐኒ ፡ ወአርሐበ ፡ ሊተ ።
፮ እግዚአብሔር ይረድአኒ ፤ ኢይፈርህ ፡ ዕጓለ ፡ እመ
ሕያው ፡ ምንተ ፡ ይሬስየኒ ።
፯ እግዚአብሔር ይረድአኒ፤ወአነ፡እሬእዮሙ፡ለጸላእትየ ።
፰ ይኄይስ ፡ ተአምኖ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እምተአምኖ ፡
በዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፱ ይኄይስ ፡ ተሰፍዎ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እምተሰፍዎ ፡
በመላእክት ።
፲ ኵሎሙ ፡ አሕዛብ ፡ ዐገቱኒ ።
ወበስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሞዕክዎሙ ።
፲፩ ዐጊተስ ፡ ዐገቱኒ ።
ወበስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ሞዕክዎሙ ።
፲፪ ዐገቱኒ ፡ ከመ ፡ ንህብ ፡ መዓረ ።
ወነዱ ፡ ከመ ፡ እሳት ፡ ውስተ ፡ አሥዋክ ።
ወበስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሞዕክዎሙ ።
፲፫ ተንተንኩ ፡ ለወዲቅ ፡ ወእግዚአብሔር ፡አንሥአኒ ።
፲፬ ኀይልየኒ ፡ ወዝክርየኒ ፡ እግዚአብሔር ።
ወውእቱ ፡ ኮነኒ ፡መድኀኒየ ።
፲፭ ቃለ ፡ ትፍሥሕት ፡ ውስተ ፡ አብያቲሆሙ ፡ ለጻድቃን።
የማነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገብረት ፡ ኀይለ ።
፲፮ የማነ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልዐለተኒ ።
የማነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገብረት ፡ ኀይለ ።
፲፯ ኢይመውት ፡ ዘእንበለ ፡ ዘእሐዩ ።
ወእነግር ፡ ግብሮ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፲፰ ገሥጾሰ ፡ ገሠጸኒ ፡ እግዚአብሔር ።
ወለሞትሰ ፡ ባሕቱ ፡ ኢመጠወኒ ።
፲፱ አርኅዉ ፡ ሊተ ፡ አናቅጸ ፡ ጽድቅ ።
እባእ ፡ ውስቴቶን ፡ ወእግነይ ፡ለእግዚአብሔር ።
፳ ዛ ፡ አንቀጽ ፡ እንተ ፡እግዚአብሔር ።
ጻድቃን ፡ ይበውኡ ፡ ውስቴታ ።
፳፩ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚእ ፡ እስመ ፡ ሰማዕከኒ ።
ወኮንከኒ ፡ መድኀኒየ ።
፳፪ እብን ፡ ዘመነንዋ ፡ ነደቅት ።
ወይእቲ ፡ ኮነት ፡ ውስተ ፡ ርእሰ ፡ ማእዘንት ።
፳፫ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኮነት ፡ ዛቲ ።
ወነካር ፡ ይእቲ ፡ ለአዕይንቲነ ።
፳፬ ዛቲ ፡ ዕለት ፡ እንተ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ።
ንትፌሣሕ ፡ ወንትሐሠይ ፡ ባቲ ።
፳፭ ኦ ፡ እግዚኦ ፡ አድኅንሶ ።
ኦ ፡ እግዚኦ ፡ ሠርሕሶ ።
፳፮ ቡሩክ ፡ ዘይመጽእ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ።
ባረክናክሙ ፡ እምቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
፳፯ እግዚአብሔር፡ እግዚእ ፡ አስተርአየ ፡ ለነ ።
ግበሩ፡በዓለ፡በትፍሥሕት ፡ በኀበ፡እለ ፡ ያስተሐምምዎ ።
እስከ ፡ አቅርንቲሁ ፡ ለምሥዋዕ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፯ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ ፩
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።
ቸር ፡ እንደሆነ ፡ ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ እንደ፡ሆነች ፡ ፪
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
ቸር፡ እንደ ፡ ሆነ፡ ምሕረቱም፡ ለዘላለም፡ እንደ፡ ሆነች ፡ ፫
የአሮን ፡ ቤት ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
ቸር፡ እንደ፡ ሆነ፡ ምሕረቱም፡ ለዘላለም፡ እንደ፡ ሆነች ፡ ፬
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሁሉ ፡ አሁን ፡ ይንገሩ ።
በተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጠራሁት ፡ ፭
ሰማኝ ፡ አሰፋልኝም ።
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ፡ አልፈራም ፡ ሰው ፡ ምን ፮
ያደርገኛል ?
እግዚአብሔር ፡ ረዳቴ ፡ ነው ፡ እኔም ፡ ጠላቶቼን ፡ አያ ፯
ቸዋለሁ ።
በሰው ፡ ከመታመን ፡ ይልቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መታ ፰
መን ፡ ይሻላል ።
በገዥዎች ፡ ተስፋ ፡ ከማድረግ ፡ ይልቅ ፤ በእግዚአ ፱
ብሔር ፡ ተስፋ ፡ ማድረግ ፡ ይሻላል ።
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከበቡኝ ፡ ፲
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ።
መክበቡንስ ፡ ከበቡኝ ፡ ፲፩
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ።
ንብ ፡ ማርን ፡ እንዲከብ ፡ ከበቡኝ ፡ ፲፪
እሳትም ፡ በእሾህ ፡ ውስጥ ፡ እንዲነድ ፡ ነደዱ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ አሸነፍኋቸው ።
ገፉኸኝ ፡ ለመውደቅም፡ ተንገደገድሁ ። ፲፫
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አነሣኝ ።
ኀይሉም ፡ ዝማሬዬም ፡እግዚአብሔር ፡ ነው ፡ ፲፬
እርሱም ፡ መድኃኒት ፡ ሆነልኝ ።
የእልልታና የመድኀኒት ድምፅ በጻድቃን ድንኳን ነው፡ ፲፭
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኀይልን ፡ አደረገች ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ከፍ፡ከፍ ፡ አደረገችኝ ፡ ፲፮
የእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ኀይልን ፡ አደረገች ።
አልሞትም ፡ በሕይወት ፡ እኖራለሁ ፡ እንጂ ፡ ፲፯
የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራ ፡ እናገራለሁ ።
መገሠጽንስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገሠጸኝ ፡ ፲፰
ለሞት ፡ ግን ፡ አሳልፎ ፡ አልሰጠኝም ።
የጽድቅን ፡ ደጆች ፡ ክፈቱልኝ ፡ ፲፱
ወደ፡እነርሱ ፡ ገብቼ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ።
ይህች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ደጅ ፡ ናት ፡ ፳
ወደ ፡ እርሷ፡ ጻድቃን ፡ ይገባሉ ።
ሰምተኸኛልና ፡ ፳፩
መድኃኒትም ፡ ሆንኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ ።
አናጢዎች ፡ የናቁት ፡ ድንጋይ ፡ ፳፪
እርሱ ፡ የማዕዘንት ፡ ራስ ፡ ሆነ ።
ይህች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሆነች ፡ ፳፫
ለዓይናችንም ፡ ድንቅ ፡ ናት ።
እግዚአብሔር ፡ የሠራት ፡ ቀን ፡ ይህች ፡ ናት ፳፬
ሐሤትን ፡ እናድርግ ፡ በእርሷም ፡ ደስ ፡ ይበለን ።
አቤቱ ፡ እባክህ ፡ አሁን ፡ አድን ፡ ፳፭
አቤቱ ፡ እባክህ ፡ አሁን ፡ አቅና ።
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚመጣ ፡ ቡሩክ ፡ ነው ። ፳፮
ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መረቅናችሁ ።
እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ለእኛም ፡ በራልን ፡ ፳፯
እስከ ፡ መሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ድረስ ።
የበዓሉን ፡ መሥዋዕት ፡ በገመድ ፡ እሰሩት ።

፳፰ አምላኪየ ፡ አንተ ፡ እገኒ ፡ ለከ ።
አምላኪየ ፡ አንተ ፡ ወአሌዕለከ ።
እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ሰማዕከኒ ።
ወኮንከኒ ፡ መድኀኒየ ።
፳፱ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኄር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፰ ።

በእንተ ትሩፋን ።

አሌፍ ፡ ብሂል ፡ አብ ፡ ፈጣሬ ፡ ኵሉ ፡ ዓለም ።
፩ አሌፍ ፡ ብፁዓን ፡ እለ ፡ ንጹሓን ፡ በፍኖቶሙ ፡
ወእለ ፡ የሐውሩ ፡ በሕገ ፡ እግዚአብሔር ።
፪ ብፁዓን ፡ እለ ፡ የኀሡ ፡ ስምዖ ።
ወበኵሉ ፡ ልቦሙ ፡ የኀሥሥዎ ።
፫ እለሰ ፡ ይገብሩ ፡ ዓመፃ ፡ ፍኖተ ፡ ዚአሁ ፡ ኢሖሩ ።
፬ አንተ ፡ አዘዝከ ፡ ይዕቀቡ ፡ ትእዛዘከ ፡ ፈድፋደ ።
ይረትዕሰ ፡ ይርታዕ ፡ ፍኖትየ ።
፭ ከመ ፡ እዕቀብ ፡ ኵነኔከ ።
ውእተ ፡ ጊዜ ፡ ኢይትኀፈር ።
፮ በርእየ ፡ ኵሉ ፡ ትእዛዝከ ።
እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በልብ ፡ ርቱዕ ።
፯ ሶበ ፡ ተመሀርኩ ፡ ኵነኔ ፡ ጽድቅከ ።
፰ ወአዐቅብ ፡ ኵነኔከ ።
ወኢትግድፈኒ ፡ ለዝሉፉ ።

ቤት ፡ ብሂል ፡ ባዕል ፡ እግዚአብሔር ።

፱ ቤት ፡ በምንት ፡ ያረትዕ ፡ ወሬዛ ፡ ፍኖቶ ።
በዐቂበ ፡ ነቢብከ ።
፲ ወበኵሉ ፡ ልብየ ፡ ኀሠሥኩከ ።
ኢታርኅቀኒ ፡ እምትእዛዝከ ።
ውስተ ፡ ልብየ ፡ ኀባእኩ ፡ ነቢበከ ።
፲፩ ከመ ፡ ኢየአብስ ፡ ለከ ።
፲፪ ቡሩክ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ፤ ወምሀረኒ ፡ ኵነኔከ ።
፲፫ በከናፍርየ ፡ ነገርኩ ፡ ኵሎ ፡ ኵነኔ ፡ አፉከ ።
በፍኖተ ፡ ስምዕከ ፡ ተፈሣሕኩ ።
፲፬ ከመ ፡ ዘበኵሉ ፡ ብዕል ።
፲፭ ወእዛዋዕ ፡ በትእዛዝከ ።
ወእኄሥሥ ፡ ፍናዊከ ።
፲፮ ወአነብብ ፡ ትእዛዛቲከ ። ወኢይረስዕ ፡ ቃለከ ።

ጋሜል ፡ ብሂል ፡ ግሩም ፡ እግዚአብሔር ።

፲፯ ጋሜል ፡ ዕስዮ ፡ ለገብርከ ።
ከመ ፡ እሕየው ፡ ወእዕቀብ ፡ ነቢበከ ።
፲፰ ክሥቶን ፡ ለአዕይንትየ ፡ ወእርአይ ።
መድምምከ ፡ እምሕግከ ።
፲፱ ፈላሲ ፡ አነ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
ኢትኅባእ ፡ እምኔየ ፡ ትእዛዘከ ።
፳ አፍቀረት ፡ ነፍስየ ፡ ወፈተወት ።
ኵነኔከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፳፩ ገሠጽከሙ ፡ ለዕቡያን ።
ርጉማን ፡ እለ ፡ ይትገሐሡ ፡ እምትእዛዝከ ።
አእትት ፡ እምኔየ ፡ ጽዕለተ ፡ ወኀሳረ ።
፳፪ እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ ኀሠሥኩ ።
፳፫ እስመ ፡ ነበሩ ፡ መላእክት ፡ ወኪያየ ፡ ሐመዩ ።
ወገብርከሰ ፡ ይዛዋዕ ፡ በኵነኔከ ።

አንተ ፤ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፳፰
አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡
ሰምተኸኛልና ፡
መድኃኒትም ፡ ሆንኸኛልና ፡ አመሰግንሃለሁ።
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ ፳፱
ምሕረቱም ፡ ለዘላለም ፡ ናትና ።

መዝሙር ፡ ፻፲፰ ።
አሌፍ ፡ ማለት ።

ዓለምን ፡ ከንቱ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረ ፡
እግዚአብሔር ፡ ማለት ፡ ነው ።

አሌፍ ፡ በመንገዳቸው ፡ ንጹሐን ፡ የሆኑ ። ፩
በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው።
ምስክሩን ፡ የሚፈልጉ ፡ ፪
በፍጹም ፡ ልብም ፡ የሚሹት ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
ዓመፅንም ፡ አያደርጉም ፡ በመንገዶቹም ፡ ይሄዳሉ ፡ ፫
ትእዛዛትህን ፡ ፈጽመን ፡ እንጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ አዘዝህ ፡ ፬
ሥርዓትህን ፡ ለመጠበቅ ፡ ፭
መንገዶቼ ፡ ይቃኑ ፡ ዘንድ ፡ እወድ ፡ ነበር ።
ትእዛዝህን ፡ ስመለከት ፡ ፮
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አላፍርም ።
አቤቱ ፡ የጽድቅህን ፡ ፍርድ ፡ ስማር ፡ ፯
በቅን ፡ ልብ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
ሥርዓትህን ፡ እጠብቃለሁ ፡ ፰
በፍጹም ፡ አትጣለኝ ።

ቤት ፡ ማለት።

እግዚአብሔር ፡ ሁሉን መስጠት የሚችል ቸር ለጋስ ባለጸጋ ማለት ነው ።
ቤት ። ጐልማሳ ፡ መንገዱን ፡ በምን ፡ ያነጻል ? ፱
ቃልህን ፡ በመጠበቅ ፡ ነው ፡ እንጂ ።

በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ፈለግሁህ ፡ ፲
ከትእዛዝህ ፡ አታርቀኝ ።
አንተን ፡ እንዳልበድል ፡ ፲፩
ነገርህን ፡ በልቤ ፡ ሰወርሁ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ቡሩክ ፡ ነህ ፡ ፲፪
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
ያፍህን ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ በከንፈሬ ፡ ነገርሁ ፡ ፲፫
እንደ ፡ ብልጽግና ፡ ሁሉ ፡ ፲፬
በምስክርህ ፡ መንገድ ፡ ደስ ፡ አለኝ ።
በትእዛዝህ ፡ እነጋገራለሁ ፡ ፲፭
መንገድህንም ፡ እፈልጋለሁ ።
በትእዛዝህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ ፲፮
ቃልህንም ፡ አልረሳም ።

ጋሜል ፡ ማለት ፡

እግዚአብሔር ፡ ሊመረመር የማይቻል ግሩም ድንቅ ማለት ነው ።
ጋሜል ። ለባሪያህ ፡ መልካምን ፡ አድርግ ፡ ፲፯
ሕያውም ፡ እሆናለሁ ፡ ነገርህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
ዓይኖቼን ፡ ክፈት ፡ ፲፰
ከሕግህም ፡ ተአምራትህን ፡ አያለሁ ።
እኔ ፡ በምድር ፡ እንግዳ ፡ ነኝ ፡ ፲፱
ትእዛዛትህን ፡ ከእኔ ፡ አትሰውር ።
ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ ፍርድህን ፡ እጅግ ፡ ናፈቀች ፡ ፳
ከትእዛዛትህ ፡ የሳቱትን ፡ ትዕቢተኞችንና ፡ ርጉማንን ፡ ፳፩
ዘለፍክ ፡
ምስክርህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፳፪
ስድብንና ፡ ነውርን ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
አለቆች ፡ ደግሞ ፡ ተቀምጠው ፡ እኔን ፡ አሙኝ ፡ ፳፫
ባሪያህ ፡ ግን ፡ በሕግህ ፡ ያስብ ፡ ነበር ።

፳፬ እስመ ፡ ስምዕከ ፡ ተምህርየ ፡ ውእቱ ።
ወምክርየኒ ፡ ኵነኔ ፡ ዚአከ ።

ዳሌጥ ፡ ብሂል ፡ ድልው ፡ እግዚአብሔር ።

፳፭ ዳሌጥ ፡ ጠግዐት ፡ ነፍስየ ፡ በምድር ።
ወአሕይወኒ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ።
፳፮ ነገርኩ ፡ ፍናዊከ ፡ ወሰምዐከኒ ።
ወምሀረኒ ፡ ኵኔነከ ።
፳፯ ፍኖተ ፡ ጽድቅከ ፡ አለብወኒ ።
ወእዛዋዕ ፡ በመንክርከ ።
፳፰ ደቀሰት ፡ ነፍስየ ፡ እምኀዘን ።
አጽንዐኒ ፡ በነቢብከ ።
፳፱ ፍኖተ ፡ ዐመፃ ፡ አርኅቅ ፡ እምኔየ ።
ወበሕግከ ፡ ተሣሀለኒ ።
፴ ፍኖተ ፡ ጽድቅከ ፡ አብደርኩ ።
ወኵነኔከስ ፡ ኢረሳዕኩ ።
፴፩ ተለውኩ ፡ ስምዐከ ፡ እግዚእ ፤ ኢታስተኀፍረኒ ።
ፍኖተ ፡ ትእዛዝከ ፡ ሮጽኩ ።
፴፪ ሶበ ፡ አርሐብከ ፡ ለልብየ ።

ሄ ፤ ብሂል ፡ ህልው ፡ እግዚአብሔር ።

፴፫ ሄ ፤ ምህረኒ ፡ እግዚእ ፡ ፍኖተ ፡ ጽድቅከ ።
ወእኅሥሣ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፴፬ አለብወኒ ፡ ወእኅሥሥ ፡ ሕገከ ።
ወእዕቀብ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ።
፴፭ ምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ትእዛዝከ ።
እስመ ፡ ኪያሃ ፡ ፈቀድኩ ።
፴፮ ሚጥ ፡ ልብየ ፡ ውስተ ፡ ስምዕከ ።
ወአኮ ፡ ውስተ ፡ ትዕግልት ።
፴፯ ሚጠን ፡ ለአዕይንትየ ፡ ከመ ፡ ኢይርአያ ፡ ከንቶ ።
ወአሕይወኒ ፡ በፍኖትከ ።
፴፰ አቅም ፡ ለገብርከ ፡ ዘነበብኩ ፡ ውስተ ፡ ነቢብከ ።
እእትት ፡ እምኔየ ፡ ጽዕለተ ፡ ዘተሐዘብኩ ።
፴፱ እስመ ፡ ሠናይ ፡ ኵነኔከ ።
፵ ናሁ ፡ ፈተውኩ ፡ ትእዛዘከ ።
ወአሕይወኒ ፡ በጽድቅከ ።

ዋው ፡ ብሂል ፡ ዋሕድ ፡ እግዚአብሔር ።

ዋው ፤ ይምጻእ ፡ ላዕሌየ ፡ ምሕረትከ ፡ እግዚእ ።
፵፩ እግዚእ ፡ አድኅኖትከ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ።
አውሥአሙ ፡ ቃለ ፡ ለእለ ፡ ይጼዕሉኒ ።
፵፪ እስመ ፡ ተወከልኩ ፡ በቃልከ ።
ኢታእትት ፡ ቃለ ፡ ጽድቅ ፡ እምአፉየ ፡ ለግሙራ ።
፵፫ እስመ ፡ ተወከልኩ ፡ በኵነኔከ ።
ወአዐቅብ ፡ ሕገከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
፵፬ ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
፵፭ ወአሐውር ፡ በፋሐ ። እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ ኀሠሥኩ ።
፵፮ ወእነግር ፡ ስምዐከ ፡ በቅድመ ፡ ነገሥት ፤ ወኢይት
ኀፈር ።
፵፯ ወእነብብ ፡ ትእዛዘከ ፡ ዘአፍቀርኩ ፡ ጥቀ ።
፵፰ ወአነሥእ ፡ እደውየ ፡ ኀበ ፡ ትእዛዝከ ፡ ዘአፍቀርኩ ።
ወእዛዋዕ ፡ በትእዛዝከ ።

ዛይ ፡ ብሂል ፡ ዝኩር ፡ እግዚአብሔር ።

፵፱ ዛይ ፤ ተዘከር ፡ ቃለከ ፡ ዘአሰፈውኮ ፡ ለገብርከ ።
ወይእቲ ፡ አስተፍሥሐተኒ ፡ በሕማምየ ።

ምስክርህም ፡ አሳቤ ፡ ነው ፡ ፳፬
ሥርዓትህም ፡ መካሬ ፡ ነው ።
ዳሌጥ ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር በጌትነቱ ዙፋን ለዘለዓለም ይኖራል ማለት ነው ።

ዳሌጥ ፡ ነፍሴ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተጠጋች ፡ ፳፭
በነገርህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
መንገድህን ፡ ነገርሁ ፡ ሰማኸኝም ፡ ፳፮
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ፳፯
በተአምራትህም ፡ እጫወታለሁ ።
ከኀዘን ፡ የተነሣ ፡ ነፍሴ ፡ አንቀላፋች ፡ ፳፰
በነገርህ ፡ አጠንክረኝ ።
የዓመፅን ፡ መንገድ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ፡ ፳፱
በሕግህም ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
የእውነትህን ፡ መንገድ ፡ መረጥሁ ፡ ፴
ፍርድህንም ፡ አልረሳሁም ።
ምስክርህን ፡ ተጠጋሁ ፡ ፴፩
አቤቱ ፡ አታሳፍረኝ ።
ልቤን ፡ በአሰፋኸው ፡ ጊዜ ፡ ፴፪
በትእዛዝህ ፡ መንገድ ፡ ሮጥሁ ።
ሄ ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር በአንድነቱ በሦስትነቱ ጸንቶ ለዘለዓለም ይኖራል ማለት ነው ።

ሄ ፤ አቤቱ ፡ የሥርዓትህን ፡ መንገድ ፡ አስተምረኝ ፡ ፴፫
ሁል ፡ ጊዜም ፡ እፈልገዋለሁ ።
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ሕግህንም ፡ እፈልጋለሁ ፡ ፴፬
በፍጹም ፡ ልቤም ፡ እጠብቀዋለሁ ።
እርሷን ፡ ወድጃለሁና ፡ የትእዛዝህን ፡ መንገድ ምራኝ ፡ ፴፭
ልቤን ፡ ወደ ፡ ምስክርህ ፡ አዘንብል ፡ ፴፮
ወደ ፡ ስስትም ፡ አይሁን ።
ከንቱ ፡ ነገርን ፡ እንዳያዩ ፡ ዓይኖቼን ፡ መልስ ፡ ፴፯
በመንገድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
እንዲፈራህ ፡ ባሪያህን ፡ በቃልህ ፡ አጽና ፡ ፴፰
ፍርድህ ፡ መልካም ፡ ናትና ፡ ፴፱
የጠረጠርሁትን ፡ ስድብ ፡ ከእኔ ፡ አርቅ ።
እነሆ ፡ ትእዛዝህን ፡ ናፈቅሁ ፡ ፵
በጽድቅህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
ዋው ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር ፡ በመንግሥት በሥልጣን በአገዛዝ በባሕርይ አንድ አምላክ የሆነ ማለት ነው ።

ዋው ፡ አቤቱ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ፵፩
ምሕረትህና ፡ መድኃኒትህ ፡ ይምጡልኝ ።
በቃልህ ፡ ታምኛለሁና ፡ ፵፪
ለሚሰድቡኝ ፡ በነገር ፡ እመልስላቸዋለሁ ።
በፍርድህም ፡ ታምኛለሁና ፡ ፵፫
የእውነትን ፡ ቃል ፡ ከአፌ ፡ ፈጽመህ ፡ አታርቅ ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ ፵፬
ሁል ፡ ጊዜ ፡ ሕግህን ፡ እጠብቃለሁ ።
ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፵፭
እስፍቼ ፡ እሄዳለሁ ።
በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ምስክርህን ፡ እናገራለሁ ፡ አላፍርምም ። ፵፮
እጅግም ፡ በወደድኋቸው ፡ በትእዛዛትህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ። ፵፯
እጄንም ፡ ወደ ፡ ወደድኋቸው ፡ ወደ ፡ ትእዛዛትህ ፡ አነሣለሁ ። ፵፰
በሥርዓትህም ፡ እጫወታለሁ ።
ዛይ ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ እየታሰበ ፡ ሲመሰገን ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ ማለት ፡ ነው ።

ዛይ ፤ ለባሪያህ ፡ ተስፋ ፡ ያስደረግኸውን ፡ ቃልህን ፡ አስብ ፡ ፵፱

፵ እስመ ፡ ቃልከ ፡ አሕየወኒ ።
፵፩ ዕቡያን ፡ ዐመፁ ፡ ፈድፋደ ።
ወእምሕግከሰ ፡ ኢተግሕሥኩ ።
፵፪ ተዘከርኩ ፡ ፍትሐከ ፡ ዘእምዓለም ።
ወተፈሣሕኩ ፡ እግዚኦ ።
፵፫ ኀዘን ፡ አኀዘኒ ፡ እምኃጥአን ። እለ ፡ ኀደጉ ፡ ሕገከ ።
፵፬ መዝሙረ ፡ ኮነኒ ፡ ኩነኔከ ።
በብሔር ፡ በኀበ ፡ ፈለስኩ ።
፵፭ ተዘከርኩ ፡ በሌሊት ፡ ስመከ ፡ እግዚኦ ።
ወዐቀብኩ ፡ ሕገከ ። ወይእቲ ፡ ኮነተኒ ።
፵፮ እስመ ፡ ኵነኔከ ፡ ኀሠሥኩ ።

ሔት ፡ ብሂል ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔር ።

፵፯ ሔት ፤ ክፍልየ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወእቤ ፡ ይዕቀቡ ፡ ሕገከ ።
፵፰ ሰአልኩ ፡ ገጸከ ፡ እግዚኦ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ።
ተሣሀለኒ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ።
፵፱ ወሐለይኩ ፡ በእንተ ፡ ፍናዊከ ።
ሜጥኩ ፡ እግርየ ፡ ውስተ ፡ ስምዕከ ።
አጥባዕኩ ፡ ወኢናፈቅ ።
፶ ለዐቂበ ፡ ትእዛዝከ ።
፶፩ አሕባለ ፡ ኃጥአን ፡ ተፃፈራ ፡ ላዕሌየ ።
ወሕገከሰ ፡ ኢረሳእኩ ።
መንፈቀ ፡ ሌሊት ፡ እትነሣእ ።
፶፪ ከመ ፡ እግነይ ፡ ለከ ፡ በእንተ ፡ ኵነኔ ፡ ጽድቅከ ።
፶፫ ከማሆሙ ፡ አነ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይፈርሁከ ።
ወእለ ፡ የዐቅቡ ፡ ትእዛዘከ ።
፶፬ ሣህልከ ፡ እግዚኦ ፡ መልአ ፡ ምድረ ።
ወምህረኒ ፡ ኵነኔከ ።

ጤት ፡ ብሂል ፡ ጠቢብ ፡ እግዚአብሔር ።

፶፭ ጤት ሠናይት ፡ ገበርከ ፡ ላዕለ ፡ ገብርከ ።
እግዚኦ ፡ በከመ ፡ ቃልከ ።
ሠናይት ፡ ምክረ ፡ ወጥበበ ፡ ምህረኒ ።
፶፮ እስመ ፡ ተአመንኩ ፡ በትእዛዝከ ።
፶፯ ወእንበ ፡ ዘእንበለ ፡ እሕምም ፡ ነሳሕኩ ።
ወበእንተዝ ፡ አነ ፡ ዐቀብኩ ፡ ነቢበከ ።
፶፰ ኄር ፡ አንተ ፡ እግዚኦ ።
ወበኂሩትከ ፡ ምህረኒ ፡ ኵነኔከ ።
፶፱ በዝኀ ፡ ላዕሌየ ፡ ዐመፃሆሙ ፡ ለዕቡያን ።
ወአንሰ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ፡ ኀሠሥኩ ፡ ትእዛዘከ ።
፷ ረግዐ ፡ ከመ ፡ ሐሊብ ፡ ልቦሙ ።
ወአንሰ ፡ አነብብ ፡ በሕግከ ።
ደለወኒ ፡ ዘአሕመምከኒ ።
፷፩ ከመ ፡ እእምር ፡ ኵነኔከ ።
ይኄይሰኒ ፡ ሕገ ፡ አፉከ ።
፷፪ እምእእላፍ ፡ ወርቅ ፡ ወብሩር ።

ዮድ ፡ ብሂል ፡ የማነ ፡ እግዚአብሔር ፤

፷፫ ዮድ ፤ እደዊከ ፡ ገብራኒ ፡ ወለሐኳኒ ።
አለብወኒ ፡ ወእትመሀር ፡ ትእዛዘከ ።
እለ ፡ ይፈርሁከ ፡ ይርእዩኒ ፡ ወይትፌሥሑ ።
፷፬ እስመ ፡ ተወከልኩ ፡ በነቢብከ ።
፷፭ አእመርኩ ፡ እግዚኦ ፡ ከመ ፡ ጽድቅ ፡ ኵነኔከ ።
ወበርቱዕ ፡ አሕመምከኒ ።
ይኩንኒ ፡ ምሕረትከ ፡ ከመ ፡ ያስተፍሥሐኒ ።

ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝልና ፡ ፵
ይህች ፡ በመከራዬ ፡ ደስ ፡ አሰኝችኝ ፡
ትዕቢተኞች ፡ እጅግ ፡ ዐመፁ ፡ ፵፩
እኔ ፡ ግን ፡ ከሕግህ ፡ አልራቅሁም ።
አቤቱ ፡ ከዘላለም ፡ የነበረውን ፡ ፍርድህን ፡ አሰብሁ ፡ ፵፪
አቤቱ ፡ ተጽናናሁም ።
ሕግህን፡ ከተዉ፡ከኃጢአተኞች፡የተነሣ፡ ኀዘን፡ያዘኝ ፡ ፵፫
በእንግድነቴ፡ አገር ፡ ሥርዓትህ ፡ መዝሙር፡ ሆነችኝ ፡ ፵፬
አቤቱ ፡ በሌሊት ፡ ስምህን ፡ አሰብሁ ፡ ፵፭
ሕግህንም ፡ ጠበቅሁ ።
ትእዛዛትህንም ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ይህች ፡ ሆነችልኝ ። ፵፮

ሔት ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር በመንግሥቱ ሽረት በባሕርዩ ኅልፈት የሌለበት ለዘለዓለም ሕያው የሆነ ማለት ፡ ነው ።

ሔት ፤ እግዚአብሔር ፡ ዕጣዬ ፡ ነው ፡ ፵፯
ትእዛዝህን ፡ እጠብቃለሁ ፡ አልሁ ።
በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ተማለልሁ ፡ ፵፰
እንደ ፡ ነገርህ ፡ ይቅር ፡ በለኝ ።
ስለ ፡ መንገዶችህ ፡ አሰብሁ ፡ ፵፱
እግሬንም ፡ ወደ ፡ ምስክሮችህ ፡ መለስሁ ።
ትእዛዝህን ፡ ለመጠበቅ ፡ ጨከንሁ ፡ አልዘገየሁምም ፡ ፶
የኃጥአን ፡ ገመዶች ፡ ተተበተቡብኝ ፡ ፶፩
ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
ስለ ፡ ጽድቅህ ፡ ፍርድ ፡ ፶፪
በእኩለ ፡ ሌሊት ፡ አመሰግንህ ፡ ዘንድ ፡ እነሣለሁ ።
እኔ ፡ ለሚፈሩህ ፡ ሁሉ ፡ ፶፫
ትእዛዝህንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ባልንጀራ ፡ ነኝ ።
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ መላች ፡ ፶፬
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።

ጤት ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ጥበብን የሚገልጽ ከጥበበኞች ይልቅ ፡ ጥበበኛ የሆነ አምላክ ማለት ነው ።

ጤት ፡ አቤቱ ፡ እንደ ፡ ቃልህ ፡ ፶፭
ለባሪያህ ፡ መልካም ፡ አደረግህ ።
በትእዛዝህ ፡ ታምኛለሁና ፡ ፶፮
መልካም ፡ ምክርንና ፡ ዕውቀትን ፡ አስተምረኝ ።
እኔ ፡ ሳልጨነቅ ፡ ሳትኩ ፡ ፶፯
አሁን ፡ ግን ፡ ነገርህን ጠበቅሁ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ቸር ፡ ነህ ፡ ፶፰
በቸርነትህም ፡ ሥርዓትህን ፡ አስተምረኝ ።
የትዕቢተኞች ፡ ዓመፅ ፡ በላዬ ፡ በዛ ፡ ፶፱
እኔ ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ትእዛዝህን ፡ እፈልጋለሁ ።
ልባቸው ፡ እንደ ፡ ወተት ፡ እረጋ ፡ ፷
እኔ ፡ ግን ፡ በሕግህ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
ሥርዓትህን ፡ እማር ፡ ዘንድ ፤ ፷፩
ያስጨነቅኸኝ ፡ መልካም ፡ ሆነልኝ ።
ከአእላፋት ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ይልቅ ፤ ፷፪
የአፍህ ፡ ሕግ ፡ ይሻለኛል ።

ዮድ ፡ ማለት ።

በእግዚአብሔር ፡ ቀኝ ፡ ያለ ፡ እሱ ፡ ኃይልና ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ ማለት ፡ ነው ።

ዮድ ፤ እጆችህ ፡ ሠሩኝ ፡ አበጃጁኝም ። ፷፫
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ትእዛዛትህንም ፡ እማራለሁ ።
በነገርህ ፡ ታምኛለሁ ፡ ፷፬
የሚፈሩህ ፡ እኔን ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
አቤቱ ፡ ፍርድህ ፡ ጽድቅ ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ ፷፭
በእውነትህም ፡ እንዳስቸገርኸኝ ፡ አወቅሁ ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት

The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order

www.ethiopianorthodox.org

፸፮ ወበከመ ፡ ነቢብከ ፡ ይኩነኒ ፡ ለገብርከ ።
ይምጽአኒ ፡ ሣህልከ ፡ ወእሕየው ።
፸፯ እስመ ፡ ተመሀርየ ፡ ውእቱ ፡ ሕግከ ።
፸፰ ይትኀፈሩ ፡ ዕቡያን ፡ እስመ ፡ ዐመፃ ፡ መከሩ ፡ ላዕሌየ።
ወአንሰ ፡ እዛዋዕ ፡ በትእዛዝከ ።
፸፱ ይግብኡኒ ፡ እለ ፡ ይፈርሁከ ።
ወእለ ፡ የአምሩ ፡ ስምዐከ ።
፹ ለይኩን ፡ ልብየ ፡ ንጹሐ ፡ በኵነኔከ ፡ ከመ ፡ ኢይትኀፈር

ካፍ ፡ ብሂል ፡ ከሃሊ ፡ እግዚአብሔር ።

፹፩ ካፍ ፡ ኀለፈት ፡ ነፍስየ ፡ ውስተ ፡ አድኅኖትከ ።
ወተወከልኩ ፡ በቃልከ ።
ደክማ ፡ አዕይንትየ ፡ ለመድኀኒትከ ።
፹፪ እንዘ ፡ ይብላ ፡ ማእዜ ፡ ታስተፈሥሐኒ ።
፹፫ እስመ ፡ ኮንኩ ፡ ከመ ፡ ዝቅ ፡ ውስተ ፡ አስሐትያ ።
ወኵነኔከሰ ፡ ኢረሳእኩ ።
፹፬ ሚ ፡ መጠን ፡ እማንቱ ፡ መዋዕሊሁ ፡ ለገብርከ ።
ማእዜ ፡ ትፈትሕ ፡ ሊተ ፡ እምእለ ፡ ይሰዱኒ ።
፹፭ ነገሩኒ ፡ ኃጥኣን ፡ ዛውዐ ።
ወአኮሰ ፡ ከመ ፡ ሕግከ ፡ እግዚኦ ።
፹፮ ኵሉ ፡ ትእዛዝከ ፡ ጽድቅ ።
በዐመፃ ፡ ሰደዱኒ ፡ ርድአኒ ።
፹፯ ሕቀ ፡ ከመ ፡ ዘእምደምሰሱኒ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
ወአንሰ ፡ ኢኀደጕ ፡ ትእዛዘከ ።
፹፰ በከመ ፡ ምሕረትከ ፡ አሕይወኒ ።
ወእዕቀብ ፡ ስምዐ ፡ አፉከ ።

ላሜድ ፡ ብሂል ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ።

፹፱ ላሜድ፡እግዚኦ ፡ ለዓለም ፡ ይነብር ፡ ቃልከ ፡
ውስተ ፡ ሰማይ ።
፺ ወለትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ጽድቅከ ።
ሣረርካ ፡ ለምድር ፡ ወትነብር ።
ወበትእዛዝከ ፡ ይቀውም ፡ ዕለት ።
፺፩ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ቀነይከ ።
፺፪ ሶበ ፡ አኮ ፡ ሕግከ ፡ ተመሀርየ ፡ ውእቱ ።
ትካት ፡ እምተሀጕልኩ ፡ በኀሳርየ ።
ለዓለም ፡ ኢይረስዕ ፡ ኵነኔከ ።
፺፫ እስመ ፡ ቦቱ ፡ አሕየውከኒ ።
፺፬ ዚአከ ፡ አነ ፡ አድኅነኒ ።
እስመ ፡ ኵነኔከ ፡ ኀሠሥኩ ።
፺፭ ኪያየ ፡ ይጸንሑ ፡ ኃጥኣን ፡ ይቅትሉኒ ።
እስመ ፡ ስምዐከ ፡ ለበውኩ ።
፺፮ ለኵሉ ፡ ግብር ፡ ርኢኩ ፡ ማኅለቅቶ ።
ወትእዛዝከሰ ፡ ርሒብ ፡ ፈድፋደ ።

ሜም ፡ ብሂል ፡ ምዑዝ ፡ እግዚአብሔር ።

፺፯ ሜም ፡ጥቀ ፡ አፍቀርኩ ፡ ሕገከ ፡ እግዚኦ ።
ወኵሎ ፡ አሚረ ፡ ተመሀርየ ፡ ውእቱ ።
ወእምጸላእትየ ፡ አጥበበኒ ፡ ትእዛዝከ ።
፺፰ እስመ ፡ ለዓለም ፡ ሊተ ፡ ውእቱ ።
ወእምኵሎሙ ፡ እለ ፡ መሀሩኒ ፡ ጠበብኩ ።
፺፱ እስመ ፡ ተመሀርየ ፡ ውእቱ ፡ ትእዛዝከ ።
ወእምአዕሩግኒ ፡ ጠበብኩ ።
፻ እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ ኀሠሥኩ ።
እምኵሉ ፡ ፍኖተ ፡ ዐመፃ ፡ ከላእኩ ፡ እግርየ ።

ምሕረትህ ፡ ለመጽናናቴ ፡ ትሁነኝ ፡ ፸፮
እንደ ፡ ነገርህም ፡ ለባሪያህ ፡ ይሁነው ።
ሕግህ ፡ ደስታዬ ፡ ናትና ፡ ፸፯
ቸርነትህ ፡ ትምጣልኝ ፡ ሕያውም ፡ እሆናለሁ ።
ትዕቢተኞች ፡ በዓመፅ ፡ ጠመውብኛልና ፡ ይፈሩ ፡ ፸፰
እኔ ፡ ግን ፡ በትእዛዝህ ፡ እጫወታለሁ ።
የሚፈሩህና፡ምስክሮችህን፡የሚያውቁ፡ወደእኔ፡ይመለሱ ፸፱
እንዳላፍር ፡ ልቤ ፡ በሥርዓትህ ፡ የቀና ፡ ይሁን ፡ ፹

ካፍ ፡ ማለት ።

ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የሌለ ፤ ሁሉን ማድረግ
የሚቻለው አምላክ ማለት ነው ።

ካፍ ፡ ነፍሴ ፡ ለመድኀኒትህ ፡ ሳሳች ፡ ፹፩
በቃልህም ፡ ታመንሁ ።
መቼ ፡ ታጽናናኛለህ ፡ እያልሁ ፡ ፹፪
ዓይኖቼ ፡ ስለ ፡ ቃልህ ፡ ፈዘዙ ።
በጢስ ፡ እንዳለ ፡ አቁማዳ ፡ ሆኛለሁና ፡ ፹፫
ሥርዓትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
የባሪያህ ፡ ዘመኖች ፡ ስንት ፡ ናቸው ? ፹፬
በሚያሳድዱኝስ ፡ ላይ ፡ መቼ ፡ ትፈርድልኛለህ ?
ኀጢአተኞች ፡ ጨዋታን ፡ ነገሩኝ ፡ ፹፭
አቤቱ ፡ እንደ ፡ ሕግህ ፡ ግን ፡ አይደለም ።
ትእዛዛትህ ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ናቸው ፡ ፹፮
በዓመፅ ፡ አሳደውኛልና ፡ እርዳኝ ።
ከምድር ፡ ሊያጠፉኝ ፡ ጥቂት ፡ ቀርቷቸው ፡ ነበር ፡ ፹፯
እኔ ፡ ግን ፡ ትእዛዛትህን ፡ አልተውሁም ።
እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፡ ፹፰
የአፍ ህንም ፡ ምስክር ፡ እጠብቃለሁ ።

ላሜድ ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ልዑል ባሕርይ የሆነ ማለት ነው ።

ላሜድ ፡ አቤቱ፡ ቃልህ፡ በሰማይ፡ ለዘላለም፡ይኖራል፡ ፹፱
እውነትህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ ፺
ምድርን ፡ መሠረትሃት ፡ እርሷም ፡ ትኖራለች ።
ሁሉ ፡ ባሮችህ ፡ ናቸውና ፡ ፺፩
ቀኑ ፡ በትእዛዝህ ፡ ይኖራል ።
ሕግህ ፡ ደስታዬ ፡ ባይሆን ፡ ፺፪
ቀድሞ ፡ በጕስቍልናዬ ፡ በጠፋሁ ፡ ነበር ።
በእርሱ ፡ ሕያው ፡ አድርገኸኛልና ፡ ፺፫
ፍርድህን ፡ ለዘላለም ፡ አልረሳም ።
እኔ ፡ የአንተ ፡ ነኝ፡ ፍርድህን፡ ፈልጌአለሁና፡ አድነኝ ፡ ፺፬
ኀጢአተኞች ፡ ያጠፉኝ ፡ ዘንድ ፡ ጠበቁኝ ፡ ፺፭
ምስክርህን ፡ ግን ፡ መረመርሁ ።
የሥራን ፡ ፍጻሜ ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡ ፺፮
ትእዛዝህ ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ሰፊ ፡ ነው ።

ሜም ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ንጹሐ ባሕርይ የሆነ አምላክ ማለት ነው ።

ሜም ፡ አቤቱ፡ ሕግህን ፡ እንደምን ፡ እጅግ፡ ወደድሁ፡ ፺፯
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ትዝታዬ ፡ ነው ።
ለዘላለም ፡ ለእኔ ፡ ነውና ፡ ፺፰
ትእዛዝህ፡ከጠላቶቼ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋይ፡አደረገኝ ።
ምስክርህ ፡ ትዝታዬ ፡ ነውና ፡ ፺፱
ከአስተማሩኝ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።
ትእዛዝህን ፡ ፈልጌአለሁና ፡ ፻
ከሽማግሌች ፡ ይልቅ ፡ አስተዋልሁ ።

፻፩ ክመ ፡ እዕቀብ ፡ ነቢበከ ።
፻፪ ወኢተግሕሥኩ ፡ እምኵነኔከ ።
እስመ ፡ አንተ ፡ ምህርከኒ ።
፻፫ ጥዑም ፡ ለጕርዔየ ፡ ነቢብከ ።
እመዓር ፡ ወሦከር ፡ ጥዕመኒ ፡ ለአፉየ ።
፻፬ ወእምትእዛዝከ ፡ ለበውኩ ።
በእንተዝ ፡ ሰላ ፡ ፍኖተ ፡ ዐመፃ ፡ ጸላእኩ ።

ኖን ፡ ብሂል ፡ ንትሉ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፭ ኖን ፡ ማኅቶት ፡ ለእግርየ ፡ ሕግከ ።
ብርሃን ፡ ለፍኖትየ ።
፻፮ መሐልኩ ፡ ወአጥባዕኩ ፡ ከመ ፡ እዕቀብ ፡
ኵነኔ ፡ ጽድቅከ ።
፻፯ ወሐመምኩ ፡ ፈድፋደ ።
እግዚኦ ፡ አሕይወኒ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ።
፻፰ ሥመር ፡ እግዚኦ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ።
ወምህረኒ ፡ ኵነኔከ ።
፻፱ ነፍስየ ፡ ውስተ ፡ እዴከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
ወኢረሳዕኩ ፡ ሕገከ ።
፻፲ ሠርዑ ፡ ሊተ ፡ ኃጥኣን ፡ መሥገርተ ።
ወኢስሕትኩ ፡ እምትእዛዝከ ።
ወወረስኩ ፡ ስምዐከ ፡ ለዓለም ።
፻፲፩ እስመ ፡ ሐሤቱ ፡ ለልብየ ፡ ውእቱ ።
ሜጥኩ ፡ ልብየ ፡ ከመ ፡ እግበር ፡ ትእዛዘከ ።
፻፲፪ ለዓለም ፡ ዘእንበለ ፡ ሒስ ።

ሳምኬት ፡ ብሂል ፡ ሰፉኒ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፲፫ ሳምኬት ፡ ዐማፅያነ ፡ ጸላእኩ ፡ ሕገከሰ ፡ አፍቀርኩ ።
፻፲፬ ረዳኢየ ፡ ወምስካይየ ፡ አንተ ።
ወበቃልከ ፡ ተወከልኩ ።
፻፲፭ ተገሐሡ ፡ እምኔየ ፡ ዐማፅያን ።
ወእኅሥሥ ፡ ትእዛዘ ፡ ለአምላኪየ ።
፻፲፮ ተወከፈኒ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ፡ ወአሕየው ።
ወኢታስተኀፍረኒ ፡ እምተስፋየ ።
፻፲፯ ርድአኒ ፡ ወአድኅነኒ ።
ወአነብብ ፡ ኵነኔከ ፡ በኵሉ ፡ ጊዜ ።
አኅሰርኮሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይርኅቁ ፡ እምትእዛዝከ ።
፻፲፰ እስመ ፡ ዐመፃ ፡ ፍትወቶሙ ።
፻፲፱ ዐላውያን ፡ እሙንቱ ፡ ኵሎሙ ፡ ኃጥኣነ ፡ ምድር ።
በእንተዝ ፡ አፍቀርኩ ፡ ስምዐከ ።
፻፳ አውድድ ፡ ውስተ ፡ ሥጋየ ፡ ፈሪሆተከ ።
እስመ ፡ ፈራህኩ ፡ እምኵነኔከ ።

ዔ ፡ ብሂል ፡ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፳፩ ዔ ፡ ገበርኩ ፡ ፍትሐ ፡ ወጽድቀ ።
ኢትመጥወኒ ፡ ለእለ ፡ ይሣቅዩኒ ።
፻፳፪ ጽንሖ ፡ ለገብርከ ፡ ውስተ ፡ ሠናይ ።
ወኢይትዐገሉኒ ፡ ዕቡያን ።
፻፳፫ ደከማ ፡ አዕይንትየ ፡ ለአድኅኖትከ ፡ ወለቃለ ፡ ጽድቅከ ።
፻፳፬ ግበር ፡ ለገብርከ ፡ በከመ ፡ ምሕረትከ ።
ወምህረኒ ፡ ኵነኔከ ።
፻፳፭ ገብርከ ፡ አነ ፡ አለብወኒ ።
ወአእምር ፡ ስምዐከ ።
፻፳፮ ጊዜ ፡ ገቢር ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወዐለዉ ፡ ሕገከ ።
በእንተዝ ፡ አፍቀርኩ ፡ ትእዛዘከ ።
፻፳፯ እምወርቅ ፡ ወእምጳዝዮን ።
፻፳፰ በእንተዝ ፡ አርታዕኩ ፡ ኀበ ፡ ኵሉ ፡ ትእዛዝከ ።
ኵሎ ፡ ፍኖተ ፡ ዐመፃ ፡ ጸላእኩ ።

ነገርህን ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ፻፩
ከክፉ ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ እግሬን ፡ ከለከልሁ ።
አስተምረኸኛልና ፡ ከፍርድህ ፡ አልራቅሁም ። ፻፪
ነገርህ ፡ ለጕረሮዬ ፡ ጣፋጭ ፡ ነው ፡ ፻፫
ከማርና ፡ ከወለላ ፡ ይልቅ ፡ ለአፌ ፡ ጣፋጠኝ ።
ከትእዛዝህ ፡ የተነሣ ፡ አስተዋልሁ ፡ ፻፬
ስለዚህ ፡ የሐሰትን ፡ መንገድ ፡ ጠላሁ ።

ኖን ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር ፡ የነገሥታት ንጉሥ የገዥዎች ገዥ
የሆነ አምላክ ማለት ነው ።

ኖን ፡ ሕግህ ፡ ለእግሬ ፡ መብራት ፡ ፻፭
ለመንገዴ ፡ ብርሃን ፡ ነው ።
የጽድቅህን፡ፍርድ፡እጠብቅ፡ዘንድ፡ማልሁ፡አጸናሁም። ፻፮
እጅግ ተቸገርሁ አቤቱ እንደ ነገርህ ሕያው አድርገኝ። ፻፯
አቤቱ ፡ የአፌን ፡ ነገር ፡ ተቀበል ፡ ፻፰
ፍርድህንም ፡ አስተምረኝ ።
ነፍሴ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእጅህ ፡ ውስጥ ፡ ናት ፡ ፻፱
ሕግህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።
ኀጢአተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ዘረጉብኝ ፡ ፻፲
ከትእዛዝህ ፡ ግን ፡ አልወጣሁም ።
የልቤ ፡ ደስታ ፡ ነውና ፡ ፻፲፩
ምስክርህን ፡ ለዘላለም ፡ ወረስሁ ።
ለዘላለም ፡ ለፍጻሜውም ፡ ፻፲፪
ትእዛዝህን፡አደርግ ፡ ዘንድ፡ ልቤን ፡ አዘነበልሁ ።

ሳምኬት ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር ሁሉን የሚገዛ አምላክ ማለት ነው ።

ሳምኬት፡ ዐመፀኞችን፡ጠላሁ፡ሕግህን፡ግን፡ወደድሁ። ፻፲፫
አንተ ፡ረዳቴና ፡ መጠጊያዬ ፡ ነህ ፡ ፻፲፬
በቃልህም ፡ ታመንሁ ።

እናንተ ፡ ኃጢአኞች ፡ ከእኔ ፡ ራቁ ፡ ፻፲፭
የአምላኬንም ፡ ትእዛዝ ፡ ልፈልግ ።
እንደ ፡ ነገርህ ፡ ደግፈኝ ፡ ሕያውም ፡ እሆናለሁ ፡ ፻፲፮
ከተስፋዬም ፡ አልፈር ።
እርዳኝ ፡ እድናለሁም ፤ ፻፲፯
ሁል ፡ ጊዜም ፡ ሥርዓትህን ፡ እመረምራለሁ ።
ምኞታቸው ፡ ዓመፃ ፡ ነውና ፡ ፻፲፰
ከሥርዓትህ ፡ የሚርቁትን፡ ሁሉ ፡ አጕሳቆልኻቸው ።
የምድርን ኀጢአተኞች ሁሉ እንደ ርኵሰት አጥፋቸው ። ፻፲፱
ስለዚህ ፡ ምስክርህን ፡ ወደድሁ ።
ሥጋዬ ፡ አንተን ፡ ከመፍራት ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠ ፤ ፻፳
ከፍርድህ ፡ የተነሣ ፡ ፈርቻለሁና ።

ዔ ፡ ማለት ።
እግዚአብሔር ታላቅና ገናና የሆነ አምላክ ማለት ነው ።

ዔ ፤ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ ሠራሁ ፤ ፻፳፩
ለሚያስጨንቁኝ ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
ባሪያህን ፡ በመልካም ፡ ጠብቀው ፤ ፻፳፪
ትዕቢተኞችም ፡ አይጋፉኝ ።
ዓይኖቼ ፡ ለማዳንህ ፡ ፻፳፫
ለጽድቅህም ፡ ቃል ፡ ፈዘዙ ።
ለባሪያህ ፡ እንደ ፡ ምሕረትህ ፡ አድርግ ፡ ፻፳፬
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
እኔ፡ባሪያህ ፡ ነኝ ፡ እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፡ ፻፳፭
ምስክርህንም ፡ አውቃለሁ ።
ለእግዚአብሔር ፡ የሥራ ፡ ጊዜ ፡ አለው ፡ ፻፳፮
ሕግህንም ፡ሻሩት ።
ከወርቅና ፡ ከዕንቍ ፡ ይልቅ፡ትእዛዝህን፡ወደድሁ ፤ ፻፳፯
ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ሁሉ ፡ አቀናሁ ፡ ፻፳፰
የዓመፅንም ፡ መንገድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላሁ ።

ፌ ፡ ብሂል ፡ ፍትው ፡ እግዚአብሔር ።

፻፳፱ ፌ ፡ መንክር ፡ ስምዕከ ።
በእንተዝ ፡ ኀሠሠቶ ፡ ነፍስየ ።
፻፴ ነገረ ፡ ቃልከ ፡ ያበርህ ፡ ወያጠብብ ፡ሕፃናተ ።
፻፴፩ አፉየ ፡ ከሠትኩ ፡ ወነፍስየ ፡ አናኅኩ ።
እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ እፈቅርኩ ።
ነጽር ፡ ላዕሌየ ፡ ወተሣሀለኒ ።
፻፴፪ በከመ ፡ ፍትሖሙ ፡ ለእለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመ ከ ።
፻፴፫ አርትዕ ፡ ፍኖትየ ፡ ወሑረትየ ፡ በከመ ፡ ነቢብከ ።
ወኢይምዐኒ ፡ ኵሉ ፡ ኃጢአት ።
፻፴፬ አድኅነኒ ፡ እምትዕግልተ ፡ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ወእዕቀብ ፡ ትእዛዘከ ።
፻፴፭ አብርህ ፡ ገጸከ ፡ ላዕለ ፡ ገብርከ ።
ወምህረኒ ፡ ኵነኔከ ።
ሙኃዘ ፡ ማይ ፡ ወረደ ፡ እምአዕይንትየ
፻፴፮ ወእመ ፡ አኮሰ ፡ እምኢዐቀብኩ ፡ ሕገከ ።

ጻዴ ፡ ብሂል ፡ ጻድቅ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፴፯ ጻዴ ፡ ጻድቅ ፡ አንተ ፡ እግዚኦ፡ወርቱዕ ፡ ኵሉ፡ኵነኔከ ።
፻፴፰ ወአዘዝከ ፡ ስምዐከ ፡ በጽድቅ ።
ወርቱዕ ፡ ፈድፋደ ።
መስወኒ ፡ ቅንዓተ ፡ ቤትከ ።
፻፴፱ እስመ ፡ ረስዑ ፡ ትእዛዘከ ፡ ጸላእትየ ።
፻፵ ርሱን ፡ ቃልከ ፡ ፈድፋደ ። ወገብርከሰ ፡ አፍቀሮ ።
፻፵፩ ወሬዛ ፡ አነ ፡ ወትሑት ።
ሕገከሰ ፡ ኢረሳዕኩ ።

፻፵፪ ጽድቅከሰ ፡ ጽድቅ ፡ ዘለዓለም ።
ወቃልከኒ ፡ እሙን ፡ ውእቱ ።
፻፵፫ ሕማም ፡ ወምንዳቤ ፡ ረከበኒ ።
ወትእዛዝከሰ ፡ ተመሐርየ ፡ ውእቱ ።
፻፵፬ ጽድቅ ፡ ውእቱ ፡ ስምዕከ ፡ ለዓለም ።
አለብወኒ ፡ ወአሕይወኒ ።

ቆፍ ፡ ብሂል ፡ ቅዱስ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፵፭ ቆፍ ፡ ጸራኅኩ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ፡ ስምዐኒ ፡ እግዚእ ።
ወኀሠሥኩ ፡ ኵነኔከ ።
፻፵፮ ጸራኅኩ ፡ ኀቤከ ፡ ስምዐኒ ፡ ወአድኅነኒ ።
ወእዕቀብ ፡ ስምዐከ ።
፻፵፯ በጸሕኩ ፡ ማዕከለ ፡ አድባር ፡ ወከላሕኩ ።
እስመ ፡ ቃለከ ፡ ተሰፈውኩ ።
በጽሐ ፡ አዕይንትየ ፡ ለገይሥ ።
፻፵፰ ከመ ፡ እንብብ ፡ ቃለከ ።
ስማዕ ፡ እግዚእ ፡ ቃልየ ፡ በከመ ፡ ሣህልከ ።
፻፵፱ ወአሕይወኒ ፡ በከመ ፡ ፍትሕከ ።
፻፶ ቀርቡ ፡ እለ ፡ ሮዱኒ ፡ በዐመፃ ።
ወእምሕግከሰ ፡ ርኁቁ ።
፻፶፩ ቅሩብ ፡ አንተ ፡ እግዚእ ፤ ወርቱዕ ፡ ኵሉ ፡ ፍናዊከ ።
እምትካት ፡ አእመርኩ ፡ስ ምዐከ ።
፻፶፪ ከመ ፡ ለዓለም ፡ ሣረርኮን ።

ሬስ ፡ ብሂል ፡ ርዑስ ፡ እግዚአብሔር ።

ሬስ ፡ ርኢ ፡ ሕማምየ ፡ ወአድኅነኒ ።
፻፶፫ እስመ ፡ ኢረሳእኩ ፡ ሕገከ ።
፻፶፬ ፍታሕ ፡ ፍትሕየ ፡ ወባልሐኒ ።
ወበእንተ ፡ ቃልከ ፡ አሕይወኒ ።

ፌ ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ተወዳጅ የሆነ አምላክ ማለት ነው ።

ፌ ፡ ምስክሮችህ ፡ ድንቆች ፡ ናቸው ፡ ፻፳፱
ስለዚህ ፡ ነፍሴ ፡ ፈለገቻቸው ።
የቃልህ ፡ ፍቹ ፡ ያበራል ፡ ፻፴
የዋሃንንም ፡ አስተዋዮች ፡ ያደርጋል ።
አፌን ፡ ከፈትሁ ፡ አልከለከልሁም ፤ ፻፴፩
ወደ ፡ ትእዛዝህ ፡ ናፍቄአለሁና ።
ስምህን ፡ ለሚወዱ ፡ እንደምታደርገው ፡ ፍርድ ፡ ፻፴፪
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመልከት ፡ ማረኝም ።
አካሄዴን ፡ እንደ ፡ ነገርህ ፡ አቅና ፤ ፻፴፫
ኀጢአትም ፡ ሁሉ ፡ አይግዛኝ ።
ከሰው ፡ ግፍ ፡ አድነኝ ፡ ፻፴፬
ትእዛዝህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
በባሪያህ ፡ ላይ ፡ ፊትህን ፡ አብራ ፡ ፻፴፭
ሥርዓትህንም ፡ አስተምረኝ ።
ሕግህን ፡ አልጠበቅሁምና ፡ ፻፴፮
የውኃ ፡ ፈሳሽ ፡ ከዓይኖቼ ፡ ፈሰሰ ።

ጻዴ ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ሐሰት የሌለበት ዕውነተኛ አምላክ ማለት ነው ።

ጻዴ ፡ አቤቱ፡አንተ፡ጻድቅ፡ነህ፡ፍርድህም፡ቅን፡ነው ፡ ፻፴፯
ምስክርህን ፡ በጽድቅ ፡ አዘዝህ ፡ ፻፴፰
እጅግም ፡ ቅን ፡ ነው ።
ጠላቶቼ ፡ ትእዛዝህን ፡ ረስተዋልና ፡ ፻፴፱
የቤትህ ፡ ቅናት ፡ አቀለጠኝ ።
ቃልህ ፡ እጅግ ፡ የነጠረ ፡ ነው ፡ ፻፵
ባሪያህም ፡ ወደደው ።
እኔ ፡ ታናሽና ፡ የተናቅሁ ፡ ነኝ ፡ ፻፵፩
ትእዛዛትህን ፡ ግን ፡ አልረሳሁም ።

ጽድቅህ ፡ የዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ። ፻፵፪
ቃልህም ፡ እውነት ፡ ነው ።
መከራና ፡ ችግር ፡ አገኙኝ ፡ ፻፵፫
ትእዛዛትህ፡ ግን ፡ ደስታዬ ፡ ናቸው ።
ምስክርህ ፡ ለዘላለም ፡ ጽድቅ ፡ ነው ። ፻፵፬
እንዳስተውል ፡ አድርገኝ ፤ አድነኝም ።

ቆፍ ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ [illegible]

ቆፍ ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ ጮኽሁ ፡ አቤቱ ፡ ስማኝ ፡ ፻፵፭
ሥርዓትህን ፡ እፈልጋለሁ ።
ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ አድነኝ ፡ ፻፵፮
ምስክርህንም ፡ እጠብቃለሁ ።
ማለዳ ፡ ጮኽሁ ፡ ፻፵፯
ነገርህንም ፡ ተስፋ ፡ አድርጌአለሁ ።
ነገርህን ፡ አስብ ፡ ዘንድ ፡ ፻፵፰
ዓይኖቼ ፡ ለመማለድ ፡ ቀደሙ ።
አቤቱ ፡ እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ ድምፄን ፡ ስማ ፡ ፻፵፱
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
በዓመፃ ፡ የሚያሳድዱኝ ፡ ቀረቡ ፡ ፻፶
ከሕግህም ፡ ራቁ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ቅርብ ፡ ነህ ፡ ፻፶፩
መንገዶችህም ፡ ሁሉ ፡ ቅኖች ፡ ናቸው ።
ከዘለዓለም ፡ እንደ ፡ መሠረትኸው ፡ ፻፶፪
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ከምስክርህ ፡ የተነሣ ፡ አወቅሁ ።

ሬስ ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ [illegible]

ሬስ ፡ ሕግህን ፡ አልረሳሁምና ፡ ፻፶፫
ችግሬን ፡ ተመልከት ፡ አድነኝም ።
ፍርዴን ፡ ፍረድ ፡ አድነኝም ፡ ፻፶፬
ስለ ፡ ቃልህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።

፻፶፭ ርኁቅ ፡ ሕይወት ፡ እምኃጥአን ።
እስመ ፡ ኢኀሠሡ ፡ ኵነኔከ ።
፻፶፮ ብዙኅ ፡ ሣህልከ ፡ እግዚኦ ፡ ፈድፋደ ።
ወአሕይወኒ ፡ በከመ ፡ ፍትሕከ ።
፻፶፯ ብዙኃን ፡ እለ ፡ ሮዱኒ ፡ ወአመንደቡኒ ።
ወኢተግሕሥኩ ፡ እምስምዕከ ።
ርኢኩ ፡ አብዳነ ፡ ወተከዘኩ ።
፻፶፰ እስመ ፡ ኢዐቀቡ ፡ ቃለከ ።
፻፶፱ ርኢ ፡ ከመ ፡ አፍቀርኩ ፡ ትእዛዘከ ።
እግዚኦ ፡ አሕይወኒ ፡ በሣህልከ ።
፻፷ ቀዳሚ ፡ ቃልከ ፡ ጽድቅ ፡ ውእቱ ።
ወለዓለም ፡ ኵሉ ፡ ኵነኔከ ፡ ጽድቅ ።

ሳን ፡ ብሂል ፡ ሰብሕ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፷፩ ሳን ፡ መላእክት ፡ ሰደዱኒ ፡ በከንቱ ።
ወእምቃልከ ፡ ደንገጸኒ ፡ ልብየ ።
ወበቃልከ ፡ ተፈሣሕኩ ።
፻፷፪ ከመ ፡ ዘረከበ ፡ ምህርካ ፡ ብዙኀ ።
፻፷፫ ዐመፃ ፡ ጸላእኩ ፡ ወአስቈረርኩ ።
ወሕገከሰ ፡ አፍቀርኩ ።
ስብዐ ፡ ለዕለትየ ፡ እሴብሐከ ።
፻፷፬ በእንተ ፡ ኵነኔ ፡ ጽድቅከ ።
፻፷፭ ሰላም ፡ ብዙኅ ፡ ለእለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ ።
ወአልቦሙ ፡ ዕቅፍት ።
፻፷፮ ተሰፈውኩ ፡ አድኅኖተከ ፡ እግዚኦ ።
ወዐቀብኩ ፡ ትእዛዘከ ።
፻፷፯ ዐቀበት ፡ ነፍስየ ፡ ስምዐከ ።
ወአፍቀረቶ ፡ ፈድፋደ ።
ዐቀብኩ ፡ ትእዛዘከ ፡ ወስምዐከኒ ።
፻፷፰ እስመ ፡ ኵሉ ፡ ፍናውየ ፡ ቅድሜከ ፡ እግዚኦ ።

ታው ፡ ብሂል ፡ ትጉህ ፡ እግዚአብሔር ።

፻፷፱ ታው ፡ ለትቅረብ ፡ ስእለትየ ፡ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ።
ወበከመ ፡ ቃልከ ፡ አለብወኒ ።
፻፸ ትብጻሕ ፡ አስተብቍዖትየ ፡ ቅድሜከ ፡ እግዚኦ ።
ወበከመ ፡ ቃልከ ፡ አድኅነኒ ።
ጕሥዓ ፡ ከናፍርየ ፡ ስብሐቲከ ።
፻፸፩ እስመ ፡ ምህርከኒ ፡ ኵነኔከ ። ነበበ ፡ ልሳንየ ፡ ቃለከ ።
፻፸፪ እስመ ፡ ጽድቅ ፡ ኵሉ ፡ ትእዛዝከ ።
ይኩነኒ ፡ የማንከ ፡ ከመ ፡ ያድኅነኒ ።
፻፸፫ እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ አፍቀርኩ ።
፻፸፬ አፍቀርኩ ፡ አድኅኖተከ ፡ እግዚኦ ።
ወሕግከሰ ፡ ተመሀርየ ፡ ውእቱ ።
፻፸፭ ትሕየወኒ ነፍስየ ወእሰብሕከ፤ወይርድአኒ ኵነኔ ዚአከ።
፻፸፮ ተረሳእኩ ፡ ከመ ፡ በግዕ ፡ ዘተገድፈ ።
ኅሥሥ ፡ ለገብርከ ፡ እስመ ፡ ትእዛዘከ ፡ ኢረሳእኩ ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱ ።

በእንተ ጢስ ።

፩ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ ጸራሕኩ ፡ ሶበ ፡ ተመንደብኩ ፡ ወሰማዕከኒ ።
፪ እግዚኦ ፡ አድኅና ፡ ለነፍስየ ፡ እምከናፍረ ፡ ዐመፃ ።
፫ ወእምልሳን ፡ ጽልሑት ።
ምንተ ይሁቡከ ወምንተ ይዌስኩከ በእንተ ከናፍረ ጕሕሉት።
አሕፃሁ ፡ ለኀያል ፡ ስሑል ።
፬ ከመ ፡ አፍሐመ ፡ ሐቅል ።
፭ ሰይ ፡ ልየ ፡ ዘርኅቀ ፡ ማኅደርየ ።
ወኀደርኩ ፡ ውስተ ፡ አዕጻዳት ፡ እለ ፡ ቄዳር ።
ብዙኀ ፡ ተዐገሠት ፡ ነፍስየ ።

መድኃኒት ፡ ከኃጥአን ፡ ሩቅ ፡ ነው ፡ ፻፶፭
ሥርዓትህን ፡ አልፈለጉምና ፡
አቤቱ ፡ ቸርነትህ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ፻፶፮
እንደ ፡ ፍርድህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
የአሳደዱኝና ፡ የአስጨነቁኝ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ፤ ፻፶፯
ከምስክርህ ፡ ግን ፡ ፈቀቅ ፡ አላልሁም ።
ቃልህን ፡ አልጠበቁምና ፡ ፻፶፰
ግብዞችን ፡ አይቼ ፡ አዘንሁ ።
ትእዛዝህን ፡ እንደ፡ ወደድሁ ፡ ተመልከት ፡ ፻፶፱
አቤቱ ፡ በምሕረትህ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ።
የቃልህ ፡ መጀመሪያ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ፻፷
የጽድቅህም ፡ ፍርድ ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።

ሳን ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገነ ፡ ማለት ፡ ነው ።

ሳን ፡ ገዥዎች ፡ በከንቱ ፡ አሳደዱኝ ፡ ፻፷፩
ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ግን ፡ ልቤ ፡ ደነገጠብኝ ።
ብዙ ፡ ምርኮ ፡ እንደ ፡ አገኘ ፡ በነገርህ ፡ ደስ ፡ አለኝ ፡ ፻፷፪
ዓመፃን ፡ ጠላሁ ፡ ተጸየፍሁም ፡ ፻፷፫
ሕግህን ፡ ግን ፡ ወደድሁ ።
ስለ፡ጽድቅህ፡ፍርድ፡ሰባት፡ጊዜ፡በቀን፡አመሰግንሃለሁ ፻፷፬
ሕግህን ፡ ለሚወዱ ፡ ብዙ ፡ ሰላም ፡ ነው ፡ ፻፷፭
እንቅፋትም ፡ የለባቸውም ።
አቤቱ ፡ ማዳንህን ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁ ፡ ፻፷፮
ትእዛዛትህንም ፡ ጠበቅሁ ።
ነፍሴ ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቀች ፡ ፻፷፯
እጅግም ፡ ወደደችው ።
መንገዶቼ ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ናቸውና ፡ ፻፷፰
ትእዛዝህንና ፡ ምስክርህን ፡ ጠበቅሁ ።

ታው ፡ ማለት ።

እግዚአብሔር ፡ ስንቅልፍ ፡ የሌለበት ፡ ትጉህ ፤ ድካም ፡ የማይሰማው ፡ [illegible] ፡ ማለት ፡ ነው ።

ታው ፡ አቤቱ ፡ ጸሎቴ ፡ ወደ ፡ ፊትህ፡ትቅረብ ፡ ፻፷፱
እንደ ፡ ቃልህም ፡ አስተዋይ ፡ አድርገኝ ።
ልመናዬ ፡ ወደ ፡ ፊትህ ፡ ትድረስ ፡ ፻፸
እንደ ፡ ቃልህ ፡ አድነኝ ።
ሥርዓትህን ፡ አስተምረኸኛልና ፡ ፻፸፩
ከንፈሮቼ ፡ ምስጋናን ፡ አወጡ ።
ትእዛዛትህ ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ናቸውና ፡ ፻፸፪
አንደበቴ ፡ ቃልህን ፡ ተናገረ ።
ትእዛዛትህን ፡ መርጫለሁና ፡ ፻፸፫
እጅህ ፡ የሚያድነኝ ፡ ይሁን ።
አቤቱ ፡ ማዳንህን ፡ ናፈቅሁ ፡ ፻፸፬
ሕግህም ፡ ደስታየ ፡ ነው ።
ነፍሴ ፡ ትኑርልኝ ፡ ታመሰግንህማለች ፡ ፻፸፭
ፍርድህም ፡ ይርዳኝ ።
እንደ ፡ ተጣለ ፡ በግ ፡ ጠፋሁ ፡ ፻፸፮
ትእዛዛትህን ፡ አልረሳሁምና ፡ ባሪያህን ፡ ፈልገው ።

መዝሙር ፡ ፻፲፱ ።

ስለ ፡ ራሱ ።

ስለ ተጨነቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፡ ሰማኝም ። ፩
ከዓመፀኛ ፡ ከንፈር ፡ ከሸንጋይም ፡ አንደበት ፡ አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ አድናት። ፪
ስለ ፡ ሸንጋላ ፡ አንደበት ፡ ምን ፡ ይሰጡሃል ። ምንስ ፡ ይጨምሩልሃል ። ፫
እንደ ፡ በረሃ ፡ ዕንጨት ፡ ፍም ፡ የኃይለኞች ፡ ፍላጻች ፡ የተሳሉ ፡ ናቸው ። ፬
መኖሪያዬ ፡ የራቀ ፡ እኔ ፡ ወዮልኝ ፡ ፭
በቄዳር ፡ ድንኳኖች ፡ አደርሁ ።

፮ ምስለ ፡ እለ ፡ ይጸልኡ ፡ ሰላመ ።
፯ እንዘ ፡ ሰላማዊ ፡ አነ ።
ሶበ ፡ እትናገሮሙ ፡ ይጸብኡኒ ፡ በከንቱ ።

መዝሙር ፡ ፻፳ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ አንሣእኩ ፡ አዕይንትየ ፡ መንገለ ፡ አድባር ።
እምአይቴ ፡ ይምጻእ ፡ ረድኤትየ ።
፪ ረድኤትየሰ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ።
ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ።
፫ ወኢይሁብን ፡ ሁከተ ፡ ለእገርየ ።
ወኢይዴቅስ ፡ ዘየዐቅበከ ።
፬ ናሁ፡ኢይዴቅስ፡ወኢይነውም፡ዘየዐቅቦ፡ለእስራኤል ።
፭ እግዚአብሔር ፡ ይዕቀብከ ፤ ወእግዚአብሔር ፡ ይከድንከ ፡ በየማነ ፡ እዴሁ ።
፮ መዓልተ ፡ ፀሐይ ፡ ኢያውዒከ ።
ወኢወርኅ ፡ በሌሊት ።
፯ እግዚአብሔር ፡ ይዕቀብከ ፡ እምኵሉ ፡ እኩይ ።
ወይትማሐፀና ፡ ለነፍስከ ፡ እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔር ፡ ይዕቀብከ፡በንግደትከ፡ወበእትወትከ፤
፰ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፳፩ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ተፈሣሕኩ ፡ እስመ ፡ ይቤሉኒ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሐውር ።
፪ ወቆማ ፡ እገሪነ ፡ ውስተ ፡ አዕጻድኪ ፡ ኢየሩሳሌም ።
፫ ኢየሩሳሌምሰ ፡ ሕንጽት ፡ ከመ ፡ ሀገር ፡
እለ ፡ ከማሃ ፡ ወኅቡረ ፡ ምስሌሃ ።
እስመ ፡ ህየ ፡ ዐርጉ ፡ አሕዛብ ።
ሕዝበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰምዐ ፡ እስራኤል ።
፬ ከመ ፡ ይግነዩ ፡ ለስምከ ፡ እግዚኦ ።
፭ እስመ ፡ ህየ ፡ አንበሩ ፡ መናብርቲሆሙ ፡ ለኰንኖ ።
መናብርተ ፡ ቤተ ፡ ዳዊት ።
፮ ወተዝያነዉ ፡ ዳኅናሃ ፡ ለኢየሩሳሌም ።
ወፍሥሐሆሙ ፡ ለእለ ፡ ያፈቅሩ ፡ ስመከ ።
፯ ይኩን ፡ ሰላም ፡ በኀይልኪ ።
ወትፍሥሕት ፡ ውስተ ፡ ማኅፈደ ፡ ክበዲከ ።
፰ በእንተ ፡ አኀውየ ፡ ወቢጽየ ።
ይትናገሩ ፡ ሰላመ ፡ በእንቲአኪ ።
፱ ወበእንተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ ኀሠሥኩ ፡ ሠናይተኪ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፪ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ አንቃዕዶነ ፡ አዕይንቲነ ፡ ዘትነብር ውስተ ፡ ሰማይ ።
፪ ናሁ ፡ ከመ ፡ አዕይንተ ፡ አግብርት ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ አጋዕዝቲሆሙ ።
ወከመ ፡ ዐይነ ፡ አመት ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ እግዝእታ ።
ከማሁ ፡ አዕይንቲነ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክነ።
እስከ ፡ አመ ፡ ይሣሀለነ ።
፫ ተሣሀለነ ፡ እግዚኦ ፡ ተሣሀለነ ።
እስመ ፡ ፈድፋደ ፡ ጸገብነ ፡ ጽዕለተ ።
ወፈድፋደ ፡ ጸግበት ፡ ነፍስነ ።
፬ ጽዕለተ ፡ ብዑላን ፡ ወኀሳረ ፡ ዕቡያን ።

ሰላምን ፡ ከሚጠሉ ፡ ጋራ ፡ ፮
ነፍሴ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ኖረች ።
እኔ ፡ ሰላማዊ ፡ ነኝ ፡ ፯
በተናገርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተሰለፉብኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፩ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ አነሣሁ ፡ ፩
ረዳቴ ፡ ከወዴት ፡ ይምጣ ?
ረዳቴ ሰማይና ምድርን ከሠራ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው ። ፪
እግሮችህን ፡ ለመናወጥ ፡ አይሰጣቸውም ፡ ፫
የሚጠብቅህም ፡ አይተኛም ።
እነሆ ፡ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ አይተኛም ፡
አያንቀላፋምም ። ፬
እግዚአብሔር ፡ ይጠብቅሃል ፡ ፭
እግዚአብሔር ፡ በቀኝ ፡ እጅህ ፡ በኩል፡ ይጋርድሃል ።
ፀሐይ ፡ በቀን ፡ አያቃጥልህም ፡ ጨረቃም ፡ በሌሊት ፡ ፮
እግዚአብሔር ፡ ከክፉ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅሃል ፡ ፯
ነፍስህንም ፡ ይጠብቃታል ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፰
እግዚአብሔር፡መውጣትህንና፡መግባትህን፡ይጠብቃል ።

መዝሙር ፡ ፻፳፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ወደ ፡ እግዚአብሔር ቤት፡እንሂድ፡ባሉኝ፡ጊዜ፡ደስ፡አለኝ፡ ፩
ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ እግሮቻችን ፡ በአደባባይሽ ፡ ቆሙ ፤ ፪
ኢየሩሳሌምስ ፡ እርስ ፡ በርሷ ፡ እንደ ፡ ተገጠገጠች ፡ ፫
ከተማ ፡ ተሠርታለች ፡
የእግዚአብሔርን፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡
ለእስራኤል ፡ ምስክር ፡ ሊሆኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፬
ነገዶች ፡ ወደዚያ ፡ ይወጣሉ ።
ዙፋኖች ፡ እዚያ ፡ ለፍርድ ፡ ተዘጋጅተዋልና ፡ ፭
የዳዊት ፡ ቤት ፡ ዙፋኖች ።
ለኢየሩሳሌም ፡ ሰላምን ፡ ፮
አንተንም ፡ ለሚወዱ ፡ ደስታን ፡ ለመኑ ።
በኀይልህ ፡ ሰላም ፡ ፯
በጌጠኛ ፡ ቤትህም ፡ ደስታ ፡ ይሁን ።
ስለ ፡ ወንድሞቼ ፡ ስለ ፡ ባልንጀሮቼም ፡ ፰
በውስጥሽ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ፡ አልሁ ።
ስለ ፡ አምላካችን ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ፱
ላንቺ ፡ መልካምነትሽን ፡ ፈለግሁ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

በሰማይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፤ ዓይኖቼን ፡ ወደአንተ ፡ አነሣሁ ፤ ፩
እነሆ ፡ የባሮች ፡ ዓይኖች ፡ ወደ ፡ ጌታቸው ፡ ዓይኖች ፡ እንደሆኑ ።
የባሪያዪቱም ፡ ዓይን ፡ ወደ ፡ እመቤቷ ፡ እጅ ፡ ፪
እንደ ፡ ሆነ ፡ እስኪምረን ፡ ድረስ ፡
እንዲሁ ፡ ዓይናችን ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
ማረን ፡ አቤቱ ፡ ማረን ፡ ፫
ንቀትን ፡ እጅግ ፡ ጠግበናልና ።
የባለጠጎችን ፡ ስድብ ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ንቀት ፡ ፬
ነፍሳችን ፡ እጅግ ፡ ጠገበች ።

መዝሙር ፡ ፻፳፫ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ሶበ ፡ አኮ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌነ ።
፪ ይብል፡ እስራኤል፡ሶበ፡ አኮ፡እግዚአብሔር ፡ ምስሌነ
እንተ ፡ጊዜ ፡ ተንሥአ ፡ ሰብእ ፡ ላዕሌነ ።
አሐዝብ ፡ ሕያዋኒነ ፡ እምውኅጡነ ።
፫ በከመ ፡ አንሥኡ ፡ ቍጥዓ ፡ መዓቶሙ ፡ ላዕሌነ ።
፬ አሐዝብ ፡ በማይ ፡ እምአስጠሙነ ።
እምውኂዝ ፡ እምስጠት ፡ ነፍስነ ።
፭ እምሰጠት ፡ ነፍስነ ፡ እማየ ፡ ሀከክ ።
ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምላክነ ።
፮ ዘኢያግብአነ ፡ ውስተ ፡ መሥገርተ ፡ ማዕገቶሙ ።
፯ ነፍስነሰ፡አምስጠት፡ከመ፡ዖፍ፡እመሥገርት፡ነዓዊት ።
መሥገርትሰ ፡ ተቀጥቀጠት ፡ ወንሀነሰ ፡ ድኅነ ።
፰ ረድኤትነሰ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ።
ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፬ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እለ ፡ተወከሉ ፡ በእግዚአብሔር፡ ከመ ፡ ደብረ ፡ ጽዮን
ወኢይትሐወክ፡ለዓለም፡ዘየኀድር፡ውስተ፡ኢየሩሳሌም።
፪ አድባር፡የዐውዳ፤ ወእግዚአብሔር ፡ይሜግብ፡ሕዝበ ።
እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።
እስመ ፡ ኢየኀድግ ፡ እግዚአብሔር፡ በትረ ፡ ኃጥአን
ዲበ ፡ መክፈልተ ፡ ጻድቃን ።
፫ ከመ ፡ ኢያንሥኡ ፡ እደዊሆሙ ፡ ጻድቃን ፡ በዓመፃ ።
፬ አሠኒ ፡ እግዚኦ ፡ ለኄራን ፡ ወለርቱዓነ ፡ ልብ ።
፭ ወእለሰ ፡ ይትመየጡ ፡ ውስተ ፡ ጌጋ ።
ይወስዶሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስለ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ
ሰላም ፡ ላዕለ ፡ እስራኤል ።

መዝሙር ፡ ፻፳፭ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እመ ፡ ሜጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጼዋ ፡ ጽዮን ።
ወኮነ ፡ ፍሡሐነ ።
፪ አሚሃ ፡ መልአ ፡ ፍሥሐ፡ አፉነ ። ወተሐሥየ፡ ልሳንነ ።
አሚሃ ፡ ይቤሉ ፡ አሕዛብ ።
፫ አዕበየ ፡ ገቢረ ፡ ሎሙ ፡ እግዚአብሔር ።
ወኮነ ፡ ፍሡሐነ ።
ሚጥ ፡ እግዚኦ ፡ ጼዋነ ።
፬ ከመ ፡ ውኂዝ ፡ ውስተ ፡ አዜብ ።
፭ እለ ፡ ይዘርዑ ፡ በአንብዕ ፡ ወበሐሤት ፡ የዐርሩ።
፮ ሶበሰ ፡ የሐውሩ ፡ ወፈሩ ፡ እንዘ ፡ ይበክዩ ።
ወጾሩ ፡ ዘርዖሙ ።
ወሶበ ፡ የአትዉ ፡ መጽኡ ፡ እንዘ ፡ ይትፌሥሑ ።
ወጾሩ ፡ ከላስስቲሆሙ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፮ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢሐነጸ ፡ ቤተ ።
ከንቶ ፡ ይጻምዉ ፡ እለ ፡ የሐንጹ ።
እመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢዐቀበ ፡ ሀገረ ።
ከንቶ ፡ ይትጌሁ ፡ እለ ፡ ይሔልዉ ።
፪ ወከንቱ ፡ ገይሶትክሙ ።
ተንሥኡ ፡ እምድኅረ ፡ ነበርክሙ ።
እለ ፡ ትሴሰዩ ፡ እክለ ፡ ሕማም ።
ሶበ ፡ ይሁቦሙ ፡ ንዋመ ፡ ለፍቁራኒሁ ።
፫ ናሁ ፡ ጸጋሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ውሉድ ።
ዕሴተ ፡ ፍሬሃ ፡ ለከርሥ ።
፬ ከመ ፡ አሕጻ ፡ ውስተ ፡ እደ ፡ ኃያል ።
ከማሁ ፡ ደቂቆሙ ፡ ለንጉፋን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ባይሆን ፡ ፩
እስራኤል፡ እንዲህ ፡ ይበል ።
እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ባይሆን ፡ ፪
ሰዎች ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ።
ቍጣቸው ፡ በላያችን ፡ በነደደ ፡ ጊዜ ፡ ፫
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕያዋን ፡ ሳለን ፡ በዋጡን ፡ ነበር ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ውሀ ፡ ባሰጠመን ፡ ነበር ፤ ፬
በነፍሳችንም ፡ ላይ ፡ ፈሳሽ ፡ በአለፈ ፡ ነበር።
በዚያን፡ጊዜ ፡ የጕርጥ ፡ ውሀ ፡ በነፍሳችን፡ላይ ፡ በአለፈ ፡ ነበር ። ፭
ለጥርሳቸው ፡ ንክሻ ፡ ያላደረገን እግዚአብሔር ፡ ይባረክ ፡ ፮
ነፍሳችን ፡ እንደወፍ ፡ ከአዳኞች ፡ ወጥመድ ፡ አመለጠች ፡ ፯
ወጥመድ ፡ ተሰበረ ፡ እኛም ፡ አመለጥን ።
ረድኤታችን ፡ ሰማይና ፡ ምድርን ፡ በሠራ ፡ ፰
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፳፬ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

በእግዚአብሔር ፡ የታመኑ ፡ ፩
እንደማይታወክ ለዘላለም እንደሚኖር እንደ ጽዮን ተራራ ናቸው ።
ተራሮች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ዙሪያ ፡ እንደሆኑ ፡ ፪
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡
እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ።
ጻድቃን ፡ እጃቸውን ፡ ወደክፋት ፡ እንዳይዘረጉ ፡ ፫
የኃጥአን ፡ በትር ፡ በጻድቃን ፡ ዕጣ ፡ ላይ ፡ አይኖርም ።
አቤቱ ፡ ለቸሮች ፡ ልባቸውም ፡ ለቀና ፡ መልካምን ፡ አድርግ ። ፬
ወደጠማማነት ፡ የሚመለሱትን ፡ ግን ፡ ፭
አመፅን ፡ ከሚሠሩ ፡ ጋር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይወስዳቸዋል ።
ሰላም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፭ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ምርኮ ፡ በመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ፩
እንደ ፡ ተጽናና ፡ ሰው ፡ ሆንን ።
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አፋችን ፡ ደስታን ፡ ፪
እንደበታችንም ፡ ሐሤትን ፡ መላ ፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፤
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ፡ ነገርን፡ አደረገላቸው ፡ ተባለ ፤ ፫
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ፡ነገርን፡ አደረገልን፡ደስም፡አለን ።
አቤቱ ፡ በደቡብ ፡ እንዳሉ ፡ ፈሳሾች ፡ ፬
ምርኳችንን ፡ መልስ ።
በልቅሶ ፡ የሚዘሩ ፡ በደስታ ፡ ያጭዳሉ ፡ ፭
በሄዱ፡ጊዜ፡እያለቀሱ፡ተሰማሩ፡ዘራቸውንም፡ተሸከሙ ፡ ፮
በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ መጡ ፡
ነዶዋቸውንም ፡ ተሸከሙ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፮ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እግዚአብሔር ቤትን ፡ ካልሠራ ፡ ፩
ሠራተኞች ፡ በከንቱ ፡ ይደክማሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ አገርን ፡ ካልጠበቀ ፡
ጠባቂ ፡ በከንቱ ፡ ይተጋል ።
በማለዳ ፡ መገሥገሣችሁም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ፪
ለወዳጆቹ ፡ ዕንቅልፍን ፡ በሰጠ ፡ ጊዜ ፡
እናንተ ፡ የመከራን ፡ እንጀራ ፡ የምትበሉ ፡
ከተቀመጣችሁበት ፡ ተነሡ ።
እነሆ ፡ ልጆች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ናቸው ፡ ፫
የሆድም ፡ ፍሬ ፡ የእርሱ ፡ ዋጋ ፡ ነው ።
በኃይለኛ ፡ እጅ ፡ እንዳሉ ፡ ፍላጾች ፡ ፬
የጐልማሳነት ፡ ልጆች ፡ እንዲሁ ፡ ናቸው ።

፭ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፌጽም ፡ ፍትወቶ ፡ እምኔሆሙ ።
ወኢይትኀፈር ፡ ሶበ ፡ ይትናገሮሙ ፡ ለጸላእቱ ፡ በአናቅጽ ።

መዝሙር ፡ ፻፳፯ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ብፁዓን ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር
ወእለ ፡ የሐውሩ ፡ በፍናዊሁ ።
፪ ፍሬ ፡ ፃማከ ፡ ተሴሰይ ። ብፁዕ ፡ አንተ ፡ ወሠናይ ፡ ለከ ።
፫ ብእሲትከ ፡ ከመ ፡ ወይን ፡ ሥሙር ፡ ውስተ ፡ ጽርሐ ፡ ቤትከ ።
ወውሉድከ ፡ ተክለ ፡ ዘይት ፡ ሐዲስ ፡ ዐውደ ፡ ማዕድከ
፬ ናሁ ፡ ከመዝ ፡ ይትባረክ ፡ ብእሲ ፡ ዘይፈርሆ ፡ ለእግዚአብሔር ።
፭ ይባርከ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጽዮን ።
ወትሬኢ ፡ ሠናይታ ፡ ለኢየሩሳሌም ።
በኵሉ ፡ መዋዕለ ፡ ሕይወትከ ።
፮ ወትሬኢ ፡ ውሉደ ፡ ውሉድከ ።
ሰላም ፡ ላዕለ ፡ እስራኤል ።

መዝሙር ፡ ፻፳፰ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ ዘልፈ ፡ ይጸብኡኒ ፡ እምንዕስየ ።
፪ ይብል ፡ እስራኤል ፡ ዘልፈ ፡ ይጸብኡኒ ፡ እምንእስየ ።
ወባህቱ ፡ ኢክህሉኒ ።
፫ ዲበ ፡ ዘባንየ ፡ ዘበጡ ፡ ኃጥአን ።
ወአስተርኃቅዋ ፡ ለኃጢአቶሙ ።
፬ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ሰበረ ፡ አሕዳፊሆሙ ፡ ለኃጥአን ።
ይትኃፈሩ ፡ ወይግብኡ ፡ ድኅሬሆሙ ።
፭ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይጸልእዋ ፡ ለጽዮን ።
፮ ወይኩኑ ፡ ከመ ፡ ሣዕረ ፡ አንሕስት ።
ዘይየብስ ፡ ዘእንበለ ፡ ይምሐውም ።
፯ ወኢይመልዕ ፡ እዴሁ ፡ ለዘየዐጽዶ ።
ወኢሕፅኖ ፡ ለዘያስተጋብእ ፡ ከላስስቲሁ ።
፰ ወኢይበሉ ፡ እለ ፡ የኀልፉ ፡ በረከተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስሌነ ።
ባረክናክሙ ፡ በስመ ፡ እግዚአብሔር ።

መዝሙር ፡ ፻፳፱ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እምዕምቅ ፡ ጸዋዕኩከ ፡ እግዚኦ ።
፪ እግዚኦ ፡ ስምዐኒ ፡ ቃልየ ።
ወይኩን ፡ እዝንከ ፡ ዘያጸምዕ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፫ እመሰ ፡ ኀጢአተኑ ፡ ትትዓቀብ ።
እግዚኦ ፡ እግዚኦ ፡ መኑ ፡ ይቀውም ።
፬ እስመ ፡ እምኀቤከ ፡ ውእቱ ፡ ሣህል ።
፭ በእንተ ፡ ስምከ ፡ ተሰፈውኩከ ፡ እግዚኦ ።
ተዐገሠት ፡ ነፍስየ ፡ በሕግከ ።
ተወከለት ፡ ነፍስየ ፡ በእግዚአብሔር ።
፮ እምሰዐተ ፡ ጽባሕ ፡ እስከ ፡ ሌሊት ።
እምሰዓተ ፡ ጽባሕ ፡ ተወከለ ፡ እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር
፯ እስመ ፡ እምኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሣህል ።
ወብዙኅ ፡ አድኅኖ ፡ በኀቤሁ ።
፰ ወውእቱ ፡ ያድኅኖ ፡ ለእስራኤል ፡ እምኵሉ ፡ ኀጢአቱ

ከአንርሱ ፡ ዘንድ ፡ ምኞቱን ፡ የሚፈጽም ፡ ብፁዕ ፡ሰው ፡ ነው ፡ ፭
ጠላቶቻቸውን ፡ በአደባባይ ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ አያፍርም ።

መዝሙር ፡ ፻፳፯ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩት ፡ ሁሉ ፡ ፩
በመንገዱቹም ፡ የሚሄዱ ፡ ምስጉኖች ፡ ናቸው ።
የድካምህን ፡ ፍሬ ፡ ትመገባለህ ፡ ፪
ምስጉን ፡ ነህ ፡ መልካምም ፡ ይሆንልሃል ።
ሚስትህ ፡ በቤትህ ፡ እልፍኝ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚያፈራ ፡ ወይን ፡ ናት ። ፫
ልጆችህ ፡ በማዕድህ ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ ወይራ ፡ ቡቃያ ፡ ናቸው ።
እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይባረካል ፬
እግዚአብሔር ፡ ከጽዮን ፡ ይባርክህ ፡ ፭
በሕይወትህ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ።
የኢሩሳሌምን ፡ መልካምነቷን ፡ ታያለህ ።
የልጆችህንም ፡ ልጆች ፡ ታያለህ ፡ ፮
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ሰላም ፡ ይሁን ።

መዝሙር ፡ ፻፳፰ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እስራኤል ፡ ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉብኝ ፡ ይበል ። ፩
ከትንሽነቴ ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ተሰለፉብኝ ፡ ፪
ነገር ፡ ግን ፡ አላሸነፉኝም ።
ኀጢአተኞች ፡ በጀርባዬ ፡ ላይ ፡ መቱ ፡ ፫
ኀጢአታቸውንም ፡ አስረዘሚት ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፡ ፬
የኀጢአተኞችን ፡ አንገታቸውን ፡ ቆረጠ ።
ጽዮንን ፡ የሚጠሉ ፡ ሁሉ ይፈሩ ፤ ወደኋላቸውም ፡ ይመለሱ ። ፭
በግንብ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ በቀለ ፡ ሣር ፡ ይሁኑ ፡ ፮
ሳይታጨድ ፡ እንደሚደርቅ ።
ለሚያጭደው ፡ እጁን ፡ ፯
ነዶዎቹን ፡ ለሚሰበስብ ፡ እቅፉን ፡ እንደማይሞላ ።
በመንገድም ፡ የሚያልፉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ይሁን ። ፰
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ እንመርቃችኋለን ፡ አይሉም ።

መዝሙር ፡ ፻፳፱ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ አንተን ፡ ከጥልቅ ፡ ጠራሁህ ፡ ፩
አቤቱ ፡ ድምፄን ፡ ስማ ፡ ፪
ጆሮህ ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ የሚያደምጥ ፡ ይሁን ።
አቤቱ ፡ ኃጢአትንስ ፡ ብትጠባበቅ ፡ ፫
አቤቱ ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
ስለ ፡ ስምህ ፡ ይቅርታ ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ነውና ፡ ፬
አቤቱ ፡ ተስፋ ፡ አደረግሁህ ፡ ፭
ነፍሴ ፡ በሕግህ ፡ ታገሠች ።
ከጧት ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ፮
ነፍሴ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመነች ።
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምሕረት ፡ ፯
በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ማዳን ፡ ነውና ፡
ከጧት ፡ ጀምሮ ፡ እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።
እርሱም ፡ እስራኤልን ፡ ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ያድነዋል ። ፰

መዝሙር ፡ ፻፴ ።

በእንተ ትሩፋን

፩ እግዚኦ ፡ ኢይትዔበየኒ ፡ ልብየ ።
ወኢይዛዋዕ ፡ አዕይንትየ ።
ወኢሖርኩ ፡ ምስለ ፡ ዐበይት ።
ወኢምስለ ፡ እለ ፡ ይከብሩ ፡ እምኔየ ።
ዘእንበለ ፡ ዘአትሐትኩ ፡ ርእስየ ።
ወከላሕኩ ፡ በቃልየ ።
ከመ ፡ ዘአኀደግዎ ፡ ጥበ ፡ እሙ ።
፪ ከመ ፡ ትዕስየ ፡ ለነፍስየ ።
ተወከለ ፡ እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ።
፫ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፻፴፩ ።
በእንተ ትሩፋን

፩ ተዘከር ፡ እግዚኦ ፡ ለዳዊት ፡ ወለኵሉ ፡ የዋሀቱ ።
፪ ዘከመ ፡ መሐለ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ወበፅዐ ፡ ለአምላከ ያዕቆብ ።
፫ ከመ ፡ ኢይበውእ ፡ ውስተ ፡ ጽላሎተ ፡ ቤትየ ።
ወከመ ፡ ኢየዐርግ ፡ ውስተ ፡ ዐራተ ፡ ምስካብየ ።
፬ ወከመ ፡ ኢይሁቦን ፡ ንዋመ ፡ ለአዕይንትየ ።
ወኢድቃሰ ፡ ለቀራንብትየ ።
ወኢዕረፍተ ፡ ለመላትሒየ ።
፭ እስከ ፡ እረክብ ፡ መካነ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ወማኅደረ ፡ ለአምላከ ፡ ያዕቆብ ።
፮ ናሁ ፡ ሰማዕናሁ ፡ በኤፍራታ ።
ወረከብናሁ ፡ ውስተ ፡ ዖመ ፡ ገዳም ።
፯ ንበውእ ፡ እንከሰ ፡ ውስተ ፡ አብያቲሁ ለእግዚአብሔር
ወንስግድ፡ውስተ፡መካን፡ ኀበ፡ቆመ፡ እግረ፡ እግዚእነ ፡
፰ ተንሥእ ፡ እግዚኦ ፡ ውስተ ፡ ዕረፍትከ ።
አንተ ፡ ወታቦተ ፡ መቅደስከ ።
፱ ካህናቲከ ፡ ይለብሱ ፡ ጽድቀ ።
ወጻድቃኒከ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ይትፌሥሑ ።
፲ በእንተ ፡ ዳዊት ፡ ገብርከ ።
ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እመሲሕከ ።
፲፩ መሐለ እግዚአብሔር ለዳዊት፡በጽድቅ፡ወኢይኔስሕ።
እስመ፡ እምፍሬ ፡ ከርሥከ ፡ አነብር፡ ዲበ ፡መንበርከ።
፲፪ ለእመ ፡ ዐቀቡ ፡ ደቂቅከ ፡ ሕግየ ።
ወሰምዑኒ ፡ ዘንተ ፡ ዘእሜህሮሙ ።
ወደቂቆሙኒ፡እስከ፡ለዓለም፡ይነብሩ፡ ዲበ፡መንበርከ ።
፲፫ እስመ ፡ ኀረያ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለጽዮን ።
ወአብደራ ፡ ከመ ፡ ትኩኖ ፡ ማኅደሮ ።
፲፬ ዛቲ ፡ ይእቲ ፡ ምዕራፍየ ፡ ለዓለም ።
ዝየ ፡ አኀድር ፡ እስመ ፡ ኀረይክዋ ።
፲፭ ለዕቤራቲሃኒ ፡ ባርኮ ፡ እባርኮን ።
ወለነዳያኒሃኒ ፡ አጸግቦሙ ፡ እክለ ።
፲፮ ወለካህናቲሃኒ ፡ አለብሶሙ ፡ ሕይወተ ።
ወጻድቃኒሃኒ ፡ ትፍሥሕተ ፡ ይትፌሥሑ ።
፲፯ ወበህየ ፡ አበቊል ፡ ቀርነ ፡ ለዳዊት ።
ወአስተዴሉ ፡ ማኅቶተ ፡ ለመሲሕየ ።
፲፰ ወአለብሶሙ ፡ ኀፍረተ ፡ ለጸላእቱ ።
ወቦቱ ፡ ይፈሪ ፡ ቅድሳትየ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፪ ።

በእንተ ትሩፋን

፩ ናሁ ፡ ሠናይ ፡ ወናሁ ፡ አዳም ።
ሶበ ፡ ይሄልዉ ፡ አኃው ፡ ኅቡረ ።
፪ ከመ፡ ዕፍረት፡ ዘይወኅዝ፡ እምርእሱ፡ እስከ፡ጽሕሙ።
ጽሕሙ ፡ ለአሮን ፡ ዘይወርድ ፡ ዲበ፡ ኀባኔ ፡ መልበሱ።

መዝሙር ፡ ፻፴ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ል ቤ ፡ አይታበይብኝ ፡ ፩
ዓይኖቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አይበሉብኝ ።
ከትልልቆች ፡ ጋራ ፡
ከእኔም ፡ ይበልጥ ፡ ከሚከበሩ ፡ ጋራ ፡ አልሄድሁም ።
ነፍሴን ፡ አሳረፍኋት ፡ ፪
የእናቱንም ፡ ጡት ፡ እንዳስተዉት ፡ ዝም ፡ አሰኘኋት ፡
ነፍሴ፡የናቱን፡ ጡት፡ እንዳስተዉት፡ በእኔ፡ ውስጥ ፡ ናት ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፫
እስራኤል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይታመን ።

መዝሙር ፡ ፻፴፩ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ዳዊትን ፡ ገርነቱንም ፡ ሁሉ ፡ አስብ ፡ ፩
ለእግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ማለ ፡ ፪
ለያዕቆብም ፡ አምላክ ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡
በእውነት ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ ድንኳን ፡ አልገባም ፡ ፫
ወደ ፡ ምንጣፌም ፡ አልጋ ፡ አልወጣም ።
ለዓይኖቼም ፡ መኝታ ፡ ለቅንድቦቼም ፡ እንቅልፍ ፡ ፬
ለጉንጮቼም ፡ ዕረፍትን ፡ አልሰጥም ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ስፍራ ፡ ፭
ለያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ማደሪያ ፡ እስካገኝ ፡ ድረስ ፡ ብሎ ።
እነሆ ፡ በኤፍራታ ፡ ሰማነው ፡ ፮
በዱር ፡ ውስጥም ፡ አገኘነው ።
ወደ ፡ ድንኳኖቹ ፡ እንገባለን ፡ ፯
እግሮቹ ፡ በሚቆሙበት ፡ ስፍራ ፡ እንሰግዳለን ።

አቤቱ ፡ ወደ ፡ ዕረፍትህ ፡ ተነሥ ፡ ፰
አንተና ፡ የመቅደስህ ፡ ታቦት ፡
ካህናቶችህ ፡ ጽድቅን ፡ ይልበሱ ፡ ፱
ቅዱሳንህም ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
ስለ ፡ ዳዊት ፡ ስለ ፡ ባሪያህ ፡ ፲
የመሲሕህን ፡ ፊት ፡ አትመልስ ።
እግዚአብሔር ለዳዊት በእውነት ማለ አይጸጸትም ፡ ፲፩
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ከሆድህ ፡ ፍሬ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ አስቀምጣለሁ ።
ልጆችህ ፡ ኪዳኔን ፡ ፲፪
ይህንም ፡ የማስተምራቸውን ፡ ምስክሬን ፡ ቢጠብቁ ፡
ልጆቻቸው ፡ ደግሞ ፡ በዙፋንህ ፡ ላይ ፡ ለዘላለም ፡ ይቀመጣሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ መርጧታልና ፡ ፲፫
ማደሪያውም ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ወዷታልና ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡
ይህች ፡ ለዘላለም ፡ ማረፊያዬ ፡ ናት ፡ ፲፬
መርጫታለሁና ፡ በዚህች ፡ እድራለሁ ።
አሮጊዎቿን ፡ እጅግ ፡ እባርካለሁ ፡ ፲፭
ድሆቿንም ፡ እንጀራ ፡ እጠግባለሁ ።
ካህናቶቿንም ፡ ደኅንነትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ። ፲፮
ቅዱሳኖቿም ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
በዚያ ፡ ለዳዊት ፡ ቀንድን ፡ አበቅላለሁ ፡ ፲፯
ቀብቼ ፡ ላነገሥሁትም ፡ መብራትን ፡ አዘጋጀሁ ።
ጠላቶቹንም ፡ እፍረትን ፡ አለብሳቸዋለሁ ፡ ፲፰
በእርሱ ፡ ግን ፡ ቅድስናዬ ፡ ያብባል ።

መዝሙር ፡ ፻፴፪ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ወንድሞች ፡ በኅብረት ፡ቢቀመጡ ፡ ፩
እነሆ ፡ መልካም ፡ ነው ፡ በእርግጥም ፡ ያማረ፡ነው ፤
ከራስ ፡ እስከ ፡ ጽሕም ፡ እንደሚፈስ ፡ ፪
እስከ ፡ አሮን ፡ ጽሕም ፡
በልብሱ ፡ መደረቢያም ፡ እንደሚወርድ ፡ ሽቱ ፡ ነው ።

፫ ወከመ ፡ ጠለ ፡ አርሞንኤም ፡ ዘይወርድ ፡ ዲበ ፡
አድባረ ፡ ጽዮን ።
እስመ ፡ ሀየ ፡ አዘዘ ፡ እግዚአብሔርብረከቶ ።
ወሕይወተ ፡ እምይእዜ ፡ ወእስከ ፡ ለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፴፫ ።

በእንተ ትሩፋን

፩ ናሁ ፡ ይባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ኵሎሙ ፡ አግብርተ ፡እግዚአብሔር ።
እለ ፡ ይቀውሙ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
ውስተ ፡ ዐፀደ ፡ ቤተ ፡ አምላክነ ።
፪ በሌሊት ፡ አንሥኡ ፡ እደዊክሙ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ።
ወባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ይባርክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እምጽዮን ።
፫ ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፬ ።

በእንተ ትሩፋን

፩ ሰብሑ ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ።
ሰብሕዎ ፡ አግብርቲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እለ ፡ ይቀውሙ ፡ ውስተ ፡ ቤተ ፡ እግዚአብሔር ።
፪ ውስተ ፡ ዐፀደ ፡ ቤተ ፡ አምላክነ ።
፫ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ ፡ ኄር ፡ እግዚአ
ብሔር ።
ወዘምሩ ፡ ለስሙ ፡ እስመ ፡ ሠናይ ።
፬ እስመ ፡ ለያዕቆብ ፡ ኀረዮ ፡ እግዚአብሔር ።
ወለእስራኤልኒ ፡ ለሎቱ ፡ ለርስቱ ።
፭ እስመ፡አነ ፡ አእመርኩ፡ ከመ፡ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር።
ወአምላክነኒ ፡ እምኵሉ ፡ አማልክት ።
ኵሎ ፡ ዘፈቀደ ፡ ገብረ ፡ እግዚአብሔር ።
፮ በሰማይኒ ፡ ወበምድርኒ ።
በባሕርኒ ፡ ወበኵሉ ፡ ቀላያት ።
፯ ያዐርግ ፡ ደመናተ ፡ እምአጽናፈ ፡ ምድር ።
ወገብረ ፡ መብረቀ ፡ ለጊዜ ፡ ዝናም ።
ዘያወፅኦሙ ፡ ለነፋሳት ፡ እመዛግብቲሆሙ ።
፰ ዘቀተለ ፡ ኵሎ ፡ በኵሮሙ ፡ ለግብጽ ።
እምሰብእ ፡ ወእስከ ፡ እንስሳ ።
፱ ፈነወ ፡ ተአምረ ፡ ወመንክረ ፡ ማእከሌኪ ፡ ግብጽ ።
ላዕለ ፡ ፈርዖን ፡ ወላዕለ ፡ አግብርቲሁ ።
፲ ዘቀተለ፡አሕዛበ፡ብዙኃነ።ወቀተለ፡ነገሥተ፡ ጽኑዓነ ።
፲፩ ለሴዎን ፡ ንጉሠ ፡ አሞሬዎን ።
ወለዐግ ፡ ንጉሠ ፡ ባሳን ።
ወለኵሎሙ ፡ ነገሥተ ፡ ከነዓን ፡
፲፪ ወወሀበ ፡ ምድሮሙ ፡ ርስተ ።
ርስተ ፡ እስራኤል ፡ ገብሩ ።
፲፫ ስምከ ፡ እግዚኦ ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
ወዝክርከኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፲፬ እስመ ፡ ይኴንን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቦ ።
ወይትናበብ ፡ በእንተ ፡ አግብርቲሁ ።
፲፭ አማልክቲሆሙ ፡ ለአሕዛብ ፡ ዘወርቅ ፡ ወዘብሩር ።
ግብረ ፡ እደ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
፲፮ አፍ ፡ ቦሙ ፡ ወኢይነቡ ።
ዐይን ፡ ቦሙ ፡ ወኢይሬእዩ ።
፲፯ እዝን ፡ ቦሙ ፡ ወኢይሰምዑ ።
እንፍ ፡ ቦሙ ፡ ወኢያጼንዉ ።
እድ ፡ ቦሙ ፡ ወኢይገሡ ።
እግር ፡ ቦሙ ፡ ወኢየሐውሩ ።
ወኢይነቡ ፡ በጐራዒቶሙ ።
ወአልቦ ፡ መንፈስ ፡ ውስተ ፡ አፉሆሙ ።

በጽዮን ፡ ተራሮች ፡ እንደሚወርድ ፡ እንደ ፡ ፫
አርሞንኤም ፡ ጠል ፡ ነው ፡
በዚያ ፡ እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፤
ሕይወትንም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ አዞአልና ።

መዝሙር ፡ ፻፴፫ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

እነሆ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩ ፡ ፩
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባዮች ፡ የምትቆሙ ፡
ሁላችሁ ፡ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሮች ።
በሌሊት፡በቤተ፡መቅደስ፡ውስጥ፡ እጆቻችሁን፡አንሡ ፡ ፪
እግዚአብሔርንም ፡ ባርኩ ።
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ የሠራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፫
ከጽዮን ፡ ይባርክህ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፬ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አመስግኑ ፡ ፩
እናንተ ፡የእግዚአብሔር ፡ ባሮች ፡ ሆይ ፡ አመስግኑት ።
በአምላካችን ፡ ቤት ፡ ስፍራ ፡ ፪
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የምትቆሙ ።
እግዚአብሔርቸር፡ነውና፡ እግዚአብሔርንአመስግኑ ፡ ፫
መልካም ፡ ነውና ፡ ለስሙ ፡ ዘምሩ ።
እግዚአብሔር ፡ያዕቆብን ፡ ለራሱ ፡ ፬
እስራኤልንም ፡ ለገንዘቡ ፡ መርጦታልና ።
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ እንደሆነ ፡ ፭
ጌታችንም ከአማልክት ሁሉ እንዲበልጥ አውቃለሁና ።
በሰማይና ፡ በምድር ፡ በባሕርና ፡ በጥልቆች ፡ ሁሉ ፡ ፮
እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
ከምድር ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ያወጣል ፡ ፯
በዝናብ ፡ ጊዜ ፡ መብረቅን ፡ አደረገ ፤
ነፋሳትንም ፡ ከወንዞች ፡ ያወጣል ።
የግብጽን ፡ በኵር ፡ ልጆች ፡ ፰
ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳት ፡ ድረስ ፡ መታ ።
ግብጽ፡ሆይ፡በመካከልሽ፡በፈርዖንና፡በባሮቹ፡ሁሉ፡ላይ ፡ ፱
ተአምራትንና ፡ ድንቅን፡ሰደደ ። ብዙ፡አሕዛብን፡መታ፡
ብርቱዎችንም ፡ ነገሥታት ፡ ገደለ ። ፲
የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ፡ የባሳንንም ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፡ ፲፩
የከነዓንን ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ገደለ ።
ምድራቸውንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ፲፪
ለእስራኤል ፡ ለሕዝቡ ፡ ርስት ፡ ሰጠ ።
አቤቱ ፡ ስምህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡ ፲፫
መታሰቢያህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቡ ፡ ይፈርዳልና ፡ ፲፬
ባሮቹንም ፡ ይረዳል ።
የአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ፲፭
የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።
አፍ ፡ አላቸው ፡ አይናገሩም ፡ ፲፮
ዓይን ፡ አላቸው ፡ አያዩም ።
ጆሮ ፡ አላቸው ፡ አይሰሙም ፡ ፲፯
እስትንፋስም ፡ በአፋቸው ፡ የለም ።

፲፰ ከማሆሙ ፡ ለይኩኑ ፡ ኵሎሙ ፡ እለ ፡ ገብርዎሙ ።
ወኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይትአመኑ ፡ በሙ ።
፲፱ ቤተ ፡ እስራኤል ፡ ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ቤተ ፡ አሮን ፡ ባርክዎ ፡ እግዚአብሔር ።
፳ ቤተ ፡ ሌዊ ፡ ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
እለ ፡ ትፈርህዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ባርክዎ ፡ ለእግዚአብሔር ።
ቡሩክ ፡ እግዚአብሔር፡ በጽዮን ።
፳፩ ዘየኀድር ፡ ውስተ ፡ ኢየሩሳሌም ።

መዝሙር ፡ ፻፴፭ ።

በእንተ ትሩፋን

፩ ግነዩ ፡ ለእግዚአብሔር፡ እስመ ፡ ኄር ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፪ ግነዩ ፡ ለአምላከ ፡ አማልክት ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፫ ግነዩ ፡ ለእግዚአ ፡ አጋዕዝት ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፬ ዘገብረ ፡ ዐቢየ ፡ ወመንክረ ፡ ባሕቲቱ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፭ ዘገብረ ፡ ሰማያተ ፡ በጥበቡ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፮ ዘአጽንዓ ፡ ለምድር ፡ ዲበ ፡ ማይ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፯ ዘገብረ ፡ ብርሃናተ ፡ ዐበይተ ፡ ባሕቲቱ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፰ ለፀሓይ ፡ ዘአኰነና ፡ መዓልተ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፱ ለወርኅ ፡ ወለከዋክብት ፡ ዘአኰነኖሙ ፡ ሌሊተ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲ ዘቀቀተሎሙ ፡ ለግብጽ ፡ ምስለ ፡ በኵሮሙ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፩ ወአውፅኦሙ ፡ ለእስራኤል ፡ እማእከሎሙ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፪ በእድ ፡ ጽንዕት ፡ ወበመዝራዕት ፡ ልዕልት ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፫ ዘነፈቃ ፡ ለባሕረ ፡ ኤርትራ ፡ ወከፈላ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፬ ወአውፅኦሙ ፡ ለእስራኤል ፡ እንተ ፡ ማእከላ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፭ ዘነዕዎ ፡ ለፈርዖን ፡ ወለኀይሉ ፡ ውስተ ፡ ባሕረ ፡ ኤርትራ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፮ ወአውፅኦሙ ፡ ለሕዝቡ ፡ ውስተ ፡ ገዳም ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፯ ዘአውፅአ ፡ ማየ ፡ እምኰኵሕ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፰ ዘቀተለ ፡ ነገሥተ ፡ ዐበይተ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፲፱ ወቀተለ ፡ ነገሥተ ፡ ጽኑዓነ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳ ለሴዎን ፡ ንጉሠ ፡ አሞሬዎን ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፩ ወለዐግ ፡ ንጉሠ ፡ ባሳን ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፪ ወወሀበ ፡ ምድሮሙ ፡ ርስተ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፫ ርስተ ፡ እስራኤል ፡ ገብሩ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።

የሚሠሯቸው ፡ ሁሉ ፡ ፲፰
የሚታመኑባቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ይሁኑ ።
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ። ፲፱
የአሮን ፡ ቤት፡ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባርኩት ።
የሌዊ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን፡ባርኩት ፡ ፳
እግዚአብሔርን የምትፈሩት፡ እግዚአብሔርን ባርኩት።
በኢየሩሳሌም ፡ የሚያድር ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፩
ከጽዮን ፡ የተባረከ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፭ ።

ስለ ትሩፋን ።

እግዚአብሔርን አመስግኑ ፡ ቸር ፡ ነውና ፡ ፩
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የአማልክትን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ፡ ፪
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የጌቶችን ፡ ጌታ ፡ አመስግኑ ፡ ፫
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
እርሱ ፡ ብቻውን ፡ ታላቅ ፡ ተአምራትን ፡ ያደረገ ፡ ፬
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ሰማያትን ፡ በብልሃት ፡ የሠራ ፡ ፭
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ምድርን ፡ በውሃ ፡ ላይ ፡ ያጸና ፡ ፮
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ብቻውን ፡ ታላላቅ ፡ ብርሃናትን ፡ የሠራ ፡ ፯
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ለፀሐይ ፡ ቀንን ፡ ያስገዛው ፡ ፰
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ለጨረቃና ፡ ለከዋክብትም ፡ ሌሊትን ፡ ያስገዛቸው ፡ ፱
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ከበኵራቸው ፡ ጋራ ፡ ግብጽን ፡ የመታ ፡ ፲
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
እስራኤልንም ፡ ከመካከላቸው ፡ ያወጣ ፡ ፲፩
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
በጸናች ፡ እጅ ፡ በተዘረጋችም ፡ ክንድ ፡ ፲፪
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የኤርትራን ፡ ባሕር ፡ በየክፍሉ ፡ የከፈለ ፡ ፲፫
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
እስራኤልን ፡ በመካከሉ ፡ ያሳለፈ ፡ ፲፬
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ፈርዖንንና ፡ ሠራዊቱን ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ የጣለ ፡ ፲፭
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ሕዝቡን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የመራ ፡ ፲፮
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ውሀን ፡ ከአለት ፡ ድንጋይ ፡ ያፈለቀ ፡ ፲፯
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ታላላቅ ፡ ነገሥታትን ፡ የመታ ፡ ፲፰
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ብርቱዎችንም ፡ ነገሥታት ፡ የገደለ ፡ ፲፱
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የአሞራውያንን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዎንን ፡ ፳
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የባሳንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐግን ፡ ፳፩
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ምድራቸውን ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ የሰጠ ፡ ፳፪
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ለባሪያው ፡ ለእስራኤል ፡ ርስት ፡ ፳፫
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

፳፫ እስመ ፡ ተዘከረነ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕማምነ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፬ ወአድኀነነ ፡ እምእደ ፡ ፀርነ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፭ ዘይሁብ ፡ ሲሳየ ፡ ለኵሉ ፡ ዘሥጋ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።
፳፮ ግነዩ ፡ ለአምላከ ፡ ሰማይ ።
እስመ ፡ ለዓለም ፡ ምሕረቱ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፯ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ውስተ ፡ አፍላገ ፡ ባቢሎን ፡ ህየ ፡ ነበርነ ፡ ወበከይነ ።
ሶበ ፡ ተዘከርናሃ ፡ ለጽዮን ።
፪ ውስተ ፡ ኵሓቲሃ ፡ ሰቀልነ ፡ እንዚራቲነ ።
፫ እስመ ፡ በህየ፡ተስእሉነ፡እለ፡ፄወዉነ፡ነገረ፡ማኅሌት ፡
ወእለሂ ይወስዱነ፡ይቤሉ ኀልዩ ለነ እመኃልዪሃ ለጽዮን
፬ እፎ ፡ ነኀሊ፡ማኅሌተ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድር፡ነኪር
፭ እመሰ ፡ ረሳዕኩኪ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለትርስዐኒ ፡ የማንየ
፮ ወይጥጋዕ፡ ልሳንየ፡ በጕርዔየ፡ ለእመ፡ ኢተዘከርኩኪ።
ወለእመ ፡ ይበፃእኩ ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ በቀዳሚ ፡ ትፍሥሕትየ ።
፯ ተዘከሮሙ ፡ እግዚኦ ፡ ለደቂቀ ፡ ኤዶም ፡ በዕለተ ፡ ኢየሩሳሌም ።
እለ፡ይብሉ፡ተከዕዉ፡ወተሰዉጡ፡ እስከ፡ መሠረታቲሃ ።
፰ ወለተ ፡ ባቢሎን ፡ ኅሥርት ።
ብፁዕ ፡ ዘይትቤቀለኪ ፡ በቀለ ፡ ተበቀልክነ ።
፱ ወብፁዕ ፡ ዘይኀዝሞሙ ፡ ለደቂቅኪ ፡ ወይነፅሮሙ ፡ ውስተ ፡ ኰኵሕ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፰ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ በኵሉ ፡ ልብየ ።
እስመ ፡ ሰማዕከኒ ፡ ኵሎ ፡ ቃለ ፡ አፉየ ።
በቅድመ ፡ መላእክቲከ ፡ እዜምር ፡ ለከ ።
፪ ወእሰግድ ፡ ውስተ፡ጽርሐ፡መቅደስከ።ወእገኒ፡ለስምከ
በምሕረትከ ፡ ወበጽድቅከ ።
እስመ ፡ አዕበይከ ፡ ዲበ ፡ ኵሉ ፡ ስመከ ፡ ቅዱሰ ።
፫ አመ ፡ ዕለተ ፡ እጼውዐከ ፡ ፍጡነ ፡ ስምዐኒ ።
ብዙኀ ፡ አጽናዕከ ፡ ለነፍስየ ፡ በኀይልከ ።
፬ ይገንዩ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ ኵሎሙ ፡ ነገሥተ ፡ ምድር ።
እስመ ፡ ሰምዑ ፡ ኵሎ ፡ ቃለ ፡ አፉከ ።
፭ ወየኀልዩ ፡ በስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ።
እስመ ፡ ዐቢይ ፡ ግብረ ፡ እግዚአብሔር ።
፮ እስመ፡ልዑል ፡ እግዚአብሔር፡ ወይሬኢ፡ዘበታሕቱ።
ወለነዋኀኒ ፡ እምርኁቅ ፡ የአምሮ ።
፯ እመኒ ፡ ሖርኩ፡ ማእከለ፡ ምንዳቤ፡አንተ፡ታሐይወኒ ።
ዲበ ፡ መዓተ ፡ እሕዛብ ፡ ሰፋሕከ ፡ እደውየ ።
ወአድኀነኒ ፡ የማንከ ።
፰ ወእግዚአብሔር ፡ ይትቤቀል ፡ ሊተ ።
እግዚኦ ፡ ሣህልከ ፡ ለዓለም ።
እግዚኦ ፡ ተግባረ ፡ እደዊከ ፡ ኢትህየይ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚኦ ፡ አመከርከኒ ፡ ወአእመርከኒ ።
፪ አንተ ፡ ተአምር ፡ ንብረትየ ፡ ወተንሥኦትየ ።
ወአንተ ፡ ተአምር ፡ ኵሎ ፡ ኅሊና ፡ ልብየ ፡ እምርኁቅ

እኛን ፡ በመዋረዳችን ፡ አስቦናልና ፡ ፳፫
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ከጠላቶቻችንም ፡ እጅ ፡ አድኖናልና ፡ ፳፬
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
ለሥጋ ፡ ሁሉ ፡ ምግብን ፡ የሚሰጥ ፡ ፳፭
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።
የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመስግኑ ። ፳፮
ምሕረቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ።

መዝሙር ፡ ፻፴፯ ።
ስለትሩፋን ።

በባቢሎን ፡ ወንዞች ፡ አጠገብ ፡ እዚያ ፡ ተቀምጠን ፡ ፩
ጽዮንን ፡ በአሰብናት ፡ ጊዜ ፡ አለቀስን ።
በአኻያ ፡ ዛፎቿ ፡ ላይ ፡ መሰንቆቻችንን ፡ ሰቀልን ። ፪
የማረኩን ፡ በዚያ ፡ የዝማሬን ፡ ነገር ፡ ፈለጉብን ፡ ፫
የወሰዱንም ፡ የጽዮንን ፡ ዝማሬ ፡ ዘምሩልን ፡ አሉን ።
የእግዚአብሔርን ፡ ዝማሬ ፡ በልዩ ፡ ምድር ፡ እንዴት ፡ እንዘምራለን ። ፬
ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ ብረሳሽ ፡ ቀኜ ፡ ትርሳኝ ። ፭
ባላስብሽ ፡ ምላሴ ፡ በጕረሮዬ ፡ ይጣበቅ ፡ ፮
በፍጹም ፡ ደስታዬ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ባልወድ ።
አቤቱ፡ በኢየሩሳሌም፡ ቀን፡ የኤዶምን፡ ልጆች፡ አስብ ፡ ፯
እስከ ፡ መሠረቷ ፡ ድረስ ፡ አፍርሱ ፡ ያሏትን ።
አንቺ ፡ ጕስቋላ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፡ ፰
ስለተበቀልሽን ፡ የሚበቀልሽ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
ሕፃናቶችሽን ፡ ይዞ ፡ በዐለት ፡ ላይ ፡ የሚፈጠፍጣቸው ፡ ፱
የተመሰገነ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፴፰ ።
ስለትሩፋን ።

አቤቱ ፡ በፍጹም ፡ ልቤ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ ፩
የአፌን ፡ ነገር ፡ ሰምተኸኛልና ፡
በመላእክት ፡ ፊት ፡ እዘምርልሃለሁ ።
ወደ ፡ ቅድስናህ ፡ መቅደስ ፡ እሰግዳለሁ ፡ ፪
በስምህ፡ሁሉ፡ላይ፡ቅዱስነትህን፡ከፍ፡ከፍ፡አድርገሃልና ።
ስለ፡ምሕረትህና፡ስለ፡እውነትህ፡ስምህን፡አመሰግናለሁ ።
በጠራሁህ ፡ ቀን ፡ በፍጥነት ፡ አድምጠኝ ፡ ፫
ነፍሴን ፡ በብዙ ፡ ኃይል ፡ አጸናሃት ።
አቤቱ ፡ የምድር ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑሃል ። ፬
የአፍህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ሰምተዋልና ።
በእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ይዘምራሉ ፡ ፭
የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ታላቅ ፡ ነውና ።
እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ፡ ፮
ወደ ፡ ችግረኞችም ፡ ይመለከታል ።
ትዕቢተኞችንም ፡ ከሩቅ ፡ ያውቃል ።
በመከራ ፡ መካከል ፡ እንኳ ፡ ብሄድ ፡ አንተ ፡ ሕያው ፡ ታደርገኛለህ ። ፯
በጠላቶቼ ፡ ቍጣ ፡ ላይ ፡ እጆቼን ፡ ትዘረጋለህ ፡
ቀኝህም ፡ ታድነኛለች ።
እግዚአብሔር ፡ ይበቀልልኛል ፡ ፰
አቤቱ ፡ ምሕረትህ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡
አቤቱ ፡ የእጆህን ፡ ሥራ ፡ቸል ፡ አትበል ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ።
ስለትሩፋን ።

አቤቱ ፡ መረመርኸኝ ፡ አወቅኸኝም ፡ ፩
አንተ ፡ መቀመጤንና ፡ መነሣቴን ፡ አወቅህ ፡ ፪
አሳቤን ፡ ሁሉ ፡ ከሩቅ ፡ አስተዋልህ ።

፫ ፍጥረትየ ፡ ወእሥርየ ፡ አንተ ፡ ቀጸዕከ ።
ወኵሎ ፡ ፍናውየ ፡ አንተ ፡ አቅደምከ ፡ አእምሮ ።
፬ ከመ ፡ አልቦ ፡ ቃለ ፡ ዐመፃ ፡ ውስተ ፡ ልሳንየ ።
፭ ናሁ፡አንተ፡እግዚኦ፡አእመርከ፡ኵሎ፡ዘቀዳሚ ወዘደኃሪ
አንተ ፡ ፈጠርከኒ ፡ ወወደይከ ፡ እዴከ ፡ ላዕሌየ ።
፮ ተነክረ ፡ አእምሮትከ ፡ በላዕሌየ ።
ጸንዐተኒ ፡ ወኢይክል ፡ ምስሌሃ ።
፯ አይቴኑ ፡ አሐውር ፡ እመንፈስከ ።
ወአይቴ ፡ እጐይይ ፡ እምቅድመ ፡ ገጽከ ።
፰ እመኒ ፡ ዐረጉ ፡ ውስተ ፡ ሰማይ ፡ ሀየኒ ፡ አንተ ።
ወእመኒ ፡ ወረድኩ ፡ ውስተ ፡ ቀላይ ፡ ሀየኒ ፡ ሀሎከ ።
፱ ወእመኒ ፡ ነሣእኩ ፡ ክንፈ ፡ ከመ ፡ ንስር ።
ወሠረርኩ ፡ እስከ ፡ ማኅለቅተ ፡ ባሕር ።
፲ ሀየኒ ፡ እዴከ ፡ ትመርሐኒ ፡ ወታነብረኒ ፡ የማንከ ።
፲፩ ወዕቤ ፡ ጽልመትኑ ፡ እንጋ ፡ ኬደኒ ።
ወሌሊትኒ ፡ ብሩህ ፡ ውስተ ፡ ትፍሥሕትየ ።
፲፪ እስመ ፡ ጽልመትኒ ፡ ኢይጸልም ፡ በኀቤከ ።
ወሌሊትኒ ፡ ብሩህ ፡ ከመ ፡ መዓልት ።
በአምጣነ ፡ ጽልመታ ፡ ከማሁ ፡ ብርሃና ።
፲፫ እስመ ፡ አንተ ፡ ፈጠርከ ፡ ኵልያትየ ፡ እግዚኦ ።
ወተወከፍከኒ ፡ ከመ ፡ አእምር ።
፲፬ እገኒ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ እስመ ፡ ግሩመ ፡ ተሰባሕከ ።
መንክር ፡ ግብርከ ፡ ወነፍስየ ፡ ትጤይቆ ፡ ጥቀ ።
፲፭ ወኢይትኀባእ፡እምኔከ፡አዕዕምትየ፡ዘገበርከ፡በኅቡእ ።
ወአካልየ ፡ በመትሕተ ፡ ምድር ።
፲፮ ወዘሂ ፡ ገበርኩ ፡ ርእየ ፡ አዕይንቲከ ።
ወኵሉ ፡ ይጸሐፍ ፡ ውስተ ፡ መጽሐፍከ ።
መዓልተ ፡ ይትፈጠሩ ፡ ወኢይሄሉ ፡ እንከ ፡ አሐዱ ፡
እምኔሆሙ ።

፲፯ ወበኀቤየሰ ፡ ፈድፋደ ፡ ክቡራን ፡ አዕርክቲከ ፡ እግዚኦ
ወፈድፋደ ፡ ጸንዑ ፡ እምቀደምቶሙ ።
፲፰ እኄልቆሙ ፡ እምኆፃ ፡ ይበዝኁ ።
ተንሣእኩሂ ፤ ወዓዲ ፡ ሀሎኩ ፡ ምስሌከ ።
፲፱ እመሰ ፡ ቀተልኮሙ ፡ ለኃጥኣን ፡ እግዚኦ ።
እድወ ፡ ደም ፡ ተገሐሡ ፡ እምኔየ ።
፳ እስመ ፡ ይዜኀሩ ፡ በኀሊናሆሙ ።
ወይነሥእዎን ፡ ለአህጉሪከ ፡ በከንቱ ።
፳፩ አኮኑ ፡ ጸላእተከ ፡ ጸላእኩ ፡ እግዚኦ ።
ወተመንሰውኩ ፡ በእንተ ፡ ፀርከ ።
፳፪ ፍጹመ ፡ ጽልአ ፡ ጸላእክዎሙ ፤ ወኮኑኒ ፡ ፀርየ ።
፳፫ ፍትነኒ ፡ እግዚኦ ፡ ወአመክር ፡ ልብየ ።
አመክረኒ ፡ ወርኢ ፡ ፍናውየ ።
፳፬ ወርኢ ፡ እመ ፡ ተረክበ ፡ ዐመፃ ፡ በላዕሌየ ።
ወምርሐኒ ፡ ፍኖተ ፡ ዘለዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ።

በእንተ ርእሱ ።

፩ አድኅነኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምብእሲ ፡ እኩይ ።
ወእምሰብእ ፡ ዐማፂ ፡ ባልሐኒ ።
፪ እለ ፡ ዐመፃ ፡ መከሩ ፡ በልቦሙ ።
ኵሎ ፡ አሚረ ፡ ይረውዱኒ ፡ ይቅትሉኒ ።
፫ ወአብልሑ ፡ ልሳኖሙ ፡ ከመ ፡ አርዌ ፡ ምድር ።
ሕምዘ ፡ አርዌ ፡ ምድር ፡ ታሕተ ፡ ከናፍሪሆሙ ።
፬ ዕቀበኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምእደ ፡ ኃጥኣን ።
ወእምብእሲ ፡ ዐማፂ ፡ አድኅነኒ ።
እለ ፡ መከሩ ፡ ያዕቅጹ ፡ መከየድየ ።
፭ ወኀብኡ ፡ ሊተ ፡ መሥገርተ ፡ ዕቡያን ።
ወሠተሩ ፡ አሕባለ ፡ መሣግር ፡ ለእገርየ ።

ፍለጋዬንና ፡ ዕረፍቴን ፡ አንተ ፡ መረመርህ ፡ ፫
ክፉም ፡ ነገር ፡ በአንደበቴ ፡ እንደሌለ ፡ ፬
መንገዶችን ፡ ሁሉ ፡ ቀድመህ ፡ አወቅህ ።
አቤቱ፡አንተ፡እነሆ፡የቀድሞውንና፡የኋላውን፡አወቅህ ፡ ፭
አንተ ፡ ፈጠርኸኝ ፡ እጅህንም ፡ በላዬ ፡ አደረግህ ።
እውቀትህ ፡ ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ተደነቀ ፡ ፮
በረታች ፡ ወደ ፡ እርሷም ፡ ለመድረስ ፡ አልችልም ።
ከመንፈስህ ፡ ወዴት ፡ እሄዳለሁ ? ፯
ከፊትህስ ፡ ወዴት ፡ እሸሻለሁ ። ?
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብወጣ ፡ አንተ ፡ በዚያ ፡ ነህ ፡ ፰
ወደሲኦልም ፡ ብወርድ ፡ ከዚያ ፡ አለህ ።
እንደ ፡ ንስር ፡ የንጋትን ፡ ክንፍ ፡ ብወስድ ፡ ፱
በባሕር ፡ ማዶም ፡ ብቀመጥ ።
በዚያ ፡ እጅህ ፡ ትመራኛለች ፡ ፲
ቀኝህም ፡ ትይዘኛለች ።
በውኑ ፡ ጨለማ ፡ ትሸፍነኛለች ፡ አልሁ ፡ ፲፩
ሌሊትም ፡ በዙሪያዬ ፡ ብርሃን ፡ ትሆናለች ።
ጨለማ ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አይጨልምምና ፡ ፲፪
ሌሊትም ፡ እንደ ፡ ቀን ፡ ታበራለች ፡
እንደ፡ጨለማም ፡ እንዲሁ ፡ ብርሃኗ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ኵላሊቴን ፡ ፈጥረሃልና ፡ ፲፫
በእናቴም ፡ ሆድ ፡ ሰውረኸኛልና ።
ግሩምና ፡ ድንቅ ፡ ሆኜ ፡ ተፈጥሬአለሁና ፡ አመሰግንሃለሁ ፤ ፲፬
ሥራህ ፡ ድንቅ፡ ነው፡ ነፍሴም፡ እጅግ ፡ ታውቀዋለች ።
እኔ ፡ በስዉር ፡ በተሠራሁ፡ ጊዜ ፡ ፲፭
አካሌም ፡ ከምድር ፡ በታች ፡ በተሠራ ፡ ጊዜ ፡
አጥንቶቼ ፡ ከአንተ ፡ አልተሰወሩም ።
እኔ ፡ ሳልፈጠር ፡ ዓይኖችህ ፡ አዩኝ ፡ ፲፮
የተፈጠሩ ፡ ቀኖቼ ፡ ሁሉ ፤
አንድ ፡ ስንኳ ፡ ሳይኖር ፡ በመጽሐፍ ፡ ተጻፉ ።
አቤቱ ፡ አሳቦችህ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደምን ፡ እጅግ ፲፯
የተከበሩ ፡ ናቸው ፡
ቍጥራቸውም ፡ እንደምን ፡ በዛ ።
ብቈጥራቸውም ፡ ከአሸዋ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛሉ ፡ ፲፰
ተነሣሁም ፡ እኔም ፡ ገና ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ የምትገድል ፡ ከሆንህ ፡ ፲፱
የደም ፡ ሰዎች ፡ ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ ይበሉ ።
በክፋት ፡ ይናገሩብሃል ፡ ፳
ጠላቶችህ ፡ በከንቱ ፡ ያምፁብሃል ።
አቤቱ ፡ የሚጠሉህን ፡ እኔ፡የጠላሁ ፡ አይደለሁምን ? ፳፩
ስለጠላቶችህም ፡ አልተሰቀቅሁምን ?
ፍጹም ፡ ጥል ፡ ጠላኋቸው ፡ ጠላቶችም ፡ ሆኑኝ ፡ ፳፪
አቤቱ ፡ መርምረኝ ፡ ልቤንም ፡ እወቅ ፡ ፳፫
ፍተነኝ ፡ መንገዴንም ፡ እወቅ ።
በደልም ፡ በእኔ ፡ ውስጥ ፡ ብታገኝ ፡ እይ ፡ ፳፬
የዘላለምንም ፡ መንገድ ፡ ምራኝ ።

መዝሙር ፡ ፻፴፱ ።

ስለራሱ ።

አቤቱ ፡ ከክፉ ፡ ሰው ፡ አድነኝ ። ፩
በልባቸውም ፡ ክፉ ፡ ከአሰቡ ፡ ፪
ከዓመፀኞች ፡ ሰዎች ፡ ጠብቀኝ ፤
ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ለሰልፍ ፡ ይከማቻሉ ።
ምላሳቸውን ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ምላስ ፡ አውለበለቡ ፡ ፫
ከከንፈራቸው ፡ በታች ፡ የእፉኝት ፡ መርዝ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ ከኃጢአተኛ ፡ እጅ ፡ ጠብቀኝ ፡ ፬
እርምጃዬንም ፡ ሊያሰናክሉ ፡ ከመከሩ ፡
ከዓመፀኞች ፡ አድነኝ ።
ትዕቢተኞች ፡ ወጥመድን ፡ ሰወሩብኝ ፡ ፭
ለእግሮቼም ፡ የወጥመድ ፡ ገመድን ፡ ዘረጉ ።

ወአንበሩ ፡ ዕቅፍተ ፡ ውስተ ፡ ፍኖትየ ።
፮ ወእቤሎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ፡ አንተ ።
ወአጽምዐኒ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ።
፯ እግዚኦ ፡ እግዚኦ ፡ ኃይለ ፡ መድኃኒትየ ።
ሰወርኮኒ ፡ በዕለተ ፡ ቀትል ፡ መልዕልተ ፡ ርእስየ ።
፰ ኢትመጥወኒ ፡ እግዚኦ ፡ እምፍትወትየ ፡ ለኃጥአን ።
ተማከሩ ፡ ላዕሌየ ፤ ወኢትኅድገኒ ፡ ከመ ፡ ኢይዘኀሩ ።
፱ ርዕሰ ፡ ማዕገቶሙ ። ወፃማ፡ ከናፍሪሆሙ ፡ይድፍኖሙ
፲ ወይደቅ ፡ ላዕሌሆሙ ፡ አፍሓመ ፡ እሳት ።
ወትንዕኖሙ ፡ ውስተ ፡ ምድር ።
በምንዳቤ ፡ ከመ ፡ ኢይክሀሉ ፡ ቀዊመ ።
፲፩ ብእሲ ፡ ነባቢ ፡ ኢያረትዕ ፡ በዲበ ፡ ምድር ።
ወለብእሲ ፡ ዐማፂ ፡ ትንዕዎ ፡ እኪት ፡ ለአማስኖ ።
፲፪ አእመርኩ ፡ ከመ ፡ ይገብር ፡ እግዚአብሔር ፡
ኰንኖ ፡ ለነዳያን ፡ ወፍትሐ ፡ ለምስኪናን ።
፲፫ ወባሕቱ ፡ ጻድቃን ፡ ይገንዩ ፡ ለስምከ ።
ወይነብሩ ፡ ራትዓን ፡ ቅድመ ፡ ገጽከ ።

መዝሙር ፡ ፻፵ ።

በእንተ ትሩፋን ።

፩ እግዚኦ ፡ ጸራሕኩ ፡ ኀቤከ ፡ ስምዐኒ ።
ወአጽምዖ ፡ ቃለ ፡ ስእለትየ ፡ ዘጸራሕኩ ፡ ኀቤከ ።
፪ ተወከፈኒ ፡ ጸሎትየ ፡ ከመ ፡ ዕጣን ፡ በቅድሜከ ።
አንሥኦ ፡ እደውየ ፡ መሥዋዕተ ፡ ሠርክ ።
፫ ሢም ፡ እግዚኦ ፡ ዐቃቤ ፡ ለአፉየ ።
ወማዕፆ ፡ ዘዐቅም ፡ ለከናፍርየ ።
፬ ኢትሚጦ ፡ ለልብየ ፡ ውስተ ፡ ነገር ፡ እኩይ ።
ለአመክንዮ ፡ ምክንያት ፡ ለኀጢአት ።
ምስለ ፡ ሰብእ ፡ ገበርተ ፡ ዐመፃ ።
ወኢይትኃበር ፡ ምስለ ፡ ኅሩያኒሆሙ ።

፭ ገሥጸኒ ፡ በጽድቅ ፡ ወተዛለፈኒ ፡ በምሕረት ።
ወቅብዐ ፡ ኃጥአንሰ ፡ ኢይትቀባዕ ፡ ርእስየ ።
እስመ ፡ ዓዲ ፡ ጸሎትየኒ ፡ ኢትሣሀሎሙ ።
፮ ተሰጥሙ ፡ በጥቃ ፡ ኰኵሕ ፡ ጽኑዓኒሆሙ ።
ሰምዑኒ ፡ ቃልየ ፡ እስመ ፡ ተክህለኒ ።
፯ ከመ ፡ ግዘፈ ፡ ምድር ፡ ተሰጥቁ ፡ በዲበ ፡ ምድር ።
ወተዘርወ ፡ አዕፅምቲሆሙ ፡ በኀበ ፡ ሲኦል ።
፰ እስመ ፡ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ አዕይንትየ ።
ብከ ፡ ተወከልኩ ፡ ኢታውዕአ ፡ ለነፍስየ ።
፱ ዕቀበኒ ፡ እመሥገርት ፡ እንተ ፡ ኀብኡ ፡ ሊተ ።
ወእማዕቅፎሙ ፡ ለገበርተ ፡ ዐመፃ ።
ለይደቁ ፡ ውስተ ፡ መሥገርቶሙ ፡ ኃጥአን ።
፲ እስከ ፡ አኀልፍ ፡ አነ ፡ ባሕቲትየ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፩ ።
በእንተ ትሩፋን ።

፩ ቃልየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸራሕኩ ።
ቃልየ ፡ ኀበ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰአልኩ ።
፪ ወእከዑ ፡ ቅድሜሁ ፡ ስእለትየ ።
ወእነግር ፡ ቅድሜሁ ፡ ሕማምየ ።
፫ ሶበ ፡ ተኀልቅ ፡ ነፍስየ ፡ በላዕሌየ ።
አንተ ፡ እግዚኦ ፡ ተአምር ፡ ፍኖትየ ።
በዛቲ ፡ ፍኖት ፡ እንተ ፡ ሖርኩ ፡ ኀብኡ ፡ ሊተ ፡ መሥገርተ ።
፬ ወተመየጥኩ ፡ መንገለ ፡ የማንየ ፡ ወርኢኩ ።
ወኀጣእኩ ፡ ዘየአምረኒ ።
ወኀበሂ ፡ አመስጥ ፡ አልብየ ።
ወአልቦ ፡ ዘይትኃሠሥ ፡ በእንተ ፡ ነፍስየ ።
፭ ኀቤከ ፡ እግዚኦ ፡ ጸራሕኩ ፡ ወዕቤለከ ፡ አንተ ፡ ተስፋየ
ወአንተ ፡ መክፈልትየ ፡ በምድረ ፡ ሕያዋን ።

በመንገድ ፡ እንቅፋትን ፡ አኖሩ ።
እግዚአብሔርንም ፡ አንተ ፡ አምላኪ ፡ ነህ ፡ ፮
የልመናዬን ፡ ቃል ፡ አቤቱ ፡ አድምጥ ፡ አልሁት ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ የመድኃኒቴ ፡ ኅልበት ፡ ፯
በሰልፍ ፡ ቀን ፡ ራሴን ፡ ሸፈንህ ።
አቤቱ ፡ ለኀጢአተኞች ፡ ምኞት ፡ አትስጠኝ ፡ ፰
በላዬ ፡ ተማከሩ ፡ እንዳይኰሩ ፡ አትተወኝ ።
የሚከበኙኝን ፡ ራስ ፡ የከንፈራቸው ፡ ክፋት፡ ይክደናቸው ፱
የእሳት ፡ፍም ፡ በላያቸው ፡ ይውደቅ ፤ ፲
እንዳይነሡም ፡ ወደ ፡ እሳትና ፡ ወደ ፡ ማዕበል ፡ ይጣሉ ።
ተናጋሪ ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አይጸናም ፡ ፲፩
ዓመፀኛን ፡ ሰው ፡ ክፋት ፡ ለጥፋት ፡ ይፈልገዋል ።
እግዚአብሔር ፡ ለችግረኛ ፡ ፍርድን ፡ ፲፪
ለድኃም ፡ በቀልን ፡ እንዲያደርግ ፡ አወቅሁ ።
ጻድቃንም ፡ በእውነት፡ስምህን ፡ ያመሰግናሉ ፡ ፲፫
ቅኖችም ፡ በፊትህ ፡ ይኖራሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵ ።

ስለ ትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ፩
ወደ ፡ አንተ ፡ ስጮኽም ፡ የልመናዬን ፡ ቃል ፡ አድምጥ ።
ጸሎቴን ፡ በፊትህ ፡ እንደ፡ዕጣን ፡ ተቀበልልኝ ፡ ፪
እጅ ፡ መንሣቴም ፡ እንደ ፡ ሠርክ ፡ መሥዋዕት ፡ ትሁን ።
አቤቱ ፡ ለአፌ ፡ ጠባቂ ፡ አኑር ፡ ፫
የከንፈሮቼንም ፡ መዝጊያ ፡ ጠብቅ ።
ልቤን ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አትመልሰው ፡ ፬
ዓመፅን ፡ ከሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አትደምረኝ ።
ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ እንዳልሰጥ ፡
ከምርጦቻቸውም ፡ ጋራ ፡ አልተባበር ።

ጻድቅ ፡ በምሕረት ፡ ይገሥጸኝ ፡ ይዝለፈኝም ፡ ፭
የኃጢአተኛ ፡ ዘይት ፡ ግን ፡ እራሴን ፡ አይቅባ ፡
ጸሎቴ ፡ ገና ፡ በክፋታቸው ፡ ላይ ፡ ነው ።
ኃይለኞቻቸው ፡ በጭንጫ ፡ አጠገብ ፡ ተጣሉ ፡ ፮
ጣፋጭ ፡ ናትና ፡ ነገሬን ፡ ይሰማሉ ።
በምድር ላይ እንደ ተሠነጠቀ እንደ መሬት ስብ ፤ ፯
እንዲሁ ፡ አጥንቶቻችን ፡ በሲኦል ፡ ተበተኑ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ዓይኖቼ ፡ወደ ፡ አንተ ፡ ናቸውና ፡ ፰
በአንተ ፡ ታመንሁ ፡ ነፍሴን ፡ አታውጣት ።
ዓመፅን ፡ ከሚያደርጉ ፡ ወጥመድ ፡ ፱
ከሰወሩብኝም ፡ እንቅፋት ፡ ጠብቀኝ ።
እኔ ፡ ብቻዬን ፡ እስካልፍ ፡ ድረስ ፡ ፲
ኃጢአተኞች ፡ በወጥመዳቸው ፡ ይውደቁ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፩ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽሁ ፤ ፩
በቃሌ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንሁ ።
ልመናዬን ፡ በፊቱ ፡ አፈሳለሁ ፡ ፪
መከራዬንም ፡ በፊቱ ፡ እናገራለሁ ።
ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ ባለቀች ፡ ጊዜ ፡ መንገዴን ፡ አወቅሁ ፡ ፫
በምሄድባት ፡ በዚያች ፡ መንገድ፡ ወጥመድን ፡ ሠወሩብኝ።
ወደ ፡ ቀኝ ፡ ተመለከትሁ ፡ አየሁም ፡ ፬
የሚያውቀኝም ፡ የለም ፤ መሸሸጊያም ፡ አጣሁ ፤
ስለ ፡ ነፍሴም ፡ የሚመራመር ፡ የለም ፡
አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ጮኽሁ ፡ ፭
አንተ ፡ ተስፋዬ ፡ ነህ ፤
በሕያዋንም ፡ ምድር ፡ አንተ ፡ ፈንታዬ ፡ ነህ ፡ አልሁ ።

፮ ነጽር ፡ ስእለትየ ፡ እስመ ፡ ሐመምኩ ፡ ፈድፋደ ።
አድኅንኒ ፡ እምእለ ፡ ሮዱኒ ፡ እስመ ፡ ይኄይሉኒ ።
ወአውፅአ ፡ እሞቅህ ፡ ለነፍስየ ።
፯ ከመ ፡ እግነይ ፡ ለስምከ ፡ እግዚአ ።
ኪያየ ፡ ይጸንሑ ፡ ጻድቃን ፡ እስከ ፡ ሶበ ፡ ተዐስየኒ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፪ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ እግዚአ ፡ ስምዐኒ ፡ ጸሎትየ ።
ወአጽምዐኒ ፡ ስእለትየ ፡ በጽድቅከ ።
ወስምዐኒ ፡ በርትዕከ ።
ወኢትባእ ፡ ውስተ ፡ ቅሥት ፡ ምስለ ፡ ገብርከ ።
፪ እስመ ፡ ኢይጸድቅ ፡ ኵሉ ፡ሕያው ፡ በቅድሜከ ።
፫ እስመ ፡ ሮዳ ፡ ጸላኢ ፡ ለነፍስየ ።
ወአሕሠራ ፡ ውስተ ፡ ምድር ፡ ለሕይወትየ ።
ወአንበሩኒ ፡ ውስተ ፡ ጽልመት ፡ ከመ ፡ ምዉተ ፡ ትካት
፬ ወቀብጸተኒ ፡ ነፍስየ ፡ በላዕሌየ ።
ወደንገጸኒ ፡ ልብየ ፡ በውስጥየ ።
፭ ወተዘከርኩ ፡ መዋዕለ ፡ ትካት ።
ወአንበብኩ ፡ በኵሉ ፡ ግብርከ ።
ወአነብብ ፡ ግብረ ፡ እደዊከ ።
፮ ወአንቃእኩ ፡ እደውየ ፡ ኀቤከ ።
ነፍስየኒ ፡ ከመ ፡ ምድረ ፡ በድው ፡ ጸምአተከ ።
፯ ፍጡነ ፡ ስምዐኒ ፡ እግዚአ ፡ ኀለፈት ፡ ነፍስየ ።
ወኢትሚጥ ፡ ገጸከ ፡ እምኔየ ።
ወኢይኩን ፡ ከመ ፡ እለ ፡ ይወርዱ ፡ ውስተ ፡ ዐዘቅት ።
ዘይሰማዕ ፡ ግበር ፡ ሊተ ፡ ምሕረተከ ፡ በጽባሕ ።
፰ እስመ ፡ ኪያከ ፡ ተወከልኩ ፡ እግዚአ ።
ምርሐኒ ፡ እግዚኦ ፡ ፍኖተ ፡ እንተ ፡ ባቲ ፡ አሐውር ።
እስመ ፡ ኀቤከ ፡ አንቃዕዱኩ ፡ ነፍስየ ።
፱ አድኅነኒ ፡ እግዚአ ፡ እምፀርየ ።
እስመ ፡ ኀቤከ ፡ ተማኅፀንኩ ።
፲ ምሀረኒ እግዚአ ለገቢረ ፈቃድከ እስመ አምላኪየ አንተ
ወመንፈስከ ፡ ቅዱስ ፡ ይምርሐኒ ፡ በምድረ ፡ ጽድቅ ።
፲፩ በእንተ ፡ ስምከ ፡ እግዚአ ፡ አሕይወኒ ፡ በጽድቅከ ።
ወአውፅአ ፡ እምንዳቤሃ ፡ ለነፍስየ ።
፲፪ ወበሥምረትከ ፡ ሠርዎሙ ፡ ለፀርየ ።
ወታጠፍእሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ የሐምምዋ ፡ ለነፍስየ ።
እስመ ፡ አነ ፡ ገብርከ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፫ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ይትባረክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኪየ ።
ዘመሀሮን ፡ ጸብአ ፡ ለእደውየ ። ወቀትለ ፡ ለአጻብዕየ ።
፪ መሀርየ ፡ ወፀወንየ ። ምስካይየ ፡ ወመድኀኒየ ።
ምእመንየ ፡ ወኪያሁ ፡ ተወከልኩ ።
ዘያገርር ፡ ሊተ ፡ አሕዛበ ፡ በመትሕቴየ ።
፫ እግዚኦ ፡ ምንትኑ ፡ ውእቱ ፡ ሰብእ ፡ ከመ፡ ታስተርኢ ፡ሎቱ ።
ዕጓለ ፡ እመሕያውስ ፡ ዘተሐስቦ ።
፬ ሰብእሰ ፡ ከንቶ ፡ ይመስል ።
ወመዋዕሊሁኒ ፡ ከመ ፡ ጽላሎት ፡ የኀልፍ ።
፭ እግዚአ ፡ አጽንን ፡ ሰማያቲከ ፡ ወረድ ።
ግሥሦሙ ፡ ለአድባር ፡ ወይጠይሱ ።
፮ አብርቅ ፡ መባርቅቲከ ፡ ወዝርዎሙ ።
ፈኑ ፡ አሕጻከ ፡ ወሁኮሙ ።
፯ ፈኑ ፡ እዴከ ፡ እምአርያም ።
አድኅነኒ ፡ ወባልሐኒ ፡ እማይ ፡ ብዙኅ ።
ወእምእዴሆሙ ፡ ለደቂቀ ፡ነኪር ።
እለ ፡ ከንቶ ፡ ነበበ ፡ አፉሆሙ ።

እጅግ ፡ ተቸግሬአለሁና ፡ ወደ ፡ ልመናዬ ፡ አድምጥ ፡ ፮
በርትተውብኛልና ፡ ከሚያሳድዱኝ ፡ አድነኝ ።
አቤቱ ፡ ስምህን ፡ አመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ፯
ነፍሴን ፡ ከወህኒ ፡ አውጣት ፡
ዋጋዬን፡ እ ስክትሰጠኝ ፡ ድረስ ፤
ጻድቃን ፡ እኔን ፡ ይጠብቃሉ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፪ ።

ስለትሩፋን ።

አቤቱ ፡ ጸሎቴን ፡ ስማ ፡ ፩
በውነትህ ፡ ልመናዬን ፡ አድምጥ ፡
በጽድቅህም ፡ መልስልኝ ።
ሕያው ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ጻድቅ ፡ አይደለምና ፡ ፪
ከባሪያህ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ፍርድ ፡ አትግባ ።
ጠላት ፡ ነፍሴን ፡ አሳዶአታል ፡ ፫
ሕይወቴንም ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ አጕስቍሏታል ፡
ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ በጨለማ ፡ አኑሮኛል ።
ነፍሴ ፡ በውስጤ ፡ አለቀችብኝ ፡ ፬
ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደነገጠብኝ ።
የቀድሞውን ፡ ዘመን ፡ አሰብሁ ፡ ፭
ሥራህንም ፡ ሁሉ ፡ ተመለከትሁ ፡
የእጅህንም ፡ ሥራ ፡ አስተዋልሁ ።
እጆቼን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ዘረጋሁ ፡ ፮
ነፍሴም ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አንተን ፡ ተጠማች ፡
አቤቱ ፡ ፈጥነህ ፡ ስማኝ ፡ ነፍሴ ፡ አልቃለች ፡ ፯
ፊትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ።
ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ እንደሚወርዱ ፡ አልሁን ፤
አንተን ፡ ታምኜአለሁና ፡ ፰
በማለዳ ፡ ምሕረትህን ፡ አሰማኝ ፤
አቤቱ ፡ ነፍሴን ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ አንሥቻለሁና ፡
የምሄድበትን ፡ መንገድ ፡ አስታውቀኝ ።
አቤቱ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ተማጽኜአለሁና ፡ ፱
ከጠላቶቼ ፡ አድነኝ ።
አንተ፡አምላኬ፡ነህና፡ፈቃድህን፡ለማድረግ፡አስተምረኝ፡ ፲
ቅዱስ ፡ መንፈስህም ፡ በጽድቅ ፡ ምድር ፡ ይምራኝ ።
አቤቱ ፡ ስለ ፡ ስምህ ፡ በጽድቅ ፡ ሕያው ፡ አድርገኝ ፡ ፲፩
ነፍሴንም ፡ ከመከራዋ ፡ አውጣት ።
በምሕረትህ ፡ ጠላቶቼን ፡ ደምስሳቸው ፡ ፲፪
እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡
ነፍሴን ፡ የሚያስጨንቋትን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋቸው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፫ ።

ስለራሱና ፡ ስለትሩፋን ።

እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ይባረክ ፡ ፩
ለእጆቼ ፡ ሰልፍን ፡ ለጣቶቼም ፡ ተዋስን ፡ የሚያስተምር ።
መሐሪዬ ፡ መሸሸጊያዬ ፡ መጠጊያዬ ፡ መድኀኒቴ ፡ ፪
ረዳቴም ፡ መታመኛዬም ፡
ሕዝቤንም ፡ ከእኔ ፡ በታች ፡ የሚያስገዛልኝ ።
አቤቱ፡ እርሱን፡ ታውቀው፡ ዘንድ፡ ሰው፡ ምንድር፡ ነው ? ፫
ታስበለት ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ምንድር ፡ ነው ።
ሰው ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ ይመስላል ፡ ፬
ዘመኑ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋል ።
አቤቱ፡ ሰማዮችህን፡ ዝቅ፡ዝቅ፡ አድርጋቸው፡ ውረድም ፡ ፭
ተራሮችን ፡ ዳሳቸው ፡ ይጢሱም ።
መባርቅቶችህን ፡ ብልጭ፡ አድርጋቸው፡ በትናቸውም ፡ ፮
ፍላጾችህን ፡ ላካቸው ፡ አስደንግጣቸውም ።
እጅህን ፡ ከአርያም ፡ ላክ ፡ አድነኝም ፡ ፯
ከብዙ ፡ ውኆች ፡ አፋቸውም ፡ ምናምንን ፡ ከሚናገር ፡

፰ ወየማኖሙኒ ፡ የማነ ፡ ዐመፃ ።
፱ እግዚኦ ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ፡ እሴብሐከ ።
መበመዝሙር ፡ ዘዐሠርቱ ፡ አውታሪሁ ፡ እዜምር ፡ ለከ ።
፲ ዘይሁቦሙ ፡ ለነገሥት ፡ መድኃኒተ ።
ዘአድኅኖ ፡ ለዳዊት ፡ ገብሩ ፡ እምኲናት ፡ እኪት ።
፲፩ አድኅነኒ ፡ ወባልሐኒ ፡ እምእዴሆሙ ፡ ለደቂቀ ፡ ነኪር ።
እለ ፡ ከንቶ ፡ ነበበ ፡ አፉሆሙ ።
ወየማኖሙኒ ፡ የማነ ፡ ዐመፃ ።
፲፪ እለ ፡ ደቂቆሙ ፡ ከመ ፡ ተክለ ፡ ዘይት ፡ ሐዲስ ፡
ጽኑዓን ፡ በውርዙቶሙ ።
ወአዋልዲሆሙኒ ፡ ርሱያት ።
ወሥርግዋት ፡ ከመ ፡ እንተ ፡ ጽርሕ ።
፲፫ ወአብያቲሆሙኒ ፡ ምሉዕ ።
ወይሰወጥ ፡ እምዝ ፡ ውስተዝ ።
ወአባግዒሆሙኒ ፡ ብዙኃን ፡ ይትዋለዱ ።
ወይትባዝኃ ፡ በሙፋሪሆን ።
፲፬ ወአልህምቲሆሙኒ ፡ ሥቡሕ ።
ወአልቦ ፡ ድቀት ፡ ለቅጽሮሙ ።
ወአልቦ ፡ እንተ ፡ ኀበ ፡ ይበውእዎሙ ።
ወአልቦ ፡ ዐውያት ፡ ውስተ ፡ ሀገሮሙ ።
፲፭ አስተብፅዕዎ ፡ ለዘከመዝ ፡ ሕዝብ ።
ብፁዕ ፡ ሕዝብ ፡ ዘእግዚአብሔር ፡ አምላኩ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፬ ።

በእንተ ፡ ርእሱ ፡ ወበእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ አሌዕለከ ፡ ንጉሥየ ፡ ወአምላኪየ ።
ወእባርከ ፡ ለስምከ ።
ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
፪ ኵሎ ፡ አሚረ ፡ እባርከከ ። ወእሴብሕ ፡ ለስምከ ።
ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
፫ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወብዙኅ ፡ አኰቴቱ ።
ወአልቦ ፡ ጽንፍ ፡ ለዕበየ ፡ ዚአሁ ።
፬ ትውልደ ፡ ትውልድ ፡ ይንዕዱ ፡ ምግባሪከ ።
ወይዜንዉ ፡ ኀይለከ ።
፭ ወይነግሩ ፡ ዕበየ ፡ ክብረ ፡ ስብሐተ ፡ ቅድሳቲከ ።
ወያየድዑ ፡ መንክረከ ።
፮ ወይብሉ ፡ ግሩም ፡ ኃይልከ ።
ወይነግሩ ፡ ኀይለ ፡ ግርማከ ።
ወያየድዑ ፡ ጽንዐከ ።
፯ ወይጐሥዑ ፡ ተዝካረ ፡ ብዝኀ ፡ ምሕረትከ ።
ወይትሐሠዩ ፡ በጽድቅከ ።
፰ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል ፡ እግዚአብሔር ።
ርኁቀ ፡ መዓት ፡ ወብዙኀ ፡ ምሕረት ፤ ወጻድቅ ።
፱ ኄር ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኵሉ ፡ ይትዔገሥዎ ።
ወሣህሉ ፡ ላዕለ ፡ ኵሉ ፡ ተግባሩ ።
፲ ይገንዩ ፡ ለከ ፡ እግዚኦ ፡ ኵሉ ፡ ተግባርከ ።
ይባርኩከ ፡ ጻድቃኒከ ።
፲፩ ስብሐተ ፡ ይብሉ ፡ ለመንግሥትከ። ወይነግሩ፡ ኃይለከ
ከመ ፡ ይንግርዎሙ ፡ ለዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ ኀይለከ ።
፲፪ ወዕበየ ፡ ክብረ ፡ ስብሐተ ፡ መንግሥትከ ።
፲፫ መንግሥትከሰ ፡ መንግሥት ፡ ዘለኵሉ ፡ ዓለም ።
ወምኵናኒከኒ ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።
፲፬ ምእመን ፡ እግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ቃሉ ።
ወጻድቅ ፡ በኵሉ ፡ ምግባሩ ።
ይሰውቆሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ተንተኑ ።
ያነሥኦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእለ ፡ ወድቁ ።
፲፭ ዓይነ ፡ ኵሉ ፡ ነፍስ ፡ ይሴፎ ፡ ኪያከ ።
አንተ ፡ ትሁቦሙ ፡ሲሳዮሙ ፡ በጊዜሁ ።
፲፮ ትሰፍሕ ፡ የማነከ ፤ ወታጸግብ ፡ ለኵሉ ፡ እንስሳ ፡
ዘበሥርዐትከ ።

ቀኛቸው ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ፡ ፰
ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
አቤቱ ፡ አዲስ ፡ ቅኔ ፡ እቀኝልሃለሁ ፡ ፱
ዓሥር ፡ አውታር ፡ ባለው ፡ በገና ፡ እዘምርልሃለሁ ።
ለነገሥታት ፡ መድኃኒትን ፡ የሚሰጥ ፡ ፲
ባሪያውን ፡ ዳዊትን ፡ ከክፉ ፡ ሰይፍ ፡ የሚያድነው ፡
እርሱ ፡ ነው ።
አድነኝ፡ አፋቸውም፡ ምናምንን ፡ ከሚናገር ፡ ፲፩
ቀኛቸውም ፡ የሐሰት ፡ ቀኝ ፡ ከሆነ ፡
ከባዕድ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ አስጥለኝ ።
ልጆቻቸው ፡ በጕልማስነታቸው ፡ እንደ ፡ አዲስ ፡ ፲፪
አትክልት ፡ የሆኑ ፡
ሴቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ እንደ፡ እልፍኝ፡ ያማሩና፡ያጌጡ ፡
ግምጃ ፡ ቤቶቻቸውም ፡ በያይነቱ ፡ ዕቃን ፡ የተሞሉ ፡ ፲፫
በጎቻቸውም ፡ ብዙ ፡ የሚወልዱ ።
በመሠማሪያቸውም ፡ የሚበዙ ፡
ላሞቻቸውም ፡ የሚወፍሩ ፡ ፲፬
ቅጥራቸውም ፡ መፍረሻና ፡ መውጫ ፡ የሌለው ፡
በአደባባዮቻቸውም ፡ ዋይታ ፡ የሌለ ።
እንደዚህ ፡ የሚሆን ፡ ሕዝብ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡ ፲፭
እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ፡ የሆነ ፡ ሕዝብ፡ምስጉን፡ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፬ ።

ስለራሱና ፡ ስለትሩፋን ።

አምላኬ ፡ ንጉሤ ፡ ሆይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርግሃለሁ ፡ ፩
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ አባርካለሁ ።
በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ እባርክሃለሁ ፡ ፪
ስምህንም ፡ ለዘላለም ፡ ዓለምም ፡ አመሰግናለሁ ።
እግዚአብሔር ፡ ታላቅ፡ ነው፡ እጅግም፡የተመሰገነ፡ ነው ፡ ፫
ለታላቅነቱም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።
ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ሥራህን ፡ ያመሰግናሉ ፡ ፬
ኃይልህንም ፡ ያወራሉ ።
የቅድስናህን ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ይናገራሉ ፡ ፭
ተአምራትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
የግርማህንም ፡ ኀይል ፡ ይናገራሉ ፡ ፮
ታላቅነትህንም ፡ ይናጋገራሉ ፡
ብርታትህንም ፡ ይነጋገራሉ ።
የቸርነትህን ፡ ብዛት ፡ መታሰብ ፡ ያወጣሉ ፡ ፯
በጽድቅህም ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
እግዚአብሔር ፡ ርኅሩኅና ፡ መሓሪ ፡ ነው ፡ ፰
ከቍጣ ፡ የራቀ ፡ ምሕረቱም ፡ የበዛ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ለትዕግሥተኞች ፡ ቸር ፡ ነው ፡ ፱
ምሕረቱም ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ።
አቤቱ ፡ ሥራዎችህ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግኑሃል ፡ ፲
ቅዱሳንህም ፡ ይባርኩሃል ።
ለሰው ፡ ልጆች ፡ ኃይልህን ፡ ፲፩
የመንግሥትህንም ፡ ግርማ ፡ ክብር ፡ ያስታውቁ፡ዘንድ ።
የመንግሥትህን ክብር ይናገራሉ ኃይልህንም ይነጋገራሉ ። ፲፪
መንግሥትህ ፡ የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ናት ። ፲፫
ግዛትህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ በቃሎቹ ፡ የታመነ ፡ ነው ፡ ፲፬
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የተፍገመገሙትን፡ሁሉ፡ይደግፋቸዋል፤
የወደቁትንም ፡ ያነሣቸዋል ።
የሁሉ ፡ ዓይን ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋል ፡ ፲፭
አንተም ፡ ምግባቸውን ፡ በየጊዜው ፡ ትሰጣቸዋለህ ።
አንተ ፡ እጅህን ፡ ትዘረጋለህ ፡ ፲፮
ለሕያውም ፡ ሁሉ ፡ መልካሙን ፡ ታጠግባለህ ።

፲፯ ጻድቅ እግዚአብሔር ፡ በኵሉ ፡ ፍናዊሁ ።
ወኄር ፡ በኵሉ ፡ ምግባሩ ።
፲፰ ቅሩብ ፡ እግዚአብሔር ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይጼውዕዎ።
ወለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይጼውዕዎ ፡ በጽድቅ ።
፲፱ ይገብር ፡ ፈቃዶሙ ፡ ለእለ ፡ ይፈርህዎ ።
ይሰምዖሙ ፡ ጸሎቶሙ ፡ ወያድኅኖሙ ።
፳ የዐቅቦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይፈርህዎ ።
ወይሤርዎሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ ኃጥአን ።
፳፩ ስብሐተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይነግር ፡ አፉየ ።
ወኵሉ ፡ ዘሥጋ ፡ ይባርክ ፡ ለስሙ ፡ ቅዱስ ።
ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።

መዝሙር ፡ ፻፵፭ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ተአኵቶ ፡ ነፍስየ ። ለእግዚአብሔር ።
፪ እሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሕይወትየ ።
ወእዜምር ፡ ለአምላኪየ ፡ በአምጣነ ፡ ሀሎኩ ።
ኢትትአመኑ ፡ በመላእክት ።
፫ ወኢበዕጓለ ፡ እመሕያው ፡ እለ ፡ ኢይክሉ ፡ አድኅኖ ።
፬ ትወፅእ ፡ ነፍሶሙ ፡ ወይገብኡ ፡ ውስተ ፡ መሬቶሙ ።
ውእተ ፡ አሚረ ፡ ይጠፍእ ፡ ኵሉ ምክሮሙ
፭ ብፁዕ ፡ ብእሲ ፡ ዘአምላከ ፡ ያዕቆብ ፡ ረዳኢሁ ።
ወትውክልቱኒ ፡ ላዕለ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኩ ።
ዘገብረ ፡ ሰማየ ፡ ወምድረ ።
ወባሕረ ፡ ወኵሎ ፡ ዘውስቴታ ።
፮ ዘየዐቅባ ፡ ለጽድቅ ፡ ዘለዓለም ።
ወይፈትሕ ፡ ሎሙ ፡ ለግፉዓን ።
፯ ዘይሁቦሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ለርኁባን ።

፰ እግዚአብሔር ፡ ይፈትሖሙ ፡ ለሙቁሓን ።
እግዚአብሔር ፡ ያነሥኦሙ ፡ ለእለ ፡ ወድቁ ።
፱ እግዚአብሔር ፡ ያጠብቦሙ ፡ ለዕዉራን ።
እግዚአብሔር ፡ ያፈቅሮሙ ፡ ለጻድቃን ።
እግዚአብሔር ፡ የዐቅቦሙ ፡ ለፈላስያን ።
ወይትዌከፎሙ ፡ ለዕቤራት ፡ ወለዕጓለ ፡ ማውታ ።
ወያማስኖ ፡ ፍኖተ ፡ ኃጥአን ።
፲ ይነግሥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዓለመ ፡ ዓለም ።
አምላክኪ ፡ ጽዮን ፡ ለትውልደ ፡ ትውልድ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፮ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ፡ሠናይ፡መዝሙር ።
ወለአምላክነ ፡ ሐዋዝ ፡ ሰብሖ ።
፪ የሐንጻ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኢየሩሳሌም ።
ወያስተጋብእ ፡ ዝርወቶሙ ፡ ለእስራኤል ።
፫ ዘይፌውሶሙ ፡ ለቍሱላነ ፡ ልብ ።
ወያጸምም ፡ ሎሙ ፡ ቍስሎሙ ።
፬ ዘይኌልቆሙ ፡ ለከዋክብት ፡ በምልዖሙ ።
ወይጼውዖሙ ፡ ለኵሎሙ ፡ በበአስማቲሆሙ
፭ ዐቢይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዐቢይ ፡ ኀይሉ ።
ወአልቦ ፡ ኍልቍ ፡ ለጥበቢሁ ።
፮ ያነሥኦሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለየዋሃን ።
ወያኀስሮሙ ፡ ለኃጥአን ፡ እስከ ፡ ምድር ።
፯ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በአሚን ።
ወዘምሩ ፡ ለአምላክነ ፡ በመሰንቆ ።
፰ ዘይገለብቦ ፡ ለሰማይ ፡ በደመና ።
ወያስተዴሉ ፡ ክረምተ ፡ ለምድር ።
ዘያበቍል ፡ ሣዕረ ፡ ውስተ ፡ አድባር ።

እግዚአብሔር ፡ በመንገዱ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፤ ፲፯
በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ቸር ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ፤ ፲፰
በእውነት ፡ ለሚጠሩት ፡ ሁሉ ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
ለሚፈሩት ፡ ምኞታቸውን ፡ ያደርጋል ፤ ፲፱
ልመናቸውንም ፡ ይሰማል ፡ ያድናቸዋልም ።
እግዚአብሔር ፡ የሚወዱትን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃል ፤ ፳
ኃጢአተኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ።
አፌ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ይናገራል ፤ ፳፩
ሥጋም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ የተቀደሰውን ፤
ስሙን ፡ ይባርክ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፭ ።
ስለ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ነፍሴ ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኚ ። ፩
በሕይወቴ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ፤ ፪
በምኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለአምላኬ ፡ እዘምራለሁ ።
ማዳን ፡ በማይችሉ ፡ በሰው ፡ ልጆችና ፡ በአለቆች ፤ ፫
አትታመኑ ።
ነፍሱ ፡ ትወጣለች ፡ ወደ፡መሬትነቱም ፡ ይመለሳል ፤ ፬
ያን ፡ ጊዜ ፡ ምክሩ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
የያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ረዳቱ ፡ የሆነ ፤ ፭
ተስፋው ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ባሕርን ፡ በእነርሱ ፤
ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ በፈጠረ ።
እውነትን ፡ ለዘላለም ፡ የሚጠብቅ ፤ ፮
ለተበደሉት ፡ በሚፈርድ ።
ለተራቡም ፡ ምግብን ፡ በሚሰጥ ፤ ፯

በአምላኩ፡ በእግዚአብሔር ፡ የሆነ፡ ሰው፡ ምስጉን፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ የታሠሩትን ፡ ይፈታል ።
እግዚአብሔር ፡ የወደቁትን ፡ ያነሣል ፤
እግዚአብሔር ፡ ዕውሮችን ፡ ብልሆች ፡ ያደርጋቸዋል ። ፰
እግዚአብሔር ፡ ጻድቃንን ፡ ይወዳል ፤
እግዚአብሔር ፡ ስደተኞችን ፡ ይጠብቃል ። ፱
ድሀ ፡ አደጎችንና ፡ ባልቴቶችን ፡ ይቀበላል ፤ ፲
የኃጢአተኞችንም ፡ መንገድ ፡ ይዘጋል ።
እግዚአብሔር ፡ ለዘላለም ፡ ይነግሣል ፤ ፲፩
ጽዮን ፡ ሆይ ፡ አምላክሽ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
ሃሌ ፡ ሉያ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፮ ።
ስለትሩፋን ።

እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ፡ መዝሙር ፡ መልካም፡ነውና፡ ፩
ለአምላካችን ፡ ምስጋና ፡ ያማረ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይሠራል ፤ ፪
ከእስራኤልም ፡ የተበተኑትን ፡ ይሰበስባል ።
ልባቸው ፡ የቆሰለውን ፡ ይፈውሳል፤ ፫
ሕማማቸውንም ፡ ይጠግናል ።
የከዋክብትንም ፡ ብዛት ፡ ይቈጥራል ፤ ፬
ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ፤
ጌታችን ፡ ታላቅ፡ነው ፡ ኀይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ፤ ፭
ለጥበቡም ፡ ቍጥር ፡ የለውም ።
እግዚአብሔር ፡ የዋሃንን ፡ ያነሣል ። ፮
ኃጢአተኞችን ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡ ያዋርዳል ።
ለእግዚአብሔር ፡ በሃይማኖት ፡ ዘምሩ ፤ ፯
ለአምላካችንም ፡ በመሰንቆ ፡ ዘምሩ ።
ሰማዩን በደመናት ይሸፍናል ፤ ለምድርም ዝናምን ያዘጋጃል ። ፰
ሣርንም ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፤

ወሐመልማለ ፡ ለቅኔ ፡ ዕጓለ ፡ እመሕያው ።
ዘይሁቦሙ ፡ ሲሳዮሙ ፡ ለእንስሳ ።
፱ ወለዕጕለ ፡ ቋዓት ፡ እለ ፡ ይጼውዕዎ ።
፲ ኢይፈቅድ ፡ ኀይለ ፡ ፈረስ ።
ወኢይሠምር ፡ በአቍያጸ ፡ ብእሲ ።
፲፩ ይሠምር እግዚአብሔር ፡ በእለ ፡ ይፈርህዎ ።
ወበኵሎሙ ፡ እለ ፡ ይትዌከሉ ፡ በምሕረቱ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ትሴብሖ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብሔር ።
፪ ወሰብሒዮ ፡ ለአምላክኪ ፡ ጽዮን ።
እስመ ፡ አጽንዐ ፡ መናስግተ ፡ ኆኃትኪ ።
ወባረኮሙ ፡ ለውሉድኪ ፡ በውስቴትኪ ።
፫ ወረሰየ ፡ ሰላመ ፡ ለበሐውርትኪ ።
ወአጽገበኪ ፡ ቄቅሐ ፡ ሥርናይ ።
፬ ዘይፌኑ ፡ ቃሎ ፡ ለምድር ።
ወፍጡነ ፡ ይረውጽ ፡ ነቢቡ ።
፭ ዘይሁብ ፡ በረደ ፡ ከመ ፡ ፀምር ።
ወይዘርዎ ፡ ለጊሜ ፡ ከመ ፡ ሐመድ ።
፮ ወያወርድ ፡ በረደ ፡ ከመ ፡ ፍትታት ።
ወመኑ ፡ ይትቃወሞ ፡ ለቍሩ ።
፯ ይፌኑ ፡ ቃሎ ፡ ወይመስዎ ።
ይነፍሕ ፡ መንፈሶ ፡ ወያውኅዝ ፡ ማየተ ።
፰ ዘነገረ ፡ ቃሎ ፡ ለያዕቆብ ።
ፍትሐ ፡ ወኵነኔሁ ፡ ለእስራኤል ።
፱ ወኢገብረ ፡ ከማሁ ፡ ለባዕዳን ፡ አሕዛብ ።
ወኢነገሮሙ ፡ ፍትሐ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፰ ።
በእንተ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
፩ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እምሰማያት ።
ይሴብሕዎ ፡ በአርያም ።
፪ ይሴብሕዎ ፡ ኵሎሙ ፡ መላእክቲሁ ።
ይሴብሕዎ ፡ ኵሉ ፡ ኀይሉ ።
፫ ይሴብሕዎ ፡ ፀሐይ ፡ ወወርኅ ።
ይሴብሕዎ ፡ ኵሉ ፡ ከዋክብት ፡ ወብርሃን ።
፬ ይሴብሕዎ ፡ ሰማየ ፡ ሰማያት ።
ማይኒ ፡ ዘመልዕልተ ፡ ሰማያት ።
ይሴብሑ ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ።
፭ እስመ ፡ ውእቱ ፡ ይቤ ፡ ወኮኑ ።
ወውእቱ ፡ አዘዘ ፡ ወተፈጥሩ ።
፮ ወአቀሞሙ ፡ ለዓለም ፡ ወለዓለመ ፡ ዓለም ።
ትእዛዘ ፡ ወሀቦሙ ፡ ወኢኀለፉ ።
ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እምድር ።
፯ አክይስትኒ ፡ ወኵሉ ፡ ቀላያት ።
፰ እሳት፡ወበረድ፡ወአስሐትያ፡ ወሐመዳ፡ መንፈሰ፡ዐውሎ
ዘይገብር ፡ ነቢቦ ።
፱ አድባርኒ ፡ ወኵሉ ፡ አውግር ።
ዕፀውኒ ፡ ዘይፈሪ ፡ ወኵሉ ፡ አርዝ ።
፲ አራዊትኒ ፡ ወኵሉ ፡ እንስሳ ።
ዘይትሐወስኒ ፡ ወአዕዋፍ ፡ ዘይሠርር ።
፲፩ ነገሥተ ፡ ምድርኒ ፡ ወኵሉ ፡ አሕዛብ ።
መላእክትኒ ፡ ወኵሉ ፡ መኳንንተ ፡ ምድር ።
፲፪ ወራዙትኒ ፡ ወደናግል ፡ ሊቃናትኒ ፡ ወመሐዛት ።
፲፫ ይሴብሑ ፡ ለስመ ፡ እግዚአብሔር ።

ልምላሜውንም ፡ ለሰዎች ፡ ግዛት ፡ ያበቅላል ።
ለሚጠሩት ፡ ለቍራዎች ፡ ጫጩቶች ፡ ፱
ለእንስሶችም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣል ።
የፈረስን ፡ ኃይል ፡ አፈልግም ፡ ፲
በሰውም ፡ ጭን ፡ አይደሰትም ።
እግዚአብሔር ፡ በሚፈሩት ፡ ፲፩
በምሕረቱም ፡ በሚታመኑ ፡ ይደሰታል ።

መዝሙር ፡ ፻፵፯ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኚ ፡ ፩
ጽዮንም ፡ ለአምላክሽ ፡ እልል ፡ በዪ ፡ ፪
የደጆችሽን ፡ መቆለፊያ ፡ አጽንቶአልና ።
ልጆችንም ፡ በውስጥሽ ፡ ባርኳልና ።
በወሰንሽም ፡ ሰላምን ፡ አደረገ ፡ ፫
የስንዴንም ፡ እሸት ፡ አጠገበሽ ።
ነገሩን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይሰዳል ፡ ፬
ቃሉም ፡ እጅግ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሮጣል ።
አመዳዩን ፡ እንደ ፡ ባዘቶ ፡ ይሰጣል ፡ ፭
ጉሙን፡ እንደ ፡ አመድ ፡ ይበትነዋል ።
በረዶውን ፡ እንደ ፡ ፍርፋሪ ፡ ያወርደዋል ፡ ፮
በበረዶውስ ፡ ፊት ፡ ማን ፡ ይቆማል ?
ቃሉን ፡ ልኮ ፡ ያቀልጠዋል ፡ ፯
ነፋሱን ፡ ያነፍሳል ፡ ውሆችንም ፡ ያፈሳል ።
ቃሉን ፡ ለያዕቆብ ፡ ፰
ሥርዓቱንና ፡ ፍርዱን ፡ ለእስራኤል ፡ ይናገራል ።
ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አላደረገም ፡ ፱
ፍርዱንም ፡ አልገለጠላቸውም ።

መዝሙር ፡ ፻፵፰ ።
ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤ ፩
እግዚአብሔርን ፡ ከሰማያት ፡ አመስግኑት ።
በአርያም ፡ አመስግኑት ።
መላእክቱ ፡ ሁሉ ፡ አመስግኑት ፡ ፪
ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ አመስግኑት ።
ፀሐይና ፡ ጨረቃ ፡ አመስግኑት ፡ ፫
ከዋክብትና ፡ ብርሃን ፡ ሁሉ ፡ አመስግኑት ።
ሰማየ ፡ ሰማያት ፡ አመስግኑት ፡ ፬
የሰማያት ፡ በላይም ፡ ውሃ ፡
እርሱ ፡ ብሎአልና ፡ ሆኑም።
እርሱም ፡ አዚልና ፡ ተፈጠሩም ። ፭
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑት ።
ለዘላለም ፡ ዓለም ፡ አቆማቸው ፤ ፮
ትእዛዝን ፡ ሰጠ ፡ አያልፉም ።
አባቦች ፡ ጥልቆችም ፡ ሁሉ ፡ ፯
እግዚአብሔርን ፡ ከምድር ፡ አመስግኑት ።
እሳት ፡ በረዶ ፡ አመዳይና ፡ ውርጭ ፡ ፰
ነገሩን ፡ የሚያደርግ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስም ።
ተራሮች ፡ ኮረብቶችም ፡ ሁሉ ፡ ፱
የሚያፈራም ፡ ዛፍ ፡ ዝግባም ፡ ሁሉ ።
አራዊትም ፡ እንስሳትም ፡ ሁሉ ፡ ፲
ተንቀሳቃሾችም ፡ የሚበሩ ፡ ወፎችም ።
የምድር ፡ ነገሥታት ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ፲፩
አለቆች ፡ የምድርም ፡ ፈራጆች ፡ ሁሉ ።
ጐልማሶችና ፡ ቆነጃጅቶች ፡ ፲፪
ሽማግሎችና ፡ ልጆች ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመስግኑ ፡

እስመ ፡ ተለዐለ ፡ ስሙ ፡ ለባሕቲቱ ።
ይገንዩ ፡ ሎቱ ፡ በሰማይ ፡ ወበምድር ።
፲፬ ወያሌዕል ፡ ቀርነ ፡ ሕዝቡ ።
ወስብሐተ ፡ ኵሉ ፡ ጻድቃኑ ።
ለደቂቀ ፡ እስራኤል ፡ ሕዝብ ፡ ዘቅሩብ ፡ ሎቱ ።

መዝሙር ፡ ፻፵፱ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

፩ ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስብሐተ ፡ ሐዲሰ ።
ስብሐቲሁ ፡ በማኅበረ ፡ ጻድቃን ።
፪ ይትፌሣሕ ፡ እስራኤል ፡ በፈጣሪሁ ።
ወደቂቀ ፡ ጽዮን ፡ ይትሐሠዩ ፡ በንጉሦሙ ።
፫ ወይሴብሑ ፡ ለስሙ ፡ በትፍሥሕት ።
በከበሮ ፡ ወበመዝሙር ፡ ይዜምሩ ፡ ሎቱ ።
፬ እስመ ፡ ሠምረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ።
ወያሌዕሎሙ ፡ ለየዋሃን ፡ በአድኅኖቱ ።
፭ ይትሜክሑ ፡ ጻድቃን ፡ በክብሩ ።
ወይትሐሠዩ ፡ በዲበ ፡ ምስካቢሆሙ ።
፮ ወያሌዕልዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጕርዒቶሙ ።
ሰይፍ ፡ ዘክልኤ ፡ አፉሁ ፡ ውስተ ፡ እደዊሆሙ ።
፯ ከመ ፡ ይግበር ፡ በቀለ ፡ ውስተ ፡ አሕዛብ ።
ወከመ ፡ ይዛለፎሙ ፡ ለሕዝብ ።
፰ ወከመ ፡ ይእስሮሙ ፡ ለነገሥቶሙ ፡ በመዋቅሕት ።
ወለክቡራኒሆሙኒ ፡ በእደ ፡ ሰናስለ ፡ ሐጺን ።
፱ ከመ ፡ ይግበር ፡ ኵነኔ ፡ ዘጽሑፍ ፡ ላዕሌሆሙ ።
ክብር ፡ ይእቲ ፡ ዛቲ ፡ ለኵሉ ፡ ጻድቃኑ ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ።

በእንተ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
፩ ሰብሕዎ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በቅዱሳኑ ።
ሰብሕዎ ፡ በጽንዐ ፡ ኃይሉ ።
፪ ሰብሕዎ ፡ በክሂሎቱ ።
ሰብሕዎ ፡ በከመ ፡ ብዝኀ ፡ ዕበዩ ።
፫ ሰብሕዎ ፡ በቃለ ፡ ቀርን ።
ሰብሕዎ በመዝሙር ወበመሰንቆ ።
፬ ሰብሕዎ ፡ በከበሮ ፡ ወበትፍሥሕት ።
ሰብሕዎ ፡ በአውታር ፡ ወበዕንዚራ ።
፭ ሰብሕዎ ፡ በጸናጽል ፡ ዘሠናይ ፡ ቃሉ ።
ሰብሕዎ ፡ በጸናጽል ፡ ወበይባቤ ።
፮ ኵሉ ፡ ነፍስ ፡ ይሴብሖ ፡ ለእግዚአብሔር ።

(ውፁእ ፡ እምኍልቍ)

በእንተ ፡ ርእሱ ።

፩ ንዑስ ፡ አነ ፡ እምአኃውየ ።
ወወሬዛ ፡ በቤተ ፡ አቡየ ።
ወእርዒ ፡ አባግዐ ፡ አቡየ ።
፪ እደውየ ፡ ይገብራ ፡ መሰንቆ ።
ወአጻብዕየ ፡ ያስተዋድዳ ፡ መዝሙረ ።
፫ መኑ ፡ ነገሮ ፡ ለእግዚእየ ።
ውእቱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ውእቱ ፡ ሰምዐኒ ።
ወውእቱ ፡ ፈነወ ፡ መልአኮ ፡ ወአድኀነኒ ።

ስሙ ፡ ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሎአልና ፤
ምስጋናውም ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ነው ።
የሕዝቡንም ፡ ቀንድ ፡ ያነሣል ፤ ፲፬
የቅዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡ ምስጋና ፤
ወደ ፡ እርሱ ፡ ለቀረበ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሕዝብ ፡ ነው ።

መዝሙር ፡ ፻፵፱ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
ለእግዚአብሔር ፡ አዲሱን ፡ ቅኔ ፡ ተቀኙለት ። ፩
ምስጋናው ፡ በቅዱሳኑ ፡ ጉባኤ ፡ ነው ።
እስራኤል ፡ በፈጣሪው ፡ ደስ ፡ ይበለው ፤ ፪
የጽዮንም ፡ ልጆች ፡ በንጉሣቸው ፡ ሐሤትን ፡ ያድርጉ ።
ስሙን ፡ በዘፈን ፡ ያመስግኑ ፤ ፫
በከበሮና ፡ በመሰንቆም ፡ ይዘምሩለት ።
እግዚአብሔር ፡ በሕዝቡ ፡ ተደስቷልና ፤ ፬
የዋሆችንም ፡ በማዳኑ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋልና ።
ቅዱሳን ፡ በክብር ፡ ይመኩ ፤ ፭
በምንጣፋቸውም ፡ ላይ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ በጉሮሮአቸው ፡ ነው ፤ ፮
ሁለት ፡ አፍ ፡ ያለውም ፡ ሰይፍ ፡ በእጃቸው ፡ ነው ።
በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቀልን ፤ ፯
በሰዎችም ፡ መካከል ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ።
ንጉሦቻቸውን ፡ በሰንሰለት ፤ ፰
አለቆቻቸውንም ፡ በእግር ፡ ብረት ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ።
የተጻፈውን ፡ ፍርድ ፡ ያደርጉባቸው ፡ ዘንድ ፤ ፱
ለቅዱሳን ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ክብር ፡ ናት ።

መዝሙር ፡ ፻፶ ።

ስለ ፡ ትሩፋን ።

ሃሌ ፡ ሉያ ፤
እግዚአብሔርን ፡ በመቅደሱ ፡ አመስግኑት ፤ ፩
በኃይሉ ፡ ጠፈር ፡ አመስግኑት ።
በችሎታው ፡ አመስግኑት ፤ ፪
በታላቅነቱ ፡ ብዛት ፡ አመስግኑት ።
በመለከት ፡ ድምፅ ፡ አመስግኑት ፤ ፫
በበገናና ፡ በመሰንቆ ፡ አመስግኑት ።
በከበሮና ፡ በዘፈን ፡ አመስግኑት ፤ ፬
በአውታርና ፡ በእምቢልታ ፡ አመስግኑት ።
ድምፁ ፡ መልካም ፡ በሆነ ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ፤ ፭
እልልታ ፡ በአለው ፡ ጸናጽል ፡ አመስግኑት ።
እስትንፋስ ያለው ሁሉ እግዚአብሔርን ያመስግን ። ፮
ሃሌ ፡ ሉያ ።

ስለ ፡ ራሱ ፡ (ከቍጥር ፡ ያልገባ ።)

ከወንድሞቼ ፡ ይልቅ ፡ ትንሽ ፡ ነበርኩ ፤ ፩
በአባቴ ፡ ቤትም ፡ ወጣት ፡ ነበርኩ ፤
ያባቴን ፡ በጎችም ፡ እጠብቅ ፡ ነበር ።
እጆቼ ፡ መሰንቆ ፡ ይመቱ ፡ ነበር ፤ ፪
ጣቶቼም ፡ በገና ፡ ይደረድሩ ፡ ነበር ።
ለጌታዬ ፡ ማን ፡ ነገረው ? ፫
እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማኝ ፡ እንጂ ።
እርሱም ፡ መልአኩን ፡ ልኮ ፡ አዳነኝ ።

፭ ወነሥአኒ ፡ እምአባግዐ ፡ አቡየ ።
ወቀብዐኒ ፡ ቅብዐ ፡ ቅዱሰ ።
፮ አኃውየሰ ፡ ሠናያን ፡ ወልሂቃን ።
ወኢሠምረ ፡ ቦሙ ፡ እግዚአብሔር ።
፯ ወወፃእኩ ፡ ለተእኅዞቱ ፡ ለሕዝብ ፡ ነኪር ።
ወረገመኒ ፡ በአማልክቲሆሙ ፡ ርኩሳን ።
፰ ወአንስ ፡ ነሣእኩ ፡ እዕባነ ፡ እምውስተ ፡ ፈለግ ።
ወወጸፍክዎ ፡ ውስተ ፡ ፍጽሙ ።
አሜሃ ፡ ወድቀ ፡ በኃይለ ፡ እግዚአብሔር ።
፱ ወአንስ ፡ ነሣእኩ ፡ ዘእምላዕሌሁ ፡ ሰይፈ ።
ወመተርኩ ፡ ርእሶ ፡ ሰጎልያድ ።
ወአሰሰልኩ ፡ ጽዕለተ ፡ እምደቂቀ ፡ እስራኤል ።

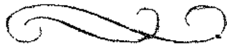

የአባቴን ፡ በጎች ፡ ከምጠብቅበት ፡ መረጠኝ ፤ ፭
ክቡር ፡ ቅብዐ ፡ መንግሥትን ፡ ቀብቶ ፡ አነገሠኝ ፤
ወንድሞቼ ፡ ግን ፡ በመልክ ፡ ያማሩ ፡ በዕድሜ ፡ ያደጉ ፮
ናቸው ፤
እግዚአብሔር ፡ አላደረባቸውም ።
ልዩ ፡ ወገንን ፡ ሊያያዘው ፡ ሊገጥመውም ፡ ወጣሁ ፤ ፯
በረከሱ ፡ ጣዖቶቹም ፡ ረገመኝ ።
እኔም ፡ ከወንዝ ፡ ደንጊያዎችን ፡ አነሣሁና ፡ አወንጭፌ ፡ ፰
ግንባሩን ፡ መታሁት ።
ያን፡ጊዜም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ኃይል ፡ ወደቀ ።
የታጠቀውንም፡ ሰይፍ ፡ ነጥቄ ፡ ያዝሁ ፡ የጎልያድንም ፱
ራሱን ፡ ቆረጥሁ ።
ከእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ስድብን ፡ አራቅሁ ።

መጽሐፈ፡ምሳሌ።

(ክለሳ.1.20020507)

መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡1።

ምዕራፍ፡1፤

1፤የእስራኤል፡ንጉሥ፡የዳዊት፡ልጅ፡የሰሎሞን፡ምሳሌዎች፤

2፤ጥበብንና፡ተግሣጽን፡ለማወቅ፥የዕውቀትንም፡ቃል፡ለማስተዋል፥

3፤የጥበብን፡ትምህርት፡ጽድቅንና፡ፍርድን፡ቅንነትንም፡ለመቀበል፥

4፤ብልኅትን፡ለአላዋቂዎች፡ይሰጥ፡ዘንድ፥ለጐበዛዝትም፡ዕውቀትንና፡ጥንቃቄን፥

5፤ጠቢብ፡እነዚህን፡ከመስማት፡ጥበብን፡ይጨምራል፥አስተዋይም፡መልካም፡ምክርን፡ገንዘቡ፡ያደርጋል።

6፤ምሳሌንና፡ትርጓሜን፥የጠቢባንን፡ቃልና፡የተሸሸገውን፡ነገር፡ለማስተዋል።

7፤የጥበብ፡መዠመሪያ፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ነው፤ሰነፎች፡ግን፡ጥበብንና፡ተግሣጽን፡ይንቃሉ።

8፤ልጄ፡ሆይ፥የአባትኽን፡ምክር፡ስማ፥የእናትኽንም፡ሕግ፡አትተው፤

9፤ለራስኽ፡የሞገስ፡ዘውድ፡ለዐንገትኽም፡ድሪ፡ይኾንልኻልና።

10፤ልጄ፡ሆይ፥ኀጢአተኛዎች፡ቢያባብሉኽ፡ዕሺ፡አትበል።

11፤ደምን፡ለማፍሰስ፡ከእኛ፡ጋራ፡ና፡እናድባ፥ለንጹሕም፡ያለምክንያት፡ወጥመድን፡እንሸምቅበት፡ቢሉ፤

12፤በሕይወታቸው፡ሳሉ፡እንደ፡ሲኦል፡ኾነን፡እንዋጣቸው፥በሙሉም፡ወደ፡ጕድጓድ፡እንደሚወድቁ፡ይኹኑ፤

13፤መልካሙን፡ሀብት፡ዅሉ፡እናገኛለን፥ከምርኮውም፡ቤታችንን፡እንሞላለን፤

14፤ዕጣኽን፡ከእኛ፡ጋራ፡ጣል፤ለዅላችንም፡አንድ፡ከረጢት፡ይኹን፡ቢሉ፤

15፤ልጄ፡ሆይ፥ከነርሱ፡ጋራ፡በመንገድ፡አትኺድ፥ከጐዳናቸውም፡እግርኽን፡ፈቀቅ፡አድርግ፤

16፤እግሮቻቸው፡ወደ፡ክፋት፡ይሮጣሉና፥ደም፡ለማፍሰስም፡ይፈጥናሉና።

17፤መርበብ፡በወፎች፡ዐይን፡ፊት፡በከንቱ፡ትተከላለችና።

18፤እነርሱም፡በደማቸው፡ላይ፡ያደባሉ፥በነፍሳቸውም፡ላይ፡ይሸምቃሉ።

19፤እንዲሁ፡ይህ፡መንገድ፡ትርፍን፡ለማግኘት፡የሚሣሣ፡ዅሉ፡ነው።የባለቤቱን፡ነፍስ፡ይነጥቃል።

20፤ጥበብ፡በጐዳና፡ትጮኻለች፤በአደባባይ፡ድምፃን፡ከፍ፡ታደርጋለች፤

21፤በአደባባይ፡ትጣራለች፤በከተማዪቱ፡መግቢያ፡በር፡ቃልን፡ትናገራለች።

22፤እናንተ፡አላዋቂዎች፥እስከ፡መቼ፡አላዋቂነት፡ትወዷላችኹ፤ፌዘኛዎችም፡ፌዝን፡ይፈቅዳሉ፤ሰነፎችም፡ዕው ቀትን፡ይጠላሉ፤

23፤ወደ፡ዘለፋዬ፡ተመለሱ፤እንሆ፥መንፈሴን፡አፈሽላችኋለኹ፤ቃሌን፡አስተምራችኋለኹ።

24፤በጠራዅ፡ጊዜ፡እምቢ፡ስላላችኹ፥እጄን፡በዘረጋኹ፡ጊዜ፡ማንም፡ስላላስተዋለ፥

25፤ምክሬን፡ዅሉ፡ግን፡ቸል፡ስላላችኹ፥ዘለፋዬንም፡ስላልፈቀዳችኹ፤

26፤እኔም፡ስለዚህ፡በጥፋታችኹ፡እሥቃለኹ፤ጥፋታችኹም፡በመጣ፡ጊዜ፡አላግጥባችኋለኹ።

27፤ድንጋጤ፡እንደ፡ጐርፍ፡በደረሰባችኹ፡ጊዜ፥ጥፋታችኹም፡እንደ፡ዐውሎ፡ነፋስ፡በመጣ፡ጊዜ፥ጭንቅና፡መከራ፡ በወረደባችኹ፡
ጊዜ።

28፤የዚያን፡ጊዜ፡ይጠሩኛል፥እኔ፡ግን፡አልመልስም፤ተግተው፡ይሹኛል፥ነገር፡ግን፥አያገኙኝም።

29፤ዕውቀትን፡ጠልተዋልና፥እግዚአብሔርንም፡መፍራት፡አልመረጡምና፤

30፤ምክሬን፡አልፈቀዱምና፥ዘለፋዬንም፡ዅሉ፡ንቀዋልና፤

31፤ስለዚህ፥የመንገዳቸውን፡ፍሬ፡ይበላሉ፥ከራሳቸው፡ምክር፡ይጠግባሉ።

32፤አላዋቂዎችን፡ከጥበብ፡መራቅ፡ይገድላቸዋልና፥ሰነፎችንም፡ቸልተኛ፡መኾን፡ያጠፋቸዋልና።

33፤የሚሰማኝ፡ግን፡በርጋታ፡ይቀመጣል፥ከመከራም፡ሥጋት፡ያርፋል።

__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡2።_________________

ምዕራፍ፡2፤

1፤ልጄ፡ሆይ፥ቃሌን፡ብትቀበል፥ትእዛዜንም፡ባንተ፡ዘንድ፡ሸሽገኽ፡ብትይዛት፥

2፤ጆሮኽ፡ጥበብን፡እንዲያደምጥ፡ታደርጋለኽ፥ልብኽንም፡ወደ፡ማስተዋል፡ታዘነብላለኽ።

3፤ረቂቅ፡ዕውቀትን፡ብትጠራት፥ለማስተዋልም፡ድምፅኽን፡ብታነሣ፥

4፤ርሷንም፡እንደ፡ብር፡ብትፈላልጋት፥ርሷንም፡እንደ፡ተቀበረ፡ገንዘብ፡ብትሻት፤

5፤የዚያን፡ጊዜ፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ታውቃለኽ፥የአምላክንም፡ዕውቀት፡ታገኛለኽ።

6፤እግዚአብሔር፡ጥበብን፡ይሰጣልና፤ከአፉም፡ዕውቀትና፡ማስተዋል፡ይወጣሉ፤

7፤ርሱ፡ለቅኖች፡ደኅንነትን፡ያከማቻል፤ያለነውር፡ለሚኼዱትም፡ጋሻ፡ነው፤

8፤የፍርድን፡ጐዳና፡ይጠብቃል፤የቅዱሳኑንም፡መንገድ፡ያጸናል።

9፤የዚያን፡ጊዜ፡ጽድቅንና፡ፍርድን፡ቅንነትንና፡መልካም፡መንገድን፡ኹሉ፡ታስተውላለኽ።

10፤ጥበብ፡ወደ፡ልብኽ፡ትገባለችና፥ዕውቀትም፡ነፍስኽን፡ደስ፡ታሠኛለችና፤

11፤ጥንቃቄ፡ይጠብቅኻል፥ማስተዋልም፡ይጋርድኻል፥

12፤ከክፉ፡መንገድ፡አንተን፡ለማዳን፥ጠማማ፡ነገርን፡ከሚናገሩም፡ሰዎች፤

13፤እነርሱም፡በጨለማ፡መንገድ፡ይኼዱ፡ዘንድ፡የቀናውን፡ጐዳና፡የሚተዉ፥

14፤ክፉ፡በመሥራት፡ደስ፡የሚላቸው፡በጠማማነትም፡ደስታን፡የሚያደርጉ፥

15፤መንገዳቸውን፡የሚጠመዝዙ፥አካኼዳቸውንም፡የሚያጣምሙ፡ናቸው፤

16፤ከጋለሞታ፡ሴት፡አንተን፡ለመታደግ፥ቃሏን፡ከምታለዝብ፡ከሌላዪቱም፡ሴት፤

17፤የሕፃንነት፡ወዳጇን፡የምትተው፡የአምላኳንም፡ቃል፡ኪዳን፡የምትረሳ፤

18፤ቤቷ፡ወደ፡ሞት፡ያዘነበለ፡ነው፥አካኼዷም፡ወደሙታን፡ጥላ።

19፤ወደ፡ርሷ፡የሚገቡ፡ኹሉ፡አይመለሱም፥የሕይወትንም፡ጐዳና፡አያገኙም፤

20፤አንተም፡በደጋግ፡ሰዎች፡መንገድ፡እንድትኼድ፡የጻድቃንንም፡ጐዳና፡እንድትጠብቅ።

21፤ቅኖች፡በምድር፡ላይ፡ይቀመጣሉና፥ፍጹማንም፡በርሷ፡ይኖራሉና፤

22፤ኃጥኣን፡ግን፡ከምድር፡ይጠፋሉ፥ዐመፀኞችም፡ከርሷ፡ይነጠቃሉ።

__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡3።_________________

ምዕራፍ፡3፤

1፤ልጄ፡ሆይ፥ሕጌን፡አትርሳ፥ልብኽም፡ትእዛዟን፡ይጠብቅ።

2፤ብዙ፡ዘመናትና፡ረዥም፡ዕድሜ፡ሰላምም፡ይጨምሩልኻልና።

3፤ምሕረትና፡እውነት፡ከአንተ፡አይራቁ፤በዐንገትኽ፡እሰራቸው፤በልብኽ፡ጽላት፡ጻፋቸው።

4፤በእግዚአብሔርና፡በሰው፡ፊትም፡ሞገስንና፡መልካም፡ዝናን፡ታገኛለኽ።

5፤በፍጹም፡ልብኽ፡በእግዚአብሔር፡ታመን፥በራስኽም፡ማስተዋል፡አትደገፍ፤

6፤በመንገድኽ፡ኹሉ፡ርሱን፡ዕወቅ፥ርሱም፡ጐዳናኽን፡ያቀናልኻል።

7፤በራስኽ፡አስተያየት፡ጠቢብ፡አትኹን፤እግዚአብሔርን፡ፍራ፥ከክፋትም፡ራቅ፤

8፤ይህም፡ለሥጋኽ፡ፈውስ፡ይኾንልኻል፥ለዐጥንትኽም፡ጠገን።

9፤እግዚአብሔርን፡ከሀብትኽ፡አክብር፥ከፍሬኽም፡ኹሉ፡በኵራት፤

10፤ጐተራኽም፡እኽልን፡ይሞላል፥መጥመቂያኽም፡በወይን፡ጠጅ፡ሞልታ፡ትትረፈረፋለች።

11፤ልጄ፡ሆይ፥የእግዚአብሔርን፡ተግሣጽ፡አትናቅ፥በገሠጸኽም፡ጊዜ፡አትመረር።

12፤እግዚአብሔር፡የወደደውን፡ይገሥጸልና፥አባት፡የሚወደውን፡ልጁን፡እንደሚገሥጽ።

13፤ጥበብን፡የሚያገኝ፡ሰው፡ምስጉን፡ነው፥ማስተዋልንም፡ገንዘቡ፡የሚያደርግ፤

14፤በወርቅና፡በብር፡ከመነገድ፡ይልቅ፡በርሷ፡መነገድ፡ይሻላልና።
15፤ከቀይ፡ዕንቍም፡ትከብራለች፥የተከበረም፡ነገር፡ዅሉ፡አይተካከላትም።
16፤በቀኟ፡ረዥም፡ዘመን፡ነው፥በግራዋም፡ባለጠግነትና፡ክብር።
17፤መንገዷ፡የደስታ፡መንገድ፡ነው፥ጐዳናዋም፡ዅሉ፡ሰላም፡ነው።
18፤ርሷ፡ለሚይዟት፡የሕይወት፡ዛፍ፡ናት፥የተመረኰዘባትም፡ዅሉ፡ምስጉን፡ነው።
19፤እግዚአብሔር፡በጥበብ፡ምድርን፡መሠረተ፥በማስተዋልም፡ሰማያትን፡አጸና።
20፤በዕውቀቱ፡ቀላያት፡ተቀደዱ፥ደመናትም፡ጠልን፡ያንጠባጥባሉ።
21፤ልጄ፡ሆይ፥እነዚህ፡ከዐይኖችኽ፡አይራቁ፤መልካም፡ጥበብንና፡ጥንቃቄን፡ጠብቅ።
22፤ለነፍስኽም፡ሕይወት፡ይኾናሉ፥ለዐንገትኽም፡ሞገስ።
23፤የዚያን፡ጊዜ፡መንገድኽን፡ተማምነኽ፡ትኼዳለኽ፥እግርኽም፡አይሰነካከልም።
24፤በተኛኽ፡ጊዜ፡አትፈራም፤ትተኛለኽ፥እንቅልፍኽም፡የጣፈጠ፡ይኾንልኻል።
25፤ድንገት፡ከሚያስፈራ፡ነገር፥ከሚመጣውም፡ከኃጥኣን፡ጥፋት፡አትፈራም፤
26፤እግዚአብሔር፡መታመኛኽ፡ይኾናልና፥እግርኽም፡እንዳይጠመድ፡ይጠብቅኻልና።
27፤ለተቸገረው፡ሰው፡በጎ፡ነገርን፡ማድረግ፡አትከልክል፥ልታደርግለት፡የሚቻልኽ፡ሲኾን።
28፤ወዳጅኽን፡-ኺድና፡ተመለስ፤ነገ፡እሰጥኻለኹ፡አትበለው፥በጎ፡ነገርን፡ማድረግ፡ሲቻልኽ።
29፤በወዳጅኽ፡ላይ፡ክፉ፡አትሥራ፥ርሱ፡ተማምኖ፡ከአንተ፡ጋራ፡ተቀምጦ፡ሳለ።
30፤ከሰው፡ጋራ፡በከንቱ፡አትጣላ፥ርሱ፡ክፉ፡ካልሠራብኽ።
31፤በግፈኛ፡ሰው፡አትቅና፥መንገዱንም፡ዅሉ፡አትምረጥ።
32፤ጠማማ፡ዅሉ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ርኩስ፡ነውና፤ወዳጅነቱ፡ግን፡ከቅኖች፡ጋራ፡ነው።
33፤የእግዚአብሔር፡መርገም፡በኃጥእ፡ቤት፡ነው፥የጻድቃን፡ቤት፡ግን፡ይባረካል።
34፤በፌዘኞዎች፡ርሱ፡ያፌዛል፥ለትሑታን፡ግን፡ሞገስን፡ይሰጣል።
35፤ጠቢባን፡ክብርን፡ይወርሳሉ፤የሰነፎች፡ከፍታቸው፡ግን፡መዋረድ፡ነው።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡4።__________________

ምዕራፍ፡4፤
1፤እናንተ፡ልጆች፥የአባትን፡ተግሣጽ፡ስሙ፥ማስተዋልንም፡ታውቁ፡ዘንድ፡አድምጡ፤
2፤መልካም፡ትምህርትን፡እሰጣችኋለኹና፤ሕጌን፡አትተዉ።
3፤እኔም፡አባቴን፡የምሰማ፡ልጅ፡ነበርኹና፥በእናቴም፡ዘንድ፡እወደድ፡ነበር።
4፤ያስተምረኝም፡ነበር፡እንዲህም፡ይለኝ፡ነበር፡-ልብኽ፡ቃሌን፡ይቀበል፤ትእዛዜን፡ጠብቅ፡በሕይወትም፡ትኖራለ ኽ።
5፤ጥበብን፡አግኝ፤ማስተዋልን፡አግኝ፤አትርሳም፥ከአፌም፡ቃል፡ፈቀቅ፡አትበል።
6፤አትተዋት፥ትደግፍኽማለች፤ውደዳት፥ትጠብቅኽማለች።
7፤ጥበብ፡ዐይነተኛ፡ነገር፡ናትና፥ጥበብን፡አግኝ፤ከሀብትኽም፡ዅሉ፡ማስተዋልን፡አትርፍ።
8፤ከፍ፡ከፍ፡አድርጋት፥ርሷም፡ከፍ፡ከፍ፡ታደርግኻለች፤ብታቅፋትም፡ታከብርኻለች።
9፤ለራስኽ፡የሞገስ፡አክሊልን፡ትሰጥኻለች፥የተዋበ፡ዘውድንም፡ታበረክትኻለች።
10፤ልጄ፡ሆይ፥ስማ፥ንግግሬንም፡ተቀበል፤የሕይወትኽም፡ዘመን፡ትበዛልኻለች።
11፤የጥበብን፡መንገድ፡አስተማርኹኽ፤በቀናች፡ጐዳና፡መራኹኽ።
12፤በኼድኽ፡ጊዜ፡ርምጃኽ፡አይጠብብም፤በሮጥኽም፡ጊዜ፡አትሰናከልም።
13፤ተግሣጽን፡ያዝ፥አትተውም፤ጠብቀው፥ርሱ፡ሕይወትኽ፡ነውና።
14፤በኃጥኣን፡መንገድ፡አትግባ፥በክፉ፡ሰዎችም፡ጐዳና፡አትኺድ።
15፤ከርሷ፡ራቅ፥አትኺድባትም፤ፈቀቅ፡በል፥ተዋትም።
16፤ክፉ፡ካላደረጉ፡አይተኙምና፥ካላሰናከሉም፡እንቅልፋቸው፡ይወገዳልና።

17፤የኀጢአትን፡እንጀራ፡ይበላሉና፥የግፍንም፡ወይን፡ጠጅ፡ይጠጣሉና።
18፤የጻድቃን፡መንገድ፡ግን፡እንደ፡ንጋት፡ብርሃን፡ነው፥ሙሉ፡ቀን፡እስኪኾንም፡ድረስ፡እየተጨመረ፡ይበራል።
19፤የኃጥኣን፡መንገድ፡እንደ፡ጨለማ፡ነው፥እንዴት፡እንደሚሰናከሉም፡አያውቁም።
20፤ልጄ፡ሆይ፥ንግግሬን፡አድምጥ፡ወደ፡ቃሌም፡ዦሮኽን፡አዘንብል።
21፤ከዐይንኽ፡አታርቃት፥በልብኽም፡ውስጥ፡ጠብቃት።
22፤ለሚያገኟት፡ሕይወት፥ለሥጋቸውም፡ዅሉ፡ፈውስ፡ነውና።
23፤አጥብቀኽ፡ልብኽን፡ጠብቅ፥የሕይወት፡መውጫ፡ከርሱ፡ነውና።
24፤የአፍኽን፡ጠማማነት፡ከአንተ፡አውጣ፥ሐሰተኛዎቹን፡ከንፈሮችም፡ከአንተ፡አርቅ።
25፤ዐይኖችኽ፡አቅንተው፡ይዩ፥ሽፋሽፍቶችኽም፡በቀጥታ፡ይመልከቱ።
26፤የእግርኽን፡መንገድ፡አቅና፥አካኼድኽም፡ዅሉ፡ይጽና።
27፤ወደ፡ቀኝም፡ወደ፡ግራም፡አትበል፤እግርኽንም፡ከክፉ፡መልስ።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡5።_________________
ምዕራፍ፡5፤
1፤ልጄ፡ሆይ፥ወደ፡ጥበቤ፡አድምጥ፤ዦሮኽን፡ወደ፡ትምህርቴ፡መልስ፥
2፤ጥንቃቄን፡ትጠብቅ፡ዘንድ፡ከንፈሮችኽም፡ዕውቀትን፡እንዲጠብቁ።
3፤ከጋለሞታ፡ሴት፡ከንፈር፡ማር፡ይንጠባጠባልና፥አፏም፡ከቅቤ፡የለሰለሰ፡ነውና፤
4፤ፍጻሜዋ፡ግን፡እንደ፡ሬት፡የመረረ፡ነው፥ኹለት፡አፍ፡እንዳለው፡ሰይፍም፡የተሳለ፡ነው።
5፤እግሮቿ፡ወደ፡ሞት፡ይወርዳሉ፥አረማመዷም፡ወደ፡ሲኦል፡ነው፤
6፤የቀና፡የሕይወትን፡መንገድ፡አታገኝም፤በአካኼዷ፡የተቅበዘበዘች፡ናት፥የሚታወቅም፡አይደለም።
7፤አኹንም፡ልጆቼ፡ሆይ፥ስሙኝ፥ከአፌም፡ቃል፡አትራቁ።
8፤መንገድኽን፡ከርሷ፡አርቅ፥ወደቤቷም፡ደጅ፡አትቅረብ፥
9፤ክብርኽ፡ለሌላ፡እንዳትሰጥ፥ዕድሜኽም፡ለጨካኝ፤
10፤ሌላዎች፡ከሀብትኽ፡እንዳይጠግቡ፥ድካምኽም፡በባዕድ፡ሰው፡ቤት፡እንዳይኾን።
11፤በመጨረሻም፡ሥጋኽና፡ሰውነትኽ፡በጠፉ፡ጊዜ፡ታለቅሳለኽ፥
12፤ትላለኽም፦እንዴት፡ትምህርትን፡ጠላኹ፥ልቤም፡ዘለፋን፡ናቀ!
13፤የአስተማሪዎቼንም፡ቃል፡አልሰማኹም፥ዦሮዎቼንም፡ወደ፡አስተማሪዎቼ፡አላዘነበልኹም።
14፤በማኅበርና፡በጉባኤ፡መካከል፡ወደ፡ክፉ፡ዅሉ፡ለመድረስ፡ጥቂት፡ቀረኝ።
15፤ከጒድጓድኽ፡ውሃ፥ከምንጭኽም፡የሚፈልቀውን፡ውሃ፡ጠጣ።
16፤ምንጮችኽ፡ወደ፡ሜዳ፥ወንዞችኽ፡ወደ፡አደባባይ፥ይፈሷሉን፤
17፤ለአንተ፡ብቻ፡ይኹኑ፥ከአንተ፡ጋራ፡ላሉ፡እንግዳዎችም፡አይኹኑ።
18፤ምንጭኽ፡ቡሩክ፡ይኹን፤ከጒብዝናኽም፡ሚስት፡ጋራ፡ደስ፡ይበልኽ።
19፤እንደ፡ተወደደች፡ዋላ፡እንደ፡ተዋበችም፡ሚዳቋ፥ጡቷ፡ዅልጊዜ፡ታርካኽ፥በፍቅሯም፡ዅልጊዜ፡ጥገብ።
20፤ልጄ፡ሆይ፥ስለ፡ምን፡ጋለሞታ፡ሴት፡ትወዳለኽ፤የሌላዪቱንስ፡ብብት፡ለምን፡ታቅፋለኽ፤
21፤የሰው፡መንገድ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ነውና፥አካኼዱንም፡ዅሉ፡ርሱ፡ይመለከታልና።
22፤ኃጥኣንን፡ኀጢአቱ፡ታጠምደዋለች፥በኀጢአቱም፡ገመድ፡ይታሰራል።
23፤አልተቀጣምና፡ርሱ፡ይሞታል፤በስንፍናውም፡ብዛት፡ይስታል።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡6።_________________
ምዕራፍ፡6፤
1፤ልጄ፡ሆይ፥ለጎረቤትኽ፡ዋስ፡ብትኾን፥ስለ፡ሌላ፡ሰው፡እጅኽን፡ኢጋና፡ብትመታ፥
2፤በአፍኽ፡ቃል፡ተጠመድኽ፤በአፍኽ፡ቃል፡ተያዝኽ።

3፤ልጄ፡ሆይ፥ይህን፡አድርግ፡ራስኽንም፡አድን፥በጎረቤትኽ፡እጅ፡ወድቀኻልና፤ፈጥነኽ፡ኺድ፥ጎረቤትኽንም፡ነዝ ንዘው።
4፤ለዐይንኽ፡እንቅልፍን፡ለሽፋሽፍቶችኽም፡እንጕልቻን፡አትስጥ፥
5፤እንደ፡ሚዳቋ፡ከአዳኝ፡እጅ፥እንደ፡ወፍም፡ከአጥማጅ፡እጅ፡ትድን፡ዘንድ።
6፤አንተ፡ታካች፥ወደ፡ገብረ፡ጕንዳን፡ኺድ፥መንገዷንም፡ተመልክተኽ፡ጠቢብ፡ኹን።
7፤አለቃና፡አዛዥ፡ገዢም፡ሳይኖራት፡
8፤መብሏን፡በበጋ፡ታሰናዳለች፥መኖዋንም፡በመከር፡ትሰበስባለች።
9፤አንተ፡ታካች፥እስከ፡መቼ፡ትተኛለኽ፤ከእንቅልፍኽስ፡መቼ፡ትነሣለኽ፤
10፤ጥቂት፡ትተኛለኽ፥ጥቂት፡ታንቀላፋለኽ፥ትተኛም፡ዘንድ፡ጥቂት፡እጅኽን፡ታጥፋለኽ፤
11፤እንግዲህ፡ድኽነትኽ፡እንደ፡ወንበዴ፥ችጋርኽም፡ሰይፍ፡እንደ፡ታጠቀ፡ሰው፡ይመጣብኻል።
12፤ምናምንቴ፡ሰው፡የበደለኛም፡ልጅ፡በጠማማ፡አፍ፡ይኼዳል፤
13፤በዐይኑ፡ይጠቅሳል፥በእግሩ፡ይናገራል፥በጣቱ፡ያስተምራል፤
14፤ጠማማነት፡በልቡ፡አለ፥ኹልጊዜም፡ክፉትን፡ያስባል፤ጠብንም፡ይዘራል።
15፤ስለዚህ፥ጥፋቱ፡ድንገት፡ይደርስበታል፤ድንገት፡ይደቃል፥ፈውስም፡ከቶ፡የለውም።
16፤እግዚአብሔር፡የሚጠላቸው፡ስድስት፡ነገሮች፡ናቸው፥ሰባትንም፡ነፍሱ፡አጥብቃ፡ትጸየፈዋለች፤
17፤ትዕቢተኛ፡ዐይን፥ሐሰተኛ፡ምላስ፥ንጹሕን፡ደም፡የምታፈስ፡እጅ፥
18፤ክፉ፡ዐሳብን፡የሚያበቅል፡ልብ፥ወደ፡ክፉ፡የምትሮጥ፡እግር፥
19፤በሐሰት፡የሚናገር፡ሐሰተኛ፡ምስክር፡በወንድማማች፡መካከልም፡ጠብን፡የሚዘራ።
20፤ልጄ፡ሆይ፥የአባትኽን፡ትእዛዝ፡ጠብቅ፥የእናትኽንም፡ሕግ፡አትተው፤
21፤ኹልጊዜም፡በልብኽ፡አኑረው፥በዐንገትኽም፡እሰረው።
22፤ስትኼድም፡ይመራኻል፤ስትተኛ፡ይጠብቅኻል፤ስትነሣ፡ያነጋግርኻል።
23፤ትእዛዝ፡መብራት፥ሕግም፡ብርሃን፡ነውና፥የተግሣጽም፡ዘለፋ፡የሕይወት፡መንገድ፡ነውና፥
24፤ከክፉ፡ሴት፡ትጠብቅኽ፡ዘንድ፥ከሌላዪቱም፡ሴት፡ምላስ፡ጥፍጥነት።
25፤ውበቷን፡በልብኽ፡አትመኘው፤ሽፋሽፍቷም፡አያጥምድኽ።
26፤የጋለሞታ፡ዋጋ፡እስከ፡አንዲት፡እንጀራ፡ነው፤አመንዝራም፡ሴት፡የሰውን፡ሕይወት፡ታጠምዳለች።
27፤በጕያው፡እሳትን፡የሚታቀፍ፥ልብሶቹስ፡የማይቃጠሉ፡ማን፡ነው፤
28፤በፍም፡ላይ፡የሚኼድ፡እግሮቹስ፡የማይቃጠሉ፡ማን፡ነው፤
29፤ወደሰው፡ሚስት፡የሚገባም፡እንዲሁ፡ነው፤የሚነካትም፡ኹሉ፡ሳይቀጣ፡አይቀርም።
30፤ሌባ፡በተራበ፡ጊዜ፡ነፍሱን፡ሊያጠግብ፡ቢሰርቅ፡ሰዎች፡አይንቁትም፤
31፤ቢያዝም፡ሰባት፡ዕጥፍ፡ይከፍላል፥በቤቱም፡ያለውን፡ኹሉ፡ይሰጣል።
32፤ከሴት፡ጋራ፡የሚያመነዝር፡ግን፡አእምሮው፡የጐደለ፡ነው፤እንዲሁም፡የሚያደርግ፡ነፍሱን፡ያጠፋል።
33፤ቍስልንና፡ውርደትን፡ያገኛል፥ስድቡም፡አይደመሰስም።
34፤ቅንአት፡ለሰው፡የቍጣ፡ትኵሳት፡ነውና፥በበቀል፡ቀን፡አይራራለትምና።
35፤ርሱም፡ምንም፡ካሳ፡አይቀበልም፥ስጦታም፡ብታበዛለት፡አይታረቅም።
___________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡7።__________________
ምዕራፍ፡7፤
1፤ልጄ፡ሆይ፥ቃሌን፡ጠብቅ፡ትእዛዜንም፡ባንተ፡ዘንድ፡ሸሽግ።
2፤ትእዛዜን፡ጠብቅ፡በሕይወትም፡ትኖራለኽ፤ሕጌንም፡እንደ፡ዐይንኽ፡ብሌን፡ጠብቅ፤
3፤በጣቶችኽ፡እሰራቸው፤በልብኽ፡ጽላት፡ጻፋቸው።
4፤ጥበብን፦አንቺ፡እኅቴ፡ነሽ፡በላት፥ማስተዋልንም፦ወዳጄ፡ብለኽ፡ጥራት፥
5፤ከጋለሞታ፡ሴት፡ትጠብቅኽ፡ዘንድ፡ቃሏን፡ካለዘበች፡ከሌላዪቱ፡ሴት።

6፤በቤቴ፡መስኮት፡ኾኜ፡ወደ፡አደባባይ፡ተመለከትኹ፤

7፤ካላዋቂዎች፡መካከል፡አስተዋልኹ፤ከጐበዛዝትም፡መካከል፡ብላቴናውን፡አእምሮ፡ጐድሎት፡አየኹ፥

8፤በአደባባይ፡ሲኼድ፡በቤቷም፡አቅራቢያ፡ሲያልፍ፤የቤቷን፡መንገድ፡ይዞ፡ወደ፡ርሷ፡አቀና፥

9፤ማታ፡ሲመሽ፥ውድቅትም፡ሲኾን፥በሌሊትም፡በጽኑ፡ጨለማ።

10፤እንሆ፥ሴት፡ተገናኘችው፥የጋለሞታ፡ልብስ፡የለበሰች፥ነፍሳትን፡ለማጥመድ፡የተዘጋጀች።

11፤ሁከተኛና፡አባያ፡ናት፥እግሮቿም፡በቤቷ፡አይቀመጡም፤

12፤አንድ፡ጊዜ፡በጐዳና፥አንድ፡ጊዜ፡በአደባባይ፥በማእዘኑም፡ዅሉ፡ታደባለች።

13፤ያዘችውም፥ሳመችውም፤ፊቷም፡ያለዕፍረት፡ኾኖ፡እንዲህ፡አለችው፦

14፤መሥዋዕትንና፡የደኅንነት፡ቍርባንን፡ማቅረብ፡ነበረብኝ፤ዛሬ፡ስእለቴን፡ፈጸምኹ።

15፤ስለዚህ፥እንድገናኝኽ፥ፊትኽንም፡በትጋት፡ለመሻት፡ወጥቻለኹ፥አግኝቼኻለኹም።

16፤በዐልጋዬ፡ላይ፡ማለፊያ፡ሰርፍ፡ዘርግቼበታለኹ፥የግብጽንም፡ሽመልመሌ፡ለሐፍ።

17፤በመኝታዬ፡ከርቤንና፡ዓልሙን፣ቀረፋም፡ረጭቼበታለኹ።

18፤ና፥እስኪነጋ፡ድረስ፡በፍቅር፡እንርካ፥በተወደደ፡መተቃቀፍም፡ደስ፡ይበለን።

19፤ባለቤቴ፡በቤቱ፡የለምና፥ወደ፡ሩቅ፡መንገድ፡ኼዷልና፤

20፤በእጁም፡የብር፡ከረጢት፡ወስዷል፤ሙሉ፡ጨረቃ፡በኾነች፡ጊዜ፡ወደ፡ቤቱ፡ይመለሳል።

21፤በብዙ፡ጨዋታዋ፡እንዲስት፡ታደርገዋለች፤በከንፈሯ፡ልዝብነት፡ትጐትተዋለች።

22፤ርሱ፡እንዲህ፡ስቶ፡ይከተላታል፥በሬ፡ለመታረድ፡እንዲነዳ፥ውሻም፡ወደ፡እስራት፡እንዲኼድ፥

23፤ወፍ፡ወደ፡ወጥመድ፡እንደሚቸኵል፥ለነፍሱ፡ጥፋት፡እንደሚኾን፡ሳያውቅ፥ፍላጻ፡ጕበቱን፡እስኪሰነጥቀው፡ድ ረስ።

24፤ልጆቼ፡ሆይ፥አኹን፡እንግዲህ፡ስሙኝ፡ወደአፌም፡ቃል፡አድምጡኝ።

25፤ልብኽ፡ወደ፡መንገዷ፡አያዘንብል፥በጐዳናዋ፡አትሳት።

26፤ወግታ፡የጣለቻቸው፡ብዙ፡ናቸውና፤ርሷም፡የገደለቻቸው፡እጅግ፡ብዙ፡ናቸው።

27፤ቤቷ፡የሲኦል፡መንገድ፡ነው፤ወደሞት፡ማጀት፡የሚወርድ፡ነው።

__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡8።_________________

ምዕራፍ፡8፤

1፤በእውኑ፡ጥበብ፡አትጮኽምን፣ማስተዋልስ፡ድምፃን፡አትሰጥምን፣

2፤በኰረብታ፡ላይ፡በመንገድ፡አጠገብ፡በጐዳና፡መካከል፡ትቆማለች።

3፤በበሩ፡አጠገብ፡በከተማዪቱም፡መግቢያ፥በደጁ፡መግቢያ፡ትጮኻለች።

4፤እናንተ፡ሰዎች፥እናንተን፡እጠራለኹ፥ድምፄም፡ወደሰዎች፡ልጆች፡ነው።

5፤እናንተ፡አላዋቂዎች፥ብልኅትን፡አስተውሉ፤እናንተም፡ሰነፎች፡ጥበብን፡በልባችኹ፡ያዙ።

6፤የከበረች፡ነገርን፡እናገራለኹና፡ስሙ፤ከንፈሮቼም፡ቅን፡ነገርን፡ለመናገር፡ይከፈታሉ።

7፤አፌ፡እውነትን፡ይናገራልና፥ከንፈሮቼም፡ክፋትን፡ይጸየፋሉ።

8፤የአፌ፡ቃላት፡ዅሉ፡ጽድቅ፡ናቸው፤ጠማማ፡ዘወርዋራም፡አይደሉም።

9፤እነርሱ፡በሚያስተውሉ፡ዘንድ፡የቀኑ፡ናቸው፥ዕውቀትንም፡ካገኟት፡ሰዎች፡ጋራ፡የተስማሙ፡ናቸው።

10፤ተግሣጼን፡እንጂ፡ብርን፡አትቀበሉ፥ከምዝምዝ፡ወርቅም፡ይልቅ፡ዕውቀትን፡ተቀበሉ።

11፤ጥበብ፡ከቀይ፡ዕንቍ፡ትበልጣለችና፡የከበረ፡ነገር፡ዅሉ፡አይተካከላትም።

12፤እኔ፡ጥበብ፡በብልኅት፡ተቀምጫለኹ፥ዕውቀትንም፡ጥንቃቄንም፡አግኝቻለኹ።

13፤እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ክፋትን፡ይጠላል፤ትዕቢትንና፡እብሪትን፡ክፉንም፡መንገድ፡ጠማማውንም፡አፍ፡እጠ ላለኹ።

14፤ምክርና፡መልካም፡ጥበብ፡የእኔ፡ነው፤ማስተዋል፡እኔ፡ነኝ፥ብርታትም፡አለኝ።

15፤ነገሥታት፡በእኔ፡ይነግሣሉ፥ሹማምቶችም፡የቀናውን፡ነገር፡ይደነግጋሉ።

16፤አለቃዎች፡በእኔ፡ያዟሉ፥ከቡራንና፡የምድር፡ፈራጆችም፡ዅሉ።

17፤እኔ፡የሚወዱኝን፡እወዳለኹ፥ተግተው፡የሚሹኝም፡ያገኙኛል።
18፤ብልጥግናና፡ክብር፡በእኔ፡ዘንድ፡ነው፥ብዙ፡ሀብትና፡ጽድቅም።
19፤ፍሬዬም፡ከምዝምዝ፡ወርቅ፡ይሻላል፥ቡቃያዬም፡ከተመረጠች፡ብር።
20፤እኔ፡በጽድቅ፡መንገድ፡እኼዳለኹ፥በፍርድም፡ጐዳና፡መካከል፥
21፤ለሚወዱኝ፡ርስት፡አወርሳቸው፡ዘንድ፡ቤተ፡መዛግብታቸውንም፡እሞላ፡ዘንድ።
22፤እግዚአብሔር፡የመንገዱ፡መዠመሪያ፡አደረገኝ፥በቀድሞ፡ሥራው፡መዠመሪያ።
23፤ከጥንቱ፡ከዘለዓለም፡ዠምሮ፡ተሾምኹ፤ምድር፡ከመፈጠሯ፡አስቀድሞ።
24፤ቀላያት፡ገና፡ሳይኖሩ፡እኔ፡ተወለድኹ፥የውሃ፡ምንጮች፡ገና፡ሳይፈልቁ።
25፤ተራራዎች፡ገና፡ሳይመሠረቱ፥ከኰረብታዎች፡በፊት፡እኔ፡ተወለድኹ፥
26፤ምድሪቱንና፡ሜዳውን፡ገና፡ሳይፈጥር፤የመዠመሪያውን፡የዓለም፡ዐፈር።
27፤ሰማዮችን፡በዘረጋ፡ጊዜ፡ዐብሬ፡ነበርኹ፥በቀላያት፡ፊት፡ክበብን፡በደነገገ፡ጊዜ፥
28፤ደመናትን፡በላይ፡ባዘጋጀ፡ጊዜ፥የቀላይን፡ምንጮች፡ባጸና፡ጊዜ፥
29፤ለባሕርም፡ዳርቻን፡በወሰነ፡ጊዜ፡ውሃ፡ከትእዛዙ፡እንዳያልፍ፥የምድርን፡መሠረት፡በመሠረተ፡ጊዜ፥
30፤የዚያን፡ጊዜ፡እኔ፡በርሱ፡ዘንድ፡ዋና፡ሠራተኛ፡ነበርኹ፤ዕለት፡ዕለት፡ደስ፡አሠኘው፡ነበር፥በፊቱም፡ኹል ጊዜ፡ደስ፡ይለኝ፡ነበር፥
31፤ደስታዬም፡በምድሩ፡ተድላዬም፡በሰው፡ልጆች፡ነበረ።
32፤አኹንም፡ልጆቼ፡ሆይ፥ስሙኝ፤መንገዴንም፡የሚጠብቁ፡ምስጉኖች፡ናቸው።
33፤ትምህርቴን፡ስሙ፥ጠቢባንም፡ኹኑ፥ቸል፡አትበሉትም።
34፤የሚሰማኝ፡ሰው፡ምስጉን፡ነው፡ዕለት፡ዕለት፡በቤቴ፡መግቢያ፡የሚተጋ፥የደጄንም፡መድረክ፡የሚጠብቅ።
35፤እኔን፡ያገኘ፡ሕይወትን፡ያገኛልና፥ከእግዚአብሔርም፡ሞገስን፡ያገኛልና።
36፤እኔን፡ያጣ፡ግን፡ራሱን፡ይጐዳል፤የሚጠሉኝ፡ኹሉ፡ሞትን፡ይወዳሉ።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡9።__________________

ምዕራፍ፡9፤

1፤ጥበብ፡ቤቷን፡ሠራች፥ሰባቱንም፡ምሰሶዎቿን፡አቆመች።
2፤ፍሪዳዋን፡ዐረደች፥የወይን፡ጠጇን፡ደባለቀች፥ማእዷን፡አዘጋጀች።
3፤ባሪያዎቿን፡ልካ፡በከተማዪቱ፡ከፍተኛ፡ስፍራ፡ላይ፡ጠራች፡-
4፤አላዋቂ፡የኾነ፡ወደዚህ፡ፈቀቅ፡ይበል፤አእምሮ፡የጐደላቸውንም፡እንዲህ፡አለች፡-
5፤ኑ፥እንጀራዬን፡ብሉ፥የደባለቅኹትንም፡የወይን፡ጠጅ፡ጠጡ።
6፤አላዋቂነትን፡ትታችኹ፡በሕይወት፡ኑሩ፥በማስተዋልም፡መንገድ፡ኺዱ።
7፤ፌዘኛን፡የሚገሥጽ፡ለራሱ፡ስድብን፡ይቀበላል፥ኃጥእንም፡የሚዘልፍ፡ነውርን፡ያገኛል።
8፤ፌዘኛን፡አትገሥጽ፡እንዳይጠላኽ፤ጠቢብን፡ገሥጽ፡ይወድኽማል።
9፤ለጠቢብ፡ሰው፡ትምህርትን፡ስጠው፥ጥበብንም፡ያበዛል፤ጻድቅንም፡አስተምረው፥ዕውቀትንም፡ያበዛል።
10፤የጥበብ፡መዠመሪያ፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ነው፤ቅዱሱንም፡ማወቅ፡ማስተዋል፡ነው።
11፤ዘመንኽ፡በእኔ፡ይበዛልና፥የሕይወትኽም፡ዕድሜ፡ይጨመርልኻልና።
12፤ጠቢብ፡ብትኾን፡ለራስኽ፡ጠቢብ፡ትኾናለኽ፥ፌዘኛም፡ብትኾን፡ፌዘኛነትኽን፡ለብቻኽ፡ትሸከማለኽ።
[የሚቀጥለው፡ከግሪክ፡የተጨመረ፡ነው።]፡ልጄ፡ለራስኽ፡ዐዋቂ፡ብትኾን፡ለባልንጀራኽም፡ዐዋቂ፡ትኾናለኽ፤ለራስኽ፡ክፉ፡ ብትኾን፡ግን፡ክፉትኽን፡ትማ ራለኽ።ሐሰትን፡የሚያዘጋጅ፡ሰው፡ነፋሳትን፡እንደሚያዘጋጅ፡ሰው፡ነው፤የሚበሯ፡ወፍንም፡ እንደሚከተል፡ይመ ስላል።የወይኑ፡ቦታ፡መንገዱን፡ተወ፤የሚሠማራባትን፡መንገድ፡ዘነጋ፤ወደ፡ምድረ፡በዳ፡ይኼዳል፡ለጥም፡ ወደተ ሠራች፡አገር፡ይኼዳል፤የማያፈራ፡የማይጠቅም፡ገንዘብንም፡በእጁ፡ይሰበስባል።
13፤ሰነፍ፡ሴት፡ሁከተኛ፡ናት፤ዐሳብ፡የላትም፥አንዳችም፡አታውቅም።
14፤በቤቷ፡ደጅ፡በከተማዪቱ፡ከፍተኛ፡ስፍራ፡በወንበር፡ላይ፡ትቀመጣለች፥

15፤በመንገድ፡የሚያልፉትን፡አካኼዳቸውንም፡ያቀኑትን፡ለመጥራት፦
16፤አላዋቂ፡የኾነ፡ወደዚህ፡ፈቀቅ፡ይበል፤አእምሮ፡የጐደለውንም፡እንዲህ፡አለች፦
17፤የስርቆት፡ውሃ፡ይጣፍጣል፥የተሸሸገም፡እንጀራ፡ደስ፡ያሠኛል።
18፤ነገር፡ግን፥ርሱ፡ሙታን፡ከዚያ፡እንዳሉ፥ዕድምተኛዎቿም፡በሲኦል፡ጥልቀት፡እንዳሉ፡አያውቅም።
_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡10።________________
ምዕራፍ፡10፤
1፤የሰሎሞን፡ምሳሌዎች።ጠቢብ፡ልጅ፡አባቱን፡ደስ፡ያሠኛል፤ሰነፍ፡ልጅ፡ግን፡ለእናቱ፡ሐዘን፡ነው።
2፤በኀጢአት፡የተገኘ፡መዝገብ፡ጥቅም፡የለውም፤ጽድቅ፡ግን፡ከሞት፡ያድናል።
3፤እግዚአብሔር፡የጻድቁን፡ነፍስ፡አያስርብም፤የኃጥኣንን፡ምኞት፡ግን፡ይገለብጣል።
4፤የታካች፡እጅ፡ችግረኛ፡ታደርጋለች፤የትጉህ፡እጅ፡ግን፡ባለጠጋ፡ታደርጋለች።
5፤በበጋ፡የሚያከማች፡ልጅ፡አስተዋይ፡ነው፤በመከር፡የሚተኛ፡ግን፡ርሱ፡ራሱን፡ያስነውራል።
6፤በረከት፡በጻድቅ፡ራስ፡ላይ፡ነው፤የኃጥኣንን፡አፍ፡ግን፡ግፍ፡ይከድነዋል።
7፤የጻድቅ፡መታሰቢያ፡ለበረከት፡ነው፤የኃጥኣን፡ስም፡ግን፡ይጠፋል።
8፤በልቡ፡ጠቢብ፡የኾነ፡ትእዛዝን፡ይቀበላል፤በከንፈሩ፡የሚሰንፍ፡ግን፡ይወድቃል።
9፤ያለነውር፡የሚኼድ፡ተማምኖ፡ይኼዳል፤መንገዱን፡የሚያጣምም፡ግን፡ይታወቃል።
10፤በዐይኑ፡የሚጠቅስ፡መከራን፡ያመጣል፤ደፍር፡የሚገሥጽ፡ግን፡ሰላምን፡ያደርጋል።
11፤የጻድቅ፡አፍ፡የሕይወት፡ምንጭ፡ናት፤የኃጥኣንን፡አፍ፡ግን፡ግፍ፡ይከድነዋል።
12፤ጥል፡ክርክርን፡ታስነሣለች፤ፍቅር፡ግን፡ኀጢአትን፡ዅሉ፡ትከድናለች።
13፤በብልኀተኛ፡ከንፈር፡ጥበብ፡ትገኛለች፤በትር፡ግን፡አእምሮ፡ለጐደለው፡ሰው፡ዠርባ፡ነው።
14፤ጠቢባን፡ዕውቀትን፡ይሸሽጋሉ፤የሰነፍ፡አፍ፡ግን፡ለጥፋት፡ይቀርባል።
15፤የባለጠጋ፡ሀብት፡ለርሱ፡የጸናች፡ከተማ፡ናት፤የድኻዎች፡ጥፋት፡ድኽነታቸው፡ነው።
16፤የጻድቅ፡ደመ፡ወዝ፡ለሕይወት፡ነው፤የኃጥእ፡ፍሬ፡ግን፡ለኀጢአት፡ነው።
17፤ተግሣጽን፡የሚጠብቅ፡በሕይወት፡መንገድ፡ይኼዳል፤ዘለፋን፡የሚተው፡ግን፡ይስታል።
18፤ጥልን፡የሚከድን፡ሐሰተኛ፡ከንፈር፡አለው፤ሐሜትንም፡የሚገልጥ፡ሰነፍ፡ነው።
19፤በቃል፡ብዛት፡ውስጥ፡ኀጢአት፡ሳይኖር፡አይቀርም፤ከንፈሩን፡የሚገታ፡ግን፡አስተዋይ፡ነው።
20፤የጻድቅ፡ምላስ፡የተፈተነ፡ብር፡ነው፤የኃጥኣን፡ልብ፡ግን፡ምናምን፡ነው።
21፤የጻድቅ፡ከንፈሮች፡ብዙ፡ሰዎችን፡ይመግባሉ፤ሰነፎች፡ግን፡ከልባቸው፡ጕድለት፡የተነሣ፡ይሞታሉ።
22፤የእግዚአብሔር፡በረከት፡ባለጠጋ፡ታደርጋለች፥ሐዘንንም፡ከርሷ፡ጋራ፡አይጨምርም።
23፤ክፉ፡ነገር፡ማድረግ፡ለሰነፍ፡ሰው፡ጨዋታ፡ነው፤እንዲሁም፡ጥበብ፡ለአስተዋይ፡ነው።
24፤የኃጥእ፡ሰው፡ፍርሀት፡በላዩ፡ይመጣበታል፥ለጻድቃንም፡ምኞታቸው፡ትሰጣቸዋለች።
25፤ዐውሎ፡ነፋስ፡ሲያልፍ፡ኃጥእ፡አይገኝም፤ጻድቅ፡ግን፡የዘለዓለም፡መሠረት፡ነው።
26፤ሖምጣጤ፡ጥርስን፥ጢስም፡ዐይንን፡እንደሚጐዳ፥እንዲሁም፡ታካች፡ለላኩት።
27፤እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ዘመንን፡ታረዝማለች፤የኃጥኣን፡ዕድሜ፡ግን፡ታጥራለች።
28፤የጻድቃን፡አለኝታ፡ደስታ፡ነው፤የኃጥኣን፡ተስፋ፡ግን፡ይጠፋል።
29፤የእግዚአብሔር፡መንገድ፡ያለነውር፡ለሚኼድ፡ዐምባ፡ነው፥ጥፋት፡ግን፡ክፋትን፡ለሚያደርጉ።
30፤ጻድቃን፡ለዘለዓለም፡አይናወጡም፤ኃጥኣን፡ግን፡በምድር፡ላይ፡አይቀመጡም።
31፤የጻድቅ፡አፍ፡ጥበብን፡ይናገራል፤ጠማማ፡ምላስ፡ግን፡ትቈረጣለች።
32፤የጻድቅ፡ከንፈሮች፡ደስ፡የሚያሠኝ፡ነገርን፡ያውቃሉ፤የኃጥኣን፡አፍ፡ግን፡ጠማማ፡ነው።
_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡11።________________
ምዕራፍ፡11፤

1፤አባይ፡ሚዛን፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡አስጸያፊ፡ነው፤እውነተኛ፡ሚዛን፡ግን፡ደስ፡ያሠኘዋል።
2፤ትዕቢት፡ከመጣች፡ውርደት፡ትመጣለች፤በትሑታን፡ዘንድ፡ግን፡ጥበብ፡ትገኛለች።
3፤ቅኖች፡ቅንነታቸው፡ትመራቸዋለች፤ወስላታዎችን፡ግን፡ጠማማነታቸው፡ታጠፋቸዋለች።
4፤በቍጣ፡ቀን፡ሀብት፡አትረባም፤ጽድቅ፡ግን፡ከሞት፡ታድናለች።
5፤የፍጹም፡ሰው፡ጽድቁ፡መንገዱን፡ያቀናለታል፤ኃጥእ፡ግን፡በኀጢአቱ፡ይወድቃል።
6፤ቅኖችን፡ጽድቃቸው፡ይታደጋቸዋል፤ወስላታዎች፡ግን፡በምኞታቸው፡ይጠመዳሉ።
7፤ኃጥእ፡በሞተ፡ጊዜ፡ተስፋው፡ይቈረጣል፥የኀያል፡አለኝታም፡ይጠፋል።
8፤ጻድቅ፡ከጭንቀት፡ይድናል፥ኃጥእም፡በርሱ፡ፋንታ፡ይመጣል።
9፤ዝንጉ፡ሰው፡በአፉ፡ባልንጀራውን፡ያጠፋል፤ጻድቃን፡ግን፡በዕውቀት፡ይድናሉ።
10፤በጻድቃን፡ልማት፡ከተማ፡ደስ፡ይላታል፥በኃጥኣንም፡ጥፋት፡እልል፡ትላለች።
11፤በቅኖች፡በረከት፡ከተማ፡ከፍ፡ከፍ፡ትላለች፤በኃጥኣን፡አፍ፡ግን፡ትገለበጣለች።
12፤ወዳጁን፡የሚንቅ፡ርሱ፡አእምሮ፡የጐደለው፡ነው፤አስተዋይ፡ግን፡ዝም፡ይላል።
13፤ለሐሜት፡የሚኼድ፡ምስጢሩን፡ይገልጣል፤በመንፈስ፡የታመነ፡ግን፡ነገሩን፡ይሰውራል።
14፤መልካም፡ምክር፡ከሌለ፡ዘንድ፡ሕዝብ፡ይወድቃል፤በመካሮች፡ብዛት፡ግን፡ደኅንነት፡ይኾናል።
15፤ለማያውቅ፡የሚዋስ፡ክፉ፡መከራን፡ይቀበላል፤ዋስነትን፡የሚጠላ፡ግን፡ይድናል።
16፤ሞገስ፡ያላት፡ሴት፡ክብርን፡ታገኛለች፥ሀኬተኛዎችም፡ሀብትን፡ያገኛሉ።
17፤ቸር፡ሰው፡ለራሱ፡መልካም፡ያደርጋል፤ጨካኝ፡ግን፡ሥጋውን፡ይጐዳል።
18፤የኃጥእ፡ሰው፡ሞያ፡ሐሰተኛ፡ነው፤ጽድቅን፡የሚዘራ፡ግን፡የታመነ፡ዋጋ፡አለው።
19፤በጽድቅ፡የሚጸና፡በሕይወት፡ይኖራል፤ክፋትን፡የሚከተል፡ግን፡ለሞቱ፡ነው።
20፤ልበ፡ጠማማዎች፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊዎች፡ናቸው፤በመንገዳቸው፡ፍጹማን፡የኾኑ፡ግን፡የተወደዱ ፡ናቸው።
21፤ክፉ፡ሰው፡እጅ፡በእጅ፡ሳይቀጣ፡አይቀርም፤የጻድቃን፡ዘር፡ግን፡ይድናል።
22፤የወርቅ፡ቀለበት፡በዕሪያ፡አፍንጫ፡እንደ፡ኾነ፥ከጥበብ፡የተለየች፡ቈንጆ፡ሴትም፡እንዲሁ፡ናት።
23፤የጻድቃን፡ምኞት፡በጎ፡ብቻ፡ነው፤የኃጥኣን፡ተስፋ፡ግን፡መቅሠፍት፡ነው።
24፤ያለውን፡የሚበትን፡ሰው፡አለ፥ይጨመርለታልም፤ያለቅጥ፡የሚነፍግ፡ሰውም፡አለ፥ይደኸያልም።
25፤የምትባረክ፡ነፍስ፡ትጠግባለች፥የረካም፡ርሱ፡ደግሞ፡ይረካል።
26፤እኽልን፡የሚያስቀር፡ሰው፡በሕዝብ፡ዘንድ፡ይረገማል፤በረከት፡ግን፡በሚሸጠው፡ራስ፡ላይ፡ነው።
27፤መልካምን፡ተግቶ፡የሚሻ፡ደስታን፡ይፈልጋል፤ክፉን፡በሚፈልግ፡ግን፡ክፉ፡ይመጣበታል።
28፤በባለጠግነቱ፡የሚተማመን፡ሰው፡ይወድቃል፡ጻድቃን፡ግን፡እንደ፡ቅጠል፡ይለመልማሉ።
29፤ቤቱን፡የሚያውክ፡ሰው፡ነፋስን፡ይወርሳል፥ሰነፍም፡ለጠቢብ፡ተገዢ፡ይኾናል።
30፤የጻድቅ፡ፍሬ፡የሕይወት፡ዛፍ፡ናት፥ነፍሶችንም፡የሚሰበስብ፡ርሱ፡ጠቢብ፡ነው።
31፤እንሆ፥ጻድቅ፡በምድር፡ላይ፡ፍዳውን፡የሚቀበል፡ከኾነ፥ይልቁንስ፡ኃጥእና፡ዐመፀኛ፡እንዴት፡ይኾናሉ!

____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡12።___________________

ምዕራፍ፡12፤

1፤ተግሣጽን፡የሚወድ፡ዕውቀትን፡ይወዳል፤ዘለፋን፡የሚጠላ፡ግን፡ደንቈሮ፡ነው።
2፤ደጎና፡ሰው፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ሞገስን፡ያገኛል፤ተንኰለኛውን፡ሰው፡ግን፡ይቀሥፈዋል።
3፤ሰውን፡ዐመፃ፡አያጸናውም፤የጻድቃን፡ሥር፡ግን፡አይንቀሳቀስም።
4፤ልባም፡ሴት፡ለባሏ፡ዘውድ፡ናት፤አሳፋሪ፡ሴት፡ግን፡በዐጥንቱ፡ውስጥ፡እንደ፡ቅንቅን፡ናት።
5፤የጻድቃን፡ዐሳብ፡ቅን፡ነው፤የኃጥኣን፡ምክር፡ግን፡ተንኰል፡ነው።
6፤የኃጥኣን፡ቃል፡ደምን፡ለማፍሰስ፡ትሸምቃለች፤የቅኖች፡አፍ፡ግን፡ይታደጋቸዋል።
7፤ኃጥኣን፡ይገለበጣሉ፥ደግሞም፡አይገኙም፤የጻድቃን፡ቤት፡ግን፡ጸንቶ፡ይኖራል።

8፤ሰው፡በጥበቡ፡ይመሰገናል፤ልቡ፡ጠማማ፡የኾነ፡ሰው፡ግን፡ይናቃል።
9፤ለራሱ፡ባሪያ፡ኾኖ፡የተጠቃ፡ሰው፡እንጀራ፡ጐድሎት፡ራሱን፡ካከበረው፡ሰው፡ይሻላል።
10፤ጻድቅ፡ሰው፡ለእንስሳው፡ነፍስ፡ይራራል፤የኃጥኣን፡ምሕረት፡ግን፡ጨካኝ፡ነው።
11፤ምድሩን፡የሚሠራ፡ሰው፡እንጀራ፡ይጠግባል፤ለከንቱ፡ነገር፡የሚሮጥ፡ግን፡አእምሮ፡የጐደለው፡ነው።
12፤የኃጥኣን፡ፈቃድ፡የክፉዎች፡ወጥመድ፡ናት፤የጻድቃን፡ሥር፡ግን፡ፍሬን፡ያፈራል።
13፤ክፉ፡ሰው፡በከንፈሩ፡ኀጢአት፡ይጠመዳል፤ጻድቅ፡ግን፡ከመከራ፡ያመልጣል።
14፤የሰው፡ነፍስ፡ከአፉ፡ፍሬ፡መልካም፡ነገርን፡ትጠግባለች፥ሰውም፡እንደ፡እጁ፡ሥራ፡ዋጋውን፡ይቀበላል።
15፤የሰነፍ፡መንገድ፡በዐይኑ፡የቀናች፡ናት፤ጠቢብ፡ግን፡ምክርን፡ይሰማል።
16፤የሰነፍ፡ቍጣ፡ቶሎ፡ይታወቃል፤ብልኅ፡ሰው፡ግን፡ነውርን፡ይሰውራል።
17፤እውነተኛን፡ነገር፡የሚናገር፡ቅን፡ነገርን፡ያወራል፤የሐሰት፡ምስክር፡ግን፡ተንኰልን፡ያወራል።
18፤እንደሚዋጋ፡ሰይፍ፡የሚለፈልፍ፡ሰው፡አለ፤የጠቢባን፡ምላስ፡ግን፡ጤና፡ነው።
19፤የእውነት፡ከንፈር፡ለዘለዓለም፡ትቆማለች፤ውሸተኛ፡ምላስ፡ግን፡ለቅጽበት፡ነው።
20፤ክፉን፡በሚያስቡ፡ልብ፡ውስጥ፡ተንኰል፡አለ፤በሰላም፡ለሚመክሩ፡ግን፡ደስታ፡አላቸው።
21፤ጻድቅን፡መከራ፡አያገኘውም፤ኃጥኣን፡ግን፡ክፋትን፡የተሞሉ፡ናቸው።
22፤ውሸተኛ፡ከንፈር፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው፤እውነትን፡የሚያደርጉ፡ግን፡በርሱ፡ዘንድ፡የተወ ደዱ፡ናቸው።
23፤ብልኅ፡ሰው፡ዕውቀትን፡ይሸሽጋል፤የሰነፎች፡ልብ፡ግን፡ስንፍናን፡ያወራል።
24፤የትጉህ፡እጅ፡ትገዛለች፤የታካች፡እጅ፡ግን፡ትገብራለች።
25፤ሰውን፡የልቡ፡ሐዘን፡ያዋርደዋል፤መልካም፡ቃል፡ግን፡ደስ፡ያሠኘዋል።
26፤ጻድቅ፡ለባልንጀራው፡መንገዱን፡ያሳያል፤የኃጥኣን፡መንገድ፡ግን፡ታስታቸዋለች።
27፤ታካች፡ሰው፡አደን፡ምንም፡አያድንም፤ለሰው፡የከበረ፡ሀብት፡ትጋት፡ነው።
28፤በጽድቅ፡መንገድ፡ላይ፡ሕይወት፡አለ፡በጐዳናዋም፡ሞት፡የለም።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡13።________________
ምዕራፍ፡13፤
1፤ባላእምሮ፡ልጅ፡የአባቱን፡ተግሣጽ፡ይሰማል።ፌዘኛ፡ግን፡ተግሣጽን፡አይሰማም።
2፤ሰው፡ከአፉ፡ፍሬ፡መልካምን፡ይበላል፤የዐመፀኞች፡ነፍስ፡ግን፡ግፍን፡ትሻለች።
3፤አፉን፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ይጠብቃል፤ከንፈሩን፡የሚያሞጠሙጥ፡ግን፡ጥፋትን፡ያገኘዋል።
4፤የታካች፡ሰው፡ነፍስ፡ትመኛለች፤አንዳችም፡አታገኝም፤የትጉህ፡ነፍስ፡ግን፡ትጠግባለች።
5፤ጻድቅ፡ሐሰትን፡ይጠላል፤ኃጥእ፡ግን፡ያሳፍራል፡ያስነውራልም።
6፤በመንገዱ፡ያለነውር፡የሚኼደውን፡ጽድቅ፡ይጠብቀዋል፤ኀጢአት፡ግን፡ኀጢአተኛውን፡ይጥለዋል።
7፤ራሱን፡ባለጠጋ፡የሚያስመስል፡ሰው፡አለ፥ነገር፡ግን፥አንዳች፡የለውም፤ራሱን፡ድኻ፡የሚያስመስል፡አለ፥ነገ ር፡ግን፥እጅግ፡ባለጠግነት፡አለው።
8፤ለሰው፡ነፍስ፡ቤዛው፡ሀብቱ፡ነው፤ድኻ፡ግን፡ተግሣጽን፡አይሰማም።
9፤ዅልጊዜ፡ለጻድቃን፡ብርሃን፡ነው፤የኃጥኣን፡መብራት፡ግን፡ይጠፋል።
10፤በትዕቢት፡ጠብ፡ብቻ፡ይኾናል፤ጥበብ፡ግን፡ምክርን፡በሚቀበሉ፡ዘንድ፡ናት።
11፤በችኰላ፡የምትከማች፡ሀብት፡ትጐድላለች፤ጥቂት፡በጥቂት፡የተከማቸች፡ግን፡ትበዛለች።
12፤የምትዘገይ፡ተስፋ፡ልብን፡ታሳዝናለች፤የተገኘች፡ፈቃድ፡ግን፡የሕይወት፡ዛፍ፡ናት።
13፤ትእዛዝን፡የሚያቃልል፡በትእዛዝ፡ተይዞ፡ይጠፋል፤ትእዛዝን፡የሚፈራ፡ግን፡በደኅንነት፡ይኖራል።
14፤ሰው፡ከሞት፡ወጥመድ፡ያመልጥ፡ዘንድ፡የጠቢብ፡ሰው፡ትምህርት፡የሕይወት፡ምንጭ፡ነው።
15፤መልካም፡ዕውቀት፡ሞገስን፡ይሰጣል፤የወስላታዎች፡መንገድ፡ግን፡ሻካራ፡ናት።
16፤ብልኅ፡ዅሉ፡በዕውቀት፡ይሠራል፤ሰነፍ፡ግን፡ስንፍናውን፡ይገልጣል።

17፤መጥፎ፡መልእክተኛ፡በክፉ፡ላይ፡ይወድቃል፤የታመነ፡መልእክተኛ፡ግን፡ፈውስ፡ነው።
18፤ድኽነትና፡ነውር፡ተግሣጽን፡ቸል፡ለሚሉ፡ነው፤ዘለፋን፡የሚሰማ፡ግን፡ይከብራል።
19፤የተፈጸመች፡ፈቃድ፡ሰውነትን፡ደስ፡ታሠኛለች፤ሰነፎች፡ግን፡ከክፉ፡መራቅን፡ይጸየፋሉ።
20፤ከጠቢባን፡ጋራ፡የሚኼዱ፡ጠቢብ፡ይኾናል፤የሰነፎች፡ባልንጀራ፡ግን፡ክፉ፡መከራን፡ይቀበላል።
21፤ክፉ፡ነገር፡ኀጢአተኛዎችን፡ያሳድዳቸዋል፤ጻድቃን፡ግን፡መልካሙን፡ዋጋ፡ይቀበላሉ።
22፤ጻድቅ፡ሰው፡ለልጅ፡ልጆቹ፡ያወርሳል፤የኀጢአተኛ፡ብልጥግና፡ግን፡ለጻድቅ፡ትጠበቃለች።
23፤በድኻዎች፡ዕርሻ፡ላይ፡ብዙ፡ሲሳይ፡አለ፤ከፍርድ፡መጓደል፡የተነሣ፡ግን፡ይጠፋል።
24፤በበትር፡ከመምታት፡የሚራራ፡ሰው፡ልጁን፡ይጠላል፤ልጁን፡የሚወድ፡ግን፡ተግቶ፡ይገሥጸዋል።
25፤ጻድቅ፡ሰውነቱ፡እስክትጠግብ፡ድረስ፡ይበላል፤የኃጥኣን፡ሆድ፡ግን፡ይራባል።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡14።__________________
ምዕራፍ፡14፤
1፤ብልኀተኛ፡ሴት፡ቤቷን፡ትሠራለች፤ሰነፍ፡ሴት፡ግን፡በእጇ፡ታፈርሰዋለች።
2፤በቅን፡የሚኼድ፡ሰው፡እግዚአብሔርን፡ይፈራል፤መንገዱን፡የሚያጣምም፡ግን፡ይንቀዋል።
3፤በሰነፍ፡አፍ፡የትዕቢት፡በትር፡አለ፤የጠቢባን፡ከንፈር፡ግን፡ትጠብቃቸዋለች።
4፤በሬ፡በሌለበት፡ስፍራ፡እኽል፡አይገኝም፤ብዙ፡ሲሳይ፡ግን፡በበሬዎች፡ኀይል፡ነው።
5፤የታመነ፡ምስክር፡አይዋሽም፤የሐሰት፡ምስክር፡ግን፡በሐሰት፡ይናገራል።
6፤ፌዘኛ፡ሰው፡ጥበብን፡ይፈልጋል፡አያገኛትም፤ለአስተዋይ፡ግን፡ዕውቀትን፡ማግኘት፡አያስቸግረውም።
7፤ከሰነፍ፡ሰው፡ፊት፡ራቅ፥በርሱ፡ዘንድ፡የዕውቀትን፡ከንፈር፡አታገኝምና።
8፤የብልኀ፡ሰው፡ጥበብ፡መንገዱን፡ያስተውል፡ዘንድ፡ነው፤የሰነፎች፡ስንፍና፡ግን፡ሽንገላ፡ነው።
9፤ሰነፉ፡በኀጢአት፡ያፌዛል፤በቅኖች፡መካከል፡ግን፡ቸርነት፡አለች።
10፤የራሱን፡ሐዘን፡ልብ፡ያውቃል፤ከደስታውም፡ጋራ፡ሌላ፡ሰው፡አይገናኝም።
11፤የኃጥኣን፡ቤት፡ይፈርሳል፤የቅኖች፡ማደሪያ፡ግን፡ያብባል።
12፤ለሰው፡ቅን፡የምትመስል፡መንገድ፡አለች፡ፍጻሜዋ፡ግን፡የሞት፡መንገድ፡ነው።
13፤በሣቅ፡ደግሞ፡ልብ፡ያዝናል፥የደስታም፡ፍጻሜ፡ልቅሶ፡ነው።
14፤ልቡን፡ከጽድቅ፡የሚመልስ፡ሰው፡ከመንገዱ፡ፍሬ፡ይጠግባል፥ጻድቅም፡ሰው፡ደግሞ፡በራሱ።
15፤የዋህ፡ቃልን፡ዅሉ፡ያምናል፤ብልኀ፡ግን፡አካኼዱን፡ይመለከታል።
16፤ጠቢብ፡ሰው፡ይፈራል፡ከክፉም፡ይሸሻል፤ሰነፍ፡ግን፡ራሱን፡ታምኖ፡ይኰራል።
17፤ቍጡ፡ሰው፡በስንፍና፡ይሠራል፤አስተዋይ፡ግን፡ይታገሣል።
18፤አላዋቂዎች፡ሰዎች፡ስንፍናን፡ይወርሳሉ፤ብልኀኖች፡ግን፡ዕውቀትን፡እንደ፡ዘውድ፡ይጭናሉ።
19፤ኀጢአተኛዎች፡በደጎች፡ፊት፡ይጐነበሳሉ፥ኃጥኣንም፡በጻድቃን፡በር።
20፤ድኻ፡በባልንጀራው፡ዘንድ፡የተጠላ፡ነው፡የባለጠጋ፡ወዳጆች፡ግን፡ብዙዎች፡ናቸው።
21፤ባልንጀራውን፡የሚንቅ፡ይበድላል፡ለድኻ፡ግን፡የሚራራ፡ምስጉ፡ነው።
22፤ክፉ፡የሚያደርጉ፡ይስታሉ፤ምሕረትና፡እውነት፡ግን፡መልካምን፡ለሚያደርጉ፡ናቸው።
23፤በድካም፡ዅሉ፡ልምላሜ፡ይገኛል፤ብዙ፡ነገር፡በሚናገር፡ከንፈር፡ግን፡ድኽነት፡ብቻ፡አለ።
24፤የጠቢባን፡ዘውድ፡ባለጠግነታቸው፡ነው፤የሰነፎች፡ስንፍና፡ግን፡ስንፍና፡ነው።
25፤እውነተኛ፡ምስክር፡ነፍሶችን፡ያድናል፤በሐሰት፡የሚናገር፡ግን፡ሸንጋይ፡ነው።
26፤እግዚአብሔርን፡ለሚፈራ፡ጠንካራ፡መታመን፡አለው፥ለልጆቹም፡መጠጊያ፡ይኖራል።
27፤ሰው፡ከሞት፡ወጥመድ፡ያመልጥ፡ዘድን፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡የሕይወት፡ምንጭ፡ነው።
28፤የንጉሥ፡ክብር፡በሕዝብ፡ብዛት፡ነው፤በሰው፡ጥቂትነት፡ግን፡የገዢ፡ጥፋት፡አለ።
29፤ለትግሥተኛ፡ሰው፡ብዙ፡ማስተዋል፡አለው፤ቍጡ፡ግን፡ስንፍናውን፡ከፍ፡ከፍ፡ያደርጋል።

30፤ትሑት፡ልብ፡የሥጋ፡ሕይወት፡ነው፤ቅንአት፡ግን፡ዐጥንትን፡ያነቅዛል።
31፤ድኻን፡የሚያስጨንቅ፡ፈጣሪውን፡ይሰድባል፤ለድኻ፡ምሕረትን፡የሚያደርግ፡ግን፡ያከብረዋል።
32፤ኃጥእ፡በክፋቱ፡ይደፋል፤ጻድቅ፡ግን፡በእውነቱ፡ይታመናል።
33፤በዐዋቂ፡ልብ፡ጥበብ፡ትቀመጣለች፤በሰነፎች፡ውስጥ፡ግን፡አትታወቅም።
34፤ጽድቅ፡ሕዝብን፡ከፍ፡ከፍ፡ታደርጋለች፤ኀጢአት፡ግን፡ሕዝብን፡ታስነውራለች።
35፤አስተዋይ፡አገልጋይ፡በንጉሥ፡ዘንድ፡ይወደዳል፤በሚያሳፍር፡ላይ፡ግን፡ቍጣው፡ይኾናል።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡15።________________
ምዕራፍ፡15፤
1፤የለዘበች፡መልስ፡ቍጣን፡ትመልሳለች፡ሻካራ፡ቃል፡ግን፡ቍጣን፡ታስነሣለች።
2፤የጠቢባን፡ምላስ፡ዕውቀትን፡ያሳምራል፤የሰነፎች፡አፍ፡ግን፡ስንፍናን፡ያፈልቃል።
3፤የእግዚአብሔር፡ዐይኖች፡በስፍራ፡ዅሉ፡ናቸው፤ክፉዎችንና፡ደጎችን፡ይመለከታሉ።
4፤ፈዋሽ፡ምላስ፡የሕይወት፡ዛፍ፡ነው፤የጠማማ፡ምላስ፡ግን፡ነፍስን፡ይሰብራል።
5፤ሰነፍ፡የአባቱን፡ተግሣጽ፡ይንቃል፤ዘለፋን፡የሚቀበል፡ግን፡አእምሮው፡የበዛ፡ነው።
6፤በጻድቅ፡ሰው፡ቤት፡ብዙ፡ኀይል፡አለ፤የኃጥእ፡ሰው፡መዝገብ፡ግን፡ሁከት፡ነው።
7፤የጠቢባን፡ከንፈር፡ዕውቀትን፡ትዘራለች፤የሰነፎች፡ልብ፡ግን፡እንዲህ፡አይደለም።
8፤የኃጥኣን፡መሥዋዕት፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው፤የቅኖች፡ጸሎት፡ግን፡በርሱ፡ዘንድ፡የተወደደ፡ ነው።
9፤የኃጥኣን፡መንገድ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው፤ርሱ፡ግን፡ጽድቅን፡የሚከተል፡ይወዷል።
10፤ክፉ፡መቅሠፍት፡መንገድን፡በተወ፡ሰው፡ላይ፡ይመጣል፥ዘለፋንም፡የሚጠላ፡ይሞታል።
11፤ሲኦልና፡ጥፋት፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡የታወቁ፡ናቸው፤ይልቁንም፡የሰዎች፡ልብ፡የታወቀ፡ነው።
12፤ፌዘኛ፡ሰው፡የሚዘልፈውን፡አይወድም፥ወደ፡ጠቢባንም፡አይኼድም።
13፤ደስ፡ያለው፡ልብ፡ፊትን፡ያበራል፤በልብ፡ሐዘን፡ግን፡ነፍስ፡ትሰበራለች።
14፤የዐዋቂ፡ልብ፡ዕውቀትን፡ይፈልጋል፤የሰነፎች፡አፍ፡ግን፡በስንፍና፡ይሰማራል።
15፤ልቡ፡የሚያዝን፡ሰው፡ዘመኑ፡ዅሉ፡የከፉች፡ናት፤የልብ፡ደስታ፡ግን፡ዅልጊዜ፡እንደ፡ግብዣ፡ነው።
16፤እግዚአብሔርን፡ከመፍራት፡ጋራ፡ያለ፡ጥቂት፡ነገር፡ሁከት፡ካለበት፡ከብዙ፡መዝገብ፡ይሻላል።
17፤የጐመን፡ወጥ፡በፍቅር፡መብላት፡የሰባ፡ፍሪዳን፡ጥል፡ባለበት፡ዘንድ፡ከመብላት፡ይሻላል።
18፤ቍጡ፡ሰው፡ጠብን፡ያነሣሣል፤ትዕግሥተኛ፡ሰው፡ግን፡ጸጥ፡ያሠኘዋል።
19፤የታካች፡መንገድ፡እንደ፡ሾኽ፡ዐጥር፡ናት፤የጻድቃን፡መንገድ፡ግን፡የተደላደለች፡ናት።
20፤ጠቢብ፡ልጅ፡አባቱን፡ደስ፡ያሠኛል፤ሰነፍ፡ልጅ፡ግን፡እናቱን፡ይንቃል።
21፤ልብ፡ለሌለው፡ሰው፡ስንፍና፡ደስታ፡ናት፤አስተዋይ፡ግን፡አካኼዱን፡ያቀናል።
22፤ምክር፡ከሌለች፡ዘንድ፡የታሰበው፡ሳይሳካ፡ይቀራል፤መካሮች፡በበዙበት፡ዘንድ፡ግን፡ይጸናል።
23፤ሰው፡በአፉ፡መልስ፡ደስ፡ይለዋል፤ቃልም፡በጊዜው፡ምንኛ፡መልካም፡ነው!
24፤በታች፡ካለው፡ከሲኦል፡ያመልጥ፡ዘንድ፡የሕይወት፡መንገድ፡አስተዋዩን፡ሰው፡ወደ፡ላይ፡ይወስደዋል።
25፤እግዚአብሔር፡የትዕቢተኛዎች፡ቤት፡ይነቅላል፤የባልቴትን፡ዳርቻ፡ግን፡ያጸናል።
26፤የበደለኛ፡ዐሳብ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ናት፤ያማረ፡ቃል፡ግን፡ጥሩ፡ነው።
27፤ትርፍ፡ለማግኘት፡የሚሣሣ፡ሰው፡የራሱን፡ቤት፡ያውካል፤መማለጃን፡የሚጠላ፡ግን፡በሕይወት፡ይኖራል።
28፤የጻድቅ፡ልብ፡መልሱን፡ያስባል፡የኃጥኣን፡አፍ፡ግን፡ክፋትን፡ያፈልቃል።
29፤እግዚአብሔር፡ከኃጥኣን፡ይርቃል፤የጻድቃንን፡ጸሎት፡ግን፡ይሰማል።
30፤የዐይን፡ብርሃን፡ልብን፡ደስ፡ያሠኛል፥መልካም፡ወሬም፡ዐጥንትን፡ያለመልማል።
31፤የሕይወትን፡ተግሣጽ፡የሚሰማ፡ጆሮ፡በጠቢባን፡መካከል፡ይኖራል።
32፤ተግሣጽን፡ቸል፡የሚል፡የራሱን፡ነፍስ፡ይንቃል፤ዘለፋን፡የሚሰማ፡ግን፡አእምሮ፡ያገኛል።

33፤እግዚአብሔርን፡መፍራት፡የጥበብ፡ትምህርት፡ነው፤ትሕትናም፡ክብረትን፡ትቀድማለች።

_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡16።________________

ምዕራፍ፡16፤

1፤የልብ፡መዘጋጀት፡ከሰው፡ነው፤የምላስ፡መልስ፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።

2፤የሰው፡መንገድ፡ዅሉ፡በዐይኖቹ፡ፊት፡ንጹሕ፡ነው፤እግዚአብሔር፡ግን፡መንፈስን፡ይመዝናል።

3፤ሥራኽን፡ለእግዚአብሔር፡ዐደራ፡ስጥ፥ዐሳብኽም፡ትጸናለች።

4፤እግዚአብሔር፡ዅሉን፡ለርሱ፡ለራሱ፡ፈጠረ፥ኃጥኡን፡ደግሞ፡ለክፉ፡ቀን።

5፤በልቡ፡የታበየ፡ዅሉ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ርኩስ፡ነው፥እጅ፡በእጅም፡ሳይቀጣ፡አይቀርም።

6፤በምሕረትና፡በእውነት፡ኀጢአት፡ትሰረያለች፥እግዚአብሔርንም፡በመፍራት፡ሰው፡ከክፋት፡ይመለሳል።

7፤የሰው፡አካኼድ፡እግዚአብሔርን፡ደስ፡ያሠኘው፡እንደ፡ኾነ፤በርሱና፡በጠላቶቹ፡መካከል፡ስንኳ፡ሰላምን፡ያደ ርጋል።

8፤በጽድቅ፡የሚገኝ፡ጥቂት፡ነገር፡በዐመፅ፡ከሚገኝ፡ከብዙ፡ትርፍ፡ይሻላል።

9፤የሰው፡ልብ፡መንገዱ፡ያዘጋጃል፤እግዚአብሔር፡ግን፡አካኼዱን፡ያቀናለታል።

10፤የእግዚአብሔር፡ብይን፡በንጉሥ፡አፍ፡ነው፥አፉም፡በፍርድ፡አይስትም።

11፤እውነተኛ፡ሚዛንና፡መመዘኛ፡የእግዚአብሔር፡ናቸው፤የከረጢት፡መመዘኛዎች፡ዅሉ፡የርሱ፡ሥራ፡ናቸው።

12፤ግፍን፡መሥራት፡በንጉሥ፡ዘንድ፡ጸያፍ፡ነገር፡ነው፥ዙፋን፡በጽድቅ፡ይጸናልና።

13፤የጽድቅ፡ከንፈር፡የነገሥታት፡ደስታ፡ናት፥በቅን፡የሚናገር፡ርሱንም፡ይወዱታል።

14፤የንጉሥ፡ቍጣ፡እንደ፡ሞት፡መልእክተኛ፡ነው፤ጠቢብ፡ሰው፡ግን፡ያቈላምጠዋል።

15፤በንጉሥ፡ፊት፡ብርሃን፡ዘንድ፡ሕይወት፡አለ፥መልካም፡ፈቃዱም፡እንደ፡በልግ፡ዝናብ፡ደመና፡ነው።

16፤ጥበብን፡ማግኘት፡ምንኛ፡ከወርቅ፡ይሻላል! ማስተዋልንም፡ማግኘት፡ከብር፡ይልቅ፡የሚመረጥ፡ነው።

17፤የቅኖች፡መንገድ፡ከክፋት፡መራቅ፡ነው፤መንገዱን፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ይጠብቃታል።

18፤ትዕቢት፡ጥፋትን፥ኵሩ፡መንፈስም፡ውድቀትን፡ይቀድማል።

19፤ከዕቡያን፡ጋራ፡ምርኮ፡ከመካፈል፥ከትሑታን፡ጋራ፡በተዋረደ፡መንፈስ፡መኾን፡ይሻላል።

20፤ቃልን፡የሚያዳምጥ፡መልካም፡ነገርን፡ያገኛል፤በእግዚአብሔር፡የታመነ፡ምስጉን፡ነው።

21፤ልቡ፡ጠቢብ፡የኾነ፡አስተዋይ፡ይባላል፥በከንፈሩም፡ጣፋጭ፡የኾነ፡ትምህርትን፡ያበዛል።

22፤ገንዘብ፡ላደረገው፡ሰው፡ዕውቀት፡የሕይወት፡ምንጭ፡ነው፤ስንፍና፡ግን፡የሰነፎች፡ቅጣት፡ነው።

23፤የጠቢብ፡ልብ፡አፉን፡ያስተምራል፥ለከንፈሩም፡ትምህርትን፡ይጨምራል።

24፤ያማረ፡ቃል፡የማር፡ወለላ፡ነው፤ለነፍስ፡ጣፋጭ፡ለዐጥንትም፡ጤና፡ነው።

25፤ለሰው፡ቅን፡የምትመስል፡መንገድ፡አለች፤ፍጻሜዋ፡ግን፡የሞት፡መንገድ፡ነው።

26፤የሠራተኛ፡ራብ፡ለርሱ፡ይሠራል፥አፉ፡ይጐተጕተዋልና።

27፤ምናምንቴ፡ሰው፡ክፋትን፡ይምሳል፥በከንፈሩም፡የሚቃጠል፡እሳት፡አለ።

28፤ጠማማ፡ሰው፡ጥልን፡ይዘራል፤ዦሮ፡ጠቢ፡ሰው፥የተማመኑትን፡ወዳጆች፡ይለያያል።

29፤ግፈኛ፡ሰው፡ወዳጁን፡ያባብላል፥መልካምም፡ወዳይደለ፡መንገድ፡ይመራዋል።

30፤ዐይኑን፡የሚዘጋ፡ጠማማ፡ዐሳብን፡ያስባል፤ከንፈሩን፡የሚነክስ፡ክፋትን፡ይፈጽማል።

31፤የሸበተ፡ጠጕር፡የክብር፡ዘውድ፡ነው፥ርሱም፡በጽድቅ፡መንገድ፡ይገኛል።

32፤ትዕግሥተኛ፡ሰው፡ከኀያል፡ሰው፡ይሻላል፥በመንፈሱም፡ላይ፡የሚገዛ፡ከተማ፡ከሚወስዱ፡ይበልጣል።

33፤ዕጣ፡በጕያ፡ይጣላል፤መደቧ፡ዅሉ፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።

_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡17።________________

ምዕራፍ፡17፤

1፤ጥል፡ባለበት፡ዘንድ፡ዕርድ፡ከሞላበት፡ቤት፡በጸጥታ፡ደረቅ፡ቍራሽ፡ይሻላል።

2፤አስተዋይ፡ባሪያ፡ነውረኛውን፡ልጅ፡ይገዛል፥በወንድማማች፡መካከልም፡ርስትን፡ይካፈላል።

3፤ማቅለጫ፡ለብር፥ከውር፡ለወርቅ፡ነው፤እግዚአብሔር፡ግን፡ልብን፡ይፈትናል።
4፤ክፉ፡ሰው፡የበደለኛን፡ከንፈር፡ይሰማል፤ሐሰተኛም፡ወደ፡ተንኰለኛ፡ምላስ፡ያደምጣል።
5፤በድኻ፡የሚያላግጥ፡ፈጣሪውን፡ይሰድባል፤በጥፋትም፡ደስ፡የሚለው፡ሳይቀጣ፡አይቀርም።
6፤የሽማግሌዎች፡አክሊል፡የልጅ፡ልጆች፡ናቸው፤የልጆችም፡ክብር፡አባቶቻቸው፡ናቸው።
7፤ለሰነፍ፡የኵራት፡አነጋገር፡አይገባውም፤ይልቁንም፡ሐሰተኛ፡ከንፈር፡ለመኰንን፡አይገባውም።
8፤ገንዘብ፡ባደረገው፡ፊት፡መማለጃ፡እንደ፡ተዋበ፡ዕንቍ፡ነው፥ወደ፡ዞረበትም፡ስፍራ፡ኹሉ፡ሥራውን፡ያቀናል።
9፤ኀጢአትን፡የሚከድን፡ሰው፡ፍቅርን፡ይሻል፤ነገርን፡የሚደጋግም፡ግን፡የተማመኑትን፡ወዳጆቹን፡ይለያያል።
10፤መቶ፡ግርፋት፡በሰነፍ፡ጠልቆ፡ከሚገባ፡ይልቅ፡ተግሣጽ፡በአስተዋይ፡ሰው፡ጠልቆ፡ወደ፡ልቡ፡ይገባል።
11፤ክፉ፡ሰው፡ዐመፃን፡ብቻ፡ይሻል፤ስለዚህ፥ጨካኝ፡መልአክ፡ይላክበታል።
12፤ሰነፍን፡በስንፍናው፡ከመገናኘት፡ልጆቿ፡የተነጠቁባትን፡ድብ፡መገናኘት፡ይሻላል።
13፤በመልካም፡ፋንታ፡ክፉን፡የሚመልስ፥ክፉ፡ነገር፡ከቤቱ፡አትርቅም።
14፤የጠብ፡መዠመሪያ፡እንደ፡ውሃ፡አፈሳሰስ፡ነው፤ስለዚህ፥ጠብ፡ሳይበረታ፡አንተ፡ክርክርን፡ተው።
15፤ኃጥኡን፡የሚያጸድቅና፡በጻድቁ፡ላይ፡የሚፈርድ፥ኹለቱ፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊዎች፡ናቸው።
16፤በሰነፍ፡እጅ፡የጥበብ፡መግዣ፡ገንዘብ፡መኖሩ፡ስለ፡ምንድር፡ነው፤ጥበብን፡ይገዛ፡ዘንድ፡አእምሮ፡የለውም ና።
17፤ወዳጅ፡በዘመኑ፡ኹሉ፡ይወዷል፤ወንድምም፡ለመከራ፡ይወለዳል።
18፤አእምሮ፡የጐደለው፡ሰው፡ኢጋና፡ይመታል፥በባልንጀራውም፡ፊት፡ይዋሳል።
19፤ዐመፃን፡የሚወድ፡ክርክርን፡ይወዷል፤ደጁንም፡ዘለግ፡የሚያደርግ፡ውድቀትን፡ይሻል።
20፤ጠማማ፡ልብ፡ያለው፡መልካምን፡አያገኝም፥ምላሱንም፡የሚገለብጥ፡በክፉ፡ላይ፡ይወድቃል።
21፤ሰነፍን፡የሚወልድ፡ሐዘን፡ይኾንበታል፥የደንቈሮ፡ልጅም፡አባት፡ደስ፡አይለውም።
22፤ደስ፡ያላት፡ልብ፡መልካም፡መድኀኒት፡ናት፤ያዘነች፡ነፍስ፡ግን፡ዐጥንትን፡ታደርቃለች።
23፤ኃጥእ፡የፍርድን፡መንገድ፡ለማጥመም፡ከብብት፡መማለጃን፡ይወስዳል።
24፤በአስተዋይ፡ፊት፡ጥበብ፡ትኖራለች፤የሰነፍ፡ዐይን፡ግን፡በምድር፡ዳርቻ፡ነው።
25፤ሰነፍ፡ልጅ፡ለአባቱ፡ጸጸት፡ነው፥ለወለደችውም፡ምሬት፡ነው።
26፤ጻድቅን፡መቅጣት፥ጨዋ፡ሰውንም፡በጻድቅነቱ፡መምታት፡መልካም፡አይደለም።
27፤ጥቂት፡ቃልን፡የሚናገር፡ዐዋቂ፡ነው፥መንፈሱም፡ቀዝቃዛ፡የኾነ፡አስተዋይ፡ነው።
28፤ሰነፍ፡ዝም፡ቢል፡ጠቢብ፡ኾኖ፡ይቈጠራል፥ከንፈሩንም፡የሚቈልፍ፡-ባላእምሮ፡ነው፡ይባላል።
____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡18።____________________
ምዕራፍ፡18፤
1፤መለየት፡የሚወድ፡ምኞቱን፡ይከተላል፥መልካሙንም፡ጥበብ፡ኹሉ፡ይቃወማል።
2፤ሰነፍ፡የጥበብን፡ነገር፡አይወድም፤በልቡ፡ያለውን፡ኹሉ፡መግለጥ፡ብቻ፡ይወዷል፡እንጂ።
3፤ኃጥእ፡በመጣ፡ጊዜ፡ንቀት፡ደግሞ፡ይመጣል፥ነውርም፡ከስድብ፡ጋራ።
4፤የሰው፡አፍ፡ቃል፡የጠለቀ፡ውሃ፡ነው፥የጥበብም፡ምንጭ፡ፈሳሽ፡ወንዝ፡ነው።
5፤የጻድቅ፡ፍርድ፡ይጠምም፡ዘንድ፥ለኃጥእም፡ማድላት፡መልካም፡አይደለም።
6፤የሰነፍ፡ከንፈር፡በጥል፡ውስጥ፡ትገባለች፥አፉም፡በትርን፡ትጠራለች።
7፤የሰነፍ፡አፍ፡ለራሱ፡ጥፋት፡ነው፥ከንፈሩም፡ለነፍሱ፡ወጥመድ፡ነው።
8፤የዦሮ፡ጠቢ፡ቃል፡እንደ፡ጣፋጭ፡መብል፡ነው፥ርሱም፡እስከሆድ፡ጓሮጆች፡ድረስ፡ይወርዳል።
9፤በሥራው፡ታካች፡የሚኾን፡የሀብት፡አጥፊ፡ወንድም፡ነው።
10፤የእግዚአብሔር፡ስም፡የጸና፡ግንብ፡ነው፤ጻድቅ፡ወደ፡ርሱ፡ሮጦ፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል።
11፤ለባለጠጋ፡ሰው፡ሀብቱ፡እንደ፡ጸናች፡ከተማ፡ናት፥በዐሳቡም፡እንደ፡ረዥም፡ቅጥር።
12፤ሰው፡ሳይወድቅ፡በፊት፡ልቡ፡ከፍ፡ከፍ፡ይላል፥ትሕትናም፡ክብረትን፡ትቀድማለች።

13፤ሳይሰማ፡ነገርን፡በሚመልስ፡ስንፍናና፡ዕፍረት፡ይኾንበታል።
14፤የሰው፡ነፍስ፡ሕመሙን፡ይታገሣል፤የተቀጠቀጠን፡መንፈስ፡ግን፡ማን፡ያጠነክረዋል፤
15፤የአስተዋይ፡ልብ፡ዕውቀትን፡ያገኛል፥የጠቢባንም፡ዦሮ፡ዕውቀትን፡ትፈልጋለች።
16፤የሰው፡ስጦታ፡መንገዱን፡ታሰፋለታለች፥በታላላቆችም፡ፊት፡ታገባዋለች።
17፤ወደ፡ፍርድ፡አስቀድሞ፡የገባ፡ጻድቅ፡ይመስላል፤ባልንጀራው፡ግን፡መጥቶ፡ይመረምረዋል።
18፤ዕጣ፡ክርክርን፡ትከለክላለች፥በኀያላንም፡መካከል፡ትበይናለች።
19፤የተበደለ፡ወንድም፡እንደ፡ጸናች፡ከተማ፡ጽኑ፡ነው፤ክርክራቸውም፡እንደ፡ግንብ፡ብረት፡ነው።
20፤የሰው፡ሆድ፡ከአፉ፡ፍሬ፡ይሞላል፡ከንፈሩም፡ከሚያፈራው፡ይጠግባል።
21፤ሞትና፡ሕይወት፡በምላስ፡እጅ፡ናቸው፤የሚወዷ፟ትም፡ፍሬዋን፡ይበላሉ።
22፤ሚስት፡ያገኘ፡በረከትን፡አገኘ፥ከእግዚአብሔርም፡ሞገስን፡ይቀበላል።
23፤ድኻ፡በትሕትና፡እየለመነ፡ይናገራል፤ባለጠጋ፡ግን፡በድፍረት፡ይመልሳል።
24፤ብዙ፡ወዳጆች፡ያሉት፡ሰው፡ይጠፋል፤ነገር፡ግን፥ከወንድም፡አብልጦ፡የሚጠጋጋ፡ወዳጅ፡አለ።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡19።__________________

ምዕራፍ፡19፤

1፤በከንፈሩ፡ከሚወሳልት፡ሰነፍ፡ይልቅ፡ያለነውር፡የሚኼድ፡ድኻ፡ይሻላል።
2፤ነፍስ፡ዕውቀት፡የሌለባት፡ትኾን፡ዘንድ፡መልካም፡አይደለም፤እግሩንም፡የሚያፈጥን፡ከመንገድ፡ይስታል።
3፤የሰው፡ስንፍና፡መንገዱን፡ታጣምምበታለች፤ልቡም፡በእግዚአብሔር፡ላይ፡ይቈጣል።
4፤ባለጠግነት፡ብዙ፡ወዳጆች፡ይጨምራል፤የድኻ፡ወዳጅ፡ግን፡ከርሱ፡ይርቃል።
5፤ሐሰተኛ፡ምስክር፡ሳይቀጣ፡አይቀርም፥በሐሰትም፡የሚናገር፡አያመልጥም።
6፤ብዙ፡ሰዎች፡ለጋሱን፡ያቈላምጣሉ፥ስጦታ፡ለሚሰጥም፡ዅሉ፡ወዳጅ፡ነው።
7፤ድኻን፡ሰው፡ወንድሞቹ፡ዅሉ፡ይጠሉታል፤ይልቁንም፡ወዳጆቹ፡ከርሱ፡ይርቃሉ።እነርሱንም፡በቃል፡ቢከተላቸው፡ አንዳች፡ አይረቡትም።
8፤ጥበብን፡የሚያገኝ፡ነፍሱን፡ይወዷል፥ማስተዋልንም፡የሚጠብቅ፡መልካም፡ነገርን፡ያገኛል።
9፤ሐሰተኛ፡ምስክር፡ሳይቀጣ፡አይቀርም፤በሐሰትም፡የሚናገር፡ይጠፋል።
10፤ለሰነፍ፡ቅምጥልነት፡አይገ፟ባውም፥ይልቁንም፡ባሪያ፡በአለቃዎች፡ላይ፡ይገዛ፡ዘንድ።
11፤ሰውን፡ጠቢብ፡አእምሮው፡ከቍጣ፡ያዘገየዋል፥ለበደለኛውም፡ይቅር፡ይል፡ዘንድ፡ክብር፡ይኾንለታል።
12፤እንደ፡አንበሳ፡ግሣት፡የንጉሥ፡ቍጣ፡ነው፥ሞገሱም፡በመስክ፡ላይ፡እንዳለ፡ጠል፡ነው።
13፤ሰነፍ፡ልጅ፡ለአባቱ፡ሐዘን፡ነው፥ጠበኛም፡ሚስት፡እንደማያቋርጥ፡ነጠብጣብ፡ናት።
14፤ቤትና፡ባለጠግነት፡ከአባቶች፡ዘንድ፡ይወረሳሉ፤አስተዋይ፡ሚስት፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ናት።
15፤ተግባር፡መፍታት፡እንቅልፍን፡ታመጣለች፥የታካችም፡ነፍስ፡ትራባለች።
16፤ትእዛዝን፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ይጠብቃል፤መንገዱን፡ቸል፡የሚል፡ግን፡ይጠፋል።
17፤ለድኻ፡ቸርነትን፡የሚያደርግ፡ለእግዚአብሔር፡ያበድራል፥በጎነቱንም፡መልሶ፡ይከፍለዋል።
18፤ተስፋ፡ገና፡ሳለች፡ልጅኽን፡ገሥጽ፥መሞቱንም፡አትሻ።
19፤ንዴተኛ፡ሰው፡መቀጮ፡ይከፍላል፤ብታድነውም፡ደግሞ፡ትጨምራለኽ።
20፤ምክርን፡ስማ፥ተግሣጽንም፡ተቀበል፡በፍጻሜኽ፡ጠቢብ፡ትኾን፡ዘንድ።
21፤በሰው፡ልብ፡ብዙ፡ዐሳብ፡አለ፤የእግዚአብሔር፡ምክር፡ግን፡ርሱ፡ይጸናል።
22፤የሰው፡ቸርነት፡የርሱ፡ፍሬ፡ነው፤ከሐሰተኛ፡ባለጠጋም፡እውነተኛ፡ድኻ፡ይሻላል።
23፤እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ወደ፡ሕይወት፡ይመራል፤የሚፈራውም፡ጠግቦ፡ይኖራል፥ክፉ፡ነገርም፡አያገኘውም።
24፤ታካች፡ሰው፡እጁን፡በወጭቱ፡ያጠልቃታል፥ወደ፡አፉ፡ስንኳ፡አይመልሳትም።
25፤ፌዘኛ፡ብትገርፈው፡አላዋቂ፡ብልኀተኛ፡ይኾናል፤አስተዋይን፡ሰው፡ብትገሥጸው፡ዕውቀትን፡ያገኛል።

26፤አባቱን፡የሚያስከፋ፡እናቱንም፡የሚያሳድድ፡የሚያሳፍርና፡ጐስቋላ፡ልጅ፡ነው።
27፤ልጅ፥ሆይ፥ተግሣጽን፡ከሰማኽ፡በዃላ፡ከዕውቀት፡ቃል፡መሳሳትን፡ተው።
28፤ወስላታ፡ምስክር፡በፍርድ፡ያፌዛል፥የኃጥኣንም፡አፍ፡ከፋትን፡ይውጣል።
29፤ለሚያፌዙ፡ሰዎች፡ፍርድ፡ተዘጋጅታለች፥ለሰነፎችም፡ዠርባ፡በትር።

____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡20።____________________

ምዕራፍ፡20፤

1፤የወይን፡ጠጅ፡ፌዘኛ፡ያደርጋል፥ብርቱ፡መጠጥም፡ጠበኛ፡ያደርጋል፤በዚህም፡የሳተ፡ዅሉ፡ጠቢብ፡አይደለም።
2፤የንጉሥ፡ቍጣ፡እንደ፡አንበሳ፡ግሣት፡ነው፤የሚያስቈጣውም፡ሰው፡የራሱን፡ነፍስ፡ይበድላል።
3፤ከክርክር፡ይርቅ፡ዘንድ፡ለሰው፡ክብሩ፡ነው፤ሰነፍ፡ዅሉ፡ግን፡እንዲህ፡ባለ፡ነገር፡ይጣመራል።
4፤ታካች፡ሰው፡በብርድ፡ምክንያት፡አያርስም፤ስለዚህ፥በመከር፡ይለምናል፥ምንም፡አያገኝም።
5፤ምክር፡በሰው፡ልብ፡እንደ፡ጠሊቅ፡ውሃ፡ነው፤አእምሮ፡ያለው፡ሰው፡ግን፡ይቀዳዋል።
6፤ብዙ፡ሰዎች፡ቸርነታቸውን፡ያወራሉ፤የታመነውን፡ሰው፡ግን፡ማን፡ያገኘዋል፧
7፤ጻድቅ፡ያለነውር፡ይኼዳል፥ልጆቹም፡ከርሱ፡በዃላ፡ምስጉኖች፡ናቸው።
8፤በፍርድ፡ወንበር፡የተቀመጠ፡ንጉሥ፡ክፉውን፡ዅሉ፡በዐይኖቹ፡ይበትናል።
9፤ልቤን፡አነጻኹ፥ከኀጢአትም፡ጠራኹ፡የሚል፡ማን፡ነው፧
10፤ኹለት፡ዐይነት፡ሚዛንና፡ኹለት፡ዐይነት፡መስፈሪያ፥ኹለቱ፡በእግዚአብሔር፡ፊት፡ርኩሳን፡ናቸው።
11፤ሕፃን፡ቅንና፡ንጹሕ፡መኾኑ፡በሚያደርገው፡ሥራ፡ይታወቃል።
12፤የሚሰማ፡ዦሮንና፡የሚያይ፡ዐይንን፥ኹለቱን፡እግዚአብሔር፡ፈጠራቸው።
13፤ድኻ፡እንዳትኾን፡እንቅልፍን፡አትውደድ፤ዐይንኽን፡ክፈት፥እንጀራም፡ትጠግባለኽ።
14፤የሚገዛ፡ሰው፦ክፉ፡ነው፥ክፉ፡ነው፡ይላል፤በኼደ፡ጊዜ፡ግን፡ይመካል።
15፤ወርቅና፡ብዙ፡ቀይ፡ዕንቍ፡ይገኛል፤የዕውቀት፡ከንፈር፡ግን፡የከበረች፡ጌጥ፡ናት።
16፤ለማያውቀው፡ከተዋሰ፡ሰው፡ልብሱን፡ውሰድ፥ለእንግዳ፡የተዋሰውንም፡ርሱን፡ዐግተው።
17፤የሐሰት፡እንጀራ፡ለሰው፡የጣፈጠ፡ነው፤ከዚያ፡በዃላ፡ግን፡አፉ፡ጭንጫ፡ይሞላል።
18፤ዐሳብ፡በምክር፡ትጸናለች፥በመልካምም፡ምክር፡ሰልፍ፡አድርግ።
19፤ዘዋሪ፡ሐሜተኛ፡ምስጢርን፡ይገልጣል፤ከንፈሩን፡የሚያሞጠሙጥ፡ሰውን፡አትገናኘው።
20፤አባቱን፡ወይም፡እናቱን፡የሚሰድብ፥በድቅድቅ፡ጨለማ፡መብራቱ፡ይጠፋል።
21፤በመዠመሪያ፡ፈጥኖ፡የተከማቸ፡ርስት፡ፍጻሜው፡አይባረክም።
22፤ክፉ፡እመልሳለኹ፡አትበል፤እግዚአብሔርን፡ተማመን፥ርሱም፡ያድንኻል።
23፤ኹለት፡ዐይነት፡ሚዛን፡በእግዚአብሔር፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው፥ሐሰተኛ፡ሚዛንም፡መልካም፡አይደለም።
24፤የሰው፡አካኼዱ፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው፤እንግዲያስ፡ሰው፡መንገዱን፡እንዴት፡ያስተውላል፧
25፤ሰው፡በችኰላ፦ለእግዚአብሔር፡የተቀደሰ፡ነው፡ብሎ፡ቢሳል፥ከተሳለም፡በዃላ፡ቢጸጸት፡ወጥመድ፡ነው።
26፤ጠቢብ፡ንጉሥ፡ኃጥኣንን፡በመንሽ፡ይበትናቸዋል፥መንኰራኵሩንም፡በእነርሱ፡ላይ፡ያንኰራኵርባቸዋል።
27፤የሰው፡መንፈስ፡የእግዚአብሔር፡መብራት፡ነው፥የሆዱን፡ጕርጆች፡ዅሉ፡የሚመረምር።
28፤ቸርነትና፡እውነት፡ንጉሥን፡ይጠብቁታል፤ዙፋኑም፡በቸርነት፡ይበረታል።
29፤የጐበዛዝት፡ክብር፡ጕልበታቸው፡ናት፥የሽማግሌዎችም፡ጌጥ፡ሽበት፡ነው።
30፤የሰንበር፡ቍስል፡ክፉዎችን፡ያነጻል፤ግርፋትም፡ወደ፡ሆድ፡ጕርጆች፡ይገባል።

____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡21።____________________

ምዕራፍ፡21፤

1፤የንጉሥ፡ልብ፡እንደ፡ውሃ፡ፈሳሾች፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡ነው፤ወደወደደውም፡ያዘነብለዋል።
2፤የሰው፡መንገድ፡ዅሉ፡በዐይኑ፡ፊት፡የቀናች፡ትመስለዋለች፤እግዚአብሔር፡ግን፡ልብን፡ይመዝናል።

3፤እግዚአብሔር፡ከመሥዋዕት፡ይልቅ፡ጽድቅንና፡ቅን፡ነገርን፡ማድረግ፡ይወዳል።
4፤ትዕቢተኛ፡ዐይንና፡ደፋር፡ልብ፡የኃጥኣንም፡ዕርሻ፡ኀጢአት፡ነው።
5፤የትጉህ፡ዐሳብ፡ወደ፡ጥጋብ፡ያደርሳል፤ችኩል፡ሰው፡ ዅሉ፡ግን፡ለመጒደል፡ይቸኵላል።
6፤በሐሰተኛ፡ምላስ፡መዝገብ፡ማከማቸት፡የሚበኾ፡ጕም፡ነው፤ይህን፡የሚፈልጉ፡ሞትን፡ይፈልጋሉ።
7፤ቅን፡ነገርን፡ያደርጉ፡ዘንድ፡አይወዱምና፡የኃጥኣን፡ንጥቂያ፡ራሳቸውን፡ያጠፋቸዋል።
8፤የበደለኛ፡መንገድ፡የጠመመች፡ናት፤የንጹሕ፡ሥራ፡ግን፡የቀና፡ነው።
9፤ከጠበኛ፡ሴት፡ጋራ፡ባንድ፡ቤት፡ከመቀመጥ፡በውጪ፡በቤት፡ማእዘን፡ላይ፡መቀመጥ፡ይሻላል።
10፤የኃጥእ፡ነፍስ፡ክፉን፡ትመኛለች፥በፊቱም፡ባልንጀራው፡ሞገስን፡አያገኝም።
11፤ፌዘኛ፡ቅጣትን፡በተቀበለ፡ጊዜ፡አላዋቂ፡ሰው፡ጥበብን፡ያገኛል፤ጠቢብም፡ቢማር፡ዕውቀትን፡ይቀበላል።
12፤ጻድቅ፡ስለኃጥእ፡ቤት፡ያስባል፥ኃጥኣንም፡ለጥፋት፡እንደ፡ተገለበጡ።
13፤የድኻውን፡ጩኸት፡እንዳይሰማ፡ዦሮውን፡የሚደፍን፡ሰው፥ርሱ፡ራሱ፡ይጮኻል፡አይሰማለትምም።
14፤ስጦታ፡በስውር፡ቍጣን፡ታጠፋለች፥የብብትም፡ውስጥ፡ጒቦ፡ጽኑ፡ቍጣን፡ታበርዳለች።
15፤ፍርድን፡ማድረግ፡ለጻድቅ፡ደስታ፡ነው፤ኀጢአትን፡ለሚያደርጉ፡ግን፡ጥፋት፡ነው።
16፤ከማስተዋል፡መንገድ፡የሚሳሳት፡ሰው፡በሙታን፡ጉባኤ፡ያርፋል።
17፤ተድላን፡የሚወድ፡ድኻ፡ይኾናል፥የወይን፡ጠጅንና፡ዘይትንም፡የሚወድ፡ባለጠጋ፡አይኾንም።
18፤ኃጥእ፡የጻድቅ፡ቤዛ፡ነው፤በደለኛም፡የቅን፡ሰው፡ቤዛ፡ነው።
19፤ከጠበኛና፡ከቍጡ፡ሴት፡ጋራ፡ከመቀመጥ፡በምድረ፡በዳ፡መቀመጥ፡ይሻላል።
20፤የከበረ፡መዝገብና፡ዘይት፡በጠቢብ፡ሰው፡ቤት፡ይኖራል።አእምሮ፡የሌለው፡ሰው፡ግን፡ይውጠዋል።
21፤ጽድቅንና፡ምሕረትን፡የሚከተል፡ሕይወትንና፡ጽድቅን፡ክብርንም፡ያገኛል።
22፤ጠቢብ፡የኀያላንን፡ከተማ፡ይገባባታል፥የሚታመኑበትንም፡ኀይል፡ያፈርሳል።
23፤አፉንና፡ምላሱን፡የሚጠብቅ፡ነፍሱን፡ከመከራ፡ይጠብቃል።
24፤ኵሩና፡ተጓዳጅ፡ሰው፡ፌዘኛ፡ይባላል፤ርሱም፡በትዕቢት፡ቍጣ፡ያደርጋል።
25፤ታካችን፡ምኞቱ፡ትገድለዋለች፥እጆቹ፡ይሠሩ፡ዘንድ፡አይፈቅዱምና።
26፤ኃጥእ፡ቀኑን፡ ዅሉ፡ምኞትን፡ይመኛል፤ጻድቅ፡ግን፡ይሰጣል፥አይሰስትም።
27፤የኃጥኣን፡መሥዋዕት፡አስጸያፊ፡ነው፤ይልቁንም፡በክፉ፡ዐሳብ፡ሲያቀርቡት፡አስጸያፊ፡ነው።
28፤ሐሰተኛ፡ምስክር፡ይጠፋል፤የሚሰማ፡ሰው፡ግን፡ተጠንቅቆ፡ይናገራል።
29፤ኃጥእ፡ፊቱን፡ያጠነክራል፤ቅን፡ሰው፡ግን፡መንገዱን፡ያጸናል።
30፤ጥበብ፡ወይም፡ማስተዋል፡ወይም፡ምክር፡በእግዚአብሔር፡ላይ፡የለም።
31፤ፈረስ፡ለጦርነት፡ቀን፡ይዘጋጃል፤ድል፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።
_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡22።________________
ምዕራፍ፡22፤
1፤መልካም፡ስም፡ከብዙ፡ባለጠግነት፡ይሻላል፥መልካምም፡ሞገስ፡ከብርና፡ከወርቅ፡ይበልጣል።
2፤ባለጠና፡ድኻ፡ተገናኙ፤እግዚአብሔር፡የዅላቸው፡ፈጣሪ፡ነው።
3፤ብልኅ፡ሰው፡ክፉን፡አይቶ፡ይሸሸጋል፤አላዋቂዎች፡ግን፡ዐልፈው፡ይጐዳሉ።
4፤ትሕትናና፡እግዚአብሔርን፡መፍራት፡ባለጠግነት፡ክብር፡ሕይወትም፡ነው።
5፤ሾኽና፡ወጥመድ፡በጠማማ፡ሰው፡መንገድ፡ናቸው፤ነፍሱን፡ግን፡የሚጠብቅ፡ከነርሱ፡ይርቃል።
6፤ልጅን፡በሚኼድበት፡መንገድ፡ምራው፥በሸመገለም፡ጊዜ፡ከርሱ፡ፈቀቅ፡አይልም።
7፤ባለጠጋ፡ድኻዎችን፡ይገዛል፥ተበዳሪም፡የአበዳሪ፡ባሪያ፡ነው።
8፤ኀጢአትን፡የሚዘራ፡መከራን፡ያጭዳል፥የቍጣውም፡በትር፡ይጠፋል።
9፤ርኅሩኅ፡የተባረከ፡ይኾናል፥ከእንጀራው፡ለድኻ፡ሰጥቷልና።

10፤ፌዘኛን፡ብታወጣ፡ክርክር፡ይወጣል፥ጠብና፡ስድብም፡ያልቃል።
11፤የልብን፡ንጽሕና፡የሚወድና፡ሞገስ፡በከንፈሩ፡ያለች፥ንጉሥ፡ወዳጁ፡ይኾናል።
12፤የእግዚአብሔር፡ዐይኖች፡ዕውቀትን፡ይጠብቃሉ፤ርሱ፡ግን፡የወስላታውን፡ቃል፡ይገለብጣል።
13፤ታካች፡ሰው፦አንበሳ፡በሜዳ፡ነው፤በመንገዱ፡ላይ፡እሞታለኹ፡ይላል።
14፤የጋለሞታ፡ሴት፡አፍ፡የጠለቀ፡ጕድጓድ፡ነው፤እግዚአብሔር፡የተቈጣው፡በርሷ፡ይወድቃል።
15፤ስንፍና፡በሕፃን፡ልብ፡ታስሯል፤የተግሣጽ፡በትር፡ግን፡ከርሱ፡ያርቃታል።
16፤ለራሱ፡ጥቅም፡ለመጨመር፡ሲል፡ድኻን፡የሚጐዳ፥ለባለጠጋም፡የሚሰጥ፥ርሱ፡ወደ፡ድኽነት፡ይወድቃል።
17፤ዦሮኽን፡አዘንብለኽ፡የጠቢባንን፡ቃላት፡ስማ፥ልብኽንም፡ወደ፡ዕውቀቴ፡አድርግ፤
18፤እነርሱን፡በውስጥኽ፡ብትጠብቅ፥በከንፈሮችኽም፡ላይ፡የተዘጋጁ፡ቢኾኑ፥የተወደደ፡ነገር፡ይኾንልኻልና።
19፤እምነትኽ፡በእግዚአብሔር፡ይኾን፡ዘንድ፡ለአንተ፡ዛሬ፥እንሆ፥አስታወቅኹኽ።
20-21፤የእውነትን፡ቃል፡ርግጥነት፡አስታውቅኽ፡ዘንድ፥ለሚጠይቅኽም፡እውነትን፡ቃል፡መመለስ፡ይቻልኽ፡ዘንድ፥ በምክርና፡
በዕውቀት፡የከበረን፡ነገር፡አልጻፍኹልኽምን፤
22፤ድኻን፡በግድ፡አትበለው፡ድኻ፡ነውና፤ችግረኛውንም፡በበር፡አትግፋው፤
23፤እግዚአብሔር፡የእነርሱን፡ፍርድ፡ይፋረድላቸዋልና፥የቀሟቸውንም፡ሰዎች፡ሕይወት፡ይቀማልና።
24፤ከቍጡ፡ሰው፡ጋራ፡ባልንጀራ፡አትኹን፥ከወፈፍተኛም፡ጋት፡አትኺድ፥
25፤መንገዱን፡እንዳትማር፡ለነፍስኽም፡ወጥመድ፡እንዳታገኝኽ።
26፤እጃቸውን፡አጋና፡እንደሚማቱ፥ለባለዕዳዎች፡እንደሚዋሱ፡አትኹን፤
27፤የምትከፍለው፡ባይኖርኽ፥ምንጣፍኽን፡ከበታችኽ፡ስለ፡ምን፡ይወስዳል፤
28፤አባቶችኽ፡የሠሩትን፡የቀድሞውን፡የድንበር፡ምልክት፡አታፍልስ።
29፤በሥራው፡የቀጠፈ፡ሰውን፡አይተኻልን፤በነገሥታት፡ፊት፡ይቆማል፤በተዋረዱም፡ሰዎች፡ፊት፡አይቆምም።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡23።_________________
ምዕራፍ፡23፤
1፤ከመኰንን፡ጋራ፡ለመብላት፡በተቀመጥኽ፡ጊዜ፥በፊትኽ፡ያለውን፡በደኅና፡አስተውል፤
2፤ሰውነትኽም፡ቢሣሣ፥በጕረሮኽ፡ላይ፡ካራ፡አድርግ።
3፤ጣፋጩ፡መብል፡አይመርኽ፡የሐሰት፡እንጀራ፡ነውና።
4፤ባለጠጋ፡ለመኾን፡አትድከም፤የገዛ፡ራስኽን፡ማስተዋል፡ተው።
5፤በርሱ፡ላይ፡ዐይንኽን፡ብታዘወትርበት፡ይጠፋል፤ባለጠግነት፡ወደ፡ሰማይ፡እንደሚበሯ፡እንደ፡ንስር፡ለራሱ ፡ክንፍ፡ያበጃልና።
6፤የቀናተኛን፡ሰው፡እንጀራ፡አትብላ፥ጣፋጩ፡መብልም፡አይመርኽ፤
7፤በልቡ፡እንዳሰበ፡እንዲሁ፡ነውና፤ብላ፡ጠጣ፡ይልኻል፥ልቡ፡ግን፡ከአንተ፡ጋራ፡አይደለም።
8፤የበላኸውን፡መብል፡ትተፋዋለኽ፥ያማረውንም፡ቃልኽን፡ታጠፋዋለኽ።
9፤በሰነፍ፡ዦሮ፡አንዳች፡አትናገር፥የቃልኽን፡ጥበብ፡ያፌዝብኻልና።
10፤የቀድሞውን፡የድንበር፡ምልክት፡አታፍልስ፤ወደ፡ድኻ፡አደጎች፡ዕርሻ፡አትግባ፤
11፤ታዳጊያቸው፡ጽኑ፡ነውና፥ርሱም፡ፍርዳቸውን፡ከአንተ፡ጋራ፡ይፋረዳልና።
12፤ልብኽን፡ለተግሣጽ፡ስጥ፥ዦሮኽንም፡ወደዕውቀት፡ቃል።
13፤ሕፃንን፡ከመቅጣት፡ቸል፡አትበል፥በበትር፡ብትመታው፡አይሞትምና።
14፤በበትር፡ትመታዋለኽ፥ነፍሱንም፡ትታደጋለኽ።
15፤ልጄ፡ሆይ፥ልብኽ፡ጠቢብ፡ቢኾን፡ልቤ፡ደግሞ፡ደስ፡ይለዋል፤
16፤ከንፈሮችኽም፡በቅን፡ቢናገሩ፡ኵላሊቶቼ፡ደስ፡ይላቸዋል።
17፤ልብኽ፡በኀጢአተኞዎች፡አይቅና፤ነገር፡ግን፥ቀኑን፡ሙሉ፡እግዚአብሔርን፡በመፍራት፡ኑር፤
18፤በእውነት፡ፍጻሜ፡አለኽና፥ተስፋኽም፡አይጠፋምና።

19፤ልጄ፡ሆይ፥ስማ፡ጠቢብም፡ኹን፡ልብኽንም፡በቀናው፡መንገድ፡ምራ።
20፤የወይን፡ጠጅ፡ከሚጠጡ፡ጋራ፡አትቀመጥ፡ለሥጋም፡ከሚሣሡ፡ጋራ፤
21፤ሰካርና፡ሆዳም፡ይደኸያሉና፥የእንቅልፍም፡ብዛት፡የተቦጫጨቀ፡ጨርቅ፡ያስለብሳልና።
22፤የወለደኽን፡አባትኽን፡ስማ፥እናትኽም፡ባረጀች፡ጊዜ፡አትናቃት።
23፤እውነትን፡ግዛ፡አትሽጣትም፥ጥበብን፡ተግሣጽን፡ማስተዋልንም።
24፤የጻድቅ፡አባት፡እጅግ፡ደስ፡ይለዋል፥ጠቢብንም፡ልጅ፡የወለደ፡ሐሤትን፡ያገኛል።
25፤አባትኽና፡እናትኽ፡ደስ፡ይበላቸው፥አንተንም፡የወለደች፡ደስ፡ይበላት።
26፤ልጄ፡ሆይ፥ልብኽን፡ስጠኝ፥ዐይኖችኽም፡መንገዴን፡ይውደዱ፤
27፤ጋለሞታ፡ሴት፡የጠለቀች፡ዐዘቅት፡ናትና፥ሌላዪቱም፡ሴት፡የጠበበች፡ጕድጓድ፡ናትና።
28፤እንደ፡ሌባ፡ታደባለች፡ወስላታዎችንም፡በሰው፡ልጆች፡መካከል፡ታበዛለች።
29፤ዋይታ፡ለማን፡ነው፤ሐዘን፡ለማን፡ነው፤ጠብ፡ለማን፡ነው፤ጩኸት፡ለማን፡ነው፤ያለምክንያት፡መቍሰል፡ለማን ፡ነው፤የዐይን፡ቅላት፡ለማን፡ነው፤
30፤የወይን፡ጠጅ፡በመጠጣት፡ለሚዘገዩ፡አይደለምን፤የተደባለቀ፡የወይንን፡ጠጅ፡ይፈትኑ፡ዘንድ፡ለሚከተሉ፡አ ይደለምን፤
31፤ወደወይን፡ጠጅ፡አትመልከት፡በቀላ፡ጊዜ፥መልኩም፡በብርሌ፡ባንጸባረቀ፡ጊዜ፥እየጣፈጠም፡በገባ፡ጊዜ።
32፤በዃላ፡እንደ፡እባብ፡ይነድፋል፥እንደ፡እፉኝትም፡መርዙን፡ያፈሳል።
33፤ዐይኖችኽ፡ጋለሞታዎችን፡ያያሉ፥ልብኽም፡ጠማማ፡ነገርን፡ይናገራል።
34፤በባሕር፡ውስጥ፡እንደ፡ተኛ፡ትኾናለኽ፥በደቀልም፡ላይ፡እንደ፡ተኛ።
35፤መቱኝ፥ያውም፡አልተሰማኝም፤ጐሰሙኝ፥አላወቅኹምም፡-መቼ፡እነሣለኹ፤ደግሞ፡ጨምሬ፡እሻታለኹ፡ትላለኽ።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፥ምዕራፍ፡24።__________________
ምዕራፍ፡24፤
1፤ልጄ፡ሆይ፥በክፉ፡ሰዎች፡አትቅና፥ከነርሱ፡ጋራም፡መኾንን፡አትውደድ፤
2፤ልባቸው፡ግፍን፡ታስባለችና፥ከንፈራቸውም፡ሽንገላን፡ትናገራለችና።
3፤ቤት፡በጥበብ፡ይሠራል፥በማስተዋልም፡ይጸናል።
4፤በዕውቀት፡ከከበረውና፡ካማረው፡ሀብት፡ኹሉ፡ጓዳዎች፡ይሞላሉ።
5፤ጠቢብ፡ሰው፡ብርቱ፡ነው፥ዐዋቂም፡ሰው፡ኀይሉን፡ያበዛል።
6፤በመልካም፡ሥርዐት፡ሰልፍ፡ታደርጋለኽ፤ድልም፡ብዙ፡ምክር፡ባለበት፡ዘንድ፡ነው።
7፤ጥበብ፡ለሰነፍ፡ከፍ፡ብላ፡የራቀች፡ናት፤በበርም፡አፉን፡አይከፍትም።
8፤ክፉ፡ለማድረግ፡የሚያስብ፡ተንኰለኛ፡ይባላል።
9፤የስንፍና፡ሐሳብ፡ኀጢአት፡ነው፤ሰዎች፡ፌዘኛውን፡ይጸየፉታል።
10፤በመከራ፡ቀን፡ብትላላ፡ጕልበትኽ፡ጥቂት፡ነው።
11፤ወደ፡ሞት፡የሚነዱትን፡ታደግ፤ሊታረዱ፡የተወሰኑትን፡አድን።
12፤እንሆ፥ይህን፡አላወቀውም፡ብትል፥ልቦችን፡የሚመረምር፡ርሱ፡አያስተውልምን፤ነፍስኽንም፡የሚመለከት፡ርሱ ፡አያውቅምን፤ለሰውስ፡ኹሉ፡እንደ፡ሥራው፡አይመልስለትምን፤
13፤ልጄ፡ሆይ፥መልካም፡ነውና፥ማር፡ብላ፤ወለላም፡ለጣምኽ፡ጣፋጭ፡ነው።
14፤ጥበብም፡ለነፍስኽ፡እንዲሁ፡እንደሚኾን፡ዕወቅ፤ብታገኘውም፡ፍጻሜኽ፡መልካም፡ይኾናል፥ተስፋኽም፡አይጠፋ ም።
15፤እንደ፡ኃጥእ፡በጻድቅ፡ቤት፡ላይ፡አትሸምቅ፤ማደሪያውንም፡አታውክ።
16፤ጻድቅ፡ሰባት፡ጊዜ፡ይወድቃልና፥ይነሣማል፤ኃጥኣን፡ግን፡በክፉ፡ላይ፡ይወድቃሉ።
17፤ጠላትኽ፡ቢወድቅ፡ደስ፡አይበልኽ፥በመሰናከሉም፡ልብኽ፡ሐሤት፡አያድርግ፥
18፤እግዚአብሔር፡ያንን፡አይቶ፡በዐይኑ፡ክፉ፡እንዳይኾን፥ቍጣውንም፡ከርሱ፡እንዳይመልስ።
19፤ስለ፡ኀጢአተኛዎች፡አትቈጣ፥በክፉዎችም፡አትቅና።

20፤ለኀጢአተኛ፡የፍጻሜ፡ተስፋ፡የለውምና፥የኃጥኣንም፡መብራት፡ይጠፋልና።

21፤ልጄ፡ሆይ፥እግዚአብሔርንና፡ንጉሥን፡ፍራ፥ከዐመፀኛዎችም፡ጋራ፡አትደባለቅ።

22፤መከራቸው፡ድንገት፡ይነሣልና፤ከኹለቱ፡የሚመጣውን፡ጥፋት፡ማን፡ያውቃል፧

[የሚቀጥለው፡ከግሪክ፡የተጨመረ፡ነው።]፡የነገሩትን፡የሚሰማ፡ልጅ፡ከጥፋት፡የራቀ፡ነው፤የነገሩትን፡የሚቀበልን፡ሰው፡እግዚአብሔር፡ይቀበለዋል።ከ ንጉሥ፡አንደበት፡ምንም፡ምን፡ሐሰት፡ይነገራል፡አይባልም፤ከአንደበቱም፡የሚወጣ፡ሐሰት፡የለም።የንጉሥ፡ቃል ፡ሾተል፡ናት፤ለጥፋት፡የተሰጠችውን፡ሰው፡ሰውነት፡ታጠፋዋለች፡እንጂ፡አንድ፡አካል፡ብቻ፡የምታጠፋ፡አይደለ ም።ሰይፍ፡መዓቱ፡ብትሳል፡ግን፡ከወገኑ፡ጋራ፡ሰውን፡ታጠፋለች፤ከአሞሮች፡ግልገል፡ወገን፡የማይበላ፡እስኪኾ ን፡ድረስ፡እንደ፡እሳት፡ነበልባል፡ታቃጥላለች።

23፤እነዚህ፡ደግሞ፡የጠቢባን፡ቃሎች፡ናቸው።በፍርድ፡ታደላ፡ዘንድ፡መልካም፡አይደለም።

24፤ኃጥኡን፦ጻድቅ፡ነኽ፡የሚለውን፡ወገኖች፡ይረግሙታል፡አሕዛብም፡ይጠሉታል፤

25፤የሚዘልፉት፡ግን፡ደስታ፡ይኾንላቸዋል፥በላያቸውም፡መልካም፡በረከት፡ትመጣላቸዋለች።

26፤በቀና፡ነገር፡የሚመልስ፡ከንፈርን፡ይስማል።

27፤በስተሜዳ፡ሥራኽን፡አሰናዳ፥ስለ፡አንተ፡በዕርሻ፡አዘጋጃት፤ከዚያም፡በዃላ፡ቤትኽን፡ሥራ።

28፤በባልንጀራኽ፡ላይ፡በከንቱ፡ምስክር፡አትኹን፥በከንፈርኽም፡አታባብለው።

29፤እንዳደረገብኝ፡እንዲሁ፡አደርግበታለኹ፥እንደ፡ሥራውም፡እመልስበታለኹ፡አትበል።

30፤በታካች፡ሰው፡ዕርሻ፥አእምሮ፡በጐደለውም፡ሰው፡ወይን፡ቦታ፡ዐለፍኹ።

31፤እንሆም፥ኹሉ፡ሾኽ፡ሞልቶበታል፥ፊቱንም፡ሳማ፡ሸፍኖታል፥የድንጋዩም፡ቅጥር፡ፈርሷል።

32፤ተመለከትኹና፡ዐሰብኹ፤አየኹትና፡ተግሣጽን፡ተቀበልኹ።

33፤ጥቂት፡ትተኛለኽ፥ጥቂትም፡ታንቀላፋለኽ፥ትተኛም፡ዘንድ፡ጥቂት፡እጅኽን፡ታጥፋለኽ፤

34፤እንግዲህ፡ድኽነትኽ፡እንደ፡ወንበዴ፥ችጋርኽም፡ሰይፍ፡እንደ፡ታጠቀ፡ሰው፡ይመጣብኻል፡፡

መጽሐፈ፡ተግሣጽ።

(ከሉሳ.1.20020507)

____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡25።____________________

ምዕራፍ፡25፤(1)፡

1፤እነዚህም፡ደግሞ፡የይሁዳ፡ንጉሥ፡የሕዝቅያስ፡ሰዎች፡የቀዷቸው፡የሰሎሞን፡ምሳሌዎች፡ናቸው።
2፤የእግዚአብሔር፡ክብር፡ነገርን፡መሰወር፡ነው፤የነገሥታት፡ክብር፡ግን፡ነገርን፡መመርመር፡ነው።
3፤እንደሰማይ፡ከፍታ፡እንደምድርም፡ጥልቀት፡የነገሥታት፡ልብ፡አይመረመርም።
4፤ከብር፡ዝገትን፡አስወግድ፥ፈጽሞም፡ይጠራል።
5፤ከንጉሥ፡ፊት፡ኃጥኣንን፡አርቅ፥ዙፋኑም፡በጽድቅ፡ትጸናለች።
6፤በንጉሥ፡ፊት፡አትመካ፥በታላልቆችም፡ስፍራ፡አትቁም፤
7፤ዐይኖችኽ፡ባዩት፡በመኰንን፡ፊት፡ከምትዋረድ።ወደዚህ፡ከፍ፡በል፡ብትባል፡ይሻልኻልና።
8፤ባልንጀራኽ፡ባሳፈረኽ፡ጊዜ፡ኋላ፡እንዳትጸጸት፡ለክርክር፡ፈጥነኽ፡አትውጣ፤
9፤ክርክርኽን፡ከባልንጀራኽ፡ጋራ፡ተከራከር፤የሌላ፡ሰው፡ምስጢር፡ግን፡አትግለጥ፥
10፤የሚሰማ፡እንዳይነቅፍኽ፥አንተንም፡ከማነወር፡ዝም፡እንዳይል።
11፤የወርቅ፡እንኮይ፡በብር፡ጻሕል፡ላይ፤የጊዜው፡ቃል፡እንዲሁ፡ነው።
12፤የምትሰማን፡ዦሮ፡የሚዘልፍ፡ጠቢብ፡ሰው፡እንደ፡ወርቅ፡ጕትቻ፡እንደሚያንጸባርቅም፡ዕንቍ፡እንዲሁ፡ነው።
13፤በመከር፡ወራት፡የውርጭ፡ጠል፡ደስ፡እንደሚያሠኝ፥እንዲሁ፡የታመነ፡መልእክተኛ፡ለላኩት፡ነው፤የጌታዎቹን ፡ነፍስ፡ያሳርፋልና።
14፤ስለ፡ስጦታው፡በሐሰት፡የሚመካ፡ሰው፡ዝናብ፡እንደማይከተለው፡ደመና፡ነፋስም፡ነው።
15፤በትዕግሥት፡አለቃ፡ይለዝባል፥የገራም፡ምላስ፡ዐጥንትን፡ይሰብራል።
16፤አጥብቀኽ፡እንዳትጠግብ፡እንዳትተፋውም፡ማር፡ባገኘኽ፡ጊዜ፡የሚበቃኽን፡ብላ።
17፤እንዳይሰለችኽ፡እንዳይጠላኽም፥እግርኽን፡ወደባልንጀራኽ፡ቤት፡አታዘውትር።
18፤በባልንጀራው፡በሐሰት፡የሚመሰክር፡እንደ፡መዶሻና፡እንደ፡ሰይፍ፡እንደ፡ተሳለም፡ፍላጻ፡ነው።
19፤ወስላታውን፡ሰው፡በመከራ፡ጊዜ፡መተማመን፡እንደ፡ተሰበረ፡ጥርስና፡እንደ፡ሰለለ፡እግር፡ነው።
20፤ለሚያዝን፡ልብ፡ዝማሬ፡የሚዘምር፥ለብርድ፡ቀን፡መጐናጸፊያውን፡እንደሚያስወግድ፡በቍስልም፡ላይ፡እንደ፡ መጻጻ፡እንዲሁ፡ነው።
21፤ጠላትኽ፡ቢራብ፡እንጀራ፡አብላው፥ቢጠማም፡ውሃ፡አጠጣው፤
22፤ፍም፡በራሱ፡ላይ፡ትሰበስባለኽና፥እግዚአብሔርም፡ዋጋኽን፡ይመልስልኻልና።
23፤የሰሜን፡ነፋስ፡ወጀብ፡ያመጣል፤ሐሜተኛ፡ምላስም፡የሰውን፡ፊት፡ያስቈጣል።
24፤ከጠበኛ፡ሴት፡ጋራ፡ባንድ፡ቤት፡ከመቀመጥ፡በሰገነት፡ማእዘን፡መቀመጥ፡ይሻላል።
25፤የቀዘቀዘ፡ውሃ፡ለተጠማች፡ነፍስ፡ደስ፡እንደሚያሠኝ፥ከሩቅ፡አገር፡የመጣ፡መልካም፡ምሥራች፡እንዲሁ፡ነው ።
26፤በኃጥእ፡ፊት፡የሚወድቅ፡ጻድቅ፡እንደደፈረሰ፡ፈሳሽና፡እንደ፡ረከሰ፡ምንጭ፡ነው።
27፤ብዙ፡ማር፡መብላት፡መልካም፡አይደለም፤እንዲሁም፡የራስን፡ክብር፡መፈላለግ፡አያስከብርም።
28፤ቅጥር፡እንደሌላት፡እንደ፡ፈረሰች፡ከተማ፥መንፈሱን፡የማይከለክል፡ሰው፡እንዲሁ፡ነው።

____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡26።____________________

ምዕራፍ፡26፤(2)፡

1፤በረዶ፡በበጋ፡ዝናብም፡በመከር፡እንዳይገ̈ባ፥እንዲሁ፡ለሰነፍ፡ክብር፡አይገ̈ባውም።
2፤እንደሚተላለፍ፡ድንቢጥ፡ወዲያና፡ወዲህም፡እንደሚበ̈ር፡ጨረባ፥እንዲሁ፡ከንቱ፡ርግማን፡በማንም፡ላይ፡አይ ደርስም።
3፤ዐለንጋ፡ለፈረስ፥ልጓም፡ለአህያ፥በትርም፡ለሰነፍ፡ዠርባ፡ነው።
4፤አንተ፡ደግሞ፡ርሱን፡እንዳትመስል፡ለሰነፍ፡እንደ፡ስንፍናው፡አትመልስለት።
5፤ለራሱ፡ጠቢብ፡የኾነ፡እንዳይመስለው፡ለሰነፍ፡እንደ፡ስንፍናው፡መልስለት።
6፤በሰነፍ፡መልእክተኛ፡እጅ፡ነገርን፡የሚልክ፡እግሮቹን፡ይቈርጣል፡ግፍንም፡ይጠጣል።
7፤እንደሚንጠለጠሉ፡የዐንካሳ፡እግሮች፥እንዲሁም፡ምሳሌ፡በሰነፎች፡አፍ፡ነው።

8፤ለሰነፍ፡ክብርን፡የሚሰጥ፡ድንጋይን፡በወንጭፍ፡እንደሚያስር፡ነው።
9፤ሾኽ፡በሰካር፡እጅ፡እንደሚሰካ፥እንዲሁ፡ምሳሌ፡በሰነፎች፡አፍ፡ነው።
10፤ዋና፡ሠራተኛ፡ዅሉን፡ነገር፡ይሠራል፤ሰነፍን፡የሚቀጥር፡ግን፡መንገድ፡ዐላፊውን፡እንደሚቀጥር፡ነው።
11፤ወደ፡ትፋቱ፡እንደሚመለስ፡ውሻ፡ስንፍናውን፡የሚደግም፡ሰው፡እንዲሁ፡ነው።
12፤ለራሱ፡ጠቢብ፡የኾነ፡የሚመስለውን፡ሰው፡አየኸውን፤ከርሱ፡ይልቅ፡ለሰነፍ፡ተስፋ፡አለው።
13፤ታካች፡ሰው፦አንበሳ፡በመንገድ፡አለ፤አንበሳ፡በጐዳና፡አለ፡ይላል።
14፤ሳንቃ፡በማጠፊያው፡ላይ፡እንደሚዞር፥እንዲሁ፡ታካች፡ሰው፡በዐልጋው፡ላይ፡ይመላለሳል።
15፤ታካች፡ሰው፡እጁን፡ወደ፡ወጭት፡ያጠልቃል፤ወደ፡አፉም፡ይመልሳት፡ዘንድ፡ለርሱ፡ድካም፡ነው።
16፤ታካች፡ሰው፡በጥበብ፡ከሚመልሱ፡ከሰባት፡ሰዎች፡ይልቅ፡ለራሱ፡ጠቢብ፡የኾነ፡ይመስለዋል።
17፤ዐልፎ፡በሌላው፡ጥል፡የሚደባለቅ፡ውሻን፡በዥራቱ፡እንደሚይዝ፡ነው።
18፤ትንታግንና፡ፍላጻን፡ሞትንም፡እንደሚወረውር፡እንደ፡እብድ፡ሰው፥
19፤ባልንጀራውን፡የሚያታልል፦በጨዋታ፡አደረግኹት፡የሚል፡ሰውም፡እንዲሁ፡ነው።
20፤ዕንጨት፡ባለቀ፡ጊዜ፡እሳት፡ይጠፋል፤ጕሮ፡ጠቢ፡በሌለበትም፡ዘንድ፡ጠብ፡ጸጥ፡ይላል።
21፤ከሰል፡ፍምን፡ዕንጨትም፡እሳትን፡እንዲያበዛ፥እንዲሁ፡ቍጡ፡ሰው፡ጠብን፡ያበዛል።
22፤የጕሮ፡ጠቢ፡ቃል፡እንደ፡ጣፋጭ፡መብል፡ነው፥ርሱም፡እስከሆድ፡ጕርጆች፡ድረስ፡ይወርዳል።
23፤ከፋት፡በልቡ፡ሳለ፡ፍቅርን፡የሚናገር፡ከንፈር፡በብር፡ዝገት፡እንደ፡ተለበጠ፡የሸክላ፡ዕቃ፡ነው።
24፤ጠላት፡በከንፈሩ፡ተስፋ፡ይሰጣል፥በልቡ፡ግን፡ተንኰልን፡ያኖራል።
25፤በልቡ፡ሰባት፡ርኵሰት፡አለበትና፡በቃሉ፡አሳምሮ፡ቢናገርኽ፡አትመነው።
26፤ጠላትነቱን፡በተንኰል፡የሚሸሽግ፥ክፋቱ፡በጉባኤ፡መካከል፡ይገለጣል።
27፤ጕድጓድን፡የሚምስ፡ይወድቅበታል፤ድንጋይንም፡የሚያንከባልል፡ይገለበጥበታል።
28፤ሐሰተኛ፡ምላስ፡ያቈሰላቸውን፡ሰዎች፡ይጠላል፤ልዝብ፡አፍም፡ጥፋትን፡ያመጣል።
____________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡27።____________________
ምዕራፍ፡27፤(3)፡
1፤ቀን፡የሚያመጣውን፡ምን፡እንደ፡ኾነ፡አታውቅምና፡ነገ፡በሚኾነው፡አትመካ።
2፤ሌላ፡ያመስግንኽ፡እንጂ፡አፍኽ፡አይደለም፤ባዕድ፡ሰው፡እንጂ፡ከንፈርኽ፡አይደለም።
3፤ድንጋይ፡ከባድ፡ነው፥አሸዋም፡ሸክሙ፡ጽኑ፡ነው፤ከኹለቱ፡ግን፡የሰነፍ፡ቍጣ፡ይከብዳል።
4፤ቍጣ፡ምሕረት፡የሌለው፡ነው፥መዓትም፡እንደ፡ጐርፍ፡ነው፤በቅንአት፡ፊት፡ግን፡ማን፡ይቆማል፧
5፤የተገለጠ፡ዘለፋ፡ከተሰወረ፡ፍቅር፡ይሻላል።
6፤የወዳጅ፡ማቍሰል፡የታመነ፡ነው፤የጠላት፡መሳም፡ግን፡የበዛ፡ነው።
7፤የጠገበች፡ነፍስ፡የማር፡ወለላ፡ትረግጣለች፤ለተራበች፡ነፍስ፡ግን፡የመረረ፡ነገር፡ዅሉ፡ይጣፍጣታል።
8፤ስፍራውን፡የሚተው፡ሰው፥ቤቱን፡ትቶ፡እንደሚበርር፡ወፍ፡ነው።
9፤ሽቱና፡ዕጣን፡ልብን፡ደስ፡ያሠኛሉ፤እንዲሁ፡ነፍስ፡በወዳጁ፡ምክር፡ደስ፡ይላታል።
10፤ወዳጅኽንና፡የአባትኽን፡ወዳጅ፡አትተው፤በመከራኽም፡ቀን፡ወደወንድምኽ፡ቤት፡አትግባ፤የቀረበ፡ወዳጅ፡ከ ራቀ፡ወንድም፡ይሻላል።
11፤ልጄ፡ሆይ፥ጠቢብ፡ኹን፥ልቤንም፡ደስ፡አሠኘው፥ለሚሰድበኝ፡መልስ፡መስጠት፡ይቻለኝ፡ዘንድ።
12፤ብልኅ፡ሰው፡ክፉን፡አይቶ፡ይሸሸጋል፤አላዋቂዎች፡ግን፡ዐልፈው፡ይጐዳሉ።
13፤ለማያውቀው፡ከተዋሰ፡ሰው፡ልብሱን፡ውሰድ፥ለእንግዳ፡የተዋሰውንም፡ርሱን፡ዐግተው።
14፤ባልንጀራውን፡በታላቅ፡ቃል፡ማለዳ፡የሚባርክ፡ሰው፡እንደሚራገም፡ያኸል፡ነው።
15፤በዝናብ፡ቀን፡የሚያንጠባጥብ፡ቤትና፡ጠበኛ፡ሴት፡አንድ፡ናቸው፤
16፤ርሷንም፡መከልከል፡ነፋስን፡መከልከልና፡ዘይትን፡በቀኝ፡እጅ፡መጨበጥ፡ነው።
17፤ብረት፡ብረትን፡ይስለዋል፥ሰውም፡ባልንጀራውን፡ይስላል።
18፤በለሱን፡የጠበቀ፡ፍሬዋን፡ይበላል፥ጌታውንም፡የሚጠብቅ፡ይከብራል።
19፤ፊት፡በውሃ፡ላይ፡ለፊት፡እንደሚታይ፥እንዲሁ፡የሰው፡ልብ፡ለሰው፡ይታያል።
20፤ሲኦልና፡ጥፋት፡እንዳይጠግቡ፥እንዲሁ፡የሰው፡ዐይን፡አይጠግብም።
21፤ብር፡በከውር፡ወርቅም፡በማቅለጫ፡ይፈተናል፤ሰውም፡በሚያመሰግኑት፡ሰዎች፡አፍ፡ይፈተናል።
22፤ሰነፍን፡በሙቀጫ፡ውስጥ፡ከእኽል፡ጋራ፡በዘነዘና፡ብትወቅጠው፥ስንፍናው፡ከርሱ፡አይርቅም።
23፤የበጎችኽን፡መልክ፡አስተውለኽ፡ዕወቅ፥በከብቶችኽም፡ላይ፡ልብኽን፡አኑር፤

24፤ባለጠግነት፡ለዘለዓለም፡አይኖርምና፥ዘውድም፡ለትውልድ፡ኹሉ፡አይጸናምና።
25፤ደረቅ፡ሣር፡በታጨደ፡ጊዜ፥ዐዲስ፡ለምለም፡በታየ፡ጊዜ፥ከተራራውም፡ቡቃያ፡በተሰበሰበ፡ጊዜ፥
26፤በጎች፡ለልብስኽ፡ፍየሎችም፡የዕርሻ፡ዋጋ፡ይኾናሉ።
27፤ለሲሳይኽ፡ለቤተ፡ሰቦችኽም፡ሲሳይ፡ለገረዶችኽም፡ምግብ፡የፍየል፡ወተት፡ይበቃል።
_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡28።________________
ምዕራፍ፡28፤(4)፡
1፤ኃጥእ፡ማንም፡ሳያሳድደው፡ይሸሻል፤ጻድቅ፡ግን፡እንደ፡አንበሳ፡ያለፍርሀት፡ይኖራል።
2፤ስለአገሪቱ፡ዐመፀኝነት፡አለቃዎቿ፡ብዙ፡ኾኑ፤በአስተዋይና፡በዐዋቂ፡ሰው፡ግን፡ዘመኗ፡ይረዝማል።
3፤ድኻዎችን፡የሚያስጨንቅ፡ምስኪን፡ሰው፡እኽልን፡እንደሚያጠፋ፡እንደ፡ዶፍ፡ዝናብ፡ነው።
4፤ሕግን፡የሚተዉ፡ሰዎች፡ኃጥኣንን፡ያመሰግናሉ፤ሕግ፡ጠባቂዎች፡ግን፡ይጠሏቸዋል።
5፤ክፉዎች፡ሰዎች፡ፍርድን፡አያስተውሉም፤እግዚአብሔርን፡የሚሹ፡ግን፡ኹሉን፡ያስተውላሉ።
6፤በጠማማ፡መንገድ፡ከሚኼድ፡ባለጠጋ፡ያለነውር፡የሚኼድ፡ድኻ፡ይሻላል።
7፤ሕግን፡የሚጠብቅ፡አስተዋይ፡ልጅ፡ነው፤ምናምንቴዎችን፡የሚከተል፡ግን፡አባቱን፡ያሳፍራል።
8፤በዐራጣ፡ብዛትና፡በቅሚያ፡ሀብቱን፡የሚያበዛ፡ለድኻ፡ለሚራራ፡ያከማችለታል።
9፤ሕግን፡ከመስማት፡ዠሮውን፡የሚመልስ፡ጸሎቱ፡አስጸያፊ፡ናት።
10፤ቅኖችን፡በክፉ፡መንገድ፡የሚያስት፥ርሱ፡ወደ፡ጒድጓዱ፡ይወድቃል፤ፍጹማን፡ግን፡መልካም፡ነገርን፡ይወርሳ ሉ።
11፤ባለጠጋ፡ሰው፡ለራሱ፡ጠቢብ፡የኾነ፡ይመስለዋል፤አስተዋይ፡ድኻ፡ግን፡ይመረምረዋል።
12፤ጻድቃን፡ድል፡ባደረጉ፡ጊዜ፡ብዙ፡ክብር፡አለ፤ኃጥኣን፡ከፍ፡ከፍ፡ባሉ፡ጊዜ፡ግን፡ሰው፡ይሸሸጋል።
13፤ኀጢአቱን፡የሚሰውር፡አይለማም፤የሚናዘዝባትና፡የሚተዋት፡ግን፡ምሕረትን፡ያገኛል።
14፤ኹልጊዜ፡የሚፈራ፡ሰው፡ምስጉን፡ነው፤ልቡን፡የሚያጸና፡ግን፡በክፉ፡ላይ፡ይወድቃል።
15፤በድኻ፡ሕዝብ፡ላይ፡የሚገዛ፡ክፉ፡መኰንን፡እንደሚያገሣ፡አንበሳና፡እንደ፡ተራበ፡ድብ፡ነው።
16፤አእምሮ፡የጐደለው፡መኰንን፡ትልቅ፡ግፈኛ፡ነው፤ግፍን፡የሚጠላ፡ግን፡ብዙ፡ዘመን፡ይኖራል።
17፤የሰው፡ደም፡ያለበት፡ሰው፡እንደ፡ጒድጓድ፡ይሸሻል፥ማንም፡አያስጠጋውም።
18፤በቅንነት፡የሚኼድ፡ይድናል፤በጠማምነት፡የሚኼድ፡ግን፡ወዲያው፡ይወድቃል።
19፤ምድሩን፡የሚያርስ፡እንጀራ፡ይጠግባል፤ምናምንቴዎችን፡የሚከተል፡ግን፡ድኽነት፡ይሞላበታል።
20፤የታመነ፡ሰው፡እጅግ፡ይባረካል፤ባለጠጋ፡ለመኾን፡የሚቸኵል፡ግን፡ሳይቀጣ፡አይቀርም።
21፤ማድላት፥በቍራሽ፡እንጀራም፡መበደል፡መልካም፡አይደለም።
22፤ምቀኛ፡ሰው፡ባለጠጋ፡ለመኾን፡ይቸኵላል፥ችጋርም፡እንደሚመጣበት፡አያውቅም።
23፤ምላሱን፡ከሚያጣፍጥ፡ይልቅ፡ሰውን፡የሚገሥጽ፡በኋላ፡ሞገስ፡ያገኛል።
24፤ከአባቱና፡ከእናቱ፡የሚሰርቅ፡-ኀጢአትን፡አልሠራኹም፡የሚልም፡የአጥፊ፡ባልንጀራ፡ነው።
25፤የሚጐመዥ፡ሰው፡ክርክርን፡ያነሣሣል፤በእግዚአብሔር፡የሚታመን፡ግን፡ይጠግባል።
26፤በገዛ፡ልቡ፡የሚታመን፡ሰው፡ሰነፍ፡ነው፤በጥበብ፡የሚኼድ፡ግን፡ይድናል።
27፤ለድኻ፡የሚሰጥ፡አያጣም፤ዐይኖቹን፡የሚጨፍን፡ግን፡እጅግ፡ይረገማል።
28፤ኃጥኣን፡በተነሡ፡ጊዜ፡ሰዎች፡ይሸሸጋሉ፤እነርሱ፡በጠፉ፡ጊዜ፡ግን፡ጻድቃን፡ይበዛሉ።
_________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡29።________________
ምዕራፍ፡29፤(5)፡
1፤ብዙ፡ጊዜ፡ተዘልፎ፡ዐንገቱን፡ያደነደነ፡ድንገት፡ይሰበራል፥ፈውስም፡የለውም።
2፤ጻድቃን፡በበዙ፡ጊዜ፡ሕዝብ፡ደስ፡ይለዋል፤ኃጥኣን፡በሠለጠኑ፡ጊዜ፡ግን፡ሕዝብ፡ያለቅሳል።
3፤ጥበብን፡የወደደ፡ሰው፡አባቱን፡ደስ፡ያሠኛል፤ጋለሞታዎችን፡የሚከተል፡ግን፡ሀብቱን፡ያጠፋል።
4፤ንጉሥ፡በፍርድ፡አገሩን፡ያጸናል፤መማለጃ፡የሚወድ፡ግን፡ያፈርሰዋል።
5፤ወዳጁን፡በለዘበ፡ቃል፡የሚናገር፡ሰው፡ለእግሩ፡መርበብን፡ይዘረጋል።
6፤በክፉ፡ሰው፡ዐመፃ፡ወጥመድ፡ይገኛል፤ጻድቅ፡ግን፡ደስ፡ይለዋል፥እልልም፡ይላል።
7፤ጻድቅ፡የድኻዎችን፡ፍርድ፡ይመለከታል፤ኃጥእ፡ግን፡ዕውቀትን፡አያስተውልም።
8፤ፌዘኞዎች፡ከተማቸውን፡ያቃጥላሉ፤ጠቢባን፡ግን፡ቍጣን፡ይመልሳሉ።
9፤ጠቢብ፡ከሰነፍ፡ጋራ፡ቢጣላ፥ሰነፍ፡ወይም፡ይቈጣል፡ወይም፡ይሥቃል፥ዕረፍትም፡የለም።
10፤ደምን፡ለማፍሰስ፡የሚሹ፡ሰዎች፡ፍጹሙን፡ሰው፡ይጠላሉ፥ደግሞም፡የቅኑን፡ሰው፡ነፍስ፡ይሻሉ።

11፧ሰነፍ፡ሰው፡ቍጣውን፡ኹሉ፡ያወጣል፤ጠቢብ፡ግን፡በውስጡ፡ያስቀረዋል።
12፧መኰንን፡ሐሰተኛ፡ነገርን፡ቢያደምጥ፥ከርሱ፡በታች፡ያሉት፡ኹሉ፡ዐመፅኞች፡ይኾናሉ።
13፧ድኻና፡ግፈኛ፡ተገናኙ፤እግዚአብሔር፡የኹለቱንም፡ዐይን፡ያበራል።
14፧ለድኻ፡በእውነት፡የሚፈርድ፡ንጉሥ፥ዙፋኑ፡ለዘለዓለም፡ይጸናል።
15፧በትርና፡ተግሣጽ፡ጥበብን፡ይሰጣሉ፤ያልተቀጣ፡ብላቴና፡ግን፡እናቱን፡ያሳፍራል።
16፧ኃጥኣን፡ሲበዙ፡ኀጢአት፡ትበዛለች፤ጻድቃን፡ግን፡ውደቀታቸውን፡ያያሉ።
17፧ልጅኽን፡ቅጣ፡ዕረፍትንም፡ይሰጥኻል፤ለነፍስኽም፡ተድላን፡ይሰጣታል።
18፧ራእይ፡ባይኖር፡ሕዝብ፡መረን፡ይኾናል፤ሕግን፡የሚጠብቅ፡ግን፡የተመሰገነ፡ነው።
19፧ባሪያ፡በቃል፡አይገሠጽም፤ቢያስተውል፡እንኳ፡አይመልስምና።
20፧በቃሉ፡የሚቸኵለውን፡ሰው፡ብታይ፥ከርሱ፡ይልቅ፡ለሰነፍ፡ተስፋ፡አለው።
21፧ባሪያውን፡ከሕፃንነቱ፡ዠምሮ፡በማቀማጠል፡የሚያሳድግ፡የኋላ፡ኋላ፡እንደ፡ጌታ፡ያደርገዋል።
22፧ቍጡ፡ሰው፡ክርክርን፡ያነሣሣል።ወፈፍተኛ፡ሰውም፡ኀጢአትን፡ያበዛል።
23፧ሰውን፡ትዕቢቱ፡ያዋርደዋል፤መንፈሱን፡የሚያዋርድ፡ግን፡ክብርን፡ይቀበላል።
24፧ከሌባ፡ጋራ፡የሚካፈል፡ነፍሱን፡ይጠላል፤መርገምን፡ይሰማል፥ነገር፡ግን፥ምንም፡አይገልጥም።
25፧ሰውን፡መፍራት፡ወጥመድ፡ያመጣል፤በእግዚአብሔር፡የሚታመን፡ግን፡ርሱ፡ይጠበቃል።
26፧ብዙ፡ሰዎች፡የሹምን፡ፊት፡ይሻሉ፤የሰው፡ፍርድ፡ግን፡ከእግዚአብሔር፡ዘንድ፡ነው።
27፧ኀጢአተኛ፡በጻድቃን፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው፤በቀና፡መንገድ፡የሚኼደውም፡በኃጥኣን፡ዘንድ፡አስጸያፊ፡ነው ።
________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡30።________________
ምዕራፍ፡30፤(6)፡
1፧የማሣ፡አገር፡ሰው፡የያቄ፡ልጅ፡የአጉር፡ቃል፡ሰውየው፡ለኢቲኤልና፡ለኡካል፡እንደዚህ፡ይናገራል።
2፧እኔ፡በእውነት፡ከሰው፡ኹሉ፡ይልቅ፡ደንቈሮ፡ነኝ፥የሰውም፡ማስተዋል፡የለብኝም።
3፧ጥበብንም፡አልተማርኹም፥ቅዱሱንም፡አላወቅኹትም።
4፧ወደ፡ሰማይ፡የወጣ፡የወረደስ፡ማን፡ነው፤ነፋስንስ፡በእጁ፡የጨበጠ፡ማን፡ነው፤ውሃንስ፡በልብሱ፡የቋጠረ፡ማ ን፡ነው፤የምድርን፡ዳርቻ፡ኹሉ፡ያጸና፡ማ
ነው፤ይህን፡ታውቅ፡እንደ፡ኾንኽ፥ስሙ፡ማን፡የልጁስ፡ስም፡ማን፡ ነው፤
5፧የእግዚአብሔር፡ቃል፡ኹሉ፡ተፈትናለች፤ርሱ፡ለሚታመኑት፡ጋሻ፡ነው።
6፧እንዳይዘልፍኽ፥ሐሰተኛም፡እንዳትኾን፡በቃሉ፡አንዳች፡አትጨምር።
7፧ኹለትን፡ነገር፡ከአንተ፡እሻለኹ፥ሳልሞትም፡አትከልክለኝ፤
8፧ከንቱነትንና፡ሐሰተኛነትን፡ከእኔ፡አርቃቸው፤ድኽነትንና፡ባለጠግነትን፡አትስጠኝ፤ነገር፡ግን፥የሚያስፈል ገኝን፡እንጀራ፡ስጠኝ፥
9፧እንዳልጠግብ፡እንዳልክድኽም፦እግዚአብሔርስ፡ማን፡ነው፤እንዳልል፤ድኻም፡እንዳልኾን፡እንዳልሰርቅም፥በአ ምላኬም፡ስም፡በሐሰት፡እንዳልምል
10፧እንዳይሰድብኽ፡በደለኛም፡እንዳትኾን፡ባሪያን፡በጌታው፡ፊት፡አትማ።
11፧አባቱን፡የሚረግም፥እናቱንም፡የማይባርክ፡ትውልድ፡አለ።
12፧ለራሱ፡ንጹሕ፡የኾነ፡የሚመስለው፡ከርኵሰቱ፡ያልጠራ፡ትውልድ፡አለ።
13፧ከፍ፡ከፍ፡ያሉ፡ዐይኖች፡ያሉት፥ሽፋሽፍቶቹም፡ወደ፡ላይ፡የሚያዩ፡ትውልድ፡አለ።
14፧ድኻዎችን፡ከምድር፡ላይ፡ችግረኛዎችንም፡ከሰው፡መካከል፡ያጠፋና፡ይጨርስ፡ዘንድ፡ጥርሶቹ፡ሰይፍ፡መንጋጋ ቹም፡ካራ፡የኾኑ፡ትውልድ፡አለ።
15፧ዐልቅት፦ስጠን፡ስጠን፡የሚሉ፡ኹለት፡ሴቶች፡ልጆች፡አሉት።ሦስቱ፡የማይጠግቡ፥አራቱም፦በቃን፡የማይሉ፡ና ቸው፤
16፧እነርሱም፡ሲኦልና፡የማትወልድ፡ማሕፀን፡ውሃ፡የማትጠግብ፡ምድርና፦በቃኝ፡የማትል፡እሳት፡ናቸው።
17፧በአባቷ፡የምታላግጥን፡የእናቷንም፡ትእዛዝ፡የምትንቅን፡ዐይን፡የሸለቆ፡ቍራዎች፡ይጐጠጒጧታል፥አሞራዎች ም፡ይበሏታል።
18፧ሦስት፡ነገር፡ይገርመኛል፥አራተኛውንም፡ከቶ፡አላስተውለውም።
19፧እነርሱም፡የንስር፡መንገድ፡በሰማይ፥የእባብ፡መንገድ፡በድንጋይ፡ላይ፥የመርከብ፡መንገድ፡በባሕር፡ላይ፥ የሰውም፡መንገድ፡ከቈንዦ፡ጋራ፡ናቸው።
20፧እንዲሁ፡በልታ፡አፏን፡የምታብስ፦አንዳች፡ክፉ፡ነገር፡አላደረግኹም፡የምትልም፡የአመንዝራ፡ሴት፡መንገድ ፡ናት።
21፧በሦስት፡ነገር፡ምድር፡ትናወጣለች፥አራተኛውንም፡ትሸከም፡ዘንድ፡አይቻላትም።
22፧ባሪያ፡በነገሠ፡ጊዜ፡ሰነፍም፡እንጀራ፡በጠገበ፡ጊዜ፥
23፧የተጠላች፡ሴት፡ባል፡ባገኘች፡ጊዜ፥ሴት፡ባሪያም፡እመቤቷን፡በወረሰች፡ጊዜ።
24፧በምድር፡ላይ፡አራት፡ጥቃቅን፡ፍጥረቶች፡አሉ፤እነርሱ፡ግን፡እጅግ፡ጠቢባን፡ናቸው፤
25፧ገብረ፡ጕንዳን፡ኀይል፡የሌላቸው፡ሕዝቦች፡ናቸው፥ነገር፡ግን፥በበጋ፡መኗቸውን፡ይሰበስባሉ።
26፧ሽኮኮዎች፡ያልበረቱ፡ሕዝቦች፡ናቸው፥ቤታቸውን፡ግን፡በቋጥኝ፡ድንጋይ፡ውስጥ፡ያደርጋሉ።

27፤አንበጣዎች፡ንጉሥ፡የላቸውም፥ዅላቸው፡ግን፡በመልካም፡ሥርዐት፡ይኼዳሉ።
28፤እንሽላሊት፡በእጅ፡ይያዛል፥በነገሥታት፡ግቢ፡ግን፡ይኖራል።
29፤መልካም፡አረማመድን፡የሚራመዱ፡ሦስት፡ፍጥረቶች፡አሉ፥አራተኛውም፡መልካም፡አካኼድን፡ይኼዳል፤
30፤የአንበሳ፡ደቦል፡ከእንስሳ፡ዅሉ፡የሚበረታ፥የማይመለስ፥እንስሳንም፡የማይፈራ፤
31፤በእንስቶች፡መካከል፡በድፍረት፡የሚራመድ፡አውራ፡ዶሮ፤መንጋን፡የምመራ፡አውራ፡ፍየል፤በሕዝብ፡ፊት፡በግ ልጥ፡የሚናገር፡ንጉሥ።
32፤ከፍ፡ከፍ፡ስትል፡ስንፍናን፡ያደረግኽ፡እንደ፡ኾነ፥ክፉም፡ያሰብኽ፡እንደ፡ኾነ፥እጅኽን፡በአፍኽ፡ላይ፡ጫ ን።
33፤ወተት፡መግፋት፡ቅቤን፡ያወጣል፥አፍንጫንም፡መጭመቅ፡ደምን፡ያወጣ፤እንዲሁም፡ቍጣን፡መጐተት፡ጠብን፡ያወ ጣል።
__________________መጽሐፈ፡ምሳሌ፡(መጽሐፈ፡ተግሣጽ)፥ምዕራፍ፡31።__________________
ምዕራፍ፡31፤(6)፡
1፤እናቱ፡ርሱን፡ያስተማረችበት፡የማሣ፡ንጉሥ፡የልሙኤል፡ቃል።
2፤ልጄ፡ሆይ፥ምንድር፡ነው፧የሆዴ፡ልጅ፡ሆይ፥ምንድር፡ነው፧የስእለቴ፡ልጅ፡ሆይ፥ምንድር፡ነው፧
3፤ጕልበትኽን፡ለሴቶች፡አትስጥ፥መንገድኽንም፡ነገሥታትን፡ለሚያጠፉ።
4፤ለነገሥታት፡አይገ̈ባም፥ልሙኤል፡ሆይ፥ነገሥታት፡የወይን፡ጠጅ፡ይጠጡ፡ዘንድ፡አይገ̈ባም።መሳፍንትም፦ ብርቱ፡መጠጥ፡ወዴት፡ነው፧ይሉ፡ዘንድ፤
5፤እንዳይጠጡና፡ሕግን፡እንዳይረሱ፥የድኻ፡ልጆችንም፡ፍርድ፡እንዳያጐድሉ።
6፤ለጥፋት፡ለቀረበው፡ሰው፡ብርቱ፡መጠጥ፡ስጡት፥ነፍሱ፡ለመረረውም፡የወይን፡ጠጅ፡ስጡት፤
7፤ይጠጣ፡ድኽነቱንም፡ይርሳ፥ጕስቍልናውንም፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡አያስብ።
8፤አፍኽን፡ስለ፡ዲዳው፡ክፈት፥ተስፋ፡ስለሌላቸውም፡ዅሉ፡ተፋረድ።
9፤አፍኽን፡ክፈት፥በእውነትም፡ፍረድ፤ለድኻና፡ለምስኪን፡ፍረድ።
10፤ልባም፡ሴትን፡ማን፡ሊያገኛት፡ይችላል፧ዋጋዋ፡ከቀይ፡ዕንቍ፡እጅግ፡ይበልጣል።
11፤የባሏ፡ልብ፡ይታመንባታል።ምርኮም፡አይጐድልበትም።
12፤ዕድሜዋን፡ሙሉ፡መልካም፡ታደርግለታለች፥ክፉም፡አታደርግም።
13፤የበግ፡ጠጕርና፡የተልባ፡እግር፡ትፈልጋለች፥በእጆቿም፡ደስ፡ብሏት፡ትሠራለች።
14፤ርሷ፡እንደ፡ነጋዴ፡መርከብ፡ናት፤ከሩቅ፡አገር፡ምግቧን፡ትሰበስባለች።
15፤ገና፡ሌሊት፡ሳለ፡ትነሣለች፡ለቤቷም፡ሰዎች፡ምግባቸውን፥ለገረዶቿም፡ተግባራቸውን፡ትሰጣለች።
16፤ዕርሻንም፡ተመልክታ፡ትገዛለች፤ከእጇም፡ፍሬ፡ወይን፡ትተክላለች።
17፤ወገቧን፡በኀይል፡ትታጠቃለች፥ክንዷንም፡ታበረታለች።
18፤ንግዷ፡መልካም፡እንደ፡ኾነ፡ትመለከታለች፤መብራቷ፡በሌሊት፡አይጠፋም።
19፤እጇን፡ወደ፡አመልማሎ፡ትዘረጋለች፥ጣቶቿም፡እንዝርትን፡ይይዛሉ።
20፤እጇን፡ወደ፡ድኻ፡ትዘረጋለች፥ወደ፡ችግረኛም፡እጇን፡ትሰዳለች።
21፤ለቤቷ፡ሰዎች፡ከበረዶ፡ብርድ፡የተነሣ፡አትፈራም፥የቤቷ፡ሰዎች፡ዅሉ፡ዕጥፍ፡ድርብ፡የለበሱ፡ናቸውና።
22፤ለራሷም፡ግብረ፡መርፌ፡ስጋጃ፡ትሠራለች፡ጥሩ፡በፍታና፡ቀይ፡ግምጃ፡ትለብሳለች።
23፤ባሏ፡በአገር፡ሽማግሌዎች፡መካከል፡በሸንጎ፡በተቀመጠ፡ጊዜ፡በበር፡የታወቀ፡ይኾናል።
24፤የበፍታ፡ቀሚስ፡እየሠራች፡ትሸጣለች፥ለነጋዴም፡ድግ፡ትሸጣለች።
25፤ብርታትና፡ክበሬታ፡ልብሷ፡ነው፤በኋላም፡ዘመን፡ላይ፡ትሥቃለች።
26፤አፏን፡በጥበብ፡ትከፍታለች፤የርኅራኄም፡ሕግ፡በምላሷ፡አለ።
27፤የቤቷንም፡ሰዎች፡አካኼድ፡በደኅና፡ትመለከታለች፥የሀኬትንም፡እንጀራ፡አትበላም።
28፤ልጆቿ፡ይነሣሉ፥ምስጋናዋንም፡ይናገራሉ፤ባሏ፡ደግሞ፡እንዲህ፡ብሎ፡ያመሰግናታል።
29፤መልካም፡ያደረጉ፡ብዙ፡ሴቶች፡አሉ፥አንቺ፡ግን፡ከዅሉ፡ትበልጫለሽ።
30፤ውበት፡ሐሰት፡ነው፥ደም፡ግባትም፡ከንቱ፡ነው፤እግዚአብሔርን፡የምትፈራ፡ሴት፡ግን፡ርሷ፡ትመሰገናለች።
31፤ከእጇ፡ፍሬ፡ስጧት፥ሥራዎቿም፡በሸንጎ፡ያመስግኗት፡፡

መጽሐፈ፡መክብብ።

(ክለሳ.1.20020507)

___________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡1።_________________

ምዕራፍ፡1።

1፤በኢየሩሳሌም፡የነገሠ፡የሰባኪው፡የዳዊት፡ልጅ፡ቃል።

2፤ሰባኪው፦ከንቱ፥ከንቱ፥የከንቱ፡ከንቱ፥ዅሉ፡ከንቱ፡ነው፡ይላል።

3፤ከፀሓይ፡በታች፡በሚደክምበት፡ድካም፡ዅሉ፡የሰው፡ትርፉ፡ምንድር፡ነው፤

4፤ትውልድ፡ይኼዳል፥ትውልድም፡ይመጣል፤ምድር፡ግን፡ለዘለዓለም፡ነው።

5፤ፀሓይ፡ትወጣለች፥ፀሓይም፡ትገባለች፥ወደምትወጣበትም፡ስፍራ፡ትቸኵላለች።

6፤ነፋስ፡ወደ፡ደቡብ፡ይኼዳል፥ወደ፡ሰሜንም፡ይዞራል፤ዘወትር፡በዙረቱ፡ይዞራል፥ነፋስም፡በዙረቱ፡ደግሞ፡ይመ ለሳል።

7፤ፈሳሾች፡ዅሉ፡ወደ፡ባሕር፡ይኼዳሉ፥ባሕሩ፡ግን፡አይሞላም፤ፈሳሾች፡ወደሚኼዱበት፡ስፍራ፡እንደ፡ገና፡ወደዚ ያ፡ይመለሳሉ።

8፤ነገር፡ዅሉ፡ያደክማል፡ሰው፡ይናገረው፡ዘንድ፡አይችልም፤ዐይን፡ከማየት፡አይጠግብም፥ዦሮም፡ከመስማት፡አይ ሞላም።

9፤የኾነው፡ነገር፡ርሱ፡የሚኾን፡ነው፥የተደረገውም፡ነገር፡ርሱ፡የሚደረግ፡ነው፤ከፀሓይም፡በታች፡ዐዲስ፡ነገ ር፡የለም።

10፤ማንም፦እንሆ፥ይህ፡ነገር፡ዐዲስ፡ነው፡ይል፡ዘንድ፡ይችላልን፧ርሱ፡ከእኛ፡በፊት፡በነበሩት፡ዘመናት፡ተደ ርጓል።

11፤ለፊተኛዎቹ፡ነገሮች፡መታሰቢያ፡የላቸውም፤ከዃለኛዎቹም፡ነገሮች፡ከነርሱ፡በዃላ፡በሚነሡት፡ሰዎች፡ዘንድ ፡መታሰቢያ፡አይገኝላቸውም።

12፤እኔ፡ሰባኪው፡በእስራኤል፡ላይ፡በኢየሩሳሌም፡ንጉሥ፡ነበርኹ።

13፤ከሰማይም፡በታች፡የተደረገውን፡ዅሉ፡በጥበብ፡እፈልግና፡እመረምር፡ዘንድ፡ልቤን፡አተጋኹ፤እግዚአብሔር፡ ይደክሙባት፡ዘንድ፡ይህችን፡ለሰው፡
ልጆች፡የሰጠ፡ክፉ፡ጥረት፡ናት።

14፤ከፀሓይ፡በታች፡የተሠራውን፡ሥራ፡ዅሉ፡አየኹ፤እንሆም፥ዅሉ፡ከንቱ፡ነው፥ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነው።

15፤ጠማማ፡ይቀና፡ዘንድ፡አይችልም፤ጐደሎም፡ይቈጠር፡ዘንድ፡አይችልም።

16፤እኔ፡በልቤ፦እንሆ፥ከእኔ፡አስቀድመው፡በኢየሩሳሌም፡ላይ፡ከነበሩት፡ዅሉ፡ይልቅ፡ጥበብን፡አብዝቼ፡ጨመር ኹ፤ልቤም፡ብዙ፡ጥበብንና፡ዕውቀት
ተመለከተ፡ብዬ፡ተናገርኹ።

17፤ጥበብንና፡እብደትን፡ሞኝነትንም፡ዐውቅ፡ዘንድ፡ልቤን፡ሰጠኹ፤ይህም፡ደግሞ፡ነፋስን፡እንደ፡መከተል፡እን ደ፡ኾነ፡አስተዋልኹ።

18፤በጥበብ፡መብዛት፡ትካዜ፡ይበዛልና፤ዕውቀትንም፡የሚጨምር፡ሐዘንን፡ይጨምራልና።

___________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡2።_________________

ምዕራፍ፡2።

1፤እኔ፡በልቤ፦ና፥በደስታም፡እፈትንኻለኹ፥መልካምንም፡ቅመስ፡አልኹ፤ይህም፡ደግሞ፥እንሆ፥ከንቱ፡ነበረ።

2፤ሣቅን፦እብድ፡ነኽ፤ደስታንም፦ምን፡ታደርጋለኽ፧አልኹት።

3፤የሰው፡ልጆች፡በሕይወታቸው፡ዘመን፡ዅሉ፡ከፀሓይ፡በታች፡ሊሠሩት፡መልካም፡ነገር፡ምን፡እንደ፡ኾነ፡እስካይ ፡ድረስ፥ልቤ፡በጥበብ፡እየመራኝ፥
ሰውነቴን፡በወይን፡ጠጅ፡ደስ፡ለማሠኘት፥ስንፍናንም፡ለመያዝ፡በልቤ፡መረመ ርኹ።

4፤ትልቅ፡ሥራን፡ሠራኹ፥ቤቶችንም፡አደረግኹ፥ወይንም፡ተከልኹ፤

5፤አትክልትንና፡ገነትን፡አደረግኹ፥ልዩ፡ልዩ፡ፍሬ፡ያለባቸውንም፡ዛፎች፡ተከልኹባቸው፤

6፤በዱር፡የተተከሉትን፡ዛፎች፡አጠጣበት፡ዘንድ፡የውሃ፡ማጠራቀሚያ፡አደረግኹ።

7፤ወንዶችንና፡ሴቶችን፡ባሪያዎች፡ገዛኹ፥የቤት፡ውልድ፡ባሪያዎችም፡ነበሩኝ፤ከእኔ፡አስቀድመው፡በኢየሩሳሌም ፡ከነበሩት፡ዅሉ፡ይልቅ፡ብዙ፡ከብቶች
መንጋዎች፡ነበሩኝ።

8፤ብርንና፡ወርቅን፡የከበረውንም፡የነገሥታትና፡የአውራጃዎችን፡መዝገብ፡ሰበሰብኹ፤አዝማሪዎችንና፡አረኾዎች ን፡የሰዎች፡ልጆችንም፡ተድላ፡እጅግ፡
የበዙ፡ሴቶችንም፡አከማቸኹ።

9፤ታላቅም፡ኾንኹ፥ከእኔም፡አስቀድመው፡በኢየሩሳሌም፡ከነበሩት፡ዅሉ፡ይልቅ፡ከበርኹ፤ደግሞም፡ጥበቤ፡ከእኔ፡ ጋራ፡ጸንታ፡ቀረች።

10፤ዐይኖቼንም፡ከፈለጉት፡ዅሉ፡አልከለከልዃቸውም፤ልቤም፡በድካሜ፡ዅሉ፡ደስ፡ይለው፡ነበርና፥ልቤን፡ከደስታ ፡ዅሉ፡አላራቅኹትም፥ከድካሜም
ዅሉ፡ይህ፡ዕድል፡ፈንታዬ፡ኾነ።

11፤እጄ፡የሠራቻትን፡ሥራዬን፡ዅሉ፡የደከምኹበትንም፡ድካሜን፡ዅሉ፡ተመለከትኹ፤እንሆ፥ዅሉ፡ከንቱ፡ነፋስንም ፡እንደ፡መከተል፡ነበር፥ከፀሓይ፡
በታችም፡ትርፍ፡አልነበረም።

12፤እኔም፡ጥበብን፡እብደትንና፡ስንፍናን፡አይ፡ዘንድ፡ተመለከትኹ፤በፊት፡ከተደረገው፡በቀር፥ከንጉሥ፡በኋላ ፡የሚመጣው፡ሰው፡ምን፡ያደርጋል፧
13፤እኔም፡ብርሃን፡ከጨለማ፡እንደሚበልጥ፡እንዲሁ፡ጥበብ፡ከስንፍና፡እንዲበልጥ፡አየኹ።
14፤የጠቢብ፡ዐይኖች፡በራሱ፡ላይ፡ናቸው፥ሰነፍ፡ግን፡በጨለማ፡ይኼዳል፤ደግሞ፡ለኹለቱ፡መጨረሻቸው፡አንድ፡እ ንደ፡ኾነ፡አስተዋልኹ።
15፤እኔም፡በልቤ፦ለሰነፍ፡የሚደርሰው፡ለኔም፡ይደርሳል፤ለምን፡እጅግ፡ጠቢብ፡ኾንኹ፤አልኹ።የዚያን፡ጊዜም፡ በልቤ፦ይህ፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው፡አልኹ
16፤በሚመጣው፡ዘመን፡ነገር፡ኹሉ፡የተረሳ፡ይኾናልና፥ለዘለዓለም፡የሚኾን፡የጠቢብና፡የሰነፍ፡መታሰቢያ፡አይ ገኝም።አዬ፡ጕድ! ጠቢብ፡ከሰነፍ፡ጋራ
እንዴት፡ይሞታል!
17፤ከፀሓይም፡በታች፡የተሠራው፡ሥራ፡ኹሉ፡ከብዶብኛልና፥ሕይወትን፡ጠላኹ፤ኹሉም፡ከንቱ፡ነፋስንም፡እንደ፡መ ከተል፡ነው።
18፤ከእኔ፡በኋላ፡ለሚመጣው፡ሰው፡እተወዋለኹና፡ከፀሓይ፡በታች፡የደከምኹበትን፡ኹሉ፡ጠላኹት።
19፤ጠቢብ፡ወይም፡ሰነፍ፡እንዲኾን፡የሚያውቅ፡ሰው፡ማን፡ነው፧ከፀሓይ፡በታች፡በደከምኹበትና፡ጠቢብ፡በኾንኹ በት፡በድካሜ፡ኹሉ፡ላይ፡ጌታ፡
ይኾንበታል፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው።
20፤እኔም፡ተመልሼ፡ልቤን፡ከፀሓይ፡በታች፡በደከምኹበት፡ድካም፡ኹሉ፡ተስፋ፡አስቈረጥኹት።
21፤ሰው፡በጥበብና፡በዕውቀት፡በብልኀትም፡ከደከመ፡በኋላ፡ለሌላ፡ላልደከመበት፡ሰው፡ያወርሰዋልና፤ይህም፡ደ ግሞ፡ከንቱ፡ትልቅም፡መከራ፡ነው።
22፤ከፀሓይ፡በታች፡በደከመበት፡ድካም፡ኹሉና፡በልቡ፡ዐሳብ፡የሰው፡ጥቅም፡ምንድር፡ነው፧
23፤ዘመኑ፡ኹሉ፡ሐዘን፥ጥረትም፡ትካዜ፡ነው፤ልቡም፡በሌሊት፡አይተኛም፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው።
24፤ለሰው፡ከሚበላና፡ከሚጠጣ፡በድካሙም፡ደስ፡ከሚለው፡በቀር፡የሚሻለው፡ነገር፡የለም፤ይህም፡ደግሞ፡ከእግዚ አብሔር፡እጅ፡እንደ፡ተሰጠ፡አየኹ።
25፤ያለርሱ፡ፈቃድ፡የበላ፡ደስ፡ብሎትም፡ተድላን፡የቀመሰ፡ማን፡ነው፧
26፤ርሱም፡ደስ፡ለሚያሠኘው፡ሰው፡ጥበብንና፡ዕውቀትን፡ደስታንም፡ይሰጠዋል፤ለኀጢአተኛ፡ግን፡እግዚአብሔርን ፡ደስ፡ለሚያሠኘው፡ሰው፡ይሰጥ፡
ዘንድ፡እንዲሰበስብና፡እንዲያከማች፡ጥረትን፡ይሰጠዋል።ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ ፡ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነው።
__________________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡3።__________________________
ምዕራፍ፡3።
1፤ለኹሉ፡ዘመን፡አለው፥ከሰማይ፡በታችም፡ለኾነ፡ነገር፡ኹሉ፡ጊዜ፡አለው።
2፤ለመወለድ፡ጊዜ፡አለው፥ለመሞትም፡ጊዜ፡አለው፤ለመትከል፡ጊዜ፡አለው፥የተተከለውንም፡ለመንቀል፡ጊዜ፡አለው ፤
3፤ለመግደል፡ጊዜ፡አለው፥ለመፈወስም፡ጊዜ፡አለው፤ለማፍረስ፡ጊዜ፡አለው፥ለመሥራትም፡ጊዜ፡አለው፤
4፤ለማልቀስ፡ጊዜ፡አለው፥ለመሣቅም፡ጊዜ፡አለው፤ዋይ፡ለማለት፡ጊዜ፡አለው፥ለመዝፈንም፡ጊዜ፡አለው፤
5፤ድንጋይን፡ለመጣል፡ጊዜ፡አለው፥ድንጋይንም፡ለመሰብሰብ፡ጊዜ፡አለው፤ለመተቃቀፍ፡ጊዜ፡አለው፥ከመተቃቀፍም ፡ለመራቅ፡ጊዜ፡አለው፤
6፤ለመፈለግ፡ጊዜ፡አለው፥ለማጥፋትም፡ጊዜ፡አለው፤ለመጠበቅ፡ጊዜ፡አለው፥ለመጣልም፡ጊዜ፡አለው፤
7፤ለመቅደድ፡ጊዜ፡አለው፥ለመስፋትም፡ጊዜ፡አለው፤ዝም፡ለማለት፡ጊዜ፡አለው፥ለመናገርም፡ጊዜ፡አለው፤
8፤ለመውደድ፡ጊዜ፡አለው፥ለመጥላትም፡ጊዜ፡አለው፤ለጦርነት፡ጊዜ፡አለው፥ለሰላምም፡ጊዜ፡አለው።
9፤ለሠራተኛ፡የድካሙ፡ትርፍ፡ምንድር፡ነው፧
10፤እግዚአብሔር፡ለሰው፡ልጆች፡ይደክሙበት፡ዘንድ፡የሰጣቸውን፡ጥረት፡አይቻለኹ።
11፤ነገርን፡ኹሉ፡በጊዜው፡ውብ፡አድርጎ፡ሠራው፤እግዚአብሔርም፡ከጥንት፡ዠምሮ፡እስከ፡ፍጻሜ፡ድረስ፡የሠራው ን፡ሥራ፡ሰው፡መርምሮ፡እንዳያገኝ፡
ዘለዓለምነትን፡በልቡ፡ሰጠው።
12፤ሰው፡ደስ፡ከሚለውና፡በሕይወቱ፡ሳለ፡መልካምን፡ነገር፡ከሚያደርግ፡በቀር፡መልካም፡ነገር፡እንደሌለ፡ዐወ ቅኹ።
13፤ደግሞም፡ሰው፡ኹሉ፡ይበላና፡ይጠጣ፡ዘንድ፡በድካሙም፡ኹሉ፡ደስ፡ይለው፡ዘንድ፡የእግዚአብሔር፡ስጦታ፡ነው ።
14፤እግዚአብሔር፡ያደረገው፡ኹሉ፡ለዘለዓለም፡እንዲኖር፡ዐወቅኹ፤ሊጨመርበት፡ወይም፡ከርሱ፡ሊጐድል፡አይቻል ም፤እግዚአብሔርም፡በፊቱ፡ይፈሩ፡
ዘንድ፡አደረገ።
15፤አኹን፡ያለው፡በፊት፡ነበረ፥የሚኾነውም፡በፊት፡ኾኖ፡ነበር፤እግዚአብሔርም፡ያለፈውን፡መልሶ፡ይሻዋል።
16፤ደግሞም፡ከፀሓይ፡በታች፡በፍርድ፡ስፍራ፡ኀጢአት፥በጽድቅም፡ስፍራ፡ኀጢአት፡እንዳለ፡አየኹ።
17፤እኔም፡በልቤ፦በዚያ፡ለነገር፡ኹሉና፡ለሥራ፡ኹሉ፡ጊዜ፡አለውና፡በጻድቅና፡በኀጢአተኛ፡ላይ፡እግዚአብሔር ፡ይፈርዳል፡አልኹ።
18፤እኔ፡በልቤ፡ስለሰው፡ልጆች፦እንደ፡እንስሳ፡መኾናቸውን፡እንዲያዩ፡እግዚአብሔር፡ይፈትናቸዋል፡አልኹ።
19፤የሰው፡ልጆችና፡የእንስሳ፡ዕድል፡ፈንታ፡አንድ፡ነው፤ድርሻቸውም፡ትክክል፡ነው፤አንዱ፡እንደሚሞት፡ሌላው ም፡እንዲሁ፡ይሞታል፤የኹሉም፡
እስትንፋስ፡አንድ፡ነው፤ኹሉም፡ከንቱ፡ነውና፥ሰው፡ከእንስሳ፡ብልጫ፡የለውም።
20፤ኹሉ፡ወደ፡አንድ፡ቦታ፡ይኼዳል፤ኹሉ፡ከዐፈር፡ነው፥ኹሉም፡ወደ፡ዐፈር፡ይመለሳል።
21፤የሰው፡ልጆች፡ነፍስ፡ወደ፡ላይ፡እንደምትወጣ፥የእንስሳም፡ነፍስ፡ወደ፡ታች፡ወደ፡ምድር፡እንደምትወርድ፡ የሚያውቅ፡ማን፡ነው፧
22፤ያም፡ዕድል፡ፈንታው፡ነውና፥ሰው፡በሥራው፡ደስ፡ከሚለው፡በቀር፡ሌላ፡መልካም፡ነገር፡እንደሌለው፡አየኹ፤ ከርሱ፡በኋላስ፡የሚኾነውን፡ያይ፡ዘን
የሚያመጣው፡ማን፡ነው፧

______________ መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡4። ______________

ምዕራፍ፡4።

1፤እኔም፡ተመለስኹ፥ከፀሓይ፡በታችም፡የሚደረገውን፡ግፍ፡ኹሉ፡አየኹ፤እንሆም፥የተገፉት፡ሰዎች፡እንባ፡ነበረ ፤የሚያጽናናቸውም፡አልነበረም፤በሚገፏቸውም፡እጅ፡ኀይል፡ነበረ፥እነርሱን፡ግን፡የሚያጽናናቸው፡አልነበረም ።

2፤እኔም፡እስከ፡ዛሬ፡በሕይወት፡ካሉት፡ይልቅ፡በቀድሞ፡ዘመን፡የሞቱትን፡አመሰገንኹ፤

3፤ከነዚህም፡ከኹለቱ፡ይልቅ፡ገና፡ያልተወለደው፡ከፀሓይም፡በታች፡የሚደረገውን፡ግፍ፡ያላየው፡ይሻላል።

4፤ደግሞም፡የሰውን፡ድካምና፡የብልኀት፡ሥራውን፡ኹሉ፡ተመለከትኹ፥በባልንጀራውም፡ዘንድ፡ቅንአት፡እንዲያስነ ሣ፡አየኹ፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነው።

5፤ሰነፍ፡እጆቹን፡ኰርትሞ፡ይቀመጣል፤የገዛ፡ሥጋውንም፡ይበላል።

6፤በድካምና፡ነፋስን፡በመከተል፡ከኹለት፡እጅ፡ሙሉ፡ይልቅ፡አንድ፡እጅ፡ሙሉ፡በዕረፍት፡ይሻላል።

7፤እኔም፡ተመለስኹ፥ከፀሓይ፡በታችም፡ከንቱን፡ነገር፡አየኹ።

8፤አንድ፡ሰው፡ብቻውን፡አለ፥ኹለተኛም፡የለውም፡ልጅም፡ኾነ፡ወንድም፡የለውም፤ለድካሙ፡ግን፡መጨረሻ፡የለውም ፥ዐይኖቹም፡ከባለጠግነት፡አይጠግቡም፡-ለማን፡እደክማለኹ፥ሰውነቴንስ፡መልካሙን፡ነገር፡ለምን፡እነፍጋታለኹ ፤ይላል።ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነገር፣ክፉም፡ጥረት፡ነው።

9፤ድካማቸው፡መልካም፡ዋጋ፡አለውና፥አንድ፡ብቻ፡ከመኾን፡ኹለት፡መኾን፡ይሻላል።

10፤ቢወድቁ፡አንዱ፡ኹለተኛውን፡ያነሣዋልና፤አንዱ፡ብቻውን፡ኾኖ፡በወደቀ፡ጊዜ፡ግን፡የሚያነሣው፡ኹለተኛ፡የ ለውምና፡ወዮለት።

11፤ኹለቱም፡በአንድነት፡ቢተኙ፥ይሞቃቸዋል፤አንድ፡ብቻውን፡ግን፡እንዴት፡ይሞቀዋል፧

12፤አንዱም፡አንዱን፡ቢያሸንፍ፥ኹለቱ፡በፊቱ፡ይቆማሉ፤በሦስትም፡የተገመደ፡ገመድ፡ፈጥኖ፡አይበጠስም።

13፤ድኻና፡ጠቢብ፡ብላቴና፥ተግሣጽን፡መቀበል፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡ከማያውቅ፡ከሰነፍ፡ሽማግሌ፡ንጉሥ፡ይሻላል ።

14፤ምንም፡በመንግሥቱ፡አገር፡ደግሞ፡ችግረኛ፡ኾኖ፡ቢወለድ፥ከግዞቱ፡ቤት፡ወደ፡መንግሥት፡ወጥቷልና።

15፤ከፀሓይ፡በታች፡የሚኼዱትን፡ሕያዋን፡ኹሉ፡በርሱ፡ፋንታ፡ከሚነሣው፡ከሌላው፡ጐበዝ፡ጋራ፡ኾነው፡አየኹ።

16፤ከርሱ፡በፊት፡የተገዙለት፡ሕዝብ፡ኹሉ፡አይቈጠሩም፤በኋላ፡የሚመጡት፡ግን፡በርሱ፡ደስ፡አይላቸውም።ይህም ፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነው።

______________ መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡5። ______________

ምዕራፍ፡5።

1፤ወደእግዚአብሔር፡ቤት፡በገባኽ፡ጊዜ፡እግርኽን፡ጠብቅ፤ለመስማት፡መቅረብ፡ከሰነፎች፡መሥዋዕት፡ይበልጣልና ፤እነርሱም፡ክፉ፡እንዲያደርጉ፡አያውቁምና።

2፤እግዚአብሔር፡በሰማይ፥አንተም፡በምድር፡ነኽና፥በአፍኽ፡አትፍጠን፥በእግዚአብሔርም፡ፊት፡ቃልን፡ይናገር፡ ዘንድ፡ልብኽ፡አይቸኵል፤ስለዚህም፡ቃልኽ፡ጥቂት፡ትኹን።

3፤ሕልም፡በሥራ፡ብዛት፡ይታያል፤እንዲሁም፡የሰነፍ፡ድምፅ፡በቃሉ፡ብዛት፡ይሰማል።

4፤ሰነፎች፡ደስ፡አያሠኙትምና፡ለእግዚአብሔር፡ስእለት፡በተሳልኽ፡ጊዜ፡ትፈጽመው፡ዘንድ፡አትዘግይ፤የተሳልኸ ውን፡ፈጽመው።

5፤ተስለኽ፡የማትፈጽም፡ብትኾን፡ባትሳል፡ይሻላል።

6፤ሥጋኽን፡በኀጢአት፡እንዳያስተው፡ለአፍኽ፡ሐራነት፡አትስጥ፥በመልአክም፡ፊት፡-ስሕተት፡ነበረ፡አትበል፤እግ ዚአብሔር፡በቃልኽ፡ይቈጣ፡ዘንድ፡የእጅኽንም፡ሥራ፡ያጠፋ፡ዘንድ፡ስለ፡ምን፡ትሻለኽ፧

7፤ብዙ፡ሕልም፡ባለበት፡ዘንድ፥እንዲሁም፡ደግሞ፡ብዙ፡ቃል፡ባለበት፡ስፍራ፡በዚያ፡ብዙ፡ከንቱ፡ነገር፡አለ፤አ ንተ፡ግን፡እግዚአብሔርን፡ፍራ።

8፤ከፍ፡ካለው፡በላይ፡ከፍ፡ያለ፡ይመለከታልና፥ከነርሱም፡በላይ፡ደግሞ፡ሌላዎች፡ከፍ፡ይላሉና፡በአገሩ፡ድኻዎ ች፡ሲገፉ፥ፍርድና፡ጽድቅም፡ሲነጠቅ፡ባየ ጊዜ፡በዚህ፡ነገር፡አታድንቅ።

9፤በጠቅላላው፡ግን፡የአገሩ፡ጥቅም፡ዕርሻን፡የሚወድ፡ንጉሥ፡ቢኖር፡ነው።

10፤ብርን፡የሚወድ፡ሰው፡ብርን፡አይጠግብም፤ባለጠግነትንም፡የሚወድ፡ትርፉን፡አይጠግብም፤ይህም፡ደግሞ፡ ከንቱ፡ነው።

11፤ሀብት፡ሲበዛ፡የሚበሉት፡ይበዛሉ፤ሀብቱን፡በዐይኑ፡ብቻ፡ከማየት፡በቀር፡ለባለቤቱ፡ምን፡ይጠቅመዋል፧

12፤እጅግ፡ወይም፡ጥቂት፡ቢበላ፡የሠራተኛ፡እንቅልፍ፡ጣፋጭ፡ነው፥የባለጠጋ፡ጥጋብ፡ግን፡እንቅልፍን፡ይከለክ ለዋል።

13፤ከፀሓይ፡በታች፡የሚያሳዝን፡ክፉ፡ነገር፡አየኹ፤ለመከራው፡በባለቤቱ፡ዘንድ፡የተቈጠበች፡ባለጠግነት፡ናት ።

14፤ያችም፡ባለጠግነት፡በክፉ፡ነገር፡ትጠፋለች፤ልጅንም፡ቢወልድ፡በእጁ፡ምንም፡የለውም።

15፤ከእናቱ፡ሆድ፡ዕራቍቱን፡እንደ፡ወጣ፡እንዲሁ፡እንደመጣው፡ይመለሳል፤ከጥረቱም፡በእጁ፡ሊወስድ፡የሚችለው ን፡ምንም፡አያገኝም።

16፤ይህም፡ደግሞ፡የሚያሳዝን፡ክፉ፡ነገር፡ነው፤እንደ፡መጣ፡እንዲሁ፡ይኼዳል፤ድካሙም፡ለነፋስ፡ከኾነ፡ጥቅሙ ፡ምንድር፡ነው፧

17፤ዘመኑን፡ኹሉ፡በጨለማ፡በሐዘን፡በብስጭት፡በደዌና፡በቍጣ፡ነው።

18፤እንሆ፥እኔ፡ያየኹት፡መልካምና፡የተዋበ፡ነገር፡ሰው፡እግዚአብሔር፡በሰጠው፡በሕይወቱ፡ዘመን፡ኹሉ፡ይበላ ና፡ይጠጣ፡ዘንድ፥ከፀሓይ፡በታችም፡በሚደክምበት፡ድካም፡ኹሉ፡ደስ፡ይለው፡ዘንድ፡ነው፤ይህ፡ዕድል፡ፈንታው፡ ነውና።

19፤እግዚአብሔር፡ለሰው፡ኹሉ፡ባለጠግነትንና፡ሀብትን፡መስጠቱ፥ከርሷም፡ይበላና፡ዕድል፡ፈንታውን፡ይወስድ፡ ዘንድ፡በድካሙም፡ደስ፡ይለው፡ዘንደ
ማሠልጠኑ፤ይህ፡የእግዚአብሔር፡ስጦታ፡ነው።
20፤እግዚአብሔር፡በልቡ፡ደስታን፡ስለ፡ሰጠው፡ርሱ፡የሕይወቱን፡ዘመን፡እጅግ፡አያስብም።

___________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡6።_________________

ምዕራፍ፡6።

1፤ከፀሓይ፡በታች፡ያየኹት፡ክፉ፡ነገር፡አለ፥ርሱም፡በሰው፡ላይ፡እጅግ፡የከበደ፡ነው።
2፤እግዚአብሔር፡ለሰው፡ሀብትንና፡ጥሪትን፡ክብርንም፡ሰጠው፥ከወደደውም፡ኹሉ፡ለነፍሱ፡አልጐደለውም፤ነገር፡ ግን፥ሌላ፡ሰው፡ይበላዋል፡እንጂ፡ከሰ
ይበላ፡ዘንድ፡እግዚአብሔር፡አላሠለጠነውም፤ይህም፡ከንቱና፡ክፉ፡ደ ዌ፡ነው።
3፤ሰው፡መቶ፡ልጆች፡ቢወልድ፡እጅግ፡ዘመንም፡በሕይወት፡ቢኖር፡ዕድሜውም፡እጅግ፡ዓመት፡ቢኾን፥ነፍሱም፡መልካ ምን፡ባትጠግብ፡መቃብርንም፡
ባያገኝ፥እኔ፡ስለ፡ርሱ፡-ከርሱ፡ይልቅ፡ጭንጋፍ፡ይሻላል፡አልኹ።
4፤በከንቱ፡መጥቷል፡በጨለማ፡ይኼዳል፡ስሙም፡በጨለማ፡ይሸፈናል፤
5፤ደግሞም፡ፀሓይን፡አላየውም፡አላወቀውምም፤ለዚህም፡ከዚያ፡ይልቅ፡ዕረፍት፡አለው።
6፤ሺሕ፡ዓመት፡ኹለት፡ጊዜ፡በሕይወት፡ቢኖር፡መልካምንም፡ባያይ፥ኹሉ፡ወደ፡አንድ፡ስፍራ፡የሚኼድ፡አይደለምን ፧
7፤የሰው፡ድካም፡ኹሉ፡ለአፉ፡ነው፥ነፍሱ፡ግን፡አትጠግብም።
8፤ከሰነፍ፡ይልቅ፡ለጥበበኛ፡ጥቅም፡ምንድር፡ነው፧በሕያዋን፡ፊትስ፡መኼድ፡ለሚያውቅ፡ለድኻ፡ጥቅሙ፡ምንድር፡ ነው፧
9፤በዐይን፡ማየት፡በነፍስ፡ከመቅበዝበዝ፡ይሻላል፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነፋስንም፡እንደ፡መከተል፡ነው።
10፤የኾነው፡ስሙ፡አስቀድሞ፡ተጠራ፥ሰውም፡እንደ፡ኾነ፡ታወቀ፤ከርሱ፡ከሚበረታው፡ጋራ፡ይፋረድ፡ዘንድ፡አይች ልም።
11፤ከንቱን፡የሚያበዛ፡ብዙ፡ነገር፡አለና፡ለሰው፡ጥቅሙ፡ምንድር፡ነው፧
12፤ሰው፡በከንቱ፡ወራቱ፡ቍጥርና፡እንደ፡ጥላ፡በሚያሳልፈው፡ዘመኑ፡በሕይወቱ፡ሳለ፡ለሰው፡የሚሻለውን፡የሚያ ውቅ፡ማነው፤ወይስ፡ለሰው፡ከፀሓይ፡
በታች፡ከርሱ፡በኋላ፡የሚኾነውን፡ማን፡ይነግረዋል፧

___________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡7።_________________

ምዕራፍ፡7።

1፤ከመልካም፡ሽቱ፡መልካም፡ስም፥ከመወለድ፡ቀንም፡የሞት፡ቀን፡ይሻላል።
2፤ወደግብዣ፡ቤት፡ከመኼድ፡ወደልቅሶ፡ቤት፡መኼድ፡ይሻላል፤ርሱ፡የሰው፡ኹሉ፡ፍጻሜ፡ነውና፥ሕያውም፡የኾነ፡በ ልቡ፡ያኖረዋልና።
3፤ከሣቅ፡ሐዘን፡ይሻላል፥ከፊት፡ሐዘን፡የተነሣ፡ልብ፡ደስ፡ይሠኛልና።
4፤የጠቢባን፡ልብ፡በልቅሶ፡ቤት፡ነው፤የሰነፎች፡ልብ፡ግን፡በደስታ፡ቤት፡ነው።
5፤ሰው፡የሰነፎችን፡ዜማ፡ከሚሰማ፡ይልቅ፡የጠቢባንን፡ተግሣጽ፡መስማት፡ይሻለዋል።
6፤ከድስት፡በታች፡እንደሚቃጠል፡ሾኽ፡ድምፅ፡የሰነፍ፡ሣቅ፡እንዲሁ፡ነው፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው።
7፤ግፍ፡ጠቢቡን፡ያሳብደዋል፤ጉቦም፡ልቡን፡ያጠፋዋል።
8፤የነገር፡ፍጻሜ፡ከመዠመሪያው፡ይሻላል፤ታጋሽም፡ከትዕቢተኛ፡ይሻላል።
9፤በነፍስኽ፡ለቍጣ፡ችኵል፡አትኹን፡ቍጣ፡በሰነፍ፡ብብት፡ያርፋልና።
10፤ከዚህ፡ዘመን፡ይልቅ፡ያለፈው፡ዘመን፡ለምን፡ተሻለ፧ብለኽ፡አትናገር፤የዚህን፡ነገር፡በጥበብ፡አትጠይቅም ና።
11፤ጥበብ፡ከርስት፡ጋራ፡መልካም፡ነው፤ፀሓይንም፡ለሚያዩ፡ሰዎች፡ትርፍን፡ይሰጣል።
12፤የጥበብ፡ጥላ፡እንደ፡ገንዘብ፡ጥላ፡ናትና፤የዕውቀትም፡ብልጫዋ፡ጥበብ፡ገንዘብ፡ላደረጋት፡ሕይወትን፡እን ድትሰጥ፡ነው።
13፤የእግዚአብሔርን፡ሥራ፡ተመልከት፤ርሱ፡ጠማማ፡ያደረገውን፡ማን፡ሊያቀናው፡ይችላል፧
14፤በመልካም፡ቀን፡ደስ፡ይበልኽ፤በክፉም፡ቀን፡ተመልከት፤ሰው፡ከርሱ፡በኋላ፡መርምሮ፡ምንም፡እንዳያገኝ፡እ ግዚአብሔር፡ይህንም፡ያንም፡እንደዚያ
ሠርቷል።
15፤ጻድቅ፡በጽድቁ፡ሲጠፋ፡ኃጥእም፡በክፋቱ፡እጅግ፡ዘመን፡ሲኖር፥ይህን፡ኹሉ፡ከንቱ፡በኾነ፡ዘመኔ፡አየኹ።
16፤እጅግ፡ጻድቅ፡አትኹን፥እጅግ፡ጠቢብም፡አትኹን፥እንዳትጠፋ።
17፤እጅግ፡ክፉ፡አትኹን፥እልከኛም፡አትኹን፥ጊዜኽ፡ሳይደርስ፡እንዳትሞት።
18፤እግዚአብሔርን፡የሚፈራ፡ከኹሉ፡ይወጣልና፥ይህን፡ብትይዝ፡ከዚያም፡ደግሞ፡እጅኽን፡ባታርቅ፡መልካም፡ነው ።
19፤በከተማ፡ከሚኖሩ፡ከዐሥር፡ገዢዎች፡ይልቅ፡ጥበብ፡ጠቢብን፡ታበረታለች።
20፤በምድር፡ላይ፡መልካምን፡የሚሠራ፡ኀጢአትንም፡የማያደርግ፡ጻድቅ፡አይገኝምና።
21፤ባሪያኽ፡ሲረግምኽ፡እንዳትሰማ፡በሚጫወቱበት፡ቃል፡ኹሉ፡ልብኽን፡አትጣል፤
22፤አንተ፡ደግሞ፡ሌላዎችን፡እንደ፡ረገምኽ፡ልብኽ፡ያውቃልና።
23፤ይህን፡ኹሉ፡በጥበብ፡ፈተንኹ፤ጠቢብ፡እኾናለኹ፡አልኹ፥ርሷ፡ግን፡ከእኔ፡ራቀች።

24፤የኾነው፡ራቀ፡እጅግም፡ጠለቀ፤መርምሮ፡የሚያገኘውስ፡ማን፡ነው፤
25፤ዐውቅና፡እመረምር፡ዘንድ፥ጥበብንና፡የነገሩን፡ኹሉ፡መደምደሚያ፡እፈልግ፡ዘንድ፥ኀጢአትም፡ስንፍና፥ስን ፍናም፡እብደት፡እንደ፡ኾነች፡ዐውቅ፡ዘንድ፡እኔ፡በልቤ፡ዞርኹ።
26፤እኔም፡ከሞት፡ይልቅ፡የመረረ፡ነገር፡መርምሬ፡አገኘኹ፤ርሷም፡ልቧ፡ወጥመድና፡መርበብ፡የኾነ፥እጆቿም፡እ ግር፡ብረት፡የኾኑ፡ሴት፡ናት፤በእግዚአብሔር፡ፊት፡መልካም፡የኾነ፡ከርሷ፡ያመልጣል፥ኀጢአተኛ፡ግን፡ይጠመድ ባታል።
27፤አንዱን፡በአንዱ፡ላይ፡ጨምሬ፡ወደ፡ነገሩ፡ኹሉ፡መደምደሚያ፡እደርስ፡ዘንድ፥እንሆ፥ይህን፡ነገር፡አገኘኹ ፡ይላል፡ሰባኪው፤
28፤ነፍሴ፡እስከ፡ዛሬ፡ድረስ፡ትሻታለች፥ነገር፡ግን፥አላገኘኹም፤ከሺሕ፡ወንዶች፡አንድ፡አገኘኹ፥ከነዚያ፡ኹ ሉ፡መካከል፡ግን፡አንዲት፡ሴት፡አላገኘኹም
29፤እግዚአብሔር፡ሰዎችን፡ቅኖች፡አድርጎ፡እንደ፡ሠራቸው፥እንሆ፥ይህን፡ብቻ፡አገኘኹ፤እነርሱ፡ግን፡ብዙ፡ብ ልኀትን፡ፈለጉ።

__________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡8።_________________

ምዕራፍ፡8።

1፤እንደ፡ጠቢብ፡የኾነ፡ሰው፡ማን፡ነው፤ነገርንስ፡መተርጐም፡የሚያውቅ፡ማን፡ነው፤የሰው፡ጥበብ፡ፊቱን፡ታበራ ለች፥የፊቱንም፡ድፍረት፡ትለውጣለች።
2፤እኔ፡-በእግዚአብሔር፡መሐላ፡ምክንያት፡የንጉሥን፡ትእዛዝ፡ጠብቅ፡እልኻለኹ።
3፤የወደደውን፡ኹሉ፡ያደርጋልና፥ከፊቱ፡ትወገድ፡ዘንድ፡አትቸኵል፥ክፉንም፡በማድረግ፡አትጽና።
4፤የንጉሥ፡ቃል፡ኀይለኛ፡ነውና፤ይህንስ፡ለምን፡ታደርጋለኽ፤ማን፡ይለዋል፤
5፤ትእዛዝን፡የሚጠብቅ፡ክፉን፡ነገር፡አያውቅም፤የጠቢብም፡ልብ፡ጊዜንና፡ፍርድን፡ያውቃል።
6፤የሰው፡መከራ፡በርሱ፡ላይ፡እጅግ፡ስለ፡ኾነ፡ለነገር፡ኹሉ፡ጊዜና፡ፍርድ፡አለውና።
7፤የሚኾነውንም፡አያውቅም፤እንዴትስ፡እንደሚኾን፡የሚነግረው፡ማን፡ነው፤
8፤መንፈስን፡ለማስቀረት፡በመንፈስ፡ላይ፡ሥልጣን፡ያለው፡ሰው፡የለም፤በሞቱም፡ቀን፡ሥልጣን፡የለውም፤በሰልፍ ም፡ስንብቻ፡የለም፥ኀጢአትም፡ሠሪውን፡አያድነውም።
9፤ይህን፡ኹሉ፡አየኹ፥ከፀሓይም፡በታች፡ወደተደረገው፡ሥራ፡ኹሉ፡ልቤን፡ሰጠኹ፤ሰው፡ሰውን፡ለመጕዳት፡ገዢ፡የ ሚኾንበት፡ጊዜ፡አለ።
10፤እንዲሁም፡ኃጥኣን፡ተቀብረው፡አየኹ፥ወደ፡ዕረፍትም፡ገቡ፤ነገር፡ግን፥ቅን፡አድራጊዎች፡ከቅድስት፡ስፍራ ፡ወጡ፥በከተማዪቱም፡ውስጥ፡ተረሱ፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው።
11፤በክፉ፡ሥራ፡ላይ፡ፈጥኖ፡ፍርድ፡አይፈረድምና፡ስለዚህ፡በሰው፡ልጆች፡ውስጥ፡ልባቸው፡ክፉን፡ለመሥራት፡ጠ ነከረ።
12፤ኀጢአተኛ፡መቶ፡ጊዜ፡ክፉን፡ቢሠራ፡ዘመኑም፡ረዥም፡ቢኾን፥እግዚአብሔርን፡ለሚፈሩት፡በፊቱም፡ለሚፈሩት፡ ደኅንነት፡እንዲኾን፡ዐውቃለኹ፤
13፤ለኃጥእ፡ግን፡ደኅንነት፡የለውም፥በእግዚአብሔርም፡ፊት፡አይፈራምና፡ዘመኑ፡እንደ፡ጥላ፡አትረዝምም።
14፤በምድር፡የሚደረግ፡ከንቱ፡ነገር፡አለ፤በኃጥኣን፡የሚደረገው፡ሥራ፡የሚደርስባቸው፡ጻድቃን፡አሉ፥ለጻድቃ ንም፡የሚደረገው፡ሥራ፡የሚደርስላቸው ኃጥኣን፡አሉ፤ይህም፡ደግሞ፡ከንቱ፡ነው፡አልኹ።
15፤ከሚበላውና፡ከሚጠጣው፡ደስም፡ከሚለው፡በቀር፡ለሰው፡ከፀሓይ፡በታች፡ሌላ፡መልካም፡ነገር፡የለውምና፥እኔ ፡ደስታን፡አመሰገንኹ፤ከፀሓይም፡በታች፡ከድካሙ፡እግዚአብሔር፡በሰጠው፡በሕይወቱ፡ዘመን፡ይህ፡ደስታው፡ከር ሱ፡ጋራ፡ይኖራል።
16፤ጥበብን፡ዐውቅ፡ዘንድ፡በምድር፡የሚኾነውንም፡ድካም፡አይ፡ዘንድ፡ልቤን፡ሰጠኹ፥በቀንና፡በሌሊት፡እንቅል ፍን፡በዐይኑ፡የማያይ፡አለና፤
17፤ከፀሓይም፡በታች፡የተደረገውን፡ሥራ፡መርምሮ፡ያገኝ፡ዘንድ፡ለሰው፡እንዳይቻለው፡የእግዚአብሔርን፡ሥራ፡ ኹሉ፡አየኹ።ሰውም፡ሊፈልግ፡እጅግ ቢደክም፥መርምሮ፡አያገኘውም፤ደግሞ፡ጠቢብ፡ሰው፡-ይህን፡ዐወቅኹ፡ቢል፥ር ሱ፡ያገኘው፡ዘንድ፡አይችልም።

__________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡9።_________________

ምዕራፍ፡9።

1፤ጻድቃንና፡ጠቢባን፡ሥራዎቻቸውም፡በእግዚአብሔር፡እጅ፡እንደ፡ኾኑ፥ይህን፡ኹሉ፡እመረምር፡ዘንድ፡በልቤ፡አ ኖርኹ፤ፍቅር፡ወይም፡ጥል፡ቢኾን፡ሰው፡አያውቅም፤ኹሉ፡ወደ፡ፊታቸው፡ነው።
2፤የጻድቁና፡የበደለኛው፥የመልካሙና፡የክፉው፥የንጹሑና፡የርኩሱ፥መሥዋዕትን፡የሚሠዋውና፡የማይሠዋው፥የሰው ፡ኹሉ፡ድርሻው፡አንድ፡ነው፤እን መልካሙ፡ሰው፡እንዲሁ፡ኀጢአተኛው፥እንደ፡መሐለኛው፡ሰው፡እንዲሁ፡መሐላ ን፡የሚፈራው፡ነው።
3፤አንድ፡ድርሻ፡ኹሉን፡እንዲያገኝ፡ከፀሓይ፡በታች፡በተደረገው፡ኹሉ፡ይህ፡ነገር፡ክፉ፡ነው፤ደግሞም፡የሰው፡ ልጆች፡ልብ፡ክፋትን፡ትሞላለች፥በሕይወታቸውም፡ሳሉ፡እብደት፡በልባቸው፡ነው፥ከዚያም፡በኋላ፡ወደ፡ሙታን፡ይ ወርዳሉ።
4፤ያልሞተ፡ውሻ፡ከሞተ፡አንበሳ፡ይሻላልና፥ሰው፡ከሕያዋን፡ኹሉ፡ጋራ፡በአንድነት፡ቢኖር፡ተስፋ፡አለው።
5፤ሕያዋን፡እንዲሞቱ፡ያውቃሉና፤ሙታን፡ግን፡አንዳች፡አያውቁም፤መታሰቢያቸውም፡ተረስቷልና፥ከዚያ፡በኋላ፡ዋ ጋ፡የላቸውም።
6፤ፍቅራቸውና፡ጥላቸው፡ቅንአታቸውም፡በአንድነት፡ጠፍቷል፥ከፀሓይ፡በታችም፡በሚሠራው፡ነገር፡ለዘለዓለም፡ዕ ድል፡ፈንታ፡ከእንግዲህ፡ወዲህ፡የላቸውም።
7፤እግዚአብሔር፡ሥራኽን፡ተቀብሎታልና፥ኺድ፤እንጀራኽን፡በደስታ፡ብላ፥የወይን፡ጠጅኽንም፡በተድላ፡ጠጣ።
8፤ኹልጊዜ፡ልብስኽ፡ነጭ፡ይኹን፤ቅባትም፡ከራስኽ፡ላይ፡አይታጣ።
9፤በሕይወትኽ፥አንተም፡ከፀሓይ፡በታች፡በምትደክምበት፡ድካም፡ይህ፡ዕድል፡ፈንታኽ፡ነውና፥ከንቱ፡በኾነ፡በሕ ይወትኽ፡ዘመን፡ኹሉ፥ከፀሓይ፡በታች

በሰጠኽ፥በከንቱ፡ዘመንኽ፡ዅሉ፥ከምትወዳት፡ሚስትኽ፡ጋራ፡ደስ፡ይበል ኽ።
10፤አንተ፡በምትኼድበት፡በሲኦል፡ሥራና፡ዐሳብ፡ዕውቀትና፡ጥበብ፡አይገኙምና፡እጅኽ፡ለማድረግ፡የምታገኘውን ፡ዅሉ፡እንደ፡ኀይልኽ፡አድርግ።
11፤እኔም፡ተመለስኹ፥ከፀሓይ፡በታችም፡ሩጫ፡ለፈጣኖች፥ሰልፍም፡ለኀያላን፥እንጀራም፡ለጠቢባን፥ባለጠግነትም ፡ለአስተዋዮች፥ሞገስም፡ለዐዋቂዎች
እንዳልኾነ፡አየኹ፤ጊዜና፡ዕድል፡ግን፡ዅሉን፡ይገናኛቸዋል።
12፤ሰውም፡ጊዜውን፡አያውቅም፤በክፉ፡መረብ፡እንደ፡ተጠመዱ፡ዓሣዎች፥በወጥመድም፡እንደ፡ተያዙ፡ወፎች፥እንዲ ሁ፡የሰው፡ልጆች፡በክፉ፡ጊዜ፡
በድንገት፡ሲወድቅባቸው፡ይጠመዳሉ።
13፤ከፀሓይ፡በታችም፡ይህን፡ጥበብ፡አየኹ፥ርሷም፡በእኔ፡ዘንድ፡ታላቅ፡መሰለችኝ።
14፤ታናሽ፡ከተማ፡ነበረች፥ጥቂቶች፡ሰዎችም፡ነበሩባት፤ታላቅ፡ንጉሥም፡መጣባት፡ከበባትም፥ታላቅ፡ግንብም፡ሠ ራባት።
15፤ጠቢብ፡ድኻ፡ሰውም፡ተገኘባት፥ያችንም፡ከተማ፡በጥበቡ፡አዳናት፤ያን፡ድኻ፡ሰው፡ግን፡ማንም፡አላሰበውም።
16፤እኔም።ከኀይል፡ይልቅ፡ጥበብ፡ትበልጣለች፤የድኻው፡ጥበብ፡ግን፡ተናቀች፡ቃሉም፡አልተሰማችም፡አልኹ።
17፤በሰነፎች፡መካከል፡ከሚጮኽ፡ከገዢው፡ጩኸት፡ይልቅ፡የጠቢባን፡ቃል፡በጸጥታ፡ትሰማለች።
18፤ከጦር፡መሣሪያዎች፡ይልቅ፡ጥበብ፡ትሻላለች፤አንድ፡ኀጢአተኛ፡ግን፡ብዙ፡መልካምን፡ያጠፋል።
__________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡10።_________________
ምዕራፍ፡10።
1፤የሞቱ፡ዝንቦች፡የተቀመመውን፡የዘይት፡ሽቱ፡ያገሙታል፤እንዲሁም፡ትንሽ፡ስንፍና፡ጥበብንና፡ክብርን፡ያጠፋ ል።
2፤የጠቢብ፡ልብ፡በስተቀኙ፡ነው፥የሰነፍ፡ልብ፡ግን፡በስተግራው፡ነው።
3፤ደግሞም፡ሰነፍ፡በመንገድ፡ሲመላለስ፡ርሱ፡ልብ፡ይጐድለዋል፥የሚያስበውም፡ዅሉ፡ስንፍና፡ነው።
4፤ትዕግሥት፡ታላቁን፡ኀጢአት፡ጸጥ፡ያደርጋልና፥የገዢ፡ቍጣ፡የተነሣብኽ፡እንደ፡ኾነ፡ስፍራኽን፡አትልቀቅ።
5፤ከፀሓይ፡በታች፡ያየኹት፡ክፉ፡ነገር፡አለ፥ርሱም፡ከገዢ፡የሚወጣ፡ስሕተት፡ነው፤
6፤ሰነፍ፡በታላቅ፡ማዕርግ፡ተሾመ፥ባለጠጋዎች፡ግን፡በተዋረደ፡ስፍራ፡ተቀመጡ።
7፤ባሪያዎች፡በፈረስ፡ላይ፡ሲቀመጡ፡መሳፍንትም፡እንደ፡ባሪያዎች፡በምድር፡ላይ፡ሲኼዱ፡አየኹ።
8፤ጕድጓድን፡የሚምስ፡ይወድቅበታል፥ቅጥርንም፡የሚያፈርስን፡እባብ፡ትነድፈዋለች።
9፤ድንጋይን፡የሚፈነቅል፡ይታመምበታል፥ዕንጨትንም፡የሚፈልጥ፡ይጐዳበታል።
10፤ብረት፡ቢደነዝዝ፡ሰውም፡ባይስለው፡ኀይልን፡ሊያበዛ፡ይገ̈ባዋል፤ጥበብ፡ግን፡ሥራውን፡ለማከናወን፡ትጠ ቅመዋለች።
11፤ደጋሚ፡ሳይደግምባት፡እባብ፡ብትነድፍ፡ለደጋሚው፡ትርፍ፡የለውም።
12፤የጠቢብ፡ሰው፡የአፉ፡ቃል፡ሞገስ፡ናት፤የሰነፍ፡ከንፈሮች፡ግን፡ራሱን፡ይውጡታል።
13፤የአፉ፡ቃል፡መዠመሪያ፡ስንፍና፡ነው፥የንግግሩ፡ፍጻሜም፡ክፉ፡እብደት፡ነው።
14፤ሰነፍ፡ቃሉን፡ያበዛል፤ሰው፡ግን፡የሚኾነውን፡አያውቅም፤ከርሱስ፡በዃላ፡የሚኾነውን፡ማን፡ይነግረዋል፧
15፤የሰነፍ፡ሥራ፡ያደክመዋል፡ወደ፡ከተማ፡መኼድ፡አያውቅምና።
16፤ንጉሥሽ፡ሕፃን፡የኾነ፥መኳንንቶችሽም፡ማልደው፡የሚበሉ፥አንቺ፡አገር፡ሆይ፥ወዮልሽ!
17፤ንጉሥሽ፡የከበረ፡ልጅ፡የኾነ፥ለብርታት፡እንጂ፡ለስካር፡ያይደለ፡በጊዜ፡የሚበሉ፡መኳንንት፡ያሉሽ፥አንቺ ፡አገር፡ሆይ፥የተመሰገንሽ፡ነሽ።
18፤ተግባር፡በመፍታት፡ጣራው፡ይዘብጣል፥በእጅም፡መታከት፡ቤት፡ያፈሳ̈ል።
19፤እንጀራን፡ለሣቅ፡የወይን፡ጠጅንም፡ለሕይወት፡ደስታ፡ያደርጉታል፥ዅሉም፡ለገንዘብ፡ይገዛል።
20፤የሰማይ፡ወፍ፡ቃሉን፡ይወስደዋልና፥ባለክንፎችም፡ነገሩን፡ይናገራሉና፡በልብኽ፡ዐሳብ፡እንኳ፡ቢኾን፡ንጉ ሥን፡አትስደብ፥በመኝታ፡ቤትኽም፡
ባለጠጋን፡አትስደብ።
__________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡11።_________________
ምዕራፍ፡11።
1፤እንጀራኽን፡በውሃ፡ፊት፡ላይ፡ጣለው፥ከብዙ፡ቀን፡በዃላ፡ታገኘዋለኽና።
2፤ለሰባት፡ደግሞም፡ለስምንት፡ዕድል፡ፈንታን፡ክፈል፥በምድር፡ላይ፡የሚኾነውን፡ክፉ፡ነገር፡ምን፡እንደ፡ኾነ ፡አታውቅምና።
3፤ደመናት፡ዝናብ፡በሞሉ፡ጊዜ፡በምድር፡ላይ፡ያፈሡታል፤ዛፍም፡ወደ፡ደቡብ፡ወይም፡ወደ፡ሰሜን፡ቢወድቅ፥ዛፉ ፡በወደቀበት፡ስፍራ፡በዚያ፡ይኖራል።
4፤ነፋስን፡የሚጠባበቅ፡አይዘራም፥ደመናንም፡የሚመለከት፡አያጭድም።
5፤የነፋስ፡መንገድ፡እንዴት፡እንደ፡ኾነች፡ዐጥንትም፡በእርጕዝ፡ሆድ፡እንዴት፡እንድትዋደድ፡እንደማታውቅ፥እ ንዲሁም፡ዅሉን፡የሚሠራውን፡
የእግዚአብሔርን፡ሥራ፡አታውቅም።
6፤ወይም፡ይህ፡ወይም፡ያ፡ማናቸው፡እንዲበቅል፡ወይም፡ኹለቱ፡መልካም፡እንዲኾኑ፡አታውቅምና፡በማለዳ፡ዘርኽን ፡ዝራ፥በማታም፡እጅኽን፡አትተወ
7፤ብርሃን፡ጣፋጭ፡ነው፥ፀሓይንም፡ማየት፡ለዐይን፡መልካም፡ነው።
8፤ሰው፡ብዙ፡ዘመን፡በሕይወት፡ቢኖር፡በዅሉም፡ደስ፡ይበለው፤ኾኖም፡የጨለማውን፡ዘመን፡ያስብ፥ብዙ፡ቀን፡ይኾ ናልና።የሚመጣው፡ነገር፡ዅሉ፡ከ

ነው።
9፤አንተ፡ጐበዝ፥በጕብዝናኽ፡ደስ፡ይበልኽ፥በጕብዝናኽም፡ወራት፡ልብኽን፡ደስ፡ይበለው፥በልብኽም፡መንገድ፡ዐ ይኖችኽም፡በሚያዩት፡ኺድ፤ዳሩ፡
ስለዚህ፡ነገር፡ኹሉ፡እግዚአብሔር፡ወደ፡ፍርድ፡እንዲያመጣኽ፡ዕወቅ።
10፤ሕፃንነትና፡ጕብዝና፡ከንቱዎች፡ናቸውና፥ከልብኽ፡ሐዘንን፡አርቅ፥ከሰውነትኽም፡ክፉን፡ነገር፡አስወግድ።
____________________መጽሐፈ፡መክብብ፥ምዕራፍ፡12።____________________
ምዕራፍ፡12።
1፤የጭንቀት፡ቀን፡ሳይመጣ፡በጕብዝናኽ፡ወራት፡ፈጣሪኽን፡ዐስብ፤ደስ፡አያሠኙም፡የምትላቸውም፡ዓመታት፡ሳይደ ርሱ፤
2፤ፀሓይና፡ብርሃን፡ጨረቃና፡ከዋክብትም፡ሳይጨልሙ፥ደመናትም፡ከዝናብ፡በኋላ፡ሳይመለሱ፤
3፤ቤት፡ጠባቂዎች፡በሚንቀጠቀጡበት፥ኀያላን፡ሰዎችም፡በሚጐብጡበት፥ጥቂቶች፡ኾነዋልና፥ፈጪታዎች፡ሥራ፡በሚፈ ቱበት፥በመስኮትም፡ኾነው፡
የሚመለከቱ፡በሚጨልሙበት፥በአደባባይም፡ደጆቹ፡በሚዘጉበት፡ቀን፤
4፤የወፍጮ፡ድምፅ፡ሲላሽ፥ከወፍ፡ድምፅ፡የተነሣ፡ሰው፡ሲነሣ፥ዜማም፡የሚጮኹ፡ሴቶች፡ልጆች፡ኹሉ፡ዝግ፡ሲሉ፤
5፤ከፍ፡ያለውን፡ደግሞ፡ሲፈሩ፥ድንጋጤም፡በመንገድ፡ላይ፡ሲኾን፤ለውዝም፡ሲያብብ፥አንበጣም፡እንደ፡ሸክም፡ሲ ከብድ፥ፈቃድም፡ሲጠፋ፤ሰው፡
ወደዘለዓለም፡ቤት፡ሲኼድ፥አልቃሾችም፡በአደባባይ፡ሲዞሩ፤
6፤የብር፡ድሪ፡ሳይበጠስ፥የወርቅም፡ኵስኵስት፡ሳይሰበር፥ማድጋውም፡በምንጭ፡አጠገብ፡ሳይከሰከስ፥መንኰራኵሩ ም፡በጕድጓድ፡ላይ፡ሳይሰበር፥
7፤ዐፈርም፡ወደነበረበት፡ምድር፡ሳይመለስ፥ነፍስም፡ወደሰጠው፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ሳይመለስ፡ፈጣሪኽን፡ዐስብ ።
8፤ሰባኪው፡-ከንቱ፥ከንቱ፤ኹሉ፡ከንቱ፡ነው፡ይላል።
9፤ሰባኪውም፡ጠቢብ፡ስለ፡ኾነ፡ለሕዝቡ፡ዕውቀትን፡አስተማረ፤ርሱም፡ብዙ፡ምሳሌዎችን፡መረመረና፡ፈላለገ፡አስ ማማም።
10፤ሰባኪው፡ያማረውን፡በቅንም፡የተጻፈውን፡እውነተኛውን፡ቃል፡መርምሮ፡ለማግኘት፡ፈለገ።
11፤የጠቢባን፡ቃል፡እንደ፡በሬ፡መውጊያ፡ነው፥የተሰበሰቡትም፡ካንድ፡እረኛ፡የተሰጡት፡ቃላት፡እንደ፡ተቸነከ ሩ፡ችንካሮች፡ናቸው።
12፤ከዚህም፡ኹሉ፡በላይ፥ልጄ፡ሆይ፥ተግሣጽን፡ስማ፤ብዙ፡መጻሕፍትን፡ማድረግ፡ፍጻሜ፡የለውም፥እጅግም፡ምርም ር፡ሰውነትን፡ያደክማል።
13፤የነገሩን፡ኹሉ፡ፍጻሜ፡እንስማ፤ይህ፡የሰው፡ኹለንተናው፡ነውና፤እግዚአብሔርን፡ፍራ፥ትእዛዙንም፡ጠብቅ።
14፤እግዚአብሔር፡ሥራን፡ኹሉ፡የተሰወረውንም፡ነገር፡ኹሉ፥መልካምም፡ቢኾን፡ክፉም፡ቢኾን፥ወደ፡ፍርድ፡ያመጣ ዋልና፨

ማሕልየ፥መሓልይ፥ዘሰሎሞን።

(ክለሳ.1.20020507)

__________________ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡1።__________________

ምዕራፍ፡1።

1፤ከመዝሙር፡ኹሉ፡የሚበልጥ፡የሰሎሞን፡መዝሙር።

2፤በአፉ፡መሳም፡ይሳመኝ፥ፍቅርኽ፡ከወይን፡ጠጅ፡ይልቅ፡መልካም፡ነውና።

3፤ዘይትኽ፡መልካም፡መዐዛ፡አለው፤ስምኽ፡እንደሚፈሰ፡ዘይት፡ነው፤ስለዚህ፥ደናግል፡ወደዱኽ።

4፤ሳበኝ፥ከአንተም፡በዃላ፡እንሮጣለን፤ንጉሡ፡ወደ፡ቤቱ፡አገባኝ፡ባንተ፡ደስ፡ይለናል፥ሐሤትም፡እናደርጋለን ፤ከወይን፡ጠጅ፡ይልቅ፡ፍቅርኽን፡እናስባለ
በቅንነት፡ይወዱኻል።

5፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዣዥት፡ሆይ፥እኔ፡ጥቍር፡ነኝ፤ነገር፡ግን፥ውብ፡ነኝ፥እንደ፡ቄዳር፡ድንኳኖች፡እ ንደ፡ሰሎሞንም፡መጋረጃዎች።

6፤ፀሓይ፡መልኬን፡አክስሎታልና፤ጥቍር፡ስለ፡ኾንኹ፡አትዩኝ፤የእናቴ፡ልጆች፡ተጣሉኝ፥የወይን፡ቦታዎችንም፡ጠ ባቂ፡አደረጉኝ፤ነገር፡ግን፥የእኔን፡ወይ
ቦታ፡አልጠበቅኹም።

7፤ነፍሴ፡የወደደችኽ፡አንተ፡ንገረኝ፤ወዴት፡ታሰማራለኽ፤በቀትርስ፡ጊዜ፡ወዴት፡ትመስጋለኽ፤ስለ፡ምንስ፡ከባ ልንጀራዎችኽ፡መንጋዎች፡በዃላ፡
እቅበዘበዛለኹ፤

8፤አንቺ፡በሴቶች፡ዘንድ፡የተዋብሽ፡ሆይ፥ያላወቅሽ፡እንደ፡ኾነ፡የመንጋዎችን፡ፍለጋ፡ተከትለሽ፡ውጪ፥የፍየል ፡ግልገሎችሽንም፡በእረኛዎች፡ድንኳኖች፡
አጠገብ፡አሰማሪ።

9፤ወዳጄ፡ሆይ፥በፈርዖን፡ሠረገላዎች፡እንዳለ፡ፈረስ፡መሰልኹሽ።

10፤የጒንጭሽ፡ውበት፡በከበረ፡ሉል፥ዐንገትሽም፡በዕንቍ፡ድሪ፡ያማረ፡ነው።

11፤ባለብር፡ጒብጒብ፡የኾነ፡የወርቅ፡ጠልሰም፡እናደርግልሻለን።

12፤ንጉሡ፡በማእዱ፡ሳለ፥የእኔ፡ናርዶስ፡መዐዛውን፡ሰጠ።

13፤ውዴ፡ለእኔ፡በጡቶቼ፡መካከል፡እንደሚያርፍ፡እንደ፡ተቋጠረ፡ከርቤ፡ነው።

14፤ውዴ፡ለእኔ፡በዐይንጋዲ፡ወይን፡ቦታ፡እንዳለ፡እንደ፡አበባ፡ዕቅፍ፡ነው።

15፤ወዳጄ፡ሆይ፥እንሆ፥ውብ፡ነሽ፤እንሆ፥አንቺ፡ውብ፡ነሽ፤ዐይኖችሽም፡እንደ፡ርግቦች፡ናቸው።

16፤ውዴ፡ሆይ፥እንሆ፥አንተ፡ውብ፡ነኽ፥መልከ፡መልካምም፡ነኽ፤ዐልጋችንም፡ለምለም፡ነው።

17፤የቤታችን፡ሠረገላ፡የዝግባ፡ዛፍ፡ነው፥የጣሪያችንም፡ማዋቀሪያ፡የጥድ፡ዛፍ፡ነው።

__________________ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡2።__________________

ምዕራፍ፡2።

1፤እኔ፡የሳሮን፡ጽጌ፡ረዳ፡የቈላም፡አበባ፡ነኝ።

2፤በሾኽ፡መካከል፡እንዳለ፡የሱፍ፡አበባ፥እንዲሁ፡ወዳጄ፡በቈነዣዥት፡መካከል፡ናት።

3፤በዱር፡እንዳለ፡እንኮይ፥እንዲሁ፡ውዴ፡በልጆች፡መካከል፡ነው።ከጥላው፡በታች፡እጅግ፡ወድጄ፡ተቀመጥኹ፥ፍሬ ውም፡በጒረሮዬ፡ጣፋጭ፡ነው።

4፤ወደወይን፡ጠጁም፡ቤት፡አገባኝ፥በእኔ፡ላይ፡ያለው፡ዐላማውም፡ፍቅር፡ነው።

5፤በዘቢብም፡አጽናኑኝ፥በእንኮይ፡አበረታቱኝ፥በፍቅሩ፡ተነድፌ፡ታምሜያለኹና።

6፤ግራው፡ከራሴ፡በታች፡ናት፥ቀኙም፡ታቅፈኛለች።

7፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዣዥት፡ሆይ፥ርሱ፡እስኪፈልግ፡ድረስ፥ፍቅርን፡እንዳታስነሡትና፡እንዳታነሣሡት፡ በሚዳቋ፡በምድረ፡በዳም፡ዋላ፡
አምላችኋለኹ።

8፤እንሆ፥የውዴ፡ቃል! በተራራዎች፡ላይ፡ሲዘል፥በኰረብታዎችም፡ላይ፡ሲወረወር፡ይመጣል።

9፤ውዴ፡ሚዳቋን፡ወይም፡የዋላን፡እንቦሳ፡ይመስላል፤እንሆ፥በመስኮቶች፡ሲጐበኝ፥በዐይነ፡ርግብም፡ሲመለከት፥ ርሱ፡ከቅጥራችን፡በዃላ፡ቆሟል።

10፤ውዴ፡እንዲህ፡ብሎ፡ተናገረኝ፡-ወዳጄ፡ሆይ፥ተነሺ፤ውበቴ፡ሆይ፥ነዪ።

11፤እንሆ፥ክረምት፡ዐለፈ፥ዝናቡም፡ዐልፎ፡ኼደ።

12፤አበባዎች፡በምድር፡ላይ፡ተገለጡ፥የዜማም፡ጊዜ፡ደረሰ፥የቍርዬውም፡ቃል፡በምድራችን፡ተሰማ።

13፤በለሱ፡ጐመራ፥ወይኖችም፡አበቡ፡መዐዛቸውንም፡ሰጡ፤ወዳጄ፡ሆይ፥ተነሺ፤ውበቴ፡ሆይ፥ነዪ።

14፤በአለት፡ንቃቃትና፡በገደል፡መሸሸጊያ፡ያለሽ፡ርግብ፡ሆይ፥ቃልሽ፡መልካም፡ፊትሽም፡ያማረ፡ነውና፥መልክሽ ን፡አሳዪኝ፥ድምፅሽንም፡አሰሚኝ።

15፤ወይናችን፡አብቢልና፥የወይናችንን፡ቦታ፡የሚያጠፉትን፡ቀበሮዎች፥ጥቃቅኑን፡ቀበሮዎች፡አጥምዱችኹ፡ያዙል ን።
16፤ውዴ፡የእኔ፡ነው፥እኔም፡የርሱ፡ነኝ፤በሱፍ፡አበባዎች፡መካከልም፡መንጋውን፡ያሰማራል።
17፤ውዴ፡ሆይ፥ቀኑ፡እስኪነፍስ፥ጥላውም፡እስኪሸሽ፡ድረስ፡ተመለስ፤በቅመም፡ተራራ፡ላይ፡ሚዳቋውን፡ወይም፡የ ዋላውን፡እንቦሳ፡ምሰል።

ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡3።

ምዕራፍ፡3።
1፤ሌሊት፡በምንጣፌ፡ላይ፡ነፍሴ፡የወደደችውን፡ፈለግኹት፤ፈለግኹት፡አላገኘኹትም።
2፤እነሣለኹ፡በከተማዪቱም፡እዞራለኹ፥ነፍሴ፡የወደደችውን፡በጐዳናና፡በአደባባይ፡እፈልጋለኹ፤ፈለግኹት፡አላ ገኘኹትም።
3፤ከተማዪቱን፡የሚዞሩት፡ጠባቂዎች፡አገኙኝ፤ነፍሴ፡የወደደችውን፡አያችኹትን፡አልኋቸውም።
4፤ከነርሱም፡ጥቂት፡እልፍ፡ብዬ፡ነፍሴ፡የወደደችውን፡አገኘኹት፥ያዝኹትም፡ወደእናቴም፡ቤት፡ወደወላጅ፡እናቴ ም፡ዕልፍኝ፡እስካገባው፡ድረስ፡አልተውኹትም።
5፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዣዥርት፡ሆይ፥ርሱ፡እስኪፈልግ፡ድረስ፥ፍቅርን፡እንዳታስነሡትና፡እንዳታነሣሡት፡ በሚዳቋ፡በምድረ፡በዳም፡ዋላ፡አምላችኋለኹ።
6፤መዐዛም፡እንደ፡ከርቤና፡እንደ፡ዕጣን፡የኾነችው፥ከልዩ፡ከነጋዴ፡ቅመም፡ኹሉ፡የኾነችው፥ይህች፡ከምድረ፡በ ዳ፡እንደ፡ጢስ፡ምሰሶ፡የወጣችው፡ማን፡ናት፤
7፤እንሆ፥የሰሎሞን፡ዐልጋ፡ናት፤ከእስራኤል፡ኀያላን፡ስድሳ፡ኀያላን፡በዙሪያው፡ናቸው።
8፤ኹሉም፡ሰይፍ፡የያዙ፡ሰልፈኞዎች፡ናቸው፤በሌሊት፡ከሚወድቀው፡ፍርሀት፡የተነሣ፡ሰው፡ኹሉ፡ሰይፉ፡በወገቡ፡ አለ።
9፤ንጉሡ፡ሰሎሞን፡መሸከሚያን፡ከሊባኖስ፡ዕንጨት፡ለራሱ፡አሠራ።
10፤ምሰሶዎቹን፡የብር፥መደገፊያውንም፡የወርቅ፥መቀመጫውንም፡ሐምራዊ፡ግምጃ፡አደረገ፤ውስጡ፡በኢየሩሳሌም፡ ቈነዣዥርት፡ፍቅር፡የተለበጠ፡ነወ
11፤እናንተ፡የጽዮን፡ቈነዣዥርት፥ውጡ፤እናቱ፡በሰርጉ፡ቀንና፡በልቡ፡ደስታ፡ቀን፡ያደረገችለትን፡አክሊል፡ደፍ ቶ፡ንጉሥ፡ሰሎሞንን፡እዩ።

ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡4።

ምዕራፍ፡4።
1፤ወዳጄ፡ሆይ፥እንሆ፥ውብ፡ነሽ፤እንሆ፥አንቺ፡ውብ፡ነሽ፤በዐይነ፡ርግብ፡መሸፈኛሽ፡ውስጥ፡ዐይኖችሽ፡እንደ፡ ርግቦች፡ናቸው፤ጠጕርሽ፡በገለዓድ፡ተራራ እንደሚወርድ፡እንደ፡ፍየል፡መንጋ፡ነው።
2፤ጥርሶችሽ፡ታጥበው፡እንደ፡ተሸለቱ፡ኹሉም፡መንታ፡እንደ፡ወለዱ፡ከነርሱም፡መካን፡እንደሌለባቸው፡መንጋዎች ፡ናቸው።
3፤ከንፈሮችሽ፡እንደ፡ቀይ፡ሐር፡ፈትል፡ናቸው፥አፍሽም፡ያማረ፡ነው፤በዐይነ፡ርግብ፡መሸፈኛሽ፡ውስጥ፡ጕንጭና ፡ጕንጭሽ፡እንደ፡ተከፈለ፡ሮማን፡ናቸወ
4፤ዐንገትሽ፡ለሰልፍ፡ዕቃ፡መስቀያ፡እንደ፡ተሠራው፡እንደ፡ዳዊት፡ግንብ፡ነው፤ሺሕ፡ጋሻ፡የኀያላንም፡መሣሪያ ፡ኹሉ፡ተንጠልጥሎበታል።
5፤ኹለቱ፡ጡቶችሽ፡መንታ፡እንደ፡ተወለዱ፥በሱፍ፡አበባ፡መካከል፡እንደሚሰማሩ፡እንደ፡ሚዳቋ፡ግልገሎች፡ናቸው ።
6፤ቀኑ፡እስኪነፍስ፡ጥላውም፡እስኪያልፍ፡ድረስ፥ወደከርቤው፡ተራራ፡ወደዕጣኑም፡ኰረብታ፡እኼዳለኹ።
7፤ወዳጄ፡ሆይ፥ኹለንተናሽ፡ውብ፡ነው፥ነውርም፡የለብሽም።
8፤ሙሽራዬ፡ሆይ፥ከሊባኖስ፡ከእኔ፡ጋራ፡ነዪ፤ከሊባኖስ፡ከእኔ፡ጋራ፡ነዪ፤ከአማና፡ራስ፡ከሳኔርና፡ከኤርሞን፡ ራስ፥ከአንበሳዎች፡መኖሪያ፡ከነብሮችም፡ተራ ተመልከች።
9፤እኅቴ፡ሙሽራ፡ሆይ፥ልቤን፡በደስታ፡አሳበድሽው፤አንድ፡ጊዜ፡በዐይኖችሽ፥ከዐንገትሽ፡ድሪ፡በአንዱ፡ልቤን፡ በደስታ፡አሳበድሽው።
10፤እኅቴ፡ሙሽራ፡ሆይ፥ፍቅርሽ፡እንዴት፡መልካም፡ነው! ፍቅርሽ፡ከወይን፡ጠጅ፡ይልቅ፡እንዴት፡ይሻላል! የዘይትሽም፡መዐዛ፡ከሽቱ፡ኹሉ!
11፤ሙሽራዬ፡ሆይ፥ከከንፈሮችሽ፡ማር፡ይንጠበጠባል፤ከምላስሽ፡በታች፡ማርና፡ወተት፡አለ፥የልብስሽም፡መዐዛ፡ እንደ፡ሊባኖስ፡ሽታ፡ነው።
12፤እኅቴ፡ሙሽራ፡የተቈለፈ፡ገነት፥የተዘጋ፡ምንጭ፡የታተመም፡ፈሳሽ፡ናት።
13፤ቡቃያሽ፡ሮማንና፡የተመረጠ፡ፍሬ፥ቆዕ፡ከናርዶስ፡ጋራ፡ያለበት፡ገነት፡ነው፥
14፤ናርዶስ፡ከቀጋ፡ጋራ፥የሽቱ፡ሣርና፡ቀረፋ፥ከልዩ፡ልዩ፡ዕጣን፡ጋራ፥ከርቤና፡ሬት፡ከክቡር፡ሽቱ፡ኹሉ፡ጋራ ።
15፤አንቺ፡የገነት፡ምንጭ፥የሕይወት፡ውሃ፡ጉድጓድ፥ከሊባኖስም፡የሚፈሼ፡ወንዝ፡ነሽ።
16፤የሰሜን፡ነፋስ፡ሆይ፥ተነሥ፥የደቡብም፡ነፋስ፡ና፤በገነቴ፡ላይ፡ንፈስ፥ሽቱውም፡ይፍሰስ፤ውዴ፡ወደ፡ገነቱ ፡ይግባ፥መልካሙንም፡ፍሬ፡ይብላ።

ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡5።

ምዕራፍ፡5።
1፤እኅቴ፡ሙሽራዬ፡ሆይ፥ወደ፡ገነቴ፡ገባኹ፥ከርቤዬን፡ከሽቱዬ፡ጋራ፡ለቀምኹ፥እንጀራዬን፡ከማሬ፡ጋራ፡በላኹ፥ የወይን፡ጠጄን፡ከወተቴ፡ጋራ፡ጠጣኹ። ባልንጀራዎቼ፡ሆይ፥ብሉ፤ወዳጆ፡ሆይ፥ጠጪ፤እስክትረኪ፡ድረስ፡ጠጪ።
2፤እኔ፡ተኝቻለኹ፥ልቤ፡ግን፡ነቅቷል፤የውዴ፡ቃል፡ነው፥ርሱም፡ደጁን፡ይመታል፤እኅቴ፥ወዳጄ፥ርግቤ፥መደምደሚ ያዬ፡ሆይ፥በራሴ፡ጠል፥በቈንዳላዬ የሌሊት፡ነጠብጣብ፡ሞልቶበታልና፥ክፈቺልኝ።
3፤ቀሚሴን፡አወለቅኹ፤እንዴት፡እለብሰዋለኹ፤እግሬን፡ታጠብኹ፤እንዴት፡አሳድፈዋለኹ፤

4፤ውዴ፡እጁን፡በቀዳዳ፡ሰደደ፥አንዠቴም፡ስለ፡ርሱ፡ታወከ።

5፤ለውዴ፡እከፍትለት፡ዘንድ፡ተነሣኹ፤እጆቼ፡በደጅ፡መወርወሪያ፡ላይ፡ከርቤን፡አፈሰሱ፥ጣቶቼ፡ፈሳሹን፡ከርቤ ፡አንጠበጠቡ።

6፤ለውዴ፡ከፈትኹለት፥ውዴ፡ግን፡ፈቀቅ፡ብሎ፡ዐልፎ፡ነበር።ነፍሴ፡ከቃሉ፡የተነሣ፡ደነገጠች፤ፈለግኹት፥አላገ ኘኹትም፤ጠራኹት፥አልመለሰልኝም።

7፤ከተማዪቱን፡የሚዞሩት፡ጠባቂዎች፡አገኙኝ፤መቱኝ፥አቈሰሉኝም፤ቅጥር፡ጠባቂዎችም፡የዐይነ፡ርግብ፡መሸፈኛዬ ን፡ወሰዱት።

8፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዣዥት፡ሆይ፥አምላችኋለኹ፤ውዴን፡ያገኛችኹት፡እንደ፡ኾነ፥እኔ፡ከፍቅር፡የተነሣ ፡መታመሜን፡ንገሩት።

9፤አንቺ፡በሴቶች፡ዘንድ፡የተዋብሽ፡ሆይ፥ከሌላ፡ወዳጅ፡ይልቅ፡ውድሽ፡ማን፡ነው፤ይህን፡የሚያኽል፡አምለሽናል ና፥ከሌላ፡ወዳጅ፡ይልቅ፡ውድሽ፡ማን፡ነ

10፤ውዴ፡ነጭና፡ቀይ፡ነው፥ከእልፍ፡የተመረጠ፡ነው።

11፤ራሱ፡ምዝምዝ፡ወርቅ፡ነው፤ቈንዳላው፡የተዝረፈረፈ፡ነው፥እንደ፡ቊራ፡ጥቊረትም፡ጥቊር፡ነው።

12፤ዐይኖቹ፡በሙሉ፡ፈሳሽ፡አጠገብ፡እንዳሉ፡በወተት፡እንደ፡ታጠቡ፡በፈሳሽ፡ውሃ፡አጠገብ፡እንደ፡ተቀመጡ፡እ ንደ፡ርግቦች፡ናቸው።

13፤ጕንጬና፡ጕንጩ፡የሽቱ፡መደብ፡ዕርከን፡እንዳለበት፡እንደ፡ሽቱ፡አትክልት፡ናቸው፤ከንፈሮቹ፡እንደ፡አበባ ዎች፡ናቸው፥የሚፈሽ፡ከርቤንም፡ያንጠበጥባሉ።

14፤እጆቹ፡የቢረሌ፡ፈርጥ፡እንዳለበት፡እንደ፡ወርቅ፡ቀለበት፡ናቸው፤አካሉ፡ብልኀተኛ፡እንደ፡ሠራው፡በሰንፔ ር፡እንዳጌጠ፡እንደ፡ዝኆን፡ጥርስ፡ነው።

15፤እግሮቹ፡በምዝምዝ፡ወርቅ፡እንደ፡ተመሠረቱ፡እንደ፡እብነ፡በረድ፡ምሰሶዎች፡ናቸው፤መልኩ፡እንደ፡ሊባኖስ ና፡እንደ፡ዝግባ፡ዛፍ፡መልካም፡ነው።

16፤አፉ፡እጅግ፡ጣፋጭ፡ነው፥ርሱም፡ፈጽሞ፡ያማረ፡ነው፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዣዥት፡ሆይ፥ውዴ፡ይህ፡ነው ፥ባልንጀራዬም፡ይህ፡ነው።

____________________ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡6።____________________

ምዕራፍ፡6።

1፤አንቺ፡በሴቶች፡ዘንድ፡የተዋብሽ፡ሆይ፥ከአንቺ፡ጋራ፡እንፈልገው፡ዘንድ፡ውድሽ፡ወዴት፡ኼደ፤ውድሽስ፡ወዴት ፡ፈቀቅ፡አለ፤

2፤ውዴ፡በገነቱ፡መንጋውን፡ያሰማራ፡ዘንድ፡አበባውንም፡ይሰበስብ፡ዘንድ፡ወደሽቱ፡መደብ፡ወደ፡ገነቱ፡ወረደ።

3፤እኔ፡የውዴ፡ነኝ፡ውዴም፡የእኔ፡ነው፤በሱፉ፡አበባ፡መካከል፡መንጋውን፡ያሰማራል።

4፤ወዳጄ፡ሆይ፥እንደ፡ቴርሳ፡ውብ፡ነሽ፥እንደ፡ኢየሩሳሌምም፡ያማርሽ፡ነሽ፤ዐላማ፡ይዞ፡እንደ፡ተሰለፈ፡ሰራዊ ት፡ታስፈሪያለሽ።

5፤አውከውኛልና፥ዐይኖችሽን፡ከፊቴ፡መልሺ፤ጠጕርሽ፡ከገለዓድ፡እንደ፡ወረደ፡እንደ፡ፍየል፡መንጋ፡ነው።

6፤ጥርሶችሽ፡ታጥበው፡እንደወጡ፡ዅሉ፡መንታ፡እንደወለዱ፡ከነርሱም፡መካን፡እንደሌለባቸው፡መንጋዎች፡ናቸው።

7፤በዐይነ፡ርግብ፡መሸፈኛሽ፡ውስጥ፡ጕንጭና፡ጕንጭሽ፡እንደ፡ተከፈለ፡ሮማን፡ናቸው።

8፤ስድሳ፡ንግሥታት፣ሰማንያም፡ቁባቶች፣ቊጥር፡የሌላቸውም፡ቈነዣዥት፡አሉ።

9፤ርግቤ፡መደምደሚያዬም፡አንዲት፡ናት፤ለእናቷ፡አንዲት፡ናት፥ለወለደቻትም፡የተመረጠች፡ናት።ቈነዣዥትም፡አ ይተው፡አሞገሷት፥ንግሥታትና፡ቁባቶችም፡አመሰገኗት።

10፤ይህች፡እንደ፡ማለዳ፡ብርሃን፡የምትጐበኝ፥እንደ፡ጨረቃ፡የተዋበች፥እንደ፡ፀሓይም፡የጠራች፥ዐላማ፡ይዞ፡ እንደ፡ተሰለፈ፡ሰራዊት፡የምታስፈራ፡ማን ናት፤

11፤የወንዙን፡ዳር፡ልምላሜ፡አይ፡ዘንድ፥ወይኑ፡አብቦ፣ሮማኑም፡አፍርቶ፡እንደ፡ኾነ፡እመለከት፡ዘንድ፡ወደገ ውዝ፡ገነት፡ወረድኹ።

12፤ሳላውቅ፡ነፍሴ፡በከበረው፡ሠረገላ፡ላይ፡አስቀመጠችኝ።

____________________ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡7።____________________

ምዕራፍ፡7።

1፤አንቺ፡ሱላማጢስ፡ሆይ፥ተመለሽ፥ተመለሽ፤እናይሽ፡ዘንድ፡ተመለሽ፥ተመለሽ።በሱላማጢስ፡ምን፡ታያላችኹ፤ርሷ ፡እንደ፡መሃናይም፡ዘፈን፡ናት።

2፤አንቺ፡የመኰንን፡ልጅ፡ሆይ፥እግሮችሽ፡በጫማ፡ውስጥ፡እንዴት፡ውቦች፡ናቸው! ዳሌዎችሽስ፡በአንጥረኛ፡እጅ፡እንደ፡ተሠሩ፡እንደ፡ዕንቊዎች፡ይመስላሉ።

3፤ዕንብርትሽ፡የወይን፡ጠጅ፡እንደማይጐድልበት፡እንደ፡ተነጠጠ፡ጽዋ፡ነው፤ሆድሽ፡እንደ፡ስንዴ፡ክምር፥በአበ ባም፡እንደ፡ታጠረ፡ነው።

4፤ኹለቱ፡ጡቶችሽ፡እንደ፡ኹለቱ፡መንታ፡እንደ፡ሚዳቋ፡ግልገሎች፡ናቸው።

5፤ዐንገትሽ፡እንደ፡ዝኆን፡ጥርስ፡ግንብ፡ነው፤ዐይኖችሽ፡በሐሴቦን፡ውስጥ፡በባትረቢ፡በር፡አጠገብ፡እንደ፡ው ሃ፡ኵሬዎች፡ናቸው፤አፍንጫሽ፡ወደደማስቆ አፋዛዥ፡እንደሚመለከት፡እንደ፡ሊባኖስ፡ግንብ፡ነው።

6፤ራስሽ፡እንደ፡ቀርሜሎስ፡ተራራ፡በላይሽ፡ነው፤የራስሽም፡ጠጕር፡እንደ፡ሐምራዊ፡ሐር፡ነው፤ንጉሡ፡በሹርባው ፡ታስሯል።

7፤ወዳጄ፡ሆይ፥እንዴት፡የተዋብሽ፡ነሽ! እንዴትስ፡ደስ፡ታሠኛለሽ!

8፤ይህ፡ቁመትሽ፡የዘንባባ፡ዛፍ፡ይመስላል፥ጡቶችሽም፡የወይን፡ዘለላ፡ይመስላሉ።

9፤ወደዘንባባው፡ዛፍ፡እወጣለኹ፡ጫፎቿንም፡እይዛለኹ፡አልኹ፤ጡቶችሽ፡እንደ፡ወይን፡ዘለላ፡የአፍንጫሽም፡ሽቱ ፡እንደ፡እንኮይ፡ናቸው።

10፤ጕረሮሽ፡ለወዳጄ፡እየጣፈጠ፡እንደሚገባ፥የተኙትን፡ከንፈሮች፡ይናገሩ፡ዘንድ፡እንደሚያደርግ፥እንደ፡ማለ ፊያ፡የወይን፡ጠጅ፡ነው።

11፤እኔ፡የውዴ፡ነኝ፥የርሱም፡ምኞት፡ወደ፡እኔ፡ነው።

12፤ውዴ፡ሆይ፥ና፥ወደ፡መስክ፡እንውጣ፡በመንደሮችም፡እንደር።

13፤ወደወይኑ፡ቦታ፡ማልደን፡እንሂድ፤ወይኑ፡አብቦ፡አበባውም፡ፍሬ፡አንዠርጎ፡ሮማኑም፡አፍርቶ፡እንደ፡ኾነ ፡እንይ፤በዚያ፡ውዴን፡እሰጥኻለኹ።
14፤ትርንጎዎች፡መዐዛን፡ሰጡ፤መልካሞች፡ፍሬዎች፡ዅሉ፥አሮጌው፡ከዐዲሱ፡ጋራ፥በደጃችን፡አሉ፤ውዴ፡ሆይ፥ዅሉ ን፡ለአንተ፡ጠበቅኹልኽ።
__________________ማሕልየ፡መሓልይ፡ዘሰሎሞን፥ምዕራፍ፡8።_________________
ምዕራፍ፡8።
1፤አንተ፡የእናቴን፡ጡት፡እንደ፡ጠባ፡እንደ፡ወንድሜ፡ምነው፡በኾንኽ! በሜዳ፡ባገኘኹኽ፡ጊዜ፡በሳምኹኽ፥ማንም፡ባልናቀኝም፡ነበር።
2፤መርቼ፡ወደእናቴ፡ቤት፡ባገባኹኽ፥በዚያም፡አንተ፡ባስተማርከኝ፤እኔም፡ከመልካሙ፡ወይን፡ጠጅ፡ከሮማኔም፡ው ሃ፡ባጠጣኹኽ፡ነበር።
3፤ግራው፡ከራሴ፡በታች፡በኾነች፡ቀኙም፡ባቀፈችኝ፡ነበር።
4፤እናንተ፡የኢየሩሳሌም፡ቈነዦዥት፡ሆይ፥ርሱ፡እስኪፈልግ፡ድረስ፡ፍቅርን፡እንዳታስነሡት፡እንዳታነሣሡትም፡ አምላችኋለኹ።
5፤በውዷ፡ላይ፡ተደግፋ፡ከምድረ፡በዳ፡የምትወጣ፡ይህች፡ማን፡ናት፤ከእንኮይ፡በታች፡አስነሣኹኽ፤በዚያ፡እናት ኽ፡ወለደችኽ፥በዚያም፡ወላጅ፡እናትኽ አማጠችኽ።
6፤እንደ፡ማኅተም፡በልብኽ፥እንደ፡ማኅተም፡በክንድኽ፡አኑረኝ፤ፍቅር፡እንደ፡ሞት፡የበረታች፡ናትና፥ቅንአትም ፡እንደ፡ሲኦል፡የጨከነች፡ናትና።ፍንጣሪ እንደ፡እሳት፡ፍንጣሪ፥እንደእግዚአብሔር፡ነበልባል፡ነው።
7፤ብዙ፡ውሃ፡ፍቅርን፡ያጠፋት፡ዘንድ፡አይችልም፥ፈሳሾችም፡አያሰጥሟትም፤ሰው፡የቤቱን፡ሀብት፡ዅሉ፡ስለ፡ፍቅ ር፡ቢሰጥ፡ፈጽሞ፡ይንቁታል።
8፤እኛ፡ጡት፡የሌላት፡ታናሽ፡እኅት፡አለችን፤ስለ፡ርሷ፡በሚናገሩባት፡ቀን፡ለእኅታችን፡ምን፡እናድርግላት፤
9፤ርሷ፡ቅጥር፡ብትኾን፡የብር፡ግንብ፡በላይዋ፡እንሠራለን፤ደጅም፡ብትኾን፡በዝግባ፡ሳንቃ፡እንከቧታለን።
10፤እኔ፡ቅጥር፡ነኝ፡ጡቶቼም፡እንደ፡ግንብ፡ናቸው፤በዚያን፡ጊዜ፡በፊቱ፡ሰላምን፡እንደምታገኝ፡ኾንኹ።
11፤ለሰሎሞን፡በብኤላሞን፡የወይን፡ቦታ፡ነበረው፤የወይኑን፡ቦታ፡ለጠባቂዎች፡አከራየው፤ሰው፡ዅሉ፡ለፍሬው፡ ሺሕ፡ብር፡ያመጣለት፡ነበር።
12፤ለእኔ፡ያለኝ፡የወይን፡ቦታ፡በፊቴ፡ነው፤ሰሎሞን፡ሆይ፥ሺሑ፡ለአንተ፥ኹለት፡መቶውም፡ፍሬውን፡ለሚጠብቁ፡ ይኾናል።
13፤በገነቱ፡የምትቀመጪ፡ሆይ፥ባልንጀራዎች፡የአንቺን፡ቃል፡ያደምጣሉ፤ቃልሽን፡አሰሚኝ።
14፤ውዴ፡ሆይ፥ፍጠን፤በቅመም፡ተራራ፡ላይ፡ሚዳቋን፡ወይም፡የዋላን፡እንቦሳ፡ምሰል፡፡

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ያየው ፡ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ የኢሳይያስ ፡ ራእይ ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ፥ ሰማያት ፡ ስሙ ፥ ምድርም ፡ አድምጪ ፤ ልጆችን ፡ ወለድኍ ፡
አሳደግኍም ፥ እነርሱም ፡ ዐመፁብኝ ።

3 ፤ በሬ ፡ የገዛውን ፡ አህያም ፡ የጌታውን ፡ ጋጣ ፡ ዐወቀ ፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ አላወቀም ፥ ሕዝቤም ፡ አላስተዋለም ።

4 ፤ ኀጢአተኛ ፡ ወገንና ፡ በደል ፡ የተሞላበት ፡ ሕዝብ ፥ የክፉዎች ፡ ዘር ፥ ርኵሰትን ፡ የምታደርጉ ፡ ልጆች ፡
ሆይ ፥ ወዮላችኍ! እግዚአብሔርን ፡ ትተዋል ፡ የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ አቃለዋል ፥ ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ እየኼዱ ፡
ተለይተዋል ።

5 ፤ ደግሞስ ፡ ዐመፃ ፡ እየጨመራችኍ ፡ ለምን ፡ ገና ፡ ትቀሰፋላችኍ ፧ ራስ ፡ ኹሉ ፡ ለሕመም ፥ ልብም ፡ ኹሉ ፡
ለድካም ፡ ኾኗል ።

6 ፤ ከእግር ፡ ጫማ ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ጤና ፡ የለውም ፤ ቍስልና ፡ ዕበጥ ፡ የሚመግልም ፡
ነው ፤ አልፈረጠም ፥ አልተጠገነም ፥ በዘይትም ፡ አልለዘበም ።

7 ፤ ምድራችኍ ፡ ባድማ ፡ ናት ፤ ከተማዎቻችኍ ፡ በእሳት ፡ ተቃጠሉ ፤ ዕርሻችኍንም ፡ በፊታችኍ ፡ ሌላዎች ፡
ይበሉታል ፤ ባዕድ ፡ እንዳፈረሳት ፡ ምድር ፡ ባድማ ፡ ኾነች ።

8 ፤ የጽዮንም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ በወይን ፡ ቦታ ፡ እንዳለ ፡ ዳስ ፥ በዱባ ፡ አትክልትም ፡ እንዳለ ፡ ጐጆ ፥ አንደ ፡ ተከበበችም ፡
ከተማ ፡ ኾና ፡ ቀረች ።

9 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዘርን ፡ ባያስቀርልን ፡ ኖሮ ፥ እንደ ፡ ሰዶም ፡ በኾንን ፡ እንደ ፡ ገሞራም ፡ በመሰልን ፡
ነበር ።

10 ፤ እናንተ ፡ የሰዶም ፡ አለቃዎች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ የገሞራ ፡ ሕዝብ ፡
ሆይ ፥ የአምላካችንን ፡ ሕግ ፡ አድምጡ ።

11 ፤ የመሥዋዕታችኍ ፡ ብዛት ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ ይጠቅመኛል ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚቃጠለውን ፡ የአውራ ፡ በግ ፡
መሥዋዕትንና ፡ የፍሪዳን ፡ ስብ ፡ ጠግቤያለኍ ፤ የበሬና ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡ የአውራ ፡ ፍየልም ፡ ደም ፡ ደስ ፡ አያሠኘኝም ።

12 ፤ በእኔ ፡ ፊት ፡ ልትታዩ ፡ ብትመጡ ፡ ይህን ፡ የመቅደሴን ፡ አደባባይ ፡ መርገጣችኍን ፡ ከእጃችኍ ፡ የሚሻ ፡ ማን ፡
ነው ፧

13 ፤ ምናምንቴውን ፡ ቍርባን ፡ ጨምራችኍ ፡ አታምጡ ፤ ዕጣን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ አጸያፊ ፡ ነው ፤ መባቻችኍንና ፡
ሰንበታችኍን ፡ በጉባኤ ፡ መሰብሰባችኍን ፡ አልወድም ፤ በደልንም ፡ የተቀደሰውንም ፡ ጉባኤ ፡ አልታገሥም ።

14 ፤ መባቻችኍንና ፡ በዓላቶቻችኍን ፡ ነፍሴ ፡ ጠልታለች ፤ ሸክም ፡ ኾነውብኛል ፥ ልታገሣቸውም ፡ ደክሜያለኍ ።

15 ፤ እጃችኍንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ብትዘረጉ ፡ ዐይኔን ፡ ከእናንተ ፡ እሰውራለኍ ፥ ልመናንም ፡ ብታበዙ ፡
አልሰማችኍም ፤ እጆቻችኍ ፡ ደም ፡ ተሞልተዋል ።

16 ፤ ታጠቡ ፡ ሰውነታችኍንም ፡ አንጹ ፤ የሥራችኍን ፡ ክፋት ፡ ከዐይኔ ፡ ፊት ፡ አስወግዱ ፤ ክፉ ፡ ማድረግን ፡ ተዉ ፥

17 ፤ መልካም ፡ መሥራትን ፡ ተማሩ ፥ ፍርድን ፡ ፈልጉ ፥ የተገፋውን ፡ አድኑ ፥ ለድኻ ፡ አደጉ ፡ ፍረዱለት ፡ ስለ ፡

መበለቲቱም ፡ ተሟገቱ ።

18 ፤ ኑና ፡ እንዋቀስ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ኀጢአታችኹ ፡ እንደ ፡ ዐለላ ፡ ብትኾን ፡ እንደ ፡ ዐመዳይ ፡
ትነጻለች ፤ እንደ ፡ ደምም ፡ ብትቀላ ፡ እንደ ፡ ባዘቶ ፡ ትጠራለች ።

19 ፤ ዕሺ ፡ ብትሉ ፡ ለኔም ፡ ብትታዘዙ ፥ የምድርን ፡ በረከት ፡ ትበላላችኹ ፤

20 ፤ እምቢ ፡ ብትሉ ፡ ግን ፡ ብታምፁም ፥ ሰይፍ ፡ ይበላችኋል ፤ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ይህን ፡ ተናግሯልና ፦

21 ፤ ፍርድ ፡ ሞልቶባት ፡ የነበረው ፡ የታመነችዪቱ ፡ ከተማ ፡ እንዴት ፡ ጋለሞታ ፡ ኾነች! ጽድቅ ፡ ዐድሮባት ፡
ነበር ፥ አኹን ፡ ግን ፡ ገዳዮች ፡ አሉባት ።

22 ፤ ብርሽ ፡ ወደ ፡ ዝገት ፡ ተለወጠ ፤ የወይን ፡ ጠጅሽ ፡ ከውሃ ፡ ጋራ ፡ ተደባለቀ ።

23 ፤ አለቃዎችሽ ፡ ዐመፀኛዎችና ፡ የሌቦች ፡ ባልንጀራዎች ፡ ኾኑ ፤ ኹሉ ፡ ጉቦ ፡ ይወዳሉ ፥ ዋጋም ፡ ለማግኘት ፡
ይሮጣሉ ፤ ለድኻ ፡ አደጉ ፡ አይፈርዱም ፥ የመበለቲቱም ፡ሙግት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ አይደርስም ።

24 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ ኀያል ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጠላቶቼ ፡ ላይ ፡ ቍጣዬን ፡
እፈጽማለኹ ፥ የሚቋቋሙኝንም ፡ እበቀላለኹ ።

25 ፤ እጄንም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፥ ዝገትሽንም ፡ በጣም ፡ አነጻለኹ ፥ ቈርቈሮሽንም ፡ ኹሉ ፡ አወጣለኹ ፤

26 ፤ ፈራጆችሽንም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አማካሪዎችሽንም ፡ እንደ ፡ መዠመሪያው ፡ ጊዜ ፡ መልሼ ፡ አስነሣለኹ ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ የጽድቅ ፡ ከተማ ፡ የታመነችም ፡ ከተማ ፡ ተብለሽ ፡ ትጠሪያለሽ ።

27 ፤ ጽዮን ፡ በፍርድ ፡ ከርሷም ፡ የሚመለሱ ፡ በጽድቅ ፡ ይድናሉ ።

28 ፤ በደለኛዎችና ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡ ይሰበራሉ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ የሚተዉ ፡ ይጠፋሉ ።

29 ፤ በወደዳችኋት ፡ የአድባር ፡ ዛፍ ፡ ታፍራላችኹና ፥ ስለ ፡ መረጣችኋትም ፡ አትክልት ፡ ዕፍረት ፡ ይይዛችኋልና ፤

30 ፤ ቅጠሏ ፡ እንደ ፡ ረገፈ ፡ ዛፍ ፥ ውሃም ፡ እንደሌለባት ፡ አትክልት ፡ ትኾናላችኹና ።

31 ፤ ኀይለኛውም ፡ እንደ ፡ ተልባ ፡ ጭረት ፥ ሥራውም ፡ እንደ ፡ ጠለሸት ፡ ይኾናል ፤ ዐብረውም ፡ ይቃጠላሉ ፡
እነርሱንም ፡ የሚያጠፋ ፡ የለም ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ስለ ፡ ይሁዳና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፡ ቃል ።

2 ፤ በዘመኑም ፡ ፍጻሜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራራ ፡ በተራራዎች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይቆማል ፥ ከኰረብታዎችም ፡
በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፥ አሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይሰበሰባሉ ።

3 ፤ ሕግ ፡ ከጽዮን ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ይወጣልና ፥ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡
ኼደው ፦ ኑ ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፥ ወደያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ ርሱም ፡ መንገዱን ፡
ያስተምረናል ፥ በጐዳናውም ፡ እንኼዳለን ፡ ይላሉ ።

4 ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ፥ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ላይ ፡ ይበይናል ፤ ሰይፋቸውንም ፡ ማረሻ ፡ ጦራቸውንም ፡
ማጭድ ፡ ለማድረግ ፡ ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አያነሣም ፥ ሰልፍም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አይማሩም ።

5 ፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ኑ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ እንኺድ ።

6 ፤ ሕዝብኽን ፡ የያዕቆብን ፡ ቤት ፡ ትተኻልና ፤ ይኸውም ፡ የምሥራቅን ፡ ሰዎች ፡ ዐመል ፡ ስለ ፡ ተሞሉ ፥ እንደ ፡
ፍልስጥኤማውያንም ፡ ሟርተኛዎች ፡ ስለ ፡ ኾኑ ፥ ከባዕድ ፡ ልጆችም ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ተባበሩ ፡ ነው ።

7 ፤ ምድራቸው ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡ ተሞልታለች ፥ ለመዛግብቶቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤ ምድራቸውም ፡ ደግሞ ፡
በፈረሶች ፡ ተሞልታለች ፥ ለሠረገላዎቻቸውም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ።

8 ፤ ምድራቸው ፡ ደግሞ ፡ በጣዖታት ፡ ተሞልታለች ፤ ጣቶቻቸውም ፡ ላደረጉት ፡ ለእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ይሰግዳሉ ።

9 ፤ ታናሹም ፡ ሰው ፡ ዝቅ ፡ ብሏል ፥ ጨዋውም ፡ ተዋርዷል ፤ ኀጢአታቸውንም ፡ ይቅር ፡ አትበላቸው ።

10 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ማስደንገጥና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደድንጋይ ፡ ዋሻ ፡ ግባ ፥ በመሬትም ፡ ውስጥ ፡ ተሸሸግ ።

11 ፤ ከፍ ፡ ያለችውም ፡ የሰው ፡ ዐይን ፡ ትዋረዳለች ፥ የሰዎችም ፡ ኵራት ፡ ትወድቃለች ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

12 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በትዕቢተኛውና ፡ በኵራተኛው ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፥ ርሱም ፡ ይዋረዳል ፤

13 ፤ ደግሞም ፡ በረዥሙ ፡ ከፍ ፡ ባለው ፡ በሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ በባሳንም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥

14 ፤ በረዥሙም ፡ ተራራ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥

15 ፤ በረዥሙም ፡ ግንብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ በተመሸገውም ፡ ቅጥር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥

16 ፤ በተርሴስም ፡ መርከብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ በሚያማምሩ ፡ ጣዖታትም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ይዋረዳል ፥ የሰውም ፡ ኵራት ፡ ይወድቃል ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

18 ፤ ጣዖቶቻቸውም ፡ ኹሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ።

19 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያናውጥ ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፥ ሰዎች ፡ ከማስደንገጡና ፡ ከግርማው ፡ ክብሩ ፡ የተነሣ ፥ ወደድንጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደምድር ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ።

20 ፤ በዚያን ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ይሰግድላቸው ፡ ዘንድ ፡ ያበጃቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወርቁን ፡ ጣዖቶቹን ፡ ለፍልፈልና ፡ ለሌሊት ፡ ወፍ ፡ ይጥላል ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ምድርን ፡ ያናውጥ ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ከማስደንገጡና ፡ ከግርማው ፡ ክብር ፡ የተነሣ ፡ ወደድንጋይ ፡ ዋሻና ፡ ወደተሰነጠቁ ፡ አለቶች ፡ ውስጥ ፡ ይገባሉ ።

22 ፤ እስትንፋሱ ፡ በአፍንጫው ፡ ውስጥ ፡ ያለበትን ፡ ሰው ፡ ተዉት ፤ ርሱ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቈጠራል ፧

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እንሆ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢየሩሳሌምና ፡ ከይሁዳ ፡ ድጋፍንና ፡ ብርታትን ፥ የእንጀራን ፡ ድጋፍ ፡ ኹሉ ፡ የውሃውንም ፡ ድጋፍ ፡ ኹሉ ፥

2 ፤ ኀያሉንም ፥ ተዋጊውንም ፥ ፈራጁንም ፥ ነቢዩንም ፥ ሟርተኛውንም ፥

3 ፤ ሸማግሌውንም ፥ የዐምሳ ፡ አለቃውንም ፥ ከበርቴውንም ፥ አማካሪውንም ፥ ብልኁንም ፡ ሠራተኛ ፥ አስማት ፡ ዐዋቂውንም ፡ ይነቅላል ።

4 ፤ አለቃዎቻቸው ፡ እንዲኾኑ ፡ ብላቴናዎችን ፡ አስነሣባቸዋለኹ ፥ ሕፃናትም ፡ ይገዟቸዋል ።

5 ፤ ሕዝቡም ፥ ሰው ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ ሰውም ፡ በባልንጀራው ፡ ላይ ፥ ይገፋፋል ፤ ብላቴናውም ፡ በሽማግሌው ፡ ላይ ፡ የተጠቃውም ፡ በከበርቴው ፡ ላይ ፡ ይኰራል ።

6 ፤ ሰውም ፡ በአባቱ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ወንድሙን ፡ ይዞ ፦ አንተ ፡ ልብስ ፡ አለኽ ፡ አለቃም ፡ ኹንልን ፡ ይህችም ፡ ባድማ ፡ ከእጅኽ ፡ በታች ፡ ትኹን ፡ ሲለው ፥

7 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፦ እኔ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡ ልብስ ፡ የለኝምና ፡ ባለመድኀኒት ፡ አልኾንም ፤ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ አለቃ ፡ አታደርጉኝም ፡ ይላል ።

8 ፤ የክብሩን ፡ ዐይን ፡ ያስቈጡ ፡ ዘንድ ፡ ምላሳቸውና ፡ ሥራቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ ኢየሩሳሌም ፡ ተፈታች ፥ ይሁዳም ፡ ወደቀ ።

9 ፤ የፊታቸውም ፡ ዕፍረት ፡ ይመሰክርባቸዋል ፤ እንደ ፡ ሰዶምም ፡ ኀጢአታቸውን ፡ ያወራሉ ፥ አይሰውሯትም ። በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሠርተዋልና ፥ ለነፍሳቸው ፡ ወዮ!

10 ፤ የሥራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ይበላሉና ፡ ጻድቁን ፦ መልካም ፡ ይኾንልኻል ፡ በሉት ።

11 ፤ እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ፍዳው ፡ ይደረግበታልና ፥ ለበደለኛ ፡ ወዮ! ክፉም ፡ ደርሶበታል ።

12 ፤ ሕዝቤንስ ፡ አስገባሪዎቻቸው ፡ ይገፏቸዋል ፥ አስጨናቂዎችም ፡ ይሠለጥኑባቸዋል ። ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ የመሯችኹ ፡ ያስቷችኻል ፡ የምትኼዱበትንም ፡ መንገድ ፡ ያጠፋሉ ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለፍርድ ፡ ተነሥቷል ፡ በሕዝቡም ፡ ላይ ፡ ሊፈርድ ፡ ቆሟል ።

14 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከአለቃዎቻቸው ፡ ጋራ ፡ ይፋረዳል ፤ የወይኑን ፡ ቦታ ፡ የጨረሳችኹ ፡ እናንተ ፡ ናችኹ ፤ ከድኻዎች ፡ የበዘበዛችኹት ፡ በቤታችኹ ፡ አለ ፤

15 ፤ ሕዝቤንም ፡ ለምን ፡ ታደቋቸዋላችኹ ፧ የድኻዎችንስ ፡ ፊት ፡ ለምን ፡ ትፈጩላችኹ ፧ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ የጽዮን ፡ ቈነጃጅት ፡ ኰርተዋልና ፥ ዐንገታቸውንም ፡ እያሰገጉ ፡ በዐይናቸውም ፡ እያጣቀሱ ፥ ፈንጠርም ፡ እያሉ ፥ በእግራቸውም ፡ እያቃጨሉ ፡ ይኼዳሉና ፥

17 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ የጽዮንን ፡ ቈነጃጅት ፡ ዐናት ፡ በቡሓነት ፡ ይመታል ፥ እግዚአብሔርም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋቸውን ፡ ይገልጣል ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጌታ ፡ የእግር ፡ አልቦውን ፡ ክብር ፥ መርበብንም ፥ ጨረቃ ፡ የሚመስለውንም ፡ ጌጥ ፥ የጕሮ ፡ እንጥልጥሉንም ፥

19 ፤ አንባሩንም ፥ መሸፈኛውንም ፥ ቀጸላውንም ፥

20 ፤ ሰንሰለቱንም ፥ መቀነቱንም ፥ የሽቱውንም ፡ ዕቃ ፥

21 ፤ ዐሸን ፡ ክታቡንም ፥ የእጅና ፡ የአፍንጫ ፡ ቀለበቱንም ፥

22 ፤ የዓመት ፡ በዓልንም ፡ ልብስ ፥ መጐናጸፊያውንም ፥ ልግም ፡ በገላውንም ፥ ከረጢቱንም ፥

23 ፤ መስተዋቱንም ፥ ከጥሩ ፡ በፍታ ፡ የተሠራውንም ፡ ልብስ ፥ ራስ ፡ ማሰሪያውንም ፥ ዐይነ ፡ ርግቡንም ፡ ያስወግዳል ።

24 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ በሽቱ ፡ ፋንታ ፡ ግማት ፥ በመታጠቂያውም ፡ ፋንታ ፡ ገመድ ፥ ጠጕርንም ፡ በመንቀስ ፡ ፋንታ ፡ ቡሓነት ፥ በመጐናጸፊያ ፡ ፋንታ ፡ ማቅ ፥ በውበትም ፡ ፋንታ ፡ ጠባሳ ፡ ይኾናል ።

25 ፤ ጕልማሳዎችሽ ፡ በሰይፍ ፥ ኀያላንሽም ፡ በውጊያ ፡ ይወድቃሉ ።

26 ፤ በሮቿ ፡ ያዝናሉ ፡ ያለቅሱማል ፤ ርሷም ፡ ብቻዋን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ትቀመጣለች ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሴቶች ። የገዛ ፡ እንጀራችንን ፡ እንበላለን ፡ የገዛ ፡ ልብሳችንንም ፡ እንለብሳለን ፤ ስምኽ ፡ ብቻ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ይጠራ ፥ መሰደባችንንም ፡ አርቅ ፡ ብለው ፡ አንዱን ፡ ወንድ ፡ ይይዙታል ።

2 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጥቋጥ ፡ ለጌጥና ፡ ለክብር ፡ ይኾናል ፥ ከእስራኤልም ፡ ወገን ፡ ላመለጡ ፡ ሰዎች ፡ የምድሪቱን ፡ ፍሬ ፡ ለትምክሕትና ፡ ለውበት ፡ ይኾናል ።

3 ፤ 4 ፤ ጌታም ፡ የጽዮንን ፡ ቈነጃጅት ፡ እድፍ ፡ ባጠበ ፡ ጊዜ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ደም ፡ በፍርድ ፡ መንፈስና ፡ በሚያቃጥል ፡ መንፈስ ፡ ከመካከሏ ፡ ባነጻ ፡ ጊዜ ፥ በጽዮን ፡ የቀረ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተረፈ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ለሕይወት ፡ የተጻፈ ፡ ኹሉ ፥ ቅዱስ ፡ ይባላል ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ ማደሪያ ፡ ዅሉ ፡ በጉባኤያቸውም ፡ ላይ ፡ በቀን ፡ ዳመናንና ፡ ጢስን ፡ በሌሊትም ፡ የሚቃጠለውን ፡ የእሳት ፡ ብርሃን ፡ ይፈጥራል ፤ በክብርም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ መጋረጃ ፡ ይኾናል ።

6 ፤ በቀን ፡ ከሙቀት ፡ ለጥላ ፥ ከዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ከዝናብም ፡ ለመጠጊያና ፡ ለመሸሸጊያ ፡ ጐጆ ፡ ይኾናል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ አኹን ፡ ስለ ፡ ወዳጄና ፡ ስለወይን ፡ ቦታው ፡ ለወዳጄ ፡ ቅኔ ፡ እቀኛለኹ ። ለወዳጄ ፡ በፍሬያማው ፡ ኰረብታ ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ነበረው ።

2 ፤ በዙሪያው ፡ ቈፈረ ፥ ድንጋዮችንም ፡ ለቅሞ ፡ አወጣ ፥ ምርጥ ፡ የኾነውንም ፡ ዐረግ ፡ ተከለበት ፥ በመካከሉም ፡ ግንብ ፡ ሠራ ፥ ደግሞም ፡ የመጥመቂያ ፡ ጕድጓድ ፡ ማሰበት ፤ ወይንንም ፡ ያፈራ ፡ ዘንድ ፡ ተማመነ ፥ ዳሩ ፡ ግን ፡ ሖምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ።

3 ፤ አኹንም ፡ እናንተ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፥ በእኔና ፡ በወይኑ ፡ ቦታዬ ፡ መካከል ፡ እስኪ ፡ ፍረዱ ።

4 ፤ ለወይኔ ፡ ያላደረግኹለት ፥ ከዚህ ፡ ሌላ ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ የሚገባኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ወይንን ፡ ያፈራል ፡ ብዬ ፡ ስተማመን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ሖምጣጣ ፡ ፍሬ ፡ አፈራ ፡

5 ፤ አኹንም ፡ በወይኔ ፡ ላይ ፡ የማደርገውን ፡ እነግራችኋለኹ ፤ ዐጥሩን ፡ እነቅላለኹ ፥ ለማሰማሪያም ፡ ይኾናል ፤ ቅጥሩንም ፡ አፈርሳለኹ ፥ ለመራገጫም ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ባድማ ፡ አደርገዋለኹ ፤ አይቈረጥም ፥ አይኰተኰትም ፤ ኵርንችትና ፡ ሾኽ ፡ ይበቅልበታል ፤ ዝናብንም ፡ እንዳያዘንቡበት ፡ ዳመናዎችን ፡ አዛለኹ ።

7 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ ርሱ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ነው ፥ የደስታውም ፡ አትክልት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፤ ፍርድን ፡ ተስፋ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፥ እንሆም ፡ ደም ፡ ማፍሰስ ፡ ኾነ ፤ ጽድቅንም ፡ ይተማመን ፡ ነበር ፥ እንሆም ፥ ጩኸት ፡ ኾነ ።

8 ፤ ስፍራ ፡ እስከማይቀር ፡ ድረስ ፡ እናንተም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ብቻችኹን ፡ እስክትቀመጡ ፡ ድረስ ፥ ቤትን ፡ ከቤት ፡ ጋራ ፡ ለሚያያይዙ ፡ ዕርሻንም ፡ ከዕርሻ ፡ ጋራ ፡ ለሚያቀራርቡ ፡ ወዮላቸው!

9 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጆሮዬ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— በእውነት ፡ ብዙ ፡ ታላቅና ፡ መልካም ፡ ቤት ፡ ባድማ ፡ ይኾናል ፥ የሚቀመጥበትም ፡ አይገኝም ።

10 ፤ ከወይኑ ፡ ቦታ ፡ ዐሥር ፡ ጥማድ ፡ በሬ ፡ ካረሰው ፡ አንድ ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይወጣል ፤ አንድ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዘር ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ይሰጣል ።

11 ፤ ስካርን ፡ ለመከተል ፡ በጧት ፡ ለሚማልዱ ፥ የወይን ፡ ጠጅም ፡ እስኪያቃጥላቸው ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ለሚዘገዩ ፡ ወዮላቸው!

12 ፤ መሰንቆና ፡ በገና ፡ ከበሮና ፡ እንቢልታም ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ በግብዣቸው ፡ አለ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አልተመለከቱም ፥ እጁም ፡ ያደረገችውን ፡ አላስተዋሉም ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ ሕዝቤ ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ኼዱ ፥ ጌታን ፡ አላወቁትምና ፤ ከበርቴዎቻቸውም ፡ ተራቡ ፥ ሕዝባቸውም ፡ ተጠሙ ።

14 ፤ ሲኦልም ፡ ሆዷን ፡ አስፍታለች ፥ አፏንም ፡ ያለልክ ፡ ከፍታለች ፤ ከበርቴዎቻቸውና ፡ ዐዛውንቶቻቸው ፡ ባለጠጋዎቻቸውም ፡ ደስተኛዎቻቸውም ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ይወርዳሉ ።

15 ፤ ሰውም ፡ ይጐሰቈላል ፥ ሰውም ፡ ይዋረዳል ፥ የትዕቢተኛዎችም ፡ ዐይን ፡ ትዋረዳለች ፤

16 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በፍርድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏል ፥ ቅዱሱም ፡ አምላክ ፡ በጽድቅ ፡ ተቀድሷል ።

17 ፤ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ በማሰማሪያቸው ፡ ውስጥ ፡ ይሰማራሉ ፥ እንግዳዎችም ፡ የሰቡትን ፡ ባድማ ፡ ይበላሉ ።

18 ፤ በደልን ፡ በምናምንቴ ፡ ገመድ ፥ ኀጢአትንም ፡ በሠረገላ ፡ ማሰሪያ ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ለሚስቡ ፦ እናዩ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኵል ፥

19 ፤ ሥራውንም ፡ ያፋጥን ፤ እናውቃትም ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ምክር ፡ ትቅረብ ፥ ትምጣ ፡ ለሚሉ ፡ ወዮላቸው!

20 ፤ ክፉውን ፡ መልካም ፡ መልካሙን ፡ ክፉ ፡ ለሚሉ ፥ ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ ብርሃኑንም ፡ ጨለማ ፡ ለሚያደርጉ ፥ ጣፋጩን ፡ መራራ ፡ መራራውንም ፡ ጣፋጭ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላቸው!

21 ፤ በዐይናቸው ፡ ጥበበኛዎች ፡ በነፍሳቸውም ፡ አስተዋዮች ፡ ለኾኑ ፡ ወዮላቸው!

22 ፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጣት ፡ ኀያላን ፡ የሚያሰክረውንም ፡ ለማደባለቅ ፡ ጨካኞች ፡ ለኾኑ ፤

23 ፤ በደለኛውን ፡ ስለ ፡ ጉቦ ፡ ጻድቅ ፡ ለሚያደርጉ ፥ የጻድቁንም ፡ ጽድቅ ፡ ለሚያስወግዱበት ፡ ወዮላቸው!

24 ፤ ስለዚህ ፥ የእሳት ፡ ወላፈን ፡ ቃርሚያን ፡ እንደሚበላ ፥ እብቅም ፡ በነበልባል ፡ ውስጥ ፡ እንደሚጠፋ ፥ እንዲሁ ፡
የእነርሱ ፡ ሥር ፡ የበሰበሰ ፡ ይኾናል ፥ ቡቃያቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ይበናል ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
ጥለዋልና ፥ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አቃለዋልና ።

25 ፤ ስለዚህ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ነዷል ፥ እጁንም ፡ በላያቸው ፡ ዘርግቶ ፡
መትቷቸዋል ፤ ተራራዎችም ፡ ተንቀጠቀጡ ፥ ሬሳቸውም ፡ በአደባባይ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ኾኗል ። በዚህም ፡
ኹሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።

26 ፤ ለአሕዛብም ፡ በሩቅ ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ፥ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ በፉጨት ፡ ይጠራቸዋል ፤ እንሆም ፥ እየተጣደፉ ፡ ፈጥነው ፡ ይመጣሉ ።

27 ፤ ደካማና ፡ ስንኩል ፡ የለባቸውም ፥ የሚያንቀላፋና ፡ የሚተኛም ፡ የለም ፤ የወገባቸውም ፡ መቀነት ፡ አይፈታም ፥ የጫማቸውም ፡ ማዘቢያ ፡ አይበጠስም ።

28 ፤ ፍላጻዎቻቸው ፡ ተስለዋል ፥ ቀስቶቻቸውም ፡ ኹሉ ፡ ተለጥጠዋል ፤ የፈረሶቻቸውም ፡ ኰቴ ፡ እንደ ፡ ቡላድ ፡ የሠረገላዎቻቸውም ፡ መንኰራኵር ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይቈጠራል ።

29 ፤ ጩኸታቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ነው ፥ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦሎችም ፡ ያገሣሉ ፤ ንጥቂያንም ፡ ይዘው ፡ ያገሣሉ ፥ ይወስዱትማል ፥ የሚያድንም ፡ የለም ።

30 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ መትመም ፡ ይተምሙባቸዋል ፤ ወደ ፡ ምድርም ፡ ቢመለከቱ ፥ እንሆ ፥ ጨለማና ፡ መከራ ፡ አለ ፤ ብርሃንም ፡ በደመናዎቿ ፡ ውስጥ ፡ ጨልሟል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ንጉሡ ፡ ዖዝያን ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ እግዚአብሔርን ፡ በረዥምና ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ አየኹት ፥ የልብሱም ፡ ዘርፍ ፡ መቅደሱን ፡ ሞልቶት ፡ ነበር ።

2 ፤ ሱራፌልም ፡ ከርሱ ፡ በላይ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ ለያንዳንዱም ፡ ስድስት ፡ ክንፍ ፡ ነበረው ፤ በኹለት ፡ ክንፍ ፡ ፊቱን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በኹለቱም ፡ ክንፍ ፡ እግሮቹን ፡ ይሸፍን ፡ ነበር ፥ በኹለቱም ፡ ክንፍ ፡ ይበር ፡ ነበር ።

3 ፤ አንዱም ፡ ለአንዱ ፦ ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ከክብሩ ፡ ተሞልታለች ፡ እያለ ፡ ይጮኽ ፡ ነበር ።

4 ፤ የመድረኩም ፡ መሠረት ፡ ከጩኺው ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ተናወጠ ፥ ቤቱንም ፡ ጢስ ፡ ሞላበት ።

5 ፤ እኔም ፦ ከንፈሮቼ ፡ የረከሱብኝ ፡ ሰው ፡ በመኾኔ ፥ ከንፈሮቻቸውም ፡ በረከሱባቸው ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ በመቀመጤ ፡ ዐይኖቼ ፡ የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ ንጉሡን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ አዩ ፡ ጠፍቻለኹና ፡ ወዮልኝ! አልኹ ።

6 ፤ ከሱራፌልም ፡ አንዱ ፡ እየበረረ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፥ በእጁም ፡ ከመሠዊያው ፡ በጕጠት ፡ የወሰደው ፡ ፍም ፡ ነበረ ።

7 ፤ አፌንም ፡ ዳሰሰበትና ፦ እንሆ ፥ ይህ ፡ ከንፈሮችኽን ፡ ነክቷል ፤ በደልኽም ፡ ከአንተ ፡ ተወገደ ፥ ኀጢአትኽም ፡

ተሰረየልኽ ፡ አለኝ ።

8 ፤ የጌታንም ፡ ድምፅ ፦ ማንን ፡ እልካለኹ ፧ ማንስ ፡ ይኼድልናል ፧ ሲል ፡ ሰማኹ ። እኔም ፦ እንሆኝ ፥ እኔን ፡ ላከኝ ፡
አልኹ ።

9 ፤ ርሱም ፦ ኺድ ፥ ይህን ፡ ሕዝብ ፦ መስማትን ፡ ትሰማላችኹ ፡ አታስተውሉምም ፤ ማየትንም ፡ ታያላችኹ ፡
አትመለከቱምም ፡ በላቸው ።

10 ፤ በዐይናቸው ፡ እንዳያዩ ፥ በዦሯቸውም ፡ እንዳይሰሙ ፥ በልባቸውም ፡ እንዳያስተውሉ ፥ ተመልሰውም ፡
እንዳይፈወሱ ፥ የዚህን ፡ ሕዝብ ፡ ልብ ፡ አደንድን ፥ ዦሯቸውንም ፡ አደንቍር ፥ ዐይናቸውንም ፡ ጨፍን ፡ አለኝ ።

11 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ፧ አልኹ ። ርሱም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ከተማዎች ፡
የሚኖርባቸውን ፡ ዐጥተው ፡ እስኪፈርሱ ፡ ድረስ ፥ ቤቶችም ፡ ሰው ፡ አልባ ፡ እስኪኾኑ ፡ ምድርም ፡ ፈጽሞ ፡ ባድማ ፡ ኾና ፡
እስክትቀር ፡ ድረስ ፥

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰዎችን ፡ እስኪያርቅ ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡ ውድማው ፡ መሬት ፡ እስኪበዛ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

13 ፤ በርሷም ፡ ዘንድ ፡ ዐሥረኛ ፡ እጅ ፡ ቀርቶ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ርሱ ፡ ደግሞ ፡ ይቃጠላል ፤ በተቈረጡ ፡ ጊዜ ፡ ጒቶቻቸው ፡
እንደ ፡ ቀሩ ፡ እንደ ፡ ግራርና ፡ እንደ ፡ ኮምበል ፡ ዛፍ ፡ ኾኖ ፥ ጒቶው ፡ የተቀደሰ ፡ ዘር ፡ ይኾናል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡ ልጅ ፡ በኢዮአታም ፡ ልጅ ፡ በአካዝ ፡ ዘመን ፡ የሶርያ ፡ ንጉሥ ፡
ረአሶን ፡ የእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ፋቁሔ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ሊወጉ ፡ ወጡ ፥ ሊያሸንፏትም ፡ አልቻሉም ።

2 ፤ ለዳዊትም ፡ ቤት ፦ ሶርያ ፡ ከኤፍሬም ፡ ጋራ ፡ ተባብረዋል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ተነገረ ፤ የርሱም ፡ ልብ ፡ የሕዝቡም ፡
ልብ ፡ የዱር ፡ ዛፍ ፡ በነፋስ ፡ እንድትናወጥ ፡ ተናወጠ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ኢሳይያስን ፡ አለው ፦ አንተና ፡ ልጅኽ ፡ ያሱብ ፡ አካዝን ፡ ትገናኙት ፡ ዘንድ ፡ በልብስ ፡ ዐጣቢው ፡
ዕርሻ ፡ መንገድ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ላይኛው ፡ የኵሬ ፡ መስኖ ፡ ጫፍ ፡ ውጡ ፤

4 ፤ እንዲህም ፡ በለው ፦ ተጠበቅ ፥ ዝምም ፡ በል ፤ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ስለሚጤሱ ፡ ስለ ፡ ኹለት ፡ የዕንጨት ፡
ጠለሸቶች ፥ ስለ ፡ ሶርያና ፡ ስለ ፡ ረአሶን ፡ ስለ ፡ ሮሜልዩም ፡ ልጅ ፡ ቍጣ ፡ አትፍራ ፥ ልብኽም ፡ አይደክም ።

5 ፤ 6 ፤ ሶርያና ፡ ኤፍሬም ፤ የሮሜልዩም ፡ ልጅ ፦ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ እንውጣ ፡
እናስጨንቀውም ፥ እንስበረውም ፥ የጣብኤልንም ፡ ልጅ ፡ እናንግሥበት ፡ ብለው ፡ ክፋት ፡ ስለ ፡ መከሩብኽ ፤

7 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ ምክር ፡ አይጸናምና ፥ አይኾንም ።

8 ፤ የሶርያ ፡ ራስ ፡ ደማስቆ ፡ ነው ፥ የደማስቆም ፡ ራስ ፡ ረአሶን ፡ ነው ፤ በስድሳ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ኤፍሬም ፡
ይሰባበራልና ፥ ሕዝብ ፡ አይኾንም ፤

9 ፤ የኤፍሬምም ፡ ራስ ፡ ሰማርያ ፡ ነው ፥ የሰማርያም ፡ ራስ ፡ የሮሜልዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ። ባታምኑ ፡ አትጸኑም ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ አካዝን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ፦

11 ፤ ከጥልቁ ፡ ወይም ፡ ከከፍታው ፡ ቢኾን ፡ ከአምላክኽ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ምልክትን ፡ ለምን ።

12 ፤ አካዝም ፦ አልለምንም ፥ እግዚአብሔርንም ፡ አልፈታተንም ፡ አለ ።

13 ፤ ርሱም ፡ አለ ፦ እናንተ ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ስሙ ፤ በእውኑ ፡ ሰውን ፡ ማድከማችኹ ፡ ቀላል ፡
ነውን ፧ አምላኬን ፡ ደግሞ ፡ የምታደክሙ ፤

14 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ ራሱ ፡ ምልክት ፡ ይሰጣችኋል ፤ እንሆ ፥ ድንግል ፡ ትፀንሳለች ፥ ወንድ ፡ ልጅም ፡
ትወልዳለች ፥ ስሙንም ፡ ዐማኑኤል ፡ ብላ ፡ ትጠራዋለች ።

15 ፤ ክፉን ፡ ለመጥላት ፡ መልካሙንም ፡ ለመምረጥ ፡ ሲያውቅ ፡ ቅቤና ፡ ማር ፡ ይበላል ።

16 ፤ ሕፃኑ ፡ ክፉን ፡ ለመጥላት ፡ መልካሙን ፡ ለመምረጥ ፡ ሳያውቅ ፡ የፈራኻቸው ፡ የኹለቱ ፡ ነገሥታት ፡ አገር ፡
ባድማ ፡ ትኾናለች ።

17 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ኤፍሬም ፡ ከይሁዳ ፡ ከተለየበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ያልመጣውን ፡ ዘመን ፡ በአንተና ፡ በሕዝብኽ ፡
በአባትኽም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ ያመጣል ፤ ርሱም ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ መምጣት ፡ ነው ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ዳርቻ ፡ ያለውን ፡ ዝምብ ፡ በአሶርም ፡ አገር ፡
ያለውን ፡ ንብ ፡ በፉጨት ፡ ይጠራል ።

19 ፤ ይመጡማል ፥ እነርሱም ፡ ኹሉ ፡ በበረሓ ፡ ሸለቆ ፡ በድንጋይም ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ በሾኽ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
በማሰማሪያውም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይሰፍራሉ ።

20 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከወንዙ ፡ ማዶ ፡ በተከራየው ፡ ምላጭ ፡ በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ የራሱንና ፡ የእግሩን ፡
ጠጕር ፡ ይላጨዋል ፤ ምላጩም ፡ ጢሙን ፡ ደግሞ ፡ ይበላል ።

21 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ሰው ፡ አንዲት ፡ ጊደርን ፡ ኹለት ፡ በጎችንም ፡ ያሳድጋል ፤

22 ፤ ከሚሰጡት ፡ ወተት ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ቅቤ ፡ ይበላል ፤ በአገራቱም ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡ ኹሉ ፡ ቅቤና ፡ ማር ፡
ይበላል ።

23 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ሺሕ ፡ ብር ፡ የተገመተ ፡ ሺሕ ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ በነበረበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡
ለኵርንችትና ፡ ለሾኽ ፡ ይኾናል ።

24 ፤ ኵርንችትና ፡ ሾኽ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ በፍላጻና ፡ በቀስት ፡ ወደዚያ ፡ ይገባሉ ።

25 ፤ በመቈፈሪያም ፡ ወደተቈፈሩ ፡ ኰረብታዎች ፡ ኹሉ ፡ ከኵርንችትና ፡ ሾኽ ፡ ፍርሀት ፡ የተነሣ ፡ ወደዚያ ፡
አትኼድም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የበሬ ፡ ማሰማሪያና ፡ የበግ ፡ መራገጫ ፡ ይኾናል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ታላቅ ፡ ሰሌዳ ፡ ወስደኽ ፦ ምርኮ ፡ ፈጠነ ፥ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለኽ ፡ በሰው ፡ ፊደል ፡ ጻፍበት ።

2 ፤ የታመኑትን ፡ ሰዎች ፡ ካህኑን ፡ ኦርዮንና ፡ የበራክዩን ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስን ፡ ምስክሮች ፡ አድርግልኝ ፡ አለኝ ።

3 ፤ ወደ ፡ ነቢዪቱም ፡ ቀረብኹ ፤ ርሷም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ሕፃኑ ፡ አባቱንና ፡ እናቱን ፡ መጥራት ፡ ሳያውቅ ፡ የደማስቆን ፡ ሀብትና ፡ የሰማርያን ፡ ምርኮ ፡
በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ ይወስዷልና ፥ ስሙን ፦ ምርኮ ፡ ፈጠነ ፥ ብዝበዛ ፡ ቸኰለ ፡ ብለኽ ፡ ጥራው ፡ አለኝ ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ተናገረኝ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ።

6 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በቀስታ ፡ የሚኼደውን ፡ የሰሊሆምን ፡ ውሃ ፡ ጠልቷልና ፥ ረአሶንንና ፡ የሮሜልዩንም ፡ ልጅ ፡
ወዷልና ፥ ስለዚህ ፥

7 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ብርቱና ፡ ብዙ ፡ የኾነውን ፡ የወንዝ ፡ ውሃ ፥ የአሶርን ፡ ንጉሥና ፡ ክብሩን ፡
ኹሉ ፥ ያመጣባቸዋል ፤ መስኖውንም ፡ ኹሉ ፡ ሞልቶ ፡ ይወጣል ፥ በዳሩም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይፈሳል ፤

8 ፤ እየጐረፈም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ይገባል ፤ እያጥለቀለቀም ፡ ያልፋል ፥ እስከ ፡ ዐንገትም ፡ ይደርሳል ፤ ዐማኑኤል ፡
ሆይ ፥ የክንፉ ፡ መዘርጋት ፡ የአገርኽን ፡ ስፋት ፡ ትሞላለች ።

9 ፤ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ ዕወቁና ፡ ደንግጡ ፤ እናንተም ፡ ምድራችኹ ፡ የራቀ ፡
ኹሉ ፥ አድምጡ ፤ ታጠቁም ፥ ደንግጡ ፤ ታጠቁ ፤ ደንግጡ ።

10 ፤ ተመካከሩ ፥ ምክራችኹም ፡ ይፈታል ፤ ቃሉን ፡ ተናገሩ ፥ ቃሉም ፡ አይጸናም ፤ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ነውና ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጽኑ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ተናገረኝ ፥ በዚህም ፡ ሕዝብ ፡ መንገድ ፡ እንዳልኼድ ፡
አስጠነቀቀኝ ፥ እንዲህም ፡ አለኝ ።

12 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፦ ዱለት ፡ ነው ፡ በሚሉት ፡ ኹሉ ፦ ዱለት ፡ ነው ፡ አትበሉ ፤ መፈራታቸውንም ፡
አትፍሩ ፥ አትደንግጡ ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ቀድሱት ፤ የሚያስፈራችኹና ፡ የሚያስደነግጣችኹም ፡ ርሱ ፡
ይኹን ።

14 ፤ ርሱም ፡ ለመቅደስ ፡ ይኾናል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለኹለቱ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤቶች ፡ ለዕንቅፋት ፡ ድንጋይና ፡ ለማሰናከያ ፡
አለት ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለወጥመድና ፡ ለአሽክላ ፡ ይኾናል ።

15 ፤ ብዙዎችም ፡ በርሱ ፡ ይሰናከላሉ ፥ ይወድቁማል ፥ ይሰበሩማል ፥ ይጠመዱማል ፥ ይያዙማል ።

16 ፤ ምስክሩን ፡ እሰር ፤ በደቀ ፡ መዛሙርቴም ፡ መካከል ፡ ሕጉን ፡ ዐትም ።

17 ፤ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ፊቱን ፡ የመለሰውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጠብቃለኹ ፥ እተማመንበትማለኹ ።

18 ፤ እንሆ ፥ እኔና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠኝ ፡ ልጆች ፡ ለእስራኤል ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ከሚኖረው ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክትና ፡ ተኣምራት ፡ ነን ።

19 ፤ እነርሱም ፦ የሚጮኹትንና ፡ ድምፃቸውን ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ የሚናገሩትን ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎችንና ፡
ጠንቋዮችን ፡ ጠይቁ ፡ ባሏችኹ ፡ ጊዜ ፥ ሕዝቡ ፡ ከአምላኩ ፡ መጠየቅ ፡ አይገባውምን ፧ ወይስ ፡ ለሕያዋን ፡ ሲሉ ፡
ሙታንን ፡ ይጠይቃሉን ፧

20 ፤ ወደ ፡ ሕግና ፡ ወደ ፡ ምስክር ፡ ኺዱ! እንዲህም ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ባይናገሩ ፡ ንጋት ፡ አይበራላቸውም ።

21 ፤ እነርሱም ፡ ተጨንቀውና ፡ ተርበው ፡ ያልፋሉ ፤ በተራቡም ፡ ጊዜ ፡ ተቈጥተው ፡ ንጉሣቸውንና ፡ አምላካቸውን ፡
ይረግማሉ ፥ ወደ ፡ ላይም ፡ ይመለከታሉ ፤

22 ፤ ወደ ፡ ምድርም ፡ ይመለከታሉ ፥ እንሆም ፥ መከራና ፡ ጨለማ ፡ የሚያስጨንቅም ፡ ጭጋግ ፡ አለ ፤ ወደ ፡ ድቅድቅም ፡
ጨለማ ፡ ይሰደዳሉ ።

____________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ተጨንቃ ፡ ለነበረች ፡ ጨለማ ፡ አይኾንም ። በመዠመሪያው ፡ ዘመን ፡ የዛብሎንንና ፡ የንፍታሌምን ፡
ምድር ፡ አቃለለ ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ በባሕር ፡ መንገድ ፡ ያለውን ፡ የአሕዛብን ፡ ገሊላ ፡
ያከብራል ።

2 ፤ በጨለማ ፡ የኼደ ፡ ሕዝብ ፡ ብርሃን ፡ አየ ፤ በሞት ፡ ጥላ ፡ አገርም ፡ ለኖሩ ፡ ብርሃን ፡ ወጣላቸው ።

3 ፤ ሕዝብን ፡ አብዝተኻል ፥ ደስታንም ፡ ጨምረኽላቸዋል ፤ በመከር ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፥ ሰዎችም ፡ ምርኮን ፡
ሲካፈሉ ፡ ደስ ፡ እንደሚላቸው ፡ በፊትኽ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

4 ፤ በምድያም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ የሸክሙን ፡ ቀንበር ፡ የጫንቃውንም ፡ በትር ፡ የአስጨናቂውንም ፡ ዘንግ ፡ ሰብረኻል ።

5 ፤ የሚረግጡ ፡ የሰልፈኛዎች ፡ ጫማ ፡ ኹሉ ፥ በደምም ፡ የተለወሰ ፡ ልብስ ፡ ለቃጠሎ ፡ ይኾናል ፥ እንደ ፡ እሳት ፡
ማቃጠያም ፡ ኾኖ ፡ ይቃጠላል ።

6 ፤ ሕፃን ፡ ተወልዶልናልና ፥ ወንድ ፡ ልጅም ፡ ተሰጥቶናልና ፤ አለቅነትም ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ ስሙም ፡
ድንቅ ፡ መካር ፥ ኀያል ፡ አምላክ ፥ የዘለዓለም ፡ አባት ፥ የሰላም ፡ አለቃ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ።

7 ፤ ከዛሬ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡ ያጸናውና ፡ ይደግፈው ፡ ዘንድ ፡ በዳዊት ፡ ዙፋንና ፡
በመንግሥቱ ፡ ላይ ፡ አለቅነቱ ፡ ይበዛል ፥ ለሰላሙም ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። የእግዚአብሔር ፡ ቅንአት ፡ ይህን ፡ ያደርጋል ።

8 ፤ ጌታ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ቃልን ፡ ሰደደ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።

9 ፤ 10 ፤ በትዕቢትና ፡ በልብ ፡ ኵራት ፦ ጡብ ፡ ወድቋል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በተወቀረ ፡ ድንጋይ ፡ እንሠራለን ፤ የሾላ ፡
ዛፎች ፡ ተቈርጠዋል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ዝግባን ፡ እንተካባቸዋለን ፡ የሚሉ ፡ በኤፍሬምና ፡ በሰማርያ ፡ የሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡

ኹሉ ፡ ያውቃሉ ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ተቋቋሚ ፡ ያስነሣበታል ፥

12 ፤ ጠላቶቹን ፡ ሶርያውያንንም ፡ ከምሥራቅ ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ከምዕራብ ፡ ያንቀሳቅስበታል ፤ እስራኤልንም ፡
በተከፈተ ፡ አፍ ፡ ይበሉታል ። በዚህም ፡ ኹሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘርግታ ፡
ትኖራለች ።

13 ፤ ሕዝቡ ፡ ግን ፡ ወደቀሠፋቸው ፡ አልተመለሱም ፥ የሰራዊትንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አልፈለጉም ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ ራስና ፡ ዥራትን ፥ የሰሌኑን ፡ ቅርንጫፍና ፡ እንግጫውን ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ ከእስራኤል ፡
ይቈርጣል ።

15 ፤ ሽማግሌውና ፡ ከበርቴው ፡ ርሱ ፡ ራስ ፡ ነው ፤ በሐሰትም ፡ የሚያስተምር ፡ ነቢይ ፡ ርሱ ፡ ዥራት ፡ ነው ።

16 ፤ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ የሚመሩ ፡ ያስቷቸዋል ፤ ተመሪዎቹም ፡ ይጠፋሉ ።

17 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ዝንጉና ፡ ክፉ ፡ ሠሪ ፡ ነውና ፥ አፍም ፡ ኹሉ ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራልና ፥ ስለዚህ ፡ ጌታ ፡
በጕልማሳዎቻቸው ፡ ደስ ፡ አይለውም ፥ ለድኻ ፡ አደጎቻቸውና ፡ ለመበለቶቻቸውም ፡ አይራራም ። በዚህም ፡ ኹሉ ፡
እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።

18 ፤ ክፋት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይቃጠላል ፤ ኵርንችቱንና ፡ ሾኹን ፡ ይበላል ፤ ጫፍቅ ፡ የኾነውንም ፡ ዱር ፡
ያቃጥላል ፥ ጢሱም ፡ ተትጐልጕሎ ፡ እንደ ፡ ዐምድ ፡ ይወጣል ።

19 ፤ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ምድር ፡ ተቃጥላለች ፤ ሕዝቡም ፡ እሳት ፡ እንደሚበላው ፡ ዕንጨት ፡
ኾኗል ፤ ሰውም ፡ ለወንድሙ ፡ አይራራም ።

20 ፤ ሰው ፡ በቀኙ ፡ በኩል ፡ ይነቅላል ፡ ይራብማል ፤ በግራም ፡ በኩል ፡ ይበላል ፡ አይጠግብምም ፤ እያንዳንዱም ፡
የክንዱን ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ፤

21 ፤ ምናሴ ፡ ኤፍሬምን ፡ ኤፍሬምም ፡ ምናሴን ፡ ይበላል ፤ እነርሱ ፡ በአንድነት ፡ የይሁዳ ፡ ጠላቶች ፡ ይኾናሉ ። በዚህም ፡
ኹሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡ አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ 2 ፤ መበለቶችም ፡ ቅሚያቸው ፡ እንዲኾኑ ፥ ድኻ ፡ አደጎችንም ፡ ብዝበዛቸው ፡ እንዲያደርጉ ፥ የድኻውን ፡ ፍርድ ፡
ያጣምሙ ፡ ዘንድ ፥ የችግረኛውንም ፡ ሕዝቤን ፡ ፍርድ ፡ ያጐድሉ ፡ ዘንድ ፡ የግፍን ፡ ትእዛዛት ፡ ለሚያዙ ፥ ክፉንም ፡
ጽሕፈት ፡ ለሚጽፉ ፡ ወዮላቸው!

3 ፤ በተጐበኛችኹበት ፡ ቀን ፥ መከራም ፡ ከሩቅ ፡ በሚመጣበት ፡ ዘመን ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ይኾን ፧ ለረድኤትስ ፡ ወደ ፡
ማን ፡ ትሸሻላችኹ ፧ ክብራችኹንስ ፡ ወዴት ፡ ትተዉታላችኹ ፧

4 ፤ ከእስረኛዎች ፡ በታች ፡ ይጐነበሳሉ ፥ ከተገደሉትም ፡ በታች ፡ ይወድቃሉ ። በዚህም ፡ ኹሉ ፡ እንኳ ፡ ቍጣው ፡
አልተመለሰችም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እጁ ፡ ገና ፡ ተዘርግታ ፡ ትኖራለች ።

5 ፤ ለቍጣዬ ፡ በትር ፡ ለኾነ ፥ የመዓቴም ፡ ጨንገር ፡ በእጁ ፡ ላለ ፡ ለአሶር ፡ ወዮለት!

6 ፤ ርሱንም ፡ በዝንጉ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እልካለኹ ፥ ምርኮውንና ፡ ብዝበዛውንም ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ አደባባይም ፡
ጭቃ ፡ የተረገጡ ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ በምቈጣቸው ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ አዘዋለኹ ።

7 ፤ ርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አያስብም ፥ በልቡም ፡ እንዲህ ፡ አይመስለውም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ማጥፋት ፥ ጥቂት ፡ ያይደሉትንም ፡
አሕዛብን ፡ መቍረጥ ፡ በልቡ ፡ አለ ።

8 ፤ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መሳፍንቴ ፡ ኹሉ ፡ ነገሥታት ፡ አይደሉምን ፧

9 ፤ ካልኖ ፡ እንደ ፡ ከርከሚሽ ፡ አይደለችምን ፧ ሐማትስ ፡ እንደ ፡ አርፋድ ፡ አይደለችምን ፧ ሰማርያስ ፡ እንደ ፡ ደማስቆ ፡

አይደለችምን ፧

10 ፤ የተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸው ፡ ከኢየሩሳሌምና ፡ ከሰማርያ ፡ ምስሎች ፡ የበለጡትን ፡ የጣዖቶችን ፡ መንግሥታት ፡ እጄ ፡ እንዳገኘች ፥

11 ፤ በሰማርያና ፡ በጣዖቶቿም ፡ እንዳደረግኹ ፥ እንዲሁስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በጣዖቶቿ ፡ አላደርግምን ፧

12 ፤ ስለዚህ ፥ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ጌታ ፡ ሥራውን ፡ ኹሉ ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡ የኵሩ ፡ ልብ ፡ ፍሬን ፡ የዐይኑንም ፡ ከፍታ ፡ ትምክሕት ፡ ይጐበኛል ።

13 ፤ ርሱ ፡ እንዲህ ፡ ብሏልና ፦ አስተዋይ ፡ ነኝና ፡ በእጄ ፡ ኀይልና ፡ በጥበቤ ፡ አደረግኹት ፤ የአሕዛብን ፡ ድንበሮች ፡ አራቅኹ ፥ ሀብታቸውንም ፡ ዘረፍኹ ፥ እንደ ፡ ዥግናም ፡ ኾኜ ፡ በምድር ፡ የተቀመጡትን ፡ አዋረድኹ ፤

14 ፤ እጄም ፡ የአሕዛብን ፡ ኀይል ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ቤት ፡ አገኘች ፤ የተተወም ፡ ዕንቍላል ፡ እንደሚሰበሰብ ፡ እንዲሁ ፡ እኔ ፡ ምድርን ፡ ኹሉ ፡ ሰበሰብኹ ፤ ክንፉን ፡ የሚያራግብ ፡ አፉንም ፡ የሚከፍት ፡ የሚጮኽም ፡ የለም ።

15 ፤ በእውኑ ፡ መጥረቢያ ፡ በሚቈርጥበት ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ይመካልን ፧ ወይስ ፡ መጋዝ ፡ በሚስበው ፡ ላይ ፡ ይጓደዳልን ፧ ይህስ ፥ በትር ፡ የሚያነሣውን ፡ እንደ ፡ መነቅነቅ ፡ ዘንግም ፡ ዕንጨት ፡ ያይደለውን ፡ እንደ ፡ ማንሣት ፡ ያኽል ፡ ነው ።

16 ፤ ስለዚህም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወፍራሞች ፡ ላይ ፡ ክሳትን ፡ ይልካል ፤ ከክብሩም ፡ በታች ፡ ቃጠሎው ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ መቃጠል ፡ ይነዳል ።

17 ፤ የእስራኤልም ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ቅዱስም ፡ እንደ ፡ ነበልባል ፡ ይኾናል ፤ ሾኹንና ፡ ኵርንችቱን ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ ያቃጥላል ፡ ይበላውማል ።

18 ፤ ከነፍስም ፡ እስከ ፡ ሥጋ ፡ ድረስ ፡ የዱሩንና ፡ የሚያፈራውን ፡ ዕርሻ ፡ ክብር ፡ ይበላል ፤ ይህም ፡ የታመመ ፡ ሰው ፡ እንደሚሰለስል ፡ ይኾናል ።

19 ፤ የቀሩትም ፡ የዱር ፡ ዛፎች ፡ በቍጥር ፡ ጥቂት ፡ ይኾናሉ ፥ ታናሽ ፡ ብላቴናም ፡ ይጽፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ይችላል ።

20 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ የእስራኤል ፡ ቅሬታ ፡ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ የዳኑት ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በመቷቸው ፡ ላይ ፡ አይደገፉም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ በእውነት ፡ ይደገፋሉ ።

21 ፤ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ኀያል ፡ አምላክ ፡ ይምለሳሉ ።

22 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ የሕዝብኽ ፡ ቍጥር ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ቢኾን ፡ ቅሬታው ፡ ይመለሳል ። ጽድቅ ፡ የተትረፈረፈበትም ፡ ጥፋት ፡ ተወስኗል ።

23 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያለቀ ፡ የተቈረጠ ፡ ነገርን ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ ይፈጽማል ።

24 ፤ ስለዚህ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጽዮን ፡ የምትኖር ፡ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ አሶር ፡ በበትር ፡ ቢመታኽ ፥ ግብጽም ፡ እንዳደረገ ፡ ዘንጉን ፡ ቢያነሣብኽ ፥ አትፍራው ።

25 ፤ ቍጣዬ ፡ እስኪፈጸም ፡ መዓቴም ፡ እስኪያጠፋቸው ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ቀርቷልና ።

26 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ምድያምን ፡ በሔሬብ ፡ አለት ፡ በኵል ፡ እንደ ፡ መታው ፡ ጅራፍ ፡ ያነሣበታል ፤ በትሩም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፥ በግብጽም ፡ እንዳደረገ ፡ ያነሣዋል ።

27 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሸክሙ ፡ ከጫንቃኽ ፡ ቀንበሩም ፡ ከዐንገትኽ ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፤ ቀንበሩም ፡ ከውፍረት ፡ የተነሣ ፡ ይሰበራል ።

28 ፤ ወደ ፡ አንጋይ ፡ መጥቷል ፤ በመጌዶን ፡ በኵል ፡ ዐልፏል ፤ በማክማስ ፡ ውስጥ ፡ ዕቃውን ፡ አኑሯል ፤

29 ፤ በመተላለፊያ ፡ ዐልፏል ፤ በጌባ ፡ ማደሪያው ፡ ነው ፤ ራማ ፡ ደንግጣለች ፤ የሳኦል ፡ ጊብዓ ፡ ኰብላለች ።

30 ፤ አንቺ ፡ የጋሊም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በታላቅ ፡ ድምፅሽ ፡ ጩኺ ፤ ላይሳ ፡ ሆይ ፥ አድምጪ ፤ ዐናቶት ፡ ሆይ ፥ መልሽላት ።

31 ፤ መደቤና ፡ ሸሸታለች ፤ በግቤርም ፡ የሚኖሩ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቻቸውን ፡ አሸሽተዋል ።

32 ፤ ዛሬ ፡ በኖብ ፡ ይቆማል ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኰረብታ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ያንቀሳቅሳል ።

33 ፤ እንሆ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቅርንጫፎቹን ፡ በሚያስፈራ ፡ ኀይል ፡ ይቈርጣል ፤ በቁመት ፡
የረዘሙትም ፡ ይቈረጣሉ ፥ ከፍ ፡ ያሉትም ፡ ይዋረዳሉ ።

34 ፤ ጭፍቅ ፡ የኾነውንም ፡ ዱር ፡ በብረት ፡ ይቈርጣል ፥ ሊባኖስም ፡ በኀያሉ ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ ከእሴይ ፡ ግንድ ፡ በትር ፡ ይወጣል ፥ ከሥሩም ፡ ቍጥቋጥ ፡ ያፈራል ።

2 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፥ የጥበብና ፡ የማስተዋል ፡ መንፈስ ፥ የምክርና ፡ የኀይል ፡ መንፈስ ፥ የዕውቀትና ፡
እግዚአብሔርን ፡ የመፍራት ፡ መንፈስ ፡ ያርፍበታል ።

3 ፤ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ደስታውን ፡ ያያል ። ዐይኑም ፡ እንደምታይ ፡ አይፈርድም ፥ ዣሮውም ፡ እንደምትሰማ ፡
አይበይንም ፤

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለድኻዎች ፡ በጽድቅ ፡ ይፈርዳል ፥ ለምድርም ፡ የዋሆች ፡ በቅንነት ፡ ይበይናል ፤ በአፉም ፡ በትር ፡
ምድርን ፡ ይመታል ፥ በከንፈሩም ፡ እስትንፋስ ፡ ክፉዎችን ፡ ይገድላል ።

5 ፤ የወገቡ ፡ መታጠቂያ ፡ ጽድቅ ፥ የጐኑም ፡ መቀነት ፡ ታማኝነት ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ተኵላ ፡ ከበግ ፡ ጠቦት ፡ ጋራ ፡ ይቀመጣል ፥ ነብርም ፡ ከፍየል ፡ ጠቦት ፡ ጋራ ፡ ይተኛል ፤ ጥጃና ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡
ፍሪዳም ፡ በአንድነት ፡ ያርፋሉ ፤ ታናሽም ፡ ልጅ ፡ ይመራቸዋል ።

7 ፤ ላምና ፡ ድብ ፡ ዐብረው ፡ ይሰማራሉ ፥ ግልገሎቻቸውም ፡ በአንድነት ፡ ያርፋሉ ፤ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡
ይበላል ።

8 ፤ የሚጠባውም ፡ ሕፃን ፡ በእባብ ፡ ጕድጓድ ፡ ላይ ፡ ይጫወታል ፥ ጡት ፡ የጣለውም ፡ ሕፃን ፡ በእፉኝት ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
እጁን ፡ ይጭናል ።

9 ፤ በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አይጐዱም ፡ አያጠፉምም ፤ ውሃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፡ ምድር ፡
እግዚአብሔርን ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።

10 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ለአሕዛብ ፡ ምልክት ፡ ሊኾን ፡ የቆመውን ፡ የእሴይን ፡ ሥር ፡ አሕዛብ ፡
ይፈልጉታል ፤ ማረፊያውም ፡ የተከበረ ፡ ይኾናል ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ የቀረውን ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ከአሶርና ፡ ከግብጽ ፥ ከጳትሮስና ፡
ከኢትዮጵያ ፥ ከዔላምና ፡ ከሰናዖር ፡ ከሐማትም ፥ ከባሕርም ፡ ደሴቶች ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ገና ፡ እጁን ፡
ይገልጣል ።

12 ፤ ለአሕዛብም ፡ ምልክትን ፡ ያቆማል ፥ ከእስራኤልም ፡ የተጣሉትን ፡ ይሰበስባል ፥ ከይሁዳም ፡ የተበተኑትን ፡ ከአራቱ ፡
የምድር ፡ ማእዘኖች ፡ ያከማቻል ።

13 ፤ የኤፍሬምም ፡ ምቀኝነት ፡ ይርቃል ፥ ይሁዳንም ፡ የሚያስጨንቁ ፡ ይጠፋሉ ፤ ኤፍሬምም ፡ በይሁዳ ፡
አይቀናም ፥ ይሁዳም ፡ ኤፍሬምን ፡ አያስጨንቅም ።

14 ፤ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡ እየበረሩ ፡ ይወርዳሉ ፥ የምሥራቅንም ፡ ልጆች ፡
በአንድነት ፡ ይበዘብዛሉ ፤ በኤዶምያስና ፡ በሞዐብም ፡ ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይዘረጋሉ ፥ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ለእነርሱ ፡
ይታዘዛሉ ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የግብጽን ፡ ባሕር ፡ ያጠፋል ፤ በትኵሱም ፡ ነፋስ ፡ እጁን ፡ በወንዙ ፡ ላይ ፡ ያነሣል ፥ ሰባት ፡
ፈሳሾችንም ፡ አድርጎ ፡ ይመታዋል ፥ ሰዎችም ፡ በጫማቸው ፡ እንዲሻገሩ ፡ ያደርጋቸዋል ።

16 ፤ ከግብጽም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ ነበረ ፥ ለቀረው ፡ ለሕዝቡ ፡ ቅሬታ ፡ ከአሶር ፡ ጐዳና ፡ ይኾናል ።

________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፦ አቤቱ ፥ ተቈጥተኸኛልና ፥ ቍጣኽንም ፡ ከእኔ ፡ መልሰኻልና ፥ አጽናንተኸኛልምና ፡ አመሰግንኻለኹ ።

2 ፤ እንሆ ፥ አምላክ ፡ መድኀኒቴ ፡ ነው ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይሌና ፡ ዝማሬዬ ፡ ነውና ፥ መድኀኒቴም ፡ ኾኗልና ፥ በርሱ ፡ ታምኚ ፡ አልፈራም ፡ ትላለኽ ።

3 ፤ ውሃውንም ፡ ከመድኀኒት ፡ ምንጮች ፡ በደስታ ፡ ትቀዳላችኹ ።

4 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ትላላችኹ ። እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፥ ስሙንም ፡ ጥሩ ፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ሥራውን ፡ አስታውቁ ፤ ስሙ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ተናገሩ ።

5 ፤ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ ሠርቷልና ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ተቀኙ ፤ ይህንም ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አስታውቁ ።

6 ፤ አንቺ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ በመካከልሽ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ እልልም ፡ በዪ ።

________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ያየው ፡ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ።

2 ፤ ምድረ ፡ በዳ ፡ በኾነ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ምልክትን ፡ አቁሙ ፥ ድምፅንም ፡ ከፍ ፡ አድርጉባቸው ፤ በአለቃዎችም ፡ ደጆች ፡ እንዲገቡ ፡ በእጅ ፡ ጥቀሱ ።

3 ፤ ቍጣዬን ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡ ቅዱሳኔን ፡ አዝዣለኹ ፥ እኔ ፡ ኀያላኔንና ፡ በታላቅነቴ ፡ ደስ ፡ የሚላቸውን ፡ ጠርቻለኹ ።

4 ፤ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፅ ፡ የኾነ ፡ የብዙ ፡ ሰው ፡ ድምፅ ፡ አለ ። የከተማቹት ፡ የአሕዛብ ፡ መንግሥታት ፡ የውካታ ፡ ጫጫታ ፡ አለ ። የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰራዊትን ፡ ለሰልፍ ፡ አሰልፏል ።

5 ፤ እግዚአብሔርና ፡ የቍጣው ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ምድርን ፡ ኹሉ ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ይመጣሉ ።

6 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቧልና ፥ አልቅሱ ፤ ኹሉን ፡ ከሚችል ፡ አምላክ ፡ ዘንድ ፡ እንደሚመጣ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ እጅ ፡ ኹሉ ፡ ትዝላለች ፥ የሰውም ፡ ኹሉ ፡ ልብ ፡ ይቀልጣል ።

8 ፤ ይደነግጣሉ ፤ ምጥና ፡ ሕማም ፡ ይይዛቸዋል ፥ እንደምትወልድ ፡ ሴትም ፡ ያምጣሉ ፤ አንዱም ፡ በሌላው ፡ ይደነቃል ፥ ፊታቸውም ፡ የነበልባል ፡ ፊት ፡ ነው ።

9 ፤ እንሆ ፥ ምድሪቱን ፡ ባድማ ፡ ሊያደርግ ፥ ኀጢአተኛዎቿንም ፡ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ ሊያጠፋ ፡ ጨካኝ ፡ ኾኖ ፡ በመዓትና ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ተሞልቶ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ይመጣል ።

10 ፤ የሰማይም ፡ ከዋክብትና ፡ ሰራዊቱ ፡ ብርሃናቸውን ፡ አይሰጡም ፥ ፀሓይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ ትጨልማለች ፥ ጨረቃም ፡ በብርሃኑ ፡ አያበራም ።

11 ፤ ዓለሙን ፡ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ ክፉዎቹንም ፡ ስለ ፡ በደላቸው ፡ እቀጣለኹ ፤ የትዕቢተኛዎችንም ፡ ኵራት ፡ አዋርዳለኹ ።

12 ፤ የቀሩትም ፡ ከጥሩ ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡ የከበሩ ፡ ይኾናሉ ፥ ሰውም ፡ ከኦፊር ፡ ወርቅ ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ይኾናል ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ በጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ቀንም ፡ ሰማያትን ፡ አነቃንቃለኹ ፥ ምድርም ፡ ከስፍራዋ ፡ ትናወጣለች ።

14 ፤ እንደ ፡ ተባረረም ፡ ሚዳቋ ፥ ማንም ፡ እንደማይሰበስበው ፡ እንደ ፡ በግ ፡ መንጋ ፥ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ወገኑ ፡
ይመለሳል ፥ ኹሉም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሸሻል ።

15 ፤ የተገኘ ፡ ኹሉ ፡ የተወጋ ፡ ይኾናል ፥ የተያዘም ፡ ኹሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃል ።

16 ፤ ሕፃናታቸውም ፡ በፊታቸው ፡ ይጨፈጨፋሉ ፥ ቤቶቻቸውም ፡ ይበዘበዛሉ ፥ ሚስቶቻቸውም ፡ ይነወራሉ ።

17 ፤ እንሆ ፥ ብር ፡ የማይሹትን ፥ ወርቅም ፡ የማያምራቸውን ፡ ሜዶናውያንን ፡ በላያቸው ፡ አስነሣለኹ ።

18 ፤ ፍላጻዎቻቸውም ፡ ጕበዞችን ፡ ይጨፈጭፋሉ ፥ የማሕፀንንም ፡ ፍሬ ፡ አይምሩም ፥ ዐይኖቻቸውም ፡ ለሕፃናት ፡
አይራሩም ።

19 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ ባፈረሰ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፥ የመንግሥታት ፡ ክብር ፡ የከለዳውያንም ፡
ትዕቢት ፡ ጌጥ ፡ ባቢሎን ፡ እንዲሁ ፡ ትኾናለች ።

20 ፤ ለዘለዓለም ፡ የሚቀመጥባት ፡ አይገኝም ፥ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ሰው ፡
አይኖርባትም ፤ ዐረባውያንም ፡ ድንኳንን ፡ በዚያ ፡ አይተክሉም ፥ እረኛዎችም ፡ መንጋዎቻቸውን ፡ በዚያ ፡ አያሳርፉም ።

21 ፤ በዚያም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ያርፋሉ ፥ ጕጕቶችም ፡ በቤቶቻቸው ፡ ይሞላሉ ፤ ሰጐኖችም ፡ በዚያ ፡
ይኖራሉ ፥ በዚያም ፡ አጋንንት ፡ ይዘፍናሉ ።

22 ፤ ተኵላዎችም ፡ በግንቦቻቸው ፥ ቀበሮዎችም ፡ በሚያማምሩ ፡ አዳራሾቻቸው ፡ ይጮኻሉ ፤ ጊዜዋም ፡ ለመምጣት ፡
ቀርቧል ፥ ቀኗም ፡ አይዘገይም ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይምረዋል ፥ እስራኤልንም ፡ ደግሞ ፡ ይመርጠዋል ፥ በአገራቸውም ፡
ያኖራቸዋል ፤ መጻተኛም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይተባበራል ፥ ከያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ጋራ ፡ ይጣበቃል ።

2 ፤ አሕዛብም ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ያመጧቸዋል ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ እንደ ፡
ሎሌዎችና ፡ እንደ ፡ ገረዶች ፡ አድርገው ፡ ይገዟቸዋል ፤ የማረኳቸውን ፡ ይማርካሉ ፥ አስጨናቂዎችንም ፡ ይገዛሉ ።

3 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔር ፡ ከሐዘንኽና ፡ ከመከራኽ ፡ ከተገዛኽለትም ፡ ከጽኑ ፡ ባርነት ፡
ያሳርፍኻል ።

4 ፤ ይህንም ፡ ምሳሌ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ታነሣለኽ ፡ እንዲህም ፡ ትላለኽ ፦ አስጨናቂ ፡ እንዴት ፡ ዐረፈ!
አስገባሪም ፡ እንዴት ፡ ጸጥ ፡ አለ!

5 ፤ 6 ፤ አሕዛብንም ፡ በመዓትና ፡ በማያቋርጥ ፡ መምታት ፡ የመታውን ፥ አሕዛብንም ፡ ባልተከለከለ ፡ መከራ ፡
በቍጣው ፡ የገዛውን ፡ የኃጥአንን ፡ በትር ፡ የአለቃዎችንም ፡ ዘንግ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰብሯል ።

7 ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ ዐርፋ ፡ በጸጥታ ፡ ተቀምጣለች ፡ እልልም ፡ ብላለች ።

8 ፤ ጥድና ፡ የሊባኖስ ፡ ዝግባ ፦ አንተ ፡ ከተዋረድኽ ፡ ዠምሮ ፡ ማንም ፡ ይቈርጠን ፡ ዘንድ ፡ አልወጣብንም ፡ ብለው ፡
ባንተ ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

9 ፤ ሲኦል ፡ በመምጣትኽ ፡ ልትገናኝኽ ፡ በታች ፡ ታወከች ፤ የሞቱትንም ፥ የምድርን ፡ ታላላቆች ፡ ኹሉ ፥ ለአንተ ፡
አንቀሳቀሰች ፥ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ ከዙፋኖቻቸው ፡ አስነሣች ።

10 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፦ አንተ ፡ ደግሞ ፡ እንደ ፡ እኛ ፡ ደክመኻልን ፡ ፧ እኛንስ ፡ መስለኻልን ፡ ፧ ጌጥኽና ፡ የበገናኽ ፡ ድምፅ ፡
ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወረደ ፤

11 ፤ በበታችኽም ፡ ብል ፡ ተነጥፏል ፥ ትልም ፡ መደረቢያኽ ፡ ኾኗል ፡ ብለው ፡ ይመልሱልኻል ።

12 ፤ አንተ ፡ የንጋት ፡ ልጅ ፡ አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ ከሰማይ ፡ ወደቅኽ! አሕዛብንም ፡ ያዋረድኽ ፡ አንተ ፡
ሆይ ፥ እንዴት ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ድረስ ፡ ተቈረጥኽ!

13 ፤ አንተን ፡ በልብኽ ፦ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዐርጋለኹ ፥ ዙፋኔንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ከዋክብት ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርጋለኹ ፥ በሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ በመሰብሰቢያ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እቀመጣለኹ ፤

14 ፤ ከዳመናዎች ፡ ከፍታ ፡ በላይ ፡ ዐርጋለኹ ፥ በልዑልም ፡ እመስላለኹ ፡ አልኽ ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ወደጕድጓዱም ፡ ጥልቅ ፡ ትወርዳለኽ ።

16 ፤ የሚያዩኽ ፡ ይመለከቱኻልና ፦ በእውኑ ፡ ምድርን ፡ ያንቀጠቀጠ ፥ መንግሥታትንም ፡ ያናወጠ ፥

17 ፤ ዓለሙን ፡ ኹሉ ፡ ባድማ ፡ ያደረገ ፥ ከተማዎችንም ፡ ያፈረሰ ፥ ምርኮኞዎቹንም ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ያልሰደደ ፡ ሰው ፡ ይህ ፡ ነውን ፡ ብለው ፡ ያስተውሉኻል ።

18 ፤ የአሕዛብ ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፡ በየቤታቸው ፡ በክብር ፡ አንቀላፍተዋል ።

19 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተጠላ ፡ ቅርንጫፍ ፡ ከመቃብርኽ ፡ ተጥለኻል ፤ በሰይፍም ፡ የተወጉት ፥ ተገድለውም ፡ ወደጕድጓዱ ፡ ድንጋዮች ፡ የወረዱት ፡ ከድነውኻል ፤ እንደ ፡ ተረገጠም ፡ ሬሳ ፡ ኾነኻል ።

20 ፤ ምድርኽን ፡ አጥፍተኻልና ፥ ሕዝብኽንም ፡ ገድለኻልና ፥ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ በመቃብር ፡ በአንድነት ፡ አትኾንም ፤ የክፉዎች ፡ ዘር ፡ ለዘለዓለም ፡ የተጠራ ፡ አይኾንም ።

21 ፤ እንዳይነሡም ፥ ምድርንም ፡ እንዳይወርሱ ፥ የዓለሙንም ፡ ፊት ፡ በከተማዎች ፡ እንዳይሞሉ ፡ ስላባቶቻቸው ፡ በደል ፡ ለልጆቹ ፡ ሞትን ፡ አዘጋጁላቸው ።

22 ፤ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እነሣለኹ ፡ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ከባቢሎን ፡ ስምንና ፡ ቅሬታን ፥ ዘርንና ፡ ትውልድንም ፡ እቈርጣለኹ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

23 ፤ የጃርት ፡ መኖሪያ ፡ የውሃም ፡ መቋሚያ ፡ አደርጋታለኹ ፤ በጥፋትም ፡ መጥረጊያ ፡ እጠርጋታለኹ ፡ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

24 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ምሏል ። እንደ ፡ ተናገርኹ ፡ በርግጥ ፡ ይኾናል ፥ እንደ ፡ ዐሰብኹም ፡ እንዲሁ ፡ ይቆማል ።

25 ፤ አሶርን ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ እሰብረዋለኹ ፥ በተራራዬም ፡ ላይ ፡ እረግጠዋለኹ ፤ ቀንበሩም ፡ ከነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፥ ሸክሙም ፡ ከጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ ይወገዳል ።

26 ፤ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ ዐሳብ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ በአሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋች ፡ እጅ ፡ ይህች ፡ ናት ።

27 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ዐስቧል ፤ የሚያስጥለውስ ፡ ማን ፡ ነው ፡ እጁም ፡ ተዘርግታለች ፤ የሚመልሳትስ ፡ ማን ፡ ነው ፡

28 ፤ ንጉሡ ፡ አካዝ ፡ በሞተበት ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ሸክም ፡ ኾነ ።

29 ፤ ፍልስጥኤም ፡ ሆይ ፥ ከእባቡ ፡ ሥር ፡ እፍኝት ፡ ይወጣልና ፥ ፍሬውም ፡ የሚበርና ፡ እሳት ፡ የሚመስል ፡ እባብ ፡ ይኾናልና ፥ የመታሽ ፡ በትር ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ኹላችኹም ፡ ደስ ፡ አይበላችኹ ።

30 ፤ የድኻዎችም ፡ የበኵር ፡ ልጆች ፡ ይሰማራሉ ፥ ችግረኛዎችም ፡ ተዘልለው ፡ ይተኛሉ ፤ ሥርኽንም ፡ በራብ ፡ እገድላለኹ ፥ ቅሬታኽም ፡ ይገደላል ።

31 ፤ አንተ ፡ በር ፡ ሆይ ፥ ወዮ ፡ በል ፡ አንቺም ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ ጩኺ ፤ ፍልስጥኤም ፡ ሆይ ፥ ኹላችኹም ፡ ቀልጣች኿ል ፤ ጢስ ፡ ከሰሜን ፡ ይመጣል ፡ ከጭፍራውም ፡ ተለይቶ ፡ የሚቀር ፡ የለም ።

32 ፤ ለሕዝቡም ፡ መልእክተኛዎች ፡ ምን ፡ ብሎ ፡ መመለስ ፡ ይገባል ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽዮንን ፡ እንደ ፡ መሠረተ ፥ የሕዝቡም ፡ ችግረኛዎች ፡ በርሷ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚጠጉ ፡ ነው ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ ስለ ፡ ሞዐብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። የሞዐብ ፡ ዔር ፡ በሌሊት ፡ ፈርሶ ፡ ጠፋ ፤ ቂር ፡ የሚባልም ፡ የሞዐብ ፡ ምሽግ ፡ በሌሊት ፡ ፈርሶ ፡ ጠፋ ።

2 ፤ ወደ ፡ ባይት ፡ ወደ ፡ ዲቦንም ፡ ወደኰረብታ ፡ መስገጃዎችም ፡ ለልቅሶ ፡ ወጥተዋል ፤ ሞዐብ ፡ በናባው ፡ በሜድባ ፡ ላይ ፡ ታለቅሳለች ፤ ራሳቸው ፡ ኹሉ ፡ ተንጫቷል ፥ ጢማቸውም ፡ ኹሉ ፡ ተላጭቷል ።

3 ፤ በየመንገዳቸውም ፡ በማቅ ፡ ታጥቀዋል ፤ በየሰገነቶቻቸውና ፡ በያደባባዮቻቸው ፡ እንባ ፡ እጅግ ፡ እያፈሰሱ ፡ ኹሉም ፡ አልቅሰዋል ።

4 ፤ ሐሴቦንና ፡ ኤልያሊ ፡ ጮኹ ፤ ድምፃቸው ፡ እስከ ፡ ያሀጽ ፡ ድረስ ፡ ይሰማል ፤ ስለዚህ ፥ የሞዐብ ፡ ሰልፈኛዎች ፡ ጮኹ ፤ ነፍሷ ፡ በውስጧ ፡ ተንቀጠቀጠች ።

5 ፤ ልቤ ፡ ስለ ፡ ሞዐብ ፡ ጮኸ ፤ ከርሷም ፡ የሚሸሹ ፡ ወደ ፡ ዞዓር ፡ ወደ ፡ ዔግላት[258] ፡ ሺሊሺያ[259] ፡ ኰበለሉ ፤ በሉሒት ፡ ዐቀበት ፡ ላይ ፡ እያለቀሱ ፡ ይወጣሉ ፥ በሖሮናይምም ፡ መንገድ ፡ የዋይታ ፡ ጩኸት ፡ ያነሣሉ ።

6 ፤ የኔምሬም ፡ ውሃዎች ፡ ይደርቃሉ ፤ ሣሩም ፡ ደርቋል ፥ ለጋውም ፡ ጠውልጓል ፥ ልምላሜውም ፡ ኹሉ ፡ የለም ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ የሰበሰቡትን ፡ ሀብትና ፡ መዝገባቸውን ፡ ወደአሖያ ፡ ዛፍ ፡ ወንዝ ፡ ማዶ ፡ ይወስዱታል ።

8 ፤ ጩኸት ፡ የሞዐብን ፡ ዳርቻ ፡ ኹሉ ፡ ዞረ ፤ ልቅሶዋም ፡ ወደ ፡ ኤግላይምና ፡ ወደ ፡ ብኤርኢሊም ፡ ደረሰ ።

9 ፤ የዲሞንም ፡ ውሃ ፡ ደም ፡ ተሞልታለች ፤ በዲሞንም ፡ ላይ ፡ ሥቃይን ፡ እጨምራለኹ ፥ ከሞዐባውያንም ፡ በሚያመልጡ ፥ ከምድርም ፡ በሚቀሩ ፡ ላይ ፡ አንበሳን ፡ አመጣለኹ ።

________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ ለሠለጠነው ፡ አለቃ ፡ የበግ ፡ ጠቦቶችን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ካለችው ፡ ከሴላ ፡ ወደጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ተራራ ፡ ስደዱ ።

2 ፤ እንደሚበር ፡ ወፍ ፡ እንደ ፡ ተበተኑም ፡ ጫጩቶች ፡ እንዲሁ ፡ የሞዐብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ በአርኖን ፡ መሻገሪያዎች ፡ ይኾናሉ ።

3 ፤ ምክርን ፡ ምከሪ ፥ ፍርድን ፡ አድርጊ ፥ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ ጥላሽን ፡ እንደ ፡ ሌሊት ፡ አድርጊ ፤ የተሰደዱትን ፡ ሸሽጊ ፥ የሸሹትን ፡ አትግለጪ ።

4 ፤ ከሞዐብ ፡ የተሰደዱት ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ይቀመጡ ፤ ከሚያጠፋቸው ፡ ፊት ፡ መጋረጃ ፡ ኹኛቸው ። የሚያስጨንቁ ፡ አልቀዋል ፥ ጥፋትም ፡ ቀርቷል ፤ ይጨቍኑ ፡ የነበሩ ፡ ከምድር ፡ ጠፍተዋል ።

5 ፤ ዙፋንም ፡ በምሕረት ፡ ይቀናል ፥ በዚያም ፡ ላይ ፡ በዳዊት ፡ ድንኳን ፡ ፍርድን ፡ የሚሻ ፡ ጽድቅንም ፡ የሚያፈጥን ፡ ፈራጅ ፡ በእውነት ፡ ይቀመጣል ፡

6 ፤ ስለሞዐብ ፡ ትዕቢት ፡ እጅግ ፡ ስለ ፡ መታበዩ ፥ ስለ ፡ ኵራቱና ፡ ስለ ፡ ትዕቢቱ ፡ ስለ ፡ ቍጣውም ፡ ሰምተናል ፤ ትምክሕቱ ፡ ከንቱ ፡ ነው ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ ሞዐብ ፡ ስለ ፡ ሞዐብ ፡ ዋይ ፡ ይላል ፤ ኹሉም ፡ ዋይ ፡ ይላል ፤ ስለቂርሐራሴት ፡ መሠራት ፡ በጥልቅ ፡ ሐዘን ፡ ታለቅሳላችኹ ።

8 ፤ የሐሴቦን ፡ ዕርሻዎችና ፡ የሴባማ ፡ ወይን ፡ ግንዶች ፡ አዝነዋል ። የአሕዛብ ፡ አለቃዎች ፡ የሰባበሯቸው ፡ ቅርንጫፎች ፡ እስከ ፡ ኢያዜር ፡ ደርሰው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወጥተው ፡ ነበር ፤ ቍጥቋጦቹም ፡ ተዘርግተው ፡ ባሕርን ፡ ተሻግረው ፡ ነበር ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ በኢያዜር ፡ ልቅሶ ፡ ስለሴባማ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ አለቅሳለኹ ፤ ሐሴቦንና ፡ ኤልያሊ ፡ ሆይ ፥ በዛፍሽ ፡ ፍሬና ፡ በወይንሽ ፡ መከር ፡ የጦር ፡ ጩኸት ፡ ወድቋልና ፥ በእንባዬ ፡ አረካሻለኹ ።

258 ዕብ. ፥ ዔግላ ፡ (ዕጕል ፣ ግልገል ፥ እንቦሳ ፥ ጥጃ) ።
259 ዕብ. ፥ ሽሊሺ ፡ (ሣልስት ፣ ሦስተኝት) ።

10 ፤ ደስታና ፡ ሐሤትም ፡ ከፍሬያማው ፡ ዕርሻ ፡ ተወስዷል ፥ በወይኑም ፡ ቦታዎች ፡ ዝማሬና ፡ እልልታ ፡
የለም ፤ በመጥመቂያም ፡ ወይን ፡ የሚረግጥ ፡ የለም ፤ የረጋጮቹን ፡ እልልታ ፡ አጥፍቻለኹ ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ ልቤ ፡ ስለ ፡ ሞዐብ ፥ አንዠቴም ፡ ስለ ፡ ቂርሔሬስ ፡ እንደ ፡ መሰንቆ ፡ ትጮኻለች ።

12 ፤ ሞዐብም ፡ መጥቶ ፡ በኰረብታ ፡ መስገጃ ፡ ላይ ፡ በደከመና ፡ ለጸሎት ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ አያሸንፍም ፡

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ በሞዐብ ፡ ላይ ፡ በድሮ ፡ ዘመን ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

14 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፦ በሦስት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዓመት ፡ የሞዐብ ፡ ክብርና ፡ የሕዝቡ ፡
ሺሉ ፡ ብዛት ፡ ይዋረዳል ፥ ቅሬታውም ፡ እጅግ ፡ ያነሰና ፡ የተጠቃ ፡ ይኾናል ፡ ይላል ።

______________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ ስለ ፡ ደማስቆ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ፦ እንሆ ፥ ደማስቆ ፡ ከተማ ፡ ከመኾን ፡ ተቋርጣለች ፤ ባድማና ፡ የፍርስራሽ ፡
ክምር ፡ ትኾናለች ።

2 ፤ ከተማዎቿ ፡ ለዘለዓለም ፡ የተፈቱ ፡ ይኾናሉ ፤ ለመንጋ ፡ ማሰማሪያ ፡ ይኾናሉ ፤ መንጋዎች ፡ በዚያ ፡ ያርፋሉ ፡
የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ።

3 ፤ ምሽግም ፡ ከኤፍሬም ፥ መንግሥትም ፡ ከደማስቆ ፡ ተወገደች ፤ የሶርያም ፡ ቅሬታ ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡
ክብር ፡ ይኾናል ፡ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ የያዕቆብ ፡ ክብር ፡ ይደክማል ፡ የሥጋውም ፡ ውፍረት ፡ ይከሳል ።

5 ፤ ዐጫጅ ፡ የቆመውን ፡ እኽል ፡ በእጁ ፡ ሰብስቦ ፡ ዛላውን ፡ እንደሚያጭድ ፡ ይኾናል ፤ በራፋይም ፡ ሸለቆ ፡ ቃርሚያ ፡
እንደሚለቅም ፡ እንዲሁ ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ወይራ ፡ በተመታ ፡ ጊዜ ፡ ኹለት ፡ ወይም ፡ ሦስት ፡ ፍሬ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ እንደሚቀር ፥ አራት ፡ ወይም ፡ ዐምስት ፡
በዛፉቱ ፡ ጫፍ ፡ እንደሚገኝ ፥ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቃርሚያ ፡ ይቀራል ፡ ይላል ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ፈጣሪው ፡ ይመለከታል ፥ ዐይኖቹም ፡ ወደእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ያያሉ ።

8 ፤ እጁም ፡ የሠራችውን ፡ መሠዊያ ፡ አይመለከትም ፤ ጣቶቹም ፡ ወዳበጇቸው ፥ ወደማምለኪያ ፡ ዐጸዶች ፡ ወይም ፡
ወደፀሐይ ፡ ምስሎች ፥ አያይም ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የአሞራውያንና ፡ የኤውያውያን ፡ ከተማዎች ፡ እንደ ፡ ተፈቱ ፥ እንዲሁ ፡
ከተማዎችኽ ፡ ይፈታሉ ፥ ባድማም ፡ ይኾናሉ ።

10 ፤ የደኅንነትኽን ፡ አምላክ ፡ ረስተኻል ፥ የረድኤትኽንም ፡ ጌታ ፡ አላሰብኽም ፤ ስለዚህ ፥ ያማረውን ፡ ተክል ፡
ተክለኻል ፥ እንግዳንም ፡ ዘር ፡ ዘርተኻል ።

11 ፤ በተከልኽበት ፡ ቀን ፡ ታበቅለዋለኽ ፥ በነጋውም ፡ ዘርኽን ፡ እንዲያብብ ፡ ታደርገዋለኽ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሐዘንና ፡
በትካዜ ፡ ቀን ፡ መከሩ ፡ ይሸሻል ።

12 ፤ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ድምፅ ፡ ለሚተምሙ ፡ ለወገኖች ፡ ብዛት ፥ እንደ ፡ ኀይለኛም ፡ ውሃ ፡ ጩኸት ፡ ለሚጮኹ ፡
አሕዛብ ፡ ወዮላቸው!

13 ፤ አሕዛብ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውሃ ፡ ጩኸት ፡ ይጮኻሉ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ይገሥጻቸዋል ፥ እነርሱም ፡ እየሸሹ ፡
ይርቃሉ ፥ በተራራም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ እብቅ ፡ በነፋስ ፡ ፊት ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ እንደሚያዞረው ፡ ትቢያ ፡ ይበተናሉ ።

14 ፤ በመሸ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ድንጋጤ ፡ አለ ፤ ከማለዳም ፡ በፊት ፡ አይገኙም ። የዘረፉን ፡ ሰዎች ፡ ዕድል ፡
ፈንታ ፥ የበዘበዙን ፡ ዕጣ ፡ ይህ ፡ ነው ።

______________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ በኢትዮጵያ ፡ ወንዞች ፡ ማዶ ፡ ላለች ፥ ክንፍ ፡ ያላቸው ፡ መርከቦች ፡ ላሉባት ፥

2 ፤ መልእክተኛዎችን ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡ የደንገል ፡ መርከቦችንም ፡ በውሃ ፡ ላይ ፡ ለምትልክ ፡ ምድር ፡ ወዮላት! እናንተ ፡ ፈጣኖች ፡ መልእክተኛዎች ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ረዥምና ፡ ወደ ፡ ለስላሳ ፡ ሕዝብ ፥ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ወደ ፡ ኾነ ፡ ወገን ፥ ወደሚሰፍርና ፡ ወደሚረግጥ ፥ ወንዞችም ፡ ምድራቸውን ፡ ወደሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ኺዱ ።

3 ፤ በዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ ኹሉና ፡ በምድር ፡ የምትቀመጡ ፡ ሆይ ፥ ምልክት ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡
እዩ ፤ መለከትም ፡ በተነፋ ፡ ጊዜ ፡ ስሙ ።

4 ፤ እግዚአብሔር ፦ በፀሓይ ፡ ሙቀት ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡ ትኵሳት ፥ በዐጨዳም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ደመና ፡ ኾኜ ፡ በማደሪያዬ ፡ በጸጥታ ፡ ተቀምጬ ፡ እመለከታለኹ ፡ ብሎኛልና ።

5 ፤ ርሱ ፡ ከመከር ፡ በፊት ፡ አበባ ፡ በረገፈ ፡ ጊዜ ፡ የወይንም ፡ ፍሬ ፡ ጨርቋ ፡ ሲይዝ ፡ የወይኑን ፡ ዘንግ ፡ በማጭድ ፡ ይቈርጣል ፥ ጫፎቹንም ፡ ይመለምላል ፤ ያስወግድማል ።

6 ፤ በተራራ ፡ ላይ ፡ ላሉ ፡ ነጣቂዎች ፡ ወፎች ፥ ለምድርም ፡ አውሬዎች ፡ በአንድነት ፡ ይቀራሉ ፤ ነጣቂዎችም ፡ ወፎች ፡ ይባጁባቸዋል ፥ የምድርም ፡ አውሬዎች ፡ ኹሉ ፡ ይከርሙባቸዋል ።

7 ፤ በዚያን ፡ ዘመን ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፥ ከረዥምና ፡ ከለስላሳ ፡ ሕዝብ ፥ ከመጀመሪያው ፡ አስደንጋጭ ፡ ከኾነ ፡ ወገን ፥ ከሚሰፍርና ፡ ከሚረግጥ ፥ ወንዞችም ፡ ምድራቸውን ፡ ከሚከፍሉት ፡ ሕዝብ ፡ ዘንድ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ወደሚገኝበት ፡ ስፍራ ፡ ወደጽዮን ፡ ተራራ ፡ ይቀርባል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ ስለ ፡ ግብጽ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ፦ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በፈጣን ፡ ደመና ፡ እይበረረ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመጣል ፤ የግብጽም ፡ ጣዖታት ፡ በፊቱ ፡ ይርዳሉ ፥ የግብጽም ፡ ልብ ፡ በውስጧ ፡ ይቀልጣል ።

2 ፤ ግብጻውያንን ፡ በግብጻውያን ፡ ላይ ፡ አስነሣለኹ ፤ ወንድምም ፡ ወንድሙን ፥ ሰውም ፡ ባልንጀራውን ፥ ከተማም ፡ ከተማን ፥ መንግሥትም ፡ መንግሥትን ፡ ይወጋል ።

3 ፤ የግብጽም ፡ መንፈስ ፡ በውስጧ ፡ ባዶ ፡ ይኾናል ፥ ምክራቸውንም ፡ አጠፋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በድግምት ፡ የሚጠነቍሉትንም ፡ መናፍስት ፡ ጠሪዎቻቸውንም ፡ ጠንቋዮቻቸውንም ፡ ይጠይቃሉ ።

4 ፤ ግብጻውያንንም ፡ በጨካኝ ፡ ጌታ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፤ ጨካኝ ፡ ንጉሥም ፡ ይገዛቸዋል ፡ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

5 ፤ ውሃዎችም ፡ ከባሕር ፡ ይደርቃሉ ፥ ወንዙም ፡ ያንሳል ፡ ደረቅም ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ወንዞቹም ፡ ይገማሉ ፥ የግብጽም ፡ መስኖች ፡ ያንሳሉ ፡ ይደርቃሉም ፤ ደንገልና ፡ ቄጤማ ፡ ይጠወልጋሉ ።

7 ፤ በአባይ ፡ ወንዝ ፡ ዳር ፡ ያለው ፡ መስክ ፡ በአባይም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ የተዘራ ፡ ዕርሻ ፡ ኹሉ ፡ ይደርቃል ፥ ይበተንማል ፥ አይገኝምም ።

8 ፤ ዓሣ ፡ አጥማጆቹ ፡ ያዝናሉ ፥ በአባይም ፡ ወንዝ ፡ መቃጥን ፡ የሚጥሉት ፡ ኹሉ ፡ ያለቅሳሉ ፥ በውሃዎችም ፡ ላይ ፡ መረብ ፡ የሚዘረጉት ፡ ይዝላሉ ።

9 ፤ የተበጠረውንም ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ የሚሠሩ ፥ ነጩንም ፡ ልብስ ፡ የሚሠሩ ፡ ሸማኔዎች ፡ ያፍራሉ ።

10 ፤ ደገፋዎቿም ፡ ኹሉ ፡ ይሰባበራሉ ፥ የደመ ፡ ወዘኛዎችም ፡ ነፍስ ፡ ትተክዛለች ።

11 ፤ የጣኔዎስ ፡ አለቃዎች ፡ ፍጹም ፡ ሰነፎች ፡ ናቸው ፤ ፈርዖንን ፡ የሚመክሩ ፡ ጥበበኛዎች ፡ ምክራቸው ፡ ድንቍርና ፡ ኾነች ። ፈርዖንን ፦ እኛ ፡ የጥበበኛዎች ፡ ልጆች ፡ የቀደሙም ፡ ነገሥታት ፡ ልጆች ፡ ነን ፡ እንዴት ፡ ትሉታላችኹ ፧

12 ፤ አኹንሳ ፡ ጥበበኛዎችኽ ፡ የት ፡ አሉ ፧ አኹን ፡ ይንገሩኽ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ያሰበውን ፡ ይወቁ ።

13 ፤ የጣኔዎስ ፡ አለቃዎች ፡ ሰነፎች ፡ ኾነዋል ፥ የሜምፎስም ፡ አለቃዎች ፡ ተሸንግለዋል ፤ የነገዶቿ ፡ የማእዘን ፡ ድንጋዮች ፡ የኾኑ ፡ ግብጽን ፡ አሳቱ ።

14 ፤ እግዚአብሔር ፡ የጠማምነትን ፡ መንፈስ ፡ በውስጧ ፡ ደባልቋል ፤ ሰካር ፡ በትፋቱ ፡ እንዲስት ፡ እንዲሁ ፡ ግብጽን ፡ በሥራዋ ፡ ዅሉ ፡ አሳቱ ።

15 ፤ ራስ ፡ ወይም ፡ ዅራት ፡ የሰሌን ፡ ቅርንጫፍ ፡ ወይም ፡ እንግጫ ፡ ቢኾን ፡ ሊሠራ ፡ የሚችል ፡ ሥራ ፡ ለግብጽ ፡ አይኾንላትም ።

16 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ግብጻውያን ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ይኾናሉ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሚያንቀሳቅሳት ፡ ከእጁ ፡ መንቀሳቀስ ፡ የተነሣ ፡ ይሸበራሉ ፡ ይፈሩማል ።

17 ፤ የይሁዳም ፡ ምድር ፡ ግብጽን ፡ የምታስደነግጥ ፡ ትኾናለች ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመከረባት ፡ ምክር ፡ የተነሣ ፡ ወሬዋን ፡ የሚሰማ ፡ ዅሉ ፡ ይፈራል ።

18 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በከነዓን ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፥ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ የሚምሉ ፡ ዐምስት ፡ ከተማዎች ፡ ይኾናሉ ፤ ከነዚህም ፡ አንዲቱ ፡ የጥፋት ፡ ከተማ ፡ ተብላ ፡ ትጠራለች ።

19 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፥ በዳርቻዋም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ዐምድ ፡ ይኾናል ።

20 ፤ ይህም ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ምልክትና ፡ ምስክር ፡ ይኾናል ፤ ከሚያስጨንቋቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጮኻሉና ፥ ርሱም ፡ መድኀኒትንና ፡ ኀያልን ፡ ሰዶ ፡ ያድናቸዋልና ።

21 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በግብጽ ፡ የታወቀ ፡ ይኾናል ፥ ግብጻውያንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያውቃሉ ፤ በመሥዋዕትና ፡ በቍርባን ፡ ያመልካሉ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ ስእለት ፡ ይሳላሉ ፡ ይፈጽሙትማል ።

22 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ግብጽን ፡ ይመታታል ፤ ይመታታል ፡ ይፈውሳታልም ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለሳሉ ፡ ርሱም ፡ ይለመናቸዋል ፡ ይፈውሳቸውማል ።

23 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ መንገድ ፡ ይኾናል ፥ አሶራዊውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፥ ግብጻዊውም ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ይገባል ፤ ግብጻውያንም ፡ ከአሶራውያን ፡ ጋራ ፡ ይሰግዳሉ ።

24 ፤ 25 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ ሕዝቤ ፡ ግብጽ ፥ የእጄም ፡ ሥራ ፡ አሶር ፥ ርስቴም ፡ እስራኤል ፡ የተባረከ ፡ ይኹን ፡ ብሎ ፡ ይባርካቸዋልና ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ እስራኤል ፡ ለግብጽና ፡ ለአሶር ፡ ሦስተኛ ፡ ይኾናል ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡ በረከት ፡ ይኾናል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሳርጎን ፡ ተርታንን ፡ በሰደደ ፡ ጊዜ ፥ ርሱም ፡ ወደ ፡ አዛጦን ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ አዛጦንንም ፡ ወግቶ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፥

2 ፤ በዚያ ፡ ዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡ የዓሞጽን ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስን ፦ ኺድ ፥ ማቅኽን ፡ ከወገብኽ ፡ አውጣ ፥ ጫማኽንም ፡ ከእግርኽ ፡ አውልቅ ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። እንዲህም ፡ አደረገ ፥ ዕራቍቱንም ፡ ባዶ ፡ እግሩንም ፡ ኼደ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አለ ፦ ባሪያዬ ፡ ኢሳይያስ ፡ በግብጽና ፡ በኢትዮጵያ ፡ ላይ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ለምልክትና ፡ ለተኣምራት ፡ ሊኾን ፡ ዕራቍቱንና ፡ ባዶ ፡ እግሩን ፡ እንደ ፡ ኼደ ፥

4 ፤ እንዲሁ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ የግብጽንና ፡ የኢትዮጵያን ፡ ምርኮ ፥ ጐበዛዝቱንና ፡ ሽማግሌዎቹን ፥ ዕራቍታቸውንና ፡ ባዶ ፡ እግራቸውን ፡ አድርጎ ፥ ገላቸውንም ፡ ገልጦ ፥ ለግብጽ ፡ ጕስቍልና ፡ ይነዳቸዋል ።

5 ፤ እነርሱም ፡ ከተስፋቸው ፡ ከኢትዮጵያ ፡ ከትምክሕታቸውም ፡ ከግብጽ ፡ የተነሣ ፡ ይፈራሉ ፡ ያፍሩማል ፤

6 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በዚች ፡ ባሕር ፡ ዳርቻ ፡ የሚቀመጡ ፦ እንሆ ፥ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንድን ፡ ዘንድ ፥ ለርዳታ ፡ ወደ ፡

እነርሱ ፡ የሸሸንበት ፡ ተስፋችን ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እኛስ ፡ እንዴት ፡ እናመልጣለን ፧ ይላሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ።

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ በባሕር ፡ አጠገብ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ከደቡብ ፡
እንደሚወጣ ፥ እንዲሁ ፡ ከሚያስፈራ ፡ አገር ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይወጣል ።

2 ፤ ከባድ ፡ ራእይ ፡ ተነገረኝ ፤ ወንጀለኛው ፡ ይወነጀላል ፥ አጥፊውም ፡ ያጠፋል ። ዔላም ፡ ሆይ ፥ ውጪ ፤ ሜዶን ፡
ሆይ ፥ ክበቢ ፤ ትካዜውን ፡ ኹሉ ፡ አስቀርቻለኹ ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ ወገቤ ፡ ሕመም ፡ ተሞላ ፤ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ ያዘኝ ፤ ከሕመሜ ፡ የተነሣ ፡
አልሰማም ፥ ከድንጋጤም ፡ የተነሣ ፡ አላይም ።

4 ፤ ልቤ ፡ ተንበደበደ ፥ ድንጋጤ ፡ አስፈራኝ ፥ ተስፋ ፡ ያደረግኹትም ፡ ድንግዝግዝታ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ኾነብኝ ።

5 ፤ ማዕዱን ፡ ያዘጋጃሉ ፥ ምንጣፉንም ፡ ይዘረጋሉ ፥ ይበሉማል ፥ ይጠጡማል ፤ እናንተ ፡ መሳፍንት ፡
ሆይ ፥ ተነሡ ፥ ጋሻውን ፡ አዘጋጁ ።

6 ፤ ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛልና ፦ ኺድ ፥ ጕበኛም ፡ አቁም ፥ የሚያየውንም ፡ ይናገር ።

7 ፤ በከብት ፡ የሚቀመጡትን ፥ ኹለት ፡ ኹለት ፡ እየኾኑ ፡ የሚኼዱት ፡ ፈረሰኞች ፥ በአህያዎች ፡ የሚቀመጡትንና ፡
በግመሎች ፡ የሚቀመጡትን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ በጽኑ ፡ ትጋት ፡ አስተውሎ ፡ ተግቶም ፡ ያድምጥ ።

8 ፤ ያየውም ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ ዘወትር ፡ በማማ ፡ ላይ ፡ ቆሜያለኹ ፥ ሌሊቱንም ፡ ኹሉ ፡ በመጠበቂያዬ ፡
ላይ ፡ ተተክያለኹ ፥

9 ፤ እንሆም ፥ በፈረሶች ፡ የሚቀመጡ ፥ ኹለት ፡ ኹለት ፡ ኹነው ፡ የሚኼዱ ፡ ፈረሰኞች ፡ ይመጣሉ ፡ ብሎ ፡
ጮኸ ፤ ርሱም ፡ መልሶ ፦ ባቢሎን ፡ ወደቀች ፡ ወደቀች ፥ የተቀረጹም ፡ የአማልክቷ ፡ ምስሎች ፡ ኹሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ተጥለው ፡ ደቀቁ ፡ አለ ።

10 ፤ እናንተ ፡ በዐውድማዬ ፡ ላይ ፡ የተወቃችኹ ፡ የዐውድማዬ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሰማኹትን ፡ ነገርኋችኹ ።

11 ፤ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። አንዱ ፡ ከሴይር ። ጕበኛ ፡ ሆይ ፥ ሌሊቱ ፡ ምን ፡ ያኽል ፡ ነው ፧ ጕበኛ ፡
ሆይ ፥ ሌሊቱ ፡ ምን ፡ ያኽል ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ጠራኝ ።

12 ፤ ጕበኛውም ፦ ይነጋል ፡ ድግሞም ፡ ይመሻል ፤ ትጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ ብትወዱ ፡ ጠይቁ ፤ ተመልሳችኹም ፡ ኑ ፡ አለ ።

13 ፤ ስለ ፡ ዐረብ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። የድዳናውያን ፡ ነጋዴዎች ፡ ሆይ ፥ በዐረብ ፡ ዱር ፡ ውስጥ ፡ ታድራላችኹ ።

14 ፤ በቴማን ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ወደተጠሙት ፡ ሰዎች ፡ ውሃ ፡ አምጡ ፡ እንጀራ ፡ ይዛችኹ ፡ የሸሹትን ፡ ሰዎች ፡
ተቀበሏቸው ።

15 ፤ ከሰይፍ ፥ ከተመዘዘው ፡ ሰይፍ ፥ ከተለጠጠውም ፡ ቀስት ፡ ከጽኑም ፡ ሰልፍ ፡ ሸሽተዋልና ።

16 ፤ ጌታ ፡ እንዲህ ፡ ብሎኛልና ፦ እንደ ፡ ምንደኛ ፡ ዓመት ፡ ባንድ ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ የቄዳር ፡ ክብር ፡ ኹሉ ፡
ይጠፋል ፤

17 ፤ ከቀስተኞዎች ፡ ቍጥር ፡ የቀሩት ፥ የቄዳር ፡ ልጆች ፡ ኀያላን ፥ ያንሳሉ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
ተናግሯልና ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ።

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ ስለራእይ ፡ ሸለቆ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። እናንተ ፡ ኹላችኹ ፡ ወደ ፡ ሰገነት ፡ መውጣታችኹ ፡ ምን ፡ ኾናችኋል ፧

2 ፤ ጩኸትና ፡ ፍጅት ፡ የተሞላብሽ ፡ ከተማ ፥ ደስታ ፡ ያለሽ ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ የተገደሉት ፡ በሰይፍ ፡

የተገደሉ ፡ አይደሉም ፥ በሰልፍም ፡ የሞቱ ፡ አይደሉም ።

3 ፤ አለቃዎችሽ ፡ ኹሉ ፡ በአንድነት ፡ ሸሹ ፥ ያለቀስትም ፡ ተማረኩ ፤ ከሩቅ ፡ ሸሽተው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ የተገኙት ፡ ኹሉ ፡ በአንድነት ፡ ታሰሩ ።

4 ፤ ስለዚህ ፦ ፊታችኹን ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አርቁ ፤ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አለቅሳለኹ ፤ ስለ ፡ ሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ጥፋት ፡ ታጽናኑኝ ፡ ዘንድ ፡ አትድከሙ ፡ አልኹ ።

5 ፤ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የድንጋጤና ፡ የመረገጥ ፡ የድብልቅልቅም ፡ ቀን ፥ የቅጥርም ፡ መፍረስ ፡ ወደ ፡ ተራራም ፡ መጮኽ ፡ በራእይ ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ ኾኗል ።

6 ፤ ዔላምም ፡ ከሠረገለኛዎችና ፡ ከፈረሰኛዎች ፡ ጋራ ፡ ኾኖ ፡ አፎቱን ፡ ተሸከመ ፥ ቂርም ፡ ጋሻውን ፡ ገለጠ ።

7 ፤ መልካሞቹንም ፡ ሸለቆዎችሽን ፡ ሠረገላዎች ፡ ሞሉባቸው ፥ ፈረሰኛዎችም ፡ መቆሚያቸውን ፡ በበር ፡ ላይ ፡ አደረጉ ።

8 ፤ የይሁዳንም ፡ መጋረጃ ፡ ገለጠ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በዱር ፡ ቤት ፡ የነበረውን ፡ የጦር ፡ ዕቃ ፡ ተመለከትኽ ፥

9 ፤ የዳዊትም ፡ ከተማ ፡ ፍራሾች ፡ እንደ ፡ በዙ ፡ አይታችኋል ፥ የታችኛውንም ፡ ኵሬ ፡ ውሃ ፡ አከማችታችኋል ፥

10 ፤ የኢየሩሳሌምን ፡ ቤቶች ፡ ቈጠራችኹ ፡ ቅጥሩንም ፡ ለማጥናት ፡ ቤቶችን ፡ አፈረሳችኹ ።

11 ፤ በአሮጌው ፡ ኵሬ ፡ ላለው ፡ ውሃ ፡ በኹለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ መከማቻ ፡ ሠራችኹ ፤ ይህን ፡ ያደረገውን ፡ ግን ፡ አልተመለከታችኹም ፥ ቀድሞ ፡ የሠራውንም ፡ አላያችኹም ።

12 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ልቅሶና ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡ ራስን ፡ ወደ ፡ መንጨትና ፡ ማቅንም ፡ ወደ ፡ መልበስ ፡ ጠራ ።

13 ፤ እንሆም ፥ ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ በሬውንና ፡ በጉንም ፡ ማረድ ፡ ሥጋንም ፡ መብላት ፡ የወይን ፡ ጠጅንም ፡ መጠጣት ፡ ኾነዋል ፤ እናንተ ፦ ነገ ፡ እንሞታለንና ፡ እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ ብላችኋል ።

14 ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጆሮ ፡ ተሰማ ፦ እስክትሞቱ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ በደል ፡ በእውነት ፡ አይሰረይላችኹም ፡ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ወደ ፡ ተሾመው ፡ ወደዚህ ፡ አዛዥ ፡ ወደ ፡ ሳምናስ ፡ ኺድ ፥ እንዲህም ፡ በለው ፦

16 ፤ መቃብር ፡ በዚህ ፡ ያስወቀርኽ ፥ ከፍ ፡ ባለው ፡ ስፍራ ፡ መቃብር ፡ ያሠራኽ ፥ በድንጋይም ፡ ውስጥ ፡ ለራስኽ ፡ መኖሪያ ፡ ያሳነጽኽ ፥ በዚህ ፡ ምን ፡ አለኽ ፤ በዚህስ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ አለ ፤

17 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ በኀይል ፡ ወርውሮ ፡ ይጥልኻል ፥ አጠንክሮም ፡ ይጨብጥኻል ።

18 ፤ ጠቅልሎም ፡ ያንከባልልኻል ፥ ወደ ፡ ሰፊዪቱም ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ኳስ ፡ ይጥልኻል ፤ አንተ ፡ የጌታኽ ፡ ቤት ፡ ዕፍረት! በዚያ ፡ ትሞታለኽ ፥ በዚያም ፡ የክብርኽ ፡ ሠረገላዎች ፡ ይኾናሉ ።

19 ፤ ከአዛዥነት ፡ ሥራኽ ፡ አሳድድኻለኹ ፥ ከሹመትኽም ፡ ትሻራለኽ ።

20 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ባሪያዬን ፡ የኬልቅያስን ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄምን ፡ እጠራለኹ ፥

21 ፤ መጐናጸፊያኽንም ፡ አለብሰዋለኹ ፥ በመታጠቂያኽም ፡ አስታጥቀዋለኹ ፥ ሹመትኽንም ፡ በእጁ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡ አባት ፡ ይኾናል ።

22 ፤ የዳዊትንም ፡ ቤት ፡ መክፈቻ ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አኖራለኹ ፤ ርሱም ፡ ይከፍታል ፡ የሚዘጋም ፡ የለም ፡ ርሱም ፡ ይዘጋል ፡ የሚከፍትም ፡ የለም ።

23 ፤ በታመነም ፡ ስፍራ ፡ እንደ ፡ ችንካር ፡ እተክለዋለኹ ፥ ለአባቱም ፡ ቤት ፡ የክብር ፡ ዙፋን ፡ ይኾናል ።

24 ፤ የአባቱንም ፡ ቤት ፡ ክብር ፡ ኹሉ ፡ ልጆቹንም ፡ የልጅ ፡ ልጆቹንም ፥ ከጽዋ ፡ ዕቃ ፡ ዠምሮ ፡ እስከማድጋ ፡ ዕቃ ፡ ድረስ ፥ ታናናሹን ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ይሰቅሉበታል ።

25 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ በታመነው ፡ ስፍራ ፡ የተከለው ፡ ችንካር ፡ ይወልቃል ፡

ተሰብሮም ፡ ይወድቃል ፥ በርሱም ፡ ላይ ፡ የተሰቀለው ፡ ሸክም ፡ ይጠፋል ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ።

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ ስለ ፡ ጢሮስ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ፥ አልቅሱ ፤ ፈርሷልና ፥ ቤት ፡ የለም ፥ መግባትም ፡
የለም ፤ ከኪቲም ፡ አገር ፡ ዝምሮ ፡ ተገልጦላቸዋል ።

2 ፤ እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ በባሕርም ፡ የምትሻገሩ ፡ የሲዶና ፡ ነጋዴዎች ፡ ንግድ ፡ የሞሉባችኹ ፡ ሆይ ፥ ጸጥ ፡
በሉ ።

3 ፤ የሺሖር ፡ ዘርና ፡ የአባይ ፡ ወንዝ ፡ መከር ፡ በብዙ ፡ ውሃዎች ፡ ላይ ፡ ገቢዋ ፡ ነበረ ፤ ርሷም ፡ የአሕዛብ ፡ መናገጃ ፡
ነበረች ።

4 ፤ ሲዶና ፡ ሆይ ፥ ባሕር ፥ የባሕር ፡ ምሽግ ፦ አላማጥኹም ፥ አልወለድኹም ፤ ጕበዛዝትንም ፡
አላሳደግኹም ፥ ደናግልንም ፡ አላሳደግኹም ፡ ብሎ ፡ ተናግሯልና ፥ ዕፈሪ ።

5 ፤ ወሬዋ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በጢሮስ ፡ ወሬ ፡ ምጥ ፡ ይይዛቸዋል ።

6 ፤ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ተሻገሩ ፤ እናንተ ፡ በደሴት ፡ የምትኖሩ ፡ አልቅሱ ።

7 ፤ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ተመሥርታ ፡ የነበረችው ፥ በዚያም ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ኾና ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ እግሮቿ ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡
ያፈለሷት ፡ የደስታችኹ ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ፧

8 ፤ አክሊል ፡ ባስጫነች ፡ ከተማ ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ የወሰነ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ነጋዴዎቿ ፡ አለቃዎች ፡
ናቸው ፥ በርሷም ፡ የሚሸጡና ፡ የሚለውጡ ፡ የምድር ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ።

9 ፤ የክብርን ፡ ኹሉ ፡ ትዕቢት ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡ የምድርንም ፡ ክቡራን ፡ ኹሉ ፡ ያስንቅ ፡ ዘንድ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ወስኖታል ።

10 ፤ የተርሴስ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የሚከለክልሽ ፡ የለምና ፡ እንደ ፡ አባይ ፡ ወንዝ ፡ በአገርሽ ፡ ላይ ፡ ጕርፈሽ ፡ ዕለፊ ።

11 ፤ በባሕር ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፡ መንግሥታትንም ፡ አናወጠ ፤ ምሽጎቿንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ስለከነዓን ፡ አገር ፡ አዘዘ ።

12 ፤ ርሱም ፦ አንቺ ፡ የተበደልሽ ፡ የሲዶና ፡ ድንግል ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደስ ፡ አይበልሽ ፤ ተነሥተሽ ፡
ወደ ፡ ኪቲም ፡ ተሻገሪ ፥ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ አታርፊም ፡ አለ ።

13 ፤ እንሆ ፥ የከለዳውያን ፡ አገር! ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ኾኖ ፡ አይገኝም ፤ አሶራውያን ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡
ሰጥተውታል ፤ ግንቦቻቸውን ፡ ሠሩ ፥ አዳራሾቿንም ፡ አፈረሱ ፥ ባድማም ፡ አደረጓት ።

14 ፤ እናንተ ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሆይ ፥ ምሽጋችኹ ፡ ፈርሷልና ፥ ዋይ ፡ በሉ ።

15 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ጢሮስ ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ንጉሥ ፡ ዘመን ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡ ያኽል ፡ የተረሳች ፡
ትኾናለች ፤ ከሰባ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ለጢሮስ ፡ በጋለሞታ ፡ ዘፈን ፡ እንደሚኾን ፡ እንዲሁ ፡ ይኾናል ።

16 ፤ አንቺ ፡ የተረሳሽ ፡ ጋለሞታ ፡ ሆይ ፥ መሰንቆ ፡ ያዝ ፡ በከተማ ፡ ላይም ፡ ዙሪ ፤ መታሰቢያም ፡ ይኾንልሽ ፡ ዘንድ ፡
ዜማን ፡ አሳምሪ ፡ ዘፈንሽንም ፡ አብዢ ።

17 ፤ ከሰባ ፡ ዓመትም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡ ይጐበኛታል ፥ ወደ ፡ ዋጋዋም ፡ ትመለሳለች ፥ ደግሞም ፡
በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ከኾኑ ፡ ከዓለም ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ትገለሙታለች ።

18 ፤ ንግዷና ፡ ዋጋዋ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይኾናል ፤ ንግዷም ፡ በልተው ፡ ይጠግቡ ፡ ዘንድ ፡ ማለፊያም ፡ ልብስ ፡
ይለብሱ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለሚኖሩ ፡ ይኾናል ፡ እንጂ ፡ በዕቃ ፡ ቤትና ፡ በግምጃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
አይከተትም ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ባዶ ፡ ያደርጋታል ፥ ባድማም ፡ ያደርጋታል ፥ ይገለብጣትማል ፥ በርሷም ፡ የተቀመጡትን ፡ ይበትናል ።

2 ፤ እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ፥ እንደ ፡ ባሪያውም ፡ እንዲሁ ፡ ጌታው ፥ እንደ ፡ ባሪያዪቱም ፡ እንዲሁ ፡ እመቤቷ ፥ እንደሚገዛም ፡ እንዲሁ ፡ የሚሸጠው ፥ እንደ ፡ አበዳሪውም ፡ እንዲሁ ፡ ተበዳሪው ፥ እንደ ፡ ዕዳ ፡ አስከፋዩም ፡ እንዲሁ ፡ ዕዳ ፡ ከፋዩ ፡ ይኾናል ።

3 ፤ ምድር ፡ መፈታትን ፡ ትፈታለች ፥ ፈጽማም ፡ ትበላሻለች ፤ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ተናግሯልና ።

4 ፤ ምድርም ፡ አለቀሰች ፥ ረገፈችም ፤ ዓለም ፡ ደከመች ፥ ረገፈችም ፤ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ ታላላቆች ፡ ደከሙ ።

5 ፤ ምድርም ፡ ከሚቀመጡባት ፡ በታች ፡ ረክሳለች ፥ ሕጉን ፡ ተላልፈዋልና ፥ ሥርዐቱንም ፡ ለውጠዋልና ፥ የዘለዓለሙንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፍርሰዋልና ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ መርገም ፡ ምድርን ፡ ትበላለች ፥ በርሷም ፡ የተቀመጡ ፡ ይቀጣሉ ፤ ስለዚህ ፥ የምድር ፡ ሰዎች ፡ ይቃጠላሉ ፥ ጥቂት ፡ ሰዎችም ፡ ይቀራሉ ።

7 ፤ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አለቀሰች ፥ የወይን ፡ ንግድ ፡ ደከመች ፥ ልባቸው ፡ ደስ ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ ተከዘ ።

8 ፤ የከበሮው ፡ ሐሤት ፡ ቀርቷል ፥ የደስተኞዎች ፡ ድምፅ ፡ ዝም ፡ ብሏል ፥ የመሰንቆ ፡ ደስታ ፡ ቀርቷል ።

9 ፤ እየዘፈኑም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ አይጠጡትም ፥ የሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ ለሚጠጡት ፡ መራራ ፡ ይኾናል ።

10 ፤ ባድማ ፡ የኾነችው ፡ ከተማ ፡ ፈረሰች ፤ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ማንም ፡ እንዳይገባበት ፡ ተዘጋ ።

11 ፤ ስለወይኑም ፡ ጠጅ ፡ በአደባባይ ፡ ጩኸት ፡ ይኾናል ፤ ደስታ ፡ ኹሉ ፡ ጨልሟል ፥ የምድርም ፡ ሐሤት ፡ ፈርሷል ።

12 ፤ ከተማዪቱም ፡ ባድማ ፡ ኾናለች ፥ በሯም ፡ በጥፋት ፡ ተመትቷል ።

13 ፤ የወይራን ፡ ዛፍ ፡ እንደ ፡ መምታት ፥ ከወይንም ፡ መከር ፡ በኋላ ፡ ቃርሚያውን ፡ እንደ ፡ መልቀም ፥ እንዲሁ ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ይኾናል ።

14 ፤ እነዚህ ፡ ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ፥ እልልም ፡ ይላሉ ፥ ስለእግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ከባሕር ፡ ይጣራሉ ።

15 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔርን ፡ በምሥራቅ ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ በባሕር ፡ ደሴቶች ፡ አክብሩ ።

16 ፤ ለጻድቁ ፡ ክብር ፡ ይኹን ፡ የሚለውን ፡ ዝማሬ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰምተናል ። እኔ ፡
ግን ፦ ከሳኹ ፥ ከሳኹ ፥ ወዮልኝ! ወንጀለኞዎች ፡ ወንጅለዋል ፤ ወንጀለኞዎች ፡ እጅግ ፡ ወንጅለዋል ፡ አልኹ ።

17 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፥ ፍርሀትና ፡ ገደል ፡ ወጥመድም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ አሉ ።

18 ፤ የሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ተከፍተዋልና ፥ የምድርም ፡ መሠረት ፡ ተናውጣለችና ፥ ከፍርሀት ፡ ድምፅ ፡ የሸሸ ፡ በገደል ፡ ይወድቃል ፥ ከገደልም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ።

19 ፤ ምድር ፡ ተሰባበረች ፥ ምድር ፡ ፈጽማ ፡ ደቀቀች ፥ ምድር ፡ ተነዋወጠች ።

20 ፤ ምድር ፡ እንደ ፡ ሰካር ፡ ሰው ፡ ትንገዳገዳለች ፥ እንደ ፡ ዳስም ፡ ትወዛወዛለች ፤ መተላለፏ ፡ ይከብድባታል ፥ ትወድቅማለች ፥ ደግማም ፡ አትነሣም ።

21 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንደዚህ ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔር ፡ በከፍታ ፡ ያለውን ፡ ሰራዊት ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፥ በምድርም ፡ ያሉትን ፡ ነገሥታት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይቀጣቸዋል ።

22 ፤ ግዞተኞዎች ፡ በጕድጓድ ፡ እንደሚከማቹ ፡ በአንድነት ፡ ይከማቻሉ ፥ በግዞት ፡ ቤትም ፡ ውስጥ ፡ ተዘግተው ፡ ይኖራሉ ፥ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ይጐበኛሉ ።

23 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ይነግሣልና ፥ በሽማግሌዎቹም ፡ ፊት ፡ ክብር ፡ ይኾናልና ፥ ጨረቃ ፡ ይታወካል ፡ ፀሓይም ፡ ያፍራል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ።

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፤ ድንቅን ፡ ነገር ፡ የዱሮ ፡ ምክርን ፡ በታማኝነትና ፡ በእውነት ፡ አድርገኻልና ፥ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አደርግኻለኹ ፥ ስምኽንም ፡ አመሰግናለኹ ።

2 ፤ ከተማዪቱን ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፥ የተመሸገችውን ፡ ከተማ ፡ ውድማ ፡ እንድትኾን ፥ የኀጥኣንንም ፡ አዳራሽ ፡
ከተማ ፡ እንዳትኾን ፡ አድርገኻል ፤ ከቶ ፡ አትሠራም ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ ኀያላኑ ፡ ወገኖች ፡ ያከብሩኻል ፥ የጨካኞች ፡ አሕዛብ ፡ ከተማም ፡ ትፈራኻለች ።

4 ፤ የጨካኞችም ፡ ቍጣ ፡ እስትንፋስ ፡ ቅጥርን ፡ እንደሚመታ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፥ ለድኻው ፡
መጠጊያ ፥ ለችግረኛው ፡ በጭንቁ ፡ ጊዜ ፡ መጠጊያ ፥ ከውሽንፍር ፡ መሸሸጊያ ፡ ከሙቀትም ፡ ጥላ ፡ ኾነኻል ።

5 ፤ እንደ ፡ ሙቀት ፡ በደረቅ ፡ ስፍራ ፡ የኀጥኣንን ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ ታሠኛለኽ ፤ ሙቀትም ፡ በደመና ፡ ጥላ ፡
እንዲበርድ ፡ እንዲሁ ፡ የጨካኞች ፡ ዝማሬ ፡ ይዋረዳል ።

6 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ የሰባ ፡ ግብዣ ፥ ያረጀ ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፥ ቅልጥም ፡ የሞላባቸው ፡ የሰቡ ፡ ነገሮች ፥ የጥሩና ፡ ያረጀ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ያደርጋል ።

7 ፤ በዚህም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ በወገኖች ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ የተጣለውን ፡ መጋረጃ ፥ በአሕዛብም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ የተዘረጋውን ፡
መሸፈኛ ፡ ያጠፋል ።

8 ፤ ሞትን ፡ ለዘለዓለም ፡ ይውጣል ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከፊት ፡ ዅሉ ፡ እንባን ፡ ያብሳል ፥ የሕዝቡን ፡ ስድብ ፡
ከምድር ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ያስወግዳል ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፦ እንሆ ፥ አምላካችን ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ተስፋ ፡ አድርገነዋል ፥ ያድነንማል ፤ እግዚአብሔር ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ጠብቀነዋል ፤ በማዳኑ ፡ ደስ ፡ ይለናል ፡ ሐሤትም ፡ እናደርጋለን ፡ ይባላል ።

10 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ታርፋለች ፥ ጭድም ፡ በጭቃ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚረገጥ ፡ እንዲሁ ፡
ሞዐብ ፡ በስፍራው ፡ ይረገጣል ።

11 ፤ ዋናተኛም ፡ ሲዋኝ ፡ እጁን ፡ እንደሚዘረጋ ፥ እንዲሁ ፡ በመካከሉ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እግዚአብሔር ፡
ትዕቢቱን ፡ ከእጁ ፡ ተንኰል ፡ ጋራ ፡ ያዋርዳል ።

12 ፤ የተመሸገውንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ ቅጥርኽን ፡ ዝቅ ፡ ያደርገዋል ፥ ያዋርደውማል ፥ ወደ ፡ መሬትም ፡
እስከ ፡ ዐፈር ፡ ድረስ ፡ ይጥለዋል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ።

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ቅኔ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ይዘመራል ። የጸናች ፡ ከተማ ፡ አለችን ፤ ለቅጥርና ፡ ለምሽግ ፡
መድኀኒትን ፡ ያኖርባታል ።

2 ፤ እውነትን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጻድቅ ፡ ሕዝብ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ በሮችን ፡ ክፈቱ ።

3 ፤ ባንተ ፡ ታምናለችና ፡ ባንተ ፡ ለምትደገፍ ፡ ነፍስ ፡ ፈጽመኽ ፡ በሰላም ፡ ትጠብቃታለኽ ።

4 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘለዓለም ፡ ዐምባ ፡ ነውና ፥ ለዘለዓለም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ታመኑ ።

5 ፤ በከፍታ ፡ የሚኖሩትን ፡ ሰዎች ፡ ዝቅ ፡ ያደርጋል ፤ ከፍ ፡ ያለችውን ፡ ከተማ ፡ ያዋርዳል ፥ እስከ ፡ መሬትም ፡ ድረስ ፡
ያዋርዳታል ፥ እስከ ፡ ዐፈርም ፡ ድረስ ፡ ይጥላታል ።

6 ፤ እግር ፥ የድኻ ፡ እግርም ፡ የችግረኛም ፡ አረጋገጥ ፥ ትረግጣታለች ።

7 ፤ የጻድቃን ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ናት ፤ አንተ ፡ ቅን ፡ የኾንኽ ፡ የጻድቃንን ፡ መንገድ ፡ ታቃናለኽ ።

8 ፤ አቤቱ ፥ በፍርድኽ ፡ መንገድ ፡ ተስፋ ፡ አድርገንኻል ፥ ስምኽም ፡ መታሰቢያኽም ፡ የነፍሳችን ፡ ምኞት ፡ ነው ።

9 ፤ ፍርድኽን ፡ በምድር ፡ ባደረግኽ ፡ ጊዜ ፡ በዓለም ፡ የሚኖሩት ፡ ጽድቅን ፡ ይማራሉና ፡ ነፍሴ ፡ በሌሊት ፡
ትናፍቅኻለች ፥ መንፈሴም ፡ በውስጤ ፡ ወዳንተ ፡ ትገሠግሣለች ።

10 ፤ ለኀጢአተኛ ፡ ምሕረት ፡ ቢደረግለት ፡ ጽድቅን ፡ አይማርም ፤ በቅኖች ፡ ምድር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡
ያደርጋል ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ግርማ ፡ አያይም ።

11 ፤ አቤቱ ፥ እጅኽ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ፡ አላዩምም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሕዝብኽ ፡ ላይ ፡ ያለኽን ፡ ቅንአት ፡ አይተው ፡
ያፍራሉ ፤ እሳትም ፡ ጠላቶችኽን ፡ ትበላለች ።

12 ፤ አቤቱ ፥ ሥራችንን ፡ ኹሉ ፡ ሠርተኽልናልና ፥ ሰላምን ፡ ትሰጠናለኽ ።

13 ፤ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌላዎች ፡ ጌታዎች ፡ ገዝተውናል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ባንተ ፡ ብቻ ፡
ስምኽን ፡ እናስባለን ።

14 ፤ እነርሱ ፡ ሞተዋል ፥ በሕይወት ፡ አይኖሩም ፤ ጠፍተዋል ፥ አይነሡም ፤ ስለዚህ ፥ አንተ ፡
ጐብኝተኻቸዋል ፥ አጥፍተኻቸውማል ፥ መታሰቢያቸውንም ፡ ኹሉ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ አድርገኻል ።

15 ፤ ሕዝብን ፡ አበዛኽ ፥ አቤቱ ፥ ሕዝብን ፡ አበዛኽ ፤ አንተም ፡ ተከበርኽ ፥ የአገሪቱንም ፡ ዳርቻ ፡ ኹሉ ፡ አሰፋኽ ።

16 ፤ አቤቱ ፥ በመከራ ፡ ጊዜ ፡ ፈለጉኽ ፥ በገሰጽኻቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልመናቸውን ፡ ወዳንተ ፡ አፈሰሱ ።

17 ፤ የፀነሰች ፡ ሴት ፡ ለመውለድ ፡ ስትቀርብ ፡ እንደምትጨነቅና ፡ በምጥ ፡ እንደምትጮኽ ፥ አቤቱ ፥ እንዲሁ ፡ በፊትኽ ፡
ኾነናል ።

18 ፤ እኛ ፡ ፀንሰናል ፡ ምጥም ፡ ይዞናል ፥ ነፋስንም ፡ እንደምንወልድ ፡ ኾነናል ፤ በምድርም ፡ ደኅንነት ፡
አላደረግነም ፤ በዓለምም ፡ የሚኖሩ ፡ ይወድቃሉ ።

19 ፤ ሙታንኽ ፡ሕያዋን ፡ ይኾናሉ ፥ ሬሳዎችም ፡ ይነሣሉ ። በምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ጠልኽ ፡ የብርሃን ፡ ጠል ፡
ነውና ፥ ምድርም ፡ ሙታንን ፡ ታወጣለችና ፡ ንቁ ፡ ዘምሩም ።

20 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ና ፡ ወደ ፡ ቤትኽም ፡ ግባ ፥ ደጆኽን ፡ በኋላኽ ፡ ዝጋ ፡ ቍጣ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡
ተሸሸግ ።

21 ፤ በምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ በበደላቸው ፡ ምክንያት ፡ ቍጣውን ፡ ያመጣባቸው ፡ ዘንድ ፥ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡
ከስፍራው ፡ ይወጣል ፤ ምድርም ፡ ደሟን ፡ ትገልጣለች ፥ ሙታኗንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትከድንም ።

_______________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጣኑን ፡ እባብ ፡ ሌዋታንን ፡ ጠማማውንም ፡ እባብ ፡ ሌዋታንን ፡ በጠንካራ ፡
በታላቅም ፡ በብርቱም ፡ ሰይፍ ፡ ይቀጣል ፥ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ዘንዶ ፡ ይገድላል ።

2 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ለተወደደው ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ ተቀኙለት ።

3 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠባቂው ፡ ነኝ ፤ ኹልጊዜ ፡ አጠጣዋለኹ ፤ ማንም ፡ እንዳይጐዳው ፡ በሌሊትና ፡ በቀን ፡
እጠብቀዋለኹ ።

4 ፤ አልቈጣም ፤ ሾኽና ፡ ኵርንችት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ምነው ፡ በሰልፍ ፡ በነበሩ! በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተራምጄ ፡ በአንድነት ፡
ባቃጠልኋቸው ፡ ነበር ።

5 ፤ ወይም ፡ ጕልበቴን ፡ ይያዝ ፥ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ሰላም ፡ ያድርግ ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ሰላም ፡ ያድርግ ።

6 ፤ በሚመጣው ፡ ዘመን ፡ ያዕቆብ ፡ ሥር ፡ ይሰዳል ፥ እስራኤልም ፡ ያብባል ፡ ይጨበጭብማል ፤ በፍሬያቸውም ፡
የዓለሙን ፡ ፊት ፡ ይሞላሉ ።

7 ፤ በእውኑ ፡ የመቱትን ፡ እንደ ፡ መታ ፡ እንዲሁ ፡ ርሱን ፡ መታውን ፧ ወይስ ፡ እነርሱ ፡ እንደ ፡ ተገደሉበት ፡ መገደል ፡
ርሱ ፡ ተገድሏልን ፧

8 ፤ ነዳቸው ፡ ሰደዳቸው ፡ ቀሠፋቸው ፤ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ እንደሚነፍስበት ፡ ቀን ፡ በጠንካራ ፡ ዐውሎ ፡ አስወገዳቸው ።

9 ፤ ስለዚህም ፡ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችና ፡ የፀሓይ ፡ ምስሎች ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳይነሡ ፡ የመሠዊያውን ፡ ድንጋይ ፡ ኹሉ ፡
እንደ ፡ ደቀቀ ፡ እንደ ፡ ኖራ ፡ ድንጋይ ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፥ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ በደል ፡ ይሰረያል ፥ ይህም ፡ ኀጢአትን ፡
የማስወገድ ፡ ፍሬ ፡ ኹሉ ፡ ነው ።

10 ፤ የተመሸገችው ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ ኾነች ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾና ፡ የተፈታችና ፡ የተተወች ፡ መኖሪያ ፡
ናት ፤ በዚያም ፡ ጥጃ ፡ ይሰማራል ፡ በዚያም ፡ ይተኛል ፡ ቅርንጫፏንም ፡ ይበላል ።

11 ፤ ጫፎቿ ፡ በደረቁ ፡ ጊዜ ፡ ይሰበራሉ ፥ ሴቶችም ፡ መጥተው ፡ ያቃጥሏቸዋል ፤ የማያስተውል ፡ ሕዝብ ፡
ነውና ፥ ስለዚህ ፡ ፈጣሪው ፡ አይራራለትም ፡ ሠሪውም ፡ ምሕረት ፡ አያደርግለትም ።

12 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔር ፡ ከወንዝ ፡ ፈሳሽ ፡ ዠምሮ ፡ እስከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡
እኽሉን ፡ ይወቃል ፥ እናንተም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ ባንድ ፡ ትሰበሰባላችኹ ።

13 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ታላቅ ፡ መለከት ፡ ይነፋል ፥ በአሶርም ፡ የጠፉ ፥ በግብጽ ፡ ምድርም ፡ የተሰደዱ ፡
ይመጣሉ ፥ በተቀደሰውም ፡ ተራራ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሰግዳሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ ለኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፥ በወይን ፡ ጠጅ ፡ ለተሸነፉ ፡ በወፍራም ፡ ሸለቋቸው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ላለችም ፡
ለረገፈች ፡ ለክብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡ ወዮ!

2 ፤ እንሆ ፥ በጌታ ፡ ዘንድ ፡ ኀያል ፡ ብርቱ ፡ የኾነ ፡ አለ ። እንደ ፡ በረዶ ፡ ወጨፎ ፥ እንደሚያጠፋም ፡ ዐውሎ ፡
ነፋስ ፥ እንደሚያጥለቀልቅም ፡ እንደ ፡ ታላቅ ፡ ውሃ ፡ ፈሳሽ ፡ በጠነከረ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይጥላል ።

3 ፤ የኤፍሬም ፡ ሰካሮች ፡ ትዕቢት ፡ አክሊል ፡ በእግር ፡ ይረገጣል ፤

4 ፤ በወፍራሙ ፡ ሸለቆ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ያለች ፡ የረገፈች ፡ የክብሩ ፡ ጌጥ ፡ አበባ ፡ ከመከር ፡ በፊት ፡ አስቀድማ ፡
እንደምትበስል ፡ በለስ ፡ ትኾናለች ፤ ሰው ፡ ባያት ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡ እንዳለች ፡ ይበላታል ።

5 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለቀሩት ፡ ሕዝቡ ፡ የክብር ፡ ዘውድና ፡ የጌጥ ፡ አክሊል ፡ ይኾናል ፤

6 ፤ በፍርድ ፡ ወንበር ፡ ላይ ፡ ለሚቀመጥም ፡ የፍርድ ፡ መንፈስ ፥ ሰልፉን ፡ ወደ ፡ በር ፡ ለሚመልሱም ፡ ኀይል ፡ ይኾናል ።

7 ፤ እነዚህም ፡ ደግሞ ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ የተነሣ ፡ ይስታሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡ ይፋንናሉ ፤ ካህኑና ፡
ነቢዩ ፡ ከሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡ ይስታሉ ፥ በወይን ፡ ጠጅም ፡ ይዋጣሉ ፥ ከሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ የተነሣ ፡
ይፋንናሉ ፤ በራእይ ፡ ይስታሉ ፥ በፍርድም ፡ ይሰናከላሉ ።

8 ፤ ማእዱ ፡ ኹሉ ፡ ትፋትንና ፡ ርኵሰትን ፡ ተሞልቷታል ፤ ንጹሕ ፡ ስፍራ ፡ እንኳ ፡ የለም ።

9 ፤ ዕውቀትን ፡ ለማን ፡ ያስተምረዋል ፨ ወይስ ፡ ወሬ ፡ ማስተዋልን ፡ ለማን ፡ ይሰጣል ፨ ወተትን ፡ ለተዉ ፡ ወይስ ፡
ጡትን ፡ ለጣሉ ፡ ነውን ፨

10 ፤ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥርዐት ፡ በሥርዐት ፥ ሥርዐት ፡ በሥርዐት ፥ ጥቂት ፡ በዚህ ፡ ጥቂት ፡
በዚያ ፡ ነው ።

11 ፤ በባዕድ ፡ አፍ ፡ በልዩም ፡ ልሳን ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ይናገራል ፤ ርሱም ፦ ዕረፍት ፡ ይህች ፡ ናት ፥

12 ፤ የደከመውን ፡ አሳርፉ ፤ ይህችም ፡ ማረፊያ ፡ ናት ፡ አላቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አሉ ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ ኼደው ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዲወድቁ ፥ እንዲሰበሩም ፥ ተጠምደውም ፡ እንዲያዙ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ትእዛዝ ፡ በትእዛዝ ፥ ሥርዐት ፡ በሥርዐት ፥ ሥርዐት ፡ በሥርዐት ፥ ጥቂት ፡ በዚህ ፡ ጥቂት ፡ በዚያ ፡
ይኾንላቸዋል ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ያለውን ፡ ሕዝብ ፡ የምትገዙ ፡ ፌዘኞዎች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

15 ፤ እናንተም ፦ ከሞት ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርገናል ፥ ከሲኦልም ፡ ጋራ ፡ ተማምለናል ፤ ሐሰትን ፡ መሸሸጊያችን ፡
አድርገናልና ፥ በሐሰትም ፡ ተሰውረናልና ፥ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠፍት ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ አይደርስብንም ፡ ስላላችኹ ፥

16 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በጽዮን ፡ ድንጋይን ፡ ለመሠረት ፡
አስቀምጣለኹ ፤ የተፈተነውን ፥ የከበረውን ፥ መሠረቱ ፡ የጸናውን ፡ የማእዘን ፡ ድንጋይ ፤ የሚያምን ፡ አያፍርም ።

17 ፤ ለገመድ ፡ ፍርድን ፡ ለቱንቢም ፡ ጽድቅን ፡ አደርጋለኹ ፤ በረዶውም ፡ የሐሰትን ፡ መሸሸጊያ ፡
ይጠርጋል ፥ ውሃዎችም ፡ መሰወሪያውን ፡ ያሰጥማሉ ።

18 ፤ ከሞትም ፡ ጋራ ፡ ያደረጋችኹት ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይፈርሳል ፥ ከሲኦልም ፡ ጋራ ፡ የተማማላችኹት ፡ መሐላ ፡
አይጸናም ፤ የሚትረፈረፍ ፡ መቅሠፍት ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ትረገጡበታላችኹ ።

19 ፤ ባለፈም ፡ ጊዜ ፡ ይወስዳችኋል ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ያልፋል ፤ ወሬውንም ፡ ማስተዋል ፡ ድንጋጤ ፡
ይኾናል ።

20 ፤ ሰው ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶ ፡ ቢተኛ ፡ ዐልጋው ፡ ዐጪር ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡ መሸፈን ፡ ቢወድ ፡
መጐናጸፊያ ፡ ጠባብ ፡ ነው ።

21 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሥራውን ፡ ማለት ፡ እንግዳ ፡ ሥራውን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፥ አድራጎቱንም ፡ ማለት ፡ ያልታወቀውን ፡
አድራጎቱን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በፐራሲም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ይነሣል ፥ በገባዖንም ፡ ሸለቆ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ይቈጣል ።

22 ፤ አኹንም ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የሚጸናውን ፡ የጥፋት ፡ ትእዛዝ ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ሰምቻለኹና ፥ እስራት ፡ እንዳይጸናባችኹ ፡ አታፊዙ ።

23 ፤ አድምጡ ፥ ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ ልብ ፡ አድርጉ ፥ ንግግሬንም ፡ ስሙ ።

24 ፤ በእውኑ ፡ ገበሬ ፡ ሊዘራ ፡ ኹልጊዜ ፡ ያርሳልን ፧ ወይስ ፡ ኹልጊዜ ፡ ዕርሻውን ፡ ይገለግላልን ፧

25 ፤ ጓሉንስ ፡ ይከሰክሳልን ፧ ዕርሻውን ፡ ባስተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ጥቍሩን ፡ አዝሙድ ፥ ከሙኑንም ፥ ስንዴውንም ፡
በተርታ ፥ ገብሱንም ፡ በስፍራው ፥ ዐጃንም ፡ በደረጃው ፡ የሚዘራ ፡ አይደለምን ፧

26 ፤ ይህንም ፡ ብልኀት ፡ አምላኩ ፡ ያስታውቀዋል ፡ ያስተምረውማል ።

27 ፤ ጥቍሩ ፡ አዝሙድ ፡ በተሳለች ፡ መኼጃ ፡ አያኼድም ፥ የሠረገላም ፡ መንኰራኵር ፡ በከሙን ፡ ላይ ፡
አይዞርም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጥቍሩ ፡ አዝሙድ ፡ በሽመል ፥ ከሙኑም ፡ በበትር ፡ ይወቃል ።

28 ፤ የእንጀራ ፡ እኽል ፡ ይደቃልን ፧ ለዘለዓለም ፡ አያኼደውም ፤ የሠረገላውን ፡ መንኰራኵርና ፡ ፈረሶቹን ፡ ምንም ፡
ቢያስኬድበት ፡ አያደቀውም ።

29 ፤ ይህም ፡ ደግሞ ፡ ድንቅ ፡ ምክር ፡ ከሚመክር ፡ በግብሩም ፡ ማለፊያ ፡ ከኾነው ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ወጥቷል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ።

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ ዳዊት ፡ ለሰፈረባት ፡ ከተማ ፡ ለአርኤል ፡ ወዮላት! ዓመት ፡ በዓመት ፡ ላይ ፡ ጨምሩ ፥ በዓላትም ፡ ይመለሱ ።

2 ፤ አርኤልንም ፡ አስጨንቃለኹ ፥ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ይኾንባታል ፤ እንደ ፡ አርኤልም ፡ ትኾንልኛለች ።

3 ፤ በዙሪያሽም ፡ እሰፍራለኹ ፥ በቅጥርም ፡ ከብቤ ፡ አስጨንቅሻለኹ ፥ ዐምባም ፡ በላይሽ ፡ አቆማለኹ ።

4 ፤ ትዋረጂማለሽ ፥ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ኾነሽ ፡ ትናገሪያለሽ ፥ ቃልሽም ፡ ዝቅ ፡ ብሎ ፡ ከዐፈር ፡ ይወጣል ፤ ድምፅሽም ፡
ከመሬት ፡ እንደሚወጣ ፡ እንደ ፡ መናፍስት ፡ ጠሪ ፡ ድምፅ ፡ ይኾናል ፥ ቃልሽም ፡ ከዐፈር ፡ ወጥቶ ፡ ይጮኻል ።

5 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የጠላቶችሽ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ደቀቀ ፡ ትቢያ ፥ የጨካኞችም ፡ ብዛት ፡ እንደሚያልፍ ፡ ገለባ ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ድንገትም ፡ ፈጥኖ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነጐድጓድ ፥ በምድርም ፡ መናወጥ ፥ በታላቅም ፡
ድምፅ ፥ በዐውሎ ፡ ነፋስም ፥ በወጨፎም ፥ በምትበላም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይጐበኛታል ።

7 ፤ በአርኤልም ፡ ላይ ፡ የሚዋጉ ፥ ርሷንና ፡ ምሽጓንም ፡ የሚወጉ ፡ የሚያስጨንቋትም ፥ የአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ብዛት ፡ እንደ ፡ ሕልምና ፡ እንደ ፡ ሌሊት ፡ ራእይ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ ተርቦም ፡ እንደሚያልም ፡ ሰው ፡ ይኾናል ፤ በሕልሙም ፥ እንሆ ፥ ይበላል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ይነቃል ፡ ሰውነቱም ፡ ባዶ ፡ ነው ፤ ተጠምቶም ፡ እንደሚያልም ፡ ሰው ፡ ይኾናል ፤ በሕልሙም ፥ እንሆ ፥ ይጠጣል ፥ ነገር ፡
ግን ፥ ይነቃል ፥ እንሆም ፥ ይዝላል ፡ ሰውነቱም ፡ አምሮት ፡ አለው ፤ እንዲሁ ፡ የጽዮንን ፡ ተራራ ፡ የሚወጉ ፡ የአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ብዛት ፡ ይኾናል ።

9 ፤ ተደነቁ ፡ ደንግጡም ፤ ተጨፈኑም ፡ ዕውሮችም ፡ ኹኑ ፤ በወይን ፡ ጠጅ ፡ አይኹን ፡ እንጂ ፡ ሰከሩ ፤ በሚያሰክር ፡ መጠጥ ፡ አይኹን ፡ እንጂ ፡ ተንገደገዱ ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ የእንቅልፍ ፡ መንፈስ ፡ አፍሶባችኋል ፡ ዐይኖቻችኹን ፡ ነቢያትንም ፡ ጨፍኖባችኋል ፡ ራሶቻችኹን ፡ ባለራእዮችን ፡ ሸፍኖባችኋል ።

11 ፤ ራእዩም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ታተመ ፡ መጽሐፍ ፡ ቃል ፡ ኾኖባችኋል ፤ ማንበብንም ፡ ለሚያውቅ ፦ ይህን ፡ አንብ ፡ ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፦ ታትሟልና ፥ አልችልም ፡ ይላቸዋል ፤

12 ፤ ደግሞም ፡ መጽሐፉን ፡ ማንበብን ፡ ለማያውቅ ፦ ይህን ፡ አንብ ፡ ብለው ፡ በሰጡት ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፦ ማንበብ ፡ አላውቅም ፡ ይላቸዋል ።

13 ፤ ጌታም ፦ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በአፉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይቀርባልና ፥ በከንፈሮቹም ፡ ያከብረኛልና ፥ ልቡ ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ የራቀ ፡ ነውና ፥ በሰዎች ፡ ሥርዐትና ፡ ትምህርት ፡ ብቻ ፡ ይፈራኛልና ፥

14 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፥ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ ተኣምራትንም ፥ እንደ ፡ ገና ፡ አደርጋለኹ ፤ የጥበበኞዎችም ፡ ጥበብ ፡ ትጠፋለች ፥ የአስተዋዮችም ፡ ማስተዋል ፡ ትሰወራለች ።

15 ፤ ምክራቸውን ፡ ጥልቅ ፡ አድርገው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ለሚሰውሩ ፥ ሥራቸውንም ፡ በጨለማ ፡ ውስጥ ፡ አድርገው ። ማን ፡ ያየናል ፤ ወይስ ፡ ማን ፡ ያውቀናል ፤ ለሚሉ ፡ ወዮላቸው!

16 ፤ ይህ ፡ የእናንተ ፡ ጠማምነት ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ጭቃ ፡ የምትቈጠሩ ፡ አይደላችኹምን ፤ በእውኑ ፡ ሥራ ፡ ሠሪውን ፦ አልሠራኸኝም ፡ ይለዋልን ፤ ወይስ ፡ የተደረገው ፡ አድራጊውን ፦ አታስተውልም ፡ ይለዋልን ፤

17 ፤ ሊባኖስ ፡ እንደ ፡ ፍሬያማ ፡ ዕርሻ ፡ ሊለወጥ ፡ ፍሬያማውም ፡ ዕርሻ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ሊቈጠር ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ የቀረ ፡ አይደለምን ፤

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ደንቈሮዎች ፡ የመጽሐፍን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ፥ የዕውሮችም ፡ ዐይኖች ፡ ከጭጋግና ፡ ከጨለማ ፡ ተለይተው ፡ ያያሉ ።

19 ፤ የዋሃን ፡ ደስታቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ያበዛሉ ፥ በሰዎች ፡ መካከል ፡ ያሉ ፡ ችግረኛዎችም ፡ ሐሤትን ፡ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ያደርጋሉ ።

20 ፤ ጨካኙ ፡ ሰው ፡ አልቋልና ፥ ፌዘኛውም ፡ ጠፍቷልና ፥ ለኀጢአትም ፡ የደፈጡ ፡ ኹሉ ፡ ይቈረጣሉና ፤

21 ፤ እነዚህም ፡ ሰውን ፡ በነገር ፡ በደለኛ ፡ የሚያደርጉ ፥ በበርም ፡ ለሚገሥጸው ፡ አሽክላ ፡ የሚያኖሩ ፥ ጻድቁንም ፡ በከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያስቱ ፡ ናቸው ።

22 ፤ ስለዚህ ፥ አብርሃምን ፡ የተቤዠ ፡ እግዚአብሔር ፥ ስለያዕቆብ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ያዕቆብ ፡ አኹን ፡ አያፍርም ፥ ፊቱም ፡ አኹን ፡ አይለወጥም ።

23 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእጄን ፡ ሥራ ፡ ልጆቹን ፡ በመካከሉ ፡ ባያቸው ፡ ጊዜ ፡ ስሜን ፡ ይቀድሳሉ ፤ የያዕቆብንም ፡ ቅዱስ ፡ ይቀድሳሉ ፥ የእስራኤልንም ፡ አምላክ ፡ ይፈራሉ ።

24 ፤ በመንፈስም ፡ የሳቱ ፡ ማስተዋልን ፡ ያውቃሉ ፥ የሚያጕረመርሙም ፡ ትምህርትን ፡ ይቀበላሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ።

ምዕራፍ ፡ 30 ።

1 ፤ ለዐመፀኞዎች ፡ ልጆች ፡ ወዮላቸው! ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልኾነን ፡ ምክር ፡
ይመክራሉ ፥ ኀጢአትንም ፡ በኀጢአት ፡ ላይ ፡ ይጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ ከመንፈሴ ፡ ዘንድ ፡ ያልኾነውን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ያደርጋሉ ።

2 ፤ ከአፌም ፡ ነገርን ፡ ሳይጠይቁ ፡ በፈርዖን ፡ ኀይል ፡ ይጸኑ ፡ ዘንድ ፡ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ ይታመኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
እንዲወርዱ ፡ ይኼዳሉ ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ የፈርዖን ፡ ኀይል ፡ ዕፍረት ፥ በግብጽም ፡ ጥላ ፡ መታመን ፡ ስድብ ፡ ይኾንባችኋል ።

4 ፤ አለቃዎች ፡ ምንም ፡ በጣኔዎስ ፡ ቢኾኑ ፥ መልክተኛዎችም ፡ ምንም ፡ ወደ ፡ ሓኔስ ፡ ቢደርሱ ፥

5 ፤ ኹላቸው ፡ ይጠቅሟቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለማይችሉ ፥ ዕፍረትና ፡ ስድብ ፡ እንጂ ፡ ረድኤትና ፡ ረብ ፡ ስለማይኾኑ ፡ ሕዝብ ፡
ያፍራሉ ።

6 ፤ በደቡብ ፡ ስላሉ ፡ እንስሳዎች ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ። ተባትና ፡ እንስት ፡ አንበሳ ፡ እፍኝትም ፡ ነዘር ፡ እባብም ፡
በሚወጡባት ፡ በመከራና ፡ በጭንቀት ፡ ምድር ፡ በኩል ፡ ብልጥግናቸውን ፡ በአህያዎች ፡ ጫንቃ ፡ ላይ ፡
መዛግብቶቻቸውንም ፡ በግመሎች ፡ ሻኛ ፡ ላይ ፡ እየጫኑ ፡ ወደማይጠቅሟቸው ፡ ሕዝብ ፡ ይኼዳሉ ።

7 ፤ የግብጽ ፡ ርዳታ ፡ ከንቱና ፡ ምናምን ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፥ ስሙን ፦ በቤት ፡ የሚቀመጥ ፡ ረዓብ ፡ ብዬ ፡ ጠርቼዋለኹ ።

8 ፤ አኹንም ፡ ኺድ ፥ ለሚመጣውም ፡ ዘመን ፡ ለዘለዓለም ፡ እንዲኾን ፡ በሰሌዳ ፡ ላይ ፡ በመጽሐፍም ፡ ውስጥ ፡
ጻፍላቸው ።

9 ፤ ዐመፀኛ ፡ ወገንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ለመስማት ፡ የማይወዱ ፡ የሐሰት ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፤

10 ፤ ባለራእዮችን ፦ አትመልከቱ ፡ ይላሉ ፥ ነቢያትንም ፦ ጣፋጩንና ፡ አታላዩን ፡ ነገር ፡ እንጂ ፡ ቅኑን ፡ ነገር ፡
አትንገሩን ፡ ከመንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ በሉ ፥

11 ፤ ከጐዳናውም ፡ ዘወር ፡ በሉ ፥ የእስራኤልንም ፡ ቅዱስ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አስወግዱ ፡ ይሏቸዋል ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህችን ፡ ቃል ፡ አቃላችኋልና ፥ በግፍና ፡ በጠማምነት ፡
ታምናችኋልና ፥ በርሱም ፡ ተደግፋችኋልና ፥

13 ፤ ስለዚህ ፥ ይህ ፡ በደል ፡ አዘብዝቦ ፡ ለመፍረስ ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፥ አፈራረሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ድንገት ፡ እንደሚመጣ ፡
እንደ ፡ ረዥም ፡ ቅጥር ፡ ይኾንባችኋል ።

14 ፤ የሸክላኛ ፡ ማድጋ ፡ እንደሚሰበር ፡ ይሰብረዋል ፥ ሳይራራም ፡ ያደቅቀዋል ፤ ከስባሪውም ፡ እሳት ፡ ከማንደጃ ፡
የሚወስዱበት ፡ ወይም ፡ ውሃ ፡ ከጕድጓድ ፡ የሚቀዱበት ፡ ገል ፡ አይገኝም ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በመመለስና ፡ በማረፍ ፡ ትድናላችኹ ፤ በጸጥታና ፡
በመታመን ፡ ኀይል ፡ ይኾንላችኋል ፤ እናንተም ፡ እንቢ ፡ አላችኹ ፥

16 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ በፈረስ ፡ ላይ ፡ ተቀምጠን ፡ እንሸሻለን ፡ እንጂ ፡ እንዲህ ፡ አይኾንም ፡ አላችኹ ፥ ስለዚህም ፡
ትሸሻላችኹ ፤ ደግሞም ፦ በፈጣን ፡ ፈረስ ፡ ላይ ፡ እንቀመጣለን ፡ አላችኹ ፥ ስለዚህም ፡ የሚያሳድዷችኹ ፡ ፈጣኖች ፡
ይኾናሉ ።

17 ፤ ካንድ ፡ ሰው ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡ ሺሕ ፡ ሰዎች ፡ ይሸሻሉ ፤ እናንተም ፡ በተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
ምሰሶ ፥ በኰረብታም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ምልክት ፡ ኾናችኹ ፡ እስክትቀሩ ፡ ድረስ ፥ ከዐምስት ፡ ሰዎች ፡ ዛቻ ፡ የተነሣ ፡
ትሸሻላችኹ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የፍርድ ፡ አምላክ ፡ ነውና ፥ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይራራላችኹ ፡ ዘንድ ፡
ይታገሣል ፥ ይምራችኹም ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤ ርሱን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ኹሉ ፡ ብፁዓን ፡ ናቸው ።

19 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ በጽዮን ፡ የምትኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታለቅስም ፤ በጩኸትም ፡
ድምፅ ፡ ይራራልኻል ፥ በሰማኽም ፡ ጊዜ ፡ ይመልስልኻል ።

20 ፤ ጌታም ፡ የጭንቀትን ፡ እንጀራና ፡ የመከራን ፡ ውሃ ፡ ቢሰጥኽም ፡ አስተማሪኽ ፡ እንግዲህ ፡ ከአንተ ፡

አይሰወርም ፤ ዐይኖችኽ ፡ ግን ፡ አስተማሪኽን ፡ ያያሉ ፥

21 ፤ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ ፈቀቅ ፡ ብትል ፡ ዦሮዎችኽ ፡ በኋላኽ ፦ መንገዱ ፡ ይህች ፡ ናት ፡ በርሷም ፡ ኺድ ፡
የሚለውን ፡ ቃል ፡ ይሰማሉ ።

22 ፤ በብርም ፡ የተለበጡትን ፡ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችኽን ፡ በወርቅም ፡ የተለበጡትን ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡
ምስሎችኽን ፡ ታረክሳለኽ ፤ እንደ ፡ ርኩስም ፡ ነገር ፡ ትጥላቸዋለኽ ፦ ወግዱ ፡ ትላቸውማለኽ ።

23 ፤ በምድርም ፡ ለተዘራው ፡ ዘርኽ ፡ ዝናብ ፡ ይሰጣል ፥ ከምድርም ፡ ፍሬ ፡ የሚወጣ ፡ እንጀራ ፡ ወፍራምና ፡ ብዙ ፡
ይኾናል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ከብቶችኽ ፡ በሰፊ ፡ መስክ ፡ ይሰማራሉ ፤

24 ፤ መሬትንም ፡ የሚያርሱ ፡ በሬዎችና ፡ አህያዎች ፡ በመንሽና ፡ በወንፊት ፡ የነጻውን ፡ ጨው ፡ ጨው ፡ የሚለውን ፡
ገፈራ ፡ ይበላሉ ።

25 ፤ በታላቅም ፡ እልቂት ፡ ቀን ፡ ግንቦች ፡ በወደቁ ፡ ጊዜ ፡ በረዥሙ ፡ ተራራ ፡ ዅሉ ፡ ከፍ ፡ ባለውም ፡ ኰረብታ ፡ ዅሉ ፡
ላይ ፡ ወንዞችና ፡ የውሃ ፡ ፈሳሾች ፡ ይኾናሉ ።

26 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሕዝቡን ፡ ስብራት ፡ በጠገነ ፡ ዕለት ፥ መቅሠፍቱ ፡ የቈሰለውንም ፡ በፈወሰ ፡ ዕለት ፥ የጨረቃ ፡
ብርሃን ፡ እንደ ፡ ፀሓይ ፡ ብርሃን ፥ የፀሓይም ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብርሃን ፡ ሰባት ፡ ዕጥፍ ፡ ይኾናል ።

27 ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከሚነድ ፡ ቍጣ ፡ ከሚትጐለጐልም ፡ ጢስ ፡ ጋራ ፡ ከሩቅ ፡ ይመጣል ፤ ከንፈሮቹም ፡
ቍጣን ፡ የሞሉ ፡ ናቸው ፥ ምላሱም ፡ እንደምትበላ ፡ እሳት ፡ ናት ፤

28 ፤ እስትንፋሱም ፡ አሕዛብን ፡ በአጥፊ ፡ ወንፊት ፡ ሊነፋቸው ፡ እንደሚያጥለቀልቅ ፡ እስከ ፡ ዐንገትም ፡ እንደሚደርስ ፡
ወንዝ ፡ ነው ፥ በሕዝብም ፡ መንጋጋ ፡ የሚያስት ፡ ልጓም ፡ ይኾናል ።

29 ፤ ዝማሬ ፡ በተቀደሰች ፡ የዐውደ ፡ ዓመት ፡ ሌሊት ፡ እንደሚኾን ፡ ዝማሬ ፡ ይኾንላችኋል ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡
ተራራ ፡ ወደእስራኤል ፡ ዐምባ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢልታ ፡ ይዞ ፡ እንደሚኼድ ፡ ሰው ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ይኾንላችኋል ።

30 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ክቡር ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ፥ የክንዱንም ፡ መውረድ ፡ በሚነድ ፡ ቍጣውና ፡ በምትበላ ፡ እሳት ፡
ነበልባል ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ በወጨፎም ፡ በበረዶ ፡ ጠጠርም ፡ ይገልጣል ።

31 ፤ አሶርም ፡ በበትር ፡ ከመታው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣል ።

32 ፤ እግዚአብሔር ፡ በላዩ ፡ በሚያወርድበት ፡ የታዘዘበቱ ፡ የበትር ፡ ድብደባ ፡ ዅሉ ፡ በከበሮና ፡ በመሰንቆ ፡
ይኾናል ፤ በጦርነትም ፡ ክንዱን ፡ አንሥቶ ፡ ይዋጋቸዋል ።

33 ፤ ከቀድሞም ፡ ዠምሮ ፡ የማቃጠያ ፡ ስፍራ ፡ ተዘጋጅታለች ፥ ለንጉሥም ፡ ተበጅታለች ፤ ጥልቅና ፡ ሰፊም ፡
አድርጓታል ፤ እሳትና ፡ ብዙ ፡ ማገዶ ፡ ተከምሯል ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እስትንፋስ ፡ እንደ ፡ ዲን ፡ ፈሳሽ ፡ ያቃጥለዋል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ።

ምዕራፍ ፡ 31 ።

1 ፤ ስለ ፡ ርዳታ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ለሚወርዱ ፡ በፈረሶችም ፡ ለሚደገፉ ፥ ስለ ፡ ብዛታቸውም ፡ በሠረገላዎች ፥ እጅግ ፡
ብርቱዎችም ፡ ስለ ፡ ኾኑ ፡ በፈረሰኞች ፡ ለሚታመኑ ፥ ወደእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ለማይመለከቱ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
ለማይፈልጉ ፡ ወዮላቸው!

2 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ደግሞ ፡ ጠቢብ ፡ ነው ፥ ክፉንም ፡ ነገር ፡ ያመጣል ፥ ቃሉንም ፡ አይመልስም ፥ በክፉም ፡ አድራጊዎች ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በደልንም ፡ በሚሠሩ ፡ ረዳት ፡ ላይ ፡ ይነሣል ።

3 ፤ ግብጻውያን ፡ ሰዎች ፡ እንጂ ፡ አምላክ ፡ አይደሉም ፥ ፈረሶቻቸውም ፡ ሥጋ ፡ እንጂ ፡ መንፈስ ፡
አይደሉም ፤ እግዚአብሔርም ፡ እጁን ፡ በዘረጋ ፡ ጊዜ ፥ ረጂው ፡ ይሰናከላል ፡ ተረጂውም ፡ ይወድቃል ፥ ዅሉም ፡ ባንድ ፡
ላይ ፡ ይጠፋሉ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይለኛልና ፦ አንበሳ ፡ ወይም ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ በንጥቂያው ፡ ላይ ፡ ሲያገሣ ፥ ብዙ ፡
እረኛዎች ፡ ቢከማቹበት ፡ ከቃላቸው ፡ እንደማይፈራ ፡ ከድምፃቸውም ፡ እንደማይዋረድ ፥ እንዲሁ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡

እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኰረብታዋ ፡ ላይ ፡ ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ይወርዳል ።

5 ፤ እንደሚበር ፡ ወፍ ፡ እንዲሁ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡
ይጋርዳታል ፤ ይከልላታል ፥ ይታደጋታል ፥ ዐልፎም ፡ ያድናታል ።

6 ፤ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ አጥብቃችኹ ፡ ወደዐመፃችኹበት ፡ ተመለሱ ።

7 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዳቸው ፡ እጆቻቸው ፡ ለኀጢአት ፡ የሠሩላቸውን ፡ የብሩንና ፡ የወርቁን ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡
ይጥላሉ ።

8 ፤ አሶርም ፡ የሰው ፡ ባልኾነ ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃል ፥ የሰውም ፡ ያልኾነ ፡ ሰይፍ ፡ ይበላዋል ፤ ከሰይፍም ፡ ይሸሻሉ ፡
ጕበዛዝቱም ፡ ገባሮች ፡ ይኾናሉ ።

9 ፤ ዐምባው ፡ ከፍርሀት ፡ የተነሣ ፡ ያልፋል ፥ መሳፍንቱም ፡ ከዐላማው ፡ የተነሣ ፡ ይደነግጣሉ ፥ ይላል ፡ እሳቱ ፡ በጽዮን ፡
እቶኑም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የኾነ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 32 ።

ምዕራፍ ፡ 32 ።

1 ፤ እንሆ ፥ ንጉሥ ፡ በጽድቅ ፡ ይነግሣል ፥ መሳፍንትም ፡ በፍርድ ፡ ይገዛሉ ።

2 ፤ ሰውም ፡ ከነፋስ ፡ እንደ ፡ መሸሸጊያ ፡ ከዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደ ፡ መጠጊያ ፥ በጥም ፡ ቦታም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡
ፈሳሽ ፥ በበረሓም ፡ አገር ፡ እንደ ፡ ትልቅ ፡ ድንጋይ ፡ ጥላ ፡ ይኾናል ።

3 ፤ የሚያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ዐይኖች ፡ አይጨፈኑም ፥ የሚሰሙትም ፡ ዦሮዎች ፡ ያደምጣሉ ።

4 ፤ ጥንቃቄ ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ ልብ ፡ ዕውቀትን ፡ ታስተውላለች ፥ የተብታቦችም ፡ ምላስ ፡ ደኅና ፡ አድርጋ ፡
ትናገራለች ።

5 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሰነፍ ፡ ከበርቴ ፡ ተብሎ ፡ አይጠራም ፥ ንፉግም ፡ ለጋስ ፡ አይባልም ።

6 ፤ ሰነፍ ፡ ግን ፡ ስንፍናን ፡ ይናገራል ፥ ልቡም ፡ ዝንጉነትን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስሕተትን ፡
ይናገር ፡ ዘንድ ፡ የተራበችውንም ፡ ሰውነት ፡ ባዶ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ከተጠማም ፡ ሰው ፡ መጠጥን ፡ ይቈርጥ ፡ ዘንድ ፡
በደልን ፡ ይሠራል ።

7 ፤ የንፉግም ፡ ዕቃ ፡ ክፉ ፡ ናት ፤ ችግረኛ ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ እንኳ ፡ ርሱ ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ድኻውን ፡
ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ክፉን ፡ ዐሳብ ፡ ያስባል ።

8 ፤ ከበርቴ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመከበር ፡ ያስባል ፥ በመከበርም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።

9 ፤ እናንተ ፡ ዓለመኛዎች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ተነሡ ፡ ድምፄንም ፡ ስሙ ፤ እናንተ ፡ ተማምናችኹ ፡ የምትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡
ልጆች ፡ ሆይ ፥ ንግግሬን ፡ አድምጡ ።

10 ፤ እናንተ ፡ ተማምናችኹ ፡ የምትቀመጡ ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ወይኑን ፡ መቍረጥ ፡ ይጠፋልና ፥ ፍሬም ፡ ማከማቸት ፡
አይመጣምና ፡ ከዓመትና ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በዃላ ፡ ትንቀጠቀጣላችኹ ።

11 ፤ እናንተ ፡ ዓለመኛዎች ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ ተጠንቀቁ ፤ ተማምናችኹም ፡ የምትቀመጡ ፡
ሆይ ፥ ተንቀጥቀጡ ፤ ልብሳችኹን ፡ አውልቁ ፥ ዕራቍታችኹን ፡ ኹኑ ፥ ወገባችኹንም ፡ በማቅ ፡ ታጠቁ ።

12 ፤ ስለተወደደችውም ፡ ዕርሻ ፡ ስለሚያፈራውም ፡ ወይን ፡ ደረታችኹን ፡ ድቁ ።

13 ፤ በሕዝቤ ፡ ምድር ፡ ላይ ፥ በደስታ ፡ ከተማ ፡ ባሉት ፡ በደስታ ፡ ቤቶች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ሾኽና ፡ ኵርንችት ፡
ይወጣባቸዋል ፤

14 ፤ አዳራሹ ፡ ወና ፡ ትኾናለችና ፥ የብዙ ፡ ሰውም ፡ ከተማ ፡ ትለቀቃለችና ፥ ዐምባውና ፡ ግንቡም ፡ ለዘለዓለም ፡
ዋሻ ፥ የምድረ ፡ በዳም ፡ አህያ ፡ ደስታ ፥ የመንጋዎችም ፡ ማሰማሪያ ፡ ይኾናልና ።

15 ፤ ይህም ፥ መንፈስ ፡ ከላይ ፡ እስኪፈስልን ፥ ምድረ ፡ በዳውም ፡ ፍሬያማ ፡ ዕርሻ ፡ እስኪኾን ፥ ፍሬያማውም ፡ ዕርሻ ፡

ዱር ፡ ተብሎ ፡ እስኪቈጠር ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ።

16 ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ፍርድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራል ፥ ጽድቅም ፡ በፍሬያማው ፡ ዕርሻ ፡ ያድራል ።

17 ፤ የጽድቅም ፡ ሥራ ፡ ሰላም ፥ የጽድቅም ፡ ፍሬ ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸጥታና ፡ መታመን ፡ ይኾናል ።

18 ፤ ሕዝቤም ፡ በሰላም ፡ ማደሪያ ፡ በታመነም ፡ ቤት ፡ በጸጥተኛ ፡ ማረፊያ ፡ ይቀመጣል ።

19 ፤ በረዶ ፡ ግን ፡ በዱር ፡ ላይ ፡ ይወርዳል ፥ ከተማም ፡ ፈጽማ ፡ ትዋረዳለች ።

20 ፤ እናንተ ፡ የበሬና ፡ የአህያ ፡ እግር ፡ እየነዳችኹ ፡ በውሃ ፡ ኹሉ ፡ አጠገብ ፡ የምትዘሩ ፡ ብፁዓን ፡ ናችኹ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 33 ።

ምዕራፍ ፡ 33 ።

1 ፤ አንተ ፡ ሳትጠፋ ፡ የምታጠፋ ፥ ባንተም ፡ ላይ ፡ ወንጀል ፡ ሳይደረግ ፡ ወንጀል ፡ የምታደርግ ፡ ወዮልኽ! ማጥፋትን ፡
በተውኽ ፡ ጊዜ ፡ ትጠፋለኽ ፤ መወንጀልንም ፡ በተውኽ ፡ ጊዜ ፡ ይወነጅሉኻል ።

2 ፤ አቤቱ ፥ ማረን ፤ አንተን ፡ ተማምነናል ፤ ጧት ፡ ጧት ፡ ክንድ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡ ማዳን ፡ ኹነን ።

3 ፤ ከፍጅት ፡ ድምፅ ፡ ወገኖች ፡ ሸሹ ፥ በመነሣትኽም ፡ አሕዛብ ፡ ተበተኑ ።

4 ፤ አንበጣ ፡ እንደሚሰበስብ ፡ ምርኳችኹ ፡ ትሰበሰባለች ፥ ኵብኵባም ፡ እንደሚዘል ፡ ሰዎች ፡ ይዘሉበታል ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ በአርያም ፡ ተቀምጧልና ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ጽዮንን ፡ በፍርድና ፡ በጽድቅ ፡ ሞላት ።

6 ፤ የዘመንኽም ፡ ጸጥታ ፥ የመድኀኒት ፡ ብዛት ፥ ጥበብና ፡ ዕውቀት ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ መዝገቡ ፡
ነው ።

7 ፤ እንሆ ፥ ኀይለኛዎቻቸው ፡ በሜዳ ፡ ይጮኻሉ ፤ የሰላም ፡ መልእክተኛዎች ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለቅሳሉ ።

8 ፤ መንገዶች ፡ ባድማ ፡ ኾኑ ፥ ተላላፊም ፡ ቀረ ፤ ርሱም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አፈረሰ ፡ ከተማዎችንም ፡ ናቀ ፡ ሰውንም ፡
አልተመለከተም ።

9 ፤ ምድሪቱ ፡ አለቀሰች ፡ ከሳችም ፤ ሊባኖስ ፡ ዐፈረ ፡ ጠወለገም ፤ ሳሮን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾነ ፤ ባሳንና ፡
ቀርሜሎስ ፡ ቅጠላቸውን ፡ አረገፉ ።

10 ፤ አኹን ፡ እነሣለኹ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አኹን ፡ እከበራለኹ ፤ አኹን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እላለኹ ።

11 ፤ ገለባን ፡ ትፀንሳላችኹ ፥ እብቅንም ፡ ትወልዳላችኹ ፤ እስትንፋሳችኹ ፡ የምትበላችኹ ፡ እሳት ፡ ናት ።

12 ፤ አሕዛብም ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ ኖራ ፥ ተቈርጦም ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡ ተቃጠለ ፡ ሾኽ ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ እናንተ ፡ በሩቅ ፡ ያላችኹ ፡ የሠራኹትን ፡ ስሙ ፥ እናንተም ፡ በቅርብ ፡ ያላችኹ ፡ ኀይሌን ፡ ዕወቁ ።

14 ፤ በጽዮን ፡ ያሉ ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ ፈሩ ፤ መንቀጥቀጥ ፡ ዝንጉዎቹን ፡ ያዘ ፤ ከምትበላ ፡ እሳት ፡ ጋራ ፡ መኖርን ፡
የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡ አለ ፤ ለዘለዓለምም ፡ ከምትነድ ፡ እሳት ፡ ጋራ ፡ መኖርን ፡ የሚችል ፡ ከእኛ ፡ ማን ፡ አለ ፤

15 ፤ በጽድቅ ፡ የሚኼድ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ የሚናገር ፥ በሽንገላ ፡ የሚገኝ ፡ ትርፍን ፡ የሚንቅ ፥ መማለጃን ፡
ከመጨበጥ ፡ እጁን ፡ የሚያራግፍ ፥ ደም ፡ ማፍሰስን ፡ ከመስማት ፡ ዦሮዎቹን ፡ የሚያደነቍር ፥ ክፋትንም ፡ ከማየት ፡
ዐይኖቹን ፡ የሚጨፍን ፡ ነው ።

16 ፤ ርሱ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ስፍራ ፡ ይቀመጣል ፤ ጠንካራ ፡ ዐምባ ፡ መጠጊያው ፡ ይኾናል ፤ እንጀራም ፡
ይሰጠዋል ፥ ውሃውም ፡ የታመነች ፡ ትኾናለች ።

17 ፤ ዐይኖችኽ ፡ ንጉሥን ፡ በውበቱ ፡ ያዩታል ፤ እነርሱም ፡ በሩቅ ፡ ያለች ፡ ምድርን ፡ ያይዋታል ።

18 ፤ ልብኽም ፦ ጸሓፊ ፡ ወዴት ፡ አለ ፤ መዛኙስ ፡ ወዴት ፡ አለ ፤ ግንቦቹንስ ፡ የቈጠረ ፡ ወዴት ፡ አለ ፤ ብሎ ፡
የሚያስፈራ ፡ ነገር ፡ ያስባል ።

19 ፤ ጨካኙን ፡ ሕዝብ ፥ ቋንቋው ፡ ለማስተዋል ፡ ጥልቅ ፡ የኾነውንና ፡ አንደበቱ ፡ ለማስተዋል ፡ ጸያፍ ፡ የኾነውን ፡ ሕዝብ ፥ አታይም ።

20 ፤ የበዓላችንን ፡ ከተማ ፡ ጽዮንን ፡ ተመልከት ፤ ዐይኖችኽ ፡ የሰላም ፡ ማደሪያ ፥ ካስማውም ፡ ለዘለዓለም ፡ የማይነቀል ፡ አውታሩም ፡ ኹሉ ፡ የማይበጠስ ፥ የማይወገድ ፡ ድንኳን ፡ የኾነውን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ያያሉ ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ የሰፋ ፡ ወንዞችና ፡ የመስኖች ፡ ስፍራ ፡ ኾኖ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ በግርማ ፡ ይኾናል ፤ የሚቀዘፉ ፡ መርከቦች ፡ አይገቡባትም ፥ ታላላቆችም ፡ መርከቦች ፡ አያልፉባትም ።

22 ፤ እግዚአብሔር ፡ ፈራጃችን ፡ ነው ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕግን ፡ ሰጪያችን ፡ ነው ፥ እግዚአብሔር ፡ ንጉሣችን ፡ ነው ፤ ርሱ ፡ ያድነናል ።

23 ፤ ገመዶችኽ ፡ ላልተዋል ፥ ደቀላቸውንም ፡ አላጸኑም ፥ ሸራውንም ፡ መዘርጋት ፡ አልቻሉም ። በዚያም ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡ ምርኮ ፡ ብዝበዛ ፡ ተከፈለ ፤ ዐንካሳዎች ፡ እንኳ ፡ ብዝበዛውን ፡ በዘበዙ ።

24 ፤ በዚያም ፡ የሚቀመጥ ፦ ታምሜያለኹ ፡ አይልም ፥ በርሷም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው ፡ ይቅር ፡ ይባልላቸዋል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 34 ።

ምዕራፍ ፡ 34 ።

1 ፤ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ ቅረቡ ፥ ስሙ ፤ እናንተ ፡ ወገኖች ፡ ሆይ ፥ አድምጡ ፤ ምድርና ፡ መሏዋ ፥ ዓለምና ፡ ከርሷ ፡ የሚወጣ ፡ ኹሉ ፡ ይስሙ ።

2 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ መዓቱም ፡ በሰራዊታቸው ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፤ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ፥ ለመታረድም ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣቸው ።

3 ፤ ከነርሱም ፡ የተገደሉት ፡ ይጣላሉ ፥ የሬሳቸውም ፡ ግማት ፡ ይሸታል ፥ ተራራዎችም ፡ ከደማቸው ፡ የተነሣ ፡ ይርሳሉ ።

4 ፤ የሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ይበሰብሳሉ ፥ ሰማያትም ፡ እንደ ፡ መጽሐፍ ፡ ጥቅል ፡ ይጠቀለላሉ ፥ ከወይንና ፡ ከበለስም ፡ ቅጠል ፡ እንደሚረግፍ ፡ ሰራዊታቸው ፡ ኹሉ ፡ ይረግፋል ።

5 ፤ ሰይፌ ፡ በሰማይ ፡ ኾና ፡ እስክትረካ ፡ ድረስ ፡ ጠጥታለች ፤ እንሆ ፥ በኤዶምያስና ፡ በረገምኹት ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ ለፍርድ ፡ ትወርዳለች ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ በባሰራ ፥ ታላቅም ፡ ዕርድ ፡ በኤዶምያስ ፡ ምድር ፡ አለውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ በደም ፡ ተሞልታለች ፥ በስብም ፥ በበግ ፡ ጠቦትና ፡ በፍየል ፡ ደምም ፥ በአውራም ፡ በግ ፡ ኵላሊት ፡ ስብ ፡ ወፍራለች ።

7 ፤ ጐሽ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፥ ወይፈኖችም ፡ ከኰርማዎች ፡ ጋራ ፡ ይወድቃሉ ፤ ምድራቸውም ፡ በደም ፡ ትረካለች ፥ ዐፈራቸውም ፡ በስብ ፡ ትወፍራለች ።

8 ፤ የእግዚአብሔር ፡ የበቀሉ ፡ ቀን ፥ ስለጽዮንም ፡ ክርክር ፡ የብድራት ፡ ዓመት ፡ ነው ።

9 ፤ የኤዶምያስም ፡ ፈሳሾች ፡ ዝፍት ፡ ኾነው ፡ ይለወጣሉ ፥ ዐፈሯም ፡ ዲን ፡ ይኾናል ፥ መሬቷም ፡ የሚቃጠል ፡ ዝፍት ፡ ትኾናለች ።

10 ፤ በሌሊትና ፡ በቀንም ፡ አትጠፋም ፥ ጢሷም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይወጣል ፤ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድም ፡ ድረስ ፡ ባድማ ፡ ኾና ፡ ትኖራለች ፤ ለዘለዓለም ፡ ዓለም ፡ ማንም ፡ አያልፍባትም ።

11 ፤ ጭልፊትና ፡ ዃርት ፡ ግን ፡ ይወርሷታል ፤ ጕጕትና ፡ ቍራም ፡ ይኖሩባታል ፤ በላይዋም ፡ የመፍረስ ፡ ገመድና ፡ የባዶነት ፡ ቱንቢ ፡ ይዘረጋባታል ።

12 ፤ መሳፍንቷን ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ይጠራሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ማንም ፡ አይገኝባትም ፤ አለቃዎቿም ፡ ኹሉ ፡ ምናምኖች ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ በአዳራሾቿም ፡ ሾኽ ፡ በቅጥሮቿም ፡ ሳማን ፡ አሜከላ ፡ ይበቅሉባታል ፤ የቀበሮም ፡ ማደሪያና ፡ የሰጐን ፡ ስፍራ ፡ ትኾናለች ።

14 ፤ የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ከተኵላዎች ፡ ጋራ ፡ ይገናኛሉ ፥ አጋንንትም ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይጠራራሉ ፤ ጅን[260]ም ፡ በዚያ ፡ ትኖራለች ፥ ለርሷም ፡ ማረፊያ ፡ ታገኛለች ።

15 ፤ በዚያም ፡ ዋሊያ ፡ ቤቷን ፡ ትሠራለች ፡ ዕንቍላልም ፡ ትጥላለች ፡ ትቀፈቅፈውማለች ፡ ልጆቿንም ፡ በጥላዋ ፡ ትሰበስባለች ፤ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ አሞራዎች ፡ እያንዳንዳቸው ፡ ከባልንጀራዎቻቸው ፡ ጋራ ፡ ይሰበሰባሉ ።

16 ፤ በእግዚአብሔር ፡ መጽሐፍ ፡ ፈልጉ ፥ አንብቡም ፤ አፌ ፡ አዟልና ፥ መንፈሱም ፡ ሰብስቧቸዋልና ፥ ከነዚህ ፡ አንዲት ፡ አትጠፋም ፥ ባልንጀራውንም ፡ የሚያጣ ፡ የለም ።

17 ፤ ርሱም ፡ ዕጣ ፡ ጣለባቸው ፥ እጁም ፡ በገመድ ፡ ከፈለችላቸው ፤ ለዘለዓለም ፡ ይገዟታል ፥ ከትውልድም ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ይቀመጡባታል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 35 ።

ምዕራፍ ፡ 35 ።

1 ፤ ምድረ ፡ በዳውና ፡ ደረቁ ፡ ምድር ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፥ በረሓውም ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ፡ እንደ ፡ ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ያብባል ።

2 ፤ እጅግ ፡ ያብባል ፡ በደስታና ፡ በዝማሬ ፡ ሐሤትን ፡ ያደርጋል ፤ የሊባኖስ ፡ ክብር ፥ የቀርሜሎስና ፡ የሳሮን ፡ ግርማ ፡ ይሰጠዋል ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የአምላካችንንም ፡ ግርማ ፡ ያያሉ ።

3 ፤ የደከሙትን ፡ እጆች ፡ አበርቱ ፥ የላሉትንም ፡ ጕልበቶች ፡ አጽኑ ።

4 ፤ ፈሪ ፡ ልብ ፡ ላላቸው ፦ እንሆ ፥ አምላካችኹ ፡ በበቀል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ብድራት ፡ ይመጣልና ፥ መጥቶም ፡ ያድናችኋልና ፥ በርቱ ፥ አትፍሩ ፡ በሏቸው ።

5 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የዕውሮች ፡ ዐይን ፡ ይገለጣል ፤ የደንቈሮዎችም ፡ ዦሮ ፡ ይከፈታል ።

6 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ዐንካሳ ፡ እንደ ፡ ሚዳቋ ፡ ይዘላል ፥ የድዳም ፡ ምላስ ፡ ይዘምራል ፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውሃ ፥ በበረሓም ፡ ፈሳሽ ፡ ይፈልቃልና ።

7 ፤ ደረቂቱ ፡ ምድር ፡ ኵሬ ፥ የጥማት ፡ መሬት ፡ የውሃ ፡ ምንጭ ፡ ትኾናለች ፤ ቀበሮ ፡ የተኛበት ፡ መኖሪያ ፡ ልምላሜና ፡ ሸምበቆ ፡ ደንገልም ፡ ይኾንበታል ።

8 ፤ በዚያም ፡ ጐዳናና ፡ መንገድ ፡ ይኾናል ፡ ርሱም ፡ የተቀደሰ ፡ መንገድ ፡ ይባላል ፤ ንጹሓንም ፡ ያልኾኑ ፡ አያልፉበትም ፥ ለንጹሓን ፡ ግን ፡ ይኾናል ፤ ተላላፊዎችና ፡ ሰነፎች ፡ እንኳ ፡ አይስቱበትም ።

9 ፤ አንበሳም ፡ አይኖርበትም ፥ ነጣቂ ፡ አውሬም ፡ አይወጣበትም ፥ ከዚያም ፡ አይገኙም ፤ የዳኑት ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ይኼዳሉ ፤

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ እየዘመሩም ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ይመጣሉ ፤ የዘለዓለም ፡ ደስታ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ ሐሤትንና ፡ ደስታን ፡ ያገኛሉ ፥ ሐዘንና ፡ ትካዜም ፡ ይሸሻሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 36 ።

ምዕራፍ ፡ 36 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በንጉሡ ፡ በሕዝቅያስ ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ወደተመሸጉት ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ወጥቶ ፡ ወሰዳቸው ።

2 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ራፋስቂስን ፡ ከብዙ ፡ ሰራዊት ፡ ጋራ ፡ ከለኪሶ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከ ፥ ርሱም ፡ በዐጣቢው ፡ ዕርሻ ፡ መንገድ ፡ ባለችው ፡ በላይኛዪቱ ፡ ኵሬ ፡ መስኖ ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ።

3 ፤ የቤቱም ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሓፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊም ፡ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ወጡ ።

260 ዕብ. ፥ ልይልይት ፡ (ሊሊት • የሌሊት ፡ ወፍ ፥ አለዚያም ፡ ጕጕት ፤ ግብረ ፡ አጋንንት ፥ ጥንቈላ) ።

4 ፤ ራፋስቂስም ፡ አላቸው ፦ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦ ታላቁ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ ይህ ፡ የምትታመንበት ፡ መተማመኛ ፡ ምንድር ፡ ነው ፨

5 ፤ እኔ ፦ ለሰልፍ ፡ የኾነው ፡ ምክርኽና ፡ ኀያልኽ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ አልኹ ፤ አኹንም ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያመፅኸው ፡
በማን ፡ ተማምነኽ ፡ ነው ፨

6 ፤ እንሆ ፥ በዚህ ፡ በተቀጠቀጠ ፡ በሸምበቆ ፡ በትር ፡ በግብጽ ፡ ትታመናለኽ ፤ ሰው ፡ ቢመረኰዘው ፡ ተሰብሮ ፡ በእጁ ፡
ይገባል ፥ ያቈስለውማል ፤ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ለሚታመኑበት ፡ ዅሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።

7 ፤ አንተም ፦ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እንታመናለን ፡ ብትለኝ ፥ ሕዝቅያስ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፦ በዚህ ፡
መሠዊያ ፡ ፊት ፡ ስገዱ ፡ ብሎ ፡ የኰረብታ ፡ መስገጃዎቹንና ፡ መሠዊያዎቹን ፡ ይስፈረስ ፡ ይህ ፡ አይደለምን ፨

8 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ከጌታዬ ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ተወራረድ ፥ የሚቀመጡባቸውንም ፡ ሰዎች ፡ ማግኘት ፡
ቢቻልኽ ፡ እኔ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ፈረሶች ፡ እሰጥኻለኹ ።

9 ፤ ስለ ፡ ሠረገላዎችና ፡ ስለ ፡ ፈረሰኞዎች ፡ በግብጽ ፡ ስትታመን ፥ ከጌታዬ ፡ ባሪያዎች ፡ የሚያንሰውን ፡ የአንዱን ፡
አለቃ ፡ ፊት ፡ ትቃወም ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይቻልኻል ፨

10 ፤ አኹንም ፡ በእውኑ ፡ ያለእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ አገር ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡
ወጥቻለኹን ፨ እግዚአብሔር ፦ ወደዚህ ፡ አገር ፡ ወጥተኽ ፡ አጥፋው ፡ አለኝ ።

11 ፤ ኤልያቄምና ፡ ሳምናስ ፡ ዮአስም ፡ ራፋስቂስን ፦ እኛ ፡ እንሰማለንና ፡ እባክኽ ፥ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፡ ለባሪያዎችኽ ፡
ተናገር ፤ በቅጥርም ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ሕዝብ ፡ ዦሮ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ አትናገረን ፡ አሉት ።

12 ፤ ራፋስቂስ ፡ ግን ፦ ጌታዬ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ወዳንተና ፡ ወደ ፡ ጌታኽ ፡ ልኮኛልን ፨ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡
ኵሳቸውን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሽንታቸውንም ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ በቅጥር ፡ ላይ ፡ ወደተቀመጡት ፡ ሰዎች ፡
አይደለምን ፨ አላቸው ።

13 ፤ ራፋስቂስም ፡ ቆሞ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በአይሁድ ፡ ቋንቋ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ። የታላቁን ፡ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡
ቃል ፡ ስሙ ።

14 ፤ ንጉሡ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ያድናችኹ ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፡ ሕዝቅያስ ፡ አያታልላችኹ ፤

15 ፤ ሕዝቅያስም ፦ እግዚአብሔር ፡ በርግጥ ፡ ያድነናል ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡
በእግዚአብሔር ፡ እንድትታመኑ ፡ አያድርጋችኹ ።

16 ፤ ሕዝቅያስንም ፡ አትስሙ ፤ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ታረቁ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡
ውጡ ፤ እያንዳንዳችኹም ፡ ከወይናችኹና ፡ ከበለሳችኹ ፡ ብሉ ፥ ከጕድጓዳችኹም ፡ ውሃ ፡ ጠጡ ፤

17 ፤ ይህም ፡ መጥቼ ፡ ምድራችኹን ፡ ወደምትመስለው ፡ ምድር ፥ እኽልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ እንጀራና ፡ ወይን ፡
ወዳለበት ፡ ምድር ፡ እስካፈልሳችኹ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

18 ፤ ሕዝቅያስም ፦ እግዚአብሔር ፡ ያድነናል ፡ ብሎ ፡ እንዳያታልላችኹ ፡ ተጠንቀቁ ። በእውኑ ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡
አገሮቻቸውን ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አድነዋቸዋልን ፨

19 ፤ የሐማትና ፡ የአርፋድ ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ አሉ ፨ የሴፈርዋይም ፡ አማልክት ፡ ወዴት ፡ አሉ ፨ ሰማርያን ፡ ከእጄ ፡
አድነዋታልን ፨

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከእጄ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ከነዚህ ፡ አገሮች ፡ አማልክት ፡ ዅሉ ፡ አገሩን ፡ ከእጄ ፡
ያዳነ ፡ ማን ፡ ነው ፨

21 ፤ እነርሱም ፡ ዝም ፡ አሉ ፥ አንዳችም ፡ አልመለሱለትም ፤ ንጉሡ ፡ እንዳይመልሱለት ፡ አዞ ፡ ነበርና ።

22 ፤ የቤቱ ፡ አዛዥ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያቄም ፡ ጸሓፊውም ፡ ሳምናስ ፡ ታሪክ ፡ ጸሓፊም ፡ የአሣፍ ፡ ልጅ ፡ ዮአስ ፡
ልብሳቸውን ፡ ቀደው ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጡ ፥ የራፋስቂስንም ፡ ቃል ፡ ነገሩት ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 37 ።

ምዕራፍ ፡ 37 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ ንጉሡ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፥ ማቅም ፡ ለበሰ ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ገባ ።

2 ፤ የቤቱንም ፡ አዛዥ ፡ ኤልያቄምን ፡ ጸሓፊውንም ፡ ሳምናስን ፡ የካህናቱንም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ላካቸው ።

3 ፤ እነርሱም ፦ ሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ ቀን ፡ የመከራና ፡ የተግሣጽ ፡ የዘለፋም ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ልጆች ፡ የሚወለዱበት ፡ ጊዜ ፡ ደርሷል ፡ ለመውለድም ፡ ኀይል ፡ የለም ።

4 ፤ ምናልባት ፡ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ ጌታው ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ የላከውን ፡ የራፋስቂስን ፡ ቃል ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይሰማ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለሰማው ፡ ቃል ፡ ይገሥጸው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ስለዚህ ፡ ለቀረው ፡ ቅሬታ ፡ ጸልይ ፡ አሉት ።

5 ፤ እንዲሁ ፡ የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ባሪያዎች ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ መጡ ።

6 ፤ ኢሳይያስም ፦ ለጌታችኹ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ባሪያዎች ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ፥ ስለሰማኸው ፡ ቃል ፡ አትፍራ ።

7 ፤ እንሆ ፥ በላዩ ፡ መንፈስን ፡ እሰዳለኹ ፥ ወሬንም ፡ ይሰማል ፥ ወደ ፡ ምድሩም ፡ ይመለሳል ፤ በምድሩም ፡ በሰይፍ ፡ እንዲወድቅ ፡ አደርጋለኹ ፡ በሉት ፡ አላቸው ።

8 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ከለኪሶ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፥ ራፋስቂስ ፡ ተመልሶ ፡ በልብና ፡ ሲዋጋ ፡ አገኘው ።

9 ፤ ርሱም ፦ የኢትዮጵያ ፡ ንጉሥ ፡ ቲርሐቅ ፡ ሊዋጋኽ ፡ መጥቷል ፡ የሚል ፡ ወሬ ፡ ሰማ ። በሰማም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ላከ ፥

10 ፤ እንዲህ ፡ ሲል ፦ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሕዝቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብላችኹ ፡ ንገሩት ፦ ኢየሩሳሌም ፡ በአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አትሰጥም ፡ ብሎ ፡ የምትታመንበት ፡ አምላክኽ ፡ አያታልኽ ።

11 ፤ እንሆ ፥ የአሶር ፡ ነገሥታት ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ያደረጉትን ፥ እንዴትስ ፡ እንዳጠፏቸው ፡ ሰምተኻል ፤ አንተስ ፡ ትድናለኽን ፤

12 ፤ አባቶቼ ፡ ያጠፏቸውን ፡ ጎዛንን ፥ ካራንን ፥ ራፊስን ፥ በተላሳር ፡ የነበሩትንም ፡ የዔዴንን ፡ ልጆች ፡ የአሕዛብ ፡ አማልክት ፡ አዳኗቸውን ፤

13 ፤ የሐማት ፡ ንጉሥ ፥ የአርፋድ ፡ ንጉሥ ፥ የሴፈርዋይም ፡ ከተማ ፡ ንጉሥ ፥ የሄናና ፡ የዒዋ ፡ ንጉሥ ፡ ወዴት ፡ አሉ ፤

14 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ደብዳቤውን ፡ ከመልእክተኛዎች ፡ እጅ ፡ ተቀብሎ ፡ አነበበው ፤ ሕዝቅያስም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዘረጋው ።

15 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ።

16 ፤ አቤቱ ፥ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ የምትቀመጥ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ብቻኽን ፡ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ አምላክ ፡ ነኽ ፤ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ፈጥረኻል ።

17 ፤ አቤቱ ፥ ጆሮኽን ፡ አዘንብልና ፡ ስማ ፤ አቤቱ ፥ ዐይንኽን ፡ ክፈትና ፡ እይ ፤ በሕያው ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ ይገዳደር ፡ ዘንድ ፡ የላከውን ፡ የሰናክሬም ፡ ቃል ፡ ስማ ።

18 ፤ አቤቱ ፥ በእውነት ፡ የአሶር ፡ ነገሥታት ፡ ዓለሙን ፡ ኹሉ ፡ አገሮቻቸውንም ፡ አፍርሰዋል ፥

19 ፤ አማልክታቸውንም ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጥለዋል ፤ የዕንጨትና ፡ የድንጋይ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ነበሩ ፡ እንጂ ፡ አማልክት ፡ አልነበሩምና ፡ ስለዚህ ፡ አጥፍተዋቸዋል ።

20 ፤ እንግዲህም ፡ አምላካችን ፡ አቤቱ ፥ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁ ፡ አድነን ።

21 ፤ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ላከ ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ሰናክሬም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለምነኸልና ፤

22 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦ ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ቀላል ፡
አድርጋኻለች ፤ በንቀትም ፡ ሥቃብኻለች ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ራሷን ፡ ነቅንቃብኻለች ።

23 ፤ የተገዳደርኸው ፡ የሰደብኸውስ ፡ ማን ፡ ነው ፦ ቃልኽንስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግኽበት ፡ ዐይንኽንስ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡
ያነሣኽበት ፡ ማን ፡ ነው ፦ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ ነው ።

24 ፤ አንተም ፦ በሠረገላዬ ፡ ብዛት ፡ ወደተራራዎች ፡ ከፍታ ፤ ወደሊባኖስ ፡ ጥግ ፡ ላይ ፡ ወጥቻለኹ ፤ ረዣዥሞቹንም ፡
ዝግባዎች ፡ የተመረጡትንም ፡ ጥዶች ፡ እቈርጣለኹ ፤ ወደከፍታውም ፡ ዳርቻ ፡ ወደቀርሜሎስ ፡ ዱር ፡ እገባለኹ ።

25 ፤ ቈፈርኹም ፡ ውሃም ፡ ጠጣኹ ፡ የግብጽንም ፡ ወንዞች ፡ ዅሉ ፡ በእግሬ ፡ ጫማ ፡ አደርቃለኹ ፡ ብለኽ ፡
በባሪያዎችኽ ፡ እጅ ፡ በጌታ ፡ ላይ ፡ ተገዳደርኽ ።

26 ፤ እኔ ፡ ጥንቱን ፡ እንደ ፡ ሠራኹት ፤ ቀድሞውንም ፡ እንዳደረግኹት ፡ አልሰማኽምን ፦ አኹንም ፡ የተመሸጉትን ፡
ከተማዎች ፡ የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ እስኪኾኑ ፡ ድረስ ፡ እንድታፈርስ ፡ አደረግኹኽ ።

27 ፤ ስለዚህ ፤ የሚኖሩባቸው ፡ ሰዎች ፡ እጃቸው ፡ ዝሏል ፤ ደንግጠውም ፡ ታውከዋል ፤ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ሣር ፤ እንደ ፡ ለመለመም ፡ ቡቃያ ፤ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ሣር ፤ ሳይሸት ፡ ዋግ ፡ እንደ ፡ መታው ፡ እኽል ፡
ኾነዋል ።

28 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ መቀመጫኽንና ፡ መውጫኽን ፡ መግቢያኽንም ፡ በእኔም ፡ ላይ ፡ የተቈጣኸውን ፡ ቍጣ ፡
ዐውቄያለኹ ።

29 ፤ ቍጣኽና ፡ ትዕቢትኽ ፡ ወደ ፡ ጆሮዬ ፡ ደርሷልና ፤ ስለዚህ ፡ ስናጋዬን ፡ በአፍንጫኽ ፡ ልጓሜንም ፡ በከንፈርኽ ፡
አደርጋለኹ ፤ በመጣኽበትም ፡ መንገድ ፡ እመልስኻለኹ ።

30 ፤ ይህም ፡ ምልክት ፡ ይኾንኻል ፤ በዚህ ፡ ዓመት ፡ የገቦውን ፤ በኹለተኛውም ፡ ዓመት ፡ ከገቦው ፡ የበቀለውን ፡
ትበላላችኹ ፤ በሦስተኛውም ፡ ዓመት ፡ ትዘራላችኹ ፡ ታጭዱማላችኹ ፤ ወይንም ፡ ትተክላላችኹ ፡ ፍሬውንም ፡
ትበላላችኹ ።

31 ፤ ያመለጠው ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ሥሩን ፡ ወደ ፡ ታች ፡ ይሰዳል ፤ ወደ ፡ ላይም ፡ ያፈራል ።

32 ፤ ከኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ ከጽዮንም ፡ ተራራ ፡ ያመለጡት ፡ ይወጣሉና ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቅንአት ፡
ይህን ፡ ያደርጋል ።

33 ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደዚች ፡ ከተማ ፡ አይመጣም ፤ ፍላጻንም ፡
አይወረውርባትም ፤ በጋሻም ፡ አይመጣባትም ፤ የዐፈርንም ፡ ድልድል ፡ አይደለድልባትም ።

34 ፤ በመጣበት ፡ መንገድ ፡ በዚያው ፡ ይመለሳል ፤ ወደዚችም ፡ ከተማ ፡ አይመጣም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

35 ፤ ስለ ፡ እኔም ፡ ስለ ፡ ባሪያዬም ፡ ስለ ፡ ዳዊት ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ አድናት ፡ ዘንድ ፡ እጋርዳታለኹ ።

36 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ ወጣ ፤ ከአሶራውያንም ፡ ሰፈር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ገደለ ፤ ማለዳም ፡
በተነሡ ፡ ጊዜ ፤ እንሆ ፤ ዅሉ ፡ በድኖች ፡ ነበሩ ።

37 ፤ የአሶርም ፡ ንጉሥ ፡ ሰናክሬም ፡ ተነሥቶ ፡ ኼደ ፤ ተመልሶም ፡ በነነዌ ፡ ተቀመጠ ።

38 ፤ በአምላኩም ፡ በናሳራክ ፡ ቤት ፡ ሲሰግድ ፡ ልጆቹ ፡ አድራሜሌክና ፡ ሳራሳር ፡ በሰይፍ ፡ ገደሉት ፤ ወደአራራትም ፡
አገር ፡ ኰበለሉ ። ልጁም ፡ አስራዶን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፤ ምዕራፍ ፡ 38 ።

ምዕራፍ ፡ 38 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ ሕዝቅያስ ፡ ለሞት ፡ እስኪደርስ ፡ ታመመ ። ነቢዩም ፡ የዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡
መጥቶ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፡ በሕይወት ፡ አትኖርምና ፡ ቤትኽን ፡ አስተካክል ፡

አለው ።

2 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ግድግዳው ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ፦

3 ፤ አቤቱ ፥ በፊትኽ ፡ በእውነትና ፡ በፍጹም ፡ ልብ ፡ እንደ ፡ ኼድኹ ፡ ደስ ፡ የሚያሠኝኽንም ፡ እንዳደረግኹ ፡ ታስብ ፡
ዘንድ ፡ እለምንኻለኹ ። ሕዝቅያስም ፡ እጅግ ፡ አድርጎ ፡ አለቀሰ ።

4 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኢሳይያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

5 ፤ ኺድ ፥ ሕዝቅያስን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የአባትኽ ፡ የዳዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ ጸሎትኽን ፡ ሰምቻለኹ ፥ እንባኽንም ፡ አይቻለኹ ፤ እንሆ ፥ በዕድሜኽ ፡ ላይ ፡ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ዓመት ፡
እጨምራለኹ ።

6 ፤ አንተንና ፡ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ ከአሶር ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ እታደጋለኹ ፥ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ እጋርዳታለኹ ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተገረውን ፡ ነገር ፡ እንዲፈጽመው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ይህ ፡ ይኾንልኻል ።

8 ፤ እንሆ ፥ በአካዝ ፡ የጥላ ፡ ስፍረ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ ከፀሓይ ፡ ጋራ ፡ የወረደውን ፡ በደረጃዎች ፡ ያለውን ፡ ጥላ ፡ ዐሥር ፡
ደረጃ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዲመለስ ፡ አደርጋለኹ ። ፀሓይም ፡ በጥላ ፡ ስፍረ ፡ ሰዓት ፡ ላይ ፡ የወረደበት ፡ ዐሥር ፡ ደረጃ ፡
ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሰ ።

9 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታሞ ፡ ከደዌው ፡ በተፈወሰ ፡ ጊዜ ፡ የጻፈው ፡ ጽሕፈት ፡ ይህ ፡ ነው ፦

10 ፤ እኔ ፦ በሕይወት ፡ ዘመኔ ፡ መካከል ፡ ወደሲኦል ፡ በሮች ፡ እገባለኹ ፤ የቀረው ፡ ዘመኔ ፡ ጐደለብኝ ፡ አልኹ ።

11 ፤ ደግሞም ፦ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላይም ፤ በዓለምም ፡ ከሚኖሩ ፡ ጋራ ፡ ሰውን ፡ እንግዲህ ፡
አልመለከትም ፡ አልኹ ።

12 ፤ ማደሪያዬ ፡ ተነቀለች ፥ እንደ ፡ እረኛ ፡ ድንኳንም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ተወገደች ፤ ሕይወቴንም ፡ እንደ ፡ ሸማኔ ፡
ጠቀለልኹ ፥ ርሱም ፡ ከመጠቅለያው ፡ ይቈርጠኛል ፤ ከማለዳም ፡ ገምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ታጠፋኛለኽ ።

13 ፤ እስኪነጋ ፡ ድረስ ፡ ቈይቼ ፡ ነበር ፤ ርሱ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ዐጥንቴን ፡ ኹሉ ፡ ሰበረ ፤ ከማለዳ ፡ ገምሮ ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
ድረስ ፡ ታጠፋኛለኽ ።

14 ፤ እንደ ፡ ጨረባና ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡ ተንጫጫኹ ፥ እንደ ፡ ርግብም ፡ አጕረመረምኹ ፤ ዐይኖቼ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡
ከማየት ፡ ደከሙ ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ተጨንቄያለኹና ፡ መከታ ፡ ኹነኝ ።

15 ፤ ምን ፡ እላለኹ ፧ ርሱ ፡ ተናግሮኛል ፥ ርሱ ፡ ራሱም ፡ ይህን ፡ አድርጓል ፤ በዘመኔ ፡ ኹሉ ፡ ስለነፍሴ ፡ ምሬት ፡ ቀስ ፡
ብዬ ፡ እኼዳለኹ ።

16 ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ፥ በዚህም ፡ ኹሉ ፡ የመንፈሴ ፡ ሕይወት ፡ ነው ፤ አንተም ፡
ፈወስኸኝ ፡ ወደ ፡ ሕይወትም ፡ መለስኸኝ ።

17 ፤ እንሆ ፥ ታላቅ ፡ ምሬት ፡ ለደኅንነቴ ፡ ኾነ ፤ አንተም ፡ ነፍሴን ፡ ከጥፋት ፡ ጕድጓድ ፡ አዳንኻት ፥ ኀጢአቴንም ፡
ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኋላኽ ፡ ጣልኽ ።

18 ፤ ሲኦል ፡ አያመሰግንኽምና ፥ ሞትም ፡ አያከብርኽምና ፤ ወደ ፡ ጕድጓዱ ፡ የሚወርዱ ፡ እውነትኽን ፡ ተስፋ ፡
አያደርጉም ።

19 ፤ እኔ ፡ ዛሬ ፡ እንደማደርግ ፡ ሕያዋን ፡ እነርሱ ፡ ያመሰግኑኻል ፤ አባት ፡ ለልጆች ፡ እውነትኽን ፡ ያስታውቃል ።

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ ያድነኛል ፤ ስለዚህ ፥ በዕድሜያችን ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ቅኔዎችን ፡ አውታር ፡
ባለው ፡ ዕቃ ፡ እንዘምራለን ።

21 ፤ ኢሳይያስም ፦ የበለስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ አምጥተው ፡ በዕባጩ ፡ ላይ ፡ ይለብጡት ፥ ርሱም ፡ ይፈወሳል ፡ ብሎ ፡ ነበር ።

22 ፤ ሕዝቅያስም ፦ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እወጣ ፡ ዘንድ ፡ ምልክቱ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ነበር ።

______________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 39 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 39 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የባልዳን ፡ ልጅ ፡ መሮዳክ ፡ ባልዳን ፡ ሕዝቅያስ ፡ ታሞ ፡ እንደ ፡ ተፈወሰ ፡ ሰምቶ ፡ ነበርና ፥ ደብዳቤና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ላከለት ።

2 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ደስ ፡ አለው ፥ ግምጃ ፡ ቤቱንም ፥ ብሩንና ፡ ወርቁንም ፥ ቅመሙንና ፡ የከበረውንም ፡ ዘይት ፥ መሣሪያም ፡ ያለበትን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፥ በቤተ ፡ መዛግብቱም ፡ የተገኘውን ፡ ኹሉ ፡ አሳያቸው ፤ በቤቱና ፡ በግዛቱ ፡ ኹሉ ፡ ካለው ፡ ሕዝቅያስ ፡ ያላሳያቸው ፡ የለም ።

3 ፤ ነቢዩም ፡ ኢሳይያስ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ መጥቶ ፦ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ምን ፡ አሉ ፤ ከወዴትስ ፡ መጡልኽ ፤ አለው ። ሕዝቅያስም ፦ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ከባቢሎን ፡ መጡልኝ ፡ አለው ።

4 ፤ ርሱም ፦ በቤትኽ ፡ ያዩት ፡ ምንድር ፡ ነው ፤ አለው ፤ ሕዝቅያስም ፦ በቤቴ ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ አይተዋል ፤ በቤተ ፡ መዛግብቴ ፡ ካለው ፡ ያላሳየኋቸው ፡ የለም ፡ አለው ።

5 ፤ ኢሳይያስም ፡ ሕዝቅያስን ፦ የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ።

6 ፤ እነሆ ፥ በቤትኽ ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፥ አባቶችኽም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ያከማቹት ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሚፈልስበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፤ ምንም ፡ አይቀርም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ ከአንተም ፡ ከሚወጡት ፡ ከምትወልዳቸው ፡ ልጆችኽ ፡ ማርከው ፡ ይወስዳሉ ፤ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ ይኾናሉ ፡ አለው ።

8 ፤ ሕዝቅያስም ፡ ኢሳይያስን ፦ የተናገርኸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መልካም ፡ ነው ፡ አለው ። ደግሞም ፦ በዘመኔ ፡ ሰላምና ፡ እውነት ፡ ይኹን ፡ አለ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 40 ።

ምዕራፍ ፡ 40 ።

1 ፤ አጽናኑ ፥ ሕዝቤን ፡ አጽናኑ ፡ ይላል ፡ አምላካችኹ ።

2 ፤ ለኢየሩሳሌም ፡ ልብ ፡ ተናገሩ ፡ የተቀጠረችበት ፡ ወራት ፡ እንደ ፡ ተፈጸመ ፥ ኀጢአቷም ፡ እንደ ፡ ተሰረየ ፥ ከእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ስለ ፡ ኀጢአቷ ፡ ኹሉ ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ እንደ ፡ ተቀበለች ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ጩኹ ።

3 ፤ የዐዋጅ ፡ ነጋሪ ፡ ቃል ። የእግዚአብሔርን ፡ መንገድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጥረጉ ፥ ለአምላካችንም ፡ ጐዳና ፡ በበረሓ ፡ አስተካክሉ ።

4 ፤ ሸለቆው ፡ ኹሉ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፥ ተራራውና ፡ ኰረብታውም ፡ ኹሉ ፡ ዝቅ ፡ ይላል ፤ ጠማማውም ፡ ይቃናል ፥ ስርጓጕጡም ፡ ሜዳ ፡ ይኾናል ፤

5 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ይገለጣል ፥ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ኹሉ ፡ በአንድነት ፡ ያየዋል ፥ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ይህን ፡ ተናግሯልና ።

6 ፤ ጩኽ ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ ቃል ፤ ምን ፡ ብዬ ፡ ልጩኽ ፤ አልኹ ። ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ሣር ፡ ነው ፥ ክብሩም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አበባ ፡ ነው ።

7 ፤ የእግዚአብሔር ፡ እስትንፋስ ፡ ይነፍስበታልና ፥ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡ ይረግፋል ፤ በእውነት ፡ ሕዝቡ ፡ ሣር ፡ ነው ።

8 ፤ ሣሩ ፡ ይደርቃል ፡ አበባውም ፡ ይረግፋል ፥ የአምላካችን ፡ ቃል ፡ ግን ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ።

9 ፤ የምሥራች ፡ የምትነግሪ ፡ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ከፍ ፡ ወዳለው ፡ ተራራ ፡ ውጪ ፤ የምሥራች ፡ የምትነግሪ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ድምፅሽን ፡ በኀይል ፡ አንሺ ፤ አንሺ ፥ አትፍሪ ፤ ለይሁዳም ፡ ከተማዎች ፦ እነሆ ፥ አምላካችኹ! ብለሽ ፡ ንገሪ ።

10 ፤ እነሆ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኀያል ፡ ይመጣል ፡ ክንዱም ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ ይገዛል ፤ እነሆ ፥ ዋጋው ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ደመ ፡ ወዙም ፡ በፊቱ ፡ ነው ።

11 ፤ መንጋውን ፡ እንደ ፡ እረኛ ፡ ያሰማራል ፥ ጠቦቶቹን ፡ በክንዱ ፡ ሰብስቦ ፡ በብብቱ ፡ ይሸከማል ፥ የሚያጠቡትንም ፡ በቀስታ ፡ ይመራል ።

12 ፤ ውሃዎችን ፡ በዕፍኙ ፡ የሰፈረ ፥ ሰማይንም ፡ በስንዝር ፡ የለካ ፥ የምድርንም ፡ ዐፈር ፡ በመስፈሪያ ፡ ሰብስቦ ፡ የያዘ ፥ ተራራዎችን ፡ በሚዛን ፡ ኰረብታዎችንም ፡ በሚዛኖች ፡ የመዘነ ፡ ማን ፡ ነው ፨

13 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መንፈስ ፡ ያዘዘ ፥ ወይስ ፡ አማካሪ ፡ ኾኖ ፡ ያስተማረው ፡ ማን ፡ ነው ፨

14 ፤ ወይስ ፡ ከማን ፡ ጋራ ፡ ተመካከረ ፨ ወይስ ፡ ማን ፡ መከረው ፨ የፍርድንም ፡ መንገድ ፡ ማን ፡ አስተማረው ፨ ዕውቀትንስ ፡ ማን ፡ አስተማረው ፨ የማስተዋልንስ ፡ መንገድ ፡ ማን ፡ አሳየው ፨

15 ፤ እንሆ ፥ አሕዛብ ፡ በገንቦ ፡ እንዳለች ፡ ጠብታ ፡ ናቸው ፥ በሚዛንም ፡ እንዳለ ፡ ትንሽ ፡ ትቢያ ፡ ተቈጥረዋል ፤ እንሆ ፥ ደሴቶችን ፡ እንደ ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ያነሣል ።

16 ፤ ሊባኖስ ፡ ለማንደጃ ፡ እንስሳዎቿም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ አይበቁም ።

17 ፤ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ እንዳልነበሩ ፡ ናቸው ፤ ከምናምን ፡ እንደሚያንሱ ፥ እንደ ፡ ከንቱ ፡ ነገርም ፡ ይቈጥራቸዋል ።

18 ፤ እንግዲህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በማን ፡ ትመስሉታላችኹ ፨ ወይስ ፡ በምን ፡ ምሳሌ ፡ ታስተያዩታላችኹ ፨

19 ፤ የተቀረጸውንስ ፡ ምስል ፡ ሠራተኛ ፡ ሠርቶታል ፥ አንጥረኛም ፡ በወርቅ ፡ ለብጦታል ፥ የብሩንም ፡ ሰንሰለት ፡ አፍሶለታል ።

20 ፤ ለዚህ ፡ መባዕ ፡ ገንዘቡ ፡ ያልበቃው ፡ ድኻ ፡ የማይነቅዘውን ፡ ዕንጨት ፡ ይመርጣል ፤ ምስሉም ፡ እንዳይናወጥ ፡ ያቆመው ፡ ዘንድ ፡ ብልኅ ፡ ሠራተኛን ፡ ይፈልጋል ።

21 ፤ አላወቃችኹምን ፨ ወይስ ፡ አልሰማችኹምን ፨ ከጥንትስ ፡ አልተወራላችኹምን ፨ ወይስ ፡ ምድር ፡ ከተመሠረተች ፡ ዠምሮ ፡ አላስተዋላችኹምን ፨

22 ፤ ርሱ ፡ በምድር ፡ ክበብ ፡ ላይ ፡ ይቀምጣል ፥ በርሷም ፡ የሚኖሩት ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ ናቸው ፤ ሰማያትን ፡ እንደ ፡ መጋረጃ ፡ የሚዘረጋቸው ፡ እንደ ፡ ድንኳንም ፡ ለመኖሪያ ፡ የሚዘረጋቸው ፥

23 ፤ አለቃዎችንም ፡ እንዳልነበሩ ፥ የምድርንም ፡ ፈራጆች ፡ እንደ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጋቸው ፡ ርሱ ፡ ነው ።

24 ፤ ገና ፡ እንደ ፡ ተተከሉና ፡ እንደ ፡ ተዘሩ ፥ በምድርም ፡ ሥር ፡ ገና ፡ እንደ ፡ ሰደዱ ፡ ወዲያውኑ ፡ ነፈሰባቸው ፥ እነርሱም ፡ ደረቁ ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ እንደ ፡ እብቅ ፡ ጠረጋቸው ።

25 ፤ እንግዲህ ፡ እተካከለው ፡ ዘንድ ፡ በማን ፡ መሰላችኹኝ ፨ ይላል ፡ ቅዱሱ ።

26 ፤ ዐይናችኹን ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥታችኹ ፡ ተመልከቱ ፤ እነዚህን ፡ የፈጠረ ፡ ማን ፡ ነው ፨ ሰራዊታቸውን ፡ በቍጥር ፡ የሚያወጣ ፡ ርሱ ፡ ነው ፥ ኹሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ይጠራቸዋል ፤ በኀይሉ ፡ ብዛትና ፡ በችሎቱ ፡ ብርታት ፡ አንድስ ፡ እንኳ ፡ አይታጣውም ።

27 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ እስራኤልም ፡ ሆይ ፦ መንገዴ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ተሰውራለች ፡ ፍርዴም ፡ ከአምላኬ ፡ ዐልፋለች ፡ ለምን ፡ ትላለኽ ፨ ለምንስ ፡ እንዲህ ፡ ትናገራለኽ ፨

28 ፤ አላወቅኽምን ፨ አልሰማኽምን ፨ እግዚአብሔር ፡ የዘለዓለም ፡ አምላክ ፥ የምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ፈጣሪ ፡ ነው ፤ አይደክምም ፥ አይታክትም ፥ ማስተዋሉም ፡ አይመረመርም ።

29 ፤ ለደካማ ፡ ኀይልን ፡ ይሰጣል ፥ ጕልበት ፡ ለሌለውም ፡ ብርታትን ፡ ይጨምራል ።

30 ፤ ብላቴናዎች ፡ ይደክማሉ ፡ ይታክቱማል ፥ ጐበዛዝቱም ፡ ፈጽሞ ፡ ይወድቃሉ ፤

31 ፤ እግዚአብሔርን ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ ግን ፡ ኀይላቸውን ፡ ያድሳሉ ፤ እንደ ፡ ንስር ፡ በክንፍ ፡ ይወጣሉ ፤ ይሮጣሉ ፥ አይታክቱም ፤ ይኼዳሉ ፥ አይደክሙም ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 41 ።

ምዕራፍ ፡ 41 ።

1 ፤ ደሴቶች ፡ ሆይ ፥ በፊቴ ፡ ዝም ፡ በሉ ፤ አሕዛብም ፡ ኀይላቸውን ፡ ያድሱ ፤ ይቅረቡም ፡ በዚያን ፡ ጊዜም ፡
ይናገሩ ፤ ለፍርድ ፡ ለአንድነት ፡ እንቅረብ ።

2 ፤ ከምሥራቅ ፡ አንዱን ፡ ያስነሣ ፡ በጽድቅም ፡ ወደ ፡ እግሩ ፡ የተጠራው ፡ ማን ፡ ነው ፡፡ አሕዛብንም ፡ አሳልፎ ፡ በፊቱ ፡
ሰጠው ፥ ነገሥታትንም ፡ አስገዛለት ፤ ለሰይፉ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ ለቀስቱም ፡ እንደ ፡ ተጠረገ ፡ እብቅ ፡ አድርጎ ፡ ሰጣቸው ።

3 ፤ አሳደዳቸው ፥ እግሮቹም ፡ አስቀድመው ፡ ባልኼዱባት ፡ መንገድ ፡ በደኅንነት ፡ ዐለፈ ።

4 ፤ ይህን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፥ ትውልድንም ፡ ከጥንት ፡ የጠራ ፡ ማን ፡ ነው ፡፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፥ ፊተኛው ፡
በኋለኛዎችም ፡ ዘንድ ፡ የምኖር ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

5 ፤ ደሴቶች ፡ አይተው ፡ ፈሩ ፥ የምድርም ፡ ዳርቻዎች ፡ ተንቀጠቀጡ ፤ ቀረቡም ፡ ደረሱም ።

6 ፤ ኹሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ ባልንጀራውን ፡ ይረዳው ፡ ነበር ፥ ወንድሙንም ፦ አይዞኽ ፡ ይለው ፡ ነበር ።

7 ፤ ዐናጢውም ፡ አንጥረኛውን ፥ በመዶሻም ፡ የሚያሣሣውን ፡ መስፍ ፡ መችውን ፡ አጽናና ፥ ስለማጣበቅ ፡
ሥራውም ፦ መልካም ፡ ነው ፡ አለ ፤ እንዳይንቀሳቀስም ፡ በችንካር ፡ አጋጠመው ።

8 ፤ ባሪያዬ ፡ እስራኤል ፥ የመረጥኹኽ ፡ ያዕቆብ ፥ የወዳጄ ፡ የአብርሃም ፡ ዘር ፡ ሆይ ፥

9 ፤ አንተ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ የያዝኹኽ ፡ ከማእዘኗም ፡ የጠራኹኽና ፦ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነኽ ፥ መርጩኻለኹ ፡
አልጥልኽም ፡ ያልኹኽ ፡ ሆይ ፥

10 ፤ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ እኔ ፡ አምላክኽ ፡ ነኝና ፡
አትደንግጥ ፤ አበረታኻለኹ ፥ እረዳኽማለኹ ፥ በጽድቄም ፡ ቀኝ ፡ ደግፌ ፡ እይዝኻለኹ ።

11 ፤ እንሆ ፥ የሚቈጡኽ ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ፥ ይዋረዱማል ፤ የሚከራከሩኽም ፡ እንዳልነበሩ ፡ ይኾናሉ ፥ ይጠፉማል ።

12 ፤ የሚያጣሉኽንም ፡ ትሻቸዋለኽ ፡ አታገኛቸውምም ፥ የሚዋጉኽም ፡ እንዳልነበሩና ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ እኔ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፦ አትፍራ ፥ እረዳኻለኹ ፡ ብዬ ፡ ቀኝኽን ፡ እይዛለኹና ።

14 ፤ አንተ ፡ ትል ፡ ያዕቆብ ፡ የእስራኤልም ፡ ሰዎች ፡ ሆይ ፥ አትፍሩ ፤ እረዳኻለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፥ የሚቤዥኽም ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ።

15 ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ ተሳለች ፡ እንደ ፡ ዐዲስ ፡ ባለጥርስ ፡ ማኼጃ ፡ አድርጌኻለኹ ፤ ተራራዎችንም ፡ ታኼዳለኽ ፡
ታደቅቃቸውማለኽ ፥ ኰረብታዎችንም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ታደርጋቸዋለኽ ።

16 ፤ ታበጥራቸዋለኽ ፥ ነፋስም ፡ ይጠርጋቸዋል ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ይበትናቸዋል ፤ አንተም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡
ይልኻል ፥ በእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ትመካለኽ ።

17 ፤ ድኻዎችና ፡ ምስኪኖችም ፡ ውሃ ፡ ይሻሉ ፡ አያገኙምም ፥ ምላሳቸውም ፡ በጥማት ፡ ደርቋል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
እሰማቸዋለኹ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ አልተዋቸውም ።

18 ፤ በወናዎቹ ፡ ኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ወንዞችን ፥ በሸለቆዎችም ፡ መካከል ፡ ምንጮችን ፡ እከፍታለኹ ፤ ምድረ ፡
በዳውን ፡ ለውሃ ፡ መቆሚያ ፥ የጥማትንም ፡ ምድር ፡ ለውሃ ፡ መፍለቂያ ፡ አደርጋለኹ ።

19 ፤ 20 ፤ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይህን ፡ እንደ ፡ ሠራች ፥ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ እንደ ፡ ፈጠረው ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡
ያውቁም ፡ ዘንድ ፡ ያስቡም ፡ ዘንድ ፡ በአንድነትም ፡ ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዝግባውንና ፡ ግራሩን ፡
ባርሰነቱንና ፡ የዘይቱን ፡ ዛፍ ፡ አበቅላለኹ ፥ በበረሓውም ፡ ጥዱንና ፡ አስታውን ፡ ወይራውንም ፡ በአንድነት ፡ አኖራለኹ ።

21 ፤ ክርክራችኹን ፡ አቅርቡ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ማስረጃችኹን ፡ አምጡ ፥ ይላል ፡ የያዕቆብ ፡ ንጉሥ ።

22 ፤ ያምጡ ፥ የሚኾነውንም ፡ ይንገሩን ፤ ልብም ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፍጻሜያቸውንም ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፥ የቀደሙት ፡
ነገሮች ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ተናገሩ ፥ የሚመጡትንም ፡ አሳዩን ።

23 ፤ አማልክትም ፡ መኾናችኹን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ በኋላ ፡ የሚመጡትን ፡ ተናገሩ ፤ እንደነግጥም ፡ ዘንድ ፡
በአንድነትም ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ ወይም ፡ ክፉውን ፡ አድርጉ ።

24 ፤ እንሆ ፥ እንዳልነበረ ፡ ናችኹ ፥ ሥራችኹም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ የሚመርጣችኹም ፡ አስጸያፊ ፡ ነው ።

25 ፤ አንዱን ፡ ከሰሜን ፡ አነሣኹ ፡ መጥቷልም ፤ አንዱም ፡ ከፀሓይ ፡ መውጫ ፡ ስሜን ፡ የሚጠራ ፡ ይመጣል ፤ በጭቃ ፡
ላይ ፡ እንደሚመጣ ፡ ሰው ፡ ዐፈርም ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሸክለኛ ፡ በአለቃዎች ፡ ላይ ፡ ይመጣል ።

26 ፤ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከጥንት ፡ የተናገረው ፦ እውነት ፡ ነው ፡ እንልም ፡ ዘንድ ፡ ቀድሞ ፡ የተናገረው ፡ ማን ፡
ነው ፡፡ የሚናገር ፡ የለም ፥ የሚገልጥም ፡ የለም ፥ ቃላችኹንም ፡ የሚሰማ ፡ የለም ።

27 ፤ በመዠመሪያ ፡ ለጽዮን ፦ እንሆቸው ፡ እላለኹ ፤ ለኢየሩሳሌምም ፡ የምሥራች ፡ ነጋሪን ፡ እሰጣለኹ ።

28 ፤ ብመለከት ፡ ማንም ፡ አልነበረም ፤ ብጠይቃቸውም ፡ የሚመልስልኝ ፡ አማካሪ ፡ በመካከላቸው ፡ የለም ።

29 ፤ እንሆ ፥ እነርሱ ፡ ኹሉ ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸው ፥ ሥራቸውም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ናት ፤ ቀልጠው ፡ የተሠሩት ፡
ምስሎቻቸውም ፡ ነፋስና ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 42 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 42 ።

1 ፤ እንሆ ፥ ደግፌ ፡ የያዝኹት ፡ ባሪያዬ ፤ ነፍሴ ፡ ደስ ፡ የተሠኘችበት ፡ ምርጤ ፤ በርሱ ፡ ላይ ፡ መንፈሴን ፡
አድርጌያለኹ ፥ ርሱም ፡ ለአሕዛብ ፡ ፍርድን ፡ ያወጣል ።

2 ፤ አይጮኽም ፡ ቃሉንም ፡ አያነሣም ፥ ድምፁንም ፡ በሜዳ ፡ አያሰማም ።

3 ፤ የተቀጠቀጠን ፡ ሸምበቆ ፡ አይሰብርም ፥ የሚጤስንም ፡ ክር ፡ አያጠፋም ፤ በእውነት ፡ ፍርድን ፡ ያወጣል ።

4 ፤ በምድርም ፡ ፍርድን ፡ እስኪያደርግ ፡ ድረስ ፡ ይበራል ፡ እንጂ ፡ አይጠፋም ፤ አሕዛብም ፡ በስሙ ፡ ይታመናሉ ።

5 ፤ ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ የዘረጋቸውም ፥ ምድርንና ፡ በውስጧ ፡ ያለውን ፡ ያጸና ፥ በርሷ ፡ ላይ ፡ ለሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡
እስትንፋስን ፥ ለሚኼዱባትም ፡ መንፈስን ፡ የሚሰጥ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

6 ፤ 7 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽድቅ ፡ ጠርቼኻለኹ ፥ እጅኽንም ፡ እይዛለኹ ፡ እጠብቅኽማለኹ ፥ የዕውሩንም ፡ ዐይን ፡
ትከፍት ፡ ዘንድ ፡ የተጋዘውንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡ በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፡ ከወህኒ ፡ ቤት ፡ ታወጣ ፡ ዘንድ ፡
ለሕዝብ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለአሕዛብም ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡ እሰጥኻለኹ ።

8 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ስሜ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ክብሬን ፡ ለሌላ ፥ ምስጋናዬንም ፡ ለተቀረጹ ፡ ምስሎች ፡ አልሰጥም ።

9 ፤ እንሆ ፥ የቀድሞው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ፥ ዐዲስ ፡ ነገርንም ፡ እናገራለኹ ፤ አስቀድሞም ፡ ሳይበቅል ፡ ርሱን ፡
አስታውቃችኂለኹ ።

10 ፤ ወደ ፡ ባሕር ፡ የምትወርዱ ፡ በርሷም ፡ ውስጥ ፡ ያላችኹ ፡ ኹሉ ፥ ደሴቶችና ፡ በእነርሱም ፡ ላይ ፡ የምትኖሩ ፡
ሆይ ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ዐዲስ ፡ መዝሙር ፥ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ምስጋናውን ፡ ዘምሩ ።

11 ፤ ምድረ ፡ በዳውና ፡ ከተማዎቿ ፡ የቄዳርም ፡ ሰዎች ፡ የሚቀመጡባቸው ፡ መንደሮች ፡ ድምፃቸውን ፡ ያንሡ ፤ በሴላ ፡
የሚኖሩ ፡ እልል ፡ ይበሉ ፥ በተራራዎችም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ኾነው ፡ ይጩኹ ።

12 ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ይስጡ ፥ ምስጋናውንም ፡ በደሴቶች ፡ ይናገሩ ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኀያል ፡ ይወጣል ፡ እንደ ፡ ሰልፈኛም ፡ ቅንአትን ፡ ያስነሣል ፤ ይጮኻል ፡ ድምፁንም ፡
ያሰማል ፡ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይበረታል ።

14 ፤ ከድሮ ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ ዝም ፡ ብያለኹ ፥ ዝም ፡ ብዬም ፡ ታግሻለኹ ፤ አኹን ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡
እጮኻለኹ ፤ አጠፋለኹ ፡ በአንድነትም ፡ እጨርሳለኹ ።

15 ፤ ተራራዎችንና ፡ ኰረብታዎችን ፡ አፈርሳለኹ ፥ ቡቃያዎቻቸውንም ፡ ኹሉ ፡ አደርቃለኹ ፤ ወንዞችንም ፡ ደሴቶች ፡
አደርጋለኹ ፥ ኵሬዎችንም ፡ አደርቃለኹ ።

16 ፤ ዕውሮችንም ፡ በማያውቋት ፡ መንገድ ፡ አመጣቸዋለኹ ፥ በማያውቋትም ፡ ጐዳና ፡ እመራቸዋለኹ ፤ በፊታቸውም ፡
ጨለማውን ፡ ብርሃን ፡ አደርጋለኹ ፥ ጠማማውንም ፡ አቀናለኹ ። ይህን ፡ አደርግላቸዋለኹ ፥ አልተዋቸውምም ።

17 ፤ በተቀረጹትም ፡ ምስሎች ፡ የሚታመኑ ፥ ቀልጠው ፡ የተሠሩትንም ፡ ምስሎች ፦ አምላኮቻችን ፡ ናችኹ ፡ የሚሉ ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ፈጽመውም ፡ ያፍራሉ ።

18 ፤ እናንተ ፡ ደንቈሮዎች ፥ ስሙ ፤ እናንተም ፡ ዕውሮች ፥ ታዩ ፡ ዘንድ ፡ ተመልከቱ ።

19 ፤ ከባሪያዬ ፡ በቀር ፡ ዕውር ፡ ማን ፡ ነው ፧ እንደምልከው ፡ መልእክተኛዬስ ፡ በቀር ፡ ደንቈሮ ፡ የኾነ ፡ ማን ፡
ነው ፧ እንደ ፡ ፍጹሙ ፡ ወይስ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ዕውር ፡ የኾነ ፡ ማን ፡ ነው ፧

20 ፤ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ታያላችኹ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አትጠባበቁትም ፤ ዦሯችኹም ፡ ተከፍተዋል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አትሰሙም ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ጽድቁ ፡ ሕጉን ፡ ታላቅ ፡ ያደርግና ፡ ያከብር ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።

22 ፤ ይህ ፡ ግን ፡ የተበዘበዘና ፡ የተዘረፈ ፡ ሕዝብ ፡ ነው ፤ ዅላቸው ፡ በዋሻ ፡ ውስጥ ፡ ተጠምደዋል ፡ በግዞት ፡ ቤትም ፡
ተሸሽገዋል ፤ ብዝበዛ ፡ ኾነዋል ፡ የሚያድንም ፡ የለም ፥ ምርኮም ፡ ኾነዋል ፥ ማንም ፦ መልሱ ፡ አይልም ።

23 ፤ ከመካከላችኹ ፡ ይህን ፡ የሚያደምጥ ፥ ለሚመጣውም ፡ ጊዜ ፡ የሚያደምጥና ፡ የሚሰማ ፡ ማን ፡ ነው ፧

24 ፤ ያዕቆብን ፡ ለማረኩ ፡ እስራኤልንም ፡ ለበዘበዙ ፡ ሰዎች ፡ የሰጠ ፡ ማን ፡ ነው ፧ እኛ ፡ የበደልነው ፥ እነርሱም ፡
በመንገዱ ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ያልወደዱት ፡ ለሕጉም ፡ ያልታዘዙለት ፡ እግዚአብሔር ፡ ርሱ ፡ አይደለምን ፧

25 ፤ ስለዚህ ፥ የቍጣውን ፡ መዓትና ፡ የሰልፉን ፡ ጽናት ፡ አፈሰሰበት ፤ በዙሪያም ፡ አነደደው ፥ ርሱ ፡ ግን ፡
አላወቀም ፥ አቃጠለውም ፡ ርሱ ፡ ግን ፡ ልብ ፡ አላደረገም ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 43 ።

ምዕራፍ ፡ 43 ።

1 ፤ አኹንም ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ የፈጠረኽ ፥ እስራኤልም ፡ ሆይ ፥ የሠራኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ ተቤዥቼኻለኹና ፡ አትፍራ ፤ በስምኽም ፡ ጠርቼኻለኹ ፥ አንተ ፡ የእኔ ፡ ነኽ ።

2 ፤ በውሃ ፡ ውስጥ ፡ ባለፍኽ ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እኾናለኹ ፥ በወንዞችም ፡ ውስጥ ፡ ባለፍኽ ፡ ጊዜ ፡
አያሰጥሙኽም ፤ በእሳትም ፡ ውስጥ ፡ በኼድኽ ፡ ጊዜ ፡ አትቃጠልም ፥ ነበልባሉም ፡ አይፈጅኽም ።

3 ፤ እኔ ፡ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ መድኀኒትኽ ፡ ነኝ ፤ ግብጽን ፡ ለአንተ ፡ ቤዛ ፡
አድርጌ ፥ ኢትዮጵያንና ፡ ሳባንም ፡ ለአንተ ፡ ፋንታ ፡ ሰጥቻለኹ ።

4 ፤ በዐይኔ ፡ ፊት ፡ የከበርኽና ፡ የተመሰገንኽ ፡ ነኽና ፥ እኔም ፡ ወድጄኻለኹና ፡ ስለዚህ ፡ ሰዎችን ፡ ለአንተ ፡ አሕዛብንም ፡
ለነፍስኽ ፡ እሰጣለኹ ።

5 ፤ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፤ ዘርኽንም ፡ ከምሥራቅ ፡ አመጣዋለኹ ፥ ከምዕራብም ፡ እሰበስብኻለኹ ።

6 ፤ 7 ፤ ሰሜንን ፦ መልስኽ ፡ አምጣ ፥ ደቡብንም ፦ አትከልክል ፤ ወንዶች ፡ ልጆቼን ፡ ከሩቅ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቼንም ፡
ከምድር ፡ ዳርቻ ፥ በስሜ ፡ የተጠራውን ፡ ለክብሬም ፡ የፈጠርኹትን ፥ የሠራኹትንና ፡ ያደረግኹትን ፡ ዅሉ ፡ አምጣ ፡
እለዋለኹ ።

8 ፤ ዐይኖች ፡ ያሏቸውን ፡ ዕውሮችን ፡ ሕዝብ ፥ ዦሮዎችም ፡ ያሏቸውን ፡ ደንቈሮዎቹን ፡ አውጣ ።

9 ፤ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ በአንድነት ፡ ይሰብሰቡ ፡ ወገኖችም ፡ ይከማቹ ፤ ከመካከላቸው ፤ ይህን ፡ የሚናገር ፥ የቀድሞውንስ ፡
ነገር ፡ የሚያሳየን ፡ ማን ፡ ነው ፧ ይጸድቁ ፡ ዘንድ ፡ ምስክሮቻቸውን ፡ ያምጡ ፥ ሰምተውም ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ይበሉ ።

10 ፤ ታውቁና ፡ ታምኑብኝ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ እንደኾንኹ ፡ ታስተውሉ ፡ ዘንድ ፥ እናንተ ፡ የመረጥኹትም ፡ ባሪያዬ ፡
ምስክሮቼ ፡ ናችኹ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ከእኔ ፡ በፊት ፡ አምላክ ፡ አልተሠራም ፡ ከእኔም ፡ በኋላ ፡ አይኾንም ።

11 ፤ እኔ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፥ ከእኔ ፡ ሌላም ፡ የሚያድን ፡ የለም ።

12 ፤ ተናግሬያለኹ ፡ አድኜማለኹ ፡ አሳይቼማለኹ ፥ በእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ባዕድ ፡ አምላክ ፡
አልነበረም ፤ ስለዚህ ፥ እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እኔም ፡ አምላክ ፡ ነኝ ።

13 ፤ ከጥንት ፡ ዠምሮ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእጄም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፤ እሠራለኹ ፥ የሚከለክልስ ፡ ማን ፡ ነው ፧

14 ፤ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ የሚቤዣችኹ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለ ፡ እናንተ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሰድጃለኹ ፥ ከለዳውያንንም ፡ ዅሉ ፡ ስደተኛዎች ፡ አድርጌ ፡ በሚመኩባቸው ፡ መርከቦች ፡ አዋርዳቸዋለኹ ።

15 ፤ ቅዱሳችኹ ፥ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፥ ንጉሣችኹ ፥ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ መንገድን ፡ በኀይለኛም ፡ ውሃ ፡ ውስጥ ፡ መተላለፊያን ፡ ያደርጋል ፤

17 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሠረገላውንና ፡ ፈረሱን ፡ ሰራዊቱንና ፡ ዐርበኛውን ፡ ያወጣል ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ በአንድነት ፡ ተኝተዋል ፥ አይነሡም ፤ ቀርተዋል ፥ እንደ ፡ ጧፍ ፡ ኵስታሪም ፡ ጠፍተዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

18 ፤ የፊተኛውን ፡ ነገር ፡ አታስተውሉ ፥ የጥንቱንም ፡ ነገር ፡ አታስቡ ።

19 ፤ እንሆ ፥ ዐዲስ ፡ ነገርን ፡ አደርጋለኹ ፤ ርሱም ፡ አኹን ፡ ይበቅላል ፥ እናንተም ፡ አታውቁትምን ፧ በምድረ ፡ በዳም ፡ መንገድን ፥ በበረሓም ፡ ወንዞችን ፡ አደርጋለኹ ።

20 ፤ 21 ፤ ምስጋናዬን ፡ እንዲናገሩ ፡ ለእኔ ፡ የፈጠርኹት ፡ ሕዝብ ፥ የመረጥኹትን ፡ ሕዝቤን ፡ አጠጣ ፡ ዘንድ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ ውሃን ፡ በበረሓም ፡ ወንዞችን ፡ ሰጥቻለኹና ፥ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፥ ቀበሮዎችና ፡ ሰጐኖች ፥ ያከብሩኛል ።

22 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ አልጠራኸኝም ፥ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ደክመኻል ።

23 ፤ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ በጎችኽን ፡ አላቀረብኽልኝም ፡ በሌላም ፡ መሥዋዕትኽ ፡ አላከበርኸኝም ፤ በእኽልም ፡ ቍርባን ፡ አላስቸገርኹኽም ፡ በዕጣንም ፡ አላደከምኹኽም ።

24 ፤ ዕጣንም ፡ በገንዘብ ፡ አልገዛኽልኝም ፡ በመሥዋዕትኽም ፡ ስብ ፡ አላጠገብኸኝም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኀጢአትኽ ፡ አስቸገርኸኝ ፥ በበደልኽም ፡ አደከምኸኝ ።

25 ፤ መተላለፍኽን ፦ ስለ ፡ እኔ ፡ ስል ፡ የምደመስስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ኀጢአትኽንም ፡ አላስብም ።

26 ፤ አሳስበኝ ፥ በአንድነትም ፡ ኾነን ፡ እንፋረድ ፤ እንድትጸድቅ ፡ ነገርኽን ፡ ተናገር ።

27 ፤ ፊተኛው ፡ አባትኽ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርቷል ፥ መምህሮችኽም ፡ በድለውኛል ።

28 ፤ ስለዚህ ፥ የመቅደሱን ፡ አለቃዎች ፡ አረከስኹ ፥ ያዕቆብንም ፡ ርግማን ፥ እስራኤልንም ፡ ስድብ ፡ አደረግኹ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 44 ።

ምዕራፍ ፡ 44 ።

1 ፤ አኹንም ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥኹኽም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ስማ ።

2 ፤ የፈጠረኽ ፡ ከማሕፀንም ፡ የሠራኽ ፡ የሚረዳኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ የመረጥኹኽም ፡ ይሹሩን ፡ ሆይ ፥ አትፍራ ።

3 ፤ በተጠማ ፡ ላይ ፡ ውሃን ፡ በደረቅም ፡ መሬት ፡ ላይ ፡ ፈሳሾችን ፡ አፈስሳለኹና ፤ መንፈሴን ፡ በዘርኽ ፡ ላይ ፡ በረከቴንም ፡ በልጆችኽ ፡ ላይ ፡ አፈስሳለኹ ፥

4 ፤ በፈሳሾችም ፡ አጠገብ ፡ እንደሚበቅሉ ፡ እንደ ፡ አሓያ ፡ ዛፎች ፡ በሣር ፡ መካከል ፡ ይበቅላሉ ።

5 ፤ ይህ ፦ እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ይላል ፥ ያም ፡ በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ይጠራል ፤ ይህም ፦ እኔ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ በእጁ ፡ ይጽፋል ፥ በእስራኤልም ፡ የቍልምጫ ፡ ስም ፡ ይጠራል ።

6 ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ፥ የሚቤዠም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ፊተኛ ፡ ነኝ ፥ እኔም ፡ ዃለኛ ፡ ነኝ ፤ ከእኔ ፡ ሌላም ፡ አምላክ ፡ የለም ።

7 ፤ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ይነሣና ፡ ይጥራ ፡ ይናገርም ፤ ከጥንት ፡ የፈጠርኹትን ፡ ሕዝብ ፡ ያዘጋጅልኝ ፥ የሚመጣውም ፡ ነገር ፡ ሳይደርስ ፡ ይንገሩኝ ።

8 ፤ አትፍሩ ፡ አትደንግጡም ፤ ከጥንቱ ፡ ዠምሬ ፡ አልነገርኋችኹምን ፧ ወይስ ፡ አላሳየኋችኹምን ፧ እናንተ ፡ ምስክሮቼ ፡ ናችኹ ። ከእኔ ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ አለን ፧ ዐምባ ፡ የለም ፤ ማንንም ፡ አላውቅም ።

9 ፤ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ የሚሠሩ ፡ ኹሉ ፡ ከንቱዎች ፡ ናቸው ፥ የወደዱትም ፡ ነገር ፡
አይረባቸውም ፤ ምስክሮቻቸውም ፡ አያዩምና ፡ አያውቁም ፤ ስለዚህ ፥ ያፍራሉ ።

10 ፤ አምላክን ፡ የሠራ ፡ ወይስ ፡ ለምንም ፡ የማይረባ ፡ ምስልን ፡ የቀረጸ ፡ ማን ፡ ነው ፧

11 ፤ እንሆ ፥ ባልንጀራዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ፥ ሠራተኛዎቹም ፡ ከሰዎች ፡ ወገን ፡ ናቸው ፤ ኹላቸው ፡ ተሰብስበው ፡
ይቁሙ ፤ ይፈራሉ ፡ በአንድነትም ፡ ያፍራሉ ።

12 ፤ ብረት ፡ ሠሪ ፡ መጥረቢያውን ፡ ይሠራል ፥ በፍምም ፡ ውስጥ ፡ ያደርገዋል ፥ በመዶሻም ፡ መቶ ፡ ቅርጽ ፡
ይሰጠዋል ፥ በክንዱም ፡ ኀይል ፡ ይሠራዋል ፥ ርሱም ፡ ይራባል ፡ ይደክምማል ፥ ውሃም ፡ አይጠጣም ፡ ይታክትማል ።

13 ፤ ጠራቢውም ፡ ገመድ ፡ ይዘረጋል ፡ በበረቅም ፡ ያመለክተዋል ፡ በመቅረጫም ፡ ይቀርጸዋል ፡ በመለኪያም ፡
ይለካዋል ፤ በቤትም ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ በሰው ፡ አምሳልና ፡ በሰው ፡ ውበት ፡ ያስመስለዋል ።

14 ፤ የዝግባን ፡ ዛፎች ፡ ይቈርጣል ፤ የዞጲንና ፡ የኮምቦልን ፡ ዛፍ ፡ ይመርጣል ፥ ከዱር ፡ ዛፎችም ፡ መካከል ፡ ይጠነክር ፡
ዘንድ ፡ ይተወዋል ፤ የጥድንም ፡ ዛፍ ፡ ይተክላል ፡ ዝናብም ፡ ያበቅለዋል ።

15 ፤ ለሰውም ፡ ማገዶ ፡ ይኾናል ፤ ከርሱም ፡ ወስዶ ፡ ይሞቃል ፥ አንድዶም ፡ እንጀራ ፡ ይጋግርበታል ፤ ከርሱም ፡ አምላክ ፡
አበጅቶ ፡ ይሰግድለታል ፥ የተቀረጸውንም ፡ ምስል ፡ ሠርቶ ፡ በርሱ ፡ ፊት ፡ ይንበረከካል ።

16 ፤ ግማሹን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላል ፥ በዚያ ፡ በግማሹ ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ፥ ሥጋም ፡ ይጠብስበትና ፡
ይጠግባል ፤ ይሞቃልና ፦ ዕሠይ ፡ ሞቅኹ ፥ እሳቱን ፡ አይቻለኹ ፡ ይላል ።

17 ፤ የቀረውንም ፡ ዕንጨት ፡ አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ምስል ፡ ይቀርጽበታል ፤ በፊቱም ፡ ተጐንብሶ ፡ ይሰግዳል ፡ ወደ ፡ ርሱም ፡
እየጸለየ ፦ አምላኬ ፡ ነኽና ፥ አድነኝ ፡ ይላል ።

18 ፤ አያውቁም ፥ አያስቡም ፤ እንዳያዩ ፡ ዐይኖቻቸውን ፥ እንዳያስተውሉ ፡ ልቦቻቸውን ፡ ጨፍኖዋል ።

19 ፤ በልቡም ፡ ማንም ፡ አያስብም ፦ ግማሿን ፡ በእሳት ፡ አቃጥያለኹ ፥ በፍሟም ፡ ላይ ፡ እንጀራን ፡
ጋግሬያለኹ ፥ ሥጋም ፡ ጠብሼ ፡ በልቻለኹ ፤ የቀረውንም ፡ አስጸያፊ ፡ ነገር ፡ አደርጋለኹን ፧ ለዛፍስ ፡ ግንድ ፡
እሰግዳለኹን ፧ እንዲልም ፡ ዕውቀትና ፡ ማስተዋል ፡ የለውም ።

20 ፤ ዐመድ ፡ ይበላል ፥ የተታለለ ፡ ልብ ፡ አስቶታል ፥ ነፍሱን ፡ ለማዳን ፡ አይችልም ፥ ወይም ፦ በቀኝ ፡ እጄ ፡ ሐሰት ፡
አለ ፡ አይልም ።

21 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ አንተም ፡ እስራኤል ፥ ባሪያዬ ፡ ነኽና ፥ ይህን ፡ ዐስብ ፤ እኔ ፡ ሠርቼኻለኹ ፡ አንተም ፡ ባሪያዬ ፡
ነኽ ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያልተረሳ ፡ ትኾናለኽ ።

22 ፤ መተላለፍኽን ፡ እንደ ፡ ደመና ፥ ኀጢአትኽንም ፡ እንደ ፡ ጭጋግ ፡ ደምስሻለኹ ፤ ተቤዥቼኻለኹና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ተመለስ ።

23 ፤ ሰማያት ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ አድርጎታልና ፥ ዘምሩ ፤ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ተቤዥቷልና ፥ በእስራኤልም ፡
ዘንድ ፡ ይከበራልና ፥ አንተ ፡ የምድር ፡ ጥልቅ ፡ ሆይ ፥ ጩኽ ፤ እናንተም ፡ ተራራዎች ፡ አንተም ፡ ዱር ፡ ባንተም ፡ ያለ ፡
ዛፍ ፡ ኹሉ ፥ እልል ፡ በሉ ።

24 ፤ ከማሕፀን ፡ የሠራኽ ፥ የሚቤዥኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኹሉን ፡ የፈጠርኹ ፥ ሰማያትን ፡ ለብቻዬ ፡
የዘረጋኹ ፡ ምድርንም ፡ ያጸናኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ማን ፡ ነበረ ፧

25 ፤ የሐሰተኛዎችን ፡ ምልክት ፡ ከንቱ ፡ አደርጋለኹ ፥ ሟርተኛዎችንም ፡ አሳብዳለኹ ፥ ጥበበኛዎቹንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡
እመልሳለኹ ፡ ዕውቀታቸውንም ፡ ስንፍና ፡ አደርጋለኹ ፤

26 ፤ የባሪያዬን ፡ ቃል ፡ አጸናለኹ ፥ የመልእክተኛዎቼንም ፡ ምክር ፡ እፈጽማለኹ ፤ ኢየሩሳሌምን ፦ የሰው ፡ መኖሪያ ፡
ትኾኛለሽ ፥ የይሁዳንም ፡ ከተማዎች ። ትታነጻላችኹ ፡ ፍራሾቻችኹንም ፡ አቆማለኹ ፡ እላለኹ ፤

27 ፤ ቀላዩንም ፦ ደረቅ ፡ ኹን ፥ ፈሳሾችኽንም ፡ አደርቃለኹ ፡ እላለኹ ፤

28 ፤ ቂሮስንም ፦ ርሱ ፡ እረኛዬ ፡ ነው ፤ ርሱም ፡ ኢየሩሳሌምን ፦ ትታነጺያለሽ ፡ ቤት ፡ መቅደስም ፡ ይመሠረታል ፡

ብሎ ፡ ፈቃዴን ፡ ኹሉ ፡ ይፈጽማል ፡ እላለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 45 ።

ምዕራፍ ፡ 45 ።

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለቀባኹት ፥ አሕዛብንም ፡ በፊቱ ፡ አስገዛ ፡ ዘንድ ፡ የነገሥታትንም ፡ ወገብ ፡ እፈታ ፡
ዘንድ ፥ በሮቹም ፡ እንዳይዘጉ ፡ መዝጊያዎቹን ፡ በፊቱ ፡ እከፍት ፡ ዘንድ ፥ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ለያዝኹት ፡ ለቂሮስ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦

2 ፤ በፊትኽ ፡ እኼዳለኹ ፡ ተራራዎችንም ፡ ትክክል ፡ አደርጋለኹ ፥ የናሱንም ፡ ደጆች ፡ እሰብራለኹ ፡ የብረቱንም ፡
መወርወሪያዎች ፡ እቈርጣለኹ ፤

3 ፤ በስምኽም ፡ የምጠራኽ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማ ፡
የነበረችውን ፡ መዝገብ ፡ በስውርም ፡ የተደበቀችውን ፡ ሀብት ፡ እሰጥኻለኹ ።

4 ፤ ስለ ፡ ባሪያዬ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፥ ስለ ፡ መረጥኹትም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዬ ፡ በስምኽ ፡ ጠርቼኻለኹ ፤ በቍልምጫ ፡
ስምኽ ፡ ጠራኹኽ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ አላወቅኸኝም ።

5 ፤ 6 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ፤ ከእኔም ፡ በቀር ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ በፀሓይ ፡
መውጫና ፡ በምዕራብ ፡ ያሉ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ ሌላ ፡ እንደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አስታጠቅኹኽ ፥ አንተ ፡ ግን ፡
አላወቅኸኝም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፥ ከእኔም ፡ ሌላ ፡ ማንም ፡ የለም ።

7 ፤ ብርሃንን ፡ ሠራኹ ፥ ጨለማውንም ፡ ፈጠርኹ ፤ ደኅንነትን ፡ እሠራለኹ ፥ ክፉትንም ፡ እፈጥራለኹ ፤ እነዚህን ፡ ኹሉ ፡
ያደረግኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

8 ፤ እናንተ ፡ ሰማያት ፡ ከላይ ፡ አንጠባጥቡ ፥ ደመናትም ፡ ጽድቅን ፡ ያዝንቡ ፤ ምድርም ፡ ትከፈት ፥ መድኀኒትንም ፡
ታብቅል ፥ ጽድቅም ፡ በአንድነት ፡ ይብቀል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጥሬዋለኹ ።

9 ፤ ከሠሪው ፡ ጋራ ፡ ለሚታገል ፡ ወዮለት! በምድር ፡ ሸክላዎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ሸክላ ፡ ነው ። ጭቃ ፡
ሠሪውን ፦ ምን ፡ ትሠራለኽ ፧ ወይስ ፡ ሥራኽ ፦ እጅ ፡ የለውም ፡ ይላልን ፧

10 ፤ አባትን ፦ ምን ፡ ወልደኻል ፧ ወይም ፡ ሴትን ፦ ምን ፡ አማጥሽ ፧ ለሚል ፡ ወዮ!

11 ፤ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ሠሪውም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለሚመጣው ፡ ነገር ፡ ጠይቁኝ ፥ ስለ ፡
ልጆቼና ፡ ስለእጄ ፡ ሥራም ፡ እዘዙኝ ።

12 ፤ እኔ ፡ ምድርን ፡ ሠርቻለኹ ፡ ሰውንም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ፈጥሬያለኹ ፤ እኔ ፡ በእጄ ፡ ሰማያትን ፡
ዘርግቻለኹ ፥ ሰራዊታቸውንም ፡ ኹሉ ፡ አዝዣለኹ ።

13 ፤ እኔ ፡ በጽድቅ ፡ አስነሥቼዋለኹ ፥ መንገዱንም ፡ ኹሉ ፡ አቀናለኹ ፤ ርሱ ፡ ከተማዬን ፡ ይሠራል ፥ በዋጋም ፡ ወይም ፡
በደመ ፡ ወዝ ፡ ሳይኾን ፡ ምርኮኞዎቼን ፡ ያወጣል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የግብጽ ፡ ድካምና ፡ የኢትዮጵያ ፡ ንግድ ፡ ቁመተ ፡ ረዣዦሞችም ፡ የሳባ ፡
ሰዎች ፡ ወዳንተ ፡ ያልፋሉ ፤ ለአንተም ፡ ይኾናሉ ፡ እጆቻቸውም ፡ ታስረው ፡ ይከተሉኻል ፤ በፊትኽም ፡
ያልፋሉ ፥ ለአንተም ፡ እየሰገዱ ፦ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ባንተ ፡ አለ ፥ ከርሱም ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ፡ ብለው ፡
ይለምኑኻል ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ መድኀኒት ፡ ሆይ ፥ በእውነት ፡ አንተ ፡ ራስኽን ፡ የምትሰውር ፡ አምላክ ፡ ነኽ ።

16 ፤ ኹሉም ፡ ያፍራሉ ፡ ይዋረዱማል ፥ ጣዖታትንም ፡ የሚሠሩ ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ውርደት ፡ ይኼዳሉ ።

17 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እስራኤልን ፡ በዘላለማዊ ፡ መድኀኒት ፡ ያድነዋል ፥ እናንተም ፡ ለዘለዓለም ፡ አታፍሩምና ፡
አትዋረዱም ።

18 ፤ ሰማያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፥ ርሱም ፡ ምድርን ፡ የሠራና ፡ ያደረገ ፡ ያጸናትም ፥ መኖሪያም ፡ ልትኾን ፡
እንጂ ፡ ለከንቱ ፡ እንድትኾን ፡ ያልፈጠራት ፡ አምላክ ፥ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡

ሌላ ፡ የለም ።

19 ፤ በስውር ፡ ወይም ፡ በጨለማ ፡ ምድር ፡ ስፍራ ፡ አልተናገርኹም ፤ ለያዕቆብ ፡ ዘር ፡— በከንቱ ፡ ፈልጉኝ ፡
አላልኹም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅን ፡ እናገራለኹ ፡ ቅንንም ፡ አወራለኹ ።

20 ፤ እናንተ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ኾናችኹ ፡ ያመለጣችኹ ፥ ተሰብስባችኹ ፡ ኑ ፡ በአንድነትም ፡ ቅረቡ ፤ የተቀረጸውን ፡
የምስላቸውን ፡ ዕንጨት ፡ የሚሸከሙና ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ወደማይችል ፡ አምላክ ፡ የሚጸልዩ ፡ ዕውቀት ፡ የላቸውም ።

21 ፤ ይናገሩ ፡ ይቅረቡም ፡ በአንድነትም ፡ ይማከሩ ፤ ከጥንቱ ፡ ይህን ፡ ያሳየ ፡ ከቀድሞስ ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡
ነው ፦ ያሳየኹም ፡ የተናገርኹም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለኹምን ፦ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለም ፤ እኔ ፡
ጻድቅ ፡ አምላክና ፡ መድኀኒት ፡ ነኝ ፥ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የለም ።

22 ፤ እናንተ ፡ የምድር ፡ ዳርቻ ፡ ኹሉ ፥ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ፥ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ዘወር ፡ በሉ ፡
ትድኑማላችኹ ።

23 ፤ ቃሌ ፡ ከአፌ ፡ በጽድቅ ፡ ወጥታለች ፥ አትመለስም ። ጕልበት ፡ ኹሉ ፡ ለእኔ ፡ ይንበረከካል ፥ ምላስም ፡ ኹሉ ፡ በእኔ ፡
ይምላል ፡ ብዬ ፡ በራሴ ፡ ምያለኹ ።

24 ፤ ስለ ፡ እኔም ፡— በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ብቻ ፡ ጽድቅና ፡ ኀይል ፡ አለ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ ሰዎች ፡
ይመጣሉ ፥ በርሱም ፡ ላይ ፡ የተቈጡ ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ።

25 ፤ የእስራኤልም ፡ ዘር ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ይጸድቃሉ ፥ ይመካሉም ፡ ይባላል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 46 ።

ምዕራፍ ፡ 46 ።

1 ፤ ቤል ፡ ተዋረደ ፥ ናባው ፡ ተሰባበረ ፤ ጣዖቶቻቸው ፡ በእንስሳና ፡ በከብት ፡ ላይ ፡ ተጭነዋል ፤ ሸክሞቻችኹ ፡ ለደካማ ፡
እንስሳ ፡ ከባድ ፡ ጭነት ፡ ኾነዋል ።

2 ፤ ተጐነበሱ ፡ በአንድነትም ፡ ተዋረዱ ፤ ሸክሙን ፡ ለማዳን ፡ አልቻሉም ፥ ራሳቸው ፡ ግን ፡ ተማረኩ ።

3 ፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ኹሉ ፥ ከሆድ ፡ ያነሣኋችኹ ፡ ከማሕፀንም ፡
የተሸከምኋችኹ ፥ ስሙኝ ።

4 ፤ እስከ ፡ ሽምግልና ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ እስከ ፡ ሽበትም ፡ ድረስ ፡ እሸከማችኋለኹ ፤ እኔ ፡ ሠርቻለኹ ፡ እኔም ፡
አነሣለኹ ፤ እኔ ፡ እሸከማለኹ ፡ እኔም ፡ አድናለኹ ።

5 ፤ በማን ፡ ትመስሉኛላችኹ ፦ ከማንስ ፡ ጋራ ፡ ታስተካክሉኛላችኹ ፦ እንመሳሰል ፡ ዘንድ ፡ ከማን ፡ ጋራ ፡
ታስተያዩኛላችኹ ፦

6 ፤ ወርቁን ፡ ከኰረጆ ፡ የሚያፈሱ ፥ ብሩንም ፡ በሚዛን ፡ የሚመዝኑ ፡ እነርሱ ፡ አንጥረኛውን ፡ ይቀጥራሉ ፥ ርሱም ፡
አምላክ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራ ፡ ዋል ፤ ለዚያም ፡ ይጐነበሱለታል ፥ ይሰግዱለትማል ።

7 ፤ በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ አንሥተው ፡ ይሸከሙታል ፡ በስፍራውም ፡ ያደርጉታል ፥ በዚያም ፡ ይቆማል ፥ ከስፍራውም ፡
ፈቀቅ ፡ አይልም ፤ ሰውም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ቢጮኽ ፡ አይሰማውም ፡ ከመከራውም ፡ አያድነውም ።

8 ፤ ይህን ፡ ዐስቡና ፡ አልቅሱ ፤ ተላላፊዎች ፡ ሆይ ፥ ንስሓ ፡ ግቡ ፥ ልባችኹንም ፡ መልሱ ።

9 ፤ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝና ፥ ሌላም ፡ የለምና ፡ የቀድሞውን ፡ የጥንቱን ፡ ነገር ፡ ዐስቡ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ እንደ ፡
እኔም ፡ ያለ ፡ ማንም ፡ የለም ።

10 ፤ በመዠመሪያ ፡ መጨረሻውን ፥ ከጥንትም ፡ ያልተደረገውን ፡ እነግራለኹ ፤ ምክሬ ፡ ትጸናለች ፡ ፈቃዴንም ፡ ኹሉ ፡
እፈጽማለኹ ፡ እላለኹ ።

11 ፤ ከምሥራቅ ፡ ነጣቂ ፡ ወፍን ፥ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ምክሬን ፡ የሚያደርገውን ፡ ሰው ፡
እጠራዋለኹ ። ተናግሬያለኹ ፤ እፈጽማለኹ ፤ ዐስቤያለኹ ፡ አደርግማለኹ ።

12 ፤ እናንተ ፡ ከጽድቅ ፡ የራቃችኹ ፡ እልከኛዎች ፥ ስሙኝ ፤

13 ፤ ጽድቄን ፡ አቀርባለኹ ፥ አይርቅም ፡ መድኀኒቴም ፡ አይዘገይም ፤ ከጽዮን ፡ ለክብር ፡ እንዲኾን ፡ መድኀኒትን ፡
ለእስራኤል ፡ ሰጥቻለኹ ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 47 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 47 ።

1 ፤ አንቺ ፡ ድንግል ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ውረጂ ፡ በትቢያም ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ፤ የከለዳውያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
ሆይ ፥ ከዚህ ፡ በዃላ ፡ ቅልጣናምና ፡ ቅምጥል ፡ አትባይምና ፥ ያለዙፋን ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀመጪ ።

2 ፤ ወፍጮ ፡ ወስደሽ ፡ ዱቄትን ፡ ፍጪ ፤ መሸፈኛሽን ፡ አውጪ ፡ ረዥሙንም ፡ ልብስሽን ፡ አውልቀሽ ፡
ጣዩው ፤ ባትሽን ፡ ግለጪ ፥ ወንዙን ፡ ተሻገሪ ።

3 ፤ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽ ፡ ይገለጣል ፡ ዕፍረትሽም ፡ ይታያል ፤ እኔ ፡ እበቀላለኹ ፥ ለማንም ፡ አልራራም ።

4 ፤ ታዳጊያችን ፥ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነው ።

5 ፤ የከለዳውያን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከዚህ ፡ በዃላ ፦ የመንግሥታት ፡ እመቤት ፡ አትባይምና ፥ ዝም ፡ ብለሽ ፡
ተቀመጪ ፥ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ውስጥ ፡ ግቢ ።

6 ፤ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ተቈጥቼ ፡ ነበር ፡ ርስቴንም ፡ አረከስኹ ፡ በእጅሽም ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠዃቸው ፤ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡
ምሕረት ፡ አላደረግሽም ፥ በሽማግሌዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ቀንበርሽን ፡ እጅግ ፡ አክብደሻል ።

7 ፤ አንቺም ፦ እኔ ፡ ለዘለዓለም ፡ እመቤት ፡ እኾናለኹ ፡ ብለሻል ፤ ይህንም ፡ በልብሽ ፡ አላደረግሽም ፡ ፍጻሜውንም ፡
አላሰብሽም ።

8 ፤ አኹንም ፡ አንቺ ፡ ቅምጥል ፡ ተዘልለሽ ፡ የምትቀመጪ ፥ በልብሽም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡
የለም ፤ መበለትም ፡ ኾኜ ፡ አልኖርም ፡ የወላድ ፡ መካንነትንም ፡ አላውቅም ፡ የምትዪ ፡ ይህን ፡ ስሚ ፤

9 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡ እነዚህ ፡ ኹለት ፡ ነገሮች ፥ የወላድ ፡ መካንነትና ፡ መበለትነት ፥ በድንገት ፡
ይመጡብሻል ፤ ስለ ፡ መተቶችሽ ፡ ብዛትና ፡ ስለ ፡ አስማቶችሽ ፡ ጽናት ፡ ፈጽመው ፡ ይመጡብሻል ።

10 ፤ በክፋትሽ ፡ ታምነሻል ፤ የሚያየኝ ፡ የለም ፡ ብለሻል ፤ ጥበብሽና ፡ ዕውቀትሽ ፡ አታለውሻል ፥ በልብሽም ፦ እኔ ፡
ነኝ ፡ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ ብለሻል ።

11 ፤ ስለዚህ ፡ ምክንያት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይመጣብሻል ፥ በሟርትሽም ፡ እንዴት ፡ እንደምታርቂው ፡ አታውቂም ፤ ጕዳት ፡
ይወድቅብሻል ፥ ታስወግጂውም ፡ ዘንድ ፡ አይቻልሽም ፤ የማታውቂያትም ፡ ጕስቍልና ፡ ድንገት ፡ ትመጣብሻለች ።

12 ፤ ምናልባትም ፡ መጠቀም ፡ ትችዪ ፡ ወይም ፡ ታስደነግጪ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከአስማቶችሽና ፡ ከሕፃንነትሽ ፡ ዠምረሽ ፡
ከደከምሽበት ፡ ከመተቶችሽ ፡ ብዛት ፡ ጋራ ፡ ቁሚ ።

13 ፤ በምክርሽ ፡ ብዛት ፡ ደክመሻል ፤ አኹንም ፡ የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡ የሚቈጥሩ ፥ ከዋክብትንም ፡
የሚመለከቱ ፥ በየመባቻውም ፡ የሚመጣውን ፡ ነገር ፡ የሚናገሩ ፡ ተነሥተው ፡ ከሚመጣብሽ ፡ ነገር ፡ ያድኑሽ ።

14 ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ እብቅ ፡ ይኾናሉ ፥ እሳትም ፡ ያቃጥላቸዋል ፡ ሰውነታቸውንም ፡ ከነበልባል ፡ ኀይል ፡
አያድኑም ፤ ርሱም ፡ ሰው ፡ እንደሚሞቀው ፡ ፍም ፥ ወይም ፡ በፊቱ ፡ ሰው ፡ እንደሚቀመጥበት ፡ እሳት ፡ ያለ ፡ አይደለም ።

15 ፤ የደከምሽባቸው ፡ ነገሮች ፡ እንዲህ ፡ ይኾኑብሻል ፤ ከሕፃንነትሽ ፡ ዠምረው ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ይነግዱ ፡ የነበሩ ፡
እያንዳንዳቸው ፡ ወደ ፡ ስፍራቸው ፡ ይኼዳሉ ፥ የሚያድንሽም ፡ የለም ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 48 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 48 ።

1 ፤ እናንተ ፡ በእስራኤል ፡ ስም ፡ የተጠራችኹ ፡ ከይሁዳም ፡ ውሃዎች ፡ የወጣችኹ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
የምትምሉ ፥ በእውነት ፡ ሳይኾን ፡ በጽድቅም ፡ ሳይኾን ፡ የእስራኤልን ፡ አምላክ ፡ የምትጠሩ ፥

2 ፤ በቅድስት ፡ ከተማ ፡ ስም ፡ የተጠራችኹ ፥ ስሙም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚባል ፡ በእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የምትደገፉ ፥ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ።

3 ፤ የቀድሞውን ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ተናግሬያለኹ ፥ ከአፌም ፡ ወጥቷል ፡ አሳይቼውማለኹ ፤ ድንገት ፡ አድርጌዋለኹ ፡ ተፈጽሞማል ።

4 ፤ አንተ ፡ እልከኛ ፥ ዐንገትኽም ፡ የብረት ፡ ዥማት ፥ ግንባርኽም ፡ ናስ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐውቄያለኹ ፤

5 ፤ ስለዚህ ፥ አንተ ፦ ጣዖቴ ፡ ይህን ፡ አድርጓል ፥ የተቀረጸው ፡ ምስሌና ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራው ፡ ምስሌ ፡ ይህን ፡ አዘዙኝ ፡ እንዳትል ፥ አስቀድሜ ፡ ነግሬኽ ፡ ነበር ፡ ሳይኾንም ፡ አሳይቼኽ ፡ ነበር ።

6 ፤ ሰምተኻል ፤ ይህን ፡ ኹሉ ፡ ተመልከት ፤ እናንተም ፡ የምትናገሩት ፡ አይደላችኹምን ፡፡ የተሰወሩትን ፡ ያላወቅኻቸውንም ፡ ዐዲሶች ፡ ነገሮችን ፡ ከዚህ ፡ ዠምሬ ፡ አሳይቼኻለኹ ።

7 ፤ እነርሱም ፡ አኹን ፡ እንጂ ፡ ከጥንት ፡ አልተፈጠሩም ፤ አንተም ፦ እንሆ ፥ ዐውቄያቸዋለኹ ፡ እንዳትል ፡ ከዛሬ ፡ በፊት ፡ አልሰማኻቸውም ።

8 ፤ አልሰማኽም ፥ አላወቅኽም ፥ ዦሮኽ ፡ ከጥንት ፡ አልተከፈተችም ፤ አንተ ፡ ፈጽሞ ፡ ወንጀለኛ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡ ከማሕፀንም ፡ ዠምረኽ ፡ ተላላፊ ፡ ተብለኽ ፡ አንደ ፡ ተጠራኽ ፡ ዐውቄያለኹና ።

9 ፤ ስለ ፡ ስሜ ፡ ቍጣዬን ፡ አዘገያለኹ ፥ እንዳላጠፋኽም ፡ ስለ ፡ ምስጋናዬ ፡ እታገሣለኹ ።

10 ፤ እንሆ ፥ አንጥሬኻለኹ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እንደ ፡ ብር ፡ አይደለም ፤ በመከራም ፡ እቶን ፡ ፈትኜኻለኹ ።

11 ፤ ስለ ፡ እኔ ፥ ስለ ፡ ራሴ ፡ አደርገዋለኹ ፡ ስሜ ፡ ተነቅፏልና ፤ ክብሬንም ፡ ለሌላ ፡ አልሰጥም ።

12 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ የጠራኹኽም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ስማኝ ፤ እኔ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ ፊተኛው ፡ ነኝ ፡ እኔም ፡ ኋለኛው ፡ ነኝ ።

13 ፤ እጄም ፡ ምድርን ፡ መሠርታለች ፡ ቀኜም ፡ ሰማያትን ፡ ዘርግታለች ፤ በጠራኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በአንድነት ፡ ይቆማሉ ።

14 ፤ እናንተ ፡ ኹሉ ፥ በአንድነት ፡ ተሰብሰባችኹ ፡ ስሙ ፤ ከነርሱ ፡ ይህን ፡ የተናገረ ፡ ማን ፡ ነው ፡፡ እግዚአብሔር ፡ የወደደው ፡ ፈቃዱን ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፥ ክንዱም ፡ በከለዳውያን ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

15 ፤ እኔ ፡ ራሴ ፡ ተናግሬያለኹ ፤ እኔ ፡ ጠርቼዋለኹ ፤ አምጥቼዋለኹ ፥ መንገዱም ፡ ትከናወንለታለች ።

16 ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ቅረቡ ፡ ይህንም ፡ ስሙ ፤ እኔ ፡ ከጥንት ፡ ዠምሬ ፡ በስውር ፡ አልተናገርኹም ፤ ከኾነበት ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ እኔ ፡ በዚያ ፡ ነበርኹ ፥ አኹንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርና ፡ መንፈሱ ፡ ልከውኛል ።

17 ፤ ታዳጊኽ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ የሚረባኽን ፡ ነገር ፡ የማስተምርኽ ፡ በምትኼድባትም ፡ መንገድ ፡ የምመራኽ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ።

18 ፤ ትእዛዜን ፡ ብትሰማ ፡ ኖሮ ፥ ሰላምኽ ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡ ጽድቅኽም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ በኾነ ፡ ነበር ፤

19 ፤ ዘርኽም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ የሆድኽም ፡ ትውልድ ፡ እንደምድር ፡ ትቢያ ፡ በኾነ ፡ ነበር ፥ ስሙም ፡ ከፊቴ ፡ ባልጠፋና ፡ ባልፈረሰ ፡ ነበር ።

20 ፤ ከባቢሎን ፡ ውጡ ፡ ከከለዳውያንም ፡ ኰብልሉ ፤ በእልልታ ፡ ድምፅ ፡ ተናገሩ ፡ ይህንም ፡ ንገሩ ፡ እስከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ አውሩና ፦ እግዚአብሔር ፡ ባሪያውን ፡ ያዕቆብን ፡ ታድጎታል ፡ በሉ ።

21 ፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ በኩል ፡ በመራቸው ፡ ጊዜ ፡ አልተጠሙም ፤ ውሃንም ፡ ከአለቱ ፡ ውስጥ ፡ አፈለቀላቸው ፥ አለቱንም ፡ ሰነጠቀ ፡ ውሃውም ፡ ፈሰሰ ።

22 ፤ ለክፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 49 ።

ምዕራፍ ፡ 49 ።

1 ፤ ደሴቶች ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፥ እናንተም ፡ በሩቅ ፡ ያላችኹ ፡ አሕዛብ ፥ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡ ከማሕፀን ፡

ጠርቶኛል ፥ ከእናቴም ፡ ሆድ ፡ ዠምሮ ፡ ስሜን ፡ አንሥቷል ፤

2 ፤ አፌንም ፡ እንደ ፡ ተሳለ ፡ ሰይፍ ፡ አድርጓል ፥ በእጁ ፡ ጥላ ፡ ሰውሮኛል ፤ እንደ ፡ ተሳለ ፡ ፍላጻም ፡
አድርጎኛል ፥ በሰገባውም ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጎኛል ።

3 ፤ ርሱም ፦ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ነኽ ፡ ባንተም ፡ እከበራለኹ ፡ አለኝ ።

4 ፤ እኔ ፡ ግን ፦ በከንቱ ፡ ደከምኹ ፥ ምንም ፡ ጥቅም ፡ ለሌለውና ፡ ለከንቱ ፡ ጕልበቴን ፡ ፈጀኹ ፤ ፍርዴ ፡ ግን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፥ ዋጋዬም ፡ በአምላኬ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አልኹ ።

5 ፤ አኹንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዐይን ፡ ከብሬያለኹና ፥ አምላኬም ፡ ጕልበት ፡ ኾኖኛልና ፥ ያዕቆብን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡
እንድመልስ ፡ እስራኤልንም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ እንድሰበስብ ፡ ባሪያ ፡ እኾነው ፡ ዘንድ ፡ ከማሕፀን ፡ ዠምሮ ፡ የሠራኝ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

6 ፤ ርሱም ፦ የያዕቆብን ፡ ነገዶች ፡ እንድታስነሣ ፡ ከእስራኤልም ፡ የዳኑትን ፡ እንድትመስል ፡ ባሪያዬ ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡
እጅግ ፡ ቀላል ፡ ነገር ፡ ነውና ፥ እስከምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ መድኀኒት ፡ ትኾን ፡ ዘንድ ፡ ለአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ አድርጌ ፡
ሰጥቼኻለኹ ፡ ይላል ።

7 ፤ የእስራኤል ፡ ታዳጊ ፡ ቅዱሱም ፥ እግዚአብሔር ፥ ሰዎች ፡ ለሚንቁት ፡ ሕዝብም ፡ ለሚጠላው ፡ ለገዢዎች ፡ ባሪያ ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለ ፡ ታማኙ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፥ ስለ ፡ መረጠኽም ፡ ስለእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ነገሥታት ፡ አይተው ፡
ይነሣሉ ፥ መሳፍንትም ፡ አይተው ፡ ይሰግዳሉ ።

8 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በተወደደ ፡ ጊዜ ፡ ሰምቼኻለኹ ፥ በመድኀኒትም ፡ ቀን ፡
ረድቼኻለኹ ፤ እጠብቅኽማለኹ ፥ ምድርንም ፡ ታቀና ፡ ዘንድ ፥ ውድማ ፡ የኾኑትንም ፡ ርስቶች ፡ ታወርስ ፡ ዘንድ ፥

9 ፤ የተጋዙትንም ፦ ውጡ ፥ በጨለማም ፡ የተቀመጡትን ፦ ተገለጡ ፡ ትል ፡ ዘንድ ፥ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አድርጌ ፡ ለሕዝቡ ፡
ሰጥቼኻለኹ ። በመንገድም ፡ ላይ ፡ ይሰማራሉ ፥ ማሰማሪያቸውም ፡ በወና ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

10 ፤ የሚራራላቸውም ፡ ይመራቸዋልና ፥ በውሃም ፡ ምንጮች ፡ በኩል ፡
ይነዳቸዋልና ፥ አይራቡም ፥ አይጠሙም ፥ ትኵሳት ፡ ወይም ፡ ፀሓይ ፡ አይጐዳቸውም ።

11 ፤ ተራራዎቼንም ፡ ኹሉ ፡ መንገድ ፡ አደርጋለኹ ፥ ጐዳናዎቼም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ።

12 ፤ እንሆ ፥ እነዚህ ፡ ከሩቅ ፥ እንሆም ፥ እነዚህ ፡ ከሰሜንንና ፡ ከምዕራብ ፥ እነዚህም ፡ ከሢኒም ፡ አገር ፡ ይመጣሉ ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አጽናንቷልና ፥ ለችግረኛዎቹም ፡ ራርቷልና ፥ ሰማያት ፡ ሆይ ፥ ዘምሩ ፥ ምድር ፡
ሆይ ፥ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ ተራራዎችም ፡ ሆይ ፥ እልል ፡ በሉ ።

14 ፤ ጽዮን ፡ ግን ፦ እግዚአብሔር ፡ ትቶኛል ፡ ጌታም ፡ ረስቶኛል ፡ አለች ።

15 ፤ በእውኑ ፡ ሴት ፡ ከማሕፀኗ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ እስከማትራራ ፡ ድረስ ፡ ሕፃኗን ፡ ትረሳ ፡ ዘንድ ፡
ትችላለችን ፧ አዎን ፥ ርሷ ፡ ትረሳ ፡ ይኾናል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አልረሳሽም ።

16 ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ በእጄ ፡ መዳፍ ፡ ቀርጬሻለኹ ፥ ቅጥሮችሽም ፡ ኹልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ አሉ ።

17 ፤ ልጆችሽ ፡ ይፈጥናሉ ፤ ያፈረሱሽና ፡ ያወደሙሽ ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ይወጣሉ ።

18 ፤ ዐይንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመልከቺ ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ። እኔ ፡
ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነዚህን ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ጌጥ ፡ ትለብሻቸዋለሽ ፥ እንደ ፡ ሙሽራም ፡ ትጐናጸፊአቸዋለሽ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

19 ፤ ባድማሽና ፡ ውድማሽ ፡ ወናም ፡ የኾነው ፡ ምድርሽ ፡ ከሚኖሩብሽ ፡ የተነሣ ፡ ዛሬ ፡ ጠባብ ፡
ትኾናለችና ፥ የዋጡሽም ፡ ይርቃሉና ።

20 ፤ የወላድ ፡ መካን ፡ ከኾንሽ ፡ በኋላ ፡ የተወለዱልሽ ፡ ልጆችሽ ፡ በዠሮሽ ፦ ስፍራ ፡ ጠቦኛልና ፥ እቀመጥ ፡ ዘንድ ፡
ቦታ ፡ አስፊልኝ ፡ ይላሉ ።

21 ፤ አንቺም ፡ በልብሽ ፥ የወላድ ፡ መካን ፡ ኾኛለኹና ፥ እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ተሰድጃለኹና ፡ ተቅበዝብዠለኹምና ፡

እነዚህን ፡ ማን ፡ ወለደልኝ ፥ እነዚህንስ ፡ ማን ፡ አሳደጋቸው ፥ እንሆ ፥ ብቻዬን ፡ ቀርቼ ፡ ነበር ፤ እነዚህስ ፡ ወዴት ፡ ነበሩ ፥ ትያለሽ ።

22 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እጄን ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ አነሣለኹ ፥ ዓላማዬንም ፡ ወደ ፡ ወገኖች ፡ አቆማለኹ ፤ ወንዶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በብብታቸው ፡ ያመጧቸዋል ፥ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ ይሸከሟቸዋል ።

23 ፤ ነገሥታትም ፡ አሳዳጊ ፡ አባቶችሽ ፡ ይኾናሉ ፥ እቴጌዎቻቸውም ፡ ሞግዚቶችሽ ፡ ይኾናሉ ፤ ግንባራቸውንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ዝቅ ፡ አድርገው ፡ ይሰግዱልሻል ፥ የእግርሽንም ፡ ትቢያ ፡ ይልሳሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቂያለሽ ፥ እኔንም ፡ በመተማመን ፡ የሚጠባበቁ ፡ አያፍሩም ።

24 ፤ በእውኑ ፡ ብዝበዛ ፡ ከኀያል ፡ እጅ ፡ ይወሰዳልን ፥ ወይስ ፡ የጨካኙ ፡ ምርኮኛዎች ፡ ያመልጣሉን ፥

25 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በኀያላን ፡ የተማረኩ ፡ ይወሰዳሉ ፥ የጨካኞችም ፡ ብዝበዛ ፡ ያመልጣል ፤ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ የሚጣሉትን ፡ እጣላቸዋለኹ ፥ ልጆችሽንም ፡ አድናለኹ ።

26 ፤ አስጨናቂዎችሽንም ፡ ሥጋቸውን ፡ አስበላቸዋለኹ ፥ እንደ ፡ ጣፋጭም ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ደማቸውን ፡ ጠጥተው ፡ ይሰክራሉ ፤ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ኹሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ መድኀኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፥ የያዕቆብ ፡ ኀያል ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 50 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 50 ።

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናታችኹን ፡ የፈታኹበት ፡ የፍቺ ፡ ጽሕፈት ፡ የት ፡ አለ ፥ ወይስ ፡ እናንተን ፡ የሸጥኹ ፡ ከአበዳሪዎች ፡ ለየትኛው ፡ ነው ፥ እንሆ ፥ ስለ ፡ ኀጢአታችኹ ፡ ተሸጣችኋል ፥ ስለ ፡ በደላችኹም ፡ እናታችኹ ፡ ተፈታለች ።

2 ፤ በመጣኹስ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ፥ በጠራኹስ ፡ ጊዜ ፡ የሚመልስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አልነበረም ፥ መታደግ ፡ እንዳትችል ፡ እጄ ፡ ዐጪር ፡ ኾናለችን ፥ ወይስ ፡ ለማዳን ፡ ኀይል ፡ የለኝምን ፥ እንሆ ፥ በገሥጽኹ ፡ ጊዜ ፡ ባሕርን ፡ አደርቃለኹ ፥ ወንዞችንም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አደርጋቸዋለኹ ፤ ውሃም ፡ በማጣት ፡ ዓሣዎቻቸው ፡ ይገማሉ ፡ በጥማትም ፡ ይሞታሉ ።

3 ፤ ሰማያትን ፡ ጥቍረት ፡ አለብሳቸዋለኹ ፥ መጋረጃቸውንም ፡ ማቅ ፡ አደርጋለኹ ።

4 ፤ የደከመውን ፡ በቃል ፡ እንዴት ፡ እንደምደግፍ ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተማሩትን ፡ ምላስ ፡ ሰጥቶኛል ፡ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ያነቃኛል ፥ እንደ ፡ ተማሪዎችም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ጆሮዬን ፡ ያነቃቃል ።

5 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጆሮዬን ፡ ከፍቷል ፥ እኔም ፡ ዐመፀኛ ፡ አልነበርኹም ፡ ወደ ፡ ኋላዬም ፡ አልተመለስኹም ።

6 ፤ ጀርባዬን ፡ ለገራፊዎች ፡ ጕንጨንም ፡ ለጠጕር ፡ ነጪዎች ፡ ሰጠኹ ፥ ፊቴንም ፡ ከውርደትና ፡ ከትፋት ፡ አልመለስኹም ።

7 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረዳኛልና ፥ ስለዚህ ፡ አልታወክኹም ፤ ስለዚህም ፡ ፊቴን ፡ እንደ ፡ ባልጩት ፡ ድንጋይ ፡ አድርጌዋለኹ ፥ እንዳላፍርም ፡ ዐውቃለኹ ።

8 ፤ የሚያጸድቀኝ ፡ ቅርብ ፡ ነው ፤ ከእኔስ ፡ ጋራ ፡ የሚከራከር ፡ ማን ፡ ነው ፥ በአንድነት ፡ እንቁም ፤ የሚከራከረኝ ፡ ማን ፡ ነው ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ ይቅረብ ።

9 ፤ እንሆ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይረዳኛል ፤ ማን ፡ ይፈርድብኛል ፥ እንሆ ፥ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ያረጃሉ ፡ ብልም ፡ ይበላቸዋል ።

10 ፤ ከእናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፥ የባሪያውንም ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ፥ በጨለማም ፡ የሚኼድ ፥ ብርሃንም ፡ የሌለው ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚታመን ፥ በአምላኩም ፡ የሚደገፍ ፡ ማን ፡ ነው ፥

11 ፤ እንሆ ፥ እሳት ፡ የምታነዱ ፡ የእሳትንም ፡ ወላፈን ፡ የምትታጠቁ ፡ ኹላችኹ ፥ በእሳታችኹ ፡ ነበልባል ፡

ባነደዳችኹትም ፡ ወላፈን ፡ ኺዱ ፤ ይህ ፡ ከእጄ ፡ ይኾንባችኋል ፤ በሐዘን ፡ ትተኛላችኹ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 51 ።

ምዕራፍ ፡ 51 ።

1 ፤ እናንተ ፡ ጽድቅን ፡ የምትከተሉ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የምትሹ ፥ ስሙኝ ፤ ከርሱ ፡ የተቈረጣችኹበትን ፡ ድንጋይ ፡
ከርሱም ፡ የተቈፈራችኹበትን ፡ ጕድጓድ ፡ ተመልከቱ ።

2 ፤ ወደ ፡ አባታችኹ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፥ ወደ ፡ ወለደቻችኹም ፡ ወደ ፡ ሳራ ፡ ተመልከቱ ፤ አንድ ፡ ብቻውን ፡ በኾነ ፡
ጊዜ ፡ ጠራኹት ፥ ባረክኹትም ፥ አበዛኹትም ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ጽዮንን ፡ ያጽናናል ፤ በርሷም ፡ ባድማ ፡ የኾነውን ፡ ኹሉ ፡ ያጽናናል ፥ ምድረ ፡ በዳዋንም ፡ እንደ ፡
ዔዴን ፡ በረሓዋንም ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ገነት ፡ ያደርጋል ፤ ደስታና ፡ ተድላ ፡ ምስጋናና ፡ የዝማሬ ፡ ድምፅ ፡
ይገኝበታል ።

4 ፤ ወገኔ ፡ ሆይ ፥ አድምጠኝ ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ስማኝ ፤ ሕግ ፡ ከእኔ ፡ ይወጣልና ፥ ፍርዴም ፡ ለአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡
ይኾናልና ።

5 ፤ ጽድቄ ፡ ፈጥኖ ፡ ቀርቧል ፥ ማዳኔም ፡ ወጥቷል ፥ ክንዴም ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ይፈርዳል ፤ ደሴቶች ፡ እኔን ፡
በመተማመን ፡ ይጠባበቃሉ ፥ በክንዴም ፡ ይታመናሉ ።

6 ፤ ዐይናችኹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አንሡ ፥ ወደ ፡ ታችም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ተመልከቱ ፤ ሰማያት ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ በንው ፡
ይጠፋሉ ፥ ምድርም ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ታረጃለች ፥ የሚኖሩባትም ፡ እንዲሁ ፡ ይሞታሉ ፤ ማዳኔ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለም ፡
ይኾናል ፥ ጽድቄም ፡ አይፈርስም ።

7 ፤ ጽድቅን ፡ የምታውቁ ፡ ሕጌም ፡ በልባችኹ ፡ ያለ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ ስሙኝ ፤ የሰውን ፡ ተግዳሮት ፡
አትፍሩ ፥ በስድባቸውም ፡ አትደንግጡ ።

8 ፤ እንደ ፡ ልብስም ፡ ብል ፡ ይበላቸዋል ፥ እንደ ፡ በግ ፡ ጠጕርም ፡ ትል ፡ ይበላቸዋል ፤ ጽድቄ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለም ፡
ማዳኔም ፡ ለትውልድ ፡ ኹሉ ፡ ይኾናል ።

9 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ክንድ ፡ ሆይ ፥ ተነሥ ፥ ተነሥ ፥ ኀይልንም ፡ ልበስ ፤ በቀድሞው ፡ ወራትና ፡ በጥንቱ ፡ ዘመን ፡
በነበረው ፡ ትውልድ ፡ እንደኾነው ፡ ተነሥ ። ረዓብን ፡ የቈራረጥኽ ፡ ዘንዶውንም ፡ የወጋኽ ፡ አንተ ፡ አይደለኽምን ፧

10 ፤ ባሕሩንና ፡ የታላቁን ፡ ጥልቅ ፡ ውሃ ፡ ያደረቅኸው ፥ የዳኑትም ፡ ይሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ ጠሊቁን ፡ ባሕር ፡ መንገድ ፡
ያደረግኽ ፡ አንተ ፡ አይደለኽምን ፧

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተቤዣቸው ፡ ይመለሳሉ ፡ ወደ ፡ ጽዮንም ፡ ይመጣሉ ፤ የዘለዓለምም ፡ ደስታ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡
ይኾናል ፤ ደስታንና ፡ ተድላን ፡ ያገኛሉ ፥ ሐዘንና ፡ ልቅሶም ፡ ይሸሻል ።

12 ፤ የማጽናናችኹ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ እኔ ፡ ነኝ ፤ የሚሞተውን ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ሣርም ፡ የሚጠወልገውን ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡
ትፈራ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ማን ፡ ነኽ ፧

13 ፤ ሰማያትንም ፡ የዘረጋው ፡ ምድርንም ፡ የመሠረተውን ፡ ፈጣሪኽን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረስተኻል ፤ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡
ባዘጋጀ ፡ ጊዜ ፡ ካስጨናቂው ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ ኹልጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ ፈርተኻል ፤ የአስጨናቂው ፡ ቍጣ ፡ የት ፡ አለ ፧

14 ፤ ምርኮኛ ፡ ፈጥኖ ፡ ይፈታል ፤ አይሞትም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ አይወርድም ፥ እንጀራም ፡ አይጐድልበትም ።

15 ፤ ሞገዱም ፡ እንዲተም ፡ ባሕርን ፡ የማናውጥ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፥ ስሜም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነው ።

16 ፤ ሰማያትን ፡ እዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ ምድርንም ፡ እመሠርት ፡ ዘንድ ፥ ጽዮንንም ፦ አንቺ ፡ ሕዝቤ ፡ ነሽ ፡ እል ፡ ዘንድ ፡
ቃሌን ፡ በአፍኽ ፡ አድርጌያለኹ ፥ በእጄም ፡ ጥላ ፡ ጋርጄኻለኹ ።

17 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ የቍጣውን ፡ ጽዋ ፡ የጠጣሽ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ንቂ ፥ ንቂ ፥ ቁሚ ፤ የሚያንገደግድን ፡
ዋንጫ ፡ ጠጥተሻል ፡ ጨልጠሽውማል ።

18 ፤ ከወለደቻቸው ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ የሚመራት ፡ የለም ፥ ካሳደገቻቸውም ፡ ልጆች ፡ ኹሉ ፡ እጇን ፡ የሚይዝ ፡ የለም ።

19 ፤ እነዚህ ፡ ኹለት ፡ ነገሮች ፡ ኾነውብሻል ፥ ማንስ ፡ ያስተዛዝንሻል ፨ መፈታትና ፡ ጥፋት ፡ ራብና ፡ ሰይፍ ፡
ናቸው ፤ እንዴትስ ፡ አጽናኝሻለኹ ፨

20 ፤ ልጆችሽ ፡ ዝለዋል ፤ በወጥመድ ፡ እንደተያዘ ፡ ሚዳቋ ፡ በአደባባይ ፡ ኹሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
ተኝተዋል ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣና ፡ በአምላክሽ ፡ ተግሣጽ ፡ ተሞልተዋል ።

21 ፤ ስለዚህም ፡ ያለወይን ፡ ጠጅ ፡ የሰከርሽ ፡ አንቺ ፡ ችግረኛ ፥ ይህን ፡ ስሚ ፤

22 ፤ ስለ ፡ ወገኑ ፡ የሚሟገት ፡ አምላክሽ ፡ ጌታሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የሚያንገደግድን ፡ ጽዋ ፡
የቍጣዬንም ፡ ዋንጫ ፡ ከእጅሽ ፡ ወስጃለኹ ፤ ደግመሽም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትጠጪውም ።

23 ፤ ነፍስሽንም ፦ እንሻገር ፡ ዘንድ ፡ ዝቅ ፡ በዪ ፡ በሚሏት ፡ በአስጨናቂዎችሽ ፡ እጅ ፡ አኖረዋለኹ ፤ ዠርባሽንም ፡
ለሚሻገሩት ፡ እንደ ፡ መሬትና ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ አደረግሽላቸው ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 52 ።

ምዕራፍ ፡ 52 ።

1 ፤ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ተነሺ ፥ ተነሺ ፥ ኀይልሽን ፡ ልበሺ ፤ ቅድስቲቱ ፡ ከተማ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ያልተገረዘና ፡ ርኩስ ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይገባብሽምና ፡ ጌጠኛ ፡ ልብስሽን ፡ ልበሺ ።

2 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ትቢያን ፡ አራግፊ ፤ ተነሺ ፥ ተቀመጪ ፤ ምርኮኛዪቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የዐንገትሽን ፡
እስራት ፡ ፍቺ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በከንቱ ፡ ተሸጣችኹ ፡ ነበር ፥ ያለገንዘብም ፡ ትቤዣላችኹ ።

4 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወገኔ ፡ በዚያ ፡ እንግዳ ፡ ኾኖ ፡ ይቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ አስቀድሞ ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ወረደ ፥ አሶርም ፡ ያለምክንያት ፡ በደለው ።

5 ፤ ወገኔ ፡ በከንቱ ፡ ተወስዷልና ፥ አኹን ፡ ከዚህ ፡ ምን ፡ አለኝ ፨ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የሚገዟቸው ፡
ይጮኻሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ስሜም ፡ ኹልጊዜ ፡ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ ይሰደባል ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ወገኔ ፡ ስሜን ፡ ያውቃል ፥ ስለዚህም ፡ የምናገር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡
ያውቃሉ ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ ነኝ ።

7 ፤ የምሥራች ፡ የሚናገር ፥ ሰላምንም ፡ የሚያወራ ፥ የመልካምንም ፡ ወሬ ፡ የምሥራች ፡ የሚናገር ፥ መድኀኒትንም ፡
የሚያወራ ፥ ጽዮንንም ፦ አምላክሽ ፡ ነግሧል ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ እግሩ ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።

8 ፤ እንሆ ፥ ጉበኛዎችሽ ፡ ጮኸዋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ዐይን ፡ በዐይን ፡ ይተያያሉና ፡
ድምፃቸውን ፡ ያነሣሉ ፥ በአንድነትም ፡ ይዘምራሉ ።

9 ፤ እናንተ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ፍርስራሾች ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ አጽናንቷልና ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡
ታድጓልና ፥ ደስ ፡ ይበላችኹ ፥ በአንድነትም ፡ ዘምሩ ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ የተቀደሰውን ፡ ክንዱን ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ገልጧል ፥ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ የሚኖሩትም ፡ ኹሉ ፡
የአምላካችንን ፡ መድኀኒት ፡ ያያሉ ።

11 ፤ እናንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዕቃ ፡ የምትሸከሙ ፡ ሆይ ፥ እልፍ ፡ በሉ ፥ እልፍ ፡ በሉ ፥ ከዚያ ፡ ውጡ ፥ ርኩስን ፡ ነገር ፡
አትንኩ ፥ ከመካከሏ ፡ ውጡ ፥ ንጹሓን ፡ ኹኑ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ ይቀድማችኋልና ፥ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ይከተላችኋልና ፥ በችኰላ ፡ አትወጡም ፡
በመኰብለልም ፡ አትኼዱም ።

13 ፤ እንሆ ፥ ባሪያዬ ፡ በማስተዋል ፡ ያደርጋል ፤ ይከብራል ፡ ከፍ ፡ ከፍም ፡ ይላል ፥ እጅግ ፡ ታላቅም ፡ ይኾናል ።

14 ፤ ፊቱ ፡ ከሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፥ መልኩም ፡ ከሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ ተጐሳቍሏልና ፥ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ አንተ ፡

እንደ ፡ ተደነቁ ፥ እንዲሁ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ ያስደንቃል ፤

15 ፤ ያልተነገረላቸውንም ፡ ያያሉና ፥ ያልሰሙትንም ፡ ያስተውላሉና ፡ ነገሥታት ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ አፋቸውን ፡ ይዘጋሉ ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 53 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 53 ።

1 ፤ የሰማነውን ፡ ነገር ፡ ማን ፡ አምኗል ፧ የእግዚአብሔርስ ፡ ክንድ ፡ ለማን ፡ ተገልጧል ፧

2 ፤ በፊቱ ፡ እንደ ፡ ቡቃያ ፡ ከደረቅም ፡ መሬት ፡ እንደ ፡ ሥር ፡ አድጓል ። መልክና ፡ ውበት ፡ የለውም ፥ ባየነውም ፡ ጊዜ ፡ እንወደው ፡ ዘንድ ፡ ደም ፡ ግባት ፡ የለውም ።

3 ፤ የተናቀ ፡ ከሰውም ፡ የተጠላ ፥ የሕማም ፡ ሰው ፡ ደዌንም ፡ የሚያውቅ ፡ ነው ፤ ሰውም ፡ ፊቱን ፡ እንደሚሰውርበት ፡ የተናቀ ፡ ነው ፥ እኛም ፡ አላከበርነውም ።

4 ፤ በእውነት ፡ ደዌያችንን ፡ ተቀበለ ፡ ሕመማችንንም ፡ ተሸክሟል ፤ እኛ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ተመታ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተቀሠፈ ፡ እንደ ፡ ተቸገረም ፡ ቈጠርነው ።

5 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ መተላለፋችን ፡ ቈሰለ ፥ ስለ ፡ በደላችንም ፡ ደቀቀ ፤ የደኅንነታችንም ፡ ተግሣጽ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፥ በርሱም ፡ ቍስል ፡ እኛ ፡ ተፈወስን ።

6 ፤ እኛ ፡ ኹላችን ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ ተቅበዝብዘን ፡ ጠፋን ፤ ከእኛ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ መንገዱ ፡ አዘነበለ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የኹላችንን ፡ በደል ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ አኖረ ።

7 ፤ ተጨነቀ ፡ ተሣቀየም ፡ አፉንም ፡ አልከፈተም ፤ ለመታረድ ፡ እንደሚነዳ ፡ ጠቦት ፥ በሸላቾቹም ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ እንደሚል ፡ በግ ፥ እንዲሁ ፡ አፉን ፡ አልከፈተም ።

8 ፤ በማስጨነቅና ፡ በፍርድ ፡ ተወሰደ ፤ ስለሕዝቤ ፡ ኀጢአት ፡ ተመቶ ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተወገደ ፡ ከትውልዱ ፡ ማን ፡ አስተዋለ ፧

9 ፤ ከክፉዎችም ፡ ጋራ ፡ መቃብሩን ፡ አደረጉ ፥ ከባለጠጋዎችም ፡ ጋራ ፡ በሞቱ ፡ ኾኖም ፡ ግፍን ፡ አላደረገም ፡ ነበር ፥ በአፉም ፡ ተንኰል ፡ አልተገኘበትም ፡ ነበር ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በደዌ ፡ ያደቀው ፡ ዘንድ ፡ ፈቀደ ፤ ነፍሱን ፡ ስለ ፡ ኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ፡ ዘሩን ፡ ያያል ፥ ዕድሜውም ፡ ይረዝማል ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ በእጁ ፡ ይከናወናል ።

11 ፤ ከነፍሱ ፡ ድካም ፡ ብርሃን ፡ ያያል ፡ ደስም ፡ ይለዋል ፤ ጻድቅ ፡ ባሪያዬም ፡ በዕውቀቱ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያጸድቃል ፥ ኀጢአታቸውን ፡ ይሸከማል ።

12 ፤ ስለዚህም ፡ ርሱ ፡ ብዙዎችን ፡ ይወርሳል ፥ ከኀያላንም ፡ ጋራ ፡ ምርኮን ፡ ይከፋፈላል ፤ ነፍሱን ፡ ለሞት ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቷልና ፥ ከዐመፀኛዎችም ፡ ጋራ ፡ ተቈጥሯልና ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ኀጢአት ፡ ተሸከመ ፥ ስለ ፡ ዐመፀኛዎችም ፡ ማለደ ።

__________________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 54 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 54 ።

1 ፤ አንቺ ፡ ያልወለድሽ ፡ መካን ፡ ሆይ ፥ ዘምሪ ፤ አንቺ ፡ ያላማጥሽ ፡ ሆይ ፥ እልል ፡ በዪ ፥ ጮኺም ፤ ባል ፡ ካላት ፡ ይልቅ ፡ ፈት ፡ የኾነቺቱ ፡ ልጆች ፡ በዝተዋልና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

2 ፤ የድንኳንሽን ፡ ስፍራ ፡ አስፊ ፥ መጋረጃዎችሽንም ፡ ይዘርጉ ፤ አትቈጥቢ ፤ አውታሮችሽን ፡ አስረዝሚ ፡ ካስማዎችሽንም ፡ አጽኚ ።

3 ፤ በቀኝና ፡ በግራ ፡ ትሰፋፊያለሽና ፥ ዘርሽም ፡ አሕዛብን ፡ ይወርሳልና ፥ የፈረሱትንም ፡ ከተማዎች ፡ መኖሪያ ፡ ያደርጋልና ።

4 ፤ አታፍሪምና ፡ አትፍሪ ፤ አትዋረጂምና ፡ አትደንግጪ ፤ የሕፃንነትሽንም ፡ ዕፍረት ፡ ትረሺዋለሽ ፥ የመበለትነትሽንም ፡

ስድብ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታስቢም ።

5 ፤ ፈጣሪሽ ፡ ባልሽ ፡ ነው ፥ ስሙም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ ታዳጊሽ ፡ ነው ፥ ርሱም ፡ የምድር ፡ ኹሉ ፡ አምላክ ፡ ይባላል ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተተወችና ፡ እንደ ፡ ተበሳጨች ፡ በልጅነቷም ፡ እንደ ፡ ተጣለች ፡ ሚስት ፡ ጠርቶሻል ፥ ይላል ፡ አምላክሽ ።

7 ፤ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተውኹሽ ፥ በታላቅም ፡ ምሕረት ፡ እሰበስብሻለኹ ።

8 ፤ በጥቂት ፡ ቍጣ ፡ ለቅጽበት ፡ ዐይን ፡ ፊቴን ፡ ከአንቺ ፡ሰወርኹ ፥ በዘለዓለምም ፡ ቸርነት ፡ እምርሻለኹ ፥ ይላል ፡ ታዳጊሽ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ይህ ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ ኖኅ ፡ ውሃ ፡ ነው ፤ የኖኅ ፡ ውሃ ፡ ደግሞ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንዳያልፍ ፡ እንደ ፡ ማልኹ ፥ እንዲሁ ፡ አንቺን ፡ እንዳልቈጣ ፡ እንዳልዘልፍሽም ፡ ምያለኹ ።

10 ፤ ተራራዎች ፡ ይፈልሳሉ ፥ ኰረብታዎችም ፡ ይወገዳሉ ፤ ቸርነቴ ፡ ግን ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ አይፈልስም ፡ የሰላሜም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አይወገድም ፥ ይላል ፡ መሓሪሽ ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ አንቺ ፡ የተቸገርሽ ፡ በዐውል ፡ ነፋስም ፡ የተናወጥሽ ፡ ያልተጽናናሽም ፥ እንሆ ፥ ድንጋዮችሽን ፡ ሸላልሜ ፡ እገነባለኹ ፥ በሰንፔርም ፡ እመሠርትሻለኹ ።

12 ፤ የግንብሽንም ፡ ጕልላት ፡ በቀይ ፡ ዕንቍ ፥ በሮችሽንም ፡ በሚያብረቀርቅ ፡ ዕንቍ ፥ ዳርቻሽንም ፡ ኹሉ ፡ በከበሩ ፡ ድንጋዮች ፡ እሠራለኹ ።

13 ፤ ልጆችሽም ፡ ኹሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተማሩ ፡ ይኾናሉ ፥ የልጆችሽም ፡ ሰላም ፡ ብዙ ፡ ይኾናል ።

14 ፤ በጽድቅ ፡ ትታነጺያለሽ ፤ ከግፍ ፡ ራቂ ፥ አትፈሪምም ፥ ድንጋጤም ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ አትቀርብም ።

15 ፤ እንሆ ፥ ይሰበሰባሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አይኾንም ፤ ባንቺም ፡ ላይ ፡ የሚሰበሰቡ ፡ ኹሉ ፡ ከአንቺ ፡ የተነሣ ፡ ይወድቃሉ ።

16 ፤ እንሆ ፥ ፍሙን ፡ በወናፍ ፡ የሚያናፋ ፡ ለሥራውም ፡ መሣሪያ ፡ የሚያወጣ ፡ ብረት ፡ ሠሪን ፡ እኔ ፡ ፈጥሬያለኹ ፤ የሚያፈርሰውንም ፡ እንዲያጠፋ ፡ ፈጥሬያለኹ ።

17 ፤ ባንቺ ፡ ላይ ፡ የተሠራ ፡ መሣሪያ ፡ ኹሉ ፡ አይከናወንም ፤ በፍርድም ፡ በሚነሣብሽ ፡ ምላስ ፡ ኹሉ ፡ ትፈርጂበታለሽ ። የእግዚአብሔር ፡ ባሪያዎች ፡ ርስት ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ጽድቃቸውም ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 55 ።

ምዕራፍ ፡ 55 ።

1 ፤ እናንተ ፡ የተጠማችኹ ፡ ኹሉ ፥ ወደ ፡ ውሃ ፡ ኑ ፥ ገንዘብም ፡ የሌላችኹ ፡ ኑና ፡ ግዙ ፡ ብሉም ፤ ኑ ፡ ያለገንዘብም ፡ ያለዋጋም ፡ የወይን ፡ ጠጅና ፡ ወተት ፡ ግዙ ።

2 ፤ ገንዘብን ፡ እንጀራ ፡ ላይደለ ፥ የድካማችኹንም ፡ ዋጋ ፡ ለማያጠግብ ፡ ነገር ፡ ለምን ፡ ትመዝናላችኹ ፧ አድምጡኝ ፥ በረከትንም ፡ ብሉ ፥ ሰውነታችኹም ፡ በጮማ ፡ ደስ ፡ ይበለው ።

3 ፤ ጆሯችኹን ፡ አዘንብሉ ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ቅረቡ ፤ ስሙ ፡ ሰውነታችኹም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ፤ የታመነችዪቱን ፡ የዳዊትን ፡ ምሕረት ፥ የዘለዓለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ አደርጋለኹ ።

4 ፤ እንሆ ፥ ለአሕዛብ ፡ ምስክር ፥ ለወገኖችም ፡ አለቃና ፡ አዛዥ ፡ እንዲኾን ፡ ሰጥቼዋለኹ ።

5 ፤ እንሆ ፥ የማታውቀውን ፡ ሕዝብ ፡ ትጠራለኽ ፥ የእስራኤልም ፡ ቅዱስ ፡ አክብሮኻልና ፥ ስለ ፡ አምላክኽ ፡ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የማያውቁኽ ፡ ሕዝብ ፡ ወዳንተ ፡ ይሮጣሉ ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ በሚገኝበት ፡ ጊዜ ፡ ፈልጉት ፥ ቀርቦም ፡ ሳለ ፡ ጥሩት ፤

7 ፤ ክፉ ፡ ሰው ፡ መንገዱን ፡ በደለኛም ፡ ዐሳቡን ፡ ይተው ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመለስ ፡ ርሱም ፡
ይምረዋል ፥ ይቅርታውም ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ይመለስ ።

8 ፤ ዐሳቤ ፡ እንደ ፡ ዐሳባችኹ ፡ መንገዳችኹም ፡ እንደ ፡ መንገዴ ፡ አይደለምና ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ሰማይ ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ እንደሚል ፥ እንዲሁ ፡ መንገዴ ፡ ከመንገዳችኹ ፡ ዐሳቤም ፡ ከዐሳባችኹ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።

10 ፤ ዝናብና ፡ በረዶ ፡ ከሰማይ ፡ እንደሚወርድ ፥ ምድርን ፡ እንደሚያረካት ፥ ታበቅልና ፡ ታፈራም ፡ ዘንድ ፡
እንደሚያደርጋት ፥ ዘርንም ፡ ለሚዘራ ፡ እንጀራንም ፡ ለሚበላ ፡ እንደሚሰጥ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንደማይመለስ ፥

11 ፤ ከአፌ ፡ የሚወጣ ፡ ቃሌ ፡ እንዲሁ ፡ ይኾናል ፤ የምሻውን ፡ ያደርጋል ፡ የላክኹትንም ፡ ይፈጽማል ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ በከንቱ ፡ አይመለስም ።

12 ፤ እናንተም ፡ በደስታ ፡ ትወጣላችኹ ፡ በሰላምም ፡ ትሸኛላችኹ ፤ ተራራዎችና ፡ ኰረብታዎች ፡ በፊታችኹ ፡ እልልታ ፡
ያደርጋሉ ፥ የሜዳም ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ያጨበጭባሉ ።

13 ፤ በሾኽም ፡ ፋንታ ፡ ጥድ ፡ በኵርንችትም ፡ ፋንታ ፡ ባርሰነት ፡ ይበቅላል ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ መታሰቢያን ፡
ለዘለዓለምም ፡ የማይጠፋ ፥ ምልክት ፡ ይኾናል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 56 ።

ምዕራፍ ፡ 56 ።

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ማዳኔ ፡ ሊመጣ ፡ ጽድቄም ፡ ሊገለጥ ፡ ቀርቧልና ፥ ፍርድን ፡ ጠብቁ ፡ ጽድቅንም ፡
አድርጉ ።

2 ፤ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ይህንንም ፡ የሚይዝ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፥ እንዳያረክሰው ፡ ሰንበትንም ፡ የሚጠብቅ ፡ እጁንም ፡
ክፉት ፡ ከማድረግ ፡ የሚጠብቅ ፡ ብፁዕ ፡ ነው ።

3 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የተጠጋ ፡ መጻተኛ ፦ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ይለየኛል ፡ አይበል ፤ ጃን ፡
ደረባም ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ደረቅ ፡ ዛፍ ፡ ነኝ ፡ አይበል ።

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሰንበቴን ፡ ስለሚጠብቁ ፡ ደስ ፡ የሚያሠኘኝንም ፡ ነገር ፡ ስለሚመርጡ ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡
ስለሚይዙ ፡ ጃን ፡ ደረባዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦

5 ፤ በቤቴና ፡ በቅጥሬ ፡ ውስጥ ፡ ከወንዶችና ፡ ከሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይልቅ ፡ የሚበልጥ ፡ መታሰቢያና ፡ ስም ፡
እሰጣቸዋለኹ ፤ የማይጠፋም ፡ የዘለዓለም ፡ ስም ፡ እሰጣቸዋለኹ ።

6 ፤ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ይወዱ ፡ ዘንድ ፡ ባሪያዎቹም ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
የሚጠጉትንም ፡ መጻተኞዎች ፥ እንዳያረክሱት ፡ ሰንበትን ፡ የሚጠብቁትን ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ የሚይዙትን ፡ ኹሉ ፥

7 ፤ ወደተቀደሰ ፡ ተራራዬ ፡ አመጣቸዋለኹ ፥ በጸሎቴም ፡ ቤት ፡ ደስ ፡ አሠኛቸዋለኹ ፤ ቤቴ ፡ ለአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡
የሚኾን ፡ የጸሎት ፡ ቤት ፡ ይባላልና ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታቸውንና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡
እቀበላለኹ ።

8 ፤ ከእስራኤል ፡ የተበተኑትን ፡ የሚሰበስብ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ ወደተሰበሰቡት ፡ ዘንድ ፡ ሌላዎችን ፡
እሰበስብለታለኹ ፡ ይላል ።

9 ፤ እናንተ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፥ እናንተም ፡ የዱር ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፥ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ቅረቡ ።

10 ፤ ጕበኛዎቹ ፡ ዕውሮች ፡ ናቸው ፥ ኹሉ ፡ ያለዕውቀት ፡ ናቸው ፤ ኹሉም ፡ ዲዳ ፡ የኾኑ ፡ ውሻዎች ፡ ናቸው ፡
ይጮኹም ፡ ዘንድ ፡ አይችሉም ፤ ሕልምን ፡ ያልማሉ ፤ ይተኛሉ ፤ ማንቀላፋትንም ፡ ይወዳሉ ።

11 ፤ መብል ፡ ወዳጆች ፡ ክፉ ፡ የማይጠግቡ ፡ ውሻዎች ፡ ናቸው ፥ እነርሱም ፡ ያስተውሉ ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉ ፡ እረኛዎች ፡
ናቸው ፤ ኹሉ ፡ ወደ ፡ መንገዳቸው ፥ ከፊተኛው ፡ እስከ ፡ ኋለኛው ፡ ድረስ ፡ ኹሉ ፥ እያንዳንዳቸው ፡ ወደ ፡ ጥቅማቸው ፡
ዘወር ፡ ብለዋል ።

12 ፤ ኑ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንውሰድ ፥ በሚያሰክርም ፡ መጠጥ ፡ እንርካ ፤ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እንዲሁ ፡ ነገ ፡

ይኾናል ፥ ከዛሬም ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ይበልጣል ፡ ይላሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 57 ።

ምዕራፍ ፡ 57 ።

1 ፤ ጻድቅ ፡ ይሞታል ፥ በልቡም ፡ ነገሩን ፡ የሚያኖር ፡ የለም ፤ ምሕረተኛዎችም ፡ ይወገዳሉ ፥ ጻድቅም ፡ ከክፋት ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ተወገደ ፡ ማንም ፡ አያስተውልም ።

2 ፤ ወደ ፡ ሰላም ፡ ይገባል ፤ በቅንነት ፡ የኼደ ፡ በዐልጋው ፡ ላይ ፡ ያርፋል ።

3 ፤ እናንተ ፡ የአስማተኛዪቱ ፡ ልጆች ፥ የአመንዝራውና ፡ የጋለሞታዪቱ ፡ ዘር ፥ ወደዚህ ፡ ቅረቡ ።

4 ፤ በማን ፡ ታላግጣላችኹ ፧ በማንስ ፡ ላይ ፡ አፋችኹን ፡ ታላቅቃላችኹ ፧ ምላሳችኹንስ ፡ በማን ፡ ላይ ፡ ታስረዝማላችኹ ፧

5 ፤ እናንተ ፡ በአድባር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ በለመለመም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ በፍትወት ፡ የምትቃጠሉ ፥ እናንተም ፡ በሸለቆዎች ፡ ውስጥ ፡ በአለትም ፡ ስንጣቂዎች ፡ በታች ፡ ሕፃናትን ፡ የምታርዱ ፥ የዐመፅ ፡ ልጆችና ፡ የሐሰት ፡ ዘር ፡ አይደላችኹምን ፧

6 ፤ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ የለዘቡ ፡ ድንጋዮች ፡ ዕድል ፡ ፈንታሽ ፡ ናቸው ፥ እነርሱም ፡ ዕጣሽ ፡ ናቸው ፤ ለእነርሱም ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ አፍሰሽል ፥ የእኽልንም ፡ ቍርባን ፡ አቅርበሻል ። እንግዲህ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አልቈጣምን ፧

7 ፤ ከፍ ፡ ባለውም ፡ በረዘመውም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መኝታሽን ፡ አደረግሽ ፥ መሥዋዕትንም ፡ ትሠዊ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያ ፡ ወጣሽ ።

8 ፤ ከመዝጊያውና ፡ ከመቃኑ ፡ በኋላ ፡ መታሰቢያሽን ፡ አደረግሽ ፤ እኔን ፡ ትተሽ ፡ ለሌላ ፡ ተገልጠሻል ፥ ወጥተሽ ፡ መኝታሽን ፡ አስፍተሻል ፤ ቃል ፡ ኪዳንም ፡ ተጋባሻቸው ፥ ባየሽበትም ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ መኝታቸውን ፡ ወደድሽ ።

9 ፤ ዘይትም ፡ ይዘሽ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ኼድሽ ፥ ሽቱሽንም ፡ አበዛሽ ፥ መልእክተኛዎችሽንም ፡ ወደ ፡ ሩቅ ፡ ላክሽ ፥ እስከ ፡ ሲኦልም ፡ ድረስ ፡ ተዋረድሽ ።

10 ፤ በመንገድሽም ፡ ብዛት ፡ ደከምሽ ፥ ነገር ፡ ግን ፦ ተስፋ ፡ የለም ፡ አላልሽም ፤ የጕልበትን ፡ መታደስ ፡ አገኘሽ ፥ ስለዚህም ፡ አልዛልሽም ።

11 ፤ ሐሰትን ፡ የተናገርሺው ፡ እኔንም ፡ ያላሰብሺው ፡ በልብሽም ፡ ነገሩን ፡ ያላኖርሺው ፡ ማንን ፡ ሠግተሽ ፡ ነው ፧ ማንንስ ፡ ፈርተሽ ፡ ነው ፧ እኔ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ዝም ፡ አልኹ ፥ አንቺም ፡ አልፈራሽም ።

12 ፤ እኔ ፡ ጽድቅሽን ፡ እናገራለኹ ፥ ሥራሽም ፡ አይረባሽም ።

13 ፤ ወደ ፡ አንቺ ፡ የሰበሰብሻቸው ፡ በጮኽሽ ፡ ጊዜ ፡ ይታደጉሽ ፤ ነፋስ ፡ ግን ፡ ይወስዳቸዋል ፡ ሽውሽውታም ፡ ኹሉን ፡ ያስወግዳቸዋል ። በእኔ ፡ የታመነ ፡ ግን ፡ ምድሪቱን ፡ ይገዛል ፥ የተቀደሰውንም ፡ ተራራዬን ፡ ይወርሳል ።

14 ፤ ርሱም ፦ ጥረጉ ፥ መንገድን ፡ አዘጋጁ ፥ ከሕዝቤም ፡ መንገድ ፡ ዕንቅፋትን ፡ አውጡ ፡ ይላል ።

15 ፤ ለዘለዓለም ፡ የሚኖር ፡ ስሙም ፡ ቅዱስ ፡ የኾነ ፥ ከፍ ፡ ያለው ፡ ልዑል ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የተዋረዱትን ፡ ሰዎች ፡ መንፈስ ፡ሕያው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፥ የተቀጠቀጠውንም ፡ ልብ ፡ ሕያው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፥ የተቀጠቀጠና ፡ የተዋረደ ፡ መንፈስ ፡ ካለው ፡ ጋራ ፡ በከፍታና ፡ በተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡ እቀመጣለኹ ።

16 ፤ መንፈስም ፡ የፈጠርኹትም ፡ ነፍስ ፡ ከፊቴ ፡ እንዳይዝል ፡ ለዘለዓለም ፡ አልጣላም ፥ ኹልጊዜም ፡ አልቈጣም ።

17 ፤ ስለ ፡ ኀጢአቱ ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ተቈጥቼ ፡ ቀሠፍኹት ፥ ፊቴን ፡ ሰውሬ ፡ ተቈጣኹ ፤ ርሱም ፡ በልቡ ፡ መንገድ ፡ እያፈገፈገ ፡ ኼደ ።

18 ፤ መንገዱን ፡ አይቻለኹ ፡ እፈውሰውማለኹ ፥ እመራውማለኹ ፥ ለርሱና ፡ ስለ ፡ ርሱም ፡ ለሚያለቅሱ ፡ መጽናናትን ፡ እመልሳለኹ ።

19 ፤ የከንፈሮችን ፡ ፍሬ ፡ እፈጥራለኹ ፤ በሩቅም ፡ በቅርብም ፡ ላለው ፡ ሰላም ፡ ሰላም ፡

ይኹን ፥ እፈውሰውማለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ክፉዎች ፡ ግን ፡ እንደሚንቀሳቀስ ፡ ባሕር ፡ ናቸው ፤ ጸጥ ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ አይችልምና ፥ ውሃዎቹም ፡ ጭቃና ፡
ጕድፍ ፡ ያወጣሉና ።

21 ፤ ለክፉዎች ፡ ሰላም ፡ የላቸውም ፡ ይላል ፡ አምላኬ ።

ትንቢት ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 58 ።

ምዕራፍ ፡ 58 ።

1 ፤ በኀይልኽ ፡ ጩኽ ፥ አትቈጥብ ፥ ድምፅኽን ፡ እንደ ፡ መለከት ፡ አንሣ ፥ ለሕዝቤ ፡ መተላለፋቸውን ፡ ለያዕቆብ ፡
ቤትም ፡ ኀጢአታቸውን ፡ ንገር ።

2 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሹኛል ፡ መንገዴንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ይወዳሉ ፤ ጽድቅን ፡ እንዳደረጉ ፡
የአምላካቸውንም ፡ ፍርድ ፡ እንዳልተዉ ፡ ሕዝብ ፡ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ይለምኑኛል ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ለመቅረብ ፡ ይወዳሉ ።

3 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ጾምን ፥ አንተም ፡ አልተመለከትኸንም ፧ ሰውነታችንንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አዋረድን ፥ አንተም ፡
አላወቅኸም ፧ ይላሉ ። እንሆ ፥ በጾማችኹ ፡ ቀን ፡ ፈቃዳችኹን ፡ ታደርጋላችኹ ፥ ሠራተኞዎቻችኹንም ፡ ኹሉ ፡
ታስጨንቃላችኹ ።

4 ፤ እንሆ ፥ ለጥልና ፡ ለክርክር ፡ ትጾማላችኹ ፡ በግፍ ፡ ጡጫም ፡ ትማታላችኹ ፤ ድምፃችኹንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ታሰሙ ፡
ዘንድ ፡ ዛሬ ፡ እንደምትጾሙት ፡ አትጾሙም ።

5 ፤ እኔ ፡ የመረጥኹት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ ነውን ፧ ሰውስ ፡ ነፍሱን ፡ የሚያዋርደው ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ቀን ፡ ነውን ፧ በእውኑ ፡
ራሱን ፡ እንደ ፡ እንግጫ ፡ ዝቅ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ማቅንና ፡ ዐመድንም ፡ በበታቹ ፡ ያነጥፍ ፡ ዘንድ ፡ ነውን ፧ በእውኑ ፡
ይህን ፡ ጾም ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተወደደ ፡ ቀን ፡ ትለዋለኽን ፧

6 ፤ እኔስ ፡ የመረጥኹት ፡ ጾም ፡ ይህ ፡ አይደለምን ፧ የበደልን ፡ እስራት ፡ ትፈቱ ፡ ዘንድ ፥ የቀንበርንስ ፡ ጠፍር ፡ ትለቅቁ ፡
ዘንድ ፥ የተገፉትንስ ፡ ሐራነት ፡ ትሰዱ ፡ ዘንድ ፥ ቀንበሩንስ ፡ ኹሉ ፡ ትሰብሩ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ፧

7 ፤ እንጀራኽንስ ፡ ለተራበ ፡ ትቈርስ ፡ ዘንድ ፥ ስደተኞዎቹን ፡ ድኻዎች ፡ ወደ ፡ ቤትኽ ፡ ታገባ ፡ ዘንድ ፥ የተራቈተውንስ ፡
ብታይ ፡ ታለብሰው ፡ ዘንድ ፥ ከሥጋ ፡ ዘመድኽ ፡ እንዳትሸሸግ ፡ አይደለምን ፧

8 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብርሃንኽ ፡ እንደ ፡ ንጋት ፡ ይበራል ፥ ፈውስኽም ፡ ፈጥኖ ፡ ይበቅላል ፥ ጽድቅኽም ፡ በፊትኽ ፡
ይኼዳል ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ በኋላኽ ፡ ኾኖ ፡ ይጠብቅኻል ።

9 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ትጠራለኽ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይሰማኻል ፤ ትጮኻለኽ ፡ ርሱም ፦ እንሆኝ ፡ ይላል ። ከመካከልኽ ፡
ቀንበርን ፡ ብታርቅ ፥ ጣትኽንም ፡ መጥቀስ ፡ ብትተው ፥

10 ፤ ባታንጐራጕርም ፥ ነፍስኽንም ፡ ለተራበ ፡ ብታፈስ ፥ የተጨነቀውንም ፡ ነፍስ ፡ ብታጠግብ ፥ ብርሃንኽ ፡ በጨለማ ፡
ይወጣል ፡ ጨለማኽም ፡ እንደ ፡ቀትር ፡ ይኾናል ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ኹልጊዜ ፡ ይመራኻል ፤ ነፍስኽንም ፡ በመልካም ፡ ነገር ፡ ያጠግባል ፡ ዐጥንትኽንም ፡
ያጠናል ፤ አንተም ፡ እንደሚጠጣ ፡ ገነት ፥ ውሃውም ፡ እንደማያቋርጥ ፡ ምንጭ ፡ ትኾናለኽ ።

12 ፤ ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ የፈረሱት ፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ፥ የብዙ ፡ ትውልድም ፡ መሠረት ፡
ይታነጻል ፤ አንተም ፦ ሰባራውን ፡ ጠጋኝ ፥ የመኖሪያ ፡ መንገድን ፡ ዐዳሽ ፡ ትባላለኽ ።

13 ፤ ፈቃድኽን ፡ በተቀደሰው ፡ ቀኔ ፡ ከማድረግ ፡ እግርኽን ፡ ከሰንበት ፡ ብትመልስ ፥ ሰንበትንም ፡
ደስታ ፥ እግዚአብሔርም ፡ የቀደሰውን ፡ ክቡር ፡ ብትለው ፥ የገዛ ፡ መንገድኽንም ፡ ከማድረግ ፡ ፈቃድኽንም ፡ ከማግኘት ፡
ከንቱ ፡ ነገርንም ፡ ከመናገር ፡ ተከልክለኽ ፡ ብታከብረው ፥

14 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይልኻል ፥ በምድርም ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ አወጣኻለኹ ፥ የአባትኽንም ፡
የያዕቆብን ፡ ርስት ፡ አበላኻለኹ ፤ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ተናግሯልና ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 59 ።

ምዕራፍ ፡ 59 ።

1 ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ከማዳን ፡ አላጠረችም ፥ ጆሮውም ፡ ከመስማት ፡ አልደነቈረችም ፤

2 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በደላችኹ ፡ በእናንተና ፡ በአምላካችኹ ፡ መካከል ፡ ለይታለች ፥ እንዳይሰማም ፡ ኀጢአታችኹ ፡ ፊቱን ፡
ከእናንተ ፡ ሰውሮታል ።

3 ፤ እጃችኹ ፡ በደም ፡ ጣታችኹም ፡ በበደል ፡ ረክሳለች ፥ ከንፈራችኹም ፡ ሐሰትን ፡ ተናግሯል ፥ ምላሳችኹም ፡
ኀጢአትን ፡ አሰምቷል ።

4 ፤ በጽድቅ ፡ የሚጠራ ፡ በእውነትም ፡ የሚፈርድ ፡ የለም ፤ በምናምንቴ ፡ ነገር ፡ ታምነዋል ፡ ሐሰትንም ፡
ተናግረዋል ፤ ጕዳትን ፡ ፀንሰዋል ፡ በደልንም ፡ ወልደዋል ፤

5 ፤ የእባብን ፡ ዕንቍላል ፡ ቀፈቀፉ ፥ የሸረሪትንም ፡ ድር ፡ አደሩ ፤ ዕንቍላላቸውንም ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡
ይሞታል ፥ ዕንቍላሉም ፡ ሲሰበር ፡ እፍኝት ፡ ይወጣል ።

6 ፤ ድሮቻቸውም ፡ ልብስ ፡ አይኾኑላቸውም ፥ በሥራቸውም ፡ አይሸፈኑም ፤ ሥራቸውም ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡
ነው ፥ የግፍም ፡ ሥራ ፡ በእጃቸው ፡ ነው ።

7 ፤ እግሮቻቸው ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ይሮጣሉ ፥ ንጹሑን ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ ይፈጥናሉ ፤ ዐሳባቸው ፡ የኀጢአት ፡ ዐሳብ ፡
ነው ፥ ጕስቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ በመንገዳቸው ፡ አለ ።

8 ፤ የሰላምን ፡ መንገድ ፡ አያውቁም ፥ በአካኼዳቸውም ፡ ፍርድ ፡ የለም ፤ መንገዳቸውን ፡ አጣመዋል ፥ የሚኼድባትም ፡
ኹሉ ፡ ሰላምን ፡ አያውቅም ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ ፍርድ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቋል ፥ ጽድቅም ፡ አላገኘንም ፤ ብርሃንን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡
ነበር ፥ እንሆም ፥ ጨለማ ፡ ኾነ ፤ ጸዳልን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡ ነበር ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በጨለማ ፡ ኼድን ።

10 ፤ እንደ ፡ ዕውሮች ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ተርመሰመስን ፥ ዐይን ፡ እንደሌላቸው ፡ ተርመሰመስን ፤ በቀትር ፡ ጊዜ ፡
በድግዝግዝታ ፡ እንዳለ ፡ ሰው ፡ ተሰናከልን ፥ እንደ ፡ ሙታን ፡ በጨለማ ፡ ስፍራ ፡ ነን ።

11 ፤ ኹላችን ፡ እንደ ፡ ድቦች ፡ እንጮኻለን ፥ እንደ ፡ ርግብ ፡ እንለቃቀሳለን ፤ ፍርድን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቅ ፡
ነበር ፥ ርሱም ፡ የለም ፤ መዳንም ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ርቋል ።

12 ፤ ዐመፃችን ፡ ባንተ ፡ ፊት ፡ በዝቷልና ፥ ኀጢአታችን ፡ መስክሮብናልና ፥ ዐመፃችን ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡
ነውና ፥ በደላችንን ፡ እናውቃለንና ።

13 ፤ ዐምፀናል ፥ ሐሰትን ፡ ተናግረናል ፥ አምላካችንንም ፡ ከመከተል ፡ ተመልሰናል ፤ ግፍንና ፡ ዐመፅንም ፡
ተናግረናል ፥ የኀጢአት ፡ ቃልንም ፡ ፀንሰን ፡ ከልብ ፡ አውጥተናል ።

14 ፤ ፍርድም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሷል ፥ ጽድቅም ፡ በሩቅ ፡ ቆሟል ፤ እውነትም ፡ በአደባባይ ፡ ላይ ፡
ወድቋልና ፥ ቅንነትም ፡ ሊገባ ፡ አልቻለምና ።

15 ፤ እውነትም ፡ ታጥቷል ፥ ከክፋትም ፡ የራቀ ፡ ሰው ፡ ለብዝበዛ ፡ ኾኗል ።

እግዚአብሔርም ፡ አየ ፥ ፍርድም ፡ ስለሌለ ፡ ተከፋ ።

16 ፤ ሰውም ፡ እንደሌለ ፡ አየ ፥ ወደ ፡ ርሱ ፡ የሚማልድ ፡ እንደሌለ ፡ ተረዳ ፥ ተደነቀም ፤ ስለዚህ ፥ የገዛ ፡ ክንዱ ፡
መድኀኒት ፡ አመጣለት ፥ ጽድቁም ፡ አገዘው ።

17 ፤ ጽድቅንም ፡ እንደ ፡ ጥሩር ፡ ለበሰ ፥ በራሱም ፡ ላይ ፡ የማዳንን ፡ ራስ ፡ ቍር ፡ አደረገ ፤ የበቀልንም ፡ ልብስ ፡
ለበሰ ፥ በቅንአትም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጸፈ ።

18 ፤ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ቍጣን ፡ ለባላጋራዎቹ ፥ ፍዳንም ፡ ለጠላቶቹ ፡ ይከፍላል ፤ ለደሴቶችም ፡
ፍዳቸውን ፡ ይከፍላል ።

19 ፤ ርሱ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ነፋስ ፡ እንደሚነዳው ፡ እንደ ፡ ጐርፍ ፡ ፈሳሽ ፡ ይመጣልና ፥ በምዕራብ ፡ ያሉት ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፥ በፀሓይ ፡ መውጫም ፡ ያሉት ፡ ክብሩን ፡ ይፈራሉ ።

20 ፤ ለጽዮን ፡ ታዳጊ ፡ ይመጣል ፥ በያዕቆብም ፡ ዘንድ ፡ ከኀጢአት ፡ ለሚርቁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ መንፈሴ ፡
በአፍኽም ፡ ውስጥ ፡ ያደረግኹት ፡ ቃሌ ፡ ከዛሬ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ከአፍኽ ፡ ከዘርኽም ፡ አፍ ፡ ከዘር ፡
ዘርኽም ፡ አፍ ፡ አያልፍም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 60 ።

ምዕራፍ ፡ 60 ።

1 ፤ ብርሃንሽ ፡ መጥቷልና ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ወጥቶልሻልና ፥ ተነሺ ፥ አብሪ ።

2 ፤ እንሆ ፥ ጨለማ ፡ ምድርን ፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማም ፡ አሕዛብን ፡ ይሸፍናል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ባንቺ ፡ ላይ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይወጣል ፡ ክብሩም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ይታያል ፤

3 ፤ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ ብርሃንሽ ፡ ነገሥታትም ፡ ወደ ፡ መውጫሽ ፡ ጸዳል ፡ ይመጣሉ ።

4 ፤ ዐይኖችሽን ፡ አንሥተሽ ፡ በዙሪያሽ ፡ ተመልከቺ ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፤ ወንዶች ፡
ልጆችሽ ፡ ከሩቅ ፡ ይመጣሉ ፥ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሟቸዋል ።

5 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ የባሕሩ ፡ በረከት ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ስለሚመለስ ፥ የአሕዛብም ፡ ብልጥግና ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
ስለሚመጣ ፥ አይተሽ ፡ ደስ ፡ ይልሻል ፥ ልብሽም ፡ ይደነቃል ፡ ይሰፋማል ።

6 ፤ የግመሎች ፡ ብዛት ፥ የምድያምና ፡ የጌፌር ፡ ግመሎች ፥ ይሸፍኑሻል ፤ ኹሉ ፡ ከሳባ ፡ ይመጣሉ ፥ ወርቅንና ፡
ዕጣንን ፡ ያመጣሉ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ምስጋና ፡ ያወራሉ ።

7 ፤ የቄዳር ፡ መንጋዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይሰበሰባሉ ፡ የነባዮትም ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ያገለግሉሻል ፤ እኔን ፡ ደስ ፡
ሊያሠኙ ፡ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፥ የክብሬንም ፡ ቤት ፡ አከብራለኹ ።

8 ፤ ርግቦች ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ እንደሚበሩ ፥ እነዚህ ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ የሚበሩ ፡ እነማን ፡ ናቸው ፨

9 ፤ ርሱ ፡ አክብሮሻልና ፥ ለአምላክሽ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስምና ፡ ለእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ልጆችሽን ፡ ከሩቅ ፡ ከነርሱ ፡
ጋራም ፡ ብራቸውንና ፡ ወርቃቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ደሴቶች ፡ የተርሴስ ፡ መርከቦችም ፡ አስቀድመው ፡
ይጠባበቁኛል ።

10 ፤ በቍጣዬ ፡ ቀሥፌ ፡ በፍቅሬ ፡ ምሬሻለኹና ፡ መጻተኛዎች ፡ ቅጥርሽን ፡ ይሠራሉ ፥ ነገሥታታቸውም ፡ ያገለግሉሻል ።

11 ፤ በሮችሽም ፡ ኹልጊዜ ፡ ይከፈታሉ ፤ ሰዎች ፡ የአሕዛብን ፡ ብልጥግና ፡ የተማረኩትንም ፡ ነገሥታታቸውን ፡ ወደ ፡
አንቺ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ አይዘጉም ።

12 ፤ ለአንቺም ፡ የማይገዛ ፡ ሕዝብና ፡ መንግሥት ፡ ይጠፋል ፥ እነዚያ ፡ አሕዛብም ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ።

13 ፤ የመቅደሴንም ፡ ስፍራ ፡ ያስጌጡ ፡ ዘንድ ፡ የሊባኖስ ፡ ክብር ፥ ጥዱና ፡ አስታው ፡ ባርሰነቱም ፥ ወደ ፡ አንቺ ፡
ይመጣሉ ፥ የእግሬንም ፡ ስፍራ ፡ አከብራለኹ ።

14 ፤ የአስጨናቂዎችሽም ፡ ልጆች ፡ ዐንገታቸውን ፡ ደፍተው ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ፥ የናቁሽም ፡ ኹሉ ፡ ወደእግርሽ ፡
ጫማ ፡ ይሰግዳሉ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ከተማ ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ የኾንሽ ፡ ጽዮን ፡ ይሉሻል ።

15 ፤ ከሰውም ፡ ማንም ፡ እስከማያልፍብሽ ፡ ድረስ ፡ የተተውሽና ፡ የተጠላሽ ፡ ነበርሽ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የዘለዓለም ፡
ትምክሕትና ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ደስታ ፡ አደርግሻለኹ ።

16 ፤ የአሕዛብንም ፡ ወተት ፡ ትጠጪለሽ ፡ የነገሥታትንም ፡ ጡት ፡ ትጠቢያለሽ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕቆብ ፡
ኀይል ፥ መድኀኒትሽና ፡ ታዳጊሽ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቂያለሽ ።

17 ፤ በናስ ፡ ፋንታ ፡ ወርቅን ፥ በብረትም ፡ ፋንታ ፡ ብርን ፥ በዕንጨትም ፡ ፋንታ ፡ ናስን ፥ በድንጋይም ፡ ፋንታ ፡ ብረትን ፡

አመጣለኹ ። አለቃዎችሽንም ፡ ሰላም ፥ የበላይ ፡ ገዢዎችሽንም ፡ ጽድቅ ፡ አደርጋለኹ ፤

18 ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በምድርሽ ፡ ውስጥ ፡ ግፍ ፥ በዳርቻሽም ፡ ውስጥ ፡ ጕስቍልናና ፡ ቅጥቃጤ ፡ አይሰማም ፤ ቅጥርሽን ፡
መዳን ፡ በሮችሽንም ፡ ምስጋና ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪያለሽ ፡

19 ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘለዓለም ፡ ብርሃንሽ ፥ አምላክሽም ፡ ክብርሽ ፡ ይኾናልና ፥ ፀሓይ ፡ በቀን ፡ ብርሃን ፡
አይኾንልሽም ፥ የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ በሌሊት ፡ አይበራልሽም ።

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ የዘለዓለም ፡ ብርሃንሽ ፡ ይኾናልና ፥ የልቅሶሽም ፡ ወራት ፡ ታልቃለችና ፡ ፀሓይሽ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡
አትጠልቅም ፡ ጨረቃሽም ፡ አይቋረጥም ።

21 ፤ ሕዝብሽም ፡ ኹሉ ፡ ጻድቃን ፡ ይኾናሉ ፤ እኔም ፡ እከብር ፡ ዘንድ ፡ የአታክልቴን ፡ ቡቃያ ፥ የእጄ ፡ ሥራ ፡ የምትኾን ፡
ምድሪቱንም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይወርሳሉ ።

22 ፤ ታናሹ ፡ ለሺሕ ፡ የኹሉም ፡ ታናሹ ፡ ለብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ ይኾናል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዘመኑ ፡ ይህን ፡
አፋጥነዋለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 61 ።

ምዕራፍ ፡ 61 ።

1 ፤ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነው ፥ ለድኻዎች ፡ የምሥራችን ፡ እሰብክ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ቀብቶኛልና ፤ ልባቸው ፡ የተሰበረውን ፡ እጠግን ፡ ዘንድ ፥ ለተማረኩትም ፡ ነጻነትን ፡ ለታሰሩትም ፡ መፈታትን ፡ እናገር ፡
ዘንድ ፡ ልኮኛል ።

2 ፤ የተወደደችውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ዓመት ፡ አምላካችንም ፡ የሚበቀልበትን ፡ ቀን ፡ እናገር ፡
ዘንድ ፥ የሚያለቅሱትንም ፡ ኹሉ ፡ አጽናና ፡ ዘንድ ፤

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለክብሩ ፡ የተከላቸው ፡ የጽድቅ ፡ ዛፎች ፡ እንዲባሉ ፡ ለጽዮን ፡ አልቃሾች ፡ አደርግላቸው ፡
ዘንድ ፥ በዐመድ ፡ ፋንታ ፡ አክሊልን ፥ በልቅሶም ፡ ፋንታ ፡ የደስታን ፡ ዘይት ፥ በሐዘንም ፡ መንፈስ ፡ ፋንታ ፡ የምስጋናን ፡
መጐናጸፊያ ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ልኮኛል ።

4 ፤ ከጥንትም ፡ ዠምሮ ፡ ባድማ ፡ የነበሩትን ፡ ይሠራሉ ፡ ከቀድሞ ፡ የፈረሱትንም ፡ ያቆማሉ ፤ ባድማ ፡ የነበሩትንና ፡
ከብዙ ፡ ትውልድ ፡ በፊት ፡ የፈረሱትን ፡ ከተማዎች ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይሠራሉ ።

5 ፤ መጻተኛዎችም ፡ ቆመው ፡ በጎቻችኹን ፡ ያሰማራሉ ፥ ሌላዎች ፡ ወገኖችም ፡ ዐራሾችና ፡ ወይም ፡ ጠባቂዎች ፡
ይኾኑላችኋል ።

6 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ካህናት ፡ ትባላላችኹ ፥ ሰዎቹም ፡ የአምላካችን ፡ አገልጋዮች ፡ ብለው ፡
ይጠሯችኋል ፤ የአሕዛብን ፡ ሀብት ፡ ትበላላችኹ ፥ በክብራቸውም ፡ ትመካላችኹ ።

7 ፤ በዕፍረታችኹ ፡ ፋንታ ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ ይኾንላችኋል ፥ በውርደታችኹም ፡ ፋንታ ፡ ዕድል ፡ ፈንታችኹ ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ፤ ስለዚህ ፥ በምድራቸው ፡ ኹሉ ፡ ዕጥፍ ፡ ይገዛሉ ፥ የዘለዓለምም ፡ ደስታ ፡ ይኾንላቸዋል ።

8 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድን ፡ የምወድ ፡ ስርቆትንና ፡ በደልን ፡ የምጠላ ፡ ነኝ ፤ ፍዳቸውንም ፡ በእውነት ፡
እሰጣቸዋለኹ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ የዘለዓለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደርጋለኹ ።

9 ፤ ዘራቸውም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፥ ልጆቻቸውም ፡ በወገኖች ፡ መካከል ፡ የታወቁ ፡ ይኾናሉ ፤ ያያቸው ፡ ኹሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ የባረካቸው ፡ ዘር ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ይገነዘባል ።

10 ፤ አክሊልን ፡ እንደ ፡ ለበሰ ፡ ሙሽራ ፥ በጌጥ ፡ ሽልማቷም ፡ እንዳጌጠች ፡ ሙሽራ ፥ የማዳንን ፡ ልብስ ፡
አልብሶኛልና ፥ የጽድቅንም ፡ መጐናጸፊያ ፡ ደርቦልኛልና ፥ በእግዚአብሔር ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፥ ነፍሴም ፡
በአምላኬ ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ።

11 ፤ ምድርም ፡ ቡቃያዋን ፡ እንደምታወጣ ፥ ገነትም ፡ ዘሩን ፡ እንደሚያበቅል ፥ እንዲሁ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ጽድቅንና ፡ ምስጋናን ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ያበቅላል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 62 ።

ምዕራፍ ፡ 62 ።

1 ፤ ስለ ፡ ጽዮን ፡ ዝም ፡ አልልም ፥ ስለ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ጸጥ ፡ አልልም ፥ ጽድቋ ፡ እንደ ፡ ጸዳል ፡ መዳኗም ፡
እንደሚበራ ፡ ፋና ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ።

2 ፤ አሕዛብም ፡ ጽድቅሽን ፡ ነገሥታትም ፡ ኹሉ ፡ ክብርሽን ፡ ያያሉ ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አፍ ፡ በሚጠራበት ፡ በዐዲሱ ፡
ስም ፡ ትጠሪያለሽ ።

3 ፤ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ የክብር ፡ አክሊል ፥ በአምላክሽም ፡ እጅ ፡ የመንግሥት ፡ ዘውድ ፡ ትኾኛለሽ ።

4 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ። የተተወች ፡ አትባዪም ፤ ምድርሽም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ። ውድማ ፡ አትባልም ፤ ነገር ፡
ግን ፥ እግዚአብሔር ፡ ባንቺ ፡ ደስ ፡ ብሎታልና ፥ ምድርሽም ፡ ባል ፡ ታገባለችና ፡ አንቺ ። ደስታዬ ፡ የሚኖርባት ፡
ትባያለሽ ፡ ምድርሽም ፦ ባል ፡ ያገባች ፡ ትባላለች ።

5 ፤ ጕልማሳም ፡ ድንግሊቱን ፡ እንደሚያገባ ፥ እንዲሁ ፡ ልጆችሽ ፡ ያገቡሻል ፤ ሙሽራም ፡ በሙሽራዪቱ ፡ ደስ ፡
እንደሚለው ፥ እንዲሁ ፡ አምላክሽ ፡ ባንቺ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

6 ፤ 7 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ጕበኛዎችን ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ አቁሜያለኹ ፤ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ከቶ ፡ ዝም ፡
አይሉም ፤ እናንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታሳስቡ ፥ ኢየሩሳሌምን ፡ እስኪያጸና ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ምስጋና ፡
እስኪያደርጋት ፡ ድረስ ፡ አትረፉ ፡ ለርሱም ፡ ዕረፍት ፡ አትስጡ ።

8 ፤ እግዚአብሔር ፦ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በርግጥ ፡ ለጠላቶችሽ ፡ መብል ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ እኽልሽን ፡
አልሰጥም ፥ መጻተኛዎችም ፡ የደከምሽበትን ፡ ወይንሽን ፡ አይጠጡም ፤

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሰበሰቡት ፡ ይበሉታል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ያመሰግናሉ ፥ ያከማቹትም ፡ በመቅደሴ ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡
ይጠጡታል ፡ ብሎ ፡ በቀኙና ፡ በኀይሉ ፡ ክንድ ፡ ምሏል ።

10 ፤ ዕለፉ ፥ በበሮች ፡ በኩል ፡ ዕለፉ ፤ የሕዝቡንም ፡ መንገድ ፡ ጥረጉ ፤ አዘጋጁ ፥ ጐዳናውን ፡ አዘጋጁ ፥ ድንጋዮቹንም ፡
አስወግዱ ፤ ለአሕዛብም ፡ ዓላማ ፡ አንሡ ።

11 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ለምድር ፡ ዳርቻ ፡ ዐዋጅ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ነግሯል ፦ ለጽዮን ፡
ልጅ ፦ እንሆ ፥ መድኀኒትሽ ፡ ይመጣል ፤ እንሆ ፥ ዋጋው ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ሥራውም ፡ በፊቱ ፡ አለ ፡ በሏት ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፦ የተቤዣቸው ፥ የተቀደሰ ፡ ሕዝብ ፡ ብለው ፡ ይጠሯቸዋል ፤ አንቺም ፦ የተፈለገች ፡
ያልተተወችም ፡ ከተማ ፡ ትባያለሽ ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 63 ።

ምዕራፍ ፡ 63 ።

1 ፤ ይህ ፡ ከኤዶምያስ ፥ ልብሱም ፡ የቀላ ፡ ከባሶራ ፡ የሚመጣ ፥ አለባበሱ ፡ ያማረ ፥ በጕልበቱ ፡ ጽናት ፡ የሚራመድ ፡
ማን ፡ ነው ፧ በጽድቅ ፡ የምናገር ፡ ለማዳንም ፡ የምበረታ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

2 ፤ ቀሚስኽ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ቀላ ፧ ልብስኽስ ፡ በወይን ፡ መጥመቂያ ፡ እንደሚረግጥ ፡ ሰው ፡ ልብስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ መሰለ ፧

3 ፤ መጥመቂያውን ፡ ብቻዬን ፡ ረግጫለኹ ፥ ከአሕዛብም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ አልነበረም ፤ በቍጣዬ ፡
ረገጥኋቸው ፡ በመዓቴም ፡ቀጠቀጥኋቸው ፤ ደማቸውም ፡ በልብሴ ፡ ላይ ፡ ተረጭቷል ፥ ልብሴንም ፡ ኹሉ ፡
አሳድፌያለኹ ።

4 ፤ የምበቀልበት ፡ ቀን ፡ በልቤ ፡ ነውና ፥ የምቤዠበትም ፡ ዓመት ፡ ደርሷልና ።

5 ፤ ተመለከትኹ ፥ የሚረዳም ፡ አልተገኘም ፤ የሚያግዝም ፡ አልነበረምና ፡ ተደነቅኹ ፤ ስለዚህ ፥ የገዛ ፡ ክንዴ ፡
መድኀኒት ፡ አመጣልኝ ፥ ቍጣዬም ፡ ርሱ ፡ አገዘኝ ።

6 ፤ በቍጣዬም ፡ አሕዛብን ፡ ረገጥኹ ፡ በመዓቴም ፡ ቀጠቀጥኋቸው ፥ ደማቸውንም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አፈሰስኹት ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰጠን ፡ ኹሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፥ እንደ ፡ ምሕረቱና ፡ እንደ ፡ ቸርነቱም ፡ ብዛት ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሰጠውን ፡ ትልቅ ፡ በጎነት ፡ አሳስባለኹ ።

8 ፤ ርሱም ፦ በእውነት ፡ ሕዝቤ ፥ ሐሰትን ፡ የማያደርጉ ፡ ልጆች ፥ ናቸው ፡ አለ ፤ መድኀኒትም ፡ ኾነላቸው ።

9 ፤ በጭንቃቸው ፡ ኹሉ ፡ ርሱ ፡ ተጨነቀ ፥ የፊቱም ፡ መልአክ ፡ አዳናቸው ፤ በፍቅሩና ፡ በርኅራኄውም ፡ ተቤዠቸው ፥ በቀደመውም ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ አንሥቶ ፡ ተሸከማቸው ።

10 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ዐመፁ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡ አስመረሩ ፤ ስለዚህ ፥ ተመልሶ ፡ ጠላት ፡ ኾናቸው ፥ ርሱም ፡ ተዋጋቸው ።

11 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ የቀደመውን ፡ ዘመን ፡ ዐሰበ ። የበጎቹን ፡ እረኛ ፡ ከባሕሩ ፡ ያወጣው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ፡ ቅዱስ ፡ መንፈሱንም ፡ በመካከላቸው ፡ ያኖረ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ፡

12 ፤ የከበረውንም ፡ ክንድ ፡ በሙሴ ፡ ቀኝ ፡ ያስኼደ ፥ ለራሱም ፡ የዘለዓለምን ፡ ስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ውሃውን ፡ በፊታቸው ፡ የከፈለ ፥

13 ፤ በምድረ ፡ በዳም ፡ እንደሚያልፍ ፡ ፈረስ ፥ በቀላይ ፡ ውስጥ ፡ ያለዕንቅፋት ፡ ያሳለፋቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለ ፡

14 ፤ ወደ ፡ ሸለቆ ፡ እንደሚወርዱ ፡ ከብቶች ፥ እንዲሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ወደ ፡ ዕረፍት ፡ አመጣቸው ፤ እንዲሁም ፡ ለራስኽ ፡ የከበረ ፡ ስም ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝብን ፡ መራኽ ።

15 ፤ ከሰማይ ፡ ተመልከት ፥ ከቅዱስነትኽና ፡ ከክብርኽም ፡ ማደሪያ ፡ ጐብኝ ፤ ቅንአትኽና ፡ ኀይልኽስ ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ለኔም ፡ የኾነው ፡ የልብኽ ፡ ናፍቆትና ፡ ርኅራኄኽ ፡ ተከለከለ ።

16 ፤ አብርሃም ፡ ባያውቀን ፡ እስራኤልም ፡ ባይገነዘበን ፡ አንተ ፡ አባታችን ፡ ነኽ ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አባታችን ፡ ነኽ ፥ ስምኽም ፡ ከዘለዓለም ፡ ታዳጊያችን ፡ ነው ።

17 ፤ አቤቱ ፥ ከመንገድኽ ፡ ለምን ፡ አሳትኸን ፡ እንዳንፈራኽም ፡ ልባችንን ፡ ለምን ፡ አጸናኽብን ፡ ስለ ፡ ባሪያዎችኽ ፡ ስለ ፡ ርስትኽ ፡ ነገዶች ፡ ተመለስ ።

18 ፤ የተቀደሰው ፡ ሕዝብኽ ፡ መቅደስኽን ፡ ጥቂት ፡ ጊዜ ፡ ወረሱት ፤ ጠላቶቻችንም ፡ ረግጠውታል ።

19 ፤ ከዘለዓለም ፡ እንዳልገዛኸን ፡ በስምኽም ፡ እንዳልተጠራን ፡ ኾነናል ።

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 64 ።

ምዕራፍ ፡ 64 ።

1 ፤ ሰማዮችን ፡ ቀደኽ ፡ ምነው ፡ ብትወርድ! ተራራዎችም ፡ ምነው ፡ ቢናወጡ!

2 ፤ እሳት ፡ ጭራሮውን ፡ እንደሚያቃጥል ፥ እሳትም ፡ ውሃውን ፡ እንደሚያፈላ ፥ ስምኽ ፡ ለጠላቶችኽ ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፥ አሕዛብም ፡ በፊትኽ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ዘንድ ።

3 ፤ ያልተጠባበቅነውን ፡ የክብርኽን ፡ ሥራ ፡ ባደረግኽ ፡ ጊዜ ፥ ወረድኽ ፡ ተራራዎችም ፡ በፊትኽ ፡ ተንቀጠቀጡ ።

4 ፤ ሰዎች ፡ ከጥንት ፡ ዠምሮ ፡ ለሚጠብቁኽ ፥ ከምትሠራላቸው ፡ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክን ፡ አልሰሙም ፥ በዦሯቸውም ፡ አልተቀበሉም ፥ ዐይንም ፡ አላየችም ።

5 ፤ ጽድቅን ፡ የሚያደርገውን ፥ በመንገዶችኽም ፡ የሚያስቡኽን ፡ ትገናኛቸዋለኽ ። እንሆ ፥ አንተ ፡ ተቈጣኽ ፥ እኛም ፡ ኀጢአት ፡ ሠራን ፤ ስለዚህም ፡ ተሳሳትን ።

6 ፤ ኹላችን ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ሰው ፡ ኾነናል ፥ ጽድቃችንም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ መርገም ፡ ጨርቅ ፡ ነው ፤ ኹላችንም ፡ እንደ ፡ ቅጠል ፡ ረግፈናል ፥ በደላችንም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ወስዶናል ።

7 ፤ ስምኽንም ፡ የሚጠራ ፥ አንተንም ፡ ሊይዝ ፡ የሚያስብ ፡ የለም ፤ ፊትኽንም ፡ ከእኛ ፡ ሰውረኻል ፥ በኀጢአታችንም ፡ አጥፍተኸናል ።

8 ፤ አኹን ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ አንተ ፡ አባታችን ፡ ነኽ ፤ እኛ ፡ ጭቃ ፡ ነን ፡ አንተም ፡ ሠሪያችን ፡ ነኽ ፥ እኛም ፡ ኹላችን ፡

የእጅኽ ፡ ሥራ ፡ ነን ።

9 ፤ አቤቱ ፥ እጅግ ፡ አትቈጣ ፥ ለዘለዓለምም ፡ ኀጢአትን ፡ አታስብ ፤ እንሆ ፥ እባክኽ ፥ ተመልከት ፥ እኛ ፡ ዅላችን ፡ ሕዝብኽ ፡ ነን ።

10 ፤ የተቀደሱ ፡ ከተማዎችኽ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾነዋል ፤ ጽዮን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ውድማ ፡ ኾናለች ።

11 ፤ አባቶቻችን ፡ አንተን ፡ ያመሰገኑበት ፡ የተቀደሰና ፡ የተዋበ ፡ ቤታችን ፡ በእሳት ፡ ተቃጥሏል ፥ ያማረውም ፡ ስፍራችን ፡ ዅሉ ፡ ፈርሷል ።

12 ፤ አቤቱ ፥ በእውኑ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ትታገሣለኽን ፦ ዝምስ ፡ ትላለኽን ፦ አጥብቀኽስ ፡ ታስጨንቀናለኽን ፦

ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 65 ።

ምዕራፍ ፡ 65 ።

1 ፤ ላልጠየቁኝ ፡ ተገለጥኹ ፥ ላልፈለጉኝም ፡ ተገኘኹ ፤ በስሜም ፡ ያልተጠራውን ፡ ሕዝብ ፦ እንሆኝ ፥ እንሆኝ ፡ አልኹት ።

2 ፤ መልካም ፡ ባልኾነው ፡ መንገድ ፥ ዐሳባቸውን ፡ እየተከተሉ ፥ ወደሚኼዱ ፡ ወደ ፡ ዐመፀኛ ፡ ሕዝብ ፡ ቀኑን ፡ ዅሉ ፡ እጆቼን ፡ ዘረጋኹ ።

3 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ዘወትር ፡ የሚያስቈጡኝ ፡ ናቸው ፤ እነርሱ ፡ በአትክልት ፡ ውስጥ ፡ የሚሠዉ ፡ በጡብም ፡ ላይ ፡ የሚያጥኑ ፥

4 ፤ በመቃብርም ፡ መካከል ፡ የሚቀመጡ ፥ በስውርም ፡ ስፍራ ፡ የሚያድሩ ፥ የዕሪያ ፡ ሥጋም ፡ የሚበሉ ፡ ናቸው ። የረከሰው ፡ መረቅ ፡ በዕቃቸው ፡ ውስጥ ፡ አለ ።

5 ፤ እነርሱም ፦ ለራስኽ ፡ ቁም ፥ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ይልቅ ፡ ቅዱስ ፡ ነኝና ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አትቅረብ ፡ ይላሉ ፤ እነዚህ ፡ በአፍንጫዬ ፡ ዘንድ ፡ ጢስ ፡ ቀኑንም ፡ ዅሉ ፡ የምትነድ ፡ እሳት ፡ ናቸው ።

6 ፤ እንሆ ፥ በፊቴ ፡ ተጽፏል ፦ ኀጢአታችኹና ፡ የአባቶቻችኹን ፡ ኀጢአት ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ብብታቸው ፡ ፍዳ ፡ አድርጌ ፡ እመልሳለኹ ፡ እንጂ ፡ ዝም ፡ አልልም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

7 ፤ በተራራዎችም ፡ ላይ ፡ ስላጠኑ ፥ በኰረብታዎችም ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሰደቡኝ ፥ ስለዚህ ፡ አስቀድመው ፡ የሠሩትን ፡ ሥራቸውን ፡ በብብታቸው ፡ እሰፍራለኹ ።

8 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወይን ፡ በዘለላው ፡ በተገኘች ፡ ጊዜ ፦ በረከት ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ አታጥፉት ፡ እንደሚባለው ፥ ዅሉን ፡ እንዳላጠፉ ፡ ስለ ፡ ባሪያዎቼ ፡ እንዲሁ ፡ አደርጋለኹ ።

9 ፤ ከያዕቆብ ፡ ዘርን ፡ ከይሁዳም ፡ ተራራዎቼን ፡ የሚወርሰውን ፡ አወጣለኹ ፤ እኔም ፡ የመረጥኋቸው ፡ ይወርሷታል ፥ ባሪያዎቼም ፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ።

10 ፤ ሳሮንም ፡ የበጎች ፡ ማሰማሪያ ፥ የዐኮርም ፡ ሸለቆ ፡ የላሞች ፡ መመሰጊያ ፡ ለፈልጉኝ ፡ ሕዝቤ ፡ ይኾናል ።

11 ፤ እናንተን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የተዋችኹትን ፥ ቅዱሱንም ፡ ተራራዬን ፡ የረሳችኹትን ፥ ጉድ ፡ ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ ማእድ ፡ ያዘጋጃችኹትን ፥ ዕድል ፡ ለተባለ ፡ ጣዖትም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ የቀዳችኹትን ፥

12 ፤ ዕድላችኹን ፡ ለሰይፍ ፡ አደርገዋለኹ ፥ ዅላችኹም ፡ ለመታረድ ፡ ትጐነበሳላችኹ ፤ በፊቴም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጋችኹ ፥ ያልወደድኹትንም ፡ መረጣችኹ ፡ እንጂ ፡ በጠራኹ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሳችኹልኝምና ፥ በተናገርኹም ፡ ጊዜ ፡ አልሰማችኹኝምና ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ባሪያዎቼ ፡ ይበላሉ ፥ እናንተ ፡ ግን ፡ ትራባላችኹ ፤ እንሆ ፥ ባሪያዎቼ ፡ ይጠጣሉ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ትጠማላችኹ ፤ እንሆ ፥ ባሪያዎቼ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ታፍራላችኹ ፤

14 ፤ እንሆ ፥ ባሪያዎቼ ፡ ከልባቸው ፡ ደስታ ፡ የተነሣ ፡ ይዘምራሉ ፥ እናንተ ፡ ግን ፡ ከልባችኹ ፡ ሐዘን ፡ የተነሣ ፡ ትጮኻላችኹ ፥ መንፈሳችኹም ፡ ስለ ፡ ተሰበረ ፡ ወዮ ፡ ትላላችኹ ።

15 ፤ ስማችኹንም ፡ ለተመረጡት ፡ ሕዝቤ ፡ ርግማን ፡ አድርጋችኹ ፡ ትተዋላችኹ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይገድላችኋል ፥ ባሪያዎቹንም ፡ በሌላ ፡ ስም ፡ ይጠራቸዋል ።

16 ፤ እንዲሁም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የተባረከ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይባረካል ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ የማለ ፡ በእውነት ፡ አምላክ ፡ ይምላል ፤ የቀድሞው ፡ ጭንቀት ፡ ተረስቷልና ፥ ከዐይኔም ፡ ተሰውሯልና ።

17 ፤ እንሆ ፥ ዐዲስ ፡ ሰማይና ፡ ዐዲስ ፡ ምድር ፡ እፈጥራለኹና ፤ የቀደሙትም ፡ አይታሰቡም ፥ ወደ ፡ ልብም ፡ አይገቡም ።

18 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በፈጠርኹት ፡ ደስ ፡ ይበላችኹ ፡ ለዘለዓለምም ፡ ሐሤት ፡ አድርጉ ፤ እንሆ ፥ ኢየሩሳሌምን ፡ ለሐሤት ፥ ሕዝቧንም ፡ ለደስታ ፡ እፈጥራለኹና ።

19 ፤ እኔም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለኹ ፡ በሕዝቤም ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ የልቅሶ ፡ ድምፅና ፡ የዋይታ ፡ ድምፅ ፡ አይሰማባትም ።

20 ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ ብቻ ፡ የሚኖር ፡ ሕፃን ፥ ወይም ፡ ዕድሜውን ፡ ያልፈጸመ ፡ ሽማግሌ ፡ አይገኝም ፤ ጕልማሳው ፡ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ኾኖት ፡ ይሞታልና ፥ ኀጢአተኛውም ፡ የመቶ ፡ ዓመት ፡ ኾኖት ፡ የተረገመ ፡ ይኾናልና ።

21 ፤ ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፡ ይቀመጡባቸውማል ፤ ወይኑንም ፡ ይተክላሉ ፡ ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ።

22 ፤ ሌላ ፡ እንዲቀመጥበት ፡ አይሠሩም ፥ ሌላም ፡ እንዲበላው ፡ አይተከሉም ፤ የሕዝቤ ፡ ዕድሜ ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ዕድሜ ፡ ይኾናልና ፥ እኔም ፡ የመረጥኋቸው ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ረዥም ፡ ዘመን ፡ ደስ ፡ ይላቸዋልና ።

23 ፤ እነርሱ ፡ ከነልጆቻቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቡሩካን ፡ ዘር ፡ ናቸውና ፥ በከንቱ ፡ አይደክሙም ፡ ለጥፋትም ፡ አይወልዱም ።

24 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ ሳይጠሩ ፡ እመልስላቸዋለኹ ፥ ገናም ፡ ሲናገሩ ፡ እሰማለኹ ።

25 ፤ ተኵላና ፡ ጠቦት ፡ በአንድነት ፡ ይሰማራሉ ፥ አንበሳም ፡ እንደ ፡ በሬ ፡ ገለባ ፡ ይበላል ፥ የእባብም ፡ መብል ፡ ትቢያ ፡ ይኾናል ። በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ኹሉ ፡ አይጐዱም ፥ አያጠፉምም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

______________ትንቢተ ፡ ኢሳይያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 66 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 66 ።

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰማይ ፡ ዙፋኔ ፡ ነው ፥ ምድርም ፡ የእግሬ ፡ መረገጫ ፡ ናት ፤ የምትሠሩልኝ ፡ ቤት ፡ ምን ፡ ዐይነት ፡ ነው ፧ የማርፍበትስ ፡ ስፍራ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

2 ፤ እነዚህን ፡ ኹሉ ፡ እጄ ፡ ሠርታለችና ፡ እነዚህ ፡ ኹሉ ፡ የእኔ ፡ ናቸው ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደዚህ ፡ ወደ ፡ ትሑት ፥ መንፈሱም ፡ ወደተሰበረ ፥ በቃሌም ፡ ወደሚንቀጠቀጥ ፡ ሰው ፡ እመለከታለኹ ።

3 ፤ በሬን ፡ የሚያርድልኝ ፡ ሰውን ፡ እንደሚገድል ፡ ነው ፤ ጠቦትንም ፡ የሚሠዋ ፡ የውሻውን ፡ ዐንገት ፡ እንደሚሰብር ፡ ነው ፤ የእኽልን ፡ ቍርባን ፡ የሚያቀርብ ፡ የዕሪያን ፡ ደም ፡ እንደሚያቀርብ ፡ ነው ፤ ዕጣንን ፡ የሚያጥን ፡ ጣዖትን ፡ እንደሚባርክ ፡ ነው ። እነዚህ ፡ የገዛ ፡ መንገዳቸውን ፡ መረጡ ፤ ነፍሳቸውም ፡ በርኵሰታቸው ፡ ደስ ፡ ይላታል ፤

4 ፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ የተሳለቀባቸውን ፡ እመርጣለኹ ፥ የፈሩትንም ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለኹ ፤ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አደረጉ ፥ ያልወደድኹትንም ፡ መረጡ ፡ እንጂ ፡ በጠራኹ ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱልኝምና ፥ በተናገርኹም ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙኝምና ።

5 ፤ በቃሉ ፡ የምትንቀጠቀጡ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፦ የጠሏችኹ ፡ ስለ ፡ ስሜም ፡ ያባረሯችኹ ፡ ወንድሞቻችኹ ፦ ደስታችኹን ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ብለዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ያፍራሉ ።

6 ፤ የጩኸት ፡ ድምፅ ፡ ከከተማ ፥ ድምፅም ፡ ከመቅደስ ፥ በጠላቶቹ ፡ ላይ ፡ ፍዳን ፡ የሚያመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ።

7 ፤ ሳታምጥ ፡ ወለደች ፤ ምጥም ፡ ሳያገኛት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ።

8 ፤ ከቶ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ማን ፡ ሰምቷል ፧ እንዲህስ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ማን ፡ አይቷል ፧ በእውኑ ፡ አገር ፡ ባንድ ፡ ቀን ፡

ታምጣለችን ፥ ወይስ ፡ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝብ ፡ ይወለዳልን ፥ ጽዮን ፡ እንዳማጠች ፡ ወዲያው ፡ ልጆቿን ፡ ወልዳለችና ።

9 ፤ በእውኑ ፡ ወደ ፡ መውለድ ፡ የማደርስ ፡ እኔ ፡ አላስወልድምን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የማስወልድስ ፡ ማሕፀንን ፡
እኔ ፡ እዘጋለኹን ፥ ይላል ፡ አምላክሽ ።

10 ፤ እናንተ ፡ የምትወዷት ፡ ኹሉ ፥ ከኢየሩሳሌም ፡ ጋራ ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ፥ ስለ ፡ ርሷም ፡ ደስ ፡
ይበላችኹ ፤ እናንተም ፡ የምታለቅሱላት ፡ ኹሉ ፥ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ በደስታ ፡ ሐሤትን ፡ አድርጉ ፥

11 ፤ ትጠቡ ፡ ዘንድ ፡ ከማጽናናቷም ፡ ጡት ፡ ትጠግቡ ፡ ዘንድ ፤ እጅግ ፡ ጠጥታችኹ ፡ በክብሯ ፡ ሙላት ፡ ደስ ፡
ይላችኹ ፡ ዘንድ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ ሰላምን ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፥ የአሕዛብንም ፡ ክብር ፡ እንደሚጐርፍ ፡
ፈሳሽ ፡ እመልስላታለኹ ፤ ከዚያም ፡ ትጠባላችኹ ፥ በጫንቃ ፡ ላይ ፡ ይሸከሟችኋል ፡ በጕልበትም ፡ ላይ ፡ እያስቀመጡ ፡
ያቀማጥሏችኋል ።

13 ፤ እናት ፡ ልጇን ፡ እንደምታጽናና ፡ እንዲሁ ፡ አጽናናችኋለኹ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ትጽናናላችኹ ።

14 ፤ ታያላችኹ ፥ ልባችኹም ፡ ሐሤት ፡ ታደርጋለች ፥ ዐጥንታችኹም ፡ እንደ ፡ ለምለም ፡ ሣር ፡
ትበቅላለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ለሚፈሩት ፡ ትታወቃለች ፥ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ።

15 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ በቍጣ ፥ ዘለፋውንም ፡ በእሳት ፡ ነበልባል ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ከእሳት ፡ ጋራ ፡
ይመጣል ፥ ሠረገላዎቹም ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይኾናሉ ።

16 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በእሳትና ፡ በሰይፉ ፡ ይፈርዳል ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ተወግተው ፡
የሞቱት ፡ ይበዛሉ ።

17 ፤ በመካከላቸው ፡ ያለውን ፡ አንዱን ፡ ተከትለው ፡ ወደ ፡ ገነቱ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸውን ፡ የሚቀድሱና ፡
የሚያነጹ ፥ የዕሪያንም ፡ ሥጋ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገርንም ፡ ዐይጥንም ፡ የሚበሉ ፡ በአንድነት ፡ ይጠፋሉ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

18 ፤ ሥራቸውንና ፡ ዐሳባቸውን ፡ ዐውቄያለኹና ፤ አሕዛብንና ፡ ልሳናትን ፡ ኹሉ ፡ የምሰበስብበት ፡ ጊዜ ፡
ይደርሳል ፥ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ ክብሬንም ፡ ያያሉ ።

19 ፤ በመካከላቸውም ፡ ምልክት ፡ አደርጋለኹ ፥ ከነርሱም ፡ የዳኑትን ፡ ዝናዬን ፡ ወዳልሰሙ ፥ ክብሬንም ፡ ወዳላዩ ፡ ወደ ፡
አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ወደ ፡ ፉጥ ፡ ወደ ፡ ሉድ ፡ ወደ ፡ ሞሳሕ ፡ ወደ ፡ ቶቤል ፡ ወደ ፡ ያዋን ፡ በሩቅ ፡ ወዳሉ ፡ ደሴቶች ፡
እልካቸዋለኹ ፥ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ክብሬንም ፡ ይናገራሉ ።

20 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቍርባናቸውን ፡ በጥሩ ፡ ዕቃ ፡ አድርገው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡
እንደሚያመጡ ፥ እንዲሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ወንድሞቻችኹን ፡ ኹሉ ፥ በፈረሶችና ፡
በሠረገላዎች ፥ በዐልጋዎችና ፡ በበቅሎዎች ፡ በጠያር ፡ ግመሎችም ፡ ላይ ፡ አድርገው ፥ ከአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡
ወደተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያመጧቸዋል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እንዲኾኑ ፡ ከነርሱ ፡ እወስዳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

22 ፤ እኔ ፡ የምሠራቸው ፡ ዐዲስ ፡ ሰማይና ፡ ዐዲስ ፡ ምድር ፡ ከፊቴ ፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ፥ እንዲሁ ፡ ዘራችኹና ፡
ስማችኹ ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

23 ፤ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ በየመባቻውና ፡ በየሰንበቱ ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ በፊቴ ፡ ይሰግድ ፡ ዘንድ ፡ ዘወትር ፡
ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

24 ፤ ወጥተውም ፡ በእኔ ፡ ያመፁብኝን ፡ ሰዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ ያያሉ ፤ ትላቸው ፡ አይሞትምና ፥ እሳታቸውም ፡
አይጠፋምና ፤ ለሥጋ ፡ ለባሽም ፡ ኹሉ ፡ አስጸያፊ ፡ ነገር ፡ ይኾናሉ ፨

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ፤

1 ፤ በብንያም ፡ አገር ፡ በዐናቶት ፡ ከነበሩ ፡ ካህናት ፡ የኾነ ፡ የኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስ ፡ ቃል ።

2 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢዮስያስ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥቱ ፡ በዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣለት ።

3 ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ ዘመን ፥ እስከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ እስከኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡
ሴዴቅያስ ፡ እስከ ፡ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ፍጻሜ ፥ ኢየሩሳሌም ፡ እስከተማረከችበት ፡ እስከ ፡ ዐምስተኛው ፡ ወር ፡
ድረስ ፡ መጣ ።

4 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

5 ፤ በሆድ ፡ ሳልሠራኽ ፡ ዐውቄኻለኹ ፥ ከማሕፀንም ፡ ሳትወጣ ፡ ቀድሼኻለኹ ፥ ለአሕዛብም ፡ ነቢይ ፡ አድርጌኻለኹ ።

6 ፤ እኔም ፦ ወዮ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ እንሆ ፥ ብላቴና ፡ ነኝና ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ አላውቅም ፡ አልኹ ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ወደምሰድኽ ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ ትኼዳለኽና ፥ የማዝኽንም ፡ ኹሉ ፡
ትናገራለኽና ፦ ብላቴና ፡ ነኝ ፡ አትበል ።

8 ፤ እኔ ፡ አድንኽ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፡ ከፊታቸው ፡ አትፍራ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እጁን ፡ ዘርግቶ ፡ አፌን ፡ ዳሰሰ ፥ እግዚአብሔርም ፦ እንሆ ፥ ቃሌን ፡ በአፍኽ ፡ ውስጥ ፡
አኑሬያለኹ ፤

10 ፤ እንሆ ፦ ትነቅልና ፡ ታፈርስ ፡ ዘንድ ፥ ታጠፋና ፡ ትገለብጥ ፡ ዘንድ ፥ ትሠራና ፡ ትተክል ፡ ዘንድ ፡ በአሕዛብና ፡
በመንግሥታት ፡ ላይ ፡ ዛሬ ፡ አድርጌኻለኹ ፡ አለኝ ።

11 ፤ ደግሞ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፦ ኤርምያስ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ታያለኽ ፧ እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
መጣ ። እኔም ፦ የለውዝ ፡ በትር ፡ አያለኹ ፡ አልኹ ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፦ እፈጽመው ፡ ዘንድ ፡ በቃሌ ፡ እተጋለኹና ፡ መልካም ፡ አይተኻል ፡ አለኝ ።

13 ፤ ኹለተኛም ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፦ ምን ፡ ታያለኽ ፧ እያለ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ። እኔም ፦ የሚፈላ ፡
አፍላል ፡ አያለኹ ፥ ፊቱም ፡ ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ነው ፡ አልኹ ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ከሰሜን ፡ ወገን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በምድሪቱ ፡ በተቀመጡ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
ይገለጣል ።

15 ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ በሰሜን ፡ ያሉትን ፡ የመንግሥታትን ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ እጠራለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ይመጣሉ ፡ እያንዳንዳቸውም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ በዙሪያዋ ፡ በቅጥሯ ፡ ኹሉ ፡
ላይ ፡ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ዙፋናቸውን ፡ ያስቀምጣሉ ።

16 ፤ ስለ ፡ ክፋታቸውም ፡ ኹሉ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተዉ ፥ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ ስላጠኑ ፥ ለእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ስለ ፡
ሰገዱ ፥ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እናገራለኹ ።

17 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ወገብኽን ፡ ታጠቅ ፥ ተነሥም ፥ ያዘዝኹኽም ፡ ኹሉ ፡ ንገራቸው ፤ በፊታቸው ፡ እንዳላስፈራኽ ፡
አትፍራቸው ።

18 ፤ እንሆ ፥ በምድሪቱ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በአለቃዎቿና ፡ በካህናቷ ፡ ላይ ፡ በምድሪቱም ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተመሸገ ፡ ከተማ ፡ እንደ ፡ ብረትም ፡ ዐምድ ፡ እንደ ፡ ናስም ፡ ቅጥር ፡ ዛሬ ፡ አድርጌኻለኹ ።

19 ፤ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አድንኽ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፡ ድል ፡ አይነሡኽም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

___________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 2 ፤

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ኺድ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ዦሮ ፡ ጩኽ ፥ እንዲህም ፡ በል ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የብላቴንነትሽን ፡ ምሕረት ፡ የታጨሽበትንም ፡ ፍቅር ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዘር ፡ ባልተዘራበት ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ተከተልሽኝ ፡ ዐስቤያለኹ ።

3 ፤ እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቅዱስ ፡ ነበረ ፥ የቡቃያውም ፡ በኵራት ፡ ነበረ ፤ የበሉት ፡ እንደ ፡ በደለኛዎች ፡ ይቈጠራሉ ፥ ክፉም ፡ ነገር ፡ ያገኛቸዋል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አባቶቻችኹ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቁ ፥ ከንቱነትንም ፡ የተከተሉ ፥ ከንቱም ፡ የኾኑ ፡ ምን ፡ ክፋት ፡ አግኝተውብኝ ፡ ነው ፧

6 ፤ እነርሱም ፦ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣን ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ በባድማ ፡ ጒድጓድም ፡ ባለበት ፡ ምድር ፥ በውሃ ፡ ጥምና ፡ በሞት ፡ ጥላ ፡ ምድር ፥ ማንም ፡ በማያልፍበትና ፡ ማንም ፡ በማይቀመጥበት ፡ ምድር ፡ የመራን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ አላሉም ።

7 ፤ ፍሬዋንና ፡ በረከቷንም ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፍሬያማ ፡ ምድር ፡ አገባኋችኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በገባችኹ ፡ ጊዜ ፡ ምድሬን ፡ አረከሳችኹ ፥ ርስቴንም ፡ አጐሳቈላችኹ ።

8 ፤ ካህናቱም ፦ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ አላሉም ፥ ባለአሪቶችም ፡ አላወቁኝም ፤ ገዢዎችም ፡ ዐመፁብኝ ፥ ነቢያትም ፡ በበዓል ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ፥ የማይረባንም ፡ ነገር ፡ ተከተሉ ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እከራከራለኹ ፥ ከልጆቻችኹም ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ እከራከራለኹ ።

10 ፤ ወደኪቲም ፡ ደሴቶች ፡ ዕለፉና ፡ ተመልከቱ ፥ ወደ ፡ ቄዳርም ፡ ላኩና ፡ እጅግ ፡ መርምሩ ፥ እንደዚህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ኾኖ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ እዩ ።

11 ፤ በእውኑ ፡ አማልክት ፡ ያልኾኑትን ፡ አማልክቱን ፡ የለወጣቸው ፡ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ አለን ፧ ነገር ፡ ግን ፡ ሕዝቤ ፡ ክብሩን ፡ ለማይረባ ፡ ነገር ፡ ለወጠ ።

12 ፤ ሰማያት ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ተደነቁ ፥ እጅግም ፡ ደንግጡና ፡ ተንቀጥቀጡ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ ሕዝቤ ፡ ኹለቱን ፡ ክፉ ፡ ነገሮች ፡ አድርገዋልና ፤ እኔን ፡ የሕያውን ፡ ውሃ ፡ ምንጭ ፡ ትተውኛል ፥ የተቀደዱትንም ፡ ጒድጓዶች ፥ ውሃውን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ የማይችሉትን ፡ ጒድጓዶች ፥ ለራሳቸው ፡ ቈፍረዋል ።

14 ፤ በእውኑ ፡ እስራኤል ፡ ባሪያ ፡ ነውን ፧ ወይስ ፡ የቤት ፡ ውላጅ ፡ ነውን ፧ ስለ ፡ ምን ፡ ብዝበዛ ፡ ኾነ ፧

15 ፤ የአንበሳ ፡ ደቦሎች ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ አገሡ ፥ ድምፃቸውንም ፡ ሰጡ ፤ ምድሩንም ፡ ባድማ ፡ አደረጉ ፥ ከተማዎቹም ፡ ተቃጠሉ ፡ የሚቀመጥባቸውም ፡ የለም ።

16 ፤ የሜምፎስና ፡ የጣፍናስ ፡ ልጆች ፡ አስነወሩሽ ፡ አላገጡብሽም ።

17 ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ የኾነብሽ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተውሽ ፡ አይደለምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክሽ ።

18 ፤ አኹንስ ፡ የሺሖርን ፡ ውሃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በግብጽ ፡ መንገድ ፡ ምን ፡ ጒዳይ ፡ አለሽ ፧ የኤፍራጥስንም ፡ ውሃ ፡ ትጠጪ ፡ ዘንድ ፡ በአሶር ፡ መንገድ ፡ ምን ፡ ጒዳይ ፡ አለሽ ፧

19 ፤ ክፋትሽ ፡ ይገሥጽሻል ፡ ክዳትሽም ፡ ይዘልፍሻል ፤ አምላክሽንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የተውሽ ፡ እኔንም ፡ መፍራት ፡

የሌለብሽ ፡ ክፉና ፡ መራራ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዕወቂ ፥ ተመልከቺ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ከጥንት ፡ ዠምሮ ፡ ቀንበርሽን ፡ ሰብሬያለኹ ፡ እስራትሽንም ፡ ቈርጫለኹ ፤ አንቺም ፦ አላገለግልም ፡
አልሽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ከፍ ፡ ባለው ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ከለምለምም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ለማመንዘር ፡
ተጋደምሽ ።

21 ፤ እኔ ፡ የተመረጠች ፡ ወይን ፡ ፍጹምም ፡ እውነተኛ ፡ ዘር ፡ አድርጌ ፡ ተክዬሽ ፡ ነበር ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ የእንግዳ ፡
ወይን ፡ ግንድ ፡ ኾነሽ ፡ እንዴት ፡ ተለወጥሽብኝ ፧

22 ፤ በእንዶድ ፡ ብትታጠቢም ፥ ለራስሽም ፡ ሳሙና ፡ ብታበዢ ፥ በእኔ ፡ ፊት ፡ በኀጢአትሽ ፡ ረክሰሻል ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

23 ፤ አንቺስ ፦ አልረከስኹም ፥ በዓሊምንም ፡ አልተከተልኹም ፡ እንዴት ፡ ትያለሽ ፧ በቈላ ፡ ያለውን ፡ መንገድሽን ፡
ተመልከቺ ፥ ያደረግሽውንም ፡ ዕወቂ ፤ በመንገድም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ተለቀቀች ፡ እንደ ፡ ፈጣን ፡ ግመል ፡ ኾነሻል ፤

24 ፤ በምኞቷ ፡ ነፋስን ፡ እንደምታሸት ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደ ፡ ለመደች ፡ እንደ ፡ ሜዳ ፡ አህያ ፡ ነሽ ፤ ከምኞቷ ፡
የሚመልሳት ፡ ማን ፡ ነው ፧ የሚሿት ፡ ኹሉ ፡ አይደክሙም ፥ በወራቷ ፡ ያገኟታል ።

25 ፤ እግርሽን ፡ ከሻካራ ፡ መንገድ ፡ ጕረሮሽንም ፡ ከውሃ ፡ ጥም ፡ ከልክዪ ፤ አንቺ ፡ ግን ፦ እጨክናለኹ ፥ እንግዳዎችን ፡
ወድጃለኹና ፥ እከተላቸዋለኹም ፡ አልሽ ።

26 ፤ ሌባ ፡ በተያዘ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚያፍር ፡ እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፥ እነርሱና ፡ ንጉሦቻቸውም ፡ አለቃዎቻቸውም ፡
ካህናታቸውም ፡ ነቢያታቸውም ፡ ያፍራሉ ።

27 ፤ ግንዱን ፦ አንተ ፡ አባቴ ፡ ነኽ ፤ ድንጋዩንም ፦ አንተ ፡ ወለድኸኝ ፡ ይላሉ ፤ ፊታቸውንም ፡ ሳይኾን ፡ ዠርባቸውን ፡
ሰጡኝ ፥ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፦ ተነሥተኽ ፡ አድነን ፡ ይላሉ ።

28 ፤ ለአንተ ፡ የሠራኻቸው ፡ አማልክትኽ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ፧ ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ አማልክትኽ ፡ እንደ ፡ ከተማዎችኽ ፡
ቍጥር ፡ እንዲሁ ፡ ናቸውና ፥ ይነሡ ፡ በመከራኽም ፡ ጊዜ ፡ ያድኑኽ ።

29 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ የምትከራከሩ ፡ ለምንድር ፡ ነው ፧ ኹላችኹ ፡ ዐምፃችኹብኛል ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

30 ፤ ልጆቻችኹን ፡ በከንቱ ፡ ቀሥፌአቸዋለኹ ፤ ተግሣጽን ፡ አልተቀበሉም ፤ ሰይፋችኹ ፡ እንደሚሰብር ፡ አንበሳ ፡
ነቢያታችኹን ፡ በልቷል ።

31 ፤ ትውልድ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ተመልከቱ ፦ በእውኑ ፡ ለእስራኤል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወይስ ፡
የጨለመች ፡ ምድር ፡ ኾንኹባትን ፧ ሕዝቤስ ፡ ስለ ፡ ምን ፦ እኛ ፡ ፈርጥጠናል ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ወዳንተ ፡
አንመለስም ፡ ይላል ፧

32 ፤ በእውኑ ፡ ቈንገኖ ፡ ጌጧን ፡ ወይስ ፡ ሙሽራ ፡ ዝርግፍ ፡ ጌጧን ፡ ትረሳለችን ፧ ሕዝቤ ፡ ግን ፡ የማይቈጠር ፡ ወራት ፡
ረስቶኛል ።

33 ፤ ፍቅርን ፡ ለመሻት ፡ መንገድሽን ፡ እንዴት ፡ ታቀኛለሽ! ስለዚህ ፡ ለክፉዎች ፡ ሴቶች ፡ እንኳ ፡ መንገድሽን ፡
አስተምረሻል ።

34 ፤ በእጆችሽም ፡ የንጹሓን ፡ ድኻዎች ፡ ደም ፡ ተገኝቷል ፤ በእነዚህ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በግልጥ ፡ አገኘኹት ፡ እንጂ ፡
በስውር ፡ ፈልጌ ፡ አላገኘኹትም ።

35 ፤ አንቺ ፡ ግን ፦ ንጹሕ ፡ ነኝ ፤ በእውነት ፡ ቍጣው ፡ ከእኔ ፡ ተመልሷል ፡ አልሽ ። እንሆ ፦ ኀጢአት ፡ አልሠራኹም ፡
ብለሻልና ፥ በፍርድ ፡ እከስሻለኹ ።

36 ፤ መንገድሽን ፡ ትለውጪ ፡ ዘንድ ፡ ለምን ፡ እጅግ ፡ ትሮጫለሽ ፧ አሶር ፡ እንዳሳፈረሽ ፡ ግብጽ ፡ ያሳፍርሻል ።

37 ፤ እግዚአብሔር ፡ የታመንሽባቸውን ፡ ጥሏልና ፥ በእነርሱም ፡ አይከናወንልሽምና ፡ እጅሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አድርገሽ ፡
ከዚያ ፡ ደግሞ ፡ ትወጫለሽ ።

_______________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 3 ፤

1 ፤ በሰው ፡ ዘንድ ፦ ሰው ፡ ሚስቱን ፡ ቢፈታ ፥ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ ኼዳ ፡ ሌላ ፡ ወንድ ፡ ብታገባ ፥ በእውኑ ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡
ርሱ ፡ ትመለሳለችን ፧ ያች ፡ ሴት ፡ እጅግ ፡ የረከሰች ፡ አይደለችምን ፧ ይባላል ። አንቺ ፡ ከብዙ ፡ ውሽማዎች ፡ ጋራ ፡
አመንዝረሻል ፥ ወደ ፡ እኔም ፡ ትመለሻለሽን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

2 ፤ ዐይንሽን ፡ አንሥተሽ ፡ ወደ ፡ ወናዎች ፡ ኰረብታዎች ፡ ተመልከቺ ፤ ያልተጋደምሽበት ፡ስፍራ ፡ ወዴት ፡
አለ ፧ ዐረባዊ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደሚቀመጥ ፡ አንቺ ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ተቀምጠሽ ፡ ትጠብቂያቸው ፡
ነበር ፤ በግልሙትናሽና ፡ በኀጢአትሽ ፡ ምድሪቱን ፡ አረከስሽ ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ ካፊያ ፡ ተከለከለ ፥ የኋለኛውም ፡ ዝናብ ፡ ጠፋ ፤ የጋለሞታም ፡ ሴት ፡ ፊት ፡ ነበረብሽ ፥ ታፍሪም ፡ ዘንድ ፡
እንቢ ፡ ብለሻል ።

4 ፤ አኹንም ፦ አንተ ፡ አባቴ ፡ ሆይ ፥ የብላቴንነቴ ፡ ወዳጅ ፡ ነኽ ፡ ብለሽ ፡ አልጮኽሺልኝምን ፧ ለዘለዓለም ፡
ይቈጣልን ፧

5 ፤ እስከ ፡ ፍጻሜስ ፡ ድረስ ፡ ይጠብቀዋልን ፧ እንሆ ፥ እንዲህ ፡ ብለሽ ፡ ተናገርሽ ፥ እንደ ፡ ተቻለሽም ፡ መጠን ፡ ክፉን ፡
ነገር ፡ አደረግሽ ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በንጉሡ ፡ በኢዮስያስ ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ከዳተኛዪቱ ፡ እስራኤል ፡ ያደረገችውን ፡
አየኽን ፧ ወደረዘመው ፡ ተራራ ፡ ኹሉ ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍም ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ኼደች ፡ በዚያም ፡ ጋለሞተች ።

7 ፤ ይህንም ፡ ኹሉ ፡ ካደረገች ፡ በኋላ ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ትመለሳለች ፡ ብዬ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡
ግን ፥ አልተመለሰችም ፤ አታላይ ፡ እኅቷም ፡ ይሁዳ ፡ አየች ።

8 ፤ ከዳተኛዪቱም ፡ እስራኤል ፡ ስላመነዘረች ፡ ስለዚህ ፡ ፈትቻታለኹ ፡ የፍቿንም ፡ ወረቀት ፡ ሰጥቻታለኹ ፤ አታላይ ፡
እኅቷ ፡ ይሁዳ ፡ ግን ፡ እንዳልፈራች ፡ ርሷም ፡ ደግሞ ፡ ኼዳ ፡ እንደ ፡ ጋለሞተች ፡ አየኹ ።

9 ፤ በግልሙትናዋም ፡ በመቅለሏም ፡ ምድሪቱ ፡ ረከሰች ፤ ርሷም ፡ ከድንጋይና ፡ ከግንድ ፡ ጋራ ፡ አመነዘረች ።

10 ፤ በዚህም ፡ ኹሉ ፡ አታላዪቱ ፡ ይሁዳ ፡ በሐሰት ፡ እንጂ ፡ በፍጹም ፡ ልቧ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሰችም ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ከአታላዪቱ ፡ ከይሁዳ ፡ ይልቅ ፡ ከዳተኛዪቱ ፡ እስራኤል ፡ ጸደቀች ።

12 ፤ ኺድና ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በል ፦ ከዳተኛዪቱ ፡ እስራኤል ፡
ሆይ ፥ ተመለሽ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ መሐሪ ፡ ነኝና ፥ ለዘለዓለምም ፡ አልቈጣምና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ፊቴን ፡
አላደርግም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ በአምላክሽ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ እንዳመፅሽ ፥ መንገድሽንም ፡ ከለመለመ ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ለእንግዳዎች ፡
እንደ ፡ ዘረጋሽ ፥ ቃሌንም ፡ እንዳልሰማሽ ፡ ኀጢአትሽን ፡ ብቻ ፡ ዕወቂ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ ከዳተኛዎች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ባላችኹ ፡ ነኝና ፡ ተመለሱ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንዱንም ፡ ከአንዲት ፡
ከተማ ፡ ኹለቱንም ፡ ካንድ ፡ ወገን ፡ እወስዳችኋለኹ ፥ ወደ ፡ ጽዮንም ፡ አመጣችኋለኹ ፤

15 ፤ እንደ ፡ ልቤም ፡ በግ ፡ ጠባቂዎችን ፡ እሰጣችኋለኹ ፥ በዕውቀትና ፡ በማስተዋልም ፡ ይጠብቋችኋል ።

16 ፤ በበዛችኹም ፡ ጊዜ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በረባችኹ ፡ ጊዜ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በዚያ ፡
ዘመን ፦ የእግዚአብሔር ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ታቦት ፡ ብለው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይጠሩም ፤ ልብ ፡
አያደርጉትም ፥ አያስቡትምም ፥ አይሹትምም ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ አይደረግም ።

17 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዙፋን ፡ ብለው ፡ ይጠሯታል ፥ አሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡
ይሰበሰባሉ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ክፉውን ፡ እልከኛ ፡ ልባቸውን ፡ ተከትለው ፡ አይኼዱም ።

18 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ወደእስራኤል ፡ ቤት ፡ ይኼዳል ፤ በአንድም ፡ ኾነው ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ርስት ፡
አድርጌ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደሰጠኹት ፡ ምድር ፡ ይመጣሉ ።

19 ፤ እኔ ፡ ግን ፦ ከወንዶች ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ እንዴት ፡ አደርግሻለኹ ፧ ያማረችውንስ ፡ ምድር ፡ የከበረችውን ፡

የአሕዛብን ፡ ሰራዊት ፡ ርስት ፡ እንዴት ፡ እሰጥሻለኹ ፥ ብዬ ፡ ነበር ። ደግሞ ፦ አባቴ ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪኛለሽ ፥ እኔንም ፡
ከመከተል ፡ አትመለሽም ፡ ብዬ ፡ ነበር ።

20 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ሚስት ፡ ባሏን ፡ እንደምታታልል ፡ እንዲሁ ፡ አታለላችኹኝ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መንገዳቸውን ፡ አጣመዋልና ፥ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ረስተዋልና ፥ በወናዎች ፡
ኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ የልመናቸውና ፡ ልቅሷቸው ፡ ድምፅ ፡ ተሰማ ።

22 ፤ ከዳተኛዎች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ተመለሱ ፥ ከዳተኛነታችኹንም ፡ እፈውሳለኹ ። እንሆ ፥ አንተ ፡ አምላካችን ፡
እግዚአብሔር ፡ ነኽና ፥ ወዳንተ ፡ እንመጣለን ።

23 ፤ በእውነት ፡ የኰረብታዎችና ፡ የተራራዎች ፡ ፍጆት ፡ ከንቱ ፡ ናት ፤ በእውነት ፡ የእስራኤል ፡ መዳን ፡ በአምላካችን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከትንሽነታችን ፡ ዠምሮ ፡ የአባቶቻችን ፡ ድካም ፥ በጎቻቸውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውንም ፥ ዕፍረት ፡ በልቶባቸዋል ።

25 ፤ ከትንሽነታችን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ እኛና ፡ አባቶቻችን ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
ኀጢአት ፡ ሠርተናልና ፥ የአምላካችንንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማንምና ፡ በዕፍረታችን ፡
እንጋደም ፥ ውርደታችንም ፡ ይክደነን ።

______________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 4 ፤

1 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ብትመለስ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለስ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ርኵሰትኽንም ፡ ከፊቴ ፡
ብታስወግድ ፥ ባትናወጥም ፥

2 ፤ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ብለኽም ፡ በእውነትና ፡ በቅንነት ፡ በጽድቅም ፡ ብትምል ፥ አሕዛብ ፡ በርሱ ፡ ይባረካሉ ፡
በርሱም ፡ ይመካሉ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለይሁዳና ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ጥጋቱን ፡ ዕርሻ ፡ ዕረሱ ፥ በሾኽም ፡ ላይ ፡
አትዝሩ ።

4 ፤ እናንተም ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ስለሥራችኹ ፡ ክፋት ፡ ቍጣዬ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡
እንዳይወጣ ፡ የሚያጠፋውም ፡ ሳይኖር ፡ እንዳያቃጥል ፥ ለእግዚአብሔር ፡ ተገረዙ ፥ የልባችኹንም ፡ ሸለፈት ፡ አስወግዱ ።

5 ፤ በይሁዳ ፡ ዘንድ ፡ ተናገሩ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ አውሩና ፦ በአገሪቱ ፡ ላይ ፡ መለከት ፡ ንፉ ፡
በሉ ፤ ጮኻችኹም ፦ ኹላችኹ ፡ ተሰብሰቡ ፡ ወደተመሸጉትም ፡ ከተማዎች ፡ እንግባ ፡ በሉ ።

6 ፤ ከሰሜን ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትን ፡ አመጣለኹና ፡ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ዐላማን ፡ አንሡ ፤ ሽሹ ፥ አትዘግዩ ።

7 ፤ አንበሳ ፡ ከጫፍቅ ፡ ዱር ፡ ወጥቷል ፥ አሕዛብንም ፡ የሚዘርፍ ፡ ተነሥቷል ፤ ምድርሽን ፡ ባድማ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
ከስፍራው ፡ ወጥቷል ፥ ከተማዎችሽም ፡ ሰው ፡ የሌለባቸው ፡ ፍርስራሾች ፡ ይኾናሉ ።

8 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ አልተመለሰምና ፡ ማቅ ፡ ልበሱ ፥ አልቅሱም ፡ ዋይም ፡ በሉ ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የንጉሡና ፡ የመኳንንቱ ፡ ልብ ፡ ይጠፋል ፥ ካህናቱም ፡ ይደነቃሉ ፡
ነቢያቱም ፡ ይደነግጣሉ ።

10 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ ፥ አንተ ፡ ሰይፍ ፡ እስከ ፡ ነፍስ ፡ ድረስ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፦ ሰላም ፡
ይኾንላች኿ል ፡ ብለኽ ፡ ይህን ፡ ሕዝብና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ እጅግ ፡ አታለልኽ ፡ አልኹ ።

11 ፤ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብና ፡ ለኢየሩሳሌም ፦ ለማበጠር ፡ ወይም ፡ ለማጥራት ፡ ሳይኾን ፡ የሚያቃጥል ፡ ነፋስ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ካሉ ፡ ከወናዎች ፡ ኰረብታዎች ፡ ወደወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ይመጣል ፤

12 ፤ ስለ ፡ እኔ ፡ ጽኑ ፡ የኾነ ፡ ነፋስ ፡ ከነዚህ ፡ ይመጣል ፡ ይባላል ። አኹንም ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ፍርዴን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡
እናገራለኹ ።

13 ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ ደመና ፡ ይወጣል ፥ ሠረገላዎቹም ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፤ ፈረሶቹም ፡ ከንስር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ። ጠፍተናልና ፥ ወዮልን ።

14 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ትድኚ ፡ ዘንድ ፡ ልብሽን ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡ ዕጠቢ ። ክፉ ፡ ዐሳብ ፡ የሚኖርብሽ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ፧

15 ፤ የተናጋሪ ፡ ድምፅ ፡ ከዳን ፡ ዘንድ ፡ ይናገራልና ፥ ከኤፍሬምም ፡ ኰረብታዎች ፡ መከራን ፡ ያወራልና ።

16 ፤ ለአሕዛብ ፡ አሰሙና ፦ እንሆ ፥ ጠባቂዎች ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ይመጣሉ ፤ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ይጮኻሉ ፡ ብላችኹ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አውሩ ።

17 ፤ በእኔ ፡ ላይ ፡ ዐመፀኛ ፡ ኾናለችና ፡ በዙሪያዋ ፡ ከበው ፡ እንደ ፡ ዕርሻ ፡ ጠባቂዎች ፡ ኾነውባታል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

18 ፤ መንገድሽና ፡ ሥራሽ ፡ ይህን ፡ አድርጎብሻል ፤ ይህ ፡ ክፋትሽ ፡ መራር ፡ ነው ፥ ወደ ፡ ልብሽም ፡ ደርሷል ።

19 ፤ አንዠቴ! አንዠቴ! ልቤ ፡ በጣም ፡ ታሟል ፥ በውስጤም ፡ ልቤ ፡ ታውኮብኛል ፤ ነፍሴ ፡ ሆይ ፥ የመለከትን ፡ ድምፅና ፡ የሰልፍን ፡ ውካታ ፡ ሰምተሻልና ፥ ዝም ፡ እል ፡ ዘንድ ፡ አልችልም ።

20 ፤ መከራ ፡ በመከራ ፡ ላይ ፡ ተጠርቷል ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ ተበዝብዛለችና ፤ በድንገትም ፡ ድንኳኔ ፡ በቅጽበት ፡ ዐይንም ፡ መጋረጃዎቼ ፡ ጠፉ ።

21 ፤ ዐላማውን ፡ የምመለከት ፥ የመለከቱንስ ፡ ድምፅ ፡ የምሰማ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧

22 ፤ ሕዝቤ ፡ ሰንፈዋልና ፥ አላወቁኝም ፤ ሰነፎች ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፥ ማስተዋልም ፡ የላቸውም ፤ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ብልኀተኛዎች ፡ ናቸው ፥ በጎ ፡ ነገርን ፡ ማድረግ ፡ ግን ፡ አያውቁም ።

23 ፤ ምድሪቱን ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ባዶ ፡ ነበረች ፡ አንዳችም ፡ አልነበረባትም ፤ ሰማያትንም ፡ አየኹ ፥ ብርሃንም ፡ አልነበረባቸውም ።

24 ፤ ተራራዎችን ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ተንቀጠቀጡ ፥ ኰረብታዎችም ፡ ኹሉ ፡ ተናወጡ ።

25 ፤ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ሰው ፡ አልነበረም ፥ የሰማይም ፡ ወፎች ፡ ኹሉ ፡ ሸሽተው ፡ ነበር ።

26 ፤ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ፍሬያማ ፡ ዕርሻ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾነች ፥ ከተማዎችም ፡ ኹሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ከጽኑ ፡ ቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ፈርሰው ፡ ነበር ።

27 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ፈጽሜ ፡ አላጠፋትም ።

28 ፤ ስለዚህ ፥ ምድር ፡ ታለቅሳለች ፥ በላይም ፡ ሰማይ ፡ ይጠቍራል ፤ ተናግሬያለኹና ፥ ዐስቤያለኹም ፤ አልጸጸትም ፡ ከርሱም ፡ አልመለስም ።

29 ፤ ከፈረሰኛዎችና ፡ ከቀስተኛዎች ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ከተማ ፡ ኹሉ ፡ ሸሽታለች ፤ ወደችፍግ ፡ ዱርም ፡ ይገባሉ ፡ በቋጥኝ ፡ ላይም ፡ ይወጣሉ ፤ ከተማ ፡ ኹሉ ፡ ተለቅቃለች ፡ የሚቀመጥባትም ፡ ሰው ፡ የለም ።

30 ፤ አንቺም ፡ የተበዘበዝሽ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ታደርጊያለሽ ፧ ቀይ ፡ በለበስሽ ፡ ጊዜ ፥ በወርቅ ፡ አንባርም ፡ ባጌጥሽ ፡ ጊዜ ፥ ዐይንሽንም ፡ በኵል ፡ በተኳልሽ ፡ ጊዜ ፥ በከንቱ ፡ ታጌጫለሽ ፤ ውሽማዎችሽ ፡ አቃለሉሽ ፥ ነፍስሽን ፡ ይሿታል ።

31 ፤ እንደምታምጥ ፡ የበኵሯንም ፡ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ድምፅ ፡ ሰምቻለኹና ፤ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ድምፅ ፡ በድካም ፡ ይሰልላል ፥ እጆቿንም ፡ ትዘረጋለችና ፦ ተገድለው ፡ ከሞቱት ፡ የተነሣ ፡ ነፍሴ ፡ ዝላለችና ፡ ወዮልኝ! አለች ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ፤

1 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ መንገድ ፡ እየተመላለሳችኹ ፡ ሩጡ ፥ ተመልከቱም ፥ ዕወቁም ፥ በአደባባዩዋም ፡ ፈልጉ ፤ ፍርድን ፡ የሚያደርገውን ፡ እውነትንም ፡ የሚሻውን ፡ ሰው ፡ ታገኙ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ይቅር ፡ እላታለኹ ።

2 ፤ እነርሱም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ቢሉ ፡ የሚምሉት ፡ በሐሰት ፡ ነው ።

3 ፤ አቤቱ ፥ ዐይንኽ ፡ እውነትን ፡ የምትመለከት ፡ አይደለችምን ∴ አንተ ፡ ቀሥፈኻቸዋል ፥ ነገር ፡
ግን ፥ አላዘኑም ፥ ቀጥቀጠኻቸውማል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ተግሣጽን ፡ እንቢ ፡ አሉ ፤ ፊታቸውን ፡ ከድንጋይ ፡ ይልቅ ፡
አጠንክረዋል ፤ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ አሉ ።

4 ፤ እኔም ፦ የእግዚአብሔርን ፡ መንገድና ፡ የአምላካቸውን ፡ ሕግ ፡ አላወቁምና ፡ እነዚህ ፡ በእውነት ፡ ድኻዎችና ፡
ሰነፎች ፡ ናቸው ፤

5 ፤ ወደ ፡ ታላላቆቹ ፡ እኼዳለኹ ፡ እናገራቸውማለኹ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ መንገንድና ፡ የአምላካቸውን ፡ ሕግ ፡
ያውቃሉና ፡ አልኹ ። እነዚህ ፡ ግን ፡ ቀንበሩን ፡ በአንድነት ፡ ሰብረዋል ፥ እስራቱንም ፡ ቈርጠዋል ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ኀጢአታቸው ፡ በዝቷልና ፥ የክዳታቸውም ፡ ብዛት ፡ ጸንቷልና ፤ ስለዚህ ፥ አንበሳ ፡ ከዱር ፡ ወጥቶ ፡
ይሰብራቸዋል ፥ የበረሓም ፡ ተኵላ ፡ ያጠፋቸዋል ፥ ነብርም ፡ በከተማዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ይተጋል ፥ ከዚያም ፡ የሚወጣ ፡
ኹሉ ፡ ይነጠቃል ።

7 ፤ በእነዚህ ፡ ነገሮች ፡ ይቅር ፡ የምልሽ ፡ እንዴት ፡ አድርጌ ፡ ነው ∴ ልጆችሽ ፡ ትተውኛል ፡ አማልክትም ፡ ባልኾኑ ፡
ምለዋል ፤ ካጠገብኻቸውም ፡ በኋላ ፡ አመነዘሩ ፡ በጋለሞታዎቹም ፡ ቤት ፡ ተሰበሰቡ ።

8 ፤ እንደ ፡ ተቀለቡ ፡ ፈረሶች ፡ ኾኑ ፤ እያንዳንዳቸውም ፡ ከባልንጀራዎቻቸው ፡ ሚስቶች ፡ ኋላ ፡ አሽካኩ ።

9 ፤ በእውኑ ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ነገሮች ፡ አልቀሥፍምን ∴ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነፍሴስ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
አትበቀልምን ∴

10 ፤ ወደ ፡ ቅጥሯ ፡ ወጥታችኹ ፡ አፍርሱ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ፈጽማችኹ ፡ አታጥፉ ፤ ለእግዚአብሔር ፡ አይደሉምና ፡
ቅርንጫፏን ፡ ውሰዱ ።

11 ፤ የእስራኤል ፡ ቤትና ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ወንጅለዋል ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ እነርሱም ፦ ርሱ ፡ አይደለም ፥ ክፉ ፡ ነገርም ፡ አይመጣብንም ፡ ሰይፍንና ፡ ራብንም ፡ አናይም ፤ ነቢያትም ፡ ነፋስ ፡
ይኾናሉ ፥

13 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ የለም ፥ እንዲህም ፡ ይደረግባቸዋል ፡ ብለው ፡ እግዚአብሔርን ፡
ክደዋል ።

14 ፤ ስለዚህም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚህ ፡ ቃል ፡ ተናግራችኋልና ፥ እንሆ ፥ በአፍኽ ፡
ውስጥ ፡ ቃሌን ፡ እሳት ፡ ይህንም ፡ ሕዝብ ፡ ዕንጨት ፡ አደርጋለኹ ፥ ትበላቸውማለች ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ሕዝብን ፡ ከሩቅ ፡ አመጣባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ኀያል ፡ ጥንታዊ ፡
ሕዝብ ፡ ነው ፥ ቋንቋቸውንም ፡ የማታውቀው ፡ የሚናገሩትንም ፡ የማታስተውለው ፡ ሕዝብ ፡ ነው ።

16 ፤ የፍላጻቸውም ፡ ሰገባ ፡ እንደ ፡ ተከፈተ ፡ መቃብር ፡ ነው ፥ ኹሉም ፡ ኀያላን ፡ ናቸው ።

17 ፤ መከርኽንና ፡ እንጀራኽን ፡ ይበላሉ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችኽንም ፡ ይበሏቸዋል ፤ በጎችኽንና ፡ ላሞችኽንም ፡
ይበላሉ ፤ ወይንኽንና ፡ በለስኽንም ፡ ይበላሉ ፤ የምትታመናቸውን ፡ የተመሸጉ ፡ ከተማዎችን ፡ በሰይፍ ፡ ይደበድባሉ ።

18 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዚያ ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ፈጽሜ ፡ አላጠፋችኹም ።

19 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ እናንተ ፦ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
አደረገብን ∴ ብትሉ ፥ አንተ ፦ እንደ ፡ ተዋችኹኝ ፡ በአገራችኹም ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ እንዳመለካችኹ ፥ እንዲሁ ፡
ለእናንተ ፡ ባልኾነ ፡ አገር ፡ ለሌላዎች ፡ ሰዎች ፡ ትገዛላችኹ ፡ ትላቸዋለኽ ።

20 ፤ ይህን ፡ በያዕቆብ ፡ ቤት ፡ አውሩ ፥ በይሁዳም ፡ አሰሙ ።

21 ፤ እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ ልበ ፡ ቢሶች ፥ ዐይን ፡ እያላችኹ ፡ የማታዩ ፥ ዦሮም ፡ እያላችኹ ፡ የማትሰሙ ፡ ሕዝብ ፡
ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ።

22 ፤ በእውኑ ፡ እኔን ፡ አትፈሩምን ∴ ከፊቴስ ፡ አትደነግጡምን ∴ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እንዳያልፍ ፡ አሸዋን ፡
በዘለዓለም ፡ ትእዛዝ ፡ ለባሕር ፡ ዳርቻ ፡ አድርጌያለኹ ፤ ሞገዱም ፡ ቢናወጥ ፡ አያሸንፍም ፥ ቢጮኽም ፡ አያልፍበትም ።

23 ፤ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ የሸፈተና ፡ ያመፀ ፡ ልብ ፡ አላቸው ፤ ዐምፀዋል ፥ ኼደውማል ።

24 ፤ በልባቸውም ፦ የፊተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ ዝናብ ፡ በጊዜው ፡ የሚሰጠውን ፥ ለመከርም ፡ የተመደቡትን ፡
ወራት ፡ የሚጠብቅልንን ፡ አምላካችንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንፍራ ፡ አላሉም ።

25 ፤ በደላችኹ ፡ እነዚህን ፡ አስቀርታለች ፥ ኀጢአታችኹም ፡ መልካምን ፡ ነገር ፡ ከለከለቻችኹ ።

26 ፤ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ተገኝተዋል ፤ እንደ ፡ አጥማጆችም ፡ ያደባሉ ፥ ወጥመድንም ፡ ይዘረጋሉ ፡
ሰዎችንም ፡ ያጠምዳሉ ።

27 ፤ ቀፎ ፡ ወፎችን ፡ እንደሚሞላ ፥ እንዲሁ ፡ ቤታቸው ፡ ሽንገላን ፡ ሞልታለች ፤ እንዲሁም ፡ ከብረዋል ፡ ባለጠጋዎችም ፡
ኾነዋል ።

28 ፤ ወፍረዋል ፡ ሰብተውማል ፥ ክፉታቸውንም ፡ ያለልክ ፡ አብዝተዋል ፤ የድኻ ፡ አደጎች ፡ ነገር ፡ መልካም ፡ እንዲኾን ፡
አልተሟገቱላቸውም ፥ የችግረኛዎችንም ፡ ፍርድ ፡ አልፈረዱላቸውም ።

29 ፤ በእውኑ ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ነገሮች ፡ አልቀሥፍምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነፍሴስ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
አትበቀልምን ፧

30 ፤ የምታስደንቅና ፡ የምታስደነግጥ ፡ ነገር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ኾናለች ፤

31 ፤ ነቢያት ፡ በሐሰት ፡ ትንቢት ፡ ይናገራሉ ፥ ካህናትም ፡ በእነዚህ ፡ እጅ ፡ ይገዛሉ ፥ ሕዝቤም ፡ እንዲህ ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡
ይወዳሉ ፤ በፍጻሜውስ ፡ ምን ፡ ታደርጋላችኹ ፧

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ፤

1 ፤ እናንተ ፡ የብንያም ፡ ልጆች ፥ ክፉ ፡ ነገር ፡ ታላቅም ፡ ጥፋት ፡ ከሰሜን ፡ ይጐበኛልና ፥ ከኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡
ሽሹ ፥ በቴቁሔ ፡ መለከቱን ፡ ንፉ ፥ በቤትሐካሪም ፡ ላይ ፡ ምልክት ፡ አንሡ ።

2 ፤ የተዋበችውንና ፡ የተሰባቀለችውን ፡ የጽዮንን ፡ ልጅ ፡ አጐሰቍላለኹ ።

3 ፤ እረኛዎችና ፡ መንጋዎቻቸው ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ይመጣሉ ፥ በዙሪያዋም ፡ ድንኳኖቻቸውን ፡
ይተክሉባታል ፥ እያንዳንዱም ፡ በስፍራው ፡ መንጋውን ፡ ያሰማራል ።

4 ፤ በርሷ ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ አዘጋጁ ፥ ተነሡ ፥ በቀትርም ፡ እንውጣ ። ቀኑ ፡ መሽቷልና ፥ የማታውም ፡ ጥላ ፡
ረዝሟልና ፥ ወዮልን ።

5 ፤ ተነሡ ፡ በሌሊትም ፡ እንውጣ ፥ አዳራሾቿንም ፡ እናፍርስ ።

6 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ዛፎቿን ፡ ቍረጡ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ ዐፈርን ፡
ደልድሉ ፤ ይህች ፡ ከተማ ፡ የምትቀሠፍ ፡ ናት ፤ መካከሏ ፡ ኹሉ ፡ ግፍ ፡ ብቻ ፡ ነው ።

7 ፤ በጕድጓድ ፡ ውሃ ፡ እንደሚፈልቅ ፥ እንዲሁ ፡ ክፋቷ ፡ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ ይፈልቃል ፤ ግፍና ፡ ቅሚያ ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡
ይሰማል ፥ ደዌና ፡ ቍስልም ፡ ኹልጊዜ ፡ በፊቴ ፡ አለ ።

8 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ነፍሴ ፡ ከአንቺ ፡ እንዳትለይ ፥ አንቺንም ፡ ባድማና ፡ ወና ፡ እንዳላደርግሽ ፥ ተግሣጽን ፡ ተቀበዪ ።

9 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰው ፡ ወይኑን ፡ እንደሚቃርም ፥ እንዲሁ ፡ ከእስራኤል ፡ የቀሩትን ፡ ፈጽሞ ፡
ይቃርሟቸዋል ፤ እጅኽንም ፡ እንደ ፡ ለቃሚ ፡ ወደ ፡ እንቅብ ፡ ዘርጋ ።

10 ፤ ይሰሙኝስ ፡ ዘንድ ፡ ለማን ፡ እናገራለኹ ፧ ለማንስ ፡ አስጠነቅቃለኹ ፧ እንሆ ፥ ጆሮቻቸው ፡ ያልተገረዘች ፡ ናት ፡
ለመስማትም ፡ አይችሉም ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ለስድብ ፡ ኾኖባቸዋል ፥ ደስም ፡ አያሠኛቸውም ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ተሞልቻለኹ ፤ ከመታገሥ ፡ ደክሜያለኹ ፤ በሜዳ ፡ በሕፃናት ፡ ላይ ፡
በጕልማሳዎችም ፡ ጉባኤ ፡ ላይ ፡ በአንድነት ፡ አፍስሰው ፤ ባል ፡ ከሚስቱ ፡ ጋራ ፡ ሽማግሌውም ፡ ከጐበዙ ፡ ጋራ ፡
ይያያዛልና ።

12 ፤ እጄን ፡ በምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹና ፥ ቤቶቻቸው ፡ ዕርሻዎቻቸውም ፡ ሴቶቻቸውም ፡ በአንድነት ፡
ለሌላዎች ፡ ይኾናሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ኹሉ ፡ ሥሥትን ፡ ያስባሉና ፥ ከነቢዩም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ካህኑ ፡ ድረስ ፡
ኹሉ ፡ በተንኰል ፡ ያደርጋሉና ።

14 ፤ የሕዝቤንም ፡ ስብራት ፡ በጥቂቱ ፡ ይፈውሳሉ ፤ ሰላም ፡ ሳይኾን ፦ ሰላም ፡ ሰላም ፡ ይላሉ ።

15 ፤ ርኩስን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ዐፍረዋልን ፧ ምንም ፡ አላፈሩም ፥ ዕፍረትንም ፡ አላወቁም ፤ ስለዚህ ፥ ከሚወድቁ ፡
ጋራ ፡ ይወድቃሉ ፤ በጐበኘኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ቁሙ ፡ ተመልከቱም ፥ የቀደመችውንም ፡ መንገድ ፡
ጠይቁ ፤ መልካሚቱ ፡ መንገድ ፡ ወዴት ፡ እንደ ፡ ኾነች ፡ ዕወቁ ፥ በርሷም ፡ ላይ ፡ ኺዱ ፥ ለነፍሳችኹም ፡ ዕረፍት ፡
ታገኛላችኹ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፦ አንኼድባትም ፡ አሉ ።

17 ፤ እኔም ፦ የመለከቱን ፡ ድምፅ ፡ አድምጡ ፡ ብዬ ፡ ጠባቂዎችን ፡ ሾምኹባችኹ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፦ አናደምጥም ፡
አሉ ።

18 ፤ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ስሙ ፤ ማኅበር ፡ ሆይ ፥ እነዚያ ፡ የሚያገኛቸውን ፡ ዕወቁ ።

19 ፤ ምድር ፡ ሆይ ፥ ስሚ ፤ እንሆ ፥ ቃሌን ፡ ስላልሰሙ ፥ ሕጌንም ፡ ስለ ፡ ጣሉ ፥ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የዐሳባቸውን ፡
ፍሬ ፥ ክፉን ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለኹ ።

20 ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ ከሳባ ፡ ዕጣንን ፥ ከሩቅም ፡ አገር ፡ ቀረፋን ፡ ታቀርቡልኛላችኹ ፧ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችኹን ፡
አልቀበለውም ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕታችኹም ፡ ደስ ፡ አያሠኘኝም ።

21 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ከዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ፊት ፡ ዕንቅፋቶችን ፡ አደርጋለኹ ፤ አባቶችና ፡
ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ይሰናከሉባቸዋል ፥ ጎረቤትና ፡ ባልንጀራም ፡ ይጠፋሉ ።

22 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ሕዝብ ፡ ከሰሜን ፡ አገር ፡ ይመጣል ፥ ታላቅ ፡ ሕዝብም ፡ ከምድር ፡
ዳርቻ ፡ ይነሣል ።

23 ፤ ቀስትንና ፡ ጦርን ፡ ይይዛሉ ፤ ጨካኞች ፡ ናቸው ፥ ምሕረትንም ፡ አያደርጉም ፤ ድምፃቸው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ይተማል ፥ በፈረሶችም ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፤ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ሰው ፡
እያንዳንዳቸው ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ።

24 ፤ ወሬውን ፡ ሰምተናል ፥ እጃችን ፡ ደክማለች ፤ ምጥ ፡ ወላድን ፡ ሴት ፡ እንደሚይዛት ፡ ጭንቀት ፡ ይዞናል ።

25 ፤ የጠላት ፡ ሰይፍና ፡ ድንጋጤ ፡ ከበዋችኋልና ፥ ወደ ፡ ሜዳ ፡ አትውጡ ፡ በምንገድም ፡ ላይ ፡ አትኺዱ ።

26 ፤ የሕዝቤ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ማቅ ፡ ልበሺ ፡ በዐመድም ፡ ውስጥ ፡ ተንከባለዪ ፤ አጥፊ ፡ በላያችን ፡ በድንገት ፡
ይመጣብናልና ፥ ለአንድያ ፡ ልጅ ፡ እንደሚደረግ ፡ ልቅሶ ፥ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ አልቅሺ ።

27 ፤ መንገዳቸውን ፡ እንድታውቅና ፡ እንድትፈትን ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ፈታኝ ፡ አድርጌኻለኹ ።

28 ፤ እነርሱ ፡ ኹሉ ፡ እጅግ ፡ ዐመፀኞች ፡ ናቸው ፤ በጠማማነት ፡ ይኼዳሉ ፤ ናስና ፡ ብረት ፡ ናቸው ፤ ኹሉ ፡
ርኵሰትን ፡ ያደርጋሉ ።

29 ፤ ወናፍ ፡ አናፋ ፡ ርሳሱም ፡ በእሳት ፡ ቀለጠ ፤ አንጥረኛውም ፡ መልሶ ፡ በከንቱ ፡ ያቀልጠዋል ፤ ኀጢአተኛዎች ፡
አልተወገዱም ።

30 ፤ እግዚአብሔር ፡ ጥሏቸዋልና ፥ የተጣለ ፡ ብር ፡ ብለው ፡ ይጠሯቸዋል ።

___________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 7 ፤

1 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ ቁም ፥ ይህንም ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ብለኽ ፡ ተናገር ፦ እግዚአብሔርን ፡ ልታመልኩ ፡
በእነዚህ ፡ በሮች ፡ የምትገቡ ፡ ከይሁዳ ፡ ያላችኹ ፡ ኹሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

3 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መንገዳችኹንና ፡ ሥራችኹን ፡ አሳምሩ ፡ በዚህም ፡ ስፍራ ፡
አሳድራችኋለኹ ።

4 ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፥ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፥ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እያላችኹ ፡
በሐሰት ፡ ቃል ፡ አትታመኑ ።

5 ፤ መንገዳችኹንና ፡ ሥራችኹን ፡ ፈጽማችኹ ፡ ብታሳምሩ ፥ በሰውና ፡ በጎረቤቱ ፡ መካከል ፡ ቅን ፡ ፍርድ ፡ ብትፈርዱ ፥

6 ፤ መጻተኛውንና ፡ ድኻ ፡ አደጉን ፡ መበለቲቱንም ፡ ባትገፉ ፥ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ ባታፈሱ ፥ ክፉም ፡
ሊኾንባችኹ ፡ እንግዳዎችን ፡ አማልክት ፡ ባትከተሉ ፥

7 ፤ ከዘለዓለም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ በሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ አሳድራችኋለኹ ።

8 ፤ እንሆ ፥ በማትረቡበት ፡ በሐሰት ፡ ቃል ፡ ታምናችኋል ።

9 ፤ ትሰርቃላችኹ ፥ ትገድላላችኹ ፥ ታመነዝራላችኹ ፥ በሐሰትም ፡ ትምላላችኹ ፥ ለበዓልም ፡
ታጥናላችኹ ፥ የማታውቋቸውንም ፡ እንግዳዎች ፡ አማልክት ፡ ትከተላላችኹ ፤

10 ፤ መጣችኹም ፥ ስሜም ፡ በተጠራበት ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ በፊቴ ፡ ቆማችኹ ፦ ይህን ፡ አስጸያፊ ፡ የኾነ ፡ ነገርን ፡ ኹሉ ፡
አላደረግንም ፡ አላችኹ ።

11 ፤ ይህስ ፡ ስሜ ፡ የተጠራበት ፡ ቤት ፡ በዐይናችኹ ፡ የሌቦች ፡ ዋሻ ፡ ኾኗልን ፧ እንሆ ፥ እኔ ፡ አይቻለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ስሜን ፡ ወዳሳደርኹበት ፡ በሴሎ ፡ ወደነበረው ፡ ስፍራዬ ፡ ኺዱ ፥ ከሕዝቤም ፡
ከእስራኤል ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ያደረግኹበትን ፡ እዩ ።

13 ፤ አኹንም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ስላደረጋችኹ ፥ በማለዳም ፡ ተነሥቼ ፡ በተናገርኋችኹ ፡ ጊዜ ፡
ስላልሰማችኹ ፥ በጠራኋችኹም ፡ ጊዜ ፡ ስላልመለሳችኹ ፥

14 ፤ ስለዚህ ፥ በሴሎ ፡ እንዳደረግኹ ፡ እንዲሁ ፥ ስሜ ፡ በተጠራበት ፥ በምትታመኑበት ፡ ቤት ፥ ለእናንተና ፡
ለአባቶቻችኹም ፡ በሰጠኋችኹ ፡ ስፍራ ፡ አደርጋለኹ ።

15 ፤ የኤፍሬምንም ፡ ዘር ፡ ኹሉ ፥ ወንድሞቻችኹን ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ጣልኹ ፥ እንዲሁ ፡ ከፊቴ ፡ እጥላችኋለኹ ።

16 ፤ እንግዲህም ፡ አልሰማኽምና ፡ ስለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አትጸልይ ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ልመናና ፡ ጸሎት ፡
አታድርግ ፤ አትማልድላቸው ።

17 ፤ እነርሱስ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ውስጥና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡ የሚያደርጉትን ፡ አታይምን ፧

18 ፤ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፥ ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ ዕንጎቻ ፡ እንዲያደርጉ ፡ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡
እንዲያፈሱ ፡ ልጆች ፡ ዕንጨት ፡ ይሰበስባሉ ፥ አባቶችም ፡ እሳት ፡ ያነዳሉ ፥ ሴቶችም ፡ ዱቄት ፡ ይለውሳሉ ።

19 ፤ እኔን ፡ ያስቈጣሉን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለፊታቸውስ ፡ ዕፍረት ፡ አይደለምን ፧

20 ፤ እንግዲህም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ቍጣዬና ፡ መዓቴ ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፥ በሰውና ፡
በእንስሳ ፡ ላይ ፥ በዱር ፡ ዛፎችና ፡ በምድር ፡ ፍሬ ፡ ላይ ፡ ይፈሳል ፤ ይነዳል ፥ አይጠፋምም ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለሌላ ፡ መሥዋዕታችኹ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችኹን ፡
ጨምሩ ፥ ሥጋውንም ፡ ብሉ ።

22 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ባወጣኋችኹ ፡ ቀን ፡ ስለሚቃጠል ፡ መሥዋዕትና ፡ ስለ ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕት ፡ ለአባቶቻችኹ ፡
አልተናገርኹምና ፥ አላዘዝኋቸውምም ።

23 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ ቃሌን ፡ ስሙ ፥ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናችኋለኹ ፡ እናንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትኾኑኛላችኹ ፤ መልካምም ፡

ይኾንላችኹ ፡ ዘንድ ፡ ባዘዝኋችኹ ፡ መንገድ ፡ ኹሉ ፡ ኺዱ ፡ ብዬ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ አዘዝኋቸው ።

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በክፉ ፡ ልባቸው ፡ ዐሳብና ፡ እልከኝነት ፡ ኼዱ ፡ ወደ ፡ ፊትም ፡ ሳይኾን ፡ ወደ ፡ ኋላቸው ፡ ኼዱ ፡
እንጂ ፡ አልሰሙም ፡ ዦሯቸውንም ፡ አላዘነበሉም ።

25 ፤ አባቶቻችኹ ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ከወጡበት ፡ ቀን ፡ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፥ በየዕለቱ ፡ እየማለድኹ ፡
ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ኹሉ ፡ ልኬባችኹ ፡ ነበር ።

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዐንገታቸውን ፡ አደነደኑ ፡ እንጂ ፡ አልሰሙኝም ፡ ዦሯቸውንም ፡ አላዘነበሉም ፤ አባቶቻቸውም ፡
ካደረጉት ፡ ይልቅ ፡ የባሰ ፡ አደረጉ ።

27 ፤ በዚህም ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ትነግራቸዋለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አይሰሙኽም ፤ ትጠራቸውማለኽ ፥ ነገር ፡
ግን ፥ አይመልሱልኽም ።

28 ፤ አንተም ፦ የአምላኩን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ያልሰማ ፥ ተግሣጽንም ፡ ያልተቀበለ ፡ ሕዝብ ፡ ይህ ፡
ነው ፤ እውነት ፡ ጠፍቷል ፡ ከአፋቸውም ፡ ተቈርጧል ፡ ትላቸዋለኽ ።

29 ፤ እግዚአብሔር ፡ የቍጣውን ፡ ትውልድ ፡ ጥሏልና ፥ ትቶታልምና ፡ ጠጕርሽን ፡ ቍረጪ ፥ ጣዪውም ፥ በወናዎች ፡
ከፍ ፡ ብለው ፡ ባሉ ፡ ቦታዎችም ፡ ላይ ፡ አሙሺ ።

30 ፤ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በፊቴ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ሠርተዋል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ያረክሱትም ፡ ዘንድ ፡ ስሜ ፡
በተጠራበት ፡ ቤት ፡ ርኵሰታቸውን ፡ አኑረዋል ።

31 ፤ እኔም ፡ ያላዘዝኹትንና ፡ በልቤ ፡ ያላሰብኹትን ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡
በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ያለችውን ፡ የቶፌትን ፡ መስገጃዎች ፡ ሠረተዋል ።

32 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ ስፍራ ፡ ከማጣት ፡ የተነሣ ፡ በቶፌት ፡ ይቀበራሉና ፡ የዕርድ ፡ ሸለቆ ፡ ይባላል ፡ እንጂ ፡ ቶፌት ፡
ወይም ፡ የሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዳግመኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

33 ፤ የዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ሬሳ ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይኾናል ፥ የሚያስፈራራቸውም ፡ የለም ።

34 ፤ ምድሪቱም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለችና ፡ ከይሁዳ ፡ ከተማዎችና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡
የደስታን ፡ ድምፅ ፥ የወንድ ፡ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅ ፡ አጠፋለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ፤

1 ፤ በዚያን ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የይሁዳን ፡ ነገሥታት ፡ ዐጥንትና ፡ የመኳንንቶቹን ፡ ዐጥንት ፥ የካህናቱን ፡
ዐጥንትና ፡ የነቢያቱን ፡ ዐጥንት ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ሰዎች ፡ ዐጥንት ፡ ከመቃብራቸው ፡ ያወጣሉ ።

2 ፤ በወደዷቸውና ፡ ባመለኳቸው ፥ በተከተሏቸውና ፡ በፈለጓቸው ፥ በሰገዱላቸውም ፡ በፀሓይና ፡ በጨረቃ ፡ በሰማይም ፡
ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ይዘረጓቸዋል ፤ አያከማቿቸውም ፡ አይቀብሯቸውምም ፥ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡
ይኾናሉ ።

3 ፤ እኔም ፡ ባሳደድኋቸው ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ የቀሩ ፥ ከዚች ፡ ክፉ ፡ ወገን ፡ የተረፉ ፡ ቅሬታዎች ፡ ኹሉ ፥ ከሕይወት ፡
ይልቅ ፡ ሞትን ፡ ይመርጣሉ ።

4 ፤ እንዲህም ፡ ትላቸዋለኽ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የወደቁ ፡ አይነሡምን ፧ የሳተስ ፡ አይመለስምን ፧

5 ፤ እንግዲህ ፡ ይህ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሕዝብ ፡ ዘወትር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ይመለሳል ፧ ተንኰልን ፡ ይዟል ፡
ሊመለስም ፡ እንቢ ፡ ብሏል ።

6 ፤ አደመጥኹ ፡ ሰማኹም ፤ ቅንን ፡ ነገር ፡ አልተናገሩም ፤ ማናቸውንም ፦ ምን ፡ አድርጌያለኹ ፧ ብሎ ፡ ከክፋቱ ፡
ንስሓ ፡ የገባ ፡ የለም ፤ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ እንደሚሮጥ ፡ ፈረስ ፡ እያንዳንዱ ፡ በየመንገዱ ፡ ይኼዳል ።

7 ፤ ሽመላ ፡ በሰማይ ፡ ጊዜዋን ፡ ዐውቃለች ፤ ዋኖስና ፡ ጨረባ ፡ ዋልያም ፡ የመምጣታቸውን ፡ ጊዜ ፡ ይጠብቃሉ ፤ ሕዝቤ ፡
ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ አላወቁም ።

8 ፤ እናንተስ ። ጥበበኞዎች ፡ ነን ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ ነው ፡ እንዴት ፡ ትላላችኹ ፡፡ እንሆ ፥ የጸሓፊ ፡
ብርዕ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነው ፥ በሐሰትም ፡ አድርጓል ።

9 ፤ ጥበበኞዎች ፡ ዐፍረዋል ፥ ደንግጠውማል ፥ ተማርከውማል ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ጥለዋል ፤ ምን ፡
ዐይነት ፡ ጥበብ ፡ አላቸው ፡፡

10 ፤ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ዅሉ ፡ ሥሥትን ፡ ያስባሉና ፥ ከነቢዩም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ካህኑ ፡ ድረስ ፡
ዅሉ ፡ በተንኰል ፡ ያደርጋሉና ፡ ስለዚህ ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ለሌላዎች ፥ ዕርሻቸውንም ፡ ለሚወርሱባቸው ፡ እሰጣለኹ ።

11 ፤ የሕዝቤንም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ስብራት ፡ በጥቂቱ ፡ ይፈውሳሉ ፤ ሰላም ፡ ሳይኾን ፦ ሰለም ፡ ሰላም ፡ ይላሉ ።

12 ፤ አስጸያፊ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ዐፍረዋልን ፡፡ ምንም ፡ አላፈሩም ፥ ዕፍረትንም ፡ አላወቁም ፤ ስለዚህ ፥ ከሚወድቁ ፡
ጋራ ፡ ይወድቃሉ ፤ በጐበኘኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ ፈጽሜ ፡ አጠፋችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በወይን ፡ ላይ ፡ ፍሬ ፥ በበለስ ፡ ዛፍ ፡ ላይ ፡ በለስ ፡
አይኾንም ፥ ቅጠልም ፡ ይረግፋል ፤ የሚያልፉባቸውንም ፡ ሰጠኋቸው ።

14 ፤ ዝም ፡ ብለን ፡ ለምን ፡ እንቀመጣለን ፡፡ እግዚአብሔርን ፡ ስለ ፡ በደልን ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡
አጥፍቶናልና ፥ የሐሞትንም ፡ ውሃ ፡ አጠጥቶናልና ፥ ተሰብሰባችኹ ፡ ወደተመሸጉ ፡ ከተማዎች ፡ እንግባ ፥ በዚያም ፡
እንጥፋ ።

15 ፤ ሰላምን ፡ በተስፋ ፡ ተጠባበቅን ፥ መልካምም ፡ አልተገኘም ፤ መጠገንን ፡ በተስፋ ፡
ተጠባበቅን ፥ እንሆም ፥ ድንጋጤ ፡ ኾነ ።

16 ፤ የፈረሰኞዎቹ ፡ ድምፅ ፡ ከዳን ፡ ተሰማ ፤ ከዐርበኞዎች ፡ ፈረሶች ፡ ማሽካካት ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ዅሉ ፡
ተንቀጠቀጠች ፤ መጡም ፡ ምድሪቱንና ፡ በርሷም ፡ ያለውን ፡ ዅሉ ፥ ከተማዪቱንና ፡ የተቀመጡባትንም ፡ በሉ ።

17 ፤ እንሆ ፥ አስማት ፡ የማይከለክላቸውን ፡ እባቦችንና ፡ እፍኝቶችን ፡ እሰድባችኋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ይነድፏችኋል ።

18 ፤ ሐዘኔ ፡ የማይጽናና ፡ ነው ፥ ልቤም ፡ በውስጤ ፡ ደክሟል ።

19 ፤ እንሆ ፦ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ የለምን ፡፡ ወይስ ፡ ንጉሧ ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ የለምን ፡፡ የሚል ፡ የወገኔ ፡ ሴት ፡
ልጅ ፡ ጩኸት ፡ ድምፅ ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ተሰማ ። በተቀረጹ ፡ ምስሎቻቸውና ፡ በባዕድ ፡ ከንቱነትስ ፡ ያስቈጡኝ ፡ ስለ ፡
ምንድር ፡ ነው ፡፡

20 ፤ መከሩ ፡ ዐልፏል ፥ በጋው ፡ ኼዷል ፥ እኛም ፡ አልዳንም ።

21 ፤ በሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ስብራት ፡ እኔ ፡ ተሰብሬያለኹ ፡ ጠቍሬማለኹ ፤ አድናቆትም ፡ ይዞኛል ።

22 ፤ በገለዓድ ፡ የሚቀባ ፡ መድኀኒት ፡ የለምን ፡፡ ወይስ ፡ በዚያ ፡ ሐኪም ፡ የለምን ፡፡ የወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ፈውስ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ አልኾነም ፡፡

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ፤

1 ፤ ተወግተው ፡ ስለ ፡ ሞቱ ፡ ስለሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሰዎች ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ አለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ራሴ ፡ ውሃ ፥ ዐይኔም ፡
የእንባ ፡ ምንጭ ፡ በኾነልኝ!

2 ፤ ዅሉም ፡ አመንዝራዎች ፥ የአታላዮች ፡ ጉባኤ ፡ ናቸውና ፥ ሕዝቤን ፡ እተዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከነርሱም ፡ እለይ ፡ ዘንድ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ የመንገደኞዎች ፡ ማደሪያን ፡ ማን ፡ በሰጠኝ ፡፡

3 ፤ ምላሳቸውን ፡ ስለ ፡ ሐሰት ፡ እንደ ፡ ቀስት ፡ ገተሩ ፤ በምድር ፡ በረቱ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ለእውነት ፡ አይደለም ፤ ከክፋት ፡
ወደ ፡ ክፋት ፡ ይኼዳሉና ፡ እኔንም ፡ አላወቁምና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ ወንድምም ፡ ዅሉ ፡ ያሰናክላልና ፥ ባልንጀራም ፡ ዅሉ ፡ ያማልና ፥ እናንተ ፡ ዅሉ ፡ ከባልንጀራዎቻችኹ ፡
ተጠንቀቁ ፥ በወንድሞቻችኹም ፡ አትታመኑ ።

5 ፤ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ባልንጀራውን ፡ ያታልላል ፥ በእውነትም ፡ አይናገርም ፤ ሐሰትን ፡ መናገርንም ፡ ምላሳቸው ፡
ተምሯል ፥ ክፋንም ፡ ለማድረግ ፡ ይደክማሉ ።

6 ፤ ማደሪያኽ ፡ በሽንገላ ፡ መካከል ፡ ነው ፥ ከሽንገላም ፡ የተነሣ ፡ እኔን ፡ ያውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብለዋል ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ አቀልጣቸዋለኹ ፡ እፈትናቸውማለኹ ፤ ስለሕዝቤ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
ክፋት ፡ ከዚህ ፡ ሌላ ፡ የማደርገው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

8 ፤ ምላሳቸው ፡ የተሳለ ፡ ፍላጻ ፡ ነው ፤ ሽንገላን ፡ ይናገራሉ ፡ ሰው ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋራ ፡ በሰላም ፡ ይናገራል ፥ በልቡ ፡
ግን ፡ ያደባበታል ።

9 ፤ በእውኑ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አልቀሥፍምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነፍሴስ ፡ እንደዚህ ፡ ባለ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
አትበቀልምን ፧

10 ፤ ለተራራዎች ፡ ልቅሶን ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ ማሰማሪያዎችም ፡ ዋይታን ፡ አነሣለኹ ፥ ሰው ፡ እንዳያልፍባቸው ፡ በእሳት ፡
ተቃጥለዋልና ። ሰዎችም ፡ የከብቱን ፡ ድምፅ ፡ አይሰሙም ፤ ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡
ሸሽተው ፡ ኼደዋል ።

11 ፤ ኢየሩሳሌምንም ፡ የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ የቀበሮም ፡ ማደሪያ ፡ አደርጋታለኹ ፥ የይሁዳንም ፡ ከተማዎች ፡ ሰው ፡
የማይቀመጥባት ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለኹ ።

12 ፤ ይህን ፡ የሚያስተውል ፡ ጠቢብ ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነው ፧ ያወራስ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ለማን ፡
ተናገረ ፧ ሰው ፡ እንዳያልፍባት ፡ ምድርስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ጠፋች ፥ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቃጠለች ፧

13 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ የሰጠኋቸውን ፡ ሕጌን ፡ ትተዋልና ፥ ቃሌንም ፡ አልሰሙምና ፥

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የልባቸውን ፡ ምኞትና ፡ አባቶቻቸው ፡ ያስተማሯቸውን ፡ በዓሊምን ፡ ተከትለዋልና ፥

15 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ይህን ፡ ሕዝብ ፡ ሬትን ፡ አበላዋለኹ ፡
የሐሞትንም ፡ ውሃ ፡ አጠጣዋለኹ ።

16 ፤ እነርሱና ፡ አባቶቻቸውም ፡ ባላወቋቸው ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ እበትናቸዋለኹ ፥ እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡
በስተኋላቸው ፡ ሰይፍን ፡ እሰድባቸዋለኹ ።

17 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንዲመጡ ፡ አልቃሾች ፡ ሴቶችን ፡ ጥሩ ፤ እንዲመጡም ፡ ወደ ፡ ብልኀተኛዎች ፡
ሴቶች ፡ ላኩ ፤

18 ፤ ዐይኖቻችንም ፡ እንባ ፡ እንዲያፈሱ ፡ የዐይናችንም ፡ ሽፋሽፍቶች ፡ ውሃን ፡ እንዲያፈልቁ ፡ ፈጥነው ፡ ለእኛ ፡
ልቅሶውን ፡ ይያዙ ።

19 ፤ በጽዮን ፦ እንዴት ፡ ተበዘበዝን! ምድርንም ፡ ትተናልና ፥ ቤቶቻችንንም ፡ አፍርሰዋልና ፥ እንዴት ፡ ዐፈርን! የሚል ፡
የልቅሶ ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ።

20 ፤ እናንተ ፡ ሴቶች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፥ ዦሯችኹም ፡ የአፉን ፡ ቃል ፡ ትቀበል ፥ ለሴቶች ፡
ልጆቻችኹም ፡ ልቅሶውን ፥ እያንዳንዳችኹም ፡ ለባልንጀራዎቻችኹ ፡ ዋይታውን ፡ አስተምሩ ።

21 ፤ ሕፃናቱን ፡ ከመንገድ ፡ ጕልማሳዎቹንም ፡ ከአደባባይ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ ወደ ፡ መስኮታችን ፡ ደርሷል ፡ ወደ ፡
አዳራሻችንም ፡ ውስጥ ፡ ገብቷል ።

22 ፤ የሰውም ፡ ሬሳ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ በዕርሻ ፡ ላይ ፥ ማንምም ፡ እንደማይሰበስበው ፡ ከዐጫጆች ፡ በኋላ ፡ እንደሚቀር ፡
ቃርሚያ ፡ ይወድቃል ።

23 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጠቢብ ፡ በጥበቡ ፡ አይመካ ፥ ኀያልም ፡ በኀይሉ ፡ አይመካ ፥ ባለጠጋም ፡
በብልጥግናው ፡ አይመካ ፤

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሚመካው ። ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ ጽድቅንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የማደርግ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡

መኾኔን ፡ በማወቁና ፡ በማስተዋሉ ፡ በዚህ ፡ ይመካ ፤ ደስ ፡ የሚያሠኙኝ ፡ እነዚህ ፡ ናቸውና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

25-26 ፤ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ያልተገረዙ ፡ ናቸውና ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ልባቸው ፡ ያልተገረዘ ፡
ነውና ፥ የተገረዙትን ፡ ኹሉ ፥ ግብጽንና ፡ ይሁዳን ፡ ኤዶምያስንም ፡ የዐሞንንም ፡ ልጆች ፡ ሞዐብንም ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡
የተቀመጡትን ፡ ጠጕራቸውን ፡ በዙሪያ ፡ የተላጩትን ፡ ኹሉ ፥ ባለመገረዛቸው ፡ እነርሱን ፡ የምቀጣበት ፡
ዘመን ፥ እንሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ፤

1 ፤ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የአሕዛብን ፡ መንገድ ፡ አትማሩ ፡ ከሰማይ ፡ ምልክትም ፡ አትፍሩ ፤ አሕዛብ ፡
ይፈሩታልና ።

3 ፤ የአሕዛብ ፡ ልማድ ፡ ከንቱ ፡ ነውና ፤ ዛፍ ፡ ከዱር ፡ ይቈረጣል ፥ በሠራተኛም ፡ እንጅ ፡ በመጥረቢያ ፡ ይሠራል ።

4 ፤ በብርና ፡ በወርቅ ፡ ያስጌጡታል ፥ እንዳይናወጥም ፡ በችንካርና ፡ በመዶሻ ፡ ይቸነክሩታል ።

5 ፤ እንደ ፡ ተቀረጸ ፡ ዐምድ ፡ ናቸው ፥ እነርሱም ፡ አይናገሩም ፤ መራመድም ፡ አይቻላቸውምና ፥ ይሸከሟቸዋል ። ክፉ ፡
መሥራትም ፡ አይቻላቸውምና ፥ ደግሞም ፡ መልካም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፡ አትፍሯቸው ።

6 ፤ አቤቱ ፥ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ የለም ፤ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ነኽ ፥ ስምኽም ፡ በኀይል ፡ ታላቅ ፡ ነው ።

7 ፤ የአሕዛብ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ በአሕዛብ ፡ ጥበበኛዎች ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ በመንግሥታቸውም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡
ያለ ፡ ስለሌለ ፥ አንተን ፡ መፍራት ፡ ይገባልና ፥ አንተን ፡ የማይፈራ ፡ ማን ፡ ነው ፧

8 ፤ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ ሰንፈዋል ፥ ደንቍረውማል ፤ ጣዖታት ፡ የሚያስተምሩት ፡ የዕንጨት ፡ ነገር ፡ ብቻ ፡ ነው ።

9 ፤ የሠራተኛና ፡ የአንጥረኛ ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ የኾነ ፡ ከተርሴስ ፡ ጥፍጥፍ ፡ ብር ፡ ከአፌዝም ፡ ወርቅ ፡
ይመጣል ፤ ልብሳቸውም ፡ ሰማያዊና ፡ ቀይ ፡ ግምጃ ፡ ነው ፥ ኹሉም ፡ የብልኀተኛዎች ፡ ሥራ ፡ ናቸው ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፤ ርሱም ፡ ሕያው ፡ አምላክና ፡ የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡
ነው ፤ ከቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ትንቀጠቀጣለች ፤ አሕዛብም ፡ መዓቱን ፡ አይችሉም ።

11 ፤ እናንተም ፦ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ያልፈጠሩ ፡ እነዚህ ፡ አማልክት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ይጠፋሉ ፡
ትሏቸዋላችኹ ።

12 ፤ ምድርን ፡ በኀይሉ ፡ የፈጠረ ፥ ዓለሙን ፡ በጥበቡ ፡ የመሠረተ ፡ ሰማያትንም ፡ በማስተዋሉ ፡ የዘረጋ ፡ ርሱ ፡ ነው ።

13 ፤ ድምፁን ፡ ባሰማ ፡ ጊዜ ፡ ውሃዎች ፡ በሰማይ ፡ ይሰበሰባሉ ፥ ከምድርም ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ከፍ ፡
ያደርጋል ፤ ለዝናቡም ፡ መብረቅን ፡ ያደርጋል ፥ ነፋስንም ፡ ከቤተ ፡ መዛግብቱ ፡ ያወጣል ።

14 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ዕውቀት ፡ ዐጥቶ ፡ ሰንፏል ፥ አንጥረኛም ፡ ኹሉ ፡ ከቀረጸው ፡ ምስል ፡ የተነሣ ፡ አፍሯል ፤ ቀልጦ ፡
የተሠራ ፡ ምስሉ ፡ ውሸት ፡ ነውና ፥ እስትንፋስም ፡ የላቸውምና ።

15 ፤ እነርሱ ፡ ምናምንቴና ፡ የቀልድ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ፤ በተጐበኙ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ።

16 ፤ የያዕቆብ ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ እነዚህ ፡ አይደለም ፤ ርሱ ፡ የኹሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ነውና ፤ እስራኤልም ፡ የርስቱ ፡
ነገድ ፡ ነውና ፤ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

17 ፤ በምሽግ ፡ ውስጥ ፡ የተቀመጥሽ ፡ ሆይ ፥ ዕቃሽን ፡ ከመሬት ፡ ሰብስቢ ፤

18 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ በምድሪቱ ፡ የሚኖሩትን ፡ እስኪሰማቸው ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ጊዜ ፡
እወነጭፋቸዋለኹ ፥ አስጨንቃቸውማለኹ ።

19 ፤ ስለ ፡ ስብራቴ ፡ ወዮልኝ! ቍስሌም ፡ ክፉ ፡ ነው ፥ እኔ ፡ ግን ፦ በእውነት ፡ የመከራ ፡ ቍስሌ ፡ ነው ፥ ርሱንም ፡
መሸከም ፡ ይገባኛል ፡ አልኹ ።

20 ፤ ድንኳኔ ፡ ተበዘበዘ ፡ አውታሬም ፡ ኹሉ ፡ ተቈረጠ ፤ ልጆቼም ፡ ከእኔ ፡ ወጥተው ፡ አይገኙም ፤ ድንኳኔንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሚዘረጋ ፡ መጋረጃዎችንም ፡ የሚያነሣ ፡ የለም ።

21 ፤ እረኞዎች ፡ ሰንፈዋልና ፥ እግዚአብሔርን ፡ አልጠየቁትምና ፡ አልተከናወኑላቸውም ፥ መንጋዎቻቸውም ፡ ኹሉ ፡ ተበትነዋል ።

22 ፤ የወሬን ፡ ድምፅ ፡ ስሙ ፤ እንሆም ፥ የይሁዳን ፡ ከተማዎች ፡ ባድማና ፡ የቀበሮ ፡ ማደሪያ ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ጽኑ ፡ ሽብር ፡ መጥቷል ።

23 ፤ አቤቱ ፥ የሰው ፡ መንገድ ፡ ከራሱ ፡ እንዳይደለ ፡ ዐውቃለኹ ፥ አካኼዱንም ፡ ለማቅናት ፡ ከሚራመድ ፡ ሰው ፡ አይደለም ።

24 ፤ አቤቱ ፥ ቅጣኝ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እንዳታዋርደኝ ፡ በመጠን ፡ ይኹን ፡ እንጂ ፡ በቍጣ ፡ አይኹን ።

25 ፤ ያዕቆብን ፡ በልተውታልና ፥ ውጠውትማልና ፥ አጥፍተውትማልና ፥ ማደሪያውንም ፡ አፍርሰዋልና ፥ በማያውቁኽ ፡ አሕዛብ ፡ ስምኽንም ፡ በማይጠሩ ፡ ወገኖች ፡ ላይ ፡ መዓትኽን ፡ አፍስ ።

____________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 11 ፤

1 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ስማ ፥ ለይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ለሚኖሩ ፡ ተናገር ፥

3-4 ፤ እንደዚህም ፡ በላቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ከብረት ፡ ምድጃ ፡ ባወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ ያዘዝኹትን ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ የማይሰማ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ይኹን ፤ አልኹም ፦ ቃሌን ፡ ስሙ ፥ ያዘዝኋችኹንም ፡ ኹሉ ፡ አድርጉ ፤ እንዲሁም ፡ እናንተ ፡ ሕዝብ ፡ ትኾኑኛላችኹ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናችኋለኹ ።

5 ፤ ይህም ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ወተትና ፡ ማር ፡ የምታፈሰውን ፡ ምድር ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ የማልኹትን ፡ መሐላ ፡ አጸና ፡ ዘንድ ፡ ነው ። እኔም ፦ አቤቱ ፥ አሜን ፡ ብዬ ፡ መለስኹለት ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ይህችን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በል ፦ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡ አድርጉትም ።

7 ፤ አባቶቻችኹን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ካወጣኹበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፥ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ እያስጠነቀቅኹ ። ቃሌን ፡ ስሙ ፡ በማለት ፡ አስጠንቅቄያቸው ፡ ነበር ።

8 ፤ እነርሱ ፡ ኹሉ ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ልባቸው ፡ እልከኝነት ፡ ኼዱ ፡ እንጂ ፥ አልሰሙም ፥ ዦሯቸውንም ፡ አላዘነበሉም ፤ ስለዚህ ፥ ያዘዝኋቸውን ፡ እነርሱም ፡ ያላደረጉትን ፡ የዚህን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ አመጣኹባቸው ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ በይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ዐድማ ፡ ተገኝቷል ።

10 ፤ ቃሌንም ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ወዳሉ ፡ ወዳባቶቻቸው ፡ ኀጢአት ፡ ተመለሱ ፥ ያመልኳቸውም ፡ ዘንድ ፡ እንግዳዎችን ፡ አማልክት ፡ ተከተሉ ፤ የእስራኤል ፡ ቤትና ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ከአባቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ያደረግኹትን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አፈረሱ ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ሊያመልጡት ፡ የማይችሉትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለኹ ፥ ወደ ፡ እኔም ፡ ይጮኻሉ ፤ እኔም ፡ አልሰማቸውም ።

12 ፤ በይሁዳም ፡ ከተማዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ ኼደው ፡ ወደሚያጥኑላቸው ፡ አማልክት ፡ ይጮኻሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ከቶ ፡ አያድኗቸውም ።

13 ፤ ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ አማልክትኽ ፡ እንደ ፡ ከተማዎችኽ ፡ ቍጥር ፡ እንዲሁ ፡ ናቸው ፤ እንደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ መንገዶች ፡ ቍጥር ፡ ለነውረኛ ፡ ነገር ፡ መሠዊያ ፥ ርሱም ፡ ለበዓል ፡ ታጥኑበት ፡ ዘንድ ፡ መሠዊያ ፥ አድርጋችኋል ።

14 ፤ አንተም ፡ ስለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ አትጸልይ ፤ ከመከራቸው ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ በጮኹ ፡ ጊዜ ፡ አልሰማቸውምና ፡ ስለ ፡ እነርሱም ፡ ጩኸትና ፡ ልመና ፡ አታድርግ ።

15 ፤ ወዳጄ ፡ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ አላት ፧ ስእለት ፡ ወይም ፡ የተቀደሰ ፡ ሥጋ ፡ ክፋትሽን ፡ ከአንቺ ፡ ያስወግዳልን ፧ ወይስ ፡ በእነዚህ ፡ ታመልጫለሽን ፧

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስምሽን ፦ በመልካም ፡ ፍሬ ፡ የተዋበች ፡ የለመለመች ፡ የወይራ ፡ ዛፍ ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ በጽኑ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ጩኸት ፡ እሳትን ፡ አነደደባት ፥ ቅርንጫፎቿም ፡ ተሰብረዋል ።

17 ፤ ለበዓልም ፡ በማጠናቸው ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ለራሳቸው ፡ ስለሠሯት ፡ ስለእስራኤልና ፡ ስለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ክፋት ፡ የተከለሽ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ተናግሮብሻል ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አስታወቀኝ ፡ እኔም ፡ ዐወቅኹ ፤ ሥራቸውንም ፡ ገለጥኽልኝ ።

19 ፤ እኔም ፡ ለመታረድ ፡ እንደሚነዳ ፡ እንደ ፡ የዋህ ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡ ኾንኹ ፤ እነርሱም ፦ ዛፉን ፡ ከፍሬው ፡ ጋራ ፡ እንቍረጥ ፥ ስሙም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳይታሰብ ፡ ከሕያዋን ፡ ምድር ፡ እናጥፋው ፡ ብለው ፡ ምክርን ፡ እንዳሰቡብኝ ፡ አላወቅኹም ፡ ነበር ።

20 ፤ ኵላሊትንና ፡ ልብን ፡ የምትፈትን ፡ በቅንም ፡ የምትፈርድ ፡ አቤቱ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ክርክሬን ፡ ገልጬልኻለኹና ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ የሚኾን ፡ በቀልኽን ፡ ልይ ።

21 ፤ ስለዚህም ፦ በእጃችን ፡ እንዳትሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፡ ብለው ፡ ነፍስኽን ፡ ስለሚሹ ፡ ስለዐናቶት ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እቀጣቸዋለኹ ፤

22 ፤ ጕበዛዝታቸው ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታሉ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውም ፡ በራብ ፡ ይሞታሉ ፤ በምጐበኛቸውም ፡ ዓመት ፡ በዐናቶት ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አመጣባቸዋለኹና ፡ ማንም ፡ ከነርሱ ፡ የሚቀር ፡ የለም ።

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 12 ፤

1 ፤ አቤቱ ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በተሟገትኹ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡ ነኽ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ፍርድ ፡ ልናገር ። የኀጢአተኞዎች ፡ መንገድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይቃናል ፧ በደልንስ ፡ ለሚያደርጉ ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ደኅንነት ፡ ይኾናል ፧

2 ፤ ተክለኻቸዋል ፤ ሥር ፡ ሰደዋል ፤ አድገዋል ፡ አፍርተውማል ፤ በአፋቸው ፡ አንተ ፡ ቅርብ ፡ ነኽ ፥ ከልባቸው ፡ ግን ፡ ሩቅ ፡ ነኽ ።

3 ፤ አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ ዐውቀኸኛል ፤ አይተኸኛል ፥ ልቤንም ፡ በፊትኽ ፡ ፈትነኻል ፤ እንደ ፡ በጎች ፡ ለመታረድ ፡ ጐትተኽ ፡ ለያቸው ፥ ለመታረድም ፡ ቀን ፡ አዘጋጃቸው ።

4 ፤ ምድሪቱ ፡ የምታለቅሰው ፥ የአገሩ ፡ ሣርስ ፡ ኹሉ ፡ የሚደርቀው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧ የተቀመጡባት ፡ ሰዎች ፦ ፍጻሜያችንን ፡ አያይም ፡ ብለዋልና ፥ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ እንስሳዎችና ፡ ወፎች ፡ ጠፍተዋል ።

5 ፤ ከእግረኞዎች ፡ ጋራ ፡ በሮጥኽ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ቢያደክሙኽ ፥ ከፈረሶች ፡ ጋራ ፡ መታገል ፡ እንዴት ፡ ትችላለኽ ፧ በሰላምም ፡ ምድር ፡ ታምነኽ ፡ ብትቀመጥ ፥ በዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ እንዴት ፡ ታደርጋለኽ ፧

6 ፤ ወንድሞችኽና ፡ የአባትኽ ፡ ቤት ፡ እነርሱ ፡ ጭምር ፡ አታለውኻልና ፥ በኋላኽም ፡ ጮኸዋልና ፤ በመልካምም ፡ ቢናገሩኽም ፡ አትታመናቸው ።

7 ፤ ቤቴን ፡ ትቻለኹ ፡ ርስቴንም ፡ ጥያለኹ ፥ ነፍሴም ፡ የምትወዳትን ፡ በጠላቶቿ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጥቻለኹ ።

8 ፤ ርስቴ ፡ በዱር ፡ እንዳለ ፡ አንበሳ ፡ ኾናብኛለች ፤ ድምፏን ፡ አንሥታብኛለች ፤ ስለዚህ ፥ ጠልቻታለኹ ።

9 ፤ ርስቴ ፡ እንደ ፡ ዝንጕርጕር ፡ አሞራ ፡ ኾነችብኝን ፧ አሞሮችስ ፡ በዙሪያዋና ፡ በላይዋ ፡ ኾነዋልን ፧ ኺዱ ፥ የምድር ፡ አራዊትን ፡ ኹሉ ፡ ሰብስቡ ፥ ይበሉም ፡ ዘንድ ፡ አምጧቸው ።

10 ፤ ብዙ ፡ እረኛዎች ፡ የወይኑን ፡ ቦታዬን ፡ አጥፍተዋል ፥ ዕድል ፡ ፈንታዬንም ፡ ረግጠዋል ፤ የአምሮቴን ፡ ዕድል ፡

ፈንታ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አድርገውታል ።

11 ፤ ባድማ ፡ አድርገውታል ፥ ፈርሶም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያለቅሳል ፤ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ባድማ ፡ ኾናለች ፡ በልቡም ፡ የሚያስባት ፡
የለም ።

12 ፤ በወናዎች ፡ ኰረብታዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በዝባዦች ፡ መጥተዋል ፥ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡
ዠምሮ ፡ እስከምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ይበላልና ፤ ለሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ሰላም ፡ የለም ።

13 ፤ ስንዴን ፡ ዘሩ ፡ ሾኽንም ፡ ዐጨዱ ፤ ደከሙ ፥ ምንም ፡ አልረባቸውም ፤ ስለእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡
ከፍሬያችኹ ፡ ታፍራላችኹ ።

14 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል ፡ ያወረስኹትን ፡ ርስት ፡ ለሚነኩት ፡ ክፉዎች ፡ ጎረቤቶች ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡
ይላልና ፦ እንሆ ፥ ከምድራቸው ፡ እነቅላቸዋለኹ ፥ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡ ከመካከላቸው ፡ እነቅለዋለኹ ።

15 ፤ ከነቀልኋቸውም ፡ በኋላ ፡ መልሼ ፡ እምራቸዋለኹ ፥ እያንዳንዱንም ፡ ወደ ፡ ርስቱ ፡ እያንዳንዱንም ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡
እመልሳለኹ ።

16 ፤ በበዓል ፡ ይምሉ ፡ ዘንድ ፡ ሕዝቤን ፡ እንዳስተማሩ ፡ በስሜ ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ብለው ፡ ይምሉ ፡ ዘንድ ፡
የሕዝቤን ፡ መንገድ ፡ በትጋት ፡ ቢማሩ ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በሕዝቤ ፡ መካከል ፡ ይመሠረታሉ ።

17 ፤ ባይሰሙኝ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ ሕዝብ ፡ ፈጽሜ ፡ እነቅለዋለኹ ፡ አጠፋውማለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 13 ፤

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፦ ኺድ ፥ ከተልባ ፡ እግር ፡ የተሠራችን ፡ መታጠቂያ ፡ ለአንተ ፡
ግዛ ፥ ወገብኽንም ፡ ታጠቅባት ፤ በውሃውም ፡ ውስጥ ፡ አትንከራት ።

2 ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ መታጠቂያን ፡ ገዛኹ ፡ ወገቤንም ፡ ታጠቅኹባት ።

3-4 ፤ ኹለተኛም ፡ ጊዜ ፦ የገዛኻትን ፡ በወገብኽ ፡ ያለችውን ፡ መታጠቂያ ፡ ወስደኽ ፡ ተነሥ ፥ ወደ ፡ ኤፍራጥስም ፡
ኺድ ፥ በዚያም ፡ በተሰነጠቀ ፡ አለት ፡ ውስጥ ፡ ሸሽጋት ፡ የሚል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ መጣልኝ ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ኼድኹ ፡ በኤፍራጥስም ፡ አጠገብ ፡ ሸሸግኋት ።

6 ፤ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፦ ተነሥተኽ ፡ ወደ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ኺድ ፥ በዚያም ፡ ትሸሽጋት ፡ ዘንድ ፡
ያዘዝኹኽን ፡ መታጠቂያ ፡ ከዚያ ፡ ውስጥ ፡ ውሰድ ፡ አለኝ ።

7 ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ ኤፍራጥስ ፡ ኼድኹ ፡ ቈፈርኹም ፥ ከሸሸግኹበትም ፡ ስፍራ ፡ መታጠቂያዪቱን ፡
ወሰድኹ ። እንሆም ፥ መታጠቂያዪቱ ፡ ተበላሽታ ፡ ነበር ፥ ለምንም ፡ አልረባችም ።

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፤

9 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንዲሁ ፡ የይሁዳን ፡ ትዕቢት ፡ ታላቁንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ትዕቢት ፡
አበላሻለኹ ።

10 ፤ ቃሌን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ የሚሉ ፥ በልባቸውም ፡ እልከኝነት ፡ የሚኼዱ ፥ ያመልኳቸውና ፡ ይሰግዱላቸው ፡
ዘንድ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ የሚከተሉ ፡ እነዚህ ፡ ክፉ ፡ ሕዝብ ፡ አንዳች ፡ እንዳማትረባ ፡ እንደዚች ፡ መታጠቂያ ፡
ይኾናሉ ።

11 ፤ መታጠቂያ ፡ በሰው ፡ ወገብ ፡ ላይ ፡ እንደምትጣበቅ ፥ እንዲሁ ፡ ሕዝብና ፡ ስም ፡ ምስጋናና ፡ ክብር ፡ ይኾኑልኝ ፡
ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ አጣብቄያለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አልሰሙም ።

12 ፤ ስለዚህ ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ማድጋ ፡ ኹሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይሞላል ፡
ብለኽ ፡ ትነግራቸዋለኽ ፤ እነርሱም ፦ ማድጋ ፡ ኹሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንዲሞላ ፡ በእውኑ ፡ እኛ ፡
አናውቅምን ፧ ይሉኻል ።

13 ፤ አንተም ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለኽ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በዚች ፡ ምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ኹሉ ፥ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጡትን ፡ ነገሥታት ፡ ካህናቱንም ፡ ነቢያቱንም ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የተቀመጡትን ፡ ኹሉ ፡ በስካር ፡ እሞላቸዋለኹ ።

14 ፤ ሰውንም ፡ በሰው ፡ ላይ ፥ አባቶችንና ፡ ልጆችን ፡ ባንድ ፡ ላይ ፥ እቀጠቅጣለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አጠፋቸዋለኹ ፡ እንጂ ፡ አልራራም ፥ አላዝንም ፥ አልምርም ።

15 ፤ ስሙ ፥ አድምጡ ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ፥ አትታበዩ ።

16 ፤ ሳትጨልም ፡ እግራችኹም ፡ በጨለመችው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሳትሰናከል ፥ በተስፋ ፡ የምትጠባበቁትን ፡ ብርሃን ፡ ለሞት ፡ ጥላና ፡ ለድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ሳይለውጠው ፡ ለአምላካችኹ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብርን ፡ ስጡ ።

17 ፤ ይህን ፡ ባትሰሙ ፡ ነፍሴ ፡ ስለ ፡ ትዕቢታችኹ ፡ በስውር ፡ ታለቅሳለች ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንጋ ፡ ተማርኳልና ፥ ዐይኔ ፡ ታነባለች ፥ እንባንም ፡ ታፈሳለች ።

18 ፤ ለንጉሡና ፡ ለንጉሥ ፡ እናት ፡ ለእቴጌዪቱ ፦ የክብራችኹ ፡ አክሊል ፡ ከራሳችኹ ፡ ወርዷልና ፥ ተዋርዳችኹ ፡ ተቀመጡ ፡ በል ።

19 ፤ የደቡብ ፡ ከተማዎች ፡ ተዘግተዋል ፥ የሚከፍታቸውም ፡ የለም ፤ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፡ ተማርኳል ፥ ፈጽሞ ፡ ተማርኳል ።

20 ፤ ዐይናችኹን ፡ አንሥታችኹ ፡ እነዚህን ፡ ከሰሜን ፡ የሚመጡትን ፡ ተመልከቱ ፤ ለአንቺ ፡ የተሰጠ ፡ መንጋ ፥ የተዋበ ፡ መንጋሽ ፥ ወዴት ፡ አለ ፧

21 ፤ ወዳጆችሽ ፡ እንዲኾኑ ፡ ያስተማርሻቸውን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አለቃዎች ፡ ባደረጋቸው ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡ ትያለሽ ፧ እንደ ፡ ወላድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ አይዝሽምን ፧

22 ፤ በልብሽም ፦ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ደረሰብኝ ፧ ብትዪ ፥ ከኀጢአትሽ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የልብስሽ ፡ ዘርፍ ፡ ተገልጧል ፡ ተረከዝሽም ፡ ተገፏል ።

23 ፤ በእውኑ ፡ ኢትዮጵያዊ ፡ መልኩን ፡ ወይስ ፡ ነብር ፡ ዝንጕርጕርነትን ፡ ይለውጥ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልን ፧ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ክፋትን ፡ የለመዳችኹ ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡ በጎ ፡ ለማድረግ ፡ ትችላላችኹ ።

24 ፤ ስለዚህ ፥ እንደሚያልፍ ፡ እብቅ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ነፋስ ፡ እበትናቸዋለኹ ።

25 ፤ረስተሽኛልና ፥ በሐሰትም ፡ ታምነሻልና ፥ ዕጣሽ ፡ የለካኹልሽም ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

26 ፤ ስለዚህም ፡ የልብስሽን ፡ ዘርፍ ፡ በፊትሽ ፡ እገልጣለኹ ፡ ዕፍረትሽም ፡ ይታያል ።

27 ፤ አስጸያፊ ፡ ሥራሽን ፥ ምንዝርናሽን ፥ ማሽካካትሽን ፥ የግልሙትናሽንም ፡ መዳራት ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ በሜዳም ፡ አይቻለኹ ። ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ ወዮልሽ! ለመንጻት ፡ እንቢ ፡ ብለሻል ፤ ይህስ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧

_________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 14 ፤

1 ፤ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ስለ ፡ ድርቅ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ ይሁዳ ፡ አለቀሰች ፥ ደጆቿም ፡ ባዶ ፡ ኾኑ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ጨለሙ ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ጩኸት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏል ።

3 ፤ ታላላቆችም ፡ ብላቴናዎቻቸውን ፡ ወደ ፡ ውሃ ፡ ሰደዱ ፤ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ መጡ ፡ ውሃም ፡ አላገኙም ፥ ዕቃቸውንም ፡ ባዶውን ፡ ይዘው ፡ ተመለሱ ፤ ዐፈሩም ፡ ተዋረዱም ፡ ራሳቸውንም ፡ ተከናነቡ ።

4 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ አልዘነበምና ፡ መሬቱ ፡ ስንጥቅጥቅ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ዐራሾች ፡ ዐፈሩ ፥ ራሳቸውንም ፡ ተከናነቡ ።

5 ፤ ዋላ ፡ ደግሞ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ወለደች ፥ ሣርም ፡ የለምና ፡ ግልገሏን ፡ ተወች ።

6 ፤ የሜዳ ፡ አህያዎችም ፡ በወና ፡ ኰረብታ ፡ ላይ ፡ ቆመዋል ፥ እንደ ፡ ቀበሮም ፡ ወደ ፡ ነፋስ ፡ አለከለኩ ፤ ልምላሜም ፡

የለምና ፡ ዐይኖቻቸው ፡ ጠወለጉ ።

7 ፤ አቤቱ ፥ ኀጢአታችን ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ ባንተም ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርተናልና ፥ ኀጢአታችን ፡
ይመሰክርብናል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ስለ ፡ ስምኽ ፡ ብለኽ ፡ አድርግ ።

8 ፤ አንተ ፡ የእስራኤል ፡ ተስፋ ፡ ሆይ ፡ በመከራም ፡ ጊዜ ፡ የምታድነው ፥ በምድር ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፥ ወደ ፡ ማደሪያ ፡
ዘወር ፡ እንደሚል ፡ መንገደኛ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትኾናለኽ ፧

9 ፤ እንዳንቀላፋ ፡ ሰው ፡ ሰው ፥ ያድንም ፡ ዘንድ ፡ እንደማይችል ፡ ኀያል ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትኾናለኽ ፧ አንተ ፡
ግን ፥ አቤቱ ፥ በመካከላችን ፡ ነኽ ፡ እኛም ፡ በስምኽ ፡ ተጠርተናል ፤ አትተወን ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መቅበዝበዝን ፡ ወደዋል ፥ እግራቸውንም ፡
አልከለከሉም ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡ አይለውም ፥ በደላቸውንም ፡ አኹን ፡
ያስባል ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ይቀጣል ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ መልካም ፡ አትጸልይላቸው ።

12 ፤ በጾሙ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎታቸውን ፡ አልሰማም ፤ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ ባቀረቡ ፡ ጊዜ ፡
አልቀበላቸውም ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ አጠፋቸዋለኹ ፡ አለኝ ።

13 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ! እንሆ ፥ ነቢያት ። በእውነት ፡ ሰላምን ፡ በዚህ ፡ስፍራ ፡ እሰጣችኋለኹ ፡
እንጂ ፡ ሰይፍን ፡ አታዩም ፥ ራብም ፡ አያገኛችኹም ፡ ይሏቸዋል ፡ አልኹ ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ነቢያቱ ፡ ውሸት ፡ በስሜ ፡ ትንቢት ፡
ይናገራሉ ፤ አላክኋቸውም ፥ አላዘዝኋቸውም ፥ አልተናገርኋቸውም ፤ የውሸቱን ፡ ራእይ ፡ ሟርትንም ፡ ከንቱንም ፡ ነገር ፡
የልባቸውንም ፡ ሽንገላ ፡ ይሰብኩላችኋል ።

15 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ በስሜ ፡ ትንቢት ፡ ስለሚናገሩ ፡ ነቢያት ፦ በዚች ፡ አገር ፡ ሰይፍና ፡ ራብ ፡ አይኾንም ፡
ስለሚሉ ፡ ስላላክኋቸው ፡ ነቢያት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነዚያ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ።

16 ፤ ትንቢት ፡ የሚናገሩላቸውም ፡ ሰዎች ፡ ከራብና ፡ ከሰይፍ ፡ የተነሣ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡
ይበተናሉ ፤ ክፋታቸውንም ፡ አፈስባቸዋለኹ ፡ እነርሱንና ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡
የሚቀብራቸው ፡ አይገኝም ።

17 ፤ እንደዚህም ፡ ብለኽ ፡ ትነግራቸዋለኽ ፦ የወገኔ ፡ ልጅ ፡ ድንግሊቱ ፡ በታላቅ ፡ ስብራትና ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ በኾነ ፡
ቍስል ፡ ተሰብራለችና ፡ ዐይኖቼ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ሳያቋርጡ ፡ እንባ ፡ ያፈሳሉ ።

18 ፤ ወደ ፡ሜዳ ፡ ብወጣ ፥ እንሆ ፥ በሰይፍ ፡ የሞቱ ፡ አሉ ፤ ወደ ፡ ከተማም ፡ ብገባ ፥ እንሆ ፥ በራብ ፡ የከሱ ፡
አሉ ፤ ነቢዩና ፡ ካህኑም ፡ ወደማያውቋት ፡ አገር ፡ ኼደዋልና ።

19 ፤ በእውኑ ፡ ይሁዳን ፡ ፈጽመኽ ፡ ጥለኸዋልን ፧ ነፍስኽስ ፡ ጽዮንን ፡ ጠልታታለችን ፧ ስለ ፡ ምን ፡ መታኸን ፧ ፈውስስ ፡
ስለ ፡ ምን ፡ የለንም ፧ ሰላምን ፡ በተስፋ ፡ ተጠባበቅን ፥ መልካምም ፡ አልተገኘም ፤ ፈውስን ፡ በተስፋ ፡
ተጠባበቅን ፥ እንሆም ፥ ድንጋጤ ፡ ኾነ ።

20 ፤ አቤቱ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ኀጢአትን ፡ሠርተናልና ፥ ክፋታችንንና ፡ የአባቶቻችንን ፡ በደል ፡ እናውቃለን ።

21 ፤ ስለ ፡ ስምኽ ፡ ብለኽ ፡ አትናቀን ፥ የክብርኽንም ፡ ዙፋን ፡ አታስነውር ፤ ከእኛ ፡ ጋራም ፡ ያደረግኸውን ፡ ቃል ፡
ኪዳንኽን ፡ ዐስብ ፡ እንጂ ፡ አታፍርስ ።

22 ፤ በእውኑ ፡ በአሕዛብ ፡ ጣዖታት ፡ መካከል ፡ ያዘንብ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ይገኛልን ፧ ወይስ ፡ ሰማይ ፡ ዝናብ ፡
ማፍሰስ ፡ ይችላልን ፧ አቤቱ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ አይደለኽምን ፧ አንተ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡
አድርገኻልና ፥ ስለዚህ ፡ አንተን ፡ በተስፋ ፡ እንጠባበቃለን ።

ትንቢት ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ፤

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደዚህ ፡ አለኝ ፦ ሙሴና ፡ ሳሙኤል ፡ በፊቴ ፡ ቢቆሙም ፥ ልቤ ፡ ወደዚህ ፡ ሕዝብ ፡
አይዘነብልም ፤ ከፊቴ ፡ ጣላቸው ፤ ይውጡ ።

2 ፤ እነርሱም ፦ ወዴት ፡ እንውጣ ፡ ቢሉኽ ፥ አንተ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለሞት ፡ የኾነ ፡ ወደ ፡
ሞት ፥ ለሰይፍም ፡ የኾነ ፡ ወደ ፡ ሰይፍ ፥ ለራብም ፡ የኾነ ፡ ወደ ፡ ራብ ፥ ለምርኮም ፡ የኾነ ፡ ወደ ፡ ምርኮ ፡ ትላቸዋለኽ ።

3 ፤ ሰይፍን ፡ ለመግደል ፡ ውሻዎችንም ፡ ለመጐተት ፡ የሰማያትንም ፡ ወፎች ፡ የምድርንም ፡ አራዊት ፡ ለመብላትና ፡
ለማጥፋት ፥ አራቱን ፡ ዐይነት ፡ ጥፋት ፡ አዝባቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስላደረገው ፡ ኹሉ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡
መካከል ፡ ለመከራ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ።

5 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ ሆይ ፥ የሚራራልሽ ፡ ማን ፡ ነው ፧ የሚያዝንልሽስ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ወይስ ፡ ስለ ፡ ደኅንነትሽ ፡ ይጠይቅ ፡
ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡ የሚል ፡ ማን ፡ ነው ፧

6 ፤ አንቺ ፡ እኔን ፡ ጥለሻል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ወደ ፡ ኋላሽም ፡ ተመልሰሻል ፤ ስለዚህ ፥ እጄን ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡
ዘርግቼ ፡ አጥፍቼሻለኹ ፤ ከይቅርታ ፡ ደክሜያለኹ ።

7 ፤ በአገርም ፡ ደጆች ፡ ውስጥ ፡ በመንሽ ፡ አበጥሬያቸዋለኹ ፤ የወላድ ፡ መካን ፡ አድርጌያቸዋለኹ ፥ ሕዝቤንም ፡
አጥፍቻለኹ ፤ ከመንገዳቸውም ፡ አልተመለሱም ።

8 ፤ መበለቶቻቸውም ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይልቅ ፡ በዝተውብኛል ፤ በብላቴናዎች ፡ እናት ፡ ላይ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡
አጥፊውን ፡ አምጥቻለኹ ፤ ጣርንና ፡ ድንጋጤን ፡ በድንገት ፡ አምጥቼባታለኹ ።

9 ፤ ሰባት ፡ የወለደች ፡ ደክማለች ፥ ነፍሷንም ፡ አውጥታለች ፤ ቀን ፡ ገና ፡ ሳለ ፡ ፀሓይዋ ፡ ገብታባታለች ፤ ዐፍራለች ፡
ተዋርዳማለች ፤ የተረፉትንም ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ለሰይፍ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ።

10 ፤ እናቴ ፡ ሆይ ፥ ወዮልኝ! ለምድር ፡ ኹሉ ፡ የክርክርና ፡ የጥል ፡ ሰው ፡ የኾንኹትን ፡ ወለድሽኝ ፡ ለማንም ፡
አላበደርኹም ፥ ማንም ፡ ለእኔ ፡ አላበደረም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ኹሉ ፡ ይረግመኛል ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ በእውነት ፡ ለደኅንነትኽ ፡ አጸናኻለኹ ፤ በእውነት ፡ በመከራና ፡ በጭንቅ ፡ ጊዜ ፡
ጠላትኽ ፡ እንዲለምንኽ ፡ አደርገዋለኹ ።

12 ፤ በእውኑ ፡ ብረትን ፥ የሰሜንን ፡ ብረት ፥ ናስንም ፡ የሚሰብር ፡ አለን ፧

13 ፤ በዳርቻኽ ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ አለ ፡ ኀጢአትኽ ፡ ኹሉ ፡ ባለጠግነትኽንና ፡ መዝገብኽን ፡ ለመበዝበዝ ፡ በከንቱ ፡
እሰጣለኹ ።

14 ፤ የምታቃጥላችኹ ፡ እሳት ፡ ከቍጣዬ ፡ ትነዳለችና ፡ ከጠላቶችኽ ፡ ጋራ ፡ ወደማታውቀው ፡ ምድር ፡ አሳልፍኻለኹ ።

15 ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ታውቃለኽ ፤ ዐስበኝ ፡ ጐብኘኝም ፡ የሚያሳድዱኝንም ፡ ተበቀላቸው ፡ እንጂ ፡ አትታገሣቸው ፤ ስለ ፡
አንተ ፡ ስድብን ፡ እንደ ፡ ታገሥኹ ፡ ዕወቅ ።

16 ፤ ቃልኽ ፡ ተገኝቷል ፡ እኔም ፡ በልቼዋለኹ ፤ አቤቱ ፥ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ በስምኽ ፡ ተጠርቻለኹና ፡ ቃልኽ ፡
ሐሤትና ፡ የልብ ፡ ደስታ ፡ ኾነኝ ።

17 ፤ በዋዘኞዎችና ፡ በደስተኞዎች ፡ ጉባኤ ፡ አልተቀመጥኹም ፤ ቍጣን ፡ ሞልተኽብኛልና ፥ በእጅኽ ፡ ፊት ፡ ለብቻዬ ፡
ተቀመጥኹ ።

18 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ሕመሜ ፡ አዘወተረኝ ፧ ቍስሌስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ የማይፈወስ ፡ ኾነ ፧ ስለ ፡ ምንስ ፦ አልሽርም ፡
አለ ፧ በእውኑ ፡ እንደ ፡ ሐሰተኛ ፡ ምንጭ ፥ እንዳልታመነች ፡ ውሃ ፡ ትኾነኛለኽን ፧

19 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ብትመለስ ፡ እመልስኻለኹ ፡ በፊቴም ፡ ትቆማለኽ ፤ የከበረውንም ፡
ከተዋረደው ፡ ብትለይ ፡ እንደ ፡ አፌ ፡ ትኾናለኽ ፤ እነርሱ ፡ ወዳንተ ፡ ይመለሳሉ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡
አትመለስም ።

20 ፤ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ የተመሸገ ፡ የናስ ፡ ቅጥር ፡ አደርግኻለኹ ፤ ይዋጉኻል ፡ እኔ ፡ ግን ፡ ለማዳን ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡

ነኝና ፡ አያሸንፉኽም ።

21 ፤ ከክፉ ፡ ሰዎችም ፡ እጅ ፡ እታደግኻለኹ ፥ ከጨካኞችም ፡ ጡጫ ፡ እቤዥኻለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ፤

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ሚስት ፡ አታግባ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ አይኹኑልኽ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ስለተወለዱ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፥ ስለወለዷቸውም ፡ ስለ ፡
እናቶቻቸው ፥ በዚችም ፡ ምድር ፡ ስለወለዷቸው ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦

4 ፤ በክፉ ፡ ሞት ፡ ይሞታሉ ፤ አይለቀስላቸውም ፡ አይቀበሩምም ፥ በመሬትም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡
ይኾናሉ ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ፥ ሬሳቸውም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይኾናሉ ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰላሜን ፥ ቸርነትና ፡ ምሕረትን ፥ ከዚህ ፡ሕዝብ ፡ አስወግጃለኹና ፡ ልቅሶ ፡
ወዳለበት ፡ ቤት ፡ አትግባ ፥ ታለቅስም ፥ ታዝንም ፡ ዘንድ ፡ አትኺድ ።

6 ፤ ታላላቆችና ፡ ታናናሾች ፡ በዚች ፡ ምድር ፡ ይሞታሉ ፤ አይቀበሩም ፥ ሰዎችም ፡ አያለቅሱላቸውም ፥ ስለ ፡ እነርሱም ፡
ገላን ፡ አይነጩላቸውም ፥ ራስንም ፡ አይላጩላቸውም ፤

7 ፤ ሰዎችም ፡ ስለሞቱት ፡ ለማጽናናት ፡ የዕዝን ፡ እንጀራ ፡ አይቈርሱላቸውም ፥ ስለ ፡ አባታቸውና ፡ ስለ ፡ እናታቸውም ፡
የመጽናናት ፡ ጽዋ ፡ አያጠጧቸውም ።

8 ፤ ትበላና ፡ ትጠጣ ፡ ዘንድ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ለመቀመጥ ፡ ወደግብዣ ፡ ቤት ፡ አትግባ ።

9 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ በዐይናችኹ ፡ ፊት ፡
በዘመናችኹም ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡ ድምፅ ፡ የወንድ ፡ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡ ድምፅ ፡
ከዚህ ፡ ስፍራ ፡ አስቀራለኹ ።

10 ፤ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በተናገርኽ ፡ ጊዜ ፦ ይህን ፡ ኹሉ ፡ ታላቅ ፡ የኾነ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ምን ፡
እግዚአብሔር ፡ ተናገረብን ፡ በደላችንስ ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ በአምላካችንስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የሠራነው ፡
ኀጢአታችን ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ቢሉኽ ፥

11 ፤ አንተ ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለኽ ፦ አባቶቻችኹ ፡ እኔን ፡ ስለ ፡ ተዉ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ሌላዎችንም ፡
አማልክት ፡ ተከተሉ ፡ አመለኳቸውም ፡ ሰገዱላቸውም ፥ እነርሱም ፡ ትተውኛል ፥ ሕጌንም ፡ አልጠበቁም ፤ እናንተም ፡
ከአባቶቻችኹ ፡ ይልቅ ፡ ክፉ ፡ አድርጋችኋል ፤ እንሆም ፥ ኹላችኹ ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ ልባችኹ ፡ እልከኝነት ፡ ኼዳችኋል ፡
እኔንም ፡ አልሰማችኹም ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ ከዚች ፡ ምድር ፡ እናንተና ፡ አባቶቻችኹ ፡ ወዳላወቃችኋት ፡ ምድር ፡ እጥላችኋለኹ ፤ ምሕረትንም ፡
አላደርግላችኹምና ፥ በዚያ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ ታመልካላችኹ ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፦ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ዳግመኛ ፡
የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ካሳደዳቸውም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ያወጣ ፡ ሕያው ፡
እግዚአብሔርን! ይባላል ፤ እኔም ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ወደሰጠኹት ፡ ወደ ፡ ምድራቸው ፡ እመልሳቸዋለኹ ።

16 ፤ እንሆ ፥ ብዙ ፡ ዓሣ ፡ አጥማጆችን ፡ እሰዳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እነርሱም ፡ ያጠምዷቸዋል ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ ብዙ ፡ አዳኞችን ፡ እሰዳለኹ ፥ እነርሱም ፡ ከየተራራውና ፡ ከየኰረብታው ፡ ኹሉ ፡ ከየድንጋዩም ፡ ስንጣቂ ፡ ውስጥ ፡
ያድኗቸዋል ።

17 ፤ ዐይኔ ፡ በመንገዳቸው ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፤ ከፊቴም ፡ አልተሰወሩም ፥ ኀጢአታቸውም ፡ ከዐይኔ ፡ አልተሸሸገም ።

18 ፤ ምድሬንም ፡ በተጠሉ ፡ በጣዖቶቻቸው ፡ ሬሳዎች ፡ አርክሰዋልና ፥ ርስቴንም ፡ አስጸያፊ ፡ በኾኑ ፡ ነገሮች ፡

ሞልተዋልና ፥ አስቀድሜ ፡ የበደላቸውንና ፡ የኀጢአታቸውን ፡ ዕዳ ፡ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ እከፍላቸዋለኹ ።

19 ፤ አቤቱ ፥ ኀይሌ ፥ ዐምባዬ ፥ በመከራም ፡ ቀን ፡ መጠጊያዬ ፡ ሆይ ፥ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ አሕዛብ ፡ ወዳንተ ፡
መጥተው ፦ በእውነት ፡ አባቶቻችን ፡ ውሸትንና ፡ ከንቱን ፡ ነገር ፡ የማይረባቸውንም ፡ ወርሰዋል ፡ ይላሉ ።

20 ፤ በእውኑ ፡ ሰው ፡ አማልክት ፡ ያልኾኑትን ፡ ለራሱ ፡ አማልክትን ፡ አድርጎ ፡ ይሠራልን ፧

21 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ አስታውቃቸዋለኹ ፥ በዚች ፡ ጊዜ ፡ እጄንና ፡ ኀይሌን ፡ አስታውቃቸዋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ስሜ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ፤

1 ፤ የይሁዳ ፡ ኀጢአት ፡ በብረት ፡ ብርዕና ፡ በተሾለ ፡ እብነ ፡ አልማዝ ፡ ተጽፏል ፤ በልባቸው ፡ ጽላትና ፡ በመሠዊያቸው ፡
ቀንዶች ፡ ተቀርጿል ።

2 ፤ ልጆቻቸውም ፡ ከለመለሙ ፡ ዛፎች ፡ በታችና ፡ በረዘሙት ፡ ኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ መሠዊያቸውንና ፡
የማምለኪያ ፡ ዐጸዳቸውን ፡ ያስባሉ ።

3 ፤ በሜዳ ፡ ያለው ፡ ተራራዬ ፡ ሆይ ፥ ባለጠግነትኽንና ፡ መዝገብኽን ፡ ኹሉ ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎችኽም ፡ ስለ ፡
ኀጢአት ፡ በድንበሮችኽ ፡ ኹሉ ፡ ለመበዝበዝ ፡ እሰጣለኹ ።

4 ፤ አንተም ፡ የሰጠኹኽን ፡ ርስት ፡ ትለቃለኽ ፡ ለዘለዓለምም ፡ በማታውቃትም ፡ ምድር ፡ ለጠላቶቻችኹ ፡ ባሪያ ፡
አደርግኻለኹ ፤ ለዘለዓለም ፡ የሚነደውን ፡ እሳት ፡ በቍጣዬ ፡ አንድዳችኹልና ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በሰው ፡ የሚታመን ፡ ሥጋ ፡ ለባሹንም ፡ ክንዱ ፡ የሚያደርግ ፡ ልቡም ፡
ከእግዚአብሔር ፡ የሚመለስ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡ ነው ።

6 ፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ይኾናል ፥ መልካምም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ አያይም ፤ ሰውም ፡ በሌለበት ፥ ጨው ፡
ባለበት ፡ ምድር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በደረቅ ፡ ስፍራ ፡ ይቀመጣል ።

7 ፤ በእግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ እምነቱም ፡ እግዚአብሔር ፡ የኾነ ፡ ሰው ፡ ቡሩክ ፡ ነው ።

8 ፤ በውሃ ፡ አጠገብ ፡ እንደ ፡ ተተከለ ፥ በወንዝም ፡ ዳር ፡ ሥሩን ፡ እንደሚዘረጋ ፡ ሙቀትም ፡ ሲመጣ ፡ እንደማይፈራ ፡
ቅጠሉም ፡ እንደሚለመልም ፥ በድርቅ ፡ ዓመትም ፡ እንደማይሠጋ ፡ ፍሬውንም ፡ እንደማያቋርጥ ፡ ዛፍ ፡ ይኾናል ።

9 ፤ የሰው ፡ ልብ ፡ ከኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ተንኰለኛ ፡ እጅግም ፡ ክፉ ፡ ነው ፤ ማንስ ፡ ያውቀዋል ፧

10 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሰው ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፥ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፍሬ ፡ እሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ልብን ፡
እመረምራለኹ ፡ ኵላሊትንም ፡ እፈትናለኹ ።

11 ፤ ያልወለደችውን ፡ እንደምታቅፍ ፡ ቆቅ ፥ እንዲሁ ፡ በቅን ፡ ሳይኾን ፡ ባለጠግነትን ፡ የሚሰበስብ ፡ ሰው ፡
ነው ፤ በእኩሌታ ፡ ዘመኑ ፡ ይተወዋል ፥ በፍጻሜውም ፡ ሰነፍ ፡ ይኾናል ።

12 ፤ የመቅደሳችን ፡ ስፍራ ፡ ከጥንት ፡ ዠምሮ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የክብር ፡ ዙፋን ፡ ነው ።

13 ፤ አቤቱ ፥ የእስራኤል ፡ ተስፋ ፡ ሆይ ፥ የሚተዉኽ ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ፤ ከአንተም ፡ የሚለዩ ፡ የሕይወትን ፡ ውሃ ፡
ምንጭ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትተዋልና ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ይጻፋሉ ።

14 ፤ አቤቱ ፥ ፈውሰኝ ፡ እኔም ፡ እፈወሳለኹ ፤ አድነኝ ፡ እኔም ፡ እድናለኹ ፤ አንተ ፡ ምስጋናዬ ፡ ነኽና ።

15 ፤ እንሆ ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወዴት ፡ አለች ፧ አኹን ፡ ትምጣ ፡ ይሉኛል ።

16 ፤ እኔም ፡ አንተን ፡ ተከትዬ ፡ እረኛ ፡ ከመኾን ፡ አልቸኰልኹም ፥ የመከራንም ፡ ቀን ፡ አልወደድኹም ፤ አንተ ፡
ታውቃለኽ ፤ ከከንፈሬ ፡ የወጣው ፡ በፊትኽ ፡ ነበረ ።

17 ፤ ለማስፈራራት ፡ አትኹንብኝ ፤ በመከራ ፡ ቀን ፡ አንተ ፡ መጠጊያዬ ፡ ነኽ ።

18 ፤ አሳዳጆቼ ፡ ይፈሩ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አልፈር ፤ እነርሱ ፡ ይደንግጡ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አልደንግጥ ፤ ክፉንም ፡ ቀን ፡

አምጣባቸው ፥ በኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ ጥፋት ፡ አጥፋቸው ።

19 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፦ ኺድ ፥ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ በሚገቡበትና ፡ በሚወጡበት ፡ በሕዝቡ ፡
ልጆች ፡ በር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በሮች ፡ ኹሉ ፡ ቁም ፤

20 ፤ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ በእነዚህ ፡ በሮች ፡ የምትገቡ ፥ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፥ ይሁዳም ፡
ኹሉ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ የምትኖሩ ፡ ኹሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

21 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለራሳችኹ ፡ ተጠንቀቁ ፥ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክም ፡
አትሸከሙ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ በሮች ፡ አታግቡ ፥

22 ፤ ከቤቶቻችኹም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡ አታውጡ ፥ ሥራንም ፡ ኹሉ ፡ አትሥሩበት ፤ አባቶቻችኹንም ፡
እንዳዘዝኹ ፡ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ ቀድሱ ።

23 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፡ ጆሯቸውን ፡ አላዘነበሉም ፥ እንዳይሰሙና ፡ እንዳይገሠጹም ፡ ዐንገታቸውን ፡ አደነደኑ ።

24 ፤ እኔን ፡ ፈጽሞ ፡ ብትሰሙ ፤ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ በሮች ፡ ሸክም ፡
ባታገቡ ፥ የሰንበትንም ፡ ቀን ፡ ብትቀድሱ ፡ ሥራንም ፡ ኹሉ ፡ ባትሠሩበት ፥

25 ፤ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታትና ፡ መሳፍንት ፡ በሠረገላዎችና ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ እየተቀመጡ ፡
በዚች ፡ ከተማ ፡ በሮች ፡ ይገባሉ ፤ እነርሱና ፡ መሳፍንቶቻቸው ፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚቀመጡ ፡
ይገባሉ ፥ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ለዘለዓለም ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትኾናለች ።

26 ፤ የሚቃጠለው ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕትን ፡ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡ ዕጣኑንም ፡ የምስጋናውንም ፡
መሥዋዕት ፡ ይዘው ፡ ከይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ከኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ከብንያምም ፡ አገር ፡ ከቈላውም ፡ ከደጋውም ፡
ከደቡብም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይመጣሉ ።

27 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሰንበትን ፡ ቀን ፡ እንድትቀድሱ ፥ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ ሸክምን ፡ ተሸክማችኹ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሮች ፡
እንዳትገቡ ፡ የነገርኋችኹን ፡ ባትሰሙኝ ፥ በበሮቿ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ አነዳለኹ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ አዳራሾች ፡
ትበላለች ፥ አትጠፋም ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ፤

1-2 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፥ እንዲህም ፡ አለው ፦ ተነሥተኽ ፡ ወደሸክላ ፡ ሠሪው ፡
ቤት ፡ ውረድ ፥ በዚያም ፡ ቃሌን ፡ አሰማኻለኹ ።

3 ፤ ወደሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ቤትም ፡ ወረድኹ ፥ እንሆም ፥ ሥራውን ፡ በመንኰራኵር ፡ ላይ ፡ ይሠራ ፡ ነበር ።

4 ፤ ከጭቃም ፡ ይሠራው ፡ የነበረ ፡ ዕቃ ፡ በሸክላ ፡ ሠሪው ፡ እጅ ፡ ተበላሸ ፥ ሸክላ ፡ ሠሪውም ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ መልሶ ፡
ሌላ ፡ ዕቃ ፡ አድርጎ ፡ ሠራው ።

5 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

6 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እንደሚሠራ ፡ በእውኑ ፡ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መሥራት ፡
አይቻለኝምን ፧ እንሆ ፥ ጭቃው ፡ በሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፥ እንዲሁ ፡ እናንተ ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡ አላችኹ ።

7 ፤ ስለ ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እነቅል ፡ አፈርስም ፡ አጠፋም ፡ ዘንድ ፡ በተናገርኹ ፡ ጊዜ ፥

8 ፤ ይህ ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ የተናገርኹበት ፡ ሕዝብ ፡ ከክፋቱ ፡ ቢመለስ ፥ እኔ ፡ አደርግበት ፡ ዘንድ ፡ ካሰብኹት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
እጸጸታለኹ ።

9 ፤ ስለ ፡ ሕዝቡም ፡ ስለ ፡ መንግሥትም ፡ እሠራውና ፡ እተክለው ፡ ዘንድ ፡ በተናገርኹ ፡ ጊዜ ፥

10 ፤ በፊቴ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ ቃሌንም ፡ ባይሰማ ፥ እኔ ፡ አደርግለት ፡ ዘንድ ፡ ስለተናገርኹት ፡ መልካም ፡ ነገር ፡
እጸጸታለኹ ።

11 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ። እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ እንሆ ፥ ክፉ ፡ ነገር ፡ እፈጥርባችኋለኹ ፥ ዐሳብንም ፡ ዐስብባችኋለኹ ፤ አኹንም ፡ ኹላችኹ ፡ ከክፉ ፡
መንገዳችኹ ፡ ተመለሱ ፥ መንገዳችኹንና ፡ ሥራችኹንም ፡ አቅኑ ፡ ብለኽ ፡ ተናገራቸው ።

12 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፦ እንጨክናለን ፤ ዐሳባችንን ፡ ተከትለን ፡ እንኼዳለን ፡ ኹላችንም ፡ እንደ ፡ ክፉው ፡ ልባችን ፡
እልከኝነት ፡ እናደርጋለን ፡ አሉ ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በአሕዛብ ፡ መካከል ፦ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ማን ፡
ሰምቷል ፨ ብላችኹ ፡ ጠይቁ ። የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ በጣም ፡ የሚያስደነግጠውን ፡ ነገር ፡ አድርጋለች ።

14 ፤ በእውኑ ፡ የሊባኖስ ፡ በረዶ ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ ድንጋይ ፡ ይተዋልን ፨ ወይስ ፡ ከሩቅ ፡ የምትመጣው ፡ ቀዝቃዛዪቱ ፡
ፈሳሽ ፡ ውሃ ፡ ትደርቃለችን ፨

15 ፤ ሕዝቤ ፡ ግን ፡ ረስተውኛል ፡ ለከንቱ ፡ ነገርም ፡ ዐጥነዋል ፤ ከመንገዱም ፡ ተሰናክለዋል ፡ ከቀድሞውም ፡ ጐዳና ፡
ርቀው ፡ ወዳልተሠራው ፡ ወደ ፡ ጠማማው ፡ መንገድ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ።

16 ፤ ምድራቸውን ፡ ለመደነቂያና ፡ ለዘለዓለም ፡ ማፏጫ ፡ አድርገዋል ፤ የሚያልፍባት ፡ ኹሉ ፡ ይደነቃል ፥ ራሱንም ፡
ያነቃንቃል ።

17 ፤ በጠላት ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ እበትናቸዋለኹ ፥ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ ዠርባዬን ፡ እንጂ ፡ ፊቴን ፡
አላሳያቸውም ።

18 ፤ እነርሱም ፦ ሕግ ፡ ከካህን ፥ ምክርም ፡ ከጠቢብ ፥ ቃልም ፡ ከነቢይ ፡ አይጠፋምና ፡ ኑ ፥ በኤርምያስ ፡ ላይ ፡ ዐሳብን ፡
እናስብ ። ኑ ፥ በምላስ ፡ እንምታው ፥ ቃሉንም ፡ ኹሉ ፡ አናድምጥ ፡ አሉ ።

19 ፤ አቤቱ ፥ አድምጠኝ ፥ የክርክሬንም ፡ ቃል ፡ ስማ ።

20 ፤ ለነፍሴ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፍረዋልና ፥ በእውኑ ፡ በመልካም ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ይመለሳልን ፨ ስለ ፡ እነርሱ ፡ በመልካም ፡
እናገር ፡ ዘንድ ፡ ቍጣኽንም ፡ ከነርሱ ፡ እመልስ ፡ ዘንድ ፡ በፊትኽ ፡ እንደ ፡ ቆምኹ ፡ ዐስብ ።

21 ፤ ስለዚህ ፥ ልጆቻቸውን ፡ ለራብ ፡ ስጥ ፥ ለሰይፍም ፡ እጅ ፡ አሳልፈኽ ፡ ስጣቸው ፥ ሚስቶቻቸውም ፡ የወላድ ፡
መካንና ፡ መበለቶች ፡ ይኹኑ ፥ ወንዶቻቸውም ፡ በሞት ፡ ይጥፉ ፥ ጕልማሳዎቻቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ በሰይፍ ፡
ይመቱ ።

22 ፤ ሊይዙኝ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፍረዋልና ፥ ለእግሮቼም ፡ ወጥመድ ፡ ሸሽገዋልና ፥ ድንገት ፡ በላያቸው ፡ ጭፍራ ፡
ባመጣኽ ፡ ጊዜ ፡ ከቤታቸው ፡ ጩኸት ፡ ይሰማ ።

23 ፤ አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፥ ይገድሉኝ ፡ ዘንድ ፡ በላዬ ፡ የመከሩትን ፡ ምክር ፡ ኹሉ ፡ ታውቃለኽ ፤ በደላቸውን ፡ ይቅር ፡
አትበል ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ከፊትኽ ፡ አትደምስስ ፤ በፊትኽም ፡ ይውደቁ ፥ በቍጣኽ ፡ ጊዜ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግባቸው ።

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 19 ፤

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ኺድ ፥ ከሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ገምቦ ፡ ግዛ ፥ ከሕዝቡም ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ከካህናት ፡
ሽማግሌዎች ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ውሰድ ፤

2 ፤ በካርሲት ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ኺድ ፥ በዚያም ፡ የምነግርኽን ፡ ቃል ፡
ተናገር ፥

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ የይሁዳ ፡ ነገሥታትና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሰማውን ፡ ሰው ፡ ዦሮ ፡ ጭው ፡
የሚያደርግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ አመጣለኹ ።

4 ፤ ትተውኛልና ፥ ይህንም ፡ ስፍራ ፡ እንግዳ ፡ አድርገውታልና ፥ እነርሱና ፡ አባቶቻቸውም ፡ ለማያውቋቸው ፡ ለሌላዎች ፡
አማልክት ፡ ዐጥነዋልና ፥ የይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ይህን ፡ ስፍራ ፡ በንጹሕ ፡ ደም ፡ ሞልተዋልና ፥

5 ፤ እኔም ፡ ያላዘዝኹትን ፡ ያልተናገርኹትንም ፡ ወደ ፡ ልቤም ፡ ያልገባውን ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ አድርገው ፡
ለበዓል ፡ ልጆቻቸውን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ የበዓልን ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ሠርተዋልና ፥ ስለዚህ ፥

6 ፤ እንሆ ፥ ይህ ፡ ስፍራ ፡ የዕርድ ፡ ሸለቆ ፡ ይባላል ፡ እንጂ ፡ ቶፌት ፡ ወይም ፡ የሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡ ዳግመኛ ፡
የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ምክር ፡ አፈርሳለኹ ፥ በጠላቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ በሰይፍና ፡
ነፍሳቸውን ፡ በሚሹት ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለኹ ፥ ሬሳቸውንም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ አድርጌ ፡
እሰጣለኹ ።

8 ፤ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ ለመደነቂያና ፡ ለማፏጫ ፡ አደርጋታለኹ ፤ የሚያልፍባትም ፡ ኹሉ ፡ ስለተደረገባት ፡
መቅሠፍት ፡ ኹሉ ፡ ይደነቃል ፡ ከንፈሩንም ፡ ይመጥጣል ።

9 ፤ የወንዶችና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ሥጋ ፡ አበላቸዋለኹ ፥ ኹሉም ፡ ጠላቶቻቸውንና ፡ ነፍሳቸውን ፡ የሚሹት ፡
በሚያስጨንቋቸው ፡ ጭንቀትና ፡ መከበብ ፡ የባልንጀራዎቻቸውን ፡ ሥጋ ፡ ይበላሉ ።

10 ፤ ገምቦውንም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በሚኼዱ ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ትሰብራለኽ ፥

11 ፤ እንዲህም ፡ ትላቸዋለኽ ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሸክላ ፡ ሠሪው ፡ ዕቃ ፡
እንደሚሰባበር ፡ ደግሞም ፡ ይጠገን ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ፥ እንዲሁ ፡ ይህን ፡ ሕዝብና ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡
እሰብራለኹ ፤ የሚቀብሩበትም ፡ ስፍራ ፡ ሌላ ፡ የለምና ፡ በቶፌት ፡ ይቀብራሉ ።

12 ፤ እንዲሁ ፡ በዚህ ፡ ስፍራና ፡ በሚኖሩበት ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ እንደ ፡
ቶፌት ፡ አደርጋለኹ ።

13 ፤ የረከሱትም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቤቶችና ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ቤቶች ፥ እነዚያ ፡ በሰገነታቸው ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፡
ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ያጠኑባቸው ፡ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ያፈሰሱባቸው ፡ ቤቶች ፡ ኹሉ ፥ እንደ ፡
ቶፌት ፡ ስፍራ ፡ ይኾናሉ ።

14 ፤ ኤርምያስም ፡ እግዚአብሔር ፡ ትንቢት ፡ ሊናገር ፡ ወደዚያ ፡ ልኮት ፡ ከነበረው ፡ ስፍራ ፡ ከቶፌት ፡
መጣ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ቆሞ ፡ ለሕዝብ ፡ ኹሉ ፦

15 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ቃሌን ፡ እንዳይሰሙ ፡ ዐንገታቸውን ፡
አደንድነዋልና ፥ እንሆ ፥ በዚች ፡ ከተማና ፡ በመንደሮቿ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የተናገርኹባትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡
አመጣለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ።

ምዕራፍ ፡ 20 ፤

1 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የተሾመው ፡ አለቃ ፡ የካህኑ ፡ የኢሜር ፡ ልጅ ፡ ጳስኮር ፡ ኤርምያስ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡
ትንቢት ፡ ሲናገር ፡ ሰማ ።

2 ፤ ጳስኮርም ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ መታው ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በነበረው ፡ በላይኛው ፡ በብንያም ፡ በር ፡
ባለው ፡ በእግር ፡ ግንድ ፡ ውስጥ ፡ አኖረው ።

3 ፤ በነጋውም ፡ ጳስኮር ፡ ኤርምያስን ፡ ከግንድ ፡ ውስጥ ፡ አወጣው ። ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ እግዚአብሔር ፡
ስምኽን ፦ ማጎርሚሳቢብ ፡ እንጂ ፡ ጳስኮር ፡ ብሎ ፡ አይጠራኽም ።

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ ለራስኽና ፡ ለወዳጆችኽ ፡ ኹሉ ፡ ፍርሀት ፡ አደርግኻለኹ ፤ እነርሱም ፡
በጠላቶቻቸው ፡ ሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፡ ዐይኖችኽም ፡ ያያሉ ፤ ይሁዳንም ፡ ኹሉ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
እሰጣለኹ ፥ ርሱም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያፈልሳቸዋል ፡ በሰይፍም ፡ ይገድላቸዋል ።

5 ፤ የዚችንም ፡ ከተማ ፡ ባለጠግነት ፡ ኹሉ ፡ ጥሪቷንም ፡ ኹሉ ፡ ክብሯንም ፡ ኹሉ ፡ የይሁዳንም ፡ ነገሥታት ፡ መዝገብ ፡
ኹሉ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፥ እነርሱም ፡ ይበዘብዟቸዋል ፡ ይዘውም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ያፈልሷቸዋል ።

6 ፤ አንተም ፥ ጳስኮር ፡ ሆይ ፥ በቤትኽም ፡ የሚኖሩት ፡ ኹሉ ፡ ተማርካችኹ ፡ ትኼዳላችኹ ፤ አንተም ፡ በሐሰትም ፡ ትንቢት ፡ የተናገርኽላቸው ፡ ወዳጆችኽ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትገባላችኹ ፥ በዚያም ፡ ትሞታላችኹ ፥ በዚያም ፡ ትቀበራላችኹ ።

7 ፤ አቤቱ ፥ አታለልኸኝ ፡ እኔም ፡ ተታለልኹ ፥ ከእኔም ፡ በረታኽ ፡ አሸነፍኽም ፤ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ መሳቂያ ፡ ኾኛለኹ ፥ ኹሉም ፡ ያላግጡብኛል ።

8 ፤ በተናገርኹ ፡ ቍጥር ፡ እጮኻለኹ ፤ ግፍና ፡ ጥፋት ፡ ብዬ ፡ እጮኻለኹ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ ስድብና ፡ ዋዛ ፡ ኾኖብኛልና ።

9 ፤ እኔም ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አላነሣም ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ በስሙ ፡ አልናገርም ፡ ብል ፥ በዐጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ገባ ፡ እንደሚነድ ፡ እሳት ፡ ያለ ፡ በልቤ ፡ ኾነብኝ ፤ ደከምኹ ፥ መሸከምም ፡ አልቻልኹም ።

10 ፤ የብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለኹ ፥ ማስፈራራትም ፡ ከቦኛል ። መውደቄን ፡ የሚጠብቁ ፡ የሰላሜ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፦ ምናልባት ፡ ይታለል ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ እናሸንፈውም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ርሱንም ፡ እንበቀል ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ክሰሱት ፡ እኛም ፡ እንከሰዋለን ፡ ይላሉ ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኀያልና ፡ እንደ ፡ ጨካኝ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፥ አሳዳጆቼ ፡ ይሰናከላሉ ፥ አያሸንፉም ፤ አይከናወንላቸውምና ፥ በጽኑ ፡ ዕፍረት ፡ ያፍራሉ ፤ ለዘለዓለምም ፡ በማይረሳ ፡ ጕስቍልና ፡ ይጐሰቍላሉ ።

12 ፤ አቤቱ ፥ ጻድቅን ፡ የምትመረምር ፡ ኵላሊትንና ፡ ልብን ፡ የምትመለከት ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ክርክሬን ፡ ገልጨልኻለኹና ፡ በቀልኽን ፡ በላያቸው ፡ ለይ ።

13 ፤ ለእግዚአብሔር ፡ ዘምሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመስግኑ ፤ የችግረኛውን ፡ ነፍስ ፡ ከክፉ ፡ አድራጊዎች ፡ እጅ ፡ አድኗልና ።

14 ፤ የተወለድኹባት ፡ ቀን ፡ የተረገመች ፡ ትኹን ፤ እናቴ ፡ እኔን ፡ የወለደችባት ፡ ቀን ፡ የተባረከች ፡ አትኹን ።

15 ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ተወልዶልኻል ፡ ብሎ ፡ ለአባቴ ፡ የምሥራች ፡ ነግሮ ፡ ደስ ፡ ያሠኘው ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡ ይኹን ።

16 ፤ ያም ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳይጸጸት ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ፡ ከተማዎች ፡ ይኹን ፥ በማለዳም ፡ ልቅሶን ፡ በቀትርም ፡ ጩኸትን ፡ ይስማ ፤

17 ፤ እናቴ ፡ መቃብር ፡ ትኾነኝ ፡ ዘንድ ፡ ማሕፀኗም ፡ ዘወትር ፡ ይዞኝ ፡ ያቈይ ፡ ዘንድ ፡ በማሕፀን ፡ ውስጥ ፡ አልገደለኝምና ።

18 ፤ ድካምንና ፡ ጣርን ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ ዘመኔም ፡ በዕፍረት ፡ ታልቅ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ከማሕፀን ፡ ወጣኹ ፧

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 21 ፤

1 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ይወጋናልና ፥ ስለ ፡ እኛ ፥ እባክኽ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ጠይቅ ፤ ከእኛም ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ ምናልባት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ተኣምራቱ ፡ ኹሉ ፡ ያደርግ ፡ ይኾናል ፡ ብሎ ፡ የመልክያን ፡ ልጅ ፡ ጳስኮርንና ፡ ካህኑን ፡ የመዕሤያን ፡ ልጅ ፡ ሶፎንያስ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ በላከ ፡ ጊዜ ፡ ነው ።

3 ፤ ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦ ሴዴቅያስን ፡ እንዲህ ፡ በሉት ፦

4 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ በቅጥርም ፡ ውጭ ፡ የከበቧችኹን ፡ ከለዳውያንን ፡ የምትወጉበትን ፡ በእጃችኹ ፡ ያለውን ፡ ዕቃ ፡ ጦራችኹን ፡ እመልሰዋለኹ ፥ እነዚያንም ፡ ወደዚች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ እሰበስባቸዋለኹ ።

5 ፤ እኔም ፡ በተዘረጋች ፡ እጅና ፡ በብርቱ ፡ ክንድ ፥ በቍጣና ፡ በመዓት ፡ በታላቅም ፡ መቅሠፍት ፡ እወጋችኋለኹ ።

6 ፤ በዚችም ፡ ከተማ ፡ የሚኖሩትን ፡ ኹሉ ፡ ሰዎችንና ፡ እንስሳዎችን ፡ እመታለኹ ፥ በጽኑም ፡ ቸነፈር ፡ ይሞታሉ ።

7 ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ከቸነፈርና ፡ ከሰይፍ ፡ ከራብም ፡ በዚች ፡
ከተማ ፡ የቀሩትንም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ሕዝቡን ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡ እጅ ፡ በጠላቶቻቸውና ፡ ነፍሳቸውንም ፡
በሚሹት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፤ ርሱም ፡ በሰይፍ ፡ ስለት ፡
ይመታቸዋል ፤ አያዝንላቸውም ፥ አይራራላቸውም ፥ አይምራቸውም ።

8 ፤ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በፊታችኹ ፡ የሕይወትን ፡
መንገድና ፡ የሞትን ፡ መንገድ ፡ አድርጌያለኹ ።

9 ፤ በዚች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ የሚዘገይ ፥ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞታል ፤ ወጥቶ ፡ ወደከበቧችኹ ፡ ወደ ፡
ከለዳውያን ፡ የሚገባ ፡ ግን ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፥ ነፍሱም ፡ ምርኮ ፡ ትኾንለታለች ።

10 ፤ ለመልካም ፡ ሳይኾን ፡ ለክፉ ፡ ፊቴን ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አድርጌያለኹና ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡
ትሰጣለች ፥ ርሱም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላታል ።

11 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

12 ፤ የዳዊት ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለሥራችኹ ፡ ክፋት ፡ ቍጣዬ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡
እንዳይወጣና ፡ ማንም ፡ ሳያጠፋው ፡ እንዳይነድ ፥ በማለዳ ፡ ፍርድን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ካስጨናቂው ፡ እጅ ፡
አድኑ ።

13 ፤ እንሆ ፥ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ በሜዳ ፡ ላይም ፡ ባለው ፡ ዐምባ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡
ነኝ ፤ እናንተም ፦ በእኛ ፡ ላይ ፡ የሚወርድ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ መኖሪያችን ፡ የሚገባ ፡ ማን ፡ ነው ፡ የምትሉ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡
በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤

14 ፤ እንደ ፡ ሥራችኹም ፡ ፍሬ ፡ እቀጣችኋለኹ ፤ በዱሯም ፡ ውስጥ ፡ እሳትን ፡ አነዳለኹ ፥ በዙሪያዋም ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡
ይበላል ።

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 22 ፤

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ ውረድ ፡ በዚያም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ተናገር ፥

2 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ የምትቀመጥ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አንተና ፡ ባሪያዎችኽ ፡ በእነዚህም ፡
በሮች ፡ የሚገባ ፡ ሕዝብኽ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ አድርጉ ፡ የተበዘበዘውንም ፡ ካስጨናቂው ፡ እጅ ፡
አድኑ ፤ መጻተኛውንና ፡ ድኻ ፡ አደጉን ፡ መበለቲቱንም ፡ አትበድሉ ፥ አታምፅባቸውም ፥ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ንጹሕ ፡
ደምን ፡ አታፍስሱ ።

4 ፤ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ብታደርጉ ፥ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ የሚቀመጡ ፡ ነገሥታት ፥ በሠረገላዎችና ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡
ተቀምጠው ፥ በዚህ ፡ ቤት ፡ በሮች ፡ ይገባሉ ፤ ርሱም ፡ ባሪያዎቹም ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ይገባሉ ።

5 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ይህን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ፥ ይህ ፡ ቤት ፡ ወና ፡ እንዲኾን ፡ በራሴ ፡ ምያለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ አንተ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ገለዓድና ፡ እንደ ፡
ሊባኖስ ፡ ራስ ፡ ነኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በርግጥ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ማንም ፡ የማይቀመጥባቸውም ፡ ከተማዎች ፡ አደርግኻለኹ ።

7 ፤ መሣሪያም ፡ የሚይዙትን ፡ አጥፊዎች ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ አዘጋጃለኹ ፥ የተመረጡትንም ፡ የዝግባ ፡ ዛፎችኽን ፡
ይቈርጣሉ ፥ በእሳትም ፡ ውስጥ ፡ ይጥሏቸዋል ።

8 ፤ ብዙ ፡ አሕዛብም ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ አጠገብ ፡ ያልፋሉ ፥ ኹሉም ፡ ባልንጀራዎቻቸውን ፦ እግዚአብሔር ፡ በዚች ፡
ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፡ ይላሉ ።

9 ፤ እነርሱም ፦ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ትተው ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ ስለ ፡ ሰገዱ ፡

ስላመለኳቸውም ፡ ነዋ ፡ ብለው ፡ ይመልሳሉ ።

10 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለስምና ፥ የተወለደባትንም ፡ አገር ፡ አያይምና ፡ ለሚወጣ ፡ እጅግ ፡ አልቅሱ ፡ እንጂ ፡ ለሞተ ፡ አታልቅሱ ፡ አትዘኑለትም ።

11 ፤ በአባቱ ፡ በኢዮስያስ ፡ ፋንታ ፡ ስለነገሠው ፡ ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ ስለወጣው ፡ ስለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ሰሎም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦

12 ፤ እንግዲህም ፡ ወደዚህ ፡ አይመለስም ፥ በተማረከባት ፡ አገር ፡ ይሞታል ፡ እንጂ ፤ ይህችንም ፡ አገር ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያይም ።

13 ፤ ቤቱን ፡ በግፍ ፡ ሰገነቱንም ፡ በዐመፅ ፡ ለሚሠራ ፥ ባልንጀራውንም ፡ እንዲያው ፡ በከንቱ ፡ ለሚያሠራ ፥ ዋጋውንም ፡ ለማይሰጠው ፤

14 ፤ ለራሴ ፡ ሰፊ ፡ ቤት ፡ ትልቅም ፡ ሰገነት ፡ እሠራለኹ ፡ ለሚል ፥ መስኮትንም ፡ ለሚያወጣ ፥ በዝግባም ፡ ሥራ ፡ ለሚያሳጌጥ ፥ በቀይ ፡ ቀለምም ፡ ለሚቀባው ፡ ወዮለት!

15 ፤ በዝግባ ፡ ዕንጨት ፡ ስለምትወዳደር ፡ በእውኑ ፡ ትነግሣለኽን ፡ በእውኑ ፡ አባትኽ ፡ አይበላምና ፡ አይጠጣም ፡ ነበርን ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅንስ ፡ አያደርግም ፡ ነበርን ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ መልካም ፡ ኾኖለት ፡ ነበር ።

16 ፤ የድኻውንና ፡ የችግረኛውን ፡ ፍርድ ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ፥ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ መልካም ፡ ኾኖ ፡ ነበር ። ይህ ፡ እኔን ፡ ማወቅ ፡ አይደለምን ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ ዐይንኽና ፡ ልብኽ ፡ ግን ፡ ለሥሥት ፡ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ለማፍሰስ ፡ ዐመፅንና ፡ ግፍንም ፡ ለመሥራት ፡ ብቻ ፡ ነው ።

18 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ ስለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ኢዮአቄም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወንድሜ ፡ ሆይ ፥ ወዮ! እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ፥ ወይም ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ወዮ! እያሉ ፡ አያለቅሱለትም ።

19 ፤ አህያም ፡ እንደሚቀበር ፡ ይቀበራል ፥ ከኢየሩሳሌምም ፡ በር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ተጐትቶ ፡ ይጣላል ።

20 ፤ ውሽማዎችሽ ፡ ኹሉ ፡ ጠፍተዋልና ፥ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ወጥተሽ ፡ ጩኺ ፤ በባሳን ፡ ላይ ፡ ድምፅሽን ፡ አንሺ ፤ በዓባሪምም ፡ ውስጥ ፡ ኾነሽ ፡ ጩኺ ።

21 ፤ በደኅንነትሽ ፡ ጊዜ ፡ ተናገርኹሽ ፤ አንቺም ፦ አልሰማም ፡ አልሽ ። ከሕፃንነትሽ ፡ ጀምሮ ፡ ቃሌን ፡ አለመስማትሽ ፡ መንገድሽ ፡ ነው ።

22 ፤ በግ ፡ ጠባቂዎችሽን ፡ ኹሉ ፡ ነፋስ ፡ ይጠብቃቸዋል ፥ ውሽማዎችሽም ፡ ተማርከው ፡ ይኼዳሉ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ስለ ፡ ክፋትሽ ፡ ኹሉ ፡ ታፍሪያለሽ ፡ ትጐሳቈዪማለሽ ።

23 ፤ አንቺ ፡ በሊባኖስ ፡ የምትቀመጪ ፥ በዝግባ ፡ ዛፍም ፡ ውስጥ ፡ ጐጆሽን ፡ የምትሠሪ ፡ ሆይ ፥ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡ ሕማም ፡ በያዘሽ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ታጓሪያለሽ!

24 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄም ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያን ፡ የቀኝ ፡ እጄ ፡ ማኅተም ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ ፡ እንኳ ፥ ከዚያ ፡ እነቅልኽ ፡ ነበር ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

25 ፤ ነፍስኽንም ፡ ለሚሹት ፡ ለምትፈራቸውም ፡ እጅ ፥ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ ለከለዳውያንም ፡ እጅ ፡ እሰጥኻለኹ ።

26 ፤ አንተንም ፡ የወለደችኽንም ፡ እናትኽን ፡ ወዳልተወለዳችኹባት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ እጥላችኋለኹ ፥ በዚያም ፡ ትሞታላችኹ ።

27 ፤ ይመለሱባትም ፡ ዘንድ ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደምትመኛት ፡ ወደዚያች ፡ ምድር ፡ አይመለሱም ።

28 ፤ በእውኑ ፡ ይህ ፡ ሰው ፡ ኢኮንያን ፡ የተናቀና ፡ የተሰበረ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ርሱ ፡ ለአንዳች ፡ የማይረባ ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ነውን ፡ ርሱና ፡ ዘሩስ ፡ በማያውቋት ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተጥለው ፡ ወደቁ ፡

29 ፤ ምድር ፡ ሆይ ፥ ምድር ፡ ሆይ ፥ ምድር ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሚ ።

30 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከዚህ ፡ ሰው ፡ ዘር ፡ የሚከናወን ፡ በዳዊትም ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ በይሁዳም ፡ የሚነግሥ ፡ እንግዲህ ፡ አይገኝምና ። መካን ፡ በዘመኑም ፡ የማይከናወንለት ፡ ሰው ፡ ብላችኹ ፡ ጻፉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ።

ምዕራፍ ፡ 23 ፤

1 ፤ የማሰማሪያዬን ፡ በጎች ፡ ለሚያጠፉና ፡ ለሚበትኑ ፡ እረኛዎች ፡ ወዮላቸው! ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

2 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፥ ሕዝቤን ፡ ስለሚጠብቁ ፡ እረኛዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በጎቼን ፡ በትናችኋል ፥ አባራችኋቸውማል ፥ አልጐበኛችኋቸውምም ፤ እንሆ ፥ የሥራችኹን ፡ ክፋት ፡ እጐበኛባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

3 ፤ የመንጋዬም ፡ ቅሬታ ፡ ካባረርኋቸው ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ በረታቸው ፡ ሰብስቤ ፡ እመልሳቸዋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ያፈራሉ ፥ ይበዙማል ።

4 ፤ የሚጠብቋቸውን ፡ እረኛዎች ፡ አስነሣላቸዋለኹ ፥ ዳግመኛም ፡ አይፈሩምና ፡ አይደነግጡም ፥ ከነሱም ፡ አንድ ፡ አይጐድልም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

5 ፤ እንሆ ፥ ለዳዊት ፡ ጻድቅ ፡ ቍጥቋጥ ፡ የማስነሣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ርሱም ፡ እንደ ፡ ንጉሥ ፡ ይነግሣል ፥ ይከናወንለታልም ፥ በምድርም ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡ ያደርጋል ።

6 ፤ በዘመኑም ፡ ይሁዳ ፡ ይድናል ፡ እስራኤልም ፡ ተዘልሎ ፡ ይቀመጣል ፥ የሚጠራበትም ፡ ስም ፦ እግዚአብሔር ፡ ጽድቃችን ፡ ተብሎ ፡ ነው ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፦ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ዳግመኛ ፡ የማይባልበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ዘር ፡ ከሰሜን ፡ አገርና ፡ ካሰደድኋቸውም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ ያወጣና ፡ የመራ ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ይባላል ፤ በምድራቸውም ፡ ይቀመጣሉ ።

9 ፤ ስለ ፡ ነቢያት ፤ ልቤ ፡ በውስጤ ፡ ተሰብሯል ፡ ዐጥንቶቼም ፡ ኹሉ ፡ ታውከዋል ፤ ከእግዚአብሔር ፡ የተነሣ ፡ ከቅዱስ ፡ ቃሉም ፡ የተነሣ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንዳሸነፈው ፡ እንደ ፡ ሰካራም ፡ ሰው ፡ ኾኛለኹ ።

10 ፤ ምድር ፡ ከአመንዝራዎች ፡ ተሞልታለችና ፥ ከመርገምም ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ አልቅሳለች ፤ የምድረ ፡ በዳ ፡ ማሰማሪያ ፡ ደርቋል ፤ አካኼዳቸው ፡ ክፉ ፡ ነው ፥ ብርታታቸውም ፡ ቅን ፡ አይደለም ።

11 ፤ ነቢዩና ፡ ካህኑም ፡ ረክሰዋልና ፥ በቤቴም ፡ ውስጥ ፡ ክፋታቸውን ፡ አግኝቻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ መንገዳቸው ፡ በጨለማ ፡ እንዳለች ፡ እንደ ፡ ድጥ ፡ ስፍራ ፡ ትኾንባቸዋለች ፥ እነርሱም ፡ ፍግምግም ፡ ብለው ፡ ይወድቁባታል ፤ እኔም ፡ በምጐበኛቸው ፡ ዓመት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አመጣባቸዋለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ በሰማርያ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ስንፍናን ፡ አይቻለኹ ፤ በበዓል ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፥ ሕዝቤንም ፡ እስራኤል ፡ ያስቱ ፡ ነበር ።

14 ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ የሚያስደነግጥን ፡ ነገር ፡ አይቻለኹ ፤ ያመነዝራሉ ፡ በሐሰትም ፡ ይኼዳሉ ፤ ማንም ፡ ከክፋቱ ፡ እንዳይመለስ ፡ የክፉ ፡ አድራጊዎችን ፡ እጅ ፡ ያበረታሉ ፤ ኹሉም ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ የሚኖሩባትም ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፡ ኾኑብኝ ።

15 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ከኢየሩሳሌም ፡ ነቢያት ፡ ዘንድ ፡ ርኵሰት ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ወጥቷልና ፥ ሬትን ፡ አበላቸዋለኹ ፥ የሐሞትንም ፡ ውሃ ፡ አጠጣቸዋለኹ ።

16 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ትንቢት ፡ የሚናገሩላችኹን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡ አትስሙ ፤ ከንቱነትን ፡ ያስተምሯችኋል ፤ ከእግዚአብሔር ፡ አፍ ፡ ሳይኾን ፡ ከገዛ ፡ ልባቸው ፡ የወጣውን ፡ ራእይ ፡ ይናገራሉ ።

17 ፤ ለሚንቁኝ ፡ ኹልጊዜ ፦ እግዚአብሔር ፦ ሰላም ፡ ይኾንላችኋል ፡ ብሏል ፡ ይላሉ ፤ በልቡም ፡ እልከኝነት ፡

ለሚኼድ ፡ ኹሉ ፦ ክፉ ፡ ነገር ፡ አያገኛችኹም ፡ ይላሉ ።

18 ፤ ቃሉን ፡ ያይና ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ የቆመ ፡ ማን ፡ ነውና ፡ ቃሉንስ ፡ ያደመጠ ፡ የሰማስ ፡
ማን ፡ ነው ፡

19 ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፥ ርሱም ፡ ቍጣው ፥ የሚያገለባብጥ ፡ ዐውሎ ፡ ነፍስ ፡
ወጥቷል ፤ የዐመፀኞዎችን ፡ ራስ ፡ ይገለባብጣል ።

20 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ የልቡን ፡ ዐሳብ ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ አይመለስም ፤ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡
ፈጽማችኹ ፡ ታስተውሉታላችኹ ።

21 ፤ እኔ ፡ ሳልካቸው ፡ እነዚህ ፡ ነቢያት ፡ ሮጡ ፤ እኔም ፡ ሳልነግራቸው ፡ ትንቢትን ፡ ተናገሩ ።

22 ፤ በምክሬ ፡ ግን ፡ ቢቆሙ ፡ ኖሮ ፥ ለሕዝቤ ፡ ቃሌን ፡ ባሰሙ ፡ ነበር ፥ ከክፉም ፡ መንገዳቸው ፡ ከሥራቸውም ፡ ክፋት ፡
በመለሷቸው ፡ ነበር ።

23 ፤ እኔ ፡ የቅርብ ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡ የሩቅ ፡ አምላክ ፡ አይደለኹም ።

24 ፤ ሰው ፡ በስውር ፡ ቢሸሸግ ፥ እኔ ፡ አላየውምን ፡ ሰማይንና ፡ ምድርንስ ፡ የሞላኹ ፡ እኔ ፡ አይደለኹምን ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

25 ፤ ዐለምኹ ፥ ዐለምኹ ፡ እያሉ ፡ በስሜ ፡ ሐሰትን ፡ የሚናገሩትን ፡ የነቢያትን ፡ ነገር ፡ ሰምቻለኹ ።

26 ፤ ትንቢትን ፡ በሐሰት ፡ በሚናገሩ ፥ የልባቸውንም ፡ ሽንገላ ፡ በሚናገሩ ፡ በነቢያት ፡ ልብ ፡ ይህ ፡ የሚኾነው ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ነው ፡

27 ፤ አባቶቻቸው ፡ ስለ ፡ በዓል ፡ ስሜን ፡ እንደ ፡ ረሱ ፥ እያንዳንዱ ፡ ለባልንጀራው ፡ በሚናገራት ፡ ሕልማቸው ፡ ሕዝቤ ፡
ስሜን ፡ ለማስረሳት ፡ ያስባሉ ።

28 ፤ የሚያልም ፡ ነቢይ ፡ ሕልምን ፡ ይናገር ፤ ቃሌም ፡ ያለበት ፡ ቃሌን ፡ በእውነት ፡ ይናገር ። ገለባ ፡ ከስንዴ ፡ ጋራ ፡
ምን ፡ አለው ፡

29 ፤ በእውኑ ፡ ቃሌ ፡ እንደ ፡ እሳት ፥ ድንጋዩንም ፡ እንደሚያደቅ ፡ መዶሻ ፡ አይደለችምን ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

30 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ እያንዳንዱ ፡ ከባልንጀራው ፡ ዘንድ ፡ ቃሌን ፡ በሚሰርቁ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

31 ፤ እንሆ ፥ ከምላሳቸው ፡ ትንቢትን ፡ አውጥተው ። ርሱ ፡ ይላል ፡ በሚሉ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

32 ፤ እንሆ ፥ ሐሰትን ፡ በሚያልሙ ፡ በሚናገሩም ፡ በሐሰታቸውና ፡ በድፍረታቸውም ፡ ሕዝቤን ፡ በሚያስቱ ፡ በነቢያት ፡
ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔም ፡ አልላክኋቸውም ፡ አላዘዝኋቸውምም ፡ ለእነዚህም ፡ ሕዝብ ፡ በማናቸውም ፡
አይረቧቸውም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

33 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ወይም ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡ ካህን ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ብሎ ፡
ቢጠይቅኽ ፥ አንተ ፦ ሸክሙ ፡ እናንተ ፡ ናችኹ ፥ እጥላችኹማለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ ትላቸዋለኽ ።

34 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ የሚለውን ፡ ነቢይንና ፡ ካህንን ፡ ሕዝቡንም ፡ ያን ፡ ሰውና ፡ ቤቱን ፡ እቀጣለኹ ።

35 ፤ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ለባልንጀራው ፥ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ለወንድሙ ፡ እንዲህ ፡ ይበል ፦ እግዚአብሔር ፡ የመለሰው ፡
ምንድር ፡ ነው ፡ እግዚአብሔርስ ፡ ምን ፡ ነገር ፡ ተናገረ ፡

36 ፤ ለሰው ፡ ኹሉ ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ ይኾንበታልና ፥ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ይኾንበታልና ፥ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡
ብላችኹ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትጥሩ ፤ የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ የሕያውን ፡ አምላክ ፡
ቃል ፡ ለውጣችኋልና ።

37 ፤ ለነቢዩ ፦ እግዚአብሔር ፡ ምን ፡ መለሰልኽ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ የተናገረው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ትላለኽ ።

38 ፤ ነገር ፡ ግን ፦ የእግዚአብሔር ፡ ሸክም ፡ ብትሉ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፦ የእግዚአብሔር ፡

ሽክም ፡ አትበሉ ፡ ብዬ ፡ ልኬባችኊለኹና ፥ እናንተም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡—

39 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ሽክም ፡ ብላችኊልና ፥ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ ፈጽሜ ፡ እረሳችኊለኹ ፥ እናንተንም ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችኹም ፡ የሰጠኋትን ፡ ከተማ ፡ ከፊቴ ፡ እጥላለኹ ።

40 ፤ የዘለዓለምንም ፡ ስድብ ፡ ከቶም ፡ ተረስቶ ፡ የማይጠፋውን ፡ የዘለዓለምን ፡ ዕፍረት ፡ አመጣባችኊለኹ ።

________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 24 ፤

1 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንን ፡ የይሁዳንም ፡ አለቃዎች ፡ ጠራቢዎችንና ፡ ብረት ፡ ሠራተኞዎችን ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርኮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ካፈለሳቸው ፡ በኋላ ፥ እግዚአብሔር ፡ አሳየኝ ፥ እንሆም ፥ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ፊት ፡ ኹለት ፡ ቅርጫት ፡ በለስ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

2 ፤ በአንደኛዪቱ ፡ ቅርጫት ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ደረሰ ፡ በለስ ፡ የሚመስል ፡ እጅግ ፡ መልካም ፡ በለስ ፡ ነበረባት ፤ በኹለተኛዪቱ ፡ ቅርጫት ፡ ከክፋቱ ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ ነበረባት ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡— ኤርምያስ ፡ ሆይ ፥ የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡፡ አለኝ ። እኔም ፡— በለስን ፡ አያለኹ ፤ እጅግ ፡ መልካም ፡ የኾነ ፡ መልካም ፡ በለስ ፥ ከክፋቱም ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻል ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ የኾነ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ ነው ፡ አልኹ ።

4 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—

5 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንደዚህ ፡ እንደ ፡ መልካሙ ፡ በለስ ፥ እንዲሁ ፡ ከዚህ ፡ ስፍራ ፡ ወደከለዳውያን ፡ ምድር ፡ የሰደድኹትን ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ ለበጎነት ፡ እመለከተዋለኹ ።

6 ፤ ዐይኔንም ፡ ለበጎነት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፡ ወደዚችም ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋለኹ ፤ እሠራቸዋለኹ ፡ እንጂ ፡ አላፈርሳቸውም ፤ እተክላቸዋለኹ ፡ እንጂ ፡ አልነቅላቸውም ።

7 ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ የሚያውቅ ፡ ልብ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፤ በፍጹምም ፡ ልባቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሳሉና ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከክፋቱ ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ፡ እንደ ፡ ክፉው ፡ በለስ ፥ እንዲሁ ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ አለቃዎቹንም ፡ በዚችም ፡ አገር ፡ የሚቀሩትን ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ቅሬታ ፡ በግብጽም ፡ አገር ፡ የሚቀመጡትን ፡ እጥላቸዋለኹ ።

9 ፤ በማሳድዳቸውም ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ ለስድብና ፡ ለምሳሌ ፡ ለማላገጫና ፡ ለርግማን ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ለመበተን ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ።

10 ፤ ለእነርሱና ፡ ለአባቶቻቸውም ፡ ከሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በመካከላቸው ፡ ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ቸነፈርንም ፡ እሰዳለኹ ።

________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 25 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፥ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፥ ስለይሁዳ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ ይህንም ፡ ቃል ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ለይሁዳ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለተቀመጡ ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ተናገረው ፡—

3 ፤ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮስያስ ፡ ከዐሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ባሉት ፡ በእነዚህ ፡ በኻያ ፡ ሦስቱ ፡ ዓመታት ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጣ ፥ እኔም ፡ ማልጄ ፡ ተነሥቼ ፡ ተናገርኋችኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አልሰማችኹም ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ማልዶ ፡ ተነሥቶ ፡ ባሪያዎቹን ፡ ነቢያትን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ ላከ ፤ እናንተም ፡ አላደመጣችኹም ፡

ጕሯችኹንም ፡ አላዘነበላችኹም ።

5 ፤ ርሱም ፡— ኹላችኹ ፡ እናንተ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳችኹና ፡ ከሥራችኹ ፡ ክፉት ፡ ተመለሱ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ከዘለዓለም ፡ ወደ ፡ ዘለዓለም ፡ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ በሰጣችኹ ፡ ምድር ፡ ተቀመጡ ።

6 ፤ ታመልኳቸውም ፡ ትሰግዱላቸውም ፡ ዘንድ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ አትከተሉ ፥ ክፉም ፡ እንዳላደርግባችኹ ፡
በእጃችኹ ፡ ሥራ ፡ አታስቈጡኝ ፡ አለ ።

7 ፤ ለእናንተ ፡ ጕዳት ፡ እንዲኾን ፡ በእጃችኹ ፡ ሥራ ፡ ታስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ አልሰማችኹኝም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

8 ፤ ስለዚህ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ቃሌን ፡ አልሰማችኹምና ፥ እንሆ ፥

9 ፤ ልኬ ፡ የሰሜንን ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ ባሪያዬንም ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾርን ፡ እወስዳለኹ ፥ በዚችም ፡
ምድር ፡ በሚቀመጡባትም ፡ ሰዎች ፡ በዙሪያዋም ፡ ባሉ ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አመጣቸዋለኹ ፤ ፈጽሜም ፡
አጠፋቸዋለኹ ፥ ለመደነቂያና ፡ ለማፏጫም ፡ ለዘለዓለምም ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለኹ ።

10 ፤ ከነርሱም ፡ የእልልታን ፡ ድምፅና ፡ የደስታን ፡ ድምፅ ፥ የወንድ ፡ሙሽራን ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራን ፡
ድምፅ ፥ የወፍጮንም ፡ ድምፅ ፡ የመብራትንም ፡ ብርሃን ፡ አስቀራለኹ ።

11 ፤ ይህችም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ባድማና ፡ መደነቂያ ፡ ትኾናለች ፤ እነዚህም ፡ አሕዛብ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡
ይገዛሉ ።

12 ፤ ሰባው ፡ ዓመትም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ የባቢሎንን ፡ ንጉሥና ፡ ያንን ፡ ሕዝብ ፡ ስለ ፡ ኀጢአታቸው ፡
እቀጣለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የከለዳውያንንም ፡ ምድር ፡ ለዘለዓለም ፡ ባድማ ፡ አደርጋታለኹ ።

13 ፤ በርሷም ፡ ላይ ፡ የተናገርኹትን ፡ ቃሌን ፡ ኹሉ ፥ ማለት ፡ ኤርምያስ ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡
የተናገረውን ፡ በዚች ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ኹሉ ፥ በዚያች ፡ ምድር ፡ አመጣለኹ ።

14 ፤ ብዙ ፡ አሕዛብና ፡ ታላላቆች ፡ ነገሥታት ፡ እነርሱን ፡ ያስገዟቸዋል ፤ እኔም ፡ እንደ ፡ አደራረጋቸውና ፡ እንደ ፡
እጃቸው ፡ ሥራ ፡ እከፍላቸዋለኹ ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፡— የዚህን ፡ ቍጣ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጽዋ ፡ ከእጄ ፡ ውሰድ ፡
አንተንም ፡ የምሰድባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ኹሉ ፡ አጠጣቸው ።

16 ፤ ከምሰድባቸውም ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡ ይጠጣሉ ፡ ይወላገዱማል ፡ ያብዳሉም ።

17 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ ጽዋውን ፡ ወሰድኹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ እኔን ፡ የሰደደባቸውን ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡
አጠጣኍቸው ።

18 ፤ ዛሬ ፡ እንደኾነው ፡ ኹሉ ፡ ባድማና ፡ መደነቂያ ፡ ማፏጫም ፡ ርግማንም ፡ ኣደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡
የይሁዳን ፡ ከተማዎች ፡ ነገሥታቷንም ፡ አለቃዎቿንም ፡ አጠጣኍቸው ።

19 ፤ የግብጽንም ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንን ፡ ባሪያዎቹንም ፡ አለቃዎቹንም ፡ ሕዝቡንም ፡ ኹሉ ፥

20 ፤ የተደባለቀውንም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ የዖፅ ፡ ምድር ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥ የፍልስጥኤም ፡ ምድር ፡ ነገሥታትንም ፡
ኹሉ ፡ አስቀሎናንም ፡ ጋዛንም ፡ ዐቃሮንንም ፡ የአዞጦንንም ፡ ቅሬታ ፥

21 ፤ ኤዶምያስንም ፥ ሞዐብንም ፥ የዐሞንም ፡ ልጆች ፥

22 ፤ የጢሮስን ፡ ነገሥታትም ፡ ኹሉ ፥ የሲዶናን ፡ ነገሥታት ፡ ኹሉ ፥ በባሕር ፡ ማዶ ፡ ያለች ፡ የደሴት ፡ ነገሥታትንም ፥

23 ፤ ድዳንንም ፥ ቴማንንም ፥ ቡዝንም ፥ ጠጕራቸውንም ፡ የሚቈርጡትን ፡ ኹሉ ፥

24 ፤ የዐረብ ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ የሚቀመጡ ፡ የድብልቅ ፡ ሕዝብ ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥

25 ፤ የዘምሪ ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥ የዔላም ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥

26 ፤ የሜዶን ፡ ነገሥታትንም ፡ ኹሉ ፥ የቀረቡና ፡ የራቁ ፥ አንዱ ፡ ከሌላው ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ የሰሜን ፡ ነገሥታትንም ፡
ኹሉ ፥ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ የዓለም ፡ መንግሥታትንም ፡ ኹሉ ፡ አጠጣኍቸው ፤ የሼሻክም ፡ ንጉሥ ፡ ከነርሱ ፡

በኋላ ፡ ይጠጣል ።

27 ፤ አንተም ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመካከላችኹ ፡ ከምሰድው ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡ ጠጡ ፥ ስከሩም ፥ አስታውኩም ፡ ውደቁም ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ አትነሡም ፡ በላቸው ።

28 ፤ ይጠጡም ፡ ዘንድ ፡ ጽዋውን ፡ ከእጅኽ ፡ ለመቀበል ፡ እንቢ ፡ ቢሉ ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፈጽማችኹ ፡ ትጠጣላችኹ ፡ በላቸው ።

29 ፤ እንሆ ፥ ስሜ ፡ የተጠራባትን ፡ ከተማ ፡ አስጨንቃት ፡ ዘንድ ፡ እዠምራለኹ ፤ በእውኑ ፡ እናንተ ፡ ያልተቀጣችኹ ፡ ትኾናላችኹን ፧ በምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ሰይፍን ፡ እጠራለኹና ፡ ያለቅጣት ፡ አትቀሩም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

30 ፤ ስለዚህ ፥ ይህን ፡ ቃል ፡ ዅሉ ፡ ትንቢት ፡ ትናገርባቸዋለኽ ፥ እንዲህም ፡ ትላቸዋለኽ ፦ እግዚአብሔር ፡ በላይ ፡ ኾኖ ፡ ይጮኻል ፥ በቅዱስ ፡ ማደሪያውም ፡ ኾኖ ፡ ድምፁን ፡ ያሰማል ፤ በበረቱ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ይጮኻል ፥ ወይንም ፡ እንደሚጠምቁ ፡ በምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ይጮኻል ።

31 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከአሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡ አለውና ፡ ድምፅ ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይደርሳል ፤ ከሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ዅሉ ፡ ጋራ ፡ ይፋረዳል ፥ ኀጢአተኛዎችንም ፡ ለሰይፍ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

32 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከሕዝብ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ ይወጣል ፥ ጽኑም ፡ ዐውሎ ፡ ነፍስ ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይነሣል ።

33 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ግዳዮች ፡ ከምድር ፡ ዳር ፡ ዠምሮ ፡ እስከምድር ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ይኾናሉ ፤ አይለቀስላቸውም ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይኾናሉ ፡ እንጂ ፡ አይከማቹም ፡ አይቀበሩምም ።

34 ፤ ትታረዱና ፡ ትበተኑ ፡ ዘንድ ፡ ቀናችኹ ፡ ደርሷልና ፥ እንደ ፡ ተወደደም ፡ የሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ትወድቃላችኹና ፡ እናንተ ፡ እረኛዎች ፥ አልቅሱ ፡ ጩኹም ፤ እናንተ ፡ የመንጋ ፡ አውራዎች ፥ በዐመድ ፡ ውስጥ ፡ ተንከባለሉ ።

35 ፤ ሽሽትም ፡ ከእረኛዎች ፡ ማምለጥም ፡ ከመንጋ ፡ አውራዎች ፡ ይጠፋል ።

36 ፤ እግዚአብሔር ፡ ማሰማሪያቸውን ፡ አጥፍቷልና ፥ የእረኛዎች ፡ ጩኸት ፡ ድምፅ ፡ የመንጋ ፡ አውራዎችም ፡ ልቅሶ ፡ ኾኗል ።

37 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ የሰላም ፡ በረት ፡ ፈርሷል ።

38 ፤ እንደ ፡ አንበሳ ፡ መደቡን ፡ ለቋል ፤ ካስጨናቂውም ፡ ሰይፍና ፡ ከጽኑ ፡ ቍጣው ፡ የተነሣ ፡ ምድራቸው ፡ ባድማ ፡ ኾናለችና ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ።

ምዕራፍ ፡ 26 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ መንግሥት ፡ መዠመሪያ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መጣ ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ቁም ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ ለሚመጡት ፡ ለይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ዅሉ ፡ ትነግራቸው ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝኹኽን ፡ ቃል ፡ ዅሉ ፡ ተናገራቸው ፤ አንዲትም ፡ ቃል ፡ አታጕድል ።

3 ፤ ምናልባት ፡ ይሰሙ ፥ ከክፉ ፡ መንገዳቸውም ፡ ይመለሱ ፡ ይኾናል ፤ እኔም ፡ ስለሥራቸው ፡ ክፋት ፡ ያሰብኹባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እተዋለኹ ።

4 ፤ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በፊታችኹ ፡ በሰጠኋት ፡ ሕጔ ፡ ትኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ባትሰሙኝ ፥

5 ፤ ያልሰማችኹትን ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ የላክኋቸውን ፡ የባሪያዎቼን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ፥

6 ፤ ይህን ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሴሎ ፡ አደርገዋለኹ ፥ ይህችንም ፡ ከተማ ፡ ለምድር ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ርግማን ፡

አደርጋታለኹ ።

7 ፤ ካህናቱም ፡ ነቢያቱም ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ኤርምያስ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ሲናገር ፡ ሰሙ ።

8 ፤ ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ካህናትና ፡
ነቢያት ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፦ ሞትን ፡ ትሞታለኽ ።

9 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፦ ይህ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ሴሎ ፡ ይኾናል ፥ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ባድማና ፡ ወና ፡ ትኾናለች ፡
ብለኽ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትንቢት ፡ ተናገርኽ ፤ ብለው ፡ ያዙት ። ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡
በኤርምያስ ፡ ላይ ፡ ተሰብስበው ፡ ነበር ።

10 ፤ የይሁዳም ፡ አለቃዎች ፡ ይህን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ከንጉሥ ፡ ቤት ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወጡ ፥ በዐዲሱም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ መግቢያ ፡ ተቀመጡ ።

11 ፤ ካህናቱና ፡ ነቢያቱም ፡ ለአለቃዎቹና ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፦ በጆሯችኹ ፡ እንደ ፡ ሰማችኹ ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡
ትንቢት ፡ ተናግሯልና ፥ ይህ ፡ ሰው ፡ ሞት ፡ የሚገባው ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ።

12 ፤ ኤርምያስም ፡ ለአለቃዎችና ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ፦ በሰማችኹት ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በዚች ፡
ቤትና ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኮኛል ።

13 ፤ አኹንም ፡ መንገዳችኹንና ፡ ሥራችኹን ፡ አሳምሩ ፥ የአምላካችኹንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የተናገረባችኹን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይተዋል ።

14 ፤ እኔ ፡ ግን ፥ እንሆ ፥ በእጃችኹ ፡ ነኝ ፤ በዐይናችኹ ፡ መልካምና ፡ ቅን ፡ የመሰለውን ፡ አድርጉብኝ ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በጆሯችኹ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ በእውነት ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡
ልኮኛልና ፥ ብትገድሉኝ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ በራሳችኹና ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ በሚኖሩባትም ፡ ላይ ፡ እንድታመጡ ፡ በርግጥ ፡
ዕወቁ ።

16 ፤ አለቃዎቹና ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ ለካህናትና ፡ ለነቢያት ፦ ይህ ፡ ሰው ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
ተናግሮናልና ፥ ሞት ፡ አይገባውም ፡ አሉ ።

17 ፤ ከአገሩ ፡ ሽማግሌዎችም ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ለሕዝቡ ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ።

18 ፤ ሞሬታዊው ፡ ሚክያስ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቅያስ ፡ ዘመን ፡ ነቢይ ፡ ነበረ ፤ ለይሁዳም ፡ ሕዝብ ፡
ኹሉ ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጽዮን ፡ እንደ ፡ ዕርሻ ፡ ትታረሳለች ፥ ኢየሩሳሌም ፡
የፍርስራሽ ፡ ክምር ፡ ትኾናለች ፥ የቤቱም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይኾናል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

19 ፤ በእውኑ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሕዝቅያስና ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ገደሉትን ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔርን ፡
አልፈሩምን ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርስ ፡ አልተማለሉምን ፤ እግዚአብሔርስ ፡ የተናገረባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
አይተውምን ፤ እኛም ፡ በነፍሳችን ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ክፋት ፡ እናደርጋለን ።

20 ፤ ደግሞም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ትንቢት ፡ የተናገረ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ የቂርያትይዓሪም ፡
ሰው ፥ የሸማያ ፡ ልጅ ፥ ኦርዮ ፡ ይባል ፡ ነበር ፤ በዚችም ፡ ከተማ ፡ በዚችም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ኤርምያስ ፡ ቃል ፡
ኹሉ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ ኀያላኑም ፡ ኹሉ ፡ አለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ቃሉን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ ሊገድለው ፡
ፈለገ ፤ ኦርዮም ፡ ይህን ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፡ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ገባ ።

22 ፤ ንጉሡም ፡ ኢዮአቄም ፡ የዓክቦርን ፡ ልጅ ፡ ኤልናታንን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሌላዎችን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ላካቸው ፤

23 ፤ ከግብጽም ፡ ኦርዮን ፡ አውጥተው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኢዮአቄም ፡ ይዘውት ፡ መጡ ፤ ርሱም ፡ በሰይፍ ፡
ገደለው ፡ ሬሳውንም ፡ ክቡራን ፡ ባልኾኑ ፡ ሰዎች ፡ መቃብር ፡ ጣለው ።

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሕዝቡ ፡ እጅ ፡ እንዳይሰጥና ፡ እንዳይገድሉት ፡ የሳፋን ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ እጅ ፡ ከኤርምያስ ፡ ጋራ ፡

ነበረች ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ።

ምዕራፍ ፡ 27 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ መንግሥት ፡ መዠመሪያ ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይለኛል ፦ እስራትና ፡ ቀንበር ፡ ሥራ ፡ በዐንገትኽም ፡ ላይ ፡ አድርግ ፤

3 ፤ ወደይሁዳ ፡ ንጉሥም ፡ ወደ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በመጡት ፡ መልእክተኛዎች ፡ እጅ ፡ ወደኤዶምያስ ፡
ንጉሥ ፡ ወደሞዐብም ፡ ንጉሥ ፡ ወደዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ ወደጢሮስም ፡ ንጉሥ ፡ ወደሲዶናም ፡ ንጉሥ ፡ ላካቸው ።

4 ፤ ለጌታዎቻቸውም ፡ እንዲነግሩ ፡ እንዲህ ፡ ብለኽ ፡ እዘዛቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለጌታዎቻችኹ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ።

5 ፤ ምድሪቱን ፡ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ያሉትን ፡ ሰዎችንና ፡ እንስሳዎችን ፡ በታላቅ ፡ ኀይሌና ፡ በተዘረጋችው ፡ ክንዴ ፡
ፈጥሬያለኹ ፤ ለዐይኔም ፡ መልካም ፡ ለኾነው ፡ እሰጣታለኹ ።

6 ፤ አኹንም ፡ እነዚህን ፡ ምድሮች ፡ ኹሉ ፡ ለባሪያዬ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
ሰጥቻለኹ ፤ ይገዙለትም ፡ ዘንድ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊትን ፡ ደግሞ ፡ ሰጥቼዋለኹ ።

7 ፤ የገዛ ፡ ራሱም ፡ ምድር ፡ ጊዜ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ለርሱና ፡ ለልጅ ፡ ለልጅ ፡ ልጁም ፡
ይገዛሉ ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብዙ ፡ አሕዛብና ፡ ታላላቆች ፡ ነገሥታት ፡ ርሱን ፡ ያስገዙታል ።

8 ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥም ፡ ለናቡከደነጾር ፡ የማይገዛውን ፥ ከባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡ ዐንገቱን ፡ ዝቅ ፡
የማያደርገውን ፡ ሕዝብና ፡ መንግሥት ፥ ያን ፡ ሕዝብ ፡ በእጁ ፡ እስካጠፋው ፡ ድረስ ፥ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡
እቀጣለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትገዙም ፡ የሚሏችኹን ፡ ነቢያታችኹንና ፡ ሟርተኛዎቻችኹን ፥ ሕልም ፡
ዐላሚዎቻችኹንና ፡ ቃላተኛዎቻችኹን ፡ መተተኛዎቻችኹንም ፡ አትስሙ ፤

10 ፤ ከምድራችኹ ፡ እንዲያርቋችኹ ፥ እኔም ፡ እንዳሳድዳችኹ ፡ እናንተም ፡ እንድትጠፉ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡
ይናገሩላችኋልና ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡ ዐንገቱን ፡ ዝቅ ፡ የሚያደርገውንና ፡ የሚገዛለትን ፡ ሕዝብ ፡
በአገሩ ፡ ላይ ፡ እተወዋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ያርሷታል ፡ ይቀመጡባትማል ።

12 ፤ ለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስም ፡ በዚህ ፡ ቃል ፡ ተናገርኹ ፦ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ በታች ፡ ዐንገታችኹን ፡
ዝቅ ፡ አድርጉ ፥ ለርሱና ፡ ለሕዝቡም ፡ ተገዙላቸው ፥ በሕይወትም ፡ ኑሩ ።

13 ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ስለ ፡ አለ ፡ ሕዝብ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፥ አንተና ፡
ሕዝብኽ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ለምን ፡ ትሞታላችኹ ፧

14 ፤ ሐሰተኛን ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩላችኋልና ። ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትገዙም ፡ የሚሏችኹን ፡ የነቢያትን ፡ ቃል ፡
አትስሙ ።

15 ፤ እኔ ፡ አልላክኋቸውምና ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እኔ ፡ እንዳሳድዳችኹ ፥ እናንተና ፡ ትንቢት ፡ የሚናገሩላችኹ ፡ ነቢያትም ፡
እንድትጠፉ ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገራሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ ለካህናትም ፡ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ተናገርኹ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሐሰተኛውን ፡
ትንቢት ፡ ይናገሩላችኋልና ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ በቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ከባቢሎን ፡ ይመለሳል ፡ የሚሏችኹን ፡
የነቢያታችኹን ፡ ቃል ፡ አትስሙ ።

17 ፤ እነርሱም ፡ አትስሙ ፤ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፡ በሕይወትም ፡ ኑሩ ። ይህችስ ፡ ከተማ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ባድማ ፡
ትኾናለች ፧

18 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ነቢያት ፡ ቢኾኑ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ቢገኝ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡
በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የቀረችው ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ እንዳትኼድ ፡ ወደሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይማለሉ ።

19-20 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንንና ፡ የይሁዳንና ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ከበርቴዎች ፡ ኹሉ ፡ ማርኮ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ባፈለሳቸው ፡ ጊዜ ፡ ስላልወሰዳቸው ፡
ዐምዶች ፡ ስለ ፡ ኵሬውም ፡ ስለ ፡ መቀመጫዎቹም ፡ በዚችም ፡ ከተማ ፡ ስለቀረች ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፤

21 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ቤትና ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ስለቀረችው ፡ ዕቃ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

22 ፤ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትወሰዳለች ፡ እስከምጐበኛትም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ትኖራለች ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አወጣታለኹ ፡ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመልሳታለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ፤

1 ፤ በዚያም ፡ ዓመት ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ መንግሥት ፡ መዠመሪያ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛው ፡
ወር ፡ ነቢዩ ፡ የገባዖን ፡ ሰው ፡ የዓዙር ፡ ልጅ ፡ ሐናንያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በካህናትና ፡ በሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡
እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ።

2 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ይናገራል ። የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡
ሰብሬያለኹ ።

3 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ከዚች ፡ ስፍራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የወሰዳትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡
በኹለት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡ ወደዚች ፡ ስፍራ ፡ እመልሳታለኹ ፤

4 ፤ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ የኼዱትን ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የኢዮአቄምን ፡ ልጅ ፡ ኢኮንያንንና ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ ኹሉ ፡
ወደዚች ፡ ስፍራ ፡ እመልሳቸዋለኹ ፤ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ቀንበር ፡ እሰብራለኹና ።

5 ፤ ነቢዩ ፡ ኤርምያስም ፡ በካህናቱና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በቆሙት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ለነቢዩ ፡ ለሐናንያ ፡
ተናገረ ።

6 ፤ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ አሜን ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ያድርግ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡
ምርኮውንም ፡ ኹሉ ፡ ከባቢሎን ፡ ወደዚህ ፡ ስፍራ ፡ በመመለስ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተናገርኸውን ፡ ትንቢት ፡ ይፈጽም ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዦሮኽና ፡ በሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ዦሮ ፡ የምናገረውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤

8 ፤ ከጥንት ፡ ከእኔና ፡ ከአንተ ፡ በፊት ፡ የነበሩ ፡ ነቢያት ፡ በብዙ ፡ አገርና ፡ በታላላቅ ፡ መንግሥታት ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ሰልፍና ፡
ስለ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ቸነፈርም ፡ ትንቢት ፡ ተናገሩ ።

9 ፤ ስለ ፡ ሰላም ፡ የተናገረ ፡ ነቢይ ፥ የነቢዩ ፡ ቃል ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ የሰደደው ፡ ነቢይ ፡ እንደ ፡
ኾነ ፡ ይታወቃል ።

10 ፤ ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤርምያስ ፡ ዐንገት ፡ ወስዶ ፡ ሰበረው ።

11 ፤ ሐናንያም ፡ በሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንዲሁ ፡ በኹለት ፡ ዓመት ፡ ውስጥ ፡
የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ የናቡከደነጾርን ፡ ቀንበር ፡ ከአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ዐንገት ፡ እሰብራለኹ ፡ አለ ። ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡
መንገዱን ፡ ኼደ ።

12 ፤ ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ ቀንበሩን ፡ ከነቢዩ ፡ ከኤርምያስ ፡ ዐንገት ፡ ከሰበረ ፡ በኋላ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

13 ፤ ኺድ ፥ ለሐናንያ ፡ እንዲህ ፡ ብለኽ ፡ ንገረው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አንተ ፡ የዕንጨትን ፡ ቀንበር ፡

ሰብረኻል ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ የብረትን ፡ ቀንበር ፡ እሠራለኹ ።

14 ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡ የብረትን ፡ ቀንበር ፡ በእነዚህ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ዐንገት ፡ ላይ ፡ አድርጌያለኹ ፤ እነርሱም ፡ ይገዙለታል ፥ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ደግሞ ፡ ሰጥቼዋለኹ ።

15 ፤ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ ነቢዩን ፡ ሐናንያን ፦ ሐናንያ ፡ ሆይ ፥ ስማ ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ በሐሰት ፡ እንዲታመን ፡ አድርገኻል ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ አላከኽም ።

16 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ከምድር ፡ ላይ ፡ እሰድኻለኹ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ዐመፅን ፡ ተናግረኻልና ፥ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ትሞታለኽ ፡ አለው ።

17 ፤ ነቢዩም ፡ ሐናንያ ፡ በዚያው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ሞተ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ።

ምዕራፍ ፡ 29 ፤

1 ፤ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ወደተረፉት ፡ የምርኮ ፡ ሽማግሌዎች ፥ ወደ ፡ ካህናቱም ፥ ወደ ፡ ነቢያቱም ፥ ናቡከደነጾር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማርኮ ፡ ወዳፈለሰውም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የላከው ፡ የደብዳቤው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ ንጉሡ ፡ ኢኮንያን ፣ እናቱም ፡ እቴጌዪቱ ፣ ጃን ፡ ደረባዎቹም ፣ የይሁዳና ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ አለቃዎች ፣ ጠራቢዎችና ፡ ብረት ፡ ሠራተኞዎችም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ነው ።

3 ፤ ኤርምያስ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በላካቸው ፡ በሳፋን ፡ ልጅ ፡ በኤልዓሣና ፡ በኬልቅያስ ፡ ልጅ ፡ በገማርያ ፡ እጅ ፡ ደብዳቤውን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ላከው ።

4 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ላስማረክኋቸው ፡ ምርኮኛዎች ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

5 ፤ ቤት ፡ ሠርታችኹ ፡ ተቀመጡ ፥ አታክልትም ፡ ተክላችኹ ፡ ፍሬዋን ፡ ብሉ ፤

6 ፤ ተጋቡ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡ ውለዱ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹንም ፡ አጋቡ ፥ እነርሱም ፡ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆች ፡ ይውለዱ ፤ ከዚያም ፡ ተባዙ ፡ ጥቂቶችም ፡ አትኹኑ ።

7 ፤ በርሷ ፡ ሰላም ፡ ሰላም ፡ ይኾንላችኋልና ፥ ወደ ፡ ርሷ ፡ ላስማርክኋችኹ ፡ ከተማ ፡ ሰላምን ፡ ፈልጉ ፥ ስለ ፡ ርሷም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልዩ ።

8 ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በመካከላችኹ ፡ ያሉት ፡ ነቢያታችኹና ፡ ሟርተኛዎቻችኹ ፡ አያታልሏችኹ ፥ እናንተም ፡ የምታልሙትን ፡ ሕልም ፡ አትስሙ ።

9 ፤ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ይናገሩላችኋልና ፤ እኔም ፡ አላክኋቸውም ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ሰባው ፡ ዓመት ፡ በባቢሎን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ እጐበኛችኋለኹ ፥ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመልሳችኹ ፡ ዘንድ ፡ መልካሚቱን ፡ ቃሌን ፡ እፈጽምላችኋለኹ ።

11 ፤ ለእናንተ ፡ የማስባትን ፡ ዐሳብ ፡ እኔ ፡ ዐውቃለኹ ፤ ፍጻሜና ፡ ተስፋ ፡ እሰጣችኹ ፡ ዘንድ ፡ የሰላም ፡ ዐሳብ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የክፉ ፡ ነገር ፡ አይደለም ።

12 ፤ እናንተም ፡ ትጠሩኛላችኹ ፥ ኼዳችኹም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ትጸልያላችኹ ፥ እኔም ፡ እሰማችኋለኹ ።

13 ፤ እናንተ ፡ ትሹኛላችኹ ፥ በፍጹም ፡ ልባችኹም ፡ ከሻችኹኝ ፡ ታገኙኛላችኹ ።

14 ፤ ከእናንተም ፡ ዘንድ ፡ እገኛለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ምርኳችኹንም ፡ እመልሳለኹ ፥ ከአሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ እናንተንም ፡ ካሳደድኹበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ እሰበስባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እናንተንም ፡ ለምርኮ ፡ ወዳፈለስኹበት ፡ ስፍራ ፡ እመልሳችኋለኹ ።

15 ፤ እናንተም ፦ እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ ነቢያትን ፡ አስነሥቶልናል ፡ ብላችኋልና ፤

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ስለተቀመጠ ፡ ንጉሥ ፡ ከእናንተም ፡ ጋራ ፡ ስላልተማረኩት ፡
ወንድሞቻችኹ ፥ በዚች ፡ ከተማ ፡ ስለሚኖሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ እንዲህ ፡ ይላልና ፦

17 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ቸነፈርንም ፡
እሰድባቸዋለኹ ፥ ከክፋቱም ፡ የተነሣ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ እንደማይቻል ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡ በለስ ፡ አደርጋቸዋለኹ ።

18 ፤ በሰይፍም ፡ በራብም ፡ በቸነፈርም ፡ አሳዳድዳቸዋለኹ ፥ ባሳደድኹባቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ ለጥላቻና ፡
ለመደነቂያ ፡ ለማፏጫም ፡ ለመሰደቢያም ፡ እንዲኾኑ ፡ በምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ ለመበተን ፡ አሳልፌ ፡
እሰጣቸዋለኹ ።

19 ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ ቃሌን ፡ ስላልሰሙ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡
ወደ ፡ እነርሱ ፡ ሰድጃለኹና ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ አልሰማችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ስለዚህ ፥ ከኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የሰደድኋችኹ ፡ ምርኮኞች ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ስሙ ።

21 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በስሜ ፡ ሐሰተኛ ፡ ትንቢትን ፡ ስለሚናገሩላችኹ ፡ ስለቆላያ ፡
ልጅ ፡ ስለ ፡ አክአብና ፡ ስለመዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ስለ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
በናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፥ በዐይኖቻችኹም ፡ ፊት ፡ ይገድላቸዋል ።

22 ፤ ከነርሱም ፡ የተነሣ ፡ በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ የይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ ኹሉ ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእሳት ፡ እንደ ፡
ጠበሳቸው ፡ እንደ ፡ ሴዴቅያስና ፡ እንደ ፡ አክአብ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያድርግኽ ፡ የምትባል ፡ ርግማንን ፡ ያነሣሉ ፤ እኔም ፡
ዐውቃለኹ ፡ ምስክርም ፡ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

23 ፤ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ስንፍና ፡ አድርገዋልና ፥ ከባልንጀራዎቻቸውም ፡ ሚስቶች ፡ ጋራ ፡
አመንዝረዋልና ፥ ያላዘዝኋቸውንም ፡ ቃል ፡ በስሜ ፡ በሐሰት ፡ ተናግረዋልና ።

24 ፤ ለኔሔላማዊው ፡ ለሸማያ ፡ እንዲህ ፡ በል ፦

25 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለው ፡ ሕዝብ ፡
ኹሉ ፥ ወደ ፡ ካህኑም ፡ ወደመዕሤያ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ ፥ ወደ ፡ ካህናቱም ፡ ኹሉ ፡ ደብዳቤዎችን ፡ በስምኽ ፡
እንዲህ ፡ ስትል ፡ ልከኻል ።

26 ፤ እያበደ ፡ ትንቢት ፡ የሚናገርን ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ በእግር ፡ ግንድና ፡ በዛንጅር ፡ ታኖረው ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ አለቃ ፡ እንድትኾን ፡ እግዚአብሔር ፡ በካህኑ ፡ በዮዳዔ ፡ ፋንታ ፡ ካህን ፡ አድርጎኻል ።

27 ፤ አኹንስ ፡ ትንቢት ፡ ተናጋሪውን ፡ የዓናቶቱን ፡ ሰው ፡ ኤርምያስን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አትዘልፈውም ፨

28 ፤ ርሱ ፦ ምርኮው ፡ የረዘመው ፡ ነውና ፥ ቤት ፡ ሠርታችኹ ፡ ተቀመጡ ፥ አታክልትንም ፡ ተክላችኹ ፡ ፍሬዋን ፡
ብሉ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ልኳልና ።

29 ፤ ካህኑም ፡ ሶፎንያስ ፡ ይህን ፡ ደብዳቤ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ ጆሮ ፡ አነበበው ።

30 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

31 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኔሔላማዊው ፡ ስለ ፡ ሸማያ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለኽ ፡ ወደ ፡ ምርኮኞች ፡ ኹሉ ፡ ላክ ። እኔ ፡
ሳልከው ፡ ሸማያ ፡ ትንቢት ፡ ተናግሮላችኋልና ፥ በሐሰትም ፡ እንድትታመኑ ፡ አድርጓችኋልና ፤

32 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ኔሔላማዊውን ፡ ሸማያንና ፡ ዘሩን ፡ እቀጣለኹ ፤ እኔም ፡
የማደርግላችኹን ፡ መልካሙን ፡ ነገር ፡ የሚያይ ፡ ሰው ፡ በመካከላችኹ ፡ አይኖርላችኹም ፡

_________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 30 ፤

1 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የነገርኹኽን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በመጽሐፍ ፡ ጻፍ ።

3 ፤ እንሆ ፥ የሕዝቤን ፡ የእስራኤልንና ፡ የይሁዳን ፡ ምርኮ ፡ የምመልስባት ፡ ዘመን ፡ ይመጣልና ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ለአባቶቻቸውም ፡ ወደሰጠኹት ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋለኹ ፥ እነርሱም ፡ ይገዟታል ።

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስራኤልና ፡ ስለ ፡ ይሁዳ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ የሚያስፈራ ፡ ድምፅ ፡ ሰምተናል ፤ የፍርሀት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሰላም ፡ አይደለም ።

6 ፤ ጠይቁ ፥ ወንድ ፡ ይወልድ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ተመልከቱ ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ወላድ ፡ እጁን ፡ በወገቡ ፡
ላይ ፡ አድርጎ ፡ ፊቱም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ጥቍረት ፡ ተለውጦ ፡ አየኹ ፤

7 ፤ ወዮ! ያ ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፥ ርሱንም ፡ የሚመስል ፡ የለምና ፤ ያ ፡ የያዕቆብ ፡ መከራ ፡ ዘመን ፡ ነው ፥ ነገር ፡
ግን ፥ ከርሱ ፡ ይድናል ።

8 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ቀንበርን ፡ ከዐንገትኽ ፡
እሰብራለኹ ፥ እስራትኽንም ፡ እበጥሳለኹ ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ለሌላ ፡ አትገዛም ፤

9 ፤ ለአምላካቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ለማስነሣላቸው ፡ ለንጉሣቸው ፡ ለዳዊትም ፡ ይገዛሉ ፡ እንጂ ፡ ሌላዎች ፡ አሕዛብ ፡
እንደ ፡ ገና ፡ አይገዟቸውም ።

10 ፤ እንሆ ፥ አንተን ፡ ከሩቅ ፡ ዘርኽንም ፡ ከምርኮ ፡ አገር ፡ አድናለኹና ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ አትፍራ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፥ አንተም ፡ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ አትደንግጥ ፤ ያዕቆብም ፡ ይመለሳል ፡ ያርፍማል ፡ ተዘልሎም ፡
ይቀመጣል ፤ ማንም ፡ አያስፈራውም ።

11 ፤ አድንኽ ፡ ዘንድ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንተንም ፡ የበተንኹባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ኹሉ ፡
ፈጽሜ ፡ አጠፋለኹ ፥ አንተን ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋኽም ፤ በመጠን ፡ እቀጣኻለኹ ፥ ያለቅጣትም ፡ ከቶ ፡
አልተውኽም ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስብራትኽ ፡ የማይፈወስ ፡ ቍስልኽም ፡ ክፉ ፡ ነው ።

13 ፤ ትጠገን ፡ ዘንድ ፡ ክርክርኽን ፡ የሚፈርድልኽ ፡ የለም ፥ ቍስልኽንም ፡ የሚፈውስ ፡ መድኀኒት ፡ የለኽም ።

14 ፤ ውሽማዎችኽ ፡ ኹሉ ፡ ረስተውኻል ፡ አይፈልጉኽምም ፤ በደልኽ ፡ ታላቅ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፥ ኀጢአትኽም ፡ ስለ ፡
በዛ ፥ በጠላት ፡ ማቍሰልና ፡ በጨካኝ ፡ ቅጣት ፡ አቍስዬኻለኹና ።

15 ፤ ሕመምኽ ፡ የማይፈወስ ፡ ኾኗልና ፥ ስለ ፡ ስብራትኽ ፡ ለምን ፡ ትጮኻለኽ ፤ በደልኽ ፡ ታላቅ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡
ኀጢአትኽም ፡ ስለ ፡ በዛ ፥ ይህን ፡ አድርጌብኻለኹ ።

16 ፤ ስለዚህ ፥ የሚውጡኽ ፡ ኹሉ ፡ ይዋጣሉ ፥ ጠላቶችኽም ፡ ኹላቸው ፡ ይማረካሉ ፤ የዘረፉኽም ፡
ይዘረፋሉ ፥ የበዘበዙኽንም ፡ ኹሉ ፡ ለመበዝበዝ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ።

17 ፤ እኔ ፡ ጤናኽን ፡ እመልስልኻለኹ ፡ ቍስልኽንም ፡ እፈውሳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ማንም ፡
የማይሻት ፥ የተጣለች ፡ ጽዮን ፡ ብለው ፡ ጠርተውሻልና ።

18 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የያዕቆብን ፡ ድንኳን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ለማደሪያውም ፡
እራራለኹ ፤ ከተማዪቱም ፡ በጕብታዋ ፡ ላይ ፡ ትሠራለች ፥ አዳራሹም ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ይኾናል ።

19 ፤ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ የምስጋናና ፡ የዘፋኞች ፡ ድምፅ ፡ ይወጣል ፤ እኔም ፡ አበዛቸዋለኹ ፡ አያንሱምም ፥ እኔም ፡
አከብራቸዋለኹ ፡ ታናሽም ፡ አይኾኑም ።

20 ፤ ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ይኾናሉ ፥ ማኅበራቸውም ፡ በፊቴ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ የሚያስጨንቋቸውንም ፡
ኹሉ ፡ እቀጣለኹ ።

21 ፤ አለቃቸው ፡ ከነርሱ ፡ ውስጥ ፡ ይኾናል ፥ ገዣቸውም ፡ ከመካከላቸው ፡ ይወጣል ፤ እኔ ፡ አቀርበዋለኹ ፡ ርሱም ፡
ይቀርባል ፤ ይህስ ፡ ባይኾን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ለመቅረብ ፡ የሚደፍር ፡ ማን ፡ ነው ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

22 ፤ እናንተም ፡ ሕዝብ ፡ ትኾኑኛላችኹ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናችኋለኹ ።

23 ፤ እንሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፥ ርሱም ፡ ቍጣው ፥ የሚያገለባብጥ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡
ወጥቷል ፤ የዐመፀኛዎችንም ፡ ራስ ፡ ይገለባብጣል ።

24 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቍጣ ፡ የልቡን ፡ ዐሳብ ፡ ሠርቶ ፡ እስኪፈጽም ፡ ድረስ ፡ አይመለስም ፡ በዃለኛው ፡ ዘመን ፡
ታስተውሉታላችኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ።

ምዕራፍ ፡ 31 ፤

1 ፤ በዚያን ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ለእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ዅሉ ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ፡ እነርሱም ፡
ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ።

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤል ፡ ማረፊያ ፡ ሊሻ ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ ከሰይፍ ፡ የተረፈው ፡ ሕዝብ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ሞገስ ፡ አገኘ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከሩቅ ፡ ተገለጠልኝ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ በዘለዓለም ፡ ፍቅር ፡
ወድጄሻለኹ ፤ ስለዚህ ፥ በቸርነት ፡ ሳብኹሽ ።

4 ፤ የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ገና ፡ እሠራሻለኹ ፡ አንቺም ፡ ትሠሪያለሽ ፤ እንደ ፡ ገናም ፡ ከበሮሽን ፡
አንሥተሽ ፡ ከዘፋኞች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ዘፈን ፡ ትወጫለሽ ።

5 ፤ እንደ ፡ ገናም ፡ በሰማርያ ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ የወይን ፡ ቦታዎችን ፡ ትተክሊያለሽ ፤ አትክልተኛዎች ፡ ይተክላሉ ፡
በፍሬውም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

6 ፤ በኤፍሬምም ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ጠባቂዎች ፦ ተነሡ ፥ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንውጣ ፡ ብለው ፡ የሚጮኹበት ፡ ቀን ፡ ይመጣልና ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበላችኹ ፡ ስለ ፡ አሕዛብም ፡ አለቃዎች ፡ እልል ፡
በሉ ፤ አውሩ ፥ አመስግኑ ። እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ የእስራኤልን ፡ ቅሬታ ፡ አድኗል ፡ በሉ ።

8 ፤ እንሆ ፥ ከሰሜን ፡ አገር ፡ አመጣቸዋለኹ ፥ ከምድርም ፡ ዳርቻ ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፥ በመካከላቸውም ፡ ዕውሩና ፡
ዐንካሳው ፡ ያረገዘችና ፡ የወለደችም ፡ በአንድነት ፤ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ኾነው ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ።

9 ፤ በልቅሶ ፡ ወጡ ፡ እኔም ፡ በማጽናናት ፡ አመጣቸዋለኹ ፤ በወንዝ ፡ ዳር ፡ በቅን ፡ መንገድ ፡
አስኬዳቸዋለኹ ፥ በርሱም ፡ አይሰናከሉም ፤ እኔ ፡ ለእስራኤል ፡ አባት ፡ ነኝና ፥ ኤፍሬምም ፡ በኵሬ ፡ ነውና ።

10 ፤ አሕዛብ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፥ በሩቅም ፡ ላሉ ፡ ደሴቶች ፡ አውሩና ፦ እስራኤልን ፡ የበተነ ፡ ርሱ ፡
ይሰበስበዋል ፥ እረኛም ፡ መንጋውን ፡ እንደሚጠብቅ ፡ ይጠብቀዋል ፡ በሉ ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ ያዕቆብን ፡ ተቤዥቶታል ፥ ከበረቱበትም ፡ እጅ ፡ አድኖታል ።

12 ፤ ይመጣሉ ፡ በጽዮንም ፡ ተራራ ፡ እልል ፡ ይላሉ ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ በጎነት ፥ ወደ ፡ እኽልና ፡ ወደ ፡ ወይን ፡
ጠጅ ፡ ወደ ፡ ዘይትም ፥ ወደ ፡ በጎችና ፡ ወደ ፡ ላሞች ፡ ይሰበሰባሉ ፤ ነፍሳቸውም ፡ እንደ ፡ ረካች ፡ ገነት ፡
ትኾናለች ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ አያዝኑም ።

13 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ድንግሊቱ ፡ በዘፈን ፡ ደስ ፡ ይላታል ፥ ጐበዛዝቱና ፡ ሽማግሌዎቹም ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ፤ ልቅሷቸውንም ፡ ወደ ፡ ደስታ ፡ እመልሳለኹ ፥ አጽናናቸውማለኹ ፥ ከሐዘናቸውም ፡ ደስ ፡ አሠኛቸዋለኹ ።

14 ፤ የካህናቱንም ፡ ነፍስ ፡ በብዛት ፡ አረካታለኹ ፡ ሕዝቤም ፡ በጎነቴን ፡ ይጠግባል ።

15 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የዋይታና ፡ የመራራ ፡ ልቅሶ ፡ ድምፅ ፡ በራማ ፡ ተሰማ ፤ ራሔል ፡ ስለ ፡ ልጆቿ ፡
አለቀሰች ፤ የሉምና ፡ ስለ ፡ ልጆቿ ፡ መጽናናትን ፡ እንቢ ፡ አለች ።

16 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ድምፅሽን ፡ ከልቅሶ ፡ ዐይንሽንም ፡ ከእንባ ፡ ከልክዪ ፤ ለሥራሽ ፡ ዋጋ ፡
ይኾናልና ፥ ከጠላትም ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ።

17 ፤ ለፍጻሜሽም ፡ ተስፋ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ልጆችሽም ፡ ወደ ፡ ዳርቻቸው ፡ ይመለሳሉ ።

18 ፤ ኤፍሬም ፦ ቀጣኸኝ ፡ እኔም ፡ እንዳልተገራ ፡ ወይፈን ፡ ተቀጣኹ ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡
ነኽና ፥ መልሰኝ ፡ እኔም ፡ እመለሳለኹ ።

19 ፤ ከተመለስኹ ፡ በኋላ ፡ ተጸጸትኹ ፥ ከተገሠጽኹም ፡ በኋላ ፡ ጭኔን ፡ ጸፋኹ ፤ የብላቴንነቴንም ፡ ስድብ ፡
ተሸክሜያለኹና ፡ ዐፈርኹ ፥ ተዋረድኹም ፡ ብሎ ፡ ሲያለቅስ ፡ ሰማኹ ።

20 ፤ በእውነት ፡ ኤፍሬም ፡ ለእኔ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ነውን ፧ ወይስ ፡ የተወደደ ፡ ሕፃን ፡ ነውን ፧ በርሱ ፡ ላይ ፡ በተናገርኹ ፡
ቍጥር ፡ ዐስበዋለኹ ፤ ስለዚህ ፥ አንዠቴ ፡ ታወከችለት ፥ ርኅራኄም ፡ እራራለታለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ ለራስሽ ፡ የመንገድ ፡ ምልክት ፡ አድርጊ ፥ መንገድንም ፡ የሚመሩ ፡ ዐምዶችን ፡ ትከዪ ፥ ልብሽንም ፡
ወደኼድሽበት ፡ መንገድ ፡ ወደ ፡ ጥርጊያው ፡ አቅኚ ፤ አንቺ ፡ የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ሆይ ፥ ተመለሺ ፥ ወደ ፡ እነዚህም ፡
ወደ ፡ ከተማዎችሽ ፡ ተመለሺ ።

22 ፤ አንቺ ፡ ከዳተኛ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እስከ ፡ መቼ ፡ ትቅበዘበዢለሽ ፧ እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዐዲስ ፡ ነገርን ፡
ፈጥሯልና ፥ ሴት ፡ ወንድን ፡ ትከባለች ።

23 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምርኳቸውን ፡ በመለስኹ ፡ ጊዜ ፡
በይሁዳ ፡ አገር ፡ በከተማዎቿ ። የጽድቅ ፡ ማደሪያ ፡ ሆይ ፥ የቅድስና ፡ ተራራ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ይባርክኽ ፡ የሚልን ፡
ነገር ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይናገራሉ ።

24 ፤ በይሁዳ ፡ ከተማዎችና ፡ በአገሩ ፡ ዅሉ ፡ ከገበሬዎችና ፡ መንጋን ፡ ይዘው ፡ ከሚዞሩ ፡ ጋራ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ይገኛሉ ።

25 ፤ የደከመችውን ፡ ነፍስ ፡ አርክቻለኹና ፥ ያዘነችውንም ፡ ነፍስ ፡ ዅሉ ፡ አጥግቤያለኹና ።

26 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ነቃኹ ፡ ተመለከትኹም ፥ እንቅልፌም ፡ ጣፋጭ ፡ ኾነልኝ ።

27 ፤ የእስራኤልን ፡ ቤትና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ በሰው ፡ ዘርና ፡ በእንስሳ ፡ ዘር ፡ የምዘራበት ፡
ዘመን ፥ እንሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

28 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ አፈርሳቸውና ፡ ክፉ ፡ አድርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጋኹባቸው ፥ እንዲሁ ፡ እሠራቸውና ፡
እተክላቸው ፡ ዘንድ ፡ እተጋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

29 ፤ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ሰው ፡ ዳግመኛ ፡ እንዲህ ፡ አይልም ፦ አባቶች ፡ ጨርቋ ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ በሉ ፥ የልጆችም ፡
ጥርሶች ፡ ጠረሱ ፤

30 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሰው ፡ ዅሉ ፡ በገዛ ፡ በደሉ ፡ ይሞታል ፤ መራራውን ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ የሚበላ ፡ ዅሉ ፡ ጥርሶቹ ፡
ይጠርሳሉ ።

31 ፤ እንሆ ፥ ከእስራኤል ፡ ቤትና ፡ ከይሁዳ ፡ ቤት ፡ ጋራ ፡ ዐዲስ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የምገባበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤

32 ፤ ከግብጽ ፡ አገር ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ በያዝኹበት ፡ ቀን ፡ ከአባቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ገባኹት ፡
ያለ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አይደለም ፤ እነርሱ ፡ በኪዳኔ ፡ አልጸኑምና ፥ እኔም ፡ ቸል ፡ አልኋቸው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

33 ፤ ከነዚያ ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጋራ ፡ የምገባው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይህ ፡ ነውና ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ሕጌን ፡ በልቡናቸው ፡ አኖራለኹ ፥ በልባቸውም ፡ እጽፈዋለኹ ፤ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ፡
እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ።

34 ፤ እያንዳንዱ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፥ እያንዳንዱም ፡ ወንድሙን ፦ እግዚአብሔርን ፡ ዕወቅ ፡ ብሎ ፡
አያስተምርም ፤ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ዅሉ ፡ ያውቁኛልና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በደላቸውን ፡
እምራቸዋለኹና ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አላስብምና ።

35 ፤ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የሚባል ፥ ፀሓይን ፡ በቀን ፡ የጨረቃንና ፡ የከዋክብትን ፡ ሥርዐት ፡ በሌሊት ፡ ብርሃን ፡
አድርጎ ፡ የሚሰጥ ፥ እንዲተሙም ፡ የባሕርን ፡ ሞገዶች ፡ የሚያናውጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

36 ፤ ይህ ፡ ሕግ ፡ ከፊቴ ፡ ቢወገድ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ደግሞ ፡ የእስራኤል ፡ ዘር ፡ በፊቴ ፡ ሕዝብ ፡
እንዳይኾን ፡ ለዘለዓለም ፡ ይቀራል ።

37 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰማይ ፡ በላይ ፡ ቢከነዳ ፥ የምድርም ፡ መሠረት ፡ በታች ፡ ቢመረመር ፥ በዚያን ፡
ጊዜ ፡ ስላደረጉት ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ የእስራኤልን ፡ ዘር ፡ ዅሉ ፡ እጥላለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

38 ፤ ከሐናንኤል ፡ ግንብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከማእዘኑ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ከተማ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚሠራበት ፡
ዘመን ፥ እንሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

39 ፤ የተለካበትም ፡ ገመድ ፡ ወደጋሬብ ፡ ኰረብታ ፡ በቀጥታ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይኼዳል ፥ ወደ ፡ ጎዓም ፡ ይዞራል ።

40 ፤ የሬሳም ፡ ሸለቆ ፡ ዅሉ ፡ የዐመድም ፡ ዕርሻ ፡ ዅሉ ፡ እስከቄድሮን ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ እስካለው ፡
እስከፈረስ ፡ በር ፡ ማእዘን ፡ ድረስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ይኾናል ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ለዘለዓለም ፡
አይነቀልም ፡ አይፈርስምም ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 32 ።

ምዕራፍ ፡ 32 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ በዐሥረኛው ፡ ዓመት ፥ በናቡከደነጸር ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡
ዓመት ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከቦ ፡ ነበር ፤ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
ቤት ፡ በነበረው ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ነበር ።

3 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አስጠብቆት ፡ ነበርና ፦ ስለ ፡ ምን ፡ እንዲህ ፡ ብለኽ ፡ ትንቢት ፡
ትናገራለኽ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
እሰጣለኹ ፡ ርሱም ፡ ይይዛታል ፤

4 ፤ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በእውነት ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ዐልፎ ፡ ይሰጣል ፥ አፍ ፡ ለአፍም ፡
ይናገረዋል ፥ ዐይኑም ፡ ዐይኑን ፡ ያያል ፡ እንጂ ፡ ከከለዳውያን ፡ እጅ ፡ አያመልጥም ፤

5 ፤ ርሱም ፡ ሴዴቅያስን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያፈልሰዋል ፥ እኔም ፡ እስክጐበኘው ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ይኖራል ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ከከለዳውያን ፡ ጋራ ፡ ብትዋጉ ፡ ምንም ፡ አትረቡም ።

6 ፤ ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

7 ፤ እንሆ ፥ የአጎትኽ ፡ የሰሎም ፡ ልጅ ፡ ዐናምኤል ፡ ወዳንተ ፡ መጥቶ ፦ ትገዛው ፡ ዘንድ ፡ መቤዠቱ ፡ የአንተ ፡
ነውና ፥ በዐናቶት ፡ ያለውን ፡ ዕርሻዬን ፡ ግዛ ፡ ይልኻል ።

8 ፤ እንደእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ የአጎቴ ፡ ልጅ ፡ ዐናምኤል ፡ እኔ ፡ ወዳለኹበት ፡ ወደግዞቱ ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡
መጥቶ ፦ በብንያም ፡ አገር ፡ በዐናቶት ፡ ያለውን ፡ ዕርሻዬን ፥ እባክኽ ፥ ግዛ ፤ ርስቱ ፡ የአንተ ፡ ነውና ፥ መቤዠቱም ፡
የአንተ ፡ ነውና ፤ ለአንተ ፡ ግዛው ፡ አለኝ ። ይህም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐወቅኹ ።

9 ፤ በዐናቶትም ፡ ያለውን ፡ ዕርሻ ፡ ከአጎቴ ፡ ልጅ ፡ ከዐናምኤል ፡ ገዛኹ ፥ ዐሥራ ፡ ሰባት ፡ ሰቅል ፡ ብርም ፡ መዘንኹለት ።

10 ፤ በውሉም ፡ ወረቀት ፡ ላይ ፡ ፈረምኹ ፡ ዐተምኹትም ፥ ምስክሮችንም ፡ ጠርቼ ፡ ብሩን ፡ በሚዛን ፡ መዘንኹለት ።

11 ፤ የታተመውንና ፡ የተከፈተውን ፡ የውል ፡ ወረቀት ፡ ወሰድኹ ፤

12 ፤ የአጎቴም ፡ ልጅ ፡ ዐናምኤል ፥ የውሉንም ፡ ወረቀት ፡ የፈረሙ ፡ ምስክሮች ፥ በግዞትም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡
የተቀመጡ ፡ አይሁድ ፡ ዅሉ ፡ እያዩ ፡ የውሉን ፡ ወረቀት ፡ ለመሕሤያ ፡ ልጅ ፡ ለኔርያ ፡ ልጅ ፡ ለባሮክ ፡ ሰጠኹት ።

13 ፤ በፊታቸውም ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ባሮክን ፡ አዘዝኹት ፦

14 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ብዙ ፡ ቀን ፡ ይጠበቁ ፡ ዘንድ ፡
የታተመውንና ፡ የተከፈተውን ፡ ይህን ፡ የውል ፡ ወረቀት ፡ ወስደኽ ፡ በሸክላ ፡ ዕቃ ፡ ውስጥ ፡ አኑራቸው ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ሰዎች ፡ በዚች ፡ ምድር ፡ ቤትንና ፡ ዕርሻን ፡ የወይን ፡ ቦታንም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ ይገዛሉ ።

16 ፤ ለኔርያ ፡ ልጅ ፡ ለባሮክም ፡ የውሉን ፡ ወረቀት ፡ ከሰጠኹት ፡ በኋላ ፥ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለይኹ ።

17 ፤ አቤቱ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ አንተ ፡ ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ በታላቅ ፡ ኀይልኽና ፡ በተዘረጋች ፡ ክንድኽ ፡ ፈጥረኻል ፥ ከአንተም ፡ የሚያቅት ፡ ነገር ፡ የለም ።

18 ፤ ለብዙ ፡ ሺሕ ፡ ምሕረት ፡ ታደርጋለኽ ፥ የአባቶችንም ፡ በደል ፡ ከነርሱ ፡ በኋላ ፡ በልጆቻቸው ፡ ብብት ፡ ትመልሳለኽ ፤ ስምኽ ፡ ታላቅና ፡ ኀያል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

19 ፤ በምክር ፡ ታላቅ ፡ በሥራም ፡ ብርቱ ፡ ነኽ ፤ ለኹሉም ፡ እንደ ፡ መንገዱና ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፍሬ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ዐይኖችኽ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ መንገድ ፡ ኹሉ ፡ ተገልጠዋል ።

20 ፤ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ ምልክትንና ፡ ድንቅን ፡ ነገር ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ደግሞም ፡ በእስራኤልና ፡ በሌላዎች ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡ አድርገኻል ፥ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ለአንተ ፡ ስም ፡ አድርገኻል ።

21 ፤ በምልክትና ፡ በድንቅ ፡ ነገር ፥ በብርቱ ፡ እጅና ፡ በተዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በታላቅም ፡ ግርማ ፡ ሕዝብኽን ፡ እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አወጣኽ ።

22 ፤ ትሰጣቸውም ፡ ዘንድ ፡ ለአባቶቻቸው ፡ የማልኽላቸውን ፡ ምድር ፥ ወተትና ፡ ማርንም ፡ የምታፈሰውን ፡ ምድር ፥ ሰጠኻቸው ፤

23 ፤ እነርሱም ፡ ገብተው ፡ ወረሷት ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ቃልኽን ፡ አልሰሙም ፥ በሕግኽም ፡ አልኼዱም ፤ ያደርጉም ፡ ዘንድ ፡ ካዘዝኻቸው ፡ ኹሉ ፡ ምንም ፡ አላደረጉም ፤ ስለዚህ ፥ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አመጣኽባቸው ።

24 ፤ እንሆ ፥ የዐፈር ፡ ድልድል ፥ ሊይዟትም ፡ እስከ ፡ ከተማዪቱ ፡ ድረስ ፡ ቀርበዋል ፤ ከሰይፍና ፡ ከራብ ፡ ከቸነፈርም ፡ የተነሣ ፡ ከተማዪቱ ፡ ለሚዋጉት ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፥ የተናገርኸውም ፡ ኾኗል ፤ እንሆም ፥ አንተ ፡ ታየዋለኽ ።

25 ፤ አንተም ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፦ ዕርሻውን ፡ በብር ፡ ግዛ ፡ ምስክሮችንም ፡ ጥራ ፡ አልኽኝ ፤ ከተማዪቱ ፡ ግን ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ።

26 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

27 ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ የሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤

28 ፤ በእውኑ ፡ እኔን ፡ የሚያቅተኝ ፡ ነገር ፡ አለን ፧ ስለዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ለከለዳውያን ፡ እጅና ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፥ ርሱም ፡ ይይዛታል ።

29 ፤ ይህችን ፡ ከተማ ፡ የሚወጉ ፡ ከለዳውያን ፡ መጥተው ፡ በእሳት ፡ ያነዷታል ፥ ያስቈጡኝም ፡ ዘንድ ፡ በሰገነታቸው ፡ ላይ ፡ ለበዓል ፡ ካጠኑባቸው ፥ ለሌላዎችም ፡ አማልክት ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ካፈሰሱባቸው ፡ ቤቶች ፡ ጋራ ፡ ያቃጥሏታል ።

30 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ከታናሽነታቸው ፡ ዠምሮ ፡ በፊቴ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ብቻ ፡ አድርገዋልና ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ እኔን ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ ከማስቈጣት ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ሥራ ፡ አላደረጉምና ።

31 ፤ ከፊቴ ፡ አስወግዳት ፡ ዘንድ ፡ ይህች ፡ ከተማ ፡ ከሠሯት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ቍጣዬንና ፡ መዓቴን ፡ ለማነሣሣት ፡ ኾናለችና ፤

32 ፤ ይህም ፡ እኔን ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፥ እነርሱና ፡ ነገሥታታቸው ፡ አለቃዎቻቸውም ፡ ካህናታቸውም ፡ ነቢያታቸውም ፡ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚኖሩ ፥ ስላደረጉት ፡ ስለእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ ስለይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ክፋት ፡ ኹሉ ፡ ነው ።

33 ፤ ፊታቸውንም ፡ ሳይኾን ፡ ዠርባቸውን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መለሱ ፤ እኔም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ሳስተምራቸው ፡ ተግሣጽን ፡

ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ አልሰሙም ።

34 ፤ ያረክሱትም ፡ ዘንድ ፡ ስሜ ፡ በተጠራበት ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ርኵሰታቸውን ፡ አኖሩ ።

35 ፤ ይሁዳን ፡ ወደ ፡ ኀጢአት ፡ እንዲያገቡት ፥ ይህንን ፡ ርኵሰት ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፥ እኔ ፡ ያላዘዝኹትንና ፡ በልቤ ፡
ያላሰብኹትን ፡ ነገር ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ለሞሎክ ፡ በእሳት ፡ ያሳልፉ ፡ ዘንድ ፡ በሄኖም ፡ ልጅ ፡ ሸለቆ ፡
ውስጥ ፡ ያሉትን ፡ የበዓልን ፡ የኰረብታውን ፡ መስገጃዎች ፡ ሠሩ ።

36 ፤ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ስለ ፡ ርሷ ፦ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡
ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፡ ስለምትላት ፡ ከተማ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

37 ፤ እንሆ ፥ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡ በታላቅም ፡ መቅሠፍቴ ፡ እነርሱን ፡ ካሳደድኹባት ፡ አገር ፡ ዅሉ ፡
እሰበስባቸዋለኹ ፥ ወደዚህም ፡ ስፍራ ፡ እመልሳቸዋለኹ ፥ ተዘልለውም ፡ እንዲኖሩ ፡ አደርጋለኹ ፤

38 ፤ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ።

39 ፤ ለእነርሱም ፡ ከነርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጆቻቸው ፡ መልካም ፡ ይኾንላቸው ፡ ዘንድ ፡ ለዘለዓለም ፡ እንዲፈሩኝ ፡ አንድ ፡
ልብና ፡ አንድ ፡ መንገድ ፡ እሰጣቸዋለኹ ።

40 ፤ ለእነርሱም ፡ ከማደርገው ፡ በጎነት ፡ አልመለስም ፡ ስል ፥ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ የዘለዓለምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
እገባለኹ ፤ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ ፈቀቅ ፡ እንዳይሉ ፡ መፈራቴን ፡ በልባቸው ፡ ውስጥ ፡ አኖራለኹ ።

41 ፤ ለእነርሱም ፡ መልካምን ፡ በማድረግ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፡ በእውነትም ፡ በፍጹም ፡ ልቤና ፡ በፍጹም ፡ ነፍሴ ፡ በዚች ፡
ምድር ፡ እተክላቸዋለኹ ።

42 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ይህን ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡
እንዳመጣኹ ፥ እንዲሁ ፡ የተናገርኹላቸውን ፡ በጎነት ፡ ዅሉ ፡ አመጣላቸዋለኹ ።

43 ፤ እናንተም ፦ ያለሰውና ፡ ያለእንስሳ ፡ ያለች ፡ ባድማ ፡ ናት ፥ ለከለዳውያንም ፡ እጅ ፡ ተሰጥታለች ፡ በምትሏት ፡
ምድር ፡ ዕርሻን ፡ ይገዛሉ ።

44 ፤ ምርኮኛዎቻቸውንም ፡ እመልሳለኹና ፡ በብንያም ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ ስፍራዎች ፥ በይሁዳም ፡
ከተማዎች ፡ በደጋውም ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፡ በቈላውም ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፡ በደቡብም ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፥ ሰዎች ፡
ዕርሻውን ፡ በብር ፡ ይገዛሉ ፡ በውሉም ፡ ወረቀት ፡ ፈርመው ፡ ያትማሉ ፡ ምስክሮችንም ፡ ይጠራሉ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 33 ።

ምዕራፍ ፡ 33 ፤

1 ፤ ኤርምያስ ፡ ገና ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኹለተኛ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡
መጣለት ፦

2 ፤ ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ የኾነ ፥ ያደረገው ፡ እግዚአብሔር ፥ ያጸናውም ፡ ዘንድ ፡ የሠራው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦

3 ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ጩኽ ፥ እኔም ፡ እመልስልኻለኹ ፤ አንተም ፡ የማታውቀውን ፡ ታላቅና ፡ ኀይለኛ ፡ ነገርን ፡ አሳይኻለኹ ።

4 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዐፈር ፡ ድልድልና ፡ ለምሽግ ፡ ስለ ፡ ፈረሱ ፡ ስለዚች ፡ ከተማ ፡
ቤቶች ፥ ስለይሁዳም ፡ ነገሥታት ፡ ቤቶች ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦

5 ፤ ከለዳውያን ፡ ለመዋጋት ፡ መጥተዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡ በገደልኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ሬሳዎች ፡
ሊሞሏቸው ፡ ነው ፥ ስለ ፡ ክፋታቸው ፡ ዅሉ ፡ ፊቴን ፡ ከዚች ፡ ከተማ ፡ሰውሬያለኹና ።

6 ፤ እንሆ ፥ ፈውስንና ፡ መድኀኒትን ፡ አመጣላታለኹ ፥ እፈውሳቸውማለኹ ፤ የሰላምንና ፡ የእውነትን ፡ ብዛት ፡
እገልጥላቸዋለኹ ።

7 ፤ የይሁዳን ፡ ምርኮና ፡ የእስራኤልንም ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ቀድሞም ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አድርጌ ፡ እሠራቸዋለኹ ።

8 ፤ እኔንም ፡ ከበደሉበት ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ አነጻቸዋለኹ ፡ እኔንም ፡ የበደሉኝን ፡ ያመፀብኝንም ፡ ኀጢአታቸውን ፡ ኹሉ ፡
ይቅር ፡ እላለኹ ።

9 ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡ እኔ ፡ የምሠራላቸውን ፡ በጎነት ፡ ኹሉ ፡ በሚሰሙ ፡ እኔም ፡ ስላመጣኹላቸው ፡ በጎነትና ፡ ሰላም ፡
ኹሉ ፡ በሚፈሩና ፡ በሚደነግጡ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ለደስታ ፡ ስም ፡ ለምስጋናም ፡ ለክብርም ፡ ትኾናለች ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተ ፦ ያለሰውና ፡ ያለእንስሳ ፡ ያለች ፡ ባድማ ፡ ናት ፡ በምትሏት ፡ በዚች ፡
ስፍራ ፥ የሚቀመጥባቸው ፡ በሌላ ፥ ያለሰውና ፡ ያለእንስሳ ፡ ባድማ ፡ በኾኑ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
አደባባይ ፥

11 ፤ የሐሤት ፡ ድምፅና ፡ የደስታ ፡ ድምፅ ፥ የወንድ ፡ ሙሽራ ፡ ድምፅና ፡ የሴት ፡ ሙሽራ ፡ ድምፅ ፦ እግዚአብሔር ፡
ቸር ፡ ነውና ፥ ምሕረቱም ፡ ለዘለዓለም ፡ ነውና ፥ የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑ ፡ የሚሉ ፡
ድምፅ ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የምስጋናን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያመጡት ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ገና ፡
ይሰማል ። የምድርን ፡ ምርኮ ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ አድርጌ ፡ እመልሳለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ባድማ ፡ ኾና ፥ ያለሰውና ፡ ያለእንስሳ ፡ ባለው ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡
በከተማዎችም ፡ ኹሉ ፡ መንጋዎቻቸውን ፡ የሚያሳርፉት ፡ የእረኛዎች ፡ መኖሪያ ፡ ይኾናል ።

13 ፤ በደጋው ፡ ላይ ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፡ በቈላውም ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፡ በደቡብም ፡ ባሉ ፡ ከተማዎች ፥ በብንያምም ፡
አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ ስፍራዎች ፥ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ መንጋዎቹ ፡ በተቈጣጣሪው ፡ እጅ ፡ እንደ ፡
ገና ፡ ያልፋሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ እንሆ ፥ ስለእስራኤል ፡ ቤትና ፡ ስለይሁዳ ፡ ቤት ፡ የተናገርኹትን ፡ መልካም ፡ ቃል ፡ የምፈጽምበት ፡ ዘመን ፡
ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ለዳዊት ፡ የጽድቅን ፡ ቍጥቋጥ ፡ አበቅልለታለኹ ፤ ርሱም ፡ ፍርድንና ፡ ጽድቅን ፡
በምድር ፡ ያደርጋል ።

16 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይሁዳ ፡ ይድናል ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ተዘልላ ፡ ትቀመጣለች ፤ የምትጠራበትም ፡
ስም ፦ እግዚአብሔር ፡ ጽድቃችን ፡ ተብሎ ፡ ነው ።

17 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የሚቀመጥ ፡ ሰው ፡ ከዳዊት ፡ ዘንድ ፡
አይታጣም ፤

18 ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚያቀርብ ፡ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡ የሚያቃጥል ፡ ኹልጊዜም ፡ የሚሠዋ ፡ ሰው ፡
ከሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ዘንድ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ አይታጣም ።

19 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ በወራቱ ፡ እንዳይኾን ፡ የቀን ፡ ቃል ፡ ኪዳኔንና ፡ የሌሊት ፡ ቃል ፡
ኪዳኔን ፡ ማፍረስ ፡ ብትችሉ ፥

21 ፤ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ የሚነግሥ ፡ ልጅ ፡ እንዳይኾንለት ፡ ከባሪያዬ ፡ ከዳዊት ፡ ጋራ ፥ ከአገልጋዮቼም ፡ ከሌዋውያን ፡
ካህናት ፡ ጋራ ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ደግሞ ፡ ይፈርሳል ።

22 ፤ የሰማይን ፡ ሰራዊት ፡ መቍጠር ፡ የባሕርንም ፡ አሸዋ ፡ መስፈር ፡ እንደማይቻል ፥ እንዲሁ ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡
ዘርና ፡ የሚያገለግሉኝን ፡ ሌዋውያንን ፡ አበዛለኹ ።

23 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

24 ፤ ይህ ፡ ሕዝብ ፦ እግዚአብሔር ፡ የመረጣቸውን ፡ ኹለቱን ፡ ወገን ፡ ጥሏቸዋል ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡
አትመለከትምን ፧ እንዲሁ ፡ በፊታቸው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሕዝብ ፡ እንዳይኾን ፡ ሕዝቤን ፡ አቃለዋል ።

25 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የቀንና ፡ የሌሊት ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ የሰማይንና ፡ የምድርንም ፡ ሥርዐት ፡
ያላጸናኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥

26 ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ በአብርሃምና ፡ በይሥሐቅ ፡ በያዕቆብም ፡ ዘር ፡ ላይ ፡ ገዢዎች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ከዘሩ ፡
እንዳልወስድ ፥ የያዕቆብንና ፡ የባሪያዬን ፡ የዳዊትን ፡ ዘር ፡ እጥላለኹ ፤ ምርኳቸውን ፡
እመልሳለኹና ፥ እምራቸውማለኹና ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 34 ።

ምዕራፍ ፡ 34 ፤

1 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾርና ፡ ሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ ከእጁም ፡ ግዛት ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የምድር ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡
አሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡ ከተማዎቿን ፡ ኹሉ ፡ ይወጉ ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኺድ ፡ ለይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስ ፡ ተናገር ፡
እንዲህም ፡ በለው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ይህችን ፡ ከተማ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
እሰጣለኹ ፥ በእሳትም ፡ ያቃጥላታል ፤

3 ፤ አንተም ፡ በርግጥ ፡ ትያዛለኽ ፡ በእጁም ፡ አልፈኽ ፡ ትሰጣለኽ ፡ እንጂ ፡ ከእጁ ፡ አታመልጥም ፤ ዐይንኽም ፡
የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ዐይን ፡ ታያለች ፥ ርሱም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አፍ ፡ ለአፍ ፡ ይናገራል ፥ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትገባለኽ ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አንተ ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ በሰይፍ ፡ አትሞትም ፥ በሰላም ፡ ትሞታለኽ ፡ እንጂ ፤

5 ፤ ከአንተ ፡ በፊት ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እንደ ፡ ዱሮ ፡ ነገሥታት ፡ እንደ ፡ አባቶችኽ ፡ መቃጠል ፥ እንዲሁ ፡
ያቃጥሉኻልና ፦ ወየው! ጌታ ፡ ሆይ ፡ እያሉ ፡ ያለቅሱልኻል ፤ እኔ ፡ ቃልን ፡ ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

6-7 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡ የቀሩትን ፡ የይሁዳን ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፥ ከተመሸጉት ፡
ከይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ የተረፉትን ፡ ለኪሶንና ፡ ዓዜቃን ፡ በወጋ ፡ ጊዜ ፥ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ለይሁዳ ፡
ንጉሥ ፡ ለሴዴቅያስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ነገረው ።

8-9 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ዕብራዊ ፡ የኾነውን ፡ ወንድ ፡ ባሪያውንና ፡ ዕብራዊት ፡ የኾነች ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡ ሐራነት ፡
እንዲያወጣ ፥ አይሁዳዊ ፡ ወንድሙንም ፡ ማንም ፡ እንዳይገዛ ፥ ስለ ፡ ሐራነታቸው ፡ ዐዋጅ ፡ እንዲነገር ፡ ንጉሡ ፡
ሴዴቅያስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ካደረገ ፡ በኋላ ፥ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

10 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ወንድ ፡ ባሪያውንና ፡ ሴት ፡ ባሪያውን ፡ ሐራነት ፡ እንዲያወጣ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ማንም ፡
እንዳይገዛቸው ፡ ወደቃል ፡ ኪዳኑ ፡ የገቡ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉና ፡ ሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ሰሙ ፥ ሐራነትም ፡ አወጧቸው ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ተመልሰው ፡ ሐራነት ፡ ያወጧቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎቻቸውን ፡
አስመለሱ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡ አድርገው ፡ ገዟቸው ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

13 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አባቶቻችኹን ፡ ከባርነት ፡ ቤት ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡
ባወጣኋቸው ፡ ቀን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አደረግኹ ።

14 ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ የተሸጠላችኹን ፡ ስድስትም ፡ ዓመት ፡ የተገዛላችኹን ፡ ዕብራዊ ፡
ወንድማችኹን ፡ እያንዳንዳችኹ ፡ ሐራነት ፡ ታወጡታላችኹ ፥ እያንዳንዱም ፡ ያወጣዋል ፤ አባቶቻችኹ ፡ ግን ፡
አልሰሙኝም ፡ ጆሯቸውንም ፡ አላዘነበሉም ።

15 ፤ እናንተም ፡ ዛሬ ፡ ተመልሳችኹ ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ባልንጀራውን ፡ ሐራነት ፡ ለማውጣት ፡ ዐዋጅ ፡ በመንገር ፡ ለዐይኔ ፡
ደስ ፡ የሚያሠኘን ፡ ነገር ፡ አድርጋችኹ ፡ ነበር ፥ በስሜም ፡ በሚጠራበት ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በፊቴ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
አድርጋችኹ ፡ ነበር ።

16 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ተመልሳችኹ ፡ ስሜን ፡ አስነቀፋችኹ ፥ እያንዳንዳችኹም ፡ በፈቃዳቸው ፡ እንዲኼዱ ፡ ሐራነት ፡
ያወጣችኋቸውን ፡ ወንድና ፡ ሴት ፡ ባሪያዎቻችኹን ፡ አስመለሳችኹ ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሪያዎችም ፡ እንዲኾኑላችኹ ፡

ገዛቸኋቸው ።

17 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ለወንድሙና ፡ ለባልንጀራው ፡ የሐራነት ፡ ዐዋጅ ፡ ለመንገር ፡ እኔን ፡ አልሰማችኹም ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ ለሰይፍና ፡ ለቸነፈር ፡ ለራብም ፡ የሐራነት ፡ ዐዋጅ ፡ እናገርባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በምድርም ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ እንድትበተኑ ፡ አደርጋችኋለኹ ።

18 ፤ ቃል ፡ ኪዳኔንም ፡ የተላለፉትን ፡ ሰዎች ፥ እንቦሳውንም ፡ ቈርጠው ፡ በቍራጩ ፡ መካከል ፡ ባለፉ ፡ ጊዜ ፡ በፊቴ ፡ ያደረጉትን ፡ የቃል ፡ ኪዳንን ፡ ቃል ፡ ያልፈጸሙትን ፥

19 ፤ የይሁዳን ፡ አለቃዎችና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ አለቃዎች ፡ ጃን ፡ ደረባዎችን ፡ ካህናትንም ፡ በእንቦሳም ፡ ቍራጭ ፡ መካከል ፡ ያለፉትን ፡ የአገሩን ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥

20 ፤ ለጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ለሚሿት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፤ ሬሳቸውም ፡ ለሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡ መብል ፡ ይኾናል ።

21 ፤ የይሁዳንም ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስንና ፡ አለቃዎቹን ፡ ለጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ለሚሿት ፡ እጅ ፡ ከእናንተም ፡ ለተመለሱት ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ።

22 ፤ እንሆ ፥ አዛለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ወደዚችም ፡ ከተማ ፡ እመልሳቸዋለኹ ፤ ርሷንም ፡ ይወጋሉ ፡ ይይዟትማል ፡ በእሳትም ፡ ያቃጥሏታል ፤ የይሁዳንም ፡ ከተማዎች ፡ ሰው ፡ የሌለበት ፡ ባድማ ፡ አደርጋቸዋለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 35 ።

ምዕራፍ ፡ 35 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ ዘመን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ ወደሬካባውያን ፡ ቤት ፡ ኼደኽ ፡ ተናገራቸው ፥ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ከጓዳዎቹ ፡ ወደ ፡ አንዲቱ ፡ አግባቸው ፡ የወይን ፡ ጠጅም ፡ አጠጣቸው ።

3 ፤ የከባስንን ፡ ልጅ ፡ የኤርምያስን ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያን ፡ ወንድሞቹንም ፡ ልጆቹንም ፡ ኹሉ ፡ የሬካባውያንን ፡ ወገን ፡ ኹሉ ፡ ወሰድኋቸው ፤

4 ፤ ወደእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በበረኛው ፡ በሰሎም ፡ ልጅ ፡ በመዕሴያ ፡ ጓዳ ፡ በላይ ፡ ባለው ፡ በአለቃዎች ፡ ጓዳ ፡ አጠገብ ፡ ወዳለው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ሰው ፡ ወደጌዴልያ ፡ ልጅ ፡ ወደሐናን ፡ ልጆች ፡ ጓዳ ፡ አገባኋቸው ።

5 ፤ በሬካባውያንም ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የሞላባቸውን ፡ ማድጋዎችንና ፡ ጽዋዎችን ፡ አኑሬ ፦ የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ ጠጡ ፡ አልኋቸው ።

6 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ አሉ ፦ የወይኑን ፡ ጠጅ ፡ አንጠጣም ፥ አባታችን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዞናልና ። እናንተና ፡ ልጆቻችኹ ፡ ለዘለዓለም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አትጠጡ ።

7 ፤ በምትኖሩባት ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንድትኖሩ ፥ በዕድሜያችኹ ፡ ሙሉ ፡ በድንኳን ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፡ እንጂ ፡ ቤትን ፡ አትሥሩ ፥ ዘርንም ፡ አትዝሩ ፥ ወይንም ፡ አትትከሉ ፥ አንዳችም ፡ አይኹንላችኹ ።

8 ፤ እኛም ፡ የአባታችንን ፡ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ የኢዮናዳብን ፡ ቃል ፡ ባዘዘን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ታዘናል ፤ እኛም ፡ ሚስቶቻችንም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችንም ፡ ዕድሜያችንን ፡ ሙሉ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አልጠጣንም ፤

9 ፤ የምንቀመጥበትንም ፡ ቤት ፡ አልሠራንም ፤ የወይን ፡ ቦታና ፡ ዕርሻ ፡ ዘርም ፡ የለንም ፤

10 ፤ በድንኳንም ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠናል ፥ ታዘናል ፥ አባታችንም ፡ ኢዮናዳብ ፡ ያዘዘንን ፡ ኹሉ ፡ አድርገናል ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፦ ኑ ፡ ከከለዳውያን ፡ ሰራዊትና ፡ ከሶርያ ፡ ሰራዊት ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እንኺድ ፡ አልን ፤ እንዲሁም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተቀመጥን ።

12 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

13 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ኺድና ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፡— ቃሌን ፡ ትሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ተግሣጽን ፡ አትቀበሉምን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ ኢዮናዳብ ፡ ልጆቹ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንዳይጠጡ ፡ ያዘዛቸው ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ፤ ለአባታቸውም ፡ ትእዛዝ ፡ ታዘዋልና ፥ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አይጠጡም ፤ እኔም ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ተናግሬያችኋለኹ ፤ ተናገርኹ ፥ ኾኖም ፡ አልሰማችኹኝም ።

15 ፤ ደግሞም ፡— እያንዳንዳችኹ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳችኹ ፡ ተመለሱ ፥ ሥራችኹንም ፡ አሳምሩ ፥ ታመልኳቸውም ፡ ዘንድ ፡ ሌላዎችን ፡ አማልክት ፡ አትከተሉ ፥ ለእናንተና ፡ ለአባቶቻችኹም ፡ በሰጠኹት ፡ ምድር ፡ ትቀመጣላችኹ ፡ እያልኹ ፡ በማለዳ ፡ ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ኹሉ ፡ ልኬባችኹ ፡ ነበር ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ጆሯችኹን ፡ አላዘነበላችኹም ፡ እኔንም ፡ አልሰማችኹኝም ።

16 ፤ የሬካብ ፡ ልጅ ፡ የኢዮናዳብ ፡ ልጆች ፡ አባታቸው ፡ ያዘዛቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ፈጽመዋልና ፥ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ አልሰማኝምና ፤

17 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፣ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንሆ ፥ በተናገርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አልሰሙምና ፥ በጠራኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ አልመለሱልኝምና ፡ የተናገርኹባቸውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በሚቀመጡ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አመጣባቸዋለኹ ።

18 ፤ ኤርምያስም ፡ ሬካባውያንን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡— የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለአባታችኹ ፡ ለኢዮናዳብ ፡ ትእዛዝ ፡ ታዛችኋልና ፥ ትእዛዙንም ፡ ኹሉ ፡ ጠብቃችኋልና ፥ ያዘዛችኹንም ፡ ፈጽማችኋልና ፤

19 ፤ ስለዚህ ፥ በፊቴ ፡ የሚቆም ፡ ሰው ፡ ከሬካብ ፡ ልጅ ፡ ከኢዮናዳብ ፡ ወገን ፡ ለዘለዓለም ፡ አይታጣም ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 36 ።

ምዕራፍ ፡ 36 ፤

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ይህ ፡ ቃል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ፡—

2 ፤ አንድ ፡ የመጽሐፍ ፡ ክርታስ ፡ ውሰድ ፥ ለአንተም ፡ ከተናገርኹበት ፡ ቀን ፡ ከኢዮስያስ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ በእስራኤልና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በአሕዛብም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የተናገርኹኽን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ጻፍበት ።

3 ፤ ምናልባት ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡— እኔ ፡ አደርግባቸዋለኹ ፡ ያልኹትንና ፡ ያሰብኹትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ይሰሙ ፡ ይኾናል ፥ ከክፉ ፡ መንገዳቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ በደላቸውንና ፡ ኀጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ እል ፡ ዘንድ ።

4 ፤ ኤርምያስም ፡ የኔርያን ፡ ልጅ ፡ ባሮክን ፡ ጠራ ፥ ባሮክም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለርሱ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ በመጽሐፉ ፡ ክርታስ ፡ ጻፈ ።

5 ፤ ኤርምያስም ፡ ባሮክን ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዘዘው ፡— እኔ ፡ ተግዤያለኹ ፤ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡ አልችልም ።

6 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ኺድ ፥ ከአፌም ፡ የጻፍኸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በጾም ፡ ቀን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ በክርታሱ ፡ አንብብ ፤ ደግሞም ፡ ከከተማዎቻቸው ፡ በሚወጡ ፡ በይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ጆሮ ፡ አንብበው ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ የተናገረው ፡ ቍጣውና ፡ መዓቱ ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፥ ምናልባት ፡ ጸሎታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትወድቅ ፡ ይኾናል ፥ ኹሉም ፡ ከክፉ ፡ መንገዱ ፡ ይመለስ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ የኔርያም ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘውን ፡ ኹሉ ፡ አደረገ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።

9 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የተቀመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ከይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡

በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለመጾም ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ።

10 ፤ ባሮክም ፡ የኤርምያስን ፡ ቃል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በላይኛው ፡ አደባባይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በዐዲሱ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ባለው ፡ በጸሓፊው ፡ በሳፋን ፡ ልጅ ፡ በገማርያ ፡ ጓዳ ፡ በሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ጆሮ ፡ በመጽሐፉ ፡ አነበበ ።

11 ፤ የሳፋንም ፡ ልጅ ፡ የገማርያ ፡ ልጅ ፡ ሚክያስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ከመጽሐፉ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፥

12 ፤ ወደንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደጸሓፊው ፡ ጓዳ ፡ ወረደ ፤ እንሆም ፥ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፥ ጸሓፊው ፡ ኤሊሳማ ፥ የሸማያ ፡ ልጅ ፡ ድላያ ፥ የዓክቦር ፡ ልጅ ፡ ኤልናታን ፥ የሳፋን ፡ ልጅ ፡ ገማርያ ፥ የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ አለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

13 ፤ ሚክያስም ፡ ባሮክ ፡ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ በመጽሐፉ ፡ ባነበበ ፡ ጊዜ ፡ የሰማውን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ነገራቸው ።

14 ፤ አለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፦ በሕዝቡ ፡ ጆሮ ፡ ያነበብኸውን ፡ ክርታስ ፡ በእጅኽ ፡ ይዘኽ ፡ ና ፡ የሚል ፡ መልእክት ፡ በኵሲ ፡ ልጅ ፡ በሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ በናታንያ ፡ ልጅ ፡ በይሁዲ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ ላኩ ። የኔርያም ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ ክርታሱን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መጣ ።

15 ፤ እነርሱም ፦ እስኪ ፡ ተቀመጥ ፥ በጆሯችንም ፡ አንብብ ፡ አሉት ። ባሮክም ፡ በጆሯቸው ፡ አነበበው ።

16 ፤ ቃሉንም ፡ ኹሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ፈርተው ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተመካከሩ ፥ ባሮክንም ፦ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በርግጥ ፡ ለንጉሡ ፡ እንናገራለን ፡ አሉት ።

17 ፤ ባሮክንም ፦ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ከአፉ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ጻፍኸው ፡ ንገረን ፡ ብለው ፡ ጠየቁት ።

18 ፤ ባሮክም ፦ ይህን ፡ ቃል ፡ ከአፉ ፡ ይነግረኝ ፡ ነበር ፥ እኔም ፡ በመጽሐፉ ፡ ላይ ፡ በቀለም ፡ እጽፍ ፡ ነበር ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።

19 ፤ አለቃዎቹም ፡ ባሮክን ፦ አንተና ፡ ኤርምያስ ፡ ኺዱ ፥ ተሸሸጉ ፥ ወዴትም ፡ እንደ ፡ ኾናችኹ ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፡ አሉት ።

20 ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ገቡ ፥ ክርታሱንም ፡ በጸሓፊው ፡ በኤሊሳማ ፡ ጓዳ ፡ አኑረውት ፡ ነበር ፤ ቃሉንም ፡ ኹሉ ፡ በንጉሡ ፡ ጆሮ ፡ ተናገሩ ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ክርታሱን ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ይሁዲን ፡ ላከ ፥ ርሱም ፡ ከጸሓፊው ፡ ከኤሊሳማ ፡ ጓዳ ፡ ወሰደው ፤ ይሁዲም ፡ በንጉሡና ፡ በንጉሡ ፡ አጠገብ ፡ በቆሙት ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ጆሮ ፡ አነበበው ።

22 ፤ ንጉሡም ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በክረምት ፡ ቤት ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ፥ በፊቱም ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡ ይነድ ፡ ነበር ።

23 ፤ ይሁዲም ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ አራት ፡ ዐምድ ፡ ያኽል ፡ ባነበበ ፡ ቍጥር ፥ ንጉሡ ፡ በካራ ፡ ቀደደው ፤ ክርታሱም ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ እሳት ፡ ፈጽሞ ፡ እስኪቃጠል ፡ ድረስ ፡ በምድጃ ፡ ውስጥ ፡ ወዳለው ፡ እሳት ፡ ጣለው ።

24 ፤ ንጉሡም ፡ ይህንም ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ የሰሙ ፡ ባሪያዎቹ ፡ ኹሉ ፡ አልፈሩም ፡ ልብሳቸውንም ፡ አልቀደዱም ።

25 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኤልናታንና ፡ ድላያ ፡ ገማርያም ፡ ክርታሱን ፡ እንዳያቃጥል ፡ ንጉሡን ፡ ለመኑት ፥ ርሱ ፡ ግን ፡ አልሰማቸውም ።

26 ፤ ንጉሡም ፡ ጸሓፊውን ፡ ባሮክንና ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ የንጉሡን ፡ ልጅ ፡ ይረሕምኤልንና ፡ የዓዝርኤልን ፡ ልጅ ፡ ሰራያን ፡ የዓብድኤልንም ፡ ልጅ ፡ ሰሌምያን ፡ አዘዘ ፥ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ሰወራቸው ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ክርታሱንና ፡ ባሮክ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ የጻፈውን ፡ ቃል ፡ ካቃጠለ ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

28 ፤ ዳግመኛም ፡ ሌላ ፡ ክርታስ ፡ ውሰድ ፥ የይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ ባቃጠለው ፡ ክርታስ ፡ ላይ ፡ የነበረውን ፡ የቀድሞውን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ጻፍበት ።

29 ፤ የይሁዳንም ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄምን ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አንተ ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በርግጥ ፡ ይመጣል ፡ ይህችንም ፡ አገር ፡ ያፈርሳታል ፡ ከሰውና ፡ ከእንስሳም ፡ ባዶ ፡ ያደርጋታል ፡ ብለኽ ፡ ለምን ፡

ጻፍኽበት ፥ ብለኽ ፡ ይህን ፡ ክርታስ ፡ አቃጥለኻል ።

30 ፤ ስለዚህም ፡ ስለይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ኢዮአቄም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዳዊት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡
ተቀማጭ ፡ አይኖርለትም ፤ ሬሳውም ፡ በቀን ፡ ለትኵሳት ፡ በሌሊትም ፡ ለውርጭ ፡ ይጣላል ።

31 ፤ ስለ ፡ ኀጢአታቸውም ፡ ርሱንና ፡ ዘሩን ፡ ባሪያዎቹንም ፡ እቀጣለኹ ፤ እነርሱም ፡ አልሰሙምና ፡ የተናገርኹባቸውን ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በእነርሱ ፡ ላይና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚቀመጡ ፡ በይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ።

ኤርምያስም ፡ ሌላ ፡ ክርታስ ፡ ወሰደ ፡ ለኔርያም ፡ ልጅ ፡ ለጸሐፊው ፡ ለባሮክ ፡ ሰጠው ፤ ርሱም ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡
ኢዮአቄም ፡ በእሳት ፡ ያቃጠለውን ፡ የመጽሐፉን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ ጻፈበት ፤ ደግሞም ፡ እንደ ፡
ቀድሞው ፡ ያለ ፡ ቃል ፡ ብዙ ፡ ቃል ፡ ተጨመረበት ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፤ ምዕራፍ ፡ 37 ።

ምዕራፍ ፡ 37 ፤

1 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በይሁዳ ፡ ያነገሠው ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በኢዮአቄም ፡ ልጅ ፡
በኢኮንያን ፡ ፋንታ ፡ ነገሠ ።

2 ፤ ርሱም ፡ ኾነ ፡ ባሪያዎቹ ፡ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ እጅ ፡ የተናገረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
አልሰሙም ።

3 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፦ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እኛ ፡ ጸልይ ፡ ብሎ ፡ የሰሌምያን ፡ ልጅ ፡
ዮካልንና ፡ ካህኑን ፡ የመዕሴያን ፡ ልጅ ፡ ሶፎንያስን ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ ላከ ።

4 ፤ ርሱንም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ ገና ፡ አላገቡትም ፡ ነበርና ፤ ኤርምያስ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ይወጣና ፡ ይገባ ፡ ነበር ።

5 ፤ የፈርዖንም ፡ ሰራዊት ፡ ከግብጽ ፡ ወጣ ፤ ኢየሩሳሌምንም ፡ ከበዋት ፡ የነበሩ ፡ ከለዳውያን ፡ ይህን ፡ ወሬ ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ።

6 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

7 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከእኔ ፡ ትጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ የላካችኹን ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡
እንዲህ ፡ በሉት ፦ እንሆ ፤ ሊረዳችኹ ፡ የወጣው ፡ የፈርዖን ፡ ሰራዊት ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመለሳል ።

8 ፤ ከለዳውያንም ፡ ተመልሰው ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ ይዋጓታል ፡ ይይዟትማል ፡ በእሳትም ፡ ያቃጥሏታል ።

9 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አይኼዱምና ፦ ከለዳውያን ፡ በርግጥ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ይኼዳሉ ፡ ብላችኹ ፡
ራሳችኹን ፡ አታታልሉ ።

10 ፤ እናንተም ፡ የሚዋጉትን ፡ የከለዳውያንን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ ብትመቱት ፡ ኖሮ ፤ ከነርሱም ፡ የተወጉት ፡ ብቻ ፡ ቢቀሩ ፡
ኖሮ ፤ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በድንኳኑ ፡ ተነሥቶ ፡ ይህችን ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ ባቃጠሏት ፡ ነበር ።

11 ፤ የከለዳውያንም ፡ ሰራዊት ፡ ከፈርዖን ፡ ሰራዊት ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፤

12 ፤ ኤርምያስ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ የርስቱን ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ከዚያ ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ወደብንያም ፡ አገር ፡ ሊኼድ ፡
ከኢየሩሳሌም ፡ ወጣ ።

13 ፤ በብንያምም ፡ በር ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ የሐናንያ ፡ ልጅ ፡ የሰሌምያ ፡ ልጅ ፡ የሪያ ፡ የተባለ ፡ የዘበኛዎች ፡ አለቃ ፡ በዚያ ፡
ነበረ ፤ ርሱም ፦ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ መኰብለልኽ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ ያዘው ።

14 ፤ ኤርምያስም ፦ ሐሰት ፡ ነው ፤ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ መኰብለሌ ፡ አይደለም ፡ አለ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡
አልሰማውም ፤ የሪያም ፡ ኤርምያስን ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ አለቃዎች ፡ አመጣው ።

15 ፤ አለቃዎችም ፡ ተቈጥተው ፡ ኤርምያስን ፡ መቱት ፤ የጸሐፊውንም ፡ የዮናታንን ፡ ቤት ፡ የግዞት ፡ ቤት ፡ አድርገውት ፡
ነበርና ፤ በዚያ ፡ አኖሩት ።

16 ፤ ኤርምያስም ፡ ወደጕድጓድ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ጓዳዎቹ ፡ ገባ ፤ ኤርምያስም ፡ በዚያ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ከተቀመጠ ፡ በኋላ ፤

17 ፤ ንጉሡ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ልኮ ፡ አስመጣው ፤ ንጉሡም ፡ በቤቱ ። በእውኑ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የኾነ ፡ ቃል ፡
አለን ፧ ብሎ ፡ በቈይታ ፡ ጠየቀው ። ኤርምያስም ፡— አዎን ፡ አለ ። ደግሞም ፡— በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ አልፈኽ ፡
ትሰጣለኽ ፡ አለ ።

18 ፤ ኤርምያስም ፡ ደግሞ ፡ ንጉሡን ፡ ሴዴቅያስን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡— በግዞት ፡ ቤት ፡ የጣላችኹኝ ፡ አንተን ፡ ወይስ ፡
ባሪያዎችኽን ፡ ወይስ ፡ ሕዝብኽን ፡ ምን ፡ በድያችኹ ፡ ነው ፧

19 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በእናንተና ፡ በዚች ፡ አገር ፡ አይመጣባችኹም ፡ ብለው ፡ ትንቢት ፡ ይናገሩላችኹ ፡ የነበሩ ፡
ነቢያታችኹ ፡ ወዴት ፡ አሉ ፧

20 ፤ ንጉሡ ፡ ጌታዬ ፡ ሆይ ፤ እንድትሰማኝ ፡ አኹን ፡ እለምንኻለኹ ፤ እባክኽ ፤ ልመናዬ ፡ ወዳንተ ፡ ይድረስ ፤ በዚያ ፡
እንዳልሞት ፡ ወደጸሓፊው ፡ ወደዮናታን ፡ ቤት ፡ አትመልሰኝ ።

21 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ አዘዘ ፤ ኤርምያስንም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ አኖሩት ፤ እንጀራም ፡ ኹሉ ፡ ከከተማ ፡
እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ እንጀራ ፡ ከጋጋሪዎች ፡ መንገድ ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ። እንዲሁም ፡
ኤርምያስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፤ ምዕራፍ ፡ 38 ።

ምዕራፍ ፡ 38 ፤

1 ፤ ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ የማታን ፡ ልጅ ፡ ስፋጥያስ ፤ የጳስኮርም ፡ ልጅ ፡
ጎዶልያስ ፤ የሰሌምያም ፡ ልጅ ፡ ዮካል ፤ የመልክያም ፡ ልጅ ፡ ጳስኮር ፡ ሰሙ ።

2 ፤ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ብሏልና ፡— እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— በዚች ፡ ከተማ ፡ የሚቀመጥ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡
በቸነፈርም ፡ ይሞታል ፤ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ግን ፡ የሚወጣ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፤ ነፍሱም ፡ እንደ ፡ ምርኮ ፡
ትኾንለታለች ፤ በሕይወትም ፡ ይኖራል ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ይህች ፡ ከተማ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰራዊት ፡ እጅ ፡ በርግጥ ፡
ትሰጣለች ፤ ርሱም ፡ ይይዛታል ።

4 ፤ አለቃዎቹም ፡ ንጉሡን ፡— ይህን ፡ የመሰለውን ፡ ቃል ፡ ሲነግራቸው ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ የቀሩትን ፡ የሰልፈኛዎቹን ፡
እጅ ፡ የሕዝቡንም ፡ ኹሉ ፡ እጅ ፡ ያደክማልና ፤ ይህ ፡ ሰው ፡ እንዲገደል ፡ እንለምንኻለን ፤ ይህ ፡ ሰው ፡ ክፉትን ፡ እንጂ ፡
ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ሰላምን ፡ አይመኝለትምና ፡ አሉት ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡— ንጉሡ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ሊያደርግ ፡ አይችልምና ፤ እንሆ ፤ በእጃችኹ ፡ ነው ፡
አለ ።

6 ፤ ኤርምያስንም ፡ ወሰዱት ፡ በግዞት ፡ ቤቱም ፡ አደባባይ ፡ ወደነበረው ፡ ወደንጉሡ ፡ ልጅ ፡ ወደመልክያ ፡ ጕድጓድ ፡
ውስጥ ፡ ጣሉት ፤ ኤርምያስንም ፡ በገመድ ፡ አወረዱት ። በጕድጓድም ፡ ውስጥ ፡ ጭቃ ፡ እንጂ ፡ ውሃ ፡
አልነበረበትም ፤ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ጭቃው ፡ ውስጥ ፡ ገባ ።

7 ፤ በንጉሡም ፡ ቤት ፡ የነበረው ፡ ጃን ፡ ደረባ ፡ ኢትዮጵያዊው ፡ አቢሜሌክ ፡ ኤርምያስን ፡ በጕድጓዱ ፡ ውስጥ ፡
እንዳኖሩት ፡ ሰማ ። ንጉሡም ፡ በብንያም ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።

8 ፤ አቢሜሌክም ፡ ከንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወጥቶ ፡ ንጉሡን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—

9 ፤ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፤ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ በመጣላቸው ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡
በማድረጋቸው ፡ ኹሉ ፡ ክፉ ፡ አድርገዋል ፤ በከተማዪቱም ፡ ውስጥ ፡ እንጀራ ፡ ስለሌለ ፡ በዚያ ፡ በራብ ፡ ይሞታል ።

10 ፤ ንጉሡም ፡ ኢትዮጵያዊውን ፡ አቢሜሌክም ፡— ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ሠላሳ ፡ ሰዎች ፡ ከዚህ ፡ ውሰድ ፤ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፡
ሳይሞት ፡ ከጕድጓድ ፡ አውጣው ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ።

11 ፤ አቢሜሌክም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ሰዎችን ፡ ይዞ ፡ ኼደ ፤ ከቤት ፡ መዛግብቱም ፡ በታች ፡ ወደነበረው ፡ ወደንጉሥ ፡ ቤት ፡
ገባ ፤ ከዚያም ፡ አሮጌ ፡ ጨርቅና ፡ ዕላቂ ፡ ልብስ ፡ ወሰደ ፤ ወደ ፡ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ በገመድ ፡
አወረደው ።

12 ፤ ኢትዮጵያዊውም ፡ አቢሜሌክ ፡ ኤርምያስን ፦ ይህን ፡ አሮጌ ፡ ጨርቅና ፡ ዕላቂውን ፡ ልብስ ፡ በብብትኽ ፡ ከገመዱ ፡
በታች ፡ አድርግ ፡ አለው ፤ ኤርምያስም ፡ እንዲሁ ፡ አደረገ ።

13 ፤ ኤርምያስንም ፡ በገመዱ ፡ ጐተቱት ፡ ከጕድጓድም ፡ አወጡት ፥ ኤርምያስም ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።

14 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ልኮ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደነበረው ፡ ወደ ፡ ሦስተኛው ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡
ነቢዩን ፡ ኤርምያስን ፡ አስመጣው ፤ ንጉሡም ፡ ኤርምያስን ፦ አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቅኻለኹ ፤ ምንም ፡ አትሸሽገኝ ፡
አለው ።

15 ፤ ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፦ ብነግርኽ ፡ በእውኑ ፡ አትገድለኝምን ፧ ብመክርኽም ፡ አትሰማኝም ፡ አለው ።

16 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፦ ይህችን ፡ ነፍስ ፡ የፈጠረልን ፡ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! አልገድልኽም ፥ ነፍስኽንም ፡
ለሚሹ ፡ ለእነዚህ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ አልሰጥኽም ፡ ብሎ ፡ በቈይታ ፡ ለኤርምያስ ፡ ማለ ።

17 ፤ ኤርምያስም ፡ ሴዴቅያስን ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቃዎች ፡ ብትወጣ ፥ ነፍስኽ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ፡ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡
አትቃጠልም ፤ አንተም ፡ ቤትኽም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራላችኹ ።

18 ፤ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቃዎች ፡ ባትወጣ ፡ ግን ፥ ይህች ፡ ከተማ ፡ በከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ትሰጣለች ፥ በእሳትም ፡
ያቃጥሏታል ፡ አንተም ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፡ አለው ።

19 ፤ ንጉሡም ፡ ሴዴቅያስ ፡ ኤርምያስን ፦ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ በኰበለሉት ፡ በአይሁድ ፡ እጅ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡኛል ፡
እነርሱም ፡ ያፌዙብኛል ፡ ብዬ ፡ እፈራለኹ ፡ አለው ።

20 ፤ ኤርምያስም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ አሳልፈው ፡ አይሰጡኽም ። እኔ ፡ የምነግርኽን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
እባክኽ ፥ ስማ ፤ ይቀናኻል ፥ ነፍስኽም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለች ።

21 ፤ ትወጣ ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብትል ፡ ግን ፥ እግዚአብሔር ፡ ያሳየኝ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

22 ፤ እንሆ ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ቤት ፡ የቀሩትን ፡ ሴቶች ፡ ኹሉ ፡ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቃዎች ፡
ያወጣሉ ፤ እነዚያም ፡ ሴቶች ፦ ባለሚሎችኽ ፡ አታለውኻል ፡ አሸንፈውኽማል ፤ እግሮችኽ ፡ ግን ፡ አኹን ፡ በጭቃ ፡
ውስጥ ፡ ከገቡ ፡ እነርሱ ፡ ከአንተ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመልሰዋል ፡ ይላሉ ።

23 ፤ ሚስቶችኽንና ፡ ልጆችኽንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ከለዳውያን ፡ ያወጣሉ ፤ አንተም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ትያዛለኽ ፡
እንጂ ፡ ከእጃቸው ፡ አታመልጥም ፤ ይህችም ፡ ከተማ ፡ በእሳት ፡ ትቃጠላለች ።

24 ፤ ሴዴቅያስም ፡ ኤርምያስን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ይህን ፡ ቃል ፡ ማንም ፡ አይወቅ ፥ አንተም ፡ አትሞትም ።

25 ፤ አለቃዎቹ ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ተነጋገርኹ ፡ ቢሰሙ ፥ ወዳንተም ፡ መጥተው ፦ ለንጉሡ ፡
ያልኸውን ፡ ንገረን ፡ አትሸሽገንም ፥ እኛም ፡ አንገድልኽም ፤ ደግሞ ፡ ንጉሡ ፡ ያለኽን ፡ ንገረን ፡ ቢሉኽ ፥ አንተ ፦

26 ፤ በዚያ ፡ እሞት ፡ ዘንድ ፡ ወደዮናታን ፡ ቤት ፡ አትመልሰኝ ፡ ብዬ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ለመንኹ ፡ በላቸው ።

27 ፤ አለቃዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጥተው ፡ ጠየቁ ፥ ንጉሡም ፡ እንዳዘዘው ፡ እንደዚህ ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡
ነገራቸው ። ነገሩም ፡ አልተሰማምና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ መነጋገርን ፡ ተው ።

28 ፤ ኢየሩሳሌም ፡ እስከተያዘችበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 39 ።

ምዕራፍ ፡ 39 ፤

1 ፤ ኢየሩሳሌምም ፡ በተያዘች ፡ ጊዜ ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾርና ፡ ሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥተው ፡ ከበቧት ፤

2 ፤ በሴዴቅያስም ፡ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዘጠነኛው ፡ ቀን ፡ ከተማዪቱ ፡
ተሰበረች ።

3 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፥ ኤርጌል ፡ ሳራስር ፥ ሳምጋርናቦ ፥ ሠርሰኪም ፥ ራፌስ ፥ ኤርጌል ፡ ሳራስር ፥ ራብማግ ፥ ከቀሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ ገብተው ፡ በመካከለኛው ፡ በር ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ።

4 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ ሰልፈኛዎቹም ፡ ኹሉ ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ኰበለሉ ፥ በሌሊትም ፡ በንጉሡ ፡ አትክልት ፡ መንገድ ፡ በኹለቱ ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ከነበረው ፡ ደጅ ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጡ ፤ በዐረባም ፡ መንገድ ፡ ወጡ ።

5 ፤ የከለዳውያንም ፡ ሰራዊት ፡ ተከታተላቸው ፥ ሴዴቅያስንም ፡ በኢያሪኮ ፡ ሜዳ ፡ አገኙት ፤ ይዘውም ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ናቡከደነጾር ፡ አመጡት ፡ ርሱም ፡ ፍርድን ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ።

6 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡ በዐይኑ ፡ ፊት ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የይሁዳን ፡ ከበርቴዎች ፡ ኹሉ ፡ ገደለ ።

7 ፤ የሴዴቅያስንም ፡ ዐይን ፡ አወጣ ፥ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ በሰንሰለት ፡ አሰረው ።

8 ፤ ከለዳውያንም ፡ የንጉሡንና ፡ የሕዝቡን ፡ ቤቶች ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጥር ፡ አፈረሱ ።

9 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በከተማዪቱ ፡ የቀሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ ርሱም ፡ የኰበለሉትን ፡ ሰዎች ፡ የቀረውንም ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ማረካቸው ።

10 ፤ አንዳች ፡ ከሌላቸው ፡ ከሕዝቡ ፡ ድኻዎች ፡ ግን ፡ የዘበኛዎቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በይሁዳ ፡ አገር ፡ ተዋቸው ፥ የወይኑን ፡ ቦታና ፡ ዕርሻውን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰጣቸው ።

11-12 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ስለ ፡ ኤርምያስ ፦ ውሰደውና ፡ በመልካም ፡ ተመልከተው ፥ የሚሻውንም ፡ ነገር ፡ አድርግለት ፡ እንጂ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አታድርግበት ፡ ብሎ ፡ የዘበኛዎቹን ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳንን ፡ አዘዘ ።

13 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ላከ ፥ ናቡሽዝባንም ፡ ራፋስቂስም ፡ ኤርጌል ፡ ሳራስርም ፡ ራብማግም ፡ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ላኩ ፤

14 ፤ ኤርምያስንም ፡ ከግዞት ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ አወጡት ፥ ወደ ፡ ቤቱም ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ ለሳፋን ፡ ልጅ ፡ ለአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ሰጡት ፤ እንዲሁም ፡ በሕዝብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ።

15 ፤ በግዞትም ፡ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ታስሮ ፡ ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ፦

16 ፤ ኺድ ፡ ለኢትዮጵያዊውም ፡ ለአቢሜሌክ[261] ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ለበጎነት ፡ ሳይኾን ፡ ለክፋት ፡ ቃሌን ፡ በዚች ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በፊትኽ ፡ ይፈጸማል ።

17 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ አድንኻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በምትፈራቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አልሰጥኽም ።

18 ፤ ፈጽሜ ፡ አድንኻለኹ ፡ ነፍስኽም ፡ እንደ ፡ ምርኮ ፡ ትኾንልኻለች ፡ እንጂ ፡ በሰይፍ ፡ አትወድቅም ፥ በእኔ ፡ ታምነኻልና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 40 ።

ምዕራፍ ፡ 40 ፤

1 ፤ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በተማረኩት ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ምርኮኛዎች ፡ መካከል ፡ የዘበኛዎቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ በሰንሰለት ፡ አስሮ ፡ በወሰደው ፡ ጊዜ ፡ ከራማ ፡ ከለቀቀው ፡ በኋላ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ኤርምያስን ፡ ወሰደው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፦ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ፤

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አመጣው ፡ እንደ ፡ ተናገረውም ፡ አደረገ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡

261 ዕብ. ፥ ዐበድመለክ ፡ (የንጉሥ ፡ አገልጋይ) ።

ሠርታችኋልና ፥ ቃሉንም ፡ አልሰማችኹምና ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ኾነባችኹ ።

4 ፤ አኹንም ፥ እንሆ ፥ በእጅኽ ፡ ካለችው ፡ ሰንሰለት ፡ ዛሬ ፡ ፈታኹኽ ። ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ ቢታይኽ ፥ ና ፥ እኔም ፡ በመልካም ፡ አይኻለኹ ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ መምጣት ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ ባይታይኽ ፡ ግን ፥ ተቀመጥ ፤ እንሆ ፥ አገሪቱ ፡ ዅሉ ፡ በፊትኽ ፡ ናት ፤ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ መስሎ ፡ ወደሚታይኽ ፡ ደስ ፡ ወደሚያሠኝኽም ፡ ስፍራ ፡ ኺድ ።

5 ፤ ርሱም ፡ ገና ፡ ሳይመለስ ። የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ላይ ፡ ወደሾመው ፡ ወደሳፋን ፡ ልጅ ፡ ወደአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ተመለስ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ተቀመጥ ፤ ወይም ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ወደሚያሠኝኽ ፡ ስፍራ ፡ ኺድ ፡ አለው ። የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ሥንቅና ፡ ስጦታ ፡ ሰጥቶ ፡ አሰናበተው ።

6 ፤ ኤርምያስም ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ኼደ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ በቀሩት ፡ ሕዝብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠ ።

7 ፤ በየሜዳውም ፡ የነበሩት ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎችና ፡ ሰዎቻቸው ፡ ዅሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሾመ ፥ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆችንም ፥ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ያልተማረኩትን ፡ የምድርን ፡ ድኻዎች ፥ እንዳስጠበቀ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፥

8 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናንና ፡ ዮናታን ፥ የተንሑሜትም ፡ ልጅ ፡ ሰራያ ፥ የነጦፋዊውም ፡ የዮፌ ፡ ልጆች ፡ የማዕካታዊውም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡ ከሰዎቻቸው ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ።

9 ፤ የሳፋንም ፡ ልጅ ፡ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ለእነርሱና ፡ ለሰዎቻቸው ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ማለ ። ለከለዳውያን ፡ ትገዙ ፡ ዘንድ ፡ አትፍሩ ፤ በምድር ፡ ተቀመጡ ፡ ለባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ተገዙ ፥ መልካምም ፡ ይኾንላችኋል ።

10 ፤ እኔም ፥ እንሆ ፥ ወደ ፡ እኛ ፡ በሚመጡት ፡ ከለዳውያን ፡ ፊት ፡ እቆም ፡ ዘንድ ፡ በምጽጳ ፡ እኖራለኹ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወይንንና ፡ የበጋ ፡ ፍሬ ፡ ዘይትንም ፡ አከማቹ ፥ በየዕቃችኹም ፡ ውስጥ ፡ ክተቱ ፥ በያዛችኋቸውም ፡ ከተማዎቻችኹ ፡ ተቀመጡ ።

11 ፤ በሞዐብም ፡ በዐሞንም ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ በኤዶምያስም ፡ በምድርም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ አይሁድ ፡ ዅሉ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የይሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ እንዳስቀረ ፥ የሳፋንንም ፡ ልጅ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በላያቸው ፡ እንደ ፡ ሾመው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥

12 ፤ አይሁድ ፡ ዅሉ ፡ ከተሰደዱበት ፡ ስፍራ ፡ ዅሉ ፡ ተመለሱ ፥ ወደይሁዳም ፡ አገር ፡ ጎዶልያስ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጡ ፥ ወይንና ፡ የበጋንም ፡ ፍሬ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ አከማቹ ።

13 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ በየሜዳውም ፡ የነበሩ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ መጥተው ፡—

14 ፤ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ንጉሥ ፡ በዓሊስ ፡ ይገድልኽ ፡ ዘንድ ፡ የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ እንደ ፡ ሰደደ ፡ ታውቃለኽን ፡ አሉት ። የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ግን ፡ አላመናቸውም ።

15 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡— እባክኽ ፥ ልኺድ ፤ ማንም ፡ ሳያውቅ ፡ የናታንያን ፡ ልጅ ፡ እስማኤልን ፡ ልግደለው ፤ ወዳንተ ፡ የተሰበሰቡ ፡ አይሁድ ፡ ዅሉ ፡ እንዲበተኑ ፡ የይሁዳም ፡ ቅሬታ ፡ እንዲጠፉ ፡ ነፍስኽን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይገድላል ፡ ብሎ ፡ በምጽጳ ፡ በቈይታ ፡ ለጎዶልያስ ፡ ተናገረ ።

16 ፤ የአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስ ፡ ግን ፡ የቃሬያን ፡ ልጅ ፡ ዮሐናንን ፡— በእስማኤል ፡ ላይ ፡ ሐሰት ፡ ተናግረኻልና ፥ ይህን ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አለው ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 41 ።

ምዕራፍ ፡ 41 ፤

1 ፤ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ከመንግሥት ፡ ወገንና ፡ ከንጉሡ ፡ ዋና ፡ ዋና ፡ አለቃዎች ፡ አንዱ ፡ የኤሊሳማ ፡ ልጅ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከዐሥር ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ምጽጳ ፡ ወደአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ መጣ ፤ በዚያም ፡ በምጽጳ ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ እንጀራ ፡ በሉ ።

2 ፤ የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ዐሥሩ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ የሳፋንን ፡ ልጅ ፡
የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ በሰይፍ ፡ መቱ ፥ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ ገደሉ ።

3 ፤ እስማኤልም ፡ ከጎዶልያስ ፡ ጋራ ፡ በምጽጳ ፡ የነበሩትን ፡ አይሁድ ፡ ኹሉ ፥ በዚያም ፡ የተገኙትን ፡ የከለዳውያንን ፡
ሰልፈኛዎች ፡ ኹሉ ፡ ገደላቸው ።

4 ፤ ጎዶልያስን ፡ ከገደለ ፡ በኋላ ፡ ማንም ፡ ሳያውቅ ፡ በኹለተኛው ፡ ቀን ፥

5 ፤ ጢማቸውን ፡ ላጭተው ፡ ልብሳቸውንም ፡ ቀደው ፡ ገላቸውንም ፡ ነጭተው ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያቀርቡ ፡
ዘንድ ፡ የእኽል ፡ ቍርባንና ፡ ዕጣን ፡ በእጃቸው ፡ እየያዙ ፥ ሰማንያ ፡ ሰዎች ፡ ከሴኬምና ፡ ከሴሎ ፡ ከሰማርያም ፡ መጡ ።

6 ፤ የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከምጽጳ ፡ ወጥቶ ፡ እያለቀሰ ፡ ሊገናኛቸው ፡ ኼደ ፤ በተገናኛቸውም ፡
ጊዜ ፦ ወደአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ኑ ፡ አላቸው ።

7 ፤ ወደከተማም ፡ መካከል ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡
ገደሏቸው ፥ በጕድጓድም ፡ መካከል ፡ ጣሏቸው ።

8 ፤ በመካከላቸውም ፡ እስማኤልን ፦ በሜዳ ፡ የተሸሸገ ፡ ስንዴና ፡ ገብስ ፡ ዘይትና ፡ ማርም ፡ አለንና ፡ አትግደለን ፡
የሚሉት ፡ ዐሥር ፡ ሰዎች ፡ ተገኙ ። ርሱም ፡ ተዋቸው ፥ ከወንድሞቻቸውም ፡ ጋራ ፡ አልገደላቸውም ።

9 ፤ እስማኤልም ፡ ከጎዶልያስ ፡ ጋራ ፡ የገደላቸውን ፡ የሰዎች ፡ ሬሳ ፡ ኹሉ ፡ የጣለበት ፡ ጕድጓድ ፡ ንጉሡ ፡ አሣ ፡
የእስራኤልን ፡ ንጉሥ ፡ ባኦስን ፡ ስለ ፡ ፈራ ፡ የሠራው ፡ ጕድጓድ ፡ ነበረ ፤ የናታንያም ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ የገደላቸውን ፡
ሞላበት ።

10 ፤ እስማኤልም ፡ በምጽጳ ፡ የነበረውን ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡ ኹሉ ፥ የንጉሡን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡
ናቡዘረዳን ፡ ለአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ለጎዶልያስ ፡ የሰጠውን ፡ በምጽጳ ፡ የቀሩትን ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ማረካቸው ፤ የናታንያም ፡
ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ማርኮ ፡ ወደዐሞን ፡ ልጆች ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ።

11 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡
ያደረገውን ፡ ክፋት ፡ ኹሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥

12 ፤ ሰዎቹን ፡ ኹሉ ፡ ይዘው ፡ ከናታንያ ፡ ልጅ ፡ ከእስማኤል ፡ ጋራ ፡ ሊዋጉ ፡ ኼዱ ፥ በገባዖንም ፡ ባለው ፡ በታላቁ ፡ ውሃ ፡
አጠገብ ፡ አገኙት ።

13 ፤ ከእስማኤልም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ የቃሬያን ፡ ልጅ ፡ ዮሐናንን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ የጭፍራ ፡
አለቃዎችን ፡ ኹሉ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ አላቸው ።

14 ፤ እስማኤልም ፡ ከምጽጳ ፡ የማረካቸው ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ዘወር ፡ ብለው ፡ ተመለሱ ፥ ወደቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ዮሐናን ፡ ኼዱ ።

15 ፤ የናታንያ ፡ ልጅ ፡ እስማኤል ፡ ግን ፡ ከስምንት ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ከዮሐናን ፡ አመለጠ ፡ ወደዐሞንም ፡ ልጆች ፡ ኼደ ።

16 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩት ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡
ጎዶልያስን ፡ በምጽጳ ፡ ከገደለው ፡ በኋላ ፡ ከናታንያ ፡ ልጅ ፡ ከእስማኤል ፡ ያስመለሷቸውን ፡ የሕዝቡን ፡ ቅሬታ ፡
ኹሉ ፥ ከገባዖን ፡ ያስመለሷቸውን ፡ ሰልፈኛዎች ፥ ሴቶችንም ፥ ልጆችንም ፥ ጃን ፡ ደረባዎችንም ፥ ወሰዱ ፤

17 ፤ ተነሥተውም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ በቤተ ፡ ልሔም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ በጌሮት ፡ ከመዓም ፡ ተቀመጡ ፤

18 ፤ እስማኤል ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በአገሩ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ የአኪቃምን ፡ ልጅ ፡ ጎዶልያስን ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡
ከለዳውያንን ፡ ፈርተዋልና ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 42 ።

ምዕራፍ ፡ 42 ፤

1 ፤ የጭፍራ ፡ አለቃዎችም ፡ ኹሉ ፡ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የሆሻያም ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያ ፡ ሕዝብም ፡ ኹሉ ፡ ከታናሹ ፡
ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ቀረቡ ፥

2-3 ፤ ነቢዩንም ፡ ኤርምያስን ፦ ዐይኖችኽ ፡ እንዳዩን ፡ ከብዙ ፡ ጥቂት ፡ ቀርተናልና ፥ ልመናችን ፥ እባክኽ ፥ በፊትኽ ፡
ትድረስ ፤ አምላክኽም ፡ እግዚአብሔር ፡ የምንኼድበትን ፡ መንገድና ፡ የምናደርገውን ፡ ነገር ፡ ያሳየን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡
እኛ ፥ ስለዚህ ፡ ቅሬታ ፡ ዅሉ ፥ ወደ ፡ አምላክኽ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልይ ፡ አሉት ።

4 ፤ ነቢዩም ፡ ኤርምያስ ፦ ሰምቻችኋለኹ ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ ቃላችኹ ፡ ወደ ፡ አምላካችኹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
እጸልያለኹ ፤ እግዚአብሔርም ፡ የሚመልስላችኹን ፡ ዅሉ ፡ እነግራችኋለኹ ፥ ከእናንተም ፡ ምንም ፡ አልሸሽግም ፡
አላቸው ።

5 ፤ ኤርምያስንም ፦ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ባንተ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ እኛ ፡ የላከውን ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡
ባናደርግ ፥ እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ እውነተኛና ፡ ታማኝ ፡ ምስክር ፡ ይኹን ።

6 ፤ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ በመስማታችን ፡ መልካም ፡ እንዲኾንልን ፥ መልካም ፡ ወይም ፡ ክፉ ፡
ቢኾን ፥ አንተን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ የምንልክኽ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ እንሰማለን ፡ አሉት ።

7 ፤ ከዐሥር ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ መጣ ።

8 ፤ የቃሬያንም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናንን ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የነበሩትን ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፡ ከታናሹ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡
ታላቁ ፡ ድረስ ፡ ሕዝቡንም ፡ ዅሉ ፡ ጠራ ፥ እንዲህም ፡ አላቸው ፦

9 ፤ ጸሎታችኹን ፡ በፊቱ ፡ አቀርብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ የላካችኹኝ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦

10 ፤ ስላደረግኹባችኹ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ተጸጽቻለኹና ፡ በዚች ፡ ምድር ፡ ብትቀመጡ ፡ እሠራችኋለኹ ፡ እንጂ ፡
አላፈርሳችኹም ፥ እተክላችኋለኹ ፡ እንጂ ፡ አልነቅላችኹም ።

11 ፤ ከምትፈሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ አትፍሩ ፤ አድናችኹ ፡ ዘንድ ፡ ከእጁም ፡ አስጥላችኹ ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ ከእናንተ ፡
ጋራ ፡ ነኝና ፡ አትፍሩ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ ርሱ ፡ እንዲምራችኹ ፡ ወደ ፡ አገራችኹም ፡ እንዲመልሳችኹ ፡ እኔ ፡ እምራችኋለኹ ።

13 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ በዚች ፡ ምድር ፡ አንቀመጥም ፡ ብትሉ ፡ የአምላካችኹንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ባትሰሙ ፥

14 ፤ እናንተም ፦ አይደለም ፤ ሰልፍ ፡ ወደማናይባት ፡ የመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ወደማንሰማባት ፡ ወደማንራብባትም ፡
ወደግብጽ ፡ ምድር ፡ እንኼዳለን ፡ በዚያም ፡ እንቀመጣለን ፡ ብትሉ ፥

15 ፤ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ሆይ ፥ አኹን ፡ እንግዲህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ ትቀመጡ ፡ ዘንድ ፡
ፊታችኹን ፡ ብታቀኑ ፥

16 ፤ የምትፈሩት ፡ ሰይፍ ፡ በዚያ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ያገኛችኋል ፥ ስለ ፡ ርሱም ፡ የምትደነግጡበት ፡ ራብ ፡ በዚያ ፡
በግብጽ ፡ ይደርስባችኋል ፥ በዚያም ፡ ትሞታላችኹ ።

17 ፤ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ፊታቸውን ፡ በሚያቀኑ ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ እንዲህ ፡
ይኾንባቸዋል ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይሞታሉ ፤ እኔም ፡ ከማመጣባቸው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ማንም ፡
አይቀርም ፥ ማንም ፡ አያመልጥም ።

18 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ቍጣዬና ፡ መዓቴ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
በሚኖሩ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ፥ እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በገባችኹ ፡ ጊዜ ፡ መዓቴ ፡ ይፈስባችኋል ፤ እናንተም ፡
ለጥላቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመረገሚያና ፡ ለመሰደቢያ ፡ ትኾናላችኹ ፥ ይህንም ፡ስፍራ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አታዩትም ።

19 ፤ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፦ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትግቡ ፡ ብሎ ፡ ተናግሮባችኋልና ፥ ዛሬ ፡
እንዳስጠነቀቅኋችኹ ፡ በርግጥ ፡ ዕወቁ ።

20 ፤ እናንተ ፦ ስለ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸልይ ፥ አምላካችንም ፡ እግዚአብሔር ፡
የሚናገርኽን ፡ ዅሉ ፡ ንገረን ፡ እኛም ፡ እናደርገዋለን ፡ ብላችኹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ አምላካችኹ ፡
ልካችኹኝ ፡ ነበርና ፥ ራሳችኹን ፡ አታላችኋል ።

21 ፤ እኔም ፡ ዛሬ ፡ ነግሬያችኋለኹ ፥ ወደ ፡ እናንተም ፡ በላከኝ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ የአምላካችኹን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰማችኹም ።

22 ፤ አኹንም ፡ ኼዳችኹ ፡ እንድትቀመጡ ፡ በወደዳችኹበት ፡ ስፍራ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ እንድትሞቱ ፡ በርግጥ ፡ ዕወቁ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 43 ።

ምዕራፍ ፡ 43 ፤

1 ፤ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፥ ለእነርሱ ፡ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፥ ኤርምያስ ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ መናገርን ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፥

2 ፤ የሆሻያ ፡ ልጅ ፡ ዐዛርያስ ፡ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ ትዕቢተኛዎችም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ኤርምያስን ፦ ሐሰት ፡ ተናግረኻል ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፦ በዚያ ፡ ትቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትግቡ ፡ ብሎ ፡ አላከኽም ፤

3 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከለዳውያን ፡ እንዲገድሉን ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ እንዲማርኩን ፡ በእጃቸው ፡ አሳልፈኽ ፡ ትሰጠን ፡ ዘንድ ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ በላያችን ፡ ላይ ፡ አነሣሥቶኻል ፡ አሉት ።

4 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎችም ፡ ኹሉ ፡ ሕዝቡም ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አልሰሙም ።

5 ፤ የቃሬያም ፡ ልጅ ፡ ዮሐናን ፡ የጭፍራ ፡ አለቃዎችም ፡ ኹሉ ፡ በይሁዳ ፡ ምድር ፡ ለመቀመጥ ፡ ከተሰደዱባቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ የተመለሱትን ፡ የይሁዳን ፡ ቅሬታ ፡ ኹሉ ፥

6 ፤ ወንዶችንና ፡ ሴቶችን ፡ ልጆችንም ፡ የንጉሡንም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፥ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከሳፋን ፡ ልጅ ፡ ከአኪቃም ፡ ልጅ ፡ ከጎዶልያስ ፡ ጋራ ፡ የተዋቸውን ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፥ ነቢዩንም ፡ ኤርምያስን ፡ የኔርያንም ፡ ልጅ ፡ ባሮክን ፡ ወሰዱ ፤

7 ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ አልሰሙምና ፡ ወደግብጽ ፡ ምድር ፡ ገቡ ፥ እስከ ፡ ጣፍናስ ፡ ድረስ ፡ መጡ ።

8 ፤ በጣፍናስም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

9 ፤ ታላላቆችን ፡ ድንጋዮች ፡ በእጅኽ ፡ ውሰድ ፥ የይሁዳም ፡ ሰዎች ፡ እያዩ ፡ በጣፍናስ ፡ ባለው ፡ በፈርዖን ፡ ቤት ፡ ደጅ ፡ መግቢያ ፡ ሸሽጋቸው ፤

10 ፤ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ልኬ ፡ ባሪያዬን ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾርን ፡ አመጣለኹ ፥ ዙፋኑንም ፡ እኔ ፡ በሸሸግኋቸው ፡ በእነዚህ ፡ ድንጋዮች ፡ ላይ ፡ አኖራለኹ ፤ ርሱም ፡ ማለፊያውን ፡ ድንኳኑን ፡ በላያቸው ፡ ይዘረጋል ።

11 ፤ መጥቶም ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ይመታል ፥ ለሞትም ፡ የሚኾነውን ፡ ለሞት ፥ ለምርኮም ፡ የሚኾነውን ፡ ለምርኮ ፥ ለሰይፍም ፡ የሚኾነውን ፡ ለሰይፍ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣል ።

12 ፤ በግብጽም ፡ አማልክት ፡ ቤቶች ፡ እሳትን ፡ ያነዳል ፡ ያቃጥላቸውማል ፡ ይማርካቸውማል ፤ እረኛም ፡ ደበሎውን ፡ እንደሚደርብ ፡ እንዲሁ ፡ የግብጽን ፡ አገር ፡ ይደርባል ፤ ከዚያም ፡ በሰላም ፡ ይወጣል ።

13 ፤ በግብጽም ፡ ምድር ፡ ያለውን ፡ የሄልዮቱን ፡ ከተማ ፡ ሐውልቶች ፡ ይሰብራል ፥ የግብጽንም ፡ አማልክት ፡ ቤቶች ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላል ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 44 ።

ምዕራፍ ፡ 44 ፤

1 ፤ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በሚግዶልና ፡ በጣፍናስ ፡ በሜምፎስም ፡ በጳትሮስም ፡ አገር ፡ ስለተቀመጡ ፡ አይሁድ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣ ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ያመጣኹትን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አይታችኋል ፤ እንሆ ፥ ዛሬ ፡ ባድማ ፡ ኾነዋል ፥ የሚቀመጥባቸውም ፡ የለም ።

3 ፤ ይህም ፡ የኾነው ፡ ያስቈጡኝ ፡ ዘንድ ፡ ስላደረጉት ፡ ክፋት ፥ ለማያውቋቸውም ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ ያጥኑ ፡
ዘንድ ፡ ያመልኳቸውም ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኼዱ ፡ ነው ።

4 ፤ በማለዳም ፡ ተነሥቼ ፡ ባሪያዎቼን ፡ ነቢያትን ፡ ኹሉ ፡ ሰደድኹባችኹና ፦ እንደዚህ ፡ እንደ ፡ ጠላኹት ፡ ያለ ፡ ርኩስ ፡
ነገር ፡ አታድርጉ ፡ አልኋችኹ ።

5 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አልሰሙም ፡ ከክፋታቸውም ፡ ተመልሰው ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ እንዳያጥኑ ፡ ጆሯቸውን ፡
አላዘነበሉም ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ መዓቴና ፡ ቍጣዬ ፡ ፈሰሱ ፥ በይሁዳም ፡ ከተማዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ነደዱ ፤ ዛሬም ፡
እንደኾነው ፡ ፈረሱ ፡ ባድማም ፡ ኾኑ ።

7 ፤ አኹንም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡ ቅሬታ ፡
እንዳይቀርላችኹ ፥ ወንድንና ፡ ሴትን ፥ ብላቴናንን ፡ ሕፃንን ፡ ከመካከላችኹ ፡ ታጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ታላቅ ፡ ክፋት ፡
በራሳችኹ ፡ ላይ ፡ ለምን ፡ ታደርጋላችኹ ፧

8 ፤ ሰውነታችኹንም ፡ ታጠፉ ፡ ዘንድ ፡ በምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ መረገሚያና ፡ መሰደቢያ ፡ ትኾኑ ፡
ዘንድ ፥ ለመቀመጥ ፡ በገባችኹባት ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ በማጠናችኹ ፡ በእጃችኹ ፡ ሥራ ፡
ለምን ፡ ታስቈጡኛላችኹ ፧

9 ፤ በእውኑ ፡ በይሁዳ ፡ ምድርና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ያደረጉትን ፡ የአባቶቻችኹን ፡ ክፋት ፥ የይሁዳንም ፡
ነገሥታት ፡ ክፋት ፥ የሚስቶቻቸውንም ፡ ክፋት ፥ የእናንተንም ፡ ክፋት ፥ የሚስቶቻችኹንም ፡ ክፋት ፡ ረስታችኹታልን ፧

10 ፤ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አልተዋረዱም ፡ አልፈሩምም ፥ በእናንተና ፡ በአባቶቻችኹም ፡ ፊት ፡ ባኖርኹት ፡ ሕጌና ፡
ሥርዐቴ ፡ አልኼዱም ።

11 ፤ ስለዚህም ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ይሁዳን ፡ ኹሉ ፡
አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ፊቴን ፡ ለክፋት ፡ በላያችኹ ፡ አደርጋለኹ ።

12 ፤ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡ ፊታቸውን ፡ ያቀኑትን ፡ የይሁዳን ፡ ቅሬታ ፡
እወስዳለኹ ፥ ኹሉም ፡ ይጠፋሉ ፥ በግብጽም ፡ ምድር ፡ ይወድቃሉ ፤ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይጠፋሉ ፤ ከታናሹም ፡ ዠምሮ ፡
እስከ ፡ ታላቁ ፡ ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ይሞታሉ ፤ ለጥላቻና ፡ ለመደነቂያ ፡ ለመረገሚያና ፡ ለመሰደቢያ ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ ቀጣኹ ፥ እንዲሁ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡
እቀጣለኹ ።

14 ፤ በዚያ ፡ ለመቀመጥ ፡ ወደግብጽ ፡ ምድር ፡ ከኼዱ ፥ ወደይሁዳ ፡ አገር ፡ ተመልሰው ፡ በዚያ ፡ ይቀመጡ ፡ ዘንድ ፡
ከሚወዱ ፡ ከይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ወገን ፡ የሚያመልጥና ፡ የሚቀር ፡ ወደዚያም ፡ የሚመለስ ፡ የለም ፤ ከሚያመልጥም ፡ በቀር ፡
ማንም ፡ አይመለስም ።

15 ፤ ሚስቶቻቸውም ፡ ለሌላዎች ፡ አማልክት ፡ ማጠናቸውን ፡ ያወቁ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ በዚያም ፡ የቆሙ ፡ ሴቶች ፡
ኹሉ ፥ በግብጽ ፡ ምድር ፡ በጳትሮስ ፡ የተቀመጡ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ ታላቅ ፡ ጉባኤ ፡ ኾነው ፡ ለኤርምያስ ፡ መለሱለት ፡
እንዲህም ፡ አሉ ።

16 ፤ አንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የነገርኸንን ፡ ቃል ፡ አንሰማኽም ።

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እኛና ፡ አባቶቻችን ፡ ነገሥታታችንም ፡ አለቃዎቻችንም ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎች ፡ በኢየሩሳሌም ፡
አደባባይ ፡ እናደርገው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፥ ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ እናጥን ፡ ዘንድ ፡ የመጠጥንም ፡ ቍርባን ፡ እናፈስላት ፡ ዘንድ ፡
ከአፋችን ፡ የወጣውን ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ በርግጥ ፡ እናደርጋለን ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንጀራ ፡ እንጠግብ ፡
ነበር ፥ መልካምም ፡ ይኾንልን ፡ ክፉም ፡ አናይም ፡ ነበር ።

18 ፤ ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ ማጠንን ፥ ለርሷም ፡ የመጠጥን ፡ ቍርባን ፡ ማፍሰስን ፡ ከተውን ፡ ወዲህ ፡ ግን ፥ እኛ ፡ በኹሉ ፡
ነገር ፡ ተቸግረናል ፥ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ አልቀናል ።

19 ፤ እኛስ ፡ ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ ባጠንላት ፡ የመጠጥንም ፡ ቍርባን ፡ ባፈሰስንላት ፡ ጊዜ ፥ በእውኑ ፡ ያለባሎቻችን ፡

ምስሏን ፡ ለማብጀት ፡ ዕንጕቻ ፡ አድርገንላት ፡ ኖሯልን ፧ የመጠጥንም ፡ ቍርባን ፡ አፍሰንላት ፡ ኖሯልን ፧

20 ፤ ኤርምያስም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ለመለሱለት ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ ለወንዶቹና ፡ ለሴቶቹ ፡ ለሕዝቡም ፡
ኹሉ ፥ መለሰላቸው ፡ እንዲህም ፡ አለ ።

21 ፤ እናንተና ፡ አባቶቻችኹ ፡ ነገሥታታችኹም ፡ አለቃዎቻችኹም ፡ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ በይሁዳ ፡ ከተማዎችና ፡
በኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ያጠናችኹትን ፡ ዕጣን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያሰበው ፡ በልቡም ፡ ያኖረው ፡ አይደለምን ፧

22 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሥራችኹን ፡ ክፋትና ፡ ያደረጋችኹትን ፡ ርኵሰት ፡ ይታገሥ ፡ ዘንድ ፡
አልቻለም ፤ ስለዚህ ፥ ምድራችኹ ፡ ባድማ ፣ መደነቂያም ፣ መረገሚያም ፡ ኾናለች ፥ ዛሬም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ የሚኖርባት ፡
የለም ።

23 ፤ ስላጠናችኹ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ በደላችኹ ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ ስላልሰማችኹ ፥ በሕጉና ፡
በሥርዐቱም ፡ በምስክሩም ፡ ስላልኼዳችኹ ፥ ስለዚህ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ይህች ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አግኝታችኋለች ።

24 ፤ ኤርምያስም ፡ ለሕዝቡ ፡ ኹሉ ፡ ለሴቶቹም ፡ ኹሉ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ይሁዳ ፡
ኹሉ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

25 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተና ፡ ሚስቶቻችኹ ፡
በአፋችኹ ። ለሰማይ ፡ ንግሥት ፡ እናጥን ፡ ዘንድ ፡ የመጠጥንም ፡ ቍርባን ፡ እናፈስላት ፡ ዘንድ ፡ የተሳልነውን ፡
ስእለታችንን ፡ በርግጥ ፡ እንፈጽማለን ፡ አላችኹ ፡ በእጃችኹም ፡ አደረጋችኹት ፤ እንግዲህ ፡ ስእለታችኹን ፡ አጽኑ ፡
ስእለታችኹንም ፡ ፈጽሙ ።

26 ፤ እናንተ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የምትኖሩ ፡ ይሁዳ ፡ ኹሉ ፥ ስለዚህ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ በግብጽ ፡
ምድር ፡ ኹሉ ፡ በሚኖር ፡ በይሁዳ ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ አፍ ፡ ስሜ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ። ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ተብሎ ፡
እንዳይጠራ ፥ እንሆ ፥ በታላቅ ፡ ስሜ ፡ ምያለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

27 ፤ እንሆ ፥ ለመልካም ፡ ሳይኾን ፡ ለክፋት ፡ እተጋባቸዋለኹ ፤ በግብጽም ፡ ምድር ፡ ያሉት ፡ የይሁዳ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡
እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ ያልቃሉ ።

28 ፤ ከሰይፍም ፡ የሚያመልጡ ፡ ጥቂት ፡ ሰዎች ፡ ኾነው ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ወደይሁዳ ፡ ምድር ፡
ይመለሳሉ ፤ ሊቀመጡም ፡ ወደግብጽ ፡ ምድር ፡ የገቡት ፡ የይሁዳ ፡ ቅሬታ ፡ ኹሉ ፡ ከእኔ ፡ ወይም ፡ ከነርሱ ፡ የማናችን ፡
ቃል ፡ እንዲጸና ፡ ያውቃሉ ።

29 ፤ ቃሌም ፡ በላያችኹ ፡ ለክፋት ፡ እንዲጸና ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በዚች ፡ ስፍራ ፡ እንድቀጣችኹ ፡ ምልክታችኹ ፡ ይህ ፡
ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

30 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ጠላቱ ፡ ለኾነው ፡ ነፍሱንም ፡ ለፈለገው ፡
ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እንደ ፡ ሰጠኹት ፥ እንዲሁ ፥ እንሆ ፥ የግብጹን ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡
ሖፍራን ፡ ለጠላቶቹ ፡ ነፍሱንም ፡ ለሚፈልጉ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 45 ።

ምዕራፍ ፡ 45 ፤

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡ እነዚህን ፡ ቃሎች ፡
ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡ በመጽሐፍ ፡ በጻፋቸው ፡ ጊዜ ፥ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ ባሮክ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይልኻል ።

3 ፤ አንተ ፦ እግዚአብሔር ፡ በሕመሜ ፡ ላይ ፡ ሐዘንን ፡ ጨምሮብኛልና ፥ ወዮልኝ! በልቅሶዬ ፡ ጮኽት ፡
ደክሜያለኹ ፥ ዕረፍትንም ፡ አላገኘኹም ፡ ብለኻል ።

4 ፤ እንዲህ ፡ በለው ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የሠራኹትን ፡ አፈርሳለኹ ፥ የተከልኹትንም ፡
እነቅላለኹ ፤ ይኸውም ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ነው ።

5 ፤ ለራስኽ ፡ ታላቅን ፡ ነገር ፡ ትፈልጋለኽን ፧ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፥ እንሆ ፥ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አመጣለኹና ፡
አትፈልገው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኼድኽበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ ነፍስኽን ፡ እንደ ፡ ምርኮ ፡ አድርጌ ፡
እሰጥኻለኹ ።

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 46 ።

ምዕራፍ ፡ 46 ፤

1 ፤ ስለ ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይሀ ፡ ነው ፦

2 ፤ ስለ ፡ ግብጽ ፤ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ በከርከሚሽ ፡ ስለነበረው ፥ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮአቄም ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ስለመታው ፡ ስለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ስለፈርዖን ፡
ኒካው ፡ ሰራዊት ።

3 ፤ ጋሻ ፡ ጦር ፡ አዘጋጁ ፡ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ቅረቡ ።

4 ፤ ፈረሰኛዎች ፡ ሆይ ፥ ፈረሶችን ፡ ለጕሙና ፡ ውጡ ፥ ራስ ፡ ቍርንም ፡ ደፍታችኹ ፡ ቁሙ ፤ ጦርንም ፡ ሰንግሉ ፡
ጥሩርንም ፡ ልበሱ ።

5 ፤ ፈርተው ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ሲመለሱ ፥ ኀያላናቸውም ፡ ሲደበደቡ ፡ ወደ ፡ ኋላቸውም ፡ ሳይመለከቱ ፡ ፈጥነው ፡ ሲሸሹ ፡
ለምን ፡ አየኹ ፧ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ድንጋጤ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ ፈጣኑ ፡ አያመልጥም ፡ ኀያሉም ፡ አይድንም ፤ በሰሜን ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡ በኩል ፡ ተሰናክለው ፡ ወደቁ ።

7 ፤ ይሀ ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ የሚነሣ ፥ ውሃውም ፡ እንደ ፡ ወንዝ ፡ የሚናወጥ ፡ ማን ፡ ነው ፧

8 ፤ ግብጽ ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ይነሣል ፡ ውሃውም ፡ እንደ ፡ ወንዙ ፡ ይናወጣል ፤ ርሱም ፦ እነሣለኹ ፡ ምድርንም ፡
ኹሉ ፡ እከድናለኹ ፤ ከተማዎችንና ፡ የሚኖሩባቸውን ፡ አጠፋለኹ ፡ ብሏል ።

9 ፤ ፈረሶች ፡ ሆይ ፥ ውጡ ፤ ሠረገላዎችም ፡ ሆይ ፥ ንገዱ ፤ ጋሻም ፡ የሚያነግቡ ፡ የኢትዮጵያና ፡ የፉጥ ፡
ኀያላን ፥ ቀስትንም ፡ ይዘው ፡ የሚስቡ ፡ የሉድ ፡ ኀያላን ፡ ይውጡ ።

10 ፤ ያ ፡ ቀን ፡ ጠላቶቹን ፡ የሚበቀልበት ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የበቀል ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ሰይፍ ፡ በልቶ ፡
ይጠግባል ፡ በደማቸውም ፡ ይሰክራል ፥ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በሰሜን ፡ ምድር ፡ በኤፍራጥስ ፡ ወንዝ ፡
አጠገብ ፡ መሥዋዕት ፡ አለውና ።

11 ፤ ድንግሊቱ ፡ የግብጽ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ውጪ ፥ የሚቀባንም ፡ መድኀኒት ፡ ውሰጂ ፤ መድኀኒትን ፡
ያበዛሽው ፡ በከንቱ ፡ ነው ፤ መዳን ፡ የለሽም ።

12 ፤ ኀያሉ ፡ በኀያሉ ፡ ላይ ፡ ተሰናክሎ ፡ ኹለቱ ፡ በአንድነት ፡ ወድቀዋልና ፥ አሕዛብ ፡ ጕስቍልናሽን ፡
ሰምተዋል ፥ ልቅሶሽም ፡ ምድርን ፡ ሞልቷታል ።

13 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ እንዲመጣና ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ እንዲመታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለነቢዩ ፡
ለኤርምያስ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይሀ ፡ ነው ፦

14 ፤ በግብጽ ፡ ተናገሩ ፥ በሚግዶልም ፡ አሰሙ ፥ በሜምፎስና ፡ በጣፍናስ ፡ አሰሙ ፤ ሰይፍ ፡ በዙሪያኽ ፡ ያለውን ፡
በልቷልና ፦ ተነሥ ፡ ተዘጋጅም ፡ በሉ ።

15 ፤ ኀይለኛዎችኽ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተወገዱ ፧ እግዚአብሔር ፡ ስላደከማቸው ፡ አልቆሙም ።

16 ፤ ብዛታቸውም ፡ ተሰናከለ ፥ ሰውም ፡ አንዱ ፡ በአንዱ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ፤ እነርሱም ፦ ተነሡ ፥ ከሚያስጨንቅ ፡ ሰይፍ ፡
ፊት ፡ ወደ ፡ ወገናችን ፡ ወደተወለድንባት ፡ ምድር ፡ እንመለስ ፡ አሉ ።

17 ፤ በዚያም ፡ የግብሥ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንን ፦ ሰዓቱን ፡ የሚያሳልፍ ፡ ጕረኛ ፡ ብለው ፡ ጠሩት ።

18 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በተራራዎች ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ታቦር ፥ በባሕርም ፡ አጠገብ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡
ቀርሜሎስ ፥ እንዲሁ ፡ በእውነት ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባለው ፡ ንጉሥ ።

19 ፤ አንቺ ፡ በግብጽ ፡ የምትቀመጪ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ሜምፎስ ፡ ባድማ ፡
ትኾናለችና ፥ ትቃጠልማለችና ፥ የሚቀመጥባትም ፡ አይገኝምና ፡ ለምርኮ ፡ የሚኾን ፡ ዕቃ ፡ አዘጋጂ ።

20 ፤ ግብጽ ፡ የተዋበች ፡ ጊደር ፡ ናት ፤ ጥፋት ፡ ግን ፡ ይመጣል ፥ ከሰሜን ፡ በኩል ፡ ይመጣባታል ።

21 ፤ በርሷም ፡ ያሉ ፡ የተቀጠሩ ፡ ሠራተኛዎች ፡ እንደ ፡ ሰቡ ፡ ወይፈኖች ፡ ናቸው ፤ የጥፋታቸው ፡ ቀንና ፡
የመጐብኘታቸው ፡ ጊዜ ፡ መጥቶባቸዋልና ፥ ተመለሱ ፥ በአንድነትም ፡ ሸሹ ፥ አልቆሙምም ።

22 ፤ ከሰራዊትም ፡ ጋራ ፡ ይኼዳሉና ፥ ድምፅ ፡ እንደ ፡ እባብ ፡ ይተሟል ፤ እንደ ፡ ዕንጨት ፡ ቈራጮችም ፡ በምሣር ፡
ይመጡባታል ።

23 ፤ ይቈጠሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይቻሉትን ፡ የዱሯን ፡ ዛፎች ፡ ይቈርጣሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ከአንበጣ ፡ ይልቅ ፡
በዝተዋልና ፥ ቍጥርም ፡ የላቸውምና ።

24 ፤ የግብጽ ፡ ልጅ ፡ ታፍራለች ፤ በሰሜን ፡ ሕዝብ ፡ እጅ ፡ ዐልፋ ፡ ትሰጣለች ።

25 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንሆ ፥ የኖእ ፡
ዐሞንን ፥ ፈርዖንንም ፥ ግብጽንም ፥ አማልክቷንና ፡ ነገሥታቷንም ፥ ፈርዖንና ፡ በርሱም ፡ የሚታመኑትን ፡ እቀጣለኹ ፤

26 ፤ ነፍሳቸውንም ፡ በሚፈልጉ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፥ በባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ እጅ ፥ በባሪያዎቹም ፡ እጅ ፡
አሳልፌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ዘመን ፡ የሰው ፡ መኖሪያ ፡ ትኾናለች ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

27 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ አትፍራ ፥ አንተም ፡ እስራኤል ፡
ሆይ ፥ አትደንግጥ ፤ እንሆ ፥ አንተን ፡ ከሩቅ ፡ ዘርኽንም ፡ ከተማረከባት ፡ ምድር ፡ አድናለኹ ፤ ያዕቆብም ፡ ተመልሶ ፡
ያርፋል ፡ ተዘልሎም ፡ ይቀመጣል ፥ ማንም ፡ አያስፈራውምም ።

28 ፤ አንተ ፡ ባሪያዬ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፡ አትፍራ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ አንተንም ፡
ያሰደድኹባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ኹሉ ፡ ፈጽሜ ፡ አጠፋለኹና ፥ አንተን ፡ ግን ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋኽም ፤ በመጠን ፡
እቀጣኻለኹ ፥ ያለቅጣትም ፡ አልተውኽም ።

___________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 47 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 47 ፤

1 ፤ ፈርዖንም ፡ ጋዛን ፡ ሳይመታ ፡ ስለ ፡ ፍልስጥኤማውያን ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡—

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እንሆ ፥ ውሃ ፡ ከሰሜን ፡ ይነሣል ፡ የሚያጥለቀልቅም ፡ ፈሳሽ ፡
ይኾናል ፤ በአገሪቱና ፡ በመላዋ ፡ ኹሉ ፥ በከተማዪቱና ፡ በሚኖሩባት ፡ ላይ ፡ ይጐርፋል ፤ ሰዎቹም ፡
ይጮኻሉ ፥ በምድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ያለቅሳሉ ።

3 ፤ ከኀይለኛዎች ፡ ፈረሶች ፡ ከኰቴያቸው ፡ መጠብጠብ ፡ ድምፅ ፥ ከሠረገላዎቹም ፡ መሽከርከር ፥ ከመንኰራኵሮቹም ፡
መትመም ፡ የተነሣ ፡ አባቶች ፡ በእጃቸው ፡ ድካም ፡ ምክንያት ፡ ፊታቸውን ፡ መልሰው ፡ ወደ ፡ ልጆቻቸው ፡
አይመለከቱም ።

4 ፤ ይህም ፡ የሚኾነው ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ኹሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ የቀሩትንም ፡ ረዳቶች ፡ ኹሉ ፡ ከጢሮስና ፡ ከሲዶና ፡
ይቈርጥ ፡ ዘንድ ፡ ስለሚመጣው ፡ ቀን ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ፍልስጥኤማውያንና ፡ የከፍቶርን ፡ ደሴት ፡ ቅሬታ ፡
ያጠፋልና ።

5 ፤ ቡሓነት ፡ በጋዛ ፡ ላይ ፡ መጥቷል ፤ አስቀሎና ፡ ጠፋች ፤ የዔናቅ ፡ ቅሬታዎች ፡ ሆይ! እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡
ገላችኹን ፡ ትነጫላችኹ ፧

6 ፤ አንተ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሰይፍ ፡ ሆይ ፥ ዝም ፡ የማትለው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧ ወደ ፡ ሰገባኽ ፡ ግባ ፡ ጸጥ ፡
ብለኽም ፡ ዕረፍ ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ በአስቀሎናና ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ ላይ ፡ ትእዛዝ ፡ ሰጥቷልና ፥ በዚያም ፡ አዘጋጅቶታልና ፥ እንዴት ፡ ዝም ፡
ትላለኽ ፧

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 48 ።

ምዕራፍ ፡ 48 ፤

1 ፤ ስለ ፡ ሞዐብ ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ናባው ፡ ጠፍታለችና ፡
ወዮላት! ቂርያታይም ፡ ዐፍራለች ፡ ተይዛማለች ፤ ሚሥጋብ ፡ ዐፍራለች ፡ ደንግጣማለች ።

2 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የሞዐብ ፡ ትምክሕት ፡ የለም ፤ በሐሴቦን ፡ ላይ ፦ ኑ ፥ ሕዝብ ፡ እንዳትኾን ፡ እናጥፋት ፡ ብለው ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ዐስበውባታል ። መድሜን ፡ ሆይ ፥ አንቺ ፡ ደግሞ ፡ ትጠፊያለሽ ፡ ሰይፍም ፡ ያሳድድሻል ።

3 ፤ መፍረስና ፡ ታላቅ ፡ ጥፋት ፡ የሚል ፡ የጩኸት ፡ ቃል ፡ ከሖሮናይም ፡ ተሰማ ።

4 ፤ ሞዐብ ፡ ጠፍታለች ፥ ልጆቿም ፡ ጩኸትን ፡ አሰምተዋል ።

5 ፤ በሉሒት ፡ ዐቀበት ፡ ልቅሶ ፡ እያለቀሱ ፡ ይወጣሉና ፥ በሖሮናይምም ፡ ቍልቍለት ፡ የጥፋትንና ፡ የመባባትን ፡ ጩኸት ፡
ሰምተዋል ።

6 ፤ ሽሽታችኹ ፡ ራሳችኹን ፡ አድኑ ፤ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ ቍጥቋጦ ፡ ኹኑ ።

7 ፤ በሥራሽና ፡ በመዝገብሽ ፡ ታምነሻልና ፥ አንቺ ፡ ደግሞ ፡ ትያዢያለሽ ፤ ካሞሽም ፡ ከካህናቱና ፡ ከአለቃዎቹ ፡ ጋራ ፡
በአንድነት ፡ ይማረካል ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፥ አጥፊ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ዅሉ ፡ ይመጣል ፡ አንዲትም ፡ ከተማ ፡
አትድንም ፤ ሸለቆውም ፡ ይጠፋል ፡ ሜዳውም ፡ ይበላሻል ።

9 ፤ በራ ፡ እንድትወጣ ፡ ለሞዐብ ፡ ክንፍ ፡ ስጧት ፤ ከተማዎቿም ፡ ባድማና ፡ ወና ፡ ይኾናሉ ።

10 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ በቸልታ ፡ የሚያደርግ ፡ ርጉም ፡ ይኹን ፥ ሰይፉንም ፡ ከደም ፡ የሚከለክል ፡ ርጉም ፡
ይኹን ።

11 ፤ ሞዐብ ፡ ከታናሽነቱ ፡ ዠምሮ ፡ ቅምጥል ፡ ነበረ ፥ በአምቡላውም ፡ ላይ ፡ ዐርፏል ፥ ከዕቃውም ፡ ወደ ፡ ዕቃ ፡
አልተገላበጠም ፥ ወደ ፡ ምርኮም ፡ አልኼደም ፤ ስለዚህ ፥ ቃናው ፡ በርሱ ፡ ውስጥ ፡ ቀርቷል ፥ መዐዛውም ፡
አልተለወጠም ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ የሚያገላብጡትን ፡ የምልክበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እነርሱም ፡
ያገላብጡታል ፤ ጋኖቹንም ፡ ባዶ ፡ ያደርጋሉ ፥ መስቴዎቹንም ፡ ይሰብራሉ ።

13 ፤ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ይታመንባት ፡ ከነበረው ፡ ከቤቴል ፡ እንዳፈረ ፥ እንዲሁ ፡ ሞዐብ ፡ ከካሞሽ ፡ ያፍራል ።

14 ፤ እናንተ ፦ እኛ ፡ ኀያላን ፡ በሰልፍም ፡ ጽኑዓን ፡ ነን ፡ እንዴት ፡ ትላላችኹ ፧

15 ፤ ሞዐብ ፡ ፈርሷል ፥ ከተማዎቹም ፡ ጠፍተዋል ፥ የተመረጡትም ፡ ጕልማሳዎች ፡ ወደ ፡ መታረድ ፡
ወርደዋል ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የኾነ ፡ ንጉሥ ።

16 ፤ የሞዐብ ፡ ጥፋት ፡ ሊመጣ ፡ ቀርቧል ፡ መከራውም ፡ እጅግ ፡ ይፈጥናል ።

17 ፤ በዙሪያው ፡ ያላችኹ ፡ ዅሉ ፡ ስሙንም ፡ የምታውቁ ፡ ዅሉ ፦ ብርቱው ፡ በትር ፥ የከበረው ፡ ሽመል ፥ እንዴት ፡
ተሰበረ! ብላችኹ ፡ አልቅሱለት ።

18 ፤ በዲቦን ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ፥ ሞዐብን ፡ የሚያጠፋ ፡ ወጥቶብሻልና ፥ ዐምባሽንም ፡ ሰብሯልና ፥ ከክብርሽ ፡
ውረጂ ፥ በጥማትም ፡ ተቀመጪ ።

19 ፤ በዐሮዔር ፡ የምትኖሪ ፡ ሆይ ፥ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡ ቆመሽ ፡ ተመልከቺ ፤ የሸሸውንና ፡ ያመለጠችውን ፦ ምን ፡
ኾኗል ፧ ብለሽ ፡ ጠይቂ ።

20 ፤ ሞዐብም ፡ ፈርሷልና ፥ ዐፈረ ፤ አልቅሱ ፡ ጩኹም ፤ ሞዐብ ፡ እንደ ፡ ተዘረፈ ፡ በአርኖን ፡ አጠገብ ፡ አውሩ ።

21 ፤ በሜዳ ፡ ላይ ፥ በሖሎን ፥ በያሳ ፥ በሜፍዓት ፡ ላይ ፥

22 ፤ በዲቦን ፥ በናባው ፥ በቤት ፡ ዲብላታይም ፡ ላይ ፥

23 ፤ በቂርያታይም ፥ በቤትጋሙል ፥

24 ፤ በቤትምዖን ፡ ላይ ፥ በቂርዮት ፥ በባሶራ ፥ በሞዐብም ፡ ምድር ፡ ከተማዎች ፡ ኹሉ ፡ ቅርብና ፡ ሩቅ ፡ በኾኑ ፡ ላይ ፡
ፍርድ ፡ መጥቷል ።

25 ፤ የሞዐብ ፡ ቀንድ ፡ ተቈረጠ ፡ ክንዱም ፡ ተሰበረ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

26 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርቷልና ፥ አስክሩት ፤ ሞዐብም ፡ በጥፋቱ ፡ ላይ ፡ ይንከባለላል ፥ ደግሞም ፡ መሳቂያ ፡
ይኾናል ።

27 ፤ እስራኤል ፡ ለአንተ ፡ መሳቂያ ፡ አልኾነምን ፧ ወይስ ፡ በሌባዎች ፡ መካከል ፡ ተገኝቷልን ፧ ስለ ፡ ርሱ ፡ በተናገርኽ ፡
ጊዜ ፡ ራስኽን ፡ ትነቀንቃለኽ ።

28 ፤ እናንተ ፡ በሞዐብ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ ከተማዎችን ፡ ትታችኹ ፡ በአለት ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፥ በገደል ፡ አፋፍም ፡
ቤቷን ፡ እንደምትሠራ ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ ኹኑ ።

29 ፤ እጅግ ፡ እንደ ፡ ታበየ ፡ ስለሞዐብ ፡ ትዕቢት ፡ ስለ ፡ ትምክሕቱም ፡ ስለ ፡ ኵራቱም ፡ ስለ ፡ መጓደዱም ፡ ስለልቡም ፡
ትዕቢት ፡ ሰምተናል ።

30 ፤ ቍጣው ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዐውቃለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ፉከራው ፡ ምንም ፡ አልሠራም ።

31 ፤ ስለዚህ ፥ ለሞዐብ ፡ አለቅሳለኹ ፥ ለሞዐብም ፡ ኹሉ ፡ እጮኻለኹ ፤ ለቂርሔሬስ ፡ ሰዎች ፡ አለቅሳለኹ ።

32 ፤ አንቺ ፡ የሴባማ ፡ ወይን ፡ ሆይ ፥ ከኢያዜር ፡ ልቅሶ ፡ ይልቅ ፡ ለአንቺ ፡ አለቅሳለኹ ፤ ቅርንጫፎችሽ ፡ ባሕርን ፡
ተሻግረዋል ፥ ወደኢያዜርም ፡ ባሕር ፡ ደርሰዋል ፤ አጥፊው ፡ በሰብልሽና ፡ በወይንሽ ፡ ላይ ፡ መጥቷል ።

33 ፤ ሐሤትና ፡ ደስታ ፡ ከፍሬያማው ፡ ዕርሻና ፡ ከሞዐብ ፡ ምድር ፡ ጠፍተዋል ፤ ጠጁን ፡ ከመጥመቂያው ፡
አጥፍቻለኹ ፤ ጠማቂውም ፡ በእልልታ ፡ አይጠምቅም ፥ እልልታቸውም ፡ እልልታ ፡ አይኾንም ።

34 ፤ ከሐሴቦን ፡ ጩኸት ፡ እስከ ፡ ኤልያሌና ፡ እስከ ፡ ያሀጽ ፡ ድረስ ፡ ድምፃቸውን ፡ ሰጥተዋል ፤ ከዞዓር ፡ እስከ ፡
ሖሮናይምና ፡ እስከ ፡ ዔግላት ፡ ሺሊሺያ ፡ ድረስ ፡ ይደርሳል ፤ የኔምሬም ፡ ውሃ ፡ ደግሞ ፡ ይደርቃል ።

35 ፤ በኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ላይ ፡ የሚሠዋውን ፡ ለአማልክቱም ፡ የሚያጥነውን ፡ ከሞዐብ ፡ አጠፋለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

36 ፤ ያተረፈው ፡ ትርፉ ፡ ጠፍቶበታልና ፤ ስለዚህ ፥ ልቤ ፡ ለሞዐብ ፡ እንደ ፡ እንቢልታ ፡ ይጮኻል ፥ ልቤም ፡ ለቂርሔሬስ ፡
ሰዎች ፡ እንደ ፡ እንቢልታ ፡ ይጮኻል ።

37 ፤ ራስ ፡ ኹሉ ፡ መላጣ ፡ ጢምም ፡ ኹሉ ፡ የተላጨ ፡ ነውና ፤ በእጅም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ክትፋት ፡ በወገብም ፡ ላይ ፡ ማቅ ፡
አለና ።

38 ፤ ሞዐብን ፡ እንደማይወደድ ፡ ዕቃ ፡ ሰብሬያለኹና ፡ በሞዐብ ፡ ሰገነት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በአደባባዩም ፡ ላይ ፡ በኹሉም ፡
ቦታ ፡ ልቅሶ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

39 ፤ እንዴት ፡ ተገለበጠ! በዕፍረትም ፡ የተነሣ ፡ ሞዐብ ፡ ዠርባውን ፡ እንዴት ፡ መለሰ! ብላችኹ ፡ አልቅሱ ። ሞዐብም ፡
በዙሪያው ፡ ላሉት ፡ ኹሉ ፡ መሳቂያና ፡ ድንጋጤ ፡ ይኾናል ።

40 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ እንደ ፡ ንስር ፡ ይበራል ፡ ክንፉንም ፡ በሞዐብ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ።

41 ፤ ከተማዎቹ ፡ ተይዘዋል ፥ ዐምባዎቹም ፡ ተወስደዋል ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሞዐብ ፡ ኀያላን ፡ ልብ ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡
ሴት ፡ ልብ ፡ ይኾናል ።

42 ፤ ሞዐብም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርቷልና ፥ ሕዝብ ፡ ከመኾን ፡ ይጠፋል ።

43 ፤ በሞዐብ ፡ የምትኖር ፡ ሆይ ፥ ፍርሀትና ፡ ጕድጓድ ፡ ወጥመድም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ አለ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

44 ፤ በሞዐብ ፡ ላይ ፡ የመጐብኘትን ፡ ዓመት ፡ አመጣበታለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ በፍርሀት ፡ የሸሸ ፡
በጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ይወድቃል ፥ ከጕድጓድም ፡ የወጣ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ።

45 ፤ የሸሹ ፡ ደክመው ፡ ከሐሴቦን ፡ ጥላ ፡ በታች ፡ ቆመዋል ፤ እሳት ፡ ከሐሴቦን ፡ ነበልባልም ፡ ከሴዎን ፡ ወጥቷል ፡
የሞዐብንም ፡ ማእዘን ፡ የሤትንም ፡ ልጆች ፡ ዐናት ፡ በልቷል ።

46 ፤ ሞዐብ ፡ ሆይ ፥ ወዮልኽ! የካሞሽ ፡ ወገን ፡ ጠፍቷል ፤ ወንዶች ፡ ልጆችኽ ፡ ተማርከዋልና ፥ ሴቶች ፡ ልጆችኽም ፡
ወደ ፡ ምርኮ ፡ ኼደዋልና ።

47 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሞዐብን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። የሞዐብ ፡ ፍርድ ፡
እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

____________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 49 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 49 ፤

1 ፤ ስለዐሞን ፡ ልጆች ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሉትምን ፧ ወይስ ፡ ወራሽ ፡
የለውምን ፧ ስለ ፡ ምን ፡ ሚልኮም ፡ ጋድን ፡ ወረሰ ፧ ሕዝቡስ ፡ በከተማዎቹ ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ተቀመጠ ፧

2 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ በዐሞን ፡ ልጆች ፡ ከተማ ፡ በረባት ፡ ላይ ፡ የሰልፍ ፡ ውካታን ፡ የማሰማበት ፡ ዘመን ፡
ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የፍርስራሽ ፡ ክምርም ፡ ትኾናለች ፥ ሴቶች ፡ ልጆቿም ፡ በእሳት ፡
ይቃጠላሉ ፥ እስራኤልም ፡ የወረሱትን ፡ ይወርሳል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

3 ፤ ሐሴቦን ፡ ሆይ ፥ ጋይ ፡ ፈርሳለችና ፡ አልቅሺላት ፡ እናንተም ፡ የረባት ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ሚልኮም ፡ ካህናቱና ፡
አለቃዎቹም ፡ በአንድነት ፡ ይማረካሉና ፡ ጮኹ ፥ ማቅም ፡ ታጠቁ ፥ አልቅሱም ፥ በቅጥሮችም ፡ መካከል ፡ ተሯሯጡ ።

4 ፤ ማን ፡ ይመጣብኛል ፡ ብለሽ ፡ በመዝገብሽ ፡ የታመንሽ ፡ አንቺ ፡ ከዳተኛ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በሸለቆዎችሽ ፥ ውሃ ፡
በሚያረካቸው ፡ ሸለቆዎችሽ ፥ ስለ ፡ ምን ፡ ትመኪያለሽ ፧

5 ፤ እንሆ ፥ በዙሪያሽ ፡ ካሉት ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ ፍርሀትን ፡ አመጣብሻለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ እያንዳንዳችኹም ፡ በፊታችኹ ፡ ወዳለው ፡ ስፍራ ፡ ትሰደዳላችኹ ፥ የሚሸሹትንም ፡ የሚሰበስብ ፡ የለም ።

6 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ የዐሞንን ፡ ልጆች ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእውኑ ፡ በቴማን ፡ ጥበብ ፡
የለምን ፧ ከብልኀተኛዎችስ ፡ ምክር ፡ ጠፍቷልን ፧

8 ፤ ጥበባቸውስ ፡ አልቋልን ፧ እናንተ ፡ በድዳን ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የዔሳውን ፡ ጥፋት ፥ የምጐበኝበትን ፡
ጊዜ ፥ አመጣበታለኹና ፡ ሽሹ ፥ ወደ ፡ ኋላ ፡ ተመለሱ ፥ በጥልቅም ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ።

9 ፤ ወይን ፡ ለቃሚዎች ፡ ቢመጡብኽ ፥ ቃርሚያውን ፡ አይተውልኽምን ፧ ሌባዎችስ ፡ በሌሊት ፡ ቢመጡ ፥ የሚያጠፉት ፡
እስኪበቃቸው ፡ ድረስ ፡ አይደለምን ፧

10 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ዔሳውን ፡ ዐራቈትኹት ፥ የተሸሸጉትንም ፡ ስፍራዎች ፡ ገለጥኹ ፥ ይሸሸግም ፡ ዘንድ ፡
አይችልም ፤ ዘሩም ፡ ወንድሞቹም ፡ ጎረቤቶቹም ፡ ጠፍተዋል ፡ ርሱም ፡ የለም ።

11 ፤ ድኻ ፡ አደጎችኽን ፡ ተው ፥ እኔም ፡ በሕይወት ፡ አኖራቸዋለኹ ፤ መበለቶችኽም ፡ በእኔ ፡ ይታመኑ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ ጽዋውን ፡ ያልተገባቸው ፡ ሰዎች ፡ ጠጥተውታል ፤ አንተም ፡ ሳትቀጣ ፡
ትቀራለኽን ፧ በርግጥ ፡ ትጠጣለኽ ፡ እንጂ ፡ ያለቅጣት ፡ አትቀርም ።

13 ፤ ባሶራ ፡ መደነቂያና ፡ መሰደቢያ ፡ መረገሚያም ፡ እንድትኾን ፡ በራሴ ፡ ምያለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፤ ከተማዎቿም ፡ ኹሉ ፡ ለዘለዓለም ፡ ባድማ ፡ ይኾናሉ ።

14 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ ሰምቻለኹ ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ። ተሰብሰቡ ፥ በርሷም ፡ ላይ ፡ ኑ ፡ ለሰልፍም ፡
ተነሡ ፡ የሚል ፡ መልእክተኛ ፡ ተልኳል ።

15 ፤ እንሆ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ የተጠቃኽ ፥ በሰዎችም ፡ ዘንድ ፡ የተናቅኽ ፡ አድርጌኻለኹ ።

16 ፤ በአለት ፡ ንቃቃት ፡ ውስጥ ፡ የምትቀመጥ ፥ የተራራውን ፡ ከፍታ ፡ የምትይዝ ፡ ሆይ ፥ ድፍረትኽና ፡ የልብኽ ፡ ኵራት ፡ አታለውኻል ። ቤትኽን ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ ከፍ ፡ ብታደርግ ፥ ከዚያ ፡ አወርድኻለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ ኤዶምያስም ፡ መደነቂያ ፡ ትኾናለች ፥ የሚያልፍባትም ፡ ኹሉ ፡ ይደነቃል ፥ ስለመጣባትም ፡ መቅሠፍት ፡ ኹሉ ፡ ያፏጭባታል ።

18 ፤ ሰዶምና ፡ ገሞራ ፡ በእነርሱም ፡ አጠገብ ፡ የነበሩት ፡ ከተማዎች ፡ እንደ ፡ ተገለበጡ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እንዲሁ ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ አይቀመጥም ፡ የሰው ፡ ልጅም ፡ አይኖርባትም ።

19 ፤ እነሆ ፥ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ በቶሎ ፡ አባርራቸዋለኹና ፡ በጠነከረው ፡ ዐምባ ፡ ላይ ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ይወጣል ፤ የተመረጠውንም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ እሾመዋለኹ ፤ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ወይስ ፡ ለእኔ ፡ ጊዜ ፡ የሚወስን ፡ ማን ፡ ነው ፧ ወይስ ፡ ፊቴን ፡ የሚቃወም ፡ እረኛ ፡ ማን ፡ ነው ፧

20 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ የመከረባትን ፡ ምክር ፥ በቴማንም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ያሰባትን ፡ ዐሳብ ፡ ስሙ ፤ በእውነት ፡ የመንጋ ፡ ትንንሾች ፡ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፡ ማደሪያቸውን ፡ ባድማ ፡ ያደርግባቸዋል ።

21 ፤ ከመውደቃቸው ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ፥ የጩኸታቸውም ፡ ድምፅ ፡ በቀይ ፡ ባሕር ፡ ተሰማ ።

22 ፤ እነሆ ፥ እንደ ፡ ንስር ፡ ወጥቶ ፡ ይበራል ፡ ክንፉንም ፡ በባሶራ ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ የኤዶምያስ ፡ ኀያላን ፡ ልብ ፡ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡ ልብ ፡ ይኾናል ።

23 ፤ ስለ ፡ ደማስቆ ፤ ክፉ ፡ ወሬ ፡ ሰምተዋልና ፥ ሐማትና ፡ አርፋድ ፡ ዐፈሩ ፥ ቀለጡም ፤ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ሐዘን ፡ አለ ፥ ታርፍም ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ።

24 ፤ ደማስቆ ፡ ደከመች ፡ ትሸሽም ፡ ዘንድ ፡ ዘወር ፡ አለች ፡ እንቅጥቅጥም ፡ ያዛት ፥ እንደ ፡ ወላድም ፡ ሴት ፡ ጣርና ፡ ምጥ ፡ ያዛት ።

25 ፤ የተመሰገነችው ፡ ከተማ ፥ የደስታዬ ፡ ከተማ ፥ ሳትለቀቅ ፡ እንዴት ፡ ቀረች ፧

26 ፤ ስለዚህ ፥ ጐበዛዝቷ ፡ በአደባባይዋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃሉ ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፈኞዎች ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋሉ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

27 ፤ በደማስቆም ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ አነዳለኹ ፡ የወልደ ፡ አዴርንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ።

28 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ስለ ፡ መታ ፡ ስለቄዳርና ፡ ስለአሶር ፡ መንግሥታት ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ተነሡ ፡ ወደ ፡ ቄዳርም ፡ ውጡ ፥ የምሥራቅንም ፡ ልጆች ፡ አጥፉ ።

29 ፤ ድንኳናቸውንና ፡ መንጋቸውን ፡ ይወስዳሉ ፤ መጋረጃዎቻቸውንና ፡ ዕቃቸውን ፡ ኹሉ ፡ ግመሎቻቸውንም ፡ ለራሳቸው ፡ ይወስዳሉ ፥ በዙሪያቸውም ፡ ኹሉ ፡ ጥፋትን ፡ ጥሩባቸው ።

30 ፤ እናንተ ፡ በአሶር ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ተማክሮባችኋልና ፥ ዐሳብም ፡ ዐስቦባችኋልና ፥ ሽሹ ፥ ወደ ፡ ሩቅም ፡ ኺዱ ፥ በጥልቅም ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጡ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

31 ፤ ተነሡ ፥ ዕርፊት ፡ ወዳለበት ፡ ተዘልሎም ፡ ወደተቀመጠው ፥ ደጅና ፡ መወርወሪያ ፡ ወደሌለው ፡ ብቻውንም ፡ ወደተቀመጠው ፡ ሕዝብ ፡ ውጡ ።

32 ፤ ግመሎቻቸው ፡ ይበዘበዛሉ ፡ የእንስሳዎቻቸውም ፡ ብዛት ፡ ይማረካል ፤ ጠጕራቸውንም ፡ በዙሪያ ፡ የሚላጩትን ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡ ኹሉ ፡ እበትናቸዋለኹ ፤ ከዳርቻቸውም ፡ ኹሉ ፡ ጥፋት ፡ አመጣባቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

33 ፤ አሶርም ፡ የቀበሮ ፡ መኖሪያና ፡ የዘለዓለም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ፤ በዚያም ፡ ሰው ፡ አይኖርም ፥ የሰው ፡ ልጅም ፡ አይቀመጥባትም ።

34 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በሴዴቅያስ ፡ መንግሥት ፡ መዠመሪያ ፡ ስለ ፡ ዔላም ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

35 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ዋና ፡ የኀይላቸው ፡ መሣሪያ ፡ የኾነውን ፡ የዔላምን ፡
ቀስት ፡ እሰብራለኹ ።

36 ፤ ከአራቱም ፡ ከሰማይ ፡ ማእዘናት ፡ አራቱን ፡ ነፋሳት ፡ በዔላም ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፥ ወደ ፡ እነዚያም ፡ ነፋሳት ፡ ዅሉ ፡
እበትናቸዋለኹ ፤ ከዔላም ፡ የተሰደዱ ፡ ሰዎች ፡ የማይደርሱበት ፡ ሕዝብ ፡ አይገኝም ።

37 ፤ በጠላቶቻቸውና ፡ ነፍሳቸውን ፡ በሚሿት ፡ ፊት ፡ ዔላምን ፡ አስደነግጣለኹ ፤ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ርሱም ፡ ጽኑ ፡ ቍጣዬን ፡
አመጣባቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እስካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ በኋላቸው ፡ ሰይፍ ፡ እሰድባቸዋለኹ ፤

38 ፤ ዙፋኔንም ፡ በዔላም ፡ አኖራለኹ ፥ ከዚያም ፡ ንጉሡንና ፡ አለቃዎቹን ፡ አጠፋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

39 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የዔላምን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

__________________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 50 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 50 ፤

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ ስለከለዳውያን ፡ ምድር ፡ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ተናገሩ ፡ አውሩም ፥ ዐላማውንም ፡ አንሡ ፤ አውሩ ፥ አትደብቁ ። ባቢሎን ፡ ተወሰደች ፥ ቤል ፡
ዐፈረ ፥ ሜሮዳክ ፡ ደነገጠ ፤ ምስሎቿ ፡ ዐፈሩ ፥ ጣዖታቷ ፡ ደነገጡ ፡ በሉ ።

3 ፤ ሕዝብ ፡ ከሰሜን ፡ ወጥቶባታል ፡ ምድሯንም ፡ ባድማ ፡ ያደርጋል ፥ የሚቀመጥባትም ፡ አይገኝም ፤ ከሰው ፡ ዠምሮ ፡
እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ሸሽተው ፡ ኼደዋል ።

4 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡
ኾነው ፡ ይመጣሉ ፥ እያለቀሱም ፡ መንገዳቸውን ፡ ይኼዳሉ ፥ አምላካቸውንም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጋሉ ።

5 ፤ ፊታቸውንም ፡ ወደዚያ ፡ አቅንተው ፦ ኑ ፥ ከቶ ፡ በማይረሳ ፡ በዘለዓለም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ተጠጉ ፡ ብለው ፡ ስለ ፡ ጽዮን ፡ መንገድ ፡ ይጠይቃሉ ።

6 ፤ ሕዝቤ ፡ የጠፉ ፡ በጎች ፡ ኾነዋል ፤ እረኞዎቻቸው ፡ አሳቷቸው ፥ በተራራዎችም ፡ ላይ ፡ የተቅበዘበዙ ፡
አደረጓቸው ፤ ከተራራ ፡ ወደ ፡ ኰረብታ ፡ ዐለፉ ፥ በረታቸውንም ፡ ረሱ ።

7 ፤ ያገኟቸው ፡ ዅሉ ፡ በሉአቸው ፥ ጠላቶቻቸውም ፦ በጽድቅ ፡ ማደሪያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፥ በአባቶቻቸው ፡ ተስፋ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ እኛ ፡ አልበደልንም ፡ አሉ ።

8 ፤ ከባቢሎን ፡ መካከል ፡ ሽሹ ፥ ከከለዳውያንም ፡ ድር ፡ ውጡ ፥ በመንጋዎችም ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ ፍየሎች ፡
ኹኑ ።

9 ፤ እንሆ ፥ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ የታላላቅ ፡ አሕዛብን ፡ ጉባኤ ፡ አስነሣለኹ ፡ በባቢሎንም ፡ ላይ ፡
አመጣቸዋለኹ ፤ በርሷም ፡ ላይ ፡ ይሰለፋሉ ፥ ከዚያም ፡ ትወሰዳለች ፤ ፍላጻዎቻቸውም ፡ ባዶውን ፡ እንደማይመለስ ፡
እንደ ፡ ብልኀ ፡ ዠግና ፡ ፍላጻ ፡ ናቸው ።

10 ፤ የከላውዴዎንም ፡ ምድር ፡ ትበዘበዛለች ፥ የሚበዘብዟትም ፡ ዅሉ ፡ ይጠግባሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ ርስቴን ፡ የምትበዘብዙ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥ ደስ ፡ ብሏችኋልና ፥ ሐሤትንም ፡ አድርጋችኋልና ፥ በመስክ ፡ ላይም ፡
እንዳለች ፡ ጊደር ፡ ኾናችኹ ፡ ተቀናጥታችኋልና ፥ እንደ ፡ ብርቱዎችም ፡ ፈረሶች ፡ አሽካክታችኋልና ፥

12 ፤ እናታችኹ ፡ እጅግ ፡ ታፍራለች ፥ የወለደቻችኹም ፡ ትጐሰቍላለች ፤ እንሆ ፥ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ኋለኛዪቱ ፡
ትኾናለች ፤ ምድረ ፡ በዳና ፡ ደረቅ ፡ ምድር ፡ በረሓም ፡ ትኾናለች ።

13 ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አይቀመጥባትም ፤ በባቢሎንም ፡ በኩል ፡
የሚያልፍ ፡ ዅሉ ፡ ይደነቃል ፡ በመጣባትም ፡ መቅሠፍት ፡ ዅሉ ፡ ያፏጫል ።

14 ፤ እናንተ ፡ ቀስትን ፡ የምትገትሩ ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፥ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ በዙሪያዋ ፡ ተሰለፉ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
ኀጢአት ፡ ሠርታለችና ፡ ወርውሩባት ፡ ፍላጻዎችንም ፡ አትንፈጉ ።

15 ፤ የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ ነውና ፥ በዙሪያዋ ፡ ጩኹባት ፤ እጇን ፡ ሰጠች ፤ ግንቦቿ ፡ ወደቁ ፡ ቅጥሮቿም ፡
ፈረሱ ፤ ርሷን ፡ ተበቀሉ ፡ እንደ ፡ ሠራችውም ፡ ሥሩባት ።

16 ፤ ዘሪውንና ፡ በመከር ፡ ጊዜ ፡ ማጭድ ፡ የሚይዘውን ፡ ከባቢሎን ፡ አጥፉ ፤ ከሚያስጨንቅ ፡ ሰይፍ ፡ ፊት ፡ እያንዳንዱ ፡
ወደ ፡ ወገኑ ፡ ይመለሳል ፡ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ ይሸሻል ።

17 ፤ እስራኤል ፡ የባዘነ ፡ በግ ፡ ነው ፤ አንበሳዎች ፡ አሳደዱት ፤ መዠመሪያ ፡ የአሶር ፡ ንጉሥ ፡ በላው ፥ በመጨረሻም ፡
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ዐጥንቱን ፡ ቈረጠመው ።

18 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የአሶርን ፡ ንጉሥ ፡ እንደ ፡
ቀጣኹ ፡ እንዲሁ ፥ እንሆ ፥ የባቢሎንን ፡ ንጉሥና ፡ ምድሩን ፡ እቀጣለኹ ።

19 ፤ እስራኤልንም ፡ ወደ ፡ ማሰማሪያው ፡ እመልሳለኹ ፥ በቀርሜሎስና ፡ በባሳንም ፡ ላይ ፡ ይሰማራል ፥ ሰውነቱም ፡
በኤፍሬም ፡ ተራራና ፡ በገለዓድ ፡ ላይ ፡ ትጠግባለች ።

20 ፤ እነዚህን ፡ ያስቀረኋቸውን ፡ ይቅር ፡ እላቸዋለኹና ፡ በዚያን ፡ ወራት ፡ በዚያም ፡ ዘመን ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፥ የእስራኤል ፡ በደል ፡ የይሁዳም ፡ ኀጢአት ፡ ይፈለጋል ፡ ምንም ፡ አይገኝም ።

21 ፤ በምራታይም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በፋቀድም ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ ውጣ ፤ ግደላቸው ፡ ፈጽመኽም ፡ አጥፋቸው ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፥ እንዳዘዝኹኽም ፡ ኹሉ ፡ አድርግ ።

22 ፤ የሰልፍና ፡ የታላቅ ፡ ጥፋት ፡ ውካታ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አለ ።

23 ፤ የምድር ፡ ኹሉ ፡ መዶሻ ፡ እንዴት ፡ ደቀቀ ፥ እንዴትስ ፡ ተሰበረ! ባቢሎንስ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ እንዴት ፡
ባድማ ፡ ኾነች!

24 ፤ ባቢሎን ፡ ሆይ ፥ አጥምጄብሻለኹ ፥ አንቺም ፡ ሳታውቂ ፡ ተይዘሻል ፤ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ተዋጋሽ ፡
ተገኝተሻል ፥ ተይዘሽማል ።

25 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሥራ ፡ አለውና ፥ እግዚአብሔር ፡ ዕቃ ፡
ቤቱን ፡ ከፍቶ ፡ የቍጣውን ፡ ዕቃ ፡ ጦር ፡ አውጥቷል ።

26 ፤ ከየበኩሉ ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ውጡ ፥ ጐተራዎቿንም ፡ ክፈቱ ፤ እንደ ፡ ክምርም ፡ አድርጓት ፥ ፈጽማችኹም ፡
አጥፏት ፥ አንዳችም ፡ አታስቀሩላት ።

27 ፤ ወይፈኖቿን ፡ ኹሉ ፡ ዕረዱ ፥ ወደ ፡ መታረድም ፡ ይውረዱ ፤ ቀናቸው ፣ የመጐብኘታቸው ፡ ጊዜ ፡
ደርሷልና ፥ ወዮላቸው!

28 ፤ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በቀል ፡ የመቅደሱንም ፡ በቀል ፡ በጽዮን ፡ ይነግሩ ፡ ዘንድ ፥ ሸሽተው ፡
ከባቢሎን ፡ አገር ፡ ያመለጡት ፡ ሰዎች ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ።

29 ፤ ቀስትን ፡ የሚገትሩትን ፡ ቀስተኞዎችን ፡ ኹሉ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ጥሯቸው ፤ በዙሪያዋ ፡ ስፈሩባት ፡ አንድም ፡
አያምልጥ ፤ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኰርታለችና ፥ እንደ ፡ ሥራዋ ፡ መጠን ፡
መልሱላት ፥ እንዳደረገችም ፡ ኹሉ ፡ አድርጉባት ።

30 ፤ ስለዚህ ፥ ጐበዛዝቷ ፡ በአደባባይዋ ፡ ላይ ፡ ይወድቃሉ ፥ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሰልፈኞዎቿ ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋሉ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

31 ፤ ትዕቢተኛው ፡ ሆይ ፥ የመጐብኘትኽ ፡ ጊዜ ፥ ቀንኽ ፡ ደርሷልና ፥ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

32 ፤ ትዕቢተኛው ፡ ተሰናክሎ ፡ ይወድቃል ፡ የሚያነሣውም ፡ የለም ፤ በከተማዎቹም ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡
አነዳለኹ ፥ በዙሪያውም ፡ ያለውን ፡ ኹሉ ፡ ትበላለች ።

33 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስራኤል ፡ ልጆችና ፡ የይሁዳ ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡
ተገፍተዋል ፥ የማረኳቸውም ፡ ኹሉ ፡ በኀይል ፡ ይይዟቸዋል ፥ ይለቋቸውም ፡ ዘንድ ፡ እንቢ ፡ ብለዋል ።

34 ፤ ተቤዢያቸው ፡ ብርቱ ፡ ነው ፥ ስሙም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ ምድርንም ፡ ያሳርፍ ፡
ዘንድ ፥ በባቢሎንም ፡ የሚኖሩትን ፡ ያውክ ፡ ዘንድ ፥ሙግታቸውን ፡ ፈጽሞ ፡ ይሟገታል ።

35 ፤ ሰይፍ ፡ በከለዳውያንና ፡ በባቢሎን ፡ በሚኖሩ ፡ ላይ ፥ በአለቃዎቿና ፡ በጥበበኛዎቿ ፡ ላይ ፡ አለ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

36 ፤ ሰይፍ ፡ በሚጓደዱት ፡ ላይ ፡ አለ ፡ ሰነፎችም ፡ ይኾናሉ ፥ ሰይፍም ፡ በኀያላኗ ፡ ላይ ፡ አለ ፡ እነርሱም ፡ ይደነግጣሉ ።

37 ፤ ሰይፍ ፡ በፈረሶቻቸውና ፡ በሠረገላዎቻቸው ፡ ላይ ፡ በመካከሏም ፡ ባሉት ፡ በልዩ ፡ በልዩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
አለ ፥ እነርሱም ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ይኾናሉ ፤ ሰይፍም ፡ በመዝገቧ ፡ ላይ ፡ አለ ፡ ለብዝበዛም ፡ ይኾናል ።

38 ፤ ርሷ ፡ የተቀረጹ ፡ ምስሎች ፡ ምድር ፡ ናት ፥ እነርሱም ፡ በጣዖታት ፡ ይመካሉና ፥ ድርቅ ፡ በውሃዎቿ ፡ ላይ ፡
ይኾናል ፥ እነርሱም ፡ ይደርቃሉ ።

39 ፤ ስለዚህ ፥ የምድረ ፡ በዳ ፡ አራዊት ፡ ከተኵላዎች ፡ ጋራ ፡ ይቀመጡባታል ፥ ሰጐኖችም ፡ ይቀመጡባታል ፤ ሰውም ፡
ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ለዘለዓለም ፡ አይቀመጥባትም ፥ እስከልጅ ፡ ልጅም ፡ ድረስ ፡ የሚኖርባት ፡ የለም ።

40 ፤ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ በአጠገባቸውም ፡ የነበሩትን ፡ ከከተማዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፥ እንዲሁ ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ አይቀመጥም ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ አይኖርባትም ።

41 ፤ እንሆ ፥ ሕዝብ ፡ ከሰሜን ፡ ይመጣል ፤ ታላቅ ፡ ሕዝብና ፡ ብዙ ፡ ነገሥታትም ፡ ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ይነሣሉ ።

42 ፤ ቀስትንና ፡ ጦርን ፡ ይይዛሉ ፤ ጨካኞች ፡ ናቸው ፥ ምሕረትም ፡ አያደርጉም ፤ ድምፃቸው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ይተማል ፥ በፈረሶችም ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ። የባቢሎን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለሰልፍ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ሰው ፡
እያንዳንዳቸው ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰለፉ ።

43 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወሬያቸውን ፡ ሰምቷል ፥ እጁም ፡ ደከማለች ፥ ጭንቀትም ፡ ይዞታል ፥ ምጥ ፡ ወላድ ፡ ሴትን ፡
እንደሚይዛት ፡ ጭንቀት ፡ ይዞታል ።

44 ፤ እንሆ ፥ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ በቶሎ ፡ አባርራቸዋለኹና ፥ በጠነከረው ፡ ዐምባ ፡ ላይ ፡ ከዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ ውስጥ ፡
እንደ ፡ አንበሳ ፡ ይወጣል ፤ የተመረጠውንም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ እሾመዋለኹ ፤ እንደ ፡ እኔ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ፡ ወይስ ፡
ለእኔ ፡ ጊዜ ፡ የሚወስን ፡ ማን ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ ፊቴን ፡ የሚቃወም ፡ እረኛ ፡ ማን ፡ ነው ፡

45 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ የመከረባትን ፡ ምክር ፥ በከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ያሰባትን ፡
ዐሳብ ፡ ስሙ ፤ በእውነት ፡ የመንጋ ፡ ትናንሾች ፡ ይጐተታሉ ፤ በእውነት ፡ ማደሪያቸውን ፡ ባድማ ፡ ያደርግባቸዋል ።

46 ፤ ከባቢሎን ፡ መያዝ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ተናወጠች ፥ ጩኸትም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ዘንድ ፡ ተሰማ ።

_______________ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 51 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 51 ፤

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በባቢሎን ፡ ላይና ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ አጥፊውን ፡
ነፋስ ፡ አስነሣለኹ ።

2 ፤ በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ የሚያዘሩትን ፡ ሰዎች ፡ እሰዳለኹ ፤ እነርሱም ፡ ያዘሯታል ፥ ምድሯንም ፡ ባዶ ፡
ያደርጋሉ ፤ በመከራም ፡ ቀን ፡ በዙሪያዋ ፡ ይከቧታል ።

3 ፤ በወርዋሪው ፡ ላይ ፡ በጥሩርም ፡ በሚነሣው ፡ ላይ ፡ ቀስተኛው ፡ ቀስቱን ፡ ይገትር ፤ ለጐበዛዝቷ ፡ አትዘኑ ፡
ሰራዊቷንም ፡ ኹሉ ፡ አጥፉ ።

4 ፤ በከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ ተገድለው ፥ በሜዳዋም ፡ ላይ ፡ ተወግተው ፡ ይወድቃሉ ።

5 ፤ ምድራቸው ፡ በእስራኤል ፡ ቅዱስ ፡ ላይ ፡ በተሠራው ፡ በደል ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ የተሞላች ፡ ብትኾን ፥ እስራኤልም ፡
ኾነ ፡ ይሁዳ ፡ በአምላኩ ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አልተጣለም ።

6 ፤ ከባቢሎን ፡ ውስጥ ፡ ሽሹ ፥ እያንዳንዳችኹም ፡ ነፍሳችኹን ፡ አድኑ ፤ በበደሏ ፡ አትጥፉ ፥ የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡
ጊዜ ፡ ነውና ፥ ርሱም ፡ ብድራቷን ፡ ይከፍላታልና ።

7 ፤ ባቢሎን ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ውስጥ ፡ ምድርን ፡ ኹሉ ፡ ያሰከረች ፡ የወርቅ ፡ ጽዋ ፡ ነበረች ፥ አሕዛብም ፡ ከጠጇ ፡ ጠጥተዋል ፤ ስለዚህ ፥ አሕዛብ ፡ አብደዋል ።

8 ፤ ባቢሎን ፡ በድንገት ፡ ወድቃ ፡ ጠፍታለች ፤ አልቅሱላት ፥ ትፈወስም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ለቍስሏ ፡ መድኀኒት ፡ ውሰዱላት ።

9 ፤ ባቢሎንን ፡ ፈወስናት ፥ ርሷ ፡ ግን ፡ አልተፈወሰችም ፤ ፍርዷ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደርሷልና ፥ እስከ ፡ ደመናም ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ ትታችኋት ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ እንኺድ ።

10 ፤ እግዚአብሔር ፡ ጽድቃችንን ፡ አውጥቷል ፤ ኑ ፥ በጽዮን ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ እንናገር ።

11 ፤ ፍላጻዎችን ፡ ሳሉ ፡ ጋሻዎችንም ፡ አዘጋጁ ፤ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋት ፡ ዘንድ ፡ ዐሳቡ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ የሜዶንን ፡ ነገሥታት ፡ መንፈስ ፡ አስነሥቷል ፤ የእግዚአብሔር ፡ በቀል ፡ የመቅደሱ ፡ በቀል ፡ ነውና ።

12 ፤ በባቢሎን ፡ ቅጥር ፡ ዐላማውን ፡ አንሡበት ፥ ጥበቃን ፡ አጽኑ ፥ ተመልካቾችን ፡ አቁሙ ፥ ድብቅ ፡ ጦር ፡ አዘጋጁ ። እግዚአብሔር ፡ በባቢሎን ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ዐስቧልና ፥ አድርጓልምና ።

13 ፤ አንቺ ፡ በብዙ ፡ ውሃ ፡ አጠገብ ፡ የተቀመጥሽ ፥ በመዝገብም ፡ የበለጠግሽ ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ሥሥትሽ ፡ መጠን ፡ ፍጻሜሽ ፡ ደርሷል ።

14 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ በራሱ ፡ ምሏል ፦ በእውነት ፡ ሰዎችን ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ እሞላብሻለኹ ፥ እነርሱም ፡ ጩኸት ፡ ያነሡብሻል ።

15 ፤ ምድርን ፡ በኀይሉ ፡ የፈጠረ ፥ ዓለሙን ፡ በጥበቡ ፡ የመሠረተ ፥ ሰማያትንም ፡ በማስተዋሉ ፡ የዘረጋ ፡ ርሱ ፡ ነው ።

16 ፤ ድምፁን ፡ ባሰማ ፡ ጊዜ ፡ ውሃዎች ፡ በሰማይ ፡ ይታወካሉ ፥ ከምድርም ፡ ዳር ፡ ደመናትን ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፤ ለዝናብም ፡ መብረቅን ፡ ያደርጋል ፥ ነፍስንም ፡ ከቤተ ፡ መዛግብቱ ፡ ያወጣል ።

17 ፤ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ዕውቀት ፡ ዐጥቶ ፡ ሰንፏል ፥ አንጥረኛም ፡ ኹሉ ፡ ከቀረጸው ፡ ምስል ፡ የተነሣ ፡ አፍሯል ፤ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስሉ ፡ ውሸት ፡ ነውና ፥ እስትንፋስም ፡ የላቸውምና ።

18 ፤ እነርሱም ፡ ምናምንቴና ፡ የቀልድ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ፤ በተጐበኙ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ።

19 ፤ የያዕቆብ ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ እንደ ፡ እነዚህ ፡ አይደለም ፥ ርሱ ፡ የኹሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ነውና ፤ እስራኤልም ፡ የርስቱ ፡ ነገድ ፡ ነው ፥ ስሙም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

20 ፤ አንቺ ፡ መዶሻዬና ፡ የጦር ፡ መሣሪያዬ ፡ ነሽ ፤ ባንቺ ፡ አሕዛብን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ መንግሥታትን ፡ አጠፋለኹ ፤

21 ፤ ባንቺ ፡ ፈረሱንና ፡ ፈረሰኛውን ፡ እሰባብራለኹ ፤

22 ፤ ባንቺም ፡ ሠረገላውንና ፡ በላዩ ፡ የሚቀመጠውን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ ወንድንና ፡ ሴትን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ ሽማግሌውንና ፡ ብላቴናውን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ ጕልማሳውንና ፡ ቈንጆዪቱን ፡ እሰባብራለኹ ፤

23 ፤ ባንቺም ፡ እረኛውንና ፡ መንጋውን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ አራሹንና ፡ ጥማጁን ፡ እሰባብራለኹ ፤ ባንቺም ፡ አለቃዎችንና ፡ ሹማምቶችን ፡ እሰባብራለኹ ።

24 ፤ በጽዮን ፡ በዐይናችኹ ፡ ፊት ፡ ስለሠሩት ፡ ክፋታቸው ፡ ኹሉ ፡ በባቢሎንና ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ፍዳቸውን ፡ እከፍላለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

25 ፤ አንተ ፡ ምድርን ፡ ኹሉ ፡ የምታጠፋ ፡ አጥፊ ፡ ተራራ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እጄንም ፡ እዘረጋብኻለኹ ፥ ከድንጋዮችም ፡ ላይ ፡ አንከባልልኻለኹ ፥ የተቃጠለም ፡ ተራራ ፡ አደርግኻለኹ ።

26 ፤ ከአንተም ፡ ለማእዘንና ፡ ለመሠረት ፡ የሚኾን ፡ ድንጋይ ፡ አይወስዱም ፥ ለዘለዓለምም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለኽ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

27 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ዐላማን ፡ አንሡ ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ መለከት ፡ ንፉ ፥ አሕዛብንም ፡
አዘጋጁባት ፤ የአራራትንና ፡ የሚኒን ፡ የአስከናዝንም ፡ መንግሥታት ፡ ሰብስቡባት ፡ አለቃንም ፡ በላይዋ ፡ አቁሙ ፤ እንደ ፡
ጠጕራም ፡ ኵብኵባ ፡ ፈረሶችን ፡ በላይዋ ፡ አውጡ ።

28 ፤ አሕዛብን ፡ የሚዶንንም ፡ ነገሥታት ፡ አለቃዎችንም ፡ ሹማምቶችንም ፡ ኹሉ ፡ የግዛታቸውንም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡
አዘጋጁባት ።

29 ፤ ማንም ፡ እንዳይቀመጥባት ፡ የባቢሎንን ፡ ምድር ፡ ባድማ ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዐሳብ ፡ በባቢሎን ፡
ላይ ፡ ጸንቷልና ፥ ምድር ፡ ተናውጣለች ፡ ታመመችም ።

30 ፤ የባቢሎን ፡ ኀያላን ፡ መዋጋትን ፡ ትተዋል ፡ በዐምባዎቻቸውም ፡ ውስጥ ፡ ተቀምጠዋል ፤ ኀይላቸውም ፡ ጠፍቷል ፡
እንደ ፡ ሴቶችም ፡ ኾነዋል ፤ ማደሪያዎቿም ፡ ነደዋል ፡ መወርወሪያዎቿም ፡ ተሰብረዋል ።

31-32 ፤ ከዳር ፡ እስከ ፡ ዳር ፡ ድረስ ፡ ከተማው ፡ እንደ ፡ ተያዘች ፡ መልካሞቿም ፡ እንደ ፡ ተያዙ ፥ ቅጥሯም ፡ በእሳት ፡
እንደ ፡ ተቃጠለ ፥ ሰልፈኛዎችም ፡ እንደ ፡ ደነገጡ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ይነግር ፡ ዘንድ ፡ ወሬኛው ፡ ወሬኛውን ፡
መልእክተኛውም ፡ መልእክተኛውን ፡ ሊገናኝ ፡ ይሮጣል ።

33 ፤ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ዐውድማ ፡ እንደ ፡ ተረገጠ ፡
ጊዜ ፥ እንዲሁ ፡ የባቢሎን ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ጥቂት ፡ ቈይታ ፡ የመከር ፡ ጊዜ ፡ ይደርስባታል ።

34 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በላኝ ፥ ከፋፈለኝም ፥ እንደ ፡ ባዶ ፡ ዕቃም ፡ አደረገኝ ፥ እንደ ፡ ዘንዶም ፡
ዋጠኝ ፥ ከሚጣፍጠውም ፡ ምግቤ ፡ ሆዱን ፡ ሞላ ፥ እኔንም ፡ ጣለኝ ።

35 ፤ በጽዮን ፡ የምትቀመጥ ፦ በእኔና ፡ በሥጋዬ ፡ የተደረገ ፡ ግፍ ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ይኹን ፡
ትላለች ፤ ኢየሩሳሌምም ፦ ደሜ ፡ በከለዳውያን ፡ ምድር ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፡ ይኹን ፡ ትላለች ።

36 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እሟገትልሻለኹ ፡ በቀልሽንም ፡ እበቀልልሻለኹ ፤ ባሕሯንም ፡
ድርቅ ፡ አደርገዋለኹ ፡ ምንጯንም ፡ አደርቀዋለኹ ።

37 ፤ ባቢሎንም ፡ የድንጋይ ፡ ቊልልና ፡ የቀበሮ ፡ ማደሪያ ፡ መደነቂያም ፡ ማፏጫም ፡ ትኾናለች ፥ የሚቀመጥባትም ፡
ሰው ፡ አይገኝም ።

38 ፤ በአንድነትም ፡ እንደ ፡ አንበሳዎች ፡ ያገሣሉ ፥ እንደ ፡ አንበሳም ፡ ደቦሎች ፡ ያጕረመርማሉ ።

39 ፤ በሞቃቸው ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ እንዲላቸው ፡ ለዘለዓለምም ፡ አንቀላፍተው ፡ እንዳይነቁ ፡ የመጠጥ ፡ ግብዣ ፡
አደርግላቸዋለኹ ፡ አሰክራቸውማለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

40 ፤ እንደ ፡ ጠቦቶችና ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ እንደ ፡ አውራ ፡ ፍየሎችም ፡ ወደ ፡ መታረድ ፡ አወርዳቸዋለኹ ።

41 ፤ ሼሻክ ፡ እንዴት ፡ ተያዘች! የምድርም ፡ ኹሉ ፡ ምስጋና ፡ እንዴት ፡ ተወሰደች! ባቢሎንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡
መደነቂያ ፡ እንዴት ፡ ኾነች!

42 ፤ ባሕር ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ ወጣ ፡ በሞገዱም ፡ ብዛት ፡ ተከደነች ።

43 ፤ ከተማዎቿ ፡ ባድማና ፡ ደረቅ ፡ ምድር ፡ ምድረ ፡ በዳም ፥ ሰውም ፡ የማይቀመጥበት ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ የማያልፍበት ፡
ምድር ፡ ኾኑ ።

44 ፤ በባቢሎንም ፡ ውስጥ ፡ ቤልን ፡ እቀጣለኹ ፡ የዋጠውንም ፡ ከአፉ ፡ አስተፋዋለኹ ፤ አሕዛብም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡
ወደ ፡ ርሱ ፡ አይሰበሰቡም ፥ የባቢሎንም ፡ ቅጥር ፡ ይወድቃል ።

45 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ከመካከሏ ፡ ውጡ ፡ እያንዳንዳችኹም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ቊጣ ፡ ራሳችኹን ፡ አድኑ ።

46 ፤ በምድርም ፡ ከሚሰማ ፡ ወሬ ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ፡ ልባችኹም ፡ የዛለ ፡ አይኹን ፤ ባንድ ፡ ዓመት ፡ ወሬ ፡
ይመጣል ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሌላው ፡ ዓመት ፡ ወሬ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡ ይመጣል ፥ አለቃም ፡ በአለቃ ፡ ላይ ፡
ይነሣል ።

47 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ የተቀረጹትን ፡ የባቢሎን ፡ ምስሎች ፡ የምቀጣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ምድሯም ፡ ኹሉ ፡

ታፍራለች ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱት ፡ ኹሉ ፡ በመካከሏ ፡ ይወድቃሉ ፡፡

48 ፤ አጥፊዎች ፡ ከሰሜን ፡ ይመጡባታልና ፥ ሰማይና ፡ ምድር ፡ በእነርሱም ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ እልል ፡
ይላሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡፡

49 ፤ ባቢሎንም ፡ ከእስራኤል ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ እንዲወድቁ ፡ እንዳደረገች ፥ እንዲሁ ፡ በባቢሎን ፡ ከምድሩ ፡
ኹሉ ፡ ተወግተው ፡ የሞቱት ፡ ይወድቃሉ ፡፡

50 ፤ ከሰይፍ ፡ ያመለጣችኹ ፡ ሆይ ፥ ኺዱ ፥ አትቁሙ ፤ እግዚአብሔርን ፡ ከሩቅ ፡ ዐስቡ ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ በልባችኹ ፡
ዐስቡ ፡፡

51 ፤ ስድብን ፡ ስለ ፡ ሰማን ፡ ዐፍረናል ፤ ባዕዳን ፡ ሰዎችም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ መቅደስ ፡ ገብተዋልና ፥ ነውር ፡
ፊታችንን ፡ ከድኖታል ፡፡

52 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ የተቀረጹትን ፡ ምስሎቿ ፡ የምቀጣበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድሯም ፡
ላይ ፡ ኹሉ ፡ የተወጉት ፡ ያንቋርራሉ ፡፡

53 ፤ ባቢሎን ፡ ምንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ብትወጣ ፥ የኀይሏንም ፡ ከፍታ ፡ ብታጸና ፥ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አጥፊዎች ፡
ይመጡባታል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡፡

54 ፤ ከባቢሎን ፡ ጩኸት ፥ ከከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ የታላቅ ፡ ጥፋት ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ፡፡

55 ፤ እግዚአብሔር ፡ ባቢሎንን ፡ አጥፍቷታልና ፥ ከርሷም ፡ ታላቁን ፡ ድምፅ ፡ ዝም ፡ አሠኝቷልና ፤ ሞገዳቸውም ፡ እንደ ፡
ብዙ ፡ ውሃዎች ፡ ይተማል ፥ የድምፃቸውም ፡ ጩኸት ፡ ተሰምቷል ፡፡

56 ፤ አጥፊው ፡ በባቢሎን ፡ ላይ ፡ መጥቶባታልና ፥ ኀያላኗ ፡ ተያዙ ፥ ቀስታቸውም ፡ ተሰባበረ ፤ እግዚአብሔር ፡ ፍዳን ፡
የሚከፍል ፡ አምላክ ፡ ነውና ፥ ፍዳንም ፡ በርግጥ ፡ ይከፍላል ፡፡

57 ፤ መሳፍንቷንና ፡ ጥበበኞዎቿንም ፥ አለቃዎቿንና ፡ ሹማምቷን ፡ ኀያላኗንም ፡ አሰክራለኹ ፥ ለዘለዓለምም ፡
አንቀላፍተው ፡ አይነቁም ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተባለው ፡ ንጉሥ ፡፡

58 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሰፊው ፡ የባቢሎን ፡ ቅጥር ፡ ፈጽሞ ፡ ይፈርሳል ፡
ረዣዥሞችም ፡ በሮቿ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላሉ ፤ የወገኖችም ፡ ድካም ፡ ከንቱ ፡ ትኾናለች ፥ የአሕዛብም ፡ ሥራ ፡ ለእሳት ፡
ትኾናለች ፤ እነርሱም ፡ ይደክማሉ ፡፡

59 ፤ የመሕሤያ ፡ ልጅ ፡ የኔርያ ፡ ልጅ ፡ ሰራያ ፡ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ሴዴቅያስ ፡ በነገሠ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በኼደ ፡ ጊዜ ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዘዘው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፡፡ ሰራያም ፡ የቤት ፡ አዛዥ ፡ ነበረ ፡፡

60 ፤ በባቢሎንም ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፥ ስለ ፡ ባቢሎን ፡ የተጻፈውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡
ኹሉ ፥ ኤርምያስ ፡ በመጽሐፍ ፡ ላይ ፡ ጻፈው ፡፡

61 ፤ ኤርምያስም ፡ ሰራያን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ በገባኽ ፡ ጊዜ ፡ እይ ፥ ይህንም ፡ ቃል ፡ ኹሉ ፡ አንብና ፦

62 ፤ አቤቱ ፥ ከሰው ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡ እንዳይቀመጥባት ፥ ለዘለዓለምም ፡ ባድማ ፡ እንድትኾን ፡
ታጠፋት ፡ ዘንድ ፡ በዚች ፡ ስፍራ ፡ ላይ ፡ ተናግረኻል ፡ በል ፡፡

63 ፤ ይህንም ፡ መጽሐፍ ፡ ማንበብ ፡ ከፈጸምኽ ፡ በኋላ ፥ ድንጋይን ፡ እሰርበት ፡ በኤፍራጥስም ፡ ውስጥ ፡ ጣለው ፤

64 ፤ አንተም ፦ እኔ ፡ ከማመጣባት ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ እንዲሁ ፡ ባቢሎን ፡ ትሰጥማለች ፡ አትነሣምም ፡
በል ፡፡ የኤርምያስ ፡ ቃል ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ፡፡

ትንቢተ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 52 ፡፡

ምዕራፍ ፡ 52 ፤

1 ፤ ሴዴቅያስ ፡ መንገሥ ፡ በዠመረ ፡ ጊዜ ፡ የኻያ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ጐልማሳ ፡ ነበረ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዐሥራ ፡ አንድ ፡
ዓመት ፡ ነገሠ ፤ እናቱም ፡ ዐሚጣል ፡ የተባለች ፡ የሊብና ፡ ሰው ፡ የኤርምያስ ፡ ልጅ ፡ ነበረች ፡፡

2 ፤ ኢዮአቄምም ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ አደረገ ።

3 ፤ ከፊቱም ፡ አውጥቶ ፡ እስኪጥላቸው ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡
ኾኗልና ፤ ሴዴቅያስም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ዐመፀ ።

4 ፤ ሴዴቅያስም ፡ በነገሠ ፡ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥረኛው ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ናቡከደነጾርና ፡ ሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ መጥተው ፡ ከበቧት ፡ በዙሪያዋም ፡ ዕርድ ፡ አደረገ ።

5 ፤ ከተማዪቱም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ሴዴቅያስ ፡ እስከ ፡ ዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ተከባ ፡ ነበር ።

6 ፤ በአራተኛውም ፡ ወር ፡ በዘጠነኛው ፡ ቀን ፡ በከተማዪቱ ፡ ራብ ፡ ጸንቶ ፡ ነበር ፥ ለአገሩም ፡ ሰዎች ፡ እንጀራ ፡ ታጣ ።

7 ፤ ከተማዪቱም ፡ ተሰበረች ፥ ሰልፈኛዎችም ፡ ኹሉ ፡ ሸሹ ፥ በኹለቱም ፡ ቅጥር ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ በር ፡ ወደንጉሡ ፡
አትክልት ፡ በሚወስደው ፡ መንገድ ፡ በሌሊት ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጡ ። ከለዳውያንም ፡ በከተማዪቱ ፡ ዙሪያ ፡
ነበሩ ፤ በዐረባም ፡ መንገድ ፡ ኼዱ ።

8 ፤ የከለዳውያንም ፡ ሰራዊት ፡ ንጉሡን ፡ ተከታተሉት ፥ በኢያሪኮም ፡ ሜዳ ፡ ሴዴቅያስን ፡ ያዙ ፤ ሰራዊቱም ፡ ኹሉ ፡
ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተበትኖው ፡ ነበር ።

9 ፤ ንጉሡንም ፡ ይዘው ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለባት ፡ በሐማት ፡ ምድር ፡ ወዳለችው ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡
አመጡት ፤ ርሱም ፡ ፍርድን ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ተናገረ ።

10 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ የሴዴቅያስን ፡ ልጆች ፡ በፊቱ ፡ ገደላቸው ፥ የይሁዳንም ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ደግሞ ፡ በሪብላ ፡
ገደላቸው ።

11 ፤ የሴዴቅያስንም ፡ ዐይኖች ፡ አወጣ ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በሰንሰለት ፡ አሰረው ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡
ወሰደው ፥ እስኪሞትም ፡ ድረስ ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ አኖረው ።

12 ፤ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ በዐሥራ ፡ ዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥረኛው ፡
ቀን ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ የቆመው ፡ የዘበኛዎቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ።

13 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቤትና ፡ የንጉሡን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፤ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቤቶች ፡ ኹሉ ፥ ታላላቆችን ፡ ቤቶች ፡
ኹሉ ፥ በእሳት ፡ አቃጠለ ።

14 ፤ ከዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ጋራ ፡ የነበረው ፡ የከለዳውያን ፡ ሰራዊት ፡ ኹሉ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ቅጥር ፡ ኹሉ ፡ ዙሪያዋን ፡
አፈረሱ ።

15 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ የሕዝቡን ፡ ድኻዎች ፥ በከተማም ፡ ውስጥ ፡ የቀረውን ፡ ሕዝብ ፥ ሸሽተውም ፡
ወደባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ የተጠጉትን ፥ የሕዝቡንም ፡ ቅሬታ ፡ አፈለሰ ።

16 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፥ ከአገሩ ፡ ድኻዎች ፥ ወይን ፡ ተካዮችና ፡ ዐራሾች ፡ እንዲኾኑ ፥ አስቀረ ።

17 ፤ ከለዳውያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የነበሩትን ፡ የናስ ፡ ዐምዶች ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ የነበሩትን ፡
መቀመጫዎችና ፡ የናሱን ፡ ኵሬ ፡ ሰባበሩ ፥ ናሱንም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዱ ።

18 ፤ ምንቸቶቹንና ፡ መጫሪያዎችንም ፡ መኰስተሪያዎችንና ፡ ድስቶችን ፡ ጭልፋዎችንም ፡ የሚያገለግሉበትንም ፡ የናስ ፡
ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ወሰዱ ።

19 ፤ የዘበኛዎቹም ፡ አለቃ ፡ ጽዋዎቹንና ፡ ማንደጃዎቹን ፡ ድስቶቹንና ፡ ምንቸቶችን ፡ መቅረዞችንና ፡ ጭልፋዎቹን ፡
መንቀሎችንም ፥ የወርቁን ፡ ዕቃ ፡ በወርቅ ፥ የብሩንም ፡ ዕቃ ፡ በብር ፡ አድርጎ ፥ ወሰደ ።

20 ፤ ንጉሡ ፡ ሰሎሞንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ያሠራቸውን ፡ ኹለቱን ፡ ዐምዶች ፥ አንዱንም ፡
ኵሬ ፥ ከመቀመጫዎቹም ፡ በታች ፡ የነበሩትን ፡ ዐሥራ ፡ ኹለቱን ፡ የናስ ፡ በሬዎች ፡ ወሰደ ፤ ለእነዚህ ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡
ናስ ፡ ሚዛን ፡ አልነበረም ።

21 ፤ ዐምዶቹም ፥ የአንዱ ፡ ዐምድ ፡ ቁመት ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የዙሪያውም ፡ መጠን ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡
ክንድ ፡ ነበረ ፤ ውፍረቱም ፡ አራት ፡ ጣት ፡ ያኽል ፡ ነበረ ፥ ባዶም ፡ ነበረ ።

22 ፤ የናሱም ፡ ጕልላት ፡ በላዩ ፡ ነበረ ፤ የአንዱም ፡ ጕልላት ፡ ቁመት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ በጕልላቱም ፡ ላይ ፡
በዙሪያው ፡ ኹሉ ፡ ከናስ ፡ የተሠሩ ፡ መረበብና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩበት ፤ በኹለተኛውም ፡ ዐምድ ፡ ደግሞ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡
ነገርና ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩበት ።

23 ፤ በስተውጭም ፡ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ ሮማኖች ፡ ነበሩ ። በመረበቡም ፡ ዙሪያ ፡ የነበሩ ፡ ሮማኖች ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡
ነበሩ ።

24 ፤ የዘበኞዎቹም ፡ አለቃ ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ሰራያን ፡ ኹለተኛውንም ፡ ካህን ፡ ሶፎንያስን ፡ ሦስቱንም ፡ በረኞዎች ፡
ወሰደ ፤

25 ፤ ከከተማዪቱም ፡ በሰልፈኞዎች ፡ ላይ ፡ ተሾመው ፡ ከነበሩት ፡ አንዱን ፡ ጃን ፡ ደረባ ፥ በከተማዪቱም ፡ ከሚገኙት ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ከሚቆሙት ፡ ሰባቱን ፡ ሰዎች ፥ የአገሩንም ፡ ሕዝብ ፡ የሚያሰልፈውን ፡ የሰራዊቱን ፡ አለቃ ፡
ጸሓፊ ፥ በከተማዪቱም ፡ ከተገኙት ፡ ከአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ስድሳ ፡ ሰዎች ፡ ወሰደ ።

26 ፤ የዘበኞዎቹም ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ወስዶ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሪብላ ፡ አመጣቸው ።

27 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ መታቸው ፥ በሐማትም ፡ ምድር ፡ ባለችው ፡ በሪብላ ፡ ገደላቸው ። እንዲሁ ፡ ይሁዳ ፡ ከአገሩ ፡
ተማረከ ።

28 ፤ ናቡከደነጾር ፡ የማረከው ፡ ሕዝብ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ሦስት ፡ ሺሕ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ፡ አይሁድ ፤

29 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ኹለት ፡ ነፍስ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡
ማርኳል ፤

30 ፤ በናቡከደነጾር ፡ በኻያ ፡ ሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የዘበኞዎቹ ፡ አለቃ ፡ ናቡዘረዳን ፡ ከአይሁድ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
ዐምስት ፡ ነፍስ ፡ ማርኳል ፤ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ነበሩ ።

31 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ዮአኪን ፡ በተማረከ ፡ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ዮርማሮዴክ ፡ በነገሠ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡
የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ የዮአኪንን ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ፡ ከወህኒም ፡ አወጣው ፤

32 ፤ በመልካምም ፡ ተናገረው ፥ ዙፋኑንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በባቢሎን ፡ ከነበሩት ፡ ነገሥታት ፡ ዙፋን ፡ በላይ ፡ አደረገለት ።

33 ፤ በወህኒም ፡ ውስጥ ፡ ለብሶት ፡ የነበረውን ፡ ልብስ ፡ ለወጠለት ፥ ዮአኪንም ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡
ኹልጊዜ ፡ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።

34 ፤ የባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ በሕይወቱ ፡ ዘመን ፡ ኹሉ ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ የዘወትር ፡ ቀለብ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይሰጠው ፡
ነበር ፨

ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ አሌፍ ። ሕዝብ ፡ ሞልቶባት ፡ የነበረች ፡ ከተማ ፡ ብቻዋን ፡ እንዴት ፡ ተቀመጠች! በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ታላቅ ፡ የነበረች ፡ እንደ ፡ መበለት ፡ ኾናለች ፤ በአውራጃዎች ፡ መካከል ፡ ልዕልት ፡ የነበረች ፡ ተገባር ፡ ኾናለች ።

2 ፤ ቤት ። በሌሊት ፡ እጅግ ፡ ታላቅሳለች ፥ እንባዋም ፡ በጒንጯ ፡ ላይ ፡ አለ ፤ ከውሽሚዎቿ ፡ ኹሉ ፡ የሚያጽናናት ፡ የለም ፤ ወዳጆቿ ፡ ኹሉ ፡ ወነጀሏት ፡ ጠላቶችም ፡ ኾኗት ።

3 ፤ ጋሜል ። ይሁዳ ፡ ስለመጨነቅና ፡ ስለባርነት ፡ ብዛት ፡ ተማረከች ፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ተቀመጠች ፡ ዕረፍትም ፡ አላገኘችም ፤ የሚያስጨንቋት ፡ ኹሉ ፡ ተጨንቃ ፡ አገኟት ።

4 ፤ ዳሌጥ ። ወደ ፡ ዓመት ፡ በዓልም ፡ የሚመጣ ፡ የለምና ፡ የጽዮን ፡ መንገዶች ፡ አለቀሱ ፤ በሮቿ ፡ ኹሉ ፡ ፈርሰዋል ፡ ካህናቷም ፡ እየጮኹ ፡ ያለቅሳሉ ፤ ደናግሎቿም ፡ ተጨነቁ ፡ ርሷም ፡ በምሬት ፡ አለች ።

5 ፤ ሄ ። ስለኀጢአቷ ፡ ብዛት ፡ እግዚአብሔር ፡ አስጨንቋታልና ፥ አስጨናቂዎቿ ፡ ራስ ፡ ኾኑ ፥ ጠላቶቿም ፡ ተከናወነላቸው ፤ ሕፃናቷ ፡ ባስጨናቂዎች ፡ ፊት ፡ ተማርከዋል ።

6 ፤ ዋው ። ከጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ውበቷ ፡ ኹሉ ፡ ወጥቷል ፤ አለቃዎቿ ፡ ማሰማሪያ ፡ እንደማያገኙ ፡ ዋላዎች ፡ ኾኑ ፤ ከሚያባርሯቸው ፡ ፊት ፡ ተዳክመው ፡ ኼዱ ።

7 ፤ ዛይ ። ኢየሩሳሌም ፡ በጭንቀቷና ፡ በመከራዋ ፡ ወራት ፡ ከጥንት ፡ ዠምሮ ፡ የነበረላትን ፡ የከበረን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ዐሰበች ፤ ሕዝቧ ፡ በአስጨናቂዎች ፡ እጅ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ የሚረዳትም ፡ በሌላት ፡ ጊዜ ፥ አስጨናቂዎች ፡ አይዋት ፡ በመፍረሷም ፡ ሣቁ ።

8 ፤ ሔት ። ኢየሩሳሌም ፡ እጅግ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርታለች ፤ ስለዚህ ፥ ረክሳለች ፤ ያከብሯት ፡ የነበሩ ፡ ኹሉ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ አይተዋታልና ፥ አቃለሏት ፤ ርሷም ፡ እየጮኸች ፡ ታለቅሳለች ፥ ወደ ፡ ኋላም ፡ ዘወር ፡ አለች ።

9 ፤ ጤት ። አደፏ ፡ በልብሷ ፡ ዘርፍ ፡ ነበረ ፤ ፍጻሜዋን ፡ አላሰበችም ፤ ስለዚህ ፥ በድንቅ ፡ ተዋርዳለች ፥ የሚያጽናናትም ፡ የለም ፤ አቤቱ ፥ ጠላት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ መከራዬን ፡ ተመልከት ።

10 ፤ ዮድ ። አስጨናቂው ፡ በከበረ ፡ ነገሯ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ፤ ወደ ፡ ጉባኤኽ ፡ እንዳይገቡ ፡ ያዘዝኻቸው ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ መቅደሷ ፡ ሲገቡ ፡ አይታለችና ።

11 ፤ ካፍ ። ሕዝቧ ፡ ኹሉ ፡ እየጮኹ ፡ ያለቅሳሉ ፡ እንጀራም ፡ ይፈልጋሉ ፤ ሰውነታቸውን ፡ ለማበርታት ፡ የከበረ ፡ ሀብታቸውን ፡ ስለ ፡ መብል ፡ ሰጥተዋል ፤ አቤቱ ፥ ተጐሳቍያለኹና ፡ እይ ፥ ተመልከትም ።

12 ፤ ላሜድ ። እናንተ ፡ መንገድ ፡ ዐላፊዎች ፡ ኹሉ ፥ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ምንም ፡ የለምን ፥ እግዚአብሔር ፡ በጽኑ ፡ ቍጣው ፡ ቀን ፡ እኔን ፡ እንዳስጨነቀበት ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እንደተደረገው ፡ እንደእኔ ፡ መከራ ፡ የሚመስል ፡ መከራ ፡ እንዳለ ፡ ተመልከቱ ፥ እዩ ።

13 ፤ ሜም ። ከላይ ፡ እሳትን ፡ ወደ ፡ ዐጥንቴ ፡ ሰደደ ፡ በረታችበትም ፤ ለእግሬ ፡ ወጥመድ ፡ ዘረጋ ፡ ወደ ፡ ኋላም ፡ መለሰኝ ፥ አጠፋኝም ፡ ቀኑንም ፡ ኹሉ ፡ አደከመኝ ።

14 ፤ ኖን ። የኀጢአቶቼ ፡ ቀንበር ፡ በእጁ ፡ ተይዛለች ፤ ታስረው ፡ በዐንገቴ ፡ ላይ ፡ ወጥተዋል ፤ ጒልበቴን ፡ አደከመ ። ጌታ ፡ በፊታቸው ፡ እቆም ፡ ዘንድ ፡ በማልችላቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠኝ ።

15 ፤ ሳምኬት ። ጌታ ፡ ኀያላኔን ፡ ኹሉ ፡ ከውስጤ ፡ አስወገዳቸው ፤ ጒልማሳዎቼን ፡ ያደቅ ፡ ዘንድ ፡ ጉባኤን ፡ ጠራብኝ ፤ ጌታ ፡ ድንግሊቱን ፡ የይሁዳን ፡ ልጅ ፡ በመጥመቂያ ፡ እንደሚረገጥ ፡ አድርጎ ፡ ረገጣት ።

16 ፤ ዔ ። የሚያጽናናኝ ፡ ነፍሴንም ፡ የሚያበረታት ፡ ከእኔ ፡ ርቋልና ፥ ስለዚህ ፡ አለቅሳለኹ ፤ ዐይኔ ፥ ዐይኔ ፡ ውሃ ፡
ያፈሳል ። ጠላት ፡ በርትቷልና ፥ ልጆቼ ፡ ጠፍተዋል ።

17 ፤ ፌ ። ጽዮን ፡ እጇን ፡ ዘረጋች ፤ የሚያጽናናት ፡ የለም ፤ እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡
እንዲያስጨንቁት ፡ አዘዘ ፤ ኢየሩሳሌም ፡ በመካከላቸው ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ ኾናለች ።

18 ፤ ጻዴ ። በአፉ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ዐመፅ ፡ አድርጌያለኹና ፥ እግዚአብሔር ፡ ጻድቅ ፡ ነው ። እናንተ ፡ አሕዛብ ፡
ኹሉ ፥ እባካችኹ ፡ ስሙ ፥ መከራዬንም ፡ ተመልከቱ ፤ ደናግሎቼና ፡ ጐበዛዝቴ ፡ ተማርከው ፡ ኼዱ ።

19 ፤ ቆፍ ። ውሽማዎቼን ፡ ጠራኹ ፥ እነርሱም ፡ አታለሉኝ ፤ ካህናቴና ፡ ሽማግሌዎቼ ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያበረቱ ፡ ዘንድ ፡
መብል ፡ ሲፈልጉ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ ሞቱ ።

20 ፤ ሬስ ። አቤቱ ፥ ተጨንቄያለኹና ፥ አንዠቴም ፡ ታውኮብኛልና ፥ ተመልከት ፤ ዐመፃን ፡ ፈጽሞ ፡ አድርጌያለኹና ፡
ልቤ ፡ በውስጤ ፡ ተገላበጠብኝ ፤ በሜዳ ፡ ሰይፍ ፡ ልጆቼን ፡ አጠፋ ፡ በቤትም ፡ ሞት ፡ አለ ።

21 ፤ ሳን ። እኔ ፡ እየጮኽኹ ፡ እንደማለቅስ ፡ ሰምተዋል ፤ የሚያጽናናኝ ፡ የለም ፤ ጠላቶቼ ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ መከራዬ ፡
ሰምተዋል ፤ አንተ ፡ አድርገኸዋልና ፥ ደስ ፡ አላቸው ፤ ስለ ፡ ርሱ ፡ የተናገርኸውን ፡ ቀን ፡ ታመጣለኽ ፡ እነርሱም ፡ እንደ ፡
እኔ ፡ ይኾናሉ ።

22 ፤ ታው ። ልቅሶዬ ፡ እጅግ ፡ ነውና ፥ ልቤም ፡ ደክሟልና ፥ ክፋታቸው ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ፊትኽ ፡ ይድረስ ፥ ስለ ፡
ኀጢአቴ ፡ ኹሉ ፡ እንዳደረግኽብኝ ፡ አድርግባቸው ።

__________________ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ አሌፍ ። ጌታ ፡ በቍጣው ፡ የጽዮንን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ አደመናት! የእስራኤልን ፡ ውበት ፡ ከሰማይ ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ጣለ ፥ በቍጣውም ፡ ቀን ፡ የእግሩን ፡ መረገጫ ፡ አላሰበም ።

2 ፤ ቤት ። ጌታ ፡ የያዕቆብን ፡ ማደሪያዎች ፡ ኹሉ ፡ዋጠ ፥ አልራራምም ፤ በመዓቱ ፡ የይሁዳን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዐምባዎች ፡
አፈረሰ ፥ ወደ ፡ ምድርም ፡ አወረዳቸው ፤ መንግሥቷንና ፡ አለቆቿን ፡ አረከሰ ።

3 ፤ ጋሜል ። በጽኑ ፡ ቍጣው ፡ የእስራኤልን ፡ ቀንድ ፡ ኹሉ ፡ ቀጠቀጠ ፤ ቀኙን ፡ እጁን ፡ ከጠላት ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡
መለሰ ፥ በዙሪያውም ፡ እንደሚባላ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ያዕቆብን ፡ አቃጠለ ።

4 ፤ ዳሌጥ ። ቀስቱን ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ገተረ ፥ እንደ ፡ አስጨናቂ ፡ ቀኙ ፡ እጁን ፡ አጸና ፥ ለዐይንም ፡ የሚያምረውን ፡
ኹሉ ፡ ገደለ ፤ በጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ድንኳን ፡ መዓቱን ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ አፈሰሰ ።

5 ፤ ሄ ። ጌታ ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ኾነ ፥ እስራኤልን ፡ ዋጠ ፤ አዳራሾቿን ፡ ኹሉ ፡ ዋጠ ፥ ዐምባዎቿን ፡ አጠፋ ፤ በይሁዳም ፡
ሴት ፡ ልጅ ፡ ሐዘንና ፡ ልቅሶ ፡ አበዛ ።

6 ፤ ዋው ። ማደሪያውን ፡ እንደ ፡ አትክልት ፡ ነቀለ ፤ የበዓሉን ፡ ስፍራ ፡ አጠፋ ፤ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ዓመት ፡
በዓሉንና ፡ ሰንበቱን ፡ አስረሳ ፥ በቍጣውም ፡ መዓት ፡ ንጉሡንና ፡ ካህኑን ፡ አቃለለ ።

7 ፤ ዛይ ። ጌታ ፡ መሠዊያውን ፡ ጣለ ፥ መቅደሱን ፡ ጠላ ፥ የአዳራሾቿንም ፡ ቅጥር ፡ በጠላት ፡ እጅ ፡ አሳልፎ ፡
ሰጠ ፤ ድምፃቸውን ፡ እንደ ፡ ዓመት ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጉ ።

8 ፤ ሔት ። እግዚአብሔር ፡ የጽዮንን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥር ፡ ያፈርስ ፡ ዘንድ ፡ ዐሰበ ፤ የመለኪያውን ፡ ገመድ ፡
ዘረጋ ፥ እጁን ፡ ከማጥፋት ፡ አልመለሰም ፤ ምሽጉና ፡ ቅጥሩ ፡ እንዲያለቅሱ ፡ አደረገ ፤ በአንድነት ፡ ደከሙ ።

9 ፤ ጤት ። በሮቿ ፡ በመሬት ፡ ውስጥ ፡ ሰጠሙ ፥ መወርወሪያዎቿን ፡ አጠፋ ፡ ሰበረም ፤ ንጉሧና ፡ አለቆቿ ፡ ሕግ ፡
በሌለባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አሉ ፤ ነቢያቷም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ራእይ ፡ አላገኙም ።

10 ፤ ዮድ ። የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ተቀምጠዋል ፤ ትቢያን ፡ በራሳቸው ፡
ላይ ፡ ነሰነሱ ፥ ማቅም ፡ ታጠቁ ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ደናግል ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አዘነበሉ ።

11 ፤ ካፍ ። ሕፃኑና ፡ ጡት ፡ የሚጠባው ፡ በከተማዪቱ ፡ ጐዳና ፡ ላይ ፡ ሲዝሉ ፥ ዐይኔ ፡ በእንባ ፡ ደከመች ፥ አንዠቴም ፡

ታወከ ፤ ስለወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥቃጤ ፡ ጉበቴ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተዘረገፈ ።

12 ፤ ላሜድ ። በከተማ ፡ ጐዳና ፡ እንደ ፡ ተወጋ ፡ ሰው ፡ በዛሉ ፡ ጊዜ ፥ ነፍሳቸውም ፡ በእናቶቻቸው ፡ ብብት ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፥ እናቶቻቸውን ፦ እኽልና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ይሏቸዋል ።

13 ፤ ሜም ። የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ እመሰክርልሻለኹ ፧ በምንስ ፡ እመስልሻለኹ ፧ ድንግሊቱ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ አጽናናሽ ፡ ዘንድ ፡ በምን ፡ አስተካክልሻለኹ ፧ ስብራትሽ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ታላቅ ፡ ነውና ፤ የሚፈውስሽ ፡ ማን ፡ ነው ፧

14 ፤ ኖን ። ነቢያትሽ ፡ ከንቱና ፡ ሐሰተኛ ፡ ራእይ ፡ አይተውልሻል ፤ ምርኮሽንም ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ በደልሽን ፡ አልገለጡም ፤ ከንቱና ፡ የማይረባ ፡ ነገርንም ፡ አይተውልሻል ።

15 ፤ ሳምኬት ። መንገድ ፡ ዐላፊዎች ፡ ኹሉ ፡ እጃቸውን ፡ ያጨበጭቡብሻልና ፦ በእውኑ ፡ የውበት ፡ ፍጻሜና ፡ የምድር ፡ ኹሉ ፡ ደስታ ፡ የሚሏት ፡ ከተማ ፡ ይህች ፡ ናትን ፧ እያሉ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ላይ ፡ ያፏጫሉ ፥ ራሳቸውንም ፡ ያነቃንቃሉ ።

16 ፤ ዔ ። ጠላቶችሽ ፡ ኹሉ ፡ አፋቸውን ፡ አላቀቁብሽ ፤ እያፏጩና ፡ ጥርሳቸውን ፡ እያፋጩ ፦ ውጠናታል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ተስፋ ፡ ያደረግናት ፡ ቀን ፡ ይህች ፡ ናት ፤ አግኝተናታል ፥ አይተናታማል ፡ ይላሉ ።

17 ፤ ፌ ። እግዚአብሔር ፡ ያሰበውን ፡ አደረገ ፤ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ያዘዘውን ፡ ቃል ፡ ፈጸመ ፤ አፈረሰ ፡ አልራራምም ፤ ጠላትንም ፡ ደስ ፡ አሠኘብሽ ፥ የሚያስጨንቁሽንም ፡ ቀንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ።

18 ፤ ጻዴ ። ልባቸው ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ጮኸ ፦ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥር ፡ ሆይ ፥ እንባሽን ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ አፍሺ ፤ ለሰውነትሽ ፡ ዕረፍት ፡ አትስጪ ፤ የዐይንሽ ፡ ብሌን ፡ አታቋርጥ ።

19 ፤ ቆፍ ። ተነሺ ፥ በሌሊት ፡ በመዠመሪያ ፡ ክፍል ፡ ጩኺ ፥ በጌታም ፡ ፊት ፡ ልብሽን ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ አፍሺ ፤ በጐዳና ፡ ኹሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ በራብ ፡ ስለደከሙ ፡ ስለሕፃናትሽ ፡ ነፍስ ፡ እጆችሽን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ አንሺ ።

20 ፤ ሬስ ። አቤቱ ፥ እይ ፤ በማን ፡ ላይ ፡ እንደዚህ ፡ እንዳደረግኽ ፡ ተመልከት ። በእውኑ ፡ ሴቶች ፡ ፍሬያቸውን ፥ ያቀማጠሏቸውን ፡ ሕፃናት ፥ ይበላሉን ፧ በእውኑ ፡ ካህኑና ፡ ነቢዩ ፡ በጌታ ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ይገደላሉን ፧

21 ፤ ሳን ። ብላቴናውና ፡ ሽማግሌው ፡ በመንገዶች ፡ ላይ ፡ ተጋደሙ ፤ ደናግሎቼና ፡ ጐበዛዝቴ ፡ በሰይፍ ፡ ወድቀዋል ፤ በቍጣኽ ፡ ቀን ፡ ገደልኻቸው ፤ ሳትራራ ፡ ዐረድኻቸው ።

22 ፤ ታው ። እንደ ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ የሚያስፈሩኝን ፡ ከዙሪያዬ ፡ ጠራኽ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ቀንም ፡ ያመለጠ ፡ ወይም ፡ የቀረ ፡ አልተገኘም ፤ ያቀማጠልኋቸውንና ፡ ያሳደግኋቸውን ፡ ጠላቴ ፡ በላቸው ።

ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ አሌፍ ። በቍጣው ፡ በትር ፡ መከራ ፡ ያየ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

2 ፤ ብርሃን ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ መርቶ ፡ ወሰደኝ ።

3 ፤ ዘወትር ፡ ቀኑን ፡ ኹሉ ፡ እጁን ፡ በላዬ ፡ መለሰ ።

4 ፤ ቤት ። ሥጋዬንና ፡ ቍርበቴን ፡ አስረጀ ፥ ዐጥንቴን ፡ ሰበረ ።

5 ፤ ቅጥር ፡ ሠራብኝ ፡ በሐሞትና ፡ በድካምም ፡ ከበበኝ ።

6 ፤ ቀድሞ ፡ ሞተው ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ በጨለማ ፡ አኖረኝ ።

7 ፤ ጋሜል ። እንዳልወጣ ፡ በዙሪያዬ ፡ ቅጥር ፡ ሠራብኝ ፤ ሰንሰለቴን ፡ አከበደ ።

8 ፤ በጠራኹና ፡ በጮኽኹ ፡ ጊዜ ፡ ጸሎቴን ፡ ከለከለ ።

9 ፤ መንገዴን ፡ በተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ ዘጋ ፥ ጐዳናዬንም ፡ አጣመመ ።

10 ፤ ዳሌጥ ። እንደሚሸምቅ ፡ ድብ ፡ እንደ ፡ ተሸሸገም ፡ አንበሳ ፡ ኾነብኝ ።

11 ፤ መንገዴን ፡ ለወጠ ፥ ገነጣጠለኝም ፤ ባድማ ፡ አደረገኝ ።

12 ፤ ቀስቱን ፡ ገተረ ፡ ለፍላጻውም ፡ እንደ ፡ ጊጤ ፡ አደረገኝ ።

13 ፤ ሄ ። የሰገባውን ፡ ፍላጻዎች ፡ በኵላሊቴ ፡ ውስጥ ፡ ተከለ ።

14 ፤ ለወገኔ ፡ ኹሉ ፡ ማላገጫ ፡ ቀኑንም ፡ ኹሉ ፡ መሳለቂያ ፡ ኾንኹ ።

15 ፤ ምሬት ፡ ሞላብኝ ፡ በሬትም ፡ አጠገበኝ ።

16 ፤ ዋው ። ጥርሴን ፡ በጭንጫ ፡ ሰበረ ፥ በዐመድም ፡ ከደነኝ ።

17 ፤ ነፍሴን ፡ ከሰላም ፡ አራቅኽ ፤ በጎ ፡ ነገርን ፡ ረሳኹ ።

18 ፤ እኔም ፦ ኀይሌ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ተስፋዬ ፡ ጠፋ ፡ አልኹ ።

19 ፤ ዛይ ። መከራዬንና ፡ ችግሬን ፡ ሬትንና ፡ ሐሞትን ፡ ዐስብ ።

20 ፤ ነፍሴ ፡ እያሰበችው ፡ በውስጧ ፡ ፈዘዘች ።

21 ፤ ይህችን ፡ በልቤ ፡ አኖራለኹ ፥ ስለዚህ ፡ እታገሣለኹ ።

22 ፤ ሔት ። ያልጠፋነው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ምሕረት ፡ የተነሣ ፡ ነው ፤ ርኅራኄው ፡ አያልቅምና ።

23 ፤ ማለዳ ፡ ማለዳ ፡ ዐዲስ ፡ ነው ፤ ታማኝነትኽ ፡ ብዙ ፡ ነው ።

24 ፤ ነፍሴ ፦ እግዚአብሔር ፡ ዕድል ፡ ፈንታዬ ፡ ነው ፤ ስለዚህ ፥ ተስፋ ፡ አደርገዋለኹ ፡ አለች ።

25 ፤ ጤት ። እግዚአብሔር ፡ በተስፋ ፡ ለሚጠብቁት ፡ ለምትሻውም ፡ ነፍስ ፡ መልካም ፡ ነው ።

26 ፤ ሰው ፡ ዝም ፡ ብሎ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ማዳን ፡ ተስፋ ፡ ቢያደርግ ፡ መልካም ፡ ነው ።

27 ፤ ሰው ፡ በታናሽነቱ ፡ ቀንበር ፡ ቢሸከም ፡ መልካም ፡ ነው ።

28 ፤ ዮድ ። ርሱ ፡ አሸክሞታልና ፥ ዝም ፡ ብሎ ፡ ለብቻው ፡ ይቀመጥ ።

29 ፤ ተስፋ ፡ የኾነው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አፉን ፡ በዐፈር ፡ ውስጥ ፡ ያኑር ።

30 ፤ ጕንጩን ፡ ለሚመታው ፡ ይስጥ ፥ ስድብንም ፡ ይጥገብ ።

31 ፤ ካፍ ። ጌታ ፡ ለዘለዓለም ፡ አይጥልምና ፤

32 ፤ ቢያሳዝንም ፡ እንደ ፡ ምሕረቱ ፡ ብዛት ፡ ይራራልና ፤

33 ፤ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ከልቡ ፡ አያስጨንቅም ፥ አያሳዝንምም ።

34 ፤ ላሜድ ። በምድር ፡ የተጋዙትን ፡ ኹሉ ፡ ከእግሩ ፡ በታች ፡ ይረግጣቸው ፡ ዘንድ ፥

35 ፤ የሰውን ፡ ፍርድ ፡ በልዑል ፡ ፊት ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፥

36 ፤ የሰውን ፡ ፍርድ ፡ ያጣምም ፡ ዘንድ ፡ ጌታ ፡ ዕሺ ፡ አይልም ።

37 ፤ ሜም ። ጌታ ፡ ያላዘዘውን ፡ የሚልና ፡ የሚፈጽም ፡ ማን ፡ ነው ፨

38 ፤ ከልዑል ፡ አፍ ፡ ክፉና ፡ መልካም ፡ ነገር ፡ አይወጣምን ፨

39 ፤ ሕያው ፡ ሰው ፡ የሚያጕረመርም ፥ ሰው ፡ ስለኀጢአቱ ፡ ቅጣት ፡ የሚያጕረመርም ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ፨

40 ፤ ኖን ። መንገዳችንን ፡ እንመርምርና ፡ እንፈትን ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንመለስ ።

41 ፤ ልባችንን ፡ ከእጃችን ፡ ጋራ ፡ በሰማይ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እናንሣ ።

42 ፤ በድለናል ፡ ዐምፀናልም ፥ አንተም ፡ ይቅር ፡ አላልኽም ።

43 ፤ ሳምኬት ። በቍጣ ፡ ከደንኽን ፡ አሳደድኽንም ፤ ገደልኽን ፥ አልራራኽም ።

44 ፤ ጸሎት ፡ እንዳያልፍ ፡ ራስኽን ፡ በደመና ፡ ከደንኽ ።

45 ፤ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ጕድፍና ፡ ውዳቂ ፡ አደረግኽን ።

46 ፤ ፄ ። ጠላቶቻችን ፡ ዅሉ ፡ አፋቸውን ፡ አላቀቁብን ።

47 ፤ ድንጋጤና ፡ ቍጣ ፥ ጥፋትና ፡ ቅጥቃጤ ፡ ኾነብን ።

48 ፤ ስለወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቅጥቃጤ ፡ ዐይኔ ፡ የውሃ ፡ ፈሳሽ ፡ አፈሰሰች ።

49 ፤ 50 ፤ ፌ ። እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ እስኪጐበኝና ፡ እስኪመለከት ፡ ድረስ ፡ ዐይኔ ፡ ሳታቋርጥ ፡ ዝም ፡ ሳትል ፡ እንባ ፡ ታፈሳለች ።

51 ፤ ስለከተማዬ ፡ ቈነጃዥት ፡ ዅሉ ፡ ዐይኔ ፡ ነፍሴን ፡ አሳዘነች ።

52 ፤ ጻዴ ። በከንቱ ፡ ነገር ፡ ጠላቶች ፡ የኾኑኝ ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ማደንን ፡ አደኑኝ ።

53 ፤ ሕይወቴን ፡ በጕድጓድ ፡ አጠፉ ፥ በላዬም ፡ ድንጋይ ፡ ጣሉ ።

54 ፤ በራሴ ፡ ላይ ፡ ውሃዎች ፡ ተከነበሉ ፤ እኔም ፦ ጠፋኹ ፡ ብዬ ፡ ነበር ።

55 ፤ ቆፍ ። አቤቱ ፥ በጠለቀ ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ኾኜ ፡ ስምኽን ፡ ጠራኹ ።

56 ፤ ድምፄን ፡ ሰማኽ ፤ ጕሮኽን ፡ ከልመናዬ ፡ አትመልስ ።

57 ፤ በጠራኹኽ ፡ ቀን ፡ ቀርበኽ ፦ አትፍራ ፡ አልኽ ።

58 ፤ ሬስ ። ጌታ ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ተሟግተኽ ፡ ሕይወቴን ፡ ተቤዠኽ ።

59 ፤ አቤቱ ፥ ጭንቀቴን ፡ አይተኻል ፥ ፍርዴን ፡ ፍረድልኝ ።

60 ፤ በቀላቸውን ፡ ዅሉና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ዐሳባቸውን ፡ ዅሉ ፡ አየኽ ።

61 ፤ ሳን ። አቤቱ ፥ ስድባቸውንና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ዐሳባቸውን ፡ ዅሉ ፥

62 ፤ የተነሡብኝን ፡ ሰዎች ፡ ከንፈሮች ፡ ቀኑንም ፡ ዅሉ ፡ ያሰቡብኝን ፡ ዐሳባቸውን ፡ ሰማኽ ።

63 ፤ መቀመጣቸውንና ፡ መነሣታቸውን ፡ ተመልከት ፤ እኔ ፡ መሳለቂያቸው ፡ ነኝ ።

64 ፤ ታው ። አቤቱ ፥ እንደ ፡ እጃቸው ፡ ሥራ ፡ ፍዳቸውን ፡ ትከፍላቸዋለኽ ።

65 ፤ የልብ ፡ ዕውርነትንና ፡ ርግማንኽን ፡ ትሰጣቸዋለኽ ።

66 ፤ አቤቱ ፥ በቍጣ ፡ ታሳድዳቸዋለኽ ፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ታጠፋቸዋለኽ ።

________________ሰቆቃው ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ አሌፍ ። ወርቁ ፡ እንዴት ፡ ደበሰ! ጥሩው ፡ ወርቅ ፡ እንዴት ፡ ተለወጠ! የመቅደሱ ፡ ድንጋዮች ፡ በጐዳና ፡ ዅሉ ፡ ራስ ፡ ተበተኑ ።

2 ፤ ቤት ። ጥሩ ፡ ወርቅ ፡ የሚመስሉ ፡ የከበሩ ፡ የጽዮን ፡ ልጆች ፥ የሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንደ ፡ ሠራው ፡ እንደ ፡ ሸክላ ፡ ዕቃ ፡ እንዴት ፡ ተቈጠሩ!

3 ፤ ጋሜል ። ቀበሮዎች ፡ እንኳ ፡ ጡቶታቸውን ፡ ገልጠው ፡ ግልገሎቻቸውን ፡ አጠቡ ፤ የወገኔ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰጐን ፡ ጨካኝ ፡ ኾነች ።

4 ፤ ዳሌጥ ። ጡት ፡ የሚጠባው ፡ የሕፃን ፡ ምላስ ፡ ከጥም ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ትናጋው ፡ ተጣበቀ ፤ ሕፃናት ፡ እንጀራ ፡ ለመኑ ፥ የሚቈርስላቸውም ፡ የለም ።

5 ፤ ሄ ። የጣፈጠ ፡ ነገር ፡ ይበሉ ፡ የነበሩ ፡ በመንገድ ፡ ጠፉ ፤ በቀይ ፡ ግምጃ ፡ ያደጉ ፡ የነበሩ ፡ የፍግ ፡ ክምር ፡ ዐቀፉ ።

6 ፤ ዋው ። የማንም ፡ እጅ ፡ ሳይወድቅባት ፡ ድንገት ፡ ከተገለበጠች ፡ ከሰዶም ፡ ኀጢአት ፡ ይልቅ ፡ የወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ኀጢአት ፡ በዛች ።

7 ፤ ዛይ ። አለቃዎቿ ፡ ከበረዶ ፡ ይልቅ ፡ ጥሩ ፥ ከወተት ፡ ይልቅ ፡ ነጭ ፡ ነበሩ ፤ ገላቸው ፡ ከቀይ ፡ ዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ ቀይ ፡ ነበረ ፥ መልካቸውም ፡ እንደ ፡ ሰንፔር ፡ ነበረ ።

8 ፤ ሔት ። ፊታቸው ፡ ከጥቀርሻ ፡ ይልቅ ፡ ጠቍሯል ፥ በመንገድም ፡ አልታወቁም ፤ ቍርበታቸው ፡ ወደ ፡ ዐጥንታቸው ፡ ተጣብቋል ፤ ደርቋል ፤ እንደ ፡ ዕንጨት ፡ ኾኗል ።

9 ፤ ጤት ። በሰይፍ ፡ የሞቱ ፡ በራብ ፡ ከሞቱት ፡ ይሻላሉ ፤ እነዚህ ፡ የምድርን ፡ ፍሬ ፡ ዐጥተው ፡ ተወግተውም ፡ ቀጥነዋል ።

10 ፤ ዮድ ። የርኅሩኆች ፡ ሴቶች ፡ እጆች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ቀቅለዋል ፤ የወገኔ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ በመቀጥቀጧ ፡ መብል ፡ ኾኗቸው ።

11 ፤ ካፍ ። እግዚአብሔር ፡ መዓቱን ፡ ፈጽሟል ፥ ጽኑ ፡ ቍጣውን ፡ አፍስሷል ፤ እሳትን ፡ በጽዮን ፡ ውስጥ ፡ አቃጠለ ፥ መሠረቷንም ፡ በላች ።

12 ፤ ላሜድ ። የምድር ፡ ነገሥታት ፡ በዓለምም ፡ የሚኖሩ ፡ ዅሉ ፡ አስጨናቂና ፡ ጠላት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ እንዲገባ ፡ አላመኑም ።

13 ፤ ሜም ። የጻድቃንን ፡ ደም ፡ በውስጧ ፡ ስላፈሰሱ ፡ ስለነቢያቷ ፡ ኀጢአትና ፡ ስለካህናት ፡ በደል ፡ ነው ።

14 ፤ ኖን ። ታውረው ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ተቅበዘበዙ ፤ ልብሳቸው ፡ እንዳይዳሰስ ፡ በደም ፡ ረክሰዋል ።

15 ፤ ሳምኬት ። እናንተ ፡ ርኩሳን ፥ ራቁ ፥ ርቃችኹም ፡ ኺዱ ፥ አትንኩ ፡ ብለው ፡ ጮኹባቸው ። በሸሹና ፡ በተቅበዘበዙ ፡ ጊዜ ፥ በአሕዛብ ፡ መካከል ። በዚህ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይኖሩም ፡ ተባለ ።

16 ፤ ፌ ። የእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በተናቸው ፡ ርሱም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይመለከታቸውም ፤ የካህናቱን ፡ ፊት ፡ አላፈሩም ፥ ሽማግሌዎቹንም ፡ አላከበሩም ።

17 ፤ ፌ ። ዐይናችን ፡ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ረዳታችን ፡ ገና ፡ ሲመለከት ፡ ጠፍቷል ፤ በመቈየታችን ፡ ማዳን ፡ የማይቻለውን ፡ ሕዝብ ፡ ጠብቀናል ።

18 ፤ ጻዴ ። በአደባባያችን ፡ እንዳንኼድ ፡ ፍለጋችንን ፡ ተከተሉ ፤ ፍጻሜያችን ፡ ቀርቧል ፥ ዕድሜያችን ፡ አልቋል ፥ ፍጻሜያችን ፡ ደርሷል ።

19 ፤ ቆፍ ። አሳዳጆቻችን ፡ ከሰማይ ፡ ንስር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ኾኑ ፤ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ አሳደዱን ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሸመቁብን ።

20 ፤ ሬስ ። ስለ ፡ ርሱ ፡— በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በጥላው ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ፡ ያልነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ የተቀባ ፥ የሕይወታችን ፡ እስትንፋስ ፥ በጕድጓዳቸው ፡ ተያዘ ።

21 ፤ ሳን ። በዖፅ ፡ ምድር ፡ የምትኖሪ ፡ የኤዶምያስ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ ሐሤትም ፡ አድርጊ ፤ ጽዋው ፡ ደግሞ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ያልፋል ፥ አንቺም ፡ ትሰክሪያለሽ ፡ ትራቈቻለሽም ።

22 ፤ ታው ። የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የበደልሽ ፡ ቅጣት ፡ ተፈጸመ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያስማርክሽም ። የኤዶምያስ ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በደልሽን ፡ ይቀጣል ፤ ኀጢአትሽን ፡ ይገልጣል ።

ሰቆቃወ ፡ ኤርምያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ አቤቱ ፥ የኾነብንን ፡ ዐስብ ፤ ተመልከት ፡ ስድባችንንም ፡ እይ ።

2 ፤ ርስታችን ፡ ለእንግዳዎች ፥ ቤቶቻችን ፡ ለሌላዎች ፡ ኾኑ ።

3 ፤ ድኻ ፡ አደጎችና ፡ አባት ፡ የሌለን ፡ ኾነናል ፤ እናቶቻችን ፡ እንደ ፡ መበለቶች ፡ ኾነዋል ።

4 ፤ ውሃችንን ፡ በብር ፡ ጠጣን ፡ ዕንጨታችንን ፡ በዋጋ ፡ ገዛን ።

5 ፤ አሳዳጆቻችን ፡ በዐንገታችን ፡ ላይ ፡ ናቸው ፤ እኛ ፡ ደክመናል ፡ ዕረፍትም ፡ የለንም ።

6 ፤ ለግብጻውያንና ፡ ለአሶራውያን ፡ እንጀራ ፡ እንጠግብ ፡ ዘንድ ፡ እጅ ፡ ሰጠን ።

7 ፤ አባቶቻችን ፡ ኀጢአትን ፡ ሠሩ ፡ ዛሬም ፡ የሉም ፤ እኛም ፡ በደላቸውን ፡ ተሸከምን ።

8 ፤ ባሪያዎች ፡ ሠልጥነውብናል ፤ ከእጃቸው ፡ የሚታደገን ፡ የለም ።

9 ፤ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ሰይፍ ፡ የተነሣ ፡ በሕይወታችን ፡ እንጀራችንን ፡ እናመጣለን ።

10 ፤ ከሚያቃጥል ፡ ከራብ ፡ ትኵሳት ፡ የተነሣ ፡ ቍርበታችን ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ ጠቈረ ።

11 ፤ በጽዮን ፡ ሴቶችን ፥ በይሁዳም ፡ ከተማዎች ፡ ደናግልን ፡ አጕሰቈሉ ።

12 ፤ አለቃዎች ፡ በእጃቸው ፡ ተሰቀሉ ፤ የሽማግሌዎች ፡ ፊት ፡ አልታፈረም ።

13 ፤ ጕልማሳዎች ፡ ወፍጮን ፡ ተሸከሙ ፥ ልጆችም ፡ ከዕንጨት ፡ በታች ፡ ተሰናከሉ ።

14 ፤ ሽማግሌዎች ፡ ከአደባባይ ፥ ጕልማሳዎች ፡ ከበገናቸው ፡ ተሻሩ ።

15 ፤ የልባችን ፡ ደስታ ፡ ቀርቷል ፤ ዘፈናችን ፡ ወደ ፡ ልቅሶ ፡ ተለውጧል ።

16 ፤ አክሊል ፡ ከራሳችን ፡ ወድቋል ፤ ኀጢአት ፡ ሠርተናልና ፥ ወዮልን!

17 ፤ ስለዚህ ፥ ልባችን ፡ ታሟል ፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ዐይናችን ፡ ፈዝዟል ፤

18 ፤ ስለጽዮን ፡ ተራራ ፥ ባድማ ፡ ኾናለችና ፥ ቀበሮዎችም ፡ ተመላልሰውባታልና ።

19 ፤ አቤቱ ፥ አንተ ፡ ለዘለዓለም ፡ ትኖራለኽ ፤ ዙፋንኽ ፡ ከትውልድ ፡ እስከ ፡ ትውልድ ፡ ነው ።

20 ፤ ስለ ፡ ምን ፡ ለዘለዓለም ፡ ትረሳናለኽ ፥ ስለ ፡ ምንስ ፡ ለረዥም ፡ ዘመን ፡ ትተወናለኽ ፥

21 ፤ አቤቱ ፥ ወዳንተ ፡ መልሰን ፡ እኛም ፡ እንመለሳለን ፤ ዘመናችንን ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ዐድስ ።

22 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ፈጽመኽ ፡ ጥለኸናል ፤ እጅግ ፡ ተቈጥተኸናል ፨

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በሠላሳኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ በምርኮኛዎች ፡
መካከል ፡ ሳለኹ ፡ ሰማያት ፡ ተከፈቱ ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ራእይ ፡ አየኹ ።

2 ፤ ንጉሡ ፡ ዮአኪን ፡ በተማረከ ፡ በዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡

3 ፤ ከወሩም ፡ በዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በከለዳውያን ፡ አገር ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ ወደቡዝ ፡ ልጅ ፡
ወደ ፡ ካህኑ ፡ ወደ ፡ ሕዝቅኤል ፡ መጣ ። የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በዚያ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ኾነች ፥

4 ፤ እኔም ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ ከሰሜን ፡ በኩል ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስና ፡ ታላቅ ፡ ደመና ፡ የሚበርቅም ፡ እሳት ፡
መጣ ፥ በዙሪያውም ፡ጸዳል ፡ ነበረ ፥ በመካከልም ፡ በእሳቱ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚብለጨለጭ ፡ የወርቅ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ።

5 ፤ ከመካከልም ፡ የአራት ፡ እንስሳዎች ፡ አምሳያ ፡ ወጣ ። መልካቸውም ፡ እንደዚህ ፡ ነበረ ፥ ሰውም ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ።

6 ፤ ለያዳንዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ፊት ፥ ለያንዳንዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ክንፍ ፡ ነበሩት ።

7 ፤ እግሮቻቸውም ፡ ቀጥ ፡ ያሉ ፡ እግሮች ፡ ነበሩ ፤ የእግራቸውም ፡ ኰቴ ፡ እንደ ፡ ጥጃ ፡ እግር ፡ ኰቴ ፡ ነበረ ፤ እንደ ፡
ተወለወለ ፡ ናስም ፡ ይብለጨለጭ ፡ ነበር ።

8 ፤ በክንፎቻቸውም ፡ በታች ፡ በያራቱ ፡ ጐድናቸው ፡ እንደሰው ፡ እጅ ፡ ነበረ ፤ ለአራቱም ፡ እንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ፊትና ፡
ክንፍ ፡ ነበሯቸው ።

9 ፤ ክንፎቻቸው ፡ ርስ ፡ በርሱ ፡ የተያያዘ ፡ ነበረ ፤ ሲኼዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ፥ እያንዳንዱም ፡ ፊቱን ፡ አቅንቶ ፡
ይኼድ ፡ ነበር ።

10 ፤ የፊታቸው ፡ አምሳያ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ፊት ፡ ነበረ ፥ ለአራቱም ፡ በስተቀኛቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
ፊት ፥ በስተግራቸውም ፡ እንደ ፡ ላም ፡ ፊት ፡ ነበራቸው ፥ ለአራቱም ፡ ደግሞ ፡ የንስር ፡ ፊት ፡ ነበራቸው ።

11 ፤ ክንፋቸውም ፡ በላይ ፡ ተዘርግቶ ፡ ነበር ፥ የያንዳንዱም ፡ ኹለት ፡ ኹለት ፡ ክንፋቸው ፡ የተያያዙ ፡ ነበሩ ፥ ኹለት ፡
ኹለቱም ፡ ገላቸውን ፡ ይከድኑ ፡ ነበር ።

12 ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ቀጥ ፡ ብሎ ፡ ይኼድ ፡ ነበር ፤ መንፈስም ፡ ወደሚኼድበት ፡ ኹሉ ፡ ይኼዱ ፡
ነበር ፥ ሲኼዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ።

13 ፤ በእንስሳዎቹ ፡ መካከል ፡ እንደሚነድ ፡ የእሳት ፡ ፍም ፡ ያለ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ፤ በእንስሳዎች ፡ መካከል ፡ ወዲህና ፡
ወዲያ ፡ የሚኼድ ፡ እንደ ፡ ፋና ፡ ያለ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ፤ ለእሳቱም ፡ ጸዳል ፡ ነበረው ፥ ከእሳቱም ፡ መብረቅ ፡ ይወጣ ፡
ነበር ።

14 ፤ እንስሳዎቹም ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ ምስያ ፡ ይሮጡና ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።

15 ፤ እንስሳዎችንም ፡ ስመለከት ፥ እንሆ ፥ በአራቱ ፡ እንስሳዎች ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ አንድ ፡
መንኰራኵር ፡ አየኹ ።

16 ፤ የመንኰራኵሩም ፡ መልክ ፡ እንደ ፡ ቢረሌ ፡ ነበረ ፤ አራቱም ፡ አንድ ፡ አምሳያ ፡ ነበሩ ፤ ሥራቸውም ፡
በመንኰራኵር ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ መንኰራኵር ፡ ነበረ ።

17 ፤ በያራቱ ፡ ጐድናቸው ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ፤ ሲኼዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ።

18 ፤ ቁመታቸውም ፡ የረዘመና ፡ የሚያስፈራ ፡ ነበረ ፤ የአራቱም ፡ ክበብ ፡ ዙሪያው ፡ በዐይን ፡ ተሞልቶ ፡ ነበር ።

19 ፤ እንስሳዎቹም ፡ በኼዱ ፡ ጊዜ ፡ መንኰራኵሮቹ ፡ በአጠገባቸው ፡ ኼዱ ። እንስሳዎቹም ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ባሉ ፡
ጊዜ ፡ መንኰራኵሮቹ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ።

20 ፤ መንፈሱ ፡ ወደሚኼድበት ፡ ዅሉ ፡ እነርሱ ፡ ኼዱ ፤ የእንስሳዎች ፡ መንፈስ ፡ በመንኰራኵሮቹ ፡ ውስጥ ፡ ነበረና ፡
መንኰራኵሮቹ ፡ በእነርሱ ፡ አጠገብ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ።

21 ፤ የእንስሳዎች ፡ መንፈስ ፡ በመንኰራኵሮቹ ፡ ውስጥ ፡ ነበረና ፡ እነዚያ ፡ ሲኼዱ ፡ እነዚህ ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ፤ እነዚያም ፡
ሲቆሙ ፡ እነዚህ ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ፤ እነዚያም ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ሲሉ ፡ መንኰራኵሮቹ ፡ በአጠገባቸው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ይሉ ፡ ነበር ።

22 ፤ ከእንስሳዎች ፡ ራስ ፡ በላይ ፡ የሚያስፈራ ፡ በረዶ ፡ የሚመስል ፡ የጠፈር ፡ አምሳያ ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ተዘርግቶ ፡
ነበር ።

23 ፤ ከጠፈሩም ፡ በታች ፡ ክንፎቻቸው ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተቃንተው ፡ ነበር ፤ ለያንዳንዱም ፡ ገላውን ፡ የሚከድኑ ፡
ኹለት ፡ ኹለት ፡ ክንፎች ፡ ነበሩት ።

24 ፤ ሲኼዱም ፡ የክንፎቻቸው ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውሃ ፡ ድምፅ ፥ እንደ ፡ ዅሉን ፡ የሚችል ፡ የአምላክም ፡
ድምፅ ፥ እንደ ፡ ታላቅም ፡ ሰራዊት ፡ ድምፅ ፡ ኾኖ ፡ ሰማኹ ፤ ሲቆሙም ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዝቅ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

25 ፤ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ጠፈር ፡ በላይ ፡ ድምፅ ፡ ተሰማ ፤ ሲቆሙም ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዝቅ ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።

26 ፤ በራሳቸውም ፡ በላይ ፡ ካለው ፡ ጠፈር ፡ በላይ ፡ የሰንፔር ፡ ድንጋይ ፡ የሚመስል ፡ የዙፋን ፡ አምሳያ ፡
ነበረ ፤ በዙፋኑም ፡ አምሳያ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ መልክ ፡ አምሳያ ፡ ነበረ ።

27 ፤ ከወገቡም ፡ አምሳያ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ የሚብለጨለጭ ፡ የወርቅ ፡ ምስያ ፡ አየኹ ፤ ከወገቡም ፡ አምሳያ ፡ ወደ ፡ ታች ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ምስያ ፡ አየኹ ፤ በዙሪያውም ፡ ጸዳል ፡ ነበረ ።

28 ፤ በዝናብ ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ቀስተ ፡ ደመና ፡ አምሳያ ፥ እንዲሁ ፡ በዙሪያው ፡ ያለ ፡ ጸዳል ፡ አምሳያ ፡
ነበረ ። የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምሳሌ ፡ መልክ ፡ ይህ ፡ ነበረ ። ባየኹም ፡ ጊዜ ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ፥ የሚናገርንም ፡
ድምፅ ፡ ሰማኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእግርኽ ፡ ቁም ፡ እኔም ፡ እናገርኻለኹ ፡ አለኝ ።

2 ፤ በተናገረኝም ፡ ጊዜ ፡ መንፈስ ፡ ገባብኝ ፡ በእግሬም ፡ አቆመኝ ፥ የሚናገረኝንም ፡ ሰማኹ ።

3 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእኔ ፡ ላይ ፡ ወደዐመፁ ፡ ወደ ፡ ዐመፀኛዎች ፡ ሰዎች ፡
ወደእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እልክኻለኹ ። እነርሱና ፡ አባቶቻቸው ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ዐመፁብኝ ።

4 ፤ እነርሱ ፡ ፊታቸው ፡ የተጨማተረ ፡ ልባቸውም ፡ የደነደነ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ። እኔ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡
እልክኻለኹ ፤ አንተም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ በላቸው ።

5 ፤ እነርሱም ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ናቸውና ፥ ቢሰሙ ፡ ወይም ፡ ባይሰሙ ፡ ነቢይ ፡ በመካከላቸው ፡ እንዳለ ፡ ያውቃሉ ።

6 ፤ አንተ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ኵርንችትና ፡ ሾኽ ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ ቢኖሩም ፥ አንተም ፡ በጊንጦች ፡ መካከል ፡
ብትቀመጥም ፥ አትፍራቸው ፥ ቃላቸውንም ፡ አትፍራ ፤ አንተ ፡ ቃላቸውን ፡ አትፍራ ፥ ከፊታቸውም ፡ የተነሣ ፡
አትደንግጥ ፤ እነርሱ ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ናቸውና ።

7 ፤ እነርሱ ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ናቸውና ፥ ቢሰሙ ፡ ወይም ፡ ባይሰሙ ፡ ቃሌን ፡ ትነግራቸዋለኽ ።

8 ፤ አንተ ፡ ግን ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የምነግርኽን ፡ ስማ ፤ እንደዚያ ፡ እንደ ፡ ዐመፀኛው ፡ ቤት ፡ ዐመፀኛ ፡
አትኹን ፤ አፍኽን ፡ ክፈት ፡ የምሰጥኽንም ፡ ብላ ።

9 ፤ ባየኹም ፡ ጊዜ ፥ እነሆ ፥ እጅ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተዘርግታ ፡ ነበር ፤ እነሆም ፥ የመጽሐፍ ፡ ጥቅል ፡ ነበረባት ።

10 ፤ በፊቱም ፡ ዘረጋው ፥ በውስጥና ፡ በውጭም ፡ ተጽፎበት ፡ ነበር ፤ ልቅሶና ፡ ሐዘን ፡ ዋይታም ፡ ተጽፎበት ፡ ነበር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ያገኘኸውን ፡ ብላ ፤ ይህን ፡ መጽሐፍ ፡ ብላ ፥ ኼደኽም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ተናገር ፡ አለኝ ።

2 ፤ አፌንም ፡ ከፈትኹ ፡ መጽሐፉንም ፡ አጐረሠኝ ።

3 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ አፍኽ ፡ ይብላ ፥ በምሰጥኽም ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ሆድኽን ፡ ሙላ ፡ አለኝ ። እኔም ፡ በላኹት ፥ በአፌም ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ማር ፡ ጣፈጠ ።

4 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ተነሥተኽ ፡ ወደእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኺድ ፥ ቃሌንም ፡ ተናገራቸው ።

5 ፤ ወደእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንጂ ፡ ንግግራቸው ፡ ወደጠለቀው ፡ ቋንቋቸውም ፡ ወደማይታወቅ ፡ ሕዝብ ፡ አልተላክኽምና ፤

6 ፤ ንግግራቸው ፡ ወደጠለቀው ፡ ቋንቋቸውም ፡ ወደማይታወቅ ፡ ቃላቸውንም ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደማይቻልኽ ፡ ሕዝብ ፡ አላኩኽም ። ወደ ፡ እነዚያስ ፡ ልኬኽ ፡ ቢኾን ፡ ኖሮ ፡ በሰሙኽ ፡ ነበር ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ የጠነከረ ፡ ግንባርና ፡ የደነደነ ፡ ልብ ፡ አላቸውና ፥ እኔንም ፡ መስማት ፡ እንቢ ፡ ብለዋልና ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ አንተን ፡ አይሰሙም ።

8 ፤ እንሆ ፥ ፊትኽን ፡ በፊታቸው ፡ ግንባርኽንም ፡ በግንባራቸው ፡ አጠንክሬያለኹ ።

9 ፤ ከቡላድ ፡ ድንጋይ ፡ ይልቅ ፡ እንዳለ ፡ አልማዝ ፡ ግንባርኽን ፡ አጠንክሬያለኹ ፤ እነርሱ ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ቢኾኑ ፡ አትፍራቸው ፤ ከፊታቸውም ፡ የተነሣ ፡ አትደንግጥ ።

10 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የነገርኹኽን ፡ ቃሌን ፡ ኹሉ ፡ በልብኽ ፡ ተቀበል ፡ በጆሮኽም ፡ ስማ ።

11 ፤ ተነሥተኽም ፡ ወደተማረኩ ፡ ወደወገንኽ ፡ ልጆች ፡ ኺድ ፤ እነርሱም ፡ ቢሰሙ ፡ ወይም ፡ ባይሰሙ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለኽ ፡ ንገራቸው ፡ አለኝ ።

12 ፤ መንፈስም ፡ አነሣኝ ፥ በኋላዬም ፦ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ከቦታው ፡ ይባረክ ፡ የሚል ፡ የጽኑ ፡ ንውጥውጥታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማኹ ።

13 ፤ የአራቱም ፡ እንስሳ ፡ ክንፎች ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ሲማቱ ፥ በአጠገባቸውም ፡ የመንኰራኵሮችን ፡ ድምፅ ፥ የጽኑውንም ፡ ንውጥውጥታ ፡ ድምፅ ፡ ሰማኹ ።

14 ፤ መንፈስ ፡ አንሥቶ ፡ አስወገደኝ ፥ እኔም ፡ በምሬትና ፡ በመንፈሴ ፡ ሙቀት ፡ ኼድኹ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በላዬ ፡ በርትታ ፡ ነበር ።

15 ፤ በቴልአቢብም ፡ ወዳሉ ፡ በኮቦርም ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ወደተቀመጡ ፡ ምርኮኞዎች ፡ መጣኹ ፥ በተቀመጡበትም ፡ ቦታ ፡ ተቀመጥኹ ፤ በዚያም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በድንጋጤ ፡ በመካከላቸው ፡ ተቀመጥኹ ።

16 ፤ ከሰባቱም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

17 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጠባቂ ፡ አድርጌኻለኹ ፤ ስለዚህ ፥ የአፌን ፡ ቃል ፡ ስማ ፥ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አስጠንቅቃቸው ።

18 ፤ እኔ ፡ ኀጢአተኛውን ፦ በርግጥ ፡ ትሞታለኽ ፡ ባልኹት ፡ ጊዜ ፥ አንተም ፡ ባታስጠነቅቀው ፡ ነፍሱም ፡ እንድትድን ፡ ከክፉ ፡ መንገዱ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ ለኀጢአተኛው ፡ አስጠንቅቀኽ ፡ ባትነግረው ፥ ያ ፡ ኀጢአተኛ ፡ በኀጢአት ፡ ይሞታል ፤ ደሙን ፡ ግን ፡ ከእጅኽ ፡ እፈልጋለኹ ።

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንተ ፡ ኀጢአተኛውን ፡ ብታስጠነቅቅ ፡ ርሱም ፡ ከኀጢአቱና ፡ ከክፉ ፡ መንገዱ ፡ ባይመለስ ፥ በኀጢአቱ ፡ ይሞታል ፥ አንተ ፡ ግን ፡ ነፍስኽን ፡ አድነኻል ።

20 ፤ ደግሞ ፡ ጻድቁ ፡ ከጽድቁ ፡ ተመልሶ ፡ ኀጢአት ፡ በሠራ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ በፊቱም ፡ ዕንቅፋትን ፡ ሳደርግ ፥ ርሱ ፡

ይሞታል ፤ አንተም ፡ አላስጠነቀቅኸውምና ፡ በኀጢአቱ ፡ ይሞታል ፡ ያደረጋትም ፡ ጽድቅ ፡ ነገር ፡
አትታሰብለትም ፤ ደሙን ፡ ግን ፡ ከእጅኽ ፡ እፈልጋለኹ ።

21 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኀጢአት ፡ እንዳይሠራ ፡ ጻድቁን ፡ ብታስጠነቅቅ ፡ ርሱም ፡ ኀጢአት ፡
ባይሠራ ፥ ተጠንቅቋልና ፥ በርግጥ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፤ አንተም ፡ ነፍስኽን ፡ አድንኻል ።

22 ፤ በዚያም ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነበረች ፥ ርሱም ፦ ተነሥተኽ ፡ ወደ ፡ ቈላው ፡ ኺድ ፡ በዚያም ፡
እናገርኻለኹ ፡ አለኝ ።

23 ፤ እኔም ፡ ተነሥቼ ፡ ወደ ፡ ቈላው ፡ ኼድኹ ፤ እንሆም ፥ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ እንዳየኹት ፡ ክብር ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ክብር ፡ በዚያ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፥ በግንባሬም ፡ ተደፋኹ ።

24 ፤ መንፈስም ፡ ገባብኝ ፡ በእግሬም ፡ አቆመኝ ፥ ተናገረኝም ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ ኺድ ፥ ገብተኽ ፡ ቤትኽን ፡ ዝጋ ።

25 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ገመድ ፡ ያደርጉብኻል ፡ ያስሩኽማል ፥ አንተም ፡ በመካከላቸው ፡
አትወጣም ፤

26 ፤ እኔም ፡ ምላስኽን ፡ ከትናጋኽ ፡ ጋራ ፡ አጣብቃታለኹ ፡ አንተም ፡ ዲዳ ፡ ትኾናለኽ ፥ እነርሱም ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡
ናቸውና ፥ የሚዘልፍ ፡ ሰው ፡ አትኾንባቸውም ።

27 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በተናገርኹኽ ፡ ጊዜ ፡ አፍኽን ፡ እከፍታለኹ ፥ እነርሱም ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ናቸውና ፥ አንተ ፦ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሚሰማ ፡ ይስማ ፥ የማይሰማም ፡ አይስማ ፡ ትላቸዋለኽ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጡብን ፡ ወስደኽ ፡ በፊትኽ ፡ አኑራት ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ ከተማ ፡ ሥዕል ፡ ሣልባት ፡
ክበባት ፥

2 ፤ ምሽግም ፡ ሥራባት ፥ ዐፈርም ፡ ደልድልባት ፥ ሰፈርም ፡ አቁምባት ፥ በዙሪያዋም ፡ የሚያፈርስ ፡ ግንድ ፡ አድርግባት ።

3 ፤ የብረት ፡ ምጣድም ፡ ወስደኽ ፡ በአንተና ፡ በከተማዪቱ ፡ መካከል ፡ ለብረት ፡ ቅጥር ፡ አድርገው ፥ ፊትኽንም ፡ ወደ ፡
ርሷ ፡ አቅና ፥ የተከበበችም ፡ ትኾናለች ፡ አንተም ፡ ትከብ*ታለኽ ። ይህም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ምልክት ፡ ይኾናል ።

4 ፤ አንተም ፡ በግራ ፡ ጐድንኽ ፡ ተኛ ፡ የእስራኤልንም ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ አኑርባት ፤ በምትተኛበትም ፡ ቀን ፡ ቍጥር ፡
ኀጢአታቸውን ፡ ትሸከማለኽ ።

5 ፤ እኔም ፡ የኀጢአታቸውን ፡ ዓመታት ፡ ለአንተ ፡ የቀን ፡ ቍጥር ፡ እንዲኾንልኽ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ቀን ፡
ሰጥቼኻለኹ ፤ የእስራኤልንም ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ ትሸከማለኽ ።

6 ፤ እነዚህንም ፡ በፈጸምኽ ፡ ጊዜ ፡ በቀኝ ፡ ጐድንኽ ፡ ትተኛለኽ ፥ የይሁዳንም ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ ትሸከማለኽ ፤ አንድን ፡
ዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ አድርጌ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ ሰጥቼኻለኹ ።

7 ፤ ክንድኽን ፡ ዕራቍቱን ፡ አድርገኽ ፡ ፊትኽን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ክቡ ፡ ታቀናለኽ ፥ ትንቢትም ፡ ትናገርባታለኽ ።

8 ፤ እንሆም ፥ ገመድ ፡ አደርግብኻለኹ ፥ የምትከበብበትንም ፡ ወራት ፡ እስክትፈጽም ፡ ድረስ ፡ ከጐድን ፡ ጐድንኽ ፡
አትገላበጥም ።

9 ፤ አንተም ፡ ስንዴንና ፡ ገብስን ፥ ባቄላንና ፡ ምስርን ፥ ጤፍንና ፡ ዐጃን ፡ ወዳንተ ፡ ውሰድ ፥ ባንድ ፡ ዕቃም ፡ ውስጥ ፡
አድርገኽ ፡ እንጀራ ፡ ጋግር ፤ በጐድንኽ ፡ እንደ ፡ ተኛኽበት ፡ ቀን ፡ ቍጥር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ቀን ፡ ትበላዋለኽ ።

10 ፤ የምትበላውም ፡ በሚዛን ፡ በየቀኑ ፡ ኻያ ፡ ኻያ ፡ ሰቅል ፡ ይኹን ፥ በየጊዜው ፡ ትበላዋለኽ ።

11 ፤ ውሃውንም ፡ በልክ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ከስድስት ፡ እጅ ፡ አንድን ፡ እጅ ፡ ትጠጣለኽ ፥ በየጊዜው ፡ ትጠጣዋለኽ ።

12 ፤ እንደ ፡ ገብስ ፡ ዕንጐቻም ፡ አድርገኽ ፡ ትበላዋለኽ ፥ ከሰውም ፡ በሚወጣ ፡ ፋንድያ ፡ በፊታቸው ፡ ትጋግረዋለኽ ።

13 ፤ እግዚአብሔርም ፦ እንዲሁ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እነርሱን ፡ በምበትንባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ርኩስ ፡

እንጀራቸውን ፡ ይበላሉ ፡ አለ ።

14 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ! እንሆ ፥ ሰውነቴ ፡ አልረከሰችም ፤ ከታናሽነቴ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ጥንብና ፡ አውሬ ፡ የሰበረውን ፡ ከቶ ፡ አልበላኹም ፥ ርኩስም ፡ ሥጋ ፡ በአፌ ፡ ውስጥ ፡ አልገባም ፡ አልኹ ።

15 ፤ ርሱም ፦ እንሆ ፥ በሰው ፡ ፋንድያ ፡ ፋንታ ፡ ኵበት ፡ ሰጥቼኻለኹ ፡ በርሱም ፡ እንጀራኽን ፡ ትጋግራለኽ ፡ አለኝ ።

16 ፤ ደግሞም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የኢየሩሳሌምን ፡ እንጀራ ፡ በትር ፡ እሰብራለኹ ፥ እየፈሩም ፡
እንጀራን ፡ በሚዛን ፡ ይበላሉ ፥ እየደነገጡም ፡ ውሃን ፡ በልክ ፡ ይጠጣሉ ፤

17 ፤ ይህም ፡ እንጀራንና ፡ ውሃን ፡ እንዲያጡ ፥ ርስ ፡ በርሳቸውም ፡ እንዲደነቁ ፥ በኀጢአታቸውም ፡ እንዲሰለስሉ ፡ ነው ።

__________________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የተሳለን ፡ ጐራዴ ፡ ውሰድ ፥ እንደ ፡ ጢም ፡ መላጫ ፡ ወዳንተ ፡
ትወስደዋለኽ ፥ ራስኽንና ፡ ጢምኽንም ፡ ትላጭበታለኽ ፤ ሚዛንንም ፡ ውሰድ ፡ ጠጕሩንም ፡ ትከፋፍላለኽ ።

2 ፤ የመከበብም ፡ ወራት ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በከተማዪቱ ፡ መካከል ፡ ሢሶውን ፡ በእሳት ፡ ታቃጥላለኽ ፤ ሢሶውንም ፡
ወስደኽ ፡ ዙሪያውን ፡ በጐራዴ ፡ ትመታለኽ ፥ ሢሶውንም ፡ ወደ ፡ ነፋስ ፡ ትበትናለኽ ፡ እኔም ፡ በዃላቸው ፡ ጐራዴ ፡
እመዛለኹ ።

3 ፤ ከዚያም ፡ በጥቂቱ ፡ ውሰድ ፥ በመጐናጸፊያኽም ፡ ጫፍ ፡ ቋጥራቸው ።

4 ፤ ከነርሱም ፡ ደግሞ ፡ ወስደኽ ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ትጥላለኽ ፡ በእሳትም ፡ ታቃጥላቸዋለኽ ፤ ከዚያም ፡ በእስራኤል ፡
ቤት ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ ትወጣለች ።

5 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህች ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡
አድርጌያታለኹ ፥ አገሮችም ፡ በዙሪያዋ ፡ አሉ ።

6 ፤ ርሷም ፡ ከአሕዛብ ፡ ይልቅ ፡ ፍርዴን ፡ በኀጢአት ፡ ለወጠች ፡ በዙሪያዋም ፡ ካሉ ፡ አገሮች ፡ ዅሉ ፡ ይልቅ ፡ ትእዛዜን ፡
ተላለፈች ፤ ፍርዴን ፡ ጥለዋልና ፥ በትእዛዜም ፡ አልኼዱምና ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዙሪያችኹ ፡ ላሉት ፡ አሕዛብ ፡ ሰበብ ፡
ኾናችዃልና ፥ በትእዛዜም ፡ አልኼዳችኹምና ፥ ፍርዴንም ፡ አልጠበቃችኹምና ፥ በዙሪያችኹም ፡ እንዳሉ ፡ እንደ ፡
አሕዛብ ፡ ፍርድ ፡ እንኳ ፡ አላደረጋችኹምና ፡

8 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ራሴ ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ አሕዛብም ፡
እያዩ ፥ ፍርድን ፡ በመካከልሽ ፡ አደርጋለኹ ።

9 ፤ ስለ ፡ ርኵሰትሽም ፡ ዅሉ ፡ ያልሠራኹትን ፥ ርሱንም ፡ የሚመስል ፡ ደግሞ ፡ የማልሠራውን ፥ ነገር ፡ እሠራብሻለኹ ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ በመካከልሽ ፡ አባቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይበላሉ ፥ ልጆችም ፡ አባቶቻቸውን ፡ ይበላሉ ፤ ፍርድንም ፡
አደርግብሻለኹ ፥ ከአንቺም ፡ የቀረውን ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡ ዅሉ ፡ እበትናለኹ ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በእድፍሽና ፡ በርኵሰትሽ ፡ መቅደሴን ፡ ስላረከሽ ፥ ስለዚህ ፡ በእውነት ፡ እኔ ፡
አሳንስሻለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ዐይኔም ፡ አይራራም ፡ እኔም ፡ አላዝንም ።

12 ፤ ከአንቺም ፡ ሢሶው ፡ በቸነፈር ፡ ይሞታል ፥ በመካከልሽም ፡ በራብ ፡ ያልቃል ፤ ሢሶውም ፡ በዙሪያሽ ፡ በሰይፍ ፡
ይወድቃል ፤ ሢሶውንም ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡ ዅሉ ፡ እበትናለኹ ፡ በዃላቸውም ፡ ሰይፍ ፡ እመዛለኹ ።

13 ፤ ቍጣዬም ፡ ይፈጸማል ፡ መዓቴንም ፡ እጨርሳለኹ ፡ እጽናናማለኹ ፥ መዓቴንም ፡ በፈጸምኹባቸው ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ በቅንአቴ ፡ እንደ ፡ ተናገርኹ ፡ ያውቃሉ ።

14 ፤ በዙሪያሽም ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በሚያልፉም ፡ ዅሉ ፡ ፊት ፡ ባድማና ፡ መሰደቢያ ፡ አደርግሻለኹ ።

15 ፤ በቍጣና ፡ በመዓት ፥ በመዓትም ፡ ዘለፋ ፡ ፍርድን ፡ ባደረግኹብሽ ፡ ጊዜ ፡ በዙሪያሽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ መሰደቢያና ፡

መተረቻ ፥ ተግሣጽና ፡ መደነቂያ ፡ ይኾናል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ተናግሬያለኹ ።

16 ፤ ለማጥፋትም ፡ የኾነውን ፥ አጠፋችኹም ፡ ዘንድ ፡ የምሰደውን ፡ የራብ ፡ ፍላጻ ፡ በላያችኹ ፡ በሰደድኹ ፡
ጊዜ ፥ ራብን ፡ እጨምርባችኋለኹ ፥ የእንጀራችኹንም ፡ በትር ፡ እሰብራለኹ ።

17 ፤ ራብንና ፡ ክፉዎችን ፡ አራዊት ፡ እሰድባችኋለኹ ፥ ልጆቻችኹንም ፡ ያጠፋሉ ፤ ቸነፈርና ፡ ደምም ፡ ባንቺ ፡ ዘንድ ፡
ያልፋሉ ፤ ሰይፍንም ፡ አመጣብሻለኹ ። እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ተናግሬያለኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ አቅና ፡ ትንቢትም ፡ ተናገርባቸው ።

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ የእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ሆይ ፥ የጌታን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ለተራራዎችና ፡ ለኰረብታዎች ፡ ለምንጮችና ፡ ለሸለቆዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ሰይፍን ፡
አመጣባችኋለኹ ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃዎቻችኹንም ፡ አጠፋለኹ ።

4 ፤ መሠዊያዎቻችኹም ፡ ይፈርሳሉ ፥ የፀሓይም ፡ ምስሎቻችኹ ፡ ይሰበራሉ ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎቻችኹን ፡
በጣዖቶቻችኹ ፡ ፊት ፡ እጥላለኹ ።

5 ፤ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ሬሳዎች ፡ በጣዖቶቻቸው ፡ ፊት ፡ አኖራለኹ ፥ ዐጥንቶቻችኹንም ፡ በመሠዊያዎቻችኹ ፡
ዙሪያ ፡ እበትናለኹ ።

6 ፤ በምትኖሩበትም ፡ ስፍራ ፡ ዅሉ ፡ ከተማዎቹ ፡ ይፈርሳሉ ፥ የኰረብታው ፡ መስገጃዎችም ፡ ዅሉ ፡ ውድማ ፡
ይኾናሉ ፥ መሠዊያዎቻችኹም ፡ ይፈርሳሉ ፡ ባድማም ፡ ይኾናሉ ፥ ጣዖቶቻችኹም ፡ ይሰበራሉ ፡ ያልቃሉም ፥ የፀሓይም ፡
ምስሎቻችኹ ፡ ይቈረጣሉ ፥ ሥራችኹም ፡ ይሻራል ።

7 ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱት ፡ በመካከላችኹ ፡ ይወድቃሉ ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በአገሮች ፡ በተበተናችኹ ፡ ጊዜ ፡ ከሰይፍ ፡ ያመለጡትን ፡ ቅሬታ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡
አስቀርላችኋለኹ ።

9 ፤ ከእናንተም ፡ የዳኑት ፡ ከእኔ ፡ በራቀው ፡ በአመንዝራ ፡ ልባቸውና ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በተከተሉ ፡ በአመንዝራ ፡
ዐይኖቻቸው ፡ የተሰበርኹትን ፡ እኔን ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ በተማረኩት ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ኾነው ፡
ያስቡኛል ፤ በርኵሰታቸውም ፡ ዅሉ ፡ ስላደረጉት ፡ ክፋት ፡ ራሳቸውን ፡ ይጸየፋሉ ።

10 ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ፤ ይህን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ላደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ መናገሬ ፡ በከንቱ ፡
አይደለም ።

11 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእጅኽ ፡ አጨብጭብ ፡ በእግርኽም ፡ አሸብሽብ ፡ እንዲህም ፡
በል ፦ በሰይፍና ፡ በራብ ፡ በቸነፈርም ፡ ይወድቃሉና ፡ ስለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ አስጸያፊ ፡ ሥራዎቻቸው ፡ ዅሉ ፡ ወዮ!

12 ፤ በሩቅ ፡ ያለው ፡ በቸነፈር ፡ ይሞታል ፥ በቅርብም ፡ ያለው ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃል ፥ የቀረውና ፡ የዳነውም ፡ በራብ ፡
ይሞታል ፤ እንዲሁ ፡ መዓቴን ፡ እፈጽምባቸዋለኹ ።

13 ፤ ተወግተውም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎቻቸው ፡ በጣዖቶቻቸው ፡ መካከልና ፡ በመሠዊያዎቻቸው ፡ ዙሪያ ፥ ለጣዖቶቻቸው ፡
ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ ባቀረቡበት ፡ ስፍራ ፥ ከፍ ፡ ባለው ፡ ኰረብታ ፡ ዅሉ ፡ በተራራዎችም ፡ ራስ ፡ ዅሉ ፡
ላይ ፥ ከለመለመውም ፡ ዛፍ ፡ ዅሉ ፡ በታች ፡ ቅጠሉም ፡ ከበዛ ፡ ከአድባር ፡ ዛፍ ፡ ዅሉ ፡ በታች ፡ በኾኑ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

14 ፤ እጄንም ፡ እዘረጋባቸዋለኹ ፥ በሚኖሩበትም ፡ ስፍራ ፡ ዅሉ ፡ ምድሪቱን ፡ ከዴብላታ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይልቅ ፡
ውድማና ፡ በረሓ ፡ አደርጋታለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ አንተ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ምድር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፍጻሜ ፥ በምድሪቱ ፡
በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ ላይ ፡ ፍጻሜ ፡ ደርሷል ።

3 ፤ አኹን ፡ ፍጻሜ ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ነው ፥ ቍጣዬንም ፡ እሰድብሻለኹ ፥ እንደ ፡ መንገድሽም ፡ መጠን ፡
እፈርድብሻለኹ ፥ ጕስቍልናሽንም ፡ ኹሉ ፡ አመጣብሻለኹ ።

4 ፤ ዐይኔም ፡ አይራራልሽም ፡ እኔም ፡ አላዝንም ፤ መንገድሽንም ፡ አመጣብሻለኹ ፡ ርኵሰትሽም ፡ በመካከልሽ ፡
ይኾናል ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

5 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ክፉ ፡ ነገር ፥ አንድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፥ እንሆ ፥ ይመጣል ።

6 ፤ ፍጻሜ ፡ መጥቷል ፥ ፍጻሜ ፡ መጥቷል ፥ ነቅቶብሻል ፤ እንሆ ፥ ደርሷል ።

7 ፤ በምድር ፡ የምትቀመጥ ፡ ሆይ ፥ ተራኽ ፡ ደርሷል ፥ ጊዜ ፡ መጥቷል ፥ ቀን ፡ ቀርቧል ፤ የሽብር ፡ ቀን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
በተራራ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ እልልታ ፡ አይደለም ።

8 ፤ አኹን ፡ በቅርብ ፡ መዓቴን ፡ አፈስብሻለኹ ፥ ቍጣዬንም ፡ እፈጽምብሻለኹ ፥ እንደ ፡ መንገድሽም ፡ መጠን ፡
እፈርድብሻለኹ ፥ ጕስቍልናሽንም ፡ ኹሉ ፡ አመጣብሻለኹ ።

9 ፤ ዐይኔም ፡ አይራራም ፡ እኔም ፡ አላዝንም ፤ እንደ ፡ መንገድሽም ፡ መጠን ፡ አመጣብሻለኹ ፥ ርኵሰትሽም ፡
በመካከልሽ ፡ ይኾናል ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ የምቀሥፍ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

10 ፤ እንሆ ፥ ቀኑ ፥ እንሆ ፥ መጥቷል ፤ ተራኽ ፡ ወጥቷል ፤ በትር ፡ አብቧል ፥ ትዕቢትም ፡ አጀፍጅፏል ።

11 ፤ ግፍ ፡ ወደክፋት ፡ በትር ፡ ተነሥቷል ፤ ከነርሱና ፡ ከብዛታቸው ፡ ከሀብታቸውም ፡ ምንም ፡
አይቀርም ፥ የሚያለቅስላቸውም ፡ የለም ።

12 ፤ ጊዜው ፡ መጥቷል ፥ ቀኑ ፡ ቀርቧል ፤ መዓት ፡ በብዙዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ የሚገዛ ፡ ደስ ፡ አይበለው ፡
የሚሸጥም ፡ አያልቅስ ።

13 ፤ የሚሸጥ ፡ ወደሸጠው ፡ ነገር ፡ አይመለስም ፥ ሰውም ፡ በነፍሱ ፡ ኀጢአት ፡ አይጸናም ።

14 ፤ መለከቱን ፡ ነፍተዋል ፡ ኹሉንም ፡ አዘጋጅተዋል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ መዓቴ ፡ በብዙዎች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ ወደ ፡
ሰልፍ ፡ የሚኼድ ፡ የለም ።

15 ፤ ሰይፍ ፡ በውጭ ፡ ቸነፈርና ፡ ራብ ፡ በውስጥ ፡ አለ ፤ በሜዳ ፡ ያለው ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታል ፥ በከተማም ፡ ያለውን ፡
ቸነፈርና ፡ ራብ ፡ ይፈጁታል ።

16 ፤ ከነርሱም ፡ የሚሸሹ ፡ ይድናሉ ፡ በተራራም ፡ ላይ ፡ ይኾናሉ ፤ እኔም ፡ በኀጢአታቸው ፡ ኹሉን ፡ እገድላለኹ ።

17 ፤ እጅ ፡ ኹሉ ፡ ትደክማለች ፡ ጕልበትም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ ትቀልጣለች ።

18 ፤ ማቅም ፡ ይለብሳሉ ፥ ድንጋጤም ፡ ይሸፍናቸዋል ፤ በፊትም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ዕፍረት ፡ ይኾናል ፥ ራሳቸውንም ፡ ኹሉ ፡
ይነጩታል ።

19 ፤ ብራቸውን ፡ በጐዳናዎቹ ፡ ላይ ፡ ይጥላሉ ፡ ወርቃቸውም ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይኾናል ፤ በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡
ቀን ፡ ብራቸውና ፡ ወርቃቸው ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ። ርሱ ፡ የኀጢአታቸው ፡ ዕንቅፋት ፡
ኾኗልና ፥ ሰውነታቸውን ፡ አያጠግቡም ፥ ሆዳቸውንም ፡ አይሞሉም ።

20 ፤ የክብሩንም ፡ ጌጥ ፡ ወደ ፡ ትዕቢት ፡ ለወጡ ፥ የርኩስነታቸውንም ፡ ምስሎች ፡ አደረጉባት ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡
በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ርኩስ ፡ አደርጌያታለኹ ።

21 ፤ በባዕድም ፡ እጅ ፡ ለንጥቂያ ፥ በምድር ፡ ኀጢአተኛዎችም ፡ እጅ ፡ ለብዝበዛ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣታለኹ ፤ እነርሱም ፡
ያረክሷታል ።

22 ፤ ፊቴን ፡ ከነርሱ ፡ ዘንድ ፡ እመልሳለኹ ፥ ምስጢሬንም ፡ ያረክሳሉ ፤ ወንበዴዎችም ፡ ይገቡባታል ፡ ያረክሷትማል ።

23 ፤ ምድር ፡ ደም ፡ ባመጣው ፡ በደል ፥ ከተማም ፡ በግፍ ፡ ተሞልታለችና ፡ ሰንሰለት ፡ ሥራ ።

24 ፤ ከአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ከዥሉ ፡ የሚከፉትን ፡ አመጣለኹ ፡ ቤቶቻቸውንም ፡ ይወርሳሉ ፤ የኀያላንንም ፡ ትዕቢት ፡
አጠፋለኹ ፥ መቅደሶቻቸውም ፡ ይረክሳሉ ።

25 ፤ ጥፋት ፡ መጥቷል ፤ ሰላምም ፡ ይሻሉ ፡ ርሱም ፡ አይገኝም ።

26 ፤ ድንጋጤ ፡ በድንጋጤ ፡ ላይ ፡ ይመጣል ፥ ወሬም ፡ ወሬውን ፡ ይከተላል ፥ ከነቢዩም ፡ ዘንድ ፡ ራዕይን ፡
ይሻሉ ፤ ከካህኑም ፡ ዘንድ ፡ ትምህርት ፥ ከሽማግሌዎችም ፡ ዘንድ ፡ ምክር ፡ ይጠፋል ።

27 ፤ ንጉሡም ፡ ያለቅሳል ፥ አለቃም ፡ ውርደትን ፡ ይለብሳል ፥ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ እጅ ፡ ትንቀጠቀጣለች ፤ እንደ ፡
መንገዳቸውም ፡ መጠን ፡ አደርግባቸዋለኹ ፥ በፍርዳቸውም ፡ መጠን ፡ እፈርድባቸዋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ በስድስተኛውም ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ በቤቴ ፡ ተቀምጬ ፡ ሳለኹ ፡
የይሁዳም ፡ ሽማግሌዎች ፡ በፊቴ ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፥ በዚያ ፡ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በላዬ ፡ ወደቀች ።

2 ፤ እኔም ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ እንደ ፡ እሳት ፡ የሚመስል ፡ አምሳያ ፡ ነበረ ፤ ከወገቡም ፡ ምሳሌ ፡ ወደ ፡ ታች ፡ እሳት ፡
ነበረ ፥ ከወገቡም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጸዳል ፡ ምሳሌ ፥ እንደሚብለጨለጭም ፡ የወርቅ ፡ ምሳሌ ፡ ነበረ ።

3 ፤ እጅ ፡ መሳይንም ፡ ዘረጋ ፡ በራስ ፡ ጠጕሬም ፡ ያዘኝ ፤ መንፈስም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡
አነሣኝ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ራእይ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡
አደባባይ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አመጣኝ ፤ በዚያም ፡ ቅንአት ፡ የሚያነሣሣ ፡ የቅንአት ፡ ጣዖት ፡ ተተክሎ ፡ ነበር ።

4 ፤ እንሆም ፥ በቈላው ፡ እንዳየኹት ፡ ራእይ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ በዚያ ፡ ነበረ ።

5 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ዐይንኽን ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ መንገድ ፡ አንሣ ፡ አለኝ ። ዐይኔንም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡
መንገድ ፡ አነሣኹ ፤ እንሆም ፥ በመሠዊያው ፡ በር ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ በመግቢያው ፡ ይህ ፡ የቅንአት ፡ ጣዖት ፡ ነበረ ።

6 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የሚያደርጉትን ፥ ከመቅደሴ ፡ ያርቁኝ ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በዚህ ፡
የሚያደርጉትን ፡ ታላቁን ፡ ርኵሰት ፡ ታያለኽን ፧ ደግሞም ፡ ተመልሰኽ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ ታላቅ ፡ ርኵሰት ፡ ታያለኽ ፡
አለኝ ።

7 ፤ ወደአደባባዩም ፡ መግቢያ ፡ አመጣኝ ፤ ባየኹም ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ በግንቡ ፡ ውስጥ ፡ ፉካ ፡ ነበረ ።

8 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ግንቡን ፡ ንደለው ፡ አለኝ ፤ ግንቡንም ፡ በነደልኹት ፡ ጊዜ ፡ መዝጊያ ፡ አገኘኹ ።

9 ፤ ርሱም ፦ ግባ ፥ በዚህም ፡ የሚያደርጉትን ፡ ክፉውን ፡ ርኵሰት ፡ እይ ፡ አለኝ ።

10 ፤ እኔም ፡ ገባኹና ፥ እንሆ ፥ በግንቡ ፡ ዙሪያ ፡ ላይ ፡ የተንቀሳቃሾችና ፡ የርኩሳን ፡ አራዊት ፡ ምሳሌ ፡ የእስራኤልንም ፡
ቤት ፡ ጣዖታት ፡ ዥሉ ፡ ተስለው ፡ አየኹ ።

11 ፤ በፊታቸውም ፡ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሽማግሌዎች ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ በመካከላቸውም ፡ የሳፋን ፡ ልጅ ፡
ያእዛንያ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፥ ሰውም ፡ ዥሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በእጁ ፡ ጥናውን ፡ ይዞ ፡ ነበር ፥ የዕጣኑም ፡ ጢስ ፡ ሽቱ ፡ ይወጣ ፡
ነበር ።

12 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሽማግሌዎች ፡ በጨለማ ፡ እያንዳንዱ ፡ በሥዕሉ ፡ ቤት ፡
የሚያደርጉትን ፡ አይተኻልን ፧ እነርሱ ፦ እግዚአብሔር ፡ አያየንም ፤ እግዚአብሔር ፡ ምድሪቱን ፡ ትቷታል ፡ ይላሉና ፡
አለኝ ።

13 ፤ ርሱም ፦ ደግሞ ፡ ተመልሰኽ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠውን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ታላቅ ፡ ርኵሰት ፡ ታያለኽ ፡ አለኝ ።

14 ፤ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ወደሚመለከተው ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ አመጣኝ ፤ እንሆም ፥ ሴቶች ፡ ለተሙዝ ፡ እያለቀሱ ፡ በዚያ ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

15 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ አይተኻልን ፧ ደግሞ ፡ ተመልሰኽ ፡ ከዚህ ፡ የበለጠ ፡ ርኵሰት ፡ ታያለኽ ፡ አለኝ ።

16 ፤ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ አመጣኝ ፥ እንሆም ፥ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ መግቢያ ፡ ፊት ፡ በወለሉና ፡ በመሠዊያው ፡ መካከል ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ የሚያኽሉ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፡ ዠርባቸውም ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ፊታቸውም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነበረ ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ለፀሓይ ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ።

17 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ አይተኻልን ፧ በዚህ ፡ የሚያደርጉትን ፡ ይህን ፡ ርኵሰት ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ጥቂት ፡ ነገር ፡ ነውን ፧ ምድሪቱን ፡ በግፍ ፡ ሞልተዋታል ፡ ያስቈጡኝም ፡ ዘንድ ፡ ተመልሰዋል ፤ እንሆም ፥ ቅርንጫፉን ፡ ወደ ፡ አፍንጫው ፡ አቅርበዋል ።

18 ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በመዓት ፡ እሠራለኹ ፤ ዐይኔ ፡ አይራራም ፡ እኔም ፡ አላዝንም ፤ ወደ ፡ ዦሮዬም ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ቢጮኹ ፡ አልሰማቸውም ፡ አለኝ ።

____________________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ርሱም ፦ እያንዳንዳቸው ፡ የሚያጠፉ ፡ መሣሪያን ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ከተማዪቱን ፡ የሚቀሥፉ ፡ ይቅረቡ ፡ ብሎ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ በዦሮዬ ፡ ጮኸ ።

2 ፤ እንሆም ፥ እያንዳንዳቸው ፡ አጥፊውን ፡ መሣሪያ ፡ በእጃቸው ፡ ይዘው ፡ ስድስት ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ከሚመለከተው ፡ ከላይኛው ፡ በር ፡ መንገድ ፡ መጡ ፤ በመካከላቸውም ፡ የበፍታ ፡ ልብስ ፡ የለበሰ ፡ የጸሓፊም ፡ ቀለም ፡ ቀንድ ፡ በወገቡ ፡ የያዘ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ። እነርሱም ፡ ገብተው ፡ በናሱ ፡ መሠዊያ ፡ አጠገብ ፡ ቆሙ ።

3 ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ በበላዩ ፡ ከነበረበት ፡ ኪሩብ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደቤቱ ፡ መድረክ ፡ ኼዶ ፡ ነበር ፤ በፍታም ፡ የለበሰውን ፡ የጸሓፊውንም ፡ ቀለም ፡ ቀንድ ፡ በወገቡ ፡ የያዘውን ፡ ሰው ፡ ጠራ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ በከተማዪቱ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መካከል ፡ ዕለፍ ፥ በመካከሏም ፡ ስለ ፡ ተሠራው ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ በሚያለቅሱና ፡ በሚተክዙ ፡ ሰዎች ፡ ግንባር ፡ ላይ ፡ ምልክት ፡ ጻፍ ፡ አለው ።

5 ፤ እኔም ፡ እየሰማኹ ፡ ለሌላዎቹ ፦ ርሱን ፡ ተከትላችኹ ፡ በከተማዪቱ ፡ መካከል ፡ ዕለፉ ፡ ግደሉም ፤ ዐይናችኹ ፡ አይራራ ፥ አትዘኑም ፤

6 ፤ ሽማግሌውንና ፡ ጕበዙን ፡ ቈንዦዪቱንም ፡ ሕፃናቶቹንና ፡ ሴቶቹን ፡ ፈጽማችኹ ፡ ግደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ምልክቱ ፡ ወዳለበት ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ አትቅረቡ ፤ በመቅደሴም ፡ ዠምሩ ፡ አላቸው ። በቤቱም ፡ አንጻር ፡ ባሉ ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዠመሩ ።

7 ፤ ርሱም ፦ ቤቱን ፡ አርክሱ ፥ በተገደሉትም ፡ ሰዎች ፡ አደባባዮችን ፡ ሙሉ ፤ ውጡ ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡ ወጥተው ፡ በከተማዪቱ ፡ ገደሉ ።

8 ፤ ሲገድሉም ፡ እኔ ፡ ብቻዬን ፡ ቀርቼ ፡ ሳለኹ ፡ በግንባሬ ፡ ተደፍቼ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ! መዓትኽን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ስታፈስ ፡ የእስራኤልን ፡ ቅሬታ ፡ ኹሉ ፡ ታጠፋለኽን ፧ ብዬ ፡ ጮኽኹ ።

9 ፤ ርሱም ፦ የእስራኤልና ፡ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ እጅግ ፡ በዝቷል ፡ ምድሪቱም ፡ ደም ፥ ከተማዪቱም ፡ ዐመፅን ፡ ተሞልታለች ፤ እነርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ ምድሪቱን ፡ ትቷታል ፡ እግዚአብሔርም ፡ አያይም ፡ ብለዋል ።

10 ፤ እኔም ፡ ደግሞ ፡ በዐይኔ ፡ አልራራም ፡ አላዝንምም ፥ መንገዳቸውንም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ እመልሳለኹ ፡ አለኝ ።

11 ፤ እንሆም ፥ በፍታ ፡ የለበሰው ፡ የቀለም ፡ ቀንድም ፡ በወገቡ ፡ የያዘው ፡ ሰው ፦ ያዘዝኸኝን ፡ አድርጌያለኹ ፡ ብሎ ፡ በቃሉ ፡ መለሰ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ እኔም ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ በኪሩቤል ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ጠፈር ፡ በላያቸው ፡ እንደ ፡ ሰንፔር ፡ ድንጋይ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ ዙፋን ፡ የሚመስል ፡ መልክ ፡ ተገለጠ ።

2 ፤ በፍታም ፡ የለበሰውን ፡ ሰው ፦ በመንኰራኵሮች ፡ መካከል ፡ ከኪሩብ ፡ በታች ፡ ግባ ፥ ከኪሩቤልም ፡ መካከል ፡ ካለው ፡ እሳት ፡ ፍም ፡ እጆችኽን ፡ ሙላ ፦ በከተማዪቱም ፡ ላይ ፡ በትናት ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። እኔም ፡ እያየኹ ፡ ገባ ።

3 ፤ ሰውዬውም ፡ ሲገባ ፡ ኪሩቤል ፡ በቤቱ ፡ ቀኝ ፡ በኩል ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ ደመናውም ፡ ውስጠኛውን ፡ አደባባይ ፡ ሞላ ።

4 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ክብርም ፡ ከኪሩቤል ፡ ወጥቶ ፡ በቤቱ ፡ መድረክ ፡ ላይ ፡ ቆመ ፤ ቤቱም ፡ በደመናው ፡ ተሞላ ፥ አደባባዩም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ጸዳል ፡ ተሞላ ።

5 ፤ ኹሉንም ፡ የሚችል ፡ አምላክ ፡ እንደሚናገረው ፡ ያለ ፡ ድምፅ ፡ እንዲሁ ፡ የኪሩቤል ፡ ክንፎች ፡ ድምፅ ፡ እስከ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ።

6 ፤ በፍታም ፡ የለበሰውን ፡ ሰው ፦ ከመንኰራኵሮች ፡ ከኪሩቤል ፡ መካከል ፡ እሳት ፡ ውሰድ ፡ ብሎ ፡ ባዘዘው ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ ገብቶ ፡ ባንድ ፡ መንኰራኵር ፡ አጠገብ ፡ ቆመ ።

7 ፤ ኪሩብም ፡ ከኪሩቤል ፡ መካከል ፡ እጁን ፡ በኪሩቤል ፡ መካከል ፡ ወዳለው ፡ እሳት ፡ ዘርግቶ ፡ ከዚያ ፡ ወሰደ ፥ በፍታም ፡ በለበሰው ፡ ሰው ፡ እጅ ፡ አኖረው ፤ ርሱም ፡ ይዞ ፡ ወጣ ።

8 ፤ በኪሩቤልም ፡ ከክንፎቻቸው ፡ በታች ፡ የሰው ፡ እጅን ፡ መሳይ ፡ ታየ ።

9 ፤ እኔም ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ በኪሩቤል ፡ አጠገብ ፡ አራት ፡ መንኰራኵሮች ፡ ነበሩ ፤ አንዱ ፡ መንኰራኵር ፡ በአንዱ ፡ ኪሩብ ፥ አንዱ ፡ መንኰራኵር ፡ በአንዱ ፡ ኪሩብ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ። የመንኰራኵሮቹም ፡ መልክ ፡ እንደ ፡ ቢረሌ ፡ ድንጋይ ፡ ነበረ ።

10 ፤ የአራቱም ፡ መልክ ፡ አንድ ፡ ይመስል ፡ ነበር ፥ መልካቸውም ፡ በመንኰራኵር ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ መንኰራኵር ፡ ነበረ ።

11 ፤ ሲኼዱም ፡ በአራቱ ፡ ጐድናቸው ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ፥ ሲኼዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ፥ ራሱ ፡ ወደምታመለክትበት ፡ ስፍራ ፡ ወደዚያ ፡ ይከተሉ ፡ ነበር ፤ ሲኼዱም ፡ አይገላመጡም ፡ ነበር ።

12 ፤ ገላቸውም ፡ ኹሉ ፣ ዠርባቸውም ፣ እጃቸውም ፣ ክንፋቸውም ፣ መንኰራኵሮቹም ፥ ለአራቱ ፡ የነበሩ ፡ መንኰራኵሮች ፥ በዙሪያቸው ፡ ዐይኖች ፡ ተሞልተው ፡ ነበር ።

13 ፤ መንኰራኵሮችም ፡ እኔ ፡ እየሰማኹ ፡ ጌልጌል ፡ ተብለው ፡ ተጠሩ ።

14 ፤ ለያንዳንዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ፊት ፡ ነበሩት ፤ አንደኛው ፡ ፊት ፡ የኪሩብ ፡ ፊት ፥ ኹለተኛውም ፡ የሰው ፡ ፊት ፥ ሦስተኛው ፡ የአንበሳ ፡ ፊት ፥ አራተኛውም ፡ የንስር ፡ ፊት ፡ ነበረ ።

15 ፤ ኪሩቤልም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ፤ ይህ ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ ያየኹት ፡ እንስሳ ፡ ነው ።

16 ፤ ኪሩቤልም ፡ ሲኼዱ ፡ መንኰራኵሮቹ ፡ በአጠገባቸው ፡ ይኼዱ ፡ ነበር ፤ ኪሩቤልም ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይሉ ፡ ዘንድ ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ሲዘረጉ ፡ መንኰራኵሮች ፡ ደግሞ ፡ ከአጠገባቸው ፡ ፈቀቅ ፡ አይሉም ፡ ነበር ።

17 ፤ ሕይወት ፡ ያላቸው ፡ የእንስሳዎች ፡ መንፈስ ፡ በመንኰራኵሮች ፡ ውስጥ ፡ ነበረና ፡ እነዚህ ፡ ሲቆሙ ፡ እነዚያ ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ፥ እነዚህም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ሲሉ ፡ እነዚያ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይሉ ፡ ነበር ።

18 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ከቤቱ ፡ መድረክ ፡ ላይ ፡ ወጥቶ ፡ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ቆመ ።

19 ፤ ኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዘረጉ ፡ እኔም ፡ እያየኹ ፡ ከምድር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ፤ በወጡም ፡ ጊዜ ፡ መንኰራኵሮች ፡ በአጠገባቸው ፡ ነበሩ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ በምሥራቁ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ ቆሙ ፥ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ በላያቸው ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

20 ፤ ይህ ፡ በኮበር ፡ ወንዝ ፡ ከእስራኤል ፡ አምላክ ፡ በታች ፡ ያየኹት ፡ እንስሳ ፡ ነው ፥ ኪሩቤልም ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ አስተዋልኹ ።

21 ፤ ለያንዳንዱ ፡ አራት ፡ አራት ፡ ፊት ፥ ለያንዳንዱም ፡ አራት ፡ አራት ፡ ክንፍ ፡ ነበሩት ፥ የሰውም ፡ እጅ ፡ አምሳያ ፡ ከክንፎቻቸው ፡ በታች ፡ ነበረ ።

22 ፤ ፊቶቻቸውም ፡ በኮቦር ፡ ወንዝ ፡ ያየኋቸውን ፡ ፊቶች ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ፤ እነርሱና ፡ መልካቸውም ፡ እንዲሁ ፡ ነበረ ፤ እያንዳንዱም ፡ አቅንቶ ፡ ወደ ፡ ፊት ፡ ይኼድ ፡ ነበር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ መንፈስም ፡ አነሣኝ ፤ ወደፀሓይ ፡ መውጫ ፡ ወደሚመለከት ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤትም ፡ ወደምሥራቁ ፡ በር ፡ አመጣኝ ። እንሆም ፥ በበሩ ፡ መግቢያ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ፥ በመካከላቸውም ፡ የሕዝቡን ፡ አለቃዎች ፡ የዓዙርን ፡ ልጅ ፡ ያእዛንያንና ፡ የበናያስ ፡ ልጅ ፡ ፈላጥያን ፡ አየኹ ።

2 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ክፋትን ፡ የሚያስቡ ፡ በዚችም ፡ ከተማ ፡ ክፉን ፡ ምክር ፡ የሚመክሩ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።

3 ፤ እነርሱም ፦ በእውኑ ፡ ቤቶችን ፡ የምንሠራበት ፡ ዘመን ፡ የቀረበ ፡ አይደለምን ፤ ይህች ፡ ከተማ ፡ ድስት ፡ እኛም ፡ ሥጋ ፡ ነን ፡ ብለዋል ።

4 ፤ ስለዚህ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትንቢት ፡ ተናገርባቸው ፤ ትንቢት ፡ ተናገር ።

5 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ወደቀብኝ ፡ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለኽ ፡ ተናገር ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግራችኋል ፥ እኔም ፡ የልባችኹን ፡ ዐሳብ ፡ ዐውቃለኹ ።

6 ፤ በዚች ፡ ከተማ ፡ ውስጥ ፡ ግዳዮቻችኹን ፡ አብዝታችኋል ፥ በጐዳናዎቿም ፡ ግዳዮችን ፡ ሞልታችኋል ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመካከሏ ፡ ያኖራችኋቸው ፡ ግዳዮቻችኹ ፡ እነርሱ ፡ ሥጋው ፡ ናቸው ፥ ይህችም ፡ ከተማ ፡ ድስቱ ፡ ናት ፤ እናንተን ፡ ግን ፡ ከመካከሏ ፡ አወጣችኋለኹ ።

8 ፤ ሰይፍን ፡ ፈርታችኋል ፡ እኔም ፡ ሰይፍን ፡ አመጣባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ከመካከሏም ፡ አወጣችኋለኹ ፥ በእንግዳዎችም ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣችኋለኹ ፥ በላያችኹም ፡ ፍርድ ፡ አደርጋለኹ ።

10 ፤ በሰይፍ ፡ ትወድቃላችኹ ፡ በእስራኤልም ፡ ድንበር ፡ እፈርድባችኋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

11 ፤ ይህች ፡ ከተማ ፡ ድስት ፡ አትኾንላችኹም ፡ እናንተም ፡ በመካከሏ ፡ ሥጋ ፡ አትኾኑም ፥ እኔም ፡ በእስራኤል ፡ ድንበር ፡ እፈርድባችኋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

12 ፤ በትእዛዜ ፡ አልኼዳችኹምና ፥ ፍርዴንም ፡ አላደረጋችኹምና ፤ በዙሪያችኹም ፡ እንደሚኖሩት ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ሕግ ፡ አድርጋችኋል ።

13 ፤ ትንቢትም ፡ በተናገርኹ ፡ ጊዜ ፡ የበናያስ ፡ ልጅ ፡ ፈላጥያ ፡ ሞተ ፤ እኔም ፡ በግንባሬ ፡ ተደፍቼ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ! በእውኑ ፡ የእስራኤልን ፡ ቅሬታ ፡ ፈጽመኽ ፡ ታጠፋለኽን ፤ ብዬ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኽኹ ።

14 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

15 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፦ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ራቁ ፤ ይህች ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ ኾና ፡ ለእኛ ፡ ተሰጥታለች ፡ የሚሏቸው ፡ ወንድሞችኽና ፡ ዘመዶችኽ ፡ የወገኖችኽም ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ናቸው ።

16 ፤ ስለዚህ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ አርቄያቸዋለኹ ፥ ወደ ፡ አገሮችም ፡

በትኛቸዋለኹ ፤ ይኹን ፡ እንጂ ፥ በመጡባቸው ፡ አገሮች ፡ በእነዚያ ፡ ትንሽ ፡ መቅደስ ፡ እኾናቸዋለኹ ፡ በል ።

17 ፤ ስለዚህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ አከማቻችኋለኹ ፡
ከተበተናችኹባቸውም ፡ አገሮች ፡ እሰበስባችኋለኹ ፥ የእስራኤልንም ፡ ምድር ፡ እሰጣችኋለኹ ።

18 ፤ ወደዚያም ፡ ይመጣሉ ፥ ጸያፉንና ፡ ርኩሱንም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ከርሷ ፡ ያወጣሉ ።

19 ፤ 20 ፤ በትእዛዜም ፡ ይኼዱ ፡ ዘንድ ፡ ፍርዴንም ፡ ይጠብቁና ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ልብ ፡
እሰጣቸዋለኹ ፥ በውስጣቸውም ፡ ዐዲስ ፡ መንፈስ ፡ እሰጣለኹ ፥ ከሥጋቸውም ፡ ውስጥ ፡ የድንጋዩን ፡ ልብ ፡ አወጣለኹ ፡
የሥጋንም ፡ ልብ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ።

21 ፤ ልባቸውም ፡ ጸያፍንና ፡ ርኩስን ፡ ነገር ፡ በሚከተል ፡ በእነርሱ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ መንገዳቸውን ፡ እመልሳለኹ ፥ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

22 ፤ ኪሩቤልም ፡ ክንፎቻቸውን ፡ ዘረጉ ፥ መንኰራኵሮችም ፡ በአጠገባቸው ፡ ነበሩ ፤ የእስራኤልም ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡
በላያቸው ፡ ላይ ፡ ነበረ ።

23 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ከከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ተነሥቶ ፡ በከተማዪቱ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡
ቆመ ።

24 ፤ መንፈስም ፡ አነሣኝ ፥ በእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ በራእይ ፡ ወደከላውዴዎን ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ምርኮኛዎቹ ፡
አመጣኝ ። ያየኹትም ፡ ራእይ ፡ ከእኔ ፡ ወጥቶ ፡ ተለየ ።

25 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያሳየኝን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ለምርኮኛዎች ፡ ተናገርኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ተቀምጠኻል ፤ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ዐይን ፡ አላቸው ፡ እነርሱም ፡
አያዩም ፥ ይሰሙም ፡ ዘንድ ፡ ጆሮ ፡ አላቸው ፡ እነርሱም ፡ አይሰሙም ፤ እነርሱ ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ናቸውና ።

3 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የስደተኛ ፡ እክት ፡ አዘጋጅ ፡ በፊታቸውም ፡ ቀን ፡ ለቀን ፡ ተማረክ ፥ በፊታቸውም ፡
ከስፍራ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ስፍራ ፡ ተማርከኽ ፡ ኺድ ፤ እነርሱም ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ምናልባት ፡ ያስተውሉ ፡
ይኾናል ።

4 ፤ ቀን ፡ ለቀንም ፡ በፊታቸው ፡ እክትኽን ፡ እንደ ፡ ስደተኛ ፡ እክት ፡ አውጣው ፥ በማታም ፡ ጊዜ ፡ በፊታቸው ፡
ስደተኛዎች ፡ እንደሚወጡ ፡ እንዲሁ ፡ ውጣ ።

5 ፤ በፊታቸውም ፡ ግንቡን ፡ ንደል ፡ በርሱም ፡ አውጣ ።

6 ፤ ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ምልክት ፡ አድርጌኻለኹና ፡ በፊታቸው ፡ በጫንቃኽ ፡ ላይ ፡ አንግተው ፥ በጨለማም ፡
ተሸክመኽ ፡ ውጣ ፤ ምድሪቱንም ፡ እንዳታይ ፡ ፊትኽን ፡ ሸፍን ።

7 ፤ እንዳዘዘኝም ፡ አደረግኹ ፤ ቀን ፡ ለቀንም ፡ እክቱን ፡ እንደ ፡ ስደተኛ ፡ እክት ፡ አወጣኹ ፥ በማታም ፡ ጊዜ ፡ ግንቡን ፡
በእጄ ፡ ነደልኹ ፥ በጨለማም ፡ አወጣኹት ፡ በፊታቸውም ፡ በጫንቃዬ ፡ ላይ ፡ አንግቼ ፡ ተሸከምኹት ።

8 ፤ በነጋውም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

9 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፦ የምታደርገው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አላሉኽምን ፧

10 ፤ አንተም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህ ፡ ሸክም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በሚኖረው ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡
በመካከላቸውም ፡ በሚኖሩት ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ በላቸው ።

11 ፤ ደግሞም ፦ እኔ ፡ ምልክታችኹ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ እንዳደረግኹ ፡ እንዲሁ ፡ ይደረግባቸዋል ፥ እነርሱም ፡ በስደት ፡ ወደ ፡
ምርኮ ፡ ይኼዳሉ ፡ በል ።

12 ፤ በመካከላቸውም ፡ የሚኖረው ፡ አለቃ ፡ በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አንግቶ ፡ በጨለማ ፡ ይወጣል ፤ በዚያ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ ግንቡን ፡ ይነድላሉ ፥ በዐይኑም ፡ ምድርን ፡ እንዳያይ ፡ ፊቱን ፡ ይሸፍናል ።

13 ፤ መረቤንም ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፡ በወጥመዴም ፡ ይያዛል ፥ ወደከለዳውያንም ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አመጣዋለኹ ፤ ኾኖም ፡ አያያትም ፡ በዚያም ፡ ይሞታል ።

14 ፤ ሊረዱትም ፡ በዙሪያው ፡ ያሉትን ፡ ዅሉ ፡ ጭፍራዎቹንም ፡ ዅሉ ፡ ወደ ፡ ነፋሳት ፡ ዅሉ ፡ እበትናቸዋለኹ ፤ በኋላቸውም ፡ ሰይፍ ፡ እመዛለኹ ።

15 ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ በበተንኋቸው ፡ ጊዜ ፥ በአገሮችም ፡ በዘራኋቸው ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

16 ፤ በሚኼዱባቸውም ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ርኵሰታቸውን ፡ ዅሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ ከሰይፍና ፡ ከራብ ፡ ከቸነፈርም ፡ ጥቂቶች ፡ ሰዎችን ፡ ከነርሱ ፡ አስቀራለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

17 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

18 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንጀራኽን ፡ በድንጋጤ ፡ ብላ ፡ ውሃኽንም ፡ በመንቀጥቀጥና ፡ በሐዘን ፡ ጠጣ ፤

19 ፤ ለምድሪቱም ፡ ሕዝብ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ስለሚኖሩ ፡ ስለእስራኤልም ፡ ምድር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለሚኖሩባት ፡ ዅሉ ፡ ግፍ ፡ ምድሪቱ ፡ ከነሞላዋ ፡ ትጠፋ ፡ ዘንድ ፡ እንጀራቸውን ፡ በችግር ፡ ይበላሉ ፡ ውሃቸውንም ፡ በድንጋጤ ፡ ይጠጣሉ ።

20 ፤ ሰዎች ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ከተማዎች ፡ ባድማ ፡ ይኾናሉ ፡ ምድሪቱም ፡ ውድማ ፡ ትኾናለች ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ፡ በላቸው ።

21 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

22 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእስራኤል ፡ ምድር ፦ ዘመኑ ፡ ረዝሟል ፡ ራእዩም ፡ ዅሉ ፡ ጠፍቷል ፡ የምትሉት ፡ ምሳሌ ፡ ምንድር ፡ ነው ፨

23 ፤ ስለዚህ ፥ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ አስቀረዋለኹ ፡ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ደግሞ ፡ ምሳሌ ፡ አድርገው ፡ አይናገሩትም ፤ አንተ ፡ ግን ፦ ዘመኑና ፡ የራእዩ ፡ ዅሉ ፡ ነገር ፡ ቀርቧል ፡ በላቸው ።

24 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ መካከል ፡ ከንቱ ፡ ራእይና ፡ ውሸተኛ ፡ ሟርት ፡ አይኾንም ።

25 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ እናገራለኹ ፡ የምናገረውም ፡ ቃል ፡ ይፈጸማል ፥ ደግሞም ፡ አይዘገይም ፤ እናንተ ፡ ዐመፀኛ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በዘመናችኹ ፡ ቃሌን ፡ እናገራለኹ ፡ እፈጽመውማለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

26 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

27 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፦ ይህች ፡ የሚያያት ፡ ራእይ ፡ ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ናት ፥ ርሱም ፡ ለሩቅ ፡ ወራት ፡ ትንቢት ፡ ይናገራል ፡ ይላሉ ።

28 ፤ ስለዚህ ፥ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የምናገረው ፡ ቃል ፡ ይፈጸማል ፡ እንጂ ፡ ከቃሌ ፡ ዅሉ ፡ ደግሞ ፡ የሚዘገይ ፡ የለም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትንቢት ፡ በሚናገሩ ፡ በእስራኤል ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ ከገዛ ፡ ልባቸውም ፡ ትንቢት ፡ የሚናገሩትን ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡ በላቸው ፤

3 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምንም ፡ ምን ፡ ሳያዩ ፡ የገዛ ፡ መንፈሳቸውን ፡ ለሚከተሉ ፡ ለሰነፎች ፡

ነቢያት ፡ ወዮላቸው!

4 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ነቢያትኽ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንደሚኖሩ ፡ ቀበሮዎች ፡ ናቸው ።

5 ፤ ወደተሰበረው ፡ ቅጥር ፡ አልወጣችኹም ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ቀን ፡ በሰልፍ ፡ ትቆሙ ፡ ዘንድ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡
ቅጥር ፡ አልሠራችኹም ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሳይልካቸው ። እግዚአብሔር ፡ ይላል ፡ የሚሉ ፡ ሰዎች ፡ ከንቱ ፡ ነገርንና ፡ ውሸተኛ ፡ ሟርትን ፡
አይተዋል ፤ ቃሉም ፡ ይጠና ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አስደርገዋል ።

7 ፤ እኔም ፡ ሳልናገር ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሏል ፡ ስትሉ ፥ ከንቱ ፡ ራእይን ፡ ያያችኹ ፡ ውሸተኛንም ፡ ሟርት ፡
የተናገራችኹ ፡ አይደላችኹምን ፧

8 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ተናገራችኹ ፥ ውሸተኛ ፡ ራእይንም ፡
ስላያችኹ ፥ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እጄም ፡ ከንቱ ፡ ራእይን ፡ በሚያዩ ፥ በውሸትም ፡ በሚያሟርቱ ፡ ነቢያት ፡ ላይ ፡ ትኾናለች ፤ እነርሱም ፡ በሕዝቤ ፡
ማኅበር ፡ ውስጥ ፡ አይገኙም ፥ በእስራኤልም ፡ ቤት ፡ መጽሐፍ ፡ አይጻፉም ፥ ወደእስራኤልም ፡ ምድር ፡
አይገቡም ፤ እኔም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

10 ፤ ሰላም ፡ ሳይኖር ፦ ሰላም ፡ እያሉ ፡ ሕዝቤን ፡ አታለዋልና ፤ አንዱም ፡ ሰው ፡ ቅጥር ፡ ሲሠራ ፥ እንሆ ፥ ገለባ ፡
በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ ይመርጉታልና ፥

11 ፤ ገለባ ፡ በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ ለሚመርጉት ፡ ሰዎች ፦ ይወድቃል ፡ በላቸው ። የሚያሰጥም ፡ ዝናብ ፡
ይዘንባል ፥ ታላቅም ፡ የበረዶ ፡ ድንጋይ ፡ ይወድቃል ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ይሰነጣጥቀዋል ።

12 ፤ እንሆ ፥ ግንቡ ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፦ የመረጋችኹት ፡ ጭቃ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ አይሏችኹምን ፧

13 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመዓቴ ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ እሰነጣጥቀዋለኹ ፥ ያጠፋውም ፡
ዘንድ ፡ በቍጣዬ ፡ የሚያሰጥም ፡ ዝናብ ፥ በመዓቴም ፡ ታላቅ ፡ የበረዶ ፡ ድንጋይ ፡ ይወርዳል ።

14 ፤ ገለባም ፡ በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ የመረጋችኹትን ፡ ቅጥር ፡ አፈርሳለኹ ፥ ወደ ፡ ምድርም ፡ እጥለዋለኹ ፥ መሠረቱም ፡
ይታያል ። ርሱም ፡ ይናዳል ፥ በመካከሉም ፡ ትጠፋላችኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

15 ፤ መዓቴንም ፡ በግንቡ ፡ ላይ ፡ ገለባም ፡ በሌለበት ፡ ጭቃ ፡ በመረጉት ፡ ላይ ፡ እፈጽማለኹ ፤ እኔም ፦ ግንቡና ፡
መራጊዎቹ ፡ የሉም ፡ እላችኋለኹ ።

16 ፤ እነርሱም ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ትንቢት ፡ የሚናገሩ ፡ የሰላምን ፡ ራእይ ፡ የሚያዩላት ፡ የእስራኤል ፡ ነቢያት ፡
ናቸው ፥ ሰላምም ፡ የለም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ከገዛ ፡ ልባቸው ፡ ትንቢት ፡ በሚናገሩ ፡ በሕዝብኽ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡
ፊትኽን ፡ አድርግ ፤ ትንቢትም ፡ ተናገርባቸው ፥

18 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ነፍስን ፡ ለማጥመድ ፥ ለእጅ ፡ ድጋፍ ፡ ኹሉ ፡ መከዳ ፡
ለሚሰፉ ፥ ለሰውም ፡ ኹሉ ፡ ራስ ፡ እንደ ፡ እየቁመቱ ፡ ሽፋን ፡ ለሚሠሩ ፡ ሴቶች ፥ ወዮላቸው! የሕዝቤንም ፡ ነፍስ ፡
ብታጠምዱ ፡ በእውነ ፡ ነፍሳችኹን ፡ ታድናላችኹን ፧

19 ፤ ውሸታችኹን ፡ ለሚሰሙት ፡ ሕዝቤ ፡ እየዋሻችኹ ፡ ሞት ፡ የማይገባቸውን ፡ ነፍሳት ፡ ትገድሉ ፡ ዘንድ ፡
በሕይወትም ፡ መኖር ፡ የማይገባቸውን ፡ ነፍሳት ፡ በሕይወት ፡ ታኖሩ ፡ ዘንድ ፥ ስለ ፡ ጭብጥ ፡ ገብስና ፡ ስለ ፡ ቍራሽ ፡
እንጀራ ፡ በሕዝቤ ፡ ዘንድ ፡ አርክሳችኹኛል ።

20 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ነፍሳትን ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ በምታጠምዱባት ፡
በመከዳችኹ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ከክንዳችኹም ፡ ወስጄ ፡ እቀዳታለኹ ፥ እንደ ፡ ወፍም ፡ የምታጠምዷቸውን ፡ ነፍሳት ፡
እለቃለኹ ።

21 ፤ ሽፋኖቻችኹን ፡ ደግሞ ፡ እቀዳለኹ ፡ ሕዝቤንም ፡ ከእጃችኹ ፡ አድናለኹ ፥ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ በእጃችኹ ፡

ለመታደን ፡ አይኾኑም ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

22 ፤ እኔም ፡ ያላሳዘንኹትን ፡ የጻድቁን ፡ ልብ ፡ በውሸት ፡ አሳዝናችኋልና ፥ በሕይወትም ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ከክፉ ፡
መንገድ ፡ እንዳይመለስ ፡ የኀጢአተኛውን ፡ እጅ ፡ አበርትታችኋልና ፥

23 ፤ ስለዚህ ፥ ከንቱን ፡ ራእይ ፡ እንግዲህ ፡ አታዩም ፡ ሟርትንም ፡ አታሟርቱም ፥ ሕዝቤንም ፡ ከእጃችኹ ፡
አድናለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ ከእስራኤልም ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዐያሌ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥተው ፡ በፊቴ ፡ ተቀመጡ ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

3 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ በልባቸው ፡ አኑረዋል ፡ የበደላቸውንም ፡ መቅሠፍት ፡
በፊታቸው ፡ አቁመዋል ፤ እኔስ ፡ ከነርሱ ፡ ልጠየቅን ፧

4 ፤ 5 ፤ ስለዚህ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኹሉም ፡ በጣዖቶቻቸው ፡ ከእኔ ፡
ተለይተዋልና ፥ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ በልባቸው ፡ እይዝ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጣዖቶቹን ፡ በልቡ ፡
የሚያኖር ፥ የበደሉንም ፡ መቅሠፍት ፡ በፊቱ ፡ የሚያቆም ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ጣዖታቱ ፡ ብዛት ፡ እመልስለታለኹ ፡ ብለኽ ፡ ንገራቸው ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ንስሓ ፡
ግቡ ፥ ከጣዖቶቻችኹም ፡ ተመለሱ ፥ ፊታችኹንም ፡ ከርኵሰታችኹ ፡ ኹሉ ፡ መልሱ ።

7 ፤ ከእስራኤልም ፡ ቤት ፥ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ከሚቀመጡ ፡ መጻተኛዎች ፡ የሚኾን ፥ ከእኔ ፡ ተለይቶ ፡ ጣዖቶቹን ፡
በልቡ ፡ የሚያኖር ፥ የበደሉንም ፡ መቅሠፍት ፡ በፊቱ ፡ የሚያቆም ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፥ ስለ ፡ እኔ ፡ ይጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ነቢዩ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ በራሴ ፡ እመልስለታለኹ ፤

8 ፤ ፊቴንም ፡ በዚያ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፡ ምልክትና ፡ ምሳሌም ፡ አደርገዋለኹ ፡ ከሕዝቤም ፡ መካከል ፡
አጠፋዋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

9 ፤ ነቢዩም ፡ ቢታለል ፡ ቃልንም ፡ ቢናገር ፥ ያንን ፡ ነቢይ ፡ ያታለልኹ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፥ እጄንም ፡ በርሱ ፡
ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፡ ከሕዝቤም ፡ ከእስራኤል ፡ መካከል ፡ አጠፋዋለኹ ።

10 ፤ ኀጢአታቸውን ፡ ይሸከማሉ ፡ እንደሚጠይቀውም ፡ ሰው ፡ ኀጢአት ፡ እንዲሁ ፡ የነቢዩ ፡ ኀጢአት ፡ ይኾናል ።

11 ፤ ይኸውም ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ደግሞ ፡ ከእኔ ፡ ርቀው ፡ እንዳይስቱ ፡ በኀጢአታቸውም ፡ ኹሉ ፡ እንዳይረክሱ ፡
ነው ። እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

13 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ምድር ፡ በማመፅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ስትሠራ ፥ እኔም ፡ እጄን ፡ ስዘረጋባት ፡
የእንጀራዋንም ፡ በትር ፡ ስሰብር ፡ ራብን ፡ ስሰድባት ፡ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ ከርሷ ፡ ሳጠፋ ፥

14 ፤ እነዚህ ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፥ ኖኅና ፡ ዳንኤል ፡ ኢዮብም ፥ ቢኖሩባት ፡ በጽድቃቸው ፡ የገዛ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ብቻ ፡
ያድናሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ ክፉዎቹን ፡ አራዊት ፡ በምድር ፡ ባሳልፍ ፡ እነርሱም ፡ ልጆቿን ፡ ቢያጠፉ ፡ ስለ ፡ አራዊትም ፡ ማንም ፡ እንዳያልፍባት ፡
ባድማ ፡ ብትኾን ፥

16 ፤ እነዚህ ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ቢኖሩባት ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነርሱ ፡ ብቻቸውን ፡ ይድናሉ ፡ እንጂ ፡ ወንዶችንና ፡
ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ አያድኑም ፥ ምድሪቱም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ ወይም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አምጥቼ ፦ ሰይፍ ፡ ሆይ ፥ በምድሪቱ ፡ ላይ ፡ ዕለፊ ፡ ብል ፥ ሰውንና ፡
እንስሳውንም ፡ ከርሷ ፡ ባጠፋ ፥

18 ፤ እነዚህ ፡ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ ቢኖሩባት ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እነርሱ ፡ ብቻቸውን ፡ ይድናሉ ፡ እንጂ ፡ ወንዶችንና ፡
ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ አያድኑም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

19 ፤ ወይም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ቸነፈር ፡ ብሰድድ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ ከርሷ ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ መዓቴን ፡
በደም ፡ ባፈስባት ፥

20 ፤ ኖኅና ፡ ዳንኤል ፡ ኢዮብም ፡ ቢኖሩባት ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በጽድቃቸው ፡ ነፍሳቸውን ፡ ብቻ ፡ ያድናሉ ፡ እንጂ ፡
ወንዶችንና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ አያድኑም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ይልቁንስ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ ከርሷ ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ላይ ፡ አራቱን ፡ ክፉ ፡ ፍርዶቼን ፥ ሰይፍንና ፡ ራብን ፡ ክፉዎችንም ፡ አውሬዎች ፡ ቸነፈርንም ፥ ስሰድባት!

22 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እንሆ ፥ የሚያመልጡና ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችን ፡ የሚያመጡ ፡ ይቀሩላታል ፤ እንሆ ፥ ወደ ፡
እናንተ ፡ ይወጣሉ ፡ እናንተም ፡ መንገዳቸውንና ፡ ሥራቸውን ፡ታያላችኹ ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ ስላመጣኹት ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ኹሉ ፡ ስላመጣኹባትም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ትጽናናላችኹ ።

23 ፤ መንገዳቸውንና ፡ ሥራቸውን ፡ ባያችኹ ፡ ጊዜ ፡ ያጽናኗችኋል ፤ ያደረግኹባትንም ፡ ኹሉ ፡ በከንቱ ፡
እንዳላደረግኹባት ፡ ታውቃላችኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 15 ።

ምዕራፍ ፡ 15 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የወይን ፡ ግንድ ፥ በዱር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ የወይን ፡ ዐረግ ፥ ከዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡
ብልጫው ፡ ምንድር ፡ ነው ፤

3 ፤ በእውኑ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራበትን ፡ ዕንጨት ፡ ከርሱ ፡ ይወስዳሉን ፤ ወይስ ፡ ሰዎች ፡ ዕቃ ፡ የሚንጠለጠልበትን ፡ ኵላብ ፡
ከርሱ ፡ ይወስዳሉን ፤

4 ፤ እንሆ ፥ ለመቃጠል ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ተጥሏል ፥ እሳቱም ፡ ኹለቱን ፡ ጫፎቹን ፡ በልቷል ፥ መካከሉም ፡
ተቃጥሏል ፤ በእውኑ ፡ ለሥራ ፡ ይጠቅማልን ፤

5 ፤ እንሆ ፥ ደኅና ፡ ሳለ ፡ ለሥራ ፡ ካልጠቀመ ፥ ይልቁንስ ፡ እሳት ፡ ከበላው ፡ ርሱም ፡ ከተቃጠለ ፡ በኋላ ፡ እንዴት ፡
ሥራ ፡ ይሠራበታል ፤

6 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዱር ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ የወይን ፡ ግንድ ፡ እሳት ፡
ይበላው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰጠኹት ፥ እንዲሁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩትን ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ።

7 ፤ ፊቴንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፤ ከእሳትም ፡ ይወጣሉ ፥ እሳት ፡ ግን ፡ ይበላቸዋል ፤ ፊቴንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡
ባደረግኹ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

8 ፤ ዐመፅን ፡ አድርገዋልና ፥ ምድሪቱን ፡ ባድማ ፡ አደርጋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 16 ።

ምዕራፍ ፡ 16 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለኢየሩሳሌም ፡ ርኵሰቷን ፡ አስታውቃት ፥

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዘርሽና ፡ ትውልድሽ ፡ ከከነዓን ፡ ምድር ፡
ነው ፤ አባትሽ ፡ አሞራዊ ፡ ነበረ ፡ እናትሽም ፡ ኬጢያዊት ፡ ነበረች ።

4 ፤ በተወለድሽ ፡ ጊዜ ፡ በዚያው ፡ ቀን ፡ ዕትብትሽ ፡ አልተቈረጠም ፡ ንጹሕም ፡ ትኾኚ ፡ ዘንድ ፡ በውሃ ፡
አልታጠብሽም ፥ በጨውም ፡ አልተቀባሽም ፡ በጨርቅም ፡ አልተጠቀለልሽም ።

5 ፤ በተወለድሽበት ፡ ቀን ፡ ከሰውነትሽ ፡ ጕስቍልና ፡ የተነሣ ፡ በሜዳ ፡ ላይ ፡ ተጣልሽ ፡ እንጂ ፡ ከዚህ ፡ አንዳች ፡ ይደረግልሽ ፡ ዘንድ ፡ ዐይን ፡ አልራራልሽም ፥ ማንም ፡ አላዘነልሽም ።

6 ፤ ባንቺም ፡ ዘንድ ፡ ባለፍኹ ፡ ጊዜ ፡ በደምሽም ፡ ውስጥ ፡ ተለውሰሽ ፡ ባየኹሽ ፡ ጊዜ ፦ በደምሽ ፡ እንዳለሽ ፡ በሕይወት ፡ ኑሪ ፡ አልኹሽ ፤ አዎን ፦ በደምሽ ፡ እንዳለሽ ፡ በሕይወት ፡ ኑሪ ፡ አልኹሽ ።

7 ፤ በዕርሻ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ቡቃያ ፡ አበዛኹሽ ፥ አንቺም ፡ አደግሽ ፡ ታላቅም ፡ ኾንሽ ፥ በእጅጉም ፡ አጌጥሽ ፤ ጡቶችሽም ፡ አጐጠጐጡ ፡ ጠጕርሽም ፡ አደገ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ዕርቃንሽን ፡ ኾንሽ ፥ ተራቍተሽም ፡ ነበርሽ ።

8 ፤ ባንቺ ፡ ዘንድ ፡ ባለፍኹና ፡ ባየኹሽ ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ ጊዜሽ ፡ የፍቅር ፡ ጊዜ ፡ ነበረ ፤ እኔም ፡ መጐናጸፊያዬን ፡ በላይሽ ፡ ዘረጋኹ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽንም ፡ ከደንኹ ፤ ማልኹልሽም ፡ ከአንቺም ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ገባኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ አንቺም ፡ ለእኔ ፡ ኾንሽ ።

9 ፤ በውሃም ፡ አጠብኹሽ ፡ ከደምሽም ፡ አጠራኹሽ ፡ በዘይትም ፡ ቀባኹሽ ።

10 ፤ ወርቀ ፡ ዘቦም ፡ አለበስኹሽ ፡ በአቀ፡ስጣ ፡ ቍርበትም ፡ ጫማ ፡ አደረግኹልሽ ፤ በጥሩ ፡ በፍታ ፡ አስታጠቅኹሽ ፡ በሐርም ፡ ከደንኹሽ ።

11 ፤ በጌጥም ፡ አስጌጥኹሽ ፡ በእጅሽም ፡ ላይ ፡ አንባር ፡ በዐንገትሽም ፡ ላይ ፡ ድሪ ፡ አደረግኹልሽ ።

12 ፤ በአፍንጫሽም ፡ ቀለበት ፡ በጆሮሽም ፡ ጕትቻ ፡ በራስሽም ፡ ላይ ፡ የክብር ፡ አክሊል ፡ አደረግኹ ።

13 ፤ በወርቅና ፡ በብር ፡ አጌጥሽ ፥ ልብስሽም ፡ ጥሩ ፡ በፍታና ፡ ሐር ፡ ወርቀ ፡ ዘቦም ፡ ነበረ ፤ አንቺም ፡ መልካምን ፡ ዱቄትና ፡ ማርን ፡ ዘይትንም ፡ በላሽ ፤ እጅግ ፡ በጣም ፡ ውብ ፡ ኾንሽ ፡ ለመንግሥትም ፡ ደረስሽ ።

14 ፤ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ካኖርኺት ፡ ከክብሬ ፡ የተነሣ ፡ ውበትሽ ፡ ፍጹም ፡ ነበረና ፡ ዝናሽ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ወጣ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በውበትሽ ፡ ታምነሻል ፡ ስለ ፡ ዝናሽም ፡ አመንዝረሻል ፡ ምንዝርናሽንም ፡ ከመንገድ ፡ ዐላፊ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ አበዛሽ ።

16 ፤ ከልብስሽም ፡ ወስደሽ ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ በዝንጕርጕር ፡ ልብስ ፡ ያስጌጥሻቸውን ፡ መስገጃች ፡ ለራስሽ ፡ ሠራሽ ፡ በዚያም ፡ ገለሞትሽ ፤ እንዲህም ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ካኹን ፡ በፊት ፡ አልነበረም ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ አይኾንም ።

17 ፤ ከሰጠኹሽም ፡ ከወርቁና ፡ ከብሬ ፡ የተሠራውን ፡ የክብርሽን ፡ ዕቃ ፡ ወስደሽ ፡ የወንድ ፡ ምስሎች ፡ ለራስሽ ፡ አድርገሻል ፥ አመንዝረሽባቸውማል ።

18 ፤ ወርቀ ፡ ዘቦውን ፡ ልብስሽንም ፡ ወስደሽ ፡ ደረብሽላቸው ፥ ዘይቴንና ፡ ዕጣኔንም ፡ በፊታቸው ፡ አኖርሽ ።

19 ፤ የሰጠኹሽንም ፡ እንጀራዬን ፡ ያበላኹሽንም ፡ መልካሙን ፡ ዱቄትና ፡ ዘይቱን ፡ ማሩንም ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ አድርገሽ ፡ በፊታቸው ፡ አኖርሽ ፥ እንዲሁም ፡ ኾኗል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ለኔም ፡ የወለድሻቸውን ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽን ፡ ወስደሽ ፡ መብል ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ሠዋሽላቸው ።

21 ፤ ልጆቼን ፡ ዐረድሽ ፤ ለእነርሱም ፡ በእሳት ፡ በኩል ፡ አሳልፈሽ ፡ ሰጠሽ ፤ በእውኑ ፡ ግልሙትናሽ ፡ ጥቂት ፡ ነውን ፧

22 ፤ በርኩስነትሽና ፡ በግልሙትናሽ ፡ ኹሉ ፡ ዕርቃንሽን ፡ ኾነሽ ፡ ተራቍተሽም ፡ ሳለሽ ፡ በደምሽም ፡ ተለውሰሽ ፡ ሳለሽ ፡ የሕፃንነትሽን ፡ ወራት ፡ አላሰብሽም ።

23 ፤ ወዮ! ወዮልሽ! ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤

24 ፤ ከክፋትሽም ፡ ኹሉ ፡ በኋላ ፡ የምንዝርናን ፡ ስፍራ ፥ በያደባባዩም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ቦታን ፡ ለራስሽ ፡ ሠራሽ ።

25 ፤ በየመንገዱ ፡ ራስ ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ቦታሽን ፡ ሠራሽ ፥ ውበትሽንም ፡ አረከሽ ፥ ለመንገድ ፡ ዐላፊም ፡ ኹሉ ፡ እግርሽን ፡ ገለጥሽ ፡ ግልሙትናሽንም ፡ አበዛሽ ።

26 ፤ ሥጋቸውም ፡ ከወፈረ ፡ ከጎረቤቶችሽ ፡ ከግብጻውያን ፡ ጋራ ፡ አመነዘርሽ ፥ እኔንም ፡ ታስቈጪ ፡ ዘንድ ፡ ግልሙትናሽን ፡ አበዛሽ ።

27 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ እጄን ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ዘርግቻለኹ ፡ ድርጎሽንም ፡ አጕድያለኹ ፤ ለሚጠሉሽም ፡ ከክፉ ፡
መንገድሽ ፡ የተነሣ ፡ ለሚያፍሩ ፡ ለፍልስጥኤም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ፈቃድ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጥቼሻለኹ ።

28 ፤ አልጠገብሽምና ፡ ከአሶራውያን ፡ ጋራ ፡ ደግሞ ፡ ገለሞትሽ ፡ ከዚህም ፡ ጋራ ፡ ገና ፡ አልጠገብሽም ።

29 ፤ እስከነጋዴዎች ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ከላውዴዎን ፡ ድረስ ፡ ግልሙትናሽን ፡ አበዛሽ ። ከዚህም ፡ ጋራ ፡ ገና ፡
አልጠገብሽም ።

30 ፤ የማታፍረውን ፡ የጋለሞታን ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ ሠርተሻልና ፥ ልብሽ ፡ ምንኛ ፡ ደካማ ፡ ነው ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

31 ፤ በየመንገዱ ፡ ራስ ፡ የምንዝርናሽን ፡ ስፍራ ፡ ሠርተሻል ፡ በያደባባዩም ፡ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ቦታሽን ፡
አድርገሻል ። ዋጋዋን ፡ እንደምትንቅ ፡ እንደ ፡ ጋለሞታ ፡ አልኾንሽም ።

32 ፤ በባሏ ፡ ፋንታ ፡ ሌላዎችን ፡ ተቀብላ ፡ የምታመነዝር ፡ ሴትን ፡ ትመስያለሽ ።

33 ፤ ለጋለሞታዎች ፡ ኹሉ ፡ ዋጋ ፡ ይሰጧቸዋል ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ለውሽማዎችሽ ፡ ኹሉ ፡ ዋጋ ፡ ትሰጫለሽ ፥ ከአንቺም ፡
ጋራ ፡ ለማመንዘር ፡ በዙሪያሽ ፡ ይገቡብሽ ፡ ዘንድ ፡ መማለጃ ፡ ትሰጫቸዋለሽ ።

34 ፤ ግልሙትናሽ ፡ ከሌላዎች ፡ ሴቶች ፡ ግልብጥ ፡ ነው ፤ ማንም ፡ ለግልሙትና ፡ የሚከተልሽ ፡ የለም ፤ ዋጋ ፡
ሳይሰጥሽ ፡ አንቺ ፡ ዋጋ ፡ በመስጠትሽ ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ልዩ ፡ ኾነሻል ።

35 ፤ ስለዚህ ፥ ጋለሞታ ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሚ ።

36 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከውሽማዎችሽ ፡ ጋራ ፡ ባደረግሽው ፡ በግልሙትናሽ ፡ ርኵሰትሽ ፡ ስለ ፡
ፈሰሰ ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽም ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ፥ ስለ ፡ ርኵሰትሽም ፡ ጣዖታት ፡ ኹሉ ፡ ስለሰጠሻቸውም ፡ ስለልጆች ፡ ደም ፥

37 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ያለሽን ፡ የወደድሻቸውንም ፡ ውሽማዎችሽ ፡ ኹሉ ፥ ከጠላሻቸው ፡ ኹሉ ፡
ጋራ ፥ እሰበስባቸዋለኹ ፤ ባንቺ ፡ ላይ ፡ በዙሪያሽ ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፥ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽንም ፡ ኹሉ ፡ እንዲያዩ ፡
በፊታቸው ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽን ፡ እገልጣለኹ ።

38 ፤ በአመንዝራዎችና ፡ በደም ፡ አፍሳሾች ፡ ላይ ፡ የሚፈረደውን ፡ ፍርድ ፡ እፈርድብሻለኹ ፥ የመዓትንና ፡ የቅንአትን ፡
ደምም ፡ አመጣብሻለኹ ።

39 ፤ በእጃቸውም ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥሻለኹ ፥ የምንዝርናሽንም ፡ ስፍራ ፡ ያፈርሳሉ ፡ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ ቦታሽን ፡
ይገለብጣሉ ፤ ልብስሽንም ፡ ይገፉሻል ፡ የክብርሽንም ፡ ጌጥ ፡ ይወስዳሉ ፥ ዕርቃንሽን ፡ አድርገው ፡ ዕራቍትሽን ፡
ይተዉሻል ።

40 ፤ ጉባኤን ፡ ያመጡብሻል ፡ በድንጋይም ፡ ይወግሩሻል ፥ በሰይፋቸውም ፡ ይወጉሻል ።

41 ፤ ቤቶችሽንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላሉ ፡ በብዙም ፡ ሴቶች ፡ ፊት ፡ በላይሽ ፡ ፍርድን ፡ ያደርጉብሻል ፤ ግልሙትናሽንም ፡
አስተውሻለኹ ፥ እንግዲህስ ፡ ዋጋ ፡ አትሰጪም ።

42 ፤ መዓቴንም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ እጨርሳለኹ ፡ ቅንአቴም ፡ ከአንቺ ፡ ይርቃል ፥ እኔም ፡ ዝም ፡ እላለኹ ፡ ደግሞም ፡
አልቈጣም ።

43 ፤ የሕፃንነትሽን ፡ ወራት ፡ አላሰብሽምና ፥ በዚህም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አስቈጥተሽኛልና ፥ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡
መንገድሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ ሌላንም ፡ ነውር ፡ በርኵሰትሽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
አትጨምሪም ።

44 ፤ እንሆ ፥ በምሳሌ ፡ የሚናገር ፡ ኹሉ ፦ እንደ ፡ እናቲቱ ፡ እንዲሁ ፡ ሴት ፡ ልጂቱ ፡ ናት ፡ እያለ ፡ ምሳሌ ፡
ይመስልብሻል ።

45 ፤ አንቺ ፡ ባሏንና ፡ ልጆቿን ፡ የጠላሽ ፡ የእናትሽ ፡ ልጅ ፡ ነሽ ፤ አንቺም ፡ ባሎቻቸውንና ፡ ልጆቻቸውን ፡ የጠሉ ፡
የእኅቶችሽ ፡ እኅት ፡ ነሽ ፤ እናታችኹ ፡ ኬጢያዊት ፡ ነበረች ፡ አባታችኹም ፡ አሞራዊ ፡ ነበረ ።

46 ፤ ታላቂቱም ፡ እኅትሽ ፡ ከሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ ጋራ ፡ በስተግራሽ ፡ የምትቀመጥ ፡ ሰማርያ ፡ ናት ፤ ታናሺቱም ፡ እኅትሽ ፡

ከሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ ጋራ ፡ በስተቀኝሽ ፡ የምትቀመጥ ፡ ሰዶም ፡ ናት ።

47 ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ በመንገዳቸው ፡ አልኼድሽም ፡ እንደ ፡ ርኵሰታቸውም ፡ አላደረግሽም ፡ ያው ፡ ለአንቺ ፡ ጥቂት ፡ ነበረና ፡ በመንገድሽ ፡ ኹሉ ፡ ከነርሱ ፡ የሚከፋ ፡ ርኵሰት ፡ አደረግሽ ።

48 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ አንቺና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽ ፡ እንዳደረጋችኹት ፡ እንዲሁ ፡ ሰዶምና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ አላደረጉም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

49 ፤ እንሆ ፥ የእኅትሽ ፡ የሰዶም ፡ ኀጢአት ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ ትዕቢት ፡ እንጀራን ፡ መጥገብ ፥ መዝለልና ፡ ሥራ ፡ መፍታት ፡ በርሷና ፡ በሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ ነበረ ፥ የችግረኛውንና ፡ የድኻውንም ፡ እጅ ፡ አላጸናችም ።

50 ፤ ኰርተው ፡ ነበር ፥ በፊቴም ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡ አደረጉ ፤ ስለዚህ ፥ ባየኹ ፡ ጊዜ ፡ አጠፋኋቸው ።

51 ፤ ሰማርያም ፡ የኀጢአትሽን ፡ እኩሌታ ፡ አልሠራችም ፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ከእኅቶችሽ ፡ ይልቅ ፡ ርኵሰትሽን ፡ አበዛሽ ፥ በሥራሽም ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ አጸደቅሻቸው ።

52 ፤ አኹንም ፡ ለእኅቶችሽ ፡ስለ ፡ ፈረድሽ ፡ ዕፍረትሽን ፡ ተሸከሚ ፤ ከነርሱ ፡ የባሰ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርተሻልና ፥ ከአንቺ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቃን ፡ ናቸው ፤ እኅቶችሽንም ፡ ስላጸደቅሻቸው ፡ ዕፈሪ ፥ ዕፍረትሽንም ፡ ተሸከሚ ።

53 ፤ ምርኳቸውን ፥ የሰዶምና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቿን ፡ ምርኮ ፥ የሰማርያንና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቿንም ፡ ምርኮ ፥ በመካከላቸውም ፡ ያሉትን ፡ የምርኮኛዎችሽን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፤

54 ፤ ስላጽናናሻቸው ፥ ዕፍረትን ፡ ትሸከሚ ፡ ዘንድ ፡ ስላደረግሽውም ፡ ኹሉ ፡ ታፍሪ ፡ ዘንድ ።

55 ፤ እኅቶችሽም ፡ ሰዶምና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ ወደቀድሞ ፡ ኹኔታቸው ፡ ይመለሳሉ ፥ ሰማርያና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿም ፡ ወደቀድሞ ፡ ኹኔታቸው ፡ ይመለሳሉ ፥ አንቺና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽም ፡ ወደቀድሞ ፡ ኹኔታችኹ ፡ ትመለሳላችኹ ።

56 ፤ ክፋትሽ ፡ ሳይገለጥ ፡ በትዕቢትሽ ፡ ቀን ፡ እኅትሽ ፡ ሰዶም ፡ በአፍሽ ፡ መተረቻ ፡ አልነበረችምን ፧

57 ፤ አኹን ፡ ለሶርያ ፡ ሴቶች ፡ ልጆችና ፡ ለጎረቤቶቿ ፡ ኹሉ ፥ በዙሪያሽም ፡ ለሚንቁሽ ፡ ለፍልስጥኤም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ርሷ ፡ መሰደቢያ ፡ ኾነሻል ።

58 ፤ ምንዝርነትሽንና ፡ ርኩስነትሽን ፡ ተሸክመሻል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

59 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— አንቺ ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ በማፍረስ ፡ መሐላን ፡ የናቅሽ ፡ ሆይ ፥ አንቺ ፡ እንዳደረግሽ ፡ እኔ ፡ ደግሞ ፡ አደርግብሻለኹ ።

60 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሕፃንነትሽ ፡ ወራት ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ያደረግኹትን ፡ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ ዐስባለኹ ፡ የዘለዓለምንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አጸናልሻለኹ ።

61 ፤ እኅቶችሽንም ፡ ታላቂቱንና ፡ ታናሺቱን ፡ በተቀበልሽ ፡ ጊዜ ፡ መንገድሽን ፡ ታስቢያለሽ ፡ ታፍሪማለሽ ፤ ለአንቺም ፡ ልጆች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ እሰጣቸዋለኹ ፥ ስለ ፡ ቃል ፡ ኪዳንሽ ፡ ግን ፡ አይደለም ።

62 ፤ 63 ፤ ስላደረግሽውም ፡ ኹሉ ፡ ይቅር ፡ ባልኹሽ ፡ ጊዜ ፥ ታስቢ ፡ ዘንድ ፡ ታፍሪም ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ዕፍረትሽም ፡ ደግሞ ፡ አፍሽን ፡ እንዳትከፍቺ ፥ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ አጸናለኹ ፡ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቂያለሽ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 17 ።

ምዕራፍ ፡ 17 ።

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእንቆቅልሽ ፡ አጫውት ፥ ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ምሳሌ ፡ ንገር ፥ እንዲህም ፡ በል ፡—

3 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ታላቅ ፡ ክንፍ ፡ ረዥምም ፡ ማርገብገቢያ ፡ ያለው ፡ ላባም ፡ የተሞላ ፥ መልከ ፡ ዝንጕርጕር ፡ ታላቅ ፡ ንስር ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ መጣ ፥ የዝግባንም ፡ ጫፍ ፡ ወሰደ ።

4 ፤ ቀንበጡንም ፡ ቀነጠበ ፡ ወደከነዓንም ፡ ምድር ፡ ወሰደው ፡ በነጋዴዎችም ፡ ከተማ ፡ አኖረው ።

5 ፤ ከምድርም ፡ ዘር ፡ ወሰደ ፡ በፍሬያማ ፡ ዕርሻ ፡ ተከለው ፡ በብዙም ፡ ውሃ ፡ አጠገብ ፡ እንደ ፡ አሓያ ፡ ዛፍ ፡ አኖረው ።

6 ፤ በበቀለም ፡ ጊዜ ፡ ቁመቱ ፡ ያጠረ ፡ ዐረጉም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ የሚመለስ ፡ ሥሩም ፡ በበታቹ ፡ የነበረ ፡ ሰፊ ፡ ወይን ፡
ኾነ ፥ እንዲሁ ፡ ወይን ፡ ኾነ ፡ ዐረግም ፡ሰደደ ፡ ቀንበጥም ፡ አወጣ ።

7 ፤ ታላቅ ፡ ክንፍና ፡ ብዙ ፡ ላባም ፡ ያለው ፡ ሌላ ፡ ታላቅ ፡ ንስር ፡ ነበረ ፤ እንሆም ፥ ያጠጣው ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ወይን ፡
ሥሩን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ አዘነበለ ፡ ዐረጉንም ፡ ከተተከለበት ፡ ከመደቡ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ሰደደ ።

8 ፤ ዐረግም ፡ ያወጣ ፡ ፍሬም ፡ ያፈራ ፡ የከበረም ፡ ወይን ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ በመልካም ፡ መሬት ፡ ውስጥ ፡ በብዙም ፡
ውሃ ፡ አጠገብ ፡ ተተክሎ ፡ ነበር ።

9 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእውኑ ፡ ይከናወንለት ፡ ይኾንን ፡ ይደርቅስ ፡
ዘንድ ፥ ዐዲስ ፡ የበቀለውስ ፡ቅጠሉ ፡ ይጠወልግ ፡ ዘንድ ፡ ሥሩን ፡ አይነቅለውምን ፡ ፍሬውንስ ፡
አይለቅመውምን ፡ ሥሩም ፡ የተነቀለው ፡ በብርቱ ፡ ክንድና ፡ በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ አይደለም ።

10 ፤ ተተክሎስ ፥ እንሆ ፥ ይከናወንለት ፡ ይኾንን ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ባገኘው ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡
አይደርቅምን ፡ በተተከለበት ፡ መደብ ፡ ላይ ፡ ይደርቃል ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

12 ፤ ለዐመፀኛ ፡ ቤት ፦ ይህ ፡ ትርጓሜ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አታውቁምን ፡ በላቸው ። እንዲህም ፡ ብለኽ ፡
ንገራቸው ፦ እንሆ ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጣ ፥ ንጉሧንና ፡ መኳንንቷንም ፡ ማረከ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዳቸው ።

13 ፤ ከመንግሥትም ፡ ዘር ፡ ወስዶ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ አደረገ ፤ አማለውም ፥ የምድሪቱንም ፡ ኀያላን ፡ ወሰደ ፤

14 ፤ ይኸውም ፡ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ በመጠበቅ ፡ እንድትጸና ፡ እንጂ ፡ መንግሥቱ ፡ እንድትዋረድና ፡ ከፍ ፡ እንዳትል ፡ ነው ።

15 ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ሸፈተ ፡ ፈረሶችንና ፡ ብዙንም ፡ ሕዝብ ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ መልእክተኛዎችን ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ላከ ። በእውኑ ፡ ይከናወንለት ፡ ይኾንን ፡ ይህንስ ፡ ያደረገ ፡ ያመልጣልን ፡ ቃል ፡ ኪዳንንስ ፡ አፍርሶ ፡
ያመልጣልን ፡

16 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኻና ፡ ያነገሠውና ፡ መሐላውን ፡ የናቀበቱ ፥ ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ ያፈረሰበቱ ፡ ንጉሥ ፡ በሚኖርበት ፡
ስፍራ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በባቢሎን ፡ መካከል ፡ በርግጥ ፡ ይሞታል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ ብዙዎችን ፡ ነፍሳት ፡ ለማስወገድ ፡ ዕፈርን ፡ በደለደሉ ፡ ምሽግም ፡ በሠሩ ፡ ጊዜ ፥ ፈርዖን ፡ ከብዙ ፡ ሰራዊቱና ፡
ከታላቁ ፡ ጉባኤው ፡ ጋራ ፡ በሰልፍ ፡ አይረዳውም ።

18 ፤ ቃል ፡ ኪዳኑንም ፡ በማፍረስ ፡ መሐላውን ፡ ንቋል ፤ እንሆም ፥ እጁን ፡ ሰጠ ፥ ይህንም ፡ ኹሉ ፡
አድርጓል ፤ ስለዚህ ፥ አያመልጥም ።

19 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኻና ፡ የናቀውን ፡ መሐላዬን ፡ ያፈረሰውንም ፡
ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ።

20 ፤ መረቤንም ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፡ በወጥመድም ፡ ይያዛል ፥ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ አመጣዋለኹ ፡ በእኔም ፡ ላይ ፡
ስላደረገው ፡ ዐመፅ ፡ በዚያ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ እፋረዳለኹ ።

21 ፤ ጭፍራዎቹም ፡ ኹሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ የቀሩትም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እየነፋሳቱ ፡ ይበተናሉ ፤ እኔም ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገርኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

22 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከረዥሙ ፡ ዝግባ ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ ቀንበጥን ፡ ወስጄ ፡
አኖረዋለኹ ፤ ከጫፎቹ ፡ አንዱን ፡ ቀንበጥ ፡ እቀነጥበዋለኹ ፤ በረዥምና ፡ በታላቅ ፡ ተራራም ፡ ላይ ፡ እተክለዋለኹ ።

23 ፤ ከፍ ፡ ባለው ፡ በእስራኤል ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እተክለዋለኹ ፥ ቅርንጫፎችም ፡ ያወጣል ፡ ፍሬም ፡ ያፈራል ፡ የከበረም ፡
ዝግባ ፡ ይኾናል ፤ በበታቹም ፡ ወፎች ፡ ኹሉ ፡ ያርፋሉ ፥ በቅርንጫፎቹም ፡ ጥላ ፡ በክንፍ ፡ የሚበር ፡ ኹሉ ፡ ይጠጋል ።

24 ፤ የዱር ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ረዥሙን ፡ ዛፍ ፡ ዝቅ ፡ ያደረግኹ ፥ ዐጪሩንም ፡ ዛፍ ፡ ከፍ ፡

ያደረግኹ ፥ የለመለመውንም ፡ ዛፍ ፡ ያደረቅኹ ፥ የደረቀውንም ፡ ዛፍ ፡ ያለመለምኹ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ፡ እኔም ፡ አድርጌያለኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 18 ።

ምዕራፍ ፡ 18 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ምድር ፦ አባቶች ፡ ጨርቋ ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ በሉ ፥ የልጆችም ፡ ጥርሶች ፡ ጠረሱ ፡ ብላችኹ ፡ የምትመስሉት ፡ ምሳሌ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧

3 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ይህን ፡ ምሳሌ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አትመስሉትም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ እንሆ ፥ ነፍሳት ፡ ዅሉ ፡ የእኔ ፡ ናቸው ፤ የአባት ፡ ነፍስ ፡ የእኔ ፡ እንደ ፡ ኾነች ፡ ደግሞ ፡ የልጅ ፡ ነፍስ ፡ የእኔ ፡ ናት ፤ ኀጢአት ፡ የምትሠራ ፡ ነፍስ ፡ ርሷ ፡ ትሞታለች ።

5 ፤ ሰውም ፡ ጻድቅ ፡ ቢኾን ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ቢያደርግ ፥

6 ፤ በተራራም ፡ ላይ ፡ ባይበላ ፡ ዐይኖቹንም ፡ ወደእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጣዖታት ፡ ባያነሣ ፡ የባልንጀራውንም ፡ ሚስት ፡ ባያረክስ ፡ አደፍም ፡ ወዳለባት ፡ ሴት ፡ ባይቀርብ ፤

7 ፤ ሰውንም ፡ ባያስጨንቅ ፡ ለባለዕዳም ፡ መያዣውን ፡ ቢመልስ ፡ ፈጽሞም ፡ ባይቀማ ፡ ከእንጀራውም ፡ ለተራበ ፡ ቢሰጥ ፡ የተራቈተውንም ፡ በልብስ ፡ ቢያለብስ ፤

8 ፤ በዐራጣ ፡ ባያበድር ፥ ትርፎቻም ፡ ባይወስድ ፥ እጁንም ፡ ከኀጢአት ፡ ቢመልስ ፥ በሰውና ፡ በሰው ፡ መካከልም ፡ የእውነትን ፡ ፍርድ ፡ ቢፈርድ ፤

9 ፤ በትእዛዜም ፡ ቢኼድ ፥ እውነትንም ፡ ለማድረግ ፡ ፍርዴን ፡ ቢጠብቅ ፥ ርሱ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፥ ፈጽሞ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

10 ፤ ርሱም ፡ ቀማኛና ፡ ደም ፡ አፍሳሽ ፡ ልጅ ፡ ከዚህም ፡ ዅሉ ፡ አንዳቸውን ፡ የሚያደርገውን ፡ ቢወልድ ፥

11 ፤ ርሱም ፡ ጻድቅ ፡ አባቱ ፡ የሠራውን ፡ ዅሉ ፡ ባይሠራ ፡ በተራራም ፡ ላይ ፡ ቢበላ ፡ የባልንጀራውንም ፡ ሚስት ፡ ቢያረክስ ፥

12 ፤ ድኻውንና ፡ ችግረኛውንም ፡ ቢያስጨንቅ ፡ ቢቀማም ፡ መያዣውንም ፡ ባይመልስ ፡ ዐይኖቹንም ፡ ወደ ፡ ጣዖታት ፡ ቢያነሣ ፡ ርኩሰን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፥

13 ፤ በዐራጣ ፡ ቢያበድር ፥ ትርፎቻም ፡ ቢወስድ ፥ በእውኑ ፡ ርሱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራልን ፧ በሕይወት ፡ አይኖርም ፤ ይህን ፡ ርኵሰት ፡ ዅሉ ፡ አድርጓልና ፥ ፈጽሞ ፡ ይሞታል ፤ ደሙ ፡ በላዩ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

14 ፤ እንሆም ፥ ልጅ ፡ ቢወልድ ፥ ርሱም ፡ አባቱ ፡ የሠራውን ፡ ኀጢአት ፡ አይቶ ፡ ቢፈራ ፡ እንዲህም ፡ ባይሠራ ፥

15 ፤ በተራራ ፡ ላይ ፡ ባይበላ ፡ ዐይኖቹንም ፡ ወደእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጣዖታት ፡ ባያነሣ ፡ የባልንጀራውንም ፡ ሚስት ፡ ባያረክስ ፥

16 ፤ ሰውንም ፡ ባያስጨንቅ ፡ መያዣውን ፡ ባይወስድ ፡ ባይቀማም ፡ ከእንጀራውም ፡ ለተራበ ፡ ቢሰጥ ፡ ለተራቈተውም ፡ ልብስን ፡ ቢያለብስ ፥

17 ፤ እጁንም ፡ ድኻን ፡ ከመበደል ፡ ቢመልስ ፡ ዐራጣን ፡ ትርፎቻንም ፡ ባይወስድ ፡ ፍርዴንም ፡ ቢያደርግ ፡ በትእዛዜም ፡ ቢኼድ ፥ ርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ በአባቱ ፡ ኀጢአት ፡ አይሞትም ።

18 ፤ አባቱ ፡ ግን ፡ ፈጽሞ ፡ በድሏልና ፥ ወንድሙንም ፡ ቀምቷልና ፥ በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ አድርጓልና ፥ እንሆ ፥ ርሱ ፡ በበደሉ ፡ ይሞታል ።

19 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ ልጅ ፡ የአባቱን ፡ ኀጢአት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አይሸከምም ፧ ትላላችኹ ። ልጅ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡

ነገርን ፡ ባደረገ ፡ ትእዛዜንም ፡ ኹሉ ፡ በጠበቀና ፡ ባደረገ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

20 ፤ ኀጢአትን ፡ የምትሠራ ፡ ነፍስ ፡ ርሷ ፡ ትሞታለች ፤ ልጅ ፡ የአባቱን ፡ ኀጢአት ፡ አይሸከምም ፥ አባትም ፡ የልጁን ፡ ኀጢአት ፡ አይሸከምም ፤ የጻድቁ ፡ ጽድቅ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፥ የኀጢአተኛውም ፡ ኀጢአት ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

21 ፤ ኀጢአተኛውም ፡ ካደረጋት ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ ቢመለስ ፡ ትእዛዜንም ፡ ኹሉ ፡ ቢጠብቅ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ቢያደርግ ፡ ፈጽሞ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ።

22 ፤ የበደለው ፡ በደል ፡ ኹሉ ፡ አይታሰብበትም ፤ በሠራው ፡ ጽድቅ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

23 ፤ በእውኑ ፡ ኀጢአተኛ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ እፈቅዳለኹን ፧ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ከመንገዱስ ፡ ይመለስና ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ፧

24 ፤ ጻድቁ ፡ ግን ፡ ከጽድቁ ፡ ቢመለስ ፡ ኀጢአትንም ፡ ቢሠራ ፡ ኀጢአተኛውም ፡ እንደሚያደርገው ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ ቢያደርግ ፥ በሕይወት ፡ ይኖራልን ፧ የሠራት ፡ ጽድቅ ፡ ኹሉ ፡ አትታሰብለትም ፤ ባደረገው ፡ ዐመፅና ፡ በሠራት ፡ ኀጢአት ፡ በዚያች ፡ ይሞታል ።

25 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀናች ፡ አይደለችም ፡ ትላላችኹ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እንግዲህ ፡ ስሙ ፤ በእውኑ ፡ መንገዴ ፡ የቀናች ፡ አይደለችምን ፧ ይልቅስ ፡ የእናንተ ፡ መንገድ ፡ ያልቀናች ፡ አይደለችምን ፧

26 ፤ ጻድቁ ፡ ከጽድቁ ፡ ቢመለስ ፥ ኀጢአትንም ፡ በሠራ ፡ ጊዜ ፥ በዚያም ፡ ቢሞት ፥ ርሱ ፡ ባደረገው ፡ በደል ፡ ይሞታል ።

27 ፤ ኀጢአተኛውም ፡ ከሠራው ፡ ኀጢአት ፡ ቢመለስ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ቢያደርግ ፡ ነፍሱን ፡ ይጠብቃል ።

28 ፤ ዐስቦ ፡ ከሠራው ፡ በደል ፡ ኹሉ ፡ ተመልሷልና ፥ ፈጽሞ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ።

29 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፦ የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀናች ፡ አይደለችም ፡ ይላል ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በእውኑ ፡ መንገዴ ፡ የቀናች ፡ አይደለችምን ፧ ይልቅስ ፡ የእናንተ ፡ መንገድ ፡ ያልቀናች ፡ አይደለችምን ፧

30 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ በየሰዉ ፡ ኹሉ ፡ እፈርድባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ንስሓ ፡ ግቡ ፡ ኀጢአትም ፡ ዕንቅፋት ፡ እንዳይኾንባችኹ ፡ ከኀጢአታችኹ ፡ ኹሉ ፡ ተመለሱ ።

31 ፤ የበደላችኹትን ፡ በደል ፡ ኹሉ ፡ ከእናንተ ፡ ጣሉ ፡ ዐዲስ ፡ ልብና ፡ ዐዲስ ፡ መንፈስም ፡ ለእናንተ ፡ አድርጉ ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ምን ፡ ትሞታላችኹ ፧

32 ፤ የሟቹን ፡ ሞት ፡ አልፈቅድምና ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ስለዚህ ፥ ተመለሱና ፡ በሕይወት ፡ ኑሩ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 19 ።

ምዕራፍ ፡ 19 ።

1 ፤ አንተም ፡ በእስራኤል ፡ አለቃዎች ፡ ላይ ፡ ይህን ፡ ሙሾ ፡ አሙሽ ፥ እንዲህም ፡ በል ፦

2 ፤ እናትኽ ፡ ምን ፡ ነበረች ፧ አንበሳ ፡ ነበረች ፤ በአንበሳዎች ፡ መካከል ፡ ተጋደመች ፤ በደቦል ፡ አንበሳዎች ፡ መካከል ፡ ግልገሎቿን ፡ አሳደገች ።

3 ፤ ከግልገሎቿም ፡ አንዱን ፡ አወጣች ፥ ርሱም ፡ ደቦል ፡ አንበሳ ፡ ኾነ ፤ ንጥቂያንም ፡ ተማረ ፥ ሰዎችንም ፡ በላ ።

4 ፤ አሕዛብም ፡ ወሬውን ፡ ሰሙ ፥ ርሱም ፡ በጕድጓዳቸው ፡ ተያዘ ፥ በሰንሰለትም ፡ አድርገው ፡ ወደግብጽ ፡ ምድር ፡ ወሰዱት ።

5 ፤ ርሷም ፡ እንደ ፡ ደከመችና ፡ ተስፋዋ ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፥ ከግልገሎቿ ፡ ሌላን ፡ ወስዳ ፡ ደቦል ፡ አንበሳ ፡ አደረገችው ።

6 ፤ ርሱም ፡ በአንበሳዎች ፡ መካከል ፡ ተመላለሰ ፥ ደቦል ፡ አንበሳም ፡ ኾነ ፤ ንጥቂያም ፡ ተማረ ፥ ሰዎችንም ፡ በላ ።

7 ፤ ግንቦቻቸውንም ፡ ዐወቀ ፥ ከተማዎቻቸውንም ፡ አፈረሰ ፤ ከግሣቱም ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ምድሪቱና ፡ ሞላዋ ፡ ጠፉች ።

8 ፤ አሕዛብም ፡ በዙሪያው ፡ ከየአገሩ ፡ ኹሉ ፡ ተሰበሰቡበት ፤ መረባቸውንም ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ዘረጉ ፥ በጕድጓዳቸውም ፡ ተያዘ ።

9 ፤ በሰንሰለትም ፡ አድርገው ፡ በቀፎ ፡ ውስጥ ፡ አኖሩት ፥ ወደባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ አመጡት ፤ ድምፁም ፡ በእስራኤል ፡
ተራራዎች ፡ ላይ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ እንዳይሰማ ፡ ወደ ፡ ዐምባ ፡ አገቡት ።

10 ፤ እናትኽ ፡ በመልክኽ ፡ በውሃ ፡ አጠገብ ፡ እንደ ፡ ተተከለች ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ግንድ ፡ ነበረች ፤ ከውሃም ፡ ብዛት ፡
የተነሣ ፡ የምታፈራና ፡ የምትሰፋ ፡ ኾነች ።

11 ፤ ለርሷም ፡ ብርቱዎች ፡ በትሮች ፡ ነበሯት ፤ እነርሱም ፡ ለነገሥታት ፡ በትሮች ፡ ነበሩ ። ቁመታቸውም ፡ በዛፎች ፡
ቅርንጫፎች ፡ መካከል ፡ ረዘመ ፥ በጫፎቻቸውም ፡ ብዛትና ፡ በርዝመታቸው ፡ ታዩ ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመዓት ፡ ተነቀለች ፥ ወደ ፡ መሬትም ፡ ተጣለች ፥ የምሥራቅም ፡ ነፋስ ፡ ፍሬዋን ፡
አደረቀ ፤ ብርቱዎች ፡ በትሮቿም ፡ ተሰበሩና ፡ ደረቁ ፥ እሳትም ፡ በላቻቸው ።

13 ፤ አኹንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፥ በደረቅና ፡ በተጠማች ፡ መሬት ፡ ተተከለች ።

14 ፤ ከጫፎቿም ፡ በትሮች ፡ እሳት ፡ ወጣች ፥ ፍሬዋንም ፡ በላች ፤ የነገሥታትም ፡ በትር ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፥ የበረታ ፡
በትር ፡ የለባትም ። ይህ ፡ ሙሾ ፡ ነው ፥ ለልቅሶም ፡ ይኾናል ።

__________________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 20 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 20 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥረኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ይጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ ከእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ዐያሌ ፡ ሰዎች ፡ መጡ ፥ በፊቴም ፡ ተቀመጡ ።

2 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

3 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለእስራኤል ፡ ሽማግሌዎች ፡ ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ እኔን ፡ ትጠይቁ ፡ ዘንድ ፡ መጥታችኊልን ፧ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አልጠየቅም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

4 ፤ ትፈርድባቸዋለኽን ፧ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእውኑ ፡ ትፈርድባቸዋለኽን ፧ የአባቶቻቸውን ፡ ርኵሰት ፡
አስታውቃቸው ።

5 ፤ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እስራኤልን ፡ በመረጥኹበት ፡ ለያዕቆብም ፡ ቤት ፡
ዘር ፡ በማልኹበት ፡ ቀን ፡ በግብጽም ፡ ምድር ፡ በተገለጥኹላቸውና ፦ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችኹ ፡ ነኝ ፡ ብዬ ፡
በማልኹላቸው ፡ ጊዜ ፥

6 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ወዳዘጋጀኹላቸው ፥ ወተትና ፡ ማር ፡ ወደምታፈሰው ፥ የምድርም ፡ ኹሉ ፡ ጌጥ ፡
ወደምትኾን ፡ ምድር ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ማልኹላቸው ፤

7 ፤ እኔም ፦ ከእናንተ ፡ እያንዳንዱ ፡ የዐይኑን ፡ ርኵሰት ፡ ይጣል ፥ በግብጽም ፡ ጣዖታት ፡ አትርከሱ ፤ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ አምላካችኹ ፡ ነኝ ፡ አልኳቸው ።

8 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ዐመፁብኝ ፡ ይሰሙኝም ፡ ዘንድ ፡ አልወደዱም ፥ ኹሉም ፡ እያንዳንዱ ፡ የዐይኑን ፡ ርኵሰት ፡
አልጣለም ፡ የግብጽንም ፡ ጣዖታት ፡ አልተወም ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፦ በግብጽ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡ ቍጣዬን ፡
እፈጽምባቸው ፡ ዘንድ ፡ መዓቴን ፡ አፈስባቸዋለኹ ፡ አልኹ ።

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመካከላቸው ፡ ባሉ ፡ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ አወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በፊታቸው ፡ በተገለጥኹላቸው ፡
በአሕዛብ ፡ ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ ሠራኹ ።

10 ፤ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ አወጣኋቸው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ አመጣኋቸው ።

11 ፤ ሰው ፡ ቢያደርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትን ፡ ሥርዐቴንም ፡ ሰጠኋቸው ፥ ፍርዴንም ፡ አስታወቅኋቸው ።

12 ፤ የምቀድሳቸውም ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥ በእኔና ፡ በእነርሱ ፡ መካከል ፡ ምልክት ፡
ይኾኑ ፡ ዘንድ ፡ ሰንበታቴን ፡ ሰጠኋቸው ።

13 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ዐመፁብኝ ፤ ሰው ፡ ቢያደርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይወት ፡

የሚኖርበትንም ፡ ፍርዴን ፡ ጣሱ ፥ በትእዛዜም ፡ አልኼዱም ፥ ሰንበታቴንም ፡ ፈጽመው ፡ አረከሱ ። በዚህም ፡
ጊዜ ፦ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ቍጣዬን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አፈስባቸዋለኹ ፡ አልኹ ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በፊታቸው ፡ ባወጣኋቸው ፡ በአሕዛብ ፡ ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ ሠራኹ ።

15 ፤ ወተትና ፡ ማርም ፡ ወደምታፈስው ፡ የምድር ፡ ኹሉ ፡ ጌጥ ፡ ወደምትኾን ፡ ወደሰጠኋቸው ፡ ምድር ፡
አላመጣቸውም ፡ ብዬ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ማልኹባቸው ።

16 ፤ ልባቸው ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ተከትሏልና ፤ ፍርዴንም ፡ ጥሰዋልና ፥ በሥርዐቴም ፡ አልኼዱምና ፥ ሰንበታቴንም ፡
አርክሰዋልና ።

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዐይኔ ፡ ራራችላቸው ፡ እኔም ፡ አላጠፋኋቸውም ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ ፈጽሜ ፡ አልፈጀኋቸውም ።

18 ፤ ለልጆቻቸውም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዲህ ፡ አልኋቸው ፦ በአባቶቻችኹ ፡ ሥርዐት ፡ አትኺዱ ፥ ወጋቸውንም ፡
አትጠብቁ ፥ በጣዖቶቻቸውም ፡ አትርከሱ ።

19 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችኹ ፡ ነኝ ፤ በትእዛዜ ፡ ኺዱ ፡ ፍርዴንም ፡ ጠብቁ ፡ አድርጓትም ።

20 ፤ ሰንበታቴንም ፡ ቀድሱ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካችኹ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በእኔና ፡ በእናንተ ፡
መካከል ፡ ምልክት ፡ ይኾናሉ ።

21 ፤ ልጆች ፡ ግን ፡ ዐመፁብኝ ፥ ሰው ፡ ቢያደርገው ፡ ኖሮ ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርባትን ፡ ፍርዴን ፡ ጠብቀው ፡
አላደረጓትም ፡ በሥርዐቴም ፡ አልኼዱም ፥ ሰንበታቴንም ፡ አረከሱ ፤ በዚህም ፡ ጊዜ ፦ መዓቴን ፡ አፈስባቸዋለኹ ፡
ቍጣዬንም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እፈጽምባቸዋለኹ ፡ አልኹ ።

22 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ እጄን ፡ መለስኹ ፥ በፊታቸውም ፡ ባወጣኋቸው ፡ በአሕዛብ ፡ ፊት ፡ ስሜ ፡ እንዳይረክስ ፡ ብዬ ፡ ስለ ፡
ስሜ ፡ ሠራኹ ።

23 ፤ ደግሞም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እበትናቸው ፡ ዘንድ ፥ በአገሮችም ፡ እበትናቸው ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
ማልኹባቸው ፤ ፍርዴን ፡ አላደረጉምና ፤

24 ፤ ሥርዐቴንም ፡ ጥሰዋልና ፤ ሰንበታቴንም ፡ አርክሰዋልና ፤ ዐይናቸውም ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ጣዖታቶች ፡ ተከትለዋልና ።

25 ፤ ደግሞም ፡ መልካም ፡ ያልኾነውን ፡ ሥርዐት ፡ በሕይወት ፡ የማይኖሩበትንም ፡ ፍርድ ፡ ሰጠኋቸው ።

26 ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ እንዲያውቁ ፡ አጠፋቸው ፡ ዘንድ ፥ ማሕፀን ፡ የሚከፍተውን ፡ ኹሉ ፡
በእሳት ፡ ባሳለፉ ፡ ጊዜ ፥ በመባቸው ፡ አረከስኋቸው ።

27 ፤ ስለዚህ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ በዚህም ፡ ደግሞ ፡ አባቶቻችኹ ፡ ባደረጉት ፡ ዐመፅ ፡ አስቈጡኝ ።

28 ፤ እሰጣቸውም ፡ ዘንድ ፡ ወደማልኹላቸው ፡ ምድር ፡ ባገባኋቸው ፡ ጊዜ ፥ ከፍ ፡ ያለውን ፡ ኰረብታ ፡ ኹሉ ፡
ቅጠልማውንም ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ አዩ ፥ በዚያም ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ሠዉ ፡ በዚያም ፡ የሚያስቈጣኝን ፡ ቍርባናቸውን ፡
አቀረቡ ፡ በዚያም ፡ ደግሞ ፡ ጣፋጩን ፡ ሽታቸውን ፡ አደረጉ ፡ በዚያም ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባናቸውን ፡ አፈሰሱ ።

29 ፤ እኔም ፦ እናንተ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ የምትኼዱበት ፡ ከፍታ ፡ ምንድር ፡ ነው ፥ አልኋቸው ። እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡
ስሙ ፡ ባማ ፡ ተብሎ ፡ ተጠርቷል ።

30 ፤ ስለዚህ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንደ ፡ አባቶቻችኹ ፡
ልማድ ፡ ትረክሳላችኹን ፥ ርኵሰታቸውንም ፡ ተከትላችኹ ፡ ታመነዝራላችኹን ፥

31 ፤ ቍርባናችኹን ፡ ባቀረባችኹ ፡ ጊዜ ፥ ልጆቻችኹንም ፡ በእሳት ፡ ባሳለፋችኹ ፡ ጊዜ ፥ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
በጣዖቶቻችኹ ፡ ትረክሳላችኹን ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ከናንተስ ፡ ዘንድ ፡ እጠየቃለኹን ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡
ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አልጠየቅም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤

32 ፤ ለእናንተም ፦ እንደ ፡ አሕዛብና ፡ እንደምድር ፡ ወገኖች ፡ እንኾናለን ፥ ዕንጨትና ፡ ድንጋይም ፡ እናመልካለን ፡
የሚል ፡ ከልባችኹ ፡ የወጣ ፡ ዐሳብ ፡ አይፈጸምላችኹም ።

33 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በበረታች ፡ እጅና ፡ በተዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በፈሰሰችም ፡ መዓት ፡ እነግሥባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

34 ፤ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ አወጣችኋለኹ ፡ ከተበተናችኹባትም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ በበረታች ፡ እጅና ፡ በተዘረጋች ፡ ክንድ ፡ በፈሰሰችም ፡ መዓት ፡ እሰበስባችኋለኹ ።

35 ፤ ወደአሕዛብም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አመጣችኋለኹ ፡ በዚያም ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እፋረዳለኹ ።

36 ፤ በግብጽ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ከአባቶቻችኹ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ተፋረድኹ ፡ እንዲሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እፋረዳለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

37 ፤ ከበትርም ፡ በታች ፡ አሳልፋችኋለኹ ፡ ወደቃል ፡ ኪዳንም ፡ እስራት ፡ አገባችኋለኹ ፤

38 ፤ ከእናንተም ፡ ዘንድ ፡ ዐመፀኛዎችንና ፡ የበደሉኝን ፡ እለያለኹ ፤ ከኖሩባትም ፡ ምድር ፡ አወጣቸዋለኹ ፥ ወደእስራኤል ፡ ምድር ፡ ግን ፡ አይገቡም ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

39 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ኺዱ ፥ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ትሰሙኝ ፡ ዘንድ ፡ ባትወዱ ፡ ኹላችኹ ፡ ጣዖቶቻችኹን ፡ አምልኩ ። ነገር ፡ ግን ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በቍርባናችኹና ፡ በጣዖቶቻችኹ ፡ ቅዱሱን ፡ ስሜን ፡ አታረክሱም ።

40 ፤ በቅዱሱ ፡ ተራራዬ ፥ ከፍ ፡ ባለው ፡ በእስራኤል ፡ ተራራ ፡ ላይ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ በዚያ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ኹላቸው ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ ያመልኩኛል ፤ በዚያም ፡ እቀበላቸዋለኹ ፥ በዚያም ፡ ቍርባናችኹን ፡ በኵራታችኹንም ፡ የቀደሳችኹትንም ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ እፈልጋለኹ ።

41 ፤ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ ባወጣኋችኹ ፡ ጊዜ ፡ ከተበተናችኹባትም ፡ አገር ፡ ኹሉ ፡ በሰበሰብኋችኹ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ጣፋጭ ፡ ሽታ ፡ እቀበላችኋለኹ ፥ በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ እቀደስባችኋለኹ ።

42 ፤ ለአባቶቻችኹም ፡ እሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ወደማልኹላቸው ፡ ምድር ፡ ወደእስራኤል ፡ አገር ፡ ባገባኋችኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

43 ፤ በዚያም ፡ የረከሳችኹባትን ፡ መንገዳችኹንና ፡ ሥራችኹን ፡ ኹሉ ፡ ታስባላችኹ ፤ ስለ ፡ ሠራችኹትም ፡ ክፉታችኹ ፡ ኹሉ ፡ ራሳችኹን ፡ ትጸየፋላችኹ ።

44 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እንደ ፡ ክፉ ፡ መንገዳችኹና ፡ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ሥራችኹ ፡ ሳይኾን ፡ ስለ ፡ ስሜ ፡ ስል ፡ በሠራኹላችኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

45 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

46 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ አቅና ፡ ወደ ፡ ደቡብም ፡ ተናገር ፡ በደቡብም ፡ ባለው ፡ ዱር ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፤

47 ፤ ለደቡብም ፡ ዱር ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ውስጥ ፡ እሳት ፡ አነዳለኹ ፤ በውስጥኽም ፡ ያለውን ፡ የለመለመውንና ፡ የደረቀውን ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ይበላል ፤ የሚቃጠል ፡ ነበልባል ፡ አይጠፋም ፤ ከደቡብም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ሰሜን ፡ ድረስ ፡ ፊት ፡ ኹሉ ፡ ይቃጠልበታል ።

48 ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳነደድኹት ፡ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ያያል ፥ ርሱም ፡ አይጠፋም ፡ በለው ።

49 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ወዮ! እነርሱ ፡ ስለ ፡ እኔ ፦ ይህ ፡ ምሳሌን ፡ የሚመስል ፡ አይደለምን ፡ ብለዋል ፡ አልኹ ።

______________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 21 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 21 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አቅና ፡ ወደ ፡ መቅደሶችም ፡ ተናገር ፡ በእስራኤልም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ።

3 ፤ ለእስራኤልም ፡ ምድር ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ሰይፌንም ፡
ከሰገባው ፡ እመዝዋለኹ ፥ ጻድቁንና ፡ ክፉውንም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ አጠፋለኹ ።

4 ፤ እኔም ፡ ጻድቁንና ፡ ክፉውን ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ስለማጠፋ ፥ ስለዚህ ፡ ሰይፌ ፡ ከደቡብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ሰሜን ፡
ድረስ ፡ ባለ ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ከሰገባው ፡ ይመዘዛል ።

5 ፤ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ዅሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰይፌን ፡ ከሰገባው ፡ እንደ ፡ መዘዝኹ ፡ ያውቃል ፥ ርሱም ፡ ደግሞ ፡
አይመለስም ።

6 ፤ ስለዚህም ፥ አንተ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ አልቅስ ፤ ወገብኽን ፡ በማጕበጥ ፡ በፊታቸው ፡ ምርር ፡ ብለኽ ፡ አልቅስ ።

7 ፤ እነርሱም ፦ ስለ ፡ ምን ፡ ታለቅሳለኽ ፡ ቢሉኽ ፥ አንተ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ ወሬ ፡ ስለሚመጣ ፡ ነው ፤ ልብም ፡
ዅሉ ፡ ይቀልጣል ፥ እጆችም ፡ ዅሉ ፡ ይዝላሉ ፥ ነፍስም ፡ ዅሉ ፡ ትደክማለች ፥ ጕልበትም ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡
ይፈሳል ፤ እንሆ ፥ ይመጣል ፡ ይፈጸምማል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

9 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፦ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለኽ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፤ ሰይፍ ፡ ሰይፍ ፡ የተሳለ ፡
የተሰነገለም ፡ ነው ፡ በል ።

10 ፤ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ተስሏል ፡ ያብረቀርቅም ፡ ዘንድ ፡ ተሰንግሏል ፤ እኛስ ፡ ደስ ፡ ይለናልን ፡ የልጄን ፡ በትር ፡ እንደ ፡
ዛፍ ፡ ዅሉ ፡ ንቆታል ።

11 ፤ በእጁም ፡ እንዲያዝ ፡ ለመሰንገል ፡ ተሰጠ ፤ ሰይፍ ፡ በገዳይ ፡ እጅ ፡ እንዲሰጥ ፡ ተሳለና ፡ ተሰነገለ ።

12 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ በእስራኤል ፡ አለቃዎች ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ነውና ፥ ጩኽ ፡ ዋይም ፡
በል ፤ እነርሱ ፡ ከሕዝቤ ፡ ጋራ ፡ ለሰይፍ ፡ ተሰጥተዋል ፤ ስለዚህ ፥ ጭንኽን ፡ ጽፋ ።

13 ፤ ፈተና ፡ ደርሷል ፤ የተናቀ ፡ በትርስ ፡ ደግሞ ፡ ባይኖር ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ አንተ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ እጅኽን ፡ አጨብጭብ ፤ የተገደሉ ፡ ሰዎች ፡ ሰይፍ ፡ ሦስት ፡
ጊዜ ፡ ይደጋግም ፡ የሚከብባቸው ፡ የተገደለ ፡ የታላቅ ፡ ሰው ፡ ሰይፍ ፡ ነው ።

15 ፤ ልባቸው ፡ እንዲቀልጥ ፡ መሰናክላቸውም ፡ እንዲበዛ ፡ የሚገድለውን ፡ ሰይፍ ፡ በበሮቻቸው ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡
አድርጌያለኹ ፤ ወዮ! ያብረቀርቅ ፡ ዘንድ ፡ ተሰንግሏል ፡ ይገድልም ፡ ዘንድ ፡ ተስሏል ።

16 ፤ ተዘጋጅተኽ ፡ ፊትኽ ፡ ወደወደደው ፡ ወደ ፡ ቀኝ ፡ ወይም ፡ ወደ ፡ ግራ ፡ ኺድ ።

17 ፤ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በእጄ ፡ አጨበጭባለኹ ፡ መዓቴንም ፡ እጨርሳለኹ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ።

18 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

19 ፤ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፍ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ኹለት ፡ መንገዶችን ፡
አድርግ ፤ ኹለቱም ፡ ከአንዲት ፡ ምድር ፡ ይውጡ ፤ ምልክትም ፡ አድርግ ፥ በከተማዪቱ ፡ መንገድ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡
አድርገው ።

20 ፤ ሰይፍ ፡ ወደዐሞን ፡ ልጆች ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ረባት ፡ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ ወደተመሸገች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይመጣ ፡
ዘንድ ፡ መንገድን ፡ አድርግ ።

21 ፤ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሟርቱን ፡ ያሟርት ፡ ዘንድ ፡ በመንታ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ በኹለቱ ፡ መንገዶች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡
ነበር ፤ ፍላጻዎችን ፡ ወዘወዘ ፥ ከተራፊምም ፡ ጠየቀ ፥ ጕበትም ፡ ተመለከተ ።

22 ፤ የቅጥሩን ፡ ማፍረሻ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ አፍንም ፡ በጩኸት ፡ ይከፍት ፡ ዘንድ ፥ በውካታም ፡ ድምፅን ፡ ከፍ ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ የቅጥሩን ፡ ማፍረሻ ፡ በበሮች ፡ ላይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፥ ዐፈርን ፡ ይደለድል ፡ ዘንድ ፥ ምሽግም ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ዕጣ ፡ በቀኙ ፡ እጁ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።

23 ፤ መሐላውንም ፡ በማሉ ፡ በዐይናቸው ፡ ዘንድ ፡ የሐሰት ፡ ሟርት ፡ ይመስላል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እነርሱ ፡ ይያዙ ፡ ዘንድ ፡
ርሱ ፡ ኀጢአትን ፡ ያሳስባል ።

24 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኀጢአታችኹን ፡ ስላሰባችኹ ፥ መተላለፋችኹም ፡ ስለ ፡ ተገለጠ ፥ ኀጢአታችኹም ፡ በሥራችኹ ፡ ዅሉ ፡ ስለ ፡ ታየ ፥ እናንተም ፡ ስለ ፡ ታሰባችኹ ፥ በእጅ ፡ ትያዛላችኹ ።

25 ፤ አንተም ፡ ቀንኽ ፡ የደረሰብኽ ፥ የኀጢአትኽ ፡ ቀጠሮ ፡ ጊዜ ፡ የደረሰብኽ ፥ ርኩስ ፡ ኀጢአተኛ ፡ የእስራኤል ፡ አለቃ ፡ ሆይ ፥

26 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መጠምጠሚያውን ፡ አውልቅ ፥ ዘውዱንም ፡ አርቅ ፤ ይህ ፡ እንዲህ ፡ አይኾንም ፤ የተዋረደውን ፡ ከፍ ፡ አድርግ ፥ ከፍ ፡ ያለውንም ፡ አዋርድ ።

27 ፤ ባድማ ፥ ባድማ ፥ ባድማ ፡ አደርጋታለኹ ፤ ፍርድ ፡ ያለው ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ይህች ፡ ደግሞ ፡ አትኾንም ፥ ለርሱም ፡ እሰጣታለኹ ።

28 ፤ 29 ፤ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለዐሞን ፡ ልጆችና ፡ ስለ ፡ ስድባቸው ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ ብለኽ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፤ ቀናቸው ፡ በደረሰ ፥ የኀጢአታቸው ፡ ቀጠሮ ፡ ጊዜ ፡ በደረሰ ፥ በተገደሉት ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ ዐንገት ፡ ላይ ፡ ያኖሩኽ ፡ ዘንድ ፡ ከንቱን ፡ ራእይ ፡ ነገር ፡ ሲያዩልኽ ፡ በሐሰትም ፡ ሟርት ፡ ሲናገሩልኽ ፦ ሰይፍ ፥ ሰይፍ ፡ ተመዟል ፥ ይገድልም ፡ ዘንድ ፡ ያብረቀርቅም ፡ ዘንድ ፡ ተሰንግሏል ፡ በል ።

30 ፤ ወደ ፡ ሰገባውም ፡ መልሰው ፦ በተፈጠርኽበት ፡ ስፍራ ፡ በተወለድኽባትም ፡ ምድር ፡ እፈርድብኻለኹ ።

31 ፤ ቍጣዬንም ፡ አፈስብኻለኹ ፥ በመዓቴም ፡ እሳት ፡ አናፋብኻለኹ ፥ ማጥፋትንም ፡ ለሚያውቁ ፡ ለጨካኞች ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥኻለኹ ።

32 ፤ ለእሳት ፡ ማገዶ ፡ ትኾናለኽ ፥ ደምኽም ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ይኾናል ፥ ደግሞም ፡ አትታሰብም ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹና ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 22 ።

ምዕራፍ ፡ 22 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትፈርዳለኽን ፧ ደም ፡ በምታፈስ ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ ትፈርዳለኽን ፧ ርኵሰቷን ፡ ዅሉ ፡ አስታውቃት ።

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጊዜሽ ፡ እንዲደርስ ፡ በመካከልሽ ፡ ደምን ፡ የምታፈሺ ፡ እንድትረክሺም ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ ጣዖታትን ፡ የምታደርጊ ፡ ከተማ ፡ ሆይ!

4 ፤ ባፈሰስሽው ፡ ደም ፡ በድለሻል ፥ ባደረግሽውም ፡ ጣዖታት ፡ ረክሰሻል ፤ ቀንሽን ፡ አቀረብሽ ፥ ዘመንሽንም ፡ አሳጠርሽ ፤ ስለዚህ ፥ ለአሕዛብ ፡ መሰደቢያ ፥ ለአገሮችም ፡ ዅሉ ፡ መሳለቂያ ፡ አደረግኹሽ ።

5 ፤ አንቺ ፡ ስምሽ ፡ የረከሰ ፡ ሽብርም ፡ የሞላብሽ ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ አንቺ ፡ የቀረቡና ፡ ከአንቺ ፡ የራቁ ፡ ይሣለቁብሻል ።

6 ፤ እንሆ ፥ የእስራኤል ፡ አለቃዎች ፡ እያንዳንዱ ፡ እንደ ፡ ችሎቱ ፡ ደም ፡ ያፈሱ ፡ ዘንድ ፡ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ።

7 ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ አባትንና ፡ እናትን ፡ አቃለሉ ፤ በመካከልሽ ፡ በመጻተኛው ፡ ላይ ፡ በደልን ፡ አደረጉ ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ ድኻ ፡ አደጉንና ፡ መበለቲቱን ፡ አስጨነቁ ።

8 ፤ ቅድሳቴንም ፡ ናቅሽ ፡ ሰንበታቴንም ፡ አረከስሽ ።

9 ፤ ደምን ፡ ያፈሱ ፡ ዘንድ ፥ ቀማኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ በሉ ፤ በመካከልሽ ፡ ሴሰኝነትን ፡ አደረጉ ።

10 ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ የአባቶቻቸውን ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋ ፡ ገለጡ ፤ ባንቺም ፡ ውስጥ ፡ አደፍ ፡ ያለባትን ፡ አዋረዱ ።

11 ፤ ሰውም ፡ በባልንጀራው ፡ ሚስት ፡ ርኵሰትን ፡ አደረገ ፥ አባትም ፡ የልጁን ፡ ሚስት ፡ አረከሰ ፥ ባንቺም ፡ ዘንድ ፡ ወንድም ፡ የአባቱን ፡ ልጅ ፡ እኅቱን ፡ አሳፈረ ።

12 ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ ደምን ፡ ያፈሱ ፡ ዘንድ ፥ ጉቦን ፡ ተቀበሉ ፤ አንቺም ፡ ዐራጣና ፡ ትርፍ ፡

ወስደሻል ፥ ከባልንጀራዎችሽም ፡ በቅሚያ ፡ የሥሥትን ፡ ትርፍ ፡ አገኘሽ ፥ እኔንም ፡ ረሳሽኝ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ አንቺ ፡ ባደረግሽው ፡ ሥሥት ፡ በመካከልሽም ፡ በነበረው ፡ ደም ፡ ላይ ፡ እጄን ፡ አጨበጨብኹ ።

14 ፤ በእውኑ ፡ እኔ ፡ በማደርግብሽ ፡ ወራት ፡ ልብሽ ፡ ይታገሣልን ፧ ወይስ ፡ እጅሽ ፡ ትጸናለችን ፧ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ፥ አደርገውማለኹ ።

15 ፤ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ እበትንሻለኹ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራሻለኹ ፥ ርኵሰትሽንም ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ አጠፋለኹ ።

16 ፤ በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ አንቺ ፡ ትረክሻለሽ ፡ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቂያለሽ ።

17 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

18 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ አተላ ፡ ኾኑብኝ ፤ እነርሱ ፡ ኹሉ ፡ በከውር ፡ ውስጥ ፡ መዳብና ፡ ቈርቈሮ ፡ ብረትና ፡ ርሳስ ፡ ናቸው ፤ የብር ፡ አተላ ፡ ናቸው ።

19 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኹላችኹ ፡ አተላ ፡ ኾናችኹልና ፥ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ እሰበስባችኋለኹ ።

20 ፤ እንዲያቀልጡት ፡ እሳት ፡ ያናፉበት ፡ ዘንድ ፥ ብርንና ፡ መዳብን ፡ ብረትንና ፡ ርሳስን ፡ ቈርቈሮንም ፡ በከውር ፡ እንደሚሰበስቡ ፥ እንዲሁ ፡ በቍጣዬና ፡ በመዓቴ ፡ እሰበስባችኋለኹ ፥ በዚያም ፡ ውስጥ ፡ እጨምራችኋለኹ ፡ አቀልጣችኹማለኹ ።

21 ፤ እሰበስባችኹማለኹ ፡ የመዓቴንም ፡ እሳት ፡ አናፋባችኋለኹ ፡ በውስጡም ፡ ትቀልጣላችኹ ።

22 ፤ ብርም ፡ በከውር ፡ ውስጥ ፡ እንደሚቀልጥ ፥ እንዲሁ ፡ በውስጧ ፡ ትቀልጣላችኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ መዓቴን ፡ እንዳፈሰስኹባችኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

23 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

24 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፦ አንቺ ፡ ያልነጻሽ ፡ በቍጣም ፡ ቀን ፡ ያልዘነበብሽ ፡ ምድር ፡ ነሽ ፡ በላት ።

25 ፤ በውስጧ ፡ ያሉ ፡ ነቢያት ፡ እንደሚጮኽና ፡ እንደሚናጠቅ ፡ አንበሳ ፡ አንድ ፡ ኾነው ፡ ተማማሉ ፤ ነፍሶችን ፡ በልተዋል ፥ ብልጥግናና ፡ ሀብትን ፡ ወስደዋል ፥ በውስጧም ፡ መበለቶችን ፡ አብዝተዋል ።

26 ፤ ካህናቷም ፡ ሕጌን ፡ በድለዋል ፡ ቅድሳቴንም ፡ አርክሰዋል ፤ ቅዱስ ፡ በኾነና ፡ ቅዱስ ፡ ባልኾነ ፡ መካከልም ፡ አልለዩም ፥ በንጹሕና ፡ በርኩስ ፡ መካከል ፡ ያለውን ፡ ልዩነት ፡ አላስታወቁም ፤ ዐይናቸውንም ፡ ከሰንበታቴ ፡ ሰወሩ ፡ እኔም ፡ በመካከላቸው ፡ ረከስኹ ።

27 ፤ በውስጧ ፡ ያሉ ፡ አለቃዎቿ ፡ የሥሥትን ፡ ትርፍ ፡ ለማግኘት ፡ ሲሉ ፡ ደምን ፡ ያፈሱ ፡ ዘንድ ፥ ነፍሶችንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፥ እንደሚናጠቁ ፡ ተኵላዎች ፡ ናቸው ።

28 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሳይናገር ፡ ነቢያቷ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡ እያሉ ፡ ከንቱን ፡ ራእይ ፡ በማየት ፡ የሐሰትንም ፡ ሟርት ፡ ለእነርሱ ፡ በማሟረት ፡ ያለገለባ ፡ በጭቃ ፡ ይመርጓቸዋል ።

29 ፤ የምድርን ፡ ሕዝብ ፡ ግፍ ፡ አደረጉ ፡ ቅሚያም ፡ ሠሩ ፤ ድኻዎችንና ፡ ችግረኛዎችን ፡ አስጨነቁ ፥ መጻተኛውንም ፡ በደሉ ።

30 ፤ ቅጥርን ፡ የሚጠግንን ፥ ምድሪቱንም ፡ እንዳላጠፋት ፡ በፈረሰበት ፡ በኩል ፡ በፊቴ ፡ የሚቆምላትን ፡ ሰው ፡ በመካከላቸው ፡ ፈለግኹ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አላገኘኹም ።

31 ፤ ስለዚህ ፥ ቍጣዬን ፡ አፈሰስኹባቸው ፥ በመዓቴም ፡ እሳት ፡ አጠፋኋቸው ፤ መንገዳቸውንም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ መለስኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

______ ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 23 ። ______

ምዕራፍ ፡ 23 ።

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የአንዲት ፡ እናት ፡ ልጆች ፡ የኾኑ ፡ ኹለት ፡ ሴቶች ፡ ነበሩ ።

3 ፤ በግብጽም ፡ አመነዘሩ ፥ በኰረዳነታቸው ፡ አመነዘሩ ፤ በዚያ ፡ ጡቶቻቸው ፡ ሚሸሹ ፡ በዚያም ፡ የድንግልናቸውን ፡
ጡቶች ፡ ዳበሱ ።

4 ፤ ስማቸውም ፡ የታላቂቱ ፡ ኦሖላ ፡ የእኅቷም ፡ ኦሖሊባ ፡ ነበረ ፥ ለኔም ፡ ኾኑ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችንም ፡
ወለዱ ። ስማቸውም ፡ ኦሖላ ፡ ሰማርያ ፡ ናት ፤ ኦሖሊባ ፡ ደግሞ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ።

5 ፤ ኦሖላም ፡ ገለሞተችብኝ ፥ ውሽማዎቿንም ፡ ጎረቤቶቿን ፡ አሶራውያንን ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ።

6 ፤ እነርሱም ፡ ሰማያዊ ፡ ሐር ፡ የለበሱ ፡ አለቃዎችና ፡ ሹማምቶች ፥ መልከ ፡ መልካሞች ፡ ጐበዛዝት ፥ በፈረስ ፡ ላይ ፡
የሚቀመጡ ፡ ፈረሰኛዎች ፡ ነበሩ ።

7 ፤ ግልሙትናዋንም ፡ ከተመረጡ ፡ ከአሶር ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ አደረገች ፥ በፍቅር ፡ በተከተለቻቸውም ፡
ጣዖቶቻቸው ፡ ኹሉ ፡ ረከሰች ።

8 ፤ በግብጽም ፡ የነበረውን ፡ ግልሙትናዋን ፡ አልተወችም ፤ በዚያ ፡ በኰረዳነቷ ፡ ጊዜ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ተኝተው ፡
ነበር ፥ የድንግልናዋንም ፡ ጡቶች ፡ ዳብሰው ፡ ነበር ፥ ግልሙትናቸውንም ፡ አፍስሰውባት ፡ ነበር ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ በፍቅር ፡ በተከተለቻቸው ፤ በውሽማዎቿ ፤ በአሶራውያን ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋት ።

10 ፤ እነርሱም ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋን ፡ ገለጡ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿንም ፡ ማርከው ፡ ወሰዱ ፥ ርሷንም ፡ በሰይፍ ፡
ገደሉ ፤ ፍርድንም ፡ ስላደረጉባት ፡ በሴቶች ፡ መካከል ፡ መተረቻ ፡ ኾነች ።

11 ፤ እኅቷም ፡ ኦሖሊባ ፡ ይህን ፡ አየች ፤ ኾኖም ፡ ከርሷ ፡ ይልቅ ፡ በፍቅር ፡ በመከተሏ ፡ ረከሰች ፥ ግልሙትናዋም ፡
ከእኅቷ ፡ ግልሙትና ፡ ይልቅ ፡ በዛ ።

12 ፤ አለቃዎችንና ፡ ሹማምቶችን ፡ ጎረቤቶቿን ፡ ጌጠኛ ፡ ልብስ ፡ የለበሱትን ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ፡
ፈረሰኛዎች ፥ ኹሉም ፡ መልከ ፡ መልካሞችን ፡ ጐበዛዝት ፡ አሶራውያንን ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ።

13 ፤ የረከሰችም ፡ እንደ ፡ ኾነች ፡ አየኹ ፥ ኹለቱም ፡ አንድ ፡ መንገድ ፡ ኼደዋል ።

14 ፤ ግልሙትናዋንም ፡ አበዛች ፤ በቀይ ፡ ቀለምም ፡ የተሳለችውን ፡ የከለዳውያንን ፡ ሥዕል ፥ በናስ ፡ ላይ ፡ የተሳሉትን ፡
ሰዎች ፡ አየች ።

15 ፤ በወገባቸው ፡ ዝናር ፡ የታጠቁ ፡ ራሳቸውንም ፡ በቀለማዊ ፡ መጠምጠሚያ ፡ የጠመጠሙ ፡ ነበሩ ፤ ኹሉም ፡
ከተወለዱባት ፡ አገር ፡ የኾኑትን ፡ የከለዳውያንን ፡ ልጆች ፡ መስለው ፡ መሳፍንትን ፡ ይመስሉ ፡ ነበር ።

16 ፤ ባየቻቸውም ፡ ጊዜ ፡ በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ፥ ወደከላውዴዎን ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ መልእክተኛዎችን ፡
ላከች ።

17 ፤ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ፍቅር ፡ ወዳለበት ፡ መኝታ ፡ መጡ ፡ በግልሙትናቸውም ፡ አረከሷት ፤ ርሷም ፡
ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ረከሰች ፡ ነፍሷም ፡ ከነርሱ ፡ ተለየች ።

18 ፤ ግልሙትናዋንም ፡ ገለጠች ፡ ኀፍረተ ፡ ሥጋዋንም ፡ አሳየች ፤ ነፍሴም ፡ ከእኅቷ ፡ እንደ ፡ ተለየች ፡ እንዲሁ ፡ ነፍሴ ፡
ከርሷ ፡ ተለየች ።

19 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በግብጽ ፡ ምድር ፡ የገለሞተችበትን ፡ የኰረዳነቷን ፡ ዘመን ፡ ዐስባ ፡ ግልሙትናዋን ፡ አበዛች ።

20 ፤ ሥጋቸውም ፡ እንደ ፡ አህያዎች ፡ ሥጋ ፡ ዘራቸውም ፡ እንደ ፡ ፈረሶች ፡ ዘር ፡ የኾነውን ፡ እነዚያን ፡ ምልምሎች ፡
በፍቅር ፡ ተከተለቻቸው ።

21 ፤ ስለኰረዳነትሽ ፡ ምክንያት ፡ ግብጻውያን ፡ ጡቶችሽን ፡ በዳበሱ ፡ ጊዜ ፡ የኰረዳነትሽን ፡ ሴሰኝነት ፡ ዐሰብሽ ።

22 ፤ ስለዚህ ፥ ኦሖሊባ ፡ ሆይ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ነፍስሽ ፡ ከነርሱ ፡ የተለየች ፡ ውሽማዎችሽን ፡
አስነሣብሻለኹ ፥ በዙሪያሽም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ አመጣቸዋለኹ ።

23 ፤ እነርሱም ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ ከለዳውያንም ፡ ሁሉ ፥ ፋቁድ ፥ ሱሔ ፥ ቆዓ ፥ ከነርሱም ፡ ጋራ ፡ አሶራውያን ፡
ሁሉ ፥ መልከ ፡ መልካሞች ፡ ጕበዛዝት ፥ አለቃዎችና ፡ ሹማምቶች ፡ ሁሉ ፥ መሳፍንቶችና ፡ አማካሪዎች ፡
ሁሉ ፥ በፈረስ ፡ ላይ ፡ የተቀመጡ ፡ ናቸው ።

24 ፤ በመሣሪያና ፡ በሠረገላ ፡ በመንኰራኵርም ፡ በአሕዛብም ፡ ጉባኤ ፡ ይመጡብሻል ፤ ጋሻና ፡ አላባሽ ፡ ጋሻ ፡ ራስ ፡
ቍርም ፡ ይዘው ፡ በዙሪያሽ ፡ ይዘጋጁብሻል ፤ ፍርድንም ፡ እሰጣቸዋለኹ ፥ እንደ ፡ ፍርዳቸውም ፡ ይፈርዱብሻል ።

25 ፤ ቅንአቴንም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፡ በመዓትም ፡ ያደርጉብሻል ፤ አፍንጫሽንና ፡ ዦሮሽንም ፡ ከአንቺ ፡
ይቈርጣሉ ፥ ከአንቺም ፡ የቀረ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃል ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽንም ፡ ማርከው ፡
ይወስዳሉ ፥ ከአንቺም ፡ የቀረውን ፡ እሳት ፡ ትበላቸዋለች ።

26 ፤ ልብስሽንም ፡ ይገፉሻል ፥ የክብርሽንም ፡ ጌጥ ፡ ይወስዳሉ ።

27 ፤ ሴሰኝነትሽንም ፥ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ያወጣሽውን ፡ ግልሙትናሽንም ፡ ከአንቺ ፡ አስቀራለኹ ፤ ዐይንሽንም ፡ ወደ ፡
እነርሱ ፡ አታነሺም ፡ ግብጽንም ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አታስቢም ።

28 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እነሆ ፥ በጠላሻቸው ፡ እጅ ፥ ነፍስሽ ፡ በተለየቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡
እሰጥሻለኹ ፤

29 ፤ እነርሱም ፡ በጥል ፡ ያደርጉብሻል ፥ የደከምሽበትንም ፡ ሁሉ ፡ ይወስዳሉ ፥ ዕራቍትሽንና ፡ ዕርቃንሽን ፡ አድርገውም ፡
ይተዉሻል ፤ የግልሙትናሽም ፡ ነውር ፥ ሴሰኝነትሽና ፡ ግልሙትናሽም ፡ ሁሉ ፡ ይገለጣል ።

30 ፤ ከአሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ስላመነዘርሽ ፥ በጣዖቶቻቸውም ፡ ስለ ፡ ረከሽ ፥ ይህን ፡ ያደርጉብሻል ።

31 ፤ በእኅትሽ ፡ መንገድ ፡ ኼደሻል ፤ ስለዚህ ፥ ጽዋዋን ፡ በእጅሽ ፡ እሰጥሻለኹ ።

32 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የጠለቀውንና ፡ የሰፋውን ፡ ብዙም ፡ የሚይዘውን ፡ የእኅትሽን ፡ ጽዋ ፡
ትጠጪያለሽ ፤ መሳቂያና ፡ መሳለቂያም ፡ ትኾኛለሽ ።

33 ፤ በእኅትሽ ፡ በሰማርያ ፡ ጽዋ ፥ በድንጋጤና ፡ በጥፋት ፡ ጽዋ ፥ በስካርና ፡ በውርደት ፡ ትሞልያለሽ ።

34 ፤ ትጠጪዋለሽ ፥ ትጨልጪውማለሽ ፤ ገሉንም ፡ ታኝኪዋለሽ ፥ ጡትሽንም ፡ ትሸነትሪዋለሽ ፤ እኔ ፡
ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

35 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዘንግተሽኛልና ፥ ወደ ፡ ኋላሽም ፡ ጥለሽኛልና ፥ አንቺ ፡ ደግሞ ፡
ሴሰኝነትሽንና ፡ ግልሙትናሽን ፡ ተሸከሚ ።

36 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በኦሖላና ፡ በኦሖሊባ ፡ ትፈርዳለኽን ፧ ኀጢአታቸውንም ፡
ታስታውቃቸዋለኽ ፧

37 ፤ አመንዝረዋልና ፥ ደምም ፡ በእጃቸው ፡ አለና ፥ ከጣዖቶቻቸውም ፡ ጋራ ፡ አመንዝረዋልና ፥ ለኔም ፡ የወለዷቸውን ፡
ልጆቻቸውን ፡ መብል ፡ እንዲኾኑላቸው ፡ በእሳት ፡ አሳልፈዋቸዋልና ።

38 ፤ ይህን ፡ ደግሞ ፡ አድርገውብኛል ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ መቅደሴን ፡ አርክሰዋል ፡ ሰንበታቴንም ፡ ሽረዋል ።

39 ፤ ልጆቻቸውንም ፡ ለጣዖቶቻቸው ፡ በሠዉ ፡ ጊዜ ፥ በዚያው ፡ ቀን ፡ ያረክሱት ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ መቅደሴ ፡
ገቡ ፤ እንሆም ፥ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ እንደዚህ ፡ አደረጉ ።

40 ፤ ደግሞ ፡ መልእክተኛ ፡ ወደተላከባቸው ፡ ከሩቅም ፡ ወደሚመጡ ፡ ሰዎች ፡ ልካችኋል ፤ እንሆም ፡ መጡ ፥ አንቺም ፡
ታጠብሽላቸው ፡ ዐይኖችሽንም ፡ ተኳልሽ ፡ ጌጥም ፡ አጌጥሽ ፤

41 ፤ በክብር ፡ ዐልጋ ፡ ላይ ፡ ተቀመጥሽ ፥ በፊት ፡ ለፊቷም ፡ ማእድ ፡ ተዘጋጅታ ፡ ነበር ፥ ዕጣኔንና ፡ ዘይቴንም ፡
አኖርሽባት ።

42 ፤ የደስተኛዎችም ፡ ድምፅ ፡ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ፤ ከብዙም ፡ ሰዎች ፡ ጉባኤ ፡ ጋራ ፡ ሰካራሞቹ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡
መጡ ፤ በእጃቸው ፡ አንባር ፡ በራሳቸውም ፡ የተዋበ ፡ አክሊል ፡ አደረጉ ።

43 ፤ እኔም ፡ በምንዝር ፡ ላረጀችው ፦ አኹን ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ያመነዝራሉ ፡ ርሷም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ታመነዝራለች ፡

አልኹ ።

44 ፤ ወደ ፡ ጋለሞታም ፡ እንደሚገቡ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ገቡ ፤ እንዲሁ ፡ ይሰስኑ ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ ኦሖላና ፡ ወደ ፡ ኦሖሊባ ፡ ገቡ ።

45 ፤ ሴቶቹ ፡ አመንዝራዎች ፡ ናቸውና ፥ በእጃቸውም ፡ ደም ፡ አለና ፡ ጻድቃን ፡ ሰዎች ፡ በአመንዝሮቹና ፡ በደም ፡ አፍሳሾቹ ፡ ሴቶች ፡ ላይ ፡ በሚፈረደው ፡ ፍርድ ፡ ይፈርዱባቸዋል ።

46 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጉባኤን ፡ አመጣባቸዋለኹ ፥ ለመበተንና ፡ ለመበዝበዝም ፡ አሳልፌ ፡ አሰጣቸዋለኹ ።

47 ፤ ጉባኤውም ፡ በድንጋይ ፡ ይወግሯቸዋል ፡ በሰይፋቸውም ፡ ይቈርጧቸዋል ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ይገድላሉ ፥ ቤቶቻቸውንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላሉ ።

48 ፤ ሴቶችም ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ሴሰኝነታችኹ ፡ እንዳይሠሩ ፡ ይማሩ ፡ ዘንድ ፥ ሴሰኝነትን ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አጠፋለኹ ።

49 ፤ ሴሰኝነታችኹንም ፡ በላያችኹ ፡ ላይ ፡ ይመልሳሉ ፥ እናንተም ፡ የጣዖቶቻችኹን ፡ ኀጢአት ፡ ትሸከማላችኹ ፤ እኔም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 24 ።

ምዕራፍ ፡ 24 ።

1 ፤ በዘጠነኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥረኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የዚህን ፡ ቀን ፥ የዛሬን ፡ ቀን ፡ ስም ፡ ጻፍ ፤ በዚህ ፡ ቀን ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቀረበ ።

3 ፤ ለዐመፀኛውም ፡ ቤት ፡ ምሳሌን ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጣድ ፥ ምንቸቱን ፡ ጣድ ፥ ውሃም ፡ ጨምርባት ።

4 ፤ ቍራጫዋንም ፥ መልካሙን ፡ ቍራጭ ፡ ኹሉ ፥ ጭኑንና ፡ ወርቹን ፡ በርሷ ፡ ውስጥ ፡ ሰብስብ ፥ የተመረጡትንም ፡ ዐጥንቶች ፡ ሙላባት ።

5 ፤ ከመንጋው ፡ የተመረጠውን ፡ ውሰድ ፥ ዐጥንቶቹም ፡ እንዲበስሉ ፡ ዕንጨት ፡ በበታቿ ፡ ማግድ ፤ ዐጥንቶቹም ፡ በውስጧ ፡ ይቀቀሉ ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዝገቷ ፡ ላለባት ፥ ዝገቷም ፡ ከርሷ ፡ ላልወጣ ፡ ምንቸት ፥ ለደም ፡ ከተማ ፡ ወዮላት! ቍራጭ ፡ ቍራጩን ፡ አውጣ ፤ ዕጣ ፡ አልወደቀባትም ።

7 ፤ ደሟ ፡ በውስጧ ፡ አለ ። በተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አደረገችው ፡ እንጂ ፡ በዐፈር ፡ ይከደን ፡ ዘንድ ፥ በመሬት ፡ ላይ ፡ አላፈሰሰችውም ፤

8 ፤ መዓቴን ፡ አወጣ ፡ ዘንድ ፥ በቀሌንም ፡ እበቀል ፡ ዘንድ ፥ ደሟ ፡ እንዳይከደን ፡ በተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ አደረግኹ ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለደም ፡ ከተማ ፡ ወዮላት! እኔ ፡ ደግሞ ፡ ማገዶዋን ፡ ታላቅ ፡ አደርገዋለኹ ።

10 ፤ ዕንጨቱን ፡ አብዛ ፤ እሳቱን ፡ አንድድ ፤ ሥጋውን ፡ ቀቅል ፤ መረቁን ፡ አጣፍጠው ፤ ዐጥንቶቹ ፡ ይቃጠሉ ።

11 ፤ ትምቅም ፡ ዘንድ ፥ ናሷም ፡ ትግል ፡ ዘንድ ፥ ርኵሰቷም ፡ በውስጧ ፡ ይቀልጥ ፡ ዘንድ ፥ ዝገቷም ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፥ ባዶዋን ፡ በፍም ፡ ላይ ፡ አድርጋት ።

12 ፤ በከንቱ ፡ ደከመች ፤ ኾኖም ፡ ዝገቷ ፡ በእሳት ፡ ስንኳ ፡ አልለቀቀም ።

13 ፤ በርኵሰትሽ ፡ ሴሰኝነት ፡ አለ ፤ አነጻኹሽ ፥ አልነጻሽምና ፡ መዓቴን ፡ በላይሽ ፡ እስክጨርስ ፡ ድረስ ፡ እንግዲህ ፡

ከርኵሰትሽ ፡ አትነጺም ።

14 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ፤ ይመጣል ፥ እኔም ፡ አደርገዋለኹ ፤ አልመለስም ፥ አልራራም ፥ አልጸጸትም ፤ እንደ ፡ መንገድሽና ፡ እንደ ፡ ሥራሽ ፡ ይፈርዱብሻል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

16 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ የዐይንኽን ፡ አምሮት ፡ በመቅሠፍት ፡ እወስድብኻለኹ ፤ አንተም ፡ ወይ ፡ አትበል ፡ አታልቅስም ፡ እንባኽንም ፡ አታፍስ ።

17 ፤ በቀስታ ፡ ተክዝ ፤ ለሟቾችም ፡ አታልቅስ ፥ መጠምጠሚያኽን ፡ በራስኽ ፡ ላይ ፡ አድርግ ፥ ጫማኽንም ፡ በእግርኽ ፡ አጥልቅ ፥ ከንፈሮችኽንም ፡ አትሸፍን ፡ የሰዎችንም ፡ እንጀራ ፡ አትብላ ።

18 ፤ እኔም ፡ በማለዳ ፡ ለሕዝቡ ፡ ተናገርኹ ፥ ወደ ፡ ማታም ፡ ሚስቴ ፡ ሞተች ፤ በነጋውም ፡ እንደ ፡ ታዘዝኹ ፡ አደረግኹ ።

19 ፤ ሕዝቡም ፦ ይህ ፡ የምታደርገው ፡ ነገር ፡ ለእኛ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አትነግረንምን ፧ አሉኝ ።

20 ፤ እኔም ፡ እንዲህ ፡ አልኋቸው ፦ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

21 ፤ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የኀይላችኹን ፡ ትምክሕት ፥ የዐይናችኹን ፡ አምሮት ፥ የነፍሳችኹን ፡ ምኞት ፡ መቅደሴን ፡ አረክሳለኹ ፤ ያስቀራችኋቸውም ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።

22 ፤ እኔም ፡ እንዳደረግኹ ፡ እናንተ ፡ ታደርጋላችኹ ፤ ከንፈራችኹን ፡ አትሸፍኑም ፡ የሰዎችንም ፡ እንጀራ ፡ አትበሉም ።

23 ፤ መጠምጠሚያችኹም ፡ በራሳችኹ ፡ ጫማችኹም ፡ በእግራችኹ ፡ ይኾናል ፤ ዋይ ፡ አትሉም ፡ አታለቅሱምም ፤ በኀጢአታችኹም ፡ ትሰለስላላችኹ ፥ ርስ ፡ በርሳችኹም ፡ ታንጐራጕራላችኹ ።

24 ፤ ሕዝቅኤልም ፡ ምልክት ፡ ይኾናችኋል ፤ ርሱ ፡ እንዳደረገ ፡ ኹሉ ፡ እናንተ ፡ ታደርጋላችኹ ፤ ይህም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

25 ፤ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ኀይላቸውን ፥ የተመኩበትንም ፡ ደስታ ፥ የዐይናቸውን ፡ አምሮት ፥ የነፍሳቸውንም ፡ ምኞት ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በወሰድኹባቸው ፡ ቀን ፥

26 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ያመለጠው ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ በዦሮኽ ፡ ያሰማ ፡ ዘንድ ፥ ወዳንተ ፡ ይመጣል ።

27 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ አፍኽ ፡ ላመለጠው ፡ ይከፈታል ፥ አንተም ፡ ትናገራለኽ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ ዲዳ ፡ አትኾንም ፤ ምልክትም ፡ ትኾናቸዋለኽ ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 25 ።

ምዕራፍ ፡ 25 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደዐሞን ፡ ልጆች ፡ አቅንተኽ ፡ ትንቢት ፡ ተናገርባቸው ።

3 ፤ ለዐሞንም ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ የጌታን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መቅደሴ ፡ በረከሰ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤልም ፡ ምድር ፡ ባድማ ፡ በኾነች ፡ ጊዜ ፡ የይሁዳም ፡ ቤት ፡ በተማረኩ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ዕሠይ ፡ ብለኻልና ፥

4 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ ርስት ፡ አድርጌ ፡ ለምሥራቅ ፡ ልጆች ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥኻለኹ ፥ እነርሱም ፡ ባንተ ፡ ውስጥ ፡ ይሰፍራሉ ፥ ማደሪያዎቻቸውንም ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ይሠራሉ ፤ ፍሬኽን ፡ ይበላሉ ፥ ወተትኽንም ፡ ይጠጣሉ ፤

5 ፤ የዐሞንን ፡ ከተማ ፡ ለግመሎች ፡ ማሰማሪያ ፥ የዐሞንንም ፡ ልጆች ፡ ለመንጋ ፡ መመሰጊያ ፡ አደርጋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

6 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ በእጅኽ ፡ አጨብጭበኻልና ፥ በእግርኽም ፡ አሸብሽበኻልና ፥ በእስራኤልም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በነፍስኽ ፡ ንቀት ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ ብሎኻልና ፥

7 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ እጄን ፡ ዘርግቼብኻለኹ ፥ ለአሕዛብም ፡ አስበዘብዝኻለኹ ፥ ከአሕዛብም ፡ ለይቼ ፡ እቈርጥኻለኹ ፥ ከአገሮችም ፡ አጠፋኻለኹ ፡ አፈጅኽማለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃለኽ ።

8 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሞዐብና ፡ ሴይር ፦ እንሆ ፥ የይሁዳ ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ነው ፡ ብለዋልና ፥

9 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ የሞዐብን ፡ ጫንቃ ፡ ከከተማዎቹ ፥ በዳርቻው ፡ ካሉት ፡ የምድሩ ፡ ትምክሕት ፡ ከኾኑት ፡ ከተማዎቹ ፥ ከቤትየሺሞት ፥ ከበዓልሜዎን ፥

10 ፤ ከቂርያታይም ፥ ከዐሞን ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ ለምሥራቅ ፡ ልጆች ፡ እከፍታለኹ ። የዐሞን ፡ ልጆች ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳይታሰቡ ፡ ርስት ፡ አድርጌ ፡ እሰጣቸዋለኹ ።

11 ፤ በሞዐብም ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

12 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ኤዶምያስ ፡ በይሁዳ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ በቀል ፡ አድርጓልና ፥ ቂም ፡ ይዟልና ፥ ብድራትንም ፡ አስከፍሏልና ፥

13 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እጄን ፡ በኤዶምያስ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፡ ከርሷም ፡ ዘንድ ፡ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ አጠፋለኹ ፥ ከቴማንም ፡ ዠምሮ ፡ ባድማ ፡ አደርጋታለኹ ፥ እስከ ፡ ድዳንም ፡ ድረስ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።

14 ፤ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡ ኤዶምያስን ፡ እበቀላለኹ ፤ እንደ ፡ ቍጣዬና ፡ እንደ ፡ መዓቴም ፡ መጠን ፡ በኤዶምያስ ፡ ያደርጋሉ ፤ በቀሌንም ፡ ያውቃሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ፍልስጥኤማውያን ፡ በቀልን ፡ አድርገዋልና ፥ በዘወትርም ፡ ጠላትነት ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፥ በነፍሳቸው ፡ ንቀት ፡ ተበቅለዋልና ፥

16 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እጄን ፡ በፍልስጥኤማውያን ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፥ ከሊታውያንንም ፡ እቈርጣለኹ ፥ የባሕሩንም ፡ ዳር ፡ ቅሬታ ፡ አጠፋለኹ ።

17 ፤ በመዓት ፡ መቅሠፍትም ፡ ታላቅ ፡ በቀል ፡ አደርግባቸዋለኹ ፤ በቀሌንም ፡ በላያቸው ፡ ባደረግኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

________________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 26 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 26 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ ከወሩ ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጢሮስ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፦ ዕሠይ ፥ የአሕዛብ ፡ በር ፡ የነበረች ፡ ተሰብራለች ፡ ወደ ፡ እኔም ፡ ተመልሳለች ፤ ርሷ ፡ ፈርሳለችና ፡ እኔ ፡ እሞላለኹ ፡ ብላለችና ፡

3 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጢሮስ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ባሕርም ፡ ሞገዷን ፡ እንደምታወጣ ፡ እንዲሁ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አወጣብሻለኹ ።

4 ፤ የጢሮስንም ፡ ቅጥሮች ፡ ያጠፋሉ ፡ ግንቦቿንም ፡ ያፈርሳሉ ፤ ትቢያዋንም ፡ ከርሷ ፡ እፍቃለኹ ፥ የተራቈተ ፡ ድንጋይም ፡ አደርጋታለኹ ።

5 ፤ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ የመረብ ፡ ማስጫ ፡ ትኾናለች ፤ እኔ ፡ ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለአሕዛብም ፡ ብዝበዛ ፡ ትኾናለች ።

6 ፤ በሜዳ ፡ ያሉትም ፡ ሴቶች ፡ ልጆቿ ፡ በሰይፍ ፡ ይገደላሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

7 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ ከሰሜን ፡ የነገሥታት ፡ ንጉሥ ፡ የባቢሎንን ፡ ንጉሥ ፡

ናቡከደነጾርን ፡ ከፈረሶችና ፡ ከሠረገላዎች ፡ ከፈረሰኞዎችም ፡ ከጉባኤና ፡ ከብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ጋራ ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡
አመጣለኹ ።

8 ፤ በሜዳ ፡ ያሉትን ፡ ሴቶች ፡ ልጆችሽን ፡ በሰይፍ ፡ ይገድላቸዋል ፥ ዐምባም ፡ ይሠራብሻል ፡ ዐፈርንም ፡
ይደለድልብሻል ፡ ጋሻም ፡ ያነሣብሻል ።

9 ፤ ማፍረሻውን ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፥ ግንቦችሽንም ፡ በምሣር ፡ ያፈርሳል ።

10 ፤ ከፈረሶቹም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ትቢያቸው ፡ ይከድንሻል ፤ ሰዎችም ፡ በተናደች ፡ ቅጥር ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ እንደሚገቡ ፡
ርሱ ፡ በበሮችሽ ፡ ሲገባ ፥ ከፈረሰኞዎችና ፡ ከመንኰራኲሮች ፡ ከሠረገላዎችም ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ቅጥርሽ ፡ ትናወጣለች ።

11 ፤ በፈረሶቹ ፡ ኰቴ ፡ ጐዳናዎችሽን ፡ ኹሉ ፡ ይረመርማል ፥ ሕዝብሽንም ፡ በሰይፍ ፡ ይገድላል ፥ የብርታትሽም ፡
ሐውልት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይወድቃል ።

12 ፤ ብልጥግናሽንም ፡ ይማርካሉ ፥ ሸቀጥሽንም ፡ ይበዘብዛሉ ፤ ቅጥርሽንም ፡ ያፈርሳሉ ፥ ተድላ ፡ የምታደርጊባቸውን ፡
ቤቶችሽን ፡ ያጠፋሉ ፤ ድንጋይሽንና ፡ ዕንጨትሽን ፡ መሬትሽንም ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ይጥላሉ ።

13 ፤ የዘፋኞችሽንም ፡ ብዛት ፡ ዝም ፡ አሠኛለኹ ፤ የመሰንቆሽም ፡ ድምፅ ፡ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ አይሰማም ።

14 ፤ የተራቈተ ፡ ድንጋይ ፡ አደርግሻለኹ ፡ የመረብም ፡ ማስጫ ፡ ትኾኛለሽ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትሠሪም ፤ እኔ ፡
እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጢሮስን ፡ እንዲህ ፡ ይላታል ፦ የተወጉት ፡ ባንቋረሩ ፡ ጊዜ ፥ በውስጥሽ ፡ እልቂት ፡ በኾነ ፡
ጊዜ ፥ ከውድቀትሽ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ ደሴቶች ፡ ይነዋወጡ ፡ የለምን ፧

16 ፤ የባሕርም ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ከዙፋኖቻቸው ፡ ይወርዳሉ ፤ መጐናጸፊያቸውን ፡ ያወጣሉ ፡ ወርቀ ፡ ዘቦ ፡
ልብሳቸውንም ፡ ያወልቃሉ ፤ መንቀጥቀጥን ፡ ለብሰው ፡ በመሬት ፡ ላይ ፡ ይቀመጣሉ ፥ ኹልጊዜም ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፡
ባንቺም ፡ ይደነቃሉ ።

17 ፤ ባንቺም ፡ ላይ ፡ ሙሾ ፡ ያሞሻሉ ፥ እንዲህም ፡ ይሉሻል ፦ በባሕር ፡ የተቀመጥሽ ፡ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡
የጸናሽ ፥ ከሚቀመጡብሽም ፡ ጋራ ፡ በዙሪያሽ ፡ የሚኖሩትን ፡ ኹሉ ፡ ያስፈራሽ ፥ የከበርሽ ፡ ከተማ ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡
ጠፋሽ!

18 ፤ አኹን ፡ በውድቀትሽ ፡ ቀን ፡ ደሴቶች ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፥ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ደሴቶች ፡ ከመጥፋትሽ ፡ የተነሣ ፡
ይደነግጣሉ ።

19 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ሰው ፡ እንደሌለባቸው ፡ ከተማዎች ፡ ባድማ ፡ ከተማ ፡ ባደረግኹሽ ፡
ጊዜ ፥ ቀላዩንም ፡ ባወጣኹብሽ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ውሃዎችም ፡ በከደኑሽ ፡ ጊዜ ፥

20 ፤ የቀድሞ ፡ ሕዝብ ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱት ፡ ጋራ ፡ አወርድሻለኹ ፤ የሚኖርብሽም ፡ እንዳይገኝ ፡
ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡ ቀድሞ ፡ በፈረሰችው ፡ ስፍራ ፥ በታችኛዪቱ ፡ ምድር ፡ አኖርሻለኹ ፤ ጌጥሽንም ፡
በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አላኖርም ።

21 ፤ ለድንጋጤ ፡ አደርግሻለኹ ፡ እንግዲህም ፡ አትኖሪም ፤ ትፈለጊያለሽ ፡ ለዘለዓለምም ፡ አትገኚም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

____________________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 27 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 27 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ አንተ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ጢሮስ ፡ ሙሾ ፡ አድርግ ፥

3 ፤ በባሕር ፡ መግቢያ ፡ የምትኖር ፡ በብዙም ፡ ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ከሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ንግድን ፡ የምታደርግ ፡
ጢሮስንም ፡ እንዲህ ፡ በላት ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጢሮስ ፡ ሆይ ፥ አንቺ ። በውበት ፡ ፍጹም ፡ ነኝ ፡
ብለሻል ።

4 ፤ ዳርቻሽ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ነው ፤ ሠሪዎችሽ ፡ ውበትሽን ፡ ፈጽመዋል ።

5 ፤ ሳንቃዎችሽን ፡ ኹሉ ፡ ከሳኔር ፡ ጥድ ፡ ሠርተዋል ፥ ደቀልንም ፡ ይሠሩልሽ ፡ ዘንድ ፥ ከሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ወስደዋል ።

6 ፤ ከባሳን ፡ ኮምቦል ፡ መቅዘፊያሽን ፡ ሠርተዋል ፥ በዝኆን ፡ ጥርስ ፡ ከታሻበ ፡ ከኪቲም ፡ ደሴቶች ፡ ዛፍ ፡ መቀመጫዎችሽን ፡ ሠርተዋል ።

7 ፤ ዐላማ ፡ እንዲኾንልሽ ፡ ሸራሽ ፡ ከግብጽ ፡ በፍታና ፡ ከወርቅ ፡ ዘቦ ፡ ተሠርቷል ፥ መደረቢያሽም ፡ ከኤሊሳ ፡ ደሴቶች ፡ ሰማያዊና ፡ ቀይ ፡ ሐር ፡ ተሠርቷል ።

8 ፤ የሲዶናና ፡ የአራድ ፡ ሰዎች ፡ ቀዛፎችሽ ፡ ነበሩ ፤ ጢሮስ ፡ ሆይ ፥ ጥበበኛዎችሽ ፡ ባንቺ ፡ ዘንድ ፡ ነበሩ ፡ የመርከቦችሽም ፡ መሪዎች ፡ ነበሩ ።

9 ፤ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ የነበሩ ፡ የጌባል ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ጥበበኛዎቿ ፡ ስብራትሽን ፡ ይጠግኑ ፡ ነበር ፤ ከአንቺም ፡ ጋራ ፡ ይነግዱ ፡ ዘንድ ፥ የባሕር ፡ መርከቦች ፡ ኹሉና ፡ መርከበኛዎቻቸው ፡ በመካከልሽ ፡ ነበሩ ።

10 ፤ ፋርስና ፡ ሉድ ፡ ፉጥም ፡ በሰራዊትሽ ፡ ሰልፈኛዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ ጋሻና ፡ ራስ ፡ ቍርም ፡ ባንቺ ፡ ውስጥ ፡ ያንጠለጥሉ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡ ውበትሽን ፡ ሰጡ ።

11 ፤ የአራድ ፡ ሰዎችና ፡ ሰራዊቶችሽ ፡ በቅጥሮችሽ ፡ ላይ ፡ በዙሪያ ፡ ነበሩ ፥ ገማዳውያንም ፡ በግንቦችሽ ፡ ውስጥ ፡ ነበሩ ፤ ጋሻቸውንም ፡ በዙሪያ ፡ በቅጥርሽ ፡ ላይ ፡ አንጠለጠሉ ፥ ውበትሽንም ፡ ፈጽመዋል ።

12 ፤ ከብልጥግናሽ ፡ ኹሉ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ተርሴስ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፤ በብርና ፡ በብረት ፡ በቈርቈሮና ፡ በርሳስ ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

13 ፤ ያዋንና ፡ ቶቤል ፡ ሞሳሕም ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ የሰዎችን ፡ ነፍሳትና ፡ የናሱን ፡ ዕቃ ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

14 ፤ ከቴርጋማ ፡ ቤትም ፡ የነበሩት ፡ ሰዎች ፡ በፈረሶችና ፡ በፈረሰኛዎች ፡ በበቅሎዎችም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

15 ፤ የድዳን ፡ ሰዎች ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ። ብዙ ፡ ደሴቶች ፡ የእጅሽ ፡ ገበያዎች ፡ ነበሩ ፤ ይለውጡ ፡ ዘንድ ፥ የዝኆን ፡ ጥርስና ፡ ዞጲ ፡ አመጡልሽ ።

16 ፤ ከሥራሽ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ሶርያ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፡ በበሉርና ፡ በቀይ ፡ ሐር ፡ በወርቀ ፡ ዘቦም ፡ በጥሩ ፡ በፍታም ፡ በዛጐልም ፡ በቀይ ፡ ዕንቍም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

17 ፤ ይሁዳና ፡ የእስራኤል ፡ ምድር ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ የሚኒትን ፡ ስንዴ ፡ ጣፋጭም ፡ ዕንጐቻ ፥ ማር ፡ ዘይትም ፡ በለሳንም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

18 ፤ ከሥራሽ ፡ ብዛትና ፡ ከብልጥግናሽ ፡ ኹሉ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ደማስቆ ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ፤ በኬልቦን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በነጭም ፡ በግ ፡ ጠጕር ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

19 ፤ ዌንዳንና ፡ ያዋን ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ፤ ከኦሴል ፡ የተሠራ ፡ ብረትና ፡ ብርጕድ ፣ ቀረፋም ፡ ሸቀጥሽ ፡ ነበረ ።

20 ፤ ድዳን ፡ በከብት ፡ ላይ ፡ ለመቀመጥ ፡ በመረሻት ፡ ነጋዴሽ ፡ ነበረች ።

21 ፤ ዐረብና ፡ የቄዳር ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ የእጅሽ ፡ ነጋዴዎች ፡ ነበሩ ፤ በጠቦቶችና ፡ በአውራ ፡ በጎች ፡ በፍየሎችም ፡ በእነዚህ ፡ ከአንቺ ፡ ጋራ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

22 ፤ የሳባና ፡ የራዕማ ፡ ነጋዴዎች ፡ እነዚህ ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ በጥሩ ፡ ሽቶና ፡ በክብር ፡ ድንጋይ ፡ ኹሉ ፡ በወርቅም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ ሸቀጥ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

23 ፤ ካራንና ፡ ካኔ ፡ ዔዴንም ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ፤ አሶርና ፡ ኪልማድ ፡ ነጋዴዎችሽ ፡ ነበሩ ።

24 ፤ እነዚህ ፡ ባማረ ፡ ልብስ ፡ በሰማያዊ ፡ ካባ ፡ በወርቀ ፡ ዘቦም ፥ በዝግባ ፡ በተሠራች ፡ በገመድም ፡ በታሰረች ፡ በግምጃም ፡ በተሞላች ፡ ሳጥን ፡ በገበያሽ ፡ ይነግዱ ፡ ነበር ።

25 ፤ የተርሴስ ፡ መርከቦች ፡ ሸቀጥሽን ፡ የሚሸከሙ ፡ ነበሩ ፤ አንቺም ፡ ተሞልተሽ ፡ ነበር ፡ በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ እጅግ ፡ ከበርሽ ።

26 ፤ ቀዛፊዎችሽ ፡ ወደ ፡ ትልቁ ፡ ውሃ ፡ አመጡሽ ፤ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ሰበረሽ ።

27 ፤ ብልጥግናሽና ፡ ሸቀጥሽ ፡ ንግድሽም ፡ መርከበኛዎችሽም ፡ መርከብ ፡ መሪዎችሽም ፡ ሰባራሽንም ፡ የሚጠግኑ ፡ ነጋዴዎችሽም ፡ ባንቺም ፡ ዘንድ ፡ ያሉ ፡ ሰልፈኛዎችሽ ፡ ኹሉ ፡ በውስጥሽ ፡ካሉት ፡ ጉባኤ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ በወደቅሽበት ፡ ቀን ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ይወድቃሉ ።

28 ፤ ከመርከብ ፡ መሪዎች ፡ ጩኸት ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ በዙሪያሽ ፡ ያሉ ፡ ኹሉ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ።

29 ፤ ቀዛፊዎችም ፡ ኹሉ ፡ መርከበኛዎችም ፡ መርከብ ፡ መሪዎችም ፡ ኹሉ ፡ ከመርከቦቻቸው ፡ ይወርዳሉ ፡ በመሬትም ፡ ላይ ፡ ይቆማሉ ፤

30 ፤ ድምፃቸውንም ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ያሰማሉ ፥ ምርር ፡ ብለውም ፡ ይጮኻሉ ፥ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ይነሰንሳሉ ፥ በዐመድም ፡ ውስጥ ፡ ይንከባለላሉ ፤

31 ፤ ስለ ፡ አንቺም ፡ የራሳቸውን ፡ ጠጕር ፡ ይላጫሉ ፡ ማቅም ፡ ያሸርጣሉ ፡ በነፍስ ፡ ምሬትም ፡ ስለ ፡ አንቺ ፡ መራራ ፡ ልቅሶ ፡ ያለቅሳሉ ።

32 ፤ በትካዜያቸውም ፡ ልቅሶ ፡ ያነሡልሻል ፥ ስለ ፡ አንቺም ፡ ሙሾ ፡ ያሞሻሉ ፡ እንዲህም ፡ ይላሉ ፦ በባሕር ፡ መካከል ፡ ጠፍቶ ፡ እንደ ፡ ቀረ ፡ እንደ ፡ ጢሮስ ፡ ያለ ፡ ማን ፡ ነው ፨

33 ፤ ሸቀጥሽ ፡ ከባሕር ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥግበሻል ፤ በብልጥግናሽና ፡ በንግድሽ ፡ ብዛት ፡ የምድርን ፡ ነገሥታት ፡ ባለጠጋዎች ፡ አድርገሻል ።

34 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ በጥልቅ ፡ ውሃ ፡ ውስጥ ፡ በባሕር ፡ ተሰብረሻል ፡ ንግድሽና ፡ ጉባኤሽ ፡ ኹሉ ፡ በመካከልሽ ፡ ወድቀዋል ።

35 ፤ በደሴቶች ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ተደንቀውብሻል ፥ ነገሥታታቸውም ፡ እጅግ ፡ ፈርተዋል ፡ ፊታቸውም ፡ ተለውጧል ።

36 ፤ የአሕዛብ ፡ ነጋዴዎች ፡ አፏጩብሽ ፤ አንቺ ፡ ለድንጋጤ ፡ ኾነሻል ፥ እስከ ፡ ዘለዓለምም ፡ አትገኚም ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 28 ።

ምዕራፍ ፡ 28 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የጢሮስን ፡ ገዢ ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ልብኽ ፡ ኰርቷል ፡ አንተም ፦ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ወንበር ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ተቀምጫለኹ ፡ ብለኻል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ልብኽን ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ልብ ፡ ብታደርግም ፡ አንተ ፡ ሰው ፡ ነኽ ፡ እንጂ ፡ አምላክ ፡ አይደለኽም ።

3 ፤ እንሆ ፥ ከዳንኤል ፡ ይልቅ ፡ ጥበበኛ ፡ ነኽ ፥ ምስጢርም ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ የተሸሸገ ፡ አይደለም ።

4 ፤ በጥበብኽና ፡ በማስተዋልኽ ፡ ብልጥግናን ፡ ለራስኽ ፡ አግኝተኻል ፡ ወርቅና ፡ ብርም ፡ በግምጃ ፡ ቤትኽ ፡ ውስጥ ፡ ሰብስበኻል ።

5 ፤ በታላቅ ፡ ጥበብኽና ፡ በንግድኽ ፡ ብልጥግናኽን ፡ አብዝተኻል ፡ በብልጥግናኽም ፡ ልብኽ ፡ ኰርቷል ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ልብኽን ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ልብ ፡ አድርገኻልና ፥

7 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ የሌላ ፡ አገር ፡ ሰዎችን ፥ የአሕዛብን ፡ ጨካኞች ፥ አመጣብኻለኹ ፤ ሰይፋቸውንም ፡ በጥበብኽ ፡ ውበት ፡ ላይ ፡ ይመዝላሉ ፡ ክብርኽንም ፡ ያረክሳሉ ።

8 ፤ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ያወርዱኻል ፤ ተገድለው ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ትሞታለኽ ።

9 ፤ በእውኑ ፡ በገዳይኽ ፡ ፊት ፦ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ ትላለኽን ፨ ነገር ፡ ግን ፡ በገዳይኽ ፡ እጅ ፡ ሰው ፡ ነኽ ፡ እንጂ ፡

አምላክ ፡ አይደለኽም ።

10 ፤ በእንግዳዎች ፡ እጅ ፡ ያልተገረዙትን ፡ ሰዎች ፡ ሞት ፡ ትሞታለኽ ፤ እኔ ፡ ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

12 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በጢሮስ ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ሙሾ ፡ አሞሸተኽ ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጥበብን ፡ የተሞላኽ ፡ ውበትኽም ፡ የተፈጸመ ፡ መደምደሚያ ፡ አንተ ፡ ነኽ ።

13 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ገነት ፡ በዔዴን ፡ ነበርኽ ፤ የከበረ ፡ ዕንቍስ ፡
ኹሉ ፥ ሰርድዮን ፥ ቶጳዝዮን ፥ አልማዝ ፥ ቢረሌ ፥ መረግድ ፥ ኢያስጲድ ፥ ሰንፔር ፥ በሉር ፥ የሚያብረቀርቅ ፡
ዕንቍ ፥ ወርቅ ፥ ልብስኽ ፡ ነበረ ፤ የከበሮኽና ፡ የእንቢልታኽ ፡ ሥራ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ፤ በተፈጠርኽበት ፡ ቀን ፡
ተዘጋጅተው ፡ ነበር ።

14 ፤ አንተ ፡ ልትጋርድ ፡ የተቀባኽ ፡ ኪሩብ ፡ ነበርኽ ፡ በተቀደሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ አኖርኹኽ ፤ በእሳት ፡
ድንጋዮች ፡ መካከል ፡ ተመላለስኽ ።

15 ፤ ከተፈጠርኽበት ፡ ቀን ፡ ዠምረኽ ፡ በደል ፡ እስኪገኝብኽ ፡ ድረስ ፡ በመንገድኽ ፡ ፍጹም ፡ ነበርኽ ።

16 ፤ በንግድኽ ፡ ብዛት ፡ ግፍ ፡ በውስጥኽ ፡ ተሞላ ፡ ኀጢአትንም ፡ ሠራኽ ፤ ስለዚህ ፥ እንደ ፡ ርኩስ ፡ ነገር ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ ጣልኹኽ ፤ የምትጋርድ ፡ ኪሩብ ፡ ሆይ ፥ ከእሳት ፡ ድንጋዮች ፡ መካከል ፡ አጠፋኹኽ ።

17 ፤ በውበትኽ ፡ ምክንያት ፡ ልብኽ ፡ ኰርቷል ፤ ከክብርኽ ፡ የተነሣ ፡ ጥበብኽን ፡ አረከስኽ ፤ በምድር ፡ ላይ ፡
ጣልኹኽ ፤ ያዩኽም ፡ ዘንድ ፥ በነገሥታት ፡ ፊት ፡ ሰጠኹኽ ።

18 ፤ በበደልኽ ፡ ብዛት ፡ በንግድኽም ፡ ኀጢአት ፡ መቅደስኽን ፡ አረከስኽ ፤ ስለዚህ ፥ እሳትን ፡ ከውስጥኽ ፡ አውጥቻለኹ ፡
ርሷም ፡ በልታኻለች ፥ በሚያዩኽም ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ዐመድ ፡ አድርጌኻለኹ ።

19 ፤ በአሕዛብም ፡ ውስጥ ፡ የሚያውቁኽ ፡ ኹሉ ፡ ይደነቁብኻል ፤ አንተም ፡ ለድንጋጤ ፡ ኾነኻል ፥ እስከ ፡ ዘለዓለምም ፡
አትገኝም ።

20 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

21 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደ ፡ ሲዶና ፡ አቅንተኽ ፡ ትንቢት ፡ ተናገርባት ፥ እንዲህም ፡ በል ።

22 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሲዶና ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ባንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ በውስጥሽም ፡
እከብራለኹ ፤ ፍርድንም ፡ ባደረግኹባት ፡ ጊዜ ፡ በተቀደስኹባትም ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ያውቃሉ ።

23 ፤ ቸነፈርንም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፥ ደምንም ፡ በጐዳናዋ ፡ እሰዳለኹ ፤ ከዙሪያዋ ፡ በላይዋ ፡ ባለ ፡ ሰይፍ ፡ የተወጉ ፡
በመካከሏ ፡ ይወድቃሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

24 ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሚወጋ ፡ ሾኽ ፥ በዙሪያቸውም ፡ ካሉ ፡ ከናቋቸው ፡ ኹሉ ፡
የሚያቈስል ፡ ኵርንችት ፡ አይኾንም ፤ እኔም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

25 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ከተበተኑባቸው ፡ አሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ በሰበሰብኹ ፡
ጊዜ ፥ በአሕዛብም ፡ ፊት ፡ በተቀደስኹባቸው ፡ ጊዜ ፥ ለባሪያዬ ፡ ለያዕቆብ ፡ በሰጠኋት ፡ ምድራቸው ፡ ይቀመጣሉ ።

26 ፤ ተዘልለውም ፡ ይቀመጡባታል ፤ ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፡ ወይኑንም ፡ ይተክላሉ ፡ በዙሪያቸውም ፡ ባሉ ፡ በሚንቋቸው ፡
ኹሉ ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ባደረግኹ ፡ ጊዜ ፡ ተዘልለው ፡ ይቀመጣሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ያውቃሉ ።

______________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 29 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 29 ።

1 ፤ በዐሥረኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ በግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ በፈርዖን ፡ ላይ ፡ አድርግ ፥ በርሱና ፡ በግብጽ ፡ ኹሉ ፡ ላይም ፡
ትንቢት ፡ ተናገር ፥

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በወንዞች ፡ መካከል ፡ የምትተኛና ፦ ወንዙ ፡ የእኔ ፡
ነው ፥ ለራሴም ፡ ሠርቼዋለኹ ፡ የምትል ፡ ታላቅ ፡ ዐዞ ፥ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ።

4 ፤ በመንጋጋኽ ፡ መቃጥን ፡ አገባብኻለኹ ፥ የወንዞችኽንም ፡ ዓሣዎች ፡ ወደ ፡ ቅርፊትኽ ፡
አጣብቃለኹ ፤ ከወንዞችኽም ፡ መካከል ፡ አወጣኻለኹ ፥ የወንዞችኽም ፡ ዓሣዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ቅርፊትኽ ፡ ይጣበቃሉ ።

5 ፤ አንተንና ፡ የወንዞችኽን ፡ ዓሣዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እጥላለኹ ፥ በምድርም ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ትወድቃለኽ ፡
እንጂ ፡ አትከማችም ፡ አትሰበሰብም ፡ መብልም ፡ አድርጌ ፡ ለምድር ፡ አራዊትና ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡ ሰጥቼኻለኹ ።

6 ፤ በግብጽም ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሸንበቆ ፡ በትር ፡ ኾነዋልና ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ያውቃሉ ።

7 ፤ በእጅ ፡ በያዙኽ ፡ ጊዜ ፡ ተሰበርኽ ፡ ጫንቃቸውንም ፡ ኹሉ ፡ አቈሰልኽ ፤ በተደገፉብኽም ፡ ጊዜ ፡ ተሰበርኽ ፡
ወገባቸውንም ፡ ኹሉ ፡ አንቀጠቀጥኽ ።

8 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ሰይፍ ፡ አመጣብኻለኹ ፥ ሰውንና ፡ እንስሳንም ፡ ከአንተ ፡
ዘንድ ፡ አጠፋለኹ ።

9 ፤ የግብጽም ፡ ምድር ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ ትኾናለች ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ያውቃሉ ፤ አንተ ፦ ወንዙ ፡ የእኔ ፡ ነው ፥ የሠራኹትም ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብለኻልና ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ በአንተና ፡ በወንዞችኽ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ የግብጽንም ፡ ምድር ፡ ከሚግዶል ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ሴዌኔና ፡
እስከኢትዮጵያ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ውድማና ፡ ባድማ ፡ አደርጋታለኹ ።

11 ፤ የሰው ፡ እግር ፡ አያልፍባትም ፡ የእንስሳም ፡ ኰቴ ፡ አያልፍባትም ፥ እስከ ፡ አርባ ፡ ዓመትም ፡ ድረስ ፡ ማንም ፡
አይኖርባትም ።

12 ፤ ባድማም ፡ በኾኑ ፡ ምድሮች ፡ መካከል ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ባድማ ፡ አደርጋታለኹ ፥ በፈረሱትም ፡ ከተማዎች ፡
መካከል ፡ ከተማዎቿ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ፈርሰው ፡ ይቀመጣሉ ፤ ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እበትናቸዋለኹ ፡
በአገሮችም ፡ እዘራቸዋለኹ ።

13 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከአርባ ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡ ግብጻውያንን ፡ ከተበተኑባቸው ፡ አሕዛብ ፡
ዘንድ ፡ እሰበስባለኹ ፤

14 ፤ የግብጽንም ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ ወደተወለዱባትም ፡ ምድር ፡ ወደ ፡ ጳትሮስ ፡ እመልሳቸዋለኹ ፤ በዚያም ፡
የተዋረደች ፡ መንግሥት ፡ ይኾናሉ ።

15 ፤ ከሌላዎች ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የተዋረደች ፡ ትኾናለች ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ በአሕዛብ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡
አትልም ፤ በአሕዛብም ፡ ላይ ፡ እንዳይገዙ ፡ አሳንሳቸዋለኹ ።

16 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ እነርሱን ፡ በተከተሉ ፡ ጊዜ ፡ ርሷ ፡ በደልን ፡ ታሳስባለች ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ መታመኛ ፡
አትኾንላቸውም ፤ እኔም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

17 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በኻያ ፡ ሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

18 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ሰራዊቱን ፡ በጢሮስ ፡ ላይ ፡ ጽኑ ፡ አገልግሎት ፡
አስገለገለ ፤ ራስ ፡ ኹሉ ፡ የተላጨ ፡ ጫንቃም ፡ ኹሉ ፡ የተላጠ ፡ ኾኗል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በላይዋ ፡ ስላገለገለው ፡
አገልግሎት ፡ ርሱና ፡ ሰራዊቱ ፡ ደመ ፡ ወዝ ፡ ከጢሮስ ፡ አልተቀበሉም ።

19 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነጾር ፡
እሰጠዋለኹ ፥ ብዛቷንም ፡ ይወስዳል ፡ ምርኮዋንም ፡ ይማርካል ፡ ብዝበዛዋንም ፡ ይበዘብዛል ፤ ይህም ፡ ለሰራዊቱ ፡ ደመ ፡
ወዝ ፡ ይኾናል ።

20 ፤ ስለ ፡ እኔ ፡ ሠርተዋልና ፥ ስላገልግሎቱ ፡ ደመ ፡ ወዝ ፡ የግብጽን ፡ ምድር ፡ ሰጥቼዋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

21 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ቀንድን ፡ አበቅላለኹ ፥ በመካከላቸውም ፡ ለአንተ ፡ የተከፈተ ፡ አፍን ፡ እሰጣለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

__________________ትንቢተ ፡ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 30 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 30 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዋይ! በሉ ፥ ለቀኑ ፡ ወዮ! ቀኑ ፡ ቅርብ ፡ ነው ፥

3 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቅርብ ፡ ነው ፥ የደመና ፡ ቀን ፥ የአሕዛብ ፡ ጊዜ ፡ ይኾናል ።

4 ፤ ሰይፍ ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ይመጣል ፥ ሁከትም ፡ በኢትዮጵያ ፡ ይኾናል ፤ የተገደሉትም ፡ በግብጽ ፡ ውስጥ ፡ ይወድቃሉ ፥ ብዛቷንም ፡ ይወስዳሉ ፥ መሠረቷም ፡ ይፈርሳል ።

5 ፤ ኢትዮጵያና ፡ ፉጥ ፡ ሉድም ፡ የተደባለቀም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ኩብም ፡ ቃል ፡ ኪዳንም ፡ የገባቸው ፡ ምድር ፡ ልጆች ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ግብጽን ፡ የሚደግፉ ፡ ይወድቃሉ ፥ የኀይሏም ፡ ትዕቢት ፡ ይወርዳል ፤ ከሚግዶል ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ሴዌኔ ፡ ድረስ ፡ በርሷ ፡ ውስጥ ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ ባድማም ፡ በኾኑ ፡ አገሮች ፡ መካከል ፡ ባድማ ፡ ይኾናሉ ፥ ከተማዎቿም ፡ በፈረሱ ፡ ከተማዎች ፡ መካከል ፡ ይኾናሉ ።

8 ፤ እሳትንም ፡ በግብጽ ፡ ባነደድኹ ፡ ጊዜ ፥ ረዳቶቿም ፡ ኹሉ ፡ በተሰበሩ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

9 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ መልእክተኞዎች ፡ ተዘልለው ፡ የሚኖሩትን ፡ ኢትዮጵያውያንን ፡ ለማስፈራት ፡ ከፊቴ ፡ በመርከብ ፡ ይወጣሉ ፤ እንደ ፡ ግብጽም ፡ ቀን ፡ ሁከት ፡ ይኾንባቸዋል ፤ እንሆ ፥ ይመጣልና ።

10 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የግብጽን ፡ ብዛት ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነጾር ፡ እጅ ፡ እሽራለኹ ።

11 ፤ ርሱና ፡ የአሕዛብ ፡ ጨካኞች ፡ ሕዝቡ ፡ ምድሪቱን ፡ ለማጥፋት ፡ ይመጣሉ ፤ ሰይፋቸውንም ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ይመዛሉ ፡ ምድሪቱንም ፡ በተገደሉት ፡ ይሞላሉ ።

12 ፤ ወንዞችንም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አደርጋለኹ ፡ ምድሪቱንም ፡ በክፉ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ እሸጣለኹ ፥ ምድሪቱንና ፡ መላዋንም ፡ በእንግዳዎች ፡ እጅ ፡ ባድማ ፡ አደርጋለኹ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ።

13 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጣዖቶቹን ፡ አጠፋለኹ ፡ ምስሎችንም ፡ ከሜምፎስ ፡ እሽራለኹ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ አለቃ ፡ አይኾንም ፥ በግብጽም ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ፍርሀትን ፡ አደርጋለኹ ።

14 ፤ ጳትሮስንም ፡ አፈርሳለኹ ፥ በጣኔዎስም ፡ እሳትን ፡ አነዳለኹ ፥ በኖእ ፡ ላይም ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለኹ ።

15 ፤ በግብጽም ፡ ምሽግ ፡ በሲን ፡ ላይ ፡ መዓቴን ፡ አፈሳለኹ ፥ የኖእንም ፡ ብዛት ፡ አጠፋለኹ ።

16 ፤ በግብጽም ፡ እሳትን ፡ አነዳለኹ ፥ ሲንም ፡ ትጨነቃለች ፡ ኖእም ፡ ትሰበራለች ፥ በሜምፎስም ፡ በየቀኑ ፡ ጠላቶች ፡ ይኾኑባታል ።

17 ፤ የሄልዮቱ ፡ ከተማና ፡ የቡባስቱም ፡ ጕልማሶች ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፡ ሴቶችም ፡ ይማረካሉ ።

18 ፤ የግብጽን ፡ ቀንበር ፡ በዚያ ፡ በሰበርኹ ፡ ጊዜ ፡ በጣፍናስ ፡ ቀኑ ፡ ይጨልማል ፡ የኀይሏም ፡ ትዕቢት ፡ ይጠፋባታል ፤ ደመናም ፡ ይጋርዳታል ፥ ሴቶች ፡ ልጆቿም ፡ ይማረካሉ ።

19 ፤ እንዲሁ ፡ በግብጽ ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ አደርጋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

20 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

21 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የግብጽን ፡ ንጉሥ ፡ የፈርዖንን ፡ ክንድ ፡ ሰብሬያለኹ ፤ እንሆም ፥ በጨርቅ ፡ በመጠቅለል ፡
ይፈወስ ፡ ዘንድ ፥ ሰይፉንም ፡ ለመያዝ ፡ እንዲበረታ ፡ አልታሰረም ።

22 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ በግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ በፈርዖን ፡ ላይ ፡
ነኝ ፥ የጸናችውንና ፡ የተሰበረችውንም ፡ ክንዱን ፡ እሰብራለኹ ፥ ሰይፉንም ፡ ከእጁ ፡ አስረግፈዋለኹ ።

23 ፤ ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እበትናለኹ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራቸዋለኹ ።

24 ፤ የባቢሎንንም ፡ ንጉሥ ፡ ክንድ ፡ አበረታለኹ ፡ ሰይፌንም ፡ በእጁ ፡ እሰጣለኹ ፤ የፈርዖንን ፡ ክንድ ፡ ግን ፡
እሰብራለኹ ፥ ተወግቶም ፡ በሚሞተው ፡ እንጕርጕሮ ፡ በፊቱ ፡ ያንጐራጕራል ።

25 ፤ የባቢሎንንም ፡ ንጉሥ ፡ ክንድ ፡ አጸናለኹ ፡ የፈርዖንም ፡ ክንድ ፡ ይወድቃል ፤ ሰይፌንም ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ እጅ ፡
በሰጠኹ ፡ ጊዜ ፡ ርሱም ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በዘረጋው ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

26 ፤ ግብጻውያንንም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ እበትናለኹ ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ እዘራቸዋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 31 ።

ምዕራፍ ፡ 31 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የግብጽን ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንንና ፡ የሕዝቡን ፡ ብዛት ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ በታላቅነትኽ ፡ ማንን ፡
መስለኻል ፧

3 ፤ እንሆ ፥ አሶር ፡ ጫፉ ፡ እንደ ፡ ተዋበ ፥ ችፍግነቱ ፡ ጥላ ፡ እንደ ፡ ሰጠ ፥ ቁመቱም ፡ እንደ ፡ ረዘመ ፥ ራሱም ፡
በደመናዎች ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ዝግባ ፡ ነበረ ።

4 ፤ ውሃዎችም ፡ አበቀሉት ፥ ቀላዩም ፡ አሳደገው ፥ ወንዞችም ፡ በተተከለበት ፡ ዙሪያ ፡ ይጐርፉ ፡ ነበር ፥ ፈሳሾቹንም ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ሰደደ ።

5 ፤ ስለዚህ ፥ ቁመቱ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፥ ቅርንጫፎቹም ፡ በዙ ፥ ጫፎቹንም ፡
ባበቀለ ፡ ጊዜ ፡ ከብዙ ፡ ውሃዎች ፡ የተነሣ ፡ ረዘሙ ።

6 ፤ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ኹሉ ፡ ጐዦዎቻቸውን ፡ በቅርንጫፎቹ ፡ ላይ ፡ አደረጉ ፥ የምድርም ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፡ ከጫፎቹ ፡
በታች ፡ ተዋለዱ ፥ ከጥላውም ፡ በታች ፡ ታላላቆች ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

7 ፤ ሥሩም ፡ በብዙ ፡ ውሃ ፡ አጠገብ ፡ ነበረና ፡ በታላቅነቱና ፡ በጫፎቹ ፡ ርዝመት ፡ የተዋበ ፡ ነበረ ።

8 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ገነት ፡ የነበሩ ፡ ዝግባዎች ፡ አላጨለሙትም ፥ ጥዶችም ፡ ቅርጫፎቹን ፡ አስታ ፡ የሚባለውም ፡ ዛፍ ፡
ጫፎቹን ፡ አይመሳሰሉትም ፡ ነበር ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ገነት ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ በውበቱ ፡ አይመሳሰለውም ፡ ነበር ።

9 ፤ በጫፎቹም ፡ ብዛት ፡ ውብ ፡ አደረግኹት ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ገነት ፡ በዔዴን ፡ የነበሩ ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ቀኑበት ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ቁመትኽ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፥ ራሱንም ፡ በደመናዎች ፡
መካከል ፡ አድርጓልና ፥

11 ፤ ልቡም ፡ በቁመቱ ፡ ኰርቷልና ፥ ከአሕዛብ ፡ በጨካኙ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጠዋለኹ ፥ ርሱም ፡ እንደ ፡ ክፋቱ ፡
መጠን ፡ ያደርግበታል ፡ እኔም ፡ አሳድደዋለኹ ።

12 ፤ የሌላ ፡ አገር ፡ ሰዎች ፥ የአሕዛብ ፡ ጨካኞች ፡ የኾኑ ፥ ቈርጠው ፡ ጣሉት ፤ በተራራዎችና ፡ በሸለቆዎች ፡ ኹሉ ፡
ውስጥ ፡ ጫፎቹ ፡ ወደቁ ፥ ቅርንጫፎቹም ፡ በምድር ፡ ፈሳሾች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ተሰባበሩ ፥ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡
ከጥላው ፡ ተመልሰው ፡ ተዉት ።

13 ፤ 14 ፤ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ በሚወርዱ ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ኹላቸው ፡ ለታችኛው ፡ ምድር ፡ ለሞት ፡ ዐልፈው ፡ ተሰጥተዋልና ፥ በውሃ ፡ አጠገብ ፡ ያሉ ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ በቁመታቸው ፡ እንዳይረዝሙ ፥ ራሳቸውንም ፡ በደመናዎች ፡ መካከል ፡ እንዳያደርጉ ፥ ውሃንም ፡ የሚጠጡ ፡ ኀያላናቸው ፡ ኹሉ ፡ በቁመታቸው ፡ እንዳይቆሙ ፥ በወደቀው ፡ ግንድ ፡ ላይ ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ኹሉ ፡ ይቀመጣሉ ፡ የምድርም ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፡ በቅርንጫፎቹ ፡ ላይ ፡ ይኾናሉ ።

15 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ ሲኦል ፡ በወረደበት ፡ ቀን ፡ ልቅሶ ፡ አስለቀስኹ ፤ ቀላዩንም ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ ሸፈንኹት ፡ ፈሳሾቹንም ፡ ከለከልኹ ፡ ታላላቆችም ፡ ውሃዎች ፡ ተከለከሉ ፤ ሊባኖስንም ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ አሳዘንኹት ፥ የዱርም ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ ዛሉ ።

16 ፤ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ በጣልኹት ፡ ጊዜ ፥ ከመውደቁ ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፥ አሕዛብን ፡ አንቀጠቀጥኹ ፤ ውሃም ፡ የሚጠጡ ፡ ኹሉ ፥ ምርጦችና ፡ መልካካሞች ፡ የሊባኖስ ፡ ዛፎች ፥ የዔዴን ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ በታችኛው ፡ ምድር ፡ ውስጥ ፡ ተጽናንተዋል ።

17 ፤ ክንዱም ፡ ወደነበሩት ፡ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ በጥላው ፡ ወደተቀመጡት ፥ በሰይፍ ፡ ወደተገደሉት ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወረዱ ።

18 ፤ በክብርና ፡ በታላቅነት ፡ በዔዴን ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ማንን ፡ መስለኻል ፧ ነገር ፡ ግን ፡ ከዔዴን ፡ ዛፎች ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ምድር ፡ ያወርዱኻል ፥ በሰይፍም ፡ በተገደሉት ፡ ባልተገረዙት ፡ መካከል ፡ ትተኛለኽ ። ይህም ፡ ፈርዖንና ፡ የሕዝቡ ፡ ብዛት ፡ ኹሉ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 32 ።

ምዕራፍ ፡ 32 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ስለግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ፈርዖን ፡ ሙሾ ፡ አሙሽ ፥ እንዲህም ፡ በለው ፦ የአሕዛብን ፡ አንበሳ ፡ መስለኽ ፡ ነበር ፥ ነገር ፡ ግን ፥ እንደ ፡ ባሕር ፡ ዘንዶ ፡ ኾነኻል ፤ በወንዞችኽም ፡ ወጥተኻል ፥ ውሃውንም ፡ በእግርኽ ፡ አደፍርሰኻል ፥ ወንዞችኽንም ፡ አሳድፈኻል ።

3 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ ጉባኤ ፡ መረቤን ፡ እዘረጋብኻለኹ ፥ እነርሱም ፡ በመረቤ ፡ ያወጡኻል ።

4 ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ እተውኻለኹ ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ ፊት ፡ እጥልኻለኹ ፥ የሰማይንም ፡ ወፎች ፡ ኹሉ ፡ አሳርፍብኻለኹ ፥ የምድርንም ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፡ ከአንተ ፡ አጠግባቸዋለኹ ።

5 ፤ ሥጋኽን ፡ በተራራዎች ፡ ላይ ፡ አደርጋለኹ ፡ ሸለቆዎቹንም ፡ በሬሳኽ ፡ ክምር ፡ እሞላለኹ ።

6 ፤ የምትዋኝባትንም ፡ ምድር ፡ እስከ ፡ ተራራዎች ፡ ድረስ ፡ በደምኽ ፡ አጠጣለኹ ፥ መስኖችም ፡ ከአንተ ፡ ይሞላሉ ።

7 ፤ ባጠፋኹኽም ፡ ጊዜ ፡ ሰማዮችን ፡ እሸፍናለኹ ፥ ከዋክብትንም ፡ አጨልማለኹ ፤ ፀሓዩንም ፡ በደመና ፡ እሸፍናለኹ ፥ ጨረቃም ፡ ብርሃኑን ፡ አይሰጥም ።

8 ፤ የሰማይን ፡ ብርሃኖች ፡ ኹሉ ፡ በላይኽ ፡ አጨልማለኹ ፥ በምድርኽም ፡ ላይ ፡ ጨለማ ፡ አደርጋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ በማታውቃቸውም ፡ አገሮች ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ጥፋትኽን ፡ ባመጣኹ ፡ ጊዜ ፡ የብዙ ፡ ሕዝብን ፡ ልብ ፡ አስጨንቃለኹ ።

10 ፤ ብዙም ፡ አሕዛብን ፡ አስደንቅብኻለኹ ፡ ሰይፌንም ፡ በፊታቸው ፡ ባወዛወዝኹ ፡ ጊዜ ፡ ነገሥታታቸው ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ አድርገው ፡ ይፈራሉ ፤ በወደቅኽበትም ፡ ቀን ፡ እያንዳንዱ ፡ ስለ ፡ ነፍሱ ፡ በየጊዜው ፡ ኹሉ ፡ ይንቀጠቀጣል ።

11 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ሰይፍ ፡ ይመጣብኻል ።

12 ፤ በኀያላን ፡ ሰይፍ ፡ የሕዝብኽን ፡ ብዛት ፡ እጥላለኹ ፤ ኹሉ ፡ የአሕዛብ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ የግብጽንም ፡ ትዕቢት ፡

ያጠፋሉ ፥ ብዛቷም ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋል ።

13 ፤ በብዙም ፡ ውሃ ፡ አጠገብ ፡ ያሉትን ፡ እንስሳዎች ፡ ኹሉ ፡ አጠፋለኹ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ የሰው ፡ እግር ፡
አያደፈርሰውም ፡ የእንስሳም ፡ ኰቴ ፡ አይረግጠውም ።

14 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ውሃቸውን ፡ አጠራለኹ ፥ ወንዞቻቸውም ፡ እንደ ፡ ዘይት ፡ እንዲፈሱ ፡ አደርጋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

15 ፤ የግብጽንም ፡ ምድር ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ ባደረግኹ ፡ ጊዜ ፥ ሞላዋንም ፡ ያጣች ፡ ምድር ፡ ባደረግኋት ፡
ጊዜ ፥ የሚኖሩባትንም ፡ ኹሉ ፡ በቀሠፍኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

16 ፤ የሚያለቅሱበት ፡ ልቅሶ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ የአሕዛብ ፡ ቈነጃጅት ፡ ያለቅሱበታል ፤ ስለ ፡ ግብጽና ፡ ስለ ፡ ብዛቷ ፡ ኹሉ ፡
ያለቅሱበታል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

18 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ስለ ግብጽ ፡ ብዛት ፡ ዋይ ፡ በል ፥ ርሷንና ፡ የብርቱዎችን ፡ አሕዛብ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡
ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ምድር ፡ ጣላቸው ።

19 ፤ በውበት ፡ የምትበልጪው ፡ ማን ፡ ነው ፤ ውረጂ ፡ ካልተገረዙትም ፡ ጋራ ፡ ተኚ ።

20 ፤ በሰይፍ ፡ በተገደሉት ፡ መካከል ፡ ይወድቃሉ ፤ ለሰይፍ ፡ ተሰጥታለች ፤ ርሷንና ፡ ብዛቷን ፡ ኹሉ ፡ ጐትቱ ።

21 ፤ የኀያላን ፡ አለቃዎች ፡ በሲኦል ፡ ውስጥ ፡ ኾነው ፡ ከረዳቶቹ ፡ ጋራ ፡ ይናገሩታል ፤ በሰይፍም ፡ የተገደሉት ፡
ያልተገረዙ ፡ ወርደው ፡ ተኝተዋል ።

22 ፤ አሶርና ፡ ጉባኤዋ ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ መቃብራቸው ፡ በዙሪያቸው ፡ ነው ፤ ኹሉም ፡ በሰይፍ ፡ ወድቀው ፡
ተገደሉ ።

23 ፤ መቃብራቸው ፡ በጕድጓዱ ፡ በውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ነው ፥ ጉባኤዋም ፡ በመቃብሯ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ፤ በሕያዋን ፡
ምድር ፡ ያስፈሩ ፡ ኹሉ ፡ በሰይፍ ፡ ወድቀው ፡ ተገድለዋል ።

24 ፤ ዔላምም ፡ በዚያ ፡ አለች ፡ ብዛቷም ፡ ኹሉ ፡ በመቃብሯ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ፤ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ ያስፈሩ ፡ ኹሉ ፡
በሰይፍ ፡ ወድቀው ፡ ተገድለዋል ፡ ሳይገረዙም ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ምድር ፡ ወርደዋል ፥ ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ ከሚወርዱ ፡
ጋራ ፡ ዕፍረታቸውን ፡ ተሸክመዋል ።

25 ፤ በተገደሉት ፡ መካከል ፡ ከብዛቷ ፡ ኹሉ ፡ ጋራ ፡ መኝታን ፡ አድርገውላታል ፤ መቃብሯ ፡ በዙሪያዋ ፡ ነው ፥ ኹሉም ፡
ያልተገረዙና ፡ በሰይፍ ፡ የተገደሉ ፡ ናቸው ፤ በሕያዋንም ፡ ምድር ፡ ያስፈሩ ፡ ነበር ፡ ወደ ፡ ጕድጓድም ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡
ዕፍረታቸውን ፡ ተሸክመዋል ፥ በተገደሉትም ፡ መካከል ፡ ተሰጥተዋል ።

26 ፤ ሞሳሕና ፡ ቶቤል ፡ ብዛታቸውም ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፡ መቃብራቸውም ፡ በዙሪያቸው ፡ ነው ፤ ኹሉም ፡ ሳይገረዙ ፡
በሰይፍ ፡ ተገድለዋል ፤ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ ያስፈሩ ፡ ነበርና ።

27 ፤ በሕያዋንም ፡ ምድር ፡ ኀያላኑን ፡ ያስፈሩ ፡ ነበርና ፥ መሣሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡
ከወረዱ ፥ ሰይፋቸውንም ፡ ከራሳቸው ፡ በታች ፡ ካደረጉ ፥ ኀጢአታቸውም ፡ በዐጥንታቸው ፡ ላይ ፡ ከኾነ ፡ ጋራ ፡ ከወደቁ ፡
ካልተገረዙ ፡ ኀያላን ፡ ጋራ ፡ ይተኛሉ ።

28 ፤ አንተም ፡ ባልተገረዙት ፡ መካከል ፡ ትሰበራለኽ ፥ በሰይፍም ፡ ከተገደሉት ፡ ጋራ ፡ ትተኛለኽ ።

29 ፤ ኤዶምያስና ፡ ነገሥታቷ ፡ አለቃዎቿም ፡ ኹሉ ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ በሰይፍ ፡ ከተገደሉት ፡ ጋራ ፡ በኀይላቸው ፡
ተኝተዋል ፤ ካልተገረዙትና ፡ ወደ ፡ ጕድጓድ ፡ ከሚወርዱ ፡ ጋራ ፡ ይተኛሉ ።

30 ፤ የሰሜን ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ሲዶናውያንም ፡ ኹሉ ፡ ከተገደሉት ፡ ጋራ ፡ ወርደው ፡ በዚያ ፡ አሉ ፤ በኀይላቸውም ፡
ያስፈሩ ፡ በነበረው ፡ ፍርሀት ፡ ዐፍረዋል ፥ በሰይፍም ፡ ከተገደሉት ፡ ጋራ ፡ ሳይገረዙ ፡ ተኝተዋል ፥ ወደ ፡ ጕድጓድም ፡
ከሚወርዱት ፡ ጋራ ፡ ዕፍረታቸውን ፡ ተሸክመዋል ።

31 ፤ በሰይፍ ፡ የተገደሉ ፡ ፈርዖንና ፡ ሰራዊቱ ፡ ኹሉ ፡ ያይዋቸዋል ፥ ፈርዖንም ፡ ስለ ፡ ብዛቱ ፡ ኹሉ ፡ ይጽናናል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

32 ፤ መፈራቱን ፡ በሕያዋን ፡ ምድር ፡ አድርጌያለኹ ፥ ፈርዖንና ፡ ብዛቱም ፡ ኹሉ ፡ በሰይፍ ፡ በተገደሉት ፡ ባልተገረዙት ፡ መካከል ፡ ይተኛሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 33 ።

ምዕራፍ ፡ 33 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለሕዝብኽ ፡ ልጆች ፡ ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ሰይፍን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ባመጣኹ ፡ ጊዜ ፥ የምድር ፡ ሕዝብ ፡ ከመካከላቸው ፡ ሰውን ፡ ወስደው ፡ ለራሳቸው ፡ ጕበኛ ፡ ቢያደርጉ ፥

3 ፤ ርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የመጣውን ፡ ሰይፍ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ መለከትን ፡ ቢነፋ ፥ ሕዝቡንም ፡ ቢያስጠነቅቅ ፥

4 ፤ የመለከቱን ፡ ድምፅ ፡ የሚሰማ ፡ ሰው ፡ ባይጠነቀቅ ፥ ሰይፍ ፡ መጥቶ ፡ ቢወስደው ፥ ደሙ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

5 ፤ የመለከቱን ፡ ድምፅ ፡ ሰምቶ ፡ ስላልተጠነቀቀ ፡ ደሙ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ ቢጠነቀቅስ ፡ ኖሮ ፡ ነፍሱን ፡ ባዳነ ፡ ነበር ።

6 ፤ ጕበኛው ፡ ግን ፡ ሰይፍ ፡ ሲመጣ ፡ ቢያይ ፡ መለከቱንም ፡ ባይነፋ ፡ ሕዝቡንም ፡ ባያስጠነቅቅ ፡ ሰይፍም ፡ መጥቶ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከርሱ ፡ ቢወስድ ፥ ርሱ ፡ በኀጢአቱ ፡ ተወስዷል ፥ ደሙን ፡ ግን ፡ ከጕበኛው ፡ እጅ ፡ እፈልጋለኹ ።

7 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ጕበኛ ፡ አድርጌኻለኹ ፤ ከአፌ ፡ ቃሌን ፡ ስማ ፡ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አስጠንቅቃቸው ።

8 ፤ ኀጢአተኛውን ፦ ኀጢአተኛ ፡ ሆይ ፥ በርግጥ ፡ ትሞታለኽ ፡ ባልኹ ፡ ጊዜ ፥ ኀጢአተኛውን ፡ ከመንገዱ ፡ ታስጠነቅቅ ፡ ዘንድ ፥ ባትናገር ፡ ያ ፡ ኀጢአተኛ ፡ በኀጢአቱ ፡ ይሞታል ፥ ደሙን ፡ ግን ፡ ከእጅኽ ፡ እፈልጋለኹ ።

9 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከመንገዱ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፥ ኀጢአተኛውን ፡ ብታስጠነቅቀው ፡ ርሱም ፡ ከመንገዱ ፡ ባይመለስ ፥ በኀጢአቱ ፡ ይሞታል ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ነፍስኽን ፡ አድነኻል ።

10 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤልን ፡ ቤት ፦ እናንተ ፦ በደላችንና ፡ ኀጢአታችን ፡ በላያችን ፡ አሉ ፥ እኛም ፡ ሰልስለንባቸዋል ፤ እንዴትስ ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ፡ ብላችኹ ፡ ተናግራችኋል ፡ በላቸው ።

11 ፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ ኀጢአተኛው ፡ ከመንገዱ ፡ ተመልሶ ፡ በሕይወት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፥ ኀጢአተኛው ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ አልፈቅድም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ተመለሱ ፥ ከክፉ ፡ መንገዳችኹ ፡ ተመለሱ ፤ ስለ ፡ ምንስ ፡ ትሞታላችኹ ፡ በላቸው ።

12 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የሕዝብኽን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ በበደለበት ፡ ቀን ፡ የጻድቅ ፡ ጽድቁ ፡ አያድነውም ፥ ኀጢአተኛም ፡ ከኀጢአቱ ፡ በተመለሰበት ፡ ቀን ፡ በኀጢአቱ ፡ አይሰናከልም ፤ ጻድቁም ፡ ኀጢአት ፡ በሠራበት ፡ ቀን ፡ በጽድቁ ፡ በሕይወት ፡ አይኖርም ።

13 ፤ እኔ ፡ ጻድቁን ፦ በርግጥ ፡ በሕይወት ፡ ትኖራለኽ ፡ ባልኹ ፡ ጊዜ ፥ ርሱ ፡ በጽድቁ ፡ ታምኖ ፡ ኀጢአት ፡ ቢሠራ ፡ በሠራው ፡ ኀጢአት ፡ ይሞታል ፡ እንጂ ፡ ጽድቁ ፡ አይታሰብለትም ።

14 ፤ እኔም ፡ ኀጢአተኛውን ፦ በርግጥ ፡ ትሞታለኽ ፡ ባልኹ ፡ ጊዜ ፥ ርሱ ፡ ከኀጢአቱ ፡ ተመልሶ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ቢያደርግ ፥

15 ፤ ኀጢአተኛውም ፡ መያዣን ፡ ቢመልስ ፡ የነጠቀውንም ፡ ቢመልስ ፡ በሕይወትም ፡ ትእዛዝ ፡ ቢኼድ ፡ ኀጢአትም ፡ ባይሠራ ፥ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይሞትም ።

16 ፤ የሠራው ፡ ኀጢአት ፡ ኹሉ ፡ አይታሰብበትም ፤ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ አድርጓል ፤ በርግጥ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የሕዝብኽ ፡ ልጆች ፦ የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀና ፡ አይደለም ፡ ይላሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእነርሱ ፡ መንገድ ፡ የቀና ፡ አይደለም ።

18 ፤ ጻድቅ ፡ ከጽድቁ ፡ ተመልሶ ፡ ኀጢአትን ፡ ቢሠራ ፡ ይሞትባታል ።

19 ፤ ኀጢአተኛውም ፡ ከኀጢአቱ ፡ ተመልሶ ፡ ፍርድንና ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ቢያደርግ ፡ በሕይወት ፡ ይኖርበታል ።

20 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ የጌታ ፡ መንገድ ፡ የቀና ፡ አይደለም ፡ ትላላችኹ ። የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በያንዳንዳችኹ ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ መንገዳችኹ ፡ እፈርድባችኋለኹ ።

21 ፤ እንዲህም ፡ ኾነ ፤ በተማረክን ፡ በዐሥራ ፡ ኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በዐሥረኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐምስተኛው ፡ ቀን ፡
ከኢየሩሳሌም ፡ ያመለጠ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ መጥቶ ፦ ከተማዪቱ ፡ ተመታች ፡ አለኝ ።

22 ፤ ያመለጠውም ፡ ሳይመጣ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነበረች ፥ በነጋውም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ አፌን ፡ ከፈተ ፤ አፌም ፡ ተከፈተች ፡ ከዚያም ፡ በዃላ ፡ እኔ ፡ ዲዳ ፡ አልኾንኹም ።

23 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

24 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ባሉ ፡ በባድማ ፡ ስፍራዎች ፡ የተቀመጡ ፦ አብርሃም ፡ ብቻውን ፡ ሳለ ፡
ምድሪቱን ፡ ወረሰ ፤ እኛም ፡ ብዙዎች ፡ ነን ፡ ምድሪቱም ፡ ርስት ፡ ኾና ፡ ለእኛ ፡ ተሰጥታለች ፡ ይላሉ ።

25 ፤ ስለዚህ ፥ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከደም ፡ ጋራ ፡
ትበላላችኹ ፥ ዐይናችኹንም ፡ ወደ ፡ ጣዖቶቻችኹ ፡ ታነሣላችኹ ፥ ደምንም ፡ ታፈሳላችኹ ፤ በእውኑ ፡ ምድሪቱን ፡
ትወርሳላችኹን ፧

26 ፤ ሰይፋችኹን ፡ ይዛችኹ ፡ ቆማችኋል ፥ ርኩስ ፡ ነገርን ፡ ታደርጋላችኹ ፥ የባልንጀራዎቻችኹንም ፡ ሚስቶች ፡
ታስነውራላችኹ ፤ በእውኑ ፡ ምድሪቱን ፡ ትወርሳላችኹን ፧

27 ፤ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በባድማ ፡ ስፍራዎች ፡ ያሉ ፡
በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለውን ፡ ለአራዊት ፡ መብል ፡ አድርጌ ፡ እሰጣለኹ ፥ በዐምባዎችና ፡ በዋሾች ፡
ያሉ ፡ በቸነፈር ፡ ይሞታሉ ።

28 ፤ ምድሪቱንም ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ አደርጋታለኹ ፡ የኀይሏም ፡ትዕቢት ፡ ይቀራል ፥ የእስራኤልም ፡ ተራራዎች ፡
ባድማ ፡ ይኾናሉ ፥ ማንም ፡ አያልፍባቸውም ።

29 ፤ ስላደረጉትም ፡ ርኵሰት ፡ ኹሉ ፡ ምድሪቱን ፡ ባድማና ፡ ውድማ ፡ ባደረግኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

30 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የሕዝብኽ ፡ ልጆች ፡ በቅጥር ፡ አጠገብና ፡ በቤት ፡ ደጆች ፡ ውስጥ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡
ይናገራሉ ፥ ርስ ፡ በርሳቸውም ፥ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋራ ፦ እንኺድና ፡ እግዚአብሔር ፡ ያለው ፡ ቃል ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡
እንስማ ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ።

31 ፤ ሕዝብ ፡ እንደሚመጣ ፡ ወዳንተ ፡ ይመጣሉ ፥ እንደ ፡ ሕዝቤም ፡ በፊትኽ ፡ ይቀመጣሉ ፥ ቃልኽንም ፡
ይሰማሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አያደርጉትም ፤ በአፋቸው ፡ ብዙ ፡ ፍቅር ፡ ይገልጣሉ ፥ ልባቸው ፡ ግን ፡ ሥሥታቸውን ፡
ትከተላለች ።

32 ፤ እንሆ ፥ አንተ ፡ መልካም ፡ ድምፅ ፡ እንዳለው ፡ እንደሚወደድ ፡ መዝሙር ፡ ማለፊያም ፡ አድርጎ ፡ በገና ፡
እንደሚጫወት ፡ ሰው ፡ ኾንኽላቸዋል ፤ ቃልኽንም ፡ ይሰማሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አያደርጉትም ።

33 ፤ እንሆ ፥ ይህ ፡ ይመጣል ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ ነቢይ ፡ በመካከላቸው ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 34 ።

ምዕራፍ ፡ 34 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ በእስራኤል ፡ እረኞዎች ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ እረኞዎችንም ፡ እንዲህ ፡
በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ራሳቸውን ፡ ለሚያሰማሩ ፡ ለእስራኤል ፡ እረኞዎች ፡ ወዮላቸው!
እረኞዎች ፡ በጎችን ፡ ያሰማሩ ፡ ዘንድ ፡ አይገባቸውምን ፧

3 ፤ ጮማውን ፡ ትበላላችኹ ፡ ጠጕሩንም ፡ ትለብሳላችኹ ፥ የወፈሩትን ፡ ታርዳላችኹ ፤ በጎቹን ፡ ግን ፡ አታሰማሩም ።

4 ፤ የደከመውን ፡ አላጸናችኹትም ፡ የታመመውንም ፡ አላከማችኹትም ፡ የተሰበረውንም ፡ አልጠገናችኹትም ፡
የባዘነውንም ፡ አልመለሳችኹትም ፡ የጠፋውንም ፡ አልፈለጋችኹትም ፡ በኀይልና ፡ በጭቈናም ፡ ገዛችኋቸው ።

5 ፤ እረኛንም ፡ በማጣት ፡ ተበተኑ ፥ ለምድርም ፡ አራዊት ፡ ዅሉ ፡ መብል ፡ ኾኑ ፥ ተበተኑም ።

6 ፤ በጎቼ ፡ በተራራዎች ፡ ዅሉና ፡ በረዘሙ ፡ ኰረብታዎች ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ተቅበዝብዘዋል ፥ በጎቼም ፡ በምድር ፡ ፊት ፡
ዅሉ ፡ ላይ ፡ ተበትነዋል ፤ የሚሻም ፡ የሚፈልግም ፡ አልነበረም ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ እረኞዎች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤

8 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ እረኛ ፡ ስለሌለ ፡ እረኞዎቼም ፡ በጎቼን ፡ ስላልፈለጉ ፡
እረኞዎችም ፡ ራሳቸውን ፡ እንጂ ፡ በጎቼን ፡ ስላላሰማሩ ፥ በጎቼ ፡ ንጥቂያ ፡ ኾነዋልና ፥ በጎቼም ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡
ዅሉ ፡ መብል ፡ ኾነዋልና ፥

9 ፤ ስለዚህ ፥ እረኞዎች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤

10 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በእረኞዎች ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ በጎቼንም ፡ ከእጃቸው ፡
እፈልጋለኹ ፥ በጎቼንም ፡ ከማሰማራት ፡ አስተዋቸዋለኹ ። ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ እረኞዎች ፡ ራሳቸውን ፡
አያሰማሩም ፤ በጎቼንም ፡ ከአፋቸው ፡ አድናለኹ ፥ መብልም ፡ አይኾኑላቸውም ።

11 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ ራሴ ፡ በጎቼን ፡ እሻለኹ ፡ እፈልግማለኹ ።

12 ፤ እረኛ ፡ በተበተኑት ፡ በጎች ፡ መካከል ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ መንጋውን ፡ እንደሚፈልግ ፥ እንዲሁ ፡ በጎቼን ፡
እፈልጋለኹ ፤ በደመናና ፡ በጨለማ ፡ ቀን ፡ ከተበተኑት ፡ ስፍራ ፡ ዅሉ ፡ አድናቸዋለኹ ።

13 ፤ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ አወጣቸዋለኹ ፡ ከአገሮችም ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፥ ወደ ፡ ገዛ ፡ አገራቸውም ፡
አመጣቸዋለኹ ፤ በእስራኤልም ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ በፈሳሾችም ፡ አጠገብ ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ ሰዎች ፡ በሚኖሩበት ፡
ስፍራ ፡ ዅሉ ፡ አሰማራቸዋለኹ ።

14 ፤ በመልካም ፡ ማሰማሪያ ፡ አሰማራቸዋለኹ ፥ ጕረኗቸውም ፡ በረዥሞቹ ፡ በእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡
ይኾናል ፤ በዚያ ፡ በመልካም ፡ ጕረኖ ፡ ውስጥ ፡ ይመሰጋሉ ፥ በእስራኤልም ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ በለመለመ ፡ ማሰማሪያ ፡
ይሰማራሉ ።

15 ፤ እኔ ፡ ራሴ ፡ በጎቼን ፡ አሰማራለኹ ፡ አስመስጋቸውማለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ የጠፋውንም ፡ እፈልጋለኹ ፡ የባዘነውንም ፡ እመልሳለኹ ፡ የተሰበረውንም ፡ እጠግናለኹ ፡ የደከመውንም ፡
አጸናለኹ ፤ የወፈረውንና ፡ የበረታውንም ፡ አጠፋለኹ ፤ በፍርድም ፡ እጠብቃቸዋለኹ ።

17 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተም ፡ መንጋዬ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ በበግና ፡ በበግ ፡
መካከል ፥ በአውራ ፡ በግና ፡ በአውራ ፡ ፍየልም ፡ መካከል ፥ እፈርዳለኹ ።

18 ፤ የቀረውን ፡ ማሰማሪያችኹን ፡ በእግራችኹ ፡ የረገጣችኹት ፥ በመልካሙ ፡ ማሰማሪያ ፡ መሰማራታችኹ ፡
ባይበቃችኹ ፡ ነውን ፧ የቀረውንስ ፡ ውሃ ፡ በእግራችኹ ፡ ያደፈረሳችኹት ፥ ጥሩውን ፡ ውሃ ፡ መጠጣታችኹ ፡
ባይበቃችኹ ፡ ነውን ፧

19 ፤ በጎቼም ፡ በእግራችኹ ፡ በረገጣችኹት ፡ ይሰማራሉ ፡ በእግራችኹም ፡ ያደፈረሳችኹትን ፡ ይጠጣሉ ።

20 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላቸዋል ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ በወፈሩት ፡ በጎችና ፡ በከሱት ፡ በጎች ፡
መካከል ፡ እፈርዳለኹ ።

21 ፤ እስክትበትኗቸው ፡ ድረስ ፡ በእንቢያና ፡ በትከሻ ፡ ስለምትገፏቸው ፡ የደከሙትንም ፡ ዅሉ ፡ በቀንዳችኹ ፡
ስለምትወጓቸው ፥

22 ፤ ስለዚህ ፥ መንጋዬን ፡ አድናለኹ ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ንጥቂያ ፡ አይኾኑም ፤ በበግና ፡ በበግ ፡ መካከልም ፡
እፈርዳለኹ ።

23 ፤ በላያቸውም ፡ አንድ ፡ እረኛ ፡ አቆማለኹ ፡ ርሱም ፡ ያሰማራቸዋል ፥ ርሱም ፡ ባሪያዬ ፡ ዳዊት ፡ ነው ፤ ያሰማራቸዋል ፡ እረኛም ፡ ይኾናቸዋል ።

24 ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ፡ ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ በመካከላቸው ፡ አለቃ ፡ ይኾናል ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ።

25 ፤ የሰላምን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ እገባለኹ ፡ ክፉዎችንም ፡ አራዊት ፡ ከምድር ፡ አጠፋለኹ ፤ ተዘልለውም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ይኖራሉ ፡ በዱርም ፡ ውስጥ ፡ ይተኛሉ ።

26 ፤ እነርሱንና ፡ በኰረብታዬ ፡ ዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ ስፍራዎች ፡ ለበረከት ፡ አደርጋቸዋለኹ ፥ ዝናቡንም ፡ በጊዜው ፡ አወርዳለኹ ፤ የበረከት ፡ ዝናብ ፡ ይኾናል ።

27 ፤ የምድረ ፡ በዳም ፡ ዛፍ ፡ ፍሬውን ፡ ይሰጣል ፡ ምድርም ፡ ቡቃያዋን ፡ ትሰጣለች ፥ በምድራቸውም ፡ ተዘልለው ፡ ይኖራሉ ፡ የቀንበራቸውንም ፡ ማነቆ ፡ በሰበርኹ ፡ ጊዜ ፡ ከሚገዟቸውም ፡ እጅ ፡ ባዳንኋቸው ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

28 ፤ እንግዲህም ፡ ለአሕዛብ ፡ ንጥቂያ ፡ አይኾኑም ፡ የምድርም ፡ አራዊት ፡ አይበሏቸውም ፤ ተዘልለውም ፡ ይቀመጣሉ ፡ የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ።

29 ፤ የዝናን ፡ ተክል ፡ አቆምላቸዋለኹ ፡ እንግዲህም ፡ ከራብ ፡ የተነሣ ፡ በምድር ፡ አያልቁም ፤ የአሕዛብንም ፡ ስድብ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይሸከሙም ።

30 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ እንዳለኹ ፥ እነርሱም ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሕዝቤ ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ ያውቃሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

31 ፤ እናንተም ፡ በጎቼ ፥ የማሰማሪያዬ ፡ በጎች ፥ ሰዎች ፡ ናችኹ ፡ እኔም ፡ አምላካችኹ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 35 ።

ምዕራፍ ፡ 35 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ ወደሴይር ፡ ተራራ ፡ አድርግ ፥ ትንቢትም ፡ ተናገርበት ፥

3 ፤ እንዲህም ፡ በለው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሴይር ፡ ተራራ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ እጄንም ፡ እዘረጋብኻለኹ ፡ ባድማና ፡ ውድማም ፡ አደርግኻለኹ ።

4 ፤ ከተማዎችኽንም ፡ አፈራርሳቸዋለኹ ፥ አንተም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለኽ ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃለኽ ።

5 ፤ የዘለዓለም ፡ ጥል ፡ ስለ ፡ አለኽ ፡ በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ በኋለኛዪቱ ፡ የኀጢአታቸው ፡ ቀጠሮ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በሰይፍ ፡ እጅ ፡ ጥለኻቸዋልና ፥

6 ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ ለደም ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥኻለኹ ፥ ደምም ፡ ያሳድድኻል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ደምን ፡ ስላልጠላኽ ፥ ደም ፡ ያሳድድኻል ።

7 ፤ የሴይርንም ፡ ተራራ ፡ ውድማ ፡ አደርገዋለኹ ፥ የሚኼደውንና ፡ የሚመለሰውንም ፡ ከርሱ ፡ አጠፋለኹ ።

8 ፤ ተራራዎቹንም ፡ በተገደሉት ፡ ሰዎች ፡ እሞላለኹ ፤ በኰረብታዎችኽና ፡ በሸለቆዎችኽ ፡ በፈሳሾችኽም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ በሰይፍ ፡ የተገደሉት ፡ ኹሉ ፡ ይወድቃሉ ።

9 ፤ ለዘለዓለምም ፡ ባድማ ፡ አደርግኻለኹ ፡ ከተማዎችኽም ፡ ሰው ፡ የማይኖርባቸው ፡ ይኾናሉ ፥ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ ሳለ ፥ አንተ ፦ እነዚህ ፡ ኹለቱ ፡ ሕዝቦች ፡ እነዚህም ፡ ኹለቱ ፡ አገሮች ፡ ለእኔ ፡ ይኾናሉ ፡ እኛም ፡ እንወርሳቸዋለን ፡ ብለኻልና ፥

11 ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፥ እንደ ፡ ቍጣኽ ፡ መጠን ፡ እነርሱንም ፡ ጠልተኽ ፡ እንዳደረግኽው ፥ እንደ ፡
ቅንአትኽ ፡ መጠን ፡ እኔ ፡ እሠራለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በፈረድኩብኽም ፡ ጊዜ ፡ በእነርሱ ፡ ዘንድ ፡
የታወቅኹ ፡ እኾናለኹ ።

12 ፤ አንተም ፦ ፈርሰዋል ፡ መብልም ፡ ኾነው ፡ ለእኛ ፡ ተሰጥተዋል ፡ ብለኽ ፡ በእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡
የተናገርኽውን ፡ ስድብ ፡ ኹሉ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰማኹት ፡ ታውቃለኽ ።

13 ፤ በአፋችኹም ፡ ተመካችኹብኝ ፥ ቃላችኹንም ፡ አበዛችኹብኝ ፤ እኔም ፡ ሰምቼዋለኹ ።

14 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ደስ ፡ ሲላት ፡ አንተን ፡ ባድማ ፡ አደርግኻለኹ ።

15 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ርስት ፡ ባድማ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ በላዩ ፡ ደስ ፡ እንዳለኽ ፥ እንዲሁ ፡ አደርግብኻለኹ ፤ የሴይር ፡
ተራራ ፡ ሆይ ፥ አንተና ፡ ኤዶምያስ ፡ ኹሉ ፡ ኹለንተናውም ፡ ባድማ ፡ ትኾናላችኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 36 ።

ምዕራፍ ፡ 36 ።

1 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ለእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ትንቢት ፡ ተናግረኽ ፦ የእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡
ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፡ በል ።

2 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጠላት ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፦ ዕሠይ ፥ የጥንት ፡ ከፍታዎች ፡ ለእኛ ፡ ርስት ፡
ኾነዋል ፡ ብሏልና ፥

3 ፤ ስለዚህ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ ርስት ፡
ትኾኑ ፡ ዘንድ ፥ በዙሪያችኹ ፡ ያሉ ፡ ባድማ ፡ አድርገዋችኋልና ፥ ውጠዋችኹማልና ፥ እናንተም ፡ የተናጋሪዎች ፡ ከንፈር ፡
መተረቻና ፡ የአሕዛብ ፡ ማላገጫ ፡ ኾናችኋልና ፥

4 ፤ ስለዚህ ፥ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ሆይ ፥ የጌታን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ለተራራዎችና ፡ ለኰረብታዎች ፥ ለፈሳሾችና ፡ ለሸለቆዎች ፡ ለምድረ ፡ በዳዎች ፡ ባዶ ፡ ለኾኑትም ፡ በዙሪያ ፡ ላሉት ፡
ለቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ ምርኮና ፡ መሳቂያ ፡ ለኾኑት ፡ ከተማዎች ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤

5 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ያሳድዷትና ፡ ይበዘብዟት ፡ ዘንድ ፥ በልባቸው ፡ ኹሉ ፡ ደስታና ፡
በነፍሳቸው ፡ ንቀት ፡ ምድሬን ፡ ርስት ፡ አድርገው ፡ ለራሳቸው ፡ በሰጡ ፡ በቀሩት ፡ አሕዛብና ፡ በኤዶምያስ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
በቅንአቴ ፡ እሳት ፡ ተናግሬያለኹ ፤

6 ፤ ስለዚህ ፥ ስለእስራኤል ፡ ምድር ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ ለተራራዎችና ፡ ለኰረብታዎችም ፡ ለፈሳሾችና ፡ ለሸለቆዎችም ፡
እንዲህ ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የአሕዛብን ፡ ስድብ ፡ ስለ ፡ ተሸከማችኹ ፡ በቅንአቴና ፡
በመዓቴ ፡ ተናግሬያለኹ ፤

7 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዙሪያችኹ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ስድባቸውን ፡ በርግጥ ፡ ይሸከማሉ ፡
ብዬ ፡ ምያለኹ ።

8 ፤ የእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ሆይ ፥ እናንተ ፡ ግን ፡ ቅርንጫፎቻችኹን ፡ ታቈጠቍጣላችኹ ፥ ይመጡም ፡ ዘንድ ፡
ቀርበዋልና ፥ ለሕዝቤ ፡ ለእስራኤል ፡ ፍሬያችኹን ፡ ትሰጣላችኹ ።

9 ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ ለእናንተ ፡ ነኝና ፤ ወደ ፡ እናንተም ፡ እመለከታለኹ ፥ እናንተም ፡ ትታረሳላችኹ ፡ ይዘራባችኹማል ፤

10 ፤ እኔም ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ኹሉንም ፡ አበዛባችኋለኹ ፥ በከተማዎችም ፡ ሰዎች ፡ ይኖሩባቸዋል ፡
ባድማዎቹም ፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ፤

11 ፤ ሰውንና ፡ እንስሳውንም ፡ አበዛባችኋለኹ ፥ እነርሱም ፡ ይበዛሉ ፡ ያፈሩማል ፤ እንደ ፡ ጥንታችኹም ፡ ሰዎችን ፡
አኖርባችኋለኹ ፥ ቀድሞም ፡ ካደረግኹላችኹ ፡ ይልቅ ፡ መልካም ፡ አደርግላችኋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

12 ፤ ሰዎችንም ፥ ሕዝቤን ፡ እስራኤልን ፥ በእናንተ ፡ ላይ ፡ አስኬዳቸዋለኊ ፤ እነርሱም ፡ ይወርሱሻል ፡ ርስትም ፡
ትኾኛቸዋለሽ ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አታደርጊያቸውም ።

13 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነርሱ ፦ ሰው ፡ በሊታ ፡ ምድር ፡ ነሽ ፡ ሕዝብሽንም ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡
የምታደርጊ ፡ ነሽ ፡ ብለዋችኊልና ፥

14 ፤ ስለዚህ ፥ ዳግመኛ ፡ ሰው ፡ በሊታ ፡ አትኾኚም ፥ ዳግመኛም ፡ ሕዝብሽን ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አታደርጊም ፥ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤

15 ፤ ዳግመኛም ፡ የአሕዛብን ፡ ውርደት ፡ አላሰማብሽም ፥ ዳግመኛም ፡ የአሕዛብን ፡ ስድብ ፡ አትሸከሚም ፥ ዳግመኛም ፡
ሕዝብሽን ፡ አታሰናክዪም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

17 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በምድራቸው ፡ በተቀመጡ ፡ ጊዜ ፡ በመንገዳቸውና ፡ በሥራቸው ፡
አረከሷት ፥ መንገዳቸውም ፡ በፊቴ ፡ እንደ ፡ መርገም ፡ አደፍ ፡ ነበረ ።

18 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ ስላፈሰሱት ፡ ደም ፡ በጣዖቶቻቸውም ፡ ስላረከሷት ፡ መዓቴን ፡ አፈሰስኊባቸው ፤

19 ፤ ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በተንኳቸው ፡ ወደ ፡ አገሮችም ፡ ተዘሩ ፤ እንደ ፡ መንገዳቸውና ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ መጠን ፡
ፈረድኊባቸው ።

20 ፤ ወደመጡባቸውም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፥ ሰዎች ፡ እነርሱን ፦ ከምድሩ ፡ የወጡ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ሕዝብ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ሲሏቸው ፡ ቅዱስ ፡ ስሜን ፡ አረከሱ ።

21 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በመጡባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ስላረከሱት ፡ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜ ፡ ስል ፡
ራራኊላቸው ።

22 ፤ ስለዚህ ፥ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስራኤል ፡ ቤት ፡
ሆይ ፥ በመጣችኊባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ስላረከሳችኊት ፡ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡
የምሠራ ፡ አይደለኊም ።

23 ፤ በአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ የረከሰውን ፥ በመካከላቸው ፡ ያረከሳችኊትን ፡ ስሜን ፡ እቀድሰዋለኊ ፤ በዐይናቸውም ፡
ዘንድ ፡ በተቀደስኊባችኊ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኊ ፡ አሕዛብ ፡ ያውቃሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

24 ፤ ከአሕዛብም ፡ መካከል ፡ አወጣችኊለኊ ፡ ከየአገሩም ፡ ኹሉ ፡ እሰበስባችኊለኊ ፡ ወደገዛ ፡ ምድራችኊም ፡
አመጣችኊለኊ ።

25 ፤ ጥሩ ፡ ውሃንም ፡ እረጭባችኊለኊ ፡ እናንተም ፡ ትጠራላችኊ ፥ ከርኵሰታችኊም ፡ ኹሉ ፡ ከጣዖቶቻችኊም ፡ ኹሉ ፡
አጠራችኊለኊ ።

26 ፤ ዐዲስም ፡ ልብ ፡ እሰጣችኊለኊ ፡ ዐዲስም ፡ መንፈስ ፡ በውስጣችኊ ፡ አኖራለኊ ፤ የድንጋዩንም ፡ ልብ ፡
ከሥጋችኊ ፡ አወጣለኊ ፤ የሥጋንም ፡ ልብ ፡ እሰጣችኊለኊ ።

27 ፤ መንፈሴንም ፡ በውስጣችኊ ፡ አኖራለኊ ፥ በትእዛዜም ፡ አስኬዳችኊለኊ ፥ ፍርዴንም ፡
ትጠብቃላችኊ ፥ ታደርጉትማላችኊ ።

28 ፤ ለአባቶቻችኊም ፡ በሰጠኊት ፡ ምድር ፡ ትኖራላችኊ ፤ ሕዝብም ፡ ትኾኑኛላችኊ ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡
እኾናችኊለኊ ።

29 ፤ ከርኵሰታችኊም ፡ ኹሉ ፡ አድናችኊለኊ ፤ እኽልንም ፡ እጠራዋለኊ ፡ አበዛውማለኊ ፡ ራብንም ፡
አላመጣባችኊም ።

30 ፤ ደግሞም ፡ የራብን ፡ ስድብ ፡ ከአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ እንዳትሸከሙ ፡ የዛፍን ፡ ፍሬና ፡ የዕርሻውን ፡ ቡቃያ ፡ አበዛለኊ ።

31 ፤ ክፉውን ፡ መንገዳችኊንና ፡ መልካም ፡ ያይደለውን ፡ ሥራችኊንም ፡ ታስባላችኊ ፥ ስለ ፡ በደላችኊና ፡ ስለ ፡

ርኵሰታችኹም ፡ ራሳችኹን ፡ ትጸየፋላችኹ ።

32 ፤ ይህን ፡ የሠራኹ ፡ ስለ ፡ እናንተ ፡ እንዳይደለ ፡ በእናንተ ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይኹን ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ መንገዳችኹ ፡ ዕፈሩና ፡ ተዋረዱ ።

33 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከኀጢአታችኹ ፡ ዅሉ ፡ ባነጻኹችኹበት ፡ ቀን ፡ በከተማዎች ፡ ሰዎችን ፡
አኖራለኹ ፥ ባድማዎቹም ፡ ስፍራዎች ፡ ይሠራሉ ።

34 ፤ ባድማ ፡ የነበረች ፡ በመንገደኛም ፡ ዅሉ ፡ ዐይን ፡ ዘንድ ፡ ባድማ ፡ የነበረች ፡ ምድር ፡ ትታረሳለች ።

35 ፤ ሰዎችም ፦ ባድማ ፡ የነበረች ፡ ይህች ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ዔዴን ፡ ገነት ፡ ኾናለች ፤ የፈረሱት ፣ ባድማ ፡
የኾኑት ፣ የጠፉትም ፡ ከተማዎች ፡ ተመሽገዋል ፥ ሰውም ፡ የሚኖርባቸው ፡ ኾነዋል ፡ ይላሉ ።

36 ፤ በዙሪያችኹም ፡ የቀሩት ፡ አሕዛብ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈረሱትን ፡ ስፍራዎች ፡ እንደ ፡ ሠራኹ ፡ ውድማ ፡
የኾነውንም ፡ እንደ ፡ ተከልኹ ፡ ያውቃሉ ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናግሬያለኹ ፥ እኔም ፡ አደርገዋለኹ ።

37 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለዚህ ፡ ደግሞ ፡ አደርግላቸው ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡
ይሹኛል ፤ ሰውንም ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ አበዛላቸዋለኹ ።

38 ፤ እንደ ፡ ተቀደሱ ፡ በጎች ፥ በበዓላቷ ፡ ቀን ፡ እንደሚኾኑ ፡ እንደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በጎች ፥ እንዲሁ ፡ የፈለሱት ፡
ከተማዎች ፡ በሰዎች ፡ መንጋ ፡ ይሞላሉ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 37 ።

ምዕራፍ ፡ 37 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ እጅ ፡ በላዬ ፡ ነበረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በመንፈሱ ፡ አወጣኝ ፡ ዐጥንቶችም ፡ በሞሉባት ፡ ሸለቆ ፡
መካከል ፡ አኖረኝ ።

2 ፤ በእነርሱም ፡ አንጻር ፡ በዙሪያቸው ፡ አሳለፈኝ ፤ እንሆም ፥ በሸለቆው ፡ ፊት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፥ እንሆም ፥ እጅግ ፡
ደርቀው ፡ ነበር ።

3 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ዐጥንቶች ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉን ፧ አለኝ ። እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሆይ ፥ አንተ ፡ ታውቃለኽ ፡ አልኹ ።

4 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ በእነዚህ ፡ ዐጥንቶች ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ እናንተ ፡
የደረቃችኹ ፡ ዐጥንቶች ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

5 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእነዚህ ፡ ዐጥንቶች ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ትንፋሽን ፡ አገባባችኋለኹ ፡ በሕይወትም ፡
ትኖራላችኹ ።

6 ፤ ዥማትም ፡ እሰጣችኋለኹ ፡ ሥጋንም ፡ አወጣባችኋለኹ ፡ በእናንተም ፡ ላይ ፡ ቍርበትን ፡ እዘረጋለኹ ፡ ትንፋሽንም ፡
አገባባችኋለኹ ፡ በሕይወትም ፡ ትኖራላችኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

7 ፤ እንዳዘዘኝም ፡ ትንቢት ፡ ተናገርኹ ፤ ስናገርም ፡ ድምፅ ፡ ኾነ ፥ እንሆም ፥ መናወጥ ፡ ኾነ ፥ ዐጥንቶችም ፡ ዐጥንት ፡
ከዐጥንት ፡ ጋራ ፡ ተቀራረቡ ።

8 ፤ እኔም ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ዥማት ፡ ነበረባቸው ፡ ሥጋም ፡ ወጣ ፡ ቍርበትም ፡ በላያቸው ፡ ተዘረጋ ፥ ትንፋሽ ፡ ግን ፡
አልነበረባቸውም ።

9 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ ለነፋስ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ ለነፋስም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ ነፋስ ፡ ሆይ ፥ ከአራቱ ፡ ነፋሳት ፡ ዘንድ ፡ ና ፥ እነዚህም ፡ የተገደሉት ፡ በሕይወት ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡
እፍ ፡ በልባቸው ፡ በል ፡ አለኝ ።

10 ፤ እንዳዘዘኝም ፡ ትንቢት ፡ ተናገርኹ ፥ ትንፋሽም ፡ ገባባቸው ፡ ሕያዋንም ፡ ኾኑ ፥ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሰራዊት ፡ ኾነው ፡
በእግራቸው ፡ ቆሙ ።

11 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ዐጥንቶች ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡

ናቸው ፤ እንሆ ፦ ዐጥንቶቻችን ፡ ደርቀዋል ፡ ተስፋችንም ፡ ጠፍቷል ፡ ፈጽመንም ፡ ተቈርጠናል ፡ ብለዋል ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ ትንቢት ፡ ተናገር ፥ እንዲህም ፡ በላቸው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሕዝቤ ፡
ሆይ ፥ እንሆ ፥ መቃብራችኹን ፡ እከፍታለኹ ፡ ከመቃብራችኹም ፡ አወጣችኋለኹ ፥ ወደእስራኤልም ፡ ምድር ፡
አገባችኋለኹ ።

13 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ መቃብራችኹን ፡ በከፈትኹ ፡ ጊዜ ፡ ከመቃብራችኹም ፡ ባወጣኋችኹ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ታውቃላችኹ ።

14 ፤ መንፈሴንም ፡ በውስጣችኹ ፡ አሳድራለኹ ፥ እናንተም ፡ በሕይወት ፡ ትኖራላችኹ ፥ በገዛ ፡ ምድራችኹም ፡
አኖራችኋለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ተናገርኹ ፡ እንዳደረግኹም ፡ ታውቃላችኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

15 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

16 ፤ አንተ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ በትር ፡ ውሰድና ፦ ለይሁዳና ፡ ለባልንጀራዎቹ ፤ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ብለኽ ፡
በላዩ ፡ ጻፍ ፤ ሌላም ፡ በትር ፡ ውሰድና ፦ የኤፍሬም ፡ በትር ፡ ለዮሴፍና ፡ ለባልንጀራዎቹ ፤ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዅሉ ፡
ብለኽ ፡ በላዩ ፡ ጻፍ ።

17 ፤ አንድ ፡ በትርም ፡ እንዲኾኑ ፡ አንዱን ፡ ከኹለተኛው ፡ ጋራ ፡ ለአንተ ፡ አጋጥም ፥ በእጅኽም ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡
ይኾኑ ።

18 ፤ የሕዝብኽም ፡ ልጆች ፦ ይህ ፡ የምታደርገው ፡ ነገር ፡ ምን ፡ ማለት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አትነግረንምን ፨ ብለው ፡
በተናገሩኽ ፡ ጊዜ ፥

19 ፤ አንተ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በኤፍሬም ፡ እጅ ፡ ያለውን ፡ የዮሴፍን ፡ በትር ፡
ባልንጀራዎቹንም ፡ የእስራኤልን ፡ ነገዶች ፡ እወስዳለኹ ፥ ከርሱም ፡ ከይሁዳ ፡ በትር ፡ ጋራ ፡ አጋጥማቸዋለኹ ፡ አንድ ፡
በትርም ፡ አደርጋቸዋለኹ ፥ በእጄም ፡ ውስጥ ፡ አንድ ፡ ይኾናሉ ፡ በላቸው ።

20 ፤ የምትጽፍባቸውም ፡ በትሮች ፡ በዐይናቸው ፡ ፊት ፡ በእጅኽ ፡ ውስጥ ፡ ይኾናሉ ።

21 ፤ አንተም ፡ እንዲህ ፡ ትላቸዋለኽ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
ከኼዱባቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ እወስዳለኹ ፡ ከስፍራም ፡ ዅሉ ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፡ ወደገዛ ፡ ምድራቸውም ፡
አመጣቸዋለኹ ፤

22 ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ በእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ሕዝብ ፡ አደርጋቸዋለኹ ፥ አንድ ፡ ንጉሥም ፡
በኹላቸው ፡ ላይ ፡ ይነግሣል ፤ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ኹለት ፡ ሕዝብ ፡ አይኾኑም ፥ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ ኹለት ፡ መንግሥቶች ፡
ኾነው ፡ አይለዩም ።

23 ፤ ከዚያ ፡ ወዲያም ፡ በጣዖቶቻቸውና ፡ በርኵሰታቸው ፡ በመተላለፋቸውም ፡ ዅሉ ፡ አይረክሱም ፥ ኀጢአትም ፡
ከሠሩባት ፡ ዐመፅ ፡ ዅሉ ፡ አድናቸዋለኹ ፡ አነጻቸውማለኹ ፤ ሕዝብም ፡ ይኾኑኛል ፡ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ።

24 ፤ ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ ንጉሥ ፡ ይኾናቸዋል ፤ ለዅሉም ፡ አንድ ፡ እረኛ ፡ ይኾንላቸዋል ፤ በፍርዴም ፡ ይኼዳሉ ፡
ትእዛዜንም ፡ ይጠብቃሉ ፡ ያደርጓትማል ።

25 ፤ አባቶቻችኹም ፡ በኖሩባት ፡ ለባሪያዬ ፡ ለያዕቆብ ፡ በሰጠኋት ፡ ምድር ፡ ይኖራሉ ፤ እነርሱና ፡ ልጆቻቸው ፡ የልጅ ፡
ልጆቻቸውም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይኖሩባታል ፤ ባሪያዬም ፡ ዳዊት ፡ ለዘለዓለም ፡ አለቃ ፡ ይኾናቸዋል ።

26 ፤ የሰላምም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አደርጋለኹ ፥ የዘለዓለምም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ይኾንላቸዋል ፤ እኔም ፡
እባርካቸዋለኹ ፡ አበዛቸውማለኹ ፡ መቅደሴንም ፡ ለዘለዓለም ፡ በመካከላቸው ፡ አኖራለኹ ።

27 ፤ ማደሪያዬም ፡ በላያቸው ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ እኔም ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ፡ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ።

28 ፤ መቅደሴም ፡ ለዘለዓለም ፡ በመካከላቸው ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ እስራኤልን ፡ የምቀድሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ አሕዛብ ፡ ያውቃሉ ።

______________ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 38 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 38 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ፊትኽን ፡ በጎግ ፡ ላይና ፡ በማጎግ ፡ ምድር ፡ ላይ ፥ በሞሳሕና ፡ በቶቤል ፡ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡
አቅናበት ፥ ትንቢትም ፡ ተናገርበት ፥

3 ፤ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሞሳሕና ፡ የቶቤል ፡ ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ ጎግ ፡
ሆይ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ።

4 ፤ እመልስኽማለኹ ፥ በመንጋጋኽም ፡ ልጓም ፡ አገባብኻለኹ ፥ አንተንና ፡ ሰራዊትኽንም ፡ ኹሉ ፥ ፈረሶችንና ፡
ፈረሰኞዎችን ፥ የጦር ፡ ልብስ ፡ የለበሱትን ፡ ኹሉ ፥ ጋሻና ፡ ራስ ፡ ቍርን ፡ ሰይፍንም ፡ የያዙትን ፡ ኹሉ ፥ ታላቁን ፡ ወገን ፡
አወጣለኹ ፤

5 ፤ ፋርስንና ፡ ኢትዮጵያን ፡ ፉጥንም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ጋሻና ፡ የራስ ፡ ቍርን ፡ የለበሱትን ፡ ኹሉ ፥

6 ፤ ጋሜርንና ፡ ጭፍራዎቹን ፡ ኹሉ ፥ በሰሜን ፡ ዳርቻም ፡ ያለውን ፡ የቴርጋማን ፡ ቤትና ፡ ጭፍራዎቹን ፡
ኹሉ ፥ ብዙዎችንም ፡ ሕዝቦች ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ አወጣለኹ ።

7 ፤ አንተና ፡ ወዳንተ ፡ የተሰበሰቡ ፡ ወገኖችኽ ፡ ኹሉ ፡ ተዘጋጁ ፥ አንተም ፡ ራስኽን ፡ አዘጋጅተኽ ፡ አለቃ ፡ ኹናቸው ።

8 ፤ ከብዙ ፡ ዘመንም ፡ በኋላ ፡ ትፈለጋለኽ ፤ በኋለኛውም ፡ ዘመን ፥ የዘለዓለም ፡ ባድማ ፡ በነበሩ ፡ በእስራኤል ፡
ተራራዎች ፡ ላይ ፡ ከብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ውስጥ ፡ ወደተሰበሰበች ፥ ከሰይፍ ፡ ወደተመለሰች ፡ ምድር ፡ ትገባለኽ ፤ ርሷም ፡
ከሕዝብ ፡ ውስጥ ፡ ወጥታለች ፡ ኹሉም ፡ ሳይፈሩ ፡ ይቀመጡባታል ።

9 ፤ አንተም ፡ ትወጣለኽ ፥ እንደ ፡ ዐወሎ ፡ ነፋስም ፡ ትመጣለኽ ፤ አንተና ፡ ጭፍራዎችኽ ፡ ኹሉ ፡ ከአንተም ፡ ጋራ ፡
ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ምድርን ፡ እንደ ፡ ደመና ፡ ትሸፍናላችኹ ።

10 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚያ ፡ ቀን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ልብኽ ፡ ይገባል ፥

11 ፤ ክፉ ፡ ዐሳብንም ፡ ታስባለኽ ፥ እንዲህም ፡ ትላለኽ ፦ ቅጥርን ፡ ወደሌላቸው ፡ መንደሮች ፡ እወጣለኹ ፤ ተዘልለው ፡
ወደሚኖሩ ፥ ኹላቸው ፡ ሳይፈሩ ፡ ያለቅጥርና ፡ ያለመወርወሪያ ፡ ያለመዝጊያም ፡ ወደሚቀመጡ ፡ እገባለኹ ፤

12 ፤ ምርኮን ፡ ትማርክ ፡ ዘንድ ፥ ብዝበዛንም ፡ ትበዘብዝ ፡ ዘንድ ፥ ባድማም ፡ በነበሩ ፡ አኹንም ፡ ሰዎች ፡ በሚኖሩባቸው ፡
ስፍራዎች ፡ ላይ ፥ ከአሕዛብም ፡ በተሰበሰበ ፥ ከብትና ፡ ዕቃንም ፡ ባገኘ ፥ በምድርም ፡ መካከል ፡ በተቀመጠ ፡ ሕዝብ ፡
ላይ ፡ እጅኽን ፡ ትዘረጋ ፡ ዘንድ ።

13 ፤ ሳባና ፡ ድዳን ፡ የተርሴስም ፡ ነጋዴዎች ፡ መንደሮቿም ፡ ኹሉ ፦ ምርኮን ፡ ትማርክ ፡
ዘንድ ፥ መጥተኻልን ፧ ብዝበዛንስ ፡ ትበዘብዝ ፡ ዘንድ ፥ ብርንና ፡ ወርቅንስ ፡ ትወስድ ፡ ዘንድ ፥ ከብትንና ፡ ዕቃንስ ፡
ትወስድ ፡ ዘንድ ፥ እጅግስ ፡ ብዙ ፡ ምርኮ ፡ ትማርክ ፡ ዘንድ ፥ ወገንኽን ፡ ሰብስበኻልን ፧ ይሉኻል ።

14 ፤ አንተ ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ ጎግንም ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚያ ፡ ቀን ፡ ሕዝቤ ፡ እስራኤል ፡ ሳይፈራ ፡ በተቀመጠ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ አታውቀውምን ፧

15 ፤ አንተም ፥ ከአንተም ፡ ጋራ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ኹላቸው ፡ በፈረሶች ፡ ላይ ፡ የተቀመጡ ፥ ታላቅ ፡ ወገንና ፡ ብርቱ ፡
ሰራዊት ፥ ከሰሜን ፡ ዳርቻ ፡ ከስፍራችኹ ፡ ትመጣላችኹ ።

16 ፤ ምድርንም ፡ ትሸፍን ፡ ዘንድ ፥ እንደ ፡ ደመና ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትወጣለኽ ። በኋለኛው ፡ ዘመን ፡
ይኾናል ፥ ጎግ ፡ ሆይ ፥ በዐይናቸው ፡ ፊት ፡ በተቀደስኩብኽ ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ያውቁኝ ፡ ዘንድ ፥ በምድሬ ፡ ላይ ፡
አመጣኻለኹ ።

17 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ እንደማመጣኽ ፡ በዚያች ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ ዓመት ፡
ትንቢት ፡ በተናገሩ ፡ በባሪያዎቼ ፡ በእስራኤል ፡ ነቢያት ፡ በቀደመው ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ርሱ ፡ የተናገርኹ ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ጎግ ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ መቅሠፍቴ ፡ በመዓቴ ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

19 ፤ በቅንአቴና ፡ በመዓቴ ፡ እሳት ፡ ተናግሬያለኹ ። በርግጥ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ምድር ፡ ጽኑ ፡ መናወጥ ፡
ይኾናል ፤

20 ፤ ከፊቴም ፡ የተነሣ ፡ የባሕር ፡ ዓሣዎችና ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡
የሚንቀሳቀሱ ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ኹሉ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፥ ተራራዎችም ፡
ይገለባበጣሉ ፥ ገደላገደሎችም ፡ ይወድቃሉ ፥ ቅጥርም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይወድቃል ።

21 ፤ በተራራዎቼም ፡ ኹሉ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ሰይፍን ፡ እጠራለኹ ፥ የሰውም ፡ ኹሉ ፡ ሰይፍ ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡
ይኾናል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

22 ፤ በቸነፈርና ፡ በደም ፡ እፈርድበታለኹ ፤ ዶፍም ፡ የበረዶም ፡ ድንጋይ ፡ እሳትና ፡ ድኝም ፡ በርሱና ፡ በጭፍራዎቹ ፡
ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ባሉ ፡ በብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ አዘንባለኹ ።

23 ፤ ታላቅ ፡ እኾናለኹ ፡ እቀደስማለኹ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ዐይን ፡ የታወቅኹ ፡ እኾናለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 39 ።

ምዕራፍ ፡ 39 ።

1 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በጎግ ፡ ላይ ፡ ትንቢትን ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ የሞሳሕና ፡ የቶቤል ፡ ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ ጎግ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፤

2 ፤ እመልስኻለኹ ፥ እነዳኽማለኹ ፥ ከሰሜንም ፡ ዳርቻ ፡ እጐትትኻለኹ ፥ ወደእስራኤልም ፡ ተራራዎች ፡ አመጣኻለኹ ።

3 ፤ ከግራ ፡ እጅኽም ፡ ቀስትኽን ፡ አስጥልኻለኹ ፥ ከቀኝ ፡ እጅኽም ፡ ፍላጻዎችኽን ፡ አስረግፍኻለኹ ።

4 ፤ አንተና ፡ ጭፍራዎችኽ ፡ ኹሉ ፡ ከአንተም ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ሕዝብ ፡ በእስራኤል ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡
ትወድቃላችኹ ፤ ለሚናጠቁ ፡ ወፎች ፡ ኹሉና ፡ ለምድር ፡ አራዊትም ፡ መብል ፡ አድርጌ ፡ እሰጥኻለኹ ።

5 ፤ አንተ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ትወድቃለኽ ፤ እኔ ፡ ተናግሬያለኹና ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ በማጎግም ፡ ላይ ፡ ሳይፈሩም ፡ በደሴቶች ፡ በሚቀመጡ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፤ እኔም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡
ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

7 ፤ ቅዱሱም ፡ ስሜ ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ አደርጋለኹ ፥ ቅዱሱንም ፡ ስሜን ፡ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ አላስረክስም ፤ አሕዛብም ፡ እግዚአብሔር ፥ የእስራኤል ፡ ቅዱስ ፥ እኔ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

8 ፤ እንሆ ፥ ይመጣል ፡ ይኾንማል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ያልኹት ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ነው ።

9 ፤ በእስራኤልም ፡ ከተማዎች ፡ የሚኖሩ ፡ ይወጣሉ ፥ የጦር ፡ መሣሪያዎችንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥላሉ ፤ አላባሽ ፡ ጋሻንና ፡
ጋሻን ፥ ቀስትንና ፡ ፍላጻዎችን ፥ ጐመድንና ፡ ጦርንም ፡ ያቃጥላሉ ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሏቸዋል ።

10 ፤ በጦር ፡ መሣሪያው ፡ እሳትን ፡ ያነዳሉ ፡ እንጂ ፡ ዕንጨትን ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ አይወስዱም ፡ ከዱርም ፡
አይቈርጡም ፤ የገፈፏቸውንም ፡ ይገፋሉ ፡ የበዘበዟቸውንም ፡ ይበዘብዛሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ በባሕር ፡ ምሥራቅ ፡ የሚያልፉበትን ፡ ሸለቆ ፡ የመቃብርን ፡ ስፍራ ፡ ለጎግ ፡
እሰጣለኹ ፥ የሚያልፉትንም ፡ ይከለክላል ፤ በዚያም ፡ ጎግንና ፡ ብዛቱን ፡ ኹሉ ፡ ይቀብራሉ ፤ የሸለቆውንም ፡ ስም ፡
ሐሞንጎግ ፡ ብለው ፡ ይጠሩታል ።

12 ፤ ምድሩንም ፡ ያጸዱ ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሰዎች ፡ ሰባት ፡ ወር ፡ ይቀብሯቸዋል ፥

13 ፤ የምድርም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ይቀብሯቸዋል ፥ በተመሰገንኹበትም ፡ ቀን ፡ ለክብር ፡ ይኾንላቸኋል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

14 ፤ ምድርንም ፡ ለማጽዳት ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ ወድቀው ፡ የቀሩትን ፡ የሚቀብሩ ፥ ዘወትር ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ የሚዞሩትን ፡
ሰዎች ፡ ይቀጥራሉ ፤ ከሰባት ፡ ወርም ፡ በኋላ ፡ ይመረምራሉ ።

15 ፤ በምድርም ፡ የሚዞሩት ፡ ያልፋሉ ፤ የሰውንም ፡ ዐጥንት ፡ ቢያዩ ፥ ቀባሪዎች ፡ በሐሞን ፡ ጎግ ፡ ሸለቆ ፡ እስኪቀብሩት ፡
ድረስ ፡ ምልክት ፡ ያኖሩበታል ።

16 ፤ ደግሞም ፡ የከተማዪቱ ፡ ስም ፡ ሐሞና ፡ ይባላል ። እንዲሁ ፡ ምድሪቱን ፡ ያጸዳሉ ።

17 ፤ አንተም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለወፎች ፡ ሹሉና ፡ ለምድር ፡ አራዊት ፡
ሹሉ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ ኑ ፥ ተከማቹ ፥ ሥጋንም ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፥ ደምንም ፡ ትጠጡ ፡ ዘንድ ፥ በእስራኤል ፡
ተራራዎች ፡ ላይ ፡ ወደማርድላችኹ ፡ መሥዋዕት ፥ ርሱም ፡ ታላቅ ፡ መሥዋዕት ፥ ከየስፍራው ፡ ሹሉ ፡ ተሰብሰቡ ።

18 ፤ የኀያላኑን ፡ ሥጋ ፡ ትበላላችኹ ፡ የምድርንም ፡ አለቃዎች ፥ የአውራ ፡ በጎችንና ፡ የጠቦቶችን ፥ የፍየሎችንና ፡
የወይፈኖችን ፥ የባሳንን ፡ ፍሪዳዎች ፡ ሹሉ ፥ ደም ፡ ትጠጣላችኹ ።

19 ፤ እኔም ፡ ከማርድላችኹ ፡ መሥዋዕት ፡ እስክትጠግቡ ፡ ድረስ ፡ ጮማ ፡ ትበላላችኹ ፡ እስክትሰክሩም ፡ ድረስ ፡ ደም ፡
ትጠጣላችኹ ።

20 ፤ በሰደቃዬም ፡ ከፈረሶችና ፡ ከፈረሰኛዎች ፥ ከኀያላንና ፡ ከሰልፈኛዎች ፡ ሹሉ ፡ ትጠግባላችኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

21 ፤ ክብሬንም ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አኖራለኹ ፡ አሕዛብም ፡ ሹሉ ፡ ያደርግኹትን ፡ ፍርዴን ፥ በላያቸውም ፡
ያኖርኹትን ፡ እጄን ፡ ያያሉ ።

22 ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አምላካቸው ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ።

23 ፤ አሕዛብም ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ በኀጢአታቸው ፡ ምክንያት ፡ እንደ ፡ ተማረኩ ፡ ያውቃሉ ፤ ስለ ፡ በደሉኝ ፡ እኔም ፡
ፊቴን ፡ ከነርሱ ፡ ስለ ፡ ሸሸግኹ ፥ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኹቸው ፥ እነርሱም ፡ ሹሉ ፡ በሰይፍ ፡ ወደቁ ።

24 ፤ እንደ ፡ ርኵሰታቸውም ፡ እንደ ፡ መተላለፋቸውም ፡ መጠን ፡ አደረግኹባቸው ፡ ፊቴንም ፡ ከነርሱ ፡ ሸሸግኹ ።

25 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አኹን ፡ የያዕቆብን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፡ ለእስራኤልም ፡
ቤት ፡ ሹሉ ፡ እራራለኹ ፥ ስለ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜም ፡ እቀናለኹ ።

26 ፤ 27 ፤ ማንም ፡ ሳያስፈራቸው ፡ በምድራቸው ፡ ተዘልለው ፡ በተቀመጡ ፡ ጊዜ ፡ ከአሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ በመለስኋቸው ፡
ጊዜ ፡ ከጠላቶቻቸውም ፡ ምድር ፡ በሰበሰብኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ፊት ፡ በተቀደስኹባቸው ፡
ጊዜ ፥ ዕፍረታቸውንና ፡ የበደሉኝን ፡ በደላቸውን ፡ ሹሉ ፡ ይሸከማሉ ።

28 ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ አስማርኬያቸዋለኹና ፥ ወደገዛ ፡ ምድራቸውም ፡ ሰብስቤያቸዋለኹና ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
አምላካቸው ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ ያውቃሉ ፤ በዚያም ፡ ከነርሱ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አልተውም ፥

29 ፤ ፊቴንም ፡ ከነርሱ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልሸሽግም ፤ መንፈሴን ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
አፍስሻለኹና ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 40 ።

ምዕራፍ ፡ 40 ።

1 ፤ በተማረክን ፡ በኻያ ፡ ዐምስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዓመቱ ፡ መዠመሪያ ፡ ከወሩ ፡ በዐሥረኛው ፡ ቀን ፥ ከተማዪቱ ፡
ከተመታች ፡ በኋላ ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ዓመት ፥ በዚያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፡ ርሱም ፡
ወደዚያ ፡ ወሰደኝ ።

2 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ራእይ ፡ ወደእስራኤል ፡ ምድር ፡ አመጣኝ ፡ እጅግም ፡ በረዘመ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ አኖረኝ ፥ በዚያም ፡
ላይ ፡ በደቡብ ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ከተማ ፡ ኾኖ ፡ የተሠራ ፡ ነገር ፡ ነበረ ።

3 ፤ ወደዚያም ፡ አመጣኝ ፥ እንሆም ፥ መልኩ ፡ እንደ ፡ ናስ ፡ መልክ ፡ የመሰለ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ በዚያ ፡ ነበረ ፥ በእጁም ፡
የተልባ ፡ እግር ፡ ገመድና ፡ የመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ ርሱም ፡ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

4 ፤ ሰውዬውም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ አሳይኽ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡ ወደዚህ ፡ ተመርተኻልና ፥ በዐይንኽ ፡
እይ ፥ በጆሮኽም ፡ ስማ ፥ በማሳይኽም ፡ ሹሉ ፡ ላይ ፡ ልብኽን ፡ አድርግ ፤ የምታየውንም ፡ ሹሉ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡

ንገር ፡ አለኝ ።

5 ፤ እንሆም ፥ በቤቱ ፡ ውጭ ፡ በዙሪያው ፡ ቅጥር ፡ ነበረ ፥ በሰውዬውም ፡ እጅ ፡ የክንዱ ፡ ልክ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ከጋት ፡ የኾነ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ያለበት ፡ የመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ የቅጥሩንም ፡ ስፋት ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ቁመቱንም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

6 ፤ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደሚመለከተውም ፡ በር ፡ መጣ ፡ በደረጃዎቹም ፡ ላይ ፡ ወጣ ፥ በበሩ ፡ በኩል ፡ ያለውንም ፡ የመድረኩን ፡ ወለል ፡ ወርዱን ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

7 ፤ የዘበኛውም ፡ ጓዳ ፡ ኹሉ ፡ ርዝመቱ ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፥ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ፤ በዘበኛውም ፡ ጓዳዎች ፡ መካከል ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በበሩም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በስተውስጥ ፡ በኩል ፡ የሚገኝ ፡ የበሩ ፡ የመድረክ ፡ ወለል ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ ነበረ ።

8 ፤ በስተውስጥም ፡ ያለውን ፡ የበሩን ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ አንድ ፡ ዘንግ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

9 ፤ የበሩንም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፥ የግንቡንም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የበሩም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በስተውስጥ ፡ ነበረ ።

10 ፤ የምሥራቁም ፡ በር ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎች ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ፥ ለሦስቱም ፡ አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ፤ የግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ በኩልና ፡ በዚያ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ።

11 ፤ የበሩንም ፡ መግቢያ ፡ ወርድ ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ የበሩንም ፡ ርዝመት ፡ ዐሥራ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

12 ፤ በዘበኛ ፡ ጓዳዎችም ፡ ፊት ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ዳርቻ ፡ ነበረ ፤ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ።

13 ፤ ከአንዱም ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳ ፡ ደርብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ሌላው ፡ ደርብ ፡ ድረስ ፡ የበሩን ፡ ወርድ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ መዝጊያውና ፡ መዝጊያውም ፡ ትይዩ ፡ ነበረ ።

14 ፤ ደጀ ፡ ሰላሙንም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ በበሩም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ ዙሪያ ፡ አደባባይ ፡ ነበረ ።

15 ፤ ከበሩም ፡ መግቢያ ፡ ፊት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጠኛው ፡ የበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

16 ፤ በዘበኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በበሩ ፡ ውስጥ ፡ በዙሪያው ፡ በነበሩትም ፡ በግንቡ ፡ አዕማድ ፡ የዐይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩባቸው ፤ ደግሞም ፡ በደጀ ፡ ሰላሙ ፡ ውስጥ ፡ በዙሪያው ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾባቸው ፡ ነበር ።

17 ፤ ወደውጭውም ፡ አደባባይ ፡ አመጣኝ ፥ እንሆም ፥ በአደባባዩ ፡ ዙሪያ ፡ የተሠሩ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶችና ፡ ወለል ፡ ነበሩ ፤ በወለሉም ፡ ላይ ፡ ሠላሳ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ።

18 ፤ ወለሉም ፡ በበሮች ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፡ ይህም ፡ ታችኛው ፡ ወለል ፡ እንደ ፡ በሮቹ ፡ ርዝመት ፡ መጠን ፡ ነበረ ።

19 ፤ ከታችኛውም ፡ በር ፡ ፊት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ፊት ፡ ድረስ ፡ ወርዱን ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

20 ፤ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ መራኝ ፥ እንሆም ፥ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ የሚመለከት ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ርዝመቱንና ፡ ወርዱንም ፡ ለካ ፥

21 ፤ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹም ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ በዚያም ፡ በኩል ፡ ሦስት ፡ ነበሩ ፤ የግንቡ ፡ አዕማድና ፡ መዛነቢያዎቹም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ በር ፡ ልክ ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

22 ፤ መስኮቶቹም ፡ መዛነቢያዎቹም ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎቹም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ እንደሚመለከተው ፡ በር ፡ ልክ ፡ ነበሩ ። ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ሰባት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ፡ መዛነቢያዎቹም ፡ በፊቱ ፡ ነበሩ ።

23 ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በሰሜኑና ፡ በምሥራቁ ፡ በኩል ፡ በሌላው ፡ በር ፡ አንጻር ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ከበርም ፡ ወደ ፡

በር ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

24 ፤ ወደ ፡ ደቡብም ፡ መራኝ ፥ እንሆም ፥ ወደ ፡ ደቡብ ፡ የሚመለከት ፡ በር ፡ ነበረ ፤ የግንቡን ፡ አዕማድና ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ እንደዚያው ፡ መጠን ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

25 ፤ በርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ እንደ ፡ እነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ የሚመስሉ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

26 ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ሰባት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ፥ መዛነቢያዎቹም ፡ በፊቱ ፡ ነበሩ ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ አንዱ ፡ በዚህ ፡ አንዱም ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ ኾኖ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾባቸው ፡ ነበር ።

27 ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ በር ፡ ነበረ ፤ ከበር ፡ እስከ ፡ በር ፡ ድረስ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

28 ፤ በደቡብም ፡ በር ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ አገባኝ ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ አድርጎ ፡ የደቡብን ፡ በር ፡ ለካ ፤

29 ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ አድርጎ ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

30 ፤ በዙሪያውም ፡ ደጀ ፡ ሰላሞች ፡ ነበሩ ፤ ርዝመታቸውም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ወርዳቸውም ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

31 ፤ መዛነቢያዎቹም ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ።

32 ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ አገባኝ ፥ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ በሩን ፡ ለካ ፤

33 ፤ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በርሱና ፡ በመዛነቢያዎቹም ፡ ዙሪያ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ፥ ርዝመቱም ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

34 ፤ መዛነቢያዎቹም ፡ በስተውጭ ፡ ወዳለው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩት ።

35 ፤ በሰሜንም ፡ ወዳለው ፡ በር ፡ አመጣኝ ፥ እንደዚያውም ፡ መጠን ፡ ለካው ፤

36 ፤ የዘበኛ ፡ ጓዳዎቹንና ፡ የግንቡን ፡ አዕማድ ፡ መዛነቢያዎቹንም ፡ ለካ ፤ በዙሪያውም ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩበት ፥ ርዝመቱም ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

37 ፤ የግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፤ በግንቡም ፡ አዕማድ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ ተቀርጾ ፡ ነበር ፤ ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ስምንት ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩት ።

38 ፤ በበሮቹም ፡ በግንብ ፡ አዕማድ ፡ አጠገብ ፡ ዕቃ ፡ ቤቱና ፡ መዝጊያው ፡ ነበሩ ፤ በዚያም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ያጥቡ ፡ ነበር ።

39 ፤ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የኀጢአቱንና ፡ የበደሉንም ፡ መሥዋዕት ፡ ያርዱባቸው ፡ ዘንድ ፥ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ኹለት ፡ ገበታዎች ፥ በዚያም ፡ ወገን ፡ ኹለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ።

40 ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በር ፡ በስተውጭው ፥ በመወጣጫው ፡ ደረጃዎች ፡ አጠገብ ፥ ባንድ ፡ ወገን ፡ ኹለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ፥ በሌላውም ፡ ወገን ፡ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ በኩል ፡ ኹለት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ።

41 ፤ በበሩ ፡ አጠገብ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ፤ መሥዋዕት ፡ የሚያርዱባቸው ፡ ገበታዎች ፡ ስምንት ፡ ነበሩ ።

42 ፤ ስለሚቃጠለውም ፡ መሥዋዕት ፡ ርዝመታቸው ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ወርዳቸውም ፡ ክንድ ፡ ተኩል ፡ ቁመታቸውም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ የኾኑ ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ የሚያርዱበትን ፡ ዕቃ ፡ ያኖሩባቸው ፡ ዘንድ ፥ ከተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ የተሠሩ ፡ አራት ፡ ገበታዎች ፡ ነበሩ ።

43 ፤ በዙሪያውም ፡ አንድ ፡ ጋት ፡ የኾነ ፡ ክፈፍ ፡ ወደ ፡ ውስጥ ፡ ተቀልብሶ ፡ ነበር ፤ በገበታዎቹም ፡ ላይ ፡ የቍርባኑ ፡ ሥጋ ፡ ነበረባቸው ።

44 ፤ ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ አገባኝ ፥ እንሆም ፥ ኹለት ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ፤ አንዱ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ በሚመለከት ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፥ መግቢያውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይመለከት ፡ ነበር ፤ ሌላውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ በሚመለከተው ፡ በር ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ፥ መግቢያውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ይመለከት ፡ ነበር ።

45 ፤ ሰውዬውም ፦ ይህ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ የሚመለከት ፡ ቤት ፡ ለማገልገል ፡ ለሚተጉ ፡ ካህናት ፡ ነው ።

46 ፤ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ የሚመለከተው ፡ ቤት ፡ መሠዊያውን ፡ ለማገልገል ፡ ለሚተጉ ፡ ካህናት ፡ ነው ፤ እነዚህ ፡ ከሌዊ ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቀርቡ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

47 ፤ አደባባዩንም ፡ በአራት ፡ ማእዘኑ ፡ ርዝመቱን ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ መሠዊያውም ፡ በቤቱ ፡ ፊት ፡ ነበረ ።

48 ፤ ወደቤቱም ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ አመጣኝ ፥ የደጀ ፡ ሰላሙንም ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የበሩም ፡ ወርድ ፡ ዐሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ በበሩም ፡ በዚህ ፡ ወገንና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የነበሩት ፡ ግንቦች ፡ ሦስት ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ።

49 ፤ የደጀ ፡ ሰላሙም ፡ ርዝመት ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ የሚያደርሱ ፡ ዐሥር ፡ ደረጃዎች ፡ ነበሩ ፤ አንድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ አንድም ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ ኾነው ፡ በመቃኖቹ ፡ አጠገብ ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ነበሩ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 41 ።

ምዕራፍ ፡ 41 ።

1 ፤ ወደ ፡ መቅደሱም ፡ አገባኝ ፥ የግንቡንም ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

2 ፤ የመግቢያውም ፡ ወርድ ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የመግቢያውም ፡ መቃኖች ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበሩ ፤ ርዝመቱንም ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

3 ፤ ወደ ፡ ውስጥም ፡ ገባ ፥ የመግቢያውንም ፡ የግንብ ፡ አዕማድ ፡ ወርድ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ፤ የመግቢያውም ፡ ወርድ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፥ የመግቢያውም ፡ ግንብ ፡ ወርድ ፡ በዚህ ፡ ወገን ፡ ሰባት ፡ ክንድ ፡ በዚያም ፡ ወገን ፡ ሰባት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

4 ፤ በመቅደሱም ፡ ፊት ፡ ርዝመቱን ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱንም ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካና ፦ ይህ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ነው ፡ አለኝ ።

5 ፤ የመቅደሱንም ፡ ግንብ ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፥ በመቅደሱም ፡ ዙሪያ ፡ ኹሉ ፡ ያሉትን ፡ የጓዳዎቹን ፡ ኹሉ ፡ ወርድ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

6 ፤ ጓዳዎቹም ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ በላይ ፡ በሦስት ፡ ደርብ ፡ ነበሩ ፥ በያንዳንዱም ፡ ደርብ ፡ ሠላሳ ፡ ጓዳዎች ፡ ነበሩ ። በመቅደሱም ፡ ግንብ ፡ ዙሪያ ፡ ደገፋዎች ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፥ አረፍቶች ፡ ነበሩ ፥ በመቅደሱም ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ ደገፋዎች ፡ አልነበሩም ።

7 ፤ በቤቱም ፡ ዙሪያ ፡ ባለ ፡ ግንብ ፡ ውስጥ ፡ በነበሩት ፡ አረፍቶች ፡ ምክንያት ፡ ላይኛዎቹ ፡ ጓዳዎች ፡ ከታችኛዎቹ ፡ ጓዳዎች ፡ ይበልጡ ፡ ነበር ፤ ከታችኛውም ፡ ደርብ ፡ ወደ ፡ መካከለኛው ፡ ከመካከለኛውም ፡ ደርብ ፡ ወደ ፡ ላይኛው ፡ የሚወጣበት ፡ ደረጃ ፡ ነበረ ።

8 ፤ ለመቅደሱም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ወለል ፡ በዙሪያው ፡ እንዳለው ፡ አየኹ ፤ የጓዳዎቹም ፡ መሠረት ፡ ቁመቱ ፡ ሙሉ ፡ ዘንግ ፡ የሚያኽል ፡ ስድስት ፡ ትልቅ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

9 ፤ የጓዳዎቹም ፡ የውጭው ፡ ግንብ ፡ ውፍረት ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ፤ በመቅደሱም ፡ ጓዳዎች ፡ አጠገብ ፡ የቀረ ፡ አንድ ፡ ባዶ ፡ ስፍራ ፡ ነበረ ።

10 ፤ 11 ፤ በዚህም ፡ በባዶው ፡ ስፍራ ፡ አንዱ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አንዱም ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ የጓዳዎች ፡ መግቢያ ፡ ነበረ ፡
የባዶውም ፡ ስፍራ ፡ ወርድ ፡ በዙሪያ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በመቅደሱም ፡ ዙሪያ ፡ ወርዱ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ልዩ ፡
ስፍራ ፡ ነበረ ።

12 ፤ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡ የነበረ ፡ ግቢ ፡ ስፋቱ ፡ ሰባ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ። በግቢውም ፡ ዙሪያ ፡
የነበረ ፡ ግንብ ፡ ውፍረቱ ፡ ዐምስት ፡ ክንድ ፡ ርዝመቱም ፡ ዘጠና ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

13 ፤ የመቅደሱንም ፡ ርዝመት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፥ የልዩውን ፡ ስፍራና ፡ ግቢውን ፡ ከግንቡ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡
አድርጎ ፡ ለካ ።

14 ፤ ደግሞም ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ የነበረውን ፡ የመቅደሱንና ፡ የልዩውን ፡ ስፍራ ፡ ወርድ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡
አድርጎ ፡ ለካ ።

15 ፤ ወደ ፡ ኋላውም ፡ ባለው ፡ በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡ የነበረውን ፡ የግቢውን ፡ ርዝመት ፡ በዚህና ፡ በዚያም ፡ ከነበሩት ፡
ከግንቦቹ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

16 ፤ መድረኮቹ ፥ መቅደሱና ፡ በስተውስጥ ፡ ያለው ፡ ክፍል ፡ ደጀ ፡ ሰላሙም ፡ በዕንጨት ፡ ተለብጠው ፡
ነበር ፥ በሦስቱም ፡ ዙሪያ ፡ የዐይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶች ፡ ነበሩ ። መቅደሱም ፡ በመድረኩ ፡ አንጻር ፡ ከመሬት ፡ ዠምሮ ፡
እስከ ፡ መስኮቶቹ ፡ ድረስ ፡ በዕንጨት ፡ ተለብጦ ፡ ነበር ፤ መስኮቶቹም ፡ የዐይነ ፡ ርግብ ፡ ነበሩ ፤

17 ፤ በደጁም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ድረስ ፥ በውጭም ፡ ግንቡ ፡ ዅሉ ፡ ውስጡም ፡ ውጭውም ፡ ተለብጦ ፡
ነበር ።

18 ፤ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባው ፡ ዛፎች ፡ ተቀርጸውበት ፡ ነበር ፤ የዘንባባውም ፡ ዛፍ ፡ ከኪሩብና ፡ ከኪሩብ ፡ መካከል ፡
ነበረ ፤ ለያንዳንዱም ፡ ኪሩብ ፡ ኹለት ፡ ፊት ፡ ነበረው ።

19 ፤ ባንድ ፡ ወገን ፡ ወዳለው ፡ የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የሰው ፡ ፊት ፡ ይመለከት ፡ ነበር ፥ በሌላውም ፡ ወገን ፡ ወዳለው ፡
የዘንባባ ፡ ዛፍ ፡ የአንበሳ ፡ ፊት ፡ ይመለከት ፡ ነበር ፤ በቤቱ ፡ ዅሉ ፡ ዙሪያ ፡ እንደዚህ ፡ ተደርጎ ፡ ነበር ።

20 ፤ ከመሬት ፡ አንሥቶ ፡ እስከደጁ ፡ ራስ ፡ ድረስ ፡ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡ ተቀርጸው ፡ ነበር ። የመቅደሱ ፡ ግንብ ፡
እንደዚህ ፡ ነበረ ።

21 ፤ የመቅደሱ ፡ መቃኖችም ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ ነበሩ ፥ የመቅደሱ ፡ ፊትም ፡ መልኩ ፡ እንደ ፡ ሌላው ፡ መልክ ፡ ነበረ ።

22 ፤ መሠዊያውም ፡ ቁመቱ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ርዝመቱ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ኾኖ ፡ ከዕንጨት ፡
ተሠርቶ ፡ ነበር ፤ ማእዘኖቹም ፡ እግሩም ፡ አገዳዎቹም ፡ ከዕንጨት ፡ ተሠርተው ፡ ነበር ፤ ርሱም ፦ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ያለችው ፡ ገበታ ፡ ይህች ፡ ናት ፡ አለኝ ።

23 ፤ ለመቅደሱና ፡ ለተቀደሰው ፡ ስፍራ ፡ ኹለት ፡ መዝጊያዎች ፡ ነበሯቸው ።

24 ፤ ለያንዳንዱ ፡ መዝጊያም ፡ ኹለት ፡ ተዘዋዋሪ ፡ ሳንቃዎች ፡ ነበሩት ፤ ለአንዱ ፡ መዝጊያ ፡ ኹለት ፡ ለሌላውም ፡
መዝጊያ ፡ ኹለት ፡ ሳንቃዎች ፡ ነበሩት ።

25 ፤ በግንቡም ፡ ላይ ፡ በተቀረጹት ፡ ዐይነት ፡ በእነዚህ ፡ በመቅደሱ ፡ መዝጊያዎች ፡ ላይ ፡ ኪሩቤልና ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡
ተቀርጸው ፡ ነበር ፤ በስተውጭም ፡ ባለው ፡ በደጀ ፡ ሰላሙ ፡ ፊት ፡ የዕንጨት ፡ መድረክ ፡ ነበረ ።

26 ፤ በደጀ ፡ ሰላሙም ፡ በኹለቱ ፡ ወገን ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ የዐይነ ፡ ርግብ ፡ መስኮቶችና ፡ የተቀረጹ ፡ የዘንባባ ፡ ዛፎች ፡
ነበሩበት ፤ የመቅደሱም ፡ ጓዳዎችና ፡ የዕንጨቱ ፡ መድረክ ፡ እንዲሁ ፡ ነበሩ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 42 ።

ምዕራፍ ፡ 42 ።

1 ፤ በውጭም ፡ አደባባይ ፡ በሰሜኑ ፡ መንገድ ፡ አወጣኝ ፥ በልዩውም ፡ ስፍራ ፡ አንጻርና ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ ግቢ ፡
ፊት ፡ ለፊት ፡ ወዳለው ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ አገባኝ ።

2 ፤ መቶ ፡ ክንድ ፡ በኾነው ፡ ርዝመት ፡ ፊት ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ መዝጊያ ፡ ነበረ ፡ ወርዱም ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

3 ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በኻያው ፡ ክንድ ፡ አንጻር ፡ በውጭውም ፡ አደባባይ ፡ በወለሉ ፡ አንጻር ፡ በሦስት ፡ ደርብ ፡ በትይዩ ፡ የተሠራ ፡ መተላለፊያ ፡ ነበረ ።

4 ፤ በዕቃ ፡ ቤቶቹም ፡ ፊት ፡ በስተውስጥ ፡ ወርዱ ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ርዝመቱ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ መንገድ ፡ ነበረ ፤ መዝጊያዎቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ።

5 ፤ መተላለፊያውም ፡ አሳጥሯቸዋልና ፥ ላይኛዎቹ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ከመካከለኛዎቹና ፡ ከታችኛዎቹ ፡ ይልቅ ፡ ዐጫጪር ፡ ነበሩ ።

6 ፤ በሦስትም ፡ ደርብ ፡ ተሠርተው ፡ ነበርና ፥ በአደባባዩም ፡ እንዳሉት ፡ አዕማድ ፥ አዕማድ ፡ አልነበሩላቸውምና ፡ ስለዚህ ፡ ላይኛዎቹ ፡ ከመካከለኛዎቹና ፡ ከታችኛዎቹ ፡ ይልቅ ፡ ጠባብ ፡ ነበሩ ።

7 ፤ በውጭ ፡ በዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ አጠገብ ፡ ያለው ፥ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ የሚመለከተው ፡ ቅጥር ፥ በዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ትይዩ ፡ የኾነ ፥ ርዝመቱ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረ ።

8 ፤ በመቅደሱ ፡ ፊት ፡ የነበሩት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ርዝመታቸው ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ሲኾን ፡ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ በኩል ፡ የነበሩት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ርዝመታቸው ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ነበረና ።

9 ፤ ከነዚህም ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ በታች ፡ በስተምሥራቅ ፡ በኩል ፥ ሰው ፡ ከውጭው ፡ አደባባይ ፡ የሚገባበት ፡ መግቢያ ፡ ነበረ ። ይህም ፡ በቅጥሩ ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡ ነበረ ።

10 ፤ በደቡብም ፡ በኩል ፡ በልዩው ፡ ስፍራና ፡ በግቢው ፡ አንጻር ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ ነበሩ ።

11 ፤ በስተፊታቸውም ፡ የነበረ ፡ መንገድ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ እንደ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶቹ ፡ መንገድ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ። ርዝመታቸውም ፡ ወርዳቸውም ፡ መውጫቸውም ፡ ሥርዐታቸውም ፡ መዝጊያዎቻቸውም ፡ በዚያው ፡ ልክ ፡ ነበረ ።

12 ፤ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ካሉት ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፡ በታች ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ በቅጥሩ ፡ ራስ ፡ አጠገብ ፡ መግቢያ ፡ ነበረ ።

13 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ በልዩ ፡ ስፍራ ፡ አንጻር ፡ በሰሜንና ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ያሉ ፡ ዕቃ ፡ ቤቶች ፥ እነርሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚቀርቡ ፡ ካህናት ፡ ከኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የተቀደሰውን ፡ ምግብ ፡ የሚበሉባቸው ፡ ቤቶች ፡ ናቸው ። ስፍራው ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፥ በዚያ ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገር ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ የኀጢአቱንና ፡ የበደሉን ፡ መሥዋዕት ፡ ያኖራሉ ።

14 ፤ ካህናቱም ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ከመቅደሱ ፡ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ አይወጡም ፤ የሚያገለግሉበትን ፡ ልብሳቸውን ፡ ግን ፡ ቅዱስ ፡ ነውና ፥ በዚያ ፡ ያኖሩታል ፥ ሌላም ፡ ልብስ ፡ ለብሰው ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ ይወጣሉ ።

15 ፤ ውስጠኛውንም ፡ ቤት ፡ ለክቶ ፡ በፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ በሚመለከት ፡ በር ፡ መንገድ ፡ አወጣኝ ፡ ርሱንም ፡ በዙሪያው ፡ ለካው ።

16 ፤ የምሥራቁን ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

17 ፤ ዞረም ፥ የሰሜኑንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

18 ፤ ዞረም ፥ የደቡቡንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

19 ፤ ዞረም ፥ የምዕራቡንም ፡ ወገን ፡ በመለኪያ ፡ ዘንግ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ለካ ።

20 ፤ በአራቱ ፡ ወገን ፡ ለካው ። የተቀደሰውንና ፡ ያልተቀደሰውን ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፥ ርዝመቱ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ቅጥር ፡ በዙሪያው ፡ ነበረ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 43 ።

ምዕራፍ ፡ 43 ።

1 ፤ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ወደሚመለከተው ፡ በር ፡ አመጣኝ ።

2 ፤ እንሆም ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ክብር ፡ ከምሥራቅ ፡ መንገድ ፡ መጣ ፤ ድምፁም ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ውሃዎች ፡ ይተም ፡ ነበር ፥ ከክብሩም ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡ ታበራ ፡ ነበር ።

3 ፤ ያየኹትም ፡ ራእይ ፡ ከተማዪቱን ፡ ለማጥፋት ፡ በመጣኹ ፡ ጊዜ ፡ እንዳየኹት ፡ ራእይ ፡ ነበረ ፤ ራእዩም ፡ በኮበር ፡
ወንዝ ፡ እንዳየኹት ፡ ራእይ ፡ ነበረ ፤ እኔም ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ።

4 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ በሚመለከት ፡ በር ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ገባ ።

5 ፤ መንፈሱም ፡ አነሣኝ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ አገባኝ ፤ እንሆም ፥ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ መቅደሱን ፡
ሞልቶት ፡ ነበር ።

6 ፤ በመቅደሱም ፡ ኾኖ ፡ የሚናገረኝን ፡ ሰማኹ ፥ በአጠገቤም ፡ ሰው ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

7 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ለዘለዓለም ፡ የምቀመጥበት ፡ የዙፋኔ ፡
ስፍራና ፡ የእግሬ ፡ ጫማ ፡ መረገጫ ፡ ይህ ፡ ነው ። ዳግመኛም ፡ የእስራኤል ፡ ቤትና ፡ ነገሥታታቸው ፡
በግልሙትናቸውና ፡ በከፍታዎቻቸው ፡ ባለው ፡ በነገሥታታቸው ፡ ሬሳ ፡ ቅዱስ ፡ ስሜን ፡ አያረክሱም ፤

8 ፤ መድረካቸውን ፡ በመድረኬ ፡ አጠገብ ፥ መቃናቸውንም ፡ በመቃኔ ፡ አጠገብ ፡ አድርገዋልና ። በእኔና ፡ በእነርሱም ፡
መካከል ፡ ግንብ ፡ ብቻ ፡ ነበረ ፤ በሠሩትም ፡ ርኵሰት ፡ ቅዱስ ፡ ስሜን ፡ አረከሱ ፤ ስለዚህ ፥ በቍጣዬ ፡ አጠፋኋቸው ።

9 ፤ አኹንም ፡ ግልሙትናቸውንና ፡ የነገሥታታቸውን ፡ ሬሳ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ያርቁ ፥ እኔም ፡ ለዘለዓለም ፡ በመካከላቸው ፡
ዐድራለኹ ።

10 ፤ አንተም ፡ የሰው ፡ ልጅ ፥ ከኀጢአታቸው ፡ የተነሣ ፡ ያፍሩ ፡ ዘንድ ፥ ለእስራኤል ፡ ወገን ፡ ይህን ፡ ቤት ፡
አሳያቸው ፤ አምሳያውንም ፡ ይለኩ ።

11 ፤ ከሠሩትም ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ የተነሣ ፡ ቢያፍሩ ፥ የቤቱን ፡ መልክና ፡ ምሳሌውን ፡ መውጫውንም ፡ መግቢያውንም ፡
ሥርዐቱንም ፡ ሕጉንም ፡ ኹሉ ፡ አስታውቃቸው ፤ ሥርዐቱንና ፡ ሕጉን ፡ ኹሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፥ ያደርጉትም ፡
ዘንድ ፥ በፊታቸው ፡ ጻፈው ።

12 ፤ የቤቱ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ዳርቻው ፡ ኹሉ ፡ በዙሪያው ፡ ከኹሉ ፡ ይልቅ ፡ የተቀደሰ ፡
ይኾናል ። እንሆ ፥ የቤቱ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።

13 ፤ የመሠዊያውም ፡ ልክ ፡ በክንድ ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ክንዱም ፡ ክንድ ፡ ተጋት ፡ ነው ። የመሠረቱም ፡ ቁመቱ ፡ አንድ ፡
ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ነው ፥ አንድ ፡ ስንዝርም ፡ ክፈፍ ፡ ዳር ፡ ዳሩን ፡ በዙሪያው ፡ አለ ፤ የመሠዊያው ፡
መሠረት ፡ እንዲሁ ፡ ነው ።

14 ፤ በመሬቱም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ መሠረት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታችኛው ፡ ዕርከን ፡ ድረስ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡
አንድ ፡ ክንድ ፡ ነው ፤ ከትንሹም ፡ ዕርከን ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ትልቁ ፡ ዕርከን ፡ ድረስ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አንድ ፡
ክንድ ፡ ነው ።

15 ፤ ምድጃውም ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነው ፤ በምድጃውም ፡ ላይ ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ የሚሉ ፡ አራት ፡
ቀንዶች ፡ አሉበት ።

16 ፤ የምድጃውም ፡ ርዝመት ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ክንድ ፡ ነው ፥ አራቱም ፡ ማእዘን ፡
ትክክል ፡ ነው ።

17 ፤ የዕርከኑም ፡ ርዝመት ፡ ዐሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥራ ፡ አራት ፡ ክንድ ፡ ነው ፥ አራቱም ፡ ማእዘን ፡
ትክክል ፡ ነው ፤ በዙሪያውም ፡ ያለው ፡ ክፈፍ ፡ እኩል ፡ ክንድ ፡ ነው ፥ መሠረቱም ፡ በዙሪያው ፡ አንድ ፡ ክንድ ፡
ነው ፤ ደረጃዎቹም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከታሉ ።

18 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡
ያቀርቡበት ፡ ዘንድ ፥ ደሙንም ፡ ይረጩበት ፡ ዘንድ ፥ በሚሠሩበት ፡ ቀን ፡ የመሠዊያው ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።

19 ፤ ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ ለሚቀርቡ ፡ ከሳዶቅ ፡ ዘር ፡ ለሚኾኑ ፡ ለሌዋውያኑ ፡ ካህናት ፡ ለኀጢአት ፡
መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ ወይፈን ፡ ትሰጣቸዋለኽ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

20 ፤ ከደሙም ፡ ትወስዳለኽ ፥ በአራቱ ፡ ቀንዶቹም ፡ በዕርከኑም ፡ በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ ላይ ፡ በዙሪያውም ፡ ባለው ፡ ክፈፍ ፡
ላይ ፡ ትረጨዋለኽ ፤ እንዲሁ ፡ ታነጻዋለኽ ፡ ታስተሰርይለትማለኽ ።

21 ፤ ለኀጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ ወይፈን ፡ ትወስዳለኽ ፥ በመቅደሱም ፡ ውጭ ፡ በቤቱ ፡ በታዘዘው ፡ ስፍራ ፡
ይቃጠላል ።

22 ፤ በኹለተኛውም ፡ ቀን ፡ ለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡
ታቀርባለኽ ፤ በወይፈኑም ፡ እንዳነጹት ፡ እንዲሁ ፡ መሠዊያውን ፡ ያነጹበታል ።

23 ፤ ማንጻቱንም ፡ ከፈጸምኽ ፡ በኋላ ፥ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ ወይፈን ፡ ከመንጋውም ፡ የወጣውን ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡
አውራ ፡ በግ ፡ ታቀርባለኽ ።

24 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ታቀርባቸዋለኽ ፥ ካህናቱም ፡ ጨው ፡ ይጨምሩባቸዋል ፥ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡
አድርገው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቧቸዋል ።

25 ፤ ሰባት ፡ ቀንም ፡ በየዕለቱ ፡ ለኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ አውራ ፡ ፍየልን ፡ ታቀርባለኽ ፥ ነውርም ፡
የሌለባቸውን ፡ አንድ ፡ ወይፈን ፡ ከመንጋውም ፡ የወጣውን ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያቀርባሉ ።

26 ፤ ሰባት ፡ ቀን ፡ ለመሠዊያው ፡ ያስተሰርያሉ ፡ ያነጹትማል ፥ እንዲሁም ፡ ይቀድሱታል ።

27 ፤ ቀኖቹንም ፡ በፈጸሙ ፡ ጊዜ ፡ በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ካህናቱ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችኹን ፡
የደኅንነትንም ፡ መሥዋዕታችኹን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ያደርጋሉ ፤ እኔም ፡ እቀበላችኋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 44 ።

ምዕራፍ ፡ 44 ።

1 ፤ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ወደሚመለከተው ፡ በስተውጭ ፡ ወዳለው ፡ ወደመቅደሱ ፡ በር ፡ አመጣኝ ፤ ተዘግቶም ፡ ነበር ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ይህ ፡ በር ፡ ተዘግቶ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይከፈትም ፥ ሰውም ፡ አይገባበትም ፤ የእስራኤል ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገብቶበታልና ፥ ተዘግቶ ፡ ይኖራል ።

3 ፤ አለቃው ፡ ግን ፥ ርሱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንጀራ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፥ ይቀመጥበታል ፤ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡
መንገድ ፡ ይገባል ፥ በዚያም ፡ መንገድ ፡ ይወጣል ።

4 ፤ በሰሜኑም ፡ በር ፡ መንገድ ፡ በቤቱ ፡ ፊት ፡ አመጣኝ ፤ እኔም ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ የእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሞልቶት ፡ ነበር ፤ እኔም ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ።

5 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ልብ ፡ አድርግ ፡ ስለእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ሥርዐትና ፡
ሕግ ፡ ኹሉ ፡ የምናገርኽን ፡ ኹሉ ፡ በዐይንኽ ፡ ተመልከት ፥ በጆሮኽም ፡ ስማ ፤ የቤቱንም ፡ መግቢያ ፡ የመቅደሱንም ፡
መውጫ ፡ ኹሉ ፡ ልብ ፡ አድርግ ።

6 ፤ ለዐመፀኛው ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ በል ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡
ቤት ፡ ሆይ ፥

7 ፤ እንጀራዬን ፥ ስብንና ፡ ደምን ፥ በምታቀርቡበት ፡ ጊዜ ፡ በመቅደሴ ፡ ውስጥ ፡ ይኾኑ ፡ ዘንድ ፥ ቤቴንም ፡ ያረክሱ ፡
ዘንድ ፥ በልባቸውና ፡ በሥጋቸው ፡ ያልተገረዙትን ፡ እንግዳዎችን ፡ ሰዎች ፡ አግብታችኋልና ፥ እነርሱም ፡ በርኵሰታችኹ ፡
ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይጨመሩ ፡ ዘንድ ፥ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ አፍርሰዋልና ፥ ርኵሰታችኹ ፡ ኹሉ ፡ ይብቃችኹ ።

8 ፤ በመቅደሴ ፡ ውስጥ ፡ ለራሳችኹ ፡ ሥርዐቴን ፡ ጠባቂዎች ፡ አደረጋችኹ ፡ እንጂ ፡ የተቀደሰውን ፡ ነገሬን ፡ ሥርዐት ፡
አልጠበቃችኹም ።

9 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ካሉት ፡ ኹሉ ፡ በልቡና ፡ በሥጋው ፡
ያልተገረዘ ፡ እንግዳ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ መቅደሴ ፡ አይግባ ።

10 ፤ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የራቁ ፥ እስራኤልም ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ ጣዖታቸውን ፡ ተከትለው ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የሳቱ ፡ ሌዋውያን ፡
ኀጢአታቸውን ፡ ይሸከማሉ ።

11 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመቅደሴ ፡ ውስጥ ፡ አገልጋዮች ፡ ይኾናሉ ፥ በቤቱም ፡ በሮች ፡ በረኞዎች ፡ ይኾናሉ ፡ በቤቱም ፡

ውስጥ ፡ ያገለግላሉ ፤ ለሕዝቡም ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ ሌላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ያርዳሉ ፥ ያገለግሏቸውም ፡
ዘንድ ፥ በፊታቸው ፡ ይቆማሉ ።

12 ፤ በጣዖቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ አገልግለዋቸው ፡ ነበሩና ፥ ለእስራኤልም ፡ ቤት ፡ የኀጢአት ፡ ዕንቅፋት ፡
ኾነዋልና ፥ ስለዚህ ፡ እጄን ፡ በላያቸው ፡ አንሥቻለኹ ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ይሸከማሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ ካህናትም ፡ ይኾኑኝ ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ አይቀርቡም ፥ ወደተቀደሰውም ፡ ነገሬና ፡ ወደቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ ነገር ፡
አይቀርቡም ፤ ዕፍረታቸውንና ፡ የሠሩትንም ፡ ርኵሰታቸውን ፡ ይሸከማሉ ።

14 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለአገልግሎቱ ፡ ኹሉና ፡ በርሱ ፡ ውስጥ ፡ ለሚደረገው ፡ ኹሉ ፡ የቤቱን ፡ ሥርዐት ፡ ጠባቂዎች ፡
አደርጋቸዋለኹ ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ የመቅደሴን ፡ ሥርዐት ፡ የጠበቁ ፡ የሳዶቅ ፡ ልጆች ፡
ሌዋውያን ፡ ካህናት ፡ ያገለግሉኝ ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ ይቀርባሉ ፤ ስቡንና ፡ ደሙንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ያቀርቡ ፡
ዘንድ ፥ በፊቴ ፡ ይቆማሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ ወደ ፡ መቅደሴም ፡ ይገባሉ ፡ ያገለግሉኝም ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ ገበታዬ ፡ ይቀርባሉ ፡ ሥርዐቴንም ፡ ይጠብቃሉ ።

17 ፤ ወደ ፡ ውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ልብስ ፡ ይልበሱ ፤ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡
በርና ፡ በቤቱ ፡ ውስጥ ፡ ባገለገሉ ፡ ጊዜ ፡ ከበግ ፡ ጠጕር ፡ አንዳች ፡ ነገር ፡ በላያቸው ፡ አይኹን ።

18 ፤ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ መጠምጠሚያ ፡ ይኹን ፥ በወገባቸውም ፡ ላይ ፡ የተልባ ፡ እግር ፡ ሱሪ ፡
ይኹን ፤ የሚያወዛም ፡ ነገር ፡ አይታጠቁ ።

19 ፤ ወደ ፡ ውጭውም ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ ሕዝብ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ ያገለገሉበትን ፡ ልብሳቸውን ፡ ያውልቁ ፡
በተቀደሰውም ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ያኑሩት ፥ ሕዝቡንም ፡ በልብሳቸው ፡ እንዳይቀድሱ ፡ ሌላውን ፡ ልብስ ፡ ይልበሱ ።

20 ፤ ራሳቸውንም ፡ አይላጩ ፡ የራሳቸውንም ፡ ጠጕር ፡ ይከርከሙ ፡ እንጂ ፡ ጠጕራቸውን ፡ አያሳድጉ ።

21 ፤ ካህናቱም ፡ ኹሉ ፡ በውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ሲገቡ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አይጠጡ ።

22 ፤ መበለቲቱንና ፡ የተፈታችዪቱን ፡ አያግቡ ፤ ከእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዘር ፡ ግን ፡ ድንግሊቱን ፡ ወይም ፡ የካህን ፡ ሚስት ፡
የነበረችዪቱን ፡ መበለት ፡ ያግቡ ።

23 ፤ በተቀደሰውና ፡ ባልተቀደሰው ፡ መካከል ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፥ ሕዝቤን ፡ ያስተምሩ ፥ ንጹሕና ፡ ንጹሕ ፡ ባልኾነው ፡
መካከል ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፥ ያሳይዋቸው ።

24 ፤ ክርክርም ፡ በኾነ ፡ ጊዜ ፡ ለመፍረድ ፡ ይቁሙ ፤ እንደ ፡ ፍርዴ ፡ ይፍረዱ ፤ በበዓላቴ ፡ ኹሉ ፡ ሕጌንና ፡ ሥርዐቴን ፡
ይጠብቁ ፥ ሰንበታቴንም ፡ ይቀድሱ ።

25 ፤ እንዳይረክሱም ፡ ወደሞተ ፡ ሰው ፡ አይግቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለአባት ፡ ወይም ፡ ለእናት ፡ ወይም ፡ ለወንድ ፡ ልጅ ፡
ወይም ፡ ለሴት ፡ ልጅ ፡ ወይም ፡ ለወንድም ፡ ወይም ፡ ላልተዳረች ፡ እኅት ፡ ይርከሱ ።

26 ፤ ከነጻም ፡ በኋላ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይቈጠርለት ።

27 ፤ በመቅደስም ፡ ውስጥ ፡ ያገለግል ፡ ዘንድ ፥ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ በሚገባበት ፡
ቀን ፥ የኀጢአትን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቅርብ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

28 ፤ ርስት ፡ ይኾንላቸዋል ፤ እኔ ፡ ርስታቸው ፡ ነኝ ፤ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፥ ግዛት ፡ አትስጧቸው ፤ እኔ ፡ ግዛታቸው ፡
ነኝ ።

29 ፤ የእኽሉን ፡ ቍርባንና ፡ የኀጢአትን ፡ መሥዋዕት ፡ የበደልንም ፡ መሥዋዕት ፡ ይበላሉ ፤ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡
ዕርም ፡ የኾነው ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ ለእነርሱ ፡ ይኾናል ።

30 ፤ የበኵራቱ ፡ ኹሉ ፡ መዠመሪያ ፡ ከየዐይነቱ ፡ ከቍርባናችኹም ፡ ኹሉ ፡ የማንሣት ፡ ቍርባን ፡ ኹሉ ፡ ለካህናት ፡
ይኾናል ፤ በቤታችኹም ፡ ውስጥ ፡ በረከት ፡ ያድር ፡ ዘንድ ፥ የዱቄታችኹን ፡ በኵራት ፡ ለካህናቱ ፡ ትሰጣላችኹ ።

31 ፤ የበከተውንና ፡ የተሰበረውን ፥ ወፍ ፡ ወይም ፡ እንስሳ ፡ ቢኾን ፥ ካህናት ፡ አይብሉት ።

ምዕራፍ ፡ 45 ።

1 ፤ ርስትም ፡ አድርጋችኹ ፡ ምድርን ፡ በዕጣ ፡ በምታካፍሉበት ፡ ጊዜ ፡ ከምድር ፡ የተቀደሰውን ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ መባ ፡
አድርጋችኹ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታቀርባላችኹ ። ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡
ክንድ ፡ ይኾናል ፤ በዳርቻው ፡ ኹሉ ፡ ዙሪያውን ፡ የተቀደሰ ፡ ይኾናል ።

2 ፤ ከርሱም ፡ ርዝመቱ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ወርዱም ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ የኾነ ፡ ቦታ ፡
ለመቅደሱ ፡ ይኾናል ፤ በዙሪያውም ፡ ባዶ ፡ ስፍራ ፡ የሚኾን ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ።

3 ፤ ከዚያው ፡ ልክ ፡ ደግሞ ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ ስፍራ ፡
ትለካለኽ ፤ በርሱም ፡ ውስጥ ፡ ቅድስተ ፡ ቅዱሳን ፡ የኾነ ፡ መቅደስ ፡ ይኾናል ።

4 ፤ ከምድርም ፡ የተቀደሰ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ፤ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግሉ ፡ ዘንድ ፥ ለሚቀርቡ ፡ ለመቅደሱ ፡
አገልጋዮች ፡ ለካህናቱ ፡ ይኾናል ፥ ለቤቶቻቸውም ፡ የሚኾን ፡ ስፍራ ፡ ለመቅደስም ፡ የሚኾን ፡ የተቀደሰ ፡ ስፍራ ፡
ይኾናል ።

5 ፤ ርዝመቱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ የኾነ ፡ ስፍራ ፡ ለቤቱ ፡ አገልጋዮች ፡ ለሌዋውያን ፡
ይኾናል ፥ ለሚቀመጡባቸውም ፡ ከተማዎች ፡ ለራሳቸውም ፡ የርስት ፡ ይዞታ ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ለከተማዪቱም ፡ ይዞታ ፡ በተቀደሰው ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ መባ ፡ አጠገብ ፡ ወርዱ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ርዝመቱም ፡ ኻያ ፡
ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ የኾነውን ፡ ስፍራ ፡ ታደርጋላችኹ ። ርሱም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኹሉ ፡ ይኾናል ።

7 ፤ ለአለቃውም ፡ የኾነ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ በተቀደሰው ፡ መባና ፡ በከተማዪቱ ፡ ይዞታ ፡ አጠገብ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡
ይኾናል ፤ በተቀደሰው ፡ መባና ፡ በከተማዪቱ ፡ ይዞታ ፡ ፊት ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡
ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይኾናል ፤ ርዝመቱም ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ነገድ ፡ ዕጣ ፡ ክፍል ፡ ኾኖ ፡ ከምድሩ ፡ ከምዕራቡ ፡ ዳርቻ ፡
ዠምሮ ፡ እስከምሥራቁ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ ይህም ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ይዞታ ፡ ይኾንለታል ፥ አለቃዎቼም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ምድሪቱን ፡ እንደ ፡ ነገዳቸው ፡
መጠን ፡ ይሰጧቸዋል ፡ እንጂ ፡ ሕዝቤን ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አያስጨንቋቸውም ።

9 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእስራኤል ፡ አለቃዎች ፡ ሆይ ፥ ይብቃችኹ ፤ ግፍንና ፡ ብዝበዛን ፡
አስወግዱ ፥ ፍርድንና ፡ ጽድቅንም ፡ አድርጉ ፤ ቅሚያችኹን ፡ ከሕዝቤ ፡ ላይ ፡ አርቁ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

10 ፤ እውነተኛ ፡ ሚዛን ፡ እውነተኛም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ እውነተኛውም ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ ይኹንላችኹ ።

11 ፤ የኢፍና ፡ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ ይኹን ፤ የባዶስ ፡ መስፈሪያ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዐሥረኛ ፡ ክፍል ፥ የኢፍ ፡
መስፈሪያውም ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ዐሥረኛ ፡ ክፍል ፡ ይኹን ። መስፈሪያው ፡ እንደ ፡ ቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ይኹን ።

12 ፤ ሰቅሉም ፡ ኻያ ፡ አቦሊ ፡ ይኹን ፤ ኻያ ፡ ሰቅል ፥ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሰቅል ፥ ዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ሰቅል ፥ ምናን ፡
ይኹንላችኹ ።

13 ፤ የምታቀርቡት ፡ መባ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ካንድ ፡ ቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ስንዴ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ስድስተኛ ፡
ክፍል ፥ ከአንድም ፡ ቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ገብስ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ስድስተኛ ፡ ክፍል ፡ ትሰጣላችኹ ።

14 ፤ የዘይቱም ፡ ደንብ ፥ ከያንዳንዱ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ የባዶስን ፡ ዐሥረኛ ፡ ክፍል ፡ ትሰጣላችኹ ፤ ዐሥር ፡ የባዶስ ፡
መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ የቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ነውና ።

15 ፤ ውሃም ፡ ካለበት ፡ ከእስራኤል ፡ ማሰማሪያ ፡ ከመንጋው ፡ ከኹለቱ ፡ መቶ ፡ አንዱን ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፡
ትሰጣላችኹ ፤ ይህ ፡ ያስተሰርይላችኹ ፡ ዘንድ ፥ ለእኽል ፡ ቍርባንና ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ለደኅንነትም ፡
መሥዋዕት ፡ ይኾናል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ይህን ፡ መባ ፡ ለእስራኤል ፡ አለቃ ፡ ይሰጣሉ ።

17 ፤ በየበዓላቱም ፡ በየመባቻውም ፡ በየሰንበታቱም ፡ በእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ዓመት ፡ በዓል ፡ ኹሉ ፡ የሚቃጠለውን ፡

መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ የመጠጡንም ፡ ቍርባን ፡ መስጠት ፡ በአለቃው ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ ርሱ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ያስተሰርይ ፡ ዘንድ ፥ የኀጢአቱን ፡ መሥዋዕትና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቀርባል ።

18 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመዠመሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ ወይፈን ፡ ውሰድ ፡ መቅደሱንም ፡ አንጻ ።

19 ፤ ካህኑም ፡ ከኀጢአቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ደም ፡ ወስዶ ፡ በመቅደሱ ፡ መቃኖችና ፡ በመሠዊያው ፡ ዕርከን ፡ በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ በውስጠኛውም ፡ አደባባይ ፡ በበሩ ፡ መቃኖች ፡ ላይ ፡ ይርጨው ።

20 ፤ ከወሩም ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ እንዲሁ ፡ አድርግ ፥ ይኸውም ፡ ስለሳተውና ፡ ስላላወቀው ፡ ዅሉ ፡ ነው ። እንዲሁም ፡ ስለ ፡ ቤቱ ፡ አስተስርዩ ።

21 ፤ በመዠመሪያ ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የፋሲካን ፡ በዓል ፡ ታደርጋላችኹ ። እስከ ፡ ሰባት ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ ቂጣ ፡ እንጀራ ፡ ትበላላችኹ ።

22 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ አለቃው ፡ ለራሱና ፡ ለአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ የኀጢአት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚኾነውን ፡ ወይፈን ፡ ያቅርብ ።

23 ፤ በበዓሉም ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቅርብ ፤ ሰባቱን ፡ ቀኖች ፡ በየዕለቱ ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውን ፡ ሰባት ፡ ወይፈንና ፡ ሰባት ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ያቅርብ ፤ ለኀጢአትም ፡ መሥዋዕት ፡ በየዕለቱ ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ ያቅርብ ።

24 ፤ ለአንድም ፡ ወይፈን ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለአንድም ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለአንድም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ለእኽል ፡ ቍርባን ፡ ያቅርብ ።

25 ፤ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስተኛው ፡ ቀን ፡ በበዓሉ ፡ ሰባት ፡ ቀኖች ፥ የኀጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቃጠለውንም ፡ መሥዋዕት ፡ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡ ከዘይቱ ፡ ጋራ ፡ እንዲሁ ፡ ያቅርብ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 46 ።

ምዕራፍ ፡ 46 ።

1 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በውስጠኛው ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ የሚመለከተው ፡ በር ፡ ሥራ ፡ በሚሠራበት ፡ በስድስቱ ፡ ቀን ፡ ተዘግቶ ፡ ይቈይ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሰንበት ፡ ቀንና ፡ በመባቻ ፡ ቀን ፡ ይከፈት ።

2 ፤ አለቃውም ፡ በስተውጭ ፡ ባለው ፡ በር ፡ በደጀ ፡ ሰላሙ ፡ መንገድ ፡ ገብቶ ፡ በበሩ ፡ መቃን ፡ አጠገብ ፡ ይቁም ፥ ካህናቱም ፡ የርሱን ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡ ያቅርቡ ፥ ርሱም ፡ በበሩ ፡ መድረክ ፡ ላይ ፡ ይስገድ ፤ ከዚያም ፡ በዃላ ፡ ይውጣ ፥ በሩ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ አይዘጋ ።

3 ፤ የአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ በዚያ ፡ በር ፡ መግቢያ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሰንበታትና ፡ በመባቻ ፡ ይስገዱ ።

4 ፤ አለቃውም ፡ በሰንበት ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የሚያቀርበው ፡ የሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነውር ፡ የሌለባቸው ፡ ስድስት ፡ የበግ ፡ ጠቦቶች ፡ ነውርም ፡ የሌለበት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ይኹን ፤

5 ፤ የእኽሉም ፡ ቍርባን ፡ ለአውራ ፡ በጉ ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ይኹን ፥ ለጠቦቶቹም ፡ የእኽል ፡ ቍርባን ፡ እንደሚቻል ፡ ያኽል ፡ ይኹን ፥ ለአንዳዱም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ያቅርብ ።

6 ፤ በመባቻም ፡ ቀን ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ አንድ ፡ ወይፈን ፥ ነውር ፡ የሌለባቸውንም ፡ ስድስት ፡ ጠቦቶችና ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ ያቅርብ ፤

7 ፤ ለወይፈኑም ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለአውራውም ፡ በግ ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ለጠቦቶቹም ፡ እንደ ፡ ተቻለው ፡ ያኽል ፥ ለአንዳዱም ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ ለእኽሉ ፡ ቍርባን ፡ ያቅርብ ።

8 ፤ አለቃውም ፡ በሚገባበት ፡ ጊዜ ፡ በበሩ ፡ ደጀ ፡ ሰላም ፡ መንገድ ፡ ይግባ ፡ በዚያውም ፡ ይውጣ ።

9 ፤ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ በየክብረ ፡ በዓሉ ፡ ቀን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በሰሜን ፡ በር ፡ በኩል ፡

ሊሰግድ ፡ የሚገባው ፡ በደቡብ ፡ በር ፡ በኩል ፡ ይውጣ ፥ በደቡብም ፡ በር ፡ የሚገባው ፡ በሰሜን ፡ በር ፡ በኩል ፡
ይውጣ ፤ በፊት ፡ ለፊት ፡ ይውጣ ፡ እንጂ ፡ በገባበቱ ፡ በር ፡ አይመለስ ።

10 ፤ በሚገቡበት ፡ ጊዜ ፡ አለቃው ፡ በመካከላቸው ፡ ይግባ ፡ በሚወጡበትም ፡ ጊዜ ፡ ይውጣ ።

11 ፤ በበዓላትና ፡ በክብረ ፡ በዓል ፡ ቀኖች ፡ የእኽሉ ፡ ቍርባን ፡ ለወይፈኑ ፡ አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፥ ለአውራ ፡ በጉ ፡
አንድ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፥ ለጠቦቶቹም ፡ እንደሚቻለው ፡ ያኽል ፥ ለኢፍ ፡ መስፈሪያም ፡ አንድ ፡ የኢን ፡ መስፈሪያ ፡
ዘይት ፡ ይኾናል ።

12 ፤ አለቃውም ፡ በፈቃዱ ፡ የሚያቀርበውን ፡ መሥዋዕት ፥ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕት ፥ ወይም ፡ በፈቃዱ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የሚያቀርበውን ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፥ ባቀረበ ፡ ጊዜ ፥ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ የሚመለከተው ፡ በር ፡
ይከፈትለት ፥ በሰንበትም ፡ ቀን ፡ እንደሚያደርግ ፡ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የደኅንነቱን ፡ መሥዋዕት ፡
ያቅርብ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ይውጣ ፥ ከወጣም ፡ በኋላ ፡ በሩ ፡ ይዘጋ ።

13 ፤ በየዕለቱም ፡ ለሚቃጠል ፡ መሥዋዕት ፡ ነውር ፡ የሌለበትን ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ያቅርብ ፤ በየማለዳው ፡ ያቅርበው ።

14 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የእኽልን ፡ ቍርባን ፥ በኢን ፡ መስፈሪያ ፡ ሢሶ ፡ ዘይት ፡ የተለወሰ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ስድስተኛ ፡
እጅ ፡ መልካም ፡ ዱቄትን ፥ በየማለዳው ፡ ያቅርብ ፤ ይህ ፡ በዘለዓለሙ ፡ ሥርዐት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የዘወትር ፡ የእኽል ፡
ቍርባን ፡ ይኹን ።

15 ፤ እንዲሁ ፡ ዘወትር ፡ ለሚቃጠለው ፡ መሥዋዕት ፡ ጠቦቱንና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባን ፡ ዘይቱንም ፡ በየማለዳው ፡ ያቅርብ ።

16 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ አለቃው ፡ ከልጆቹ ፡ ለአንዱ ፡ ከርስቱ ፡ ስጦታ ፡ቢሰጥ ፡ ለልጆቹ ፡
ይኹን ፤ የርስት ፡ ይዞታ ፡ ይኾንላቸዋል ።

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከባሪያዎቹ ፡ ለአንዱ ፡ ከርስቱ ፡ ስጦታ ፡ ቢሰጥ ፥ እስከ ፡ ነጻነት ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ለርሱ ፡
ይኹን ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ለአለቃው ፡ ይመለስ ፤ ርስቱ ፡ ግን ፡ ለልጆቹ ፡ ይኹን ።

18 ፤ አለቃውም ፡ ሕዝቡን ፡ ከይዞታቸው ፡ ያወጣቸው ፡ ዘንድ ፥ ከርስታቸው ፡ በግድ ፡ አይውሰድ ፤ ሕዝቤ ፡ ኹሉ ፡
ከይዞታቸው ፡ እንዳይነቀሉ ፡ ከገዛ ፡ ይዞታው ፡ ለልጆች ፡ ርስትን ፡ ይስጥ ።

19 ፤ በበሩም ፡ አጠገብ ፡ ባለው ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወደሚመለከተው ፡ ለካህናት ፡ ወደሚኾን ፡ ወደተቀደሰው ፡
ዕቃ ፡ ቤት ፡ አገባኝ ፤ እንሆም ፥ በኋላው ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ አንድ ፡ ስፍራ ፡ ነበረ ።

20 ፤ ርሱም ፦ ካህናቱ ፡ ሕዝቡን ፡ ለመቀደስ ፡ ወደ ፡ ውጭው ፡ አደባባይ ፡ እንዳያወጡ ፡ የበደሉን ፡ መሥዋዕትና ፡
የኀጢአቱን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀቅሉበት ፥ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡ የሚጋግሩበት ፡ ስፍራ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለኝ ።

21 ፤ በውጭው ፡ አደባባይ ፡ አወጣኝ ፡ በአደባባይም ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ አራቱ ፡ ማእዘን ፡ አዞረኝ ፤ እንሆም ፥ በአደባባዩ ፡
ማእዘን ፡ ኹሉ ፡ አደባባይ ፡ ነበረ ።

22 ፤ በአደባባዩ ፡ በአራቱ ፡ ማእዘን ፡ ርዝመቱ ፡ አርባ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ የኾነ ፡ የታጠረ ፡ አደባባይ ፡
ነበረ ፤ በማእዘኑ ፡ ላሉ ፡ ለእነዚህ ፡ ለአራቱ ፡ ስፍራዎች ፡ አንድ ፡ ልክ ፡ ነበረ ።

23 ፤ በአራቱም ፡ ዙሪያ ፡ ኹሉ ፡ ግንብ ፡ ነበረ ፥ በግንቡም ፡ ሥር ፡ በዙሪያው ፡ የመቀቀያ ፡ ቦታ ፡ ነበረ ።

24 ፤ ርሱም ፦ እነዚህ ፡ የቤቱ ፡ አገልጋዮች ፡ የሕዝቡን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚቀቅሉባቸው ፡ ስፍራዎች ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 47 ።

ምዕራፍ ፡ 47 ።

1 ፤ ወደመቅደሱም ፡ መዝጊያ ፡ መለሰኝ ፤ እንሆም ፥ ውሃ ፡ ከቤቱ ፡ መድረክ ፡ በታች ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይወጣ ፡
ነበር ፥ የቤቱ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለከት ፡ ነበርና ፤ ውሃውም ፡ ከቤቱ ፡ ከቀኝ ፡ ወገን ፡ በታች ፡ በመሠዊያው ፡
በደቡብ ፡ በኩል ፡ ይወርድ ፡ ነበር ።

2 ፤ በሰሜኑም ፡ በር ፡ በኩል ፡ አወጣኝ ፤ በስተውጭ ፡ ባለው ፡ መንገድ ፥ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደሚመለከት ፡ በስተውጭ ፡

ወዳለው ፡ በር ፡ አዞረኝ ፤ እንሆም ፥ ውሃው ፡ በቀኙ ፡ ወገን ፡ ይፈስ ፡ ነበር ።

3 ፤ ሰውዬውም ፡ ገመዱን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወጣ ፡ አንድ ፡ ሺሕም ፡ ክንድ ፡ ለካ ፥ በውሃውም ፡ ውስጥ ፡ አሻገረኝ ፥ ውሃም ፡ እስከ ፡ ቍርጭምጭሚት ፡ ደረሰ ።

4 ፤ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ለካ ፡ በውሃውም ፡ ውስጥ ፡ አሻገረኝ ፥ ውሃውም ፡ እስከ ፡ ጕልበት ፡ ደረሰ ። ደግሞም ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ለካ ፡ በውሃውም ፡ ውስጥ ፡ አሻገረኝ ፥ ውሃውም ፡ እስከ ፡ ወገብ ፡ ደረሰ ።

5 ፤ ደግሞ ፡ አንድ ፡ ሺሕ ፡ ለካ ፡ ልሻገረውም ፡ የማልችለው ፡ ወንዝ ፡ ኾነ ፤ ውሃውም ፡ ጥልቅ ፡ ነበረ ፥ የሚዋኝበትም ፡ ውሃ ፡ ነበረ ፤ ሰው ፡ ሊሻገረው ፡ የማይችለው ፡ ወንዝ ፡ ነበረ ።

6 ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ አይተኻልን ፧ አለኝ ። አመጣኝም ፥ ወደወንዙም ፡ ዳር ፡ መለሰኝ ።

7 ፤ በተመለስኹም ፡ ጊዜ ፥ እንሆ ፥ በወንዙ ፡ ዳር ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ዛፎች ፡ ነበሩ ።

8 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ይህ ፡ ውሃ ፡ ወደምሥራቅ ፡ ምድር ፡ ይወጣል ፡ ወደ ፡ ዐረባም ፡ ይወርዳል ፡ ወደ ፡ ባሕሩም ፡ ይገባል ፤ ወደ ፡ ባሕሩም ፡ ወደረከሰው ፡ ውሃ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ውሃው ፡ ይፈወሳል ።

9 ፤ ሕያው ፡ ነፍስ ፡ ያለው ፡ ተንቀሳቃሽ ፡ ኹሉ ፡ ወንዙ ፡ በመጣበት ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፤ ይህም ፡ ውሃ ፡ በዚያ ፡ ስለ ፡ ደረሰ ፡ ዓሣዎች ፡ እጅግ ፡ ይበዛሉ ፤ የባሕሩም ፡ ውሃ ፡ ይፈወሳል ፥ ወንዙም ፡ በሚመጣበት ፡ ያለው ፡ ኹሉ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

10 ፤ አጥማጆችም ፡ በዚያ ፡ ይቆማሉ ፤ ከዐይንጋዲ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ዐይንኤግላይም ፡ ድረስ ፡ መረብ ፡ መዘርጊያ ፡ ይኾናል ፤ ዓሣዎችም ፡ እንደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ዓሣዎች ፡ በየወገናቸው ፡ እጅግ ፡ ይበዛሉ ።

11 ፤ ረግረጉና ፡ ዕቋሪው ፡ ውሃ ፡ ግን ፡ ጨው ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ይኖራል ፡ እንጂ ፡ አይፈወስም ።

12 ፤ በወንዙም ፡ አጠገብ ፡ በዳሩ ፡ ላይ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ፍሬው ፡ የሚበላ ፡ ዛፍ ፡ ኹሉ ፡ ይበቅላል ፥ ቅጠሉም ፡ አይረግፍም ፡ ፍሬውም ፡ አይጐድልም ፤ ውሃውም ፡ ከመቅደስ ፡ ይወጣልና ፥ በየወሩ ፡ ኹሉ ፡ የፍሬ ፡ በኵር ፡ ያገኛል ፤ ፍሬውም ፡ ለመብል ፡ ቅጠሉም ፡ ለመድኀኒት ፡ ይኾናል ።

13 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ርስት ፡ አድርጋችኹ ፡ ለዐሥራ ፡ ኹለቱ ፡ የእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ምድሪቱን ፡ የምትከፍሉበት ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ። ለዮሴፍ ፡ ኹለት ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ይኾናል ።

14 ፤ ለአባቶቻችኹ ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፥ ምዬ ፡ ነበርና ፥ እናንተ ፡ እኩል ፡ አድርጋችኹ ፡ ተካፈሉት ፡ ይህችም ፡ ምድር ፡ ርስት ፡ ትኾናችኋለች ።

15 ፤ የምድሪቱም ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ። በሰሜኑ ፡ ወገን ፡ ከታላቁ ፡ ባሕር ፡ ዠምሮ ፡ በሔትሎን ፡ መንገድ ፡ ወደጽዳድ ፡ መግቢያ ፤

16 ፤ ሐማት ፥ ቤሮታ ፥ በደማስቆ ፡ ድንበርና ፡ በሐማት ፡ ድንበር ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ሲብራይም ፥ በሐውራን ፡ ድንበር ፡ አጠገብ ፡ ያለው ፡ ሐጸርሃቲኮን ።

17 ፤ ድንበሩ ፡ ከባሕሩ ፡ በደማስቆ ፡ ድንበር ፡ ላይ ፡ ያለው ፡ ሐጻረ ፡ ዔኖን ፡ ይኾናል ፥ በሰሜንም ፡ በኩል ፡ የሐማት ፡ ድንበር ፡ አለ ። የሰሜኑ ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ።

18 ፤ የምሥራቁም ፡ ድንበር ፡ በሐውራን ፡ በደማስቆና ፡ በገለዓድ ፡ በእስራኤልም ፡ ምድር ፡ መካከል ፡ ዮርዳኖስ ፡ ይኾናል ። ከሰሜኑ ፡ ድንበር ፡ ዠምሮ ፡ እስከምሥራቁ ፡ ባሕር ፡ እስከ ፡ ታማር ፡ ድረስ ፡ የምሥራቁ ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ።

19 ፤ የደቡቡም ፡ ድንበር ፡ ከታማር ፡ ዠምሮ ፡ እስከሜሪባ ፡ ቃዴስ ፡ ውሃ ፡ እስከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ። የደቡቡ ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ።

20 ፤ የምዕራቡም ፡ ድንበር ፡ ከደቡቡ ፡ ድንበር ፡ ዠምሮ ፡ እስከሐማት ፡ መግቢያ ፡ አንጻር ፡ ድረስ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ይኾናል ። የምዕራቡ ፡ ድንበር ፡ ይህ ፡ ነው ።

21 ፤ እንዲሁ ፡ ይህችን ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ነገዶች ፡ መጠን ፡ ለእናንተ ፡ ትካፈላላችኹ ።

22 ፤ ለእናንተና ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ ለሚቀመጡ ፡ በእናንተም ፡ መካከል ፡ ልጆችን ፡ ለሚወልዱ ፡ መጻተኛዎች ፡

ርስት ፡ አድርጋችኹ ፡ በዕጣ ፡ ትካፈሏታላችኹ ፤ እነርሱም ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ እንዳሉ ፡ የአገር ፡ ልጆች ፡ ይኾኑላችኋል ፥ በእስራኤልም ፡ ነገዶች ፡ መካከል ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ርስትን ፡ ይወርሳሉ ።

23 ፤ መጻተኛውም ፡ በማናቸውም ፡ ነገድ ፡ መካከል ፡ ቢቀመጥ ፡ በዚያ ፡ ርስቱን ፡ ትሰጡታላችኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሕዝቅኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 48 ።

ምዕራፍ ፡ 48 ።

1 ፤ የነገዶችም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ። በሔትሎን ፡ መንገድ ፡ አጠገብ ፡ ወደሐማት ፡ መግቢያ ፡ በደማስቆም ፡ ድንበር ፡ ባለው ፡ በሐጸረ ፡ ዔኖን ፥ በሐማትም ፡ አጠገብ ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ካለው ፡ ከሰሜን ፡ ድንበር ፡ ይገዞምራል ። ወርዳቸውም ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ። ለዳን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

2 ፤ ከዳንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለአሴር ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

3 ፤ ከአሴርም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለንፍታሌም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

4 ፤ ከንፍታሌም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለምናሴ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

5 ፤ ከምናሴም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለኤፍሬም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ከኤፍሬምም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለሮቤል ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

7 ፤ ከሮቤልም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለይሁዳ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

8 ፤ ከይሁዳም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለመባ ፡ የኾነ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ፤ ወርዱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ፡ ርዝመቱም ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ከዕጣ ፡ ክፍሎች ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ይኾናል ፥ መቅደሱም ፡ በመካከሉ ፡ ይኾናል ።

9 ፤ ለእግዚአብሔር ፡ የምታቀርቡት ፡ መባ ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ።

10 ፤ ለእነዚህም ፡ ለካህናቱ ፡ የተቀደሰ ፡ መባ ፡ ይኾናል ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፥ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ወርዱ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፥ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ወርዱ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፥ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ። የእግዚአብሔርም ፡ መቅደስ ፡ በመካከሉ ፡ ይኾናል ።

11 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፥ ሌዋውያን ፡ እንደ ፡ ሳቱ ፡ ላልሳቱት ፡ ሥርዐቴን ፡ ለጠበቁት ፡ ከሳዶቅ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለተቀደሱት ፡ ካህናት ፡ ይኾናል ።

12 ፤ ከምድርም ፡ መባ ፡ የተለየ ፡ መባ ፡ ይኾንላቸዋል ፥ ከዅሉም ፡ ይልቅ ፡ የተቀደሰ ፡ ይኾናል ፤ በሌዋውያን ፡ ድንበር ፡ አጠገብ ፡ ይኾናል ።

13 ፤ በካህናቱም ፡ ድንበር ፡ አንጻር ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ የኾነ ፡ ዕጣ ፡ ለሌዋውያን ፡ ይኾናል ፤ ርዝመቱ ፡ ዅሉ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ።

14 ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ የተቀደሰ ፡ ነውና ፥ ከርሱ ፡ ምንም ፡ አይሸጡም ፡ አይለውጡምም ፥ የምድሩም ፡ በኵራት ፡ አይፋለስም ።

15 ፤ በኻያ ፡ ዐምስቱም ፡ ሺሕ ፡ አንጻር ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርድ ፡ ያለው ፡ የቀረ ፡ስፍራ ፡ ለከተማዪቱ ፡ ለጋራ ፡

ጕዳይዋ ፥ ለመኖሪያ ፡ ለማስማርያም ፡ ይኾናል ፤ ከተማዪቱም ፡ በመካከሉ ፡ ትኾናለች ።

16 ፤ ልኳም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፥ በደቡብም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፥ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፥ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ ለከተማዪቱም ፡ ማሰማሪያ ፡ ይኖራታል ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፥ በደቡብም ፡ በኩል ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፥ በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፥ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዐምሳ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ።

18 ፤ በተቀደሰው ፡ መባ ፡ አንጻር ፡ የተረፈው ፡ ርዝመቱ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ወደ ፡ ምዕራብም ፡ ዐሥር ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ። በተቀደሰው ፡ መባ ፡ አንጻር ፡ ይኾናል ። ፍሬውም ፡ ከተማዪቱን ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለመብል ፡ ይኾናል ።

19 ፤ ከእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ዅሉ ፡ ከተማዪቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ያርሱታል ።

20 ፤ መባው ፡ ዅሉ ፡ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ወርዱም ፡ ኻያ ፡ ዐምስት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ፤ የተቀደሰውን ፡ መባ ፡ ከከተማዪቱ ፡ ይዞታ ፡ ጋራ ፡ አራት ፡ ማእዘን ፡ አድርጋችኹ ፡ ትሰጣላችኹ ።

21 ፤ በተቀደሰው ፡ መባና ፡ በከተማዪቱ ፡ ይዞታ ፡ በዚህና ፡ በዚያ ፡ ወገን ፡ የቀረው ፡ ለአለቃው ፡ ይኾናል ፤ በመባው ፡ በኻያ ፡ ዐምስቱ ፡ ሺሕ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምሥራቁ ፡ ድንበር ፥ በምዕራብም ፡ በኩል ፡ በኻያ ፡ ዐምስቱ ፡ ሺሕ ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ምዕራቡ ፡ ድንበር ፥ እንደ ፡ ዕጣ ፡ ክፍል ፡ ዅሉ ፡ መጠን ፥ ለአለቃው ፡ ይኾናል ፤ የተቀደሰውም ፡ መባና ፡ ቤተ ፡ መቅደሱ ፡ በመካከሉ ፡ ይኾናል ።

22 ፤ የሌዋውያንም ፡ ርስት ፡ የከተማዪቱም ፡ ይዞታ ፡ ለአለቃው ፡ በኾነው ፡ መካከል ፡ ይኾናል ፤ በይሁዳ ፡ ድንበርና ፡ በብንያም ፡ ድንበር ፡ መካከል ፡ የአለቃ ፡ ዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

23 ፤ ለቀሩትም ፡ ነገዶች ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለብንያም ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

24 ፤ ከብንያምም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለስምዖን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

25 ፤ ከስምዖንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለይሳኮር ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

26 ፤ ከይሳኮርም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለዛብሎን ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

27 ፤ ከዛብሎንም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ ከምሥራቅ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ ለጋድ ፡ አንድ ፡ የዕጣ ፡ ክፍል ፡ ይኾናል ።

28 ፤ ከጋድም ፡ ድንበር ፡ ቀጥሎ ፡ በደቡብ ፡ በኩል ፡ ድንበሩ ፡ ከታማር ፡ ዠምሮ ፡ እስከሜሪባ ፡ ቃዴስ ፡ ውሃ ፡ እስከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይኾናል ።

29 ፤ ርስት ፡ አድርጋችኹ ፡ ለእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ በዕጣ ፡ የምታካፍሏት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡ ናት ፥ የያንዳንዱም ፡ ዕጣ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

30 ፤ የከተማዪቱም ፡ መውጫዎች ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ። በሰሜን ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡ ነው ።

31 ፤ የከተማዪቱ ፡ በሮች ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ስም ፡ ይኾናሉ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ አንዱ ፡ የሮቤል ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የይሁዳ ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የሌዊ ፡ በር ፥ ሦስት ፡ በሮች ፡ ይኾናሉ ።

32 ፤ በምሥራቁም ፡ ወገን ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፥ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የዮሴፍ ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የብንያም ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የዳን ፡ በር ፡ ነው ።

33 ፤ በደቡቡም ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፥ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የስምዖን ፡
በር ፡ አንዱም ፡ የይሳኮር ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የዛብሎን ፡ በር ፡ ነው ።

34 ፤ በምዕራቡም ፡ ወገን ፡ ልኩ ፡ አራት ፡ ሺሕ ፡ ዐምስት ፡ መቶ ፡ ክንድ ፥ ሦስትም ፡ በሮች ፡ አሉ ፤ አንዱ ፡ የጋድ ፡ በር ፡
አንዱም ፡ የአሴር ፡ በር ፡ አንዱም ፡ የንፍታሌም ፡ በር ፡ ነው ።

35 ፤ ዙሪያዋም ፡ ዐሥራ ፡ ስምንት ፡ ሺሕ ፡ ክንድ ፡ ይኾናል ፥ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ የከተማዪቱ ፡
ስም ፦ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ አለ ፡ ተብሎ ፡ ይጠራል ፨

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ።

(ክለሳ.1.20020507)

__________________ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ በነገሠ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥቶ ፡ ከበባት ።

2 ፤ ጌታም ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄምን ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ከፍሎ ፡ በእጁ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ ርሱም ፡ ወደሰናዖር ፡ ምድር ፡ ወደአምላኩ ፡ ቤት ፡ ወሰደው ፥ ዕቃውንም ፡ ወደአምላኩ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ አገባው ።

3 ፤ 4 ፤ ንጉሡም ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውንና ፡ መልከ ፡ መልካሞቹን ፥ በጥበብ ፡ ኹሉ ፡ የሚያስተውሉትን ፡ ዕውቀትም ፡ የሞላባቸውን ፡ ብልኀተኛዎችና ፡ አስተዋዮች ፡ የኾኑትን ፥ በንጉሡም ፡ ቤት ፡ መቆም ፡ የሚችሉትን ፡ ብላቴናዎች ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከነገሥታቱና ፡ ከመሳፍንቱ ፡ ዘር ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፥ የከለዳውያንንም ፡ ትምህርትና ፡ ቋንቋ ፡ ያስተምሯቸው ፡ ዘንድ ፥ ለጃን ፡ ደረባዎች ፡ አለቃ ፡ ለአስፋኔዝ ፡ ነገረ ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያሳድጓቸው ፡ ዘንድ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፥ ከንጉሡ ፡ መብል ፡ ከሚጠጣውም ፡ ጠጅ ፡ በየዕለቱ ፡ ድርጓቸውን ፡ አዘዘላቸው ።

6 ፤ በእነዚህም ፡ መካከል ፡ ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ዳንኤልና ፡ ዐናንያ[262] ፡ ሚሳኤልና[263] ፡ ዐዛርያ[264] ፡ ነበሩ ።

7 ፤ የጃን ፡ ደረባዎቹም ፡ አለቃ ፡ ስም ፡ አወጣላቸው ፤ ዳንኤልን ፡ ብልጣሶር[265] ፥ ዐናንያንም ፡ ሲድራቅ[266] ፥ ሚሳኤልንም ፡ ሚሳቅ ፥ ዐዛርያንም ፡ ዐብደናጎ ፡ ብሎ ፡ ጠራቸው ።

8 ፤ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ መብልና ፡ በሚጠጣው ፡ ጠጅ ፡ እንዳይረክስ ፡ በልቡ ፡ ዐሰበ ፤ እንዳይረክስም ፡ የጃን ፡ ደረባዎቹን ፡ አለቃ ፡ ለመነ ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጃን ፡ ደረባዎቹ ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡ ለዳንኤል ፡ ሞገስንና ፡ ምሕረትን ፡ ሰጠው ።

10 ፤ የጃን ፡ ደረባዎቹም ፡ አለቃ ፡ ዳንኤልን ፦ መብሉንና ፡ መጠጡን ፡ ያዘዘላችኹን ፡ ጌታዬን ፡ ንጉሡን ፡ እፈራለኹ ፤ በዕድሜ ፡ እንደናንተ ፡ ካሉ ፡ ብላቴናዎች ፡ ይልቅ ፡ ፊታችኹ ፡ ከስቶ ፡ ያየ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ በራሴ ፡ ታስፈርዱብኛላችኹ ፡ አለው ።

11 ፤ ዳንኤልም ፡ የጃንደርባዎቹ ፡ አለቃ ፡ በዳንኤልና ፡ በዐናንያ ፡ በሚሳኤልና ፡ በዐዛርያ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ ሜልጻርን ።

12 ፤ እኛን ፡ ባሪያዎችኽን ፡ ዐሥር ፡ ቀን ፡ ያኽል ፡ ትፈትነን ፡ ዘንድ ፥ እለምንኻለኹ ፤ የምንበላውንም ፡ ጥራጥሬ ፡ የምንጠጣውንም ፡ ውሃ ፡ ይስጡን ፤

13 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእኛን ፡ ፊትና ፡ ከንጉሡ ፡ መብል ፡ የሚበሉትን ፡ የብላቴናዎችን ፡ ፊት ፡ ተመልከት ፤ እንዳየኸውም ፡ ኹሉ ፡ ከባሪያዎችኽ ፡ ጋራ ፡ የወደድኸውን ፡ አድርግ ፡ አለው ።

14 ፤ ይህንም ፡ ነገራቸውን ፡ ሰምቶ ፡ ዐሥር ፡ ቀን ፡ ፈተናቸው ።

15 ፤ ከዐሥር ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ከንጉሡ ፡ መብል ፡ ከበሉ ፡ ብላቴናዎች ፡ ኹሉ ፡ ይልቅ ፡ ፊታቸው ፡ አምሮ ፡ ሥጋቸውም ፡ ወፍሮ ፡ ታየ ።

262ዕብ. ፥ ሐናንያህ ፡ (ምሕረተ ፡ እግዚአብሔር) ።
263ዕብ. ፥ ሚሻኤል ፡ (ማን ፡ እግዚአብሔር) ።
264ዕብ. ፥ ዐዛርያ ፡ (እግዚአብሔር ፡ የሚረዳው) ።
265ዕብ. ፥ ብልጥሻጽር ።
266ዕብ. ፥ ሻድራክ ።

16 ፤ ሜልጻርም ፡ መብላቸውንና ፡ የሚጠጡትን ፡ ጠጅ ፡ አስቀርቶ ፡ ጥራጥሬውን ፡ ሰጣቸው ።

17 ፤ ለእነዚህም ፡ ለአራቱ ፡ ብላቴናዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ በትምህርትና ፡ በጥበብ ፡ ኹሉ ፡ ዕውቀትንና ፡ ማስተዋልን ፡
ሰጣቸው ፤ ዳንኤልም ፡ በራእይና ፡ በሕልም ፡ ኹሉ ፡ አስተዋይ ፡ ነበረ ።

18 ፤ እነርሱም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፥ ንጉሡ ፡ ያዘዘው ፡ ቀን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ የጃን ፡ ደረባዎቹ ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡
ናቡከደነጾር ፡ ዘንድ ፡ አገባቸው ።

19 ፤ ንጉሡም ፡ በተነጋገራቸው ፡ ጊዜ ፡ ከብላቴናዎቹ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ዳንኤልና ፡ እንደ ፡ ዐናንያ ፡ እንደ ፡ ሚሳኤልና ፡
እንደ ፡ ዐዛርያ ፡ ያለ ፡ አልተገኘም ፤ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ።

20 ፤ ንጉሡም ፡ በጠየቃቸው ፡ በጥበብና ፡ በማስተዋል ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ በግዛቱ ፡ ኹሉ ፡ ከሚኖሩ ፡ የሕልም ፡
ተርጓሚዎችና ፡ አስማተኛዎች ፡ ኹሉ ፡ እነርሱ ፡ ዐሥር ፡ እጅ ፡ የበለጡ ፡ ኾነው ፡ አገኘባቸው ።

21 ፤ ዳንኤልም ፡ እስከንጉሡ ፡ እስከቂሮስ ፡ መዠመሪያ ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ በነገሥ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ናቡከደነጾር ፡ ሕልም ፡ ዐለመ ፤ መንፈሱም ፡ ታወከ ፥ እንቅልፉም ፡
ከርሱ ፡ ራቀ ።

2 ፤ ለንጉሡም ፡ ሕልሙን ፡ እንዲነግሩት ፡ ንጉሡ ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹንና ፡ አስማተኛዎቹን ፡ መተተኛዎቹንና ፡
ከለዳውያኑንም ፡ ይጠሩ ፡ ዘንድ ፥ አዘዘ ፤ እነርሱም ፡ ገብተው ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ቆሙ ።

3 ፤ ንጉሡም ፦ ሕልም ፡ ዐልሜያለኹ ፥ ሕልሙንም ፡ ለማወቅ ፡ መንፈሴ ፡ ታውኳል ፡ አላቸው ።

4 ፤ ከለዳውያኑም ፡ ንጉሡን ፡ በሶርያ ፡ ቋንቋ ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ፤ ለባሪያዎችኽ ፡ ሕልምኽን ፡
ንገር ፥ እኛም ፡ ፍቺውን ፡ እናሳይኻለን ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።

5 ፤ ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ከለዳውያኑንም ፦ ነገሩ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ርቋል ፤ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡
ባታስታውቁኝ ፥ ትቈረጣላችኹ ፡ ቤቶቻችኹም ፡ የጕድፍ ፡ መጣያ ፡ ይደረጋሉ ።

6 ፤ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡ ግን ፡ ብታሳዩ ፥ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ስጦታና ፡ ዋጋ ፡ ብዙ ፡ ክብርም ፡ ትቀበላላችኹ ፤ ስለዚህም ፡
ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡ አሳዩኝ ፡ አላቸው ።

7 ፤ ኹለተኛም ፡ ጊዜ ፡ መልሰው ፦ ንጉሡ ፡ ለባሪያዎቹ ፡ ሕልሙን ፡ ይንገር ፥ እኛም ፡ ፍቺውን ፡ እናሳያለን ፡ አሉት ።

8 ፤ ንጉሡ ፡ መልሶ ፦ ነገሩ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ታውቃላችኹና ፡ ጊዜውን ፡ እንድታስረዝሙ ፡ እኔ ፡
ዐውቃለኹ ።

9 ፤ ሕልሙንም ፡ ባታስታውቁኝ ፡ አንድ ፡ ፍርድ ፡ አለባችኹ ፤ ጊዜውን ፡ ለማሳለፍ ፡ የሐሰትንና ፡ የተንኰልን ፡ ቃል ፡
ልትነግሩኝ ፡ አዘጋጅታችኋል ፤ ስለዚህ ፥ ሕልሙን ፡ ንገሩኝ ፥ ፍቺውንም ፡ ማሳየት ፡ እንድትችሉ ፡ ዐውቃለኹ ፡ አለ ።

10 ፤ ከለዳውያኑም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሰው ፦ የንጉሡን ፡ ነገር ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የለም ፤ ከነገሥታትም ፡ ታላቅና ፡ ኀይለኛ ፡ የኾነ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚንና ፡ አስማተኛን ፡
ከለዳዊንም ፡ አልጠየቀም ።

11 ፤ ንጉሡም ፡ የሚጠይቀው ፡ ነገር ፡ የቸገረ ፡ ነው ፤ መኖሪያቸው ፡ ከሰው ፡ ጋራ ፡ ካልኾነ ፡ ከአማልክት ፡ በቀር ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ የሚያሳየው ፡ ማንም ፡ የለም ፡ አሉ ።

12 ፤ ስለዚህም ፡ ንጉሡ ፡ ተበሳጨ ፡ እጅግም ፡ ተቈጣ ፥ የባቢሎንንም ፡ ጠቢባን ፡ ኹሉ ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

13 ፤ ትእዛዝም ፡ ወጣ ፥ ጠቢባንንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ዠመሩ ፤ ዳንኤልንና ፡ ባልንጀራዎቹንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡
ፈለጓቸው ።

14 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ የወጣውን ፡ የንጉሡን ፡ የዘበኛዎቹ ፡ አለቃ ፡

አርዮክን ፡ በፈሊጥና ፡ በማስተዋል ፡ ተናገረው ፤

15 ፤ ለንጉሡም ፡ አለቃ ፡ ለአርዮክ ፡ መልሶ ፦ የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ቸኰለ ፡ አለው ። አርዮክም ፡ ነገሩን ፡ ለዳንኤል ፡ አስታወቀው ።

16 ፤ ዳንኤልም ፡ ገብቶ ፡ ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡ የሚያስታውቅበት ፡ ጊዜ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፥ ንጉሡን ፡ ለመነ ።

17 ፤ 18 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ። ዳንኤልም ፡ ባልንጀራዎቹም ፡ ከቀሩት ፡ ከባቢሎን ፡ ጠቢባን ፡ ጋራ ፡ እንዳይሞቱ ፡ ስለዚህ ፡ ምስጢር ፡ ምሕረትን ፡ ከሰማይ ፡ አምላክ ፡ ይለምኑ ፡ ዘንድ ፥ ነገሩን ፡ ለባልንጀራዎቹ ፡ ለዐናንያና ፡ ለሚሳኤል ፡ ለዐዛርያ ፡ አስታወቃቸው ።

19 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ምስጢሩ ፡ በሌሊት ፡ ራእይ ፡ ለዳንኤል ፡ ተገለጠለት ፤ ዳንኤልም ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነ ።

20 ፤ ዳንኤልም ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ ጥበብና ፡ ኀይል ፡ ለርሱ ፡ ነውና ፥ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከዘለዓለም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ይባረክ ፤

21 ፤ ጊዜያትንና ፡ ዘመናትን ፡ ይለውጣል ፤ ነገሥታትን ፡ ያፈልሳል ፥ ነገሥታትንም ፡ ያስነሣል ፤ ጥበብን ፡ ለጠቢባን ፡ ዕውቀትንም ፡ ለአስተዋዮች ፡ ይሰጣል ።

22 ፤ የጠለቀውንና ፡ የተሰወረውን ፡ ይገልጣል ፤ በጨለማ ፡ ያለውን ፡ ያውቃል ፥ ብርሃንም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ነው ።

23 ፤ ጥበብንና ፡ ኀይልን ፡ የሰጠኸኝ ፥ እኛም ፡ የለመንኹን ፡ ነገር ፡ አኹን ፡ ያስታወቅኸኝ ፥ አንተ ፡ የአባቶቼ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥ የንጉሡን ፡ ነገር ፡ አስታውቀኸኛልና ፥ እገዛልኻለኹ ፡ አመሰግንኻለኹ ።

24 ፤ ከዚህም ፡ በዃላ ፡ ዳንኤል ፡ ንጉሡ ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ወዳዘዘው ፥ ወደ ፡ አርዮክ ፡ ገባ ፤ በገባም ፡ ጊዜ ፦ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ አታጥፋ ፤ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አስገባኝ ፥ እኔም ፡ ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡ አሳያለኹ ፡ አለው ።

25 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አርዮክ ፡ ዳንኤልን ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አስገባውና ፦ ከይሁዳ ፡ ምርኮኛዎች ፡ ያለውን ፡ ለንጉሡ ፡ ፍቺውን ፡ የሚያስታውቀውን ፡ ሰው ፡ አግኝቻለኹ ፡ አለው ።

26 ፤ ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ብልጣሶርም ፡ የሚባለውን ፡ ዳንኤልን ፦ ያየኹትን ፡ ሕልምና ፡ ፍቺውን ፡ ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለኽን ፡ አለው ።

27 ፤ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ንጉሡ ፡ የጠየቀውን ፡ ምስጢር ፡ ጠቢባንና ፡ አስማተኛዎች ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎችና ፡ ቃላተኛዎች ፡ ለንጉሡ ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉም ፤

28 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ምስጢር ፡ የሚገልጥ ፡ አምላክ ፡ በሰማይ ፡ ውስጥ ፡ አለ ፥ ርሱም ፡ በዃለኛው ፡ ዘመን ፡ የሚኾነውን ፡ ለንጉሡ ፡ ለናቡከደነጾር ፡ አስታውቆታል ። በዐልጋኽ ፡ ላይ ፡ የኾነው ፡ ሕልምና ፡ የራስኽ ፡ ራእይ ፡ ይህ ፡ ነው ።

29 ፤ አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በዃላ ፡ የሚኾነው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ በዐልጋኽ ፡ ላይ ፡ ታስብ ፡ ነበር ፤ ምስጢርንም ፡ የሚገልጠው ፡ የሚኾነውን ፡ ነገር ፡ አስታውቆኻል ።

30 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ይህ ፡ ምስጢር ፡ ለእኔ ፡ መገለጡ ፡ ፍቺው ፡ ለንጉሡ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፥ አንተም ፡ የልብኽን ፡ ዐሳብ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ በጥበብ ፡ ስለ ፡ በለጥኹ ፡ አይደለም ።

31 ፤ አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ታላቅ ፡ ምስል ፡ አየኽ ፤ ይህም ፡ ምስል ፡ ታላቅና ፡ ብልጭልጭታው ፡ የበዛ ፡ ነበረ ፥ በፊትኽም ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ መልኩም ፡ ግሩም ፡ ነበረ ።

32 ፤ የዚህም ፡ ምስል ፡ ራስ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፥ ደረቱና ፡ ክንዶቹም ፡ ብር ፥ ሆዱና ፡ ወገቡም ፡ ናስ ፥

33 ፤ ጭኖቹም ፡ ብረት ፥ እግሮቹም ፡ እኩሉ ፡ ብረት ፡ እኩሉም ፡ ሸክላ ፡ ነበረ ።

34 ፤ እጅም ፡ ሳይነካው ፡ ድንጋይ ፡ ከተራራው ፡ ተፈንቅሎ ፡ ከብረትና ፡ ከሸክላ ፡ የኾነውን ፡ የምስሉን ፡ እግሮች ፡ ሲመታና ፡ ሲፈጭ ፡ አየኽ ።

35 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብረቱና ፡ ሸክላው ፥ ናሱና ፡ ብሩ ፡ ወርቁም ፡ በአንድነት ፡ ተፈጨ ፥ በመከርም ፡ ጊዜ ፡ በዐውድማ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ እብቅ ፡ ኾነ ፤ ነፋስም ፡ ወሰደው ፥ ቦታውም ፡ አልታወቀም ፤ ምስሉንም ፡ የመታ ፡ ድንጋይ ፡

ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ኾነ ፡ ምድርንም ፡ ፈጽሞ ፡ ሞላ ፡

36 ፤ ሕልሙ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ አኹንም ፡ ፍቺውን ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ እንናገራለን ።

37 ፤ አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ መንግሥትንና ፡ ኀይልን ፥ ብርታትንና ፡ ክብርን ፡ የሰጠኽ ፡ የነገሥታት ፡
ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነኽ ።

38 ፤ በሚቀመጡበትም ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ የሰው ፡ ልጆችንና ፡ የምድር ፡ አራዊትን ፡ የሰማይ ፡ ወፎችንም ፡ በእጅኽ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጥቶኻል ፥ ለኹሉም ፡ ገዢ ፡ አድርጎኻል ፤ አንተ ፡ የወርቁ ፡ ራስ ፡ ነኽ ።

39 ፤ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ከአንተ ፡ የሚያንስ ፡ ሌላ ፡ መንግሥት ፡ ይነሣል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡
የሚገዛ ፡ ሌላ ፡ ሦስተኛ ፡ የናስ ፡ መንግሥት ፡ ይነሣል ።

40 ፤ አራተኛውም ፡ መንግሥት ፡ ኹሉን ፡ እንደሚቀጠቅጥና ፡ እንደሚያደቅ ፡ ብረት ፡ ይበረታል ፤ እነዚህንም ፡ ኹሉ ፡
እንደሚፈጭ ፡ ብረት ፡ ይቀጠቅጣል ፡ ይፈጭማል ።

41 ፤ እግሮቹና ፡ ጣቶቹም ፡ እኩሉ ፡ ሸክላ ፡ እኩሉም ፡ ብረት ፡ ኾኖ ፡ እንዳየኽ ፥ እንዲሁ ፡ የተከፋፈለ ፡ መንግሥት ፡
ይኾናል ፤ ብረቱም ፡ ከሸክላው ፡ ጋራ ፡ ተደባልቆ ፡ እንዳየኹ ፥ የብረት ፡ ብርታት ፡ ለርሱ ፡ ይኾናል ።

42 ፤ የእግሮቹም ፡ ጣቶች ፡ እኩሉ ፡ ብረት ፡ እኩሉም ፡ ሸክላ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፥ እንዲሁ ፡ መንግሥቱ ፡ እኩሉ ፡ ብርቱ ፡
እኩሉ ፡ ደካማ ፡ ይኾናል ።

43 ፤ ብረቱም ፡ ከሸክላው ፡ ጋራ ፡ ተደባልቆ ፡ እንዳየኽ ፥ እንዲሁ ፡ ከሰው ፡ ዘር ፡ ጋራ ፡ ይደባለቃሉ ፤ ነገር ፡
ግን ፥ ብረት ፡ ከሸክላ ፡ ጋራ ፡ እንደማይጣበቅ ፥ እንዲሁ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ አይጣበቁም ።

44 ፤ በእነዚያም ፡ ነገሥታት ፡ ዘመን ፡ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ለዘለዓለም ፡ የማይፈርስ ፡ መንግሥት ፡ ያስነሣል ፤ ለሌላ ፡
ሕዝብም ፡ የማይሰጥ ፡ መንግሥት ፡ ይኾናል ፤ እነዚያንም ፡ መንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ ትፈጫቸዋለች ፡
ታጠፋቸውማለች ፥ ለዘለዓለምም ፡ ትቆማለች ።

45 ፤ ድንጋዩም ፡ እጅ ፡ ሳይነካው ፡ ከተራራ ፡ ተፈንቅሎ ፡ ብረቱንና ፡ ናሱን ፡ ሸክላውንና ፡ ብሩን ፡ ወርቁንም ፡ ሲፈጨው ፡
እንዳየኽ ፥ እንዲሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሚኾነውን ፡ ታላቁ ፡ አምላክ ፡ ለንጉሡ ፡ አስታውቆታል ፤ ሕልሙም ፡ እውነተኛ ፡
ፍቺውም ፡ የታመነ ፡ ነው ።

46 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በግንባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ለዳንኤል ፡ ሰገደለት ፥ የእኽሉንም ፡ ቍርባን ፡
ዕጣኑንም ፡ ያቀርቡለት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።

47 ፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፦ ይህን ፡ ምስጢር ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ተችሎኻልና ፥ በእውነት ፡ አምላካችኹ ፡ የአማልክት ፡
አምላክ ፥ የነገሥታትም ፡ ጌታ ፥ ምስጢርም ፡ ገላጭ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ።

48 ፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፥ ብዙም ፡ ታላቅ ፡ ስጦታ ፡ ሰጠው ፥ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡ ኹሉ ፡
ላይ ፡ ሾመው ፥ በባቢሎንም ፡ ጠቢባን ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ አደረገው ።

49 ፤ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ ለመነ ፥ ርሱም ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ ዐብደናጎንም ፡ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡
ሾማቸው ፤ ዳንኤል ፡ ግን ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ነበረ ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ቁመቱ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ የኾነውን ፡ የወርቁን ፡ ምስል ፡
አሠራ ፤ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡ በዱራ ፡ ሜዳ ፡ አቆመው ።

2 ፤ ንጉሡም ፡ ናቡከደነጾር ፡ መኳንንትንና ፡ ሹማምቶችን ፥ አዛዦችንና ፡ ዐዛውንቶችን ፥ በጅሮንዶችንና ፡
አማካሪዎችን ፥ መጋቢዎችንም ፥ አውራጃ ፡ ገዢዎችንም ፡ ኹሉ ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ፥ ንጉሡም ፡ ናቡከደነጾር ፡ ላቆመው ፡
ምስል ፡ ምረቃ ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ላከ ።

3 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ መኳንንቱና ፡ ሹማምቶቹ ፥ አዛዦቹና ፡ ዐዛውንቶቹ ፥ በጅሮንዶቹና ፡ አማካሪዎቹ ፥ መጋቢዎቹና ፡

አውራጃ ፡ ገገርዎቹ ፡ ኹሉ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ላቆመው ፡ ምስል ፡ ምረቃ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ናቡከደነጾርም ፡ ባቆመው ፡ ምስል ፡ ፊት ፡ ቆሙ ።

4 ፤ ዐዋጅ ፡ ነጋሪውም ፡ እየጮኸ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ የምትናገሩ ፡ ሆይ ፥

5 ፤ የመለከትንና ፡ የእንቢልታን ፥ የመሰንቆንና ፡ የክራርን ፥ የበገናንና ፡ የዋሽንትን ፥ የዘፈንንም ፡ ኹሉ ፡ ድምፅ ፡ በሰማችኹ ፡ ጊዜ ፥ ተደፍታችኹ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ላቆመው ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ እንድትሰግዱ ፡ ታዝዟችኋል ።

6 ፤ ተደፍቶም ፡ የማይሰግድ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በሚነድ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡ ውስጥ ፡ ይጣላል ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ የመለከቱንና ፡ የእንቢልታውን ፥ የመሰንቆውንና ፡ የክራሩን ፥ የበገናውንና ፡ የዘፈኑንም ፡ ኹሉ ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፥ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ የተናገሩ ፡ ኹሉ ፡ ተደፉ ፥ ንጉሡም ፡ ናቡከደነጾር ፡ ላቆመው ፡ ለወርቅ ፡ ምስል ፡ ሰገዱ ።

8 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከለዳውያን ፡ ቀርበው ፡ አይሁድን ፡ ከሰሱ ።

9 ፤ ለንጉሡም ፡ ለናቡከደነጾር ፡ ተናገሩ ፡ እንዲህም ፡ አሉ ። ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ።

10 ፤ አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፦ የመለከትንና ፡ የእንቢልታን ፥ የመሰንቆንና ፡ የክራርን ፥ የበገናንና ፡ የዋሽንትን ፥ የዘፈንንም ፡ ኹሉ ፡ ድምፅ ፡ የሚሰማ ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ ተደፍቶ ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ ይስገድ ፤

11 ፤ ተደፍቶም ፡ የማይሰግድ ፡ በሚነድ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡ ውስጥ ፡ ይጣላል ፡ ብለኽ ፡ አዘዝኽ ።

12 ፤ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የሾምኻቸው ፡ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ ዐብደናጎም ፡ የሚባሉ ፡ አይሁድ ፡ አሉ ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ትእዛዝኽን ፡ እንቢ ፡ ብለዋል ፤ አማልክትኽን ፡ አያመልኩም ፥ ላቆምኸውም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ አይሰግዱም ።

13 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ በብስጭትና ፡ በቍጣ ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ ዐብደናጎንም ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ እነዚህንም ፡ ሰዎች ፡ ወደንጉሡ ፡ ፊት ፡ አመጧቸው ።

14 ፤ ናቡከደነጾርም ፦ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ ዐብደናጎም ፡ ሆይ ፥ አምላኬን ፡ አለማምለካችኹ ፥ ላቆምኹትም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ አለመስገዳችኹ ፡ እውነት ፡ ነውን ፧

15 ፤ አኹንም ፡ የመለከቱንና ፡ የእንቢልታውን ፡ የመሰንቆውንና ፡ የክራሩን ፡ የበገናውንና ፡ የዋሽንቱን ፡ የዘፈኑንም ፡ ኹሉ ፡ ድምፅ ፡ በሰማችኹ ፡ ጊዜ ፡ ተደፍታችኹ ፡ ላሠራኹት ፡ ምስል ፡ ብትሰግዱ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ባትሰግዱ ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ በሚነድ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡ ውስጥ ፡ ትጣላላችኹ ፤ ከእጄስ ፡ የሚያድናችኹ ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።

16 ፤ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ ዐብደናጎም ፡ መለሱ ፡ ንጉሡንም ፦ ናቡከደነጾር ፡ ሆይ ፥ በዚህ ፡ ነገር ፡ እንመልስልኽ ፡ ዘንድ ፡ አስፈላጊያችን ፡ አይደለም ።

17 ፤ የምናመልከው ፡ አምላካችን ፡ ከሚነደው ፡ ከእሳቱ ፡ እቶን ፡ ያድነን ፡ ዘንድ ፡ ይችላል ፤ ከእጅኽም ፡ ያድነናል ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ!

18 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ርሱ ፡ ባያድነን ፥ አማልክትኽን ፡ እንዳናመልክ ፡ ላቆምኸውም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ እንዳንሰግድለት ፡ ዕወቅ ፡ አሉት ።

19 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ናቡከደነጾር ፡ በሲድራቅና ፡ በሚሳቅ ፡ በዐብደናጎም ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ሞላበት ፥ የፊቱም ፡ መልክ ፡ ተለወጠባቸው ፤ ርሱም ፡ ተናገረ ፥ የእቶንም ፡ እሳት ፡ ይነድ ፡ ከነበረው ፡ ይልቅ ፡ ሰባት ፡ ዕጥፍ ፡ አድርገው ፡ እንዲያነዱት ፡ አዘዘ ።

20 ፤ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅንም ፡ ዐብደናጎንም ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ፥ ወደሚነድም ፡ ወደእቶን ፡ እሳት ፡ ይጥሏቸው ፡ ዘንድ ፥ በሰራዊቱ ፡ ውስጥ ፡ ከነበሩት ፡ ኀያላን ፡ አዘዘ ።

21 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ከሰናፊላቸውና ፡ ከቀሚሳቸው ፡ ከመጐናጸፊያቸውም ፡ ከቀረውም ፡ ልብሳቸው ፡ ጋራ ፡ ታስረው ፡ በሚነድ ፡ በእቶን ፡ እሳት ፡ ውስጥ ፡ ተጣሉ ።

22 ፤ የንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ አስቸኳይ ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ የእቶኑም ፡ እሳት ፡ እጅግ ፡ ስለሚነድ ፥ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡
ዐብደናጎንም ፡ የጣሏቸውን ፡ ሰዎች ፡ የእሳቱ ፡ ወላፈን ፡ ገደላቸው ።

23 ፤ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ ዐብደናጎም ፡ ታስረው ፡ በሚነደው ፡ በእቶኑ ፡ እሳት ፡ ውስጥ ፡
ወደቁ ።

24 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ተደነቀ ፡ ፈጥኖም ፡ ተነሣ ፤ አማካሪዎቹንም ፦ ሦስት ፡ ሰዎች ፡ አስረን ፡
በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ጥለን ፡ አልነበረምን ፡፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። እነርሱም ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ እውነት ፡ ነው ፡ ብለው ፡
ለንጉሡ ፡ መለሱለት ።

25 ፤ ርሱም ፦ እንሆ ፥ እኔ ፡ የተፈቱ ፡ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ የሚመላለሱ ፡ አራት ፡ ሰዎች ፡ አያለኹ ፤ ምንም ፡
አላቈሰላቸውም ፤ የአራተኛውም ፡ መልክ ፡ የአማልክትን ፡ ልጅ ፡ ይመስላል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

26 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ናቡከደነጾር ፡ ወደሚነደው ፡ ወደእሳቱ ፡ እቶን ፡ በር ፡ ቀርቦ ፦ እናንተ ፡ የልዑል ፡ አምላክ ፡
ባሪያዎች ፥ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ ዐብደናጎም ፥ ኑ ፡ ውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ። ሲድራቅና ፡ ሚሳቅም ፡ ዐብደናጎም ፡
ከእሳቱ ፡ መካከል ፡ ወጡ ።

27 ፤ መሳፍንቱና ፡ ሹማምቶቹም ፡ አዛዦቹና ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪዎች ፡ ተሰብስበው ፡ እሳቱ ፡ በእነዚያ ፡ ሰዎች ፡ አካል ፡
ላይ ፡ ኀይል ፡ እንዳልነበረው ፥ የራሳቸውም ፡ ጠጕር ፡ እንዳልተቃጠለች ፥ ሰናፊላቸውም ፡ እንዳልተለወጠ ፥ የእሳቱም ፡
ሽታ ፡ እንዳልደረሰባቸው ፡ አዩ ።

28 ፤ ናቡከደነጾርም ፡ መልሶ ፦ መልአኩን ፡ የላከ ፥ ከአምላካቸውም ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ አምላክ ፡ እንዳያመልኩ ፡
ለርሱም ፡ እንዳይሰግዱ ፡ ሰውነታቸውን ፡ አሳልፈው ፡ የሰጡትን ፡ የንጉሡንም ፡ ቃል ፡ የተላለፉትን ፡ በርሱ ፡ የታመኑትን ፡
ባሪያዎቹን ፡ ያዳነ ፥ የሲድራቅና ፡ የሚሳቅ ፡ የዐብደናጎም ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ።

29 ፤ እኔም ፡ እንደዚህ ፡ የሚያድን ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለምና ፡ በሲድራቅና ፡ በሚሳቅ ፡ በዐብደናጎም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡
የስድብን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ወገንና ፡ ሕዝብ ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡ ይቈረጣሉ ፥ ቤቶቻቸውም ፡ የጕድፍ ፡
መጣያ ፡ ይደረጋሉ ፡ ብዬ ፡ አዝዣለኹ ፡ አለ ።

30 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ ዐብደናጎንም ፡ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ውስጥ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አደረጋቸው ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ከንጉሡ ፡ ከናቡከደነጾር ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ወደሚቀመጡ ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡
ወደሚናገሩ ፡ ኹሉ ፥ ሰላም ፡ ይብዛላችኹ ።

2 ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡ በፊቴ ፡ ያደረገውን ፡ ተኣምራቱንና ፡ ድንቁን ፡ አሳያችኹ ፡ ዘንድ ፡ ወድጃለኹ ።

3 ፤ ተኣምራቱ ፡ እንዴት ፡ታላቅ ፡ ነው! ድንቁም ፡ እንዴት ፡ ጽኑ ፡ ነው! መንግሥቱም ፡ የዘለዓለም ፡ መንግሥት ፡
ነው ፥ ግዛቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።

4 ፤ እኔ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በቤቴ ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ በአዳራሼም ፡ ተመችቶኝ ፡ ነበር ።

5 ፤ ሕልም ፡ ዐለምኹ ፤ ርሷም ፡ አስፈራችኝ ፤ በዐልጋዬም ፡ ላይ ፡ የነበረው ፡ ዐሳቤና ፡ የራሴ ፡ ራእይ ፡ አስጨነቁኝ ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ የሕልሙን ፡ ፍቹ ፡ እንዲያስታውቁኝ ፡ የባቢሎን ፡ ጠቢባን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝኹ ።

7 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹና ፡ አስማተኛዎቹ ፡ ከለዳውያኑና ፡ ቃላተኛዎቹ ፡ ገቡ ፤ ሕልሙንም ፡
በፊታቸው ፡ ተናገርኹ ፥ ፍቹውን ፡ ግን ፡ አላስታወቁኝም ።

8 ፤ በመጨረሻም ፡ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ እንደ ፡ አምላኬ ፡ ስም ፡ ብልጣሶር ፡ የሚባለው ፡ ዳንኤል ፡
በፊቴ ፡ ገባ ፤ እኔም ፡ ሕልሙን ፡ ነገርኹት ፡ እንዲህም ፡ አልኹት ።

9 ፤ የሕልም ፡ ተርጓሚዎች ፡ አለቃ ፡ ብልጣሶር ፡ ሆይ ፥ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ባንተ ፡ ውስጥ ፡

እንዳለ ፥ ከምስጢርም ፡ ኹሉ ፡ የሚያስቸግርኽ ፡ እንደሌለ ፡ ዐውቄያለኹና ፡ ያለምኹትን ፡ የሕልሜን ፡ ራእይ ፡ ፍቹውንም ፡ ንገረኝ ።

10 ፤ የራሴ ፡ ራእይ ፡ በዐልጋዬ ፡ ላይ ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እንሆ ፥ በምድር ፡ መካከል ፡ ዛፍ ፡ አየኹ ፥ ቁመቱም ፡ እጅግ ፡ረዥም ፡ ነበረ ።

11 ፤ ዛፉም ፡ ትልቅ ፡ ኾነ ፥ በረታም ፥ ቁመቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ፥ መልኩም ፡ እስከምድር ፡ ኹሉ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ታየ ።

12 ፤ ቅጠሉም ፡— የተዋበ ፡ ነበረ ፡ ፍሬውም ፡ ብዙ ፡ ነበረ ፥ ለኹሉም ፡ መብል ፡ ነበረበት ፤ ከጥላውም ፡ በታች ፡ የምድር ፡ አራዊት ፡ ያርፉበት ፡ ነበር ፥ በቅርንጫፎቹም ፡ ውስጥ ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ፥ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ኹሉ ፡ ከርሱ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።

13 ፤ በዐልጋዬም ፡ ላይ ፡ በራሴ ፡ ራእይ ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ አንድ ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡ ከሰማይ ፡ ወረደ ።

14 ፤ በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ እየጮኸ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ፥ ቅርንጫፎቹንም ፡ ጨፍጭፉ ፥ ቅጠሎቹንም ፡ አራግፉ ፥ ፍሬውንም ፡ በትኑ ፤ አራዊትም ፡ ከበታቹ ፡ ወፎቹም ፡ ከቅርንጫፉ ፡ ይሽሹ ።

15 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጕቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተዉት ፥ በመስክም ፡ ውስጥ ፡ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡ ታስሮ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡ ይረስርስ ፡ ዕድል ፡ ፈንታውም ፡ በምድር ፡ ሣር ፡ ውስጥ ፡ ከአራዊት ፡ ጋራ ፡ ይኹን ።

16 ፤ ልቡም ፡ ከሰው ፡ ልብ ፡ ይለወጥ ፥ የአውሬም ፡ ልብ ፡ ይሰጠው ፤ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ይለፉበት ።

17 ፤ ልዑሉ ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ ለወደደውም ፡ እንዲሰጠው ፥ ከሰውም ፡ የተዋረደውን ፡ እንዲሾምበት ፡ ሕያዋን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፥ ይህ ፡ ነገር ፡ የጠባቂዎች ፡ ትእዛዝ ፥ ይህም ፡ ፍርድ ፡ የቅዱሳን ፡ ቃል ፡ ነው ።

18 ፤ እኔ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነጸር ፡ ይህን ፡ ሕልም ፡ ዐልሜያለኹ ፤ አንተም ፥ ብልጣሶር ፥ ፍቹውን ፡
አስታውቀኝ ፥ የመንግሥቴ ፡ ጠቢባን ፡ ኹሉ ፡ ፍቹውን ፡ ያስታውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ባንተ ፡ ውስጥ ፡ አለና ፡ አንተ ፡ ትችላለኽ ።

19 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብልጣሶር ፡ የተባለው ፡ ዳንኤል ፡ አንድ ፡ ሰዓት ፡ ያኽል ፡ ዐሰበ ፥ ልቡም ፡ ታወከ ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፡— ብልጣሶር ፡ ሆይ ፥ ሕልሙና ፡ ፍቹው ፡ አያስቸግርኽ ፡ አለው ። ብልጣሶርም ፡ መልሶ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ሕልሙ ፡ ለሚጠሉኽ ፥ ፍቹውም ፡ ለጠላቶችኽ ፡ ይኹን ።

20 ፤ ትልቅ ፡ የነበረው ፡ የበረታውም ፥ ቁመቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ የደረሰው ፥ መልኩም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ድረስ ፡ የታየው ፥

21 ፤ ቅጠሉም ፡ አምሮ ፡ የነበረው ፥ ፍሬውም ፡ የበዛው ፥ ለኹሉም ፡ መብል ፡ የነበረበት ፤ በበታቹም ፡ የምድር ፡ አራዊት ፡ የተቀመጡ ፥ በቅርንጫፎቹም ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ያደሩበት ፡ ያየኸው ፡ ዛፍ ፤

22 ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ርሱ ፡ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡ የኾንኽ ፡ አንተ ፡ ነኽ ፤ ታላቅነትኽ ፡ በዝቷል ፥ እስከ ፡ ሰማይም ፡ ደርሷል ፥ ግዛትኽም ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

23 ፤ ንጉሡም ፡ ከሰማይ ፡ የወረደውንና ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ፥ አጥፉትም ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጕቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተዉት ፤ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡ ታስሮ ፡ በመስክ ፡ ውስጥ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡ ይረስርስ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ እስኪያልፉበት ፡ ድረስ ፡ ዕድል ፡ ፈንታው ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡ ጋራ ፡ ይኹን ፡ ያለውን ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡ ማየቱ ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ፍቹው ፡ ይህ ፡ ነው ፤

24 ፤ በጌታዬ ፡ በንጉሥ ፡ ላይ ፡ የወረደው ፡ የልዑሉ ፡ ትእዛዝ ፡ ነው ፤

25 ፤ ልዑሉም ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ ለሚወደውም ፡ እንዲሰጠው ፡ እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡ ተለይተኽ ፡ ትሰደዳለኽ ፥ መኖሪያኽም ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡ ጋራ ፡ ይኾናል ፥ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ትገደዳለኽ ፥ በሰማይም ፡ ጠል ፡ ትረሰርሳለኽ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብኻል ።

26 ፤ የዛፉንም ፡ ጕቶ ፡ ይተዉት ፡ ዘንድ ፡ ማዘዙ ፥ ሥልጣን ፡ ከሰማያት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ካወቅኽ ፡ በኋላ ፡ መንግሥትኽ ፡ ይቈይልኻል ።

27 ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ምናልባት ፡ የደኅንነትኽ ፡ ዘመን ፡ ይረዝም ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ምክሬ ፡ ደስ ፡
ያሠኝኽ ፤ ኀጢአትኽንም ፡ በጽድቅ ፥ በደልኽንም ፡ ለድኻዎች ፡ በመመጽወት ፡ አስቀር ።

28 ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ በንጉሡ ፡ በናቡከደነጾር ፡ ላይ ፡ ደረሰ ።

29 ፤ ከዐሥራ ፡ ኹለት ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ በባቢሎን ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ።

30 ፤ ንጉሡም ፦ ይህች ፡ እኔ ፡ በጕልበቴ ፡ ብርታት ፡ ለግርማዬ ፡ ክብር ፡ የመንግሥት ፡ መኖሪያ ፡ እንድትኾን ፡
ያሠራዃት ፡ ታላቂቱ ፡ ባቢሎን ፡ አይደለችምን ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

31 ፤ ቃሉም ፡ ገና ፡ በንጉሡ ፡ አፍ ፡ ሳለ ፡ ድምፅ ፡ ከሰማይ ፡ ወደቀና ፦ ንጉሥ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ሆይ ፦ መንግሥት ፡
ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ዐለፈች ፡ ተብሎ ፡ ለአንተ ፡ ተነግሯል ፤

32 ፤ ልዑሉም ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ ለሚወደውም ፡ እንዲሰጠው ፡ እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡
ከሰዎች ፡ ተለይተኽ ፡ ትሰደዳለኽ ፥ መኖሪያኽም ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡ ጋራ ፡ ይኾናል ፤ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ ትበላ ፡
ዘንድ ፡ ትገደዳለኽ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብኻል ፡ አለው ።

33 ፤ በዚያም ፡ ሰዓት ፡ ነገሩ ፡ በናቡከደነጾር ፡ ላይ ፡ ደረሰ ፤ ጠጕሩም ፡ እንደ ፡ ንስር ፥ ጥፍሩም ፡ እንደ ፡ ወፎች ፡
እስኪረዝም ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡ ተለይቶ ፡ ተሰደደ ፥ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ በላ ፥ አካሉም ፡ በሰማይ ፡ ጠል ፡ ረሰረሰ ።

34 ፤ ዘመኑም ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ ናቡከደነጾር ፡ ዐይኔን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አነሣኹ ፥ አእምሮዬም ፡
ተመለሰልኝ ፤ ልዑሉንም ፡ ባረክኹ ፥ ለዘለዓለምም ፡ የሚኖረውን ፡ አመሰገንኹ ፡ አከበርኹትም ፤ ግዛቱ ፡ የዘለዓለም ፡
ግዛት ፡ ነውና ፥ መንግሥቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ።

35 ፤ በምድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይቈጠራሉ ፤ በሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በሚኖሩ ፡
መካከል ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤ እጁንም ፡ የሚከለክላት ፡ ወይም ፦ ምን ፡ ታደርጋለኽ ፡ የሚለው ፡ የለም ።

36 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አእምሮዬ ፡ ተመለሰልኝ ፥ ለመንግሥቱም ፡ ክብር ፡ ግርማዬና ፡ ውበቴ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ተመለሰ ፤ አማካሪዎቼና ፡ መኳንንቶቼም ፡ ፈለጉኝ ፥ በመንግሥቱም ፡ ውስጥ ፡ ጸናኹ ፥ ብዙም ፡ ክብር ፡ ተጨመረልኝ ።

37 ፤ አኹንም ፡ እኔ ፡ ናቡከደነጾር ፡ የሰማይን ፡ ንጉሥ ፡ አመሰግናለኹ ፥ ታላቅም ፡
አደርገዋለኹ ፥ አከብረውማለኹ ። ሥራው ፡ ኹሉ ፡ እውነት ፥ መንገዱም ፡ ፍርድ ፡ ነውና ፥ በትዕቢትም ፡ የሚኼዱትን ፡
ያዋርድ ፡ ዘንድ ፡ ይችላልና ።

___________________ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ ንጉሡ ፡ ብልጣሶር ፡ ለሺሕ ፡ መኳንንቶቹ ፡ ትልቅ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፥ በሺሑም ፡ ፊት ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጣ ፡
ነበር ።

2 ፤ ብልጣሶርም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ በቀመሰ ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡና ፡ መኳንንቶቹ ፣ ሚስቶቹና ፡ ቁባቶቹ ፡ ይጠጡባቸው ፡
ዘንድ ፦ አባቴ ፡ ናቡከደነጾር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ መቅደስ ፡ ያመጣቸውን ፡ የወርቁንና ፡ የብሩን ፡ ዕቃዎች ፡
አምጡ ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።

3 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከነበረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የመጡትን ፡ የወርቁን ፡ ዕቃዎች ፡
አመጡ ፤ ንጉሡና ፡ መኳንንቶቹም ፡ ሚስቶቹና ፡ ቁባቶቹም ፡ ጠጡባቸው ።

4 ፤ የወይን ፡ ጠጅም ፡ እየጠጡ ፡ ከወርቅና ፡ ከብር ፣ ከናስና ፡ ከብረት ፣ ከዕንጨትና ፡ ከድንጋይ ፡ የተሠሩትን ፡
አማልክት ፡ አመሰገኑ ።

5 ፤ በዚያም ፡ ሰዓት ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ጣቶች ፡ ወጥተው ፡ በንጉሡ ፡ ቤት ፡ በተለሰነው ፡ ግንብ ፡ ላይ ፡ በመቅረዙ ፡ አንጻር ፡
ጻፉ ፤ ንጉሡም ፡ የሚጽፉትን ፡ ጣቶች ፡ አየ ።

6 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የንጉሡ ፡ ፊት ፡ ተለወጠበት ፥ ዐሳቡም ፡ አስቸገረው ፥ የወገቡም ፡ ኹለማቶች ፡
ተፈቱ ፥ ጕልበቶቹም ፡ ተብረከረኩ ።

7 ፤ ንጉሡም ፡ አስማተኛዎቹንና ፡ ከለዳውያኑን ፣ ቃላተኛዎቹንም ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ጮኸ ፤ ንጉሡም ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፦ ይህን ፡ ጽሕፈት ፡ ያነበበ ፥ ፍቺውንም ፡ ያሳየኝ ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ ይለብሳል ፥ የወርቅም ፡ ማርዳ ፡ በዐንገቱ ፡ ዙሪያ ፡ ይኾንለታል ፥ በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዢ ፡ ይኾናል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

8 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የንጉሡ ፡ ጠቢባን ፡ ኹሉ ፡ ገቡ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጽሕፈቱን ፡ ያነቡ ፥ ፍቺውንም ፡ ለንጉሡ ፡ ያስታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

9 ፤ ንጉሡም ፡ ብልጣሶር ፡ እጅግ ፡ ደነገጠ ፥ ፊቱም ፡ ተለወጠበት ፥ መኳንንቶቹም ፡ ተደናገጡ ።

10 ፤ ንግሥቲቱም ፡ ስለንጉሡና ፡ ስለመኳንንቱ ፡ ቃል ፡ ወደግብዣ ፡ ቤት ፡ ገባች ፤ ንግሥቲቱም ፡ ተናገረች ፥ እንዲህም ፡ አለች ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ፤ ዐሳብኽ ፡ አያስቸግርኽ ፥ ፊትኽም ፡ አይለወጥ ።

11 ፤ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ በመንግሥትኽ ፡ ውስጥ ፡ አለ ፤ በአባትኽም ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ አማልክት ፡ ጥበብ ፡ ያለ ፡ ጥበብና ፡ ማስተዋል ፡ ዕውቀትም ፡ ተገኘበት ፤ አባትኽ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎችና ፡ የአስማተኛዎች ፣ የከለዳውያንና ፡ የቃላተኛዎች ፡ አለቃ ፡ አደረገው ።

12 ፤ መልካም ፡ መንፈስ ፣ ዕውቀትም ፣ ማስተዋልም ፣ ሕልምንም ፡ መተርጐም ፥ እንቆቅልሽንም ፡ መግለጥ ፥ የተቋጠረውንም ፡ መፍታት ፡ ንጉሡ ፡ ስሙን ፡ ብልጣሶር ፡ ብሎ ፡ በሰየመው ፡ በዳንኤል ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቷልና ። አኹንም ፡ ዳንኤል ፡ ይጠራ ፥ ርሱም ፡ ፍቺውን ፡ ያሳያል ።

13 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ ወደንጉሡ ፡ ፊት ፡ ገባ ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረው ፥ ዳንኤልንም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፦ ንጉሡ ፡ አባቴ ፡ ከይሁዳ ፡ ከማረካቸው ፣ ከይሁዳ ፡ ምርኮኛዎች ፡ የኾንኽ ፡ ዳንኤል ፡ አንተ ፡ ነኽን ፧

14 ፤ የአማልክት ፡ መንፈስ ፡ እንዳለብኽ ፥ ዕውቀትና ፡ ማስተዋልም ፣ መልካምም ፡ ጥበብ ፡ እንደ ፡ ተገኘብኽ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ሰምቻለኹ ።

15 ፤ አኹንም ፡ ይህን ፡ ጽሕፈት ፡ ያነቡ ፡ ዘንድ ፥ ፍቺውንም ፡ ያስታውቁኝ ፡ ዘንድ ፥ ጠቢባንና ፡ አስማተኛዎች ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ገብተው ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የነገሩን ፡ ፍቺ ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

16 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ፍቺን ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፥ የተቋጠረንም ፡ ትፈታ ፡ ዘንድ ፡ እንድትችል ፡ ሰምቻለኹ ፤ አኹንም ፡ ጽሕፈቱን ፡ ታነብ ፡ ዘንድ ፥ ፍቺውንም ፡ ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ብትችል ፥ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ ትለብሳለኽ ፥ የወርቅም ፡ ማርዳ ፡ በዐንገትኽ ፡ ዙሪያ ፡ ይኾንልኻል ፥ አንተም ፡ በመንግሥት ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዢ ፡ ትኾናለኽ ።

17 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ መለሰ ፥ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ ስጦታኽ ፡ ለአንተ ፡ ይኹን ፥ በረከትኽንም ፡ ለሌላ ፡ ስጥ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ጽሕፈቱን ፡ ለንጉሡ ፡ አነባለኹ ፥ ፍቺውንም ፡ አስታውቃለኹ ።

18 ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ለአባትኽ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ መንግሥትንና ፡ ታላቅነትን ፣ ክብርንና ፡ ግርማን ፡ ሰጠው ።

19 ፤ ስለሰጠው ፡ ታላቅነት ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፣ በልዩ ፡ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ይንቀጠቀጡና ፡ ይፈሩ ፡ ነበር ፤ የፈቀደውን ፡ ይገድል ፥ የፈቀደውንም ፡ በሕይወት ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤ የፈቀደውንም ፡ ያነሣ ፥ የፈቀደውንም ፡ ያዋርድ ፡ ነበር ።

20 ፤ ልቡ ፡ ግን ፡ በታበየ ፥ በኵራትም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ መንፈሱ ፡ በጠነከረ ፡ ጊዜ ፥ ከመንግሥቱ ፡ ዙፋን ፡ ተዋረደ ፥ ክብሩም ፡ ተለየው ።

21 ፤ ልዑል ፡ አምላክም ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ የሚወደውንም ፡ እንዲሾምበት ፡ እስኪያውቅ ፡ ድረስ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ተይለቶ ፡ ተሰደደ ፤ ልቡም ፡ እንደ ፡ አውሬ ፡ ልብ ፡ ኾነ ፥ መኖሪያውም ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ አህያዎች ፡ ጋራ ፡ ነበረ ፤ እንደ ፡ በሬ ፡ ሣር ፡ በላ ፥ አካሉም ፡ በሰማይ ፡ ጠል ፡ ረሰረሰ ።

22 ፤ ብልጣሶር ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ልጁ ፡ ስትኾን ፡ ይህን ፡ ኹሉ ፡ እያወቅኽ ፡ በሰማይ ፡ ጌታ ፡ ላይ ፡ ኰራኽ ፡ እንጂ ፡ ልብኽን ፡ አላዋረድኽም ።

23 ፤ የመቅደሱንም ፡ ዕቃዎች ፡ በፊትኽ ፡ አመጡ ፥ አንተም ፣ መኳንንትኽም ፣ ሚስቶችኽም ፣ ቁባቶችኽም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጣችኹባቸው ፤ ከብርና ፡ ከወርቅም ፣ ከናስና ፡ ከብረትም ፣ ከዕንጨትና ፡ ከድንጋይም ፡

የተሠሩትን ፥ የማያዩትንም ፥ የማይሰሙትንም ፥ የማያውቁትንም ፡ አማልክት ፡ አመሰገንኽ ፤ ትንፋሽኽንና ፡ መንገድኽን ፡ ኹሉ ፡ በእጁ ፡ የያዘውን ፡ አምላክ ፡ አላከበርኽውም ።

24 ፤ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ የእጅ ፡ ጣቶች ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተልከዋል ፤ ይህም ፡ ጽሕፈት ፡ ተጽፏል ።

25 ፤ የተጻፈውም ፡ ጽሕፈት ፦ ማኔ ፡ ቴቄል ፡ ፋሬስ ፡ ይላል ።

26 ፤ የነገሩም ፡ ፍቺ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ ማኔ[267] ፡ ማለት ፥ እግዚአብሔር ፡ መንግሥትኽን ፡ ቈጠረው ፥ ፈጸመውም ፡ ማለት ፡ ነው ።

27 ፤ ቴቄል[268] ፡ ማለት ፥ በሚዛን ፡ ተመዘንኽ ፥ ቀልኽም ፡ ተገኘኽ ፡ ማለት ፡ ነው ።

28 ፤ ፋሬስ[269] ፡ ማለት ፥ መንግሥትኽ ፡ ተከፈለ ፥ ለሜዶንና ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎችም ፡ ተሰጠ ፡ ማለት ፡ ነው ።

29 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብልጣሶር ፡ ለዳንኤል ፡ ሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ እንዲያለብሱት ፥ የወርቅ ፡ ማርዳም ፡ በዐንገቱ ፡ ዙሪያ ፡ እንዲያደርጉለት ፡ አዘዘ ፤ በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዢ ፡ እንዲኾን ፡ ዐዋጅ ፡ አስነገረ ።

30 ፤ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ብልጣሶር ፡ ተገደለ ።

31 ፤ ሜዶናዊውም ፡ ዳርዮስ ፡ መንግሥቱን ፡ ወሰደ ፤ ዕድሜውም ፡ ስድሳ ፡ ኹለት ፡ ዓመት ፡ ነበረ ።

―――――――――― ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። ――――――――――

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ዳርዮስም ፡ በመንግሥቱ ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ እንዲኾኑ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ መሳፍንት ፡ በመንግሥቱ ፡ ላይ ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።

2 ፤ መሳፍንቱም ፡ ሒሳቡን ፡ ያመጡላቸው ፡ ዘንድ ፥ ንጉሡም ፡ እንዳይጐዳ ፥ ሦስት ፡ አለቃዎች ፡ በላያቸው ፡ አደረገ ፤ ከነርሱም ፡ አንደኛው ፡ ዳንኤል ፡ ነበረ ።

3 ፤ ዳንኤልም ፡ መልካም ፡ መንፈስ ፡ ስለ ፡ አለው ፥ ከአለቃዎችና ፡ ከመሳፍንት ፡ በለጠ ፤ ንጉሡም ፡ በመንግሥቱ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይሾመው ፡ ዘንድ ፡ ዐሰበ ።

4 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አለቃዎችና ፡ መሳፍንቱ ፡ ስለ ፡ መንግሥቱ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሰበብ ፡ ይፈልጉ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የታመነ ፡ ነበረና ፥ ስሕተትና ፡ በደልም ፡ አልተገኘበትምና ፥ በርሱ ፡ ላይ ፡ ሰበብና ፡ በደል ፡ ያገኙበት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ።

5 ፤ እነዚያም ፡ ሰዎች ፦ ከአምላኩ ፡ ሕግ ፡ በቀር ፥ በዚህ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡ ሰበብ ፡ አናገኝበትም ፡ አሉ ።

6 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አለቃዎቹና ፡ መሳፍንቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰብስበው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፦ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ ሆይ ፥ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ።

7 ፤ የመንግሥቱ ፡ አለቃዎች ፡ ኹሉ ፣ ሹማምቶችና ፡ መሳፍንት ፣ አማካሪዎችና ፡ አዛገሮች ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልመና ፡ ከአምላክ ፡ ወይም ፡ ከሰው ፡ ቢለምን ፥ በአንበሳዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ ይጣል ፥ የሚል ፡ የንጉሥ ፡ ሕግና ፡ ብርቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ።

8 ፤ አኹንም ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ እንደማይለወጠው ፡ እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡ ሕግ ፥ እንዳይለወጥ ፡ ትእዛዙን ፡ አጽና ፥ ጽሕፈቱንም ፡ ጻፍ ።

9 ፤ ንጉሡም ፡ ዳርዮስ ፡ ጽሕፈቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ጻፈ ።

10 ፤ ዳንኤልም ፡ ጽሕፈቱ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ባወቀ ፡ ጊዜ ፥ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ የዕልፍኙም ፡ መስኮቶች ፡ ወደኢየሩሳሌም ፡ አንጻር ፡ ተከፍተው ፡ ነበር ፤ ቀድሞም ፡ ያደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፥ በየዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡ በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ጸለየ ፥ አመሰገነም ።

---

267 ሱር. ፥ ምናህ ፡ (ሰፈረ ፥ ቈጠረ ፥ ፈጸመ ፤ ኪ..ወ.ክ.598) ።
268 ሱር. ፥ ትቄል ፡ (ሰቀለ ፥ ደለወ ፥ መዘነ ፤ ኪ..ወ.ክ.902) ።
269 ሱር. ፥ ፋርሲን ፡ (ከፊል • ፍራሽ) ።

11 ፤ እነዚያም ፥ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፥ ዳንኤል ፡ በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ሲጸልይና ፡ ሲለምን ፡ አገኙት ።

12 ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ቀርበው ፥ ስለንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በቀር ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ከአምላክ ፡ ወይም ፡ ከሰው ፡ የሚለምን ፡ ሰው ፡ ኹሉ ፡ በአንበሳዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ውስጥ ፡ እንዲጣል ፡ ትእዛዝ ፡
አልጻፍኽምን ፥ አሉት ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፦ ነገሩ ፡ እንደማይለወጠው ፡ እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡ ሕግ ፡
እውነት ፡ ነው ፡ አላቸው ።

13 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሰው ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከይሁዳ ፡ ምርኮኛዎች ፡ የኾነው ፡ ዳንኤል ፡
በየዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ልመናውን ፡ ይለምናል ፡ እንጂ ፥ አንተንና ፡ የጻፍኸውን ፡ ትእዛዝ ፡ አይቀበልም ፡ አሉት ።

14 ፤ ንጉሡም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ ዐዘነ ፥ ያድነውም ፡ ዘንድ ፡ ልቡን ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡
አደረገ ፤ ሊያድነውም ፡ ፀሓይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ ደከመ ።

15 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰብስበው ፡ ንጉሡን ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ንጉሡ ፡ ያጸናው ፡
ትእዛዝ ፡ ወይም ፡ ሥርዐት ፡ ይለወጥ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይገባ ፡ የሜዶንና ፡ የፋርስ ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዕወቅ ፡ አሉት ።

16 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ አዘዘ ፥ ዳንኤልንም ፡ አምጥተው ፡ በአንበሳዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፤ ንጉሡም ፡
ተናገረ ፥ ዳንኤልንም ፦ ኹልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክኽ ፡ ርሱ ፡ ያድንኽ ፡ አለው ።

17 ፤ ድንጋይም ፡ አምጥተው ፡ በጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ገጠሙበት ፤ ንጉሡም ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ የተደረገው ፡
እንዳይለወጥ ፡ በቀለበቱና ፡ በመኳንንቱ ፡ ቀለበት ፡ አተመው ።

18 ፤ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ኼደ ፥ ሳይበላም ፡ ዐደረ ፤ መብልም ፡ አላመጡለትም ፥ እንቅልፉም ፡ ከርሱ ፡ ራቀ ።

19 ፤ በነጋውም ፡ ንጉሡ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ፥ ፈጥኖም ፡ ወዳንበሳዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ኼደ ።

20 ፤ ወደ ፡ ጕድጓዱም ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፥ በሐዘን ፡ ቃል ፡ ጠራው ፤ ንጉሡም ፡
ተናገረ ፥ ዳንኤልንም ፦ የሕያው ፡ አምላክ ፡ ባሪያ ፡ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ ኹልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክኽ ፡
ከአንበሳዎች ፡ ያድንኽ ፡ ዘንድ ፡ ችሏልን ፥ አለው ።

21 ፤ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፦ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሺሕ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ።

22 ፤ በፊቱ ፡ ቅንነት ፡ ተገኝቶብኛልና ፥ ባንተም ፡ ፊት ፡ ደግሞ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ አልበደልኹምና ፥ አምላኬ ፡
መልአኩን ፡ ልኮ ፡ የአንበሳዎችን ፡ አፍ ፡ ዘጋ ፥ እነርሱም ፡ አልጐዱኝም ፡ አለው ።

23 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አለው ፥ ዳንኤልንም ፡ ከጕድጓዱ ፡ ያወጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ ዳንኤልም ፡
ከጕድጓድ ፡ ወጣ ፥ በአምላኩም ፡ ታምኖ ፡ ነበርና ፥ አንዳች ፡ ጕዳት ፡ አልተገኘበትም ።

24 ፤ ንጉሡም ፡ አዘዘ ፥ ዳንኤልንም ፡ የከሰሱ ፡ እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ አመጧቸው ፥ እነርሱንና ፡
ልጆቻቸውንም ፣ ሚስቶቻቸውንም ፡ በአንበሳዎች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሏቸው ፤ ወደጕድጓዱም ፡ መጨረሻ ፡ ሳይደርሱ ፡
አንበሳዎች ፡ ያዟቸው ፥ ዐጥንታቸውንም ፡ ኹሉ ፡ ሰባበሩ ።

25 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፥ በልዩ ፡ ልዩም ፡
ቋንቋ ፡ ወደሚናገሩ ፡ ኹሉ ፡ ጻፈ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ ሰላም ፡ ይብዛላችኹ ።

26 ፤ በመንግሥቴ ፡ ግዛት ፡ ኹሉ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በዳንኤል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ እንዲፈሩና ፡ እንዲንቀጠቀጡ ፡
አዝዣለኹ ፤ ርሱ ፡ ሕያው ፡ አምላክ ፡ ለዘለዓለም ፡ የሚኖር ፡ ነውና ፤ መንግሥቱም ፡ የማይጠፋ ፡ ነው ፥ ግዛቱም ፡ እስከ ፡
መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ ይኖራል ።

27 ፤ ያድናል ፥ ይታደግማል ፤ በሰማይና ፡ በምድርም ፡ ተኣምራትንና ፡ ድንቅን ፡ ይሠራል ፤ ዳንኤልንም ፡ ከአንበሳዎች ፡
አፍ ፡ አድኖታል ።

28 ፤ ይህም ፡ ዳንኤል ፡ በዳርዮስ ፡ መንግሥትና ፡ በፋርሳዊው ፡ በቂሮስ ፡ መንግሥት ፡ ኑሮው ፡ ተቃናለት ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በብልጣሶር ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፡ ዳንኤል ፡ በዐልጋው ፡ ላይ ፡ ሕልምንና ፡ የራሱን ፡ ራእይ ፡
አየ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሕልሙን ፡ ጻፈ ፥ ዋነኛውንም ፡ ነገር ፡ ተናገረ ።

2 ፤ ዳንኤልም ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ በሌሊት ፡ በራእይ ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ በታላቁ ፡
ባሕር ፡ ላይ ፡ ይጋጩ ፡ ነበር ።

3 ፤ አራትም ፡ ታላላቅ ፡ አራዊት ፡ ከባሕር ፡ ወጡ ፥ እያንዳንዲቱም ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ነበረች ።

4 ፤ መዠመሪያዪቱ ፡ አንበሳ ፡ ትመስል ፡ ነበር ፥ የንስርም ፡ ክንፍ ፡ ነበራት ፤ ክንፎቿም ፡ ከርሷ ፡ እስኪነቀሉ ፡ ድረስ ፡
አይ ፡ ነበር ፥ ከምድርም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ተደረገች ፥ እንደ ፡ ሰውም ፡ በኹለት ፡ እግር ፡ እንድትቆም ፡ ተደረገች ፥ የሰውም ፡
ልብ ፡ ተሰጣት ።

5 ፤ እንሆም ፥ ኹለተኛዪቱ ፡ ድብ ፡ የምትመስል ፡ ሌላ ፡ አውሬ ፡ ነበረች ፥ ባንድ ፡ ወገንም ፡ ቆመች ፥ ሦስትም ፡
የጐድን ፡ ዐጥንቶች ፡ በአፏ ፡ ውስጥ ፡ በጥርሷ ፡ መካከል ፡ ነበሩ ፤ እንደዚህም ፦ ተነሥተሽ ፡ እጅግ ፡ ሥጋ ፡ ብዪ ፡
ተባለላት ።

6 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፥ እንሆ ፥ ነብር ፡ የምትመስል ፡ በዠርባዋም ፡ ላይ ፡ አራት ፡ የወፍ ፡ ክንፎች ፡ የነበሯት ፡ ሌላ ፡
አውሬ ፡ አየኹ ፤ ለአውሬዪቱም ፡ አራት ፡ ራሶች ፡ ነበሯት ፥ ግዛትም ፡ ተሰጣት ።

7 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡ ራእይ ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ የምታስፈራና ፡ የምታስደነግጥ ፡ እጅግም ፡
የበረታች ፥ ታላላቅም ፡ የብረት ፡ ጥርሶች ፡ የነበሯት ፡ አራተኛ ፡ አውሬ ፡ ነበረች ፤ ትበላና ፡ ታደቅ ፡ ነበር ፥ የቀረውንም ፡
በእግሯ ፡ ትረግጥ ፡ ነበር ፤ ከርሷም ፡ በፊት ፡ ከነበሩት ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፡ የተለየች ፡ ነበረች ፤ ዐሥር ፡ ቀንዶችም ፡
ነበሯት ።

8 ፤ ቀንዶችንም ፡ ተመለከትኹ ፤ እንሆም ፥ በመካከላቸው ፡ ሌላ ፡ ትንሽ ፡ ቀንድ ፡ ወጣ ፥ በፊቱም ፡ ከቀደሙት ፡
ቀንዶች ፡ ሦስት ፡ ተነቃቀሉ ፤ እንሆም ፥ በዚያ ፡ ቀንድ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዐይኖች ፡ የነበሩ ፡ ዐይኖች ፡ በትዕቢትም ፡
የሚናገር ፡ አፍ ፡ ነበሩበት ።

9 ፤ ዙፋኖችም ፡ እስኪዘረጉ ፡ ድረስ ፡ አየኹ ፥ በዘመናት ፡ የሸመገለውም ፡ ተቀመጠ ፤ ልብሱም ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡
ነጭ ፥ የራሱም ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ጥሩ ፡ ጥጥ ፡ ነበረ ፤ ዙፋኑም ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ፡ ነበረ ፥ መንኰራኵሮቹም ፡ የሚነድ ፡
እሳት ፡ ነበሩ ።

10 ፤ የእሳትም ፡ ፈሳሽ ፡ ከፊቱ ፡ ይፈልቅና ፡ ይወጣ ፡ ነበር ፤ ሺሕ ፡ ጊዜ ፡ ሺሕ ፡ ያገለግሉት ፡ ነበር ፥ እልፍ ፡ አእላፋትም ፡
በፊቱ ፡ ቆመው ፡ ነበር ፤ ፍርድም ፡ ኾነ ፥ መጻሕፍትም ፡ ተገለጡ ።

11 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀንዱ ፡ ይናገረው ፡ ከነበረው ፡ ከታላቁ ፡ ቃል ፡ ድምፅ ፡ የተነሣ ፡ አየኹ ፤ አውሬዪቱም ፡
እስክትገደል ፥ አካሏም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፥ በእሳትም ፡ ለመቃጠል ፡ እስክትሰጥ ፡ ድረስ ፡ አየኹ ።

12 ፤ ከቀሩትም ፡ አራዊት ፡ ግዛታቸው ፡ ተወሰደ ፤ የሕይወታቸው ፡ ዕድሜ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ዘመንና ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡
ረዘመ ።

13 ፤ በሌሊት ፡ ራእይ ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ የሚመስል ፡ ከሰማይ ፡ ደመናት ፡ ጋራ ፡ መጣ ፡ በዘመናት ፡
ወደሸመገለውም ፡ ደረሰ ፤ ወደ ፡ ፊቱም ፡ አቀረቡት ።

14 ፤ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ የሚናገሩ ፡ ኹሉ ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡ ግዛትና ፡ ክብር ፡ መንግሥትም ፡
ተሰጠው ፤ ግዛቱም ፡ የማያልፍ ፡ የዘለዓለም ፡ ግዛት ፡ ነው ፥ መንግሥቱም ፡ የማይጠፋ ፡ ነው ።

15 ፤ በእኔም ፡ በዳንኤል ፡ በሥጋዬ ፡ ውስጥ ፡ መንፈሴ ፡ ደነገጠች ፥ የራሴም ፡ ራእይ ፡ አስቸገረኝ ።

16 ፤ በዚያም ፡ ከቆሙት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቀርቤ ፡ ስለዚህ ፡ ኹሉ ፡ እውነቱን ፡ ጠየቅኹት ፤ ርሱም ፡ ነገረኝ ፥ የነገሩንም ፡
ፍቹ ፡ አስታወቀኝ ።

17 ፤ እነዚህ ፡ አራቱ ፡ ታላላቅ ፡ አራዊት ፡ ከምድር ፡ የሚነሡ ፡ አራት ፡ ነገሥታት ፡ ናቸው ።

18 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የልዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ መንግሥቱን ፡ ይወስዳሉ ፥ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ዓለምም ፡ መንግሥቱን ፡ ይወርሳሉ ።

19 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከቀሩት ፡ ኹሉ ፡ ተለይታ ፡ እጅግ ፡ ስለምታስፈራው ፥ ጥርሶቿም ፡ የብረት ፡ ጥፍራዎቿም ፡ የናስ ፡ ስለኾኑት ፥ ስለምትበላውና ፡ ስለምታደቅው ፡ የቀረውንም ፡ በእግሯ ፡ ስለምትረግጠው ፡ ስለ ፡ አራተኛዪቱ ፡ አውሬ ፥

20 ፤ በራሷም ፡ ላይ ፡ ስለነበሩ ፡ ስለ ፡ ዐሥር ፡ ቀንዶች ፥ በኋላም ፡ ስለ ፡ ወጣው ፥ በፊቱም ፡ ሦስቱ ፡ ስለ ፡ ወደቁ ፥ ዐይኖችና ፡ ትዕቢት ፡ የተናገረ ፡ አፍ ፡ ስለ ፡ ነበሩት ፥ መልኩም ፡ ከሌላዎች ፡ ስለ ፡ በለጠ ፡ ስለ ፡ ሌላው ፡ ቀንድ ፡ እውነቱን ፡ ለማወቅ ፡ ፈቀድኹ ።

21 ፤ እንሆም ፥ ያ ፡ ቀንድ ፡ ከቅዱሳን ፡ ጋራ ፡ ሲዋጋ ፡ አየኹ ፥

22 ፤ በዘመናት ፡ የሸመገለው ፡ እስኪ.መጣ ፡ ድረስ ፥ ፍርድም ፡ ለልዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ እስኪሰጥ ፡ ድረስ ፥ ቅዱሳኑም ፡ መንግሥቱን ፡ የሚወስዱበት ፡ ዘመን ፡ እስኪ.መጣ ፡ ድረስ ፡ አሸነፋቸውም ።

23 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ አራተኛዪቱ ፡ አውሬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አራተኛ ፡ መንግሥት ፡ ትኾናለች ፤ ርሱም ፡ ከመንግሥታት ፡ ኹሉ ፡ የተለየ ፡ ይኾናል ፥ ምድራቱንም ፡ ኹሉ ፡ ይበላል ፥ ይረግጣታል ፡ ያደቅትማል ።

24 ፤ ዐሥሩም ፡ ቀንዶች ፡ ከዚያ ፡ መንግሥት ፡ የሚነሡ ፡ ዐሥር ፡ ነገሥታት ፡ ናቸው ፤ ከነርሱም ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ይነሣል ፥ ርሱም ፡ ከፊተኛዎች ፡ የተለየ ፡ ይኾናል ፥ ሦስቱንም ፡ ነገሥታት ፡ ያዋርዳል ።

25 ፤ በልዑሉም ፡ ላይ ፡ ቃልን ፡ ይናገራል ፥ የልዑልንም ፡ ቅዱሳን ፡ ይሰባብራል ፥ ዘመናትንና ፡ ሕግን ፡ ይለውጥ ፡ ዘንድ ፡ ያስባል ፤ እስከ ፡ ዘመንና ፡ እስከ ፡ ዘመናት ፡ እስከ ፡ እኩሌታ ፡ ዘመንም ፡ በእጁ ፡ ይሰጣሉ ።

26 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ፍርድ ፡ ይኾናል ፥ እስከ ፡ ፍጻሜም ፡ ድረስ ፡ ያፈርሱትና ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ ግዛቱን ፡ ያስወግዱታል ።

27 ፤ መንግሥትም ፡ ግዛትም ፡ ከሰማይም ፡ ኹሉ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የመንግሥታት ፡ ታላቅነት ፡ ለልዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ ሕዝብ ፡ ይሰጣል ፤ መንግሥቱ ፡ የዘለዓለም ፡ መንግሥት ፡ ነው ፥ ግዛቶችም ፡ ኹሉ ፡ ይገዙለታል ፡ ይታዘዙለትማል ።

28 ፤ የነገሩም ፡ ፍጻሜ ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ ነው ። እኔም ፡ ዳንኤል ፡ በዐሳቤ ፡ እጅግ ፡ ተቸገርኹ ፥ ፊቴም ፡ ተለወጠብኝ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ነገሩን ፡ በልቤ ፡ ጠብቄያለኹ ።

__________________ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ በመዠመሪያ ፡ ከተገለጠልኝ ፡ ራእይ ፡ በኋላ ፥ ንጉሡ ፡ ብልጣሶር ፡ በነገሠ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፥ ለእኔ ፡ ለዳንኤል ፡ ራእይ ፡ ተገለጠልኝ ።

2 ፤ በራእዩም ፡ አየኹ ፤ ባየኹም ፡ ጊዜ ፡ በዔላም ፡ አውራጃ ፡ ባለው ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ነበርኹ ፤ በራእዩም ፡ አየኹ ፡ በኡባል ፡ ወንዝም ፡ አጠገብ ፡ ነበርኹ ።

3 ፤ ዐይኔን ፡ አንሥቼ ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ ኹለት ፡ ቀንዶች ፡ የነበሩት ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ በግ ፡ በወንዙ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፥ ኹለቱም ፡ ቀንዶቹ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይሉ ፡ ነበር ፤ አንዱ ፡ ግን ፡ ከኹለተኛው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ነበረ ፥ ታላቁም ፡ ወደ ፡ ኋላው ፡ ወጥቶ ፡ ነበር ።

4 ፤ አውራውም ፡ በግ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ወደ ፡ ደቡብም ፡ በቀንዱ ፡ ሲጐሽም ፡ አየኹ ፤ አራዊትም ፡ ኹሉ ፡ ይቋቋሙት ፡ ዘንድ ፡ አልቻሉም ፥ ከእጁም ፡ የሚያድን ፡ አልነበረም ፤ እንደ ፡ ፈቃዱም ፡ አደረገ ፥ ራሱንም ፡ ታላቅ ፡ አደረገ ።

5 ፤ እኔም ፡ ስመለከት ፥ እንሆ ፥ ከምዕራብ ፡ ወገን ፡ አንድ ፡ አውራ ፡ ፍየል ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ ወጣ ፥ ምድርንም ፡ አልነካም ፤ ለፍየሉም ፡ በዐይኖቹ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ ታላቅ ፡ ቀንድ ፡ ነበረው ።

6 ፤ ኹለትም ፡ ቀንድ ፡ ወዳለው ፡ በወንዝም ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ወዳየኹት ፡ አውራ ፡ በግ ፡ መጣ ፥ በኀይሉም ፡ ቍጣ ፡ ፈጥኖ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ሮጠ ።

7 ፤ ወደ ፡ አውራውም ፡ በግ ፡ ሲቀርብ ፡ አየኹት ፤ ርሱም ፡ ተመረረበት ፥ አውራውንም ፡ በግ ፡ መታ ፥ ኹለቱንም ፡ ቀንዶች ፡ ሰበረ ፤ አውራውም ፡ በግ ፡ ሊቋቋመው ፡ ኀይል ፡ አልነበረውም ፥ ርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጥሎ ፡ ረገጠው ፤ አውራውንም ፡ በግ ፡ ከእጁ ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ አልነበረም ።

8 ፤ አውራውም ፡ ፍየል ፡ ራሱን ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ አደረገ ፤ በበረታም ፡ ጊዜ ፡ ታላቁ ፡ ቀንዱ ፡ ተሰበረ ፥ ወደ ፡ አራቱም ፡
የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ የሚመለከቱ ፡ አራት ፡ ቀንዶች ፡ ከበታቹ ፡ ወጡ ።

9 ፤ ከነርሱም ፡ ከአንደኛው ፡ አንድ ፡ ታናሽ ፡ ቀንድ ፡ ወጣ ፥ ወደ ፡ ደቡብም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ወደ ፡ መልካሚቱም ፡
ምድር ፡ እጅግ ፡ ከፍ ፡ አለ ።

10 ፤ እስከሰማይም ፡ ሰራዊት ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ አለ ፤ ከሰራዊትና ፡ ከከዋክብትም ፡ ዐያሌዎችን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ጣለ ፥ ረገጣቸውም ።

11 ፤ እስከሰራዊትም ፡ አለቃ ፡ ድረስ ፡ ራሱን ፡ ታላቅ ፡ አደረገ ፤ ከርሱም ፡ የተነሣ ፡ የዘወትሩ ፡ መሥዋዕት ፡
ተሻረ ፥ የመቅደሱም ፡ ስፍራ ፡ ፈረሰ ።

12 ፤ ሰራዊቱም ፡ ከኀጢአት ፡ የተነሣ ፡ ከዘወትሩ ፡ መሥዋዕት ፡ ጋራ ፡ ተሰጠው ፤ ርሱም ፡ እውነትን ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡
ጣለ ፥ አደረገም ፡ ተከናወነም ።

13 ፤ ከቅዱሳኑም ፡ አንዱ ፡ ሲናገር ፡ ሰማኹ ፤ ለተናገረው ፡ ለቅዱሱም ፡ ኹለተኛው ፡ ቅዱስ ፦ ስለዘወትሩ ፡
መሥዋዕት ፥ መቅደሱና ፡ ሰራዊቱም ፡ ይረገጡ ፡ ዘንድ ፡ ስለሚሰጥና ፡ ስለሚያጠፋ ፡ ኀጢአት ፡ የኾነው ፡ ራእይ ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ይኾናል ፧ አለው ።

14 ፤ ርሱም ፦ እስከ ፡ ኹለት ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ማታና ፡ ጧት ፡ ድረስ ፡ ነው ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ መቅደሱ ፡
ይነጻል ፡ አለኝ ።

15 ፤ እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ራእዩን ፡ ባየኹ ፡ ጊዜ ፡ ማስተዋሉን ፡ ፈለግኹ ፤ እንሆም ፥ የሰው ፡ ምስያ ፡ በፊቴ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

16 ፤ በኡባልም ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፦ ገብርኤል[270] ፡ ሆይ ፥ ራእዩን ፡ ለዚህ ፡ ሰው ፡ አስታውቀው ፡ ብሎ ፡ የሚጮኸውን ፡
የሰውን ፡ ድምፅ ፡ ሰማኹ ።

17 ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ ቆምኹበት ፡ ቀረበ ፤ በመጣም ፡ ጊዜ ፡ ፈርቼ ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ፤ ርሱም ፦ የሰው ፡ ልጅ ፡
ሆይ ፥ ራእዩ ፡ ለፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ አስተውል ፡ አለኝ ።

18 ፤ ሲናገረኝም ፡ ደንግጬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ፤ ርሱም ፡ ዳሰሰኝ ፡ ቀጥ ፡ አድርጎም ፡ አቆመኝ ።

19 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ እንሆ ፥ በመቅሠፍቱ ፡ በመጨረሻ ፡ ዘመን ፡ የሚኾነውን ፡ አስታውቅኻለኹ ፤ ይህ ፡
ለተወሰነው ፡ ለፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ነውና ።

20 ፤ ባየኸው ፡ በአውራው ፡ በግ ፡ ላይ ፡ የነበሩ ፡ ኹለቱ ፡ ቀንዶች ፡ እነርሱ ፡ የሜዶንና ፡ የፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ናቸው ።

21 ፤ አውራውም ፡ ፍየል ፡ የግሪክ ፡ ንጉሥ ፡ ነው ፤ በዐይኖቹም ፡ መካከል ፡ ያለው ፡ ታላቁ ፡ ቀንድ ፡ መዠመሪያው ፡
ንጉሥ ፡ ነው ።

22 ፤ ርሱም ፡ በተሰበረ ፡ ጊዜ ፡ በርሱ ፡ ፋንታ ፡ አራቱ ፡ እንደ ፡ ተነሡ ፥ እንዲሁ ፡ ከወገኑ ፡ አራት ፡ መንግሥታት ፡
ይነሣሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በኀይል ፡ አይተካከሉትም ።

23 ፤ በመንግሥታቸውም ፡ መጨረሻ ፥ ኀጢአታቸው ፡ በተሞላች ፡ ጊዜ ፥ እንቆቅልሽን ፡ የሚያስተውል ፡ ፊተ ፡ ጨካኝ ፡
ንጉሥ ፡ ይነሣል ።

24 ፤ ኀይሉም ፡ ይበረታል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ በራሱ ፡ ኀይል ፡ አይደለም ፤ በድንቅም ፡
ያጠፋል ፥ ያደርግማል ፥ ይከናወንማል ፤ ኀያላንንና ፡ የቅዱሳንን ፡ ሕዝብ ፡ ያጠፋል ።

25 ፤ በመታለሉ ፡ ተንኰልን ፡ በእጁ ፡ ያከናውናል ፤ በልቡም ፡ ይታበያል ፥ ታምነውም ፡ የሚኖሩትን ፡ ብዙዎችን ፡
ያጠፋል ፤ በአለቃዎቹም ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ይቋቋማል ፤ ያለ ፡ እጅም ፡ ይሰበራል ።

26 ፤ የተነገረውም ፡ የማታውና ፡ የጧቱ ፡ ራእይ ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከብዙ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ስለሚኾን ፡
ራእዩን ፡ ዝጋ ።

27 ፤ እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ተኛኹ ፥ ዐያሌም ፡ ቀን ፡ ታመምኹ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ የንጉሡን ፡ ሥራ ፡ እሠራ ፡

270 ዕብ. ፥ ጋብሪኤል ፡ (ገብረ ፡ እግዚእ • የጌታ ፡ አገልጋይ) ።

ነበር ፤ ስለ ፡ ራእዩም ፡ አደንቅ ፡ ነበር ፥ የሚያስተውለው ፡ ግን ፡ አልነበረም ።

______________________ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ በከለዳውያን ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ በነገሠ ፥ ከሜዶን ፡ ዘር ፡ በነበረ ፡ በአሕሻዊሮስ ፡ ልጅ ፡ በዳርዮስ ፡ በመዠመሪያ ፡ ዓመት ፥

2 ፤ በነገሠ ፡ በመዠመሪያው ፡ ዓመት ፡ እኔ ፡ ዳንኤል ፡ የኢየሩሳሌም ፡ መፍረስ ፡ የሚፈጸምበትን ፡ ሰባውን ፡ ዓመት ፥ እግዚአብሔር ፡ በቃሉ ፡ ለነቢዩ ፡ ለኤርምያስ ፡ የተናገረውን ፡ የዓመቱን ፡ ቍጥር ፡ በመጽሐፍ ፡ አስተዋልኹ ።

3 ፤ ማቅ ፡ ለብሼ ፡ በዐመድም ፡ ላይ ፡ ኾኜ ፡ ስጾም ፡ እጸልይና ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፊቴን ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡ ወደ ፡ አምላክ ፡ አቀናኹ ።

4 ፤ ወደ ፡ አምላኬም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለይኹ ፥ ተናዝዤም ፡ እንዲህ ፡ አልኹ ፦ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ከሚወዱኽና ፡ ትእዛዝኽን ፡ ከሚፈጽሙ ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፡ ታላቅና ፡ የምታስፈራ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥

5 ፤ ኀጢአትን ፡ ሠርተናል ፥ በድለንማል ፥ ክፋትንም ፡ አድርገናል ፥ ዐምፀንማል ፥ ከትእዛዝኽና ፡ ከፍርድኽም ፡ ፈቀቅ ፡ ብለናል ፤

6 ፤ በስምኽም ፡ ለነገሥታታችንና ፡ ለአለቃዎቻችን ፡ ለአባቶቻችንም ፡ ለአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ዅሉ ፡ የተናገሩትን ፡ ባሪያዎችኽን ፡ ነቢያትን ፡ አልሰማንም ።

7 ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ጽድቅ ፡ ለአንተ ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ለእኛ ፡ ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡ ለእስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ በቅርብና ፡ በሩቅም ፡ ላሉት ፡ አንተን ፡ በበደሉበት ፡ በበደላቸው ፡ ምክንያት ፡ በበተንኽበት ፡ አገር ፡ ዅሉ ፡ የፊት ፡ ዕፍረት ፡ ነው ።

8 ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ባንተ ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ስለ ፡ ሠራን ፡ ለእኛና ፡ ለነገሥታታችን ፡ ለአለቃዎቻችንና ፡ ለአባቶቻችንም ፡ የፊት ፡ ዕፍረት ፡ ነው ።

9 ፤ 10 ፤ በርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ያመፅን ፡ ብንኾን ፥ በባሪያዎቹም ፡ በነቢያት ፡ እጅ ፡ በፊታችን ፡ ባኖረው ፡ በሕጉ ፡ እንኼድ ፡ ዘንድ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ባንሰማ ፥ ለጌታ ፡ ለአምላካችን ፡ ምሕረትና ፡ ይቅርታ ፡ ነው ።

11 ፤ እስራኤልም ፡ ዅሉ ፡ ሕግኽን ፡ ተላልፈዋል ፥ ቃልኽንም ፡ እንዳይሰሙ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ፤ በርሱ ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርተናልና ፥ በእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ በሙሴ ፡ ሕግ ፡ የተጻፈው ፡ መሐላና ፡ ርግማን ፡ ፈሰሰብን ።

12 ፤ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገርንም ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ በማምጣቱ ፡ በላያችንና ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ በተሾሙት ፡ ፈራጆቻችን ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ አጸና ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ እንደተደረገው ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ከሰማይ ፡ ዅሉ ፡ በታች ፡ አልተደረገም ።

13 ፤ በሙሴም ፡ ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ዅሉ ፡ መጣብን ፤ ከኀጢአታችንም ፡ እንመለስ ፡ እውነትኽንም ፡ እናስብ ፡ ዘንድ ፡ ወደአምላካችን ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አልለመንንም ።

14 ፤ ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገሩን ፡ ጠብቆ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አመጣ ፤ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፡ ጻድቅ ፡ ነውና ፥ እኛም ፡ ቃሉን ፡ አልሰማንምና ።

15 ፤ አኹንም ፡ ሕዝብኽን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በበረታች ፡ እጅ ፡ ያወጣኽ ፥ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ቀን ፡ ዝና ፡ ለአንተ ፡ ያገኘኽ ፡ ጌታ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ ኀጢአትን ፡ ሠርተናል ፥ ክፋትንም ፡ አድርገናል ።

16 ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ ስለ ፡ ኀጢአታችንና ፡ ስላባቶቻችን ፡ በደል ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ሕዝብኽ ፡ በዙሪያችን ፡ ላሉት ፡ ዅሉ ፡ መሰደቢያ ፡ ኾነዋልና ፥ እንደ ፡ ጽድቅኽ ፡ ዅሉ ፡ ቍጣኽና ፡ መዓትኽ ፡ ከከተማኽ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከቅዱስ ፡ ተራራኽ ፡ እንዲመለስ ፡ እለምንኻለኹ ።

17 ፤ አኹንም ፥ አምላካችን ፡ ሆይ ፥ የባሪያኽን ፡ ጸሎትና ፡ ልመናውን ፡ ስማ ፤ ጌታ ፡ ሆይ ፥ በፈረሰው ፡ በመቅደስኽ ፡

ላይ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ስትል ፡ ፊትኽን ፡ አብራ ።

18 ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ በፊትኽ ፡ የምንለምን ፡ ስለ ፡ ብዙ ፡ ምሕረትኽ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ጽድቃችን ፡ አይደለምና ፡ ዦሮኽን ፡ አዘንብለኽ ፡ ስማ ፤ ዐይንኽን ፡ ገልጠኽ ፡ ጥፋታችንና ፡ ስምኽ ፡ የተጠራባትን ፡ ከተማ ፡ ተመልከት ።

19 ፤ አቤቱ ፥ ስማ ፤ አቤቱ ፥ ይቅር ፡ በል ፤ አቤቱ ፥ አድምጥና ፡ አድርግ ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ ስምኽ ፡ በከተማኽና ፡ በሕዝብኽ ፡ ላይ ፡ ተጠርቷልና ፥ ስለ ፡ ራስኽ ፡ አትዘግይ ።

20 ፤ እኔም ፡ ገና ፡ ስናገር ፡ ስጸልይ ፥ በኀጢአቴና ፡ በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ኀጢአት ፡ ስናዘዝ ፥ በአምላኬም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለተቀደሰው ፡ ስለአምላኬ ፡ ተራራ ፡ ስለምን ፥

21 ፤ ገናም ፡ በጸሎት ፡ ስናገር ፡ አስቀድሜ ፡ በራእይ ፡ አይቼው ፡ የነበረው ፡ ሰው ፡ ገብርኤል ፥ እንሆ ፥ እየበረረ ፡ መጣ ፤ በማታም ፡ መሥዋዕት ፡ ጊዜ ፡ ዳሰሰኝ ።

22 ፤ አስተማረኝም ፥ ተናገረኝም ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ ጥበብንና ፡ ማስተዋልን ፡ እሰጥኽ ፡ ዘንድ ፡ አኹን ፡ መጥቻለኹ ።

23 ፤ አንተ ፡ እጅግ ፡ የተወደድኽ ፡ ነኽና ፥ በልመናኽ ፡ መዠመሪያ ፡ ላይ ፡ ትእዛዝ ፡ ወጥቷል ፥ እኔም ፡ እነግርኽ ፡ ዘንድ ፡ መጥቻለኹ ፤ አኹንም ፡ ነገሩን ፡ መርምር ፥ ራእዩንም ፡ አስተውል ።

24 ፤ ዐመፃን ፡ ይጨርስ ፥ ኀጢአትንም ፡ ይፈጽም ፥ በደልንም ፡ ያስተሰርይ ፥ የዘለዓለምን ፡ ጽድቅ ፡ ያገባ ፥ ራእይንና ፡ ትንቢትን ፡ ያትም ፥ ቅዱሰ ፡ ቅዱሳኑንም ፡ ይቀባ ፡ ዘንድ ፡ በሕዝብኽና ፡ በቅድስት ፡ ከተማኽ ፡ ላይ ፡ ሰባ ፡ ሱባዔ ፡ ተቀጥሯል ።

25 ፤ ስለዚህ ፥ ዕወቅ ፡ አስተውልም ፤ ኢየሩሳሌምን ፡ መጠገንና ፡ መሥራት ፡ ትእዛዙ ፡ ከሚወጣበት ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ አለቃው ፡ እስከ ፡ መሲሕ ፡ ድረስ ፡ ሰባት ፡ ሱባዔና ፡ ስድሳ ፡ ኹለት ፡ ሱባዔ ፡ ይኾናል ፤ ርሷም ፡ በጭንቀት ፡ ዘመን ፡ ከጐዳናና ፡ ከቅጥር ፡ ጋራ ፡ ትሠራለች ።

26 ፤ ከስድሳ ፡ ኹለት ፡ ጊዜ ፡ ሰባትም ፡ በዃላ ፡ መሲሕ ፡ ይገደላል ፥ በርሱም ፡ ዘንድ ፡ ምንም ፡ የለም ፤ የሚመጣውም ፡ አለቃ ፡ ሕዝብ ፡ ከተማዪቱንና ፡ መቅደሱን ፡ ያጠፋሉ ፤ ፍጻሜውም ፡ በጐርፍ ፡ ይኾናል ፥ እስከ ፡ መጨረሻም ፡ ድረስ ፡ ጦርነት ፡ ይኾናል ፤ ጥፋትም ፡ ተቀጥሯል ።

27 ፤ ርሱም ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ጽኑ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ላንድ ፡ ሱባዔ ፡ ያደርጋል ፤ በሱባዔውም ፡ እኩሌታ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ቍርባኑን ፡ ያስቀራል ፤ በርኵሰትም ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አጥፊው ፡ ይመጣል ፤ እስከተቈረጠውም ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ መቅሠፍት ፡ በአጥፊው ፡ ላይ ፡ ይፈሳል ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ብልጣሶር ፡ ለተባለው ፡ ለዳንኤል ፡ ነገር ፡ ተገለጠለት ፤ ነገሩም ፡ እውነት ፡ ነበረ ፥ ርሱም ፡ ታላቅ ፡ ጦርነት ፡ ነው ፤ ነገሩንም ፡ አስተዋለ ፥ በራእዩም ፡ ውስጥ ፡ ማስተዋል ፡ ተሰጠው ።

2 ፤ በዚያም ፡ ወራት ፡ እኔ ፡ ዳንኤል ፡ ሦስት ፡ ሳምንት ፡ ሙሉ ፡ ሳዝን ፡ ነበር ።

3 ፤ ማለፊያ ፡ እንጀራም ፡ አልበላኹም ፥ ሥጋና ፡ ጠጅም ፡ በአፌ ፡ አልገባም ፥ ሦስቱም ፡ ሳምንት ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ዘይት ፡ አልተቀባኹም ።

4 ፤ ከመዠመሪያውም ፡ ወር ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ጤግሮስ ፡ በተባለው ፡ በታላቁ ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡ ሳለኹ ፥ ዐይኔን ፡ አነሣኹ ፥

5 ፤ እንሆም ፥ በፍታ ፡ የለበሰውን ፡ ጥሩም ፡ የአፌዝን ፡ ወርቅ ፡ በወገቡ ፡ ላይ ፡ የታጠቀውን ፡ ሰው ፡ አየኹ ።

6 ፤ አካሉም ፡ እንደ ፡ ቢረሌ ፡ ይመስል ፡ ነበር ፥ ፊቱም ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ፥ ዐይኖቹም ፡ እንደሚንበለበል ፡ ፋና ፥ ክንዶቹና ፡ እግሮቹም ፡ እንደ ፡ ጋለ ፡ ናስ ፥ የቃሉም ፡ ድምፅ ፡ እንደ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፅ ፡ ነበረ ።

7 ፤ እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ብቻዬን ፡ ራእዩን ፡ አየኹ ፥ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ የነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ራእዩን ፡ አላዩም ፤ ነገር ፡

ግን ፥ ጽኑ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቀባቸው ፥ ሊሸሸጉም ፡ ሸሹ ።

8 ፤ እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ቀረኹ ፡ ይህንም ፡ ታላቅ ፡ ራእይ ፡ አየኹ ፤ ኀይልም ፡ አልቀረልኝም ፥ ደም ፡ ግባቴም ፡ ወደ ፡ ማሸብሸብ ፡ ተለወጠብኝ ፥ ኀይልም ፡ ዐጣኹ ።

9 ፤ የቃሉንም ፡ ድምፅ ፡ ሰማኹ ፤ የቃሉንም ፡ ድምፅ ፡ በሰማኹ ፡ ጊዜ ፡ ደንግጬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግንባሬ ፡ ተደፋኹ ።

10 ፤ እንሆም ፥ አንዲት ፡ እጅ ፡ ዳሰሰችኝ ፥ በጕልበቴና ፡ በእጄም ፡ አቆመችኝ ።

11 ፤ ርሱም ፦ እጅግ ፡ የተወደድኽ ፡ ሰው ፡ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወዳንተ ፡ ተልኬያለኹና ፡ የምነግርኽን ፡ ቃል ፡ አስተውል ፥ ቀጥ ፡ ብለኽም ፡ ቁም ፡ አለኝ ። ይህንም ፡ ቃል ፡ ባለኝ ፡ ጊዜ ፡ እየተንቀጠቀጥኹ ፡ ቆምኹ ።

12 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ አትፍራ ፤ ልብኽ ፡ ያስተውል ፡ ዘንድ ፥ ሰውነትኽም ፡ በአምላክኽ ፡ ፊት ፡ ይዋረድ ፡ ዘንድ ፡ ካደረግኽበት ፡ ከመዠመሪያው ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ቃልኽ ፡ ተሰምቷል ፤ እኔም ፡ ስለ ፡ ቃልኽ ፡ መጥቻለኹ ።

13 ፤ የፋርስ ፡ መንግሥት ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ኻያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ተቋቋመኝ ፤ እንሆም ፥ ከዋነኞዎቹ ፡ አለቃዎች ፡ አንዱ ፡ ሚካኤል ፡ ሊረዳኝ ፡ መጣ ፤ እኔም ፡ ከፋርስ ፡ ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ በዚያ ፡ ተውኹት ።

14 ፤ ራእዩም ፡ ገና ፡ ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ነውና ፥ በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ ለሕዝብኽ ፡ የሚኾነውን ፡ አስታውቅኽ ፡ ዘንድ ፡ አኹን ፡ መጥቻለኹ ።

15 ፤ ይህንም ፡ ቃል ፡ በተናገረኝ ፡ ጊዜ ፡ ፊቴን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ አቀረቀርኹ ፥ ዲዳም ፡ ኾንኹ ።

16 ፤ እንሆም ፥ የሰው ፡ ልጅ ፡ የሚመስል ፡ ከንፈሬን ፡ ዳሰሰኝ ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አፌን ፡ ከፍቼ ፡ ተናገርኹ ፡ በፊቴም ፡ ቆሞ ፡ የነበረውን ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ከራእዩ ፡ የተነሣ ፡ ሕመሜ ፡ መጣብኝ ፥ ኀይልም ፡ ዐጣኹ ።

17 ፤ ይህ ፡ የጌታዬ ፡ ባሪያ ፡ ከዚህ ፡ ከጌታዬ ፡ ጋራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይችላል ፤ አኹንም ፡ ኀይል ፡ ዐጣኹ ፥ እስትንፋስም ፡ አልቀረልኝም ፡ አልኹት ።

18 ፤ ደግሞ ፡ ሰው ፡ የሚመስል ፡ ዳሰሰኝ ፥ አበረታኝም ።

19 ፤ ርሱም ፦ እጅግ ፡ የተወደድኽ ፡ ሰው ፡ ሆይ ፥ አትፍራ ፤ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይኹን ፤ በርታ ፥ ጽና ፡ አለኝ ። በተናገረኝም ፡ ጊዜ ፡ በረታኹና ፦ አበርትተኸኛልና ፥ ጌታዬ ፡ ይናገር ፡ አልኹ ።

20 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ወዳንተ ፡ የመጣኹት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ታውቃለኽን ፤ አኹንም ፡ ከፋርስ ፡ አለቃ ፡ ጋራ ፡ እዋጋ ፡ ዘንድ ፡ እመለሳለኹ ፤ እኔም ፡ ስወጣ ፥ እንሆ ፤ የግሪክ ፡ አለቃ ፡ ይመጣል ።

21 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በእውነት ፡ ጽሑፍ ፡ የተጻፈውን ፡ እነግርኻለኹ ፤ በዚህም ፡ ነገር ፡ ከአለቃችኹ ፡ ከሚካኤል ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ የሚያጸናኝ ፡ የለም ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ እኔም ፡ በሜዶናዊ ፡ በዳርዮስ ፡ መዠመሪያ ፡ ዓመት ፡ አጸናውና ፡ አበረታው ፡ ዘንድ ፡ ቆሜ ፡ ነበር ።

2 ፤ አኹንም ፡ እውነትን ፡ አሳይኻለኹ ። እንሆ ፥ ሦስት ፡ ነገሥታት ፡ ደግሞ ፡ በፋርስ ፡ ይነሣሉ ፤ አራተኛውም ፡ ከኹሉ ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ባለጠጋ ፡ ይኾናል ፤ በባለጠግነቱም ፡ በበረታ ፡ ጊዜ ፡ በግሪክ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ኹሉን ፡ ያስነሣል ።

3 ፤ ኀያልም ፡ ንጉሥ ፡ ይነሣል ፥ በትልቅ ፡ አገዛዝም ፡ ይገዛል ፥ እንደ ፡ ፈቃዱም ፡ ያደርጋል ።

4 ፤ ርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ መንግሥቱ ፡ ይሰበራል ፤ እስከ ፡ አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ ይከፋፈላል ። ለዘሩ ፡ ግን ፡ አይከፋፈልም ፥ እንደ ፡ ገዛበትም ፡ አገዛዝ ፡ አይኾንም ፤ መንግሥቱ ፡ ይነቀላልና ፤ ከነዚህም ፡ ለሌላዎች ፡ ይኾናልና ።

5 ፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ ከአለቃዎቹም ፡ አንዱ ፡ ይበረታሉ ፤ ርሱም ፡ ይበረታበታል ፡ ይሠለጥንማል ፤ ግዛቱም ፡ ታላቅ ፡ ግዛት ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ከዘመናትም ፡ በኋላ ፡ ይጋጠማሉ ፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለማድረግ ፡ ወደሰሜን ፡ ንጉሥ ፡

ትመጣለች ፤ የክንዷ ፡ ኀይል ፡ ግን ፡ አይጸናም ፥ ርሱና ፡ ክንዱም ፡ አይጸናም ፤ ርሷና ፡ ርሷን ፡ ያመጡ ፡ የወለዳትም ፡
በዚያም ፡ ዘመን ፡ ያጸናት ፡ ዐልፈው ፡ ይሰጣሉ ።

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከሥሯ ፡ ቍጥቋጥ ፡ አንዱ ፡ በስፍራው ፡ ይነሣል ፤ ወደ ፡ ሰራዊቱም ፡ ይመጣል ፥ ወደሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡
ዐምባ ፡ ይገባል ፥ በላያቸውም ፡ ያደርጋል ፥ ያሸንፍማል ።

8 ፤ አማልክታቸውንና ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡ ምስሎቻቸውን ፡ ከብርና ፡ ከወርቅም ፡ የተሠሩትን ፡ የከበሩትን ፡
ዕቃዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይማርካል ፤ እስከ ፡ ጥቂትም ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ከሰሜን ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ሳይዋጋ ፡ ይቀመጣል ።

9 ፤ ይህም ፡ ወደደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ መንግሥት ፡ ይገባል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ወደገዛ ፡ ምድሩ ፡ ይመለሳል ።

10 ፤ ልጆቹም ፡ ይዋጋሉ ፤ ብዙ ፡ ሰራዊትንና ፡ ሕዝብን ፡ ይሰበስባል ፤ ርሱም ፡
ይመጣል ፥ ይጐርፍማል ፥ ያልፍማል ፤ ተመልሶም ፡ እስከ ፡ ዐምባው ፡ ድረስ ፡ ይዋጋል ።

11 ፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ ይቈጣል ፡ ወጥቶም ፡ ከሰሜን ፡ ንጉሥ ፡ ጋራ ፡ ይዋጋል ፤ ብዙ ፡ ሕዝብንም ፡ ለሰልፍ ፡
ያቆማል ፥ ሕዝቡም ፡ ዐልፎ ፡ በእጁ ፡ ይሰጣል ።

12 ፤ ሕዝቡም ፡ በተወሰደ ፡ ጊዜ ፡ ልቡ ፡ ይታበያል ፤ አእላፋትንም ፡ ይጥላል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አያሸንፍም ።

13 ፤ የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ይመለሳል ፥ ከቀደመውም ፡ የበለጠ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ለሰልፍ ፡ ያቆማል ፤ በዘመናትና ፡
በዓመታትም ፡ ፍጻሜ ፡ ከታላቅ ፡ ሰራዊትና ፡ ከብዙ ፡ ሀብት ፡ ጋራ ፡ ይመጣል ።

14 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ይነሣሉ ፤ ከሕዝብኽም ፡ መካከል ፡ የዐመፅ ፡ ልጆች ፡
ራእዩን ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡ ይነሣሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ይወድቃሉ ።

15 ፤ የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ይመጣል ፥ ዐፈርንም ፡ ይደለድላል ፥ የተመሸገችንም ፡ ከተማ ፡ ይወስዳል ፤ የደቡብም ፡
ሰራዊት ፡ የተመረጡትም ፡ ሕዝቡ ፡ አይቆሙም ፤ ለመቋቋምም ፡ ኀይል ፡ የላቸውም ።

16 ፤ በርሱም ፡ ላይ ፡ የሚመጣው ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፥ በፊቱም ፡ የሚቆም ፡ የለም ፤ በመልካሚቱም ፡
ምድር ፡ ይቆማል ፥ በእጁም ፡ ውስጥ ፡ ጥፋት ፡ ይኾናል ።

17 ፤ ከመንግሥቱም ፡ ኹሉ ፡ ኀይል ፡ ጋራ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ፊቱን ፡ ያቀናል ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ አንድነትን ፡
ያደርጋል ፤ ያረክሳትም ፡ ዘንድ ፡ ሴትን ፡ ልጅ ፡ ይሰጠዋል ፤ ርሷም ፡ አትጸናም ፡ ለርሱም ፡ አትኾንም ።

18 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ደሴቶች ፡ ይመልሳል ፥ ብዙዎችንም ፡ ይወስዳል ፤ አንድ ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ስድቡን ፡
ይሽራል ፥ ስድቡንም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ይመልሳል ።

19 ፤ ፊቱንም ፡ ወደገዛ ፡ ምድሩ ፡ ዐምባዎች ፡ ይመልሳል ፤ ተሰናክሎም ፡ ይወድቃል ፥ አይገኝምም ።

20 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በመንግሥቱ ፡ ክብር ፡ መካከል ፡ አስገባሪውን ፡ የሚያሳልፍ ፡ በስፍራው ፡ ይነሣል ፤ ነገር ፡
ግን ፥ በቍጣው ፡ ሳይኾን ፡ በሰልፍም ፡ ሳይኾን ፡ በጥቂት ፡ ቀን ፡ ይሰበራል ።

21 ፤ በርሱም ፡ ስፍራ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ ይነሣል ፡ የመንግሥቱንም ፡ ክብር ፡ አይሰጡትም ፤ በቀስታ ፡ መጥቶ ፡
መንግሥቱን ፡ በማታለል ፡ ይገዛል ።

22 ፤ የሚጐርፍም ፡ ሰራዊት ፡ ከፊቱ ፡ ይወሰዳል ፥ ርሱና ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ አለቃ ፡ ይሰበራሉ ።

23 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ከተወዳጀ ፡ በኋላ ፥ በተንኰል ፡ ያደርጋል ፤ ከጥቂትም ፡ ሕዝብ ፡ ጋራ ፡ ወጥቶ ፡ ይበረታል ።

24 ፤ በቀስታ ፡ ከአገር ፡ ኹሉ ፡ ወደለመለመችው ፡ ክፍል ፡ ይገባል ፤ አባቶቹና ፡ የአባቶቹ ፡ አባቶች ፡ ያላደረጉትንም ፡
ያደርጋል ፤ ብዝበዛውንና ፡ ምርኮውንም ፣ ሀብቱንም ፡ በመካከላቸው ፡ ይበትናል ፤ በምሽጎችም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ጊዜው ፡
ድረስ ፡ ዐሳቡን ፡ ይፈጥራል ።

25 ፤ በታላቅም ፡ ሰራዊት ፡ ኃና ፡ ኀይሉንና ፡ ልቡን ፡ በደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ያስነሣል ፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ በታላቅና ፡
በብዙ ፡ ሰራዊት ፡ ኃና ፡ በሰልፍ ፡ ይዋጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ዐሳብ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ይፈጥራሉና ፥ አይጸናም ።

26 ፤ መብሉንም ፡ የሚበሉ ፡ ሰዎች ፡ ይሰብሩታል ፤ ሰራዊቱም ፡ ይጐርፋል ፤ ብዙዎችም ፡ ተገድለው ፡ ይወድቃሉ ።

27 ፤ እነዚህም ፡ ኹለት ፡ ነገሥታት ፡ ክፋትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በልባቸው ፡ ያስባሉ ፥ ባንድ ፡ ገበታም ፡ ተቀምጠው ፡
ሐሰት ፡ ይናገራሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ፍጻሜው ፡ እስከተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፥ አይከናወንላቸውም ።

28 ፤ ከብዙም ፡ ሀብት ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ይመለሳል ፥ ልቡም ፡ በተቀደሰ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ላይ ፡
ይኾናል ፤ ፈቃዱንም ፡ ያደርጋል ፥ ወደገዛ ፡ ምድሩም ፡ ይመለሳል ።

29 ፤ በተወሰነውም ፡ ጊዜ ፡ ይመለሳል ፥ ወደ ፡ ደቡብም ፡ ይመጣል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኋለኛው ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡
አይኾንም ።

30 ፤ የኪቲም ፡ መርከቦች ፡ ይመጡበታልና ፥ ስለዚህ ፡ ዐዝኖ ፡ ይመለሳል ፥ በቅዱሱም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ላይ ፡
ይቈጣል ፥ ፈቃዱንም ፡ ያደርጋል ፤ ተመልሶም ፡ ቅዱሱን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የተዉትን ፡ ሰዎች ፡ ይመለከታል ።

31 ፤ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ ሰራዊቶች ፡ ይቆማሉ ፥ መቅደሱንም ፣ ግንቡንም ፡ ያረክሳሉ ፥ የዘወትሩንም ፡ መሥዋዕት ፡
ያስቀራሉ ፥ የጥፋትንም ፡ ርኵሰት ፡ ያቆማሉ ።

32 ፤ ቃል ፡ ኪዳኑን ፡ የሚበድሉትንም ፡ በማታለል ፡ ያስታል ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አምላካቸውን ፡ የሚያውቁ ፡ ሕዝብ ፡
ይበረታሉ ፥ ያደርጋሉም ።

33 ፤ በሕዝቡም ፡ መካከል ፡ ያሉ ፡ ጥበበኛዎች ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያስተምራሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በሰይፍና ፡ በእሳት ፡
ነበልባል ፡ በምርኮና ፡ በመበዝበዝ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይወድቃሉ ።

34 ፤ በወደቁም ፡ ጊዜ ፡ በጥቂት ፡ ርዳታ ፡ ይረዳሉ ፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በግብዝነት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተባብረው ፡
ይሰበሰባሉ ።

35 ፤ እስከተወሰነውም ፡ ዘመን ፡ ይኾናልና ፥ ከጥበበኛዎቹ ፡ ዐያሌዎቹ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ይነጥሩና ፡
ይጠሩ ፣ ይነጡም ፡ ዘንድ ፡ ይወድቃሉ ።

36 ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤ ራሱንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፥ በአማልክት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ራሱን ፡
ታላቅ ፡ ያደርጋል ፥ በአማልክትም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ በትዕቢት ፡ ይናገራል ፤ ቍጣም ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡
ይከናወንለታል ፥ የተወሰነው ፡ ይደረጋልና ።

37 ፤ የአባቶቹንም ፡ አማልክት ፡ የሴቶችንም ፡ ምኞት ፡ አይመለከትም ፤ ራሱንም ፡ በኹሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡
ያደርጋልና ፥ አማልክትን ፡ ኹሉ ፡ አይመለከትም ።

38 ፤ በእነዚህ ፡ ፋንታ ፡ ግን ፡ የዐምባዎቹን ፡ አምላክ ፡ ያከብራል ፤ አባቶቹም ፡ ያላወቁትን ፡ አምላክ ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡
በዕንቍና ፡ በከበረ ፡ ነገር ፡ ያከብረዋል ።

39 ፤ በእንግዳም ፡ አምላክ ፡ ርዳታ ፡ በጽኑ ፡ ዐምባ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፤ ለሚያውቁት ፡ ክብር ፡ ያበዛላቸዋል ፥ በብዙም ፡
ላይ ፡ ያስገዛቸዋል ፥ ምድርንም ፡ በዋጋ ፡ ይከፍላል ።

40 ፤ በፍጻሜ ፡ ዘመንም ፡ የደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይዋጋል ፤ የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ከሠረገላዎችና ፡
ከፈረሰኛዎች ፡ ከብዙም ፡ መርከቦች ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይመጣበታል ፤ ወደ ፡ አገሮችም ፡
ይገባል ፥ ይጕርፍማል ፥ ያልፍማል ።

41 ፤ ወደ ፡ መልካሚቱም ፡ ምድር ፡ ይገባል ፥ ብዙ ፡ አገሮችም ፡ ይወድቃሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ኤዶምያስና ፡ ሞዐብ ፡
ከዐሞንም ፡ ልጆች ፡ የበለጡት ፡ ከእጁ ፡ ይድናሉ ።

42 ፤ እጁን ፡ በአገሮች ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥ የግብጽም ፡ ምድር ፡ አታመልጥም ።

43 ፤ በወርቅና ፡ በብርም ፡ መዝገብ ፡ ላይ ፥ በከበረችም ፡ በግብጽ ፡ ዕቃ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ይሠለጥናል ፤ የልብያና ፡
የኢትዮጵያ ፡ ሰዎችም ፡ ይከተሉታል ።

44 ፤ ከምሥራቅና ፡ ከሰሜን ፡ ግን ፡ ወሬ ፡ ያውከዋል ፤ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ ይገድል ፡ ዘንድና ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡
በታላቅ ፡ ቍጣ ፡ ይወጣል ።

45 ፤ ንጉሣዊ ፡ ድንኳኑንም ፡ በባሕርና ፡ በከበረው ፡ በቅዱስ ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡ ይተክላል ፤ ወደ ፡ ፍጻሜው ፡ ግን ፡

ይመጣል ፥ ማንም ፡ አይረዳውም ።

ትንቢተ ፡ ዳንኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ስለሕዝብኽ ፡ ልጆች ፡ የሚቆመው ፡ ታላቁ ፡ አለቃ ፡ ሚካኤል ፡ ይነሣል ፤ ሕዝብም ፡ ከኾነ ፡
ዠምሮ ፡ እስከዚያ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ርሱ ፡ ያለ ፡ ያልኾነ ፡ የመከራ ፡ ዘመን ፡ ይኾናል ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡
በመጽሐፉ ፡ ተጽፎ ፡ የተገኘው ፡ ሕዝብኽ ፡ ዅሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ይድናል ።

2 ፤ በምድርም ፡ ትቢያ ፡ ውስጥ ፡ ካንቀላፉቱ ፡ ብዙዎች ፡ ይነቃሉ ፤ እኩሌቶቹ ፡ ወደዘለዓለም ፡ ሕይወት ፥ እኩሌቶቹም ፡
ወደ ፡ ዕፍረትና ፡ ወደዘለዓለም ፡ ጕስቍልና ።

3 ፤ ጥበበኛዎቹም ፡ እንደሰማይ ፡ ጸዳል ፥ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ የሚመልሱ ፡ እንደ ፡ ከዋክብት ፡ ለዘለዓለም ፡
ይደምቃሉ ።

4 ፤ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ቃሉን ፡ ዝጋ ፥ መጽሐፉንም ፡ ዐትም ፤ ብዙ ፡ ሰዎች ፡
ይመረምራሉ ፥ ዕውቀትም ፡ ይበዛል ።

5 ፤ እኔም ፡ ዳንኤል ፡ አየኹ ፤ እንሆም ፥ ኹለት ፡ ሌላዎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ አንዱ ፡ በዚህ ፡ በወንዙ ፡ ዳር ፥ ሌላውም ፡
በዚያ ፡ በወንዙ ፡ ዳር ።

6 ፤ አንዱም ፡ ከወንዙ ፡ ውሃ ፡ በላይ ፡ የነበረውን ፡ በፍታም ፡ የለበሰውን ፦ የዚህ ፡ ድንቅ ፡ ፍጻሜ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡
ነው ፧ አለው ።

7 ፤ ከወንዙም ፡ ውሃ ፡ በላይ ፡ የነበረው ፡ በፍታም ፡ የለበሰው ፡ ሰው ፡ ቀኝና ፡ ግራ ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡
አንሥቶ ፦ ለዘመንና ፡ ለዘመናት ፡ ለዘመንም ፡ እኩሌታ ፡ ነው ፤ የተቀደሰውም ፡ ሕዝብ ፡ ኀይል ፡ መበተን ፡ በተጨረሰ ፡
ጊዜ ፡ ይህ ፡ ዅሉ ፡ ይፈጸማል ፡ ብሎ ፡ ለዘለዓለም ፡ ሕያው ፡ ኾኖ ፡ በሚኖረው ፡ ሲምል ፡ ሰማኹ ።

8 ፤ ሰማኹም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አላስተዋልኹም ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ የዚህ ፡ ዅሉ ፡ ፍጻሜ ፡ ምንድር ፡
ነው ፧ አልኹ ።

9 ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ ቃሉ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የተዘጋና ፡ የታተመ ፡
ነውና ፥ ኺድ ፤

10 ፤ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያጠራሉ ፥ ያነጡማል ፥ ይነጥሩማል ፤ ክፉዎች ፡ ግን ፡ ክፋትን ፡
ያደርጋሉ ፤ ክፉዎችም ፡ ዅሉ ፡ አያስተውሉም ፥ ጥበበኛዎች ፡ ግን ፡ ያስተውላሉ ።

11 ፤ የዘወትሩም ፡ መሥዋዕት ፡ ከቀረ ፡ ዠምሮ ፥ የጥፋትም ፡ ርኵሰት ፡ ከቆመ ፡ ዠምሮ ፡ ሺሕ ፡ ኹለት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡
ቀን ፡ ይኾናል ።

12 ፤ የሚታገሥ ፥ እስከ ፡ ሺሕ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ዐምስት ፡ ቀንም ፡ የሚደርስ ፡ ምስጉን ፡ ነው ።

13 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜው ፡ ድረስ ፡ ኺድ ፤ አንተም ፡ ታርፋለኽ ፥ በቀኑም ፡ መጨረሻ ፡ በዕጣ ፡ ክፍልኽ ፡
ትቆማለኽ ፨

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በዮአስ ፡
ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፡ ወደብኤሪ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሆሴዕ ፡ የመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ መዠመሪያ ፡ በሆሴዕ ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔር ፡ ሆሴዕን ፦ ምድሪቱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ርቃ ፡ ታላቅ ፡ ግልሙትና ፡ ታደርጋለችና ፡ ኺድ ፤ ጋለሞታን ፡ ሴትና ፡ የግልሙትናን ፡ ልጆች ፡ ለአንተ ፡ ውሰድ ፡
አለው ።

3 ፤ ርሱም ፡ ኼዶ ፡ የዴቤላይምን ፡ ልጅ ፡ ጎሜርን ፡ አገባ ፤ ርሷም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደችለት ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ከጥቂት ፡ ዘመን ፡ በዃላ ፡ የኢይዝራኤልን ፡ ደም ፡ በኢዩ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
እበቀላለኹና ፥ ከእስራኤልም ፡ ቤት ፡ መንግሥትን ፡ እሽራለኹና ፡ ስሙን ፡ ኢይዝራኤል ፡ ብለኽ ፡ ጥራው ፤

5 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በኢይዝራኤል ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤልን ፡ ቀስት ፡ እሰብራለኹ ፡ አለው ።

6 ፤ ደግሞ ፡ ፀነሰች ፡ ሴት ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፦ ይቅር ፡ እላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልምርምና ፡ ስሟን ፡ ሎሩሃማ ፡ ብለኽ ፡ ጥራት ፤

7 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ እምራለኹ ፤ በአምላካቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አድናቸዋለኹ ፡ እንጂ ፡ በቀስት ፡
ወይም ፡ በሰይፍ ፡ ወይም ፡ በሰልፍ ፡ ወይም ፡ በፈረሶች ፡ ወይም ፡ በፈረሰኞዎች ፡ አላድናቸውም ፡ አለው ።

8 ፤ ሎሩሃማም ፡ ጡት ፡ ባስጣለች ፡ ጊዜ ፥ ደግሞ ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ሕዝቤ ፡ አይደላችኹምና ፥ እኔም ፡ አምላክ ፡ አልኾናችኹምና ፡ ስሙን ፡ ሎዓሚ ፡ ብለኽ ፡
ጥራው ፡ አለው ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ እንደማይሰፈርና ፡ እንደማይቈጠር ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይኾናል ፤ እንዲህም ፡
ይኾናል ፤ እናንተ ፡ ሕዝቤ ፡ አይደላችኹም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረበት ፡ በዚያ ፡ ስፍራ ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡ ልጆች ፡ ይባላሉ ።

2 ፤ የይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በአንድነት ፡ ይሰበሰባሉ ፥ ለእነርሱም ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡
ይሾማሉ ፥ ከምድሪቱም ፡ ይወጣሉ ፤ የኢይዝራኤል ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ይኾናልና ።

3 ፤ ወንድሞቻችኹን ፦ ዓሚ ፥ እኅቶቻችኹንም ፦ ሩሃማ ፡ በሏቸው ።

4 ፤ እናታችኹ ፡ ሚስቴ ፡ አይደለችምና ፥ እኔም ፡ ባሏ ፡ አይደለኹምና ፡ ተሟገቱ ፤ ከእናታችኹ ፡ ጋራ ፡
ተሟገቱ ። ግልሙትናዋን ፡ ከፊቷ ፥ ምንዝርናዋንም ፡ ከጡቶቿ ፡ መካከል ፡ ታስወግድ ፤

5 ፤ ዕራቍቷን ፡ እንዳልገፋት ፥ እንደተወለደችበትም ፡ ቀን ፡ እንዳላደርጋት ፥ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡
ምድር ፡ እንዳላደርጋት ፥ በጥማትም ፡ እንዳልገድላት ፤

6 ፤ የግልሙትናዋ ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፥ ልጆቿን ፡ አልምርም ።

7 ፤ እናታቸው ፡ አመንዝራለች ፤ የፀነሰቻቸውም ፦ እንጀራዬንና ፡ ውሃዬን ፥ ጥጤንና ፡ የተልባ ፡ እግሬን ፥ ዘይቴንና ፡
መጠጤን ፡ ከሚሰጡኝ ፡ ከውሽማዎቼ ፡ በዃላ ፡ እኼዳለኹ ፡ ብላ ፡ አስነወረቻቸው ።

8 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ መንገድሽን ፡ በሾኽ ፡ እዘጋለኹ ፥ መንገዷንም ፡ እንዳታገኝ ፡ ቅጥርን ፡ እቀጥርባታለኹ ።

9 ፤ ውሽማዎቿንም ፡ ትከተላለች ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አትደርስባቸውም ፤ ትፈልጋቸውማለች ፥ ነገር ፡
ግን ፥ አታገኛቸውም ፤ ርሷም ፡— ከዛሬ ፡ ይልቅ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ይሻለኝ ፡ ነበርና ፥ ተመልሼ ፡ ወደቀደመው ፡ ባሌ ፡
እኼዳለኹ ፡ ትላለች ።

10 ፤ ርሷም ፡ እኽልንና ፡ ወይንን ፡ ጠጅ ፡ ዘይትንም ፡ የሰጠኋት ፥ ለበዓልም ፡ የተሠራውን ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ ያበዛኹላት ፡
እኔ ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡ አላወቀችም ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ እኽሌን ፡ በጊዜዋ ፥ ወይን ፡ ጠጄንም ፡ በወረቷ ፡ እወስዳለኹ ፥ ዕራቍትነቷንም ፡ እንዳትሸፍን ፡ ጥጤንና ፡
የተልባ ፡ እግሬን ፡ እገፋታለኹ ።

12 ፤ አኹንም ፡ ውሽማዎቿ ፡ እያዩ ፡ ነውሯን ፡ እገልጣለኹ ፤ ከእጄም ፡ ማንም ፡ አያድናትም ።

13 ፤ ደስታዋንም ፡ ኹሉ ፥ በዓላቷንም ፥ መባቻዎቿንም ፥ ሰንበቶቿንም ፥ የተቀደሱትንም ፡ ጉባኤዎችን ፡ ኹሉ ፡
አስቀራለኹ ።

14 ፤ ርሷም ፡— ውሽማዎቼ ፡ የሰጡኝ ፡ ዋጋዬ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ያለችውን ፡ ወይኗንና ፡ በለሷን ፡ አጠፋለኹ ፤ ዱርም ፡
አደርገዋለኹ ፥ የምድረ ፡ በዳም ፡ አራዊት ፡ ይበሉታል ።

15 ፤ እኔን ፡ ረስታ ፡ ውሽማዎቿን ፡ እየተከተለች ፥ በጕትቾቿና ፡ በጌጧም ፡ እያጌጠች ፡ ለበዓሊም ፡ ያጠነችበትን ፡
ወራት ፡ እበቀልባታለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

16 ፤ ስለዚህ ፥ እንሆ ፥ አባብላታለኹ ፥ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡ አመጣታለኹ ፥ ለልቧም ፡ እናገራለኹ ።

17 ፤ ከዚያም ፡ የወይን ፡ ቦታዋን ፥ የተስፋ ፡ በርም ፡ እንዲኾንላት ፡ የዐኮርን ፡ ሸለቆ ፡ እሰጣታለኹ ፤ በዚያም ፡ ከግብጽ ፡
ምድር ፡ እንደ ፡ ወጣችበት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሕፃንነቷ ፡ ወራት ፡ ትዘምራለች ።

18 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ባሌ ፡ ብለሽ ፡ ትጠሪኛለሽ ፡ እንጂ ፡ ዳግመኛ ፡ በኣሌ ፡ ብለሽ ፡ አትጠሪኝም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

19 ፤ የበዓሊምን ፡ ስም ፡ ከአፏ ፡ አስወግደዋለኹና ፥ በስማቸውም ፡ እንግዲህ ፡ አይታሰቡምና ።

20 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከምድር ፡ አራዊትና ፡ ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ከመሬትም ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
አደርግላቸዋለኹ ፤ ቀስትንና ፡ ሰይፍን ፡ ሰልፍንም ፡ ከምድሩ ፡ እሰብራለኹ ፥ ተከልለውም ፡ እንዲኖሩ ፡ አስተኛቸዋለኹ ።

21 ፤ ለዘለዓለምም ፡ ለእኔ ፡ እንድትኾኚ ፡ ዐጭሻለኹ ፤ በጽድቅና ፡ በፍርድ ፡ በምሕረትና ፡ በርኅራኄ ፡ ዐጭሻለኹ ።

22 ፤ ለኔም ፡ እንድትኾኚ ፡ በመታመን ፡ ዐጭሻለኹ ፤ አንቺም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታውቂያለሽ ።

23 ፤ በዚያንም ፡ ቀን ፡ እመልሳለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ለሰማይ ፡ እመልሳለኹ ፥ ሰማይም ፡ ለምድር ፡ ይመልሳል ፤

24 ፤ ምድርም ፡ ለእኽልና ፡ ለወይን ፡ ጠጅ ፡ ለዘይትም ፡ ትመልሳለች ፤ እነርሱም ፡ ለኢይዝራኤል ፡ ይመልሳሉ ።

25 ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡ ለእኔ ፡ እዘራታለኹ ፤ ምሕረትም ፡ የሌላትን ፡ እምራለኹ ፥ ሕዝቤም ፡ ያልኾነውን ፡— አንተ ፡
ሕዝቤ ፡ ነኽ ፡ እለዋለኹ ፤ ርሱም ፡— አንተ ፡ አምላኬ ፡ ነኽ ፡ ይለኛል ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡— የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ሌላዎች ፡ አማልክት ፡ ቢመለሱና ፡ የዘቢብ ፡ ጥፍጥፍን ፡ ቢወዱ ፡
እንኳ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንደሚወዳቸው ፡ አንተም ፡ ውሽማዋን ፡ የምትወደውን ፡ አመንዝራዪትን ፡ ሴት ፡ ውደድ ፡
አለኝ ።

2 ፤ እኔም ፡ በዐሥራ ፡ ዐምስት ፡ ብርና ፡ ባንድ ፡ ቆሮስ ፡ መስፈሪያ ፡ ተኩል ፡ ገብስ ፡ ገዛኋት ።

3 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ብዙ ፡ ወራት ፡ ተቀመጪ ፥ አታመንዝሪም ፥ ለሌላ ፡ ሰውም ፡ አትኹኚ ፤ እኔም ፡ እንዲሁ ፡
እኾንልሻለኹ ፡ አልኋት ።

4 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ያለንጉሥና ፡ ያለአለቃ ፥ ያለመሥዋዕትና ፡ ያለዐምድ ፥ ያለኤፉድና ፡ ያለተራፊም ፡ ብዙ ፡
ወራት ፡ ይቀመጣሉና ፤

5 ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተመልሰው ፡ አምላካቸውን ፡ እግዚአብሔርንና ፡ ንጉሣቸውን ፡ ዳዊትን ፡ ይፈልጋሉ ፤ በኋለኛውም ፡ ዘመን ፡ ፈርተው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርና ፡ ወደ ፡ በረከቱ ፡ ይመጣሉ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ እውነትና ፡ ምሕረት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ማወቅ ፡ በምድር ፡ ስለሌለ ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድሩ ፡ ላይ ፡ ከሚኖሩ ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡ አለውና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

2 ፤ ርግማንና ፡ ሐሰት ፡ ግዳይና ፡ ስርቆት ፡ ምንዝርናም ፡ ወጥተዋል ፤ ደምም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ደርሷል ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ ምድሪቱ ፡ ታለቅሳለች ፥ በርሷም ፡ የሚቀመጡ ፡ ኹሉ ፡ ከምድር ፡ አራዊትና ፡ ከሰማይ ፡ ወፎች ፡ ጋራ ፡ ይደክማሉ ፤ የባሕሩም ፡ ዓሣዎች ፡ ያልቃሉ ።

4 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሕዝብኽ ፡ ከካህን ፡ ጋራ ፡ እንደሚከራከሩ ፡ ናቸውና ፥ ማንም ፡ አይከራከር ፥ ማንም ፡ አይዝለፍ ።

5 ፤ በቀንም ፡ ትሰናከላለኽ ፥ ነቢዩም ፡ ከአንተ ፡ ጋራ ፡ በሌሊት ፡ ይሰናከላል ፤ እናትኽንም ፡ አጠፋታለኹ ።

6 ፤ ሕዝቤ ፡ ዕውቀት ፡ ከማጣቱ ፡ የተነሣ ፡ ጠፍቷል ፤ አንተም ፡ ዕውቀትን ፡ ጠልተኻልና ፥ እኔ ፡ ካህን ፡ እንዳትኾነኝ ፡ እጠላኻለኹ ፤ የአምላክኽንም ፡ ሕግ ፡ ረስተኻልና ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ ልጆችኽን ፡ እረሳለኹ ።

7 ፤ እንደ ፡ ብዛታቸው ፡ መጠን ፡ ኀጢአት ፡ ሠሩብኝ ፤ እኔም ፡ ክብራቸውን ፡ ወደ ፡ ነውር ፡ እለውጣለኹ ።

8 ፤ የሕዝቤም ፡ ኀጢአት ፡ መብል ፡ ኾኖላቸዋል ፥ ልባቸውንም ፡ ወደ ፡ በደላቸው ፡ አድርገዋል ።

9 ፤ እንደ ፡ ሕዝቡም ፡ እንዲሁ ፡ ካህኑ ፡ ይኾናል ፤ በመንገዳቸውም ፡ እበቀላቸዋለኹ ፥ ሥራቸውንም ፡ እመልስባቸዋለኹ ።

10 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ መጠበቅ ፡ ትተዋልና ፥ ሲበሉ ፡ አይጠግቡም ፥ ሲያመነዝሩም ፡ አይበዙም ።

11 ፤ ግልሙትናና ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ስካርም ፡ አእምሮን ፡ ያጠፋል ።

12 ፤ የግልሙትና ፡ መንፈስ ፡ ሕዝቤን ፡ አስቷቸዋልና ፥ እነርሱም ፡ ከአምላካቸው ፡ ርቀው ፡ አመንዝረዋልና ፥ በትራቸውን ፡ ይጠይቃሉ ፥ ዘንጋቸውም ፡ ይመልስላቸዋል ።

13 ፤ በተራራዎችም ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ይሠዋሉ ፤ ጥላውም ፡ መልካም ፡ ነውና ፥ ከኮምበልና ፡ ከልብን ፤ ከአሆማም ፡ ዛፍ ፡ በታች ፡ በኰረብታዎች ፡ ላይ ፡ ያጥናሉ ፤ ስለዚህ ፥ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹ ፡ ይገለሙታሉ ፥ ሙሽሮቻችኹም ፡ ያመነዝራሉ ።

14 ፤ ወንዶችም ፡ ደግሞ ፡ ከጋለሞታዎች ፡ ጋራ ፡ ይጫወታሉና ፥ ከጋለሞታዎችም ፡ ጋራ ፡ ይሠዋሉና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹ ፡ በገለሞቱ ፡ ጊዜ ፥ ሙሽሮቻችኹም ፡ ባመነዘሩ ፡ ጊዜ ፡ አልቀጣቸውም ፤ የማያስተውልም ፡ ሕዝብ ፡ ይገለበጣል ።

15 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ብታመነዝር ፡ ይሁዳ ፡ አይበድል ፤ እናንተም ፡ ወደ ፡ ገልገላ ፡ አትግቡ ፥ ወደ ፡ ቤትአዌንም ፡ አትውጡ ፥ ወይም ፦ ሕያው ፡ እግዚአብሔርን! ብላችኹ ፡ አትማሉ ።

16 ፤ እስራኤል ፡ እንደ ፡ እልከኛ ፡ ጊደር ፡ እንቢ ፡ ብሏል ፤ እግዚአብሔርስ ፡ በሰፊው ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ጠቦት ፡ ያሰማራዋልን ፧

17 ፤ ኤፍሬም ፡ ከጣዖታት ፡ ጋራ ፡ ተጋጠመ ፤ ተወው ።

18 ፤ ስካርን ፡ ፈጽመዋል ፥ ግልሙትናንም ፡ አብዝተዋል ፤ አለቃዎቿም ፡ ነውርን ፡ እጅግ ፡ ወደዱ ።

19 ፤ ነፋስ ፡ በክንፏ ፡ አስሯታል ፤ ከመሥዋዕታቸውም ፡ የተነሣ ፡ ያፍራሉ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ ካህናት ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ አድምጡ ፤ የንጉሥ ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ ልብ ፡

አድርጉ ፤ በምጽጳ ፡ ላይ ፡ ወጥመድ ፥ በታቦርም ፡ ላይ ፡ የተዘረጋ ፡ አሽክላ ፡ ኾናችኋልና ፥ ፍርድ ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ነው ።

2 ፤ ዐመፀኛዎችም ፡ ዕርድ ፡ አብዝተዋል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ እነዚያን ፡ ኹሉ ፡ እዘልፋለኹ ።

3 ፤ ኤፍሬምን ፡ ዐውቀዋለኹ ፥ እስራኤልም ፡ ከእኔ ፡ አልተሰወረም ፤ ኤፍሬም ፡ ሆይ ፥ ዛሬ ፡ አመንዝረኻል ፥ እስራኤልም ፡ ረክሷል ።

4 ፤ ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸውን ፡ አላቀኑም ፤ የግልሙትና ፡ መንፈስ ፡ በውስጣቸው ፡ አለና ፤ እግዚአብሔርንም ፡ አላወቁምና ።

5 ፤ የእስራኤልም ፡ ትዕቢት ፡ በፊቱ ፡ ይመሰክራል ፤ ስለዚህ ፥ እስራኤልና ፡ ኤፍሬም ፡ በኀጢአታቸው ፡ ይሰናከላሉ ፤ ይሁዳም ፡ ደግሞ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡ ይሰናከላል ።

6 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ለመሻት ፡ በጎቻቸውንና ፡ ላሞቻቸውን ፡ ነድተው ፡ ይኼዳሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ርሱ ፡ ከነርሱም ፡ ተመልሷልና ፥ አያገኙትም ።

7 ፤ ዲቃላዎችን ፡ ልጆች ፡ ወልደዋልና ፥ እግዚአብሔርን ፡ ወንጅለዋል ፤ አኹንም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ እነርሱንና ፡ ርስታቸውን ፡ ይበላቸዋል ።

8 ፤ በጊብዓ ፡ መለከትን ፥ በራማ ፡ እንቢልታን ፡ ንፉና ፦ ብንያም ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በኋላ ፥ እያላችኹ ፡ በቤትአዌን ፡ ላይ ፡ እሪ ፡ በሉ ።

9 ፤ ኤፍሬም ፡ በዘለፋ ፡ ቀን ፡ የፈረሰ ፡ ይኾናል ። በእስራኤል ፡ ነገዶች ፡ ዘንድ ፡ በርግጥ ፡ የሚኾነውን ፡ ነገር ፡ ገልጫለኹ ።

10 ፤ የይሁዳ ፡ አለቃዎች ፡ ድንበርን ፡ እንደሚነቅሉ ፡ ኾነዋል ፤ እኔም ፡ መዓቴን ፡ እንደ ፡ ውሃ ፡ አፈስባቸዋለኹ ።

11 ፤ ኤፍሬም ፡ ከትእዛዝ ፡ በኋላ ፡ መኼድን ፡ ወዷልና ፥ የተገፋና ፡ በፍርድ ፡ የተጐዳ ፡ ኾኗል ።

12 ፤ እኔም ፡ ለኤፍሬም ፡ እንደ ፡ ብል ፥ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ ነቀዝ ፡ ኾኛለኹ ።

13 ፤ ኤፍሬምም ፡ ደዌውን ፥ ይሁዳም ፡ ቍስሉን ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ኤፍሬም ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ኼደ ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ኢያሪም ፡ መልእክተኛን ፡ ላከ ፤ ርሱ ፡ ግን ፡ ይፈውሳችኹ ፡ ዘንድ ፥ ከቍስላችኹም ፡ ያድናችኹ ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ።

14 ፤ እኔም ፡ ለኤፍሬም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፥ ለይሁዳም ፡ ቤት ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፡ እኾናለኹና ፤ እኔም ፡ ነጥቄ ፡ እኼዳለኹ ፡ እወስድማለኹ ፥ የሚያድንም ፡ አይገኝም ።

15 ፤ በደላቸውንም ፡ እስኪያውቁ ፡ ድረስ ፥ ፊቴንም ፡ እስኪሹ ፡ ድረስ ፡ ኼጄ ፡ ወደ ፡ ስፍራዬ ፡ እመለሳለኹ ፤ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ አድርገው ፡ ፊቴን ፡ ይፈልጋሉ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ኑ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንመለስ ፤ ርሱ ፡ ሰብሮናልና ፥ ርሱም ፡ ይፈውሰናል ፤ ርሱ ፡ መቶናል ፥ ርሱም ፡ ይጠግነናል ።

2 ፤ ከኹለት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ያድነናል ፤ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ያስነሣናል ፥ በፊቱም ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ።

3 ፤ እንወቅ ፤ እናውቀውም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንከተል ፤ እንደ ፡ ወገግታም ፡ ተዘጋጅቶ ፡ እናገኘዋለን ፤ እንደ ፡ ዝናብም ፡ ምድርንም ፡ እንደሚያጠጣ ፡ እንደ ፡ መጨረሻ ፡ ዝናብ ፡ ይመጣል ።

4 ፤ ምሕረታችኹ ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ደመና ፥ በማለዳም ፡ እንደሚያልፍ ፡ ጠል ፡ ነውና ፥ ኤፍሬም ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ላድርግልኽ ፤ ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ ላድርግልኽ ፤

5 ፤ ስለዚህ ፥ በነቢያት ፡ እጅ ፡ ቈረጥኋቸው ፥ በአፌም ፡ ቃል ፡ ገደልኋቸው ፤ ፍርዴም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ።

6 ፤ ከመሥዋዕት ፡ ይልቅ ፡ ምሕረትን ፥ ከሚቃጠልም ፡ መሥዋዕት ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማወቅ ፡ እወዳለኹና ።

7 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አዳም ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ተላልፈዋል ፤ በዚያም ፡ ላይ ፡ ወንጅለውኛል ።

8 ፤ ገለዓድ ፡ ኀጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ከተማ ፥ በደምም ፡ የተቀባ ፡ ነው ።

9 ፤ ለሰውም ፡ እንደሚያደቡ ፡ ወንበዴዎች ፥ እንዲሁ ፡ የካህናት ፡ ወገኖች ፡ በሴኬም ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡
ይገድላሉ ፤ ሴሰኝነትንም ፡ ያደርጋሉ ።

10 ፤ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሚያስፈራን ፡ ነገር ፡ አይቻለኹ ፤ በዚያ ፡ በኤፍሬም ፡ ውስጥ ፡ ግልሙትና ፡
ተገኘ ፥ እስራኤልም ፡ ረክሷል ።

11 ፤ ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ የሕዝቤን ፡ ምርኮ ፡ በምመልስበት ፡ ጊዜ ፡ ለአንተ ፡ ደግሞ ፡ መከር ፡ ተወስኖልኻል ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ በሐሰት ፡ አድርገዋልና ፥ ሌባም ፡ ገብቷልና ፥ በውጭም ፡ ወንበዴዎች ፡ ቀምተዋልና ፥ እስራኤልን ፡ እፈውስ ፡ ዘንድ ፡
በወደድኹ ፡ ጊዜ ፡ የኤፍሬም ፡ ኀጢአትና ፡ የሰማርያ ፡ ክፋት ፡ ተገለጠ ።

2 ፤ እኔም ፡ ክፋታቸውን ፡ ዅሉ ፡ እንዳሰብኹ ፡ በልባቸው ፡ አያስቡም ፡ አኹንም ፡ ሥራቸው ፡ ከበባቸዋለች ፥ በፊቴም ፡
አለች ።

3 ፤ ንጉሡን ፡ በክፋታቸው ፥ አለቃዎቹንም ፡ በሐሰታቸው ፡ ደስ ፡ አሰኝተዋል ።

4 ፤ ዅሉም ፡ አመንዝራዎች ፡ ናቸው ፤ ጋጋሪ ፡ እንደሚያነድበት ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ ናቸው ፤ ዅሉ ፡ እስኪቦካ ፡ ድረስ ፡
እሳትን ፡ መቈስቈስና ፡ ርሾን ፡ መለወስ ፡ ይቈያል ።

5 ፤ በንጉሣችን ፡ ቀን ፡ አለቃዎች ፡ ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ሙቀት ፡ የተነሣ ፡ ታመሙ ፤ ርሱም ፡ ከዋዘኛዎች ፡ ጋራ ፡ እጁን ፡
ዘረጋ ።

6 ፤ እያደቡ ፡ ልባቸውን ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ አዘጋጅተዋል ፤ አበዛቸውም ፡ ሌሊቱን ፡ ዅሉ ፡ አንቀላፋ ፤ በጠባም ፡ ጊዜ ፡
እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ይነዳል ።

7 ፤ ዅሉም ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ ግለዋል ፥ ፈራጆቻቸውንም ፡ በሉ ፤ ነገሥታታቸውም ፡ ዅሉ ፡ ወደቁ ፤ ከነርሱም ፡ ወደ ፡
እኔ ፡ የሚጮኽ ፡ የለም ።

8 ፤ ኤፍሬም ፡ ከአሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ተደባለቀ ፤ ኤፍሬም ፡ እንዳልተገላበጠ ፡ ቂጣ ፡ ነው ።

9 ፤ እንግዳዎች ፡ ጕልበቱን ፡ በሉት ፥ ርሱም ፡ አላወቀም ፤ ሽበትም ፡ ወጣበት ፥ ርሱም ፡ አላወቀም ።

10 ፤ የእስራኤልም ፡ ትዕቢቱ ፡ በፊቱ ፡ መሰከረ ፤ ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
አልተመለሱም ፥ በዚህም ፡ ዅሉ ፡ አልፈለጉትም ።

11 ፤ ኤፍሬምም ፡ አእምሮ ፡ እንደሌላት ፡ እንደ ፡ ሰነፍ ፡ ርግብ ፡ ነው ፤ ግብጽን ፡ ጠሩ ፥ ወደ ፡ አሶርም ፡ ኼዱ ።

12 ፤ ሲኼዱ ፡ አሽክላዬን ፡ እዘረጋባቸዋለኹ ፤ እንደሰማይ ፡ ወፎች ፡ አወርዳቸዋለኹ ፤ መከራቸውን ፡ ሲሰሙ ፡
እገሥጻቸዋለኹ ።

13 ፤ ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ፥ ወዮላቸው! በእኔም ፡ ላይ ፡ ዐምፀዋልና ፥ ጥፋት ፡ ይምጣባቸው! እኔ ፡ ልታደጋቸው ፡
ወደድኹ ፥ እነርሱ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ተናገሩብኝ ።

14 ፤ በመኝታቸው ፡ ላይ ፡ ኾነው ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ በልባቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልጮኹም ፤ ስለ ፡ እኽልና ፡ ስለ ፡
ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ነበር ፤ በእኔም ፡ ላይ ፡ ዐመፁ ።

15 ፤ እኔም ፡ ክንዳቸውን ፡ አስተማርኹና ፡ አጸናኹ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ መከሩብኝ ።

16 ፤ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ተመለሱ ፤ እንደ ፡ ተንኰለኛ ፡ ቀስት ፡ ኾኑ ፤ አለቃዎቻቸው ፡ ከምላሳቸው ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡
በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፤ ይህ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ ውስጥ ፡ መሳለቂያ ፡ ይኾንባቸዋል ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ መለከትን ፡ ወደ ፡ አፍኽ ፡ አቅርብ ፤ ቃል ፡ ኪዳኔን ፡ ተላልፈዋልና ፥ በሕጌም ፡ ላይ ፡ ዐምፀዋልና ፥ በእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ ይመጣል ።

2 ፤ እነርሱም ፦ አምላክ ፡ ሆይ ፥ እኛ ፡ እስራኤል ፡ ዐወቅንኽ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይጮኻሉ ።

3 ፤ እስራኤል ፡ ደግነትን ፡ ጥሏል ፤ ጠላትም ፡ ያሳድዱታል ።

4 ፤ ለራሳቸው ፡ ነገሥታትን ፡ አነገሡ ፥ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አይደለም ፤ አለቃዎችንም ፡ አደረጉ ፥ እኔም ፡
አላወቅኹም ፤ ለጥፋታቸውም ፡ ከብራቸውና ፡ ከወርቃቸው ፤ ጣዖታትን ፡ ለራሳቸው ፡ አደረጉ ።

5 ፤ ሰማርያ ፡ ሆይ ፥ እንቦሳኽን ፤ ጥሏል ፤ ቍጣዬ ፡ በላያቸው ፡ ነዷል ፤ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ንጹሕ ፡ ሊኾኑ ፡
አይችሉም ፧

6 ፤ ይህ ፡ ደግሞ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤ ሠራተኛ ፡ ሠራው ፥ ርሱም ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፤ የሰማርያም ፡ እንቦሳ ፡
ይቈራረጣል ።

7 ፤ ነፋስን ፡ ዘርተዋል ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስንም ፡ ያጭዳሉ ፤ አገዳ ፡ የለውም ፥ ከፍሬውም ፡ ዱቄት ፡ አይገኝም ፤ ቢገኝም ፡
እንግዳዎች ፡ ይበሉታል ።

8 ፤ እስራኤል ፡ ተውጧል ፥ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ረከሰ ፡ ዕቃ ፡ ኾኗል ።

9 ፤ ለብቻውም ፡ እንደሚቀመጥ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አህያ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ወጥተዋል ፤ ኤፍሬምም ፡ ወዳጆቹን ፡
በእጅ ፡ መንሻ ፡ ገዛ ።

10 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ለአሕዛብ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ቢሰጡ ፡ እኔ ፡ አኹን ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፤ ከንጉሥና ፡ ከአለቃዎችም ፡
ሸክም ፡ የተነሣ ፡ ይደክማሉ ።

11 ፤ ኤፍሬም ፡ ኀጢአትን ፡ ለመሥራት ፡ መሠዊያ ፡ አብዝቷልና ፥ መሠዊያ ፡ ለኀጢአት ፡ ይኾንለታል ።

12 ፤ የሕጌን ፡ ብዛት ፡ጽፌለታለኹ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ቈጥረውታል ።

13 ፤ መሥዋዕቴን ፡ ያቀርባሉ ፥ ሥጋንም ፡ ያርዳሉ ፥ ይበላሉም ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አይቀበላቸውም ፤ በደላቸውንም ፡
ያስባል ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ይቀጣል ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመለሳሉ ።

14 ፤ እስራኤል ፡ ፈጣሪውን ፡ ረስቷል ፥ መስገጃዎችንም ፡ ሠርቷል ፤ ይሁዳም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተማዎች ፡
አብዝቷል ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በከተማዎች ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ አዳራሾችንም ፡ ትበላለች ።

__________________ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ከአምላክኽ ፡ ተለይተኽ ፡ አመንዝረኻልና ፥ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ደስ ፡ አይበልኽ ፥ ሐሴትንም ፡
አታድርግ ፤ በእኽሉ ፡ ዐውድማ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የግልሙትናን ፡ ዋጋ ፡ ወደኻል ።

2 ፤ ዐውድማውና ፡ መጥመቂያው ፡ አይመግባቸውም ፥ ጕሽ ፡ ጠጅም ፡ ይጐድልባታል ።

3 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ አይቀመጡም ፤ ኤፍሬምም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመለሳል ፥ በአሶርም ፡ ርኩስን ፡ ነገር ፡
ይበላሉ ።

4 ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ ቍርባን ፡ አያፈሱም ፥ መሥዋዕታቸውም ፡ ደስ ፡ አያሠኘውም ፤ የሐዘንም ፡
እንጀራ ፡ ይኾንላቸዋል ፥ የሚበላውም ፡ ኹሉ ፡ ይረክሳል ፤ እንጀራቸውም ፡ ለሰውነታቸው ፡ ይኾናል ፡ እንጂ ፡
ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ አይገባም ።

5 ፤ በዓመት ፡ በዓል ፡ ቀንና ፡ በእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ ምን ፡ ታደርጋላችኹ ፧

6 ፤ እንሆ ፥ ከጥፋት ፡ ሸሽተው ፡ ኼዱ ፥ ግብጽም ፡ ትሰበስባቸዋለች ፥ ሜምፎስም ፡ ትቀብራቸዋለች ፤ ሳማም ፡
የብራቸውን ፡ ጌጥ ፡ ይወርሳል ፥ ሾኽም ፡ በድንኳኖቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ይበቅላል ።

7 ፤ የበቀል ፡ ወራት ፡ መጥቷል ፥ የፍዳም ፡ ወራት ፡ ደርሷል ፥ እስራኤልም ፡ ያውቃል ፤ ከኀጢአትኽና ፡ ከጠላትነትኽ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ነቢዩ ፡ ሰንፏል ፥ መንፈስም ፡ ያለበት ፡ ሰው ፡ አብዷል ።

8 ፤ ኤፍሬም ፡ ከአምላኬ ፡ ጋራ ፡ ተመልካች ፡ ነበረ ፤ አኹን ፡ ግን ፡ ነቢዩ ፡ በመንገዱ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የወፍ ፡ ወጥመድ ፡ ኾነ ፥ በአምላኩም ፡ ቤት ፡ ጠላትነት ፡ አለ ።

9 ፤ በጊብዓ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እጅግ ፡ ረከሱ ፤ ርሱም ፡ በደላቸውን ፡ ያስባል ፥ ኀጢአታቸውንም ፡ ይበቀላል ።

10 ፤ እስራኤልን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ ወይን ፡ ኾኖ ፡ አገኘኹት ፤ አባቶቻችኹንም ፡ ከመዠመሪያዋ ፡ ዓመት ፡ እንደ ፡ በለስ ፡ በኵራት ፡ ኾነው ፡ አየኋቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዔልፌጎር ፡ መጡ ፥ ለነውርም ፡ ተለዩ ፥ እንደ ፡ ወደዱትም ፡ ርኩስ ፡ ኾኑ ፥

11 ፤ የኤፍሬምም ፡ ክብር ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ በሮ ፡ ይጠፋል ፤ መውለድና ፡ መፅነስ ፡ ማርገዝም ፡ አይኾንላቸውም ።

12 ፤ ልጆቻቸውንም ፡ ቢያሳድጉ ፡ ሰው ፡ እንዳይቀርላቸው ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አደርጋቸዋለኹ ፤ ከነርሱም ፡ በራቅኹ ፡ ጊዜ ፡ ወዮላቸው!

13 ፤ እኔ ፡ እንዳየኹ ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ለምርኮ ፡ ተሰጥተዋል ፤ ኤፍሬምም ፡ ልጆቹን ፡ ወደ ፡ ገዳዮች ፡ ያወጣል ።

14 ፤ አቤቱ ፥ ስጣቸው ፤ ምን ፡ ትሰጣቸዋለኽ ፧ የሚጨነግፍን ፡ ማሕፀን ፡ የደረቀውንም ፡ ጡት ፡ ስጣቸው ።

15 ፤ ክፋታቸው ፡ ኹሉ ፡ በገልገላ ፡ አለ ፤ በዚያ ፡ ጠልቻቸዋለኹ ፤ ስለሠሩት ፡ ክፋት ፡ ከቤቴ ፡ አሳድዳቸዋለኹ ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አልወዳቸውም ፤ አለቃዎቻቸው ፡ ኹሉ ፡ ዐመፀኛዎች ፡ ናቸው ።

16 ፤ ኤፍሬም ፡ ተመታ ፥ ሥሩም ፡ ደረቀ ፥ ፍሬም ፡ አያፈራም ፤ ደግሞም ፡ ቢወልዱ ፡ የማሕፀናቸውን ፡ ፍሬ ፡ እገድላለኹ ።

17 ፤ አልሰሙትምና ፡ አምላኬ ፡ ይጥላቸዋል ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ተቅበዝባዦች ፡ ይኾናሉ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ እስራኤል ፡ ፍሬው ፡ የበዛለት ፡ የለመለመ ፡ ወይን ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ፍሬው ፡ ብዛት ፡ መሠዊያውን ፡ አብዝቷል ፤ እንደ ፡ ምድሩም ፡ ማማር ፡ መጠን ፡ ሐውልቶችን ፡ እያሳመሩ ፡ ሠርተዋል ።

2 ፤ ልባቸው ፡ ተከፈለ ፤ አኹንም ፡ በደላቸውን ፡ ይሸከማሉ ፤ ርሱ ፡ መሠዊያቸውን ፡ ያፈርሳል ፥ ሐውልቶቻቸውን ፡ ያጠፋል ።

3 ፤ አኹንም ፦ ንጉሥ ፡ የለንም ፥ እግዚአብሔርን ፡ አልፈራንምና ፤ ንጉሥስ ፡ ምን ፡ ያደርግልናል ፧ ይላሉ ።

4 ፤ የማይረባውን ፡ ቃል ፡ ይናገራሉ ፤ ቃል ፡ ኪዳን ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ በሐሰት ፡ ይምላሉ ፤ ስለዚህ ፥ መርዛም ፡ ሣር ፡ በዕርሻ ፡ ትልም ፡ ላይ ፡ እንደሚበቅል ፥ መቅሠፍት ፡ ይበቅልባቸዋል ።

5 ፤ የሰማርያ ፡ ሰዎች ፡ ስለቤትአዌን ፡ እንቦሳ ፡ ይፈራሉ ፤ ክብሩም ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቷልና ፥ ሕዝቡ ፡ ያለቅሱለታል ፥ የጣዖቱ ፡ ካህናትም ፡ በሐዘን ፡ ይንተባተባሉ ።

6 ፤ ለንጉሡ ፡ ለኢያሪም ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ይማረካል ፤ ኤፍሬምን ፡ ዕፍረት ፡ ይይዘዋል ፥ እስራኤልም ፡ በምክሩ ፡ ያፍራል ።

7 ፤ ሰማርያ ፡ ከንጉሧ ፡ ጋራ ፡ በውሃ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡ ዐረፋ ፡ ጠፍታለች ።

8 ፤ የእስራኤል ፡ ኀጢአት ፡ የኾኑት ፡ የአዌን ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ይፈርሳሉ ፤ ሾኽና ፡ አሜከላ ፡ በመሠዊያዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ይበቅላል ፤ ተራራዎችንም ፦ ክደኑን ፥ ኰረብታዎችንም ፦ ውደቁብን ፡ ይሏቸዋል ።

9 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ከጊብዓ ፡ ዘመን ፡ ዠምረኽ ፡ ኀጢአትን ፡ ሠርተኻል ፤ በዚያ ፡ ጸንተዋል ፤ በጊብዓ ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ አይደርስባቸውምን ፧

10 ፤ በፈቀድኹም ፡ ጊዜ ፡ እገሥጻቸዋለኹ ፤ ስለ ፡ ኹለቱም ፡ ኀጢአታቸው ፡ በታሰሩ ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ይሰበሰቡባቸዋል ።

11 ፤ ኤፍሬም ፡ ማበራየት ፡ እንደ ፡ ለመደች ፡ ጊደር ፡ ነው ፥ እኔ ፡ ግን ፡ በዐንገቱ ፡ ውብት ፡ እጫንበታለኹ ፤ በኤፍሬም ፡ ላይ ፡ እጠምድበታለኹ ፥ ይሁዳም ፡ ያርሳል ፥ ያዕቆብም ፡ ዐፈሩን ፡ ያለሰልሳል ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ መጥቶ ፡ ጽድቅን ፡ እስኪያዘንብላችኹ ፡ ድረስ ፡ ርሱን ፡ የምትሹበት ፡ ዘመን ፡ ነውና ፥ ለእናንተ ፡ በጽድቅ ፡ ዝሩ ፥ እንደ ፡ ምሕረቱም ፡ መጠን ፡ ዕጨዱ ፥ ጥጋታችኹንም ፡ ዕረሱ ።

13 ፤ ክፋትን ፡ ዐርሳችኋል ፥ ኀጢአትንም ፡ ዐጭዳችኋል ፥ የሐሰትንም ፡ ፍሬ ፡ በልታችኋል ፤ በኀያላንኽ ፡ ብዛት ፥ በመንገድኽም ፡ ላይ ፡ ታምነኻልና ።

14 ፤ በሕዝብኽም ፡ መካከል ፡ ሽብር ፡ ይነሣል ፤ እናትም ፡ ከልጆቿ ፡ ጋራ ፡ በተፈጠፈጠች ፡ ጊዜ ፡ ሰልማን ፡ ቤትአርብኤልን ፡ በሰልፍ ፡ ቀን ፡ እንዳፈረሰ ፥ ዐምባዎችኽ ፡ ኹሉ ፡ ይፈርሳሉ ።

15 ፤ ከኀጢአታችኹም ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ቤቴል ፡ እንዲሁ ፡ ያደርግባችኋል ፤ በነጋ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጠፋል ።

___________________ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ። ___________________

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ እስራኤል ፡ ሕፃን ፡ በነበረ ፡ ጊዜ ፡ ወደድኹት ፥ ልጄንም ፡ ከግብጽ ፡ ጠራኹት ።

2 ፤ አብዝቼ ፡ ብጠራቸው ፡ አጥብቀው ፡ ከፊቴ ፡ ራቁ ፤ ለበዓሊምም ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፥ ለተቀረጹ ፡ ምስሎችም ፡ ያጥኑ ፡ ነበር ።

3 ፤ እኔም ፡ ኤፍሬምን ፡ ክንዱን ፡ ይዤ ፡ በእግሩ ፡ እንዲኼድ ፡ መራኹት ፤ እኔም ፡ እፈውሳቸው ፡ እንደ ፡ ነበር ፡ አላወቁም ።

4 ፤ በሰው ፡ ገመድ ፡ በፍቅርም ፡ እስራት ፡ ሳብኋቸው ፤ ለእነርሱም ፡ ቀምበርን ፡ ከጫንቃቸው ፡ ላይ ፡ እንደሚያነሣ ፡ ኾንኹ ፥ ድርቆሽም ፡ ጣልኹላቸው ።

5 ፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ አልወደዱምና ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ምድር ፡ ይመለሳሉ ፥ አሶርም ፡ ንጉሣቸው ፡ ይኾናል ።

6 ፤ ከመከሩትም ፡ ምክር ፡ የተነሣ ፡ ሰይፍ ፡ በከተማዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ይወድቃል ፥ ከበርቴዎችንም ፡ ያጠፋል ።

7 ፤ ሕዝቤም ፡ ከእኔ ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ወደዱ ፤ ወደ ፡ ላይም ፡ ቢጠሯቸው ፡ ማንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይችልም ።

8 ፤ ኤፍሬም ፡ ሆይ ፥ እንዴት ፡ እጥልኻለኹ ፨ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ እንዴትስ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጥኻለኹ ፨ እንዴትስ ፡ እንደ ፡ አዳማ ፡ እጥልኻለኹ ፨ እንዴትስ ፡ እንደ ፡ ሲባዮ ፡ አደርግኻለኹ ፨ ልቤ ፡ በውስጤ ፡ ተናውጣለች ፥ ምሕረቴም ፡ ተነሣሥታለች ።

9 ፤ እኔ ፡ አምላክ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ አይደለኹምና ፥ በመካከልኽም ፡ ቅዱሱ ፡ ነኝና ፡ የቍጣዬን ፡ መቅሠፍት ፡ አላደርግም ፥ ኤፍሬምንም ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አልመለስም ፤ በመዓትም ፡ አልመጣም ።

10 ፤ እግዚአብሔርን ፡ ይከተላሉ ፥ ርሱም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ያገሣል ፤ ባገሣም ፡ ጊዜ ፡ ልጆች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ከምዕራብ ፡ ይመጣሉ ።

11 ፤ እንደ ፡ ወፍም ፡ ከግብጽ ፥ እንደ ፡ ርግብም ፡ ከአሶር ፡ ምድር ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ይመጣሉ ፤ በቤታቸውም ፡ አኖራቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

___________________ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ። ___________________

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ኤፍሬም ፡ በሐሰት ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ በተንኰል ፡ ከበበኝ ፤ ይሁዳም ፡ ከታመነው ፡ ቅዱሱ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ አይጸናም ።

2 ፤ ኤፍሬም ፡ ነፋስን ፡ ይበላል ፥ የምሥራቅንም ፡ ነፋስ ፡ ይከተላል ፤ ኹልጊዜም ፡ ሐሰትንና ፡ ተንኰልን ፡

ያበዛል ፤ ከአሶር ፡ ጋራ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ያደርጋሉ ፥ ወደ ፡ ግብጽም ፡ ዘይት ፡ ይወስዳሉ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ከይሁዳ ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡ አለው ፥ ያዕቆብንም ፡ እንደ ፡ መንገዱ ፡ ይቀጣል ፤ እንደ ፡
ሥራውም ፡ ይመልስለታል ።

4 ፤ በማሕፀን ፡ ውስጥ ፡ ወንድሙን ፡ በተረከዙ ፡ ያዘው ፥ በጕልማሳነቱም ፡ ጊዜ ፡ ከአምላክ ፡ ጋራ ፡ ታገለ ፤

5 ፤ ከመልአኩም ፡ ጋራ ፡ ታግሎ ፡ አሸነፈ ፤ አልቅሶም ፡ ለመነው ። በቤቴልም ፡ አገኘው ፥ በዚያም ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡
ተነጋገረ ።

6 ፤ ርሱም ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ፤ የመታሰቢያው ፡ ስም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

7 ፤ ስለዚህ ፥ ወደ ፡ አምላክኽ ፡ ተመለስ ፤ ምሕረትንና ፡ ፍርድን ፡ ጠብቅ ፥ ዘወትርም ፡ በአምላክኽ ፡ ታመን ።

8 ፤ ከከነዓን ፡ ወገን ፡ ነው ፤ በእጁ ፡ የተንኰል ፡ ሚዛን ፡ አለ ፥ ሽንገላንም ፡ ይወዳል ።

9 ፤ ኤፍሬምም ፦ ባለጠጋ ፡ ኾኛለኹ ፥ ሀብትንም ፡ አግኝቻለኹ ፥ በድካሜም ፡ ኹሉ ፡ ኀጢአት ፡ የሚኾን ፡ በደል ፡
አይገኝብኝም ፡ አለ ።

10 ፤ እኔም ፡ ከግብጽ ፡ ዠምሬ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ እንደ ፡ ዓመት ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በድንኳን ፡
እንድትኖር ፡ አደርግኻለኹ ።

11 ፤ ለነቢያትም ፡ ተናግሬያለኹ ፥ ራእይንም ፡ አብዝቻለኹ ፤ በነቢያትም ፡ እጅ ፡ ምሳሌዎችን ፡ አውጥቻለኹ ።

12 ፤ ኀጢአት ፡ በገለዓድ ፡ አለ ፤ ፈጽመው ፡ ከንቱ ፡ ናቸው ፤ ወይፈኖች ፡ በገልገላ ፡ ይሠዋሉ ፥ መሠዊያዎቻቸውም ፡
በዕርሻ ፡ ትልም ፡ ላይ ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡ ይኾናሉ ።

13 ፤ ያዕቆብ ፡ ወደሶርያ ፡ አገር ፡ ሸሸ ፥ እስራኤልም ፡ ስለ ፡ ሚስት ፡ አገለገለ ፥ ስለ ፡ ሚስትም ፡ ጠባቂ ፡ ነበረ ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በነቢይ ፡ እጅ ፡ እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ አወጣ ፥ በነቢይም ፡ እጅ ፡ ጠበቀው ።

15 ፤ ኤፍሬም ፡ አስመርሮ ፡ አስቈጣው ፤ ስለዚህ ፥ ደሙ ፡ በላዩ ፡ ላይ ፡ ነው ፤ ጌታውም ፡ ስድቡን ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡
ይመልሳል ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ ኤፍሬም ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ ፍርሀት ፡ ነበረ ፥ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ታበየ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በዓልን ፡ በማምለክ ፡
በበደለ ፡ ጊዜ ፡ ሞተ ።

2 ፤ አኹንም ፡ ኀጢአትን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ጨመሩ ፤ በብራቸውም ፡ ለራሳቸው ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምስልን ፥ እንደ ፡
ጥበባቸውም ፡ ጣዖታትን ፡ ሠርተዋል ፤ ኹሉም ፡ የሠራተኛ ፡ ሥራ ፡ ናቸው ። ስለ ፡ እነርሱም ፦ የሚሠዉ ፡ ሰዎች ፡
እንቦሳውን ፡ ይሳሙ ፡ ይላሉ ።

3 ፤ ስለዚህም ፡ እንደ ፡ ማለዳ ፡ ደመና ፥ በጧትም ፡ እንደሚያልፍ ፡ ጠል ፥ በዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ከዐውድማ ፡
እንደሚበተን ፡ እብቅ ፥ ከመስኮትም ፡ እንደሚወጣ ፡ ጢስ ፡ ይኾናሉ ።

4 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ዠምሬ ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፤ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡
አታውቅም ፥ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ መድኀኒት ፡ የለም ።

5 ፤ በምድረ ፡ በዳ ፥ እጅግ ፡ በደረቀ ፡ ምድር ፡ ዐውቄኽ ፡ ነበር ።

6 ፤ ከተሰማሩ ፡ በኋላ ፡ ጠገቡ ፥ በጠገቡም ፡ ጊዜ ፡ ልባቸው ፡ ታበየ ፤ ስለዚህ ፥ ረሱኝ ።

7 ፤ ስለዚህም ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ኾንኹባቸው ፥ እንደ ፡ ነብርም ፡ በመንገድ ፡ አጠገብ ፡ አደባባቸዋለኹ ፤

8 ፤ ልጇ ፡ እንደ ፡ ተነጠቀባት ፡ ድብ ፡ እገጥማቸዋለኹ ፥ የልባቸውንም ፡ ስብ ፡ እቀዳለኹ ፤ በዚያም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡
እበላቸዋለኹ ፥ የምድረ ፡ በዳም ፡ አውሬ ፡ ይነጣጠቃቸዋል ።

9 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በእኔ ፡ በረዳትኽ ፡ ላይ ፡ በመነሣትኽ ፡ ጥፋትኽ ፡ ነው ።

10 ፤ በየከተማኽ ፡ ኹሉ ፡ ያድንኽ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሥኽ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ስለ ፡ እነርሱም ፦ ንጉሥንና ፡ አለቃዎችን ፡ ስጠኝ ፡ ብለኽ ፡ የተናገርኸው ፡ መሳፍንቶችኽ ፡ ወዴት ፡ አሉ ፧

11 ፤ በቍጣዬ ፡ ንጉሥን ፡ ሰጠኹኽ ፥ በመዓቴም ፡ ሻርኹት ።

12 ፤ የኤፍሬም ፡ በደል ፡ ታስሯል ፥ ኀጢአቱም ፡ ተከማችቷል ።

13 ፤ ምጥ ፡ እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡ ጭንቅ ፡ ይመጣበታል ፤ በሚወለድበት ፡ ጊዜ ፡ በማሕፀን ፡ አፍ ፡ ቀጥ ፡ ብሎ ፡ አይወጣምና ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ልጅ ፡ ነው ።

14 ፤ ከሲኦል ፡ እጅ ፡ እታደጋቸዋለኹ ፥ ከሞትም ፡ እቤዣቸዋለኹ ፤ ሞት ፡ ሆይ ፥ ቸነፈርኽ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ሲኦል ፡ ሆይ ፥ ማጥፋትኽ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ርኅራኄ ፡ ከዐይኔ ፡ ተሰወረች ።

15 ፤ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ ፍሬያማ ፡ ቢኾን ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ይመጣል ፥ የእግዚአብሔር ፡ ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይመጣል ፤ ምንጩንም ፡ ያደርቃል ፥ ፈሳሹንም ፡ ያጠፋል ፥ የተከበሩ ፡ ዕቃዎች ፡ ኹሉ ፡ ያሉበትን ፡ መዝገብ ፡ ይበዘብዛል ።

16 ፤ ሰማርያ ፡ በአምላኳ ፡ ላይ ፡ ዐምፃለችና ፡ በደሏን ፡ ትሸከማለች ፤ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ ሕፃኖቻቸውም ፡ ይፈጠፈጣሉ ፥ እርጕዞቻቸውም ፡ ይቀደዳሉ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በኀጢአትኽ ፡ ወድቀኻልና ፥ ወደ ፡ አምላክኽ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመለስ ።

2 ፤ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ቃልን ፡ ውሰዱ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተመልሳችኹ ፦ ኀጢአትን ፡ ኹሉ ፡ አስወግድ ፥ በቸርነትም ፡ ተቀበለን ፥ በወይፈንም ፡ ፋንታ ፡ የከንፈራችንን ፡ ፍሬ ፡ እንሰጣለን ።

3 ፤ አሶር ፡ አያድነንም ፤ በፈረስ ፡ ላይ ፡ አንቀመጥም ፤ ድኻ ፡ አደጉም ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትን ፡ ያገኛልና ፥ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ለእጆቻችን ፡ ሥራ ። አምላኮቻችን ፡ ናችኹ ፡ አንላቸውም ፡ በሉት ።

4 ፤ ቍጣዬ ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተመልሷልና ፥ ዐመፃቸውን ፡ እፈውሳለኹ ፥ በገዛ ፡ ፈቃዴ ፡ እወዳቸዋለኹ ።

5 ፤ ለእስራኤልም ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ እኾነዋለኹ ፤ እንደ ፡ አበባም ፡ ያብባል ፥ እንደ ፡ ሊባኖስም ፡ ሥሩን ፡ ይሰዳል ።

6 ፤ ቅርንጫፎቹም ፡ ይዘረጋሉ ፥ ውበቱም ፡ እንደ ፡ ወይራ ፥ ሽታውም ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ይኾናል ።

7 ፤ ከጥላውም ፡ በታች ፡ የሚቀመጡ ፡ ይመለሳሉ ፤ ከእኽሉም ፡ የተነሣ ፡ ይጠግባሉ ፤ እንደ ፡ ወይንም ፡ ዐረግ ፡ ያብባሉ ፤ መታሰቢያውም ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ጣዖት ፡ ለኤፍሬም ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ እኔ ፡ ሰምቼዋለኹ ፥ ወደ ፡ ርሱም ፡ እመለከታለኹ ፤ እኔ ፡ እንደ ፡ ለመለመ ፡ ጥድ ፡ ነኝ ፤ ፍሬኽ ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ይገኛል ።

9 ፤ ይህን ፡ ነገር ፡ የሚያስተውል ፡ ጠቢብ ፥ የሚያውቃትም ፡ አስተዋይ ፡ ማን ፡ ነው ፧ የእግዚአብሔር ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ነው ፥ ጻድቃንም ፡ ይኼዱበታል ፤ ተላላፊዎች ፡ ግን ፡ ይወድቁበታል ፨

ትንቢተ ፡ ኢዮኤል ።

(ክለሳ.1.20020507)

_______________ትንቢተ ፡ ኢዮኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። _______________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ ወደባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮኤል ፡ የመጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ እናንተ ፡ ሽማግሌዎች ፥ ይህን ፡ ስሙ ፤ በምድርም ፡ የምትኖሩ ፡ ኹሉ ፥ አድምጡ ። ይህ ፡ በዘመናችኹ ፡ ወይስ ፡ በአባቶቻችኹ ፡ ዘመን ፡ ኾኖ ፡ ነበርን ፧

3 ፤ ይህን ፡ ለልጆቻችኹ ፡ ንገሩ ፤ ልጆቻችኹም ፡ ለልጆቻቸው ፥ ልጆቻቸውም ፡ ለኋለኛው ፡ ትውልድ ፡ ይንገሩ ።

4 ፤ ከተምች ፡ የቀረውን ፡ አንበጣ ፡ በላው ፤ ከአንበጣም ፡ የቀረውን ፡ ደጎብያ ፡ በላው ፤ ከደጎብያም ፡ የቀረውን ፡ ኰብኰባ ፡ በላው ።

5 ፤ በተሓ ፡ ወይን ፡ ጠጃችኹ ፡ ከአፋችኹ ፡ ተወግዷልና ፥ እናንተ ፡ ሰካራሞች ፥ ነቅታችኹ ፡ አልቅሱ ፤ እናንተም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የምትጠጡ ፡ ኹሉ ፥ ዋይ ፡ በሉ ።

6 ፤ ቍጥርም ፡ የሌለው ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ ወጥቷልና ፤ ጥርሳቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ጥርስ ፥ መንጋጋቸውም ፡ እንደ ፡ እንስቲቱ ፡ አንበሳ ፡ መንጋጋ ፡ ነው ።

7 ፤ ወይኔን ፡ ባዶ ፡ ምድር ፡ አደረገው ፥ በለሴንም ፡ ሰበረው ፤ ባዶም ፡ አደረገው ፥ ጣለውም ፤ ቅርንጫፎቹም ፡ ነጡ ።

8 ፤ ለቍንጅናዋ ፡ ባል ፡ ማቅ ፡ ለብሳ ፡ እንደምታለቅስ ፡ ድንግል ፡ አልቅሺ ።

9 ፤ የእኽሉ ፡ ቍርባንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተወግዷል ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አገልጋዮች ፡ ካህናቱ ፡ አለቀሱ ።

10 ፤ እኽሉ ፡ ጠፍቷልና ፥ ወይኑም ፡ ደርቋልና ፥ ዘይቱም ፡ ጎድሏልና ፥ ዕርሻው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾኗል ፥ ምድሪቱም ፡ አልቅሳለች ።

11 ፤ መከሩ ፡ ከዕርሻቸው ፡ ጠፍቷልና ፥ ገበሬዎች ፡ ስለ ፡ ስንዴውና ፡ ስለ ፡ ገብሱ ፡ ዐፈሩ ፤ የወይን ፡ አትክልተኛዎችም ፡ አለቀሱ ።

12 ፤ ወይኑ ፡ ደርቋል ፥ በለሱም ፡ ጠውልጓል ፤ ሮማኑና ፡ ተምሩ ፡ እንኰዩም ፡ የምድርም ፡ ዛፎች ፡ ኹሉ ፡ ደርቀዋል ፤ ደስታም ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ርቋል ።

13 ፤ የእኽሉ ፡ ቍርባንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ከአምላካችኹ ፡ ቤት ፡ ቀርቷልና ፥ እናንተ ፡ ካህናት ፥ ማቅ ፡ ታጥቃችኹ ፡ አልቅሱ ፤ እናንተም ፡ የመሠዊያ ፡ አገልጋዮች ፥ ዋይ ፡ በሉ ፤ እናንተ ፡ የአምላኬ ፡ አገልጋዮች ፥ ኑ ፥ ሌሊቱን ፡ ኹሉ ፡ በማቅ ፡ ላይ ፡ ተኙ ።

14 ፤ ጾምን ፡ ቀድሱ ፥ ጉባኤውንም ፡ ዐውጁ ፤ ሽማግሌዎችንና ፡ በምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ አምላካችኹ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሰብስቡ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጩኹ ።

15 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቧልና ፥ ለቀኑ ፡ ወዮ! ርሱም ፡ ኹሉን ፡ ከሚችል ፡ ከአምላክ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ።

16 ፤ ከዐይናችን ፡ ፊት ፡ ምግብ ፥ ከአምላካችንም ፡ ቤት ፡ ደስታና ፡ እልልታ ፡ የጠፉ ፡ አይደለምን ፧

17 ፤ ዘሩ ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ በሰበሰ ፤ እኽሉ ፡ ደርቋልና ፥ ጎተራዎቹ ፡ ባዶ ፡ ናቸው ፥ ጎታዎቹም ፡ ፈርሰዋል ።

18 ፤ እንስሳዎች ፡ እጅግ ፡ ጮኹ ፤ የላምም ፡ መንጋዎች ፡ ማሰማሪያ ፡ የላቸውምና ፡ ተጠራጠሩ ፤ የበግም ፡ መንጋዎች ፡

ጠፍተዋል ።

19 ፤ አቤቱ ፥ እሳት ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ ማሰማሪያ ፡ በልቷልና ፥ ነበልባሉም ፡ የዱሩን ፡ ዛፍ ፡ ሹሉ ፡
አቃጥሏልና ፥ ወዳንተ ፡ እጮኻለኹ ።

20 ፤ ፈሳሹ ፡ ውሃ ፡ ደርቋልና ፥ እሳቱም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡ ማሰማሪያ ፡ በልቷልና ፥ የምድር ፡ አራዊት ፡ ወዳንተ ፡
አለከለኩ ።

ትንቢተ ፡ ኢዮኤል ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ መጥቷልና ፥ ርሱም ፡ ቀርቧልና ፥ በጽዮን ፡ መለከትን ፡ ንፉ ፥ በቅዱሱም ፡ ተራራዬ ፡ ላይ ፡
እሪ ፡ በሉ ፤ በምድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ሹሉ ፡ ይንቀጥቀጡ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ መጥቷልና ፤

2 ፤ የጨለማና ፡ የጭጋግ ፡ ቀን ፥ የደመናና ፡ የድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ቀን ፡ ነው ፤ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ በተራራዎች ፡
ላይ ፡ እንደ ፡ ወገግታ ፡ ተዘርግቷል ፤ ከዘለዓለምም ፡ ዠምሮ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ያለ ፡ አልነበረም ፥ ከነርሱም ፡ በዃላ ፡
እስከ ፡ ብዙ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ያለ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይኾንም ።

3 ፤ እሳት ፡ በፊታቸው ፡ ትባላለች ፥ በዃላቸውም ፡ ነበልባል ፡ ታቃጥላለች ፤ ምድሪቱ ፡ በፊታቸው ፡ እንደ ፡ ዔዶን ፡
ገነት ፥ በዃላቸውም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ በረሓ ፡ ናት ፤ ከነርሱም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ።

4 ፤ መልካቸው ፡ እንደ ፡ ፈረስ ፡ መልክ ፡ ነው ፥ እንደ ፡ ፈረሰኞችም ፡ ይሮጣሉ ።

5 ፤ በተራራ ፡ ላይ ፡ እንዳሉ ፡ ሠረገላዎች ፡ ድምፅ ፥ ገለባውንም ፡ እንደሚበላ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡
ድምፅ ፥ ለሰልፍም ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ እንደ ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ ያኰበኵባሉ ።

6 ፤ ከፊታቸው ፡ አሕዛብ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፤ የሰውም ፡ ፊት ፡ ሹሉ ፡ ይጠቍራል ።

7 ፤ እንደ ፡ ኀያላን ፡ ይሮጣሉ ፥ እንደ ፡ ሰልፈኛዎችም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፤ እያንዳንዱም ፡ በመንገዱ ፡ ላይ ፡
ይራመዳል ፥ ከርምጃቸውም ፡ አያፈገፍጉም ።

8 ፤ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋራ ፡ አይጋፋም ፥ እያንዳንዱም ፡ መንገዱን ፡ ይጠበጥባል ፤ በሰልፍ ፡ መካከል ፡
ያልፋሉ ፥ እነርሱም ፡ አይቈስሉም ።

9 ፤ በከተማም ፡ ያኰበኵባሉ ፥ በቅጥሩም ፡ ላይ ፡ ይሮጣሉ ፤ ወደ ፡ ቤቶችም ፡ ይወጣሉ ፥ እንደ ፡ ሌባም ፡ በመስኮቶች ፡
ይገባሉ ።

10 ፤ ምድሪቱም ፡ ከፊታቸው ፡ ትናወጣለች ፥ ሰማያትም ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፤ ፀሓይና ፡ ጨረቃም ፡
ይጨልማሉ ፥ ከዋክብትም ፡ ብርሃናቸውን ፡ ይሰውራሉ ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በሰራዊቱ ፡ ፊት ፡ ድምፁን ፡ ይሰጣል ፤ ሰፈሩ ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፥ ቃሉንም ፡ የሚያደርግ ፡
ርሱ ፡ ኀያል ፡ ነውና ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቀን ፡ ታላቅና ፡ እጅግ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነውና ፥ ማን ፡ ይችለዋል ፧

12 ፤ አኹንስ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በፍጹም ፡ ልባችኹ ፥ በጾምም ፥ በልቅሶና ፡ በዋይታ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ።

13 ፤ ልባችኹን ፡ እንጂ ፡ ልብሳችኹን ፡ አትቅደዱ ፤ አምላካችኹም ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸርና ፡ መሓሪ ፥ ቍጣው ፡
የዘገየ ፥ ምሕረቱም ፡ የበዛ ፥ ለክፋትም ፡ የተጸጸተ ፡ ነውና ፥ ወደ ፡ ርሱ ፡ ተመለሱ ።

14 ፤ የሚመለስና ፡ የሚጸጸት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ለአምላካችኹም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የእኽልና ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡
የሚኾነውን ፡ በረከት ፡ የሚያተርፍ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፧

15 ፤ በጽዮን ፡ መለከትን ፡ ንፉ ፥ ጾምንም ፡ ቀድሱ ፥ ጉባኤውንም ፡ ዐውጁ ፥

16 ፤ ሕዝቡንም ፡ አከማቹ ፥ ማኅበሩንም ፡ ቀድሱ ፥ ሽማግሌዎቹንም ፡ ሰብስቡ ፥ ሕፃናቱንና ፡ ጡት ፡ የሚጠቡትን ፡
አከማቹ ፤ ሙሽራው ፡ ከዕልፍኙ ፥ ሙሽራዪቱም ፡ ከጫጕላዋ ፡ ይውጡ ።

17 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አገልጋዮች ፡ ካህናት ፡ ከወለሉና ፡ ከመሠዊያው ፡ መካከል ፡ እያለቀሱ ፦ አቤቱ ፥ ለሕዝብኽ ፡

ራራ ፤ አሕዛብም ፡ እንዳይነቀፏቸው ፡ ርስትኽን ፡ ለማላገጫ ፡ አሳልፈኽ ፡ አትስጥ ፤ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፦ አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ይላሉ ፡ ይበሉ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ምድሩ ፡ ቀና ፤ ለሕዝቡም ፡ ራራለት ።

19 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መልሶ ፡ ሕዝቡን ፦ እንሆ ፤ እኽልንና ፡ ወይንን ፡ ዘይትንም ፡ እሰድላችኋለኹ ፤ እናንተም ፡ በርሱ ፡ ትጠግባላችኹ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ መሰደቢያ ፡ አላደርጋችኹም ።

20 ፤ የሰሜንንም ፡ ሰራዊት ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ አርቃለኹ ፤ ወደ ፡ በረሓና ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፤ ፊቱን ፡ ወደምሥራቁ ፡ ባሕር ፡ ኋርባውንም ፡ ወደምዕራቡ ፡ ባሕር ፡ አድርጌ ፡ አሳድደዋለኹ ፤ ርሱም ፡ ትዕቢትን ፡ አድርጓልና ፤ ግማቱ ፡ ይወጣል ፤ ክርፋቱም ፡ ይነሣል ፡ አለ ።

21 ፤ ምድር ፡ ሆይ ፤ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ አድርጓልና ፤ አትፍሪ ፤ ደስም ፡ ይበልሽ ፤ እልልም ፡ በዪ ።

22 ፤ እናንተ ፡ የምድር ፡ እንስሳዎች ፡ ሆይ ፤ የምድረ ፡ በዳው ፡ ማሰማሪያ ፡ ለምልሟልና ፤ ዛፉም ፡ ፍሬውን ፡ አፍርቷልና ፤ በለሱና ፡ ወይኑም ፡ ኀይላቸውን ፡ ሰጥተዋልና ፤ አትፍሩ ።

23 ፤ እናንተ ፡ የጽዮን ፡ ልጆች ፤ አምላካችኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ የፊተኛውን ፡ ዝናብ ፡ በጽድቅ ፡ ሰጥቷችኋልና ፤ እንደ ፡ ቀድሞውም ፡ የፊተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ ዝናብ ፡ አዝንቦላችኋልና ፤ በርሱ ፡ ደስ ፡ ይበላችኹ ፤ ለርሱም ፡ እልል ፡ በሉ ።

24 ፤ ዐውድማዎችም ፡ እኽልን ፡ ይሞላሉ ፤ መጥመቂያዎችም ፡ የወይን ፡ ጠጅንና ፡ ዘይትን ፡ አትረፍርፈው ፡ ያፈሳሉ ።

25 ፤ የሰደድኹባችኹ ፡ ታላቁ ፡ ሰራዊቴ ፡ አንበጣና ፡ ደጎብያ ፡ ኵብኵባና ፡ ተምች ፡ የበላቸውን ፡ ዓመታት ፡ እመልስላችኋለኹ ።

26 ፤ ብዙ ፡ መብል ፡ ትበላላችኹ ፤ ትጠግቡማላችኹ ፤ ከእናንተም ፡ ጋራ ፡ ተኣምራትን ፡ የሠራውን ፡ የአምላካችኹን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ታመሰግናላችኹ ፤ ሕዝቤም ፡ ለዘለዓለም ፡ አያፍርም ።

27 ፤ እኔም ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ እንዳለኹ ፤ እኔም ፡ አምላካችኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፤ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ እንደሌለ ፡ ታውቃላችኹ ፤ ሕዝቤም ፡ ለዘለዓለም ፡ አያፍርም ።

28 ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ መንፈሴን ፡ በሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አፈሳለኹ ፤ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹም ፡ ትንቢት ፡ ይናገራሉ ፤ ሽማግሌዎቻችኹም ፡ ሕልምን ፡ ያልማሉ ፤ ጐበዞቻችኹም ፡ ራእይ ፡ ያያሉ ፤

29 ፤ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡ ባሪያዎች ፡ ላይ ፡ መንፈሴን ፡ አፈሳለኹ ፤

30 ፤ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ድንቆችን ፡ አሳያለኹ ፤ በታች ፡ በምድርም ፡ ደምና ፤ እሳት ፤ የጢስም ፡ ጭጋግ ።

31 ፤ ታላቁና ፡ የሚያስፈራው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ ፀሓይ ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፤ ጨረቃም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ይለወጣል ።

32 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ የሚጠራ ፡ ኹሉ ፡ ይድናል ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፤ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መድኀኒት ፡ ይገኛል ። ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡ የጠራቸው ፤ የምሥራች ፡ የሚሰበከላቸው ፡ ይገኛሉ ።

ትንቢተ ፡ ኢዩኤል ፤ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እንሆም ፤ በዚያ ፡ ወራትና ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፤ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ምርኮ ፡ በምመልስበት ፡ ጊዜ ፤

2 ፤ አሕዛብን ፡ ኹሉ ፡ ሰብስቤ ፡ ወደኢዮሳፍጥ ፡ ሸለቆ ፡ አወርዳቸዋለኹ ፤ በዚያም ፡ ስለ ፡ ሕዝቤና ፡ ስለ ፡ ርስቴ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ የበተኗቸውን ፡ ምድሬንም ፡ የተካፈሏትን ፡ እፋረድባቸዋለኹ ።

3 ፤ በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ፤ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ለጋለሞታ ፡ ዋጋ ፡ ሰጡ ፤ ሴት ፡ ልጅን ፡ ለወይን ፡ ጠጅ ፡ ሸጡ ፤ ጠጡም ።

4 ፤ ጢሮስና ፡ ሲዶና ፡ የፍልስጥኤምም ፡ ግዛት ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፤ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡ አለኝ ፡ በእውኑ ፡

ብድራትን ፡ ትመልሱልኛላችኹን ፥ ብድራትን ፡ ብትመልሱልኝ ፡ ፈጥኜ ፡ በችኰላ ፡ ብድራታችኹን ፡ በራሳችኹ ፡ ላይ ፡
እመልሳለኹ ።

5 ፤ ብሬንና ፡ ወርቄን ፡ ወስዳችኋልና ፥ የተወደደውንም ፡ መልካሙን ፡ ዕቃዬን ፡ ወደ ፡ መቅደሳችኹ ፡
አግብታችኋልና ፥

6 ፤ ከዳርቻቸውም ፡ ታርቋቸው ፡ ዘንድ ፡ የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ልጆች ፡ ለግሪክ ፡ ሰዎች ፡ ሸጣችኋልና ፥

7 ፤ እንሆ ፥ እነርሱን ፡ ከሸጣችኹበት ፡ ስፍራ ፡ አስነሣቸዋለኹ ፥ ብድራታችኹንም ፡ በራሳችኹ ፡ ላይ ፡ እመልሳለኹ ።

8 ፤ እግዚአብሔር ፡ ተናግሯልና ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችኹን ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ እሸጣለኹ ፥ እነርሱም ፡
ለሩቆቹ ፡ ሕዝብ ፡ ለሳባ ፡ ሰዎች ፡ ይሸጧችኋል ።

9 ፤ ይህን ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ዐውጁ ፡ ለሰልፍ ፡ ተዘጋጁ ፡ ኀያላንን ፡ አስነሡ ፡ ሰልፈኞች ፡ ዅሉ ፡ ይቅረቡ ፡
ይውጡም ።

10 ፤ ማረሻችኹን ፡ ሰይፍ ፥ ማጭዳችኹንም ፡ ጦር ፡ ለማድረግ ፡ ቀጥቅጡ ፤ ደካማውም ፦ እኔ ፡ ብርቱ ፡ ነኝ ፡ ይበል ።

11 ፤ እናንተ ፡ በዙሪያ ፡ ያላችኹ ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፥ ቸኵላችኹ ፡ ኑ ፥ ተሰብሰቡ ፤ አቤቱ ፥ ኀያላንኽን ፡ ወደዚያ ፡
አውርድ ።

12 ፤ አሕዛብ ፡ ይነሡ ፥ ወደኢዮሳፍጥ ፡ ሸለቆም ፡ ይውጡ ፤ በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ እፈርድ ፡ ዘንድ ፡
በዚያ ፡ እቀመጣለኹና ።

13 ፤ መከሩ ፡ ደርሷልና ፥ ማጭድ ፡ ስደዱ ፤ መጥመቂያውም ፡ ሞልቷልና ፥ ኑ ፡ ርገጡ ፤ ከፋታቸውም ፡
በዝቷልና ፥ መጥመቂያ ፡ ዅሉ ፡ ፈርሷል ።

14 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በፍርድ ፡ ሸለቆ ፡ ቀርቧልና ፥ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ውካታ ፡ በፍርድ ፡ ሸለቆ ፡ አለ ።

15 ፤ ፀሓይና ፡ ጨረቃ ፡ ጨልመዋል ፥ ከዋክብትም ፡ ብርሃናቸውን ፡ ሰውረዋል ።

16 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ኾኖ ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ይጮኻል ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ኾኖ ፡ ቃሉን ፡
ይሰጣል ፤ ሰማይና ፡ ምድርም ፡ ይናወጣሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለሕዝቡ ፡ መሸሸጊያ ፥ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
መጠጊያ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ እኔም ፡ በተቀደሰው ፡ ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ የምቀመጥ ፡ አምላካችኹ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ኾንኹ ፡
ታውቃላችኹ ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተቀደሰች ፡ ትኾናለች ፥ እንግዳዎችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አያልፉባትም ።

18 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይኾናል ፤ ተራራዎች ፡ በተሓ ፡ ጠጅ ፡ ያንጠባጥባሉ ፥ ኰረብታዎችም ፡ ወተትን ፡
ያፈሳሉ ፥ በይሁዳም ፡ ያሉት ፡ ፈፋዎች ፡ ዅሉ ፡ ውሃን ፡ ያጐርፋሉ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ምንጭ ፡
ትፈልቃለች ፥ የሰጢምንም ፡ ሸለቆ ፡ ታጠጣለች ።

19 ፤ በአገራቸው ፡ ንጹሑን ፡ ደም ፡ አፍሰዋልና ፥ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ስላደረጉት ፡ ግፍ ፡ ግብጽ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፥ ኤዶምያስም ፡ በረሓ ፡ ይኾናል ።

20 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ይሁዳ ፡ ለዘለዓለም ፥ ኢየሩሳሌምም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ መኖሪያ ፡ ይኾናል ።

21 ፤ እኔም ፡ ንጹሕ ፡ ያላደረግኹትን ፡ ደማቸውን ፡ ንጹሕ ፡ አደርገዋለኹ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ያድራል ፨

ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ።

(ክለሳ.1.20020507)

______________ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በቴቁሔ ፡ ከላም ፡ ጠባቂዎች ፡ መካከል ፡ የነበረ ፡ ዓሞጽ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡ ዘመን ፥ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በዮአስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፥ የምድር ፡ መናወጥ ፡ ከኾነበቱ ፡ ከኹለት ፡ ዓመት ፡ በፊት ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ያየው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ እንዲህም ፡ አለ ፦ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ኾኖ ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ይጮኻል ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ኾኖ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፤ የእረኛዎችም ፡ ማሰማሪያዎች ፡ ያለቅሳሉ ፥ የቀርሜሎስም ፡ ራስ ፡ ይደርቃል ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ገለዓድን ፡ በብረት ፡ መንኰራኵር ፡ አኺዷልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የደማስቆ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

4 ፤ በአዛሄል ፡ ቤት ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ የወልደ ፡ አዴርንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ።

5 ፤ የደማስቆንም ፡ መወርወሪያ ፡ እሰብራለኹ ፥ ተቀማጮችንም ፡ ከአዌን ፡ ሸለቆ ፡ አጠፋለኹ ፥ በትር ፡ የያዘውንም ፡ ከዔዴን ፡ ቤት ፡ አጠፋለኹ ፤ የሶርያም ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ ቂር ፡ ይማረካል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ለኤዶምያስ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ምርኮኛዎችን ፡ ኹሉ ፡ ማርከዋልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የጋዛ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

7 ፤ በጋዛ ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ አዳራሾቿንም ፡ ትበላለች ።

8 ፤ ተቀማጮችን ፡ ከአዛጦን ፡ አጠፋለኹ ፥ በትር ፡ የያዘውንም ፡ ከአስቀሎና ፡ አጠፋለኹ ፤ እጄንም ፡ በዐቃሮን ፡ ላይ ፡ እመልሳለኹ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ የቀሩት ፡ ይጠፋሉ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ምርኮኛዎችን ፡ ኹሉ ፡ ለኤዶምያስ ፡ አሳልፈው ፡ ሰጥተዋልና ፥ የወንድሞችንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አላሰቡምና ፡ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የጢሮስ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

10 ፤ በጢሮስ ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ አዳራሾቿንም ፡ ትበላለች ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወንድሙን ፡ በሰይፍ ፡ አሳዶታልና ፥ ርኅራኄንም ፡ ኹሉ ፡ ጥሏልና ፥ ቍጣውም ፡ ኹልጊዜ ፡ ቀዷልና ፥ መዓቱንም ፡ ለዘለዓለም ፡ ጠብቋልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የኤዶምያስ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

12 ፤ በቴማን ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ የባሶራንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዳርቻቸውን ፡ ያሰፉ ፡ ዘንድ ፡ የገለዓድን ፡ እርጉዞች ፡ ቀደዋልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የዐሞን ፡ ልጆች ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

14 ፤ በረባት ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ አነዳለኹ ፤ በሰልፍም ፡ ቀን ፡ በጩኸት ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስም ፡ ቀን ፡ በሁከት ፡ አዳራሾቿን ፡ ትበላለች ፤

15 ፤ ንጉሣቸውም ፡ ከአለቃዎቹ ፡ ጋራ ፡ በአንድነት ፡ ይማረካል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

______________ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። ______________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የኤዶምያስን ፡ ንጉሥ ፡ ዐጥንት ፡ ዐመድ ፡ እስኪኾን ፡ ድረስ ፡

አቃጥሎታልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የሞዐብ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

2 ፤ በሞዐብ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ የቂርዮትንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ፤ ሞዐብም ፡ በውካታና ፡ በጩኸት ፡ በመለከትም ፡ ድምፅ ፡ ይሞታል ፤

3 ፤ ፈራጅንም ፡ ከመካከሏ ፡ አጠፋለኹ ፥ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ አለቃዎቿን ፡ ኹሉ ፡ እገድላለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ጥለዋልና ፥ ትእዛዙንም ፡ አልጠበቁምና ፥ አባቶቻቸውም ፡ የተከተሉት ፡ ሐሰታቸው ፡ አስቷቸዋልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የይሁዳ ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

5 ፤ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰዳለኹ ፥ የኢየሩሳሌምንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ጻድቁን ፡ ስለ ፡ ብር ፥ ችጋረኛውንም ፡ ስለ ፡ አንድ ፡ ጥንድ ፡ ጫማ ፡ ሸጠውታልና ፥ ስለ ፡ ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የእስራኤል ፡ ኀጢአት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።

7 ፤ የድኻዎችን ፡ ራስ ፡ በምድር ፡ ትቢያ ፡ ላይ ፡ ይረግጣሉ ፥ የትሑታንንም ፡ መንገድ ፡ ያጣምማሉ ፤ ቅዱሱንም ፡ ስሜን ፡ ያረክሱ ፡ ዘንድ ፡ አባትና ፡ ልጁ ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ይገባሉ ፤

8 ፤ በመሠዊያውም ፡ ኹሉ ፡ አጠገብ ፡ ለመያዣነት ፡ በተወሰደው ፡ ልብስ ፡ ላይ ፡ ይተኛሉ ፤ በአምላካቸውም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ በካሣ ፡ የተወሰደውን ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይጠጣሉ ።

9 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ቁመቱ ፡ እንደ ፡ ዝግባ ፡ ቁመት ፥ ብርታቱም ፡ እንደ ፡ ኮምበል ፡ ዛፍ ፡ የነበረውን ፡ አሞራዊውን ፡ ከፊታቸው ፡ አጠፋኹ ፤ ፍሬውንም ፡ ከላዩ ፥ ሥሩንም ፡ ከታቹ ፡ አጠፋኹ ።

10 ፤ የአሞራዊውንም ፡ ምድር ፡ ትወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አወጣኋችኹ ፥ በምድረ ፡ በዳም ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ መራኋችኹ ።

11 ፤ ከወንድ ፡ ልጆቻችኹም ፡ ነቢያትን ፥ ከጕበዛዝታችኹም ፡ ናዝራውያንን ፡ አስነሣኹ ፤ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ እንደዚህ ፡ አይደለምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ናዝራውያኑን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ አጠጣችኋቸው ፤ ነቢያቱንም ፦ ትንቢትን ፡ አትናገሩ ፡ ብላችኹ ፡ አዘዛችኋቸው ።

13 ፤ እንሆ ፥ ነዶ ፡ የተሞላች ፡ ሠረገላ ፡ እንደምትደቀድቅ ፡ እንዲሁ ፡ እደቀድቃችኋለኹ ።

14 ፤ ከሯጪም ፡ ሽሽት ፡ ይጠፋል ፥ ብርቱውም ፡ በብርታቱ ፡ አይበረታም ፥ ኀያሉም ፡ ነፍሱን ፡ አያድንም ፤

15 ፤ ቀስተኛውም ፡ አይቆምም ፥ ፈጣኑም ፡ አይድንም ፥ ፈረሰኛውም ፡ ነፍሱን ፡ አያድንም ፤

16 ፤ በኀያላኑም ፡ መካከል ፡ ልበ ፡ ሙሉው ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዕራቍቱን ፡ ኾኖ ፡ ይሸሻል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ በእናንተ ፥ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ ባወጣኹት ፡ ወገን ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የተናገረውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ፤

2 ፤ እንዲህም ፡ ብሏል ፦ እኔ ፡ ከምድር ፡ ወገን ፡ ኹሉ ፡ እናንተን ፡ ብቻችኹን ፡ ዐውቄያችኋለኹ ፤ ስለዚህ ፥ ስለ ፡ ኀጢአታችኹ ፡ ኹሉ ፡ እበቀላችኋለኹ ።

3 ፤ በእውኑ ፡ ኹለት ፡ ሰዎች ፡ ሳይስማሙ ፡ በአንድነት ፡ ይኼዳሉን ፧

4 ፤ ወይስ ፡ አንበሳ ፡ የሚነጥቀው ፡ ነገር ፡ ሳያገኝ ፡ በጫካ ፡ ውስጥ ፡ ያገሣልን ፧ ወይስ ፡ የአንበሳ ፡ ደቦል ፡ አንዳች ፡ ሳይዝ ፡ በመደቡ ፡ ኾኖ ፡ ይጮኻልን ፧

5 ፤ ወይስ ፡ ወፍ ፥ አጥማጅ ፡ ከሌለው ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛልን ፧ ወይስ ፡ ወስፈንጠር ፡ አንዳች ፡ ሳይዝ ፡ ከምድር ፡ ይፈነጠራልን ፧

6 ፤ ወይስ ፡ በከተማ ፡ ውስጥ ፡ መለከት ፡ ሲነፋ ፡ ሕዝቡ ፡ አይፈራምን ፧ ወይስ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በከተማ ፡ ላይ ፡ የመጣ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ያደረገው ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለምን ፧

7 ፤ በእውነት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምስጢሩን ፡ ለባሪያዎቹ ፡ ለነቢያት ፡ ካልነገረ ፡ በቀር ፡ ምንም ፡ አያደርግም ።

8 ፤ አንበሳው ፡ አገሣ ፤ የማይፈራ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገረ ፤ ትንቢት ፡ የማይናገር ፡ ማን ፡ ነው ፧

9 ፤ በአዛጦን ፡ አዳራሾችና ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡ አዳራሾች ፡ አውሩና ፦ በሰማርያ ፡ ተራራዎች ፡ ላይ ፡ ተሰብሰቡ ፥ በውስጧም ፡ የኾነውን ፡ ታላቁን ፡ ውካታ ፥ በመካከሏም ፡ ያለውን ፡ ግፍ ፡ ተመልከቱ ፡ በሉ ።

10 ፤ ግፍንና ፡ ቅሚያን ፡ በአዳራሾቻቸው ፡ የሚያከማቹት ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አያውቁም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በምድሪቱ ፡ ዙሪያ ፡ ጠላት ፡ ይመጣል ፤ ብርታትሽንም ፡ ከአንቺ ፡ ያወርዳል ፥ አዳራሾችሽም ፡ ይበዘበዛሉ ።

12 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እረኛ ፡ ከአንበሳ ፡ አፍ ፡ ኹለት ፡ እግርን ፡ ወይም ፡ የጆሮን ፡ ጫፍ ፡ እንደሚያድን ፥ እንዲሁ ፡ በሰማርያ ፡ በዐልጋ ፡ ማእዘን ፥ በደማስቆም ፡ በምንጣፍ ፡ ላይ ፡ የተቀመጡት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይድናሉ ።

13 ፤ ስሙ ፥ በያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ መስክሩ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ እስራኤልን ፡ ስለ ፡ ኀጢአቱ ፡ በምበቀልበት ፡ ቀን ፡ የቤቴልን ፡ መሠዊያዎች ፡ ደግሞ ፡ እበቀላለኹ ፤ የመሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ይሰበራሉ ፥ ወደ ፡ ምድርም ፡ ይወድቃሉ ።

15 ፤ የክረምቱንና ፡ የበጋውን ፡ ቤት ፡ እመታለኹ ፤ በዝኆንም ፡ ጥርስ ፡ የተለበጡት ፡ ቤቶች ፡ ይጠፋሉ ፥ ታላላቆችም ፡ ቤቶች ፡ ይፈርሳሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ በሰማርያ ፡ ተራራ ፡ የምትኖሩ ፥ ድኻዎችንም ፡ የምትበድሉ ፥ ችጋረኛዎችንም ፡ የምታስጨንቁ ፥ ጌታዎቻቸውንም ፦ አምጡ ፡ እንጠጣ ፡ የምትሉ ፡ እናንተ ፡ የባሳን ፡ ላሞች ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

2 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ እናንተን ፡ በሰልፍ ፡ ዕቃ ፥ ቅሬታችኹንም ፡ በመቃጥን ፡ የሚወስዱበት ፡ ቀን ፥ እንሆ ፥ በላያችኹ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ በቅዱስነቱ ፡ ምሏል ።

3 ፤ እያንዳንዳችኹ ፡ በየፊታችኹ ፡ በተነደለ ፡ ስፍራ ፡ ትወጣላችኹ ፤ በሬማንም ፡ ትጣላላችኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ወዳችኋልና ፥ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ኑና ፡ ኀጢአትን ፡ ሥሩ ፤ ወደ ፡ ገልገላ ፡ ኑና ፡ ኀጢአትን ፡ አብዙ ፤ በየማለዳውም ፡ መሥዋዕታችኹን ፥ በየሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐሥራታችኹን ፡ አቅርቡ ፤

5 ፤ ርሾ ፡ ካለበትም ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርቡ ፥ በፈቃዳችኹም ፡ የምታቀርቡትን ፡ ዐውጁና ፡ አውሩ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ በከተማችኹ ፡ ኹሉ ፡ ጥርስን ፡ ማጥራት ፥ በስፍራችኹም ፡ ኹሉ ፡ እንጀራን ፡ ማጣት ፡ ሰጠኋችኹ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ መከር ፡ ሳይደርስ ፡ ገና ፡ ከሦስት ፡ ወር ፡ በፊት ፡ ዝናብ ፡ ከለከልኋችኹ ፤ በአንድም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አዘነብኹ ፥ በሌላውም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ እንዳይዘንብ ፡ አደረግኹ ፤ ባንድ ፡ ወገን ፡ ዘነበ ፥ ያልዘነበበትም ፡ ወገን ፡ ደረቀ ።

8 ፤ የኹለት ፡ ወይም ፡ የሦስት ፡ ከተማዎች ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ከተማ ፡ ውሃ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ኼዱ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልረኩም ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ በዋግና ፡ በዐረማሞ ፡ መታኋችኹ ፤ የአታክልታችኹንም ፡ ብዛት ፡ ወይኖቻችኹንም ፡ በለሶቻችኹንም ፡ ወይራዎቻችኹንም ፡ ተምች ፡ በልቷል ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

10 ፤ በግብጽ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ቸነፈርን ፡ ሰደድኹባችኹ ፤ ጕበዛዝታችኹን ፡ በሰይፍ ፡ ገደልኹ ፥ ፈረሶቻችኹንም ፡ አስማረክኹ ፤ የሰፈራችኹንም ፡ ግማት ፡ ወደ ፡ አፍንጫችኹ ፡ አወጣኹ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ ሰዶምንና ፡ ገሞራን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ፥ እንዲሁ ፡ ገለበጥኋችኹ ፥ እናንተም ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተነጠቀ ፡ ትንታግ ፡ ኾናችኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ እንደዚህ ፡ አደርግብኻለኹ ፤ እስራኤልም ፡ ሆይ ፥ እንደዚህ ፡ ስለማደርግብኽ ፡ አምላክኽን ፡ ለመገናኘት ፡ ተዘጋጅ ።

13 ፤ እንሆ ፥ ተራራዎችን ፡ የሠራ ፥ ነፋስንም ፡ የፈጠረ ፥ የልቡንም ፡ ዐሳብ ፡ ለሰው ፡ የሚነግር ፥ ንጋትን ፡ ጨለማ ፡ የሚያደርግ ፥ በምድርም ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ የሚረግጥ ፥ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

____________________ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ለሙሾ ፡ የማነሣውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።

2 ፤ የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ወደቀች ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ አትነሣም ፤ በምድሯ ፡ ላይ ፡ ተጣለች ፥ የሚያስነሣትም ፡ የለም ።

3 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ሺሕ ፡ ከሚወጣባት ፡ ከተማ ፡ መቶ ፡ ይቀርላታል ፥ መቶም ፡ ከሚወጣባት ፡ ከተማ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ዐሥር ፡ ይቀርላታል ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ እኔን ፡ ፈልጉ ፥ በሕይወትም ፡ ትኖራላችኹ ፤

5 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ገልገላ ፡ ፈጽሞ ፡ ትማረካለችና ፥ ቤቴልም ፡ ከንቱ ፡ ትኾናለችና ፡ ቤቴልን ፡ አትፈልጉ ፥ ወደ ፡ ገልገላም ፡ አትግቡ ፥ ወደ ፡ ቤርሳቤሕም ፡ አትለፉ ።

6 ፤ በዮሴፍ ፡ ቤት ፡ እሳት ፡ እንዳትቃጠል ፥ በቤቴል ፡ የሚያጠፋትም ፡ ሳይኖር ፡ እንዳትበላ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፥ በሕይወትም ፡ ትኖራላችኹ ።

7 ፤ ፍርድን ፡ ወደ ፡ ሬት ፡ የምትለውጡ ፥ ጽድቅንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የምትጥሉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥

8 ፤ ሰባቱን ፡ ከዋክብትና ፡ ኦሪዮን ፡ የተባለውን ፡ ኮከብ ፡ የፈጠረውን ፥ የሞትን ፡ ጥላ ፡ ወደ ፡ ንጋት ፡ የሚለውጠውን ፥ ቀኑንም ፡ በሌሊት ፡ የሚያጨልመውን ፥ የባሕሩንም ፡ ውሃዎች ፡ ጠርቶ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ የሚያፈሳቸውን ፥

9 ፤ ዐምባውም ፡ እንዲፈርስ ፡ በብርቱ ፡ ላይ ፡ የድንገት ፡ ጥፋት ፡ የሚያመጣውን ፡ ፈልጉ ፤ ስሙ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

10 ፤ በበሩ ፡ አደባባይ ፡ የሚገሥጸውን ፡ ጠሉ ፥ እውነትም ፡ የሚናገረውን ፡ ተጸየፉ ።

11 ፤ ድኻውንም ፡ ደብድባችኋልና ፥ የስንዴውንም ፡ ቀረጥ ፡ ከርሱ ፡ ወስዳችኋልና ፥ ከተጠረበ ፡ ድንጋይ ፡ ቤቶችን ፡ ሠርታችኋል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አትቀመጡባቸውም ፤ ያማሩ ፡ የወይን ፡ ቦታዎች ፡ ተክላችኋል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ከወይን ፡ ጠጃቸው ፡ አትጠጡም ።

12 ፤ ጻድቁን ፡ የምታስጨንቁ ፥ ጉቦንም ፡ የምትቀበሉ ፥ በበሩም ፡ አደባባይ ፡ የችጋረኛውን ፡ ፍርድ ፡ የምታጣምሙ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥ በደላችኹ ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ በዛ ፥ ኀጢአታችኹም ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ጸና ፡ እኔ ፡ ዐውቃለኹና ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ ክፉ ፡ ዘመን ፡ ነውና ፥ በዚያ ፡ ዘመን ፡ አስተዋይ ፡ የሚኾን ፡ ዝም ፡ ይላል ።

14 ፤ በሕይወት ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ መልካሙን ፡ እንጂ ፡ ክፉውን ፡ አትፈልጉ ፤ እንዲህም ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ተናገራችኹ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ይኾናል ።

15 ፤ ክፉውን ፡ ጥሉ ፥ መልካሙንም ፡ ውደዱ ፥ በበሩም ፡ አደባባይ ፡ ፍርድን ፡ አጽኑ ፤ ምናልባት ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዮሴፍ ፡ ቅሬታ ፡ ይራራ ፡ ይኾናል ።

16 ፤ ስለዚህ ፥ ጌታ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በያደባባዩ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ዋይታ ፡ ይኾናል ፤ በየመንገዱም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ወዮ ፡ ወዮ ፡ ይባላል ፤ ገበሬዎቹም ፡ ወደ ፡ ልቅሶ ፥ አልቃሾቹም ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡ ይጠራሉ ።

17 ፤ በመካከልኽ ፡ ዐልፋለኹና ፡ በወይኑ ፡ ቦታ ፡ ዅሉ ፡ ልቅሶ ፡ ይኾናል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

18 ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቀን ፡ ለምትፈልጉ ፡ ወዮላችኹ! የእግዚአብሔርን ፡ ቀን ፡ ለምን ፡ ትፈልጋላችኹ ፧ ጨለማ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ብርሃን ፡ አይደለም ።

19 ፤ ከአንበሳ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሸሸ ፡ ድብም ፡ እንዳገኘው ፡ ሰው ፥ ወይም ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ገብቶ ፡ እጁን ፡ በግድግዳ ፡ ላይ ፡ እንዳስደገፈና ፡ እባብ ፡ እንደ ፡ ነደፈው ፡ ሰው ፡ ነው ።

20 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ብርሃን ፡ ሳይኾን ፡ ጨለማ ፡ አይደለምን ፧ ጸዳል ፡ የሌለውም ፡ ድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ አይደለምን ፧

21 ፤ ዓመት ፡ በዓላችኹን ፡ ጠልቼዋለኹ ፡ ተጸይፌውማለኹ ፤ የተቀደሰውም ፡ ጉባኤያችኹ ፡ ደስ ፡ አያሠኘኝም ።

22 ፤ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕታችኹና ፡ የእኽሉን ፡ ቍርባናችኹን ፡ ብታቀርቡልኝም ፡ እንኳ ፡ አልቀበለውም ፤ ለምስጋና ፡ መሥዋዕት ፡ የምታቀርቡልኝን ፡ የሰቡትን ፡ እንስሳዎች ፡ አልመለከትም ።

23 ፤ የዝማሬኽንም ፡ ጩኸት ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ አርቅ ፤ የመሰንቆኽንም ፡ ዜማ ፡ አላደምጥም ።

24 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ፍርድ ፡ እንደ ፡ ውሃ ፥ ጽድቅም ፡ እንደማይደርቅ ፡ ፈሳሽ ፡ ይፍሰስ ።

25 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በእውኑ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አርባ ፡ ዓመት ፡ ሙሉ ፡ መሥዋዕትንና ፡ ቍርባንን ፡ አቅርባችኹልኛልን ፧

26 ፤ ለራሳችኹም ፡ የሠራችኋቸውን ፡ ምስሎች ፥ የሞሎክን ፡ ድንኳንና ፡ የአምላካችኹን ፡ የሬፋን ፡ ኮከብ ፡ አነሣችኹ ።

27 ፤ ስለዚህ ፥ ከደማስቆ ፡ ወደዚያ ፡ አስማርካችኋለኹ ፥ ይላል ፡ ስሙ ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ የተባለ ፡ እግዚአብሔር ።

____________________ትንቢ.ተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ በጽዮን ፡ ላሉ ፡ ዓለመኛዎች ፥ በሰማርያም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ተዘልለው ፡ ለተቀመጡ ፥ የእስራኤልም ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ለመጡባቸው ፡ ለአሕዛብ ፡ አለቃዎች ፡ ወዮላቸው!

2 ፤ ወደ ፡ ካልኔ ፡ ዐልፋችኹ ፡ ተመልከቱ ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ሐማት ፡ ኺዱ ፤ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ፍልስጥኤም ፡ ጌት ፡ ውረዱ ፤ እነርሱ ፡ ከነዚህ ፡ መንግሥታት ፡ ይሻላሉን ፧ ወይስ ፡ ድንበራቸው ፡ ከድንበራችኹ ፡ ይሰፋልን ፧

3 ፤ ክፉውን ፡ ቀን ፡ ከእናንተ ፡ ለምታርቁ ፥ የግፍንም ፡ ወንበር ፡ ለምታቀርቡ ፥

4 ፤ ከዝኆን ፡ ጥርስ ፡ በተሠራ ፡ ዐልጋ ፡ ላይ ፡ ለምትተኙ ፥ በምንጣፋችኹም ፡ ላይ ፡ ተደላድላችኹ ፡ ለምትቀመጡ ፥ ከበጎችም ፡ መንጋ ፡ ጠቦትን ፡ ከጋጥም ፡ ውስጥ ፡ ጥጃን ፡ ለምትበሉ ፥

5 ፤ በመሰንቆም ፡ ድምፅ ፡ ለምትንጫጩ ፥ እንደ ፡ ዳዊትም ፡ የዜማን ፡ ዕቃ ፡ ለምታዘጋጁ ፥

6 ፤ በፋጋ ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ለምትጠጡ ፥ እጅግ ፡ ባማረ ፡ ሽቱም ፡ ለምትቀቡ ፥ ስለዮሴፍ ፡ መከራ ፡ ግን ፡ ለማታዝኑ ፡ ለእናንተ ፡ ወዮላችኹ!

7 ፤ ስለዚህ ፥ በምርኮ ፡ መገምሪያ ፡ ይማረካሉ ፥ ተደላድለው ፡ ከተቀመጡትም ፡ ዘንድ ፡ ዘፈን ፡ ይርቃል ።

8 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ የያዕቆብን ፡ ትዕቢት ፡ ተጸይፌያለኹ ፥ አዳራሾቹንም ፡ ጠልቻለኹ ፤ ስለዚህ ፥ ከተማዪቱንና ፡ የሚኖሩባትን ፡ ዅሉ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፡ ብሎ ፡ በራሱ ፡ ምሏል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እንዲህም ፡ ይኾናል ፤ ዐሥር ፡ ሰዎች ፡ ባንድ ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ቢቀሩ ፡ እነርሱ ፡ ይሞታሉ ።

10 ፤ ዐጥንቱንም ፡ ከቤቱ ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ዘመድና ፡ አቃጣዩ ፡ ባነሡት ፡ ጊዜ ፥ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፦ እስከ ፡ አኹን ፡ ድረስ ፡ ገና ፡ ሰው ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ አለን ፧ ባለው ፡ ጊዜ ፥ ርሱም ፦ ማንም ፡ የለም ፡ ባለ ፡

ጊዜ ፤ ያን ፡ ጊዜ ፦ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ እንጠራ ፡ ዘንድ ፡ አይገባንምና ፥ ዝም ፡ በል ፡ ይለዋል ።

11 ፤ እንሆም ፥ እግዚአብሔር ፡ ያዛል ፤ ታላቁንም ፡ ቤት ፡ በማፍረስ ፥ ታናሹንም ፡ ቤት ፡ በመሰባበር ፡ ይመታል ።

12 ፤ 13 ፤ ፍርድን ፡ ወደ ፡ ሐሞት ፥ የጽድቅንም ፡ ፍሬ ፡ ወደ ፡ ሬት ፡ የለወጣችኹ ፥ በከንቱም ፡ ነገር ፡ ደስ ፡
የሚላችኹ ፦ በኀይላችን ፡ ቀንድ ፡ የወሰድን ፡ አይደለምን ፥ የምትሉ ፥ እናንተ ፡ ሆይ ፥ በእውኑ ፡ ፈረሶች ፡ በጭንጫ ፡
ላይ ፡ ይጋልባሉን ፥ ወይስ ፡ በሬዎች ፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ ያርሳሉን ፥

14 ፤ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ እኔ ፡ ሕዝብን ፡ አስነሣባችኋለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ አምላክ ፡
እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ከሐማት ፡ መግቢያ ፡ ዠምረው ፡ እስከዐረባ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ያስጨንቋችኋል ።

___ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። ___

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤ እንሆም ፥ የኋለኛው ፡ ሣር ፡ በሚበቅልበት ፡ መዠመሪያ ፡ ላይ ፡ አንበጣን ፡
ፈጠረ ፤ እንሆም ፥ ከንጉሡ ፡ ዐጨዳ ፡ በኋላ ፡ የበቀለ ፡ የገቦ ፡ ነበረ ።

2 ፤ የምድሩንም ፡ ሣር ፡ በልተው ፡ ከጨረሱ ፡ በኋላ ፥ እኔ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ይቅር ፡ እንድትል ፡
እለምንኻለኹ ፤ ያዕቆብ ፡ ታናሽ ፡ ነውና ፥ እንዴት ፡ ይቆማል ፥ አልኹ ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ፤ ይህ ፡ አይኾንም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤ እንሆም ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእሳት ፡ ለመፍረድ ፡ ጠራ ፤ ርሷም ፡
ታላቁን ፡ ቀላይና ፡ ምድርን ፡ በላች ።

5 ፤ እኔም ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ እንድትተው ፡ እለምንኻለኹ ፤ ያዕቆብ ፡ ታናሽ ፡ ነውና ፥ እንዴት ፡
ይቆማል ፥ አልኹ ።

6 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ፤ ይህ ፡ ደግሞ ፡ አይኾንም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ እንዲህም ፡ አሳየኝ ፤ እንሆም ፥ ጌታ ፡ ቱንቢውን ፡ ይዞ ፡ በቱንቢ ፡ በተሠራ ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

8 ፤ እግዚአብሔርም ፦ ዓሞጽ ፡ ሆይ ፥ የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ፥ አለኝ ። እኔም ፦ ቱንቢ ፡ ነው ፡
አልኹ ። ጌታም ፦ እንሆ ፥ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ቱንቢ ፡ አደርጋለኹ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ደግሞ ፡
አላልፋቸውም ፤

9 ፤ የይሥሐቅም ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃዎች ፡ ይፈርሳሉ ፥ የእስራኤልም ፡ መቅደሶች ፡ ባድማ ፡
ይኾናሉ ፤ በኢዮርብዓምም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ በሰይፍ ፡ እነሣለኹ ፡ አለ ።

10 ፤ 11 ፤ የቤቴልም ፡ ካህን ፡ አሜስያስ ፡ ወደእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ልኮ ፦ ዓሞጽ ፦ ኢዮርብዓም ፡
በሰይፍ ፡ ይሞታል ፥ እስራኤልም ፡ ከአገሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይኼዳል ፡ ብሏልና ፥ ዓሞጽ ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ መካከል ፡
ዐምፆብኻል ፤ ምድሪቱም ፡ ቃሉን ፡ ኹሉ ፡ ልትሸከም ፡ አትችልም ፡ አለ ።

12 ፤ አሜስያስም ፡ ዓሞጽን ፦ ባለራእዩ ፡ ሆይ ፥ ኺድ ፡ ወደይሁዳም ፡ ምድር ፡ ሽሽ ፥ በዚያም ፡ እንጀራን ፡ ብላ ፥

13 ፤ በዚያም ፡ ትንቢትን ፡ ተናገር ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ቤቴል ፡ የንጉሥ ፡ መቅደስና ፡ የመንግሥት ፡ ቤት ፡ ናትና ፥ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ በዚህ ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፡ አለው ።

14 ፤ ዓሞጽም ፡ መልሶ ፡ አሜስያስን ፡ አለው ፦ እኔ ፡ ላም ፡ ጠባቂና ፡ ወርካ ፡ ለቃሚ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡ ነቢይ ፡ ወይም ፡
የነቢይ ፡ ልጅ ፡ አይደለኹም ፤

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በጎቹን ፡ ከመከተል ፡ ወሰደኝ ፥ እግዚአብሔርም ፦ ኺድ ፥ ለሕዝቤም ፡ ለእስራኤል ፡ ትንቢት ፡
ተናገር ፡ አለኝ ።

16 ፤ አኹንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ አንተ ፦ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፥ በይሥሐቅም ፡ ቤት ፡
ላይ ፡ አትስበክ ፡ ብለኻል ፤

17 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ሚስትኽ ፡ በከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ጋለሞታ ፡ ትኾናለች ፥ ወንዶችና ፡
ሴቶች ፡ ልጆችኽም ፡ በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ ምድርኽም ፡ በገመድ ፡ ትከፈላለች ፤ አንተም ፡ በረከሰች ፡ ምድር ፡
ትሞታለኽ ፥ እስራኤልም ፡ ከምድሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይኼዳል ።

ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፡ እንሆም ፥ የቃርሚያ ፡ ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ እንቅብ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ርሱም ፦ ዓሞጽ ፡ ሆይ ፥ የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ አለኝ ። እኔም ፦ የቃርሚያ ፡ ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ እንቅብ ፡
ነው ፡ አልኹት ። እግዚአብሔርም ፡ አለኝ ፦ ፍጻሜ ፡ በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጥቷል ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ደግሞ ፡ አላልፋቸውም ።

3 ፤ የመቅደሱ ፡ ዝማሬ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዋይታ ፡ ይኾናል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ የሰዎችም ፡ ሬሳ ፡
ይበዛል ፥ በስፍራውም ፡ ኹሉ ፡ በዝምታ ፡ ይጣላል ።

4 ፤ ችጋረኛውን ፡ የምትውጡ ፥ የአገሩንም ፡ ድኻ ፡ የምታጠፉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፦

5 ፤ እኽልን ፡ እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡ መባቻው ፡ መቼ ፡ ያልፋል ፤ የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡ እያሳነስን ፥ ሰቅሉንም ፡
እያበዛን ፥ በሐሰተኛም ፡ ሚዛን ፡ እያታለልን ፥

6 ፤ ድኻውን ፡ በብር ፡ ችጋረኛውንም ፡ ባንድ ፡ ጥንድ ፡ ጫማ ፡ እንገዛ ፡ ዘንድ ፥ የስንዴውን ፡ ግርድ ፡ እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡
ስንዴውን ፡ እንድንሸምት ፡ ሰንበት ፡ መቼ ፡ ያልፋል ፤ የምትሉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ።

7 ፤ እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ክብር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ምሏል ። ሥራቸውን ፡ ኹሉ ፡ ለዘለዓለም ፡ ምንም ፡ አልረሳም ።

8 ፤ በእውኑ ፡ ምድሪቱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አትናወጥምን ፤ በርሷም ፡ የሚኖር ፡ ኹሉ ፡ አያለቅስምን ፤ መላዋም ፡ እንደ ፡
ወንዙ ፡ ትነሣለች ፤ እንደ ፡ ግብጽም ፡ ወንዝ ፡ ትነሣለች ፡ ደግሞም ፡ ትወርዳለች ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፀሓይ ፡ በቀትር ፡ እንድትገባ ፡ አደርጋለኹ ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በብርሃንም ፡ ቀን ፡
ምድሩን ፡ አጨልማለኹ ።

10 ፤ ዓመት ፡ በዓላችኹንም ፡ ወደ ፡ ልቅሶ ፥ ዝማሬያችኹንም ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡ እለውጣለኹ ፤ ማቅንም ፡ በወገብ ፡
ኹሉ ፥ ራስ ፡ መንጨትንም ፡ በኹሉ ፡ ላይ ፡ አመጣለኹ ፤ እንደ ፡ አንድያ ፡ ልጅም ፡ ልቅሶ ፥ ፍጻሜውንም ፡ እንደ ፡
መራራ ፡ ቀን ፡ አደርገዋለኹ ።

11 ፤ እንሆ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ የምሰድበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ርሱም ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከመስማት ፡ እንጂ ፡ እንጀራን ፡ ከመራብና ፡ ውሃን ፡ ከመጠማት ፡ አይደለም ።

12 ፤ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፥ ከሰሜንም ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡ ድረስ ፡ ይቅበዘበዛሉ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ለመሻት ፡ ይሯሯጣሉ ፥ አያገኙትምም ።

13 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ መልካካሞች ፡ ደናግል ፡ ጕበዛዝትም ፡ በጥም ፡ ይዝላሉ ።

14 ፤ በሰማርያ ፡ ኀጢአት ፡ የሚምሉና ፦ ዳን ፡ ሆይ ፥ ሕያው ፡ አምላክኽን! ደግሞ ፦ ሕያው ፡ የቤርሳቤሕን ፡ መንገድ!
ብለው ፡ የሚሉ ፥ እነርሱ ፡ ይወድቃሉ ፥ ደግሞም ፡ አይነሡም ።

ትንቢተ ፡ ዓሞጽ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ ጌታን ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ አየኹት ፤ ርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፦ መድረኮቹ ፡ ይናወጡ ፡ ዘንድ ፡
ጕልላቶቹን ፡ ምታ ፥ በራሳቸውም ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ሰባብራቸው ፤ እኔም ፡ ከነርሱ ፡ የቀሩትን ፡ በሰይፍ ፡
እገድላለኹ ፤ የሚሸሽ ፡ አያመልጥም ፥ የሚያመልጥም ፡ አይድንም ።

2 ፤ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቢወርዱ ፡ እጄ ፡ ከዚያ ፡ ታወጣቸዋለች ፤ ወደ ፡ ሰማይም ፡ ቢወጡ ፡ ከዚያ ፡ አወርዳቸዋለኹ ፤

3 ፤ በቀርሜሎስም ፡ ራስ ፡ ውስጥ ፡ ቢሸሸጉ ፡ ፈልጌ ፡ ከዚያ ፡ አወጣቸዋለኹ ፤ በጥልቅ ፡ ባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ከዐይኔ ፡ ቢደበቁ ፡ ከዚያ ፡ እባቡን ፡ አዝዛለኹ ፥ ርሱም ፡ ይነድፋቸዋል ፤

4 ፤ በጠላቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ ተማርከው ፡ ቢኼዱ ፡ ከዚያ ፡ ሰይፍን ፡ አዝዛለኹ ፥ ርሱም ፡ ይገድላቸዋል ፤ ዐይኔንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ለክፋት ፡ እንጂ ፡ ለመልካም ፡ አላደርግም ።

5 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ይዳስሳል ፡ ርሷም ፡ ትቀልጣለች ፥ የሚኖሩባትም ፡ ዅሉ ፡ ያለቅሳሉ ፤ መላዋም ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ትነሣለች ፥ ደግሞ ፡ እንደ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ትወርዳለች ።

6 ፤ አዳራሹን ፡ በሰማይ ፡ የሠራ ፥ ጠፈሩንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የመሠረተ ፥ የባሕርንም ፡ ውሃ ፡ ጠርቶ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ላይ ፡ የሚያፈሰው ፡ ርሱ ፡ ነው ፤ ስሙም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

7 ፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ እናንተ ፡ ለእኔ ፡ እንደ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ልጆች ፡ አይደላችኹምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤— እስራኤልን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፥ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ከከፍቶር ፥ ሶርያውያንንም ፡ ከቂር ፡ አላወጣኹምን ፧

8 ፤ እንሆ ፥ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዐይኖች ፡ በኀጢአተኛ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ናቸው ፥ ከምድርም ፡ ፊት ፡ አጠፋታለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የያዕቆብን ፡ ቤት ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እንሆ ፥ አዝዛለኹ ፥ እኽልም ፡ በወንፊት ፡ እንዲነፋ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ በአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ መካከል ፡ እነፋለኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ አንዲት ፡ ቅንጣት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድቅም ።

10 ፤ ክፉው ፡ ነገር ፡ አይደርስብንም ፥ አያገኘንምም ፡ የሚሉ ፡ የሕዝቤ ፡ ኀጢአተኛዎች ፡ ዅሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታሉ ።

11 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ የወደቀችውን ፡ የዳዊትን ፡ ድንኳን ፡ አነሣለኹ ፥ የተናደውንም ፡ ቅጥሯን ፡ እጠግናለኹ ፤ የፈረሰውንም ፡ ዐድሳለኹ ፥ እንደ ፡ ቀደመውም ፡ ዘመን ፡ እሠራታለኹ ፤

12 ፤ ይኸውም ፡ የኤዶምያስን ፡ ቅሬታ ፥ ስሜም ፡ የተጠራባቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ዅሉ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ እግዚአብሔር ።

13 ፤ እንሆ ፥ አራሹ ፡ ዐጫጁን ፥ ወይን ፡ ጠማቂውም ፡ ዘሪውን ፡ የሚያገኝበት ፡ ወራት ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ተራራዎችም ፡ በተሓውን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ያንጠባጥባሉ ፥ ኰረብታዎችም ፡ ዅሉ ፡ ይቀልጣሉ ።

14 ፤ የሕዝቤን ፡ የእስራኤልን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለኹ ፥ የፈረሱትንም ፡ ከተማዎች ፡ ሠርተው ፡ ይቀመጡባቸዋል ፤ ወይንንም ፡ ይተክላሉ ፥ የወይን ፡ ጠጁንም ፡ ይጠጣሉ ፤ አታክልትንም ፡ ያበጃሉ ፥ ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ።

15 ፤ በምድራቸውም ፡ እተክላቸዋለኹ ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ከሰጠኍቸው ፡ ከምድራቸው ፡ አይነቀሉም ፥ ይላል ፡ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፨

ትንቢተ ፡ ዐብድዩ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ዐብድዩ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1

1 ፤ የዐብድዩ ፡ ራእይ ፦ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡
ሰምተናል ፤ መልእክተኛ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ተልኮ ፦ ተነሡ ፥ በላይዋም ፡ በሰልፍ ፡ እንነሣ ፡ ብሏል ።

2 ፤ እንሆ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ አድርጌኻለኹ ፤ አንተ ፡ እጅግ ፡ ተንቀኻል ።

3 ፤ በተሰነጠቀ ፡ አለት ፡ ውስጥ ፡ የምትኖር ፥ ማደሪያኽንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግኽ ፥ በልብኽም ፦ ወደ ፡ ምድር ፡
የሚያወርደኝ ፡ ማን ፡ ነው ፡ የምትል ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥ የልብኽ ፡ ትዕቢት ፡ አታሎኻል ።

4 ፤ እንደ ፡ ንስር ፡ መጥቀኽ ፡ ብትወጣ ፥ ቤትኽም ፡ በከዋክብት ፡ መካከል ፡ ቢኾን ፥ ከዚያ ፡ አወርድኻለኹ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

5 ፤ ሌባዎች ፡ ቢመጡብኽ ፡ ወይም ፡ ወንበዴዎች ፡ በሌሊት ፡ ቢመጡ ፥ የሚበቃቸውን ፡ የሚሰርቁ ፡
አይደሉምን ፡ ወይንንም ፡ የሚቈርጡ ፡ ወዳንተ ፡ ቢመጡ ፡ ቃርሚያ ፡ አያስቀሩምን ፡

6 ፤ አንተ ፡ ግን ፡ ምንኛ ፡ ጠፋኽ! ዔሳው ፡ ምንኛ ፡ ተመረመረ! የተሸሸገበት ፡ ነገር ፡ ምንኛ ፡ ተፈለገ!

7 ፤ የተማማልኻቸው ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ዳርቻኽ ፡ ሰደዱኽ ፤ የታመንኻቸው ፡ ሰዎች ፡
አታለሉኽ ፥ አሸነፉኽም ፤ በበታችኽም ፡ አሽክላ ፡ ዘረጉብኽ ፥ እነርሱም ፡ ማስተዋል ፡ የላቸውም ።

8 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከኤዶምያስ ፡ ጥበበኛዎችን ፥ ከዔሳውም ፡ ተራራ ፡ ማስተዋልን ፡ አላጠፋምን ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ቴማን ፡ ሆይ ፥ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ ከዔሳው ፡ ተራራ ፡ በመገደል ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ኀያላንኽ ፡ ይደነግጣሉ ።

10 ፤ በወንድምኽ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ስለ ተደረገ ፡ ግፍ ፡ ዕፍረት ፡ ይከድንኻል ፥ ለዘለዓለምም ፡ ትጠፋለኽ ።

11 ፤ በፊቱ ፡ አንጻር ፡ በቆምኽ ፡ ቀን ፥ አሕዛብ ፡ ጭፍራውን ፡ በማረኩበት ፥ እንግዳዎችም ፡ በበሩ ፡
በገቡበት ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ዕጣ ፡ በተጣጣሉበት ፡ ቀን ፡ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ከነርሱ ፡ እንደ ፡ አንዱ ፡ ነበርኽ ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በመከራው ፡ ቀን ፡ ወንድምኽን ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ፥ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡
ደስ ፡ ይልኽ ፡ ዘንድ ፥ በጭንቀትም ፡ ቀን ፡ በትዕቢት ፡ ትናገር ፡ ዘንድ ፡ አይገባኽም ፡ ነበር ።

13 ፤ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በሕዝቤ ፡ በር ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፥ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ መከራቸውን ፡ ትመለከት ፡
ዘንድ ፥ በጥፋታቸውም ፡ ቀን ፡ በሀብታቸው ፡ ላይ ፡ እጅኽን ፡ ትዘረጋ ፡ ዘንድ ፡ አይገባኽም ፡ ነበር ።

14 ፤ የሸሹትንም ፡ ለመግደል ፡ በመንታ ፡ መንገድ ፡ ላይ ፡ ትቆም ፡ ዘንድ ፥ በጭንቀትም ፡ ቀን ፡ ከርሱ ፡ የቀሩትን ፡
አሳልፈኽ ፡ ትሰጥ ፡ ዘንድ ፡ አይገባኽም ፡ ነበር ።

15 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ቀርቧልና ፤ አንተ ፡ እንዳደረግኸው ፡ እንዲሁ ፡
ይደረግብኻል ፥ ፍዳኽም ፡ በራስኽ ፡ ላይ ፡ ይመለሳል ።

16 ፤ በቅዱስ ፡ ተራራዬ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ጠጣችኹ ፡ እንዲሁ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ዘወትር ፡ ይጠጣሉ ፤ አዎን ፡
ይጠጣሉ ፥ ይጨልጡማል ፥ እንዳልኾኑም ፡ ይኾናሉ ።

17 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ የሚያመልጡ ፡ ይኾናሉ ፥ ርሱም ፡ ቅዱስ ፡ ይኾናል ፤ የያዕቆብም ፡ ቤት ፡
ሰዎች ፡ ርስታቸውን ፡ ይወርሳሉ ።

18 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ተናግሯልና ፥ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ እሳት ፥ የዮሴፍ ፡ ቤት ፡ ነበልባልም ፥ የዔሳው ፡ ቤት ፡ ገለባ ፡
ይኾናሉ ፤ እነርሱንም ፡ ያቃጥሏቸዋል ፡ ይበሏቸውማል ፤ ከዔሳውም ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ የለውም ።

19 ፤ የደቡብም ፡ ሰዎች ፡ የዔሳውን ፡ ተራራ ፥ የቈላውም ፡ ሰዎች ፡ ፍልስጥኤማውያንን ፡ ይወርሳሉ ፤ የኤፍሬምንም ፡
አገር ፡ የሰማርያንም ፡ አገር ፡ ይወርሳሉ ፤ ብንያምም ፡ ገለዓድን ፡ ይወርሳል ።

20 ፤ ይህም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የጭፍራቸው ፡ ምርኮ ፡ የከነዓንን ፡ ስፍራ ፡ ኹሉ ፡ እስከ ፡ ሰራጵታ ፡ ድረስ ፡
ይወርሳል ፤ በስፋራድም ፡ የሚኖሩ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ምርኮኞች ፡ የደቡብን ፡ ከተማዎች ፡ ይወርሳሉ ።

21 ፤ በዔሳውም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይፈርዱ ፡ ዘንድ ፡ አዳኞች ፡ ወደጽዮን ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፤ መንግሥቱም ፡
ለእግዚአብሔር ፡ ይኾናል ፨

ትንቢተ ፡ ዮናስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደዐማቴ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ተነሥተኽ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኺድ ፥ ክፋታቸውም ፡ ወደ ፡ ፊቴ ፡
ወጥቷልና ፥ በርሷ ፡ ላይ ፡ ስበክ ።

3 ፤ ዮናስ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይኰበልል ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ኢዮጴም ፡ ወረደ ፥ ወደ ፡
ተርሴስም ፡ የምታልፍ ፡ መርከብ ፡ አገኘ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ኰብሎ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይኼድ ፡
ዘንድ ፡ ዋጋ ፡ ሰጥቶ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ገባ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ነፋስን ፡ አመጣ ፥ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ ኾነ ፥ መርከቢቱም ፡
ልትሰበር ፡ ቀረበች ።

5 ፤ መርከበኛዎቹም ፡ ፈሩ ፥ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ጮኸ ፤ መርከቢቱም ፡ እንድትቀልላቸው ፡ በውስጧ ፡
የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ጣሉት ፤ ዮናስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መርከቡ ፡ ውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ወርዶ ፡ ነበር ፥ በከባድ ፡
እንቅልፍም ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።

6 ፤ የመርከቡም ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ቀርቦ ፦ ምነው ፡ ተኝተኻል ፧ እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስበን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡
ተነሥተኽ ፡ አምላክኽን ፡ ጥራ ፡ አለው ።

7 ፤ ርስ ፡ በርሳቸውም ፦ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፥ ዕጣ ፡ እንጣጣል ፡
ተባባሉ ። ዕጣም ፡ ተጣጣሉ ፥ ዕጣውም ፡ በዮናስ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።

8 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፦ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እባክኽ ፡ ንገረን ፤ ሥራኽ ፡ ምንድር ፡
ነው ፧ ከወዴትስ ፡ መጣኽ ፧ አገርኽስ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧ ወይስ ፡ ከማን ፡ ወገን ፡ ነኽ ፧ አሉት ።

9 ፤ ርሱም ፦ እኔ ፡ ዕብራዊ ፡ ነኝ ፤ ባሕሩንና ፡ የብሱን ፡ የፈጠረውን ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡
አመልካለኍ ፡ አላቸው ።

10 ፤ እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ኰበለለ ፡ ርሱ ፡ ስለ ፡ ነገራቸው ፡ ዐውቀዋልና ፥ እጅግ ፡
ፈርተው ፦ ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አሉት ።

11 ፤ ባሕሩንም ፡ ሞገዱ ፡ አጥብቆ ፡ ያናውጠው ፡ ነበርና ፦ ባሕሩ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጸጥ ፡ እንዲል ፡ ምን ፡
እናድርግብኽ ፧ አሉት ።

12 ፤ ርሱም ፦ ይህ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኛችኍ ፡ ዐውቃለኍና ፡ አንሥታችኍ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡
ጣሉኝ ፥ ባሕሩም ፡ ጸጥ ፡ ይልላችኋል ፡ አላቸው ።

13 ፤ ሰዎቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ሊመለሱ ፡ አጥብቀው ፡ ቀዘፉ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ባሕሩ ፡ እጅግ ፡ አብዝቶ ፡ ይናወጥባቸው ፡
ነበርና ፥ አልቻሉም ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸው ፦ አቤቱ ፥ እንደ ፡ ወደድኽ ፡
አድርገኻልና ፥ እንለምንኻለን ፤ አቤቱ ፥ ስለዚህ ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ እንዳንጠፋ ፡ ንጹሕም ፡ ደም ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡
እንዳታደርግ ፡ እንለምንኻለን ፡ አሉ ።

15 ፤ ዮናስንም ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ጣሉት ፤ ባሕሩም ፡ ከመናወጡ ፡ ጸጥ ፡ አለ ።

16 ፤ ሰዎችም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፥ ለእግዚአብሔርም ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረቡ ፥ ስእለትንም ፡ ተሳሉ ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፡ የሚውጥ ፡ ታላቅ ፡ ዓሣ ፡ አሰናዳ ፤ ዮናስም ፡ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ዮናስም ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

3 ፤ በመከራዬ ፡ ሳለኹ ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽኹ ፥ ርሱም ፡ ሰማኝ ፤ በሲኦልም ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ኾኜ ፡ ጮኽኹ ፥ ቃሌንም ፡ አዳመጥኽ ።

4 ፤ ወደ ፡ ጥልቁ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ ጣልኸኝ ፥ ፈሳሾችም ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበሩ ፤ ማዕበልኽና ፡ ሞገድኽ ፡ ዅሉ ፡ በላዬ ፡ ዐለፉ ።

5 ፤ እኔም ፦ ከዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ተጣልኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስኽ ፡ ደግሞ ፡ እመለከታለኹ ፡ አልኹ ።

6 ፤ ውሃዎችም ፡ እስከ ፡ ነፍሴ ፡ ድረስ ፡ ከበቡኝ ፤ ጥልቁ ፡ ባሕር ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበረ ፤ የባሕሩ ፡ ሣር ፡ በራሴ ፡ ተጠምጥሞ ፡ ነበር ።

7 ፤ ወደተራራዎች ፡ መሠረት ፡ ወረድኹ ፤ በምድርና ፡ በመወርወሪያዎቿ ፡ ለዘለዓለም ፡ ተዘጋኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ ሕይወቴን ፡ ከጕድጓዱ ፡ አወጣኽ ።

8 ፤ ነፍሴ ፡ በዛለችብኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዐሰብኹት ፤ ጸሎቴም ፡ ወዳንተ ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስኽ ፡ ገባች ።

9 ፤ ከንቱነትንና ፡ ሐሰትን ፡ የሚጠብቁ ፡ ምሕረታቸውን ፡ ትተዋል ።

10 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በምስጋና ፡ ቃል ፡ እሠዋልኻለኹ ፤ የተሳልኹትንም ፡ እከፍላለኹ ። ደኅንነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዓሣውን ፡ አዘዘው ፥ ርሱም ፡ ዮናስን ፡ በየብስ ፡ ላይ ፡ ተፋው ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኹለተኛ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ተነሥተኽ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኺድ ፥ የምነግርኽንም ፡ ስብከት ፡ ስበክላት ፡ አለው ።

3 ፤ ዮናስም ፡ ተነሥቶ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኼደ ፤ ነነዌም ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያኽል ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ነበረች ።

4 ፤ ዮናስም ፡ የአንድ ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያኽል ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ሊገባ ፡ ዠመረ ፤ ጮኾም ፦ በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ነነዌ ፡ ትገለበጣለች ፡ አለ ።

5 ፤ የነነዌም ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመኑ ፤ ለጾም ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ፥ ከታላቁም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ ማቅ ፡ ለበሱ ።

6 ፤ ወሬውም ፡ ወደነነዌ ፡ ንጉሥ ፡ ደረሰ ፤ ርሱም ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነሥቶ ፡ መጐናጸፊያውን ፡ አወለቀ ፡ ማቅም ፡ ለበሰ ፥ በዐመድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።

7 ፤ ዐዋጅም ፡ አስነገረ ፥ በነነዌም ፡ ውስጥ ፡ የንጉሡንና ፡ የመኳንንቱን ፡ ትእዛዝ ፡ አሳወጀ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ ሰዎችና ፡ እንስሳዎች ፡ ላሞችና ፡ በጎች ፡ አንዳችን ፡ አይቅመሱ ፤ አይሰማሩም ፡ ውሃንም ፡ አይጠጡ ፤

8 ፤ ሰዎችና ፡ እንስሳዎችም ፡ በማቅ ፡ ይከደኑ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በብርቱ ፡ ይጮኹ ፤ ሰዎችም ፡ ዅሉ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳቸውና ፡ በእጃቸው ፡ ካለው ፡ ግፍ ፡ ይመለሱ ።

9 ፤ እኛ ፡ እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመልሶ ፡ ይጸጸት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከጽኑ ፡ ቍጣውም ፡ ይመለስ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፨

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከክፉ ፡ መንገዳቸው ፡ እንደተመለሱ ፡ ሥራቸውን ፡ አየ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያደርግባቸው ፡
ዘንድ ፡ በተናገረው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ተጸጽቶ ፡ አላደረገውም ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ይህም ፡ ዮናስን ፡ ከቶ ፡ ደስ ፡ አላሠኘውም ፥ ርሱም ፡ ተቈጣ ።

2 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለየና ፦ አቤቱ ፥ እለምንኻለኹ ፤ በአገሬ ፡ ሳለኹ ፡ የተናገርኹት ፡ ይህ ፡
አልነበረምን ፤ አንተ ፡ ቸርና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፥ ታጋሽም ፥ ምሕረትኽም ፡ የበዛ ፥ ከክፉው ፡ ነገርም ፡ የተነሣ ፡ የምትጸጸት ፡
አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡ ዐውቄ ፡ ነበርና ፥ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ለመኰብለል ፡ ፈጥኜ ፡ ነበር ።

3 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፥ ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለኛልና ፥ እባክኽ ፥ ነፍሴን ፡ ከእኔ ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ በእውኑ ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኻልን ፤ አለ ።

5 ፤ ዮናስም ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጣ ፥ ከከተማዪቱም ፡ በስተምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ተቀመጠ ፤ ከተማዪቱንም ፡ የሚያገኛትን ፡
እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ለራሱ ፡ ዳስ ፡ ሠርቶ ፡ ከጥላው ፡ በታች ፡ ተቀመጠ ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ቅል ፡ አዘጋጀ ፥ ከጭንቀቱም ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ጥላ ፡ እንድትኾን ፡
በዮናስ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋት ፤ ዮናስም ፡ ስለ ፡ ቅሊቱ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አለው ።

7 ፤ በነጋው ፡ ግን ፡ ወገግ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትልን ፡ አዘጋጀ ፥ ርሷም ፡ ቅሊቱን ፡ እስክትደርቅ ፡ ድረስ ፡
መታቻት ።

8 ፤ ፀሓይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትኵስ ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ አዘጋጀ ፡ ዮናስ ፡ እስኪዝል ፡ ድረስም ፡ ፀሓይ ፡
ራሱን ፡ መታው ፤ ለራሱም ፡ ሞትን ፡ ፈለገና ፦ ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለኛል ፡ አለ ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፦ በእውኑ ፡ ስለዚች ፡ ቅል ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኻልን ፤ አለው ። ርሱም ፦ እስከ ፡
ሞት ፡ ድረስ ፡ እቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኛል ፡ አለ ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፦ አንተ ፡ ትበቅል ፡ ዘንድ ፡ ላልደከምኽባት ፡ ላላሳደግኻትም ፥ ባንድ ፡ ሌሊት ፡ ለበቀለች ፥ ባንድ ፡
ሌሊትም ፡ ለደረቀችው ፡ ቅል ፡ አዝነኻል ።

11 ፤ እኔስ ፡ ቀኛቸውንና ፡ ግራቸውን ፡ የማይለዩ ፡ ከመቶ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ የሚበልጡ ፡ ሰዎችና ፡ ብዙ ፡ እንስሳዎች ፡
ላሉባት ፡ ለታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ለነነዌ ፡ አላዝንምን ፤ አለው ፨

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በኢዮአታምና ፡ በአካዝ ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ሞሬታዊው ፡ ወደ ፡ ሚክያስ ፡
የመጣው ፥ ስለ ፡ ሰማርያና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ እናንተ ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፥ ስሙ ፤ ምድርም ፡ መላዋም ፡ ታድምጥ ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፥ ርሱም ፡ በቅዱስ ፡
መቅደሱ ፡ የኾነ ፡ ጌታ ፥ ይመስክርባችኹ ።

3 ፤ እንሆ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከስፍራው ፡ ይወጣል ፥ ወርዶም ፡ በምድር ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ ይረግጣል ።

4 ፤ ተራራዎችም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ሠም ፥ በገደልም ፡ ወርዶ ፡ እንደሚፈስ ፡ ውሃ ፥ በበታቹ ፡
ይቀልጣሉ ፥ ሸለቆዎችም ፡ ይሰነጠቃሉ ።

5 ፤ ይህ ፡ ኹሉ ፡ ስለ ያዕቆብ ፡ በደልና ፡ ስለእስራኤል ፡ ቤት ፡ ኀጢአት ፡ ነው ። የያዕቆብም ፡ በደል ፡ ምንድር ፡
ነው ፧ ሰማርያ ፡ አይደለችምን ፧ የይሁዳስ ፡ የኰረብታው ፡ መስገጃ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ኢየሩሳሌም ፡ አይደለችምን ፧

6 ፤ ስለዚህ ፥ ሰማርያን ፡ በሜዳ ፡ እንደሚገኝ ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፥ ወይን ፡ እንደሚተከልበትም ፡ ስፍራ ፡
አደርጋታለኹ ፤ ድንጋዮቿንም ፡ ወደ ፡ ሸለቆ ፡ እወረውራለኹ ፥ መሠረቶቿንም ፡ እገልጣለኹ ።

7 ፤ የተቀረጹትም ፡ ምስሎቿ ፡ ይደቀቃሉ ፥ በግልሙትና ፡ ያገኘችው ፡ ዋጋ ፡ ኹሉ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ፥ ጣዖታቷንም ፡
ኹሉ ፡ አጠፋለኹ ፤ በግልሙትና ፡ ዋጋ ፡ ሰበሰበቻቸው ፥ ወደ ፡ ግልሙትናም ፡ ዋጋ ፡ ይመለሳሉና ።

8 ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዋይ ፡ ብላ ፡ ታለቅሳለች ፥ ባዶ ፡ እግሯንና ፡ ዕራቍቷን ፡ ኾና ፡ ትኼዳለች ፤ እንደ ፡ ቀበሮ ፡
ታለቅሳለች ፥ እንደ ፡ ሰጐንም ፡ ዋይ ፡ ትላለች ፤

9 ፤ ቍስሏ ፡ የማይፈወስ ፡ ነውና ፤ እስከ ፡ ይሁዳም ፡ ደርሷልና ፥ ወደሕዝቤም ፡ በር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቀርቧልና ።

10 ፤ በጌት ፡ ላይ ፡ አታውሩ ፤ በአኮ ፡ ላይ ፡ እንባን ፡ አታድርጉ ፤ በቤትዓፍራ ፡ በትቢያ ፡ ላይ ፡ ተንከባለሉ ።

11 ፤ በሻፊር ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ በዕራቍትነትሽና ፡ በዕፍረት ፡ ዕለፊ ፤ በጸዓናን ፡ የምትቀመጠው ፡
አልወጣችም ፤ የቤትኤጼል ፡ ልቅሶ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መኖሪያውን ፡ ይወስዳል ።

12 ፤ ክፉ ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እስከኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ወርዷልና ፥ በማሮት ፡ የምትቀመጠው ፡
በጎነትን ፡ ትጠባበቃለች ።

13 ፤ በለኪሶ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ ሠረገላውን ፡ ለፈረስ ፡ እሰሪ ፤ ርሷ ፡ ለጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ የኀጢአት ፡
መዠመሪያ ፡ ነበረች ፤ የእስራኤል ፡ በደል ፡ ባንቺ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቷልና ።

14 ፤ ስለዚህ ፥ ትሎት ፡ ለሞሬሼትጌት ፡ ትሰጪያለሽ ፤ የአክዚብ ፡ ቤቶች ፡ ለእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ አታላይ ፡ ይኾናሉ ።

15 ፤ በመሪሳ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ ወራሽ ፡ አመጣብሻለኹ ፤ የእስራኤል ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡ ይመጣል ።

16 ፤ ተማርከው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ወጥተዋልና ፥ ስለተድላሽ ፡ ልጆች ፡ ራስሽን ፡ ንጪ ፥ ጠጕርሽንም ፡
ተቈረጪ ፤ ቡሓነትሽንም ፡ እንደ ፡ ንስር ፡ አስፊ ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ በመኝታቸው ፡ ላይ ፡ በደልን ፡ ለሚያስቡ ፡ ክፋትንም ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላቸው! ኀይል ፡ በእጃቸው ፡ ነውና ፥ ሲነጋ ፡
ይፈጽሙታል ።

2 ፤ በዕርሻው ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፥ በግዴታም ፡ ይይዙታል ፤ በቤቶችም ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፥ ይወስዷቸውማል ፤ ሰውንና ፡
ቤቱን ፥ ሰውንና ፡ ርስቱንም ፡ ይነጥቃሉ ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ በዚህ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ በክፉ ፡ ዐስባለኹ ፥ ከዚያም ፡
ዐንገታችኹን ፡ አታነሡም ፤ ዘመኑም ፡ ክፉ ፡ ነውና ፥ ቀጥ ፡ ብላችኹ ፡ አትኼዱም ።

4 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በምሳሌ ፡ ይመስሉባች኿ል ፥ በጽኑ ፡ ልቅሶም ፡ ያለቅሱላች኿ል ፤ እነርሱም ፦ ፈጽመን ፡
ጠፍተናል ፤ የሕዝቤን ፡ ዕድል ፡ ፈንታ ፡ ይሰፍራል ፥ ርሱንም ፡ የሚከለክል ፡ የለም ፤ ዕርሻችንን ፡ ለዐመፀኛዎች ፡
ይከፍላል ፡ ይላሉ ።

5 ፤ ስለዚህ ፥ በእግዚአብሔር ፡ ጉባኤ ፡ መካከል ፡ በዕጣ ፡ ገመድ ፡ የሚጥል ፡ አይኖርኽም ።

6 ፤ ትንቢት ፡ አትናገሩ ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ፤ በእነዚህ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አይናገሩም ፥ ስድብም ፡ አይርቅም ።

7 ፤ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የተባልኽ ፡ ሆይ ፥ በእውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ የማይታገሥ ፡ ነውን ፧ ወይስ ፡ ሥራው ፡
እንደዚኽ ፡ ናትን ፧ ቃሌስ ፡ በቅን ፡ ለሚኼድ ፡ በጎነት ፡ አያደርግምን ፧

8 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ከቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ዠምሮ ፡ ሕዝቤ ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ኾኖ ፡ ተነሥቷል ፤ ቀሚስንና ፡ መጐናጸፊያን ፡
ገፈፉችኹ ፤ ሳይፈሩም ፤ የሚያልፉትን ፡ ከሰልፍ ፡ እንደሚመለሱ ፡ አደረጋች኿ቸው ።

9 ፤ የሕዝቤንም ፡ ሴቶች ፡ ከተሸለሙ ፡ ቤቶቻቸው ፡ አሳደዳች኿ቸው ፤ ከሕፃናታቸውም ፡ ክብሬን ፡ ለዘለዓለም ፡
ወሰዳችኹ ።

10 ፤ በዚህ ፡ ዕረፍት ፡ የላችኹምና ፡ ተነሥታችኹ ፡ ኺዱ ፤ በርኵሰት ፡ ምክንያት ፡ ክፉ ፡ ጥፋት ፡ ታጠፋች኿ለች ።

11 ፤ ነፋስንም ፡ ተከትሎ ፦ ስለወይን ፡ ጠጅና ፡ ስለ ፡ ስካር ፡ ትንቢት ፡ እናገርልኻለኹ ፡ ብሎ ፡ ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡
ሰው ፡ ቢኖር ፡ ርሱ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ነቢይ ፡ ይኾናል ።

12 ፤ ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ ዅለንተናኽን ፡ ፈጽሞ ፡ እሰበስባለኹ ፥ የእስራኤልንም ፡ ቅሬታ ፡ ፈጽሞ ፡ አከማቻለኹ ፤ እንደ ፡
ባሶራ ፡ በጎችና ፡ እንደ ፡ መንጋ ፡ በማሰማሪያቸው ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡ አኖራቸዋለኹ ፤ ከሰው ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡
ድምፃቸውን ፡ ያሰማሉ ።

13 ፤ ሰባሪው ፡ በፊታቸው ፡ ወጥቷል ፤ እነርሱም ፡ ሰብረው ፡ ወደ ፡ በሩ ፡ አልፈዋል ፥ በርሱም ፡ በኩል ፡
ወጥተዋል ፤ ንጉሣቸውም ፡ በፊታቸው ፡ ዐልፏል ፥ እግዚአብሔርም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ነው ።

___________________ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ። ___________________

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እንዲህም ፡ አልኹ ። የያዕቆብ ፡ አለቃዎችና ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ገዢዎች ፡ ሆይ ፥ እባካችኹ ፡ ስሙኝ ፤ ፍርድን ፡
ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አይገባችኹምን ፧

2 ፤ መልካሙን ፡ ጠልታች኿ል ፥ ክፉውንም ፡ ወዳች኿ል ፤ ቍርበታቸውን ፡ ገፋች኿ቸዋል ፥ ሥጋቸውንም ፡
ከዐጥንታቸው ፡ ለያይታች኿ል ፤

3 ፤ የሕዝቤን ፡ ሥጋ ፡ በልታች኿ል ፥ ቍርበታቸውንም ፡ ገፋች኿ቸዋል ፥ ዐጥንታቸውንም ፡ ሰብራች኿ል ፤ ለአፍላል ፡
እንደሚኾን ፡ ሥጋ ፡ ለድስትም ፡ እንደሚኾን ፡ ሙዳ ፡ ቈራረጣች኿ቸው ።

4 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጮኻሉ ፥ ርሱም ፡ አይሰማቸውም ፤ ሥራቸውንም ፡ ክፉ ፡
አድርገዋልና ፥ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ከነርሱ ፡ ይሰውራል ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቤን ፡ ስለሚያስቱ ፡ ነቢያት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤ በጥርሳቸው ፡ ሲነክሱ ፡ በሰላም ፡
ይሰብካሉ ፤ በአፋቸው ፡ ግን ፡ አንዳች ፡ በማይሰጥ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ሰልፍን ፡ ያስቡበታል ።

6 ፤ ስለዚህ ፥ ሌሊት ፡ ይኾንባች኿ል ፡ እንጂ ፡ ራእይ ፡ አይኾንላችኹም ፤ ጨለማም ፡ ይኾንባች኿ል ፡ እንጂ ፡
አታሟርቱም ፤ ፀሓይም ፡ በነቢያት ፡ ላይ ፡ ትገባለች ፥ ቀኑም ፡ ይጠቍርባቸዋል ።

7 ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ መልስ ፡ የለምና ፡ ባለራእዮቹ ፡ ያፍራሉ ፥ ሟርተኛዎችም ፡ ይዋረዳሉ ፤ ዅሉም ፡

ከንፈራቸውን ፡ ይሸፍናሉ ።

8 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በደሉን ፡ ለያዕቆብ ፥ ኀጢአቱንም ፡ ለእስራኤል ፡ እነግር ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ኀይልንና ፡
ፍርድን ፡ ብርታትንም ፡ ተሞልቻለኹ ።

9 ፤ ፍርድን ፡ የምትጠሉ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ኹሉ ፡ የምታጣምሙ ፡ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ አለቃዎችና ፡ የእስራኤል ፡
ቤት ፡ ገዢዎች ፡ ሆይ ፥ እባካችኹ ፡ ይህን ፡ ስሙ ።

10 ፤ ጽዮንን ፡ በደም ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ በኀጢአት ፡ ይሠራሉ ።

11 ፤ አለቃዎቿ ፡ በጉቦ ፡ ይፈርዳሉ ፥ ካህናቷም ፡ በዋጋ ፡ ያስተምራሉ ፥ ነቢያቷም ፡ በገንዘብ ፡ ያሟርታሉ ፤ ከዚህም ፡
ጋራ ። እግዚአብሔር ፡ በመካከላችን ፡ አይደለምን ፧ ክፉ ፡ ነገር ፡ ምንም ፡ አይመጣብንም ፡ እያሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ይታመናሉ ።

12 ፤ ስለዚህ ፥ በእናንተ ፡ ምክንያት ፡ ጽዮን ፡ እንደ ፡ ዕርሻ ፡ ትታረሳለች ፥ ኢየሩሳሌምም ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡
ትኾናለች ፥ የቤቱም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይኾናል ።

____________________ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። ____________________

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ በመጨረሻውም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ተራራ ፡ በተራራዎች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡
ይቆማል ፥ ከኮረብታዎችም ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይጐርፋሉ ።

2 ፤ ከጽዮን ፡ ሕግ ፥ ከኢየሩሳሌምም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይወጣልና ፥ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡
ኼደው ፦ ኑ ፥ ወደእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፥ ወደያዕቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ ርሱም ፡ መንገዱን ፡
ያስተምረናል ፥ በፍለጋውም ፡ እንኼዳለን ፡ ይላሉ ።

3 ፤ በብዙዎችም ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ይፈርዳል ፥ በሩቅም ፡ ባሉ ፡ በብርቱዎች ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡
ይበይናል ፤ ሰይፋቸውንም ፡ ማረሻ ፥ ጦራቸውንም ፡ ማጭድ ፡ ለማድረግ ፡ ይቀጠቅጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡
ሰይፍ ፡ አያነሣም ፡ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ሰልፍ ፡ አይማሩም ።

4 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አፍም ፡ ተናግሯልና ፥ ሰው ፡ እያንዳንዱ ፡ ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡
ይቀመጣል ፥ የሚያስፈራውም ፡ የለም ።

5 ፤ ሕዝብም ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ በያምላኩ ፡ ስም ፡ ይኼዳል ፥ እኛም ፡ በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
ለዘለዓለም ፡ እንኼዳለን ።

6 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዐንካሳዪቱን ፡ እሰበስባለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ የባከነችውንና ፡ ያስጨነቅኋትንም ፡ አከማቻለኹ ፤

7 ፤ ዐንካሳዪቱንም ፡ ለቅሬታ ፥ ወደ ፡ ሩቅም ፡ የተጣለችውን ፡ ለብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ አደርጋታለኹ ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡
እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡ ተራራ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነግሣል ።

8 ፤ አንተም ፡ የመንጋ ፡ ግንብ ፡ ሆይ ፥ የጽዮን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዐምባ ፥ ወዳንተ ፡ ትመጣለች ፤ የቀደመችው ፡
ግዛት ፥ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ መንግሥት ፡ ትደርሳለች ።

9 ፤ አኹንስ ፡ ለምን ፡ ትጮኺያለሽ ፧ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ የደረሰብሽ ፥ ንጉሥ ፡ ስለሌለሽ ፡ ነውን ፧ ወይስ ፡
መካሪ ፡ ስለ ፡ ጠፋብሽ ፡ ነውን ፧

10 ፤ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንደምትወልድ ፡ ሴት ፡ አምጠሽ ፡ ውለጂ ፤ አኹን ፡ ከከተማ ፡ ትወጫለሽና ፥ በሜዳም ፡
ትቀመጫለሽ ፥ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትደርሻለሽ ፤ በዚያም ፡ ያድንሻል ፥ በዚያም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጠላቶችሽ ፡ እጅ ፡
ይቤዠሻል ።

11 ፤ አኹንም ፦ ርኩስ ፡ ትኹን ፥ ዐይናችንም ፡ በጽዮን ፡ ላይ ፡ ይይ ፡ የሚሉ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ ፡ ባንቺ ፡ ላይ ፡
ተሰብስበዋል ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ዐሳብ ፡ አያውቁም ፥ ምክሩንም ፡ አያስተውሉም ፤ እንደ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ ዐውድማ ፡

አከማችቷቸዋልና ።

13 ፤ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ቀንድሽን ፡ ብረት ፥ ጥፍርሽንም ፡ ናስ ፡ አደርጋለኹና ፡ ተነሺ ፥ አኺጂ ፤ ብዙ ፡ አሕዛብንም ፡ ታደቂያለሽ ፤ ትርፋቸውንም ፡ ለእግዚአብሔር ፥ ሀብታቸውንም ፡ ለምድር ፡ ኹሉ ፡ ጌታ ፡ ትቀድሻለሽ ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ የጭፍራዎች ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ጭፍራዎችሽን ፡ አኹን ፡ ሰብስቢ ፤ ከቦ ፡ አስጨንቆናል ፤ የእስራኤልን ፡ ፈራጅ ፡ ጕንጩን ፡ በበትር ፡ ይመታሉ ።

2 ፤ አንቺም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ኤፍራታ ፡ ሆይ ፥ አንቺ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡ መካከል ፡ ትኾኚ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ነሽ ፤ ከአንቺ ፡ ግን ፡ አወጣጡ ፡ ከቀድሞ ፡ ዠምሮ ፡ ከዘለዓለም ፡ የኾነ ፥ በእስራኤልም ፡ ላይ ፡ ገዢ ፡ የሚኾን ፡ ይወጣልኛል ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ ወላጂቱ ፡ እስከምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ፤ የቀሩትም ፡ ወንድሞቹ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይመለሳሉ ።

4 ፤ ርሱም ፡ ይቆማል ፥ በእግዚአብሔርም ፡ ኀይል ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ግርማ ፡ መንጋውን ፡ ይጠብቃል ፤ እነርሱም ፡ ይኖራሉ ፤ ርሱ ፡ አኹን ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታላቅ ፡ ይኾናልና ።

5 ፤ ይህም ፡ ሰላም ፡ ይኾናል ፤ አሶራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፥ ምድራችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ ሰባት ፡ እረኛዎችና ፡ ስምንት ፡ አለቃዎች ፡ እናስነሣበታለን ።

6 ፤ የአሶርንም ፡ አገር ፡ በሰይፍ ፥ የናምሩድንም ፡ አገር ፡ በመግቢያው ፡ ውስጥ ፡ ያፈርሳሉ ፤ አሶራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፥ ዳርቻዎቻችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ ርሱ ፡ ይታደገናል ።

7 ፤ የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ እንደሚወርድ ፡ ጠል ፥ በሣር ፡ ላይ ፡ እንደሚወርድ ፡ ካፊያ ፤ ሰውንም ፡ እንደማይጠብቅ ፥ የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ተስፋ ፡ እንደማያደርግ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ በዱር ፡ አራዊትም ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ አንበሳ ፥ በበጎች ፡ መንጋም ፡ መካከል ፡ ዐልፎ ፡ እንደሚረግጥ ፥ የሚታደግም ፡ ሳይኖር ፡ እንደሚነጥቅ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፥ እንዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ቅሬታ ፡ በአሕዛብና ፡ በብዙ ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ ይኾናል ።

9 ፤ እጅኽ ፡ በጠላቶችኽ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትበል ፥ ጠላቶችኽም ፡ ኹሉ ፡ ይጥፉ ።

10 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፈረሶችኽን ፡ ከመካከልኽ ፡ አጠፋለኹ ፥ ሠረገላዎችኽንም ፡ እሰብራለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤

11 ፤ የምድርኽንም ፡ ከተማዎች ፡ አጠፋለኹ ፥ ምሽጎችኽንም ፡ ኹሉ ፡ አፈርሳለኹ ፤

12 ፤ መተትንም ፡ ከእጅኽ ፡ አጠፋለኹ ፥ ሟርተኛዎችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይኾኑልኽም ፤

13 ፤ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችኽንና ፡ ሐውልቶችኽን ፡ ከመካከልኽ ፡ አጠፋለኹ ፥ ለእጅኽም ፡ ሥራ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትሰግድም ፤

14 ፤ የማምለኪያ ፡ ዐጸዶችኽንም ፡ ከመካከልኽ ፡ እነቅላለኹ ፥ ከተማዎችኽንም ፡ አፈርሳለኹ ።

15 ፤ ባልሰሙም ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቍጣና ፡ በመዓት ፡ እበቀላለኹ ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ አኹን ፡– ተነሣ ፥ በተራራዎችም ፡ ፊት ፡ ተፋረድ ፥ ኰረብታዎችም ፡ ቃልኽን ፡ ይስሙ ፡ ብሎ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚለውን ፡ ስሙ ።

2 ፤ ተራራዎች ፡ ሆይ ፥ ጠንካራዎች ፡ የምድር ፡ መሠረቶችም ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡ አለውና ፥ ከእስራኤልም ፡ ጋራ ፡ ይፋረዳልና ፥ የእግዚአብሔርን ፡ ክርክር ፡ ስሙ ።

3 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ ምን ፡ አድርጌኻለኹ ፧ በምንስ ፡ አድክሜኻለኹ ፧ መስክርብኝ ።

4 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አውጥቼኻለኹ ፥ ከባርነት ፡ ቤትም ፡ ተቤዥቼኻለኹ ፤ በፊትኽም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ማርያምንም ፡ ልኬልኽ ፡ ነበር ።

5 ፤ ሕዝቤ ፡ ሆይ ፥ የሞዐብ ፡ ንጉሥ ፡ ባላቅ ፡ የመከረውን ፥ የቢዖርም ፡ ልጅ ፡ በለዓም ፡ የመለሰለትን ፡ አኹን ፡ ዐስብ ፤ የእግዚአብሔርንም ፡ የጽድቅ ፡ ሥራ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሰጢም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ገልገላ ፡ ድረስ ፡ ዐስብ ።

6 ፤ ምን ፡ ይዤ ፡ ወደእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ልምጣና ፡ በልዑል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ ልስገድ ፧ የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የአንዱን ፡ ዓመት ፡ ጥጃ ፡ ይዤ ፡ በፊቱ ፡ ልምጣን ፧

7 ፤ እግዚአብሔርስ ፡ በሺሕ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ወይስ ፡ በእልፍ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሾች ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ፧ ወይስ ፡ የበኵር ፡ ልጄን ፡ ስለ ፡ በደሌ ፥ የሆዴንም ፡ ፍሬ ፡ ስለነፍሴ ፡ ኀጢአት ፡ እሰጣለኹን ፧

8 ፤ ሰው ፡ ሆይ ፥ መልካሙን ፡ ነግሮኻል ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሚሻው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ፍርድን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፥ ምሕረትንም ፡ ትወድ ፡ ዘንድ ፥ ከአምላክኽም ፡ ጋራ ፡ በትሕትና ፡ ትኼድ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ፧

9 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ከተማዪቱን ፡ ይጠራታል ፤ ስምኽን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤ የመቅሠፍትን ፡ በትር ፥ ርሱንም ፡ ያዘጋጀ ፡ ማን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ስሙ ።

10 ፤ በእውኑ ፡ በኀጢአተኛ ፡ ቤት ፡ የኀጢአት ፡ መዝገብ ፥ የተጸየፈም ፡ ውሸተኛ ፡ መስፈሪያ ፡ ገና ፡ አለ ፡ ይኾን ፧

11 ፤ በአባይ ፡ ሚዛንና ፡ በከረጢት ፡ ባለ ፡ በተንኰል ፡ መመዘኛ ፡ ንጹሕ ፡ እኾናለኹን ፧

12 ፤ ባለጠጋዎቿን ፡ ግፍ ፡ ሞልቶባቸዋል ፤ በርሷም ፡ የሚኖሩ ፡ በሐሰት ፡ ተናግረዋል ፥ ምላሳቸውም ፡ በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ተንኰለኛ ፡ ነው ።

13 ፤ ስለዚህ ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ መታኹኽ ፤ ስለ ፡ ኀጢአትኽም ፡ አፈረስኹኽ ።

14 ፤ ትበላለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አትጠግብም ፤ ችጋርኽም ፡ በመካከልኽ ፡ ይኾናል ፤ ትወስዳለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አታድንም ፤ የምታድነውንም ፡ ለሰይፍ ፡ እሰጣለኹ ።

15 ፤ ትዘራለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አታጭድም ፤ ወይራውንም ፡ ትጨምቃለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ ዘይቱን ፡ አትቀባም ፤ ወይኑንም ፡ ትጨምቃለኽ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ የወይን ፡ ጠጁን ፡ አትጠጣም ።

16 ፤ አንተን ፡ ለጥፋት ፥ በርሷም ፡ የሚኖሩትን ፡ ለማፏጫ ፡ እሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የዘንበሪን ፡ ሥርዐትና ፡ የአክአብን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፡ ጠብቃችኋል ፥ በምክራቸውም ፡ ኼዳችኋል ፤ የሕዝቤንም ፡ ስድብ ፡ ትሸከማላችኹ ።

___________________ትንቢተ ፡ ሚክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ። ___________________

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ የዛፍ ፡ ፍሬና ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ ከተለቀመ ፡ በኋላ ፡ እንደ ፡ ቀረው ፡ ቃርሚያ ፡ ኾኛለኹና ፡ ወዮልኝ! መብል ፡ የሚኾን ፡ ዘለላ ፥ ነፍሴም ፡ የተመኘችው ፡ በመዠመሪያ ፡ የበሰለው ፡ በለስ ፡ የለም ።

2 ፤ ደግ ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ ጠፍቷል ፥ በሰውም ፡ መካከል ፡ ቅን ፡ የለም ፤ ዅሉ ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡ ያደባሉ ፥ ሰውም ፡ ዅሉ ፡ ወንድሙን ፡ በመረብ ፡ ለመያዝ ፡ ይከታተለዋል ።

3 ፤ እጆቻቸውን ፡ ለክፋት ፡ ያነሣሉ ፤ አለቃውና ፡ ፈራጁ ፡ ጉቦን ፡ ይፈልጋሉ ፥ ትልቁም ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ምኞት ፡ ይናገራል ፤ እንዲሁም ፡ ክፋትን ፡ ይጐነጕናሉ ።

4 ፤ ከነርሱም ፡ ዅሉ ፡ የተሻለው ፡ ርሱ ፡ እንደ ፡ አሜከላ ፡ ነው ፥ ከዅሉም ፡ ቅን ፡ የኾነው ፡ እንደ ፡ ኵርንችት ፡ ነው ፤ ጠባቂዎችኽ ፡ የሚጐበኙበት ፡ ቀን ፡ መጥቷል ፤ አኹን ፡ ይሸበራሉ ።

5 ፤ ባልንጀራን ፡ አትመኑ ፥ በወዳጅም ፡ አትታመኑ ፤ የአፍኽን ፡ ደጅ ፡ በብብትኽ ፡ ከምትተኛው ፡ ጠብቅ ።

6 ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ይንቃልና ፥ ሴት ፡ ልጅ ፡ በእናቷ ፡ ላይ ፥ ምራቲቱም ፡ በአማቷ ፡ ላይ ፡ ትነሣለችና ፥ የሰው ፡ ጠላቶች ፡ የቤቱ ፡ ሰዎች ፡ ናቸውና ።

7 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመለከታለኹ ፥ የመድኀኒቴንም ፡ አምላክ ፡ ተስፋ ፡ አደርጋለኹ ፤ አምላኬም ፡ ይሰማኛል ።

8 ፤ ጠላቴ ፡ ሆይ ፥ ብወድቅ ፡ እነሣለኹና ፥ በጨለማም ፡ ብቀመጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ ይኾንልኛልና ፥ በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ አይበልሽ ።

9 ፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርቻለኹና ፡ እስኪ.ሟገትልኝ ፡ ድረስ ፥ ፍርድን ፡ ለእኔ ፡ እስኪ.ያደርግ ፡ ድረስ ፡ ቍጣውን ፡ እታገሣለኹ ። ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወጣኛል ፥ ጽድቅንም ፡ አያለኹ ።

10 ፤ ጠላቴም ፡ ታያለች ፥ እኔንም ፦ አምላክኽ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዴት ፡ ነው ፡ ያለች ፡ በዕፍረት ፡ ትከደናለች ።

11 ፤ ዐይኖቼ ፡ ይመለከቷታል ፤ አኹን ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ ጭቃ ፡ ትረገጣለች ። ቅጥርሽ ፡ በሚሠራበት ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ድንበርሽ ፡ ትስፋፋለች ።

12 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከአሶርና ፡ ከግብጽ ፡ ከተማዎች ፥ ከግብጽ ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፥ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፥ ከተራራም ፡ እስከ ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣሉ ።

13 ፤ ምድሪቱ ፡ ግን ፡ በሚኖሩባት ፡ በሥራቸው ፡ ፍሬ ፡ ምክንያት ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ።

14 ፤ በቀርሜሎስ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ ዱር ፡ ብቻቸውን ፡ የተቀመጡት ፡ ሰዎችኽ ፥ የርስትኽን ፡ በጎች ፥ በበትርኽ ፡ አግድ ፤ እንደ ፡ ቀደመውም ፡ ዘመን ፡ በበሳንና ፡ በገለዓድ ፡ ይሰማሩ ።

15 ፤ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ወጣኽበት ፡ ዘመን ፡ ተኣምራትን ፡ አሳያቸዋለኹ ።

16 ፤ አሕዛብ ፡ አይተው ፡ በጕልበታቸው ፡ ኹሉ ፡ ያፍራሉ ፤ እጃቸውን ፡ በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ያኖራሉ ፥ ዦሯቸውም ፡ ትደነቍራለች ፤

17 ፤ እንደ ፡ እባብም ፡ መሬት ፡ ይልሳሉ ፥ እንደምድርም ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ እየተንቀጠቀጡ ፡ ከግንባቸው ፡ ይመጣሉ ፤ ፈርተውም ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመጣሉ ፥ ስለ ፡ አንተም ፡ ይፈራሉ ።

18 ፤ በደልን ፡ ይቅር ፡ የሚል ፥ የርስቱንም ፡ ቅሬታ ፡ ዐመፅ ፡ የሚያሳልፍ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ፡ ምሕረትን ፡ ይወዳልና ፥ ቍጣውን ፡ ለዘለዓለም ፡ አይጠብቅም ።

19 ፤ ተመልሶ ፡ ይምረናል ፤ ክፋታችንንም ፡ ይጠቀጥቃል ፥ ኀጢአታችንንም ፡ በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይጥለዋል ።

20 ፤ ከቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ዠምረኽ ፡ ለአባቶቻችን ፡ የማልኽላቸውን ፡ እውነት ፡ ለያዕቆብ ፥ ምሕረትንም ፡ ለአብርሃም ፡ ታደርጋለኽ ❖

ትንቢተ ፡ ዮናስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፤ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደዐማቴ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ተነሥተኽ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኺድ ፤ ክፋታቸውም ፡ ወደ ፡ ፊቴ ፡ ወጥቷልና ፤ በርሷ ፡ ላይ ፡ ስበክ ።

3 ፤ ዮናስ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይኰበልል ፡ ዘንድ ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ኢዮጴም ፡ ወረደ ፤ ወደ ፡ ተርሴስም ፡ የምታልፍ ፡ መርከብ ፡ አገኘ ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ኰብሎ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ይኼድ ፡ ዘንድ ፡ ዋጋ ፡ ሰጥቶ ፡ ወደ ፡ ርሷ ፡ ገባ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ነፋስን ፡ አመጣ ፤ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ ኾነ ፤ መርከቢቱም ፡ ልትሰበር ፡ ቀረበች ።

5 ፤ መርከበኛዎቹም ፡ ፈሩ ፤ እያንዳንዱም ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ጮኸ ፤ መርከቢቱም ፡ እንድትቀልላቸው ፡ በውስጧ ፡ የነበረውን ፡ ዕቃ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ጣሉት ፤ ዮናስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መርከቡ ፡ ውስጠኛው ፡ ክፍል ፡ ወርዶ ፡ ነበር ፤ በከባድ ፡ እንቅልፍም ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።

6 ፤ የመርከቡም ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ቀርቦ ፦ ምነው ፡ ተኝተኻል ፧ እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስበን ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ተነሥተኽ ፡ አምላክኽን ፡ ጥራ ፡ አለው ።

7 ፤ ርስ ፡ በርሳቸውም ፦ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፤ ዕጣ ፡ እንጣጣል ፡ ተባባሉ ። ዕጣም ፡ ተጣጣሉ ፤ ዕጣውም ፡ በዮናስ ፡ ላይ ፡ ወደቀ ።

8 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፦ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ በማን ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኘን ፡ እባክኽ ፡ ንገረን ፤ ሥራኽ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ከወዴትስ ፡ መጣኽ ፧ አገርኽስ ፡ ወዴት ፡ ነው ፧ ወይስ ፡ ከማን ፡ ወገን ፡ ነኽ ፧ አሉት ።

9 ፤ ርሱም ፦ እኔ ፡ ዕብራዊ ፡ ነኝ ፤ ባሕሩንና ፡ የብሱን ፡ የፈጠረውን ፡ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመልካለኊ ፡ አላቸው ።

10 ፤ እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ኰበለለ ፡ ርሱ ፡ ስለ ፡ ነገራቸው ፡ ዐውቀዋልና ፤ እጅግ ፡ ፈርተው ፦ ይህ ፡ ያደረግኸው ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ አሉት ።

11 ፤ ባሕሩንም ፡ ሞገዱ ፡ አጥብቆ ፡ ያናውጠው ፡ ነበርና ፦ ባሕሩ ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጸጥ ፡ እንዲል ፡ ምን ፡ እናድርግብኽ ፧ አሉት ።

12 ፤ ርሱም ፦ ይህ ፡ ታላቅ ፡ ማዕበል ፡ በእኔ ፡ ምክንያት ፡ እንዳገኛችኊ ፡ ዐውቃለኊና ፡ አንሥታችኊ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ጣሉኝ ፤ ባሕሩም ፡ ጸጥ ፡ ይልላችኋል ፡ አላቸው ።

13 ፤ ሰዎቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ሊመለሱ ፡ አጥብቀው ፡ ቀዘፉ ፤ ዳሩ ፡ ግን ፡ ባሕሩ ፡ እጅግ ፡ አብዝቶ ፡ ይናወጥባቸው ፡ ነበርና ፤ አልቻሉም ።

14 ፤ ስለዚህ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸው ፦ አቤቱ ፤ እንደ ፡ ወደድኽ ፡ አድርገኻልና ፤ እንለምንኻለን ፤ አቤቱ ፤ ስለዚህ ፡ ሰው ፡ ነፍስ ፡ እንዳንጠፋ ፡ ንጹሕም ፡ ደም ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ እንዳታደርግ ፡ እንለምንኻለን ፡ አሉ ።

15 ፤ ዮናስንም ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ጣሉት ፤ ባሕሩም ፡ ከመናወጡ ፡ ጸጥ ፡ አለ ።

16 ፤ ሰዎችም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እጅግ ፡ ፈሩ ፤ ለእግዚአብሔርም ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረቡ ፤ ስእለትንም ፡ ተሳሉ ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፡ የሚውጥ ፡ ታላቅ ፡ ዓሣ ፡ አሰናዳ ፤ ዮናስም ፡ ሦስት ፡ ቀንና ፡ ሦስት ፡ ሌሊት ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ነበረ ።

2 ፤ ዮናስም ፡ በዓሣው ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለየ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦

3 ፤ በመከራዬ ፡ ሳለኹ ፡ ወደ ፡ አምላኬ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኽኹ ፥ ርሱም ፡ ሰማኝ ፤ በሲኦልም ፡ ሆድ ፡ ውስጥ ፡ ኾኜ ፡ ጮኽኹ ፥ ቃሌንም ፡ አዳመጥኽ ።

4 ፤ ወደ ፡ ጥልቁ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ ጣልኸኝ ፥ ፈሳሾችም ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበሩ ፤ ማዕበልኽና ፡ ሞገድኽ ፡ ኹሉ ፡ በላዬ ፡ ዐለፉ ።

5 ፤ እኔም ፦ ከዐይንኽ ፡ ፊት ፡ ተጣልኹ ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስኽ ፡ ደግሞ ፡ እመለከታለኹ ፡ አልኹ ።

6 ፤ ውሃዎችም ፡ እስከ ፡ ነፍሴ ፡ ድረስ ፡ ከበቡኝ ፤ ጥልቁ ፡ ባሕር ፡ በዙሪያዬ ፡ ነበረ ፤ የባሕሩ ፡ ሣር ፡ በራሴ ፡ ተጠምጥሞ ፡ ነበር ።

7 ፤ ወደተራራዎች ፡ መሠረት ፡ ወረድኹ ፤ በምድርና ፡ በመወርወሪያዎቿ ፡ ለዘለዓለም ፡ ተዘጋኹ ፤ አንተ ፡ ግን ፥ አቤቱ ፡ አምላኬ ፥ ሕይወቴን ፡ ከጕድጓዱ ፡ አወጣኽ ።

8 ፤ ነፍሴ ፡ በዛለችብኝ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዐሰብኹት ፤ ጸሎቴም ፡ ወዳንተ ፡ ወደ ፡ ቅዱስ ፡ መቅደስኽ ፡ ገባች ።

9 ፤ ከንቱነትንና ፡ ሐሰትን ፡ የሚጠብቁ ፡ ምሕረታቸውን ፡ ትተዋል ።

10 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በምስጋና ፡ ቃል ፡ እሠዋልኻለኹ ፤ የተሳልኹትንም ፡ እከፍላለኹ ። ደኅንነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።

11 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዓሣውን ፡ አዘዘው ፥ ርሱም ፡ ዮናስን ፡ በየብስ ፡ ላይ ፡ ተፋው ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ኹለተኛ ፡ ወደ ፡ ዮናስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ ተነሥተኽ ፡ ወደዚያች ፡ ወደ ፡ ታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኺድ ፥ የምነግርኽንም ፡ ስብከት ፡ ስበክላት ፡ አለው ።

3 ፤ ዮናስም ፡ ተነሥቶ ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ኼደ ፤ ነነዌም ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያኽል ፡ እጅግ ፡ ታላቅ ፡ ከተማ ፡ ነበረች ።

4 ፤ ዮናስም ፡ የአንድ ፡ ቀን ፡ መንገድ ፡ ያኽል ፡ ወደ ፡ ከተማዪቱ ፡ ውስጥ ፡ ሊገባ ፡ ዠመረ ፤ ጮኾም ፦ በሦስት ፡ ቀን ፡ ውስጥ ፡ ነነዌ ፡ ትገለበጣለች ፡ አለ ።

5 ፤ የነነዌም ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመኑ ፤ ለጾም ፡ ዐዋጅ ፡ ነገሩ ፥ ከታላቁም ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ ማቅ ፡ ለበሱ ።

6 ፤ ወሬውም ፡ ወደነነዌ ፡ ንጉሥ ፡ ደረሰ ፤ ርሱም ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነሥቶ ፡ መጐናጸፊያውን ፡ አወለቀ ፡ ማቅም ፡ ለበሰ ፥ በዐመድም ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ።

7 ፤ ዐዋጅም ፡ አስነገረ ፥ በነነዌም ፡ ውስጥ ፡ የንጉሡንና ፡ የመኳንንቱን ፡ ትእዛዝ ፡ አሳወጀ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ ሰዎችና ፡ እንስሳዎች ፡ ላሞችና ፡ በጎች ፡ አንዳችን ፡ አይቅመሱ ፤ አይሰማሩም ፡ ውሃንም ፡ አይጠጡ ፤

8 ፤ ሰዎችና ፡ እንስሳዎችም ፡ በማቅ ፡ ይከደኑ ፥ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በብርቱ ፡ ይጩኹ ፤ ሰዎችም ፡ ኹሉ ፡ ከክፉ ፡ መንገዳቸውና ፡ በእጃቸው ፡ ካለው ፡ ግፍ ፡ ይመለሱ ።

9 ፤ እኛ ፡ እንዳንጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመልሶ ፡ ይጸጸት ፡ እንደ ፡ ኾነ ፥ ከጽኑ ፡ ቍጣውም ፡ ይመለስ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፧

10 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከክፉ ፡ መንገዳቸው ፡ እንደተመለሱ ፡ ሥራቸውን ፡ አየ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ያደርግባቸው ፡
ዘንድ ፡ በተናገረው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ተጸጸቶ ፡ አላደረገውም ።

ትንቢተ ፡ ዮናስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ይህም ፡ ዮናስን ፡ ክቶ ፡ ደስ ፡ አላሠኘውም ፥ ርሱም ፡ ተቈጣ ።

2 ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጸለየና ፦ አቤቱ ፥ እለምንኻለኹ ፤ በአገሬ ፡ ሳለኹ ፡ የተናገርኹት ፡ ይህ ፡
አልነበረምን ፥ አንተ ፡ ቸርና ፡ ይቅር ፡ ባይ ፥ ታጋሽም ፥ ምሕረትኽም ፡ የበዛ ፥ ከክፉው ፡ ነገርም ፡ የተነሣ ፡ የምትጸጸት ፡
አምላክ ፡ እንደ ፡ ኾንኽ ፡ ዐውቄ ፡ ነበርና ፥ ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ለመኰብለል ፡ ፈጥኜ ፡ ነበር ።

3 ፤ አኹንም ፥ አቤቱ ፥ ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለኛልና ፥ እባክኽ ፥ ነፍሴን ፡ ከእኔ ፡ ውሰድ ፡ አለው ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፦ በእውኑ ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኻልን ፥ አለ ።

5 ፤ ዮናስም ፡ ከከተማዪቱ ፡ ወጣ ፥ ከከተማዪቱም ፡ በስተምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ተቀመጠ ፤ ከተማዪቱንም ፡ የሚያገኛትን ፡
እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ለራሱ ፡ ዳስ ፡ ሠርቶ ፡ ከጥላው ፡ በታች ፡ ተቀመጠ ።

6 ፤ እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ቅል ፡ አዘጋጀ ፥ ከጭንቀቱም ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ጥላ ፡ እንድትኾን ፡
በዮናስ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋት ፤ ዮናስም ፡ ስለ ፡ ቅሊቱ ፡ እጅግ ፡ ደስ ፡ አለው ።

7 ፤ በነጋው ፡ ግን ፡ ወገግ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትልን ፡ አዘጋጀ ፥ ርሷም ፡ ቅሊቱን ፡ እስክትደርቅ ፡ ድረስ ፡
መታቻት ።

8 ፤ ፀሓይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትኵስ ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ አዘጋጀ ፡ ዮናስ ፡ እስኪዝል ፡ ድረስም ፡ ፀሓይ ፡
ራሱን ፡ መታው ፤ ለራሱም ፡ ሞትን ፡ ፈለገና ፦ ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለኛል ፡ አለ ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፦ በእውኑ ፡ ስለዚች ፡ ቅል ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኻልን ፥ አለው ። ርሱም ፦ እስከ ፡
ሞት ፡ ድረስ ፡ እቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገ፟ባ፟ኛል ፡ አለ ።

10 ፤ እግዚአብሔርም ፦ አንተ ፡ ትበቅል ፡ ዘንድ ፡ ላልደከምኽባት ፡ ላላሳደግኻትም ፥ ባንድ ፡ ሌሊት ፡ ለበቀለች ፥ ባንድ ፡
ሌሊትም ፡ ለደረቀችው ፡ ቅል ፡ አዝነኻል ።

11 ፤ እኔስ ፡ ቀኛቸውንና ፡ ግራቸውን ፡ የማይለዩ ፡ ከመቶ ፡ ኻያ ፡ ሺሕ ፡ የሚበልጡ ፡ ሰዎችና ፡ ብዙ ፡ እንስሳዎች ፡
ላሉባት ፡ ለታላቂቱ ፡ ከተማ ፡ ለነነዌ ፡ አላዝንምን ፥ አለው ፨

ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆም ፡ ያየው ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ አቤቱ ፥ እኔ ፡ ስጮኽ ፡ የማትሰማው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፤ ስለ ፡ ግፍ ፡ ወዳንተ ፡ እጮኻለኹ ፥ አንተም ፡ አታድንም ።

3 ፤ በደልንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አሳየኸኝ ፤ ጠማምነትንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ትመለከታለኽ ፤ ጥፋትና ፡ ግፍ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይነሣሉ ።

4 ፤ ስለዚህ ፥ ሕግ ፡ ላልቷል ፥ ፍርድም ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አይወጣም ፤ ኀጢአተኛ ፡ ጻድቅን ፡ ይከባልና ፤ ስለዚህ ፥ ፍርድ ፡ ጠማማ ፡ ኾኖ ፡ ይወጣል ።

5 ፤ እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ ቢተርክላችኹ ፡ ስንኳ ፡ የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመናችኹ ፡ እሠራለኹና ፡ እዩ ፥ ተመልከቱ ፥ ተደነቁ ።

6 ፤ እንሆ ፥ የእነርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ መኖሪያ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ስፋት ፡ ላይ ፡ የሚኼዱትን ፡ መራሮችንና ፡ ፈጣኖችን ፡ ሕዝብ ፡ ከለዳውያንን ፡ አስነሣለኹ ።

7 ፤ እነርሱ ፡ የሚያስፈሩና ፡ የሚያስደነግጡ ፡ ናቸው ፤ ፍርዳቸውና ፡ ክብራቸው ፡ ከራሳቸው ፡ ይወጣል ።

8 ፤ ፈረሶቻቸውም ፡ ከነብር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ፥ ከማታም ፡ ተኵላ ፡ ይልቅ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤ ፈረሰኞዎቻቸውም ፡ ይንሳፈፋሉ ፥ ከሩቅም ፡ ይመጣሉ ፥ ለመብልም ፡ እንደሚቸኵል ፡ ንስር ፡ ይበራሉ ።

9 ፤ ኹሉም ፡ ለግፍ ፡ ሥራ ፡ ይመጣሉ ፥ ፊታቸውንም ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያቀናሉ ፤ ምርኮኞዎችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ይሰበስባሉ ።

10 ፤ በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ያላግጣሉ ፥ መሳፍንትም ፡ ዋዛ ፡ ኾነውላቸዋል ፤ በምሽጉ ፡ ኹሉ ፡ ይሥቃሉ ፥ ዐፈሩንም ፡ ከምረው ፡ ይወስዱታል ።

11 ፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ ዐልፎ ፡ ይኼዳል ፥ ይበድልማል ፤ ኀይሉንም ፡ አምላክ ፡ ያደርገዋል ።

12 ፤ አቤቱ ፥ የተቀደስኽ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ከዘለዓለም ፡ ዠምሮ ፡ አልነበርኽምን ፤ እኛ ፡ አንሞትም ፤ አቤቱ ፥ ለፍርድ ፡ ሠርተኸዋል ፥ ለተግሣጽም ፡ አድርገኸዋል ።

13 ፤ ዐይኖችኽ ፡ ክፉ ፡ እንዳያዩ ፡ ንጹሓን ፡ ናቸው ፥ ጠማምነትንም ፡ ትመለከት ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፤ አታላዮችንስ ፡ ለምን ፡ ትመለከታለኽ ፤ ኀጢአተኛውስ ፡ ከርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቅ ፡ የኾነውን ፡ ሲውጠው ፡ ስለ ፡ ምን ፡ ዝም ፡ ትላለኽ ፤

14 ፤ ሰዎችንም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ዓሣዎች ፥ አለቃም ፡ እንደሌላቸው ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ ለምን ፡ ታደርጋቸዋለኽ ፤

15 ፤ ኹሉን ፡ በመቃጥን ፡ ያወጣል ፥ በመረቡም ፡ ይይዛቸዋል ፥ በአሽክላውም ፡ ውስጥ ፡ ያከማቻቸዋል ፤ ስለዚህ ፥ ደስ ፡ እያለው ፡ እልል ፡ ይላል ።

16 ፤ ዕድል ፡ ፈንታው ፡ በእነርሱ ፡ ሰብታለችና ፥ መብሉም ፡ በዝቷልና ፥ ስለዚህ ፡ ለመረቡ ፡ ይሠዋል ፥ ለአሽክላውም ፡ ያጥናል ።

17 ፤ ስለዚህ ፥ መረቡን ፡ ይጥላልን ፤ አሕዛብንም ፡ ዘወትር ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ አይራራምን ፤

ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ እቆማለኹ ፥ በዐምባ ፡ ላይም ፡ እወጣለኹ ፤ የሚናገረኝንም ፥ ስለ ፡ ክርክሬም ፡ የምመልሰውን ፡ ዐውቅ ፡ ዘንድ ፡ እመለከታለኹ ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፦ አንባቢው ፡ ይፈጥን ፡ ዘንድ ፡ ራእዩን ፡ ጻፍ ፥ በጽላትም ፡ ላይ ፡ ግለጠው ።

3 ፤ ራእዩ ፡ ገና ፡ እስከተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነው ፥ ወደ ፡ ፍጻሜውም ፡ ይቸኰላል ፥ ርሱም ፡ አይዋሽም ፤ ቢዘገይም ፡ በርግጥ ፡ ይመጣልና ፥ ታገሠው ፤ ርሱ ፡ አይዘገይም ።

4 ፤ እንሆ ፥ ነፍሱ ፡ ኵርታለች ፥ በውስጡም ፡ ቅን ፡ አይደለችም ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእምነቱ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ።

5 ፤ ርሱ ፡ አታላይና ፡ ኵሩ ፡ ሰው ፡ ነው ፤ በሰፍራው ፡ ዐርፎ ፡ አይቀመጥም ፤ ሥሥቱን ፡ እንደ ፡ሲኦል ፡ ያሰፋል ፥ ርሱም ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ አይጠግብም ፤ አሕዛብንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ይሰበስባል ፥ ወገኖቹንም ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ያከማቻል ።

6 ፤ እነዚህ ፡ ኹሉ ፦ ለርሱ ፡ ያልኾነውን ፡ ወደ ፡ ርሱ ፡ ለሚሰበስብ ፡ መያዣውንም ፡ ለራሱ ፡ የሚያበዛ ፡ ወዮለት! እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ እያሉ ፡ ምሳሌ ፡ አይመስሉበትምን ፡

7 ፤ ተረትም ፡ አይተርቱበትምን ፡ የሚነክሱኽ ፡ ድንገት ፡ አይነሡብኽምን ፡ የሚያስጨንቁኽም ፡ ይነቃሉ ፤ ለእነርሱም ፡ ብዝበዛ ፡ ትኾናለኽ ።

8 ፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ስላፈሰስኽ ፥ በምድሪቱና ፡ በከተማዪቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፥ አንተ ፡ ብዙዎችን ፡ አሕዛብን ፡ በዝብዘኻልና ፥ ከአሕዛብ ፡ የቀሩት ፡ ኹሉ ፡ ይበዘብዙኻል ።

9 ፤ ከክፉ ፡ እንዲድን ፡ ጐጆውን ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ ክፉ ፡ ትርፍን ፡ ለሚሰበስብ ፡ ወዮለት!

10 ፤ ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥፍተኻልና ፥ ለቤትኽ ፡ ዕፍረትን ፡ መክረኻል ፥ በነፍስኽም ፡ ላይ ፡ ኀጢአትን ፡ አድርገኻል ።

11 ፤ ድንጋይም ፡ ከግንብ ፡ ውስጥ ፡ ይጮኻል ፥ ዕንጨትም ፡ ከውቅር ፡ ውስጥ ፡ ይመልስለታል ።

12 ፤ ከተማን ፡ በደም ፡ ለሚሠራ ፥ ከተማንም ፡ በኀጢአት ፡ ለሚመሠርት ፡ ወዮለት!

13 ፤ እንሆ ፥ አሕዛብ ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ እንዲሠሩ ፥ ወገኖችም ፡ ስለ ፡ ከንቱነት ፡ እንዲደክሙ ፡ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የኾነ ፡ አይደለምን ፡

14 ፤ ውሃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፥ ምድር ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።

15 ፤ ኀፍረተ ፡ ሥጋውን ፡ ለማየት ፡ ባልንጀራውን ፡ ለሚያጠጣ ፥ ክፉንም ፡ ለሚጨምርበት ፥ ለሚያሰክረውም ፡ ወዮለት!

16 ፤ በክብር ፡ ፋንታ ፡ ዕፍረት ፡ ሞልቶብኻል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ጠጥተኽ ፡ ተንገድገድ ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቀኙ ፡ ጽዋ ፡ ይመለስብኻል ፥ ዕፍረትም ፡ በክብርኽ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

17 ፤ የሰውንም ፡ ደም ፡ ስላፈሰስኽ ፥ በምድሪቱና ፡ በከተማዪቱም ፡ በርሷም ፡ በሚኖሩ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፥ በሊባኖስ ፡ ላይ ፡ የሠራኸው ፡ ግፍ ፡ ይከድንኻል ፤ የአራዊትም ፡ አደጋ ፡ ያስፈራራኻል ።

18 ፤ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ሠሪው ፡ የቀረጸው ፡ ለምን ፡ ጥቅም ፡ ነው ፡ ዲዳንም ፡ ጣዖት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሠሪው ፡ የታመነበቱ ፥ ሐሰትን ፡ የሚያስተምር ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ፡

19 ፤ ዕንጨቱን ፦ ንቃ ፥ ዲዳውንም ፡ ድንጋይ ፦ ተነሣ ፡ ለሚለው ፡ ወዮለት! በእውኑ ፡ ይህ ፡ ያስተምራልን ፡ እንሆ ፥ በወርቅና ፡ በብር ፡ ተለብጧል ፥ ምንም ፡ እስትንፋስ ፡ የለበትም ።

20 ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በተቀደሰ ፡ መቅደሱ ፡ አለ ፤ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ በፊቱ ፡ ዝም ፡ ትበል ።

ትንቢተ ፡ ዕንባቆም ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ የነቢዩ ፡ የዕንባቆም ፡ ጸሎት ፡ በመዝሙር ።

2 ፤ አቤቱ ፥ ዝናኽን ፡ ሰምቼ ፡ ፈራኹ ፤ አቤቱ ፥ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ሥራኽን ፡ ፈጽም ፤ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ትታወቅ ፤ በመዓት ፡ ጊዜ ፡ ምሕረትን ፡ ዐስብ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከቴማን ፥ ቅዱሱም ፡ ከፋራን ፡ ተራራ ፡ ይመጣል ። ክብሩ ፡ ሰማያትን ፡ ከድኗል ፥ ምስጋናውም ፡
ምድርን ፡ሞልቷል ።

4 ፤ ጸዳሉም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፤ ጨረር ፡ ከእጁ ፡ ወጥቷል ፤ ኀይሉም ፡ በዚያ ፡ ተሰውሯል ።

5 ፤ ቸነፈር ፡ በፊቱ ፡ ይኼዳል ፥ የእሳትም ፡ ነበልባል ፡ ከእግሩ ፡ ይወጣል ።

6 ፤ ቆመ ፥ ምድርንም ፡ አወካት ፤ ተመለከተ ፥ አሕዛብንም ፡ አናወጠ ፤ የዘለዓለምም ፡ ተራራዎች ፡
ተቀጠቀጡ ፥ የዘለዓለምም ፡ ኰረብታዎች ፡ ቀለጡ ፤ መንገዱ ፡ ከዘለዓለም ፡ ነው ።

7 ፤ የኢትዮጵያ ፡ ድንኳኖች ፡ሲጨነቁ ፡ አየኹ ፤ የምድያም ፡ አገር ፡ መጋረጃዎች ፡ ተንቀጠቀጡ ።

8 ፤ በእውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡ ተቈጥቷልን ፧ ቍጣኽ ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፥ መዓትኽም ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
ነውን ፧ በፈረሶችኽና ፡ በማዳንኽ ፡ ሠረገላዎች ፡ ላይ ፡ ተቀምጠኻልና ።

9 ፤ በቃልኽ ፡ እንደ ፡ ማልኽ ፡ መቅሠፍትኽን ፡ አወጣኽ ፤ ቀስትኽንም ፡ ገተርኽ ፤ ምድርን ፡ሰንጥቀኽ ፡ ፈሳሾችን ፡
አወጣኽ ።

10 ፤ ተራራዎች ፡ አንተን ፡ አይተው ፡ ተጨነቁ ፤ የውሃ ፡ ሞገድ ፡ ዐልፏል ፤ ቀላዩም ፡ ድምፁን ፡ ሰጥቷል ፥ እጁንም ፡
ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥቷል ።

11 ፤ ፍላጻዎችኽ ፡ ከወጡበት ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፥ ከሚንቦገቦገውም ፡ ከጦርኽ ፡ ጸዳል ፡ የተነሣ ፥ ፀሓይና ፡ ጨረቃ ፡
በመኖሪያቸው ፡ ቆሙ ።

12 ፤ በምድር ፡ ላይ ፡ በመዓት ፡ ተራመድኽ ፤ አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ አኼድኻቸው ።

13 ፤ ሕዝብኽን ፡ ለመታደግ ፥ የቀባኸውንም ፡ ለማዳን ፡ ወጣኽ ፤ የኀጢአተኛውን ፡ ቤት ፡ ራስ ፡
ቀጠቀጥኽ ፤ መሠረቱን ፡ እስከ ፡ ዐንገቱ ፡ ድረስ ፡ገለጥኽ ።

14 ፤ የአለቃዎችን ፡ ራስ ፡ በገዛ ፡ በትራቸው ፡ ወጋኽ ፤ እኔን ፡ ይበትኑ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡
መጡ ፤ ችግረኛውን ፡ በስውር ፡ ለመዋጥ ፡ ደስታቸው ፡ ነው ።

15 ፤ ፈረሶችኽን ፡ በባሕር ፥ በብዙ ፡ ውሃዎችም ፡ ላይ ፡ አስረገጥኽ ።

16 ፤ እኔ ፡ ሰምቻለኹ ፥ ልቤም ፡ ደነገጠብኝ ፤ ከድምፁ ፡ የተነሣ ፡ ከንፈሮቼ ፡ ተንቀጠቀጡ ፤ መንቀጥቀጥ ፡ ወደ ፡
ዐጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፤ በስፍራዬ ፡ ኾኜ ፡ ተናወጥኹ ፤ በሚያስጨንቁን ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡
የመከራን ፡ ቀን ፡ ዝም ፡ ብዬ ፡ እጠብቃለኹ ።

17 ፤ ምንም ፡ እንኳ ፡ በለስም ፡ ባታፈራ ፥ በወይንም ፡ሐረግ ፡ ፍሬ ፡ ባይገኝ ፥ የወይራ ፡ ሥራ ፡ ቢጐድል ፥ ዕርሾችም ፡
መብልን ፡ ባይሰጡ ፥ በጎች ፡ ከበረቱ ፡ ቢጠፉ ፥ ላሞችም ፡ በጋጡ ፡ ውስጥ ፡ ባይገኙ ፥

18 ፤ እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤ በመድኀኒቴ ፡ አምላክ ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለኹ ።

19 ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኀይሌ ፡ ነው ፤ እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ዋላ ፡ እግሮች ፡ ያደርጋል ፤ በከፍታዎችም ፡ ላይ ፡
ያስኼደኛል ፨

ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዓሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢዮስያስ ፡ ዘመን ፡ ወደሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ወደአማርያ ፡ ልጅ ፡ ወደጎዶልያስ ፡
ልጅ ፡ ወደኵሲ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ[271] ፡ የመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦

2 ፤ ነገርን ፡ ኹሉ ፡ ከምድር ፡ ፊት ፡ ፈጽሜ ፡ አጠፋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

3 ፤ ሰውንና ፡ እንስሳን ፡ አጠፋለኹ ፤ የሰማይን ፡ ወፎችና ፡ የባሕርን ፡ ዓሣዎች ፡ ማሰናከያንም ፡ ከኀጢአተኛዎች ፡ ጋራ ፡
አጠፋለኹ ፤ ሰውንም ፡ ከምድር ፡ ፊት ፡ እቈርጣለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ እጄንም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በሚኖሩት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለኹ ፤ ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ የበዓልን ፡
ቅሬታና ፡ የጣዖታቱን ፡ ካህናት ፡ ስም ፡ አጠፋለኹ ፤

5 ፤ በሰገነትም ፡ ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሰራዊት ፡ የሚሰግዱትን ፥ በእግዚአብሔርና ፡ በንጉሣቸው ፡ በሚልኮም ፡ ምለው ፡
የሚሰግዱትን ፥

6 ፤ እግዚአብሔርንም ፡ ከመከተል ፡ የተመለሱትን ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ያልፈለጉትንና ፡ ያልጠየቁትን ፡ አጠፋለኹ ።

7 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቧልና ፥ እግዚአብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አዘጋጅቷልና ፥ የጠራቸውንም ፡
ቀድሷልና ፥ በጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ በሉ ።

8 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ መሥዋዕት ፡ ቀን ፡ አለቃዎችንና ፡ የንጉሥን ፡ ልጆች ፡ እንግዳ ፡ ልብስ ፡ የሚለብሱትንም ፡ ኹሉ ፡
እቀጣለኹ ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በመድረኩ ፡ ላይ ፡ የሚዘሉትን ፥ የጌታቸውን ፡ ቤት ፡ ዐመፃንና ፡ ሽንገላን ፡ የሚሞሉትን ፡
እቀጣለኹ ።

10 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ከዓሣው ፡ በር ፡ የጩኸት ፡ ድምፅ ፥ ከከተማውም ፡ በኹለተኛው ፡ ክፍል ፡
ውካታ ፥ ከኰረብታዎቹም ፡ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ ይኾናል ።

11 ፤ እናንተ ፡ በመክቴሽ ፡ የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የከነዓን ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ጠፍተዋልና ፥ ብርም ፡ የተሸከሙ ፡ ኹሉ ፡
ተቈርጠዋልና ፥ አልቅሱ ።

12 ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በመብራት ፡ እመረምራለኹ ፤ በአተላቸውም ፡ ላይ ፡
የሚቀመጡትን ፥ በልባቸውም ፦ እግዚአብሔር ፡ መልካምን ፡ አያደርግም ፥ ክፉም ፡ አያደርግም ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡
እቀጣለኹ ።

13 ፤ ብልጥግናቸውም ፡ ለምርኮ ፡ ይኾናል ፥ ቤቶቻቸውም ፡ ይፈርሳሉ ፤ ቤቶችንም ፡ ይሠራሉ ፥ ነገር ፡
ግን ፥ አይቀመጡባቸውም ፤ ወይንንም ፡ ይተክላሉ ፥ የወይን ፡ ጠጁን ፡ ግን ፡ አይጠጡም ።

14 ፤ ታላቁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቧል ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ድምፅ ፡ ቀርቧል ፡ እጅግም ፡ ፈጥኗል ፤ ኀያሉም ፡
በዚያ ፡ በመራራ ፡ ልቅሶ ፡ ይጮኻል ።

15 ፤ ያ ፡ ቀን ፡ የመዓት ፡ ቀን ፡ የመከራና ፡ የጭንቀት ፡ ቀን ፥ የመፍረስና ፡ የመጥፋት ፡ ቀን ፥ የጨለማና ፡ የጭጋግ ፡
ቀን ፥ የደመናና ፡ የድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ቀን ፥

16 ፤ በተመሸጉ ፡ ከተማዎችና ፡ በረዘሙ ፡ ግንቦች ፡ ላይ ፡ የመለከትና ፡ የሰልፍ ፡ ጩኸት ፡ ቀን ፡ ነው ።

271 ዕብ. ፥ ጸፋንያሁ ፡ (ጸፈነ ፡ እግዚአ • ጌታ ፡ ሰወረ ፥ ጨፈነ) ።

17 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርተዋልና ፥ እንደ ፡ ዕውር ፡ እስኪኼዱ ፡ ድረስ ፡ ሰዎችን ፡
አስጨንቃለኹ ፤ ደማቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፥ ሥጋቸውም ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይፈሳል ።

18 ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ብራቸውና ፡ ወርቃቸው ፡ ሊያድናቸው ፡ አይችልም ፤ ርሱም ፡ በምድር ፡
የሚኖሩትን ፡ ኹሉ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጨርሳቸዋልና ፥ ምድር ፡ ኹሉ ፡ በቅንአቱ ፡ እሳት ፡ ትበላለች ።

ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ።

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ 2 ፤ እናንተ ፡ ዕፍረት ፡ የሌላችኹ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ ትእዛዝ ፡ ሳይወጣ ፥ ቀኑም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡
ሳያልፍ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ትኵሳት ፡ ሳይመጣባችኹ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ሳይደርስባችኹ ፡
ተሰብሰቡ ፥ ተከማቹም ።

3 ፤ እናንተ ፡ ፍርዱን ፡ የጠበቃችኹ ፡ የምድር ፡ ትሑታን ፡ ኹሉ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፤ ጽድቅንም ፡
ፈልጉ ፥ ትሕትናንም ፡ ፈልጉ ፤ ምናልባት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ትሰወሩ ፡ ይኾናል ።

4 ፤ ጋዛ ፡ ትበረበራለች ፥ አስቀሎናም ፡ ባድማ ፡ ትኾናለች ፤ አዞጦንንም ፡ በቀትር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
ያሳድዷታል ፥ ዐቃሮንም ፡ ትነቀላለች ።

5 ፤ በባሕር ፡ ዳር ፡ ለሚኖሩ ፡ ለከሊታውያን ፡ ሕዝብ ፡ ወዮላቸው! የፍልስጥኤማውያን ፡ ምድር ፡ ከነዓን ፡
ሆይ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ ነው ፥ የሚቀመጥብኽም ፡ ሰው ፡ እንዳይኖር ፡ አጠፋኻለኹ ።

6 ፤ ቀርጤስም ፡ የእረኞች ፡ መኖሪያና ፡ የመንጋዎች ፡ በረት ፡ ይኾናል ።

7 ፤ የባሕሩም ፡ ዳር ፡ ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ይኾናል ፥ በዚያም ፡ ይሰማራሉ ፤ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡
ይጐበኛቸዋልና ፥ ምርኳቸውንም ፡ ይመልሳልና ፥ በአስቀሎና ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ማታ ፡ ይተኛሉ ።

8 ፤ በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ያላገጡባትን ፥ በድንበራቸውም ፡ ላይ ፡ እየታበዩ ፡ የተናገሩባትን ፡ የሞዐብን ፡ ማላገጥና ፡
የዐሞንን ፡ ልጆች ፡ ስድብ ፡ ሰምቻለኹ ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ የእስራኤል ፡ አምላክ ፣ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በርግጥ ፡
ሞዐብ ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፥ የዐሞንም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፥ የሳማ ፡ ስፍራና ፡ የጨው ፡ ጕድጓድ ፡ ለዘለዓለምም ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ኾነው ፡ ይኖራሉ ፤ የሕዝቤም ፡ ቅሬታ ፡ ይበዘብዛቸዋል ፥ ከወገኔም ፡ የተረፉት ፡ ይወርሷቸዋል ።

10 ፤ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ አላግጠዋልና ፥ እየታበዩም ፡ ተናግረዋልና ፥ ይህ ፡ ስለ ፡
ትዕቢታቸው ፡ ያገኛቸዋል ።

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ የተፈራ ፡ ይኾናል ፥ የምድርንም ፡ አማልክት ፡ ኹሉ ፡ ያከሳቸዋል ፤ በአሕዛብም ፡
ደሴቶች ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኹሉ ፡ በስፍራቸው ፡ ኾነው ፡ ለርሱ ፡ ይሰግዳሉ ።

12 ፤ እናንተም ፡ ኢትዮጵያውያን ፡ ደግሞ ፥ በሰይፌ ፡ ትገደላላችኹ ።

13 ፤ ርሱም ፡ በሰሜን ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፥ አሶርንም ፡ ያጠፋል ፤ ነነዌንም ፡ ባድማ ፥ እንደ ፡ በረሓም ፡ ደረቅ ፡
ያደርጋታል ።

14 ፤ መንጋዎችም ፡ የምድርም ፡ አራዊት ፡ ኹሉ ፡ በውስጧ ፡ ይመሰጋሉ ፤ ይብራና ፡ ጃርት ፡ በዐምዶቿ ፡ መካከል ፡
ያድራሉ ፤ ድምፃቸው ፡ በመስኮቶቿ ፡ ይጮኻል ፤ የዝግባም ፡ ዕንጨት ፡ ሥራ ፡ ይገለጣልና ፥ በመድረኮቿ ፡ ላይ ፡ ጥፋት ፡
ይኾናል ።

15 ፤ ተዘልላ ፡ የተቀመጠች ፥ በልቧም ፦ እኔ ፡ ነኝ ፥ ከእኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ ያለች ፡ ደስተኛዪቱ ፡ ከተማ ፡
ይህች ፡ ናት ፤ አራዊት ፡ የሚመሰጉባት ፡ ባድማ ፡ እንዴት ፡ ኾነች! በርሷ ፡ በኩል ፡ የሚያልፈው ፡ ኹሉ ፡ እጁን ፡
እያወዛወዘ ፡ ያፏጫል ።

ትንቢተ ፡ ሶፎንያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ።

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ለዐመፀኛዪቱና ፡ ለረከሰች ፡ ለአስጨናቂዪቱም ፡ ከተማ ፡ ወዮላት!

2 ፤ ድምፅን ፡ አልሰማችም ፥ ተግሣጽንም ፡ አልተቀበለችም ፤ በእግዚአብሔርም ፡ አልታመነችም ፥ ወደ ፡ አምላኳም ፡
አልቀረበችም ።

3 ፤ በውስጧ ፡ ያሉ ፡ አለቃዎቿ ፡ እንደሚያገሡ ፡ አንበሳዎች ፡ ናቸው ፤ ፈራጆቿም ፡ እስከ ፡ ነገ ፡ ድረስ ፡ ምንም ፡
እንደማያስቀሩ ፡ እንደ ፡ ማታ ፡ ተኵላዎች ፡ ናቸው ።

4 ፤ ነቢያቷ ፡ ቀሌታሞችና ፡ ተንኰለኛዎች ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ፤ ካህናቷም ፡ መቅደሱን ፡ አርክሰዋል ፥ በሕግም ፡ ላይ ፡ ግፍ ፡
ሠርተዋል ።

5 ፤ እግዚአብሔር ፡ በውስጧ ፡ ጻድቅ ፡ ነው ፤ ክፋትን ፡ አያደርግም ፤ ፍርዱን ፡ በየማለዳው ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡
ያወጣል ፥ ሳያወጣውም ፡ አይቀርም ፤ ዐመፀኛው ፡ ግን ፡ ዕፍረትን ፡ አያውቅም ።

6 ፤ አሕዛብን ፡ አጥፍቻለኹ ፤ ግንቦቻቸው ፡ ኹሉ ፡ ፈርሰዋል ፤ መንገዳቸውን ፡ ማንም ፡ እንዳያልፍባት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
አድርጌያለኹ ፥ ከተማዎቻቸውም ፡ ማንም ፡ እንዳይኖርባቸው ፥ አንድስ ፡ እንኳ ፡ እንዳይቀመጥባቸው ፡ ፈርሰዋል ።

7 ፤ እኔም ፡— ይፈሩኛል ፥ ተግሣጽንም ፡ ይቀበላሉ ፤ ካዘዝኍትም ፡ ኹሉ ፡ ከዐይኗ ፡ ምንም ፡ አይጠፋም ፡ ብዬ ፡
ነበር ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ በማለዳ ፡ ተነሥተው ፡ ድርጊታቸውን ፡ ኹሉ ፡ አረከሱ ።

8 ፤ መዓቴንና ፡ የቍጣዬን ፡ ትኵሳት ፡ ኹሉ ፡ አፈስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ፍርዴ ፡ አሕዛብን ፡ ለመሰብሰብ ፥ መንግሥታትንም ፡
ለማከማቸት ፡ ነውና ፥ ምድርም ፡ ኹሉ ፡ በቅንአቴ ፡ እሳት ፡ ትበላለችና ፡ ስለዚህ ፡ ለመበዝበዝ ፡ እስከምነሣበት ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ጠብቁኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ አንድ ፡ ኾነው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ስሙን ፡ እንዲጠሩ ፡
ንጹሓን ፡ ልሳን ፡ እመልስላቸዋለኹ ።

10 ፤ ከኢትዮጵያ ፡ ወንዞች ፡ ማዶ ፡ የሚማልዱኝ ፥ የተበተኑት ፡ ሴቶች ፡ ልጆቼ ፥ ቍርባኔን ፡ ያመጡልኛል ።

11 ፤ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ እየታበዩ ፡ የሚፎክሩትን ፡ ከመካከልሽ ፡ አወጣለኹና ፥ አንቺም ፡ በቅዱስ ፡ ተራራዬ ፡ ዳግመኛ ፡
አትኰሪምና ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ተላልፈሽ ፡ በሠራሽው ፡ ሥራ ፡ ኹሉ ፡ አትፍሪም ።

12 ፤ በመካከልሽም ፡ የዋህና ፡ ትሑት ፡ ሕዝብን ፡ አስቀራለኹ ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ስም ፡ ይታመናሉ ።

13 ፤ የእስራኤል ፡ ቅሬታ ፡ ኀጢአትን ፡ አይሠሩም ፥ ሐሰትንም ፡ አይናገሩም ፥ በአፋቸውም ፡ ውስጥ ፡ ተንኰለኛ ፡ ምላስ ፡
አይገኝም ፤ እነርሱም ፡ ይሰማራሉ ፥ ይመሰገማል ፥ የሚያስፈራቸውም ፡ የለም ።

14 ፤ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ ዘምሪ ፤ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ እልል ፡ በል ፤ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ በፍጹም ፡ ልብሽ ፡
ሐሤት ፡ አድርጊ ፡ ደስም ፡ ይበልሽ ።

15 ፤ እግዚአብሔር ፡ ፍርድሽን ፡ አስወግዷል ፥ ጠላትሽንም ፡ ጥሏል ፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከልሽ ፡
አለ ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አታዩም ።

16 ፤ በዚያን ፡ ቀን ፡ ለኢየሩሳሌም ፡— ጽዮን ፡ ሆይ ፥ አትፍሪ ፥ እጆችሽም ፡ አይዛሉ ።

17 ፤ አምላክሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመካከልሽ ፡ ታዳጊ ፡ ኀያል ፡ ነው ፤ በደስታ ፡ ባንቺ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፥ በፍቅሩም ፡
ያርፋል ፥ በእልልታም ፡ ባንቺ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ይባላል ።

18 ፤ ከጉባኤው ፡ ርቀው ፡ የሚያዝኑትን ፥ ከአንቺም ፡ የኾኑትን ፡ እሰበስባለኹ ፤ ስድብ ፡ እንደ ፡ ሸክም ፡ ከብዶባቸው ፡
ነበር ።

19 ፤ በዚያ ፡ ዘመን ፥ እንሆ ፥ ባስጨነቁሽ ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ አደርግባቸዋለኹ ፤ ዐንካሳዪቱንም ፡
አድናለኹ ፥ የተጣለችውንም ፡ እሰበስባታለኹ ፤ ባፈሩባትም ፡ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ለምስጋናና ፡ ለክበረ ፡ ስም ፡
አደርጋቸዋለኹ ።

20 ፤ በዚያ ፡ ዘመን ፡ አስገባችኋለኹ ፥ በዚያም ፡ ዘመን ፡ እሰበስባችኋለኹ ፤ ምርኳችኹንም ፡ በዐይናችኹ ፡ ፊት ፡
በመለስኹ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ መካከል ፡ ለክበረ ፡ ስምና ፡ ለምስጋና ፡ አደርጋችኋለኹ ፥ ይላል ፡

እግዚአብሔር ፨

ትንቢተ ፡ ሐጌ ።

(ክለሳ.1.20020507)

________________ትንቢ.ተ ፡ ሐጌ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በንጉሡ ፡ በዳርዮስ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመዠመሪያው ፡ ቀን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ ወደይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ወደሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዘሩባቤል ፥ ወደ ፡
ታላቁም ፡ ካህን ፡ ወደኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢያሱ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ ይህ ፡ ሕዝብ ፦ ዘመኑ ፡ አልደረሰም ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚሠራበት ፡
ዘመን ፡ አልደረሰም ፡ ይላል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

3 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

4 ፤ በእውኑ ፡ ይህ ፡ ቤት ፡ ፈርሶ ፡ ሳለ ፡ እናንተ ፡ ራሳችኹ ፡ በተሸለሙ ፡ ቤቶቻችኹ ፡ ለመኖር ፡ ጊዜው ፡ ነውን ፧

5 ፤ አኹንም ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ልባችኹን ፡ በመንገዳችኹ ፡ ላይ ፡ አድርጉ ።

6 ፤ ብዙ ፡ ዘራችኹ ፥ ጥቂትም ፡ አገባችኹ ፤ በላችኹ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልጠገባችኹም ፤ ጠጣችኹ ፥ ነገር ፡
ግን ፥ አልረካችኹም ፤ ለበሳችኹ ፥ ነገር ፡ ግን ፥ አልሞቃችኹም ፤ ደመ ፡ ወዙን ፡ የተቀበለ ፡ ሰው ፡ በቀዳዳ ፡ ከረጢት ፡
ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ ደመ ፡ ወዙን ፡ ተቀበለ ።

7 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ልባችኹን ፡ በመንገዳችኹ ፡ ላይ ፡ አድርጉ ።

8 ፤ ወደ ፡ ተራራው ፡ ውጡ ፥ ዕንጨትንም ፡ አምጡ ፥ ቤቱንም ፡ ሥሩ ፤ እኔም ፡ በርሱ ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፥ እኔም ፡
እመሰገናለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ እናንተ ፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ተስፋ ፡ አደረጋችኹ ፥ እንሆም ፥ ጥቂት ፡ ኾነ ፤ ወደ ፡ ቤትም ፡ ባገባችኹት ፡ ጊዜ ፡ እፍ ፡
አልኹበት ፦ ይህ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፦ እናንተ ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡
እየቤታችኹ ፡ እየሮጣችኹ ፡ የእኔ ፡ ቤት ፡ ፈርሶ ፡ ስለ ፡ ተቀመጠ ፡ ነው ።

10 ፤ ስለዚህ ፥ ሰማያት ፡ በላያችኹ ፡ ጠልን ፡ ከልክለዋል ፥ ምድሪቱም ፡ ፍሬዋን ፡ ከልክላለች ።

11 ፤ እኔም ፡ በምድርና ፡ በተራራዎች ፥ በእኽልና ፡ በወይንም ፥ በዘይትና ፡ ምድርም ፡ በምታበቅለው ፡ ላይ ፥ በሰዎችና ፡
በእንስሳዎችም ፡ ላይ ፥ እጅም ፡ በሚደክምበት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ድርቅን ፡ ጠርቻለኹ ።

12 ፤ የሰላትያልም ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፥ ታላቁም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፥ የቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡
የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ድምፅ ፡ የነቢዩንም ፡ የሐጌን ፡ ቃል ፥ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ላከው ፡
ኹሉ ፡ ሰሙ ፤ ሕዝቡም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈሩ ።

13 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልእክተኛ ፡ ሐጌ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መልእክት ፡ ሕዝቡን ፦ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡
ነኝ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

14 ፤ 15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የይሁዳን ፡ አለቃ ፡ የሰላትያልን ፡ ልጅ ፡ የዘሩባቤልን ፡ መንፈስ ፥ የታላቁንም ፡ ካህን ፡
የኢዮሴዴቅን ፡ ልጅ ፡ የኢያሱን ፡ መንፈስ ፥ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ በንጉሡም ፡ በዳርዮስ ፡
በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ መጡ ፥ የአምላካቸውንም ፡
የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሠሩ ።

________________ትንቢ.ተ ፡ ሐጌ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በኻያ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡

ሲል ፡ መጣ ፡—

2 ፤ ለይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ለሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ለዘሩባቤል ፥ ለታላቁም ፡ ካህን ፡ ለኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ለኢያሱ ፥ ለቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ስትል ፡ ተናገር ።

3 ፤ በቀድሞ ፡ ክብሩ ፡ ሳለ ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ያየ ፡ በእናንተ ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡ ማን ፡ ነው ፧ ዛሬስ ፡ እንዴት ፡ ኾኖ ፡ አያችኹት ፧ በዐይናችኹ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ አይደለምን ፧

4 ፤ አኹን ፡ ግን ፥ ዘሩባቤል ፡ ሆይ ፥ በርታ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ታላቁም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ሆይ ፥ በርታ ፥ እናንተም ፡ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ በርቱና ፡ ሥሩ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ ነኝና ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

5 ፤ መንፈሴም ፡ በመካከላችኹ ፡ ይኖራልና ፥ አትፍሩ ።

6 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ገና ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በቅርብ ፡ ዘመን ፡ እኔ ፡ ሰማያትንና ፡ ምድርን ፡ ባሕርንና ፡ የብስንም ፡ አናውጣለኹ ፤

7 ፤ አሕዛብን ፡ ዅሉ ፡ አናውጣለኹ ፥ በአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ የተመረጠውም ፡ ዕቃ ፡ ይመጣል ፤ ይህንም ፡ ቤት ፡ በክብር ፡ እሞላዋለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

8 ፤ ብሩ ፡ የእኔ ፡ ነው ፥ ወርቁም ፡ የእኔ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ የዚህ ፡ የኋለተኛው ፡ ቤት ፡ ክብር ፡ ይበልጣል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በዚህም ፡ ስፍራ ፡ ሰላምን ፡ እሰጣለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

10 ፤ በዳርዮስም ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—

11 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ካህናቱን ፡ ስለ ፡ ሕጉ ፡ ጠይቅ ፤

12 ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ የተቀደሰ ፡ ሥጋ ፡ በልብሱ ፡ ዘርፍ ፡ ቢይዝ ፥ በዘርፉም ፡ እንጀራ ፡ ወይም ፡ ወጥ ፥ ወይም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፥ ወይም ፡ ዘይት ፥ ወይም ፡ ማናቸውም ፡ መብል ፡ ቢነካ ፡ ያ ፡ የተነካው ፡ በእውኑ ፡ ይቀደሳልን ፧ ብለኽ ፡ ካህናቱን ፡ ጠይቃቸው ፤ ካህናቱም ፡— አይኾንም ፡ ብለው ፡ መለሱ ።

13 ፤ ሐጌም ፡— በሬሳ ፡ የረከሰ ፡ ሰው ፡ ከነዚህ ፡ አንዱን ፡ ቢነካ ፡ ያ ፡ የተነካው ፡ በእውኑ ፡ ይረክሳልን ፧ አለ ። ካህናቱም ፡— አዎን ፡ ይረክሳል ፡ ብለው ፡ መለሱ ።

14 ፤ ሐጌም ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ይህ ፡ ሕዝብና ፡ ይህ ፡ ወገን ፡ በፊቴ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፤ በዚያም ፡ ያቀረቡት ፡ ነገር ፡ ርኩስ ፡ ነው ።

15 ፤ አኹንም ፡ ድንጋይ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ሳይነባበር ፥ ከዛሬ ፡ ዠምራችኹ ፡ ወዳለፈው ፡ ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ።

16 ፤ በዚያን ፡ ዘመን ፡ ዅሉ ፡ ሰው ፡ ኻያ ፡ መስፈሪያ ፡ ወዳለበት ፡ ምርት ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ የተገኘው ፡ ዐሥር ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤ ዐምሳ ፡ ማድጋም ፡ ይቀዳ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መጥመቂያው ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ የተገኘው ፡ ኻያ ፡ ብቻ ፡ ነው ።

17 ፤ በእጃችኹ ፡ ሥራ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ በዋግና ፡ በዐረማሞ ፡ በበረዶም ፡ መታኋችኹ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችኹም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

18 ፤ ከዛሬው ፡ ከዘጠነኛው ፡ ወር ፡ ከኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ዠምራችኹ ፡ የሚመጣውን ፡ ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ መሠረት ፡ ከተተከለበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ልብ ፡ አድርጉ ።

19 ፤ ዘር ፡ በጐተራ ፡ ገና ፡ ይኖራልን ፧ ወይንና ፡ በለስ ፡ ሮማንና ፡ ወይራ ፡ አላፈሩም ፤ ከዚች ፡ ቀን ፡ ዠምሬ ፡ እባርካችኋለኹ ።

20 ፤ በወሩ ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ኹለተኛ ፡ ወደ ፡ ሐጌ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡—

21 ፤ ለይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ለዘሩባቤል ፡ ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ ሰማያትንና ፡ ምድርን ፡ አናውጣለኹ ፤

22 ፤ የመንግሥታትንም ፡ ዙፋን ፡ እገለብጣለኹ ፥ የአሕዛብንም ፡ መንግሥታት ፡ ኀይል ፡ አጠፋለኹ ፤ ሠረገላዎችንና ፡
የሚቀመጡባቸውንም ፡ እገለብጣለኹ ፤ ፈረሶችና ፡ ፈረሰኞዎቻቸውም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በወንድማቸው ፡ ሰይፍ ፡
ይወድቃሉ ።

23 ፤ ባሪያዬ ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ ሆይ ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ እወስድኻለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ እኔ ፡ መርጬኻለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ እንደ ፡ ቀለበት ፡ ማተሚያ ፡ አደርግኻለኹ ፥ ይላል ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፨

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ።

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በዳርዮስ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስምንተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደአዶ ፡ ልጅ ፡ ወደበራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ እግዚአብሔር ፡ በአባቶቻችኹ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡ ነበር ።

3 ፤ ስለዚህ ፥ እንዲህ ፡ በላቸው ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ እኔም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመለሳለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ የቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ ለአባቶቻችኹ ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ሰብከዋል ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከክፉ ፡ መንገዳችኹና ፡ ከክፉ ፡ ሥራችኹ ፡ ተመለሱ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፥ እኔንም ፡ አላደመጡም ፤ እንደ ፡ እነርሱ ፡ አትኹኑ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

5 ፤ አባቶቻችኹ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ፧ ነቢያትስ ፡ ለዘለዓለም ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉን ፧

6 ፤ ለባሪያዎቼስ ፡ ለነቢያት ፡ ያዘዝኋቸው ፡ ቃሎቼና ፡ ሥርዐቴ ፡ በአባቶቻችኹ ፡ ላይ ፡ አልደረሱምን ፧ እነርሱም ፡ ተመልሰው ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመንገዳችንና ፡ በሥራችን ፡ መጠን ፡ ያደርግብን ፡ ዘንድ ፡ እንዳሰበ ፡ እንዲሁ ፡ አድርጎብናል ፡ አሉ ።

7 ፤ በዳርዮስ ፡ በኹለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳባጥ ፡ በሚባል ፡ በዐሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ በኻያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደአዶ ፡ ልጅ ፡ ወደበራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

8 ፤ እንሆም ፥ አንድ ፡ ሰው ፡ በመጋላ ፡ ፈረስ ፡ ተቀምጦ ፡ በሌሊት ፡ አየኹ ፥ ርሱም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡ ባሉ ፡ በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤ በስተ ኋላውም ፡ መጋላና ፡ ሐመር ፡ ዐምባላይም ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ።

9 ፤ እኔም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፧ አልኹ ። ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፦ እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ አሳይኻለኹ ፡ አለኝ ።

10 ፤ በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ቆሞ ፡ የነበረው ፡ ሰው ፦ እነዚህ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላካቸው ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ መለሰ ።

11 ፤ በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ቆሞ ፡ የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መልአክ ፦ በምድር ፡ ላይ ፡ ተመላለስን ፥ እንሆም ፥ ምድር ፡ ኹሉ ፡ ዝም ፡ ብላ ፡ ዐርፋ ፡ ተቀምጣለች ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

12 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፦ አቤቱ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ሰባ ፡ ዓመት ፡ የተቈጣኻቸውን ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡ የይሁዳን ፡ ከተማዎች ፡ የማትምራቸው ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ፧ አለ ።

13 ፤ እግዚአብሔርም ፡ መልሶ ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረው ፡ መልአክ ፡ በመልካምና ፡ በሚያጽናና ፡ ቃል ፡ ተናገረው ።

14 ፤ ስለዚህም ፡ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ስበክ ፡ እንዲህም ፡ በል ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እኔ ፡ በታላቅ ፡ ቅንአት ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ በጽዮን ፡ ቀንቻለኹ ።

15 ፤ እኔ ፡ ጥቂት ፡ ብቻ ፡ ተቈጥቼ ፡ ሳለኹ ፡ እነርሱ ፡ ክፉትን ፡ ስላገዙት ፥ ባልተቸገሩት ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቻለኹ ።

16 ፤ ስለዚህ ፥ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በምሕረት ፡ ተመልሻለኹ ፤ ቤቴ ፡ ይሠራባታል ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡ ገመድ ፡ ይዘረጋበታል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

17 ፤ ደግሞም ፡ እንዲህ ፡ ስትል ፡ ስበክ ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ከተማዎቼ ፡ ደግሞ ፡
በበጎ ፡ ነገር ፡ ይረካሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡ ደግሞ ፡ ጽዮንን ፡ ያጽናናል ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡ ደግሞ ፡ ይመርጣል ።

18 ፤ ዐይኖቼንም ፡ አንሥቼ ፥ እንሆ ፥ አራት ፡ ቀንዶች ፡ አየኹ ።

19 ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረውን ፡ መልአክ ፦ እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፧ አልኹት ። ርሱም ፦ እነዚህ ፡
ይሁዳንና ፡ እስራኤልን ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ የበተኑ ፡ ቀንዶች ፡ ናቸው ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

20 ፤ እግዚአብሔርም ፡ አራት ፡ ጠራቢዎች ፡ አሳየኝ ።

21 ፤ እኔም ፦ እነዚህ ፡ የመጡት ፡ ምን ፡ ሊሠሩ ፡ ነው ፧ አልኹ ። ርሱም ፦ አንድ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ እስከማያነሣ ፡
ድረስ ፡ እነዚህ ፡ ቀንዶች ፡ ይሁዳን ፡ የበተኑ ፡ ናቸው ፤ እነዚህ ፡ ግን ፡ ሊያስፈራሯቸው ፥ የይሁዳንም ፡ አገር ፡ ይበትኑ ፡
ዘንድ ፡ ቀንዳቸውን ፡ ያነሡትን ፡ የአሕዛብን ፡ ቀንዶች ፡ ሊጥሉ ፡ መጥተዋል ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።

_________________ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ ዐይኖቼንም ፡ አነሣኹ ፤ እንሆም ፥ በእጁ ፡ የመለኪያ ፡ ገመድ ፡ የያዘ ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ አየኹ ።

2 ፤ እኔም ፦ አንተ ፡ ወዴት ፡ ትኼዳለኽ ፧ አልኹ ። ርሱም ፦ የኢየሩሳሌምን ፡ ወርድና ፡ ርዝመት ፡ ስንት ፡ መኾኑን ፡
ሰፍሬ ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እኼዳለኹ ፡ አለኝ ።

3 ፤ እንሆም ፥ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡ ወጣ ፥ ሌላም ፡ መልአክ ፡ ሊገናኘው ፡ ወጣ ፥

4 ፤ እንዲህም ፡ አለው ፦ ሩጥ ፥ ይህንም ፡ ጕልማሳ ፡ እንዲህ ፡ በለው ፦ ኢየሩሳሌም ፡ በውስጧ ፡ ካሉት ፡ ሰዎችና ፡
እንስሳዎች ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ቅጥር ፡ እንደሌላቸው ፡ መንደሮች ፡ ኾና ፡ ትኖራለች ።

5 ፤ እኔ ፡ በዙሪያዋ ፡ የእሳት ፡ ቅጥር ፡ እኾንላታለኹ ፥ በውስጧም ፡ ክብርን ፡ እኾናለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ እናንተ ፡ ሆይ ፥ ከሰሜን ፡ ምድር ፡ ሽሹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እንደ ፡ አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡
በትኛችኋለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ አንቺ ፡ ከባቢሎን ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ጋራ ፡ የምትኖሪ ፡ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ኰብልዪ ።

8 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ ከክብሩ ፡ በኋላ ፡ ወደበዘበዟችኹ ፡ አሕዛብ ፡
ልኮኛል ፤ የሚነካችኹ ፡ የዐይኑን ፡ ብሌን ፡ የሚነካ ፡ ነውና ።

9 ፤ እንሆ ፥ እጄን ፡ በላያቸው ፡ አወዛውዛለኹ ፥ ተገዝተው ፡ ለነበሩት ፡ ብዝበዛ ፡ ይኾናሉ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቃላችኹ ።

10 ፤ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንሆ ፥ መጥቼ ፡ በመካከልሽ ፡ እኖራለኹና ፡ ዘምሪ ፥ ደስም ፡ ይበልሽ ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠጋሉ ፥ ሕዝብም ፡ ይኾኑኛል ፤ በመካከልሽም ፡
እኖራለኹ ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቂያለሽ ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይሁዳን ፡ ዕድል ፡ ፈንታው ፡ አድርጎ ፡ በተቀደሰችው ፡ ምድር ፡ ይወርሰዋል ፥ ኢየሩሳሌምንም ፡
ዳግመኛ ፡ ይመርጣል ።

13 ፤ እግዚአብሔር ፡ ከተቀደሰ ፡ ማደሪያው ፡ ነቅቷልና ፥ ሥጋ ፡ ለባሽ ፡ ኹሉ ፡ ሆይ ፥ በፊቱ ፡ ዝም ፡ በል ።

_________________ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ። _________________

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ ርሱም ፡ ታላቁን ፡ ካህን ፡ ኢያሱን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ አሳየኝ ፥ ሰይጣንም ፡ ይከሰው ፡ ዘንድ ፡
በስተቀኙ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

2 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ሰይጣንን ፦ ሰይጣን ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ይገሥጽኽ ፤ ኢየሩሳሌምን ፡ የመረጠ ፡

እግዚአብሔር ፡ ይገሥጽኽ ፤ በእውኑ ፡ ይህ ፡ ከእሳት ፡ የተነጠቀ ፡ ትንታግ ፡ አይደለምን ፡ አለው ።

3 ፤ ኢያሱም ፡ እድፋም ፡ ልብስ ፡ ለብሶ ፡ በመልአኩ ፡ ፊት ፡ ቆሞ ፡ ነበር ። ርሱም ፡ መልሶ ፡ በፊቱ ፡
የቆሙትን ፦ እድፋሙን ፡ ልብስ ፡ ከርሱ ፡ ላይ ፡ አውልቁ ፡ አላቸው ። ርሱንም ፦ እንሆ ፥ አበሳኽን ፡ ከአንተ ፡
አርቄያለኹ ፥ ጥሩ ፡ ልብስም ፡ አለብስኻለኹ ፡ አለው ።

5 ፤ ደግሞ ፦ ንጹሕ ፡ ጥምጥም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ አድርጉ ፡ አለ ። እነርሱም ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ንጹሕ ፡ ጥምጥም ፡
አደረጉ ፥ ልብስንም ፡ አለበሱት ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በአጠገቡ ፡ ቆሞ ፡ ነበር ።

6 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ በኢያሱ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ አዳኘበት ።

7 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በመንገዴ ፡ ብትኼድ ፡ ትእዛዜንም ፡ ብትጠብቅ ፥ በቤቴ ፡ ላይ ፡
ትፈርዳለኽ ፥ አደባባዮቼንም ፡ ትጠብቃለኽ ፥ በዚህም ፡ ከቆሙት ፡ ከነዚህ ፡ ጋራ ፡ መግባትን ፡ እሰጣለኹ ።

8 ፤ ታላቁ ፡ ካህን ፡ ኢያሱ ፡ ሆይ ፥ ስማ ፤ በፊትኽም ፡ የሚቀመጡት ፡ ባልንጀራዎችኽ ፡ ለምልክት ፡ የሚኾኑ ፡ ሰዎች ፡
ናቸውና ፥ ይስሙ ፤ እንሆ ፥ እኔ ፡ ባሪያዬን ፡ ቍጥቋጥ ፡ አወጣለኹ ።

9 ፤ በኢያሱ ፡ ፊት ፡ ያኖርኹት ፡ ድንጋይ ፥ እንሆ ፥ አለ ፤ በአንዱ ፡ ድንጋይ ፡ ላይ ፡ ሰባት ፡ ዐይኖች ፡
አሉ ፤ እንሆ ፥ ቅርጹን ፡ እቀርጻለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ የዚያችንም ፡ ምድር ፡ በደል ፡ ባንድ ፡
ቀን ፡ አስወግዳለኹ ።

10 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ እያንዳንዱ ፡ ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ኾኖ ፡
ባልንጀራውን ፡ ይጠራል ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ።

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡ ተመልሶ ፡ ከእንቅልፉ ፡ እንደሚነቃ ፡ ሰው ፡ አነቃኝ ።

2 ፤ ርሱም ፦ የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ አለኝ ። እኔም ፦ እንሆ ፥ ኹለንተናው ፡ ወርቅ ፡ የኾነውን ፡ መቅረዝ ፡
አየኹ ፤ የዘይትም ፡ ማሰሮ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ፥ ሰባትም ፡ መብራቶች ፡ ነበሩበት ፤ በራሱም ፡ ላይ ፡ ለነበሩት ፡
መብራቶች ፡ ሰባት ፡ ቧንቧዎች ፡ ነበሯቸው ።

3 ፤ ኹለት ፡ የወይራ ፡ ዛፎች ፥ አንዱ ፡ በማሰሮው ፡ በስተቀኝ ፡ አንዱም ፡ በስተግራው ፡ ኾነው ፥ በአጠገቡ ፡ ነበሩ ፡
አልኹ ።

4 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡ መልአክ ፡ መልሼ ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፡ አልኹት ።

5 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረውም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፦ እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡
አታውቅምን ፡ አለኝ ። እኔም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ አላውቅም ፡ አልኹ ።

6 ፤ መልሶም ፦ ለዘሩባቤል ፡ የተባለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ፦ በመንፈሴ ፡ እንጂ ፡ በኀይልና ፡
በብርታት ፡ አይደለም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ምንድር ፡ ነኽ ፡ በዘሩባቤል ፡ ፊት ፡ ደልዳላ ፡ ሜዳ ፡
ትኾናለኽ ፤ ሰዎችም ፦ ሞገስ ፥ ሞገስ ፡ ይኹንለት ፡ ብለው ፡ እየጮኹ ፡ ርሱ ፡ መደምደሚያውን ፡ ድንጋይ ፡ ያወጣል ፡
ብሎ ፡ ተናገረኝ ።

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

9 ፤ የዘሩባቤል ፡ እጆች ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ መሠረቱ ፥ የርሱም ፡ እጆች ፡ ይፈጽሙታል ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቃላችኹ ።

10 ፤ የጥቂቱን ፡ ነገር ፡ ቀን ፡ የናቀ ፡ ማን ፡ ነው ፡ እነዚህ ፡ ሰባቱ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ በዘሩባቤል ፡ እጅ ፡ ቱንቢውን ፡
ያያሉ ፤ እነዚህም ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ የሚዘዋወሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዐይኖች ፡ ናቸው ።

11 ፤ እኔም ፡ መልሼ ፦ በመቅረዙ ፡ በስተቀኝና ፡ በስተግራ ፡ ያሉ ፡ እነዚህ ፡ ኹለት ፡ የወይራ ፡ ዛፎች ፡ ምንድር ፡

ናቸው ፦ አልኹት ።

12 ፤ ኹለተኛም ፡ መልሼ ፦ በኹለቱ ፡ የወርቅ ፡ ቧንቧዎች ፡ አጠገብ ፡ ኾነው ፡ የወርቁን ፡ ዘይት ፡ የሚያፈሱ ፡ እነዚህ ፡ ኹለት ፡ የወይራ ፡ ቅርንጫፎች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፦ አልኹት ።

13 ፤ ርሱም ፡ መልሶ ፦ እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾኑ ፡ አታውቅምን ፦ አለኝ ። እኔም ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ አላውቅም ፡ አልኹት ።

14 ፤ ርሱም ፦ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ጌታ ፡ አጠገብ ፡ የቆሙት ፡ ኹለቱ ፡ የተቀቡት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 5 ።

ምዕራፍ ፡ 5 ።

1 ፤ ተመልሼም ፡ ዐይኖቼን ፡ አነሣኹ ፥ እንሆም ፥ አንድ ፡ በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅል ፡ አየኹ ።

2 ፤ ርሱም ፦ የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ፦ አለኝ ። እኔም ፦ በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅል ፡ አያለኹ ፤ ርዝመቱ ፡ ኻያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ ዐሥር ፡ ክንድ ፡ ነው ፡ አልኹ ።

3 ፤ እንዲህም ፡ አለኝ ፦ ይህ ፡ በምድር ፡ ፊት ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ የሚወጣው ፡ ርግማን ፡ ነው ፤ የሚሰርቅ ፡ ኹሉ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ በዚህ ፡ በኩል ፡ እንደተጻፈው ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋል ፥ በሐሰት ፡ የሚምልም ፡ ኹሉ ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ በዚያ ፡ በኩል ፡ እንደተጻፈው ፡ ኹሉ ፡ ይጠፋል ።

4 ፤ እኔ ፡ አስወጣዋለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ ወደሚሰርቀውም ፡ ቤት ፥ በሐሰትም ፡ በስሜ ፡ ወደሚምለው ፡ ቤት ፡ ይገባል ፤ በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ ይኖራል ፥ ርሱንም ፥ ዕንጨቱንና ፡ ድንጋዩን ፥ ይበላል ።

5 ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡ ወጥቶ ፦ ዐይኖችኽን ፡ አንሣ ፥ ይህችም ፡ የምትወጣው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ኾነች ፡ እይ ፡ አለኝ ።

6 ፤ እኔም ፦ ምንድር ፡ ናት ፦ አልኹ ። ርሱም ፦ ይህች ፡ የምትወጣው ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ናት ፡ አለኝ ። ደግሞም ፦ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ በደላቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።

7 ፤ እንሆም ፥ የርሳሱን ፡ መክሊት ፡ አነሡት ፤ እንሆም ፥ በኢፍ ፡ መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ።

8 ፤ ርሱም ፦ ይህች ፡ ክፋት ፡ ናት ፡ አለኝ ፤ በኢፍ ፡ መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ ጣላት ፥ የርሳሱንም ፡ ጠገራ ፡ በመስፈሪያ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ጣለ ።

9 ፤ ዐይኖቼንም ፡ አንሥቼ ፡ አየኹ ፥ እንሆም ፥ ኹለት ፡ ሴቶች ፡ ወጡ ፥ ነፋስም ፡ በክንፎቻቸው ፡ ነበረ ፤ ክንፎቻቸውም ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡ ክንፎች ፡ ነበሩ ፤ የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ አነሡት ።

10 ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ የነበረውን ፡ መልአክ ፦ እነዚህ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያውን ፡ ወዴት ፡ ይወስዱታል ፦ አልኹት ።

11 ፤ ርሱም ፦ በሰናዖር ፡ ምድር ፡ ቤት ፡ ይሠሩለት ፡ ዘንድ ፡ ይወስዱታል ፤ በተዘጋጀም ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ በስፍራው ፡ ይኖራል ፡ አለኝ ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 6 ።

ምዕራፍ ፡ 6 ።

1 ፤ ተመልሼም ፡ ዐይኖቼን ፡ አነሣኹ ፥ እንሆም ፥ አራት ፡ ሠረገላዎች ፡ ከኹለት ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡ ሲወጡ ፡ አየኹ ፤ ተራራዎቹም ፡ የናስ ፡ ተራራዎች ፡ ነበሩ ።

2 ፤ በፊተኛው ፡ ሠረገላ ፡ መጋላ ፡ ፈረሶች ፥ በኹለተኛውም ፡ ሠረገላ ፡ ዱሪ ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ፥

3 ፤ በሦስተኛውም ፡ ሠረገላ ፡ ዐምባላይ ፡ ፈረሶች ፥ በአራተኛውም ፡ ሠረገላ ፡ ቅጥልጣል ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ።

4 ፤ ከእኔ ፡ ጋራ ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡ መልአክ ፡ መልሼ ፦ ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ፦ አልኹት ።

5 ፤ መልአኩም ፡ መልሶ ፦ እነዚህ ፡ በምድር ፡ ኹሉ ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ከቆሙበት ፡ ስፍራ ፡ የሚወጡ ፡ አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ ናቸው ።

6 ፤ ዱሪ ፡ ፈረሶች ፡ ያሉበት ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ይወጣል ፤ ዐምባላዮቹም ፡ ከነርሱ ፡ በኋላ ፡ ይወጣሉ ፥ ቅጥልጣሎችም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይወጣሉ ፡ አለኝ ።

7 ፤ መጋላዎቹም ፡ ደግሞ ፡ ወጡ ፡ በምድርም ፡ ይመላለሱ ፡ ዘንድ ፡ ለመኼድ ፡ ይፈልጉ ፡
ነበር ፤ ርሱም ፦ ኺዱ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ተመላለሱ ፡ አለ ። እነርሱም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተመላለሱ ።

8 ፤ ጮኾም ፦ እንሆ ፥ ወደሰሜን ፡ ምድር ፡ የሚወጡት ፡ እነርሱ ፡ መንፈሴን ፡ በሰሜን ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ አሳርፈዋል ፡ ብሎ ፡ ተናገረኝ ።

9 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

10 ፤ ከባቢሎን ፡ ከመጡት ፡ ምርኮኛዎች ፡ ከሔልዳይና ፡ ከጦብያ ፡ ከዮዳዔም ፡ ውሰድ ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ መጥተኽ ፡ ወደሰፎንያስ ፡ ልጅ ፡ ወደኢዮስያስ ፡ ቤት ፡ ግባ ።

11 ፤ ብርንና ፡ ወርቅን ፡ ከነርሱ ፡ ውሰድ ፥ አክሊሎችንም ፡ ሥራ ፤ በታላቁም ፡ ካህን ፡ በኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ በኢያሱ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ድፋቸው ፥

12 ፤ እንዲህም ፡ በለው ፦ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ስሙ ፡ ቍጥቋጥ ፡ የሚባል ፡ ሰው ፡ በስፍራው ፡ ይበቅላል ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ መቅደስ ፡ ይሠራል ።

13 ፤ ርሱ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅደስ ፡ ይሠራል ፥ ክብርንም ፡ ይሸከማል ፥ በዙፋኑም ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡
ይነግሣል ፤ በዙፋኑም ፡ ላይ ፡ ካህን ፡ ይኾናል ፥ የሰላምም ፡ ምክር ፡ በኹለቱ ፡ መካከል ፡ ይኾናል ።

14 ፤ አክሊሎችም ፡ ለሔሌምና ፡ ለጦብያ ፡ ለዮዳዔም ፡ ለሶፎንያስም ፡ ልጅ ፡ ለሔን ፡ በእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ ውስጥ ፡ ለመታሰቢያ ፡ ይኾናሉ ።

15 ፤ በሩቅም ፡ ያሉት ፡ መጥተው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መቅደስ ፡ ይሠራሉ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቃላችኹ ። የአምላካችኹንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ አጥብቃችኹ ፡ ብትሰሙ ፡ ይህ ፡ ይኾናል ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 7 ።

ምዕራፍ ፡ 7 ።

1 ፤ በንጉሡም ፡ በዳርዮስ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ካሴሉ ፡ በሚባል ፡ በዘጠነኛው ፡ ወር ፡ በአራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ መጣ ።

2 ፤ የቤቴልም ፡ ሰዎች ፡ ሳራሳርንና ፡ ሬጌሜሌክን ፡ ሰዎቻቸውንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይለምኑ ፡ ዘንድ ፥

3 ፤ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ካህናት ፡ ለነቢያትም ፦ ባለፉት ፡ ዓመታት ፡ እንዳደረግኹት ፡
በዐምስተኛው ፡ ወር ፡ መለየትና ፡ ማልቀስ ፡ ይገባኛልን ፧ ብለው ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ ልኳቸው ፡ ነበር ።

4 ፤ የሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

5 ፤ ለምድሩ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፡ ለካህናትም ፡ እንዲህ ፡ ብለኽ ፡ ተናገራቸው ፦ በዚህ ፡ በሰባው ፡ ዓመት ፡ በዐምስተኛውና ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በጾማችኹና ፡ ባለቀሳችኹ ፡ ጊዜ ፥ በእውኑ ፡ ለእኔ ፡ ጾም ፡ ጾማችኹልኝ ፧

6 ፤ በምትበሉበትና ፡ በምትጠጡበትስ ፡ ጊዜ ፥ ለራሳችኹ ፡ የምትበሉና ፡ የምትጠጡ ፡ አይደላችኹምን ፧

7 ፤ ኢየሩሳሌምና ፡ በዙሪያዋ ፡ ያሉ ፡ ከተማዎች ፡ ገና ፡ ሰዎች ፡ ባሉባቸው ፡ ጊዜ ፥ በምቾትም ፡ ተቀምጠው ፡
ሳሉ ፥ ደቡብና ፡ ቈላውም ፡ ሰዎች ፡ ባሉባቸው ፡ ጊዜ ፥ እግዚአብሔር ፡ በቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ እጅ ፡ የተናገረውን ፡ ቃል ፡ መስማት ፡ አይገባችኹምን ፧

8 ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

9 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናግሯል ፦ እውነተኛውን ፡ ፍርድ ፡ ፍረዱ ፤ ቸርነትንና ፡
ምሕረትን ፡ ሁላችኹ ፡ ለወንድሞቻችኹ ፡ አድርጉ ፤

10 ፤ መበለቲቱንና ፡ ድኻ ፡ አደጉን ፥ መጻተኛውንና ፡ ችግረኛውን ፡ አትበድሉ ፤ ከእናንተም ፡ ማንም ፡ በወንድሙ ፡
ላይ ፡ ክፉውን ፡ ነገር ፡ በልቡ ፡ አያስብ ።

11 ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ደንደሳቸውን ፡ አዞሩ ፡ እንጂ ፡ መስማትን ፡ እምቢ ፡ አሉ ፤ እንዳይሰሙም ፡ ዦሯቸውን ፡ አደነቈሩ ።

12 ፤ የሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ እጅ ፡ በመንፈሱ ፡ የላከውን ፡ ሕጉንና ፡ ቃሉን ፡
እንዳይሰሙ ፡ ልባቸውን ፡ እንደ ፡ አልማዝ ፡ አጠነከሩ ፤ ስለዚህ ፥ ከሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ቍጣ ፡ መጣ ።

13 ፤ እኔ ፡ በጠራኹ ፡ ጊዜ ፡ እነርሱ ፡ እንዳልሰሙኝ ፥ እንዲሁ ፡ እነርሱ ፡ በሚጠሩበት ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ አልሰማም ፥ ይላል ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤

14 ፤ ወደማያውቋቸውም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ በተንኳቸው ። እንዲሁ ፡ ከነርሱ ፡ በኋላ ፡ ምድሪቱ ፡
ባድማ ፡ ኾናለች ፥ የሚተላለፍባትና ፡ የሚመላለስባትም ፡ አልነበረም ፤ ያማረችውንም ፡ ምድር ፡ ባድማ ፡ አደረጓት ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 8 ።

ምዕራፍ ፡ 8 ።

1 ፤ የሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

2 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ስለ ፡ ጽዮን ፡ ታላቅ ፡ ቅንአት ፡ ቀንቻለኹ ፥ በታላቅም ፡ ቍጣ ፡
ስለ ፡ ርሷ ፡ ቀንቻለኹ ።

3 ፤ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ወደ ፡ ጽዮን ፡ ተመልሻለኹ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ መካከል ፡
እኖራለኹ ፤ ኢየሩሳሌምም ፡ የእውነት ፡ ከተማ ፡ ትባላለች ፤ የሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ተራራ ፡ የተቀደሰ ፡
ተራራ ፡ ይባላል ።

4 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ ዳግመኛ ፡ ሽማግሌዎችና ፡ ባልቴቶች ፡ በኢየሩሳሌም ፡
አደባባይ ፡ ይቀመጣሉ ፤ ሰውም ፡ ኹሉ ፡ ከዕድሜው ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ምርኵዝ ፡ በእጁ ፡ ይይዛል ።

5 ፤ የከተማዪቱም ፡ አደባባዮች ፡ በእነዚያ ፡ በሚጫወቱ ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይሞላሉ ።

6 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚህ ፡ ወራት ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ቅሬታ ፡ ዐይን ፡ ዘንድ ፡ ድንቅ ፡
ቢኾን ፥ በእውኑ ፡ በእኔ ፡ ዐይን ፡ ዘንድ ፡ ደግሞ ፡ ድንቅ ፡ ይኾናልን ፧ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

7 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እንሆ ፥ ሕዝቤን ፡ ከምሥራቅ ፡ ምድርና ፡ ከምዕራብ ፡ ምድር ፡
አድንነዋለኹ ፤

8 ፤ አመጣቸዋለኹም ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ ውስጥ ፡ ይኖራሉ ፤ እነርሱም ፡ ሕዝብ ፡ ይኾኑኛል ፥ እኔም ፡ በእውነትና ፡
በጽድቅ ፡ አምላክ ፡ እኾናቸዋለኹ ።

9 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ መቅደሱ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ከተመሠረተበት ፡ ቀን ፡ ዠምሮ ፡ ከነቢያት ፡ አፍ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በዚህ ፡ ዘመን ፡ የሰማችኹ ፡ እናንተ ፡
ሆይ ፥ እጃችኹን ፡ አበርቱ ።

10 ፤ ከዚያ ፡ ወራት ፡ አስቀድሞ ፡ ለሰውና ፡ ለእንስሳ ፡ ዋጋ ፡ አልነበረምና ፤ እኔም ፡ ሰውን ፡ ኹሉ ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡
አስነሥቼ ፡ ነበርና ፥ ካስጨናቂው ፡ የተነሣ ፡ ለሚገባውና ፡ ለሚወጣው ፡ ሰላም ፡ አልነበረም ።

11 ፤ አኹን ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ ዘመን ፡ በዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ቅሬታ ፡ ላይ ፡ አልኾንም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

12 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ሰላምን ፡ እዘራለኹ ፤ ወይኑ ፡ ፍሬውን ፡ ይሰጣል ፥ ምድርም ፡ አዝመራዋን ፡ ታወጣለች ፥ ሰማያትም ፡
ጠላቸውን ፡ ይሰጣሉ ፤ ለዚህም ፡ ሕዝብ ፡ ቅሬታ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ አወርሳለኹ ።

13 ፤ የይሁዳ ፡ ቤትና ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ርግማን ፡ እንደ ፡ ነበራችኹ ፥ እንዲሁ ፡
አድናችኋለኹ ፥ በረከትም ፡ ትኾናላችኹ ፤ አትፍሩ ፥ እጃችኹንም ፡ አበርቱ ።

14 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፦ አባቶቻችኹ ፡ እጅግ ፡ ባስቈጡኝ ፡ ጊዜ ፡ ክፉ ፡ ለማድረግ ፡
እንዳሰብኹ ፥ እንዳልተጸጸትኹም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥

15 ፤ እንዲሁ ፡ ዳግመኛ ፡ ለኢየሩሳሌምና ፡ ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ በጎነትን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
ዐስቤያለኹ ፤ አትፍሩ ።

16 ፤ የምትሠሩት ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እያንዳንዳችኹ ፡ ከባልንጀራችኹ ፡ ጋራ ፡ እውነትን ፡ ተነጋገሩ ፤ በበር ፡
አደባባያችኹም ፡ የእውነትንና ፡ የሰላምን ፡ ፍርድ ፡ ፍረዱ ፤

17 ፤ ኹላችኹም ፡ በባልንጀራችኹ ፡ ላይ ፡ ክፉን ፡ ነገር ፡ በልባችኹ ፡ አታስቡ ፤ የሐሰትንም ፡ መሐላ ፡
አትውደዱ ፤ ይህን ፡ ነገር ፡ ኹሉ ፡ እጠላለኹና ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

18 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፦

19 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ የአራተኛው ፡ ወር ፡ ጾም ፡ የዐምስተኛውም ፡ የሰባተኛውም ፡
የዐሥረኛውም ፡ ወር ፡ ጾም ፡ ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ደስታና ፡ ተድላ ፡ የሐሤትም ፡ በዓላት ፡ ይኾናል ፤ ስለዚህም ፡ እውነትንና ፡
ሰላምን ፡ ውደዱ ።

20 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በብዙ ፡ ከተማዎች ፡ የሚቀመጡ ፡ አሕዛብ ፡ ገና ፡ ይመጣሉ ፤

21 ፤ በአንዲትም ፡ ከተማ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፦ እግዚአብሔርን ፡ እንለምን ፡ ዘንድ ፥ የሰራዊትንም ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርን ፡ እንፈልግ ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ እንኺድ ፤ እኔም ፡ እኼዳለኹ ፡ እያሉ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ከተማ ፡ ይኼዳሉ ።

22 ፤ ብዙ ፡ ወገኖችና ፡ ኀይለኛዎች ፡ አሕዛብ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሰራዊትን ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይፈልጉ ፡
ዘንድ ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ይለምኑ ፡ ዘንድ ፡ ይመጣሉ ።

23 ፤ የሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ በዚያ ፡ ዘመን ፡ ከአሕዛብ ፡ ቋንቋ ፡ ኹሉ ፡ ዐሥር ፡ ሰዎች ፡
የአንዱን ፡ አይሁዳዊ ፡ ሰው ፡ ልብስ ፡ ዘርፍ ፡ ይዘው ፦ እግዚአብሔር ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ እንዳለ ፡ ሰምተናልና ፥ ከእናንተ ፡
ጋራ ፡ እንኺድ ፡ ይላሉ ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 9 ።

ምዕራፍ ፡ 9 ።

1 ፤ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ በሴድራክ ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ ነው ፥ በደማስቆም ፡ ላይ ፡ ያርፋል ፤ የእግዚአብሔር ፡
ዐይን ፡ ወደ ፡ ሰውና ፡ ወደእስራኤል ፡ ነገድ ፡ ኹሉ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፤

2 ፤ ደግሞም ፡ በዳርቻዋ ፡ ባለችው ፡ በሐማት ፡ ላይ ፥ እጅግ ፡ ጠቢበኛዎች ፡ በኾኑ ፡ በጢሮስና ፡ በሲዶና ፡ ላይ ፡ ነው ።

3 ፤ ጢሮስም ፡ ምሽግን ፡ ለራሷ ፡ ሠርታለች ፥ ብሩንም ፡ እንደ ፡ ዐፈር ፥ ጥሩውንም ፡ ወርቅ ፡ እንደ ፡ መንገድ ፡ ጭቃ ፡
አከማችታለች ።

4 ፤ እነሆ ፥ ጌታ ፡ ይገፋታል ፥ በባሕርም ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ብርታቷን ፡ ይመታል ፤ ርሷም ፡ በእሳት ፡ ትበላለች ።

5 ፤ አስቀሎና ፡ አይታ ፡ ትፈራለች ፤ ጋዛ ፡ ደግሞ ፡ አይታ ፡ እጅግ ፡ ትታመማለች ፤ ዐቃሮንም ፡ እንዲሁ ፥ ተስፋዋ ፡
ይቈረጣልና ፤ ንጉሡም ፡ ከጋዛ ፡ ይጠፋል ፥ በአስቀሎናም ፡ የሚቀመጥ ፡ አይገኝም ።

6 ፤ የተደባለቀ ፡ ወገን ፡ በአዛጦን ፡ ይቀመጣል ፥ የፍልስጥኤማውያንንም ፡ ትዕቢት ፡ አጠፋለኹ ።

7 ፤ ደሙንም ፡ ከአፉ ፡ ውስጥ ፡ ርኩሱንም ፡ ነገር ፡ ከጥርሱ ፡ መካከል ፡ አስወግዳለኹ ፤ ርሱም ፡ ደግሞ ፡ ለአምላካችን ፡
ቅሬታ ፡ ይኾናል ፤ በይሁዳም ፡ እንደ ፡ አለቃ ፡ ይኾናል ፥ ዐቃሮንም ፡ እንደ ፡ ኢያቡሳዊ ፡ ይኾናል ።

8 ፤ እኔም ፡ ማንም ፡ እንዳይኼድና ፡ እንዳይመለስ ፡ እንደ ፡ ጠባቂ ፡ ጦር ፡ ኾኜ ፡ በቤቴ ፡ ዙሪያ ፡ ሰፈር ፡
አደርጋለኹ ፤ አኹንም ፡ በዐይኔ ፡ አይቻለኹና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አስጨናቂ ፡ አያልፍባቸውም ።

9 ፤ አንቺ ፡ የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እጅግ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፤ አንቺ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እልል ፡
በዪ ፤ እንሆ ፥ ንጉሥሽ ፡ ጻድቅና ፡ አዳኝ ፡ ነው ፤ ትሑትም ፡ ኾኖ ፡ በአህያም ፥ በአህያዪቱ ፡ ግልገል ፡ በውርንጫዪቱ ፡
ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡ ይመጣል ።

10 ፤ ሠረገላውንም ፡ ከኤፍሬም ፡ ፈረሱንም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ አጠፋለኹ ፤ የሰልፉም ፡ ቀስት ፡ ይሰበራል ፥ ለአሕዛብም ፡
ሰላምን ፡ ይናገራል ፤ ግዛቱም ፡ ከባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕር ፥ ከወንዙም ፡ እስከምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድርስ ፡ ይኾናል ።

11 ፤ ላንቺም ፡ ደግሞ ፡ ስለ ፡ ቃል ፡ ኪዳንሽ ፡ ደም ፥ እስሮችሽን ፡ ውሃ ፡ ከሌለበት ፡ጕድጓድ ፡ አውጥቻለኹ ።

12 ፤ እናንተ ፡ በተስፋ ፡ የምትኖሩ ፡ እስሮች ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ጽኑ ፡ ዐምባ ፡ ተመለሱ ፤ ኹለት ፡ ዕጥፍ ፡ አድርጌ ፡
እንድመልስልሽ ፡ ዛሬ ፡ እነግርሻለኹ ።

13 ፤ ይሁዳን ፡ ለእኔ ፡ ገትሬያለኹ ፤ ቀስቱን ፡ በኤፍሬም ፡ ሞልቻለኹ ፤ ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ልጆችሽን ፡ በግሪክ ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ አስነሣለኹ ፥ አንቺንም ፡ እንደ ፡ ኀያል ፡ ሰው ፡ ሰይፍ ፡ አደርግሻለኹ ።

14 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይገለጣል ፥ ፍላጻውም ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ ይወጣል ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡
መለከትን ፡ ይነፋል ፥ በደቡብም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይኼዳል ።

15 ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቃቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ይበሏቸዋል ፥ የወንጭፉንም ፡ድንጋዮች ፡
ይረግጣሉ ፤ እንደ ፡ ወይን ፡ ጠጅም ፡ ይጠጧቸዋል ፥ እንደ ፡ ጥዋዎችም ፡ እንደ ፡ መሠዊያም ፡ ማእዘኖች ፡ የተሞሉ ፡
ይኾናሉ ።

16 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሕዝቡ ፡ መንጋ ፡ ያድናቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ለአክሊል ፡
እንደሚኾኑ ፡ እንደ ፡ ከበሩ ፡ ድንጋዮች ፡ ይኾናሉ ፥ በምድሩም ፡ ላይ ፡ ይብለጨለጫሉ ።

17 ፤ በጎነቱ ፡ እንዴት ፡ ታላቅ ፡ ነው! ውበቱስ ፡ እንዴት ፡ ታላቅ ፡ ነው! እኽል ፡ጕበዛዝቱን ፥ ጕሽ ፡ ጠጅም ፡
ቈነጃጅቱን ፡ ያለመልማል ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 10 ።

ምዕራፍ ፡ 10 ።

1 ፤ በኋለኛው ፡ ዝናብ ፡ ጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ዝናቡን ፡ ለምኑ ፤ እግዚአብሔር ፡ መብረቅ ፡
ያደርጋል ፤ ርሱም ፡ የበልግ ፡ ዝናብን ፡ ለያንዳንዱም ፡ በሜዳ ፡ ውስጥ ፡ ሣርን ፡ ይሰጣል ።

2 ፤ ተራፊም ፡ ከንቱነትን ፡ ተናግረዋልና ፥ ሟርተኛዎችም ፡ ውሸትን ፡ አይተዋልና ፤ ሕልምንም ፡ የሚያዩ ፡ በሐሰት ፡
ተናግረዋል ፥ በከንቱም ፡ ያጽናናሉ ፤ እረኛም ፡ የላቸውምና ፡ እንደ ፡ በጎች ፡ ተቅበዝብዘዋል ፡ ተጨንቀውማል ።

3 ፤ ቍጣዬ ፡ በእረኛዎች ፡ ላይ ፡ ነዷል ፥ አውራ ፡ ፍየሎችንም ፡ እቀጣለኹ ፤ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡
የይሁዳን ፡ ቤት ፡ መንጋውን ፡ ጐብኝቷል ፥ በሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ክብሩ ፡ ፈረስ ፡ ያደርጋቸዋል ።

4 ፤ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ የማእዘኑ ፡ ድንጋይ ፥ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ ችንካሩ ፥ ከርሱም ፡ ዘንድ ፡ የሰልፉ ፡ ቀስት ፥ ከርሱም ፡
ዘንድ ፡ አስገባሪው ፡ ኹሉ ፡ ባንድ ፡ ላይ ፡ ይመጣሉ ።

5 ፤ በሰልፍም ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ በመንገድ ፡ ጭቃ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚረግጡ ፡ ኀያላን ፡ ይኾናሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፥ ይዋጋሉ ፥ ፈረሰኛዎችም ፡ ያፍራሉ ።

6 ፤ ወድጃቸዋለኹና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ አበረታለኹ ፥ የዮሴፍንም ፡ ቤት ፡
አድናለኹ ፤ አደላድላቸዋለኹም ፤ እመልሳቸዋለኹ ፤ እኔም ፡ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፥ እኔም ፡
እሰማቸዋለኹና ፡ እንዳልጣልኋቸው ፡ ይኾናሉ ።

7 ፤ የኤፍሬምም ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ኀያላን ፡ ይኾናሉ ፥ ልባቸውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ጠጣ ፡ ሰው ፡ ደስ ፡
ይለዋል ፤ ልጆቻቸውም ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፥ ልባቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሐሤት ፡ ያደርጋል ።

8 ፤ ተቤዥቻቸዋለኹና ፡ በፉጨት ፡ ጠርቼ ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፤ ቀድሞም ፡ በዝተው ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ ይበዛሉ ።

9 ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ብዘራቸው ፡ እንኳ ፡ በሩቅ ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ ያስቡኛል ፥ ከልጆቻቸውም ፡ ጋራ ፡ በሕይወት ፡

ይኖራሉ ፥ ይመለሱማል ።

10 ፤ ከግብጽም ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋለኹ ፥ ከአሶርም ፡ እሰበስባቸዋለኹ ፤ ወደ ፡ ገለዓድና ፡ ወደሊባኖስ ፡ ምድር ፡ አመጣቸዋለኹ ፥ የሚበቃም ፡ ቦታ ፡ አይገኝላቸውም ።

11 ፤ ርሱም ፡ በጭንቅ ፡ ባሕር ፡ ያልፋል ፥ የባሕርንም ፡ ሞገድ ፡ ይመታል ፥ የወንዙም ፡ ጥልቅ ፡ ዅሉ ፡ ይደርቃል ፤ የአሶርም ፡ ትዕቢት ፡ ይዋረዳል ፥ የግብጽም ፡ በትረ ፡ መንግሥት ፡ ይርቃል ።

12 ፤ በአምላካቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ አበረታቸዋለኹ ፥ በስሙም ፡ ይመካሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 11 ።

ምዕራፍ ፡ 11 ።

1 ፤ ሊባኖስ ፡ ሆይ ፥ ደጆችኽን ፡ ክፈት ፥ እሳትም ፡ ዝግባዎችኽን ፡ ትብላ ።

2 ፤ የጥድ ፡ ዛፍ ፡ ሆይ ፥ ዝግባ ፡ ወድቋልና ፥ ከበርቴዎችም ፡ ጠፍተዋልና ፥ ዋይ ፡ በል ፤ እናንተም ፡ የባሳን ፡ ዛፎች ፡ ሆይ ፥ ጽኑው ፡ ጫካ ፡ ተቈርጧልና ፥ ዋይ ፡ በሉ ።

3 ፤ የእረኛዎች ፡ ክብር ፡ ተዋርዷልና ፥ የዋይታቸው ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ፤ የዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡ ተዋርዷልና ፥ የአንበሳዎች ፡ ግሣት ፡ ድምፅ ፡ ተሰምቷል ።

4 ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሏል ፦ ለዕርድ ፡ የሚኾኑትን ፡ በጎች ፡ ጠብቅ ።

5 ፤ የገዟቸው ፡ ያርዷቸዋል ፥ ራሳቸውንም ፡ እንደ ፡ በደለኛዎች ፡ አድርገው ፡ አይቈጥሩም ፤ የሸጧቸውም ፦ ባለጠጋ ፡ ኾነናልና ፥ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፡ ይላሉ ፤ እረኛዎቻቸውም ፡ አይራሩላቸውም ።

6 ፤ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ለሚኖሩ ፡ አልራራም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እንሆም ፥ ሰውን ፡ ዅሉ ፡ በባልንጀራውና ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለኹ ፤ ምድሪቱንም ፡ ይመታሉ ፥ ከእጃቸውም ፡ አላድናቸውም ።

7 ፤ እኔም ፡ ለዕርድ ፡ የሚኾኑትን ፡ በጎች ፥ የመንጋውን ፡ ችግረኛዎች ፡ ጠበቅኹ ። ኹለት ፡ በትሮችንም ፡ ወሰድኹ ፤ የአንዷቱን ፡ ስም ፡ ውበት ፡ የኹለተኛዪቱንም ፡ ስም ፡ ማሰሪያ ፡ ብዬ ፡ ጠራኹ ፤ መንጋውንም ፡ ጠበቅኹ ።

8 ፤ ባንድ ፡ ወርም ፡ ሦስቱን ፡ እረኛዎች ፡ አጠፋኹ ፤ ነፍሴም ፡ ተሰቀቀቻቸው ፥ ነፍሳቸውም ፡ ደግሞ ፡ እኔን ፡ ጠላች ።

9 ፤ እኔም ፦ እናንተን ፡ አልጠብቅም ፤ የሚሞተው ፡ ይሙት ፥ የሚጠፋውም ፡ ይጥፋ ፤ የቀረውም ፡ እያንዳንዱ ፡ የባልንጀራውን ፡ ሥጋ ፡ ይብላ ፡ አልኹ ።

10 ፤ እኔም ፡ ከሕዝቦች ፡ ዅሉ ፡ ጋራ ፡ የገባኹትን ፡ ቃል ፡ኪዳኔን ፡ አፈርስ ፡ ዘንድ ፡ ውበት ፡ የተባለችውን ፡ በትሬን ፡ ወስጄ ፡ ቈረጥኹ ።

11 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ተሰበረች ፤ እንዲሁም ፡ እኔን ፡ የተመለከቱ ፡ የመንጋው ፡ ችግረኛዎች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ዐወቁ ።

12 ፤ እኔም ፦ ደስ ፡ ብሏችኹ ፡ እንደ ፡ ኾነ ፡ ዋጋዬን ፡ስጡኝ ፤ ያለዚያ ፡ ግን ፡ ተዉት ፡ አልኹ ። እነርሱም ፡ ለዋጋዬ ፡ ሠላሳ ፡ ብር ፡ መዘኑ ።

13 ፤ እግዚአብሔርም ፦ የተስማሙበትን ፡ የከበረውን ፡ ዋጋዬን ፡ በግምጃ ፡ ቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አኑረው ፡ አለኝ ። እኔም ፡ ሠላሳውን ፡ ብር ፡ ወስጄ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ባለው ፡ በግምጃ ፡ ቤቱ ፡ ውስጥ ፡ አኖርኹት ።

14 ፤ በይሁዳና ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ያለውንም ፡ ወንድማማችነት ፡ እሰብር ፡ ዘንድ ፡ ማሰሪያ ፡ የተባለችውን ፡ ኹለተኛዪቱን ፡ በትሬን ፡ ቈረጥኹ ።

15 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፦ ዳግመኛም ፡ የሰነፍን ፡ እረኛ ፡ ዕቃ ፡ ውሰድ ።

16 ፤ እንሆ ፥ በአገሩ ፡ ውስጥ ፡ እረኛ ፡ አስነሣለኹ ፤ ርሱም ፡ የጠፋውን ፡ አያስብም ፥ የባዘነውን ፡ አይፈልግም ፥ የተሰበረውን ፡ አይጠግንም ፤ የዳነውንም ፡ አይቀልብም ፥ ነገር ፡ ግን ፥ የሰባውን ፡ ሥጋ ፡ ይበላል ፥ ሰኰናውንም ፡ ይቀለጣጥማል ።

17 ፤ መንጋውን ፡ ለሚተው ፡ ለምናምንቴ ፡ እረኛ ፡ ወዮለት! ሰይፍ ፡ በክንዱና ፡ በቀኝ ፡ ዐይኑ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ ክንዱም ፡
አጥብቃ ፡ ትደርቃለች ፥ ቀኝ ፡ ዐይኑም ፡ ፈጽሞ ፡ ትጨልማለች ።

ትንቢ.ተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 12 ።

ምዕራፍ ፡ 12 ።

1 ፤ ስለ ፡ እስራኤል ፡ የተነገረ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ፦ ሰማያትን ፡ የዘረጋ ፥ ምድርንም ፡
የመሠረተ ፥ የሰውንም ፡ መንፈስ ፡ በውስጡ ፡ የሠራ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦

2 ፤ እንሆ ፥ ኢየሩሳሌምን ፡ በዙሪያዋ ፡ ላሉት ፡ ለአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ የመንገድገድ ፡ ዋንጫ ፡ አደርጋታለኹ ፤ ደግሞም ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ስትከበብ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እንዲሁ ፡ ይኾናል ።

3 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ለአሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ከባድ ፡ ድንጋይ ፡ አደርጋታለኹ ፤ የሚሸከሟት ፡ ኹሉ ፡ እጅግ ፡
ይቈስላሉ ፤ የምድርም ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ በላይዋ ፡ ላይ ፡ ይከማቻሉ ።

4 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ፈረስን ፡ ኹሉ ፡ በድንጋጤ ፥ ተቀማጭንም ፡ በእብድነት ፡
እመታለኹ ፤ ዐይኖቼንም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ እከፍታለኹ ፥ የአሕዛብንም ፡ ፈረሶች ፡ ኹሉ ፡ በዕውርነት ፡ እመታለኹ ።

5 ፤ የይሁዳም ፡ አለቃዎች ፡ በልባቸው ፦ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚኖሩ ፡ በአምላካቸው ፡ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ብርታት ፡ አለ ፡ ይላሉ ።

6 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ የይሁዳን ፡ አለቃዎች ፡ በዕንጨት ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡ ትንታግ ፥ በነዶዎችም ፡ መካከል ፡ እንዳለ ፡
እንደ ፡ ፋና ፡ ነበልባል ፡ አደርጋቸዋለኹ ፤ በቀኝና ፡ በግራ ፡ በዙሪያ ፡ ያሉትን ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ይበላሉ ፤ ከዚያም ፡
ወዲያ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በስፍራዋ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ትኖራለች ።

7 ፤ እግዚአብሔርም ፡ የዳዊት ፡ ቤት ፡ ክብርና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰዎች ፡ ክብር ፡ በይሁዳ ፡ ክብር ፡ ላይ ፡ እንዳይታበይ ፡
የይሁዳን ፡ ድንኳኖች ፡ አስቀድሞ ፡ ያድናል ።

8 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚኖሩት ፡ ይመክትላቸዋል ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከነርሱ ፡ መካከል ፡
ደካማው ፡ እንደ ፡ ዳዊት ፡ ይኾናል ፤ የዳዊትም ፡ ቤት ፡ በፊታቸው ፡ እንደእግዚአብሔር ፡ መልአክ ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡
ይኾናል ።

9 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ የሚመጡትን ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ለማጥፋት ፡ እጋደላለኹ ።

10 ፤ በዳዊትም ፡ ቤት ፡ ላይ ፥ በኢየሩሳሌምም ፡ በሚኖሩት ፡ ላይ ፥ የሞገስንና ፡ የልመናን ፡ መንፈስ ፡ አፈሳለኹ ፤ ወደ ፡
ርሱም ፡ ወደወጉት ፡ ይመለከታሉ ፤ ሰውም ፡ ለአንድያ ፡ ልጁ ፡ እንደሚያለቅስ ፡ ያለቅሱለታል ፥ ሰውም ፡ ለበኵር ፡ ልጁ ፡
እንደሚያዝን ፡ በመራራ ፡ ሐዘን ፡ ያዝኑለታል ።

11 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በመጊዶን ፡ ሜዳ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ እንደ ፡ ሐዳድሪሞን ፡ ልቅሶ ፡ ታላቅ ፡ ልቅሶ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ይኾናል ።

12 ፤ ምድሪቱም ፡ ታለቅሳለች ፤ እያንዳንዱ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ የዳዊት ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ ሴቶቻቸውም ፡
ለብቻቸው ፤ የናታን ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻቸው ፤

13 ፤ የሌዊ ፡ ቤት ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻቸው ፤ የሰሜኢ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ ሴቶቻቸውም ፡
ለብቻቸው ፤

14 ፤ የቀሩት ፡ ወገኖች ፡ ኹሉ ፡ እያንዳንዱ ፡ ወገን ፡ ለብቻው ፥ ሴቶቻቸውም ፡ ለብቻቸው ፡ ያለቅሳሉ ።

ትንቢ.ተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 13 ።

ምዕራፍ ፡ 13 ።

1 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ለዳዊት ፡ ቤትና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚኖሩ ፡ ከኀጢአትና ፡ ከርኵሰት ፡ የሚያነጻ ፡ ምንጭ ፡ ይከፈታል ።

2 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ የጣዖታትን ፡ ስም ፡ ከምድር ፡ አጠፋለኹ ፥ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
አይታሰቡም ፤ ደግሞም ፡ ሐሰተኛዎችን ፡ ነቢያትና ፡ ርኩስ ፡ መንፈስን ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ አስወግዳለኹ ።

3 ፤ ማንም ፡ ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ ቢናገር ፡ የወለዱት ፡ አባቱና ፡ እናቱ ፦ አንተ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ሐሰትን ፡
ተናግረኻልና ፥ በሕይወት ፡ አትኖርም ፡ ይሉታል ፤ ትንቢትንም ፡ ሲናገር ፡ የወለዱት ፡ አባቱና ፡ እናቱ ፡ ይወጉታል ።

4 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ነቢያቱ ፡ ዅሉ ፡ ትንቢትን ፡ ሲናገሩ ፡ እያንዳንዱ ፡ ስለ ፡ ራእዩ ፡ ያፍራል ፤ ያታልሉም ፡ ዘንድ ፡
የማቅ ፡ ልብስ ፡ አይለብሱም ።

5 ፤ ርሱ ፡ ግን ፦ ከታናሽነቴ ፡ ዠምሮ ፡ ባሪያ ፡ ኾኜ ፡ ነበርኹና ፡ ገበሬ ፡ ሰው ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡ ነቢይ ፡ አይደለኹም ፡
ይላል ።

6 ፤ ሰውም ፦ ይህ ፡ በእጅኽ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ቍስል ፡ ምንድር ፡ ነው ፡ ይለዋል ። ርሱም ፦ በወዳጆቼ ፡ ቤት ፡
የቈሰልኹት ፡ ቍስል ፡ ነው ፡ ይላል ።

7 ፤ ሰይፍ ፡ ሆይ ፥ ባልንጀራዬ ፡ በኾነው ፡ ሰው ፡ በእረኛዬ ፡ ላይ ፡ ንቃ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ እረኛውን ፡ ምታ ፥ በጎቹም ፡ ይበተናሉ ፤ እጄንም ፡ በታናናሾች ፡ ላይ ፡ እመልሳለኹ ።

8 ፤ በምድርም ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ኹለት ፡ ክፍል ፡ ተቈርጠው ፡ ይሞታሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ሦስተኛውም ፡ ክፍል ፡
በርሷ ፡ ውስጥ ፡ ይቀራል ።

9 ፤ ሦስተኛውንም ፡ ክፍል ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ አገባለኹ ፥ ብርም ፡ እንደሚነጥር ፡ አነጥራቸዋለኹ ፥ ወርቅም ፡ እንደሚፈተን ፡
እፈትናቸዋለኹ ፤ እነርሱም ፡ ስሜን ፡ ይጠራሉ ፥ እኔም ፡ እሰማቸዋለኹ ፤ እኔም ፦ ይህ ፡ ሕዝቤ ፡ ነው ፡
እላለኹ ፤ ርሱም ፦ እግዚአብሔር ፡ አምላኬ ፡ ነው ፡ ይላል ።

ትንቢተ ፡ ዘካርያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 14 ።

ምዕራፍ ፡ 14 ።

1 ፤ እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ይመጣል ፥ ብዝበዛሽንም ፡ በውስጥሽ ፡ ይካፈላሉ ።

2 ፤ አሕዛብንም ፡ ዅሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ለሰልፍ ፡ እሰበስባለኹ ፤ ከተማዪቱም ፡ ትያዛለች ፥ ቤቶችም ፡
ይበዘበዛሉ ፥ ሴቶችም ፡ ይነወራሉ ፤ የከተማዪቱም ፡ እኩሌታ ፡ ለምርኮ ፡ ይወጣል ፥ የቀረው ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ ከከተማ ፡
አይጠፋም ።

3 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ይወጣል ፥ በሰልፍም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ተዋጋ ፡ ከነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡ ይዋጋል ።

4 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ እግሮቹ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ትይዩ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በደብረ ፡ ዘይት ፡ ላይ ፡
ይቆማሉ ፤ ደብረ ፡ ዘይትም ፡ በመካከል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅና ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይሰነጠቃል ፥ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሸለቆ ፡
ይኾናል ፤ የተራራውም ፡ እኩሌታ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፥ እኩሌታውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይርቃል ።

5 ፤ የተራራዎችም ፡ ሸለቆ ፡ እስከ ፡ አጸል ፡ ይደርሳልና ፥ በተራራዎች ፡ ሸለቆ ፡ ትሸሻላችኹ ፤ በይሁዳም ፡ ንጉሥ ፡
በዖዝያን ፡ ዘመን ፡ ከኾነው ፡ ከምድር ፡ መናወጥ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሸሻችኹ ፡ ትሸሻላችኹ ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ከቅዱሳኑ ፡ ዅሉ ፡ ጋራ ፡ ይመጣል ።

6 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በረዶና ፡ ውርጭ ፡ እንጂ ፡ ብርሃን ፡ አይኾንም ።

7 ፤ አንድ ፡ ቀንም ፡ ይኾናል ፥ ርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይኾናል ፤ ቀንም ፡ አይኾንም ፥ ሌሊትም ፡
አይኾንም ፤ ሲመሽም ፡ ብርሃን ፡ ይኾናል ።

8 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ የሕይወት ፡ ውሃ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ይወጣል ፤ እኩሌታው ፡ ወደምሥራቁ ፡ ባሕር ፥ እኩሌታውም ፡
ወደምዕራቡ ፡ ባሕር ፡ ይኼዳል ፤ ይህ ፡ በበጋና ፡ በክረምት ፡ ይኾናል ።

9 ፤ እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ ይነግሣል ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ አንድ ፥ ስሙም ፡ አንድ ፡
ይኾናል ።

10 ፤ ምድር ፡ ዅሉ ፡ ከጌባ ፡ ዠምሮ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡ እስካለችው ፡ እስከ ፡ ሬሞን ፡ ድረስ ፡ ተለውጣ ፡
እንደ ፡ ዐረባ ፡ ትኾናለች ፤ ርሷም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላለች ፥ ከብንያምም ፡ በር ፡ ዠምሮ ፡ እስከፊተኛው ፡ በር ፡ ስፍራ ፡
እስከማእዘኑ ፡ በር ፡ ድረስ ፥ ከሐናንኤልም ፡ ግንብ ፡ ዠምሮ ፡ እስከንጉሡ ፡ መጥመቂያ ፡ ድረስ ፡ በስፍራዋ ፡ ትኖራለች ።

11 ፤ ሰዎችም ፡ ይኖሩባታል ፥ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡ ርግማን ፡ አይኾንም ፤ ኢየሩሳሌምም ፡ ተዘልላ ፡ ትኖራለች ።

12 ፤ እግዚአብሔርም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ጋራ ፡ የተዋጉትን ፡ አሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ የሚቀሥፍበት ፡ ቸነፈር ፡ ይህ ፡
ነው ፤ በእግራቸው ፡ ሲቆሙ ፡ ሥጋቸው ፡ ይበሰብሳል ፥ ዐይኖቻቸውም ፡ በዐይኑ ፡ ሥባቸው ፡ ውስጥ ፡
ይበሰብሳሉ ፥ ምላሳቸውም ፡ በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ይበሰብሳል ።

13 ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ፤ እያንዳንዱም ፡ የባልንጀራውን ፡
እጅ ፡ ይይዛል ፥ እጁም ፡ በባልንጀራው ፡ እጅ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ።

14 ፤ ይሁዳም ፡ ደግሞ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ኾኖ ፡ ይዋጋል ፤ በዙሪያም ፡ ያሉት ፡ የአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ሀብት ፡ እጅግ ፡
ብዙ ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ልብስም ፡ ይሰበሰባል ።

15 ፤ በፈረስና ፡ በበቅሎ ፥ በግመልና ፡ በአህያ ፥ በዚያም ፡ ሰፈር ፡ ባለ ፡ እንስሳ ፡ ዅሉ ፡ ላይ ፡ የኾነ ፡ ቸነፈር ፡ እንደዚያ ፡
ያለ ፡ ቸነፈር ፡ ይኾናል ።

16 ፤ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ከመጡት ፡ ከአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ የቀሩት ፡ ዅሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፥ የዳስ ፡ በዓልንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ በየዓመቱ ፡ ይወጣሉ ።

17 ፤ ከምድርም ፡ ወገኖች ፡ ዅሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ለማይወጡ ፡ ለእነርሱ ፡ ዝናብ ፡ አይዘንብላቸውም ።

18 ፤ የግብጽም ፡ ወገን ፡ ባይወጣ ፡ ወደዚያም ፡ ባይመጣ ፥ እግዚአብሔር ፡ የዳስ ፡ በዓልን ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡
የማይወጡትን ፡ አሕዛብ ፡ የሚቀሥፍበት ፡ ቸነፈር ፡ በርሱ ፡ ላይ ፡ ይኾናል ።

19 ፤ የግብጽ ፡ ቅጣት ፥ የዳስ ፡ በዓልንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይወጡት ፡ የአሕዛብ ፡ ዅሉ ፡ ቅጣት ፡ እንደዚህ ፡
ይኾናል ።

20 ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ በፈረሶች ፡ ሻኵራ ፡ ላይ ፦ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ተብሎ ፡ ይጻፋል ፤ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡
ያሉ ፡ ምንቸቶች ፡ በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ እንዳሉ ፡ ዳካዎች ፡ ይኾናሉ ።

21 ፤ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ያሉ ፡ ምንቸቶችም ፡ ዅሉ ፡ ለሰራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተቀደሱ ፡
ይኾናሉ ፤ የሚሠዉትም ፡ ሰዎች ፡ ዅሉ ፡ ይመጣሉ ፡ ከነዚያም ፡ ወስደው ፡ ይቀቅሉባቸዋል ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በሰራዊት ፡
ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከነዓናዊው ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አይገኝም ፨

ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ።

(ክለሳ.1.20020507)

___________________ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 1 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 1 ።

1 ፤ በሚልክያስ ፡ እጅ ፡ ለእስራኤል ፡ የኾነ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።

2 ፤ ወድጃችኋለኹ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ በምን ፡ ወደድኸን ፧ ብላችኋል ። ዔሳው ፡ የያዕቆብ ፡
ወንድም ፡ አልነበረምን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ያዕቆብንም ፡ ወደድኹ ፥ ዔሳውንም ፡ ጠላኹ ፤

3 ፤ ተራራዎቹንም ፡ በረሓ ፡ አደረግኋቸው ፥ ርስቱንም ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ ቀበሮዎች ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ።

4 ፤ ኤዶምያስ ፦ እኛ ፡ ፈርሰናል ፥ ነገር ፡ ግን ፥ የፈረሰውን ፡ መልሰን ፡ እንሠራለን ፡ ቢል ፥ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፦ እነርሱ ፡ ይሠራሉ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አፈርሳለኹ ፤ በሰዎችም ፡ ዘንድ ፦ የበደል ፡ ዳርቻና ፡
እግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለም ፡ የተቈጣው ፡ ሕዝብ ፡ ይባላል ።

5 ፤ ዐይኖቻችኹም ፡ ያያሉ ፥ እናንተም ፦ እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ዳርቻ ፡ ወዲያ ፡ ታላቅ ፡ ይኹን ፡ ትላላችኹ ።

6 ፤ እናንተ ፡ ስሜን ፡ የምታቃልሉ ፡ ካህናት ፡ ሆይ ፥ ልጅ ፡ አባቱን ፥ ባሪያም ፡ ጌታውን ፡ ያከብራል ፤ እኔስ ፡ አባት ፡
ከኾንኹ ፡ ክብሬ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ጌታስ ፡ ከኾንኹ ፡ መፈራቴ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ። እናንተም ፦ ስምኽን ፡ ያቃለልን ፡ በምንድር ፡ ነው ፧ ብላችኋል ።

7 ፤ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ርኩስ ፡ እንጀራ ፡ ታቀርባላችኹ ። እናንተም ፦ ያረከስንኽ ፡ በምንድር ፡
ነው ፧ ብላችኋል ። የእግዚአብሔር ፡ ገበታ ፡ የተነቀፈ ፡ ነው ፡ በማለታችኹ ፡ ነው ።

8 ፤ ዕውር ፡ መሥዋዕትንም ፡ ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ አይደለምን ፧ ዐንካሳውንና ፡ የታመመውን ፡ ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡
አይደለምን ፧ ያንን ፡ ለአለቃኽ ፡ አቅርብ ፤ በእውኑ ፡ ባንተ ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ፧ ወይስ ፡ ፊትኽን ፡ ይቀበላልን ፧ ይላል ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ አኹንም ፡ ጸጋን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኑ ፤ ይህ ፡ ከእጃችኹ ፡ የተሰጠ ፡ሲኾን ፡ ከቶ ፡ ፊታችኹን ፡
ይቀበላልን ፧ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

10 ፤ በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ በከንቱ ፡ እንዳታቃጥሉ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ ደጅ ፡ የሚዘጋ ፡ ሰው ፡ ምነው ፡ በተገኘ!
በእናንተ ፡ ደስ ፡ አይለኝም ፥ ቍርባንንም ፡ ከእጃችኹ ፡ አልቀበልም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ዠምሮ ፡ እስከ ፡ መግቢያዋ ፡ ድረስ ፡ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ይኾናልና ፤ በየስፍራውም ፡ ለስሜ ፡ ዕጣን ፡ ያጥናሉ ፥ ንጹሕም ፡ ቍርባን ፡ ያቀርባሉ ፤ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ይኾናልና ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ እናንተ ፡ ግን ፦ የእግዚአብሔር ፡ ገበታ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ፍሬውና ፡ መብሉም ፡ የተናቀ ፡ ነው ፡ በማለታችኹ ፡
አስነቀፋችኹት ።

13 ፤ እናንተ ፦ እንሆ ፥ ይህ ፡ ድካም ፡ ነው ፡ ብላችኹ ፡ ጢቅ ፡ አላችኹበት ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፤ በቅሚያ ፡ የያዛችኹትንም ፡ ዐንካሳውንም ፡ የታመመውንም ፡ አቅርባችኋል ፤ እንዲሁ ፡ ቍርባንን ፡
ታመጣላችኹ ፤ በእውኑ ፡ ከእጃችኹ ፡ ይህን ፡ ልቀበለውን ፧ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

14 ፤ እኔ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነኝና ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ ስሜም ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ የተፈራ ፡
ነውና ፥ በመንጋው ፡ ውስጥ ፡ ተባት ፡ እያለው ፡ ለጌታ ፡ ተስሎ ፡ ነውረኛውን ፡ የሚሠዋ ፡ ሸንጋይ ፡ ሰው ፡ ርጉም ፡
ይኹን ።

___________________ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 2 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 2 ።

1 ፤ አኹንም ፡ እናንተ ፡ ካህናት ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ ትእዛዝ ፡ ለእናንተ ፡ ነው ።

2 ፤ ለስሜ ፡ ክብር ፡ ትሰጡ ፡ ዘንድ ፡ ባትሰሙ ፥ በልባችኹም ፡ ባታደርጉት ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፥ ርግማን ፡ እሰድባችኂለኹ ፥ በረከታችኹንም ፡ እረግማታለኹ ፤ አኹንም ፡ በልባችኹ ፡
አላደረጋችኹትምና ፡ እኔ ፡ ረግሜያታለኹ ።

3 ፤ እንሆ ፥ ክንዳችኹን ፡ እገሥጻለኹ ፥ የመሥዋዕታችኹንም ፡ ፋንድያ ፡ በፊታችኹ ፡ ላይ ፡ እበትናለኹ ፤ ከርሱም ፡
ጋራ ፡ በአንድነት ፡ ትወሰዳላችኹ ።

4 ፤ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ከሌዊ ፡ ጋራ ፡ ይኾን ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ እንደ ፡ ሰደድኹላችኹ ፡ ታውቃላችኹ ፥ ይላል ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

5 ፤ ቃል ፡ ኪዳኔ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የሕይወትና ፡ የሰላም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ነበረ ፤ ይፈራ ፡ ዘንድም ፡ እነርሱን ፡
ሰጠኹት ፤ ርሱም ፡ ፈራኝ ፥ ከስሜም ፡ የተነሣ ፡ ደነገጠ ።

6 ፤ የእውነት ፡ ሕግ ፡ በአፉ ፡ ውስጥ ፡ ነበረች ፥ በከንፈሩም ፡ ውስጥ ፡ በደል ፡ አልተገኘበትም ፤ ከእኔም ፡ ጋራ ፡ በሰላምና ፡
በቅንነት ፡ ኼደ ፥ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ ከኀጢአት ፡ መለሰ ።

7 ፤ ካህኑ ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መልእክተኛ ፡ ነውና ፥ ከንፈሮቹ ፡ ዕውቀትን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡
ይገባቸዋል ፥ ሰዎችም ፡ ሕግን ፡ ከአፉ ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋል ።

8 ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ከመንገዱ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችኋል ፤ በሕግም ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አሰናክላችኋል ፤ የሌዊንም ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ አስነውራችኋል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

9 ፤ ስለዚህ ፥ መንገዴን ፡ እንዳልጠበቃችኹ ፥ በሕግም ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ እንዳዳላችኹ ፡ መጠን ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡ በሕዝብ ፡
ኹሉ ፡ ፊት ፡ የተናቃችኹና ፡ የተዋረዳችኹ ፡ አደርጌያችኋለኹ ።

10 ፤ ለኹላችን ፡ አንድ ፡ አባት ፡ ያለን ፡ አይደለምን ፧ አንድ ፡ አምላክስ ፡ የፈጠረን ፡ አይደለምን ፧ የአባቶቻችንን ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ለማስነቀፍ ፡ እኛ ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወንድማችንን ፡ ስለ ፡ ምን ፡ አታለልን ፧

11 ፤ እግዚአብሔር ፡ የወደደውን ፡ መቅደስ ፡ ይሁዳ ፡ አርክሷልና ፥ የእንግዳውንም ፡ አምላክ ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡
አግብቷልና ፥ ይሁዳ ፡ አታሏል ፥ በእስራኤልና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ርኵሰት ፡ ተሠርቷል ።

12 ፤ ይህን ፡ ከሚያደርግ ፡ ሰው ፥ እግዚአብሔር ፡ የሚጠራውንና ፡ የሚመልሰውን ፡ ለሰራዊትም ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ቍርባን ፡ የሚያቀርበውን ፡ ከያዕቆብ ፡ ድንኳን ፡ ያጠፋል ።

13 ፤ ይህንም ፡ ደግሞ ፡ አድርጋችኋል ፤ እግዚአብሔር ፡ ቍርባኑን ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳይመለከት ፥ ከእጃችኹም ፡ በደስታ ፡
እንዳይቀበለው ፡ መሠዊያውን ፡ በእንባና ፡ በልቅሶ ፡ በሐዘንም ፡ ትከድናላችኹ ።

14 ፤ እናንተም ፦ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ፧ ብላችኋል ። ሚስትኽ ፡ ባልንጀራኽና ፡ የቃል ፡ ኪዳንኽ ፡ ሚስት ፡ ኾና ፡ ሳለች ፡
ርሷን ፡ አታለኽታልና ፥ እግዚአብሔር ፡ በአንተና ፡ በልጅነት ፡ ሚስትኽ ፡ መካከል ፡ ምስክር ፡ ስለ ፡ ኾነ ፡ ነው ።

15 ፤ እግዚአብሔር ፡ የሕይወትን ፡ መንፈስ ፡ አንድ ፡ አድርጎ ፡ ጠብቆልን ፡ የለምን ፧ ርሱም ፡ የሚፈልገው ፡ ምንድር ፡
ነው ፧ ዘር ፡ አይደለምን ፧ ስለዚህ ፡ መንፈሳችኹን ፡ ጠብቁ ፥ ማንም ፡ የልጅነት ፡ ሚስቱን ፡ አያታልል ።

16 ፤ መፋታትን ፡ እጠላለኹ ፥ ይላል ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፥ ልብሱንም ፡ በግፍ ፡ ሥራ ፡ የሚከድነውን ፡
ሰው ፡ እጠላለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ስለዚህ ፥ እንዳታታልሉ ፡ መንፈሳችኹን ፡ ጠብቁ ።

17 ፤ እግዚአብሔርን ፡ በቃላችኹ ፡ አታክታችኋል ። እናንተም ፦ ያታከትነው ፡ በምንድር ፡ ነው ፧ ብላችኋል ። ክፉን ፡
የሚያደርግ ፡ ኹሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነው ፥ ርሱም ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ወይስ ። የፍርድ ፡
አምላክ ፡ ወዴት ፡ አለ ፧ በማለታችኹ ፡ ነው ።

________________ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 3 ። ________________

ምዕራፍ ፡ 3 ።

1 ፤ እንሆ ፥ መልእክተኛዬን ፡ እልካለኹ ፥ መንገድንም ፡ በፊቴ ፡ ያስተካክላል ፤ እናንተም ፡ የምትፈልጉት ፡ ጌታ ፡
በድንገት ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡ ይመጣል ፤ የምትወዱትም ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡ መልእክተኛ ፥ እንሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡
የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

2 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ርሱ ፡ እንደ ፡ አንጥረኛ ፡ እሳትና ፡ እንደ ፡ ዐጣቢ ፡ ሳሙና ፡ ነውና ፥ የሚመጣበትን ፡ ቀን ፡ መታገሥ ፡
የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ፧ ርሱስ ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ፧

3 ፤ ርሱም ፡ ብርን ፡ እንደሚያነጥርና ፡ እንደሚያጠራ ፡ ሰው ፡ ይቀመጣል ፥ የሌዊንም ፡ ልጆች ፡ ያጠራል ፥ እንደ ፡
ወርቅና ፡ እንደ ፡ ብርም ፡ ያነጥራቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጽድቅ ፡ ቍርባንን ፡ የሚያቀርቡ ፡ ይኾናሉ ።

4 ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ ዘመንና ፡ እንደ ፡ ቀደሙት ፡ ዓመታት ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቍርባን ፡
ደስ ፡ ይለዋል ።

5 ፤ ለፍርድ ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እቀርባለኹ ፤ በመተተኛዎችና ፡ በአመንዝራዎች ፥ በሐሰትም ፡ በሚምሉ ፥ የምንደኛውን ፡
ደመ ፡ ወዝ ፡ በሚከለክሉ ፥ መበለቲቱንና ፡ ድኻ ፡ አደጉን ፡ በሚያስጨንቁ ፥ የመጻተኛውንም ፡ ፍርድ ፡
በሚያጣምሙ ፥ እኔንም ፡ በማይፈሩ ፡ ላይ ፡ ፈጣን ፡ ምስክር ፡ እኾንባቸዋለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

6 ፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ አልለወጥም ፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ የጠፋችኹ ፡ አይደላችኹም ።

7 ፤ ከአባቶቻችኹ ፡ ዘመን ፡ ዠምሮ ፡ ከሥርዐቴ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችኊል ፥ ርሷንም ፡ አልጠበቃችኹም ፦ ወደ ፡ እኔ ፡
ተመለሱ ፥ እኔም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመለሳለኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡
ግን ፦ የምንመለሰው ፡ በምንድር ፡ ነው ፧ ብላችኊል ።

8 ፤ ሰው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይሰርቃልን ፧ እናንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡ ሰርቃችኊል ። እናንተም ፦ የሰረቅንኽ ፡ በምንድር ፡
ነው ፧ ብላችኊል ። በዓሥራትና ፡ በበኵራት ፡ ነው ።

9 ፤ እናንተ ፥ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ኹሉ ፥ እኔን ፡ ሰርቃችኊልና ፥ በርግማን ፡ ርጉሞች ፡ ናችኹ ።

10 ፤ በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ መብል ፡ እንዲኾን ፡ ዓሥራቱን ፡ ኹሉ ፡ ወደ ፡ ጐተራ ፡ አግቡ ፤ የሰማይንም ፡ መስኮት ፡
ባልከፍትላችኹ ፥ በረከትንም ፡ አትረፍርፌ ፡ ባላፈስላችኹ ፡ በዚህ ፡ ፈትኑኝ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

11 ፤ ስለ ፡ እናንተ ፡ ነቀዙን ፡ እገሥጻለኹ ፥ የምድራችኹንም ፡ ፍሬ ፡ አያጠፋም ፤ በዕርሻችኹም ፡ ያለው ፡ ወይን ፡
ፍሬውን ፡ አያረግፍም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

12 ፤ የተድላ ፡ ምድር ፡ ትኾናላችኹና ፡ አሕዛብ ፡ ኹሉ ፡ ብፁዓን ፡ ብለው ፡ ይጠሯችኊል ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

13 ፤ ቃላችኹ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ድፍረት ፡ ኾኗል ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፦ ባንተ ፡ ላይ ፡ ደፍረን ፡
የተናገርነው ፡ በምንድር ፡ ነው ፧ ብላችኊል ።

14 ፤ እናንተም ፦ እግዚአብሔርን ፡ ማገልገል ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ ትእዛዙንስ ፡ በመጠበቅ ፥ በሰራዊት ፡ ጌታ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ሐዘንተኛዎች ፡ ኾነን ፡ በመኼድ ፡ ምን ፡ ይረባናል ፧

15 ፤ አኹንም ፡ የሚታበዩትን ፡ ሰዎች ፡ ብፁዓን ፡ ብለን ፡ እንጠራቸዋለን ፤ ክፉንም ፡ የሚሠሩ ፡ ጸንተዋል ፡
እግዚአብሔርንም ፡ ይፈታተናሉ ፥ ያመልጣሉም ፡ ብላችኊል ።

16 ፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተነጋገሩ ፤ እግዚአብሔርም ፡
አደመጠ ፥ ሰማም ፥ እግዚአብሔርንም ፡ ለሚፈሩ ፡ ስሙንም ፡ ለሚያስቡ ፡ የመታሰቢያ ፡ መጽሐፍ ፡ በፊቱ ፡ ተጻፈ ።

17 ፤ እኔ ፡ በምሠራበት ፡ ቀን ፡ እነርሱ ፡ የእኔ ፡ ገንዘብ ፡ ይኾናሉ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ሰውም ፡
የሚያገለግለውን ፡ ልጁን ፡ እንደሚምር ፥ እንዲሁ ፡ እምራቸዋለኹ ።

18 ፤ ተመልሳችኹም ፡ በጻድቁና ፡ በኀጢአተኛው ፡ መካከል ፥ ለእግዚአብሔር ፡ በሚገዛውና ፡ በማይገዛው ፡ መካከል ፡
ትለያላችኹ ።

__________________ትንቢተ ፡ ሚልክያስ ፥ ምዕራፍ ፡ 4 ። __________________

ምዕራፍ ፡ 4 ።

1 ፤ እንሆ ፥ እንደ ፡ ምድጃ ፡ እሳት ፡ የሚነድ ፡ ቀን ፡ ይመጣል ፤ ትዕቢተኛዎችና ፡ ኀጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ኹሉ ፡ ገለባ ፡
ይኾናሉ ፤ የሚመጣውም ፡ ቀን ፡ ያቃጥላቸዋል ፥ ሥርንና ፡ ቅርንጫፍንም ፡ አይተውላቸውም ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።

2 ፤ ነገር ፡ ግን ፥ ስሜን ፡ ለምትፈሩት ፡ ለእናንተ ፡ የጽድቅ ፡ ፀሓይ ፡ ትወጣላችኋለች ፥ ፈውስም ፡ በክንፎቿ ፡ ውስጥ ፡
ይኾናል ፤ እናንተም ፡ ትወጣላችኹ ፥ እንደ ፡ ሰባም ፡ እንቦሳ ፡ ትፈነጫላችኹ ።

3 ፤ በምሠራበት ፡ ቀን ፡ በደለኛዎች ፡ ከእግራችኹ ፡ ጫማ ፡ በታች ፡ ዐመድ ፡ ይኾናሉና ፡ እናንተ ፡
ትረግጧቸዋላችኹ ፥ ይላል ፡ የሰራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

4 ፤ ለእስራኤል ፡ ኹሉ ፡ ሥርዐትንና ፡ ፍርድን ፡ አድርጌ ፡ በኰሬብ ፡ ያዘዝኹትን ፡ የባሪያዬን ፡ የሙሴን ፡ ሕግ ፡ ዐስቡ ።

5 ፤ እንሆ ፥ ታላቁና ፡ የሚያስፈራው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ ነቢዩን ፡ ኤልያስን ፡ እልክላችኋለኹ ።

6 ፤ መጥቼም ፡ ምድርን ፡ በርግማን ፡ እንዳልመታ ፡ ርሱ ፡ የአባቶችን ፡ ልብ ፡ ወደ ፡ ልጆች ፥ የልጆችንም ፡ ልብ ፡ ወደ ፡
አባቶች ፡ ይመልሳል ፨

መጽሐፈ ፡ ዕዝራ ፡ ሱቱኤል ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ አገራችን ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በጠፋች ፡ በሠላሳ ፡
ዘመን ፡ ዕዝራ ፡ እባል ፡ የነበርኩ ፡ እኔ ፡ ሱቱ
ኤል ፡ በባቢሎን ፡ ነበርኩ ፡ በምኝታዬም ፡ እኔ ፡
ተኝቼ ፡ ነበር ፡ ፊቴ ፡ ግን ፡ ተገልጦ ፡ ነበር ፡ በል
ቡናዬም ፡ አሳብ ፡ ይወጣ ፡ ይወርድ ፡ ነበር ።
፪፤ የኢየሩሳሌምን ፡ ጥፋቷን ፡ አይቻለሁና ፡ በባቢ
ሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ተድላ ፡ ደስታንም ፡
አይቻለሁና ።
፫፤ ፈጽማ ፡ ሰውነቴ ፡ ታወከች ፡ የሚያስፈራ ፡ ነገር
ንም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ እናገር ፡ ጀመርኩ ።
፬፤ አቤቱ ፡ ስናገር ፡ እንዲህ ፡ አልኩ ፡ አስቀድሞ ፡
ምድርን ፡ በፈጠርካት ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ እንዲህ ፡
ያልክ ፡ አይደለምን ፡ አዳምን ፡ በፈራሽ ፡ ሥጋ ፡
ታስገኘው ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ ብቻህን ፡ መሬ
ትን ፡ ያዘዝካት ፡ አይደለምን ።
፭፤ አዳምም ፡ የሥልጣንህ ፡ ፍጥረት ፡ ነው ፡ ነባ
ቢት ፡ ነፍስን ፡ አዋህደህ ፡ ፈጠርከው ፡ በነባ
ቢት ፡ ነፍስም ፡ በፊትህ ፡ ደህነኛ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ።
፮፤ ምድር ፡ ተፈጥራ ፡ ሳትጸና ፡ ሥልጣንህ ፡ ወደ
ፈጠረቻት ፡ ወደ ፡ ገነትም ፡ አገባኸው ።
፯፤ ዕፀ ፡ በለስን ፡ አትብላ ፡ ብለህ ፡ አዘዝከው ፡ እሱ ፡
ግን ፡ ትእዛዝክን ፡ አፈረሰ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሱ ፡
በልጆቹ ፡ በልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ላይ ፡ ሞትን ፡ አመ
ጣህ ፡ አሕዛቡም ፡ ሕዝቡም ፡ ነገደ ፡ ያፌት ፡ ነገደ ፡
ሴምም ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ መንደር ፡ መንድ
ረው ፡ የሚኖሩትም ፡ ከሱ ፡ ተወለዱ ።

አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸው ፡ ፀንተው ፡ኖሩ ። ፰፤
በፊትህ ፡ በደሉ ፡ አንተንም ፡ ከዱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡
አልከለከልካቸውም ።
ዳግመኛም ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፱፤
በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የጥ
ፋት ፡ ውሀን ፡ አመጣህ ፡ አጠፋሃቸው ።
ቅጣታቸውም ፡ የተካከለ ፡ ሆነ ፡ በአዳም ፡ ላይ ፡ ፲፤
ሞትን ፡ እንዳመጣህ ፡ እንደዚሁ ፡ በእሊህም ፡
ላይ ፡ የጥፋት ፡ ውሀን ፡ አመጣህ ።
ከነሳቸውም ፡ ስሙ ፡ ኖኅ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ፲፩፤
ሰውን ፡ ከቤተ ፡ ሰቡ ፡ ጋራ ፡ አስቀረህ ፡ ከሱም ፡
ኃጥአንና ፡ ጻድቃን ፡ ሁሉ ፡ ተወለዱ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፲፪፤
የሚኖሩትም ፡ ምድርንም ፡ ይመሏት ፡ ዘንድ ፡
በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቻቸውም ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡
ከነሳቸው ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ ሕዝቡም ፡ አሕዛ
ቡም ፡ በተወለዱ ፡ ጊዜ ፡ ከቀደመው ፡ በደል ፡
ይልቅ ፡ ዳግመኛ ፡ እጅግ ፡ ይበድሉ ፡ ጀመሩ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በፊትህም ፡ በበደሉ ፡ ጊዜ ፡ ከነ ፲፫፤
ሳቸው ፡ ስሙ ፡ አብርሃም ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ መረጥህ ።
ወደድኸው ፡ የዘመኑንም ፡ መጨረሻ ፡ ለብቻው ፡ ፲፬፤
በሌሊት ፡ አሳየኸው ።
ልጆቹን ፡ ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ፈጽ ፲፭፤
መህ ፡ እንዳታጠፋቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ መሐላ
ውን ፡ አጸናህለት ።
ከግብፅ ፡ የወጡ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲናም ፡ የወሰ ፲፮፤
ድካቸውን ።

፲፯፡ ሰማያትን ፡ ዝቅ ፡ ያደረግህላቸውን ፡ ምድርንም ፡
ያንቀወጥህላቸውን ፡ ግብፅንም ፡ ያጠፋህላቸ
ውን ፡ ጥልቅ ፡ ውሀውንም ፡ ያንቀወጥህላቸውን ፡
በሕፋንም ፡ ያንቀወጥህላቸውን ፡ ልጆችን ፡
ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ፈጽመህ ፡ እንዳታ
ጠፋቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ መሐላውን ፡ አጸናህላ
ቸው ።
፲፰፡ ለእስራኤል ፡ ወገንና ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ አታ
ምልክንና ፡ ዘጠኙን ፡ ሕጊጋት ፡ ትሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ ንውጽውጽታና ፡ እሳት ፡ በረድና ፡
ነፋስ ፡ የሚሆኑ ፡ አራቱ ፡ የጌትነትህ ፡ ታምራ
ቶችህ ፡ ተደረጉ ።
፲፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ የቀደመ ፡ ሰው ፡ አዳም ፡ ፈታዊ ፡
ልቡናን ፡ ገንዘብ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ በነሱ ፡
የሕግህ ፡ ሥራ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከነሱ ፡ ክፉ ፡
አሳብን ፡ አላራቅህም ።
፳፡ ድል ፡ ተነሣ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሱ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆ
ችም ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ተነሡ ፡ እንጂ ፡ ድል ፡ የተ
ነሣ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ።
፳፩፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሕግህ ፡ ጋራ ፡ ያቺ ፡ ኃጢአት ፡
ከሰኑ ፡ ክህደት ፡ ጋራ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ልቡና ፡
ፀንታ ፡ ኖረች ፡ እውነት ፡ ነገርም ፡ ጠፋች ፡
ሐሰት ፡ ግን ፡ ፀንታ ፡ ኖረች ።
፳፪፡ ዘመን ፡ አበው ፡ አለፈ ፡ ዘመን ፡ መሳፍንትም ፡
ተጨረሰ ፡ ስሙ ፡ ዳዊት ፡ የሚባል ፡ አገልጋይ
ህን ፡ ለመንግሥት ፡ አስነሣህ ።
፳፫፡ ስምህ ፡ ሊመሰገንበት ፡ መሥዋዕትህን ፡ ሊሠ
ዋበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሥራ ፡
አልከው ።
፳፬፡ ዘመን ፡ ነገሥት ፡ ብዙ ፡ ሆነ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚ
ሠሩት ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ቢኖር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በደሉ ።
፳፭፡ ፈታዊ ፡ ልቡናን ፡ ገንዘብ ፡ አድርገውታልና ፡
አዳም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ ልጆቹም ፡
ሁሉ ፡ በደሉ ።
፳፮፡ አገርህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ በጠላቶችህ ፡ በባቢ
ሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ሰጠህ ።
፳፯፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ጸዮን ፡ የምትባል ፡
ሀገርን ፡ እጅ ፡ ያደረጋት ፡ ዘንድ ፡ በባቢሎን ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ በመሥ
ራት ፡ በውኑ ፡ ይበልጡናልን ፡ አልኩ ።
፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባቢሎን ፡ በደረስሁ ፡ ጊዜ ፡
ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ብዙ ፡ ኃጢአት ፡ ሲሠራ ፡
አየሁ ፡ ሰውነቴም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ ከዓተኞችን ፡
አየች ፡ እነሆ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡ ሠላሳ ፡
ዘመን ፡ ነው ፡ ኃጢአቱም ፡ በመሠራቱ ፡ ልቡ
ናዬ ፡ አደነቀ ።
፳፱፡ የባቢሎንን ፡ ሰዎች ፡ እንድትታገሳቸው ፡ አይቼ ፡
ሕግንም ፡ የዘነጉትን ፡ ሰዎች ፡ እንድትራራላ
ቸው ፡ ወገኖችህን ፡ ትተህ ፡ ጠላቶችህን ፡ እን
ድትጠብቅ ፡ አይቼ ፡ ልቡናዬ ፡ አደነቀ ።
፴፡ የማንንም ፡ ኃጢአት ፡ አልተመለከትህም ፡
የዚች ፡ ሥራ ፡ ፍጻሜዋ ፡ እንደምን ፡ ነው ፡ እው
ነት ፡ ሥራ ፡ በመሥራት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ባቢ
ሎን ፡ የምትበልጠው ፡ ሙብስጥ ፡ አለን ።
ከእስራኤል ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ ያወቀህ ፡ አለን ፡ ፴፩፡
ወይስ ፡ በሕግህ ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ የታመነ ፡
ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ።
ዋጋው ፡ ያልተገለጸ ፡ ድካሙ ፡ ዋጋውን ፡ ያላ ፴፪፡
ሰጠው ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ፡
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፡ ሕግህን ፡ ትእ
ዛዝህን ፡ ሳይሠሩ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ አገኘኋ
ቸው ።
አሁንም ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ ዘንድ ፡ ፴፫፡
የኛ ፡ ኃጢአት ፡ የሚዛን ፡ ውልብልቢትን ፡ የም
ትመስል ፡ የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ያህል ፡ በልጦ ፡
ይገኝ ፡ እንደሁ ፡ በባቢሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ኃጢአትና ፡ የኛን ፡ ኃጢአት ፡ በሚዛን ፡ መዝን ።
ወዲያው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ፴፬፡
በፊትህ ፡ ያልበደሉ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ ሕግ
ህን ፡ እንደዚህ ፡ የጠበቀ ፡ ወገን ፡ ማነው ።
ሕግህን ፡ ፈጽሞ ፡ የጠበቀ ፡ ወገንስ ፡ በዚህ ፡ ፴፭፡
ዓለም ፡ አይገኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ስሙ ፡ ዑርኤል ፡ የሚባል ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ ፩፡
የተላከ ፡ ይህ ፡ መልአክ ፡ መለሰልኝ ።
የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ ፪፡
መርምረህ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናህ ፡ አደነ
ቀን ።
አዎን ፡ ጌታዬ ፡ አልሁት ፡ ሦስቱን ፡ ሥራዎች ፡ ፫፡
እገልጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ሦስቱንም ፡ ምሳሌዎች ፡
በፊትህ ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ፡ አለኝ ።
ከሦስቱ ፡ ምሳሌ ፡ አንዲቱ ፡ የነገርኸኝ ፡ እንደ ፡ ፬፡
ሆነ ፡ እኔም ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ የምትወዳትን ፡
ይህችን ፡ ሥራ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ይህ ፡ ፈታዊ ፡
ልቡና ፡ ስለምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስተምርሃለሁ ።
አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ፡ እሳቱን ፡ በሚ ፭፡
ዛን ፡ መዝነህ ፡ ነፋሱንም ፡ በላዳን ፡ ሰፍረህ ፡ አሳ
የኝ ፡ (በባሕርያቸው ፡ አይሰፈሩምና ፡) ትላ
ንት ፡ ያለፈችውንም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ዛሬ ፡ አድር
ገህ ፡ አሳየኝ ፡ አለኝ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ እንደ ፡ ጠየቅኸኝ ፡ ይህን ፡ ፮፡
ነገር ፡ ማድረግ ፡ የሚችለው ፡ ከሴቶች ፡ የተወ
ለደ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ አልሁት ።
በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ቤቶች ፡ አሉ ፡ ፯፡
ብዬ ፡ ጠይቄህስ ፡ ቢሆን ፡ በጥልቅ ፡ ባሕርስ ፡
ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ፈሳሾች ፡ አሉ ፡ በሰማ
ይስ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ጎዳና ፡ አለ ፡ የሲኦልስ ፡ ጎዳና ፡
በየት ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ የገነት ፡ ጎዳና ፡ በየት ፡ ነው ፡
ብዬ ፡ ጠይቄህስ ፡ ቢሆን ።
ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ፰፡
ሲኦልም ፡ ፈጽሜ ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ሰማ
ይም ፡ አልመጣሁም ፡ ብትለኝ ፡ የተገባ ፡ ነበር ።
የእሳትና ፡ የነፋስን ፡ ያለፈችውን ፡ ቀን ፡ ነገር ፡ ፱፡
ጠየቅሁህ ፡ እንጂ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ አል
ጠየቅሁህም ፡ እነሆ ፡ ማወቅን ፡ አትችልም ፡
የነዚህን ፡ ነገር ፡ የመለስክልኝ ፡ የለም ፡ አለኝ ፡

አለ ።
፲፤ በባሕርይህ ፡ ያለውን ፡ ማወቅ ፡ አልተቻለህ ።
፲፩፤ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርዱ ፡ ባለመመር
መር ፡ ተወስኗልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ የፍርዱን ፡
ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ይቻልሃል ፡
የምትፈርስ ፡ የምትበሰብስ ፡ አንተ ፡ የማይፈ
ርስ ፡ የማይበሰብስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርዱን ፡
ማወቅ ፡ አትችልም ።
፲፪፤ ይህን ፡ በሰማሁም ፡ ጊዜ ፡ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡
ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡ ስንፈጠር ፡ ተፈጥረን ፡ በኃጢ
አት ፡ ስንኖር ፡ መከራ ፡ ስንቀበል ፡ ባልተፈጠ
ርን ፡ ባልተሻለን ፡ ነበር ፡ መከራ ፡ እንድንቀበል ፡
እናውቅም ፡ አልሁ ።
፲፫፤ ታላላቁ ፡ ታናናሹም ፡ ዛፍ ፡ ሄደው ፡ ምክርን ፡
ተማከሩ ።
፲፬፤ ከፊታችን ፡ እናርቃት ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ ሂደን ፡ ባሕ
ርን ፡ እንውጋት ፡ ባሕርን ፡ ወግተን ፡ ለዛፎነታ
ችን ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ እናቅና ፡ አሉ ።
፲፭፤ እንደ ፡ ዕፀው ፡ የባሕር ፡ ማዕበላትም ፡ ምክርን ፡
መከሩ ፡ ለማዕበልነታችን ፡ ሌላ ፡ ሀገር ፡ እና
ቀና ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለ ፡ ዛፍን ፡ እን
ወጋው ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ እንገዝመት ፡ አሉ ።
፲፮፤ እሳት ፡ ወጥታ ፡ በልታቸዋለችና ፡ የዛፍ ፡ ምክሩ ፡
ከንቱ ፡ ሆነ ።]
፲፯፤ አሸዋው ፡ ገድቦ ፡ ይዞታልና ፡ የባሕር ፡ ማዕበ
ልም ፡ ምክሩ ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡ ሆነ ።
፲፰፤ ፍርድ ፡ የምታውቅ ፡ ከሆነ ፡ ከነዚህ ፡ ማንን ፡
እውነተኛ ፡ ማንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ታደርጋለህ ፡
አለኝ ።
፲፱፤ የብስ ፡ ለዛፍ ፡ ባሕር ፡ ለማዕበል ፡ ተሰጥታለችና ፡
ሁለቱም ፡ ፈራሽ ፡ ነገር ፡ አሰቡ ፡ አልሁት ።
፳፤ እውነት ፡ ነገር ፡ ፈርደህ ፡ እንደዚህ ፡ ለራስህ ፡
ለምን ፡ አትፈርድ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።
፳፩፤ የብስ ፡ ለዛፍ ፡ ባሕር ፡ ለማዕበል ፡ እንደ ፡ ተሰ
ጠች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚደረገውን ፡ ምሥጢር ፡
ማወቅ ፡ ይችላሉ ፡ እንጂ ፡ የመላእክትን ፡ ምሥ
ጢር ፡ የእግዚአብሔር ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡
ማወቅ ፡ አይችሉም ፡ አለኝ ።
፳፪፤ አቤቱ ፡ እጠይቅሃለሁ ፡ ማወቅ ፡ የማይገባን ፡
ከሆነ ፡ በምናውቀው ፡ ግንዛብ ፡ እንግዲያ ፡ ልብ ፡
ለምን ፡ ተሰጠን ፡ ብዬ ፡ መለስኩለት ።
፳፫፤ እስራኤል ፡ ለአሕዛብ ፡ ተሰጥቷልና ፡ የወደድ
ከውም ፡ ወገን ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ወገን ፡ ተሰ
ጥቷልና ፡ ያበቶቻችንም ፡ ኦሪት ፡ ጠፍታለ
ችና ፡ በውስጧም ፡ የተጻፈ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
የለምና ፡ ሁልጊዜ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡
መከራ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ እንጂ ፡
እኔ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እመረ
ምር ፡ ዘንድ ፡ አልወደድሁም ።
፳፬፤ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ ፈጥነን ፡ እን
ሄዳለንና ፡ እነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡
ነውና ፡ ሁልጊዜ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡
መከራ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ እንጂ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡
አልወደድሁም ፡ እንዳናውቅ ፡ እናውቃለንና ፡
በሕሪውን ፡ አትመርምሩ ፡ ብለው ፡ ሊያስተም
ሩን ፡ አይገባም ።
ነገር ፡ ግን ፡ በኛ ፡ ስለ ፡ ተጠራ ፡ ስለ ፡ ክቡር ፡ ፳፭፤
ስሙ ፡ ምን ፡ እናደርጋለን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጠየ
ቅሁህ ፡ አልሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በትሞት ፡ ታየዋ ፡ ፳፮፤
ለህ ፡ በሕይወት ፡ ብትኖር ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡
ታውቀዋለህ ።
ጭንቅን ፡ ደዌን ፡ የተመላ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ የጻ ፳፯፤
ድቃንን ፡ ዋጋ ፡ ማስቀረት ፡ የማይቻለው ፡ ስለ
ሆነ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ያልፍ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኩላልና ።
ስለሷ ፡ የጠየቅኸኝ ፡ ኃጢአት ፡ በዓለም ፡ ተዘር ፳፰፤
ታለችና ፡ መከራዋ ፡ ምጽዓትም ፡ አልደረሰምና ።
በርሻው ፡ ውስጥ ፡ የተዘራው ፡ መከር ፡ ካልታ ፳፱፤
ጨደ ፡ አዝመራው ፡ ካልተነሣ ፡ የተዘራበት ፡
በታው ፡ ርቆ ፡ እንዳይታይ ፡ ኃጢአት ፡ የተሠ
ራችበት ፡ ይህ ፡ ዓለምም ፡ ካላለፈ ፡ ኃጢአት ፡
ከሰው ፡ ርቆ ፡ አይታይም ።
ጥንቱን ፡ ኃጢአት ፡ በአዳም ፡ ልቡና ፡ ተሠርቶ ፡ ፴፤
ነበርና ፡ የኃጢአት ፡ ፍሬ ፡ ፍዳም ፡ በዝቷልና ፡
ይህ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
ደርሷልና ፡ መከሩም ፡ ምጽዓትም ፡ እስኪደረስ ፡
ድረስ ፡ ሰውም ፡ ሲወለድ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡
ይኖራልና ፡ አንተ ፡ ራስህ ፡ እስኪ ፡ አስበው ።
ቀድሞ ፡ ጥቂት ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ፡ ይህን ፡ ፴፩፤
ያህል ፡ የኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ የበዛች ።
ጥቂት ፡ በጎ ፡ ሥራስ ፡ ቢሠራ ፡ ፍጻሜ ፡ የሌ ፴፪፤
ለው ፡ ብዙ ፡ ዋጋ ፡ እንዴት ፡ በተገኘ ፡ ነበር ።
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመኑ ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ጥቂት ፡ ፴፫፤
ነውና ፡ ይህ ፡ ደገኛ ፡ ዓለም ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡
አለመሰጠቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ፡ ብዬ ፡
መለስሁለት ።
ከእግዚአብሔር ፡ ይልቅ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ የምት ፴፬፤
ቸኩል ፡ አይደለም ፡ አንተስ ፡ ስለ ፡ ራስህ ፡ ትቸ
ኩላለህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡
ጻድቃን ፡ ይቸኩላል ።
የመንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ ነገር ፡ የጻድቃን ፡ ነፍ ፴፭፤
ሳት ፡ በማደሪያቸው ፡ ሁነው ፡ ጠየቁ ፡ በዚህ ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ እንኖራለን ፡ የምግባራች
ንስ ፡ ዋጋ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ የሚሰጠን ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ።
መልአኩ ፡ ኢይሩማኤል ፡ እንደናንተ ፡ ያሉ ፡ ፴፮፤
ጻድቃን ፡ ቍጥራቸው ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡
ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
ይህ ፡ ዓለም ፡ በሚዛን ፡ ተመዝኗልና ፡ ባሕር ፴፯፤
ንም ፡ በላዳን ፡ ሰፍሮታልና ፡ (ዘመኑን ፡ በ፰ ፡
ሺህ ፡ ወስኖታልና ፡) የተሰጠው ፡ ዘመኑም ፡ እስ
ኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ ይላል ፡ አያልፍም ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡ ኃጢአ ፴፰፤
ትን ፡ የተመላን ፡ ነንና ።
የወዳጆቹን ፡ የጻድቃን ፡ የምግባራቸው ፡ ዋጋ ፡ ፴፱፤
መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ የሚከለከል ፡ ስለ ፡ ኃጢ

፲፯፡ ስማያትን ፡ ዝቅ ፡ ያደረግህላቸውን ፡ ምድርንም ፡ ያንቀጠቀጥህላቸውን ፡ ግብፅንም ፡ ያጠፋህላቸውን ፡ ጥልቅ ፡ ውሀውንም ፡ ያንቀጠቀጥህላቸውን ፡ በሕሩንም ፡ ያንቀጠቀጥህላቸውን ፡ ልጆችን ፡ ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ፈጽመህ ፡ እንዳታጠፋቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ መሐላውን ፡ አጸናህላቸው ።

፲፰፡ ለእስራኤል ፡ ወገንና ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ እታምልክንና ፡ ዘጠኙን ፡ ሕጎጋት ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ንውጽውጽታና ፡ እሳት ፡ በረድና ፡ ነፋስ ፡ የሚሆኑ ፡ አራቱ ፡ የጌትነትህ ፡ ታምራቶችህ ፡ ተደረጉ ።

፲፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ የቀደመ ፡ ሰው ፡ አዳም ፡ ፈታዊ ፡ ልቡናን ፡ ገንዝብ ፡ አድርጎ ፡ ነበርና ፡ በነሱ ፡ የሕግህ ፡ ሥራ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከነሱ ፡ ክፉ ፡ አሳብን ፡ አላራቅህም ።

፳፡ ድል ፡ ተነሣ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከሱ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ተነሡ ፡ እንጂ ፡ ድል ፡ የተነሣ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ።

፳፩፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሕግህ ፡ ጋራ ፡ ያቺ ፡ ኃጢአት ፡ ከፅኑ ፡ ክህደት ፡ ጋራ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ልቡና ፡ ፀንታ ፡ ኖረች ፡ እውነት ፡ ነገርም ፡ ጠፋች ፡ ሐሰት ፡ ግን ፡ ፀንታ ፡ ኖረች ።

፳፪፡ ዘመን ፡ አበው ፡ አለፈ ፡ ዘመን ፡ መሳፍንትም ፡ ተጨረሰ ፡ ስሙ ፡ ዳዊት ፡ የሚባል ፡ አገልጋይህን ፡ ለመንግሥት ፡ እስነሣህ ።

፳፫፡ ስምህ ፡ ሊመሰገንበት ፡ መሥዋዕትህን ፡ ሊሠዋበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ሥራ ፡ አልከው ።

፳፬፡ ዘመን ፡ ነገሥት ፡ ብዙ ፡ ሆኖ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚሠሩት ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ባይኖር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በደሉ ።

፳፭፡ ፈታዊ ፡ ልቡናን ፡ ገንዘብ ፡ አድርገውታልና ፡ አዳም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ በደሉ ።

፳፮፡ አገርህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ በጠላቶችህ ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ሰጠህ ።

፳፯፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ጽዮን ፡ የምትባል ፡ ሀገርን ፡ እጅ ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በባቢሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ በመሥራት ፡ በውኑ ፡ ይበልጡናልን ፡ አልኩ ።

፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባቢሎን ፡ በደረስሁ ፡ ጊዜ ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ ብዙ ፡ ኃጢአት ፡ ሲሠራ ፡ አየሁ ፡ ሰውነቴም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ ከዳተኞችን ፡ አየች ፡ እነሆ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡ ሠላሳ ፡ ዘመን ፡ ነው ፡ ኃጢአቱም ፡ በመሠራቱ ፡ ልቡናዬ ፡ አደነቀ ።

፳፱፡ የባቢሎንን ፡ ሰዎች ፡ እንድትታገሳቸው ፡ አይቼ ፡ ሕግንም ፡ የዘነጉትን ፡ ሰዎች ፡ እንድትራራላቸው ፡ ወገኖችህን ፡ ትተህ ፡ ጠላቶችህን ፡ እንድትጠብቅ ፡ አይቼ ፡ ልቡናዬ ፡ አደነቀ ።

፴፡ የማንንም ፡ ኃጢአት ፡ አልተመለከትህም ፡ የዚች ፡ ሥራ ፡ ፍጻሜዋ ፡ እንደምን ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ሥራ ፡ በመሥራት ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ባቢሎን ፡ የምትበልጠው ፡ መበስጥ ፡ አለን ።

ከእስራኤል ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ ያወቀህ ፡ አለን ፡ ፴፩፡
ወይስ ፡ በሕግህ ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ የታመነ ፡
ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ።
ዋጋው ፡ ያልተገለጸ ፡ ድካሙ ፡ ዋጋውን ፡ ያላ ፴፪፡
ሰጠው ፡ እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሌላ ፡ ወገን ፡ አለን ፡
ወደ ፡ አሕዛብም ፡ በሄድሁ ፡ ጊዜ ፡ ሕግህን ፡ ትእ
ዛዝህን ፡ ሳይሠሩ ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ አገኘኋ
ቸው ።
አሁንም ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ ዘንድ ፡ ፴፫፡
የኛ ፡ ኃጢአት ፡ የሚዛን ፡ ውልብልቢትን ፡ የም
ትመስል ፡ የሰናፍጭ ፡ ቅንጣት ፡ ያህል ፡ በልጠ
ይገኝ ፡ እንደሁ ፡ በባቢሎን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ኃጢአትና ፡ የኛን ፡ ኃጢአት ፡ በሚዛን ፡ መዝን ።
ወዲያው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ፴፬፡
በፊትህ ፡ ያልበደሉ ፡ መቼ ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ ሕግ
ህን ፡ እንደዚህ ፡ የጠበቀ ፡ ወገን ፡ ማነው ።
ሕግህን ፡ ፈጽሞ ፡ የጠበቀ ፡ ወገንስ ፡ በዚህ ፡ ፴፭፡
ዓለም ፡ አይገኝም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ስሙ ፡ ዑርኤል ፡ የሚባል ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ ፩፡
የተላከ ፡ ይህ ፡ መልአክ ፡ መለሰልኝ ።
የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ ፪፡
መርምረህ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናህ ፡ አደነ
ቀን ።
እዎን ፡ ጌታዬ ፡ አልሁት ፡ ሦስቱን ፡ ሥራዎች ፡ ፫፡
እገልጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ሦስቱንም ፡ ምሳሌዎች ፡
በፊትህ ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ፡ አለኝ ።
ከሦስቱ ፡ ምሳሌ ፡ አንዷቱ ፡ የነገርኸኝ ፡ እንደ ፡ ፬፡
ሆነ ፡ እኔም ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ የምትወዳትን ፡
ይህችን ፡ ሥራ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ይህ ፡ ፈታዊ ፡
ልቡና ፡ ስለምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስተምርሃለሁ ።
አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ፡ እሳቱን ፡ በሚ ፭፡
ዛን ፡ መዝነህ ፡ ነፋሱንም ፡ በላዳን ፡ ሰፍረህ ፡ አሳ
የኝ ፡ (በባሕርያቸው ፡ አይሰፈሩምና ፡) ትላ
ንት ፡ ያለፈችውንም ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ዛሬ ፡ አድር
ገህ ፡ አሳየኝ ፡ አለኝ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ እንደ ፡ ጠየቅኸኝ ፡ ይህን ፡ ፮፡
ነገር ፡ ማድረግ ፡ የሚችለው ፡ ከሴቶች ፡ የተወ
ለደ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ አልሁት ።
በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ቤቶች ፡ አሉ ፡ ፯፡
ብዬ ፡ ጠይቂህስ ፡ ቢሆን ፡ በጥልቅ ፡ ባሕርሉ ፡
ውስጥ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ፈሳሾች ፡ አሉ ፡ በሰማ
ይስ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ጎዳና ፡ አለ ፡ የሲኦልስ ፡ ጎዳና ፡
በየት ፡ ነው ፡ ወይስ ፡ የገነት ፡ ጎዳና ፡ በየት ፡ ነው ፡
ብዬ ፡ ጠይቂህስ ፡ ቢሆን ።
ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ባሕር ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ፰፡
ሲኦልም ፡ ፈጽሜ ፡ አልወረድሁም ፡ ወደ ፡ ሰማ
ይም ፡ አልመጣሁም ፡ ብትለኝ ፡ የተገባ ፡ ነበር ።
የእሳትና ፡ የነፋስን ፡ ያለፈችውን ፡ ቀን ፡ ነገር ፡ ፱፡
ጠየቅሁህ ፡ እንጂ ፡ አሁን ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ አል
ጠየቅሁህም ፡ እነሆ ፡ ማወቅን ፡ አትችልም ፡
የነዚህን ፡ ነገር ፡ የመለስክልኝ ፡ የለም ፡ አለኝ ፡

አለ ።
፲፡ በበሕርይህ ፡ ያለውን ፡ ማወቅ ፡ አልተቻለህ ።
፲፩፡ የልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርዱ ፡ በለመመር
መር ፡ ተወስኗልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ የፍርዱን ፡
ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ይቻልሃል ፡
የምትፈርስ ፡ የምትበሰብስ ፡ አንተ ፡ የማይፈ
ርስ ፡ የማይበሰብስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርዱን ፡
ማወቅ ፡ አትችልም ።
፲፪፡ ይህን ፡ በሰማሁም ፡ ጊዜ ፡ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡
ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡ ሰንፈጠር ፡ ተፈጥረን ፡ በኃጢ
አት ፡ ሰንኖር ፡ መከራ ፡ ሰንቀበል ፡ ባልተፈጠ
ርን ፡ ባልተሻለን ፡ ነበር ፡ መከራ ፡ እንድንቀበል ፡
እናውቅም ፡ አልሁ ።
፲፫፡ ታላላቁ ፡ ታናናሹም ፡ ዛፍ ፡ ሄደው ፡ ምክርን ፡
ተማከሩ ።
፲፬፡ ከፈታችን ፡ እናርቃት ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ ሂደን ፡ ባሕ
ርን ፡ እንውጋት ፡ ባሕርን ፡ ወግተን ፡ ለዛፍነታ
ችን ፡ ሌላ ፡ አገር ፡ እናቅና ፡ አሉ ።
፲፭፡ እንደ ፡ ዕፀው ፡ የባሕር ፡ ማዕበላትም ፡ ምክርን ፡
መከሩ ፡ ለማዕበልነታችን ፡ ሌላ ፡ ሀገር ፡ እና
ቅና ፡ ዘንድ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለ ፡ ዛፍን ፡ እን
ወጋው ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ እንዝመት ፡ አሉ ።
፲፮፡ እሳት ፡ ወጥታ ፡ በልታቸዋለችና ፡ የዛፍ ፡ ምክሩ ፡
ከንቱ ፡ ሆነ ።]
፲፯፡ አሸዋው ፡ ገድበ ፡ ይዟታልና ፡ የባሕር ፡ ማዕበ
ልም ፡ ምክሩ ፡ እንደ ፡ ዛፍ ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡ ሆነ ።
፲፰፡ ፍርድ ፡ የምታውቅ ፡ ከሆነ ፡ ከነዚህ ፡ ማንን ፡
እውነተኛ ፡ ማንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ታደርጋለህ ፡
አለኝ ።
፲፱፡ የብስ ፡ ለዛፍ ፡ ባሕር ፡ ለማዕበል ፡ ተሰጥታለችና ፡
ሁለቱም ፡ ፈራሽ ፡ ነገር ፡ አሰቡ ፡ አልሁት ።
፳፡ እውነት ፡ ነገር ፡ ፈርደህ ፡ እንደዚህ ፡ ለራስህ ፡
ለምን ፡ አትፈርድ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።
፳፩፡ የብስ ፡ ለዛፍ ፡ ባሕር ፡ ለማዕበል ፡ እንደ ፡ ተሰ
ጠች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚደረገውን ፡ ምሥጢር ፡
ማወቅ ፡ ይችላሉ ፡ እንጂ ፡ የመላእክትን ፡ ምሥ
ጢር ፡ የእግዚአብሔር ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡
ማወቅ ፡ አይችሉም ፡ አለኝ ።
፳፪፡ አቤቱ ፡ እጠይቅሃለሁ ፡ ማወቅ ፡ የማይገባን ፡
ከሆነ ፡ በምናውቀው ፡ ገንዘብ ፡ እንማጻያ ፡ ልብ ፡
ለምን ፡ ተሰጠን ፡ ብዬ ፡ መለስኩለት ።
፳፫፡ እስራኤል ፡ ለአሕዛብ ፡ ተሰጥቷልና ፡ የወደድ
ከውም ፡ ወገን ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ወገን ፡ ተሰ
ጥቷልና ፡ ያቡቶቻችንም ፡ ኦሪት ፡ ጠፍታለ
ችና ፡ በውስጧም ፡ የተጻፈ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
የለምና ፡ ሁልጊዜ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡
መከራ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ እንጂ ፡
እኔ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እመረ
ምር ፡ ዘንድ ፡ አልወደድሁም ።
፳፬፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ ፈጥነን ፡ እን
ሄዳለንና ፡ አነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡
ነውና ፡ ሁልጊዜ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡
መከራ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ እንጂ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ እመረምር ፡ ዘንድ ፡
አልወደድሁም ፡ እንዳናውቅ ፡ እናውቃለንና ፡
በሕሪወን ፡ አትመርምሩ ፡ ብለው ፡ ሊያስተም
ሩን ፡ አይገባም ።
ነገር ፡ ግን ፡ በኛ ፡ ስለ ፡ ተጠራ ፡ ስለ ፡ ክቡር ፡ ፳፭፡
ስሙ ፡ ምን ፡ እናደርጋለን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጠየ
ቅሁህ ፡ አልሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በትሞት ፡ ታየዋ ፳፮፡
ለህ ፡ በሕይወት ፡ ብትኖር ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡
ታውቀዋለህ ።
ጭንቅን ፡ ደዌን ፡ የተመላ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ የጻ ፳፯፡
ድቃንን ፡ ዋጋ ፡ ማስቀረት ፡ የማይቻለው ፡ ስለ
ሆነ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ያልፍ ፡ ዘንድ ፡ ይቸኩላልና ።
ስለሷ ፡ የጠየቅኸኝ ፡ ኃጢአት ፡ በዓለም ፡ ተዘር ፳፰፡
ታለችና ፡ መከራዋ ፡ ምጽዓትም ፡ አልደረሰምና ።
በርሻው ፡ ውስጥ ፡ የተዘራው ፡ መከር ፡ ካልታ ፳፱፡
ጨደ ፡ አዝመራው ፡ ካልተነሣ ፡ የተዘራበት ፡
ቦታው ፡ ርቆ ፡ እንዳይታይ ፡ ኃጢአት ፡ የተሠ
ራችበት ፡ ይህ ፡ ዓለምም ፡ ካላለፈ ፡ ኃጢአት ፡
ከሰው ፡ ርቆ ፡ አይታይም ።
ጥንቱን ፡ ኃጢአት ፡ በአዳም ፡ ልቡና ፡ ተሠርቶ ፡ ፴፡
ነበርና ፡ የኃጢአት ፡ ፍሬ ፡ ፍዳም ፡ በዝቷልና ፡
ይህ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡
ደርሷልና ፡ መከሩም ፡ ምጽዓትም ፡ እስኪደረስ ፡
ድረስ ፡ ሰውም ፡ ሲወለድ ፡ ኃጢአቱም ፡ ሲሠራ ፡
ይኖራልና ፡ አንተ ፡ ራስህ ፡ እስኪ ፡ አስበው ።
ቀድሞ ፡ ጥቂት ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠራ ፡ ይህን ፡ ፴፩፡
ያህል ፡ የኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ የበዛች ።
ጥቂት ፡ በጎ ፡ ሥራስ ፡ ቢሠራ ፡ ፍጻሜ ፡ የሌ ፴፪፡
ለው ፡ ብዙ ፡ ዋጋ ፡ እንዴት ፡ በተገኘ ፡ ነበር ።
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመኑ ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ጥቂት ፡ ፴፫፡
ነውና ፡ ይህ ፡ ደገኛ ፡ ዓለም ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡
አለመሰጠቱ ፡ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ፡ ብዬ ፡
መለስሁለት ።
ከእግዚአብሔር ፡ ይልቅ ፡ አንተ ፡ እጅግ ፡ የምት ፴፬፡
ቸኩል ፡ አይደለም ፡ አንተስ ፡ ስለ ፡ ራስህ ፡ ትቸ
ኩላለህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡
ጻድቃን ፡ ይቸኩላል ።
የመንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ ነገር ፡ የጻድቃን ፡ ነፍ ፴፭፡
ሳት ፡ በማደሪያቸው ፡ ሁነው ፡ ጠየቁ ፡ በዚህ ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ እንኖራለን ፡ የምግባራች
ንስ ፡ ዋጋ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ የሚሰጠን ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ።
መልአኩ ፡ ኢይሩማኤል ፡ እንደናንተ ፡ ያሉ ፡ ፴፮፡
ጻድቃን ፡ ቍጥራቸው ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡
ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
ይህ ፡ ዓለም ፡ በሚዛን ፡ ተመዝኗልና ፡ ባሕር ፴፯፡
ንም ፡ በላዳን ፡ ሰፍሮታልና ፡ (ዘመኑን ፡ በቍ ፡
ጥሩ ፡ ወስኖታልና ፡) የተሰጠው ፡ ዘመኑም ፡ እስ
ኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡ ይላል ፡ አያልፍም ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ ሁላችን ፡ ኃጢአ ፴፰፡
ትን ፡ የተመላን ፡ ነንና ።
የወዳጆቹን ፡ የጻድቃን ፡ የምግባራቸው ፡ ዋጋ ፡ ፴፱፡
መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ የሚከለከል ፡ ስለ ፡ ኃጢ

አት ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአትን ፡ ነው ፡ አልሁት ።
፵ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ከተ
ፈጸመ ፡ በኋላ ፡ በሆዱ ፡ ያለውን ፡ ልጅዋን ፡
ማስቀረት ፡ ይቻላት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የፀነሰች ፡
ሴትን ፡ ሄደህ ፡ ጠይቃት ፡ አለኝ ።
፵፩ አቤቱ ፡ አልችልም ፡ አልሁት ፡ ሲኦል ፡ መቃ
ብር ፡ አብያት ፡ ብርሃን ፡ ኅትም ፡ እንደ ፡ ማኅ
ፀን ፡ ናቸው ።
፵፪ ማኅፀን ፡ ምጥ ፡ በያዛት ፡ጊዜ ፡ ለመውለድ ፡
እንድትቸኩል ፡ መቃብርም ፡ ዓለም ፡ ከተፈ
ጠረ ፡ጀምሮ ፡ የተቀበሩበትን ፡ ሰዎች ፡ ትሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ትቸኩላለች ።
፵፫ ያን ፡ ጊዜ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ የምትወደውን ፡
ነገር ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
፵፬ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ በፊትህ ፡ ባለ
ሟልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ ልጠይቅስ ፡ እንዲቻለኝ ፡
ካደረግኸኝ ፡ ይኸንን ፡ ንገረኝ ።
፵፭ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ዘመን ፡
ባለፈው ፡ ዘመን ፡ ልክ ፡ ነውን ፡ ወይስ ፡ ያለ
ፈው ፡ ዘመን ፡ ይበዛልን ።
፵፮ ያለፈውን ፡ ዘመን ፡ አውቀዋለሁና ፡ የሚመጣ
ውን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ አላውቀውምና ፡ ይህን ፡
ንገረኝ ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።
፵፯ የምሳሌውን ፡ ትርጓሜ ፡ አሳይህ ፡ ዘንድ ፡ በቀኝ ፡
እኩል ፡ ባንድ ፡ ወገን ፡ ሁነህ ፡ ቁም ፡ አለኝ ።
፵፰ ምድጃ ፡ በፊቴ ፡ እየነደደ ፡ ሲሄድ ፡ እነሆ ፡ ቆሚ ፡
አየሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እሳቱ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡
እነሆ ፡ ጢሱ ፡ ቆየ ።
፵፱ ከጢሱ ፡ በኋላ ፡ ውሀን ፡ የተመላች ፡ ደመና ፡
በፊት ፡ ሄደች ፡ ታላቅ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ዝናምም ፡
ታዘንማለች ፡ ይህ ፡ ታላቁ ፡ ዝናምም ፡ ከዘነመ ፡
በኋላ ፡ ካፊያው ፡ ቀረ ፡ አልሁት ።
፶ እንግዲህ ፡ እስኪ ፡ አንተ ፡ አስበው ፡ ከካፊያው ፡
ደገኛው ፡ ዝናም ፡ እንዲበዛ ፡ ከጢሱም ፡ እሳቱ ፡
እንዲበዛ ፡ እንደዚሁ ፡ ያለፈው ፡ ዘመን ፡ ይበ
ዛል ፡ ከዝናም ፡ ካፊያው ፡ ከእሳት ፡ ጢሱ ፡ እን
ዲያንስ ፡ ካለፈውም ፡ ዘመን ፡ የሚመጣው ፡
ዘመን ፡ ያንሳል ፡ አለኝ ።
፶፩ እስከነዚያ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እኖራለሁን ፡ እንኳ ፡
በነዚያስ ፡ ወራቶች ፡ ምን ፡ ይደረጋል ፡ ብዬ ፡
ማለድሁት ።
፶፪ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ስለ ፡ ጠየቅኸኝ ፡
ነገር ፡ ምልክት ፡ ከብዙ ፡ በጥቂቱ ፡ መንገር ፡
ይቻለኛል ፡ የዘመንህን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እነግርህ ፡
ዘንድ ፡ አልተላኩም ፡ እኔም ፡ አላውቀውም ፡
አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ምልክቱስ ፡ እነሆ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ወራት ፡
ይመጣል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትንም ፡
ሰዎች ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጼ ፡ ይይዛቸዋል ፡ ምግባር ፡
ትሩፋትም ፡ የሚሠራበት ፡ አገር ፡ ትሠወራለች ፡
ሃይማኖት ፡ የሚፀናበት ፡ አገርም ፡ ትጠፋለች ።

አንተ ፡ ከየኸው ፡ ከሰማኸውም ፡ በደል ፡ የባሰ ፡ ፪
በደል ፡ ይሠራል ።
በአዝርዕት ፡ በአትክልት ፡ አምሮ ፡ የምታየው ፡ ፫
ይህም ፡ ዓለም ፡ የጠፋ ፡ የፈረሰ ፡ ሆኖ ፡ ያል
ፋል ፡ ምድርም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ትሆናለች ።
እግዚአብሔር ፡ሕይወትን ፡ ከሰጠህ ፡ ከሦስት ፡ ፬
ዓመት ፡ በኋላ ፡ ምድርን ፡ በመከራ ፡ ስትታ
ወክ ፡ታያታለህ ፡ ፀሐይም ፡ ድንገት ፡ በሌሊት ፡
ያበራል ፡ ጨረቃም ፡ ድንገት ፡ በቀን ፡ ያበራል ።
ከእንጨቶችም ፡ (በተአምራት ፡) ደም ፡ ይፈ ፭
ሳል ፡ ደንጊያም ፡ (በተአምራት ፡) ትጮሃለች ፡
ሕዝቡም ፡ ይታወከሉ ፡ ከዋክብትም ፡ ይረግ
ፉሉ ።
ይነግሣል ፡ ብለው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያልጠረጠ ፮
ሩት ፡ ሐሣዊ ፡ መሲሕ ፡ ይነግሣል ።
ከሰማየ ፡ ሰማያት ፡ ወረድሁ ፡ ከድንግል ፡ ማር ፯
ያም ፡ ተወለድሁ ፡ ሲል ፡ ሁሉ ፡ ቃሉን ፡ ይሰ
ማል ።
በየሀገሩ ፡ ኸብር ፡ ይሆናል ፡ እሳትም ፡ ከሰማይ ፡ ፰
ተጠቅሎ ፡ ይወርዳል ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬ
ዎችም ፡ በታቸውን ፡ ትተው ፡ ወደ ፡ ከተማው ፡
ይገባሉ ፡ ከሴቶችም ፡ ሽብቶ ፡ ጥርስ ፡ አውጥቶ ፡
ይወለዳል ።
የሚጣፍጠውም ፡ ውሀ ፡ ይመራል ፡ ወዳጆችም ፡ ፱
እንደ ፡ ጠላት ፡ ድንገት ፡ እርስበርሳቸው ፡ ይጋደ
ላሉ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ጥበብ ፡ትሠወራለች ፡ ምክርም ፡
ወደ ፡ ማደሪያዋ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትመ
ለሳለች ።
በብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጓታል ፡ ነገር ፡ ፲
ግን ፡ አያገኟትም ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ኃጢአት ፡
ስንፍና ፡ ትበዛለች ።
ከንዲቱ ፡ አገር ፡ አቅራቢያዋን ፡ አንዲቱን ፡ ፲፩
ሀገር ፡ በውኑ ፡ አንቺ ፡ ያለፈ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ አለን ፡
ወይስ ፡ እውነት ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ አለን ፡ ብላ ፡
ትጠይቃታለች ፡ ያችም ፡ የለም ፡ ትላታለች ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይመኛል ፡ ፲፪
አያገኝም ፡ ሚስት ፡ ያገባል ፡ ፈቃዱ ፡ ተፈጽሞ
ለት ፡ ደስ ፡ አይለውም ፡ በሥራው ፡ ይደክማል ፡
ሥራውንም ፡ ይሠራል ፡ ሥራው ፡ ግን ፡ አይከ
ናወንለትም ።
ይኸን ፡ ምልክት ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ፡ ፲፫
ዛሬ ፡ እንደ ፡ ጾምህ ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
አልቅሰህ ፡ ብትጸልይ ፡ የሚበልጥ ፡ ዳግመኛ ፡
ከዚህ ፡ የሚበልጥ ፡ ትሰማለህ ።
ከንቅልፌ ፡ ተቀሰቀስሁ ፡ ሰውነቴ ፡ እጅግ ፡ ስቅ ፲፬
ጥጥ ፡ ስቅጥጥ ፡ አለብኝ ፡ ሰውነቴም ፡ እስክት
ዝል ፡ ድረስ ፡ ደከመች ።
ወደኔ ፡ የመጣ ፡ የተናገረኝ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ እጄን ፡ ፲፭
ያዘኝ ፡ በእግሬም አቁሞ ፡ አፀናኝ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሁለተኛይቱ ፡ ሌሊት ፡ የሕዝቡ ፡ ፲፮
ያለቆቻቸው ፡ አለቃ ፡ ፍልስጥያል ፡ ወደኔ ፡
መጣ ፡ አንተ ፡ ወዴት ፡ ነህ ፡ ፊትህስ ፡ ስለምን ፡
አዝኗል ።
እስራኤልን ፡ በስማረኳቸው ፡ ሀገር ፡ በባቢሎን ፡ ፲፯

በእስራኤል ፡ ዘንድ፡ በመምርነት ፡ እንደ ፡ ታመ
ንክ ፡ አታውቅምን ፡ አለኝ ።
፲፰፡ ተነሥተህ ፡ እንግዲህስ ፡ እህል ፡ ቀመስ ፡ እስራ
ኤልን ፡ እንዳትጥላቸው ፡ መንጋዎችን ፡ በክፉ
ዎች ፡ ተኵላት ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ ጣለ ፡ እንደ ፡ እረ
ኛም ፡ እንዳትሆን ፡ ወይም ፡ የሆነውን ፡ ተነሥ
ተህ ፡ ቀመስ ፡ አለኝ ።
፲፱፡ ከኔ ፡ ተለይትህ ፡ ሂድ ፡ ዳግመኛም ፡ እስከ ፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ወደኔ ፡ አትምጣ ፡ ከሰባት ፡
ቀን ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ወደኔ ፡ ና ፡ እኔም ፡ ነገርን ፡
እነግርሃለሁ ፡ አለው ፡ ከኔ ፡ ተለይቶ ፡ ሄደ ።
፳፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ እንዳዘዘኝ ፡ እኔም ፡ አዝኜ ፡
እያለቀስሁ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ጾምሁ ።
፳፩፡ ከሰባት ፡ ቀን ፡ በኋላም ፡ የልቡናየ ፡ አሳብ ፡
እጅግ ፡ አደከመኝ ።
፳፪፡ ጥበብን ፡ የምትገልጽ ፡ ሥልጣንም ፡ ሰውነቴን ፡
አራቀቀቻት ፡ ዳግመኛም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊትም ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ።
፳፫፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ከታላላቁ ፡
ከተናናሾቹም ፡ እንጨቶች ፡ አንድ ፡ የወይን ፡
ሐረግን ፡ መረጥህ ።
፳፬፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፈሳሾች ፡ ይልቅ ፡ ፩ ፡ ዮርዳኖ
ስን ፡ መረጥህ ።
፳፭፡ ከሀገሮችም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ የእስራኤል ፡ አገ
ርን ፡ መረጥህ ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ከታነጹ ፡ ምኵ
ራብትም ፡ አንድ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ መረጥህ ።
፳፮፡ ከተፈጠሩ ፡ ወፎችም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ርግብን ፡
መረጥህ ፡ ከተፈጠሩት ፡ ከመንጋዎቹም ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ በግን ፡ መረጥህ ።
፳፯፡ ከአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ሕግህን ፡ ያስተማርከው ፡
አንድ ፡ እስራኤልን ፡ መረጥህ ፡ ከሁሉ ፡ የወደ
ድከው ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡ ግን ፡ ለአሕዛብ ፡
አሳልፈህ ፡ ሰጠኸው ።
፳፰፡ አሁንም ፡ አቤቱ ፡ ይህንን ፡ አንድ ፡ እስራኤልን ፡
ለብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አሳልፈህ ፡ ለምን ፡ ሰጠኸው ፡
ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ለይተህ ፡ አንድ ፡
ወገን ፡ እስራኤልን ፡ አጐሳቈልከው ፡ ወልድየ ፡
ዘበኵርየ ፡ ያልከው ፡ እስራኤልንም ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ ለይተህ ፡ በአሕዛብ ፡ አገር ፡ በተንከው ።
፳፱፡ የሕግህ ፡ ባለጋራዎቹ ፡ በሕግህ ፡ የታመኑ ፡ እስ
ራኤልን ፡ አጠፉቸው ።
፴፡ ወገኖችህ ፡ እስራኤልንስ ፡ ከጠላሃቸው ፡ በአሕ
ዛብ ፡ እጅ ፡ ስትጥላቸው ፡ አንተ ፡ በሥልጣንህ ፡
ብታጠፋቸው ፡ ይሻላል ።
፴፩፡ ይኸንንም ፡ ቃል ፡ ታናግሬ ፡ ባለፈችው ፡ በዚ
ያች ፡ ሌሊት ፡ አስቀድሞ ፡ የመጣው ፡ ያ ፡ መል
አክ ፡ ወደኔ ፡ ተላከ ።
፴፪፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ አድምጠኝ ፡ ዳግመኛም ፡
በፊትህ ፡ ልናገር ፡ አለኝ ።
፴፫፡ አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ፡ ይህ ፡ መከራ ፡
ለእስራኤል ፡ ድንቅ ፡ ነውን ፡ በኃጢአታቸው ፡
የመጣባቸው ፡ አይደለምን ፡ ከፈጣሪው ፡ ይልቅ ፡
ወይስ ፡ እስራኤልን ፡ አንተ ፡ ወደድኸውን ፡
አለኝ ።

አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ መከራ ፡ ስላተጋኝ ፡ ሁል ፴፬፡
ጊዜም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ መርምሬ ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ የፍርዱንም ፡ ምሥጢር ፡ መር
ምሬ ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ኵላሊቴን ፡ ስላተጋኝ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ከፈጣሪያቸው ፡ ይልቅ ፡ እስራኤ
ልን ፡ የምወዳቸው ፡ አይደለሁም ፡ አልሁት ።
የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ ማወቅ ፡ አትችልም ፡ አለኝ ፡ ፴፭፡
አቤቱ ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡ አለማወቄ ፡ ስለም
ንድን ፡ ነው ፡ ስለ ፡ ምንስ ፡ ተወለድሁ ፡ የሁለ
ቱን ፡ ነገድ ፡ መከራ ፡ ያሥሩንም ፡ ነገድ ፡ መከራ ፡
እንዳላይ ፡ የናቴ ፡ ማኅፀንስ ፡ ስለምን ፡ መቃ
ብር ፡ አልሆነኝም ፡ አልሁት ።
ገና ፡ ያልመጣ ፡ ቀንን ፡ ቍጠር ፡ የተበተነውንም ፡ ፴፮፡
አበባ ፡ ሰብስብልኝ ፡ የደረቀውንም ፡ ሣር ፡ አለ
ምልምልኝ ።
የተዘጉትን ፡ ቤቶች ፡ ክፈቱልኝ ፡ በዚያም ፡ የተ ፴፯፡
ዘጉት ፡ ነፍሳትን ፡ አምጥተህ ፡ ከሞቱ ፡ ጀምሮ ፡
ፊታቸውን ፡ ያላየሁትን ፡ ነፍሳትን ፡ ከሥጋ
ቸው ፡ አዋሕደህ ፡ አሳየኝ ፡ ቃላቸውንም ፡ አሰ
ማኝ ፡ በሚገባ ፡ ያገኛቸውን ፡ መከራ ፡ የዚያን ፡
ጊዜ ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነዋወሩ ፡ ከሰው ፡ ልዩ ፡ ከሆነ ፡ ፴፰፡
መልአክ ፡ በቀር ፡ ይህን ፡ ምሥጢር ፡ ማወቅ ፡
የሚችል ፡ ማነው ፡ አልሁት ።
እኔ ፡ ያላዋቂ ፡ የተዋረድሁ ፡ ነኝ ፡ ይህን ፡ የም ፴፱፡
ትጠይቀኝን ፡ ነገር ፡ መናገር ፡ እንዴት ፡ እችላ
ለሁ ።
እኔ ፡ ከምነግርህ ፡ ከሊህ ፡ አንዱን ፡ መናገር ፡ እን ፵፡
ዳትችል ፡ እንደዚሁ ፡ የጌትነቱን ፡ ፍርድ ፡
ማወቅ ፡ አትችልም ፡ ስለ ፡ ወገኖቼ ፡ ስለ ፡ እስራ
ኤል ፡ የምታገሠው ፡ የፍቅሬንም ፡ መጨረሻ ፡
መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ መመርመር ፡ አይቻል
ህም ፡ አለኝ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ አንተ ፡ ስለሳቸው ፡ መን ፵፩፡
ግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ከመስጠት ፡ ታገሥህ ፡ ከኛ ፡
አስቀድሞ ፡ የተነሡ ፡ ከኛም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡ ፡
ሰዎች ፡ ምን ፡ ያደርጋሉ ፡ አልሁት ።
በዘመን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ያሉት ፡ እንዳይዘገዩ ፡ የቀ ፵፪፡
ደሙትም ፡ ፈጥነው ፡ እንዳይነሡ ፡ ፍርዴን ፡
እንደ ፡ ቀለበት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ አደረግኋት ፡
አለኝ ።
ፍርድህን ፡ ፈጥነህ ፡ ታሳይ ፡ ዘንድ ፡ በዘመን ፡ ፵፫፡
የቀደሙትን ፡ በዘመን ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ያሉትን ፡
አሁንም ፡ ያሉትን ፡ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ አንድ ፡ አድ
ርገህ ፡ መፍጠር ፡ በወኑ ፡ ባልተቻለህም ፡ ነበ
ርን ፡ አልሁት ።
ሥራ ፡ ከሠሪው ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቸኩል ፡ አይደ ፵፬፡
ለም ፡ ዓለምም ፡ በውስጧ ፡ የተፈጠሩትን ፡ ፍጥ
ረታት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ቢፈጠሩ ፡ ባልቻለቻቸ
ውም ፡ ነበር ፡ አለኝ ።
በየጊዜው ፡ የፈጠርሃቸውን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ እን ፵፭፡
ድታስነሣቸው ፡ አቤቱ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ለምን ፡
ነገርኸኝ ፡ አልሁት ፡ በየጊዜው ፡ የፈጠርካቸው
ንስ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነህ ፡ የምታስነሣቸው ፡

ከሆነ፡ ይህ፡ ዓለም፡ ይጨነቃል፡ ይህም፡ በይ
ሆን፡ ዛሬ፡ ካሉት፡ ሰዎች፡ ጋራ፡ የሚኖሩትን፡
ሰዎች፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ማስገኘት፡ በልተቻለ
ውም፡ ነበር ።
፵፯፤ የምትወልድ፡ ሴት፡ ማኅፀንን፡ እስኪ፡ እሺ፡
አሰኛት፡ ዓሥር፡ ልጆች፡ ስትወልጂ፡ አንድ፡
ጊዜ፡ አትወልጂምን፡ በመት፡ በመት፡ ለምን፡
ትወልጃለሽ፡ በላት ።
፵፰፤ በመት፡ በመቱ፡ ትወልዳለች፡ እንጂ፡ አንድ፡
ጊዜ፡ መውለድ፡ አትችልምና፡ ዓሥሩን፡ ልጆ
ቿን፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ትሰጥ፡ እንደ፡ ሆነ፡ እንግ
ዲህ፡ ጠይቃት ።
፵፱፤ የወላድ፡ ማኅፀንም፡ ዓሥሩን፡ ልጆቿን፡ ፈጽማ፡
አንድ፡ ጊዜ፡ ማስገኘት፡ እንዳትችል፡ ያረጀች፡
የሆነች፡ ይህችም፡ ዓለም፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ማስ
ገኘት፡ አይቻላትም፡ እኔም፡ እንደዚሁ፡ የፈጠ
ርሁትን፡ ይህንን፡ ዓለም፡ በየጊዜው፡ አዘጋ
ጀሁት፡ አለኝ ።
፶፤ በፊትህ፡ በምናገር፡ ግንዘብ፡ ምክንያት፡ ሰጥ
ተኸናልና፡ እነሆ፡ በውነት፡ አንተ፡ ቆንጆ፡
የነበረች፡ እናታችሁ፡ ይህች፡ ዓለም፡ ዛሬ፡
ፈጽማ፡ አረጀች፡ አልከኝ፡ ኃይላችን፡ እንደ፡
ቀደሙት፡ ሰዎች፡ ያልሆነልን፡ ስምንድን፡
ነው፡ ብዬ፡ ጠየቅሁት ።
፶፩፡ መለሰልኝ፡ እንዲህ፡ አለኝ፡ ልጅ፡ የወለደች፡
ሴትን፡ ጠይቃት፡ ትነግርሃለች ።
፶፪፤ በኃይል፡ ይደክማሉ፡ እንጂ፡ ዛሬ፡ የወለደሻ
ቸው፡ ቀድሞ፡ እንደ፡ ወለድሻቸው፡ ለምን፡
አልሆኑም፡ በላት ።
፶፫፤ በቆንጅና፡ የተወለደ፡ ልጅ፡ ልዩ፡ ኃይል፡ ነው፡
በርጅና፡ የተወለደው፡ ልዩ፡ ደካማ፡ ነው፡
ትልሃለች ።
፶፬፤ እንዲህ፡ ትለኛለህ፡ እንጂ፡ ነገር፡ ግን፡ ከቀደ
መት፡ ሰዎች፡ እናንተ፡ በኃይል፡ እንድታንሱ፡
አንተም፡ ታውቀዋለህ ።
፶፭፤ ከናንተም፡ በኋላ፡ የሚወለዱ፡ ሰዎች፡ በኃ
ይል፡ እንዲያንሱ፡ ታውቀዋለህ፡ እንደዚሁ፡
ቀድሞ፡ ተፈጥሮ፡ የነበረ፡ የሚኖር፡ ይህም፡
ዓለም፡ የሕፃንነት፡ ዘመን፡ ካለፈ፡ ወዲያ፡ እን
ዲደክም፡ ኋላም፡ የተፈጠረው፡ ኃይሉ፡ ይደ
ክማል፡ አለኝ ።
፶፮፤ አቤቱ፡ ጌታዬ፡ እሺ፡ በለኝ፡ በፊትህ፡ ባለሟ
ልነትን፡ ካገኘሁ፡ ለኔ፡ ለባርያህ፡ ንገረኝ፡ ይህን፡
ዓለም፡ በማን፡ አድረህ፡ ትጐበኘዋለህ፡ አል
ሁት ።

ምዕራፍ፡ ፮።

፩፤ መጀመሪያ፡ በነቢያት፡ አድሬ፡ ኋላ፡ እኔ፡ ሰው፡
ሁኜ፡ ሥጋ፡ ለብሼ፡ አስተምራለሁ፡ አለኝ፡
ምድርና፡ ሰማይ፡ ሳይፈጠሩ፡ መንደር፡ መንድ
ረው፡ የሚኖሩትም፡ ሳይፈጠሩ፡ የዚህ፡ ዓለም፡
ሥራም፡ ሳይፀና፡ የነፋሳት፡ አካልም፡ ሳይፈ
ጠሩ ።
፪፤ የነጐድጓድ፡ ድምፅም፡ ሳይሰማ፡ የፀሐይ፡ ብር
ሃንም፡ ሳይፈጠር፡ የገነትም፡ ምድር፡ ሳይፈ
ጠር ።
ያበባውም፡ ደም፡ ግበት፡ ሳይታይ፡ የጠፈር፡ ፫፤
ኃይልም፡ ሳይፀና፡ ነገደ፡ መላእክትም፡ ሳይ
ቈጠሩ ።
የሰማይም፡ ምጥቀቱ፡ ሳይታይ፡ ሰበቱ፡ ሰማያ ፬፤
ትም፡ ሳይቈጠሩ ።
የሚመጣው፡ ዓለም፡ የመንግሥት፡ ሰማይ፡ ፭፤
ምሥጢር፡ ሳይታወቅ፡ ሃይማኖትን፡ የሚያፀ
ኑት፡ ሰዎች፡ በልበ፡ ሥላሴ፡ ሳይቈጠሩ ።
የዚያን፡ ጊዜ፡ ፍጡር፡ ያይደለሁ፡ እኔ፡ ይህን፡ ፮፤
ዓለም፡ እጐበኝ፡ ዘንድ፡ አስቤአለሁና፡ ቀድሞ፡
በነቢያት፡ አድሬ፡ ኋላ፡ እኔ፡ ሰው፡ ሁኜ፡ ሥጋ፡
ለብሼ፡ አስተምራለሁ፡ አለኝ ።
ምልክቱም፡ ምንድነው፡ የዚህ፡ ዓለም፡ ጊዜው፡ ፯፤
መጨረሻው፡ መቼ፡ ነው፡ የሁለተኛው፡ ዓለም፡
መንግሥት፡ ሰማይስ፡ የሚሰጥበት፡ ጊዜው፡
መቼ፡ ነው፡ ብዬ፡ ጠየቅሁት ።
አብርሃም፡ ይስሐቅን፡ ወለደ፡ ኤሳውና፡ ያዕ ፰፤
ቆብ፡ ከሱ፡ ተወልደዋልና ።
ያዕቆብ፡ የሁለተኛው፡ ዓለም፡ የመንግሥት፡ ፱፤
ሰማይ፡ ምሳሌ፡ ነው ።
የሰው፡ መጨረሻው፡ እከሉ፡ ወደታች፡ እግሩ፡ ፲፤
ነውና፡ ወደ፡ ላይም፡ ራሱ፡ ነውና፡ ያዕቆብ፡
የኤሳውን፡ እግር፡ ይዞ፡ ሲወለድ፡ አንድ፡ ጊዜ፡
እንደሆነ፡ በመካከሉ፡ ሌላ፡ እንደሌለ፡ መንግ
ሥት፡ ሰማያት፡ ስትሰጥ፡ ይህች፡ ዓለም፡
ስታልፍ፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ነው ።
ነገር፡ ግን፡ ዕዝራ፡ አትመርምር፡ አለኝ፡ መለ ፲፩፤
ስሁለት፡ እንዲህ፡ አልሁት፡ አቤቱ፡ ጌታዬ፡
በፊትህ፡ ባለሟልነትንስ፡ ካገኘሁ ።
በቀኝ፡ እዞል፡ ባንድ፡ ወገን፡ ሁኜ፡ ሳለሁ፡ ባለ ፲፪፤
ፈው፡ ሌሊት፡ አስቀድሞ፡ የነገርሽኝን፡ የዚህ፡
የምልክቱን፡ መጨረሻ፡ ለኔ፡ ለባርያህ፡ ንገ
ረኝ፡ ብዬ፡ መለስሁለት ።
መለሰልኝ፡ እንዲህ፡ አለኝ፡ ተነሥተህ፡ በእግ ፲፫፤
ርህ፡ ቁም፡ ጩኸት፡ የተመላበትን፡ ቃል፡
እነግርሃለሁ ።
መናወጥ፡ አንተ፡ የቆምህበት፡ ቦታ፡ ቢናዋ ፲፬፤
ወፅ፡ መናወፁ፡ የኀልፈት፡ ምልክት፡ ነውና፡
በነገርሁህ፡ ጊዜ፡ አትደንግጥ ።
ያን፡ ጊዜ፡ የምድር፡ መሠረቶች፡ የኀልፈትን፡ ፲፭፤
ምልክት፡ ያስረዳሉ ።
መናወጡ፡ ስለነሳቸው፡ ነውና፡ ይንቀጠቀ ፲፮፤
ጣሉ፡ ይናወጣሉ፡ በመጨረሻቸው፡ ያልፋ፡
ዘንድ፡ አላቸውና፡ ይናወፃሉ፡ አለኝ ።
ከዚህ፡ በኋላ፡ ይህን፡ በሰማሁ፡ ጊዜ፡ ተነሥቼ፡ ፲፯፤
በእግሮቼ፡ ቆምኩ፡ የሚናገረውን፡ ቃል፡ እነሆ፡
ሰማሁ፡ ድምፁም፡ እንደ፡ ብዙ፡ ውሀ፡ ድምፅ፡
ነው ።
በዚህ፡ ዓለም፡ የሚኖሩትን፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ይጎ ፲፰፤
በኛቸው፡ ዘንድ፡ እግዚአብሔር፡ በደረሰ፡ ጊዜ፡
የሚጎበኝበት፡ ዘመን፡ እነሆ፡ ይመጣል፡ ይላል።
ኢየሩሳሌም፡ ሰማያዊት፡ በምትታነፅበት፡ ጊዜ፡ ፲፱፤

የበደሉኝን፡ ሰዎች፡ኃጢአታቸውን፡እመረም
ራቸው፡ ዘንድ፡ ያን፡ ጊዜ፡ አለኝ።
፳፤ ይመጣ፡ ዘንድ፡ ያለው፡ መንግሥተ፡ ሰማይ፡
በተሰጠ፡ ጊዜ፡ የማደርገው፡ ምልክት፡ ይህ፡
ነው፡ በሰማይ፡ብሉያት፡ ሐዲሳት፡ ይነበበሉ፡
መልኬንም፡ ሁሉ፡ ያየኛል ።
፳፩፤ ተወልደው፡ዓመት፡የሆናቸው፡ሕፃናት፡ፈጽ
መው፡ይናገራሉ፡ከፀነሱ፡ሦስት፡ወር፡አንድ፡
ወር፡ ሲሆናቸው፡ የሞቱ፡ ሴቶች፡ ከልጆቻ
ቸው፡ ጋራ፡ አብረው፡ ይነሣሉ ።
፳፪፤ የማትታይ፡ መንግሥተ፡ ሰማይ፡ ጻድቃን፡
ወርሰዋት፡ ተዘርተውባት፡ ትታያለች፡ በጥ
ንት፡ በኸርማት፡ የተመሉ፡ መቃብራት፡ በዷ
ቸውን፡ ይቀራሉ ።
፳፫፤ ረቂቅ፡ ነጋሪት፡ ይሰማል፡የሰማውም፡ ሁሉ፡
ይደነግጣል ።
፳፬፤ በነዚያም፡ወራቶች፡ወዳጆች፡ከወዳጆቻቸው፡
ጋራ፡ እስበሳቸው፡ እንደ፡ ጠላት፡ ይጣላሉ።
ምድርም፡ በውስጧ፡ የሚኖሩባትን፡ ሰዎች፡
ታስደነግጣቸዋለች፡ የውሀው፡ ፈሳሾችም፡
ይገታሉ፡ እስከ፡ ሦስት፡ ሰዓት፡ ድረስ፡ አይፈ
ሱም ።
፳፭፤ ከዚህ፡ ከነገርሁህ፡ ሁሉ፡ የቀረ፡ ሰው፡ ሁሉ፡
የሚድን፡እሱ፡ነው፡ትድግናየን፡የዘመኔንም፡
ፍጻሜ፡ የሚያይ፡ እሱ፡ ነው።
፳፮፤ ወደ፡ ገነት፡ የወጡ፡ ከተወለዱም፡ ጀምሮ፡
ሞትን፡ያልቀመሱ፡ እነዚህን፡ ሄኖክንና፡ ኤል
ያስን፡ ያን፡ ጊዜ፡ ያይዋቸዋል፡ በዚህ፡ ዓለም፡
የሚኖሩ፡ ሰዎችም፡ ልቡና፡ በውቀት፡ ይለወ
ጣል፡ አዋቂ፡ ልቡናም፡ ይሰጣቸዋል ።
፳፯፤ ክፉት፡ትጠፋለችና፡ተንኮልም፡ትጠፋለችና።
፳፰፤ ሃይማኖት፡ ትጸናለች፡ ሞት፡ ድል፡ ይነሣል፡
ዋጋ፡ ሳታሰጥ፡ ብዙ፡ ዘመን፡ የነበረች፡ ሃይማ
ኖት፡ ያን፡ ጊዜ፡ ዋጋ፡ በማሰጠት፡ ትገለጣ
ለች ።
፳፱፤ በተናገረኝም፡ ጊዜ፡ ጥቂት፡ ጥቂት፡ እያለ፡
እኔ፡ የቆምሁበት፡ ቦታ፡ ይነዋወጣል ።
፴፤ ባለፈችው፡ ሌሊት፡ እነግርህ፡ ዘንድ፡ እንደ፡
መጣሁ፡ ይህን፡ ምልክት፡ እነግርህ፡ ዘንድ፡
መጣሁ፡ አለኝ ።
፴፩፤ ዳግመኛ፡ ሰባት፡ ቀን፡ የጾምህ፡ የጸለይክ፡
እንደ፡ሆነ፡ በእግዚአብሔር፡ ዘንድ፡ ልመናህ፡
ተሰምቷልና።
፴፪፤ ከሕፃንነትህ፡ ጀምሮ፡ የሠራኸው፡ የውነተኛ
ነትህ፡ ሥራ፡ ተገልጧልና፡ ከዚህ፡ ከነገርኩህ፡
ነገር፡ የሚበልጥ፡ ዳግመኛ፡ እነግርሃለሁ።
፴፫፤ ስለዚህ፡ ነገር፡ ይህን፡ ሁሉ፡ እነግርህ፡ ዘንድ፡
እግዚአብሔር፡ ላከኝ ።
፴፬፤ እመን፡ አትፍራ፡ በኋላ፡ ዘመን፡ እንዳትጠራ
ጠር፡ ስለቀደመው፡ ስለክፉውም፡ አሳብህ፡
አትቸኩል፡ አለኝ።
፴፭፤ ከዚህ፡ በኋላ፡ የነገረኝ፡ ሦስቱን፡ ሱባዔ፡ እጨ
ርስ፡ ዘንድ፡ ዳግመኛ፡ ሰባት፡ ቀን፡ እያለቀስኩ፡
ጾምኩ ።

ሰውነቴ፡ ፈጽማ፡ ትናደዳለችና፡ ልቡናየም፡ ፴፮፤
ትነዋወጣለችና ።
በእግዚአብሔር፡ ፊት፡ እናገር፡ ጀመርሁ። ፴፯፤
አቤቱ፡ ጌታዬ፡ በመጀመሪያው፡ መፍጠርህ፡ ፴፰፤
በመጀመሪያይቱ፡ ቀን፡ ምድርና፡ ሰማይ፡
ይፈጠር፡ አልክ፡ እንዳልክ፡ ተፈጥሬአለሁ፡
ቃልህም፡ ፍጥረትን፡ ይፈጥር፡ ነበር።
የአራዊት፡ የእንስሳ፡ ድምፅ፡ የለም፡ ነበርና፡ ፴፱፤
ዳግመኛ፡ የሰው፡ ድምፅ፡ አልነበረምና፡ ነፋሱ፡
በውሀው፡ ላይ፡ ይዋኝ፡ ነበር፡ ጨለማም፡ በዓ
ለሙ፡ የተመላ፡ ነበር፡ ጸጥ፡ ብሎ፡ ነበር።
ያን፡ ጊዜ፡ ብርሃን፡ ከባሕርይህ፡ ይገኝ፡ አልህ፡ ፵፤
ፍጥረትህም፡ ይገለጥ፡ አልህ።
ዳግመኛም፡ በሁለተኛው፡ ቀን፡ በሰማይ፡ ያለ፡ ፵፩፤
ነፋስን፡ ፈጠርክ፡ እኩሌታው፡ ወደላይ፡ ይወጣ፡
ዘንድ፡ እኩሌታውም፡ በታች፡ ይኖር፡ ዘንድ፡
በውሀው፡ መካከል፡ ወሰን፡ ይለይ፡ ዘንድ፡ አዘ
ዝከው ።
በሦስተኛይቱ፡ ቀን፡ ውሀውን፡ በሰባተኛይቱ፡ ፵፪፤
ዕጣ፡ በምድር፡ ይወሰን፡ ዘንድ፡ አዘዝከው፡
ያርሱ፡ ዘንድ፡ ዘርም፡ ይዘሩ፡ ዘንድ፡ በፊትህም፡
ፀንተው፡ ይኖሩ፡ ዘንድ፡ የምድር፡ ስድስተኛ
ይቱ፡ ዕጣ፡ ደረቅ፡ ሁኖ፡ ይቅር፡ አልህ።
ቃልህም፡ በወጣ፡ ጊዜ፡ ፍጥረት፡ ይፈጠር፡ ፵፫፤
ነበር።
የዚያን፡ ጊዜ፡ ስፍር፡ ቍጥር፡ የሌለው፡ መዓ ፵፬፤
ዛው፡ ልዩ፡ ልዩ፡ የሆነ፡ ሁሉ፡ ያበባውም፡
መልኩ፡ ልዩ፡ ልዩ፡ የሆነው፡ ሁሉ፡ የእንጨቱ፡
መልኩ፡ ልዩ፡ ልዩ፡ የሆነ፡ ሁሉ፡ መዓዛውም፡
ልዩ፡ ልዩ፡ የሆነ፡ ሁሉ፡ ተፈጠረ።
በራተኛይቱ፡ ቀን፡ ሊያበሩ፡ የጨረቃና፡ የፀ ፵፭፤
ሐይ፡ ብርሃን፡ ይፈጠር፡ ዘንድ፡ የከዋክብትም፡
ብርሃን፡ ይፈጠር፡ ዘንድ፡ አዘዝህ ።
ይፈጠር፡ ዘንድ፡ ነቢይ፡ አዳምን፡ ያገለግሉ፡ ፵፮፤
ዘንድ፡ አዘዝሃቸው።
በምስተኛይቱም፡ ቀን፡ የናጌብ፡ ውሃ፡ ያለበ ፵፯፤
ትን፡ ይኸን፡ ሰባተኛውን፡ እጅ፡ ደመ፡ ነፍስ፡
ደኅነኛ፡ የሚሆኑ፡ ዓሣዎቹንና፡ ወፎችን፡ ያስ
ገኝ፡ ዘንድ፡ አዘዝከው።
ስለዚህ፡ ነገር፡ ፍጥረቱ፡ ሁሉ፡ ጌትነትህን፡ ፵፰፤
ይናገሩ፡ ዘንድ፡ የማይናገር፡ ደመ፡ ነፍስ፡ የሌ
ለው፡ ያ፡ ውሀ፡ ደመ፡ ነፍስ፡ ያለውን፡ አስገኘ።
ያን፡ ጊዜ፡ የፈጠርሃቸው፡ ሁለቱን፡ እንስሳት፡ ፵፱፤
አኖርክ፡ ያንዱን፡ ስሙን፡ ብሔሞት፡ አልከው፡
የሁለተኛውንም፡ ስሙን፡ ሌዋታን፡ አልከው።
የናጌብ፡ ውሀ፡ ያለበት፡ ይህ፡ ሰባተኛው፡ እጅ፡ ፶፤
ብሔሞትና፡ ሌዋታንን፡ መወሰን፡ አይችል
ምና፡ ብሔሞትና፡ ሌዋታንን፡ ለየብቻቸው፡
ለየሃቸው ።
አራቱ፡ ተራሮች፡ ባሉበት፡ በዚያ፡ ቦታ፡ እሱ፡ ፶፩፤
በውስጡ፡ ይኖር፡ ዘንድ፡ ለብሔሞት፡ ከስድ
ስተኛው፡ እጅ፡ አንዱን፡ እጅ፡ የብስን፡ ሰጠ
ኸው ።
ሰባተኛዋንም፡ እጅ፡ ባሕሩን፡ ለሌዋታን፡ ሰጠ ፶፪፤

ከሆን፡ ይህ፡ ዓለም፡ ይጨነቃል፡ ይህም፡ ባይ
ሆን፡ ዛሬ፡ ካሉት፡ ሰዎች፡ ጋራ፡ የሚኖሩትን፡
ሰዎች፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ማስገኘት፡ በልተቻለ
ውም፡ ነበር።
፵፮፤ የምትወልድ፡ ሴት፡ ማኅፀንን፡ እስኪ፡ እሺ፡
አሰኛት፡ ዓሥር፡ ልጆች፡ ስትወልጂ፡ አንድ፡
ጊዜ፡ አትወልጂምን፡ በመት፡ በመት፡ ለምን፡
ትወልጃለሽ፡ በላት።
፵፯፤ በመት፡ በመቱ፡ ትወልዳለች፡ እንጂ፡ አንድ፡
ጊዜ፡ መውለድ፡ አትችልምና፡ ዓሥሩን፡ ልጆ
ቿን፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ትሰጥ፡ እንደ፡ ሆነ፡ እንግ
ዲህ፡ ጠይቃት።
፵፰፤ የወላይ፡ማኅፀንም፡ዓሥሩን፡ልጆቿን፡ፈጽማ፡
አንድ፡ጊዜ፡ማስገኘት፡እንዳትችል፡ያረጀች፡
የሆነች፡ ይህችም፡ ዓለም፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ማስ
ገኘት፡ አይቻላትም፡ እኔም፡ እንደዚሁ፡ የፈጠ
ርሁትን፡ ይህንን፡ ዓለም፡ በየጊዜው፡ አዘጋ
ጀሁት፡ አለኝ።
፵፱፤ በፊትህ፡ በምናገር፡ ግንዛብ፡ ምክንያት፡ ስጥ
ተኸናልና፡ እነሆ፡ በውነት፡ አንተ፡ ቆንጆ፡
የነበረች፡ እናታችሁ፡ ይህች፡ ዓለም፡ ዛሬ፡
ፈጽማ፡ አረጀች፡ አልከኝ፡ ኃይላችን፡ እንደ፡
ቀደሙት፡ ሰዎች፡ ያልሆነልን፡ ለምንድን፡
ነው፡ ብዬ፡ ጠየቅሁት።
፶፡ መለሰልኝ፡ እንዲህ፡ አለኝ፡ ልጅ፡ የወለደች፡
ሴትን፡ ጠይቃት፡ ትነግርሃለች።
፶፩፤ በኃይል፡ ይደክማሉ፡ እንጂ፡ ዛሬ፡ የወለደቻ
ቸው፡ ቀድሞ፡ እንደ፡ ወለደቻቸው፡ ለምን፡
አልሆኑም፡ በላት።
፶፪፤ በቆንጆና፡ የተወለደ፡ ልጅ፡ ልዩ፡ ኃይል፡ ነው፡
በርጅና፡ የተወለደው፡ ልዩ፡ ደካማ፡ ነው፡
ትልሃለች።
፶፫፤ እንዲህ፡ ትለኛለህ፡ እንጂ፡ ነገር፡ ግን፡ ከቀደ
ሙት፡ ሰዎች፡ እናንተ፡ በኃይል፡ እንድታንሱ፡
አንተም፡ ታውቀዋለህ።
፶፬፤ ከናንተም፡ በኋላ፡ የሚወለዱ፡ ሰዎች፡ በኃ
ይል፡ እንዲያንሱ፡ ታውቀዋለህ፡ እንደዚሁ፡
ቀድሞ፡ ተፈጥሮ፡ የነበረ፡ የሚኖር፡ ይህም፡
ዓለም፡ የሕፃንነቱ፡ ዘመን፡ ከለፈ፡ ወዲያ፡ እን
ዲደክም፡ ኋላም፡ የተፈጠረው፡ ኃይሉ፡ ይደ
ክማል፡ አለኝ።
፶፭፤ አቤቱ፡ ጌታዬ፡ እሺ፡ በለኝ፡ በፊትህ፡ በለሟ
ልንትን፡ ከገኘሁ፡ ለኔ፡ ለባርያህ፡ ንገረኝ፡ ይህን፡
ዓለም፡ በማን፡ አድረህ፡ ትጐበኘዋለህ፡ አል
ሁት።

ምዕራፍ፡ ፬።

፩፤ መጀመሪያ፡ በነቢያት፡ አድሬ፡ ኋላ፡ እኔ፡ ሰው፡
ሁኜ፡ ሥጋ፡ ለብሼ፡ እስተምራለሁ፡ አለኝ፡
ምድርና፡ ሰማይ፡ ሳይፈጠሩ፡ መንደር፡ መንድ
ረው፡ የሚኖሩትም፡ ሳይፈጠሩ፡ የዚህ፡ ዓለም፡
ሥራም፡ ሳይፀና፡ የነፋሳት፡ አካልም፡ ሳይፈ
ጠሩ።
፪፤ የነጐድጓድ፡ ድምፅም፡ ሳይሰማ፡ የዐሐይ፡ ብር
ሃንም፡ ሳይፈጠር፡ የገነትም፡ ምድር፡ ሳይፈ
ጠር።
፫፤ ያበባውም፡ ደም፡ ግበት፡ ሳይታይ፡ የጠፈር፡
ኃይልም፡ ሳይፀና፡ ነገደ፡ መላእክትም፡ ሳይ
ቈጠሩ።
፬፤ የሰማይም፡ ምጥቀቱ፡ ሳይታይ፡ ሰበቱ፡ ሰማያ
ትም፡ ሳይቈጠሩ።
፭፤ የሚመጣው፡ ዓለም፡ የመንግሥት፡ ሰማይ፡
ምሥጢር፡ ሳይታወቅ፡ ሃይማኖትን፡ የሚያፀ
ኗት፡ ሰዎች፡ በልብ፡ ሥላሴ፡ ሳይቈጠሩ።
፮፤ የዚያን፡ ጊዜ፡ ፍጡር፡ ያይደለሁ፡ እኔ፡ ይህን፡
ዓለም፡ እጐበኝ፡ ዘንድ፡ አስቤአለሁና፡ ቀድሞ፡
በነቢያት፡ አድሬ፡ ኋላ፡ እኔ፡ ሰው፡ ሁኜ፡ ሥጋ፡
ለብሼ፡ አስተምራለሁ፡ አለኝ።
፯፤ ምልክቱም፡ ምንድነው፡ የዚህ፡ ዓለም፡ ጊዜው፡
መጨረሻው፡ መቼ፡ ነው፡ የሁለተኛው፡ ዓለም፡
መንግሥት፡ ሰማይስ፡ የሚሰጥበት፡ ጊዜው፡
መቼ፡ ነው፡ ብየ፡ ጠየቅሁት።
፰፤ አብርሃም፡ ይስሐቅን፡ ወለደ፡ ኤሳውና፡ ያዕ
ቆብ፡ ከሱ፡ ተወልደዋልና።
፱፤ ያዕቆብ፡ የሁለተኛው፡ ዓለም፡ የመንግሥት፡
ሰማይ፡ ምሳሌ፡ ነው።
፲፤ የሰው፡ መጨረሻው፡ አከሉ፡ ወደታች፡ እግሩ፡
ነውና፡ ወደ፡ ላይም፡ ራሱ፡ ነውና፡ ያዕቆብ፡
የኤሳውን፡ እግር፡ ይዞ፡ ሲወለድ፡ አንድ፡ ጊዜ፡
እንደሆነ፡ በመከከሉ፡ ሌላ፡ እንደሌለ፡ መንግ
ሥት፡ ሰማያት፡ ስትሰጥ፡ ይህች፡ ዓለም፡
ስታልፍ፡ አንድ፡ ጊዜ፡ ነው።
፲፩፤ ነገር፡ ግን፡ ዕዝራ፡ አትመርምር፡ አለኝ፡ መለ
ስሁለት፡ እንዲህ፡ አልሁት፡ አቤቱ፡ ጌታዬ፡
በፊትህ፡ በለሟልንትንስ፡ ከገኘሁ።
፲፪፤ በቀኝ፡ እክተል፡ ባንድ፡ ወገን፡ ሁኜ፡ ሳለሁ፡ በለ
ፊው፡ ሌሊት፡ አስቀድሞ፡ የነገርኸኝን፡ የዚህ፡
የምልክቱን፡ መጨረሻ፡ ለኔ፡ ለባርያህ፡ ንገ
ረኝ፡ ብዬ፡ መለስሁለት።
፲፫፤ መለሰልኝ፡ እንዲህ፡ አለኝ፡ ተነሥተህ፡ በእግ
ርህ፡ ቁም፡ ጩኸት፡ የተመላበትን፡ ቃል፡
እነግርሃለሁ።
፲፬፤ መነዋወጥ፡ አንተ፡ የቆምህበት፡ ቦታ፡ ቢነዋ
ወፅ፡ መነዋወፁ፡ የኅልፈት፡ ምልክት፡ ነውና፡
በነገርሁህ፡ ጊዜ፡ አትደንግጥ።
፲፭፤ ያን፡ ጊዜ፡ የምድር፡ መሠረቶች፡ የኅልፈትን፡
ምልክት፡ ያስረዳሉ።
፲፮፤ መነዋወጡ፡ ስለነሳቸው፡ ነውና፡ ይንቀጠቀ
ጣሉ፡ ይነዋወጣሉ፡ በመጨረሻቸው፡ ያልፉ፡
ዘንድ፡ አላቸውና፡ ይነዋወፃሉ፡ አለኝ።
፲፯፤ ከዚህ፡ በኋላ፡ ይህን፡ በሰማሁ፡ ጊዜ፡ ተነሥቼ፡
በእግሮቼ፡ ቆምኩ፡ የሚናገረውን፡ ቃል፡ እነሆ፡
ሰማሁ፡ ድምፁም፡ እንደ፡ ብዙ፡ ውሀ፡ ድምፅ፡
ነው።
፲፰፤ በዚህ፡ ዓለም፡ የሚኖሩትን፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ይጎ
በኛቸው፡ ዘንድ፡ እግዚአብሔር፡ በደረሰ፡ ጊዜ፡
የሚጎበኝበት፡ ዘመን፡ እነሆ፡ ይመጣል፡ ይላል።
፲፱፤ ኢየሩሳሌም፡ ሰማያዊት፡ በምትታነፅበት፡ ጊዜ፡

የበደሉኝን፡ ሰዎች፡ ኃጢአታቸውን፡ እመረም
ራቸው ፡ ዘንድ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ አለኝ ።
፳፤ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡
በተሰጠ ፡ ጊዜ ፡ የማደርገው ፡ ምልክት ፡ ይህ ፡
ነው ፡ በሰማይ ፡ ብሉያት ፡ ሐዲሳት ፡ ይነበባሉ ፡
መልኩንም ፡ ሁሉ ፡ ያዩኛል ።
፳፩፤ ተወልደው ፡ ዓመት ፡ የሆናቸው ፡ ሕፃናት ፡ ፈጽ
መው ፡ ይናገራሉ ፡ ከፀነሱ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ አንድ ፡
ወር ፡ ሲሆናቸው ፡ የሞቱ ፡ ሴቶች ፡ ከልጆቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ አብረው ፡ ይነሣሉ ።
፳፪፤ የማትታይ ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ጻድቃን ፡
ወርሰዋት ፡ ተዘርተውባት ፡ ትታያለች ፡ በጥ
ንት ፡ በኀሮማት ፡ የተመሉ ፡ መቃብራት ፡ በዷ
ቸውን ፡ ይቀራሉ ።
፳፫፤ ረቂቅ ፡ ነጋሪት ፡ ይሰማል ፡ የሰማውም ፡ ሁሉ ፡
ይደነግጣል ።
፳፬፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ወዳጆች ፡ ከወዳጆቻቸው ፡
ጋራ ፡ እስበሳቸው ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ይጣላሉ ።
ምድርም ፡ በውስጧ ፡ የሚኖሩባትን ፡ ሰዎች ፡
ታስደነግጣቸዋለች ፡ የውሀው ፡ ፈሳሾችም ፡
ይገታሉ ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ አይፈ
ሱም ።
፳፭፤ ከዚህ ፡ ከነገርሁህ ፡ ሁሉ ፡ የቀረ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
የሚድን ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ትድግናየን ፡ የዘመኔንም ፡
ፍጻሜ ፡ የሚያይ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፮፤ ወደ ፡ ገነት ፡ የወጡ ፡ ከተወለዱም ፡ ጀምሮ ፡
ሞትን ፡ ያልቀመሱ ፡ እነዚህን ፡ ሄኖክንና ፡ ኤል
ያስን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያይዋቸዋል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ልቡና ፡ በውቀት ፡ ይለወ
ጣል ፡ አዋቂ ፡ ልቡናም ፡ ይሰጣቸዋል ።
፳፯፤ ክፋት ፡ ትጠፋለችና ፡ ተንኮልም ፡ ትጠፋለችና ።
፳፰፤ ሃይማኖት ፡ ትጸናለች ፡ ሞት ፡ ድል ፡ ይነሣል ፡
ዋጋ ፡ ሳታሰጥ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ የነበረች ፡ ሃይማ
ኖት ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ዋጋ ፡ በማሰጠት ፡ ትገለጣ
ለች ።
፳፱፤ በተናገረኝም ፡ ጊዜ ፡ ጥቂት ፡ ጥቂት ፡ እያለ ፡
እኔ ፡ የቆምሁበት ፡ ቦታ ፡ ይነዋወጣል ።
፴፤ ባለፈችው ፡ ሌሊት ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
መጣሁ ፡ ይህን ፡ ምልክት ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡
መጣሁ ፡ አለኝ ።
፴፩፤ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የጾምህ ፡ የጸለይክ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ልመናህ ፡
ተሰምቷልና ።
፴፪፤ ከሕፃንነትህ ፡ ጀምሮ ፡ የሠራኸው ፡ የውነተኛ
ነትህ ፡ ሥራ ፡ ተገልጧልና ፡ ከዚህ ፡ ከነገርኩህ ፡
ነገር ፡ የሚበልጥ ፡ ዳግመኛ ፡ እነግርሃለሁ ።
፴፫፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ላከኝ ።
፴፬፤ እመን ፡ አትፍራ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ እንዳትጠራ
ጠር ፡ ስለቀደመው ፡ ስለክፉውም ፡ አሳብህ ፡
አትቸኩል ፡ አለኝ ።
፴፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የነገረኝ ፡ ሦስቱን ፡ ሱባዔ ፡ እጨ
ርስ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እያለቀስኩ ፡
ጾምኩ ።

ሰውነቴ ፡ ፈጽማ ፡ ትናደዳለችና ፡ ልቡናየም ፡ ፴፮፤
ትነዋወጣለችና ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ። ፴፯፤
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በመጀመሪያው ፡ መፍጠርህ ፡ ፴፰፤
በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ምድርና ፡ ሰማይ ፡
ይፈጠር ፡ አልክ ፡ እንዳልክ ፡ ተፈጥሬአለሁ ፡
ቃልህም ፡ ፍጥረትን ፡ ይፈጥር ፡ ነበር ።
የአራዊት ፡ የእንስሳ ፡ ድምፅ ፡ የለም ፡ ነበርና ፡ ፴፱፤
ዳግመኛ ፡ የሰው ፡ ድምፅ ፡ አልነበረምና ፡ ነፋሱ ፡
በውሀው ፡ ላይ ፡ ይዋኝ ፡ ነበር ፡ ጨለማም ፡ በዓ
ለሙ ፡ የተመላ ፡ ነበር ፡ ጸጥ ፡ ብሎ ፡ ነበር ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ ብርሃን ፡ ከበሕርይህ ፡ ይገኝ ፡ አልህ ፡ ፵፤
ፍጥረትህም ፡ ይገለጥ ፡ አልህ ።
ዳግመኛም ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ፵፩፤
ነፋስን ፡ ፈጠርክ ፡ እኩሌታው ፡ ወደላይ ፡ ይወጣ ፡
ዘንድ ፡ እኩሌታውም ፡ በታች ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡
በውሀው ፡ መካከል ፡ ወሰን ፡ ይለይ ፡ ዘንድ ፡ አዘ
ዝከው ።
በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ውሀውን ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ፵፪፤
ዕጣ ፡ በምድር ፡ ይወሰን ፡ ዘንድ ፡ አዘዝከው ፡
ያርሱ ፡ ዘንድ ፡ ዘርም ፡ ይዘሩ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህም ፡
ፀንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ የምድር ፡ ስድስተኛ
ይቱ ፡ ዕጣ ፡ ደረቅ ፡ ሁኖ ፡ ይቅር ፡ አልህ ።
ቃልህም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ፍጥረት ፡ ይፈጠር ፡ ፵፫፤
ነበር ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌለው ፡ መዓ ፵፬፤
ዛው ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ ያበባውም ፡
መልኩ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፡ የእንጨቱ ፡
መልኩ ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ መዓዛውም ፡
ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሁሉ ፡ ተፈጠረ ።
በራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ሊያበሩ ፡ የጨረቃና ፡ የፀ ፵፭፤
ሐይ ፡ ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡ ዘንድ ፡ የከዋክብትም ፡
ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡ ዘንድ ፡ አዘዝህ ።
ይፈጠር ፡ ዘንድ ፡ ነቢይ ፡ አዳምን ፡ ያገለግሉ ፡ ፵፮፤
ዘንድ ፡ አዘዝሃቸው ።
ባምስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ የናጌብ ፡ ውሃ ፡ ያለበ ፵፯፤
ትን ፡ ይኸን ፡ ሰባተኛውን ፡ እጅ ፡ ደመ ፡ ነፍስ ፡
ደኅነኛ ፡ የሚሆኑ ፡ ዓሣዎቹንና ፡ ወፎችን ፡ ያስ
ገኝ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝከው ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ጌትነትህን ፡ ፵፰፤
ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይናገር ፡ ደመ ፡ ነፍስ ፡ የሌ
ለው ፡ ያ ፡ ውሀ ፡ ደመ ፡ ነፍስ ፡ ያለውን ፡ አስገኘ ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ የፈጠርሃቸው ፡ ሁለቱን ፡ እንስሳት ፡ ፵፱፤
አኖርክ ፡ ያንዱን ፡ ስሙን ፡ ብሔሞት ፡ አልከው ፡
የሁለተኛውንም ፡ ስሙን ፡ ሌዋታን ፡ አልከው ።
የናጌብ ፡ ውሀ ፡ ያለበት ፡ ይህ ፡ ሰባተኛው ፡ እጅ ፡ ፶፤
ብሔሞትና ፡ ሌዋታንን ፡ መወሰን ፡ አይችል
ምና ፡ ብሔሞትና ፡ ሌዋታንን ፡ ለየብቻቸው ፡
ለየሃቸው ።
አራቱ ፡ ተራሮች ፡ ባሉበት ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ እሱ ፡ ፶፩፤
በውስጡ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ለብሔሞት ፡ ከስድ
ስተኛው ፡ እጅ ፡ አንዱን ፡ እጅ ፡ የብስን ፡ ሰጠ
ኸው ።
ሰባተኛዋንም ፡ እጅ ፡ ባሕሩን ፡ ለሌዋታን ፡ ሰጠ ፶፪፤

ኸው ፡ ለምትወዳቸው ፡ ለጻድቃን ፡ ምግብ ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሌዋታንና ፡ ብሔሞትን ፡ ጠበቅ
ሃቸው ።
፶፫፡ በስድስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በሬትህ ፡ እንስሳን ፡
የሰማይ ፡ ወፎችንና ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎ
ችን ፡ ታስገኝ ፡ ዘንድ ፡ ምድርን ፡ አዘገዝት ።
፶፬፡ በዚህም ፡ በፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አዳምን ፡
ሾምከው ፡ አስቀድመህ ፡ በፈጠርከው ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፡ ሹም ፡ ሆኖ ፡ ገዛ ፡ ስለሱ ፡ የመረጥ
ከን ፡ እኛ ፡ ወገኖችህ ፡ በመከራ ፡ ባሕር ፡ እንሰ
ጥማለን ።
፶፭፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ ለኛንተ ፡ ፈጠርኩት ፡ ብለሃልና ፡
አቤቱ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በሬትህ ፡ ተናገርሁ ።
፶፮፡ ከአዳም ፡ የተወለዱ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ግን ፡
እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ፡ ምራቅም ፡ እንዲ
ናቅ ፡ እንደዚያ ፡ የተናቁ ፡ ናቸው ፡ በእፍኝት ፡
ላይ ፡ የወደቀ ፡ ጠብታ ፡ እንዲናቅ ፡ የተናቁ ፡
ናቸው ፡ ተድላ ፡ ደስታቸውም ፡ እንደ ፡ ኢም
ንት ፡ ነው ፡ አልህ ።
፶፯፡ አሁንም ፡ እነሆ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸው ፡ ያል
ካቸው ፡ እነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ እነሆ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡
ሠለጠኑ ፡ አጠፉን ።
፶፰፡ የምወደው ፡ መጀመሪያ ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡ የሞተ
ልን ፡ እኛ ፡ ወገኖችህ ፡ ግን ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡
ተማረክን ።
፶፱፡ ነገር ፡ ግን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ስለኛ ፡ ከፈ
ጠርኸው ፡ ዓለማችን ፡ መንግሥት ፡ ሰማይን ፡
ለምን ፡ አንወርስም ፡ ይህስ ፡ አለመውረሳችን ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግሬ ፡ በጨረ
ስሁ ፡ ጊዜ ፡ በለፊችው ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ አስ
ቀድሞ ፡ ወደኔ ፡ የመጣ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡
ተላከ ።
፪፡ ዕዝራ ፡ ተነሥተህ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ወዳንተ ፡
የመጣሁ ፡ የኔን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ አለኝ ።
፫፡ ጌታዬ ፡ በል ፡ ንገረኝ ፡ አልሁት ፡ ውስጧ ፡ እጅግ ፡
ሰፊ ፡ የሆነ ፡ አገር ፡ አለች ፡ አለኝ ፡ ያችም ፡ አገር ፡
ፈጽማ ፡ ሰፊ ፡ ናት ።
፬፡ የመግቢያዋም ፡ መንገድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ እንደ ፡
መስኖ ፡ ውሀ ፡ በይም ፡ ነው ።
፭፡ ያያት ፡ ያገኛት ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ሊገባ ፡
የወደደ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ይህንን ፡ ጠባቡን ፡ መግ
ቢያዋን ፡ ካላለፈ ፡ ወደ ፡ አደባባይዋ ፡ መግባት ፡
እንደምን ፡ ይችላል ።
፮፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ የተሠራች ፡ ከበረከቱ ፡ ሁሉ ፡
የተመላች ፡ ሌላም ፡ አገር ፡ አለች ።
፯፡ የመግቢያዋም ፡ መንገድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ ያችም ፡
ወደ ፡ ገደል ፡ የምትወስድ ፡ ናት ፡ በቀኟ ፡ እሳት ፡
በግራዋ ፡ ጥልቅ ፡ ውሀ ፡ አለ ።
፰፡ እንዲቱ ፡ መንገዷ ፡ በውሀና ፡ በእሳት ፡ መከከል ፡
ናት ፡ ጎዳናዋም ፡ ካንድ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ ጫማ ፡
በቀር ፡ አትችልም ።

ይህችን ፡ አገር ፡ ይወርሳት ፡ ዘንድ ፡ የተሰጠ ፱፡
ችው ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ጠባቡን ፡ መንገድ ፡ ካላ
ለፈ ፡ ርስቱን ፡ እንደምን ፡ ይወርሳል ፡ አለኝ ።
አቤቱ ፡ አሁን ፡ እንደተናገርከው ፡ ነው ፡ አል ፲፡
ሁት ።
መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ስለነሳቸው ፡ ፈጥሬዋለ ፲፩፡
ሁና ፡ የእስራኤል ፡ አገራቸው ፡ እድል ፡ ፈንታ
ቸውም ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ፡ አለኝ ።
አዳም ፡ ትእዛዜን ፡ ባፈረሰ ፡ ጊዜ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ፲፪፡
ጎዳናው ፡ ጉድጓድ ፡ ነው ፡ ጠባብ ፡ ያነሰ ፡ የከፋ ፡
መከራው ፡ የበዛ ፡ ፃር ፡ ጋር ፡ የተመላ ፡ ሆነ ።
የዚያ ፡ የመንግሥት ፡ ሰማይስ ፡ ጎዳናው ፡ ቃላቅ ፡ ፲፫፡
ነው ፡ ሰፊ ፡ ነው ፡ የበራ ፡ ነው ፡ ሞት ፡ የሌለበት ፡
የሕይወት ፡ ፍሬንም ፡ ያፈራል ።
ደኅንኞች ፡ የምትሆኑ ፡ እናንተ ፡ ያን ፡ ጉድጓድ ፡ ፲፬፡
ያን ፡ ኃጢአት ፡ ካላለፋችሁት ፡ የተዘጋጀላችሁ ፡
መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ መውረስ ፡ አትችሉም ።
አሁንስ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ ፲፭፡
ለምን ፡ ትታወከለህ ፡ ሟች ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡
ለምን ፡ እንደ ፡ ተልባ ፡ ትፈናጠራለህ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለውን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የሚመ ፲፮፡
ጣውን ፡ ዓለም ፡ በልቡናህ ፡ ለምን ፡ አታስብም ፡
አለኝ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እነሆ ፡ ጻድቃን ፡ ይህን ፡ መን ፲፯፡
ግሥት ፡ ሰማያትን ፡ እንዲወርሱት ፡ ኃጥአን ፡
ግን ፡ እንዲጠፉ ፡ አንተ ፡ በሕግህ ፡ ለአሪት ፡ ተና
ገርህ ፡ አልሁት ።
ያማሩ ፡ የተወደዱ ፡ ጻድቃን ፡ መንግሥት ፡ ሰማ ፲፰፡
ይን ፡ ተስፋ ፡ እያደረጉ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ መከራ ፡
ይታገሡታልና ፡ መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ ይወ
ርሳሉ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ ይታመኑታልና ፡ መንግሥት ፡ ሰማያ
ትን ፡ አይወርሱም ፡ አልሁት ።
ካንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ በፍርድ ፡ የም ፲፱፡
ትሻል ፡ አይደለም ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ አንተ ፡
የምትራቀቅ ፡ አይደለህም ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩትን ፡ ሕጉን ፡ ሠርተው ፡ ፳፡
በሕይወት ፡ እንዲድኑ ።
እግዚአብሔር ፡ አዚቸዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፩፡
የሠራው ፡ ሕጉን ፡ የናቁ ፡ እኒህ ፡ ኃጥአን ፡ ይጥፉ ፡
ሕጉን ፡ ግን ፡ ቢጠብቁ ፡ ባልተፈረደባቸውም ፡
ነበር ።
እግዚአብሔርንም ፡ ክዱት ፡ በአምልከትም ፡ ፳፪፡
ተዉት ፡ ክፉ ፡ አሳብንም ፡ አሰቡ ።
ክደትን ፡ በደልንም ፡ ገንዘብ ፡ አደረጉ ፡ ከዚህም ፡ ፳፫፡
ሁሉ ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡
የለም ፡ አሉ ፡ ሕጉንም ፡ ተዉ ።
ሕጉንም ፡ ካዱ ፡ መሐላውንም ፡ ቸል ፡ አሉ ፡ ፳፬፡
በሕጉም ፡ አልታመኑም ፡ ሥራውንም ፡ ናቁ ፡
አምልከቱንም ፡ አላሰቡ ።
አምልከቱን ፡ ስለ ፡ አላሰቡ ፡ ከተድላ ፡ ከደስታ ፡ ፳፭፡
ባዶ ፡ የሆነ ፡ ገሃነም ፡ ከምግባር ፡ ከሃይማኖት ፡
ባዶ ፡ ለሆኑ ፡ ኃጥአን ፡ ነው ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ የተ
መላ ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ግን ፡ ምግባር ፡ ትሩ

ፋት ፡ ለተመሉ ፡ ለጻድቃን ፡ ነው ።
፳፮ እኔ ፡ የነገርኩህ ፡ ምልክት ፡ በሚገለጽ ፡ ጊዜ ፡
እነሆ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ወራት ፡ ይመጣልና ፡ ዛሬ ፡
የምትታይ ፡ ዓለም ፡ ታልፋለችና ፡ ዛሬ ፡ የተሠ
ወረች ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ ትገለጻለችና ።
፳፯ እኔ ፡ ከነገርኩህ ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡ የዳነ ፡ ሁሉ ፡
ክብሬን ፡ የሚያይ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፰ ልጄ ፡ ክርስቶስ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ከጻድቃን ፡
ጋራ ፡ ይገለጣልና ፡ የተነሡ ፡ ጻድቃንን ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ።
፳፱ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልጄ ፡ ክርስቶስ ፡ በዕለተ ፡ ዓርብ ፡
የጀመረውን ፡ አገልግሎት ፡ ይፈጽማል ፡ እእ
ምሮ ፡ ያለው ፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ክብሩን ፡ ይፈጽ
ማል ።
፴ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡
ዝም ፡ ያለውን ፡ ያህል ፡ ወደ ፡ ቀድሞ ፡ አነዋ
ወሩ ፡ ይመለሰል ፡ ያልፋል ፡ የሚቀር ፡ የለም ።
፴፩ ከሰባት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ተነሥቶ ፡ የማያውቅ ፡
ምውት ፡ ይነሣል ፡ ሟች ፡ ሰው ፡ ወርሶት ፡ የነ
በረ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ያልፋል ።
፴፪ ምድርም ፡ የተቀበሩባትን ፡ ሰዎች ፡ ታስገኛ
ለች ፡ መሬትም ፡ በውስጡ ፡ የተቀበሩትን ፡
ሰዎች ፡ ያስገኛል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አብያተ ፡ ነፍ
ስም ፡ በውስጣቸው ፡ ያሉ ፡ ነፍሳትን ፡ ይመል
ሳሉ ።
፴፫ ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በዙ
ፋኑ ፡ ይገለጣል ፡ ቸርነቱ ፡ ትደረጋለች ፡ ይቅር ፡
አይልም ፡ አይታገሥም ።
፴፬ ቊርጽ ፡ ፍርድ ፡ ብቻ ፡ ይቀራል ፡ የሰው ፡ ምግ
ባሩ ፡ ሃይማኖቱ ፡ ዋጋ ፡ በማሰጠት ፡ ትጸናለች ።
፴፭ ሰውን ፡ ሥራው ፡ ይከተለዋል ፡ ዋጋውም ፡ ይገ
ለጣል ፡ ቅንነትም ፡ ትገለጻለች ፡ ኃጥኡን ፡ ሰው ፡
ኃጢአቱ ፡ እሳት ፡ ሁና ፡ ስትፈጀው ፡ አታንቀላ
ፋም ።
፴፮ ቊርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያለበት ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ ዕረ
ፍት ፡ በለበት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ አንፃር ፡
ይገለጣል ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ባለበት ፡ በመንግ
ሥተ ፡ ሰማይ ፡ አንፃር ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ይገለ
ጣል ።
፴፯ ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተነሡ ፡ አሕዛብን ፡
እነሆ ፡ እዩ ፡ የከዳችሁትም ፡ ማንም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ እወቁ ፡ ያልተገዛችሁለትስ ፡ ለማነው ፡ የና
ቃችሁትስ ፡ የማንን ፡ ትእዛዝ ፡ ነው ።
፴፰ በቀኝ ፡ ያለውን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ፡ በግራ ፡ ያለውን ፡ ቊርጥ ፡ ፍርድ ፡ ገሃ
ነመ ፡ እሳት ፡ እነሆ ፡ በፊታችሁ ፡ እዩ ፡ አላቸው ።
፴፱ እግዚአብሔር ፡ በቊርጽ ፡ ፍርድ ፡ ቀን ፡ አሕዛ
ብን ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፡ የቊርጽ ፡ ፍርድ ፡ ቀንስ ፡
እንዲህ ፡ ናት ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ የሰማይ ፡ ከዋ
ክብትም ፡ የሉም ።
፵ ደመናም ፡ ነጐድጓድና ፡ መብረቅም ፡ ውሀና ፡
ነፋስም ፡ ሰማይም ፡ ጨለማም ፡ መዓልትና ፡
ሌሊት ፡ የለባትም ።
፵፩ ክረምት ፡ በጋ ፡ መከርና ፡ ውርጭ ፡ ቀቅ ፡ ጥቅል ፡
ነፋስ ፡ በረድ ፡ ውርጭ ፡ ፍም ፡ ዝናም ፡ ጠል ፡
የለባትም ።
ጢትና ፡ ማታ ፡ ብልጭልጭታና ፡ ብርሃን ፡ ፵፪
ፋናና ፡ ብርሃን ፡ እሱን ፡ ደጅ ፡ የሚጠና ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ በሱ ፡ ብርሃንን ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአ
ብሔር ፡ ከጌትነቱ ፡ ብርሃን ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ይህ ፡
ሁሉ ፡ የለም ።
የዚያች ፡ ሰዓት ፡ ብዛቷ ፡ እንደ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ፵፫
ትሆናለች ።
በኃጥኡ ፡ የሚፈረድበት ፡ ለጻድቁ ፡ የሚፈረድ ፵፬
ለት ፡ ፍርድ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ላንተ ፡ ብቻ ፡ ይህን ፡
ነገርኩ ።
አሁንም ፡ አቤቱ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ፵፭
ትእዛዝህንም ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ንዑዳን ፡ ክቡ
ራን ፡ ናቸው ፡ ብዬ ፡ መለስሁለት ።
ነገር ፡ ግን ፡ ስለጠየቅሁህ ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፵፮
ካሉ ፡ ሰዎች ፡ የማይበድል ፡ ማነው ፡ ከሴቶች ፡
ከተወለደስ ፡ ወገን ፡ ሕግህን ፡ ያላፈረሰ ፡ ማነው ።
አሁንም ፡ በሚመጣው ፡ ዓለም ፡ በመንግሥተ ፡ ፵፯
ሰማያት ፡ ደስ ፡ ታሰኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ያለህ ፡ ጻድ
ቃን ፡ ጥቂት ፡ እንደሆኑ ፡ የሚፈረድባቸው ፡
ኃጥአንም ፡ ሁሉ ፡ ብዙዎች ፡ እንደሆኑ ፡ አያ
ለሁ ።
ከዚህ ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ያሳተን ፡ ለመቃ ፵፰
ብር ፡ ወደሚያበቃ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ የመራን ፡ ወደ ፡
ሞት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ጐዳና ፡ የወሰደን ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ ከኛ ፡ ሕይወትን ፡ ያራቃት ፡ ፈቃዊ ፡
ልቡና ፡ በኛ ፡ ፀንቷልና ፡ የሚፈረድባቸው ፡
ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ይህ ፡ ሞት ፡ ከአዳም ፡
በተወለደ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በጻድ
ቃን ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ አልሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ስማኝ ፡ ልንገርህ ፡ ፵፱
ዳግመኛ ፡ ላስተምርህ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁለት ፡ ዓለምን ፡ ፶
ፈጠረ ፡ እንጂ ፡ አንድ ፡ ዓለምን ፡ ብቻ ፡ አልፈ
ጠረም ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።
አንተ ፡ ግን ፡ የጻድቃን ፡ ቊጥራቸው ፡ ጥቂት ፡ ፶፩
ነው ፡ ብለሃልና ፡ ቊጥራቸውም ፡ ብዙ ፡ አይደ
ለም ፡ ብለሃልና ።
እርሳሱን ፡ ከሸክላ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ አድርገህ ፡ ፶፪
ሥራ ።
አቤቱ ፡ ይህ ፡ እንዴት ፡ ይቻለኛል ፡ አልሁት ። ፶፫
የምትጠይቀኝ ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ምድ ፶፬
ርን ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡ ተናገራት ፡ ትመ
ልስልሃለች ።
እነሆ ፡ ወርቅን ፡ ብርንና ፡ ስንን ፡ ብረትንና ፡ ፶፭
እርሳስን ፡ ሸክላን ፡ አንቺ ፡ ታስገኛለሽ ፡ በላት ።
ከወርቅ ፡ ብር ፡ ክብር ፡ ናስ ፡ ከናስ ፡ ብረት ፡ ክብ ፶፮
ረት ፡ እርሳስ ፡ ከርሳስ ፡ ሸክላ ፡ ይበዛል ፡ ትል
ሃለች ።
እንግዲህ ፡ አንተው ፡ ራስህ ፡ እውቅ ፡ ማን ፡ ይከ ፶፯
ብራል ፡ ማን ፡ ይወደዳል ፡ የሚበዛው ፡ ይከብ
ራልን ፡ ይወደዳል ፡ ወይስ ፡ የሚያንሰው ፡ ይከ
ብራል ፡ ይወደዳል ፡ አለኝ ።

፶፰ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ጌታዬ ፡ የሚ
ያንሰው ፡ ይከብራል ፡ የሚበዛው ፡ ይዋረዳል ፡
አልሁት ።
፶፱ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ያሰብከትን ፡ አንተ ፡
ራስህ ፡ መርምራት ፡ ብዙ ፡ ናስ ፡ ብዙ ፡ ብረት ፡
ከለው ፡ ጥቂት ፡ ወርቅ ፡ ብር ፡ ያለው ፡ ደስ ፡ እን
ዲለው ፡ ከኔ ፡ የሚገኙ ፡ የጻድቃን ፡ ደስታቸው ፡
እንደዚህ ፡ ነው ።
፷ ስሚ ፡ በነሳቸው ፡ ስለ ፡ ተመሰገነ ፡ እነሳቸው ፡
ክብሬን ፡ ይወርሳሉና ፡ ስለሚድኑ ፡ ስለ ፡ ጥቂ
ቶች ፡ ጻድቃን ፡ ደስ ፡ ይለኛል ።
፷፩ እነሳቸው ፡ ዛሬ ፡ በእሳት ፡ ተመስለዋልና ፡ እንደ ፡
እሳትም ፡ ሆነዋልና ፡ እንደ ፡ ጢስም ፡ ታይተው ፡
ጠፍተዋልና ፡ ስለሚጠፉ ፡ ስለ ፡ ብዙዎች ፡ ኃጥ
አን ፡ ልቡናዬን ፡ አላሳዝንም ፡ አለኝ ።
፷፪ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡
እንዳንቺ ፡ ያለ ፡ በዝ ፡ ፍጥረት ፡ አዳም ፡ ከመ
ሬትነትሽ ፡ ለምን ፡ ተገኘ ።
፷፫ ነገር ፡ ግን ፡ ፈታዊ ፡ ልቡና ፡ ተፈጥሮ ፡ ከኛ ፡
ጋራ ፡ ሲኖር ፡ ጥንቱን ፡ ፈታዊ ፡ ልቡና ፡ ባይፈ
ጠርልን ፡ በተሻለን ፡ ነበር ።
፷፬ ሳናውቅ ፡ እንንጎዳለንና ፡ ስለሱ ፡ ይፈረድብናል ።
፷፭ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ያልቅሱ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
ያሉ ፡ አውሬዎች ፡ ግን ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ ከአ
ዳም ፡ የተወለዱ ፡ ሁሉ ፡ ያልቅሱ ።
፷፮ የሚጠብቃቸው ፡ ቁርጥ ፡ ፍርድ ፡ ስላልኖረ ፡ ገሃ
ነምንም ፡ የማያውቁት ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከሞቱ ፡
በኋላ ፡ መነሣትን ፡ ተስፋ ፡ የማያደርጉ ፡ ስለ ፡
ሆነ ፡ እነሳቸው ፡ ከኛ ፡ ፈጽመው ፡ ይሻላሉና ፡
የእንስሳ ፡ ወገኖች ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ።
፷፯ የምንነሣው ፡ ትንሣኤ ፡ ምን ፡ ይጠቅመናል ፡
ምን ፡ ይረባናል ።
፷፰ ከአዳም ፡ የተወለድን ፡ ሁሉ ፡ በባሕረ ፡ ኃጢአት ፡
ተሰጠምን ፡ በደልንም ፡ ተመላን ፡ ኃጢአታች
ንም ፡ ፀና ።
፷፱ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ በንሄድ ፡ በተ
ሻለን ፡ ነበር ፡ አልኩት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይህን ፡ ዓለም ፡ በፈጠረው ፡ ጊዜ ፡ አዳምንም ፡
በፈጠረው ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ የተወለዱትንም ፡ ሁሉ ፡
በፈጠራቸው ፡ ጊዜ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ገና ፡ ገሃ
ነምን ፡ አስቀድሞ ፡ አዘጋጀ ።
፪ አሁንም ፡ ፈታዊ ፡ ልቡና ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ፀንቶ ፡
ይኖራል ፡ ብለሃልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ስለሱ ፡ ይፈረድባቸዋል ፡ ብለ
ሃልና ፡ ከጠየቅኸኝ ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ የምመል
ስልህን ፡ ልብ ፡ አድርግ ።
፫ አእምሮ ፡ ሳላቸው ፡ ይበድላሉና ፡ ሕጉን ፡ በል
ቡናቸው ፡ አውቀው ፡ ሥራቱን ፡ አልጠበቁ
ምና ፡ ሕጉንም ፡ ተምረው ፡ የተቀበሉት ፡ ሕጉን ፡
ትእዛዙን ፡ አልጠበቁምና ።
፬ እንግዲህ ፡ ቍርጽ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡
ቀን ፡ ምን ፡ ይመልሱ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ፡ በፍ
ጻሚ ፡ ዘመንስ ፡ ምን ፡ ይናገራሉ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ልዑል ፡ እግ ፭
ዚአብሔር ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ታገሣቸው ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ስምንት ፡ ሺህ ፡ ይኑር ፡ ብሎ ፡
ስለወሰነው ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለነሳቸው ፡ አይደ
ለም ፡ አለኝ ።
መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ በሬትህ ፡ ባለ ፮
ሟልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ ለኔ ፡ ለባርያህ ፡ ይህንን ፡ ንገ
ረኝ ፡ በሞትን ፡ ጊዜ ፡ እኛ ፡ ያንዳንዳም ፡ ያንዳንዳም ፡
ነፍሳችን ፡ ከሥጋችን ፡ በምትለይበት ፡ ጊዜ ፡
ቍርጽ ፡ ፍርድንም ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ፡ ምጽዓት ፡
እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ መላእክት ፡ በተድላ ፡ ይከ
ባክቡናልን ፡ ወይስ ፡ ከዚህ ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ይፈ
ረድብናል ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ይህንን ፡ እነግርሃ ፯
ለሁ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በዕለተ ፡ ምጽዓት ፡ እስክገለ
ጽልህ ፡ ድረስ ፡ በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ በልዑል ፡
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ።
የተዘጋጀ ፡ ዋጋ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ አለህና ፡ ፰
ከተፈረደባቸው ፡ ከመናፍቃን ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡
አትሆንም ፡ ከሚፈረድባቸው ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
አትቈጠርም ።
የሞትስ ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ ከልዑል ፡ ከእ ፱
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የትእዛዝ ፡ ቃል ፡ ከመጣ ፡
በኋላ ፡ እገሌ ፡ ይሙት ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሱ ፡ ከሥ
ጋው ፡ ትለያለች ፡ ለሥጋ ፡ ሰጪት ፡ ወደነበረ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትመለሳለች ፡ ለልዑል ፡
ጌትነትም ፡ አስቀድማ ፡ ትሰግዳለች ።
የልዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ካልጠበቁ ፡ ፲
የእግዚአብሔርን ፡ ከቃለሉ ፡ አምልኮቱን ፡ ከላ
ሰቡ ፡ ከመናፍቃን ፡ ወገን ፡ ቢሆን ፡ ግን ።
እነዚያ ፡ የኃጥአን ፡ ነፍሳት ፡ በአንፃር ፡ ይዞራሉ ፡ ፲፩
እንጂ ፡ ወደ ፡ ጻድቃን ፡ ማደሪያ ፡ ወደ ፡ ገነት ፡
አይገቡም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ መከራ ፡ ይቀበላሉ ፡
ይጨነቃሉ ፡ ያዝናሉ ፡ ሰባቱንም ፡ ሥርዓታት ፡
ያሳያቸዋል ።
መጀመሪያይቱ ፡ ሥራት ፡ ይህች ፡ ናት ፡ የል ፲፪
ዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ከደዋልና ፡ ሕጉን ፡
ካዳችሁ ፡ ይሏቸዋል ።
ሁለተኛይቱም ፡ ሥራት ፡ እንዲህ ፡ ናት ፡ ከሥጋ ፡ ፲፫
ጋራ ፡ ተዋህደው ፡ ምግባር ፡ ትሩፋት ፡ ሠር
ተው ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ መመ
ለስ ፡ አይቻላቸውምና ፡ መመለስ ፡ አትችሉም ፡
ይሏቸዋል ።
ሦስተኛይቱም ፡ ሥራት ፡ እንዲህ ፡ ናት ፡ በእግ ፲፬
ዚአብሔር ፡ ሥራት ፡ ላመኑ ፡ ጻድቃን ፡ የተዘ
ጋጀላቸው ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ያያሉና ፡
እናንተም ፡ ምግባር ፡ ብትሠሩ ፡ ይህን ፡ ትወ
ርሱ ፡ ነበር ፡ ይሏቸዋል ።
ዓራተኛይቱም ፡ ሥራት ፡ እንዲህ ፡ ናት ፡ በኋላ ፡ ፲፭
ዘመን ፡ የሚጠብቃቸው ፡ ገሃነምን ፡ ያያሉና ፡
ዛሬም ፡ በሲኦል ፡ መከራ ፡ ትቀበላላችሁ ፡
ኋላም ፡ ገሃነም ፡ ትወርዳላችሁ ፡ ይሏቸዋል ።

፲፮፤ አምስተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡መላ
እክት፡የጻድቃንን፡ነፍስ፡በገነት፡በብዙ፡
ተድላ፡ደስታ፡ሲከባከቧቸው፡ያያሉና፡እና
ንተም፡ሥራ፡ሠርታችሁ፡ቢሆን፡እንዲህ፡
ይከባከቧችሁ፡ነበር፡ይሏቸዋል።
፲፯፤ ስድስተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡ከዛሬ፡
ጀምሮ፡የሚያገኛቸውን፡መከራ፡እያዘሩ፡ያሳ
ዩዋቸዋልና፡ዛሬም፡መከራ፡ትቀበላላችሁ፡
ኋላም፡ገሃነመ፡እሳት፡ትወርዳላችሁ፡ይሏቸ
ዋል።
፲፰፤ ከነገርሁህ፡ሁሉ፡ከስድስቱ፡ሥርዓታት፡የም
ትበልጥ፡ሰባተኛይቱ፡ሥርዓት፡እንዲህ፡ናት፡
በፊቱ፡ይፈረድባቸው፡ዘንድ፡ያላቸው፡ዛሬ፡
በሕይወታቸው፡ሳሉ፡እሱን፡የበደሉ፡ኃጥ
አን፡በፊታቸው፡የልዑልን፡ጌትነት፡በዩ፡
ጊዜ፡በኃሣረ፡ነፍስና፡በኃፍረተ፡ነፍስ፡ተይ
ዘው፡እንደ፡ሰም፡ይቀልጣሉ፡እንደ፡ቅጠል፡
ይጠወልጋሉ፡እንደ፡ቅጠል፡ጠወለጋችሁ፡
ይሏቸዋል።
፲፱፤ የልዑል፡የእግዚአብሔርን፡ሕግ፡የጠበቁ፡የጻ
ድቃን፡ሥራታቸው፡ግን፡እንዲህ፡ናት፡ፈራሽ፡
ከሚሆን፡ሥጋቸው፡ይለዩ፡ዘንድ፡ባላቸው፡
ጊዜ።
፳፤ በዚህ፡ዓለም፡በኖረበት፡ዘመን፡ሁሉ፡ያስተ
ማራቸው፡የልዑልን፡ሕግ፡ይፈጽሙ፡ዘንድ፡
መከራቸውን፡ታግሠው፡ሁልጊዜ፡በድካም፡
ለእግዚአብሔር፡ተገዝተውለታልና።
፳፩፤ ስለዚህ፡ነገር፡የጻድቃን፡ነገራቸው፡እንዲህ፡
ነው።
፳፪፤ መጀመሪያው፡የሚቀበላቸው፡የእግዚአብ
ሔር፡ጌትነቱን፡በብዙ፡ተድላ፡ደስታ፡ያያሉ፡
ሰባቱን፡ሥርዓታት፡ወደ፡ማሰየት፡ይወስዷ
ቸዋል።
፳፫፤ መጀመሪያይቱ፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡ዛሬ፡
በሕይወታቸው፡ሳሉ፡በኃጢአታቸው፡እንዳ
ያስታቸው፡በነሳቸው፡ያለ፡ፈታዊ፡ልቡናን፡
ድል፡ይነሱ፡ዘንድ፡በብዙ፡ድካም፡ተጋድለ
ዋልና፡በብዙ፡ድካም፡ተጋደላችሁ፡ይሏቸ
ዋል።
፳፬፤ ሁለተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡የሚ
ዞሩ፡የኃጥአንን፡ነፍሳት፡በሲኦል፡ያይዋቸዋ
ልና፡የሚጠብቃቸው፡ገሃነምንም፡ያያሉና፡
እናንተም፡ምግባር፡ብትሠሩ፡ዛሬም፡በሲኦል፡
ኋላም፡በገሃነም፡መከራ፡ትቀበሉ፡ነበር፡ይሏ
ቸዋል።
፳፭፤ ሦስተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡በሕይ
ወት፡ሳሉ፡አምነው፡የተቀበሉት፡ሕጉን፡
እንደ፡ጠበቁ፡የፈጠራቸው፡እግዚአብሔር፡
ምስክር፡ይሆናቸዋልና፡ምስክር፡ይሆናች
ኋል፡ይሏቸዋል።
፳፮፤ አራተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡መላ
እክት፡በብዙ፡ተድላ፡ደስታ፡እየተከባከቧ
ቸው፡በአብያተ፡ነፍስ፡በገነት፡ከዛሬ፡ጀምሮ፡
የሚያገኙትን፡ተድላ፡ደስታ፡ያያሉና፡ኋላም፡
የሚቆያቸውን፡ክብር፡ያያሉና፡ዛሬም፡በገ
ነት፡ትኖራላችሁ፡ኋላም፡መንግሥተ፡ሰማያ
ትን፡ትወርሳላችሁ፡ይሏቸዋል።
አምስተኛይቱም፡ሥራት፡እንዲህ፡ናት፡ዛሬ፡ ፳፯፤
ያለ፡ሞትን፡ድል፡እንደነሱት፡ኋላ፡ያገኙት፡
ዘንድ፡ያላቸው፡መንግሥተ፡ሰማይንም፡እንደ፡
ወረሱ፡አይተው፡ደስ፡ይላቸዋልና፡ዳግመ
ኛም፡ድካም፡የተመላ፡ይህን፡ዓለም፡እንደ፡
ናቁት፡ያንን፡መንግሥተ፡ሰማይንም፡እንዲ
ያገኙት፡ሞት፡በሌለበት፡መንግሥተ፡ሰማያ
ትም፡ደስ፡እንዲላቸው፡ያያሉና፡ሞትን፡
ድል፡ነሳችሁት፡ይሏቸዋል።
ስድስተኛይቱም፡ሥርዓት፡እንዲህ፡ናት፡ፊታ ፳፰፤
ቸው፡እንደ፡ፀሐይ፡እንዲያበራ፡ክብራቸ
ውም፡እንደ፡ከዋክብት፡እንዲያበራ፡ያሳይዋ
ቸው፡ዘንድ፡አላቸውና፡ከዚያም፡በኋላ፡አይ
ሞትምና፡እንደ፡ፀሐይ፡አበራችሁ፡ይሏቸ
ዋል።
ከሁሉ፡የምትበልጥ፡ሰባተኛይቱም፡ሥራት፡ ፳፱፤
እንዲህ፡ናት፡በሱ፡ዘንድ፡ዋጋ፡ያገኙ፡ይከ
ብሩ፡ዘንድ፡ያላቸው፡ጻድቃን፡በሕይወት፡
ሳሉ፡የተገዙለት፡የእግዚአብሔርን፡ፊት፡
ያዩ፡ዘንድ፡የሚቸኩሉ፡ስለ፡ሆነ፡ሳይፈሩ፡
ቡብዙ፡ተደላ፡ደስታ፡አምነው፡ፊት፡ለፊት፡
ይመከሉና፡ፊቱን፡ለማየት፡ትቸኩላላችሁ፡
ይሏቸዋል።
ከዛሬ፡ጀምሮ፡ያገኙ፡ዘንድ፡ያላቸው፡የጻድ ፴፤
ቃን፡ክብራቸው፡ሥራታቸው፡ይህ፡ነው፡ከሀ
ድያን፡መከራ፡በሚቀበሉ፡ገንዘብ፡የነገር
ኩሀ፡የኃጥአን፡ሥራታቸው፡ቊርጥ፡ፍርዳ
ቸው፡ይህ፡ነው፡አለኝ።
መለስኩለት፡እንዲህ፡አልሁት፡ከሥጋዋ፡ ፴፩፤
ከተለየች፡በኋላ፡ይህን፡የነገርኸኝን፡ታይ፡
ዘንድ፡ለነፍስ፡ቀን፡ይሰጣታልን፡አልኩት።
በነዚያም፡በሰባቱ፡ቀኖች፡የነገርሁህን፡ይህን፡ ፴፪፤
ሁሉ፡ሥራታቸውን፡ያዩ፡ዘንድ፡ሰባት፡ቀን፡
ነፃ፡ናቸው፡ከዚያ፡በኋላ፡ወደ፡ቦታቸው፡
ይመለሳሉ፡አለኝ።
መለስኩለት፡እንዲህ፡አልሁት፡አቤቱ፡ጌታዬ፡ ፴፫፤
በፊትህ፡ባለሟልነትን፡ካገኘሁ፡ለኔ፡ለባሪያህ፡
ዳግመኛ፡ይህንንም፡ንገረኝ፡ቊርጥ፡ፍርድ፡
በሚደረግበት፡ቀን፡በልዑል፡ዘንድ፡ጻድ
ቃን፡ለኃጥአን፡ማማለድ፡ይችላሉን።
አበቶች፡ለልጆቻቸው፡ልጆች፡ላባቶቻቸው፡ ፴፬፤
ወንድሞች፡ለወንድሞቻቸው፡ዘመዶች፡ለዘ
መዶቻቸው፡ወዳጆች፡ለወዳጆቻቸው፡ማማ
ለድ፡ይችላሉን፡ብዬ፡ጠየቅሁት።
መለሰልኝ፡እንዲህ፡አለኝ፡በፊቴ፡ባለሟልነ ፴፭፤
ትን፡አግኝተሃልና፡ይህንንም፡እነግርሃለሁ፡
ቊርጥ፡ፍርድ፡የሚደረግበት፡ቀንስ፡አንድ፡
ጊዜ፡ናት፡በፍጹም፡ትእዛዝ፡የውነተኛ፡
ማኅተሙን፡አብሮ፡ያሳያቸዋል።
ዛሬ፡አባት፡ልጁን፡ስለሱ፡ይታመም፡ዘንድ ፴፮፤
እንዳይልከው፡ልጅም፡አባቱን፡ስለሱ፡ይታ

መም ፡ ዘንድ ፡ እንዳይልከው ፡ ጌታም ፡ ባሪያ
ውን ፡ ስለሱ ፡ ይታመም ፡ ዘንድ ፡ እንዳይል
ከው ፡ ወዳጅም ፡ ወዳጁን ፡ ስለሱ ፡ ታሞ ፡ ይተኛ ፡
ዘንድ ፡ እንዳይልከው ፡ ስለሱ ፡ በልቶ ፡ ጠጥቶ ፡
ደስ ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ ከደዌውም ፡ ይፈወስ ፡
ዘንድ ፡ እንዳይልከው ።
፻፯፣ እንደዚሁ ፡ አንዱ ፡ ላንዱ ፡ መለመን ፡ ፈጽሞ ፡
የሚችል ፡ የለም ፡ ሁሉ ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላ
ልና ፡ ሥራውም ፡ እየራሱ ፡ ነውና ፡ ማንም ፡
ማን ፡ የራሱን ፡ ጭንቅ ፡ ወደ ፡ ባልንጀራው ፡
የሚመልስ ፡ የለም ፡ አለኝ ።
፻፰፣ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ ቀድሞ ፡ አብ
ርሃም ፡ ስለ ፡ ሰዶምና ፡ ስለ ፡ ገሞራ ፡ ሰዎች ፡
እንደ ፡ ለመነ ፡ እንደ ፡ ምን ፡ ተጽፎ ፡ አገኘን ፡
ሙሴም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በበደሉ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡
አባቶቻችን ፡ እንደለመነ ።
፻፱፣ ኢያሱም ፡ በአካን ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡
እንደ ፡ ለመነ ፡ ሳሙኤልም ፡ ሳኦል ፡ በነገሠበት ፡
ወራት ፡ እንደ ፡ ለመነ ።
፻፲፣ ዳዊትም ፡ ስለቸነፈር ፡ እንደለመነ ፡ ሰሎሞንም ፡
ስለ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደለመነ ፡ ኤልያስም ፡
ስለዝናምና ፡ ስለሞቱ ፡ ሰዎችም ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
እንደለመነ ።
፻፲፩፣ ሕዝቅያስም ፡ በሰናክሬም ፡ ዘመን ፡ ለሕዝቡ ፡
እንደለመነ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ስለብዙ ፡ እንደለ
መኑ ፡ እንደምን ፡ ተጽፎ ፡ አገኘን ፡ አልሁት ።
፻፲፪፣ ይህ ፡ አላፊው ፡ ዘመን ፡ ፀንቶ ፡ ስለ ፡ ኃጢአ
ትም ፡ በዝቶ ፡ ስለጻድቃን ፡ ስለ ፡ ኃጥአን ፡ ከለ
መኑ ፡ ጻድቃንስ ፡ ለኃጥአን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ
ምን ፡ አይለምኑም ፡ አልሁት ።
፻፲፫፣ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ዛሬ ፡ የሚታይ ፡
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ፍጻሜው ፡ ገና ፡ ነውና ፡ ለዘለ
ዓለም ፡ ፀንቶ ፡ የሚኖር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጌት
ነቱ ፡ ገና ፡ አልተገለጸምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰነ
ፋን ፡ አእምሮ ፡ ጻድቃን ፡ ለድኩማን ፡ አእምሮ ፡
ኃጥአን ፡ ለመኑ ።
፻፲፬፣ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ የሚደረግበት ፡ ዕለተ ፡ ምጽአ
ትስ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በሚያልፍ ፡ የማያልፍ ፡ መን
ግሥተ ፡ ሰማይ ፡ በሚተካ ፡ ገንዘብ ፡ የዚህ ፡
ዓለም ፡ መጨረሻ ፡ የሚመጣ ፡ የዚያ ፡ ዓለም ፡
መጀመሪያ ፡ ናት ።
፻፲፭፣ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ድካመ ፡ ሥጋ ፡ ይጠፋል ፡ ፀብ ፡
ክርክርም ፡ ይጠፋል ፡ ሕግ ፡ ዋጋ ፡ ትሰጣለች ፡
በቅንነት ፡ የተሠራች ፡ ሥራ ፡ ትፀናለች ።
፻፲፮፣ ያን ፡ ጊዜ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡
ቀን ፡ በኃጢአት ፡ ድል ፡ የተነሣ ፡ ሰውን ፡ ይቅር ፡
ማለት ፡ የሚቻለው ፡ የለም ፡ ኃጢአትን ፡ ድል ፡
የነሣ ፡ ሰውንም ፡ መከራ ፡ የሚያፀናበት ፡ የለም ።
፻፲፯፣ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ነገሬ ፡ እንደ
ቀደመው ፡ ነገሬ ፡ ነው ፡ አሁንም ፡ እንዲህ ፡
እላለሁ ፡ በሚበድል ፡ ገንዘብ ፡ ከታስገኘው ፡
ከታስተምረው ፡ ምድር ፡ አዳምን ፡ ባታስገኘው ፡
በተሻለ ፡ ነበር ።
፻፲፰፣ በኃዘን ፡ እንኖራለንና ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ ዳግ
መኛ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ይቆየናልና ፡ ሁላችን ፡
የምንነሣው ፡ ትንሣኤ ፡ ምን ፡ ይረባናል ፡ አል
ሁት ።
አዳም ፡ ሆይ ፡ ምን ፡ በደልንህ ፡ አንተ ፡ የበደ ፻፲፱፣
ልህ ፡ ባይሆን ፡ ይህች ፡ መከራ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡
ባልመጣችብንም ፡ ነበር ።
ሞት ፡ የሌለበት ፡ የሚመጣው ፡ ዓለም ፡ መንግ ፻፳፣
ሥተ ፡ ሰማይን ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ ብለህ ፡ የሰጠ
ኸን ፡ ተስፋ ፡ ምን ፡ ይረባናል ፡ እኛ ፡ ግን ፡ የእ
ንስሳን ፡ ሥራን ፡ ሠራን ።
የነገሩንን ፡ በጎውን ፡ አለኝታ ፡ አልሠራንም ፡ ፻፳፩፣
እኛ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራን ፡ ክፋትን ፡ ተን
ከልን ።
ኃዘን ፡ ደዌ ፡ የሌለበት ፡ ለኛ ፡ የተዘጋጀ ፡ መን ፻፳፪፣
ግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ የምንወርስበት ፡ በጎ ፡
ሥራን ፡ አልተከተልንም ፡ እኛ ፡ ግን ፡ ኃጢአ
ትን ፡ ሠራን ።
ያጸናቸው ፡ መከራ ፡ የተቀበሉ ፡ ጻድቃን ፡ የል ፻፳፫፣
ዑል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ጌትነቱን ፡ ይወርሱ ፡
ዘንድ ፡ አላቸውና ፡ እነሳቸው ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡
እኛ ፡ ግን ፡ በኃጢአታችን ፡ ፀንተን ፡ ኖርን ።
የማያልፍ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ይሰጣልና ፡ ፻፳፬፣
በገነትም ፡ የሚገኝ ፡ ፍሬው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ሕይወት ፡ ነውና ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ።
በማንመሰገንበት ፡ ገንዘብ ፡ የማንመሰገንበትን ፡ ፻፳፭፣
ሥራ ፡ ስለ ፡ ሠራን ፡ እኛ ፡ ግን ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ፡ አንገባም ።
ትዕግሥትን ፡ አፅንተው ፡ የያዙት ፡ የጻድቃን ፡ ፻፳፮፣
ፊታቸው ፡ ይበራልና ፡ ደስ ፡ ይበላቸው ፡ የኛ ፡
ግን ፡ ፊታችን ፡ ከጨለማ ፡ ይልቅ ፡ ይጠቍራል ።
እነሆ ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ በኛ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ ፻፳፯፣
ምን ፡ እንዳለ ፡ ሳናውቅ ፡ እንኖራለን ፡ አልሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ተወልዶ ፡ በዚህ ፡ ፻፳፰፣
ዓለም ፡ ለሚኖር ፡ በምግባር ፡ በሃይማኖት ፡ ለሚ
ጋደል ፡ ሰው ፡ የታሰበለት ፡ ይህ ፡ ነው ።
ኃጢአትን ፡ ድል ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡ ያልሁ ፻፳፱፣
ትን ፡ ያገኛል ፡ ብዬ ፡ ተናገርሁ ፡ የታሰበለትን ፡
በኃጢአት ፡ ድል ፡ የተነሣ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ አንተ ፡
ያልከውን ፡ ያገኛል ።
ትድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሕይወትን ፡ ምረጡት ፡ ብሎ ፡ ፻፴፣
ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ የነገራቸው ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡
የተነሡ ፡ ነቢያት ፡ የተናገሩት ።
ለኔም ፡ ተገለጠልኝ ፡ የተናገርኋቸው ፡ ይህች ፡ ፻፴፩፣
ሥራ ፡ ናትና ፡ አንተ ፡ ያልከውን ፡ ያገኛል ፡ በጻ
ድቃን ፡ ድኅነት ፡ ደስ ፡ እንዲለኝ ፡ የኃጥአንም ፡
ጥፋት ፡ አያሳዝነኝም ፡ አለኝ ።
መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ አቤቱ ፡ ሁል ፻፴፪፣
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ የሆኑ ፡ ኃጥአንን ፡ ባላ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡
ይቅር ፡ ባይ ፡ እንዲባል ፡ ፈጽሜ ፡ አውቃለሁ ።
በድለው ፡ ወደ ፡ ሕጉ ፡ የተመለሱ ፡ ኃጥአንም ፡ ፻፴፫፣
ይቅር ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ እንዲባል ።
እንደ ፡ ጥቂቶችና ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ ጻድቃን ፡ ፻፴፬፣
የበደሉትን ፡ ሰዎች ፡ ይታገሣቸዋልና ፡ ታጋሚ ፡

እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።
፳፭ ስለ ፡ ሥራቸው ፡ እንደሚገባቸው ፡ መጠን ፡
ለነገርሁህ ፡ ለኃጥአን ፡ ዋጋቸውን ፡ ይሰጣቸዋ
ልና ፡ ለጋስ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።
፳፮ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ኃጥአን ፡ በሕጉም ፡ ለማይ
ታዘዙ ፡ ይመስገኑ ፡ ዘንድ ፡ ላላቸው ፡ ቸርነቱን ፡
ፈጽሞ ፡ ያበዛልና ፡ ቸርነቱ ፡ የበዛ ፡ እንዲባል ፡
አውቃለሁ ።
፳፯ ቸርነቱ ፡ ፈጽሞ ፡ ካልበዛ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ፀንቶ ፡
ባልኖረ ፡ ነበረና ፡ በሱም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ፀንተው ፡ ባልኖሩ ፡ ነበርና ፡ ቸርነቱ ፡ የበዛ ፡
እንዲባል ፡ አውቃለሁ ።
፳፰ ኃጥአን ፡ ከኃጢአታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡
ከቸርነቱ ፡ ካልሰጣቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡
ሰው ፡ ሁሉም ፡ ባልዳነ ፡ ነበርና ፡ ለጋሥ ፡ እንዲ
ባል ፡ አውቃለሁ ።
፳፱ ፈራጅ ፡ የሚሆን ፡ እሱ ፡ የፈጠረውን ፡ ፍጥረት ፡
ካልጠበቀ ፡ የኃጥአን ፡ ብዛታቸው ፡ ከብዙ ፡
ቍጥራቸውም ፡ ይጠፋ ፡ ነበርና ፡ አይቀርም ፡
ነበርና ፡ ያም ፡ ባይሆን ፡ ጥቂት ፡ ስንኳን ፡ ባል
ቀረም ፡ ነበርና ፡ ለጋስ ፡ እንዲባል ፡ አውቃለሁ ፡
አልሁት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ይህንስ ፡ ዓለም ፡
ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለብዙዎች ፡ ኃጥአን ፡
ፈጠረው ፡ የሚመጣውን ፡ ዓለም ፡ ግን ፡ ስለ ፡
ጥቂቶች ፡ ጻድቃን ፡ ፈጠረው ።
፪ ዕዝራ ፡ እነሆ ፡ በፊትህ ፡ ምሳሌን ፡ እተረጕም
ልሃለሁ ፡ ምድርን ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡
ሸክላ ፡ ከሱ ፡ የሚገኝ ፡ መሬትን ፡ ታስገኛለ
ችና ፡ ወርቅ ፡ ከሱ ፡ የሚገኝበት ፡ መሬትንም ፡
ታስገኛለችና ፡ ጠይቃት ፡ ትነግርሃለች ፡ ወርቅ ፡
ከሚሆነው ፡ ሸክላ ፡ የሚሆነው ፡ ይበልጣል ፡
ትልሃለች ።
፫ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የተፈጠሩ ፡ ኃጥአን ፡ ብዙ ፡ ናቸ
ውና ፡ የሚድኑ ፡ ጻድቃን ፡ ግን ፡ ጥቂት ፡ ናቸ
ውና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ሥራው ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡
አለኝ ።
፬ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ ከጥበብ ፡ የተ
ነሣ ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ይበላት ፡ ጆሮም ፡ ነገርን ፡ ከመ
ስማት ፡ የተነሣ ፡ ደስ ፡ ይበላት ።
፭ ጆሮ ፡ ለመስማት ፡ ልብም ፡ ለማወቅ ፡ ተፈጥሯ
ልና ፡ ሰው ፡ ጥቂት ፡ ዘመን ፡ እንጂ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ሳይሰጠው ፡ ባልወደደው ፡ ኃጢአት ፡ ይኖራል ።
፮ አቤቱ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ለመነጋ
ገር ፡ መብት ፡ ካለኝ ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ እጠይቅ
ሃለሁ ፡ የጅህ ፡ ፍጥረት ፡ የምንሆን ፡ እኛ ፡ አንተ ፡
እንደ ፡ ተናገርህ ።
፯ ሁላችን ፡ የተካከልን ፡ ነንና ፡ ሰው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡
በሚሸከመው ፡ ገንዘብ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ መኖርን ፡ ይቻላቸው ፡ ዘንድ ፡
እንዲያፈራልን ፡ በምንዘራ ፡ በምናርስ ፡ ገንዘብ ፡
የእንስሳ ፡ እውቀትን ፡ ብትሰጠን ፡ በተሻለን ፡
ነበር ።
ዛሬ ፡ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ትፈጥረዋለህና ፡ ሥጋ ፰
ንም ፡ ታዋሕደዋለህና ፡ ሕዋሳትንም ፡ ትቀርጽ
ለታለህና ፡ ዕውቀትንም ፡ ትሰጠዋለህና ፡ በው
ሀኑት ፡ በእሳትነት ፡ ሳለ ፡ ትጠብቀዋለህና ፡ ያን ፡
የፈጠርከውን ፡ ሕፃኑንም ፡ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡
ዘጠኝ ፡ ወር ፡ ትሸከመዋለህና ፡ ባንተ ፡ ትእዛዝ ፡
ተጠብቆ ፡ ይኖራልና ።
ዳግመኛ ፡ ተወልዶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሊኖር ፡ ፱
ከተፈጠረ ፡ በኋላ ።
የሚጠባበትን ፡ ወራት ፡ እስኪጨርስ ፡ ድረስ ፡ ፲
ይህ ፡ ባሪያህ ፡ ሕፃኑ ፡ ያድግ ፡ ዘንድ ።
ከሰውነቷ ፡ በላይ ፡ ካለ ፡ ከጡቷ ፡ የጡት ፡ ፍሬ ፡ ፲፩
ወተት ፡ ይፈስለት ፡ ዘንድ ፡ ታዝለታለህና ፡ በቸ
ርነትህም ፡ ታሳድገዋለህና ።
በቸርነትህም ፡ ትመግበዋለህና ፡ ሕግህንም ፡ ታስ ፲፪
ተምረዋለህ ፡ በጥበብህም ፡ ትገሥፀዋለህና ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ ፈጥረህ ፡ ፲፫
ያሳደግኸውን ፡ ባሪያህን ፡ ትገለዋለህና ።
ፈጥረህ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ ያኖርከውን ፡ ፲፬
ያንን ፡ ባሪያህን ፡ የምትገለው ፡ ከሆነ ፡ ጥንቱን ፡
ለምን ፡ ፈጠርከው ።
አሁንም ፡ ነገርህ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፲፭
አንተ ፡ ታውቃለህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ አዘን ፡
የማዝን ፡ ስለ ፡ ርስትህ ።
ስለ ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ስለ ፡ ወገኖችህ ፡ ነው ፡ ፲፮
እንጂ ፡ ይህንን ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ ያተጋኝ ፡ ለኔ ፡
ብቻ ፡ አይደለም ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሚመጣውን ፡ የመንግሥት ፡ ፲፯
ሰማያትን ፡ ሕጉን ፡ እየሰማን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የምንኖር ፡ የእኛን ፡ መሰነካከል ፡ አያለሁ ፡ ይህ
ንን ፡ በፊትህ ፡ እማልድህ ፡ የጀመርሁ ፡ ስለኔም ፡
ስለነዚያም ፡ ነው ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ነገሬን ፡ ስማ ፡ በፊትህ ፡ የምናገ ፲፰
ረው ፡ ልመናዬንም ፡ ስማ ፡ አድምጠኝም ፡
አልኩ ።
መላእክት ፡ ወደ ፡ ብሔረ ፡ ሕያዋን ፡ ሳይወስ ፲፱
ዱት ፡ ዕዝራ ፡ ኋላ ፡ ከሚጸልየው ፡ ጸሎት ፡ አስ
ቀድሞ ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ፡ ይህ ፡ ነው ።
ለዘላለሙ ፡ የምትኖር ፡ አቤቱ ፡ በልዑል ፡ አር ፳
ያም ፡ ሁነህ ፡ ሁሉን ፡ የምታይ ፡ በሰማይ ፡ ያለህ ።
ሥልጣንህ ፡ የማይሸነፍ ፡ መንግሥትህ ፡ የማ ፳፩
ያልፍ ፡ አገልጋዮችህ ፡ መላእክት ፡ ፈርተው ፡
የሚቆሙልህ ።
ነፍስ ፡ እሳት ፡ በትእዛዝህ ፡ የተፈጠሩ ፡ አቤቱ ፡ ፳፪
ቃልህ ፡ ዕሩ ፡ የሆነ ፡ የተናገርከው ፡ ፀንቶ ፡ የሚ
ኖር ።
ሥራትህ ፡ ዕሩ ፡ የሆነ ፡ ትእዛዝህም ፡ የሚያስ ፳፫
ፈራ ፡ ትእዛዝህም ፡ ጥልቆችን ፡ የሚያደርቅ ፡
ቍጣህም ፡ ተራራዎችን ፡ የሚያሳልፍ ፡ አምል
ክትህ ፡ እውነት ፡ የሆነ ።
እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ የምታደርግ ፡ አቤቱ ፡ የኔን ፡ ፳፬
የባርያህን ፡ ቃል ፡ ስማ ፡ የምነግርህን ፡ ነገሬንም ፡
አድምጥ ።

፳፭፤ እኔ ፡ በሕይወቴ ፡ ሳለሁ ፡ እነግርሃለሁ ፡ ልቡና
የም ፡ እንዳሰበ ፡ መጠን ፡ እመልስልሃለሁ ።
፳፮፤ ላንተ ፡ የተገዙልህን ፡ የጻድቃንን ፡ በጎ ፡ ሥራ
ቸውን ፡ ተመልከት ፡ እንጂ ፡ የወገኖችህን ፡ ኃጢ
አት ፡ አትመልከት ።
፳፯፤ ሕግህን ፡ የጠበቁ ፡ የጻድቃንን ፡ መከራቸውን ፡
ተመልከት ፡ እንጂ ፡ የኃጥአንን ፡ ክፉ ፡ ሥራቸ
ውን፡ አትመልከት ።
፳፰፤ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ እምነው ፡ በሕግህ ፡ የፀ
ኑትን ፡ አስብ ፡ እንጂ ፡ በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
ስለሠሩ ፡ አትቈጣ ።
፳፱፤ ሕግህን ፡ በዋቂ ፡ ልቡና ፡ የፀናት ፡ ጻድቃንን ፡
አስበቸው ፡ ተመልከታቸው ፡ እንጂ ፡ በሥራ
ቸው ፡ እንደ ፡ እንስሳ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ ጥፋት ፡
አትፈልግ ።
፴፤ ሁልጊዜ ፡ በጌትነትህ ፡ የታመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ውደ
ዳቸው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ አራዊት ፡ የከፉ ፡ ሰዎ
ችን ፡ አትቈጣቸው ።
፴፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እኛም ፡ ከኛ ፡ አስቀድሞ ፡ የነበሩ ፡
ሰዎችም ፡ የእንስሳ ፡ ሥራን ፡ ሠራን ።
፴፪፤ አንተ ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሌለን ፡ እኛን ፡ ይቅር ፡
ብትለን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ትባላለህና ፡
ስለበደሉ ፡ ሰዎችና ፡ ስለኛ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ሁን ።
፴፫፤ ባንተ ፡ የተዘጋጀ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ያላቸው ፡ ጻድ
ቃንን ፡ ግን ፡ በሥራቸው ፡ ይቅር ፡ ትላቸዋለህ ።
፴፬፤ ትቆጣው ፡ ዘንድ ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነው ፡
ስለሱስ ፡ ታዝን ፡ ዘንድ ፡ የእንስሳ ፡ ወገን ፡ ምን
ድነው ።
፴፭፤ አሁንም ፡ ከሴት ፡ ከተወለደ ፡ ወገን ፡ የማይበ
ድል ፡ እንደሌለ ፡ እውነት ፡ እናገራለሁ ።
፴፮፤ ነገር ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሌላቸው ፡ ኃጥአንን ፡
ይቅር ፡ ብትላቸው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ቸርነትህ ፡
ፈጽሞ ፡ ይታወቃል ፡ አልኩ ።
፴፯፤ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እው
ነት ፡ ነገርን ፡ ተናገርህ ፡ እንደዚሁ ፡ አንተ ፡ እን
ደተናገርከው ፡ ነው ።
፴፰፤ ለሚበድሉ ፡ ሰዎች ፡ ሞተ ፡ ነፍስንና ፡ ገሃነምን ፡
ጉስቁልናንም ፡ እውነት ፡ አልወድላቸውም ።
፴፱፤ የሚድኑ ፡ ዋጋቸውንም ፡ የሚያገኙ ፡ እነሳቸው ፡
ናቸውና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጻድቃን ፡ ደስ ፡ ይለ
ኛል ።
፵፤ እንደዚሁ ፡ እንደተናገርከው ፡ ነው ።
፵፩፤ ገበሬ ፡ ብዙ ፡ ዘር ፡ እንዲዘራ ፡ ብዙ ፡ ተክልንም ፡
እንዲተክል ፡ ጊዜውም ፡ ቢሆን ፡ የተዘራው ፡
ዘር ፡ ሁሉ ፡ የሚበቅል ፡ አይደለም ፡ የተተከለ
ውም ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ሥር ፡ የሚሰድ ፡ አይደ
ለም ፡ እንደዚሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎ
ችም፡ ሁሉ ፡ የሚድኑ ፡ አይደለም ፡ አለኝ ።
፵፪፤ መለስኩለት ፡ እንዲህ ፡ አልኩት ፡ በፊትህ ፡ ባለ
ሟልነትንስ ፡ ካገኘሁ ፡ እነግርሃለሁ ።
፵፫፤ የገበሬ ፡ ዘርስ ፡ ባይበቅል ፡ ወይ ፡ እነሆ ፡ ዝናም ፡
ባይገኝ ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጠፋ ፡ ይሉታል ።
፵፬፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሥልጣንህ ፡ የፈጠርኸው ፡ በምሳ
ልህም ፡ የመሰልከው ፡ ሰው ፡ አምሳልህ ፡ ነውና ፡
ስለሱም፥ ሁሉን ፡ ፈጥረህልና ፡ እንግዲህ ፡
ከሆነ ፡ ሰውን ፡ በተክል ፡ ለምን ፡ ትመስለዋለህ ፡
እንደ ፡ ገበሬ ፡ ዘርስ ፡ ለምን ፡ ታደርገዋለህ ።
ፍጥረትህን ፡ ይቅር ፡ ትለዋለህና ፡ ለወገኖችህ ፡ ፵፭፤
ራራ ፡ ርስትህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ ይቅር ፡ በል ፡
እንጂ ፡ እቤቱ ፡ በገበሬ ፡ ዘር ፡ ትመስላቸው ፡
ዘንድ ፡ እንጃ ፡ አገባብህም ፡ አይደለም ፡ አል
ኩት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፵፮፤
ያለው ፡ ዘር ፡ ተክል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ኃጥ
አን ፡ ምሳሌያቸው ፡ ነው ፡ የወዲያው ፡ ዓለም ፡
ግን ፡ በወዲያው ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ጻድቃን ፡
ምሳሌያቸው ፡ ነው ።
ነገር ፡ ግን ፡ ከኔ ፡ ይልቅ ፡ ፍጥረቴን ፡ ፈጽመህ ፡ ፵፯፤
ትወደው ፡ ዘንድ ፡ ዕውቀት ፡ ያነሥህ ፡ ይልቁ
ንም ፡ አንተ ፡ ኃጥእ ፡ ሳትሆን ፡ በብዙ ፡ ወገን ፡
ኃጥእ ፡ ትመስላለህ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ራስህን ፡ አዋርደሃልና ፡ እንደ ፡ ጻድ ፵፰፤
ቃን ፡ ፈጽመህ ፡ ትመሰገን ፡ ዘንድ ።
እንደሚገባህም ፡ ራስህን ፡ አላከበርህምና ፡ በል ፵፱፤
ዑል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ትመሰገናለህ ።
አሁንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ የጐሰቈሉ ፡ ፶፤
ሰዎች ፡ በብዙ ፡ ትዕቢት ፡ ፀንተው ፡ ኖረዋልና ፡
በኋላ ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ መከራ ፡ ይቀበላሉ ።
አንተ ፡ ግን ፡ ለራስህ ፡ ዕወቅ ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ፶፩፤
ሰዎች ፡ የከበሩትንም ፡ ክብር ፡ መርምር ፡ ገነት ፡
ለናንተ ፡ ትከፈታለችና ፡ ዕፀ ፡ ሕይወትም ፡ ተተ
ክሏልና ።
የሚመጣውም ፡ ዓለም ፡ ተዘጋጅቷልና ፡ ተድላ ፡ ፶፪፤
ደስታም ፡ ተዘጋጅቷልና ፡ ጸጋ ፡ ክብርም ፡ ተዘ
ጋጅቷልና ፡ በጎ ፡ በረከትም ፡ ፀንታለችና ፡ የሕግ ፡
ዋጋዋ ፡ ተሰጥቷልና ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
የከበሩትን ፡ ክብር ፡ መርምር ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደዌ ፡ ነፍስ ፡ ደዌ ፡ ሥጋም ፡ ፶፫፤
ጠፋ ፡ ሞተ ፡ ሥጋ ፡ ሞተ ፡ ነፍስም ፡ ጠፋ ፡ መቃ
ብር ፡ መቀበሉን ፡ ሞት ፡ መግደሉን ፡ ተወ ።
መከራ ፡ ተዘነጋ ፡ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ መንግ ፶፬፤
ሥት ፡ ሰማያት ፡ ተገለጠ ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ዳግመኛ ፡ ስለሚጠፉ ፡ ስለ ፡ ፶፭፤
ኃጥአን ፡ ብዛት ፡ አትመራመር ።
እነሳቸው ፡ ዕውቀት ፡ አግኝተው ፡ ልዑል ፡ ፶፮፤
እግዚአብሔርን ፡ ንቀውታልና ፡ ሕጉንም ፡ ቸል ፡
ብለዋልና ፡ ሥራቱንም ፡ አፍርሰዋልና ።
ወዳጆቹ ፡ ጻድቃንንም ፡ መከራ ፡ አፅንተውባቸ ፶፯፤
ዋልና ።
እያወቁ ፡ በልቡናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንፈ ፶፰፤
ልገውም ፡ ብለዋልና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ መንግሥት ፡ ሰማይ ፡ ላንተ ፡ ፶፱፤
እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ እንደዚሁ ፡ ለነሳቸውም ፡ ይህ ፡
ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ተዘጋጅቶላቸዋል ፡ እነሳቸው ፡
በሕጉ ፡ ሊኖሩ ፡ ከተፈጠሩ ፡ በኋላ ፡ የፈጣሪያቸ
ውን ፡ ስም ፡ አሳድፈውታልና ።
መንግሥት ፡ ሰማይን ፡ ያዘጋጀላቸው ፡ እግዚአ ፷፤

ብሔርን ፡ አላመስግኑትምና ፡ በክፉ ፡ ሥራ ፡ ስለ
ፀኑ ፡ ገሃነም ፡ ተዘጋጅቶላቸዋል ።
፳፩፡ አሁንም ፡ካንተ ፡ በቀር ፡ እንዳንተም ፡ ካሉ ፡
ከጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ በቀር ።
፳፪፡ ሉብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያልነገርሃቸው ፡ ገሃነም ፡ ይደር
ስባቸዋል ፡ አለኝ ።
፳፫፡ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ አቤቱ ፡ እነሆ ፡
እስካሁን ፡ ድረስ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ ታደርገው ፡
ዘንድ ፡ ያለህ ፡ ብዙ ፡ ምልክትን ፡ ነገርኸኝ ፡ ነገር ፡
ግን ፡ የሚደረገበት ፡ ጊዜው ፡ መቼም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አልነገርኸኝም ፡ አልሁት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ አንተ ፡ ራስህ ፡ ገም
ግመው ፡ እኔ ፡ ከነገርሁህ ፡ ምልክት ፡ የተደረገ ፡
ብታይ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠረውን ፡
ይህን ፡ ዓለም ።
፪፡ ይገበኝበት ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ጊዜው ፡ እንደ ፡
ደረሰ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በሱ ፡ እወቅ ።
፫፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በየሀገሩ ፡ ሹብር ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡
አሕዛብም ፡ በታወኩ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡም ፡ በተጋ
ፈፉ ፡ ጊዜ ፡ አለቆችም ፡ በተዋጉ ፡ ጊዜ ፡ መሳ
ፍንቱም ፡ በደነገጡ ፡ ጊዜ ።
፬፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጊ
ዜው ፡ አስቀድሞ ፡ እንደተናገረ ፡ ጊዜ ፡ እወቅ ።
፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደሆነው ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡
በነቢያት ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ኋላ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡
ሥጋ ፡ ለብሶ ፡ እንደ ፡ ታየ ።
፮፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠረው ፡ ዓለምም ፡
እንደዚሁ ፡ ነው ፡ መጀመሪያ ፡ በሄኖክ ፡ በኤል
ያስ ፡ አድሮ ፡ ድውይ ፡ በመፈወስ ፡ ሙት ፡ በማ
ንሣት ፡ ያስተምራል ፡ ኋላ ፡ ግን ፡ በሥራ ፡ በግ
ርማ ፡ መለኮት ፡ ይገለጻል ።
፯፡ በመነበት ፡ በሃይማኖቱ ፡ በምግባሩ ፡ ከኃጢአት ፡
አምልጦ ፡ መዳን ፡ የተቻለው ፡ ሰው ፡ ከነገር
ሁህ ፡ መከራ ፡ የሚድን ፡ እሱ ፡ ነው ።
፰፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ከለየኋት ፡ በርስቴ ፡ በጉልቴ ፡
በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ሕይወትን ፡ ያያል ።
፱፡ ዛሬ ፡ ትእዛዜን ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡
መከራ ፡ ይቀበላሉ ፡ እኔን ፡ መፍራት ፡ የተወ ፡
የናቁኝ ።
፲፡ እኔ ፡ እየረዳኋቸው ፡ በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ በአም
ልኮት ፡ የማያውቁኝም ፡ ሁሉ ፡ በገሃነም ፡ ይፃ
ፃራሉ ።
፲፩፡ እነሱ ፡ ከሞት ፡ ነጻ ፡ ሆነው ፡ ሳሉ ።
፲፪፡ የልቡናየም ፡ ትእግሥት ፡ ብዙ ፡ ሆኖላቸው ፡
ሳለ ፡ በሕጉ ፡ የታበዩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ልብ ፡
ያላደረጉኝ ፡ ናቁኝ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ከሞቱ ፡
በኋላ ፡ በገሃነም ፡ ያውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።
፲፫፡ አንተ ፡ ግን ፡ የሚመጣው ፡ ዓለም ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ፡ ስለነሳቸው ፡ ነውና ፡ ጻድቃን ፡ በዓለ
ማቸው ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ እንዲድኑ ፡
መርምር ፡ እንጂ ፡ ኃጥአን ፡ እንዲፈረድላቸው ፡
አትመርምር ፡ አለኝ ።

መለስሁላቸ ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ። ፲፬፡
ከካፌያ ፡ ዝናም ፡ እንዲበዛ ፡ ኋላ ፡ ከሚድኑ ፡ ፲፭፡
ጻድቃን ፡ የሚጠፉ ፡ ኃጥአን ፡ እንዲበዙ ።
ቀድሞም ፡ ተናገርሁ ፡ ዛሬም ፡ እናገራለሁ ፡ አል ፲፮፡
ሁት ፡ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ።
ዘሩ ፡ በርሻው ፡ ልክ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሰውም ፡ ፲፯፡
ፍርዱ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ነው ፡ ጻድቃን ፡ በው
ስጡ ፡ የሚኖሩበት ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ለጻድ
ቃን ፡ ሳይሰጥ ።
ዛሬ ፡ በዘር ፡ በትክል ፡ ያዘጋጀሁት ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ፲፰፡
በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ያልፋልና ፡ አሚጁም ፡ አራሹ ፡
እንደ ፡ ገመተው ፡ ነው ፡ አለኝ ፡ ዓለምን ፡ ስፈ
ጥር ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አልነበረምና ፡ ኃጥአን ፡
ይውጡ ፡ ጻድቃን ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ይግቡ ፡
ባልኩ ፡ ጊዜ ፡ የሚከራከረኝ ፡ የለም ።
አሁንም ፡ የሞት ፡ ፍሉጋ ፡ በሌለበት ፡ በሕግ ፡ ፲፱፡
ለዘለዓለም ፡ ፀንተው ፡ ሊኖሩ ፡ በአትክልት ፡
በአዝርእት ፡ በተዘጋጀ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከተፈ
ጠሩ ፡ በኋላ ።
በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሲታወክ ፡ በየ ፳፡
ሁት ፡ ጊዜ ፡ እነሱም ፡ እነሆ ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡
ሲጠፉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በተሠራው ፡ ሥራቸው ፡
እነሆ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሲፃፃር ፡ በየሁት ፡ ጊዜ ።
ሄጄ ፡ ጥቂት ፡ እሸትን ፡ አሸሁ ፡ ከብዙም ፡ ዘለላ ፡ ፳፩፡
እኔ ፡ ጥቂት ፡ ዘለላን ፡ አዳንኩ ፡ (ጥቂቶች ፡ ጻድ
ቃን ፡) ከብዙም ፡ ዛፍ ፡ አንደ ፡ ተክል ፡ መረ
ጥሁ ፡ (ከአበው ፡ አብርሃምን ፡) ።
ከንቱ ፡ ሊሆን ፡ የተፈጠሩ ፡ የኃጥአን ፡ ብዛታ ፳፪፡
ቸው ፡ ይጠፋል ፡ በብዙ ፡ ሥራ ፡ የፀናች ፡ ዘለ
ላዬ ፡ ተክሌ ፡ ትጠበቃለች ፡ (በምግባር ፡ በሃይ
ማኖት ፡ የፀናች ፡ አብርሃም ።)
አንተ ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ብትጾም ፡ ፳፫፡
ብትጸልይ ።
ግምብ ፡ ባልተሠራበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የሄድህ ፡ ፳፬፡
የእንጨት ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ ብትበላ ፡ ሥጋም ፡ ያል
በላህ ፡ ወይንም ፡ ያልጠጣህ ፡ ከእንጨቱ ፡ ፍሬ ፡
ብቻ ፡ በቀር ፡ ሥጋ ፡ ባትበላ ፡ ወይን ፡ ባትጠጣ ።
ወደ ፡ ልዑል ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁልጊዜ ፡ ፳፭፡
ብትጸልይ ፡ መጥቼ ፡ እነግርሃለሁ ፡ አለኝ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘኝ ፡ ስሙ ፡ ፳፮፡
አርፋድ ፡ ወደሚባል ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄድሁ ።
በሣር ፡ ውስጥ ፡ ተቀመጥሁ ፡ የምድረ ፡ በዳንም ፡ ፳፯፡
ፍሬ ፡ ተመገብሁ ፡ የበላሁትም ፡ ፍሬ ፡ ያጠግ
በኝ ፡ ነበር ።
ከዚህ ፡ ከሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በሣር ፡ መካ ፳፰፡
ከል ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ እንደቀድሞው ፡ ልቡናዬ ፡
ታወከብኝ ።
አንደበቴን ፡ አቅንቼ ፡ በልዑል ፡ በእግዚአብ ፳፱፡
ሔር ፡ ፊት ፡ እናገር ፡ጀመርኩ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ተክል ፡ እህል ፡ በሌለበት ፡ ፴፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ፈጽመህ ፡ ታየህ ፡ አልኩ ።
አንተ ፡ እስራኤል ፡ ስማኝ ፡ በመካከላችሁ ፡ ፴፩፡
እነሆ ፡ እኔ ፡ ሕጌን ፡ እሠራለሁና ፡ ሕጌንም ፡
ብትጠብቁት ፡ ዋጋ ፡ ያሰጣችኋልና ።

፵፪ ለዘለዓለሙም ፡ ትከብሩበታላችሁና ፡ ቃሌን ፡
አድምጡኝ ፡ አለኝ ።
፵፫ አባቶቻችንም ፡ ሕግህን ፡ ተቀብለው ፡ አልጠበ
ቁም ፡ በሥራትህም ፡ አልፀኑም ፡ ያንተ ፡ ገን
ዘብ ፡ ስለሆነ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አይቻልምና ፡
ከሕግህ ፡ ወገን ፡ ግን ፡ አልጠፋም ።
፵፬ ሕግ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ስለሆነች ፡ የሠራላቸውን ፡
ሕግ ፡ አልጠበቁምና ፡ ሕግህን ፡ ተቀብለው ፡ ያል
ጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ጠፉ ።
፵፭ ምድርም ፡ ዘርተውበት ፡ በታበቅል ፡ ባሕርም ፡
መርከቡን ፡ ከጫኑበት ፡ በኋላ ፡ ብታሰጥም ።
፵፮ ያን ፡ ጊዜ ፡ የዚያ ፡ የዘሩ ፡ ጊዜው ፡ ቢሆን ፡ የዚ
ያም ፡ የመርከቡ ፡ ጊዜው ፡ ቢሆን ፡ የዚያም ፡ የመ
ብሉ ፡ የመጠጡ ፡ ጊዜው ፡ ቢሆን ፡ ምድርን ፡
ዳግመኛ ፡ እንዳይዘሩባት ፡ ባሕርንም ፡ ዳግመኛ ፡
መርከብን ፡ እንዳይጭኑበት ፡ በሰቃውም ፡ ዳግ
መኛ ፡ መብል ፡ መጠጥ ፤ እንዳይዘጋጅበት ፡
ሕግን ፡ ተቀብለው ፡ ያፈረሱ ፡ ሰዎች ፡ እንደ
ዚሁ ፡ ይጠፋሉ ።
፵፯ አቅንቼ ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡ በቀኝ ፡ በኩል ፡ የምታለ
ቅስ ፡ ሴትን ፡ አየሁ ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ትጮ
ሃለች ፡ ሰውነቷም ፡ ፈጽማ ፡ ታዝናለች ፡ ልብሷ
ንም ፡ ቀዳለች ፡ በራሷም ፡ አመድ ፡ ነስንሳለች ።
፵፰ ያ ፡ ቀድሞ ፡ የማስበው ፡ አሳቤም ፡ ተለየኝ ፡
ወደሷ ፡ ተመልሼ ፡ ምን ፡ ያስለቅስሻል ፡ ልቡና
ሽን ፡ ለምን ፡ ታሳዝኛለሽ ፡ አልኋት ።
፵፱ ጌታዬ ፡ በራሴ ፡ በመጣብኝ ፡ መከራ ፡ አለቅስ ፡
ዘንድ ፡ ተወኝ ፡ ፈጽሜ ፡ እኔ ፡ አዝኛለሁና ፡
ልቡናየም ፡ አዝናለችና ፡ በመከራዬ ፡ ላይ ፡
መከራ ፡ እጨምራለሁ ፡ አለችኝ ።
፶ ምን ፡ ሆንሽ ፡ ንገሪን ፡ አልኋት ።
፶፩ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ መካን ፡ ነኝ ፡
ሠላሳ ፡ ዘመን ፡ ከባሌ ፡ ጋራ ፡ ስኖር ፡ ልጅ ፡ አል
ወለድሁም ።
፶፪ እኔ ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ በሠላሳው ፡ ዘመን ፡ በየጊ
ዜው ፡ በየሰዓቱ ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊትም ፡
ወደ ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ እጸልይ ፡ ነበር ።
፶፫ ከዚህ ፡ ከሠላሳ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ የባሪያውን ፡
ልመና ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰማ ፡ ኀዘኔንም ፡ ሰማኝ ፡
መከራዬንና ፡ ድካሜንም ፡ አይቶ ፡ አንድ ፡ ልጅ ፡
ሰጠኝ ፡ በሱም ፡ እኔን ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ አለኝ ፡
ባሌንም ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ያገሬንም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ደስ ፡ አላቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰግ
ነው ።
፶፬ በብዙ ፡ ድካምም ፡ አሳደግሁት ።
፶፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አካለ ፡ መጠን ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡
ሚስት ፡ አጋባሁት ፡ ሠርግን ፡ ሠረግሁለት ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ጫጉላው ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡
ወድቆ ፡ሞተ ።
፪ ከዚህ ፡ በኋላም ፡ ፋናችንን ፡ መብራታችንን ፡
አጥፍተን ፡ እናለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥን ፡ ያገ
ሮቼ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ይመክሩኝ ፡
ያረጋጉኝ ፡ ጀመሩ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በማግሥቱ ፡
ቀን ፡ እስከስከተለችው ፡ ሌሊት ፡ ድረስ ፡ ዝም ፡
አልኩ ።
፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሁሉም ፡ ዝም ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ እኔን ፡
ማረጋጋት ፡ እኔን ፡ መምከር ። በተወ ፡ ጊዜ ፡
እኔ ፡ ሌሊት ፡ ተነሥቼ ፡ ሸሸሁ ፡ ወደዚህም ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ መጣሁ ።
፬ ለዘላለሙ ፡ በዚህ ፡ እኖራለሁ ፡ እንጂ ፡ እንግ
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ ወደ ፡ አገሬ ፡ እንዳልመለስ ፡ ቈረ
ጥሁ ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ እጾማለሁ ፡ እስከሞት ፡ ድረስ ፡
አለቅሳለሁ ፡ እንጂ ፡ እህል ፡ አልበላም ፡ ወሀም ፡
አልጠጣም ፡ አልሁ ።
፭ ያ ፡ የማስበው ፡ አሳብም ፡ ተወኝ ፡ መለስኩላት ፡
እንዲህ ፡ አልኋት ፡ ከሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
አንቺ ።
፮ አላዋቂ ፡ ነሽ ፡ ስለ ፡ ጽዮን ፡ ያገኘችንን ፡ የኛን ፡
ልቅሶ ።
፯ አታይምን ፡ ሁላችን ፡ በኀዘን ፡ እንዳለን ፡ መከ
ራንም ፡ ፈጽመን ፡ እንደተቀበልን ፡ አታይምን ።
፰ እኛ ፡ ሁላችንም ፡ ያዘን ፡ ያለቀስን ፡ ነንና ፡ አሁ
ንም ፡ በውነት ፡ ታዝኝ ፡ ታለቅሽ ፡ ዘንድ ፡ ይገ
ባሻል ፡ እኛ ፡ ስለ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ እናዝናለን ፡
አንቺ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ አንድ ፡ ልጅሽ ፡ ታዝኛለሽ ፡
ታለቅሻለሽ ።
፱ ምድርን ፡ ጠይቂያት ፡ ትነግርሻለች ፡ ሁላቸው ፡
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ በሷ ፡ የተፈጠሩ ፡ ብዙ ፡ ልጆ
ቿን ፡ እነሆ ፡ አሕዛብ ፡ መጥተው ።
፲ ፈጽሞ ፡ ለማጥፋት ፡ ማርከው ፡ ወስደዋቸዋልና ፡
ይልቁንም ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ያጠፋባት ፡ ምድር ፡
ልታለቅስ ፡ ይገባታል ።
፲፩ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ፈጽሞ ፡ ያለቅስ ፡ ዘንድ ፡
የሚገባው ፡ ማነው ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ብዙ ፡ የጠ
ፋባት ፡ ያለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ይገባልን ፡ ወይስ ፡ አንቺ ፡
ስለ ፡ አንድ ፡ ልጅሽ ፡ ታለቅሽ ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።
፲፪ ወይስ ፡ የኔ ፡ ልቅሶ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ልቅሶ ፡ አይ
ደለም ፡ ትያለሽን ፡ በፃዕር ፡ በገዓር ፡ አምጬ ፡
የወለድኩት ፡ ልጄን ፡ አጥቻለሁና ።
፲፫ ምድር ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ ፡ ወደሷ ፡ እንደ
መጡ ፡ ልጆቿ ፡ እንደዚሁ ፡ ተማርከው ፡ ሂደዋ
ልና ፡ የኔ ፡ ልቅሶ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ልቅሶ ፡ አይ
ደለም ፡ ትያለሽን ።
፲፬ ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ እልሻለሁ ፡ አንቺ ፡
አምጠሽ ፡ ወልደሽ ፡ እንዳሳደግሽው ፡ ምድርም ፡
እንደዚሁ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ በሷ ፡ ለተፈጠሩ ፡
ሰዎች ፡ ፈጣሪዋ ፡ የሰጣት ፡ ፍሬዋን ፡ ሰጠቻ
ቸው ።
፲፭ አሁንም ፡ ይህንን ፡ ኀዘንሽን ፡ ካንቺ ፡ አርቂ ፡
ያገኘችሽንም ፡ ቅጣትና ፡ መከራ ፡ የታገሺ ፡
ሁኚ ።
፲፮ እግዚአብሔርን ፡ ብታመሰግኝው ፡ ይረዳሻልና ፡
ልጅሽንም ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ታገኝዋለሽና ፡ በት
ንሣኤ ፡ ዘጉባኤ ፡ በሴቶችም ፡ ዘንድ ፡ መከራን ፡
የታገሽ ፡ ትባያለሽና ፡ ይህንን ፡ ኀዘንሽን ፡ አርቂ ።
፲፯ አሁንም ፡ ወደሀገርሽ ፡ ግቢ ፡ ወደባልሽም ፡ ሒጂ ፡

አልኋት ።
፲፰ እንዲህ ፡ አላደርግም ፡ በዚህ ፡ እሞታለሁ ፡
እንጂ ፡ ወዳገርም ፡ አልገባም ፡ አለችኝ ።
፲፱ ዳግመኛም ፡ ጠየቅኋት ፡ ተናገርኋት ።
፳ ይህንን ፡ ነገር ፡ አታድርጊ ፡ እሺ ፡ በይኝ ፡ ራስሽ
ንም ፡ እንደ ፡ ጽዮን ፡ መከራ ፡ አድርጊ ፡ የኢየ
ሩሳሌምንም ፡ መከራ ፡ አይተሽ ፡ ተረጋጊ ፡ አል
ኋት ።
፳፩ ቤተ ፡ መቅደሳችን ፡ እንደ ፡ ፈረሰ ፡ አታይምን ።
፳፪ ግናይቱ ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ ምስጋናችን ፡ እንደ ፡ ቀረ ፡
ዘመራ ፡ ዘውዳችን ፡ እንደወደቀ ፡ ተድላ ፡ ደስታ
ችን ፡ እንደጠፋ ፡ የሕጋችን ፡ ማደሪያ ፡ ታቦተ ፡
ጽዮን ፡ እንደ ፡ ተማረከች ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ እን
ዳደፈ ፡ ምልክታችን ፡ እንደ ፡ ቀረ ፡ ጌቶቻችን ፡
እንደጐሰቈሉ ፡ ካህናቱ ፡ እንደ ፡ ተቃጠሉ ፡ ሌዋ
ውያን ፡ እንደ ፡ ተማረኩ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችን ፡
እንደሞቱ ፡ ሚስቶቻችንን ፡ እንደቀሙን ፡ መም
ሮቻችን ፡ እንደ ፡ ተገደሉ ፡ ጕልማሶቻችን ፡ እን
ደ ተገዙ ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻችን ፡ እንደ ፡ ተቀሙ ፡
አርበኞቻችን ፡ እንደ ፡ ደከሙ ፡ አታይምን ።
፳፫ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡
እንደ ፡ ጠፋች ፡ ቀረች ፡ ክቧም ፡ ንዋየ ፡ ቅድ
ሳቷ ፡ ተማርኮ ፡ ሄደ ፡ በጠላቶቻችን ፡ በባቢሎን ፡
ሰዎች ፡ እጅ ፡ ወደቅን ።
፳፬ አንቺም ፡ ብዙ ፡ ኀዘንሽን ፡ ተይ ፡ ኃያል ፡ የሚ
ሆን ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ይልሽ ፡
ዘንድ ፡ ከድካምሽም ፡ ፈጽሞ ፡ ያሳርፍሽ ፡ ዘንድ ፡
ይህንን ፡ ብዙ ፡ ኀዘንሽን ፡ አርቂ ፡ አልኋት ።
፳፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይኸን ፡ ስናገራት ፡ ድንገት ፡ ፊቷ ፡
ከፀሐይ ፡ ይልቅ ፡ በራ ፡ መልኳም ፡ እንደ ፡ መብ
ረቅ ፡ መልክ ፡ ሆነ ፡ ወደሷ ፡ መቅረብን ፡ ፈራሁ ፡
ልቡናዬም ፡ ደነገጠብኝ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይህ ፡
ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳስብ ፡ አስደነገጠችኝ ።
፳፮ አሰምታ ፡ ተናገረች ፡ ከነጋገሯ ፡ የተነሣ ፡ ምድር ፡
እስክትነዋወጥ ፡ ድረስ ፡ ድምጿ ፡ እጅግ ፡ የሚ
ያስፈራ ፡ ሆነ ።
፳፯ በየኋትም ፡ ጊዜ ፡ የከበረች ፡ የታነጸች ፡ አገር ፡
ናት ፡ እንጂ ፡ እነሆ ፡ ሴት ፡ አይደለችም ፡ ታላቅ ፡
የሆነ ፡ የመሠረቶቿን ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ ፈርቼም ፡
ቃሌን ፡ አሰምቼ ፡ ጮኹ ።
፳፰ አስቀድሞ ፡ ወደኔ ፡ የመጣህ ፡ መልአኩ ፡ አንተ ፡
ዑርኤል ፡ ወዴት ፡ ነህ ፡ ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረ
ግሽኝ ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ ምርምር ፡ እገባ ፡ ዘንድ ፡
ፍጻሜዬም ፡ ለጕስቍልና ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ልመ
ናዬም ፡ ለተግዳሮት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ እንዲህ ፡
ለምን ፡ አደረግሽኝ ፡ አልሁ ።
፳፱ እኔ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ ስናገር ፡ እነሆ ፡ ቀድሞ ፡
ወደኔ ፡ የመጣ ፡ ያ ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ።
፴ እንደ ፡ ሬሳ ፡ ተኝቼ ፡ አገኘኝ ፡ አእምሮዬም ፡
ከኔ ፡ ጋራ ፡ አልነበረም ፡ ቀኝ ፡ እጄን ፡ ይዞ ፡ አነ
ሣኝ ፡ በእግሮቼም ፡ አቅንቶ ፡ አቆመኝ ።
፴፩ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ምን ፡ ሆንህ ፡ ምን ፡
ያስደነግጥሃል ፡ አእምሮህስ ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ የለም ፡ አለኝ ።
ጥለሽኛልና ፡ ተለይተሽኛልና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ ፴፪
እኔም ፡ እንደ ፡ ነገርሽኝ ፡ ወደዚህ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ መጣሁ ፡ ወደዚህም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በመ
ጣሁ ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ማወቅ ፡ የማይቻለኝን ፡
አየሁ ፡ አልሁት ።
እንግዲህስ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ባለ ፡ አእ ፴፫
ምሮ ፡ ሰው ፡ ቁም ፡ አለኝ ።
ያላየሁትን ፡ አይቻለሁና ፡ የማላውቀውንም ፡ ፴፬
ሰምቻለሁና ፡ ድንገት ።
እንዳልሞት ፡ እንግዲህ ፡ አትለየኝ ፡ እንጂ ፡ ፴፭
አቤቱ ፡ በል ፡ ተናገር ፡ አልሁት ።
ነገር ፡ ግን ፡ ተለይተሽኝ ፡ ልቡናዬ ፡ ይዘነጋ ፡ ፴፮
ይሆንን ፡ ሰውነቴስ ፡ ትጨነቅ ፡ ይሆንን ።
አሁንም ፡ አቤቱ ፡ በጅ ፡ በለኝ ፡ የዚህን ፡ ነገር ፡ ፴፯
ትርጓሜ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡ ንገረኝ ፡ አልሁት ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ይህ ፡ የተሠወረ ፡ ፴፰
ምሥጢር ፡ ስለሆነ ፡ ለወገኖችህ ፡ ብዙ ፡ ታዝ
ናለህና ፡ ስለ ፡ ጽዮንም ፡ ፈጽመህ ፡ ትቈረቈራ
ለህና ፡ ምግባር ፡ ሃይማኖትህን ፡ በየ ፡ ጊዜ ።
ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ገልጦልሃልና ፡ ስለም ፴፱
ትፈራው ፡ ነገር ፡ አስተምርህ ፡ ዘንድ ፡ ስማኝ ፡
አለኝ ።
ነገሩ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ቀድሞ ፡ ስታለቅስ ፡ ያየሀት ። ፵
ታረጋጋትም ፡ ዘንድ ፡ የጀመርህ ፡ ይች ፡ ሴት ። ፵፩
አሁን ፡ ግን ፡ የታነጸች ፡ ሀገር ፡ ትሆንብሃለች ፡ ፵፪
እንጂ ፡ አንተ ፡ እንዳየሃት ፡ ሴት ፡ ያልሆነች ።
የልጅዋን ፡ መከራ ፡ ነግራሃለችና ፡ ልታረጋጋት ፡ ፵፫
የጀመርከ ።
ይች ፡ ያየሀት ፡ ሴት ፡ ዛሬ ፡ የታነጸች ፡ አገር ፡ ፵፬
ሁና ፡ የምታያት ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ።
ይህ ፡ ሠላሳ ፡ ዘመን ፡ መካን ፡ ሆንኩ ፡ ያለችህም ፡ ፵፭
መሥዋዕት ፡ ሳይሰጡ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ዘመን ፡ ኑረዋልና ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ባይሠዉ ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ዘመን ፡ ኑረዋ
ዋልና ፡ ይህ ፡ ነው ።
ከሦስት ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ሰሎሞን ፡ ቤተ ፡ ፵፮
መቅደስን ፡ ሠራ ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ መሥዋዕትን ፡
ሠዋ ፡ ያች ፡ መካን ፡ ሴት ፡ የወለደችውም ፡
ልጅ ።
ይህም ፡ በብዙ ፡ ድካም ፡ አሳደግሁት ፡ ያለችህ ፡ ፵፯
ኢየሩሳሌም ፡ መሥዋዕት ፡ ሳይሠዋባት ፡ የኖረ
ችው ፡ ዘመን ፡ ነው ።
ይህም ፡ ልጅዋ ፡ ወደ ፡ ጫጕላው ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ ፵፰
ወድቆ ፡ ሞተ ፡ ይችም ፡ መከራዋ ፡ አገኘችኝ ፡ ያለ
ችህ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ጥፋቷ ፡ ነው ።
እነሆ ፡ ለልጆቿ ፡ ታለቅስላቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳ ፵፱
ለች ፡ ያየሃት ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ከመከራዋ ፡ ታረጋ
ጋት ፡ ዘንድ ፡ የጀመርህ ፡ ያች ፡ ሴት ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ናት ።
አሁንም ፡ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍጹም ፡ ፶
ሰውነትህ ፡ እንድታዝን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናህም ፡
እንድትቈረቈር ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥ
ጢር ፡ ነው ፡ የተድላ ፡ የደስታዋን ፡ ጌጥ ፡ የጌ
ትነትዋንም ፡ መገለጽ ፡ ስለሷ ፡ አሳየህ ።

፶፩፥ እግዚአብሔር ፡ ያሳይህ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡
አውቄያለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ።
፶፪፥ ቤት ፡ ባልተሠራበት ፡ በዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ትኖር ፡ ዘንድ ፡ እነግርሃለሁ ።
፶፫፥ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ምሥጢር ፡ ይገልጽ
በት ፡ ዘንድ ፡ ባለው ፡ በታ ።
፶፬፥ የሰው ፡ ሥራ ፡ ሊኖር ፡ አይቻልምና ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ የማምብ ፡ መሠረት ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ
ዚህ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ እነግርሃለሁ ።
፶፭፥ አንተ ፡ ግን ፡ እንግዲህ ፡ አትፍራ ፡ ገብተህ ፡ ተድ
ላዋን ፡ ደስታዋን ፡ የሥራዋንም ፡ ጽናት ፡ እይ ፡
እንጂ ፡ ልብህም ፡ አይደንግጥ ።
፶፮፥ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ አንተ ፡ ራስህን ፡ አስደ
ንቀሃልና ።
፶፯፥ በልዑልም ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጥቂቶች ፡ ጻድቃን ፡
ጻድቅ ፡ ተብለሃልና ፡ በጆሮህም ፡ የተቻለህን ፡
ያህል ፡ ስማ ።
፶፰፥ ዛሬ ፡ በዚህ ፡ እደር ።
፶፱፥ ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ የሚያደር
ገውን ፡ ራዕይ ፡ ነገ ፡ በሕልም ፡ ያሳይሃል ፡ አለኝ ።
፷፥ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ አደርኩ ፡ እንዳዘዘኝ ፡ በማግ
ሥቱም ፡ አደርኩ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፥ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሌሊቱ ፡ ማግስት ፡ ንስር ፡ ከባ
ሕር ፡ ሲወጣ ፡ በሕልም ፡ አየሁ ፡ (መንግሥት ፡
ባቢሎን ፡) ክንፎችም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡
ራሶቹም ፡ ሦስት ፡ ናቸው ።
፪፥ በክንፉም ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይበራል ፡ (በሥል
ጣኑ ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛል ፡) የሰማይ ፡ ነፋሳ
ትም ፡ ሁሉ ፡ ይነፍሱበታል ፡ (መኳንንት ፡) ደመ
ናትም ፡ በሱ ፡ ይሰበሰባሉ ።
፫፥ ከነዚያም ፡ ክንፎቹ ፡ ራሶች ፡ ይበቅላሉ ፡ (ልጆች ፡
ይወልዳሉ ፡) እነዚያም ፡ ራሶች ፡ ቃናናሽ ፡ ክንፍ ፡
ይሆናሉ ፡ ደካሞች ፡ ይሆናሉ ።
፬፥ ራሶቹም ፡ ዝም ፡ ይላሉ ፡ ከነዚያም ፡ ራሶቹ ፡
የመካከለኛው ፡ ራሱ ፡ ይበልጣል ፡ ነገር ፡ ግን ፡
እሱም ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ ዝም ፡ ይላል ።
፭፥ ያም ፡ ንሥር ፡ ምድርን ፡ ይገዛት ፡ ዘንድ ፡ በም
ድር ፡ ያሉ ፡ ሰዎችንም ፡ ይገዛቸው ፡ ዘንድ ።
፮፥ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡
በክንፉ ፡ ይበራል ፡ ያንንም ፡ ንስር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ከተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ የሚከራከረው ፡ የለም ።
፯፥ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ያ ፡ ንሥር ፡ ተነሥቶ ፡ በጥፍሮቹ ፡
ቆሞ ፡ ቃሉንም ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ።
፰፥ ክንፎቹንም ፡ ሁላችሁ ፡ ከናንተ ፡ አንዱም ፡ አን
ዱም ፡ በየበታችሁ ፡ ተኙ ፡ እንጂ ፡ ሁላችሁ ፡ አን
ድነት ፡ አትነሡ ፡ በየጊዜው ፡ ትነሣላችሁ ።
፱፥ የኋለኛይቱ ፡ ራሱ ፡ ከሁሉ ፡ ትበልጣለች ፡ አለኝ ፡
(ከፋርስ ፡ በኋላ ፡ የተነሣች ፡ መንግሥት ፡ ጽርዕ ፡
ከሁሉ ፡ ትበልጣለች) ።
፲፥ በየሁ ፡ ጊዜ ፡ የሚገዙ ፡ ከዘመዶቹ ፡ የሚወለ
ደው ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከሱ ፡ የሚወለደው ፡ አይ
ደለም ። ፡
የነዚያ ፡ የራሶች ፡ ቍጥርም ፡ ስምንት ፡ ናቸው ፡ ፲፩፥
(የሊህ ፡ የነገሥታት ፡ ቍጥርም ፡ ስምንት ፡
ናቸው) ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በቀኝ ፡ በኩል ፡ ወጣ ፡ ዓለሙ ፲፪፥
ንም ፡ ሁሉ ፡ ገዛ ፡ አለ ። (ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በባ
ቢሎን ፡ ቀኝ ፡ ያለ ፡ መንግሥት ፡ ሚዶን ፡ ተነሣ ፡
ዓለሙንም ፡ ሁሉ ፡ ገዛ ፡)
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጥፋቱ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በታው ፡ ፲፫፥
የማይታይ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ እሱም ፡ ጠፋ ፡
አለ ፡ ሁለተኛውም ፡ ወጣ ፡ እሱም ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ አጽንቶ ፡ ገዛ ፡ አለ ፡ (ባልንጀራው ፡
ፋርስ ፡ ተነሣ ፡ ብዙ ፡ ቀንም ፡ አጽንቶ ፡ ገዛ ፡)
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሚጠፋበት ፡ ቀን ፡ በደረሰ ፡ ፲፬፥
ጊዜ ፡ እሱም ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ ጠፋ ።
ቃል ፡ መጣለት ። ፲፭፥
ምድርን ፡ ይኸን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ አጽንተህ ፡ ፲፮፥
የገዛሃት ፡ አንተ ፡ አሞራ ፡ ሳትጠፋ ፡ ይኸን ፡
የምንግርህን ፡ ስማ ፡ አለ ፡ (ዓቢይ ፡ አንጥያኮስ ፡)
ከንተ ፡ በኋላ ፡ እንዳንተ ፡ የሚጸና ፡ የኩሌታህ ፲፯፥
ንም ፡ እኩሌታ ፡ እንዳንተ ፡ የሚገዛ ፡ የለም ፡
(አፊፋኖስ ፡)
ሦስተኛውም ፡ ወጣ ፡ እሱም ፡ ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ፲፰፥
እንደ ፡ ነበረው ፡ አጽንቶ ፡ ገዛ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
እሱም ፡ ጠፋ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ ክንፎቹ ፡ (ነገሥታቱ ፡) ፲፱፥
ሁሉ ፡ ወጡ ፡ እያንዳንዳቸውም ፡ ገዙ ፡ ዳግ
መኛ ፡ ሁሉም ፡ ጠፉ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አጽንተው ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ በግራ ፡ ፳፥
በኩል ፡ በየጊዜያቸው ፡ ክንፎቹ ፡ (ነገሥታቱ ፡)
ተነሡ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ፈጥነው ፡ ጠፉ ።
ከሳቸውም ፡ የተነሡ ፡ አሉ ፡ ነገር ፡ እነሱ ፡ አል ፳፩፥
ገዙም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እሊህ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ክንፎቹ ፡ ፳፪፥
(ነገሥታቱ ፡) ጠፉ ፡ እሊህም ፡ ሁለቱ ፡ ራሶቹ ፡
(ነገሥታቱ ፡) ጠፉ ።
ዝም ፡ ከሚሉ ፡ ከሦስቱ ፡ ራሶቹ ፡ (ነገሥታቱ ፡) ፳፫፥
በቀር ፡ ከዚህ ፡ አሞራ ፡ ወገን ፡ የቀረ ፡ የለም ፡
ከስድስቱ ፡ (ነገሥታቱ ፡) ራሶቹም ፡ በቀር ፡ የቀረ ፡
የለም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሊህ ፡ ከስድስቱ ፡ ራሶቹ ፡ ሁለቱ ፡ ፳፬፥
ተለይተው ፡ ሄዱ ፡ በቀኝ ፡ በኩል ፡ ባለ ፡ ራሱ ፡
ውስጥ ፡ የተቀመጡ ፡ አራቱ ፡ ግን ፡ በበታቸው ፡
ቀሩ ።
እሊህ ፡ አራቱ ፡ ራሶች ፡ (ነገሥታቱ ፡) ግን ፡ ፳፭፥
ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡ አለሱም ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ ተማ
ከሩ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንዱ ፡ ተነሥቶ ፡ ቆመ ፡ ነገር ፡ ፳፮፥
ግን ፡ ፈጥኖ ፡ ጠፋ ።
ሁለተኛውም ፡ እንደሱ ፡ ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ ፳፯፥
እሱ ፡ ፈጥኖ ፡ ጠፋ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከሞት ፡ የቀሩት ፡ እሊህ ፡ ሁለቱ ፡ ፳፰፥
ነግሠው ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ እንደሱ ፡ ተማከሩ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እሊህም ፡ ሲማከሩ ፡ ዝም ፡ የሚሉ ፡ ፳፱፥

ከሦስቱ ፡ ራሶች ፡ መካከለኛ ፡ የሚሆን ፡ አንዱ ፡
ተነሣ ፡ ከነሳቸው ፡ የሚበልጥ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፴፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እሊህን ፡ ሁለቱን ፡ ራሶች ፡ ከሱ ፡
ጋራ ፡ ወሰዳቸው ።
፴፩፤ ያም ፡ ራስ ፡ አብረውት ፡ ካሉ ፡ ጋራ ፡ ተመለሰ ፡
ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ የተማከሩ ፡ እሊህን ፡ ሁለቱን ፡
ራሶች ፡ ዋጣቸው ፡ ድል ፡ ነሣቸው ።
፴፪፤ ያም ፡ ራስ ፡ (አፌፋኖስ ፡ አንጥያኮስ ፡) አጽንቶ ፡
ገዛ ፡ በሷም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ በብዙ ፡ ድካም ፡
መከራ ፡ አጸናባቸው ፡ ከቆሙት ፡ ከሊህ ፡ ክን
ፎች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ዓለምን ፡ ቀማ ።
፴፫፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ መካከለኛው ፡ ራስ ፡ እንደ ፡ እለ
ዚያ ፡ ጠፋ ፡ (አፌፋኖስ ።)
፴፬፤ ሁለቱ ፡ ራሶች ፡ ቀሩ ፡ (ኢጀም ፡ ሮም ፡) እነሱም ፡
እንደነሱ ፡ ምድርን ፡ ገዚት ፡ በውስጧ ፡ ያሉት
ንም ፡ ገዟቸው ።
፴፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህ ፡ በቀኝ ፡ እኩል ፡ ያለው ፡
ራስ ፡ (በጥሊሞስ ፡) በግራ ፡ እኩል ፡ ያለውን ፡
ዋጠው ፡ (አንጥያኮስ ፡)
፴፮፤ በፊትህ ፡ ተመልከት ፡ የምታየውንም ፡ እወቅ ፡
ያለኝን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ።
፴፯፤ ባየሁም ፡ ጊዜ ፡ እየጮኸ ፡ እነሆ ፡ ከምድረ ፡
በዳ ፡ አንበሳ ፡ ተነሣ ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ ሲናገር ፡
ሰማሁት ፡ ያንም ፡ አሞራ ።
፴፰፤ የምነግርህን ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያለህን ፡ አንተ ፡
ስማ ።
፴፱፤ ምድርን ፡ ይገዟት ፡ ዘንድ ፡ ከፈጠርኋቸው የዘ
መንም ፡ ፍጻሜ ፡ ከሚደርስባቸው ፡ ከሊህ ፡
ካራት ፡ እንስሳ ፡ (ነገሥታት ፡) የቀረህ ፡ አንተ ፡
አይደለህምን ፡ ያለህን ፡ ስማ ።
፵፤ አራተኛውም ፡ መጥቶ ፡ ያለፉትን ፡ በብዙ ፡
ድካም ፡ በብዙ ፡ ሕማም ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ የቀሙ
ትን ፡ እለዚያን ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡ ድል ፡ ያደርጋ
ቸዋል ፡ ያለህ ፡ አንተ ፡ ስማ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡
ዘመን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በተንኰል ፡ ኖሮ ።
፵፩፤ ይችን ፡ ዓለም ፡ በጽኑ ፡ አገዛዝ ፡ ገዛት ፡ ያለህ ፡
አንተ ፡ ስማ ።
፵፪፤ ጻድቃንን ፡ ቀምተሃቸዋልና ፡ ደጋጎቹ ፡ ሰዎች
ንም ፡ በድለሃቸዋልና ፡ ቅኖቹንም ፡ ጠልተህ ፡
አስተኞቹን ፡ ወደሃቸዋልና ፡ የጻድቃንን ፡ አም
ባቸውን ፡ አፍርሰሃልና ፡ ያልበደሉትን ፡ ሰዎች ፡
ቅጽራቸውን ፡ አፍርሰሃልና ።
፵፫፤ ኃጢአትህም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ደርሳለ
ችና ፡ ትቢትህም ፡ ወደ ፡ ኃያል ፡ እግዚአብሔር ፡
ደርሷልና ።
፵፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ወገኖቹ ፡ መቃብያንን ፡ በቸ
ርነቱ ፡ ተመልክቷቸኋልና ፡ መቃብያን ፡ መከራ ፡
የሚቀበሉበት ፡ ዘመን ፡ እነሆ ፡ ተፈጽሟልና ።
፵፭፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አንተ ፡ አፌፋኖስ ፡ አንጥያኮስ ፡
ትጠፋለህ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ወገኖችህ ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ጥቃቅን ፡ ነገሥታቶ
ችህም ፡ ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡ ሠራዊቶችህም ፡ ይጠ
ፋሉ ።
፵፮፤ ምድርም ፡ ከመከራዋ ፡ ሁሉ ፡ እፎይ ፡ ብላ ፡
ከንቱ ፡ ቃርፍ ፡ ዘንድ ፡ የፈጣሪዋን ፡ ቸርነቱንና ፡
ፍርዱን ፡ ተስፋ ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በደለኞች ፡
ዘመዶችህም ፡ ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዚያ ፡ ፩፤
ላሞራ ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ በነገረው ።
የቀረው ፡ ይህ ፡ ራስ ፡ ጠፋ ፡ (አፌፋኖስ ፡ ጠፋ ፡) ፪፤
ወደሱ ፡ የመጡ ፡ እነዚያም ፡ ክንፎች ፡ (ነገሥ
ታት) ተነሡ ፡ እሊህም ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ፡
በጥፍራቸውም ፡ (ሠራዊት ፡) ይቃወኩሉ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እነሱም ፡ ጠፉ ፡ ሥጋቸውም ፡ ፫፤
ሁሉ ፡ ተቃጠለ ፡ ምድርም ፡ ፈጽማ ፡ ደነገጠች ፡
እኔም ፡ ከብዙ ፡ ምርምር ፡ የተነሣ ፡ ደነገጥሁ ፡
በጽኑ ፡ ፍርሃትም ፡ ነቃሁ ።
ልቡናዬን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ስትመረ ፬፤
ምሪ ፡ አንቺ ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ አደረግሽኝ ፡ አል
ኋት ።
ሰውነቴ ፡ ደከመች ፡ ልቡናዬም ፡ እጅግ ፡ ተጨነ ፭፤
ቀች ፡ በብዙ ፡ ፍራት ፡ ተይዤ ፡ ምንምን ፡ ኃይል ፡
የለኝ ፡ በዚችም ፡ ሌሊት ፡ ደነገጥሁ ።
ለዘላለሙ ፡ ያጸናኝ ፡ ዘንድ ፡ አሁንም ፡ ወደ ፡ ፮፤
እግዚአብሔር ፡ እለምናለሁ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በፊትህ ፡ ባለሟልነትን ፡ ካገ ፯፤
ኘሁ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ራሴንም ፡ ከስደንቅሁ ፡
ልመናዬም ፡ በፊትህ ፡ ከደረሰች ።
ከመፍራት ፡ አድነህ ፡ አጽናኝ ፡ አልሁት ፡ ልቡ ፰፤
ናዬ ፡ ፈጽማ ፡ ደስ ፡ ይላት ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡
የዚህን ፡ የሕልም ፡ ትርጓሜ ፡ ለኔ ፡ ለባሪያህ ፡
ንገረኝ ፡ አልሁ ።
በኋላ ፡ ዘመን ፡ የሚደረገውን ፡ ስለ ፡ ዓለሙ ፡ ፱፤
ወራት ፡ ኅልፈትም ፡ ያሳየኸኝ ፡ አንተ ፡ ደግ ፡
ሰው ፡ አድርገሃልና ፡ ና ፡ የሕልምህን ፡ ትርጓሜ ፡
ንገረኝ ፡ አልሁ ።
ያየኸው ፡ የዚህ ፡ የሕልምህ ፡ ትርጓሜ ፡ እን ፲፤
ዲህ ፡ ነው ፡ አለኝ ።
ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ አሞራ ፡ ለወ ፲፩፤
ንድምህ ፡ ለዳንኤል ፡ በሕልም ፡ የታየችው ፡
አራተኛዋ ፡ መንግሥት ፡ (እስክንድር ፡) ናት ።
ዛሬ ፡ ላንተ ፡ እኔ ፡ እንደተረጐምኩልህ ፡ ነገር ፡ ፲፪፤
ግን ፡ ለሱ ፡ አልተረጐምሁለትም ።
እነሆ ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ፲፫፤
ከሷ ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ መንግሥታት ፡
ይልቅ ፡ የምታስፈራ ፡ መንግሥት ፡ ትነሣለች ።
በሷም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ነገሥታት ፡ ይነሣሉ ። ፲፬፤
ዳግመኛ ፡ የሚነግሡውም ፡ ካሥራ ፡ ሁለት ፡ ነገ ፲፭፤
ሥታት ፡ በዘመኑ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚጸና ፡ ነው ።
ያየሃቸው ፡ የሊህ ፡ ያሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ክንፎች ፡ ፲፮፤
ትርጓሜ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ቃልን ፡ ሲናገር ፡ ያየው ፡ ይህም ፡ ከዘመዱ ፡ የተ ፲፯፤
ወለደ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በመንግሥት ፡ ሁለተኛው ፡
የሚሆን ፡ ከሱ ፡ የተወለደ ፡ አይደለም ።
ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ ከዚያም ፡ መንግ ፲፰፤
ሥት ፡ አፌፋኖስ ፡ አንጥያኮስ ፡ ይወለዳል ፡ መን

ግሥት ፡ አጠፉ ፡ አጠፉ ፡ ትላለች ፡ በግዛቷ ፡
አጅግ ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፡ እንጂ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ያን ፡ ጊዜ ፡ አትጠፋም ።
፲፱ ከክንፎቹ ፡ ራሶች ፡ ሲወጡ ፡ ያየኸውም ፡ ይህ ።
፳ ትርጓሜው ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ዘመናቸው ፡
የከፋ ፡ ወራታቸው ፡ ያጠረ ፡ ፰ ፡ ነገሥታት ፡
በሷ ፡ ይነግሣሉ ፡ ሁለቱ ፡ ግን ፡ ከነሳቸው ፡ በዘ
መናቸው ፡ መካከል ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩ ነገር ፡ ግን ፡ ዓራቱ ፡ መንግሥታት ፡ የሚጠፉ
በት ፡ ጊዜ ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ይጠበቃል ፡
ሁለቱ ፡ ነገሥታትም ፡ (አጀም ፡ ሮም ፡) ለብዙ ፡
ዘመን ፡ ይጠበቃሉ ።
፳፪ ገዝም ፡ ብለው ፡ ያየሀቸው ፡ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡
ራሶች ።
፳፫ ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡
በኋላ ፡ ዘመን ፡ ሦስቱን ፡ ነገሥታት ፡ ያስነሣል ፡
በውስጧም ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ይሠራሉ ፡ ምድር
ንም ፡ መከራ ፡ ነገር ፡ ያጸኑባታል ።
፳፬ ከሳቸው ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ከነገሥታቱ ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ በውስጧ ፡ የሚኖሩትንም ፡
ሰዎች ፡ በብዙ ፡ ፍሬት ፡ መከራ ፡ ያጸኑባቸዋል ።
፳፭ የመንግሥት ፡ መገኛ ፡ ናቸውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ከነገሥታት ፡ በላይ ፡ ተባሉ ።
፳፮ በመኝታው ፡ የሚሞት ፡ ከለሳቸው ፡ አንዱ ፡
እሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ፡ ታላቅ ፡ ራሱ ፡ ሲጠፋ ፡ ያየ
ኸው ፡ ይህ ፡ አንዱ ፡ አንጥያኮስ ፡ ነው ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ተጨንቆ ፡ ይሞታል ።
፳፯ የቀሩት ፡ እሊህ ፡ ሁለቱ ፡ ግን ፡ በጦር ፡ ይሞታሉ ።
፳፰ አንዱ ፡ በጥሊሞስ ፡ ኋላ ፡ በጦር ፡ ይሞታል ።
፳፱ በየማናዊ ፡ ሥልጣን ፡ ወደጸና ፡ ወደ ፡ በጥሊ
ሞስ ፡ ሲሔዱ ፡ ያየሀቸው ፡ እሊህ ፡ ሁለቱ ፡
(አጀም ፡ ሮም ፡) ናቸው ።
፴ ትርጓሜው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እግዚአብሔር ፡ ለኋላ ፡
ዘመን ፡ የጠበቃቸው ፡ የጥፋት ፡ መጀመሪያ ፡
የሚደረግባቸው ፡ አጀም ፡ ሮም ፡ ናቸው ፡ አንተ ፡
እንዳየኸውም ፡ ብዙ ፡ ጸብ ፡ ክርክር ፡ ይደረጋል ።
፴፩ ከምድረ ፡ በዳ ፡ እያናፋ ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡
አንበሳ ፡ ያን ፡ አሞራ ፡ የተናገረው ፡ በኃጢአ
ቱም ፡ የሰደበው ፡ የሰማሀ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ።
፴፪ እግዚአብሔር ፡ ለኋላ ፡ ዘመን ፡ የጠበቀው ፡ ከዳ
ዊትም ፡ ወገን ፡ የሚወለድ ፡ ይህ ፡ አንበሳ ፡
(ከደቂቀ ፡ ከስሙናይን ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡
ነው ፡) መጥቶም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይነግራቸ
ዋል ፡ ስለበደላቸውም ፡ ይሰድባቸዋል ፡ በፊታ
ቸውም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይገልጥባቸዋል ።
፴፫ በደኅንነታቸው ፡ አስቀድሞ ፡ ያቆማቸዋል ፡ ከሰ
ደባቸውም ፡ በኋላ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያጠፋቸዋል ።
፴፬ ከክህደት ፡ የቀሩ ፡ መቃብያንን ፡ ግን ፡ በቸርነቱ ፡
በክበረ ፡ አውራጃየ ፡ (ኢየሩሳሌም ፡) ያድናቸ
ዋል ፡ አስቀድሜ ፡ የነገርኩህ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአ
ትም ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።
፴፭ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ሕልምህ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡
ትርጓሜውም ፡ እንደዚህ ፡ ነው ።

ይህን ፡ ምሥጢር ፡ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ ፴፮
ብሔር ፡ ላንተ ፡ ብቻ ፡ እንድታውቀው ፡ አደረ
ገህ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ያየኸውን ፡ ሁሉ ፡ በብራና ፡ ፴፯
ጻፈው ፡ በተሠወረ ፡ቦታም ፡ አኑረው ።
ይህን ፡ ምሥጢር ፡ በልቡናቸው ፡ ለመጠበቅ ፡ ፴፰
እንዲቻላቸው ፡ አንተ ፡ ለምታውቃቸው ፡ ላቀ
ቆች ፡ ሰዎች ፡ አስተምራቸው ።
አንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሊገልጽልህ ፡ የወ ፴፱
ደደውን ፡ታይ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ሰባት ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ተቀመጥ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተለይቶ ፡ ሄደ ፡ እሊህ ፡ ሰባት ፡ ፵
ቀኖች ፡ እንዳለፉ ፡ እኔም ፡ ወዳገር ፡ እንዳልገ
ባሁ ፡ ሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ትንሹም ፡
ትልቁም ፡ ወገኖቼ ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስበው ፡ ወደኔ ፡
መጡ ።
አንተን ፡ ምን ፡ በደልንህ ፡ እኛን ፡ ትተኸን ፡ ፵፩
በዚህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ምንስ ፡
አሳዘንህ ።
ከሚለቀሙት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ፍሬ ፡ እን ፵፪
ዲቀር ፡ በጨለማ ፡ቦታ ፡ ውስጥም ፡ ፋና ፡ እን
ዲያበራ ፡ በጥልቅ ፡ ባሕርም ፡ ውስጥ ፡ወደብ ፡
መርከቡን ፡ጸጥ ፡ እንዲያደርግ ፡ ከነቢያት ፡ ሁሉ ፡
አንድ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ቀርተኸናልና ፡ አንተን ፡
ምን ፡ በደልንህ ፡ አሉኝ ።
ወይስ ፡ ያገኘችን ፡ መከራ ፡ አልበቃችንምን ። ፵፫
በዚያ ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ እኛ ፡ የምናሻላቸው ፡ ፵፬
አይደለንምና ፡ አንተስ ፡ የምትለየን ፡ ከሆነ ፡
ጽዮን ፡ በተቃጠለች ፡ ጊዜ ፡ በተሻለን ፡ ነበር ፡
አሉት ።
ይኸንን ፡ ተናግረው ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ፵፭
አለቀሱ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስም ፡ አጠራራችን ፡ ፵፮
አለና ፡ የማይዘነጋን ፡ እሱም ፡ ጽኑ ፡ ነውና ፡
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ እመኑ ።
የእስራኤልም ፡ ወገኖች ፡ አትዘኑ ፡ ብዬ ፡ መለ ፵፯
ስሁላቸው ።
እኔስ ፡ አልተዋችሁም ፡ ከናንተም ፡ አልርቅም ፡ ፵፰
ነገር ፡ ግን ፡ ወደዚህ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ የመጣሁ ፡
ስለ ፡ ጽዮን ፡ ጥፋት ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡
ተድላ ፡ ደስታችንን ፡ ተክትሎ ፡ ስለ ፡ መጣብ
ንም ፡ መከራ ፡ ይቅርታን ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡
ነው ፡ አለ ።
አሁንም ፡ ሁላችሁም ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ግቡ ፡ ፵፱
እኔም ፡ ወደናንተ ፡ እመጣለሁ ።
ከነዚህም ፡ ወራቶች ፡ በኋላ ፡ ባገራችሁ ፡ ወዳለ ፡ ፶
በታችሁ ፡ ግቡ ፡ እንዳልኋቸው ፡ ሕዝቡም ፡ ወደ ፡
ቤታቸው ፡ ገቡ ።
እኔ ፡ ግን ፡ እንዳዘዘኝ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ በምድረ ፡ ፶፩
በዳው ፡ ውስጥ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጥሁ ፡ ከም
ድረ ፡ በዳ ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ ተመገብሁ ፡ በነዚያም ፡
በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ ከምድረ ፡ በዳው ፡ ቅጠል ፡
በላሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ ከዚህም ፡ ከሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡
ሕልምን ፡ አየሁ ።
፪፤ እነሆ ፡ጽኑ ፡ ነፋስ ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ አየሁ ፡ የባ
ሕርም ፡ ማዕበል ፡ ሞገዱ ፡ ሁሉ ፡ ታወከ ።
፫፤ ያ ፡ ነፋስ ፡ በሰው ፡ አምሳል ፡ ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡
አያለሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሰማይ ፡ ደመናዎች ፡
ጋራ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ፡ ፊቱን ፡
መልሶ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡
ወደሱ ፡ ይመጣል ።
፬፤ ቃሉ ፡ እየወጣ ፡ ሁሉ ፡ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ይቀል
ጣል ፡ ሰም ፡ እደሮ ፡ ማር ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ በቀረበ ፡
ጊዜ ፡ እንዲቀልጥ ፡ ቃሉን ፡ የሰሙ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ይቀልጣሉ ።
፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡
ሰዎችን ፡ ከባሕር ፡ የወጣ ፡ ይኸን ፡ ሰው ፡ ይጣ
ሉት ፡ ዘንድ ፡ ከራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ሲሰበሰቡ ፡
አየሁ ።
፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሠራ ፡ በላዩም ፡
ላይ ፡ ተቀመጠ ፡ (መስቀል ።)
፯፤ ከመስቀል ፡ ያደረሰውን ፡ መርምሬ ፡ ላውቅ ፡
ወደድሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ማወቅ ፡ ተሳነኝ ።
፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሊይዙት ፡ የተሰበሰቡ ፡ (አይ
ሁድ ፡) ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ፈሩ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይይ
ዙት ፡ ዘንድ ፡ ደፋፈሩ ።
፱፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በከበቡት ፡ ጊዜ ፡ ወደሱም ፡
በመጡ ፡ ጊዜ ፡ በነሱ ፡ ሥልጣኑን ፡ አላጸናባቸ
ውም ፡ ጦሩንም ፡ አላነሣባቸውም ፡ የበዳ ፡ ፀብ
ቱንም ፡ ምንምን ፡ አላነሣባቸውም ።
፲፤ ከአፉ ፡ የእሳት ፡ ማዕበልን ፡ ከከንፈሩ ፡ የእሳት ፡
ነበልባልን ፡ ከንደበቱም ፡ የእሳት ፡ ፍምን ፡
እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ አወጣ ፡ እንጂ ፡ ሥልጣ
ኑን ፡ አልገለጸባቸውም ፡ ያ ፡ የእሳት ፡ ማዕበል ፡
ያ ፡ የእሳት ፡ ነበልባል ፡ ያ ፡ የእሳት ፡ ፍሙም ፡
ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሆነ ፡ በከበቡት ፡ ሊገድሉትም ፡
ዘንድ ፡ በመጡ ፡ በነዚያ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡
ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ ሆኖ ፡ ወረደባቸው ።
፲፩፤ ከአቃጠሏቸው ፡ ጢስ ፡ ከመዳቸው ፡ ትቢያ ፡
በቀር ፡ ከለሳቸው ፡ የሚድን ፡ እስኪታጣ ፡ ድረስ ፡
ሁሉንም ፡ አቃጠላቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተነ
ሣሁ ።
፲፪፤ ከተነሣሁም ፡ በኋላ ፡ ያንን ፡ ሰው ፡ ከዚህ ፡ ሲወ
ርድ ፡ አየሁት ፡ (ክርስቶስን ፡) ስምሞች ፡ የሚ
ሆኑ ፡ ብዙ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ወደሱ ፡ ጠራ ።
፲፫፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ወደሱ ፡ መጡ ፡ (ሐዋርያት ፡)
ከነሳቸውም ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ አሉ ፡ ከለሳቸው ፡
ያዘኑም ፡ አሉ ፡ ከለሳቸው ፡ የታሰሩ ፡ አሉ ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ደንግጬ ፡
ተነሣሁ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ለመንኩ ።
፲፬፤ ቀድሞ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡ ጌትነትህን ፡ ለኔ ፡ ለባር
ያህ ፡ አሳየኸኝ ፡ ልመናዬን ፡ እንድትሰማልኝ ፡
አደረግህልኝ ።
፲፭፤ አሁንም ፡ የዚህ ፡ የሕልሜን ፡ ትርጓሜ ፡ዳግ
መኛ ፡ ንገረኝ ።
ነገር ፡ ግን ፡ እኔስ ፡ እንደምጠራጠረው ፡ በነዚያ ፡ ፲፮፤
ወራቶች ፡ ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ይልቁ
ንም ፡ ላልነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።
በኋላ ፡ ዘመን ፡ የሚቆያቸውን ፡ ገና ፡ ያልደረሰ ፲፯፤
ላቸውን ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ ባለማወቅ ፡
ክደው ፡ ያዝናሉ ፡ ወዮላቸው ።
በሐሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ መከራ ፲፰፤
ውን ፡ ፈጽመው ፡ አውቀውታልና ፡ በዘመኑ ፡
ለነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁላቸው ።
በዚህ ፡ ሕልም ፡ እንዳየሁ ፡ ጽኑ ፡ ጭንቅ ፡ ብዙ ፡ ፲፱፤
ድካምን ፡ ያያሉና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወዮላቸው ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ ሳይደርስ ፡ መሞት ፡ ፳፤
ይሻላል ፡ ደመና ፡ ታይቶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እን
ዲጠፋ ፡ ቢሞቱ ፡ ይሻላቸዋል ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡
የምታገኛቸውን ፡ መከራ ፡ አያውቁም ።
መለሰልኝ ፡ እንዲህን ፡ የሕልምህን ፡ ትርጓሜ ፡ ፳፩፤
እነግርሃለሁ ፡ ይህን ፡ የምትጠይቀኝንም ፡ ነገር ፡
እተረጒምልሃለሁ ።
ስለሚቀሩት ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚኖ ፳፪፤
ሩበትም ፡ ሰዎች ፡ ተናግረሃልና ፡ ትርጓሜው ፡
እንዲህ ፡ ነው ።
በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ ያን ፡ መከራ ፡ የሚቀበሉትን ፡ ፳፫፤
ሰዎች ፡ ያም ፡ መከራ ፡ የሚያገኛቸውን ፡ ሰዎች ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ሃይማኖትና ፡ በጎ ፡
ምግባር ፡ ጽናትም ፡ ያላቸውን ፡ ሰዎች ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ይጠብቃቸዋል ።
ነገር ፡ ግን ፡ አስቀድመው ፡ ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሐ ፳፬፤
ሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ሕያዋን ፡ ሁነው ፡ የተገኙ ፡ ሰዎች ፡
ፈጽመው ፡ ክቡራን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ዕወቅ ።
የዚህስ ፡ የሕልምህ ፡ ትርጓሜ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ፳፭፤
ከባሕር ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ሰው ።
ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ያድን ፡ ዘንድ ፡ ለኋላ ፡ ፳፮፤
ዘመን ፡ አብ ፡ ያዘጋጀው ፡ ይህ ፡ ወልድ ፡ ነው ፡
ከመከራም ፡ የተረፉትን ፡ ሰዎች ፡ እሱ ፡ በተ
ድላ ፡ በደስታ ፡ ያኖራቸዋል ።
እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ ሆኖ ፡ ካፉ ፡ እሳት ፡ ነበል ፳፯፤
ባል ፡ የሳት ፡ ፍሕም ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ።
ጦሩን ፡ ሳያነሣ ፡ የበዳ ፡ ፀብቱን ፡ ሳያነሣ ፡ የከበ ፳፰፤
በትን ፡ እሊህን ፡ ብዙዎችን ፡ ያጠፋቸው ፡ ሊገ
ድሉት ፡ የመጡትንም ፡ ሲያጠፋቸው ፡ ያየኸው ፡
ይህ ፡ ትርጓሜው ፡ እንዲህ ፡ ነው ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፱፤
የሚያድንበት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ እስበሳቸው ፡ ይወነጀላሉ ። ፴፤
በከተማ ፡ ያሉቱ ፡ ሰዎች ፡ በከተማ ፡ካሉት ፡ ፴፩፤
ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ፡ በገጠርም ፡ ያሉቱ ፡
ሰዎች ፡ በገጠር ፡ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ይዋጋሉ ፡
ሠራዊት ፡ ከሠራዊት ፡ ነገሥታት ፡ ከነገሥታቱ ፡
ጋራ ፡ ይዋጋሉ ።
ይህም ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ ያሳየሁህ ፡ ፴፪፤
ምልክቱም ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከባሕር ፡
ሲወጣ ፡ ያየኸው ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ይገለጣል ።
ቃሉንም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አገ ፴፫፤

ሮቻቸውን ፡ አርስበርሳቸውም ፡ የሚጣሉበትን፡
ጠቦቻቸውንም ፡ ይተዋሉ ።
፵፬፤ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ ሰዎች ፡ አንድነት ፡ ተሰብ
ስበው ፡ ይበዛሉ ፡ መጥተው ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡
አንድ ፡ ወደዱ ፡ ያየኸው ።
፵፭፤ እሱ ፡ ግን ፡ በመስቀል ፡ ይሰቀላል ።
፵፮፤ መስቀል ፡ ይዘጋጃል ፡ ለሁሉም ፡ ፈጽሞ ፡ ተዘ
ጋጅቶ ፡ ይታያል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡
ወደ ፡ ተደረገ ፡ በሰው ፡ ፈቃድ ፡ ወዳልተደረገ ፡
ወደ ፡ መስቀል ፡ ሲወጣ ፡ ያየኸው ።
፵፯፤ ኃጢአት ፡ ለመሥራት ፡ እንደ ፡ ዓውሎ ፡ ነፋስ ፡
ፈጣን ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብን ፡ በኃጢአታቸው ፡
የሚሰድቡቸው ፡ ተቀዳሚ ፡ ተከታይ ፡ የሌለው ፡
ይህ ፡ ወልድ ፡ ነው ፡ የኃጢአታቸውንም ፡ ፍዳ ፡
በፊታቸው ፡ ይገልጥባቸዋል ፡ ኃጢአትም ፡
ለመሥራት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ የሆኑ
ትም ፡ ሰዎች ፡ ጽኑ ፡ ፍዳ ፡ ያመጣባቸዋል ።
፵፰፤ ኃጢአት ፡ ለመሥራት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ፍም ፡
የሆኑትን ፡ ሰዎች ፡ ድካም ፡ ሳይኖርበት ፡ ከኃጢ
አታቸው ፡ ጋራ ፡ ያጠፋቸዋል ።
፵፱፤ ስምሞቹ ፡ የሆኑ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያየሃቸውም ፡
እነዚህ ።
፶፤ እኒህ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በስልምናሰር ፡ ዘመን ፡
ከገራቸው ፡ የተማረኩ ፡ ስልምናሰር ፡ በነገሠ ፡
ጊዜ ፡ የማረካቸው ፡ በፈሳሹ ፡ ውሃ ፡ ማዶ ፡ ያኖ
ራቸው ፡ ዘጠኙ ፡ ነገድ ፡ ተኩል ፡ ናቸው ፡ ወደ ፡
ሰውቀት ፡ ተመለሱ ፡ ለሰውቀትም ፡ ሌላ ፡ ሆኑ ።
፶፩፤ የወገናቸውን ፡ ነገድ ፡ ይተዉ ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡
ወገን ፡ ወደማይኖርበት ፡ ሀገርም ፡ ይሄዱ ፡
ዘንድ ።
፶፪፤ በሀገራቸው ፡ ሳሉ ፡ ያልጠበቁት ፡ ሕጉን ፡ ይጠ
ብቁ ፡ ዘንድ ፡ እነሣቸው ፡ ይህችን ፡ ምክር ፡ ከል
ቡናቸው ፡ አወጡት ።
፶፫፤ መግቢያቸው ፡ ጠባብ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ኤፍ
ራጥስም ፡ ገቡ ።
፶፬፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምልክት ፡ አደረገላ
ቸው ፡ የፈሳሹም ፡ ምንጭ ፡ እስኪያልፉ ፡ ድረስ፡
አቆመላቸው ።
፶፭፤ አገሩ ፡ ግን ፡ ዓመት ፡ ከመንፈቅ ፡ ያስሄዳል ፡ የሀ
ገሩም ፡ ስም ፡ አዛፍ ፡ ይባላል ።
፶፮፤ እስከ ፡ ኋላ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ኖሩ ፡ ከዚ
ህም ፡ ዳግመኛ ፡ ወደየሀገራቸው ፡ ይመለሱ ፡
ዘንድ ፡ ባላ ።
፶፯፤ ይሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ የፈሳሹም ፡ ምንጭ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ዳግመኛ ፡ ያቆምላቸዋል ።
፶፰፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥላሴ ፡ ብዙዎችን ፡ ወሰዷቸው ፡
የአየኸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ እነሱም ፡ በከበረ ፡ መን
ግሥት ፡ ሰማያት ፡ ይገኛሉ ።
፶፱፤ በሱ ፡ የተሰበሰቡ ፡ እነዚያን ፡ ብዙዎች ፡ ሰዎች ፡
ባጠፋቸው ፡ ጊዜ ፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ የቀሩትን ፡ ወገ
ኖች ፡ ያጸናቸዋል ።
፷፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ ምልክቱን ፡ ያሳያቸዋል ።
፷፩፤ እኔም ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ይህንን ፡ ንገረኝ ፡ ከባ
ሕር ፡ መካከል ፡ ሰው ፡ ሲወጣ ፡ እኔ ፡ ያየሁት ፡
ስለ ፡ ምንድነው ፡ አልሁት ።
ማንም ፡ ማን ፡ በጥልቅ ፡ ባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፷፪፤
ውን ፡ ማወቅ ፡ እንዳይችል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡
ሰዎችም ፡ ክርስቶስን ፡ እንደዚሁ ፡ ማንም ፡
ማን ፡ ማወቅ ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ ሰዓቱ ፡ ቀኑ ፡
በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡
ያሉት ፡ ሰዎችም ፡ ማወቅ ፡ አይችሉም ።
ያየኸው ፡ የሕልምህም ፡ ትርጓሜው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ፷፫፤
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ላንተ ፡ ብቻ ፡ አሳየሁህ ።
ግዳጅህን ፡ ትተህ ፡ የኔን ፡ ግዳጅ ፡ ተከትለሃልና ፡ ፷፬፤
ሕጌንም ፡ ፈልገሃልና ።
አነዋወርህን ፡ ለውጠሃል ፡ ተዘጋጅተሃልና ፡ ጥበ ፷፭፤
ብንም ፡ እናት ፡ አድርገሃልና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እንደዚህ ፡ ገለጥሁልህ ፡ ዋጋህ ፡ ፷፮፤
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ አለና ፡ እንግዲህስ ፡
ወዲህ ፡ ከጥቂት ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ወደኔ ፡ ና ፡ የምነ
ግርህ ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ አለና ፡ ድንቅ ፡ ነገርም ፡ እተ
ረጕምልሃለሁ ፡ ወደኔ ፡ ና ።
እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሚ ፡ እያመሰገንሁት ፡ በየ ፷፯፤
ቀኑ ፡ ስለሚያደርገው ፡ ስለ ፡ ታምራቱ ።
ዘመናቱንም ፡ እንደሚሠራው ፡ አድርጌ ፡ በየዘ ፷፰፤
መኑም ፡ እንደሚሠራው ፡ አድርጌ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ፈጽሚ ፡ እያመሰገንሁት ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ሄድኩ ፡ በዚያም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ አደርሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ከእንጨት ፡ሥር ፡ ተቀ ፩፤
ምጬ ፡ ሳለሁ ።
ከዚያች ፡ እንጨት ፡ አፋዛዣ ፡ ቃል ፡ መጣ ፡ ፪፤
ዕዝራ ፡ ዕዝራ ፡ ብሎ ፡ ጠራኝ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡
አለሁ ፡ አልሁት ፡ ተነሥቼም ፡ ቆምሁ ።
ሙሴን ፡ ፈጽሚ ፡ ታየሁት ፡ ወገኖቼ ፡ እስራ ፫፤
ኤል ፡ ለግብፅ ፡ ሰዎች ፡ በተገዙ ፡ ጊዜ ፡ ጳጦስ ፡
በሚባል ፡ እንጨት ፡ ሥር ፡ ተናገርሁት ።
ወደ ፡ ግብፅ ፡ ላክሁት ፡ ወገኖቼንም ፡ ከግብፅ ፡ ፬፤
አወጣኋቸው ፡ ሙሴንም ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡
ወሰድሁት ፡ ብዙ ፡ ዘመንም ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ አኖ
ርሁት ።
ብዙ ፡ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ ነገርሁት ፡ የዘመኑንም ፡ ፭፤
ምሥጢር ፡ አሳየሁት ፡ የኋላውንም ፡ ዘመን ፡
ፈጽሚ ፡ ነገርሁት ።
ይህን ፡ ነገር ፡ ተናገር ፡ ይህን ፡ ሠውር ፡ ብዩ ፡ ፮፤
አዘዝሁት ።
አሁንም ፡ ላንተ ፡ የነገርሁህን ፡ ያን ፡ ነገር ፡ ፯፤
ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ እነግርሃለሁ ።
ያየኸው ፡ ሕልምህን ፡ የሰማኸውን ፡ ትርጓሜ ፰፤
ውንም ፡ በልቡናህ ፡ ጠብቀው ።
መላእክት ፡ ከሰው ፡ ለይተው ፡ ይወስዱሃልና ፡ ፱፤
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዓለም ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡
እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በሉበት ፡ ቦታ ፡ ከል
ጆች ፡ ጋራ ፡ ትኖራለህና ፡ የሰማኸውን ፡ በልቡ
ናህ ፡ አስተውለው ።
ይህ ፡ ዓለም ፡ የሕፃንነቱ ፡ ወራት ፡ አልፏልና ፡ ፲፤
ዘመኑም ፡ አርጅቷልና ።

፲፩፤ ይህ ፡ ዓለም ፡ የሚያልፍበት ፡ ዘመኑ ፡ ከዓሥር ፡
ተከፍሏልና ፡ እስከ ፡ ዓሥርም ፡ ድረስ ፡ ደርሷ
ልና ።
፲፪፤ የዓሥረኛው ፡ እኩሌታው ፡ ቀርቷልና ።
፲፫፤ አሁን ፡ ቤትህን ፡ አዘጋጅ ፡ ያዘኑትንም ፡ ደስ ፡
አሰኛቸው ፡ አዋቆቻቸውንም ፡ ልብ ፡ አስደርጋ
ቸው ፡ የምታልፍ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡ ተዋት ።
፲፬፤ የኀዘንን ፡ አሳብ ፡ እንግዲህ ፡ ተው ፡ የፈራሽ ፡
የበሰበሽ ፡ ሰው ፡ አሳብን ፡ ተው ፡ የሚሞት ፡
ሰው ፡ አሳብን ፡ ተው ፡ አለመሞትን ፡ ገንዘብ ፡
አድርግ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
ፈጥነህ ፡ ትሔድ ፡ ዘንድ ፡ ምግባር ፡ ትሩፋት ፡
ሥራ ።
፲፭፤ ይች ፡ ያየሃት ፡ መከራ ፡ ዛሬ ፡ ደርሳለችና ፡ እን
ግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ዳግመኛ ፡ ከሷ ፡ የምትከፋ ፡
መከራ ፡ ትደረጋለች ።
፲፮፤ ዓለም ፡ እያረጀ ፡ እየደከመ ፡ ይሔዳልና ፡ እንደ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡
ክፋታቸው ፡ ትበዛለች ።
፲፯፤ ይህ ፡ ያየኸው ፡ ሐሳዊ ፡ መሢሕ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡
ስለ ፡ ቸኩለ ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ ትጠፋለችና ፡ አሰ
ትም ፡ ነገር ፡ ትጸናለች ።
፲፰፤ መለስሁለት ፡ እንዲህ ፡ አልሁት ፡ እንግዲህስ ፡
ወዲህ ፡ በፊትህ ፡ እናገራለሁ ።
፲፱፤ አቤቱ ፡ እኔ ፡ እንዳዘዝከኝ ፡ እሔዳለሁና ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ አስተምራ
ቸዋለሁ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ዳግመኛ ፡ የሚወ
ለዱትን ፡ ሰዎች ፡ ማን ፡ ያስተምራቸዋል ።
፳፤ ይህ ፡ ዓለም ፡ በድንቁርና ፡ አለና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ዕውቀት ፡ የላቸውም ።
፳፩፤ አሪትህ ፡ ጠፍታለችና ፡ የሠራሃውን ፡ ሥራ ፡
ትሠራው ፡ ዘንድ ፡ ያለህንም ፡ የሚያውቀው ፡
የለም ።
፳፪፤ በፊትህስ ፡ ባለሟልነትን ፡ ካገኘሁ ፡ መንፈስ ፡
ቅዱስን ፡ ላክልኝና ፡ ከጥንቱ ፡ ጀምሮ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ልጻፍ ፡ ሊድኑ ፡ የወ
ደዱ ፡ ሰዎች ፡ የደኅንነት ፡ መንገድ ፡ ማግኘት ፡
ሰው ፡ ይችል ፡ ዘንድ ፡ በአሪትህ ፡ እንዳለ ፡ አድ
ርጌ ፡ እጽፍ ፡ ዘንድ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡ ላክ
ልኝ ።
፳፫፤ መለሰልኝ ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡ ሔደህ ፡ ወገኖች
ህን ፡ ሰብስባቸው ፡ እስከ ፡ አርባ ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡
እንዳይፈልጉህ ፡ አትፈልጉኝ ፡ በላቸው ።
፳፬፤ አንተ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ብራና ፡ ሰብስብ ፡ እነሳቸው ፡
ለጽፈት ፡ ብልሆች ፡ ናቸውና ፡ ሶርያ ፡ ደርብያን ፡
ሰላምያን ፡ ኢቀናን ፡ አሳሄል ፡ እሊህ ፡ አምስ
ቱን ፡ ሰዎች ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ አምጣቸው ።
፳፭፤ ወደዚህ ፡ ና ፡ በልቡናህ ፡ የጥበብ ፡ ዕውቀትን ፡
አሳድርብሃለሁ ፡ ትጽፍ ፡ ዘንድ ፡ ያለህን ፡ ሁሉ ፡
እስክትጨርስ ፡ ድረስ ፡ እንግዲህ ፡ ያቺ ፡ ዕው
ቀት ፡ አትለይህም ።
፳፮፤ በጨረስህም ፡ ጊዜ ፡ ገልጠህ ፡ የምታደርገው ፡
አለ ፡ የምትሠውርም ፡ ነገር ፡ አለ ፡ ለአዋቂዎ
ችም ፡ ታስተምራቸዋለህ ፡ ነገ ፡ በዚህ ፡ ሰዓት ፡
ትጽፍ ፡ ዘንድ ፡ ትጀምራለህ ፡ አለኝ ።
እንደ ፡ አዘዘኝ ፡ ሔጄ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰበሰ ፳፯፤
ብሁ ።
እስራኤል ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ስሙ ። ፳፰፤
አባቶቻችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ግብፅ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ፳፱፤
ኖሩ ፡ ከግብፅም ፡ አወጣቸው ።
የደኅንነት ፡ ሕግን ፡ ተቀብለው ፡ አልጠበቁም ፡ ፴፤
ከነሳቸውም ፡ በኋላ ፡ ያላችሁት ፡ እናንተም ፡
እግዚአብሔርን ፡ ካዳችሁት ።
ምድረ ፡ ርስትን ፡ ሰጠን ፡ ጽዮን ፡ የምትባል ፡ ፴፩፤
ሀገርንም ፡ አወረሰን ፡ እላንተም ፡ አባቶቻች
ሁም ፡ ካዳችሁት ፡ እርሱንም ፡ መበደል ፡ አል
ተዋችሁም ፡ የአዘዛችሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ሕጉን ፡ አልጠበቃችሁም ።
እውነተኛ ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ የሰ ፴፪፤
ጣችሁን ፡ ቀማችሁ ።
አሁንም ፡ እናንተ ፡ በዚህ ፡ በባቢሎን ፡ አላችሁ ፡ ፴፫፤
ወንድሞቻችሁ ፡ ግን ፡ ከናንተ ፡ ተለይተው ፡
በኢየሩሳሌም ፡ አሉ ።
ልቡናችሁን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያስገዛችሁት ፡ ፴፬፤
እንደዚሁ ፡ ልቡናችሁን ፡ የገሠፃችሁት ፡ እን
ደሆነ ፡ ሕጉንም ፡ የጠበቃችሁት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
አትሞቱም ።
ከሞት ፡ በኋላ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያመጣልና ፡ እኛ ፴፭፤
ንም ፡ በሕይወት ፡ እያኖረንምና ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡
የጻድቃን ፡ ስማቸው ፡ ይገለጣል ፡ የኃጢአተ
ኞችም ፡ ሥራቸው ፡ ይገለጣል ።
እናንተ ፡ ወደኔ ፡ የሚመጣ ፡ አይኑር ፡ እስከ ፡ ፴፮፤
አርባ ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ አትፈልጉኝ ።
እንዳዘዘኝ ፡ እሊህን ፡ አምስቱን ፡ ሰዎች ፡ ይዤ ፡ ፴፯፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳው ፡ ሔደን ፡ በዚያም ፡ ተቀ
መጥን ።
በማግሥቱ ፡ ቃል ፡ ዕዝራ ፡ ዕዝራ ፡ ብሎ ፡ ፴፰፤
ጠርቶ ፡ አፍህን ፡ ክፈት ፡ እኔም ፡ የማጠጣህን ፡
ጠጣ ፡ አለኝ ።
አፌንም ፡ በከፈትሁ ፡ ጊዜ ፡ ውሀ ፡ የተመላ ፡ ፴፱፤
መልኩ ፡ እሳት ፡ የሚመስል ፡ መጠጥን ፡ አጠ
ጣኝ ።
አንሥቼ ፡ ጠጣሁት ፡ ልቡናየም ፡ ፈጽሞ ፡ ዕው ፵፤
ቀትን ፡ ተናገረ ፡ በልቡናየ ፡ ዕውቀት ፡ በዛ ፡ ልቡ
ናየም ፡ ትጠብቀዋለች ፡ ታስበዋለች ።
አፌ ፡ ተከፈተ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ ዕውቀት ፡ ፵፩፤
አልተወሰነብኝም ።
ለነዚያ ፡ ላምስቱ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ዕው ፵፪፤
ቀትን ፡ ገለጸላቸው ፡ የማያውቁት ፡ ምልክት ፡
የሆነ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ቀጥለው ፡ ቀጥለው ፡ ጻፉ ፡
በዚያም ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ፡ እነሱስ ፡
ቀን ፡ ቀን ፡ ይጽፉሉ ።
ማታ ፡ ማታ ፡ ይመገቡሉ ፡ እኅል ፡ ይበላሉ ፡ እኔ ፡ ፵፫፤
ግን ፡ ቀን ፡ እጽፋለሁ ፡ ሌሊትም ፡ ዝም ፡ አል
ልም ።
በነዚያ ፡ በአርባው ፡ ቀኖች ፡ ሐያ ፡ አራት ፡ መጻ ፵፬፤
ሕፍት ፡ ተጻፉ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ አርባ ፡ ቀኖች ፡ በተፈ ፵፭፤

ጸሙ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተናገረኝ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ የጻፍኩትን ፡ ያንን ፡ ገልጠህ ፡ አድር
ገው ፡ ያነበው ፡ ዘንድ ፡ የሚገባው ፡ የማይገበ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ያንብበው ።
፶፯ የውቀት ፡ ምሥጢር ፡ የጥበብም ፡ ምሥጢር ፡
እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሃም ፡ ያለ ፡ ዕውቀት ፡ ላላ
ቸው ፡ አለቆች ፡ ስሆኑ ።
፶፰ ሰዎች ፡ ታስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ተመ
ልከት ።
፶፱ እንዳዘዘኝም ፡ አደረግሁ ፡ በአራተኛውም ፡
ዘመን ፡ ከሚቈጠሩ ፡ ከብዙ ፡ ሱባዔ ፡ በምስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ በተፈጠረ ፡ ከምስት ፡
ሺህ ፡ ዘመን ፡ ኋላ ፡ ጨረቃ ፡ ሥርቅ ፡ በደረገች ፡
ጨለማዋን ፡ በአጣች ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ በሦ
ስተኛው ፡ ወር ።
፷ በዘጠና ፡ አንደኛው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ጽፎ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ መላእክት ፡ ዕዝራን ፡ ይዘው ፡ እንደሱ ፡
ያሉ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ ብሔረ ፡
ሕያዋን ፡ ወሰዱት ፡ እሱም ፡ ዕዝራ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ጥበብ ፡ የጻፈ ፡ ተባለ ።

* * *

አነቃቅቶ ፡ ላስጀመረን ፡ አስጀምሮ ፡ ላስፈጸ
መን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በእውነት ፡ ለዘላለሙ ፡
ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ዕዝራ ፡ የተናገ
ረው ፡ ነገር ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።
እውነት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ነው ፡ ይሁን ፡ ይሁን ፡
ይደረግልን ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ዕ ዝ ራ ፡ ካ ል ዕ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩፤ ኢዮስያስ ፡ ለፈጣሪው ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡ በጉን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ አመጣ ፡ በመጀመሪያ ፡ በሚያዝያ ፡ አሥ
ራራት ፡ ቀን ፡ በጉን ፡ ሠዉ ።
፪፤ ካህናቱን ፡ በየማዕርጋቸው ፡ አቆማቸው ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡
በየሰሞናቸው ፡ ሠራቸው ።
፫፤ ሌዋውያኑንም ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ለተሾሙ ፡
ለካህናቱ ፡ ተገዙ ፡ የንጉሡ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡
ሰሎሞን ፡ በሠራው ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ የሕጉ ፡ ማደሪያ ፡ ታቦተ ፡ ጽዮን ፡ በም
ትመሰገንበት ፡ ሥርዓት ፡ አክብሯቸው ፡ አላ
ቸው ።
፬፤ ታቦተ ፡ ጽዮንን ፡ በጫንቃችሁ ፡ መሸከም ፡ አይ
ገባችሁም ። አሁንም ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አምልኩት ፡ የእስራኤልንም ፡ ወገኖች ፡
ደስ ፡ አሰኟቸው ።
፭፤ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ታሪክ ፡ በተጻ
ፈበት ፡ የልጁ ፡ የሰሎሞንም ፡ ገናንነት ፡ በተጻ
ፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ በሕዝባችን ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡
በየቦታችሁ ፡ በየሀገራችሁ ፡ በየነገዳችሁ ፡ ተዘ
ጋጁ ፡ የሌዊ ፡ ልጆች ፡ በወንድሞቻችሁ ፡ በእስ
ራኤል ፡ ፊት ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡
በቤተ ፡ መቅደስ ፡ በየቦታችሁ ፡ በየሹመታ
ችሁ ፡ ቁሙ ።
፮፤ በዓልንም ፡ አድርጉ ፡ ለወንድሞቻችሁም ፡ መሥ
ዋዕቱን ፡ አዘጋጁ ፡ ለሙሴ ፡ በተሰጠው ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ሥርዓት ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።
፯፤ ኢዮስያስም ፡ በዚያ ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ሦስት ፡
እልፍ ፡ ፍየሎችንና ፡ በጎችን ፡ ሦስት ፡ ሺህ ፡
ላሞችን ፡ ሰጣቸው ፡ ለካህናትና ፡ ለወገኖቹ ፡
ለሌዋዊም ፡ ልጆች ፡ ከንጉሥ ፡ ቤት ፡ እንዲህ ፡
ሰጠ ።

በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለተሾሙ ፡ ካህናት ፡ ለዘኬያ ፡ ፰፤
ስና ፡ ለኬልቅያስ ፡ ለሲሉያስም ፡ በዓል ፡ ሊያደ
ርጉበት ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ከስድስት ፡ መቶ ፡ በጎ
ችን ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ በሬችን ፡ እዘ ፡ ሰጠ ።
ሳሚያስና ፡ ኢኮንያስ ፡ ሰብያስና ፡ ወንድሙ ፡ ፱፤
ናትናኤል ፡ ኢዮራምና ፡ ኪያሎስ ፡ ሹማምት ፡
ነበሩ ። ሌዋውያንም ፡ በዓል ፡ ሊያደርጉበት ፡
ሺ ፡ በጎች ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ በሬችን ፡ ሰጣቸው ።
በሥርዓቱም ፡ የጸኑ ፡ ሌዋውያንና ፡ ካህናትም ፡ ፲፤
እንዲህ ፡ መልክም ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፡ ቂጣንም ፡
በየነገዳቸው ፡ ተመገቡ ።
በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ በኦሪት ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡ በሕ ፲፩፤
ዝቡ ፡ ፊት ፡ በያባቶቻቸው ፡ ሹመት ፡ መሥዋ
ዕቱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ።
በነጋውም ፡ እንደዚሁ ፡ አደረጉ ፡ እንደ ፡ ሥር ፲፪፤
ዓታቸው ፡ በጉን ፡ በእሳት ፡ አጤሱ ፡ መሥዋዕ
ቱንም ፡ በጋን ፡ ቀቀሉ ፡ በብረት ፡ ምጣድም ፡
ጠበሱ ።
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ያለውን ፡ መሥ ፲፫፤
ዋዕት ፡ ሰደዱላቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገልጋ
ዮች ፡ ለሚሆኑ ፡ ለወንድሞቻቸው ፡ ለአሮን ፡
ልጆች ፡ ሠዉላቸው ።
ካህናቱ ፡ ግን ፡ ከብዛቱ ፡ የተነሣ ፡ ከጊዜው ፡ ፲፬፤
እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ የሰባውን ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዉ ፡ ሌዋውያንም ፡ ለራሳቸው ፡ ለወንድሞቻ
ቸው ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡
አቀረቡ ።
ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ የካህናቱ ፡ የአሳፍ ፡ ፲፭፤
ልጆች ፡ ዳዊት ፡ በሠራው ፡ ሥርዓት ፡ በሹመ
ታቸው ፡ ጠንተው ፡ መሥዋዕቱን ፡ ሠዉ ፡ ከን
ጉሡ ፡ የተሾሙ ፡ ዘካርያስና ፡ አሳፍ ፡ ዐዱን
ስም ፡ ሠዉ ።
የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ደጃፍ ፡ የሚዘጉ ፡ በረኞ ፲፮፤
ችም ፡ ሠዉ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ ሌዋውያን ፡
ያዘጋጁላቸው ፡ ነበርና ፡ ከሰሞኑ ፡ የሚያጓድል ፡

አልነበረም ።
፲፯፤ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርበው ፡
ጨረሱ ።
፲፰፤ ንጉሡ ፡ ኢዮስያስ ፡ እንዳዘዘ ፡ ያንጊዜ ፡ በዓል ፡
አድርገው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡
መሥዋዕታቸውን ፡ አቀረቡ ።
፲፱፤ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ ያሉ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ቂጣ ፡ እየበሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የሚያከብሩት ፡
በዓለ ፡ ፋሲካን ፡ አደረጉ ።
፳፤ ከነቢዩ ፡ ከሳሙኤል ፡ ወዲህ ፡ በእስራኤል ፡
ዘንድ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ በዓል ፡ አልተደረገም ።
፳፩፤ የእስራኤልም ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ ኢዮስያስ ፡
እንዳደረገው ፡ ሌዋውያንና ፡ ካህናቱም ፡ ከኢየ
ሩሳሌም ፡ ተማርከው ፡ የነበሩ ፡ ተመልሰው ፡
በዚያ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ እስራኤል ፡
ሁሉና ፡ አይሁድም ፡ እንዳደረጉት ፡ በዓል ፡
አላደረጉም ።
፳፪፤ ኢዮስያስ ፡ በነገሠ ፡ በአሥራ ፡ ስምንት ፡ ዘመን ፡
ያንን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።
፳፫፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በተመላበት ፡
ልቡና ፡ ኢዮስያስ ፡ በፈጣሪው ፡ ፊት ፡ የሠራው ፡
ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ኖረ ።
፳፬፤ በቀድሞ ፡ ዘመን ፡ እንደተጻፈ ፡ ከነገሥታቱና ፡
ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎች ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ፈጽመው ፡ ስለበደሉ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ቃሉን ፡ አጸና ፡
ላሳዘኑት ።
፳፭፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ኢዮስያስ ፡ የሠራው ፡
ሥራ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡
የኤፍራጥስ ፡ ሰዎችን ፡ ለመውጋት ፡ በአዋጅ ፡
አርበኞችን ፡ ይዞ ፡ በዘመተ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮስያስ ፡
ወጥቶ ፡ በጠብ ፡ ተቀበለው ።
፳፮፤ የግብፅ ፡ ንጉሥም ፡ እኔ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ምን ፡
ጠብ ፡ አለኝ ፡ ብሎ ፡ ወደ ፡ ይሁዳው ፡ ንጉሥ ፡
ላከበት ።
፳፯፤ የኤፍራጥስን ፡ ወንዝ ፡ ሰዎች ፡ እዋጋለሁና ፡
ስለዚህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እኔ ፡ ገኸ ፡ ከሚሆን ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዝዤ ፡ የመጣሁ ፡
አንተን ፡ ልወጋ ፡ አይደለም ፡ እግዚአብሔር ፡
ከኔ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡ አለ ፡ እሱም ፡ ይረዳ
ኛል ፡ መንገዴን ፡ ልቀቅልኝ ፡ ከእግዚአብሔ
ርም ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ አለው ።
፳፰፤ ኢዮስያስም ፡ ከሠረገላዎቹ ፡ ጋራ ፡ ሆኖ ፡ መንገ
ዱን ፡ አለቅም ፡ አለ ፡ አኅዱስ ፡ በሚባል ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ይዋጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ጸና ፡ እንጂ ፡
ሲዋጋ ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በሱ ፡ የነገረውን ፡ ነገር ፡ መስማት ፡
እምቢ ፡ አለ ።
፳፱፤ አለቆችም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ኢዮስያስ ፡
ወረዱ ።
፴፤ ኢዮስያስም ፡ ብላቴኖቹን ፡ ተዋግቼ ፡ ደክሚያ
ለሁና ፡ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አውጡኝ ፡ አላቸው ፡
ብላቴኖቹም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከሰልፉ ፡ ውስጥ ፡ አወ
ጡት ።

በሌላ ፡ ሠረገላ ፡ ተቀምጦ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ፴፩፤
ገባ ፡ ከዚያው ፡ ሞቶ ፡ በባቱ ፡ መቃብር ፡ ተቀ
በረ ።
በይሁዳ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለኢዮስያስ ፡ አለቀሱ ፴፪፤
ለት ፡ ነቢዩ ፡ ኤርምያስም ፡ ለንጉሡ ፡ ለኢዮስ
ያስ ፡ አለቀሰለት ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስም ፡
ወንዶች ፡ ከሴቶች ፡ ጋር ፡ አለቀሱለት ፡ ሥር
ዓት ፡ አድርገው ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡
ይህ ፡ ለእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡
ተሰጠ ።
ይህም ፡ ሥርዓት ፡ የይሁዳ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ በተጣ ፴፫፤
ፈበት ፡ መጣፍ ፡ ተጣፈ ፡ ኢዮስያስም ፡ የሠራ
ውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በለጠግነቱም ፡ የእግዚ
አብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ማወቁን ፡ ፊትም ፡ ኋላም ፡
የሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያሥሩ ፡ ነገድ ፡ የሁ
ለቱ ፡ ነገድ ፡ የእስራኤል ፡ ነገሥታት ፡ ወግ ፡
ታሪክ ፡ በተጻፈበት ፡ መጣፍ ፡ ተጻፈ ።
ሕዝቡም ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ኢዮአክን ፡ ከተ ፴፬፤
ወለደ ፡ ሐያ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሆኖት ፡ ሳለ ፡ ስለ ፡
አባቱ ፡ ፈንታ ፡ አምጥተው ፡ አነገሡት ።
ኢኮንያስም ፡ ለእስራኤል ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፴፭፤
ሦስት ፡ ወር ፡ ነገሠ ፡ የግብፅ ፡ ፈርዖንም ፡ የሚ
ያነግሠው ፡ መስሎ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ገባ ።
ሕዝቡንም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ ፴፮፤
አንድ ፡ መክሊት ፡ ወርቅ ፡ አስገበራቸው ።
የግብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም ፡ የይሁዳውንም ፡ ፴፯፤
ንጉሥ ፡ ወንድም ፡ ኢዮአቄምን ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ አነገሠው ።
ኢዮአቄምም ፡ ሹማምንቱን ፡ አሠራቸው ፡ ወን ፴፰፤
ድሙ ፡ ዘርዮንንም ፡ አሥሮ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ ሰደ
ደው ።
ለይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ ኢዮ ፴፱፤
አቄም ፡ ከተወለደ ፡ ሐያ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡
ሆኖት ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ አደረገ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደ ፵፤
ነፆር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ዘመተ ፡ በሰንሰለት ፡
አሥሮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሰደደው ።
ናቡከደነፆርም ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገን ፵፩፤
በት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ማርኮ ፡ ወስዶ ፡ በባቢ
ሎን ፡ ባለ ፡ ቤቱ ፡ አኖረው ።
ይህም ፡ የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ወግ ፡ ታሪካቸው ፡ ፵፪፤
በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኤልያቄም ፡ ልጁ ፡ በነገሠ ፡ ፵፫፤
በስምንት ፡ ዘመን ።
ለሦስት ፡ ወር ፡ ከሥር ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ፵፬፤
ነገሠ ፡ እርሱም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ ሠራ ።
በዚያችም ፡ ዓመት ፡ ናቡከደነፆር ፡ እግዚአብ ፵፭፤
ሔር ፡ ከሚመሰገንበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ ጋራ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አገባው ።
ሴዴቅያስንም ፡ በተወለደ ፡ በ፳፩ ፡ ዘመኑ ፡ በኢ ፵፮፤
የሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ አነገሠው ፡ አሥራ ፡
አንድ ፡ ዘመንም ፡ ነገሠ ።

፵፯፤ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠራ ፡
በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ አፍ ፡ ከተናገረው ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የተነሣ ፡ አልፈራም ።
፵፰፤ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ ሲጼቅያስና ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ስም ፡ አስጠርቶ ፡ አማለው ፡ ክኅደ ፡
ልቡናውንም ፡ አጸና ፡ ልቡናውንም ፡ አስታበየ ፡
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕጉ
ንም ፡ ካደው ።
፵፱፤ ካህናቱና ፡ በሕዝቡ ፡ የተሾሙ ፡ ሹማምንቱ ፡
ከአሕዛብ ፡ በደል ፡ ይልቅ ፡ ፈጽመው ፡ ብዙ ፡
በደልን ፡ በደሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከብሯ ፡
ያለች ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚመሰገንባት ፡ ቤተ ፡
መቅደስንም ፡ በኃጢአት ፡ አሳደፉ ።
፶፤ ይራራላቸዋልና ፡ ለማደሪያው ፡ ለቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ ይራራልና ፡ መክሮ ፡ ይመልሳቸው ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩን ፡ ከመልአኩ ፡
ጋራ ፡ ወደ ፡ አባቶቻቸው ፡ ላከ ።
፶፩፤ እነዚያ ፡ ግን ፡ በላከው ፡ መልክተ ፡ ዘበቱበ
ቸው ፡ እግዚአብሔርም ፡ በነቢያት ፡ አድሮ ፡
በተናገረ ፡ ጊዜ ፡ በሕዝቡ ፡ እስኪፈረድባቸው ፡
ድረስ ፡ በነቢያት ፡ ይዘብቱባቸው ፡ ነበር ።
፶፪፤ ጣዖቱን ፡ አንድ ፡ አድርገው ፡ ያመልኩ ፡ ነበርና ፡
የከላውዴዎን ፡ አውራጃ ፡ የምትሆን ፡ የፋርሱ ፡
ነገሥታት ፡ ይዘምቱባቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፶፫፤ ዘምተው ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ በጦር ፡
ጐልማሶችን ፡ ገደሉ ፡ ለጐልማሳም ፡ ለቆንጆም ፡
ለትልቁም ፡ ለትንሹም ፡ ቢሆን ፡ አልራሩም ፡
ሁሉን ፡ ገደሉ ።
፶፬፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚያገለግሉበት ፡ ንዋየ ፡
ቅድሳቱን ፡ ጥቃቅኑንምና ፡ ታላላቁንም ፡ ዕቃ ፡
ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ታቦትንም ፡
ከቤተ ፡ መንግሥት ፡ ዕቃ ፡ ቤትም ፡ ያለውን ፡
ማዋኑን ፡ ሁሉ ፡ ማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡
ወሰዱ ።
፶፭፤ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡
አቃጠሉ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ቅጽሮን ፡ አፈ
ረሱ ፡ ግምቧን ፡ በእሳት ፡ አቃጠሉ ።
፶፮፤ በውጭ ፡ ያለውን ፡ ያማረውንም ፡ ዕቃዋን ፡
ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኤርምያስ ፡
አፍ ፡ የተናገረው ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ።
፶፯፤ ከጦር ፡ የቀሩ ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ሰዎቻቸውን ፡
የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ማርኮ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰ
ዳቸው ።
፶፰፤ ኢየሩሳሌም ፡ ዕረፍት ፡ በምታደርግበት ፡ ያለ ፡
ዩላት ፡ ዘንድ ፡ ሰባ ፡ ዘመን ፡ ይፈጸም ፡ ዘንድ ፡
በጠፉችበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ ከመታረስ ፡ ከመ
ቆፈር ፡ ታርፋለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ከመጀመሪያይቱ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ የፋርስ ፡
ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እስከ ፡ ነገሠበት ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡
አፍ ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡ ተፈጸመ ።
፪፤ እግዚአብሔርም ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ የቂሮስን ፡
ልቡና ፡ አነሣሣ ፡ በሚገዛው ፡ አገርም ፡ ሁሉ ፡
አዋጅ ፡ ነገረ ።
የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የእስራ ፫፤
ኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ለዘለዓለሙ ፡
አነገሠኝ ።
ስለ ፡ እናንተ ፡ የይሁዳ ፡ አውራጃ ፡ በምትሆን ፡ ፬፤
በኢየሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ እሠራለት ፡
ዘንድ ፡ አስነሣኝ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።
እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ይኑ ፭፤
ርና ፡ የይሁዳ ፡ ክፍል ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወጥቼ ፡ ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ከወገኖቼ ፡ የመረጠው ፡ ማነው ።
በያገራችሁ ፡ ያላችሁ ፡ ሁሉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ፮፤
የሚሠሩበት ፡ ወርቁን ፡ ብሩን ፡ በየአውራጃ
ችሁ ፡ ዕርዱ ።
እናንተም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ ፯፤
መቅደስ ፡ የሚሠሩበት ፡ ከብቱንና ፡ ፈረሱን ፡
ስለት ፡ ካለው ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ፈጸምራችሁ ፡ ሥጡ ፡
አለ ።
በነገደ ፡ ብንያምና ፡ በነገደ ፡ ይሁዳ ፡ አገሮች ፡ ፰፤
የተሾሙ ፡ ሹማምንት ፡ በየነገዳቸው ፡ ያውጡ ፡
ሕዝቡም ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ ያውጡ ፡
እግዚአብሔር ፡ ልቡናውን ፡ ያነሣሣለት ፡ ሁሉ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡
ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይውጣ ።
በውራጃቸው ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ በወርቅና ፡ ፱፤
በብር ፡ በከብትና ፡ በፈረስ ፡ ስለት ፡ ያለባቸ
ውም ፡ ሰዎች ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለመሥ
ራት ፡ ልቡናቸው ፡ የወደደ ፡ ሁሉ ፡ ይርዷ
ቸው ፡ አለ ።
ንጉሡ ፡ ቂሮስም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ፲፤
ማርኮ ፡ ወስዶ ፡ በጣዖቶቹ ፡ ቤት ፡ ያኖረውን ፡
የእግዚአብሔር ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ አወጣ ።
የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ቂሮስም ፡ በወጣው ፡ ጊዜ ፡ ፲፩፤
ለጠባቂው ፡ ለሚትረዳጢ ፡ ሰጠው ፡ በይሁዳ ፡
የተሾመ ፡ ሰልምናስም ፡ ከእርሱ ፡ እጅ ፡ ተቀበለ ፡
የወጭቱም ፡ ቁጥር ፡ እንዲህ ፡ ነው ፡ የወርቁ ፡
ወጭት ፡ ሠላሳ ፡ ነው ፡ የብሩም ፡ ወጭት ፡
አንድ ፡ ሺህ ፡ ነው ።
የብሩ ፡ ወጭት ፡ ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ነው ፡ የወርቁም ፡ ፲፪፤
ጣሳ ፡ ሠላሳ ፡ ነው ።
የብሩም ፡ ጣሳ ፡ ሁለት ፡ ሺህ ፡ ከራት ፡ መቶ ፡ ፲፫፤
አሥር ፡ ነው ።
ተመቶ ፡ የተሠራ ፡ ሌላ ፡ የጥቃቅኑ ፡ ዕቃ ፡ ሺ ፡ ፲፬፤
ነው ።
ስልምናሶር ፡ ከወሰደው ፡ ምርኮ ፡ ጋራ ፡ በባቢ ፲፭፤
ሎን ፡ የተቀበለው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያገ
ባው ፡ የብሩም ፡ የወርቁም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡
ሆኖ ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ከራት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ ዘጠኝ ፡
ነው ።
የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡ ፲፮
በይሁዳ ፡ አውራጃ ፡ ከነዚያ ፡ ወገን ፡ ያስቆጠሩ
ቸውም ፡ እሉ ፡ ሚጥራዳጢና ፡ ቤልሞስ ፡ ራቲ

ሞስና ፡ ጠቢልዮስ ፡ ጸሐፊ ፡ የሚሆን ፡ ሲሳዮስና ፡ ብሔል ፡ ቢጤልሞስ ፡ ከነዚህ ፡ በታች ፡ የተሾሙ ፡ እሊህ ፡ በሰማርያ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ በሌላም ፡ አገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ።

፲፯ ከባሮችህ ፡ ጸሐፊ ፡ ከሚ ፆን ፡ ከሰሚልዮስና ፡ ከሚሰግድልህ ፡ ከራቲምስ ፡ በፊንቂና ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በቂሌ ፡ ያሉና ፡ ከነርሳቸው ፡ በታች ፡ ከተሾሙ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የተላከች ፡ መልእክት ፡ ለጌታችን ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤክስስ ፡ ትድረስ ፡ ብለው ፡ ክታብን ፡ ጻፉ ።

፲፰ አሁንም ፡ ጌታችን ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ይህን ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ መቅደሷንና ፡ ቤተ ፡ መንግሥቱን ፡ ቅጽሯንና ፡ አደባባዩን ፡ አድሰው ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ ከንተ ፡ ወደኛ ፡ የመጡ ፡ አይሁድ ፡ ተንከለኛ ፡ ከዳተኛ ፡ አገር ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ሔዱ ።

፲፱ ያች ፡ አገር ፡ ከተሠራች ፡ ቅጽሯም ፡ ካለቀ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግብር ፡ አይገብሩም ፡ ዳግመኛም ፡ መንግሥታችንን ፡ ቀምተው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ አሳምረው ፡ ይሠራሉ ።

፳ አሁንም ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ።

፳፩ ያባቶቻችሁ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ ከተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ቂሮስ ፡ ላክ ።

፳፪ ያቺ ፡ ሀገር ፡ በገሩ ፡ ሁሉ ፡ ያሉ ፡ ነገሥታትን ፡ እንድታስከዳ ፡ ስለዚህ ፡ የተጻፈ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ ታገኛለህ ።

፳፫ አይሁድም ፡ ከአያቶቻቸው ፡ ጀምሮ ፡ ከዳተኞች ፡ እንደሆኑ ፡ ተጽፎ ፡ ታገኛለህ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያች ፡ አገር ፡ ትጥፋ ።

፳፬ አሁንም ፡ ጌታችን ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ነገር ፡ እንነግርህ ፡ ያች ፡ አገር ፡ ከተሠራች ፡ ቅጽሯም ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ከዚያ ፡ ወደፊንቂና ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ ወደምትሆን ፡ ወደቂሌ ፡ አያሳልፏችሁም ፡ አሉት ።

፳፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ለቤሔልማቴምና ፡ በጻፈለት ፡ ለራቲምስ ፡ ለጻፈው ፡ በሰሚልያስም ፡ በፊንቂስና ፡ በሰማርያ ፡ ለሚኖሩ ፡ ከነሳቸው ፡ በታች ፡ ለሚሆኑ ፡ ለቀሩትም ፡ እንዲህ ፡ የምትል ፡ ደብዳቤ ፡ እንደጻፉለት ፡ ጻፈባቸው ።

፳፮ እኔም ፡ የላካችሁትን ፡ ደብዳቤ ፡ አንብቤ ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ፡ ያቺም ፡ ሀገር ፡ ከያቷ ፡ ከቀደመ ፡ አያቷ ፡ ጀምሮ ፡ ነገሥታቱን ፡ የምትከዳ ፡ እንደ ፡ ሆነች ።

፳፯ ሰዎችም ፡ ከዳተኞች ፡ እንደሆኑ ፡ ሥራቸውም ፡ ሰልፍ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የኢየሩሳሌምም ፡ ነገሥታት ፡ አርበኞችም ፡ ክፉዎች ፡ የፊንቂስምና ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ቂሌንም ፡ እንደተገዙላቸው ፡ አገኙ ።

፳፰ አሁንም ፡ እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ያቺን ፡ አገር ፡ መሥራትን ፡ ይከለክሏቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ አዘዝሁ ።

፳፱ ነገሥታት ፡ በሚደክሙ ፡ ገንዘብ ፡ ክፋትን ፡ እንዳታበዛ ፡ በውስጧ ፡ ምንምን ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ አይኑር ።

፴ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጸሐፊ ፡ የሚሆን ፡ ስልምዮስና ፡ ራቲሞስ ፡ ከነዚያም ፡ በታች ፡ የተሾሙ ፡ ሹማምት ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ የጻፋትን ፡ ያቺን ፡ ክታብ ፡ ባነበቧት ፡ ጊዜ ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በብዙ ፡ ችኮላ ፡ ፈረሶቻቸውን ፡ አስነው ፡ የሚሠሩትን ፡ ይከለክሉ ፡ ጀመሩ ።

፴፩ ኢየሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ሥራ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ እስከ ፡ ነገሠበት ፡ እስከ ፡ ሁለተኛይቱ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ መሠራቱ ፡ ቀረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ንጉሡ ፡ ዳርዮስም ፡ በሚገዛው ፡ ቤተ ፡ ሰዎችና ፡ በግዛቱ ፡ ላሉ ፡ በፋርስ ፡ በሜዶን ፡ ላሉ ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ።

፪ ዕራቅ ፡ ማሠሮችና ፡ ለደጃዝማቾች ፡ ሁሉ ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሰባት ፡ ምስፍና ፡ ላሉባት ፡ ለሕንደኬ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉና ፡ ለሹማምንቱ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ደግ ፡ በዓል ፡ አደረገ ።

፫ በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ጠገቡ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ገቡ ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እልፍኙ ፡ ገብቶ ፡ ተኛ ።

፬ ንጉሡን ፡ የሚጠብቁት ፡ ሦስት ፡ ራስ ፡ ጠባቂዎች ፡ ባለሚሎች ፡ ነበሩ ።

፭ ኑ ፡ ሁላችን ፡ መርጠን ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ እንናገር ፡ የሚወደድ ፡ ነገር ፡ መርጠን ፡ አሻሽለን ፡ እንናገር ፡ ከባልንጀራው ፡ ነገሩ ፡ በዕውቀት ፡ ለበለጠለት ፡ ሰው ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ይስጠው ፡ ነገሩ ፡ በመወደድ ፡ ድል ፡ ስለ ፡ ነሣ ፡ ዋጋ ፡ ድርጎ ፡ ይዳርገው ።

፮ ነጭ ፡ ሐር ፡ ያልብሰው ፡ በወርቅ ፡ ዋንጫም ፡ ይጠጣ ፡ በወርቅ ፡ አልጋም ፡ ይተኛ ፡ የወርቅ ፡ ሠረገላም ፡ ይቀመጥ ፡ ነጭ ፡ ሐርም ፡ ይልበስ ፡ በአንገቱም ፡ ዝርግፍ ፡ ወርቅ ፡ ይሠር ።

፯ ነገሩ ፡ ስለ ፡ ተወደደለት ፡ ከንጉሥ ፡ ቀጥሎ ፡ ይቀመጥ ፡ የንጉሥ ፡ ባለሟል ፡ ይሁን ።

፰ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሁሉም ፡ ቃላቸውን ፡ጽፈው ፡ አትመው ፡ ከንጉሡ ፡ ከዳርዮስ ፡ መከዳ ፡ በታች ፡ አኖሩት ።

፱ ከዕንቅልፉም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ያቺን ፡ ደብዳቤ ፡ እንሰጣታለን ፡ ነገሩ ፡ ለተወደደለት ፡ ንጉሥ ፡ በፋርስ ፡ ያሉ ፡ ሦስቱ ፡ ባለሟሎቹ ፡ በዚሁ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይፍረዱለት ፡ አሉ ።

፲ አንዱ ፡ ወይን ፡ ያሸንፋል ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።

፲፩ ሁለተኛውም ፡ ንጉሥ ፡ ያሸንፋል ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።

፲፪ ሦስተኛውም ፡ ሴቶች ፡ ያሸንፋሉ ፡ ከነዚህ ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ ታሸንፋለች ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።

፲፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ በነቃ ፡ ጊዜ ፡ ያቺን ፡ መጽሐፍ ፡ አንሥተው ፡ ሰጥተው ፡ አነበበት ።

፲፬ በሜዶንና ፡ በፋርስ ፡ ያሉ ፡ ዕራቅ ፡ ማሠሮችን ።

፲፭ ሹማምንቱንና ፡ ደጃዝማቾችን ፡ አለቆችንና ፡ መኳንንቶችን ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ላከ ፡ ያችንም ፡

መጽሐፍ ፡ ተቀምጠው ፡ በፊታቸው ፡ አነበ
ቢት ።
፲፯ ንጉሡ ፡ አሊያን ፡ ሦስቱን ፡ ሰዎች ፡ ጥሯቸው ፡
ራሳቸው ፡ መጥተው ፡ ነገራቸውን ፡ ይናገሩ ፡
አለ ፡ ጠርተዋቸው ፡ ወዳዳራሹ ፡ ገቡ ።
፲፰ በሉ ፡ ነገራችሁን ፡ ተናገሩ ፡ አላቸው ፡ ወይን ፡
ያሸንፋል ፡ ብሎ ፡ መጀመሪያ ፡ የተናገረው ፡ ይና
ገር ፡ ጀመረ ።
፲፱ እንዲህ ፡ አለ ፡ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ወይን ፡ የሚ
ጠጣውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንዲያሸንፈው ፡ አእ
ምሮውንም ፡ እንዲያሳጣ ፡ አስተውሉ ፡ ብሎ ፡
ተነናገረ ።
፳ የድኃውንና ፡ የንጉሡን ፡ የጌታውንና ፡ የባሪያ
ውን ፡ የባለጸጋውንና ፡ የድኃውንም ፡ ልቡና ፡
አንድ ፡ ያደርገዋል ።
፳፩ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ልቡና ፡ ወደተድላ ፡ ደስታ ፡
መልሶ ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ፡ ኃዘኑን ፡ ሁሉ ፡ አያ
ስቡትም ፡ ግዳጁንም ፡ ሁሉ ፡ አያስቡትም ።
፳፪ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ልቡና ፡ ደርሶ ፡ ባለጸጋ ፡ ያደ
ርገዋል ፡ ንጉሡንም ፡ አያከብረውም ፡ ፈጣሪያ
ቸውንም ፡ አያስቡትም ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡
ጽኑ ፡ ነገር ፡ ያናግረዋል ።
፳፫ በጠጡትም ፡ ጊዜ ፡ ወዳጅ ፡ ወዳጁን ፡ ወንድም ፡
ወንድሙን ፡ ይረሳዋል ፡ አምባጓሮ ፡ አስነሥቶ ፡
ሾተላቸውን ፡ ያማዝዛቸዋል ።
፳፬ ከሥካራቸውም ፡ በነቁ ፡ ጊዜ ፡ ያደረጉትን ፡ አያ
ስቡትም ።
፳፭ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ያለውድ ፡ በግድ ፡ እንዲህ ፡
የሚያደርግ ፡ ወይን ፡ አያሸንፍም ፡ ትላላችሁን ፡
አላቸው ፡ እርሱም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናግሮ ፡
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ዝም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ንጉሥ ፡ ያሸንፋል ፡ ብሎ ፡ የተናገረው ፡ ሁለ
ተኛውም ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ።
፪ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ምድርን ፡ ሰዎች ፡ የሚያሸን
ፏት ፡ አይደለምን ፡ ባሕርንም ፡ በሚገዚት ፡ በው
ስጧ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ የሚገዙ ፡ አይደለምን ።
፫ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጌታቸው ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ ይገ
ዛቸዋል ፡ እርሱ ፡ ያዘዛቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይሠ
ራሉ ።
፬ በልንጀራችሁንም ፡ ግደሉ ፡ ቢላቸው ፡ ይገድ
ላሉ ፡ ወደ ፡ ሰልፍም ፡ ሂዱ ፡ ቢላቸው ፡ ይሄ
ዳሉ ፡ ተራሮችንም ፡ ንዳችሁ ፡ ሚዳ ፡ አድር
ጉት ፡ ቢላቸው ፡ ይንዳሉ ፡ አጥሩን ፡ ግንቡን ፡
አፍርሱ ፡ ቢላቸው ፡ ያፈርሳሉ ።
፭ የንጉሡን ፡ ትእዛዝ ፡ እምቢ ፡ እንዳይሉ ፡ ያላቸ
ውን ፡ ይገድላሉ ፡ እነርሳቸውንም ፡ ይገድሏቸ
ዋል ፡ ንጉሥም ፡ ድል ፡ ቢነሣ ፡ የማረኩትን ፡
ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሥ ፡ ይመልሳሉ ።
፮ ያልዘመቱ ፡ ያልተዋጉ ፡ ምድርንም ፡ የሚያርሱ ፡
ሰዎችንም ፡ ዘርተው ፡ አዝመራቸውን ፡ በገቡ ፡
ጊዜ ፡ ግብሩን ፡ ለንጉሥ ፡ ይሰጣሉ ።
፯ እርሱ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ግረፉ ፡ ቢላ
ቸውም ፡ በግድ ፡ ባልንጀራቸውን ፡ ይምቱ ፡
ቢላቸው ፡ ይመታሉ ፡ ተዉ ፡ ቢላቸው ፡ ይተ
ዋሉ ።
ግረፉ ፡ ቢላቸውም ፡ ይገርፋሉ ፡ ሥሩ ፡ ቢላቸ ፰
ውም ፡ ይሠራሉ ፡ አፍርሱ ፡ ቢላቸው ፡ ያፈር
ሳሉ ።
ቍረጡ ፡ ቢላቸው ፡ ይቆርጣሉ ፡ ትከሉ ፡ ቢላ ፱
ቸው ፡ ይተክላሉ ።
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ላንድ ፡ ንጉሥ ፡ ፲
ይገዙታል ፡ ይህም ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ከዚህም ፡
ጋራ ፡ እሱ ፡ ተቀምጦ ፡ በልቶ ፡ ጠጥቶ ፡ ይተ
ኛል ።
ሌላው ፡ ዙሪያውን ፡ ከቦ ፡ ይጠብቃል ፡ ከተኛ ፡ ፲፩
በኋላ ፡ ከነርሱ ፡ አንዱ ፡ ሄዶ ፡ ጉዳዩን ፡ ማድ
ረግ ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ ሌት ፡ ከዘብ ፡ አደሩ ፡
ቀን ፡ ከጀብ ፡ ዋሉ ፡ ቢላቸው ፡ እምቢ ፡ ይሉት ፡
ዘንድ ፡ አይችሉም ።
እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ሆኖ ፡ የሚታ ፲፪
ዘዝለት ፡ ንጉሥ ፡ አያሸንፍም ፡ ትሉላችሁን ፡
አለ ፡ ይህንን ፡ ተናግሮ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ዝም ፡
አለ ።
ጽድቅና ፡ ሴት ፡ ያሸንፋሉ ፡ ያለ ፡ ሦስተኛውም ፡ ፲፫
ይናገር ፡ ጀመረ ፡ ይኸውም ፡ ዘሩባቤል ፡ ነው ።
እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ንጉሡ ፡ ከሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ፲፬
አይደለምን ፡ ለንጉሡስ ፡ የሚገዙ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
አይደሉምን ፡ ወይንስ ፡ ብርቱ ፡ አይደለምን ፡
እኒህንስ ፡ የሚገዛቸው ፡ የሚያዛቸው ፡ ማነው ።
ንጉሡን ፡ የወለዱት ፡ ሴቶች ፡ አይደሉምን ፡ ፲፭
ምድርና ፡ ባሕርን ፡ የሚገዙ ፡ ሰዎችንስ ፡ ሁሉ ፡
የወለዱ ፡ ሴቶች ፡ አይደሉምን ።
ከነርሳቸው ፡ ተወለዱ ፡ ወይን ፡ ከርሱ ፡ የሚገኝ ፲፮
በት ፡ የወይን ፡ ሐረግን ፡ የሚተክሉ ፡ ሰዎችን ፡
ወልደው ፡ የሚያሳድጉ ፡ ሴቶች ፡ አይደሉምን ።
ፈትለው ፡ ሰፍተው ፡ ወንዶችን ፡ የሚያከብሩ ፲፯
ዋቸው ፡ እነርሳቸው ፡ አይደሉምን ፡ ወንዶችም ፡
ያለ ፡ ሴት ፡ መኖር ፡ አይቻላቸውም ።
ምንም ፡ ብሩን ፡ ወርቁን ፡ መልካሙን ፡ ገንዘብ ፡ ፲፰
ሁሉ ፡ ቢሰበስቡ ፡ መልኳ ፡ ያማረ ፡ ደም ፡ ግባቷ ፡
የተወደደ ፡ አንዲት ፡ ሴትን ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ።
ያን ፡ ሁሉ ፡ ትተው ፡ እርሷን ፡ እርሷን ፡ ያያሉ ፡ ፲፱
ነገሯንም ፡ ይሰማሉ ፡ ሁሉም ፡ ምን ፡ ታምር ፡
እያሉ ፡ ያደንቃሉ ፡ ከወርቅና ፡ ከብር ፡ ከማረ
ውም ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ እርሷን ፡ ይመርጧታል ።
ልጅም ፡ ያሳደገውን ፡ አባቱን ፡ ትቶ ፡ አገሩንም ፡ ፳
ትቶ ፡ ሚስቱን ፡ ተከትሎ ፡ ይሄዳል ።
ስለ ፡ ሚስቱ ፡ ሰውነቱን ፡ ለመከራ ፡ አሳልፎ ፡ ፳፩
ይሰጣል ፡ አባት ፡ እናቱን ፡ አገሩንም ፡ አያስበ
ቸውም ።
ሴቶች ፡ እንዲያሸንፏችሁ ፡ በዚህ ፡ ታውቃላ ፳፪
ችሁ ፡ ጥራችሁ ፡ ግራችሁ ፡ ያመጣችሁትን ፡
ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ለሴቶች ፡ የምትሰጧቸው ፡ አይ
ደላችሁምን ።
ሰው ፡ ጦሩን ፡ ይዞ ፡ ባሕሩን ፡ ዋኝቶ ፡ ወንዙን ፡ ፳፫
ተሻግሮ ፡ ሄዶ ፡ ይሰርቃል ።

፳፬፤ በጨለማም፡ይሄዳል፡አንበሳም፡ቢያይ፡ፈርቶ፡
አይመለስም ፡ በሰረቀም ፡ ጊዜ ፡ ሰርቆ ፡ ያመጣ
ውን ፡ ይሰጣታል ።
፳፭፤ ሰው ፡ ከወለዱት ፡ ከናቱና ፡ ከባቱ ፡ ሚስቱን ፡
ይወዳታል ።
፳፮፤ በሴቶች ፡ ምክንያት ፡ አእምሮአቸውን ፡ አጥ
ተው ፡ ተገዥ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡
ስለነርሳቸውም ፡ ባሮች ፡ የሆኑ ፡ ብዙ ፡ ናቸው ።
፳፯፤ በሴቶችም ፡ ምክንያት ፡ ፈጽመው ፡ በድለው ፡
የሞቱ ፡ ብዙዎች ፡ ናቸው ።
፳፰፤ አሁንም ፡ የምናገረውን ፡ ነገር ፡ ካልተቀበላች
ሁኝ ፡ ንጉሥ ፡ በሚገዛው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ፈራ ፡ አይደለምን ? አሕዛብስ ፡ ሁሉ ፡ በዩት ፡
ጊዜ ፡ ወደርሱ ፡ መቅረብን ፡ የሚፈሩ ፡ አይደለ
ምን ?
፳፱፤ እነሆ ፡ የንጉሡ ፡ ቁባት ፡ የከበረ ፡ የበርጠቄ ፡
ልጅ ፡ ኤጴሚን ፡ በንጉሡ ፡ ቀኝ ፡ ትቀመጣለች ።
፴፤ የንጉሡን ፡ ዘውድ ፡ ከራሱ ፡ ላይ ፡ አውርዳ ፡
በራሷ ፡ ላይ ፡ ትደፋለች ፡ የንጉሡንም ፡ ፊት ፡
ትመታዋለች ።
፴፩፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጋራ ፡ ንጉሥ ፡ አፏን ፡
ያያል ፡ ብትስቅ ፡ ይስቃል ፡ ብትቆጣም ፡ ትናገር ፡
ዘንድ ፡ ቍጣዋም ፡ ይበርድ ፡ ዘንድ ፡ ያቆላምጣ
ታል ።
፴፪፤ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርጉ ፡ ሴቶች ፡
አያሸንፉምን ፡ አለ ።
፴፫፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡና ፡ ሹማምንቱ ፡ ዓይን ፡
ለዓይን ፡ ተያዩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የጽድቅን ፡
ነገር ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ።
፴፬፤ እናንተ ፡ ሰዎች ፡ ጽድቅ ፡ ሁሉን ፡ ድል ፡ የሚ
ነሣ ፡ አይደለምን ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለች ፡
ምድር ፡ ደግ ፡ ናት ፡ በቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ጸንታ ፡
ትኖራለች ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማዩም ፡
ደግ ፡ ነው ፡ በቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
ፀሐይም ፡ ከምሥራቅ ፡ ተነሥቶ ፡ በምዕራብ ፡
ገብቶ ፡ ዙሮ ፡ በምሥራቅ ፡ ፈጥኖ ፡ ይመጣል ፡
በመስዕ ፡ በኩል ፡ ዙሮ ፡ በንዲት ፡ ቀን ፡ በምሥ
ራቅ ፡ በኩል ፡ ይወጣል ።
፴፭፤ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ፀሐይ ፡ ታላቅ ፡ አይደለ
ምን ፡ ጽድቅ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ በልጣ ፡ ታሸ
ንፋለች ።
፴፮፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅን ፡ ይፈልጋታል ፡ ሰማይም ፡
በርሷ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡
በርሷ ፡ ፈጽሞ ፡ ያልፋል ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ በያዘ ፡
ሰው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አይገኝም ።
፴፯፤ ወይን ፡ በደለኛ ፡ ነው ፡ ንጉሥ ፡ በደለኛ ፡ ነው ፡
ሴቶችም ፡ በደለኞች ፡ ናቸው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
በደለኛ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡
ነው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በጽድቅ ፡ የለም ፡ እነዚህ ፡
ሁሉ ፡ በበደላቸው ፡ ይሞታሉ ።
፴፰፤ ጽድቅ ፡ ግን ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ታሸንፋለች ፡ ሕይ
ወት ፡ ናት ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ፈጽማ ፡ ጸንታ ፡ ትኖ
ራለች ።
፴፱፤ በርሷ ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መለ
የት ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ ማድላት ፡ የለም ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ጽድቅ ፡ በሐሰት ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡
በክፉ ፡ ሰውም ፡ አታድርበትም ፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ሥራዋን ፡ ይወዳል ።
ጽድቅ ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ ፵፤
አሰት ፡ አይፈርድም ፡ እርሷም ፡ ድል ፡ ትነሣ
ለች ፡ መንግሥት ፡ ገናንነት ፡ ያለሙ ፡ ሁሉ ፡ አገ
ዛዝም ፡ በርሷ ፡ ይገኛል ፡ ጌትነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፡ ብሎ ፡ ዝም ፡
አለ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጽድቅ ፡ ደግ ፡ ፵፩፤
ናት ፡ ከሁሉ ፡ ትበልጣለች ፡ ፈጽማ ፡ ድል ፡ ትነ
ሣለች ፡ ብለው ፡ ተናገሩ ።
ንጉሡም ፡ ዘሩባቤልን ፡ የምትወደውን ፡ ፈጽ ፵፪፤
መህ ፡ ከተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ለምን ፡ አደርግልሃ
ለሁ ፡ አንተ ፡ አዋቂ ፡ ሆነሃልና ፡ በቆይታ ፡ ከኔ ፡
ጋራ ፡ ትቀመጣለህ ፡ የኔ ፡ ባለሟሌም ፡ ትሆና
ለህ ፡ አለው ።
እርሱም ፡ ንጉሡን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ትሠራት ፡ ፵፫፤
ዘንድ ።
በቢሎንን ፡ ያጠፉት ፡ ዘንድ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ ፵፬፤
በዚያም ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ በተሳለ ፡ ጊዜ ፡
ቂሮስ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የወሰደውን ፡ ንዋየ ፡ ቅድ
ሳቱንም ፡ ሁሉ ፡ ትመልስ ፡ ዘንድ ፡ በነገሥህ ፡
ጊዜ ፡ የተሳልከውን ፡ ስእለት ፡ አስብ ፡ አለው ።
የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ይሁዳን ፡ በጠፉት ፡ ጊዜ ፡ አይ ፵፭፤
ሁድ ፡ ያቃጠሏት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ትሠራ ፡
ዘንድ ፡ አንተም ፡ እንደ ፡ ተሳልክ ፡ አስተውል ።
አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ ንጉሥ ፡ የምማልድህ ፡ የምለ ፵፮፤
ምንህ ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ካንተ ፡ የምፈልጋት ፡
ታላቅ ፡ ነገር ፡ ይቺ ፡ ናት ፡ ሰማይን ፡ ለፈጠረ ፡
ለእግዚአብሔር ፡ የተሳልከውን ፡ ስእለትክን ፡
ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ጌታዬ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡ ካንደበ
ትህ ፡ የወጣውንም ፡ ነገር ፡ ጨርስ ፡ አለው ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ዘሩባቤልን ፡ ፵፯፤
አቅፎ ፡ ሳመው ፡ እርሱን ፡ ይሸኙት ፡ ዘንድ ፡
ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ይሸኙት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየ
ሩሳሌምም ፡ የወጡ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ያሰናብቷ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አለቆችና ፡ ወደ ፡ ራቅ ፡
ማሠሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መኳንንትና ፡ ወደ ፡
ሹማምንቱም ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ጻፈለት ።
ከርሱ ፡ ጋር ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ፵፰፤
የዋንዛውን ፡ የዝግባውን ፡ እንጨት ፡ ወደ ፡ ኢየ
ሩሳሌም ፡ እንዲያመጡ ፡ በደጋ ፡ ላሉ ፡ ሰዎችና ፡
የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ ለሹማምንትም ፡
ሁሉ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደላቸው ።
አርበኞቻቸው ፡ የሚሆኑ ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ፵፱፤
ሁሉ ፡ ከመገዛታቸው ፡ ነፃ ፡ ያወጧቸው ፡ ዘንድ ፡
በሚገዛው ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ ለሚወጡ ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጽፎ ፡ ደብዳቤ ፡ ሰደደላቸው ።
ከሹማምንቶቻቸውና ፡ ከራቅ ፡ ማሠሪያዎቻ ፶፤
ቸው ፡ ከመኳንንቶቻቸውም ፡ ሆኖ ፡ ወደ ፡ አደ
ባባያቸው ፡ ግብር ፡ እንዳያመጡ ፡ በውራጃቸው ፡
ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ግብሩን ፡ ይፍቁላቸው ፡ ዘንድ ፡

አይሁድም ፡ አጽንተው ፡ የያዙትን ፡ በታቸውን ፡
ይተዉ ፡ ዘንድ ፡፡
፶፩ ሥራው ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ በመት ፡ በመት ፡ ኻያ ፡
መክሊት ፡ ወርቅ ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብ
ዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ፡፡
፶፪ እንደ ፡ ሥራቱ ፡ እንደ ፡ ልማዳቸው ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ዘወትር ፡ ለሚሠዉት ፡ መሥዋዕት ፡
በመት ፡ በመት ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ መክሊት ፡
ዳግመኛም ፡ አሥር ፡ መክሊት ፡ ወርቅን ፡ ይሰ
ጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ፡፡
፶፫ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ለመሥራት ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ የሚመጡትን ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸ
ውንም ፡ ከመገዛት ፡ ነፃ ፡ ያወጧቸው ፡ ዘንድ ፡
ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ሰደደ ፡፡
፶፬ ለሚወጡ ፡ ከሀናት ፡ ሁሉ ፡ በሚሠሩ ፡ ገንዘብ ፡
የሥራ ፡ ልብሳቸውንና ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጧ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፈላቸው ፡፡
፶፭ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡
እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ለሌዋውያንም ፡ ምግባቸ
ውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ደብዳቤ ፡ ጽፎ ፡ ላከ
ላቸው ፡፡
፶፮ ለሚገዙ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለሚሠሩ ፡ ሁሉ ፡
ምግባቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፈላቸው ፡፡
፶፯ ቂሮስም ፡ ከባቢሎን ፡ ያወጣውን ፡ ንዋየ ፡ ቅድ
ሳቱን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ላከላቸው ፡
ቂሮስ ፡ ሁሉን ፡ ያደርጉላቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳዘ
ዘላቸው ፡ ዳርዮስም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ልብሳቸውንና ፡ ቀለባቸውንም ፡
እንዲሰጧቸው ፡ አዘዛቸው ፡፡
፶፰ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዘሩባቤል ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ አንፃር ፡ አንገቱን ፡ አንቅቶ ፡ ሰማ
ያትን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነ ፡፡
፶፱ ድል ፡ መንሣት ፡ ካንተ ፡ ይገኛል ፡ ዕውቀትም ፡
ካንተ ፡ ይገኛል ፡ ጌትነትም ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡
ነው ፡ እኔም ፡ ያንተ ፡ ባሪያ ፡ ነኝ ፡፡
፷ ዕውቀትን ፡ የሰጠኸኝ ፡ አንተም ፡ የተመሰገንህ ፡
ነህ ፡ አቤቱ ፡ ጌታችን ፡ አባቶቻችንም ፡ ባንተ ፡
አመኑ ፡፡
፷፩ ደብዳቤውን ፡ ተቀብሎ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄደ ፡
ለወንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ይኸንን ፡ ነገራቸው ፡፡
፷፪ ወጥተው ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ይሠሩዋት ፡ ዘንድ ፡፡
፷፫ ስሙ ፡ የተጠራበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠ
ሯት ፡ ዘንድ ፡ ይቅር ፡ ብሎ ፡ ዕረፍትን ፡ የሰጣ
ቸው ፡ ያባቶቻቸውን ፡ ፈጣሪ ፡ አመሰገኑ ፡ መሰ
ንቆውን ፡ በገናውን ፡ እየመቱ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፭ ፡፡

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የሚ
ወጡ ፡ ያባቶቻቸውን ፡ ወገኖች ፡ አለቆች ፡ በየ
ወገኖቻቸው ፡ ለዩ ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ሴቶች ፡
ባሮቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ባሮቻቸውን ፡ ከብቶ
ቻቸውንም ፡ ለዩ ፡፡
፪ ዳርዮስም ፡ መሰንቆውን ፡ በገናውን ፡ ከበሮውን ፡
እየመቱ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያደ
ርሷቸው ፡ ዘንድ ፡ ከነርሱቸው ፡ ጋራ ፡ ሺ ፡ ፈረ
ሰኛ ፡ ሰደደ ፡፡
፫ ወንድሞቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡
ሆነው ፡ እየዘፈኑም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ፡፡
፬ በየሀገራቸው ፡ በየወገናቸው ፡ በየሹመታቸው ፡
አውራጃ ፡ የወጡ ፡ ያለቆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡
ነው ፡፡
፭ የአሮን ፡ ልጆችና ፡ የፊንሐስ ፡ ልጆች ፡ የወጡ ፡
የሆኑ ፡ ካህናት ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አንዱ ፡
የሰራሀዩ ፡ ልጅ ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስ
ያስ ፡ ነው ፡ ሁለተኛውም ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡
የዘሩባቤል ፡ ልጅ ፡ ኢዮአቄም ፡ ነው ፡ ለሰላት
ያል ፡ የይሁዳ ፡ ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከፋሬስ ፡ ወገን ፡
ከሚሆን ፡ ከዳዊት ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ ብሎ ፡
ቀጸለለት ፡፡
፮ በነገሠ ፡ በሁለተኛው ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያ ፡
ወር ፡ በሚያገዛ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በዳርዮስ ፡
ፊት ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ የተናገረ ፡ ዘሩባቤል ፡
ነው ፡፡
፯ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከማረካቸው ፡
ከፋርስ ፡ ምርኮ ፡ ተለይተው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ የወጡ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ያገቧ
ቸው ፡ ከነገደ ፡ ይሁዳ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ሰዎች ፡
እሊህ ፡ ናቸው ፡፡
፰ ወደ ፡ ይሁዳም ፡ የገቡ ፡ ሰዎች ፡ እሉ ፡ ሁሉንም ፡
በያገሮቻቸው ፡ ሰደዷቸው ፡ ከኢዮስያስና ፡ ከዘ
ሩባቤል ፡ ጋራ ፡ ሄዱ ፡ ኢዮስያስ ፡ የነሂምዩ ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ ነሂምዩ ፡ የዛሬዳ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ዛሬዳ ፡ የሬ
ስዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሬስዩ ፡ የሔኔዩስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡
ሔኔዩስ ፡ የመርዶክዮስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ መርዶክ
ዮስ ፡ የብኤልሰር ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብኤልሰር ፡ የአ
ስፈራስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አስፈራስ ፡ የቤሮልዩ ፡
ልጅ ፡ ነው ፡ ቤሮልዩ ፡ የራሂሙ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡
ራሂሙ ፡ የባዓና ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ እሊህ ፡ ሁሉ ፡
አስቀድመው ፡ የተሾሙላቸው ፡ የሹማምንት ፡
ልጆች ፡ ናቸው ፡፡
፱ ከሕዝቡ ፡ የተቈጠሩ ፡ የፋሬስ ፡ ልጆች ፡ በቍጥ
ራቸው ፡ ሰባት ፡ እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡ ካንድ ፡
መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የሳፋንም ፡ ልጆች ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡፡
፲ የሐሬስ ፡ ልጆችም ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ሃምሳ ፡
ሰባት ፡ ናቸው ፡፡
፲፩ የአትሊ ፡ ሞዓብ ፡ ልጆችም ፡ ከዘሩከብሊና ፡ ከኢ
ዮስያስ ፡ ልጆች ፡ ጋራ ፡ በቍጥራቸው ፡ ሁለት ፡
ሺ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡፡
፲፪ የዮሳም ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ናቸው ፡ የዘጠ
ንም ፡ ልጆች ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ከስልሳ ፡ ናቸው ፡
የክሮባን ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ ናቸው ፡
የባኒን ፡ ሰደቅ ፡ ልጆችም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
ስምንት ፡ ናቸው ፡፡
፲፫ የበቤ ፡ ልጆችም ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አራት ፡

ናቸው ፡ የሐርጊ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡ ከራት ፡ መቶ ፡
ኻያ ፡ አራት ፡ ናቸው ።
፲፬፤ የአዶኒቂም ፡ ልጆችም ፡ ሠላሳ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ፡
የበሊን ፡ ልጆችም ፡ ሁለት ፡ ሺ ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡
ሦስት ፡ ናቸው ፡ የአዲስድም ፡ ልጆች ፡ አራት ፡
መቶ ፡ ሃምሳ ፡ አራት ፡ ናቸው ።]
፲፭፤ የአዝራቂዩ ፡ የቂሳን ፡ የአዛጦን ፡ ልጆች ፡ ስሳ ፡
ሰባት ፡ ናቸው ፡ የአዘሩ ፡ ልጆችም ፡ መቶ ፡
ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።
፲፮፤ የሐናንያም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ አራት ፡ ናቸው ፡
የአሮምና ፡ የበሕሲም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡
ኻያ ፡ ሦስት ፡ ናቸው ።
፲፯፤ የአርስፋስት ፡ የበጢሩስ ፡ ልጆችም ፡ ሦስት ፡
መቶ ፡ ከምስት ፡ ናቸው ፡ የኤናውም ፡ ልጆች ፡
መቶ ፡ ሃምሳ ፡ ስምንት ፡ ናቸው ፡ የዓቃቢሃ ፡
ተሎሞንም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሦስት ፡
ናቸው ።
፲፰፤ የኒጤቤንም ፡ ልጆች ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።
፲፱፤ የሞተው ፡ የቢጠርሞንና ፡ የቀቃርቲ ፡ ሐርዮስ ፡
ልጆችም ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡ የጾሬስ ፡
ፎርግም ፡ ልጆች ፡ ሰባት ፡ መቶ ፡ ናቸው ።
፳፤ የብድያስ ፡ የአውሚዳውያንም ፡ ልጆች ፡ አራት ፡
መቶ ፡ ኻያ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡ የአቍሬ ፡ መስቃ
ቢስም ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አንድ ፡
ናቸው ።
፳፩፤ የመቃሎንም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ሁለት ፡
ናቸው ፡ የቤጠቢዎንም ፡ ልጆች ፡ አምሳ ፡
ሁለት ፡ ናቸው ፡ የኔፋስም ፡ ልጆች ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ ስድስት ፡ ናቸው ።
፳፪፤ የሁነሰና ፡ የቀላምሉም ፡ ልጆች ፡ ስድስት ፡
መቶ ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።
፳፫፤ የሰናሐስም ፡ ልጆች ፡ ሦስት ፡ ሺ ፡ ከሦስት ፡
መቶ ፡ አንድ ፡ ናቸው ።
፳፬፤ የኢዮስያስ ፡ ልጆች ፡ ከህናቱም ፡ ከሰናብ ፡ ልጆች ፡
ጋራ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።
የኤምሩት ፡ ልጆችም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡
ሁለት ፡ ናቸው ።
፳፭፤ የፋሰሩ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡
ሰባት ፡ ናቸው ።
፳፮፤ የኢዮስያስ ፡ የዛቆዲኤሉ ፡ የበኑና ፡ የሱድይ ፡
ልጆች ፡ ሌዋውያን ፡ ግን ፡ ሰባ ፡ አራት ፡ ናቸው ።
፳፯፤ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ የአሳፍ ፡ ልጆች ፡ ካህ
ናቱም ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ ስምንት ፡ ናቸው ።
፳፰፤ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ በር ፡ የሚዘጉ ፡ እስማኤላ
ውያን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ ናቸው ፡ የኔሮወጣማን ፡
ልጆች ፡ የደቀበውና ፡ የማዕ ፡ ልጆችም ፡ ሺ ፡
ናቸው ፡ የጢኪስ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ መቶ ፡
ኻያ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ።
፳፱፤ የኤሳው ፡ ልጆችና ፡ የካህናቱ ፡ ልጆት ፡ የጠቢ
ሎት ፡ የጋፍ ፡ ልጆች ፡ የሱህ ፡ ልጆች ፡ የቀራስ ፡
ልጆች ፡ የፋሌድ ፡ ልጆች ፡ የሊበና ፡ ልጆች ።
፴፤ የሐቁድ ፡ ልጆች ፡ የአቢጋ ፡ ልጆች ፡ የቴግብ ፡
ልጆች ፡ የሐጡ ፡ ልጆች ፡ የዓቀብ ፡ ልጆች ፡
የሰባዊ ፡ ልጆች ፡ የቂን ፡ ልጆች ፡ የሐና ፡ ልጆች ።

የሐዳር ፡ ልጆች ፡ የያሰሩ ፡ ልጆች ፡ የናሔበ ፡ ፴፩፤
ልጆች ፡ የዱሳን ፡ ልጆች ፡ የከሊባ ፡ ልጆች ፡
የቀዚራ ፡ ልጆች ፡ የአዚሩ ፡ ልጆች ፡ የፋኑሕ ፡
ልጆች ፡ የቤሴቲ ፡ ልጆች ፡ የአበሬን ፡ ልጆች ፡
የቤሕቲ ፡ ልጆች ፡ የሐሰና ፡ ልጆች ፡ የማኒ ፡
ልጆች ፡ የፋናሲ ፡ ልጆች ፡ የአቂፋ ፡ ልጆች ፡
የአኬብ ፡ ልጆች ፡ የአሶር ፡ ልጆች ፡ የፋርቂም ፡
የበስሊም ፡ ልጆች ።
የይዳ ፡ ልጆች ፡ የበኩስ ፡ ልጆች ፡ የሲሬር ፡ ፴፪፤
ልጆች ፡ የቶብሔ ፡ ልጆች ፡ የናሲ ፡ ልጆች ፡
የአጣፍ ፡ ልጆች ።
የሰሎሞን ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ የአሰፍያት ፡ ልጆች ፡ ፴፫፤
የፋሬዳ ፡ ልጆች ፡ የሐሊና ፡ ልጆች ፡ የሎዝን ፡
ልጆች ፡ የያሴዳሔል ፡ ልጆች ፡ የሳሌ ፡ ልጆች ።
የሐጋያ ፡ ልጆች ፡ የፈቀሬ ፡ ተሰባይ ፡ ልጆች ፡ ፴፬፤
የጠፎፎትዮ ፡ ልጆች ፡ የመሲጣስ ፡ ልጆች ፡
የጋሊ ፡ ልጆች ፡ የአዲስ ፡ ልጆች ፡ የሰቢስ ፡
ልጆች ፡ የአፊራ ፡ ልጆች ፡ የደሩዲስ ፡ ልጆች ፡
የሰፈማ ፡ ልጆች ።
ካህናቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ የሌሎች ፡ ልጆች ፡ ፴፭፤
ሁሉ ፡ የሰሎሞንም ፡ የልጅ ፡ ልጆቹ ፡ እነዚህ ፡
ሁሉ ፡ አራት ፡ ሺህ ፡ ሰባ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።
ከፋርስና ፡ ከሕንድም ፡ የወጡት ፡ ሁሉ ፡ እኒህ ፡ ፴፮፤
ናቸው ፡ አለቆቻቸውም ፡ ከራኅታንና ፡ ሀለር ፡
ናቸው ።
ከእስራኤል ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ እሊህ ፡ አገራቸ ፡ ፴፯፤
ውን ፡ ዘመዳቸውን ፡ መናገር ፡ አልተቻላቸ
ውም ፡ የውባን ፡ ልጅ ፡ የዱዳን ፡ የነቆዲንም ፡
ልጆች ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሐምሳ ፡ ሁለት ፡ ናቸው ።
ከካህናቱ ፡ የተወለዱ ፡ የክህነታቸውን ፡ ሥራ ፡ ፴፰፤
የሚሠራ ፡ የትውልዳቸው ፡ ቍጥር ፡ አልተገ
ኘም ፡ የሐብያ ፡ ልጆች ፡ የኢያዕቅበስ ፡ ልጆች ፡
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በቍጥራቸው ፡ አልተገኙም ።
ከፊርዘሌው ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ አው
ግያን ፡ ያገባ ፡ የይሆድሰም ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡
አልተገኘም ፡ በስሙም ፡ ተጠራች ።
የዘመዶቹም ፡ ትውልድ ፡ ቍጥር ፡ ከተጻፈበት ፡ ፴፱፤
መጽሐፍ ፡ ትውልዱን ፡ ፈልገው ፡ ቢያጡ ፡
ከሹመቱ ፡ ሻሩት ።
እውነት ፡ ነገር ፡ የማለማበት ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖ ፡ ፵፤
የሚለብስ ፡ ሊቀ ፡ ካህናት ፡ እስቲሾሙ ፡ ድረስ ፡
ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ እንዳይሰጡት ፡ ኢታር
ያና ፡ ነሐምያ ፡ አዘዙዋቸው ።
ከሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ ያሉት ፡ እስራ ፡ ፵፩፤
ኤል ፡ ሁሉ ፡ ከሴቶች ፡ ባሮቻቸውና ፡ ከወን
ዶች ፡ ባሮቻቸው ፡ በቀር ፡ አራት ፡ እልፍ ፡ ከሁ
ለት ፡ ሺ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ናቸው ።
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ባሮቻቸውም ፡ ሰባት ፡ ሺህ ፡ ፵፪፤
ከሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ናቸው ፡ ሴቶ
ችና ፡ ወንዶች ፡ አመስጋኞችም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡
አርባ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።
ግመሎቹም ፡ አራት ፡ መቶ ፡ አርባ ፡ ስድስት ፡ ፵፫፤
ናቸው ፡ ፈረሶቹም ፡ ሰባት ፡ ሺ ፡ ከሦስት ፡ መቶ ፡
አርባ ፡ ስድስት ፡ ናቸው ፡ በቅሎችም ፡ ሁለት ፡

መቶ ፡ አርበ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡ አህዮችም ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ከምስት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡ አምስት ፡ ናቸው ።

፵፬ ከያቶቻቸው ፡ አለቆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ተጨምረው ፡ ተቈጥረው ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ናቸው ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚመሰገንበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እንደሚቻላቸው ፡ መጠን ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በጥንቱ ፡ ቦታ ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ።

፵፭ ለቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሊሠሩበት ፡ ጥቃቅን ፡ ዕቃ ፡ የተሳሉትን ፡ ሺ ፡ ወቄት ፡ ወርቅ ፡ አምስት ፡ ሺ ፡ ወቄትም ፡ ብር ፡ መቶ ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖም ፡ ወደ ፡ ምጽዋቱ ፡ ዕቃ ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አመለከቱ ።

፵፮ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካሉ ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎችም ፡ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ በሩንም ፡ የሚዘጉ ፡ ሰዎች ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በየቦታቸው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር ።

፵፯ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በየገራቸው ፡ ተቀምጠው ፡ ሳሉ ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በምሥራቁ ፡ በር ፡ ዳርቻ ፡ ባለው ፡ አደባባይ ፡ ተሰበሰቡ ።

፵፰ የዮሴዴቅ ፡ ልጆች ፡ ኢዮስያስ ፡ አገልጋዮች ፡ የሚሆኑ ፡ ወንድሞቹ ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤልም ፡ ተቀመጡ ።

፵፱ ወንድሞቹ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ በሚሆን ፡ በሙሴ ፡ መጽሐፍ ፡ እንደተጻፉ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ለእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሠዊያውን ፡ አዘጋጁለት ።

፶ ልዩ ፡ የሚሆኑ ፡ ባላገሮችም ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ ተሰብስበው ፡ በየቦታቸው ፡ በምሥዋዑ ፡ አጠገብ ፡ ተዘጋጁ ፡ ተሰልፈው ፡ ነበርና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባላገሮችን ፡ አጠኗቸው ፡ በየጊዜው ፡ የሚደረገውን ፡ የነግሁንና ፡ የሠርኩን ፡ መሥዋዕቱን ፡ ቍርባኑን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረቡ ።

፶፩ በአሪት ፡ እንደተጻፈ ፡ ዘለሳ ፡ ጥለው ፡ በዓል ፡ አደረጉ ፡ ሁለጊዜም ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ መሥዋዕቱን ፡ ሠዉ ።

፶፪ ዳግመኛም ፡ የዘወትሩን ፡ ቍርባን ፡ አቀረቡ ፡ ቅዳሜ ፡ ቅዳሜ ፡ የሚሠዉትን ፡ የመባቻውንም ፡ መሥዋዕት ፡ አቀረቡ ፡ ሁለጊዜ ፡ የሚደረጉ ፡ በዓላትንም ፡ ለዩ ።

፶፫ ለእግዚአብሔር ፡ ስለት ፡ የተሳሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በኋላ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ጀመሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ግን ፡ ገና ፡ አልተሠራም ፡ ነበር ።

፶፬ ደንጊያ ፡ ለሚያለዝቡ ፡ እንጨትም ፡ ለሚጠርቡ ፡ ሰዎች ፡ ቀለባቸውን ፡ ብሩን ፡ ወርቁን ፡ መብሉንም ፡ መጠጡንም ፡ ሰጧቸው ።

፶፭ የሲዶናን ፡ ሰዎች ፡ የጢሮስንም ፡ ሰዎች ፡ የቀንዛውን ፡ የዝግባውን ፡ እንጨቶች ፡ ከዶጋ ፡ ኢዮጴ ፡ በሚባል ፡ ባሕር ፡ መርከብ ፡ ያገቡላቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዟቸው ፡ ከፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ከቂሮስ ፡ ዘንድም ፡ የትእዛዝ ፡ ደብዳቤን ፡ ጻፉላቸው ።

፶፮ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ የሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢዮስያስ ፡ ወንድሞቻቸውም ፡ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ ተማርከው ፡ ከኼዱበት ፡ አገር ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የገቡትም ፡ ሁሉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ።

፶፯ ወደ ፡ ይሁዳና ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በገቡ ፡ በሁለተኛው ፡ ዘመን ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሠሩ ።

፶፰ ሌዋውያንንም ፡ በቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ ሾሟቸው ፡ ልጆቹና ፡ ኢዮስያስ ፡ ወንድሞቹም ፡ ወንድሙም ፡ የሚሆን ፡ አድያምያልሂም ፡ ተሾሙ ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡ ኄሜዳቦን ፡ የኤልያደን ፡ ልጅ ፡ የይሁዳ ፡ ልጅ ፡ ከልጆቹ ፡ ከወንድሞቹም ፡ ጋራ ፡ ተሾሙ ፡ ሌዋውያንም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የሥራ ፡ አለቆች ፡ ሆነው ፡ አንድነት ፡ ተሾሙ ።

፶፱ ካህናቱም ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖውን ፡ ለብሰው ፡ መሰንቆውንና ፡ መለከቱን ፡ ይዘው ፡ ቆሙ ፡ የአሳፍ ፡ ልጆች ፡ ሌዋውያንም ፡ ጸናጽል ፡ እየመቱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

፷ የዕሜይ ፡ ልጅ ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ ዳዊትን ፡ በገና ፡ እየደረደሩ ፡ ያመሰግኑት ፡ ነበር ።

፷፩ ምስጋናውንም ፡ እየጮኹ ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ፡ ምስጋናው ፡ ለዘላለሙ ፡ ነውና ፡ ቸርነቱም ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ነበር ።

፷፪ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ እየነፉ ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በታደሰች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።

፷፫ ቀድሞ ፡ በዚያ ፡ በየገራቸው ፡ ይኖሩ ፡ የነበሩ ፡ ከካህናት ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሌዋውያንም ፡ መጡ ፡ የዚያን ፡ ቤት ፡ ሥራውን ፡ ቀድሞ ፡ ያውቁት ፡ የነበሩ ፡ አለቆችም ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ ፈጽመው ፡ እያለቀሱ ፡ መጡ ።

፷፬ ሕዝቡም ፡ እስኪሰሙ ፡ ድረስ ፡ ቀንደ ፡ መለከት ፡ እየነፉ ፡ ደስ ፡ ያላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ።

፷፭ ከሩቅ ፡ እስኪሰማ ፡ ድረስ ፡ በታላቅ ፡ ድምፅ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ የሚነፉ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩና ፡ ምንም ፡ ቢበዙ ፡ ከሕዝቡም ፡ ልቅሶ ፡ የተነሣ ፡ ቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ አልሰሙም ።

፷፮ የብንያምና ፡ የይሁዳ ፡ ወገኖች ፡ ጠላቶች ፡ የቀንደ ፡ መለከቱን ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ያ ፡ የቀንደ ፡ መለከቱ ፡ ድምፅ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ መጡ ።

፷፯ ከተማረኩበት ፡ ከባቢሎን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡

ተመለሱ፡እስራኤል፡የፈጣሪያቸው፡የእግዚአብሔርን፡ቤተ፡መቅደስ፡እንዲሠሩ፡በወቄ፡ጊዜ።
፷፰፤ ወደ፡ዘሩባቤል፡ወደ፡ኢዮስያስ፡አገራቸውንም፡ወደሚገዙ፡ሹማምንት፡ሄደው፡እኛም፡እንደ፡እናንተ፡ለፈጣሪያችሁ፡እንገዛለንና።
፷፱፤ ስልምናሶር፡ማርኮ፡ወደዚህ፡ከመጣን፡ጀምሮ፡መሥዋዕቱን፡ለርሱ፡እንሠዋለንና፡ከናንተ፡ጋራ፡እንሥራ፡አሏቸው።
፸፤ ዘሩባቤል፡ኢዮስያስም፡በገራቸው፡የተሾሙ፡ሹማምትም፡የእስራኤል፡ፈጣሪ፡የእግዚአብሔር፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስ፡መሥራት፡ለእኛ፡ለእናንተም፡አይገባንም፡አሏቸው።
፸፩፤ ነቢዩ፡ሐጌ፡እንደ፡ተናገረ፡የፋርስ፡ንጉሥ፡ቂሮስም፡እንዳዘዘን፡የእስራኤል፡ፈጣሪ፡የእግዚአብሔርን፡ቤተ፡መቅደስ፡እኛ፡ለብቻችን፡እንሠራለን፡እንጂ፡ከናንተ፡ጋራ፡ልንሠራ፡አይገባንም፡አሏቸው።
፸፪፤ የሚወረውሩ፡የሚመክቱ፡በገሩ፡ያሉ፡አኛም፡ከንቱ፡ግን፡በይሁዳ፡ያሉ፡እስራኤልን፡ፈጽመው፡ተሰብስበው፡ተዋጓቸው።
፸፫፤ አወኳቸው፡ሥራቸውንም፡አስቀሩ፡በንጉሥ፡በቂሮስ፡ዘመን፡ሁሉ፡እንዳይሠሩ፡ከለከሏቸው፡ዳርዮስም፡እስከ፡ነገሠበት፡እስከ፡ሁለተኛው፡ዓመት፡ድረስ፡እንዳይሠሩ፡ሥራውን፡ከለከሏቸው።

ምዕራፍ፡፮።

፩፤ ዳርዮስ፡በነገሠ፡በሁለተኛው፡ዘመን፡የሐዶ፡ልጅ፡ዘካርያስና፡ሐጌ፡ነቢያት፡በይሁዳና፡በኢየሩሳሌም፡ባሉ፡አይሁድ፡ላይ፡የእስራኤልን፡ፈጣሪ፡የእግዚአብሔርን፡ስም፡ጠርተው፡ትንቢት፡ተናገሩባቸው።
፪፤ ከዚህም፡በኋላ፡የሰላትያል፡ልጅ፡ዘሩባቤል፡የዮሴዴቅ፡ልጅ፡ኢዮስያስ፡ተነሡ፡ይረዷቸው፡ዘንድ፡እግዚአብሔር፡የሾማቸው፡ነቢያት፡አብረዋቸው፡ሳሉ፡በኢየሩሳሌም፡ያለ፡የእግዚአብሔርን፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስ፡ይሠሩ፡ጀመር።
፫፤ በነዚያም፡ወራቶች፡ፊንቂስና፡የሶርያ፡አለቃ፡ሲሳኒስ፡ሳሬታርዚኒስም፡አብረዋቸው፡ከባልንጀሮቻቸው፡ጋራ፡ወደነርሱ፡መጥተው።
፬፤ ይህንን፡ቤተ፡መቅደስ፡ትሠሩ፡ዘንድ፡ይህንንስ፡የቤተ፡መቅደስ፡ሥራ፡ሁሉ፡ደፍናችሁ፡ትሠሩት፡ዘንድ፡ማን፡አዘዛችሁ፡የሚሠሩትስ፡ሠራተኞች፡እነማናቸው።
፭፤ ይቅር፡ብሏቸዋልና፡ያን፡ጊዜ፡ለአይሁድ፡ሽማግሎች፡እግዚአብሔር፡በለሟልነትን፡ሰጣቸው።
፮፤ ወደ፡ዳርዮስ፡እስኪልኩ፡ደብዳቤንም፡እስኪያመጡላቸው፡ድረስ፡ሥራውን፡አልከለከሏቸውም።
፯፤ የፊንቂስና፡የሶርያ፡አለቃ፡ሲሳኒስ፡አስተረቡዛንስ፡በሶርያ፡በፊንቂስ፡ከነርሳቸው፡ጋራ፡አሉ፡ከሹማምንቱ፡ከባልንጀሮቻቸውም፡ጋራ፡ለንጉሡ፡ለዳርዮስ፡ትድረስ፡ብለው፡ወደ፡ዳርዮስ፡ጽፈው፡ላኩ።
ጌታችን፡ንጉሥ፡ሆይ፡ሁሉን፡ታውቅ፡ዘንድ፡ወደ፡ይሁዳ፡ወደ፡ኢየሩሳሌምም፡በመጣን፡ጊዜ፡የአይሁድን፡ምርኮኞች፡አለቆቻቸውንም፡በኢየሩሳሌም፡አገኘናቸው። ፰፤
በተቀረፀ፡ዋጋው፡ብዙ፡በሆነ፡ደንጊያ፡በየወገናቸው፡ማዕዘን፡ባላቸው፡እንጨቶችም፡የገነነ፡የታደሰ፡የእግዚአብሔር፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስን፡ሲሠሩ፡አገኘናቸው። ፱፤
ሲሠሩም፡ሥራውን፡ቸኩለው፡ይሠሩ፡ነበር፡በጃቸው፡እያፋጠኑ፡ተግተው፡ይሠሩ፡ነበር። ፲፤
ከዚህም፡በኋላ፡ይህንን፡ቤተ፡መቅደስን፡ትሠሩ፡ዘንድ፡ማን፡አዘዛችሁ፡ብለን፡ጠየቅናቸው። ፲፩፤
ሰዎቻቸውን፡በሥራቸው፡የትሾሙ፡አለቆችንም፡በየስማቸው፡ወዳንተ፡ጽፈን፡እንሰድ፡ዘንድ፡መረመርናቸው፡አለቆቻቸውንም፡ጠየቅናቸው። ፲፪፤
እኛስ፡ምድርንና፡ሰማይን፡የፈጠረ፡የእግዚአብሔር፡ባሮች፡ነን፡ብለው፡መለሱልን። ፲፫፤
ከብዙ፡ዘመን፡አስቀድሞ፡የእስራኤልን፡ንጉሥ፡ሰሎሞን፡አጽንቶ፡ደግ፡አድርጎ፡ፈጽሞ፡የሠራውን፡ይህን፡ቤተ፡መቅደስን፡ሠሩት። ፲፬፤
አባቶቻችን፡ኃጢአት፡ሠርተው፡የእስራኤልን፡ፈጣሪ፡አሳዝነውታልና፡በባቢሎን፡ንጉሥ፡በናቡከደነፆር፡እጅ፡በፋርስም፡ንጉሥ፡በስልምናሶር፡እጅ፡ጣላቸው። ፲፭፤
ይኸንንም፡ቤተ፡መቅደስ፡አፈረሰ፡በእሳትም፡አቃጠለ፡ሕዝቡንም፡ማርኮ፡ወደ፡ባቢሎን፡ወሰዳቸው። ፲፮፤
ቂሮስ፡በባቢሎን፡በነገሠ፡በመጀመሪያው፡ዘመን፡ንጉሡ፡ቂሮስ፡ይህን፡ቤተ፡መቅደስ፡ይሠሩ፡ዘንድ፡አዘዘ። ፲፯፤
ናቡከደነፆር፡በኢየሩሳሌም፡ካለው፡ቤተ፡መቅደስ፡ያወጣውን፡በዳራሹም፡ያኖረውን፡ብርና፡ወርቅ፡የሆነ፡ንዋየ፡ቅድሳቱን፡ዳግመኛ፡የፋርስ፡ንጉሥ፡ቂሮስ፡በባቢሎን፡ካለ፡ከዳራሹ፡አውጥቶ፡ለአለቃው፡ለአንበሮስና፡ለዘሩባቤል፡ሰጣቸው። ፲፰፤
ይኸንንም፡ንዋየ፡ቅድሳት፡ወስደው፡በኢየሩሳሌም፡ባለ፡ቤተ፡መቅደስ፡ያኖሩት፡ዘንድ፡የእግዚአብሔርንም፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስንም፡በበታው፡ይሠሩት፡ዘንድ፡አዘዛቸው። ፲፱፤
ከዚህም፡በኋላ፡አንበብሮስ፡ወደ፡ኢየሩሳሌም፡በደረሰ፡ጊዜ፡በኢየሩሳሌም፡ያለ፡የእግዚአብሔር፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስ፡ይሠሩ፡ጀመረ፡ከዚያም፡ቀን፡ጀምሮ፡እስከ፡ዛሬ፡ድረስ፡ይሠሩ፡ነበር፡ነገር፡ግን፡አልጨረሱም። ፳፤
አሁንም፡አቤቱ፡ንጉሥ፡በባቢሎን፡ያለ፡የንጉሡ፡የቂሮስ፡መንግሥት፡ወግ፡ታሪክ፡ ፳፩፤

የተጻፈባቸው ፡ መጻሕፍቶችን ፡ ገልጠህ ፡ መር
ምር ።
፳፩ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡
ቤት ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡
እንደ ፡ ወደደላቸው ፡ ብታገኝ ፡ አቤቱ ፡ ንጉሥ ፡
አንተም ፡ ወደህላቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ ላክልን ።
፳፪ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ በባቢሎን ፡
ያሉ ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ የተጻፈባቸው ፡ መጽሐፎ
ችን ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ የሚዮን ፡ አው
ራጃ ፡ የሆነ ፡ የበረ ፡ ክፍል ፡ በሚሆን ፡ ወግ ፡
ታሪክ ፡ ጽፈው ፡ በኖሩበት ፡ ባንድ ፡ ቦታ ፡ በጠ
ኂስ ፡ በሚባል ፡ አገር ፡ ተገኘ ፡ የተገኘውም ፡
ደብዳቤ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ነው ።
፳፫ ንጉሡ ፡ ቂሮስ ፡ በነገሠ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዘመን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡
በእሳት ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዉበትን ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፬ አቆልቋዩ ፡ ስሳ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ሥራውም ፡
በሦስት ፡ ወገን ፡ ማዕዘን ፡ ባለው ፡ ደንጊያ ፡
የሆነ ፡ ባንዲት ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ማገሩም ፡
ጽኑ ፡ በሚሆን ፡ ዋንዛ ፡ ዝግባ ፡ እንጨት ፡ የሆ
ነበት ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ለጥ
ቃቅን ፡ ሥራ ፡ የሚሆነውንም ፡ ገንዘብ ፡ ከን
ጉሡ ፡ ከቂሮስ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ይሰጧቸው ፡
ዘንድ ።
፳፭ ናቡከደነፆር ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ካለ ፡ ከቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ አውጥቶ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የወሰደውን ፡
የብርና ፡ የወርቅ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳት ፡ በኢ
የሩሳሌም ፡ ወዳለ ፡ ቀድሞ ፡ ወደነበረበት ፡ ወደ
ዚያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይመልሱት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፮ የፈንቂስና ፡ የሶርያ ፡ አለቃ ፡ ሲሶኒስ ፡ እስተቦር ፡
ዘንስም ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ ባልንጀሮቻ
ቸውም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ በፈንቂስና ፡ በሶርያ ፡
የተሾሙ ፡ እነዚያም ፡ ቦታቸውን ፡ ይተዉላ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡
መቅደስን ፡ በቦታው ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ በይ
ሁዳ ፡ ላሉ ፡ ሽማግሎችና ፡ የይሁዳ ፡ አለቃ ፡
ዘሩባቤልም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያሰናብቷቸው ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፯ እኔም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስን ፡ ሠርተው ፡ እስኪፈጽሙ ፡ ድረስ ፡ ከተ
ማረኩበት ፡ ከፋርስ ፡ ከባቢሎን ፡ የተመለሱ ፡
የአይሁድ ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡
ተሰማርተው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡
መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ሥሩ ፡ ብዬ ፡ አዘዝ
ኋቸው ።
፳፰ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ ከምትሆን ፡ ከቄሌክፋንቂስ ፡
የሚገባውን ፡ ግብር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥ
ዋዕት ፡ የሚሆኑትን ፡ ፍየሎችን ፡ ላሞችን ፡
በጎችንም ፡ እንደ ፡ ሥርዓቱ ፡ ሰጥቻችሁ ፡ እን
ዚህን ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ፡ ንጉሡ ፡ ዘሩ
ባቤልንም ፡ ደስ ፡ አሰኙት ።
የሚያነዱት ፡ እንጨት ፡ ወይኑንና ፡ ጨዉን ፡ ፳፱
ዘይቱንም ፡ የሚገዙበትን ፡ ጥቃቅኑን ፡ ገንዘብ ፡
ሁሉ ፡ ክንድ ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ዓመት ፡
የሚያደርሳቸውን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡ ካህ
ናቱ ፡ ያዒችሁን ፡ ያህል ፡ ዘወትር ፡ ስጧቸው ፡
ግብሩንም ፡ ስትከራከሩ ፡ እነርሱ ፡ አምጡ ፡
እንዳይሉችሁ ፡ የሚበቃቸውን ፡ ስጧቸው ።
ስለ ፡ ንጉሡ ፡ ስለ ፡ ልጆቹም ፡ ገናና ፡ ለሆነ ፡ ለእ ፴
ግዚአብሔር ፡ ቍርባኑን ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ በሕ
ይወትም ፡ እኑሯቸው ፡ ብለው ፡ ይለምኑላቸው ፡
ዘንድ ፡ ስጧቸው ።
በዚች ፡ ደብዳቤ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ አልሠራም ፡ ፴፩
ያለ ፡ አልሰጥምም ፡ ብሎ ፡ የተከራከራቸው ፡
ሰውም ፡ ቢኖር ፡ የራሱን ፡ እንጨት ፡ አምጥ
ተው ፡ በዚያ ፡ ይስቀሉት ፡ ገንዘቡንም ፡ ወር
ሰው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ያግቡት ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ስሙ ፡ የተ ፴፪
ጠራ ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡
ያጥፋቸው ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሥራ ፡ ይከለክ
ሏቸው ፡ ዘንድ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በዚያ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ የሚያደርጉ ፡ ነገሥታትንም ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያጥፋቸው ።
እንዲህ ፡ አድርገው ፡ ተግተው ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ፴፫
እኔ ፡ ዳርዮስ ፡ አዘዝሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ፩
የቂሌ ፡ የፈንቂስም ፡ አለቃ ፡ ሲሳኒስ ፡ እስተረቡ
ዘኒስ ፡ ባልንጀሮቻቸውም ፡ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ እን
ዳዘዘ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ይሠሩ ፡ ጀመሩ ።
እነርሱም ፡ ተግተው ፡ እያዘዙ ፡ ከአይሁድ ፡ ሽማ ፪
ግሎች ፡ ጋራ ፡ ተቀመጡ ።
ቤተ ፡ መቅደሱም ፡ ፈጥኖ ፡ ተሠራ ፡ መምህራን ፡ ፫
የሚሆኑ ፡ ሐጌና ፡ ዘካርያስ ፡ ትንቢት ፡ እየተና
ገሩላቸው ፡ የተለየ ፡ ቤተ ፡ ክርስቲያን ፡ ሠሩ ።
ዳርዮስና ፡ ቂሮስ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክ ፬
ስስ ፡ ባወቁ ፡ ገንዘብ ፡ በእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠር
ተው ፡ ጨረሱ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ በነ
ገሠ ፡ በስድስተኛው ፡ ዘመን ፡ ተጨረሰ ።
ጨረቃ ፡ ሕፀፅ ፡ ባደረገበት ፡ በስምንተኛው ፡ ፭
ቀን ፡ በመጋቢት ፡ ወር ፡ ዳርዮስ ፡ በነገሠ ፡ በስ
ድስተኛው ፡ ዘመን ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሥራ ፡
አለቀ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ካህናቱም ፡ ሌዋውያንም ፡ ፮
ከተማረኩበት ፡ የተመለሱት ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡ ሥርዓቱን ፡
አደረጉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ መታ ፯
ደሻውን ፡ አደረጉ ፡ መቶ ፡ ላሞችን ፡ ሁለት ፡
መቶ ፡ ፍየሎችን ፡ አራት ፡ መቶ ፡ በጎችን ፡ አረዱ ።

፯ ፤ በሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እሥራኤል ፡ ሹማምንት ፡
ቊጥር ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሙክቶችን ፡ ሠዉ ።
፰ ፤ በሙሴ ፡ መጣፍ ፡ በአሪቱ ፡ እንደ ፡ ተጣፈ ፡
እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ የቤተ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሥራ ፡ ለመሥራት ፡ በየወገናቸውም ፡ ልብሰ ፡
ተክህኖውን ፡ ለብሰው ፡ ክህናቱና ፡ ሌዋውያን ፡
ቆሙ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ ደጃፍ ፡ የሚዘጉ ፡ በረ
ኞችም ፡ በየደጃፋቸው ፡ ቆሙ ።
፲ ፤ ክህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡
ሰውነታቸውን ፡ ንጹሕ ፡ አድርገዋልና ፡ ከተማ
ረኩበት ፡ የተመለሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
መጀመሪያ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሥራ ፡ አራተኛው ፡
ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።
፲፩ ፤ ሌዋውያን ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸውን ፡ አንጽተው ፡
ነበርና ፡ ከተማረኩት ፡ የተመለሱት ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ ግን ፡ ሰውነታቸውን ፡ ከኃጢአት ፡ አላ
ነጹም ።
፲፪ ፤ ለተማረኩ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለወንድሞ
ቻቸው ፡ ለካህናት ፡ ለጋቸውን ፡ ሠዉ ።
፲፫ ፤ ተማርከው ፡ የነበሩ ፡ በሕግ ፡ በአምልኮት ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ይሹት ፡ ዘንድ ፡ በገር ፡ ካሉ ፡ ከአ
ሕዛብ ፡ በኃጢአታቸው ፡ የተለዩ ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ በሉ ።
፲፬ ፤ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ብሏቸው ፡ ቂጣውን ፡
እየበሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።
፲፭ ፤ የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ የዳርዮስን ፡ ልቡና ፡ ወደ ፡
በጎነት ፡ መልሶ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ የሚመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
ለመሥራት ፡ እጃቸውን ፡ አጽንቶላቸዋልና ፡
በዓል ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክ
ስስ ፡ በነገሠ ፡ ጊዜ ፡ የአዛርያስ ፡ ልጅ ፡ ዕዝራ ፡
መጣ ፡ አዛርያስን ፡ የኤክርዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡
ኤክርዩንም ፡ የኬልቅዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ኬል
ቅዩንም ፡ የሴሎም ፡ ልጅ ፡ አለው ።
፪ ፤ ሴሎምን ፡ የሴድሎቱ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሴድሎ
ቱን ፡ የአኪጦብ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አኪጦብን ፡
የአመርትዩ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አመርትዩን ፡ የአ
ዝያን ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አዝያንን ፡ የበቃ ፡ ልጅ ፡
አለው ፡ በቃን ፡ የአቤሲ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አቤ
ሲን ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ፊንሐስን ፡
የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ አልዓዛር ፡ የመጀ
መሪያው ፡ ካህን ፡ የአሮን ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፫ ፤ ይህም ፡ ዕዝራ ፡ ከባቢሎን ፡ መጣ ፡ የእስራ
ኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለሙሴ ፡ ጽፎ ፡ የሰጠውን ፡ ኦሪ
ትንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቅ ፡ ነበረ ፡ መጽሐፉንም ፡
እርሱ ፡ ጻፈ ።
፬ ፤ በፊቱ ፡ ባለሟልነትን ፡ አግኝቷልና ፡ በሥራ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሾሙታልና ፡ ንጉሡም ፡
ሹመት ፡ ሰጠው ።
፭ ፤ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ክህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ፡ ግናያቱን ፡ የሚያ
ደርሱ ፡ ክህናት ፡ የክህናቱም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ወጡ ።
አርጤክስስ ፡ በነገሠ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ፮ ፤
በምስተኛው ፡ ወር ፡ በወሩ ፡ መባቻ ፡ ከባቢሎን ፡
ወጡ ።
እግዚአብሔር ፡ መንገዳቸውን ፡ እንዳቀናላቸው ፡ ፯ ፤
መጠን ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።
ዕዝራ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ትምህርት ፡ የተማረ ፡ ነበረ ፡ ፰ ፤
ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ በእስራኤል ፡ ከታዘ
ዘው ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ከተሠራውም ፡ ሥርዓት ፡
ከሚፈርዱትም ፡ ፍርድ ፡ ወጥቶ ፡ በኃጢአት ፡
አይስትም ፡ ነበር ።
ንጉሡ ፡ አርጤክስስም ፡ አገልጋይ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ፱ ፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ወደሚጽፍ ፡ ወደ ፡
ዕዝራ ፡ ላከ ።
ከንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ አገልጋይ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ፲ ፤
የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ወደሚጽፍ ፡ ወደ ፡
ዕዝራ ፡ የተላከ ፡ ደብዳቤም ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡
ነው ።
እኔ ፡ ሰውን ፡ በመውደድ ፡ አስቤ ፡ ከአይሁድ ፡ ፲፩ ፤
ወገን ፡ ከካህናት ፡ በምገዛው ፡ አገር ፡ ካሉ ፡ ከሌ
ዋውያንም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ከወደዱ ፡ የሚወዱትን ፡ ሁሉ ፡ ይሂዱ ፡ ብዬ ፡
አዝዣለሁና ፡ አንተን ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ የምትል ፡
ናት ።
ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ የሚወዱ ፡ ፲፪ ፤
ሁሉ ፡ ይሁዳንና ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አይተው ፡
ከናንተ ፡ ጋራ ፡ በሥራ ፡ አንድ ፡ ይሁኑ ፡ የም
ትል ፡ ናት ።
እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘው ፡ ሥርዓት ፡ ሂደው ፡ ፲፫ ፤
በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱ ፡ ባለሟሎቼና ፡
እኔ ፡ አማካሪዎቼም ፡ እንዲህ ፡ አዘናልና ።
ቍርባኑን ፡ ባለሟሎቼንና ፡ እኔ ፡ የተሳለውን ፡ ፲፬ ፤
ስእለት ፡ በባቢሎን ፡ የተገኘውን ፡ ብርና ፡ ወር
ቁን ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘ
ናልና ።
ሕዝቡ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፲፭ ፤
ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ከሚያገቡት ፡ ስእ
ለት ፡ ጋራ ፡ ወርቅና ፡ ብሩን ፡ ፍሪዳውንም ፡ ፍየ
ሉን ፡ በጉንም ፡ ይሰብስቡ ፡ አለ ።
እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ባለው ፡ ፲፮ ፤
በእግዚአብሔር ፡ መሠዊያ ፡ መሥዋዕት ፡ በሚ
ሠዉ ፡ ገንዘብ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ የሚፈጽሙበ
ትን ፡ ሁሉ ፡ ይሰብስቡ ፡ አለ ።
ከባልንጀራህ ፡ ጋራ ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ የምት ፲፯ ፤
ወደውን ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደሚወደው ፡
አድርገህ ፡ በዚህ ፡ በሰደድሁልህ ፡ ወርቅና ፡
ብር ፡ ሥራ ።
ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያለ ፡ ፈጣ ፲፰ ፤
ሪህ ፡ የሚመሰገንበት ፡ የቤተ ፡ መቅደስ ፡ ግዳጅ ፡
የሚሆነውን ።

፲፱፡ ፈጣሪያችሁ፡የሚመሰገንበት፡የምስጋናውን፡
መቃሰቢያ፡የምትሹት፡ሌላም፡ነገር፡ቢኖር፡
ከንጉሡ፡ዕቃ፡ቤት፡እስጣለሁ።
፳፡ አገልጋይ፡የሆነ፡የገናና፡የእግዚአብሔርንም፡
ሕግ፡ የሚጽፍ፡ ዕዝራ፡ ይሰጡት፡ ዘንድ፡
ስጡኝ፡ ያላችሁን፡ በሶርያና፡ በፊንቂስ፡
ከለው፡ ዕቃ፡ ቤት፡ አውጥታችሁ፡ ስጡት፡
እምቢ፡ አትበሉ፡ ብዬ፡ እኔ፡ አርጤክስስ፡ አዘ
ዝሁ።
፳፩፡ መቶ፡ መክሊት፡ ብር፡ ዳግመኛም፡ ቁሮስ፡
በሚባል፡መቶ፡መስፈሪያ፡ስንዴን።
፳፪፡ እባል፡በሚባል፡መስፈሪያ፡መቶ፡መስፈሪያ፡
ወይንም፡ስጡ፡ብዬ፡አዘዝሁ።
፳፫፡ በንጉሥ፡ መንግሥት፡ በልጆቹም፡ መከራ፡
እንዳይመጣ፡በገናና፡በእግዚአብሔር፡ሕግ፡
ጸንተው፡መሥዋዕቱን፡ይሠዉ፡ዘንድ፡አዘ
ዝኩ።
፳፬፡ ከካህናት፡ከሌዋውያንም፡ግናያቱን፡ከሚያደ
ርሱ፡ ከካህናት፡ በሩንም፡ ከሚዘጉ፡ ከካህና
ቱም፡ልጆች።
፳፭፡ ቤተ፡ መቅደስን፡ ከሚያገለግልም፡ ሁሉ፡
ምንም፡ ምን፡ ግብር፡ አትቀበሉ፡ በምንም፡
በምን፡አትግዟቸው።
፳፮፡ ዕዝራ፡አንተም፡እግዚአብሔር፡በገለጠልህ፡
ጥበብ፡የፈጣሪህን፡ሕግ፡ከሚያውቁ፡ወገን፡
የሚሆኑ፡ፊንቂስንና፡ሶርያን፡የሚገዙ፡መኳ
ንንቱን፡ መሳፍንቱን፡ ሹም፡ ሕገ፡ እግዚአብ
ሔርን፡ የማያውቁትንም፡ አስተምራቸው።
፳፯፡ የፈጣሪህን፡ሕግ፡የንጉሡንም፡ትእዛዝ፡እምቢ፡
የሚለውን፡ ሁሉ፡ ቸል፡ አትበሉ፡ ቅጡት፡
ሞት፡የሚገባውን፡ግደሉት፡ግርፋት፡የሚገ
ባውን፡ግረፉት፡መገዛት፡የሚገባውን፡ግዙት፡
መወረስ፡ የሚገባውን፡ ውረሱት፡ ሁሉንም፡
በየኃጢአቱ፡ቅጡት።
፳፰፡ በኢየሩሳሌም፡ያለ፡የእግዚአብሔር፡ማደሪያ፡
ቤተ፡ መቅደስን፡ አክብር፡ ዘንድ፡ እንዲህ፡
ያለውን፡ዕውቀት፡ለኔ፡ለንጉሥ፡በልቤ፡ያሳ
ደረ፡እግዚአብሔር፡ይክበር፡ይመስገን፡አለ።
፳፱፡ ከነገሥታቱ፡ ከወዳጆቹም፡ ሁሉ፡ ከመኳንን
ቱም፡ ሁሉ፡ እኔን፡ አክብሮኛልና፡ ይክበር፡
ይመስገን።
፴፡ አርጤክስስ፡እንዲህ፡ብሎ፡ከተናገረ፡በኋላ፡
ዕዝራ፡በፈጣሪዬ፡በእግዚአብሔር፡ረድኤት፡
ታመንሁ።
፴፩፡ በሚያ፡በሥራ፡ከባልንጀሮቻቸው፡የተከከሉ፡
ከእስራኤል፡ወገን፡ከኔ፡ጋራ፡ወደ፡ኢየሩሳ
ሌም፡ የመጡትን፡ በሥራም፡ ከባልንጀሮቻ
ቸው፡የተከከሉትን፡ሰዎች፡አመጣሁ፡ በየገ
ራቸው፡በየአውራጃቸውም፡አገዛዝ፡ጸንተው፡
የሚኖሩ፡ንጉሡ፡አርጤክስስ፡በነገሥ፡ጊዜ፡
ከኔ፡ጋራ፡ከባቢሎን፡የወጡን፡አመጣሁ።
፴፪፡ ከፎሮስም፡ልጆች፡ጣዕሞስን፡ከኢዮጥማሩም፡
ልጆች፡ጋሚሉስን።
፴፫፡ ከዳዊትም፡ልጆች፡ፋሬስን፡ዘከርያስን፡አመ
ጣሁ፡ ከርሱም፡ ጋራ፡ መቶ፡ አምሳ፡ ሰዎች፡
ተቈጥረው፡መጡ።
ከፎአት፡ሞዓብም፡ ልጆች፡ ቢሕያስን፡ ዜር ፴፬፡
ዩንም፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ሁለት፡መቶ፡
ሰዎች፡ተቈጠሩ።
ከዘቶይስም፡ልጆች፡ኢያኬንያስን፡ኢየሐቴ ፴፭፡
ሉን፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ሁለት፡መቶ፡
ሰዎች፡ተቈጠሩ፡ከአዲኑቢኑም፡ልጆች፡ዘዮ
ናቱን፡ አመጣሁ፡ ከርሱም፡ ጋራ፡ ሁለት፡
መቶ፡አምሳ፡ሰዎች፡ተቈጠሩ።
ከአሚስያም፡ልጆች፡ዘጎቶልዩን፡አመጣሁ፡ ፴፮፡
ከርሱም፡ጋራ፡ሰባ፡ሰዎች፡ተቈጠሩ።
ከከፎጡር፡ልጆች፡ዘከርያስን፡ዘሚከኤሉን፡ ፴፯፡
አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ ሰባ፡ ሰዎች፡ ተቈ
ጠሩ።
ከኢዮአብም፡ ልጆች፡ ዘበዱያስን፡ ዘኢየዚ ፴፰፡
ሉን፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ሁለት፡መቶ፡
አሥራ፡ሁለት፡ሰዎች፡ተቆጠሩ።
ከባኒ፡ ልጆችም፡ እስሊሞትን፡ ዘኢዮስፌ ፴፱፡
ዩን፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡መቶ፡ስድሳ፡
ሰዎች፡ተቈጠሩ።
ከቤኤርም፡ልጆች፡ዘከርያስን፡ዘቤቢን፡አመ ፵፡
ጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ኻያ፡ስምንት፡ሰዎች፡
ተቈጠሩ።
ከአስጣያትም፡ ልጆች፡ ዮሐንስን፡ ዘአቃጣ ፵፩፡
ንን፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡መቶ፡ሃምሳ፡
ሰዎች፡ተቆጠሩ።
ከአዳንያም፡ ልጆች፡ የቀሩትን፡ ሁሉ፡ አመ ፵፪፡
ጣሁ፡ስማቸው፡ ይህ፡ ነው፡ ኤሊ፡ ፋሌ፡ ዘጌ
ሁአል፡ ሰሚያስ፡ ይባላል፡ ከርሱም፡ ጋራ፡
መቶ፡ሰዎች፡ተቆጠሩ፡ከቤኑስም፡ልጆች፡
እስጣስቆሩን፡አመጣሁ፡ከርሱም፡ጋራ፡ሰባ፡
ሰዎች፡ተቈጠሩ።
ይብሉ፡ ወደሚባል፡ ወንዝ፡ ወሰድኋቸው፡ ፵፫፡
በዚያ፡ሦስት፡ቀን፡አደርን።
የቈጣጠርኋቸው፡ከነርሱ፡ካህናትን፡ሌዋው ፵፬፡
ያንን፡አላገኘንም።
ወደ፡አልዓዛርም፡ልኬ፡ከኔ፡ጋራ፡የሚሄዱ፡ ፵፭፡
መሰስመንን፡ አንግግንን፡ ምያሳን፡ ኢዮብባ
ንን፡ዘናታንን፡ዘአርጠንን፡ዘዘከርያንም፡ተቀ
በልሁ፡ከዚህም፡ጋራ፡ከሹሞቻቸውም፡ከዋ
ቆቻቸውም፡ ወገን፡ የሚሆኑ፡ ሰዎችን፡ ተቀ
ብዬ።
ዕቃ፡ ቤት፡ ጠባቂ፡ ወደሚሆን፡ ወደ፡ ያድ ፵፮፡
ዮን፡ይሄዱ፡ዘንድ፡ሂዱ፡አልኋቸው።
የእግዚአብሔርን፡ማደሪያ፡ቤተ፡መቅደስን፡ ፵፯፡
ለሚያገለግሉ፡ ለካህናት፡ አለቆች፡ ሰዎችን፡
ይሰዱላቸው፡ ዘንድ፡ ለያድዮን፡ ለወንድሞ
ቹም፡በዚያም፡አገር፡ለሚኖሩ፡ሰዎች፡ ንገሯ
ቸው፡ብዬ፡አዘዝኋቸው።
ሌዋዊ፡ እስራኤላዊ፡ ከሚሆን፡ ከመሐሊ፡ ፵፰፡
ልጆች፡አኪብያን፡ልጆቹንም፡አሥሩን፡ወን
ድሞቹንም፡ይሰዱ፡ዘንድ፡አዘዝሁ።
ከከአኑ፡ልጆች፡ከልጅ፡ልጆቻቸውም፡ኻያ፡ ፵፱፡

ሰዎች ፡ ጨምረው ፡ ይሰዱ ፡ ዘንድ ።
፶፤ ዳዊት ፡ የሠራቸው ፡ የካህናት ፡ ልጆች ፡ ታላላቆ
ችም ፡ ሌዋውያን ፡ ለሚሠሩት ፡ ሥራ ፡ የተጨ
መሩት ፡ የካህናት ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ኻያ ፡
ናቸው ፡ የሁሉም ፡ ስማቸው ፡ ተጻፈ ።
፶፩፤ በፊጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ከልጆ
ቻችን ፡ ጋራ ፡ በዚያ ፡ እንጾም ፡ ዘንድ ፡ ለልጆ
ቻችንም ፡ ለከብቶቻችንም ፡ ይቅርታን ፡ እንለ
ምን ፡ ዘንድ ፡ ተሳልን ።
፶፪፤ አገራችንን ፡ የሚያጸኑ ፡ ከጠላቶቻችን ፡ ጋራ ፡
የሚመክቱ ፡ የሚወራወሩ ፡ ፈረሰኞች ፡ እግ
ረኞችንም ፡ እልክ ፡ ዘንድ ፡ ታዝዥለሁና ፡ እን
ጾም ፡ ዘንድ ፡ ተሳልን ።
፶፫፤ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያቀናላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሕግ ፡
በአምልኮት ፡ ከሚፈልጉት ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ የጌ
ታችን ፡ ከሀሊነት ፡ እንዳለ ፡ ንጉሡን ፡ ለምነዋ
ልና ።
፶፬፤ ስለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለመነ ፡ እርሱም ፡ ይቅር ፡ አለን ።
፶፭፤ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ በካህናቱም ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡
አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ሹማምንት ፡ ለየኋቸው ፡ ከወ
ንድሞቻቸው ፡ ወገን ፡ ከሚሆኑ ፡ ከሥሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ጋራ ፡ አሲሚያንና ፡ ኤሴሬያን ፡ አሉ ።
፶፮፤ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
የሚያገለግሉበት ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ወርቁንና ፡
ብሩን ፡ ንጉሥ ፡ የሰጠንን ፡ መኳንንቱና ፡ አማካ
ሪዎቹ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ የሰጡንን ፡ መዝኜ ፡
ሰጠኋቸው ።
፶፯፤ ስድስት ፡ መቶ ፡ አምሳ ፡ መክሊት ፡ ብርም ።
፶፰፤ መቶ ፡ መክሊት ፡ የተሠራ ፡ የብር ፡ ዕቃ ፡ መቶ ፡
መክሊት ፡ ወርቁንም ፡ የተሠራ ፡ ኻያ ፡ የወርቅ ፡
ዕቃም ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ወርቅ ፡ የጠራ ፡ አሥር ፡
የብርት ፡ ዕቃም ፡ መዝኜ ፡ ሰጠኋቸው ።
፶፱፤ እናንተም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተለዩ ፡ የብር ፡ የወ
ርቅ ፡ የሆነ ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱንም ፡ ለዩ ፡ ለአባቶ
ቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተሳላችሁ
ትን ፡ ስእለቱንም ፡ ስጡ ።
፷፤ ለመሳፍንቱ ፡ ለመኳንንቱ ፡ ለሌዋውያንና ፡ ለካ
ህናቱ ፡ ወገኖች ፡ እስክትሰጧቸው ፡ ድረስ ፡ ተግ
ታችሁ ፡ ተጠበቁ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በፊጣሪያ
ችን ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ለእስራኤል ፡
ለአለቆቻቸው ፡ ሹማምንት ፡ እስክትሰጡ ፡
ድረስ ፡ ተግታችሁ ፡ ጠብቁ ፡ አልኋቸው ።
፷፩፤ ካህናቱ ፡ ሌዋውያንም ፡ የተቀበሉትን ፡ ወርቁን ፡
ብሩን ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡
እግዚአብሔር ፡ ወደሚመሰገንበት ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ አገቡ ።
፷፪፤ የመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ሚያዝያ ፡ በባተ ፡ በሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ቴራ ፡ ከሚባል ፡ ከዚያ ፡ አገር ፡
ተነሥተው ፡ ከጠላቶቻችን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያዳ
ነን ፡ ጽንዕት ፡ በምትሆን ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ባለች ፡
በፊጣሪያችን ፡ ሥልጣን ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።
፷፫፤ ኢየሩሳሌምም ፡ በደረሱ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡
ወርቁን ፡ ብሩን ፡ መዝነው ፡ በየወገኑ ፡ ቈጥረው ፡
ቤተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለሚጠብቅ ፡ መርሞቴ
ዶራ ፡ ለሚባል ፡ ካህን ፡ ሰጡት ።
ልኩ ፡ ሁሉ ፡ ሚዛኑም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ተጻፈ ። ፷፬፤
ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የፊንሐስ ፡ ልጅ ፡ አልዓዛር ፡ ነበር ፡ ፷፭፤
ከነርሳቸውም ፡ ጋራ ፡ ሌዋውያን ፡ የሚሆኑ ፡
የብኑ ፡ ልጅ ፡ ሞኢተስና ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጅ ፡
ዮስዝዲስ ፡ ነበሩ ።
ከተማረኩበት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተመለሱ ፷፮፤
ትም ፡ ለእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መሥዋዕት ፡ ሠዉ ።
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ላሞችን ፡ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ ፷፯፤
በጎችን ፡ ስለድኅነትም ፡ ሰባ ፡ ስድስት ፡ ሙክ
ቶችን ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ በግ ፡ ጠቦቶችን ፡ ይህ
ንን ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሠዉ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በንጉሡ ፡ ዕቃ ፡ ቤት ፡ ለተሾሙ ፡ ፷፰፤
በሶርያ ፡ በፊንቂስ ፡ ለተሾሙ ፡ ሹማምንቶችም ፡
ከንጉሡ ፡ የመጣውን ፡ ደብዳቤ ፡ ሰጧቸው ፡
ሕዝቡንም ፡ አከበሩዋቸው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ሠሩላቸው ።
ሹማምቱም ፡ ወጥተው ፡ የሠሩትን ፡ ነገሩኝ ። ፷፱፤
የእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡ ፸፤
ቢሆኑ ፡ ካህኖቻቸውም ፡ ሌዋውያንም ፡ ቢሆኑ ፡
በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ከሚ
ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ አልተለዩም ፡ አሉኝ ፡ አሕ
ዛብም ፡ የተባሉ ፡ ከናኔዎን ፡ ፌርዜዎን ፡ ኬጤ
ዎንም ፡ ኢያቡሴዎን ፡ ሞዓቢጦን ፡ ግብጽ ፡ ኤዶ
ሚዎን ፡ ናቸው ።
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ አገቡ ፡ የከበሩ ፡ ዘር ፡ ፸፩፤
የሆኑ ፡ እስራኤል ፡ እነርሳቸውም ፡ ልጆቻቸ
ውም ፡ በገር ፡ ካሉ ፡ ልዩ ፡ ከሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡
ጋራ ፡ በግብር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ ሹማምንቶቻ
ቸው ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡ ከቀድሞ ፡ ግብራ
ቸው ፡ ወጥተው ፡ በዚች ፡ ኃጢአት ፡ አንድ ፡
ሆኑ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይህንን ፡ በሰማሁ ፡ ጊዜ ፡ ልብ ፸፪፤
ሴን ፡ ልብሰ ፡ ተክህኖዬንም ፡ ቀደድሁ ፡ የራ
ሴን ፡ ጠጉር ፡ ጢሜንም ፡ ነጨሁ ፡ ተክዤ ፡
አዝኜም ፡ ተቀመጥሁ ።
እኔ ፡ በዚች ፡ ኃጢአት ፡ ያዘንሁ ፡ የተከዝሁ ፡ ፸፫፤
ሁኜ ፡ ተቀምጬ ፡ ሳለሁ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ የሚፈሩ ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ተሰበሰቡ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሠርኩን ፡ መሥዋዕት ፡ በሚ ፸፬፤
ያቀርቡበት ፡ ጊዜ ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ስለ ፡
በላ ፡ ልብሴን ፡ የክህነት ፡ ልብሴንም ፡ ቀድጄ ፡
ከጉልበቴም ፡ ተንበርክኬ ፡ እደ ፡ ልቡናዬንም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረግሁ ።
አቤቱ ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ከገጸ ፡ መዓትህ ፡ የተ ፸፭፤
ነሣ ፡ ፊርቼ ፡ ንስሐ ፡ አገባለሁ ።
ኃጢአታችን ፡ በዝታለችና ፡ ከራሳችንም ፡ ፸፮፤
ጠጉር ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ።
ከአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ የእግዚአብሔ ፸፯፤
ርን ፡ ሕግ ፡ ባለማወቃቸውም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
ደርሷልና ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ በጽኑ ፡ ኃጢ

አት ፡ ተይዘን ፡ ኖረናልና ።
፸፯፤ በኛ ፡ ኃጢአት ፡ በበዩቻችንም ፡ ኃጢአት ፡ የፋ
ርስ ፡ የባቢሎን ፡ ነገሥታት ፡ ከወንድሞቻችን ፡
ከጌቶቻችን ፡ ከካህኖቻችንም ፡ ጋራ ፡ በጦራ
ቸው ፡ ማርከው ፡ ወሰዱን ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡
በመከራው ፡ አፈርን ።
፸፰፤ አሁን ፡ ግን ፡ በዚህች ፡ በከበረች ፡ በታ ፡ ልጅ ፡
የልጅ ፡ ልጅ ፡ የተወልን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቸርነቱ ፡ ፈጽማ ፡ ተደረገችልን ።
፹፤ እርሱ ፡ ፈጣሪያችን ፡ በማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ ብርሃን ፡ ረድኤቱን ፡ ገለጠልን ፡ ተገዥዎ
ችም ፡ በሆንን ፡ ጊዜ ፡ ምግባችንን ፡ ሰጥቶን ፡
ነበር ።
፹፩፤ በተገዛንም ፡ ጊዜ ፡ ፈጣሪያችን ፡ በረድኤት ፡
አልተለየንም ፡ ምግባችንን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡
ጽዮንንም ፡ ፍራሿን ፡ ሠርተው ፡ ቤተ ፡ መቅደ
ሳችንን ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ።
፹፪፤ በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ የሥራ ፡ ረዳትን ፡
ይሰጡን ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታትም ፡ ፊት ፡
ባለሟልነትን ፡ ሰጠን ።
፹፫፤ አቤቱ ፡ አሁንስ ፡ ይህ ፡ መከራው ፡ በኛ ፡ ላይ ፡
ሳለ ፡ ምን ፡ እንናገራለን ፡ በባሮችህ ፡ በነቢያ
ትም ፡ ቃል ፡ ያዘዝኻቸውን ፡ ትእዛዝህን ፡ አፈ
ረሱ ።
፹፬፤ ምድርን ፡ ትወርሷት ፡ ዘንድ ፡ ወደርሷ ፡ ትገቧታ
ላችሁ ፡ ያልኻቸው ፡ ያች ፡ አገር ፡ በገር ፡ በሉ ፡
በአሕዛብ ፡ ኃጢአት ፡ የተደፈነች ፡ ናት ፡ ኃጢ
አታቸውንም ፡ መሏት ።
፹፭፤ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁንም ፡ ለወንዶች ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ አታጋቡ ።
፹፮፤ ድል ፡ ትነሷቸው ፡ ዘንድ ፡ የኢየሩሳሌምንም ፡
ድልቧን ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ በዘመናችሁ ፡ ሁሉ ፡
ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ አትሁኑ ፡ ያልሃቸው ፡
ለልጆቻችሁም ፡ አገሪቱን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ታወ
ርሷቸዋላችሁ ፡ ያልሃቸው ፡ አሕዛብ ፡ ኃጢአታ
ቸውን ፡ መሏት ።
፹፯፤ ይችም ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ያገኘችን ፡ ስለሥራችን ፡
ክፋት ፡ ስለኃጢአታችንም ፡ ብዛት ፡ ነው ።
፹፰፤ አቤቱ ፡ ጌታችን ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ኃጢአታችንን ፡
ታግሠህ ፡ በምንመለስም ፡ ገንዘብ ፡ ልጅ ፡
ሰጠኸን ፡ ዳግመኛ ፡ ግን ፡ ሕግህን ፡ አፍርሰን ፡
በኃጢአታቸው ፡ በአገር ፡ ካሉ ፡ አሕዛብ ፡ ጋራ ፡
አንድ ፡ እንሆናለን ።
፹፱፤ ብትቈጣንስ ፡ ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ስማችንንም ፡
እስከማጥፋት ፡ ደርሰህ ፡ ፈጽመህ ፡ ባጠፋኸን ፡
ነበር ።
፺፤ አቤቱ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ዛሬ ፡
በውነቱ ፡ ልጅን ፡ ተውህልን ።
፺፩፤ አሁንም ፡ በፊትህ ፡ በኃጢአታችን ፡ ጸንተን ፡
እንኖራለን ፡ ስለዚህም ፡ ስለኃጢአታችን ፡ በፊ
ትህ ፡ እንቆም ፡ ዘንድ ፡ አይገባንም ።
፺፪፤ ዕዝራ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አንፃር ፡ ተንበርክኮ ፡
እየጸለየ ፡ ባለቀሰ ፡ ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያሉ ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶች ፡ ቆነጃጅቱም ፡
ፈጽመው ፡ ወደርሱ ፡ ተሰበሰቡ ፡ በእስራኤልም ፡
ጽኑ ፡ ለቅሶ ፡ ተደረገ ።
ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተወሰደ ፡ የኢያኤል ፡ ፺፫፤
ልጅ ፡ ኢኮንያስ ፡ ዕዝራን ፡ ጠርቶ ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ ካሉ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ አሕዛብ ፡ ወገን ፡
ሚስት ፡ ያገባን ፡ እኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በደ
ልን ፡ አለው ።
አሁንም ፡ ይህ ፡ የተናገርሁት ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በእ ፺፬፤
ስራኤል ፡ ዘንድ ፡ አለ ።
ነገር ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ፍርድህ ፡ መጠን ፡ ልዩ ፡ ከሚ ፺፭፤
ሆኑ ፡ ባገር ፡ ካሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ያገባናቸ
ውን ፡ ሚስቶቻችንን ፡ ሁሉ ፡ ከልጆቻቸው ፡
ጋራ ፡ ከኛ ፡ አስወጥተን ፡ እንሰዳቸው ፡ ዘንድ ፡
ስመ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጠርተን ፡ እንማማል ፡
ይህ ፡ ሥራ ፡ በንተ ፡ ላይ ፡ ነውና ፡ እኛም ፡ ካንተ ፡
ጋራ ፡ እንረዳሃለንና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእ
ዛዝ ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተህ ፡
አምላቸው ።
ዕዝራም ፡ ተነሥቶ ፡ የሕዝቡን ፡ ሹማምንት ፡ ፺፮፤
ካህናቱን ፡ ሌዋውያንንም ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡
አማላቸው ፡ እነርሱ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አማላ
ቸው ፡ እነርሳቸውም ፡ ማሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ዕዝራም ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ ተነ ፩፤
ሥቶ ፡ የናሴሩ ፡ ልጅ ፡ ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ዮና ፡
ቤት ፡ ሄዶ ፡ ተቀመጠ ።
ጽኑ ፡ ብዙ ፡ ለሚሆን ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እያለ ፪፤
ቀሰ ፡ እህልን ፡ አልበላም ፡ ውኃንም ፡ አልጠ
ጣም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከተማረኩበት ፡ ከፋርስ ፡ ከባቢ ፫፤
ሎን ፡ ለተመለሱ ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ይገኙ ፡
ዘንድ ፡ አዋጅ ፡ ነገሩላቸው ።
እስከ ፡ ሁለት ፡ እስከ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ያል ፬፤
ተገኙ ፡ ያልደረሱ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥርዓታቸው ፡
በአለቆቻቸው ፡ ቅጣት ፡ ይቀጡ ፡ ከብቶቻቸው
ንም ፡ ይግደሉባቸው ፡ እነርሱንም ፡ ከወገኖቻ
ቸው ፡ ይለዩዋቸው ።
የብንያምና ፡ የይሁዳ ፡ ወገኖችም ፡ ጨረቃ ፡ ፭፤
ሕፀፅ ፡ ባደረገች ፡ ብርሃኗን ፡ ባጣች ፡ በምስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ በዘጠኘኛው ፡ ወር ፡ ወሩ ፡ በባተ ፡
በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተሰበሰቡ ።
ሁሉም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አደባባይ ፡ ተቀ ፮፤
መጡ ፡ ክረምት ፡ ነበርና ፡ ስለ ፡ ውርጭ ፡ ጽናት ፡
ይንቀጠቀጡ ፡ ነበር ።
ዕዝራም ፡ ተነሥቶ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ፯፤
ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባችሁ ፡ እናንተ ፡ በደላችሁ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ጨመራችሁ ፡
አላቸው ።
አሁንም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዙ ፡ ያባቶቻች ፰፤
ንንም ፡ ፈጣሪ ፡ አመስግኑት ።
ፈቃዱንም ፡ ፈጽሙ ፡ ልዩ ፡ ወገን ፡ ከሚሆኑ ፡ ፱፤
በኢየሩሳሌም ፡ ካሉ ፡ ከአሕዛብ ፡ ተለዩ ።

፲፤ ሁሉም ፡ ፈጽመው ፡ ጩኸው ፡ እሺ ፡ አንተ ፡
እንዳዘዝኸን ፡ እናደርጋለን ፡ አሉት ።
፲፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሰዉ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ ጊዜውም ፡ ክረ
ምት ፡ ነው ፡ ፈጥነን ፡ እናደርገው ፡ ዘንድ ፡ አይ
ቻለንም ፡ የሁለት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ብቻ ፡ አይደ
ለም ፡ አሉት ፡ በዚህ ፡ ፈጽመን ፡ በድለናልና ።
፲፪፤ አሁንም ፡ ሹማምቱ ፡ ሁሉ ፡ መንደር ፡ መንድ
ረው ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስ
በው ፡ ወጥተው ።
፲፫፤ ስለዚህ ፡ ስላገኘን ፡ መከራ ፡ እግዚአብሔር ፡
ፈርዶ ፡ ያመጣብን ፡ መከራ ፡ ከኛ ፡ ይርቅልን ፡
ዘንድ ፡ በያገራቸው ፡ የሚኖሩትን ፡ ሹማምቱን ፡
አለቆቻቸውንም ፡ ስለዚህ ፡ ስላገኘን ፡ ሥራ ፡
ይቅጠሯቸው ።
፲፬፤ የአብሂል ፡ ልጅ ፡ ዮናታን ፡ የታቃኑ ፡ ልጅ ፡ ኢያ
ዝያስ ፡ እንደዚህም ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ መጡ ፡ የሰ
ምስ ፡ ልጅ ፡ ሞሰን ፡ የሰበጤዎስ ፡ ልጅ ፡ ሌዊ
ስም ፡ እነርሳቸውም ፡ አንድ ፡ ሆኑ ።
፲፭፤ ተማርከው ፡ ከሄዱበት ፡ ከፋርስና ፡ ከባቢሎን ፡
የተመለሱትም ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ አደረጉ ።
፲፮፤ ካህኑ ፡ ዕዝራም ፡ በገራቸው ፡ ከተሾሙ ፡ ካለ
ቆች ፡ በያገራቸውም ፡ ጸንተው ፡ ከሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስማቸው ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡
ሰዎችን ፡ መረጠ ፡ እንዲህም ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
እስከሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ድረስ ፡ ተቃጠሩ ።
፲፯፤ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡
እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ በመጀመሪያ ፡ ወር ፡ መባቻ ፡
እንፈታለን ፡ ብለው ፡ ነገራቸውን ፡ ጨረሱ ።
፲፰፤ ከካህናቱም ፡ ወገን ፡ ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡
ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ተገኙ ።
፲፱፤ እሊህም ፡ አግብተው ፡ የተገኙት ፡ ካህናት ፡ የኢ
ዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ የኢዮስያስ ፡ ልጆችና ፡ የማቲ
ለስም ፡ ወንድሞች ፡ አልዓዛርና ፡ ዮረበስ ፡ ዮአ
ዳኖስም ፡ ናቸው ።
፳፤ ሚስቶቻቸውን ፡ ፈተው ፡ ሰደው ፡ ስለ ፡ ኃጢ
አታቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ።
፳፩፤ ከኤምርም ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያገቡ ፡ ሐናንያ ፡
ዘብዴስ ፡ ሜኑስ ፡ ሴሜዎስ ፡ ኢያርማየል ፡ አዛ
ርያ ፡ ናቸው ።
፳፪፤ ከፌትርኤልም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የመላያስ ፡
ልጅ ፡ ኢልዮኒስ ፡ አስማኤሎስ ፡ የናትናኤሎስ ፡
ሐቂዶስ ፡ አልታሳም ፡ ናቸው ።
፳፫፤ ከሌዋውያንም ፡ ወገን ፡ የዛብያስ ፡ ሳምያስ ፡ አቱ
አቱዎስ ፡ የሚሉት ፡ ቆሮስ ፡ አቃዴዎስና ፡ ዮሐ
ንስ ፡ ናቸው ።
፳፬፤ ግናያቱን ፡ የሚያደርሱ ፡ ካህናትም ፡ ወገን ፡ የበ
ክሮስ ፡ ልጅ ፡ ኤልያስ ፡ ነው ።
፳፭፤ ከሰሎሙም ፡ ወገን ፡ ወልበኔስ ፡ ነው ።
፳፮፤ ከእስራኤልና ፡ ከፎሮስም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ አግ
ብተው ፡ የፈቱ ፡ ኢየርማዱያስ ፡ መልክያስ ፡
ሚያኤሎስ ፡ ዓዛር ፡ አሲብያስ ፡ ሳኒስ ፡ ናቸው ።
፳፯፤ ከኤላ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚማኒያስ ፡ የኢያዚ
ሬሎስ ፡ ልጅ ፡ ዘካርያስ ፡ ኢዮአብድዮስ ፡ ኢያ
ሪሞስ ፡ አዑዴዎስ ፡ ናቸው ።
ከዛሞትም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሲደዳስ ፡ ሄሉ ፡ ያሊ ፳፰፤
ሞስ ፡ አታንያስ ፡ ኢያሪሞስ ፡ ሰበቶስ ፡ ዘርዴ
ዎስ ፡ ናቸው ።
ከቤቤም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ዮሐንስ ፡ ሐናንያ ፡ ፳፱፤
ዘብዴዎስ ፡ ሐማቴዎስ ፡ ናቸው ።
ከማኒዮም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ለሞስ ፡ ማመኩስ ፡ ፴፤
ኢያዴዎስ ፡ ኢያሱብስ ፡ አስሔሎስ ፡ ኢያርሞት ፡
ናቸው ።
ከዓዲም ፡ ልጆች ፡ ናሐቶስ ፡ መሐልያስ ፡ የቀኑ ፴፩፤
ኖስ ፡ ልጅ ፡ ኒዶስ ፡ ቢሰቀስ ፡ ጳስሚስ ፡ ሲአቱል ፡
በልኑስ ፡ ሚናስያስ ፡ ናቸው ።
ከሐናንያም ፡ ልጆች ፡ ኢልዮሳስ ፡ አስያስ ፡ ምል ፴፪፤
ክያስ ፡ ሱብያስ ፡ ስምዖን ፡ ክሰሉማዊ ፡ ናቸው ።
ከአሰሞም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ መልጠኔዎስ ፡ መጣ ፴፫፤
ቴያስ ፡ በኔዎስ ፡ ኢሊፍላብ ፡ ምናሴ ፡ ሴሚይ ፡
ናቸው ።
ከአበኒ ፡ ልጆችም ፡ ወገን ፡ እርሚያሰሞን ፡ ሰማ ፴፬፤
ኤል ፡ ኢዮኤል ፡ መምዴ ፡ ጴዴያስ ፡ አናስቀ
ሪቢሰን ፡ አናቢበስ ፡ መንጠኒሞስ ፡ አልሐዩስ ፡
በኑስኤልያሊ ፡ ሰማይስ ፡ ሰሊምያስ ፡ ናታንያስ ፡
ናቸው ፡ ከኢዛርያስም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሴሲ ፡
ሲርያ ፡ አዛኤል ፡ ሳማጢስ ፡ ዘምበሪ ፡ ኢዮሴ
ጵስ ፡ ናቸው ።
ከነሐማም ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ማዚጢያስ ፡ ዘበዲ ፴፭፤
ያስ ፡ ኤዴሴ ፡ ኢዮኤል ፡ በኒያስ ፡ ናቸው ።
ልዩ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገ ፴፮፤
ቡት ፡ ሰዎች ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡ ከልጆ
ቻቸው ፡ ጋራ ፡ አስወጥተው ፡ ሰደዱዋቸው ።
በሰባተኛው ፡ ወር ፡ በጥቅምት ፡ የመባቻ ፡ ዕለት ፡ ፴፯፤
ካህናትና ፡ ሌዋውያን ፡ እስራኤልም ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ በያገራቸው ፡ ተቀመጡ ፡ የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ በየቦታቸው ፡ ተመለሱ ።
በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ደጃፍ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ፴፰፤
ባለው ፡ አደባባይ ፡ ሁሉም ፡ ተሰብስበው ።
አገልጋይ ፡ ጸሐፊ ፡ የሚሆን ፡ ዕዝራን ፡ የእስራ ፴፱፤
ኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሙሴ ፡ የሰ
ጠው ፡ ዳግም ፡ ሕግን ፡ አምጥቶ ፡ ያነብላቸው ፡
ዘንድ ፡ አምጣ ፡ አሉት ።
የካህናት ፡ አለቃ ፡ ዕዝራም ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ፵፤
መባቻ ፡ ለሕዝቡ ፡ ለወንዶች ፡ ለሴቶች ፡ ለካህ
ናቱም ፡ ሁሉ ፡ ሥራታቸውን ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
ዳግም ፡ ሕግን ፡ አምጥቶ ፡ አነበበላቸው ።
በቤተ ፡ መቅደሱ ፡ ደጃፍ ፡ አንፃር ፡ ባለው ፡ ፵፩፤
አደባባይ ፡ በወንዶቹ ፡ ሁሉ ፡ በሴቶቹም ፡ ፊት ፡
ከነግህ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ቀትር ፡ ድረስ ፡ አነበበላ
ቸው ፡ ሁሉም ፡ በዳግም ፡ ሕግ ፡ የተጻፈ ፡ ሥር
ዓታቸውን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ አደመጡ ።
አገልጋይ ፡ የሆነ ፡ ሕጉን ፡ የሚጽፍ ፡ የሆነ ፡ ዕዝ ፵፪፤
ራም ፡ በሠሩት ፡ እንጨት ፡ በወምበር ተቀምጠ ።
መተጢያስን ፡ ሳሙስን ፡ ሐናንያን ፡ አዛርያን ፡ ፵፫፤
ኡርያስን ፡ ሕዝቅያስን ፡ በአልስሞስንም ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ በቀኙ ፡ አስቀመጣቸው ።
በግራውም ፡ በኩል ፡ ፈሐልዴዎስን ፡ ሚሳኤ ፵፬፤

ሉን ፡ ሚልክያስን ፡ ሎቃሳብሰንን ፡ ናባሪያን ፡
ዘከርያስን ፡ አስቀመጠ ።
፵፭፤ ዕዝራም ፡ ያንን ፡ ዳግም ፡ ሕግ ፡ ይዞ ፡ በሰዎቹ ፡
ሁሉ ፡ ፊት ፡ ተቀመጠ ፡ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ያከ
ብሩት ፡ ነበር ።
፵፮፤ ዳግም ፡ ሕግንም ፡ ለማንበብ ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡ ቆሙ ፡ አዛርያም ፡
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመ
ሰገነው ።
፵፯፤ ሁሉም ፡ ፈጽመው ፡ መለሱለት ፡ እውነት ፡ ነው ፡
እውነት ፡ ነው ፡ አሉ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እጃቸ
ውን ፡ ወደሰማይ ፡ ዘርግተው ፡ በምድር ፡ ወድ
ቀው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገዱ ።
፵፰፤ አኑሲ ፡ ሰራቢያስ ፡ ኢያዲኖስ ፡ ኢያቆብስ ፡ ሳብ
ጣያስ ፡ አውጥያስ ፡ ሚሐና ፡ ቀሊጦስ ፡ አዛርያ ፡
ጠዛብዶስ ፡ ሐኒያስ ፡ ፈልጣስ ፡ ሌዋውያን ፡
የሆኑ ፡ እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
አስተማሯቸው ።
፵፱፤ በነበበላቸው ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡
ሰሙ ።
፶፤ አጠራጢም ፡ የካህናቱን ፡ አለቃ ፡ ጸሐፊውን ፡
ዕዝራ ፡ ሁሉን ፡ የሚያስተምሯቸው ፡ ሌዋው
ያንንም ።
፶፩፤ ይቺ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየች ፡ ቀን ፡
ናት ፡ አላቸው ፡ ዳግም ፡ ሕግም ፡ ሲነበብ ፡
በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አለቀሱ ።
፶፪፤ ይቺ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየች ፡ ናትና ፡
ሒዱችሁ ፡ ምሳችሁን ፡ በልታችሁ ፡ ለሌላቸው ፡
ሰዎች ፡ ምጽዋቱን ፡ ስጡ ፡ አላቸው ።
፶፫፤ እግዚአብሔር ፡ በመከራ ፡ አይጥላችሁምና ፡
አትዘኑ ፡ አላቸው ፡ ሌዋውያንም ፡ ሕዝቡን ፡
ሁሉ ፡ ይቺ ፡ ቀን ፡ የከበረች ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ አት
ዘኑ ፡ ብለው ፡ አዘዟቸው ።
፶፬፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሁሉም ፡ በልተው ፡ ጠጥተው ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሊያደርጉ ፡ ለሌላቸው ፡ ሰዎች ፡
ምጽዋት ፡ ሊሰጡ ፡ ተኈሥተው ፡ ወደ ፡ ቤታ
ቸው ፡ ሔዱ ።
፶፭፤ በተሰበሰቡበት ፡ በታ ፡ ያስተማሩዋቸውንም ፡
ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ደስ ፡ አላቸው ።

መ ጽ ሐ ፈ ጦ ቢ ት ።

በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በስልምናሶር ፡ ዘመን ፡ የተማረከ ፡ ከንፍታሌም ፡ ወገን ፡ ከተወለደ ፡ ከአሳሒል ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ የገባኤል ፡ ልጅ ፡ የጦቢት ፡ ልጅ ፡ የጦብያን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ። በነገደ ፡ አሴር ፡ ዕጣ ፡ በላይ ፡ ባለች ፡ የገሊላ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በነገደ ፡ ንፍታሌም ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በቂድዮስ ፡ ቀኝ ፡ ከምትሆን ፡ ከታቢስም ፡ የተማረከ ፡ የጦቢት ፡ ልጅ ፡ የጦብያን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ እኔ ፡ ጦቢት ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡
በሚገባና ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንቼ ፡ ኖርሁ ፡ ወደ ፡
ነነዌና ፡ ወደ ፡ ፋርስ ፡ አገር ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ለመጡ ፡
ለወገኖቼ ፡ ብዙ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወትሁ ።
፪፤ እኔ ፡ ሕፃን ፡ ሆኜ ፡ በአገሬ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ጋራ ፡ ሳለሁም ፡ ብዙ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወትሁ ።
አባቴና ፡ የንፍታሌም ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ እስራ
ኤል ፡ ሁሉ ፡ በርሱ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ከሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራ
ኤል ፡ አገር ፡ በመረጣት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ከተ
ሠራው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ካዱ ። በከበረ ፡ ለዘለ
ዓለሙ ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ በተሠራላቸው ፡ በከ
በረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ ከተሠራው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ካዱ ።
፫፤ የካዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ደማሊ ፡ ለሚባል ፡
ጣዖትና ፡ በዐል ፡ ለሚባል ፡ ጣዖት ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዉ ፡ አባቴና ፡ የንፍታሌም ፡ ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡
ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ።
እኔ ፡ ግን ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በአሪት ፡ ፬፤
ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በበዓል ፡
ጊዜ ፡ ብቻዬን ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
እሄድ ፡ ነበር ፡ በመጀመሪያ ፡ ከሸለትሁት ፡ ከበ
ጎቼ ፡ ጸጉር ፡ በመሠዊያው ፡ ላሉ ፡ ለአሮን ፡
ልጆች ፡ ለካህናቱ ፡ እወስድላቸው ፡ ነበር ።
ያሥራቱን ፡ መጀመሪያና ፡ እህሉንም ፡ ሁሉ ፡ ፭፤
ለሚያገለግሉ ፡ ለአሮን ፡ ልጆች ፡ እሰጣቸው ፡
ነበር ፡ የሁለተኛውን ፡ ዘመን ፡ አሥራት ፡ ግን ፡
እሸምተው ፡ ነበር ፡ ምጽዋቱንም ፡ አወጣጥቼ ፡
ባመት ፡ ባመት ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እሄድ ፡
ነበር ።
ሦስተኛውንም ፡ አሥራት ፡ ያባቴ ፡ እናት ፡ ፮፤
ዲቦራ ፡ እንዳዘዘች ፡ ለድኆች ፡ እሰጥ ፡ ነበር ፡
መጀመሪያውን ፡ አሥራት ፡ አወጣ ፡ ነበር ። ሁለ
ተኛውንም ፡ ዘመን ፡ አሥራት ፡ እሰጥ ፡ ነበር ።
እናትና ፡ አባቴ ፡ በድኅነት ፡ ትተውኛልና ፡ ፯፤
አካለ ፡ መጠን ፡ በደረስሁ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዶቼ ፡
ልጅ ፡ ሚስት ፡ አገባሁ ፡ ከርሷም ፡ ጦብያ ፡ የሚ
ባል ፡ ልጅ ፡ ወለድሁ ።
ወንድሞቼም ፡ ሁሉ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ ፰፤
በሄዱ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዶቼ ፡ ተለይተው ፡ የአሕ
ዛብን ፡ እህል ፡ በሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ አስበዋ ፱፤
ለሁና ፡ የአሕዛብን ፡ እህል ፡ እንዳልበላ ፡ እኔ ፡
ግን ፡ ሰውነቴን ፡ ጠበቅሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ በስልምናሶር ፡ ፊት ፡ መወ ፲፤
ደድንና ፡ ባለሟልነትን ፡ ሰጠኝ ፡ እርሱም ፡
አለቃ ፡ አድርጎ ፡ ሾመኝ ።

፲፩፡ ወደ፡ ምድያም፡ ሄድሁ፡ የምድያም፡ ክፍል፡
በምትሆን፡ በራጊስ፡ ያለ፡ ገባኤልንም፡ ገንዘ
ቤን፡ አደራ፡ አስጠበቅሁት ።
፲፪፡ ስልምናሶር፡ በሞተ፡ ጊዜ፡ ሥራው፡ ክፉ፡
የሆነ፡ ሰናክሬም፡ ስለሱ፡ ፈንታ፡ነገሠ ። ከሹ
መቴ፡ ሻረኝ፡ ከዚህም፡ በኋላ፡ ወደ፡ ምድ
ያም፡ መሄድ፡ አልቻልኩም ።
፲፫፡ በስልምናሶርም፡ ዘመን፡ ለወንድሞቼ፡ ብዙ፡
ምጽዋት፡ መጸወትሁ ።
፲፬፡ እህሌንም፡ ለተራቡ፡ ሰዎች፡ ሰጠሁ፡ ልብሴ
ንም፡ ለተራቆቱ፡ ሰዎች፡ ሰጠሁ ። ከወገኖቼ፡
በነነዌ፡ አደባባይ፡ የሞተ፡ ሰውንም፡ ባይ፡ እቀ
ብረው፡ ነበር ።
፲፭፡ ሸሽቶ፡ ከይሁዳ፡ በተመለሰ፡ ጊዜ፡ ሰናክሬም፡
የገደላቸው፡ ሰዎች፡ ቢኖሩ፡ ተቈጥቶ፡ ብዙ፡
ሰው፡ ገድሏልና፡ እኔ፡ ተሠውሬ፡ እቀብራ
ቸው፡ ነበር፡ ንጉሡም፡ ፈልጎ፡ ሬሳቸውን፡
አላገኘም ።
፲፮፡ ከነነዌ፡ አንድ፡ ሰው፡ ሄዶ፡ እንደቀበርኋቸው፡
ነገር፡ ሠርቶ፡ ከንጉሡ፡ አጣላኝ፡ ሊገድሉኝ፡
እንዲፈልጉኝ፡ በወቅሁ፡ ጊዜ፡ ፈርቼ፡ ተሠ
ወርሁ ።
፲፯፡ ባጡኝም፡ ጊዜ፡ ልጄ፡ ጦብያና፡ ሚስቴ፡ ሐና፡
ሲቀሩ፡ ገንዘቤን፡ ሁሉ፡ በረበሩ ።
፲፰፡ ሁለቱ፡ ልጆቹ፡ ሁሉ፡ እስኪገድሉት፡ ድረስ፡
ሸሽተውም፡ ወደ፡ አራራት፡ ተራራ፡ እስኪ
ሄዱ፡ ድረስ፡ ፶፭፡ ቀን፡ ከቤቴ፡ አልወጣሁም ።
ልጁ፡ እስራዶንም፡ ስለርሱ፡ ፈንታ፡ ነገሠ፡
የወንድሜ፡ ልጅ፡ የእናሔል፡ ልጅ፡ አኪአኪ
ሮስንም፡ በሥራታቸውና፡ በበቴ፡ ወገኖች፡
ላይ፡ ሁሉ፡ ሾመው ።
፲፱፡ አኪአኪሮስም፡ ማለደልኝ፡ ወደ፡ ነነዌም፡
መለሰኝ ። በቤቱ፡ ጣጣና፡ ማኅተም፡ ለርሱ፡
ያለ፡ አኪአኪሮስም፡ ዳግመኛ፡ እክሮንድስን፡
ሾመ ።
፳፡ ወደ፡ አገሬም፡ በተመለስሁ፡ ጊዜ፡ ልጄ፡ ጦብ
ያንና፡ ሚስቴ፡ ሐናን፡ መለሰልኝ ።

ምዕራፍ፡ ፪ ።

፩፡ ሰባተኛ፡ ሱባዔ፡ በምትሆን፡ በከበረች፡
በዓለ፡ ፶፡ ለእኔ፡ በጎ፡ ነገር፡ አደረጉ፡ እበላም፡
ዘንድ፡ ተቀመጥኩ ።
፪፡ ፈጽሞ፡ እንደ፡ መሸ፡ በየሁ፡ ጊዜ፡ እግዚአብሔ
ርን፡ አስቤዋለሁና፡ ልጄን፡ ሄደህ፡ ከወንድሞ
ቻችን፡ ያገኘሃቸውን፡ ድኆች፡ ሰዎችን፡ አምጣ፡
እነሆ፡ እኔ፡ እጠብቅሃለሁ፡ አልሁት ።
፫፡ በተመለሰም፡ ጊዜ፡ ከወንድሞቻችን፡ የሞተ፡
አንድ፡ ሰው፡ አገኘሁ፡ ሬሳውም፡ በደባባይ፡
ወድቋል፡ አለኝ ።
፬፡ እኔም፡ እህል፡ ሳልቀምስ፡ ተነሥቼ፡ ፀሐይ፡
እስኪገባ፡ ድረስ፡ ወደ፡ አንዱ፡ ቤት፡ አገባሁት ።
፭፡ ወደ፡ ቤቴ፡ ተመልሼ፡ ቃጥቤ፡ እያዘንሁ፡
ራቴን፡ በላሁ ።
፮፡ አሞፅ፡ በዓላችሁ፡ ወደ፡ ኀዘን፡ ተድላችሁ፡ ደስ
ታችሁም፡ ወደ፡ ልቅሶ፡ ይመለሳል፡ ያለውን፡
አሰብሁ ።
ከዚያ፡ በኋላ፡ አለቀስሁ፡ ፀሐይም፡ በገባ፡ ፯፡
ጊዜ፡ ሔጄ፡ መቃብር፡ ቆፍሬ፡ ቀበርሁት ።
ንጉሥ፡ የገደላቸውን፡ ይቀብራልና፡ ስለዚህ፡ ፰፡
ሥራ፡ እንዳይገድሉት፡ ይህ፡ ሰው፡ አይፈራ
ምን፡ ብለው፡ ሳቁብኝ ።
በዚያችም፡ ሌሊት፡ ኃጢአተኛ፡ ሆኜ፡ በድ ፱፡
ሞው፡ ሥር፡ ተኛቼ፡ አደርኩ፡ ዓይኖቼ፡ ግን፡
ተገልጠው፡ ነበር ።
በድሞው፡ ላይ፡ ወፎች፡ እንዳሉ፡ አላወቅሁም፡ ፲፡
ፊቴ፡ ተገልጦ፡ ሳለ፡ እለዚያ፡ ወፎች፡ በዓይኔ፡
ላይ፡ ትኩስ፡ ፋንድያ፡ ጣሉብኝ፡ በዓይኔ፡ ብልዝ፡
ብጉር፡ ወጣብኝ ። እኔም፡ ወደ፡ ባለ፡ መድኃ
ኒት፡ ሄድኩ፡ ነገር፡ ግን፡ የጠቀመኝ፡ የለም ።
ብቻየን፡ ወደ፡ ኤልማድያ፡ እስክሄድ፡ ድረስ፡
አኪአክሮስ፡ ይመግበኝ፡ ነበር ።
ሐናም፡ በሴቶች፡ ቤት፡ ታገለግል፡ ነበር ። ፲፩፡
ወደ፡ እመቤቶቿ፡ ላከች፡ እነዚያም፡ አንዲት፡ ፲፪፡
የበግ፡ ጠቦት፡ ሰጧት ።
ወደኔ፡ በመጣች፡ ጊዜ፡ ትጮህ፡ ጀመር፡ ይቺን፡ ፲፫፡
ጠቦት፡ ከወዴት፡ አመጣሽት፡ አልኋት ። የተ
ሰረቀ፡ ገንዘብ፡ መብላት፡ አይገባምና፡ የሰረቅ
ሺውም፡ እንደ፡ ሆነ፡ ለጌቶቹ፡ መልሺው፡
አላት ።
ስለ፡ ደሞዜ፡ ፈንታ፡ ሰጡኝ፡ አለችኝ፡ እኔ፡ ፲፬፡
ግን፡ አላመንኋትም፡ ለባለቤቶቹ፡ መልሺ፡
ብዬ፡ ከርሷ፡ ጋራ፡ ተከራከርሁ ። እርሷም፡
መልሳ፡ ምጽዋትህና፡ ጸሎትህ፡ ወዴት፡ ነው፡
እነሆ፡ በላይህ፡ ያለ፡ ኃጢአትህ፡ ሁሉ፡ ታወቀ፡
አለችኝ ።

ምዕራፍ፡ ፫ ።

በልቡናዬ፡ ኀዘን፡ ተከዝሁ፡ ጸለይኩ፡ አለቀ ፩፡
ስሁ ።
አቤቱ፡ በሥራህ፡ ሁሉ፡ በፍርድና፡ በቸርነት፡ ፪፡
በሚገባ፡ እውነትም፡ አንተ፡ እውነተኛ፡ ነህ፡
አልሁ ። አቤቱ፡ አንተ፡ በሚገባ፡ ዓለምን፡ ትገ
ዛለህ ።
አስበህ፡ በዓይኑ፡ ምሕረት፡ ተቀበለኝ፡ አንተን፡ ፫፡
በበደሉ፡ ትእዛዝህንም፡ ባልሰሙ፡ በአባቶቼ፡
ኃጢአትና፡ በኃጢአቴ፡ ተበቀለህ፡ አታጥፋኝ ።
ለመማረክና፡ ለመበርበር፡ ለሞትም፡ አደረግ ፬፡
ኸኝ፡ በዓለሙ፡ ሁሉ፡ በነርሳቸውም፡ ዘንድ፡
በተበተንበቸው፡ በአሕዛብ፡ አገር፡ ተግዳሮት፡
ለመስማት፡ መተረቻ፡ ሆንን ።
አሁንም፡ በእውነት፡ የሚፈረድ፡ ፍርድህ፡ ፭፡
ብዙ፡ ነው፡ ትእዛዝህን፡ አላደረግንምና፡ በፊ
ትህም፡ በውነት፡ ጸንተን፡ አልኖርንምና፡ ያባ
ቶቼና፡ የእኔ፡ ኃጢአት፡ በሚሠረይ፡ ገንዘብ፡
አድርግልኝ ።
አሁንም፡ በፊትህ፡ ደስ፡ የሚያሰኝህን፡ ነገር፡ ፮፡
አድርግ፡ ከመኖር፡ ሞት፡ ይሻለኛልና፡ በሞት፡
እሰናበት፡ ዘንድ፡ መሬትም፡ እሆን፡ ዘንድ፡

ነፍሴን ፡ የሚቀበላት ፡ መልአክ ፡ እዘዝልኝ ።
በሐሰትና ፡ በውርደት ፡ ተግዳሮትን ፡ ሰምቻለ
ሁና ፡ ኃዘን ፡ በዛብኝ ፡ ከመከራዬ ፡ እሰናበት ፡
ዘንድ ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ እሔድ ፡ ዘንድ ፡ እዘዝ ፡ ገጸ ፡ ረድኤ
ትህን ፡ ከኔ ፡ አትመልስ ።
፯፤ የሚዶን ፡ ክፍል ፡ ከሆነች ፡ ከጣኔስ ፡ የተወለደ ፡
የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ሳራን ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ተግ
ዳሮት ፡ አገኛት ።
፰፤ ለሰባት ፡ ሰዎች ፡ ቢያጋቧት ፡ በሴትና ፡ በወንድ ፡
ልማድ ፡ ሳያቀርቧት ፡ አስማንድዮስ ፡ የሚባል ፡
ክፉ ፡ ጋኔን ፡ ገድሏቸዋልና ፡ ያባቷ ፡ ባሮች ፡
ተገዳደሩባት ። እነሆ ፡ ሰባት ፡ ሰዎች ፡ አገቡሽ ፡
ባሎችሽ ፡ እየታነቁ ፡ እንዲሞቱ ፡ አታውቂምን ፡
አሏት ፡ ከነርሳቸው ፡ አንዱ ፡ ስንኳ ፡ አልቀረሽም ።
፱፤ እነርሳቸው ፡ ሞተዋልና ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ይመስ
ልሻል ፡ ከለሳቸው ፡ ጋራ ፡ በሞት ፡ ሒጂ ፡ ካንቺ ፡
የተወለዱ ፡ ሴትና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ እስከ ፡ ዘለዓ
ለሙ ፡ ድረስ ፡ አንይ ፡ አሏት ።
፲፤ ታንቃ ፡ እስክትሞት ፡ ድረስ ፡ ይህን ፡ በሰማች ፡
ጊዜ ፡ ፈጽማ ፡ አዘነች ፡ ለናትና ፡ ላባቷ ፡ እኔ ፡
አንድ ፡ ነኝ ፡ እንደዚህ ፡ በደርግ ፡ ላባቴ ፡ ተግዳ
ሮት ፡ እሆንበታለሁ ፡ ያረጀ ፡ ሰውነቱንም ፡ በጭ
ንቅ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አወርዳታለሁ ።
፲፩፤ በሰገነት ፡ መስኮት ፡ ሆና ፡ ጸለየች ፡ አቤቱ ፡
አንተ ፡ ፈጣሪዬ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፡ የከበረ ፡ ስም
ህም ፡ ይመስገን ፡ ሥራህም ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገነ ፡
ነው ፡ ስምህም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፡
አለች ።
፲፪፤ አቤቱ ፡ አሁንም ፡ ሰውነቶቼን ፡ ለአንተ ፡ ሰጠሁ ።
፲፫፤ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ተግዳሮት ፡ እንዳልሰማ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ እሰናብተኝ ፡ እልኩሀ ።
፲፬፤ ከሰው ፡ ጋራ ፡ ከሚሠራው ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡
እኔ ፡ ንጹሕ ፡ እንደሆንኩ ፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡
ታውቃለህ ።
፲፭፤ በተማረክሁበትም ፡ አገር ፡ ያባቴን ፡ ስም ፡ አላ
ረከስሁም ፡ እኔ ፡ ለአባቴ ፡ አንዲት ፡ ነኝ ፡ የቀ
ረበ ፡ ዘመድ ፡ ወንድምም ፡ የለኝም ፡ ሰባቱ ፡ ሁሉ ፡
ሞተውብኛልና ፡ ለስምንተኛው ፡ ሰው ፡ እጠበ
ቅለታለሁ ፡ ከዚያ ፡ በኋላስ ፡ ለምን ፡ እኖራለሁ ።
ልትገድለኝ ፡ ትወድ ፡ እንደሆነ ፡ በዓይኑ ፡ ምሕ
ረት ፡ ተመልክተህ ፡ ራራልኝ ፡ ተግዳሮት ፡ በል
ሰማ ፡ ገንዘብ ፡ እዘዝልኝ ።
፲፮፤ የሁለቱም ፡ ጸሎታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ በገ
ነነ ፡ ጌትነቱ ፡ ፊት ፡ ተሰማ ።
፲፯፤ ሁለቱንም ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ ከጦቢትም ፡
ዓይን ፡ ብልዙን ፡ ያጠፋለት ፡ ዘንድ ፡ ሚስት ፡
ልትሆነው ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ሳራንም ፡ ለጦ
ቢት ፡ ልጅ ፡ ለጦብያ ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ጦብያ ፡
ገንዘብ ፡ ያደርጋታልና ፡ ክፉ ፡ ጋኔን ፡ አስማን
ድዮስንም ፡ ያጠፋው ፡ ዘንድ ፡ ቅዱስ ፡ ሩፋኤ
ልን ፡ ላከው ። በዚያ ፡ ወራት ፡ ጦቢት ፡ ተመ
ልሶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፡ የራጉኤል ፡ ልጅ ፡ ሳራም ፡
ከሰገነት ፡ ወረደች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ጦቢትም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በሚዶኑ ፡ ሰው ፡ ፩፤
በገባኤል ፡ ዘንድ ፡ አደራ ፡ ያስጠበቀውን ፡ የብ
ሩን ፡ ነገር ፡ አሰበ ።
እነሆ ፡ ለሙት ፡ ብዬ ፡ አሰብሁ ፡ ልጄን ፡ ጦብ ፪፤
ያን ፡ ጠርቼ ፡ የማልነግረው ፡ ምንድነው ፡ ሳል
ሞት ፡ የማልነግረውስ ፡ ለምንድነው ፡ ብሎ ፡
አሰበ ።
ጠርቶ ፡ ልጄ ፡ በሞትሁ ፡ ጊዜ ፡ አክብረህ ፡ ቅበ ፫፤
ረኝ ። እናትህንም ፡ ጠብቃት ፡ በሕይወትም ፡
በኖርህበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አክብራት ። የወደ
ደችውንም ፡ አድርግላት ፡ አታሳዝናት ፡ አለው ።
ልጄ ፡ በማኅፀንም ፡ ባንተ ፡ ብዙ ፡ መከራን ፡ ፬፤
እንደ ፡ ተቀበለች ፡ አስብ ፡ ይህን ፡ አስበህ ፡ በሞ
ተችም ፡ ጊዜ ፡ ከኔ ፡ ዘንድ ፡ ባንድ ፡ መቃብር ፡
ቅበራት ፡ አለው ።
ልጄ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔ ፭፤
ርን ፡ አስበው ፡ ትእዛዙን ፡ መካድና ፡ በደልን ፡
አትውደድ ፡ በሕይወትም ፡ በኖርህበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ እውነትን ፡ ሥራ ፡ በበደል ፡ ሥራም ፡
ጸንተህ ፡ አትኑር ።
እውነት ፡ ነገርን ፡ ከሠራሃት ፡ በሠራኸው ፡ ፮፤
ሥራና ፡ በጐዳናህ ፡ ሁሉ ፡ ትከናወናለህ ፡ እው
ነትን ፡ የሠሩዋት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ሥራቸው ፡
ይከናወንላቸዋል ።
ከገንዘብህም ፡ ምጽዋት ፡ ስጥ ፡ ምጽዋትም ፡ ፯፤
በመጸወትህ ፡ ጊዜ ፡ በገንዘብህ ፡ አትዘን ፡ ከድ
ኃም ፡ ፊትህን ፡ አትመልስ ። እግዚአብሔርም ፡
ገጸ ፡ ረድኤቱን ፡ ካንተ ፡ አይመልስም ።
ያለህን ፡ ገንዘብ ፡ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ ምጽ ፰፤
ዋትን ፡
ምጽዋት ፡ መመጽወት ፡ ድልብን ፡ ታደልብል ፱፤
ሃለችና ፡ ጥቂቱም ፡ ቢሆን ፡ ምጽዋት ፡ ለመመ
ጽወት ፡ በገንዘብህ ፡ አትዘን ።
ምጽዋት ፡ በመከራ ፡ ቀን ፡ ከሞት ፡ ታድናለችና ፡ ፲፤
ወደ ፡ ጨለማ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አታሰናብትም ።
ምጽዋት ፡ ለሚያደርጋትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእ ፲፩፤
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ደግ ፡ ስጦታ ፡ ናት ።
ልጄ ፡ ራስህን ፡ ከዝሙት ፡ ጠብቅ ፡ ካባቶችህ ፡ ፲፪፤
ልጆች ፡ ወገን ፡ አስቀድመህ ፡ ሚስት ፡ አግባ ።
ከዘመዶችህ ፡ ከልተወለደች ፡ ከባዕድ ፡ ወገን ፡
ግን ፡ አታግባ ። እኛ ፡ ደጋግ ፡ ከሚሆኑ ፡ ከጥንት ፡
ጀምረው ፡ ከነበሩ ፡ ከአብርሃምና ፡ ከኖኅ ፡ ከያ
ዕቆብና ፡ ከይስሐቅ ፡ የተወለድን ፡ ነንና ፡ ከባዕድ ፡
የተወለደች ፡ አታግባ ። ልጄ ፡ ሁሉም ፡ ከባቶ
ቻቸው ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ እንዳገቡ ፡ አስብ ፡
ልጆቻቸውም ፡ እንደ ፡ ተባረኩ ፡ የልጅ ፡ ልጆ
ቻቸውም ፡ ምድርን ፡ እንደ ፡ ወረሷት ፡ አስብ ።
ልጄ ፡ አሁንም ፡ ባልንጀራህን ፡ ውደድ ፡ በባል ፲፫፤
ንጀራህም ፡ ልቡናህን ፡ አታኩራ ፡ ከወገኖችህ ፡
ልጆች ፡ ከሴት ፡ ልጆችና ፡ ከወንዶች ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ የተወለደች ፡ ልጅን ፡ ሚስት ፡ አግባ ።
ትዕቢት ፡ ካለች ፡ ዘንድ ፡ ውርደት ፡ አለችና ፡

ብዙ ፡ ሁከትም ፡ አለና ፡ ሁከትም ፡ ክለች ፡ ዘንድ ፡
ችጋር ፡ አለች ። የችጋር ፡ መገኛ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡
ሁከትም ፡ ክለች ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ችግርና ፡ ጦም ፡
አዳር ፡ አለችና ፡ ልጄ ፡ በባልንጀራህ ፡ ልቡና
ህን ፡ አታሣራ ።
፲፬ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ስጠው ፡ እንጂ ፡ የተገዛልህ ፡
የምንደኛህ ፡ ደመወዝ ፡ ሁሉ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡
አይደር ። ለእግዚአብሔር ፡ ከተገዛህ ፡ ዋጋህ ፡
ይበዛልሃል ፡ ለራስህ ፡ እወቅ ፡ በባሕርይህና ፡
በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ አዋቂ ፡ ሁን ።
፲፭ ለራስህ ፡ የጠላኸውን ፡ ለማንም ፡ ለማን ፡ አታ
ድርግ ፡ ለመስከር ፡ ወይን ፡ አትጠጣ ፡ ከሰካሮች ፡
ጋራ ፡ በጐዳና ፡ አትሂድ ።
፲፮ ከእህልህ ፡ ለተራበ ፡ ሰው ፡ ስጥ ፡ ከልብስህም ፡
ለተራቆተ ፡ ሰው ፡ ስጥ ፡ የተረፈህንም ፡ ሁሉ ፡
ለምጽዋት ፡ አድርግ ።
፲፯ እህልህንም ፡ በጻድቃን ፡ መቃብር ፡ ላይ ፡ አሳ
ድር ፡ (በድኃ ፡ ሆድ ፡ አሳድር ፡) ለባለጸጎች ፡
ግን ፡ አትስጥ ።
፲፰ ከመምህራን ፡ ዘንድ ፡ ምክርን ፡ ፈልግ ። የምት
ረባህንም ፡ ምክር ፡ አታቃል ።
፲፱ በየጊዜው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግነው ፡ ጐዳ
ናህ ፡ የቀና ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወደርሱ ፡ ለምን ፡
በጐዳናህና ፡ በሥራህም ፡ ሁሉ ፡ ይከናወንል
ሃል ። በጎውን ፡ ሁሉ ፡ ምክር ፡ የሚሰጥ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አሕዛብ ፡ የሚመክሩት ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ያልተገኘ ፡ ምክር ፡ ከንቱ ፡
ነውና ፡ ከመምህራን ፡ ምክርን ፡ ፈልግ ። ያዋር
ደው ፡ ዘንድ ፡ የሚወደውን ፡ እርሱ ፡ ያዋርደ
ዋል ። እርሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ይሆናል ። ልጄ ፡
አሁንም ፡ ትእዛዜን ፡ አስብ ፡ ከልቡናህም ፡ አይ
ጥፋ ።
፳ አሁንም ፡ የሜዶን ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ የራ
ጊስ ፡ ሰው ፡ በግብርያል ፡ ልጅ ፡ በገባኤል ፡ ዘንድ ፡
አደራ ፡ ያስጠበቅሁት ፡ ያሥሩን ፡ ብር ፡ ነገር ፡
እነግርሃለሁ ።
፳፩ ድኆች ፡ ክንተ ፡ ዘንድ ፡ ብዙ ፡ በረከትን ፡ ይቀ
በላሉና ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ከፈራኸው ፡ ባንተ ፡
ዘንድ ፡ በረከት ፡ ይገኛልና ፡ ልጄ ፡ ከችጋር ፡
የተነሣ ፡ አትፍራ ፡ ኃጢአትህንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡
ይልሃል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡
ሥራ ፡ በፊቱ ፡ ሥራ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ጦብያም ፡ መለሰ ፡ አባቴ ፡ ያዘዝኸኝን ፡ ሁሉ ፡
እሠራለሁ ፡ አለ ።
፪ ነገር ፡ ግን ፡ አገሩን ፡ የማላውቀውን ፡ ያንን ፡
ብር ፡ ማምጣት ፡ እንዴት ፡ እችላለሁ ፡ አለው ።
፫ ደብዳቤ ፡ ሰጠው ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ የሚሔድ ፡
ሰው ፡ ፈልግ ፡ እኔም ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ ደመወ
ዙን ፡ እሰጠዋለሁ ፡ ሒደህ ፡ ያንን ፡ ብር ፡ አምጣ ፡
አለው ።
፬ እርሱም ፡ ሰውን ፡ ሊፈልግ ፡ ሒዶ ፡ መልአኩን ፡
ሩፋኤልን ፡ አገኘው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መልአክ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቀም ።
አገሩን ፡ ታውቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሜዶን ፡ ክፍል ፡ ፭
ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ራጊስ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ መሔድ ፡
ትችላለህን ፡ አለው ።
ያም ፡ መልአክ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ እሔዳለሁ ፡ መን ፮
ገዱንም ፡ አውቀዋለሁ ፡ በገባኤልም ፡ ቤት ፡
ነበርሁ ፡ አለው ።
ጦብያም ፡ ላባቴ ፡ እስክነግረው ፡ ድረስ ፡ ቆየኝ ፡ ፯
አለው ።
መልአኩም ፡ ሒድ ፡ አትቆይ ፡ አለው ፡ አባቱን ፡ ፰
ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚሔድ ፡ ሰው ፡ አገኘሁ ፡ አለው ።
ከማንም ፡ ወገን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡
ለመሔድ ፡ ሰውነቱ ፡ የታመነ ፡ እንደሆነ ፡ አውቅ ፡
ዘንድ ፡ ወደኔ ፡ ጥራው ፡ አለው ።
ጠራው ፡ ገባ ፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ እጅ ፡ ተነ ፱
ሣሡ ።
ጦቢትም ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ ከማን ፡ ወገን ፡ ፲
ነህ ፡ ከወዴትስ ፡ አገር ፡ መጣህ ፡ አለው ።
መልአኩም ፡ አገሬንና ፡ ወገኔን ፡ ትመረምር ፡ ፲፩
ወይስ ፡ ከልጅህ ፡ ጋራ ፡ የምሔድበትን ፡ ዋጋ ፡
ትሰጠኝ ፡ አለው ፡ ጦቢትም ፡ ስምህንና ፡ ዘመ
ድህን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ እወዳለሁ ፡ አለው ።
እኔስ ፡ የታላቅ ፡ ወንድምህ ፡ የአናንያ ፡ ዘመድ ፡ ፲፪
አዛርያ ፡ ነኝ ፡ አለው ።
አንተ ፡ ወንድሜ ፡ ደኅና ፡ ነህን ፡ አገርህንና ፡ ፲፫
ወገንህን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ መርምሬአለሁና ፡
አገሬንና ፡ ወገኔን ፡ መረመረኝ ፡ ብለህ ፡ አትን
ቀፈኝ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ በውነቱ ፡ ከደግ ፡
ከከበረ ፡ ወገን ፡ የተወለድህ ፡ ነህ ፡ እኔም ፡ አና
ንያን ፡ አውቀዋለሁ ፡ አናንያና ፡ ኢታያንን ፡
አውቃቸዋለሁ ፡ የታላቂቱ ፡ የሴምዩ ፡ ልጅ ፡
አዛርያንም ፡ አውቀዋለሁ ፡ አለው ፡ እንሰግድ ፡
ዘንድ ፡ ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ አብረን ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ሒደን ፡ ነበር ፡ የሀላችን ፡ አሥራትና ፡
ከከብቶቻችን ፡ መጀመርያ ፡ የተወለደውን ፡
ወስደን ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በአባቶቻችን ፡
በደልን ።
አንተ ፡ ግን ፡ ከደግ ፡ አባት ፡ የተወለድህ ፡ ነህ ፡ ፲፬
ነገር ፡ ግን ፡ ንገረኝ ፡ ደመወዝህን ፡ ምን ፡ እንስ
ጥህ ፡ በቀን ፡ በቀን ፡ አንድ ፡ ወቄት ፡ እንሰጥህን ፡
ምግብህስ ፡ ከልጄ ፡ ጋራ ፡ ይሁን ።
በደኅናስ ፡ ከተመለሳችሁ ፡ በደመወዝህ ፡ ላይ ፡ ፲፭
ደመወዝ ፡ እጨምርልሃለሁ ፡ አለው ፡ እንዲህ ፡
ተነጋግረው ፡ ነገራቸውን ፡ ጨረሱ ።
መልአክንና ፡ ጦብያንም ፡ ትሔዱ ፡ ዘንድ ፡ ትከ ፲፮
ናወኑም ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጁ ፡ አላቸው ። ልጁ ፡
ለመንገድ ፡ ስንቃቸውን ፡ አዘጋጀ ። አባቱም ፡
ከዚህ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ሒድ ፡ በሰማይ ፡ የሚኖር ፡
እግዚአብሔር ፡ ጐዳናችሁን ፡ ያቅናላችሁ ፡
መልአኩም ፡ አብሮአችሁ ፡ ይሂድ ፡ አለው ፡
ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡ ሔዱ ። ሁለተኛ ፡
ብላቴናም ፡ ተከተላቸው ።
እናቱ ፡ ሐናም ፡ አለቀሰች ፡ በጃችን ፡ ያለ ፡ በፊ ፲፯
ታችን ፡ የሚወጣ ፡ ልጃችን ፡ በጃችን ፡ እንደ ፡

ተያዘ ፡ በትር ፡ ነውና ፡ ልጇን ፡ ለምን ፡ ላክሽው ፡
አለችው ።
፲፰ ብሩስ ፡ እልም ፡ ድርግም ፡ ብሎ ፡ ይጥፋ ።
፲፱ እግዚአብሔር ፡ የሰጠን ፡ የምንድንበት ፡ በእ
ርሱ ፡ ተስፋ ፡ የምንኖርበት ፡ የልጁ ፡ ቤዛ ፡ ይሁን ፡
አለችው ።
፳ ጦቢትም ፡ እኅቴ ፡ ወደኔ ፡ እልፍ ፡ ብለሽ ፡ አት
ናገሪ ፡ በደኅና ፡ ይመለሳል ፡ በዓይኖችሽም ፡
ታይዋለሽ ።
፳፩ ቸር ፡ መልአክ ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳልና ፡ ጉዳናው
ንም ፡ ያቃናለታልና ፡ በደኅና ፡ ይመለሳልና ፡
አትዘኚ ፡ አላት ።
፳፪ ሐናም ፡ ልቅሶዋን ፡ ተወች ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ በመንገዳቸውም ፡ ሲሄዱ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሀ ፡ ወዳ
ለበት ፡ ወደ ፡ ጤግሮስ ፡ ማታ ፡ ደረሱ ፡ በዚያም ፡
አደሩ ።
፪ ያም ፡ ልጅ ፡ ሊታጠብ ፡ ወረደ ፡ ከወንዙ ፡
ውስጥ ፡ ወጥቶ ፡ ዓሣ ፡ ተወረወረ ፡ ያንንም ፡
ልጅ ፡ ይዘ ፡ ይውጠው ፡ ዘንድ ፡ወደደ ።
፫ መልአኩም ፡ ያንን ፡ ዓሣ ፡ ያዘው ፡ አለው ፡ ያም ፡
ልጅ ፡ ዓሣውን ፡ ወደ ፡ የብስ ፡ አወጣው ።
፬ ያም ፡ መልአክ ፡ ዓሣውን ፡ እረደው ፡ አለው ፡
ጉበቱንና ፡ ልቡን ፡ አሞቱንም ፡ ያዝ ፡ አጥብ
ቀህ ፡ ጠብቀው ።
፭ ያም ፡ ልጅ ፡ መልአኩ ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ፡
ዓሣውንም ፡ ጠበሰው ፡ በሉ ። ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡
ገሥግሠው ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ በጣኔስ ፡ ደረሱ ።
፮ ያም ፡ ልጅ ፡ መልአኩን ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ አዛ
ርያ ፡ የዚህ ፡ ዓሣ ፡ሐሞቱና ፡ ጉበቱ ፡ ለምንድ
ነው ፡ አለው ።
፯ መልአኩም ፡ ክፉ ፡ ጋኔን ፡ ያደረበት ፡ ቢኖር ፡
ወይም ፡ የረከሰ ፡ ረቂቅ ፡ ጋኔን ፡ ያደረበት ፡
ቢኖር ፡ ጉበቱና ፡ ልቡን ፡ ለዚያ ፡ ሰው ፡ በፊቱ ፡
ያጤሱለታል ፡ ሴትም ፡ብትሆን ፡ያጤሱላታል ፡
ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አይታመምም ።
፰ ብልዝ ፡ ባለበት ፡ ሰው ፡ አሞቱን ፡ ደቁሰው ፡
ይኩሉታል ።
፱ ወደ ፡ ራጊስም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ መልአኩ ፡
አንተ ፡ ወንድሜ ፡ ዛሬ ፡ በራጉኤል ፡ ቤት ፡ እና
ድራለን ።
፲ እርሱ ፡ ዘመድህ ፡ ነው ፡ ስሟ ፡ ሳራ ፡ የሚባል ፡
አንዲት ፡ ልጅ ፡ አለችው ፡ የርሷ ፡ ርስት ፡ ይደ
ርስሃልና ፡ሚስት ፡ ልትሆንህ ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡
የርሷን ፡ ነገር ፡ እናገራለሁ ፡ አለው ።
፲፩ አንተም ፡ ከዘመዶቿ ፡ የተወለድህ ፡ ነህ ፡ ልጂ
ቱም ፡ ያማረች ፡ አዋቂ ፡ ናት ።
፲፪ አሁንም ፡ ስማኝ ፡ ላባቷ ፡ እነግረዋለሁ ፡ ስለ ፡
ሙሴ ፡ሕግ ፡ ራጉኤል ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ይሰጣት ፡
ዘንድ ፡ አይወድምና ፡ ከራጊስ ፡ በተመለስን ፡
ጊዜ ፡ በኋላ ፡ እናደርጋለን ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይቶ ፡ ርስቷ ፡ ላንተ ፡ ይደርስሃልና ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡
ከሚሰጣት ፡ ብትሞት ፡ ይወዳል ።

ያም ፡ ልጅ ፡ ይኸን ፡ መልአክ ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ ፲፫
አዛርያ ፡ ያቺን ፡ ልጅ ፡ ለሰባት ፡ ሰዎች ፡ እንዳጋ
ቧት ፡ እኔ ፡ ሰማሁ ፡ በሰርግ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡
ሞቱ ።
አሁንም ፡ እኔ ፡ ላባቴ ፡ አንድ ፡ ብቻ ፡ ነኝ ፡ ባገ ፲፬
ባሁ ፡ ጊዜ ፡ የናትና ፡ ያባቴንም ፡ ሰውነት ፡ በጭ
ንቅ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እንዳላወርድ ፡ እፈራለሁ ፡
የሚቀብራቸው ፡ ሌላ ፡ ልጅ ፡ የላቸውም ፡ አለው ።
ያም ፡ መልአክ ፡ ከዘመዶችህ ፡ ሚስት ፡ ታገባ ፡ ፲፭
ዘንድ ፡ አባትህ ፡ ያዘዘህን ፡ ቃል ፡ አታስብምን ፡
አለው ። አሁንም ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ ስማኝ ፡
ከዘመዶችህ ፡ የተወለደች ፡ እርሷ ፡ በዚህ ፡
ሌሊት ፡ ሚስት ፡ ሆና ፡ ትሰጥሃለችና ፡ የጋኔኑ ፡
ነገር ፡ግን ፡ አያሳዝንህ ።
ወደ ፡ ጫጉላ ፡ ቤት ፡ በገባህ ፡ ጊዜ ፡ የደቀቀ ፡ ፲፮
ዕጣን ፡ ከዚህም ፡ ዓሣ ፡ ከልቡ ፡ ከሆበቱ ፡ አም
ጥተህ ፡ አጢስበት ።
ያንን ፡ ጋኔኑን ፡ በሸተተው ፡ ጊዜ ፡ ይሸሻል ፡ ለዘ ፲፯
ለዓለሙ ፡ አይመለስም ። ወደ ፡ ርሷም ፡ በገባህ ፡
ጊዜ ፡ ሁለታችሁ ፡ ይቅር ፡ባይ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጸልዩ ፡ ይቅር ፡ ብሎ ፡ ያድናች
ኋል ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አንተን ፡ አዘጋጅቶሃ
ልና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትፍራ ፡ አንተ ፡ ታድ
ናታለህ ፡ እርሷም ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ትሔዳለች ፡
ከርሷም ፡ ልጅ ፡ እንድትወልድ ፡ እነግርሃለሁ ።
ጦብያም ፡ ይህን ፡ ሰምቶ ፡ አደነቀ ፡ ሰውነቱም ፡
እርሷን ፡ አሰበች ፡ ወደ ፡ በጣኔስም ፡ ደረሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

ወደ ፡ ራጉኤል ፡ ቤት ፡ ደረሱ ፡ ሣራም ፡ ተቀ ፩
ብላ ፡ ደስ ፡ አሰኘቻቸው ፡ እንደዚሁ ፡ እነርሳቸ
ውም ፡ እርሷን ፡ ደስ ፡ አሰኟት ፡ ወደ ፡ ቤትም ፡
አገባቻቸው ።
ራጉኤልም ፡ ሚስቱ ፡ አድናን ፡ ይህ ፡ ልጅ ፡ ፪
ድንቅ ፡ ነው ፡ ከዘመዶቹ ፡ የተወለደ ፡ ጦቢትን ፡
ይመስለዋል ፡ አላት ።
ራጉኤልም ፡ ወንድሞቻችን ፡ እናንተ ፡ ከወ ፫
ዴት ፡ መጥታችኋል ፡ አላቸው ፡ እነርሱም ፡ ከን
ፍታሌም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ነነዌ ፡ የተማረክን ፡
ነን ፡ አሉት ።
ራጉኤልም ፡ ወንድሜ ፡ ጦቢትን ፡ ታውቁታላ ፬
ችሁን ፡ አላቸው ፡ እናውቀዋለን ፡ አሉት ። ከጉ
ልበት ፡ ነውን ፡ ደኅና ፡ ነውን ፡ አላቸው ።
አዎን ፡ ደኅና ፡ ነው ፡ አሉት ፡ ጦብያም ፡ አባቴ ፡ ፭
ነው ፡ አለው ።
ራጉኤልም ፡ ተወርውሮ ፡ ሳመው ፡ አለቀሰ ። ፮
አንተ ፡ የደግ ፡ ሰው ፡ ልጅ ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡ መረ ፯
ቀው ፡ የጦቢትም ፡ ዓይኑ ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ ነገረው ።
የጦቢትም ፡ ዓይን ፡ እንደ ፡ ጠፋ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡
አዝኖ ፡ አለቀሰ ።
ልጁ ፡ ሣራና ፡ ሚስቱ ፡ አድናም ፡ አለቀሱ ፡ በተ ፰
ድላ ፡ በደስታም ፡ ተቀበሉዋቸው ፡ በግ ፡ አረዱ ፡
ማዕድም ፡ አቀረቡላቸው ፡ አጥብቆ ፡ መሸ ።
ጦብያም ፡ አዛርያን ፡ አንተ ፡ ወንድሜ ፡ አዛርያ ፡

በጕዳና ፡ ያልከኝን ፡ ነገር ፡ ተናገር ፡ ነገሩም ፡
ይለቅ ፡ አለው ፡ ጦብያ ፡ ለመልአኩ ፡ እንደተና
ገረው ፡ ራጉኤል ፡ ይኸን ፡ ሰምቶ ።
፱ ልጄ ፡ ላንተ ፡ ትገባለችና ፡ ራጉኤል ፡ ጦብያን ፡
ብላ ፡ ጠጣ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ ብሎ ፡
ተናገረው ፡ አንተም ፡ ታገባታለህ ፡ አለው ።
፲ የዚችን ፡ የልጄን ፡ እውነተኛ ፡ ሥራዋን ፡ እነግ
ርሃለሁ ፡ ለሰባት ፡ ሰዎች ፡ አጋብኋት ፡ ወደርሷ ፡
ከገቡ ፡ በኋላ ፡ ሌሊት ፡ ይሞታሉ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ አለው ፡ ጦብያም ፡
ነገሩን ፡ ለኔ ፡ እስክትጨርሱልኝ ፡ ድረስ ፡ ነገሬ
ንም ፡ እስክታጸኑልኝ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ በታ ፡
ምንምን ፡ እህል ፡ አልቀምስም ፡ አለው ።
፲፩ ራጉኤልም ፡ አንተ ፡ ወንድሟ ፡ ነህና ፡ እርሷም ፡
እኅትህ ፡ ናትና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንደ ፡
ሥርዓቱ ፡ ውሰዳት ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ እግዚአብሔ
ርም ፡ መንገዳችሁን ፡ ያቅናላችሁ ፡ አለው ።
፲፪ ልጁ ፡ ሣራን ፡ ጠራት ፡ እጅዋን ፡ ይዞ ፡ ሚስት ፡
ልትሆነው ፡ ለጦብያ ፡ ሰጣት ፡ እነሆ ፡ በሙሴ ፡
ሥርዓት ፡ ውሰዳት ፡ ወዳባትህም ፡ ቤት ፡ አግ
ባት ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ።
፲፫ ሚስቱ ፡ አድናንም ፡ ጠራት ፡ ጽፎ ፡ ደብዳቤ ፡
አመጣ ፡ አተማት ።
፲፬ ይበሉም ፡ ጀመር ።
፲፭ አድናንም ፡ ጠርቶ ፡ አንቺ ፡ እኅቴ ፡ ሌላ ፡ የጫ
ጕላ ፡ ቤት ፡ አዘጋጂ ፡ ወደዚያም ፡ አግቢያት ፡
አላት ።
፲፮ እንዳዘዛትም ፡ አደረገች ፡ ወደዚያ ፡ አግብታት ፡
የልጅዋን ፡ እንባዋን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
አቀረበች ።
፲፯ ስለዚች ፡ ኀዘንሽ ፡ ፈንታ ፡ የምድርና ፡ የሰማይ ፡
ጌታ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እንዲሰጥሽ ፡ እመኚ ፡
አለቻት ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ተመግበውም ፡ በጨረሱ ፡ ጊዜ ፡ ጦብያን ፡ እርሷ ፡
ወዳለችበት ፡ ቤት ፡ አገቡት ።
፪ ወደርሷም ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ የሩፋኤልን ፡ ነገር ፡
አሰበ ፡ የደቀቀ ፡ ዕጣን ፡ አምጥቶ ፡ የዚህን ፡
ዓሣ ፡ ጉበቱንና ፡ ልቡን ፡ ጨምሮ ፡ አጤሰው ።
፫ ያም ፡ ጋኔን ፡ መዓዛው ፡ በሸተተው ፡ ጊዜ ፡ እስ
ከላይኛው ፡ ግብጽ ፡ አውራጃ ፡ ድረስ ፡ ሸሸ ፡
ይኸም ፡ መልአክ ፡ ጋኔኑን ፡ አሥሮ ፡ አጋዘው ።
፬ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ቤት ፡ በተዘጋባቸው ፡ ጊዜ ፡ ጦብያ ፡
ከአልጋው ፡ ተነሥቶ ፡ እቴ ፡ ተነሽ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይቅር ፡ ይለን ፡ ዘንድ ፡ እንለምን ፡ አላት ።
፭ ጦብያም ፡ አቤቱ ፡ ያባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ አንተ ፡
ምስጉን ፡ ነህ ፡ የከበረ ፡ ስምህም ፡ ይመስገን ፡
ለዘለዓለሙም ፡ ይመሰገናል ። የፈጠርካቸው ፡
ፍጥረትና ፡ ሰማዮችም ፡ ያመሰግኑሃል ፡ ይል ፡
ጀመረ ።
፮ አባታችን ፡ አዳምን ፡ አንተ ፡ ፈጠርከው ፡ ትረ
ዳውም ፡ ታሰርፈውም ፡ ዘንድ ፡ ሔዋንን ፡ ሰጠ
ኸው ፡ ከነዚህም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ተወለደ ፡ አዳ
ምን ፡ ትረዳው ፡ ዘንድ ፡ ሔዋንን ፡ እንፍጠር
ለት ፡ እንጂ ፡ አዳም ፡ ብቻውን ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡
አንተ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አይደለም ፡ አልክ ።
አሁንም ፡ ይህቺን ፡ እቴን ፡ የማገባት ፡ በሚ ፯
ገባ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ዝሙት ፡ አይደለምና ፡
አቤቱ ፡ እንረዳዳ ፡ ዘንድ ፡ ለርሷና ፡ ለእኔ ፡ ይቅ
ርታህን ፡ ስደድልን ፡ አለ ።
እርሷም ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ በውነት ፡ ይደረግልን ፡ ፰
አለች ።
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ሁለቱም ፡ አብረው ፡ አደሩ ። ፱
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ራጉኤል ፡ ተነሥቶ ፡ ሔዶ ፡ ፲
እነሆ ፡ እሱም ፡ ወይ ፡ ይሞት ፡ ይሆናል ፡ ብሎ ፡
መቃብር ፡ ቆፈረ ።
ራጉኤልም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ። ፲፩
ሚስቱ ፡ አድናን ፡ ደኅና ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሙቶም ፡ ፲፪
እንደሁ ፡ ማንም ፡ ሳያውቅ ፡ እንቀብረው ፡ ዘንድ ፡
አንዲት ፡ ልጅ ፡ ታየው ፡ ዘንድ ፡ ላኪ ፡ አላት ።
ያቺም ፡ ልጅ ፡ ሔዳ ፡ ደጃፉን ፡ ከፈተች ፡ ሁለቱ ፡ ፲፫
ሁሉ ፡ ተኝተው ፡ አገኘቻቸው ።
ተመልሳ ፡ እነሳቸው ፡ ደኅና ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ነገ ፲፬
ረቻቸው ።
ራጉኤልም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ፡ ፲፭
አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ በከበረች ፡
በምትገባ ፡ ምስጋና ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ።
በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቃን ፡ ወዳጆ
ችህ ፡ ያመሰግኑሃል ፡ ወዳጆችህና ፡ አገልጋዮ
ችህ ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ያመ
ሰግኑሃል ።
ደስ ፡ አሰኘተኸኛልና ፡ አቤቱ ፡ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ፲፮
የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ እንደ ፡ ቸርነትህም ፡ ብዛት ፡
አደረግህልኝ ፡ እንጂ ፡ እንዳሰብኩት ፡ አልተደ
ረገብኝም ።
ሁለቱን ፡ ብቸኞች ፡ ይቅር ፡ ብለሃቸዋልና ፡ በቸ ፲፯
ርነትህ ፡ በደስታና ፡ በደኅንነት ፡ ዘመናቸውን ፡
ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡ አቤቱ ፡ ቸርነትህን ፡ አድር
ገህላቸዋልና ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አለ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ባሮቹን ፡ ያንን ፡ መቃብር ፡ ይደ ፲፰
ፍኑ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ ፲፱
አደረገላቸው ።
ራጉኤልም ፡ ጦብያን ፡ የሠርጉ ፡ ቀን ፡ የሚሆን ፡ ፳
የአሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ እስኪፈጸም ፡
ድረስ ፡ ወጥቶ ፡ እንዳይሄድ ፡ አማለው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሔዶ ፡ የገንዘቡንም ፡ እኩሌታ ፡ ፳፩
ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አባቱም ፡ በደኅና ፡ ይሄድ ፡
ዘንድ ፡ የተረፈውን ፡ ግን ፡ ሚስቱና ፡ እርሱ ፡
ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ አማለው ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

ጦብያም ፡ ሩፋኤልን ፡ ጠርቶ ። ፩
አንተ ፡ ወንድሜ ፡ አዛርያ ፡ ሁለት ፡ ብላቴኖች ፡ ፪
ይዘህ ፡ ግመሎችንም ፡ ጭነህ ፡ የሜዶን ፡ ዕጣ ፡
ወደምትሆን ፡ ወደራጊስ ፡ ከገባኤል ፡ ቤት ፡
ሄደህ ፡ አንድ ፡ መክሊት ፡ ብር ፡ አምጣ ፡ አለው ።

እሱንም ፡ ወደ ፡ በዓሉ ፡ ጥራው ።
፫ ይኸ ፡ በዓሉ ፡ ሳያልቅ ፡ እንዳልወጣ ፡ ራጉኤል ፡
እምለኛልና ።
፬ አባቴ ፡ ግን ፡ ቀን ፡ ይቈጥራል ፡ ብዘገይም ፡
ፈጽሞ ፡ ያዝናል ፡ አለው ።
፭ ሩፋኤልም ፡ ሔደ ፡ በገባኤል ፡ ቤት ፡ አደረ ፡ ደብ
ዳቤውን ፡ ሰጠው ፡ እነዚያም ፡ ስቃዎች ፡ በማ
ኅተማቸው ፡ አምጥቶ ፡ ለሩፋኤል ፡ ሰጠው ።
፮ አንድነት ፡ በጧት ፡ ገሥግሠው ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡
ሠርጉም ፡ ደረሱ ፡ ሩፋኤልም ፡ ያን ፡ ብር ፡ በመ
ጣለት ፡ ጊዜ ፡ ጦብያ ፡ ሩፋኤልን ፡ መረቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ አባቱ ፡ ጦቢት ፡ ግን ፡ ቀን ፡ ይቈጥር ፡ ነበር ።
ቀጠሮው ፡ አልቆ ፡ ሳይመጡ ፡ በቀሩ ፡ ጊዜ ።
፪ ወይ ፡ እነሆ ፡ ልጄ ፡ አፈረን ፡ ወይስ ፡ ገባኤል ፡
ሞቶ ፡ ይሆን ፡ ብሩንስ ፡ የሚሰጠው ፡ ሰው ፡
አጥቶ ፡ ይሆን ፡ አለ ።
፫ አጥብቆ ፡ አዘነ ።
፬ ሚስቱም ፡ ልጄስ ፡ ሞቷል ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ቀረ ፡ አለችው ።
፭ ያይኔን ፡ ብርሃን ፡ ልጄን ፡ ያላጠፋሁብኝ ፡ ባይ
ሆን ፡ በላሳዘንኝም ፡ ነበር ፡ ብላ ፡ ታለቅስለት ፡
ጀመር ።
፮ ዝም ፡ በይ ፡ እልፍ ፡ እልፍ ፡ ብለሽ ፡ አትናገሪ ፡
እሱስ ፡ ደኅና ፡ ነው ፡ አላት ።
፯ እሷም ፡ አንተም ፡ ዝም ፡ በል ፡ አታሳንፈኝ ፡
ልጄስ ፡ ሞቷል ፡ አለችው ። ታለቅስለት ፡ ዘንድ ፡
ወደሔደበት ፡ ጐዳና ፡ ሁልጊዜ ፡ ትሔድ ፡ ነበር ፡
ቀን ፡ እህል ፡ አትበላም ፡ ነበር ። የሠርጉ ፡ በዓል ፡
ሳያልቅ ፡ እንዳይሔድ ፡ ራጉኤል ፡ ያማለው ፡
አሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡
ለልጅዋ ፡ ለጦብያ ፡ እያለቀሰችለት ፡ ሌሊትም ፡
ዝም ፡ አትልም ፡ ነበር ።
፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዓሉ ፡ ባለቀ ፡ ጊዜ ፡ እናትና ፡
አባቴ ፡ ተስፋ ፡ ቆርጠውልኛልና ፡ እንግዲህ ፡
ወዲህም ፡ ያዩኝ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አያደርጉኝ
ምና ፡ ጦብያ ፡ ራጉኤልን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህስ ፡
ልሂድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ።
፱ አማቱም ፡ ወሬህን ፡ ይነግሩት ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡
ወደ ፡ አባትህ ፡ እልክለሁ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ ተቀ
መጥ ፡ አለው ።
፲ ጦብያም ፡ ወደ ፡ አባቴ ፡ እሔድ ፡ ዘንድ ፡ አሰና
ብተኝ ፡ እንጂ ፡ አይሆንም ፡ አለው ።
፲፩ ራጉኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ሚስቱ ፡ ሣራን ፡ ሰጠው ፡
የገንዘቡን ፡ እኩሌታ ፡ ከብቱንና ፡ ሰውንም ፡
ብሩንም ፡ ሰጠው ።
፲፪ ልጆቼ ፡ ሳልሞት ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡
ያድርግላችሁ ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ፡ እንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ዘመድሽ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ ልጄን ፡ አማ
ትሽን ፡ አክብሪ ፡ አላት ፡ እኛም ፡ ባንቺ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ ተደረገ ፡ ሲባል ፡ እንስማ ፡ ብሎ ፡ ሳማት ።
አድናም ፡ ጦብያን ፡ አንተ ፡ ወንድሚ ፡ የምወ
ደው ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ ጐዳናህን ፡ ያቅናልህ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ ይለኝ ፡ ዘንድ ፡
ከልጄ ፡ ከሣራ ፡ ልጅ ፡ ይስጥህ ፡ አለችው ፡ እን
ዳታሳዝናት ፡ እነሆ ፡ ልጄን ፡ አደራ ፡ ሰጥቼሃለሁ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጦብያ ፡ መንገዱን ፡ ሔደ ፡ መን ፲፫
ገዱን ፡ አቅንቶላቿልና ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመ
ሰገነው ፡ ሚስቱ ፡ አድናና ፡ ራጉኤልም ፡ አመ
ሰገኑት ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡ ነነዌም ፡ ቀረቡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሩፋኤል ፡ ጦብያን ፡ አንተ ፡ ፩
ወንድሚ ፡ አባትህን ፡ በውርንት ፡ እንደተው
ኸው ፡ አታውቅምን ፡ አለው ።
ና ፡ ከሚስትህ ፡ ቀድመን ፡ ሔደን ፡ ቤቱን ፡ እና ፪
ዘጋጅ ።
የዚህን ፡ ያሣ ፡ አሞት ፡ ያዝ ፡ አለው ፡ ያም ፡ ከነ ፫
ርሳቸው ፡ ጋራ ፡ የተከተለ ፡ ብላቴና ፡ ሔደ ።
ልጅዋን ፡ ታይ ፡ ዘንድ ፡ ሐና ፡ ግን ፡ በጐዳና ፡ ፬
ተቀምጣ ፡ ትመለከት ፡ ነበር ።
ሲመጣም ፡ አይታ ፡ ሔዳ ፡ አባቱን ፡ እነሆ ፭
ልጅህ ፡ መጣ ፡ ከርሱም ፡ ጋራ ፡ የሄደ ፡ ያ ፡ ሰው ፡
መጣ ፡ አለችው ።
ሩፋኤልም ፡ ያባትህ ፡ ዓይኖች ፡ እንዲበሩ ፡ ፮
እኔ ፡ አውቃለሁ ።
አንተ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ ሐሞት ፡ ያባትህን ፡ ዓይን ፡ ፯
ኳለው ፡ በተኳለም ፡ ጊዜ ፡ ዓይኖቹን ፡ ያሻል ፡
ያም ፡ ብልዝ ፡ ከይኑ ፡ ይወጣል ፡ ደኅና ፡ ሆኖ ፡
ያያል ፡ አለው ።
ሐናም ፡ ሮጣ ፡ ሔዳ ፡ ልጅዋን ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ ፰
አድርጋ ፡ ይዛ ፡ ልጄ ፡ ከየሁህ ፡ እንግዲህስ ፡
ወዲህ ፡ ልሙት ፡ አለችው ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡
አለቀሱ ።
ጦቢትም ፡ ወደ ፡ ደጅ ፡ ወጣ ፡ ተሰነካከለ ፡ ፱
ልጁም ፡ ሮጦ ፡ አባቱን ፡ አነሣው ።
አባቱን ፡ ያንን ፡ አሞት ፡ ዓይኖቹን ፡ ኳለው ። ፲
እንድትድን ፡ አባቴ ፡ እመን ፡ አለው ።
በተኳለም ፡ ጊዜ ፡ ዓይኖቹን ፡ አሸ ። ፲፩
ያም ፡ ብልዝ ፡ ከይኑ ፡ ብለን ፡ ተገፈፈ ፡ ልጁን ፡ ፲፪
አየው ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ ይዞ ፡ አለቀሰ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ ስምህም ፡ ፲፫
ለዘለዓለሙ ፡ ይመስገን ፡ ቅዱሳን ፡ የከበሩ ፡ አገ
ልጋዮችህ ፡ መላእክት ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገኑ ፡
ናቸው ፡ በመከራው ፡ ገርፈህ ፡ ይቅር ፡ ብለሽኛ
ልና ፡ ስምህ ፡ ለዘለዓለም ፡ ይመስገን ።
እነሆ ፡ ልጄ ፡ ጦብያን ፡ አየሁት ፡ አለ ፡ ከዚህም ፡ ፲፬
በኋላ ፡ ልጁ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ ወደ ፡ ቤት ፡ ገባ ፡
ላባቱም ፡ በሚዲን ፡ የተደረገለትን ፡ ታላላቁን ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ ነገረው ።
ጦቢትም ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ ወጥቶ ፡ ምራቱን ፡ ፲፭
ተቀበላት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በነነዌ ፡ አደባ
ባይ ፡ አመሰገነው ፡ ሲሔድም ፡ ያዩት ፡ ሰዎች ፡
እንዲት ፡ አየ ፡ ብለው ፡ አደነቁት ።
እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ብሎታልና ፡ ጦቢት ፡ ግን ፡ ፲፯
በፊታቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገዛ ፡ ጦቢትም ፡
ወደ ፡ ምራቱ ፡ ወደ ፡ ሣራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ልጄ ፡

በደኅና ፡ ገባሽን ፡ ብሎ ፡ መረቃት ፡ ወደኛ ፡ ያገ
ባሽ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይመስገን ፡ እናትና ፡
አባትሽንም ፡ ያክብራቸው ፡ አላት ። በነነዌ ፡
ለሚኖሩ ፡ ለወንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ ተደረገ ።
፲፯፡ አኪአክሮስም ፡ መጣ ፡ የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ነሳበ
ስም ፡ መጣ ።
፲፰፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ጦቢት ፡ ጦብያን ፡ ጠርቶ ፡
ልጄ ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ ለሄደ ፡ ለዚህ ፡ ሰው ፡ ደመ
ወዙን ፡ አይተህ ፡ ስጠው ፡ ዳግመኛም ፡ ትጨ
ምርለት ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፡ አለው ።
፪፡ ጦብያም ፡ አባቱን ፡ ወዳንተ ፡ በደኅና ፡ መልሶ
ኛልና ፡ ሚስቴንም ፡ ፈውሷታልና ፡ ብሩንም ፡
አምጥቶልኛልና ።
፫፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ አንተንም ፡ ፈውሶሃልና ፡
የገንዘቤን ፡ እኩሌታ ፡ ስንኳ ፡ ብሰጠው ፡ የሚ
ጐዳኝ ፡ የለም ፡ አለው ።
፬፡ አባቱም ፡ እውነት ፡ ተናገርክ ፡ አለው ።
፭፡ ያንንም ፡ መልአክ ፡ ጠርቶ ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ ያመ
ጣሁትን ፡ የገንዘቡን ፡ እኩሌታ ፡ ሁሉ ፡ ይዘህ ፡
በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሒድ ፡ አለው ።
፮፡ ሩፋኤልም ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡
ጦብያንና ፡ ጦቢትን ፡ ጠርቶ ፡ ቆይታ ፡ አድርጎ ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡ አላቸው ፡ ለር
ሱም ፡ ተገዙ ፡ ለስሙም ፡ ምስጋና ፡ አቅርቡ ፡
ስላደረገላችሁ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፡ እመኑበት ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግ
ኑት ፡ ስሙንም ፡ አመስግኑ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ክብር ፡ ሥራ ፡ በክብር ፡ ተናገሩ ፡ ተአም
ራቱንም ፡ ግለጡ ፡ ለርሱ ፡ መገዛትንም ፡ ቸል ፡
አትበሉ ።
፯፡ የመንግሥትን ፡ ምሥጢር ፡ ሊሠውሩት ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ በክብር ፡ ሊገል
ጡት ፡ ይገባልና ፡ አከባብራችሁ ፡ ግለጹት ፡ መከ
ራም ፡ እንዳታገኛችሁ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሥሩት ።
፰፡ ጸሎት ፡ ከምጽዋትና ፡ ከፍቅር ፡ ከሃይማኖትም ፡
ነገር ፡ ጋራ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡ ሠርቆ ፡
ቀምቶ ፡ ከጠራቀሙት ፡ ከብዙ ፡ ገንዘብ ፡ በእው
ነት ፡ ያጠራቀሙት ፡ ጥቂት ፡ ገንዘብ ፡ ይሻላል ።
፱፡ ምጽዋት ፡ ከሞት ፡ ታድናለችና ፡ ከኃጢአትም ፡
ሁሉ ፡ ታነፃለችና ፡ ወርቅ ፡ ከማድለብ ፡ ምጽ
ዋት ፡ መስጠት ፡ ይሻላል ፡ ምጽዋትና ፡ ጽድቅ
ንም ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለራሳቸው ፡
ሕይወትን ፡ ያገኛሉ ።
፲፡ የሚበድሉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሰውነታቸውን ፡
ይጠፏታል ።
፲፩፡ እነሆ ፡ ነገሩን ፡ ሁሉ ፡ ከእናንተ ፡ አልሠውርም ፡
የመንግሥትን ፡ ምሥጢር ፡ ሊሠውሩት ፡ ያማረ ፡
ነው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ተአምራት ፡ ግን ፡
በክብር ፡ ሊገልጡት ፡ ይገባል ፡ አላችኋለሁ ።
፲፪፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ ምራትህ ፡ ሣራና ፡ አንተ ፡
በጸለያችሁ ፡ ጊዜ ፡ የልመናችሁን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ አደረስሁ ፡ አንተም ፡ ሬሳ ፡ በቀ
በርህ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ነበርኩ ።
ቸል ፡ ብልህ ፡ ጊዜ ፡ ምሳህንም ፡ ትተህ ፡ በተነ ፲፫፡
ሣህ ፡ ጊዜ ፡ ሬሳንም ፡ ትቀብር ፡ ዘንድ ፡ በሔ
ድህ ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ሥራንም ፡ መሥራት ፡ ባልዘ
ነጋኸው ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ነበርኩ ።
ገኸ ፡ ፈጣሪ ፡ የሚሆን ፡ እግዚአብሔርም ፡ አን ፲፬፡
ተን ፡ አድንህ ፡ ዘንድ ፡ ምራትህ ፡ ሣራንም ፡
ከኀዘኗ ፡ አረጋጋት ፡ ዘንድ ፡ ላከኝ ።
የቅዱሳንን ፡ ጸሎት ፡ ከሚያሳርጉ ፡ ወደ ፡ ከበረ ፡ ፲፭፡
ወደ ፡ ገነነ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጌትነትም ፡
ከሚያገቡ ፡ ከከበሩ ፡ ከ፯ ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡
አለቃ ፡ እኔ ፡ ሩፋኤል ፡ ነኝ ፡ አላቸው ።
ይኸንንም ፡ ሰምተው ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ደነገጡ ፡ ፲፮፡
ፈርተዋልና ፡ በግምባራቸው ፡ ፍግም ፡ ብለው ፡
ወደቁ ።
ፈጣሪያችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ፡ እንጂ ፡ ፲፯፡
እኔን ፡ አትፍሩኝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽማችሁ ፡
አመስግኑ ።
የፈጣሪያችሁ ፡ ፈቃዱ ፡ አመጣኝ ፡ እንጂ ፡ ምስ ፲፰፡
ጋና ፡ ለእኔ ፡ አይገባኝምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለዘ
ለዓለሙ ፡ በዘመናችሁም ፡ እግዚአብሔርን ፡
አመስግኑት ።
እኔ ፡ ግን ፡ ተገለጥሁላችሁ ፡ መልኬንም ፡ አያ ፲፱፡
ችሁ ፡ ከእናንተ ፡ ጋራ ፡ አልበላሁም ፡ አልጠጣ
ሁም ።
ወደ ፡ ላከኝ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እወጣለሁና ፡ ፳፡
አሁንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመኑ ፡ ይህንን ፡
ሁሉ ፡ በመጻፍ ፡ እጽፍ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ፡ አለ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተነሥቶ ፡ ሔደ ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ፳፩፡
አላዩትም ።
ገናና ፡ ድንቅ ፡ በሚሆን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፳፪፡
ሥራ ፡ በተገለጠላቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ በላ
ከው ፡ መልአክም ፡ አመኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ጦቢትም ፡ የተድላ ፡ የደስታ ፡ ነገርን ፡ ጻፈ ፡ ፩፡
ለዘለዓለሙ ፡ ሕያው ፡ የሚሆን ፡ ጌትነቱም ፡
ለዘለዓለሙ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ እግዚአብሔር ፡
ይመስገን ፡ አለ ።
እሱ ፡ በመከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ እሱ ፡ ፪፡
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ያወርዳል ፡ ከሲኦልም ፡ ያወ
ጣል ፡ ከሥልጣኑ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ አለ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በነርሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ፫፡
በበተነን ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ተገዙለት ።
በዚያም ፡ ገናንነቱን ፡ ገለጠ ፡ እሱ ፡ ጌታችን ፡ ፬፡
ነውና ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
አባታችን ፡ ፈጣሪያችን ፡ ነውና ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፡ አክብሩት ፡ አግኑት ።
በኃጢአታችን ፡ ይቀሥፈናል ፡ ዳግመኛም ፡ ፭፡
ይቅር ፡ ይለናል ፡ በነርሳቸውም ፡ አገር ፡ ከበተ
ነን ፡ ከአሕዛብም ፡ አገር ፡ ይሰበስበናል ።
በፊቱ ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ እንሠራ ፡ ዘንድ ፡ ፮፡

በፍጹም ፡ ሰውነታችን ፡ በቅንም ፡ ልቡናችን ፡
ወደሱ ፡ ከተመለስን ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እሱ ፡ በረ
ድኤት ፡ ወደኛ ፡ ይመለሳል ። ገጹ ፡ ረኤድቱን ፡
ከኛ ፡ አይሠውርም ፡ ለኛ ፡ ያደረገልን ፡ ተአም
ራቱንም ፡ ታያላችሁ ። በፍጹም ፡ ሰውነታች
ሁና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችሁም ፡ እመኑበት ፡ ቸር ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
ንጉሥ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በተማረከችሁበት ፡
አገር ፡ አግኑት ፡ አክብሩት ፡ እኔም ፡ በተማረ
ክሁበት ፡ አገር ፡ አምንበት ፡ ነበር ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ለሆኑ ፡ ለአሕዛብም ፡ ኃይሉን ፡ ገናንነ
ቱን ፡ እነግር ፡ ነበር ። ኃጢአተኞች ፡ ተመልሳ
ችሁ ፡ በፊቱ ፡ ጽድቅን ፡ ሥሩት ፡ ወዶ ፡ ቸር
ነቱን ፡ ለናንተ ፡ ያደርግላችሁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ማን ፡ ያውቃል ።
፯፤ ፈጣሪዬን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደርገዋለሁ ። ሰውነ
ቴም ፡ የሰማዩን ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ታመሰግነዋለች ።
፰፤ ገናንነቱንም ፡ በሁሉ ፡ ዘንድ ፡ እናገራለሁ ።
፱፤ የከበርሽ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ አገር ፡ በእውነት ፡
እመኝበት ። በልጆችሽ ፡ ኃጢአት ፡ በመከራ ፡
አይቀሥፍሽም ፡ ዳግመኛም ፡ ደጋግ ፡ ለሆኑ ፡
ልጆችሽ ፡ ይራራላቸዋል ።
፲፤ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ተገገር ፡ በንቺ ፡
ዘንድ ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡
እንድትሠራ ፡ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ አመስግኚው ፡ በዚያ ፡ ያሉ ፡ የተማ
ረኩም ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፩፤ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡
አምነው ፡ ከሩቅ ፡ አገር ፡ ያመጣሉና ፡ የተወ ፡
ሰዎች ፡ ለሰማይ ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡
መንሻን ፡ ያመጣሉ ፡ በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመንም ፡
ያመሰግኑሃል ፡ ለስምህም ፡ ምስጋናን ፡ ያቀር
ባሉ ፡ ስላንተ ፡ ጸንተው ፡ ለዘለዓለም ፡ በሚኖሩ ፡
ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ይወደዳሉ ።
፲፪፤ የሚጠሉህ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የተረገሙ ፡ ናቸው ፡
የሚወዱህ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡
የተመረቁ ፡ ናቸው ።
፲፫፤ ይሰበሰባሉና ፡ በደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ደስ ፡
ይልሃል ፡ የሚወዱህ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸ
ውና ፡ አቤቱ ፡ አንተን ፡ ያመሰግኑሃል ፡ በፍቅር ፡
አንድነትም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፲፬፤ ተአምራትህን ፡ ሁሉ ፡ አይተው ፡ በንተ ፡ ደስ ፡
ይላቸዋልና ፡ ስለ ፡ መከራህ ፡ የሚያዝኑ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ደስ ፡
ይላቸዋል ።
፲፭፤ ኢየሩሳሌም ፡ መረግድ ፡ በሚባል ፡ ዕንቍና ፡
በከበረ ፡ ዕንቍ ፡ ትሠራለችና ፡ ሰውነቴ ፡ ገናና ፡
የሚሆን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታመሰግነዋለች ።
፲፮፤ ድልድልዋ ፡ ኖራዋ ፡ አደባባዩዋ ፡ በከበረ ፡
ዕንቍ ፡ በጠራም ፡ ወርቅ ፡ ይሠራልና ።
፲፯፤ የኢየሩሳሌም ፡ አደባባዩዋም ፡ ብሬሌ ፡ በሚ
ባል ፡ ዕንቍ ፡ ይሠራልና ፡ አትራክስም ፡ በሚ
ባል ፡ ዕንቍ ፡ ሰፎርም ፡ በሚባል ፡ ዕንቍ ፡
ይሠራልና ።
በጐዳናዋ ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ፲፰፤
ይገባዋል ፡ ይላሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡
ይመስገን ፡ እያሉ ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግናሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጦቢት ፡ ከሚጸልየው ፡ ጸሎት ፡ ፩፤
ዝም ፡ አለ ፡ ዓይኑ ፡ በጠፋ ፡ ጊዜ ፡ ፶፰ ፡ ዘመን ፡
ሆኖት ፡ ነበር ።
ከ፶፰ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ አየ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወተ ፡ ፪፤
ገዥ ፡ የሚሆን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ፈጽሞ ፡
ፈራ ፡ በርሱም ፡ አመነ ።
ፈጽሞ ፡ አረጀ ፡ ልጁንና ፡ የልጁንም ፡ ልጆች ፡ ፫፤
ጠራቸው ፡ አርጅቻለሁና ፡ ለሞትም ፡ ደርሻለ
ሁና ፡ ልጆችህን ፡ አምጣቸው ፡ አለው ።
ትጠፋ ፡ ዘንድ ፡ እንዳላት ፡ ነቢዩ ፡ ዮናስ ፡ በነነዌ ፡ ፬፤
የተናገረው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ እንዳይቀር ፡ አውቃ
ለሁና ፡ ልጄ ፡ ወደ ፡ ሜዶን ፡ ሂድ ፡ አለው ፡ በሚ
ዶን ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ዘመኑ ፡ ድረስ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ይደረጋል ፡ ወንድሞቻችንም ፡ ከከበረች ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ ይበተኑ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ፡ ኢየሩሳ
ሌምም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለች ፡ በርሷም ፡
ያለ ፡ ?እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ፡ እስከ ፡ ዘመኑም ፡
ድረስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሆናል ።
ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ብሎ ፡ ወዳገ ፡ ፭፤
ራቸው ፡ ይመልሳቸዋል ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡
መቅደስንም ፡ ይሠራሉ ፡ የዘመኑ ፡ ቍጥር ፡
እስከሚፈጸም ፡ ድረስ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡
ቀድሞው ፡ አይደለም ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከተማ
ረኩበት ፡ አገር ፡ ይመለሳሉ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡
በክብር ፡ ይሠሯታል ፡ በርሷም የእግዚአብ
ሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ በዕብነ ፡ ሩካም ፡ ይሠራሉ ።
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ ወደርሱ ፡ ይመለሳሉ ፡ ፮፤
እግዚአብሔርንም ፡ ይፈሩታል ፡ ጣዖቶቻቸው
ንም ፡ ይጥላሉ ።
አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፡ ፯፤
ታል ። ሕዝቡም ፡ በርሱ ፡ ያምናሉ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ ወገኖቹን ፡ ያገናቸዋል ፡ ያከብራቸዋል ።
በሚገባና ፡ በውነት ፡ ገገር ፡ የሚሆን ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይላቸ
ዋል ፡ ለወንድሞቻቸውም ፡ ቸርነትን ፡ ያደር
ጋሉ ።
ነቢዩ ፡ ዮናስ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ያለውድ ፡ ፰፤
በግድ ፡ ይደረጋልና ፡ ልጄ ፡ አሁንም ፡ ከነነዌ ፡
ውጣ ።
አንተ ፡ ግን ፡ ትእዛዙንና ፡ ሕጉን ፡ ጠብቅ ፡ ይቅር ፡ ፱፤
ባይም ፡ ሁን ፡ በጎ ፡ ረድኤት ፡ ትደረግልህ ፡
ዘንድ ፡ እውነትንም ፡ ውደድ ።
በሞትሁም ፡ ጊዜ ፡ አክብረህ ፡ ቀብረኝ ፡ እና ፡ ፲፤
ትህንም ፡ እንደ ፡ እኔ ፡ አክብረህ ፡ ቀብራት ።
ልጄ ፡ በነነዌ ፡ አትኑር ። ሐማ ፡ በዘመድህ ፡ በአ
ኪአክሮስ ፡ ያደረገው ፡ ክብርሃንም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡

እንዳገባው፡ ፍዳውንም ፡ እንደ ፡ ተቀበለ ፡ አኪ
አክሮስም ፡ እንደ ፡ ዳነ ፡ እይ ። እርሱ ፡ ግን ፡ ፍዳ
ውን ፡ ተቀበለ ፡ እርሱ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወረደ ።
ምናሴ ፡ ምጽዋት ፡ መጸወተ ፡ እውነትንም ፡ አደ
ረገ ፡ ከመከሩበት ፡ ከሞት ፡ መቅሠፍትም ፡ ዳነ ።
ሐማ ፡ ግን ፡ በዚያች ፡ በመከራት ፡ ምክር ፡ ጠፋ ፡
ሞተ ።
፲፩ ልጄ ፡ ምጽዋት ፡ የምታደርገውን ፡ እይ ፡ ከሞት ፡
ታድናለች ፡ ታጸድቃለችም ፡ አለው ። ጦቢት ፡
ይህን ፡ ተናግሮ ፡ ሞተ ፡ በልጋው ፡ ላይ ፡ ሳለ ፡
ነፍሱም ፡ ከሥጋው ፡ ተለየች ። በሞተ ፡ ጊዜ ፡
፻፶ ፡ ስምንት ፡ ዘመን ፡ ሆኖት ፡ ነበር ።
፲፪ አክብረው ፡ ቀበሩት ፡ እናቱ ፡ ሐናም ፡ በሞተች ፡
ጊዜ ፡ ከባቱ ፡ ጋራ ፡ ቀበራት ። ጦብያ ፡ ከልጆ
ቹና ፡ ከሚስቱ ፡ ጋራ ፡ ራጉኤል ፡ ወዳለበት ፡
ወደ ፡ ባጥና ፡ ሄደ ።
፲፫ ሚስቱ ፡ አድናና ፡ ራጉኤልም ፡ አርጅተው ፡
ሞቱ ። አማቶቹንም ፡ አክብሮ ፡ ቀበራቸው ።
ገንዘባቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወረሰ ። ያባቱ ፡ የጦቢት
ንም ፡ ገንዘብ ፡ ወረሰ ።
፲፬ ጦብያም ፡ በመቶ ፡ ሐያ ፡ ሰባት ፡ ዘመን ፡ ሞተ ፡
የሜዶን ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በባጥናም ፡ ተቀ
በረ ።
፲፭ አባቱም ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ሳይሞት ፡ የነነዌን ፡
ጥፋት ፡ ሰማ ። ስልምናሶርና ፡ ናቡከደነፆርም ፡
የነነዌን ፡ ጥፋት ፡ ሰምተው ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በውነት ፡ ያለ ፡
ሐሰት ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ልጁ ፡
ጦብያና ፡ ጦቢት ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ መላ ፡
ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ ዮዲት ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በባጥና ፡ ለሚዶን ፡ በነገሠ ፡ በአርፋስክድ ፡
ዘመን ፡ ከፍ ፡ ባለች ፡ በነነዌ ፡ አገር ፡ ለፋርስ ፡
የነገሠ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በነገሠ ፡ ባ፲፪ኛው ፡ ሁለተ
ኛው ፡ ዓመት ።
፪፤ በለዘበ ፡ ደንጊያ ፡ የባጥናን ፡ የድልድሏን ፡ ዙሪያ ፡
ሠራ ፡ በከበሮ ፡ ቤቱ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ የመሠ
ረቷ ፡ ስፋት ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ፡ ባደባበይዋ ፡
በኩል ፡ ያለው ፡ የድልድሉ ፡ ስፋት ፡ ስድሳ ፡
ክንድ ፡ ነው ፡ የእድሞውንም ፡ ቁመት ፡ ፸ ፡
ክንድ ፡ አድርጎ ፡ ሠራ ፡ ደጀ ፡ ሰላሙም ፡ አምሳ ፡
ክንድ ፡ ነው ።
፫፤ ባደባበዩ ፡ ያለ ፡ እድሞውን ፡ መቶ ፡ መቶ ፡ ክንድ ፡
አልፎ ፡ ሠራ ፡ መሠረቱም ፡ ከማዕዘን ፡ እስከ ፡
ማዕዘን ፡ ድረስ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ።
፬፤ የሚከፈቱ ፡ የበሯን ፡ ደጃፎች ፡ ሠሩ ፡ ቁመታ
ቸው ፡ ሰባ ፡ ክንድ ፡ አርበኞቹ ፡ ሠራዊትና ፡
የጋኑ ፡ ኃይለኞች ፡ የሚገቡባቸው ፡ የበሮቹ ፡
ወርድ ፡ ሠላሳ ፡ ክንድ ፡ ነው ።
፭፤ ናቡከደነፆር ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ንጉሡ ፡ አርፋስ
ክድን ፡ በሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ተዋጋው ፡ ያም ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ በራግው ፡ አውራጃ ፡ ያለ ፡ ነው ።
፮፤ ባምባ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወጥተው ፡
ተቀበሉት ፡ በጤግራንና ፡ በኤፍራጥስ ፡ በሐዴ
ስጵንም ፡ ያሉ ፡ በኤሉሚዎን ፡ ንጉሥ ፡ በአር
ዮክ ፡ግዛት ፡ አውራጃ ፡ ያሉ ፡ ሁሉ ፡ ተቀበሉት ፡
የከሉድን ፡ ልጆች ፡ ይዋጓቸው ፡ ዘንድ ፡ እጅግ ፡
ብዙ ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብም ፡ ተሰበሰቡ ።
፯፤ የፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ በፋርስ ፡ አው
ራጃ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ በደማስቆና ፡ በቂል
ቅያ ፡ አውጃራ ፡ በሊባኖስም ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
በጰራልያም ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላከ ።
፰፤ በገለዓድና ፡ በቀርሚሎስ ፡ ሰፊ ፡ በሆነ ፡ በእስ
ዶራንም ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ በገሊላም ፡ ወደሚ
ኖሩ ፡ አሕዛብ ።
በአውራጃዋና ፡ በሰማርያ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ፱፤
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ድረስ ፡ ላከ ፡ ወደ ፡ ኪሉስና ፡ ወደ ፡ ቢላ
ጢንም ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡
ቃዴስም ፡ ወደ ፡ ራሚስና ፡ ወደ ፡ ጣፍናስም ፡
ወደ ፡ ጌሴም ፡ አገርም ፡ ሁሉ ።
ወደ ፡ ሚኒዎስም ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ አው ፲፤
ራጃ ፡ ድረስ ፡ በግብጽ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ ላከ ።
ባገር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የፋርስ ፡ ፲፩፤
ንጉሥ ፡ የናቡከደነፆርን ፡ ትእዛዝ ፡ እምቢ ፡ አሉ ፡
አልፈሩትምና ፡ በፊታቸውም ፡ እንደ ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ ሆኗልና ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ጦር ፡
አልሔዱም ፡ መልእክተኞቹም ፡ ተዋርደው ፡
ከፊታቸው ፡ ባዶአቸውን ፡ ተመለሱ ።
ናቡከደነፆርም ፡ በዚያች ፡ አገር ፡ ፈጽሞ ፡ ተቈጣ ፡ ፲፪፤
የደማስቂኒስና ፡ የቂልቅያን ፡ የሶርያንም ፡ አው
ራጃ ፡ ሁሉ ፡ ተበቅሎ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ በሞዓብ ፡ አገር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችንም ፡
ሁሉ ፡ የአሞንንም ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ሁለቱም ፡
አገር ፡ አውራጃ ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ የግብጽ ፡
ሰዎችና ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ የጌትነቱን ፡ ዙፋን ፡ ይንሳኝ ፡ ብሎ ፡ ማለ ።
ከሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ንጉሡ ፡ አርፋስክድን ፡ ፲፫፤
በነገሠ ፡ ባ፲፯ ፡ ሰባተኛው ፡ ዘመን ፡ ተዋጋው ፡
ድል ፡ ነሥቶ ፡ የአርፋስክድን ፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡
ሠረገላዎቹንና ፡ ፈረሶቹን ፡ ሁሉ ፡ ወሰደ ።
አገሮቹንም ፡ ሁሉ ፡ ገንዘብ ፡ አደረገ ፡ እስከ ፡ ፲፬፤
ባጥናም ፡ ድረስ ፡ ሄዶ ፡ አምባቸውን ፡ ያዘ ፡ አገ
ሩን ፡ ሁሉ ፡ በረበረ ፡ አጠፋት ።
አርፋስክድንም ፡ በራግው ፡ አውራጃ ፡ ይዞ ፡ ፲፭፤
በጦር ፡ ወጋው ፡ ፈጽሞም ፡ አጠፋው ።

፲፮፤ እርሱ ፡ ተመለሰ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ ያሉ ፡ እጅግ ፡
አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ተመ
ለሱ ፡ ሲያስብ ፡ ሲመክር ፡ በዚያም ፡ አራት ፡
ወር ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ ናቡከደነፆር ፡ በነገሡ ፡ በሥራ ፡ በዐሥራ ፡ ስምንተኛው ፡
ዘመን ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በሚያዝያ ፡
ጨረቃ ፡ ብርሃኑን ፡ ባጣ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡
አጠፋለሁ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ አገሩን ፡
ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በናቡ
ከደነፆር ፡ ቤት ፡ ምክር ፡ ተመከረ ።
፪፤ ሹማምንቱንና ፡ አለቆቹን ፡ ሁሉ ፡ ጠርቶ ፡ ከነር
ሳቸው ፡ ጋራ ፡ የምክሩን ፡ ምሥጢር ፡ ተነጋገረ ፡
በገሩ ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ተናገረ ።
፫፤ በንደበቱ ፡ በተናገረው ፡ ነገር ፡ ያልተዘጋጁ ፡ ሰዎ
ችን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ እነርሳቸውም ፡
ምክር ፡ ጨረሱ ።
፬፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ምክር ፡ በጨረሱ ፡ ጊዜ ፡ ከርሱ ፡ በታች ፡ ያለ ፡
ቢትወደዱ ፡ ሆሎፎርኒስን ፡ ጠራው ።
፭፤ ያገሩ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ገናና ፡ የሆነ ፡ ንጉሥ ፡ እን
ዲህ ፡ አለው ፡ አሥር ፡ እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡
የሆኑ ፡ በኃይላቸው ፡ የታመኑ ፡ እግረኞች ፡ ሰዎ
ችን ፡ በፈረስ ፡ የተቀመጡ ፡ አሥር ፡ እልፍ ፡ ከሁ
ለት ፡ ሺ ፡ ሰዎችንም ፡ ከፈረሶቻቸው ፡ ጋራ ፡
ከንተ ፡ ጋራ ፡ ይዘህ ፡ እነሆ ፡ ከፊቴ ፡ ትወጣለህ ።
፮፤ በንደበቴ ፡ ለተናገርሁት ፡ ነገር ፡ መታዘዝን ፡
እምቢ ፡ ብለዋልና ፡ በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ወዳ
ለች ፡ አገር ፡ ትወጣለህ ።
፯፤ በነርሱ ፡ ተቈጥቼ ፡ እወጣለሁና ፡ ምድርንም ፡
በሠራዊቴም ፡ ብዛት ፡ እሸፍናታለሁና ፡ ገንዘባቸ
ውንም ፡ እዘርፋቸዋለሁ ፡ እበረብራቸዋለሁና ፡
ውኃውንና ፡ አገሩን ፡ ያዘጋጁልኝ ፡ ዘንድ ፡ ለነር
ሳቸው ፡ አዋጅ ፡ ትነግራለህ ።
፰፤ ሬሳቸውም ፡ በውራጃቸው ፡ ሁሉ ፡ በወንዙም ፡
በፈሳሹ ፡ ሁሉ ፡ ይመላል ።
፱፤ ምርኳቸውንም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡
እበትነዋለሁ ።
፲፤ አንተ ፡ ግን ፡ ቀድመህ ፡ አውራጃውን ፡ ሁሉ ፡
ያዝልኝ ፡ ራሳቸውን ፡ ወዳንተ ፡ ይመልሱ ፡
ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በገሩም ፡ ትበረብራቸ
ውም ፡ ዘንድ ፡ የከዱትን ፡ ሰዎች ።
፲፩፤ ዓይንህ ፡ አትራራላቸውምና ፡ ተበቅዬ ፡ እስከማ
ጠፋበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ጠብቅልኝ ።
፲፪፤ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝ ፡ እንደተናገርሁ ፡ ይኸንን ፡
በጄ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ መንግሥቴም ፡ የጸና ፡
ነው ።
፲፫፤ እንዳዘዝኩህ ፡ አድርግ ፡ እንጂ ፡ አንተም ፡ ከኔ ፡
ከጌታህ ፡ ቃል ፡ አንዲት ፡ ስንኳ ፡ የምትተወው ፡
አይኑር ፡ ይኸንንም ፡ ፈጥነህ ፡ አድርግ ፡ አታስ
ቀር ፡ አለው ።
፲፬፤ ሆሎፎርኒስም ፡ ከጌታው ፡ ፊት ፡ ወጥቶ ፡ ኃይለ
ኞቹን ፡ ሁሉ ፡ ኃይል ፡ ያላቸው ፡ አለቆችንና ፡
የሠራዊቱን ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ አርበኞውንም ፡
ጠራቸው ።
ያርበኞቹና ፡ የተመረጡት ፡ ሰዎች ፡ ጌታው ፡ ፲፭፤
እንደተናገረ ፡ ቍጥራቸው ፡ እግረኞች ፡ አሥር ፡
እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡ ፈረሰኞች ፡ አሥር ፡ እልፍ ፡
ከሁለት ፡ ሺህ ፡ ፍላፃ ፡ የያዙትም ፡ አሥር ፡
እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺ ፡ ነው ።
ፈጽመው ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ። ፲፮፤
ስንቃቸውን ፡ የሚጭኑባቸው ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ፲፯፤
የሆኑ ፡ ግመሎችና ፡ አህዮችን ፡ በቅሎችንም ፡
ምግብ ፡ ሊሆኗቸው ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡
ላሞችና ፡ በጎችን ፡ ፍየሎችንም ፡ ወሰዱ ።
ለብዙ ፡ ሰዎችና ፡ ለሠራዊቱ ፡ ሁሉ ፡ ከንጉሡ ፡ ፲፰፤
ቤት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡
ስንቅ ፡ አድርጎ ፡ ሰጣቸው ።
እርሱ ፡ ወጣ ፡ ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡ ወጡ ፡ ሰል ፲፱፤
ፍን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በፈረሶችና ፡ በሠረገላ
ዎች ፡ በተመረጡ ፡ አርበኞችም ፡ በምዕራብ ፡
አንፃር ፡ ያለ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ይሸፍን ፡ ዘንድ ፡
ወጥቶ ፡ ከንጉሡ ፡ አስቀድሞ ፡ ተዋጋ ።
ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ የሆኑ ፡ ብዛታቸው ፡ ፳፤
እንደ ፡ አንበጣ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋም ፡ የሆኑ ፡
ከነርሶቸው ፡ ጋራ ፡ ወጡ ። ከብዛታቸውም ፡ የተ
ነሣ ፡ ቍጥር ፡ የላቸውም ።
ከነነዌ ፡ ወጥተው ፡ በቊጤሊት ፡ ባለ ፡ ምድረ ፡ ፳፩፤
በዳ ፡ አንፃር ፡ የሦስት ፡ ቀን ፡ ጎዳና ፡ ሔዱ ፡ በቂ
ልቅያ ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በግራው ፡ አንፃር ፡ ባለ ፡
ከተራራው ፡ አጠገብ ፡ ከለ ፡ ከበቊጤሊት ፡
ሔዱ ።
ሠራዊቱን ፡ ሁሉ ፡ ፈረሰኞችንና ፡ እግረኞችን ፡ ፳፪፤
ሠረገላዎቹንም ፡ ይዞ ፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ አውራ
ጃቸው ፡ ሔደ ።
ሉድንና ፡ ሬድንም ፡ ወጋቸው ፡ የራስስን ፡ ፳፫፤
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በኤሊም ፡ ግራ ፡ አንፃር ፡ ባለ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ የሚኖሩ ፡ የእስማኤልንም ፡
ልጆች ፡ ማረካቸው ።
ኤፍራጥስም ፡ ተሻግሮ ፡ ወደ ፡ መስጴጦምያ ፡ ፳፬፤
ሔደ ፡ ወደ ፡ አገር ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡
አራቱ ፡ አገሮች ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ አም
ባዎችንም ፡ ሁሉ ፡ አፈረሰ ።
የቂልቅያን ፡ አውራጃ ፡ አገኘ ፡ ጠላቱንም ፡ ፳፭፤
ሁሉ ፡ አጠፋ ፡ በምዕራብ ፡ አንፃር ፡ በግራው ፡
በኩል ፡ እስከለ ፡ እስከ ፡ ያፌት ፡ አውራጃም ፡
ድረስ ፡ ሔደ ።
የምድያምን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከበባቸው ፡ ከብ ፳፮፤
ታቸውን ፡ ዘረፈ ፡ ቤታቸውንም ፡ አቃጠለ ።
በስንዴ ፡ አዝመራ ፡ ጊዜ ፡ በደማስቆ ፡ ወዳለ ፡ ፳፯፤
ምድረ ፡ በዳ ፡ ወርዶ ፡ አዝመራቸውን ፡ ሁሉ ፡
አቃጠለ ፡ መንጋቸውንና ፡ በጎቻቸውን ፡ ግን ፡
ይዘርፏቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አምባቸውንም ፡
አፈረሰ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ማረከ ፡ ጐልማሶቻቸ
ውን ፡ ሁሉ ፡ በጦር ፡ ገደለ ።
እርሱን ፡ መፍራት ፡ ተደረገች ፡ በጺራልያ ፡ በሚ ፳፰፤
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በጢሮስና ፡ በሲዶና ፡ በሚኖሩ ፡

በአቴናና ፡ በሲይርም ፡ በሚኖሩ ፡ በናሆንም ፡
በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ድንጋፄ ፡ መጣች ፡ በአስቀ
ሎናና ፡ በአዛጦንም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ከርሱ ፡
መምጣት ፡ የተነሣ ፡ ፈጽመው ፡ ፈሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ እነሆ ፡ እኛ ፡ የገናናው ፡ ንጉሥ ፡ የናቡከደነ
ፆር ፡ ባሮች ፡ ነን ፡ በፊትህ ፡ እንኖራለን ።
፪፤ በፊትህ ፡ እንደ ፡ ወደድህ ፡ አድርገን ፡ ብለው ፡
በፍቅር ፡ ቃል ፡ መልክትን ፡ ላኩ ።
፫፤ እነሆ ፡ አገሮቻችን ፡ አምባዎቻችንም ፡ ሁሉ ፡
እርሻችንም ፡ ሁሉ ፡ መንጋዎቻችንም ፡ የመሰ
ማሪያችን ፡ በቃዎች ፡ ሁሉ ፡ በጎቻችንም ፡ በፊ
ትህ ፡ ያንተ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ፡ እንደ ፡ ወደ
ድህ ፡ አድርግ ።
፬፤ እነሆ ፡ ታላላቆች ፡ አገሮቻችንም ፡ በነርሳቸው ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ባሮችህ ፡ ናቸው ፡ መጥተህ ፡
እንደ ፡ ወደድህ ፡ አድርግ ፡ ብለው ፡ ላኩ ።
፭፤ እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ ደርሰው ፡
ይህንን ፡ ነገር ፡ ነገሩት ።
፮፤ እርሱም ፡ ወደ ፡ መንደራቸው ፡ ወረደ ፡ ሠራዊ
ቱም ፡ ወረዱ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ አምባዎችንም ፡
አስጠበቀ ፡ ከነርሳቸውም ፡ የሚረዱት ፡ የተመ
ረጡ ፡ ሰዎችን ፡ ወሰደ ።
፯፤ ወገኖቻቸው ፡ ሁሉና ፡ እነርሳቸውም ፡ አክሊል ፡
ደፍተው ፡ በዘፈን ፡ በገና ፡ እየደረደሩ ፡ ከበሮ ፡
እየመቱ ፡ ተቀበሉት ።
፰፤ እርሱም ፡ አውራጃቸውን ፡ ሁሉ ፡ ዘረ ፡ ጣዖታቻ
ውንም ፡ ሰበረ ፡ ናቡከደነፆርም ፡ ብቻ ፡ እንዲያ
መልኩት ፡ እርሱ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ጣዖት ፡
ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ የታዘዘ ፡ ነው ። አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲሉት ፡
ያጠፉም ፡ ዘንድ ፡ የታዘዘ ፡ ነው ።
፱፤ ከፍ ፡ ባለ ፡ በይሁዳ ፡ ክፍል ፡ በሚሆን ፡ በጸራ
ልያ ፡ አንፃር ፡ የገባኢያ ፡ ዕፃ ፡ ወደሚሆን ፡
ወደ ፡ ኤስድራሲሙም ፡ መጣ ።
፲፤ በሴቅቶን ፡ አገሮችና ፡ በጤባን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
መክከልም ፡ሔደ ፡ ለሠራዊቱ ፡ ስንቅ ፡ ያዘጋጅ ፡
ዘንድ ፡ በዚያም ፡ አንድ ፡ ወር ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ በይሁዳ ፡ የሚኖሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
የፋርሱ ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ቢትወደዱ ፡
ሆሎፎርኒስ ፡ በአሕዛብ ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡
አውራጃቸውን ፡ ሁሉ ፡ እንዳጠፋ ፡ እነርሳቸው
ንም ፡ እንዳጠፋቸው ፡ ሰሙ ።
፪፤ ከነገደ ፡ ይሁዳ ፡ የተመረጡ ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡
ከተማረኩ ፡ በኋላ ፡ ፈጥነው ፡ ወጥተው ፡ አሉና ፡
ከፊቱ ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ስለ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ማደሪያ ።
፫፤ ስለ ፡ ቤተ ፡ መቅደስና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡
እጅግ ፡ ፈጽሞ ፡ ፈሩ ። ምሥዋዑንና ፡ ንዋየ ፡
ቅድሳቱን ፡ ቤተ ፡ መቅደሱንም ፡ ካደፈ ፡ በኋላ ፡
አነጹት ።

ወደ ፡ ቆናስና ፡ ወደ ፡ ሰማርያ ፡ ወደ ፡ በልሞ ፬፤
ንና ፡ ወደ ፡ ቤቴሮን ፡ ወደ ፡ አስከባንና ፡ ወደ ፡
ኪያሪን ፡ ወደ ፡ አውሊናሴሌምና ፡ ወደ ፡ አስራ ፡
አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ላከ ።
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ወዳሉ ፡ አምባዎቻቸውና ፡ ወደ ፡ ፭፤
አውራጃዎቻቸውም ፡ ራሶች ፡ ሁሉ ፡ ደረሰ ፡
በሚኖሩባቸውም ፡ አገሮች ፡ ላይ ፡ ሰፈሩ ። በዝ
መራቸው ፡ ጊዜ ፡ ድንገት ፡ መጥቶባቸዋልና ፡
ለመዋጋት ፡ ስንቃቸውን ፡ ይዘው ፡ ሄዱ ።
በዚያ ፡ ወራት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖር ፡ የካ ፮፤
ህናት ፡ አለቃ ፡ ኢዮአቄም ፡ በዶታይም ፡ አጠ
ገብ ፡ ባሉች ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በኢያሪኮ ፡ አንፃር ፡
ባሉች ፡ በቤጠሚስቴምና ፡ በቤጤልዋ ፡ ለሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ጻፈ ።
በዚያ ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ መግቢያ ፡ አለና ፡ መንገ ፯፤
ድን ፡ ትከለክላቸው ፡ ዘንድ ፡ ጐዳናውና ፡ መግ
ቢያው ፡ ምንም ፡ ጠባብ ፡ ቢሆን ፡ የሁለት ፡
ሰዎች ፡ ጐዳና ፡ ብቻ ፡ ትታችሁ ፡ ጨርሳችሁ ፡
አምባውን ፡ ናዱት ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ካህኑ ፡ ኢዮ ፰፤
አቄም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ የሚ
ኖሩ ፡ የእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ አለቆችም ፡ ሁሉ ፡
እንዳዘዝዋቸው ፡ አደረጉ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ ፱፤
እግዚአብሔር ፡ጮሁ ፡ ሰውነታቸውንም ፡ በጽኑ ፡
ኃዘን ፡ አሳዘኑ ።
እነርሳቸው ፡ ሚስቶቻቸውና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ፲፤
ከብቶቻቸውን ፡ ምንደኛው ፡ ስደተኛውን ፡ ሁሉ ፡
በዋጋም ፡ የገዙት ፡ ባሪያ ፡ ሰብስበው ፡ ማቅ ፡
ለብሰው ፡ አለቀሱ ።
ሚስቶቻቸውና ፡ የእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ፲፩፤
በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ ልጆቻቸውም ፡ በቤተ ፡
መቅደስ ፡ ደጃፍ ፡ ወደቁ ፡ በራሳቸውም ፡ ትቢያ ፡
ነሰነሱ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ ማቃቸውን ፡
አነጠፉ ፡ መሠዊያውንም ፡ ማቅ ፡ አለበሱ ።
ልጆቻቸውን ፡ እንዳይነጥቁ ፡ ሚስቶቻቸውም ፡ ፲፪፤
እንዳይማረኩ ፡ ርስታቸው ፡ የሚሆኑ ፡ አገሮቻ
ቸውም ፡ እንዳይጠፉ ፡ መቅደሳቸውንም ፡ እን
ዳያሰድፉ ፡ ለአሕዛብም ፡ መዘበቻ ፡ እንዳያደር
ጉት ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ አንድነት ፡ ፈጽ
መው ፡ ጮሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ መከራቸውን ፡ አይቶ ፡ ልመ ፲፫፤
ናቸውን ፡ ሰማ ፡ ሕዝቡም ፡ በኢየሩሳሌምና ፡
በይሁዳ ፡ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ብዙ ፡ ቀን ፡ ጾሙ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የሚቆሙ ፡ ካህናቱና ፡ ፲፬፤
ከፍ ፡ ያለ ፡ ካህን ፡ ኢዮአቄም ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በወገባ
ቸው ፡ ማቅ ፡ ታጠቁ ፡ የዘወትሩን ፡ መሥዋዕት ፡
ሕዝቡ ፡ በፈቃድ ፡ የሚሠዉትንና ፡ የዕለቱን ፡
መሥዋዕት ፡ አገቡ ።
በራሳቸው ፡ አመድ ፡ ነሰነሱ ፡ በፍጹም ፡ ልቡና ፲፭፤
ቸውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ፡ የእስራኤል
ንም ፡ ወገን ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡ ተመልከት ፡ አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ለሰልፍ ፡ ተዘጋጁ ፡ የከ
ረብታቸውንም ፡ በሮች ፡ ዘጉ ። ያምባውንም ፡
ራሶች ፡ አጠሩ ፡ መንገዱንም ፡ ጕዳጕዕ ፡ አደ
ረጉ ፡ ብለው ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ቢትወደድ ፡ ለሆ
ሎፎርኒስ ፡ ነገሩት ።
፪ እርሱም ፡ ፈጽሞ ፡ ተቈጣ ፡ የአሞንን ፡ ሹማም
ንትና ፡ የሞዓብን ፡ አለቆች ፡ የጳራልያንም ፡ አለ
ቆች ፡ ጠራቸው ።
፫ የከነዓን ፡ ልጆች ፡ በአምባ ፡ የሚኖሩ ፡ እሊህ ፡
ወገኖች ፡ ምንድናቸው ፡ በከረብታ ፡ የሚኖሩ ፡
ሠራዊታቸውም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ እኒያስ ፡ ወገ
ኖች ፡ ምንድናቸው ፡ ጽናታቸውስ ፡ ምንድነው ፡
ከነርሳቸውስ ፡ የነገሠ ፡ ንጉሥ ፡ ማነው ። ወይስ ፡
ሹማቸው ፡ ወይስ ፡ አለቃቸው ፡ ማነው ።
፬ በምዕራብ ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ይቀ
በሉኝ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ አልመጡ ፡ ንገሩኝ ፡
አላቸው ።
፭ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ሹም ፡ አክዮር ፡ ከኔ ፡ ከባር
ያህ ፡ እንደበት ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ ስማ ፡ ከኔ ፡ ከባ
ርያህ ፡ አንደበት ፡ ሐሰት ፡ ነገር ፡ አይወጣምና ፡
በነዚህ ፡ አምባዎች ፡ በአቅራቢያህም ፡ ስለሚኖሩ ፡
ስለነዚህ ፡ ወገኖች ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ እነግርሃ
ለሁ ።
፮ እኒህ ፡ ወገኖች ፡ ከከላውዴዎን ፡ መጡ ።
፯ በከላውዴዎን ፡ አገር ፡ የሚኖሩ ፡ ያባቶቻቸውን ፡
ጣዖቶች ፡ ያመልኩ ፡ ዘንድ ፡ አልወደዱምና ።
፰ የወገኖቻቸውንም ፡ ሥርዓት ፡ ትተዋልና ፡ ላወ
ቁት ፡ ከጣዖቶቻቸው ፡ አንዛዝም ፡ ላወጣቸው ፡
ለሰማይ ፡ ፈጣሪ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ሰግደዋ
ልና ፡ ቀድሞ ፡ በመስጴጦምያ ፡ ኖሩ ፡ ሸሽተው ፡
ወደ ፡ መስጴጦምያ ፡ ሔዱ ፡ በዚያም ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ ኖሩ ።
፱ ፈጣሪያቸውም ፡ ከተሰደዱበት ፡ አገር ፡ ይወጡ ፡
ዘንድ ፡ አዘዛቸው ፡ ወደ ፡ ከነዓንም ፡ ሔደው ፡
በዚያ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኖሩ ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡
ብዙ ፡ ከብቶችንም ፡ ፈጽመው ፡ አበዙ ።
፲ ረኃብ ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ጸንቷልና ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ ወረዱ ፡ መና ፡ እስኪመገቡ ፡
ድረስ ፡ በዚያ ፡ ኖሩ ፡ በዚያም ፡ በዙ ፡ መሉ ፡
ለወገኖቻቸውም ፡ ቍጥር ፡ የላቸውም ።
፲፩ የግብጽ ፡ ንጉሥም ፡ በጠላትነት ፡ ተነሣባቸው ፡
ተተነከለባቸው ፡ መከራም ፡ አጸናባቸው ፡ ጡብ ፡
በማሸከም ፡ ገዛቸው ፡ ባሮችንም ፡ አደረጋቸው ፡
፲፪ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ለመኑ ፡ እርሱም ፡ ድኅነት ፡
በሌለበት ፡ መቅሠፍት ፡ የግብጽ ፡ አገርን ፡ ሁሉ ፡
አጠፋ ፡ በፊታቸው ፡ ከግብጽ ፡ አገርም ፡ አወ
ጣቸው ።
፲፫ እግዚአብሔር ፡ በፊታቸው ፡ የኤርትራን ፡ ባሕር ፡
ከፍሎ ፡ አደረቃት ።
፲፬ በሲና ፡ ጐዳና ፡ ወደ ፡ ቃዴስ ፡ በርኔ ፡ ወሰዳቸው ፡
በአሞሬዎን ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሁሉ ፡ አጠጣቸው ።
፲፭ በአሞራውያን ፡ አገርም ፡ ኖሩ ፡ ሐሴቦንንም ፡
ሁሉ ፡ በኃይሉ ፡ አጠፉ ፡ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻግ
ረው ፡ አውራጃቸውን ፡ ሁሉ ፡ ወረሱ ።
፲፮ ከፌርዜዎንና ፡ ከከናኔዎን ፡ ከሴኬምና ፡ ከኢያ
ቡሴዎን ፡ ከጌርጌስዎንም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ አወጣ
ቸው ፡ በዚያም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ኖሩ ።
፲፯ ፈጣሪያቸውን ፡ ባልበደሉ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በደ
ልን ፡ የሚጠላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከነርሳቸው ፡
ጋራ ፡ በረድኤት ፡ አለና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ከነ
ሳቸው ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ።
፲፰ ያዘዛቸውን ፡ ሥርዓት ፡ ባፈረሱ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡
ፈጽሞ ፡ ብዙ ፡ በሆነ ፡ ጦር ፡ አጠፉቸው ፡ ተማ
ርከው ፡ ወደ ፡ ባዕድ ፡ አገር ፡ ሔዱ ፡ የፈጣሪያ
ቸው ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ፈረሰ ፡
ምድረ ፡ በዳም ፡ ሆነ ፡ አገሮቻቸውንም ፡ ጠላቶ
ቻቸው ፡ ያዙባቸው ።
፲፱ ዛሬ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ተመለሱ ፡ ከተ
በተኑበትም ፡ አገር ፡ በዚያ ፡ ተሰበሰቡ ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ ባለበት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ኖሩ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፡ ነውና ፡ በተራራው ፡ ኖሩ ።
፳ አሁንም ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ እሊህ ፡ ወገኖች ፡
በደል ፡ እንዳለባቸው ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ የበ
ደሉት ፡ በደል ፡ ያለ ፡ እንደሆነ ፡ ይህ ፡ መሰናክ
ላቸው ፡ ነውና ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ እንጠይቅ ፡ ከዚያ ፡
በኋላ ፡ ወጥተን ፡ እንዋጋቸው ።
፳፩ በነዚህ ፡ ወገኖች ፡ በደል ፡ ከሌለባቸው ፡ ግን ፡
ጌታዬ ፡ አትደፋፈራቸው ፡ እነሆ ፡ ጌታቸው ፡
ፈጣሪያቸው ፡ ያጸናቸው ፡ ይሆናል ፡ ወይም ፡
ጠበቃ ፡ ሆኖ ፡ ይቆምላቸው ፡ ይሆናል ፡ ባገራ
ችን ፡ ሁሉ ፡ ኃፍረት ፡ እንሆናለን ፡ አለው ።
፳፪ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አክዮር ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ተናግሮ ፡
በጨረሰ ፡ ጊዜ ፡ በሰፈሩ ፡ ዙሪያ ፡ የቆሙ ፡ ወገ
ኖች ፡ ሁሉ ፡ አንጐራጐሩ ፡ ሹማምቱ ፡ በሞዓ
ብና ፡ በጳራልያ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡
ለሆሎፎርኒስ ፡ አክዮርን ፡ እንግደለው ፡ አሉት ።
፳፫ ከጽኑ ፡ አርበኛ ፡ ጋራ ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፡ ጽንና ፡
ኃይል ፡ የሌላቸው ፡ ወገኖች ፡ የእስራኤል ፡
ልጆችን ፡ የምንፈራቸው ፡ አይደለም ፡ አለ ።
፳፬ ነገር ፡ ግን ፡ ጌታችን ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ ለጭፍራ
ዎችህ ፡ ሁሉ ፡ ምግብ ፡ ይሁን ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሸንጎው ፡ ዙሪያ ፡ ያሉ ፡ እነ
ዚያ ፡ ሰዎች ፡ ዝም ፡ ባሉ ፡ ጊዜ ፡ የናቡከደነፆር ፡
ቢትወደድ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ አክዮርን ፡ በሞዓብ ፡
ልጆች ፡ ሁሉና ፡ በኢሎፍሊ ፡ ወገኖች ፡ ፊት ።
፪ ዛሬ ፡ ትንቢት ፡ ትናገርልን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ያጸናቸዋልና ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡
አትዋጓቸው ፡ ትለን ፡ ዘንድ ፡ ያሥሩ ፡ ነገድ ፡
ጠንቋይ ፡ አንተ ፡ ነህን ፡ ያለ ፡ ናቡከደነፆር ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ማነው ፡ አለው ።
፫ እርሱ ፡ መልክቱን ፡ ልኮ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡
ያጠፋቸዋል ፡ ፈጣሪያቸው ፡ አያድናቸውም ፡
እኛም ፡ የናቡከደነፆር ፡ ባሮች ፡ እንደ ፡ አንድ ፡
ሰው ፡ እናጠፋቸዋለንና ፡ የፈረሶቻችንንም ፡

ኃይል ፡ አይቀዋወሙትም ።
፬ ተራሮቻቸውም ፡ በደማቸው ፡ ይሰክራሉ ፡ የል
ጆቻቸውም ፡ ሬሳ ፡ ይበዛል ፡ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
ጌታ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡
ብሏልና ፡ ቃሉ ፡ አሰት ፡ እንዳይሆን ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ፡ እንጂ ፡ በፊታ
ችን ፡ በእግራቸው ፡ አይቆሙም ፡ አለ ።
፭ ዛሬ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ የተናገርህ ፡ የአሞን ፡ ምን
ደኛ ፡ አክዮር ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡
የወጡ ፡ እስራኤልን ፡ ተበቅዬ ፡ እስከጠፋቸው ፡
ድረስ ፡ በኃጢአትህ ፡ ከዚህ ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እን
ግዴህ ፡ ወዲህ ፡ ፊቴን ፡ አታየውም ፡ አለው ።
፮ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የወገኖቼና ፡ የጭፍራዎቼ ፡ ጦር ፡
ሰውነትህን ፡ ያጠፋል ፡ ሬሳህም ፡ ከሬሳቸው ፡
ጋራ ፡ ይወድቃል ።
፯ በተመለስሁም ፡ ጊዜ ፡ ባሮቼ ፡ ወደ ፡ አምባ
ቸው ፡ ይወስዱሃል ፡ ባቀበቱም ፡ካሉ ፡ አገሮቻ
ቸው ፡ በአንዲት ፡ አገር ፡ ያኖሩሃል ።
፰ እንዳችላቸው ፡ በልብህ ፡ ትታመናለህና ፡ እስ
ካጠፋቸውም ፡ ድረስ ፡ አይገድሉህም ፡ አለው ።
፱ እኔ ፡ ተናግሬአለሁና ፡ ከቃሌም ፡ የሚቀር ፡ የለ
ምና ፡ ሰውነትህ ፡ አትጠፋም ።
፲ ሆሎፎርኒስም ፡ በፊቱ ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡ የሚ
ቆሙ ፡ አሽከሮቹን ፡ አክዮርን ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡
ቤጤልዋ ፡ ይወስዱት ፡ ዘንድ ፡ እርሱንም ፡ ለእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይሰጡቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዛ
ቸው ።
፲፩ አሽከሮቹም ፡ ይዘው ፡ ከሰፈሩ ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ወሰዱት ፡ ከምድረ ፡ በዳውም ፡
መካከል ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ሄዱ ፡ ከዚህም ፡
በኋላ ፡ በቤጤልዋ ፡ በታች ፡ ወዳሉ ፡ ምንጮች ፡
ደረሱ ።
፲፪ የዚያችም ፡ አገር ፡ ሰዎች ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡
መሣሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ከገር ፡ ወደ ፡ ተራ
ራው ፡ ራስ ፡ ሄዱ ። ምድር ፡ ነጐድ ፡ የያዙ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ሁሉ ፡ ከኮረብታውን ፡ ጠበቁ ፡ በላያቸ
ውም ፡ መርግ ፡ ጣሉ ።
፲፫ የአክዮርንም ፡ እግር ፡ ብረት ፡ ፈቱት ፡ በተራ
ራውም ፡ በታች ፡ አሠሩት ፡ በዚያ ፡ በተራ
ራው ፡ በታች ፡ የወደቀ ፡ ሆኖ ፡ ትተውት ፡ ወደ ፡
ጌታቸው ፡ ተመለሱ ።
፲፬ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ከምባቸው ፡ ወርደው ፡
ወደሱ ፡ ሔዱ ፡ ፈትተውም ፡ ወደ ፡ ቤጤልዋ ፡
ወሰዱት ።
፲፭ አምባቸውን ፡ ለሚጠብቁ ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ባሉ ፡
አለቆች ፡ ዘንድ ፡ አኖሩ ፡ እነዚሁም ፡ የጎቶንያ ፡
ልጅ ፡ ከብሪስና ፡ ከነገደ ፡ ስምዖን ፡ የተወለደ ፡
የሚካ ፡ ልጅ ፡ አገዛስ ፡ ናቸው ።
፲፮ በገራቸው ፡ ያሉ ፡ አለቆችን ፡ ሁሉ ፡ ጠሩ ፡ ሴቶ
ቻቸውና ፡ ጐልማሶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ሮጠው ፡
ወደ ፡ ሸንጎቻቸው ፡ ሔዱ ፡ አክዮርንም ፡ በሁሉ ፡
መካከል ፡ አቆሙት ፡ አገዛስም ፡ የተደረገውን ፡
ሁሉ ፡ ጠየቀው ።
፲፯ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ አሽከሮች ፡
አለቆች ፡ መካከልም ፡ ነገራቸውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ተናገሩ ፡ ሆሎፎርኒስም ፡ በእስራኤል ፡ ወገኖች ፡
ላይ ፡ እንደበቱን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንዳደረገ ፡ መልሶ ፡
የሆሎፎርኒስን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ነገራቸው ።
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ በግምባራቸው ፡ ወድቀው ፡ ፲፰
ለእግዚአብሔር ፡ሰገዱ ፡ለመኑ ።
ሰማይን ፡ የፈጠርህ ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ትዕቢታቻ ፲፱
ውን ፡ ተመልክት ፡ የወገኖቻችንንም ፡ መከራ ፡
አይተህ ፡ ይቅር ፡ በል ። ማደሪያህ ፡ ቤት ፡ መቅ
ደስንም ፡ በዚች ፡ ቀን ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡ ተመ
ልከት ፡ ብለው ፡ ጮሁ ።
አክዮርንም ፡ ደስ ፡ አሰኙት ፡ ፈጽመውም ፡ አከ ፳
በሩት ።
አገዛስም ፡ ከተሰበሰቡበት ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ፳፩
አገባው ፡ ለአለቆችም ፡ በዓልን ፡ አደረገ ፡ ይረ
ዳቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ፈጣሪ ፡ በዚያች ፡
ሌሊት ፡ ሁሉ ፡ ለመኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

ሆሎፎርኒስም ፡ ወደ ፡ ቤጤልዋ ፡ ይጓዙ ፡ ፩
ዘንድ ፡ ቀድመውም ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ይሔዱ ፡
ዘንድ ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ይዋጓቸው ፡
ዘንድ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ የተሰለፉ ፡ ወገኖችና ፡ ጭፍ
ሮቹን ፡ ሁሉ ፡ በማግሥቱ ፡ አዘዛቸው ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ የጸኑ ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ኃይ ፪
ለኞች ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወረዱ ፡ እነዚያም ፡ ጓዝ ፡
ከሚጠብቁ ፡ ከልከበቡ ፡ ከብዙ ፡ አርበኞች ፡
ሰዎች ፡ በቀር ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ እልፍ ፡ እግ
ረኞች ፡ እልፍ ፡ ከሁለት ፡ ሺህ ፡ ፈረሰኞች ፡
ናቸው ።
በቤጤሌዋ ፡ አጠገብ ፡ ባለች ፡ በአውሎንያ ፡ ፫
በወሀው ፡ ምንጭ ፡ ዘንድ ፡ ሰፈሩ ፡ የሰፈራቸ
ውም ፡ አቆልቋዩ ፡ እስከ ፡ ቤጤልምና ፡ እስከ ፡
ዶታይም ፡ ድረስ ፡ ወርዱም ፡ በአሴዴሬም ፡ አን
ፃር ፡ ካለ ፡ ከቤጤሌዋ ፡ እስከ ፡ ቅያስም ፡ ድረስ ፡
ደረሰ ።
የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ብዛታቸውን ፡ በዩ ፡ ፬
ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ደነገጡ ፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡
እሊህ ፡ ሰዎች ፡ ዛሬ ፡ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ይሸፍኗ
ታል ፡ ደጋም ፡ ቢሆን ፡ ቆላም ፡ ቢሆን ፡ ብዛታ
ቸውንም ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ ተባባሉ ።
ሁሉም ፡ መሣሪያቸውን ፡ ያዙ ፡ በምባቸውም ፡ ፭
እሳት ፡ አነደዱ ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ሁሉ ፡ ሲጠ
ብቁ ፡ አደሩ ።
በሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ በቤጤ ፮
ሌዋ ፡ ባሉ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፊት ፡ ፈረ
ሰቹን ፡ ጫነ ።
ያምባቸውን ፡ ኮረብታ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ የውኃቻ ፯
ውን ፡ ምንጭ ፡ ይከቡ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚያም ፡ እንዳይ
ደርሱ ፡ ይቀድሟቸው ፡ ዘንድ ፡ አርበኞች ፡ ሰዎ
ችም ፡ ይከቡ ፡ ዘንድ ፡ ጉበኞችን ፡ ላከ ።
እርሱም ፡ ከሠራዊቱ ፡ ጋራ ፡ ፈጥኖ ፡ ሔደ ፡ ፰
አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ የኤሳው ፡ ልጆች ፡ አለቆ
ችም ፡ ሁሉ ፡ የጰራልያ ፡ መኳንንትና ፡ የሞዓብ ፡

ወገኖች ፡ ሹማምት ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ መጡ ።
፱ በሚኖሩበቻው ፡ በከረብቶቻቸውና ፡ ባምባም
ቻቸው ፡ ነው ፡ እንጂ ።
፲ እነዚህ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የሚ
ታመኑ ፡ በጦራቸው ፡ አይደለምና ፡ በሥራዊትህ ፡
ጥፋት ፡ እንዳይደረግ ፡ አቤቱ ፡ ቃላችንን ፡ ስማ ፡
እሉት ፡ ላምባቸውም ፡ መውጫ ፡ የላቸውምና ።
፲፩ አቤቱ ፡ አሁንም ፡ በሰልፍ ፡ ሥርዓት ፡ አትዋጋ
ቸው ፡ ከሥራዊትህም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡
የሚሞት ፡ የለም ።
፲፪ ነገር ፡ ግን ፡ ከሥራዊትህ ፡ ጋራ ፡ ጠብቃቸው ፡
በቤጤሉዋ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡
ውኃ ፡ ይቀዳሉና ፡ አሽከሮችህና ፡ የሥራዊትህ ፡
አርበኞች ፡ ሁሉ ፡ ከተራራው ፡ በታች ፡ የሚ
ፈልቅ ፡ የውኃቸውን ፡ ምንጮች ፡ ሁሉ ፡ እጽ
ንተው ፡ ይጠብቁ ።
፲፫ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ውኃ ፡ ጥም ፡ ይገድላቸዋል ፡
አገራቸውንም ፡ ላንተ ፡ ያስገዛሉ ፡ ሥራዊቶቻ
ችንና ፡ እኛም ፡ ላምባቸው ፡ ቅርብ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ቦታ ፡ ወደ ፡ ከረብታቸውም ፡ ራስ ፡ እንወጣለን ፡
ከምባቸው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ የሚወጣ ፡
እንዳይኖር ፡ በዚያ ፡ ሰፍረን ፡ እንጠብቃቸዋለን ።
፲፬ ሳይዋጓቸው ፡ እነርሳቸው ፡ ልጆቻቸውና ፡
ሚስቶቻቸውም ፡ በረኃብ ፡ ይጠፋሉ ፡ ባገራቸ
ውም ፡ ጐዳና ፡ ይወድቃሉ ።
፲፭ ከድተዋልና ፡ በፍቅርም ፡ አልተቀበሉህምና ፡
ጽኑ ፡ በቀልን ፡ ትበቀላቸዋለህ ፡ አሉት ።
፲፮ ቃላቸውም ፡ በሥራዊቱ ፡ ሁሉና ፡ በሆሎፎር
ኒስ ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ አሰኘ ፡ እንደ ፡ ተናገሩም ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፲፯ የአሞን ፡ ልጆች ፡ ሥራዊትም ፡ ተጓዙ ፡ አምስት ፡
ሺህ ፡ የሚሆኑ ፡ የናቡከደነፆርም ፡ አሽከሮች ፡
ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ነበሩ ፡ በአውሎኒም ፡ ሰፈሩ ፡
የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ምንጫቸውንና ፡ ውኃ
ቸውንም ፡ አስቀድመው ፡ ጠበቁ ።
፲፰ የአሞንና ፡ የኤሳውም ፡ ልጆች ፡ ወጥተው ፡ በዶ
ታይም ፡ አንጻር ፡ ባሉ ፡ ተራሮች ፡ ሰፈሩ ፡ ከነር
ሳቸውም ፡ በምኩር ፡ ወንዝ ፡ ባለ ፡ በኩሲ ፡
አጠገብ ፡ በኩል ፡ ባለ ፡ በኤቅሬቢን ፡ አንፃር ፡
ወዳለ ፡ ወደ ፡ ኤጴልዮጤንና ፡ በግራ ፡ በኩል ፡
ወዳሉ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ሰዎችን ፡ ላኩ ። የቀ
ሩቱ ፡ የፋርስ ፡ ሥራዊቶች ፡ ግን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
ሰፈሩ ፡ በገሩም ፡ ሁሉ ፡ አደሩ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡
ኳዛቸውን ፡ ከነርሳቸውም ፡ የሚበዛ ፡ የሌላ ፡
ሥራዊታቸውንና ፡ ብዙ ፡ ገንዘባቸውን ፡ አጓዙ ።
፲፱ ጠላቶቻቸው ፡ ስለ ፡ ከበቧቸው ፡ ከመካከላቸ
ውም ፡ መውጫ ፡ ስለሌላቸው ፡ ሰውነታቸው ፡
አእምሮዋን ፡ አጥታለችና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ።
፳ የናቡከደነፆር ፡ አሽከሮች ፡ ከሥራዊቶቻቸው ፡
ሁሉ ፡ ጋራ ፡ አርበኞቻቸውም ፡ በፈረሶችና ፡ በሥ
ረገላ ፡ የተቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ ከበዋቸው ፡ ሰባት ፡
ቀን ፡ ተቀመጡ ፡ በቤጤልዋ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ በቃቸው ፡ ያለ ፡ ውኃቸው ፡ ሁሉ ፡ አለቀ ።

የሚጠጡት ፡ ላንድ ፡ ቀን ፡ የሚያጠግባቸው ፡ ፳፩
ውኃ ፡ የላቸውም ፡ በመስፈሪያ ፡ ወደ ፡ መጠጣ
ትም ፡ ተመለሱ ።
ሚስቶቻቸውና ፡ ልጆቻቸው ፡ ጐልማሶቻቸ ፳፪
ውም ፡ ተጨነቁ ፡ በውኃ ፡ ጥም ፡ አለቁ ፡ በገር ፡
አደባባይ ፡ በበሩም ፡ ጐዳና ፡ ይወድቃሉ ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ኃይል ፡ የላቸውም ።
ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ዖዝያን ፡ ተሰበሰቡ ፡ ጐል ፳፫
ማሶችና ፡ ያገር ፡ አለቆችም ፡ ልጆችና ፡ ሴቶ
ችም ፡ ተሰብስበው ፡ ወደ ፡ ዖዝያን ፡ ሔደው ፡
ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ጮሁ ።
ባለቆቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ በኛ ፡ ታላቅ ፡ ግፍ ፡ ፳፬
ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ አሽከሮች ፡
ጋራ ፡ በፍቅር ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ባልተናገራችሁ ፡
በናንተና ፡ በኛ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፍ
ረድ ።
አሁንም ፡ የሚረዳን ፡ አጥተን ፡ በፊታቸው ፡ ፳፭
በውኃ ፡ ጥም ፡ በጽኑ ፡ ጥፋት ፡ እንጠፋ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ በእጃቸው ፡ ጣለን ፡ አሉ ።
አሁንም ፡ ተገዙላቸው ፡ አገራችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ፳፮
አስገዙላቸው ፡ ይበረብሩን ፡ ዘንድ ፡ እንገዛላቸ
ውም ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታችን ፡ ትድን ፡ ዘንድ ።
የልጆቻችንን ፡ ሞት ፡ በይኖቻችን ፡ እንዳናይ ፡ ፳፯
ይሻለናልና ፡ የሆሎፎርኒስ ፡ ወገኖች ፡ ሥራዊ
ቱም ፡ ሁሉን ፡ ይበርብሩ ፡ የልጆቻችንና ፡ የሚ
ስቶቻችን ፡ ሰውነት ፡ አልቃለችና ።
እነሆ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ እናሰማባችኋለን ፡ ፳፰
በዚች ፡ ቀን ፡ ዛሬ ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ እንዳታደ
ርጉ ፡ እንዳባቶቻችን ፡ ኃጢአትና ፡ እንደ ፡
ኃጢአታችን ፡ የሚፈርድብን ፡ ፈጣሪያችን ፡
ያባቶቻችንም ፡ ፈጣሪ ፡ ነው ።
በወገኖቻቸው ፡ መካከል ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶ ፡ ተደ ፳፱
ረገ ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ አለቀሱ ፡ ቃላቸው
ንም ፡ አሰምተው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ።
ዖዝያንም ፡ ሁለጊዜ ፡ በመከራው ፡ የሚጥለን ፡ ፴
አይደለምና ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸር
ነቱን ፡ እስኪመልስልን ፡ ድረስ ፡ ወንድሞቻችን ፡
እመኑ ፡ ዳግመኛም ፡ አምስት ፡ ቀን ፡ መከራውን ፡
ታገሡ ።
እነዚህ ፡ አምስት ፡ ቀኖች ፡ ካለፉ ፡ በኋላ ፡ ረድ ፴፩
ኤቱን ፡ ካላደረገልን ፡ እንደ ፡ ተናገራችሁት ፡
እናደርጋለን ፡ አላቸው ።
ወንድሞቹንም ፡ በከተማ ፡ ባገራቸው ፡ ግምብና ፡ ፴፪
በአምባው ፡ ላይ ፡ በተናቸው ፡ ሄደውም ፡ ልጆ
ቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውን ፡ አሰናበቱ ፡ እነር
ሳቸውም ፡ ፈጽመው ፡ ባገር ፡ የተጨነቁ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

የሜራሪ ፡ ልጅ ፡ ዮዲት ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ፩
ሰማች ፡ ይኸም ፡ ሜራሪ ፡ የዮክዮስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡
ዮክዮስ ፡ የዮሴፍ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ዮሴፍም ፡ የዖ
ዝያን ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ዖዝያን ፡ የሕልቅያ ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ ሕልቅያም ፡ የአናንዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ አና
ንዩ ፡ የጋድዩን ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ጋድዩንም ፡ የሕ

ልቅዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሕልቅዩ ፡ የሬዎን ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ ሬዎን ፡ የሐቂቆ ፡ ልጅ ፡ ሐቂቆም ፡ የኤል
ያስ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ኤልያስም ፡ የኤልያብ ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ ኤልያብ ፡ የናትናኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ናት
ናኤል ፡ የሰላምያል ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሰላምያል ፡
የሰላሰደዩ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ሰላሰደዩም ፡ የእስራ
ኤል ፡ ልጅ ፡ ነው ።
፪ ባሏ ፡ ግን ፡ በገሯ ፡ ክለ ፡ ክወገኗ ፡ የተወለደ ፡
ምናሴ ፡ ይባል ፡ ነበር ፡ ነዶ ፡ ከሚያስሩ ፡ ሰዎች ፡
ጋራ ፡ በዱር ፡ ውሏልና ፡ የገብስ ፡ አዝመራ ፡ በደ
ረሰበት ፡ ወራት ፡ ሞተ ።
፫ ራሱን ፡ ምች ፡ መታው ፡ ታሞ ፡ ተኛ ፡ በገሩ ፡
በቤጤልዋ ፡ ሞቶ ፡ በገሩ ፡ እንዳባቶቹ ፡ በበላሞ
ንና ፡ በዶታይም ፡ ባለ ፡ በታ ፡ ቀበሩት ።
፬ ዮዲትም ፡ ከወንድ ፡ ተለይታ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡
ከራት ፡ ወር ፡ በቤቷ ፡ ተቀመጠች ።
፭ በቤቷ ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ የብሕትውና ፡ በታ ፡ አበ
ጀች ፡ በወገቧም ፡ ማቅ ፡ ታጠቀች ፡ የድኅነት ፡
ልብሷንም ፡ ለበሰች ።
፮ ከወንድ ፡ ተለይታ ፡ በኖረችበት ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡
ትጾም ፡ ነበረ ። ከቅዳሜና ፡ ከመበቻ ፡ ከበዓለ ፡
መጺለትና ፡ ከበዓለ ፡ ሰዊት ፡ ከበዓለ ፡ ፋሲካም ፡
በቀር ፡ አትበላም ፡ ነበር ።
፯ መልክ ፡ መልክም ፡ ፈጽማ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡
ነበረች ፡ ምናሴም ፡ ብሩንና ፡ ወርቁን ፡ ሴቶችና ፡
ወንዶች ፡ አሽከሮችን ፡ ከብቶቹንም ፡ እርሻው
ንም ፡ ትቶላት ፡ ነበር ፡ በነርሳቸውም ፡ ሠልጥና ፡
ትኖር ፡ ነበር ።
፰ ፈጽማ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ትፈራ ፡ ነበርና ፡
በርሷ ፡ ክፉ ፡ ቃልን ፡ የሚናገር ፡ አልነበርም ።
፱ ውሀው ፡ ስላለቀ ፡ ሰውነታቸው ፡ አእምሮዋን ፡
አጥታለችና ፡ ሕዝቡ ፡ ባለቃቸው ፡ ላይ ፡ የተናገ
ሩት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ሰማች ፡ ዮዲት ፡ ዖዝያን ፡
ለሕዝቡ ፡ የነገራቸውን ፡ ቃል ፡ ሁሉ ፡ ከምስት ፡
ቀን ፡ በኋላም ፡ አገራቸውን ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎች ፡
እንዲያስገዙ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡ ሰማች ።
፲ ልክ ፡ ገንዘቧን ፡ ሁሉ ፡ የምትጠብቅ ፡ ሞግዚ
ቷን ፡ ጠራቻት ፡ ከርሚኒና ፡ ክብርኒን ፡ ያገሩ
ንም ፡ አለቆች ፡ ጠራቻቸው ።
፲፩ ወደሷ ፡ መጡ ፡ ዛሬ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ የተናገራ
ችሁት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አይደለምና ፡ በቤጤሌዋ ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሹማምቶች ፡ ስሙኝ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በነዚህ ፡ ባምስቱ ፡ ቀኖች ፡ በይረዳ
ችሁ ፡ አገራችሁን ፡ ለጠላቶቻችሁ ፡ አሳልፋ
ችሁ ፡ ትሰጡ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔርና ፡ በእ
ናንተ ፡ መካከል ፡ የተማማላችሁትን ፡ መሐላ ፡
በዚህ ፡ አጸናችሁ ።
፲፪ አሁን ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምት
ፈታተኑት ፡ በሰውና ፡ በእግዚአብሔርም ፡ መካ
ከል ፡ የተነሣችሁ ፡ እናንተ ፡ ምንድናችሁ ።
፲፫ አሁንም ፡ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመረም
ራል ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁለጊዜ ፡
የሚያደርገውን ፡ አታውቁም ።
፲፬ በሰው ፡ ልቡና ፡ ያለ ፡ ረቂቅ ፡ ምሥጢርን ፡ የማ
ታውቁ ፡ የልቡናውንም ፡ አሳብ ፡ የማታስተውሉ ፡
ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ያደረገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እን
ዴት ፡ ትመረመራላችሁ ፡ ልቡናውንስ ፡ መር
ምራችሁ ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ትወዳላ
ችሁ ፡ ምክሩንስ ፡ መርምራችሁ ፡ ታገኙ ፡ ዘንድ ፡
እንዴት ፡ ትመረምራላችሁ ፡ ወንድሞቼ ፡ ለና
ንተ ፡ አገባብችሁ ፡ አይደለም ፡ ፈጣሪያችን ፡
እግዚአብሔርን ፡ አታሳዝኑት ።
በነዚህ ፡ ባምስቱ ፡ ቀኖች ፡ ይረዳን ፡ ዘንድ ፡ ፲፭
ቢወድም ፡ በወደደ ፡ ገንዘብ ፡ የሠለጠነ ፡ ነው ።
በዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ ቢሆን ፡ በጠላቶቻችንም ፡
ፊት ፡ ያጠፉን ፡ ዘንድ ፡ ቢወድ ፡ የሠለጠነ ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ የሚጨክን ፡ አይ ፲፮
ደለምና ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ የሚቀየም ፡ አይደለ
ምና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አትፈታተኑት ።
ነገር ፡ ግን ፡ ከርሱ ፡ የምትገኝ ፡ ድኅነትን ፡ ደጅ ፡ ፲፯
ጥኑ ፡ ቃላችንን ፡ ሰምቶ ፡ ይረዳን ፡ ዘንድ ፡
ይወድ ፡ እንደሁ ፡ ለምኑት ።
በዘመናችን ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልክ ፡ ሰው ፡ አል ፲፰
ተነሣምና ፡ ዛሬም ፡ ከኛ ፡ ወገንም ፡ ቢሆን ፡
ነገድም ፡ ቢሆን ፡ አገርም ፡ ቢሆን ፡ መንደርም ፡
ቢሆን ፡ ባባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ተደረገ ፡
ሰው ፡ ለሠራቸው ፡ ጣዖቶች ፡ የሚሰግዱ ፡ ሰዎች ፡
የሉምና ፡ ለምኑት ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ አባቶቻችን ፡ ለመበርበርና ፡ ፲፱
ለጦር ፡ ሆኑ ፡ በጠላቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡
ጥፋትን ፡ ጠፉ ።
እኛ ፡ ግን ፡ ያለርሱ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ አናውቅም ፡ ፳
ገንዘብ ፡ ባደረገን ፡ ጊዜ ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡ ጠበቅን ።
ይሁዳ ፡ ሁሉን ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጓልና ፡ ከወገ ፳፩
ኖቻችን ፡ ቸል ፡ እንዳይለን ፡ በሱ ፡ እናምናለን ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳታችን ፡ ጠፋ ፡ ባንደበታቸው ፡
በሚያመልኩት ፡ ጣዖታቸው ፡ ይመረምራቸ
ዋል ።
ወንድሞቻችን ፡ ጠፉ ፡ አገራችን ፡ ተዘረፈ ፡ የኛ ፡ ፳፪፳፫
ርስት ፡ ወደመሆን ፡ የሚመለስ ፡ ርስታችን ፡
ኢየሩሳሌምም ፡ ጠፋ ፡ በተገዘንላቸው ፡ መገዝ
ታችን ፡ ያለምስጋና ፡ ይሆናልና ፡ ፈጣሪያችን ፡
እግዚአብሔርም ፡ መዋረዳችንን ፡ አላየምና ፡
በሚገዙን ፡ ገንዘብ ፡ ባደረጉን ፡ በነዚያ ፡ በአሕ
ዛብ ፡ ዘንድ ፡ በመከራው ፡ የተሰነካከልን ፡ መገ
ዳደርያም ፡ እንሆናለን ።
እኛን ፡ ያዳምጣሉና ፡ ልቡናቸውም ፡ ወደኛ ፡ ፳፬
ተሰቅሏልና ፡ መሠዊያውና ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡
በኛ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራልና ፡ ወንድሞቻችን ፡ አሁ
ንም ፡ ለባልንጀሮቻችን ፡ ንገሯቸው ።
አባቶቻችንን ፡ እንደፈተናቸው ፡ የሚፈታተን ፡ ፳፭
ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡
እናመስግነው ።
ለአባቶቻችን ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ አብርሃምን ፡ ፳፮
እንደ ፡ ተፈታተነው ፡ ይስሐቅንም ፡ እንደ ፡
ተፈታተነው ፡ የናቱ ፡ አበት ፡ የላባን ፡ በጎች ፡
ሲጠብቅ ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ በመስ

ጺጠምዩ ፡ ያዕቆብንም ፡ እንደ ፡ ተፈታተነው ፡ አስቡ ፡፡
፳፯፤ እነሳቸውን ፡ በተፈታተናቸው ፡ ጊዜ ፡ ልቡና ቸውንም ፡ በመረመረ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርቡትን ፡ ሰዎች ፡ ይቀር ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያጠፋቸው ፡ አይደለምና ፡ እኛ ንም ፡ የበደለን ፡ አይደለምና ፡ አ ቡ ፡ አለች ፡፡
፳፰፤ ዖዝያንም ፡ የተናገርሽውን ፡ ሁሉ ፡ በበጎ ፡ ልቡና ፡ ተናገርሽ ፡ የልቡናሽ ፡ ተፈጥሮ ፡ ደግ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡፡
፳፱፤ ከመጀመርያው ፡ ዘመንሽ ፡ ጀምሮ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በጥበብሽ ፡ አወቀሽ ፡ እንጂ ፡ ጥበብሽ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ የተሰማ ፡ አይደለምና ፡ ቃልሽንም ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ፡፡
፴፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሕዝቡ ፡ ፈጽመው ፡ ተጠምተዋልና ፡ እንዳሉን ፡ እናደርግ ፡ ዘንድ ፡ ዘበዘቡን ፡ መሓላ ፡ የማይቻለን ፡ መሐላንም ፡ አመጡብን ፡፡
፴፩፤ አንቺ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሪ ፡ ሴት ፡ ነሽና ፡ እግዚአብሔር ፡ ዝናምን ፡ ያዘንምልን ፡ ዘንድ ፡ ኩሬያችንም ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህም ፡ እንዳንጠማ ፡ ለምኝልን ፡ አሏት ፡፡
፴፪፤ ዮዲትም ፡ ስሙኝ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ የሚነገር ፡ ሥራን ፡ እሠራለሁ ፡ አለቻቸው ፡፡
፴፫፤ እናንተ ፡ ግን ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በበሩ ፡ ቁሙ ፡ እኔም ፡ ከብላቴናዬ ፡ ጋራ ፡ እወጣለሁ ፡ አገራችንን ፡ አሳልፈን ፡ ለጠላቶቻችን ፡ እንሰጣለን ፡ በምትሉበት ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ረድቶ ፡ በጄ ፡ ያድናል ፡፡
፴፬፤ እኔ ፡ የምሠራው ፡ ሥራ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ አልነግራችሁምና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ የምሠራውን ፡ ሥራ ፡ አትመርምሩኝ ፡ አለቻቸው ፡፡
፴፭፤ አለቆቻቸውና ፡ ዖዝያንም ፡ በፍቅር ፡ ሂጂ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ይሂድ ፡ ባንቺም ፡ ሬት ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋል ፡ አሏት ፡፡
፴፮፤ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ባልንጀሮቻቸው ፡ ሄዱ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፱ ፡፡

፩፤ ዮዲት ፡ ግን ፡ በግምባሯ ፡ ተደፍታ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወደቀች ፡ በራሷም ፡ ላይ ፡ ትቢያ ፡ ነሰነሰች ፡ የምትለብሰውንም ፡ ማቅ ፡ አሳየች ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የተዘጋጀ ፡ ዕጣንን ፡ ቍርባን ፡ አድርጋ ፡ አገባች ፡፡
፪፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዮዲት ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ በማኅፀን ፡ ያለ ፡ ዕንስን ፡ ያጠፉ ፡ ድንግልንም ፡ ያጐሰቈሉ ፡ ልብስንም ፡ የገፈፉ ፡ በከተማ ፡ በራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ማኅፀንንም ፡ ያሳደፉ ፡ ጠላቶችን ፡ ተበቅሎ ፡ ለማጥፋት ፡ ለስምዖን ፡ በጁ ፡ ጦር ፡ የሰጠኸው ፡ ያባቴ ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ልመናዬን ፡ ስማኝ ፡ ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፡ አለች ፡፡
፫፤ ሳለቆቻቸው ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ ኃይልን ፡ ሰጥተሃቸዋልና ፡ መኝታቸውም ፡ በሞቱ ፡ በሮች ፡ ደም ፡ ተነክሯልና ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡ የወደዱትን ፡ አደረጉ ፡ ኃይለኞችንና ፡ አርበኞችንም ፡ ከዙፋናቸው ፡ እየገለበጥህ ፡ ጣልሃቸው ፡፡
ልጆቻቸውና ፡ ሚስቶቻቸውም ፡ ተማረኩ ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ የተወደዱ ፡ ለአምላክነትህም ፡ የቀኑ ፡ የረከሰ ፡ ደማቸውንም ፡ የተጸየፉ ፡ ትረዳቸውም ፡ ዘንድ ፡ የለመኑ ፡ የልጆችን ፡ ምርኮ ፡ ሁሉ ፡ ተካፈሉ ፡፡ ፬፤
ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ለግብፃውያን ፡ ታምራት ፡ አድርገሃልና ፡ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ድኃይቱን ፡ ልመናዬን ፡ ስማኝ ፡ በነሰናክሬም ፡ በነብልጣሶር ፡ በነሆሎፎርኒስ ፡ በዕርጓውያንም ፡ የተደረገውን ፡ አንተ ፡ አውቀህ ፡ አንተም ፡ በወቅህ ፡ ገንዘብ ፡ ተደረገ ፡፡ ፭፤
ምክርህም ፡ የቀና ፡ ነው ፡ ሥርዓትህ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነውና ፡ ፍርድህንም ፡ በወቅህ ፡ ገንዘብ ፡ ፈርደሃልና ፡ እነሆ ፡ በረድኤት ፡ መጣህ ፡ ይሉሃል ፡ እነሆ ፡ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ከሠራዊታቸው ፡ ጋራ ፡ በዝተዋልና ፡ በፈረሶቻቸውም ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብለዋልና ፡ በፈረስም ፡ የተቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ በኃይላቸው ፡ ታምነዋልና ፡ አርበኞችም ፡ በጽናታቸው ፡ በቀስታቸውና ፡ በጦራቸው ፡ በምድር ፡ ነገዳቸውም ፡ ታምነዋልና ፡ አንተ ፡ አርበኞችን ፡ የምታጠፋ ፡ ፈጣሪ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ አላወቁህምና ፡ ስምህም ፡ አሸናፊ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አላወቁምና ፡፡ ፮፤
አንተ ፡ ከሠራዊታቸው ፡ ጋራ ፡ በከሃሊነትህ ፡ አጠፋሃቸው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ያጐሰቍሉ ፡ ዘንድ ፡ የስምህ ፡ ጌትነት ፡ ማደሪያ ፡ የሆነች ፡ ደብተራ ፡ ኦሪትንም ፡ ያሳድፉ ፡ ዘንድ ፡ መክረዋልና ፡ በብረትም ፡ የመሠዊያህን ፡ ቀንዶች ፡ አፍርሰዋልና ፡ አርበኞቻቸውን ፡ ተቈጥተህ ፡ አጥፋቸው ፡፡ ፯፤
ትዕቢታቸውንም ፡ እይተህ ፡ በራሳቸው ፡ ቍጣህን ፡ አምጣ ፡ ባንደበቴ ፡ አታልዬ ፡ ሆሎፎርኒስን ፡ ንጉሡን ፡ ባለሟሉንም ፡ እገድል ፡ ዘንድ ፡ ባሰብኩ ፡ ገንዘብ ፡ በእኔ ፡ በድኃይቱ ፡ እጅ ፡ ኃይልን ፡ አድርግ ፡፡ ፰፤
ረድኤትህ ፡ ሉብዙ ፡ ሰዎች ፡ አይደለምና ፡ ኃይልህም ፡ ለአርበኞች ፡ አይደለምና ፡ ሰውነታቸውን ፡ በኔ ፡ በሴቲቱ ፡ እጅ ፡ አጥፋ ፡፡ ፱፤
ለጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ አንተ ፡ ረዳታቸው ፡ ነህና ፡ የደከሞችም ፡ ኃይላቸው ፡ ነህና ፡ በመከራ ፡ የጠፉ ፡ ሰዎችንም ፡ የምታድናቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ተስፋ ፡ የቆረጡ ፡ ሰዎችንም ፡ የምታድናቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ አቤቱ ፡ አዋርዳቸው ፡ እንጂ ፡ አታክብራቸው ፡፡ ፲፤
ያባቶቼ ፡ ፈጣሪ ፡ የእስራኤልም ፡ ያባቶቻቸው ፡ ፈጣሪ ፡ ምድርና ፡ ሰማዩን ፡ ውሀንም ፡ የፈጠርህ ፡ አቤቱ ፡ አዎን ፡ አንተ ፡ ነህኮ ፡ የፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ገዥ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አንተ ፡ ልመናዬን ፡ ስማ ፡፡ ፲፩፤
ያስታቸው ፡ ዘንድ ፡ ያሳዝናቸው ፡ ዘንድ ፡ የማ ፲፪፤

ደርያህ ፡ የቤት ፡ መቅደስና ፡ የሕግህ ፡ የጽዮን
ንም ፡ ሥርዓት ፡ ድንቅ ፡ ነገርን ፡ የመከሩ ፡ የል
ጆችህ ፡ ያነዋወራቸው ፡ ጠላቶች ፡ ያጠፉቸው ፡
ዘንድ ፡ ቃሌን ፡ እንዲያጠፉቸው ፡ አድርግ ።
፲፬ የአርበኛውና ፡ የኃይለኛው ፡ ሁሉ ፡ ገዥ ፡ አንተ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደሆንክ ፡ የእስራኤልንም ፡
ወገን ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ የሚያጸናቸው ፡ እን
ደሌለ ፡ ያውቁ ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ ለሕዝቡ ፡ ለአ
ሕዛቡ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያውቁ ፡ አድርግ ፡ አለች ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምና ፡ በጨረሰች ፡ ጊዜ ፡
ይህን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ጨርሳ ፡ ከወደቀችበት ፡
በታ ፡ ተነሣች ።
፪ ብላቴናዋንም ፡ ጠርታ ፡ ቀዳሚ ፡ ቀዳሚን ፡
በምታከብርበት ፡ በዓልንም ፡ በምታደርግበት ፡
ወራት ፡ ወደምትቀመጥበት ፡ ቤቷ ፡ ወረደች ።
፫ የለበሰችውን ፡ ማቅ ፡ አወለቀች ፡ የድኅነቷን ፡
ልብስ ፡ ለበሰች ፡ ሰውነቷንም ፡ በውኃ ፡ ታጠ
በች ፡ ሽቱን ፡ ተቀባች ፡ ራሷንም ፡ ተሠራች ፡
አጌጠች ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ባሏ ፡ ምናሴ ፡ በሕ
ይወት ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ የምትለብሰው ፡ የተድላዋ ፡
የደስታ ፡ ልብሷን ፡ ለበሰች ።
፬ ጫማዋንም ፡ ተጫማች ፡ ዝርግፉን ፡ ቀለበቷ
ንና ፡ አምባርዋን ፡ ንሮዋን ፡ ጌጡንም ፡ ሁሉ ፡
አጌጠች ፡ የሚያይዋትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡
እስክታስት ፡ ድረስ ፡ ፈጽማ ፡ አጌጠች ።
፭ ወይን ፡ ያለበትን ፡ ገምቦ ፡ ዘይት ፡ ያለበትን ፡
ማሰሮ ፡ ትሸከም ፡ ዘንድ ፡ ለብላቴናዋ ፡ ሰጠ
ቻት ፡ ስልቅ ፡ በሶን ፡ የስንዴ ፡ አምባሻና ፡ በለስ
ንም ፡ በዕቃዋ ፡ መላች ፡ ገንዘቧን ፡ ሁሉ ፡ አን
ግታ ፡ አሸክማ ፡ ወደ ፡ ቤጤሌዋ ፡ ሔደች ።
፮ ያገር ፡ አለቆችንና ፡ ያዝያንን ፡ ከርሚንና ፡ ከብ
ሪምንም ፡ በዚያ ፡ ቆመው ፡ አገኘቻቸው ።
፯ ፊቷ ፡ ተለውጦ ፡ የምታስደንቅ ፡ እንደሆነች ፡
በይዋት ፡ ጊዜ ፡ ልብሷን ፡ ለብሳ ፡ በይዋት ፡
ጊዜ ፡ ከደምግባቷ ፡ ማማር ፡ የተነሣ ፡ ፈጽመው ፡
እጅግ ፡ ተደነቁ ።
፰ ኢየሩሳሌምንና ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ለማ
ጽናት ፡ በልብሽ ፡ ያሰብሽውን ፡ ታደርጊ ፡ ዘንድ ፡
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ መወደድን ፡ ይስጥሽ ፡
አሏት ፡ እርሷም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገደች ።
፱ አሁንም ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ የተናገርሁትን ፡ ነገር ፡
ወጥቼ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ያምባውን ፡ በር ፡ የሚ
ከፍትልኝ ፡ ሰው ፡ እዘዙልኝ ፡ አለቻቸው ፡ እንደ ፡
ተናገረች ፡ ይከፍቱላት ፡ ዘንድ ፡ ጐልማሶችን ፡
አዘዙአቸው ።
፲ እንደዚሁ ፡ አደረጉ ፡ ዮዲት ፡ ወጣች ፡ ብላቴና
ዋም ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ወጣች ፡ ከምባው ፡ ወርዳ ፡
ወደ ፡ አውሎኒ ፡ እስክትሔድም ፡ ድረስ ፡ ያገሩ ፡
ሰዎች ፡ ያይዋት ፡ ነበር ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡
አላይዋትም ።
፲፩ አቅንታ ፡ ወደ ፡ አውሎኒ ፡ ሄደች ፡ የፋርስ ፡ ዘበ
ኞችም ፡ አገኟት ።
ይዘው ፡ መረመሯት ፡ አንቺ ፡ ማነሽ ፡ ወዴት ፡ ፲፪
ትሄጃለሽ ፡ ከየትስ ፡ መጣሽ ፡ አሏት ። እኔ ፡ ከዕ
ብራውያን ፡ የተወለድኩ ፡ ነኝ ፡ አገራቸውን ፡
ለናንተ ፡ አሳልፈው ፡ ሊሰጡ ፡ በወደዱ ፡ ጊዜ ፡
ከነርሳቸው ፡ ኰብልዬ ፡ መጣሁ ።
እኔ ፡ እውነተኛ ፡ ነገርን ፡ እነግረው ፡ ዘንድ ፡ የም ፲፫
ትሄዱበት ፡ ጐዳናንም ፡ አሳየው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ቢትወደዳችሁ ፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ አስቀድሜ ፡
መጣሁ ፡ አውራጃቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ገንዘብ ፡ ታደ
ርጋላችሁ ፡ ከሰዎቻችሁም ፡ አንድ ፡ ሰውስ ፡
ስንኳ ፡ የሚቈስል ፡ የለም ፡ አለቻቸው ።
እነዚያም ፡ ሰዎች ፡ ቃሏን ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ፊቷ ፲፬
ንም ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ፡ ደም ፡ ግባቷም ፡ በፊታቸው ፡
ፈጽሞ ፡ የተደነቀ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባዩ ፡ ጊዜ ።
አሁንም ፡ ወደ ፡ ጌታችን ፡ ፈጥነሽ ፡ የወረድሽ ፡ ፲፭
አንቺ ፡ ሰውነትሽን ፡ አዳንሽ ። አሁንም ፡ ወደ ፡
ድንኳኑ ፡ ሂጂ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ የሚያደርስሽን ፡
ሰው ፡ ከኛ ፡ እንልክለን ።
በፊቱም ፡ በቆምሽ ፡ ጊዜ ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ ንገ ፲፮
ሪው ፡ እንጂ ፡ ልቡናሽ ፡ አይፍራ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡
ያደርግልሻል ፡ አሏት ።
ከነርሳቸው ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ መረጡ ፡ የርሷን ፡ ነገር ፡ ፲፯
እስኪነግሩት ፡ ድርስ ፡ ደረሰው ፡ ከብላቴናዋ ፡
ጋራ ፡ ወስደው ፡ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ አደረሷት ።
ደም ፡ ግባቷን ፡ አደነቁ ፡ በእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፲፰
ስለርሷ ፡ ተደነቁ ፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ እንዲህ ፡
ተባባሉ ፡ ከነርሳቸው ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ ያስቀሩ ፡
ዘንድ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አልሆነምና ፡ ከነርሳቸው ፡
እንደዚህ ፡ ያሉ ፡ ሴቶች ፡ ሳሉ ፡ እሊህን ፡ ወገ
ኖች ፡ ንቆ ፡ የሚተዋቸው ፡ ማነው ፡ ተባባሉ ፡
እነዚህስ ፡ እነአክዮር ፡ ተዋቸው ፡ የሚሉ ፡ በሰው ፡
ሁሉ ፡ ተተንኰለው ፡ ነው ፡ አሉ ።
በሆሎፎርኒስ ፡ ዘንድ ፡ የተቀመጡ ፡ አሽከሮ ፲፱
ቹም ፡ ሁሉ ፡ መጥተው ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ አገ
ቧት ።
ሆሎፎርኒስም ፡ ዋጋው ፡ ብዙ ፡ በሆነ ፡ መረግድ ፡ ፳
በሚባል ፡ ዕንቍና ፡ በወርቅ ፡ የተለበጠ ፡ ነጭ ፡
ሐር ፡ ልብስ ፡ በተነጠፈበት ፡ በድንኳኑ ፡ ውስጥ ፡
ባለ ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ተኝቶ ፡ ነበረ ።
የርሷን ፡ ነገር ፡ ነገሩት ፡ ጉብጋቦ ፡ የሚባለው ፡ ፳፩
ብላቴናውም ፡ ወጣ ፡ በፊቱም ፡ የብር ፡ መቅረዝ ፡
ፋና ፡ ያበሩ ፡ ነበር ።
ዮዲትም ፡ ወደርሱ ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡ አሽከሮቹ ፡ ፳፪
ቆመው ፡ ነበር ፡ ከመልኳ ፡ ከደም ፡ ግባቷ ፡ የተ
ነሣ ፡ ሁሉም ፡ ተደነቁ ፡ እርሷም ፡ በግምባሯ ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቃ ፡ ሰገደችለት ፡ አሽከሮ
ቹም ፡ አነሥዋት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ሆሎፎርኒስም ፡ አንቺ ፡ ሴት ፡ እመኚ ፡ ለዓ ፩
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሥ ፡ ለናቡከደነፆር ፡ ይገዛ ፡
ዘንድ ፡ ራሱን ፡ ወደርሱ ፡ በመለሰ ፡ ሰው ፡ እኔ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ አላደርግምና ፡ ልቡናሽም ፡ አይፍ

ራብሽ ።
፪፤ አሁንም፡ከምብ፡የሚኖሩ፡አሊህ፡ወገኖችሽ፡
የወነጀሉኝ፡ባይሆኑ፡በነርሳቸው፡ጦሬን፡ባላ
ነሣሁም፡ነበር፡ይህን፡ነገር፡እነርሳቸው፡አደ
ረጉት፡እንጂ፡እኔ፡ያደረግሁት፡አይደለም ።
፫፤ አሁንም፡ንገሪኝ፡ከነርሳቸው፡ዘንድ፡ስለምን፡
ነገር ፡ ኰብለሽ ፡ ወደኔ ፡ መጣሽ፡ነገር ፡ ግን ፡
ለሕይወትሽ ፡ መጣሽ ፡ በዚች ፡ ቀን ፡ ከመከ
ራው፡እንድትድኚ፡እመኚ ።
፬፤ ለንጉሡ፡ለጌታችን፡ለናቡከደነፆር፡አሽከሮች፡
በጎ ፡ ነገር ፡ እንድናደርግ ፡ ላንቺ ፡ ከምንናገ
ረው፡ ከበጎ፡ነገር፡በቀር፡ባንቺ፡ክፉ፡ነገር፡
የሚያደርግ፡የለም፡አላት ።
፭፤ ዮዲትም ፡ የኔን ፡ የባርያህን ፡ ቃል ፡ ከሰማህ ፡
እኔ ፡ ባሪያህ፡ በፊትህ፡እነግርሃለሁ፡በዚች፡
ሌሊት፡እኔ፡ለጌታዬ፡ሐሰት፡ነገር፡አልናገ
ርህም ።
፮፤ የኔን ፡ የባሪያህን ፡ ቃል ፡ ከሰማህ፡እግዚአብ
ሔር ፡ ላንተ ፡ ፍጹም ፡ ሥራ ፡ ይሠራልሃል፡
ለዓለም ፡ ሁሉ ፡ የነገሡ፡ናቡከደነፆር፡በሕይ
ወት፡ይኖራልና፡ሰውን፡ሁሉ፡ታድን፡ዘንድ፡
የላከህ ፡ አንተም ፡ ቢትወደዱ ፡ በሕይወት ፡
ትኖራለህና ።
፯፤ አንተ ፡ ጌታዬ ፡ ከሰብከው፡ነገር፡የሚወጣ፡
የለም ፡ እንስሳና ፡ በምድረ ፡ በዳ፡የሚኖሩ፡
አውሬዎች ፡ በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎችም፡
ስለኀይልህ ፡ ስሠራዊቱና ፡ ላንተ ፡ ለናቡከደነ
ፆር፡ ተገዝተው፡በሕይወት፡ይኖራሉ፡እንጂ፡
በዘመንህ ፡ ሰዎች ፡ ብቻ ፡ የሚገዙልህ ፡ አይደ
ለም ።
፰፤ የልቡናህን፡ጥበብና፡ሥራህን ፡ ሰምተናልና፡
ከግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ቸር ፡ እንደ
ሆንክ፡ባገሩም ፡ ሁሉ ፡ ተሰምቷልና ፡ በሥራ
ህም፡ሁሉ፡አንተ፡አርበኛ፡ነህና፡በሰልፍህም፡
ሁሉ፡አንተ፡የተደነቅህ፡ነህና፡ሰዎች፡ብቻ፡
የሚገዙልህ፡አይደለም ።
፱፤ አሁንም፡አክዮር፡በሰፈራችሁ፡የነገራችሁን፡
ነገር፡የቤጤሌዋ፡ሰዎችም፡አክዮርን፡አዳኑት፡
ብለው፡የነገሯችሁንም፡ነገር፡ሁሉ፡ሰማን ።
፲፤ ፈጣሪያቸውን ፡ ካልበደሉ ፡ ወገኖቼ፡እስራኤ
ልን፡ ተበቅሎ፡ማጥፋት፡የማይችል፡ስለሆነ፡
ጦርም ፡ እነርሳቸውን ፡ ማጥፋት ፡ የማይችል ፡
ስለሆነ ፡ ነገሩ ፡ እንደርሱ ፡ እውነት፡ነውና፡
በልብህ፡ኣኑረው፡እንጂ፡ጌታችን፡በልብህ፡
አትናቅ ።
፲፩፤ አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ በማይረባ ፡ በማይጠቅም ፡
የተናቅህ ፡ እንዳትሆን ፡ በፊትህ ፡ ሞታቸው ፡
በሚደርስባቸው፡ገንዘብ፡በበደላቸው፡ሥራ፡
ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ባሳዘኑበት ፡
በዚህ፡ኀጢአታቸው፡ታገኛቸዋለህ ።
፲፪፤ እህላቸው ፡ አልቋልና ፡ ተሸክመው ፡ ወዳም
ባው፡ያገቡት፡ውኃቸውም፡አልቋልና፡ከብ
ታቸውንም፡ይበሉ፡ዘንድ፡ወደ፡መብላት፡
ተመልሰዋልና ፡ እንዳይበሉ ፡ ፈጣሪያቸው ፡
በኦሪት፡የከለከላቸውን፡ይኸን፡ይበሉ፡ዘንድ፡
ደርሰዋልና ።
የወይናቸውን፡አሥራትና፡የእህላቸውን፡መጀ ፲፫፤
መሪያ፡ በፈጣሪያችን ፡ ፊት ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ለሚቆሙ ፡ ለክህናት ፡ የለዩትን ፡ ከሕዝቡም ፡
ላንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ በእጃቸው ፡ መዳሰስ፡የማ
ይገባቸውን፡ይኸንን፡በይቱንም፡ሊበሉ፡አስ
በዋልና ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ ልከዋልና ፡
በዚህ፡ታገኛቸዋለህ ።
በዚያ፡በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እን ፲፬፤
ዲህ፡አድርገዋልና፡ከሹማምቱና፡ከለቆችም፡
ይኸን፡ትእዛዙን ፡ የተቀበሉ ፡ ሰዎች ፡ ከነገሩ
ዋቸው ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ አድርገዋልና ፡ በዚ
ያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ ይጥላቸ
ዋል ።
እኔ፡ ባርያህ ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ባወቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ፲፭፤፲፮፤
ከነርሳቸው ፡ ኰብልዬ ፡ መጣሁ ፡ እኔ ፡ ባርያህ ፡
እግዚአብሔርን ፡ የምፈራ ፡ ነኝና ፡ ሰማይን ፡
የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡
አገለግለዋለሁና ፡ በሰማው ፡ ጊዜ ፡ አገሩንና ፡
ሰውን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስደነግጥ ፡ ይህንን ፡ ሥራ ፡
ከነርሳቸው ፡ ጋራ ፡ እሠራ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ላከኝ ።
አቤቱ ፡ አሁንም ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ እኖራለሁ ፡ ፲፯፤
ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ ባርያህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
እለምን ፡ ዘንድ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
እወጣለሁ ፡ መቼም ፡ መች ፡ የሠሩት ፡ ኀጢአ
ታቸውንም ፡ ይነግረኛል ።
መጥቼም ፡ ይኸንን ፡ እነግርሃለሁ ፡ ከሠራዊትህ ፡ ፲፰፤
ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ትወጣለህ ፡ የሚከራከርህም ፡
የለም ።
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ እስክትደርስ ፡ ድረስ ፡ በይ ፲፱፤
ሁዳ ፡ መካከል ፡ እወስድሃለሁ ፡ በመካከሏም ፡
ዙፋንን ፡ ትዘረጋለህ ፡ እረኛቸው ፡ እንደበተና
ቸው ፡ በጎች ፡ ፈጽመህ ፡ ገንዘብ ፡ ታደርጋቸዋ
ለህ ፡ ሥላሴ ፡ ለእኔ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ፈጽ
መው ፡ ነግረውኛልና ፡ ሰዎችህን ፡ በፊትህ ፡
ውሻ ፡ ስንኳ ፡ በምላሱ ፡ አይልሳቸውም ፡ ይህ
ንን ፡ አውቄ ፡ እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ ተላክሁ ።
ነገሯም ፡ በፊቱ ፡ ሆሎፎርኒስን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ፳፤
ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ጥበቧን ፡ አደነቁ ።
ከምድር ፡ ዳርቻ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ፳፩፤
በነገሩ ፡ ጥበብና ፡ በፊቷ ፡ ደም ፡ ግባት ፡ እንደ
ዚች ፡ ሴት ፡ ያለ ፡ የለም ፡ አሉ ።
ሆሎፎርኒስም ፡ በሥልጣናችን ፡ ጸንተሽ ፡ ትኖሪ ፡ ፳፪፤
ዘንድ ፡ ከወገኖችሽ ፡ አስቀድሞ ፡ የላከሽ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አደረገልሽ ፡ ጌታ
ዬን ፡ ለከዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሞት ፡ መቃብር ፡
ይገባቸዋል ፡ አላት ።
አሁንም ፡ አንቺ ፡ መልክም ፡ ሰው ፡ ነሽ ፡ በቃ ፳፫፤
ልሽም ፡ የከበርሽ ፡ እንዳልሽው ፡ ከደረግሽ ፡
ፈጣሪሽ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ይሆነኛል ፡ አንቺም ፡ በና
ቡከደነፆር ፡ ቤት ፡ ትቀመጫለሽ ፡ ስምሽም ፡
በገሩ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ የብር ፡ ዕቃ ፡ ወደሚቀመጥበት ፡ ድንኳን ፡ ያገ
ቧት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ለርሱም ፡ ከሚያዘጋጁት ፡
ምግብ ይመግቧት ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ከሚጠ
ጣው ፡ መጠጥም ፡ ያጠጧት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፪፤ ዮዲትም ፡ ከመጣሁት ፡ እህል ፡ እመገበለሁ ፡
እንጂ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳይሆንብኝ ፡ ከርሱ ፡ አል
መገብም ፡ አለች ።
፫፤ ሆሎፎርኒስም ፡ ያመጣሽውስ ፡ ቢያልቅብሽ ፡ እን
ደርሱ ፡ ያለ ፡ ከየት ፡ አምጥተን ፡ እንሰጥሻለን ፡
ከወገኖችሽ ፡ ስንኳ ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ሰው ፡ የለም ፡
አላት ።
፬፤ ዮዲትም ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ ቃል ፡ የመከረ
ውን ፡ እስኪያደርግ ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ ያመ
ጣሁትን ፡ እንዳልጨርስ ፡ ጌታዬ ፡ በረከትህን ፡
አለችው ።
፭፤ የሆሎፎርኒስም ፡ አሽከሮች ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡
አገቧት ፡ እስከ ፡ ሌሊት ፡ እኩሌታም ፡ ድረስ ፡
ተኝታ ፡ አደረች ።
፮፤ ከእንቅልፏም ፡ ከተቀሰቀሰች ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡
እኩሌታ ፡ ተነሥታ ፡ እኔ ፡ ባሪያህ ፡ እጸልይ ፡
ዘንድ ፡ እንዲያሰናብቱኝ ፡ እዘዝልኝ ፡ ብላ ፡ ወደ ፡
ሆሎፎርኒስ ፡ ላከች ።
፯፤ ሆሎፎርኒስም ፡ እንዳይከለክሏት ፡ የሚጠብቋ
ትን ፡ ሰዎች ፡ አዘዛቸው ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሰ
ፈር ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ አደረች ፡ በሌሊት ፡ ወጥታ ፡
ወደ ፡ ቤሐሌዋ ፡ በረሃ ፡ ትወርድ ፡ ነበር ፡ ሌሊ
ትም ፡ በሠፈሩ ፡ ባለ ፡ ምንጭ ፡ ውኃ ፡ ትታጠብ ፡
ነበር ፡ ሌሊትም ፡ ወጥታ ፡ በምንጩ ፡ ውኃ ፡
ትጠመቅ ፡ ነበር ።
፰፤ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ትለምን ፡ ዘንድ ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ የወገኖቿ ፡
ልጆች ፡ በሚከብሩ ፡ ገንዘብ ፡ ጐዳናዋን ፡ ያቃ
ናላት ፡ ነበር ።
፱፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ትመለስ ፡ ነበር ፡ በከተማም ፡ ከኃ
ጢአት ፡ የነፃች ፡ ሁና ፡ ትቀመጥ ፡ ነበር ፡ ማታ ፡
ማታም ፡ ትመገብ ፡ ነበር ።
፲፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ሆሎፎርኒስ ፡
ለአሽከሮቹ ፡ ለብቻቸው ፡ ምሳ ፡ አደረገ ፡ ሌላ ፡
ሰው ፡ ማንን ፡ ወደ ፡ ምሳ ፡ አልጠራም ።
፲፩፤ ገንዘቡ ፡ ሁሉ ፡ በርሱ ፡ ያለ ፡ ባለሚሉ ፡ የሆነ ፡
ሹሙ ፡ በግዋን ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለች ፡ ያችን ፡
ዕብራዊት ፡ ሴት ፡ ወደኛ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ አባ
ብልልኝ ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ትብላ ፡ ትጠጣ ፡ እንዲህ ፡
ያለች ፡ ሴት ፡ አግኝተን ፡ ባንናገራት ።
፲፪፤ ለኛ ፡ እፍረታችን ፡ ነውና ፡ አግኝተንም ፡ ብንተ
ዋት ፡ ይስቁብናልና ፡ ሄደህ ፡ ንገራት ፡ አለው ።
፲፫፤ ባግዋም ፡ ከሆሎፎርኒስ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቶ ፡ ወደ
ርሷ ፡ ገብቶ ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ የሆንሽ ፡ አንቺ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ ጌታዬ ፡ መምጣትን ፡ እምቢ ፡ አት
በዪ ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ ትከብሪአለሽ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡
ወይንንም ፡ ጠጥተሽ ፡ ደስ ፡ ይልሻል ፡ በናቡከ
ደነፆር ፡ ቤት ፡ ከሚቆሙት ፡ ከናቡከደነፆር ፡
ሚስቶች ፡ እንደ ፡ አንዲቱ ፡ ትሆኛለሽ ፡ አላት ።
ዮዲትም ፡ እኔ ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነኝ ፡ መል ፲፬፤
ኬስ ፡ ምንድነው ፡ ጌታዬን ፡ እከራከረው ፡ ዘንድ ፡
ዘመዴስ ፡ ማነው ፡ የወደድከውን ፡ ሁሉ ፡ በፊ
ትህ ፡ ፈጥኜ ፡ አደርጋለሁ ፡ እስክሞት ፡ ድረስ ፡
ለኔም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይሆንልኛል ፡ አለችው ።
ተነሥታ ፡ አጌጠች ፡ ልብሷንም ፡ ለበሰች ፡ የሴ ፲፭፤
ቶችንም ፡ ጌጥ ፡ ሁሉ ፡ አጌጠች ፡ ብላቴናዋም ፡
ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ሄደች ፡ ከባግዋ ፡ የተቀበለችውን ፡
በማደሪያዋ ፡ ያነጠፈላትን ፡ ምሳም ፡ ባደረገች ፡
ጊዜ ፡ በላዩ ፡ የምትቀመጥበት ፡ ምንጣፏን ፡ በሆ
ሎፎርኒስ ፡ ፊት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አነጠፈችላት ።
ከወንድ ፡ የተለየች ፡ ዮዲትም ፡ ወደርሱ ፡ ገባች ፡ ፲፮፤
የሆሎፎርኒስም ፡ ልቡናው ፡ በርሷ ፡ ታወከ ፡
ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ይተኛ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቱም ፡ ፈጽማ ፡
ወደደች ፡ ካየት ፡ ጀምሮ ፡ እርሷን ፡ እስከሚያ
ባብልበት ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ይጠብቃት ፡ ነበር ።
ሆሎፎርኒስም ፡ ዮዲትን ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡ ጠጥተሽ ፡ ፲፯፤
ደስ ፡ ይበልሽ ፡ አላት ።
ዮዲትም ፡ ከተወለድሁ ፡ ጀምሮ ፡ ከዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ፲፰፤
ይልቅ ፡ በኔ ፡ ያለች ፡ ሰውነት ፡ ዛሬ ፡ ከብራለ
ችና ፡ ጌታዬ ፡ እጠጣለሁ ፡ አለችው ።
ተነሥታ ፡ ጠጣች ፡ ባሪያዋም ፡ ያዘጋጀችላትን ፡ ፲፱፤
በፊቱ ፡ በላች ።
ሆሎፎርኒስም ፡ ስለርሷ ፡ ደስ ፡ አለው ፡ ከተፈ ፳፤
ጠረ ፡ ከተወለደም ፡ ጀምሮ ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡
ስንኳ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ያልጠጣውን ፡ መጠጥ ፡
አብዝቶ ፡ ብዙ ፡ ወይን ፡ ጠጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በመሸም ፡ ጊዜ ፡ አሽከሮቹ ፡ ፈጥነው ፡ ሰውን ፡ ፩፤
አስወጡ ፡ ባግዋም ፡ ከወደ ፡ ውጭ ፡ በላያቸው ፡
ድንኳኑን ፡ ቈለፈ ፡ በጌታውም ፡ ፊት ፡ የቆሙ ፡
አሽከሮቹን ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደዳቸው ፡ ፈጽመው ፡
ስለ ፡ ጠጡ ፡ ሁሉም ፡ ደክመዋልና ፡ ወደ ፡ ማደ
ሪያቸው ፡ ገቡ ።
ዮዲት ፡ ብቻዋን ፡ ቀረች ፡ ወይንን ፡ አብዝቶ ፡ ፪፤
ጠጥቶ ፡ ሰክሮ ፡ ነበርና ፡ ሆሎፎርኒስም ፡ በድን
ኳኑ ፡ ውስጥ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።
ዮዲትም ፡ ባሪያዋን ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ወጥታ ፡ ፫፤
በማደሪያዋ ፡ ትቆም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘቻት ፡ ወደ
ምትጸልይበት ፡ እወጣለሁ ፡ ብላታለችና ፡ እንደ ፡
ወትሮዋም ፡ ትጠብቃት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘቻት ፡
ለባግዋም ፡ እንደዚሁ ፡ ነገረችው ።
ሁሉም ፡ ከርሷ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ፡ ታናሽም ፡ ታላ ፬፤
ቅም ፡ ቢሆን ፡ በልፍኙ ፡ የቀረ ፡ የለም ፡ ዮዲ
ትም ፡ ተነሥታ ፡ በመኝታው ፡ አጠገብ ፡ ቆመች ።
በልቧም ፡ የፍጹም ፡ ኃይል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡
ይኸንን ፡ ነገር ፡ እዩ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ትል ፡ ዘንድ ፡ በዚች ፡ ጊዜ ፡ በኔ ፡ እጅ ፡ ኃይል
ህን ፡ አድርግ ።
ማደሪያህ ፡ እስራኤልን ፡ በምታነሣ ፡ ገንዘብ ፡ ፭፤
ጊዜው ፡ ደርሷልና ፡ በኛ ፡ የተነሡ ፡ ጠላቶች ፡
በሚጠፉ ፡ ገንዘብ ፡ አሳቤንም ፡ ፈጽምልኝ ፡

አለች ።
፮፤ ወደ ፡ ሆሎፎርኒስ ፡ መኝታ ፡ ወደ ፡ ትራሱ ፡
ሄደች ፡ ሰይፉንም ፡ መዛ ፡ በራስጌው ፡ ቆመች ።
፯፤ የራሱን ፡ ጠጉር ፡ ይዛ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
አቤቱ ፡ ዛሬ ፡ አጽናኝ ፡ አለች ።
፰፤ በኃይሏ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ አንገቱን ፡ መታችው ፡
ራሱንም ፡ ከርሱ ፡ ቈረጠችው ።
፱፤ ሬሳውንም ፡ ከመኝታው ፡ ላይ ፡ አንሥታ ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ጣለችው ፡ ጥቂትም ፡ አረፈች ፡ ወጥታ ፡
ለብላቴናዋ ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ቸብቸብ ፡ ሰጠቻት ።
፲፤ እህል ፡ በምትይዝበት ፡ ራዎት ፡ ጨመረችው ፡
ለጸሎት ፡ እንዳስለመዱ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድ
ነት ፡ ወጡ ፡ ከከተማውም ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡
በረሃ ፡ ሔዱ ፡ ወደ ፡ ቤጤሉዋ ፡ አቀበት ፡ ወጡ ፡
ወዳገሩ ፡ በርም ፡ ደረሱ ።
፲፩፤ ዛሬ ፡ ኃይልን ፡ እንዳደረገ ፡ ዳግመኛ ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ጠላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ጽናትና ፡ ኃይልን ፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኛ ፡ ጋራ ፡
በረድኤት ፡ አለና ፡ ዮዲትም ፡ በሩቅ ፡ ሆና ፡
በር ፡ የሚጠብቁ ፡ ዘበኞችን ፡ በሩን ፡ ክፈቱልኝ ፡
አለቻቸው ።
፲፪፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ባገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ቃሏን ፡
በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ በር ፡ ፈጥነው ፡
ወረዱ ፡ ያገር ፡ አለቆችንም ፡ ጠሩ ፡ እንደተመ
ለሰች ፡ አድንቀዋልና ።
፲፫፤ ታናሹም ፡ ታላቁም ፡ ሁሉ ፡ ሮጠው ፡ ሔዱ ፡
በሩን ፡ ከፍተው ፡ ተቀበሏት ፡ እሳት ፡ አንድ
ደው ፡ ፋና ፡ አብርተው ፡ ከበቧት ።
፲፬፤ ጠላቶቹን ፡ በዚች ፡ ሌሊት ፡ በእጄ ፡ አጠፋቸው ፡
እንጂ ፡ ምሕረቱንና ፡ ይቅርታውን ፡ ከእስራ
ኤል ፡ አላራቀምና ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አመስግኑት ፡ አለቻቸው ።
፲፭፤ ራሱን ፡ ከርከ፡ ፡ አውጥታ ፡ አሳየቻቸው ፡ የና
ቡከደነፆር ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቃ ፡ የቢትወደዱ ፡
ራስ ፡ እነሆ ፡ ይኸው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ተንተር
ሶት ፡ የሚተኛበት ፡ ሰይፉም ፡ እነሆ ፡ ይኸው ፡
እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ አድሮ ፡ ገደለው ፡ አለ
ቻቸው ።
፲፮፤ እንዲሞት ፡ በመልኬ ፡ አስተው ፡ ዘንድ ፡ በሔ
ድሁበት ፡ ጐዳና ፡ የጠበቀኝ ፡ በኔም ፡ ኃጢአ
ትና ፡ በደልን ፡ ጕስቍልናን ፡ ያላደረገ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ሕያው ፡ ነው ፡ አለቻቸው ።
፲፯፤ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ደነገጡ ፡ ለእግዚ
አብሔርም ፡ ፈጽመው ፡ ሰገዱ ፡ አንድነት ፡ እን
ዲህ ፡ አሉ ፡ ዛሬ ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ የወገኖቸ
ህን ፡ ጠላቶች ፡ ያጠፋሃቸው ፡ አንተ ፡ ፈጣሪያ
ችን ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አሉ ።
፲፰፤ ዖዝያንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ሴቶች ፡
ይልቅ ፡ አንቺ ፡ ልጄ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ደግ ፡
ፍጥረቱ ፡ ነሽ ።
፲፱፤ ለዘላለሙ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ኃይል ፡ እያሰቡ ፡
ምስጋናሽ ፡ ከሰው ፡ ልቡና ፡ አይጠፋምና ፡ ምድ
ርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ የጠላቶቻችንን ፡ አለቃ ፡
ቸብቸብ ፡ ትቆርጪ ፡ ዘንድ ፡ የረዳሽ ፡ እግዚአ
ብሔርም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ።
እግዚአብሔርም ፡ ከምሽን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እን ፳፤
ዲጠራ ፡ ያድርግልሽ ፡ ስለወገኖችሽ ፡ መከራ ፡
አንቺ ፡ ልሙት ፡ ብለሽ ፡ ወጣሽ ፡ እንጂ ፡ በፈ
ጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ራት ፡ አቅን
ተሽ ፡ ሔድሽ ፡ እንጂ ፡ ለሰውነትሽ ፡ አልራራ
ሽምና ፡ በቸርነቱ ፡ ይመልከትሽ ፡ አላት ፡ ሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ እውነት ፡ ነው ፡
አሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ዮዲትም ፡ ወንድሞቻችን ፡ ስሙኝ ፡ ይኸንን ፡ ፩፤
ቸብቸብ ፡ ይዛችሁ ፡ በምባው ፡ መከታ ፡ ላይ ፡
ስቀሉት ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሲነጋ ፡ ፀሐይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ። ፪፤
ሁላችሁም ፡ መሣሪያችሁን ፡ ያዙ ፡ አርበኞች ፡ ፫፤
የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከምባ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
ይውጡ ፡ አለቃም ፡ ሹሙ ፡ የኃያላኑ ፡ አሽከ
ሮች ፡ ዘበኞች ፡ ወዳሉበት ፡ ምድርም ፡ በወረ
ዳችሁ ፡ ጊዜ ፡ ሳትወርዱ ፡ ሁላችሁም ፡ መሣሪ
ያችሁን ፡ ፈጽማችሁ ፡ ያዙ ፡ ከይዋችሁ ፡ በኋላ ፡
ዘበኞች ፡ የናቡከደነፆርን ፡ የሠራዊቱን ፡ አለ
ቆች ፡ ሠራዊቱንም ፡ ያስነሡ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
ሠፈራቸው ፡ ይሄዳሉ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
ሆሎፎርኒስ ፡ ድንኳን ፡ ይሮጣሉ ፡ አያገኙትም ፡
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈርተው ፡ ከፊታችሁ ፡ ይሸሻሉ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እናንተ ፡ ተከተሏቸው ፡ በእስ ፬፤
ራኤል ፡ አውራጃ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይከ
ተሏቸው ፡ በጐደናቸው ፡ ሁሉ ፡ ቃርሚቸው ።
ይኸንን ፡ ሳታደርጉ ፡ የእስራኤልን ፡ ወገን ፡ እን ፭፤
ደከደው ፡ ከኛም ፡ ጋራ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ እር
ሱን ፡ አሥሮ ፡ወደኛ ፡ እንደላከው ፡ እርሱ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አይቶ ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ የአሞኑን ፡
ሰው ፡ አኪዮርን ፡ ጥሩልኝ ፡ አለቻቸው ።
አኪዮርንም ፡ ከዖዝያን ፡ቤት ፡ ጠሩት ፡ መጥቶ ፡ ፮፤
የሆሎፎርኒስን ፡ ራስ ፡ በዮዲት ፡ እጅ ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፡ ሰውነቱ ፡ ደንግጦ ፡ በሕዝቡ ፡ መካከል ፡
በግምባሩ ፡ ፍግግም ፡ ብሎ ፡ ወደቀ ።
በነሡትም ፡ ጊዜ ፡ በዮዲት ፡ እግር ፡ ላይ ፡ ፯፤
ወደቀ ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርጎ ፡ሰገደ ፡ ከሕ
ዝቡ ፡ ሁሉና ፡ ከይሁዳ ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ፡
ይልቅ ፡ አንቺ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ደግ ፡ ፍጥረት ፡
ነሽ ፡ ስምሽንም ፡ ሰምተው ፡ ይደነግጣሉ ፡
አላት ።
አሁንም ፡ በነዚህ ፡ ወራት ፡ ያደረግሺውን ፡ ንገ ፰፤
ሪኝ ፡ አላት ። ዮዲትም ፡ ከወጣች ፡ ጀምሮ ፡ እስ
ክትመለስ ፡ ድረስ ፡ ያደረገችውን ፡ ሁሉ ፡ በሕ
ዝቡ ፡ መካከል ፡ ነገረችው ።
ነገሯን ፡ ተናግራ ፡ በጨረሰች ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ፱፤
ሁሉ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ደነፉ ፡ በያምባ
ቸው ፡ ሆነው ፡ የተድላ ፡ የደስታ ፡ ቃል ፡ ተናገሩ ።
አኪዮርም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ ያደ ፲፤
ረገውን ፡ ተአምራት ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ተገዘረ ። እስከ ፡ ዛሬ ፡

ድረስ ፡ በሃይማኖት ፡ አንድ ፡ ሆነ ።
፲፩፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ራስ ፡ በተራ
ዳው ፡ ላይ ፡ ሰቀለው ፡ ወንዶቹም ፡ ሁሉ ፡ መሣ
ሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ወጥተው ፡ በተራራው ፡
ዓቀበት ፡ አንፃር ፡ ከበቧቸው ።
፲፪፤ የናቡከደነፆርም ፡ አሽከሮች ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡
ወደ ፡ ሹሞቻቸው ፡ ላኩ ።
፲፫፤ ሹማምቶቻቸውና ፡ አለቆቻቸውም ፡ ወደ ፡ ሆሎ
ፎርኒስ ፡ ድንኳን ፡ መጡ ፡ እለዚህ ፡ ባሮች ፡ ተደ
ፋፍረው ፡ ወርደዋልና ፡ እኛንም ፡ ይወጉን ፡
ዘንድ ፡ ወንድ ፡ ወንድ ፡ መስለዋልና ፡ ሹሙን ፡
ጌታችንን ፡ ከንቅልፉ ፡ ቀስቅሰው ፡ አሉት ።
፲፬፤ ከዮዲት ፡ ጋራ ፡ የተኛ ፡ መስሎታልና ፡ በግ
ዋም ፡ ጉብቶ ፡ በድንኳኑ ፡ አንፃር ፡ ያለ ፡ በሩን ፡
ከፈተ ።
፲፭፤ ቃል ፡ የሚመልስለት ፡ ሰው ፡ ባጣ ፡ ጊዜ ፡ ድን
ኳኑን ፡ ተርትሮ ፡ ገባ ፡ ራሱ ፡ ተቈርጦ ፡ ሬሳውን ፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ አገኘው ።
፲፮፤ ልብሱን ፡ ቀዶ ፡ እያለቀሰ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡
ፈጽሞ ፡ ጮኸ ።
፲፯፤ ዮዲት ፡ ወደምታድርበትም ፡ ድንኳን ፡ ገባ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አላገኛትም ፡ ወደ ፡ ሕዝቡም ፡ ሄዶ ፡
ጮኸላቸው ።
፲፰፤ እነዚህ ፡ ባሮች ፡ ከዱን ፡ እነሆ ፡ የሆሎፎርኒስ ፡
ሬሳው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቋልና ፡ ራሱም ፡
በላዩ ፡ የለምና ፡ አንዲት ፡ ዕብራዊት ፡ ሴት ፡ በን
ጉሡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ኀፍረትን ፡
አድርጋለች ፡ አላቸው ።
፲፱፤ የናቡከደነፆር ፡ የሠራዊቱ ፡ አለቆች ፡ ይህንን ፡
ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ልብሳቸውን ፡ ቀደዱ ፡ ሰው
ነታቸውም ፡ ፈጽማ ፡ ደነገጠች ፡ ቃላቸውን ፡
አሰምተው ፡ በሰፈር ፡ መካከል ፡ ፈጽመው ፡
ጮሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩፤ በሰፈርም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እነ
ርሳቸውም ፡ ስለ ፡ ተደረገው ፡ ነገር ፡ ደነገጡ ።
፪፤ ፍርሃት ፡ እንቅጥቅጥ ፡ ያዛቸው ፡ ሁሉም ፡ ደን
ግጠው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ ወደ ፡ ጐዳና ፡
ወደ ፡ ተራራም ፡ አንድነት ፡ ሸሹ ፡ እንጂ ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋራ ፡ የቆመ ፡ ሰው ፡
የለም ።
፫፤ በቤጤሌዋ ፡ ዙሪያ ፡ በተራራውና ፡ በሰፈር ፡
ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እነርሳቸውም ፡ ተሸብረው ፡
ሸሹ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አርበኞች ፡ ሰዎች ፡ የሚ
ሆኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ተነሥተው ፡
ተከተሏቸው ።
፬፤ ዖዝያንም ፡ የሆነውን ፡ ሁሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡
ሁሉም ፡ ይረዱ ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻቸውንም ፡
ተከትለው ፡ ያጠፏቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤቢና ፡
ወደ ፡ ሴሎ ፡ መስቴምስ ፡ ወደ ፡ ቆላና ፡ ወደ ፡
ኮቢ ፡ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ላከ።
፭፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡
አንድነት ፡ እስከ ፡ ኮቤ ፡ ድረስ ፡ ተከትለው ፡
አጠፏቸው ፡ በጠላቶቻቸው ፡ ሰፈር ፡ የሆነውን ፡
ነገር ፡ ነግረዋቸዋልና ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከያውራ
ጃው ፡ የመጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ አጠፏ
ቸው ፡ ከገለዓድና ፡ ከገሊላም ፡ የመጡ ፡ ሰዎች ፡
ተከተሏቸው ፡ ከውራጃዋና ፡ ከደማስቆ ፡ እስ
ኪሻገሩ ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ ጽኑ ፡ ሰልፍ ፡ አድ
ርገው ፡ አጠፏቸው ።
በቤጤሌዋም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ፮፤
አርበኛው ፡ ሰፈር ፡ ወርደው ፡ ገንዘባቸውን ፡
በዘበዝዋቸው ፡ ፈጽመውም ፡ ከበሩ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከተዋጉ ፡ ፯፤
በት ፡ ተመለሱ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ሰፌ ፡ አውራጃ
ቸውን ፡ ይዘውባቸው ፡ ነበርና ፡ በቆላና ፡ በደጋ ፡
ያለ ፡ እምባቸውንና ፡ የቀረ ፡ በታቸውን ፡ ሁሉ ፡
ገንዘብ ፡ አደረጉ ።
ከፍ ፡ ያለ ፡ የካህን ፡ አለቃ ፡ ኢዮአቄም ፡ መጣ ፡ ፰፤
በኢየሩሳሌም ፡ የሚኖሩ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ሽማግሎችም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡
ያደረገውን ፡ በጎ ፡ ረድኤት ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ዮዲ
ትንም ፡ ያይዋት ፡ ዘንድ ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ወዳምባው ፡ መጡ ።
ወደርሷ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ ፱፤
መረቋት ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ አንቺ ፡ እመ
ቤት ፡ ነሽ ፡ የእስራኤልም ፡ ክብራቸው ፡ ገናንነ
ታቸው ፡ አንቺ ፡ ነሽ ፡ የወገኖቻችንም ፡ መመ
ኪያ ፡ አንቺ ፡ ነሽ ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእጅሽ ፡ ተደርጓልና ፡ ይህንንም ፡ ፲፤
በጎ ፡ ነገር ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ አድርገሻልና ፡
እግዚአብሔርም ፡ እነሳቸውን ፡ ወዷልና ፡ ሁሉን ፡
በሚገዛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ለዘለዓለሙ ፡
የከበርሽ ፡ ሁኚ ፡ አሏት ።
ሕዝቡም ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሰፈራቸውን ፡ በረበሩ ፡ ፲፩፤
ለዮዲትም ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ድንኳን ፡ የብ
ሩን ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ ዙፋኑን ፡ ያለውንም ፡ ገንዘብ ፡
ሁሉ ፡ ሰጧት ፡ ወሰደች ፡ በበቅሎዋ ፡ ተቀመ
ጠች ፡ ሠረገላዎቹንም ፡ ነድታ ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡
ወደ ፡ አገሯ ፡ አገባች ።
የእስራኤልም ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ያይዋት ፡ ዘንድ ፡ ፲፪፤
ይመርቋት ፡ ዘንድ ፡ ሮጠው ፡ ወጡ ፡ ደግ ፡ በዓ
ልንም ፡ አደረጉላት ፡ ዘምባባውን ፡ በጅዋ ፡
ያዘች ፡ ከርሷ ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ ሴቶችም ፡ ሰጠች ፡
እነርሱም ፡ አመሰገንዋት ።
በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ሔደች ፡ የሴቶችም ፡ ሁሉ ፡ ፲፫፤
አለቃቸው ፡ እርሷ ፡ ናት ፡ የእስራኤልም ፡ አርበ
ኞች ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ እያመሰገንዋት ፡ መሣ
ሪያቸውን ፡ ይዘው ፡ ተከተልዋት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ዮዲትም ፡ ይቺን ፡ ምስጋና ፡ በሁላቸው ፡ ፩፤
በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ተናገረች ፡ ሕዝ
ቡም ፡ ሁሉ ፡ ይቺን ፡ ምስጋና ፡ ተናገሩ ።
ዮዲትም ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከበሮ ፡ ፪፤
እየመታችሁ ፡ አመስግኑት ፡ ጸናጽልም ፡ እየመ
ታችሁ ፡ አመስግኑት ፡ በገና ፡ እየደረደራችሁ ፡

ምስጋና፡ኢያመስግናችሁ፡አክብሩት፡አግኑት።
፫፤ እግዚአብሔር፡ ጠላትን፡ ያጠፋልና ።
፬፤ ስሙም፡ አሸናፊ፡ ይባላልና፡ ስሙንም፡ አመስ
ግኑ ፡ እሱ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡
በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡ ከተከተሉን ፡ ከአሕ
ዛብ ፡ አድኖናልና ፡ ስሙን ፡ አመስግኑት ።
፭፤ አርበኞቹ ፡ ከመስዕ ፡ አጠገብ ፡ ከተራራው ፡
መጡ ፡ ከብዙ ፡ ሠራዊቶችም ፡ ጋራ ፡ ወጡ ፡ በብ
ዛታቸውም ፡ ፈሳሹን ፡ አቆሙት ፡ ፈረሶቻቸ
ውም ፡ ኮረብታውን ፡ ሸፈኑት ።
፮፤ አውራጃችንን ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ አቃ
ጥሉ ፡ በጦርም ፡ ጕልማሶቻችንን ፡ ይገድሉ ፡
ዘንድ ፡ ግደሉ ፡ ልጆቻችንንም ፡ ቆነጃጅቱንም ፡
ይማርኩ ፡ ዘንድ ፡ ማርኩ ፡ ብለው ፡ ነበር ።
፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡
በዮዲት ፡ እጅ ፡ አጠፋቸው ።
፰፤ አርበኛቸው ፡ በጕልማሳ ፡ እጅ ፡ ድል ፡ አልተነ
ሣምና ፡ የጢቤናም ፡ ልጆች ፡ ያጠኑቸው ፡ አይ
ደሉምና ፡ የሚራሪ ፡ ልጅ ፡ ዮዲት ፡ በደም ፡
ግባቷ ፡ አጠፋችው ፡ እንጂ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ አርበ
ኞችም ፡ ድል ፡ የነሷቸው ፡ አይደሉምና ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዮዲት ፡
እጅ ፡ አጠፋቸው ።
፱፤ የድኅነቷን ፡ ልብስ ፡ በሚያገዙ ፡ በእስራኤል ፡
ዘንድ ፡ ትታ ፡ ሄደች ።
፲፤ ፊቷንም ፡ ሽቱ ፡ ተቀባች ፡ ራስዋን ፡ ተሠርታ ፡
ሰርመዴ ፡ አደረገች ፡ ሆሎፎርኒስን ፡ ለማሳት ፡
የሐር ፡ ልብስንም ፡ ለበሰች ።
፲፩፤ ጫማዋንም ፡ ተጫማች ፡ በደም ፡ ግባቷም ፡ ዓይ
ኑን ፡ በዘበዘችው ፡ ደም ፡ ግባቷም ፡ ሰውነቱን ፡
ማረከች ፡ ሰይፍም ፡ በአንገቱ ፡ ሄደ ።
፲፪፤ ከመደፋፈርዋ፡የተነሣ፡የፋርስ፡ሰዎች፡ደነገጡ፡
ከመጨከንዋም፡የተነሣ፡የሚዶን፡ሰዎች፡ፈሩ።
፲፫፤ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያዘኑ ፡ ወገኖቼ ፡ ደነፉ ፡ የተናቁ ፡
ወገኖቼም ፡ ፈርተው ፡ ነበር ፡ ደንግጠው ፡ ነበር ።
፲፬፤ የወገኖቼም ፡ ልጆች ፡ ቃላቸውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አድርገው ፡ ተከትለው ፡ ወጓቸው ፡ አርበኞቻ
ችንም ፡ ወጓቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አርበኞች ፡
ከእስራኤልም ፡ የተነሣ ፡ ጠፉ ።
፲፭፤ ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ አቀርባለሁ ፡ ፈጽ
ሜም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግናለሁ ።
፲፮፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ገናና ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ የከ
በረ ፡ ነው ፡ ኃይሉም ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፲፯፤ ይፈጠሩ ፡ ብለሀልና ፡ እነርሳቸውም ፡ ተፈጥረ
ዋልና ፡ ፍጥረትህ ፡ ሁሉ ፡ ይገዙልሃል ፡ መንፈስ
ረድኤትህን ፡ ሰድደህ ፡ እስራኤልም ፡ በረድ
ኤት ፡ ታደሱ ።
፲፰፤ ተራሮች ፡ ከመሠረታቸው ፡ ይነዋወጣሉና ፡
ውኆችም ፡ ይነዋወጣሉና ፡ አለቱም ፡ ገጸ ፡ መዓ
ትህ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ አደሮ ፡ ማር ፡
ይቀልጣልና ፡ ለቃልህም ፡ የማይታዘዝ ፡ የለም ።
በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርገህ ፡ ልትቀበለው ፡ መሥዋ ፲፱፤
ዕቱ ፡ ሁሉ ፡ አይበቃምና ፡ ስቡም ፡ ሁሉ ፡ ከቍ
ርባንህ ፡ ያንሣልና ፡ ዳግመኛም ፡ የሚፈሩህን ፡
ሰዎች ፡ ይቅር ፡ በላቸው ። እግዚአብሔርን ፡
የሚፈራው ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ገናና ፡ ነው ።
በወገኖቼ ፡ በጠላትነት ፡ ለሚነሡ ፡ አሕዛብ ፡ ወዮ ፳፤
ላቸው ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ቍርጥ ፡
ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠ
ፋቸዋል ።
በሰውነታቸውም ፡ ትልና ፡ እሳትን ፡ ያመጣብ ፳፩፤
ቸዋል ፡ በመከራም ፡ ተይዘው ፡ ለዘላለሙ ፡ ያለ
ቅሳሉ ።
እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በደረሱ ፡ ፳፪፤
ጊዜ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ሰገዱ ፡ ሕዝቡም ፡ ከኃ
ጢአት ፡ ራሳቸውን ፡ብንጹ ፡ ጊዜ ፡ በፈቃዳቸው ፡
የሚሰጡትን ፡ ገንዘባቸውንና ፡ ቍርባናቸውን ፡
አገቡ ።
ዮዲትም ፡ ሕዝቡ ፡ የሰጡት ፡ የሆሎፎርኒስን ፡ ፳፫፤
ገንዘብ ፡ አኖረች ።
ሕዝቡም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ አንፃር ፡ ባለች ፡ ፳፬፤
በኢየሩሳሌም ፡ ባለ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሦስት ፡
ወር ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አደረጉ ፡ ዮዲትም ፡ ከነ
ርሳቸው ፡ ጋራ ፡ ተቀመጠች ።
ከዚያ ፡ ወራት ፡ በኋላ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወደርስቱ ፡ ፳፭፤
ገባ ፡ ዮዲትም ፡ ወደ ፡ ቤጤሌዋ ፡ ተመልሳ ፡
በሥራዋ ፡ ጸንታ ፡ኖረች ፡ በዘመኗም ፡ በገሩ ፡
ሁሉ ፡ የከበረች ፡ ሆነች ።
የሚፈልጓትም ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ነበሩ ፡ ባሏ ፡ ፳፮፤
ምናሴ ፡ ሞቶ ፡ በወገኖቹ ፡ ዘንድ ፡ ከተቀበረ ፡
ጀምሮ ፡ በሕይወት ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
በግብር ፡ ያወቃት ፡ ሰው ፡ የለም ።
ፈጽማ ፡ ገነነች ። ፳፯፤
በባሏ ፡ በምናሴ ፡ ቤት ፡ እስከ ፡ ታረጅ ፡ ድረስ ፡ ፳፰፤
ኖረች ፡ ዘመኖቿም ፡ መቶ ፡ አምስት ፡ ናቸው ፡
ያቺንም ፡ ብላቴናዋን ፡ ነፃ ፡ አወጣቻት ፡ በቤጤ
ሌዋ ፡ ሞታ ፡ በባሏ ፡ በምናሴ ፡ መቃብር ፡ ተቀ
በረች ።
የእስራኤልም ፡ ወገኖች ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ አለቀሱ ፳፱፤
ላት ፡ ገንዘቧንም ፡ ሳትሞት ፡ ለባሏ ፡ ለምናሴ ፡
አቅራቢያ ፡ ለሆኑ ፡ ለርሷ ፡ አቅራቢያ ፡ ለሆኑ ፡
ለዘመዶቿም ፡ ከፍላ ፡ ሰጠች ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዮዲት ፡ ፴፤
ዘመን ፡ ያስፈራቸው ፡ የለም ፡ ዳግመኛ ፡ ከሞ
ተች ፡ በኋላ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ያስፈራቸው ፡ የለም ።
ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ክብር ፡ ምስ
ጋና ፡ ይግባውና ፡ ዮዲት ፡ የተናገረችው ፡ ነገር ፡
መላ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ አስቴር ።

፩፤ ከፍ ፡ ያለ ፡ ንጉሥ ፡ አርጤክስስ ፡ በነገሠ ፡ በሁ
ለተኛው ፡ ዓመት ፡ በኒሳን ፡ መበቻ ፡ የኢያዕር ፡
የሰሜኢ ፡ የቂስ ፡ ልጅ ፡ ከብንያም ፡ የተወለደ ፡
የአይሁድ ፡ ወገን ፡ ሰው ፡ የሚሆን ፡ መርዶክ
፪፤ ዮስ ፡ ሕልም ፡ አየ ፤ በሱሳ ፡ አገር ፡ ይኖር ፡
ነበር ፥ ሰውነቱም ፡ የገነነ ፡ ነበረ ፤ በንጉሡ ፡
፫፤ ቤት ፡ አደባባይ ፡ ይኖር ፡ ነበር ። ከተማረኩ ፡
ሰዎች ፡ ወገን ፡ ነበረ ፤ ከይሁዳው ፡ ንጉሥ ፡
ከኢኮንያን ፡ ጋር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የማረከ
ውም ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ነው ።
፬፤ ሕልሙም ፡ ይህ ፡ ነው ፤ እነሆ ፥ ቃል ፡ ተሰማ ፥
መነዋወጥና ፡ መታወክ ፡ ተደረገ ፥ ነጐድጓድም ፡
ተሰማ ፥ በምድርም ፡ ላይ ፡ ችከላ ፡ ተደረገ ።
፭፤ እነሆም ፥ ከፍ ፡ ያሉ ፡ የተዘጋጁ ፡ ሁለት ፡ እባቦች ፡
ሊተጋገሉ ፡ መጡ ፤ ቃላቸውም ፡ ብዙ ፡ ሆነ ።
፮፤ ከቃላቸውም ፡ የተነሣ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ከጻድ
ቃን ፡ ሕዝብ ፡ ጋር ፡ ይዋጉ ፡ ዘንድ ፡ ለሰልፍ ፡
፯፤ ተዘጋጁ ። እነሆም ፡ ጭግግና ፡ ጨለማ ፥ ኀዘ
ንና ፡ መከራ ፥ ጭንቅና ፡ ታላቅ ፡ ሁከት ፡ በም
፰፤ ድር ፡ የሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ነበረ ፤ ጻድቃን ፡
ሕዝቦች ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እየፈሩ ፡ ታወኩ ፥
፱፤ ለጥፋትም ፡ ተዘጋጁ ፤ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡
ጮኹ ። ከጩኸታቸው ፡ የተነሣ ፡ ከትንሽ ፡
ምንጭ ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ እንዳለበት ፡ እንደ ፡
፲፤ ትልቅ ፡ ወንዝ ፡ ሆነ ፤ ብርሃንና ፡ ፀሐይ ፡ ወጣ ፤
የተዋረዱም ፡ ሰዎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያሉ ፡ ነበሩ ፥ የከ
፲፩፤ በሩ ፡ ሰዎችንም ፡ አጠፉአቸው ። መርዶክዮ
ስም ፡ ይህን ፡ ሕልም ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ የቈረጠውን ፡ ነገር ፡ አይቶ ፡ ተነሣ ፥
ይህንም ፡ ነገር ፡ በልቡ ፡ አደረገ ፥ እስከ ፡ ሌሊ
ትም ፡ ድረስ ፡ በሁሉ ፡ ጐዳና ፡ ያስተውለው ፡
ዘንድ ፡ ወደደ ።
፲፪፤ መርዶክዮስም ፡ ሀገሩንና ፡ አደባባይዋን ፡
ከሚጠብቁ ፡ ከንጉሡ ፡ ባለሟሎች ፡ ከሁለቱ ፡
ከታራና ፡ ከገበታ ፡ ጋር ፡ በአደባባይ ፡ ኖረ ።
፲፫፤ ያሰቡት ፡ ምክራቸውንም ፡ ሰማ ፤ ንጉሡ ፡ አር
ጤክስስን ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ ወንጀልን ፡ እን
ዳዘጋጁ ፡ አወቀ ፡ ተረዳ ፤ ለንጉሡም ፡ የእነር
፲፬፤ ሱን ፡ ነገር ፡ ነገረው ። ንጉሡ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡
ባለሟሎቹን ፡ መረመራቸው ፡ ኃጢአታቸው
፲፭፤ ንም ፡ አምነው ፡ ተቀጡ ። ንጉሡም ፡ ይህንን ፡
ነገር ፡ ወግ ፡ ታሪክ ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡
፲፮፤ ጻፈው ፤ መርዶክዮስም ፡ ጻፈው ። ንጉሡም ፡
መርዶክዮስን ፡ ያስተምር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘው ፡
፲፯፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ድርጎ ፡ አወጣለት ። ትው
ልዱ ፡ የአጋግ ፡ ወገን ፡ የሆነ ፡ ሐማ ፡ ግን ፡ የከ
በረ ፡ ነበረ ፡ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ይቆም ፡ ነበር ፤
የንጉሡ ፡ ባለሟሎች ፡ የሆኑ ፡ እለዚያ ፡ ሰዎች ፡
ስለ ፡ ሞቱ ፡ በወገኖቹና ፡ በመርዶክዮስ ፡ ክፉ ፡
ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይወድድ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

በአርጤክስስም ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ይህም ፡ ፩፤
አርጤክስስ ፡ ከህንድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮ
ጵያ ፡ ድረስ ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፡
ላይ ፡ ነገሠ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤ ፪፤
ክስስ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ በነበረው ፡ በመንግሥቱ ፡
ዙፋን ፡ ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፥ በነገሠ ፡ በሦስተ ፫፤
ኛው ፡ ዓመት ፡ ለባለምዋሎቹና ፡ ለአገልጋዮቹ ፡
ሁሉ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤ የፋርስና ፡ የሜዶን ፡
ታላላቆች ፡ ሁሉ ፥ የየአገሩ ፡ አዛውንትና ፡ ሹማ
ምት ፥ በፊቱ ፡ ነበሩ ፤ የከበረውንም ፡ የመንግ ፬፤
ሥቱን ፡ ሀብት ፥ የታላቁንም ፡ የግርማዊነቱን ፡
ክብር ፡ መቶ ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ አሳያቸው ።
ይህም ፡ ቀን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ፭፤
ውስጥ ፡ ለተገኙት ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ከታላቁ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ታናሹ ፡ ድረስ ፡ ንጉሡ ፡ በን
ጉሡ ፡ ቤት ፡ አታክልት ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡ አደ
ባባይ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ። ነጭ ፥ ፮፤
አረንጓዴ ፥ ሰማያዊም ፡ መጋረጆች ፡ ከጥሩ ፡
በፍታና ፡ ከሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ በተሠራ ፡ ገመድ ፥
በብር ፡ ቀለበትና ፡ በዕብነ ፡ በረድ ፡ አዕማድ ፡
ላይ ፡ ተዘርግተው ፡ ነበር ፤ አልጋዎቹም ፡ ከወ
ርቅና ፡ ከብር ፡ ተሠርተው ፡ በቀይና ፡ በነጭ ፡
በብጫና ፡ በጥቁር ፡ ዕብነ ፡ በረድ ፡ ወለል ፡ ላይ ፡
ነበሩ ። መጠጡም ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ በወርቅ ፡ ፯፤
ዕቃ ፡ ይታደል ፡ ነበር ፤ የንጉሡም ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ እንደ ፡ ንጉሡ ፡ ለጋስነት ፡ መጠን ፡ እጅግ ፡
ብዙ ፡ ነበረ ። ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፰፤
ፈቃድ ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ አዛዦች ፡
ሁሉ ፡ አዝዞ ፡ ነበርና ፡ መጠጡ ፡ እንደ ፡ ወግ ፡
አልነበረም ። ንግሥቲቱም ፡ አስጢን ፡ በንጉሡ ፡ ፱፤
በአርጤክስስ ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ለሴቶች ፡
ግብዣ ፡ አደረገች ።
በሰባተኛውም ፡ ቀን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ ፲፤፲፩፤
የወይን ፡ ጠጅ ፡ ጠጥቶ ፡ ደስ ፡ ባለው ፡ ጊዜ ፥
ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበ
ረችና ፡ ውበትዋ ፡ ለአሕዛብና ፡ ለአለቆች ፡ እን
ዲታይ ፡ የመንግሥቱን ፡ ዘውድ ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ፊት ፡ ያመጡአት ፡ ዘንድ ፡ በፊቱ ፡ የሚ
ያገለግሉትን ፡ ሰባቱን ፡ ጃንደረቦች ፡ ምሁማ
ንን ፥ በዛንን ፥ ሐርቦናን ፥ ገበታን ፥ ዘቶልታን ፥
ዜታርን ፥ ከርከስን ፡ አዘዛቸው ። ነገር ፡ ግን ፡ ፲፪፤
ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ በጃንደረቦቹ ፡ እጅ ፡ በላ
ከው ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡
እንቢ ፡ አለች ፤ ንጉሡም ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ፥
በቍጣውም ፡ ተናደደ ።
ሕግንና ፡ ፍርድን ፡ በሚያውቁ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ፲፫፤
የንጉሡ ፡ ወግ ፡ እንዲህ ፡ ነበረና ፡ ንጉሡ ፡ የዘ
መኑን ፡ ነገር ፡ የሚያውቁትን ፡ ጥበበኞችን ፥

፲፬፡ በመንግሥቱም ፡ ቀዳሚዎች ፡ ሆነው ፡ የሚቀ
መጡ ፡ የንጉሡ ፡ በለምዋሎች ፡ ሰባቱ ፡ የፋ
ርስና ፡ የሚዶን ፡ መሳፍንት ፡ አርቄስዮስ ፥
ሺታር ፥ አድማታ ፥ ተርሺሽ ፥ ሚሬስ ፥ ማሌ
፲፭፡ ሴዓር ፥ ምሙካን ፡ በአጠገቡ ፡ ሳሉ ፡— በጃን
ደረቦች ፡ እጅ ፡ የተላከበትን ፡ የንጉሡን ፡ የአር
ጤክስስን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላላደረገች ፡ በንግሥቲቱ ፡
በአስጢን ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሕጉ ፡ የምናደርገው ፡
ምንድር ፡ ነው ? አላቸው ።
፲፮፡ ምሙካንም ፡ በንጉሡና ፡ በአዛውንቱ ፡ ፊት ፡
እንዲህ ፡ አለ ፡— ንግሥቲቱ ፡ አስጢን ፡ አዛው
ንቱን ፡ ሁሉና ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ አገር ፡
ያሉትን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በድላለች ፡ እንጂ ፡
፲፯፡ ንጉሡን ፡ ብቻ ፡ የበደለች ፡ አይደለችም ። ይህ ፡
የንግሥቲቱ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ይደ
ርሳልና ፡— ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥቲቱ ፡
አስጢን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፥
እርስዋ ፡ ግን ፡ አልገባችም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረ ፡
ጊዜ ፡ ባሎቻቸው ፡ በዓይናቸው ፡ ዘንድ ፡ የተ
፲፰፡ ናቁ ፡ ይሆናሉ ። ዛሬም ፡ የንግሥቲቱን ፡ ነገር ፡
የሰሙት ፡ የፋርስና ፡ የሚዶን ፡ ወይዛዝር ፡ እን
ዲህና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ለንጉሡ ፡ አዛውንት ፡
ሁሉ ፡ ይናገራሉ ፥ ንቀትና ፡ ቍጣም ፡ ይበዛል ።
፲፱፡ ንጉሡም ፡ ቢፈቅድ ፥ አስጢን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ፊት ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
እንዳትገባ ፡ የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ከእርሱ ፡ ይውጣ ፥
እንዳይፈርስም ፡ በፋርስና ፡ በሚዶን ፡ ሕግ ፡
ይጻፍ ፤ ንጉሡም ፡ ንግሥትነትዋን ፡ ከእርስዋ ፡
፳፡ ለተሻለችው ፡ ለሌላይቱ ፡ ይስጥ ። የንጉሡም ፡
ትእዛዝ ፡ በሰፊው ፡ መንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ በተነ
ገረ ፡ ጊዜ ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ባሎቻቸውን ፡ ታላ
፳፩፡ ቁንም ፡ ታናሹንም ፡ ያከብራሉ ። ይህም ፡
ምክር ፡ ንጉሡንና ፡ አዛውንቱን ፡ ደስ ፡ አሰኛ
ቸው ፤ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ምሙካን ፡ ቃል ፡ አደ
፳፪፡ ረገ ። ሰው ፡ ሁሉ ፡ በቤቱ ፡ አለቃ ፡ ይሁን ፡
በሕዝቡም ፡ ቋንቋ ፡ ይናገር ፡ ብሎ ፡ ለአገሩ ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱ ፡ ለሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ቋንቋው ፡ ደብዳቤዎችን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ሰደደ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፡ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ የንጉሡ ፡ የአርጤክ
ስስ ፡ ቍጣ ፡ በበረደ ፡ ጊዜ ፡ አስጢንና ፡ ያደረገ
፪፡ ችውን ፡ የፈረደባትንም ፡ ነገር ፡ አሰበ ። ንጉ
ሡንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብላቴኖች ፡ እንዲህ ፡
አሉት ፡— መልከ ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ ደናግል ፡
፫፡ ለንጉሡ ፡ ይፈለጉለት ፤ ሴቶችን ፡ ከሚጠብቅ ፡
ከንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ከሄጌ ፡ እጅ ፡ በታች ፡
እንዲያደርጓቸው ፡ መልከ ፡ መልካሞቹን ፡ ደና
ግል ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ሱሳ ፡ ግንብ ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡
ቤት ፡ ይሰበስቡአቸው ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ በመ
ንግሥቱ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ሹማምቶችን ፡ ያኑር ፤
ቅባትና ፡ የሚያስፈልጋቸውም ፡ ይሰጣቸው ፤
፬፡ ንጉሡንም ፡ ደስ ፡ የምታሰኝ ፡ ቆንጆ ፡ በአስ
ጢን ፡ ስፍራ ፡ ትንገሥ ። ይህም ፡ ነገር ፡ ንጉ
ሡን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፥ እንዲሁም ፡ አደረገ ።
አንድ ፡ አይሁዳዊ ፡ የቂስ ፡ ልጅ ፡ የሰሚኢ ፡ ፭፡
ልጅ ፡ የኢያዕር ፡ ልጅ ፡ መርዶክዮስ ፡ የሚባል ፡
ብንያማዊ ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ነበረ ። እርሱም ፡ ፮፡
የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ከማረካቸው ፡
ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከኢኮንያን ፡ ጋር ፡ ከተማረ
ኩት ፡ ምርኮኞች ፡ ጋር ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የተማ
ረከ ፡ ነበረ ። አባትና ፡ እናትም ፡ አልነበሩ ፡ት ፡ ፯፡
ምና ፡ የአጎቱ ፡ ልጅ ፡ ሀደሳ ፡ የተባለችውን ፡
አስቴርን ፤ አሳድጎ ፡ ነበር ፤ ቆንጆይቱም ፡ የተ
ዋበችና ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ አባት
ዋና ፡ እናትዋም ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ መርዶክዮስ ፡
እንደ ፡ ልጁ ፡ አድርጎ ፡ ወስዶአት ፡ ነበር ።
የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡ በተሰማ ፡ ፰፡
ጊዜ ፥ ብዙም ፡ ቈነጃጅት ፡ ወደ ፡ ሱሳ ፡ ግንብ ፡
ወደ ፡ ሄጌ ፡ እጅ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፥ አስቴር ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ሴቶች ፡ ጠባ
ቂው ፡ ወደ ፡ ሄጌ ፡ ተወሰደች ። ቆንጆይቱም ፡ ፱፡
ደስ ፡ አሰኘችው ፥ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡
አገኘች ፤ ቅባትዋንም ፡ ድርሻዋንም ፡ ከንጉ
ሡም ፡ ቤት ፡ ልታገኝ ፡ የሚገባትን ፡ ሰባት ፡
ደንገጥሮች ፡ ፈጥኖ ፡ ሰጣት ፤ እርስዋንና ፡ ደን
ገጥሮችዋንም ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡ በተመረጠ ፡
ስፍራ ፡ አኖረ ። ይህንም ፡ እንዳትናገር ፡ መር ፲፡
ዶክዮስ ፡ አገዘአት ፡ ነበርና ፡ አስቴር ፡ ሕዝብ
ዋንና ፡ ወገንዋን ፡ አልተናገረችም ። መርዶክ ፲፩፡
ዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ደኅንነትና ፡ የሚሆንላትን ፡
ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ በሴቶች ፡ ቤት ፡
ወለል ፡ ትይዩ ፡ ይመላለስ ፡ ነበር ።
የመንጻታቸውም ፡ ወራት ፡ ስድስት ፡ ወር ፡ ፲፪፡
ያህል ፡ በከርቤ ፡ ዘይት ፥ ስድስት ፡ ወርም ፡ በጣ
ፋጭ ፡ ሽቱና ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ በሚያነጻ ፡ ነገር ፡
ይፈጸም ፡ ነበርና ፡ እንደ ፡ ሴቶች ፡ ወግ ፡ አሥራ ፡
ሁለት ፡ ወር ፡ እንዲሁ ፡ ከተደረገላት ፡ በኋላ ፡
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ አርጤክስስ ፡ ለመግባት ፡
የአንዳንዲቱ ፡ ቆንጆ ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፥
በዚህ ፡ ወግ ፡ ቆንጆይቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ትገባ ፡ ፲፫፡
ነበር ፤ ከሴቶች ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ለመ
ውሰድ ፡ የምትሺውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጡአት ፡ ነበር ።
ማታም ፡ ትገባ ፡ ነበር ፥ ሲነጋም ፡ ተመልሳ ፡ ፲፬፡
ወደ ፡ ሁለተኛው ፡ ሴቶች ፡ ቤት ፡ ቁባቶችን ፡
ወደሚጠብቅ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ወደ ፡
ጋይ ፡ ትመጣ ፡ ነበር ፤ ንጉሡም ፡ ያልፈለጋት ፡
እንደ ፡ ሆነ ፥ በስምዋም ፡ ያልተጠራች ፡ እንደ ፡
ሆነ ፥ ከዚያ ፡ ወዲያ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አት
ገባም ፡ ነበር ። ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ትገባ ፡ ፲፭፡
ዘንድ ፡ የመርዶክዮስ ፡ አጎት ፡ የአቢካኢል ፡
ልጅ ፡ የአስቴር ፡ ተራ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ የሴቶች ፡
ጠባቂው ፡ የንጉሡ ፡ ጃንደረባ ፡ ሄጌ ፡ ከሚለው ፡
በቀር ፡ ምንም ፡ አልፈለገችም ፡ ነበር ፤ አስቴ
ርም ፡ በሚያዩአት ፡ ሁሉ ፡ ዓይን ፡ ሞገስ ፡ አግ
ኝታ ፡ ነበርና ።
አርጤክስስም ፡ በነገሠ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ፲፮፡

አዳር ፡ በሚባለው ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡
ወር ፡ አስቴር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡ ተወሰደች ።
፲፯፤ ንጉሡም ፡ ከሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ አስቴርን ፡
ወደደ ፥ በዓይኑም ፡ ከደናግል ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
ሞገስንና ፡ መወደድን ፡ አገኘች ፤ የመንግሥቱ
ንም ፡ ዘውድ ፡ በራስዋ ፡ ላይ ፡ አደረገ ፥ በአስ
፲፰፤ ጢንም ፡ ፋንታ ፡ አነገሣት ። ንጉሡም ፡ ስለ ፡ አስ
ቴር ፡ ለባለምዋሎቹና ፡ ለአገልጋዮቹ ፡ ሁሉ ፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ያህል ፡ ትልቅ ፡ ግብዣ ፡ አደረገ ፤
ለአገሮቹም ፡ ሁሉ ፡ ይቅርታ ፡ አደረገ ፥ እንደ ፡
ንጉሡም ፡ ለጋስነት ፡ መጠን ፡ ስጦታ ፡ ሰጠ ።
፲፱፤ ደናግሉም ፡ ዳግመኛ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡
መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡ ይቀመጥ ፡ ነበር ።
፳፤ አስቴርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳደገችበት ፡
ጊዜ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ትእዛዝ ፡ ታደርግ ፡ ነበ
ርና ፡ መርዶክዮስ ፡ እንዳዘዛት ፡ አስቴር ፡ ወገ
፳፩፤ ንዋንና ፡ ሕዝብዋን ፡ አልተናገረችም ። በዚ
ያም ፡ ወራት ፡ መርዶክዮስ ፡ በንጉሡ ፡ በር ፡
ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ደጁን ፡ ከሚጠብቁት ፡ ከን
ጉሡ ፡ ጃንደረቦች ፡ ሁለቱ ፡ ገበታና ፡ ታራ ፡
ተቈጡ ፥ እጃቸውንም ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክ
፳፪፤ ስስ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ ዘንድ ፡ ፈለጉ ። ነገሩም ፡ ለመ
ርዶክዮስ ፡ ተገለጠ ፥ እርሱም ፡ ለንግሥቲቱ ፡
ለአስቴር ፡ ነገራት ፤ አስቴርም ፡ በመርዶክዮስ ፡
፳፫፤ ስም ፡ ለንጉሡ ፡ ነገረች ። ነገሩም ፡ ተመረመረ ፥
እንዲህም ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ፥ ሁለቱም ፡ በዛፍ ፡
ላይ ፡ ተሰቀሉ ፤ ያም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ በታሪክ ፡
መጽሐፍ ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ከዚህም ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡
የአጋጋዊውን ፡ የሐመዳቱን ፡ ልጅ ፡ ሐማን ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ፥ አከበረውም ፥ ወንበ
ሩንም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከነበሩት ፡ አዛውንት ፡
፪፤ ሁሉ ፡ በላይ ፡ አደረገለት ። ንጉሡም ፡ ስለ ፡
እርሱ ፡ እንዲሁ ፡ አገዘዘ ፡ ነበርና ፡ በንጉሡ ፡
በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ ሁሉ ፡ ተደ
ፍተው ፡ ለሐማ ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ። መርዶክዮስ ፡
፫፤ ግን ፡ አልተደፋም ፥ አልሰገደለትም ። በንጉ
ሡም ፡ በር ፡ ያሉት ፡ የንጉሡ ፡ ባሪያዎች ፡ መር
ዶክዮስን ፦ የንጉሡን ፡ ትእዛዝ ፡ ለምን ፡ ትተ
፬፤ ላለፋለህ ? አሉት ። ይህንም ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡
እየተናገሩ ፡ እርሱ ፡ ባልሰማቸው ፡ ጊዜ ፡ አይ
ሁዳዊ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ነግሮአቸው ፡ ነበርና ፡ የመ
ርዶክዮስ ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያዩ ፡
፭፤ ዘንድ ፡ ለሐማ ፡ ነገሩት ። ሐማም ፡ መርዶክዮስ ፡
እንዳልተደፋለት ፡ እንዳልሰገደለትም ፡ ባየ ፡
፮፤ ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ። የመርዶክዮስን ፡ ወገን ፡
ነግረውት ፡ ነበርና ፡ በመርዶክዮስ ፡ ብቻ ፡ እጁን ፡
ይጭን ፡ ዘንድ ፡ በዓይኑ ፡ ተናቀ ፤ ሐማም ፡ በአር
ጤክስስ ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፡ የነበሩትን ፡ የመ
ርዶክዮስን ፡ ሕዝብ ፡ አይሁድን ፡ ሁሉ ፡ ሊያ
ጠፉ ፡ ፈለገ ።
፯፤ በንጉሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ በአሥራ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ ከመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ከኒሳን ፡
ጀምሮ ፡ በየዕለቱና ፡ በየወሩ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ወር ፡ እስከ ፡ አዳር ፡ ድረስ ፡ በሐማ ፡
ፊት ፡ ፉር ፡ የተባለውን ፡ ዕጣ ፡ ይጥሉ ፡ ነበር ።
ሐማም ፡ ንጉሡን ፡ አርጤክስስን ፦ አንድ ፡ ፰፤
ሕዝብ ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ በመንግሥትህ ፡
አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ተበትነዋል ፤ ሕጋቸውም ፡ ከሕ
ዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ሕግ ፡ የተለየ ፡ ነው ፥ የንጉሡንም ፡
ሕግ ፡ አይጠብቁም ፤ ንጉሡም ፡ ይተዋቸው ፡
ዘንድ ፡ አይገባውም ። ንጉሡም ፡ ቢፈቅድ ፡ ፱፤
እንዲጠፉ ፡ ይጻፍ ፤ እኔም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ግምጃ ፡ ቤት ፡ ያገቡት ፡ ዘንድ ፡ አሥር ፡ ሺህ ፡
መክሊት ፡ ብር ፡ የንጉሡን ፡ ሥራ ፡ በሚሠሩት ፡
እጅ ፡ እመዝናለሁ ፡ አለው ። ንጉሡም ፡ ቀለበ ፲፤
ቱን ፡ ከእጁ ፡ አወለቀ ፥ ለአይሁድም ፡ ጠላት ፡
ለአጋጋዊው ፡ ለሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ ለሐማ ፡ ሰጠው ።
ንጉሡም ፡ ሐማን ፦ ደስ ፡ የሚያሰኝህን ፡ ፲፩፤
ነገር ፡ ታደርግባቸው ፡ ዘንድ ፡ ብሩም ፡ ሕዝ
ቡም ፡ ለአንተ ፡ ተሰጥቶሃል ፡ አለው ።
በመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ፲፪፤
ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ የንጉሡ ፡ ጸሐፊዎች ፡ ተጠሩ ፤
ከህንድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡
ወዳሉ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፥ በየአገሩ ፡
ወዳሉ ፡ ሹማምትና ፡ አለቆች ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡
ሁሉ ፡ ገዢዎች ፡ እንደ ፡ ቋንቋቸው ፡ በንጉሡ ፡
በአርጤክስስ ፡ ቃል ፡ ሐማ ፡ እንዳዘዘ ፡ ተጻፈ ፥
በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ ታተመ ። በአሥራ ፡ ሁለ ፲፫፤
ተኛው ፡ ወር ፡ በአዳር ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡
ቀን ፡ አይሁድን ፡ ሁሉ ፥ ልጆችንና ፡ ሽማግሌ
ዎችን ፥ ሕፃናቶችንና ፡ ሴቶችን ፥ በአንድ ፡
ቀን ፡ ያጠፉና ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፥ ይደመስሱም ፡
ዘንድ ፥ ምርኮአቸውንም ፡ ይዘርፉ ፡ ዘንድ ፡ ደብ
ዳቤዎች ፡ በመልእክተኞች ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
አገሮች ፡ ሁሉ ፡ ተላኩ ።
የንጉሡ ፡ የአርጤክስስ ፡ ደብዳቤዎች ፡ እን (፩)
ዲህ ፡ ይላሉ ። ከህንድ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮ
ጵያ ፡ ድረስ ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ አገሮች ፡ ላሉ ፡
ለደጃዝማቾችና ፡ ለራሶች ፡ ለመኳንንትም ፡ ትድ
ረስ ፡ ይላሉ ። እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ጻፈ ፦ ብዙ ፡ (፪)
አሕዛብን ፡ ከገዛሁ ፡ በኋላ ፤ አገሩንም ፡ ሁሉ ፡
ከገዛሁ ፡ በኋላ ፡ እነዚህን ፡ አጥፍቼ ፡ ሁሉን ፡
አዘጋጅቼ ፡ ለዘላለሙ ፡ በየዋሃት ፡ በጸጥታ ፡
እኖር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ። መንግሥቱ ፡ የተወ
ደደ ፡ ጸጥ ፡ ያለ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሁሉን ፡ ሠራ
ርቼ ፡ ለኔ ፡ የሚታዘዝልኝ ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ድንጋጤ ፡
ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ራሴን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
የማደርግ ፡ በመንግሥቴ ፡ ጽናት ፡ አይደለም ፤
ደብዳቤይቱም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡
ትድረስ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ የሚገኝ ፡ በሕዝቡም ፡
ዘንድ ፡ የሚወደድ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አደርጋ
ለሁ ፡ አለ ። በሚገባ ፡ ሁለጊዜ ፡ ይህንን ፡ ማዘ (፫)
ጋጀት ፡ በምችል ፡ ገንዘብ ፡ ለመክሮች ፡ እሺ ፡
ብዬ ፡ በልቡናዬ ፡ ሳልጸጸት ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ። ከእኔ ፡ በታች ፡ ከተሾመ ፡

ወደ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ከመራን ፡ ሥርዓቱም ፡ ልዩ ፡
የሆነ ፡ ከሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ ለንጉሡ ፡
ትእዛዝ ፡ ሁልጊዜ ፡ የማይታዘዝ ፡ ሕጋችንና ፡
ሥርዓታችንንም ፡ እንቢ ፡ የሚል ፡ እስራኤል ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ከሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከነገረን ፡ ከሐማ ፡ በእ
(፩) ውነት ፡ በሚገባ ፡ ተላከ ። ይህንንም ፡ ወገን ፡
ብቻውን ፡ ተለይቶ ፡ ሥርዓቱም ፡ ከሰው ፡ ሥር
ዓት ፡ የተለየ ፡ ሆኖ ፡ በዕድ ፡ ሆኖ ፡ ተለውጦ ፡
ከሕጋችንም ፡ ወጥቶ ፡ አገኘነው ። ፈቃዳቸው
ንም ፡ ለመፈጸም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠራሉ ፥ መን
ግሥታችንንም ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ አደረጓት ።
(፪) በሁሉ ፡ ላይ ፡ በተሾመ ፡ ከአባታችን ፡ በታች ፡
በሆነ ፡ በሐማ ፡ ደብዳቤዎች ፡ ስለ ፡ ጻፍንላችሁ ፥
ፈጽማችሁ ፡ ሳትራሩላቸው ፡ በዚች ፡ ዓመት ፡
አዳር ፡ በበተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡
ሁሉንም ፡ በጠላታቸው ፡ ሰይፍ ፡ ከልጆቻቸ
ውና ፡ ከሚስቶቻቸው ፡ ጋር ፡ ያጠፉአቸው ፡
(፫) ዘንድ ፡ እነሆ ፡ አዘዝን ። እንደዚሁ ፡ ታናናሹን ፡
ታላላቁንም ፡ በአንዲት ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡
ታወርዱአቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ አዘዝን ፤ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ አገራችን ፡ ፈጽማ ፡ ከሥራቸው ፡ ታርፍ ፡
ዘንድ ፡ ከእነርሱ ፡ የምታስቀሩት ፡ አይኑር ።
፲፬፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብዳቤው ፡
ቅጅ ፡ በየአገሩ ፡ ላሉ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ታወጀ ።
፲፭፤ መልእክተኞቹም ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ እየቸ
ኰሉ ፡ ሄዱ ፥ አዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ ተነ
ገረ ። ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ ሊጠጡ ፡ ተቀመጡ ፤
ከተማይቱ ፡ ሱሳ ፡ ግን ፡ ተደናገጠች ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ሁሉ ፡ በወቀ ፡
ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፥ ማቅም ፡ ለበሰ ፡ አመ
ድም ፡ ነሰነሰ ፥ ወደ ፡ ከተማይቱም ፡ መካከል ፡
ወጣ ፥ ታላቅም ፡ የመረረ ፡ ጩኸት ፡ ጮኸ ።
፪፤ ማቅም ፡ ለብሶ ፡ በንጉሥ ፡ በር ፡ መግባት ፡ አይ
ገባም ፡ ነበርና ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ በር ፡ አቅራ
፫፤ ቢያ ፡ መጣ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡
በደረሰበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡
ታላቅ ፡ ኀዘንና ፡ ጾም ፡ ልቅሶና ፡ ዋይታም ፡ ሆነ ፡
ብዙዎችም ፡ ማቅና ፡ አመድ ፡ አነጠፉ ።
፬፤ የአስቴርም ፡ ደንገጥሮችዋና ፡ ጃንደረቦችዋ ፡
መጥተው ፡ ነገሩአት ፥ ንግሥቲቱም ፡ እጅግ ፡
አዘነች ፤ ማቁንም ፡ ለውጦ ፡ ልብስ ፡ ይለብስ ፡
ዘንድ ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ሰደደችለት ፤ እርሱ ፡
፭፤ ግን ፡ አልተቀበለም ። አስቴርም ፡ ያገለግላት ፡
ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ያቆመውን ፡ አክራትዮስን ፡
ጠራች ፡ እርሱም ፡ ከጃንደረቦች ፡ አንዱ ፡ ነበረ ፥
እርስዋም ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምንና ፡ ምን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ያስታውቃት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡
፮፤ እንዲሄድ ፡ አዘዘችው ። አክራትዮስም ፡ በን
ጉሥ ፡ በር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ ነበረችው ፡ ወደ ፡ ከተ
ማይቱ ፡ አደባባይ ፡ ወደ ፡ መርዶክዮስ ፡ ወጣ ።
፯፤ መርዶክዮስም ፡ የተደረገውን ፡ ሁሉ ፥ አይሁ
ድንም ፡ ለማጥፋት ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡ ግምጃ ፡
ቤት ፡ ይመዝን ፡ ዘንድ ፡ የተናገረውን ፡ የብሩን ፡
ቍጥር ፡ ነገረው ። ለአስቴርም ፡ እንዲያሳያት ፡ ፰፤
ለመጥፋታቸው ፡ በሱሳ ፡ የተነገረውን ፡ የአዋ
ጁን ፡ ጽሕፈት ፡ ቅጅ ፡ ሰጠው ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡
ገብታ ፡ ስለ ፡ ሕዝብዋ ፡ ትለምነውና ፡ ትማል
ደው ፡ ዘንድ ፡ እንዲነግራትና ፡ እንዲያዝዛት ፡
ነገረው ።
አክራትዮስም ፡ መጥቶ ፡ የመርዶክዮስን ፡ ፱፤
ቃል ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ። አስቴርም ፡ አክራ ፲፤
ትዮስን ፡ ተናገረችው ፥ ለመርዶክዮስም ፡ እን
ዲህ ፡ የሚል ፡ መልእክት ፡ ሰጠችው ፦ የን ፲፩፤
ጉሡ ፡ ባሪያዎችና ፡ በአገሮችም ፡ የሚኖሩ ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ወንድ ፡ ወይም ፡ ሴት ፡ ቢሆን ፡
ሳይጠራ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ውስጠኛው ፡
ወለል ፡ የሚገባ ፡ ሁሉ ፥ በሕይወት ፡ ይኖር ፡
ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ከልዘረጋለት ፡
በቀር ፥ እርሱ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ ሕግ ፡ እንዳለ ፡
ያውቃሉ ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ለመግ
ባት ፡ ይህን ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ አልተጠራሁም ።
አክራትዮስም ፡ የአስቴርን ፡ ቃል ፡ ለመርዶክ ፲፪፤
ዮስ ፡ ነገረው ።
መርዶክዮስም ፡ አክራትዮስን ፦ ሂድና ፡ ለአ ፲፫፤
ስቴር ፡ እንዲህ ፡ በላት ፡ አለው ፦ አንቺ ፦ በን
ጉሥ ፡ ቤት ፡ ስለ ፡ ሆንሁ ፡ ከአይሁድ ፡ ሁሉ ፡
ይልቅ ፡ እድናለሁ ፡ ብለሽ ፡ በልብሽ ፡ አታስቢ ።
በዚህ ፡ ጊዜ ፡ ቸል ፡ ብትዪ ፡ ዕረፍትና ፡ መዳን ፡ ፲፬፤
ለአይሁድ ፡ ከሌላ ፡ ስፍራ ፡ ይሆንላቸዋል ፥ አን
ቺና ፡ የአባትሽ ፡ ቤት ፡ ግን ፡ ትጠፋላችሁ ፤
ደግሞስ ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ የመጣሽው ፡ እን
ደዚህ ፡ ላለው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማን ፡ ያው
ቃል ? አስቴርም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ለመርዶክ ፲፭፤
ዮስ ፡ እንዲመልስ ፡ አዘዘችው ፦ ሄደህ ፡ በሱሳ ፡ ፲፮፤
ያሉትን ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሰብስብ ፥ ለእኔም ፡
ጹሙ ፤ ሦስት ፡ ቀን ፡ ሌሊቱንና ፡ ቀኑን ፡ አትብ
ሉም ፥ አትጠጡም ፤ እኔና ፡ ደንገጥሮቼ ፡ ደግሞ ፡
እንዲሁ ፡ እንጾማለን ፤ ምንም ፡ እንኳ ፡ ያለ ፡
ሕግ ፡ ቢሆን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እገባለሁ ፤ ብጠ
ፋም ፡ እጠፋለሁ ። መርዶክዮስም ፡ ሄዶ ፡ አስ ፲፯፤
ቴር ፡ እንዳዘዘችው ፡ ሁሉ ፡ አደረገ ።
እግዚአብሔር ፡ ያደረገውን ፡ ሁሉ ፡ እያሰበ ፡ ፲፰፤
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመነ ። አቤቱ ፥ አቤቱ ፥ ፲፱፤
ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ በሥልጣንህ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠ
ርህ ፡ ንጉሥ ፥ እስራኤልን ፡ ታድናቸው ፡ ዘንድ ፡
ብትወድ ፡ የሚከራከርህ ፡ የሌለ ፤ ምድርና ፡ ፳፤
ሰማይን ፡ በሰማይ ፡ በታች ፡ ያለ ፡ ድንቅ ፡ ፍጥ
ረትንም ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ፈጥረሃልና ፤ የሁሉ ፡ ፳፩፤
ፈጣሪ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የሚከራከርህም ፡ የሌለ ፡
ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህ ። ከመናቅ ፡ እንዳይደለ ፡ በትዕ ፳፪፤
ቢትም ፡ እንዳይደለ ፡ አላዋቂ ፡ ስሆን ፡ ለሐማ ፡
እንዳልሰግድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡ ያደረግ
ሁት ፡ ራሴን ፡ በማኩራትም ፡ እንዳይደለ ፥
አቤቱ ፥ ሁሉን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ። የእግ ፳፫፤
ዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ የሰው ፡ ክብር ፡ እንዳላደ

ርግ፡ካንተም፡ከጌታዬ፡በቀር፡ለማንም፡እንዳ
፳፬፤ ልሰግድ ። ይህንን፡ነገር፡አደረግሁት፡እንጂ፡
እስራኤልስ፡የሚድኑ፡ከሆነ፡እግሩን፡እስም፡
ዘንድ ፡ በወደድሁ ፡ ነበር ፤ ይኸንን ፡ ሥራ ፡
፳፭፤ በትዕቢት፡አላደረግሁትም ። በጠላትነት፡ተነ
ሥተውብናልና ፡ መጀመሪያ ፡ ርስትህ ፡ እስራ
ኤልንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ወድዶአልና ፡ አሁ
ንም ፡ አቤቱ ፡ ገዢ ፡ ንጉሥ ፡ የምትሆን ፡ የአብ
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ ወገኖችህን ፡ ይቅር ፡ በል ።
፳፮፤ ማደሪያ ፡ ሊሆንህ ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ያዳንኻ
ቸው ፡ እድሎችህ ፡ እስራኤልን ፡ ቸል ፡ አት
፳፯፤ በል ። ልመናችንንም፡ሰምተህ፡ወገኖችህን፡
ይቅር፡በል ፤ አቤቱ ÷ በሕይወት፡ሳለን፡ስም
ህን፡እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ኃዘናችንን ፡ ወደ ፡
ተድላ፡ደስታ፡መልሰው፡ተስፋ፡የሚያደርጉ
ህንም፡ሰዎች፡አለኝታቸውን፡አታጥፋ፡አለ ።
፳፰፤ በፊታቸው፡ሞት፡ደርሶባቸዋልና፡እስራኤል፡
ሁሉ ፡ ጮሁ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ በኃይ
ላቸው ፡ ተናገሩ ።
፳፱፤ ሞትን ፡ ወደ ፡ መፍራት ፡ ደርሳለችና ፡ አስቴ
ርም ፡ ሰውነትዋን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አስጠበ
፴፤ ቀች ። የተድላ ፡ የደስታ ፡ ልብስዋን ፡ አው
ልቃ ፡ የልቅሶና ፡ የኃዘንን ፡ ልብስ ፡ ለበሰች ፤
የተድላ ፡ የደስታ ፡ ሽቱም ፡ ትቀባ ፡ ስለ ፡ ነበር ፡
ፋንታ ፡ በራስዋ ፡ ላይ ፡ አመድና ፡ ትቢያን ፡ ነሰ
ነሰች ፤ ሰውነትዋንም ፡ ፈጽማ ፡ አሳዘነች ÷ በጠ
ጕርዋ ፡ ሰርሜድ ፡ ጌጥ ፡ በታም ፡ ትቢያ ፡ ነሰነ
፴፩፤ ፴፪፤ ሰች ። አቤቱ ÷ ረዳት ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ነህ ፤ በአ
ንተ ፡ ቃል ፡ ሞት ፡ ደርሶብኛልና ፡ ረዳት ፡ የሌ
ለኝ ፡ ብቸኛ ፡ የሆንሁ ፡ እኔን ፡ እርዳኝ ፡ ብላ ፡
ወደ ፡ እስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
፴፫፤ ሔር ፡ ለመነች ። እኔም ፡ ከልጅነቴ ፡ጀምሬ ፡
ከባቶቼ ፡ ወገኖች ፡ ዘንድ ÷ አቤቱ ÷ አንተ ፡ ከአ
ሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ለይተህ ፡ እስራኤልን ፡ ገንዘብ ፡
እንዳደረግሃቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ ርስት ፡ ይሆኑህ ፡
ዘንድ ፡ አባቶቻችንንም ፡ ከዘመዶቻቸው ፡ ለይ
ተህ ፡ እንዳደረግሃቸው ፡ ሰማሁ ፡ አሁንም ፡
እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ሁሉን ፡ አደረግህላቸው ።
፴፬፤ በፊትህ ፡ በደልን ÷ የአሕዛብን ፡ ጣዖቶች ፡ አመ
ስግነናልና ፡ በጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡ ጣልኸን ።
፴፭፤ አቤቱ ፡ አንተ ፡ ቸር ፡ ነህ ። እጃቸውን ፡ በጣዖ
ቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ አሕዛብ ፡ በጽኑ ፡ አገ
ዛዝ ፡ ገዙን ፡ እንጂ ፡ አሁንም ፡ አልተዉንም ።
፴፮፤ በፍህ ፡ የሠራኸውን ፡ ሥርዓት ፡ ማደሪያህ ፡ እስ
ራኤልንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ የሚያመሰግኑህ ፡
ሰዎችንም ፡ አፋቸውን ፡ ይዘጉ ፡ ዘንድ ፡ የማደ
ሪያህ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ሥርዓት ፡ መሠዊ
፴፯፤ ያህንም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ። ለከንቱ ፡ ጣዖት ፡
ለማድላት ፡ የአሕዛብንም ፡ አፍ ፡ ይከፍቱ ፡
ዘንድ ፡ ሥጋዊ ፡ ንጉሥንም ፡ ለዘላለሙ ፡ ያመሰ
ግኑ ፡ ዘንድ ፡ እጃቸውን ፡ በጣዖቱ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡
አሕዛብ ፡ ጽኑ ፡ አገዛዝ ፡ ገዙን ፡ እንጂ ፡ አሁ
፴፰፤ ንም ፡ አልተዉንም ። ባጸናኸው ፡ ሕግ ፡ ያሉ ፡
እስራኤልንም ፡ አሳልፈህ ፡ ለአሕዛብ ፡ አትስጣ

ቸው ፡ ምክራቸውን ፡ ራሳቸውን ፡ ወደ ፡ ማጥ
ፋት ፡ መልሳት ፡ እንጂ ፡ በጠላትነት ፡ የተነሣ
ብን ፡ ሐማን ፡ አጕስቀሰው ፡ እንጂ ፡ በመከራ
ችን ፡ ጊዜ ፡ አይሳቁብን ። አቤቱ ፡ በመከራ ፴፱፤
ችን ፡ ጊዜ ፡ አስበን ÷ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ያጸናህ ፡
ንጉሥ ፡ ፈጣሪ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ÷ እኔንም ፡
አጽናኝ ። በንጉሥ ፡ ፊት ፡ በአንደበቴ ፡ በጎ ፡ ፵፤
ነገርን ፡ እንድናገር ፡ አድርገኝ ÷ ፈጽሞ ፡ የተ
ጣላን ፡ ሐማንም ፡ ይጣላው ፡ ዘንድ ÷ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ የሆኑ ፡ አሕዛብንም ፡ ይጠላቸው ፡
ዘንድ ÷ ልቡናውንም ፡ ሐማን ፡ ወደ ፡ መጥላት ፡
መልሰው ። እኛን ፡ ግን ፡ በሥልጣንህ ፡ አድ ፵፩፤
ነን ፡ አቤቱ ፤ ያለ ፡ አንተ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ሌላ ፡
ረዳት ፡ የሌለኝ ፡ ብቸኛ ፡ የሆንሁ ፡ እኔን ፡ እር
ዳኝ ። የኃጢአተኞችን ፡ ክብራቸውን ፡ እንድ
ጠላ ፡ ያልተገረዙ ፡ የአሕዛብንም ፡ ምንጣፍ ፡
እንድጠላ ፡ የሰውን ፡ ልቡና ፡ አንተ ፡ መርም
ረህ ፡ ታውቃለህ ። በክብርሁበት ፡ ወራት ፡ የም ፵፪፤
ታይበት ፡ በራሴ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የሚያስከብረኝ ፡
ጌጥ ፡ ደስ ፡ እንዳያሰኘኝ ፡ እንደ ፡ ደም ፡ ጨር
ቅም ፡ እንድጸየፈው ፡ በምከብርበትና ፡ በማር
ፍበትም ፡ ወራት ፡ እንዳላጌጠው ፡ መከራ
ዬን ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ። እኔ ፡ ባሪያህ ፡
የሐማን ፡ ማዕድ ፡ አልበላሁም ፡ የንጉሡም ፡ ፵፫፤
መጠጥ ፡ ደስ ፡ አያሰኘኝም ፡ ከወይናቸውም ፡
አልጠጣሁም ። አቤቱ ÷ ሁሉን ፡ የምትችል ፡ ፵፬፤
የአብርሃም ፡ ፈጣሪ ÷ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለ
ኛል ፡ እንጂ ፡ ከገባሁ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ እኔን ፡ ባሪያህን ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡
አላለኝም ። ተስፋ ፡ የቈረጡ ፡ የእስራኤልን ፡ ፵፭፤
ልመና ፡ ስማ ÷ በኛ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ካደረጉ ፡ ከአ
ሕዛብም ፡ እጅ ፡ አድነን ÷ ከምፈራውም ፡ መከራ ፡
አድነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ልመና ፩፤
ዋን ፡ በጨረሰች ፡ ጊዜ ፡ የኀዘንዋን ፡ ልብስ ፡
አወለቀች ፡ የተድላ ፡ የደስታዋን ፡ ልብስ ፡ ለበ
ሰች ÷ የምታስፈራም ፡ ሆነች ፤ ሁሉን ፡ የሚመ
ለከት ፡ የሚያድን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ለመነ
ችው ። ሁለቱን ፡ ደንገጥሮችዋን ፡ አስከትላ ፡
ሄደች ፡ ትወዳቃለችና ፡ ላንዲቱ ፡ ግን ፡ ትራራ
ላት ፡ ነበር ፤ ሁለተኛዪቱ ፡ ልብስዋን ፡ ተሸክማ ፡
ትከተላት ፡ ነበር ። እርስዋ ፡ ግን ፡ በጌጡ ፡ ሁሉ ፡
ፈጽማ ፡ አጊጣ ፡ አምሮባት ፡ ነበር ÷ ወደ ፡ ወዳ
ጆችዋ ፡ እንደምትሄድ ፡ ፊትዋም ፡ የሚያበራ ፡
ሆነ ÷ ልብዋ ፡ ግን ፡ ሞትን ፡ ከመፍራት ፡ የተ
ነሣ ፡ አዝኖ ፡ ነበር ። በሩን ፡ ሁሉ ፡ ገብታ ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ደረሰች ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡
ላይ ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።
ዋጋው ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሁለንተናው ፡ዕንቍና ፡
ወርቅ ፡ ያለበት ፡ የሚያስፈራ ፡ ልብስን ፡ ለብሶ ፡
ነበር ÷ ፈጽሞም ፡ ያስፈራ ፡ ነበረ ። ፊቱም ፡
ከልቡናው ፡ ጋር ፡ ተለውጦ ፡ በዓይኑ ፡ መዓት ፡

አያት ፤ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርም ፡ ከፍርሃት ፡ የተ
ነሣ ፡ እንደ ፡ ቅጠል ፡ ጠወለገች ፡ ለመውደቅም ፡
ተፍገመገመች ÷ በፊትዋ ፡ የምትሄድ ፡ የብላቴ
ናዋ ፡ ራስንም ፡ ተደገፈች ።
እግዚአብሔርም ፡ የንጉሡን ፡ ልቡና ፡ ወደ ፡
የዋህነት ፡ መለሰው ፡ ታግሣት ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነ
ሥቶ ፡ ስቦ ፡ ከአጠገቡ ፡ አስቀመጣት ፡ በበጎ ፡
ቃልም ፡ ያበብላት ፡ ጀመር ፡— ያገራችን ፡ ሥር
ዓት ፡ ልዩ ፡ ነውና ፡ እንዳትሞች ፡ እኔ ፡ ወንድ
ምሽ ፡ ነኝ ፤ አስቴር ÷ ምን ፡ ሆንሽ ? አላት ።
፪፤ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ አንሥቶ ፡ በአንገትዋ ፡ ላይ ፡
አኖረው ÷ አቅፎ ፡ አድርጎ ፡ ይዞ ፡— ንገሪኝ ፡
አላት ። አንተ ፡ ድንቅ ፡ ነህና ÷ ፊትህም ፡ መፈ
ራትን ፡ የተመላ ፡ ነውና ፡ ከጌትነትህ ፡ መገለጥ ፡
የተነሣ ፡ ጌታዬ ፡ እንደ ፡ መልአከ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሆነህ ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡ ልቡናዬ ፡ ደነገጠ
ብኝ ። ስትናገርም ፡ ደንግጣ ፡ እንደ ፡ ቅጠል ፡
ጠወለገች ፡ በግምባርዋ ፡ ፍግም ፡ ብላ ፡ ወደ
ቀች ። ንጉሡ ፡ ደነገጠ ፡ ሠራዊቱም ፡ ሁሉ ፡
ደነገጡ ፡ ያበብሉዋትም ፡ ጀመር ።
፫፤ ንጉሡም ፡— ንግሥት ፡ አስቴር ፡ ሆይ ÷ የምት
ለምኚኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? የምትሺውስ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? እስከ ፡ መንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡
፬፤ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ይሰጥሻል ፡ አላት ። አስቴርም ፡—
ለንጉሡ ፡ መልካም ፡ ሆኖ ፡ ቢታይ ፡ ንጉሡ ፡
ወዳዘጋጀሁለት ፡ ግብገዣ ፡ ከሐማ ፡ ጋር ፡ ዛሬ ፡
፭፤ ይምጣ ፡ አለች ። ንጉሡም ፡— አስቴር ፡ እንዳ
ለች ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ሐማን ፡ አስቸኩሉት ፡
አለ ። ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ አስቴር ፡ ወዳዘጋጀ
፮፤ ችው ፡ ግብገዣ ፡ መጡ ። ንጉሡም ፡ በወይኑ ፡
ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ሳለ ፡ አስቴርን ፡— የምትሺው ፡
ምንድር ፡ ነው ? ይሰጥሻል ፤ ልመናሽስ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? እስከ ፡ መንግሥቴ ፡ እኩሌታ ፡
፯፤ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ይደረግልሻል ፡ አላት ። አስቴ
ርም ፡ መልሳ ፡— ልመናዬና ፡ የምሻው ፡ ነገር ፡
፰፤ ይህ ፡ ነው ፤ በንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡
እንደ ፡ ሆነ ÷ ልመናዬንም ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድና ፡
የምሻውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡን ፡ ደስ ፡
ቢያሰኘው ÷ ንጉሡና ፡ ሐማ ፡ ወደማዘጋጅላ
ቸው ፡ ግብዣ ፡ ይምጡ ፤ እንደ ፡ ንጉሡም ፡
ነገር ፡ ነገ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለች ።
፱፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ ሐማ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በል
ቡም ፡ ተደስቶ ፡ ወጣ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መርዶክዮስ ፡
በንጉሡ ፡ በር ፡ ያለ ፡ መነሣትና ፡ ያለ ፡ መናወጥ ፡
ተቀምጦ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ሐማ ፡ በመርዶክዮስ ፡
፲፤ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጣ ። ሐማ ፡ ግን ፡ ታግሦ ፡
ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ፤ ልከም ፡ ወዳጆቹንና ፡ ሚስ
፲፩፤ ቱን ፡ ዞሳራን ፡ አስጠራ ። ሐማም ፡ የሀብቱን ፡
ክብርና ፡ የልጆቹን ፡ ብዛት ÷ ንጉሡም ፡ ያከበረ
በትን ፡ ክብር ፡ ሁሉ ÷ በንጉሡም ፡ አዛውንትና ፡
ባሪያዎች ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እንዳደረገው ፡
፲፪፤ አጫወታቸው ። ሐማም ፡— ንግሥቲቱ ፡ አስ
ቴር ፡ ወዳዘጋጀችው ፡ ግብዣ ፡ ከእኔ ፡ በቀር ፡
ከንጉሡ ፡ ጋር ፡ ማንንም ፡ አልጠራችም ፤ ደግሞ ፡
ነገ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ ተጠርቻ
ለሁ ። ነገር ፡ ግን ፡ አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ፲፫፤
በንጉሡ ፡ በር ፡ ተቀምጦ ፡ ከየሁ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡
ለእኔ ፡ ምንምን ፡ አይጠቅምም ፡ አለ ። ሚስ ፲፬፤
ቱም ፡ ዞሳራና ፡ ወዳጆቹ ፡ ሁሉ ፡— ቁመቱ ፡
አምሳ ፡ ክንድ ፡ የሆነ ፡ ግንድ ፡ ይደረግ ÷ ነገም ፡
መርዶክዮስ ፡ ይሰቀልበት ፡ ዘንድ ፡ ለንጉሡ ፡
ተናገር ፤ ደስም ፡ ብሎህ ፡ ከንጉሡ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
ግብዣው ፡ ግባ ፡ አሉት ። ነገራቸውም ፡ ሐማን ፡
ደስ ፡ አሰኘው ÷ ግንዱንም ፡ አስደረገ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

በዚያም ፡ ሌሊት ፡ እንቅልፍ ፡ ከንጉሡ ፡ ሸሸ ፤ ፩፤
የዘመኑንም ፡ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡
አዘዘ ÷ በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ተነበበ ። ደጁንም ፡ ፪፤
ከሚጠብቁት ፡ ከንጉሡ ፡ ጃንደረቦች ፡ ሁለቱ ፡
ገበታና ፡ ታራ ፡ እጃቸውን ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤ
ክስስ ፡ ላይ ፡ ያነሡ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ፈለጉ ÷ መር
ዶክዮስ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ተጽፎ ፡ ተገኘ ። ንጉ ፫፤
ሡም ፡— ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ምን ፡
ክብርና ፡ በጎነት ፡ ተደረገለት ? አለ ። ንጉሡ
ንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብላቴኖች ፡— ምንም ፡
አልተደረገለትም ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡— በአ ፬፤
ዳራሹ ፡ ማን ፡ አለ ? አለ ። ሐማም ፡ ባዘጋጀው ፡
ግንድ ፡ ላይ ፡ መርዶክዮስን ፡ ለማሰቀል ፡ ለን
ጉሡ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ቤት ፡
ወደ ፡ ውጭው ፡ አዳራሽ ፡ ገብቶ ፡ ነበር ። የንጉ ፭፤
ሡም ፡ ብላቴኖች ፡— እነሆ ፡ ሐማ ፡ በአዳራሹ ፡
ቆሞአል ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡— ይግባ ፡ አለ ።
ሐማም ፡ ገባ ፤ ንጉሡም ፡— ንጉሡ ፡ ሊያከብ ፮፤
ረው ፡ ለሚወድደው ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ይደረግለ
ታል ? አለው ። ሐማም ፡ በልቡ ፡— ንጉሡ ፡
ከእኔ ፡ ይልቅ ፡ ማንን ፡ ያከብር ፡ ዘንድ ፡ ይወድ
ዳል ? አለ ። ሐማም ፡ ንጉሡን ፡ እንዲህ ፡ ፯፤
አለው ፡— ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ ለሚወ
ድደው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግ ፤ ንጉሡ ፡ የለ ፰፤
በሰው ፡ የክብር ፡ ልብስ ÷ ንጉሡም ፡ የተቀመጠ
በት ፡ ፈረስ ፡ ይምጣለት ÷ የንጉሡም ፡ ዘውድ ፡
በራሱ ፡ ላይ ፡ ይደረግ ፤ ልብሱንና ፡ ፈረሱንም ፡ ፱፤
ከንጉሡ ፡ አዛውንት ፡ በዋነኛው ፡ እጅ ፡ ያስረ
ክቡት ፤ ንጉሡም ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ የሚወ
ድደውን ፡ ሰው ፡ ያልብሱት ፤ በፈረሱም ፡ ላይ ፡
አስቀምጠውት ፡ በከተማይቱ ፡ አደባባይ ፡ ያሳል
ፉት ፤ በፊቱም ፡— ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡
ለሚወድደው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡
ተብሎ ፡ አዋጅ ፡ ይነገር ።
ንጉሡም ፡ ሐማን ፡— ፍጠን ÷ እንደ ፡ ተናገ ፲፤
ርኸውም ፡ ልብሱንና ፡ ፈረሱን ፡ ውሰድ ፤ በንጉ
ሡም ፡ በር ፡ ለሚቀመጠው ፡ አይሁዳዊ ፡ ለመ
ርዶክዮስ ፡ እንዲሁ ፡ አድርግለት ፤ ከተናገርኸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡ አይቅር ፡ አለው ። ሐማም ፡ ፲፩፤
ልብሱንና ፡ ፈረሱን ፡ ወሰደ ÷ መርዶክዮስንም ፡
አለበሰው ÷ በፈረሱም ፡ ላይ ፡ አስቀመጠው ÷
በከተማይቱም ፡ አደባባይ ፡ በፊቱ ፡ አሳለፈው ።

በፊቱም ፡— ንጉሡ ፡ ያከብረው ፡ ዘንድ ፡ ለሚ
ወድደው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ይደረግለታል ፡ ብሎ ፡
፲፪ አዋጅ ፡ ነገረ ። መርዶክዮስም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
በር ፡ ተመለሰ ። ሐማ ፡ ግን ፡ አዝኖና ፡ ራሱን ፡
፲፫ ተከናንቦ ፡ ቸኵሎ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ። ሐማም ፡
ለሚስቱ ፡ ለዞሳራና ፡ ለወዳጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ያገኘ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አጫወታቸው ። ጥበበኞቹና ፡
ሚስቱ ፡ ዞሳራም ፡— በፊቱ ፡ መውደቅ ፡ የጀ
መርህለት ፡ መርዶክዮስ ፡ ከአይሁድ ፡ ወገን ፡
የሆነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽሞ ፡ ትወድቃ
፲፬ ለህ ፡ እንጂ ፡ አታሸንፈውም ፡ አሉት ። እነር
ሱም ፡ ሲናገሩት ፡ ሳሉ ፡ እነሆ ፡ የንጉሡ ፡ ጃን
ደረቦች ፡ መጡ ፤ አስቴርም ፡ ወዳዘጋጀችው ፡
ግብዣ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ሐማን ፡ አስቸኰሉት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ንጉሡና ፡ ሐማም ፡ ከንግሥቲቱ ፡ ከአስቴር ፡
፪ ጋር ፡ ለመጠጣት ፡ መጡ ። በሁለተኛውም ፡
ቀን ፡ ንጉሡ ፡ በወይኑ ፡ ጠጅ ፡ ግብዣ ፡ ሳለ ፡ አስ
ቴርን ፡— ንግሥት ፡ አስቴር ፡ ሆይ ፤ የምትለም
ኚኝ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ይሰጥሻል ፤ የምትሺ
ውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ? እስከ ፡ መንግሥቴ ፡
እኵሌታ ፡ እንኳ ፡ ቢሆን ፡ ይደረግልሻል ፡ አላት ።
፫ ንግሥቲቱም ፡ አስቴር ፡ መልሳ ፡— ንጉሥ ፡
ሆይ ፤ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፤ ንጉሡንም ፡ ደስ ፡ ቢያሰኘው ፤
ሕይወቴ ፡ በልመናዬ ፡ ሕዝቤም ፡ በመሻቴ ፡
፬ ይሰጠኝ ፤ እኔና ፡ ሕዝቤ ፡ ለመጥፋትና ፡
ለመገደል ፡ ለመደምሰስም ፡ ተሸጠናልና ።
ባሪያዎች ፡ ልንሆን ፡ ተሸጠን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ዝም ፡ ባልሁ ፡ ነበር ፤ የሆነ ፡ ሆኖ ፡ ጠላቱ ፡
የንጉሡን ፡ ጉዳት ፡ ለማቅናት ፡ ባልቻለም ፡
፭ ነበር ፡ አለች ። ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ ንግሥ
ቲቱን ፡ አስቴርን ፡— ይህን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
በልቡ ፡ የደፈረ ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱስ ፡ ወዴት ፡
፮ ነው ? ብሎ ፡ ተናገራት ። አስቴርም ፡— ያ ፡ ጠላ
ትና ፡ ባለጋራ ፡ ሰው ፡ ክፉው ፡ ሐማ ፡ ነው ፡
አለች ። ሐማም ፡ በንጉሡና ፡ በንግሥቲቱ ፡
፯ ፊት ፡ ደነገጠ ። ንጉሡም ፡ ተቈጥቶ ፡ የወይን ፡
ጠጅ ፡ ከመጠጣቱ ፡ ተነሣ ፤ ወደ ፡ ንጉሡም ፡
ቤት ፡ አታክልት ፡ ውስጥ ፡ ሄደ ። ሐማም ፡ ከን
ጉሡ ፡ ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ታሰበበት ፡
አይቶአልና ፡ ከንግሥቲቱ ፡ ከአስቴር ፡ ሕይወ
፰ ቱን ፡ ይለምን ፡ ዘንድ ፡ ቆመ ። ንጉሡም ፡
ከቤቱ ፡ አታክልት ፡ ወደ ፡ ወይን ፡ ጠጁ ፡ ግብዣ ፡
ስፍራ ፡ ተመለሰ ፤ ሐማም ፡ አስቴር ፡ ባለችበት ፡
አልጋ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡—
ደግሞ ፡ በቤቴ ፡ በእኔ ፡ ፊት ፡ ንግሥቲቱን ፡ ይጋ
ፉታልን ? አለ ። ይህም ፡ ቃል ፡ ከንጉሡ ፡ አፍ ፡
፱ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ የሐማን ፡ ፊት ፡ ሸፈኑት ። በንጉ
ሡም ፡ ፊት ፡ ካሉት ፡ ጃንደረቦች ፡ አንዱ ፡
ሐርቦና ፡— እነሆ ፡ ሐማ ፡ ለንጉሡ ፡ በጎ ፡ ለተ
ናገረው ፡ ለመርዶክዮስ ፡ ያሠራው ፡ ርዝመቱ ፡
አምሳ ፡ ክንድ ፡ የሆነው ፡ ግንድ ፡ በሐማ ፡ ቤት ፡
ተተክሎአል ፡ አለ ። ንጉሡም ፡— በእርሱ ፡
፲ ላይ ፡ ስቀሉት ፡ አለ ። ሐማንም ፡ ለመርዶክ
ዮስ ፡ ባዘጋጀው ፡ ግንድ ፡ ላይ ፡ ሰቀሉት ፤ በዚ
ያም ፡ ጊዜ ፡ የንጉሡ ፡ ቍጣ ፡ በረደ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ በዚያም ፡ ቀን ፡ ንጉሡ ፡ አርጤክስስ ፡ የአይ
ሁድን ፡ ጠላት ፡ የሐማን ፡ ቤት ፡ ለንግሥቲቱ ፡
ለአስቴር ፡ ሰጠ ። አስቴርም ፡ ለእርስዋ ፡ ምን ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ነግራው ፡ ነበርና ፡ መርዶክዮስ ፡
፪ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ፊት ፡ ገባ ። ንጉሡም ፡ ከሐማ ፡
ያወለቀውን ፡ ቀለበቱን ፡ አወጣ ፤ ለመርዶክዮ
ስም ፡ ሰጠው ። አስቴርም ፡ በሐማ ፡ ቤት ፡ ላይ ፡
መርዶክዮስን ፡ ሾመች ።
፫ አስቴርም ፡ እንደ ፡ ገና ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ተና
ገረች ፤ በእግሩም ፡ ላይ ፡ ወድቃ ፡ እያለቀሰች ፡
የአጋጋዊውን ፡ የሐማን ፡ ክፋትና ፡ በአይሁድ ፡
ላይ ፡ የተተነኰለውን ፡ ተንኰል ፡ ይሽር ፡ ዘንድ ፡
፬ ለመነችው ። ንጉሡም ፡ የወርቁን ፡ ዘንግ ፡ ለአ
ስቴር ፡ ዘረጋላት ፤ አስቴርም ፡ ተነሥታ ፡ በን
፭ ጉሡ ፡ ፊት ፡ ቆመችና ፡— ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያ
ሰኘው ፤ በፊቱም ፡ ሞገስ ፡ አግኝቼ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ በፊቱ ፡ ቅን ፡ ቢሆን ፤ እኔም ፡
በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተወድጄ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፤ አጋ
ጋዊው ፡ የሐመዳቱ ፡ ልጅ ፡ ሐማ ፡ በንጉሡ ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ ያሉትን ፡ አይሁድ ፡ ለማጥፋት ፡
የጻፈው ፡ ተንኰል ፡ ይገለበጥ ፡ ዘንድ ፡ ይጻፍ ።
፮ እኔ ፡ በሕዝቤ ፡ ላይ ፡ የሚወርደውን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እችላለሁ ? ወይስ ፡ የዘ
መዶቼን ፡ ጥፋት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ እች
፯ ላለሁ ? አለች ። ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ ንግ
ሥቲቱን ፡ አስቴርንና ፡ አይሁዳዊውን ፡ መርዶ
ክዮስን ፡— እነሆ ፡ የሐማን ፡ ቤት ፡ ለአስቴር ፡
ሰጥቻለሁ ፤ እርሱም ፡ እጆቹን ፡ በአይሁድ ፡
ላይ ፡ ስለ ፡ ዘረጋ ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ ተሰቀለ ።
፰ በንጉሡ ፡ ስም ፡ የተጻፈና ፡ በንጉሡ ፡ ቀለበት ፡
የታተመ ፡ አይገለበጥምና ፡ እናንተ ፡ ደግሞ ፡
ደስ ፡ የሚያሰኛችሁን ፡ በንጉሡ ፡ ስም ፡ ስለ ፡
አይሁድ ፡ ጻፉ ፤ በንጉሡም ፡ ቀለበት ፡ አትሙ ፡
አላቸው ።
፱ በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኒሳን ፡ በተባለው ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡ ሦስተኛው ፡
ቀን ፡ የንጉሡ ፡ ጸሐፊዎች ፡ ተጠሩ ፤ መርዶክ
ዮስም ፡ ስለ ፡ አይሁድ ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡
ከህንድ ፡ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ድረስ ፡
በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ላሉ ፡ ሹማም
ትና ፡ አለቆች ፡ አዛውንትም ፡ ለእያንዳንዱም ፡
አገር ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱ ፡ ለእያንዳንዱም ፡ ሕዝብ ፡
እንደ ፡ ቋንቋው ፡ ለአይሁድም ፡ እንደ ፡ ጽሕፈ
፲ ታቸውና ፡ እንደ ፡ ቋንቋቸው ፡ ተጻፈ ። በንጉ
ሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ ስም ፡ አስጻፈው ፤ በን
ጉሡም ፡ ቀለበት ፡ አሳተመው ፤ ደብዳቤውንም ፡
በንጉሡ ፡ ፈረስ ፡ ቤት ፡ በተወለዱት ፤ ለንጉ
ሡም ፡ አገልግሎት ፡ በተለዩ ፡ በፈጣን ፡ ፈረ

ሶች፡ በተቀመጡ፡ መልእክተኞች፡ እጅ፡ ሰደ
፲፩፤ ደው። በዚያም፡ ደብዳቤ፡ በከተሞቹ፡ ሁሉ፡
የሚኖሩት፡ አይሁድ፡ እንዲሰበሰቡ ÷ ለሕይወ
ታቸውም፡ እንዲቆሙ ÷ በጥል፡ የሚነሡባቸ
ውን፡ የሕዝቡንና፡ የአገሩን፡ ሠራዊት፡ ሁሉ፡
ከሕፃናቶቻቸውና፡ ከሴቶቻቸው፡ ጋር፡ እንዲ
ያጠፉና፡ እንዲገድሉ፡ እንዲደመስሱም ÷ ምር
ኮአቸውንም፡ እንዲዘርፉ፡ ንጉሡ፡ ፈቀደላ
፲፪፤ ቸው። ይህም፡ አዳር፡ በሚባለው፡ በአሥራ፡
ሁለተኛው፡ ወር፡ በአሥራ፡ ሦስተኛው፡ ቀን፡
በንጉሡ፡ በአርጤክስስ፡ አገሮች፡ ሁሉ፡ በአ
ንድ፡ ቀን፡ እንዲሆን፡ ነው።
(፩) የተጻፉ፡ የገናናው፡ ንጉሥ፡ የአርጤክስስ፡
እነዚያ፡ መጻሕፍቶች፡ ለኢትዮጵያና፡ ለህንድ፡
አገር፡ ለመቶ፡ ሀያ፡ ሰባቱም፡ አገሮች፡ ለመኳ
ንንቱና፡ ለሹማምቱም፡ ይድረሱ፡ ተድላ፡
ደስታን፡ በማብዛት፡ በመራራትም፡ ለምትረቡ
አቸው፡ ለምትጠቅሙአቸው፡ ለእናንተ፡ በኛ፡
(፪) መልክት። ብዙ፡ ሰዎች፡ ተድላ፡ ደስታን፡
ያድርጉላችሁ ÷ ነገር፡ ግን፡ ፈጥነው፡ ስለ፡
(፫) ተሾሙ፡ እንኳ፡ ትዕቢትን፡ አበዙ። የሚረቡ
አቸውን፡ ሰዎች፡ ይተነኰሉባቸው፡ ዘንድ፡
ያስባሉ፡ እንጂ፡ ጥጋባቸውን፡ መታገሥ፡ የማ
ይችሉ፡ እንኳ፡ በእነርሱ፡ ክፉ፡ ነገር፡ ያደርጉ፡
ዘንድ፡ የሚወድዱ፡ በሚገዙልን፡ በእስራኤል፡
(፬) ብቻ፡ አይደለም። ዳግመኛም፡ አዲስ፡ በለወ
ጎች፡ እንደ፡ መሆናቸው፡ በመታበይ፡ ራሳቸ
ውን፡ ያገናሉ፡ ያከብራሉ፤ ሁልጊዜ፡ ሁሉን፡
የሚመለከት፡ የእግዚአብሔርንም፡ ምስጋና፡
ያጠፋሉ፡ እንጂ፡ የሰውን፡ ምስጋና፡ ብቻ፡
የሚያጠፉ፡ አይደሉም። ኃጢአትን፡ ከሚጠላ፡
ከእግዚአብሔር፡ ፍርድ፡ የሚያመልጡ፡ ይመ
(፭) ስላቸዋል። ነገር፡ ግን፡ የሚገዙልን፡ በመስማ
ማት፡ ይገዙልን፡ ያገለግሉን፡ ዘንድ፡ የታመና
ቸው፡ የተዘጋጁ፡ የብዙ፡ ሰዎች፡ ንጹሕ፡
ደምን፡ በማፍሰስ፡ እነዚያ፡ እንኳ፡ አንድ፡
(፮) ሆኑ፡ ክፉ፡ ነገርን፡ በማሰብ። ሐሰትንም፡ በም
ክር፡ በጽጥታና፡ በየውሃት፡ የምትኖር፡ መንግ
ሥትን፡ አታለው፡ የሚያስጨንቅ፡ መከራን፡
(፯) መከሩባቸው። ነገር፡ ግን፡ በጎ፡ ነገርን፡ በማ
ሰብ፡ ይቀራል፡ ይኸውም፡ ከኛ፡ አስቀድሞ፡
ከነበሩ፡ ሰዎች፡ ይልቅ፡ የምንበልጥ፡ አይደ
ለም፡ ሥርዓቱን፡ እንደ፡ ተቀበልነው፡ እንደ
(፰) ዚሁ፡ ጸንተን፡ ኖርን፡ እንጂ። በሚገባ፡ መፍ
ረድ፡ የማይችሉ፡ እንኳ፡ የማይገባቸውን፡
ጌትነት፡ አግኝተዋልና፡ ነገር፡ ግን፡ ከዚህ፡
በኋላ፡ ያለ፡ ሥራት፡ የተደረገውን፡ ነገር፡ እን
(፱) መረምራለን፤ ከዚህም፡ በኋላ፡ ያለ፡ ሁከት፡
መንግሥታችን፡ ጸንታ፡ የምትኖርበትን፡ ነገር፡
አሰብን፤ የተገለጠውንም፡ ፍርድ፡ በየዋህነት፡
(፲) እንፈርዳለን። የመቄዶን፡ ወገን፡ የሆነ፡ የሐ
መዳቱ፡ ልጅ፡ ሐማ፡ ግን፡ ከእውነት፡ ነገር፡
የወጣ፡ እንደ፡ መሆኑ ÷ ከፋርስ፡ ሥርዓትም፡
የወጣ፡ እንደ፡ መሆኑ፡ ለኛ፡ ቸርነት፡ ከማድረግ፡
እጅግ፡ የራቀ፡ ሆነ። እርሱም፡ በሕዝቡ፡ ላይ፡ (፲፩)
ሁሉ፡ በለሚልነትንና፡ ሹመትን፡ አግኝቶ፡ ከኛ፡
ጋር፡ ሲኖር፡ የተለየ፡ ሆነ፤ ይልቁንም፡ አባታ
ችን፡ እስከንለው፡ ድረስ፡ የመንግሥታችንም፡
ሁለተኛ፡ እስከንለው፡ ከዙፋናችንም፡ ጋር፡
በለሚልነትን፡ አግኝቶ፡ ይልቁንም፡ ሹመትን፡
አግኝቶ። ኩራትን፡ አበዛ፡ እንጂ፡ ዳግመኛ፡ (፲፪)
ይህ፡ አልበቃውም፤ ከመንግሥታችን፡ ያጠ
ጣን፡ ዘንድ፡ ሰውነታችንንም፡ ወደ፡ ጥፋት፡
ይወስድ፡ ዘንድ፡ አሰበ። በሁሉ፡ የሚጠቅ (፲፫)
መን፡ የሚያድነንን፡ የሚያገለግለንን፡ መርዶክ
ዮስን፡ ግን፡ ያለ፡ ነቀፋ፡ የመንግሥታችን፡
ተባባሪ፡ የምትሆን፡ አስቴርንም፡ ነገርን፡ በማ
ጣፈጥና፡ በብዙ፡ መተንኰል፡ ከወገኖቻቸው፡
ሁሉ፡ ጋር፡ ያጠፋቸው፡ ዘንድ፡ አልቻለም። በየዋ (፲፬)
ህነት፡ እንኖራለንና፡ ስለዚህ፡ ነገር፡ የፋርስን፡
መንግሥት፡ አገኘን ÷ እሱ፡ ግን፡ በመቄዶና
ውያን፡ ሥርዓት፡ ያጠፋን፡ ዘንድ፡ ወደደ።
የሐጋቸው፡ አንዋወር፡ በእውነት፡ ነው፡ (፲፭)
እንጂ፡ እኛ፡ ግን፡ ያጠፋቸው፡ ዘንድ፡ የወደደ፡
እስራኤልን፡ በኃጢአት፡ እንዳይደሉ፡ አገኘ
ናቸው። በእውነት፡ ከፍ፡ ያለ፡ ገናና፡ የሆነ፡ (፲፮)
የእግዚአብሔር፡ ልጆች፡ ናቸው፤ ከእኛ፡ አስ
ቀድሞ፡ ለነበሩ፡ ለአባቶቻችንና፡ ለእኛ፡ መን
ግሥትን፡ ያዘጋጀ፡ እኛንም፡ እንደ፡ ልቡናችን፡
ቅንነት፡ ከመከራ፡ ያዳነን፡ እግዚአብሔር፡ ሕያው፡
ነው። ነገር፡ ግን፡ ትውልዱ፡ የአጋግ፡ ወገን፡ የሆነ፡ (፲፯)
የሐማን፡ ትእዛዝ፡ የላከውንም፡ የመጽሐፉን፡
ቃል፡ ባትሰሙ፡ በጎ፡ ነገር፡ ታደርጋላችሁ።
እርሱ፡ ይህንን፡ ነገር፡ አስቦበታልና፡ ሁሉን፡ (፲፰)
የሚገዛ፡ እግዚአብሔር፡ ፈጥኖ፡ ፍዳውን፡ ስለ፡
ከፈለው፡ ከወገኖቹ፡ ሁሉ፡ ጋር፡ በሱሳ፡ አገር፡
አደባባይ፡ ተሰቀለ። ይህችን፡ መጽሐፍ፡ ዘር (፲፱)
ግታችሁ፡ ገልጣችሁ፡ በቦታው፡ ሁሉ፡ አሳዩ
አት፡ እስራኤልንም፡ በሥርዓታቸው፡ ጸንተው፡
ይኖሩ፡ ዘንድ፡ ተዉአቸው። አሥራ፡ ሁለተ (፳)
ኛው፡ ወር፡ የሚሆን፡ አዳር፡ በባተ፡ በአሥራ፡
ሦስተኛው፡ ቀን፡ ከዚያች፡ ቀን፡ ጀምሮ፡ እስ
ከዚች፡ ሰዓት፡ ድረስ፡ ቀድሞ፡ ባስጨነቋቸው፡
በመከራቸው፡ ወራት፡ እርዱአቸው። ከሁሉ፡ (፳፩)
የሚጸና፡ እግዚአብሔርም፡ ስለ፡ ጥፋታቸው፡
ፋንታ፡ ለተመረጡ፡ ወገኖች፡ ለእስራኤል፡
ተድላ፡ ደስታ፡ አደረገላቸው። እናንተም፡ (፳፪)
ስማችሁ፡ እንደ፡ ተጠራ፡ በበዓላችሁ፡ በተለ
የም፡ ቀን፡ እንደዚሁ፡ ተድላ፡ ደስታ፡ አድርጉ።
አሁንም፡ ከዚህ፡ በኋላ፡ ለፋርስ፡ ሰዎች፡ በጎ፡ (፳፫)
ነገር፡ ለሚያደርጉ፡ ለእስራኤል፡ ደኅንነትን፡
ይሆናል። እኛንም፡ ይወነጅሉ፡ ዘንድ፡ ለሚ
ወድዱ፡ ሰዎች፡ የጥፋታቸው፡ መታሰቢያ፡
ይሆናል። አገሩ፡ ሁሉ፡ በአራቱ፡ ማዕዘን፡ (፳፬)
እንዲህ፡ ያላደረገ፡ መንደሩም፡ ከተማው፡ ሁሉ፡
በእሳትና፡ በጦር፡ በመዓት፡ ይጠፋል፤ በወፎ
ችና፡ በአውሬዎችም፡ ፈጽሞ፡ ጥፋት፡ ይደረ
ጋል፡ እንጂ፡ ጥፋት፡ የሚደረግ፡ በሰው፡ ብቻ፡

፲፫፤ አይደለም ። አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ እን
ዲበቀሉ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ይዘጋጁ ፡ ዘንድ ፡ የደብ
ዳቤው ፡ ቅጅ ፡ በየአገሩ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
፲፬፤ ታወጀ ። ለንጉሡ ፡ አገልግሎት ፡ በተለዩ ፡
በፈጣን ፡ ፈረሶች ፡ የተቀመጡት ፡ መልእክተ
ኞች ፡ በንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ተርበትብተውና ፡
ቸኵለው ፡ ወጡ ፤ አዋጁም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡
ተነገረ ።
፲፭፤ መርዶክዮስም ፡ በሰማያዊና ፡ በነጭ ፡ ሐር ፡
የተሠራውን ፡ የንጉሡን ፡ የክብር ፡ ልብስ ፡
ለብሶ ፡ ታላቅም ፡ የወርቅ ፡ አክሊል ፡ ደፍቶ ፡
ከጥሩ ፡ በፍታና ፡ ከሐምራዊ ፡ ግምጃ ፡ የተሠራ ፡
መጐናጸፊያ ፡ ተጐናጽፎ ፡ ከንጉሡ ፡ ፊት ፡
ወጣ ፤ የሱሳም ፡ ከተማ ፡ ደስ ፡ አላት ፥ እልልም ፡
፲፮፤ አለች ። ለአይሁድም ፡ ብርሃንና ፡ ደስታ ፡ ተድ
፲፯፤ ላና ፡ ክብርም ፡ ሆነ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝና ፡
አዋጅ ፡ በደረሰበት ፡ አገርና ፡ ከተማ ፡ ሁሉ ፡
ለአይሁድ ፡ ደስታና ፡ ተድላ ፥ የግብዣም ፡ ቀን ፡
መልካምም ፡ ቀን ፡ ሆነ ። አይሁድንም ፡ መፍ
ራት ፡ ስለ ፡ ወደቀባቸው ፡ ከምድር ፡ አሕዛብ ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ አይሁድ ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ አዳር ፡ በሚባለውም ፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡
ወር ፡ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፥
የንጉሡ ፡ ትእዛዝና ፡ አዋጅ ፡ ሊፈጸምበት ፡ በነ
በረው ፡ ቀን ፥ የአይሁድ ፡ ጠላቶች ፡ ሊሠለጥ
ኑባቸው ፡ በነበረው ፡ ቀን ፥ አይሁድ ፡ በጠላቶ
ቻቸው ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥኑ ፡ ነገሩ ፡ ተገለበጠ ።
፪፤ አይሁድም ፡ ክፉታቸውን ፡ በሚሹት ፡ ሰዎች ፡
ላይ ፡ እጃቸውን ፡ ይዘረጉ ፡ ዘንድ ፡ በንጉሡ ፡
በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ በነበሩ ፡ ከተሞ
ቻቸው ፡ ውስጥ ፡ ተሰበሰቡ ፤ እነርሱንም ፡ መፍ
ራት ፡ በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ነበርና ፡
እነርሱን ፡ የሚቃወም ፡ ሰው ፡ አልነበረም ።
፫፤ መርዶክዮስን ፡ መፍራት ፡ በላያቸው ፡ ስለ ፡
ወደቀ ፡ በየአገሩ ፡ የነበሩ ፡ አዛውንትና ፡ ሹማ
ምቶች ፡ አለቆችም ፥ የንጉሡንም ፡ ሥራ ፡ የሚ
፬፤ ሠሩቱ ፡ ሁሉ ፡ አይሁድን ፡ አገዙ ። ያ ፡ ሰው ፡
መርዶክዮስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ እያለ ፡ ስለ ፡ ሄደ ፡
በንጉሡ ፡ ቤት ፡ ታላቅ ፡ ሆኖ ፡ ነበርና ፥ የመር
ዶክዮስም ፡ ዝና ፡ በየአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተሰምቶ ፡
፭፤ ነበርና ። አይሁድም ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ሁሉ ፡
በሰይፍ ፡ እየመቱ ፡ ገደሉአቸው ፥ አጠፉአቸ
ውም ፤ በሚጠሉአቸውም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወደዱ ፡
፮፤ አደረጉባቸው ። አይሁድም ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡
አምስት ፡ መቶ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፡ አጠ
፯፤፰፤ ፉም ። ፈርሰኔስ ፥ ደልፎን ፥ ፋስጋ ፥ ፋረዳታ ፥
፱፤ በርያ ፥ ሰርበክ ፥ መርመሲማ ፥ ሩፋዮስ ፥ አርሳ
፲፤ ዮስ ፥ ዛቡታዮስ ፡ የሚባሉትን ፥ የሐመዳቱን ፡
ልጅ ፡ የአይሁድን ፡ ጠላት ፡ አሥሩን ፡ የሐማን ፡
ልጆች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡
እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ።
፲፩፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በሱሳ ፡ ግንብ ፡ የተገደሉት ፡
ሰዎች ፡ ቍጥር ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ መጣ ። ንጉ ፲፪፤
ሡም ፡ ንግሥቲቱን ፡ አስቴርን ፡— አይሁድ ፡
በሱሳ ፡ ግንብ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ሰዎችንና ፡
አሥሩን ፡ የሐማ ፡ ልጆች ፡ ገደሉ ፡ አጠፉአቸ
ውም ፤ በቀሩትስ ፡ በንጉሡ ፡ አገሮች ፡ እንዴት ፡
አድርገው ፡ ይሆን ! አሁንስ ፡ ልመናሽ ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? ይሰጥሻል ፤ ሌላስ ፡ የምትሺው ፡
ምንድር ፡ ነው ? ይደረጋል ፡ አላት ። አስቴ ፲፫፤
ርም ፡— ንጉሡን ፡ ደስ ፡ ቢያሰኘው ፡ በሱሳ ፡
የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ተደረገው ፡
ትእዛዝ ፡ ነገ ፡ ደግሞ ፡ ያድርጉ ፤ አሥሩም ፡
የሐማ ፡ ልጆች ፡ በግንድ ፡ ላይ ፡ ይሰቀሉ ፡ አለች ።
ንጉሡም ፡ ይህ ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ አዋ ፲፬፤
ጅም ፡ በሱሳ ፡ ተነገረ ፤ አሥሩንም ፡ የሐማን ፡
ልጆች ፡ ሰቀሉ ። በሱሳም ፡ የነበሩ ፡ አይሁድ ፡ ፲፭፤
አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ አራተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ደግሞ ፡ ተሰብስበው ፡ በሱሳ ፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ያህል ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረ
ጉም ።
የቀሩትም ፡ በንጉሡ ፡ አገር ፡ ያሉ ፡ አይሁድ ፡ ፲፮፤
ተሰብስበው ፡ ለሕይወታቸው ፡ ቆሙ ፥ ከጠላቶ
ቻቸውም ፡ ዐረፉ ፤ ከሚጠሉአቸውም ፡ ሰባ ፡
አምስት ፡ ሺህ ፡ ገደሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዝበ
ዛው ፡ እጃቸውን ፡ አልዘረጉም ። አዳር ፡ በሚ ፲፯፤
ባለው ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ ቀን ፡ ይህ ፡
ተደረገ ፤ በአሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ፥
የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉ ። በሱሳ ፡ ፲፰፤
የነበሩት ፡ አይሁድ ፡ ግን ፡ በአሥራ ፡ ሦስተኛ
ውና ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ተሰበሰቡ ፤
በአሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ዐረፉ ፥ የመ
ጠጥና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፡ አደረጉት ። ስለዚ ፲፱፤
ህም ፡ በመንደሮችና ፡ በልተመሸጉ ፡ ከተሞች ፡
የሚኖሩ ፡ አይሁድ ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ወር ፡
አሥራ ፡ አራተኛውን ፡ ቀን ፡ የደስታና ፡ የመ
ጠጥ ፡ የመልካምም ፡ ቀን ፥ እርስ ፡ በርሳቸ
ውም ፡ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉ
ታል ።
መርዶክዮስም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፈ ፥ በንጉ ፳፤
ሡም ፡ በአርጤክስስ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ በቅርብና ፡
በሩቅ ፡ ወዳሉት ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ደብዳቤዎ
ችን ፡ ላከ ። በየዓመቱም ፡ አዳር ፡ በሚባለው ፡ ፳፩፤
ወር ፡ አሥራ ፡ አራተኛውና ፡ አሥራ ፡ አምስተ
ኛው ፡ ቀን ፥ አይሁድ ፡ ከጠላቶቻቸው ፡ ዕረ ፳፪፤
ፍትን ፡ ያገኙበት ፡ ቀን ፥ ወሩም ፡ ከኀዘን ፡
ወደ ፡ ደስታ ፡ ከልቅሶም ፡ ወደ ፡ መልካም ፡
ቀን ፡ የተለወጠበት ፡ ወር ፡ ሆኖ ፡ ይጠብቁት ፡
ዘንድ ፥ የግብዣና ፡ የደስታም ፡ ቀን ፥ እርስ ፡
በርሳቸውም ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጣጡበትና ፡ ለድ
ሆች ፡ ስጦታ ፡ የሚሰጡበት ፡ ቀን ፡ ያደርጉት ፡
ዘንድ ፡ አዘዛቸው ። አይሁድም ፡ ለመሥራት ፡ ፳፫፤
የጀመሩትን ፥ መርዶክዮስም ፡ የጻፈላቸውን ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ተቀበሉት ፤ አጋጋዊው ፡ የሐ ፳፬፤
መዳቱ ፡ ልጅ ፡ የአይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ጠላት ፡ ሐማ ፡

አይሁድን ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተተንኰሎ ፡ ነበር ፤
ሊደመስሳቸውና ፡ ሊያጠፋቸውም ፡ ፋር ፡ የሚ
፳፭፤ ባል ፡ ዕጣ ፡ ጥሎ ፡ ነበር ። አስቴርም ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ፊት ፡ በገባች ፡ ጊዜ ፡ በአይሁድ ፡ ላይ ፡
የተተነኰለው ፡ ክፉ ፡ ተንኰል ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡
እንዲመለስ ÷ እርሱና ፡ ልጆቹም ፡ በግንድ ፡
ላይ ፡ እንዲሰቀሉ ፡ በደብዳቤው ፡ አዘዘ ።
፳፮፤ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ፋር ፡
ስም ፡ ፋሪም ፡ ተባሉ ። በዚህም ፡ ደብዳቤ ፡
ስለ ፡ ተጻፈው ፡ ቃል ፡ ሁሉ ÷ ስላዩትና ፡ ስላገ
፳፯፳፰፤ ኙአቸውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ አይሁድ ፡ እነዚህን ፡
ሁለት ፡ ቀኖች ፡ እንደ ፡ ጽሕፈቱና ፡ እንደ ፡
ጊዜው ፡ በየዓመቱ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ እነዚ
ህም ፡ ቀኖች ፡ በየትውልዳቸውና ፡ በየወገና
ቸው ፡ በየአገራቸውም ፡ በየከተማቸውም ፡ የታ
ሰቡና ፡ የተከበሩ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ እነዚህም ፡
የፋሪም ፡ ቀኖች ፡ በአይሁድ ፡ ዘንድ ፡ እንዳይ
ሻሩ ÷ መታሰቢያቸውም ፡ ከዘራቸው ፡ እንዳይቈ
ረጥ ÷ በራሳቸውና ፡ በዘራቸው ፡ ወደ ፡ እነር
ሱም ፡ በተጠጉት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እንዳይቀር ፡
ሥርዓት ፡ አድርገው ፡ ተቀበሉ ።
፳፱፤ የአቢካኢልም ፡ ልጅ ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴርና ፡
አይሁዳዊው ፡ መርዶክዮስ ፡ ይህችን ፡ ስለ ፡
ፋሪም ፡ የምትናገረውን ፡ ሁለተኛይቱን ፡ ደብ
ዳቤ ፡ በሥልጣናቸው ፡ ሁሉ ፡ ያጸኑአት ፡ ዘንድ ፡
፴፤ ጻፉ ። ደብዳቤዎቹንም ፡ በአርጤክስስ ፡ መንግ
ሥት ፡ በመቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባቱ ፡ አገሮች ፡ ወዳሉ ፡
አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ በሰላምና ፡ በእውነት ፡ ቃል ፡
፴፩፤ ላኩ ። እነዚህንም ፡ የፋሪም ፡ ቀኖች ÷ አይሁ
ዳዊው ፡ መርዶክዮስና ፡ ንግሥቲቱ ፡ አስቴር ፡
እንዳዘዙ ÷ ለራሳቸውና ፡ ለዘራቸውም ፡ የጾማ
ቸውንና ፡ የልቅሶአቸውን ፡ ነገር ፡ ለማክበር ፡
እንደ ፡ ተቀበሉ ÷ በየጊዜያቸው ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡
፴፪፤ ጻፉ ። የአስቴርም ፡ ትእዛዝ ፡ ይህን ፡ የፋሪምን ፡
ነገር ፡ አጸና ፤ በመጽሐፍም ፡ ተጻፈ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ንጉሡም ፡ አርጤክስስ ፡ በምድርና ፡ በባሕር ፡
፪፤ ደሴቶች ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ጣለ ። የኃይሉና ፡ የብ
ርታቱም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡም ፡ እስከ ፡ ምን ፡
ድረስ ፡ እንዳከበረው ፡ የመርዶክዮስ ፡ ክብር ፡
ታላቅነት ÷ በሚዶንና ፡ በፋርስ ፡ ነገሥታት ፡
፫፤ ታሪክ ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈ ፡ አይደለምን ? አይ
ሁዳዊውም ፡ መርዶክዮስ ፡ ለንጉሡ ፡ ለአርጤ
ክስስ ፡ በማዕርግ ፡ ሁለተኛ ፡ ነበረ ፤ በአይሁድም ፡
ዘንድ ፡ የከበረ ÷ በብዙ ፡ ወንድሞችም ፡ ዘንድ ፡
የተወደደ ÷ ለሕዝቡም ፡ መልካምን ፡ የፈለገ ÷
ለዘሩም ፡ ሁሉ ፡ በደኅና ፡ የተናገረ ፡ ነበረ ።
መርዶክዮስም ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ በእግዚአብ ፬፤
ሔር ፡ ፈቃድ ፡ ተደረገ ። የዚያ ፡ ሕልም ፡ ጊዜው ፡ ፭፤
አላለፈምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያየሁት ፡ የሕል
ሚን ፡ ነገር ፡ አሰብሁ ፡ አለ ። ፈሳሽ ፡ የሆነች ፡ ፮፤
ያች ፡ ትንሽ ፡ የውኃ ፡ ምንጭ ÷ የዐሐይ ፡ ብር
ሃን ፡ የወጣላት ፡ ብዙው ፡ ውኃም ፡ የተገኘላት ÷
ንጉሥ ፡ ያገባት ፡ ንግሥትም ፡ ያደረጋት ፡ አስ
ቴር ፡ ናት ። እነዚያ ፡ ሁለቱም ፡ እባቦች ፡ ሐማና ፡ ፯፤
እኔ ፡ ነን ። የእስራኤልን ፡ ስም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ፰፤
የተሰበሰቡትም ፡ አሕዛብ ፡ ናቸው ። ወደ ፡ እግ ፱፤
ዚአብሔር ፡ የጮሁ ፡ ከመከራውም ፡ የዳኑ ፡
ወገኖቹ ፡ እስራኤል ፡ ናቸው ። እግዚአብሔር ፡
ወገኖቹን ፡ ከመከራው ፡ አዳናቸው ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ አዳነን ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ያልተ
ደረገ ፡ ብዙ ፡ ድንቅ ፡ ታምራትን ፡ አደረገ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሁለት ፡ ዕጣ ፡ አደረገ ፤ አንዱ ፡ ፲፤
ዕጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ የእስራኤል ፡
ዕጣ ፡ ነው ÷ ሁለተኛውም ፡ ዕጣ ፡ የአሕዛብ ፡
ነው ፤ እኛም ፡ ዕጣዎች ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚ ፲፩፤
ደረግበት ፡ ሰዓት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡
በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ደረሱ ። እግዚአብ ፲፪፤
ሔርም ፡ ወገኖቹ ፡ እስራኤልን ፡ አሰባቸው ÷
ማደሪያዎቹ ፡ እስራኤልንም ፡ ከኃጢአት ፡ አነ
ጻቸው ። እነዚያም ፡ ቀኖች ፡ እንደዚህ ፡ ሆኑ ፡ ፲፫፤
በአዳር ፡ ወር ፡ ይህ ፡ ወር ፡ በበተ ፡ በአሥራ ፡
አምስተኛውና ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ተሰ
ብስበው ፡ ለዘላለሙ ፡ ባላ ፡ ዘመናቸው ፡ በወገ
ኖቹ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የሚ
ያደርጉባቸው ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ጰጠሎሚዎስና ፡ ቀለዮጳጥራ ፡ በነገሡ ፡ በአ
ራተኛው ፡ ዓመት ÷ ካህንና ፡ ሌዊ ፡ ነኝ ፡ ያለው ፡
ዘሲጠዮስና ፡ ልጁ ፡ ጰጠሎሚዎስ ÷ በኢየሩሳ
ሌም ፡ ከሚኖሩት ፡ አንዱ ፡ የጰጠሎሚዎስ ፡
ልጅ ፡ ሊሲማኮስ ፡ ተረጎማት ፡ ያሏትን ፡ የፋሪ
ምን ፡ መልእክት ፡ አመጡ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ቀዳማዊ ።

በሞዓባውያንና ፡ በሚዶናውያን ፡ መንግሥት ፡ መቃብያን ፡ የተናገሩት ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ስሙ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ የሚባል ፡ ኃጢአትንም ፡
የሚወዳት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበር ፡ በፈረሶቹ ፡
ብዛት ፡ ከሥልጣኑ ፡ በታች ፡ በጭፍራዎቹም ፡
ጽናት ፡ ይመካ ፡ ነበር ።
፪፤ የሚያመልካቸውና ፡ የሚሰግድላቸው ፡ በሌ
ሊት ፡ በመዓልትም ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋላ
ቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ብዙ ፡ ካህ
ናት ፡ ነበሩት ።
፫፤ እሱ ፡ ግን ፡ በልቡናው ፡ ድንቁርና ፡ እነሳቸው ፡
ጽናትና ፡ ኃይልን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመስለው ፡
ነበር ።
፬፤ በልቡም ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ እነሳቸው ፡ ሥልጣ
ንን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ።
፭፤ ዳግመኛም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸው ፡ የተመ
ኘውንም ፡ ሁሉ ፡ ሥልጣን ፡ የሚሰጡት ፡ ይመ
ስለው ፡ ነበር ።
፮፤ እርሱም ፡ ቀንና ፡ ሌሊት ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ
ላቸው ፡ ነበር ።
፯፤ ጣዖታቱን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ካህናትን ፡ ሾመ ።
፰፤ ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕት ፡ እነሳቸው ፡
እየበሉ ፡ ሌሊትና ፡ ቀን ፡ ጣዖቶቹ ፡ የሚበሉ ፡
አስመስለው ፡ ይነግሩት ፡ ነበር ።
፱፤ ዳግመኛ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠውተው ፡ ይበሉ ፡
ዘንድ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ እንደነሳቸው ፡ ያተጉ ፡
ነበረ ። ዳግመኛም ፡ እነሳቸው ፡ መሥዋዕት ፡
ሠውተው ፡ እንደነሳቸው ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡
ዘንድ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡ ያተጉ ፡ ነበር ።
፲፤ እሱ ፡ ግን ፡ በማይረባ ፡ በማይጠቅም ፡ ጣዖት ፡
ይታመን ፡ ነበር ።
፲፩፤ በውቀቱ ፡ ማነስና ፡ በልቡ ፡ ድንቁርና ፡ የፈጠ
ሩት ፡ እነሳቸው ፡ የሚመግቡት ፡ እነሳቸውም ፡
የሚያነግሡት ፡ ይመስለው ፡ ነበር ፡ ካለመኖር ፡
ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ በነፍስ ፡ በሥጋ ፡
የፈጠረው ፡ ፈጣሪውን ፡ እንዳያውቅ ፡ አማል
ክት ፡ ሳይሆኑ ፡ አማልክት ፡ ካላቸው ፡ ከሱ ፡
ጋራ ፡ ተፈርዶባቸው ፡ ለዘለዓለም ፡ ወደ ፡ ገሃ
ነመ ፡ እሳት ፡ ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡
መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረውን ፡ ፈጣሪውን ፡
እሱ ፡ ከወገኖቹ ፡ ጋራ ፡ እንዳያውቅ ፡ ሰይጣን ፡
ልቡናውን ፡ አደንቁሮታልና ፡ የፈጠሩት ፡ ይመ
ስለው ፡ ነበር ።
፲፪፤ መቼም ፡ መቼም ፡ ደኅኖች ፡ አይደሉምና ፡
ሙታን ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።
፲፫፤ የሚያስታቸው ፡ የሰይጣን ፡ ሥልጣን ፡ በዚያ ፡
በጣዖቱ ፡ ምስል ፡ ያድራልና ፡ የልቡናቸውንም ፡
ፈቃድ ፡ ይነግራቸዋልና ፡ እንደ ፡ ወደዱም ፡ ይገ
ልጥላቸዋልና ፡ ባመኑባቸው ፡ ልቡናቸውም ፡
እንደ ፡ አመድ ፡ የሆነ ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ በሚ
ታመኑባቸው ፡ በጣዖቶቹ ፡ ይፈረድባቸዋል ።
ያሰቡትንም ፡ እንደ ፡ ፈጻመላቸው ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ፲፬፤
ያደንቃሉ ፡ እነርሳቸውም ፡ ከበሕርያቸው ፡ የተ
ወለዱ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆ
ቻቸውን ፡ እስኪሠዉ ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የሴቶች ፡
ልጆቻቸውንና ፡ የወንዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ደም ፡
እስኪያፈሱ ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ ፈቃዱን ፡ ያደ
ርጉለታል ።
እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለ ፡ ፲፭፤
በት ፡ እሱ ፡ መከራ ፡ ወደሚቀበልበት ፡ እንደሱ ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ ያወርዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰይጣን ፡
ክፉ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ለመፈጸም ፡ መሥዋዕቱን ፡
አጣጥሞላቸዋልና ፡ አላሳዘኗቸውም ።
ያ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ግን ፡ ትዕቢተኛ ፡ ነበር ፡ በወን ፡ ፲፮፤
ዶች ፡ አምሳል ፡ የተሠሩ ፡ አምሳ ፡ በሴቶች ፡
አምሳል ፡ የተሠሩ ፡ ኻያ ፡ ጣዖቶች ፡ ነበሩት ።
ጥቅም ፡ በሌላቸው ፡ በነዚያ ፡ በጣዖታቱም ፡ ፲፯፤
ይመካ ፡ ነበር ፡ ጧትና ፡ ማታ ፡ መሥዋዕት ፡ እየ
ሠዋ ፡ ፈጽሞ ፡ ያከብራቸው ፡ ነበር ።
ሰዎችንም ፡ ለጣዖቱ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ፲፰፤
ዘንድ ፡ ያዛቸው ፡ ነበር ፡ እሱም ፡ ከዚያች ፡ ከረ
ከሰች ፡ መሥዋዕት ፡ ይበላ ፡ ነበር ፡ ከመሥዋዕቱ ፡
ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሌሎችንም ፡ ሰዎች ፡ ያዛቸው ፡
ነበር ፡ ይልቁንም ፡ ለክፉት ፡ ይተናከል ፡ ነበር ።
የብረትና ፡ የናስ ፡ የእርሳስም ፡ ለሆኑ ፡ ተመት ፡ ፲፱፤
ተው ፡ ለተሠሩ ፡ ጣዖታቱ ፡ አምስት ፡ ቤት ፡ አሠ
ራላቸው ።
በብርና ፡ በወርቅም ፡ አስጌጣቸው ፡ በቤቱ ፡ ፳፤
ዙሪያ ፡ መጋረጃ ፡ አስጋረደላቸው ፡ ድንኳንም ፡
አስተከለላቸው ።
በዚያ ፡ ጠባቂዎችን ፡ ሾመላቸው ፡ የሰቡ ፡ ፳፩፤
አሥር ፡ በሬችን ፡ አሥር ፡ መሲናዎች ፡ ላሞ
ችን ፡ የሰቡ ፡ አሥር ፡ የበግ ፡ ሙክቶችን ፡ የመ
ሰኑ ፡ አሥር ፡ ፍየሎችን ፡ ክንፍ ፡ ካላቸው ፡ ከወ
ፎች ፡ ጋራ ፡ ለጣዖታቱ ፡ ዘወትር ፡ ዓርባ ፡ ይሠ
ዋላቸው ፡ ነበር ።
ለሱ ፡ ግን ፡ ጣዖታቱ ፡ የሚበሉ ፡ ይመስለው ፡ ፳፪፤
ነበር ፡ አምሳ ፡ ፊቀን ፡ ወይን ፡ በዘይት ፡ የታሸ ፡
አምሳ ፡ ወጪት ፡ ስንዴን ፡ ያቀርብላቸው ፡
ነበር ።
ካህናቱንም ፡ ወስዳችሁ ፡ ስጡቸው ፡ ፈጣሪዎቹ ፡ ፳፫፤
ያረድሁላቸውን ፡ ሥጋ ፡ ይብሉ ፡ ያቀረብሁላቸ
ውንም ፡ ወይን ፡ ይጠጡ ፡ ባይበቃቸውም ፡ እኔ ፡
እጨምርላቸዋለሁ ፡ አላቸው ።
ከዚያች ፡ ከረከሰች ፡ መሥዋዕትም ፡ ይበሉ ፡ ፳፬፤
ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉን ፡ ያዝዝ ፡ ነበር ።

፳፭ እሱ ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ትንኰሉ ፡ የማይሠዋም ፡ የማይሰግድም ፡ እንዳለ ፡ ለይተው ፡ አውቀው ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ በራቱም ፡ በእሳትና ፡ በሰይፍ ፡ ይቀጡት ፡ ዘንድ ፡ ገንዘቡን ፡ ይበረብሩት ፡ ዘንድ ፡ ቤቱንም ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉት ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ይወስዱበት ፡ ዘንድ ፡ በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ የሚገኙ ፡ ጭፍራዎቹን ፡ ላከ ።

፳፮ እነሳቸው ፡ ደጋጎችና ፡ ታላላቆች ፡ ናቸውና ፡ በቸርነታቸውም ፡ እኛን ፡ ፈጥረዋልና ፡ ፈጣሪዎቹን ፡ ከላመለከ ፡ ለፈጣሪዎቹ ፡ መሥዋዕት ፡ ከልሠዋ ፡ ለርሱም ፡ እኔ ፡ ቅጣትና ፡ መከራን ፡ አሳየዋለሁ ።

፳፯ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ ሰሌ ፡ የሆነ ፡ ባሕርንም ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይንም ፡ ከዋክብትንም ፡ ዝናማትንና ፡ ነፋሳትንም ፡ ለኛ ፡ ምግብ ፡ ሊሆን ፡ ጽጋብም ፡ ሊሆነን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንም ፡ ፈጥረዋልና ፡ እሱንም ፡ እኔ ፡ ቅጣትና ፡ መከራን ፡ አሳየዋለሁ ።

፳፰ የማያመልኳቸው ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ መከራ ፡ ይቀጣሉ ፡ አይራሩላቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩ ከነገደ ፡ ብንያም ፡ የተወለደ ፡ ስሙ ፡ መቃቢስ ፡ የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበረ ፤

፪ መልከ ፡ መልካም ፡ ፈጽመውም ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ሦስት ፡ ልጆች ፡ ነበሩት ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ በዚያች ፡ በጺሩጺይዳን ፡ ግዛት ፡ የምትሆን ፡ በምድያምና ፡ በሜዶን ፡ አገር ፡ መወደድ ፡ ነበራቸው ።

፫ ባገኛቸውም ፡ ጊዜ ፡ ንጉሡ ፡ እንዳዘዘ ፡ ለጺሩጺይዳን ፡ ፈጣሪዎች ፡ አትሰግዱምን ፡ መሥዋዕትስ ፡ አትሠዉምን ።

፬ እምቢ ፡ ብትሉ ፡ ግን ፡ ይዘን ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ እንወስዳችኋለን ፡ ንጉሡም ፡ እንዳዘዘ ፡ ገንዘባችሁን ፡ ሁሉ ፡ እናጠፋለን ።

፭ መልከ ፡ መልካም ፡ የሆኑ ፡ እነዚያ ፡ ጕልማሶች ፡ እኛስ ፡ የምንሰግድለት ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ በውስጢ ፡ ያለውንና ፡ ባሕርንም ፡ ጨረቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ደመናትና ፡ ከዋክብትንም ፡ የፈጠረ ፡ ያባታችን ፡ ፈጣሪ ፡ አለ ፡ እኛ ፡ የምናመልከው ፡ የምናምንበትም ፡ እውነተኛ ፡ ፈጣሪ ፡ እርሱ ፡ ነው ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።

፮ እነዚህም ፡ የንጉሡ ፡ ብላቴኖች ፡ አራት ፡ ናቸው ፡ ጋሻ ፡ ጦራቸውን ፡ የሚሸከሙ፡ አሽከሮቻቸውም ፡ መቶ ፡ ናቸው ።

፯ እለዚህንም ፡ ቅዱሳን ፡ ይይዟቸው ፡ ዘንድ ፡ በወደዱ ፡ ጊዜ ፡ ከኛቸው ፡ አመለጡ ፡ የነከቸውም ፡ የለም ፡ እነዚያ ፡ ጕልማሶች ፡ በኃይል ፡ ፈጽሞ ፡ አርበኞች ፡ ናቸውና ፡ ጋሻ ፡ ጦራቸውን ፡ ይዘው ፡ ሄዱ ።

፰ ከነርሳቸውም ፡ አንቆ ፡ ግስላ ፡ የሚገድል ፡ ነበር ፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ዶሮ ፡ ያንቀው ፡ ነበር ።

፱ ከነርሳቸውም ፡ ባንዲት ፡ ደንጊያ ፡ ወይም ፡ ባንድ ፡ ጊዜ ፡ በበትር ፡ መትቶ ፡ አንበሳ ፡ የሚገድል ፡ ነበር ።

፲ ከነርሳቸውም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ ባንድ ፡ ሰይፍ ፡ መትቶ ፡ መቶ ፡ ሰው ፡ የሚገድል ፡ ነበር ፡ ስማቸው ፡ አደናቸውም ፡ እንዲህ ፡ ነበር ፡ በባቢሎንና ፡ በምዕብ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የተጠራ ፡ ነበር ።

፲፩ በኃይልም ፡ አርበኞች ፡ ነበሩ ፡ የነገር ፡ መወደድና ፡ ደም ፡ ግባትም ፡ ነበራቸው ።

፲፪ ዳግመኛም ፡ የመልካቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ድንቅ ፡ ነበር ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላመለኩት ፡ ሞትንም ፡ ስላልፈሩት ፡ ከሁሉ ፡ የምትበልጥ ፡ የልቡናቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ናት ።

፲፫ ጭፍራዎችንም ፡ በስፈሩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ይይዟቸው ፡ ዘንድ ፡ የቻለ ፡ የለም ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ ከፍ ፡ ወዳለ ፡ ተራራ ፡ ወጥተው ፡ አመለጡ ።

፲፬ እነዚያም ፡ ጭፍሮች ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመልሰው ፡ ያምባውን ፡ በር ፡ ዘጉ ፡ እነዚያን ፡ አርበኞች ፡ መቃብያንን ፡ ካላመጣችኋቸው ፡ ከተማችሁን ፡ በእሳት ፡ እናቃጥላታለን ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ልከን ፡ አገራችሁን ፡ እናጠፋለን ፡ ብለው ፡ ሕዝቡን ፡ አስፈራሯቸው ።

፲፭ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ያገሩ ፡ ሰዎች ፡ ባለጸጎችና ፡ ድሆች ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶችም ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅና ፡ ባልቴቶችም ፡ ሁሉም ፡ ወጥተው ፡ አንድነት ፡ ጮሁ ፡ እንገታቸውንም ፡ ወደ ፡ ተራራ ፡ አቀኑ ፡ እኛን ፡ አታጥፉን ፡ አገራችንንም ፡ አታጥፉብን ፡ ብለው ፡ ወደነሳቸው ፡ ጮሁ ።

፲፮ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አንድነት ፡ አለቀሱ ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ የተነሣ ፡ ፈሩ ።

፲፯ ፊታቸውን ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ መልሰው ፡ እጃቸውንም ፡ ዘርግተው ፡ አንድነት ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመኑ ፡ አቤቱ ፡ ትእዛዝህንና ፡ ሕግህን ፡ ያፈረሱ ፡ እነዚህን ፡ ሰዎች ፡ እንቢ ፡ እንበላቸውን ።

፲፰ በብርና ፡ በወርቅ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ በሠራው ፡ በደንጊያና ፡ በእንጨት ፡ አመነ ፡ እንጂ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ ሕግህን ፡ ያላመነ ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡ ቃል ፡ እንሰማ ፡ ዘንድ ፡ አንወድም ፡ አሉ ።

፲፱ የምታድንና ፡ የምትገድል ፡ አንተ ፡ ፈጣሪው ፡ ሳለህ ፡ ራሱንም ፡ እነርሱ ፡ እንደፈጠሩት ፡ ያደርጋል ፡ እርሱስ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ የሚያፈስ ፡ የሰውንም ፡ ሥጋ ፡ የሚበላ ፡ ነው ።

፳ እኛ ፡ ግን ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡ ፊት ፡ እናይ ፡ ዘንድ ፡ ቃሉንም ፡ እንሰማ ፡ ዘንድ ፡ አንወድም ፡ አሉ ።

፳፩ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ ከዘገከን ፡ ወደሱ ፡ እንሄዳለን ፡ ባንተ ፡ ስላመን ፡ ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡ አሳልፈን ፡ እንሰጣለን ፡ ለፈጣሪዎቹ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ ባለ ፡ ጊዜም ፡ የዚያን ፡ የወንጀለኛ ፡ ቃል ፡ አንሰማም ።

፳፪ ፈቃድህን ፡ ያደረጉ ፡ በሕግህም ፡ ጸንተው ፡ የኖሩ ፡ ቸላሊትና ፡ ልቡናንም ፡ የምትመረምር ፡ አቤቱ ፡ የአባቶቻችን ፡ የአብርሃም ፡ የይስሐቅ ፡

የያዕቆብ ፡ ፈጣሪ ፡ እኛ ፡ ግን ፡ እንተን ፡ እመን ።
፳፫ የሰው ፡ ልቡና ፡ መርምረህ ፡ ኃጥኡንና ፡ ጻድ
ቁን ፡ ትረዳዋለህ ፡ የሚሠወርህም ፡ የለ ፡ የተሸ
ሸገውም ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ።
፳፬ እኛ ፡ ግን ፡ ከንተ ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ፈጣሬ ፡ የለንም ።
፳፭ ስለ ፡ ከበረ ፡ ስምህ ፡ ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡
እንሰጥ ፡ ዘንድ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ በምንገዛ
ልህ ፡ ሥራ ፡ ኃይልን ፡ ጽናትን ፡ መጠጊያን ፡
ሁነን ።
፳፮ እስራኤልም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አገር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡
የያዕቆብን ፡ ልመና ፡ ሰማህ ፡ አሁንም ፡ የከበ
ርህ ፡ አምላክ ፡ እንለምንሃለን ።
፳፯ መልካቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ሁለቱም ፡ ሰዎች ፡
በፊታቸው ፡ ቁመው ፡ በታይዋቸው ፡ ጊዜ ፡
እንደ ፡ መብረቅ ፡ የሚያስፈሩ ፡ የእሳት ፡ ሰይ
ፎች ፡ ወርደው ፡ አንገታቸውን ፡ ቆርጠው ፡ በገ
ደሏቸው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡
ደኅነኞች ፡ ሁነው ፡ ተነሡ ።
፳፰ የመልካቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡
ሆነ ፡ ከፀሐይም ፡ ይልቅ ፡ አበሩ ፡ ከቀደመውም ፡
ይልቅ ፡ ያማሩ ፡ ሆኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ የልዑል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባሮች ፡ አብያ ፡
ሲላ ፡ ፈንቶስ ፡ ሞተው ፡ የተነሡ ፡ እነዚህን ፡
በፊታችሁ ፡ እንዳያችሁ ፡ ከሞታችሁ ፡ በኋላ ፡
እንደዚሁ ፡ ትነሣ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ ፊታች
ሁም ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡
ይበራል ።
፪ ከነዚያ ፡ ሰዎችም ፡ ጋራ ፡ ሂደው ፡ በዚያ ፡ ሰማ
ዕትነትን ፡ ተቀበሉ ።
፫ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ለመኑ ፡ አመሰገኑ ፡ ለእግዚአብ
ሔርም ፡ ሰገዱ ፡ ሞት ፡ አላስፈራቸውም ፡ የን
ጉሡም ፡ ቅጣት ፡ አላስፈራቸውም ።
፬ ወደነዚያ ፡ ብላቴኖችም ፡ ሄዱ ፡ ክፉት ፡ እንደ
ሌለው ፡ በግ ፡ ሆኑ ፡ እንጂ ፡ አላስፈሩዋቸውም ፡
ወደነሱም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ይዘው ፡ መቷቸው ፡
አሥረውም ፡ ገረፏቸው ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡
አድርሰው ፡ በፊቱ ፡ አቆሟቸው ።
፭ ንጉሡም ፡ እናንተ ፡ እምቢተኞች ፡ ለፈጣሪዎቼ ፡
መሥዋዕት ፡ ሠውታችሁ ፡ እንዴት ፡ አትሰግ
ዱላቸውም ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
፮ ከኃጢአት ፡ የነጹ ፡ የከበሩ ፡ የተመረጡ ፡ ደስ ፡
ያላቸው ፡ ዋጋው ፡ ድንቅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡ ዕን
ቍም ፡ የሚያበሩ ፡ እነዚያ ፡ ወንድማማቾች ፡
ሲላና ፡ አብያ ፡ ፈንቶስም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ መለ
ሱለት ።
፯ ቻነፈር ፡ የሆነ ፡ ያንን ፡ ንጉሥ ፡ እኛስ ፡ ዕውቀ
ትና ፡ ልቡና ፡ ለሌላቸው ፡ ለረከሱ ፡ ጣዖቶች ፡
አንሰግድም ፡ አንሠዋም ፡ አሉት ።
፰ ዳግመኛም ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ለሠ
ራቸው ፡ ድንጋይና ፡ እንጨት ፡ ለሆኑ ፡ ልቡናና ፡
ነፍስ ፡ እውቀትም ፡ ለሌላቸው ፡ ወዳጃቸውን ፡
ለማይጠቅሙ ፡ ጠላቶቻቸውንም ፡ ለማይገዱ ፡
ጣዖታት ፡ አንሰግድም ፡ አሉት ።
ንጉሡም ፡ እንዲህ ፡ ለምን ፡ ታደርጋላችሁ ፡ ፱
እነሱም ፡ የሚሰድቡቸውንና ፡ የሚበድላቸውን ፡
ያውቃሉና ፡ የከበሩ ፡ የሆኑ ፡ ፈጣሪዎችን ፡
ለምን ፡ ትሰድባላችሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
እነርሱ ፡ በእኛ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ናቸ ፲
ውና ፡ እኛስ ፡ እንሰድባቸዋለን ፡ አናከብራቸ
ውም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።
ንጉሡም ፡ እንደሥራችሁ ፡ ክፉት ፡ መጠን ፡ ፲፩
እቀጣችኋለሁ ፡ በግርፋትና ፡ በጽኑ ፡ መከራ ፡
በእሳትም ፡ የመልካችሁን ፡ ደም ፡ ግባት ፡ አጠ
ፋለሁ ።
አሁንም ፡ ለፈጣሪዎቼ ፡ መሥዋዕት ፡ ትሰጡ ፡ ፲፪
እንደ ፡ ሆነ ፡ ወይም ፡ አትሰጡ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ንገሩኝ ፡ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ በሰይፍ ፡ በግርፋት ፡
እቀጣችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰላቸው ።
እኛስ ፡ ለረከሱ ፡ ጣዖታት ፡ መሥዋዕት ፡ አንሠ ፲፫
ዋም ፡ አንሰግድም ፡ ብለው ፡ መለሱለት ፡ ንጉ
ሡም ፡ በወፍራም ፡ በትር ፡ ይመቷቸው ፡ ዘንድ ፡
ዳግመኛም ፡ በጅራፍ ፡ ይገርፏቸው ፡ ዘንድ ፡
ከሱም ፡ በኋላ ፡ ውስጥ ፡ እካላቸው ፡ እስኪታይ ፡
ድረስ ፡ ይሰነጥቋቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሚቀጣቸው ፡ በሚገድላቸው ፡ ፲፬
ገንዘብ ፡ እስኪመክር ፡ ድረስ ፡ አሥረው ፡ በግ
ዞት ፡ ቤት ፡ አዋሏቸው ።
ወስደው ፡ ያለ ፡ ርኅራኄ ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ ጽኑ ፡ ፲፭
እሥራትን ፡ አሠሩዋቸው ፡ እነርሱም ፡ በእሥር ፡
ቤት ፡ ሦስት ፡ ሌሊትና ፡ ሦስት ፡ መዓልት ፡ ተቀ
መጡ ።
ከዚህ ፡ ከሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ፲፮
አዋጅ ፡ ነጋሪ ፡ ይዞር ፡ ዘንድ ፡ መከሮችና ፡ መኳ
ንንቶች ፡ ያገር ፡ ሽማግሎችና ፡ ሹማምንቱ ፡ ይሰ
በሰቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
ንጉሡ ፡ ጺሩጻይዳንም ፡ በደበባይ ፡ በተቀመጠ ፡ ፲፯
ጊዜ ፡ እነዚያን ፡ የከበሩ ፡ ሲላና ፡ አብያን ፡ ፈን
ቶስንም ፡ ያመጧቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ የቆሰ
ሉና ፡ የታሠሩ ፡ ሁነው ፡ በፊቱ ፡ ቆሙ ።
ንጉሡም ፡ ይኸንን ፡ ሦስቱን ፡ ቀን ፡ ስትቀመጡ ፡ ፲፰
በውኑ ፡ የተመለሳችሁት ፡ መመለስ ፡ አለን ፡
ወይስ ፡ እናንተ ፡ በቀደመው ፡ ክፉታችሁ ፡ አላ
ችሁን ፡ አላቸው ።
የከበሩ ፡ እነዚያ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጭፍራዎ ፲፱
ችም ፡ እኛስ ፡ የጨከንን ፡ ኃጢአትና ፡ ክፉትን ፡
የተመላ ፡ አንተ ፡ የምታመልከውን ፡ ጣዖትን ፡
እናመልክ ፡ ዘንድ ፡ እሺ ፡ አንልም ፡ ብለው ፡
መለሱለት ።
ያም ፡ ወንጀለኛ ፡ ተቆጥቶ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ በታ ፡ ፳
ያቆሟቸው ፡ ዘንድ ፡ ቍስላቸውንም ፡ ያድሱት ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ደማቸው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፈሰሰ ።
ዳግመኛም ፡ በጭራሮ ፡ መብራት ፡ ያቃጥሏ ፳፩
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ሥጋቸውም ፡ ያር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡
አሽከሮቹም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ እነዚ
ያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡
የዘነጋህ ፡ አንተ ፡ ተናገር ፡ ቅጣታችንን ፡ በምታ

በዛብን ፡ መጠን ፡ ዋጋችን ፡ ይበዛል ፡ አሉት ።
፳፪ ዳግመኛም ፡ ሥጋቸውን ፡ ከአጥንታቸው ፡ ጋራ ፡
ፈጽመው ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ምግባቸውን ፡
ሳይበሉ ፡ ክፉ ፡ አውሬዎች ፡ የሆኑ ፡ ድብና ፡
ነብር ፡ አንበሳም ፡ አምጥተው ፡ ይሰዱባቸው ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፫ አውሬዎች ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎችንም ፡ አውሬዎ
ቹን ፡ ይሰዱባቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እነርሱቸውም ፡
እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ የከበሩ ፡ እነዚያን ፡ ሰማ
ዕታትንም ፡ የማርማሪት ፡ አሥሩዋቸው ፡ ዳግመ
ኛም ፡ ተተንኩለው ፡ ከስማ ፡ መትተው ፡ አሥ
ሩዋቸው ።
፳፬ እነዚያም ፡ አውሬዎች ፡ እያንዳንዱ ፡ በላያቸው ፡
ተወረወሩ ፡ ወደ ፡ ሰማዕታቱም ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡
እጅ ፡ ነሥተው ፡ ሰገዱላቸው ።
፳፭ እያንዳንዱ ፡ ወደ ፡ ጠባቂዎቻቸው ፡ ተመለሱ ፡ ጠባ
ቂዎቻቸውንም ፡ አስፈሯቸው ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡
ፊት ፡ እስኪያደርሷቸው ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አደባ
ባይ ፡ ወሰዷቸው ።
፳፮ በዚያም ፡ ከወንጀለኞች ፡ ሠራዊት ፡ ሰባ ፡ አም
ስት ፡ ሰዎች ፡ ገደሉ ።
፳፯ ንጉሡ ፡ ዙፋኑን ፡ ትቶ ፡ እስኪሸሽ ፡ ድረስ ፡
በፍርሃት ፡ አንዱ ፡ ባንዱ ፡ ላይ ፡ ተጨናንቀው ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ተሸበሩ ፡ አውሬዎቹንም ፡ በጭ
ንቅ ፡ ይዘው ፡ ወደ ፡ ማደሪያቸው ፡ ወሰዱዋ
ቸው ።
፳፰ የሲላና ፡ የአብያ ፡ የፊንቶስ ፡ ሁለቱ ፡ ወንድሞ
ቻቸው ፡ መጥተው ፡ ከሥሩዋቸው ፡ አሥራት ፡
ፈትተው ፡ እነዚህ ፡ ተጠራጣሪና ፡ ወንጀለኞች ፡
እንዳያገኙን ፡ ኑ ፡ እንሽሽ ፡ አሏቸው ።
፳፱ እነዚያም ፡ ሰማዕታት ፡ ወንድሞቻቸውን ፡ ለም
ስክርናት ፡ ከቆምን ፡ በኋላ ፡ እንሽሽ ፡ ዘንድ ፡ አገ
ባብ ፡ አይደለም ፡ እናንተ ፡ ፈርታችሁ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ሸሽታችሁ ፡ ሂዱ ፡ ብለው ፡ መለሱላቸው ።
፴ እነዚያም ፡ ታናናሽ ፡ ወንድሞቻቸው ፡ እኛም ፡
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ እንቆማለን ፡
ብትሞቱም ፡ እኛ ፡ አብረን ፡ እንሞታለን ፡ አሉ ።
፴፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ በጌትነቱ ፡ አዳራሽ ፡
ሰገነት ፡ ላይ ፡ ሁኖ ፡ እነዚህ ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡
እንደተፈቱ ፡ አምስቱም ፡ ወንድማማቾች ፡
ሁሉ ፡ አንድነት ፡ እንደቆሙ ፡ አየ ፡ ጭፍራዎ
ችን ፡ የሚሠሩ ፡ የሚቀጡ ፡ እነዚያ ፡ አለቆች ፡
ወንድሞቻቸው ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ጠይቀው ፡ ለን
ጉሡ ፡ ነገሩት ፡ ንጉሡም ፡ ቲቆጥቶ ፡ እንደ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ አሪያ ፡ ሮኸ ።
፴፪ ንጉሡም ፡ አምስቱን ፡ ወንድማማቾች ፡ ሁሉ ፡
በሚቀጣቸው ፡ ገንዘብ ፡ እስኪመክር ፡ ድረስ ፡
ይዘው ፡ በእሥር ፡ ቤት ፡ ይጨምሩዋቸው ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ በተፈለፈለ ፡ ግንድ ፡ ያለ ፡ ርኅ
ራኄ ፡ ጽኑ ፡ እሥራትን ፡ አሥረው ፡ በእሥር ፡
ቤት ፡ አኖሯቸው ።
፴፫ ንጉሡ ፡ ጲሩጳይዳንም ፡ እለዚህ ፡ የሳቱ ፡ ጎል
ማሶች ፡ አደከሙኝ ፡ የነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ልቡና
ቸው ፡ ምን ፡ ይጸና ፡ የሥራቸውም ፡ ክፋት ፡
እንደ ፡ ኃይላቸው ፡ ጽናት ፡ ነው ፡ ይመስላሉ ፡
ብሎ ፡ ልቡናቸውን ፡ ያከፋሉ ።
፴፬ እኔም ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡
ፍዳውን ፡ አመጣባቸዋለሁ ፡ አርሮ ፡ አመድ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ሥጋቸውንም ፡ በእሳት ፡ አቃጥ
ላለሁ ፡ ነፋስ ፡ ይወስዳቸው ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡
የሥጋቸውን ፡ አመድ ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፡ በተራራ ፡
ላይ ፡ እበትናለሁ ፡ አለ ።
፴፭ ይኸንንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡
ቆይቶ ፡ እነዚያን ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ያመጧቸው ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡ በቀ
ረቡ ፡ ጊዜ ፡ በታላቁ ፡ ጉድጓድ ፡ ምድጃ ፡ ውስጥ ፡
እሳት ፡ ያነዱ ፡ ዘንድ ፡ እሳቱን ፡ የሚያናድድና ፡
ድስት ፡ የሚያፈሉበት ፡ የተንኮል ፡ ሥራን ፡
ስቡንና ፡ እንጆድን ፡ የባሕር ፡ አረፋና ፡ ሙጫን ፡
ድኙንም ፡ በውስጡ ፡ ይጨምሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፴፮ በጉድጓዱም ፡ ያለ ፡ እሳት ፡ በነደደ ፡ ጊዜ ፡ መል
እክተኞቹ ፡ ያዘዝከንን ፡ አደረግን ፡ የሚጨመረ
ውን ፡ ሰው ፡ ስደድ ፡ ሲሉ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ሄዱ ።
፴፯ ተቀብለውም ፡ በእሳቱ ፡ ጉድጓድ ፡ ይጥሏቸው ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ብላቴኖቹም ፡ ንጉሡ ፡ እንዳዘዛ
ቸው ፡ አደረጉ ፡ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰዎች ፡
ወደ ፡ እሳቱ ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ሰጡ ።
፴፰ መላእክትም ፡ የጣሉዋቸው ፡ ሰዎች ፡ ሲያዩ ፡
ተቀብለው ፡ ነፍሳቸውን ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃም ፡
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ አሉበት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ወደ
ሚገኝበት ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ ወሰዷቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ያም ፡ ወንጀለኛ ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡
አመድ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ሥጋቸውን ፡ በእ
ሳት ፡ ያቃጥሉ ፡ ዘንድ ፡ በነፋስም ፡ ይበትኗ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ እሳቱ ፡ ግን ፡ ከሬሳቸው ፡
ወገን ፡ የሬሳውን ፡ ጠጉር ፡ ያቃጥል ፡ ዘንድ ፡
አልቻለውም ፡ ከጉድጓዱም ፡ አወጧቸው ።
፪ ዳግመኛም ፡ ከጧት ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ማታ ፡
ድረስ ፡ በላያቸው ፡ እሳት ፡ አነደዱ ፡ አላቃጠላ
ቸውም ፡ አሁንም ፡ ሬሳቸውን ፡ ኑ ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡
እንጣለው ፡ አሉ ።
፫ ንጉሡም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ በባሕር ፡
ላይ ፡ ጣሏቸው ፡ ምንም ፡ ታላላቅ ፡ ደንጊያዎች
ንና ፡ የብረት ፡ ጉልቻዎችን ፡ አሀያ ፡ በመዘውር ፡
የሚፈጭበትን ፡ ወፍጮ ፡ ጨምረው ፡ ወደ ፡
ባሕር ፡ ቢጥሏቸው ፡ ባሕሩ ፡ ያሰጠማቸው ፡ ማስ
ጠም ፡ የለም ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ረድ
ኤት ፡ አድሮባቸዋልና ፡ በባሕሩ ፡ ላይ ፡ ዋኙ ፡
እንጂ ፡ አልሰጠሙም ፡ በተተነኮለባቸው ፡ ተን
ኮል ፡ ሁሉ ፡ እነሳቸውን ፡ ማጥፋት ፡ ተሳነው ።
፬ ከሕይወታቸውም ፡ ይህ ፡ ሞታቸው ፡ አድክሞ
ኛልና ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ሬሳቸውን ፡ ለአው
ሬዎች ፡ ልጣል ፡ እንጂ ፡ ምን ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።
፭ ብላቴኖቹም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ፡ አሞሮ
ችና ፡ አውሬዎች ፡ ሬሳቸውን ፡ አልነኩትም ፡

ወሮችና ፡ አሞሮች ፡ በፀሐይ ፡ ከመቃጠል ፡ በክ
ንፋቸው ፡ ጋርደዋቸው ፡ ያምስቱ ፡ ሰማዕታት ፡
ሬሳቸው ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።
፮፤ ባዩዋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ሰውነታቸው ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ አበራ ፡ ብርሃን ፡ ድንኳኑን ፡ እንዲከብ ፡
መላእክትም ፡ ሬሳቸውን ፡ ከበቡት ።
፯፤ ምክርን ፡ መከረ ፡ የሚያደርገውን ፡ አጣ ፡ ከዚ
ህም ፡ በኋላ ፡ መቃብር ፡ ቆፍሮ ፡ ያምስቱን ፡
ሰማዕታት ፡ ሬሳቸውን ፡ ቀበረ ።
፰፤ ያንንም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ የዘነጋ ፡ ንጉሥ ፡
ሌሊት ፡ ባልጋ ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ አምስቱ ፡ ሰማዕ
ታት ፡ ተቆጥተው ፡ ሰይፋቸውን ፡ ይዘው ፡
ሌሊት ፡ በሬቱ ፡ ቁመው ፡ ታዩት ።
፱፤ ሌሊት ፡ በወንጀል ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ የገቡ ፡ መስሎ
ታልና ፡ ከእንቅልፉ ፡ በነቃ ፡ ጊዜ ፡ ፈርቶ ፡ ከአ
ልጋው ፡ ወደ ፡ አዳራሹ ፡ ይሸሽ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ፡
የወንጀሉትም ፡ መሰለው ፡ የሚገድሉት ፡ መስ
ሎታልና ፡ ፈርቶ ፡ ጉልበቱ ፡ ተንቀጠቀጠ ።
፲፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጌቶቼ ፡ ምን ፡ ትወዳላችሁ ፡
እኔስ ፡ ምን ፡ ላድርግላችሁ ፡ አለ ።
፲፩፤ በእሳት ፡ አቃጥለህ ፡ የገደልከን ፡ እኛንም ፡ በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝህ ፡ እኛ ፡ አይ
ደለምን ፡ ብለው ፡ መለሱለት ፡ ስላመንበት ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ሰውነታችንን ፡ ጠብቆናልና ፡ እኛን ፡
ማጥፋት ፡ ተሳነህ ፡ በሱ ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ አይጠፋ
ምና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግ
ባውና ፡ ያመንበት ፡ እኛም ፡ በመከራው ፡ አላ
ፈርንም ።
፲፪፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ቅጣት ፡ እንዲያገኝኝ ፡ አላወቅ
ሁምና ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ስላደረግሁብችሁ ፡ ፈንታ ፡
ምን ፡ ዋጋ ፡ ልስጣችሁ ።
፲፫፤ ሰውነቴን ፡ በሞት ፡ እንዳትወስዱ ፡ በሕይወት ፡
ሳለሁ ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ እንዳታወርዱኝ ፡ እሁ
ንም ፡ የምሰጣችሁን ፡ ዋጋ ፡ ለዩልኝ ።
፲፬፤ እኔ ፡ በድያችኋለሁና ፡ ያበታችሁ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ሕግ ፡ ርኅራኄ ፡ ስለሆነ ፡ ኃጢአቴን ፡
ይቅር ፡ በሉኝ ፡ አላቸው ።
፲፭፤ እነዚያም ፡ የከበሩ ፡ ሰማዕታት ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡
ስላደረግህብን ፡ ፈንታ ፡ እኛስ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡
አንከፍልህም ፡ በነፍስ ፡ ፍዳ ፡ የሚያመጣ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነውና ፡ ፍዳንስ ፡ የሚከፍልህ ፡ ፈጣ
ሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ።
፲፮፤ ነገር ፡ ግን ፡ ለውቀትህ ፡ ማነስና ፡ ስለ ፡ ልቡ
ናህ ፡ ድንቁርና ፡ እኛ ፡ ደጎኖች ፡ እንደሆንን ፡
ተገልጦን ፡ ታየንህ ፡ እኛንስ ፡ የገደልከን ፡ መስ
ሎህ ፡ ደኅንነትን ፡ አዘጋጀህልን ።
፲፯፤ የጣዖቶችህ ፡ ካህናትና ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ትወዳርላችሁ ።
፲፰፤ ለምታመልኳቸው ፡ እንደ ፡ ምራቅ ፡ የተናቃ
ችሁ ፡ ስትሆኑ ፡ ለፈጠራችሁ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መስገድ ፡ ትታችሁ ፡ ለምትሰግዱላቸው ፡ ለጣዖ
ቶችህና ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ካለመኖር ፡ ወደ ፡
መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔ
ርንም ፡ አታውቁም ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ታይ
ታችሁ ፡ ነገ ፡ የምትጠፉ ፡ አይደላችሁምን ፡
ብለው ፡ መለሱለት ።
ንጉሡም ፡ የወደዳችሁትን ፡ ሁሉ ፡ አደርግላ ፲፱፤
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡ ታገዙኛላችሁ ፡ ብሎ ፡
መለሰላቸው ።
ወደ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ እንዳትገባ ፡ ራስህን ፡ ፳፤
ለማዳን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የምናስተምርህ ፡ ራሳች
ንን ፡ ለማዳን ፡ አይደለም ።
ጣዖቶቻችሁ ፡ ልቡናና ፡ ነፍስ ፡ ዕውቀት ፡ የሌ ፳፩፤
ላቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ የሠራቸው ፡ ብርና ፡
ወርቅ ፡ ደንጊያና ፡ እንጨት ፡ ናቸውና ።
እነርሳቸው ፡ ግን ፡ አይገድሉም ፡ አያድኑም ፡ ፳፪፤
ወዳጃቸውን ፡ አይጠቅሙም ፡ ጠላታቸውን ፡
አይጎዱም ፡ አያዋርዱም ፡ አያከብሩም ፡ ባለ
ጸጋ ፡ አያደርጉም ፡ አያደኸዩም ፡ ከሰው ፡ አንዱ ፡
ይድን ፡ ዘንድ ፡ በማይወዱ ፡ በአጋንንት ፡ ሥል
ጣን ፡ እናንተን ፡ ያስታሉ ፡ እንጂ ፡ አይነቅሉም ፡
አይተክሉም ።
እናንተ ፡ የሠራችኋቸው ፡ ስትሆኑ ፡ እነርሳቸው ፡ ፳፫፤
የፈጠሩዋችሁ ፡ የሚመስሏችሁ ፡ እናንተ ፡ ልበ ፡
ደንቆሮዎች ፡ ይልቁንም ፡ እንደናንተ ፡ ያሉት ፡
ሰዎች ፡ ከሞት ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ አይወዱም ።
የሰይጣናትና ፡ የአጋንንት ፡ ሥልጣን ፡ አድሮባ ፳፬፤
ቸዋልና ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ውስጥ ፡ ያሰጥማ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንደወደዳችሁ ፡ ነገርን ፡ ይመል
ሱላችኋል ።
አንተ ፡ ግን ፡ ይኸንን ፡ ስሕተትህን ፡ ትተህ ፡ ፳፭፤
ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልከው ፡
ነፍሳችንን ፡ እንጠቀማት ፡ ዘንድ ፡ ይኸም ፡ ስለ
ሞትን ፡ ፈንታ ፡ ዋጋችን ፡ ይሁን ፡ አሉት ።
እርሱ ፡ ግን ፡ ደንግጦ ፡ ፈጽሞ ፡ ያደንቅ ፡ ነበር ፡ ፳፮፤
አምስቱም ፡ ሁሉ ፡ ሰይፋቸውን ፡ መዝዘው ፡
ታይተውታልና ፡ ፈራ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰገ
ደላቸው ።
እንግዲህስ ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ ሙታን ፡ ከሞቱ ፡ ፳፯፤
በኋላ ፡ በውነት ፡ እንዲነሡ ፡ አወቅሁ ፡ እኔስ ፡
ልሞት ፡ ጥቂት ፡ ብቻ ፡ ቀርቶኝ ፡ ነበር ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከዚያ ፡ ከንጉሡ ፡ ፊት ፡ ተሠ ፳፰፤
ወሩ ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ወዲያ ፡ ፈጽሞ ፡ ትዕቢ
ተኛ ፡ የሚሆን ፡ ያ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ሬሳቸውን ፡
ማቃጠል ፡ ተወ ።
ብዙ ፡ ዘመን ፡ አስተውታልና ፡ በጣዖቶቹና ፡ ፳፱፤
በልቡናው ፡ ስሕተት ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ፡ የፈ
ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በአምልኮ ፡ መከ
ተል ፡ እስኪተዉ ፡ ድረስ ፡ እንደርሱ ፡ ያሉ ፡
ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ አሳተ ፡ እንጂ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡
የሳተ ፡ አይደለም ።
ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸው ፴፤
ንም ፡ ለአጋንንት ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የማይወደው ፡ መዳራትን ፡ ሁከትን ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ አበታቸው ፡ ሰይጣን ፡ ያስተማራ
ቸው ፡ የልቡናቸው ፡ ፈቃድ ፡ የሚሆን ፡ መዳ
ራትና ፡ ሁከትን ፡ ይሠራሉ ፡ እንጂ ።

፴፭፤ እናታቸውን ፡ ያገቡሉ ፡ አክስቶቻቸውንና ፡ እቶ
ቻቸውንም ፡ ያጎሰቍሉሉ ፡ ይህንን ፡ ያደረ ፡
ሥራ ፡ የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ እየሠሩ ፡ ሰውነ
ታቸውን ፡ ያጎስቍላሉ ፡ ሰይጣን ፡ የነዚያን ፡
ጠማሞች ፡ ሰዎች ፡ ልቡናቸውን ፡ አጥንቶታ
ልና ፡ እንመለስም ፡ አሉ ፡፡
፴፮፤ ፈጣሪውን ፡ የማያውቅ ፡ ያ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ግን ፡
ፈጽሞ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ነበር ፡ በጣዖቶቹም ፡
ይመካ ፡ ነበር ፡፡
፴፯፤ እግዚአብሔር ፡ በሕግ ፡ በአምልኮ ፡ ለማያው
ቁት ፡ ሰዎች ፡ መንግሥትን ፡ እንዴት ፡ ይሰ
ጣል ፡ ቢሉ ፡ በንስሐ ፡ ፈጽመው ፡ ወደርሱ ፡
ይመለሱ ፡ እንደሁ ፡ ይፈትናቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡
ነው ፡፡
፴፰፤ እነሱ ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ በንስሐ ፡ ቢመለሱ ፡
ይወዳቸው ፡ ነበር ፡ መንግሥታቸውንም ፡ ይጠ
ብቅ ፡ ነበር ፡ እምቢ ፡ ቢሉ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡
በእሳት ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡ ይቀጣቸዋል ፡፡
፴፱፤ ንጉሥ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ጌትነቱ ፡ ገናናነት ፡ ፈጣ
ሪው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሊፈራው ፡ ይገባው ፡
ነበር ፡ ዳኛም ፡ እንደ ፡ ግዛቱ ፡ ገናንነት ፡ በጎ ፡
ፍርድ ፡ እየፈረደ ፡ ለፈጣሪው ፡ ሊገዛ ፡ ይገባ ፡
ነበር ፡፡
፵፤ ሽማግሎችና ፡ አለቆችም ፡ ራቅ ፡ ማሠሪያዎ
ችንና ፡ ጥቃቅን ፡ ነገሥታትም ፡ እንደ ፡ ጌትነታ
ቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ለፈጣሪያቸው ፡ ሊታዘዙ ፡
ይገባ ፡ ነበር ፡፡
፵፩፤ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡
ጌታ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ የሚያደኸይ ፡ ባለጸጋ ፡ የሚ
ያደርግ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሬ ፡
ስለሌለ ፡ የሚያከብርና ፡ የሚያዋርድ ፡ እሱ ፡
ነው ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፯ ፡፡

፩፤ ከሰሳው ፡ አርበኞች ፡ አንዱ ፡ አርበኛ ፡ ከሩ ፡
በንዲት ፡ ማንክ ፡ ድኝ ፡ ከእግሩ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ራሱ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሰውነቱ ፡ እንዲ
ያብጥ ፡ አደረገው ፡ በንዲት ፡ ፌሬ ፡ ሞተ ፡፡
፪፤ ዳግመኛም ፡ ከኃይለኛነቱ ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ የብ
ረት ፡ አልጋ ፡ ያሠራ ፡ ኪራም ፡ ከሩ ፡ እሱንም ፡
እግዚአብሔር ፡ በሞት ፡ ሸሸገው ፡፡
፫፤ ዳግመኛም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ያለኔ ፡ ሌላ ፡ ንጉሥ ፡
የለም ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ፀሐይን ፡ የማወጣ ፡
ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡ ከሩ ፡ ከትዕቢቱም ፡
ብዛት ፡ የተነሣ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡፡
፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ከሰው ፡ ለይቶ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሰደደው ፡ የፈጠረው ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እስኪያውቅ ፡ ድረስ ፡
ዕድሉንም ፡ ከሰማይ ፡ ወፎችና ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡
አውሬዎች ፡ ጋራ ፡ አደረገው ፡፡
፭፤ በአምልኮ ፡ በወቀውም ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡
መንግሥቱ ፡ መለሰው ፡ ተደፋፍሮ ፡ በፈጠረው ፡
በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ክርቶ ፡ መሬት ፡ ያልሆነ ፡
ማነው ፡፡

ሕጉን ፡ ሥርዓቱንስ ፡ አፍርሰ ፡ መሬት ፡ ያልዋ ፮፤
ጠችው ፡ ማነው ፡፡
ጺሩጻይዳን ፡ አንተም ፡ በፈጣሪህ ፡ ላይ ፡ ትከራ ፡ ፯፤
ዘንድ ፡ ተወዳለህ ፡ አንተም ፡ ዳግመኛ ፡ ከትዕ
ቢትህ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ እነሱቸው ፡ ያጠፋህ ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ መቃብርም ፡ ያወርድህ ፡ ዘንድ ፡
አለህ ፡፡
ዳግመኛም ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨትና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳ ፰፤
ለበት ፡ የጨለማ ፡ ፍጻሜ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ ከገቡም ፡ በኋላ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ መውጫ ፡
ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ጕድጓድ ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ያወርድህ ፡ ዘንድ ፡ አለህ ፡፡
አንተስ ፡ እንዳንተ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ የዚህን ፡ ፱፤
ዓለም ፡ ኑሮ ፡ እንደ ፡ ተወ ፡ እንደ ፡ ትዕቢተኞች ፡
ነገሥታት ፡ ነግ ፡ የምትሞት ፡ የምትፈርስ ፡ ሰው ፡
ነህ ፡፡
እኛስ ፡ አንተ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ ነህ ፡ እግዚአ ፲፤
ብሔር ፡ ግን ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ አንተንም ፡
የፈጠረ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ አይደለህም ፡
እንላለን ፡፡
እርሱ ፡ ትዕቢተኞችን ፡ ያዋርዳቸዋል ፡ የተዋረ ፲፩፤
ዱትን ፡ ያከብራቸዋል ፡ እርሱ ፡ ለደከሙ ፡ ሰዎች ፡
ጽናትን ፡ ይሰጣቸዋል ፡፡
እርሱ ፡ ደጎኖችን ፡ ይገድላል ፡ እርሱ ፡ በመቃ ፲፪፤
ብር ፡ ተቀብረው ፡ መሬት ፡ የሆኑትን ፡ የሞቱ
ትን ፡ ሰዎች ፡ ያስነሣቸዋል ፡፡
በሮችንም ፡ ከኃጢአት ፡ አገዛዝ ፡ በሕይወት ፡ ፲፫፤
ነፃ ፡ ያወጣቸዋል ፡፡
ጺሩጻይዳን ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ጥቅም ፡ በሌላቸው ፡ ፲፬፤
በረከሱ ፡ ጣዖቶችህ ፡ ለምን ፡ ትመካለህ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ ታላ ፲፭፤
ላቅ ፡ ባሕርንም ፡ ፈጠረ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡
ፈጠረ ፡ ዘመኖችንም ፡ አዘጋጀ ፡፡
ሰው ፡ ወደ ፡ እርሻው ፡ ይሰማራል ፡ እስኪመ ፲፮፤
ሽም ፡ ድረስ ፡ ሲያርስ ፡ ይውላል ፡ የሰማይ ፡
ከዋክብትም ፡ በቃሉ ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፡፡
ሁሉንም ፡ በሰማይ ፡ ይጠራቸዋል ፡ እግዚአብ ፲፯፤
ሔር ፡ ሳያውቀው ፡ የሚደረግ ፡ ነገር ፡ የለም ፡፡
ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ያመሰ ፲፰፤
ግኑ ፡ ዘንድ ፡ የሰማይ ፡ መላእክትን ፡ እርሱ ፡
አዘዘ ፡ መላእክትም ፡ ሕይወትን ፡ ወደሚወርሱ ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይላካሉ ፡፡
አገልጋይ ፡ የሆነ ፡ ሩፋኤል ፡ ወደ ፡ ጦቢት ፡ ተላከ ፡ ፲፱፤
ጦብያንም ፡ በራጉኤል ፡ አገር ፡ ከሞት ፡ አዳ
ነው ፡፡
ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ የኢሎፍሊን ፡ ሰዎች ፡ በሚ ፳፤
ያጠፋቸው ፡ ገንዘብ ፡ ልብ ፡ ያስደርገው ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ጌዴዎን ፡ ተላከ ፤ እስራኤልንም ፡ የኤር
ትራን ፡ ባሕር ፡ ባሻገራቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡
ወደ ፡ ሙሴ ፡ ተላከ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ መራቸው ፡ ብዒልና ፡ ከን ፳፩፤
ርሰቸው ፡ ጋራ ፡ ልዩ ፡ ጣዖት ፡ አልነበረም ፡፡
በምድር ፡ ላይ ፡ ወዳለ ፡ አገመራም ፡ አወጣቸው ፡፡ ፳፪፤
የኩዳዱንም ፡ እህል ፡ መገቢቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ወደ ፳፫፤

ቸዋልና ፡ እንደ ፡ ደንጊያ ፡ የጸናውን ፡ ማር ፡
መግበ ፡ ተከባከባቸው ።
፳፬ እንተም ፡ ወገኖቹን ፡ በሚገበ ፡ ፈጽመህ ፡
ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በራቱ ፡ መን
ግሥት ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ ሰጥቶ ፡ አነገሠህ ።
፳፭ ከሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ አንግሦሃልና ፡ ፈጣ
ሪህ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ትወደው ፡ ዘንድ ፡
ፈጽሞ ፡ አነገሠህ ።
፳፮ እንደወደደህ ፡ በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ እንዳመ
ነህ ፡ አንተም ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽ
መህ ፡ ትወደው ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ዘመንህ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡
በረድኤት ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ፈቃዱን ፡ አድርግ ።
፳፯ በጠላቶችህም ፡ ላይ ፡ ጠበቃ ፡ ሆኖ ፡ ይቆምልህ ፡
ዘንድ ፡ በዘሩንህም ፡ ያስቀምጥህ ፡ ዘንድ ፡ ራስ
ህንም ፡ በክንፈ ፡ ረድኤቱ ፡ ይሠውርህ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ።
፳፰ ባታውቅስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሳኦልን ፡ ከእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ መርጦ ፡ ያባቱን ፡ አህዮች ፡ ሲጠ
ብቅ ፡ በወገኖቹ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ እንዳነገ
ሠው ፡ አንተንም ፡ መርጦ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
አነገሠህ ፡ እሱም ፡ ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ በዙፋኑ ፡
ላይ ፡ ተቀመጠ ።
፳፱ ከወንድሞቹ ፡ ለይቶ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ዕድልንም ፡
ሰጠው ፡ እግዚአብሔር ፡ በወገኖቹ ፡ ላይ ፡ አነገ
ሠህ ፡ እንግዴህ ፡ ወዲህስ ፡ እነሆ ፡ ወገኖቹን ፡
ጠብቅ ።
፴ ትገድል ፡ ዘንድ ፡ ታድንም ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በላያቸው ፡ ሾሞሃልና ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ የሚ
ሠሩትን ፡ በበጎ ፡ ነገር ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚሠሩት
ንም ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ጠብቃቸው ፡ አለው ።
፴፩ እየገረፍክም ፡ እያዳንክም ፡ ቢሆን ፡ ፈቃዱን ፡
ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡
በሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾሞሃልና ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠ
ሩትን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩትን ፡
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ክፈላቸው ።
፴፪ አንተ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ ነህና ፡ በስብከው ፡ ሁሉ ፡
በፊቱ ፡ እየተለማመጥህ ፡ በለመንከውም ፡ ሁሉ ፡
ፈቃድህን ፡ ያደርግልህ ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ።
፴፫ እሱን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ይገዛል ።
፴፬ እሱን ፡ የሚሾመው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ይሾማል ።
፴፭ እሱን ፡ የሚሽረው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ይሽራል ።
፴፮ እሱን ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ይነቅፋል ።
፴፯ እሱን ፡ የሚያተጋው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ያተጋል ፡ የሰማይና ፡ የምድር ፡ አገዛዝ ፡ የሱ ፡
ነውና ፡ ከሥልጣኑ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፤ በሱ ፡
ዘንድ ፡ ሁሉ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከፊቱ ፡
የተሠወረ ፡ የለም ።
፴፰ ሁሉን ፡ ያያል ፡ እሱን ፡ ግን ፡ የሚያየው ፡ የለም ፡
ወደሱ ፡ አድነኝ ፡ ብሎ ፡ የሚጸልየውን ፡ ሰው ፡
ጸሎቱን ፡ ይሰማዋል ፡ ሰውን ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡
ፈጥሮታልና ፡ ልመናውንም ፡ ይቀበለዋል ።
፴፱ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ የሚኖር ፡ ንጉሥ ፡ ነውና ፡
ከማይለወጥ ፡ ባሕርዩ ፡ ሁሉን ፡ ይመግባል ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ፈቃዱን ፡ የሚያደርጉ ፡ ነገሥታቱን ፡ በው
ነት ፡ ያነግሣቸዋልና ፡ ነገሥታቱ ፡ ስለሱ ፡ የቀና ፡
ነገርን ፡ ጻፉ ።
፪ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አድርገዋልና ፡ ይስ
ሐቅና ፡ አብርሃም ፡ ያዕቆብም ፡ ሰሎሞንና ፡
ዳዊት ፡ ሕዝቅያስም ፡ ማደሪያቸው ፡ ብርሃን ፡
የሆነች ፡ ያማሩ ፡ ነገሥታት ፡ ሁሉ ፡ በሉበት ፡
በገነት ፡ ማደሪያቸውን ፡ በማይመረመር ፡ ብር
ሃን ፡ ያበራል ።
፫ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ ፈጽሞ ፡ የበራ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
የምድር ፡ አዳራሽ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ አዳራሽ ፡
አይደለም ፡ መልኩ ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የዕን
ቍም ፡ መልክ ፡ የሚሆን ፡ ወልወሉ ፡ ንጹሕ ፡
ነው ።
፬ ፈጽሞ ፡ የሚያበራ ፡ መልኩም ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡
የማይመረመር ፡ ነው ፡ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡ እንደ ፡
ዕንቍ ፡ የሚያበራ ፡ ነው ።
፭ የባሕርይ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱ ፡
እንዳወቀ ፡ የፈጠረው ፡ የሰማይ ፡ አዳራሽ ፡
የሰው ፡ ልቡና ፡ የማይመረምረው ፡ በፍጹም ፡
ብርሃን ፡ የሚያበራ ፡ ነው ፡ በብርና ፡ በወርቅ ፡
በዕንቍ ፡ በንጭ ፡ ሐርና ፡ በሰማያዊ ፡ ሐርም ፡
የተሠራ ፡ ወልወሉ ፡ ንጹሕ ፡ ነው ።
፮ እንደዚህ ፡ እጅግ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፯ በሃይማኖትና ፡ በምግባር ፡ የጸኑ ፡ ጻድቃን ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቸርነትና ፡ ለይቅርታ ፡ የሚወ
ርሱት ፡ ነው ።
፰ ከርሱም ፡ የሚፈስ ፡ የደግነት ፡ ውኃ ፡ አለ ፡
ፈጽሞም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ያበራል ፡ በውስ
ጡም ፡ የብርሃን ፡ ድንኳን ፡ አለ ፡ በጸጋ ፡ ሽቱም ፡
የተከበበ ፡ ነው ።
፱ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ የሆነ ፡ መልኩ ፡ ጣዕሙ ፡
ልዩ ፡ የሆነ ፡ የገነት ፡ ፍሬም ፡ በቤቱ ፡ ዙሪያ ፡
አለ ፡ በዚያም ፡ የዘይትና ፡ የወይን ፡ ቦታ ፡ አለ ፡
ፈጽሞም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የፍሬውም ፡ መዓዛ ፡
የጣፈጠ ፡ ነው ።
፲ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰው ፡ ወደሱ ፡ ሲገባ ፡ ከመዓ
ዛው ፡ ጣዕም ፡ የተነሣ ፡ በርሱ ፡ ካለተድላ ፡ ደስታ ፡
ብዛት ፡ ነፍሱ ፡ ከሥጋው ፡ በተለየች ፡ ነበር ።
፲፩ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ያደረጉ ፡ ያማሩ ፡
ነገሥታት ፡ በዚያ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ክብራቸ
ውና ፡ በታቸው ፡ ድኅነት ፡ በሚገኝበት ፡ ዘለዓ
ለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡
የታወቀ ፡ ነው ።

፲፪፡ በምድር ፡ ያለ ፡ ጌትነታቸው ፡ የገነነ ፡ የከበረ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ጌትነታቸውም ፡
የገነነ ፡ የከበረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አሳየ ፤ በዚህ ፡
ዓለም ፡ እንዲያከብሯቸው ፡ እንዲሰግዱላቸው ፡
በሰማይ ፡ ይከብራሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ቢሠሩ ፡ ደስ ፡ ይላ
ቸዋል ።
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ በሰጣቸው ፡ ግዛታቸውና ፡ መን
ግሥታቸው ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ ነገሥታት ፡ ግን ፡
በውነት ፡ በሚገባ ፡ አይፈርዱም ፡ የጦም ፡ አዳ
ሪዎችና ፡ የድኆችን ፡ ጩኸት ፡ ቸል ፡ ብለዋ
ልና ፡ ስደተኞውንና ፡ የተበደለውን ፡ አባት ፡
እናት ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅ ፡ እውነት ፡ ፈርደው ፡
አያድኑም ።
፲፬፡ ጦም ፡ አዳሪዎችና ፡ ድኆችን ፡ ከሚቀማቸው ፡
ከባለጸጋው ፡ እጅ ፡ አያድኗቸውም ፡ ከምግባ
ቸው ፡ ከፍለው ፡ ሰጥተው ፡ የተራቡትን ፡ አያ
ጠግቧቸውም ፡ ከመጠጣቸውም ፡ ከፍለው ፡
ሰጥተው ፡ የተጠሙትን ፡ ሰዎች ፡ አያጠጧቸ
ውም ፡ ጆሯቸውንም ፡ ወደ ፡ ድኃው ፡ ጩኸት ፡
አልመለሱም ።
፲፭፡ እነርሳቸውንም ፡ የጨለማ ፡ መጨረሻ ፡ ወደ ፡
ሆነ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወስዷቸዋል ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የሚመጣበት ፡ ያች ፡ ከፍ ፡ ያለች ፡ ቀን ፡
በደረሰችባቸው ፡ ጊዜ ፡ ዳዊት ፡ በምስጋናው ፡
አቤቱ ፡ በፍርድህ ፡ አትቅሠፈኝ ፡ በመቅሠፍ
ትህም ፡ አትገሥፀኝ ፡ ብሎ ፡ እንደተናገረ ፡ መዓ
ቱም ፡ በተደረገባቸው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ ገናንነታ
ቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ችጋራቸውና ፡ ውርደ
ታቸው ፡ ይበዛል ።
፲፮፡ መኳንንትና ፡ ነገሥታት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይህን ፡
ዓለም ፡ የሚገዙ ፡ ሲሆኑ ፡ ሕግህን ፡ ያልጠበቁ ፡
ሰዎች ፡ አሉ ።
፲፯፡ በሰማይ ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡
አለ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ የሰውም ፡ ሁሉ ፡
ድኅነት ፡ በሥልጣኑ ፡ ተይዟል ፡ ለሚያከብሩት ፡
ሰዎች ፡ ክብርን ፡ የሚሰጣቸው ፡ እሱ ፡ ነው ፡
ፈጽሞ ፡ ሁሉን ፡ ይገዛልና ፡ የሚወዱትንም ፡
ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ።
፲፰፡ እሱ ፡ የምድርና ፡ የሰማይ ፡ ጌታ ፡ ነውና ፡ ኰላ
ሊት ፡ ያመላለሰውን ፡ ልቡና ፡ ያሰበውን ፡ መር
ምሮ ፡ ያውቃል ፡ ወደሱም ፡ በንጹሕ ፡ ልቡና ፡
ለለመነ ፡ ሰው ፡ የልመናውን ፡ ዋጋውን ፡ ይሰ
ጠዋል ።
፲፱፡ እናት ፡ አባቱ ፡ በሞቱበት ፡ ልጁና ፡ በባልቴ
ቶች ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ የኃይለኞች ፡ ትዕ
ቢትን ፡ ያጠፋል ።
፳፡ ይህን ፡ መንግሥት ፡ የያዝከው ፡ በኃይልህ ፡ አይ
ደለም ፡ ከዚህ ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ የተቀመጥህ ፡ በመ
ቻልህ ፡ አይደለም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ወገኖቼን ፡
እንደ ፡ ገዛ ፡ እንደ ፡ ሳኦል ፡ መግዛት ፡ ይቻልህ ፡
እንደሁ ፡ ሊፈትንህ ፡ እርሱ ፡ ወዶ ፡ በመንግ
ሥት ፡ ዙፋን ፡ ላይ ፡ አስቀመጠህ ፡ እንጂ ፡
ይኸን ፡ መንግሥት ፡ የያዝኸው ፡ በኃይልህ ፡
አይደለም ፡ የነቢዩ ፡ የሳሙኤልን ፡ ቃልና ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ቸል ፡ ብሎ ፡ ሠራዊቱ
ንና ፡ የማሌቅን ፡ ንጉሥ ፡ እንዳልገደለ ፡ እንደ ፡
ሳኦል ፡ ሲፈትንህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይህን ፡ መንግ
ሥት ፡ የያዝኸው ፡ በመቻልህ ፡ አይደለም ።
እግዚአብሔርም ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡ ሒደህ ፡ ፳፩፡
ሕግ ፡ በማፍረስ ፡ ጣዖቶቹንም ፡ በማምለክ ፡
ለጣዖቱም ፡ በመስገድ ፡ በመስጊዳቸውም ፡
ጥቅም ፡ በሌለው ፡ በተጠላ ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡
አሳዝነውኛልና ፡ ሳኦልን ፡ ወደ ፡ አማሌቅ ፡ አገር ፡
ሒደህ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ፡
ሠራዊቶቻቸውንና ፡ ነገሥታቱን ፡ ሁሉ ፡ አጥፋ ፡
በለው ፡ አለው ።
እግዚአብሔርን ፡ ባሳዘኑት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፳፪፡
ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ሳኦልን ፡ ላከው ።
እሱ ፡ ግን ፡ ንጉሣቸውን ፡ ከሞት ፡ አዳነው ፡ ፳፫፡
ብዙ ፡ ከብትንም ፡ ቆንጆዎችንና ፡ ሴቶችንም ፡
ያማሩ ፡ ጉልማሶችንም ፡ ከሞት ፡ አዳነ ፡ ነገሬን ፡
ንቋልና ፡ ትእዛዜንም ፡ አልሰማምና ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡
ሒደህ ፡ መንግሥቱን ፡ ክፈላት ።
ስለሱ ፡ ፈንታ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ይነግሥ ፡ ፳፬፡
ዘንድ ፡ የሰሜይ ፡ ልጅ ፡ ዳዊትን ፡ ቀባው ።
በእሱ ፡ ግን ፡ አንቆ ፡ የሚጥለው ፡ ጋኔንን ፡ ፳፭፡
አሰናብትበት ።
ፈቃዴን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ መንግሥትን ፡ ብሰ ፳፮፡
ጠው ፡ እምቢ ፡ ብሏልና ፡ ፈቃዴን ፡ ማድረግ ፡
እምቢ ፡ ባለኝ ፡ ጊዜ ፡ ከሚገባው ፡ ከመንግሥቱ ፡
ሻርሁት ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ሂደህ ፡ በወገኖቼ ፡ በእ
ስራኤል ፡ ላይ ፡ ያነገሠህን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡
ላይ ፡ ያስቀመጠህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲህን ፡
ቸል ፡ ትለዋለህን ፡ ብለህ ፡ ንገረው ፡ አለው ።
አንተ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ብዙ ፡ ክብርን ፡ ፳፯፡
ገናንነትንም ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላወ
ቅህም ፡ በለው ፡ አለው ።
ነቢዩ ፡ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ወደ ፡ ሳኦል ፡ ፳፰፡
ሂዶ ፡ በማዕድ ፡ ተቀምጦ ፡ የአማሌቅ ፡ ንጉሥ ፡
አጋግም ፡ በግራው ፡ ተቀምጦ ፡ሳለ ፡ ወደሱ ፡ ገባ ።
ከብቱንና ፡ ሰውን ፡ ታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ያዘዘህ ፡ ፳፱፡
እግዚአብሔርን ፡ ፈጽመህ ፡ ለምን ፡ ቸል ፡ አል
ከው ፡ አለው ።
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ፈርቶ ፡ ከዙፋኑ ፡ ተነ ፴፡
ሥቶ ፡ ሳሙኤልን ፡ ተመለስልን ፡ ልብሱን ፡
ያዘው ፡ ሳሙኤልም ፡ መመለስን ፡ እምቢ ፡ አለው ፡
የሳሙኤል ፡ ልብስ ፡ ተቀደደ ።
ሳሙኤልም ፡ ሳኦልን ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግ ፴፩፡
ሥትህን ፡ ከፈላት ፡ አለው ።
ዳግመኛም ፡ ሳኦል ፡ ሳሙኤልን ፡ በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ ፴፪፡
አክብረኝ ፡ ይቅር ፡ ይለኝም ፡ ዘንድ ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ኃጢአቱን ፡ አስተሥርይ
ልኝ ፡ አለው ፡ የፈጠረው ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ቃል ፡ ፈርቷልና ፡ የሚሞት ፡ ንጉሡን ፡ ግን ፡
አልፈራውምና ፡ ሳሙኤልም ፡ በቃሉ ፡ መመ
ለስን ፡ እምቢ ፡ አለ ።

፴፫፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ያላመጠውን ፡ ሳይመጠው ፡
የአማሌቅ ፡ ንጉሥ ፡ አጋግን ፡ ወጋው ፡፡
፴፬፤ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያፈረሰ ፡ ያንንም ፡ ሳኦ
ልን ፡ ጋኔን ፡ ያዘው ፡ እሱ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡
ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡ ስለሆነ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢ
አት ፡ የሠራ ፡ ንጉሥን ፡ አያፍረውምና ፡ ራሱ
ንም ፡ መታው ፡፡
፴፭፤ የማይፈሩት ፡ የመኳንንቱንና ፡ የነገሥታቱን ፡
ሥልጣን ፡ ሁሉ ፡ የሚሽር ፡ እሱ ፡ የፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡
ጌታ ፡ ነውና ፡ እሱን ፡ ግን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ፡፡
፴፮፤ የዳዊት ፡ ወገን ፡ እየገነነ ፡ እየከበረ ፡ ይሄዳል ፡
የሳኦል ፡ ወገን ፡ ግን ፡ እየተዋረደ ፡ ይሄዳል ፡
ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ከልጁና ፡ ከሳኦል ፡ መን
ግሥት ፡ አጠፋ ፡፡
፴፯፤ ስላሳዘነው ፡ በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ያሳዘኑት ፡ ወን
ጀለኞችንም ፡ ስለ ፡ አጠፋ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተበ
ቀሎ ፡ የሳኦልን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ አጠፋ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ጠላት ፡ የማይበቀል ፡ ሰው ፡ እሱ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ነውና ፡፡
፴፰፤ ተበቅሎ ፡ ማጥፋት ፡ ሲቻለው ፡ ሥልጣንም ፡
ሳለው ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ተበቅሎ ፡ የማያጠ
ፋው ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ የማይጠብቅ ፡
ሰውን ፡ ተበቅሎ ፡ የማያጠፋው ፡ ሰው ፡ እሱ ፡
በውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ነውና ፡ የሳ
ኦልን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ አጠፋ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፯ ፡፡

፩፤ አንተ ፡ ንጉሥም ፡ ብትሆን ፡ ገገርም ፡ ብት
ሆን ፡ አንተ ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነህ ፡፡
፪፤ ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ በትእዛዙም ፡ ጸን
ተህ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ፍርዱንም ፡ ትፈራ ፡ ዘንድ ፡
ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረህ ፡
እግዚአብሔር ፡ አይደለምን ፡ አንተ ፡ ባሮችህን ፡
እንድትቆጣቸው ፡ በላያቸውም ፡ እንደ ፡ ሠለጠ
ንህ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ አንተንም ፡ የሚቆጣህ ፡
በላይህም ፡ የሚሠለጥን ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡፡
፫፤ አንተ ፡ ኃጢአት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ያለ ፡ ርኅ
ራኄ ፡ እንድትመታ ፡ እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ አንተ
ንም ፡ የሚመታህ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡
መውጫ ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ገሃነምም ፡ የሚ
ያወርድህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡፡
፬፤ ያልተገዛልህን ፡ እጅ ፡ መንሻም ፡ ያላመጣልህን ፡
አንተ ፡ እንድትገርፍ ፡ አንተ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እጅ ፡ መንሻ ፡ የማታገባ ፡ ለምንድነው ፡፡
፭፤ አንተ ፡ ይፈሩህ ፡ ዘንድ ፡ እንድትወድ ፡ የፈጠ
ረህ ፡ ወገኖቹንም ፡ በውነት ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡
በፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያነገሠህ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡
ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የማትፈራው ፡ ለም
ንድነው ፡፡
፮፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሾመህ ፡ በሚገባውና ፡
በውነት ፡ ፍረድ ፡ እንጂ ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ ለታ
ናሽና ፡ ለታላቅ ፡ አታድላ ፡ ያለሱ ፡ ማንን ፡ ትፈ
ራለህ ፡ አምልኮቱንና ፡ ዘጠኙን ፡ ትእዛዝም ፡
ጠብቅ ፡፡
ውኃና ፡ እሳትን ፡ አቀረብሁልህ ፡ እጅህን ፡ ወደ ፡ ፯፤
ወደድኸው ፡ ጨምር ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡
ወደ ፡ ግራም ፡ አትሂድ ፡፡
ቃሉን ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙንም ፡ ታደርግ ፡ ፰፤
ዘንድ ፡ የምነግርህን ፡ ቃሉን ፡ ስማ ፡ በባሕር ፡
ማዶ ፡ ወይም ፡ በጥልቁ ፡ ማዶ ፡ ወይም ፡ በወ
ንዙ ፡ ማዶ ፡ አለች ፡ አያት ፡ ዘንድ ፡ ቃሉንም ፡
እሰማ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ትእዛዙን ፡
አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ማን ፡ ያመጣልኛል ፡ እን
ዳትል ፡፡
ሰምቼ ፡ አደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ፱፤
ሰማይ ፡ ወጥቶ ፡ ያቺን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ማን ፡ ያወርድልኛል ፡ እንዳትል ፡ በፍህ ፡
ልታስተምራት ፡ በጅህ ፡ ልትመጸውትባት ፡
እነሆ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ የቀረበ ፡ ነው ፡፡
መጽሐፉንም ፡ ካልሰማኸው ፡ ፈጣሪህ ፡ እግዚ ፲፤
አብሔርን ፡ አልሰማኸውም ፡ ሕጉንም ፡ ካልጠ
በቅህ ፡ እሱን ፡ አልወደድኸውም ፡ ትእዛዙንም ፡
አላደረግህም ፡፡
አንተም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትገባ ፡ ፲፩፤
ዘንድ ፡ አለህ ፡ ትእዛዙንም ፡ ካልወደድህ ፡ በው
ነት ፡ ትጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፡ ከወገኖችህ ፡ ሁሉ ፡
ለይቶ ፡ ያከበረህ ፡ ያገነነህ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡
ፈቃድ ፡ ካላደረግህ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ትገባ ፡ ዘንድ ፡ አለህ ፡፡
ከሁሉ ፡ በላይ ፡ አደረገህ ፡ የፈጠረህ ፡ መንግሥ ፲፪፤
ትን ፡ የሰጠህ ፡ የፈጣሪህን ፡ ስም ፡ እያሰብክ ፡
በውነት ፡ በሚገባ ፡ ወገኖቹን ፡ ትገዛ ፡ ዘንድ ፡
በወገኖቹም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አነገሠህ ፡፡
አንተን ፡ ከበደሉህ ፡ ሰዎች ፡ የምትገርፋቸው ፡ ፲፫፤
አሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ እያሰብክ ፡ የም
ትምረውም ፡ አለ ፡ ልቡናህንም ፡ አንቅተህ ፡
በሚገባ ፡ የምትፈርድለት ፡ አለ ፡፡
በፊትህም ፡ በተከራከሩ ፡ ጊዜ ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ ፲፬፤
አታድላ ፡ ምድር ፡ ሁለንተናዋ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡
ናትና ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ሰው ፡ ትምረው ፡ ንጹ
ሑን ፡ ሰው ፡ ትበድለው ፡ ዘንድ ፡ ማማለጃ ፡
አትቀበል ፡፡
ፈቃዱን ፡ ካደረግህ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ፲፭፤
ዓለም ፡ ዘመንህን ፡ ያበዛልሃል ፡ ብታሳዝነው ፡
ግን ፡ ዘመንህን ፡ ያሳንሰዋል ፡፡
ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ እንድትነሣ ፡ በጎም ፡ ቢሆን ፡ ፲፮፤
ክፉም ፡ ቢሆን ፡ በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
በፊቱ ፡ ቁመህ ፡ እንድትመረመር ፡ አስብ ፡፡
በጎ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ደጋግ ፡ ነገሥታት ፡ በሚ ፲፯፤
ኖሩባቸው ፡ ብርሃን ፡ በመላባቸው ፡ ቤት ፡ በገ
ነት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ትኖራለህ ፡፡ እግዚ
አብሔር ፡ የጌትነትህን ፡ ሥልጣን ፡ አያፍርምና ፡
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ግን ፡ ክፉዎች ፡ ነገሥ
ታት ፡ በሚኖሩበት ፡ በሲኦል ፡ በገሃነም ፡ ትኖራ
ለህ ፡፡
አንተ ፡ ግን ፡ የመፈራትህን ፡ ገናንነት ፡ ያርበኛ ፲፰፤
ችህን ፡ ሽልማት ፡ የተሰቀለ ፡ ጋሻ ፡ ጦርህንም ፡

በየህ ፡ ጊዜ ፡ ፈረሶችህንም ፡ ከሥልጣንህ ፡
በታች ፡ ያሉ ፡ ጭፍሮችህንም ፡ ነጋሪትንም ፡
የሚመቱ ፡ በፊትህ ፡ በበገና ፡ የሚጫወቱትን ፡
ሰዎችን ፡ በየህ ፡ ጊዜ ።
፲፱፤ አንተ ፡ ግን ፡ ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ በየህ ፡ ጊዜ ፡ ልቡ
ናህን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለህ ፡ ክሣደ ፡ ልቡና
ህንም ፡ ታጸናለህ ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ክብር ፡ የሰ
ጠህ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አታስበውም ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ተው ፡ ባለህ ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡
የምትተወው ፡ አይደለህምን ።
፳፤ የሾመህን ፡ ሹመት ፡ ፈጽመህ ፡ ቸል ፡ ብለሃልና ፡
ጌትነትህንም ፡ ለሌላ ፡ ይሰጠዋል ።
፳፩፤ ድንገት ፡ ሞት ፡ ይመጣብሃልና ፡ በትንሣኤም ፡
ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ ይደረጋልና ፡ የሰውም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ ይመረመራልና ፡ ፈጽሞ ፡ ተመራምሮ ፡
ይፈረድብሃል ።
፳፪፤ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ነገሥታት ፡ የሚያከብራቸው ፡
የለም ፡ እርሱ ፡ የውነት ፡ ዳኛ ፡ ስለሆነ ፡ በፍርድ ፡
ጊዜ ፡ ድኃና ፡ ባለጸጋ ፡ አንድነት ፡ ይቆማሉና ።
የዚህ ፡ ዓለም ፡ መኳንንት ፡ የሚመኩበት ፡ ዘው
ዳቸው ፡ ይወድቃል ።
፳፫፤ ፍርድ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ፡ ነፍስም ፡ ትንቀጠቀ
ጣለች ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የኃጥአንና ፡ የጻድቃን ፡
ሥራ ፡ ይመረመራል ።
፳፬፤ የሚሠወረውም ፡ የለም ። ሴት ፡ ለመውለድ ፡
በደረሰች ፡ ጊዜ ፡ በሆዷም ፡ ያለ ፡ ፅንስ ፡ ለመ
ወለድ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ማኅፀኗን ፡ ለመከል
ከል ፡ እንዳትችል ፡ ምድርም ፡ በርሷ ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡
አዳሪዋን ፡ መከልከል ፡ አትችልም ፡ ትመልሳ
ለች ።
፳፭፤ ደመናዎችም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳዘዛቸው ፡
በታ ፡ ወስደው ፡ እንዳያዘንሙ ፡ ዝናምን ፡
መከልከል ፡ እንዳይችሉ ፡ የእግዚአብሔርም ፡
ቃል ፡ ሁሉን ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አም
ጥቶ ፡ ፈጥሮታልና ፡ ዳግመኛም ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ቃል ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አግብ
ቶታልና ፤ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ የትንሣኤ ፡
ጊዜ ፡ ከደረሰ ፡ በኋላ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እን
ዳይነሡ ፡ መሆን ፡ አይቻልም ።
፳፮፤ ከእግዚአብሔር ፡ አንደበት ፡ በሚወጣ ፡ ቃል ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ የሚድን ፡ በእህል ፡ ብቻ ፡
አይደለም ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፤ ዳግ
መኛም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡
ከመቃብር ፡ ያስነሣዋል ።
፳፯፤ እነሆ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
እንዲነሡ ፡ ታወቀ ።
፳፰፤ መኳንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ስለሚሆኑ ፡ ፈቃዱን ፡
ስለሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በዳግም ፡ ሕግ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ለጥፋት ፡
የሚቈጠሩበት ፡ ቀን ፡ ደርሷልና ፡ ፍርድ ፡ በሚ
ፈረድበት ፡ ቀን ፡ እግራቸውም ፡ በሚሰነከል
በት ፡ ጊዜ ፡ ተበቀዬ ፡ አጠፋቸዋለሁ ፡ አለ ።
፳፱፤ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርዱን ፡ የሚያ
ውቁ ፡ ሰዎችን ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡
እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ እኔ ፡ እንድገድል ፡ እንዳ
ድን ፡ እወቁ ፡ እወቁ ፡ አላቸው ።
በመከራው ፡ እቀሥፋለሁ ፡ ይቅር ፡ እላለሁ ፡ ፴፤
ወደ ፡ ሲኦል ፡ አወርዳለሁ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡
ገነት ፡ አወጣለሁ ፡ ከሥልጣኔም ፡ የሚያመልጥ ፡
የለም ፡ አላቸው ።
ሕጉን ፡ ስላልጠበቁ ፡ መኳንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ፴፩፤
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ምድራዊ ፡ መን
ግሥት ፡ ኃላፊ ፡ ነውና ፡ ከጢት ፡ እስከ ፡ ማታም ፡
ድረስ ፡ ያልፋልና ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚ
ኖር ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ትገቡ ፡ ዘንድ ፡
ሥርዓቴና ፡ ሕጌን ፡ ጠብቁ ፡ አለ ።
እግዚአብሔር ፡ ጻድቃንን ፡ መጥራቱ ፡ ለክብር ፡ ፴፪፤
ኃጥአንንም ፡ ለመከራ ፡ ነውና ፤ ኃጢአተኛውን ፡
ያጕስቍላል ፡ ጻድቃንን ፡ ግን ፡ ያከብራል ።
ፈቃዱን ፡ ያላደረገ ፡ ሰውን ፡ ይኸረዋል ፡ ፈቃ ፴፫፤
ዱን ፡ ያደረገ ፡ ሰውን ፡ ግን ፡ ይሾመዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የሚነሡበትን ፡ ነገር ፡ ስማኝ ፡ ፩፤
ልንገርህ ፡ ተክልን ፡ ይተክላሉ ፡ ይለመልማሉ ፡
ወይንም ፡ አረግ ፡ ያወጣል ፡ እግዚአብሔር ፡
ፍሬውን ፡ እምነበ ፡ አልቦ ፡ ያመጣዋልና ፡ ከሱ ፡
ጠጅ ፡ ይጥላሉ ።
ያች ፡ የተክልከት ፡ ተክል ፡ ታናሽ ፡ እንደ ፡ ነበ ፪፤
ረች ፡ ዛሬ ፡ ግን ፡ ጫፎችን ፡ ፍሬና ፡ ቅጠልን ፡
እንዳወጣች ፡ አስተውል ።
እግዚአብሔር ፡ ከመሬትና ፡ ከውኃ ፡ ከሁለቱ ፡ ፫፤
ሥርዋን ፡ ያጠጣዋል ።
እንጨቷን ፡ ግን ፡ ከእሳትና ፡ ከነፋስ ፡ ይመግበ ፬፤
ቸዋል ፡ ሥር ፡ ለቅጠል ፡ ውኃን ፡ ታጠጣለች ፡
መሬትም ፡ ለእንጨቶች ፡ ጽናትን ፡ ትሰጣለች ።
እግዚአብሔር ፡ የፈጠረው ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በመ ፭፤
ከከላቸው ፡ ፍሬን ፡ እንዲያፈሩ ፡ ያደርጋል፡
የሞቱ ፡ ሰዎችም ፡ መነሣት ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ።
ነፍስ ፡ ከሥጋ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ እየራሱ ፡ ሂዷ ፮፤
ልና ፡ ከመሬትና ፡ ከውሃ ፡ ከነፋስና ፡ ከእሳት ፡
ከራቱ ፡ ባሕርያት ፡ ነፍሳትን ፡ ሰብስቦ ፡ አለ ።
መሬት ፡ ባሕርይ ፡ ግን ፡ በባሕርዩዋ ፡ ጸንታ ፡ ፯፤
ኖረች ፡ መሬትንም ፡ ሆነች ፡ ውሃ ፡ ባሕርዩም ፡
በባሕርዩዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ ውሃ ፡ ሆነች ።
ነፋስ ፡ ባሕርይም ፡ በባሕርዩዋ ፡ ጸንታ ፡ ኖረች ፡ ፰፤
ነፋስ ፡ ሆነች ፡ እሳት ፡ ባሕርይም ፡ በባሕርዩዋ ፡
ጸንታ ፡ ኖረች ፡ የሚሞቅ ፡ እሳት ፡ ሆነች ።
እግዚአብሔር ፡ ከሥጋ ፡ የለየት ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ ፱፤
ወደ ፡ ፈጣሪዋ ፡ ተመለሰች ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡
ከሥጋ ፡ አዋሕዶ ፡ እስኪያነሣት ፡ ድረስ ፡ በወደ
ደው ፡ በታ ፡ በገነት ፡ ያኖራታል ።
የጻድቃንን ፡ ነፍሶች ፡ በብርሃን ፡ ቤት ፡ በነገት ፡ ፲፤
ያኖራቸዋል ፡ የኃጢአተኞች ፡ ነፍሶችን ፡ ግን ፡
ያወጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እስከ ፡ ወደደበት ፡ ጊዜም ፡
ድረስ ፡ በጨለማ ፡ ቤት ፡ በሲኦል ፡ ያኖራቸዋል ።
ተሰብስበው ፡ አንድ ፡ አካል ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ፲፩፤
እግዚአብሔር ፡ ነቢዩ ፡ ሕዝቅኤልን ፡ ከራቱ ፡

ማዕዘን ፡ ነፋሳትን ፡ ጥራ ፡ አለው ።
፲፪ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ በተናገረ ፡ ጊዜ ፡
ነፋሳት ፡ ከራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ተሰበሰቡ ።
፲፫ ውኃ ፡ በሕርይም ፡ ልምላሚን ፡ አመጣ ፡ ዳግመ
ኛም ፡ እሳት ፡ ባሕርይ ፡ እሳትን ፡ አመጣ ።
፲፬ መሬት ፡ በሕርይም ፡ ዳግመኛ ፡ መሬትን ፡ አመጣ ፡
ነፋስ ፡ በሕርይም ፡ ነፋስን ፡ አመጣ ።
፲፭ እግዚአብሔርም ፡ ነፍስን ፡ ከኖረበት ፡ ቦታ ፡ ከገ
ነት ፡ አመጣ ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ ተሰበሰቡ ፡ ትንሣ
ኤም ፡ ተደረገ ።
፲፮ ዳግመኛም ፡ በንተ ፡ ዘንድ ፡ ያለ ፡ ምሳሌን ፡ አሳ
ይሃለሁ ፡ ቀኑ ፡ ይመሽል ፡ ትተኛለህ ፡ ሌሊቱ ፡
ይነጋል ፡ ከመኝታህም ፡ ትነሣለህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡
በተኛህ ፡ ጊዜ ፡ የሞትህ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።
፲፯ በነቃህም ፡ ጊዜ ፡ የመነሣትህ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ፡
ጨለማ ፡ ሸፍኗቸዋልና ፡ ሁለንተናው ፡ ጨለማ ፡
የሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚተኛበት ፡ ሌሊቱ ፡ ግን ፡
የዚህ ፡ ዓለም ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።
፲፰ ጨለማ ፡ የሚወገድበት ፡ በዓለሙም ፡ ሁሉ ፡
ብርሃን ፡ የሚሆንበት ፡ ሰውም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡
እርሻው ፡ የሚሠማራበት ፡ የጧት ፡ በርሃን ፡
ግን ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።
፲፱ ሰው ፡ የሚቃደስበት ፡ ይህች ፡ መንግሥት ፡ ሰማ
ይም ፡ እንደዚህ ፡ ናት ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ትን
ሣኤ ፡ እንደዚህ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ኃላፊ ፡
ነውና ፡ የሌሊቱ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።
፳ ዳዊትም ፡ ምሳሌውን ፡ በፀሐይ ፡ አኖረ ፡ ብሎ ፡
እንደ ፡ ተናገረ ፡ ፀሐይ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ያበራ
ልና ፡ የመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ምሳሌ ፡ ነው ።
፳፩ ዛሬ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፀሐይ ፡ እንዲያበራ ፡ እሱ ፡
ክርስቶስም ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ ሐዲስ ፡ በሚሆን ፡
በመንግሥት ፡ ሰማይ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ያበራል ፡
የማይገባ ፡ ፀሐይ ፡ የማይጠፋም ፡ ፋና ፡ እኔ ፡
ነኝ ፡ ብሏልና ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃንዋ ፡
ነው ።
፳፪ ዳግመኛም ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ ፈጥኖ ፡ ያስነ
ሣቸዋል ፡ ከምትዘራው ፡ አንተም ፡ ከምትድን
በት ፡ ከምግብህ ፡ ዳግመኛም ፡ አንዲት ፡ ምሳሌ ፡
አመጣልሃለሁ ፡ የስንዴም ፡ ቅንጣት ፡ ቢሆን ፡ የገ
ብስም ፡ ቅንጣት ፡ ቢሆን ፡ የምስርም ፡ ቅንጣት ፡
ቢሆን ፡ በምድር ፡ የሚዘራ ፡ የሰውም ፡ ዘር ፡
ሁሉ ፡ ካልፈረሰ ፡ ካልበሰበሰ ፡ የሚበቅል ፡ የለም ።
፳፫ እንደምታየው ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሥጋ ፡ በፈረ
ሰም ፡ በበሰበሰም ፡ ጊዜ ፡ ግዘፍን ፡ ከቀበርበቱ ፡
ጋራ ፡ መሬት ፡ ይበላዋል ።
፳፬ ግዘፉንም ፡ መሬት ፡ በበላው ፡ ጊዜ ፡ የቅንጣት ፡
ሰባተኛ ፡ ያህል ፡ ሆኖ ፡ ይበቅላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ዝናም ፡ የያዘ ፡ ነፋስን ፡
ይሰጣል ፡ ሥርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በቅላ ፡ ቅጠ
ልን ፡ ታወጣለች ።
፳፭ እርሷም ፡ ከፈረሰች ፡ ከበሰበሰች ፡ መብቀል ፡
አትችልም ፡ ከበቀለች ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ብዙ ፡ ዝር
ዝር ፡ ታወጣለች ።
፳፮ ላደገው ፡ ለዚያ ፡ ለዝርዝሩም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፈቃድ ፡ ፍሬ ፡ ይሰጠዋል ፡ ግዘፉንም ፡ ገለባ ፡
ያለብሰዋል ።
የዘራኸው ፡ ዘር ፡ ቅንጣቱ ፡ እንደበዛ ፡ መጠን ፡ ፳፯
አይ ፡ እንጂ ፡ ብሩና ፡ ቅጠሉ ፡ ምርቁና ፡ ገለ
በው ፡ አይቆጠርልህም ።
የማያውቅ ፡ ደንቆሮ ፡ አትሁን ፡ ዘርህንም ፡ እን ፳፰
ደበዛ ፡ አይ ፡ እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡
የሚነሡትን ፡ መነሣት ፡ እንደ ፡ ሥራቸውም ፡
ፍዳቸውን ፡ እንዲቀበሉ ፡ አስብ ።
ስንዴ ፡ ብትዘራው ፡ ገብስ ፡ ሆኖ ፡ ገብስ ፡ ብትዘ ፳፱
ራው ፡ ስንዴ ፡ ሆኖ ፡ እንዳይበቅል ፡ ስማኝ ፡
ልንገርህ ፡ ዳግመኛም ፡ እንዳይበቅል ፡ ስንዴ ፡
ብትዘራ ፡ ገብስ ፡ ትሰበስባለህን ፡ ሬጦ ፡ ብትዘራ ፡
ተልባ ፡ ትሰበስባለህን ።
ከትክልስ ፡ ወገን ፡ በለስ ፡ ብትተክል ፡ በውኑ ፡ ፴
ለውዝ ፡ ሆኖ ፡ ይበቅልልሃልን ፡ ገውዝስ ፡ ብት
ተክል ፡ ወይን ፡ ሆኖ ፡ ይበቅልልሃልን ።
የጣፈጠውን ፡ ፍሬ ፡ ብትተክል ፡ የመረረ ፡ ሆኖ ፡ ፴፩
ይበቅልልሃልን ፡ የመረረውንስ ፡ ፍሬ ፡ ብት
ተክል ፡ የጣፈጠውን ፡ መሆን ፡ ይቻለዋልን ።
እንደዚሁስ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ቢሞት ፡ በት ፴፪
ንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ጻድቅን ፡ ሆኖ ፡ መነሣት ፡ ይቻላ
ልን ፡ ጻድቅ ፡ ሰውስ ፡ ቢሞት ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡
ኃጢአተኛ ፡ ሆኖ ፡ መነሣት ፡ ይቻላልን ፡ ሁሉም ፡
እንደሥራው ፡ ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ እንጂ ፡
እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ እንደ ፡ እጁም ፡ ሥራ ፡ ፍዳ
ውን ፡ ይቀበላል ፡ እንጂ ፡ በባልንጀራው ፡ ኃጢ
አት ፡ የሚፈረድበት ፡ የለም ።
የደጋ ፡ ዛፍ ፡ ይተከላል ፡ ረጃጅም ፡ ቅርንጫፎ ፴፫
ችንም ፡ ያወጣል ፡ ፈጽሞ ፡ ይደርቃል ፡ እንጂ ፡
የሰማይ ፡ ዝናም ፡ ካልዘነመ ፡ ቅጠሉ ፡ አይለመ
ልምም ።
ዝግባውም ፡ የክረምት ፡ ዝናም ፡ በርሱ ፡ ካል ፴፬
ወረደ ፡ ከሥሩ ፡ ይነቀላል ።
እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዞ ፡ ፴፭
የደኅንነት ፡ ጠል ፡ ካልወረደላቸው ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ አይነሡም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

የደጋ ፡ ተራሮችና ፡ የጌላቡሄ ፡ አውራጃዎች ፡ ፩
ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዞ ፡ ይቅርታ ፡ ዝናም ፡ ካል
ዘነመላቸው ፡ ለአውሬዎችና ፡ ለእንስሳዎች ፡
ሣርን ፡ አያበቅሉም ።
የኤላም ፡ ተራራዎችና ፡ የገለዓድ ፡ ተራራዎ ፪
ችም ፡ ለሚሠመሩ ፡ ለበጎችና ፡ ለፍየሎች ፡ ለፊ
ቆና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ላሉ ፡ እንስሳትም ፡ ለዋሊያ
ዎችና ፡ ለቶራትም ፡ የለመለመ ፡ ቅጠልን ፡ አይ
ሰጡም ።
እንደዚሁም ፡ ስሕተትና ፡ ወንጀልን ፡ አስቀ ፫
ድሞ ፡ ገንዘብ ፡ ያደረጉት ፡ ተጠራጣሪና ፡ ወንጀ
ለኞች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዞ ፡ ይቅርታና ፡
ጠል ፡ አልወረደላቸውም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይ
ነሡም ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩና ፡ ሥር ፡ የሚ
ምሱ ፡ ነገር ፡ ሠርተው ፡ የሚያጣሉ ፡ ዲማስና ፡

ቆጵሮስም ።
፬፤ ሥር፡የሚያምሱና፡ጥንቈላንም፡የሚጠነቍሉ፡
ሰውንም፡የሚያጋድሉ ።
፭፤ ከሕግም ፡ ወጥተው ፡ የሚሰስኑ ፡ በጣዖታቸው ፡
የሚያምኑ ፡ የሚያንና ፡ የአቱና ፡ ሰዎችም ፡
መስንቆንና ፡ ከበሮን ፡ እየመቱ ፡ በገናም ፡ እየ
ደረደሩ ፡ የሚጫወቱላቸውና ፡ የሚዘፍኑላቸ
ውም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታገዘ ፡ የይቅርታ ፡
ጠል ፡ ከልወረደላቸው ፡ አይነሡም ።
፮፤ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡበት ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡
በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ የሚፈረድባቸው ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ፡ እንጂ ፡ ራሳቸውን ፡ የሚያድኑ ፡ በኝ
ቸው ፡ ሥራ ፡ የሚሰስኑ ፡ ሰዎች ፡ በጣዖታቸው ፡
ይስታሉ ።
፯፤ አንተ ፡ ልበ ፡ በክና ፡ ደንቆሮ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡
የማይነሡ ፡ ይመስልሃልን ።
፰፤ ሙታን ፡ ሊነሡበት ፡ በመላእክት ፡ አለቃ ፡ በቅ
ዱስ ፡ ሚካኤል ፡ አንደበት ፡ መለከት ፡ በተነፋ ፡
ጊዜ ፡ ሳትነሣ ፡ በመቃብር ፡ አትቀርምና ፡ እን
ዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አታስብ ።
፱፤ ከረፍቶችና ፡ ተራሮች ፡ ይተክከላሉ ፡ ጥርጊያ ፡
ጐዳናም ፡ ይሆናሉ ።
፲፤ ለሥጋዊ ፡ ሁሉም ፡ ትንሣኤ ፡ ይደረጋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ እንዲህ ፡ ካልሆነ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡
ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ ከሴትና ፡ ከአቤል ፡ ከሴምና ፡
ከኖኅ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከአብርሃም ፡ ከዮሴፍና ፡
ከያዕቆብ ፡ ከአሮንና ፡ ከሙሴም ፡ ጀምሮ ፡ በአ
ባቶቻቸው ፡ መቃብር ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ በሌላ ፡ ቦታ ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ያልወ
ደዱ ፡ ለምንድነው ።
፪፤ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ከዘመዳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡
ሊነሡ ፡ አይደለምን ፡ አጥንታቸውስ ፡ ጣዖት ፡
ከሚያመልኩ ፡ ከክፉዎች ፡ ከአረማውያንም ፡
አጥንት ፡ ጋራ ፡ እንዳይቈጠር ፡ አይደለምን ፡
በሌላ ፡ ቦታ ፡ ይቀበሩ ፡ ዘንድ ፡ ያልወደዱ ፡ ለም
ንድነው ።
፫፤ አንተ ፡ ግን ፡ እልፍ ፡ እልፍ ፡ ሆነው ፡ በንድ ፡
መቃብር ፡ የተቀበሩ ፡ ሰውነታቸውም ፡ የፈረሰ ፡
የበሰበሰ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ እን
ዴት ፡ ይነሣሉ ፡ እያልህ ፡ ልቡናህን ፡ አታስት ።
፬፤ ወደ ፡ መቃብርም ፡ በየህ ፡ ጊዜ ፡ አፍኝ ፡ ሙሉ ፡
መሬት ፡ አይገኝም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዴት ፡
ይነሣሉ ፡ እያልክ ፡ በልቡናህ ፡ ድንቁርና ፡ ይህ
ንን ፡ ትናገራለህ ።
፭፤ አንተ ፡ የዘራኸው ፡ ዘር ፡ አይበቅልም ፡ ትላለ
ህን ፡ አንተ ፡ የዘራኸው ፡ ዘር ፡ ስንኳ ፡ ይበቅ
ላል ።
፮፤ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዘራቸው ፡
ነፍሳት ፡ ፈጥነው ፡ ይነሣሉ ፡ እሱ ፡ ሰውን ፡ በው
ነቱ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ ፈጥ
ሮታልና ፡ በምታድን ፡ ቃሉ ፡ ፈጥኖ ፡ ያስነሣቸ
ዋል ፡ ማስነሣቱን ፡ አያዘገይም ።
ዳግመኛም ፡ ከመኖር ፡ በሞት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ፯፤
መልሶታልና ፡ ዳግመኛስ ፡ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይ
ወት ፡ መመለስ ፡ አይቻለውምን ።
እግዚአብሔር ፡ ማዳን ፡ ማንሣት ፡ ይቻለዋል ። ፰፤

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

አርሞን ፡ ጠሩች ፡ አምበዎቹም ፡ ፈረሱ ፡ እግ ፩፤
ዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ክፋታቸው ፡ በእጃቸውም ፡
እንደ ፡ ሠሩት ፡ ሥራ ፡ ፍዳውን ፡ አምጥቶባቸዋ
ልና ፡ በኢዮምያስና ፡ በዛብሎን ፡ ጣዖቶቹን ፡
የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ይዋረዳሉ ፡
በሕያንነታቸው ፡ በሠሩት ፡ እስኪያረጁም ፡
ድረስ ፡ ባልተወት ፡ ስለ ፡ ጣዖታቸውና ፡ ስለ ፡
ክፋታቸው ፡ የሚፈርድባቸው ፡ እግዚአብሔር ፡
ቀርቧልና ፡ ሲዮናና ፡ ጢሮስ ፡ ያለቅሳሉ ።
ኃጢአትንና ፡ መዳራትን ፡ ገዘሙትን ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡ ፪፤
ጣዖትንም ፡ ስላመለኩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ በፈጣሪያ
ቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተው ፡
አልኖሩምና ፡ የይሁዳም ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ይጐ
ሰቍላሉ ።
ነቢያትን ፡ በመግደልና ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ፫፤
ጸንታ ፡ ኖረች ፡ እንጂ ፡ በዘጠኙ ፡ ሕግጋትና ፡
በአምልኮቱ ፡ ጸንታ ፡ አልኖረችምና ፡ ሙታን ፡
በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ኃጢአቷ ፡
ይገለጣል ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕርዩ ፡ ጥበቡ ፡ ፬፤
ይመረምራታል ፡ በሕያንነቷ ፡ ዘመን ፡ በሠራ
ችው ፡ ኃጢአቷ ፡ ሁሉ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋታል ፡
ከቆንጆነቷ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከታረጅ ፡
ድረስ ፡ ኃጢአት ፡ መሥራቷን ፡ አልተወችም ።
በኃጢአታቸው ፡ ጸንተው ፡ እንደ ፡ ኖሩ ፡ እንደ ፡ ፭፤
ቀደሙ ፡ አበቶቿ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ገብታ ፡
ትቢያ ፡ ሆነች ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ያፈ
ረሱ ፡ ሰዎችን ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠ
ፋቸዋል ።
የሕጋቸው ፡ ማደሪያ ፡ ልቡናቸው ፡ የሰዶም ፡ ፮፤
ሕግ ፡ ማደሪያ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ ሙሴ ፡ ስለነርሳቸው ፡
ተናግሯልና ፡ ይፈረድባቸዋል ።
ወገናቸውም ፡ የገሞራ ፡ ወገን ፡ ነው ፡ ሕጋቸ ፯፤
ውም ፡ የሚያጠፋ ፡ ነው ፡ ሥራቸውም ፡ ክፉ ፡
ነው ።
ሕጋቸውም ፡ የሚያጠፋ ፡ የበብ ፡ መርገዝ ፡ ከዚ ፰፤
ያውም ፡ ዘንድ ፡ የሚያጠፋ ፡ የፉኝት ፡ መርገዝ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ ይህ ፡ ኃጢአትሽ ፡ እንደ ፡ ፩፤
ገሞራና ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ኃጢአት ፡ ነውና ፡
የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ በነቢይ ፡ የተነገረ ፡ መከ
ራሽ ፡ ይህ ፡ ነው ።
መከራሽም ፡ እንደ ፡ ገሞራና ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ፪፤
መከራ ፡ ነው ፡ የሕግ ፡ ማደሪያ ፡ ልቡናቸውም ፡
በገዘሙትና ፡ በትዕቢት ፡ ጸና ።

፫፤ ያለገዘሙትና፡ያለትዕቢት፡ዝናም፡በቀር፡ያለኃ
ጢአትና፡ያለበደል፡የሰው፡ደም፡ከማፍሰስና፡
ከመቀማት ፡ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ስም ፡ ከመዘንጋት ፡ በቀር፡የሕግ፡ልቡና፡
ማደሪያቸው ፡ በሚለመልም ፡ ገንዘብ ፡ የይቅ
ርታና፡የትሕትና፡ዝናም፡ከልቡናቸው፡አል
ዘነመም ።
፬፤ ከክፉ ፡ ሥራቸውና ፡ ከጣዖታቸው ፡ በቀር ፡
ፈጣሪያቸው፡እግዚአብሔርንም፡አላወቁም፡
በእጃቸውም፡ሥራ፡ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ በወን
ድና፡በከብትም፡ይሰስናሉ ።
፭፤ ምሥጢር፡እንዳያዩ፡ዓይነ፡ልቡናቸው፡ታው
ሯልና ፡ እንዳይሰሙ ፡ እግዚአብሔር፡የሚወ
ደው፡ፈቃዱንም፡እንዳያደርጉ፡ጆሯቸውም፡
ደንቍሯልና፡በሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን፡
አላወቁም፡ልቡናቸውም፡እንደ፡ሰዶም፡ሕግ፡
ማደሪያ፡ነው።ወገናቸውም፡የጣፈጠ፡ፍሬን፡
የሚያፈራ፡የገሞራ፡ወይን፡ወገን ።
፮፤ ከተሠራበት ፡ ቀን፡ጀምሮ፡በርግማን፡ጸንቷ
ልና ፡ መሠረቱም፡በጥፋት፡ዘመን፡ሆኗልና፡
ሥራቸውንም ፡ ቢመረምሩት ፡ የሚገድል ፡
መርዝ፡ሆነ ።
፯፤ የሕጋቸው፡ማደሪያ፡ልቡናቸው፡በኃጢአት፡
ሥራ ፡ ጸንቷልና ፡ ሰውነታቸው ፡ ኃጢአት ፡
ለማሠራት ፡ በሚናደድ ፡ በሰይጣን ፡ ሥራ ፡
ጸንቷልና፡ለሕጋቸው፡ማደሪያ፡ለልቡናቸው፡
ሁለጊዜ፡በጎ፡ሥራ፡የለውም ።
፰፤ አፍርቶም ፡ በተጠመቀ ፡ ጊዜ ፡ (በተመረ ፡)
ለመቅሠፍትና፡ለጥፋት፡ሆነ፡የጠጡትንም፡
ሰዎች ፡ ልቡናቸውንም ፡ ያጸናዋል ፡ እኔንም፡
የሚያጠፉ ፡ የሚያጺይፉ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
የራቁ፡ሰዎችን፡ያደርጋቸዋል ።
፱፤ ክፉ ፡ በሆነ ፡ ሥራው ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉና፡
የዲያብሎስም፡ማደሪያ፡ያደርጋቸዋል፡ቤተ፡
እስራኤልም፡ለጣዖቱ፡የተሠዋውን፡መብላት፡
ተጀመረበት፡ወደ፡ተራራዎቹም፡ወደ፡ዛፎ
ቹም፡ትወጣለች ።
፲፤ በዙሪያዋ ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ የሚያመልኩት ፡
ጣዖቱንም፡ታመልከዋለች፡ከክፉ፡ለይተው፡
በጎ፡ሥራን፡ለማያውቁ፡ለአጋንንትም፡ሴቶች፡
ልጆቿንና፡ወንዶች፡ልጆቿን ።
፲፩፤ ንጹሕ ፡ ደምንም ፡ ያፈሳሉ ፡ ከሰዶም ፡ ወይን ፡
ለዘላለም ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ለጣዖቱ፡ያፈ
ሳሉ ።
፲፪፤ ኢሎፍላውያን፡የሚያመልኩት፡ዳጐንንም፡
አክብራ ፡ ታመልካለች ፡ ለትሠዋላቸውም ፡
አጋንንት፡ባስተማሯት፡በስንፍናቸውና፡ወይ
ኑን፡ፍልቅ፡አድርገው፡በማፍሰሳቸው፡ደስ፡
ይላት፡ዘንድ፡ከመንጋዎቿና፡ከሰቡት፡ላሞቿ፡
ትሠዋለታለች ፡ ፈቃዳቸውንም ፡ ታደርግ ፡
ዘንድ ።
፲፫፤ በየጊዜው፡የሚመግቡት፡ከሕፃንነቷ፡ጀምሮ፡
እስከ፡ቍንጅናዋ፡ዘመን፡ድረስ፡ዳግመኛም፡
እስከ፡እርጅናዋ፡ዘመን፡ድረስ፡ዳግመኛም፡
እስከ ፡ እርጅናዋ ፡ እስከምትሞትበት ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ተከባክበ ፡ ያሳደጋት ፡ ፈጣሪዋ ፡ እግ
ዚአብሔርን፡እንዳታውቅ፡አጋንንት፡በስተ
ማሯት ፡ በስንፍናቸው ፡ ደስ ፡ ይላት፡ዘንድ ፡
ትሠዋለታለች ።
ዳግመኛም፡ተበቅዬ፡በትንሣኤ፡ጊዜ፡እፈር ፲፬፤
ድብታለሁ፡ወደ፡ሐኔም፡አልተመለስችምና፡
በትእዛዜም፡ጸንታ፡አልኖረችምና፡በገሃነም፡
የምትኖርበት፡ጊዜዋ፡እስከ፡ዘለዓለም፡ድረስ፡
ይሆናል ።
በውነት፡ፈጣሪዎች፡ከሆኑ፡እሷን፡ተቈጥቼ፡ ፲፭፤
ባጠፋሁ ፡ ጊዜ ፡ ከሷም ፡ ጋር፡የሚሰስኑ፡ከሀ
ናት፡ጣዖቱን፡ሁሉ፡ባራቅሁ፡ጊዜ፡ጣዖቶቿ፡
ከሷ ፡ ጋራ ፡ ተነሥተው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ወር
ደው፡ያድኗት ።
በንዋየ፡ቅድሳትና፡በማደሪያዬ፡በቤተ፡መቅ ፲፮፤
ደስ፡ኃጢአትና፡ስድብ፡እንዳደረገች፡በዚህ፡
ሁሉ፡የጐሰቈለችን፡አደረግኋት ።
እነሆ ፡ ይህች ፡ የእግዚአብሔር፡ወገን፡ናት ፡ ፲፯፤
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ፡እግዚአብሔርም ፡ ማደ
ሪያ ፡ ናት ፡ ከተለዩ ፡ የተለየች ፡ የገናናው ፡
ንጉሥ፡አገር፡ኢየሩሳሌምም፡የልዑል፡እግ
ዚአብሔር፡የስሙ፡ማደሪያ፡ናት፡ሲኋት፡
በሷ፡የተጠራ፡ስሜን፡እንዳሳዘነች፡የጐስቈ
ለችን፡አደረግኋት ።
እሷ፡በርያዬ፡እንደ፡ሆነች፡እኔም ፡ ጌታዋ ፡ ፲፰፤
እንደ፡ሆንኩ፡በኔ፡ትመካለች፡እንደ፡ወንጀ
ለኛ፡ትጠቃቀስብኛለች፡እንጂ፡ጌታዋ፡እንደ፡
መሆኔ፡የምትፈራኝ፡ፈቃዴንም ፡ የምታደ
ርግ፡አይደለችም ።
ከኔ፡ያርቋት፡ዘንድ፡ለማሳት፡መሰናክል፡ሆኑ ፲፱፤
ባት ፡ እንጂ ፡ ለማይመግቧት፡ለማያለብሷት፡
ለሌሎች፡ጣዖቶች፡ትገዛለች ።
መሥዋዕት፡ትሠዋላቸዋለች፡መሥዋዕቱንም፡ ፳፤
ትበላለች ፡ ደምም ፡ ታፈስላቸዋለች ፡ ከወይ
ኑም ፡ ፍልቅ ፡ አድርጋ ፡ ትጠጣለች ፡ ዕጣን ፡
ታጥንላቸዋለች፡የዕጣኑንም፡መዓዛ፡ታሸትት
ላቸዋለች፡ጣዖቶቿ፡ያገዟታል፡እሷም፡ትታ
ዘገዛላቸዋለች ።
ዳግመኛም ፡ ሴት ፡ ልጆቿን ፡ ወንዶች ፡ ልጆ ፳፩፤
ቿን ፡ ትሠዋላቸዋለች ፡ ስለ ፡ ፍቅራቸውም ፡
ምስጋና፡ታቀርብላቸዋለችና፡ባንደበቷ፡በተ
ናገረችው፡ነገርና፡በእጆቿ፡ሥራ፡ደስ፡ይላ
ታል ።
ቍርጥ፡ፍርድ፡በሚደረግበት፡ቀን፡ለሷ፡ወዮ ፳፪፤
ላት ፡ ለምትወዳቸው ፡ ለምትዋሀዳቸው፡ለጣ
ዖቶቿም፡ወዮላቸው ፤ ትሉ ፡ ወደማያንቀላፋ
በት ፡ እሳቱ፡ወደማይጠፋበት ፡ ከለሳቸውም ፡
ጋራ ፡ ከሲኦል ፡ በታች ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ትወርዳለች ።
የፈጠርኩሽ፡እኔን፡ትተሽ፡ልዩ፡የሆኑ፡ጣዖ ፳፫፤
ቶችን፡አምልከሻልና፡የጐሰቈልሽ፡የኢየሩሳ
ሌም፡ልጅ፡ወዮልሽ ።
እኔም ፡ እንደ ፡ ሥራሽ ፡ ፍዳውን ፡ አመጣብሻ ፳፬፤

ለሁ፡ አሳዝነሽኛልና ፡ ቃሌንም ፡ ቸል ፡ ብለሽዋ
ልና ፡ በጎ ፡ ሥራንም ፡ አልሠራሽምና ፡ ወደ ፡
ተግዳሮትሽ ፡ አፈርድብሻለሁ ።
፳፭ እንቺ ፡ ቃሌን ፡ አሳዝነሽዋልና ፡ ሕጌን ፡ ትጠ
ብቂ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ ከንቺ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡
እኖር ፡ ዘንድ ፡ ከሚጣሉሽም ፡ ሁሉ ፡ አድንሽ ፡
ዘንድ ፡ አንቺም ፡ ያዘዝኩሽን ፡ ሥርዓቴንም ፡
ትጠብቂ ፡ ዘንድ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ በተማማልሽበት ፡
ሕጌም ፡ ጸንተሽ ፡ አልኖርሽምና ፡ እኔም ፡ ቸል ፡
እልሻለሁ ፡ ፈጥኜም ፡ ከመከራው ፡ አላድንሽም ።
፳፮ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አልጠበቅሽም ፡ እኔም ፡ ቸል ፡
አልሁሽ ፡ እኔ ፡ ፈጥሬሻለሁና ፡ ትእዛዜና ፡ ቃሌ
ንም ፡ አልጠበቅሽምና ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡ አፈርድብ
ሻለሁ ፡ የኔም ፡ ወገን ፡ ትሆኚ ፡ ዘንድ ፡ አከበርሁሽ ።
፳፯ ገሞራና ፡ ሰዶም ፡ ከኔ ፡ እንደ ፡ ተለዩ ፡ አንቺም ፡
ከኔ ፡ ተለየሽ ።
፳፰ እኔም ፡ ፈርጄ ፡ አጠፋኋቸው ፡ ሰዶምና ፡ ገሞራ ፡
ከኔ ፡ እንደ ፡ ተለዩ ፡ አንቺም ፡ ከኔ ፡ ተለየሽ ፡
አሁንም ፡ ተቈጥቼ ፡ እንዳጠፋኋቸው ፡ አን
ቺንም ፡ ተቈጥቼ ፡ አጠፋሁሽ ፡ እኔ ፡ ካጠፋኋ
ቸው ፡ ከሰዶም ፡ ከገሞራ ፡ ወገን ፡ ነሽና ፡ አጠ
ፋሁሽ ፡ ወደ ፡ ጕልማሳ ፡ ሚስት ፡ በመሔድ ፡
ከሴቶች ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ መድረስ ፡ ከእንስሳና ፡
ከወንድ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ሕግም ፡ በመስሰን ፡ የፈ
ጠርኋቸው ፡ እኔን ፡ አሳዝነውኛልና ፡ በተድላ ፡
በደስታቸው ፡ እንዳይኖሩ ፡ ስም ፡ አጠራራቸ
ውን ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጠፋሁ ።
፳፱ ከሕፃን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሽማግሌ ፡ ድረስ ፡ በፊ
ታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡
በክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይረዳቃል ፡ እንጂ ፡ እሺን ፡
መሥራት ፡ ይተዉ ፡ ዘንድ ፡ አንዱ ፡ አንዱን ፡
አይቈጣውም ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ኃጢ
አትንና ፡ በደልን ፡ የጠገቡ ፡ ናቸው ።
፴ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ቅሚያና ፡ ትዕቢት ፡ ስስትም ፡
በልቡናቸው ፡ የተዘጋጀ ፡ ነው ።
፴፩ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ አላ
ቸው ፡ አገሮቻቸውንም ፡ አጠፋቸው ፡ ሥር ፡
መሠረታቸው ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ በእሳት ፡
ያቃጠላቸውም ፡ አሉ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡
ድረስ ፡ ፈጽመው ፡ ጠፉ ፡ እንጂ ፡ ከነርሳቸው ፡
አንድ ፡ ስንኳ ፡ አላስቀረም ።
፴፪ በኃጢአት ፡ ጸንተዋልና ፡ ቊርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስ
ከሚደረግበት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡
ለዘለዓለሙ ፡ በጥፋት ፡ ይቈያሉ ፡ በክፉ ፡ ሥራ
ቸው ፡ አሳዝነውኛልና ፡ እኔም ፡ አልምራቸ
ውም ፡ ይቅር ፡ አልላቸውም ።
፴፫ እኔም ፡ ቸል ፡ አልኋቸው ፡ ሥራሽ ፡ ሁሉ ፡ ቅይ
ሚያና ፡ ኃጢአት ፡ ዝሙትና ፡ ስስት ፡ ሐሰት ፡
መናገርም ፡ የስሕተት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እኔም ፡
የማልወደው ፡ መሰናክል ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ተቈጥቼ ፡
በያዝኩሽ ፡ ጊዜ ፡ ምክንያት ፡ አታገኚምና ፡ የጕ
ስቈልሽ ፡ አንቺም ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ እን
ደነሳቸው ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ በፍ
ርድ ፡ ትያገርለሽ ።

እኔ ፡ ለክብር ፡ አድርጌሽ ፡ ነበር ፡ አንቺ ፡ ግን ፡ ፴፬
ራስሽን ፡ አዋረድሽ ፡ እኔ ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ብየሽ ፡
ነበር ፡ አንቺ ፡ ግን ፡ ለሌላ ፡ ሆንሽ ።
እኔ ፡ ለክብር ፡ አጭቼሽ ፡ ነበር ፡ አንቺ ፡ ግን ፡ ፴፭
ለዲያብሎስ ፡ ሆንሽ ፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ክፉ ፡
ሥራሽ ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋሻለሁ ።
ቃሌን ፡ ሁሉ ፡ ስላልሰማሽ ፡ በወደድሁሽም ፡ ፴፮
ጊዜ ፡ ያዘዝሁሽን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላልጠበቅሽ ፡ የፈ
ጠርሁሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ ጽኑ ፡
በቀልን ፡ አብዝቼ ፡ አመጣብሻለሁ ፡ እንዳንቺ ፡
ባሉ ፡ በኃጥአንም ፡ ሁሉ ፡ አፈርዳለሁ ፡ እንደ ፡
ክፉ ፡ ሥራቸውም ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡
ቀን ፡ ፍዳውን ፡ አመጣባቸዋለሁ ።
ቃሌን ፡ አልጠበቅሽምና ፡ ፍርዴንም ፡ ቸል ፡ ፴፯
ብለሻልና ፡ ከነርሱ ፡ ጋራ ፡ አፈርድብሻለሁ ።
በልቡናችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ፴፰
የሌለባችሁ ፡ ገሞራና ፡ ሰዶም ፡ ወዮላችሁ ።
በእሳተ ፡ ገሃነም ፡ ከንቺ ፡ ጋራ ፡ በአንድነት ፡ የሚ ፴፱
ፈረድባት ፡ እኅትሽ ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ልጅ ፡ እን
ደዚሁ ፡ ሁሉ ፡ ወዮላት ፡ ለዘለዓለሙ ፡ መውጫ ፡
ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀላችሁ ፡ ወደ ፡ ገሃ
ነም ፡ አንድነት ፡ ትወርዳላችሁና ፡ ያንቺንም ፡
ኃጢአት ፡ የሠሩ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁሉ ፡ ወዮ
ላቸው ።
ትእዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ አልጠበቃችሁምና ፡ ትእ ፵
ዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ ያልጠበቃችሁ ፡ አንቺና ፡ እርሷ ፡
ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡
ሲኦል ፡ ትወርዳላችሁ ።
ትእዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ የጠበቁ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ፵፩
ግን ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ያደለቡትን ፡ ገን
ዘብ ፡ ይበላሉ ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ የማረኩት
ንም ፡ ምርኮ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘ ፡ ደጋ
ጎች ፡ ሰዎች ፡ ይከፈላሉ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎችም ፡
ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
በደለኞችና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ያለ ፵፪
ቅሳሉ ፡ ከትእዛዜ ፡ ወጥተው ፡ ስለ ፡ በደሉት ፡
ኃጢአታቸውም ፡ ሁሉ ፡ ያዝናሉ ።
ቃሌን ፡ የሚጠብቅ ፡ በትእዛዜም ፡ ጸንቶ ፡ የሚ ፵፫
ኖር ፡ በረከቴን ፡ የሚያገኝ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ የሚ
ከብር ፡ እርሱ ፡ ነው ።
ቃሌን ፡ የሚጠብቅ ፡ በትእዛዜም ፡ ጸንቶ ፡ የሚ ፵፬
ኖር ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ የተገኘውን ፡
ድልብ ፡ ይበላል ፡ ቅን ፡ ልቡና ፡ ያላቸው ፡ ደጋ
ጎች ፡ ነገሥታት ፡ ወደ ፡ ገቡበት ፡ ወደ ፡ ገነትም ፡
ገብቶ ፡ ይኖራል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

በያዝኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በመዓቴ ፡ ይጐስቊላ ፩
ሉና ፡ ይጠፋሉና ፡ ዛሬ ፡ ራሳቸውን ፡ ለሚያስታ
ብዩ ፡ ለጢሮስና ፡ ለሲዶና ፡ ለይሁዳ ፡ አገር ፡
አውራጃዎች ፡ ሁሉ ፡ ወዮላቸው ።
እሽናፊ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ፈጽሞ ፡ ፪
ትዕቢተኛ ፡ የሚሆን ፡ የዲያብሎስ ፡ ልጅ ፡ ለሐሰ
ትት ፡ ነገር ፡ ጠላቷ ፡ የሚሆን ፡ ክፋደ ፡ ልቡና

ውን ፡ የሚያጸና ፡ የሚመክ ፡ ፈጣሪውን ፡ የማ
ያውቅ ፡ ሐሳዊ ፡ መሲሕ ፡ ከነሱ ፡ ይወለዳል ፡
ብሏልና ፡ ወዮላቸው ፡ አለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡
እግዚአብሔርም ፡ በሱ ፡ ኃይሉን ፡ እገልጽ ፡
ዘንድ ፡ ለቍጣዬ ፡ አምሳል ፡ አደረግሁት ፡ አለ።
፫፤ ይቺም ፡ ቅፍርናሆም ፡ ሰማርያና ፡ ገሊላ ፡ ደማ
ስቆና ፡ ሶርያም ፡ አክያና ፡ ቆጵሮስም ፡ የዮርዳ
ኖስም ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ክፉደ ፡ ልቡናቸውን ፡
ያጸኑ ፡ በኃጢአታቸው ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡
የሞት ፡ ጥላና ፡ ጨለማም ፡ የሸፈናቸው ፡ ወገ
ኖች ፡ ናቸው ፡ ዲያብሎስ ፡ ልቡናቸውን ፡ በኃ
ጢአት ፡ ሸፍኖታልና ፡ ለዚያም ፡ ለትዕቢተኛ ፡
ለዲያብሎስ ፡ ይታዘዙለታልና ፡ እግዚአብሔር
ንም ፡ ወደ ፡ መፍራት ፡ አይመለሱም ።
፬፤ ለአጋንንት ፡ የሚታዘዙላቸው ፡ በስማቸውም ፡
መሥዋዕት ፡ የሚሠዉላቸው ፡ ሰዎች ፡ የዚያን ፡
ጊዜ ፡ ወዮላቸው ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ክደውታልና ፡ አእምሮ ፡ የሌላቸው ፡
እንስሳትን ፡ ይመስላሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ የዘነጋ ፡ የዲያብሎስ ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡
ሐሳዊ ፡ መሲሕ ፡ በበታው ፡ ሁሉ ፡ ምስሉን ፡ ያቆ
ማልና ፡ (አምላክ ፡ ነኝ ፡ ብሏልና ፡) በልቡናው ፡
ፈቃድና ፡ በእጁ ፡ ሥራ ፡ በቅሚያና ፡ በኃጢአ
ቱም ፡ ሁሉ ፡ በክዳትና ፡ በበደልም ፡ በቅሚ
ያና ፡ ሰው ፡ በሚሠራው ፡ ዝሙት ፡ ሁሉ ፡ በሐ
ሰት ፡ ነገርም ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፭፤ ይህንን ፡ እንዲሠራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የተቈጠረ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ኃጢአት ፡ እንዲሠሩ ፡
ዘመኑ ፡ ይታወቃልና ።
፮፤ ፀሐይ ፡ ትጨልማለች ፡ ጨረቃም ፡ ደም ፡ ትሆ
ናለች ፡ ከዋክብትም ፡ ከሰማይ ፡ ይረግፋሉ ፡ ምድ
ርን ፡ ያሳልፋት ፡ ዘንድ ፡ በውስጧም ፡ በሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ የሚኖረውን ፡ ሁሉ ፡ ያሳል
ፈው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡
በሚያመጣው ፡ ተአምራት ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡
ያልፋል ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ላይ ፡ ከር
ቷልና ፡ ፈጥኖም ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ባንድ ፡
ሰዓት ፡ አድርጓልና ፡ ታናሽ ፡ ጠላት ፡ ዲያብሎ
ስን ፡ የጊታ ፡ ሞት ፡ ያጠፋዋል ።
፰፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ፈርጁ ፡
አጠፋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ከምጽአት ፡ በኋላ ፡ ግን ፡
ለዲያብሎስ ፡ ሥልጣን ፡ የለውም ።
፱፤ እሱም ፡ በቍጣዬ ፡ በተያዘበት ፡ ቀን ፡ ደጅ ፡ የሚ
ጠናላት ፡ ጽኑ ፡ መከራ ፡ ወዳላት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ይወርዳል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ያሉትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
መቅሠፍትና ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ወደ ፡ ክህደትም ፡
ይወስዳልና ፡ ከገሃነም ፡ የማወጣ ፡ ወደ ፡ ገሃነ
ምም ፡ የማገባ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡ ሆንኩ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ይወርዳል ።
፲፤ እሱ ፡ ለደከሙ ፡ ሰዎች ፡ ጽናትና ፡ ኃይልን ፡ ይሰ
ጣልና ፡ ዳግመኛም ፡ ለኃይለኞችና ፡ ለፅኑ ፡
ሰዎች ፡ ድካምን ፡ ይሰጣልና ፡ ኃይለኛ ፡ በኃ
ይሉ ፡ አይመክ ።

እሱ ፡ ገዥ ፡ ነውና ፡ የሚበደሉትንም ፡ ሰዎች ፡ ፲፩፤
ከሚበድሏቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ፈርዶ ፡ ያድና
ቸዋልና ፡ የበልቴቶችና ፡ አበት ፡ እናቱ ፡ የሞቱ
በትን ፡ ልጅ ፡ በቀል ፡ ይመልሳል ።
ለምትመኪ ፡ ክፋደ ፡ ልቡናሽንም ፡ ለምታጸኚ ፡ ፲፪፤
የማልገዛሽ ፡ ፈርጄም ፡ የማላጠፋሽ ፡ ለሚመስ
ልሽ ፡ ላንቺ ፡ ወዮልሽ ፡ በመመኪቱና ፡ በትዕ
ቢቱ ፡ ዙፋኔን ፡ በከዋክብትና ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡
እዘረጋለሁ ፡ ከፍ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ እሆናለሁ ፡ ብሏልና ።
ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ የተፈጠረ ፡ እንደ ፡ አጥ ፲፫፤
ቢያ ፡ ኮከብ ፡ የሚያበራ ፡ ዲያብሎስ ፡ ከሰማይ ፡
እንዴት ፡ ወረደ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ላን
ቺም ፡ ወዮልሽ ።
ይኸንንም ፡ በትዕቢትህ ፡ ደፍረህ ፡ ተናገርህ ፡ ፲፬፤
ፈጽሞ ፡ በሥልጣኑ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔ
ርንም ፡ አላሰብኸውም ፡ በልቡናህ ፡ ጽናት ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ትወርድ ፡ አንተ ፡ ራስክን ፡ ለምን ፡ አከ
ራህ ።
ከእሳት ፡ ከነፋስ ፡ የፈጠራቸው ፡ እሱ ፡ እንደ ፡ ፲፭፤
ሆነ ፡ ስላወቁ ፡ እነሳቸው ፡ በተዋረደ ፡ ልቡና ፡
ፈጣሪያቸውን ፡ ያመሰግኑታልና ፡ ከትእዛዙም ፡
አይወጡምና ፡ ከትእዛዙም ፡ ፈጽመው ፡ እንዳ
ይወጡ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ከክህደት ፡ ይጠብቃ
ሉና ፡ እንዳንተ ፡ ካሉ ፡ ከመላእክት ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይተህ ፡ ተዋረድህ ።
አንተ ፡ ግን ፡ በልቡናህ ፡ ትዕቢት ፡ ጽኑ ፡ ክህደ ፲፮፤
ትን ፡ አደረግህ ፡ ካንተ ፡ ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ እን
ዳንተም ፡ የሚወነጅሉ ፡ ኃጢአትን ፡ በምታስ
ተምርበት ፡ በትእዛዝህና ፡ በፈቃድህም ፡ ሁሉ ፡
ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩበት ፡ ኃጢአትንና ፡
በደልን ፡ ቅሚያንና ፡ ክህደትን ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡
ትከበክበዋለህና ፡ ከባልንጀሮችህ ፡ ተለይተህ ፡
የጐሰቈለ ፡ ሰውን ፡ ሆንህ ።
በተንኰልህ ፡ ያሳትካቸው ፡ አጋንንትና ፡ አንተ ፡ ፲፯፤
አንድነት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትወርዳላችሁና ፡ ወዮ
ልህ ።
በሚያስት ፡ በዚያ ፡ በወንጀለኛ ፡ በዲያብሎስ ፡ ፲፰፤
የሳታችሁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ ሆይ ፡
ወዮላችሁ ፡ እሱ ፡ በስተማራችሁ ፡ ሠራዊቱም ፡
በስተማሯችሁ ፡ ገንዘብ ፡ እንደሱ ፡ ስታችኋልና ፡
ለዘለዓለም ፡ መውጫ ፡ ወደሌለበት ፡ ወደ ፡ ገሃ
ነም ፡ በንድነት ፡ ትወርዳላችሁ ።
ቀድሞም ፡ የእግዚአብሔር ፡ በሪያ ፡ ሙሴ ፡ ሳለ ፡ ፲፱፤
ክርክር ፡ በተደረገበት ፡ ውኃና ፡ በኮሬብ ፡ በአ
ማሌቅና ፡ በደብረ ፡ ሲናም ፡ እግዚአብሔርን ፡
አሳዘናችሁት ።
ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ጉብኛ ፡ በላካችሁ ፡ ፳፤
ጊዜ ፡ ጐዳናው ፡ ሩቅ ፡ ነው ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
የሚደርስ ፡ ቅጽራቸውም ፡ አምባቸውም ፡ ጽኑ ፡
ነው ፡ አርበኞችም ፡ በዚያ ፡ ይኖራሉ ፡ ብለው ፡
ይህንን ፡ በነገሩዋችሁ ፡ ጊዜ ፡ የሚያስጨንቅ ፡

ሥራ ፡ ወደምትሠሩበት ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አገር ፡
ትመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ተቈጥታችሁ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ቃል ፡ አሳዘናችሁ ።
፳፩ ከመከራው ፡ ያዳናችሁን ፡ በግብጽም ፡ ታላላቅ ፡
ታምራት ፡ ያደረገ ፡ በመልእክትም ፡ ሥልጣን ፡
የመራችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላሰባችሁ
ትም ። በሐይ ፡ እንዳያቃጥላችሁ ፡ ቀን ፡ በደ
መና ፡ ይጋርዳችሁ ፡ ነበር ፡ እግሬችሁም ፡ በጨ
ለማ ፡ እንዳይሰነከል ፡ ዓምደ ፡ እሳት ፡ ሌሊት ፡
ያበራላችሁ ፡ ነበር ።
፳፪ ሠራዊቱና ፡ ፈርዖንም ፡ በከፈሩዋችሁ ፡ ጊዜ ፡
ፈጽማችሁ ፡ ወደ ፡ ሙሴ ፡ ጮኻችሁ ፡ ሙሴም ፡
ፈጽሞ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮኸ ፡ ከፈርዖ
ንም ፡ ጋራ ፡ እንዳትገናኙ ፡ በመልአኩ ፡ አድሮ ፡
ጠበቃችሁ ።
፳፫ እነሳቸውን ፡ ግን ፡ በመከራ ፡ ወደ ፡ ኤርትራ ፡
አገባቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራኤልን ፡ ብቻ
ውን ፡ መራቸው ፡ ከነሱም ፡ ጋራ ፡ ልዩ ፡ ጣዖት ፡
አልነበረም ፡ ብሷልና ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡
አንድ ፡ ጊዜ ፡ በባሕር ፡ ቀበራቸው ፡ ከነሳቸ
ውም ፡ የሚሸሸውን ፡ አላስቀረም ።
፳፬ እስራኤልንም ፡ በባሕሩ ፡ መካከል ፡ በእግር ፡
አሻገራቸው ፡ ከግብፃውያን ፡ የተነሣ ፡ ምንምን ፡
ያገኛቸው ፡ መከራ ፡ የለም ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡
አደረሳቸው ፡ በዚያም ፡ አርባ ፡ ዘመን ፡ መና
ውን ፡ መገባቸው ።
፳፭ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁለ
ጊዜ ፡ ያሳዝኑታልና ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡
አድርጎላቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡
ቸል ፡ አሉ ።
፳፮ ከልጅነታቸው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ያረጁ ፡ ድረስ ፡
ክፋትን ፡ በልቡናቸው ፡ አኖሩ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ እፉ ፡ የአበው ፡ ልደት ፡ በተጻፈበት ፡ በኦ
ሪት ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ተናግሯልና ፡ የአዳም ፡
ልጆች ፡ ልቡናቸው ፡ አመድ ፡ ነው ፡ ሥራቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ወደቅሚያ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ክፋ
ትም ፡ ይሮጣሉ ፡ በግፍ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ከመ
ሰብሰብ ፡ በሐሰትም ፡ ከመማል ፡ በልንጀራንም ፡
ከመበደል ፡ ከመቀማትና ፡ ከመሥረቅ ፡ በቀር ፡
ከነሳቸው ፡ የቀናች ፡ ሥራን ፡ የሚወዳት ፡ የለም ፡
ብሎ ፡ ተናግሯልና ፡ ክፋትን ፡ በልቡናቸው ፡
አኖሩ ።
፳፯ ሁሉም ፡ በሕይወት ፡ በሚኖሩበት ፡ ዘመን ፡
ወደ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሄዳሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ ያፈረሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከጥንት ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ፈጽመው ፡ አሳዘኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ እግዚአብሔርም ፡ የቀደመ ፡ ወገኖች ፡ የቃየ
ንን ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በጥፋት ፡
ውኃ ፡ በጠፉቸው ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ በማየ ፡
አይኅ ፡ አጠመቃት ፡ ከቃየል ፡ ልጆችም ፡ ኃጢ
አት ፡ ሁሉ ፡ አነፃት ።
ሰውን ፡ ስለ ፡ ፈጠርሁት ፡ አዘንሁ ፡ ብሏልና ፡ ፪
በደለኞችን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ፡ ከስምንት ፡ ሰዎች ፡
በቀር ፡ አላስቀረም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ እነሱን ፡ አበዛቸው ፡ ምድርንም ፡ መዓት ፡
ያበቃቸው ፡ የአዳምን ፡ ርስት ፡ ተከፈሉ ።
ኖኅ ፡ ግን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ተማማለ ፡ ፫
መሐላን ፤ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ዳግመኛ ፡
በጥፋት ፡ ውሀ ፡ እንዳያጠፋት ፡ የኖኅም ፡ ልጆች ፡
የበኩተውንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ እንዳይበሉ ፡
ከፈጠራቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በቀር ፡ ልዩ ፡
የሆኑ ፡ ጣዖቶችን ፡ እንዳያመልኩ ፡ እርሱም ፡
የፍቅር ፡ አባት ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ በከንቱ ፡
ኃጢአታቸውም ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ እንዳያጠፋ
ቸው ፡ የሰተኑንና ፡ የበልጉንም ፡ ዝናም ፡ እንዳ
ይከለክላቸው ፡ ሰኩብትና ፡ ለሰዎች ፡ በየጊዜ
ውም ፡ ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ማሩ
ንና ፡ የእህሉን ፡ ፍሬ ፡ ተክልንም ፡ ይሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ እነርሳቸውም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚ
ወደው ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማሉ ።
ይኸንንም ፡ ሥርዓት ፡ ከሰጣቸው ፡ በኋላ ፡ የእስ ፬
ራኤል ፡ ልጆች ፡ በኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አሳዘኑት ፡ የፈጣሪያቸውን ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳላፈረሱ ፡ እንዳባቶቻቸው ፡
እንደ ፡ ይስሐቅና ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡
ያዕቆብም ፡ በሕጉ ፡ ጸንተው ፡ አልኖሩም ።
ከታናናሾቹም ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ታላላቆቹ ፡ ፭
ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ ያልጠበቁ ፡
እነዚያ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በሥራቸው ፡
ጠማሞች ፡ ናቸው ።
ካህናቶቻቸውም ፡ አለቆቻቸውም ፡ ጸሐፊዎቻቸ ፮
ውም ፡ ቢሆኑ ፡ ሁሉም ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕጊ ፡ ያፈርሳሉ ።
በፍጹም ፡ ሰውነትህና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ ፯
ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደደው ፡ ብሎ ፡
በዳግም ፡ ሕግ ፡ ሙሴ ፡ ባዘዛቸው ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ሥርዓትና ፡ ሕጉ ፡ ጸንተው ፡ አይኖሩም ።
ባልንጀራህን ፡ እንደ ፡ ሰውነትህ ፡ ውደድ ፡ ልዩ ፡ ፰
የሆኑ ፡ ጣዖቶቹንም ፡ አታምልክ ፡ ወደጉል
ማሳ ፡ ሚስትም ፡ አትሂድ ፡ ነፍስ ፡ አትግደል ፡
አትስረቅ ።
በሐሰትም ፡ አትመስክር ፡ አህያውም ፡ ቢሆን ፡ ፱
በሬውም ፡ ቢሆን ፡ የባልንጀራህን ፡ ገንዘብ ፡
ወንድምህ ፡ የገዛውንም ፡ ሁሉ ፡ አትውደድ ፡
ብሎ ፡ ሕግ ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ሙሴ ፡ በዘ
ዛቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሥርዓትና ፡ በሕጉ ፡
አይጸኑም ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ካዘዛቸው ፡ በኋላ ፡ ፲
ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡
ክዳትና ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ወደ ፡ ቅሚያና ፡
ወደ ፡ በደል ፡ ወደ ፡ ጉልማሳ ፡ ሚስት ፡ ወደ ፡
ሐሰትና ፡ ወደ ፡ መስረቅም ፡ ጣዖቶችንም ፡
ወደማምለክ ፡ ይመለሳሉ ።
ወደ ፡ ማር ፡ የሚሠማራ ፡ ላምን ፡ በመሥራት ፡ ፲፩

የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በኮሬብ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አሳዘኑት ፡ እነሆ ፡ ከግብፅ ፡ ያወጡን ፡
ፈጣሪዎቻችን፡እነዚህ፡ናቸው፡ብለው፡ሰገዱ።
፲፪፤ በኛቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡ በልተው ፡
ጠጥተውም ፡ ቢጠግቡ ፡ ሊዘፍኑ ፡ ተነሡ ።
፲፫፤ እግዚአብሔር ፡ አገዛዝ ፡ ከለበት ፡ ከግብፅ ፡
አገር ፡ ያወጣሀቸው ፡ ወገኖችህ ፡ ከሕግ ፡ ወጥ
ተው ፡ በደሉ ፡ የላም ፡ ምስልም ፡ ሠርተው ፡
ለጣዖቱ ፡ ሰገዱ ፡ ብሎ፡ታልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ሙሴ ፡ ተቈጥቶ ፡ ከሲና ፡ ተራራ ፡ ወረደ ።
፲፬፤ ሙሴ ፡ ወገኖቹን ፡ እየተቈጣቸው ፡ ከባለሟሉ ፡
ከኢያሱ ፡ ጋራ ፡ ወረደ ፡ ኢያሱም ፡ በሰማ ፡
ጊዜ ፡ እነሆ ፡ በእስራኤል ፡ ሰፈር ፡ ያርበኞች ፡
ድምፅ ፡ እሰማለሁ ፡ አለ ።
፲፭፤ ሙሴም ፡ ኢያሱን ፡ እስራኤል ፡ ያልፈላውን ፡
ጠጅ ፡ ጠጥተው ፡ ሲጫወቱ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ያር
በኞስ ፡ ድምጽ ፡ አይደለም ፡ አለው ፡ ወርዶም ፡
ምስላቸውን ፡ ሰበረው ፡ እንደ ፡ ትቢያም ፡ እስ
ኪሆን ፡ ድረስ ፡ ፈጽሞ ፡ አደቀቀው ፡ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ በተራራው ፡ አጠገብ ፡ በሚጠ
ጡት ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ በጠበጠው ።
፲፮፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡
ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ከህናቱን ፡ እርስ ፡ በሳቸው ፡
ይጋደሉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
፲፯፤ እነሳቸውን ፡ ከመግደል ፡ አባቶቻቸውንም ፡
ከመግደል ፡ እግዚአብሔርን ፡ መገዳደር ፡ እን
ዲበልጥ ፡ አውቀው ፡ እንዳዘዛቸው ፡ አደረጉ ።
፲፰፤ ሙሴም ፡ የመገባችሁን ፡ የተከባከባችሁን ፡ ከአ
ገዛዝም ፡ ቤት ፡ ያወጣችሁን ፡ ለነሳቸው ፡ ከነሳ
ቸው ፡ በኋላ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡
ላባቶቻችሁ ፡ የማለላቸው ፡ ርስትንም ፡ ያወረ
ሳችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ስላሳዘናችሁት ፡ ስለ
ዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰኛች
ሁት ፡ አላቸው ።
፲፱፤ ወደ ፡ ኃጢአትና ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይሄዳሉና ፡
በዚያም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አልተ
ዉም ።
፳፤ ከሕፃንነታቸው ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ጕልማስነታ
ቸው ፡ እስከ ፡ እርጅናቸውም ፡ ድረስ ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ ያለውን ፡ በሰማይም ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎች ፡
ያዘጋጀውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በበጎ ፡ ሥራ
ቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ እንዳሰኙት ፡ እን
ዳባቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ይስሐቅና ፡ እንደ ፡ አብር
ሃም ፡ እንደ ፡ ያዕቆብም ፡ አይደሉም ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የሚገኝበት ፡ ምድረ ፡
ርስትን ፡ በወዲያውም ፡ ዓለም ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡
የተዘጋጀች ፡ ደስ ፡ የምታሰኝ ፡ ገነትን ፡ ዓይን ፡
ያላየውን ፡ ጆሮም ፡ ያልሰማውን ፡ በሰው ፡ ልቡ
ናም ፡ ያልታሰበውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በሕይ
ወት ፡ ሳሉ ፡ ደስ ፡ ላሰኙት ፡ ለሚወዱት ፡ ለአ
ብርሃም ፡ ለይስሐቅ ፡ ለያዕቆብ ፡ ያዘጋጀውን ፡
ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በሥራቸው ፡ ደስ ፡ እንዳ
ሰኙት ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ይስሐቅ ፡
እንደ ፡ ያዕቆብ ፡ አይደሉም ።

እግዚአብሔርን ፡ የካዱ ፡ ክፉዎችም ፡ የሆኑ ፡ ፳፩፤
በልቡናቸው ፡ ፈቃድ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡
የነሳቸው ፡ ልጆችም ፡ የመገባቸውን ፡ የተከባ
ከባቸውን ፡ ከሕፃንነታቸውም ፡ ጀምሮ ፡ የጠበ
ቃቸውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልሰ
ሙም ።
ከግብፅ ፡ ምድር ፡ ያወጣቸውን ፡ ከጡብ ፡ ሥራ ፡ ፳፪፤
ከጽኑም ፡ አገዛዝ ፡ ያዳናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡
አላሰቡትም ።
እነሳቸው ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ አሳዘኑት ፡ እሱም ፡ ፳፫፤
በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸው ፡
ነበር ፡ እነሳቸውም ፡ በጠላትነት ፡ ተነሥተውብ
ቸው ፡ እንደ ፡ ወደዱም ፡ ያስገብሯቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

የዚያን ፡ ጊዜም ፡ የምድያም ፡ ሰዎች ፡ በጠ ፩፤
ላትነት ፡ ተነሡባቸው ፡ እስራኤልንም ፡ ይወጓ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ሠራዊቶቻቸውን ፡ አስነሡባቸው ፡
የንጉሣቸውም ፡ ስሙ ፡ አክራንድስ ፡ ይባላል ፡
በኪልቅያና ፡ በሶርያ ፡ በደማስቆም ፡ ያሉ ፡ ብዙ ፡
ሠራዊትን ፡ ፈጥኖ ፡ ሰበሰበ ።
በዮርዳኖስም ፡ ማዶ ፡ ሰፍሮ ፡ ገንዘባችሁንም ፡ ፪፤
እማርክ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ግብር ፡ ገብ
ሩልኝ ፡ ብሎ ፡ መልክተኞች ፡ ላከ ፡ ባትገብሩኝ ፡
ግን ፡ እናንተን ፡ እቀጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ከብቶቻች
ሁን ፡ እማርክ ፡ ባዝራችሁን ፡ እወስድ ፡ ልጆቻ
ችሁንም ፡ እማርክ ፡ ዘንድ ፡ መጣሁ ፡ አላቸው ።
ወደማታውቁት ፡ አገር ፡ ማርኬ ፡ እወስዳችኋ ፫፤
ለሁ ፡ በዚያም ፡ ወኃ ፡ ቀጂዎችን ፡ እንጨት ፡
ለቃሚዎችን ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አላቸው ።
እኛ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ ነን ፡ የሚች ፬፤
ለንም ፡ የለም ፡ እያላችሁ ፡ አትመኩ ፡ አጠፋ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ ገንዘባችሁንም ፡ እዘርፍ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ የላከኝ ፡ አይደለምን ፡ ወገናች
ሁንም ፡ ሁሉ ፡ እሰበስብ ፡ ዘንድ ፡ የላከኝ ፡ አይ
ደለሁምን ።
እኔ ፡ ያጠፋኋቸውን ፡ ሌሎች ፡ ወገኖች ፡ በውኑ ፡ ፭፤
ልዩ ፡ ጣዖቶቻቸው ፡ ያዳኗቸው ፡ ማዳን ፡ አለን ፡
በዝራቸውንና ፡ ፈረሳቸውን ፡ ማረክሁ ፡ እነሳቸ
ውንም ፡ ገደልኩ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ማረክሁ ።
ያዘገኳችሁን ፡ ግብር ፡ ካላገባችሁልኝ ፡ እናንተ ፮፤
ንም ፡ እንደነሳቸው ፡ አደርጋችኋለሁ ፡ አለ ፡ ከብ
ቶቻቸውንና ፡ ገንዘባቸውን ፡ ይዘርፉ ፡ ሚስቶ
ቻቸውንም ፡ ይማርክ ፡ ዘንድ ፡ ዮርዳኖስም ፡
ተሻገረ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ፯፤
እግዚአብሔር ፡ ጽኑ ፡ ልቅሶን ፡ አለቀሱ ፡ ፈጽ
መውም ፡ ጮሁ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የሚረዳቸው ፡
አጡ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ለሦስቱ ፡ ወንድማማቾች ፡ እግ ፰፤
ዚአብሔር ፡ ጽናትን ፡ ሰጣቸው ፡ ስማቸውም ፡
እንደዚህ ፡ ነው ፡ መልካቸውም ፡ ያማረ ፡ በኃይ
ላቸውም ፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ይሁዳና ፡ መብክ
ዩስ ፡ መቃቢስ ፡ ናቸው ።

፱፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፈጽመው ፡ በዚያ ፡ አለ
ቀሱ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ጩኸት ፡ የተነሣ ፡ ልቡናቸውን ፡ አሳዘናቸው ፡
እናቱና ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅና ፡ ባልቴቶች ፡
ሹማምቶቻቸውና ፡ ከህናቶቻቸውም ፡ የእስራ
ኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሴቶችና ፡ ወንዶችም ፡ ልጆ
ችም ፡ ሁሉ ፡ በራሳቸውም ፡ ላይ ፡ አመድ ፡ ነስ
ንሰው ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ መኳንንቶቻቸውም ፡
ማቅ ፡ ለብሰው ፡ ነበር ።
፲፤ መልክ ፡ መልክም ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ የሆኑ ፡ እነዚያ ፡
ወንድማማቾች ፡ ግን ፡ ሒደው ፡ ያድናቸው ፡
ዘንድ ፡ ተስማሙ ፡ ሒደን ፡ ስለነዚህ ፡ ሰዎች ፡
ሰውነታችንን ፡ ለሞት ፡ እንስጥ ፡ ብለው ፡ ተማ
ከሩ ።
፲፩፤ አይዞህ ፡ አይዞህ ፡ ተባብለው ፡ በወገባቸው ፡ ሰይ
ፋቸውን ፡ ታጥቀው ፡ በእጃቸውም ፡ ጦራቸ
ውን ፡ ይዘው ፡ ሔዱ ፡ አርበኞውንም ፡ ይወነጅ
ሉት ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጅተው ፡ ሔዱ ።
፲፪፤ ወደ ፡ ሰፈራቸውም ፡ ደረሱ ፡ በማስደ ፡ ተቀ
ምጦ ፡ ሳለ ፡ መብክዩስ ፡ አርበኛውን ፡ (ንጉሡን ፡)
ወጋው ፡ በአፉ ፡ መብል ፡ ሳለ ፡ በአንዲት ፡ አመ
ታት ፡ አንገቱን ፡ ቈረጠው ፡ መቃብዮስና ፡ ይሁ
ዳም ፡ በንጉሡ ፡ ግራና ፡ ቀኝ ፡ ያሉ ፡ ሠራዊ
ቱን ፡ በሰይፍ ፡ መትተው ፡ ገደሉዋቸው ።
፲፫፤ ንጉሣቸውም ፡ ድል ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ጦሮ
ቻቸው ፡ በባልንጀራቸው ፡ ልብ ፡ ገቡ ፡ ሁሉም ፡
ፈጽመው ፡ ሸሹ ፡ ቀስታቸውም ፡ ተሰበረ ፡ እነ
ርሳቸውም ፡ ድል ፡ ተነሡ ።
፲፬፤ መልክ ፡ መልክም ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ የሚሆኑ ፡ እነ
ዚያ ፡ ወንድማማቾች ፡ ግን ፡ ከሞት ፡ ዳኑ ፡ ምንም ፡
ምን ፡ ክፋት ፡ ነገር ፡ ያገኛቸው ፡ የለም ፡ እግዚ
አብሔር ፡ መቅሠፍትን ፡ ወደነርሳቸው ፡ መል
ሰታልና ፡ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡
ተቀራደው ፡ አለቁ ።
፲፭፤ ድል ፡ ተነሡ ፡ ሞቱ ፡ ዮርዳኖስንም ፡ ተሻገሩ ፡
እስኪሻገሩም ፡ ድረስ ፡ ገንዘባቸውን ፡ ሁሉ ፡
ጣሉ ፡ ገንዘባቸውም ፡ ሁሉ ፡ ቀረ ፡ የእስራኤ
ልም ፡ ልጆች ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እንደሸሹ ፡ ባዩ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ሰፈራቸው ፡ ሄደው ፡ የዘረፉትንም ፡
ገንዘባቸውንም ፡ ለራሳቸው ፡ ወሰዱ ።
፲፮፤ በወንድሞቹና ፡ በመብክዩ ፡ እጅ ፡ እግዚአብሔር ፡
እስራኤልን ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ አዳናቸው ።
፲፯፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡
እያሰኙት ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።
፲፰፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ኃጢአታ
ቸው ፡ ተመለሱ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ በሚገባ ፡ ማምለክን ፡ ቸል ፡ አሉ ።
፲፱፤ እርሱም ፡ በማያውቋቸው ፡ የእርሻቸውን ፡ አዝ
መራ ፡ በሚሰበስቡ ፡ የወይናቸውንም ፡ በታ ፡
በሚያጠፉ ፡ መንጋቸውንም ፡ በሚዘርፉ ፡ ከብ
ቶቻቸውንም ፡ በፊታቸው ፡ አርደው ፡ በሚያ
በሏቸው ።
፳፤ ሚስቶቻቸውን ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወን
ዶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ በሚማርኩ ፡ ወገኖች ፡
እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ ያሳዝናቸዋል ፡ ሁሉግዚ ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚያሳዝኑት ፡ ስለሆነ ፤ እነ
ሳቸው ፡ ሕጉን ፡ ያፈረሱ ፡ ወገኖች ፡ ናቸውና ፡
ልጆቻቸውን ፡ በፊታቸው ፡ ራስ ፡ ራሳቸውን ፡
ይቀጠቅጢቸዋል ፡ አያድናቸውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

ይኸንን ፡ የሚያደርጉ ፡ የጢሮስና ፡ የሲዶና ፡ ፩፤
በዮርዳኖስም ፡ ወንዝ ፡ ማዶና ፡ በባሕር ፡ዳርቻ ፡
የሚኖሩ ፡ የከራንና ፡ የገለዓድ ፡ የኢያቡሲዎንና ፡
የከናኔዎን ፡ የኤዶምና ፡ የጌርጌሴዎን ፡ የአማ
ሌቅ ፡ ሰዎች ፡ ናቸው ።
በየነገዳቸውና ፡ በየሀገራቸው ፡ በየአውራጃ ፪፤
ቸውና ፡ በየሥራቸውም ፡ በየሀገራቸውም ፡
ቋንቋ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
እንዲህ ፡ ያደርጋሉ ፡ ሁሉም ፡ እግዚአብሔር ፡
እንደሠራቸው ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።
ከነሳቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያውቁት ፡ ፫፤
ሥራቸው ፡ ያማረ ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።
ከነሳቸውም ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ የሆነ ፡ የፈጠ ፬፤
ራቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቁት ፡
ሰዎች ፡ አሉ ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠሩ ፡ በሰርያው ፡
ንጉሥ ፡ በስልምናሶርም ፡ እጅ ፡ ገዛቸው ።
የደማስቆን ፡ ገንዘብ ፡ ዘርፎ ፡ ይወስዳልና ፡ በግ ፭፤
ብፅ ፡ ንጉሥ ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ የሠማርያንም ፡ ምርኮ ፡
ያከፍላልና ፡ በስልምናሶር ፡ እጅ ፡ ገዛቸው ።
የጌላቡሄ ፡ አውራጃና ፡ በገለዓድም ፡ አምባ ፡ ፮፤
የይሁዳ ፡ ምድር ፡ ክፍል ፡ በምትሆን ፡ ጳስጠ
ስም ፡ በምዕራብ ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ በፋርስና ፡
በሚዶን ፡ በቀጰዶቅያና ፡ በሲውሲግያ ፡ ሰዎች ።
በአውራጃቸውም ፡ የሚኖሩ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡ ፯፤
እግዚአብሔርንም ፡ የማያውቁ ፡ ትእዛዙንም ፡
የማይጠብቁ ፡ ክፋደ ፡ ልቡናቸው ፡ የጸና ፡ ወገ
ኖች ፡ ናቸው ።
እሱም ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡ ፰፤
እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ፍዳቸውን ፡ ይ፤ ፍላቸዋል ።
የገለዓድ ፡ ወገኖችና ፡ የቂሣርያ ፡ አውራጃ ፡ አማ ፱፤
ሌቅም ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ የተመላች ፡ ከክበሩ ፡
የከበረ ፡ አሸናፊ ፡ የሚሆን ፡ በኪሩቤል ፡ ሠረገ
ላት ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክት ፡ በፊቱ ፡
የሚቆሙ ፡ ፈርተው ፡ ተንቀጥቅጠው ፡ የሚያ
ገለግሉት ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በውስጢ ፡ የሚ
መሰገንበት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አገር ፡ ያጠ
ፏት ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ሆነውበታልና ፡ እሱም ፡
እንደ ፡ ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡ እጃቸውም ፡
ሥራ ፡ ፍዳቸውን ፡ ይከፍላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

የአማሌቅና ፡ የኢዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ የምድ ፩፤
ርና ፡ የሰማይ ፡ አገዛዝ ፡ በሥልጣኑ ፡ የተያዘ ፡
እግዚአብሔርን ፡ አያመልኩትም ፡ እነሳቸው ፡
በውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የማይኖሩ ፡ ወንጀለ
ኞች ፡ ናቸውና ፡ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡
ማፍረስ ፡ አይፈሩም ።

፪፤ ደም ፡ ከማፍሰስና ፡ ከገመ·ት ፡ የተመታውንና ፡
ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ ሙቶ ፡ ያደረውንም ፡
የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ ከመብላት ፡ በቀር ፡ በፊ
ታቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡
እነዚህም ፡ የተናቁ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ናቸው ።
፫፤ ምግባር ፡ ሃይማኖት ፡ የላቸውም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡
የጠሉ ፡ ናቸውና ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አያው
ቁትምና ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ ከመቀማትና ፡ ከኃጢ
አት ፡ በቀር ፡ ሰውን ፡ ከማወክና ፡ ከሚጠላም ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በቀር ፡ አባታቸው ፡ ዲያብሎስ ፡
እንዳስተማራቸው ፡ ከጨዋታና ፡ ከዘፈን ፡ በቀር ፡
የፍቅርንም ፡ ሥራ ፡ አያውቁምና ፡ ምግባር ፡
ሃይማኖት ፡ የላቸውም ።
፬፤ እሱ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ከአጋንንት ፡ ጋራ ፡ ገዢቷቸ
ዋልና ፡ ለየራሱ ፡ የሆነ ፡ የክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
የቅሚያና ፡ የኃጢአትን ፡ የስርቆትንና ፡ የሐ
ሰት ፡ ገንዘብ ፡ የመቀማትን ፡ አባላ ፡ የተመታው
ንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ መብላትንም ፡ የዝሙ
ትንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያስተምራቸዋል ።
፭፤ ይኸንንም ፡ የሚመስለውን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጐል
ማሳ ፡ ሚስት ፡ መሔድንም ፡ ደም ፡ ማፍሰስንም ፡
ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ መብ
ላት ፡ የሰው ፡ ነፍስንም ፡ በግፍ ፡ መግደል ፡ ምቀኝ
ነትንና ፡ መጠቃቀስንም ፡ ስስትንም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የማይወደውን ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡
ያስተምራቸዋል ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከሚገዛ ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ያርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠላታ
ቸው ፡ የሆነ ፡ ዲያብሎስ ፡ ይኸንን ፡ ትምህርት ፡
ያስተምራቸዋል ።
፮፤ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ የዋህነትና ፡
ትሕትና ፡ ወንድምን ፡ አለማበሳጨትና ፡ በልንጀ
ራን ፡ መውደድ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ መስማ
ማትና ፡ መፋቀር ፡ ነው ።
፯፤ ለሰው ፡ ሬት ፡ ለማዳላት ፡ ግብዞችን ፡ አትሁን ፡
በደለኞችንም ፡ ፊጽማችሁም ፡ ቀማኞች ፡ ወደ ፡
ጐልማሳ ፡ ሚስት ፡ የሚሔዱ ፡ ሰዎችንም ፡ በባ
ልንጀራቸው ፡ ላይ ፡ በደልንና ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
የሚሠሩ ፡ በግፍ ፡ በልንጀራቸውንም ፡ ይበድሉ ፡
ዘንድ ፡ የሚሸነግሉ ፡ ሰዎችንም ፡ አትሁኑ ።
፰፤ ይጠቃቀሳሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ይነቀንቃሉ ፡ ለክ
ፋትም ፡ ይተነኰሳሉ ፡ ሰዎችን ፡ ወደ ፡ ዘለዓለም ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያወርዷቸው ፡ ዘንድ ፡ ለማሳት ፡
ያሚርቃሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ወዳለ ፡ በሞት ፡ ወደ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ እንድትሔድ ፡ አስብ ፡ በሠራኸውም ፡
ኃጢአት ፡ በፊቱ ፡ ይፈርድብህ ፡ ዘንድ ፡ አንተ ፡
በፊቱ ፡ ትቆማለህ ።
፪፤ ትዕቢተኞችና ፡ ክፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ ከነሳቸ
ውም ፡ የሚበልጥ ፡ የሚበረታ ፡ የሌለ ፡ የኃይለ
ኞች ፡ ልጆች ፡ ቀድሞ ፡ እንደዚሁ ፡ ነበርና ፡ ቁመ
ታቸውንና ፡ ኃይላቸውን ፡ ጽኑ ፡ ሥልጣናቸ
ውንም ፡ ስላዩ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በፊታቸው ፡
አላደረጉትም ፡ እሱ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡
አምጥቶ ፡ የፈጠራቸው ፡ ፈጣሪያቸውም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አላወቁም ።
አባቶቻቸውም ፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ ሁነው ፡ ፫፤
ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ሲያመሰ
ግኑ ፡ ፈቃዳቸው ፡ ባስታቸው ፡ ጊዜ ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ወደሚደረግበት ፡ ወደ
ዚህ ፡ ዓለም ፡ ወረዱ ።
ስለ ፡ ልቡናቸው ፡ ትዕቢት ፡ ያስታቸው ፡ ዘንድ ፡ ፬፤
ሕጉንና ፡ ትእዛዙንም ፡ ይጠብቁ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ይፈትናቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥንቱን ፡
የሰው ፡ ሥጋ ፡ ፈጥሮላቸዋልና ፡ ከቃየል ፡ ልጆች ፡
ሚስት ፡ አገቡ ።
እነሳቸው ፡ ግን ፡ ሕጉን ፡ አልጠበቁም ፡ ከባታ ፭፤
ቸው ፡ ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እሳት ፡
አወረዳቸው ፤ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰው ፡
የበደሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ ተቈጥቷቸዋልና ፡ ስለ
ነሳቸውም ፡ ኃጢአት ፡ የሰው ፡ ዘመኑ ፡ አነሰ ።
የአዳምንም ፡ ልጆች ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ፮፤
ኃጢአት ፡ ወሰዷቸው ፡ እነሳቸው ፡ መቻያ ፡ ወደ
ሚቀበሉበት ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ አወረዷቸው ።
የሴት ፡ ልጆች ፡ በቃየል ፡ ልጆች ፡ ስለ ፡ ሳቱ ፡ ፯፤
የሰው ፡ ዘመኑ ፡ ተከፍሏልና ፡ ጥንቱን ፡ የሰው ፡
ዘመኑ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ ሲሆን ፡ መቶ ፡ ሐያ ፡
ዘመን ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ ተመለሰ ።
እነሳቸውም ፡ ሥጋውያን ፡ ደማውያን ፡ ናቸ ፰፤
ውና ፡ እግዚአብሔር ፡ መንፈሰ ፡ ረድኤቱ ፡ በነ
ሳቸው ፡ ጸንቶ ፡ አይኖርም ፡ አለ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ዘመናችን ፡ ተከፈለ ፡ ስለ ፡ ፱፤
ኃጢአታችንና ፡ ስለ ፡ በደላችን ፡ ዘመናችን ፡
ከቀደሙ ፡ አባቶቻችን ፡ ተከፍሏልና ፡ ዳግመ
ኛም ፡ በሕፃንነት ፡ ሳሉ ፡ የሚሞቱ ፡ አሉ ።
ሕጉን ፡ ስለ ፡ ጠበቁ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ስለ ፡ ፲፤
አላሳዘኑት ፡ የአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ በዝቶ ፡
ነበር ።
ያስተምሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውን ፡ ፲፩፤
ስለ ፡ ተቈጡ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳያ
ፈርሱ ፡ ወንዶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ ስለ ፡ ተቈ
ጧቸው ፡ ያባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ ግን ፡ በዝቶ ፡
ነበር ።
ከሴቶች ፡ ልጆቻቸውና ፡ ከወንዶች ፡ ልጆቻ ፲፪፤
ቸው ፡ ጋራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ስላላ
ፈረሱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በውነት ፡ ዘመናቸው ፡
በዝቶ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

የቃየን ፡ ልጆች ፡ በበዙ ፡ ጊዜ ፡ ከበሮና ፡ በገ ፩፤
ናን ፡ ሳንቲንና ፡ መሰንቆን ፡ ሠሩ ፡ ዘፈንና ፡
ጨዋታውንም ፡ ሁሉ ፡ አደረጉ ።
እርሷ ፡ መልክ ፡ መልክም ፡ ነበረችና ፡ ስለእርሷ ፡ ፪፤
ከገደለው ፡ ከደግ ፡ ሰው ፡ ከአቤል ፡ ሚስት ፡
መልክ ፡ መልካሞች ፡ ደመ ፡ ግቡዎች ፡ የሚሆኑ ፡
ልጆች ፡ ዳግመኛ ፡ ለቃየን ፡ ተወለዱለት ፡ ወን
ድሙንም ፡ ከገደለው ፡ በኋላ ፡ የርሱ ፡ ገንዘብ ፡

የሆነች ፡ ያቺንና ፡ እቢን ፡ ወሰደ ።
፫፤ ከአባቱም ፡ ተለይቶ ፡ እነሳቸውን ፡ ይዞ ፡ በም
ዕራብ ፡ በኩል ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ቁፋዝ ፡ አው
ራጃ ፡ ሄደ ፡ የዚያች ፡ የመልክ ፡ መልክም ፡ ልጆ
ችም ፡ እንደ ፡ እናታቸው ፡ መልከ ፡ መልከ
ሞች ፡ ሆኑ ።
፬፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ወደ ፡ ቃየን ፡
ልጆች ፡ ወረዱ ፡ ከይዋቸውም ፡ በኋላ ፡ አንዲት ፡
ሰዓት ፡ አልቈዩም ፡ የመረጧቸውንም ፡ ሴቶች ፡
ለራሳቸው ፡ ሚስት ፡ አደረጉ ።
፭፤ ስለ ፡ ስሕተታቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ አንድ
ነት ፡ ወደ ፡ ስሕተት ፡ ወስደውናልና ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ እኛን ፡ ተቈጣን ፡ እነሳ
ቸውንም ፡ ተቈጣቸው ።
፮፤ ዲያብሎስም ፡ እንደ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪዎችን ፡ ትሆናላችሁ ፡
ብሎ ፡ ሸንግሎ ፡ እናታችን ፡ ሔዋንን ፡ አባታ
ችን ፡ አዳምን ፡ ወደርሱ ፡ ስሕተት ፡ ወሰዳቸው ።
፯፤ እነርሳቸው ፡ ግን ፡ በድንቍርናቸው ፡ እውነት ፡
መስሏቸው ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ስሙ
ንም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡
መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠራቸውን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ሕግ ፡ አፈረሱ ።
፰፤ አምላክነትን ፡ ለራሳቸው ፡ ያደረጉ ፡ እነዚያን ፡
ሔዋንና ፡ አዳምን ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ፈጣሪያቸው ፡
አዋረዳቸው ፡ ትዕቢተኛ ፡ የሚሆን ፡ እሱንም ፡
አዋረደው ።
፱፤ ዳዊት ፡ በኃጢአተኛ ፡ ዲያብሎስ ፡ ትዕቢት ፡
አዳም ፡ ይጠፋል ፡ ብሎ ፡ እንደተናገረ ፡ አባታ
ችን ፡ አዳም ፡ በዲያብሎስ ፡ ትዕቢት ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ በታዘዘ ፡ በውነተኛ ፡ ፍርዱ ፡ ተፈር
ዶበታልና ፡ አገለሰቈላቸው ።
፲፤ በቃየል ፡ ልጆች ፡ የሳቱ ፡ የሴት ፡ ልጆችም ፡
እንዲሁ ፡ ወደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ወሰዱን ፡ ስለ
ዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠን ፡ ዘመና
ችን ፡ ከአባቶቻችን ፡ ዘመን ፡ አነሰ ።
፲፩፤ እነሳቸው ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ሠርተው ፡ ነበር ፡
ልቡናቸውን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አጽንተው ፡
ነበርና ፡ ከስተማሯቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡
እንዳይወጡ ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻቸውንና ፡ ወን
ዶች ፡ ልጆቻቸውንም ፡ አስተምረው ፡ ነበርና ፡
የሚቀርባቸው ፡ ክፉ ፡ ጠላትም ፡ አልነበረ ።
፲፪፤ እነሳቸው ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ቢሠሩ ፡ ለልጆቻ
ቸው ፡ ክልነገሩ ፡ ከላስተማሯቸው ፡ የሚጠቅማ
ቸው ፡ የለም ።
፲፫፤ ዳዊት ፡ ከልጆቻቸው ፡ ለሌላ ፡ ልጅ ፡ አልሠወ
ሩም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ያደረገውን ፡
ድንቅ ፡ ታምራትና ፡ ኃይሉንም ፡ አስተማሩ ፡
ብሎ ፡ እንዳ ፡ ተናገረ ፡ እነሳቸው ፡ እንዳወቁ ፡
ልብ ፡ ሊያደርጉ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ያስተምሩ ፡
ዘንድ ፡ አወ/ቀውም ፡ ፈቃዱን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ሕጉንም ፡ አደራ ፡ ይሏቸው ፡
ዘንድ ፡ በማረ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡
ደስ ፡ እንዳሰኙት ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸውም ፡
ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ለልጆቻቸው ፡ ከላስ
ተማሩ ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ።
ከባቶቻቸው ፡ በሕፃንነታቸው ፡ አደራ ፡ ያልዋ ፲፬፤
ቸው ፡ ትእዛዙንም ፡ አላፈረሱም ፡ አባቶቻቸው ፡
ከባቶቻቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አምልኮት ፡
ዘጠኙንም ፡ ሕግጋት ፡ እንደ ፡ ተማሩ ።
በጎ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ለፈጣሪያቸውም ፡ ፲፭፤
ምስጋናን ፡ ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻቸው ፡ ከበ
ቶቻቸው ፡ ተማሩ ፡ ሕጉን ፡ ጠብቀዋልና ፡ እሱ
ንም ፡ ወደውታልና ።
እሱም ፡ ጸሎታቸውን ፡ ይሰማቸዋል ፡ ልመናቸ ፲፮፤
ውንም ፡ ቸል ፡ አይልም ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ይቅር ፡
ባይ ፡ ነው ።
መዓቱን ፡ አብዝቶ ፡ ይመልስላቸዋል ፡ በመቅ ፲፯፤
ሠፍቱም ፡ ሁሉ ፡ አያጠፋም ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ወንድሞቻችን ፡ አስቡ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ ፩፤
ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ እውነተኛ ፡ ሥራቸ
ውን ፡ እንዲጠብቅ ፡ ቀድሞ ፡ የነገሩዋችሁን ፡
አትርሱ ።
ልጆቻቸውንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበዛል ፡ ስም ፡ ፪፤
አጠራራቸውም ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ እስከ ፡ ዘለዓ
ለሙ ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ልጃቸውም ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ እህልን ፡ አይቸገርም ።
ስለነሳቸው ፡ ይከራከርላቸዋልና ፡ በጠላታቸ ፫፤
ውም ፡ እጅ ፡ አይጥላቸውምና ፡ ከሚጠሏቸው ፡
ከጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።
ስሙን ፡ ለሚወዱ ፡ ሰዎችም ፡ በመከራቸው ፡ ፬፤
ጊዜ ፡ ረዳት ፡ ይሆናቸዋል ፡ ይጠብቃቸዋል ፡
ኃጢአታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ በሱ ፡ አም ፩፤
ኗልና ፡ መጠጊያ ፡ ሆነው ፡ ከንጉሡ ፡ ከሳኦልም ፡
እጅ ፡ አዳነው ።
ልጁ ፡ አቤሴሎም ፡ በተነሣበት ፡ ጊዜ ፡ ኢሎፍ ፪፤
ላውያንም ፡ በተነሡበት ፡ ጊዜ ፡ ኤዶማውያ
ንና ፡ አማሌቃውያንም ፡ በተነሡበት ፡ ጊዜ ፡
ከራቱ ፡ ራፋይን ፡ አንዱ ፡ በተነሣበት ፡ ጊዜ ፡ በሱ ፡
አምኗልና ፡ ሕጉንም ፡ ጠብቋልና ፡ የተከራከሩት ፡
ጠላቶች ፡ ከመጡበት ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡
እግዚአብሔር ፡ ዳዊትን ፡ አዳነው ።
ድል ፡ መንሣት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ፫፤
ነውና ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ድል ፡ ተነሡ ፡
እንጂ ፡ ያላመኑበት ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ ነገሥታቱን ፡
ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ አላዳናቸውም ።
ሕዝቅያስም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ትዕቢ ፬፤
ተኛ ፡ ከሆነ ፡ ከሰናክሬም ፡ እጅ ፡ አዳነው ።
መታመኑን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አላደረገምና ፡ ፭፤
ልጁ ፡ ምናሴ ፡ ግን ፡ በጠላቱ ፡ እጅ ፡ ድል ፡ ተነሣ ፡
መታመኑን ፡ በእግዚአብሔር ፡ አላደረገምና ፡
ፈጽሞ ፡ ያከበረው ፡ ያገነነው ፡ እግዚአብሔር
ንም ፡ አልፈራውምና ፡ አሥረው ፡ ወደ ፡ አገሩ

ቸው ፡ ወሰዱት ፡ እንጂ ፡ ምናሴን ፡ ድል ፡ የነ
ሡት ፡ እነዚያ ፡ ጠላቶቹ ፡ ግን ፡ እንደሱ ፡ አል
ሆኑም ።
፮፤ ዘመኑ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፡ ጠላቱንም ፡ ይከራከር
ለት ፡ ዘንድ ፡ በኋላና ፡ በፊትም ፡ ኃይልን ፡ ጽን
ዕን ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አልሠራምና ፡ የሰ
ጠውን ፡ መንግሥት ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ነሣው ።
፯፤ ከብዙ ፡ ሠራዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማመን ፡
ይሻላልና ፡ በፈረሶች ፡ በቀስትና ፡ በጋሻ ፡ ከማ
መን ።
፰፤ በእግዚአብሔር ፡ ማመን ፡ ይበልጣል ፡ በሱ ፡
ያመነ ፡ ሰው ፡ ይጸናል ፡ ይከብራል ፡ ፈጽሞም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ።
፱፤ እግዚአብሔር ፡ ለፊት ፡ አያደላምና ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ያላመኑ ፡ በገንዘባቸው ፡ ብዛት ፡ ያመኑ ፡
ሰዎች ፡ ግን ፡ ከሰጣቸው ፡ ጸጋና ፡ ክብር ፡ የወጡ ፡
ሆኑ ።
፲፤ ያመኑበትን ፡ ሰዎች ፡ ይጠብቃቸዋል ፡ ያላዋቂ ፡
የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ያላዋቂ ፡ ያደርጋቸ
ዋል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለመከተል ፡ ሕጉንም ፡
ለመጠበቅ ፡ ልቡናቸውንም ፡ አላስጨከኑምና ፡
በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡ በተከራ
ከሩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኖ ፡ አይረዳቸውም ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ በማምለክ ፡ ሕጉንም ፡ ለመጠ
በቅ ፡ ለጨከነ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በመከራው ፡ ጊዜ ፡
መጠጊያን ፡ ይሆነዋል ።
፲፪፤ ጠላቱን ፡ በማጥፋት ፡ የጠላቱንም ፡ ከብት ፡ በመ
ዝረፍ ፡ የጠላቱን ፡ አገር ፡ ሰውም ፡ በመማረክ ፡
የዘመኖች ፡ ዝናምንም ፡ በማዝነም ፡ ቡቃያንም ፡
በማብቀል ፡ የእህሉንም ፡ ክምር ፡ በማግበት ፡
በተክሉ ፡ ፍሬ ።
፲፫፤ የሳተኑንና ፡ የበልጉንም ፡ ዝናም ፡ በማዝነም ፡
ማሩንም ፡ በማለምለም ፡ ከሥልጣንህ ፡ በታች ፡
ያሉ ፡ ወገኖችህ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ በየ
ጊዜውም ፡ የሚዘንመውን ፡ ዝናም ፡ በመስጠት ፡
ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፲፬፤ የሌላውን ፡ ገንዘብ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ከጠላታ
ቸው ፡ የዘረፉትን ፡ ገንዘብ ፡ በልተው ፡ ይጠ
ግቡ ፡ ዘንድ ፡ እንስሳትን ፡ በጎችንና ፡ ላሞች
ንም ፡ ይዘርፉ ፡ ዘንድ ፡ የሌላውንም ፡ ማዕድ ፡
ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ የጠላቶቻቸውንም ፡ ልጆች ፡
ምርኮ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።
፲፭፤ እግዚአብሔር ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ለሚወደው ፡ ሰው ፡
ያደርግለታል ፡ የሚጠላውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለጠ
ላቱ ፡ ብዝበዛ ፡ ያደርገዋል ።
፲፮፤ እግሩንና ፡ እጁንም ፡ ያሥረዋል ፡ በጠላቱም ፡
እጅ ፡ ይጥለዋል ፡ ለጠላቶቹም ፡ መዘበበቻ ፡
ያደርገዋል ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያፈረሰ ፡
ደም ፡ አፍሳሽም ፡ ሆኗልና ፡ በቤቱ ፡ ዘር ፡ ደስ ፡
አያሰኘውም ።
፲፯፤ በፍርድም ፡ ጊዜ ፡ አይጸናም ፡ ኃጢአትንም ፡
ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ፍዳውን ፡ ያመጣባቸው ፡
ዘንድ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ለሚሠሩ ፡ ሰዎችም ፡
የኃጢአታቸውን ፡ ፍዳ ፡ ይሰጣቸዋል ።
በሥልጣኑ ፡ ይጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ፲፰፤
ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ዋጋቸውን ፡ ሊሰጣ
ቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዝዞ ።
በጎ ፡ ሥራን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ የዘለዓለም ፡ ድኅ ፲፱፤
ነትንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሳቸውም ፡ የፈ
ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑት ፡
ዘንድ ፡ እሱ ፡ በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ከሀሊ ፡ ነውና ፡ እሱም ፡ ሕጉን ፡ ይጠ
ብቅ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ ከሰው ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ከፈ
ጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከትእዛዙ ፡ የወጣ ፡
የለም ።
እግዚአብሔር ፡ በየሥራቸው ፡ ጸንተው ፡ የሚ ፳፤
ኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ሁሉም ፡ አው
ቀው ፡ በሕጉ ፡ ይጠበቃሉ ።
ሰው ፡ ግን ፡ በየፈጠራቸው ፡ በእንስሳና ፡ በአራ ፳፩፤
ዊት ፡ ላይ ፡ በሰማይም ፡ ወፎች ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡
በነገሠው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ ይደፋፈራል ።
በባሕር ፡ ያለውን ፡ በየብስ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ፳፪፤
ቢሆን ፡ የፈጠረውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ላበታቸው ፡ ለአዳም ፡ ሰጠው ፡ የወ
ደደውን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ በምድርም ፡ እንደ
በቀለ ፡ እህል ፡ ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ገዝተውም ፡
ያስገብሯቸው ፡ ዘንድ ፡ አራዊትም ፡ ቢሆኑ ፡
እንስሳትም ፡ ቢሆኑ ፡ ለሰው ፡ ይታዘዙ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሰጣቸው ፡ የነገሡ ፡ ሰዎችም ፡
ክብርን ፡ ለሰጣቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይታዘዙ ፡
ዘንድ ፡ ያደሉለትም ፡ ዘንድ ፡ በፈጠረው ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ሾማቸው ።
ከሕጉ ፡ ቢወጡ ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ከሰጣቸው ፡ ጌት ፳፫፤
ነት ፡ ይለያቸዋል ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የሚ
ገዛ ፡ ነውና ፡ ፈቃዱን ፡ ለሚያደርግ ፡ ይሰጠዋል ።
ሊሾመው ፡ የወደደውን ፡ ይሾመዋል ፡ ሊሽ ፳፬፤
ረው ፡ የወደደውን ፡ ግን ፡ ይሽረዋል ፡ ይገድ
ላል ፡ ያድናል ፡ በመከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡
ይላል ።
እንደሱ ፡ ያለ ፡ ፈጣሪ ፡ ሌላ ፡ የለም ፡ ለፈጠ ፳፭፤
ረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ገዥ ፡ ነውና ፡
ከምድር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በሰማይ ፡ ከሰማይ ፡
በታች ፡ ባለ ፡ በምድር ፡ ያለሱ ፡ ፈጣሪ ፡ ሌላ ፡
የለምና ፡ የሚነቅፈው ፡ የለም ።
ይሾማል ፡ ይሽራል ፡ ይገድላል ፡ ያድናል ፡ በመ ፳፮፤
ከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ ያደኸያል ፡
ያከብራል ።
የሚለምኑትን ፡ ሰዎች ፡ ልመናቸውን ፡ ይሰማ ፳፯፤
ቸዋል ፡ በንጽሕ ፡ ልቡና ፡ ፈቃዱን ፡ የሚያደር
ግን ፡ ሰው ፡ ልመናውን ፡ ይቀበለዋል ፤ እሱም ፡
ጸሎታቸውን ፡ ይሰማቸዋል ፡ በለመኑትም ፡
ሁሉ ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ያደርግላቸዋል ።
ታላቁንና ፡ ታናሹንም ፡ እንዲታዘዙላቸው ፡ ያደ ፳፰፤
ርጋል ፡ በከረብታና ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ በዛፎች ፡
ሥርና ፡ በዋሻም ፡ በምድር ፡ ጕድጓድም ፡ በደረ
ቅና ፡ በባሕርም ፡ ያሉ ፡ ወገኖቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ የነሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ነው ።

፲፱፤ የፈጣሪያቸውንም ፡ ፈቃድ ፡ ለሚያደርጉ ፡
ሰዎች ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ገንዘባቸው ፡ ነው ፡ ከበረከ
ቱም ፡ አያስቸግራቸውም ፡ የምስጋናቸውንም ፡
ዋጋ ፡ ይሰጣቸዋል ።
፳፤ በሰማይም ፡ ላባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብ
ርሃም ፡ ለያዕቆብም ፡ ያዘጋጀውን ፡ ክብር ፡ ይሰ
ጣቸዋል ፡ ከሕጉና ፡ ከትእዛዙ ፡ ላልወጡ ፡ ለሕ
ዝቅያስና ፡ ለዳዊት ፡ ለሳሙኤልም ፡ ያዘጋጀ
ውን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፳፩፤ በጌትነቱ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከጥንት ፡
ጀምሮ ፡ ላገለገሉት ፡ ርስትን ፡ ሊሰጣቸው ፡ ለማ
ለላቸው ፡ ለአባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብር
ሃም ፡ ለያዕቆብም ፡ ያዘጋጀውን ፡ ክብር ፡ ይሰ
ጣቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩፤ በጎ ፡ ሥራን ፡ የሚሠሩትን ፡ ሰዎች ፡ ስም ፡
እስኪ ፡ እስብ ፡ ሥራቸውንም ፡ አትዘንጋ ።
፪፤ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ላደረጉ ፡ ደጋጎች ፡
ሰዎች ፡ ለሆኑ ፡ ለመኳንንትና ፡ ለነገሥታት ፡
በዘጋጃት ፡ የብርሃን ፡ ማደሪያ ፡ በሆነች ፡ በመን
ግሥት ፡ ሰማይ ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡
ዘንድ ፡ ስምህ ፡ እንደ ፡ ስማቸው ፡ እንዲጠራ ፡
ቅና ።
፫፤ ዳግመኛም ፡ እንዲፈረድባቸው ፡ ከሞቱም ፡
በኋላ ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ እንዲያሟቸው ፡ ክፉ
ዎች ፡ የመኳንንትና ፡ የነገሥታትን ፡ ስማቸውን ፡
ዕወቅ ፡ ተረዳ ።
፬፤ እያዩ ፡ እየሰሙ ፡ ሥራቸውን ፡ አላሠመሩምና ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጉ ፡ ከወንጀ
ለኞችና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ከዘነጉ ፡
ሰዎች ፡ በመንግሥት ፡ ሰማይም ፡ እንዲፈረድ
ባቸው ፡ ዕወቅ ፡ ተረዳ ።
፭፤ ቸር ፡ የዋህ ፡ ቅን ፡ ሁን ፡ እንኚ ፡ አንተም ፡ ስለ ፡
ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ በተቈጣቸው ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ጐዳና ፡
አትሒድ ።
፮፤ እውነትን ፡ ፈርደህ ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡
ልጅንና ፡ ባልቴቷቱን ፡ ከሚቀሟቸው ፡ ከኃጢ
አተኞች ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አድን ።
፯፤ ከሚቀማው ፡ ከባለጠጋው ፡ እጅ ፡ ታድነው ፡
ዘንድ ፡ እናት ፡ አባቱም ፡ ለሞቱበት ፡ ልጅ ፡
እንደ ፡ አባቱ ፡ ጠበቃ ፡ ሁነው ፡ ቁምለትም ፡
ንስሐ ፡ ያልገቡ ፡ ኃጢአተኞችን ፡ ሰዎች ፡ በሚ
ቀጡበት ፡ በእሳት ፡ ባሕር ፡ እንዳትደነግጥ ፡
እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እንባም ፡ በፊ
ትህ ፡ በፈሰሰ ፡ ጊዜ ፡ ደንግጥ ።
፰፤ እግርህንም ፡ ወደ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ጐዳና ፡
አቅና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ ወዳጆቹን ፡
ይመለከቷቸሉና ፡ ጆሮውም ፡ ልመናቸውን ፡ ይሰ
ማልና ፡ ፍቅርን ፡ ፈልጋት ፡ ተከተላት ።
፱፤ የእግዚአብሔር ፡ ገጹ ፡ መዓቱ ፡ ግን ፡ ስም ፡ አጠ
ራራቸውን ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡
ክፉ ፡ ሥራን ፡ ወደሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ነው ፡ በቅ
ጥርና ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ የሚጠጋ ፡ ሰው
ንም ፡ አያስቀርም ።
በአምላክነቱ ፡ የምቀና ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ፲፤
የሚጠሉኝ ፡ ቃሌንም ፡ የማይጠብቁ ፡ ሰዎችን ፡
ተበቅዬ ፡ የማጠፋ ፡ ፈጣሪ ፡ ነኝና ፡ ቃሌን ፡ የማ
ይጠብቅ ፡ ሰውን ፡ እስክጠፉው ፡ ድረስ ፡ ደርሴ ፡
ገጼ ፡ ረድኤቴን ፡ አልመልስም ።
የሚያከብሩኝንም ፡ ቃሌንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎ ፲፩፤
ችን ፡ አከብራቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ወንድሙ ፡ የሚወደው ፡ መስሎት ፡ በየዋህ ፩፤
ነት ፡ የተከተለው ፡ ወንድሙን ፡ በገደለው ፡ በቃ
የል ፡ ሥርዓት ፡ ጸንተህ ፡ አትኑር ።
እርሱም ፡ በሴት ፡ ቀንቶ ፡ ወንድሙን ፡ ገደለው ፡ ፪፤
ቅናትና ፡ በደልን ፡ በባልንጀራቸውም ፡ ክዳ
ትን ፡ የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ።
አቤል ፡ ግን ፡ እንደ ፡ በግ ፡ የዋህ ፡ ነውና ፡ ፫፤
ደሙም ፡ በንጹሕ ፡ ልቡና ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እንደሠጠት ፡ እንደ ፡ ንጹሕ ፡ በግ ፡ ደም ፡
ነውና ፡ በአቤል ፡ ጎዳና ፡ ያይደለ ፡ በቃየል ፡
ጐዳና ፡ ሄዱ ።
በየዋህነት ፡ የሚኖረውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እግዚ ፬፤
አብሔር ፡ እንደ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ አቤል ፡
የሚወደው ፡ ሰው ፡ ስለሆነ ፡ እንደ ፡ አቤል ፡ የዋ
ሆችን ፡ ሆነዋልና ፡ የዋህ ፡ በሆነ ፡ በአቤል ፡
ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ እሊያ ፡ ሰዎች ፡
ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ይወዱታል ።
ክፉዎችን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ ይላቸ ፭፤
ዋል ፡ ቍርጥ ፡ ፍርዳቸውም ፡ በሰውነታቸው ፡
ደጅ ፡ ይጠናቸዋል ፡ በመትከፈ ፡ ልቡናቸውም ፡
የተጻፈ ፡ ነው ፡ ፍርድም ፡ በሚፈረድበት ፡ ጊዜ ፡
በሰውና ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡ በፍጥረቱም ፡
ሁሉ ፡ ፊት ፡ ያነቢታል ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ያፍራሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፮፤
ፈቃድ ፡ ያላደረጉ ፡ በደለኞችና ፡ እምቢተኞች ፡
ያፍራሉ ።
እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ በሌለበት ፡ ፯፤
በገሃነም ፡ አኑሯቸው ፡ የሚል ፡ የሚያስደነግጥ ፡
ቃልም ፡ ይሰጣቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ጌዴዎን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በታመነው ፡ ፩፤
ጊዜ ፡ በጥቂት ፡ ሠራዊት ፡ እልፍ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
የሆኑ ፡ እንዳንበጣም ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡
ያልተገረዙ ፡ የአሕዛብን ፡ ሠራዊት ፡ ድል ፡ ነሣ ።
ያለኔ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ መኳንንትና ፡ ነገሥ ፪፤
ታት ፡ ሆይ ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ጣዖታትን ፡ አትመኑ ።
ከናታችሁ ፡ ማኅፀን ፡ ያወጣኋችሁ ፡ ያሳደግኋ ፫፤
ችሁ ፡ የመገብኋችሁ ፡ ያለበስኋችሁ ፡ እኔ ፡ ፈጣ
ሪያችሁ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ለምን ፡
ታመክኛላችሁ ፡ ያለኔስ ፡ ሌላ ፡ ጣዖትን ፡ ለምን ፡
ታመልክላችሁ ።
ይኽን ፡ ሁሉ ፡ አደረግሁላችሁ ፡ ምን ፡ ሰጣች ፬፤

ሁኝ ፡ በሕጌ ፡ በሥርዓቴ ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንታችሁ ፡
ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አኔም ፡ የሰውነታችሁን ፡ ድኅ
ነት ፡ እሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከናንተ ፡
ምን ፡ እሻለሁ ።
፭፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡
ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ ጥንቈላም ፡ ከማስጠንቈል ፡
ሟርትም ፡ ከማሟረት ፡ ራሳችሁን ፡ አድኑ ፡
አለ ።
፮፤ በነዚህ ፡ ይህን ፡ በሚያደርጉ ፡ በሚሰሟቸውም ፡
ፈቃዳቸውን ፡ በሚያደርጉ ፡ ወዳጅም ፡ በሚሆ
ኗቸው ፡ በትእዛዛቸውም ፡ ጸንተው ፡ በሚኖሩ ፡
የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣልና ፡ ራሳ
ችሁን ፡ ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ አድኑ ።
፯፤ የማያውቋችሁ ፡ የማይራሩላችሁ ፡ አሕዛብ ፡
ይነሡባችኋልና ፡ የፈራችሁ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጋችሁ ፡ የደከማችሁበትን ፡
ገንዘብ ፡ ይበላሉ ፡ ከነቢዩ ፡ ከሳሙኤል ፡ ጀምሮ ፡
አገልጋዮቹ ፡ ነቢያት ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፡ ዳግመ
ኛም ፡ ሕዝቅኤል ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ሄኖክም ፡
እንደ ፡ ተናገረ ፡ አሳፍም ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጋችሁ ፡ የደከ
ማችሁበትን ፡ ገንዘብ ፡ ይበላሉ ።
፰፤ ክፉ ፡ ሰዎች ፡ ልብሳቸውን ፡ ለውጠው ፡ ይመ
ጣሉ ፡ አለ ፡ ከመብላት ፡ ከመጠጣት ፡ በብርና ፡
በወርቅም ፡ ከማጌጥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የማይ
ወደውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአት ፡ ጸንቶ ፡
ከመኖር ፡ በቀር ፡ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሌላ ፡ ሕግ ፡
የለም ።
፱፤ እነሳቸው ፡ ግን ፡ ወደ ፡ መጠጥና ፡ ወደ ፡ መብል ፡
ለመሄድ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፡ ከንቅልፋቸው ፡
ከተቀሰቀሱ ፡ በኋላ ፡ ከጧት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ማታ ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሄዳሉ ፤ በጐዳና
ቸው ፡ ጕስቍልና ፡ መከራ ፡ አለ ፡ እንጂ ፡ ለእግ
ራቸው ፡ የፍቅር ፡ ጐዳና ፡ የለውም ።
፲፤ የፍቅር ፡ አንድነት ፡ ሥራንም ፡ አያውቁትም ፡
በፊታቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
የለም ፡ ሃይማኖትና ፡ ምግባር ፡ የሌላቸው ፡ ጠማ
ሞች ፡ ክፉዎች ፡ ናቸው ፡ ብቻቸውን ፡ የሚ
በሉ ፡ የሚጠጡ ፡ ስስታሞች ፡ ናቸው ፡ የሚሰ
ክሩ ፡ ናቸው ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ያለ ፡ ሕግ ፡
ያለ ፡ መጠን ፡ ነው ፡ ወደ ፡ መዳራት ፡ ደም ፡ ወደ ፡
ማፍሰስ ፡ ወደ ፡ ስርቆሽ ፡ ወደ ፡ መክዳትም ፡
በግፍ ፡ የሌላውንም ፡ ገንዘብ ፡ ወደ ፡ መቀማት ፡
የሚሄዱ ፡ ናቸው ።
፲፩፤ ያለ ፡ ፍርድና ፡ ያለ ፡ ሕግም ፡ የሚወቅሱ ፡ ናቸው ፡
የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትምና ፡
በፊታቸውም ፡ ፍራት ፡ የለም ።
፲፪፤ በሚያዩት ፡ የሰውን ፡ ፊት ፡ አያፍሩም ፡ የሽበ
ታም ፡ የሽማግሌ ፡ ፊትንም ፡ አያፍሩም ፡ በዚህ ፡
ዓለምም ፡ ገንዘብ ፡ አለ ፡ ሲሉ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡
ባይናቸው ፡ ሳያዩት ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያደ
ርጉታል ፡ በፊታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ የለምና ፡ ባይናቸው ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ በፋቸ
ውም ፡ የበሉት ፡ ይመስላቸዋል ።

መኳንንቶቻቸውም ፡ ያደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይበላሉ ፡ ፲፫፤
የሚበሉ ፡ ናቸው ፡ እነሱ ፡ አሉተኞች ፡ ናቸ
ውና ፡ ባንደበታቸውም ፡ የቀና ፡ ነገር ፡ የለምና ፡
ጧት ፡ የተናገሩትን ፡ ማታ ፡ አይደግሙትም ።
የጦም ፡ አዳሪዎችን ፡ የድኆችን ፡ ጩኸት ፡ ቸል ፡ ፲፬፤
ይላሉና ፡ ስደተኞችንም ፡ ከሚቀሟቸው ፡ ከባ
ለጠጎች ፡ እጅ ፡ አድኗቸው ፡ ሰውን ፡ የሚያ
ውኩ ፡ ንጉሦቻቸው ፡ ለክፋት ፡ ይፋጠናሉ ።
የተበደለውንና ፡ ስደተኛውን ፡ ያድኗቸው ፡ ፲፭፤
እንጂ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ነገሥታቱ ፡ ፍርድን ፡
የሚነፍጉ ፡ አይሁኑ ።
እነሳቸው ፡ ግን ፡ ግብር ፡ የሚያስገብሩ ፡ ናቸው ፡ ፲፮፤
የሰው ፡ ገንዘብ ፡ የሚቀሙ ፡ ናቸው ፡ ወንጀለ
ኞችም ፡ ናቸው ፡ ሥራቸውም ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡
እምበሳዩቱ ፡ ከናቷ ፡ ጋራ ፡ ወፍን ፡ ከዕቍላሏ ፡
ጋራ ፡ ሲበሉ ፡ አይራሩም ፡ ያዩትን ፡ የሰሙትን ፡
ሁሉ ፡ የራሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ያደርጋሉ ።
እነሳቸው ፡ ለራሳቸው ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ፡ ይወ ፲፯፤
ዳሉ ፡ እንጂ ፡ ለሕመምተኞችና ፡ ለድኆች ፡
አይራሩም ፡ በግፍ ፡ የሌላውንም ፡ ገንዘብ ፡ ይቀ
ማሉ ፡ በቤታቸው ፡ ያደልቡ ፡ ዘንድ ፡ በሱም ፡
ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ያገኙትንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰ
በስባሉ ።
ከጕድጓዱ ፡ እንደ ፡ ወጣ ፡ ፍለጋውም ፡ እንደማ ፲፰፤
ይገኝ ፡ ወደ ፡ ቤቱም ፡ እንደማይመለስ ፡ አሸን ፡
ፈጥነው ፡ ይጠፋሉና ፡ በሕይወታቸውም ፡ ሳሉ ፡
በጎ ፡ ሥራን ፡ ስላልሠሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተቈ
ጥቶ ፡ በያዛቸው ፡ ጊዜ ፡ ለሰውነታቸው ፡ ወዮ
ላት ።
እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ ባንድ ፡ ፲፱፤
መቅሠፍት ፡ እንዳሉ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ፡
ወደ ፡ ንስሐ ፡ ይመለሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ብሎ ፡ ይታ
ገሣቸዋል ፡ እንጂ ፡ ፈጥኖ ፡ አያጠፋቸውምና ፡
በሚጠፉበትም ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ።
ወደ ፡ ንስሐ ፡ ባይመለሱ ፡ ግን ፡ ከነሳቸው ፡ አስ ፳፤
ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
በሚገባ ፡ እንዳልጠበቁ ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ሰዎች ፡
ፈጥኖ ፡ ያጠፉቸዋል ።
የሰው ፡ ሥጋ ፡ የሚበሉ ፡ የሰው ፡ ደም ፡ የሚ ፳፩፤
ጠጡ ፡ ናቸው ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ለመሄድ ፡
ግፍን ፡ ይታጠቃሉና ፡ ይሠራሉና ፡ በፊታቸው ፡
ሁለጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡
ከመኝታቸውም ፡ ከተነሡ ፡ በኋላ ፡ ኃጢአት ፡
ለመሥራት ፡ አያርፉም ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነትን ፡ ፳፪፤
ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸውም ፡ መጠጥና ፡ መብል ፡
ወደ ፡ ጥፋትና ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ መሄድ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ሥራቸው ፡ ጠማማ ፡ ነውና ፡ ሁሉም ፡ በሚ ፩፤
ያስት ፡ በሰይጣንም ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡
ናቸውና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡
ተቈጥቶ ፡ በያዛኋት ፡ ጊዜ ፡ ለሰውነታችሁ ፡ ወዮ
ላት ፡ አለ ።

፪፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አያውቁምና ፡
ወደ ፡ ኋላቸው ፡ መልሰውታልና ፡ ሕጌንም ፡
ቸል ፡ ብለዋልና ።
፫፤ እኔም ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ሥራ
ቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ ፍዳውን ፡ አመጣባቸዋ
ለሁ ፡ ኀጢአታቸው ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡
ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋ
ቸዋለሁ ፡ የምገድል ፡ የማድን ፡ በመከራ ፡ የም
ገርፍ ፡ ይቅር ፡ የምል ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ነኝና ፡ ከሥልጣኔ ፡ አያመልጡምና ።
፬፤ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአድማስ ፡ እስከ ፡ አድ
ማስ ፡ ምሉ ፡ ነኝና ፡ ፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ በሥል
ጣኔ ፡ ተይዟልና ፡ በሰማይና ፡ በምድር ፡ በጥል
ቅና ፡ በባሕርም ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡
የለም ።
፭፤ በምድር ፡ በታች ፡ ያለ ፡ አበብን ፡ አዘዋለሁ ፡
በባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡ ዓሣን ፡ አዘዋለሁ ፡
በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ወፎችንም ፡ አዛቸዋለሁ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ያለ ፡ የበረሃ ፡ አህያውንም ፡
አዘዋለሁ ፡ ከአድማስ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አድ
ማስ ፡ ድረስ ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ።
፮፤ በሬቱ ፡ ድንቅ ፡ ሥራን ፡ የምሠራ ፡ ታምራትን ፡
የማደርግ ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡
ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ፡ ወዴት ፡ ትሄ
ዳለህ ፡ ምንስ ፡ ትሠራለህ ፡ የሚለኝ ፡ የለም ።
፯፤ እኔም ፡ በመላእክት ፡ አለቆችና ፡ ሠራዊት ፡
ላይ ፡ አዛለሁ ፡ ስሙ ፡ የሚጠራው ፡ ሁሉ ፡
ፍጥረት ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነው ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
ያሉ ፡ አውሬዎችና ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ወፎችም ፡
ሁሉ ፡ ከብቶችም ፡ የኔ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ።
፰፤ ከእዜብ ፡ ነፋስ ፡ ይነሣል ፡ በመስዕም ፡ ያለ ፡
ድርቅ ፡ ይጸናል ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ወደሷ ፡
የሚመጣ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ መፈራት ፡ ገናንነ
ትም ፡ የተነሣ ፡ የኤርትራ ፡ ባሕር ፡ ተሰምታ ፡
ትጠፋለች ።
፱፤ እሱ ፡ የሞቱትንና ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ ይገዛልና ፡
ከሳባና ፡ ከኖባ ፡ ከሕንደኬና ፡ ከኢትዮጵያም ፡
ወሰናቸውና ፡ አውራጃቸውም ፡ ጋራ ፡ ሁሉ ፡
ተሰምታ ፡ ትጠፋለች ።
፲፤ ከፍ ፡ ባለ ፡ ሥልጣንም ፡ በየዋህነት ፡ ሁሉን ፡
ይጠብቃል ፡ ከሥልጣኑ ፡ ሁሉ ፡ የሱ ፡ ሥልጣን ፡
ይበልጣልና ፡ በሥልጣኑም ፡ ምዕመናንን ፡ ይጠ
ብቃል ።
፲፩፤ ሥልጣኑም ፡ ከሥልጣኑ ፡ ሁሉ ፡ ይጸናልና ፡
መንግሥቱም ፡ ከመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣ
ልና ፡ ሥልጣኑም ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡
ነውና ፡ ሁሉን ፡ ይችላልና ፡ የሚሳነውም ፡ የለ
ምና ።
፲፪፤ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ደመናዎችን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛል ፡
በምድር ፡ ላሉ ፡ ከብቶች ፡ ሣርን ፡ ያበቅላል ፡
በዠርገዥሩም ፡ ላይ ፡ ፍሬን ፡ ይሰጣል ።
፲፫፤ እንደ ፡ ወደደ ፡ ለሁሉ ፡ በየወገኑ ፡ ይመግባል ፡
በየፍሬው ፡ በየምግቡም ፡ የፈጠረውን ፡ ሁሉ ፡
ይመግባል ፡ ለገብረ ፡ ጉንዳንም ፡ በምድር ፡
በታች ፡ ላሉ ፡ ለኩኩባንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ላሉ ፡ ከብቶችም ፡ ለአውሬዎችም ፡ ይመግባቸ
ዋል ፡ ለጻለየ ፡ ሰውም ፡ ጸሎቱን ፡ ይሰጠዋል ፡
እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንና ፡ በሌቱቶ
ችንም ፡ ልመናቸውን ፡ ቸል ፡ አይልም ።
የክፉ ፡ ሰዎች ፡ አመፃቸው ፡ እንደ ፡ ጥቅል ፡ ፲፬፤
ነፋስ ፡ የበደለኞች ፡ ጉባኤያቸውም ፡ እንደ ፡
ጉም ፡ ሽንት ፡ ነውና ፡ ይልቁንም ፡ በየጊዜው ፡
ወደሱ ፡ የሚለምኑ ፡ የንጹሐንን ፡ ልመና ፡ ይቀ
በላል ።
ሰውነታቸውም ፡ እንደምትበር ፡ ወፍ ፡ ነውና ፡ ፲፭፤
የብርና ፡ የወርቅ ፡ የሚሆን ፡ የመልክቸውም ፡
ደም ፡ ግብት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጠፊ ፡ ነውና ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ መመር
መሪያቸው ፡ እንጂ ፡ ወርቃቸው ፡ አይጠቅማቸ
ውም ፡ ልብሳቸውንም ፡ ብል ፡ ይበላዋል ።
የስንዴውንና ፡ የገብሱንም ፡ ድልብ ፡ ፈጽሞ ፡ ፲፮፤
ነቀዝ ፡ ይበላዋል ፡ ሁሉም ፡ ትናንትና ፡ እንዳለ
ፈችቱ ፡ ቀን ፡ ያልፋል ፡ ከፍ ፡ የወጣ ፡ ቃልም ፡
እንዳይመለስ ፡ የኀጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘ
ብም ፡ እንደሱ ፡ ነው ፡ ያማረ ፡ አኗኗራቸውም ፡
እንደሚያልፍ ፡ ጥላ ፡ ነው ፡ የኀጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ገንዘባቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
እንደ ፡ ውሰት ፡ ልብስ ፡ ነው ።
ለድኃ ፡ እየራሩ ፡ ክብረዋልና ፡ የጦም ፡ አዳሪዎ ፡ ፲፯፤
ችንና ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ ፍር
ድን ፡ ይሰማሉና ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ቢከ
ብሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቸል ፡ አይላቸውም ፡ ከቤ
ታቸው ፡ ልጆች ፡ ቸል ፡ ሳይሉ ፡ ለስደተኛው ፡
ለጦም ፡ አዳሪው ፡ ይሰጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ከሰጣቸው ፡ ልብስ ፡ ለተራቆቱ ፡ እያለ
በሱ ፡ ያከብረዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ አይላቸ
ውም ።
የታመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ፍርድ ፡ አያደሉም ፡ የምን ፡ ፲፰፤
ደኞችንም ፡ ደመወዝ ፡ አያሳድሩም ፡ የእግዚአ
ብሔር ፡ ነገር ፡ አፉ ፡ ሁለት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሰይፍ ፡
እውነት ፡ ነውና ፡ የከበረ ፡ ነውና ፡ በወራቶቻ
ቸው ፡ ቍጥር ፡ በሚዛናቸው ፡ ልክ ፡ በደልን ፡
አያደርጉም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

ድሆች ፡ ግን ፡ ዳግመኛ ፡ በመኝታቸው ፡ ያስ ፩፤
ባሉ ፡ ባለ ፡ ጠጎች ፡ ባይቀበሏቸው ፡ ግን ፡ ልም
ላሜ ፡ እንደሌለው ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡ እንጨት ፡
ይሆናሉ ፡ ርጥበትም ፡ ከሌለ ፡ ዘንድ ፡ ሥር ፡ አይ
ለመልምም ፡ ሥርም ፡ ከሌለ ፡ ቅጠሉ ፡ አይለመ
ልምም ።
ቅጠል ፡ ለፍሬ ፡ ጌጥ ፡ ለሚሆን ፡ አበባ ፡ ያገለግ ፪፤
ላልና ፡ ቅጠሉ ፡ ከልለመለመ ፡ ፍሬ ፡ አያፈራም ፡
የሰው ፡ ፍጻሜው ፡ ሃይማኖት ፡ ነውና ፡ ሃይማ
ኖት ፡ ለሌለው ፡ ሰው ፡ ምግባር ፡ የለውም ።
ሃይማኖትን ፡ ከጸና ፡ ምግባርን ፡ ሠራ ፡ እግዚአ ፫፤
ብሔርም ፡ እውነትን ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ በሚሠራ ፡
ሰው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

፬፤ ለለመነውም ፡ ሰው ፡ የልመናውን ፡ ያንደበቱ
ንም ፡ ዋጋ ፡ ይሰጠዋል ፡ እውነተኛውንም ፡ ሰው ፡
ስለ ፡ ሠራው ፡ እውነተኛ ፡ ሥራው ፡ አይበድ
ለውም ።
፭፤ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ነውና ፡ እውነት ፡
ነገርን ፡ ወዷልና ፡ ኃጢአተኛውን ፡ ሰው ፡ ስለ ፡
ሠራው ፡ ሥራ ፡ ክፋት ፡ ያለ ፡ ንስሐ ፡ አያጸድቀ
ውም ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የሚገዛ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡
የሰውም ፡ ሁሉ ፡ ነፍስ ፡ በሥልጣኑ ፡ ተይዟ
ልና ፡ በፍርድ ፡ጊዜ ፡ ከድኃው ፡ ለባለጠጋው ፡
አያደላምና ፡ ያለ ፡ ንስሐ ፡ አያጸድቀውም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

፩፤ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከለ ፡ መኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡
አምጥቶ ፡ ፈጠረ ፡ ኮረብቶችንና ፡ ተራሮችንም ፡
ፈጽሞ ፡ አዘጋጀ ፡ ምድርንም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡
አጸናት ፡ በሕርም ፡ እንዳትንቀጠቀጥ ፡ በሸዋ ፡ ወሰ
ናት ፡ እግዚአብሔር ፡ በመጀመሪያ ፡ ቃሉ ፡ ብር
ሃን ፡ ይፈጠር ፡ ብሏልና ።
፪፤ ይህ ፡ ዓለም ፡ በጨለማ ፡ ተሸፍኖ ፡ ሳለ ፡ ብርሃን ፡
ተፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡
ፈጠረ ፡ ይኸንንም ፡ ዓለም ፡ አዘጋጀ ፡ በሚገ
ባም ፡ በሚቀናም ፡ ገንዘብ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ አጸ
ናት ፡ ምሺት ፡ ጨለማ ፡ ይሁን ፡ አለ ።
፫፤ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡
አለ ፡ ነጋ ፡ ብርሃንም ፡ ሆነ ፡ የላይኛውንም ፡ ውኃ ፡
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ።
፬፤ እንደ ፡ ድንኳንም ፡ ዘረጋው ፡ በነፋስም ፡ አጸ
ናው ፡ የታችኛውንም ፡ ውኃ ፡ በጕድጓድ ፡
ውስጥ ፡ አኖረው ።
፭፤ የባሕሩንም ፡ ቍልፍ ፡ በሸዋ ፡ ዘጋው ፡ በውኃ
ውም ፡ እንዳይሰጥሙ ፡ በሥልጣኑ ፡ አጸናቸው ፡
እንስሳትንና ፡ አራዊትንም ፡ በውስጧ ፡ አኖ
ራቸው ፡ ታላላቆች ፡ አውሬዎች ፡ የሆኑ ፡ ሌዋ
ታንና ፡ ብሔሞትንም ፡ በውስጧ ፡ አኖራቸው ፡
ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ የሚታዩት ፡ የማይታዩት ፡
አውሬዎችንም ፡ በውስጡ ፡ አኖራቸው ።
፮፤ በሦስተኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ አትክልትን ፡ ሥሩን ፡ ሁሉ ፡ እንጨቶች
ንም ፡ በየወገናቸው ፡ የሚያፈሩ ፡ ፍሬዎችንም ፡
ሊያዩት ፡ ያማረ ፡ የደጓንነት ፡ እንጨትንም ፡
ፈጠረ ።
፯፤ ሊያዩትም ፡ ያማረ ፡ ሊበሉትም ፡ የጣፈጠ ፡ የደ
ጓንነት ፡ እንጨትንም ፡ ፈጠረ ፡ ሣርንም ፡ ዘሩ ፡
ከውስጡ ፡ የሚገኝ ፡ ተክልንም ፡ ሁሉ ፡ ለወፎ
ችና ፡ ለከብቶች ፡ ላውሬዎችም ፡ መብል ፡ ሊሆን ፡
ፈጠረ ፡ ለፈጠረውም ፡ ሁሉ ፡ ምግብን ፡ ሰጠ ።
፰፤ መሸ ፡ ነጋ ፡ ባራተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ ጠፈር ፡ በሚ
ባል ፡ ሰማይ ፡ ብርሃን ፡ ይፈጠር ፡ አለ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡
ፈጥሮ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ መዓል
ትና ፡ ሌሊትንም ፡ ይመግቧቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠፈር ፡
በሚባል ፡ ሰማይ ፡ አኖራቸው ።
፱፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ከዋክብትም ፡
በሌሊትና ፡ በመዓልትም ፡ ተፈራረቁ ።
በምስተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በውኃ ፡ ፲፤
ውስጥ ፡ የሚኖሩ ፡ እንስሳና ፡ አውሬዎችን ፡
ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎችንም ፡
ሁሉ ፡ የሚታየውንና ፡ የማይታየውን ፡ ሁሉ ፡
ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።
በስድስተኛዪቱም ፡ ቀን ፡ ከብቶችንና ፡ አውሬ ፲፩፤
ዎችን ፡ ሌሎችንም ፡ ፈጠረ ፡ ሁሉንም ፡ ፈጥሮ ፡
አዘጋጅቶ ፡ አዳምን ፡ በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡
ፈጠረው ።
የፈጠራቸው ፡ እንስሳትና ፡ አውሬዎችን ፡ ሁሉ ፡ ፲፪፤
ይነግሥባቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠው ፡ ዳግመኛም ፡
እንስሳትንና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ዓሣዎችንም ፡
ሁሉ ፡ በባሕር ፡ ያሉ ፡ ሌዋታንና ፡ ብሔሞትንም ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ላሞችን ፡ ሁሉና ፡ ፲፫፤
በጎችንም ፡ የማይታየውንና ፡ የሚታየውን ፡
እንስሳ ፡ ሰጠው ።
በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡ የፈጠረው ፡ አዳም ፲፬፤
ንም ፡ በገነት ፡ አኖረው ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ተክል
ንም ፡ ይኰትኵታት ፡ ዘንድ ፡ በዚያም ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ያመሰግነው ፡ ዘንድ ።
ትእዛዙንም ፡ እንዳያፈርስ ፡ ከዚህ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ ፲፭፤
በበላችሁበት ፡ ጊዜ ፡ ሞትን ፡ ትሞታላችሁ ፡
ብሏልና ።
ሞትን ፡ ከሚያመጣ ፡ ክፋና ፡ በጎን ፡ ልብ ፡ ከሚያ ፲፮፤
ስደርግ ፡ ሞትን ፡ ከሚያመጣ ፡ ከዕፀ ፡ በለስም ፡
እንዳይበላ ፡ አዘዘው ።
እናታችን ፡ ሔዋን ፡ በእባብ ፡ ማሳት ፡ ተሸንግላ ፡ ፲፯፤
ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ በልታ ፡ ላባታችን ፡ ለአ
ዳም ፡ ሰጠችው ።
አዳምም ፡ ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡ በልቶ ፡ በልጆ ፲፰፤
ቹና ፡ በራሱ ፡ ሞትን ፡ አመጣ ።
ትእዛዙን ፡ አፍርሷልና ፡ እግዚአብሔር ፡ ከርሷ ፡ ፲፱፤
አትብላ ፡ ብሎ ፡ ከዘዘው ፡ ከዚያም ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
በልቷልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በአባታችን ፡ በአ
ዳም ፡ ተቈጣ ፡ ከገነትም ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደደው ፡
ያርሳት ፡ ዘንድ ፡ ጽሮ ፡ ግሮም ፡ የድካሙን ፡
ዋጋ ፡ ይበላ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዙን ፡ በፈረሰ ፡ ጊዜ ፡
ስለሱ ፡ የረገማት ፡ አሚከላና ፡ እሾህን ፡ የምታ
በቅል ፡ ያችንም ፡ ምድር ፡ ሰጠው ።
እግዚአብሔርም ፡ ወደዚች ፡ ምድር ፡ በወጣው ፡ ፳፤
ጊዜ ፡ አዳም ፡ ወደ ፡ ፍጹም ፡ ኀዘን ፡ ተመለሰ ፡
ምድርንም ፡ ያርሳት ፡ ዘንድ ፡ ጽሮ ፡ ግሮም ፡
በድካምና ፡ በትዕግልትም ፡ ይበላ ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

ልጆቹም ፡ በዝተው ፡ ከኖሩ ፡ በኋላ ፡ ከነርሳ ፩፤
ቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያመሰግኑት ፡ የሚ
ያከብሩት ፡ ትእዛዙንም ፡ የማያፈርሱ ፡ ነበሩ ።
የተደረገውን ፡ እንግዲህም ፡ የሚደረገውን ፡ ፪፤
የሚናገሩ ፡ ነቢያት ፡ ነበሩ ፡ ከልጆቹም ፡ ሐሰት ፡
የሚናገሩ ፡ ሰውንም ፡ የሚበድሉ ፡ ኃጢአተ
ኞች ፡ ነበሩ ፡ የአዳም ፡ የበክር ፡ ልጁ ፡ ቃየል ፡
ክፉ ፡ ሆነ ፡ ወንድሙ ፡ አቤልንም ፡ ገደለው ።

፫፤ ወንድሙን ፡ አቤልን ፡ ስለ ፡ ገደለ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በቃየል ፡ ፍርድን ፡ ፈረደ ፡ ደሙንም ፡
ስለ ፡ ጠጣች ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ ተቈ
ጣት ።
፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ቃየልን ፡ ወንድምሀ ፡ አቤል ፡
ወዴት ፡ አለ ፡ አለው ፡ ቃየልም ፡ በልቡ ፡ ትዕ
ቢት ፡ የወንድሜ ፡ የአቤል ፡ ጠባቂ ፡ እኔ ፡ ነኝን ፡
አለ ።
፭፤ አቤል ፡ ንጹሕ ፡ ሰውን ፡ ሆነ ፡ ቃየል ፡ ግን ፡ ደግ ፡
ሰው ፡ ወንድሙ ፡ አቤልን ፡ በመግደል ፡ ኃጢአ
ተኛን ፡ ሆነ ።
፮፤ ዳግመኛ ፡ ደግ ፡ ልጅ ፡ ሴት ፡ ተወለደ ፡ አዳም ፡
ስድሳ ፡ ልጆችን ፡ ወለደ ፡ ከነሳቸው ፡ ደጋጎች ፡
ሰዎች ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ አሉ ።
፯፤ ከነሳቸውም ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ አሉ ፡ ነቢያት ፡
የሆኑ ፡ ከጻድቃንና ፡ ኃጢአተኞች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎ
ችም ፡ አሉ ።
፰፤ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ የሆኑ ፡ የአባታቸው ፡ የአዳምን ፡
ፈቃድ ፡ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሕግ ፡ እስከ ፡ ጠበቀ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ እስከሚሆን ፡
እስከ ፡ ኖኅ ፡ ድረስ ፡ ለልጁ ፡ ለሴት ፡ የነገረው
ንም ፡ ሁሉ ፡ የሚፈጽሙ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎች ፡
አሉ ።
፱፤ እሱም ፡ ለልጆቹ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ አስ
ጠበቃቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ እንዳያ
ፈርሱ ፡ አባታቸው ፡ ኖኅ ፡ እንደ ፡ ነገራቸው ፡
እነሳቸውም ፡ ለልጆቻቸው ፡ ይነግሩ ፡ ዘንድ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡
ጠብቁ ፡ አላቸው ።
፲፤ እነሳቸውም ፡ ከነሳቸው ፡ በኋላ ፡ ለተወለዱ ፡
ሰዎች ፡ ለልጆቻቸው ፡ እያስተማሯቸው ፡ ኖሩ ።
፲፩፤ ሰይጣን ፡ ግን ፡ አባቶቻቸውን ፡ ለመቃብር ፡ በደ
ረሱ ፡ ሥሰል ፡ በለበቸው ፡ ጣዖታት ፡ አድሮ ፡
እሺ ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ ሲናገራ
ቸው ፡ ኖረ ፡ እነሳቸውም ፡ የኃጢአት ፡ መምር ፡
የሚሆን ፡ ዲያብሎስ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ሁሉ ፡ ሲያ
ደርጉ ።
፲፪፤ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ የሚፈጽም ፡ ደግ ፡
ሰው ፡ አብርሃም ፡ እስኪነሣ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡
ሥርዓታቸው ፡ ጣዖታቱንም ፡ ሲያመልኩ ፡ ኖሩ ።
፲፫፤ ከዘመዶቹ ፡ ተለይቶ ፡ አስቀድሞ ፡ በሕጉ ፡ ጸንቶ ፡
ኖረልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ በነፋስና ፡ በእሳት ፡
አድሮ ፡ ከርሱ ፡ ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ።
፲፬፤ ለሱ ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ለል
ጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ ይሰጣቸው ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማለለት ።
፲፭፤ ያባቱ ፡ የአብርሃምን ፡ ርስት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡
ለይስሐቅም ፡ እንደሱ ፡ ማለለት ፡ ያባቱ ፡ የይስ
ሐቅን ፡ ርስት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ለያዕቆብም ፡
ማለለት ፡ እንደ ፡ ይስሐቅ ፡ ማለለት ።
፲፮፤ ከነሳቸውም ፡ በኋላ ፡ ከያዕቆብ ፡ የተወለዱ ፡
ልጆቻቸውን ፡ ከሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ለይቶ ፡ ክህናትንና ፡ ነገሥታትን ፡ አደረ
ጋቸው ፡ ብዙ ፡ ፈጽማችሁም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ሁኑ ፡ ብሎ ፡ መረቃቸው ።
የአባቶቻቸውንም ፡ ርስት ፡ ሰጣቸው ፡ ነገር ፡ ፲፯፤
ግን ፡ እየመገባቸው ፡ እየወደዳቸው ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ በሁሉም ፡ አልተዉም ።
በጠፋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ በአምልኮ ፡ ፲፰፤
ይፈልጉታል ፡ ከኃጢአትም ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይሄዳሉ ፡ ይወዳቸዋልና ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።
የፈጠረውን ፡ ሁሉ ፡ ራርቶ ፡ ይቅር ፡ ይላልና ፡ ፲፱፤
የሚወዳቸውም ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ሥራ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።
የተራቡትን ፡ ሰውነትን ፡ ያጠግብ ፡ ዘንድ ፡ በበረ ፳፤
ከትም ፡ ቀኝ ፡ እጁን ፡ ይዘረጋል ፡ ሰምግብ ፡ እህ
ልን ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ይቅር ፡ ለማለትም ፡ ዓይኑን ፡
ይገልጣል ።
ለቍራዎች ፡ ጫጩቶች ፡ ለሚለምኑት ፡ ለአው ፳፩፤
ሬዎችም ፡ ምግብ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ወደርሱ ፡
በጮሁ ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከጊዜው ፡
ከዘገዩት ፡ ጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ያድናቸዋል ።
ያሳዘኑት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ፳፪፤
ይመለሳሉ ፡ እርሱም ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ ጠላ
ቶቻቸውን ፡ አሕዛብን ፡ ያስነሣባቸዋል ፡ ያጠፏ
ቸዋል ፡ ይገድሏቸዋል ፡ ይማርኳቸዋል ።
ዳግመኛም ፡ በልቅሶና ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ እግዚ ፳፫፤
አብሔር ፡ ይጮኻሉ ፡ እሱም ፡ ረዳትን ፡ ልኮ ፡
በነቢያት ፡ እጅ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ጊዜ ፡
አለ ።
በመሳፍንትም ፡ እጅ ፡ ያዳነበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ፡ እግ ፳፬፤
ዚአብሔርም ፡ በሳዘኑት ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻቸው ፡
አስገበሯቸው ፡ ማረኳቸው ።
ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ ከኢሎፍላውያን ፡ እጅ ፡ ፳፭፤
አዳናቸው ፤ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳ
ዘኑት ፡ እግዚአብሔርም ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡
አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ።
በዮፍታሔም ፡ እጅ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ፳፮፤
ጊዜ ፡ አለ ፡ ዳግመኛም ፡ በመከራቸው ፡ ጊዜ ፡
ያዳናቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዘነጉት ። እግዚአ
ብሔር ፡ ፍዳውን ፡ አምጥቶባቸዋልና ፡ ክፉ ፡
የሆኑ ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸውን ፡ ፈጽመውም ፡
የሚማርኳቸውን ፡ ጠላቶችን ፡ ያስነሣባቸዋል ።
በመከራ ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ተይዘውም ፡ ዳግ ፳፯፤
መኛ ፡ ወደሱ ፡ ጮሁ ፡ እሱም ፡ በጌዴዎን ፡ እጅ ፡
አዳናቸው ፡ ዳግመኛም ፡ በእጃቸው ፡ ሥራ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አሳዘኑት ።
እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸውን ፡ ፳፰፤
አሕዛብ ፡ አስነሣባቸው ፡ ተመልሰውም ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ አለቀሱ ፡ ጮሁ ።
ዳግመኛም ፡ በሶምሶን ፡ እጅ ፡ ከአሕዛብ ፡ አዳና ፳፱፤
ቸው ፡ ከመከራውም ፡ ጥቂት ፡ አረፉ ። በቀደመ
ውም ፡ ኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝ
ኑት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ።
እሱም ፡ ዳግመኛ ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ ሌሎች ፡ ፴፤
አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ ረዳትን ፡
ይሰድላቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡

ጮሁ ፡ አለቀሱ ፡ በባርቅና ፡ በዲቦራም ፡ እጅ ፡
ከአሕዛብ ፡ አዳናቸው ።
፲፩ ዳግመኛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እያመለኩት ፡
ጥቂት ፡ ወራት ፡ ኖሩ ፡ ዳግመኛም ፡ በቀደመው ፡
ኃጢአታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ዘንጉት ፡ አሳ
ዘኑት ።
፲፪ እሱም ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ ሌሎች ፡ አሕዛ
ብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ በዮዲት ፡
እጅ ፡ አዳናቸው ፤ ዳግመኛም ፡ ጥቂት ፡ ወራት ፡
ተቀምጠው ፡ እንደ ፡ ቀደመው ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ በኃጢአታቸው ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡
ተነሡ ።
፲፫ እሱም ፡ የሚገዟቸው ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡
እነሳቸውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ፡ አለ
ቀሱ ፤ የይሁዳን ፡ አገር ፡ ይወጋ ፡ ዘንድ ፡ የመጣ ፡
አርበኛ ፡ የሆን ፡ አቤሜሌክን ፡ ራሱን ፡ መትቶ
ታልና ።
፲፬ በዙሪያው ፡ ባሉ ፡ በልጆቹና ፡ በማታትዩም ፡
እጅ ፡ አዳናቸው ፡ ያም ፡ አርበኛ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡
ሠራዊቱ ፡ ሸሹ ፡ ተበተኑ ፡ የእስራኤልም ፡
ልጆች ፡ እስከ ፡ ኢያቦቅ ፡ ድረስ ፡ ተከትለው ፡
ወጓቸው ፡ ከነሳቸውም ፡ አንድ ፡ ሰውን ፡ ስንኳ ፡
አላስቀሩም ።
፲፭ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጥቂት ፡ ቈይተው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡ ተነሡ ፡ እሱም ፡ የሚገዟ
ቸው ፡ አሕዛብን ፡ አስነሣባቸው ፡ ዳግመኛም ፡ ፈጽ
መው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ፤ እግዚአ
ብሔርን ፡ ሁለጊዜ ፡ አሳዝነውታልና ፡ ሕጉንም ፡
አፍርሰዋልና ፡ እግዚአብሔርም ፡ ጩኸታቸ
ውንና ፡ ልቅሷቸውን ፡ ቸል ፡ አለ ።
፲፮ ማርከውም ፡ ከካህናቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ወደባቢ
ሎን ፡ ሰዎች ፡ አገር ፡ ወሰዷቸው ።
፲፯ ከዚያም ፡ ኃጢአትን ፡ እየሠሩ ፡ ጣዖትንም ፡
እያመለኩ ፡ ከዳተኞች ፡ የሆኑ ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አልተዉም ።
፲፰ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ በኃጢአታቸው ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ ተቈጣ ፡ ሐማ ፡ በን
ጉሡ ፡ ማጥን ፡ እልፍ ፡ ወርቅን ፡ አግብቶ ፡ በታ
ወቀበት ፡ ቀን ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ በነገረው ፡
ጊዜ ፡ ከሕንደኬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢትዮጵያም ፡
ድረስ ፡ በፋርስ ፡ አገር ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንዳያ
ስቀር ፡ በንጉሡ ፡ በአርጤክስስ ፡ ልቡና ፡ ቍጣን ፡
አሳደረ ።
፲፱ እንዲህ ፡ አደረገ ፡ በንጉሡም ፡ ሥልጣን ፡ መል
ክት ፡ የተጻፈበትን ፡ ደብዳቤ ፡ ጻፈ ፡ ወደፋር
ስም ፡ አገር ፡ ያደርስ ፡ ዘንድ ፡ በእጁ ፡ ያለ ፡ ማኅ
ተምን ፡ ሰጠው ።
፳ ንጉሥ ፡ እንዳዘዘ ፡ ሊያጠፏቸው ፡ በወደደበት ፡
በንዲት ፡ ቀን ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ ማኅተምን ፡
ሰጠው ፡ ገንዘባቸው ፡ ወርቁን ፡ ብሩን ፡ ግን ፡
ወደንጉሡ ፡ ማጥን ፡ ያገቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፳፩ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈጽመው ፡ ጮሁ ፡
አለቀሱ ፡ ለመርዶክዮስም ፡ ነገሩት ፡ መርዶክዮ
ስም ፡ ለአስቴር ፡ ነገራት ።
አስቴርም ፡ ጾሙ ፡ ለምኑ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፳፪
ወገኖችም ፡ ሁሉ ፡ ባላችሁበት ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ጩሁ ፡ አለች ።
መርዶክዮስም ፡ ማቅ ፡ ለበሰ ፡ በራሱም ፡ ትቢ ፳፫
ያን ፡ ነሰነሰ ፡ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ባሉበት ፡
አገር ፡ ጾሙ ፡ ለመኑ ፡ ንስሐ ፡ ገቡ ።
አስቴርም ፡ ፈጽማ ፡ አዘነች ፡ ንግሥትም ፡ ሁና ፡ ፳፬
ማቅ ፡ ለበሰች ፡ ትቢያን ፡ ነሰነሰች ፡ ራሷንም ፡
ተላጨች ፡ የፋርስም ፡ ንግሥታት ፡ ሽቱን ፡ እን
ዲቀቡ ፡ ሽቱን ፡ አልተቀባችም ፡ በጥልቅ ፡ ልቡ
ናዋም ፡ ወደ ፡ አባቶቿ ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ጮኸች ፡ አለቀሰች ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በአርጤክ ፳፭
ስስ ፡ ዘንድ ፡ መወደድን ፡ ሰጣት ፡ ላባቶቿም ፡
ፈጣሪ ፡ ደግ ፡ ምሳን ፡ አደረገች ።
ሐማና ፡ ንጉሡም ፡ አስቴር ፡ ወደ ፡ አዘጋጀችው ፡ ፳፮
ምሳ ፡ ገቡ ፡ በመርዶክዮስም ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
እንደወደደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ ሐማን ፡
ፍዳውን ፡ ከፈለው ፡ በረጅም ፡ እንጨት ፡ ላይም ፡
ሰቀሉት ።
በፊቃዳቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዳሉ ፡ እስራኤልን ፡ ፳፯
ይተዋቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዳያስገብሯቸውም ፡
እንዳይቀሟቸውም ፡ እንዳይበድሏቸውም ፡ ገን
ዘባቸውንም ፡ እንዳይወስዱባቸው ፡ የንጉሡ ፡
ደብዳቤ ፡ ታዘዘ ።
ንስሐ ፡ ገብተው ፡ በጮሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፰
እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ ይላቸ
ዋልና ፡ በኖሩበት ፡ በፋርስ ፡ አገር ፡ ይወዷቸው ፡
ያከብሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አገራቸ
ውን ፡ እንዳያጠፉ ፡ ከብቶቻቸውንም ፡ እንዳይ
ዘርፉ ፡ የንጉሥ ፡ ደብዳቤ ፡ ታዘዘ ።
ባሳዘኑትም ፡ ጊዜ ፡ የሚያስጨንቋቸው ፡ አሕ ፳፱
ዛብን ፡ ያስነሣባቸዋል ፡ ረዳታቸውን ፡ ይሰድላ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ መከራ ፡ ከሚያጸኑባቸው ፡ ከአ
ሕዛብም ፡ እጅ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ የዚያን ፡
ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ ያለቅሳሉ ፡ ይጮኻሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

የግብጽም ፡ ሰዎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፩
በጭንቅ ፡ ጡብ ፡ በማሠራት ፡ ባሠሯቸውም ፡
ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያለገለባም ፡ ጭቃ ፡
በመርገጥ ፡ ጡብንም ፡ በመትከስ ፡ ባስጨነቋ
ቸው ፡ ጊዜ ።
ሠሪዎችን ፡ የሚያፋጥኑ ፡ አለቆችንም ፡ በነርሳ ፪
ቸው ፡ ሾመው ፡ ባሠሯቸውም ፡ ጊዜ ፡ የግብጽን ፡
ጡብ ፡ ሁሉ ፡ ከመሥራት ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጮሁ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሚረዷቸው ፡ አሮንና ፡ ሙሴን ፡ ፫
ሰደደላቸው ፡ ከፈርዖን ፡ አገዛዝ ፡ ቤት ፡ ወገኖ
ቹን ፡ ያወጡ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኳቸዋ
ልና ፡ ከጡብም ፡ ሥራ ፡ አዳኗቸው ፡ እንዳይገዙ ፡
ለእግዚአብሔርም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መሥዋ
ዕት ፡ እንዳይሠዉ ፡ በትዕቢቱ ፡ እስራኤልን ፡

ማስናበት ፡ እምቢ ፡ ስላሉ ፡ ወገኖቹን ፡ እስራኤ
ልን ፡ ከግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ከፈርዖን ፡ እገዛዝ ፡ ቤት ፡
ያወጧቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ልኳቸዋ
ልና ፡ አዳኗቸው ።
፬፤ እግዚአብሔር ፡ ትዕቢተኞችን ፡ ቸል ፡ ይላቸዋ
ልና ፡ ፈርዖንንም ፡ ስለ ፡ ትዕቢቱ ፡ ከሠራዊቱ ፡
ጋራ ፡ በኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አሰጠመው ።
፭፤ መኳንንትና ፡ ነገሥታት ፡ ሲሆኑ ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ ቃል ፡ ቸል ፡ የሚሉ ፡ ፈቃዱንም ፡ ይፈ
ጽሙለት ፡ ዘንድ ፡ በበጎም ፡ ነገር ፡ ለሚያገለ
ግሉ ፡ ሰዎች ፡ ደሞዛቸውን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡
ገናና ፡ ስሙንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ በሾማቸው ፡
በነገሣቸው ፡ መንግሥት ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
ያልሠሩትን ፡ እንደሱ ፡ ያጠፋቸዋል ።
፮፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ መንግሥቱን ፡
ቢያቀኑ ፡ ግን ፡ መንግሥታቸውን ፡ አቀናላቸዋ
ለሁ ፡ አለ ።
፯፤ በጎ ፡ ሥራ ፡ ሥሩልኝ ፡ እኔም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ እሠ
ራላችኋለሁ ፡ ሕጌን ፡ ጠብቁ ፡ እኔም ፡ ሰውነታ
ችሁን ፡ እጠብቃችኋለሁ ፡ በሕጌ ፡ ጸንታችሁ ፡
ኑሩ ፡ እኔም ፡ እንደ ፡ ልቡናችሁ ፡ ቅንነትን ፡
አሳድሬባችሁ ፡ እኖራለሁ ።
፰፤ እኔን ፡ ውደዱ ፡ እኔም ፡ ደኅንነታችሁን ፡ እወዳ
ለሁ ፡ ወደኔ ፡ ተጠጉ ፡ እኔም ፡ አድናችኋለሁ ።
፱፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በኔ ፡ እመኑ ፡
እኔም ፡ ከመከራው ፡ አድናችኋለሁ ፡ አለ ።
፲፤ ባጠገብ ፡ ባጠገብ ፡ አትኑሩ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡
እግዚአብሔር ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡ ይወዳልና ፡
እናንተ ፡ ወደኔ ፡ ቅረቡ ፡ እኔም ፡ ወደናንተ ፡
እቀርባለሁ ፡ አለ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ከዳተኞች ፡
የምትሆኑ ፡ ሰዎች ፡ እጃችሁን ፡ ከኃጢአት ፡
አንጹ ፡ ልቡናችሁንም ፡ ከክፋት ፡ አርቁ ።
፲፩፤ እኔም ፡ ቍጣየን ፡ ከናንተ ፡ አርቃለሁ ፡ በቸርነ
ትና ፡ በይቅርታም ፡ እመለስላችኋለሁ ።
፲፪፤ በደልን ፡ የሚሠሩ ፡ ወንጀለኞች ፡ ጠላቶች
ንም ፡ ከናንተ ፡ አርቃለሁ ፡ በረያዩ ፡ ዳዊትን ፡
ከተገናኙት ፡ ከጠላቶቹ ፡ ከብዙ ፡ ተንከላቸው ፡
አርበኛ ፡ ከሆነ ፡ ከጐልያድም ፡ እጅ ፡ ይገድ
ለውም ፡ ዘንድ ፡ ከፈለገው ፡ ከሳኦልም ፡ እጅ ፡
መንግሥቱን ፡ ይወስድ ፡ ዘንድ ፡ ከወደደ ፡
ከልጁ ፡ ከአቤሴሎምም ፡ እጅ ፡ እንዳዳንኩት ።
፲፫፤ ሕጌን ፡ የሚጠብቁ ፡ ፈቃዴንም ፡ የሚፈጽሙ ፡
ሰዎችን ፡ እንደሱ ፡ አድናቸዋለሁ ፡ ክብርን ፡
አወርሳቸዋለሁ ፡ በወዲህም ፡ ዓለም ፡ በሚመጣ
ውም ፡ ዓለም ፡ በወዲያኛው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡
ደስ ፡ ይላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አነግሣቸ
ዋለሁ ።
፲፬፤ እርሱ ፡ ሕፃን ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ ከሕፃንነቱ ፡ ጀምሮ ፡
ባማረ ፡ አኗኗሩ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠው ፡
ነቢዩ ፡ ሳሙኤል ፡ እንዳገለገለው ፡ ባማረ ፡ አኗ
ኗራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ካገለገሉ ፡ ከከበሩ ፡
ነገሥታት ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናሉ ።
፲፭፤ አገልጋይ ፡ ሽማግሌ ፡ ለሆነ ፡ ለኤሊ ፡ ይነግረው ፡
ዘንድ ፡ ነገረው ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡
በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ሲያገለግል ፡ የሳሙኤልም ፡
ሥራው ፡ የማረ ፡ የተወደደ ፡ ነበር ።
በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ፲፮፤
ሲያገለግል ፡ በደገ ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡን ፡ ይሾም ፡
ዘንድ ፡ ነገሥታቱንም ፡ በእግዚአሔር ፡ ፈቃድ ፡
ይቀባ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሾም ፡ እንዲቀባ ፡ አደረ
ገው ። እግዚአብሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
የመረጠው ፡ ወገን ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ወዶታልና ፡
የፈጠረው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ በፈ
ጸመ ፡ ጊዜ ፡ በእጁ ፡ ቅብዓ ፡ መንግሥትን ፡
ሰጠው ።
ሳኦልም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሳለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፲፯፤
ነቢዩ ፡ ሳሙኤልን ፡ ሂደህ ፡ ከይሁዳ ፡ ወገን ፡
የተወለደ ፡ የሶሚይ ፡ ልጅ ፡ ዳዊትን ፡ ወድጄዋ
ለሁና ፡ ቅባው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

ቃሌን ፡ ስለ ፡ ተደፋፈረ ፡ አሳዝኖኛልና ፡ የሳ ፩፤
ኦልን ፡ ወገን ፡ ጠላሁ ።
እኔም ፡ ቸል ፡ አልኩት ፡ ሕጌን ፡ አልጠበቀምና ፡ ፪፤
ዳግመኛም ፡ ከወገኑ ፡ አላነግሥም ።
ሕጌንና ፡ ቃሌን ፡ ሥርዓቴንም ፡ ያልጠበቁ ፡ ሰዎ ፫፤
ችም ፡ እንደሱ ፡ መንግሥቴንና ፡ ስጦታዬን ፡
እስከ ፡ ዘለዓለሙ ፡ ድረስ ፡ ከልጆቻቸው ፡ አጠ
ፋለሁ ።
በገነንኳቸውም ፡ ጊዜ ፡ አላገነኑኝምና ፡ አጠፋ ፬፤
ቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳነግሣቸው ፡ አል
መለስም ፡ ባከብራቸውም ፡ አላከበሩኝምና ፡
አላገናቸውም ።
በጎ ፡ ነገርን ፡ ባደረግሁላቸው ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ነገ ፭፤
ርን ፡ አያደርጉልኝምና ፡ ይቅርም ፡ ባልኋቸው ፡
ጊዜ ፡ ይቅር ፡ አላሉኝምና ።
በሁሉም ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ ባደረግኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ፮፤
ገዥ ፡ አላደረጉኝምና ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ባከበ
ርኋቸው ፡ ጊዜ ፡ አላከበሩኝምና ፡ ዳግመኛ ፡ አላ
ገናቸውም ፡ አላከብራቸውም ፡ ሕጌንም ፡ አል
ጠበቁምና ።
እኔም ፡ የሰጠኋቸውን ፡ ስጦታ ፡ ነሳኋቸው ፡ ተቈ ፯፤
ጥቼም ፡ እንደ ፡ ማልሁ ፡ መጠን ፡ የነሳኋቸውን ፡
ገንዘብ ፡ አልመልስላቸውም ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ያከበሩኝን ፡ አከ
ብራቸዋለሁ ፡ የወደዱኝንም ፡ እወዳቸዋለሁ ፡
አለ ።
ያላከበሩኝ ፡ ሕጌንም ፡ ያልጠበቁትን ፡ ከሰጠኋ ፰፤
ቸው ፡ ስጦታ ፡ እለያቸዋለሁ ።
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ የወደደ ፱፤
ኝን ፡ እወደዋለሁ ፡ ያገነነኝን ፡ አገነዋለሁ ፡ አለ ።
እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ የምገዛ ፡ ነኝና ፡ ፲፤
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያመልጥ ፡
የለም ፡ የምገድል ፡ የማድን ፡ የማሳዝንና ፡ ይቅር ፡
የምል ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ።
ገናንነት ፡ ክብርም ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ የወ ፲፩፤
ደድሁትን ፡ አከብረዋለሁ ፡ የምፈርድ ፡ ተበቃዩ ፡
የማጠፋ ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ የጠላሁትንም ፡ አጐ

ሰቀሉዋለሁ ።
፲፪፤ የሚወዱኝ ፡ ስሚንም ፡ ሁለጊዜ ፡ የሚጠሩትን ፡
ይቅር ፡ የምል ፡ እኔ ፡ ነኝና ፡ ለበለጠጋውና ፡
ለድኃው ፡ ምግብ ፡ የምመግብ ፡ እኔ ፡ ነኝና ።
፲፫፤ ወፎችንና ፡ እንስሶችንም ፡ በበሕር ፡ ያሉ ፡ ዓሣ
ዎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ እባቦችንም ፡ እመግብ
ለሁ ፡ እንጂ ፡ ሰውን ፡ ብቻ ፡ የምመግብ ፡ አይደ
ለሁም ።
፲፬፤ አዞዎችንና ፡ ዓሣንበሪዎችን ፡ አሽኮኮዎችና ፡
ጉማሬዎችን ፡ አቀስጣንም ።
፲፭፤ በውኃ ፡ ውስጥም ፡ የሚኖረውን ፡ ሁሉ ፡ በነፋስ ፡
ላይ ፡ የሚበረውን ፡ ሁሉ ፡ እመግበለሁ ፡ እንጂ ፡
ሰውን ፡ ብቻ ፡ የምመግብ ፡ አይደለሁም ፡ ይህ ፡
ሁሉ ፡ የኔ ፡ ገንዘብ ፡ ነው ።
፲፮፤ በሚገባ ፡ በሚወደድም ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ የሚፈ
ልጉኝን ፡ ሁሉ ፡ የምመግብ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩፤ ነገሥታቱም ፡ ያለኔ ፡ ፈቃድ ፡ አይነግሡም ፡
ጦም ፡ አዳሪዎችም ፡ በትእዛዜ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
ያለ ፡ ትእዛዜ ፡ አይደኸዩም ፡ ኃይለኞችም ፡ በፈ
ቃዴ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ያለ ፡ ፈቃዴ ፡ አይበረቱም ።
፪፤ እኔ ፡ ለዳዊት ፡ መወደድን ፡ ለሰሎሞን ፡ ጥበብን ፡
ሰጠሁት ፡ ለሕዝቅያስም ፡ ዘመኖችን ፡ ጨመር
ሁለት ።
፫፤ የጎልያድን ፡ ዘመን ፡ አሳንስሁ ፡ እኔ ፡ ለሶምሶ
ንም ፡ ኃይልን ፡ ሰጠሁት ፡ ዳግመኛም ፡ ኃይሉን ፡
አደከምሁ ።
፬፤ በሪያዬ ፡ ዳዊትንም ፡ እኔ ፡ አርበኛ ፡ ከሆነ ፡ ከጎ
ልያድ ፡ እጅ ፡ አዳንኩት ።
፭፤ ዳግመኛም ፡ ከንጉሡ ፡ ከሳኦል ፡ እጅ ፡ ከተከራ
ከረውም ፡ ከሁለተኛው ፡ አርበኛ ፡ አዳንሁት ፡
ትእዛዜንም ፡ ጠብቋልና ፡ ከሚከራከሩትም ፡
ከሚጠሉትም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ አዳንሁት ።
፮፤ እኔም ፡ እሱን ፡ ወደድሁ ፡ ሕጌን ፡ የሚጠብቁ ፡
መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱም ፡ ሁሉ ፡ እወዳቸዋ
ለሁ ፡ እነሳቸው ፡ ደስ ፡ አሰኝተውኛልና ፡ በጠ
ላቶቻቸው ፡ ላይ ፡ ድል ፡ መንሣትንና ፡ ኃይልን ፡
እሰጣቸዋለሁ ።
፯፤ ዳግመኛም ፡ ያባቶቻቸውን ፡ ምድር ፡ ይወርሱ ፡
ዘንድ ፡ ላባቶቻቸው ፡ የማልኩላቸውን ፡ የነ
ጻች ፡ የበራች ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ እሰጣቸዋለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እናንተም ፡
መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱም ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡
ትእዛዜንም ፡ ጠብቁ ፡ አለ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡
ፈጣሪያቸው ፡ ስሆን ፡ የጠበቅኋቸው ፡ ያዳንኋ
ቸው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዳሳዘኑኝ ፡ ልዩ ፡
የሆኑ ፡ ጣዖቶችንም ፡ እንዳመለኩ ፡ እንዳታሳዝ
ኑኝ ፡ እንዳታመልኩ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ አለ ፤ ከባት ፡ ከናታ
ቸውም ፡ ከተወለዱ ፡ ጀምሮ ፡ ያሳደግኋቸው ፡
የወደዱትንም ፡ ሁሉ ፡ የመገብኋቸው ።
ወደ ፡ ምድርም ፡ አዝመራ ፡ ያወጣኋቸው ፡ እን ፪፤
ደሚገባም ፡ አድርጌ ፡ ከምድር ፡ የተገኘውን ፡
ድልብ ፡ የመገብኋቸው ፡ ያልተከሉትንም ፡ የወ
ይኑን ፡ ሐረግ ፡ የዘይቱንም ፡ ፍሬ ፡ ያልቆፈሩ
ትን ፡ የጠራ ፡ የውኃውንም ፡ ጉድጓድ ፡ የሰጠ
ኋቸው ።
ፈጣሪያቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስሆን ፡ ጣዖ ፫፤
ቶችን ፡ አምልከው ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እን
ዳሳዘኑኝ ፡ እንዳታሳዝኑኝ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ እላ
ቸው ፡ ከተፈቱገው ፡ ስንዴ ፡ ጋራ ፡ የበጉን ፡ ወተ
ትና ፡ የማሩን ፡ ወለላ ፡ የመገብኋቸው ፡ ጌጥ ፡ ያለ
በት ፡ ልብስንም ፡ ያለበስኋቸው ፡ የሚወደደው
ንም ፡ ሁሉ ፡ የሰጠኋቸው ።
የለመኑኝንም ፡ ሁሉ ፡ ያሳጣኋቸው ፡ ሳይኖር ። ፬፤

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

ዳዊት ፡ መላእክት ፡ ያወረዱትን ፡ መና ፡ የእ ፩፤
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተመገቡ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተና
ገረ ፡ ዳግመኛም ፡ የሚጣፍጥ ፡ መናን ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ የመገብኋቸው ፡ እኔ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ስሆን ፡ ጣዖታቱን ፡ አምልከው ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንዳሳዘኑኝ ፡ እንዳታሳ
ዝኑኝ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፡ አለ ፡ በሚገባና ፡ በው
ነት ፡ ያመልኩኝ ፡ ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ ሁሉ ፡ አደ
ረግሁላቸው ።
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እነሳቸው ፡ ፪፤
ግን ፡ አላመለኩኝም ፡ እኔም ፡ ቻል ፡ አልኋቸው ፡
አለ ፡ አሳዘኑኝ ፡ የኔ ፡ ሕግ ፡ ባልሆነ ፡ በሕገ ፡ ጣዖ
ትም ፡ ጸንተው ፡ ኖሩ ።
እኔም ፡ እንደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍዳውን ፡ አመ ፫፤
ጣባቸዋለሁ ፡ አምልኮቴን ፡ ቻል ፡ ብለዋልና ፡
በምክሬና ፡ በሥርዓቴም ፡ አልጸኑምና ፡ በእጃ
ቸው ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ መጠን ፡ ቻል ፡
አልኋቸው ፡ በሰማይ ፡ በሚደረግ ፡ ቍርጥ ፡
ፍርድ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ አወርዳቸዋለሁ ።
ሕጌን ፡ አልጠበቁምና ፡ እኔም ፡ እቈጣቸዋለሁና ፡ ፬፤
በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ዘመናቸውን ፡ አሳንሳለሁ ።
አንተ ፡ ንጉሥን ፡ ብትሆን ፡ የምትሞት ፡ የምት ፭፤
ፈርስ ፡ ነገ ፡ ትል ፡ ትቢያ ፡ የምትሆን ፡ ሰው ፡
አይደለህምን ።
ዛሬ ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እንደማይሞት ፡ ሰው ፡ ፮፤
ትመካለህ ፡ ትኩራለህ ።
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዛሬ ፡ ደኅና ፡ ፯፤
ሁነህ ፡ የምትታይ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ነገ ፡ የምት
ሞት ፡ ሰው ፡ ነህ ፡ አለ ።
ትእዛዜንና ፡ ቃሌን ፡ ብትጠብቁ ፡ ግን ፡ ማደሪያ ፰፤
ቸው ፡ ብርሃን ፡ ከሆነ ፡ ዘውዶቻቸውም ፡ ከማሩ ፡
ዙፋኖቻቸውም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ከሆኑ ፡ በነ
ሳቸውም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡ ፡ ሰዎች ፡ ያጌጡ ፡
ከሆኑ ፡ ፈቃዴን ፡ ከደረጉ ፡ ከከበሩ ፡ ነገሥታት ፡
ጋራ ፡ የከበረች ፡ አገርን ፡ አወርስሀለሁ ፡ አለ ።
በጎ ፡ ሥራን ፡ ለሠሩ ፡ ሰዎች ፡ የቀረበች ፡ በታ ፡ ፱
በምትሆን ፡ በገነም ፡ ውስጥ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ሥርዓቴንና ፡ ሕጌን ፡ አልጠበቁምና ፡ ኃጢአት ፡ ፲፤

ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ የከበሩ ፡ ነገሥታት ፡ ወደሚገቡ
በት ።
፲፩፤ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አይገቡቸ
ውም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ የሚዶን ፡ መንግሥት ፡ ትጠፋለች ፡ የሮም ፡
መንግሥት ፡ ግን ፡ በመቄዶንያ ፡ መንግሥት ፡
ላይ ፡ ፈጽማ ፡ ትጸናለች ፡ የነነዌም ፡ መንግሥት ፡
በፋርስ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ።
፪፤ የኢትዮጵያ ፡ መንግሥትም ፡ በእስክንድርያ ፡
መንግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ፡ አሕዛብ ፡ ይነሣ
ሉና ፡ የሞዓብ ፡ መንግሥት ፡ በአማሌቅ ፡ መን
ግሥት ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ።
፫፤ ወንድም ፡ በወንድሙ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ፡ ይጠፋ ፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተበ
ቅሎ ፡ ያጠፋል ።
፬፤ መንግሥት ፡ በመንግሥት ፡ ላይ ፡ ሕዝቡም ፡
በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ አገርም ፡ በአገር ፡ ላይ ፡ ይነ
ሣል ፡ አለ ።
፭፤ ክርክርም ፡ ይደረጋል ፡ ሰልፍ ፡ ረኃብ ፡ ቸነፈር ፡
ንውጥውጥታ ፡ ድርቅ ፡ ይሆናል ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
ፍቅር ፡ ጠፍቷልና ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠ
ፍት ፡ በርሷ ፡ ወረደ ።
፮፤ ከምሥራቅ ፡ እስከ ፡ ምዕራብ ፡ እንደሚታይ ፡
መብረቅ ፡ የምታስፈራ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
መጣበት ፡ ቀን ፡ ድንገት ፡ ደርሳለችና ።
፯፤ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በሚፈርድበት ፡
ቀን ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እጁ ፡
ድካምና ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱም ፡ ጽናት ፡ ፍዳውን ፡
ይቀበላል ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በሚ
ፈርድበት ፡ ቀን ፡ እግራቸውም ፡ በሚሰነካከል
በት ፡ ቀን ፡ እበቀላቸዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ለጥፋት ፡
የሚቈጠሩበት ፡ ቀን ፡ ደርሷልና ።
፰፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሕጉ ፡ ጸን
ተው ፡ የማይኖሩ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎ
ችን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በገሃነም ፡ ያጠፋቸዋል ፡
የቆጵሮስና ፡ የይሁዳ ፡ የደማስቆና ፡ የሰማርያም ፡
ሰዎች ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ።
፱፤ በምዕራብ ፡ ደሴትም ፡ የሚኖሩ ፡ የኖባና ፡ የሕ
ንደኬም ፡ የሳባ ፡ የኢትዮጵያና ፡ የግብጽም ፡
ሰዎች ፡ በነሳቸው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ።
፲፤ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ እምገዛ ፡ መወደድንና ፡ ክብ
ርንም ፡ እምሰጥ ፡ እማድንና ፡ እምገድልም ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንኩ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡
ያውቁኛል ።
፲፩፤ ፀሐይን ፡ የማወጣ ፡ ወደ ፡ መግቢያው ፡ እምል
ከው ፡ ክፉውንና ፡ በጎውንም ፡ እማመጣ ፡ እኔ ፡
ነኝ ።
፲፪፤ እማታውቋቸውን ፡ የደከማችሁበትን ፡ ገንዘብ ፡
የበጎቻችሁንና ፡ የላሞቻችሁንም ፡ መንጋ ፡ አር
ደው ፡ የሚበሉ ፡ አሕዛብን ፡ እማመጣ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
፲፫፤ ልጆቻችሁንም ፡ በፊታችሁ ፡ እየቀጠቀጡ ፡
ይማርኳቸዋል ፡ እለሳቸውንም ፡ ማዳን ፡ አትች
ሉም ። የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ረድኤት ፡
ስላላደረበችሁ ፡ የሰማችሁትን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልፈራችሁምና ፡ ቅምጥላች
ሁን ፡ ድልድላችሁን ፡ ያጠፋሉ ።
በንት ፡ ያደረ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ ረድ ፲፬፤
ኤትን ፡ አያለሁና ፡ ብሎ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ለዳን
ኤል ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መን
ፈስ ፡ ረድኤት ፡ ያደረበት ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሁሉን ፡
ያውቃል ።
የእግዚአብሔርም ፡ መንፈስ ፡ ረድኤት ፡ ያደረ ፲፭፤
በት ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ ያውቃል ፡ የተሠወረውም ፡
ይገለጥለታል ፡ የተገለጠውንና ፡ የተሠወረው
ንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔር ፡
መንፈስ ፡ ረድኤት ፡ ካደረበት ፡ ሰው ፡ የሚሠ
ወር ፡ የለም ።
እኛ ፡ ግን ፡ ነገ ፡ የምንሞት ፡ ሰዎች ፡ ነንና ፡ ሠወ ፲፮፤
ረን ፡ የሠራነው ፡ ኃጢአታችን ፡ ይገለጣል ።
ብርንና ፡ ወርቅንም ፡ በእሳት ፡ እንዲፈትኑት ፡ ፲፯፤
የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቁምና ፡
ኃጥአን ፡ እንዲሉ ፡ ኋላ ፡ በዕለተ ፡ ምጽአት ፡
ይመረመራሉ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉና ፡ የእስራኤል ፡ ፲፰፤
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሥራዎቻቸው ፡ ይመረመራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

አባት ፡ እናቱ ፡ ለሞቱበት ፡ ልጅ ፡ እውነት ፡ ፩፤
ፍርድ ፡ ስላልፈረዳችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በናንተ ፡
ላይ ፡ ይቈጣልና ፡ የእስራኤል ፡ መኳንንቶች ፡
ወዮላችሁ ።
ጢትና ፡ ማታ ፡ ወደ ፡ መሸተኛ ፡ ቤት ፡ የምት ፪፤
ሔዱ ፡ የምትሰክሩ ፡ ፍርድ ፡ የምታደሉ ፡ የበ
ልቴቱና ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡
ፍርድንም ፡ የማትሰሙ ፡ በኃጢአትና ፡ በመዳ
ራትም ፡ የምትኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።
እግዚአብሔር ፡ የእስራኤል ፡ መኳንንቶችን ፡ ፫፤
እንዲህ ፡ አላቸው ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንታችሁ ፡ ካል
ኖራችሁ ፡ ሕጌንም ፡ ካልጠበቃችሁ ፡ እኔ ፡ የም
ወደውን ፡ ካልወደዳችሁ ፡ ወዮላችሁ ፡ አላ
ቸው ።
እኔም ፡ ጥፋትንና ፡ መቅሠፍትን ፡ መከራን ፡ ፬፤
አመጣባችኋለሁ ፡ ነቀዝና ፡ ብልም ፡ እንደበ
ላው ፡ ትጠፋላችሁ ፡ ፍለጋችሁና ፡ አውራጃች
ሁም ፡ አይገኝም ፡ አላቸው ።
አገራችሁም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለች ፡ ቀድ ፭፤
ሞም ፡ ያያት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እጁን ፡ ያጨበጭ
ባል ፡ ይች ፡ አገር ፡ በረከቷን ፡ የሚወደውንም ፡
ሁሉ ፡ የተመላች ፡ አልነበረችምን ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ በሚኖሩባት ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ እንዲህ ፡
አደረጋት ፡ እያለ ፡ በርሷ ፡ ይደነቃል ።
ልዑን ፡ አሆርታለችና ፡ ራሷንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ፮፤
አድርጋለችና ፡ እግዚአብሔር ፡ በመሬት ፡ እስ
ኪያገሳቅላት ፡ ድረስ ፡ ከዛደ ፡ ልቡናዋንም ፡
አጽንታለችና ፡ በሚኖሩባት ፡ ሰዎች ፡ ትዕቢ

ትም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ትሆናለችና ፡ ከአሚከላ ፡ ጋራ ፡ እሾህም ፡ በቅሎባታልና ፡ ወዮላት ፡ ይላሉ ።
፯፤ ሙጃንና ፡ እስተናግርም ፡ አበቀለች ፡ ምድረ ፡ በዳና ፡ በረሃንም ፡ ሆነች ፡ አውሬዎችም ፡ በውስጧ ፡ ይኖሩባታል ።
፰፤ የእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ በርሷ ፡ ጸንቷልና ፡ በሚኖሩባትም፡ሰዎች፡ኃጢአት፡ስለ፡ልቡናዋ፡ ትዕቢት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍርድ ፡ ጽዋ ፡ ተቀብላለችና ፡ ወደርሷ ፡ ለሚሔዱ ፡ ሰዎችም ፡ የምታስፈራ ፡ ሆነች ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ የመቄዶን ፡ ሰዎች ፡ አትመኩ ፡ ተበቅሎ ፡ የሚያጠፋችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለና ፡ አማሌቃውያን ፡ ክፉደ ፡ ልቡናችሁን ፡ አታጽኑ ።
፪፤ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትላላችሁና ፡ እስከ ፡ ገሃነምም ፡ ትወርዳላችሁና ።
፫፤ እስራኤል ፡ ቀድሞ ፡ በሞዓብና ፡ በሚዶን ፡ መንግሥት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ አገር ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ትገዳደሩት ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ መገዳደር ፡ አይገባምና ፡ አትመኩ ፡ አለ ።
፬፤ አንተ ፡ የይስማኤል ፡ ወገን ፡ የብርያ ፡ ልጅ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ባልሆነ ፡ ክፉደ ፡ ልቡናህን ፡ ለምን ፡ ታጸናለህ ፡ በምድርስ ፡ ይፈረድበት ፡ ዘንድ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ በሚፈረድብህ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲፈርድብህ ፡ አታስብምን ።
፭፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እንደጅህ ፡ ሥራ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ ልቡናህንስ ፡ ለምን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርጋለህ ፡ ክፉደ ፡ ልቡናህንስ ፡ ለምን ፡ ታጸናለህ ፡ አለ ።
፮፤ ወገኖችህ ፡ ባልሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አንተ ፡ እንደተገዳደርህ ፡ እኔም ፡ እገዳደርሃለሁ ፡ ኃጢአትን ፡ ትሠራ ፡ ዘንድ ፡ የወደድኸውን ፡ ታደርጋለህና ፡ በላኩህም ፡ በታ ፡ ቶል ፡ እልሃለሁ ።
፯፤ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔም ፡ ባንተ ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ከሠራህ ፡ እኔ ፡ እምወደውን ፡ ከወደድህ ፡ እኔም ፡ የለመንከውን ፡ ሁሉ ፡ እሰማሃለሁ ፡ አለ ።
፰፤ የእኔን ፡ ፈቃድ ፡ ብትፈጽምልኝ ፡ ያንተንም ፡ ፈቃድ ፡ እፈጽምልሃለሁ ፡ ጠላቶችህንም ፡ እክራከርልሃለሁ ፡ ልጆችህንና ፡ ዘርህንም ፡ እባርክልሃለሁ ።
፱፤ የበጎችህንና ፡ የላሞችህንም ፡ መንጋ ፡ አበዛልሃለሁ ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ ከኖርህ ፡ እኔም ፡ የምወደውንም ፡ ከደረግህ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጅህ ፡ የያዝከውን ፡ ሁሉ ፡ እባርክልሃለሁ ፡ አለ ።
፲፤ ፈቃዴን ፡ ባታደርግ ፡ በሕጌና ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ ባትኖር ፡ ግን ፡ ቀድሞ ፡ የተነገረው ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ ያገኝሃል ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተህ ፡ መከራን ፡ አልታገሥህምና ፡ በሕጌም ፡ ጸንተህ ፡ አልኖርክምና ፡ ሁለጊዜ ፡ ከምትመጣብህ ፡ ቍጣዬም ፡ ማምለጥ ፡ አትችልም ።
፲፩፤ እኔ ፡ የወደድሁትንም ፡ አልወደድህምና ፡ እኔ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቼ ፡ የፈጠርሁህ ፡ ሲሆን ።
፲፪፤ የወደድኸውን ፡ ሁሉ ፡ ልታደርግ ፡ ትገድል ፡ ታድን ፡ ዘንድ ፡ ትሠራ ፡ ታፈርስ ፡ ዘንድ ፡ ታከብር ፡ ታጐሰቍል ፡ ዘንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ታደርግ ፡ ታዋርድም ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነበር ፡ በሥልጣንህ ፡ በታች ፡ ባሉ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድም ፡ ጌትነትንና ፡ ክብርንም ፡ የሰጠሁህ ፡ እኔ ፡ ስሆን ፡ አምልኮቴንና ፡ ምስጋናዬንም ፡ ቶል ፡ ብለሃልና ፡ ከምትመጣብህ ፡ ቍጣዬ ፡ ማምለጥ ፡ አትችልም ።
፲፫፤ የእግዚአብሔርንም ፡ ፈቃድ ፡ ከደረግህ ፡ በትእዛዙም ፡ ጸንተህ ፡ ከኖርህ ፡ በጌትነቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ የከበረች ፡ አገርንም ፡ ከወረሱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ተካፋይ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ይወድሃል ።
፲፬፤ ቢታገሡኝ ፡ መወደድንና ፡ ክብርን ፡ አወርሳቸዋለሁ ፡ ብፁዓልና ፡ ጸሎት ፡ በሚጸለይበት ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ደስ ፡ አሰኘቸዋለሁና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ መሥዋዕት ፡ የተወደዱና ፡ የተመረጡንም ፡ ይሆናሉ ፡ ብፁዓልና ።
፲፭፤ ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ትሻገሩ ፡ ዘንድ ፡ ድኅነታችሁ ፡ በሚደረግበት ፡ ሥራንና ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ ቸል ፡ አትበሉ ።
፲፮፤ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጠበቀው ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ባሮቹን ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃቸዋል ።
፲፯፤ ነገሥታቱን ፡ በገደላቸው ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ አዳነው ፡ እንደ ፡ አብርሃም ፡ ጣዖት ፡ ያስመለኩት ፡ ዘንድ ፡ ማታና ፡ ጧት ፡ ሌትና ፡ ቀን ፡ ሰውነቱንም ፡ ሲያውኳት ፡ ከነበሩ ፡ አብርሃም ፡ ከኖረባቸው ፡ ከከናኔዎን ፡ እጅና ፡ ከፈርዖን ፡ እጅ ፡ እንዳዳነው ፡ እንደ ፡ ሙሴም ፡ ባሮቹ ፡ ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቃቸዋል ።
፲፰፤ እሱ ፡ ግን ፡ የሳቸው ፡ ገንዘብ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ ጣዖታቱ ፡ ሲወስዱት ፡ እምቢ ፡ እያለ ፡ መከራውን ፡ ይታገሥ ፡ ነበረ ።
፲፱፤ ከልጅነቱ ፡ ጀምሮ ፡ እሱን ፡ ያመነው ፡ አብርሃም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የታመነ ፡ ወዳጁ ፡ ነበርና ፡ እሱም ፡ እምቢ ፡ እያለ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመልከው ፡ ነበረ ።
፳፤ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡ ይወደዋልና ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ አልተወውም ፡ እስከሚሞትበትም ፡ ድረስ ፡ ከሕጉም ፡ አልወጣም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹንም ፡ አስተማረ ።
፳፩፤ አባታቸው ፡ አብርሃም ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡ ጠበቀ ፡ እነሳቸውም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ አልወጡም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አብርሃም ፡ የሚባል ፡

ወዳጅ ፡ አለኝ ፡ ብሎ ፡ ለመላእክት ፡ እንደ ፡ ነገ
ራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለነሳቸው ፡ የተና
ገረ ፡ ብሮቹ ፡ የሚሆኑ ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡
ያዕቆብና ፡ ይስሐቅ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡
አልወጡም ።
፳፪ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የተመሰገነ ፡ ሁሉን ፡ የሚ
ገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ አብርሃም ፡ ወዳጄ ፡ ነው ፡
ይስሐቅ ፡ በለሚሴ ፡ ነው ፡ ያዕቆብም ፡ ልቡናዬ ፡
የወደደችው ፡ ወዳጄ ፡ ነው ፡ አለ ።
፳፫ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፈጽሞ ፡ ሲወዳቸው ፡
እነሳቸው ፡ ግን ፡ ዘወትር ፡ ሲያሳዝኑት ፡ ኖሩ ፡
እሱም ፡ ሲታገሣቸው ፡ በምድረ ፡ በዳም ፡ መና ፡
ሲመግባቸው ፡ ኖረ ።
፳፬ ልብሳቸው ፡ አላረጀም ፡ የውቀት ፡ እንጀራ ፡
የሚሆን ፡ መናን ፡ ተመግበዋልና ፡ እግራቸ
ውም ፡ አልነቃም ።
፳፭ ልቡናቸው ፡ ግን ፡ ሁልጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ይርቅ ፡ ነበር ፡ ከጥንት ፡ጀምሮ ፡ ኃጢአት ፡ የሚ
ሠሩ ፡ ነበሩና ፡ ለመዳን ፡ ተስፋ ፡ አልነበራቸ
ውም ።
፳፮ እንደ ፡ ጠማማ ፡ ቀስት ፡ ሆኑ ፡ እንጂ ፡ በማረ ፡
አነዋወራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳገለገ
ሉት ፡ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንደ ፡ ይስሐቅና ፡
እንደ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡ ያዕቆብም ፡ አልሆ
ኑም ፡ በተራራውና ፡ በኮረፍታው ፡ ላይ ፡ በሉ ፡
ጣዖቶቻቸው ፡ ሁልጊዜ ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበር ፡ በተ
ራራው ፡ ላይ ፡ በዋሻውና ፡ በዛፎቹም ፡ ሥር ፡
ይበሉ ፡ ነበር ።
፳፯ ፍሪዳ ፡ ያርዱ ፡ ነበር ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡
ነበር ፡ በእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡
ነበር ፡ ተረፈ ፡ መሥዋዕቱን ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፡ የመ
ሥዋዕታቸውን ፡ ይጠጡ ፡ ነበር ፡ እየዘፈኑም ፡
ከአጋንንት ፡ ጋራ ፡ ይጫወቱ ፡ ነበር ።
፳፰ አጋንንትም ፡ ጨዋታቸውንና ፡ ዘፈናቸውን ፡
ሁሉ ፡ ያደንቁላቸው ፡ ነበር ፡ ስካራቸውንም ፡
ያለልክም ፡ ዝሙትን ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ የማይወደው ፡ ቅሚያና ፡ ስስትንም ፡
ያደርጉ ፡ ነበር ።
፳፱ ለከነዓን ፡ ጣዖት ፡ ለምድያም ፡ ጣዖትና ፡ ለበዓ
ልም ፡ የኤሎፍሊ ፡ ጣዖቶች ፡ ለሚሆኑ ፡ ለአጵ
ሎንና ፡ ለዳጎንም ፡ ለሰራጽዮንና ፡ ለአርጤማ
ዴስም ።
፴ በዙሪያቸው ፡ ላሉ ፡ ለአሕዛብም ፡ ጣዖታት ፡
ሁሉ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉ ፡ ነበር ፤ ባዩ ፡ በሰሙ ፡
ገንዘብ ፡ አሕዛብ ፡ ጣዖት ፡ እንዲያመልኩ ፡ እስ
ራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ጣዖት ፡ ያመልኩ ፡ ነበር ፡ ጨዋ
ታቸውንና ፡ ዘፈናቸውን ፡ አሕዛብም ፡ የሚያደ
ርጉት ፡ ድንፋታቸውን ፡ ያደርጉ ፡ ነበር ።
፴፩ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ጣዖ
ትንም ፡ ከማምለክ ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ በአ
ሪት ፡ የነገራቸው ፡ ትእዛዙንና ፡ ሕጉን ፡ ሳይጠ
ብቁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እናመልከዋለን ፡ የሚሉ ፡
የእስራኤል ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ያደር
ጋሉ ።

የኩዳዱን ፡ እህል ፡ ከመገባቸው ፡ ወደ ፡ ምድ ፴፪
ሩም ፡ አገዝመራ ፡ ከወጣቸው ፡ ከማጋ ፡ የተገኘ ፡
ማሩንም ፡ የመገባቸው ፡ መናውንም ፡ የመገባ
ቸው ፡ ከባቶቻቸው ፡ ፈጣሪ ፡ በቀር ፡ የተለዩ ፡
ጣዖታትን ፡ እንዳያመልኩ ።
ሙሴ ፡ አታምልኩ ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ፡ ፈጣሪያ ፴፫
ቸው ፡ ነውና ፡ የወደዱትንም ፡ ይመግባቸዋልና ፡
የወደዱትን ፡ የተመኙትንም ፡ አላሳጣቸውም ።
እነሱቸው ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማሳዘን ፡ አል ፴፬
ተዉም ፡ ደስም ፡ በሰኛቸው ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበር ።
በሳዘናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወደሱ ፡ ይጮሁ ፡ ነበር ፡ ፴፭
ከገኛቸውም ፡ መከራ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ፡ ዳግ
መኛም ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ ብዙ ፡
ዘመንም ፡ ይኖሩ ፡ ነበር ።
እንደ ፡ ቀድሞው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያሳዝኑት ፡ ፴፮
ዘንድ ፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፈጽመው ፡ ልባቸውን ፡
ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ይመልሱ ፡ ነበር ፡ ያጠኙቸው ፡
ዘንድ ፡ በዙሪያቸው ፡ ያሉ ፡ አሕዛብንም ፡ ያስነ
ሣባቸው ፡ ነበር ፡ አስጨንቀውም ፡ ያስገብሩዋ
ቸው ፡ ነበር ።
ዳግመኛም ፡ ፈጽመው ፡ ተመልሰው ፡ ወደ ፡ ፈጣ ፴፯
ሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአሔር ፡ ይጮሁ ፡ ነበር ።
እሱም ፡ ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ፡ በማረ ፡ አነዋ ፴፰
ወራቸው ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ስለ ፡ አገለገሉት ፡ መሐላውን ፡ ስለ ፡ አጸናላ
ቸው ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ስለ ፡ ኖኅ ፡ ስለ ፡ ይስ
ሐቅና ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስለ ፡ ያዕቆብም ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚላቸው ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡
ሥራ ፡ አይደለም ።
እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከዋክብትና ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ፴፱
አሸዋ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ያበዛ ፡ ዘንድ ፡ ወደው ፡
ሕጉን ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎችንም ፡ ወደዳቸው ።
እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ያላቸው ፡ ግን ፡ ሙታን ፡ ፵
በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ተለይ
ተው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ የሚገቡ ፡ የኃጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ናቸው ።
እግዚአብሔር ፡ አብርሃምን ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ፵፩
ሰማይ ፡ እይ ፡ መቍጠርም ፡ ትችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
የሰማይን ፡ ከዋክብት ፡ ቍጠራቸው ፡ ብሎታ
ልና ፡ እንደዚሁ ፡ ልጆችህ ፡ ጻድቃንም ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ከዋክብት ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ያበ
ራሉ ፡ ብሎታልና ፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ እንደሚያ
በሩ ፡ ከዋክብት ፡ ናቸው ፡ ያላቸው ፡ ግን ፡ ከእስ
ራኤል ፡ የተወለዱ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡
ናቸው ።
ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ወንዙ ፡ ዳርቻና ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ፵፪
አስተውል ፡ ባሸዋው ፡ መካከል ፡ ያለውንም ፡
እይ ፡ መቍጠር ፡ ትችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ቍጠር ፡
ሙታን ፡ በተነሡ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ የሚወ
ርዱ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ልጆችህም ፡ እንደዚሁ ፡
ናቸው ፡ ብሎታልና ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡
ነፍሳት ፡ ናቸው ።
አብርሃምም ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ስለዚህ ፡ ፵፫

ነገር ፡ እውነት ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ አለኝታውን ፡ አገኘ ፡ ሚስቱ ፡ ሳራም ፡
ካረጀች ፡ በኋላ ፡ ይስሐቅ ፡ የሚባል ፡ ልጅን ፡
ወለደች ።
፴፬ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ተነሥተው ፡ ዘለዓ
ለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማያት ፡ እንዲሔዱ ፡ አምኗልና ፡ ዳግመኛም ፡
በሰማይ ፡ መንግሥትን ፡ ያገኛል ።
፴፭ ፡ ኃጢአትን ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ሙታን ፡ በተ
ነሡ ፡ ጊዜ ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ ወደሚኖር ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንዲሔዱ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡
ጻድቃን ፡ ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ እንዲ
ነግሡ ፡ አምኗልና ።
ኃጢአት ፡ በሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በውነት ፡ ያለ ፡ ፴፮ ፡
ሐሰት ፡ ለዘዓለሙ ፡ እንዲፈረድባቸው ፡ አምኗ
ልና ፡ በሰማይ ፡ የሕይወት ፡ መንግሥት ፡ ያገኛልና ።
በውነት ፡ ያለ ፡ ሐሰት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብ
ርና ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ የመቃብያንን ፡
ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጀመሪያው ፡ መጽሐፍ ፡
መላ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ካልዕ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ መቃቢስ ፡ እስራኤልን ፡ የሶርያ ፡ ክፍል ፡
በምትሆን ፡ በመስጴጦምያ ፡ አግኝቶ ፡ ከኢያ
ቡቅ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡
ድረስ ፡ በውራጃቸው ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡ የከ
በረች ፡ አገርንም ፡ እንዳጠፋት ፡ የሚናገር ፡
መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ የሶርያና ፡ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ አማሌቃውያ
ንም ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ አገር ፡ ካጠፉ ፡ ከምዓቡ ፡
ሰው ፡ ከመቃቢስ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ከሰ
ማርያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡
ድረስ ፡ እስከ ፡ አውራጃዋም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡
ሰፍረዋልና ፡ ከጥቂቶች ፡ ሰዎች ፡ በቀር ፡ የሚ
ሸሽ ፡ ሰው ፡ ሳያስቀሩ ፡ በጦር ፡ ገደሉ ።
፫፤ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ በበደሉ ፡ ጊዜ ፡ የሞ
ዓብ ፡ ሰው ፡ መቃቢስን ፡ አስነሣባቸው ፡ እሱም ፡
በሰይፍ ፡ ገደላቸው ።
፬፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ጠላቶች ፡
አሕዛብ ፡ በከበረች ፡ አገሩ ፡ ላይ ፡ ደነፉ ፡ በወን
ጀላቸውም ፡ ተማማሉ ።
፭፤ የኢሎፍሊና ፡ የኢዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ሰፈሩ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስለ ፡ ተገዳደሩ ፡ እሱ ፡
ልኳቸዋልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አገር ፡ ተበቅ
ለው ፡ ያጠፉ ፡ ጀመሩ ።
፮፤ የዚያም ፡ የመቃቢስ ፡ አገሩ ፡ የሞዓብ ፡ ክፍል ፡
የምትሆን ፡ ሬማት ፡ ናት ፡ ከሀገሩም ፡ በኃይል ፡
ተነሥቶ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ሰዎችም ፡ ጋራ ፡
ተማማሉ ።
፯፤ የእግዚአብሔርንም ፡ አገር ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡
የመስጴጦምያ ፡ ዕፃ ፡ በምትሆን ፡ በጌላቡሄ ፡
አውኛራ ፡ እስከ ፡ ሶርያ ፡ ድረስ ፡ ሰፈሩ ፡ በዚ
ያም ፡ አማሌቃውያንና ፡ ኢሎፍላውያንን ፡
ለመነ ፡ በወንጀል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡
ዘንድ ፡ ብዙ ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ ሠረገላዎችና ፡
ፈረሶችንም ፡ ሰጣቸው ።
፰፤ አንድነት ፡ መጥተው ፡ አምባዪቱንም ፡ ናዷት ፡
በሷ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ደምን ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡
አፈሰሱ ።
ኢየሩሳሌምንም ፡ እንደ ፡ ተክል ፡ ጠባቂ ፡ ጎጆ ፡ ፱፤
አደረጓት ፡ በውስጧም ፡ ድምፅ ፡ አሰማበት ፡
እግዚአብሔር ፡ የማይወደው ፡ የኃጢአትን ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሠራ ፡ ምስጋናና ፡ ክብርንም ፡ የተ
መላች ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገርንም ፡ አረከሱ ።
የወዳጆችህን ፡ ሥጋና ፡ የባሮችህን ፡ እሬሳ ፡ ለም ፲፤
ድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችና ፡ ለሰማይ ፡ ወፎች ፡
ምግብ ፡ አደረጉ ።
እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንና ፡ ባልቴት ፲፩፤
ንም ፡ ቀሙ ፡ ሰይጣን ፡ እንዳስተማራቸው ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ሳይፈሩ ፡ አድርገዋልና ፡ ኩላሊ
ትና ፡ ልቡና ፡ የሚመረምር ፡ እግዚአብሔር ፡
እስኪቈጣ ፡ ድረስ ፡ በፀነሱ ፡ ሴቶች ፡ ሆድ ፡ ያለ
ውንም ፡ ፅንስ ፡ አወጡ ።
በእግዚአብሔር ፡ ወገኖች ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ፲፪፤
ስለ ፡ ሠሩ ፡ ደስ ፡ እያላቸው ፡ ወደ ፡ አገራቸው ፡
ተመለሱ ፡ ከከበረች ፡ አገር ፡ የማረኩትንም ፡
ምርኮ ፡ ወሰዱ ።
ተመልሰው ፡ ወደቤታቸው ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፲፫፤
ታን ፡ ዘፈንና ፡ ጭብጨባንም ፡ አደረጉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ረዓይ ፡ የሚሉት ፡ ነቢይ ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ ፩፤
ተድላ ፡ ደስታ ፡ በሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ ዛሬ ፡
ጥቂት ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ እስራኤል ፡ ያከበሩት ፡
እግዚአብሔር ፡ ባልተጠራጠርከው ፡ መቅሠ
ፍት ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋህ ፡ ዘንድ ፡ አለው ።
ፈረሶቹ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፪፤
በሩጫ ፡ አመልጣለሁ ፡ ትላለህን ።
እኔስ ፡ የሚከተሉህ ፡ ሰዎች ፡ ከአሞሮች ፡ ይፈ ፫፤
ጥናሉ ፡ ከሚመጣብህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፍር
ድና ፡ ከጥፋት ፡ አታመልጥም ፡ እልሃለሁ ።
የብረት ፡ ልብስ ፡ እለብሳለሁ ፡ የጦር ፡ መወርወ ፬፤
ርና ፡ የቀስትም ፡ መንደፍ ፡ አይችለኝም ፡ ትላለ
ህን ፤ እስራኤልን ፡ የሚከብር ፡ እግዚአብሔር ፡
ተበቅዬ ፡ እማጠፋህ ፡ በጦር ፡ መወርወር ፡ አይደ
ለም ፡ አለ ፡ አለው ፡ ከጦር ፡ መወርወርና ፡ ከቀ
ስት ፡ ንድፈት ፡ የሚከፋ ፡ ጽኑ ፡ የሆነ ፡ የልብ ፡
በሽታን ፡ እከክና ፡ የቁርጥማት ፡ በሽታንም ፡

አመጣብሃለሁ ፡ እንጂ ፡ ተበቅዬ ፡ የማጠፋህ ፡
በዚህ ፡ አይደለም ።
፭፤ ቍጣየን ፡ እነግሥተሃል ፡ የልብ ፡ በሽታን ፡ አመጣ
ብሃለሁ ፡ የሚረዳህም ፡ ታጣለህ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
ስም ፡ አጠራርህን ፡ እስከጠፋው ፡ ድረስ ፡ ከሥ
ልጣኔም ፡ አታመልጥም ።
፮፤ ክማደ ፡ ልቡናህን ፡ አጽንተሃልና ፡ ራስህን ፡
በገሬ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርገሃልና ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡
እንደ ፡ ዓይን ፡ ጥቅሽ ፡ ፈጥኜ ፡ በደረግሁ ፡ ጊዜ ፡
እኔ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደሆንሁ ፡ ታውቀኛለህ ፡
አንተ ፡ በፊቱ ፡ እሳት ፡ እንደሚበላው ፡ በነፋስ ፡
ፊት ፡ እንዳለ ፡ ሣር ፡ ነህና ፡ ነፋሳት ፡ ከምድር ፡
አፍሰው ፡ እንደሚበትኑትም ፡ ትቢያ ፡ ነህና ፡
አንተ ፡ በኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደነሱ ፡ ነህ ።
፯፤ ቍጣየን ፡ እነግሥተሃልና ፡ ፈጣሪህንም ፡ አላወ
ቅህምና ፡ እኔም ፡ ወገንህን ፡ ሁሉ ፡ ቸል ፡ እለዋ
ለሁ ፡ በምበህም ፡ ላይ ፡ የተጠጋውንም ፡ አላስ
ቀርም ።
፰፤ አሁንም ፡ ከሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ተመ
ለስ ፡ ከኃጢአትህ ፡ ተመልሰህ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ፈጽመህ ፡ በልቅሶና ፡ በኀዘን ፡ ብትለማ
መጥ ፡ በንጹሕ ፡ ልቡናም ፡ ወደሱ ፡ ብትለምን ፡
በፊቱ ፡ የሠራኸውን ፡ ኃጢአትህን ፡ ሁሉ ፡ እግ
ዚብብሔር ፡ ይቅር ፡ ይልሃል ፡ አለው ።
፱፤ እግዚአብሔር ፡ ተቈጥቶታልና ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡
መቃቢስ ፡ ትቢያ ፡ ለብሶ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አለቀሰ ።
፲፤ ዓይኖቹ ፡ የተገለጡ ፡ ናቸውና ፡ አያስቀርምና ፡
ገሮዋውም ፡ የተከፈተ ፡ ነውና ፡ ቸል ፡ አይል
ምና ፡ የተናገረውንም ፡ ቃል ፡ ሐሰት ፡ አያደር
ግምና ፡ በንዲት ፡ ጊዜም ፡ ፈጥኖ ፡ ያደርጋቃ
ልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በነቢዩ ፡ ቃል ፡ የተናገረ
ውን ፡ መቅሠፍት ፡ እንዳያስቀር ፡ አወቀና ።
፲፩፤ ልብሱን ፡ ጥሎ ፡ ማቅ ፡ ለበሰ ፡ በራሱም ፡ ላይ ፡
ትቢያ ፡ ነሰነሰ ፡ ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአቱም ፡
በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጮኸ ፡
አለቀሰ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ የሞዓብ ፡ ክፍል ፡ የምትሆን ፡ ሬማት ፡ ለሰርያ ፡
ቅርብ ፡ ናትና ፡ ነቢዩም ፡ ከሬማት ፡ መጥቶ ፡
ነገረው ።
፪፤ ጕድጓድ ፡ ቆፍሮ ፡ እስከ ፡ አንገቱ ፡ ድረስ ፡ ገብቶ ፡
ጽኑዕ ፡ ዕንባን ፡ አለቀሰ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ስለ ፡ ሠራው ፡ ኃጢአቱም ፡ ንስሐ ፡ ገባ ።
፫፤ እግዚአብሔርም ፡ ነቢዩን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡
ከይሁዳ ፡ አገር ፡ ከሬማት ፡ ወደ ፡ ሞዓቡ ፡ ሹም ፡
ወደ ፡ መቃቢስ ፡ ተመለስ ፡ አለው ። እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ አለህ ፡ በለው ፡ በኃይሉ ፡ ጽናት ፡
በሠራዊቱ ፡ ብዛት ፡ የከበረች ፡ አገር ፡ ኢየሩሳ
ሌምን ፡ አጠፋኋት ፡ እንድትል ፡ አገሬን ፡ ታጠፋ ፡
ዘንድ ፡ ያንተ ፡ ፈጣሪ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በፈቃዴ ፡ ሰደድኩህ ፡ እንጂ ፡ ይህንን ፡
ነገር ፡ ያደረግኸው ፡ አንተ ፡ አይደለህም ፡ አለህ ፡
በለው ።
በስስቷ ፡ ሁሉ ፡ በክዳቷና ፡ በሴሰኝነቷም ፡ አሳ ፬፤
ዝናኛለችና ።
እኔም ፡ ቸል ፡ ብዬ ፡ በንተ ፡ እጅ ፡ ጣልኋት ፡ ፭፤
አሁንም ፡ ስለ ፡ ወለድሆቸው ፡ ልጆችህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ኃጢአትህን ፡ ይቅር ፡ አለህ ፤ ክማደ ፡
ልቡናህን ፡ ስላጸናህ ፡ በሥልጣኔም ፡ ጽናት ፡
አገሬቱን ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ ከበብኋት ፡ ስለምትል ፡
ስለ ፡ አንተ ፡ አይደለም ።
የሚጠራጠሩ ፡ ሰዎች ፡ ንስሐ ፡ ለመግባት ፡ አይ ፮፤
ጨክኑምና ፡ ተጠራጣሪ ፡ አትሁን ፡ አሁንም ፡
በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ ጨክነህ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።
ነገር ፡ ግን ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ ንስሐ ፡ የሚ ፯፤
ገቡ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ንስሐ ፡ በገቡበት ፡
ሁሉ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ጥመት ፡ ወደ ፡ ኃጢ
አት ፡ የማይመለሱ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ።
በልቅሶና ፡ በኀዘን ፡ በስግደትና ፡ በብዙ ፡ ልመና ፡ ፰፤
ጨክነው ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የሚመለሱ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ።
ንስሐ ፡ የገቡን ፡ ሰዎች ፡ ካሳታችሁ ፡ በኋላ ፡
ንስሐ ፡ የገባችሁ ፡ እናንተ ፡ የኔ ፡ ገንዘቦች ፡
ናችሁ ፡ ብሏቸዋልና ፡ ጨክነው ፡ ንስሐ ፡ የሚ
ገቡ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ።
ትቢተኛ ፡ መቃቢስን ፡ ካሳተ ፡ በኋላ ፡ በንስሐ ፡ ፱፤
ወደሱ ፡ በተመለሰ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ፍርሃትህና ፡
ስለ ፡ ድንጋፄህ ፡ ኃጢአትህን ፡ ይቅር ፡ እልሃለሁ ፡
አለው ፤ በባት ፡ ኃጢአት ፡ እስከ ፡ ሰባት ፡ ትው
ልድ ፡ ድረስ ፡ በልጆች ፡ ፍዳ ፡ የማመጣ ፡ አባቱ ፡
የሠራውን ፡ ኃጢአት ፡ ልጁ ፡ ቢሠራ ፡ ለሚወ
ዱኝ ፡ ሕጌንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ለነሳቸው ፡
እስከ ፡ እልፍ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ቸርነትን ፡
የማደርግ ፡ ፈጣሪህ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ።
አሁንም ፡ ስለ ፡ ወለድኻቸው ፡ ስለነዚህ ፡ ልጆ ፲፤
ችህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፡
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ እግዚ
አብሔርም ፡ ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ያደ
ረግኸውን ፡ ንስሐ ፡ እቀበላለሁ ፡ አለ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከጕድጓዱ ፡ ወጥቶ ፡ ለነቢዩ ፡ ፲፩፤
ሰገደ ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አሳዝኜዋለሁና ፡
የወደድኸውን ፡ አድርገኝ ፡ እንጂ ፡ ካንተ ፡ እን
ዳልለይ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ እንዲህ ፡ ያድ
ርገኝ ፡ ብሎ ፡ ማለ ፡ ለኛ ፡ ሕግ ፡ የለንምና ፡ እንዳ
ባቶቼ ፡ በትእዛዙ ፡ ጸንቼ ፡ አልኖርሁም ፡ አባቶ
ቻችን ፡ እንዳስተማሩን ፡ ጣዖትም ፡ እንድናመ
ልክ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ።
በኃጢአቱ ፡ ጸንቼ ፡ የኖርሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፲፪፤
ትእዛዝ ፡ ባሳዘንሁበት ፡ በክማደ ፡ ልቡናዬ ፡
ጽናትና ፡ በልቡናዬ ፡ ትቢት ፡ የጸናሁ ፡ ኃጢአ
ተኛ ፡ ነኝና ፡ እኔ ፡ ግን ፡ እስካሁን ፡ ድረስ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ የነቢያት ፡ ቃልን ፡
አልሰማሁም ፡ ነበር ፡ ባዘዙኝም ፡ በሕጉና ፡ በትእ
ዛዙ ፡ ጸንቼ ፡ አልኖርሁም ።
ከናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ ከወገናችሁ ፡ ኃጢአቱን ፡ ፲፫፤
የታመነ ፡ የለምና ፡ ነቢዩ ፡ ዛሬ ፡ ንስሐን ፡ እንደ ፡

ተቀበለ ፡ አወቀሁ ፡ ብሎ ፡ ነገረው ።
፲፬ አሁን ፡ ግን ፡ ጣዖት ፡ ማምለክህን ፡ ትተህ ፡ እው
ነተኛ ፡ ንስሐን ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ወደ ፡ ማወቅ ፡ ተመለስ ፡ አለው ፡ በነቢዩ ፡
እግር ፡ ወድቆ ፡ ሰገደ ፡ ነቢዩም ፡ እንሥቶ ፡ የሚ
ገባውን ፡ በጎ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ አዘዘው ።
፲፭ እግዚአብሔርም ፡ እንዳዘዘውም ፡ አድርጎ ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ ተመለሰ ።
፲፮ ያም ፡ መቃቢስ ፡ ሰውነቱን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ወደ ፡ ማምለክ ፡ መለሳት ፡ ከቤቱም ፡ ጣዖቱንና ፡
ጥንቈላውንም ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች
ንና ፡ ሟርተኞችን ፡ ጠንቋዮችንም ፡ አጠፋ ።
፲፯ ከኢየሩሳሌም ፡ ማርኮ ፡ ያመጣቸውን ፡ ልጆች ፡
አባቶቻቸው ፡ እንደሚያደርጉ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ትእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉንም ፡
ጢትና ፡ ማታ ፡ ይመረምሩቸው ፡ ነበር ።
፲፰ ከተማረኩትም ፡ ልጆች ፡ አዋቆችን ፡ በቤቱ ፡
ሾመ ።
፲፱ ዳግመኛም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚያደር
ጉትን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ያስተምሯ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መኝታው ፡ የሚገቡ ፡ ታና
ናሽ ፡ የሆኑ ፡ የተደላደሉ ፡ ልጆችን ፡ የሚጠ
ብቁ ፡ አዋቆች ፡ ልጆችን ፡ ከሕፃናቱ ፡ ሾመ ፡
ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ አምልኮቱንና ፡ ዘጠኙንም ፡
ሕገጋት ፡ የሞዓብ ፡ ሰዎች ፡ ሥራት ፡ የሚያደ
ርጉትም ፡ ምስጊዳቸውን ፡ ከንቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ከተማረኩ ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይሰማ ፡ ነበር ።
፳ ምስጊዳቸውን ፡ ጣዖታቸውንና ፡ ጥንቈላቸ
ውን ፡ ጢትና ፡ ማታ ፡ ከፍየሎቹ ፡ ጠቦቶችና ፡
የሰቡ ፡ ከሆኑ ፡ ከበጎቹ ፡ መንጋዎች ፡ ለጣዖታቱ ፡
የሚሠዋውን ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ወይኑንም ፡
አጠፋ ።
፳፩ በሰዓትና ፡ በቀትር ፡ መሥዋዕት ፡ እየሠዋ ፡ በሥ
ራው ፡ ሁሉ ፡ የሚያመልካቸውን ፡ የሚለምና
ቸውን ፡ የሚያምናቸውን ፡ የጣዖታቱንም ፡ ካህ
ናት ፡ ለነገሩትም ፡ ሁሉ ፡ ፈቃዳቸውንም ፡ የሚ
ያደርግላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ አጠፋ ።
፳፪ በነገሩ ፡ ሁሉ ፡ የሚያድኑት ፡ ይመስለው ፡ ነበ
ርና ፡ የነገሩትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አይንቅም ፡ ነበር ።
፳፫ ያ ፡ መቃቢስ ፡ ግን ፡ የነሳቸውን ፡ ሥራ ፡ ተወ ።
፳፬ ነቢይ ፡ የሚሉት ፡ የራዓዩን ፡ ነገር ፡ ከሰማው ፡
በኋላ ፡ በንስሐ ፡ ሥራውን ፡ አከናወነ ፡ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ያሳዝኑት ፡ ነበርና ፡
በመከራውም ፡ በቀሠፋቸው ፡ ጊዜ ፡ አውቀው ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ይጮሃሉና ፡ ወገኖቹ ፡
ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ይልቅ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሠሩ ።
፳፭ መከራ ፡ በሚያጸኑባቸው ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡
ተይዘው ፡ እንደ ፡ ጐስቈሉ ፡ ወደሱ ፡ እንደ ፡
ጮሁ ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ያባቶቻቸውን ፡ መሐላ ፡
አስቦ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ አባቶቻቸው ፡ ስለ ፡
ይስሐቅ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስለ ፡ ያዕቆብም ፡
ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።
፳፮ ባዳናቸውም ፡ ጊዜ ፡ ከመከራ ፡ ያዳናቸው ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ይረሱት ፡ ነበር ፡ ጣዖቱንም ፡ ወደ ፡
ማምለክ ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ መከራ ፡ የሚያጸኑባቸው ፡ አሕ ፳፯
ዛብን ፡ ያስነሣባቸው ፡ ነበር ፡ መከራ ፡ በጸኑብ
ቸው ፡ በሳዘኑዋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ይጮሁ ፡ ነበር ፡ የሥልጣኑ ፡ ፍጥረት ፡
ስለሆኑ ፡ ይወዳቸዋልና ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ራርቶ ፡
ይቅር ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።
ጽኑ ፡ በሆነ ፡ በእጃቸው ፡ ሥራና ፡ በሽንጓቸው ፡ ፳፰
ያለ ፡ ጣዖትን ፡ በማምለክ ፡ ያሳዝኑት ፡ ዘንድ ፡
በጠበቃቸው ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ኃጢ
አት ፡ ይመለሱ ፡ ነበር ።
እሱ ፡ ግን ፡ የሞዓብና ፡ የኢሎፍሊን ፡ የሶርያን ፡ ፳፱
የምድያምን ፡ የግብፅንም ፡ ሰዎች ፡ ያስነሣብ
ቸው ፡ ነበር ፤ ጠላቶቻቸውም ፡ ድል ፡ በነሷ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ ይጮሁ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ መከራ ፡
ባፀኑባቸው ፡ ጊዜ ፡ ባስገበሩዋቸውም ፡ ጊዜ ፡
በገዟቸውም ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወደደ
በት ፡ ጊዜ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ መሳፍንትን ፡
ያስነሣላቸው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

በኢያሱም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ፩
ቀን ፡ አለ ።
በጌዴዎንም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ቀን ፡ ፪
አለ ።
በሶምሶንም ፡ ጊዜ ፡ በዲቦራና ፡ በባርቅ ፡ በዮዲ ፫
ትም ፡ ጊዜ ፡ እነሳቸውን ፡ ያዳነበት ፡ ቀን ፡ አለ ፡
በወንድና ፡ በሴትም ፡ ቢሆን ፡ አድሮ ፡ መከራ ፡
ከሚያጸኑባቸው ፡ ከጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ያድ
ናቸው ፡ ዘንድ ፡ መሳፍንትን ፡ ያስነሣላቸው ፡
ነበር ።
መከራም ፡ ከሚያጸኑባቸው ፡ ሰዎች ፡ እግዚአ ፬
ብሔር ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ።
ባከናወነላቸውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ፭
ይላቸው ፡ ነበር ፡ በምድራቸው ፡ ዘር ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ያለ ፡ መንጋቸውን ፡ ሁሉና ፡ ከብታቸው
ንም ፡ በማብዛት ፡ ደስ ፡ ይላቸው ፡ ነበር ።
ተክላቸውንና ፡ ከብታቸውንም ፡ ይባርክላቸው ፡ ፮
ነበር ፡ በምድረ ፡ በዳና ፡ በቤት ፡ የያዙትንም ፡
ሁሉ ፡ ይባርክላቸው ፡ ነበር ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡
ያያቸዋልና ፡ ከብታቸውንም ፡ አያሳንስባቸ
ውም ፡ ነበርና ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ናቸ
ውና ፡ ፈጽሞም ፡ ይወዳቸው ፡ ነበር ።
እነሳቸው ፡ ግን ፡ በሥራቸው ፡ ክፉ ፡ በሆኑ ፡ ፯
ጊዜ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡ ይጥላቸው ፡ ነበር ።
በጠፉቸውም ፡ ጊዜ ፡ በአምልኮ ፡ ይሹት ፡ ነበር ፡ ፰
ከኃጢአትም ፡ ተመልሰው ፡ በንስሐ ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይገሠግሡ ፡ ነበር ።
በፍጹም ፡ ልቡናቸውም ፡ በተመለሱ ፡ ጊዜ ፡ ፱
ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሰርይላቸው ፡ ነበር ፡
ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ያውቃቸዋልና ፡
የሚያስት ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ አሳብ ፡ አለባቸውና ፡
አጋንንትም ፡ አሉባቸውና ፡ የቀደመ ፡ ኃጢአ

ቃቸውን ፡ አያስብባቸውም ፡ ነበር ።
፲ ያ ፡ መቃቢስ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ በመመስገ
ኛው ፡ በታ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ የሠራውን ፡
ይህን ፡ ሥራት ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በንስሐ ፡ ተጋደለ ።
፲፩ ይኸንን ፡ ከየ ፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ በኅ ፡ ሥራ ፡ መሥ
ራትን ፡ አላቃለለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡
በላቸው ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚሠ
ሩትን ፡ በጎውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መሥራት ፡ አላ
ቃለለም ፡ ከሕጉም ፡ ከተላለፉ ፡ በኋላ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ በመከራው ፡ በገረፋቸው ፡ ጊዜ ፡ ያለቅ
ሳሉ ፡ ይጮሁም ፡ ነበር ፡ ዳግማኛም ፡ ይቅር ፡
ይላቸው ፡ ነበር ፡ ሕጉንም ፡ ይጠብቋት ፡ ነበር ።
፲፪ መቃቢስም ፡ እንደዚሁ ፡ ሥራውን ፡ ያቃና ፡
ነበር ፡ ሕጉንም ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፡ በእስራኤል ፡
ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝም ፡ ፀንቶ ፡
ይኖር ፡ ነበር ።
፲፫ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሚመ
ኩብትን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ሕግ ፡ በመጠበቅ ፡ እንደነሳቸው ፡
ይመከ ፡ ነበር ።
፲፬ ወገኑን ፡ ልጆችንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛ
ዝና ፡ በሕጉ ፡ ሁሉ ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡
ይሠራራ ፡ ነበር ።
፲፭ እስራኤል ፡ የሚከለክሉትን ፡ ሥራት ፡ እሱም ፡
ይከለክል ፡ ነበር ፡ እስራኤልም ፡ የሚጠብቋትን ፡
ሕግ ፡ ሰምቶ ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፡ ወገኑ ፡ ሌላ ፡ የሞ
ዓብ ፡ ሰው ፡ ሲሆን ፡ እስራኤል ፡ የሚከለክሉ
ትን ፡ ምግብ ፡ ይከለክል ፡ ነበር ።
፲፮ አሥራትም ፡ ያወጣ ፡ ነበር ፡ ከላሞቹና ፡ ከበጎቹ ፡
ከህዮቹም ፡ መጀመሪያ ፡ የተወለደውን ፡ የግዛ
ውንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳ
ሌም ፡ ፊቱን ፡ መልሶ ፡ እስራኤል ፡ የሚሠዉ
ትን ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ።
፲፯ የኀጢአትና ፡ የስለትን ፡ መሥዋዕት ፡ ድኅነት ፡
የሚደረግበት ፡ መሥዋዕትንና ፡ የፈቃድን ፡
መሥዋዕት ፡ የዘወትሩንም ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡
ነበር ።
፲፰ ያገዘመራውንም ፡ መጀመሪያ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡
እስራኤል ፡ የሚያፈሱት ፡ ወይኑንም ፡ ፍልቅ ፡
አድርጎ ፡ ያፈስ ፡ ነበር ፡ ለሾመው ፡ ለካህኑም ፡
ይህነን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ እስራኤልም ፡ የሚያደ
ርጉትን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ፡
ዕጣኑንም ፡ ያጣፍጥ ፡ ነበር ።
፲፱ መቅረዝን ፡ ጋንን ፡ መንበርን ፡ ድንኳንን ፡ አራ
ቱን ፡ ኅብረ ፡ ቀለበትን ፡ ለቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡
መብራት ፡ የሚሆን ፡ የተከለሰ ፡ ዘይትንም ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ባገለገሉት ፡ ጊዜ ፡ እስራኤል ፡
በቅድስተ ፡ ቅዱሳኑ ፡ የሚያደርጉት ፡ መጋረጃ
ንም ፡ አሠራ ።
፳ በሥራቱና ፡ በሕጉም ፡ ጸንተው ፡ በኖሩ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ቸል ፡ ብሎ ፡ በጠላቶቻቸው ፡
እጅ ፡ ባልጣላቸው ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ እንደ
ሠሩ ፡ መቃቢስም ፡ እንደሳቸው ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
ይሠራ ፡ ነበር ።

መምህር ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ ከመረጣቸው ፡ ፈቃ ፳፩
ዱንም ፡ ከደረጉ ፡ ከእስራኤል ፡ ወገኖችም ፡
እንዳይለየው ፡ ሁልጊዜ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡
ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምን ፡ ነበር ።
በጽዮን ፡ ልጅን ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ቤትን ፡ ፳፪
ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ በጽዮን ፡ ሰማያዊት ፡ ዘርዐ ፡
ምግባርን ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ ቤተ ፡
ነፍስን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በነቢዩ ፡ እንደበት ፡
ከተናገረው ፡ ከጥፋትም ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡
አገዛ ፡ ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ባለቀሰው ፡ ልቅሶ ፡ ሁሉ ፡ ንስሐውን ፡ ይቀበ
ለው ፡ ዘንድ ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ልጅን ፡ እንዳያጠፋበት ፡ ፳፫
በመውጣቱና ፡ በመግቢቱም ፡ ይጠብቀው ፡
ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ይለምን ፡ ነበር ።
አለቃቸው ፡ በቀናች ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራልና ፡ ፳፬
በመቃቢስ ፡ ሥልጣን ፡ በታች ፡ ካሉ ፡ ከሞዓብ ፡
አሕዛብ ፡ ወገኖች ፡ ያምኑ ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ አላቸው ፡
ፍርዱንም ፡ ይመለከቱ ፡ ነበር ፡ ፈቃዱንም ፡ ይፈ
ጽሙ ፡ ነበር ፡ ያገራቸውን ፡ ቋንቋ ፡ ያገራቸው
ንም ፡ ፍርድ ፡ ይንቁ ፡ ነበር ፡ የመቃቢስ ፡ ሥራ ፡
እንዲበልጥ ፡ እንዲቀና ፡ ያስተውሉ ፡ ነበር ።
እነሱም ፡ መጥተው ፡ የመቃቢስን ፡ የቸርነቱንና ፡ ፳፭
የውነቱን ፡ ፍርድ ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ።
ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ነበረው ፡ ሴቶች ፡ በሮችና ፡ ወን ፳፮
ዶች ፡ በሮች ፡ ግመሎችና ፡ አህዮችም ፡ ነበሩት ፡
ጥሩር ፡ የሚለብሱ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡ ፈረሰችም ፡
ነበሩት ፡ አማሌቃውያንና ፡ ኢሎፍላውያንን ፡
የሶርያንም ፡ ሰዎች ፡ ፈጽሞ ፡ ድል ፡ ይነሳቸው ፡
ነበር ፡ ቀድሞ ፡ ጣዖት ፡ ሲያመልክ ፡ ግን ፡ ድል ፡
ሲነሱት ፡ ኖረ ።
እሱ ፡ ድል ፡ ነሣ ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፯
ካመለከ ፡ ወዲህ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ሲሔድ ፡
እሱን ፡ ድል ፡ የነሣው ፡ የለም ።
እነሳቸው ፡ ግን ፡ ይወጉት ፡ ዘንድ ፡ በጣዖታ ፳፰
ቸው ፡ ኃይል ፡ ይመጡ ፡ ነበር ፡ የጣዖቶቻቸ
ውንም ፡ ስም ፡ ጠርተው ፡ ይረግሙት ፡ ነበር ፡
እምነቱን ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡
አድርጓልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ድል ፡ የሚነሣው ፡
አልነበረም ።
እንዲህ ፡ ሲያደርግ ፡ ጠላቶቹንም ፡ ድል ፡ ሲነሣ ፡ ፳፱
አሕዛብንም ፡ በሥልጣኑ ፡ ሲገዛ ፡ ኖረ ።
የተበደሉ ፡ ሰዎች ፡ ጠላታቸውን ፡ ተበቅሎ ፡ ፴
ያጠፋላቸው ፡ ነበር ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ ለሞቱበት ፡
ልጅ ፡ እውነት ፡ ይፈርድ ፡ ነበር ።
ባልቴቶችንም ፡ በችጋራቸው ፡ ጊዜ ፡ ይቀበላ ፴፩
ቸው ፡ ነበር ፡ የተራቡትንም ፡ ከምግቡ ፡ ሰጥቶ ፡
ያጠግባቸው ፡ ነበር ፡ የተራቆቱትንም ፡ ከልብሱ ፡
ያለብሳቸው ፡ ነበር ።
በጁም ፡ ሥራ ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ፡ ሳይነፍግ ፡ ፴፪
ከለውም ፡ ገንዘብ ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ ለቤተ ፡ መቅ
ደስም ፡ አሥራትን ፡ ይሰጥ ፡ ነበር ፡ መቃቢስ ፡
ይኸንን ፡ ሲያደርግ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ኖሮ ፡
ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ታናናሽ ፡ የሆኑ ፡ ልጆቹንም ፡ ትቶ ፡ ሞተ ፡
አባታቸውም ፡ እንዳስተማራቸው ፡ አደጉ ፡ የቤ
ታቸውንም ፡ ሥራት ፡ ጠበቁ ፡ ወገናቸውን ፡
ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፡ ድኃን ፡ ባልቴቶችንና ፡
እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንም ፡ አያስጮ
ሁም ፡ ነበር ።
፪ እግዚአብሔርን ፡ ይፈሩት ፡ ነበር ፡ ገንዘባቸው
ንም ፡ ለድኃ ፡ ይመጸውቱ ፡ ነበር ፡ አባታቸ
ውም ፡ አደራ ፡ ያላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡
ነበር ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅንና ፡
ባልቴቶችንም ፡ በችጋራቸው ፡ ጊዜ ፡ ያረጋጓ
ቸው ፡ ነበር ፡ እናትና ፡ አባትም ፡ ይሆኗቸው ፡ ነበር ፡
ከሚበድሏቸው ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ያስጥሏቸው ፡
ከገኛቸው ፡ ሁከትና ፡ ኀዘንም ፡ ሁሉ ፡ ያረጋጓ
ቸው ፡ ነበር ።
፫ እንዲህ ፡ እያደረጉ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖሩ ።
፬ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ጺሩጻይ
ዳን ፡ መጣ ፡ አገራቸውን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ፡ የመ
ቃቢስንም ፡ ልጆች ፡ ማረካቸው ፡ መንደራቸው
ንም ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ።
፭ ገንዘባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ዘረፈ ፡ በክፉ ፡ ሥራ ፡
ሁሉና ፡ በኃጢአት ፡ በዝሙት ፡ በስድብና ፡ በስ
ስት ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ ባለማሰብ ፡ ጸንተው ፡
ይኖራሉ ፡ እንጂ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግና ፡ በት
እዛዙ ፡ ጸንተው ፡ የማይኖሩ ፡ ጣዖት ፡ የሚ
ያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ እነሳቸውንም ፡ ይዘው ፡
ወደ ፡ አገራቸው ፡ ወሰዷቸው ።
፮ አውሬ ፡ የነከሰውንና ፡ ደሙን ፡ በክቱን ፡ አበላ ፡
መትተው ፡ የጣሉትን ፡ እግዚአብሔር ፡ የማይ
ወደውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ፡ እንጂ ፡ በኦሪት ፡ ከተ
ጻፈው ፡ ከውነተኛ ፡ ተእዛዝ ፡ ሁሉ ፡ ሥራት ፡
የላቸውም ።
፯ ከናታቸው ፡ ማኅፀን ፡ ያወጣቸው ፡ በሚገባም ፡
የመገባቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጣሪያቸው ፡
መድኃኒታቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያውቁትም ።
፰ አክስታቸውንና ፡ ያባታቸውን ፡ ሚስት ፡ የእን
ጀራ ፡ እናታቸውን ፡ አግብተው ፡ ወደ ፡ ቅሚ
ያና ፡ ወደ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ኃጢአትና ፡ ወደ ፡
ዝሙትም ፡ ይሄዳሉ ፡ እንጂ ፡ በፍርድ ፡ ጊዜ ፡
ሥራት ፡ የላቸውም ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡
ይሠራሉ ፡ አክስቶቻቸውንምና ፡ እኅቶቻቸው
ንም ፡ ያገባሉ ፡ ሕግም ፡ የላቸው ።
፱ መንገዳቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጨለማና ፡ ድጥ ፡ ነው ፡
ሥራቸውም ፡ ኃጢአትና ፡ ዝሙት ፡ ነው ።
፲ እነዚያ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በሥራታ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ፡ አበላ ፡ የመታው
ንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ አይበሉም ፡ ነበር ፡
በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ያልተጻፈ ፡ ኃጢአተኞች ፡
ተጠራጣሪዎችና ፡ ወንጀለኞች ፡ ቅሚያንና ፡
ኃጢአትን ፡ ፈጽመው ፡ የተመሉ ፡ የሚሆኑ ፡
ከዳተኞች ፡ የአረማውያን ፡ ልጆች ፡ የሚሠሩት ፡
ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ የከለዳ
ውያን ፡ ልጆች ፡ የሚሠሩትን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
አይሠሩም ፡ ነበር ።
ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚወደው ፡ ፲፩
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ በነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የለም ።
ዳግመኛም ፡ ብኤል ፡ ፌጎር ፡ የሚባል ፡ ጣዖትን ፡ ፲፪
ያመልኩ ፡ ነበር ፡ ደንቆሮ ፡ ዲዳ ፡ ሲሆን ፡ እንደ ፡
ፈጣሪያቸው ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይታመ
ኑት ፡ ነበር ። የሰው ፡ እጅ ፡ የሠራው ፡ ጣዖት ፡
ነውና ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ የሚሠራ ፡ አንጥረኛ ፡
የሠራው ፡ ትንፋሽና ፡ እውቀት ፡ የሌለው ፡
የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ የሚያየውም ፡
የሚሰማውም ፡ አልነበረውም ።
አይበላም ፡ አይጠጣም ። ፲፫
አይገድልም ፡ አያድንም ። ፲፬
አይተክልም ፡ አይነቅልም ። ፲፭
ጠላቱን ፡ አይገሎዳም ፡ ወዳጁንም ፡ አይጠቅምም ። ፲፮
አያደኽይም ፡ አያከብርም ። ፲፯
ሰነፎች ፡ የሆኑ ፡ የከለዳውያንን ፡ ሰዎች ፡ ለማ ፲፰
ሳት ፡ ዕንቅፋትን ፡ ይሆናል ፡ እንጂ ፡ አይቀሥ
ፍም ፡ ይቅር ፡ አይልም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

የእግዚአብሔር ፡ ጠላት ፡ ትቢተኛ ፡ የሆነ ፡ ጺሩ ፩
ጻይዳን ፡ ለጣዖታቱ ፡ የሚጋርዱና ፡ የሐሰት ፡
ካህናቶችን ፡ ሾመ ።
መሥዋዕት ፡ ይሠዋላቸው ፡ ነበር ፡ ወይኑንም ፡ ፪
ያፈስላቸው ፡ ነበር ።
እነሳቸውም ፡ የሚበሉ ፡ የሚጠጡ ፡ ይመስለው ፡ ፫
ነበር ።
እየነጋም ፡ በጎችንና ፡ ላሞችን ፡ ፍየሎችንና ፡ ፬
ጊደሮችንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ነበር ፡ ጧትና ፡
ማታም ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ነበር ፡ ከዚያች ፡
ከረከሰች ፡ መሥዋዕትም ፡ ይበላ ፡ ነበር ።
ለጣዖታቱ ፡ ይሠዉ ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ ሌሎች ፡ ፭
ሰዎችን ፡ ያውኳቸው ፡ ግድ ፡ ይሏቸው ፡ ነበር ፡
እንጂ ፡ እነሳቸው ፡ ብቻ ፡ የሚያደርጉት ፡ አል
ነበረም ።
የመቃቢስን ፡ ልጆች ፡ ያማሩ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ፮
ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ እንዲያመል
ኩት ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ መሥዋዕት ፡ እንዲ
ሠዉ ፡ ከዚያች ፡ ከተጠላች ፡ መሥዋዕትም ፡ እን
ዲበሉ ፡ የጣዖታቱ ፡ ካህናት ፡ ያስቷቸው ፡ ዘንድ ፡
ወደዱ ፡ እለዚህ ፡ የከበሩ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡
ግን ፡ እምቢ ፡ አሏቸው ።
ያባታቸውን ፡ ትእዛዝ ፡ ይጠብቃሉና ፡ በጎ ፡ ፯
ሥራንም ፡ በመሥራት ፡ ጸንተዋልና ፡ እግዚአ
ብሔርንም ፡ ፈጽመው ፡ ይፈሩታልና ፡ እነሳ
ቸውን ፡ እሺ ፡ ማሰኘት ፡ ተሳናቸው ።
ባሠሯቸው ፡ በሰደቧቸው ፡ በቀሟቸውም ፡ ጊዜ ። ፰
ለጣዖቶቹ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ መስገድን ፡ እምቢ ፡ ፱
እንዳሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለጺሩጻይዳን ፡ ነገሩት ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ንጉሡ ፡ ተቈጣ ፡ አዘነ ፡ ያመ ፲
ጧቸውም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አምጥተውም ፡
በፊቱ ፡ አቆማቸው ፡ ለጣዖቱ ፡ ንጉሡም ፡ ለጣ

ያዩቸ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዉ ፡ አላቸው ።
፲፩ እነሳቸውም ፡ ተናገሩ ፡ በዚህም ፡ ነገር ፡ እንመለ
ስልህም ፡ ለረከሱ ፡ ለጣዖቶችህም ፡ መሥዋዕት ፡
እንሠዋም ፡ አሉት ።
፲፪ በበዙ ፡ ሥራ ፡ አስፈሩቸው ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ አምነው ፡ ልቡናቸውን ፡ አስጨክነዋልና ፡
ነገር ፡ ግን ፡ አልቻላቸውም ።
፲፫ እሳት ፡ አንድዶ ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ጣላቸው ፡ እነ
ሳቸውም ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ሰጡ ።
፲፬ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ ተነሥተው ፡ ሰይፋቸውን ፡
መዘው ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ ሌሊት ፡
ታዩት ፡ እሱም ፡ ፈጽሞ ፡ ፈራ ።
፲፭ ጌቶቼ ፡ እሺ ፡ በሉኝ ፡ ምን ፡ ላድርግላችሁ ፡ ያዘ
ዛችሁኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቴን ፡
በሞት ፡ አትውሰዷት ፡ አላቸው ፡ ፈጽመውም ፡
አስፈሩት ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡
እያሉ ፡ የሚገባውን ፡ ሁሉ ፡ ነገሩት ፡ ከዚህም ፡
ከምትታበይበት ፡ መንግሥትህ ፡ ሽሮ ፡ ከበትህ ፡
ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነመ ፡ እሳት ፡ የሚ
ያወርድህ ፡ እግዚአብሔር ፡ አለ ፡ አንተን ፡ የበ
ደልንህ ፡ በደል ፡ ሳይኖር ፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ስናመልከው ፡ እግዚአብሔርነቱ
ንም ፡ በመፍራት ፡ ስንሰግድለት ፡ በእሳት ፡ እን
ዳቃጠልኸን ፡ በዚያም ፡ ፍዳህን ፡ ሁሉ ፡ ትጨ
ርሳለህ ።
፲፯ እሱ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ነውና ፡ ምድርና ፡ ሰማ
ይን ፡ ባሕርንም ፡ በውስጧ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ።
፲፰ ጨረቃና ፡ ፀሐይንም ፡ ከዋክብትንም ፡ የፈጠረ ፡
ነውና ፡ ፍጥረቱንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ እሱ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነውና ።
፲፱ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ያለሱ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለ
ምና ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ የሚሳ
ነውም ፡ የለምና ። የሚገድል ፡ የሚያድን ፡ በመ
ከራ ፡ የሚገርፍ ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡ እሱ ፡ ነውና ፡
እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ስንሰግድለት ፡
በእሳት ፡ እንዳቃጠልኸን ፡ በዚያ ፡ ፍዳህን ፡ ትጨ
ርሳለህ ፡ አሉት ።
፳ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የሚገዛ ፡ እሱ ፡ ነውና ፡ ከሥ
ልጣኑ ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ።
፳፩ ወንጀለኛ ፡ ከምትሆን ፡ ካንተ ፡ አባትህ ፡ ሰይ
ጣን ፡ ልቡናቸውን ፡ ከሠወራቸው ፡ እንዳንተ ፡
ካሉ ፡ ከወንጀለኞች ፡ በቀር ፡ እሱ ፡ ከፈጠረው ፡
ፍጥረት ፡ ከትእዛዙ ፡ የወጣ ፡ የለም ፡ አንተና ፡
እነዚያ ፡ ካህናቶችህም ፡ ጣዖታቶችህም ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደ ፡ ሌለበት ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ባንድነት ፡ ትወርዳላችሁ ።
፳፪ በኛ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ይኸን ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ ያስተማረህ ፡ መምርህ ፡ ሰይጣን ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ይኸን ፡ የምታደርግ ፡ አንተ ፡ብቻ ፡ አይ
ደለህምና ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ባንድነት ፡ ትወርዳላ
ችሁ ።
፳፫ ራስህን ፡ እንደ ፡ ፈጣሪህ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ታደርጋለህ ፡ እንጂ ፡ የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አላወቅኸውምና ።
እግዚአብሔር ፡ እስኪያገሰቅልህ ፡ ድረስ ፡ ፳፬
በጣዖትህና ፡ በጅህም ፡ ሥራ ፡ ትታበያለህ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡
በደልህ ፡ ሁሉ ፡ ይፈርድብሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለማታውቁ ፡ ፩
እንዳንተ ፡ ላሉ ፡ ለጣዖቶችህና ፡ ላንተ ፡ ወዮላ
ችሁ ፡ በሲኦል ፡ ጭንቅም ፡ ተይዛችሁ ፡ በዘና
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ በማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸቱ ፡
ዘንድ ፡ አላችሁና ፡ ቃሉንና ፡ ሕጉንም ፡ ለማት
ጠብቁ ፡ ለናንተ ፡ ወዮልህ ።
ትንፋሽና ፡ ነፍስ ፡ ለሌላቸው ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ፪
ያደረገባቸውን ፡ ተበቅለው ፡ ለማያጠፉ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ ላደረገላቸውም ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ ለማያደ
ርጉ ፡ ለጣዖቶችህ ፡ እንደ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለምትሠዋላቸው ፡ ለካህናቶች
ህና ፡ ላንተ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከዚ ፡
መውጫ ፡ የላችሁም ።
ለናንተ ፡ የሚታዘዙዋችሁ ፡ አጋንንትና ፡ ጣዖ ፫
ቶቻችሁን ፡ የሚያገለግሉ ፡ ካህናቱንም ፡ ወደ ፡
ገሃነመ ፡ እሳት ፡ ያወርዳችሁ ፡ ዘንድ ፡ እንዳንተ ፡
ያሉ ፡ የሰነፎችን ፡ ልቡና ፡ ለማሳት ፡ አድሮባ
ቸው ፡ ሰይጣን ፡ የሚኖርባቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡
ሥራ ፡ ናቸውና ፡ ለምትሠውላቸው ፡ ለናንተ ፡
ወዮላችሁ ።
የሚረባችሁ ፡ እንደሌለ ፡ አታውቁምና ፡ ትበድ ፬
ላላችሁ ፡ ትስታላችሁ ።
እነሳቸው ፡ ያላንዷት ፡ ሞት ፡ ዳግመኛ ፡ ከኑኔ ፡ ፭
የለባቸውምና ፡ ከናንተስ ፡ ምግብ ፡ ሊሆኗችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ እንስሳት ፡ ውሾ
ችና ፡ አውሬዎችም ፡ ይሻላሉ ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ሞታችሁ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፮
መውጫ ፡ በሌለበት ፡ በገሃነም ፡ እሳት ፡ ፍዳ ፡
ትቀበላላችሁና ፡ እንስሳት ፡ ይሻላሉ ።
ይኸንን ፡ ተናግረው ፡ ሄዱ ፡ ከሱም ፡ ተሠወሩ ። ፯
ያ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ግን ፡ በዕኑ ፡ ፍርሃት ፡ ተይዞ ፡ ፰
ሲንቀጠቀጥ ፡ አደረ ፡ እስኪነጋም ፡ ድረስ ፡ ፍር
ሃት ፡ አልተወውም ።
ይቀብሩቸው ፡ ዘንድ ፡ ወዷልና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፱
የጻድቃንን ፡ ሬሳ ፡ ወደ ፡ ጣለበት ፡ በታ ፡ ሂዶ ፡
ሬሳቸውን ፡ እንዳይነካ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሠውሯ
ቸዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

በልቡና ፡ ተንክልና ፡ በትዕቢትም ፡ ፀንቶ ፡ ኖረ ። ፩
በመንግሥቱም ፡ ዳንኤል ፡ እንዳየው ፡ ብረት ፡ ፪
ዕኑ ፡ ተብዒልና ፡ በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ የአሕዛብ ፡
አገሮችን ፡ ዞረ ።
በክፋትና ፡ በስንፍናው ፡ ሁሉ ፡ ሰውንም ፡ በማ ፫
ወክ ፡ ፀንቶ ፡ ይኖራል ።

፬፣ ቀድሞም ፡ የተናገርነውን ፡ ፊጽሞ ፡ ያጠፋል ፡
የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡ ይበላል ።
፭፣ ክፃደ ፡ ልቡናውን ፡ እንዳፀና ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡
እንደ ፡ ዲያብሎስ ፡ ለክፋት ፡ የተጋ ፡ ነውና ፡
የቀረውንም ፡ በሠራዊቱ ፡ ያጠፋል ።
፮፣ ዘመኔ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ ሆነ ፡ ይላል ፡
እንጂ ፡ ፈጣሪው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ አያውቀውም ።
፯፣ በልቡናውም ፡ ፀሐይ ፡ ከሱ ፡ እንዲገኝ ፡ ያስ
ባል ።
፰፣ በኃይል ፡ ይነሣል ፡ በነገደ ፡ ዛብሎን ፡ ዕጣ ፡
ሰፍሮ ፡ በመቄዶንያ ፡ ሰልፍ ፡ ይጀመራል ፡ ከሰ
ማርያም ፡ ምግቡን ፡ ይቀበላል ፡ ከሰማርያም ፡
እጅ ፡ መንሻን ፡ ይሰጡታል ።
፱፣ በዘላኖች ፡ አውራጃ ፡ ይሰፍራል ፡ እስከ ፡ ሲዶ
ናም ፡ ይደርሳል ፡ በአክይያም ፡ ግብር ፡ ይጥላል ፡
እስከ ፡ ፋሳሹ ፡ ባሕርም ፡ ድረስ ፡ ክፃደ ፡ ልቡ
ናውን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፡ ተመልሶም ፡
እስከ ፡ ሕንደኬ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ መልክተኞችን ፡
ይልካል ።
፲፣ እንደዚሁም ፡ ክፃደ ፡ ልቡናውን ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
ድረስ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ።
፲፩፣ በመታበይና ፡ በክፋት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
እንጂ ፡ ራሱን ፡ ማዋረድ ፡ የለውም ።
፲፪፣ ኅዳናውም ፡ ወደ ፡ ጨለማና ፡ ወደ ፡ ድጥ ፡ ወደ ፡
ወንጀልና ፡ ወደ ፡ መታበይም ፡ ደም ፡ ወደ ፡
ማፍሰስና ፡ ወደ ፡ መከራም ፡ ነው ።
፲፫፣ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚጠላው ፡
ነው ፡ የቅሚያና ፡ የክፋት ፡ የኃጢአት ፡ መም
ህር ፡ ዲያብሎስ ፡ እንዳስተማረው ፡ ያደርጋል ፡
እናቱና ፡ አባቱ ፡ የሞቱበትን ፡ ልጅ ፡ ያስጨ
ንቃል ፡ ለድኃም ፡ አይራራም ።
፲፬፣ የአሕዛብንም ፡ ነገሥታት ፡ በሥልጣኑ ፡ ድል ፡
ነሥቶ ፡ አጠፋቸው ።
፲፭፣ የጠላቶች ፡ አለቆችንም ፡ ገዛ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ
ንም ፡ ገዛ ፡ እንደ ፡ ወደደም ፡ አስገበራቸው ።
፲፮፣ ቢያጠፋም ፡ አልተወም ፡ ከተርሴስ ፡ ባሕር ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኢያሪኮ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ያልነ
ጠቀውም ፡ ሰው ፡ የለም ።
፲፯፣ ለጣዖት ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡
ደሙን ፡ ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቆረጠውን ፡ ለጣዖቶ
ችም ፡ የተሠዋውን ፡ ይበላ ፡ ነበር ፡ ሥራው ፡
ሁሉ ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፍርድ ፡ የለ
ውም ፡ ከሥልጣኑ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ አሕዛብን ፡
የሚያስደነግጥ ፡ ሁኗልና ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ግብ
ርን ፡ ያስገብራቸው ፡ ነበር ።
፲፰፣ በፊቱ ፡ የወደደውን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋልና ፡ በፊቱ ፡
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የለም ፡ በፈጠረው ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ በተንኮል ፡ ይኖራል ።
፲፱፣ እንደ ፡ ፈጣሪው ፡ አላደረገውም ፡ ተቈጥቶም ፡
በያዘው ፡ ጊዜ ፡ በበልንጀራው ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገ
ርን ፡ እንዳደረገ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ፍዳውን ፡
ይከፍለዋል ።
፳፣ እግዚአብሔር ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ስም ፡ አጠራሩ
ቸውን ፡ አጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በትእዛዜ ፡ የማይኖሩ ፡
ኃጢአተኞች ፡ ሰዎችን ፡ እኔ ፡ ተበቅዬ ፡ አጠፋ
ቸዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ የነበሩ ፡
ሰዎችን ፡ እንዳጠፋቸው ፡ በሚያጠፋበት ፡ ጊዜ ፡
ተበቅሎ ፡ ያጠፋዋል ።
ክፉ ፡ ሰዎችም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳደረጉ ፡ ፍዳ ፳፩፣
ቸውን ፡ ይቀበላሉ ።
በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ ከእግዚ ፳፪፣
አብሔር ፡ ታዛ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ትከተላቸዋለች ።
ኢያሱ ፡ አምስቱ ፡ የከነዓን ፡ ነገሥታትን ፡ በን ፳፫፣
ዲት ፡ ቀን ፡ በዋሻ ፡ እንዳጠፋቸው ፡ ሠራዊቶ
ቻቸውንም ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ በጸሎቱ ፡ ፀሐ
ይን ፡ በገባዖን ፡ እንዳቆመ ፡ የኤዌዎንና ፡ የከና
ኔዎንን ፡ የፌርዜዎንና ፡ የኬጤዎንን ፡ የኢ
ያቡሴዎንንም ፡ ሠራዊት ፡ እስኪያጠፋቸው ፡
ድረስ ፡ ፀሐይ ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ ቆሟልና ፡
በንድ ፡ ጊዜ ፡ ሁለት ፡ እልፍ ፡ ያህል ፡ ሰውም ፡
እንደ ፡ ገደለ ፡ እነሳቸውንም ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡
እግር ፡ ከንገትም ፡ አድርጎ ፡ እንዳሠራቸው ፡
በዋሻም ፡ በጦር ፡ እንደ ፡ ገደላቸው ፡ ደንጊያም ፡
እንደ ፡ ገጠመባቸው ።
በክፉ ፡ ሥራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያሳ ፳፬፣
ዝኑት ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ መከራ ፡
ያገኛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

እግዚአብሔር ፡ ያይደለህ ፡ ደካማ ፡ ሰው ፡ ሆይ ፡ ፩፣
ለምን ፡ ትኮራለህ ፡ ዛሬ ፡ ሰው ፡ ሆነህ ፡ የምት
ታይ ፡ አንተ ፡ ነገ ፡ መሬት ፡ አመድ ፡ ነህ ፡ በመ
ቃብርም ፡ ፈጽመህ ፡ ትል ፡ ትሆናለህ ።
ያንተ ፡ መምህር ፡ አባታችን ፡ አዳምን ፡ ስላ ፪፣
ሳተ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ ወደ
ራሱ ፡ የሚመልስ ፡ ዲያብሎስ ፡ ነውና ፡ ዳግመ
ኛም ፡ ሲኦል ፡ ታገኝሃለች ፡ ያንተንም ፡ ኃጢ
አት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡ ታገኛቸዋለች ።
ክፃደ ፡ ልቡናውን ፡ በማጽናትና ፡ ራሱን ፡ በማ ፫፣
ኩራት ፡ ፈጣሪው ፡ ለፈጠረው ፡ ለአዳም ፡ መስ
ገድን ፡ እምቢ ፡ እንዳለ ።
አንተም ፡ መምርህ ፡ ዲያብሎስ ፡ እንዳደረገ ፡ ፬፣
ለፈጣሪህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መስገድ ፡ እምቢ ፡
ብለሃልና ።
ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በአምልኮ ፡ የማ ፭፣
ያውቁት ፡ የቀደሙ ፡ አባቶችህ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
እንዲሄዱ ፡ አንተም ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትሄዳለህ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፮፣
ቸው ፡ ተበቅሎ ፡ እንዳጠፋቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነ
ምም ፡ እንደ ፡ ወረዱ ።
አንተም ፡ እንደነሳቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ትወር ፯፣
ዳለህ ።
ቀጣውን ፡ አነሳስተሃልና ፡ በምስቱም ፡ መንግ ፰፣
ሥታት ፡ ላይ ፡ ሥልጣን ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔ
ርንም ፡ ማምለክ ፡ ቸል ፡ ብለሃልና ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ሥልጣን ፡ የምታመልጥ ፡ ይመስልሃልን ።
ፈቃዱን ፡ ታደርግ ፡ እንደሁ ፡ አታደርግም ፡ ፱፣

እንደሁ ፡ መረመረሀ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
ብትሠራ ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ሥራህን ፡ ሁሉ ፡
ያከናውንልሃል ፡ በጅህም ፡ የያዝኸውን ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ ያከናውንልሃል ፡ ይባርክልሃል ፡ ጥንተ ፡
ጠላቶችህንና ፡ የለት ፡ ጠላቶችህንም ፡ ያስገዛ
ልሃል ።
፲፤ በመግባትህና ፡ በመውጣትህ ፡ ከበሕርይህ ፡ በተ
ወለደ ፡ ልጅህም ፡ በመንጋዎችህና ፡ በድልበ
ችህም ፡ እጅህንም ፡ በዋርክበት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
በልብህም ፡ በሰብከው ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ ይልሃል ፡
እንዲሀ ፡ ቃደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትሠራ ፡ ትተክል ፡
ታፈርስም ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ሥልጣን ፡ ተሰጥቶሃልና ፡ ሁሉ ፡ ይታዘዝልሃል ።
፲፩፤ ነገር ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ባትሰማ ፡
በሕጉም ፡ ጸንተህ ፡ ባትኖር ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፍርዱ ፡ እውነት ፡ ነውና ፡ ከንተ ፡ አስቀድሞ ፡
እንደ ፡ ነበሩ ፡ በሚገባ ፡ እግዚአብሔርንም ፡
እንደማያመልኩት ፡ በቀና ፡ ሕጉም ፡ ጸንተው ፡
እንዳላመኑ ፡ ወንጀለኞች ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ሥልጣን ፡ የምታመልጥበት ፡ የለም ።
፲፪፤ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽሞ ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
ከፊቱ ፡ የሚሠወር ፡ የለም ።
፲፫፤ የነገሥታቱን ፡ ሥልጣን ፡ የሚይዝ ፡ የኃይለኞ
ችንም ፡ ዙፋን ፡ የሚገለብጥ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፲፬፤ የተዋረዱትን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ የሚያደርግ ፡ የወደ
ቁትንም ፡ የሚያነሣ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፲፭፤ የታሠሩትን ፡ የሚፈታ ፡ የሞቱትንም ፡ የሚያ
ስነሣ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ የይቅርታ ፡ ጠል ፡ ከሱ ፡
ዘንድ ፡ ይገኛልና ፡ ሥጋቸው ፡ የፈረሰ ፡ የበሰ
በሰ ፡ እንደ ፡ ትቢያም ፡ የሆነ ፡ ሰዎችን ፡ በወ
ደደ ፡ ጊዜ ፡ ያስነሣቸዋል ።
፲፮፤ አሳዝነውታልና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች
ንም ፡ አስነሥቶ ፡ ፈርዶ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወስዳ
ቸዋል ።
፲፯፤ እነሳቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሥራቱንና ፡
ሕጉን ፡ ያፈረሱ ፡ ናቸውና ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡
ልጃቸውን ፡ ያጠፋል ።
፲፰፤ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡
ሥራ ፡ ጭንቅ ፡ ነውና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡
በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ምክር ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ወዱም ።
፲፱፤ ሰማይ ፡ ከምድር ፡ የራቀ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ
ዚሁ ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ከኃጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ሥራ ፡ የራቀ ፡ ነው ።
፳፤ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ የቅሚ
ያና ፡ የኃጢአት ፡ የዝሙትና ፡ የበደል ፡ የስስ
ትና ፡ የክዳት ፡ ሥራ ፡ ነው ፡ በበደል ፡ መስከ
ርና ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ መቀማት ፡ ነው ።
፳፩፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ወደ ፡ ማፍሰስ ፡ ፈጥኖ ፡ መሔድ ፡
ነው ፡ ወደማይጠቅም ፡ ጥፋትም ፡ መሔድ ፡
ነው ፡ እናት ፡ አባቱ ፡ የሞቱበት ፡ ልጅንም ፡ ማስ
ለቀስ ፡ ነው ፡ ደምና ፡ ሞቶ ፡ ያደረውን ፡ መብ
ላት ፡ ነው ፡ የግመልና ፡ የሪያም ፡ ሥጋ ፡ መብ
ላት ፡ ነው ፡ ሳትነጻ ፡ በደሟ ፡ ወዳለች ፡ ሴትና ፡
ወደ ፡ አራስ ፡ ሴትም ፡ መሔድ ፡ ነው ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራ ፡ ፳፪፤
ነው ፡ የሰሩች ፡ የተዘረጋች ፡ ጐዳና ፡ የምት
ሆን ፡ ዘላለም ፡ ፀንቶ ፡ ወደሚኖር ፡ ወደ ፡ ገሃነ
ምና ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ የምትወስድ ፡ የሰይጣን ፡
ወጥመድ ፡ ናት ።
ፈጽማ ፡ ጠባብ ፡ የምትሆን ፡ የጻድቃን ፡ ጐዳና ፡ ፳፫፤
ግን ፡ ወደ ፡ ደኅንነት ፡ ወደ ፡ የዋሀነትና ፡ ወደ ፡
ትሕትናም ፡ ወደ ፡ አንድነትና ፡ ወደ ፡ ፍቅርም ፡
ወደ ፡ ጸሎትና ፡ ወደ ፡ ጾምም ፡ ወደ ፡ ሥጋም ፡
ንጽሕና ፡ ከማይጠቅም ፡ ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቈረጠ
ውንና ፡ ሙቶ ፡ ያደረውን ፡ ከመብላት ፡ ወደ ፡
ጉልማሳ ፡ ሚስት ፡ ከመሄድና ፡ ከዝሙትም ፡
ወደ ፡ መጠበቅ ፡ የምትወስድ ፡ ናት ።
ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ያደርጋ ፳፬፤
ሉና ፡ በሕግ ፡ ከልታዘዘ ፡ የሚያጸይፍ ፡ መብልን ፡
ከመብላትና ፡ ከተጠላ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ከማይወደውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይጠበ
ቃሉ ።
ደጋግ ፡ ሰዎችስ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከማይወደው ፡ ፳፭፤
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይርቃሉ ።
ይወዳቸዋል ፡ ከመከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፳፮፤
አደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይጠብቃቸዋል ።
ሥርዓቱንና ፡ ሕጉን ፡ የሚወደውንም ፡ ሁሉ ፡ ፳፯፤
ይጠብቃሉና ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡
ሰይጣን ፡ ይገዛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

የፈጠራችሁን ፡ እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ የጠበ ፩፤
ቃችሁን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍሩት ፡ እንጂ ፡
እናንተ ፡ መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱ ፡ በሰይጣን ፡
ጎዳና ፡ አትሂዱ ።
ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግና ፡ ትእ ፪፤
ዛዝ ፡ ፀንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ እንጂ ፡ በሰይጣን ፡ ጎዳና ፡
አትሒዱ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የኬጤዎንና ፡ የከናኔዎን ፡ ፫፤
የፌርዜዎንንም ፡ አገር ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ አማሌቅ ፡ በመጡ ፡ ጊዜ ፡ የሴፎር ፡
ልጅ ፡ ባላቅ ፡ በለዓምን ።
አንተ ፡ የረገምኸው ፡ የተረገመ ፡ የመረቅኸ ፬፤
ውም ፡ የተመረቀ ፡ ነውና ፡ ትረግምልኝ ፡ ዘንድ ፡
ረግመህ ፡ ታጠፋልኝ ፡ ዘንድ ፡ እኔም ፡ የሚያከብ
ርህን ፡ ብዙ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ
ታልና ፡ በሰይጣን ፡ መንገድ ፡ አትሒዱ ።
በለዓምም ፡ የጥንቆላውን ፡ ዋጋ ፡ አለኝታ ፡ አድ ፭፤
ርጎ ፡ መጥቷልና ፡ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅም ፡
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ የሰፈሩበትን ፡ በታ ፡
አሳይቶታልና ።
ሟርቱን ፡ አድርጓልና ፡ መሥዋዕቱንም ፡ ሠው ፮፤
ቷልና ፡ ከሰባት ፡ ላሞችንና ፡ በጎችን ፡ አርዷ
ልና ፡ የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ ረግሞ ፡ ያጠፋ ፡
ዘንድ ፡ ወዷልና ።
እርግማንን ፡ ወደ ፡ ምርቃት ፡ መለሳት ፡ እንጂ ፡ ፯፤
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በቃሉ ፡ ይረግማቸው ፡

ዘንድ ፡ አልወደደምና ፡ በሰይጣን ፡ መንገድ ፡
አትሒዱ ።
፰፤ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡ የመረጠው ፡ ወገን ፡
ነህና ፡ ከሰማይ ፡ የሚመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ማደሪያ ፡ ነህና ፡ የሚረግሙህ ፡ ሰዎች ፡ የተረ
ገሙ ፡ ይሁኑ ፡ የሚመርቁህም ፡ የተመረቁ ፡ ይሁኑ ፡
አለ ።
፱፤ በፊቱ ፡ በመረቃቸው ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ አዘነ ፡ ፈጽሞም ፡ ተቈጣ ፡
ይረግማቸውም ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፲፤ እግዚአብሔር ፡ የመረቀው ፡ ወገን ፡ ወደዚህ ፡
አገር ፡ መጥቷልና ፡ በለዓምም ፡ እግዚአብሔር ፡
የመረቃቸው ፡ እስራኤልን ፡ እኔ ፡ አልረግምም ፡
አለው ።
፲፩፤ የሴፎር ፡ ልጅ ፡ ባላቅም ፡ በለዓምን ፡ እኔስ ፡ ትረ
ግምልኝ ፡ ዘንድ ፡ ወድጄ ፡ ነበር ፡ በፊቴ ፡ መረ
ቅካቸው ፡ እንጂ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አልረገምካቸው ፡
ረግመህልኝ ፡ አንተ ፡ ስጠኝ ፡ ብትለኝ ፡ እኔስ ፡
ቤት ፡ ሙሉ ፡ ብርና ፡ ወርቅ ፡ በሰጠሁህ ፡ ነበር ፡
አንተ ፡ ግን ፡ ፈጽመህ ፡ መረቅካቸው ፡ ለኔም ፡
በጎ ፡ ነገር ፡ አላደረግህም ፡ እኔም ፡ ላንተ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ አላደርግም ፡ አለው ።
፲፪፤ በለዓም ፡ እግዚአብሔር ፡ ባንደበቴ ፡ ተናገር ፡
ያለኝን ፡ እሱን ፡ እናገራለሁ ፡ እንጂ ፡ እኔስ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ ብዬ ፡ መደፋፈር ፡
አልችልም ።
፲፫፤ የተመረቀ ፡ ወገንን ፡ እንዳልረግም ፡ ገንዘብን ፡
ብወድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይቈጣኛልና ፡ እኔስ ፡
ከነፍሴ ፡ ገንዘብን ፡ አልወድም ፡ አለ ።
፲፬፤ እግዚአብሔር ፡ አባታቸው ፡ ያዕቆብን ፡ የሚመ
ርቁህ ፡ ሰዎች ፡ የተመረቁ ፡ ይሁኑ ፡ የሚረግሙ
ህም ፡ ሰዎች ፡ የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ ብሎታልና ፡
የተመረቀ ፡ ያዕቆብን ፡ እንዳልረግም ፡ እኔስ ፡
ከነፍሴ ፡ ገንዘብን ፡ አልወድም ፡ አለ ፡ የሚመር
ቅህም ፡ የተመረቀ ፡ ነው ።
፲፭፤ ያለ ፡ ፍርድም ፡ የሚረግምህ ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡
ነው ፡ ብሎታልና ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተን ፡
ይወድህ ፡ ዘንድ ፡ ጐዳናህንና ፡ ሥራህን ፡ አቅና
ው ።
፲፮፤ እግዚአብሔርን ፡ በኃጢአታቸው ፡ እንዳሳዘ
ኑት ፡ እሱም ፡ ቸል ፡ እንዳላቸው ፡ እንደቀደሙ ፡
ሰዎችም ፡ አትሁን ፡ በጥፋት ፡ ውሀም ፡ ያጠፋ
ቸው ፡ አሉ ።
፲፯፤ በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ያጠፋቸው ፡ አሉ ፡
መከራ ፡ ያፀኑባቸው ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ የሆኑ ፡
ጠላቶችን ፡ አምጥቶ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ እጅ ፡
ያጠፋቸው ፡ አሉ ፡ ጌቶቻቸውንም ፡ ከካህናቶ
ቻቸውና ፡ ከነቢያቶቻቸው ፡ ጋራ ፡ ማረኳቸው ።
፲፰፤ ወደማያውቁት ፡ ወደ ፡ ባዕድም ፡ አገር ፡ አደረሷ
ቸው ፡ ፈጽመው ፡ ማረኳቸው ፡ ከብቶቻቸው
ንም ፡ ዘረፉባቸው ፡ አገራቸውንም ፡ አጠፉ ።
፲፱፤ የከበረች ፡ አገር ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ አጥፍተንና ፡
ቅጥሯን ፡ አፍርሰዋልና ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡
እንደ ፡ እርሻ ፡ አደረጓት ።

ካህናቱም ፡ ተማረኩ ፡ ሕጉም ፡ ፈረሰ ፡ አርበኞ ፳፤
ችም ፡ በጦር ፡ ተወግተው ፡ ወደቁ ።
በልቴቶችም ፡ ተማረኩ ፡ ተማርከዋልና ፡ ለራሳ ፳፩፤
ቸው ፡ አለቀሱ ፡ እንጂ ፡ ለሞቱ ፡ ለባሎቻቸው ፡
አላለቀሱም ።
ልጆቹም ፡ አለቀሱ ፡ ሽማግሎችም ፡ አፈሩ ፡ ለሽበ ፳፪፤
ታም ፡ ሰውና ፡ ለሽማግሌም ፡ አልራሩም ።
በገራቸው ፡ ያገኙትን ፡ ሁሉ ፡ አጠፉ ፡ እንጂ ፡ ፳፫፤
ለቆንጆዎችና ፡ በሕግ ፡ ላሉ ፡ አልራሩም ፡ ማደ
ሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ አስቀድሞ ፡ ያፈርስ ፡
ዘንድ ፡ በወደደ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወገኖ
ቹን ፡ ተቈጥቷልና ፡ ወደማያውቀት ፡ አገር ፡
ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ማርከው ፡ ወሰዷቸው ።
ሁለጊዜ ፡ ፈጣሪያቸውን ፡ ያሳዝኑታልና ፡ ስለ ፳፬፤
ዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ ቸል ፡ ባላቸው ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡
ኢየሩሳሌምን ፡ እንደርሻ ፡ እንድትታረስ ፡ አደ
ረጋት ።
ስላባቶቻቸው ፡ ይራራላቸዋልና ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ፳፭፤
አንድ ፡ ጊዜ ፡ አላጠፋቸውም ፡ በውነት ፡ የነ
ገሡ ፡ በፈጣሪያቸውም ፡ ፊት ፡ በቀና ፡ ሕግ ፡ ፀን
ተው ፡ የኖሩ ፡ አባቶቻቸውን ፡ ይስሐቅና ፡ አብ
ሃምን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይወዳቸዋልና ፡ ስለ ፡ አባ
ቶቻቸው ፡ ደግነት ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይቅር ፡ የሚ
ላቸው ፡ ስለ ፡ ራሳቸው ፡ ደግነት ፡ አይደለም ።
እሱም ፡ እጥፍ ፡ በሆነ ፡ ክብር ፡ ላይ ፡ ሾማቸው ፡ ፳፮፤
በምድርና ፡ በሰማይም ፡ ሁለት ፡ መንግሥትን ፡
አገኙ ።
በሚያልፍ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ እናን ፳፯፤
ተም ፡ መኳንንቱና ፡ ነገሥታቱ ፡ በሚገባ ፡ ሥራ ፡
ጸንተው ፡ የኖሩ ፡ ከናንተ ፡ አስቀድሞ ፡ የነበሩ ፡
አባቶቻችሁ ፡ እንደዚሁ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያ
ትን ፡ እንደ ፡ ወረሱ ፡ ስማቸውም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስቧቸው ።
መንግሥትህን ፡ ያቀናልህ ፡ ዘንድ ፡ ባማረ ፡ አነ ፳፰፤
ዋወራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳገለገሉት ፡
ካንተ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡ እንደ ፡ ደጋ
ጎች ፡ ነገሥታት ፡ ስምህ ፡ በበጎ ፡ አጠራር ፡
ይጠራ ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ ሥራህን ፡ አቅና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

በትሕትናውና ፡ በጸሎቱ ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ወገ ፩፤
ንን ፡ ሲጠብቅ ፡ ያልተበሳጨ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡
ስንኳ ፡ ያላጠፉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ባርያ ፡
ሙሴን ፡ አስበው ፡ አንተን ፡ በድለዋልና ፡ አቤቱ ፡
ወገኖችህን ፡ ይቅር ፡ በል ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ እያለ ፡
ላሙት ፡ እግዚአብሔርም ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡
ለወደደ ፡ ለእኅቱና ፡ ለወንድሙ ፡ በየዋህነቱ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምኖ ፡ ኃጢአታቸውን ፡
አስተሰረየላቸው ፡ እንጂ ፡ ያልተበሳጨ ፡ የእግ
ዚአብሔር ፡ አገልጋይ ፡ ሙሴን ፡ አስበው ።
አንተን ፡ በድያለሁና ፡ ኃጢአተኛ ፡ የምሆን ፡ ፪፤
እኔን ፡ ባርያህንም ፡ ይቅር ፡ በለኝ ፡ አንተ ፡
መሐሪ ፡ ነህና ፡ ይቅር ፡ ባይም ፡ ነህና ፡ እነሳቸው

ንም ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ይቅር ፡ በላቸው ።
፫ ሙሴም ፡ ሳሙኤል ፡ ለእኅቱና ፡ ለወንድሙ ፡ እን
ደዚሁ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አስተሰረየላቸው ።
፬ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የዋህን ፡ ተባለ ።
፭ እግዚአብሔርም ፡ ወንድሞቹ ፡ ከሆኑ ፡ ከካህ
ናቱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ወደደው ፡
ከሀናቱን ፡ ይሾማቸዋልና ፡ በነሳቸውም ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ራሱ ፡ አደረገው ።
፮ የተደፋፈሩ ፡ የቆሬንም ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ በምድ
ር ፡ በታች ፡ አሰጠማቸው ፡ ከኩብቶቻቸውና ፡
ከድንኳኖቻቸው ፡ ጋራ ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡
አለን ፡ አለን ፡ ሲሉ ፡ ወደ ፡ሲኦል ፡ አወረዳ
ቸው ፡ ፈጣሪው ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዮታልና ፡
ከትእዛዙም ፡ አልወጣምና ፡ የተናገረው ፡ ቃል ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይደረግ
ለት ፡ ነበር ።
፯ አንተም ፡ እንደዚሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ካላፈረስህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈቃድህን ፡
ያደርግልሃል ፡ ነገርህንም ፡ ይወድልሃል ፡ መን
ግሥትህንም ፡ ይጠብቅልሃል ።
፰ ከሙሴ ፡ ትእዛዝ ፡ የወጡ ፡ የአሳፍና ፡ የቆሬም ፡
ልጆች ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልትገዙ ፡ ልቡናች
ሁን ፡ አቅኑ ፡ ሰላላቸው ፡ በሱ ፡ አንጐራጐሩ ።
፱ እኛስ ፡ በልዩ ፡ በሆነች ፡ ድንኳን ፡ የክህነት ፡
ሥራ ፡ የምንሠራ ፡ የሌዊ ፡ ልጆችን ፡ አይደለን
ምን ፡ ብለው ፡ አንጐራጐሩ ።
፲ ያጥኑ ፡ ዘንድ ፡ ጥናቸውን ፡ ይዘው ፡ ሄደው ፡
አጠኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ልመናቸውን ፡
አልተቀበለም ፡ በጥናቸው ፡ ባለ ፡ እሳትም ፡ ተቃ
ጠሉ ፡ እሳት ፡ እንደሚያቀልጠው ፡ ሰምም ፡
ቀለጡ ፡ ከነሳቸው ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ አል
ቀረም ፡ በሰውነታቸው ፡ መቃጠል ፡ ጥናቸው ፡
ኩብሯል ፡ ብዓልና ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ከገቡት ፡ ከጥና
ቸው ፡ በቀር ፡ ልብሶቻቸውና ፡ አጥንቶቻቸ
ውም ፡ አልቀሩም ።
፲፩ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ አሮንና ፡ ሙሴን ፡
ጥናቸውን ፡ ወደ ፡ ድንኳን ፡ ሰብስቡ ፡ ከውጪ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ውስጥ ፡ ድረስ ፡ ሁሉን ፡ ላዘጋ
ጀሁለት ፡ ማደሪያዬ ፡ መሠሪያ ፡ ይሁን ፡ አላቸው ።
፲፪ የከበረች ፡ የድንኳኑንም ፡ መሠርያ ፡ አዘጋጀ ፡
ቀለበቱንና ፡ መግጠሚያውን ፡ የኪሩቤልን ፡
ሥዕል ፡ ባሕርን ፡ አዘጋጀ ።
፲፫ ስኑን ፡ መጋረጃውን ፡ ለክተቱን ፡ የድንኳኑን ፡
ዙሪያ ፡ ዕድሞ ፡ ልዩ ፡ በሆነ ፡ ድንኳን ፡ የሚሠ
ዉበት ፡ መሠዊያውንና ፡ ጋኑን ፡ ሠራ ።
፲፬ በፈቃዳቸው ፡ የሚሠውትን ፡ መሥዋዕት ፡ ድኅ
ነት ፡ የሚደረግበትን ፡ መሥዋዕተ ፡ ኃጢአት ፡
የሚያሥተሠርይበትን ፡ መሥዋዕት ፡ የስለቱ
ንም ፡ መሥዋዕት ፡ የማታውንና ፡ የጧቱንም ፡
መሥዋዕት ፡ ሠው ።
፲፭ ሥራ ፡ ይሠሩበት ፡ ዘንድ ፡ ልዩ ፡ በሆነች ፡ ድን
ኳን ፡ ለሙሴ ፡ ያዘዘውን ፡ ሁሉ ፡ አዘዛቸው ።
፲፮ ማርና ፡ ወተትን ፡ የምታስገኝ ፡ ለአብርሃም ፡ የማ
ለሉትን ፡ ያባቶቻቸውን ፡ ርስት ፡ እንዲሰጣቸው ፡
ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ በሰጣቸው ፡ በፈጣ
ሪያቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ በሕጉ ፡ ማደሪያ ፡
በድንኳን ፡ ስሙ ፡ በነሳቸው ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡
ለፈጣሪያቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡
አላቀለሉም ።
ለይስሐቅ ፡ የማለለት ፡ ለያዕቆብም ፡ አምልክ ፲፯
ቱን ፡ ያጸናለት ።
አምልኮቱ ፡ በሚጠበቅበት ፡ ድንኳንም ፡ ለአሮ ፲፰
ንና ፡ ለሙሴ ፡ ያጸናላቸው ።
በኢየሩሳሌም ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ እስ ፲፱
ኪሆን ፡ ድረስ ፡ ሰሎሞን ፡ በሠራው ፡ ቤት ፡
መቅደስና ፡ በድንኳን ፡ የእግዚአብሔር ፡ የስሙ ፡
ማደሪያ ፡ እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ማደሪያ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ ለኤልያስና ፡
ለሳሙኤልም ፡ አምልኮቱን ፡ ላጸናላቸው ፡ ለፈ
ጣሪያቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡ አላ
ቃለሉም ።
መለመኛ ፡ ናትና ፡ በየዋህነት ፡ ለሚኖሩ ፡ ለካህ ፳
ናቱም ፡ የሚገለጥበት ፡ የኃጢአት ፡ ማስተሥ
ረያ ፡ ናትና ።
ፈቃዱንም ፡ ለሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ልመናቸ ፳፩
ውን ፡ የሚሰማበት ፡ ቦታ ።
እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የሕጉ ፡ ፳፪
መሠሪያ ፡ ናትና ።
እስራልኤን ፡ ያከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በን ፡ ፳፫
መዓዛ ፡ ሊሆን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋበት ፡
ዕጣን ፡ የሚታጠንበት ፡ ናትና ።
ልዩ ፡ በሆነች ፡ በድንኳን ፡ ይቅር ፡ በሚልበት ፡ ፳፬
በመግጠሚያውም ፡ ላይ ፡ ሆኖ ፡ ይናገር ፡ ነበር ፡
ለመረጣቸው ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ በሕጉና ፡
በትእዛዙ ፡ ፀንተው ፡ ለሚኖሩ ፡ ለወዳጆችም ፡
የእግዚአብሔር ፡ ብርሃኑ ፡ ይገለጥላቸው ፡ ነበር ።
የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ፳፭
ግን ፡ ምድር ፡ እንዳሰጠመቻቸው ፡ እንደ ፡ ቆሬ ፡
ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ ለኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ ወደሌላት ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ አላ
ቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

በድንኳን ፡ ያዘዛችሁን ፡ ሕጉን ፡ ያልጠበቃ ፩
ችሁ ፡ የራሳችሁን ፡ ፈቃድ ፡ አደረጋችሁ ፡ እንጂ ፡
ፈቃዱንም ፡ ያላደረጋችሁ ፡ የእስራኤል ፡ መኳ
ንንቶች ፡ ወዮላችሁ ፡ ይኸውም ፡ መታበይና ፡
ኩራት ፡ ስስትና ፡ ዝሙት ፡ መጠጥና ፡ መስከር ፡
በሐሰትም ፡ መማል ፡ ነው ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ቊጣዬ ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ ፪
ገለባ ፡ እንዲነድ ፡ እሳትም ፡ ተራራውን ፡ እንዲ
ያቃጥል ፡ ጥቅል ፡ ነፋስም ፡ የደቀቀውን ፡ ገለባ ፡
ከምድር ፡ አፍሶ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ እንዲበትነው ፡
ፍለጋው ፡ በቦታው ፡ እንደማይገኝ ፡ ቊጣዬ ፡
እንዲያ ፡ ያጠፋችኋል ።
እስራኤልን ፡ ያከበረ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአ ፫

ትን ፡ የሚሠሯትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡
አጠፋቸዋለሁ ፡ አለ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የሚሳ
ነው ፡ የሌለ ፡ እግዚአብሐርንም ፡ አስቡት ።
፬፤ የሚወዱትን ፡ ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ፡ በትእዛ
ዙም ፡ ፀንተው ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ በደላቸው
ንና ፡ ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሠርይላቸዋል ፡
በለማመን ፡ የልብ ፡ ደንቆሮዎችና ፡ ንፉጎችን ፡
አትሁኑ ።
፭፤ ለእግዚአብሔርም ፡ ልትገዙ ፡ ልቡናችሁን ፡
የቀና ፡ አድርጉ ፡ ሰውነታችሁንም ፡ ቃፀኑ ፡
ዘንድ ፡ በሱ ፡ እመኑ ፡ በመከራችሁም ፡ ቀን ፡
ከጠላታችሁ ፡ እጅ ፡ አድናችኋለሁ ።
፮፤ በለመናችሁኝም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡
በረድኤት ፡ አለሁ ፡ እላችኋለሁ ፡ ከጠላታችሁ ፡
እጅ ፡ አድናችኋለሁ ፡ በኔ ፡ አምናችኋልና ፡ ትእ
ዛዜንም ፡ አድርጋችኋልና ፡ ከሕጌም ፡ አልወጣ
ችሁምና ፡ እኔ ፡ የምወደውንም ፡ ወዳችኋልና ፡
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ በመከራችሁ ፡
ቀን ፡ ቸል ፡ አልላችሁም ፡ አለ ።
፯፤ የሚወዱትን ፡ ይወዳቸዋል ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡
ነውና ፡ ርኅሩኅም ፡ ነውና ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠ
ብቁ ፡ ሰዎችን ፡ እንዳይደራ ፡ ገንዘብ ፡ ይጠብቃቸ
ዋል ።
፰፤ ቍጣውን ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ይመልስላቸዋል ፡
ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ የሚያውቃቸው ፡
ስለ ፡ ሆነ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነውና ፡ በመቅሠፍቱ ፡
ሁሉ ፡ አያጠፉም ፡ ነፍሳቸውንም ፡ ከሥጋቸው ፡
በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ መሬትነታቸው ፡ ይመ
ለሳሉ ።
፱፤ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ ፈጥሯቸ
ዋልና ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ ያመጣቸው ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስኪወድ ፡ ድረስ ፡
የሚኖሩበትን ፡ በታ ፡ አያውቋም ፡ ዳግመኛ ፡
እሱ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ከሥጋቸው ፡ ለየ ፡ የመ
ሬት ፡ ባሕርይንም ፡ ወደ ፡ መሬትነቱ ፡ መለሰ ።
፲፤ ዳግመኛም ፡ ከለመኖር ፡ ፈቃዱ ፡ ወደ ፡ መኖር ፡
ያመጣቸዋል ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ የካደ ፡ ጺሩጻይዳን ፡ ግን ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መቃበይን ፡ አበዛ ፡ እስከ ፡
ወደደበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በተወው ፡ ጊዜ ፡ ራሱን ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገ ።
፲፪፤ ዘመኔም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዘመን ፡ ሆነ ፡ ፀሐይ
ንም ፡ የማወጣ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፡ እስከ ፡ ዘላለምም ፡
ድረስ ፡ አልሞትም ፡ አለ ።
፲፫፤ ይህንንም ፡ ነገር ፡ ተናግሮ ፡ ሳይጨርስ ፡ ስሙ ፡
ጥልምያክስ ፡ የሚባል ፡ መልአክ ፡ ሞት ፡ ወርዶ ፡
ልቡን ፡ መታው ፡ በዚያችው ፡ ሰዓት ፡ ሞተ ፡
ፈጣሪውን ፡ አላመሰገነውምና ፡ ከትቢቱ ፡ ብዛት ፡
ከሥራውም ፡ ክፋት ፡ የተነሣ ፡ ካማረ ፡ አነዋ
ወሩ ፡ ተለይቶ ፡ ጠፋ ።
፲፬፤ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊት ፡ ግን ፡ ሊወ
ጉት ፡ ወደው ፡ በከተማውና ፡ በገሩ ፡ አደባበይ ፡
ሰፍረው ፡ ሳሉ ፡ በሞተ ፡ ጊዜ ፡ ወጥተው ፡ አገ
ሩን ፡ አጠፉ ፡ ከብቱን ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ፡ ቀጥር ፡
ተጠግቶ ፡ የሚያይ ፡ ሽማግሌም ፡ አላስቀሩም ።
ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ፡ ጥቃቅን ፡ ገንዘቡንም ፡ ፲፭፤
ወሰዱ ፡ አገሩንም ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ወደ ፡
አገራቸው ፡ ተመለሱ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

ያመኑ ፡ እሊያ ፡ አምስቱ ፡ የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ፩፤
ግን ፡ ለጣዖት ፡ የተሠዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ መብ
ላት ፡ እምቢ ፡ ብለው ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሞት ፡
ሰጡ ።
ሰውን ፡ ከመገዳደር ፡ እግዚአብሔርን ፡ መገዳ ፪፤
ደር ፡ ከንጉሡም ፡ ቍጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡
እንዲበልጥ ፡ አውቀዋልና ።
ይህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡ እንዲያልፍ ፡ ተድላ ፡ ደስ ፫፤
ታውም ፡ ለዘላለም ፡ ፀንቶ ፡ እንዳይኖር ፡ አው
ቀው ፡ በሰማይ ፡ ካለ ፡ እሳት ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡
ሰውነታቸውን ፡ ለሳት ፡ ሰጡ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ከመኖርም ፡ በገ ፬፤
ነት ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ መሰኘት ፡ እንዲሻል ፡
ከብዙ ፡ ዘመኖችም ፡ አቤቱ ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡
ይቅርታህን ፡ ማግኘት ፡ እንዲሻል ፡ አውቀዋ
ልና ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሳት ፡ ሠጡ ።
የኛ ፡ ዘመን ፡ ምንድነው ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ የሚያ ፭፤
ልፍ ፡ በእሳት ፡ ዳር ፡ ያለ ፡ ሰም ፡ ቀልጦ ፡ እንዲ
ጠፋ ፡ እንደዚያ ፡ አይደለምን ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ ትኖራለህ ፡ ዘመ ፮፤
ንህም ፡ የማይፈጸም ፡ ነው ፡ ስም ፡ አጠራርህም ፡
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
የመቃቢስ ፡ ልጆች ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ የሚመስለ ፯፤
ውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰቡ ፡ የሚያጸይፍ ፡ መሥዋዕ
ትን ፡ መብላት ፡ እምቢ ፡ ብለው ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ መታመንን ፡ መረጡ ።
ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ እንዲነሡ ፡ አውቀው ፡ ፰፤
ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብለው ፡ ከትንሣኤ ፡ ዘጉ
ባዔ ፡ በኋላም ፡ ፍርድ ፡ እንዲፈረድ ፡ አውቀው ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰውነታቸውን ፡ ለሰማዕትነት ፡
ሰጡ ።
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማታውቁና ፡ የማ ፱፤
ታምኑ ፡ ሰዎች ፡ ከዚህች ፡ ከምታልፍ ፡ ከምድራ
ዊት ፡ ሕይወታቸው ፡ ኋላ ፡ የሚያገኟት ፡ ሕይ
ወት ፡ እንድትበልጥ ፡ አውቀው ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ አንድነት ፡ ለሞቱ ፡ ከሠጡ ፡ መልከቸው ፡
ካማረ ፡ ከነዚህ ፡ ከምስቱ ፡ ከመቃቢስ ፡ ልጆች ፡
የተነሣ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ትንሣኤን ፡ አወቁ ።
ሁሉ ፡ እንዲያልፍ ፡ አውቀው ፡ ስላመኑበት ፡ ፲፤
ለጣዖትም ፡ ስላልሰገዱ ፡ ረድኤት ፡ ከማታሰጥ ፡
ከምታጸይፍ ፡ መሥዋዕት ፡ ስላልበሉ ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ምስጋናን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ ለሞት ፡ ሰጡ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡ ፲፩፤
ደስ ፡ እንዲያሰኛቸው ፡ አውቀው ፡ ልጅና ፡
ሚስት ፡ ላላቸው ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ ጣዕም ፡
የሞትንም ፡ መከራ ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አላወቁምና ፡
በዕለት ፡ ምጽአትም ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ ትን

ማኤ ፡ እንዲደረግ ፡ አውቀው ፡ ሰውታቸውን ፡
ለሞት ፡ ሠጡ ።
፲፪፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከመኑ ፡ ደጋግ ፡ ከሆኑ ፡
ከመኳንንቱና ፡ ከነገሥታቱ ፡ ጋራ ፡ ኀዘንና ፡
መከራ ።
፲፫፡ ሞት ፡ በሴለበት ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በመንግሥት ፡
ሰማይ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነግሠው ፡ እንዲኖሩ ፡
አውቀው ፡ ኋላም ፡ የሚደረገውን ፡ በልቡና
ቸው ፡ አውቀው ፡ በእሳት ፡ መከከል ፡ ያለ ፡ ሰም ፡
እንዲቀልጥ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰውነታቸውን ፡
ለሞት ፡ ሰጡ ።
፲፬፡ ሬታቸው ፡ ከፀሐይ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ እንዲያበሩ ፡
ሁሉ ፡ በሥጋና ፡ በነፍስ ፡ በትንሣ ፡ ጊዜ ፡ በፍ
ቅሩ ፡ ደስ ፡ እንዲላቸው ፡ አምነው ፡ ሰውነታቸ
ውን ፡ ለሞት ፡ ሰጡ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩፡ የሳምራውያንና ፡ የአይሁድ ፡ ነገር ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማያምኑ ፡ የሰዱቃውያ
ንና ፡ የፈሪሳውያን ፡ ነገር ፡ እኔን ፡ ግን ፡ ፈጽሞ ፡
እጅግ ፡ ያሳዝነኛል ፡ ለልቡናዬም ፡ ይረዳኛል ፡
ነገ ፡ እንሞታለን ፡ አይሁድ ፡ እንብላ ፡ እንጠጣ ፡
ነገ ፡ እንሞታለን ፡ በመቃብር ፡ የምናየው ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ የለም ፡ ይላሉ ።
፪፡ ሳምራውያን ፡ ግን ፡ ሥጋችን ፡ ትቢያ ፡ ይሆና
ልና ፡ አይነሣም ፡ ይላሉ ።
፫፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ የማትታይ ፡ እንደ ፡ ነጐድጓድም ፡
ድምፅ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ እነሆ ፡ እዚህ ፡ አለች ፡ የማ
ይሏት ፡ የማትታይም ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ሥጋ ፡ ቢሞት ፡
ነፍስ ፡ አትሞትምና ፡ ትንሣኤ ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡
የነፍሳችንን ፡ መነሣት ፡ እናምናለን ።
፬፡ አውሬዎች ፡ ይበሏታልና ፡ ትሎችም ፡ በመቃ
ብር ፡ ይበሏታልና ፡ ሥጋችን ፡ ግን ፡ በሁሉ ፡
ዘንድ ፡ ትታያለች ፡ ትቢያና ፡ አመድ ፡ ትሆና
ለች ።
፭፡ እንደ ፡ ሣር ፡ ሆነዋልና ፡ እንዳልተፈጠሩም ፡
ትቢያ ፡ ሆነዋልና ፡ እነዚያም ፡ የበሏት ፡ አውሬ
ዎች ፡ ትቢያ ፡ ይሆናሉ ፡ ፍለጋቸውም ፡ አይገኝ
ምና ፡ ሥጋችን ፡ ግን ፡ አይነሣም ።
፮፡ ፈሪሳውያንም ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትንስ ፡
እናምናለን ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ነፍሳትን ፡ በምድር ፡
ያይደለ ፡ በሰማይ ፡ ሌላ ፡ ሥጋ ፡ አምጥቶ ፡ ያዋ
ሕዳቸዋል ፡ የፈረሱ ፡ የበሰበሱ ፡ ሥጋዎች ፡
ወዴት ፡ ይገኛሉ ፡ ይላሉ ።
፯፡ ሰዱቃውያን ፡ ግን ፡ ነፍሳችን ፡ ከሥጋችን ፡ ከወ
ጣች ፡ በኋላ ፡ ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አንነሣም ፡
ለሥጋና ፡ ለነፍስም ፡ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ መነሣት ፡
የላቸውም ፡ ከሞትንም ፡ በኋላ ፡ አንነሣም ፡
ይላሉ ።
፰፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ፈጽመው ፡ ይስታሉ ፡ በእግ
ዚአብሔርም ፡ በጌትነቱ ፡ ላይ ፡ ስድብን ፡ ይናገ
ራሉና ፡ የነሳቸው ፡ ነገር ፡ ያሳዝነኛል ።
፱፡ የሚያከብሩቸው ፡ እግዚ አብሔርን ፡ አላመኑት
ምና ፡ ለመዳን ፡ ተስፋ ፡ የላቸውም ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሞቶ ፡ ለመነሣትና ፡ ለመዳንም ፡ ተስፋ ፡ የላቸ
ውም ።
የልቡና ፡ ዕውር ፡ የምትሆን ፡ አይሁዳዊ ፡ ሆይ ፡ ፲፡
ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ አምጥቶ ፡ የፈጠረህን ፡
እንደ ፡ ምራቅም ፡ የተናቅህ ፡ ስትሆን ፡ ሰው ፡
ያደረገህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አላዋቂ ፡ ታደርገ
ዋለህን ፡ በምሳሌውና ፡ በመልኩ ፡ የፈጠረህ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሥጋህንና ፡ ነፍስህን ፡ አዋሕዶ ፡
ማስነሣት ፡ ይሳነዋልን ።
ከእግዚአብሔር ፡ ሥልጣን ፡ አታመልጥምና ፡ ፲፩፡
እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አታስብ ፡ ሳትወድ ፡ ትነሣ
ለህ ፡ በሞትህ ፡ ጊዜ ፡ የተያዝህበት ፡ በሲኦል ፡
የምትቀበለው ፡ ፍዳ ፡ በሰውነትህ ፡ አለና ፡ ሳት
ወድም ፡ ይፈረድብሃል ።
ከአጋንንት ፡ የምትገኝ ፡ አጋንንት ፡ በልቡናህ ፡ ፲፪፡
የሚያኖሯት ፡ ኃጢአት ፡ ከናትህ ፡ ማኅፀን ፡ ከተ
ወለድህ ፡ በኋላ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ትሠራለችና ፡
አንተ ፡ በደግህ ፡ ጊዜ ፡ እሷም ፡ በዝታ ፡ ትሠራ
ለችና ።
አንተ ፡ በሞትህ ፡ ጊዜ ፡ በሰውነትህ ፡ ያኖረታል ፡ ፲፫፡
በሠራትም ፡ ጊዜ ፡ እሷ ፡ ፍዳ ፡ ታመጣበቸዋ
ለች ።
በክፋደ ፡ ልቡናቸው ፡ ኃጢአት ፡ እንዳለ ፡ ኃጢ ፲፬፡
አት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በሷ ፡ ተይዘው ፡ አሉና ፡
ወገኖቿ ፡ አጋንንትን ፡ ታቀርባለች ።
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ሁሉ ፡ ካሉ ፲፭፡
በት ፡ ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ይመጣሉ ፡ ኃጢአትህም ፡
እንደዚሁ ፡ ነፍስህን ፡ ካለህበት ፡ ስባ ፡ አምጥታ ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ ታገባሃለች ።
ሥጋህም ፡ ከነፍስህ ፡ ተለይታ ፡ ከኖረ ፡ በኋላ ፡ ፲፮፡
እንዳባታችን ፡ እንደ ፡ አዳም ፡ ሥጋ ፡ ሰባት ፡
እጥፍ ፡ ሆኖ ፡ የእግዚአብሔር ፡ የቸርነቱ ፡ ጠል ፡
ታስነሣሃለች ፡ ኃጢአትና ፡ በደልን ፡ እንደ ፡
ሠራህ ፡ እንዳላመንህ ፡ በዚያ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበ
ላለህ ።
በመቃብር ፡ የምትኖር ፡ አንተ ፡ በስተትህ ፡ አን ፲፯፡
ተም ፡ ትስታለህ ፡ እንጂ ፡ ሌላውን ፡ ብቻ ፡ የም
ታስት ፡ አይምሰልህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡
ወጥተው ፡ ይስቱ ፡ ዘንድ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ የሚ
ነሡት ፡ መነሣት ፡ የለም ፡ ትላለህ ።
እንደ ፡ ሠራኸው ፡ ሥራህ ፡ ፍዳህን ፡ ይሰጥህ ፡ ፲፰፡
ዘንድ ፡ ያስነሣሃል ፡ እንጂ ፡ ትቢያ ፡ ሆነህ ፡ ትቀር ፡
ዘንድ ፡ ማን ፡ ይተውሃል ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ በነፋስ ፡ ያለ ፡ ነፋስ ፡ በሕ ፲፱፡
ርይህም ፡ ቢሆን ፡ በውኃ ፡ ያለ ፡ ውኃ ፡ በሕርይ
ህም ፡ ቢሆን ፡ በመሬት ፡ ያለ ፡ መሬት ፡ በሕር
ይህም ፡ ቢሆን ፡ በእሳት ፡ ያለ ፡ እሳት ፡ በሕርይ
ህም ፡ ቢሆን ፡ ይመጣል ።
ባንተ ፡ ያደረች ፡ በሲኦል ፡ የምትኖር ፡ ነፍስም ፡ ፳፡
ብትሆን ፡ ትመጣለች ።
በገነት ፡ በደስታ ፡ የሚኖሩ ፡ የጻድቃን ፡ ነፍስ ፳፩፡
ችም ፡ ይመጣሉ ።
አይሁዳዊ ፡ ሳምራዊ ፡ ፈሪሳዊ ፡ ሰዱቃዊ ፡ አንተ ፡ ፳፪፡

ግን ፡ እስኪፈረድብህ ፡ ድረስ ፡ በሲኦል ፡ ትኖ
ራለህ ።
፳፫ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሰውን ፡ ስለ ፡ አሳትህ ፡ እንደ ፡ ኃጢ
አትህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍዳውን ፡ እንዲከፍልህ ፡
ታያለህ ።
፳፬ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ ነገ ፡ እንሞታለንና ፡
እንብላ ፡ እንጠጣ ፡ በሙሴም ፡ ወምበር ፡ ተቀም
ጠህ ፡ በቃልህ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡
እያልህ ፡ ስላሳትህ ፡ ፍዳህን ፡ እንዲከፍልህ ፡
ታያለህ ።
፳፭ የኦሪትን ፡ መጽሐፍ ፡ ሳታውቅ ፡ የመጻሕፍት
ንም ፡ ቃል ፡ ስታስተምር ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡
ሳትህ ፡ ሰውን ፡ ከማሳትህ ፡ ሳትማር ፡ በቀረህ ፡
ይሻል ፡ ነበር ።
፳፮ በክፉ ፡ ትምህርትህ ፡ በማይረባ ፡ ቃልህ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ወገን ፡ ስታስክድ ፡ የመጻሕፍት ፡
ቃል ፡ ባላወቅህ ፡ በተሻለህ ፡ ነበር ።
፳፯ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ አያደላምና ፡ በጎ ፡
ሥራንም ፡ ለሚያስተምሩ ፡ ሰዎች ፡ ለወዳጆቹ ፡
ያዘጋጀውን ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ ይሰጣቸዋልና ፡
አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ሥራህ ፡ እንደ ፡ ተናገርከው ፡
ነገር ፡ ዋጋህን ፡ ትቀበል ፡ ዘንድ ፡ አለህ ።
፳፰ አንተ ፡ ግን ፡ ከሚፈርድብህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ሥልጣን ፡ የምታመልጥበት ፡ የለም ፡ እንደ ፡
ሥራህም ፡ ይከፍልህ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ ያስተማ
ርካቸውና ፡ አንተ ፡ አንድነት ፡ መቻያ ፡ ትቀበ
ላላችሁና ።
፳፱ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዲነሡ ፡ እወቅ ፡ ሕጉንም ፡
የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ቢሆኑ ፡ ይነሣሉ ፡ ዝናም ፡ በዘ
ነመ ፡ ጊዜ ፡ ምድር ፡ ሣርን ፡ እንድታወጣ ፡ ትእ
ዛዙ ፡ ከመቃብር ፡ ያወጣቸዋልና ፡ ፈርሶ ፡ በስ
ብሶ ፡ መቅረት ፡ አይቻለውም ።
፴ ለምድር ፡ ዝናምን ፡ በጠገበት ፡ ጊዜ ፡ ጠልን ፡
ጠጥታ ፡ የረጠበች ፡ እንጨት ፡ ቅጠልን ፡ እን
ድታወጣ ፡ ስንዴ ፡ ፍሬን ፡ እንድታፈራ ፡ እህ
ልም ፡ ዝርዝርን ፡ እንድታስገኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከወደደ ፡ ፍሬዋን ፡ ትከለክል ፡ ዘንድ ፡ ማስቀ
ረት ፡ እንዳይቻላት ።
፴፩ የፀነስችም ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ በያዛት ፡ ጊዜ ፡ ማኅፀ
ኗን ፡ ዘግታ ፡ መከልከል ፡ እንዳይቻላት ፡ ሳትወ
ልድ ፡ ማምለጥ ፡ እንዳይቻላት ።
፴፪ ከእግዚአብሔር ፡ ታዞ ፡ ጠል ፡ ወደሷ ፡ ወርዷ
ልና ፡ ያንጊዜ ፡ በንድ ፡ ጊዜ ፡ ታስገኛቸዋለች ፡
እንጂ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከሰማች ፡ በኋላ ፡
መቃብርም ፡ እንደዚሁ ፡ በሷ ፡ ዘንድ ፡ የተሰበ
ሰቡትን ፡ ሰዎች ፡ ከመነሣት ፡ መከልከል ፡ አት
ችልም ።
፴፫ ሥጋዎችም ፡ ሬሳቸው ፡ በወደቀበት ፡ ቦታ ፡ ይሰ
በሰባሉ ፡ ነፍሳት ፡ የሚኖሩባቸው ፡ ቦታቸውም ፡
ይከፈታሉ ፡ ነፍሳትም ፡ ቀድሞ ፡ ወደ ፡ ተለዩ
በት ፡ ወደ ፡ ሥጋ ፡ ይመለሳሉ ።
፴፬ ነጋሪትም ፡ በተመታ ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡
እንዳይን ፡ ጥቅሻ ፡ ፈጥነው ፡ ይነሣሉ ፡ ተነሥተ
ውም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይቆማሉ ፡
እንደ ፡ እጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ዋጋቸውን ፡ ይሰጣ
ቸዋል ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከሙታን ፡ ጋራ ፡ እንድትነሣ ፡ ፴፭
ታያለህ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠራኸውንም ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ታደንቃለህ ፡ ኃጢአቶችህንም ፡
በፊትህ ፡ ተጽፈው ፡ በየሃቸው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ የማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸታለህ ።
ከሙታን ፡ ጋራ ፡ እንድትነሣ ፡ እንደ ፡ ሠራኸ ፴፮
ውም ፡ ሥራ ፡ ፍዳህን ፡ እንድትቀበል ፡ ታው
ቃለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

በበጎ ፡ ሥራቸው ፡ ዋጋቸውን ፡ ያገኙ ፡ ሰዎች ፡ ፩
ግን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ እያሉ ፡ ቸል ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
ከማይጠቅም ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ጋራ ፡ የሞቱ ፡
ሰዎች ፡ እንደተነሡ ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡
ያዝናሉ ።
ያ ፡ የሠሩት ፡ ሥራቸው ፡ ይፈርድባቸዋል ፡ የሚ ፪
ከራከራቸውም ፡ ሳይኖር ፡ እንዲፈርድባቸው ፡
እነሳቸው ፡ ራሳቸው ፡ ያውቃሉ ።
ፍርድና ፡ ልቅሶ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ እግዚአ ፫
ብሔር ፡ በሚመጣበት ፡ ቀንና ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡
በሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሚቆሙት ፡ ቦታ ፡ ይቆማሉ ።
ፍጹም ፡ ጨለማ ፡ በሚሆንበት ፡ ቀን ፡ ጉምም ፡ ፬
በሚሳብበት ፡ ቀን ፡ ብልጭልጭታ ፡ በሚታይ
በት ፡ መብረቅ ፡ በሚሰማበት ፡ ቀን ።
መንቀጥቀጥና ፡ ፍርሃትም ፡ ዋዕይና ፡ ቀቅ ፡ ፭
ውርጭም ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ።
ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠራ ፡ ክፉ ፡ ሰው ፡ ፍዳ ፡ በሚቀ ፮
በልበት ፡ ቀን ፡ ንጹሕ ፡ ሰውም ፡ ንጹሕ ፡ ሥራ ፡
እንደሠራ ፡ ዋጋውን ፡ በሚቀበልበት ፡ ቀን ፡
ኃጢአተኛ ፡ ሰውም ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠራ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ፍዳ
ውን ፡ በሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ በሚቆሙበት ፡
ቦታ ፡ ይቆማሉ ።
ጌታ ፡ ከባርያው ፡ በማይከብርበት ፡ ቀን ፡ እመ ፯
ቤትም ፡ ከባርያዋ ፡ በማትከብርበት ፡ ጊዜ ።
ንጉሡም ፡ ከድኃ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ ሽማ ፰
ግሌም ፡ ከሕፃን ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ አባት ፡
ከልጁ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ እናትም ፡ ከል
ጅዋ ፡ በማትከብርበት ፡ ጊዜ ።
ባለጸጋ ፡ ከድኃ ፡ በማይከብርበት ፡ ጊዜ ፡ ትቢ ፱
ተኛም ፡ ከተዋረደ ፡ ሰው ፡ በማይከብርበት ፡
ጊዜ ፡ ታላቁም ፡ ከታናሹ ፡ በማይከብርበት ፡
ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ የሚፈርድበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
መቻያና ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
ሁሉም ፡ ኃጢአት ፡ እንደሠራ ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበ
ልበት ፡ ቀን ፡ ናትና ።
በጎ ፡ ሥራም ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ዋጋቸውን ፡ የሚ ፲
ቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ ኃጢአት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ፍዳቸውን ፡ የሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ናትና ።
ዋጋቸውን ፡ ያገኙም ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ የሚሰኙ ፲፩

ብት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሚቆሙበት ፡ በታ ፡ ይቆማሉ ።
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ እያሉ ፡ መጻሕፍ
ትን ፡ የሚያሳብሉ ፡ አስተኞች ፡ የሚያደርጉ ፡
ሰዎች ፡ ትንሣኤን ፡ ያያሉ ።
፲፪ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ያልሠሩ ፡ የዚህ ፡
ዓለም ፡ ኃጢአተኞች ፡ መረጋጋት ፡ የሌለው ፡
ኀዘን ፡ ስላገኛቸው ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡
ያን ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሳሉ ።
፲፫ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሠርተዋ
ልና ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ የሠሩ ፡
የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ተድላ ፡ ደስታቸው ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አይፈጸምም ።
፲፬ ከሞቱ ፡ በኋላ ፡ እንዲነሡ ፡ አውቀዋልና ፡ ከፈጣ
ሪያቸውም ፡ ሕግ ፡ አልወጡም ።
፲፭ ከሕጉ ፡ ስላልወጡ ፡ ሁለት ፡ ድኅነት ፡ ይወርሳሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘራቸውን ፡ አበዛ ፡ ልጆቻቸው
ንም ፡ አከበረ ።
፲፮ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ በለጸጎችም ፡
በሚደኸዩበት ፡ ጊዜ ፡ ላበቶቻቸው ፡ የማለላ
ቸው ፡ ድኅነት ፡ የሚገኝበት ፡ መንግሥት ፡ ሰማ
ያትን ፡ አወረሳቸው ።
፲፯ ኃጢአትን ፡ የሠሩ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡
የማያምኑ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የማይጠ
ብቁ ፡ የመነሣትንም ፡ ቀን ፡ የማያስቡ ፡ ሰዎች ፡
ያለቅሳሉ ።
፲፰ መጨረሻ ፡ የሌላት ፡ መረጋጋትና ፡ ድኅነትም ፡
የሌለበት ፡ የምታገኛቸውንም ፡ መከራ ፡ ያን ፡
ጊዜ ፡ ያያሉ ፡ በልቡናቸውም ፡ ዕረፍትና ፡ መረ
ጋጋት ፡ የሌለው ፡ ኀዘን ፡ አለው ።
፲፱ የማይጠፋ ፡ እሳትና ፡ የማያንቀላፋ ፡ ትልም ፡
ያገኛቸዋል ።
፳ ሥጋቸውም ፡ ባለበት ፡ በታ ፡ እሳት ፡ ድኝ ፡
ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ ውርጭ ፡ በረድ ፡ ቀቅ ፡ አለ ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በላያቸው ፡ ይዘንማል ።
፳፩ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ ለማያምኑ ፡ ሰዎች ፡
ገሃነመ ፡ እሳት ፡ አለባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ በቈረጥክቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነው ፡ ይወጣሉና ፡
በሥጋህ ፡ በእግርህና ፡ በእጅህ ፡ ጥፍር ፡ በራስ
ህም ፡ ጠጉር ፡ ያለውን ፡ እስኪ ፡ አንተ ፡ አስ
በው ፡ ልቡና ፡ እንዳለህ ፡ ሃይማኖትና ፡ ዕውቀ
ትም ፡ እንዳለህ ፡ በዚህ ፡ ትንሣኤን ፡ ዕወቅ ።
፪ የእግርህና ፡ የእጅህ ፡ ጥፍር ፡ የራስህም ፡ ጸጉር ፡
እሊህ ፡ ከወዴት ፡ ይወጣሉ ፡ ትላለህ ፡ ከሞትህ ፡
በኋላ ፡ እንድትነሣ ፡ አንተ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡
በሌላ ፡ ሥጋ ፡ ያይደለ ፡ ባንተ ፡ ሥጋ ፡ የሚደ
ረግ ፡ መነሣትን ፡ እንድታውቅ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያዘጋጀው ፡ አይደለምን ።
፫ ትንሣኤ ፡ ሙታን ፡ የለም ፡ እያልህ ፡ ሰዎችን ፡
ስላሳትህ ፡ ኃጢአትና ፡ በደልን ፡ እንደ ፡ ሠራህ ፡
ሙታን ፡ በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ አንተ ፡ ፍዳህን ፡
ትቀበላለህ ።

አሁንም ፡ ስንዴም ፡ ቢሆን ፡ ገብስም ፡ ቢሆን ፡ ፬
አንተ ፡ ስንኳ ፡ የዘራኸው ፡ ይበቅል ፡ ዘንድ ፡
እምቢ ፡ ብሎ ፡ አይቀርምና ፡ ፍዳህን ፡ የምትቀ
በልበት ፡ ቀን ፡ በደረሰች ፡ ጊዜ ፡ ታያታለህ ።
ዳግመኛም ፡ አንተ ፡ የተከልከው ፡ ተክል ፡ አል ፭
በቀልም ፡ አይልም ፡ የበለስ ፡ እንጨትና ፡ የወ
ይን ፡ ሐረግም ፡ ቢሆን ፡ ፍሬውና ፡ ቅጠሉ ፡
አይለወጥም ።
ወይን ፡ ብትተክል ፡ በለስ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አይ ፮
ለወጥም ፡ በለስም ፡ ብትተክል ፡ ወይን ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ አይለወጥም ፡ ስንዴም ፡ ብትዘራ ፡ ገብስ ፡
ይሆን ዘንድ ፡ አይለወጥም ።
ሁሉ ፡ በየዘሩ ፡ በየወገኑ ፡ በየፍሬው ፡ በየእን ፯
ጨቱ ፡ በየቅጠሉ ፡ በየሥሩ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
በተገኘ ፡ ይቅርታ ፡ ጠል ፡ በረከትን ፡ ተቀብሎ ፡
ፍሬን ፡ ያወጣል ፡ እንጂ ፡ ገብስም ፡ ብትዘራ ፡
ስንዴ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ አይለወጥም ።
እንደዚሁ ፡ ሁሉ ፡ መቃብርም ፡ ሥጋና ፡ ነፍስን ፡ ፰
ታስገኝ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ዘራ
ባት ፡ ሰዎችን ፡ ታስገኛለች ፡ እግዚአብሔር ፡
የዘራቸው ፡ ሥጋና ፡ ነፍስ ፡ ተዋሕደው ፡ ይነ
ሣሉ ፡ እንጂ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ በሠሩ ፡ ሰዎች ፡ አይለወጡም ፡ ክፉ ፡
ሥራም ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ ሥራም ፡ በሠሩ ፡
ሰዎች ፡ አይለወጡም ።
ነጋሪት ፡ የሚመታበት ፡ ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ፱
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በሚገኝ ፡ በይ
ቅርታው ፡ ጠል ፡ ይነሣሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡
ሰዎች ፡ የሕይወት ፡ ትንሣኤን ፡ ይነሣሉ ፡ ዋጋቸ
ውም ፡ እግዚአብሔር ለደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ያዘ
ጋጀው ፡ መከራና ፡ ደዌ ፡ የሌለበት ፡ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ዳግመኛም ፡ የማይሞቱበት ፡ የንጹሐን ፡
ማደሪያ ፡ የሚሆን ፡ ተድላ ደስታ ፡ ያለበት ፡
ገነት ፡ ነው ።
ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ የቍርጥ ፡ ፲
ፍርድ ፡ መነሣትን ፡ ተነሥተው ፡ ከሳታቸው ፡
ከዲያብሎስ ፡ ጋራ ።
ክፉዎች ፡ ከሆኑ ፡ ከአዳም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ፲፩
እንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡ ከማይወዱ ፡
ከሠራዊቶቹ ፡ ከአጋንንትም ፡ ጋራ ።
የጨለማ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ጥርስ ፡ ማፋጨ ፲፪
ትና ፡ ልቅሶ ፡ ወዳለበት ፡ ቸርነትና ፡ ይቅርታ ፡
ወደሌለበት ፡ እስከ ፡ ዘላለምም ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡
ወደሌለበት ፡ ለዘላለሙ ፡ ከሲኦል ፡ በታች ፡
ወዳለ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዳሉ ። በሥጋቸው ፡
ሳሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሕይወታቸው ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
አልሠሩምና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥጋና ፡ ነፍስ ፡ ተዋሕደው ፡ ፲፫
በሚነሡበት ፡ ጊዜ ፡ ይፈረድባቸዋል ።
እግዚአብሔር ፡ የተአምራቱን ፡ ብዛት ፡ አንድ ፲፬
ነት ፡ የሚያሳይበት ፡ የሥጋና ፡ የነፍስን ፡ መነ
ሣት ፡ ለማያምኑ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።
ሁሉም ፡ እንዱም ፡ እንዱም ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ፲፭
እንደ ፡ እጁም ፡ ድካም ፡ ዋጋውን ፡ ይቀበላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ፡

፩ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ካልፈረሰች ፡ አትበቅልም ፡
አታፈራም ፡ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ብትፈርስ ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ሥር ፡ ትሰዳለች ፡ ቅጠል ፡
ታወጣለች ፡ ዝርዝር ፡ ይሆናል ፡ ያፈራል ፡፡
፪ አንዲቱ ፡ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ብዙ ፡ ቅንጣት ፡
እንድትሆን ፡ እናንተ ፡ ታውቃላችሁ ፡፡
፫ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡ ቅንጣት ፡ ከውኃና ፡
ከነፋስ ፡ ከመሬትም ፡ ጠል ፡ ተነሥታ ፡ ትበቅላ
ለች ፡ ስንዴ ፡ ያለ ፡ ፀሐይ ፡ ፍሬ ፡ ማፍራት ፡
አይችልምና ፡ ፀሐይ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ ፈንታ ፡
ነው ፡፡
፬ ነፋስም ፡ ስለ ፡ ነፍስ ፡ ፈንታ ፡ ነው ፡ ያለ ፡ ነፋ
ስም ፡ ስንዴ ፡ ማፍራት ፡ አይችልም ፡ ውኃ
ውም ፡ ምድርን ፡ ያጠጣታል ፡ ያጠግባታል ፡፡
፭ አመድ ፡ የምትሆን ፡ መሬትም ፡ ውኃን ፡ ከጠ
ጣች ፡ በኋላ ፡ ሥርን ፡ ታስገኛለች ፡ ጫፏም ፡
ወደላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
የባረከትን ፡ ያህል ፡ ታፈራለች ፡፡
፮ የስንዴ ፡ ቅንጣት ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ የፈጠ
ራት ፡ ነባቢት ፡ ነፍስ ፡ ያደረችበት ፡ የአዳም ፡
አምሳል ፡ ነው ፡ የወይን ፡ እንጨትም ፡ እንደ
ዚሁ ፡ ውኃን ፡ ይጠጣል ፡ ሥርም ፡ ይሰዳል ፡
የቀጠነ ፡ የሥር ፡ ወገንም ፡ ውኃን ፡ ይጠጣል ፡፡
፯ ከእግዚአብሔር ፡ የተገኘ ፡ የይቅርታ ፡ ጠል ፡
ረጃጅም ፡ የሆኑ ፡ የአረጎችን ፡ ጫፎች ፡ ያጠጣ
ቸዋልና ፡ ውሀይቱንም ፡ ወደ ፡ ቅጠሉ ፡ ጫፎች ፡
ወደ ፡ ላይ ፡ ያወጣታል ፡ በፀሐይ ፡ ሙቀት ፡
ይዘረዝራል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ ፍሬ ፡
ያፈራል ፡፡
፰ ልቡናን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ በጎ ፡ መዓዛን ፡ ይሆ
ናል ፡ በበሉትም ፡ ጊዜ ፡ እንደማያሰጠማ ፡
ውሀና ፡ እንደማያስርብ ፡ እህል ፡ ያጠግባል ፡ በጠ
መቁትም ፡ ጊዜ ፡ የዘላለው ፡ ደም ፡ ይሆናል ፡፡
፱ ወይን ፡ የሰው ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ብሎ ፡
በመዝሙር ፡ እንደ ፡ ተነገረ ፡ በጠጡትም ፡ ጊዜ ፡
የሰው ፡ ልብ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ ፊታ ፡ ፊታ ፡ ያለ ፡
ሰውም ፡ አፉን ፡ ከፍቶ ፡ በጠጣ ፡ ጊዜ ፡ ይሰክ
ራል ፡ ይጠጣል ፡ በሰምበውም ፡ ይመላል ፡
ደሙም ፡ ወደ ፡ ልቡ ፡ ይፈሳል ፡፡
፲ የወይን ፡ ስክር ፡ ፈጽሞ ፡ ያስታልና ፡ አእምሮ
ውን ፡ ያሳጣዋልና ፡ ጕዳጕዱንና ፡ ገደሉን ፡
እንደ ፡ ሰፊ ፡ ሜዳ ፡ ያደርገዋል ፡ በእግሩና ፡
በእጁ ፡ ያለ ፡ እንቅፋትና ፡ እሾህም ፡ አያው
ቅም ፡፡
፲፩ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ በሚያምኑና ፡ ፈቃ
ዱን ፡ በሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ ስሙ ፡ ይመሰገን ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍሬዋና ፡ በወይን ፡
እንጨት ፡ እንዲህ ፡ አደረገ ፡፡
፲፪ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የሚያምኑ ፡ ሰዎችን ፡
በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ፡

የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ የማታምኑ ፡ ፩
ሰዎች ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ስተትን ፡ ትስታላችሁ ፡
ወደማታውቁትም ፡ ቦታ ፡ በወሰዷችሁ ፡ ጊዜ ፡
የማይረባ ፡ ጸጸትን ፡ ትጸጸታላችሁ ፡ የሞቱም ፡
ሰዎች ፡ በነፍስና ፡ በሥጋ ፡ ተዋሕደው ፡ የሚነ
ሡትን ፡ መነሣት ፡ ስለ ፡ አላመናችሁ ፡ ሰዎች ፡
ወደ ፡ ገሃነምም ፡ በጣሏችሁ ፡ ጊዜ ፡፡
ትቢያ ፡ አመድ ፡ የሆኑ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዳ ፪
ይነሡ ፡ እናውቃለን ፡ እያላችሁ ፡ የባልንጀሮቻ
ቸውን ፡ ልቡና ፡ አስታችኋልና ፡ በጎውንም ፡
ክፉውንም ፡ ብትሠሩ ፡ እንደሥራችሁ ፡ ዋጋች
ሁን ፡ ትቀበላላችሁ ፡፡
ለሞታቸው ፡ ዕረፍት ፡ የለውምና ፡ ለሚመጣበ ፫
ቸው ፡ መቅሠፍታቸውም ፡ ኃይል ፡ የላቸው
ምና ፡ በመከራቸውም ፡ የፀኑ ፡ አልሆኑምና ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ያስታሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ አደባባይ ፡ ይቆሙ ፡ ዘንድ ፡
አላቸውና ፡፡
በመዓቱ ፡ በተቈጣቸው ፡ ጊዜ ፡ ፈጽመው ፡ ይፈ ፬
ራሉ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ መኖር ፡ መጥተው ፡ እን
ደተፈጠሩ ፡ ስለ ፡ አላወቁ ፡ ሳያውቁ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይናገራሉና ፡ ክፉ ፡ ስለ ፡ ሠሩ ፡
ሁሉ ፡ ይፈረድባቸዋል ፡፡
የሚሄዱበት ፡ ገሃነምን ፡ አያውቁም ፡ ቍጡ ፭
ዎች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ በሥራቸውም ፡ ጠማሞች ፡
ስለ ፡ ሆኑ ፡ እንደ ፡ ልቡናቸው ፡ ጥመት ፡ መጠን ፡
ለባልንጀራቸው ፡ ያስተምራሉና ፡ ትንሣኤ ፡
ሙታን ፡ የለም ፡ እያሉ ፡ ጠማማ ፡ ነገርን ፡ የሚ
ያስተምሩ ፡ ክፉዎችም ፡ ናቸውና ፡፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንዲነሡ ፡ ፮
ያውቃሉ ፡ ለአዳም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ የሚሆን ፡
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ ስለ ፡ አላመኑ ፡ እን
ዲፈረድባቸውም ፡ ያውቃሉ ፡፡
ሁላችን ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ነንና ፡ ስለ ፡ አዳ ፯
ምም ፡ ሞተናልና ፡ ሁላችንንም ፡ ስለ ፡ አባታ
ችን ፡ ስለ ፡ አዳም ፡ ስሕተት ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ የሞት ፡ ፈርድ ፡ አግኝቶናልና ፡፡
ዳግመኛ ፡ በሠራነው ፡ ሥራችን ፡ ፍዳችንን ፡ ፰
እንቀበል ፡ ዘንድ ፡ ከዚያ ፡ ከባታችን ፡ ከአዳም ፡
ጋራ ፡ እንነሣለን ፡ በባታችን ፡ በአዳም ፡ በለማ
ወቅ ፡ ዓለም ፡ ለሞት ፡ ተገዝቷልና ፡፡
አዳም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ በመደፋ ፱
ፈሩ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፍዳን ፡ ተቀበልን ፡ በመ
ቃብር ፡ ሥጋችን እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠች ፡ ሰው
ነቶቻችንም ፡ ጠፉ ፡፡
ምድርም ፡ ቅልጥማችንን ፡ ጠጣች ፡ ጠፋን ፡ ፲
ደም ፡ ግባታችንም ፡ በመቃብር ፡ ጠፋ ፡ ሥጋች
ንም ፡ በመቃብር ፡ ተቀበረ ፡ ያማረ ፡ ቃላችንም ፡
በመሬት ፡ ተቀበረ ፡፡
ከሚያበሩ ፡ ዓይኖቻችንም ፡ ትል ፡ ወጣ ፡ መል ፲፩

ካችንም ፡ በመቃብር ፡ ጠፉ ፡ ትቢያም ፡ ሆነ ።
፲፪፡ መልክ ፡ መልክም ፡ የነበሩ ፡ ቁመታቸው ፡ ያማረ ፡
የቃላቸውም ፡ ነገር ፡ የተከናወነ ፡ የጉልማሶች ፡
የመልክቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ የአ
ርበኞችስ ፡ ጽናታቸው ፡ ወዴት ፡ አለ ።
፲፫፡ የነገሥታቱ ፡ ሠራዊታቸው ፡ የመኳንንቱስ ፡
ጌትነታቸው ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ በፈረስ ፡ ማጌጥ ፡
በብርና ፡ በወርቅም ፡ ማጌጥ ፡ በሚያበራ ፡ መሣ
ርያም ፡ ማጌጥ ፡ ወዴት ፡ አለ ፡ አልጠፉምን ።
፲፬፡ የሚጣፍጥ ፡ የወይን ፡ መጠጥና ፡ የመብልስ ፡
ጣዕም ፡ ወዴት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩፡ መኳንንቱንና ፡ ነገሥታቱን ፡ ባለጸጎችንና ፡
ሽማግሌችንም ፡ መልክ ፡ መልክሞች ፡ የሆኑ ፡
ሴቶችንም ፡ መልክ ፡ መልክም ፡ የሆኑ ፡ ቈነጃ
ጅትንም ፡ የሰበሰብሻቸው ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ክንች ፡
የተነሣ ፡ ወዮ ።
፪፡ አርበኞች ፡ የሆኑ ፡ ደም ፡ ግባት ፡ ያላቸው ፡
ባተ ፡ መልክምም ፡ የሆኑ ፡ ልቡናና ፡ ዕውቀ
ትም ፡ ያላቸው ፡ ቃላቸውም ፡ እንደምታንጐራ
ጕር ፡ በገና ፡ እንደ ፡ ክራርና ፡ እንደ ፡ መሰን
ቆም ፡ አመታት ፡ ያማረ ፡ የሆነ ፡ ቃል ፡ ያላቸው ።
፫፡ የወይን ፡ መጠጥ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ ደስ ፡ የሚያ
ሰኝ ፡ ዜማም ፡ ያላቸው ፡ ዓይኖቻቸውም ፡ እንደ ፡
አጥቢያ ፡ ኮከብ ፡ የሚያበሩ ።
፬፡ ቀኝ ፡ እጃቸውም ፡ የሚሰጥና ፡ የሚነሣ ፡ እንደ
ሚያነሣና ፡ እንደሚሆኑ ፡ ጽኑዕ ፡ የሆነ ፡ የሚን
ድፉ ፡ እግሮቻቸውም ፡ ለማየት ፡ ያማሩ ፡ የሆኑ ፡
እንደሚፋጠኑ ፡ መንኰራኩሮችም ፡ የሚሮጡ ፡
ሰዎችን ፡ የሰበሰብሻቸው ፡ ምድር ፡ ሆይ ፡ ክንች ፡
የተነሣ ፡ ወዮ ።
፭፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ተልከሃልና ፡ የመ
ልክ ፡ የመልክም ፡ ሰዎችን ፡ ነፍሳት ፡ ከሥጋ
ቸው ፡ የለየህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ክንተ ፡ የተነሣ ፡
ወዮ ።
፮፡ እግዚአብሔር ፡ ክንቺ ፡ ያስገኛቸውን ፡ ወዳን
ችም ፡ የመለሳቸውን ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ሰብስበ
ሻልና ፡ አንቺ ፡ ምድር ፡ ክንቺ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ፡
ክንቺ ፡ ተገኘን ፡ በፈቃደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዳ
ንች ፡ ተመለስን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡
በላይሽ ፡ ደስ ፡ አለን ።
፯፡ ለሬሳችን ፡ ምንጣፍ ፡ ሆንሽ ፡ በላይሽ ፡ ተመ
ላለስን ፡ በውስጥሽም ፡ ተቀብርን ፡ ፍሬሽን ፡
በላን ፡ አንቺም ፡ ሥጋችንን ፡ በላሽ ።
፰፡ ከምንጭሽም ፡ የተገኘውን ፡ ውኃ ፡ ጠጣን ፡
አንቺም ፡ የደማችንን ፡ ምንጭ ፡ ጠጣሽ ፡ ከም
ድርነትሽ ፡ የተገኘውን ፡ ፍሬ ፡ በላን ፡ አንቺም ፡
የሰውነታችን ፡ ሥጋ ፡ በላሽ ።
፱፡ ምግባችንን ፡ ልትሆኚ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘ
ዘሽ ፡ ያማረ ፡ ጠል ፡ ከሰው ፡ ከመሬትነትሽ ፡
እህልን ፡ በላን ፡ አንቺም ፡ የሥጋችንን ፡ ደም ፡
ግባት ፡ ተቀብለሽ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘሽ ፡
ለምግብሽ ፡ ትቢያን ፡ አደረግሽው ።

ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ መኳንንቱንና ፡ ነገሥታ ፲፡
ቱን ፡ የሰበሰብህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ክንተ ፡ የተነሣ ፡
ወዮ ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳዘ
ዘህ ፡ ከገናንነታቸው ፡ ከማስፈራታቸው ፡ የተ
ነሣ ፡ አልፈራህም ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ክንተ ፡ የተነሣ ፡
ወዮ ፡ ጠም ፡ አዳሪውንም ፡ አልናቅህም ።
መልክቸውም ፡ ላማረ ፡ ሰዎች ፡ አልራራህም ፡ ኃይ ፲፩፡
ለኞችንና ፡ አርበኞችንም ፡ አልተውህም ፡ ድሆ
ችንና ፡ ባለጸጎችን ፡ ደጋጎችንና ፡ ክፉዎችንም ፡
ልጆችና ፡ ሽማግሎችንም ፡ ሴቶችንና ፡ ወን
ዶችንም ፡ አልተውህም ።
በጎ ፡ ነገርን ፡ የሚያስቡ ፡ ከሕጉም ፡ ያልወጡ ፡ ፲፪፡
ሰዎችን ፡ አልተውህም ፡ በሥራቸውም ፡ እንደ ፡
እንስሳ ፡ የሆኑ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያስቡትን ፡
በመልክቸው ፡ ደም ፡ ግባት ፡ በነገራቸው ፡ ጣዕ
ምና ፡ በቃላቸው ፡ ፈጽመው ፡ ያማሩትን ፡
አልተውህም ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡ ክንተ ፡ የተነሣ ፡
ወዮ ።
ቃላቸው ፡ ቀጡ ፡ የሆነ ፡ አፉቸውም ፡ እርግማ ፲፫፡
ንን ፡ የተመላ ፡ ሰዎችን ፡ አልተውህም ፡ በጨ
ለማና ፡ በብርሃን ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ነፍሶቻ
ቸውንም ፡ በቦታዎችህ ፡ ሰበሰብህ ፡ ሞት ፡ ሆይ ፡
ክንተ ፡ የተነሣ ፡ ወዮ ።
ምድርም ፡ ነጋሪት ፡ እስኪመታ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ፲፬፡
እስኪነሡ ፡ ድረስ ፡ በዋሻም ፡ በመሬትም ፡ የሚ
ኖሩትን ፡ ሰዎች ፡ ሥጋቸውን ፡ ሰበሰበች ።
በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝና ፡ በነጋሪት ፡ መመ ፲፭፡
ታት ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ጥቅሻ ፡
ፈጥነው ፡ ይነሣሉና ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡
በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ፍዳ
ቸውን ፡ ይቀበላሉ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ፈርተን ፡ ተንቀጥቅጠን ፡ በፊቱ ፡ በቆምን ፡ ፩፡
ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሠራነው ፡ ሥራችን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይቀር ፡ እንዳይሠወር ፡ እመኑኝ ።
ለጕዳናችንም ፡ ስንቅ ፡ ባልያዝን ፡ ጊዜ ፡ ለሰው ፪፡
ነታችንም ፡ ልብስ ፡ በሌለን ፡ ጊዜ ።
ለእጃችን ፡ ምርጕዝ ፡ ለእግራችንም ፡ ጫማ ፡ ፫፡
በሌለን ፡ ጊዜ ።
ድጥም ፡ ጐጣጐጥም ፡ ቢሆን ፡ ጨለማም ፡ ቢሆን ፡ ፬፡
እሾህም ፡ አሜከላም ፡ ቢሆን ፡ የውሆም ፡ ጥልቅ ፡
የጕድጓድም ፡ ጥልቅ ፡ ቢሆን ፡ አጋንንት ፡
እኛን ፡ የሚወስዱበትን ፡ ጎዳናውንም ፡ በማና
ውቅ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠራነው ፡ ሥራ
ችን ፡ እንዳይቀር ፡ እንዳይሠወር ፡ እመኑኝ ።
የሚወስዱን ፡ አጋንንትን ፡ አናውቃቸውም ፡ ፭፡
ነገራቸውንም ፡ አንሰማም ።
እነሳቸው ፡ ጥቋቍሮች ፡ ናቸውና ፡ ወደ ፡ ጨለ ፮፡
ማም ፡ ይመሩናልና ፡ ፊታቸውን ፡ አናይም ።
ነፍሴ ፡ ከሥጋዬ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ አቤቱ ፡ ፯፡
ጌታዬ ፡ ጎዳናየን ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ፡ በዚ
ያች ፡ በሐድኩባትም ፡ ጎዳና ፡ ወጥመድ ፡

ሠወሩ ፡ ወደቀኝም ፡ ተመልሼ ፡ አየሁ ፡ የሚያውቀኝ ፡ አጣሁ ፡ በዚያም ፡ የማመልጥበት ፡ የለኝ ፡ ብሎ ፡ ነቢዩ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ወደ ፡ ጨለማም ፡ ይወስዱናልና ፡ ፊታቸውን ፡ አናይም ።
፰ አጋንንት ፡ እንዲዘበበቱበት ፡ ያውቃልና ፡ ወደ ማያውቀውም ፡ ጎዳና ፡ ይመሩታልና ፡ ይኸን ፡ መናገሩ ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ ወደ ፡ ግራና ፡ ወደ ፡ ቀኝም ፡ ቢመለስ ፡ የሚያውቀው ፡ ሰው ፡ የለም ።
፱ በአጋንንት ፡ መከከል ፡ ብቻውን ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እሱንም ፡ የሚያውቀው ፡ የለም ።
፲ የጻድቃንን ፡ ነፍስ ፡ ይቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ድኅነት ፡ ወደሚገኝበት ፡ ወደ ፡ ብርሃን ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ገነትም ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ የሚላኩ ፡ ረቂቃን ፡ የሆኑ ፡ መላእክተ ፡ ብርሃን ፡ ናቸው ።
፲፩ ይቀበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍዳቸውን ፡ ሊቀበሉ ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀላቸው ፡ ወደ ፡ ገሃነምም ፡ ይወስዷቸው ፡ ዘንድ ፡ የሚላኩ ፡ አጋንንትና ፡ መላእክተ ፡ ጽልመት ፡ ናቸው ።
፲፪ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ለሚወስዷቸው ፡ ድኅነትና ፡ ዕረፍት ፡ ከገኛቸውም ፡ መከራ ፡ ማምለጥ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ከገሃነም ፡ መውጣት ፡ ለሌላቸው ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ወዮላቸው ።
፲፫ በቃየል ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ ኖረዋልና ፡ በበለዓምም ፡ በደል ፡ ዋጋ ፡ ጠፍተዋልና ፡ የሚያደርጉትም ፡ አጥተዋልና ፡ ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ገንዘባቸው ፡ ያልሆነ ፡ የባዕድ ፡ ገንዘብን ፡ በግፍ ፡ ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ወለድና ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ለመቀበል ፡ ያመከኛሉና ።
፲፬ እነሳቸው ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ በገሃነም ፡ ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ የጃቸው ፡ ሥራና ፡ ገንዘባቸው ፡ ያልሆነ ፡ የባዕድ ፡ ገንዘብን ፡ የሚሰበስቡ ፡ ሰዎች ፡ ወዬት ፡ አሉ ።
፪ ያለዋጋ ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ይወስዳሉና ፡ የምትደርስባቸው ፡ የሚሞቱበትንም ፡ ቀን ፡ ሳያውቁ ፡ ይሰበስባሉና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ገንዘባቸውን ፡ ለባዕድ ፡ ይተዋሉ ።
፫ እንደ ፡ አባቶቻቸው ፡ እንደነሱ ፡ ያሉ ፡ ኃጥአንን ፡ በሥርቆሽም ፡ በቅሚያም ፡ ቢሆን ፡ አስጨንቀው ፡ የሚይዙ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ወገኖቻቸውና ፡ ልጆቻቸውም ፡ ባባቶቻቸው ፡ ገንዘብ ፡ ደስ ፡ አይላቸውም ።
፬ በግፍ ፡ ሰብስበውላቸዋልና ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሽንትም ፡ ነፋስ ፡ እንደሚበትነው ፡ ጢስም ፡ እንደሚረግፍ ፡ ሣርም ፡ ነውና ፡ ከእሳትም ፡ ፊት ፡ የተነካ ፡ እንደሚ | ልጥ ፡ ሰም ፡ የኃጥአን ፡ ክብራቸው ፡ እንደዚያ ፡ ይጠፋልና ፡ ያባቶቻቸው ፡ ገንዘብ ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ፡ ኃጥኡ ፡ ሰው ።
፭ እንደ ፡ ዋንዛ ፡ እንደ ፡ ዘግባ ፡ ኩብሮ ፡ ገኖ ፡ አየሁት ፡ በተመለስኩ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ አጣሁት ፡ ፈለግሁ ፡ በቦታውንም ፡ አላገኘሁትም ፡ ብሎ ፡ ዳዊት ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያባቶቻቸው ፡ ገንዘብ ፡ የሚረባቸው ፡ የሚጠቅማቸው ፡ የለም ።
፮ የማይሞቱ ፡ መስሏቸው ፡ የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ በግፍ ፡ ስለ ፡ ሰበሰቡ ፡ በልንጀሮቻቸውን ፡ የሚበድሉ ፡ ሰዎች ፡ እንዳይመኩ ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ጥፋታቸው ፡ እንደዚህ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ነው ።
፯ እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ እንድትጠፉ ፡ ገንዘባችሁም ፡ ከናንተ ፡ ጋራ ፡ እንዲጠፋ ፡ አስቡ ፡ ብራችሁና ፡ ወርቃችሁም ፡ ቢበዛ ፡ የዛገ ፡ ይሆናል ።
፰ ብዙ ፡ ልጆችም ፡ ብትወልዱ ፡ ለብዙ ፡ መቃብር ፡ ይሆናሉ ፡ ብዙ ፡ ቤትንም ፡ ብትሠሩ ፡ የፈረሰ ፡ ይሆናል ።
፱ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ አልፈጸማችሁምና ፡ ከብትም ፡ ብታበዙ ፡ ለጠላቶቻችሁ ፡ ምርኮ ፡ ይሆናል ፡ ያልተባረከን ፡ ሆኗልና ፡ በጃችሁ ፡ የያዛችሁትም ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ አይገኝም ።
፲ በቤትም ፡ በዱርም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ በምድረ ፡ በዳና ፡ በመሰማርያ ፡ በታም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ በወይን ፡ አውድማና ፡ በእህል ፡ አውድማም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ አይገኝም ።
፲፩ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ስላልጠበቃችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከቤተ ፡ ሰብችሁ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ከመከራው ፡ አያድናችሁምና ፡ ከጠላቶቻችሁ ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡ ኀዘን ፡ ይሆንባችኋል ፡ እንጂ ፡ ከባሕርያችሁ ፡ በተወለደ ፡ ልጃችሁ ፡ ደስ ፡ አይላችሁም ።
፲፪ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎችን ፡ ግን ፡ ከበረከቱ ፡ አያስቸግራቸውም ፡ የለመኑትን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ከባሕርያቸው ፡ የተወለደ ፡ ልጃቸውንና ፡ የምድራቸውንም ፡ ፍሬ ፡ ይባርክላቸዋል ፡ እንጂ ።
፲፫ የሚገዙ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ይገዙ ፡ ዘንድ ፡ በዙሪያቸው ፡ ባሉ ፡ በአሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ በመሰምሪያቸውም ፡ በታ ፡ በረከቱን ፡ ሁሉ ፡ ይሰጣቸዋል ።
፲፬ በእጃቸው ፡ የያዙትን ፡ ሁሉ ፡ የርሻቸውን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ የከብቶቻቸውንም ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ ይባርክላቸዋል ፡ ከባሕርያቸው ፡ በተወለደ ፡ ልጃቸውም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።
፲፭ ከብቶቻቸውንም ፡ አያሳንስባቸው ፡ ከመከራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከድካምና ፡ ከበሽታም ፡ ከጥፋትም ፡ ከማያውቁትና ፡ ከሚያውቁት ፡ ጠላታቸው ፡ ያድናቸዋል ።
፲፮ በፍርድም ፡ ጊዜ ፡ ይከራከርላቸዋል ፡ ከክፉ ፡ ነገርና ፡ ከመከራም ፡ ከሚከራከራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ያድናቸዋል ፡ በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ የድንኳኑን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡ የድንኳኑንም ፡ ሥራት ፡ የሚጠብቅ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፈቃድ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ካህን ፡ ቢኖር ፡ በመጀመርያ ፡ ሥራት ፡ በሕጉም ፡ ሁሉ ፡ አሥራቱን ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡

ድረስ ፡ መጀመርያ ፡ የተወለደውን ፡ ይሰጡት ፡
ነበርና ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ ያድናቸው ፡ ነበር ።
፲፯፡ ሙሴ ፡ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱን ፡ እንዳዘዘው ፡
በኀራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሀገረ ፡ ምስክይ ፡ ነበር ፡ በሚ
ፈርዱበት ፡ ለሚፈርዱለት ፡ ፍርድን ፡ እስኪፈ
ርዱ ፡ ድረስ ፡ በለማወቅ ፡ በማወቅም ።
፲፰፡ ነፍስ ፡ የገደለ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ይድን ፡ ዘንድ ፡
በዚያ ፡ ይማጠን ፡ ነበር ።
፲፱፡ ቀድሞ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ጠብ ፡ እንዳለው ፡ በልቡ
ናችሁ ፡ መርምሩ ፡ አላቸው ፡ ምሳርም ፡ ቢሆን ፡
ደንጊያም ፡ ቢሆን ፡ እንጨትም ፡ ቢሆን ፡ ባለማ
ወቅ ፡ ከእጁ ፡ ወድቋልና ፡ ያ ፡ የወደቀበት ፡ ሰው ፡
ሞተብኝ ፡ ቢል ፡ መርምራችሁ ፡ አድኑት ፡ ባለ
ማወቅ ፡ ከደረገው ፡ ይዳን ።
፳፡ አውቆ ፡ ቢያደርገው ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡
ፍዳውን ፡ ይቀበላል ፡ የሚምረውም ፡ የለ ፤ ባለ
ማወቅ ፡ ቢገድለው ፡ ግን ፡ በለማወቅ ፡ አድርጎታ
ልና ፡ እንዳይሞት ፡ መርምራችሁ ፡ አድኑት ።
፳፩፡ ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ ሥራላቸው ፡
እንጂ ፡ ከእግዚብአሔር ፡ ሕግ ፡ እንዳይወጡ ፡
ሙሴ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ እንደዚህ ፡ ሠርቶ
ላቸው ፡ ነበር ።
፳፪፡ በፍርዱና ፡ በእውነተኛ ፡ ሕጉ ፡ ፀንተው ፡ ይኖሩ ፡
ዘንድ ፡ ጣዖት ፡ ከማምለክ ፡ ሙቶ ፡ ያደረውንና ፡
ሰይፍ ፡ ንሮ ፡ የቆረጠውን ፡ ከመብላት ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ፀንተው ፡ የሚኖሩ ፡ እንደ
ሥራላቸውም ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የሚርቁ ፡
የአዳም ፡ ልጆች ፡ ይሠሩት ፡ ዘንድ ፡ ከማይገባ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይርቁ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛ
ቸው ።
፳፫፡ ሰውነታቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ ብን ፡ ከሠሩ ፡
ከበቶቻቸውም ፡ ጋራ ፡ ማደሪያቸውን ፡ ያገኙ ፡
ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ባሉት ፡ ድንኳን ፡ አምሳል ፡
ከሥራላቸው ፡ ትእዛዝ ፡ እንዳይወጡ ፡ አዘዛ
ቸው ።
የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ከደረጉ ፡ ከሴትና ፡ ፳፬፡
ከአዳም ፡ ተወልደዋልና ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ያመኑ ፡ በትእዛዙም ፡ ፀንተው ፡ የኖሩ ፡
ሰዎች ፡ እነሳቸው ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡
ይባላሉ ።
የአዳም ፡ ልጆች ፡ ነንና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ እግዚአ ፳፭፡
ብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘውን ፡ ሁሉ ፡ እንሥራ ፡
ዘንድ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡ በሱ ፡ መልክ ፡ ፈጥሮና
ልና ፡ አይንቀውም ።
ወዳጆቹን ፡ ፈጽሞ ፡ አይለይምና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ፳፮፡
ብንሠራ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ከሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
ድኅነት ፡ ያለበት ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ እን
ወርሳታለን ።
በንጹሕ ፡ የሚለምኑትን ፡ ሰዎች ፡ ፈጽሞ ፡ ይወ ፳፯፡
ዳቸዋል ፡ ጸሎታቸውንም ፡ ይሰማቸዋል ፡ ጨክ
ነውም ፡ ንስሐ ፡ የሚገቡትን ፡ ሰዎች ፡ ንስሐቸ
ውን ፡ ይቀበላቸዋል ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ ትእ
ዛዙንም ፡ ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ጽናትና ፡ ኃይ
ልን ፡ ይሰጣቸዋል ።
ፈቃዱን ፡ ያደረጉ ፡ ሰዎች ፡ ለዘላለሙ ፡ በመን ፳፰፡
ግሥቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ የቀደ
ሙም ፡ በኋላ ፡ የተነሡ ፡ ሰዎችም ፡ ቢሆኑ ፡
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ምስ
ጋና ፡ ያቀርቡለታል ።
ለዘላለሙ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ይግባ
ውና ፡ ሁለተኛው ፡ መቃብያን ፡ ደረሰ ፡ ተፈ
ጸመ ።

መጽሐፈ ፡ መቃብያን ፡ ሣልስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ቸር ፡ የዋህ ፡ የሆነ ፡ የበደለ ፡ ሰውንም ፡
ያሳት ፡ የፈጣሪውንም ፡ ሥራ ፡ የሚጠላት ፡ ዲያ
ብሎስን ፡ ተበቅሎ ፡ የሚያጠፋ ፡ በኋላ ፡ ዘመን ፡
ወደነሳቸው ፡ ስለሚመጣ ፡ ክርስቶስ ፡ የግብፅን ፡
ሰዎች ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፪፤ እሱ ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋዋል ፡ በልቡናው ፡ ታብ
ይዋልና ፡ ጌትነቱን ፡ ወደ ፡ ጉስቁልናና ፡ ወደ ፡
መዋረድ ፡ ይመልሳል ።
፫፤ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መካከል ፡ እገባለሁና ፡ ወደ ፡ ሰማ
ይም ፡ እወጣለሁና ፡ ጥልቆችንም ፡ አያለሁና ፡
የአዳምን ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ወፍ ፡ ጫጩት ፡
ጨጩብጨው ፡ እይዛቸዋለሁና ፡ ከኔ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
የሚል ፡ ማነው ፡ ብሏልና ፡ ጌትነቱን ፡ ወደ ፡
ማዋረድ ፡ ይመልሰዋል ።
፬፤ ከቀናች ፡ ከሕገ ፡ እግዚአብሔር ፡ አርቃቸው ፡
ዘንድ ፡ በነሳቸው ፡ ምክንያት ፡ ስለ ፡ ሆንኩ ፡ የእ
ግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ካላደረጉ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ እበረታታባቸዋለ
ሁና ፡ ከሥልጣኔ ፡ የሚያስጥለኝ ፡ የለም ፡ አለ ።
ከኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ሊሄዱ ፡ ጉጣጉጥ ፡ ፭፤
ወደ ፡ ሆነ ፡ ጉዳናም ፡ እመልሳቸው ፡ ዘንድ ፡
ምክንያት ፡ እሆናለሁና ።
የወደዱት ፡ ሕጉንም ፡ የጠበቁ ፡ ሰዎች ፡ ስለዚህ ፡ ፮፤
ነገር ፡ እኔን ፡ ይጠላሉ ፡ ከጌታቸው ፡ ሕግ ፡
ወጥተው ፡ የሳቱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ወደኔ ፡ ይመ
ጣሉ ፡ እኔንም ፡ ይወዳሉ ፡ መሐላዬንም ፡ ይጠ
ብቃሉ ፡ እኔ ፡ ልቡናቸውን ፡ አከፋለሁና ፡ ወደ ፡
ፈጣሪያቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳይመ
ለሱ ፡ አሳባቸውንም ፡ እለውጣለሁና ፡ እኔ ፡ እን
ዳዘዝኋቸው ፡ ትእዛዜን ፡ ያደርጋሉ ።
የዚህን ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ባሳየኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ፯፤
ከቀናች ፡ ሕግ ፡ ልቡናቸውን ፡ አስታለሁ ፡ ቆንጆ
ችንና ፡ መልክ ፡ መልካም ፡ ሴቶችንም ፡ ባሳየኋ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ በነዚህ ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃቸ

ዋለሁ ።
፰ የሚያበሩ ፡ የህንደኬ ፡ ዕንቁችንም ፡ ብርና ፡ ወር
ቅንም ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ ይመ
ለሱ ፡ ዘንድ ፡ በዚህም ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃ
ቸዋለሁ ።
፱ ቀጭን ፡ ልብስን ፡ ቀይ ፡ ሐርንና ፡ ነጭ ፡ ሐር
ንም ፡ ግምጃንና ፡ ነጭ ፡ ሐርንም ፡ ባሳየኋቸው ፡
ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ከቀናች ፡ ሕግ ፡ አርቃቸዋለሁ ፡
ወደኔም ፡ አሳብ ፡ እመልሳቸዋለሁ ፡ ገንዘብን ፡
ከብቶችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ አብዝቼ ፡ ባሳየኋ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ በዚህም ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ እመልሳ
ቸዋለሁ ።
፲ በትዕቢት ፡ ስለ ፡ ሴቶችም ፡ ስለ ፡ ቊጣና ፡ ስለ ፡
ጡብም ፡ የሚደረግ ፡ ቅናትን ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡
በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ወደኔ ፡ ሥራ ፡ እመልሳቸዋለሁ ።
፲፩ ምልክቶችንም ፡ ባሳየኋቸው ፡ ጊዜ ፡ በባልንጀ
ሮቻቸው ፡ ልቡና ፡ አድራለሁ ፡ በልቡናቸውም ፡
እየራሱ ፡ የሆነ ፡ የምልክት ፡ ነገርን ፡ አሳድራ
ለሁ ፡ የቃላቸውንም ፡ ምልክት ፡ አሳይቼ ፡ አሳ
ትኋቸው ።
፲፪ ማደሪያዬንም ፡ ላደረኳቸው ፡ ሰዎች ፡ ምልክ
ትን ፡ አሳያቸዋለሁ ፡ በከዋክብት ፡ አካሄድም ፡
ቢሆን ፡ በደመና ፡ መውጣትም ፡ በእሳት ፡
ማናፋትም ፡ ቢሆን ፡ በአውሬዎችና ፡ በወፎ
ችም ፡ ጩኸት ፡ ቢሆን ፡ እነሳቸው ፡ ማደሪያ
ዎቼ ፡ ናቸውና ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ በልቡናቸው ፡
ምልክቶችን ፡ አሳድርባቸዋለሁ ።
፲፫ ተናግረው ፡ ለባልንጀሮቻቸው ፡ ምልክት ፡ ይሰ
ጧቸዋል ፡ እነዚያ ፡ ሟርተኞቻቸው ፡ እንደ ፡
ነገሯቸው ፡ እኔም ፡ ቀድሜ ፡ ምልክት ፡ እሆና
ቸዋለሁ ።
፲፬ የመረመሯቸው ፡ ሰዎች ፡ ይስቱ ፡ ዘንድ ፡ ለጠ
ንቋዮችም ፡ ዋጋን ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
ተናገሩት ፡ የሚደረግላቸው ፡ ትንቢትንም ፡ የሚ
ያውቁ ፡ ክፉና ፡ በጎንም ፡ የሚለዩ ፡ ሁሉም ፡
እንደ ፡ ተናገሩ ፡ የሚሆንላቸው ፡ እንደ ፡ ቃላቸ
ውም ፡ የሚደረግላቸው ፡ እንደ ፡ እገሌትና ፡
እንደ ፡ እገሌ ፡ አዋቆች ፡ የሉም ፡ ብለው ፡ ለባል
ንጀሮቻቸውም ፡ ይነግሯቸው ፡ ዘንድ ፡ የቃላቸ
ውን ፡ ምልክት ፡ አደርግላቸዋለሁ ።
፲፭ የሚጠፉ ፡ በኔም ፡ የሚስቱ ፡ ሰዎች ፡ ፈጽመው ፡
ይበዙ ፡ ዘንድ ፡ የአዳምም ፡ ልጆች ፡ ይጠፉ ፡
ዘንድ ፡ ይኸንን ፡ በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ ደስ ፡
ይለኛል ፡ ለሚዋረድልኝ ፡ ለአዳም ፡ አልሰግ
ድም ፡ በማለቴ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ አባታ
ቸው ፡ ስለ ፡ አዳም ፡ ከማዕርጌ ፡ አዋርዶኛልና ።
፲፮ እኔም ፡ በትእዛዜ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ልጆ
ቹን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ እወስዳቸዋለሁ ፡ ያሳ
ትኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡
ይወርዱ ፡ ዘንድ ፡ ከፈጠረኝ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
መሐላ ፡ አለኝ ።
፲፯ ቊጣውን ፡ በኔ ፡ በበዛ ፡ ጊዜ ፡ አሥረውም ፡ ወደ ፡
ገሃነም ፡ ይጥሉኝ ፡ ዘንድ ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ባዘዘ ፡ ጊዜ ፡ እኔም ፡ ጌታዬን ፡
ማለድኩ ፡ ተቈጥተኸኛልና ፡ በመቅሠፍትህም ፡
ገሥጸኸኛልና ፡ በመዓትህም ፡ ቀሥፈኸኛልና ፡
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ በፊትህ ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡ እና
ገር ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ እያልኩ ፡ በፊቱ ፡ ማለ
ድኩ ።
ጌታዬም ፡ ተናገር ፡ እሰማሃለሁ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፲፰
ልኝ ፡ ከማዕርጌ ፡ ከተዋረድኩ ፡ በኋላ ፡ ያሳትኳ
ቸው ፡ ሰዎች ፡ እኔ ፡ መከራ ፡ በምቀበልበት ፡
በገሃነም ፡ እንደኔ ፡ ይሁኑ ፡ ብዬ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡
ወደሱ ፡ ልመናዬን ፡ ጀመርኩ ።
እሆቢ ፡ ያሉኝ ፡ በኔ ፡ ያልሳቱ ፡ ትእዛዝህን ፡ ያደ ፲፱
ርጉ ፡ ዘንድ ፡ ፈቃድህንም ፡ ይፈጽሙ ፡ ዘንድ ፡
ቃልህንም ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዜን ፡ ያል
ጠበቁ ፡ እኔ ፡ እንዳስተማርኳቸው ፡ እምቢ ፡
ብለው ፡ እኔ ፡ እንዳሳትኋቸው ፡ በኔ ፡ ባልሳቱ ፡
ጊዜ ፡ እነሳቸው ፡ ለጌትነትህ ፡ ይሁኑ ፡ በወደድ
ኸኝም ፡ ጊዜ ፡ ለኔ ፡ የሰጠኸኝን ፡ ዘውድ ፡ ይው
ሰዱ ።
ከኔ ፡ ጋራ ፡ የተሰደዱ ፡ ሰይጣናት ፡ የተባሉ ፡ ፳
የሥልጣናትን ፡ ዘውድ ፡ ለነሳቸው ፡ ስጣቸው ፡
ከኔ ፡ ከሠራዊቶቼም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሆነች ፡
በዙፋኔ ፡ በቀኝህ ፡ አስቀምጣቸው ።
እንደ ፡ ወደድህም ፡ ያመስግኑህ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፳፩
ዊቶቼና ፡ እንደኔም ፡ ይሁኑ ፡ እኔን ፡ ጠልተህ ፡
ከአመድና ፡ ከመሬት ፡ የተፈጠሩትን ፡ ስለ ፡ ወደ
ድካቸው ፡ የኔ ፡ ሥልጣን ፡ ጠፍቷልና ፡ የነሳ
ቸው ፡ ሥልጣን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ብሏልና ፡ እንደ ፡
ወደድህ ፡ ያመስግኑህ ።
እያዩ ፡ እየሰሙ ፡ አንተ ፡ አስተሃቸዋልና ፡ ሥራ ፳፪
ዬን ፡ ሳይወዱ ፡ ከሳትሃቸው ፡ እንደ ፡ ፈቃድህ ፡
እንደ ፡ ቃልህ ፡ ይሁኑህ ፡ ብሎ ፡ ጌታዬ ፡ መለሰ
ልኝ ።
የመጻሕፍቶችን ፡ ቃልና ፡ ትእዛዜን ፡ ትተው ፡ ፳፫
ወዳንተ ፡ ከመጡ ፡ እኔንም ፡ ጥፋታቸው ፡ አያ
ሳዝነኝም ፡ አንተ ፡ ከሳትሃቸው ፡ በገሃነም ፡ እን
ዳንተ ፡ መከራ ፡ ይቀበሉ ፡ አለኝ ።
እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ በገሃነም ፡ መከራ ፡ ትቀ ፳፬
በላላችሁ ፡ እንጂ ፡ ላሳትካቸውና ፡ ላንተ ፡ ከገሃ
ነም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መውጫ ፡ የላች
ሁም ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

አንተ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ብርያየ ፡ እንደ ፡ ኢዮብ ፡ ፩
ማሳት ፡ የተሳነህን ፡ እኔ ፡ በጌትነት ፡ ያንተን ፡
ዙፋን ፡ አወርሳቸዋለሁ ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ማሳት ፡ ለተሳነህ ፡ ሰዎች ፡
መንግሥት ፡ ሰማያትን ፡ እሰጣቸዋለሁ ፡ አለ ።
እኔም ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ በሁሉ ፡ እተነኰል ፪
ባቸዋለሁ ፡ እነሱን ፡ ማሳት ፡ ከተቻለኝ ፡ በበጎ ፡
ሥራ ፡ ይጸኑ ፡ ዘንድ ፡ አልተዋቸውም ፡ የአዳ
ምን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እተነኰልባቸዋለሁና ፡
የዚህን ፡ ዓለም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አጣፍጥላቸዋ
ለሁም ።
መጠጥንና ፡ መብልን ፡ ልብስንም ፡ በመውደድ ፡ ፫

ነገርንም ፡ በመውደድ ፡ በመንገትና ፡ በመስጠ
ትም ፡ ቢሆን ።
፬፤ መስማትና፡ማየትንም፡በመውደድ፡ቢሆን፡መዳ
ሰስና ፡ መሄድንም ፡ በመውደድ ፡ ቢሆን ፡ ትቢ
ትንና ፡ ነገርንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ሐሕም
ንና ፡ እንቅልፍንም ፡ በመውደድ ፡ ቢሆን ።
፭፤ ስካርንና ፡ መጠጥንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ስድ
ብንና ፡ ቍጣንም ፡ በማብዛት ፡ ቢሆን ፡ ጨዋታ
ንና ፡ ያልረባ ፡ ነገርን ፡ በመናገር ፡ ቢሆን ።
፮፤ በጠብ ፡ ባልንጀራቸውንም ፡ በማማት ፡ ቢሆን ፡
መልክ፡ መልክሞች ፡ የሆኑ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡
ሴቶችን ፡ በማየትም ፡ ቢሆን ፡ የሚያስቷቸው ፡
የሸቱዎችን ፡ መዓዛ ፡ በማሽተት ፡ ቢሆን ።
፯፤ መዳንን ፡ እንዳይችሉ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እጠ
ላቸዋለሁ ፡ ስለሳቸው ፡ ከማሰርጌ ፡ የተዋረደሁ
በት ፡ ወደ ፡ ጥፋት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ሕግ፡ አርቃቸዋለሁ ።
፰፤ ነቢዩም ፡ ሰውን ፡ የምታጠፋ ፡ አንተ ፡ ጥፋ ፡
በልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በትዕቢትህ ፡ በልቡናህ ፡
ጽናት ፡ ፈጣሪህንም ፡ በማሳዘን ፡ ፈጣሪህንም ፡
ባለማመስገን ፡ አንተ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ወጥተህ ፡ በወነጀልህ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፍጥረት ፡ ላይ ፡ አንተ ፡ እንዲህን ፡ ትታ
በያለህን ፡ አለው ።
፱፤ ፈጣሪህ ፡ በተቈጣህ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራህ ፡
ከማዕርግህ ፡ አዋረደህ ፡ ፈጣሪው ፡ ከመሬት ፡
የፈጠረውን ፡ እንደወደደ ፡ ያደረገውን ፡ ለምስ
ጋናውም ፡ ያኖረውን ፡ አዳምን ፡ ወደ ፡ ኃጢ
አት ፡ ለምን ፡ ትወስደዋለህ ፡ አለው ።
፲፤ ረቂቅ ፡ የምትሆን ፡ ከነፋስና ፡ ከእሳት ፡ የተፈ
ጠርህ ፡ አንተ ፡ ፈጣሪ ፡ ነኝ ፡ በማለት ፡ በታበ
ይህ ፡ ጊዜ ።
፲፩፤ አንተ ፡ በተመካህ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡
ሥራህን ፡ አይቶ ፡ አንተ ፡ ከሠራዊቶችህ ፡ ጋራ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ክደሃልና ፡ ሳያቋርጥ ፡ ስሙን ፡
ያመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ስላንተ ፡ ፈንታ ፡ የሚያመስ
ግን ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ።
፲፪፤ እንዳንተ ፡ ከሉ ፡ ከመላእክት ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡
ይልቅ ፡ ራስህን ፡ አከብርተሃልና ፡ ስለ ፡ ትዕቢ
ትህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከናቃቸው ፡ ከሠራዊቶ
ችህ ፡ ጋራ ፡ አንተ ፡ ስለምታመሰግነው ፡ ምስ
ጋና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡
አዳምን ፡ ከልጆቹ ፡ ጋራ ፡ ፈጠረው ።
፲፫፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳንተ ፡
ከሉ ፡ ከመላእክት ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ አጠ
ፋህ ፡ ባንድ ፡ ምክር ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ የተፈጠሩ ፡
ሠራዊቶችህና ፡ አንተም ፡ ስለማይጠቅም ፡ ስለ ፡
ልቡናችሁ ፡ ትዕቢትና ፡ ስለ ፡ ልቡናችሁ ፡ ጽናት ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ወጥታችሁ ፡ ስታ
ችሁ ፡ በሌላ ፡ ያይደለ ፡ በፈጣሪያችሁም ፡ ላይ ፡
ታበያችሁ ።
፲፬፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በተዋረዱ ፡ ሰዎች ፡ ይመሰገን ፡
ዘንድ ፡ አዳምን ፡ ከመሬት ፡ ፈጠረው ፡ ከበለስ ፡
ፍሬ ፡ እንዳይበላ ፡ አትብላ ፡ ብሎ ፡ ትእዛዝና ፡
ሕግንም ፡ ሰጠው ።
በፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ላይም ፡ ሾመው ፡ ፲፭፤
በራስህ ፡ ሞትን ፡ እንዳታመጣ ፡ ሞትን ፡ ከምታ
መጣ ፡ ከንዲት ፡ በለስ ፡ ፍሬ ፡ አትብላ ፡ እንጂ ፡
በገነት ፡ መካከል ፡ ካለው ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡
ፍሬ ፡ ብላ ፡ ብሎ ፡ ልብ ፡ አስደረገው ።
ይህቹንም ፡ ቃልን ፡ በሰማሃት ፡ ጊዜ ፡ ከአዳም ፡ ፲፮፤
ጐን ፡ አጥንት ፡ ለተገኘች ፡ ለሔዋን ፡ ባንደበ
ትህ ፡ ከተናገርከው ፡ ነገር ፡ የተነግ ፡ ክሕደትን ፡
አሳደርህበት ።
እንዳንተ ፡ ሕግ ፡ አፍራሽ ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ ፲፯፤
በጽኑ ፡ ክዳት ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ አዳምን ፡ አሳት
ከው ።
እንደ ፡ የዋህ ፡ ርግብ ፡ ሁና ፡ የተፈጠረች ፡ ተን ፡ ፲፰፤
ኰልህን ፡ የማታውቅ ፡ ሔዋንን ፡ ባሳትከት ፡
ጊዜ ፡ በተከናወነ ፡ ነገርህና ፡ በጠማማ ፡ ቃልህ ፡
አስከድከት ፡ አስቀድማ ፡ የተፈጠረች ፡ ያችንም ፡
ሔዋንን ፡ ከሳትከት ፡ በኋላ ፡ እሷም ፡ ሄዳ ፡ አስ
ቀድሞ ፡ ከመሬት ፡ የተፈጠረ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፍጥረት ፡ አዳምን ፡ አሳተችው ።
በትዕቢትህም ፡ ያይደለ ፡ ሁከት ፡ አስከድከው ፡ ፲፱፤
የፈጣሪውንም ፡ ቃል ፡ ይክድ ፡ ዘንድ ፡ እንዲ
ክድ ፡ አደረግኸው ፡ በትዕቢትህም ፡ አዳምን ፡
አጠፋኸው ።
በተንኰልህም ፡ ከፈጣሪው ፡ ፍቅር ፡ አራቅ ፡ ፳፤
ኸው ፡ በምክንያትህም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ካለ
በት ፡ ከገነት ፡ አወጣኸው ፡ በመሰናክልህም ፡
የገነትን ፡ መብል ፡ አስተውከው ።
አንተ ፡ ፍዳ ፡ ወደምትቀበልበት ፡ ወደ ፡ ሲኦል ፡ ፳፩፤
ታወርደው ፡ ዘንድ ፡ ከለመኖር ፡ ወደ ፡ እውነት
ኛው ፡ መኖር ፡ ከመጣው ፡ ከፈጠረውም ፡ ፍቅር ፡
ታወጣው ፡ ዘንድ ፡ የዋህ ፡ ፍጥረት ፡ አዳምን ፡
ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አንተ ፡ ተጣልተኸዋልና ፡
ባሰተኛ ፡ ነገርህም ፡ ከገነት ፡ መጠጥ ፡ አስጠማ
ኸው ።
መሬታዊም ፡ ሲሆን ፡ በሥጋውና ፡ በነፍሱ ፡ ፳፪፤
በልቡናውም ፡ ፈጣሪውን ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያመ
ሰግን ፡ የረቀቀ ፡ መልአክን ፡ አደረገው ።
በገናዎች ፡ በየስልታቸው ፡ እንደሚያመሰግኑ ፡ ፳፫፤
ብዙ ፡ አሳቦችንም ፡ ፈጠረለት ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ፈጣሪህ ፡ ወደላከህ ፡ እየተላክህ ፡ ፈጽመህ ፡ ፩፤
ታመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ ግን ፡ አንድ ፡ አሳ
ብን ፡ ፈጠረልህ ።
ለአዳም ፡ ግን ፡ ክፉ ፡ የሆኑ ፡ አምስት ፡ አሳቦችና ፡ ፪፤
በጎ ፡ የሆኑ ፡ አምስት ፡ አሳቦች ፡ አሥር ፡ አሳ
ቦች ፡ ተሰጡት ።
ዳግመኛም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገድ ፡ ከምድር ፡ ፫፤
እንሥቶ ፡ ትቢያን ፡ እንደሚበትን ፡ ጥቅል ፡ ነፋ
ስም ፡ እንደሚያናውጠው ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ ሞገ
ድም ፡ ብዙ ፡ አሳቦች ፡ አሉት ፡ እንደማይቈጠር ፡
እንደ ፡ ዝናብም ፡ ጠብታ ፡ በልቡ ፡ ካለ ፡ ከማይ
ቈጠር ፡ ከሳቡ ፡ ብዛት ፡ የተነግ ፡ የአዳም ፡ አሳብ ፡

እንደዚያ ፡ ነው ፡፡
፬ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ አሳብህ ፡ እንዲት ፡ ናት ፡ ሥጋዊ ፡
አይደለህምና ፡ ሌላ ፡ አሳብ ፡ የለህም ፡፡
፭ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በእብብ ፡ ልቡና ፡ አድረህ ፡ በክፉ ፡
ክደት ፡ አንድ ፡ አካል ፡ የሆነ ፡ አዳምን ፡ አጠፋ
ኸው ፡ ሔዋንም ፡ የብብን ፡ ነገር ፡ ሰማች ፡ ሰም
ታም ፡ እንዳዘዘቻት ፡ አደረገች ፡፡
፮ ፡ የበለስ ፡ ፍሬን ፡ ከበላች ፡ በኋላ ፡ መዋታ ፡
የእግዚአብሔር ፡ መጀመሪያ ፡ ፍጥረቱ ፡ አዳ
ምን ፡ አሳተችው ፡ የፈጣሪዋን ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡
ተደፋፈረች ፡ በሱም ፡ በልጆቹም ፡ ሞትን ፡
አመጣች ፡፡
፯ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በውነተኛ ፡ ፍርዱ ፡ ከገነት ፡
ወጡ ፡ በተሰደዱበት ፡ ምድር ፡ ከባሕርያቸው ፡
በተወለዱ ፡ ልጆቻቸው ፡ ከምድር ፡ በተገኘ ፡
አዝመራቸውም ፡ አረጋጋቸው ፡ እንጂ ፡ ተጣ
ልቶ ፡ ከገነት ፡ አላራቃቸውም ፡፡
፰ ፡ ቀንተህም ፡ ከገነት ፡ በስወጣሀቸው ፡ ጊዜ ፡ ሊረ
ጋጉ ፡ ተክልና ፡ ልጅን ፡ ከመሬትነቷ ፡ ምድር ፡
ባስገኘችው ፡ በምደር ፡ ፍሬም ፡ ልቡናቸውን ፡
ሊያድሱ ፡ ይተክሉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
በሰጣቸው ፡ በምድር ፡ ፍሬና ፡ በገነት ፡ ፍሬም ፡
ይረጋጉ ፡ ዘንድ ፡፡
፱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከገነት ፡ እንጨት ፡ የለመለሙ ፡
እንጨቶችን ፡ ሰጣቸው ፡ እሱንም ፡ በበሉ ፡
ከገነት ፡ ያወጣሃቸው ፡ ሔዋንና ፡ አዳም ፡ ከኃ
ዘን ፡ ፈጽመው ፡ ይረጋጋሉ ፡፡
፲ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፍጥረቱን ፡ ማረጋጋት ፡ ያውቃ
ልና ፡ ስለ ፡ ልጆቻቸው ፡ ከምድር ፡ ስለተገኘው ፡
አዝመራም ፡ ልቡናቸው ፡ ይረጋጋል ፡፡
፲፩ ፡ አሚከላና ፡ እሾህ ፡ ወደምታበቅል ፡ ወደዚች ፡
ዓለም ፡ ተሰደዋልና ፡ ልቡናቸውን ፡ በውሀና ፡
በእህል ፡ ያጸናሉ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፬ ፡፡

፩ ፡ ጌታው ፡ አዳምን ፡ ይቤ፲ው ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡
አንተንም ፡ ያሳፍርሀል ፡ በግን ፡ ከተኰላ ፡ አፍ ፡
ያድነዋል ፡ (አዳምን ፡ ከዲያብሎስ) ፡፡
፪ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አንተ ፡ የገዛሀቸውን ፡ ሰዎች ፡ ከንተ ፡
ጋራ ፡ ይዘህ ፡ ወደገሃነም ፡ ትሔዳለህ ፡፡
፫ ፡ የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የጠ
በቁ ፡ ሰዎች ፡ የሱ ፡ እድል ፡ ያደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡
የፈጣሪያቸው ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡
እንዳንተ ፡ ካልተደፋፈሩ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክ
ትም ፡ ጋራ ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ከክፉ ፡ ሥራ ፡
ከሠወራቸው ፡ ከፈጣሪያቸው ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡፡
፬ ፡ ከአገልጋዮቹ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ ታመስግ
ነው ፡ ዘንድ ፡ እንዳንተ ፡ ካሉ ፡ ከመላእክት ፡
ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ መርጦ ፡ የሰጠህ ፡ እግዚአብሔር ፡
አንተ ፡ ግን ፡ በትቢትህ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ዙፋንን ፡
ነሳህ ፡፡
፭ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ገነንህ ፡ እምላክነትንም ፡ የሚወድ ፡
ተብልህ ፡ ሠራዊቶችህም ፡ አጋንንት ፡ ተብሉ ፡፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እን ፡ ፮ ፡
ደከበሩ ፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ ወገኖቹን ፡ ይሆ
ናሉ ፡ የሚያመሰግኑት ፡ ሱራፌልና ፡ ኪሩቤ
ልም ፡ ከንፋቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ያለበዘን ፡
ያመሰግናሉ ፡፡
አንተ ፡ ግን ፡ በመልክህ ፡ ከተፈጠሩ ፡ ከሠራዊ ፡ ፯ ፡
ትህና ፡ ከወገኖችህ ፡ ጋራ ፡ ሁለጊዜ ፡ ታመስግ
ነው ፡ ዘንድ ፡ ምስጋናህን ፡ በትቢትህና ፡ በስን
ፍናህ ፡ አጠፋህ ፡፡
እንዳንተ ፡ ያለ ፡ ፍጥረት ፡ መፍጠር ፡ የማይቻ ፡ ፰ ፡
ለው ፡ መስሎህ ፡ አንተ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ምስጋና ፡ በዘነጋህ ፡ ጊዜ ፡ አሥረኛ ፡
ነገድ ፡ አድርጎ ፡ የፈጠረህ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ምስጋናው ፡ እንዳይጐድል ፡ አንተም ፡ ከወንድ
ሞችህ ፡ አንድነት ፡ በተለየህ ፡ ጊዜ ፡ የፈጠረህ ፡
የእግዚአብሔር ፡ ምስጋናው ፡ እንዳይጐድል ፡
ስላንተ ፡ ፈንታ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረ ፡፡
አንተ ፡ ግን ፡ በልቡናህ ፡ ትዕቢት ፡ የፈጠረህ ፡ ፱ ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ምስጋና ፡ ቸል ፡ አልህ ፡
እሱም ፡ ተቈጣህ ፡ ተዘበበተብህ ፡ አሥሮም ፡
ከሠራዊቶችህም ፡ ጋራ ፡ በገሃነም ፡ አጋዘህ ፡፡
በከበሩ ፡ እጆቹ ፡ ከምድር ፡ መሬትን ፡ አምጥቶ ፡ ፲ ፡
እሳትና ፡ ውኃን ፡ ነፋስንም ፡ ጨምሮ ፡ በሱ ፡
ምሳሌና ፡ መልክ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ፡፡
ምስጋናው ፡ አንተ ፡ ታመሰግነው ፡ በነበረ ፡ ምስ ፡ ፲፩ ፡
ጋና ፡ ይመላ ፡ ዘንድ ፡ በሥልጣኑ ፡ በፈጠረው ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሾመው ፡ የአዳም ፡ ምስጋና ፡
ከመላእክት ፡ ምስጋና ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነ ፡ ምስ
ጋናቸውም ፡ የተከከለ ፡ ሆነ ፡፡
አንተ ፡ ግን ፡ በክፋደ ፡ ልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በትዕ ፡ ፲፪ ፡
ቢትህ ፡ ከማዕርግህ ፡ ተዋርደህ ፡ ከፈጠረህ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ጌትነት ፡ ወጥተህ ፡ ራስህን ፡
አጠፋህ ፡፡
የእግዚአብሔርነቱ ፡ ምስጋና ፡ እንዳይጐድል ፡ ፲፫ ፡
እግዚአብሔር ፡ በልቡናው ፡ ምክር ፡ የሚያመ
ሰግነው ፡ አዳምን ፡ ፈጥሯልና ፡ ምስጋናው ፡
እንዳልጐደለ ፡ እወቅ ፡፡
እርሱ ፡ ሳይደረግ ፡ ሁሉን ፡ ያውቃልና ፡ ትእዛ ፡ ፲፬ ፡
ዙንም ፡ እንድታፈርስ ፡ ሳይፈጥርህ ፡ አወቀህ ፡
ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ በርሱ ፡ ዘንድ ፡ የተሰወረ ፡
ምክር ፡ አለና ፡ በካደኸው ፡ ጊዜ ፡ በርያው ፡
አዳምን ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጠረው ፡፡
ሰሎሞን ፡ ክረምቶች ፡ ሳይፈጠሩ ፡ ዓለምም ፡ ፲፭ ፡
ተፈጥሮ ፡ ሳይከናወን ፡ የምድር ፡ መሠረቶች ፡
የሚሆኑ ፡ ነፋሶችንም ፡ ሳይፈጥር ፡፡
የከረብቶችና ፡ የተራራዎችንም ፡ መሠረት ፡ ፲፮ ፡
ሳያጸና ፡ የዚህም ፡ ዓለም ፡ ሥራ ፡ ሳይጸና ፡ የጨ
ረቃና ፡ የፀሐይም ፡ ብርሃን ፡ ሳይበራ ፡ የዘመኖ
ችና ፡ የከዋክብት ፡ ምግብና ፡ ሳይታወቅ ፡፡
መዓልትና ፡ ሌሊትም ፡ ሳይፈራረቁ ፡ ባሕርም ፡ ፲፯ ፡
ባሸዋ ፡ ሳትወሰን ፡ የተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ሳይፈጠር ፡፡
ዘሬም ፡ የሚታየው ፡ ሁሉ ፡ ሳይታይ ፡ ዛሬ ፡ የሚ ፡ ፲፰ ፡
ጠራው ፡ ስም ፡ ሁሉ ፡ ሳይጠራ ፡ ሰሎሞን ፡ ፈጠ

ረኝ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ እንዳንተ ፡ ያሉ ፡
መላእክትና ፡ አንተ ፡ በርያው ፡ አዳምም ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ልቡና ፡ ነበራችሁ ።
፲፱ ፡ አንተ ፡ በክድህ ፡ ጊዜ ፡ የከበረ ፡ ስሙ ፡ ይመሰ
ገን ፡ ዘንድ ፡ አንተም ፡ በታበይህ ፡ ጊዜ ፡ ከመ
ሬት ፡ በተፈጠረ ፡ በተዋረደ ፡ በበርያው ፡ በአ
ዳም ፡ ይመሰገን ፡ ዘንድ ፡ አዳምን ፡ ፈጠረው ።
፳ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሰማይ ፡ ሁኖ ፡ የድሆችን ፡
ልመና ፡ ይሰማልና ፡ የተዋረዱ ፡ ሰዎችንም ፡
ምስጋና ፡ ይወዳል ።
፳፩ ፡ በሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡ አድሮ ፡ ማዳን ፡ ይወዳል ፡
እንጂ ፡ የፈረስን ፡ ኃይል ፡ አይወድምና ፡ ጭን ፡
ጥብቅም ፡ ብሎ ፡ አይፈመድምና ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የትቢተኞችን ፡ ነገር ፡ ቻል ፡ ይላል ።
፳፪ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአታቸውም ፡ እየሮጡ ፡ ያለ
ቅሳሉ ።
፳፫ ፡ አንተ ፡ በንስሐ ፡ መለማመጥ ፡ ተሳንህ ።
፳፬ ፡ ከመሬት ፡ የተፈጠረ ፡ አዳም ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ኃጢ
አቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈጽሞ ፡ እያለ
ቀሰ ፡ በንስሐ ፡ ተመለሰ ።
፳፭ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ በክፋደ ፡ ልቡናህ ፡ ጽናትና ፡ በል
ብህ ፡ ትቢት ፡ የፍቅር ፡ ሥራን ፡ አላወቅሃትም ፡
ንስሐንም ፡ አላወቅሃትም ፡ በንስሐ ፡ በልቅሶና ፡
በኀዘንም ፡ በፈጣሪህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
መለማመጥ ፡ ተሳንህ ።
፳፮ ፡ አመድ ፡ መሬት ፡ የሚሆን ፡ ያ ፡ አዳም ፡ ግን ፡
በልቅሶና ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ ንስሐ ፡ ተመለሰ ፡
ወደ ፡ ትሕትናና ፡ ወደ ፡ ፍቅርም ፡ ሥራ ፡ ተመ
ለሰ ።
፳፯ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለፈጠረህ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ልቡ
ናህንና ፡ ራስህን ፡ አላዋረድህም ።
፳፰ ፡ አዳምስ ፡ በበደለው ፡ በደል ፡ ራሱን ፡ አዋርዶ ፡
ተለማመጠ ፡ አልከራም ።
፳፱ ፡ ወንጀልን ፡ አንተ ፡ ፈጽመህ ፡ አስገኘተኸዋልና ፡
ከንተ ፡ ተገኘ ፡ እንጂ ፡ ያንንም ፡ ስሕተት ፡ እሱ ፡
ያስገኘው ፡ አይደለም ፡ በትቢትህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡
ወዳንተ ፡ ጥፋት ፡ ወሰድከው ።
፴ ፡ ሁላታችሁን ፡ ሁሉ ፡ ሳይፈጥራችሁ ፡ ኃጢአ
ተኞች ፡ እንደሆናችሁ ፡ አውቋችኋልና ፡ ሥራ
ችሁንም ፡ አውቋልና ፡ ይህ ፡ የተደረገ ፡ በልብህ ፡
ትቢት ፡ እንደሆነ ፡ እሱ ፡ ያውቃል ።
፴፩ ፡ ያ ፡ ትቢት ፡ ተንኮል ፡ የሌለው ፡ አዳምን ፡ ግን ፡
በንስሐ ፡ በልቅሶ ፡ በኃዘን ፡ መለሰው ።
፴፪ ፡ በድሎ ፡ በንስሐ ፡ የማይለማመጥ ፡ ሰው ፡ ከቀ
ድሞ ፡ በደሉ ፡ ይልቅ ፡ በደሉን ፡ አብዝቷልና ፡
አንተ ፡ ግን ፡ በልብህ ፡ ትቢት ፡ በንስሐ ፡ መለ
ማመጥ ፡ ተሳንህ ፡ በፈጣሪው ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሚለማመጥ ፡ የሚያለ
ቅስ ፡ ሰው ፡ ግን ።
፴፫ ፡ እሱ ፡ በውነት ፡ ንስሐ ፡ ገባ ፡ የጌታውን ፡ ልብ ፡
ይፈራ ፡ ዘንድ ፡ የሚድንበትንም ፡ ሥራ ፡ አገኘ ፡
በፈጣሪውም ፡ ፊት ፡ ተለማመጠ ፡ በመስገድና ፡
በብዙ ፡ ንስሐ ፡ በፊቱ ፡ ተለማምጧልና ፡ በባር
ያው ፡ እንዳይቈጣ ፡ ጌታውም ፡ ከቀደመው ፡
መከራ ፡ የተነሣ ፡ ኃጢአቱን ፡ ያቃልልለታል ፡
የቀደመው ፡ ኃጢአቱንም ፡ ይቅር ፡ ይለዋል ።
ወደ ፡ ቀድሞ ፡ ኃጢአቱ ፡ ካልተመለሰ ፡ ይኸን ፴፬
ንም ፡ ከደረገ ፡ ይህ ፡ ፍጹም ፡ ንስሐ ፡ ነው ፡
አዳም ፡ ፈጣሪውን ፡ ማሰብ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚ
አብሔርንም ፡ በንስሐ ፡ መለማመጥ ፡ አልዘነ
ጋም ።
አንተም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፴፭
በንስሐ ፡ ተለማመጥ ፡ እነሱንም ፡ ሥጋዊ ፡
ደማዊ ፡ ስለሆኑ ፡ አትበድል ፡ የፈጠራቸው ፡
እግዚአብሔር ፡ ይከማቸውን ፡ ያውቃልና ፡
በሥልጣኑም ፡ የፈጠራቸውን ፡ ሰዎች ፡ አት
በድል ።
ነፍሳቸውም ፡ ከሥጋቸው ፡ ከተለየች ፡ በኋላ ፡ ፴፮
እግዚአብሔር ፡ እስከሚወዳት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ሥጋቸው ፡ ትቢያ ፡ ይሆናል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

የፈጠረህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እወቀው ፡ አንተ ፡ ፩
መሬት ፡ ስትሆን ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥሮ
ሃልና ፡ ያዐናህ ፡ ያዳነህ ፡ እስራኤል ፡ ያከበሩት ፡
እግዚአብሔርን ፡ አትርሳው ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡
ዘንድ ፡ ምድርንም ፡ ትቆፍራት ፡ ዘንድ ፡ በገ
ነት ፡ አኖረህ ።
ትእዛዙን ፡ በፈረስህ ፡ ጊዜ ፡ ከገነት ፡ አሚከላና ፡ ፪
እሾህ ፡ ወደምታበቅል ፡ ስላንተ ፡ ወደረገማት ፡
ወደዚች ፡ ዓለም ፡ አወጣህ ።
አንተ ፡ ምድር ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ ምድር ፡ ናትና ፡ ፫
አንተ ፡ ትቢያ ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ ትቢያ ፡ ናትና ፡
አንተ ፡ መሬት ፡ ነህና ፡ እሷም ፡ መሬት ፡ ናትና ፡
ከሷ ፡ የተገኘውን ፡ እህል ፡ ትመገበለህና ፡ ወደ
ሷም ፡ ትመለሳለህና ፡ ያነሣህ ፡ ዘንድ ፡ እስኪ
ወድ ፡ ድረስ ፡ መሬት ፡ ትሆናለህና ፡ የሠራኸ
ውን ፡ ኃጢአትና ፡ በደሉንም ፡ ሁሉ ፡ ይመረ
ምርሃልና ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ የምትመልሰውን ፡ እወቅ ፡ በዚህ ፡ ፬
ዓለም ፡ የሠራኸውን ፡ በጎውንና ፡ ክፉውንም ፡
አስብ ፡ ክፉውም ፡ ይበዛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በጎውም ፡
ይበዛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ መርምር ፡ ሞክር ።
በጎ ፡ ነገር ፡ ብትሠራ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በሚነሡ ፡ ፭
በት ፡ ቀን ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ በጎ ፡
ነገር ፡ ነው ።
ክፉ ፡ ሥራ ፡ ብትሠራ ፡ ግን ፡ ወዮልህ ፡ እንደ ፡ ፮
እጅህ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ልቡናህም ፡ ክፋት ፡ ፍዳ
ህን ፡ ትቀበላለህና ፡ በባልንጀራህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ብትሠራበት ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ካልፈራኸው ፡
ፍዳህን ፡ ትቀበላለህና ።
ባልንጀራህንም ፡ ብትከዳው ፡ የእግዚአብሔር ፯
ንም ፡ ስም ፡ ጠርተህ ፡ በሐሰት ፡ ብትምል ፡ እንደ ፡
ሥራህ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህና ፡ ወዮልህ ።
ሐሰተኛውንም ፡ ነገርህን ፡ ለባልንጀራህ ፡ እው ፰
ነት ፡ አስመስለህ ፡ ትነግረዋለህ ፡ አንተ ፡ ግን ፡
አሰት ፡ እንደ ፡ ተናገርህ ፡ ታውቀዋለህ ።
ካንተ ፡ ጋራ ፡ ያሉትንም ፡ ሰዎች ፡ አሰተኛውን ፡ ፱

ነገርህን ፡ እውነት ፡ አስመስለህ ፡ ታሰምናቸዋ
ለህ ፡ እውነት ፡ ያልሆነ ፡ ሐሰተኛ ፡ ነገርንም ፡
ታበዛለህ ፡ እንደ ፡ ኃጢአትህም ፡ ፍዳህን ፡ ትቀ
በላለህ ፡ የማትሰጠውን ፡ ለባልንጀራህ ፡ እሰጥ
ሃለሁ ፡ እያልክ ፡ ባልንጀራህን ፡ ትከዳዋለህ ።
፲፤ በንጹሕ ፡ ልቡናህም ፡ እሰጣለሁ ፡ ባልህ ፡ ጊዜ ፡
አጋንንት ፡ እንደ ፡ ውሾች ፡ ደጅ ፡ ይጠኑሃል ፡
ሁሉንም ፡ ያስረሱሃል ፡ ብትነሣም ፡ ትሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ብትወድም ፡ የሚሰበስቡለትን ፡ ሰው ፡
አያውቁትም ፡ እንጂ ፡ ያደልበሉ ፡ ብሏልና ፡
የማይጠቅምህ ፡ የማትበላውን ፡ ገንዘብ ፡ ታደ
ልብ ፡ ዘንድ ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ያስጐመ
ጅሃል ።
፲፩፤ ዳግመኛም ፡ አሰተኞች ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ሚዛ
ንን ፡ ሐሰተኛ ፡ ያደርጋሉ ፡ እነሱቸውስ ፡ ከቀ
ሚያ ፡ ወደ ፡ ቅሚያ ፡ ይሄዳሉ ፡ ብሏልና ፡ የዚህ ፡
ዓለም ፡ ገንዘብ ፡ ያስጐመጅሃል ።
፲፪፤ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ ላዳንና ፡ ሚዛንን ፡ በማሳበል ፡
የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡ በመስረቅ ፡ በግፍም ፡ የሰው ፡
ገንዘብ ፡ አንድ ፡ በማድረግ ፡ የባልንጀራችሁ
ንም ፡ ገንዘብ ፡ በመደፋፈር ፡ እርሻውንም ፡ በመ
ስረቅ ፡ ለባልንጀራችሁ ፡ ያይደለ ፡ ለራሳችሁ ፡
ትርፍ ፡ በምታደርጉት ፡ ሁሉ ፡ ሐሰትን ፡ ተስፋ ፡
አታድርጉት ።
፲፫፤ ይኸንን ፡ ብታደርጉ ፡ እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ ፍዳ
ችሁን ፡ ትቀበላላችሁ ።
፲፬፤ ሰዎች ፡ ሆይ ፡ የቀና ፡ በሆነ ፡ በጃችሁ ፡ ሥራ ፡
ተመገቡ ፡ እንጂ ፡ ቅሚያን ፡ አትመኟት ፡ በማይ
ገባ ፡ ያለ ፡ ፍርድ ፡ ፈጽማችሁ ፡ ቀምታችሁ ፡
የሰውን ፡ ገንዘብ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ አትውደዱ ።
፲፭፤ ብትበሉትም ፡ አያጠግባችሁም ፡ በሞታችሁ ፡
ጊዜ ፡ ለሌላ ፡ ትተውታላችሁ ፡ እንጂ ፡ ብታደል
ቡም ፡ አይጠቅማችሁም ።
፲፮፤ ገንዘባችሁም ፡ ቢበዛ ፡ ልቡናችሁን ፡ አታሳብዩ ፡
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ገንዘብ ፡ ከምድጃ ፡ እንደ
ሚወጣ ፡ ነፋስም ፡ እንደሚወስደው ፡ እንደ ፡
ጢስ ፡ ነውና ፡ ብዙ ፡ ከሆኑ ፡ ከኃጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ገንዘብ ፡ በውነት ፡ ያጠራቀሙት ፡ ጥቂት ፡
ገንዘብ ፡ ይሻላል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ የምትሞቱበትን ፡ ቀን ፡ አስቡ ፡ ነፍሳችሁ ፡
ከሥጋችሁ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ገንዘባችሁንም ፡
ለሌላ ፡ በተዋችሁ ፡ ጊዜ ፡ ወደማታውቁት ፡ ጐዳ
ናም ፡ በሄዳችሁ ፡ ጊዜ ፡ የምትመጣባችሁን ፡
መከራ ፡ አስቧት ።
፪፤ የሚቀበሏችሁ ፡ አጋንንትም ፡ ክፉዎች ፡ ናቸው ፡
መልካቸውም ፡ ጥቁ ፡ ነው ፡ በግርማቸውም ፡
የሚያስፈሩ ፡ ናቸው ፡ ቃላችሁን ፡ አይሰሙም ፡
ቃላቸውንም ፡ አትሰሙም ።
፫፤ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ስለ ፡
አላደረጋችሁ ፡ በስመናችኋቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልመ
ናችሁን ፡ አይሰሟችሁም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፈጽ
መው ፡ ያስፈሯችኋል ።

አጋንንት ፡ ይፈሯቸዋልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፬፤
ፈቃድ ፡ በፈጸሙ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፍርሃት ፡ የለ
ባቸውም ። በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶች ፡
ግን ፡ አጋንንት ፡ ይዘባበቱባቸዋል ።
ይህን ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ናቁት ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ ያሰ ፭፤
ኛቸዋልና ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳት ፡ ግን ፡
በመላእክት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳትን ፡ ግን ፡ ክፉ
ዎች ፡ የሆኑ ፡ መላእክት ፡ ይቀበሏቸዋል ።
የጻድቃንን ፡ ነፍሳት ፡ ያረጋጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከእ ፮፤
ግዚአብሔር ፡ ይላክሉና ፡ የደጋጎች ፡ ሰዎችን ፡
የጻድቃንን ፡ ነፍሳት ፡ የይቅርታ ፡ መላእክት ፡
ይቀበሏቸዋል ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍ
ሶች ፡ ይዘባበቱባቸው ፡ ዘንድ ፡ ክፉዎች ፡ የሆኑ ፡
መላእክት ፡ ከዲያብሎስ ፡ ይላካሉና ፡ የኃጢአ
ተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍሶችን ፡ አጋንንት ፡ ይቀበ
ሏቸዋል ።
ኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ፡ የምትሞቱ ፯፤
በት ፡ ቀን ፡ ሳትደርስባችሁ ፡ ለራሳችሁ ፡ አል
ቅሱ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ በደረሳችሁ ፡ ጊዜ ።
ያለ ፡ መከራና ፡ ያለ ፡ ደዌ ፡ በተድላና ፡ በደስታ ፡ ፰፤
ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ዘመናችሁ ፡ ሳያልፍ ፡ ባለ ፡ ዘመ
ናችሁ ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ እንጂ ፡ ከሞታችሁ ፡ በኋላ ፡
ያለፈው ፡ ዘመናችሁ ፡ አይመለስምና ፡ አልቅሱ ።
ከእግዚአብሔር ፡ ወደሚያርቅ ፡ ወደ ፡ ከንቱ ፡ ፱፤
ፈቃድ ፡ እንዳይሆንባችሁ ፡ በናንተ ፡ ጽኑ ፡ ነቀፋ ፡
መቀማጠል ፡ መብልንና ፡ ተድላን ፡ ደስታንም ፡
መውደድ ፡ በናንተ ፡ አይገኝ ፡ ያለልክ ፡ የጠገ
በች ፡ ሰውነት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ አታ
ስብምና ፡ የዲያብሎስ ፡ ሀብት ፡ ያድርብታል ፡
እንጂ ፡ በዚ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አያድርበትምና ፡
ተድላ ፡ ደስታውን ፡ መውደድ ፡ በናንተ ፡ አይ
ገኝ ።
ሙሴ ፡ ያዕቆብ ፡ በልቶ ፡ ጠገበ ፡ ወፈረ ፡ ረዘመ ፡ ፲፤
ሰፋ ፡ የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተለየው ።
አንዋወሩም ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ራቀ ፡ ብሎ ፡ ፲፩፤
ሙሴ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያለልክ ፡ ያለመጠን ፡
የጠገበች ፡ ሰውነት ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡
አታስብምና ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ መውደድ ፡
በናንተ ፡ ዘንድ ፡ አይገኝ ፡ ያለልክ ፡ የሆድ ፡
ጥጋብ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ እሪያና ፡ እን
ዳለሴ ፡ ፈረስ ፡ መሆን ፡ ነውና ፡ ያለልክ ፡ መጠጣ
ትና ፡ መብላት ፡ ዝሙትም ፡ በእናንተ ፡ አይገኝ ።
በልክ ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፲፪፤
ረድኤት ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ እንደ ፡ አድማስም ፡
ደንጊያ ፡ አጥርም ፡ እንዳለው ፡ ግምብ ፡ ጸንቶ ፡
ይኖራል ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጋ ፡
ሰው ፡ የሚያበርረው ፡ ሳይኖር ፡ ይሸሻል ።
ደግ ፡ ሰው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ በመፈራት ፡ ይኖ ፲፫፤
ራል ።
እግዚአብሔርን ፡ የማይወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፲፬፤
ሕጉን ፡ አይጠብቁም ፡ ልቡናቸውም ፡ የቀና ፡
አይደለም ።
እግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳሉ ፡ ጎዘ ፲፭፤

ንና ፡ ድንጋጼ ፡ የመጣበቸዋል ፡ በመንቀጥቀጥና ፡
በፍርሃት ፡ ተይዘው ፡ ገንዘባቸውን ፡ በመነጠቅ ፡
ቁጥርም ፡ በሌለው ፡ መከራ ፡ ተይዘው ፡ ከጌቶ
ቻቸው ፡ እጅ ፡ እጃቸውን ፡ በሰንሰለት ፡ ታሥ
ረው ።
፲፯ ከመከራውም ፡ ያረፉ ፡ እንዳይሆኑ ፡ አነዋወራ
ቸውም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ እንዳይሆን ፡ እየ
ራሳቸው ፡ በሆኑ ፡ በሚያስደነግጡ ፡ መከራዎች ፡
ሳሉ ፡ እንዳያርፉ ፡ ኀዘንና ፡ ድንጋጤውን ፡ ያመ
ጣበቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ ዳዊት ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመንኩ ፡ አልፈ
ራም ፡ ሰው ፡ ምን ፡ ያደርገኝ ፡ ብዬ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡
ተናገረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባመኑ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡
ፍርሃትና ፡ ድንጋጼ ፡ የሌባቸውም ።
፪ ዳግመኛም ፡ አርበኞች ፡ ቢከቡኝ ፡ እኔ ፡ በሱ ፡
አመንሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አንዲት ፡ ነገር ፡
ለመንሁት ፡ ያቺኑ ፡ እፈልጋለሁ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡
ተናገረ ፡ በሱ ፡ ያመኑ ፡ ሰዎች ፡ ፍራት ፡ የለባቸ
ውም ፡ በሱ ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ ለዘላለሙ ፡ በሕይ
ወት ፡ ይኖራል ፡ ከክፉ ፡ ነገርም ፡ የተነሣ ፡ አይ
ፈራም ።
፫ በእግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡
ለምኖትስ ፡ ቸል ፡ ያለው ፡ ማነው ።
፬ የወደደኝን ፡ እወደዋለሁ ፡ ያከበረኝንም ፡ አከብ
ረዋለሁ ፡ በንስሐ ፡ ወደኔ ፡ የተመለሰውን ፡ እጠ
ብቀዋለሁ ፡ ብሏልና ፡ እሱን ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡
ሰው ፡ ማነው ።
፭ እውነት ፡ ፈርዳችሁ ፡ የበልቱቱን ፡ ሰውነት ፡
አድኑ ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ከሚቃወማችሁ ፡ ሁሉ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ያድናችሁ ፡ ዘንድ ፡ አድኗቸው ፡
ጠብቋቸው ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ይከብራ
ሉና ፡ አትርፈው ፡ ይሰጣሉ ፡ እንጂ ፡ እህልንም ፡
አይቸገሩምና ፡ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ ልጆቻችሁን ፡
ያድናቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩ ኢዮብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አመነ ፡ ፈጣሪው ፡
እግዚአብሔርን ፡ ማመስገንን ፡ ቸል ፡ አላለምና ፡
እግዚአብሔር ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ጠላት ፡ ዲያ
ብሎስ ፡ ካመጣበት ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አዳነው ፡
እግዚአብሔር ፡ ሰጠ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነሳ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በኔ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ሆነ ፡ በሁሉም ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስሙ ፡
የተመሰገነ ፡ ይሁን ፡ አለ ፡ እንጂ ፡ ልቡናውን ፡
አላሳዘነምና ፡ አዳነው ።
፪ እግዚአብሔርም ፡ ኢዮብን ፡ ልቡ ፡ ከኀጢአት ፡
እንደነጻች ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ በብዙ ፡ ክብር ፡ ተቀ
በለው ።
፫ ከቀደመ ፡ ገንዘቡ ፡ ይልቅ ፡ የሚበዛ ፡ ገንዘብንም ፡
ሰጠው ፡ ፈጽሞ ፡ መከራውን ፡ ታግሷልና ፡ የደ
ረሰበትን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መታገሡ ፡
ከቍስሉም ፡ ፈወሰው ።
ወደናንተ ፡ ከሚላኩ ፡ አጋንንት ፡ የተነሣ ፡ እና ፬
ንተም ፡ እንደሱ ፡ መከራውን ፡ ብትታገሡ ፡
የተደነቃችሁ ፡ ትሆናላችሁ ።
መከራውን ፡ ታገሡ ፡ እግዚአብሔር ፡ ከሚጠሏ ፭
ችሁ ፡ ሰዎች ፡ አምባ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናችሁ ፡
ዘንድ ፡ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቻችሁና ፡
ለልጆቻችሁም ፡ አምባ ፡ መጠጊያ ፡ ይሆናቸው ፡
ዘንድ ፡ ከመጣባችሁ ፡ መከራ ፡ የተነሣ ፡ ልቡና
ችሁን ፡ አታሳዝኑ ፡ እመኑት ፡ እሱም ፡ አምባ ፡
መጠጊያ ፡ ይሆናችኋል ።
ለምኑት ፡ ይሰማችኋል ፡ ተከሩ ፡ አድርጉ ፡ ፮
እሱም ፡ ይቅር ፡ ይላችኋል ፡ ለምኑት ፡ እሱም ፡
አባት ፡ ይሆናችኋል ።
መርዶክዮስንና ፡ አስቴርን ፡ ዮዲትን ፡ ጌዴዎን ፯
ንም ፡ ዲቦራና ፡ ባርቅንም ፡ ዮፍታሔንና ፡ ሰም
ሶምንንም ።
በእግዚአብሔር ፡ ለማመን ፡ የጨከኑ ፡ ጠላቶቻ ፰
ቸውም ፡ ድል ፡ ያልነሣቸው ፡ እንደነሳቸው ፡
ያሉ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችንም ፡ አስቡ ።
እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ነውና ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ ፱
አያደላምና ፡ በራሳቸው ፡ ኀጢአት ፡ ይሠሩ ፡
ዘንድ ፡ የሚወዱ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፍዳን ፡ ተቀበሉ ፡
የሚፈሩትን ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠብቁ ፡ ሰዎችን ፡
ሁሉ ፡ ሰውነት ፡ ይጠብቃል ፡ መወደድንና ፡ ክብ
ርንም ፡ ይሰጣቸዋል ።
በመውጣታቸውና ፡ በመግባታቸው ፡ በሕይወ ፲
ታቸውና ፡ በሞታቸው ፡ በመነሣታቸውና ፡ በመ
ቀመጣቸውም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ፡ እሱ ፡ ያድ
ናል ፡ ይገላልና ።
እሱ ፡ ያሳዝናል ፡ ይቅር ፡ ይላልና ። ፲፩
እሱ ፡ ያደኸያል ፡ ያከብራልና ፡ እሱ ፡ ያጐስቍ ፲፪
ላል ፡ ያከብራልና ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በሰማይም ፡ ያለ ፡ ቢሆን ፡ በምድርም ፡ ያለ ፡ ፩
ቢሆን ፡ ረቂቅም ፡ ግዙፍም ፡ ቢሆን ፡ ሁሉም ፡
የሱ ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉም ፡ በሥራቱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖ
ራል ።
ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ከፈጠረ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፪
ከሕጉ ፡ ከሥራቱ ፡ የወጣ ፡ የለም ፡ በሰማይ ፡
የሚበር ፡ ያሞራ ፡ ፍሊጋ ፡ ቢሆን ፡ ወደ ፡ ወደደ
በት ፡ መሄጃውን ፡ እሱ ፡ ያዛል ።
በዋሻ ፡ የሚኖር ፡ የምድር ፡ እባብንም ፡ ጐዳና ፡ ፫
ወደ ፡ ወደደበት ፡ እሱ ፡ ያዛል ፡ በባሕር ፡ ላይ ፡
የሚሄድ ፡ የመርከብን ፡ ጐዳና ፡ ከእግዚአብ
ሔር ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ጐዳናውን ፡ የሚያውቀው ፡
የለም ።
የጻድቅም ፡ የኃጥእም ፡ ነፍስ ፡ ብትሆን ፡ ከሥ ፬
ጋዋ ፡ በተለየች ፡ ጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡
በቀር ፡ ነፍስ ፡ የምትሄድበትን ፡ ጐዳና ፡ የሚያ
ውቅ ፡ የለም ።
በምድረ ፡ በዳ ፡ በተራራም ፡ ትዝር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፭
የምትዘርበትን ፡ ማን ፡ ያውቃል ፡ እንደ ፡ ወፍም ፡
ትበር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ እንደሚወ

ርድ ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ጠል ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፮ እንደ ፡ ጥልቅ ፡ ነፋስም ፡ ትሆን ፡ እንደሆን ፡
ጐዳናውን ፡ እንደሚያቀና ፡ እንደ ፡ መብረቅም ፡
ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፯ በጥልቁ ፡ መካከል ፡ እንደሚያበሩ ፡ ከዋክብ
ትም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በጥልቁ ፡ መካከል ፡
እንደሚከመር ፡ በበሕርም ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋ ፡
ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፰ በባሕሩም ፡ ጥልቅ ፡ ዳርቻ ፡ እንደ ፡ ጸና ፡ እንደ ፡
አድማስ ፡ ደንጊያም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
በውኃ ፡ መፍሰሻ ፡ እንደ ፡ በቀለች ፡ ያማረ ፡ ፍሬ
ዋንም ፡ እንደምትሰጥ ፡ እንደ ፡ እንጨትም ፡
ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፱ ዋዕየ ፡ ፀሐይ ፡ እንደሚያቃጥለው ፡ ነፋስም ፡
አንሥቶ ፡ ወዳልበቀለበት ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ በታ ፡
እንደሚወስደው ፡ ፍለጋውም ፡ እንደማይገኝ ፡
እንደ ፡ መቃ ፡ መስዩም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፲ ፍለጋው ፡ እንደማይገኝ ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሽን
ትም ፡ ትሆን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሥራ ፡ ማን ፡ ያውቃል ፡ መከሮቹ ፡ እነማናቸው ፡
ከማንስ ፡ ጋራ ፡ መከረ ።
፲፩ የእግዚአብሔር ፡ አሳቡ ፡ ከሰው ፡ የተሠወረ ፡
ነውና ፡ ሥራውን ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ።
፲፪ እሱ ፡ ምድርን ፡ በውሀ ፡ ላይ ፡ ፈጥሯታልና ፡
ያለ ፡ ካስማም ፡ አጥንቷታልና ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ምክሩንና ፡ ጥበቡን ፡ መርምሮ ፡ የሚያ
ውቅ ፡ የለም ፡ በፍጹም ፡ ጥበቡም ፡ ሰማይን ፡
ፈጠረው ፡ በነፋስም ፡ አጸናው ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ ጠፈ
ርንም ፡ እንደ ፡ ድንኳን ፡ ዘረጋው ።
፲፫ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናምን ፡ ያዘንሙ ፡ ዘንድ ፡ ደመ
ናትን ፡ አዘዛቸው ፡ ሣርንም ፡ ያበቅላል ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ አምነን ፡ አንድነት ፡ ደስ ፡ ይለን ፡
ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ምግብ ፡ ሊሆኑ ፡ ቍርጥ ፡ የሌላ
ቸው ፡ ፍሬዎችንም ፡ ያበቅላል ።
፲፬ ተድላውን ፡ ደስታውንና ፡ ድልቡን ፡ ሁሉ ፡ ጽጋ
ቡንም ፡ ለአዳም ፡ ልጆች ፡ የሚሰጥ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ነው ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ የሰጣቸውን ።
፲፭ ያማረ ፡ መጐናጸፊያንም ፡ ያለበሳቸውን ፡ የሚ
ወደደውን ፡ በረከት ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ፈቃድ ፡ ለሚፈጽሙ ፡ ሰዎች ፡ የተሰጠ ፡ ደስታ
ውንና ፡ ተድላውን ፡ የሰጣቸው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ጠግበው ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ የሚሰጥ ፡
እግዚአብሔር ፡ ነው ።
፲፮ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ ለሚጠብቁ ፡ ላበቶ
ቻቸው ፡ በዘጋጀው ፡ ቤት ፡ በመንግሥት ፡ ሰማ
ይም ፡ መወደድንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፲፯ በአምልኮቱና ፡ በሕጉም ፡ ፀንተው ፡ ለኖሩ ፡
ከሕጉም ፡ ላልወጡ ፡ ለተከባከባቸው ፡ ለመገበ
ቸው ፡ ሥራቱንና ፡ ሕጉን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡
ላገነናቸው ፡ ላሰደጋቸው ፡ ላበቶቻቸው ፡ በዘጋ
ጀው ፡ በታ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ መወደድ
ንና ፡ ክብርን ፡ ይሰጣቸዋል ፡ እኔም ፡ ጠላታቻ
ውን ፡ በማድከም ፡ ሰውነታቸውንም ፡ በመጠ
በቅ ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለወዳጆቹ ፡
የሚያደርገውን ፡ አየሁ ።
የለመኑትን ፡ ሁሉ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ ፈቃዳቸ ፲፰
ውንም ፡ እንዲፈጽምላቸው ፡ አየሁ ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ አትወጡ ፡ የእግዚአብሔ
ርንም ፡ ፈቃድ ፡ ፈጽሙ ።
እንዳይቈጣባችሁ ፡ አንድ ፡ ጊዜም ፡ እንዳያጠ ፲፱
ፋችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ከኖራችሁበት ፡ ተቈጥቶም ፡
በመከራው ፡ እንዳይገርፋችሁ ፡ ቀድሞ ፡ ከነበ
ራችሁበት ፡ ከበቶቻችሁ ፡ ሥራት ፡ እንዳት
ወጡ ፡ ማደሪያችሁም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡
መውጫ ፡ በሌለበት ፡ በገሃነም ፡ እንዳይሆን ፡
ከትእዛዙና ፡ ከሕጉ ፡ አትውጡ ።
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በቆማችሁ ፡ ጊዜ ፡ በጎ ፡ ፳
ሥራ ፡ ያደርግላችሁ ፡ ዘንድ ፡ ነፍሳችሁ ፡ ከሥ
ጋችሁ ፡ ስትለይ ፡ የፈጣሪያችሁ ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሕግ ፡ ጠብቁ ።
የምድርና ፡ የሰማይ ፡ መንግሥት ፡ ለሱ ፡ ነውና ፡ ፳፩
መንግሥትና ፡ ከሃሊነትም ፡ ለሱ ፡ ነውና ፡ መሪ
ራትና ፡ ይቅር ፡ ማለትም ፡ ለሱ ፡ ብቻ ፡ ነውና ።
እሱ ፡ ባለ ፡ ጸጋ ፡ ያደርጋል ፡ ያደኸያልና ፡ ያገሎሳ ፳፪
ቊላል ፡ ያከብራልና ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
ጠብቁ ።
ዳዊትም ፡ ሰው ፡ ከንቱን ፡ ይመስላል ፡ ዘመኑም ፡ ፳፫
እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋል ፡ እያለ ፡ ስለሱ ፡ ተናገረ ።
አቤቱ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ለዘላለም ፡ ትኖራለህ ፡ ስም ፡ ፳፬
አጠራርህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ስለሱ ፡
ተናገረ ።
ዳግመኛም ፡ መንግሥትህ ፡ የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፳፭
መንግሥት ፡ ነው ፡ አገዛዝህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡
ነው ፡ አለ ፡ ከሳኦል ፡ አምጥተህ ፡ መንግሥትን ፡
ለዳዊት ፡ መለስህ ።
አንተን ፡ ግን ፡ የሚሾምህ ፡ የለም ፡ አንተንም ፡ ፳፮
መሻር ፡ የሚችል ፡ የለም ፡ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ታያ
ለህ ፡ እንጂ ፡ አንተን ፡ ማየት ፡ የሚችል ፡ የለም ።
መንግሥትህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ለዘላለሙ ፡ አይ ፳፯
ጠፋም ፡ እሱን ፡ የሚገዛው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ ግን ፡
ሁሉን ፡ ይገዛል ፡ ሁሉን ፡ ያያል ፡ እሱን ፡ ግን ፡
የሚያየው ፡ የለም ።
ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ያለጥርጥር ፡ በቀና ፡ ልቡና ፡ ፳፰
አምልኮቱንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እሱ ፡ ሰውን ፡
በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥሮታልና ፡ ኩላሊት ፡
ያጤሰውን ፡ ልቡና ፡ ያመላለሰውን ፡ መርምሮ ፡
ያውቃል ፡ ለፈጠራቸው ፡ ለመገባቸው ፡ ላሳደ
ጋቸው ፡ ላገነናቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ለልዩ ፡ ጣዖቶችም ፡ የሚሰግዱ ፡
እንዳይሆኑ ፡ እሱ ፡ በመልኩ ፡ በምሳሌው ፡ ፈጥ
ሮታልና ፡ ኩላሊት ፡ ያጤሰውን ፡ ልቡና ፡ ያመ
ላለሰውን ፡ መርምሮ ፡ ያውቃል ።
ለድንጋይ ፡ ለእንጨት ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ለሠራ ፳፱
ቸው ፡ ለብርና ፡ ለወርቅም ፡ ይሰግዳሉ ፡ እንጂ ።
ኃጢአታቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ጸንቶ ፡ ፴
ይኖር ፡ ዘንድ ፡ የመሥዋዕታቸው ፡ ጢስ ፡ ወደ ፡
ሰማይ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ መሥዋዕትም ፡
ይሠዉላቸዋል ፡ እንጂ ፡ እነሳቸው ፡ ግን ፡ የፊ

ጠራቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ ማምለክ ፡ እምቢ ፡
እሉ ፡ ጣዖታቸውን ፡ በማምለክ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡
ኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይከሰቸዋል ።
፴፩፤ ለጣዖት ፡ መስገድን ፡ የሚገባ ፡ ያይደለ ፡ አደ
ራኛ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ በክክብ ፡ ማሚረትን ፡
ጥንቈላን ፡ ጣዖት ፡ ማምለክን ፡ ክፉ ፡ ሬቀድን ፡
እግዚአብሔር ፡ የማይወደውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ተማሩ ፡ እንጂ ፡ የተማሩትን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ትእዛዝ ፡ አልጠበቁም ።
፴፪፤ በገልጋዮቹ ፡ በመላእክትና ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ በሚመሰገኑ ፡ ገንዘብ ፡ ከኃጢአትና ፡ ከበ
ደል ፡ ሰውነታቸውን ፡ ያድኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ማመስገን ፡ አልወደዱምና ፡ በጎ ፡
ሥራ ፡ በማጣት ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡ ይሠራሉ ።
፴፫፤ ከተቀበሩበት ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ ከጠፉበት ፡
ከመቃብር ፡ ሁሉም ፡ አንድነት ፡ በተነሡ ፡
ጊዜ ፡ ነፍሳቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ባዶ
ዋን ፡ ትቆማለች ፡ ነፍሳቸውም ፡ ለደጋጎች ፡
ሰዎች ፡ በተዘጋጀች ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡
ኖረች ።
፴፬፤ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በገሃ
ነም ፡ ትኖራለች ፡ መቃብራትም ፡ በተከፈቱ ፡
ጊዜ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ይነሣሉ ፡ ነፍሳትም ፡
ቀድሞ ፡ ወደ ፡ ተለዩዋቸው ፡ ወደ ፡ ሥጋት ፡
ይመለሳሉ ።
፴፭፤ ከናታቸው ፡ ሆድ ፡ ዕራቁታቸውን ፡ እንደተወ
ለዱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዕራቁታቸውን ፡
ይቆማሉ ፡ ከሕፃንነት ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚያን ፡
ጊዜ ፡ የሠሩት ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ይገለጣል ።
፴፮፤ የኃጢአታቸውን ፡ ፍዳ ፡ በሰውነታቸው ፡ ይቀ
በላሉ ፡ ጥቂትም ፡ ብዙም ፡ ኃጢአት ፡ ቢሠሩ ፡
እንደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍዳቸውን ፡ ይቀበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ቀድሞ ፡ እንዳደረበቻው ፡ ከእግዚአብሔር ፡
የሚገኝ ፡ ደመ ፡ ነፍሱ ፡ ያድርባቸዋልና ፡ የሞቱ ፡
ሰዎችንም ፡ መነሣት ፡ ከላመንክ ፡ ከናት ፡ ከበኋ
ቸው ፡ ሳይወለዱ ፡ ፍጥረቶች ፡ በክረምት ፡ እን
ዲነሡ ፡ ስማ ።
፪፤ እንዲሞቱም ፡ ቀድሞ ፡ በቃሉ ፡ ያዛቸዋል ።
፫፤ ሥጋቸው ፡ ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ ዳግመኛ ፡ ታድሶ ፡
እሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ይነሣሉ ።
፬፤ ዳግመኛም ፡ ዝናም ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ ምድር
ንም ፡ በጠገበት ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ እንደ ፡ ተፈ
ጠሩ ፡ ተነሥተው ፡ ይኖራሉ ።
፭፤ በደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ሕያው ፡ የሚሆኑት ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሚኖሩት ፡ ውሀም ፡ የሚያስገኛቸው ፡
ይፈጠሩ ፡ ብሎ ፡ ተፈጥረዋልና ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ሥልጣኑም ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ያድራልና ፡
በሥልጣኑ ፡ በቃሉ ፡ ደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ትሰ
ጣቸዋለች ።
፮፤ በሥልጣኑ ፡ በቃሉ ፡ ያለ ፡ አባትና ፡ ያለ ፡ እናት ፡
ይፈጠራሉና ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አይነሡም ፡ የም
ትል ፡ አንተ ፡ ዕውረ ፡ ልቡና ፡ እውቀት ፡ ጥበብ ፡
ከሌህ ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ በፈጣሪያቸው ፡ በእግ
ዚአብሔር ፡ ቃል ፡ እንደምት ፡ አይነሡም ፡ ትላ
ለህ ።
በመቃብር ፡ አመድ ፡ ትቢያ ፡ የሆኑ ፡ የሞቱ ፡ ፯፤
ሰዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይነሣሉና ፡
አንተስ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ፡ ወደ ፡ ሃይማኖትህም ፡
ተመለስ ።
ቀድሞ ፡ ቃሉ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ከእግዚአብ ፰፤
ሔር ፡ በተገኘ ፡ በይቅርታው ፡ ጠል ፡ ይነሣሉ ፡
ያም ፡ ቃል ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ ዘሮ ፡ የሞቱትን ፡
ሰዎች ፡ እንደወደደ ፡ ያስነሣቸዋል ።
ተነሥተህም ፡ በፊቱ ፡ እንድትቆም ፡ እወቅ ፡ ፱፤
በልቡናህም ፡ ድንቍርና ፡ በመቃብር ፡ የምት
ቀር ፡ አይምሰልህ ።
እንዲህ ፡ አይደለም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ፲፤
ሠራኸው ፡ ሥራ ፡ መጠን ፡ በጎም ፡ ቢሆን ፡
ክፉም ፡ ቢሆን ፡ ተነሥተህ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላ
ለህ ፡ እንጂ ፡ የምትቀር ፡ አይምሰልህ ፡ ይህች ፡
ቀን ፡ ፍዳ ፡ የሚቀበሉባት ፡ ቀን ፡ ናትና ።
በትንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ በሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ ፲፩፤
ሁሉ ፡ ፍዳህን ፡ ትቀበላለህ ፡ ከሕፃንነትህ ፡ ጀምሮ ፡
እስከዚያን ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ የተጻፈ ፡ የኃጢአት
ህን ፡ ፍዳ ፡ ትጨርሳለህ ፡ ኃጢአትህንም ፡ ትክድ ፡
ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ዓለም ፡ ሥራ ፡ በኃጢአትህ ፡
የምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።
ሐሰተኛ ፡ ቃልህን ፡ በፊትህ ፡ እውነት ፡ እንደ ፲፪፤
ምታደርገው ፡ የተናገርኸው ፡ አሰቱንም ፡ ነገር ፡
እውነት ፡ እንደምታደርገው ፡ እንደዚህ ፡ ዓለም ፡
ሥራ ፡ የምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።
እሱ ፡ የሠራኸውን ፡ ክፉ ፡ ሥራህን ፡ ሁሉ ፡ የም ፲፫፤
ታውቅበህ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በፈጣሪዋ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊትም ፡ የምትገልጥበህ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ቃሉ ፡ በንተ ፡ አድሮ ፡ ይናገርብ
ሃልና ፡ በምታመካኘው ፡ ምክንያት ፡ የለህም ።
ስለ ፡ ሠራኸው ፡ ኃጢአትህ ፡ በዚያ ፡ ታፍራለህ ፡ ፲፬፤
በማረ ፡ ሥራቸው ፡ ከሚመሰገኑ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
ትመሰገን ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፍርድ ፡ በሚ
ፈረድበት ፡ ቀን ፡ በሰውና ፡ በመላእክት ፡ ፊት ፡
እንዳታፍር ፡ ወደዚያ ፡ ሳትደርስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ፈጥነህ ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።
ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚያ ፲፭፤
መሰግኑ ፡ ሰዎች ፡ ሳያፍሩ ፡ ከፈጣሪያቸው ፡
ዋጋቸውን ፡ ይቀበላሉ ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማ
ይም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በሥጋህ ፡
በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ካልሠራህ ፡ ከጻ
ድቃን ፡ ጋራ ፡ እድል ፡ የለህም ።
ዕውቀት ፡ ሳለህ ፡ ንስሐ ፡ የምትገባበት ፡ ይህ ፡ ፲፮፤
ዓለምም ፡ ሳለህ ፡ አልተዘጋጀህምና ፡ የማይረብ ፡
ጸጸት ፡ ይሆንብሃል ፡ ገንዘብም ፡ ሳለህ ፡ የተራብ
ውን ፡ አላጕረስኸውምና ።
ልብስም ፡ ሳለህ ፡ የተራቈተውን ፡ አላለበስከው ፲፯፤
ምና ፡ ሥልጣንም ፡ ሳለህ ፡ የተበደለውን ፡ አላ
ዳንከውምና ።
ተመልሰ ፡ ንስሐ ፡ ይገባ ፡ ዘንድ ፡ ቀድሞ ፡ በለ ፲፰፤

ማወቅ ፡ የሠራውንም ፡ ኃጢአቱን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይቅር ፡ ይለው ፡ ዘንድ ፡ እውቀት ፡ ሳለህ ፡
ኃጥኡን ፡ ሰው ፡ አላስተማርከውምና ፡ ድል ፡
መንሳትን ፡ ትችል ፡ ዘንድ ፡ ኃይል ፡ ሳለህ ፡ ከሚ
ጣሉህ ፡ ከአጋንንትም ፡ ጋራ ፡ አልተዋጋህምና ።
፲፱ በሥጋ ፡ ያለ ፡ የሕፃንነትህን ፡ ኃይል ፡ ታደክም ፡
ዘንድ ፡ ጽናትም ፡ ሳለህ ፡ አልጾምህም ፡ አልጸ
ለይህምና ፡ በዓለም ፡ ያለ ፡ በሥጋ ፡ ማድላት ፡
ያይደለ ፡ ለጽድቅም ፡ ራስህን ፡ ታስገዛ ፡ ዘንድ ።
፳ ባማረ ፡ መጠጥና ፡ በጣፈጠ ፡ መብል ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ሳለ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ማድላት ፡ ያይደለ ፡
በቀጭን ፡ ልብስም ፡ በብርና ፡ በወርቅም ፡ ማጌጥ ፡
ያይደለ ።
፳፩ የከበሩ ፡ በሆኑ ፡ መረግድና ፡ ጳዝዮን ፡ በሚባሉ ፡
በሕንደኬ ፡ ዕንቈች ፡ ማጌጥ ፡ ያይደለ ፡ ራስህ
ንም ፡ ለጽድቅ ፡ ታስገዛ ፡ ዘንድ ፡ ጽናትም ፡
ሳለህ ፡ አልጾምክም ፡ አልጸለይክምና ፡ የማይ
ረባ ፡ ጸጸት ፡ ይሆንብሃል ፡ ይህ ፡ የሚገባ ፡ የሰው ፡
ጌጥ ፡ አይደለም ።
፳፪ ለሰው ፡ ጌጡስ ፡ ንጽሕና ፡ ጥበብ ፡ ዕውቀት ፡ ያለ
መቃናት ፡ ያለ ፡ ምቀኝነት ፡ ያለ ፡ መጠራጠር ፡
ያለ ፡ ጸብ ፡ በሚገባ ፡ መዋደድ ፡ ነው ፡ ባልንጀ
ራህን ፡ እንደ ፡ ራስህ ፡ እየወደድህ ።
፳፫ ክፉ ፡ ነገር ፡ ባደረገብህ ፡ ሰውም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ሳታደርግ ፡ መከራውን ፡ ለታገሡ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡
ተሰጠ ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ትገባ ፡
ዘንድ ፡ የከበረች ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ በዕ
ውቀትና ፡ በትዕግሥት ፡ ከከበሩ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
በትንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡
ተስፋ ፡ በማድረግ ፡ ዋጋህን ፡ ይሰጥህ ፡ ዘንድ ፡
በሚገባ ፡ መዋደድ ፡ ነው ።
፳፬ ይኽንን ፡ የሚናገሩ ፡ የሚያስቡን ፡ ሰዎች ፡ በት
ንሣኤም ፡ ጊዜ ፡ እንዳይድኑ ፡ ዲያብሎስ ፡ ተስፋ ፡
ያስቈርጣቸዋልና ፡ ከሞትን ፡ በኋላ ፡ እንነሣም ፡
አትበሉ ፡ ምጽአት ፡ በደረሰችባቸው ፡ ጊዜ ፡
ፍዳ ፡ እንዳለባቸው ፡ ያውቃሉ ፡ ኃጢአታቸ
ውን ፡ ያስባባቸው ፡ ዘንድ ፡ ባለማወቅ ፡ ኃጢ
አት ፡ የሠሩ ፡ ሰዎች ፡ በትንሣኤ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽ
መው ፡ ያዝናሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ እንዲነሡ ፡
አላመኑበትምና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡ ሠሩት ፡ ፳፭
ሥራቸው ፡ ክፋት ፡ መጠን ፡ ይወቀሳሉ ፡ በሥጋ ፡
አንድነት ፡ የሚነሡበት ፡ የካዱት ፡ ትንሣኤንም ፡
ያይዋቃል ።
በጎ ፡ ሥራን ፡ ስላልሠሩ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያለቅሳሉ ፡ ፳፮
በገሃነም ፡ የሚያለቅሱ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ቢቻላ
ቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቢያለቅሱ ፡ በተሻላቸው ፡
ነበር ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በፈቃዳችን ፡ ካላለቀስን ፡ በገሃ ፳፯
ነም ፡ አጋንንት ፡ ያለፈቃዳችን ፡ ያስለቅሱናል ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ንስሐ ፡ ካልገባን ፡ በገሃነም ፡ የማ
ይረባ ፡ የማይጠቅም ፡ ጩኸትን ፡ ልቅሶን ፡ እና
ዘጋጃለን ።
ከሞት ፡ ወደ ፡ ሕይወት ፡ ትሸገሩ ፡ ዘንድ ፡ ከም ፳፰
ታልፍ ፡ ከዚህች ፡ ዓለምም ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማይ ፡ ትሄዱ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካለ ፡
ብርሃን ፡ የሚበልጥ ፡ የመንግሥተ ፡ ሰማይን ፡
ብርሃንንም ፡ ታዩ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አዘጋጁ ።
የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ መነሣትን ፡ ከሚያምኑ ፡ ሰዎች ፡ ፳፱
ጋራ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡
በማይፈጸም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በመንግሥተ ፡
ሰማይ ፡ ያለ ፡ ልክ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ያለች ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እምቢ ፡ በላት ።

እግዚአብሔር ፡ ለዘላለሙ ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡
ይግባውና ፡ የመቃብያንን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡
ሦስተኛው ፡ መጽሐፍ ፡ ተፈጸመ ።

መጽሐፈ ፡ ሲራክ ።

ኢያሱ ፡ ሲራክ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡
ነው ፤ ኢያሱ ፡ ማለት ፡ መድኃኒት ፡ ማለት ፡
ነው ፤ ሲራክ ፡ መለት ፡ ጸሐፊ ፡ ማለት ፡ ነው ፤
የኢየሩሳሌሙ ፡ ሰው ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ እኔ ፡
ኢያሱ ፡ ሲራክ ፡ ኢታምልክን ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግ
ጋት ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ጻፍኩ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የጥበብ ፡ ሁሉ ፡ መገኛዋ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ነው ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ጥበብ ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ ነበረች ።
፪፤ የባሕር ፡ አሸዋን ፡ የዝናም ፡ ጠብታን ፡ የዘመ
ንን ፡ ቍጥር ፡ ማን ፡ ቈጠረ ።
፫፤ የሰማይን ፡ ምጥቀት ፡ የምድርን ፡ ስፋት ፡ የባሕ
ርን ፡ ጥልቀት ፡ ጥበብንም ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡
አወቃቸው ።
፬፤ ጥበብ ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ተፈጠረች ።
፭፤ የጥበብ ፡ መታሰቢ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ነው ።
፮፤ የጥበብ ፡ ምሥጢሯ ፡ ለማን ፡ ተገለጠ ።
፯፤ ምክሯንስ ፡ ማን ፡ አወቀ ።
፰፤ ጥበብ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ በማያውቁት ፡ ሰዎች ፡
ዘንድ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያስፈሩ ፡ ነው ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በዙፋኑ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፱፤ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ሠራት ፡ አስ
ተማራት ፡ ሰፈራትም ።
፲፤ እንደ ፡ ስጦታው ፡ ሰው ፡ በሥጋዊ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
አሳደራት ፡ ለሚወዷት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ሰጣ
ቸው ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ክብር ፡ ነው ፡ የሚ
ያስመካ ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ያለው ፡ ዘውድም ፡ ነው ።
፲፪፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የልብ ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ ይሰጣል ፡ ደስም ፡
ያሰኛል ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበትንም ፡ ዘመን ፡
ያበዛል ።
፲፫፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ፍጻሜው ፡
ያምራል ፡ በሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ይከብራል ።
፲፬፤ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፡ ከናታቸው ፡ ማኅፀን ፡ ከተወለዱ ፡
በኋላ ፡ ለምዕመናን ፡ ታሠራለች ።
፲፭፤ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ለሰው ፡ ተፈጠረች ፡ ከልጆቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ልትኖር ፡ ታመነች ።
፲፮፤ ጥበብን ፡ መጥገብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ነው ፡ ምሥጢሩን ፡ ትገልጥላቸዋለች ።
፲፯፤ በመምህራን ፡ ጉባኤ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ መል
ቷል ፡ በበታዋም ፡ ትምህርት ፡ አለ ።
፲፰፤ የጥበብ ፡ ዘውዷ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ነው ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያመጣታል ፡ ፈጽሞ ፡
ያድናል ።
፲፱፤ ጥበብን ፡ ፈጣሪዋ ፡ ሠራት ፡ ሰፈራትም ፡ ለሰ
ውም ፡ ገለጣት ፡ የምክርንና ፡ የውቀትን ፡ የጥ
በብንም ፡ ምሥጢር ፡ ገለጠ ፤ የሚያጸኗትንም ፡
ሰዎች ፡ አገነናቸው ፡ አከበራቸው ።
፳፤ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፡ ሥራቷም ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩ
በትን ፡ ዘመን ፡ ያበዛል ።
፳፩፤ በተቈጣ ፡ ጊዜ ፡ መከራ ፡ ይመጣበታልና ፡ ቍጡ ፡
ዓመፀኛ ፡ ሰው ፡ አይጸድቅም ።
፳፪፤ ጊዜዋን ፡ እስክታሳልፍ ፡ ድረስ ፡ ቍጣን ፡ ታግ
ሣት ፡ ኋላ ፡ ደስ ፡ ታሰኝሃለች ።
፳፫፤ ጊዜውን ፡ እስክታገኝ ፡ ድረስ ፡ ነገርህን ፡ ሠውር ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጥበብህን ፡ ይናገራሉ ።
፳፬፤ በመምራን ፡ ጉባኤ ፡ መስለው ፡ የሚያስተም
ሩት ፡ ትምህርት ፡ አለ ። ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ ይጸየፈ
ዋል ።

ጥበብን ፡ ከወደድሃት ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ፡ እግ ፳፭፤
ዚአብሔርም ፡ ጥበብን ፡ ይሰጥሃል ።
ጥበብ ፡ ይሉሃል ፡ እውቀት ፡ ይሉሃል ፡ እግዚአ ፳፮፤
ብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ፈቃዱም ፡ ምግባ
ርና ፡ ሃይማኖት ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አትዘንጋ ። ፳፯፤
እየተጠራጠርህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁለት ፡ ፳፰፤
ልብ ፡ ሆነህ ፡ አታገልግለው ።
በሰው ፡ አፍ ፡ አትነስ ፡ ከንፈሮችህንም ፡ ክፉ ፡ ፳፱፤
ነገር ፡ ከመናገር ፡ ጠብቅ ።
እንዳትጐሰቍል ፡ ሰውነትህም ፡ በመከራ ፡ እን ፴፤
ዳትወድቅ ፡ ራስህን ፡ አታኰራ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ሠውረህ ፡ የሠራኸው ፡ ኃጢአትህን ፡
ይገልጥብሃል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራ
ራት ፡ አልመጣህምና ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡
በመከራ ፡ ይጥልሃል ። በልብህም ፡ ክዳት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ልጅ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትገዛ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፩፤
ገዳም ፡ ብትሄድ ፡ ሰውነትህን ፡ ለመከራ ፡ አዘ
ጋጅ ።
ልብህን ፡ በምግባር ፡ አቅና ፡ መከራውንም ፡ ፪፤
ታገሥ ፡ አትጠራጠር ፡ በመከራውም ፡ ብትጨ
ነቅ ፡ አትጠራጠር ።
ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተለው ፡ ኋላ ፡ ፫፤
በፍጻሜ ፡ ዘመንህም ፡ ክብርህ ፡ ትበዛ ፡ ዘንድ ፡
አትተወው ።
የደረሰብህን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ በትዕግሥት ፡ ተቀ ፬፤፭፤
በል ። ወርቅን ፡ በእሳት ፡ እንዲፈትኑት ፡ ጻድ
ቅንም ፡ ሰው ፡ ችግርን ፡ በሚያመጣ ፡ መከራ ፡
ይፈትኑታልና ፡ ገንዘብ ፡ በተቸገርክበት ፡ ወራት ፡
መከራውን ፡ ታገሥ ።
እግዚአብሔርን ፡ እመነው ፡ እንጂ ፡ ይረዳሃል ፡ ፮፤
ሥራህን ፡ አቅና ፡ በሱም ፡ እመን ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ ቸርነ ፯፤
ቱን ፡ ደጅ ፡ ጥኗት ፡ በመከራ ፡ እንዳትወድቁ ፡
ከሱ ፡ አትራቁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ እመኑት ፡ ፰፤
ዋጋችሁንም ፡ እንዳታጡ ፡ ሁኑ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ ረድ ፱፤
ኤቱን ፡ ተስፋ ፡ አድርጓት ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡
የሚኖር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ቸርነቱን ፡ ተስፋ ፡
አድርጉ ።
በዘመን ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎችን ፡ አስተውሉ ፡ በእ ፲፤
ግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ማነው ። እወቁ ፡
እሱን ፡ በመፍራት ፡ መከራውን ፡ የታገሠ ፡
በመከራ ፡ እንደ ፡ ጣለው ፡ የቀረ ፡ ማነው ። ለም
ኖትስ ፡ ቸል ፡ ያለው ፡ ማናው ።
እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነውና ፡ ርኅሩኅ ፡ ፲፩፤
ነውና ፡ ኃጢአትን ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ ከመከራም ፡
ቀን ፡ ያድናል ።
ለሚጠራጠር ፡ ልቡና ፡ ወዮለት ፡ ለክፉዎች ፡ ፲፪፤
ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ሥራው ፡ ሁለት ፡ ለሆነ ፡
ኃጢአቱንም ፡ አብዝቶ ፡ ለሚሠራ ፡ ለኃጢአ
ተኛ ፡ ሰው ፡ ወዮለት ።
ለሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ ወዮለት ፡ አላመነምና ፡ ፲፫፤
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከመከራው ፡ አያመልጥም ።
ዋጋቸውን ፡ ላጡ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ እግዚ ፲፬፤
አብሔር ፡ በመዓት ፡ በተመላበቸው ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡
ያደርጉ ፡ ይሆን ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ቃሉን ፡ አይ ፲፭፤
ረሱም ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ አምልኮቱን ፡
ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ይጠብቃሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ፈቃዱን ፡ ፲፮፤
ይፈጽማሉ ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ ሕጉን ፡

፱፤ እርሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጥበብን ፡ ሠራት ፡ አስ
ተማራት ፡ ሰፈራትም ።
፲፤ እንደ ፡ ስጦታው ፡ ሰው ፡ በሥጋዊ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
አሳደራት ፡ ለሚወዷት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ሰጣ
ቸው ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ክብር ፡ ነው ፡ የሚ
ያስመክ ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ያለው ፡ ዘውድም ፡ ነው ።
፲፪፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የልብ ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ ነው ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ ይሰጣል ፡ ደስም ፡
ያሰኛል ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩበትንም ፡ ዘመን ፡
ያበዛል ።
፲፫፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ፍጻሜው ፡
ያምራል ፡ በሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ይከብራል ።
፲፬፤ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፡ ከናታቸው ፡ ማኅፀን ፡ ከተወለዱ ፡
በኋላ ፡ ለምዕመናን ፡ ታሥራለች ።
፲፭፤ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ለሰው ፡ ተፈጠረች ፡ ከልጆቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ልትኖር ፡ ታምናች ።
፲፮፤ ጥበብን ፡ መጥገብ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ነው ፡ ምሥጢሩን ፡ ትገልጥላቸዋለች ።
፲፯፤ በመምህራን ፡ ጉባኤ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ መል
ቷል ፡ በበታዋም ፡ ትምህርት ፡ አለ ።
፲፰፤ የጥበብ ፡ ዘውዱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ነው ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያመጣታል ፡ ፈጽሞ ፡
ያድናል ።
፲፱፤ ጥበብን ፡ ፈጣሪዋ ፡ ሠራት ፡ ሰፈራትም ፡ ለሰ
ውም ፡ ገለጣት ፡ የምክርንና ፡ የውቀትን ፡ የጥ
በብንም ፡ ምሥጢር ፡ ገለጠ ፡ የሚያጸኗትንም ፡
ሰዎች ፡ አገነናቸው ፡ አከበራቸው ።
፳፤ የጥበብ ፡ መጀመሪያ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ፡ ሥራቷም ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩ
በትን ፡ ዘመን ፡ ያበዛል ።
፳፩፤ በተቈጣ ፡ ጊዜ ፡ መከራ ፡ ይመጣበታልና ፡ ቍጡ ፡
ዓመፀኛ ፡ ሰው ፡ አይጸድቅም ።
፳፪፤ ጊዜዋን ፡ እስክታሳልፍ ፡ ድረስ ፡ ቍጣን ፡ ታገ
ሣት ፡ ኋላ ፡ ደስ ፡ ታሰኝሃለች ።
፳፫፤ ጊዜውን ፡ እስክታገኝ ፡ ድረስ ፡ ነገርህን ፡ ሠውር ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጥበብህን ፡ ይናገራሉ ።
፳፬፤ በመምራን ፡ ጉባኤ ፡ መስለው ፡ የሚያስተም
ሩት ፡ ትምህርት ፡ አለ ። ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ ይጸየፈ
ዋል ።
፳፭፤ ጥበብን ፡ ከወደድሃት ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ጥበብን ፡ ይሰጥሃል ።
፳፮፤ ጥበብ ፡ ይሉሃል ፡ እውቀት ፡ ይሉሃል ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነው ፡ ፈቃዱም ፡ ምግበ
ርና ፡ ሃይማኖት ፡ ነው ።
፳፯፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ አትዘንጋ ።
፳፰፤ እየተጠራጠርህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሁለት ፡
ልብ ፡ ሆነህ ፡ አታገልግለው ።
፳፱፤ በሰው ፡ አፍ ፡ አትነስ ፡ ከንፈሮችህንም ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ ከመናገር ፡ ጠብቅ ።
፴፤ እንዳትጐሰቍል ፡ ሰውነትህም ፡ በመከራ ፡ እን
ዳትወድቅ ፡ ራስህን ፡ አታኩራ ። እግዚአብሔ
ርም ፡ ሠውረህ ፡ የሠራኸው ፡ ኃጢአትህን ፡
ይገልጥብሃል ። እግዚአብሔርን ፡ በመፍራ
ራት ፡ አልመጣህምና ፡ በብዙ ፡ ሰዎች ፡ መካከል ፡
በመከራ ፡ ይጥልሃል ። በልብህም ፡ ክዳት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ልጄ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ትገዛ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፩፤
ገዳም ፡ ብትሄድ ፡ ሰውነትህን ፡ ለመከራ ፡ አዘ
ጋጅ ።
ልብህን ፡ በምግባር ፡ አቅና ፡ መከራውንም ፡ ፪፤
ታገሥ ፡ አትጠራጠር ፡ በመከራውም ፡ ብትጨ
ነቅ ፡ አትጠራጠር ።
ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ተከተለው ፡ ኋላ ፡ ፫፤
በፍጻሜ ፡ ዘመንህም ፡ ክብርህ ፡ ትበዛ ፡ ዘንድ ፡
አትተወው ።
የደረሰብህን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ በትዕግሥት ፡ ተቀ ፬፤፭፤
በል ። ወርቅን ፡ በእሳት ፡ እንዲፈትኑት ፡ ጻድ
ቅንም ፡ ሰው ፡ ችግርን ፡ በሚያመጣ ፡ መከራ ፡
ይፈትኑታልና ፡ ገንዘብ ፡ በተቸገርክበት ፡ ወራት ፡
መከራውን ፡ ታገሥ ።
እግዚአብሔርን ፡ እመነው ፡ እንጂ ፡ ይረዳሃል ፡ ፮፤
ሥራህን ፡ አቅና ፡ በሱም ፡ እመን ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ ቸርነ ፯፤
ቱን ፡ ደጅ ፡ ጥኗት ፡ በመከራ ፡ እንዳትወድቁ ፡
ከሱ ፡ አትራቁ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩት ፡ ሰዎች ፡ እመኑት ፡ ፰፤
ዋጋችሁንም ፡ እንዳታጡ ፡ ሁኑ ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ ሰዎች ፡ በጎ ፡ ረድ ፱፤
ኤቱን ፡ ተስፋ ፡ አድርጓት ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡
የሚኖር ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ቸርነቱን ፡ ተስፋ ፡
አድርጉ ።
በዘመን ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎችን ፡ አስተውሉ ፡ በእ ፲፤
ግዚአብሔር ፡ አምኖ ፡ ያፈረ ፡ ማነው ። እወቁ ፡
እሱን ፡ በመፍራት ፡ መከራውን ፡ የታገሠ ፡
በመከራ ፡ እንደ ፡ ጣለው ፡ የቀረ ፡ ማነው ። ለም
ኖትስ ፡ ቸል ፡ ያለው ፡ ማናው ።
እግዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነውና ፡ ርኅሩኅ ፡ ፲፩፤
ነውና ፡ ኃጢአትን ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡ ከመከራም ፡
ቀን ፡ ያድናል ።
ለሚጠራጠር ፡ ልቡና ፡ ወዮለት ፡ ለክፉዎች ፡ ፲፪፤
ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ ሥራው ፡ ሁለት ፡ ለሆነ ፡
ኃጢአቱንም ፡ አብዝቶ ፡ ለሚሠራ ፡ ለኃጢአ
ተኛ ፡ ሰው ፡ ወዮለት ።
ለሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ ወዮለት ፡ አላመነምና ፡ ፲፫፤
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከመከራው ፡ አያመልጥም ።
ዋጋቸውን ፡ ላጡ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡ እግዚ ፲፬፤
አብሔር ፡ በመዓቱ ፡ በተመላበቸው ፡ ጊዜ ፡ ምን ፡
ያደርጉ ፡ ይሆን ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ቃሉን ፡ አይ ፲፭፤
ረሱም ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ አምልክቱን ፡
ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ይጠብቃሉ ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ፈቃዱን ፡ ፲፮፤
ይፈጽማሉ ፡ የሚወዱትም ፡ ሰዎች ፡ ሕጉን ፡

ይጠብቃሉ ።
፲፯፤ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ልቡናቸ
ውን ፡ ለመከራ ፡ ያዘጋጃሉ ። ሰውነታቸውንም ፡
መከራውን ፡ ያስቧታል ፡ ቸርነቱ ፡ እንደ ፡ ገናን
ነቱ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ነውና ።
፲፰፤ በሰው ፡ እጅ ፡ ከመውደቅ ፡ በእግዚአብሔር ፡
እጅ ፡ መውደቅ ፡ ይሻላልና ፡ ብለው ፡ ሰውነታ
ቸውን ፡ በፊቱ ፡ መከራውን ፡ ያስችሏታል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ልጆቼ ፡ እኔን ፡ አባታችሁን ፡ ስሙኝ ፡ አባ
ትን ፡ በልጆች ፡ ላይ ፡ አክብሯልና ።
፪፤ የእናትንም ፡ አገዛዝ ፡ በልጆቿ ፡ ላይ ፡ አክብሯ
ልና ።
፫፤ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ ኃጢአቱ ፡ ይሠረ
ይለታል ።
፬፤ እናቱንም ፡ የሚያከብራት ፡ ልጅ ፡ ድልብ ፡ እንደ
ሚያደልብ ፡ ሰው ፡ ነው ።
፭፤ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ በልጁ ፡ ደስ ፡ ይለ
ዋል ፡ በለመነበትም ፡ ቀን ፡ ጸሎቱን ፡ ፈጣሪው ፡
ይሰማዋል ።
፮፤ አባቱን ፡ የሚያከብር ፡ ልጅ ፡ ዘመኑ ፡ ይበዛ
ለታል ።
፯፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ የሚሰማ ፡ ልጅ ፡ እና
ቱን ፡ ያሳርፋታል ።
፰፤ ባሮቹ ፡ ለሱ ፡ እንዲገዙለት ፡ እሱም ፡ ለወለ
ደው ፡ ላባቱ ፡ ይገዛል ።
፱፤ ምርቃቱ ፡ ትደርስልህ ፡ ዘንድ ፡ ቢጠራህ ፡ አቤት ፡
ቢልክህ ፡ ወዴት ፡ ብለህ ፡ አባትህን ፡ አክብረው ።
፲፤ ያባት ፡ ምርቃት ፡ የልጅን ፡ ቤት ፡ ያጸናልና ፡
የናት ፡ እርግማን ፡ ግን ፡ ስር ፡ መሠረት ፡ ይነቅ
ላል ።
፲፩፤ ልጅ ፡ ባባቱ ፡ ክብር ፡ የሚከብር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡
እናቱንም ፡ መናቅ ፡ ማቃለል ፡ ሰውን ፡ የሚያ
ዋርደው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ አባትህን ፡ መናቅ ፡ ማቃ
ለል ፡ መመኪያ ፡ አይሆንህምና ፡ አባትህን ፡ በመ
ናቅ ፡ አትመካ ።
፲፪፤ ልጄ ፡ በርጅናው ፡ ጊዜ ፡ አባትህን ፡ እርዳው ፡
በኑልበትም ፡ ሳለ ፡ አታሳዝነው ።
፲፫፤ ቢያረጅ ፡ አእምሮውንም ፡ ቢያጣ ፡ ፈቃዱን ፡
ለመፈጸም ፡ እሺ ፡ በለው ፡ ግን ፡ እንደሚቻ
ልህ ፡ አክብረው ፡ ዋጋ ፡ በመቀበል ፡ ጊዜ ፡ አባ
ትህን ፡ መርዳትህ ፡ አይዘነጋብህምና ። በረጅ ፡
ጊዜ ፡ አባትህን ፡ አትናቀው ።
፲፬፤ ስለ ፡ ኃጢአትም ፡ ፈንታ ፡ ጽድቅ ፡ ትሠራልሃ
ለች ።
፲፭፤ በመከራህም ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ያስብል
ሃል ፡ በረድን ፡ ፀሐይ ፡ እንዲያቀልጠው ፡ ኃጢ
አቶችህ ፡ እንደዚሁ ፡ ይቀልጣሉ ። (ይሠረዩ
ልሃል ፡)
፲፮፤ አባቱን ፡ የሚጠላ ፡ ሰው ፡ የተነቀፈ ፡ ነው ፡ እና
ቱን ፡ የሚያሳዝናት ፡ ሰው ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ የተረገመ ፡ ነው ።

ልጄ ፡ በሃይማኖትህ ፡ ላይ ፡ ሥራህ ፡ ይገለጥ ፡ ፲፯፤
እውነተኞች ፡ ሰዎችም ፡ ይወዱሃል ። (ደጎች ፡
ሰዎች ፡)
እንደገናንነትህ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ እንደዚሁ ፡ ፲፰፤
ራስህን ፡ አዋርድ ። በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ዋጋህን ፡ ታገኛለህ ።
የእግዚአብሔር ፡ ሥራው ፡ ልዑል ፡ ነውና ፡ ፲፱፤
በተዋረዱ ፡ በጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ይመሰገናል ።
ከባለጸጋ ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ የታዘዝከውን ፡ ፳፤
አስብ ፡ እንጂ ፡ የማትችለውን ፡ ነገር ፡ አትመር
ምር ።
ወደ ፡ እልፍኙ ፡ ግን ፡ አያገባህም ። ፳፩፤
ሥላሴ ፡ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ የገለጡልህ ፡ ምሥ ፳፪፤
ጢር ፡ የለምና ፡ ከግብር ፡ ገብተህ ፡ ብሕርየ ፡
ሥላሴን ፡ አትመርምር ።
ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ መቃለያቸው ፡ አሳታቸው ። ፳፫፤
ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ የልቡናቸው ፡ ትዕቢት ፡ በመ
ከራ ፡ ጣላቸው ።
ክህደትን ፡ የሚወዳት ፡ ሰው ፡ በሷ ፡ ይሞታል ፡ ፳፬፤
ክፉ ፡ ልቡናም ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመኑ ፡ ለሥራ ፡ ይያ
ዛል ።
ክፉ ፡ ልቡና ፡ በመከራ ፡ ይገረፋል ፡ ኃጢአተኛ ፡ ፳፭፤
ሰውም ፡ በኃጢአቶቹ ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ ይጨ
ምራል ።
ክፉ ፡ ክህደት ፡ ጸንቶባቸዋልና ፡ ለትዕቢተኞች ፡ ፳፮፤
ሰዎች ፡ ክህደት ፡ መመለስ ፡ የላትም ።
የብልህ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ ምሳሌን ፡ ይተረጉማል ፡ ፳፯፤
ያጥቂ ፡ ሰው ፡ ገሮም ፡ ጥበብ ፡ መስማትን ፡
ትወዳለች ።
የምትነድ ፡ እሳትን ፡ ውኃ ፡ ያጠፋታል ። እንደ ፳፰፤
ዚህም ፡ ሁሉ ፡ ምጽዋት ፡ ኃጢአትን ፡ ታስተ
ሠርያለች ።
ምጽዋትን ፡ ለሚሰጥ ፡ ሰው ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመኑ ፡ ፳፱፤
እግዚአብሔር ፡ ዋጋውን ፡ ያስብለታል ፡ በመከ
ራም ፡ በተሰነከከለ ፡ ጊዜ ፡ የሚድንበት ፡ ረድ
ኤት ፡ ይገኛል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ልጄ ፡ ድኃውን ፡ ምጽዋቱን ፡ አትከልክለው ፡ ፩፤
ከሚለምንህ ፡ ከድኃውም ፡ ዓይኖችህን ፡ አት
መልስ ።
የተራበች ፡ ሰውነትን ፡ አታሳዝን ፡ ያዘነ ፡ ሰው ፪፤
ንም ፡ አታበሳጭ ።
ያዘነ ፡ ልቡናን ፡ አታስደንግጥ ፡ የሚለምንህን ፡ ፫፤
ሰው ፡ አልፈኸው ፡ አትሒድ ።
የሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህን ፡ አትቈጣ ፡ ከድ ፬፤
ኃም ፡ ፊትህን ፡ አትመልስ ።
ከሚለምንህ ፡ ሰው ፡ ፊትህን ፡ አትመልስ ፡ በል ፭፤
ቡናው ፡ አዝኖ ፡ ቢረግምህ ፡ ፈጣሪው ፡ ልመና
ውን ፡ ይሰማዋልና ።
ለሚረግምህ ፡ ሰው ፡ ገንዘብ ፡ ምክንያት ፡ አትስ ፮፤
ጠው ።
ቤብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እንድትወደድ ፡ ሁን ፡ ፯፤
ዳኞችን ፡ አገልግል ፡ ራስህንም ፡ አታኰራ ።

፰ ድኃውን ፡ በጆሮህ ፡ አድምጠው ፡ በየዋህነት ፡
በጎ ፡ ቃልንም ፡ መልስለት ።
፱ የተበደለውንም ፡ ሰው ፡ ከሚበድለው ፡ ሰው ፡
እጅ ፡ አድነው ፡ ለሱም ፡ መፍረድ ፡ ቸል ፡
አትበል ።
፲ እናት ፡ አባቱ ፡ ለሞተበትም ፡ ልጅ ፡ እንዳባቱ ፡
ሁነው ፡ ለናቱም ፡ እንደ ፡ ባሏ ፡ ቁምላት ፥ እንደ ፡
እግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ጻድቃን ፡ ትሆ
ናለህ ፡ ከናትህ ፡ ይልቅ ፡ ይወድሃል ።
፲፩ ጥበብስ ፡ ልጆቿን ፡ አገነነቻቸው ፡ የሚፈልጓት
ንም ፡ ሰዎች ፡ ትቀበላቸዋለች ።
፲፪ እሷን ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ሕይወቱን ፡ ወደደ ፡
ወደሷም ፡ የሚገሠግሥ ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስ
ታን ፡ ይጸግባል ።
፲፫ የሚያጸናትም ፡ ሰው ፡ ክብርን ፡ ይወርሳል ፡
እሷም ፡ ከደረሰችበት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ያከብራል ።
፲፬ እሷንም ፡ የሚያገለግሉ ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ አገለገሉት ፡ የሚወዷትንም ፡ ሰዎች ፡
እግዚአብሔር ፡ ይወዳቸዋል ።
፲፭ እሷን ፡ የሚሰማት ፡ ሰው ፡ አሕዛብን ፡ ይገዛል ፡
እሷንም ፡ የሚያደምጣት ፡ ሰው ፡ ከመከራው ፡
ተዘልሎ ፡ ይኖራል ።
፲፮ ከመንኻት ፡ ስትረዳህ ፡ ታገኛታለህ ፡ በዘመን
ህም ፡ ታገንሃለች ፡ ታከብርሃለች ።
፲፯ ጠላቱን ፡ ፈጽማ ፡ እያስፈራራችለት ፡ እያስደነ
ግጠችለት ፡ ለመከራ ፡ እየገረፈችለት ፡ ሰውነ
ቱን ፡ እስከታስገዛለት ፡ ድረስ ፡ እያስተማረችው ፡
በምክርም ፡ እየፈተነችው ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ጸንታ ፡
ትኖር ፡ ዘንድ ፡ አስቀድማ ፡ ትስጠዋለች ።
፲፰ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ በረድኤት ፡ ተቀብላ ፡
ደስ ፡ ታሰኘዋለች ፡ ምክሩንም ፡ ትገልጥለታ
ለች ።
፲፱ ከሷ ፡ ወጥቶ ፡ ቢስት ፡ ግን ፡ ትለየዋለች ። በሚ
ጥለው ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ትጥለዋለች ።
፳ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቀህ ፡ ጊዜውን ፡ ተጠ
በቅ ፡ ሰውን ፡ አፍሮ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠራ ፡
አለና ፡ ሰውነትህን ፡ ለመጕዳት ፡ ሰው ፡ አፍረህ ።
፳፩ ፍርድ ፡ አታድላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አፍሮ ፡
ጽድቅ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ አለና ፡ መወደድን ፡
ያገኛል ።
፳፪ ነገሩ ፡ ለሰውነትህ ፡ እየተረዳህ ፡ የሰው ፡ ፊት ፡
አይተህ ፡ ፍርድ ፡ አታድላ ፡ ሰውነትህን ፡ እንዳ
ታጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አትፈር ።
፳፫ ከቃሉ ፡ የተነሣ ፡ ጥበቡ ፡ ይታወቃልና ፡ ትምህ
ርቱም ፡ ባንደበቱ ፡ ከመናገር ፡ የተነሣ ፡ ይታወ
ቃልና ፡ የሚናገርን ፡ ሰው ፡ ቆይ ፡ እኔ ፡ ልናገር ፡
ብለህ ፡ አትከልክለው ።
፳፬ ያልሆነ ፡ ሃይማኖት ፡ ይዘህ ፡ ስለ ፡ ሃይማኖት ፡
አትከራከር ። ስለ ፡ በደልኸውም ፡ በደል ፡
ንስሐ ፡ ገብተህ ፡ ተለማመጥ ።
፳፭ ኃጢአትህንም ፡ መናገር ፡ አትፈር ፡ እንደ ፡ ዓባይ ፡
ያለውን ፡ ውኃ ፡ በሐምሌ ፡ በነሐሴ ፡ እሻገራለሁ ፡
አትበል ።
፳፮ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ራስህን ፡ አታዋርድ ፡ ለባለጸጋ ፡
አታድላ ።
ፈጣሪህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስላንተ ፡ ይከራከርል ፳፯
ሃልና ፡ እስክትሞት ፡ ድረስ ፡ በሃይማኖት ፡ አት
ከራከር ።
በፍህ ፡ አውታታ ፡ አትሁን ፡ ሥራህንም ፡ ቸል ፡ ፳፰
አትበል ።
በቤትህም ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ አትገረም ፡ በው ፳፱
ነት ፡ የሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህንም ፡ አታስገዝን ።
በምትከፍልበት ፡ ጊዜ ፡ ቀኝ ፡ እጅህን ፡ ትሰበ ፴
ስብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መሰብሰብ ፡ እንዳትመለስ ፡
ለመበደር ፡ እጅህን ፡ አትዘርጋ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ገንዘብህን ፡ በከንቱ ፡ አትበትን ፡ ገንዘብ ፡ በቃኝ ፡ ፩
አትበል ።
የሰውነትህን ፡ ፈቃድ ፡ አትከተል ። ፪
እግዚአብሔር ፡ ተበቃሎ ፡ ያጠፋልና ፡ እኔ ፡ ኃይ ፫
ለኛ ፡ ነኝ ፡ ማን ፡ ይችለኛል ፡ አትበል ።
እግዚአብሔር ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይታገሣልና ፡ ፬
ኃጢአት ፡ ሠርቼ ፡ ፍዳ ፡ አልተቀበልሁም ፡ አት
በል ።
ስለ ፡ ኃጢአትህ ፡ ንስሐ ፡ መግባትን ፡ አትፍራ ። ፭
የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እያልክ ፡
በኃጢአት ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ አትሥራ ።
ቸርነትም ፡ መቅሠፍትም ፡ ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ይመ ፮
ጣልና ፡ መቅሠፍቱ ፡ በኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡
ይመጣል ።
ለእግዚአብሔር ፡ መገዛትን ፡ ቸል ፡ አትበል ። ፯
ሞት ፡ ድንገት ፡ ትመጣለችና ፡ ከቀን ፡ ቀን ፡ አታ
ሳልፍ ፡ ፍዳህ ፡ ከመቅሠፍት ፡ ጋራ ፡ በመጣብህ ፡
ጊዜ ፡ በመከራ ፡ ትጨነቃለህ ።
በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ አንተን ፡ ማዳን ፡ አይችል ፰
ምና ፡ ቀምተህ ፡ ላመጣኸው ፡ ገንዘብ ፡ አትሳሳ ።
ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ምሥጢርህን ፡ አታውጣ ። የወ ፱
ደድኸውን ፡ ሁሉ ፡ አትከተል ፡ ላንዱ ፡ እው
ነት ፡ ላንዱ ፡ አሰት ፡ እንደሚናገር ፡ እንደ ፡ ኃጢ
አተኛ ፡ ሰው ፡ አትሁን ።
አንተስ ፡ በጥበብህ ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፡ ቃልህም ፡ ፲
አንድ ፡ ይሁን ።
ፈጥነህ ፡ ስማ ፡ ቃልን ፡ ለመመለስ ፡ ግን ፡ የታገ ፲፩
ሥህ ፡ ሁን ።
ጠላቱን ፡ እስክታስፈራለት ፡ ድረስ ፡ እስክታስ ፲፪
ገርምለት ፡ እስክታስደነግጥለት ፡ እስክትቀሥ
ፍለት ፡ እስክታስተምረው ፡ ድረስ ፡ ደርሳ ፡ ሰው
ነቱንም ፡ እስክታስገዛለት ፡ ድረስ ፡ ደርሳ ፡ በመ
ከራም ፡ እስክትፈትነው ፡ ድረስ ፡ ደርሳ ፡ ከሱ ፡
ጋራ ፡ ጸንታ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ አስቀድማ ፡ ትሰ
ጠዋለች ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ቢተዋት ፡ ትቀ
በለዋለች ፡ ምክሩንም ፡ ትገልጥለታለች ፡ ከሷ ፡
ወጥቶ ፡ ቢሄድ ፡ ግን ፡ ትለየዋለች ፡ በሚገና
ኘው ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ትጥለዋለች ።
እምትነግረው ፡ እንዳለ ፡ ለባልንጀራህ ፡ ንገ ፲፫
ረው ፡ የምትነግረው ፡ ነገር ፡ ከሌለ ፡ ግን ፡ እጅ
ህን ፡ በፍህ ፡ ላይ ፡ አድርገህ ፡ ዝም ፡ በል ።
መከበርህና ፡ መዋረድህ ፡ ከቃልህ ፡ የተነሣ ፡ ፲፬

ነው ። የሰው ፡ መከራው ፡ በንደበቱ ፡ ከተናገ
ረው ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡ ነው ።
፲፭ አሚተኛ ፡ አትሁን ፡ በንደበትህ ፡ አውታታ ፡
አትሁን ፡ የሌባ ፡ እፍረቱ ፡ ጥቂት ፡ ነው ። ልቡ
ናው ፡ ሁለት ፡ ነገር ፡ የሚያስብ ፡ ሰው ፡ ግን ፡
መከራው ፡ጽኑ ፡ ነው ። በታላቁም ፡ በታና
ሹም ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ቸር ፡ ሆነህ ፡ ተገለጥ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ የከፉ ፡ ስም ፡ ፍጻሜው ፡ ስድብና ፡ ውርደት ፡
ነውና ፡ ጠላት ፡ ከምትሆን ፡ ወዳጅ ፡ ሁን ፡ አን
ደበቱ ፡ ሁለት ፡ የሆነ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውም ፡
እንዲሁ ፡ ነው ። (ላንዱ ፡ አንድ ፡ ነገር ፡ ላንዱ ፡
አንድ ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡)
፪ አንበሳ ፡ ላምን ፡ እንዲነጣጠቅ ፡ አሕዛብ ፡ ሰው
ነትህን ፡ በሞት ፡ እንዳይነጣጠቋት ፡ ከልቡናህ ፡
ባነቃኸው ፡ ምክር ፡ ራስህን ፡ አታሠራ ።
፫ አረማዊ ፡ ቅጠልህን ፡ ይበላብሃል ፡ (ግምጃህን ፡
ያጠፋብሃል ፡) ፍሬህንም ፡ ታጣለህ ፡ (ወርቅ
ህን ፡) እንደ ፡ ደረቅ ፡ እንጨትም ፡ ይጥልሃል ።
፬ ክፉ ፡ ሰውነት ፡ ገንዘብ ፡ ያደረጋትን ፡ ሰው ፡
ታጠፋዋለች ፡ ጠላቱንም ፡ በሱ ፡ የጨከነ ፡ ታደ
ርገዋለች ።
፭ ልዝብ ፡ አንደበት ፡ ወንድሚ ፡ ወንድሚ ፡ ማለ
ትን ፡ ያበዛል ፡ ልዝብ ፡ አፍም ፡ ወዳጅን ፡ ያበ
ዛል ።
፮ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወዳጆችን ፡ ይሁኑህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ከብዙዎቹ ፡ አንዱ ፡ ምክርህን ፡ ከምትናገር ፡
ከልቡናህ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሁን ።
፯ ወዳጅ ፡ ባበጀህ ፡ ጊዜ ፡ በችጋርህ ፡ ወራት ፡
አብጅ ።
፰ ነገር ፡ ግን ፡ ወረተኛ ፡ ለጥቂት ፡ ቀን ፡ የሚሆን ፡
ወዳጅ ፡ አለና ፡ በመከራህም ፡ ጊዜ ፡ ካንተ ፡
ጋራ ፡ መከራህን ፡ አይታገሥምና ፡ ፈጽመህ ፡
አትመነው ።
፱ ጠላት ፡ የሚሆንህ ፡ የሚለገድህ ፡ ይሰድብሃል ።
ሠውረህ ፡ የሠራኸውን ፡ ኃጢአትህንም ፡ የሚ
ገልጥብህ ፡ ወዳጅ ፡ አለ ።
፲ ስለ ፡ ማዕድህም ፡ የሚወድህ ፡ ወዳጅ ፡ አለ ፡
እሱም ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ አይኖርም ፡ ከተቸገር
ህም ፡ በኋላ ፡ ይለይሃል ።
፲፩ በተሾምህ ፡ ጊዜ ፡ እንዳንተ ፡ ይሆናል ፡ ቤተ ፡
ሰብህንም ፡ ይገዛል ።
፲፪ ብትቸገር ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ባለጋራህ ፡ ይሆናል ፡
እንዳታየውም ፡ ይሠወርሃል ።
፲፫ ከጠላቶችህ ፡ ራቅ ፡ ወዳጅ ፡ መስለው ፡ ከሚመ
ጡብህ ፡ ጠላቶችም ፡ ተጠበቅ ።
፲፬ የታመነ ፡ ወዳጅ ፡ እንደ ፡ ጸና ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡
ነው ፡ እሱን ፡ ያገኘ ፡ ሰው ፡ ድልብ ፡ አገኘ ።
፲፭ ለታመነ ፡ ወዳጅ ፡ መለወጥ ፡ የለውም ፡ ላንደበ
ቱም ፡ መለወጥ ፡ የለውም ።
፲፮ የታመነ ፡ ወዳጅ ፡ የሚያሽር ፡ ክስ ፡ ነው ፡ (ክስ ፡
ሲያሽር ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ፡) እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡
ግን ፡ ያገኙታል ።
በልንጀራው ፡ እንደሱ ፡ ይሆነዋልና ፡ እግዚአ ፲፯
ብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ወንድሚ ፡ ወንድሚ ፡
ማለት ፡ ያቀናል ።
ልጄ ፡ በሕፃንነትህ ፡ ጥበብን ፡ ምረጣት ፡ እስከ ፲፰
ረጅም ፡ ድረስ ፡ ስትረዳህ ፡ ታገኛታለህ ።
የሚያርስ ፡ ዘርም ፡ የሚዘራ ፡ ሰው ፡ ሞፈር ፡ ፲፱
ቀምበሩን ፡ ተሸክሞ ፡ እንዲሔድ ፡ አንተም ፡
ሰውነትህን ፡ ክትት ፡ አድርገህ ፡ ወደሷ ፡ ሂድ ፡
ለሷ ፡ በመገዛት ፡ ጥቂት ፡ ትደክማለህና ፡ ፍሬ
ዋንም ፡ ፈጥነህ ፡ ትበላለህና ፡ የከበረ ፡ ፍሬዋን ፡
ጠብቅ ።
በሰነፎች ፡ ዘንድ ፡ ፈጽማ ፡ ገጣጉጥ ፡ ናት ፡ ፳
አእምሮ ፡ በሌለው ፡ ሰው ፡ ልቡናም ፡ አታድ
ርም ።
የፈተና ፡ ደንጊያ ፡ እንሥተው ፡ በተሸከሙት ፡ ፳፩
ጊዜ ፡ እንዲከብድ ፡ እንደዚሁ ፡ ትከብዳለች ፡
ፈጥኖም ፡ ይጥላታል ።
ጥበብስ ፡ እንደ ፡ ስሟ ፡ ናት ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ፳፪
የሚያውቋት ፡ አይደሉም ።
ልጄ ፡ ምክሬን ፡ ስማኝ ፡ በምክሬም ፡ ጸንተህ ፡ ፳፫
ኑር ፡ ምክሬን ፡ አታቃል ።
እግሮችህን ፡ ወደ ፡ ቀምበሩ ፡ አግባ ፡ (እግረ ፡ ፳፬
ልቡናህን ፡ በሥራቷ ፡ አጽና ፡) ዛንጀርዋንም ፡
በንገትህ ፡ እሠር ። (በክሣደ ፡ ልቡናህም ፡ ሥራ
ቷን ፡ ያዝ ፡)
ጫንቃህን ፡ ዝቅ ፡ አድርገህ ፡ ተሸከማት ፡ (መት ፳፭
ከፈ ፡ ልቡናህን ፡ ዝቅ ፡ አድርገህ ፡ አስባት ፡)
በግር ፡ ብረቷም ፡ አትበሳጭ ። (ሥራቷን ፡
አትሰልች ፡)
በፍጹም ፡ ሰውነትህ ፡ ወደሷ ፡ ሒድ ፡ በፍጹም ፡ ፳፮
ዕውቀትህም ፡ ሥራቷን ፡ ጠብቅ ።
ፍለጋዋን ፡ ተከተል ፡ (አምልኮቷን ፡ ጠብቅ ፡) ፳፯
ፈልጋት ፡ ታገኛታለህ ። ያዛት ፡ አትተዋት ።
ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመንህ ፡ ዕረፍተ ፡ ነፍስ ፡ ታገኛ ፳፰
ለህ ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ይሆንሃል ።
እግር ፡ ብረቷም ፡ እንደ ፡ ጽኑ ፡ ጋሻ ፡ ይሆንሃል ፡ ፳፱
(ሥራቷ ፡ እንደ ፡ አላባሽ ፡ አግሬ ፡ ይሆንሃል ፡)
የዘለዓለም ፡ ወርቅ ፡ በሷ ፡ ዘንድ ፡ አለና ፡ ዛን
ጀርዋም ፡ የክብር ፡ ልብስ ፡ ወደ ፡ መሆን ፡ ይመ
ለስልሃል ።
ሥራቷ ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ መስጠት ፡ ይመለስል ፴
ሃል ፡ ማሠሪያዋም ፡ የሰማያዊ ፡ ሐር ፡ ጌጥ ፡ ይሆ
ንሃል ፡ ሥራቷ ፡ሰማያዊ ፡ ክብር ፡ ይሆንሃል ።
እንደ ፡ ምሉጣ ፡ ግምጃም ፡ ትለብሳታለህ ፡ የደ ፴፩
ስታ ፡ ዘውድንም ፡ ታቀዳጅሃለች ።
ልጄ ፡ ብልህ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡ ትማ ፴፪
ርም ፡ ዘንድ ፡ በልቡናህ ፡ ብትጨነቅ ።
ጥበብንም ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡ መከራ ፴፫
ውን ፡ ታገሥ ፡ ገርሮህ ፡ ጥበብን ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡
ብትፈልግ ።
በብዙ ፡ መምህራን ፡ ዘንድ ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፡ ፴፬
ከነሳቸው ፡ የተማረውን ፡ አይተህ ፡ ተከተለው ።
የመጽሐፉን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፈጥነህ ፡ ስማ ፡ የጥ ፴፭
በብም ፡ ምሳሌ ፡ አይዘንጋህ ።

፴፮፤ የተማረ ፡ ሰው ፡ ብታይ ፡ ፈጥነህ ፡ ወደሱ ፡ ሂድ ፡
እግርህም ፡ በደጃፉ ፡ መድረክ ፡ ይመላለስ ።
፴፯፤ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ አስብ ፡ መጻሕፍቶ
ችንም ፡ ሁለጊዜ ፡ አንብብ ፡ እሱ ፡ ልቡናህን ፡
ያጸናሃል ፡ ጥበብንም ፡ ትወዳት ፡ ዘንድ ፡ መው
ደድን ፡ ይሰጥሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ ኃጢአትን ፡ አትሥራት ፡ መከራ ፡ አያገኝህም ።
፪፤ ከበደል ፡ ራቅ ፡ እሷም ፡ ከንተ ፡ ትርቃለች ።
፫፤ ፍዳን ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ አድርገህ ፡ እንዳትቀበ
ላት ፡ በሰውነትህ ፡ ኃጢአት ፡ አትሥራ ።
፬፤ ከእግዚአብሔር ፡ መንግሥትን ፡ አትለምን ፡ ከን
ጉሥም ፡ ክብር ፡ ያለው ፡ ሹመት ፡ አትለምን ።
፭፤ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ጻድቅ ፡ ነኝ ፡ አትበል ፡
በንጉሥም ፡ ዘንድ ፡ ብልህ ፡ ነኝ ፡ አትበል ።
፮፤ ዳኛ ፡ መሆንን ፡ አትውደድ ፡ እነሆ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ የበደለ ፡ ተበቅሎ ፡ ማጥፋት ፡ አትች
ልም ፡ ይሆናል ፡ እነሆ ፡ ለባለጸጋም ፡ ቃደላ ፡
ይሆናል ፡ በውነት ፡ ሥራህም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡
ትሠራለህ ።
፯፤ ያገርህንም ፡ ሰው ፡ አትበድል ፡ ራስህንም ፡ በወ
ገኖችህ ፡ መካከል ፡ አታስት ።
፰፤ ከንዲቱ ፡ ብታመልጥ ፡ አንዲቱን ፡ ከመሥራት ፡
አታመልጥምና ፡ ሁለት ፡ ኃጢአት ፡ አንድ ፡ አድ
ርገህ ፡ አትሥራ ።
፱፤ በመባዬ ፡ ብዛት ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃጢአቴን ፡
ያስተሠርይልኛል ፡ መባም ፡ ከገባሁ ፡ ገናና ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ይቅር ፡ ይለኛል ፡ አትበል ።
፲፤ በጸለይህ ፡ ጊዜ ፡ አትቸኩል ፡ ምጽዋትን ፡ መመ
ጽወትንም ፡ አታቃል ።
፲፩፤ የሚያሳዝን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ እግዚአብሔር ፡
አለና ፡ ባዘን ፡ ሰው ፡ አትሳቅ ።
፲፪፤ በባልንጀራህ ፡ እስትን ፡ ተግባር ፡ አታድርግ ፡
በወዳጅህና ፡ በባልንጀራህም ፡ ላይ ፡ እንዲህ ፡
አታድርግ ።
፲፫፤ ፍጻሜዋ ፡ ይጐዳሃልና ፡ በምንም ፡ በምንም ፡
ሁለጊዜ ፡ አሰትን ፡ አትውደድ ።
፲፬፤ በሊቃውንቱ ፡ መካከል ፡ አትጥቀስ ፡ ባንደበትህ ፡
የተናገርኸውን ፡ ስለትህን ፡ አትለውጥ ፡ ቃልህ
ንም ፡ አትለውጥ ።
፲፭፤ የእጅህን ፡ ሥራ ፡ ፈጣሪህም ፡ የሚያበቅልልህን ፡
ቡቃያህን ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፲፮፤ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ብለህ ፡ ከኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡
ጋራ ፡ አንድ ፡ አትሁን ።
፲፯፤ ሞት ፡ እንዳይቀር ፡ አስብ ፡ የኃጢአተኞች ፡
ሰዎች ፡ ፍዳቸው ፡ ዕፄሁ ፡ ዘኢይነውም ፡ እሳቱ ፡
ዘኢይጠፍዕ ፡ ያለው ፡ ነውና ፡ ሰውነትህን ፡
ፈጽመህ ፡ በንስሐ ፡ አዋርዳት ።
፲፰፤ እየነጋ ፡ ወዳጅ ፡ አትልወጥ ፡ ቀይ ፡ ወርቅ ፡ ወደህ ፡
ወዳጅህን ፡ አትጣ ።
፲፱፤ መወደዷ ፡ (ልባምነቷ ፡) ከወርቅ ፡ ይመረጣልና ፡
ብልህ ፡ ደግ ፡ የሆነች ፡ ሴትን ፡ አትጣላ ።
፳፤ በውነት ፡ በሚገዛልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህ ፡ ስላንተ ፡
ሰውነቱን ፡ አሳልፎ ፡ ለሞት ፡ በሚሰጥ ፡ በምን
ደኛህም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ።
ብልህ ፡ ቤተ ፡ ሰብህን ፡ ከሰውነትህ ፡ ይልቅ ፡ ፳፩፤
ውደደው ፡ ነፃ ፡ ታወጣው ፡ ዘንድ ፡ ትስፋ ፡ ያደ
ረገህ ፡ ዋጋውንም ፡ አታጥፋበት ።
ሁለጊዜ ፡ ከብትህንም ፡ መፍቀድ ፡ አትተው ፡ ፳፪፤
ከነሳቸው ፡ የሚረባህንም ፡ አይተህ ፡ ለመሥዋ
ዕት ፡ አቅርብ ።
ልጆች ፡ ቢኖሩህ ፡ ምክራቸው ፡ ከሕፃንነታቸው ፡ ፳፫፤
ጀምረህ ፡ ሰቢረ ፡ ክሣድ ፡ አስተምራቸው ።
ሴቶች ፡ ልጆችም ፡ ቢኖሩህ ፡ ጠብቃቸው ፡ አታ ፳፬፤
ስቃቸው ፡ አትማቅላቸው ፡ አታብብላቸው ።
ልጅህን ፡ አቅመ ፡ሔዋን ፡ ስታደርስ ፡ አጋባት ፡ ፳፭፤
ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ጠብቃት ፡ እንዲህ ፡ ያደረ
ግህ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታላቅ ፡ ሥራ ፡ መጨረስህ ፡
ነው ፡ ከድካምም ፡ አርፈህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለተ
ማረ ፡ ሰው ፡ አጋባት ።
እንደራስህ ፡ የምትወዳት ፡ ሚስት ፡ ብትኖርህ ፡ ፳፮፤
አትፍታት ።
በፍጹም ፡ ልቡናህ ፡ አባትህን ፡ አክብረው ፡ ፳፯፤
የናትህንም ፡ ምጧን ፡ አትዘንጋ ።
እነሳቸውንም ፡ ለመርዳት ፡ እንደ ፡ ተወለድህ ፡ ፳፰፤
አስብ ፡ ስላደረጉልህ ፡ ፈንታ ፡ ምን ፡ ታደርግላ
ቸዋለህ ።
በፍጹም ፡ ሰውነትህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፍራው ፡ ፳፱፤
አገልጋዮቹ ፡ ክህናትንም ፡ አክብራቸው ።
በፍጹም ፡ እውቀትህ ፡ ፈጣሪህን ፡ ውደደው ፡ ፴፤
የሚያገለግሉት ፡ ክህናቱንም ፡ አትተዋቸው ።
እግዚአብሔርን ፡ ፍራው ፡ የሚያገለግለው ፡ ፴፩፤
ክህኑንም ፡ አክብረው ፡ የታዘዘልህ ፡ ዕድሉንም ፡
ስጠው ፡ ቀዳምያቱን ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚሠ
ዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ ወርቹንም ፡ ማታና ፡
ጧትም ፡ የሚሠዋውን ፡ መሥዋዕት ፡ መጀመ
ሪያ ፡ የሚወለደውንም ፡ ከብት ፡ ዋጋ ፡ ስጠው ።
ክብርህ ፡ ትበዛልህ ፡ ዘንድ ፡ ለድሀውም ፡ መጽ ፴፪፤
ውተው ።
ስለ ፡ ምጽዋትህ ፡ ሁሉ ፡ ሰውነትህ ፡ የምጽዋ ፴፫፤
ትህን ፡ ዋጋ ፡ ታገኛለች ፡ ለሞተ ፡ ሰውም ፡ ተዝ
ካር ፡ ማውጣት ፡ አትተው ።
ከሚያለቅሱ ፡ ሰዎች ፡ አትለይ ፡ ከሚያለቅሱም ፡ ፴፬፤
ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አልቅስ ።
ሕመምተኛንም ፡ መጐብኘት ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ ፴፭፤
በዚህ ፡ ይወዱሃል ።
በተናገርከው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፍጻሜህን ፡ አስ ፴፮፤
ባት ፡ ሁልጊዜም ፡ አትበድል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

በእጃቸው ፡ እንዳትወድቅ ፡ ከታላላቆች ፡ ፩፤
ሰዎች ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ።
ቀይ ፡ ወርቅ ፡ ስለ ፡ መውደድ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጠፍ ፪፤
ተዋልና ፡ የነገሥታቱም ፡ ልቡና ፡ ፍርድን ፡
አድልቶባቸዋልና ፡ ከባለጸጋ ፡ ጋራ ፡ አትከራ
ከር ።
ከሸፋጭ ፡ ሰውም ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ ብትከ ፫፤
ራከር ፡ ግን ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ እንጨት ፡ መከመ

ርሀ ፡ ነው ። (ያ ፡ ሳይቃጠል ፡ እንዳይቀር ፡ ሳያ
ጠፋህ ፡ አይቀርም ፡)
፬፤ እናትና ፡ አባትህን ፡ አታዋርድ ፡ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡
ጋራ ፡ አትሳቅ ፡ አትዘበበት ።
፭፤ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚለማመጥን ፡ ሰው ፡ አትን
ቀፈው ፡ እኛ ፡ ሁላችንም ፡ ኃጢአተኞች ፡ እን
ደሆን ፡ አስብ ።
፮፤ ከኛ ፡ የሚያረጅ ፡ ሰው ፡ አለና ፡ በርጅናው ፡
ጊዜ ፡ ሰውን ፡ ጅጁ ፡ ጨረቱ ፡ አትበለው ።
፯፤ በሞት ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ አይበልህ ፡ ሁላችን ፡ እን
ድንሞት ፡ አስብ ።
፰፤ የመምህራንን ፡ ነገር ፡ አታቃል ፡ ጥበብን ፡ በነሳ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ታገኛታለህና ፡ ምሳሌያቸውንም ፡
ተማር ። መምህራንን ፡ አገልግል ።
፱፤ የሽማግሎችን ፡ ምክራቸውን ፡ ጠብቅ ፡ እነሳ
ቸው ፡ ከባቶቻቸው ፡ ተምረዋልና ፡ አንተም ፡
ከነሳቸው ፡ ተማር ፡ በዘንክም ፡ ጊዜ ፡ የምትና
ገረውንም ፡ ታገኛለህ ፡ የምትመልሰውንም ፡
ታውቃለህ ።
፲፤ በእሳታቸው፡እንዳትቃጠል፡የኃጢአተኞችን፡
ሰዎች ፡ እሳት ፡ አትጫር ፡ በፍዳቸው ፡ እንዳ
ትጠፋ ፡ ኃጢአታቸውን ፡ አትሥራ ።
፲፩፤ በንደበቱ ፡ ነገር ፡ እንዳያስትህ ፡ ከተሳዳቢና ፡
በጠላት ፡ ዘንድ ፡ አትከራከር ።
፲፪፤ ለባለጸጋ ፡ አታበድረው ፡ ብታበድረው ፡ ግን ፡
ገንዘብህን ፡ እንዳጣህ ፡ እወቅ ።
፲፫፤ ባለጸጋውን ፡ አትዋሰው ፡ ብትዋሰው ፡ ግን ፡
እንግዴህ ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ከፈልህ ፡ አስብ ።
፲፬፤ እንደ ፡ ጌትነቱ ፡ መጠን ፡ ፍርድን ፡ ይለውጡለታ
ልና ፡ ከዳኛ ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ።
፲፭፤ እንዳይቈጣብህ ፡ ከጡብጣቢ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ መን
ገድን ፡ አትሂድ ፡ እሱ ፡ ግን ፡ ልቡ ፡ እንደወደደ ፡
ያደርጋልና ፡ አንተ ፡ በሱ ፡ስንፍና ፡ ትሞታለህ ።
፲፮፤ ከቍጡ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትከራከር ፡ በፊቱ ፡ ደም ፡
ማፍሰስ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ነውና ፡ ረዳት ፡ወደ
ሌለበት ፡ ቦታም ፡ ይወስድሃልና ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ አትውጣ ።
፲፯፤ የሰማውን ፡ ነገር ፡ ማስቀረት ፡ አይችልምና ፡ ከቀ
ላል ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማከር ።
፲፰፤ እንዳይደርስብህ ፡ አታውቅምና ፡ ጉዳይህን ፡ በባ
ዕድ ፡ ፊት ፡ አትናገር ።
፲፱፤ ዋጋህ ፡ እንዳይጠፋብህ ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ የልብ
ህን ፡ ምሥጢር ፡ አታውጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ ክፉ ፡ ትምርትን ፡ እንዳትማርብህ ፡ ባጠገብህ ፡
የምትተኛ ፡ ሚስትህን ፡ አታስቀናት ።
፪፤ ምሥጢርህን ፡ እንዳታወጣብህ ፡ ለሴት ፡ ልብ
ህን ፡ አትስጣት ።
፫፤ በዝሙቷ ፡ እንዳትሰነካከል ፡ የሰው ፡ ሚስት ፡
አታብብል ።
፬፤ በዘፈኗ ፡ እንዳታስትህ ፡ ከዘፋኝ ፡ ሴት ፡ ጋራ ፡
አትጫወት ።
፭፤ ፈቃዷ ፡ እንዳያስትህ ፡ ድንግልን ፡ አትቆንጥ
ጣት ።
፮፤ ርስትህን ፡ እንዳታጣ ፡ ለጋለሞታ ፡ ልቡናህን ፡
አትስጣት ።
፯፤ ምንጣኗ ፡ እንዳያስትህ ፡ የጋለሞታ ፡ መንደር ፡
አትፈልግ ።
፰፤ ከመልክ ፡ መልክም ፡ ሴት ፡ ፊትህን ፡ መልስ ፡
የጐልማሳ ፡ ሚስትም ፡ ደም ፡ ግባቷ ፡ አያስጐ
ምጅህ ፡ በሴት ፡ ደም ፡ ግባትም ፡ የሳቱ ፡ ሰዎች ፡
ብዙ ፡ ናቸው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፍቅሯ ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ ይነዳል ።
፱፤ ከሰው ፡ ሚስት ፡ ጋራ ፡ አትቀመጥ ፡ ልቡና
ህን ፡ ወደሷ ፡ እንዳትወስድ ፡ ሰውነትህንም ፡
በሞት ፡ እንዳትሰነካከል ፡ በመጠጥ ፡ ጊዜ ፡ ከሷ ፡
ጋራ ፡ አትቀመጥ ።
፲፤ ድንገተኛ ፡ ወዳጅ ፡ እንደሱ ፡ አይሆንህምና ፡
የቀድሞ ፡ ወዳጅህን ፡ አትተወው ። አዲስ ፡
ወዳጅ ፡ ጉሽ ፡ ጠጅ ፡ ነው ፡ ቢከርም ፡ ግን ፡ ደስ ፡
ብሎህ ፡ ትጠጣዋለህ ።
፲፩፤ እንዲጠፉ ፡ አታውቅምና ፡ የኃጥአን ፡ ብልጽግ
ናቸው ፡ አያስቀናህ ።
፲፪፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ተድ
ላቸው ፡ አያስጐምጅህ ፡ እስኪሞቱ ፡ ድረስ ፡
እንዳይከብሩ ፡ አስብ ።
፲፫፤ ሰውነትን ፡ ከሚቀጡ ፡ ከመኳንንት ፡ ፈጽመህ ፡
ራቅ ፡ የሞት ፡ ጥርጥር ፡ አያገኝህ ፡ ሰውነትህን ፡
እንዳታጠፋ ፡ ብትቀርባቸውም ፡ ሰውነትህን ፡
እንዳታጠፋ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በወጥመድ ፡ መካከል ፡
እንድትሄድ ፡ በገደልም ፡ መካከል ፡ እንድትመ
ላለስ ፡ እወቅ ።
፲፬፤ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ ለባልንጀራህ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡
ከመምህራን ፡ ጋራ ፡ ተማከር ።
፲፭፤ ጉዳይህም ፡ ከዋቆች ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡ ይሁን ፡
ነገርህ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ይሁ
ንልህ ።
፲፮፤ ከደሀች ፡ ሰዎች ፡ በምሳሕ ፡ ይቀመጡ ፡ ምሳ
ሕም ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ይሁን ።
፲፯፤ ሥራው ፡ በብልሃተኛው ፡ እጅ ፡ ይከናወናል ፡
የሕዝቡንም ፡ አለቃ ፡ በቃሉ ፡ ጥበብ ፡ ያመሰ
ግኑታል ።
፲፰፤ ሸፋጭ ፡ ሰው ፡ በሀገሩ ፡ ያስፈራል ፡ ከቃሉም ፡
የተነሣ ፡ ፈጽመው ፡ ይጠሉታል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ አዋቂ ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊቱን ፡ ይመክራል ፡
አዋቂ ፡ ዳኛም ፡ ሥራት ፡ ይሠራል ።
፪፤ ሎሌውም ፡ እንደ ፡ አለቃው ፡ ነው ፡ አገረ ፡
ገዥው ፡ እንደሚሠራው ፡ በውስጧም ፡ የሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይሠራሉ ።
፫፤ አላዋቂ ፡ ንጉሥ ፡ ሠራዊቱን ፡ ያጠፋል ፡ አገ
ርም ፡ በአለቆቿ ፡ ጥበብ ፡ ትጸናለች ።
፬፤ የምድር ፡ አገዛዝዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡
ነው ።
፭፤ የብልህ ፡ ሰው ፡ ጥበቡ ፡ በፊቱ ፡ ይታወቃል ።
፮፤ ስቶ ፡ በሠራው ፡ ኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ባልንጀራ
ህን ፡ አትንቀፈው ፡ ነቅፈህም ፡ ምንም ፡ ምን ፡
የምታደርገው ፡ ነገር ፡ አይኑር ።

፯ ትዕቢት ፡ በሰውና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የተጠላ ፡ ነው ፡ ከሁሉም ፡ ክህደት ፡ ትከፋለች ።
፰ መንግሥትስ ፡ ስለ ፡ ክርክርና ፡ ስለ ፡ በደል ፡
ስለ ፡ ገንዘብም ፡ መውደድ ፡ ከንዱ ፡ ወገን ፡ ወዳ
ንዱ ፡ ወገን ፡ ትሄዳለች ።
፱ እንግዲህ ፡ ትቢያ ፡ አመድ ፡ የሚሆን ፡ በሕይወ
ትም ፡ ሳለ ፡ ሰውነቱ ፡ የሚተላ ፡ ሰው ፡ ለምን ፡
ይታበያል ።
፲ የሰፋ ፡ ቍስልንም ፡ በለመድኃኒት ፡ ያድነዋል ፡
ንጉሥ ፡ መበል ፡ ግን ፡ ለዛሬ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ ነገ ፡
ይሞታል ።
፲፩ ሰው ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የትል ፡ ዕድል ፡ ይሆናል ።
፲፪ የትዕቢት ፡ መጀመሪያ ፡ ኃጢአት ፡ ሰውን ፡ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ትለየዋለች ፡ ልቡናውንም ፡ ከፈ
ጣሪው ፡ ታስክደዋለች ።
፲፫ የኃጢአት ፡ አበጋዚ ፡ ትዕቢት ፡ ናት ፡ በጸናትም ፡
ሰው ፡ ክህደትን ፡ ታበዛበታለች ፡ ስለዚህም ፡
ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ የትዕቢተኞችን ፡ ፍዳ ፡
ይገልጣል ፡ ፈጽሞም ፡ ያጠፋቸዋል ።
፲፬ እግዚአብሔር ፡ ያለቆችን ፡ ዙፋን ፡ አጠፋ ፡ ስለ
ነሳቸው ፡ ፈንታ ፡ የዋህ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ ሾመ ።
፲፭ እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ ሥራቸውን ፡ ነቀለ ፡
(አብትነታቸውን ፡) ስለነሳቸው ፡ ፈንታ ፡ የተዋ
ረዱ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎችን ፡ አጸና ።
፲፮ እግዚአብሔር ፡ የአሕዛብን ፡ አገር ፡ አጠፋ ፡
ምድር ፡ እስከ ፡ መሆን ፡ ድረስ ፡ ስር ፡ መሠረታ
ቸውንም ፡ አጠፋ ።
፲፯ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ፡ ስም ፡ አጠራራቸውንም ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጠፋ ።
፲፰ ትዕቢት ፡ ለሰው ፡ የተፈጠረ ፡ አይደለም ፡ ጥፋ
ትና ፡ ቍጣም ፡ ከሴት ፡ ለሚወለድ ፡ ሰው ፡ የተ
ፈጠረ ፡ አይደለም ።
፲፱ የሰው ፡ ዘር ፡ የከበረ ፡ ዘር ፡ ነው ፡ የከበረ ፡ ዘር ፡
ማነው ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡
ዘር ፡ አይደለምን ።
፳ የሰው ፡ ዘር ፡ የጐሰቈለ ፡ ዘር ፡ ነው ፡ ጐስቋላ ፡
ዘር ፡ ማነው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ የማ
ይጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ዘር ፡ አይደለምን ።
፳፩ ዳኛ ፡ ከባልንጀራው ፡ ይልቅ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡
እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ከሱ ፡
ይልቅ ፡ ይከብራሉ ።
፳፪ የከበረውና ፡ የባለጸጋው ፡ የድሀውም ፡ ሰው ፡
መመከታቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡
ይደረግላቸዋል ።
፳፫ ድሀውን ፡ ስለ ፡ ድህነቱ ፡ ይንቁት ፡ ዘንድ ፡ አይ
ገባም ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውንም ፡ ስለ ፡ ባለጸግነቱ ፡
ያከብሩት ፡ ዘንድ ፡ አይገባም ።
፳፬ አለቆችና ፡ ነገሥታቱ ፡ መኳንንቱም ፡ ይከብ
ራሉ ፡ ከነሳቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚ
ፈራ ፡ ሰውን ፡ የሚበልጠው ፡ የለም ።
፳፭ ብልህ ፡ ቤት ፡ ሰብ ፡ በሚገባ ፡ ያገለግላል ፡
አዋቂ ፡ ሰው ፡ አይነቅፈውም ።
፳፮ ሥራህን ፡ ስትሠራ ፡ አትራቀቅ ፡ በተቸገርህበ
ትም ፡ ወራት ፡ አትኵራ ።
፳፯ መንደር ፡ ለመንደር ፡ ከሚዞር ፡ ከሚመካ ፡ ምግ
ቡንም ፡ ከማያገኝ ፡ ሰው ፡ የሚያርስ ፡ የሚቆፍር ፡
ሰው ፡ ይሻላል ።
ልጄ ፡ በየዋህነትህ ፡ ሰውነትህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ፡ ፳፰
የተቻለህንም ፡ ያህል ፡ አዘጋጃት ።
ራሱን ፡ የሚነፍግ ፡ ለማን ፡ቸር ፡ ይሆናል ፡ ሰው ፳፱
ነቱን ፡ የማያዘጋጃት ፡ ሰውንስ ፡ ማን ፡ ያመሰግ
ነዋል ።
ድሀውን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ጥበቡ ፡ ያመሰግኑታል ፡ ባለ ፴
ጠጋን ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ባለጠግነቱ ፡ ያመሰግኑታል ።
በተቸገረ ፡ ጊዜ ፡ የሚያዝን ፡ ሰው ፡ በገንዘብ ፡ ፴፩
በተዘጋጀ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ድሀ ፡ በጥበቡ ፡ ይከብራል ፡ በመኳንንትም ፡ ፩
መካከል ፡ ይቀመጣል ።
መልክ ፡ መልክም ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ለሰው ፡ አታ ፪
ድላ ፡ መልክ ፡ ጥፉ ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ሰውን ፡ አት
ናቀው ።
ንብ ፡ ከወፎች ፡ ሁሉ ፡ በመልክ ፡ ትከፋለች ፡ ፫
ማሯ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ይጣፍጣል ።
በልብስህ ፡ ጌጥ ፡ አትታበይ ። የእግዚአብሔር ፡ ፬
ሥራው ፡ ልዉጥ ፡ ምሥጢሩም ፡ ከሰው ፡ የተ
ሠወረ ፡ ነውና ። በከበርህበት ፡ ወራት ፡ ራስ
ህን ፡ አታኵራ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በመከራ ፡ የወደቁ ፡ መኳንንት ፡ ፭
ብዙ ፡ ናቸው ፡ ዘውድ ፡ የተቀዳጀ ፡ በሕታዊም ፡
አለ ።
ፈጽመው ፡ የጐሰቈሉ ፡ መኳንንት ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ፮
በጠላታቸውም ፡ እጅ ፡ የወደቁ ፡ መኳንንት ፡
ብዙ ፡ ናቸው ።
ሳትመረምረው ፡ አትንቀፈው ፡ አስቀድመህ ፡ ፯
ነገሩን ፡ ጠይቀው ፡ ኋላ ፡ ትቈጣዋለህ ።
ሳትሰማ ፡ አትመልስ ፡ በሰው ፡ ነገርም ፡ አትግባ ። ፰
ግዳጅህም ፡ ባልሆነ ፡ ነገር ፡ እልፍ ፡ እልፍ ፡ ብለህ ፡ ፱
አትናገር ፡ ይሙት ፡ በቃ ፡ በተፈረደበት ፡
ሰውም ፡ ቆመህ ፡ አትከራከር ።
ሥራህን ፡ ካበዛህ ፡ ትከብር ፡ ዘንድ ፡ አያሠለጥን ፲
ህምና ፡ ልጄ ፡ ሥራህን ፡ አታብዛ ፡ ፈጥነህም ፡
ብትሠራ ፡ ከችጋር ፡ አታመልጥም ፡ ብትከተላ
ትም ፡ ብዕልን ፡ አታገኘትም ።
በመከበር ፡ የሚቸኩል ፡ ፈጽሞም ፡ የሚደክም ፡ ፲፩
የሚቸገር ፡ አለና ፡ ብትከተላት ፡ ብዕልን ፡ አታ
ገኛትም ።
ደክሞ ፡ ሳለ ፡ የማይለምን ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ማድ ፲፪
ረግ ፡ ሳይችል ፡ የሚገዛ ፡ አለ ፡ ምን ፡ ቢጸና ፡
ፈጽሞ ፡ የሚቸገር ፡ አለ ። እግዚአብሔር ፡ ግን ፡
በይቅርታ ፡ ዓይን ፡ ቢያየው ፡ ከችጋሩ ፡ ለይቶ ።
ያገነዋል ፡ ያከብረዋል ፡ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ ያደን ፲፫
ቁታል ።
ደዌና ፡ ጥዒና ። ፲፬
ሞትና ፡ ሕይወት ። ፲፭
ብልጽግናና ፡ ችጋር ፡ መገኛቸው ፡ ከእግዚአብ ፲፮
ሔር ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
የእግዚአብሔር ፡ ረድኤቱ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ ፲፯
ትጠብቃቸዋለች ፡ ፈቃዱም ፡ ዓለም ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል

፲፰ እየነፈገ ፡ በንፍገቱ ፡ ብዙት ፡ የሚከብር ፡ ሰው ፡
አለ ። በዚችም ፡ በንፍገቱ ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡
ይፈጽምበታል ።
፲፱ ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ፡ እበላለሁ ፡
እጠጣለሁ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ እንግዴህስ ፡ ደስ ፡ ይለ
ኛል ፡ ገንዘብም ፡ በቃኝ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡ የሚሞትብ
ትን ፡ ቀን ፡ አያውቅም ፡ ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ለባ
ዕድ ፡ ትቶ ፡ እሱ ፡ ይሞታል ።
፳ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፡
በገንዘብህም ፡ እውቀት ፡ በሥራህም ፡ ጸንተህ ፡
እንድታረጅ ፡ ሁን ።
፳፩ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ሥራቸው ፡ አያስጎም
ጅህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ እመን ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡
ሊያደርገው ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ቀሊል ፡ ነውና ፡ ድኃውን ፡ ድንገት ፡ ያከብረ
ዋል ፡ ድካምህን ፡ ተስፋ ፡ አድርገው ።
፳፪ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ለደጋጎች ፡ ሰዎች ፡
ዋጋቸው ፡ ናት ፡ የደግ ፡ ሰውም ፡ በረከቱ ፡ ትበ
ዛለች ።
፳፫ ዋጋ ፡ የለኝምና ፡ እንግዴህ ፡ ወዲህ ፡ ወዳጅ ፡
አልወድም ፡ አትበል ።
፳፬ እንግዴህስ ፡ ገንዘብ ፡ በቃኝ ፡ አልቸገርም ፡ አት
በል ።
፳፭ ለሰው ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ዋጋውን ፡ የሚከፍ
ለው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የሞት ፡ ቀን ።
፳፮ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ቀሊል ፡ ነውና ፡ በሕ
ይወት ፡ ጊዜ ፡ ሞትን ፡ በሞትም ፡ ጊዜ ፡ ሕይወ
ትን ፡ ይዘነጓታል ።
፳፯ ክፉ ፡ ቀን ፡ ልትመጣ ፡ አስቀድሞ ፡ ጥጋብ ፡ ያቀ
ናጣል ፡ የሰው ፡ ሥራውም ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመኑ ፡
ይታወቃል ።
፳፰ ፍጻሜውን ፡ ሳታይ ፡ ሰውን ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ አትበ
ለው ፡ የሰው ፡ እንዋወሩ ፡ በልጆቹ ፡ ይታወቃል ።
፳፱ ተንኰለኛ ፡ ብዙ ፡ ይተንኰልብሃልና ፡ ያገኘኸ
ውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቤትህ ፡ አታግባ ።
፴ ቆቅ ፡ በበቀለ ፡ ቡቃያ ፡ በወጥመድ ፡ ይያዛል ፡ የት
ዕቢተኛም ፡ ሰው ፡ ልቡ ፡ እንደዚሁ ፡ በትዕቢት ፡
ይያዛል ፡ መከራውንም ፡ እንደ ፡ ጉበኛ ፡ ይመለ
ከታታል ።
፴፩ ተንኰለኛ ፡ ሰው ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ያደረግህለትን ፡
ያህል ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይከፍልሃል ፡ ነቀፋ ፡ ሳይኖ
ርብህ ፡ ነቀፋ ፡ ያወጣልሃል ።
፴፪ በእሳት ፡ ትንታግ ፡ ብዙት ፡ ፍሙ ፡ ይበዛል ፡ ኃጢ
አተኛ ፡ ሰውም ፡ ኃጢአት ፡ ሠርቶ ፡ ሰውነቱን ፡
ያጠፋታል ።
፴፫ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ይሠራብሃልና ፡ ሁለጊዜ ፡ ስድ
ብን ፡ እንዳያደርግብህ ፡ ከክፉ ፡ ሰው ፡ ተጠበቅ ።
፴፬ ባዕድ ፡ ሰውን ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ ብታሳድር ፡ ያው
ክሃል ፡ ይወነጅልሃል ፡ ከገንዘብህ ፡ ይለይሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ በጎ ፡ ሥራ ፡ በሠራህ ፡ ጊዜ ፡ የበጎነትህን ፡
ዋጋ ፡ በምታገኝ ፡ ገንዘብ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የምት
ሠራለትን ፡ እወቅ ።
ለውነተኛ ፡ ሰው ፡ ሥራህን ፡ ሥራ ፡ ዋጋህን ፡ ፪
ታገኛለህ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ በታገኘው ፡ በፈጣሪው ፡
ዘንድ ፡ ዋጋህን ፡ ታገኛለህ ።
ኃጢአትን ፡ በሚሠራ ፡ ምጽዋትንም ፡ በማይመ ፫
ጸውት ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የለም ።
በለጸጋ ፡ እንዳይወስድብህ ፡ ለድሀ ፡ ሰው ፡ ምጽ ፬
ዋትህን ፡ ስጥ ።
ለድሀ ፡ ሰው ፡ ምጽዋትን ፡ ስጥ ፡ ለባለጸጋ ፡ ግን ፡ ፭
አትስጥ ፡ ገንዘብህን ፡ እሱ ፡ እንዳይወስድብህ ፡
ገበታህን ፡ አጥብት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ስላደረግህ
ለት ፡ ፈንታ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ክፋትን ፡ እጥፍ ፡
ሆና ፡ ታገኛታለህና ፡ በገንዘብህም ፡ ድል ፡ እንዳ
ይነሣህ ፡ ገበታህን ፡ አጥብት ።
እግዚአብሔር ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎችን ፡ ይጠ ፮
ላቸዋልና ፡ ክፉ ፡ ሰዎችንም ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋ
ቸዋልና ።
ለኃጢአተኛ ፡ ከትሰጥ ፡ ለድሀ ፡ ሰው ፡ ስጥ ፡ ፯
ተድላ ፡ ደስታም ፡ በደረግህ ፡ ጊዜ ፡ ወዳጅህ ፡ አያ
ምልጥህ ።
በመከራህ ፡ ጊዜ ፡ ጠላትህ ፡ አይሠወርህ ። ፰
ተድላ ፡ ደስታህ ፡ ጠላቶችህን ፡ ያሳዝናቸዋል ፡ ፱
ችጋርህም ፡ ወዳጆችህን ፡ አስወጥቶ ፡ ይሰዳቸ
ዋል ።
የልቡናው ፡ ክፋት ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ዝገት ፡ ነውና ፡ ፲
ጠላትህን ፡ ፈጽመህ ፡ አትመነው ።
ብትቸገርም ፡ ሳይወድህ ፡ ያገለግልሃል ፡ ሰውነ ፲፩
ትህን ፡ አጽናት ፡ ተጠበቅበት ፡ በዜቃዋ ፡ እንደ ፡
ረገፈ ፡ መስተዋትም ፡ ትሆንበታለህ ፡ ፈጽሞም ፡
አይችልህም ።
እንዳይጎዳህ ፡ በጠጉብህ ፡ አታቁመው ፡ በቦታ ፲፪
ህም ፡ አይቀመጥ ፡ ሹመትህንም ፡ እንዳይወስ
ድብህ ፡ አታሠልጥነው ፡ ኋላ ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመ
ንህ ፡ ቃሌን ፡ ታውቀው ፡ ዘንድ ፡ አለህ ፡ ምክ
ሬንም ፡ ታስበዋለህ ።
ለምድር ፡ እባብ ፡ ለክፉ ፡ አውሬስ ፡ ሁሉ ፡ መን ፲፫
ከስን ፡ ማን ፡ ያስተምረዋል ።
ከኃጢአተኛም ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ እንደ ፲፬
ዚሁ ፡ ነው ፡ በኃጢአቱም ፡ አንድ ፡ ይሆ
ናል ።
ጠላትህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቆማል ፡ ፲፭
ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡
አታየውም ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡ መከራውን ፡ አይ
ታገሥም ።
በከንፈሩ ፡ ጠላትህ ፡ ቃሉን ፡ ያጣጥምልሃል ፡ ፲፮
በልቡ ፡ ግን ፡ በጉድጓድ ፡ ይጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ይመ
ክራል ፡ ጠላትህ ፡ በይኑ ፡ ያለቅስልሃል ፡ ከሳ
ተህ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከደምህ ፡ (ቢያማህ ፡ ቢያ
ማህ ፡) አይጠግብም ።
ብትቸገርም ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ በፊትህ ፡ ፲፯
ታገኘዋለህ ፡ የሚረዳህ ፡ መስሎ ፡ ራሱን ፡ አዋ
ርዶ ፡ በእግርህ ፡ በታች ፡ ይሰግዳል ።
በእጁ ፡ ያጨበጭባል ፡ ራሱን ፡ ይነቀንቃል ፡ ፲፰
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ፊቱን ፡ መልሶ ፡ ይጠቃቀ
ስብሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩ አደሮ ፡ ማር ፡ የዳሰሰ ፡ ሰው ፡ በሱ ፡ ይያዝል ፡
ትዕቢተኛ ፡ ሰውንም ፡ ወዳጅ ፡ ያደረገ ፡ ሰው ፡
እንደሱ ፡ ይሆናል ።
፪ የከበደ ፡ ሸክምን ፡ እንሥተህ ፡ በራስህ ፡ አትሸ
ከም ፡ ገንዘብህንም ፡ ከሚበረታብህ ፡ ከባለጸጋ ፡
ገንዘብ ፡ ጋራ ፡ አትጨምር ፡ የሸክላ ፡ ጉልቻ ፡
ከብረት ፡ ድስት ፡ ጋራ ፡ በየት ፡ አንድ ፡ ይሆናል ፡
እሷ ፡ መትቻ ፡ እሷ ፡ ትጮኻለችና ፡ እሷም ፡
ትሰብራለችና ።
፫ እንደዚህ ፡ ሁሉ ፡ ባለጸጋ ፡ እሱ ፡ ይበድላል ፡
እሱ ፡ ይቈጣል ፡ ድሀ ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ይለማመጣል ።
፬ የምትጠቅመው ፡ ነገር ፡ ቢኖር ፡ ወደሱ ፡ ያቀር
ብሃል ፡ ብትቸገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አያ
ይህም ።
፭ ገንዘብ ፡ ቢኖርህ ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ይሆናል ፡
ገንዘብህንም ፡ ይጨርስልሃል ፡ ዳግመኛም ፡ አያ
መሰግንህም ።
፮ የሚያዝነው ፡ ኃዘን ፡ ቢኖር ፡ ያባብልሃል ፡ ብዙ ፡
ተስፋም ፡ ይሰጥሃል ፡ ይስቅልሃል ፡ በጎ ፡ ነገርም ፡
ይናገርሃል ፡ ምን ፡ ትወዳለህ ፡ ይልሃል ።
፯ በመብሉም ፡ ይሸነግልሃል ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ሁለት ፡
ጊዜ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ያስትሃል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
እንዳይሰማህ ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ ይመለሳል ፡ ቢያይ
ህም ፡ ይስቅብሃል ፡ ራሱን ፡ ይነቀንቅብሃል ።
፰ እንዳያስትህ ፡ እንዳያታልልህ ፡ ከንዲህ ፡ ያለ ፡
ሰው ፡ ተጠበቅ ፡ በተድላ ፡ በደስታህም ፡ መከ
ከል ፡ ኃዘን ፡ አታግባ ።
፱ ባለጸጋ ፡ ያዘዘህን ፡ ለጊዜው ፡ እሺ ፡ በለው ፡ ቢጠ
ራህም ፡ እምቢ ፡ አትበለው ፡ ፈጽሞ ፡ ይወድሃል ።
፲ አትራቅ ፡ አትሳት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ እንዳይዘነጋህ ፡
ፈጽመህ ፡ አትራቀው ።
፲፩ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ነገር ፡ አታብዛ ፡ በነገሩ ፡ ብዛት ፡
ይፈትንሃልና ፡ ካንተም ፡ ጋራ ፡ የሚስቅ ፡ መስሎ ፡
ይመረምርሃልና ፡ በነገሩ ፡ ብዛት ፡ አትመነው ።
፲፪ መታሠሩ ፡ ጥፋቱ ፡ አያሳዝነውምና ፡ የባልንጀ
ራውን ፡ ምክር ፡ ለሚያወጣ ፡ ሰው ፡ ይቅርታ ፡
የለውም ።
፲፫ ከገዳይህ ፡ ጋራ ፡ ትሔዳለህና ፡ እወቅ ፡ አጥብ
ቀህ ፡ ተጠበቅ ።
፲፬ ከብት ፡ ሁሉ ፡ ዘመዱን ፡ ይወዳል ፡ ሰውም ፡ ሁሉ ፡
ባልንጀራውን ፡ ይወዳል ።
፲፭ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ እንደሱ ፡ ካለ ፡ ፍጥረት ፡ ጋራ ፡
አንድ ፡ ይሆናል ፡ ሰውም ፡ የሚመስለውን ፡ ይከ
ተላል ።
፲፮ ተኵላ ፡ ከበግ ፡ ጋራ ፡ በየት ፡ ወዳጅ ፡ ይሆናል ፡
እንደዚሁስ ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ከጻ
ድቅ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ በየት ፡ ወዳጅ ፡ ይሆናል ።
፲፯ ውሾችን ፡ ከጅቦች ፡ ጋራ ፡ ማን ፡ ያስማማቸ
ዋል ፡ ድሀውንስ ፡ ከባለጸጋው ፡ ጋራ ፡ ማን ፡
ወዳጅ ፡ ያደርገዋል ።
፲፰ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ባለጸጋው ፡ ድሀውን ፡
ይቀማዋል ።
ትዕቢተኛ ፡ ሰው ፡ ራሱን ፡ የሚያዋርደውን ፡ ፲፱
ሰው ፡ ይጸየፈዋል ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ባለጸ
ጋው ፡ ድሀውን ፡ ይጸየፈዋል ።
ባለጸጋ ፡ ቢፍገመገም ፡ ወዳጆቹ ፡ ይደግፉታል ፡ ፳
ድሀ ፡ ግን ፡ ቢወድቅ ፡ ባልንጀሮቹ ፡ ይረግጡ
ታል ።
ባለጸጋ ፡ ቢያድጠው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያነሡታል ፡ ፳፩
ቢናገርም ፡ ነገሩን ፡ ያቀኑለታል ፡ ድሀ ፡ ግን ፡
ቢስት ፡ ይረግሙታል ፡ በጎ ፡ ነገርም ፡ ቢናገር ፡
አያደምጡትም ።
ባለጸጋ ፡ ቢናገር ፡ ሁሉ ፡ ዝም ፡ ይላል ፡ ቃሉ ፡ ፳፪
ንም ፡ ያደንቁለታል ፡ ነገሩንም ፡ እስከ ፡ ደመና ፡
ያደርሱለታል ፡ ድሀ ፡ ግን ፡ ምን ፡ በጎ ፡ ነገር ፡
ቢናገር ፡ ይህ ፡ ምንድነው ፡ ይሉታል ፡ ቢሰነካከ
ልም ፡ ያዳፉታል ።
ኃጢአት ፡ ሳትሠራ ፡ ባለጸግነት ፡ ደግ ፡ ነው ፡ ፳፫
ደሀ ፡ ችጋሩን ፡ በፉ ፡ ያከፋፋታል ።
ደስም ፡ ቢለው ፡ ቢያዝንም ፡ የሰው ፡ ልቡ ፡ ፳፬
ፊቱን ፡ ይለውጠዋል ።
ደስ ፡ ያለው ፡ ልቡና ፡ ምልክቱ ፡ ብሩህ ፡ ገጽ ፡ ፳፭
ነው ፡ ደክመህ ፡ የጥበብን ፡ ምክር ፡ ታገኛለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

በፉ ፡ ያልተሰነካከለ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ። ፩
ኃጢአተኛ ፡ ሰውን ፡ ግን ፡ መንፈሳዊ ፡ ኃዘን ፡
አያስደነግጠውም ።
ኃጢአት ፡ ሠርቶ ፡ ሰውነቱን ፡ የሚያሳዝን ፡ ፪
አለኝታውንም ፡ የሚያጣ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡
ነው ።
ነገር ፡ ለማያውቅ ፡ ሰው ፡ ሹመት ፡ አይገባውም ፡ ፫
ለንፉግም ፡ ሰው ፡ ገንዘብ ፡ አይገባውም ።
ሰውነቱን ፡ የሚነፍጋት ፡ ሰው ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ፬
ያከማቻል ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በገንዘቡ ፡ ደስ ፡
ይለዋል ።
ሰውነቱን ፡ የሚነፍግ ፡ በገንዘቡም ፡ ደስ ፡ የማ ፭
ይለው ፡ ሰው ፡ ለማን ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ አለው ።
ሰውነቱን ፡ ከሚነፍግ ፡ ሰው ፡ የሚከፋ ፡ የለም ፡ ፮
ለክፋቱም ፡ እሱ ፡ ፍዳ ፡ ይሆነዋል ።
በጎ ፡ ሥራም ፡ ቢያደርግ ፡ ባረጀ ፡ ጊዜ ፡ ብቻ ፡ ፯
ነው ፡ ኋላም ፡ ኃጢአቱ ፡ ይገለጣል ።
የንፉግ ፡ ሰው ፡ ዓይኑ ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ ከድሀ ፡ ፰
ፊቱን ፡ የሚመልስ ፡ ሰውነቱን ፡ ቸል ፡ ይላል ።
ለስሱ ፡ ሰው ፡ ዓይን ፡ እድሉ ፡ አያጠግበውም ፡ ፱
የልቡናውም ፡ ንፍገት ፡ ሰውነቱን ፡ ያከሳዋል ።
የንፉግ ፡ ሰው ፡ ዓይኑ ፡ እህል ፡ ይነፍጋል ፡ በማ ፲
ዕድም ፡ ይነፍጋል ።
ልጄ ፡ የሚቻልህን ፡ ያህል ፡ ሰውነትህን ፡ አዘጋ ፲፩
ጃት ፡ በሚገባህ ፡ ገንዘብ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መባ ፡ አግባ ።
ሞት ፡ እንዳይቀር ፡ አስብ ፡ የምትሞትበትም ፡ ፲፪
ቀን ፡ ትቀራለች ፡ ብለህ ፡ አታጠራጥርህ ።
ሳትሞት ፡ ለባልንጀራህ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አድርግ ፡ ፲፫
እጅህንም ፡ ዘርግተህ ፡ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ ስጥ ።
በተድላህ ፡ በደስታህ ፡ ጊዜ ፡ እንዳትታጣ ፡ ሁን ፡ ፲፬

በነ ፡ አድልም ፡ አያምልጥህ ።
፲፭ ገንዘብህን ፡ ለባዕድ ፡ ትተዋለህና ፡ ወራሾችህ ፡
ገንዘብህን ፡ ሁሉ ፡ ይከፈላሉ ።
፲፮ ገንዘብህን ፡ እንሥትህ ፡ ስጥ ፡ በመቃብር ፡ የም
ታገኘው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለምና ፡ ሰውነት
ህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ።
፲፯ ሕግ ፡ ቢያፈርሱ ፡ ሞት ፡ ተፈጥሯልና ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ልብስ ፡ ይጠፋል ።
፲፰ ቅጠሉ ፡ ጭፍቅ ፡ ያለ ፡ የእንጨት ፡ ቅጠል ፡ የመ
ጀመሪያው ፡ ቅጠል ፡ እንዲረግፍ ፡ ደማዊና ፡
ሥጋዊ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፡ ይህ ፡
ይወለዳል ፡ ያ ፡ ይሞታል ።
፲፱ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጠፋል ፡ ሠሪውም ፡
ከሥራው ፡ ጋራ ፡ ይጠፋል ።
፳ ነገር ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሞተ ፡ ሕጉንም ፡
የጠበቀ ፡ በገንዘቡም ፡ ያወቀበት ፡ ሰው ፡ የተደ
ነቀ ፡ ነው ።
፳፩ የጥበብን ፡ ሥራዋን ፡ በልቡ ፡ የሚያስብ ፡ ምሥ
ጢሯንም ፡ የተማረ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፳፪ ጥበብን ፡ ተከተላት ፡ ምሥጢሯንም ፡ መርምር ፡
ሥራቷንም ፡ ጠብቅ ።
፳፫ መስኮቷን ፡ የሚጐበኝ ፡ በደበበይዎቿም ፡ ተቀ
ምጦ ፡ የሚያዳምጥ ።
፳፬ በቤቷም ፡ አጠገብ ፡ የሚኖር ፡ በዙሪያዋም ፡ የድ
ንኳኑን ፡ ካስማ ፡ የሚተክል ።
፳፭ ሰውነቱን ፡ በሥልጣኗ ፡ የምያስጠብቅ ፡ በማረ ፡
ማደሪያዋም ፡ የሚኖር ።
፳፮ ልጆቹንም ፡ በረድኤቷ ፡ የሚያስጠብቅ ፡ በዘ
ጠኑም ፡ ሕገጋት ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ።
፳፯ በሷም ፡ ከመከራው ፡ የሚያርፍ ፡ በክብሯም ፡
ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡
ያደርጋል ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ ያገኘ
ታል ።
፪ እንደናቱ ፡ ትከባከበዋለች ፡ እንደ ፡ ቆንጆ ፡
ሴትም ፡ ትዋሐደዋለች ።
፫ የጥበብን ፡ እህል ፡ ትመግበዋለች ፡ የእውቀት
ንም ፡ ውኃ ፡ ታጠጣዋለች ።
፬ የሚጠብቃት ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ አይወድቅም ፡
የሚታመንባትም ፡ ሰው ፡ አያፍርም ።
፭ ከባልንጀራው ፡ ይልቅ ፡ ታገነዋለች ፡ በብዙ ፡
ሰዎች ፡ መካከልም ፡ ነገር ፡ ይናገራል ።
፮ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ትሰጠዋለች ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ያለበት ፡ ዘውድንም ፡ ታቀዳጀዋለች ፡ ስሙንም ፡
ለዘለዓለሙ ፡ ያስጠራል ።
፯ ሰነፎች ፡ ግን ፡ አያገኟትም ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሰዎ
ችም ፡ አያዩትም ።
፰ ከትዕቢተኞችም ፡ ሰዎች ፡ የራቀች ፡ ናት ፡ አሰ
ተኞችም ፡ አያስቧትም ።
፱ እግዚአብሔርን ፡ በመፍራት ፡ የሚናገር ፡ አይ
ደለምና ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ባንደበቱ ፡ የተና
ገረው ፡ ነገር ፡ ያማረ ፡ አይደለም ።
ምሳሌን ፡ በጥበብ ፡ ይናገራታል ፡ እግዚአብሔ ፲
ርም ፡ የሚማራትን ፡ ሰው ፡ ይረዳዋል ።
ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ብዬ ፡ከሥጋ ፡ከጠፎ ፡ ተከለ ፲፩
ከልሁ ፡ አትበል ፡ እሱ ፡ የጠላውንም ፡ አትሥራ ።
ኃጢአት ፡ ሠርተህ ፡ እሱ ፡ አሳተኝ ፡ አትበል ፡ ፲፪
እግዚአብሔር ፡ የረከሰውን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጠል
ቷልና ፡ እሱስ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ሰውን ፡ አይወድም ።
የሚፈሩትንም ፡ ሰዎች ፡ ይወዳቸዋል ። ፲፫
እሱ ፡ ቀድሞ ፡ ሰውን ፡ በንጽሐ ፡ ጠባይዕ ፡ ፲፬
ፈጥሮ ፡ በወደደው ፡ ሥራው ፡ ተወው ።
ትእዛዙን ፡ ትጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ሃይማኖቱንም ፡ ፲፭
ታጸና ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡ ግን ፡ ፈቃዱ ፡ ነው ።
እጅህን ፡ በመረጥኸው ፡ ትጨምር ፡ ዘንድ ፡ ፲፮
እነሆ ፡ እሳትና ፡ ውኃን ፡ አኖረልህ ። (ጽድቅና ፡
ኃጢአትን ፡)
ሞትና ፡ ሕይወትም ፡ በሰው ፡ ፊት ፡ ነው ፡ ከነሳ ፲፯
ቸው ፡ የመረጠውን ፡ ሥላሴ ፡ ይሰጡታል ።
የእግዚአብሔር ፡ ጥበቡ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ ዕውቀ ፲፰
ቱም ፡ የጸና ፡ ነውና ፡ ሁሉን ፡ ያውቃል ፡ ሁሉን ፡
ያያል ።
ዓይኖቹም ፡ የሚፈሩትን ፡ ሰዎች ፡ ይመለከታሉ ፡ ፲፱
እሱም ፡ የሰውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ።
ኃጢአት ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ እሱስ ፡ ያዘዘው ፡ ፳
የለም ፡ ይበድልም ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አላ
ሰናበታውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ጥቅም ፡ የሌላቸው ፡ ብዙ ፡ ልጆችን ፡ አትው ፩
ደድ ፡ በክፉ ፡ ልጆችም ፡ ደስ ፡ አይበልህ ።
በነሳቸው ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ከሌለ ፪
ባቸው ፡ ቢበዙም ፡ በነሳቸው ፡ ደስ ፡ አይበልህ ።
በሕያንነትም ፡ ሳሉ ፡ አትመናቸው ፡ ብዛታቸ ፫
ውም ፡ ደስ ፡ አያሰኝህ ። ከሺህ ፡ ልጆች ፡
አንድ ፡ አዋቂ ፡ ልጅ ፡ ይሻላል ፡ ክፉ ፡ ልጅም ፡
ከመውለድ ፡ ሳይወልዱ ፡ መሞት ፡ ይሻላል ።
አዋቂ ፡ በሆነ ፡ ባንድ ፡ ልጅ ፡ አገር ፡ ትጸናለ ፬
ችና ፡ በኃጢአተኞች ፡ ልጆች ፡ ብዛት ፡ ግን ፡
ጥፋት ፡ ትጠፋለችና ፡ ክፉ ፡ ልጅ ፡ ከመውለድ ፡
ሳይወልዱ ፡ መሞት ፡ ይሻላል ።
ዓይኔ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ አየች ። ከዚ ፭
ህም ፡ የሚበልጥ ፡ ነገሮዬ ፡ ሰማች ።
በኃጢአተኞች ፡ ወገኖች ፡ መቅሠፍት ፡ ትመ ፮
ጣለች ፡ በወንጀለኞችም ፡ ወገኖች ፡ ጥፋት ፡
ትመጣለች ።
በኃይላቸው ፡ የታመኑ ፡ የቀደሙ ፡ አርበኞ ፯
ችም ፡ ሰውነታቸውን ፡ አላዳኑም ።
ሎጥ ፡ ለኖረባቸው ፡ ራሳቸውን ፡ ላኩሩ ፡ ሎጥ ፰
ንም ፡ ላስጸየፉት ፡ አገሮች ፡ አልራራላቸውም ።
በኃጢአታቸው ፡ ጠፉ ፡ እንጂ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ፱
ወገኖችንም ፡ ይቅር ፡ አላላቸውም ።
የተሰበሰቡ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ያከፉ ፡ እነዚህ ፡ ፲
ስሳ ፡ እልፍ ፡ አርበኞች ፡ ናቸው ።
ክሣደ ፡ ልቡናውን ፡ ያጸና ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ፲፩
ቢኖር ፡ እሱ ፡ ቢድን ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ ይቅርታ ፡

መቅሠፍት ፡ ከሱ ፡ ዘንድ ፡ ይመጣልና ፡ ይቅር ፡
ማለት ፡ ይችላል ፡ መቅሠፍትንም ፡ ማምጣት ፡
ይችላል ።
፲፪ ቍጣው ፡ እንደ ፡ ቸርነቱ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡
ነው ፡ ሰውንም ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ይከፍለዋል ።
፲፫ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ከመከራ ፡ አያመልጥም ፡
ደግ ፡ ሰውም ፡ የትዕግሥቱን ፡ ዋጋ ፡ አያጣም ።
፲፬ ምጽዋት ፡ ሁሉ ፡ ይቅርታን ፡ ያመጣል ፡ ሰውም ፡
እንደ ፡ ሥራው ፡ ዋጋውን ፡ ያገኛል ።
፲፭ ኃጢአት ፡ ሠርተህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አመል
ጣለሁ ፡ በሰማያትም ፡ የሚያገኘኝ ፡ የለም ።
፲፮ በብዙ ፡ አሕዛብም ፡ ዘንድ ፡ የሚያውቀኝ ፡ የለም ።
፲፯ የሰውነቴስ ፡ ቍጥሯ ፡ ለዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ምንድ
ነው ፡ አትበል ።
፲፰ እነሆ ፡ ይህ ፡ ሰማይ ፡ ከሰማይም ፡ በላይ ፡ ያለ ፡
ሰማይ ፡ ከሰማይም ፡ በታች ፡ ያለ ፡ ውቅያኖስ ፡
ምድርም ፡ በመዓት ፡ በጐበኛቸው ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡
ሁሉ ፡ ያልፋል ።
፲፱ ተራሮችም ፡ የምድርም ፡ መሠረት ፡ በመዓት ፡
ባየቸው ፡ ጊዜ ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፡ ይነዋወጣሉ ።
፳ ይህንንም ፡ ልብ ፡ አያስበውም ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ሥራውን ፡ ማን ፡ ያውቃል ፡ ገናንነቱንስ ፡
ጠንቅቆ ፡ ማን ፡ ያውቃል ።
፳፩ ሰው ፡ የማያየው ፡ ፍጥረቱ ፡ ነፋስ ፡ ነው ፡ ከሰው ፡
የተሠወረ ፡ ፍጥረቱም ፡ ብዙ ፡ ነው ።
፳፪ እውነት ፡ ሥራ ፡ መሥራትን ፡ ማን ፡ ያስተም
ራል ፡ የይቅርታውንስ ፡ አለኝታ ፡ ማን ፡ ደጅ ፡
ይጠናል ።
፳፫ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ እንዲህ ፡ ያስባል ፡
ሰነፍ ፡ በደለኛ ፡ ሰውም ፡ ስንፍናን ፡ ያስባል ።
፳፬ ልጄ ፡ ስማኝ ፡ ጥበብንም ፡ ተማር ፡ ነገሬንም ፡
ከልቡናህ ፡ አድምጠው ።
፳፭ በልቡናህ ፡ መርምረህ ፡ ጥበብህን ፡ ግለጣት ፡
የትምህርትህንም ፡ ምሥጢሯን ፡ ተረዳ ።
፳፮ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረቱ ፡ ለይኩን ፡ በለው ፡
ቃሉ ፡ ተፈጠረ ፡ በየወገናቸውም ፡ ሥራታቸ
ውን ፡ ለየ ።
፳፯ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ ግንዘብ ፡ ሥራ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አዘጋጀ ፡ ሠራዊታቸውንም ፡ በየ
ወገናቸው ፡ አዘጋጀ ፡ ይኸንን ፡ የፈጠራቸው ፡
እግዚአብሔር ፡ አይራብም ፡ አይጠማም ። ብር
ሃናቸውም ፡ አይፈጸምም ።
፳፰ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋራ ፡ አይጨናነቅም ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ ከቃሉ ፡ አይወጡም ።
፳፱ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡
ጎበኘ ፡ ዝናምንም ፡ አጠገበ ።
፴ በደማዊት ፡ ነፍስ ፡ ሕያው ፡ የሆነ ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ መላ ፡ መመለሻቸውም ፡
ወደ ፡ መቃብር ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ እግዚአብሔር ፡ አዳምን ፡ ከምድር ፡ ፈጠ
ረው ፡ዳግመኛም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ይመልሰዋል።
፪ ዘመንን ፡ ቀንን ፡ በቍጥር ፡ ሰጣቸው ፡ በውስ
ጧም ፡ ያለውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ አስገዛቸው ።
እየራሳቸው ፡ ኃይልን ፡ አሳደረባቸው ፡ በምሳሌ ፫
ውም ፡ ፈጠራቸው ።
ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ይፈሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዲፈ ፬
ሩዋቸው ፡ አደረገ ።
ከብቶችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ወፎችንም ፡ ይገዟ ፭
ቸው ፡ ዘንድ ፡ እንዲገዟቸው ፡ አደረገ ።
አንደበትንና ፡ ቃልን ፡ ጆሮንና ፡ ዓይንን ፡ በሚ ፮
ያስቡ ፡ ገንዘብ ፡ ልቡናንም ፡ ሰጣቸው ።
ጥበብን ፡ ማወቅንም ፡ አጠገባቸው ፡ ክፉንና ፡ ፯
በጎንም ፡ አሳያቸው ።
የሥራውን ፡ ገናንነት ፡ መፈራቱንም ፡ ያሳያ ፰
ቸው ፡ ዘንድ ፡ በልቡናቸው ፡ ፍርሃትን ፡ አሳደ
ረባቸው ።
የከበረ ፡ ስሙን ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ። ፱
የሥራውንም ፡ ገናንነት ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ ፍር ፲
ሃትን ፡ አሳደረባቸው ።
ጥበብን ፡ ሰጣቸው ፡ የሚያድናቸው ፡ ሕጉንም ፡ ፲፩
አወረሳቸው ።
ለዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ መሐላንም ፡ ተማ ፲፪
ማላቸው ፡ ፍርዱንም ፡ ነገራቸው ።
የጌትነቱንም ፡ ገናንነት ፡ ዓይኖቻቸው ፡ አዩ ። ፲፫
ከኃጢአቱ ፡ ሁሉ ፡ ተጠበቁ ፡ አላቸው ። ፲፬
የጌትነቱንም ፡ ቃል ፡ ጆሮቻቸው ፡ ሰሙ ፡ ሁሉ ፲፭
ንም ፡ ባልንጀራችሁን ፡ ውደዱ ፡ ብሎ ፡ አዘዛ
ቸው ።
ሥራቸውም ፡ ሁለጊዜ ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ ከይኖ ፲፮
ቹም ፡ የሚሠወሩበት ፡ የላቸውም ።
ለአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ነገሥታቱን ፡ አነገሠላቸው ። ፲፯
እስራኤል ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡ ሆነ ። ፲፰
ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ፲፱
ነው ፡ ዓይኖቹም ፡ ሁለጊዜ ፡ ሥራቸውን ፡ ያያሉ ።
ኃጢአታቸውም ፡ ከሱ ፡ አልተሠወረችም ፡ በደ ፳
ላቸውም ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተገ
ለጠ ፡ ነው ።
የሰው ፡ ምጽዋቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ እንደ ፡ ማኅ ፳፩
ተም ፡ ነው ።
የሰው ፡ ዋጋው ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ብሌኑ ፡ ትጠበ ፳፪
ቃለታለች ።
ኋላ ፡ ተመልሶ ፡ ዋጋቸውን ፡ ይሰጣቸዋል ፡ የኃ ፳፫
ጢአታቸውንም ፡ ፍዳ ፡ ወደ ፡ ራሳቸው ፡ ይመ
ልሳል ።
ነገር ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ የሚገቡትን ፡ ምክንያት ፡ ፳፬
ሰጣቸው ፡ ተስፋቸውን ፡ ያጡ ፡ ሰዎችንም ፡
ደስ ፡ ያሰኛቸዋል ።
በንስሐ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተመለስ ፡ ኃጢ ፳፭
አትንም ፡ ተዋት ፡ ከኃጢአትህ ፡ ተመልሰህ ፡
በፊቱ ፡ ተለማመጥ ።
ፈጽመህ ፡ ከኃጢአትህ ፡ በንስሐ ፡ ወደ ፡ እግዚ ፳፮
አብሔር ፡ ተመለስ ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ጥላ ፡
የእግዚአብሔርንም ፡ ፈቃድ ፡ ፈጽም ።
በሕይወት ፡ ሳሉ ፡ እንደሚገዙለት ፡ ሰዎች ፡ ፳፯
እግዚአብሔርን ፡ በመቃብር ፡ የሚያመሰግነው ፡
ማነው ።

፳፰፤ የሞተ ፡ ሰውን ፡ ግን ፡ ንስሐ ፡ እንደ ፡ ኢ.ምንት ፡
አለፈው ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አመስግነው ።
፳፱፤ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ የሚ
ገዙለትን ፡ ሰዎች ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።
፴፤ ሰው ፡ ሟች ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሕይ
ወት ፡ ጸንቶ ፡ መኖርን ፡ አይችልምና ፡ ይቅር ፡
ይላቸዋል ።
፴፩፤ ከፀሐይ ፡ የሚነጻ ፡ ምን ፡ አለ ፡ እሱስ ፡ ስንኳ ፡
ያልፋል ። እንዲህ ፡ መሆን ፡ ሳለ ፡ ደማዊና ፡
ሥጋዊ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያስባል ።
፴፪፤ እሱ ፡ ግን ፡ የሰማይን ፡ ምጥቀት ፡ ያውቃል ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ አመድ ፡ ትቢያ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

፩፤ ለዘለዓለም ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ እሱ ፡
እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ አንድነት ፡ ፈጠረ ።
፪፤ እውነተኛ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብቻ ፡ ነው ።
፫፤ ሥራውን ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አላ
ሰናበተውም ፡ ገናንነቱንስ ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡
ያውቃል ።
፬፤ ከሀሊነቱንስ ፡ ማን ፡ መርምሮ ፡ አወቀው ፡ ቸር
ነቱንስ ፡ ማን ፡ ጠንቅቆ ፡ ይናገራል ።
፭፤ ሥነ ፡ ፍጥረት ፡ አነሰ ፡ ብሎ ፡ መጨመር ፡ በዛ ፡
ብሎም ፡ መክፈል ፡ አይገባም ፡ የእግዚአብ
ሔርን ፡ ጌትነቱን ፡ መርምሮ ፡ የሚያገኘው ፡
የለም ።
፮፤ በፈጠረው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ሰውን ፡ ያዘዋል ፡
ዘመኑንም ፡ በስጨረሰው ፡ ጊዜ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡
በሞት ፡ ያሳርፈዋል ።
፯፤ ሰው ፡ ምን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ ነው ፡ ጥቅሙስ ፡
ምንድነው ።
፰፤ መቶ ፡ ዘመን ፡ የሚሆን ፡ የዘመኑ ፡ ቍጥር ፡ በባ
ሕሩ ፡ ውኃ ፡ ሁሉ ፡ እንዳለች ።
፱፤ እንደ ፡ አንዲት ፡ ውኃ ፡ ጠብታ ፡ ከሻዋውም ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ አንዲት ፡ አሸዋ ፡ ቅንጣት ፡ የሚ
ሆን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚመላለሰው ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ ዘመኑ ፡ ጥቂት ፡ የሚሆን ፡ የሰው ፡ በጎነ
ቱስ ፡ ክፋቱስ ፡ ምንድነው ።
፲፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ ይታገሣቸዋል ።
፲፩፤ አሁን ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ ቸርነቱን ፡ አብዝቷ
ልና ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመናቸው ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
አይቶ ፡ አውቆ ፡ ቸርነቱን ፡ አሳደረባቸው ።
፲፪፤ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ብቻ ፡ ይቅር ፡ ይላል ፡
እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡
ይላል ፡ ይቆጣል ፡ በመከራ ፡ ይገርፋል ፡ ይቅር ፡
ይላል ፡ እረኛ ፡ መንጋውን ፡ እንዲመልስ ፡ በን
ስሐ ፡ ይመልሳል ።
፲፫፤ በተግሣጹ ፡ የሚታገሡትን ፡ ሕጉንም ፡ የሚጠ
ብቁትን ፡ ሰዎች ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ።
፲፬፤ ልጄ ፡ በምጽዋትህ ፡ መካከል ፡ ኃዘንን ፡ አታ
ግባ ፡ በምትሰጠውም ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አት
ናገር ።
፲፭፤ ዝናም ፡ ዋዕይን ፡ እንዲያቀዘቅዘው ፡ እንደዚሁ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ተናግሮ ፡ ከመስጠት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡
ተናግሮ ፡ መንሣት ፡ ይሻላልና ፡ በምትሰጠው ፡
ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አትናገር ። ነገር ፡ ግን ፡ ሁለ
ቱም ፡ ሁሉ ፡ በደግ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ይገኛሉ ።
ንፉግ ፡ ሰው ፡ ልቡናውን ፡ ቅር ፡ እያለው ፡ ይሰ ፲፮፤
ጣል ።
ሰነፍም ፡ ይሰገዳል ፡ አያመሰግንም ። ፲፯፤
ሳትናገር ፡ አስቀድመህ ፡ ነገሩን ፡ ተረዳ ፡ በኃጢ ፲፰፤
አት ፡ ሳትታመም ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።
ሳይፈረድብህ ፡ ተዋረድ ፡ በመከራህም ፡ ጊዜ ፡ ፲፱፤
ይቅርታ ፡ ታገኛለህ ።
ሳትደክም ፡ ራስህን ፡ እዋርድ ፡ በበደልህም ፡ ፳፤
ጊዜ ፡ ተለማመጥ ።
ስእለትህን ፡ አታስቀር ፡ ፈጥነህ ፡ ስጥ ፡ ሳትሞ ፳፩፤
ትም ፡ ጽድቅን ፡ ሥራት ።
ሳትሳልም ፡ አስቀድመህ ፡ ስእለትህን ፡ አዘጋጅ ፡ ፳፪፤
እግዚአብሔርን ፡ እንደሚፈታተነው ፡ ሰው ፡
አትሁን ።
በተቈጣህም ፡ ጊዜ ፡ የምትሞትበትን ፡ ቀን ፡ ፳፫፤
አስባት ፡ ፍዳ ፡ የምትቀበልበትን ፡ ቀን ፡ አስበህ ፡
ንስሐ ፡ ገብተህ ፡ ተለማመጥ ።
በጠገብህበትም ፡ ወራት ፡ የተራብህበትን ፡ ፳፬፤
ወራት ፡ አስብ ።
እነዋወር ፡ ከጧት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ ትለ ፳፭፤
ዋወጣለችና ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ፈጥኖ ፡ ይደረጋልና ፡ በተ
ሾምህበትም ፡ ወራት ፡ የተሻርህበትን ፡ ወራት ፡
አስብ ።
አዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ፈርቶ ፡ በሁሉ ፡ ይጠበቃል ፡ ፳፮፤
በበደልህበት ፡ ወራት ፡ ንስሐ ፡ ግባ ።
አዋቂ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጥበብን ፡ ያገኛታል ፡ ያገ ፳፯፤
ኛትንም ፡ ሰው ፡ ታሰምነዋለች ፡ ታስፈራዋለች ።
እነዚያ ፡ ነገር ፡ አዋቂዎች ፡ በልቡናቸው ፡ ይራ ፳፰፤
ቀቃሉ ፡ የተረዳ ፡ ምሳሌንም ፡ ይናገራሉ ።
ሄደህ ፡ የኃጢአትን ፡ ፈቃድ ፡ አትከተል ፡ ከክ ፳፱፤
ፉም ፡ ፈቃድ ፡ ራቅ ።
ለሰውነትህ ፡ የወደደችውንስ ፡ ከሰጠኻት ፡ ፴፤
ጠላትህን ፡ ባንተ ፡ የጨከነ ፡ ታደርገዋለች ።
ከብ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአት ፡ ሳለህ ፡ ፴፩፤
ባለጸግነትን ፡ አትለምን ።
በፍዳ ፡ እንዳትያዝ ፡ አንተ ፡ ድሀ ፡ ሆነህ ፡ ሳለህ ፡ ፴፪፤
በቀማዳህም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሳይኖርህ ፡ አትበ
ደር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

እንጥረኛ ፡ መሸተኛ ፡ አይከብርም ፡ ጥቂት ፡ ፩፤
ገንዘብ ፡ የሚያቃልል ፡ ሰው ፡ ብዙ ፡ ገንዘብን ፡
ያጠፋል ።
ሴቶችና ፡ መጠጥ ፡ መምህራንን ፡ ያስቷቸዋል ፡ ፪፤
ጋለሞታን ፡ የሚከተላት ፡ ሰው ፡ በደለኛ ፡ ነው ።
የዚህ ፡ ሰው ፡ ፍጻሜው ፡ ትሉ ፡ የማያንቀላፋ ፡ ፫፤
እሳቱ ፡ የማይጠፋ ፡ ነው ፡ ደፋር ፡ ሰውነት ፡ ከመ
ከራ ፡ አትጠበቅም ።
ፈጥኖ ፡ የሚያምን ፡ ሰው ፡ ልቡናው ፡ ቀሊል ፡ ፬፤

ነው ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠራ ፡ ሰውም ፡ ሰውነቱን ፡
ይበድላል ።
፭ ልቡናውን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ሰው ፡ ይደነቃል ።
፮ ብዙ ፡ መናገርን ፡ የሚጠላ ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱን ፡
ይከፍላታል ።
፯ የሰማኸውን ፡ ቃል ፡ አታውጣ ፡ ለዘላለሙ ፡ እን
ዳሰብህ ፡ አትድገም ።
፰ በጠላትህና ፡ በወዳጅህ ፡ ዘንድ ፡ የምትናገረው ፡
ነገር ፡ አይኑር ፡ ስተህ ፡ የሠራኸው ፡ ኃጢአት
ህንም ፡ አትናገር ።
፱ ከሰማ ፡ በኋላ ፡ ኃጢአትህን ፡ አይሠውርልህ
ምና ፡ እስክትሞትም ፡ ድረስ ፡ ይጠብቅሃልና ፡
ስተህ ፡ የሠራኸውን ፡ ኃጢአትህን ፡ አትናገር ።
፲ የሰማኸውን ፡ ቃል ፡ አታውጣ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
የሚያገኝህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ እወቅ ።
፲፩ ቀሊል ፡ ሰው ። የሰማውን ፡ ነገር ፡ እስኪያወጣ ፡
ድረስ ፡ እአምሮውን ፡ ያጣል ፡ ልጅ ፡ የምትወ
ልድ ፡ ሴት ፡ በምጥ ፡ እንድትጨነቅ ፡ እንደዚ
ያች ፡ ይጨነቃል ።
፲፪ የተወጋም ፡ ሰው ፡ ጦሩን ፡ ከላዩ ፡ ይነቅል ፡ ዘንድ ፡
እንዲቻኩል ፡ ቀሊል ፡ ሰውም ፡ የሰማውን ፡
ቃል ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ እንደዚያ ፡ ይቻኩላል ።
፲፫ ወዳጅህን ፡ ተቈጣው ፡ ወይ ፡ አላደረገም ፡ ይሆ
ናል ፡ ቢያደርግም ፡ እንዳይደግም ፡ ተቈጣው ።
፲፬ ወዳጅህን ፡ ተቈጣው ፡ ወይ ፡ አልተናገረም ፡ ይሆ
ናል ፡ ቢናገርም ፡ እንዳይደግም ፡ ተቈጣው ።
፲፭ ወዳጅህን ፡ ተቈጣው ፡ ወይ ፡ በጥል ፡ በቃ ፡ አጣ
ልተውት ፡ ይሆናል ፡ በልቡናው ፡ ሳይወድ ፡
የሚስት ፡ ሰው ፡ አለና ፡ የነገሩህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
አትስማ ።
፲፮ ባንደበቱ ፡ ያልሳተ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
፲፯ ቍጣ ፡ ሳይበዛ ፡ ወዳጅህን ፡ ተቈጣው ፡ ጥበብ ፡
ሁሉ ፡ ሕጉን ፡ የምታሠራ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ጥበብ ፡
ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ነውና ።
፲፰ ስለ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ብለህ ፡ የጸናች ፡
ቍጣን ፡ አሳልፋት ፡ ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ ሕጉን ፡ ታስ
ጠብቀዋለችና ። ጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡
መፍራት ፡ ነው ።
፲፱ ክፉ ፡ ነገርን ፡ የሚያስተምር ፡ ጥበብ ፡ የለም ።
ለኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ምክር ፡ ጥበብ ፡ የላትም ።
፳ ከሁሉ ፡ የምትረክስ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አለች ፡ አእ
ምሮ ፡ የሌለው ፡ ነፍስ ፡ አለ ።
፳፩ ነገር ፡ ግን ፡ ስትራቀቅ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡
ሕግ ፡ ስታፈርስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራው ፡
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።
፳፪ እየበደለ ፡ የሚራቀቅ ፡ የሚጠነቀቅ ፡ ሰው ፡ አለ ፡
ለባልንጀራው ፡ የሚያደላ ፡ ለወዳጁም ፡ ፍር
ዱን ፡ የሚያቀና ፡ መስሎ ፡ ፍርድን ፡ የሚለው
ጣት ፡ ሰው ፡ አለ ።
፳፫ ሳያመሰግነው ፡ ለክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደላ ፡ ሰው ፡
አለ ። ልቡናው ፡ ግን ፡ ክደትን ፡ መልቷል ።
፳፬ በልቡናው ፡ ሌላ ፡ ነገር ፡ ሳለ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡
የሚያደላ ፡ አለ ፡ ያላሰብከውም ፡ መከራ ፡ ይመ
ጣብሃል ።

ኃይሉ ፡ ቢደክም ፡ ባንትም ፡ ክፉ ፡ ማድረግ ፡ ፳፭
ቢሳነው ፡ ያስትህ ፡ ዘንድ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡
ያመጣብሃል ፡ ያሳዝንሃል ።
ሰው ፡ በመልኩ ፡ ይታወቃልና ፡ የብልህ ፡ ሰው ፡ ፳፮
ጥበቡ ፡ በፊቱ ፡ ይታወቃል ።
ከአባበሱ ፡ ከረማመዱ ፡ ከከሂዱ ፡ ከሣቁም ፡ የተ ፳፯
ነሣ ፡ የሰው ፡ ሥራው ፡ ይታወቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ለበጎ ፡ ነገር ፡ ሳይሆን ፡ የሚቈጣ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ፩
አዋቂ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ሳትነቅፍ ፡ ብትቈጣ ፡ ይሻላል ። ፪
በኃጢአቱ ፡ ጸንቶ ፡ መኖር ፡ ተስኖታልና ። ፫
ንስሐ ፡ ገብቶ ፡ የሚለማመጥ ፡ ሰው ፡ አለ ።
ሻንደረብ ፡ ፈቃዱ ፡ ሳይፈጽምለት ፡ ቆንጆ ፡ ፬
ልጅን ፡ እንዲወድ ፡ እንደዚሁ ፡ ፍርድን ፡ ያደላ ፡
ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ አለ ።
እያወቀ ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ብዙ ፡ ነገር ፡ ፭
ከመናገሩ ፡ የተነሣ ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠላ ፡ ሰው ፡
አለ ።
የሚመልሰውን ፡ አያውቅምና ፡ ዝም ፡ የሚል ፡ ፮
ሰው ፡ አለ ፡ ጊዜውንም ፡ እስኪያገኝ ፡ ድረስ ፡
ዝም ፡ የሚል ፡ ሰው ፡ አለ ።
አዋቂ ፡ ሰው ፡ ጊዜውን ፡ እስኪያገኝ ፡ ድረስ ፡ ፯
ዝም ፡ ይላል ፡ ሰነፍ ፡ ደፋር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ እንዳ
ገኘ ፡ ይናገራል ።
ነገርን ፡ የሚያበዛን ፡ ሰው ፡ ይቈጡታል ፡ ራሱ ፡ ፰
ንም ፡ የሚያከራ ፡ ሰውን ፡ ይጠሉታል ።
መከራው ፡ የሚያዋርደው ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ገንዘብ ፡ ፱
አግኝቶም ፡ የማይኖርለት ፡ ሰው ፡ አለ ።
የማይጠቅምህን ፡ ገንዘብ ፡ የሚሰጥህ ፡ ሰው ፡ ፲
አለ ። እጥፍ ፡ አድርጎ ፡ ይቀበልህም ፡ ዘንድ ፡
የሚሰጥህ ፡ ሰው ፡ አለ ።
እየተቸገረ ፡ ራሱን ፡ የሚያከራ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ፲፩
ክብሮ ፡ ሳለ ፡ ራሱን ፡ የሚያዋርድ ፡ ሰው ፡ አለ ።
በጥቂት ፡ ገንዘብ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ የሚገዛ ፡ አለ ፡ ፲፪
ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ያደርገውም ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋል ።
በቃሉ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ ራሱን ፡ ወደ ፡ መኳን ፲፫
ንት ፡ ያስጠጋል ፡ ለሰነፎች ፡ ስጦታ ፡ መወደድ ፡
የላትም ።
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ መወደድና ፡ ጥቅም ፡ የሌለውን ፡ ፲፬
ገንዘብ ፡ ይሰጥሃል ፡ ጥቂት ፡ ገንዘብም ፡ ቢሰጥህ ፡
ለልቡ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ የሰጠህ ፡ ይመስለዋል ።
ጥቂት ፡ ገንዘብም ፡ ቢሰጥህ ፡ ብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ፲፭
እንደ ፡ ሰጠህ ፡ ያደርገዋል ፡ ይለገድብሃል ፡ ባንታ ፡
አንደበቱን ፡ ከፍ ፡ ዝቅ ፡ አድርጎ ፡ ይናገርሃል ፡
የሰጠህን ፡ ይናገርብህ ፡ ዘንድ ፡ አደባባይ ፡ ላይ ፡
ይዘራል ፡ ዛሬ ፡ ቢሰጥህ ፡ ነገ ፡ ይከፈልሃል ፡ እን
ዲህ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ለሰው ፡ የሚያስጠላ ፡ ነው ።
በጎ ፡ ነገር ፡ ያደረግሁለት ፡ እኔ ፡ ዋጋን ፡ አላገኘ ፲፮
ምና ፡ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ወዳጅ ፡ አልፈልግም ፡
ምን ፡ ይጠቅመኛል ፡ ይላል ፡ እሊህንም ፡ የሚ
መገቡ ፡ ሰዎች ፡ በኔ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ይናገራሉ ፡
አለ ።

፲፯፤ ሁሉም፡ሁለጊዜ፡ያሙኛል፡በኔም፡ይስቃሉ።
፲፰፤ በንደበትህ፡ከትሰንከከል፡በምድር፡ላይ፡ብት
ወድቅ፡ይሻልሃል፡እንደዚሁ፡ሁሉ፡የጾናች፡
መከራ፡ፈጥና፡ትመጣለች።
፲፱፤ እንዳገኘ፡የሚናገር፡ሰው፡ራሱን፡ያስጠላል፡
ለቃሉም፡መወደድ፡የለውም፡በሰነፎችም፡
አንደበት፡ነገር፡ይጠላል።
፳፤ በጊዜዋ፡ጊዜ፡አይናገራትምና፡በሰነፍ፡ሰው፡
አንደበት፡መስሎ፡የሚናገረው፡ነገር፡ይጠ
ላል።
፳፩፤ በተቸገረ፡ጊዜ፡እግዚአብሔርን፡ወደ፡መፍ
ራት፡የሚመለስ፡ሰው፡አለ፡ሰውነቱም፡በተ
ድላ፡በደስታ፡ታርፋለች።
፳፪፤ ሰውን፡አፍሮ፡ሰውነቱን፡የሚያጠፋ፡አለ፡
በስንፍናውም፡ሰውነቱን፡ያጠፋል።
፳፫፤ ሰውን፡አፍሮ፡ሳይሰጠው፡ለወዳጁ፡ተስፋ፡
የሚሰጠው፡አለ። ስለዚህ፡ነገር፡በከንቱ፡
ጠላት፡ይሆነዋል።
፳፬፤ የሐሰተኛ፡ሰው፡ጉስቊልናው፡ጽኑ፡ነው፡
የሰነፎችም፡ነገራቸው፡የተጠላ፡ነው።
፳፭፤ አሰት፡ከመናገር፡መስረቅ፡ይሻላል፡አሰተኛ፡
ሰው፡ይጐሰቊላል፡ፈጽሞም፡ያፍራልና።
፳፮፤ ነገር፡ግን፡የሁለቱም፡ሁሉ፡ፍጻሜያቸው፡
ሞት፡ውርደት፡ነው።
፳፯፤ በቃሉ፡አዋቂ፡የሆነ፡ሰው፡ነገሩ፡ይሰማል፡
ብልህ፡ሰው፡መኳንንቱን፡ያገለግላል።
፳፰፤ ምድርን፡የሚያርሳት፡የሚቈፍራት፡ሰው፡
የእህሉን፡ክምር፡ያበዛል፡መኳንንቱንም፡
የሚያገለግል፡ሰው፡ራሱን፡ይጠቅማል።
፳፱፤ እጅ፡መንሻ፡መማለጃ፡አዋቆች፡ሰዎችን፡
ዓይነ፡ልቡናቸውን፡ይሠውራቸዋል፡አፉቸ
ውን፡ይዘጋዋል፡ቃላቸውንም፡ያስለውጣቸ
ዋል።
፴፤ የተሠወረ፡ጥበብ፡እንደ፡ተቀበረ፡ወርቅ፡
ነው፡የሁለቱስ፡ጥቅማቸው፡ምንድነው።
፴፩፤ ጥበቡን፡ከሚሠውር፡ከዋቂ፡ሰው፡ስንፍና
ውን፡የሚሠውር፡ሰነፍ፡ሰው፡ይሻላል።

ምዕራፍ፡፳፩።

፩፤ ልጄ፡የበደልከው፡በደል፡የሳትከው፡ነገር፡
እንዳለ፡እወቅ፡ከዚህ፡በኋላ፡ዳግመኛ፡አት
በድል፡ስለ፡ቀደመውም፡ኃጢአትህ፡ንስሐ፡
ግባተህ፡ተለማመጥ።
፪፤ ሰው፡ከክፉ፡አውሬ፡እንዲሸሽ፡እንደሱ፡
ከኃጢአት፡ሽሽ፡ደስ፡ካሰኘችህስ፡ከፍዳ፡
አታወጣህም፡ጥርሷ፡እንደ፡አንበሳ፡ጥርስ፡
ነው፡የሰውን፡ሰውነት፡ታጠፋለች።
፫፤ በሁለት፡ወገን፡ስለት፡ያለው፡ሰይፍ፡እንዲ
ያጠፋ፡ኃጢአት፡ሁሉ፡እንደዚሁ፡ያጠፋል፡
ከቈሰለችም፡ዘንድ፡ለቍስሏ፡ድኅነት፡የለ
ውም።
፬፤ መመከትና፡መታበይ፡ትዕቢትም፡ባለጸግነ
ትን፡ያጠፉታል፡እንደዚሁም፡ሁሉ፡የትዕ
ቢተኞችን፡ቤት፡ያጠፋሉ።
ድሀ፡በለመነ፡ጊዜ፡አፉን፡እስከ፡ገሮሮው፡ ፭፤
ድረስ፡ይከፍታል፡ጩኸቱም፡ፈጥኖ፡ወደ፡
እግዚአብሔር፡ይደርሳል።
ምክርን፡የሚጠላ፡ሰው፡ኃጢአተኞችን፡ ፮፤
ይመስላቸዋል። እግዚአብሔርን፡የሚፈራ፡
ሰው፡ግን፡በመከራት፡ጊዜ፡ልቡናውን፡
ከኃጢአት፡ይመልሳል።
ነገር፡የሚችል፡ሰው፡ከሩቅ፡ይታወቃል፡ ፯፤
አዋቂ፡ሰውን፡ግን፡የተሳተው፡ኃጢአቱ፡
ይታወቀዋል።
እየተበደረ፡ቤቱን፡የሚሠራ፡ሰው፡ሥራው፡ ፰፤
እንደ፡ክረምት፡ሥራ፡ነው።
የኃጢአተኞችም፡ወገናቸው፡እንደ፡ገለባ፡ ፱፤
ክምር፡ነው፡ፍጻሜያቸውም፡ለገሃነም፡ይሆ
ናል።
የኃጢአተኞች፡ሥራቸው፡ክፉ፡ነው፡ፍጻ ፲፤
ሜዋም፡ገሃነም፡ነው።
ልቡናውን፡ያጸና፡ሰው፡የእግዚአብሔርን፡ ፲፩፤
ሕግ፡ይጠብቃል። እግዚአብሔርን፡የመፍ
ራት፡መጨረሻ፡ጥበብ፡ነው።
ያልተማረ፡ሰው፡አይራቀቅም፡የሚማርም፡ ፲፪፤
ሰው፡አለ። በጉስቊልናው፡ላይ፡ጉስቊልና፡
ይጨመርለታል።
የብልህ፡ሰው፡አሳቡ፡እንደ፡ክረምት፡ውኃ፡ ፲፫፤
ነው፡ምክሩም፡እንደ፡ገነት፡ውኃ፡ብዙ፡
ነው።
የሰማውን፡ነገር፡ሁሉ፡ማስቀረት፡አይችል ፲፬፤
ምና፡የቀሊል፡ሰው፡ልቡና፡እንደ፡ሰባራ፡
ማድጋ፡ነው።
አዋቂ፡ሰው፡የጥበብን፡ነገር፡በሰማ፡ጊዜ፡ ፲፭፤
ያደንቂታል፡ዳግመኛም፡በጥበብ፡ላይ፡ጥበ
ብን፡ይጨምራል። ክፉ፡ልቡና፡ግን፡ከሰማ፡
በኋላ፡ይሃድፋል፡ወደ፡ኋላም፡ይመልሰዋል።
የሰነፍ፡ሰው፡ነገሩ፡በሩቀ፡ጐዳና፡እንዳለ፡ ፲፮፤
እንደሚከብድ፡ሸክም፡ነው፡ያዋቂ፡ሰው፡
አንደበት፡መወደድ፡ግን፡ያማረ፡ነው።
የአዋቂ፡ሰው፡ነገሩ፡በደባበይ፡ይሰማል፡ነገ ፲፯፤
ሩም፡ወደ፡ሰው፡ልቡና፡ይገባል።
በሰነፎች፡ሰዎች፡ዘንድ፡ጥበብ፡እንደ፡ፈረ ፲፰፤
ሰች፡ቤት፡ናት። የሰነፍ፡ሰው፡ምክርም፡
የማይወደድ፡ነገር፡ነው።
የሰነፎች፡ትምህርት፡እንደ፡ታሠረ፡እግር፡ ፲፱፤
ነው። የሰነፎች፡ልቡና፡ቀኝ፡እጁን፡እንደ፡
ታሠረ፡ሰው፡ደካማ፡ነው።
ሰነፍ፡ሰው፡በሳቀ፡ጊዜ፡ቃሉን፡ከፍ፡ከፍ፡ ፳፤
ያደርጋል፡ብልህ፡ሰው፡ግን፡በጭንቅ፡ከን
ፈሩን፡ፍግግ፡ያደርጋል።
በዋቂ፡ሰው፡ዘንድ፡ጥበብ፡እንደ፡ወርቅ፡ ፳፩፤
ጌጥ፡ነው፡በቀኝ፡እጅ፡እንዳለ፡ማልደያም፡
ነው።
የሰነፍ፡ሰው፡እግሩ፡ፈጥና፡ወደ፡ቤት፡ትገ ፳፪፤
ባለች፡በትምህርት፡የተነከ፡ሰው፡ግን፡የሰው፡
ፊት፡ያፍራል።
ሰነፍ፡ሰው፡በደጃፍ፡ቆሞ፡የሰው፡ቤት፡ይጎ ፳፫፤

በኛል ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በውጭ ፡ ይቆማል ።
፳፬፤ የሰው ፡ ስንፍናው ፡ በውጭ ፡ ትሰማለች ፡ በዋቂ ፡
ሰው ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ማድስል ፡
ጭንቅ ፡ ነው ።
፳፭፤ ከብልሁ ፡ በተለየ ፡ በሰነፉ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ነገር ፡
ጭንቅ ፡ ነው ፡ መምህራን ፡ ነገራቸውን ፡ መጥ
ነው ፡ ይናገሩታል ።
፳፮፤ የሰነፎች ፡ ሰውቀታቸው ፡ በፋቸው ፡ ነው ፡ ያዋ
ቆች ፡ ምክራቸው ፡ ግን ፡ በፋቸው ፡ የተናገሩት ፡
ነገር ፡ ነው ።
፳፯፤ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ እክህደክ ፡ ብሎ ፡ ሰይጣንን ፡
ቢረግመው ፡ ሰውነቱን ፡ መርገሙ ፡ ነው ።
፳፰፤ ሰው ፡ የሚያማ ፡ ሰው ፡ ሰውነቱን ፡ ያጠፋል ፡
በደረበትም ፡ ቦታ ፡ ራሱን ፡ ያስጠላል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

፩፤ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በተቀመጠበት ፡ ቦታ ፡ እንደ
ዋሻ ፡ ደንጊያ ፡ ነው ፡ በጽኑ ፡ ስንፍናው ፡ ሁሉን ፡
ያቦዝናል ።
፪፤ ፫፤ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ በተኛበት ፡ ቦታ ፡ እንደሚያጸይፍ ፡
ፈረስ ፡ ነው ። የገደለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የጁን ፡
ትቢያ ፡ ማራገፉ ፡ ነው ። ያልተማረ ፡ ልጅ ፡ ላባቱ ፡
እፍረት ፡ ነው ፡ ሰነፍም ፡ ልጅ ፡ የጕስቈለች ፡
ትሆናለች ።
፬፤ ብልህ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ባሏን ፡ ትወርሰዋለች ፡
ሰነፍ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ ላባቷ ፡ ኀዘን ፡ ናት ።
፭፤ ሁለጊዜ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ጕስቍልናን ፡ ትጐሰ
ቍላለች ፡ አባቷንም ፡ ታሳፍራለች ፡ ባሏንም ፡
ታሳፍራለች ፡ ደፋርም ፡ ናት ።
፮፤ ባገኘበት ፡ ቦታ ፡ ነገሩን ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡
በልቅሶ ፡ ቤት ፡ መሰንቆ ፡ እንደሚመታ ፡ ሰው ፡
ነው ። ግርፋት ፡ ከቍጣ ፡ ጋራ ፡ ሁለጊዜ ፡ ብልህ ፡
ያደርጋል ።
፯፤ ሰነፍ ፡ ሰውን ፡ የሚያስተምረው ፡ ሰው ፡ የተሰ
በረ ፡ ገልን ፡ አንድ ፡ እንደሚያደርግ ፡ ሰው ፡
ነው ፡ የተኛ ፡ ሰውን ፡ ከጽኑ ፡ እንቅልፍ ፡ ቀስቅ
ሰው ።
፰፤ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ የሚነግር ፡ ሰው ፡ ለተኛ ፡ ሰው ፡
እንደሚነግር ፡ ሰው ፡ ነው ፡ ነግረኸው ፡ ከጨረ
ስህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ ተናገርህ ፡ ይልሃል ።
፱፤ ተድላ ፡ ደስታው ፡ አልኖልና ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡
አልቅስለት ፡ አእምሮው ፡ ጠፍቷልና ፡ ለሰነፍ ፡
ሰውም ፡ አልቅስለት ።
፲፤ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ አይመለስምና ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡
ታለቅስለት ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ ነው ። ከመሞቱ ፡
መኖሩ ፡ ይከፋበታልና ፡ ለሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡
በሕይወት ፡ሳለ ፡ አልቅስለት ።
፲፩፤ ለሰነፍ ፡ ኃጢአተኛ ፡ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አልቅስለት ።
፲፪፤ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ነገር ፡ አታብዛ ፡ አእምሮ ፡
ከሌለውም ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትኑር ፡ ወደ ፡
መከራ ፡ እንዳያገባህ ፡ አንተም ፡ በሱ ፡ ስንፍና ፡
እንዳትነቀፍ ፡ ተጠበቅ ።
፲፫፤ ከሱ ፡ ራቅ ፡ ሰውነትህም ፡ ታርፋለች ፡ ይቀል
ሃል ፡ በሱ ፡ ስንፍናም ፡ አንተ ፡ የምትጎዳው ፡
የለም ።
ከአረር ፡ የሚከብድ ፡ ምን ፡ አለ ፡ ሰነፍ ፡ ከመባ ፲፬፤
ልስ ፡ በቀር ፡ የሚከፋ ፡ ምን ፡ አለ ።
ከሰነፍ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ከመኖር ፡ ጨውና ፡ አሸዋ ፡ ፲፭፤
የብረት ፡ ወገን ፡ ናስንም ፡ ብትሸከም ፡ ይሻላል ።
ማገሩ ፡ ያማረ ፡ በክብ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ክቡ ፡ በት ፲፮፤
ናደ ፡ ጊዜ ፡ ማገሩ ፡ እንዳይፈታ ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡
ምክርም ፡ በጽኑዕ ፡ ልቡና ፡ እንደሱ ፡ ነው ።
ሁለጊዜ ፡ ጽናቱ ፡ አይጠፋም ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ፲፯፤
ምክርና ፡ በአእምሮ ፡ የጸና ፡ ልቡና ፡ ምሳሌያ
ቸው ፡ ይሎና ፡ ማገር ፡ ነው ፡ በግድግዳ ፡ ላይ ፡
ያሸዋ ፡ ምርግ ፡ እየተቀረፈ ፡ እንዲወድቅ ።
በነፋስ ፡ ፊት ፡ ያለ ፡ ገለባም ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ፲፰፤
ጊዜ ፡ እንዳይቆም ፡ የሰነፍ ፡ ሰውም ፡ አሳብ ፡
የሰደበው ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ቆሞ ፡ በማይዋጋ ፡
በፈሪ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ ዘንድ ፡ እንደሱ ፡ ነው ።
ዓይኑን ፡ የጠነቈሉት ፡ ሰው ፡ እንባውን ፡ ያወር ፲፱፤
ዳል ፡ ልቡናውንም ፡ በትምህርት ፡ የነካ ፡ ሰው ፡
ጥበብን ፡ ያሳያል ።
በወፎች ፡ ደንጊያ ፡ የወረወረባቸው ፡ ሰው ፡ ያባ ፳፤
ርራቸዋል ፡ በወዳጁም ፡ የሚለገድ ፡ ሰው ፡ ወን
ድሜ ፡ ወንድሜ ፡ ማለትን ፡ አጠፋ ።
በወዳጅህ ፡ ሰይፍን ፡ ብትመዝ ፡ አፍህንም ፡ ፳፩፤
በሱ ፡ ከፍና ፡ ዝቅ ፡ አድርገህ ፡ ብትናገር ፡
ወዳጅ ፡ እንደሚሆንህ ፡ መጠን ፡ ተስፋ ፡ አትቈ
ርጥለትም ።
ብትለገድበት ፡ አፍህንም ፡ በሱ ፡ ከፍና ፡ ዝቅ ፡ ፳፪፤
አድርገህ ፡ ብትናገር ፡ ብትሰድበው ፡ ምክሩንም ፡
ብታወጣበት ፡ ብትከዳው ፡ ብታሳዝነውም ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ ወዳጅ ፡ እንደሚሆንህ ፡ መጠን ፡
ተስፋ ፡ አትቈርጥለትም ፡ በዚህ ፡ ነገር ፡ ወዳጅ ፡
ሁሉ ፡ ይሸሻል ።
አንተም ፡ ድሀ ፡ ብትሆን ፡ በተድላው ፡ በደስ ፳፫፤
ታው ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡ ዘንድ ፡
ከባልንጀራህ ፡ ጋራ ፡ ሃይማኖትህን ፡ ጠብቅ ፡
ርስቱን ፡ ባገኘ ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይልህ ፡
ዘንድ ፡ ቢቸገርም ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ መከራውን ፡
ታገሥ ።
የእሳት ፡ የጪሱ ፡ ትንታ ፡ ይቀድማል ፡ እንደ ፳፬፤
ዚሁ ፡ ደም ፡ ከማፍሰስም ፡ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይቀ
ድማል ።
ወዳጄን ፡ መሠወር ፡ አላፍርም ፡ ከፊቱም ፡ አል ፳፭፤
ሠወርም ።
ነገር ፡ ግን ፡ ስለሱ ፡ መከራ ፡ ብታገኘኝ ፡ የሰማ ፡ ፳፮፤
ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ራሱን ፡ ይጠብቅ ።
ላንደበቴ ፡ ጠባቂ ፡ ማን ፡ በኖረልኝ ፡ በነሳቸው ፡ ፳፯፤
እንዳልጠፋ ፡ አንደበቴም ፡ እንዳትገድለኝ ፡ በን
ደበቴ ፡ የጥበብን ፡ ቍልፍ ፡ ማን ፡ በኖረልኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ አባቴ ፡ ድኅነቴን ፡ የምታደ ፩፤
ርግልኝ ፡ ፈጣሪዬ ፡ በነሳቸው ፡ ምክር ፡ አትጣ
ለኝ ፡ በነሳቸውም ፡ እጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አትለየኝ ።

፪፤ ልቡናዬን ፡ ማን ፡ በመከረልኝ ፡ ድንቁርናዬ ፡
ይተወኝ ፡ ዘንድ ፡ በተናገሩትም ፡ ነገር ፡ ድል ፡
እንዳይነሱኝ ፡ ለልቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ማን ፡ ባስ
ተማረኝ ።
፫፤ በደሌ ፡ እንዳይበዛብኝ ፡ ኃጢአቴም ፡ እንዳይበ
ዛብኝ ፡ በጠላቶቼም ፡ ፊት ፡ እንዳልወድቅ ። ጠላ
ቶቼም ፡ በኔ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ እንዳይላቸው ፡ ለል
ቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ማን ፡ ባስተማረኝ ።
፬፤ ጌታዬ ፡ ያቤቴ ፡ ፈጣሪ ፡ ዓይኔን ፡ የሚያስታትን ፡
ነገርን ፡ አታምጣብኝ ።
፭፤ ክፉ ፡ ፈቃድንም ፡ ከኔ ፡ አርቅልኝ ።
፮፤ ጥጋብ ፡ አይምጣብኝ ፡ ቍንጣንም ፡ አያቀናጣኝ ፡
ለክፉ ፡ ሰውነትም ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
፯፤ ልጆቼ ፡ ባንደበቴ ፡ የመከርኋችሁን ፡ ምክር ፡
ስሙኝ ፡ ቃሌን ፡ የጠበቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በመከራ ፡
አይሰነካከልም ፡ አንደበቱንም ፡ የጠበቀ ፡ ሰው ፡
በመከራ ፡ አይወድቅም ።
፰፤ ትዕቢተኛ ፡ ኃጢአተኛ ፡ ተሳዳቢ ፡ በነሳቸው ፡
ይጠፋሉ ።
፱፤ ልጄ ፡ ላፍህ ፡ መሐላን ፡ አታስለምደው ፡ በማል
ክም ፡ ጊዜ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡
አትጥራ ።
፲፤ ሁልጊዜ ፡ እየመረመሩ ፡ የሚገርፉት ፡ ባሪያ ፡
ቍስሉ ፡ እንዳይደርቅ ፡ ሲምል ፡ እንደዚሁ ፡
ሁልጊዜ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በሐሰት ፡
የሚጠራ ፡ ሰው ፡ ከመቅሠፍት ፡ አይነጻም ።
፲፩፤ የማለኛ ፡ ሰው ፡ ኃጢአቱ ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ የወገ
ኑም ፡ መቅሠፍት ፡ አይፈጽምም ፡ ቢያረድም ፡
ኃጢአቱ ፡ አይተወውም ፡ ቸልም ፡ ቢል ፡ ኃጢ
አቱ ፡ እጥፍ ፡ ይሆንበታል ። በወገኑ ፡ ፍዳ ፡ መል
ቷልና ፡ በማላ ፡ ገንዘብ ፡ አይከብርም ።
፲፪፤ ሞትን ፡ የምታመጣው ፡ ቃል ፡ አለች ፡ በያዕ
ቆብ ፡ ርስት ፡ አትኖርም ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በደጋ
ጎች ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ የለም ፡ በኃጢአቱም ፡
አይሰነካከሉም ።
፲፫፤ በውስጡ ፡ ብዙ ፡ ኃጢአት ፡ አለና ፡ ካንደበትህ ፡
የመዘባበት ፡ ነገር ፡ አይውጣ ።
፲፬፤ እናትና ፡ አባትህን ፡ አስባቸው ፡ መኳንንቶችህ
ንም ፡ አገልግል ፡ በፊታቸውም ፡ አትሳት ፡ ባል
ተወለድኩ ፡ እንዳትል ፡ የተወለድህበትን ፡ ቀን ፡
እንዳትረግም ፡ በስንፍናህ ፡ እንዳትጠላ ፡ ሁን ።
፲፭፤ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ ዝብበት ፡ የለመደ ፡ ሰው ፡ አይ
ራቀቅም ።
፲፮፤ ኃጢአትን ፡ የሚያመጡት ፡ ሁለት ፡ ናቸው ፡
ሦስተኛው ፡ ግን ፡ ሞትን ፡ ያመጣል ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ የምትናደድ ፡ የቍጣ ፡ ሰው ፡ ሰውነት ፡
በኃጢአት ፡ ባሕር ፡ እስክታሰጥመው ፡ ድረስ ፡
አትበርድም ፡ በሰውነቱም ፡ የሚሰስን ፡ ሰው ፡
ኃጢአትን ፡ እስኪሠራት ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ አይ
ተውም ።
፲፯፤ ለሴሰኛ ፡ ሰው ፡ እህሉ ፡ ሁሉ ፡ ይጣፍጠዋል ፡ እስ
ኪሞትም ፡ ድረስ ፡ አያርፍም ።
፲፰፤ ሚስቱን ፡ ትቶ ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ፡ መንደሩ ፡
ጨለማ ፡ ነው ፡ የሚያየኝ ፡ የለም ፡ አጥር ፡ ይጋ
ርደኛል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ምን ፡ እፈራለሁ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ኃጢአቴን ፡ ይዘነጋልኛል ፡ እኔ
ንም ፡ በመዓት ፡ አያስበኝም ፡ ይላል ።
ነገር ፡ ግን ፡ እንዳየው ፡ የሰው ፡ ዓይን ፡ ይፈራል ፡ ፲፱፤
እልፍ ፡ ፀሐይ ፡ የለም ፡ እንጂ ፡ የእግዚአብሔ
ርም ፡ ዓይን ፡ ከዚያ ፡ እንዲበራ ፡ የሰውንም ፡
ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያይ ፡ ሰው ፡ ተሠውሮ ፡ የሚ
ሠራውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲያውቅ ፡ አያው
ቅም ።
ኃጢአት ፡ ሠርቶ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ፳፤
ያደርገዋል ።
በገርም ፡ መከከል ፡ ይበቀለዋል ፡ ያላሰበውም ፡ ፳፩፤
ጠላት ፡ ያጠፋዋል ።
ባሏን ፡ ትታ ፡ የምትሄድም ፡ ሴት ፡ እንደሱ ፡ ፳፪፤
ናት ፡ ከውሽማዋ ፡ ልጅ ፡ ትወልዳለች ።
በእግዚአብሔር ፡ አንዲት ፡ ክህደት ፡ አደረገች ፡ ፳፫፤
ሁለተኛም ፡ ባሏን ፡ ወነጀለችው ፡ ሦስተኛም ፡
በሴሰኝነቷ ፡ ሰረቀች ፡ ከውሽማዋም ፡ ልጅ ፡ ወለ
ደች ።
እንዲህ ፡ ያለችቱን ፡ ሴት ፡ ያጕሰቍሏታል ፡ ፳፬፤
በልጆቿም ፡ ትገረፋለች ።
የልጅ ፡ ልጆቿና ፡ ልጆቿ ፡ ይጠፋሉ ፡ ልጆቿም ፡ ፳፭፤
ልጅ ፡ አይወልዱም ።
ስም ፡ አጠራሯም ፡ የተረገመ ፡ ይሆናል ፡ ወገኖ ፳፮፤
ቿንም ፡ ታስረግማቸዋለች ፡ እርግማኗ ፡ ጕስቍ
ልናዋ ፡ ፈጽሞ ፡ አይጠፋም ።
ያዩት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከመፍራት ፡ ፳፯፤
የሚበልጥ ፡ እንደሌለ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡
ሕግ ፡ ከመጠበቅ ፡ የሚሻል ፡ እንደሌለ ፡ ያው
ቃል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

ወላድ ፡ ሰውነቷን ፡ በተዋሕዶ ፡ ታከብራለች ፡ ፩፤
በአሕዛብም ፡ መከከል ፡ ትመካለች ።
በእግዚአብሔርም ፡ ወገኖች ፡ መከከል ፡ ነገር ፡ ፪፤
ትናገራለች ፡ በሐዋርያትም ፡ መከከል ፡ ትመካ
ለች ።
እኔ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ተወለድሁ ፡ ምድ ፫፤
ርንም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡ ሸፈንኋት ።
እኔ ፡ በሰማይ ፡ኖርሁ ፡ ዙፋኔንም ፡ በደመና ፡ ፬፤
ላይ ፡ ዘረጋሁ ።
ብቻዬንም ፡ በአድማስ ፡ ዞርሁ ፡ በውቅያኖስ ፡ ፭፤
መከከል ፡ ዞርሁ ።
በባሕርም ፡ ማዕበል ፡ መከከል ፡ በየብስም ፡ መከ ፮፤
ከል ፡ ተመላለስሁ ፡ ከምስት ፡ ሺ ፡ አምስት ፡
መቶ ፡ ዘመን ፡ አስቀድሞ ፡ የሕዝቡንና ፡ የአ
ሕዛቡን ፡ ሥጋ ፡ አልተዋሐድሁም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እረፍትን ፡ ፈለግሁ ፡ እንግዴህስ ፡ ፯፤
የማንን ፡ ሥጋ ፡ እዋሐዳለሁ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አብ ፡ አዘዘኝ ፡ ፰፤
ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አብ ፡ ሥጋን ፡ አዋሐደኝ ፡
የያዕቆብን ፡ ሥጋ ፡ ተዋሐጂ ፡ ከእስራኤልም ፡
በነሳሽው ፡ ሥጋ ፡ ሁሉን ፡ ግዢ ፡ አለኝ ።
ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ወለደኝ ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ፱፤

ፈጽሜ ፡ ከሱ ፡ አልለይም ።
፲፤ በሱ ፡ ፈቃድ ፡ በከበረ ፡ በማርያም ፡ ማኅበን ፡
ሥጋን ፡ ተዋሕድኩ ፡ በምክራብም ፡ አስተማ
ርኩ ።
፲፩፤ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ እንደዚሁ ፡ አስተማርኩ ፡
አብ ፡ ባስገዛኝ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ወንጌልን ፡
አስተማርኩ ።
፲፪፤ ቡብዙ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አብ ፡ ርስት ፡ እድል ፡
በሆኑ ፡ በሐዋርያት ፡ መካከል ፡ ቀዳማዊነቴን ፡
አስተማርኩ ።
፲፫፤ በደጋ ፡ እንዳለ ፡ ዝግባ ፡ ከፍታዬን ፡ ገለጥሁ ፡
በኤርሞን ፡ ተራራ ፡ እንዳለ ፡ ሰኖባርም ፡ ገነንሁ ።
፲፬፤ በውኃ ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ ዘምባባም ፡ ከበርኩ ፡
በኢያሪኮ ፡ እንዳለ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡
እንዳለች ፡ እንዳማረች ፡ እንደ ፡ ዘይት ፡ እንጨ
ትም ፡ መዓዛ ፡ ትምርቴ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡
ሆን ፡ እንደ ፡ ሰውዝና ፡ እንደ ፡ ገውዝም ፡ ገነ
ንሁ ፡ ከበርሁ ።
፲፭፤ መዓዛ ፡ ትምርቴም ፡ ደርሰኔ ፡ እንደሚባል ፡ ቀሰ
ፊደሬራም ፡ እንደሚባል ፡ ሽቱ ፡ ያማረ ፡ የተወ
ደደ ፡ ሆን ፡ እንዳማረ ፡ ሽቱ ፡ መዓዛ ፡ መዓዛ ፡ ትም
ርቴ ፡ እንደዚያ ፡ የተወደደ ፡ ሆን ፡ እንደልባንጃ ፡
እንደ ፡ ጥርኝ ፡ ሚዓ ፡ እንደሚባል ፡ ሽቱ ፡ በደ
ብተራ ፡ አረት ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ነጭ ፡ ዕጣን ፡
መዓዛም ፡ መዓዛ ፡ ትምርቴ ፡ እንደዚያ ፡ የተወ
ደደ ፡ ሆን ።
፲፮፤ ደቀ ፡ መዛሙርቶቼ ፡ ሐዋርያትም ፡ እንደ ፡
ቡጥም ፡ ከበሩ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቴ ፡ ሐዋርያት ፡
ጌትነትና ፡ ክብር ፡ ያላቸው ፡ ደቀ ፡ መዛሙር
ቶች ፡ ናቸው ።
፲፯፤ እኔስ ፡ እንደ ፡ ተወደደ ፡ ወይን ፡ ሐረግ ፡ መወ
ደድን ፡ አገኘሁ ።
፲፰፤ ትምርቴም ፡ ጌትነትና ፡ ክብር ፡ መወደድና ፡
ባለጸግነት ፡ ያለው ፡ ትምርት ፡ ነው ።
፲፱፤ ስም ፡ አጠራሬ ፡ ከማር ፡ ይልቅ ፡ ይጣፍጣልና ፡
ርስትነቴም ፡ ከሸንከር ፡ ይልቅ ፡ ይጣፍጣልና ።
፳፤ የምትወዱኝ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ወደኔ ፡ ኑ ፡ ትም
ርቴንም ፡ ትማራላችሁ ።
፳፩፤ ትምርቴን ፡ የሚማሩ ፡ ሰዎች ፡ አይሰለቹኝም ፡
ሥጋዬንም ፡ የሚቀበሉ ፡ ሰዎች ፡ አይሰለቹ
ኝም ።
፳፪፤ የሚሰማኝ ፡ መከራ ፡ መጥቶበት ፡ አያፍርም ፡
ለኔ ፡ የሚገዙ ፡ ሰዎች ፡ አይስቱም ።
፳፫፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሙሴ ፡ ያዘዘን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ሕግ ፡ የያዕቆብም ፡ ወገኖች ፡ ርስት ፡ በተጻ
ፈበት ።
፳፬፤ መጽሐፍ ፡ ተጽፏል ።
፳፭፤ ጥበብን ፡ እንደ ፡ ኤፌሶን ፡ ፈሳሽ ፡ በሚያዝያም ፡
ወራት ፡ እንደሚመላ ፡ እንደ ፡ ጤግሮስ ፡ ፈሳሽ ፡
በሰው ፡ ልቡና ፡ የሚመላት ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፮፤ ምክርንም ፡ የኤፍራጥስ ፡ ፈሳሽ ፡ በዝመራም ፡
ወራት ፡ የዮርዳኖስ ፡ ፈሳሽ ፡ እንዲመላ ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ የሚመላት ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፯፤ የዓባይ ፡ ፈሳሽ ፡ በወይን ፡ አዝመራ ፡ ወራት ፡
እንዲመላ ፡ ጥበብንም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ የሚገ
ልጣት ፡ እሱ ፡ ነው ።
አዳም ፡ ፈጽሞ ፡ አላወቃትም ፡ ጴጥሮስም ፡ ፳፰፤
ምሥጢርዋን ፡ መርምሮ ፡ አላወቀም ።
ምሥጢሯ ፡ ከባሕር ፡ ውኃ ፡ ይልቅ ፡ ይበዛል ፡ ፳፱፤
ምክሯም ፡ ከባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይልቅ ፡ ይረቃል ።
እውቀቱም ፡ በወንዝ ፡ እንደሚፈስ ፡ ፈሳሽ ፡ ፴፤
በዛልኝ ፡ የመስኖ ፡ ውኃ ፡ ወደ ፡ ተክል ፡ እንዲ
ገባ ፡ በእስራኤል ፡ አደርሁ ።
የሕጌ ፡ ማደሪያ ፡ ምዕመናን ፡ አስተምራቸው ፡ ፴፩፤
ዘንድ ፡ ላስተምራቸው ፡ አልሁ ፡ እውቀቴ ፡
እንደ ፡ ውኃ ፡ በዛልኝ ፡ እውቀቴም ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ ሆነልኝ ።
ዳግመኛም ፡ ጥበብን ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ቀጥዬ ፡ ፴፪፤
ቀጥዬ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ አበራታለሁ ፡ ወንጌል
ንም ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ አስተ
ምራታለሁ ።
የሙሴ ፡ ሀብት ፡ በኢያሱ ፡ እንዳደረ ፡ ትምር ፴፫፤
ትን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ አሳድራታለሁ ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ አጸናታለሁ ።
ለሚፈልጉኝ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ፴፬፤
የደከምሁ ፡ ለኔ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡ እነሆ ፡ እዩ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ደስ ፡ አለኝ ፡ በሰ ፩፤
ውና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደግ ፡ ሰው ፡
ሆኜ ፡ ጸናሁ ፡ በንድ ፡ ልብ ፡ የሚተባበሩ ፡ ወን
ድማቾች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ወንድሜ ፡ ወን
ድሜ ፡ የሚባበሉ ፡ ወዳጆችም ፡ የተደነቁ ፡
ናቸው ። ከሚስቱም ፡ ጋራ ፡ በሥራ ፡ የተባበረ ፡
ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
ከንቱ ፡ የሆኑ ፡ ሦስት ፡ ነገሮችን ፡ ሰውነቴ ፡ ፪፤
ናቀች ፡ ፈጽማም ፡ ጠላቻቸው ፡ ኑሯቸውም ፡
አበሳጩችኝ ፡ ትዕቢተኛ ፡ ድሀን ፡ ንፉግ ፡ ባለጸ
ጋን ፡ ሴሰኛ ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ሽማግሌንም ፡
እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ጠላሁ ።
ከሕፃንነትህ ፡ ጀምረህ ፡ ያልተመከርህ ፡ በርጅ ፫፤
ናህ ፡ ጊዜ ፡ እንዴት ፡ ብልህ ፡ ትሆናለህ ።
ለሺበትህ ፡ ባንተ ፡ መፍረድ ፡ ይገባዋል ፡ ላለቆ ፬፤
ችም ፡ ምክር ፡ ይገባቸዋል ።
ለሽማግሎችም ፡ ጥበብ ፡ ይገባቸዋል ፡ ለመኳን ፭፤
ንትም ፡ ጥበብን ፡ መማር ፡ ይገባቸዋል ።
የትምህርት ፡ ብዛት ፡ ለሽማግሎች ፡ ዘውዳቸው ፡ ፮፤
ነው ፡ መመኪያቸውም ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ነው ።
በልቤ ፡ ያደነቅኋቸው ፡ ዘጠኝ ፡ ነገሮች ፡ ናቸው ፡ ፯፤
አሥረኛውን ፡ ግን ፡ በቃሌ ፡ እናገራለሁ ፡ በል
ጆቹ ፡ ደስ ፡ የሚለው ፡ በሕይወትም ፡ ሳለ ፡ የጠ
ላቱን ፡ ጥፋት ፡ የሚያይ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
ልባም ፡ ሴት ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ ፰፤
በቃሉ ፡ ያልሳተ ፡ በጠላቱም ፡ እጅ ፡ ያልወደቀ ፡
ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።
ጥበብን ፡ ያገኛት ፡ የሚታዘዝለትም ፡ ያገኘ ፡ ፱፤
ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

፲፤ መንፈሳዊ ፡ ጥበብን ፡ ያገኘ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ነው ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ይህንን ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍ
ራት ፡ ይበልጠዋል ።
፲፩፤ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ ከሁሉ ፡ ትልቃ
ለች ።
፲፪፤ እሷን ፡ የጠበቀ ፡ ሰውን ፡ የሚመስለው ፡ የለም ።
፲፫፤ ከቍስል ፡ ሁሉ ፡ የልብ ፡ ቍስል ፡ ይከፋል ፡ ከክ
ፋት ፡ ሁሉ ፡ ደረቅ ፡ ሴት ፡ ትከፋለች ።
፲፬፤ በሁሉ ፡ ብትወድቅ ፡ በዘገየው ፡ ጠላትህ ፡ እጅ ፡
አትውደቅ ፡ ሁሉ ፡ ቢቀየምህ ፡ ጥንት ፡ ጠላ
ትህ ፡ አይቀየምህ ።
፲፭፤ ከምድር ፡ እባብ ፡ ራስ ፡ የሚከፋ ፡ የለም ፡ ከጥ
ንት ፡ ጠላትም ፡ ቂም ፡ የሚከፋ ፡ የለም ።
፲፮፤ ከደረቅ ፡ ሴት ፡ ጋራ ፡ ከትኖር ፡ ከምድር ፡ አው
ሬዎችና ፡ ከአንበሳዎች ፡ ጋራ ፡ መኖር ፡ ይሻ
ላል ።
፲፯፤ ክፋቷ ፡ መልኳን ፡ ይለውጠዋል ፡ ፊቷንም ፡
እንደ ፡ ግስላ ፡ ለምድ ፡ ያጠቍረዋል ።
፲፰፤ ባሏንም ፡ በባልንጀሮቹ ፡ ማህል ፡ ይንቁታል ፡
ጽኑ ፡ አዘንንም ፡ ያሳዝኑታል ፡ ችክ ፡ ምንችክ ፡
አድርገው ፡ ይይዙታል ።
፲፱፤ ከደረቅ ፡ ሴት ፡ ክፋት ፡ ሁሉ ፡ ታንሳለች ፡ እሷም ፡
ወደ ፡ ኃጢአት ፡ እድል ፡ ታደርሳለች ።
፳፤ የድቡሽት ፡ አቀበት ፡ ሽማግሌዎችን ፡ እግራቸ
ውን ፡ እንዲያደክማቸው ፡ ቀበጣሪ ፡ ሴት ፡ እን
ደዚሁ ፡ የዋህ ፡ ሰውን ፡ ታደክመዋለች ።
፳፩፤ መቅሠፍት ፡ ናትና ፡ ጥፋትም ፡ ናትና ፡ ጽኑ ፡
ውርደትም ፡ ናትና ፡ የሴት ፡ መልኳ ፡ አያስትህ ፡
ሴት ፡ ኃፍረቷን ፡ ሽጣ ፡ ባሏን ፡ ብትመግበው ፡
እፍረት ፡ ነው ።
፳፪፤ የልብ ፡ ቍስል ፡ ናት ፡ ፊትም ፡ ታጠቍራለች ፡
ደረቅ ፡ ሴት ፡ የነፍስ ፡ ኀዘን ፡ ናት ፡ እንደዚሁ ፡
ባሏን ፡ እማታከብር ፡ ሴት ፡ ልምሾ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ እግርና ፡ እንደ ፡ ደካማ ፡ እጅ ፡ ናት ።
፳፫፤ ጥንቱንም ፡ ኃጢአት ፡ ከሴት ፡ ተገኘች ፡ ስለ
ሷም ፡ ሁላችን ፡ እንሞታለን ።
፳፬፤ በቤት ፡ አጠገብ ፡ ለውኃ ፡ መፍሰሻ ፡ አታብጅ
ለት ፡ ለሴትም ፡ የልብህን ፡ ምሥጢር ፡ አታው
ጣላት ።
፳፭፤ ግብሯ ፡ እንደ ፡ ግብርህ ፡ ካልሆነች ፡ ፍታት ፡
ከሰውነትህም ፡ ለያት ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

፩፤ ደግ ፡ ሴትን ፡ ባሏ ፡ ያደንቃታል ፡ በሕይወት ፡
የሚኖርበትም ፡ ዘመን ፡ እጥፍ ፡ ይሆናል ።
፪፤ የበሬ ፡ ወገን ፡ የሆነች ፡ ሴት ፡ ባሏን ፡ ደስ ፡ ታሰ
ኘዋለች ፡ ዘመኑንም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይጨ
ርሳል ።
፫፤ የደግ ፡ ሴት ፡ እድሏ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውንም ፡ ወደ ፡ እድሉ ፡
ታደርሰዋለች ።
፬፤ የባለጸጋውም ፡ የደኃውም ፡ ልቡ ፡ ያማረ ፡ ይሁን ፡
ሁለጊዜም ፡ ፊቱ ፡ የበራ ፡ ይሁን ።
፭፤ በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ልቡናዬ ፡ ደነገጠ
ብኝ ፡ አራተኛውም ፡ ልቡናዬን ፡ አስፈራኝ ፡
ይኸውም ፡ ያገር ፡ ወንጀል ፡ የአሕዛብ ፡ መሰብ
ሰብ ፡ ሰውን ፡ ለሞት ፡ የሚያደርስ ፡ አሰተኛ ፡
ምስክር ፡ ነው ።
ባሏን ፡ ከውሽማዋ ፡ ጋራ ፡ የምታቃና ፡ ሴት ፡ ፮፤
የልብ ፡ ቍስል ፡ ናት ፡ የሰውነትም ፡ ኀዘን ፡ ናት ፡
በመከራው ፡ ሁሉ ፡ የነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡
ከመጣው ፡ ግርፋት ፡ ጋራ ፡ ትተከከላለች ።
ደረቅ ፡ ሴት ፡ ውልቅ ፡ ውልቅ ፡ እንደሚል ፡ ፯፤
እንደ ፡ በሬ ፡ ቀምበር ፡ ናት ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ የሚ
ኖር ፡ ሰው ፡ ጊንጥ ፡ እንደሚጨብጥ ፡ ሰው ፡ ነው ።
አፍረቷን ፡ የማትሸፍን ፡ ሰካር ፡ ሴት ፡ ጽኑ ፡ ፰፤
ጥፋት ፡ ናት ።
የሴት ፡ ዝሙቷ ፡ በይኗ ፡ ይታወቃል ፡ በቅን ፱፤
ድቧም ፡ ይታወቃል ።
ስታ ፡ ራሷን ፡ እንዳታጠፋ ፡ ልጅህን ፡ አጥንተህ ፡ ፲፤
ጠብቃት ።
የሚገዳህ ፡ ነገር ፡ ቢኖር ፡ ትጸጸት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ፲፩፤
መጸጸት ፡ እንዳትመለስ ፡ ከባሏም ፡ ፈቃድ ፡
እንዳትወጣ ፡ አድርግ ።
የተጠማ ፡ ሰው ፡ ጭቃውን ፡ እንዲልስ ፡ ከቀረበ ፲፪፤
ውም ፡ ውኃ ፡ እንዲጠጣ ፡ በእንጨት ፡ ሥርም ፡
እንዲያርፍ ።
አርበኛም ፡ ፍላፃውን ፡ ከጐራንጕሬው ፡ ፈጥኖ ፡ ፲፫፤
እንዲያወጣ ፡ ሴሰኛ ፡ ሴትም ፡ ከቤቷ ፡ መዘገ
ብላ ፡ ፈጥና ፡ ትወጣለች ።
የሴት ፡ መወደዷ ፡ ባሏን ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ። ፲፬፤
ጥበቧም ፡ ሰውነቱን ፡ ያድሰዋል ። ፲፭፤
የዋህ ፡ ሴት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ እድሉ ፡ ናት ። ፲፮፤
ለብልህ ፡ ሴት ፡ ለውጥ ፡ የላትም ። ፲፯፤
ሰውና ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምታፍር ፡ ሴት ፡ በበ ፲፰፤
ረከት ፡ ላይ ፡ በረከትን ፡ ታገኛለች ።
ነገር ፡ ለምትታገሥ ፡ ሴት ፡ ለውጥ ፡ የላትም ። ፲፱፤
ፀሐይ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በሰማይ ፡ ፳፤
ሆኖ ፡ እንዲያበራ ፡ እንደዚሁ ፡ የደግ ፡ ሴት ፡
ጌጧ ፡ ባማረ ፡ በቤቷ ፡ ውስጥ ፡ ነው ።
የደብተራ ፡ አሪት ፡ ፋና ፡ በመቅረዟ ፡ ላይ ፡ እን ፳፩፤
ድታበራ ፡ እንደዚሁ ፡ የብልህ ፡ ሰውም ፡ ግብሩ ፡
በመልኩ ፡ ይታወቃል ።
በብር ፡ ሰከተት ፡ ላይ ፡ የቆሙ ፡ የወርቅ ፡ ምሰሶ ፳፪፤
ዎች ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኙ ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡
የሚኖር ፡ የደግ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ አገባብም ፡ እን
ደዚሁ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
በነዚህ ፡ በሦስቱ ፡ ነገሮች ፡ ልቡናዬ ፡ አዘነብኝ ። ፳፫፤
አራተኛው ፡ ግን ፡ ብስጭትን ፡ አመጣብኝ ። ፳፬፤
መጀመሪያ ፡ አርበኛ ፡ ጨካኝ ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ፳፭፤
የሚበላው ፡ የሚጠጣው ፡ አጥቶ ፡ ቢቸገር ፡
ነው ።
ሁለተኛም ፡ አዋቆች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚ ፳፮፤
አብሔር ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ ቢስቱ ፡ ነው ።
ሦስተኛው ፡ ጽድቅን ፡ ትቶ ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡
የሚመለስ ፡ ነው ።
እንዲህ ፡ ያለውን ፡ እግዚአብሔር ፡ በጦር ፡ ፳፯፤
ፋዋል ።

፳፱ አንጥረኛ ፡ ከኃጢአት ፡ በጭንቅ ፡ ይድናል ፡
መሸተኛም ፡ ከኃጢአት ፡ ተመልሶ ፡ አይጸድ
ቅም ።

ምዕራፍ ፡ ፳፩ ።

፩ በግብገብነት ፡ ኃጢአትን ፡ የሚሠሩዋት ፡ ብዙ ፡
ሰዎች ፡ ናቸው ፡ ገንዘቡ ፡ ይበዛ ፡ ዘንድ ፡ የሚ
ወድ ፡ ሰው ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ፍቅረ ፡ ንዋይ ፡ ይመ
ልሳል ።
፪ በቅጥር ፡ መካከል ፡ ድንኳን ፡ ይተክላሉ ፡ በንግ
ድና ፡ በዋጋም ፡ መካከል ፡ ኃጢአት ፡ ትመጣለች ።
፫ እግዚአብሔርን ፡ ፈርቶ ፡ ካልተጠበቀ ፡ የቤቱ ፡
ጥፋት ፡ አይዘገይም ።
፬ በወንጠፍት ፡ መካከል ፡ አሠር ፡ ይከማቻል ፡
እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ሰውን ፡ ኃጢአት ፡ ታገኘ
ዋለች ።
፭ የሸክላ ፡ ዕቃን ፡ እሳት ፡ ይፈትነዋል ፡ ሰውንም ፡
የልቡናው ፡ አሳብ ፡ ይፈትነዋል ።
፮ ተክል ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ ፍሬውን ፡ ያያል ፡
እንደዚሁም ፡ የሰው ፡ ነገሩ ፡ የልቡናውን ፡
ፈቃድ ፡ ይገልጥበታል ።
፯ ሰውን ፡ ከሥራው ፡ የተነሣ ፡ ይፈትኑታልና ፡
ሰውን ፡ ሳትጠይቅ ፡ አታድንቀው ።
፰ ጽድቅን ፡ ብትከተላት ፡ ታገኛታለህ ፡ እንደ ፡
ከበረ ፡ መሎጣ ፡ ግምጃም ፡ ትለብሳታለህ ።
፱ ወፍ ፡ ከዘመዱ ፡ ጋራ ፡ ይኖራል ፡ ጽድቅም ፡ በሚ
ሠሯት ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ትኖራለች ።
፲ አንበሳ ፡ የሚበላውን ፡ ያድናል ፡ ኃጢአትም ፡
የሚሠሩዋትን ፡ ሰዎች ፡ ታድናቸዋለች ።
፲፩ እውነተኛ ፡ ሰው ፡ ሁለጊዜ ፡ ጥበብን ፡ ያስተም
ራል ፡ የሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ እውቀቱ ፡ እየነጋ ፡
እንደ ፡ ጨረቃ ፡ ይከፈልበታል ።
፲፪ በሰነፎች ፡ ዘንድ ፡ ጊዜውን ፡ ተጠበቅ ፡ በብል
ሆች ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ሁለጊዜ ፡ ነገሩን ፡
ተረዳ ።
፲፫ የሰነፎች ፡ ነገር ፡ ያበሳጫል ፡ ሳቃቸውም ፡ የኃ
ጢአት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ነው ።
፲፬ ብዙ ፡ መሐላን ፡ የሚምል ፡ ሰው ፡ ራስ ፡ ስቅጥጥ ፡
ስቅጥጥ ፡ ያደርጋል ። የትዕቢተኛ ፡ ሰው ፡ ክር
ክርም ፡ ገሮሮ ፡ ያደነቍራል ።
፲፭ የትዕቢተኞች ፡ ክርክራቸው ፡ ደም ፡ ያስፈስ
ሳል ፡ ክርክራቸውም ፡ ለሚሰማቸው ፡ ሰው ፡
ድካም ፡ ነው ።
፲፮ የባልንጀራውን ፡ ምሥጢር ፡ ያወጣ ፡ ሰው ፡
መታመኑን ፡ አጠፋ ፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወዳጅ ፡
አያገኝም ።
፲፯ ወዳጅህን ፡ ጠብቅ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ተማመን ፡
ምሥጢሩን ፡ ብታወጣበት ፡ ግን ፡ እንግዴህ ፡
ፈጽመህ ፡ በኋላው ፡ አትከተለውም ።
፲፰ ሰው ፡ ጠላቱን ፡ እንዳጠፋ ፡ የወዳጅህን ፡ ወን
ድሚ ፡ ወንድሚ ፡ ማለትን ፡ አጠፋህ ።
፲፱ ወፍ ፡ ከእጅህ ፡ እንድታመልጥ ፡ ወዳጅህ ፡ እን
ደዚሁ ፡ ካንተ ፡ አመለጠህ ።
፳ ሚዳቋ ፡ ከወጥመድ ፡ እንድታመልጥ ፡ ፈጽሞ ፡
አምልጦሃልና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አትከተለውም ።
ቍስል ፡ ቢሆን ፡ ተሽሶው ፡ በዳኑት ፡ ነበር ፡ ፳፩
የተሳደበም ፡ ሰው ፡ በካከሱት ፡ ነበር ፡ የባልንጀ
ራውን ፡ ምሥጢር ፡ ያወጣውን ፡ ሰው ፡ ግን ፡
ተስፋ ፡ ይቈርጡለታል ።
ክፋቱን ፡ ማስተው ፡ የሚችል ፡ የለምና ፡ በይኑ ፡ ፳፪
የሚጠቅስ ፡ ሰው ፡ ልቡናው ፡ ያማረ ፡ አይሆ
ንም ።
ለዓይንህ ፡ ግን ፡ ከንፈሩን ፡ ይመጥልሃል ፡ በተ ፳፫
ናገርኸው ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግንሃል ፡ ኋላ ፡ ግን ፡
በቃሉ ፡ ይወነጅልሃል ፡ በተናገርኸው ፡ ቃል ፡
ያስትሃል ።
የጠላኋቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ ነገር ፡ ፳፬
ግን ፡ እንደሱ ፡ አይደሉም ፡ እግዚአብሔርም ፡
እሱን ፡ ጠላ ።
በባልንጀራው ፡ ድንጋይ ፡ የሚወረውር ፡ ሰው ፡ ፳፭
በራሱ ፡ ላይ ፡ ትወርዳለች ፡ የበደል ፡ ግርፋት ፡
ግን ፡ ቍስል ፡ ይታወቃል ።
በባልንጀራው ፡ ጕድጓድ ፡ የቆፈረ ፡ ሰው ፡ እሱ ፡ ፳፮
በውስጡ ፡ ይወድቃል ፡ ወጥመድም ፡ ያዘጋጀ ፡
ሰው ፡ በወጥመዱ ፡ ይያዛል ።
ኃጢአት ፡ የምትመጣበትን ፡ አያውቅም ። ፳፯
የትዕቢተኞች ፡ ስድባቸው ፡ ሳቃቸው ፡ እንደ ፡ ፳፰
አንበሳ ፡ ታድናቸዋለች ፡ ተበቅላ ፡ ታጠፋቸዋ
ለች ።
በደግ ፡ ሰው ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ የሚላቸው ፡ ፳፱
ሰዎች ፡ በፍዳ ፡ ይያዛሉ ፡ የሚሞቱበት ፡ ጊዜ ፡
ሳይደርስ ፡ መቅሠፍት ፡ ያጠፋቸዋል ።
ቍጣና ፡ መዓትም ፡ የሚያስጸይፉ ፡ ናቸው ፡ ፴
በኃጢአተኛ ፡ ሰውም ፡ ዘንድ ፡ ጸንተው ፡ ይኖ
ራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ብሎ ፡ መከራውን ፡ ለሚታ ፩
ገሥ ፡ ሰው ፡ ጠላቱን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋለታል ፡
ኃጢአቱንም ፡ ያስተሠርይለታል ።
ባልጀራህን ፡ የምትነቅፈው ፡ ኃጢአቱን ፡ ይቅር ፡ ፪
በለው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከተለማመጥህ ፡ ኃጢአ
ትህን ፡ ያስተሠርይልሃል ።
አንተ ፡ ሰው ፡ ሆነህ ፡ እንዳንተ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ፫
ሳትቀየም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዴት ፡ ይቅር ፡
በለኝ ፡ ትለዋለህ ።
እንዳንተ ፡ ያለ ፡ ሰውን ፡ ይቅር ፡ ሳትል ፡ ኃጢአ ፬
ትህን ፡ ያስተሠርይልህ ፡ ዘንድ ፡ እንግዴህ ፡ እን
ዴት ፡ ትለምነዋለህ ።
ኃጢአትህን ፡ አስበህ ፡ ጠብን ፡ ተዋት ። ፭
ሞትን ፡ አስበው ፡ መቃብርንም ፡ አስበው ፡ ትእ ፮
ዛዙንም ፡ ጠብቅ ።
ሕጉን ፡ አስበህ ፡ ባልንጀራህን ፡ አትቀየም ፡ የእ ፯
ግዚአብሔርን ፡ ፍርዱን ፡ አስበህ ፡ ቍጣንም ፡
አርቃት ።
ቍጣን ፡ ክርክርን ፡ ተዋት ፡ ኃጢአቶችህን ፡ ፰
ታስነሣቸዋለች ፡ ቍጡ ፡ ሰው ፡ ክርክርን ፡ ያነ
ሣሣዋል ።

፱፤ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ ያደክማል ፡
በወዳጆቹም ፡ መካከል ፡ ነገር ፡ ሥርቶ ፡ ያጣላል ።
፲፤ በእንጨቱ ፡ ልክ ፡ የእሳቱ ፡ ነዲዱ ፡ ይበዛል ፡
በክርክሩም ፡ ብዛት ፡ ልክ ፡ ጠቡን ፡ ያበዛል ፡
የሰውም ፡ ኃይሉ ፡ በቁመቱ ፡ ልክ ፡ ነው ፡ በባለ
ጸግነቱም ፡ ብዛት ፡ ልክ ፡ ቍጣውን ፡ ያበዛታል ።
፲፩፤ መታበይን ፡ የሚያበዛት ፡ ሰው ፡ ኃጢአትን ፡
ይሠራታል ፡ ለጠብ ፡ የሚቸኩል ፡ ሰው ፡ ፈጥኖ ፡
ደምን ፡ ያፈስል ።
፲፪፤ ፍምን ፡ እፍ ፡ ብትላት ፡ ትነዳለች ፡ ትፍም ፡ ብት
ልባት ፡ ትጠፋለች ፡ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ ከንድ ፡
አፍ ፡ ይወጣሉ ።
፲፫፤ ብዙ ፡ ወዳጆችን ፡ አጣልቷልና ፡ አሚተኛ ፡
ላንዱ ፡ እውነት ፡ ላንዱ ፡ አሰት ፡ የሚናገርን ፡
ሰው ፡ ይረግሙታል ።
፲፬፤ ነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አወከ
ቸው ፡ ከንዱ ፡ ወገንም ፡ ወደንዱ ፡ ወገን ፡ እንዲ
ሰደዱ ፡ አደረጋቸው ፡ ብዙ ፡ አምባዎችንም ፡
አፈረሰች ፡ የመኳንንቱንም ፡ ቤት ፡ አፈረሰች ።
፲፭፤ ቀባጣሪ ፡ አንደበት ፡ ሴቶችን ፡ ከባሎቻቸው ፡
ቤት ፡ አስወጥታ ፡ ሰደደቻቸው ፡ ገንዘባቸው
ንም ፡ አጠፋችባቸው ።
፲፮፤ ከነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡ ያልተጠበቀ ፡ ሰው ፡
ግን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከመከራው ፡ አያርፍም ፡ በፍ
ቅርም ፡ አይኖርም ።
፲፯፤ የግርፋት ፡ ቍስል ፡ መግል ፡ ይይዛል ፡ የነገረ ፡ ሠሪ ፡
አንደበት ፡ ቍስል ፡ ግን ፡ አጥንት ፡ ይሰብራል ።
፲፰፤ በጦር ፡ ተደብድበው ፡ የወደቁ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
ናቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በነገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበት ፡
እንደ ፡ ጠፉ ፡ አይደሉም ።
፲፱፤ ከሷ ፡ የዳነ ፡ በጥፋቷም ፡ ያልተሰነከከለ ፡ በሥራ
ቷም ፡ ያልጸና ፡ በግር ፡ ብረቷም ፡ ያልታሠረ ፡
የተደነቀ ፡ ነው ።
፳፤ ሥራቷም ፡ የጸና ፡ ሥራት ፡ ነው ፡ የምታመጣ
ውም ፡ መከራ ፡ ጽኑ ፡ ነው ።
፳፩፤ ሞቷም ፡ ጽኑ ፡ ሞት ፡ ነው ፡ ከሷ ፡ ሲኦል ፡ ትቀ
ላለች ።
፳፪፤ በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ አትደርስባቸውም ፡ በእ
ሳት ፡ መቃጠልም ፡ አያገኛቸውም ።
፳፫፤ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ በሷ ፡ ይጠ
ፋሉ ፡ በማይጠፋ ፡ እሳቷም ፡ ታቃጥላቸዋለች ።
እንደ ፡ አንበሳም ፡ ትወረወርባቸዋለች ፡ እንደ ፡
ነብርም ፡ ትይዛቸዋለች ።
፳፬፤ ገንዘብህን ፡ በሾህ ፡ ብታጥር ፡ ብርና ፡ ወርቅህ
ንም ፡ ብትቈልፍ ።
፳፭፤ ነገርህን ፡ መጥነህ ፡ ብትናገር ፡ በንደበትህም ፡
አርምሞን ፡ ብታኖር ፡ በማረ ፡ በተገባ ፡ ነበር ።
፳፮፤ ዳግመኛም ፡ በንደበትህ ፡ እንዳትሰነከከል ፡ በሚ
ያድንህ ፡ ጠላትህም ፡ ፊት ፡ እንዳትጥልህ ፡ ተጠ
በቅ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፱ ።

፩፤ ምጽዋትን ፡ የሚመጸውት ፡ ሰው ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ በማደሩ ፡ ነው ፡ በእጁም ፡ የሚበቃ ፡
ገንዘብ ፡ ያለው ፡ ፊቃዱን ፡ ያደርጋል ።
በተድላው ፡ በደስታው ፡ ጊዜ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ፪፤
ይልህ ፡ ዘንድ ፡ በተቸገረ ፡ ጊዜ ፡ ለባልንጀራህ ፡
አበድረው ።
ወዳጅህን ፡ ጠብቅ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ተማመን ፡ ፫፤
በወደድኻትም ፡ ጊዜ ፡ ጽድቅን ፡ ታገኛታለህ ።
የብድርን ፡ ገንዘብ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡ ፬፤
ያገኙት ፡ የሚመስላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡
ያበደሩዋቸውን ፡ በመከራቸውም ፡ ጊዜ ፡ የረ
ዱቸውን ፡ በለጸጎች ፡ አደከሟቸው ።
እስኪበደርህ ፡ ድረስ ፡ ራስህን ፡ ይስምሃል ፡ ቃሉ ፭፤
ንም ፡ ያደክማል ፡ ገንዘብህንም ፡ እስኪወስድ ፡
ድረስ ፡ ያባብልሃል ፡ በተከፈልከው ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡
ቀጠሮህን ፡ ያረዝምብሃል ፡ በገንዘብህም ፡ ጠብና ፡
ክርክርን ፡ ይከፍልሃል ፡ ያደክምሃል ፡ ቀጠሮህ
ንም ፡ ያረዝማል ።
እኩሌታውንም ፡ ቢከፍልህ ፡ በጭንቅ ፡ ነው ፡ ፮፤
ዳግመኛም ፡ እሱን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ወድቆ ፡
ያገኘኸው ፡ ይመስልሃል ፡ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ ገን
ዘብህን ፡ ሁሉ ፡ ታጣለህ ፡ ዳግመኛም ፡ ጠላት ፡
ይሆንሃል ፡ ስድብን ፡ ይሰድብሃል ፡ እርግማን
ንም ፡ ይረግምሃል ፡ ሲያከብርህም ፡ ያዋርድ
ሃል ።
ገንዘባቸውን ፡ እንዳያጡ ፡ ከሰውም ፡ እንዳይ ፯፤
ጣሉ ፡ በመፍራትና ፡ ጠብን ፡ ባለመውደድ ፡
ገንዘባቸውን ፡ የማያበድሩ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
ናቸው ።
ድሀውን ፡ ግን ፡ ታገሠው ፡ ምጽዋቱንም ፡ ፰፤
ስጠው ፡ አልፈኸው ፡ አትሂድ ።
የምጽዋትን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ አንቀጽ ፡ ይህ ፡ ፱፤
ነው ፡ ችጋረኛ ፡ ነውና ፡ ድሀውን ፡ በምጽዋት ፡
ተቀበለው ፡ በዶውንም ፡ አትመልሰው ።
ባልንጀራህንና ፡ ወዳጅህን ፡ ከታጣ ፡ ወርቅህ ፡ ፲፤
ተቀብሮ ፡ ከዝግ ፡ በድንጋይም ፡ ሥር ፡ ተቀብሮ ፡
ከጠፋ ።
እግዚአብሔር ፡ መጽውት ፡ ብሎ ፡ ስላዘዘህ ፡ ፲፩፤
ወርቅህን ፡ ከተቀበረበት ፡ አውጥተህ ፡ መጽ
ውት ፡ ከወርቅ ፡ ድልብ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ምጽ
ዋት ፡ ይጠቅምሃል ።
ምጽዋትን ፡ በድሆች ፡ ቤት ፡ አድልባት ፡ እሷ ፡ ፲፪፤
ትሻላለች ፡ ከመከራህም ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ማዳን ፡
ትችላለች ።
በጦርም ፡ ቢሆን ፡ በመሣሪያም ፡ ቢሆን ፡ እሷ ፡ ፲፫፤
ቀድማ ፡ ጥንተ ፡ ጠላትህን ፡ ድል ፡ ትነሣልሃለች ።
የለት ፡ ጠላትህንም ፡ ታጠፋልሃለች ።
ደግ ፡ ሰው ፡ ወዳጁን ፡ ይዋሰዋል ፡ የማያፍር ፡ ፲፬፤
ሰው ፡ ግን ፡ ባልንጀራውን ፡ ቸል ፡ ይላል ።
ስላንተ ፡ ፊንታ ፡ ሰውነቱን ፡ አሳልፎ ፡ ሰጥቷ ፲፭፤
ልና ፡ የተዋሰህን ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ አትንካበት ።
ጠብን ፡ ለማጥፋት ፡ መዋስ ፡ ደግ ፡ ነገር ፡ ነው ። ፲፮፤
ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የዳነውን ፡ ሰው ፡ ዋጋ ፡ ፲፯፤
ይዘነጋል ።
መዋስ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አሳዘነ ፡ እንደ ፡ ማዕበ ፲፰፤
ልም ፡ አወካቸው ፡ አርበኞች ፡ ሰዎችንም ፡ አሳ

ታቸው ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ አሕዛብም ፡ አገር ፡
እንዲሰደዱ ፡ አደረጋቸው ።
፲፱ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ በመዋስ ፡ ይጠፋል ፡ ለትር
ፍም ፡ የሚሳሳ ፡ ሰው ፡ በመከራ ፡ ይወድቃል ።
፳ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ ባልንጀራህን ፡ ተቀበል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ እንዳያስትህ ፡ ራስህን ፡ ጠብቅ ።
፳፩ የኑሮህ ፡ መጀመሪያ ፡ የምትበላው ፡ እህል ፡ የም
ትጠጣው ፡ ውኃ ፡ የምትለብሰው ፡ ልብስ ፡ ነው ፡
ቤትህ ፡ ግን ፡ እፍረትህን ፡ የምትሰውርበት ፡
ነው ።
፳፪ በሌላ ፡ ሰው ፡ ገንዘብ ፡ ለባዕድ ፡ ቤት ፡ ስትዘ
ጋጅ ፡ ደስ ፡ ሲልህ ፡ በቤትህ ፡ ምሰሶ ፡ ሥር ፡ ብት
ቸገር ፡ ይሻልሃል ።
፳፫ ለታናሹም ፡ ለታላቁም ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ሥራ ፡
በጎ ፡ ነገርንም ፡ ተናገር ።
፳፬ ለመቅላወጥ ፡ ከንዱ ፡ ቤት ፡ ወዳንዱ ፡ ቤት ፡
የሚሄድ ፡ ሰው ፡ እነዋወሩ ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ ባደር
ህበትም ፡ በታ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳትናገር ፡ እወቅ ።
፳፭ ይኸስ ፡ ካልሆነ ፡ ትበላለህ ፡ ትጠጣለህ ፡ ምስጋና ፡
የለህም ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ይመልሱልሃል ።
፳፮ በገንዘብ ፡ በተዘጋጀህ ፡ ጊዜ ፡ ግን ፡ እማቾችን ፡
ገብተህ ፡ ማዕድን ፡ ሥራ ፡ ያለህንም ፡ አብላን ፡
ይሉሃል ።
፳፯ ብትቸገር ፡ ግን ፡ ቤተ ፡ ሰባችን ፡ ውጣ ፡ አማቻ
ችን ፡ ደረሰ ። ቤታችንን ፡ እንወዳለን ፡ ይሉሃል ።
፳፰ ይህ ፡ ነገር ፡ በዋቂ ፡ ሰው ፡ ዘንድ ፡ ጭንቅ ፡ ነው ፡
ያሳደርከው ፡ ሰው ፡ ያዋርድሃል ፡ ያበደርከውም ፡
ሰው ፡ ይሰድብሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩ የውሉዱን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ አንቀጽ ፡ ይህ ፡
ነው ። ልጁን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ በሱ ፡ ደስ ፡
ይለው ፡ ዘንድ ፡ ልጁን ፡ መቅጣትን ፡ ቸል ፡ አይ
ልም ።
፪ ልጁን ፡ ያስተማረ ፡ ሰው ፡ በልጁ ፡ መናገር ፡
ያመሰግኑታል ፡ በወዳጁም ፡ ዘንድ ፡ መመኪያ ፡
ይሆነዋል ።
፫ ልጁን ፡ ያስተማረ ፡ ሰው ፡ ጠላቱን ፡ ያስቀናዋል ፡
በወዳጆቹም ፡ ዘንድ ፡ በልጁ ፡ መማር ፡ ደስ ፡
ይለዋል ።
፬ ከሱ ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ ተክቷልና ፡
አባቱም ፡ ቢሞት ፡ እንዳልሞተ ፡ ይሆናል ።
፭ ለጠላቶቹ ፡ የሚመክት ፡ ለወዳጆቹ ፡ የሚፈተ
ፍት ፡ ከሱ ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ ተክ
ቷልና ።
፮ በሕይወቱም ፡ ሳለ ፡ በልጁ ፡ ደስ ፡ ብሎታልና ፡
ቢሞትም ፡ ልቡ ፡ አያዝንም ።
፯ ከልቅሷቸው ፡ የተነሣ ፡ ሰውነትህ ፡ ይነዋወጣ
ልና ፡ ልጆችህን ፡ ስለ ፡ ማስተማር ፡ ልቡናህን ፡
አሳዝን ።
፰ ያልተገራ ፡ ፈረስ ፡ ገርጋሬ ፡ ይሆናል ፡ ያልተማረ ፡
ልጅም ፡ አውታታ ፡ ሆኖ ፡ ያድጋል ።
፱ ልጅህን ፡ ካቀማጠልከው ፡ ይበረታታብህ ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ መበርታት ፡ ይመለሳል ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡
ብትጫወት ፡ ያሳዝንህ ፡ ዘንድ ፡ ወደማሳዘን ፡
ይመለሳል ።
እንዳያሳዝንህም ፡ አትሳቅለት ፡ በፍጻሜ ፡ ዘመ ፲
ንህም ፡ ጥርስህን ፡ ያረግፍሃል ።
በጕልማስነቱ ፡ ሳለ ፡ ልጅህን ፡ አትቅጣው ። ፲፩
ባደገ ፡ ጊዜ ፡ እንዳይከዳህ ፡ በልጅነቱ ፡ ጐን ፡ ፲፪
ጐኑን ፡ ግጠበው ።
በሱ ፡ ጥፋት ፡ አንተ ፡ እንዳታፍር ፡ ልጅህን ፡ ፲፫
አስተምረው ፡ ያገለግልሃል ።
ሰውነቱ ፡ ከታመመ ፡ ሆዱ ፡ ከታሠረ ፡ ባለጸጋ ፡ ፲፬
ሰውነቱ ፡ ጤነኛ ፡ የሆነ ፡ ሆዱ ፡ የተከፈተ ፡ ድሀ ፡
ይሻላል ።
ሰውነትህ ፡ ጤነኛ ፡ ይሁን ፡ ሆድህም ፡ የተከፈተ ፡ ፲፭
ይሁን ፡ ከገንዘብና ፡ ከባለጸግነት ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡
ሰውነቱ ፡ ጤነኛ ፡ የሆነ ፡ ድሀ ፡ ይሻላል ።
በጤና ፡ ከመኖር ፡ ባለጸግነት ፡ አይወደድም ፡ ፲፮
ከልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ የሚሻል ፡ ሌላ ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ የለም ።
ከማያልፍ ፡ ችጋር ፡ ከቍርጥማትም ፡ በሽታ ፡ ፲፯
ሞት ፡ ይሻላል ።
በተዘጋ ፡ አፍ ፡ ፊት ፡ የቀረበ ፡ መብል ፡ ደስ ፡ ፲፰
እንዳያሰኝ ፡ እንደዚሁ ፡ ወደ ፡ መቃብርም ፡ እህ
ልን ፡ የሚወስድ ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ አያሰኝም ።
እነሳቸው ፡ አይበሉ ፡ አይጠጡ ፡ አያሸቱ ፡ ለጣ ፲፱
ዖቶች ፡ መሥዋዕት ፡ መሠዋት ፡ ምን ፡ ይጠ
ቅማል ፡ እግዚአብሔርም ፡ በደዌ ፡ የቀሠፈው ፡
ሰው ፡ እንደዚሁ ፡ ነው ።
ጃንደረባ ፡ ቆንጆይቱን ፡ በቀፋት ፡ ጊዜ ፡ እንዲ ፳
ያዝን ፡ በይኖቹ ፡ እያየ ፡ ያዝናል ።
ልቡናህን ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ አታሳዝን ፡ ሰው ፳፩
ነትህንም ፡ አታበሳጭ ።
የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ለሰው ፡ ሕይወቱ ፡ ፳፪
ነው ፡ የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታም ፡ ዘመንን ፡
ያበዛል ።
ሰውነትህን ፡ አለዝብት ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ፳፫
ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አጥፍቷቸዋልና ፡ የብስጭት ፡
ኀዘን ፡ የምትጠቅመውም ፡ የለምና ፡ የብስጭት ፡
ኀዘንን ፡ ከንተ ፡ ታርቅ ፡ ዘንድ ፡ ልቡናህንም ፡
አረጋጋት ።
ቍጣና ፡ ቅናት ፡ በሕይወት ፡ የሚኖርበትን ፡ ፳፬
ዘመን ፡ ያሳንሳሉ ፡ የብስጭት ፡ ኀዘንም ፡ ጊዜው ፡
ሳይደርስ ፡ ያስረጃል ።
አጫጅን ፡ እየተከተለ ፡ የሚቃርም ፡ ሰው ፡ ማታ ፡ ፳፭
በራት ፡ እንዲተካከል ፡ እኔም ፡ ከነቢያት ፡ በኋላ ፡
ተነሥቼ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ረድኤት ፡ ከነቢያት ፡
ማዕርግ ፡ ደረስኩ ።
ይራቀቁ ፡ ዘንድ ፡ ለሚወዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ፳፮
ነው ፡ እንጂ ፡ የደከምኩ ፡ ለኔ ፡ ብቻ ፡ እንዳይ
ደለ ፡ እነሆ ፡ አስተውሉ ።
በሕዝቡ ፡ ላይ ፡ የተሾማችሁ ፡ መኳንንት ፡ ፳፯
ስሙኝ ፡ የአሕዛብም ፡ አለቆች ፡ አድምጡኝ ።
ሚስትህና ፡ ልጅህን ፡ ወዳጅህና ፡ ወንድምህ ፳፰
ንም ፡ አንተ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ በገንዘብህ ፡

አታሠልጥናቸው ፡ ኋላ ፡ እንዳትጸጸት ፡ በቤት
ህም ፡ ባዕድ ፡ ሰው ፡ አትሹም ፡ ትለምናቸው ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ መለመን ፡ እንዳትመለስ ፡ በሕይ
ወት ፡ ሳለህ ፡ በገንዘብህ ፡ ላይ ፡ አታሠልጥና
ቸው ።
፳፱ አንተ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ አእምሮህም ፡ ሳለች ፡
ግብርህን ፡ አትለውጥ ።
፴ አንተ ፡ የልጆችህን ፡ እጅ ፡ ደጅ ፡ ከትጠና ፡
ልጆችህ ፡ አንተን ፡ ቢለምኑህ ፡ ይሻልሃል ።
፴፩ በሥራኸው ፡ ሥራ ፡ አዋቂ ፡ ሁን ፡ በሾሙህም ፡
ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ራስህን ፡ አታዋርድ ።
፴፪ በሕይወት ፡ የኖርህበት ፡ ዘመንህ ፡ ሁሉ ፡ በለቀ ፡
ጊዜ ፡ የምትሞትበትም ፡ ቀን ፡ በደረሰች ፡ ጊዜ ፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ገንዘብህን ፡ አውርስ ።
፴፫ አህያህን ፡ ገለባ ፡ አብላው ፡ ሚኒነው ፡ በለንጋ ፡
በኮርቻ ፡ ግረፈው ፡ ባሪያህንም ፡ ቅጣው ፡ መግ
በው ፡ ግዛው ።
፴፬ ባሮችህን ፡ ግዛቸው ፡ ዕረፍት ፡ ታገኛለህ ፡ ብታ
ቦዝናቸው ፡ ግን ፡ ይከራከሩህ ፡ ዘንድ ፡ ከንተም ፡
ነፃ ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ይወዳሉ ።
፴፭ ቀንበር ፡ መጫን ፡ አንገትን ፡ ዝቅ ፡ ያደርገዋል ፡
ክፉ ፡ ባሪያንም ፡ አለንጋ ፡ እግር ፡ ብረት ፡ ያለ
ዝበዋል ።
፴፮ ባሪያህን ፡ ግዛው ፡ ቦዘን ፡ ብዙ ፡ ክፋትን ፡ ታስ
ተምራለችና ።
፴፯ አበገነህም ፡ አታኑረው ።
፴፰ የሚችለውን ፡ ያህል ፡ ሥራውን ፡ ስጠው ፡ ባይ
ገዛ ፡ ግን ፡ እግር ፡ ብረቱን ፡ አጽናበት ፡ ያለምክር ፡
የምትሠራው ፡ ሥራ ፡ አይኑር ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሥጋዊን ፡ ደማዊን ፡ ሁሉ ፡ አትመነው ።
፴፱ ደግ ፡ ቤተ ፡ ሰብእ ፡ ቢኖርህ ፡ እንደ ፡ ወንድምህ ፡
አድርገው ፡ እንደ ፡ ሰውነትህም ፡ ውደደው ።
፵ ክፉ ፡ ነገር ፡ ብታደርግበት ፡ ግን ፡ ይኮበልልብ
ሃል ፡ ያመልጥሃል ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በየት ፡ ጎዳና ፡
ታገኘዋለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፩ ።

፩ ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ አሰተኛ ፡ ሕልምን ፡ በከ
ንቱ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋታል ፡ አሰተኛ ፡ ሕልምም ፡
ሰነፍ ፡ ሰውን ፡ ያስደነግጠዋል ።
፪ አሰተኛ ፡ ሕልምን ፡ የሚያምን ፡ ሰው ፡ ጥላን ፡
እንደሚጨብጥ ፡ ነፋስንም ፡ እንደሚከተል ፡
ሰው ፡ ነው ።
፫ ሕልም ፡ ከመሆን ፡ ወዳለመሆን ፡ ይሄዳል ፡ በየ
ምሳሌውም ፡ እየራሱ ፡ ያሳይሃል ።
፬ ካህያ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ መሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡
በግ ፡ አይወለድም ፡ ከሐሰተኛ ፡ ሕልምስ ፡ እው
ነተኛ ፡ ነገር ፡ በየት ፡ ይገኛል ።
፭ ሐሰተኛ ፡ ሕልም ፡ ጥንቆላ ፡ ሟርት ፡ ሁሉም ፡
ከንቱ ፡ ናቸው ፡ ልቡናንም ፡ ያስደነግጣሉ ፡
እንደ ፡ ምጥም ፡ ያገሙብጣሉ ።
፮ ሐሰተኛ ፡ ሕልም ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አስቷቸዋ
ልና ፡ እሱንም ፡ ተስፋ ፡ እያደረጉ ፡ ጠፍተዋ
ልና ።
፯ ይቅር ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የተገኘ ፡
ካልሆነ ፡ አሰተኛ ፡ ሕልምን ፡ በልብህ ፡ አታኑ
ረው ።
፰ ያለ ፡ ሐሰትስ ፡ ከታየ ፡ በውነት ፡ ይደርሳል ፡
እውነተኛ ፡ ሕልምም ፡ የተረዳ ፡ ይሆናል ።
፱ የተማረ ፡ በመከራ ፡ የተገሠጸ ፡ ሰው ፡ ብዙ ፡ ምሥ
ጢር ፡ ያውቃል ፡ መከራን ፡ የተቀበለ ፡ ሰውም ፡
ጥበብን ፡ ያስተምራል ።
፲ በትምህርት ፡ ያልተነከ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የሚያው
ቀው ፡ ነገር ፡ የለም ።
፲፩ ብዙ ፡ መከራ ፡ የተቀበለ ፡ ሰው ፡ ብዙ ፡ ትምህ
ርት ፡ ይማራል ።
፲፪ መከራ ፡ በተቀበልኩ ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ምሥጢር ፡
አየሁ ፡ አስቤ ፡ ከተውሁትም ፡ የተናገርሁት ፡
ነገር ፡ በዛ ።
፲፫ ለሞት ፡ እስከደርስ ፡ ድረስ ፡ ሁልጊዜ ፡ መከራ ፡
ተቀብያለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡
ከመከራ ፡ ያድነኛል ።
፲፬ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡ ሰውነት ፡ ከመከ
ራው ፡ ትድናለች ።
፲፭ እሱን ፡ ያመኑ ፡ ሁሉ ፡ ይድናሉ ።
፲፮ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ የሚያስፈ
ራው ፡ የለም ፡ እሱ ፡ አለኝታው ፡ ነውና ፡ መከራ ፡
መጥቶበት ፡ አይደነግጥም ።
፲፯ እሱ ፡ ያድርበታልና ፡ የታመነ ፡ ወዳጁም ፡
ነውና ።
፲፰ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡ ሰውነት ፡ የተደነ
ቀች ፡ ናት ።
፲፱ ኃይልነቱ ፡ የታመነ ፡ ነውና ፡ ረድኤቱም ፡ ጽኑ ፡
ነውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖቹ ፡ የሚፈሩ
ትን ፡ ሰዎች ፡ ይመለከታሉ ፡ በረሀውን ፡ ያቀዘ
ቅዝልሃል ፡ ከቀትር ፡ ፀሐይም ፡ ይሠውርሃል ፡
ከመከራ ፡ ይጠብቅሃል ፡ ረድቶም ፡ ከመከራ ፡
ያድንሃል ።
፳ ሰውነትህን ፡ ያገናታል ፡ ዓይኖችህንም ፡ ያበራ
ቸዋል ፡ ከደዌ ፡ ይፈውሳል ፡ ደኅንነትንም ፡ ይሰ
ጣል ፡ በረከትንም ፡ ይሰጣል ።
፳፩ የበደል ፡ መሥዋዕት ፡ የተጠላ ፡ ነው ፡ የኃጢአ
ተኞችም ፡ ቍርባናቸው ፡ አደፈኛ ፡ ነው ።
፳፪ ሕግ ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ መሥዋዕትን ፡ አይቀበ
ልም ።
፳፫ በመብህ ፡ ብዛት ፡ ኃጢአትህን ፡ የሚያስተሠር
ይልህ ፡ አይደለም ።
፳፬ ልጁን ፡ በባቱ ፡ ፊት ፡ የሚገድለው ፡ ሰው ፡ ደስ ፡
እንዳያሰኝ ፡ ሰርቆ ፡ ቀምቶ ፡ መባ ፡ የሚያገባ ፡
ሰው ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ አያሰኝም ።
፳፭ የድሀ ፡ ሕይወቱ ፡ ምጽዋት ፡ መለመን ፡ ነው ፡
እምቢ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ነፍሰ ፡ ገዳይ ፡ ነው ።
፳፮ ባልንጀራውን ፡ የገደለ ፡ ሰው ፡ ደስ ፡ እንዳያ
ሰኝ ፡ ነገር ፡ ሠርቶ ፡ ባልና ፡ ሚስትንም ፡ የሚያ
ፋታ ፡ ሰው ፡ ባልንጀራውን ፡ እንደ ፡ ገደለ ፡
ሰው ፡ ነው ።
፳፯ የምንደኛውን ፡ ደመወዝ ፡ የቀማ ፡ ሰው ፡ ደሙን ፡
ማፍሰሱ ፡ ነው ።

፳፰ አንዱ ፡ ሲሠራ ፡ አንዱ ፡ ቢያፈርስ ፡ የሁለቱስ ፡
ድካማቸው ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ።
፳፱ አንዱ ፡ ቢመርቅ ፡ አንዱ ፡ ቢረግም ፡ ከሁለቱ ፡
የማናቸውን ፡ ቃል ፡ ይሰማል ።
፴ ሬሳ ፡ ከዳሰሰ ፡ በኋላ ፡ እጁን ፡ ቢታጠብ ፡ ዳግ
መኛ ፡ ሬሳውን ፡ ከዳሰሰ ፡ የፊተኛው ፡ መታ
ጠብ ፡ ምን ፡ ይጠቅመዋል ።
፴፩ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ የሚጾም ፡ ሰው ፡ ዳግመኛ ፡ ይበ
ድል ፡ ዘንድ ፡ ቢሄድ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጸሎቱን ፡
ማን ፡ ይሰማዋል ፡ ሰውነቱንስ ፡ ማሳዘን ፡ ምን ፡
ይጠቅመዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ መባ ፡ ያገባል ።
፪ ትእዛዙን ፡ የሚሰማ ፡ ሰው ፡ ድኅነቱ ፡ ሊደረግ
ለት ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋል ።
፫ ስንዴ ፡ የሚያገባ ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ ይመልሳል ።
፬ ምጽዋት ፡ የመጸወተ ፡ ሰው ፡ የምስጋና ፡ መሥ
ዋዕትን ፡ ሠዋ ።
፭ የእግዚአብሔር ፡ ፈቃዱ ፡ ኃጢአት ፡ እንዳት
ሠራ ፡ ነው ፡ ከበደልም ፡ ትርቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈቃዱ ፡
ነው ።
፮ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ክር
ስቲያን ፡ ባዶህን ፡ አትግባ ።
፯ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ትእዛዙ ፡ አድርግ ።
፰ የደግ ፡ ሰው ፡ መሥዋዕት ፡ እግዚአብሔርን ፡
ደስ ፡ ያሰኘዋል ፡ መዓዛውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይደርሳል ።
፱ የደግ ፡ ሰው ፡ መሥዋዕት ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ስም ፡
አጠራሩም ፡ ሁሉ ፡ አይዘነጋበትም ።
፲ ፊትህን ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመ
ስግነው ፡ ከመጀመሪያ ፡ እኽመራህም ፡ አሥራት ፡
ማግባትን ፡ አትተው ።
፲፩ የሰጠህን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ ፊትህን ፡ ደስ ፡ እያ
ለህ ፡ ስጠው ፡ ደስ ፡ እያለህም ፡ ያኽመራህን ፡
አሥራት ፡ አግባ ።
፲፪ እንደ ፡ ክብሩ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ለእግዚአብሔር ፡
መባህን ፡ አግባ ፡ በጅህ ፡ ካገኘኸው ፡ ገንዘብም ፡
ፊትህን ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ አግባለት ።
፲፫ እግዚአብሔር ፡ ዋጋህን ፡ ይመልስልሃልና ።
ሰባት ፡ እጥፍም ፡ አድርጎ ፡ ይሰጥሃልና ፡ ፊት
ህን ፡ ደስ ፡ እያለህ ፡ አግባለት ።
፲፬ አይቀበልልህምና ፡ ማማለጃን ፡ አታግባለት ።
፲፭ እግዚአብሔር ፡ የውነት ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ ፊትን ፡
አይቶም ፡ አያደላምና ፡ የበደልን ፡ መሥዋዕት ፡
የሚቀበል ፡ አይምሰልህ ።
፲፮ ደሀውንም ፡ ስለ ፡ ችጋሩ ፡ ከባለጸጋው ፡ አይለየ
ውም ፡ የተበደለ ፡ ሰውንም ፡ ጩኸት ፡ ይሰማል ።
፲፯ እናት ፡ አባት ፡ የሞቱበት ፡ ልጅ ፡ ልመናን ፡ ቸል ፡
አይልም ፡ ባልቴት ፡ ሴትንም ፡ ያስለቀሳት ፡ ሰው ፡
ቢኖር ።
፲፰ እንባንም ፡ በፊቷ ፡ ላይ ፡ ብታወርድ ።
፲፱ እንደዚሁ ፡ ባስለቀሳት ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ እንባ ፡ ይወ
ርዳል ።

በውነት ፡ የሚያገለግለውን ፡ ሰው ፡ ልመናውን ፡ ፳
ይቀበለዋል ፡ ልመናውም ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ትደርሳለች ።
የድሀውም ፡ ልመና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፩
ትደርሳለች ፡ ወደሱ ፡ እስክትደርስ ፡ ደርሳ ፡ አት
መለስም ፡ እግዚአብሔርም ፡ እስኪያያት ፡ ድረስ ፡
ደርሳ ፡ አትመለስም ።
ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ይፈርድላቸዋል ፡ ጠላታቸው ፳፪
ንም ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋላቸዋል ፡ የጠላታቸውን ፡
ሥልጣን ፡ እስኪያጠፋ ፡ ድረስ ፡ ስለነሳቸው ።
ፈጽሞ ፡ ቸል ፡ አይልም ።
አሕዛብን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ በደለኞች ፳፫
ንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋቸዋል ፡ የኃጢአተኞችንም ፡
ሥልጣን ፡ ያጠፉታል ።
ለሰው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ዋጋውን ፡ ይከ ፳፬
ፍለዋል ፡ የወገኖቹን ፡ በቀል ፡ ይመልሳልና ፡
በቸርነቱም ፡ ደስ ፡ ያሰኛቸዋልና ።
ስለ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሥራቸው ፡ እንደ ፡ ፳፭
ሥራቸው ፡ ፍዳውን ፡ ይከፍላቸዋል ።
ዝናም ፡ የያዘ ፡ ደመና ፡ በበረሃ ፡ ደስ ፡ እንዲያ ፳፮
ሰኝ ፡ በመከራው ፡ ጊዜ ፡ ይቅርታን ፡ የሚያገኝ ፡
ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፫ ።

የፍጹም ፡ ኃይል ፡ ፈጣሪ ፡ አቤቱ ፡ ይቅር ፡ ፩
ብለህ ፡ ከመዓት ፡ ወደ ፡ ምሕረት ፡ ተመለስልን ።
በአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ መፍራት ፡ አሳድር ። ፪
ልዩ ፡ በሆኑ ፡ ወገኖችም ፡ ሥልጣንህን ፡ ግለጥ ፡ ፫
ኃይልህንም ፡ ይዩ ።
እነሳቸው ፡ የኛን ፡ ጥፋት ፡ ሲያዩ ፡ በኛ ፡ ጥፋት ፡ ፬
እንደተመሰገንህ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ እኛ ፡
የነሳቸውን ፡ ጥፋት ፡ ስናይ ፡ በነሳቸው ፡ ጥፋት ፡
ተመስገን ።
አቤቱ ፡ ያላንተ ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ እኛ ፡ ፭
እንዳወቅንህ ፡ እነሱም ፡ ይወቁህ ።
ታምራትህን ፡ አሳይ ፡ ጌትነትህንም ፡ ግለጥ ። ፮
በሥልጣንህ ፡ ኃይል ፡ በከበረ ፡ ሥልጣንህም ። ፯
ጥፋትን ፡ አምጣባቸው ፡ መቅሠፍትንም ፡ አምጣ ። ፰
በደለኞችን ፡ አጥፋቸው ፡ አንጥያኮስንም ፡ አጥ ፱
ፋቸው ።
የባሮችህን ፡ መሐላ ፡ አስብ ፡ የሚጠፉባትንም ፡ ፲
ቀን ፡ ፈጥነህ ፡ አድርጋት ።
በእሳት ፡ አጥፋቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ያመለጡት ፲፩
ንም ፡ በጦር ፡ አጥፋቸው ፡ በወገኖችህም ፡ ክፉ ፡
ያደረጉ ፡ ሰዎችን ፡ ሞት ፡ ያግኛቸው ።
ያለኛ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ የለም ፡ የሚሉ ፡ የጠላቶችን ፡ ፲፪
አለቆችን ፡ ሥልጣን ፡ አጥፋ ።
የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሰብስባቸው ። ፲፫

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

የሚጣፍጥ ፡ እህልን ፡ በጎ ፡ ልቡናህን ፡ አይን ፩
ቁትም ፡ ለባለጸግነት ፡ መትጋት ፡ ፈጽሞ ፡ ሰው
ነት ፡ ያከሳል ፡ ገንዘብህንም ፡ ማሰብ ፡ እንቅልፍ ፡
ያሳጣል ።

፩፤ የሚጠራጠሩት ፡ ጠላት ፡ መኖርም ፡ በንጉልቻ ፡
እንቅልፍ ፡ ያስረሳል ፡ ጽኑ ፡ ቍርጥማት ፡ ያተ
ጋል ፡ እንቅልፍም ፡ ያሳጣል ።
፪፤ በለጸጋ ፡ ገንዘብ ፡ ያደልብ ፡ ዘንድ ፡ ይዘራል ፡
ያረፈም ፡ ጊዜ ፡ በጥጋብ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ።
፫፤ ድሀ ፡ ገንዘብ ፡ በማጣት ፡ ይደክማል ፡ በረፈም ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ልመና ፡ ይመለሳል ።
፬፤ ገንዘብ ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ አይጸድቅም ፡ ኃጢ
አትንም ፡ የሚወዳት ፡ ሰው ፡ ይከተላታል ።
፭፤ ገንዘብ ፡ ወደው ፡ የጠፉ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡
ሞታቸውንም ፡ በፊታቸው ፡ አይዋት ።
፮፤ ገንዘብ ፡ ለሚፈልጓት ፡ ሰዎች ፡ እንቅፋት ፡ ናት ፡
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ይሰነካከላል ።
፯፤ ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ ባለጸጋ ፡ ልቡናው
ንም ፡ ወደ ፡ ገንዘብ ፡ ያልወሰደ ፡ ባለጸጋ ፡ የተ
ደነቀ ፡ ነው ።
፰፤ ለወገኖቹ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ያደረገ ፡ ማነው ፡ እንጃ ፡
እናድንቀው ።
፱፤ በገንዘቡ ፡ ያወቀበት ፡ ከሕግም ፡ ወጥቶ ፡ ያል
ሳተ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ እንጃ ፡ እናድንቀው ፡
እሱም ፡ መመኪያ ፡ የሆነው ፡ ኃጢአት ፡ መሥ
ራት ፡ ሲቻለው ፡ ኃጢአት ፡ የማይሠራ ፡ ማነው ።
፲፤ ክፉ ፡ መሥራት ፡ ሲቻለው ፡ ክፉ ፡ የማያደ
ርግ ፡ ሰው ፡ ማነው ፡ እንጃ ፡ እናድንቀው ፡ በረ
ከቱ ፡ ትጸናለች ፡ ምጽዋቱም ፡ በአሕዘብ ፡ አገር ፡
ትሰማ ።
፲፩፤ በታላቅ ፡ ማዕድም ፡ ብትቀመጥ ፡ ለመብላት ፡
ጕሮሮህን ፡ አትክፈት ፡ (ሁሉን ፡ ውጬው ፡
አትበል ፡) በውስጡም ፡ ብዙ ፡ ሥሩ ፡ አትበል ፡
፲፪፤ የሰው ፡ ዓይን ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አስብ ፡ ከሰው ፡
ዓይን ፡ የሚከፋ ፡ ምን ፡ አለ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡
የሰውን ፡ ዓይን ፡ ታላቅሳለች ።
፲፫፤ ላየኸው ፡ ሁሉ ፡ አትሳሳ ፡ እጅህን ፡ አትንከር ፡
ድስቱን ፡ ወዳንተ ፡ አትጐትት ፡ ድስቱን ፡ አት
ጥረግ ።
፲፬፤ ባልንጀራህ ፡ ያቀረበልህን ፡ ሁሉ ፡ እወቅ ፡ ያቀ
ረበልህንም ፡ ሁሉ ፡ ተረዳ ።
፲፭፤ ያቀረቡልህን ፡ እንደ ፡ ብልህ ፡ ሰው ፡ ሁነህ ፡ ብላ ፡
ባልንጀራህን ፡ እንዳታስጸይፍ ፡ ስታላምጥ ፡ አፍ
ህን ፡ አታጩህ ።
፲፮፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ አስቀድመህ ፡ ተው ፡ አትሳሳ ፡
እንደማይጠግብ ፡ ሰውም ፡ አትሁን ።
፲፯፤ በሰው ፡ መካከልም ፡ ብትቀመጥ ፡ እጅህን ፡ አስ
ቀድመህ ፡ አታውርድ ።
፲፰፤ በመኝታህ ፡ ሆድህን ፡ እንዳይከብድህ ፡ ጥቂት ፡
እንደሚበቃው ፡ እንደ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ መጥ
ነህ ፡ ብላ ።
፲፱፤ ሰውነቱን ፡ የሚመጥናት ፡ ሰው ፡ እንቅልፍ ፡
ጤና ፡ ነው ፡ ከእንቅልፉም ፡ በጧት ፡ በተቀሰ
ቀሰ ፡ ጊዜ ፡ ሆዱን ፡ አይከብደውም ፡ ለማይጠ
ግብ ፡ ለስሱ ፡ ሰው ፡ በሽታው ፡ ቍንጣን ፡ ጓታ ፡
ብስና ፡ ነው ።
፳፤ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ግድ ፡ ቢሉህ ፡ ቀድመሃቸው ፡
ተነሥ ፡ ከመብላትም ፡ እረፍ ።

ልጄ ፡ አድምጠኝ ፡ ምክሬንም ፡ አትናቅ ፡ ኋላ ፡ ፳፩፤
ነገሬን ፡ ታገኘዋለህ ፡ ምንግን ፡ እንዳታጣ ፡ በሥ
ራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ደካማ ፡ አትሁን ።
ለጋስን ፡ ሰው ፡ በሥራው ፡ ማማር ፡ ይመርቁ ፳፪፤
ታል ፡ ንፉግ ፡ ሰውንም ፡ በክፉ ፡ ሥራው ፡ ይረ
ግሙታል ።
መጠጥ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አስቷቸዋልና ፡ ወይን ፡ ፳፫፤
በጠጣህ ፡ ጊዜ ፡ አትታበይ ።
ጽኑ ፡ ብረትን ፡ በወናፍ ፡ ይፈትኑታል ፡ እንደ ፳፬፤
ዚሁም ፡ ሁሉ ፡ የትቢተኞችን ፡ ልቡናቸውን ፡
ወይን ፡ ይፈትነዋል ።
የሰው ፡ ደኅንነቱ ፡ ወይን ፡ መጠጣት ፡ ነው ፡ ፳፭፤
መጥኖ ፡ ለሚጠጣም ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታው ፡
ነው ፡ እሱ ፡ ለሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሊሆን ፡
ተፈጥሯልና ፡ ወይን ፡ ለማይጠጣ ፡ ሰው ፡ ደኅ
ንነቱ ፡ ምንድነው ።
ለልቡና ፡ ፈጽሞ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ነው ፡ ወይ ፳፮፤
ን ፡ መጥኖ ፡ በጊዜው ፡ መጠጣት ፡ ደግ ፡ ነው ።
ወይን ፡ የልቡና ፡ ኀዘንን ፡ ያስረሳል ፡ ለሚያሉ ፳፯፤
ቅስ ፡ ለሚያዝንም ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ አጠጣው ።
ሰነፍ ፡ ሰው ፡ ወይን ፡ በጠጣ ፡ ጊዜ ፡ ክርክር ፡ ፳፰፤
ያበዛል ፡ ይስታል ፡ ይበድላል ፡ የመጠጥ ፡ ብዛት ፡
ኃይል ፡ ይሰጣል ፡ ቍስልም ፡ ያሳጣ ።
ወይን ፡ ጠጥቶ ፡ ሳለ ፡ ባልንጀራህን ፡ አትቈ ፳፱፤
ጣው ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ ሳለ ፡ አታሳዝ
ነው ፡ የምትነቅፈውንም ፡ አትንገረው ፡ እሱ ፡
ሰክሮ ፡ ሳለ ፡ ጕዳይህንም ፡ አትለምነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

አለቃም ፡ አድርገው ፡ ቢሾሙህ ፡ ራስህን ፡ ፩፤
አታኵራ ፡ ከነሳቸው ፡ እንዳንዱ ፡ ሁን ፡ አዘናቸ
ውንም ፡ እዘን ፡ ተቀምጠህም ፡ ፍረድላቸው ።
ፍርድህን ፡ ጨርሰህ ፡ እረፍ ፡ መልክትህንም ፡ ፪፤
ጨርሰህ ፡ የክብር ፡ ዘውድን ፡ ታገኝ ፡ ዘንድ ፡
ከሳቸው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይበልህ ።
ሽማግሌ ፡ ይገባሃል ፡ ተናገር ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ ቻል ፡ ፫፤
አትበል ፡ የጥበብህንም ፡ ነገር ፡ ተናገር ።
ለመረመረህ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ምሥጢርህን ፡ አት ፬፤
ናገር ፡ እንዳገኘህም ፡ አትራቀቅ ።
በወርቅ ፡ ጌጥ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ ዕንቍ ፡ ያማረ ፡ ፭፤
የተወደደ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ዘፈንም ፡ ወይን ፡ በሚ
ጠጡ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ ያማረ ፡ የተ
ወደደ ፡ ነው ።
በወርቅ ፡ ዝርግፍ ፡ ያለ ፡ ዕንቍም ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ፮፤
ሆነ ፡ መሰንቆና ፡ ዘፈንም ፡ እንደሱ ፡ በመጠጥ ፡
ቤት ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ነው ።
ጐልማሳ ፡ ከሰናበቱህ ፡ ተናገር ፡ በጭንቅ ፡ ተና ፯፤
ገር ፡ ዳግመኛም ፡ ቢጠይቁህ ።
አንድ ፡ ጊዜ ፡ ተናግረህ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፰፤
ህን ፡ ጨርስ ፡ እያወቅህም ፡ በንደበትህ ፡ ዝም ፡
በል ።
በመኳንንት ፡ መካከል ፡ አትቀመጥ ፡ ሌላ ፡ ሰው ፡ ፱፤
ሲናገር ፡ ነገርህን ፡ አትናገር ።
በነጐድጓድ ፡ ፊት ፡ የሚሄድ ፡ መብረቅ ፡ እንዲ ፲፤

ያስፈራ ፡ የሚያፍር ፡ ሰው ፡ መወደዱ ፡ በሬቱ ፡ ነው ።

፲፩ ወደ ፡ ቤትህ ፡ ገብተህ ፡ ሁሉን ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ መጥነህ ፡ አድርግ ፡ በዚያም ፡ ደስ ፡ ይበልህ ፡ ተጫወት ።

፲፪ የሚገባውን ፡ የሚወደደውን ፡ ሁሉ ፡ አድርግ ፡ የትዕቢትን ፡ ነገር ፡ እንዳትናገር ፡ እወቅ ፡ በቃልህም ፡ አትበድል ።

፲፫ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ፈጣሪህን ፡ አመስግነው ፡ እሱም ፡ ከበረከቱ ፡ ሁሉ ፡ ያጠግብሃል ።

፲፬ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰው ፡ ለሕጉ ፡ ይገዛል ፡ ወደሱም ፡ ፈጥነው ፡ የሚሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ያገኛሉ ።

፲፭ ሕጉንም ፡ የሚጠብቀው ፡ ነው ፡ ሕጉን ፡ ከመጠበቁ ፡ የተነሣ ፡ ይጠግባል ፡ የሚጠራጠር ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በሱ ፡ ይጠፋል ፡ ይስታል ።

፲፮ ለሚፈሩት ፡ ሰዎች ፡ እግዚአብሔር ፡ ይፈርድላቸዋል ፡ በፍላ ፡ በለጸግነትም ፡ ሳሉ ፡ ጠላታቸውን ፡ ተበቅሎ ፡ ያጠፋላቸዋል ።

፲፯ ኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የሚመክሩትን ፡ ሰዎች ፡ አይሰማም ፡ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ልቡ ፡ ይመስለዋል ።

፲፰ ብልህ ፡ ሰው ፡ ያለምክር ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ የለም ፡ የሚሠራውም ፡ ሥራ ፡ ያበጀ ፡ ይሆንለታል ፡ የሚያገዝን ፡ ጠላት ፡ ትቢተኛ ፡ ያለምክር ፡ ሥራውን ፡ ሠርቶ ፡ ፍርሃትን ፡ ያደርጋል ።

፲፱ ልጄ ፡ አንተ ፡ ግን ፡ ያለምክር ፡ የምትሠራው ፡ ሥራ ፡ የለም ፡ የሠራኸውንም ፡ ሥራ ፡ አታጥፋ ።

፳ በጥፋት ፡ ድንጋይ ፡ እንዳትሰነከል ፡ ፊጽመህ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አትሒድ ።

፳፩ ጠላትህን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ አትመነው ።

፳፪ በፈቃድህ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ልጅህን ፡ ስንኳ ፡ አትመነው ።

፳፫ በሠራኸው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሰውነትህን ፡ ደስ ፡ አሰኛት ፡ በሁሉም ፡ ትእዛዙን ፡ ጠብቅ ።

፳፬ ሕጉን ፡ የሚጠብቅ ፡ ሰው ፡ የመጻፉን ፡ ትእዛዝ ፡ ይሰማል ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ያመነ ፡ ሰው ፡ የሚያጣው ፡ ነገር ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፮ ።

፩ ይፈትኑት ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈራ ፡ ሰውን ፡ መከራ ፡ አያገኘውም ፡ ከመከራዪቱም ፡ ይድናል ።

፪ ብልህ ፡ ሰው ፡ መጽሐፍ ፡ መስማትን ፡ ይወዳል ፡ የሚጠራጠር ፡ በመጽሐፉ ፡ የማያምን ፡ ሰው ፡ ግን ፡ በጥልቅ ፡ ነፋስ ፡ መካከል ፡ እንደምትንገላል ፡ መርከብ ፡ ይሆናል ።

፫ ብልህ ፡ ሰው ፡ አምኖ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡ ይገዛል ፡ እግዚአብሔርም ፡ የታመነ ፡ ወዳጁ ፡ ይሆናል ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ።

፬ የምትነግረውን ፡ ነገርህን ፡ አዘጋጅተህ ፡ አድምጥ ፡ የምታደርገውንም ፡ ምክር ፡ አጽንተህ ፡ ተናገር ።

፭ የሰነፍ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡ እንደ ፡ ሠረገላ ፡ መንኰራኵር ፡ ነው ፡ የፈሪ ፡ ሰው ፡ ምክር ፡ እንደምትሽከረከር ፡ እንዝርት ፡ ነው ።

፮ የተገራ ፡ ፈረስ ፡ እንደ ፡ በጎ ፡ ወዳጅ ፡ ነው ።

፯ በንዱ ፡ ዘመን ፡ የሚመላለሰው ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ በፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ ጸንቶ ፡ ሲኖር ፡ አንዲቱ ፡ ቀን ፡ ከንዲቱ ፡ ቀን ፡ በምን ፡ ተበልጣለች ፡ ቢሉ ።

፰ ቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ ይለያል ፡ የበዓሉም ፡ ጊዜ ፡ በቍጥሩ ፡ ይታወቃል ።

፱ ከቀኑም ፡ ያከበረው ፡ ያገነነው ፡ አለ ። ከነሳቸውም ፡ በየጊዜያቸውና ፡ በየቍጥራቸው ፡ አዝመራንና ፡ ክረምትን ፡ በጋን ፡ ለየ ።

፲ እኛ ፡ ሁላችን ፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ ከመሬት ፡ ተገኘን ፡ አዳምም ፡ ከመሬት ፡ ተፈጠረ ።

፲፩ እግዚአብሔር ፡ በጥበቡ ፡ ብዛት ፡ ለያቸው ፡ በየሥራቸው ፡ አዘጋጃቸው ።

፲፪ ከነሳቸው ፡ የመረቀው ፡ አለ ፡ ያገነናቸውም ፡ አሉ ፡ ከነሳቸው ፡ የለያቸው ፡ አሉ ፡ የታያቸውም ፡ አሉ ። ከነሳቸው ፡ የረገማቸው ፡ ያጐሳቈላቸውም ፡ አሉ ፡ እንደ ፡ ሥራቸውም ፡ የወነጀላቸውም ፡ አሉ ።

፲፫ እኛ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ በሸክላ ፡ ሠሪ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፡ ጭቃ ፡ ነን ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ በሥራቱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሰውም ፡ በፈጣሪው ፡ ሥልጣን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ሥራው ፡ ይከፈለዋል ።

፲፬ የበጎ ፡ ሥራ ፡ ተቃራኒዋ ፡ ክፋት ፡ ናት ፡ የሞትም ፡ ተቃራኒዋ ፡ ሕይወት ፡ ናት ፡ እንደዚሁም ፡ የጽድቅ ፡ ተቃራኒዋ ፡ ኃጢአት ፡ ናት ።

፲፭ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፍጥረቱን ፡ ተመልከት ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየወገኑ ፡ ሁለት ፡ ሁለት ፡ ሁኖ ፡ ተፈጠረ ።

፲፮ እኔ ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ ይኸን ፡ ነገር ፡ አሰብሁት ፡ ከጥንቱም ፡ ጀምሬ ፡ መረመርኩት ።

፲፯ በስምህ ፡ የተጠሩ ፡ ወገኖችህን ፡ አቤቱ ፡ ይቅር ፡ በል ፡ በበህር ፡ ልጅህ ፡ ያስመሰልኋቸው ፡ እስራኤልንም ፡ ይቅር ፡ በል ።

፲፰ የምትመሰገንበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በረድኤት ፡ የምታድርበት ፡ አገርህ ፡ ኢየሩሳሌምንም ፡ ይቅር ፡ በል ።

፲፱ በጽዮንም ፡ የቃልህን ፡ ረድኤት ፡ አሳድርበት ፡ ረድኤትህንም ፡ በወገኖችህ ፡ አሳድር ።

፳ አስቀድሞ ፡ ለፈጠካቸው ፡ ሰዎች ፡ ሕግህን ፡ አስተምራቸው ፡ ለነቢያትም ፡ ስምህን ፡ አጽና ።

፳፩ አገልጋዮችህ ፡ ነቢያትን ፡ ያምኗቸው ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ ላደረጉህ ፡ ለመቃብያን ፡ ዋጋቸውን ፡ ስጣቸው ።

፳፪ አቤቱ ፡ የባሮችህንና ፡ የነቢያትን ፡ ጸሎታቸውን ፡ ስማ ፡ የአሮንንም ፡ በረከት ፡ በወገኖችህ ፡ አሳድር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እንደሆንክ ፡ ይወቁ ።

፳፫ እህል ፡ ሁሉ ፡ ይበላል ፡ ወደ ፡ ሆድ ፡ ይወርዳል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከህል ፡ የሚጣፍጥ ፡ እህል ፡ አለ ።

፳፬ የእህልን ፡ ጣዕም ፡ ሁሉ ፡ ጕሮሮ ፡ ይለየዋል ፡

እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ያዋቂ ፡ ሰው ፡ ልቡና ፡
እሰት ፡ ነገርን ፡ ይለያል ።
፳፭ ከፉ ፡ ልቡና ፡ እሰት ፡ ነገርን ፡ ያስባል ፡ ብዙ ፡
መከራ ፡ የተቀበለ ፡ ሰውም ፡ ትዕግሥትን ፡ ይለ
ምደዋል ።
፳፮ ወንድ ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ አገባሁ ፡ ይላል ፡ ነገር ፡
ግን ፡ ከሴት ፡ የምትበልጥ ፡ ሴት ፡ አለች ።
፳፯ የሴት ፡ መልኳ ፡ ፊቷን ፡ ያበራዋል ፡ ከሰው ፡
ሁሉ ፡ ፈቃድ ፡ እሷ ፡ ትበልጣለች ።
፳፰ የዋህ ፡ ብትሆን ፡ ቃሏም ፡ ያማረ ፡ ቢሆን ፡ ባሏ ፡
እንደ ፡ መልአክ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡
አይደለም ።
፳፱ ረዳቱ ፡ ናትና ፡ ጽኑ ፡ መጠጊያውም ፡ ናትና ፡
ልባም ፡ ሴትን ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ተድላ ፡ ደስታ
ውን ፡ አገኘ ።
፴ ቅጥር ፡ የሌለው ፡ ቤት ፡ ገንዘቡ ፡ እንዲሠረቅ ፡
እንደዚሁ ፡ ሚስትም ፡ የሌለው ፡ ሰው ፡ ተጨ
ንቆ ፡ ይኖራል ።
፴፩ ካንድ ፡ አገር ፡ ወዳንዱ ፡ አገር ፡ የሚሰድድ ፡
ሌባን ፡ የሚዋሰው ፡ የለም ፡ ንብረትና ፡ ቤት ፡
የሌለው ፡ በመሸበት ፡ የሚያድር ፡ ሰውንም ፡
እንደዚሁ ፡ የሚዋሰው ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፯ ።

፩ ወዳጅ ፡ ያበጀ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወዳጅ ፡ አበጀሁ ፡
ይላል ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ለስም ፡ ወዳጅ ፡
የሚሆን ፡ ሰው ፡ አለ ።
፪ በልቡናው ፡ ግን ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ኀዘን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ጠላትን ፡ የሚሆን ፡
ወዳጅም ፡ አለ ።
፫ ወይ ፡ መጥላት ፡ ሆይ ፡ ከወዴት ፡ ተገኘሽ ፡ በገሩ ፡
ሁሉ ፡ ኃጢአትን ፡ መላሽ ።
፬ በተድላ ፡ በደስታህ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀርብህ ፡ ወዳጅ ፡
አለ ፡ ብትቸገር ፡ ግን ፡ እሱ ፡ ጠላት ፡ ይሆንሃል ።
፭ በበሽታህ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሆዱ ፡ የሚያዝንልህ ፡
ወዳጅ ፡ አለ ፡ የወነጀለህ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ግን ፡
ይጠላህ ፡ ዘንድ ፡ እሱ ፡ ይቀድማል ።
፮ በተዘጋጀህ ፡ ጊዜ ፡ ወዳጅህን ፡ አትርሳ ፡ ገንዘ
ብም ፡ ብታገኝ ፡ አትተወው ።
፯ መክር ፡ ሁሉ ፡ ምክርን ፡ ይመክራል ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ራሱን ፡ ይጠቅም ፡ ዘንድ ፡ የሚመክር ፡ ሰው ፡
አለ ።
፰ ከሚመክርህ ፡ ሰው ፡ ልቡናህን ፡ ጠብቅ ፡ ስለ ፡
ራሱ ፡ ይመክርሃልና ፡ በሚወድህ ፡ ገንዘብ ፡ አስ
ቀድመህ ፡ ግዳጁን ፡ እወቅበት ።
፱ በን ፡ ነገር ፡ አደረግህ ፡ ይልሃል ፡ ገንዘብህን ፡
የሚያጠፋብህን ፡ ነገር ፡ ያመጣብሃል ፡ በተቸገ
ርህም ፡ ጊዜ ፡ አይቶ ፡ ይስቅብሃል ።
፲ ከሚጠባበቅህ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማክር ፡ ከሚ
መራመርህም ፡ ሰው ፡ ነገርህን ፡ ሠውር ።
፲፩ በምታስቀናት ፡ ገንዘብ ፡ ከሴት ፡ ጋራ ፡ አትናገር ፡
የሰልፍን ፡ ነገር ፡ ከፈሪ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማ
ክር ፡ የትርፍን ፡ ነገር ፡ ከቅርብ ፡ ነጋዴ ፡ ጋራ ፡
አትማክር ፡ የንግድንም ፡ ነገር ፡ ከሩቅ ፡ ነጋዴ ፡
ጋራ ፡ አትማክር ። የምጽዋትንም ፡ ነገር ፡ ከን
ፉግ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማክር ። የሃይማኖትህ
ንም ፡ ነገር ፡ ዋጋ ፡ ለማስቀረት ፡ ከመናፍቅ ፡ ጋራ ፡
አትማክር ፡ የሥራንም ፡ ነገር ፡ ከሰነፍ ፡ ሰው ፡
ጋራ ፡ አትማክር ፡ ጨክኖ ፡ የመሥራትንም ፡
ነገር ፡ ከምንደኛ ፡ ጋራ ፡ አትማክር ። የጥበብ
ንም ፡ ነገር ፡ ከማያውቅ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ አትማክር ፡
ቤተ ፡ ሰብህን ፡ ግዛ ፡ አበዝነህም ፡ አታኑረው ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ የምትማ
ከረው ፡ ነገር ፡ አይኑር ።
ሃይማኖት ፡ እንዳለው ፡ ከምታውቀው ፡ እግዚ ፲፪
አብሔርንም ፡ ከሚፈራ ፡ ልቡናውም ፡ እንደ ፡
ልብህ ፡ ከሆነ ፡ ከውነተኛ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ምክ
ርህን ፡ ተናገር ፡ ብታዝንም ፡ አዘንህን ፡ ከሚያ
ዝን ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ተናገር ።
ከፍጹማን ፡ ሕዋሳት ፡ ይልቅ ፡ የሰው ፡ ልቡናው ፡ ፲፫
የምታገኘውን ፡ ነገር ።
የምታሳስበው ፡ ስለሆነ ፡ እሷ ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ፲፬
የታመነች ፡ ወዳጅህ ፡ ናትና ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ የልቡ
ናህን ፡ ምክር ፡ አጽና ።
በውነትና ፡ በሚገባ ፡ ሥራህን ፡ ያቀናት ፡ ዘንድ ፡ ፲፭
ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ለምን ።
የሥራው ፡ ሁሉና ፡ የነገረ ፡ ግዳጅ ፡ መጀመሪያ ፡ ፲፮
ምክር ፡ ነው ።
ለኀዘንም ፡ ቢሆን ፡ ለደስታም ፡ ቢሆን ፡ ለሞ ፲፯
ትም ፡ ቢሆን ፡ ለሕይወትም ፡ ቢሆን ።
የሰው ፡ ልቡናው ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ ይመለከ ፲፰
ታል ፡ እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ አንደበት ፡ ያመጣቸ
ዋል ።
ሁሉን ፡ የሚማር ፡ ብዙ ፡ ምሥጢርም ፡ የሚያ ፲፱
ውቅ ፡ ሰው ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ሰውነቱን ፡ መጥ
ቀም ፡ አይችልም ።
በነገር ፡ እየተራቀቀ ፡ ራሱን ፡ የሚያስጠላ ፡ ፳
ሰው ፡ አለ ፡ እግዚአብሔር ፡ የዕንቍን ፡ መው
ደድ ፡ አይሰጠውምና ፡ ከጥበቡም ፡ ሁሉ ፡ ወጥ
ቷልና ።
እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ሰው ፡ ጥቅሙ ፡ ሁሉ ፡ ያል ፳፩
ፈዋል ።
ለሰውነቱ ፡ የሚራቀቅ ፡ በቃሉም ፡ የዋህ ፡ የሚ ፳፪
ሆን ፡ ሰው ፡ አለ ።
አዋቂ ፡ ሰው ፡ ወገኖቹን ፡ ይመክራቸዋል ፡ ለዘ ፳፫
መዶቹም ፡ ጥበብን ፡ ያስተምራቸዋል ።
ብልህ ፡ ሰው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ይጠ ፳፬
ግባል ፡ ያዩትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ያደንቁታል ።
የእስራኤል ፡ ዘመናቸው ፡ በቍጥር ፡ ነው ፡ የእስ ፳፭
ራኤል ፡ ዘመናቸው ፡ ግን ፡ የማይቈጠር ፡ ነው ።
ወገኖቹን ፡ የሚያስተምር ፡ ሰው ፡ ዋጋውን ፡ ይቀ ፳፮
በላል ፡ ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ልጄ ፡ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡ ሰውነትህን ፡ ፍተናት ፡ ፳፯
የሚጐዳትን ፡ እወቅ ፡ ሁሉ ፡ የሚገባት ፡ አይደ
ለምና ፡ ሁሉም ፡
ለሰውነት ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኛት ፡ አይደለ ፳፰
ምና ፡ የወደደችውን ፡ ሁሉ ፡ አትስጣት ።

፳፱ ለመብል ፡ ሁሉ ፡ አትስስት ፡ ላየኸውም ፡ እህል ፡ ሁሉ ፡ አትሳሳ ።
፴ ብዙ ፡ መብላት ፡ ደዌ ፡ ይሆናልና ፡ ስስትም ፡ ጓታን ፡ ያበዛዋልና ፡ አትሳሳ ።
፴፩ ስስት ፡ የገደላቸው ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡ ናቸው ፡ መጥኖ ፡ የሚበላ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ሰውነቱ ፡ ጤና ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

፩ እሱን ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ መረጠው ፡ ጌትነቱ ፡ እንደ ፡ እጁ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አክብረው ።
፪ ሕይወት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ የሚገኝ ፡ ሲሆን ፡ ድርጎውን ፡ ከንጉሥ ፡ ይቀበላል ።
፫ ባለመድኃኒትን ፡ በጥበቡ ፡ ያከብሩታል ፡ በመኳንንትም ፡ ዘንድ ፡ ይመሰገናል ።
፬ እግዚአብሔር ፡ መድኃኒትን ፡ ከምድር ፡ ፈጥሯልና ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አይንቀውም ።
፭ ታምራቱን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ውሃ ፡ በእንጨት ፡ የጣፈጠ ፡ አይደለምን ።
፮ በታምራቱ ፡ ይከብሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለሰዎች ፡ ጥበብን ፡ ሰጣቸው ።
፯ በመድኃኒቱ ፡ ያድናቸዋል ፡ በሽታቸውንም ፡ ያርቅላቸዋል ።
፰ በሚያድኑ ፡ ገንዘብ ፡ ከነሳቸው ፡ መድኃኒት ፡ ያደርጋሉ ፡ እሱም ፡ ለሀገር ፡ ፍቅርን ፡ ያመጣል ።
፱ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለምን ፡ እንጂ ፡ ልጄ ፡ በሽታህን ፡ ቸል ፡ አትበል ፡ እሱ ፡ ከደዌህ ፡ ይፈውስሃል ።
፲ ኀጢአትን ፡ ተዋት ፡ እደ ፡ ልቡናህን ፡ አቅና ፡ ልቡናህንም ፡ ከኀጢአት ፡ ሁሉ ፡ አንፃ ።
፲፩ መባዕህን ፡ አግባ ፡ አስበህ ፡ ስንዴህን ፡ አግባ ፡ የተቻለህን ፡ ያህል ፡ መሥዋዕትህን ፡ አብዝተህ ፡ አቅርብ ።
፲፪ እግዚአብሔር ፡ እሱን ፡ መርጦታልና ፡ ለባለ መድኃኒት ፡ ሥራውን ፡ ሥራለት ፡ እሱን ፡ ትሻዋለህና ፡ ካንተ ፡ አታርቀው ።
፲፫ በጃቸው ፡ ድኅነት ፡ የሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ አለና ።
፲፬ ይረዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ዕረፍትንም ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሳቸው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይለምናሉና ፡ አንተ ፡ አታርቀው ።
፲፭ እግዚአብሔርን ፡ የበደለ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ባለመድኃኒትን ፡ አግመኝ ፡ ተኵሰኝ ፡ ብሎ ፡ በባለመድኃኒት ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ።
፲፮ ልጄ ፡ ለሞተ ፡ ሰው ፡ አልቅስለት ፡ እዘንለት ፡ ራስህንም ፡ አሳዝን ፡ እንደ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ ተዝካር ፡ አውጣለት ። ያገለገለህን ፡ ሰው ፡ ሞት ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፲፯ ምር ፡ ብለህ ፡ አልቅስለት ፡ እጽንተህም ፡ እዘንለት ፡ እንደ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ አልቅስለት ፡ ስለ ፡ አገሩም ፡ ግዕዝ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ አልቅስለት ።
፲፰ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ኃይል ፡ የሚያደክም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ስለ ፡ ብስጭት ፡ ኀዘን ፡ እንዳይገባህ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልቅሶህን ፡ ተው ።
የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ትካዝ ፡ ለሞት ፡ ያደርሳል ፡ የድሀ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ያልቃል ። ፲፱
የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ ወደ ፡ ልቡናህ ፡ አታግባ ፡ የብስጭት ፡ ኀዘንን ፡ ካንተ ፡ አርቃት ። ፳
ድኅነት ፡ እንደሌለበት ፡ እወቅ ፡ ራስህን ፡ ታሳዝናለህ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ የምትጠቀመው ፡ ነገር ፡ የለም ። ፳፩
እኔ ፡ የተቀበልሁትን ፡ ዋጋ ፡ አስተውል ፡ አንተም ፡ እንደዚሁ ፡ ዋጋ ፡ እንድትቀበል ፡ እወቅ ። እኔ ፡ ዛሬ ፡ ብቀበል ፡ አንተም ፡ ነገ ፡ እንድትቀበል ፡ እወቅ ። ፳፪
የሞተ ፡ ሰውስ ፡ ዐረፈ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ነፍሱ ፡ ታርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተዝካር ፡ አውጣለት ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ልቅሶህን ፡ ተው ። ፳፫
የጸሐፊ ፡ ጥበቡ ፡ በተሾመበት ፡ ወራት ፡ ይታወቃል ፡ ሥራውን ፡ የሚያበዛ ፡ ሰው ፡ አይራቀቅም ። ፳፬
ዕርፉን ፡ የሚያጸና ፡ ሰው ፡ በምንም ፡ በምን ፡ አይራቀቅም ፡ በርሻው ፡ ይታበያል ፡ በሬውን ፡ ይገርፋል ፡ በሥራውም ፡ ይመላለሳል ፡ ነገሩ ፡ ሁሉ ፡ አበት ፡ በሬና ፡ ወይፈን ፡ መግረፍ ፡ ነው ። ፳፭
ሐሳቡ ፡ እርሻውን ፡ እንዲያርስ ፡ ነው ፡ ትጋቱም ፡ በሬውን ፡ ገለባ ፡ ያበላ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ወይፈኑንም ፡ እስኪያቀና ፡ ድረስ ፡ ይደክማል ። ፳፮
ሌሊቱ ፡ ቀን ፡ የሚሆንባቸው ፡ የጠራቢዎች ፡ አለቃና ፡ እንጨት ፡ ጠራቢም ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ፡ የማኅተም ፡ ቅርጽ ፡ የሚቀርጹ ፡ የሚያለዝቡም ፡ ሰዎች ፡ እንደሱ ፡ ናቸው ፡ አሳቡም ፡ ሁሉ ፡ በየመልኩ ፡ መስሎ ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ ምክሩ ፡ ሁሉ ፡ ማኅተሙን ፡ ማለዘብ ፡ ይጠነቀቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ፳፯
በወናፍ ፡ አጠገብ ፡ የሚቀመጥ ፡ የብረትም ፡ ሥራ ፡ የሚማር ፡ አንጥረኛ ፡ እንደሱ ፡ ነው ። የወናፉም ፡ ጢስ ፡ ሰውነቱን ፡ ያሸክረዋል ። እሳቱም ፡ ሰውነቱን ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ያቀልጣታል ፡ የመዶሻውም ፡ ድምጥ ፡ ጆሮውን ፡ ያደነቍረዋል ። ዓይኖቹም ፡ ባለጸጋ ፡ የሚሆንበትን ፡ ሥራ ፡ ይመለከታሉ ፡ በልቡም ፡ ሥራውን ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ያስባል ፡ ትጋቱም ፡ ባለጸጋ ፡ የሚሆንበትን ፡ ሥራና ፡ ወናፉን ፡ ያሳምር ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ፳፰
በሥራው ፡ የሚቀመጥ ፡ ሸክላ ፡ ሠሪም ፡ እንደሱ ፡ ነው ፡ በእግሩም ፡ መንኰራኵሩን ፡ ያዞራል ፡ ሥራውንም ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ሁልጊዜ ፡ ያስባል ። የሠራውንም ፡ ሁሉ ፡ ይቈጥራል ። ፳፱
በእጁም ፡ ጭቃውን ፡ መስሎ ፡ ይሠራል ፡ በእግሩ ፡ ጭቃውን ፡ ሲረግጥ ፡ ኃይሉን ፡ ያደክማል ፡ የልቡናውም ፡ አሳብ ፡ ሥራውን ፡ ይጨርስ ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ትጋቱም ፡ መወልወያውን ፡ ያዞር ፡ ዘንድ ፡ ነው ። ፴
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ የጃቸውን ፡ ሥራ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋሉ ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸው ፡ ይራቀቃሉ ። ፴፩

፴፪፤ ያለነሱቸውም ፡ ባገር ፡ መኖር ፡ አይቻልም ።
፴፫፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሸንጎ ፡ ምክርን ፡ አያስመክሯ
ቸውም ፡ በደብባይም ፡ ከመኳንንት ፡ ጋራ ፡ አያ
ስቀምጧቸውም ፡ የቅጣት ፡ ፍርድንም ፡ አያስ
ፈርዷቸውም ፡ አያስገዟቸውም ፡ አያሠለጥኗ
ቸውም ።
፴፬፤ ያገርን ፡ ፈቃድ ፡ ያጸናሉ ፡ እንጂ ፡ ነገርን ፡
መስለው ፡ በመናገር ፡ አይኖሩም ፡ ጸሎታቸውም ፡
በሥራቸውም ፡ ይራቀቃ ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፴፭፤ ዕውቀት ፡ ግን ፡ በልቡ ፡ ለሚተጋ ፡ ሰው ፡ ነው ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ሕግ ፡ ለሚያስብ ፡ ሰው ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

፩፤ ጥበብስ ፡ በቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡
ተመረመረች ።
፪፤ በሃይማኖት ፡ ስማቸውን ፡ ላስጠሩም ፡ ሰዎች ፡
ትንቢትን ፡ ታስተምራለች ፡ ወደ ፡ ነቢያትም ፡
ምሳሌ ፡ ታገባለች ።
፫፤ የተሠወረውንም ፡ ምሳሌ ፡ ትመረምራለች ፡ ንብ
ቡንም ፡ ወደ ፡ ትርጓሜ ፡ ትመልሳለች ።
፬፤ በመኳንንትም ፡ መካከል ፡ ሰውን ፡ ትጠቅማ
ለች ፡ ባለቆችም ፡ መካከል ፡ እንዲታዩ ፡ ታደር
ጋለች ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ አሕዛብም ፡
አገር ፡ ታገባለች ።
፭፤ የሰዎች ፡ መፈጠር ፡ በበጎም ፡ በክፉም ፡ ነውና ።
በንስሐ ፡ ወደ ፡ ፈጣሪው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ፈጥኖ ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ይለምን ፡ ዘንድ ፡ ልቡናውንም ፡ ገልጦ ፡ ይለ
ምን ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱም ፡ ይለማመጥ ፡
ዘንድ ፡ ልቡናውን ፡ በንስሐ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ መለሰ ።
፮፤ ነገር ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ከወደደው ፡ ጥበብ ፡
የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስንም ፡ ካሳደረበት ፡
እሱ ፡ የጥበቡንም ፡ ነገር ፡ ከገለጸለት ፡ ያ ፡ ሰው ፡
ደግ ፡ ሰው ፡ ነው ፡ በጸሎቱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ይገዛል ።
፯፤ እሱም ጥበብንና ፡ ምክር ፡ ይገልጥለታል ፡ የተ
ሠወረውንም ፡ ይገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ያሳስበዋል ።
፰፤ እሱም ፡ የትምህርቱን ፡ ጥበብ ፡ ያሳያል ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ምሎ ፡ በሠራው ፡ ሕጉ ፡ ይመካል ።
፱፤ ስለ ፡ ጥበቡም ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ያመሰግኑታል ፡
ስም ፡ አጠራሩም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ፈጽሞ ፡ አይ
ጠፋም ፡ ስሙም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖ
ራል ።
፲፤ አሕዛብም ፡ ጥበቡን ፡ ይናገራሉ ፡ በሸንጎም ፡
መካከል ፡ ያመሰግኑታል ።
፲፩፤ ከሽህ ፡ ልጅ ፡ ስምን ፡ ማስጠራት ፡ ይሻላል ፡
ከሞቱም ፡ በኋላ ፡ ሥራው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
፲፪፤ ዳግመኛም ፡ አስቤ ፡ እናገራለሁ ።
፲፫፤ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ስሙኝ ፡ በረድኤት ፡
ታደሉ ፡ አበባ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጠል ፡ እንዲያ
ብብ ፡ እንደሱ ፡ አብቡ ። (በረድኤት ፡ ታደሉ ፡)
፲፬፤ የሽቱ ፡ መዓዛ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ መዓዛ ፡ ትም
ህርታችሁ ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ይሁን ።
ረዳ ፡ የሚባል ፡ አበባም ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡
ምግባራችሁ ፡ ሃይማኖታችሁ ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡
የሚያሰኝ ፡ ይሁን ፡ መዓዛ ፡ ትምህርታችሁ ፡
ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ይሁን ፡ ምስጋናውን ፡ ተና
ገሩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡
አመስግኑት ።
ስሙን ፡ አግኑት ፡ በምግባር ፡ በሃይማኖት ፡ ጸን ፲፭፤
ታችሁ ፡ ለጌትነቱም ፡ ተገዙ ፡ በመስገናችሁ
ትም ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ በሉ ።
የእግዚአብሔር ፡ ሥራው ፡ ገናና ፡ ነው ፡ በሉ ። ፲፮፤
ይልቁንም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ በሉ ፡ ሥራቱ ፡
ሁሉ ፡ በየጊዜው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ይህ ፡ ለምንድነው ፡ ያለ ፡ ለምንድነው ፡ ይሉ ፡ ፲፯፤
ዘንድ ፡ አይገባም ፡ ሁሉም ፡ በየጊዜው ፡ ይወደ
ዳል ፡ ውኃውን ፡ በቃሉ ፡ እንደ ፡ ግድግዳ ፡
አጸናው ።
ነጠላ ፡ ፍጥረት ፡ አድርጎ ፡ የፈጠረው ፡ የለም ። ፲፰፤
የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ በፊቱም ፡ ፲፱፤
መሠወር ፡ የሚችል ፡ የለም ።
ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ፳፤
ሁሉን ፡ አወቀ ፡ በፊቱ ፡ ምንም ፡ ልዩ ፡ ፍጥረት ፡
የለም ።
ሁሉ ፡ በሥላሴ ፡ ፈቃድ ፡ ተፈጥሯልና ፡ ይህ ፡ ፳፩፤
ለምንድነው ፡ ያለ ፡ ለምንድነው ፡ የሚል ፡ የለም ።
በረከቱም ፡ እንደፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ መላች ፡ እንደ ፡ ፳፪፤
ጥፋት ፡ ውኃ ፡ ምድርንም ፡ ከፈተቻት ።
እንደዚሁ ፡ ፍርዱ ፡ አሕዛብን ፡ አጠፋቻቸው ። ፳፫፤
የውነተኛ ፡ ሰው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ ፳፬፤
የኃጢአተኛ ፡ ሰው ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ መሰናክል ፡
ነው ፡ ውኃውንም ፡ ለውጦ ፡ ያጸናው ፡ እሱ ፡
ነው ።
በጎ ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ለበጎ ፡ ሰዎች ፡ ፳፭፤
ተፈጠረች ፡ እንደዚሁ ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ ለኃጢ
አተኞች ፡ ተፈጠረች ።
የሰው ፡ የፈቃዱ ፡ መጀመሪያ ፡ ውኃ ፡ እሳት ፡ ፳፮፤
ብረት ፡ ጨው ፡ እህል ፡ ስንዴ ፡ ማር ፡ ወተት ፡
የወይን ፡ ዘለላ ፡ ደም ፡ ዘይት ፡ ልብስ ፡ ነው ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ በረከታቸው ፡ ነው ፡ ፳፯፤
እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡
በክፉ ፡ ይመለስባቸዋል ።
ሊበቀሉባት ፡ የተፈጠረች ፡ ፍጥረት ፡ አለች ፡ ፳፰፤
በኃጢአታቸው ፡ መቅሠፍታቸውን ፡ ያበዚ
ታል ፡ በዘመናቸው ፡ ኃይላቸው ፡ ይደክማል ፡
የፈጣሪያቸው ፡ መቅሠፍትም ፡ ለማጥፋት ፡
ይመጣባቸዋል ።
እሳት ፡ በረድ ፡ ረኃብ ፡ ቸነፈር ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ፳፱፤
ሊበቀሉበት ፡ ተፈጠረ ።
የምድር ፡ አበቦች ፡ ጥርስ ፡ ጊንጥ ፡ እፉኝት ፡ ፴፤
ይህ ፡ ሁሉ ፡ ሊበቀሉበት ፡ ተፈጠረ ፡ ጦርም ፡
ኃጢአተኞችን ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋ
ጀች ።
እሱ ፡ ግን ፡ በይቅርታው ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ፡ የዓለ ፴፩፤
ምንም ፡ ፈቃድ ፡ ያዘጋጃል ። ሁሉም ፡ የሚጦ

ትበት ፡ ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ከጊዜው ፡ አያ
ልፍም ።
፴፪ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡
ሁሉም ፡ ተዘጋጀ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡ ይኸንን ፡ አስቤ ፡ በመጽ
ሐፍ ፡ ጻፍሁት ።
፴፫ ለሰውም ፡ በየጊዜው ፡ ፈቃዱን ፡ ይሰጣል ።
፴፬ ሁሉን ፡ የሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ይነዳዋልና ፡ ይህን ፡
መልክም ፡ አድርገህ ፡ ያንን ፡ ክፉ ፡ አድርገህ ፡
ፈጠርህ ፡ የሚለው ፡ የለም ።
፴፭ አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችሁ ፡ በፍጹም ፡ አን
ደበታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡
ስሙንም ፡ ሁለጊዜ ፡ አመስግኑት ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ በሰው ፡ ተፈጥሮ ፡ ያለ ፡ ሞትን ፡ መጠራጠር ፡
ጽኑ ፡ ነው ፡ ከናታቸው ፡ ሆድ ፡ ከተወለዱ ፡ ጀምሮ ፡
በሁሉ ፡ እናት ፡ በመቃብር ፡ ሆድ ፡ እስኪቀበሩ ፡
ድረስ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የከበደ ፡ ሸክም ፡
ሞት ፡ አለ ።
፪ የምታስደነግጥ ፡ ናት ፡ ልብንም ፡ የምታስፈራ ፡
ናት ፡ በመንግሥት ፡ ዙፋን ፡ካለ ፡ ንጉሥ ፡ ጀምሮ ፡
በመድና ፡ በትቢያ ፡ ላይ ።
፫ እስከሚተኛ ፡ ድሀ ፡ ድረስ ፡ ዕለተ ፡ ሞትን ፡
መጠራጠር ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡
አለ ።
፬ ቍጣ ፡ ቅናት ፡ ንዝንዝ ፡ ሰውን ፡ ማወክ ፡ ሞትን ፡
መፍራት ።
፭ ክርክር ፡ ሰውን ፡ ማማት ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ አለ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በመኝታው ፡ በተኛ ፡
ጊዜ ፡ የሌሊት ፡ እንቅልፍ ፡ አሳቡን ፡ ይለውጠ
ዋል ።
፮ ዕረፍቱም ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡ ጥቂት ፡ ነው ፡
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በመኝታው ፡ ይታወቃል ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ እንደ ፡ ሽንኅ ፡ ተከማችቶ ፡ ያገኘዋል ፡
የልቡናውን ፡ ምክር ፡ የሚያወላውላት ፡ ሰው ፡
በሰልፍ ፡ እንድሚሸሽ ፡ ሰው ፡ ነው ።
፯ የሸሸ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ዕለቱን ፡ ከሞት ፡ ያመል
ጣል ፡ ፍርሃቱንም ፡ እሱ ፡ ይናገራታል ።
፰ ይህ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ፡ በሰው ፡
ላይ ፡ አለ ፡ ይህም ፡ በኃጢአኞች ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡
ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ይብሳል ።
፱ ሰልፍ ፡ መታበይ ፡ ቸነፈር ፡ ጦር ፡ ቀጠና ፡
የልብ ፡ ቍስል ፡ መቅሠፍት ።
፲ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ተፈ
ጠረ ፡ ስለነሳቸውም ፡ ኃጢአት ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡
መጣ ።
፲፩ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ሁሉም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ይመለሳል ፡ የወንዙ ፡ ውኃ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ውቅ
ያኖስ ፡ ይመለሳል ።
፲፪ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ይመለሳሉ ፡
ክሕደት ፡ ትጠፋለች ፡ ሃይማኖት ፡ ግን ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ ትጸናለች ።
፲፫ ሥርቆ ፡ ቀምቶ ፡ ያጠራቀሙት ፡ ገንዘብ ፡ እንደ ፡
ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ፡ ዝናም ፡ በዘ
ነመ ፡ ጊዜ ፡ መብረቅ ፡ ተሰምቶ ፡ እንዲጠፋ ፡
እንደዚያ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ።
እግዚአብሔር ፡ ሥልጣኑን ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ፲፬
ደስ ፡ ያሰኛል ፡ የሚክዱት ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ፈጽ
መው ፡ ይጠፋሉ ።
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ልጆቻቸው ፡ ፲፭
አይበዙም ፡ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ አበትነታ
ቸው ፡ በሚያድጥ ፡ አለት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ወደቀ ፡
ዘር ፡ ነው ።
ዝናም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ይዘንማል ፡ በወንዝ ፡ዳር ፡ ፲፮
ያለ ፡ አኽያ ፡ ከሬላ ፡ ከቀጤማ ፡ ተለይቶ ፡ ተነቃ
ቅሎ ፡ እንዲወድቅ ፡ አበትነታቸው ፡ እንደዚያ ፡
ይጠፋል ።
የእግዚአብሔር ፡ ስጦታ ፡ ግን ፡ በበረከት ፡ ጊዜ ፡ ፲፯
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ፈጠራት ፡ እንደ ፡ ገነት ፡
ነው ፡ ምጽዋትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
በገንዘብ ፡ የተዘጋጀ ፡ ሰው ፡ ሕይወቱ ፡ የበላው ፡ ፲፰
የጠጣው ፡ ቢስማማው ፡ ነው ፡ ከነዚህም ፡ ከሁ
ለቱ ፡ ይልቅ ፡ የተቀበረ ፡ ወርቅ ፡ ማግኘት ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።
ያገር ፡ ሕንፃና ፡ ልጆችም ፡ ስምን ፡ ያስጠራሉ ፡ ፲፱
ከነዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ልቡናዋ ፡ ያማረ ፡
ሴት ፡ ደስ ፡ ታሰኛለች ።
ዘፈንና ፡ ወይን ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፡ ከነ ፳
ዚህም ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ጥበብን ፡ መውደድ ፡
ደስ ፡ ያሰኛል ።
በገናና ፡ መሰንቆ ፡ ሰውነትን ፡ ደስ ፡ ያሰኛታል ፡ ፳፩
ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ልዝብ ፡ አንደበት ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።
ደም ፡ ግባት ፡ ከመልክ ፡ ጋራ ፡ ዓይንን ፡ ደስ ፡ ፳፪
ያሰኛታል ። ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ቡቃያ ፡ ደስ ፡
ያሰኛል ።
አማችና ፡ ወዳጅ ፡ በዘመናቸው ፡ ይጠቅማሉ ፡ ፳፫
ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ደግ ፡ ሴት ፡ ባሏን ፡ ደስ ፡ ታሰ
ኛዋለች ።
ረዳትና ፡ ወንድሞችም ፡ በመከራ ፡ ቀን ፡ ይጠ ፳፬
ቅማሉ ፡ ከሁለቱም ፡ ይልቅ ፡ ለማዳን ፡ ምጽዋት ፡
ትሻላለች ።
ብርና ፡ ወርቅ ፡ አገር ፡ ያጸናሉ ፡ ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ ፳፭
በጎ ፡ ምክር ፡ ደስ ፡ ታሰኛለች ።
ገንዘብና ፡ ባለጸግነት ፡ ልቡናን ፡ ደስ ፡ ያሰኛሉ ፡ ፳፮
ከሁለቱ ፡ ይልቅ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡
ይበልጣል ፡ እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ የም
ታሳጣው ፡ የለም ፡ አጋዥም ፡ አትሻ ።
እግዚአብሔርን ፡ መፍራት ፡ በረከቷ ፡ እግዚአ ፳፯
ብሔር ፡ እንደ ፡ ፈጠራት ፡ እንደ ፡ ገነት ፡ ናት ፡
ተድላ ፡ ደስታና ፡ ክብርም ፡ በሷ ፡ አለ ።
ልጄ ፡ በጉልበት ፡ ሳለህ ፡ ልመናን ፡ አትውደ ፳፰
ዳት ፡ ከመለመን ፡ ሞት ፡ ይሻላል ።
የሌላ ፡ ማዕድ ፡ ደጅ ፡ የሚጠና ፡ ተስፋ ፡ የሚያ ፳፱
ደርግ ፡ ሰው ፡ አነዋወሩ ፡ እንደ ፡ ሞት ፡ ሰው ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ደኅነኛ ፡ አይደለም ፡ የሰው ፡
እህል ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ከሐሜት ፡ አይድንም ፡

የተመከረ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከሁሉ ፡ ይጠበ
ቃል ።
፴፤ ለማያፍር ፡ ሰው ፡ አፍ ፡ ልመና ፡ ያማረ ፡ ነው ፡
በሆዱ ፡ ግን ፡ እሳት ፡ ትነዳለች ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩፤ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በሁሉ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ሳለ ፡
ኃይልም ፡ ሳለው ፡ ለመብላት ፡ ሆዱም ፡ ተከ
ፍቶ ፡ ሳለ ፡ በሰው ፡ ላይ ፡ በመጣህ ፡ ጊዜ ፡ ሞት ፡
ስም ፡ አጠራርህ ፡ ምን ፡ ይከፋ ።
፪፤ ገንዘብ ፡ ሳይኖረው ፡ ፈጽሞም ፡ በረጅ ፡ የሚያ
ደርገውም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሳይኖር ፡ የሚያው
ቀውም ፡ ሳይኖር ፡ በድሀ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ በመጣህ ፡
ጊዜ ፡ ሞት ፡ ስም ፡ አጠራርህ ፡ ምን ፡ ያምር ።
፫፤ የሞትን ፡ ፍርድ ፡ አትፍራ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ፍርድ ፡ ሞት ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ከንተ ፡
አስቀድሞ ፡ የነበሩትን ፡
፬፤ ከንተም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡትን ፡ አስበቸው ። የእ
ግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ ሞትን ፡ ለምን ፡ ትነቅፋ
ለህ ፡ ሺህ ፡ ዘመንም ፡ ብትኖር ፡ ሕይወት ፡ የበ
ሕሪየ ፡ ነው ፡ ብለህ ፡ ከሞት ፡ ጋራ ፡ ክርክር ፡
የለህም ።
፭፤ የኃጢአተኞች ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ጐስቋሎች ፡
ልጆችን ፡ ይሆናሉ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡
የዘነጉ ፡ ሰዎችም ፡ ቤታቸው ፡ ይፈርሳል ።
፮፤ የኃጢአተኞች ፡ ልጆች ፡ ራሳቸውን ፡ ያጣሉ ፡
ኃጢአታቸውም ፡ ከልጅቻቸው ፡ ጋራ ፡ አደገ ።
፯፤ ስለሱ ፡ ይዋረዳሉና ፡ የኃጢአተኛ ፡ አባት ፡
ልጆች ፡ ይጐሰቍላሉ ።
፰፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ላፈረሳችሁ ፡ ኃጢአ
ተኞች ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።
፱፤ ብትወልዱም ፡ ለርግማን ፡ ትወልዳላችሁ ።
፲፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ዳግመኛም ፡
በሞት ፡ መመለሳቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ነው ፡
ኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡ ከርግማን ፡ ወደ ፡
ሞት ፡ ይሄዳሉ ።
፲፩፤ የሰው ፡ ልቡናው ፡ በግዘፉ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
የኃጢአተኞች ፡ ሰዎችም ፡ ስማቸው ፡ ይጠፋል ።
፲፪፤ ስምህን ፡ ታስጠራ ፡ ዘንድ ፡ በጎ ፡ ስምን ፡ አስብ ፡
ከብዙ ፡ ወርቅ ፡ ድልብ ፡ እሱ ፡ ብቻ ፡ ይቀርሃል ።
፲፫፤ በዘመንህ ፡ ቍጥር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ መኖር ፡
ያማረ ፡ ነው ፡ እሱ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር
ልሃልና ፡ በጎ ፡ ስም ፡ ይሻላል ።
፲፬፤ ጥበብ ፡ ግን ፡ ልጆቼን ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ትጠ
ብቃቸዋለች ፡ የተሠወረ ፡ ጥበብ ፡ የማይታይ ፡
ድልብ ፡ የሁለቱ ፡ ጥቅማቸው ፡ ምንድነው ።
፲፭፤ ጥበቡን ፡ ከሚሠውር ፡ ሰው ፡ ስንፍናውን ፡ የሚ
ሸሽግ ፡ ሰው ፡ ይሻላል ።
፲፮፤ እንግዴህ ፡ ጥበቤንና ፡ ቃሌን ፡ እፈሩ ፡ በጎ ፡ ነገ
ርን ፡ የሚያፍር ፡ ሰው ፡ በበጎ ፡ ረድኤት ፡ ይጠ
በቃል ፡ በሁሉ ፡ ሊማከሩ ፡ ይገባል ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሁሉ ፡ የታመነ ፡ አይደለም ።
፲፯፤ ልጅ ፡ እንወልዳለን ፡ ብለው ፡ በገዘሙት ፡ መኖር ፡
ለናትና ፡ ላባቱ ፡ አፍረት ፡ ነው ፡ ለመኳንንትና ፡
ለአለቃም ፡ አሰት ፡ መፍረድ ፡ አይገባም ።
ለሹምና ፡ ለዳኛ ፡ ቃል ፡ መለወጥ ፡ አይገባም ፡ ፲፰፤
ለማኅበርና ፡ ለሕዝብም ፡ ከሕግ ፡ ወጥቶ ፡ መሳት ፡
አፍረት ፡ ነው ፡ ከሽሙርህና ፡ ከወዳጅህ ፡ ጋራ ፡
መከዳዳት ፡ አይገባም ።
ለእንግዳ ፡ ከደረበት ፡ ቦታ ፡ ሰርቆ ፡ መሄድ ፡ ፲፱፤
አፍረት ፡ ነው ፡ የሌላ ፡ ሰው ፡ እህል ፡ ለመብላት ፡
ጥቂት ፡ እህል ፡ ይዞ ፡ መቅረብ ፡ አይገባም ፡ ከበ
ልንጀራህ ፡ ገንዘብና ፡ ከደራ ፡ ገንዘብ ፡ መስረቅ ፡
አፍረት ፡ ነው ።
የሚጠራህን ፡ ሰው ፡ ቻል ፡ ማለት ፡ አይገባም ፡ ፳፤
የጐልማሳ ፡ ሚስትንም ፡ ማቃጠር ፡ አይገባም ።
በመከራው ፡ ጊዜ ፡ በልንጀራህን ፡ ቻል ፡ ማለት ፡ ፳፩፤
አፍረት ፡ ነው ፡ ለሌላ ፡ ገንዘብም ፡ መሳሳት ፡ አይ
ገባም ። የጐልማሳ ፡ ሚስት ፡ ማነጋገር ፡ አይገ
ባም ፡ እሰጥሻለሁ ፡ ብለህ ፡ አትከዳት ።
ልጅዋንም ፡ አታብብላት ፡ ወደ ፡ መኝታዋም ፡ ፳፪፤
አትቅረብ ፡ ከሰብኸው ፡ በኋላ ፡ በወዳጅህ ፡ መለ
ገድ ፡ አይገባም ፡ የወዳጅህን ፡ ምሥጢር ፡ ማው
ጣት ፡ አፍረት ፡ ነው ።
ይኸንን ፡ ከጠበቅህ ፡ በውነት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፫፤
የሚያፍር ፡ ትሆናለህ ፡ በሰውም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡
መወደድን ፡ ታገኛለህ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፪ ።

ነገር ፡ ግን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አትፈር ፡ እግዚአ ፩፤
ብሔር ፡ በፍርድ ፡ አታድሉ ፡ ስላለ ፡ በደል ፡ እን
ዳይሆንብህ ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ አይተህ ፡ አታድላ ።
ይሙት ፡ በቃውን ፡ ይድን ፡ በቃ ፡ ብለህ ፡ እንዳ ፪፤
ትፈርድ ፡ ስለ ፡ ፍርድህና ፡ ስለ ፡ ሥራትህም ፡
አትፈር ።
ከሽሙርህ ፡ ጋራ ፡ ገንዘብህን ፡ በተቈጣጠርህ ፡ ፫፤
ጊዜ ፡ አትፈር ፡ ስለ ፡ ርስትህና ፡ ስለ ፡ ዋጋህም ፡
አትፈር ።
ስለ ፡ ላዳንና ፡ ስለሚዛንም ፡ ጥቂትም ፡ ብዙም ፡ ፬፤
ቢሆን ፡ ስለ ፡ ገንዘብህም ፡ አትፈር ።
ስለሚረባህ ፡ ስለሚጠቅምህም ፡ ሁሉ ፡ አትፈር ፡ ፭፤
ልጆችህንም ፡ ስለማስተማር ፡ አትፈር ፡ ክፉ ፡
ባሪያንም ፡ ጐን ፡ ጐኑን ፡ ግጠበው ።
ገንዘብ ፡ በምታበክን ፡ ሴት ፡ ቍልፍ ፡ መያዝ ፡ ፮፤
ያማረ ፡ ነው ፡ አገባቡም ፡ ብዙ ፡ ከሆነ ፡ ዘንድ ፡
በቍጥር ፡ አኑር ።
የምትሠራውን ፡ ሁሉ ፡ በቍጥር ፡ በሚዛንና ፡ በላ ፯፤
ዳን ፡ አድርግ ፡ ያወጣኸውና ፡ ያገባኸው ፡ ያነሣ
ኸው ፡ የሰጠኸው ፡ ሁሉ ፡ በደብዳቤ ፡ ይሁንህ ።
ሰነፍን ፡ ሰው ፡ አእምሮ ፡ የሌለውንም ፡ ሰው ፡ ፰፤
በረጅ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ገዘሙት ፡ የሚሄድ ፡ ሽማግሌ
ንም ፡ ስለመምከር ፡ አትፈር ፡ ይኸን ፡ ያደረግህ ፡
እንደሆነ ፡ በሰው ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ በውነት ፡ ፈጽ
መህ ፡ አዋቂ ፡ ትሆናለህ ።
ሴት ፡ ልጅ ፡ ላባቷ ፡ የተሠወረ ፡ ቍርጥማት ፡ ፱፤
ናት ፡ እሷንም ፡ ማሰብ ፡ እንቅልፍ ፡ ያሳጣዋል ፡
በሕፃንነቷ ፡ ጀምረህ ፡ እስክታድግ ፡ ድረስ ፡
ጠብቃት ፡ ሳትባልቅም ፡ አጋባት ።

፲ ከገበችም ፡ በኋላ ፡ መክን ፡ እንዳትሆን ፡ ጸልይ
ላት ።
፲፩ የጠላትህ ፡ መዘባበቻ ፡ እንዳታደርግህ ፡ የማታ
ፍር ፡ ልጅን ፡ አጽንተህ ፡ ጠብቃት ፡ በብዙ ፡
ሰዎች ፡ መካከልም ፡ እንዳታሳፍርህ ፡ ለወገኖ
ችህ ፡ ወገን ፡ ለወዳጅህ ፡ ንገር ።
፲፪ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ መልኩ ፡ አታድላለት ፡ ወደ ፡
ሴቶችም ፡ መካከል ፡ አታግባው ።
፲፫ ከልብስ ፡ ብል ፡ ይገኛል ፡ ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡
ከሴቶች ፡ ይገኛል ።
፲፬ ከሴት ፡ ቸርነት ፡ የወንድ ፡ ንፍገት ፡ ይሻላል ፡
ውሽማዋንና ፡ በሷን ፡ የምታቃና ፡ ሴት ፡ አፍ
ረት ፡ ናት ።
፲፭ እንግዴህ ፡ ወዲህ ፡ ግን ፡ የእግዚአብሔርን ፡
ሥራ ፡ አስባለሁ ፡ ያየሁትንም ፡ እናገራለሁ ፡
ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ተፈ
ጥሯልና ።
፲፮ ፀሐይ ፡ ያበራል ፡ ሁሉንም ፡ ያሳያል ፡ የእግዚአ
ብሔርም ፡ ብርሃኑ ፡ በሁሉ ፡ ምሉ ፡ ነው ።
፲፯ ተአምራቱን ፡ ሁሉ ፡ ይናገሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ለወዳጆቹ ፡ ፀሐይን ፡ አልፈጠረምን ፡
ይሉ ፡ ፍጥረቱን ፡ ያጸና ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ነው ፡ ሁሉም ፡ በጌትነቱ ፡ ጸንቶ ፡
ይኖራል ።
፲፰ ልብንና ፡ ጥልቅንም ፡ መርምሮ ፡ ያውቃቸዋል ፡
ምክራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የልቡና ፡ አሳብን ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፡ የዓ
ለም ፡ ምልክት ፡ የሚሆን ፡ ጨረቃንም ፡ አይ ።
፲፱ ያለፈውንም ፡ የሚመጣውን ፡ እሱ ፡ ይናገራል ፡
የተሠወረውንም ፡ ምሥጢር ፡ ይገልጣል ።
፳ ከእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ሁሉ ፡ የሚያመልጥ ፡
የለም ፡ ከነገሩ ፡ ሁሉ ፡ አንዲት ፡ ቃል ፡ ስንኳ ፡
የሚሠወረው ፡ የለም ።
፳፩ የመለኮቱ ፡ ክብር ፡ ለሥጋው ፡ ጌጥ ፡ አደረገ ፡
ይህቺም ፡ ቃል ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ የነበረች ፡
ናት ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፡ አትጨ
ምርም ፡ አትጐድልም ፡ አንድ ፡ መካርን ፡ ስንኳ ፡
አልፈለገም ።
፳፪ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ ብርሃ
ንም ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሊያዩት ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፳፫ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በሕይወት ፡ ይኖራል ፡
የሚወዱትን ፡ ልመናቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰማል ።
፳፬ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከንዱ ፡ ጋራ ፡ ሁለት ፡
ሁለት ፡ ሆኖ ፡ ተፈጠረ ፡ ምንም ፡ ምንም ፡ ነጠላ ፡
አድርጎ ፡ የፈጠረው ፡ የለም ።
፳፭ ለመብዛት ፡ አንዱን ፡ ከንዱ ፡ ጋራ ፡ አጸናው ፡
ፍጥረቱን ፡ ከማየት ፡ ማን ፡ ይጠግባል ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

፩ ጠፈርን ፡ በህዋው ፡ ላይ ፡ አጸናት ፡ ሰማይ
ንም ፡ ማየት ፡ በፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ ነው ።
፪ ብርሃኑን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይን ፡ ያወጣል ፡
የሰማይ ፡ ብርሃን ፡ ሥራትም ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
፫ በዋዕዩም ፡ አገሩን ፡ ያቃጥላል ፡ ዋዕዩንስ ፡ ማን ፡
ይቋቋመዋል ።
ዋዕዩም ፡ እንደሚነድ ፡ እሳት ፡ ያቃጥላል ፡ የፀ ፬
ሐይ ፡ ሦስተኛ ፡ ብርሃኗ ፡ ተራሮችን ፡ ያቃጥላቸ
ዋል ። የእሳትም ፡ ዋዕይ ፡ ከሱ ፡ ይገኛል ፡ ብርሃ
ኑንም ፡ ማየት ፡ ዓይን ፡ ያጠምማል ።
የፈጠረው ፡ እግዚአብሔርም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ በቃ ፭
ሉም ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳል ።
ጨረቃም ፡ ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ነው ፡ ላገ ፮
ሩም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ነው ፡ በሷም ፡ ቀን ፡
ይለያል ።
በጨረቃም ፡ የበዓላቱ ፡ ምልክት ፡ ይታወቃል ፡ ፯
ሕፀፅ ፡ እያደረገ ፡ የሚያልቅ ፡ ብርሃን ፡ እሱ ፡
ነው ።
ጨረቃስ ፡ እንደ ፡ ስሟ ፡ ናት ፡ ከከዋክብትም ፡ ፰
እንድትበልጥ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በሰማይ ፡ ሠራ
ዊት ፡ በከዋክብት ፡ ሥራትም ፡ ሕፀፅንና ፡ ምላ
ትን ፡ እንድታፈራርቅ ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በሰማይ ፡
ሠራዊት ፡ በከዋክብትም ፡ መካከል ፡ ሁና ፡ ታበ
ራለች ።
የሰማይ ፡ ጌጥ ፡ የከዋክብት ፡ ብርሃን ፡ ነው ። ፱
እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በጠፈር ፡ ሁነው ፡
ለዚህ ፡ ዓለም ፡ ያበራሉ ።
በጌትነቱም ፡ ቃል ፡ በየሥራቸውም ፡ ጸንተው ፡ ፲
ይኖራሉ ፡ ከሥራታቸውም ፡ ወጥተው ፡ አያል
ፉም ።
ብርሃኑ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ ነውና ፡ ቀስተ ፡ ደመ ፲፩
ናውን ፡ አይተህ ፡ ፈጣሪውን ፡ አመስግነው ።
በሰማይ ፡ ይከፈላል ፡ ብርሃኑም ፡ ይከበዋል ፡ የእ ፲፪
ግዚአብሔርም ፡ ቃሉ ፡ ይከፍለዋል ።
በትእዛዙም ፡ በረድ ፡ ይዘንባል ፡ መብረቅም ፡ ፲፫
በፈቃዱ ፡ ፈጥኖ ፡ ይወርዳል ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ በቃውን ፡ ይገ ፲፬
ልጣል ፡ ደመናትም ፡ እንደ ፡ ወፎች ፡ ይበራሉ ።
በገናንነቱም ፡ ደመናትን ፡ ያጸናቸዋል ፡ የበረድ ፡ ፲፭
ድንጋይም ፡ ይከፈላል ።
በጉብኛቸውም ፡ ጊዜ ፡ ተራሮች ፡ ይነዋወጣሉ ፡ ፲፮
በፈቃዱም ፡ የምሥራቅ ፡ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።
የመብረቁም ፡ ቃል ፡ ምድርን ፡ ያስፈራታል ፡ ፲፯
የምዕራብ ፡ ነፋስም ፡ ሰውነትን ፡ ያደርቃታል ፡
ጉምንም ፡ እንደሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ይበትነዋል ፡
አወራረዱም ፡ እንደ ፡ አንበጣ ፡ አወራረድ ፡ ነው ።
ያነጣጡም ፡ መልክ ፡ ለዓይን ፡ ድንቅ ፡ ነው ፡ በረ ፲፰
ድን ፡ እንደ ፡ ጨው ፡ ይቀላቅላታልና ፡ ዝናምነ
ቱም ፡ ለልብ ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
ጉሙንም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይበትነዋል ፡ ውር ፲፱
ጭም ፡ ከረጋ ፡ በኋላ ፡ ሸሮ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡
ብርሌ ፡ ስባሪ ፡ ብልጭ ፡ ይላል ።
የቀዘቀዘ ፡ የምሥራቅ ፡ ነፋስም ፡ ይነፍሳል ፡ ፳
ውርጭም ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ ይረጋል ፡ በውኃው ፡
አዟሪ ፡ ላይ ፡ ይቆማል ፡ እንደ ፡ ብረት ፡ ልብስም ፡
በውኃ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ውኃይቱንም ፡
ይሸፍናታል ።
ተራራውን ፡ ይበላል ፡ ምድረ ፡ በዳውንም ፡ ያቃ ፳፩
ጥላል ፡ ሥሩንም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ያደርቀዋል ።

፳፪፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሕይወቱ ፡ ዝናም ፡ ፈጥኖ ፡ ቢዘ
ንም ፡ ነው ፡ ዝናምም ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ በወረደ፡
ጊዜ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፳፫፡ በእግዚአብሔር ፡ ምክር ፡ ውኃው ፡ ይደርቃል፡
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ኢያሱ ፡ በሐይን ፡ አቆመ ።
፳፬፡ በባሕርም ፡ የሚሄዱ ፡ ሰዎች ፡ መከራዋን ፡ ይና
ገራሉ ፡ እኛም ፡ ሰምተን ፡ እናደንቃለን ።
፳፭፡ በዚያም ፡ ሥራው ፡ ፈጽሞ ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
ክብትንም ፡ መግዛት ፡ በየወገኑ ፡ ነው ።
፳፮፡ በጎ ፡ መንዝ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ ከነሳቸውም ፡
መሥዋዕት ፡ ይሠዋለታል ፡ በቃሉም ፡ ሁሉ ፡
ይደረጋል ።
፳፯፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ እንናገራለን ፡ የነገሩ ፡ መጨረሻ፡
እሱ ፡ ብቻ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መጨ
ረስ ፡ አንችልም ።
፳፰፡ ከፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ይበልጣልና ፡ እሱን ፡
ማመስገን ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንችላለን ።
፳፱፡ እግዚአብሔር ፡ ልው ፡ ነው ፡ የሚያስፈራ ፡
ነው ፡ ይልቁንም ፡ ገናንነቱም ፡ ያስፈራል ፡ ኃይ
ሉም ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
፴፡ ጨርሳችሁ ፡ ማመስገንን ፡ አትጠነቀቁምና ፡
ምንም ፡ ብትጠነቀቁ ፡ የተቻላችሁን ፡ ያህል ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፡ አግኑት ። ዳግ
መኛም ፡ ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣል ፡ በፍጹም ፡
እውቀታችሁም ፡ አግኑት ፡ አትደርሱበትምና ፡
ምንም ፡ ብትደርሱበት ፡ እሱን ፡ ማመስገንን ፡
ቻል ፡ አትበሉ ።
፴፩፡ አይቶ ፡ የሚነግረን ፡ ማነው ፡ በገናንነቱስ ፡ ልክ ፡
ማን ፡ ያገነዋል ።
፴፪፡ የማይታየው ፡ ከዚህ ፡ የሚበልጠው ፡ ፍጥረቱ ፡
ብዙ ፡ ነው ፡ ያየነው ፡ ፍጥረቱ ፡ ግን ፡ ጥቂት ፡
ብቻ ፡ ነው ።
፴፫፡ እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ፈጥሯልና ፡ ለደጋጎች ፡
ሰዎች ፡ ጥበብን ፡ ሰጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

፩፡ የከበሩ ፡ ሰዎችን ፡ የጥበብን ፡ ምስጋና ፡ እና
መስግናቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ብዙ ፡ ክብር ፡
ሰጥቷቸዋልና ።
፪፡ ከተወለዱም ፡ ጀምሮ ፡ አግኗቸዋልና ፡ አባቶቻ
ችንንም ፡ በዘመናቸው ፡ እናመስግናቸው ።
፫፡ በኃይላቸው ፡ ስማቸውን ፡ ያስጠሩ ፡ ሰዎችም ፡
በመንግሥታቸው ፡ ገዙ ፡ በጥበባቸው ፡ የሚመ
ክሩ ፡ ትንቢትንም ፡ የሚናገሩ ፡ ነቢያት ፡ ደጋ
ጎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ።
፬፡ የአሕዛብም ፡ ነገሥታት ፡ በሰልፋቸው ፡ ደጋ
ጎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ፡ የሕዝቡም ፡
ጸሐፊዎች ፡ በጥበባቸው ፡ በልባቸውም ፡ ባለ ፡
በቃላቸው ፡ ጥበብ ፡ ደጋጎች ፡ ናቸው ፡ እናመ
ስግናቸው ።
፭፡ ምስጋናንና ፡ ያማረ ፡ መሰንቆን ፡ የሚፈልጉ ፡ በሕ
ፀግን ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ አድርገው ፡ የሚያመሰግኑ፡
ሴዋውያንም ፡ ደጋጎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግ
ናቸው ።

ባለጸጎች ፡ የሆኑ ፡ ገንዘባቸው ፡ የሚበቃቸው ፡ ፮፡
በቤታቸው ፡ በሕይወት ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ደጋ
ጎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ።
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ በዘመናቸው ፡ የከበሩ ፡ በሕይ ፯፡
ወታቸው ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፡ እናመስግና
ቸው ።
ከነሳቸውም ፡ እሱን ፡ የሚናገሩት ፡ የከበረ፡ ፰፡
ስምንም ፡ የተዉ ፡ አሉ ።
የሚያስባቸው ፡ የሌለ ፡ የጠፉም ፡ ተፈጥረውም፡ ፱፡
እንዳልተፈጠሩ ፡ የሆኑ ፡ ተወልደውም ፡ ወዳለ
መወለድ ፡ የተመለሱ ፡ አሉ ፡ ልጆቻቸውም ፡
ከነሱ ፡ ጋራ ፡ እንደነሳቸው ፡ ጠፉ ።
በልብ ፡ ሥላሴ ፡ የተጻፉ ፡ ጽድቃቸው ፡ ያልተዘ ፲፡
ነጋችባቸው ።
ያማረች ፡ ርስታቸውም ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራ ፡ ፲፩፡
ለዘለዓለም ፡ ጸንታ ፡ የምትኖር ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡
ግን ፡ ደጋጎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ።
ልጆቻቸውም ፡ በሥራቸው ፡ ጸንተው ፡ ይኖ ፲፪፡
ራሉ ።
ክብራቸውም ፡ አያልቅም ። ፲፫፡
ሥጋቸውም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ተቀበረ ፡ ስማ ፲፬፡
ቸውም ፡ ለዘለዓለም ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ።
አሕዛብም ፡ ጥበባቸውን ፡ ይናገራሉ ፡ በአሕዛ ፲፭፡
ብም ፡ ሸንጎ ፡ ያመሰግኗቸዋል ።
ሄኖክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ እግ ፲፮፡
ዚአብሔርም ፡ እሱን ፡ ከሞት ፡ ሠወረው ፡ ንስሐ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ንስሐ ፡ ለሚገቡ ፡ ሰዎች ፡ አብ
ነት ፡ ሆነ ።
ኖኅም ፡ በውነት ፡ ፍጹም ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ፡ በጥፋ ፲፯፡
ትም ፡ ዘመን ፡ እሱ ፡ ለሰው ፡ ምግብ ፡ ሆነ ፡ የጥ
ፋትም ፡ ውኃ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ እሱ ፡ ለዚህ ፡
ዘር ፡ ሆኖ ፡ ቀረ ።
የጥፋት ፡ ውኃ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ እንዳያጠፋው ፡ ፲፰፡
እግዚአብሔር ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ መሐ
ላን ፡ ተማማለ ።
የአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ አብርሃም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ ፲፱፡
እናመስግነው ፡ የከበረ ፡ ሕጉን ፡ የጠበቀ ፡ እን
ደሱ ፡ ያለ ፡ ሰውም ፡ አልተገኘ ።
እግዚአብሔር ፡ በሰውነቱ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ተማ ፳፡
ማለ ፡ አብርሃምም ፡ የእግዚብሔርን ፡ ሕግ ፡
ጠበቀ ፡ በፈተነውም ፡ ጊዜ ፡ የታመነ ፡ ሆኖ ፡
ተገኘ ።
አሕዛብ ፡ በልጆቹ ፡ ይከብሩ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ፳፩፡
ባሕር ፡ አሸዋም ፡ ያበዛቸው ፡ ዘንድ ፡ ልጆ
ቹም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ከከብ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡
ከባሕር ፡ እስከ ፡ ባሕርም ፡ ያወርሳቸው ፡ ዘንድ ፡
ከውቅያኖስም ፡ እስከ ፡ አድማስ ፡ ድረስ ፡ ያወር
ሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በመሐላ ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ አጸናለት ።
ለይስሐቅም ፡ ስለ ፡ አባቱ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ደግ ፳፪፡
ነት ፡ እንደሱ ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ አጸናለት ፡ በረከ
ትም ፡ ለሰው ፡ ሥራት ፡ ሆና ፡ ጸናች ።
በያዕቆብ ፡ ሰውነት ፡ አደረች ፡ በረከቱም ፡ ተገ ፳፫፡
ለጠችለት ፡ እሷንም ፡ ርስት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠው ፡

ርስታቸውንም ፡ እየወገናቸው ፡ ለየላቸው ፡
ላሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገድም ፡ ርስታቸውን ፡ ከፈለላ
ቸው ።
፳፬ የክብሩ ፡ በሰውም ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ መወደድን ፡
ያገኙ ፡ በሰውና ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ የተ
ወደዱ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎችን ፡ በነሳቸው ፡ አስነሣ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፭ ።

፩ ስም ፡ አጠራሩ ፡ የከበረ ፡ የመላእክትም ፡ ብር
ሃን ፡ መልኩና ፡ ስም ፡ አጠራሩ ፡ የሆነ ፡ ሙሴ ፡
ደግ ፡ ነው ፡ እናመሰግነው ።
፪ አገነነው ፡ በጠላቶቹም ፡ ላይ ፡ የሚያስፈራ ፡
ሆነ ።
፫ በቃሉም ፡ ተአምራት ፡ አደረገ ፡ በነገሥታቱም ፡
ፊት ፡ ተመሰገነ ፡ ስለ ፡ ወገኖቹም ፡ አዘዘው ፡
ብርሃኑንም ፡ አሳየው ።
፬ ስለ ፡ የዋህነቱና ፡ ስለ ፡ ሃይማኖቱም ፡ አከበረው ፡
ከሰውም ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ መረጠው ።
፭ ወደ ፡ ብርሃን ፡ መጋረጃ ፡ አግብቶ ፡ ቃሉንም ፡
አሰማው ፡ ትእዛዙንም ፡ በፊቱ ፡ ሰጠው ፡ ለሁ
ለቱ ፡ ነገድ ፡ አምልኮቱን ፡ ላሥሩ ፡ ነገድ ፡ ዘጠ
ኙን ፡ ሕግጋት ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሬ
ትንም ፡ ሕግ ፡ አስተማረው ።
፮ ከሌዊ ፡ ወገን ፡ የተወለደ ፡ ታላቅ ፡ ወንድሙ ፡
አሮንም ፡ እንደሱ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ እናመስ
ግነው ።
፯ ፈጣሪውም ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግ ፡
አሪት ፡ አጸናለት ፡ ሕዝቡ ፡ የለዩት ፡ አሥራቱ
ንም ፡ ሰጠው ፡ በማረ ፡ ጌጥም ፡ አስደነቀው ፡ የክ
ብር ፡ ልብስንም ፡ አለበሰው ።
፰ በሁሉም ፡ ዘንድ ፡ አስመከው ፡ መቅሠፍት ፡ በታ
ዘዘበት ፡ ወራትም ፡ አጸናው ፡ እጀ ፡ ሰፊና ፡ እጀ ፡
ጠባብን ፡ ኤፉድንም ፡ አለበሰው ።
፱ በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ የወርቅ ፡ ጸናጽልና ፡
አበባ ፡ አለ ፡ በእግሩም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡ የመር
ገፉ ፡ ድምፅ ፡ ይሰማ ፡ ነበር ፡ ጮሆ ፡ የተናገረ
ውም ፡ ነገር ፡ ቋም ፡ ነገር ፡ ይሆን ፡ ነበር ፡ ለልጆ
ቻቸውና ፡ ለወገኑም ፡ መታሰቢያ ፡ ሆነ ።
፲ የተለየ ፡ ሰማያዊ ፡ ሐር ፡ ያለበት ፡ አራት ፡ ኅብር ፡
አምስተኛ ፡ ወርቀ ፡ ዘቦ ፡ ያለበት ፡ በነጭ ፡ ሐር ፡
የተሠራ ፡ ልብስንም ፡ በሚገባና ፡ በውነት ፡ ነገር ፡
የተሠራ ፡ የሉግዮ ፡ ልብስንም ፡ አለበሰው ።
፲፩ የነጭ ፡ ሐር ፡ የሚሆን ፡ ፈትሉ ፡ እጥፍ ፡ የሆነ ፡
የብልሀ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ ዋጋው ፡ ድንቅ ፡ የሆነ ፡
ዕንቍም ፡ ያለበት ፡ የማኅተምም ፡ ቅርጽ ፡ ያለ
በት ፡ ልብስን ፡ በልብስ ፡ ላይ ፡ አለበሰው ፡ እጀ ፡
ጠባቡም ፡ በወርቅ ፡ የተሠራ ፡ ነው ፡ በየወገና
ቸው ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ በ፲፪ቱ ፡ ነገደ ፡ እስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ ልክ ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።
፲፪ በማኅተም ፡ መልክ ፡ አምሳል ፡ በተሠራ ፡ የተ
ሠራ ፡ የወርቅ ፡ ቀጸላ ፡ በዝግራ ፡ መጠምጠሚ
ያው ፡ ላይ ፡ አደረገለት ፡ የተለየ ፡ የክብሩ ፡ መመ
ኪያ ፡ የሚሆን ፡ ታምራት ፡ የሚያደርግበት ፡
ሥራ ፡ የሚሆን ፡ ጌጡ ፡ ለዓይን ፡ የተወደደ ፡
የሆነ ፡ ጌጡ ፡ ፈጽሞ ፡ ያማረ ፡ የሆነ ፡ የወርቅ ፡
መጠምጠሚያን ፡ በዝግራ ፡ መጠምጠሚያው ፡
ላይ ፡ አደረገለት ።
ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ እንደሱ ፡ ፲፫
ልብስ ፡ ያለ ፡ ልብስ ፡ አልተሠራም ፡ ከልጆቹ ፡
ብቻ ፡ በቀር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ከዘመዶቹም ፡ በቀር ፡
እንደሱ ፡ የለበሰ ፡ የለም ።
ሁለጊዜ ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዉለት ፡ ዘንድ ፡ ዳግ ፲፬
መኛም ፡ እየነጋ ፡ የማታና ፡ የጧት ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ይሠዉለት ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹ ፡ ብቻ ፡ ዘመ
ዶቹም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ለበሱ ፡ እንጂ ፡ እንደሱ ፡
የለበሰ ፡ የለም ።
ሙሴ ፡ እጆቻቸውን ፡ ቀባላቸው ፡ የተለየ ፡ ዘይት ፲፭
ንም ፡ ቀባው ፡ ለዘለዓለሙም ፡ ሕግ ፡ ሆነው ፡
ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡ አገልጋዮችም ፡ ይሆኑት ፡
ዘንድ ፡ ስሙን ፡ ጠርተው ፡ ሕዝቡንም ፡ ይባር
ኳቸው ፡ ዘንድ ፡ ሰማይ ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡
ዘመን ፡ ልክ ፡ ለልጆቹም ፡ ሕግ ፡ ሆናቸው ።
ለእግዚአብሔር ፡ መሥዋዕት ፡ ይሠዋ ፡ ዘንድ ፡ ፲፮
የበጎ ፡ መዓዛ ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ ዕጣንንም ፡
ያጥን ፡ ዘንድ ፡ ለወገኖቹም ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ያስተሠርይላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከሰዎቹ ፡ ሁሉ ፡
እሱን ፡ መረጠ ።
ትእዛዙን ፡ አስተማረው ፡ ለሁለቱ ፡ ነገድ ፡ አም ፲፯
ልኮቱን ፡ ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለዓሥሩም ፲
ነገድ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ያስተምራቸው ፡
ዘንድ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋትና ፡ አምልምኮቱን ፡
ሠራለት ።
ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ተከራከሩት ፡ የአቤሮንና ፡ ፲፰
የዳታን ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ ሰዎች ፡ የነቆሬም ፡
ሠራዊቶች ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ቀኑበት ፡ በጥፋ
ትና ፡ በመቅሠፍትም ፡ ሞቱ ።
እግዚአብሔርም ፡ አይተው ፡ ደስ ፡ አላሰኙትም ፡ ፲፱
ተቈጥቶም ፡ አጠፋቸው ፡ በለሳቸውም ፡ ድንቅ ፡
ታምራት ፡ አደረገ ፡ በእሳትም ፡ አቃጠላቸው ።
ለአሮንም ፡ በክብር ፡ ላይ ፡ ክብር ፡ ጨመረለት ፡ ፳
ከእህላቸው ፡ የለዩት ፡ አሥራቱንም ፡ ሰጠው ፡
የወገኖቹን ፡ ምድር ፡ እንዳይከፈሉ ፡ ለሱ ፡ የሰ
ጠውን ፡ ለልጆቹም ፡ የሰጣቸውን ።
የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋዕት ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ፳፩
የሚያጠግባቸው ፡ አሥራቱን ፡ አስቀድሞ ፡ ሠራ
ላቸው ።
እድልህ ፡ ርስትህ ፡ አሥራቱ ፡ ነው ፡ ብሎታ ፳፪
ልና ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ርስትን ፡ አልወረሰም ።
ለእግዚአብሔር ፡ አምልኮት ፡ ቀንቷልና ፡ ወገ ፳፫
ኖቹን ፡ ለማስተማር ፡ ሾሞታልና ፡ ሹመቱ ፡ ሦስ
ተኛ ፡ የሚሆን ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ ፊንሐስም ፡
ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ በልቡናው ፡ ቸር
ነት ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፈቃድ ፡ የተነሣ ፡ ለእስ
ራኤል ፡ ተገለጠ ።
በሙሴና ፡ በአሮን ፡ ሥራት ፡ ጸንቶ ፡ ሕዝቡን ፡ ፳፬
ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለልጆቹና ፡ ለሱም ፡
ለዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ደግ ፡ ክህነት ፡ ገን
ዘብ ፡ ይሆናቸው ፡ ዘንድ ።

፳፭ ከነገደ ፡ ይሁዳ ፡ ለተወለደ ፡ ለዳዊት ፡ ልጅም ፡
ጌጥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በሕጉ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡
የልጁም ፡ መንግሥትም ፡ እድል ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የፍቅር ፡ አንድነት ፡ መሐላን ፡
አጸናለት ።
፳፮ ከልቡናቸው ፡ ጥልቅ ፡ ብሎ ፡ የሚገባ ፡ ጥበብን ፡
ያስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡
ክብራቸውና ፡ በረከታቸው ፡ እንዳይጠፋባቸው ፡
ወገኖቹንም ፡ በውነት ፡ ይገዟቸው ፡ ዘንድ ፡ ከል
ጆቹ ፡ ጋራ ፡ ለሱ ፡ ክህነት ፡ ርስቱ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፮ ።

፩ የነዌ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱም ፡ በሰልፍ ፡ ጊዜ ፡ አር
በኛ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ። ከሙሴም ፡ ቀጥሎ ፡
ትንቢት ፡ ተናገረ ፡ እንደ ፡ ስሙም ፡ የገነነ ፡ ሆነ ፡
ወዳጆቹንም ፡ ከመከራ ፡ አዳናቸው ፡ ለእስራ
ኤል ፡ ምድራቸውን ፡ ያወርሳቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠላ
ቶቻቸውንም ፡ ተበቅሎ ፡ አጠፋ ።
፪ ጋሻውን ፡ በእጁ ፡ ይዞ ፡ በጠቀሰ ፡ ጊዜ ፡ በገራ
ቸውም ፡ ላይ ፡ ጦሩን ፡ በወረወረ ፡ ጊዜ ፡ ተመ
ሰገነ ።
፫ ከሱ ፡ አስቀድሞ ፡ እንደሱ ፡ የሆነ ፡ ማነው ፡ እሱ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ጠላታቸውን ፡ አጠፋላቸው ።
፬ ኢያሱም ፡ ደግ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡
ፀሐይ ፡ በቃሉ ፡ ያቆመ ፡ አይደለምን ። አንዲ
ቱስ ፡ ቀን ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ የሆነች ፡ አይደለምን ።
፭ በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ጠላቶቹ ፡ በስጨነቁት ፡ ጊዜ ፡
ገናና ፡ ኃይለኛ ፡ የሚሆን ፡ እግዚአብሔርን ፡
ለመነው ፡ የበረድ ፡ ደንጊያ ፡ አዝንምልኝ ፡ ጽኑ ፡
ኃይልም ፡ አድርግልኝ ፡ ብሎ ፡ ገናና ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ለመነው ።
፮ በተጣሏቸው ፡ በአሕዛብም ፡ ላይ ፡ የበረድ ፡ ደን
ጊያ ፡ ያዘነመ ፡ የሚያጠፋላቸው ፡ እሱ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ነውና ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎም ፡ ኃይሉን ፡
አድርጎላቸዋልና ፡ ሕዝቡ ፡ ኃይሉን ፡ ያውቁ ፡
ዘንድ ፡ የተዋጓቸው ፡ ጠላቶቻቸውን ፡ በገደል ፡
መካከል ፡ አጠፋላቸው ።
፯ በሙሴም ፡ ዘመን ፡ ይቅርታውን ፡ አደረገላቸው ፡
የዮፎኒ ፡ ልጅ ፡ ካሌብና ፡ እሱ ፡ በጠላት ፡ ፊት ፡
ተከራከሩ ፡ ሕዝቡንም ፡ በደልን ፡ ከለከሏቸው ፡
ክፉ ፡ አንጐርጓሮንም ፡ አስተዋቸው ።
፰ ከስሳው ፡ እልፍ ፡ አርበኞች ፡ የዳኑ ፡ እነሳቸው ፡
ሁለቱ ፡ ብቻ ፡ ናቸው ፡ ማርና ፡ ወተት ፡ ወደም
ታስገኝ ፡ ወደ ፡ ከነዓንም ፡ ገቡ ። (ተድላ ፡ ደስታ ፡)
፱ እግዚአብሔርም ፡ ለካሌብ ፡ ኃይልን ፡ ሰጠው ፡
እስኪያረጅም ፡ ድረስ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ በረድኤት ፡
ኖረ ፡ ወደ ፡ ኬብሮንም ፡ አወጣው ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ መከተል ፡
ያማረ ፡ የተወደደ ።
፲ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቹም ፡ ርስታቸ
ውን ፡ ተካፈሉ ።
፲፩ በየስማቸው ፡ የተጠሩ ፡ የእስራኤል ፡ ገዢዎች ፡
ልቡናቸውም ፡ በኃጢአት ፡ ያልሰሰነ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በአምልኮ ፡ ያልተ
ዉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ስም ፡ አጠራራቸው ፡ የከ
በረ ፡ ይሁን ።
በኖሩበትም ፡ አገር ፡ ሰውነታቸውን ፡ ደስ ፡ ይለ ፲፪
ዋል ፡ ልጆቻቸውም ፡ ይበረክቱ ፡ ይከብራሉ ።
ሳሙኤልም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተወ ፲፫
ደደ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ ትንቢት ፡ የሚና
ገር ፡ ነው ፡ ቀብቶም ፡ ለሕዝቡ ፡ ንጉሥን ፡ ያነ
ግሥል ።
በእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ጸንቶ ፡ ሳኦልን ፡ ቀብ ፡ ፲፬
እግዚአብሔርም ፡ ያዕቆብን ፡ ይቅር ፡ አለው ።
አምኖ ፡ የተናገረውም ፡ ትንቢት ፡ ጸና ፡ በቃ ፲፭
ሉም ፡ እውነተኛ ፡ ራዕይ ፡ ተገለጠ ።
ጠላቶቹ ፡ በስጨነቁት ፡ ጊዜ ፡ የበግም ፡ ጠቦት ፡ ፲፮
ሲሠዋ ፡ በከበቡት ፡ ጊዜ ፡ ኃይለኛ ፡ የሆነ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ለመነው ።
እግዚአብሔርም ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ድምጥ ፡ ፲፯
አሰማ ፡ በጸለየውም ፡ ጸሎት ፡ ነገር ፡ የሚያስ
ፈራ ፡ መብረቅ ፡ ተሰማ ።
የፍልስጥኤምና ፡ የጢሮስንም ፡ ነገሥታት ፡ ፲፰
ሁሉ ፡ አጠፋቸው ።
የሚሞትበትም ፡ ቀን ፡ ሳይደርስ ፡ ለእግዚአብ ፲፱
ሔር ፡ ቃል ፡ አሰማው ፡ ከገንዘባቸው ፡ እስከ ፡
ጫማ ፡ ድረስ ፡ ከነሳቸው ፡ እንዳልወሰደ ፡ ለሳኦ
ልም ፡ ቃል ፡ አሰማው ፡ ከነሳቸውም ፡ የነቀፈው ፡
የለም ።
ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ፡ የንጉሡ ፳
ንም ፡ ሞት ፡ ተናገረ ፡ ከመቃብርም ፡ ተነሥቶ ፡
ነገር ፡ ተናገረ ፡ ትንቢትም ፡ በመናገሩ ፡ የሕዝ
ቡን ፡ ኃጢአት ፡ ሳአልን ፡ አጠፋ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

ከሱም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቶ ፡ ናታን ፡ በዳዊት ፡ ፩
ዘመን ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።
ድኅነት ፡ የሚደረግበትን ፡ የመሥዋዕትን ፡ ስብ ፡ ፪
እንዲለዩ ፡ እንደዚሁ ፡ ዳዊት ፡ ከእስራኤል ፡
ልጆች ፡ የተለየ ፡ ሆነ ።
በሱም ፡ ዘንድ ፡ አንበሳ ፡ እንደ ፡ ፍየል ፡ ጠቦት ፡ ፫
ግስላም ፡ እንደ ፡ በግ ፡ ጠቦት ፡ ሆነ ።
ዳዊትማ ፡ አርበኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ ፬
በሕፃንነቱ ፡ አርበኛ ፡ ጐልያድን ፡ የገደለ ፡ አይ
ደለምን ፡ እጁንስ ፡ አንሥቶ ፡ ደንጊያ ፡ በወረ
ወረ ፡ ጊዜ ፡ ጐልያድን ፡ ግንባሩን ፡ የመታው ፡
ናላውንም ፡ የበጠበጠው ፡ አይደለምን ፡ ሕዝቡ
ንስ ፡ መሰደባቸውን ፡ ያስተዋቸው ፡ አይደለ
ምን ።
ገናና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኖታልና ፡ በሰልፍ ፡ ፭
ኃይለኛ ፡ ጐልያድን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ የወገኖ
ቹንም ፡ ሥልጣን ፡ ያጸና ፡ ዘንድ ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡
ኃይልን ፡ አሳደረበት ።
ዘፋኞቹም ፡ ዳዊትን ፡ እልፍ ፡ ገዳይ ፡ አሉት ፡ ፮
በእግዚአብሔርም ፡ ምስጋና ፡ አመሰገኑት ፡ በጌ
ትነትም ፡ ዘውድ ፡ ተቀዳጀ ።
በዙሪያው ፡ ያሉ ፡ ጠላቶቹንም ፡ አጠፋቸው ፡ ፯
የፍልስጥኤምንም ፡ ሰዎች ፡ አጐሰቈላቸው ፡

ሥልጣናቸውንም ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አጠ
ፋው ።
፰፤ በሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያም
ነ፡በት ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ጌትነት ፡
ቃል ፡ ያምን ፡ ነበር ፡ በሥራውም ፡ ሁሉ ፡ አመ
ሰገነው ፡ ፈጣሪውንም ፡ አመሰገነው ፡ ወደደው ።
፱፤ በመሠዊያውም ፡ ካህናትን ፡ ሾመ ፡ የቃላቸ
ውም ፡ ዜማ ፡ ያማረ ፡ የተወደደ ፡ ነው ።
፲፤ ደግ ፡ በዓልንም ፡ አደረገ ፡ እግዚአብሔርም ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡ ክቡር ፡ ስሙ
ንም ፡ አመሰገነው ፡ ምስጋናውም ፡ ከነግህ ፡
ጀምሮ ፡ ይነገራል ።
፲፩፤ እግዚአብሔርም ፡ ኃጢአቱን ፡ አስተሠረየለት ፡
ሥልጣኑንም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ አጸናለት ፡ የከበ
ረች ፡ መንግሥትንም ፡ ሰጠው ፡ የእስራኤል ፡
የሚከብሩበት ፡ ዙፋንንም ፡ ሰጠው ።
፲፪፤ ከሱም ፡ በኋላ ፡ አዋቂ ፡ የሆነ ፡ ልጁ ፡ ተተካለት ፡
ስለሱም ፡ ደግነት ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ኖረ ።
፲፫፤ ሰሎሞንም ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ በጸናበት ፡
ወራት ፡ ነገሠ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያው ፡
ካሉ ፡ ጠላቶቹ ፡ አሳረፈው ፡ በስሙ ፡ ቤት ፡ መን
ግሥትን ፡ ሠራ ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡
ቤት ፡ መቅደስንም ፡ በስሙ ፡ አምኖ ፡ ሠራ ።
፲፬፤ ሰሎሞን ፡ ከሕፃንነትህ ፡ ጀምሮ ፡ ጥበብህ ፡ በዛ ፡
ጥበብህም ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውሀ ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡
መላች ።
፲፭፤ ዕውቀትም ፡ ሰውነትህን ፡ ሸፈነቻት ፡ ምሳሌህን ፡
የነገርህንም ፡ ትርጓሜ ፡ አበዛህ ።
፲፮፤ ስምህም ፡ እስከ ፡ ራቀ ፡ ደሴት ፡ ድረስ ፡ ተሰማ ፡
ዘመንህ ፡ ዘመነ ፡ ሰላም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በምሳሌ
ህና ፡ በምስጋናህ ፡ በነገርህም ፡ ወደዱህ ።
፲፯፤ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በተባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ ጸንተህ ፡ ከተናገርከው ፡ ትርጓሜ ፡ የተ
ነሣ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ አደነቁህ ።
፲፰፤ ወርቁንም ፡ እንደ ፡ እርሳስ ፡ አደለብከው ፡ ብር
ንም ፡ እንደ ፡ ቀልቅል ፡ መላኸው ።
፲፱፤ ሴቶችም ፡ ልቡናህን ፡ ለወጡት ፡ በግዛፍህም ፡
ጸናህ ።
፳፤ መንግሥትህን ፡ አስነቀፍህ ፡ ልጆችህንም ፡ ኃጢ
አተኞች ፡ አደረግህ ፡ በልጆችህም ፡ መቅሠፍ
ትና ፡ ጥፋት ፡ አመጣህ ፡ ሰሎሞን ፡ ስንፍናህ ፡
አስደነገጠኝ ።
፳፩፤ ከግዛግዝህም ፡ ተለየህ ፡ ከሥሩ ፡ ነገድም ፡ አመ
ፀኛ ፡ መንግሥትም ፡ ተገኘች ።
፳፪፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ቸርነቱን ፡ አልተወም ፡
ፍጥረቱንም ፡ አላጠፋም ፡ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆ
ችንም ፡ አላጠፋም ፡ የሚወዱትንም ፡ ሰዎች ፡
ልጆች ፡ በሞት ፡ አላራቀም ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጅ ፡
ሰጠው ፡ ለዳዊትም ፡ ከሱ ፡ የተወለደ ፡ ልጅ ፡
ሰጠው ።
፳፫፤ ሰሎሞንም ፡ እንደ ፡ አባቶቹ ፡ ሞተ ፡ ከሱም ፡
በኋላ ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ልጅን ፡ ለእስራኤል ፡
ተወ ። ይኸውም ፡ ወገኖቹን ፡ ያስወነጀላቸው ፡
ሮብዓም ፡ ነው ። እስራኤልን ፡ ያሳታቸው ፡ ኢዮ
ርብዓምም ፡ ከሱ ፡ ነው ፡ እንንቀፈው ፡ ለሥሩም ፡
ነገድ ፡ የኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ አደረገ ።
ኃጢአታቸውም ፡ ፈጽሞ ፡ በዛ ፡ ከሀገራቸውም ፡ ፳፬፤
አስወጥቶ ፡ ሰደዳቸው ።
ፍዳቸውም ፡ እስክትደርስባቸው ፡ ድረስ ፡ ኃጢ ፳፭፤
አትን ፡ ሁሉ ፡ ሠሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

ነቢዩ ፡ ኤልያስም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ በማስፈ ፩፤
ራት ፡ ተነሣ ፡ ቃሉም ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ያቃጥላል ።
ረኃብንም ፡ አመጣባቸው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፪፤
ሕግ ፡ በመቅናቱም ፡ በሞት ፡ አሰነሣቸው ።
በእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ዝናምን ፡ ከለከለ ፡ ፫፤
ሰማይንም ፡ ዘጋው ፡ ከሰማይ ፡ እሳትን ፡ ሦስት ፡
ጊዜ ፡ አወረደ ።
ኤልያስ ፡ በተአምራትህ ፡ እንዴት ፡ ተመሰገንህ ፡ ፬፤
እንዳንተስ ፡ የተመካ ።
ከሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ለይቶ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ፭፤
ሙትን ፡ ከመቃብር ፡ ያስነሣ ፡ ማነው ።
ነገሥታቱን ፡ በሞት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ አወረ ፮፤
ዳቸው ፡ የከበሩ ፡ ነገሥታትንም ፡ ከዙፋናቸው ፡
እየገለበጠ ፡ ጣላቸው ።
በኮሬብና ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ የተሠራውን ፡ ሕግ ፡ ፯፤
ቢያፈርሱ ፡ መቻያ ፡ የሚያመጣ ፡ እሱ ፡ ነው ፡
ፍርድንም ፡ በቀልንም ፡ የሚያመጣ ፡ እሱ ፡ ነው ።
ነገሥታቱን ፡ የሚቀባቸው ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ፍዳ ፰፤
ንም ፡ የሚያመጣባቸው ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ነቢያትም ፡
እሱን ፡ ከመከተል ፡ ተመለሱ ።
በእሳት ፡ ፈረስና ፡ በእሳት ፡ ሠረገላ ፡ ወደ ፡ ፱፤
ሰማይ ፡ የወጣ ፡ እሱ ፡ ነው ።
ከመቅሠፍቱ ፡ አስቀድሞ ፡ የሚመጣውን ፡ ቍጣ ፡ ፲፤
ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ያባትንም ፡ ዕውቀት ፡ ወደ ፡
ልጆች ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ የያዕቆብንም ፡ ወገ
ኖች ፡ ያጸናቸው ፡ ዘንድ ፡ በየጊዜው ፡ ፍርድን ፡
የሚጽፍ ፡ እሱ ፡ ነው ።
ኤልያስ ፡ የሚያውቁህ ፡ በፍቅርህም ፡ ያጌጡ ፡ ፲፩፤
ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ፡ እኛም ፡ ስላንተ ፡
ደግነት ፡ በሕይወት ፡ እንኖራለን ።
በእሳት ፡ ሠረገላ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ የወጣ ፡ ኤል ፲፪፤
ያስ ፡ ነው ፡ የኤልያስ ፡ ሀብት ፡ ያደረበት ፡ ኤል
ሳዕም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ በዘመኑም ፡
የሰርያ ፡ አለቆች ፡ አላስደነገጡትም ፡ ማንም ፡
ማን ፡ እሱን ፡ የቀማው ፡ የለም ።
ከነገሩም ፡ ሁሉ ፡ የተሠወረው ፡ የለም ፡ ከሞ ፲፫፤
ተም ፡ በኋላ ፡ ሬሳው ፡ ትንቢት ፡ ተናገረ ።
በሕይወቱም ፡ ሳለ ፡ ድንቅ ፡ ተአምራት ፡ አደረገ ፡ ፲፬፤
ከሞተም ፡ በኋላ ፡ ሥራው ፡ ድንቅ ፡ ነው ።
ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ ሕዝቡ ፡ ንስሐ ፡ አልገ ፲፭፤
ቡም ፡ ከገራቸውም ፡ እስኪማረኩ ፡ ድረስ ፡ ኃጢ
አታቸውን ፡ አልተዉም ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተበ
ተኑ ፡ ከሕዝቡም ፡ ጥቂት ፡ ሰዎች ፡ ቀሩ ፡ ከዳዊ
ትም ፡ ወገን ፡ ቀበሁ ።
ከነሳቸውም ፡ ደግ ፡ ሥራ ፡ የሠሩ ፡ አሉ ፡ ኃጢ ፲፮፤
አትንም ፡ ያበዙት ፡ አሉ ።

፲፯፤ ሕዝቅያስም ፡ አገሩን ፡ አጸና ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እና
መስግነው ፡ ወደ ፡ ከተማውም ፡ መካከል ፡ ውኃ ፡
አገባ ፡ በብረትም ፡ አለቱን ፡ አለዘበ ፡ የውኃ ፡
ጕሬንም ፡ አስቈፈረ ።
፲፰፤ ሰናክሬምም ፡ በዘመኑ ፡ ዘመተ ፡ ራፋስቂስንም ፡
ላከው ፡ ወደሱም ፡ ሔዶ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
እጁን ፡ አነሣ ፡ ታበየ ፡ አፉንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡
አድርጎ ፡ ተናገረ ።
፲፱፤ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ልቡናቸው ፡ ደነገጠባቸው ፡
እጃቸውም ፡ ከመወርወር ፡ ደከመ ፡ እንደምት
ወልድ ፡ ሴትም ፡ ተጨነቁ ።
፳፤ ይቅር ፡ ባይ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ለመኑ ፡ እደ፡
ቃላቸውን ፡ ወደሱ ፡ አነሡ ፡ የከበረ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ልመናቸውን ፡ ሰማቸው ፡
በኢሳይያስ ፡ ጸሎትም ፡ አዳናቸው ።
፳፩፤ የፋርስንም ፡ ሠራዊት ፡ አጠፋ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤ
ልም ፡ አጠፋቸው ።
፳፪፤ ሕዝቅያስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘው ፡
ሥራ ፡ ሠርቷልና ፡ ነቢዩ ፡ ኢሳይያስም ፡ እንዳ
ዘዘው ፡ ያባቱ ፡ የዳዊትንም ፡ ሥራት ፡ አጽንቷ
ልና ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ አጠፋቸው ። ኢሳይ
ያስ ፡ የታመነ ፡ ነው ፡ ራእዩም ፡ ደግ ፡ ነው ።
፳፫፤ ፀሐይም ፡ በዘመኑ ፡ ከመሔድ ፡ ተከለከለች ፡ ለሕ
ዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ ጨመረለት ።
፳፬፤ በደግ ፡ ዕውቀትም ፡ የእስራኤልን ፡ መመለስ ፡
አየ ፡ ለኢየሩሳሌም ፡ የሚያለቅሱላት ፡ ሰዎች
ንም ፡ ደስ ፡ አሰኛቸው ።
፳፭፤ ለዘለዓለሙ ፡ የሚደረገውን ፡ የተሠወረውንም ፡
ሳይደረግ ፡ ተናገረ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፱ ።

፩፤ መዓዛው ፡ እንደ ፡ ተወደደ ፡ ሽቱ ፡ በሰውም ፡
ሁሉ ፡ አፍ ፡ እንደሚጣፍጥ ፡ እንደ ፡ ማርም ፡
በመጠጥም ፡ ጊዜ ፡ ዘፈን ፡ ደስ ፡ እንደሚያሰኝ ፡
ስም ፡ አጠራሩ ፡ የጥበብ ፡ ስም ፡ አጠራር ፡ ኢዮ
ስያስም ፡ ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ።
፪፤ እሱስ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ ሕዝቡን ፡ መለሳቸው ፡
የሚያጸይፍ ፡ ኃጢአትንም ፡ አራቀ ።
፫፤ ልቡናውንም ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ አቀና ፡
በኃጢአተኞችም ፡ ሰዎች ፡ ዘመንም ፡ ጽድቅን ፡
አጸናት ።
፬፤ ኢዮስያስና ፡ ሕዝቅያስ ፡ ዳዊትም ፡ ብቻ ፡ ደጋግ ፡
ሰዎች ፡ ናቸው ፡ እናመስግናቸው ፡ እነዚያ ፡
ሁላቸው ፡ ግን ፡ ፈጽመው ፡ በደሉ ፡ የእግዚአ
ብሔርንም ፡ ሕግ ፡ አፈረሱ ፡ ሥልጣናቸውን ፡
ለባዕድ ፡ ሰው ፡ ሰጥተዋልና ።
፭፤ ጌትነታቸውንም ፡ ለሌላ ፡ ሰው ፡ ሰጥተዋልና ፡
የይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ ጠፉ ።
፮፤ ደግ ፡ የሆነች ፡ የከበረች ፡ ኢየሩሳሌምን ፡ በእ
ሳት ፡ አቃጠሏት ፡ መከራ ፡ አጽንተውባታልና ፡
በነቢዩ ፡ በኤርምያስ ፡ ጸሎት ፡ ጐዳናዋን ፡
አጠፉ ።
፯፤ እሱ ፡ ግን ፡ መምህር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ይነቅል ፡
ዘንድ ፡ ያጠፋም ፡ ዘንድ ፡ እንደዚሁ ፡ ይተክል ፡
ዘንድ ፡ ይሠራም ፡ ዘንድ ፡ በናቱ ፡ መኀፀን ፡ ተመ
ረጠ ።
ጌትነቱን ፡ ፈጽሞ ፡ ያየ ፡ ሕዝቅኤል ፡ ደግ ፡ ነው ፡ ፰፤
እናመስግነው ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ኪሩቤል ፡
በተሸከሙት ፡ ሠረገላ ፡ ተቀምጦ ፡ አየው ።
ጠላቶቹንም ፡ በመዓት ፡ አሰባቸው ፡ የደጋጎች ፡ ፱፤
ሰዎች ፡ ሥራቸውን ፡ ግን ፡ በበጎ ፡ ሥራ ፡ አቀ
ናቸው ።
አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነቢያት ፡ በየበታቸው ፡ በረድ ፲፤
ኤት ፡ ታደሱ ፡ ያዕቆብንም ፡ ደስ ፡ አሰኘው ፡
ተስፋቸው ፡ በሚሆን ፡ ሃይማኖትም ፡ ከመከ
ራው ፡ አዳናቸው ።
ዘሩባቤልን ፡ እንዴት ፡ እናገነው ፡ ይሆን ፡ እንጃ ፡ ፲፩፤
እሱስ ፡ በቀኝ ፡ እጅ ፡ እንዳለ ፡ እንደ ፡ ኀትም ፡
ቀለበት ፡ ነው ።
በዘመናቸው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ የሠሩ ፡ ዘሩባቤ ፲፪፤
ልና ፡ የዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ዮሴዕም ፡ ደጋግ ፡ ናቸው ፡
እናመስግናቸው ፡ ሕዝቡም ፡ ለዘለዓለም ፡ ጌት
ነት ፡ የተዘጋጀ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አከበሩት ፡
አገነኑት ።
ስም ፡ አጠራሩ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ነሐምያንም ፡ ደግ ፡ ፲፫፤
ነው ፡ እናመስግነው ፡ የፈረሰች ፡ ቅጽርንም ፡
ሠራልኝ ፡ ደጃፍንም ፡ አቆመልኝ ፡ ቍልፍንም ፡
ሠራልን ፡ ቤታችንንም ፡ ሠራልን ።
እንደ ፡ ሄኖክ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የተ ፲፬፤
ፈጠረ ፡ የለም ፡ እሱንም ፡ መላእክት ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ ወሰዱት ።
እንደ ፡ ዮሴፍም ፡ ያለ ፡ ልጅ ፡ አልተወለደም ፡ ፲፭
ለወንድሞቹ ፡ አለቃ ፡ ሆነ ፡ ለወገኖቹም ፡ ምግብ ፡
ሆነ ፡ ለሰውነቶቹም ፡ ይቅርታን ፡ አገኘ ።
ሴትና ፡ ሴም ፡ ከሰው ፡ ይልቅ ፡ ከበሩ ፡ አዳምም ፡ ፲፮፤
ከነባቢት ፡ ነፍስ ፡ ከተፈጠረው ፡ ሁሉ ፡ ከበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

ገናና ፡ የሆነ ፡ የካህና ፡ ልጅ ፡ ስምዖንም ፡ ፩፤
ደግ ፡ ነው ፡ እናመስግነው ፡ በዘመኑም ፡ ቤተ ፡
መቅደስን ፡ ሠራ ፡ በዘመኑም ፡ (ሄሮድስ ፡ ወልደ ፡
ሕንደፌር ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ ሠራ ፡)
ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ከቀድሞው ፡ አስፍቶ ፡ ፪፤
ሠራ ፡ ሊቀ ፡ ካህኑ ፡ ስምዖንም ፡ ቀጭን ፡ ልብ
ስን ፡ አሠራ ።
በዘመኑም ፡ የውሆች ፡ ምንጮች ፡ አልደረ ፫፤
ቁም ፡ የጉድጓዱም ፡ ውሀ ፡ ብዛቱ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ውሀ ፡ ሆነ ።
ወገኖቹንም ፡ ከመከራ ፡ የሚያድናቸው ፡ እሱ ፡ ፬፤
ነው ፡ ያገርም ፡ ጥሊጋ ፡ መረመረ ፡ የእስራኤል
ንም ፡ ጠላት ፡ አጠፋ ።
በእስራኤልም ፡ መመለስ ፡ ተመሰገነ ፡ የቤተ ፡ ፭፤
መቅደስንም ፡ መጋረጃ ፡ ገልጦ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡
በደመና ፡ ግላጭ ፡ የሚወጣ ።
ከኩብ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ በምላት ፡ ቀንም ፡ ፮፤
ጨረቃ ፡ ደስ ፡ እንድታሰኝ ፡ እሱም ፡ እንደዚያ ፡
ደስ ፡ ያሰኛል ።
እግዚአብሔር ፡ በፈጠረው ፡ በጠፈር ፡ ሆና ፡ ፯፤

የምታበራ ፡ በሐይ ፡ ደስ ፡ እንድታሰኝ ፡ በቀስተ ፡
ደመናም ፡ የተሳለ ፡ ብርሃን ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ።
፰፡ በሚያገባይ ፡ ወራት ፡ የሚያብብ ፡ ጽጌ ፡ ረዳ ፡
በውሀ ፡ መፍሰሻ ፡ ያለ ፡ የሚያፈራ ፡ ተክል ፡
የደጋም ፡ መስኖ ፡ በገዘመራ ፡ ወራት ፡ ደስ ፡ እን
ዲያሰኝ ።
፱፡ በጥና ፡ እሳት ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ነጭ ፡ ዕጣን ፡ ተመ
ትቶ ፡ የተሠራ ፡ የወርቅ ፡ ዕቃ ።
፲፡ ፍሬዋ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ የዘይት ፡ እንጨት ፡ በጊጥ ፡
ላይ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ ዕንቍ ፡ በደመና ፡ በታች ፡
ያለ ፡ ረጅም ፡ የሆነ ፡ ሰኖበር ፡ እንጨት ፡ ደስ ፡
እንዲያሰኝ ፡ እሱም ፡ እንደዚያ ፡ ደስ ፡ ያሰኛል ።
፲፩፡ የሚመክበትን ፡ ልብስ ፡ በለበሰ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡
መሠዊያውም ፡ እርከን ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በተለየ ፡
በጌትነቱም ፡ ልብስ ፡ በተመሰገነ ፡ ጊዜ ።
፲፪፡ ሥራውን ፡ በሚሠራበት ፡ በታ ፡ ቆሞ ፡ ከካህ
ናት ፡ እጅ ፡ የመሥዋዕቱን ፡ ሥጋ ፡ በተቀበለ ፡
ጊዜ ፡ ያ ፡ ደስ ፡ እንዲያሰኝ ፡ እንደዚያ ፡ ያ ፡
ደስ ፡ ያሰኝ ፡ ነበር ። ወንድሞቹ ፡ በዙሪያው ፡
ቈመው ፡ ይጋርዱት ፡ ነበር ፡ ዘምባባም ፡ ፍሬ
ውን ፡ እንደ ፡ ከብ ፡ ይከቡት ፡ ነበር ።
፲፫፡ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጌጣቸውን ፡ ለብሰው ፡
ይከቡት ፡ ነበር ፡ በእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፡ በእጃቸው ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ይዘው ፡ ይቆሙ ፡ ነበር ።
፲፬፡ በመሥዋዕቱም ፡ ሥራቸውን ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ፡
ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ያዘጋጁ ፡ ነበር ።
፲፭፡ የወይኑን ፡ መሥዋዕት ፡ ይዞ ፡ እጁን ፡ አነሣ ፡ የወ
ይኑን ፡ ዘለላ ፡ ደምም ፡ አፈሰ ፡ ንጉሠ ፡ ነገሥት ፡
እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበ
ለው ፡ በመሠዊያው ፡ መሠረትም ፡ ያፈሰው ፡
ነበር ።
፲፮፡ የአሮንም ፡ ልጆች ፡ ምስጋናውን ፡ ይናገሩ ፡
ነበር ፡ ተመትቶ ፡ የተሠራ ፡ ነጋሪትንም ፡ ይመቱ ፡
ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መታሰቢያ ፡
ሊሆን ፡ ቃላቸውን ፡ ያሰሙ ፡ ነበር ።
፲፯፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ያርፉ ፡
ነበር ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድ
ርገው ፡ ይሰግዱ ፡ ነበር ፡ ሁሉን ፡ ለሚገዛ ፡ ገናና ፡
ለሆነ ፡ ለጌታቸው ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ይገዙ ፡
ነበር ።
፲፰፡ የሚያመሰግኑ ፡ ካህናቱም ፡ በቃላቸው ፡ ያመሰ
ግኑት ፡ ነበር ፡ የቃላቸው ፡ ዜማ ፡ ጩኸትም ፡
ቤቱን ፡ ይመላው ፡ ነበር ።
፲፱፡ ሕዝቡም ፡ ገናና ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ይለምኑ ፡ ነበር ፡ በእግዚአብሔር ፡ ሕግ ፡
ጸንተው ፡ ሥራቸውን ፡ እስኪጨርሱ ፡ ድረስ ፡
ይቅር ፡ በሚል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይለ
ምኑ ፡ ነበር ፡ ሥራቸውንም ፡ ይሠሩ ፡ ነበር ።
፳፡ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወርዶ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ በረ
ከት ፡ ባንደበቱ ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ በስሙም ፡
ይመኩ ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ አነሣ ።
እግዚአብሔር ፡ በረከቱን ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ ዳግ ፳፩፡
መኛም ፡ ሰገዱ ።
አሁንም ፡ ሥራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ብዙ ፡ ታምራት ፡ ፳፪፡
ያደርግ ፡ ከናታችን ፡ ማኅፀን ፡ ከተወለድን ፡
ጀምሮ ፡ ዘመናችንንም ፡ የሚያበዛ ፡ እንደ ፡ ቸር
ነቱም ፡ ይቅርታውን ፡ የሚያደርግልን ።
የልቡና ፡ ተድላ ፡ ደስታንም ፡ የሚሰጠን ፡ በዘ ፳፫፡
መናችንም ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ የሚያደርግ ፡
ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ለእ
ስራኤልም ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያደረገ ።
በቸርነቱም ፡ ከእኛ ፡ ጋራ ፡ የታመነ ፡ በዘመናች ፳፬፡
ንም ፡ ከመከራው ፡ ያዳነን ፡ የሁሉን ፡ ፈጣሪ ፡
አመስግኑት ።
ሰውነቴ ፡ ሁለት ፡ ወገኖችን ፡ ጠላች ፡ ሦስተ ፳፭፡
ኛው ፡ ግን ፡ ወገኔ ፡ አይደለም ።
በፍልስጥኤምና ፡ በሰማርያ ፡ ተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ ፳፮፡
ሰዎችን ፡ ሰውነቴ ፡ ጠላች ፡ በሰቂማ ፡ የሚኖሩ ፡
የእሞራንም ፡ ሰዎች ፡ ወገኖቼ ፡ አይደሉም ።
ከልቡናዬ ፡ ጥበብን ፡ ያነቃኋት ፡ የኢየሩሳሌሙ ፡ ፳፯፡
ሰው ፡ የአልዓዛር ፡ ልጅ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ኢያሱ ፡
ሲራክ ፡ የምክር ፡ እዝናትንና ፡ የጥበብን ፡ ትም
ርት ፡ በዚህ ፡ መጽሐፍ ፡ ጻፍሁ ።
የሚያውቅ ፡ እንደዚህም ፡ ይህንን ፡ የሚያደርግ ፡ ፳፰፡
ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ የሚራቀቅ ፡ ይህንንም ፡
የሚያስተውለው ፡ ሰው ፡ የተደነቀ ፡ ነው ፡ ልጄ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ሁልጊዜ ፡ በፊትህ ፡ አድርገው ።
የእግዚአብሔር ፡ ብርሃኑ ፡ መገለጫው ፡ ነውና ፡ ፳፱፡
ይህንን ፡ ያደረገ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሁሉን ፡ ይች
ላል ።

ምዕራፍ ፡ ፶፩ ።

የሲራክ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ የጸለየው ፡ ጸሎት ፡ ፩፡
ይህ ፡ ነው ፡ ሰማያዊ ፡ ንጉሥ ፡ የምትሆን ፡ አቤቱ ፡
ጌታዬ ፡ እገዛልሃለሁ ፡ አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ፡ መድ
ኃኒቴ ፡ አመሰግንሃለሁ ።
ረዳት ፡ ሆንሃልና ፡ የምትሠውረኝም ፡ ሆንሃ ፪፡
ልና ፡ ሰውነቴንም ፡ ከሞት ፡ አድንኸዋልና ፡ የነ
ገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበትም ፡ ከመጣው ፡ መከራ ፡
አድንኸኛልና ፡ በስምህም ፡ አምናለሁ ። እስት
ንም ፡ ከሚሠሩዋት ፡ ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ በጠላት
ነትም ፡ በተነሡብኝም ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ የምት
ረዳኝ ፡ ሆንሃልና ፡ የምትሠውረኝ ፡ ሆንሃልና ።
እንደ ፡ ቸርነትህ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ ስለ ፡ ስም ፫፡
ህም ፡ ከመከራው ፡ አዳንኸኝ ፡ እንስሳት ፡ ይበሉ ፡
ዘንድ ፡ ቀን ፡ ያዘጋጁትን ፡ ሌሊት ፡ እንዲያመ
ሰኩ ፡ እንደዚሁም ፡ ሁሉ ፡ ባገኘችኝ ፡ በመከ
ራዋ ፡ ብዛት ፡ ሰውነቴን ፡ ፈለጓት ።
ቋያ ፡ የከበበው ፡ አውሬ ፡ በእሳት ፡ መካከል ፡ ፬፡
እንዲቃጠል ።
ከሞት ፡ ሆድ ፡ ከመቃብር ፡ አደፈኛ ፡ ከሆነ ፡ ከነ ፭፡
ገረ ፡ ሠሪ ፡ አንደበትም ፡ ከሰት ፡ ነገርም ፡ አዳን
ኸኝ ።
ነገር ፡ ሠርቶ ፡ ከንጉሥ ፡ የሚያጣላ ፡ በደለኛ ፡ ፮፡
አንደበት ፡ ሰውነቴን ፡ ለሞት ፡ አደረሰው ፡ ሰው

ነቱም ፡ ለመቃብር ፡ ደረሰች ።
፯፤ በሩቱ ፡ ማዕዘን ፡ ከበቡኝ ፡ የሚረዳኝ ፡ አጣሁ ፡
የሚያድነኝ ፡ ሰው ፡ እንዳለ ፡ ብዬ ፡ አየሁ ፡ የለም ።
፰፤ አቤቱ ፡ ይቅርታህን ፡ አሰብሁ ፡ አንተን ፡ ተስፋ ፡
የሚያደርጉ ፡ ሰዎች ፡ የተደነቁ ፡ ናቸው ። ከጠ
ላቶቻቸውም ፡ ታድናቸዋለህና ፡ ዓለም ፡ ከተፈ
ጠረ ፡ ጀምሮ ፡ የነበረ ፡ ሥራህንም ፡ አሰብኩ ።
፱፤ በኃጢአቴ ፡ ከመጣብኝ ፡ መከራ ፡ አዳንኸኝ ፡
ከሞትም ፡ አድን ፡ ዘንድ ፡ ለመንኩ ።
፲፤ እግዚአብሔርን ፡ አባቴ ፡ ጌታዬ ፡ ረዳት ፡ ከሌለ ፡
ዘንድ ፡ ትዕቢተኞች ፡ በተነሡበት ፡ ወራት ፡
በመከራዬ ፡ ጊዜ ፡ አትለየኝ ፡ እለዋለሁ ።
፲፩፤ ስምህንም ፡ ለዘለዓለም ፡ አመሰግናለሁ ፡ እገዛል
ሃለሁ ፡ ምስጋናህንም ፡ እናገራለሁ ፡ ልመናዬ
ንም ፡ ሰማኸኝ ።
፲፪፤ ከሞትም ፡ አዳንኸኝ ፡ መከራ ፡ ከሚመጣበት ፡
ቀንም ፡ አዳንኸኝ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እገዛልሃለሁ ፡
አመሰግንሃለሁ ። አቤቱ ፡ ስምህንም ፡ አመሰግ
ናለሁ ።
፲፫፤ እኔ ፡ በሕፃንነት ፡ ሳለሁ ፡ ያለሐሰት ፡ ጥበብን ፡
መረመርኋት ፡ በጸሎቴም ፡ መረጥኋት ።
፲፬፤ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ስለሷ ፡ ለመንኩ ፡ ለዘለዓለ
ምም ፡ እመረምራታለሁ ።
፲፭፤ ምሥጢሯም ፡ እንደ ፡ ተክል ፡ ፍሬ ፡ በዛልኝ ፡
ልቡናዬንም ፡ በሷ ፡ ደስ ፡ አሰኘ ፡ እግሬ ፡ ልቡና
ዬም ፡ በውነት ፡ ጸናች ፡ ከሕፃንነቴም ፡ ጀምሬ ፡
ምሥጢሯን ፡ መረመርኩ ።
፲፮፤ በጆሮዬም ፡ ፈጽሚ ፡ አደመጥኩ ፡ መረጥኋት ፡
እኔም ፡ ብዙ ፡ ጥበብን ፡ አገኘሁ ።
፲፯፤ በሷም ፡ ከፍታ ፡ ተደረገልኝ ፡ ጥበብን ፡ የገለጠ
ልኝ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመሰግነዋለሁ ።
፲፰፤ አደርጋትም ፡ ዘንድ ፡ አሰብሁ ፡ ለበጎ ፡ ነገርም ፡
ቀናሁ ፡ መከራም ፡ መጥቶብኝ ፡ አላፍርም ።
፲፱፤ ሰውነቴም ፡ በሷ ፡ ተበረታታች ፡ በሥራዬም ፡
ተራቀቅሁ ፡ እጆቼንም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አንሣ
ሁ ፡ አድንቆርናዬም ፡ አለቀስሁላት ።
ሰውነቴንም ፡ ከሷ ፡ አቀናሁ ፡ በሚገባ ፡ በሱ ፡ ፳፤
ፈቃድ ፡ አገኘኋት ፡ ልቡናዬንም ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡
አጸናሁ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እግዚአብሔር ፡ በመ
ከራው ፡ አልጣለኝም ።
ሰውነቴም ፡ በሷ ፡ ታወከ ፡ መረመረቻት ፡ ስለ ፳፩፤
ዚህ ፡ ነገር ፡ ያማረ ፡ ትምህርትን ፡ ገንዘብ ፡ አደ
ረግሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ የጸሎቴን ፡ ዋጋ ፡ ሰጠኝ ፡ ፳፪፤
በሷም ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግነዋለሁ ።
እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ ወደኔ ፡ ቅረቡ ፡ በጥበብ ፡ ቤት ፡ ፳፫፤
ትኖራላችሁ ።
እንደምን ፡ አጣችኋት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ንገሩ ፳፬፤
ልኝ ፡ ሰውነታችሁስ ፡ ከትምህርት ፡ ፈጽማ ፡
እንደምን ፡ ተጠማች ።
እንደበቴንም ፡ ገልጬ ፡ ተናገርኩ ፡ ያለዋጋም ፡ ፳፭፤
አስተማርኋችሁ ።
ክሣደ ፡ ልቡናችሁንም ፡ አዋርዳችሁ ፡ ምሥጢ ፳፮፤
ሯንም ፡ መርምሩ ፡ ሰውነታችሁም ፡ ጥበብን ፡
ትቀበል ፡ ጥበብንም ፡ ማግኘት ፡ ቅርብ ፡ ነው ።
ጥቂት ፡ ድካምን ፡ ደክሜ ፡ በሷ ፡ ብዙ ፡ ዕረፍ ፳፯፤
ትን ፡ እንዳገኘሁ ፡ እነሆ ፡ በዓይናችሁ ፡ እስተ
ውሉ ።
ኩብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ቍጥር ፡ ከሌለው ፡ ከወርቅ ፡ ፳፰፤
ይልቅ ፡ ጥበብን ፡ መረጥኋት ፡ ለናንተም ፡ አስ
ተማርኋችሁ ።
ሰውነቴንም ፡ በቸርነቱ ፡ ደስ ፡ አላት ፡ እግዚአ ፳፱፤
ብሔርንም ፡ ማመስገን ፡ ቸል ፡ አትበሉ ።
በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ዋጋችሁን ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ፡ ፴፤
ይህ ፡ ዓለም ፡ የሚያልፍበት ፡ ጊዜው ፡ ሳይደ
ርስ ፡ ሥራችሁን ፡ ሥሩ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ክብር ፡ ምስ
ጋና ፡ ይግባውና ፡ የኢየሩሳሌም ፡ ሰው ፡ የአል
ዓዛር ፡ ልጅ ፡ ሲራክ ፡ ኢያሱ ፡ የተናገረው ፡
ጥበብ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

የምናሴ ጸሎት

የንጉሡ ፡ የሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ምናሴም ፡ ጸለየ ፡
እንዲህም ፡ አለ ፦
፩ ዓለምን ፡ ሁሉ ፡ የምትገዛ ፥
የአባቶቻችን ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡
የያዕቆብም ፡ የጻድቃን ፡ ልጆቻቸውም ፡
አምላክ ፡ ሆይ ፥
ሰማይንና ፡ ምድርን ፡ ከዓለሞቻቸው ፡ ጋር ፡
የፈጠርህ ፥
፪ በቃልህ ፡ ትእዛዝ ፡ ባሕርን ፡ የገሠጽሃት ፥
ቀላዮችን ፡ የዘጋህ ፥ የሚያስፈሩውንም ፡
የወሰንህ ፥
፫ ይኸውም ፡ በተመሰገነ ፡ ስምህ ፡ ነው ፥
ኃይልህ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ርድ ፡ የሚንቀጠቀጥ ፤
፬ ለክብርህ ፡ ከፍተኛነት ፡ ፍጻሜ ፡ የለውምና ፥
የቍጣህ ፡ መቅሠፍት ፡ በኃጥአን ፡ ላይ ፡
ግሩም ፡ ነው ።
፭ በትእዛዝህ ፡ ለሚሆነው ፡ ይቅርታ ፡ ስፍር ፡
ቍጥር ፡ የለውም ፤
ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ ነህና ፥
ይቅር ፡ ባይ ፥ ከቍጣ ፡ የራቅህ ፥ ይቅርታህ ፡
የበዛ ፥
የሰውንም ፡ ኃጢአት ፡ የምታስተሰርይ ፡
አንተ ፡ ነህ ።
፮ አሁንም ፥ አቤቱ ፥ የጻድቃን ፡ አምላካቸው ፡
አንተ ፡ ነህ ።
ንስሓን ፡ የፈጠርህ ፡ ለጻድቅ ፡ ሰው ፡ አይደ
ለምና ፥
አንተን ፡ ላልበደሉ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ
ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ አይደለምና ፥
የእኔን ፡ የኃጥኡን ፡ ንስሓ ፡ ወደ ፡ ማየት ፡
ተመለስ ፡ እንጂ ።
፯ ቍጥሩ ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡ የሚበልጥ ፡ በደ
ልን ፡ በድያለሁና ፡ ኃጢአቴም ፡ ብዙ ፡
ነውና ፤
ከበደሌም ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ቀና ፡ ብዬ ፡ የሰ
ማይን ፡ ርዝመት ፡ አይ ፡ ዘንድ ፡ አገባቤ ፡
አይደለም ።
ሰውነቴን ፡ ከኃጢአቴ ፡ አሳርፋት ፡ ዘንድ ፡ በብ
ረት ፡ ቀፎ ፡ ያከምሁ ፥

በዚህም ፡ ደግሞ ፡ አላረፍሁም ፤
መዓትህን ፡ አነሣሥቻለሁና ፥ ፰
ከንቱውን ፡ ስመለከት ፡ የማይጠቅመኝንም ፡
ነገር ፡ ሳበዛ ፡ በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠር
ቻለሁና ።
አሁንም ፡ ቸርነትህን ፡ እየለመንሁ ፡ በልቤ ፡ ፱
ጉልበት ፡ እሰግዳለሁ ።
አቤቱ ፡ ጌታዬ ፥ ፈጽሚ ፡ በደልሁ ፥ ፲
ኃጢአቴንም ፡ አምን ፡ እላለሁ ።
አንተን ፡ እማልዳለሁ ፡ እለምንሀማለሁ ፤ ፲፩
ይቅር ፡ በለኝ ፥ አቤቱ ፥ ይቅር ፡ በለኝ ፤
ለኃጢአቴም ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጠኝ ።
ለዘላለም ፡ ክፋቴን ፡ አትመልከትብኝ ፤ ፲፪
በምድር ፡ ጥልቀት ፡ አትበቀለኝ ፤
በንስሓ ፡ ለሚመለሱ ፡ ሰዎች ፥ አቤቱ ፥
አምላካቸው ፡ አንተ ፡ ነህና ፡
ቸርነትህ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ይገለጥ ፤ መዳን ፡ የማ
ይገባኝ ፡ ሲሆን ፡ በይቅርታህ ፡ ብዛት ፡
አዳንኸኝ ።
በየጊዜውና ፡ በሕይወቴ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አመ ፲፫
ሰግንሃለሁ ።
የሰማያት ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ አንተን ፡ ያመሰግ
ናሉና ፤
ለዘላለምም ፡ ምስጋና ፡ ለአንተ ፡ ይገባል ፤
አሜን ።

ተረፈ ኤርምያስ

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

እግዚአብሔር ፡ ያዘዘውን ፡ ይነግራቸው ፡
ዘንድ ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ማርኮ ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ አገር ፡ ወደ ፡ ወሰዳቸው ፡ ሰዎች ፡ ኤርም
ያስ ፡ የላካቸው ፡ የጣዖቱን ፡ መልክ ፡ የሚናገር ፡
መጣፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ እስከ ፡ ሰባተኛ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ በባ
ቢሎን ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ እግዚአ
ብሔርን ፡ ስለ ፡ በደላችሁበት ፡ ኃጢአታችሁ ፡
ማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ወሰዷችሁ ።
፫፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ ቦታ ፡ በትድላ ፡ በደ
ስታ ፡ አወጣችኋለሁ ፡ አለ ።
፬፤ አሁን ፡ ግን ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የንጨት ፡ የሆኑ ፡
የባቢሎን ፡ ጣዖቶችን ፡ ታያላችሁ ፡ በጫንቃ
ቸው ፡ ይሸከሟቸዋል ፡ አሕዛብንም ፡ ያስፈሯ
ቸዋል ።
፭፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ እንደነሱ ፡ እንዳትሆኑ ፡ እወቁ ።
፮፤ አሕዛብን ፡ በኋላቸውና ፡ በፊታቸው ፡ ሁነው ፡
ሲሰግዱላቸው ፡ ብታዩ ፡ በልቡናችሁ ፡ አቤቱ ፡
ስግደትስ ፡ ላንተ ፡ ይገባል ፡ በሉ ።
፯፤ እንደበትም ፡ ቢኖራቸው ፡ ጃን ፡ ሸላሚ ፡ የሠ
ራው ፡ ነው ፡ ይኸውም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ነው ፡
እነርሱ ፡ አሰተኞች ፡ ናቸው ፡ መናገርም ፡ አይ
ችሉም ።
፰፤ ቆንጆ ፡ ልጅ ፡ በወርቅ ፡ ጌጥ ፡ እንድታጌጥ ።
፱፤ እነሱም ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ ቀጸላ ፡ ሠሩላቸው ።
፲፤ እንደ ፡ ሰውም ፡ ያለብሷቸዋል ።
፲፩፤ ዝግታቸውንም ፡ ከራሳቸው ፡ አያርቁም ።
፲፪፤ በነጭ ፡ ሐር ፡ ይሸፍኗቸዋል ፡ ከቤትም ፡ ትቢያ ፡
የተነማ ፡ ያኘቸዋል ።
፲፫፤ እንደ ፡ ሰውም ፡ በትር ፡ ያሲዟቸዋል ፡ ነገር ፡
ግን ፡ የበደላቸውን ፡ ሰው ፡ አይበቀሉትም ።
፲፬፤ ገጀሞም ፡ በጁ ፡ የተያዘ ፡ አለ ፡ ራሱን ፡ ግን ፡
ከሌቦች ፡ አያድንም ፡ አማልክት ፡ እንዳይደሉ ፡
በዚህ ፡ ይታወቃሉ ፡ እናንተም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
አትፍሩዋቸው ።
፲፭፤ የዘይት ፡ ሸክላዎች ፡ እንዲሰበሩ ፡ እንዳይረቡ ፡
እንዳይጠቅሙም ፡ አማልክቶቻቸውም ፡ እንደ
ዚህ ፡ አይረቡም ፡ አይጠቅሙም ።
፲፮፤ በቤትም ፡ ይቸነክሯቸዋል ፡ ከሚወጣው ፡ ከሚ
ገባውም ፡ ሰው ፡ ሥራ ፡ የተነማ ፡ ትቢያው ፡
በይናቸው ፡ ይገባል ።
፲፯፤ ሌቦች ፡ እንዳይሠርቋቸው ፡ ከሀናቶቻቸው ፡
ይዘጉባቸዋል ።
፲፰፤ መብራት ፡ ያበሩላቸዋል ፡ የሚያዩት ፡ ነገር ፡
የለም ፡ ልብሶቻቸውንም ፡ ቢቀሟቸው ፡ አያ
ውቁም ።
፲፱፤ በቤትም ፡ ከሚያጤሱት ጢስ ፡ የተነማ ፡ ፊታ
ቸው ፡ ይጠቊራል ፡ በራሶቻቸውም ፡ የሌት ፡
ወፍ ፡ ሌሎችም ፡ ወፎች ፡ ድመቶችም ፡ ይቀ
መጡባቸዋል ፤
፳፤ በዚህ ፡ አማልክት ፡ እንዳይደሉ ፡ ታውቃላ
ችሁ ፡ እንግዲህም ፡ ወዲያ ፡ አትፍሩዋቸው ።
፳፩፤ ወርቅን ፡ ቀብረው ፡ ቢያኖሩት ፡ ካልወለወሉት ፡
እንዳያበራ ፡ እነሱንም ፡ መትተው ፡ ቢሠሩዋ
ቸው ፡ አያውቁም ።
፳፪፤ እስትንፋስ ፡ የሌላቸው ፡ ጉስቊልናቸውም ፡
ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ በጫንቃቸው ፡ ይሸከሟቸ
ዋል ።
፳፫፤ ወደ ፡ መሬትም ፡ ቢወድቁ ፡ እነሱ ፡ አውቀው ፡
አይነሡም ።
፳፬፤ ሰዎቹም ፡ ቢያነሥዋቸው ፡ እነሱ ፡ አይቆሙም ፡
እንደ ፡ ሞተ ፡ ሰው ፡ መብልን ፡ መሥዋዕትንም ፡
ያቀርቡላቸዋል ።
፳፭፤ ካህናቶቹ ፡ ይበሉታል ፡ እንጂ ፡ እነሱ ፡ አይበሉ
ትም ፡ አማልክት ፡ እንዳይደሉም ፡ በዚህ ፡ እወቁ ፡
አትፍሯቸው ። እነሱ ፡ ደንጊያና ፡ እንጨት ፡
ናቸው ።
፳፮፤ ቢረግሙላቸውም ፡ አይሰሙም ፡ ክፉና ፡ በጎ ፡
ሥራ ፡ መሥራትም ፡ አይችሉም ፡ አያነግሡም ፡
አይሽሩም ፡ አያከብሩም ፡ አያደኸዩም ፡ አይገ
ድሉም ፡ አያድኑም ። ደካማውን ፡ ከሚቀማው ፡
ሰው ፡ እጅ ፡ አያድኑትም ።

ወራሪም ፡ ቢመጣባቸው ፡ ከሀናቶቻቸው ፡ ምስ ፳፯፤
ላቸውን ፡ የሚሠውሩበት ፡ ቦታ ፡ ይፈልጋሉ ።
ራሳቸውን ፡ የማያድኑ ፡ እስዚህ ፡ እንዴት ፡ አም ፳፰፤
ላኮች ፡ ይሆናሉ ፡ እነሱም ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡
እንደ ፡ ሆኑ ፡ ይታወቃሉ ፡ ያምላክነትም ፡ ሥራ ፡
የላቸው ።
አያዘንሙም ፡ ቢዘንቡም ፡ አይከለክሉም ፡ ቊራ ፳፱፤
ዎች ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ እንዲ
ኖሩ ፡ እነሱ ፡ በመካከል ፡ ይኖራሉ ።
የጣዖታቱም ፡ ቤት ፡ ቢቃጠል ፡ ካህናቱ ፡ ሸሽ ፴፤
ተው ፡ ራሳቸውን ፡ ያድናሉ ፡ እነሱ ፡ ግን ፡
እንደ ፡ ምሰሶ ፡ በመካከል ፡ ቆመው ፡ ይቃጠ
ላሉ ።
ጠላታቸውን ፡ የማይበቀሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ፴፩፤
ከሌባ ፡ የማያድኑ ፡ እነዚህ ፡ እንዴት ፡ አማል
ክት ፡ ናቸው ።
ሐሰተኞች ፡ ናቸው ፡ አምላኮች ፡ አይደሉም ፡ ፴፪፤
ከነሱስ ፡ መግጊያ ፡ ይሻላል ። በቤት ፡ ውስጥ ፡
ያለውን ፡ ያድናል ። አይራገሙም ፡ አይመረ
ቁም ፡ በሰማይም ፡ ምልክት ፡ አያሳዩም ፡ እንደ ፡
ጨረቃና ፡ እንደ ፡ ፀሐይም ፡ አያበሩም ።
ከነሱስ ፡ ሸሽቶ ፡ የሚድን ፡ ከብት ፡ ይሻላቸዋል ፡ ፴፫፤
(ይበልጣል ፡) ፊሳ ፡ በጨለማ ፡ እንዲኖር ፡ ጣዖ
ቶቻቸውም ፡ እንደዚያ ፡ ናቸው ፡ ከዚህም ፡
ሁሉ ፡ ጣዖት ፡ የሌለው ፡ ከስድብም ፡ የራቀ ፡
ሰው ፡ ይሻላል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ኤርምያስ ፡ የተናገረው ፡ ትንቢት ፡ ይህ ፡ ነው ።
ኤርምያስ ፡ ጳስኮርን ፡ እናንተስ ፡ ባለ ፡ ዘመና ፪፤
ችሁ ፡ ሁሉ ፡ ሃይማኖትን ፡ እንዳባቶቻችሁ ፡
ትጣሷታላችሁ ፡ ከናንተም ፡ በኋላ ፡ የሚመጡ ፡
ልጆቻችሁም ፡ አይጠብቋትም ።
እነሱስ ፡ ካባቶቻችሁ ፡ ይልቅ ፡ ፈጽማ ፡ የተና ፫፤
ቀች ፡ ኃጢአትን ፡ ሠሩ ። እነሱ ፡ ዋጋ ፡ የሌ
ለው ፡ ክርስቶስን ፡ ይሸጡታል ፡ ከበሽታ ፡ የሚ
ያድን ፡ ጌታን ፡ እንዲታመም ፡ ያደርጉታል ፡
ኃጢአት ፡ የሚያስተሠርይ ፡ ጌታንም ፡ ይፈር
ዱበታል ።
እስራኤል ፡ ልጆች ፡ የተስማሙበት ፡ የክርስ ፬፤
ቶስን ፡ ዋጋ ፡ ሠላሳውን ፡ ብር ፡ ይቀበሉታል ፡
ያንንም ፡ ብር ፡ ለሸክላ ፡ ሠሪ ፡ ቦታ ፡ ዋጋ ፡ አድ
ርገው ፡ ይሰጡታል ።
እግዚአብሔር ፡ እንዳዘዘኝ ፡ እናገራለሁ ። ፭፤
ፈርደው ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ አፍሰዋልና ፡ ይህን ፡ ፮፤
ስላደረጉ ፡ ጥፋቱና ፡ መከራው ፡ አስቀድሞ ፡
በነሱ ፡ ከነሱም ፡ በኋላ ፡ በልጆቻቸው ፡ ይወር
ድባቸዋል ።
የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ በማረኳቸው ፡ ጊዜ ፡ ተሠ ፯፤
ውሮ ፡ የማይቀር ፡ ባሮክ ፡ የተናገረው ፡ ብዙ ፡
ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።
የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ፰፤
በማረካቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ኤርምያስን ፡ ተናገረው ።
ወዳጄ ፡ ኤርምያስ ፡ ከዚች ፡ አገር ፡ ውጣ ፡ ከሚ ፱፤
ኖሩባት ፡ ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡
አገሪቱን ፡ አጠፋታለሁና ፡ አንተ ፡ ውጣ ፡ ባሮ
ክም ፡ ይውጣ ፡ አለው ።
እስካሁን ፡ አለማጥፋቴ ፡ ልመናህ ፡ በመካከሷ ፡ ፲፤
እንደ ፡ ጽኑ ፡ ምሰሶ ፡ በዙሪያዋም ፡ እንደ ፡ አድ
ማስ ፡ ቅጥር ፡ ሆኗልና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ የከለዳ
ውያን ፡ ሠራዊት ፡ ሳይመጣ ፡ አገሪቱንም ፡ ሳይ
ከብት ፡ አሁንም ፡ ተነሥታችሁ ፡ ሒዱ ፡ ውጡ ።
ኤርምያስም ፡ ጌታዬ ፡ እለምንሃለሁ ፡ እኔን ፡ ፲፩፤
ባሪያህን ፡ በፊትህ ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እዘዘኝ ፡
ብሎ ፡ ተናገረ ።
እግዚአብሔርም ፡ ወዳጄ ፡ ኤርምያስ ፡ በል ፡ ፲፪፤

ተናገር ፡ አለው ።
፲፪፤ ኤርምያስም ፡ ተናገረ ፡ ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ አቤቱ ፡
ንጉሡ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ጋራ ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፡
በሬማሬ ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ በረታሁ
በት ፡ ይል ፡ ዘንድ ፡ የመረጥከት ፡ ይቺን ፡ አገር ፡
በከለዳውያን ፡ እጅ ፡ ታጠፋታለህን ፡ አለው ።
፲፫፤ አቤቱ ፡ አይገባህም ፡ መጥፋቷንም ፡ ከወደድህ ፡
በሥልጣንህ ፡ አጥፋት ፡ አለው ።
፲፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ኤርምያስን ፡ በሚኖሩባት ፡
ሰዎች ፡ ኃጢአት ፡ አጠፋታለሁና ፡ አንተ ፡
ወዳጄ ፡ ስለሆንክ ፡ ባሮክና ፡ አንተ ፡ ተነሥታ
ችሁ ፡ ውጡ ።
፲፭፤ እኔ ፡ አስቀድሜ ፡ በሮቿን ፡ ካልከፈትሁ ፡ ንጉሡ ፡
ሠራዊቱም ፡ ወዳገሪቱ ፡ መግባት ፡ አይቻለ
ውም ።
፲፮፤ አሁንም ፡ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ ሒድ ፡ ይህን
ንም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ንገረው ፡ የሌሊቱ ፡ ስድስት ፡
ሰዓት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ተነሥታችሁ ፡ ወዳገሪቱ ፡
ቅጥር ፡ ኑ ።
፲፯፤ እኔም ፡ አሳያችኋለሁ ፡ እኔም ፡ አስቀድሜ ፡ አገ
ሪቱን ፡ ካላጠፋኋት ፡ ወደሷ ፡ መግባት ፡ አይች
ሉም ።
፲፰፤ እግዚአብሔርም ፡ ይህንን ፡ ተናግሮ ፡ ከኤርም
ያስ ፡ ዘንድ ፡ ሔደ ።
፲፱፤ ያንጊዜ ፡ ልብሱን ፡ ቀደደ ፡ በራሱም ፡ ትቢያ ፡
ነሰነሰ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ገባ ።
፳፤ ባሮክም ፡ ኤርምያስን ፡ በራሱ ፡ ትቢያ ፡ ነስንሶ ፡
ልብሶቹን ፡ ቀዶ ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ አባቴ ፡ ኤርም
ያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ ሕዝቡስ ፡ ምን ፡ ኃጢአት ፡
ሠሩ ፡ ብሎ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ።
፳፩፤ ሕዝቡ ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ ያዝን ፡ ነበ
ርና ፡ በራሱም ፡ አመድ ፡ ትቢያ ፡ ይነሰንስ ፡ ነበ
ርና ፡ የሕዝቡም ፡ በደላቸው ፡ እስኪሠረይላ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ለሕዝቡም ፡ ይጸልይላቸው ፡ ነበ
ርና ።
፳፪፤ ባሮክ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ ብሎ ፡
ጠየቀው ። ኤርምያስም ፡ ልቡናችንን ፡ ከደ
ስታ ፡ እንለየው ፡ እንጂ ፡ ልብሶቻችንን ፡ እንዳ
ንቀድ ፡ ጠብቅ ፡ (እወቅ ፡) አለው ።
፳፫፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እነዚህን ፡ ወገኖች ፡ ይቅር ፡
አይሏቸውምና ፡ እንባን ፡ እስክንመላቸው ፡
ድረስ ፡ በሚገባ ፡ እናለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጕድ
ጓዶች ፡ ውኃን ፡ እንጨምር ፡ አለው ።
፳፬፤ ባሮክም ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሆንክ ፡ አለ ።
፳፭፤ ኤርምያስም ፡ ይቺን ፡ አገር ፡ በከላውዴዎን ፡
ንጉሥ ፡ እጅ ፡ ያጠፋታልና ፡ አሕዛብም ፡ ሕዝ
ቡን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ ይማርኳቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡
ነው ፡ አለው ።
፳፮፤ ባሮክም ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ሰምቶ ፡ አባቴ ፡
ኤርምያስ ፡ ምን ፡ ሰማህ ፡ አለ ፡ እሱም ፡ ልብሶ
ቹን ፡ ቀደደ ፡ ነገሥታቱ ፡ ምን ፡ ላኩብህ ፡ አለው ።
፳፯፤ ኤርምያስም ፡ ነገሩን ፡ በውነት ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡
ከሌሊቱ ፡ እስከ ፡ ስድስት ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ከኔ ፡
ጋር ፡ ቆይ ፡ አለው ።
እያለቀሱ ፡ በቤተ ፡ መቅደስም ፡ ተቀመጡ ፡ ፳፰፤
ከሌሊቱም ፡ ስድስት ፡ ሰዓት ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ኤርምያስን ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ውጣ ፡
አለው ።
ከባሮክ ፡ ጋር ፡ ወጣ ፡ ወደ ፡ ቅጽሩም ፡ ደረሱ ፡ ፳፱፤
እየጸለዩ ፡ በቅጽሩ ፡ ተቀመጡ ።
ውጋ ፡ ውጋ ፡ የሚል ፡ ነጋሪት ፡ ተሰማ ፡ መላእክ ፴፤
ትም ፡ ከሰማይ ፡ መጡ ፡ በጃቸውም ፡ መብራት ፡
ይዘው ፡ በቅጥሯ ፡ ቆመው ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

ያንጊዜ ፡ ኤርምያስና ፡ ባሮክ ፡ የዚህ ፡ ነገር ፡ ፩፤
ምልክት ፡ በውነት ፡ እንደ ፡ ተገኘ ፡ ዛሬ ፡ አወ
ቅን ፡ ብለው ፡ አለቀሱ ።
ኤርምያስም ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዲት ፡ ነገርን ፡ ፪፤
እስክለምነው ፡ ድረስ ፡ አገሩን ፡ ሁሉ ፡ እንዳታ
ጠፉ ፡ እለምናችኋለሁ ፡ ብሎ ፡ መላእክትን ፡
ለመናቸው ።
ጌታም ፡ ከወዳጄ ፡ ከኤርምያስ ፡ ጋራ ፡ እስክነጋ ፫፤
ገር ፡ ድረስ ፡ አገሪቱን ፡ አታጥፉ ፡ ብሎ ፡ ለመላ
እክት ፡ ነገራቸው ።
ኤርምያስም ፡ ያንጊዜ ፡ ጌታዬ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ፬፤
ካንተ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ እዘዘኝ ፡ ብሎ ፡
ተናገረ ፡ ጌታም ፡ ወዳጄ ፡ ኤርምያስ ፡ የምትወ
ደውን ፡ ነገር ፡ ተናገር ፡ አለው ።
ኤርምያስም ፡ አቤቱ ፡ ጌታዬ ፡ ይቺን ፡ አገር ፡ ፭፤
በጠላቷ ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ እንድትሰጣት ፡ የባ
ቢሎንም ፡ ወገኖች ፡ እንዲይዟት ፡ እነሆ ፡ ዛሬ ፡
አወቅሁ ፡ አለው ።
ተሠውረን ፡ ስለምናገለግልባት ፡ ንዋየ ፡ ቅድ ፮፤
ሳት ፡ ምን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህ ፡ በላያ
ቸውስ ፡ ምን ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡ ትወዳለህ ፡
አለው ።
ጌታም ፡ እነሱን ፡ ወስደህ ፡ በምድር ፡ በቤተ ፡ ፯፤
መቅደስ ፡ አደራ ፡ ስጣት ፡ አንቺ ፡ ምድር ፡ በው
ኆች ፡ ላይ ፡ የፈጠረሽ ፡ በሰገነት ፡ ክፍልም ፡
የከፈለሽ ፡ የፈጣሪሽ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ሰምተሽ ፡ ጌጥሽን ፡ ተቀበዪ ፡ ዘሩባቤል ፡ እስኪ
መጣ ፡ ድረስ ፡ ገንዘብሽንም ፡ ጠብቂ ፡ በላት ፡
አለው ።
ኤርምያስም ፡ ጌታዬ ፡ እለምንሃለሁ ፡ ሕዝቡን ፡ ፰፤
ብዙ ፡ ዘመን ፡ ለጠበቃቸው ፡ ባሪያህ ፡ ኤርምያ
ስንም ፡ ካገሩ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ ለጠበቀኝ ፡
ለኢትዮጵያው ፡ ሰው ፡ ለአቤሜሌክ ፡ የማደር
ገውን ፡ ግለጥልኝ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።
እርሱ ፡ ከረግረግ ፡ ጕድጓድ ፡ አወጣኝ ፡ እንዳያ ፱፤
ዝን ፡ ያገሪቱን ፡ ጥፋት ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ አልወድ
ለትም ፡ አለ ።
ጌታም ፡ ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ አግሪጳስ ፡ ወይን ፡ ፲፤
በታ ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ጐዳና ፡ አቤሜሌክን ፡
ላከው ፡ ሕዝቡን ፡ ወዳገራቸው ፡ እስክመልሳ
ቸው ፡ ድረስ ፡ እኔ ፡ እሠውረዋለሁ ።
ኤርምያስ ፡ አንተም ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ አገር ፡ ፲፩፤
እስክትደርስ ፡ ድረስ ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋራ ፡ ወደ ፡

ግብፅ ፡ ሂድ ፡ ወዳገራቸው ፡ እስክመልሳቸው ፡
ድረስ ፡ ስታስተምራቸው ፡ ኑር ።
፲፪ ባሮክን ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ተወው ፡
ጌታም ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ለኤርምያስ ፡ ነግ
ሮት ፡ ከኤርምያስ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አልፎ ፡
ሄደ ።
፲፫ ባሮክና ፡ ኤርምያስም ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
ገቡ ፡ የሚያገለግሉበትንም ፡ ሰቃ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡
እንዳዘዛቸው ፡ ለምድር ፡ ሰጡት ፡ ምድርም ፡
ያንጊዜ ፡ ተቀብላ ፡ዋጠችው ።
፲፬ ሁሉቱም ፡ ሁሉ ፡ ተቀምጠው ፡ አለቀሱ ፡ በማ
ግሥቱ ፡ በነጋ ፡ ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ አቤሜሌክን ፡
ተራንተራውን ፡ ያዘህ ፡ ወደ ፡ አግሪጳስ ፡ ወይን ፡
ቦታ ፡ በተራራው ፡ ጎዳና ፡ ሂድ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ረድኤት ፡ ጌትነቱም ፡ ባንተ ፡ ራስ ፡ አድ
ሯልና ፡ ለታመመው ፡ ወገኖች ፡ ትንሽ ፡ በለስን ፡
አምጣ ፡ ብሎ ፡ ላከው ።
፲፭ እሱም ፡ እንዳዘዘው ፡ ሔደ ፡ በማግሥቱ ፡
በነጋ ፡ ጊዜ ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ አገሪቱን ፡
ከበቧት ፡ ታላቁም ፡ መልአክ ፡ ነጋሪቱን ፡ መታ ።
፲፮ እሱም ፡ የከለዳውያን ፡ ሠራዊት ፡ ግቡ ፡ እነሆ ፡
በሮቹም ፡ ይከፈቱላችኋል ፡ አለ ።
፲፯ ያንጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ከሠራዊቱ ፡ ጋር ፡ ገብቶ ፡
ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ማረከ ።
፲፰ ያንጊዜም ፡ ኤርምያስ ፡ የቤተ ፡ መቅደሱን ፡
መክፈቻ ፡ ይዞ ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ውጪ ፡ ወጣ ።
፲፱ ይህንንም ፡ መክፈቻ ፡ ፀሐይ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ማደሪያ ፡ የቤተ ፡ መቅደስን ፡ መክፈቻ ፡ ተቀ
በል ፡ ብሎ ፡ በፀሐይ ፡ ፊት ፡ ጣለው ።
፳ ኃጢአታችንን ፡ እኛ ፡ እየተከባከብናት ፡ ስለተ
ገኘን ፡ ከተወለድን ፡ ጀምሮ ፡ እሱን ፡ ለመጠ
በቅ ፡ አይገባንምና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሱን ፡
ነገር ፡ እስከሚነግርህ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ ጠብቀው ፡ አለው ።
፳፩ ኤርምያስም ፡ ለወገኖቹ ፡ ሲያለቅስ ፡ እያዳፉ ፡
አወጡት ፡ ከሕዝቡም ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ባቢሎን ፡
ድረስ ፡ ወሰዱት ።
፳፪ ባሮክ ፡ ግን ፡ አመድ ፡ ዘግኖ ፡ በራሱ ፡ ነሰነሰ ፡
ተቀምጦም ፡ አለቀሰ ፡ ይህንንም ፡ ምሾ ፡ አሟሸ ።
፳፫ ስለ ፡ ተወደደ ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ስለምን ፡ ጠፋች ።
፳፬ ኃጥአን ፡ እንዳይታበዩ ፡ የፈጣሪንም ፡ አገር ፡
በኃይላችን ፡ መውረስ ፡ ተቻለን ፡ እንዳይሉ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ በሕዝቡ ፡ ኃጢአትና ፡ በኛ ፡ ኃጢ
አት ፡ በጠላቶቿ ፡ እጅ ፡ ወደቀች ፡ እንጂ ፡
በነሱ ፡ ኃይል ፡ አይደለም ፡ አለ ።
፳፭ በኛ ፡ ኃጢአት ፡ ለናንተ ፡ ተሰጠቻችሁ ፡ እንጂ ፡
ይቺን ፡ አገር ፡ መውረስ ፡ የተቻላችሁ ፡ በናንተ ፡
ጽናት ፡ አይደለም ።
፳፮ ፈጣሪያችንም ፡ ያዝንልናል ፡ ወዳገራችንም ፡
ይመልሰናል ፡ ለናንተ ፡ ግን ፡ ድኅነት ፡ የላች
ሁም ።
፳፯ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ ወጥተው ፡ ሔደዋልና ፡
የዚችንም ፡ አገር ፡ መውረስ ፡ ጥፋት ፡ አላዩ
ምና ፡ አባቶቻችን ፡ ይስሐቅና ፡ አብርሃም ፡ ያዕ
ቆብ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ።
ይህንንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ እያለቀሰ ፡ ወጣ ፡ ኢየ ፳፰
ሩሳሌም ፡ ስላንቺ ፡ ኀዘንን ፡ አዝናለሁ ፡ አለ ።
ከከተማውም ፡ ወጥቶ ፡ በመቃብር ፡ ቤት ፡ አደረ ፡ ፳፱
መላእክትም ፡ መጥተው ፡ ሁሉን ፡ ይነግሩት ፡
ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

አቤሜሌክም ፡ ኤርምያስ ፡ ከላከው ፡ ቦታ ፡ ፩
በቀትር ፡ ጊዜ ፡ በለሱን ፡ አመጣ ፡ ጽፍቅ ፡ ያለች ፡
ዱርንም ፡ አገኘ ፡ ጥቂትም ፡ ያርፍ ፡ ዘንድ ፡ በጥ
ላዋ ፡ ስር ፡ ተቀመጠ ፡ በለስ ፡ ያለበትንም ፡
ሙዳዩ ፡ ተንተርሶ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ተኛ ፡ ከመኝታውም ፡ አልነቃም ።
ከዚያ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ከመኝታው ፡ ነቅቶ ፡ ፪
ተነሣ ፡ ገና ፡ ራሴን ፡ ይከብደኛልና ፡ እንቅል
ፌንም ፡ አልጨረስኩምና ፡ ዳግመኛ ፡ ጥቂት ፡
ብተኛ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ነው ፡ አለ ።
ያንጊዜም ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳዩ ፡ ከፈተ ፡ ፫
በለሶችም ፡ አዲስ ፡ ሁነው ፡ ወተታቸውም ፡
ሲፈስ ፡ አገኘ ፡ ራሱን ፡ ከብዶት ፡ ነበርና ፡ እንቅ
ልፉንም ፡ አልጨረሰምና ፡ ይተኛ ፡ ዘንድ ፡
ወደደ ።
ተመልሼ ፡ እንዳልተኛ ፡ እንዳልዘገይም ፡ እፈ ፬
ራለሁ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ ተግቶ ፡ በጧት ፡
ልኮኛልና ፡ እንዳይነቅፈኝም ፡ እፈራለሁ ፡ አለ ።
ቀትር ፡ ሁኗልና ፡ በሁሉም ፡ የሚተውበት ፡ የለ ፭
ምና ፡ አሁንም ፡ ተነሥቼ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለ ።
ተነሥቶ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳዩ ፡ ይዞ ፡ ፮
ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ከተማ ፡ ገባ ። ከተማውን ፡
ቤቱንም ፡ አላወቀም ።
ጽኑ ፡ ድንጋጤ ፡ በሱ ፡ መጥቶበታልና ፡ አቤቱ ፡ ፯
አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አለ ።
ይቺ ፡ አገር ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አይደለችምን ፡ በተ ፰
ራራው ፡ ጎዳና ፡ መጥቻለሁና ፡ ራሴንም ፡ ከብ
ዶኛልና ፡ እንቅልፌንም ፡ አልጨረስኩምና ፡
አእምሮዬም ፡ ተዘንግቶኛልና ፡ ወይ ፡ እነሆ ፡
ተስቶኝ ፡ ይሆን ።
አገሪቱ ፡ በዕድ ፡ እንደ ፡ ሆነችብኝ ፡ በኤርም ፱
ያስ ፡ ዘንድ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ እናገራ
ለሁ ፡ አለ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡
በገር ፡ ያለውን ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ፡ ፈለገ ።
ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሰ ፡ የሚአው ፲
ቀኝ ፡ እንዳለ ፡ ብሎ ፡ ፈለገ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አላገ
ኘም ፡ ታላቅ ፡ ድንጋጤ ፡ በኔ ፡ መጥቶብኛልና ፡
አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ አለ ።
ሁለተኛ ፡ ከከተማ ፡ ርቆ ፡ ወጣ ፡ እያዘነም ፡ ተቀ ፲፩
ምጦ ፡ ሲሄድም ፡ ጎዳናውን ፡ አያውቅም ፡ ነበር ፡
በለስ ፡ ያለበትንም ፡ ሙዳዩ ፡ አኖረ ፡ ይህንን ፡
ድንቁርና ፡ እግዚአብሔር ፡ ከኔ ፡ እስኪያርቅ
ልኝ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ እቀመጣለሁ ፡ አለ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ተቀምጦ ፡ ሳለ ፡ ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ ፲፪

ከምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ሲገባ ፡ አየ ።
፲፫ አቤሜሌክም ፡ አንተ ፡ ሽማግሌ ፡ ይቺ ፡ አገር ፡
ማናት ፡ ብዬ ፡ እጠይቅሃለሁ ፡ አለው ።
፲፬ ያም ፡ ሽማግሌ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ናት ፡ አለው ፡
ያገኘሁት ፡ ሰው ፡ የለምና ፡ የእግዚአብሔር ፡
አገልጋዩ ፡ ኤርምያስ ፡ የት ፡ አለ ፡ ባገር ፡ ያሉ ፡
መገኖች ፡ ሁሉና ፡ የሌዊ ፡ ወገን ፡ ባሮክስ ፡ የታሉ ፡
አለው ።
፲፭ ሽማግሌውም ፡ አንተ ፡ ከዚች ፡ አገር ፡ የተወለ
ድክ ፡ አይደለህምን ፡ ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡
ኖረህ ፡ የሱን ፡ ነገር ፡ ትጠይቅ ፡ ዘንድ ፡ ኤርም
ያስን ፡ ዛሬ ፡ ማን ፡ አሰበው ፡ አለው ።
፲፮ ተማርከ ፡ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በናቡከደነፆር ፡
እጅ ፡ ተሰጥቷልና ፡ እስራኤልንም ፡ ያስተምር ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄዷልና ፡ ኤርምያስስ ፡
ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ በባቢሎን ፡ አለ ፡ አለው ።
፲፯ አቤሜሌክም ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከዚያ ፡ ከሽማግ
ሌው ፡ ይህንን ፡ ቃል ፡ ሰማ ።
፲፰ አቤሜሌክም ፡ ሰውን ፡ ይልቁንም ፡ ሽማግሌ
ውን ፡ ሰው ፡ ሊንቁት ፡ አይገባም ፡ እንጂ ፡
አንተ ፡ ሽማግሌ ፡ ሰው ፡ ባትሆን ፡ በሰደብሁህ ፡
ነበር ፡ ባንተም ፡ በዘበትኩብህ ፡ ነበር ። ይህም ፡
ባይሆን ፡ አእምሮውን ፡ ያጣ ፡ ሽማግሌ ፡ ብዬ ፡
በሰደብሁህ ፡ ነበር ፡ አለው ።
፲፱ ሕዝቡ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሄዱ ፡ ስለም
ትለውስ ፡ ነገር ፡ የሰማይ ፡ ሻሻቴ ፡ ጦር ፡ በነሱ ፡
ቢወርድባቸው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡
ይሄዱ ፡ ዘንድ ፡ ጊዜው ፡ አይደለም ፡ አለው ።
፳ አንተ ፡ ግን ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ሔዱ ፡
ትላለህ ፡ በሕዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ላሉ ፡ ለበሽተኞች ፡
እንዕጥ ፡ ዘንድ ፡ አባቴ ፡ ኤርምያስ ፡ እኔን ፡ እን
ደላከኝ ፡ ጥቂት ፡ በለስ ፡ ላመጣ ፡ ወደ ፡ አግሪ
ጳስ ፡ ወይን ፡ ቦታ ፡ ሔድኩ ፡ አለ ።
፳፩ ሔጄም ፡ ከዚያ ፡ ደረስኩ ፡ ያዘዘኝንም ፡ ይዤ ፡
ተመለስኩ ፡ ስሔድም ፡ አንዲት ፡ እንጨትን ፡
አገኘሁ ፡ የቀትር ፡ ጊዜ ፡ ነበርና ፡ በበታቿ ፡
አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ተቀመጥኩ ።
፳፪ ከዚያም ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ሙዳይ ፡ ተንተ
ርሼ ፡ ተኛሁ ፡ ከንቅልፌም ፡ በነቃሁ ፡ ጊዜ ፡
የዘገየሁ ፡ መሰለኝ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ይኸንን ፡
ሙዳይ ፡ ከፍቼ ፡ አየሁ ፡ መርጬ ፡ እንደለቀም
ኋቸው ፡ ወተቱ ፡ ሲፈስ ፡ አገኘሁት ።
፳፫ አንተ ፡ እነሆ ፡ ሕዝቡ ፡ ተማርከው ፡ ወደ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ሔዱ ፡ ትላለህ ፡ እነሆ ፡ በለሱ ፡ እንዳልጠ
ወለገ ፡ እይ ፡ ብሎ ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ሙዳይ ፡
ከፍቶ ፡ አሳየው ።
፳፬ ሽማግሌውም ፡ በለሱ ፡ አዲስ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ወተቱም ፡ እንዲፈስ ፡ አይቶ ፡ ያንጊዜ ፡ ያ ፡ ሽማ
ግሌ ፡ አደነቀ ።
፳፭ አቤሜሌክንም ፡ ልጄ ፡ አንተ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡
ነህ ፡ ፈጣሪህ ፡ የዚችን ፡ አገር ፡ ጥፋት ፡ ሊያሳ
ይህ ፡ አልወደደምና ፡ ላንተ ፡ ፈጣሪህ ፡ መረጋጋ
ትን ፡ (እንቅልፍ ፡) አምጥቶ ፡ አዳነህ ፡ አለው ።
፳፮ ሕዝቡ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡ ከሔዱ ፡
እነሆ ፡ ዛሬ ፡ ስድሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡ ሆነ ።
ልጄ ፡ ፈጽመህ ፡ ልታውቅስ ፡ ከወደድክ ፡ ዘሮቹ ፡ ፳፯
እንዳለቀሱ ፡ ወደርሻዎች ፡ ፈጽመህ ፡ ተመል
ከት ፡ የበለስ ፡ ግን ፡ ጊዜው ፡ አይደለም ፡ አለው ፡
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አቤሜሌክ ፡ የዚህ ፡ ሁሉ ፡
ጊዜው ፡ እንዳልሆነ ፡ አወቀ ።
ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠ ፳፰
ርህ ፡ ፈጣሪዬ ፡ ጌታዬ ፡ አመሰግንሃለሁ ፡ በየ
ሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ለጻድቃንም ፡ ነፍሶች ፡ ዕረፍ
ታቸው ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አለ ።
ሽማግሌውንም ፡ ይህ ፡ ወር ፡ ማነው ፡ አለው ፡ ፳፱
የኔሳን ፡ ወር ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ነው ፡
ይኸውም ፡ ሚያዝያ ፡ ነው ፡ አለው ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ አቤሜሌክ ፡ ለዚህ ፡ ሽማግሌ ፡ ፴
ከነዚህ ፡ በለሶች ፡ ሰጠው ፡ ፈጣሪህ ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ሰማያዊት ፡ አገር ፡ ይምራህ ፡
አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

አቤሜሌክም ፡ ተነሥቶ ፡ ከከተማ ፡ ወደ ፡ ፩
ውጪ ፡ ከወጣ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ለመነ ።
እነሆ ፡ መልአክ ፡ መጥቶ ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ መርቶ ፡ ፪
ወሰደው ፡ በመቃብር ፡ ቤትም ፡ ተቀምጦ ፡
አገኘው ።
እጅ ፡ በተነሣው ፡ ጊዜ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተለ ፫
ቃቅሰው ፡ ተሳሳሙ ፡ በሙዳዩም ፡ ውስጥ ፡
በለሱን ፡ አይቶ ፡ ዓይኖቹን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡
አቅንቶ ።
ለወዳጆቹ ፡ ለጻድቃን ፡ ዋጋቸውን ፡ የሚሰጣ ፬
ቸው ፡ ፈጣሪ ፡ ገናና ፡ ነው ፡ ብሎ ፡ ጸለየ ፡
ነፍሴ ፡ ተዘጋጂ ፡ ለከበረ ፡ ለማደሪያሽ ፡ በሥጋ ፡
ይህነን ፡ እየነገርሽ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ፡ ልቅሶሽም ፡
ወደ ፡ ደስታ ፡ ይመለስልሻል ፡ አለ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የታመነ ፡ ክርስቶስ ፡ ይመጣል ፡ ፭
ወደ ፡ ሬሳሽም ፡ ይመልስሻል ፡ መጠርጠር ፡ ወደ
ሌለው ፡ ሃይማኖትሽም ፡ ተመልከች ።
ወተታቸው ፡ ገና ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ ይፈሳል ፡ ፮
እንጂ ፡ እነሆ ፡ እኒህ ፡ በለሶች ፡ ከተለቀሙ ፡ ስድሳ ፡
ስድስት ፡ ዓመት ፡ ነው ፡ አልጠፉም ፡ አልተሉም ፡
አልሸተቱም ፡ ይህንም ፡ በለስ ፡ ዓይተሽ ፡ አን
ቺም ፡ እንድትነሺ ፡ እመኚ ።
ኃጢአት ፡ የለብሽምና ፡ በለስ ፡ ያለበትን ፡ ፯
ሙዳይ ፡ ከጠበቀ ፡ ከውነተኛ ፡ መልአክ ፡ ዘንድ ፡
የታዘዝሺውን ፡ ትእዛዝም ፡ ጠብቀሻልና ፡
ሥጋዬ ፡ ባንቺ ፡ እንዲህ ፡ ያደርጋል ፡ እሱም ፡
ዳግመኛ ፡ ኃይሉ ፡ ይጠብቅሻል ፡ አለ ።
ባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ከጸለየ ፡ በኋላ ፡ አቤሜ ፰
ሌክ ፡ መለሰ ፡ እኔን ፡ የሠወረ ፡ እግዚአብሔር ፡
ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የምንጽፋቸውን ፡
ቃሎች ፡ ይገልጥልን ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ተነሥ
ተህ ፡ ጸልይ ፡ አለው ።
ባሮክም ፡ ኃይለኛ ፡ ፈጣሪ ፡ ብርሃንም ፡ ከፍህ ፡ ፱
የሚወጣ ፡ አቤቱ ፡ እለምንህ ፡ ዘንድ ፡ እወዳ

ለሁ ፡ ብሎ ፡ ለመነ ።
፲ ለቸርነትህም ፡ እገዛለሁ ፡ ስምህም ፡ ገናና ፡ ነው ፡
እሱንም ፡ መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚቻለው ፡
የለም ።
፲፩ በልቡናዬ ፡ ፈቃድህን ፡ ለማድረግ ፡ በደግነት ፡
የታወቅሁ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፡ ላገልጋይህ ፡ ለኤር
ምያስም ፡ ወደ ፡ በቢሎን ፡ ጽፎ ፡ እሰድ ፡ ዘንድ ፡
የኔን ፡ የበሪያህን ፡ ልመና ፡ ስማ ፡ አለ ።
፲፪ ይህነን ፡ ሲጸልይ ፡ መልአኩ ፡ ወጥቶ ፡ የዕውቀትን ፡
ነገር ፡ የምትመክር ፡ ባሮክ ፡ አንተ ፡ ወደ ፡ ኤር
ምያስ ፡ ትልክ ፡ ዘንድ ፡ ማንን ፡ እልክለሁ ፡ ብለህ ፡
አታስብ ፡ አለው ።
፲፫ ነገ ፡ ፀሐይ ፡ ሲወጣ ፡ ንስር ፡ ወዳንተ ፡ ይመ
ጣል ፡ ወደ ፡ ኤርምያስ ፡ የምትልከውን ፡ ነገር ፡
አንተ ፡ መርምር ፡ በመጽሐፉም ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
፲፬ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡ በና
ንተ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ እስከ ፡
አሥራ ፡ ምስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከናንተ ፡ ይለዩ ፡
በላቸው ።
፲፭ እግዚአብሔርም ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ አገራ
ችሁ ፡ አገባችኋለሁ ፡ አለ ፡ እስከ ፡ አሥራ ፡ አም
ስት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከባቢሎን ፡ ያልተለየ ፡ ሰው ፡
እግዚአብሔር ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ገብቶ ፡
በባቢሎን ፡ ያሉ ፡ እስራኤልን ፡ ይገለፋቸው ፡
አሉ ።
፲፮ ይህነንም ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ መልአኩ ፡ ከባ
ሮክ ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ። ባሮክም ፡ እስከደባበዩ ፡
ድረስ ፡ ሸኘው ፡ ወረቀቱን ፡ ጥቁር ፡ ቀለም ፡
አምጥቶ ።
፲፯ ስለ ፡ ጥፋታችንና ፡ ስለ ፡ ስድባችን ፡ ያዘንን ፡
ሆነን ፡ እንወጣ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪያችን ፡ አልተወ
ንምና ፡ የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዩ ፡ ባሮክ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ለተማረከ ፡ ለኤርምያስ ፡ ተድላ ፡
ደስታውን ፡ በመጽሐፍ ፡ እጽፋለሁ ፡ ብሎ ፡
ደብዳቤ ፡ ጻፈ ።
፲፰ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጌታችን ፡ እንባችንን ፡ አይቶ ፡
አዘነልን ፡ አስቀድሞ ፡ ላባቶቻችን ፡ ለይስሐቅና ፡
ለአብርሃም ፡ ለያዕቆብ ፡ የሠራውን ፡ ሥርዓት ፡
አሰበ ።
፲፱ መልአኩንም ፡ ወደኔ ፡ ልኮ ፡ ወዳንተ ፡ የላክሁ
ብህን ፡ ነገሮች ፡ ነገረኝ ።
፳ ከፈርዖን ፡ አገዛዝና ፡ ከግብፅ ፡ አገር ፡ ያወጣን ፡
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ያደረጋ
ቸው ፡ ነገሮች ፡ እኒህ ፡ ናቸው ፡ ልቡናችሁን ፡
በትዕቢት ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋችሁ ፡ እንጂ ፡
በፊቱም ፡ ክፉደ ፡ ልቡናችሁን ፡ አጸናችሁ ፡
እንጂ ፡ ሕጉን ፡ ሁሉ ፡ አልጠበቃችሁምና ።
፳፩ እግዚአብሔር ፡ ከወዳጁ ፡ ከኤርምያስ ፡ አፍ ፡
ቃሉን ፡ አልሰማችሁም ፡ ብሏልና ፡ ለባቢሎን ፡
አገዛዝ ፡ አሳልፎ ፡ ሰጣችሁ ፡ ቃሉን ፡ የሰሙ ፡
ሰዎችን ፡ ግን ፡ ከባቢሎን ፡ አወጣቸዋለሁ ፡ ከባ
ቢሎንም ፡ ወጥተው ፡ በኢየሩሳሌም ፡ እንግዳ ፡
አይሆኑም ።
፳፪ ሥራቸውንም ፡ ልታውቅባቸው ፡ ብትወድ ፡
በዮርዳኖስ ፡ ውኃ ፡ ፍተናቸው ፡ የዚህን ፡ ደብ
ዳቤ ፡ ምልክት ፡ ያልሰማ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የበለጠ ፡
ምልክት ፡ ማንትም ፡ አለ ። (የምውት ፡ መነ
ሣት ፡)
ባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ጽሕፈት ፡ ጽፎ ፡ ከመቃ ፳፫
ብር ፡ ቤት ፡ ወጣ ፡ ንስሩም ፡ ሃይማኖትን ፡ የም
ታስተምር ፡ ባሮክ ፡ ቸር ፡ አለህ ፡ አለው ።
ባሮክም ፡ ከሰማይ ፡ አዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ የተመረ ፳፬
ጥክ ፡ አንተ ፡ ትናገራለህና ፡ በዩናችህ ፡ ብርሃን ፡
የታወቅህ ፡ ነህ ።
አሁንም ፡ በዚህ ፡ ምን ፡ ልታደርግ ፡ መጣህ ፡ ፳፭
ንገረኝ ፡ አለው ፡ ንስርም ፡ የወደድኸውን ፡
ሁሉ ፡ እኔን ፡ ልትልከኝ ፡ ወደዚህ ፡ መጣሁ ፡
አለው ።
ባሮክም ፡ እሊህን ፡ ነገሮች ፡ ለኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ፳፮
ባቢሎን ፡ ማድረስ ፡ ይቻልሃልን ፡ አለው ፡ ንስ
ርም ፡ ስለዚህ ፡ ተላክሁ ፡ አለው ።
ባሮክም ፡ ደብዳቤውን ፡ ያዝ ፡ ከዚያ ፡ አቤሜ ፳፯
ሌክ ፡ ከሰጠው ፡ ከበለሱ ፡ ሙዳይም ፡ አሥራ ፡
አምስቱን ፡ በለስ ፡ አምጥቶ ፡ በንስሩ ፡ አንገት ፡
ቋጠረ ።
የአዕዋፍ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሣቸው ፡ ንስር ፡ በፍቅር ፡ ፳፰
በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሒደህ ፡ ወሬያቸውን ፡ አም
ጣልን ፡ እልሃለሁ ፡ አለው ።
ለኖኅ ፡ ቃሏን ፡ ሶስት ፡ ጊዜ ፡ የመለሰች ፡ ርግ ፳፱
ብን ፡ ምሰላት ፡ እንጂ ፡ ኖኅ ፡ የላከው ፡ ዳግመኛ ፡
ወደሱ ፡ መመለስን ፡ እምቢ ፡ ያለ ፡ ቁራን ፡ አት
ምሰለው ።
እንደዚህም ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ይሆ ፴
ንህ ፡ ዘንድ ፡ እኒህን ፡ ያማሩ ፡ ነገሮች ፡ ለኤርም
ያስ ፡ ከሱም ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ እስራኤል ፡ ውሰድ ፡
አምላክ ፡ ለመረጣቸውም ፡ ወገኖች ፡ ይህን ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ንገራቸው ።
አዕዋፍም ፡ ሁሉ ፡ ቢከቡህ ፡ ይገድሉህ ፡ ዘንድ ፡ ፴፩
ወደው ፡ የሃይማኖት ፡ ጠላቷም ፡ ሁሉ ፡ ቢከ
ቡህ ፡ በሃይማኖትህ ፡ ቀድመሃቸው ፡ ሒድ ።
ጌታም ፡ ኃይልን ፡ ይሰጥሃል ፡ የተወረወረ ፡ ፴፪
ፍላፃ ፡ ቀንቶ ፡ እንዲሒድ ፡ አንተም ፡ በፈጣ
ሪህ ፡ ኃይል ፡ ቀንተህ ፡ ሒድ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡
ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ አትመለስ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ባሮክ ፡ ይህን ፡ ከተናገረ ፡ በኋላ ፡ ንስር ፡ መጽ ፩
ሐፉን ፡ ይዞ ፡ በረረ ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ሔዶ ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ ባለው ፡ ቦታ ፡ ከከተማ ፡ በአ
ፍዓ ፡ ባለ ፡ ምሰሶ ፡ ላይ ፡ አረፈ ።
ኤርምያስ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ሌሎቹም ፡ ፪
ወገኖች ፡ እስኪያልፉ ፡ ድረስ ፡ በዚያው ፡ ቆየ ፡
ኤርምያስ ፡ ናቡከደነፆርን ፡ ከወገኖቹ ፡ የሞተ
ውን ፡ የምቀብርበት ፡ ቦታ ፡ስጠኝ ፡ ብሎ ፡ ለም
ኗልና ፡ ናቡከደነፆርም ፡ ሰጥቶታልና ፡ ሕዝቡ ፡
የሞተውን ፡ ሰው ፡ ሊቀብሩ ፡ ወደዚያ ፡ ቦታ ፡
ሔዱ ።
ለሞተውም ፡ ሰው ፡ እያለቀሱ ፡ ሲሄዱ ፡ ከን ፫

ስሩ ፡ ፊት ፡ ደረሱ ።
፬ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ሆኖ ፡ በታላቅ ፡ ቃል ፡ አሰምቶ ፡
ራሱኽ ፡ አምላክ ፡ የመረጠህ ፡ ኤርምያስ ፡ ላንተ ፡
እንግርሃለሁ ፡ ሂደህ ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስበ
ቸው ፡ እኔ ፡ ያመጣሁትን ፡ በጎ ፡ የምስራች ፡
እስኪሰሙ ፡ ድረስ ፡ ወደዚህ ፡ ይምጡ ፡ አለው ።
፭ ኤርምያስም ፡ ይህንን ፡ ሰምቶ ፡ እግዚአብሔርን ፡
አመሰገነው ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ሕዝቡን ፡ ሁሉ ፡ ልጆ
ቻቸውንና ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ ሰበሰበ ፡ እነ
ሱም ፡ ንስሩ ፡ ወዳለበት ፡ ደረሱ ።
፮ ንስሩም ፡ ሬሳው ፡ ወዳለበት ፡ ወርዶ ፡ ረገጠው ፡
ሙቱም ፡ ተነሣ ፡ ይህንንም ፡ ያደረገ ፡ ስለ ፡ ተደ
ረገላቸው ፡ ታምራት ፡ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ያምኑ ፡
ዘንድ ፡ ያደንቁም ፡ ዘንድ ፡ ነው ።
፯ ከሙሴ ፡ ጋር ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ላሉ ፡ ላባቶቻ
ችን ፡ የታያቸው ፡ ፈጣሪያችን ፡ እነሆ ፡ ይህ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ዛሬም ፡ በታላቅ ፡ ንስር ፡ አምሳል ፡
ለኛ ፡ የታየን ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አሉ ።
፰ ንስርም ፡ ኤርምያስን ፡ መጥተህ ፡ ይህንን ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ስማ ፡ ለሕዝቡም ፡ አንብብላቸው ፡ አለው ፡
እሱም ፡ ለሕዝቡ ፡ አነበበላቸው ።
፱ ሕዝቡም ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡
አለቀሱ ፡ በራሳቸውም ፡ አመድ ፡ ነሰነሱ ፡ ኤር
ምያስንም ፡ ወዳገራችን ፡ እንገባ ፡ ዘንድ ፡ ምን ፡
እንሥራ ፡ ንገረን ፡ አሉት ።
፲ ኤርምያስም ፡ ተነሥቶ ፡ በደብዳቤ ፡ የሰማችሁ
ትን ፡ ሁሉ ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጉ ፡ ወዳገራችሁ ፡
ይመልሳችኋል ፡ አላቸው ።
፲፩ ኤርምያስም ፡ ለባሮክ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ደብ
ዳቤ ፡ ጻፈ ፡ በኃጢአተኛ ፡ ንጉሥ ፡ በዳርዮስ ፡
ትእዛዝ ፡ እስክንወጣ ፡ ድረስ ፡ ይቅር ፡ ይለን ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጎዳናችንም ፡ ይመራን ፡ ዘንድ ፡
ስለኛ ፡ ፈጣሪያችንን ፡ እየተለማመጥክ ፡ መለ
መኑን ፡ ቸል ፡ አትበል ።
፲፪ አንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ተማርከው ፡ ከመጡ ፡
ወገኖች ፡ ጋራ ፡ ልትመጣ ፡ ባልተወህ ፡ በፈጣ
ሪህ ፡ ፊት ፡ ባለሟልነትን ፡ አገኘህ ።
፲፫ አንድ ፡ ልጅ ፡ እንዳለው ፡ አባት ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡
እሱ ፡ ለሞት ፡ እንደ ፡ ተሰጠ ፡ የሚያላቅሱት ፡
በባቱ ፡ ዘንድ ፡ ያሉት ፡ ሰዎች ፡ አባቱ ፡ በኃዘን ፡
ጥርሱን ፡ ሲያገጥ ፡ ዓይኑን ፡ ሲያፈጥ ፡ እንዳያ
ዩት ፡ ፊታቸውን ፡ እንዲሸፍኑ ።
፲፬ እንደዚሁ ፡ ፈጣሪህ ፡ አንተን ፡ ይቅር ፡ አለህ ፡
እኛ ፡ ወደዚህ ፡ አገር ፡ ከደረስን ፡ ጀምሮ ፡ ዛሬ ፡
ከኃዘን ፡ አላረፍንምና ፡ የሕዝቡን ፡ መከራ ፡
እንዳታይ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡
አልተወህም ።
፲፭ እያለቀሱ ፡ አቤቱ ፡ የሰሮት ፡ አምላክ ፡ ይቅር ፡
በለን ፡ እያሉ ፡ ከንጉሡ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ መከራ ፡
ከተቀበሉ ፡ ወገኖች ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እናገኝ ፡
ዘንድ ፡ ስንፈልግ ፡ ዛሬ ፡ ስሳ ፡ ስድስት ፡ ዓመት ፡
ነው ፡ አሉ ።
፲፮ እኒህ ፡ ያዘኑ ፡ ሰዎች ፡ ሌላውን ፡ አምላክ ፡ ሲጠሩ ፡
ይቅር ፡ በለንም ፡ ሲሉ ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰማሁ ፡
ጊዜ ፡ አገዥ ፡ አለቀስኩ ።
፲፯ ዳግመኛም ፡ እኔ ፡ ስንማረክ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ያደ
ረግነውን ፡ በዓል ፡ አሰብኩ ፡ ይህንንም ፡ አስቤ ፡
እየተጨነቅሁ ፡ እያለቀስኩ ፡ ወደ ፡ ቤቴ ፡ እመ
ለሳለሁ ።
፲፰ አሁንም ፡ ከፋርስ ፡ አገር ፡ እንዲወጡ ፡ ቃሉን ፡
ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡ ከፊ ፡ የወጣውንም ፡ ነገር ፡ ይቀ
በሉ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ወገኖቻችን ፡ አቤሜሌክና ፡
አንተ ፡ በላችሁበት ፡ ቦታ ፡ ፈጣሪያችንን ፡
ለምኑ ።
፲፱ አሁንም ፡ በኖርንበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ፈጣሪያ
ችሁ ፡ በጽዮን ፡ ከሚመሰገነው ፡ ምስጋና ፡ ወገን ፡
አዲስ ፡ ምስጋናን ፡ ንገሩን ፡ ብለው ፡ ያዙን ፡
ብዬ ፡ እነግርሃለሁ ።
፳ እኛም ፡ በባዕድ ፡ አገር ፡ ስለን ፡ እንደ ፡ ምን ፡
እናመሰግንላችኋለን ፡ አልናቸው ።
፳፩ ኤርምያስም ፡ እንደዚሁ ፡ አድርጎ ፡ ጽፎ ፡ ደብ
ዳቤውን ፡ በንስሩ ፡ አንገት ፡ ዳጠረ ፡ በፍቅር ፡
ሂድ ፡ ጌታም ፡ አንተን ፡ በረድኤት ፡ ይጐብኝ ፡
አለው ።
፳፪ ንስሩም ፡ ደብዳቤውን ፡ ይዞ ፡ በሮ ፡ ሔደ ፡ ደብ
ዳቤውንም ፡ ወደ ፡ ባሮክ ፡ አደረሰ ፡ ባሮክም ፡
ደብዳቤውን ፡ አንሥቶ ፡ አነበበው ፡ የሕዝቡን ፡
ኃዘን ፡ መከራቸውንም ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ አለቀሰ ።
፳፫ ኤርምያስ ፡ ግን ፡ ያንን ፡ በለስ ፡ ተቀብሎ ፡ በሕ
ዝቡ ፡ ዘንድ ፡ ላሉ ፡ በሽተኞች ፡ ሰጣቸው ።
፳፬ የባቢሎንን ፡ ወገኖች ፡ ሥራ ፡ እንዳይሠሩ ፡ እያ
ስተማራቸው ፡ ተቀመጠ ።
፳፭ እግዚአብሔር ፡ ሕዝቡን ፡ ከባቢሎን ፡ በሚያ
ወጣ ፡ ገንዘብ ፡ የሚያወጣበት ፡ ቀን ፡ በደረሰች ፡
ጊዜ ።
፳፮ ጌታ ፡ ኤርምያስን ፡ አንተ ፡ ተነሥ ፡ ወገኖችህም ፡
ይነሡ ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስም ፡ ኑ ፡ አለው ፡ ሕዝቡ
ንም ፡ ጌታ ፡ የባቢሎንን ፡ ወገኖች ፡ ሥራ ፡
ይተው ፡ ዘንድ ፡ ይወዳል ፡ በላቸው ።
፳፯ ከናንተ ፡ ሴቶችን ፡ ያገባ ፡ ወንድን ፡ ወንዶችን ፡
ያገቡ ፡ ሴቶችንም ፡ ፍቱናቸው ፡ አለው ፡ ቃል
ህን ፡ የሰሙ ፡ ሰዎችን ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
መልሳቸው ፡ ያልሰሙህን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ወደዚ ፡
ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አትተዋቸው ፡ አለው ።
፳፰ ኤርምያስም ፡ እንደዚሁ ፡ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ አነበ
በላቸው ፡ ሊመረምራቸውም ፡ ወደ ፡ ዮርዳኖስ ፡
አመጣቸው ፡ ጌታ ፡ ያላቸውን ፡ ይህንንም ፡ ነገር ፡
ሲነግራቸው ፡ ያገቡ ፡ ሰዎች ፡ ተጠራጠሩ ፡ ሊፋ
ቱም ፡ አልወደዱም ፡ ኤርምያስንም ፡ ይሰሙት ፡
ዘንድ ፡ ስሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዛቸው ።
፳፱ ምሽቶቻችንን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ አንተውም ፡ ከኛ ፡
ጋሬ ፡ ወዳገራችን ፡ እንወስዳቸዋለን ፡ ያሉ ፡
ሰዎች ፡ አሉ ፡ ከዮርዳኖስም ፡ አልፈው ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ደረሱ ።
፴ ኤርምያስ ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ ከባቢሎን ፡
ሴት ፡ ያገባ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ወዳገራችን ፡ አይገ
ባም ፡ ብለው ፡ በጠላትነት ፡ ተነሡባቸው ።
፴፩ ምሽት ፡ ያገቡ ፡ ሰዎችም ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡

ተነሡ ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ እንመለስ ፡ አሏቸው ፡
ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ተመልሰው ፡ ሄዱ ።
፴፪፤ የባቢሎንም ፡ ሰዎች ፡ ባዩዋቸው ፡ ጊዜ ፡ ሊቀበ
ሏቸው ፡ ወጡ ፡ እናንተ ፡ አስቀድማችሁ ፡ እኛን ፡
ጠልታችሁናልና ፡ ከኛ ፡ ተሠውራችሁ ፡ ወጣ
ችሁ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ ባቢሎን ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡
አልተዋቸውም ።
፴፫፤ ከኛ ፡ ተሠውራችሁ ፡ ስለ ፡ ወጣችሁ ፡ ሴቶች ፡
ልጆቻችሁንና ፡ እናንተን ፡ እንዳንቀበላችሁ ፡
በፈጣሪያችን ፡ ስም ፡ ምለናልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
በደላችሁ ፡ ወዳገራችን ፡ አትገቡም ፡ አሏቸው ።
፴፬፤ እንደዚህ ፡ ያለውን ፡ ቃል ፡ ሰምተው ፡ ወደ ፡
ኢየሩሳሌም ፡ ተመለሱ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡
አውራጃ ፡ አገር ፡ አቀኑ ፡ ያንንም ፡ አገር ፡ ሰማ
ርያ ፡ አሉት ።
፴፭፤ ኤርምያስም ፡ ንስሐ ፡ ግቡ ፡ ብሎ ፡ ወደነሱ ፡
ላከ ፡ እነሆ ፡ በውነት ፡ የተሾመ ፡ ዘሩባቤል ፡ ይመ
ጣል ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ወደምትኖሩበት ፡ በታች
ሁም ፡ ይመልሳችኋል ፡ አላቸው ፡ እነሱም ፡
ደስ ፡ ብሏቸው ፡ ስለ ፡ ሕዝቡ ፡ መሥዋዕት ፡
እየሠዉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጡ ።
፴፮፤ ይህ ፡ ከተደረገ ፡ በኋላ ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ በሆን ፡
ጊዜ ፡ ኤርምያስ ፡ ብቻውን ፡ ወጣ ።
፴፯፤ ኤርምያስም ፡ ለሰው ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ የምትሆን ፡
አንተ ፡ ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ልዩ ፡ ነህ ፡ ወዳንተም ፡
እስክደርስ ፡ ድረስ ፡ ሰውቀትን ፡ የምትገልጥ
ልኝ ፡ እውነተኛ ፡ አዋቂ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ ብሎ ፡
ለመነ ።
፴፰፤ ስለ ፡ ወገኖችህ ፡ ስለ ፡ እስራኤልም ፡ አለምንሃ
ለሁ ፡ ስለተወደደ ፡ ስለ ፡ ሱራፌል ፡ ምስጋና ፡
በጎ ፡ መዓዛ ፡ ስላለው ፡ ስለ ፡ ኪሩቤልም ፡ ሰማን ፡
እለምንሃለሁ ፡ ለውነት ፡ ነገር ፡ የሚላክ ፡ ሚካ
ኤልም ፡ በውነት ፡ አመስጋኝ ፡ ነው ፡ እውቀ
ቱን ፡ የሚገልጥልኝ ፡ ጻድቃን ፡ እስከ ፡ ገቡባ
ቸው ፡ ድረስ ፡ የውነት ፡ በሮቹን ፡ የሚከፍትልኝ ፡
እሱ ፡ ነው ።
፴፱፤ የሁሉ ፡ ጌታ ፡ አቤቱ ፡ አለምንሃለሁ ፡ ሁሉን ፡
የምትገዛ ፡ ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የሚታየውን ፡
ሁሉ ፡ የማይታየውንም ፡ ፈጥሮ ፡ ጨረሰ ፡ የተ
ሠወረው ፡ ሁሉ ፡ ሳይፈጠርም ፡ ተሠውሮ ፡ የነ
በረው ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ አለ ።
፵፤ ይኸንን ፡ ጸሎት ፡ ጸልዩ ፡ ልመናውንም ፡ ከጨ
ረሰ ፡ በኋላ ፡ ኤርምያስ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
ገብቶ ፡ ቆመ ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ ከሱ ፡
ጋራ ፡ ነበሩ ፡ ኤርምያስም ፡ ነፍሱ ፡ ከሥጋው ፡
እንደ ፡ ተለየች ፡ እንደ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ሆነ ።
፵፩፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮክ ፡ ወድቀው ፡
ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ጮሁ ፡ የፈጣሪያችን ፡
አገልጋይ ፡ አባታችን ፡ ኤርምያስ ፡ ከኛ ፡ ተለ
ይቶ ፡ ሞተ ፡ ወዮልን ፡ አሉ ።
፵፪፤ ሕዝቡም ፡ እንዲህ ፡ ሲሉ ፡ ሰምተው ፡ ወደሱ ፡
ሮጡ ፡ ኤርምያስንም ፡ ሞቶ ፡ ወድቆ ፡ አገኙት ፡
ልብሶቻቸውንም ፡ ቀደዱ ፡ በራሳቸውም ፡ ትቢያ ፡
ነሰነሱ ፡ የሚያሳዝን ፡ ልቅሶንም ፡ አለቀሱ ።

የሚቀብሩበትን ፡ መግነዝ ፡ ከዘጋጁ ፡ በኋላ ፡ ፵፫፤
ደኅና ፡ ነውና ፡ ነፍሱም ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡
ሥጋው ፡ ትመለሳለችና ፡ አትገንዙት ፡ የሚል ፡
ቃል ፡ መጣ ።
ይህንንም ፡ ቃል ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ነፍሱ ፡ ፵፬፤
ወደ ፡ ሥጋው ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡ እየጠበ
ቁት ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዙሪያው ፡ ተቀመጡ ፡
እንጂ ፡ ይህን ፡ አልገነዙትም ።
በሁሉም ፡ መካከል ፡ ቃል ፡ ተሰማ ፡ ፈጣሪያች ፵፭፤
ንን ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ አመስግኑት ፡ የሚያስነሣ
ችሁ ፡ የአብ ፡ ልጅ ፡ ወልድንም ፡ ሁላችሁ ፡ አመ
ስግኑት ።
የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ የሚሆን ፡ የአብ ፡ ልጅ ፡ ፵፮፤
ኢየሱስም ፡ ይፈርድባችኋል ፡ አለ ።
የማይጠፋ ፡ ፋና ፡ ነው ፡ በሃይማኖት ፡ የሚገኝ ፡ ፵፯፤
ሕይወትም ፡ ነው ።
ከዚህ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ወደዚህ ፡ ፵፰፤
ዓለም ፡ ለመምጣቱ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡
የቀን ፡ ሱባዔ ፡ ይደረጋል ።
በገነት ፡ ያለ ፡ ያልተተከለም ፡ ድኅነት ፡ ያለው ፡ ፵፱፤
እንጨት ፡ ነው ፡ ፍሬ ፡ የሚያወጡ ፡ እንጨቶ
ችንም ፡ ሁሉ ፡ ፍሬ ፡ እንዲያወጡ ፡ ያደርጋቸ
ዋል ፡ የደረቁትም ፡ እንጨቶች ፡ ወደሱ ፡ ይመጡ ፡
ዘንድ ፡ እንዲመጡ ፡ ያደርጋቸዋል ።
ፍሬም ፡ ያስገኙ ፡ ዘንድ ፡ ፍሬ ፡ እንዲያስገኙ ፡ ፶፤
ይለመልሙም ፡ ዘንድ ፡ እንዲለመልሙ ፡ ያደር
ጋቸዋል ፡ ፍሬያቸውም ፡ (ልጆቻቸው ፡) ከመ
ላእክት ፡ ጋር ፡ ይኖራል ፡ የእንጨቶችንም ፡
ተክል ፡ እንዲለመልሙ ፡ ያድጉም ፡ ዘንድ ፡ እን
ዲያድጉ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ስሩ ፡ ምድርን ፡ እን
ዳልያዘ ፡ ተክል ፡ ሥራቸው ፡ እንዳይደርቅ ፡ ለሰ
ማያዊ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግብርን ፡ እንስጥ ፡ (ምስ
ጋናን ፡) ቀይ ፡ መልክ ፡ ያለው ፡ ቀለምም ፡ እንደ ፡
ብዝት ፡ ይነጣል ።
የጣፈጠው ፡ ውሀ ፡ መራራ ፡ ይሆናል ፡ መራራ ፶፩፤
ውም ፡ ውሀ ፡ የጣፈጠ ፡ ይሆናል ፡ በወለደው ፡
ልጁ ፡ እንደበት ፡ (ትምህርት ፡) ነገር ፡ ፍሬን ፡
ያፈሩ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፍጹም ፡
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ደሴቶችን ፡ ይመርቃቸዋል ።
እሱም ፡ ራሱ ፡ ሰው ፡ ሆኖ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ፶፪፤
ይገባል ፡ እኔ ፡ ሰው ፡ ሆኜ ፡ ያየሁት ፡ ከባሕርይ ፡
አባቱም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የተላከ ፡ ሰው ፡
ሁኖም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የመጣ ፡ እሱ ፡ አብሯ
ቸው ፡ ይታይ ፡ ዘንድ ፡ ይገለጥላቸውም ፡ ዘንድ ፡
አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ሐዋርያትን ፡ ለሱ ፡ አገልጋ
ዮች ፡ ሊሆኑ ፡ ይመረጣል ፡ ለማስተማር ፡ ወደ ፡
ደብረ ፡ ዘይት ፡ ይወርዳል ፡ የተራቡችንም ፡ ሰው
ነት ፡ ሁሉ ፡ ያጠግባል ።
ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲመጣ ፡ ኤርምያስ ፡ የአ ፶፫፤
ምላክን ፡ ልጅ ፡ ነገር ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ ተናገረ ።
ሕዝቡም ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ ኤርም ፶፬፤
ያስ ፡ የአምላክ ፡ ልጅ ፡ አምላክን ፡ አየሁት ፡
ብሎ ፡ ስለ ፡ ተናገረው ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተቈጡ ፡
አሁንም ፡ ተነሡ ። በኢሳይያስ ፡ እንዳደረግን ፡

በሱም ፡ እናድርግበት ፡ አሉ ። አኩሉዮቹ ፡ በደ
ንጊያ ፡ ወግረን ፡ እንግደለው ፡ እንጂ ፡ አይሆ
ንም ፡ አሉ ።
፳፬፤ አቤሜሌክና ፡ ባሮክም ፡ በዚች ፡ ሞት ፡ አትግ
ደሉት ፡ ብለው ፡ ጮሁላቸው ፡ አቤሜሌክና ፡ ባሮ
ክም ፡ ስለ ፡ ኤርምያስ ፡ አዘኑ ።
፳፭፤ ዳግመኛም ፡ ያያቸው ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥጢሮ
ችን ፡ ይነግራቸው ፡ ዘንድ ፡ አልተዉትም ፡ ኤር
ምያስም ፡ ያየሁትን ፡ ሁሉ ፡ እስክስተምራችሁ ፡
ድረስ ፡ እኔን ፡ መግደል ፡ አይችሉምና ፡ አታል
ቅሱ ፡ አላቸው ።
፳፮፤ አሁንም ፡ እንዲት ፡ ደንጊያ ፡ አምጡልኝ ፡ አላ
ቸው ፡ እነሱም ፡ እንዲት ፡ ደንጊያ ፡ አመጡ
ለት ፡ እሱም ፡ አቁማት ፡ የዘለዓለም ፡ ብርሃን ፡
የምትሆን ፡ አንተ ፡ ይህንን ፡ ደንጊያ ፡ የሰው ፡
መልክ ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ መልክ ፡
አድርግልኝ ፡ አለ ።
፳፯፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ደንጊያው ፡ ኤርምያስን ፡ በመ
ልክ ፡ የሚመስለው ፡ ሆነ ፡ ኤርምያስን ፡ መሰላ
ቸው ፡ ደንጊያውን ፡ በደንጊያ ፡ ይወግሩት ፡
ጀመር ፡ ወንጀሉንም ፡ ጨረሱ ።
፳፰፤ ኤርምያስ ፡ ግን ፡ ያያቸው ፡ ምሥጢሮችን ፡
ሁሉ ፡ ለአቤሜሌክና ፡ ለባሮክ ፡ ነገራቸው ፡ ይህ
ነንም ፡ ነግሯቸው ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ምግብና
ውን ፡ ይፈጽም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሄዶ ፡ በሕዝቡ ፡
መካከል ፡ ቆመ ።
ያንጊዜም ፡ ያ ፡ ደንጊያ ፡ እናንተ ፡ ሰነፎች ፡ የእስ ፴፤
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ኤርምያስን ፡ አስመሰላች
ሁኝ ፡ በደንጊያ ፡ ስለምን ፡ ትወግሩኛላችሁ ፡
ኤርምያስስ ፡ እነሆ ፡ በመካከላችሁ ፡ ቁሟል ፡
ብሎ ፡ ጮኸለት ።
ኤርምያስንም ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ ብዙ ፡ ደንጊያ ፡ ፴፩፤
ይዘው ፡ ወደሱ ፡ ሮጡ ፡ እሱም ፡ ምስክርነቱን ፡
ጨረሰ ፡ እሱንም ፡ ቀበሩት ፡ ያንንም ፡ ደንጊያ ፡
አምጥተው ፡ በመቃብሩ ፡ አፍ ፡ እንደ ፡ መዝ
ጊያ ፡ አድርገው ፡ አኖሩት ።
የኤርምያስ ፡ ረዳቱ ፡ እነሆ ፡ ይህ ፡ ደንጊያ ፡ ፴፪፤
ነው ፡ ብለው ፡ በውስጡ ፡ ጻፉ ፡ የኤርምያስም ፡
የቀረች ፡ ነገሩ ፡ እነሆ ፡ በባሮክ ፡ መጽሐፍ ፡
ተጽፋለች ።
እነቃቅቶ ፡ ላስጀመረን ፡ አስጀምሮ ፡ ላስፈጸ ፴፫፤
መን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በውነት ፡ ለዘለዓለሙ ፡
ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡ ባሮክ ፡ በዚህ ፡
መጽሐፍ ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ።

ሶ ስ ና ።

፩ በባቢሎን ፡ የሚኖር ፡ ስሙ ፡ ኢዮአቄም ፡
የሚባል ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ነበር ።
፪ ስሟ ፡ ሶስና ፡ የምትባል ፡ ሚስት ፡ አግብቶ ፡
ነበር ። ይቺውም ፡ የኬልቅዩስ ፡ ልጅ ፡ ናት ፡
እጅግ ፡ መልከ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፡ ፈጣሪዋ ፡
እግዚአብሔርንም ፡ ትፈራው ፡ ነበር ፡ እናት ፡
አባቷም ፡ ደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ነበሩ ። ለልጃቸውም ፡
ሙሴ ፡ የጻፋት ፡ ኦሪትን ፡ አስተምረዋት ፡ ነበር ።
፫ ባሏ ፡ ኢዮአቄም ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ባለጸጋ ፡ ነበር ፡
በቤቱም ፡ አጠገብ ፡ የተክል ፡ ቦታ ፡ ነበረው ፡
ከሁሉ ፡ እሱ ፡ ይከብር ፡ ነበርና ፡ አይሁድም ፡
ወደሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ።
፬ ኃጢአት ፡ ከባቢሎን ፡ እንደ ፡ መጣች ፡ ሕዝ
ቡን ፡ እንጠብቃቸዋለን ፡ ከሚሉ ፡ ከግብዞች ፡
ጦገኖችም ፡ እንደ ፡ ወጣች ፡ እግዚአብሔር ፡
ስለነሱ ፡ የተናገረባቸው ፡ ግብዞች ፡ የሚሆኑ ፡
ሁለት ፡ መምህራን ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ታዩ ።
፭ እነሱም ፡ በኢዮአቄም ፡ ቤት ፡ ያገለግሉ ፡ ነበር ፡
የሚፈራረዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ ይመጡ ፡
ነበር ።
፮ ሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ቤታቸው ፡ ከገቡ ፡ በኋላ ፡
ቀትር ፡ በሆነ ፡ ጊዜ ፡ ሶስና ፡ ወደ ፡ ባሏ ፡ ተክል ፡
ቦታ ፡ ገብታ ፡ በዚያ ፡ ትመላለስ ፡ ነበር ።
፯ ገብታ ፡ በተመላለሰች ፡ ጊዜ ፡ እነዚያ ፡ መምህ
ራን ፡ ሁለጊዜ ፡ ያይዋት ፡ ነበር ፡ እሷንም ፡ ወደ
ዷት ።
፰ ልቡናቸውን ፡ ለወጡ ፡ ሰማይንም ፡ እንዳያዩ ፡
ዓይናቸውን ፡ ግልብጥብጥ ፡ አደረጉ ፡ (ሰማ
ያዊ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እንዳያስቡ ፡) እውነ
ተኛ ፡ ሕግንም ፡ አላሰቡም ።
፱ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ ወደዷት ፡ ፈቃዳቸውን ፡ መና
ገር ፡ አፍረዋልና ።
፲ እስበሳቸው ፡ በልቡናቸው ፡ ያለውን ፡ ነገር ፡
አልተናገሩም ፡ ይደርሱባት ፡ ዘንድ ፡ ይወዱ ፡
ነበር ።
፲፩ ያገኟት ፡ ዘንድ ፡ ሁለጊዜ ፡ ይጠብቋት ፡ ነበር ።
፲፪ አንዱ ፡ አንዱን ፡ የምሳ ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡
ቤታችን ፡ እንግባ ፡ አለው ። እየራሳቸው ፡ ተለ
ያይተው ፡ ሄዱ ።
፲፫ ተመልሰውም ፡ በኅዳና ፡ አንድነት ፡ ተገናኙ ፡
ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ተያዩ ። ያንጊዜም ፡ ፈቃዳቸውን ፡
ተነጋገሩ ። ብቻ ፡ ለብቻ ፡ እሷን ፡ የሚያገኙበ
ትን ፡ ጊዜ ፡ ተቃጠሩ ።
፲፬ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ቀን ፡ ሲጠብቋት ፡ ሶስና ፡ ሁለ
ጊዜም ፡ ትገባ ፡ እንደ ፡ ነበር ፡ ከሁለቱ ፡ ደንገጡ
ሮቿ ፡ ጋራ ፡ ገባች ፡ አልቧታልና ፡ በተክል ፡
ውስጥ ፡ ትታጠብ ፡ ዘንድ ፡ ወደደች ።
፲፭ ተሠውረው ፡ ከሚጠብቋት ፡ ከሁለቱ ፡ መምህ
ራን ፡ በቀር ፡ በዚያ ፡ ማንም ፡ ማን ፡ አልነበረም ።
፲፮ ዘይት ፡ አምጥተው ፡ ያጥቧት ፡ ዘንድ ፡ ልትታ
ጠብ ፡ የተክሉንም ፡ ደጃፍ ፡ በር ፡ ይዘጉ ፡ ዘንድ ፡
ደንገጡሮቿን ፡ አዘዘቻቸው ።
፲፯ እነሱም ፡ እንዳዘዘቻቸው ፡ አደረጉ ፡ የተክሉን ፡
ደጃፍ ፡ ዘግተው ፡ ያዘዘቻቸውን ፡ ያመጡ ፡
ዘንድ ፡ በሥርጥ ፡ ኅዳና ፡ ወጡ ፡ የተሠወሩ ፡ እነ
ዚያን ፡ መምህራን ፡ ግን ፡ አላይዋቸውም ፡ ነበር ።
እነዚያ ፡ ደንገጡሮች ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ ፲፰
ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ ተነሥተው ፡ ወደሷ ፡ ሮጡ ።
እነሆ ፡ የተክሉ ፡ ደጃፍ ፡ ተዘግቷል ፡ የሚያይ ፡ ፲፱
የለም ፡ እንደርስብሽ ፡ ዘንድ ፡ እንወዳለን ፡ እሺ ፡
በዪን ።
ይህ ፡ ካልሆነ ፡ ካንቺ ፡ ጋራ ፡ ሰውን ፡ እንዳገኘን ፡ ፳
ተናግረን ፡ እናጣላሻለን ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ደንገ
ጡሮችሽን ፡ ካንቺ ፡ አስወጥተሽ ፡ ሰደድሽ ፡
አሏት ።
ሶስናም ፡ አለቀሰች ፡ በሁሉም ፡ ፈጽሚ ፡ ተጨ ፳፩
ነቀሁ ፡ ባደርገውም ፡ እሞታለሁ ፡ ባላደርገ
ውም ፡ አልድንም ፡ ከእጃቸው ፡ ማምለጥንም ፡
አልችልም ።
እግዚአብሔርን ፡ ከምበድል ፡ ኃጢአትስ ፡ ፳፪
ልሠራ ፡ በእጃቸው ፡ መውደቅ ፡ ይሻለኛል ፡
አለች ።
ሶስና ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ እነዚያም ፡ ፳፫
መምህራን ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ ጮሁ ።
አንዱ ፡ ሮጦ ፡ ሄዶ ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ከፈተ ። ፳፬
በቤቷም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ በተክል ፡ መካከል ፡ ፳፭
ጩኸትን ፡ ሰምተው ፡ ወጡ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ በሥርጥ ፡ ኅዳናም ፡ ሮጡ ።
እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ ፳፮
በተናገሩ ፡ ጊዜ ፡ በሶስና ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡
ፈጽሞ ፡ ተሰምቶ ፡ አያውቅም ፡ ነበርና ፡ ዘመዶ
ቿና ፡ ባሮቿ ፡ እጅግ ፡ አፈሩ ።
በማግሥቱ ፡ ሕዝቡ ፡ በባሏ ፡ በኢዮአቄም ፡ ፳፯
ዘንድ ፡ በተሰበሰቡ ፡ ጊዜ ፡ እነዚያ ፡ ሁለቱ ፡ መም
ህራን ፡ ሶስናን ፡ ይገድሏት ፡ ዘንድ ፡ ከመፀኛ ፡
ልቡናቸው ፡ ጋራ ፡ መጡ ፡ በሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡
ፊት ።
ያመጧት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢዮአቄም ፡ ሚስት ፡ ፳፰
ወደ ፡ ሶስና ፡ ላኩ ፡ አሉ ፡ ወደሷም ፡ ላኩባት ።
እሷም ፡ ከናት ፡ ከባቷ ፡ ከወገኖቿ ፡ ከዘመዶ ፳፱
ቿም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ መጣች ።
ሶስና ፡ ግን ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ፡ መል ፴
ኳም ፡ ያማረ ፡ ነበር ።
ዓመፀኞች ፡ የሚሆኑ ፡ እነዚያም ፡ ሁለቱ ፡ መም ፴፩
ህራን ፡ መልኳን ፡ ለመጥገብ ፡ ከንብንቧን ፡ ይገ
ልጧት ፡ ዘንድ ፡ አዘዙ ፡ ከንብንቧንም ፡ ገለ
ጧት ።
አባቷ ፡ እናቷ ፡ ቤተ ፡ ሰቦቿ ፡ የሚያውቋትም ፡ ፴፪
ሁሉ ፡ አለቀሱላት ።
እነዚያም ፡ ሁለቱ ፡ መምህራን ፡ በሕዝቡ ፡ መካ ፴፫
ከል ፡ ተነሥተው ፡ እጆቻቸውን ፡ በራሷ ፡ ላይ ፡
አኖሩ ።
እሷ ፡ ግን ፡ ልቡናዋ ፡ በእግዚአብሔር ፡ አምኗ ፴፬
ልና ፡ እያለቀሰች ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አየች ።
እነዚያም ፡ መምህራን ፡ ብቻችንን ፡ በተክል ፡ ፴፭
ውስጥ ፡ ስንመላለስ ፡ እሷ ፡ ከሁለቱ ፡ ደንገጡ
ሮቿ ፡ ጋራ ፡ ገባች ፡ ደንገጡሮቿን ፡ ልካቸዋለ
ችና ፡ የተክሉን ፡ ደጃፍ ፡ ዘግተው ፡ ሄዱ ፡ ደን
ገጡሮቿን ፡ ከላከቻቸውም ፡ በኋላ ።

፴፮ አንድ ፡ ጕልማሳ ፡ ከተሠወረበት ፡ መጥቶ ፡ ደረ
ሰባት ።
፴፯ እኛ ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ተክል ፡ ዳርቻ ፡ ሆነን ፡ ኃጢ
አታቸውን ፡ አየን ፡ ወደነሱቸውም ፡ ሮጠን ፡
ሄድን ፡ አንድነት ፡ ተኝተው ፡ አገኘናቸው ።
፴፰ እኛ ፡ ግን ፡ እሱን ፡ መያዝ ፡ ተሳነን ፡ እሱ ፡ በር
ትቶብናልና ፡ አመለጠን ፡ የተከሉን ፡ ደጃፍ ፡
ከፍቶ ፡ ወጣ ።
፴፱ እሷን ፡ ግን ፡ ያዝናት ፡ ሰውየው ፡ ማን ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ጠየቅናት ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አልነገረችንም ፡
አሉ ።
፵ የሕዝቡ ፡ መምህራን ፡ ናቸውና ፡ ገዢዎች ፡ ናቸ
ውና ፡ በደባባይ ፡ የተሰበሰቡ ፡ ሰዎች ፡ ነገራቸ
ውን ፡ አመኗቸው ፡ ትሞት ፡ ዘንድ ፡ ፈረዱባት ።
፵፩ ሶስናም ፡ ቃሏን ፡ አሰምታ ፡ ጮኸች ፡ ዘለዓለም ፡
ጸንተህ ፡ የምትኖር ፡ የተሠወረውን ፡ የምታ
ውቅ ፡ የሚደረገውን ፡ ሁሉ ፡ ሳይደረግ ፡ የምታ
ውቅ ፡ ፈጣሪ ፡ ሆይ ።
፵፪ በሐሰት ፡ እንደ ፡ ጣሉኝ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፡
እነዚህ ፡ መምህራን ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ባደረጉብኝ ፡
ገንዘብ ፡ የሠራሁት ፡ ኃጢአት ፡ ሳይኖር ፡ እነሆ ፡
እሞታለሁ ፡ አለች ።
፵፫ እግዚአብሔርም ፡ ቃሏን ፡ ሰማት ።
፵፬ ይገድሏት ፡ ዘንድ ፡ ሲወስዷት ፡ እግዚአብሔር ፡
ስሙ ፡ ዳንኤል ፡ የሚባል ፡ የልጅ ፡ ልቡናን ፡
አነሣሣ ።
፵፭ እኔ ፡ ከዚች ፡ ሴት ፡ ደም ፡ ንጹሕ ፡ ነኝ ፡ ብሎ ፡
ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ተናገረ ።
፵፮ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ወደሱ ፡ ተመለሱ ፡ አንተ ፡
የምትናገረው ፡ ይህ ፡ ነገር ፡ ምንድነው ፡ አሉ ።
፵፯ ዳንኤልም ፡ በመካከላቸው ፡ ቆሞ ፡ አላዋቆች ፡
የምትሆኑ ፡ እናንተ ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ሳትመረምሩ ፡ ነገሩን ፡ ሳትረዱ ፡ በእስራኤል ፡
ልጅ ፡ እንዲህ ፡ አደረጋችሁ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡
ፍርድን ፡ ትፈርዱላችሁን ።
፵፰ እነዚህ ፡ መምህራን ፡ በሐሰት ፡ አጣልተዋታ
ልና ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡ ተመለሱ ፡ አላቸው ።
፵፱ ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ እየሮጡ ፡ ወደ ፡ አደባባይ ፡
ተመለሱ ፡ አለቆችም ፡ ዳንኤልን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አንተን ፡ አልቆሃልና ፡ በመካከላችን ፡
ተቀምጠህ ፡ ንገረን ፡ አሉት ።
፶ ዳንኤልም ፡ እየራሳቸው ፡ አራርቃችሁ ፡ አቁ
ሟቸው ፡ እኔም ፡ ልመርምራቸው ፡ አላቸው ።
፶፩ አንዱንም ፡ አንዱንም ፡ አራርቀው ፡ አቆሟ
ቸው ፡ ከነሱቸውም ፡ አንዱን ፡ ጠርቶ ፡ ዘመ
ንህ ፡ አርጅቷል ፡ እነዚህም ፡ ክፉዎች ፡ ናቸው ፡
ቀድሞ ፡ የሠራሃቸው ፡ ኃጢአቶችህ ፡ ፍዳውን ፡
ይዘው ፡ ደረሱብህ ።
፶፪ የሐሰት ፡ ፍርድን ፡ ፈርደሃልና ፡ ይሞት ፡ በቃ
ውን ፡ ይድን ፡ በቃ ፡ ብለህ ፡ ፈርደሃልና ፡ ጻድ
ቁን ፡ ንጹሑን ፡ አትግደል ፡ ብሎ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ የከለከለውን ፡ ይድን ፡ በቃውን ፡ ይሞት ፡
በቃ ፡ ብለህ ፡ ፈርደሃልና ፡ ኃጢአቶችህ ፡ ፍዳ
ውን ፡ ይዘው ፡ ደረሱብህ ።

አሁንም ፡ ይቺን ፡ ሴት ፡ ካየሃት ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ፶፫
በምን ፡ እንጨት ፡ ስር ፡ ሲነጋገሩ ፡ አየህ ፡ ንገ
ረኝ ፡ አለው ፡ በኮክ ፡ ስር ፡ ሲነጋገሩ ፡ አየኋቸው ፡
አለ ።
ዳንኤልም ፡ በውነት ፡ ሐሰትን ፡ ተናገርህ ፡ የደ ፶፬
ምህ ፡ ፍዳ ፡ በራስህ ፡ ነው ፡ ከመካከልህ ፡ ይሰነ
ጥቅህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መል
አክ ፡ እነሆ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዞ ፡ አለው ።
ያን ፡ መርምሮ ፡ አልፍ ፡ አደረገው ፡ ሁለተኛ ፶፭
ውን ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፡ አመጡት ፡
አንተ ፡ የይሁዳ ፡ ዘር ፡ ያይደለህ ፡ የከነዓን ፡ ዘር ፡
ነህ ፡ መልክ ፡ አሳተህን ፡ ክፉ ፡ ፈቃድስ ፡ ልቡና
ህን ፡ ግልብጥብጥ ፡ አደረገችህን ።
እሷ ፡ እናንተን ፡ መከራከር ፡ አልቻለችምና ፡ ፶፮
የይሁዳ ፡ ልጅ ፡ እናንተን ፡ ፈርታለችና ፡ በደላች
ሁንም ፡ ታግሣለችና ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በድላች
ኋታልና ፡ የእስራኤልን ፡ ልጅ ፡ እንዲህ ፡ ታደ
ርጓታላችሁን ።
አሁንም ፡ ሁለቱ ፡ ሲነጋገሩ ፡ ያየህበት ፡ እንጨት ፡ ፶፯
ምንድነው ፡ ነገረኝ ፡ አለው ፡ ሮማን ፡ በሚባል ፡
እንጨት ፡ ስር ፡ አየኋት ፡ አለው ።
ዳንኤልም ፡ አንተም ፡ በውነት ፡ ሐሰትን ፡ ተና ፶፰
ገርህ ፡ የደምህም ፡ ፍዳ ፡ በራስህ ፡ ነው ፡ ሁለታ
ችሁንም ፡ ሊያጠፋችሁ ፡ ከእኩሌታ ፡ ወገብህ ፡
ያሰነጥቅህ ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላ
ከው ፡ መልአክ ፡ ይጠብቅሃል ፡ አለው ።
ሕዝቡም ፡ ሁሉ ፡ ቃላቸውን ፡ አሰምተው ፡ ፶፱
ጮሁ ፡ ያመነችበት ፡ ሶስና ፡ ያዳናት ፡ እግዚአ
ብሔርንም ፡ አመሰገኑት ።
ከቃላቸው ፡ የተነሣ ፡ ዳንኤል ፡ ነቅሾቸዋልና ፡ ፷
ምስክርነታቸውንም ፡ ሐሰት ፡ አድርጎባቸዋ
ልና ፡ በነዚያ ፡ በሁለቱም ፡ መምራህን ፡ ላይ ፡
በጠላትነት ፡ ተነሡባቸው ፡ በባልንጀራቸው ፡
ክፉ ፡ ሥራን ፡ እንደ ፡ ሠሩ ፡ በነሳቸውም ፡
በሙሴ ፡ ሥርዓት ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠሩባቸው ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ አዳኑ ። ፷፩
በሷ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ አልተገኘምና ፡ ስለ ፡ ልጃ ፷፪
ቸው ፡ ስለ ፡ ሶስና ፡ ሚስቱና ፡ ኬልቅዩ ፡ ከዘመ
ዶቿ ፡ ሁሉና ፡ ከባሏ ፡ ከኢዮአቄም ፡ ጋራ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አመሰገኑት ።
ዳንኤልም ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጊዜ ፡ ፷፫
ሞቱ ፡ ድረስ ፡ በሕዝቡና ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ገናና ፡ ሆነ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ባ ሮ ክ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የኬልቅዩ ፡ ልጅ ፡ ሴዴቅያስ ፡ የሴዴቅዩ ፡ ልጅ ፡
የማሴው ፡ ልጅ ፡ ኔርዩ ፡ የኔርዩ ፡ ልጅ ፡ ባሮክ ፡
ወደ ፡ ባቢሎን ፡ የጻፈው ፡ መጻፍ ፡ ነገር ፡ ይህ ፡
ነው ።
፪፤ በምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ወሩ ፡ በባተ ፡ በስባተ
ኛው ፡ ቀን ፡ የፋርስ ፡ ሰዎች ፡ ኢየሩሳሌምን ፡
በጠፉት ፡ ጊዜ ፡ በእሳትም ፡ ባቃጠሏት ፡ ጊዜ ፡
የጻፈው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።
፫፤ ከይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ከኢዮአቄም ፡ ልጅ ፡ ከኢኮ
ንያን ፡ የተጻፈውን ፡ ከሕዝቡም ፡ ዘንድ ፡ ወደሱ ፡
የመጣውን ።
፬፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማ^ሬያ ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ ከቤተ ፡ መቅደስ ፡ በወሰዱ ፡
ጊዜ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ወዳሉ ፡ ካህናት ፡ የላከው
ንም ፡ ይህንን ፡ መጽሐፍ ፡ ባሮክ ፡ አነበበ ።
፭፤ ናቡከደነፆር ፡ ኢኮንያንን ፡ ከማረከው ፡ በኋላ ፡
የኢየሩሳሌምንም ፡ ወገኖች ፡ ከማረካቸው ፡
በኋላ ፡ ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ከወሰዳቸው ፡ በኋላ ፡
ሴዴቅያስ ፡ የብሩን ፡ ዕቃ ፡ አሠርቶ ፡ ከወርቁ ፡
ጋራ ፡ ሰደደላቸው ።
፮፤ ዘመናቸው ፡ ጠፈር ፡ በአድማስ ፡ ጸንቶ ፡ የኖ
ረውን ፡ ያህል ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ባቢ
ሎን ፡ ንጉሥ ፡ ስለ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ድኅነት ፡
ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ብልጣሰርም ፡ ድኅነት ፡ ለምኑ ፡
አለ ።
፯፤ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔርን ፡ በድለናልና ፡
ለኛም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ለምኑልን ፡ አለ ።
፰፤ ካህናቱ ፡ ቀድሞ ፡ ደግሞ ፡ ሕግን ፡ በበዓል ፡ ቀን ፡
ያነቢት ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ ይቺንም ፡ መጽሐፍ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡
አንብቧት ፡ አለ ።
፱፤ የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቸርነት ፡ ተና
ገሩ ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ የይሁዳን ፡ ሰዎች ፡ የኛን ፡
ፊት ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈነን ። የመሳፍንቱንና ፡ የነገ
ሥታቱን ፡ ፊት ፡ የመምህራኑንና ፡ የካህናቱ
ንም ፡ ፊት ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈነው ።
፲፤ የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ቃል ፡ አል
ሰማንም ፡ በሠራልን ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአ
ብሔርም ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተን ፡ አልኖርንም ።
፲፩፤ አባቶቻችንን ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ ካወጣቸው ፡
ጀምሮ ፡ እስከዚች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ፈጣሪያችን ፡
እግዚአብሔርን ፡ መነጀልነው ።
፲፪፤ ሄደን ፡ ለአሕዛብ ፡ ጣዖቶች ፡ ተገዝተናልና ፡
በሙሴም ፡ አሪት ፡ የተጻፈው ፡ መከራ ፡ ደርሶብ
ናልና ፡ ይህ ፡ ጽኑ ፡ እርግማን ፡ አገኘን ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በዚያ ፡ ወራት ፡ ሰው ፡ የሴቶች ፡ ልጆቹንና ፩፤
የወንዶች ፡ ልጆቹን ፡ ሥጋ ፡ በላ ።
እግዚአብሔርም ፡ በዙሪያችን ፡ ወዳሉ ፡ አሕ ፪፤
ዛብ ፡ በተነን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አልተገዛንም ፡
የልቡናችንንም ፡ ክፋት ፡ አልተውንም ።
አሁንም ፡ በጽኑ ፡ ኃይል ፡ በጽኑ ፡ ሥልጣንም ፡ ፫፤
ከግብጽ ፡ አገር ፡ ወገኖችህን ፡ ያወጣህ ፡ የእስራ
ኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡
ጥቂት ፡ ቀርተናልና ።
ቍጣህን ፡ ከኛ ፡ መልስ ፡ ፈጣሪያችን ፡ አንተ ፡ ፬፤
እግዚአብሔር ፡ ነህና ፡ ልመናችንን ፡ ሰምተህ ፡
አድነን ።
አቤቱ ፡ በመመስገኛህ ፡ ቦታ ፡ በጽርሐ ፡ አር ፭፤
ያም ፡ ሁነህ ፡ እኛን ፡ በዓይነ ፡ ምሕረት ፡ ተመ
ልከት ።
እግዚአብሔር ፡ የዳነች ፡ ሰውነት ፡ ተርበም ፡ ፮፤
የጠገበች ፡ ሰውነት ፡ ታመሰግንሃለች ፡ እንጂ ፡
በመቃብር ፡ ያሉ ፡ ሥጋት ፡ የሚያመሰግኑህ ፡
አይደሉም ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የምነግራችሁን ፡ ፯፤
በጆሮዎቻችሁ ፡ ሰምታችሁ ፡ ለባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡
ተገዙ ፡ ላባቶቻችሁ ፡ በሰጠኋቸው ፡ አገር ፡ ትኖ
ራላችሁ ።
የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስትሰሙ ፡ ለባቢሎ ፰፤
ንም ፡ ንጉሥ ፡ ባትገዙ ፡ ግን ።
ከይሁዳ ፡ አገሮች ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ አደባባይ ፡ ፱፤
የፍጹም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ቃል ፡ የሴት ፡ ሙሽ
ራን ፡ የወንድ ፡ ሙሽራ ፡ ቃል ፡ ይጠፋል ፡ አገ
ሩም ፡ ሁሉ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ይሆናል ፡ አልኸን ።
ቃልህን ፡ አልሰማንም ፡ ለባቢሎንም ፡ ንጉሥ ፡ ፲፤
አልተገዛንም ፡ የነገሥታቱን ፡ አጥንቶች ፡ ያባ
ቶቻችንንም ፡ አጥንቶች ፡ ከቦታቸው ፡ ያወጣሉ ፡
ብለህ ፡ በባልጋዮችህ ፡ በነቢያት ፡ ቃል ፡ የተና
ገርከው ፡ ደረሰብን ፡ አሉ ።
እነሆ ፡ በቀን ፡ ሐሩር ፡ በሌሊትም ፡ ቍር ፡ ጣሏ ፲፩፤
ቸው ፡ ተማርከን ፡ ሔደን ፡ በጦርና ፡ በቀጠና ፡
ክፉ ፡ አሟሟት ፡ ሞትን ።
እነዚያ ፡ ወገኖች ፡ ክፋደ ፡ ልቡናቸውን ፡ ያጸኑ ፡ ፲፪፤
ናቸውና ፡ እንዳይሰሙኝ ፡ አወቅኋቸው ።
ፈጣሪያቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፲፫፤
ያውቃሉ ፡ የሚያውቁበት ፡ ልቡናን ፡ የሚሰ
ሙበት ፡ ጆሮን ፡ እሰጣቸዋለሁ ።
በስማረኳቸው ፡ አገር ፡ ያመሰግኑኛል ፡ ስሜ ፲፬፤
ንም ፡ ያስባሉ ።
ክፉ ፡ ሥራቸውንም ፡ ይተዋሉ ፡ በእግዚአብ ፲፭፤
ሔር ፡ ፊት ፡ የበደሉ ፡ ያባቶቻቸውንም ፡ ሥራ ፡
አያስቡም ።

፲፯ ላባቶቻቸው ፡ ለይስሐቅና ፡ ለአብርሃም ፡ ለያዕ
ቆብ ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ አገር ፡ እመልሳቸዋ
ለሁ ፡ እነሱ ፡ ይገዙታል ፡ እኔም ፡ አበዛቸዋ
ለሁ ፡ እነሱም ፡ አያንሱም ።
፲፰ ፈጣሪያቸው ፡ እሆናቸው ፡ ዘንድ ፡ የዘለዓለም ፡
ሥርዓትን ፡ እሠራላቸዋለሁ ፡ እነሱም ፡ ወገኖ
ቼን ፡ ይሆኑኛል ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከሰጠኋቸው ፡
አገራቸው ፡ ወገኖቼ ፡ እስራኤልን ፡ አላወጣቸ
ውም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ ነግሠህ ፡ የምትኖር ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
አቤቱ ፡ ያዘነችና ፡ የተራበች ፡ ሰውነት ፡ ወዳ
ንተ ፡ ጮኸች ።
፪ አቤቱ ፡ ልመናዬን ፡ ሰምተህ ፡ ይቅር ፡ በላት ፡
በፊትህ ፡ በድለናልና ።
፫ አንተም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ትኖራለህና ፡ እኛ ፡ ግን ፡
ለዘለዓለሙ ፡ እንጠፋለንና ።
፬ ለሁሉ ፡ የምትነግሥ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡
አቤቱ ፡ ምውታን ፡ ልብ ፡ የሚሆኑ ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ጸሎት ፡ በፊትህም ፡ የበደሉ ፡ ቃልህ
ንም ፡ ያልሰሙ ፡ የልጆችን ፡ ልመና ፡ ስማ ።
፭ ክፉ ፡ ነገርን ፡ የተከተልን ፡ ያባቶቻችንንም ፡
ኃጢአት ፡ ያላሰብን ፡ የኛንም ፡ ልመና ፡ ስማ ፡
በዚህም ፡ ወራት ፡ ስምህንና ፡ ሥልጣንህን ፡
አስብ ።
፮ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ነህና ፡
አቤቱ ፡ እኛም ፡ እናመሰግንሃለንና ።
፯ ስምህን ፡ እንጠራ ፡ ዘንድ ፡ ማርከው ፡ በወሰዱ
ንም ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ አንተን ፡ እናመሰግንህ ፡
ዘንድ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ መፈራትህን ፡ በልቡና
ችን ፡ አሳደርህ ።
፰ እስራኤል ፡ ድኅነት ፡ ያለበትን ፡ ትእዛዝ ፡ የጥ
በብንም ፡ ምክር ፡ ስማ ።
፱ እስራኤል ፡ ምንድነው ፡ በጠላትስ ፡ አገር ፡
ለምን ፡ ኖረ ።
፲ በባዕድ ፡ አገርስ ፡ ለምን ፡ ጠፋ ፡ እንደ ፡ እሬ
ሳስ ፡ ለምን ፡ ረከሰ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እንደ ፡
ወረዱ ፡ ሰዎችስ ፡ ለምን ፡ ተቈጠረ ።
፲፩ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ ሕጉንስ ፡ ለምን ፡ ተወ ።
፲፪ በእግዚአብሔርስ ፡ ሕግ ፡ ጸንተህ ፡ ብትኖር ፡
ለዘለዓለም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ በኖርክ ፡ ነበር ።
፲፫ ተማር ፡ ጥበብ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡ ኃይልስ ፡ ከየት ፡
ተገኘ ፡ እውቀትና ፡ ምክርስ ፡ ከየት ፡ ተገኘ ፡
ብዙ ፡ ዘመን ፡ በሕይወት ፡ መኖርስ ፡ ከየት ፡
ተገኘ ፡ የዓይኖች ፡ ብርሃንስ ፡ ከየት ፡ ተገኙ ።
፲፬ የጥበብንስ ፡ አገሯን ፡ ማን ፡ አገኘው ፡ ምሥጢ
ሮቿን ፡ ማን ፡ መረመረው ።
፲፭ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችን ፡ የገዟቸው ፡
፲፮ በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ አዕዋፍንም ፡ የተጫወቱ
ባቸው ፡ የአሕዛብ ፡ አለቆችስ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ።
፲፯ እነሱስ ፡ ሙተው ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ወረዱ ፡
ስለነሱም ፡ ፈንታ ፡ ሌሎች ፡ ተተኩ ።
ትሩፋን ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አዩ ፡ በገራቸውም ፡ ፲፰
ኖሩ ፡ የጥበብን ፡ ሥራ ፡ ግን ፡ አላወቋም ። (ዘጠ
ኙን ፡)
ፍለጋውንም ፡ (ኢታምልክ ፡) አላገኙትም ፡ ፲፱
ልጆቻቸውም ፡ አልተቀበሉትም ፡ ከሕጋቸ
ውም ፡ ራቁ ።
የከነዓን ፡ ሰዎች ፡ ይህነን ፡ አልሰሙም ፡ የቴም ፳
ናም ፡ ሰዎች ፡ አላዩም ።
በእስራኤል ፡ አገር ፡ ጥበብን ፡ የሚፈልጓት ፡ ፳፩
የአርበኞችም ፡ ልጆች ፡ ይህነን ፡ አላወቁም ።
የእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ፳፪
እንዴት ፡ ሰፊ ፡ ታላቅ ፡ ነበር ፡ በሱም ፡ የሚገ
ኘው ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፡ ነበር ፡
ስፍር ፡ ቍጥርም ፡ የለውም ፡ ነበር ።
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጥቶ ፡ ሕግን ፡ የተቀበላት ፡ ከደ ፳፫
መናትስ ፡ ያወረዳት ፡ ማነው ።
ባሕሩን ፡ ተሻግሮ ፡ ሄዶ ፡ ያገኛት ፡ በቀይስ ፡ ፳፬
ወርቅ ፡ ገዝቶ ፡ ያመጣት ፡ ማነው ።
ጐዳናዋን ፡ የሚያውቅ ፡ ፍለጋዋንም ፡ የሚያ ፳፭
ስብ ፡ ማነው ።
ሁሉን ፡ የሚያውቅ ፡ ጌታ ፡ ያውቃታል ፡ ሰማይ ፳፮
ንና ፡ ምድርን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእ
ውቀቱ ፡ አገኛት ።
ብርሃኑን ፡ ያመጣላቸዋል ፡ በብርሃኑም ፡ ጸን ፳፯
ተው ፡ ይኖራሉ ።
ከዋክብትም ፡ በጊዜያቸው ፡ ያበራሉ ፡ በዚ ፳፰
ሁም ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
ይጠራቸዋል ፡ እሱን ፡ የሚመስል ፡ ሌላ ፡ የለ ፳፱
ምና ፡ ፈጣሪያችን ፡ ወዳንተ ፡ መጣን ፡ ይላሉ ።
የጥበብን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ አገኛት ፡ ለባለ ፴
ሟሉ ፡ ለያዕቆብ ፡ ለወዳጁም ፡ ለእስራኤል ፡
ሰጠው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ተገለጠ ፡ እንደ ፡ ፴፩
ሰውም ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

የእግዚአብሔር ፡ ትእዛዝ ፡ የተጻፈበት ፡ መጽ ፩
ሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ በሱም ፡ ጸንተው ፡ ለዘለዓ
ለም ፡ ይኖራሉ ፡ እሷንም ፡ የሚጠብቋት ፡ ሰዎች ፡
ለዘለዓለም ፡ ይኖራሉ ፡ የሚተዉዋት ፡ ሰዎች ፡
ግን ፡ ይሞታሉ ።
ያዕቆብ ፡ ተመልሰህ ፡ ሕግን ፡ ያዝ ፡ በሥርዓቷም ፡ ፪
ጸንተህ ፡ ኑር ።
ከሌላ ፡ ወገን ፡ የሚሻል ፡ ክብርህንም ፡ ለሌላ ፡ ፫
አትስጥ ።
የፈጣሪያችን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቸርነቱ ፡ በኛ ፡ ፬
ታውቋልና ፡ እስራኤል ፡ እኛ ፡ የተደነቅን ፡ ነን ።
ወገኖቼ ፡ እመኑ ፡ እስራኤልም ፡ ቸርነቱን ፡ አስቡ ። ፭
ለጥፋት ፡ ያይደለ ፡ ወገኖቼ ፡ ልትሆኑኝ ፡ ተወ ፮
ጀጅኋችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አበሳጭታችሁ
ታልና ።
ፈጣሪያችሁን ፡ አውከቻችሁታልና ፡ ለእግዚአብ ፯
ሔር ፡ ያይደለ ፡ ለአጋንንት ፡ መሥዋዕት ፡ ሠው
ታችኋልና ።

፳፯ ለዘለዓለም ፡ ያሳደጋችሁ ፡ ፈጣሪያችሁንም ፡
ዘንግታችሁታልና ፡ የመጣበችሁን ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ መቅሠፍት ።
፳፰ ባየች ፡ ጊዜ ፡ ሞግዚታችሁ ፡ ኢየሩሳሌምን ፡
አሳዝናችኋታልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ በጠላቶቻችሁ ፡
እጅ ፡ ወደቃችሁ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ የተሰደዳ
ችሁ ፡ ሰዎች ፡ ስሙ ።
፳፱ የወንዶች ፡ ልጆቼንና ፡ የሴቶች ፡ ልጆቼን ፡
መማረክ ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡
ልቅሶን ፡ አመጣብኝ ።
፴ እግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ያወጣልሽ ፡ ኢየሩሳሌም ፡
እምነሽ ፡ ደስ ፡ ይበልሽ ።
፴፩ መከራ ፡ ያጸኑብሽ ፡ በንቺ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ ያላ
ቸው ፡ ሰዎች ፡ ይጐሰቍላሉ ።
፴፪ ልጆችሽን ፡ የገዙ ፡ ልጆችሽንም ፡ ማርከው ፡
የወሰዱ ፡ አገሮች ፡ ይጠፋሉ ።
፴፮ ኢየሩሳሌም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ እዩ ፡ ከፈጣ
ሪሽ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የመጣልሽ ፡
ተድላ ፡ ደስታውንም ፡ እስተውዩ ።
፴፯ እነሆ ፡ ልጆችሽ ፡ ከተማረኩበት ፡ አገር ፡ መጡ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ከምሥራቅ ፡ እስከ ፡ ምዕ
ራብ ፡ የሰደድሻቸው ፡ ወገኖችሽም ፡ ተሰበሰቡ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ተአምራት ፡ ደስ ፡ ይላቸ
ዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

፩ ኢየሩሳሌም ፡ የመከራሽንና ፡ የኃዘንሽን ፡
ልብስ ፡ ካንቺ ፡ አርቂው ፡ ለዘለዓለም ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታዘዘልሽ ፡ የምትከብሪበ
ትን ፡ ጌጥ ፡ ልበሽ ።
፪ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተገኘ ፡ የክብር ፡
መጐናጸፊያሽን ፡ ተጐናጸፊ ፡ በእግዚአብሔ
ርም ፡ ጌትነት ፡ ዘውድሽን ፡ በራስሽ ፡ ላይ ፡ ድፊ ፡
አላት ።
፫ እግዚአብሔር ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ላሉ ፡ ሁሉ ፡
ብርሃንሽን ፡ ገልጧልና ።
፬ ስምሽም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ለዘለዓለም ፡
ይጠራልና ፡ ፍቅርና ፡ ቸርነት ፡ እግዚአብሔርን ፡
መፍራትና ፡ ጌትነት ፡ ይደረግልሻልና ፡ ዘውድ
ሽን ፡ ድፊ ።
፭ ኢየሩሳሌም ፡ ተነሥተሽ ፡ በላይኛው ፡ በታ ፡
ቁሚ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ እዩ ፡ ከፀሐይ ፡
መግቢያ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡ ድረስ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ልጆችሽ ፡ እንደተሰበ
ሰቡ ፡ እስተውዩ ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በመፍ
ራት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
፮ ካንቺ ፡ ተማርከው ፡ ሔዱ ፡ ጠላቶቻቸውም ፡
በእግራቸው ፡ ወሰዷቸው ፡ እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ በክብር ፡ ተሸክመው ፡ ከንጉሡ ፡ ዙፋን ፡
ጋራ ፡ ወዳንቺ ፡ እንዲያመጧቸው ፡ ያደርጋል ።
እግዚአብሔርም ፡ረጃጅሞች ፡ ተራሮች ፡ ሁሉ ፡ ፯
ይዋረዱ ፡ ዘንድ ፡ ጉድጓዳውም ፡ ሁሉ ፡ ይመላ ፡
ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ጌትነት ፡ እስራኤል ፡
ጥርጊያውን ፡ ጐዳና ፡ እንዲሔድ ፡ ምድሩም ፡
ይትክከል ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
እስራኤልን ፡ በእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ በእግዚአብ ፰
ሔር ፡ ትእዛዝ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ በጌትነቱም ፡
ብርሃን ፡ በቸርነቱና ፡ በይቅርታውም ፡ ዛፉ ፡
ሁሉ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ እንጨቱም ፡ ሁሉ ፡
ይጋርዳቸዋል ።

መጽሐፈ ፡ ጥበብ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

በኢየሩሳሌም ፡ የነገሠ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡ የሰሎ
ሞን ፡ ጥበቡ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፩፤ ይህን ፡ ዓለም ፡ የምትገዙ ፡ መኳንንት ፡ ጥበ
ብን ፡ ውደዷት ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ኃይል ፡
አስቡ ፡ በበጎ ፡ እውቀት ፡ በሰፋ ፡ ልቡና ፡ ፈል
ጉት ።
፪፤ በማይፈታተኑት ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ይገ
ኛልና ። በማይክዱት ፡ ሰዎችም ፡ ዘንድ ፡ ይገለ
ጣልና ፡ ፈልጉት ።
፫፤ ጠማማ ፡ ልቡና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ይርቃልና ፡
የተፈተነች ፡ ኃይል ፡ አላዋቆችን ፡ ዘልፋቻዋ
ለች ።
፬፤ ዲያብሎስ ፡ በተተነኰላት ፡ ሰውነት ፡ ጥበብ ፡
አታድርምና ። ለኃጢአት ፡ በተገዛ ፡ ሰውነትም ፡
አታድርምና ።
፭፤ ምክር ፡ እዝናትን ፡ የሚገልጽ ፡ የከበረ ፡ መን
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ክፉ ፡ የሚሆን ፡ የዲያብሎስን ፡
ትምርት ፡ ያርቃልና ፡ ከላዋቆችም ፡ ልቡና ፡
ዲያብሎስን ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ ይሄዳልና ፡ በመጣ ፡
ጊዜ ፡ ክፉ ፡ የሚሆን ፡ ዲያብሎስን ፡ ይዘልፈ
ዋል ።
፮፤ ጥበብን ፡ የሚገልጽ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ሰው ፡
ወዳጅ ፡ ነውና ፡ በከንፈሩ ፡ የሚሳደበውን ፡
ከፍዳ ፡ አያነፃውም ። እግዚአብሔር ፡ በኵላሊ
ታቸው ፡ በሚያጤሱት ፡ ነገር ፡ ምስክር ፡ ነውና ፡
ነዋሪ ፡ ጉበኛ ፡ የሚሆን ፡ እርሱ ፡ ልቡናውን ፡
ይመረምረዋል ፡ ባንደበቱም ፡ የተናገረውን ፡
ነገር ፡ ይሰማዋል ።
፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ሕይወቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
በዓለም ፡ መልቷልና ። ዓለም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡
እርሱ ፡ ነገራቸውን ፡ ፈጽሞ ፡ ያውቃልና ።
፰፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከሚነገር ፡ ከሐሰት ፡ ነገራቸው ፡
ምንምን ፡ ከርሱ ፡ አይሠወርም ።
፱፤ በልቡናቸው ፡ በመከሩት ፡ ምክር ፡ ሕገ ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችን ፡ የሚመረምራ
ቸው ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ የተናገሩትም ፡ ነገራቸው ፡
በኃጢአታቸው ፡ ዘለፋ ፡ ሊሆንባቸው ፡ ወደ ፡
እግዚአብሔር ፡ የሚደርስ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ሥራ
ውን ፡ መግለጽ ፡ በፍርድ ፡ አይተላለፈውምና ፡
ምንምን ፡ ከርሱ ፡ አይሠወርም ።

፲፡ ስለ ፡ መቅናትም ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ የሚሰማ ፡
አይደለምና ፡ የሚያንጐራጕሩትም ፡ ነገር ፡
ከርሱ ፡ አይሠወርም ፡፡
፲፩፡ ከማይረባ ፡ እንጉርጉሮ ፡ ተጠበቁ ፡ ከሐሜትም ፡
እንደበታችሁን ፡ ከልክሉ ፡ ቀስ ፡ ብለው ፡ የተ
ናገሩት ፡ ነገር ፡ በከንቱ ፡ አይነገርምና ፡ እንዲ ፡
ፍላፃም ፡ የሚወጋ ፡ ሐሰት ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡
ሰውነት ፡ ይጐዳልና ፡፡
፲፪፡ አንደበታችሁን ፡ ከሐሜት ፡ ከልክሉ ፡ ሕይወ
ታችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡ በመሻት ፡ ለሞት ፡
አትቅኑት ፡፡
፲፫፡ እግዚአብሔር ፡ ሞትን ፡ አልፈጠረምና ፡ ነዋሪ ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጥሯልና ፡ የሰዎች ፡
ጥፋት ፡ ደስ ፡ አያሰኘውምና ፡፡
፲፬፡ በጃችሁ ፡ ሥራ ፡ ሞትን ፡ አታምጡ ፡ የሰውም ፡
መፈጠር ፡ ለድኅነት ፡ ነውና ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡
ሁሉን ፡ የሚያጠፋ ፡ የሞት ፡ መርዝ ፡ ኃጢአት ፡
አልነበረምና ፡ ሕይወት ፡ የማታልፍ ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡፡
፲፭፡ ለመቃብርም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ግዛት ፡ አልነበ
ረምና ፡፡
፲፮፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ በቃል ፡
ጠሩት ፡ በልንጀራም ፡ አደረጉት ፡ በዚሁም ፡
ጠፉ ፡፡
፲፯፡ የርሱ ፡ ወገን ፡ መሆን ፡ ይገባቸዋልና ፡ ከርሱ ፡
ጋራ ፡ መሐላን ፡ ተማማሉ ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፪ ፡፡

፩፡ የቀና ፡ ነገር ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮዋቸው ፡
እንዲህ ፡ አሉ ፡ እነዋወራችን ፡ ጥቂት ፡ ነውና ፡
የሚያሳዝንም ፡ ነውና ፡፡
፪፡ ለሰውም ፡ ሞት ፡ መድኃኒት ፡ የለውምና ፡ የታ
ወቀም ፡ ሆኖ ፡ ከመቃብር ፡ የተመለሰ ፡ የለምና ፡፡
እኛ ፡ ግን ፡ በከንቱ ፡ ተፈጥረናልና ፡ ከተፈጠር
ንም ፡ በኋላ ፡ እንዳልተፈጠርን ፡ እንሆናለንና ፡
በፍንጫችን ፡ ያለ ፡ ትንፋሻችንም ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡
ነውና ፡፡ ልቡናችንን ፡ በማንዋወጥ ፡ ያለች ፡
ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ምጣድ ፡ ብልጭል
ጭታ ፡ ናትና ፡፡
፫፡ ነፍሳችን ፡ ከሰውነታችን ፡ ከተለየች ፡ በኋላ ፡
ትቢያ ፡ ይሆናል ፡ ሰውነታችንም ፡ እንደ ፡ ጉም ፡
ሽንት ፡ ይበተናልና ፡፡
፬፡ ስማችንም ፡ በሞትንበት ፡ ወራት ፡ ይዘነጋልና ፡
ማንማን ፡ ሥራችንን ፡ የሚያስበው ፡ የለምና ፡
እነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ዳመና ፡ ያልፋልና ፡
እንደሚበትን ፡ ጉምም ፡ ነውና ፡ ከፀሐይ ፡ አሻር ፡
ከዋዕዩም ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡ ረቂቅ ፡ ውርጭ ፡
ሆኗልና ፡፡
፭፡ እነዋወራችንም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያልፋልና ፡ ይህ ፡
የተዘጋጀ ፡ ስለሆነ ፡ በሞታችን ፡ መክልከል ፡
የለውም ፡ ማንማንም ፡ አይመለሰውምና ፡፡
፮፡ኑ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እናድርግ ፡፡ በሕፃንነታችን ፡
ወራት ፡ ሳለን ፡ ከዚህ ፡ ይህ ፡ ቀረን ፡ በማለት ፡
በሰውነታችን ፡ ደስ ፡ የሚያሰኘንን ፡ ሥራ ፡
እናድርግ ፡፡
ብዙ ፡ ወይንንም ፡ እንጠጣ ፡ የሚሸት ፡ ሽቱንም ፡ ፯፡
እንቀባ ፡ ደመና ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አይለፈን ፡፡
ሰውነታችን ፡ ሳይጠፋ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ እና ፰፡
ድርግ ፡፡ በትዕቢታችን ፡ ከምናደርገው ፡ ተድላ ፡
ደስታ ፡ አንድ ፡ የማይሆን ፡ ሰው ፡ ማንማን ፡
አይኑር ፡፡
ከኛ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ የማይገባው ፡ ሰው ፡ አይ ፱፡
ኑር ፡ በየጊዜው ፡ ይህን ፡ አንተው ፡ እርሱ ፡ ዕድ
ላችን ፡ ነውና ፡ ይኸውም ፡ ርስታችን ፡ ነውና ፡
የስንፍናን ፡ ነገር ፡ ሥርዓት ፡ አድርገን ፡ እናኑር ፡
እውነተኛውን ፡ ደኃ ፡ እንቀማ ፡ ለባልቴትም ፡ ፲፡
እንራራ ፡፡ ቀኑ ፡ ዘመኖቹ ፡ ብዙ ፡ ከሆነ ፡
ከሽማግሌው ፡ ሽበት ፡ የተነሣ ፡ አንፈር ፡፡
እንሥረቅ ፡ እንቀማ ፡ የማይል ፡ ልቡና ፡ ደካማ ፡ ፲፩፡
ይብላልና ፡ የቀና ፡ ነገርን ፡ ሳያስቡ ፡ በአእምሮ
ዋቸው ፡ ይህ ፡ ቅሚያችን ፡ እውነተኛ ፡ ሕግ ፡
ይሁነን ፡ አሉ ፡፡
የበሕርይ ፡ አምላክ ፡ ክርስቶስን ፡ ኑ ፡ እንግደ ፲፪፡
ለው ፡ አሉ ፡ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ የጸና ፡ ሆኖብናልና ፡
ሥራችንንም ፡ ይቃወመዋልና ፡ ሕግ ፡ በማጣ
ታችን ፡ ያሽሟጥጠናልና ፡ የትምህርታችን ፡
በደልነቱን ፡፡
እግዚአብሔርንም ፡ ማወቅ ፡ በኔ ፡ አለ ፡ ይላልና ፡ ፲፫፡
የእግዚአብሔርም ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፡ ይላልና ፡፡
ልቡናችንንም ፡ የሚዘልፍ ፡ ሆኗልና ፡፡ ፲፬፡
በመልአኩ ፡ በኛ ፡ ጭንቅ ፡ ሆኖብናልና ፡ እነዋ ፲፭፡
ወሩም ፡ ከፍጡራን ፡ ጋራ ፡ አይመሳሰልምና ፡
ሥራውም ፡ ልዩ ፡ ነውና ፡፡
በርሱ ፡ ዘንድም ፡ የተናቅን ፡ ሆነናልና ፡ ከኃጢ ፲፮፡
አት ፡ እንዲርቁ ፡ ከሥራችንም ፡ ይርቃልና ፡፡ የጸ
ጋግ ፡ ሰዎች ፡ መጨረሻቸውን ፡ ያመሰግናልና ፡
እግዚአብሔርም ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይመካ
ልና ፡ ኑ ፡ እንግደለው ፡ አሉ ፡፡
ነገሩም ፡ ቀዋሚ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንይ ፡ ከመልኩ ፡ ፲፯፡
ማግር ፡ የተነሣ ፡ በመከራ ፡ እንፈትነው ፡ አሉ ፡፡
የእግዚአብሔር ፡ ደገኛ ፡ የበሕርይ ፡ ልጅ ፡ ከሆነ ፡ ፲፰፡
ያድነው ፡ ከሚቃወሙትም ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡
ያድነው ፡፡
ቅንነቱን ፡ እናውቅ ፡ ዘንድ ፡ እየሰደብን ፡ በመ ፲፱፡
ከራ ፡ እንመርምረው ፡፡
እንደ ፡ ቃሉ ፡ ረዳት ፡ ይሆነው ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፳፡
የከፋ ፡ የተዋረደ ፡ ሞትን ፡ እንፍረድበት ፡ አሉ ፡፡
ይህን ፡ ነገር ፡ አሰቡ ፡ ክፋታቸው ፡ የልብ ፡ ስው ፳፩፡
ሮች ፡ አድርጋቸዋለችና ፡ በዚህም ፡ ሳቱ ፡፡
እግዚአብሔር ፡ ሰውሮ ፡ ለጻድቁ ፡ የሚሰጠ ፳፪፡
ውን ፡ አላወቁም ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ የሚያገኘውን ፡
ዋጋ ፡ ተስፋ ፡ አላደረጉም ፡፡
በርሱ ፡ አምሳል ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ ሰውን ፡ ፈጥ ፳፫፡
ሮታልና ፡ ነውር ፡ የሌለባቸው ፡ ንጹሐት ፡ ነፍ
ሳት ፡ የሚቀበሉት ፡ ብዙ ፡ ክብርን ፡ አላወቁም ፡፡
በዲያብሎስ ፡ ቅንዓት ፡ ሞት ፡ መጣ ፡ ወደዚህ ፡ ፳፬፡
ዓለምም ፡ ገባ ፡፡
ከዚህ ፡ ከዲያብሎስ ፡ እድል ፡ የሆነችን ፡ ሰዎች ፡ ፳፭፡
ይፈትናል ፡፡

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ነፍስ ፡ ግን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ እጅ ፡ ናት ፡ የኃጢአተኞች ፡ መከራ ፡ አላ
ገኛቸውም ።
፪ ሰላጥቆች ፡ ዓይኖች ፡ ግን ፡ የሞቱ ፡ መሰሉ ፡ በሞ
ትም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ መውጣታቸው ፡ ክፋት ፡
እንዳለባቸው ፡ ተቆጠረ ።
፫ ሞታቸውም ፡ ጥፋት ፡ መሰለ ፡ እነርሱ ፡ ግን ፡
በተድላ ፡ በደስታ ፡ አሉ ።
፬ በሰው ፡ ፊት ፡ ሞቱ ፡ ቢባል ፡ አለኝታቸው ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሞት ፡ የሌለበት ፡ ፍጽ
ምት ፡ ሕይወት ፡ ናት ።
፭ ጥቂት ፡ መከራ ፡ ተቀብለው ፡ በብዙ ፡ ክብር ፡
ይዘጋጃሉ ። እግዚአብሔር ፡ ፈትኗቸዋልና ፡ እነ
ርሱ ፡ የተገቡ ፡ ሆነው ፡ አገኛቸው ።
፮ ወርቅ ፡ በጎዶ ፡ እንዲፈተን ፡ በመከራ ፡ ፈትኖ ፡
የአሮንን ፡ ዕጣን ፡ እንደ ፡ ተቀበለ ፡ እንደዚያ ፡
ተቀበላቸው ።
፯ በክብር ፡ በሚጐበኙበትም ፡ ወራት ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ ያበራሉ ፡ በብር ፡ ላይ ፡ የወደቀ ፡ የብረት ፡
ፍንጣሪ ፡ እንዲሰፋ ፡ በክብር ፡ እየሰፉ ፡ ይሄዳሉ ።
፰ ሕዝቡን ፡ አሕዛቡን ፡ ይገዛሉ ፡ እግዚአብሔ
ርም ፡ ለዘለዓለም ፡ ይነግሥላቸዋል ።
፱ በርሱ ፡ የሚያምኑ ፡ ሰዎች ፡ የቀና ፡ ሕጉን ፡ ይወ
ድዳሉ ። ጸጋ ፡ ክብር ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ የጐ
ላም ፡ መጐብኘት ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡ ወዳጆቹ ፡
እነዚህ ፡ በርሱ ፡ ፍቅር ፡ ጸንተው ፡ ይኖራሉ ።
፲ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እን
ዳሰቡ ፡ ክፉ ፡ ፍርድን ፡ ያገኛሉ ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡
ያቀለሉ ፡ ሰዎች ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ራቁ ።
፲፩ ጥበብን ፡ ምክር ፡ ዕዝናትን ፡ የሚንቁ ፡ ሰዎች ፡
ጐስቋሎች ፡ ናቸው ። አለኝታቸውም ፡ ከንቱ ፡
ነው ፡ ድካማቸውና ፡ መከራቸውም ፡ ጥቅም ፡ የሌ
ለው ፡ ነው ።
፲፪ ሥራቸውም ፡ ከንቱ ፡ ነው ፡ ሚስቶቻቸውም ፡
አላዋቆች ፡ ናቸው ፡ ልጆቻቸውም ፡ ጠማሞች ፡
ናቸው ።
፲፫ ትውልዳቸውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ የኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡ የማ
ታውቅ ፡ መካን ፡ ሴት ፡ የተደነቀች ፡ ከኃጢአት ፡
የነፃች ፡ ናትና ፡ ይህች ፡ እንዲህ ፡ ያለችው ፡ ሴት ፡
ነፍሳት ፡ በሚጐበኙበት ፡ ጊዜ ፡ ዋጋዋን ፡ ታገኛ
ለች ።
፲፬ የተመረጠች ፡ የሃይማኖት ፡ ዋጋ ፡ ይሰጠዋልና ፡
በሚወደድ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕድሉ ፡
ይሰጠዋልና ፡ በበለ ፡ ዘሩ ፡ ኃጢአት ፡ ያልሠራ ፡
በእግዚአብሔርም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ያላሰበ ፡
ጃንደረባም ፡ ዋጋውን ፡ ያገኛል ።
፲፭ የደግ ፡ ሰው ፡ የድካሙ ፡ ዋጋ ፡ ክብር ፡ ነውና ፡
የነፍስም ፡ ጌጥ ፡ ነው ፡ በውቀት ፡ ለጸና ፡ አባት
ነቱ ፡ ጥፋት ፡ የለበትም ።
፲፮ ያመንዝራ ፡ ልጆች ፡ ግን ፡ ከቊጥር ፡ የጐደሉ ፡
ይሆናሉ ። ሕግ ፡ ተላልፎ ፡ ከኃጢአት ፡ ምንጣፍ ፡
የተወለደ ፡ ልጅም ፡ ይጠፋል ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ አነዋወራቸው ፡ ምንም ፡ ቢበዛ ፡ ፲፯
ምንም ፡ ከመኖር ፡ አይቈጠርም ፡ አባትነታቸ
ውም ፡ በፍጻሜያቸው ፡ የጐሰቈለ ፡ ይሆናል ።
ፈጥነው ፡ ቢሞቱ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በተመረመ ፲፰
ረበት ፡ ቀን ፡ አለኝታ ፡ መረጋጋት ፡ የላቸውም ።
የበደለኛ ፡ ልጅ ፡ ፍጻሜዋ ፡ ክፉ ፡ ነውና ። ፲፱

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ከበጎነት ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ አለመውለድ ፡ ፍጹም ፡ ፩
ሥራ ፡ ነው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወ
ቀች ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ስም ፡ አጠራሯም ፡ ሕይ
ወት ፡ ነው ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሳለች ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ያከብሯ ፪
ታል ፡ ከሞተችም ፡ በኋላ ፡ ፈጽመው ፡ ይወዷ
ታል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ኃጢአትን ፡ ድል ፡ የመ
ንሣቷን ፡ ዋጋ ፡ የማያልፍ ፡ ክብርን ፡ አግኝታ ፡
በወዲያ ፡ ዓለም ፡ ትኖራለች ።
እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ፫
ብዛት ፡ አይረባም ፡ የክፉ ፡ ልጅ ፡ አባት ፡ እናቷ ፡
በደግነት ፡ አይታወቅም ፡ ጽኑ ፡ አነዋወርንም ፡
አታደርግም ።
ከልጆቿም ፡ ጽኑ ፡ ልጅ ፡ ቢወለድ ፡ ሳያድግ ፡ ፬
ሞት ፡ ያጠፋዋል ፡ በሞት ፡ ሥልጣንም ፡ ይጠ
ፋል ።
ልጆቿ ፡ እካለ ፡ መጠን ፡ ሳያደርሱ ፡ ያጠፋሉ ። ፭
ጊዜው ፡ አይደለምና ፡ ልጃቸውም ፡ ለመሥዋዕ
ትነት ፡ የማይገባ ፡ ከንቱ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
ለምንም ፡ ለምንም ፡ አይረባም ፡ ከክፉ ፡ ሰዎች ፡ ፮
የሚወለዱ ፡ ልጆችም ፡ በኃጢአታቸው ፡ በተ
መረመሩ ፡ ጊዜ ፡ ለናት ፡ አባታቸው ፡ ክፋት ፡
ምስክሮች ፡ ናቸው ።
ደግ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ለመሞት ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ ፯
በዕረፍት ፡ ይኖራል ።
የእድግና ፡ መከበር ፡ በቀን ፡ ብዛት ፡ በዘመኖ ፰
ችም ፡ ቍጥር ፡ አይደለም ።
ሽበትስ ፡ የሰው ፡ ዕውቀቱ ፡ ነው ፡ የዕርግናም ፡ ፱
ዘውዱ ፡ ያለ ፡ ነውር ፡ መኖር ፡ ነው ።
እግዚአብሔርን ፡ የሚወድ ፡ ሰው ፡ ይወደዳል ፡ ፲
በኃጢአተኞች ፡ መካከል ፡ ሳለም ፡ በሞት ፡ ይሄ
ዳል ።
ክፋት ፡ ዕውቀትን ፡ ሳትለውጥበት ፡ ይህም ፡ ፲፩
ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ሰውነቱን ፡ ሳታስትበት ፡
በሞት ፡ ተነጥቆ ፡ ይሄዳል ።
የክፋት ፡ ቅንዓት ፡ በጎ ፡ ሥራዎችን ፡ ያጠፋልና ፡ ፲፪
ወጪ ፡ ወራጅ ፡ ፈቃድም ፡ የዋህ ፡ ልቡናን ፡
ያሳዝናልና ፡ በሞት ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳልና ።
ሰውነቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተወደደች ፡ ፲፫
ሆናለችና ፡ በጥቂት ፡ ዘመንም ፡ ቢሞት ፡ ብዙ ፡
ዘመን ፡ ጨረሰ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ኃጢአት ፡ ከሚሠራበት ፡ ፲፬
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ በሞት ፡ ቸኩሎ ፡ ሄደ ፡ ይህን ፡
ግን ፡ ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ አይተው ፡ ልብ ፡ አላ
ደረጉትም ።

፲፭ የእግዚአብሔር ፡ ፍርዱ ፡ ለወዳጆቹ ፡ ነውና ፡
በይቅርታውም ፡ መጐብኘቱ ፡ ለመረጣቸው ፡
ሰዎች ፡ ነውና ።
፲፮ የዚህን ፡ ትርጓሜ ፡ በልቡናቸው ፡ አላሳደሩ
ትም ። ደግ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ በደ
ጎነቱ ፡ ሳሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎ
ችን ፡ ይገዛል ። ጐልማሳ ፡ ሰውም ፡ ፈጥኖ ፡
በሞተ ፡ ጊዜ ፡ በደል ፡ በተደረገበት ፡ የዕርግና ፡
ዘመናቸው ፡ የበዛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡
ሰዎችን ፡ ይገዛል ።
፲፯ ብልህ ፡ የሆነ ፡ የደጉን ፡ ሰው ፡ ሞት ፡ አይተው ፡
ልብ ፡ አያደርጉትምና ፡ ስለርሱም ፡ ምንምን ፡
እንደ ፡ መከረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ወደርሱ ፡
ለምንም ፡ ለምንም ፡ እንደ ፡ ቀረበው ፡ አያውቁ
ምና ፡ አይተው ፡ ይጠቃቀሱበታል ።
፲፰ እሳቸውን ፡ ግን ፡ እግዚአብሔር ፡ ይስቅባቸዋል ።
፲፱ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ለጐሰቈለ ፡ ሞት ፡ ይሆናሉ ፡
ለዘለዓለምም ፡ ሙታን ፡ ለሚሰድቡት ፡ ስድብ ፡
ይሆናሉ ፡ ነፍሳቸውን ፡ ከሥጋቸው ፡ ፈጽሞ ፡
ይለያቸዋልና ፡ ቃል ፡ ሳይናገራቸው ፡ በፊታ
ቸው ፡ የወደቁ ፡ ሆነው ፡ ይገኛሉ ። ከበትነታ
ቸው ፡ ያውከቸዋል ፡ ለዘለዓለሙ ፡ እንደ ፡
ምድረ ፡ በዳ ፡ ምድር ፡ ይሆናሉ ። የተጨነቁም ፡
ይሆናሉ ፡ ስም ፡ አጠራራቸውም ፡ ይጠፋል ።
፳ የፈሩ ፡ ሆነው ፡ በኃጢአታቸው ፡ ለመወቀስ ፡
ይቀርባሉ ፡ ኃጢአታቸውም ፡ ተገልጾ ፡ በፊታ
ቸው ፡ ሆኖ ፡ ይዘልፋቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩ መከራ ፡ በጸኑበት ፡ ድካሙንም ፡ በከዱ ፡ ደተ
ናገረው ፡ ወንጌልንም ፡ በናቁ ፡ በአይሁድ ፡ ፊት ፡
ያን ፡ ጊዜ ፡ ክርስቶስ ፡ በብዙ ፡ መገለጥ ፡ ይቆመ
ጣል ።
፪ በክፉ ፡ ማስፈራትና ፡ በግርማ ፡ ሆኖ ፡ ባዩት ፡
ጊዜ ፡ ይታወካሉ ፡ ድንቅ ፡ ስለሚሆን ፡ ትንግሌ
ውም ፡ ይደነቃሉ ።
፫ እያዘኑም ፡ በጨነቀም ፡ ልቡና ፡ እየተከዙ ፡
ይጮሁ ፡ ቀድሞ ፡ በሰነፎች ፡ በኛ ፡ ዘንድ ፡ መሳ
ቂያን ፡ ማሽሟጠጫን ፡ የሆነው ።
፬ ሥራውንም ፡ ስንፍና ፡ ሞቱንም ፡ የተናቀ ፡ ያደ
ረግንበት ፡ ይህ ፡ ነውን ፡ ይላሉ ።
፭ እስበሳቸው ፡ እንዴት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ልጅ ፡
ሆነ ፡ ርስቱ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትስ ፡ እንዴት ፡
በሐዋርያት ፡ ሆነች ።
፮ ከቀና ፡ ሕግ ፡ ወጥተን ፡ ሳትን ፡ የክርስቶስ ፡ ብር
ሃን ፡ ረድኤት ፡ አልተገለጠልንም ፡ ክርስቶስም ፡
ለኛ ፡ አልተወለደልንም ።
፯ ጥፋትና ፡ ክህደትን ፡ በሥራችን ፡ መላንም ፡ ክጻ
ድቃን ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሆነች ፡ ወደ ፡ ገሃ
ነምም ፡ ተፈርዶብን ፡ ሄድን ። የእግዚአብሔር
ንም ፡ ሕግ ፡ አላወቅንም ።
፰ ይህ ፡ ትዕቢት ፡ ምን ፡ ጠቀመን ፡ ከትዕቢት ፡
ጋራ ፡ ያለ ፡ የአሪትስ ፡ በለጠግነት ፡ ምን ፡ አመ
ጣልን ።

ይህ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ አላፊ ፡ ኖሮ ፡ ፈጥኖ ፡ ፱
እንደሚጠፋ ፡ ወሬ ፡ እንደሚሄድ ።
ውኃ ፡ በምላቱ ፡ እንደሚነጥቀው ፡ ያለፈበት ፡ ፲
መንገዱም ፡ እንደማይገኝ ፡ በማዕበሉ ፡ መካከል ፡
አካሉ ፡ የሄደበት ፡ መንገድ ፡ እንዳይገኝ ፡ መር
ከብ ።
በነፋስ ፡ መካከል ፡ የሚሄድ ፡ ዎፍ ፡ የሄደበት ፡ ፲፩
ፍለጋው ፡ እንዳይገኝ ። በበረረ ፡ ጊዜ ፡ ቀሊል ፡
ነፋስን ፡ የተከተለ ፡ አድርጎታልና ፡ ፈጥኖም ፡
በመሄዱ ፡ ይከፍለዋልና ፡ ክንፉን ፡ ስብርብር ፡
አድርጎ ፡ ፈጥኖ ፡ ይሄዳልና ፡ ከሄደም ፡ በኋላ ፡
በነፋሱ ፡ ውስጥ ፡ የሄደበት ፡ ምልክቱ ፡ እንደማ
ይገኝ ።
ይህም ፡ ባይሆን ፡ የታወረወረ ፡ ፍላፃም ፡ ነፋስ ፡ ፲፪
ተከፍሎበታልና ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ተመልሶ ፡
እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ሆኗልና ፡ በነፋሱ ፡ ውስጥ ፡
የሄደበት ፡ እንዳይታወቅ ።
እንደዚሁ ፡ እኛም ፡ በተነሣን ፡ ጊዜ ፡ ጠፋን ። ፲፫
በክፋታችን ፡ ጠፋን ፡ እንጂ ፡ በጎ ፡ ምልክትን ፡ ፲፬
እናይ ፡ ዘንድ ፡ አልተገባንም ። (አሥረ ፡ ርግዘ
ቱን ፡)
እግዚአብሔርን ፡ የሚዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ አለኝታ ፲፭
ቸው ፡ ነፋስ ፡ እንደሚበትነው ፡ ትቢያ ፡ በነፋስ ፡
እንደ ፡ ረቂቅ ፡ ውርጭም ፡ በነፋስ ፡ እንደሚ
ጠፋ ፡ እንደ ፡ ጢስም ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ አድሮ ፡
እንደሚሄድ ፡ መጻተኛ ፡ ስመ ፡ አጠራር ፡ ነውና ፡
በክፋታችን ፡ ጠፋን ፡ እንጂ ፡ በጎ ፡ ምልክትን ፡
እናይ ፡ ዘንድ ፡ አይገባንም ።
ደግ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ የቀኑ ፡ ሆነው ፡ ለዘለዓለም ፡ ፲፮
ይኖራሉ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ ዋጋ
ቸው ፡ የጸና ፡ ነው ፡ አሳባቸውም ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ዘንድ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
በሥልጣኑ ፡ ይሠውራቸዋልና ፡ በኃይሉም ፡ ፲፯
ይረዳቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ክብር ፡ ያለው ፡
መንግሥትን ፡ ጌጥ ፡ ያለው ፡ አክሊልን ፡ ከእግ
ዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ይቀበላሉ ።
ለአምልኮቱ ፡ የቀናበት ፡ የሚጻ ፡ ጸብቱን ፡ ፲፰
ፈጽሞ ፡ ይይዛል ፡ ጠላቶቹን ፡ ለመበቀል ፡
(ግብጻውያን ፡) ፍጥረቱን ፡ የሚጻ ፡ ጸብት ፡
ያደርጋታል ። (ኤርትራ ፡)
የውነተኛ ፡ ጥሩርንም ፡ ይለብሳል ፡ ማድላት ፡ ፲፱
የሌለበት ፡ በርበርቱን ፡ ይደፋል ።
የማይሸነፍ ፡ የውነተኛ ፡ ጋሻንም ፡ ይይዛል ። ፳
የሚቆርጥ ፡ መዓቱ ፡ ሰይፍን ፡ ያስላል ፡ ሙሴ ፡ ፳፩
ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ሆኖ ፡ ግብጻውያንን ፡
ተጣልቶ ፡ ይዋጋል ።
ፈጥኖ ፡ ያገኛቸው ፡ ዘንድ ፡ በሳቱ ፡ በግብጻው ፳፪
ያን ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ የሚያስፈራ ፡
መዓቱ ፡ በደል ፡ ነጐድ ፡ ቀንቶ ፡ ይሄድባቸዋል ።
ጻድቃን ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ እንዳማረ ፡ ቀስት ፡
ደመና ፡ አከባበብ ፡ ከበው ፡ ረድኤቱን ፡ በማግ
ኘት ፡ ያመሰግናሉ ።
ከመዓቱም ፡ በደል ፡ ነጐድ ፡ ደንጊያም ፡ ፈጥኖ ፡ ፳፬
በረዶ ፡ ያወርዳል ። የበሕሩም ፡ ውኃ ፡ በሳቸው ፡

ይበሳጭባቸዋል ፡ ፈሳሾችም ፡ ተነዋውጠው ፡
ፈጥነው ፡ ይከቧቸዋል ።
፳፬ ኃይል ፡ ያለው ፡ ነፋስ ፡ ይቃወማቸዋል ፡ ነፋስ ፡
እንደ ፡ መሆኑ ፡ ድርቅ ፡ ያደርጋቸዋል ፡ ኃጢ
አት ፡ ምድሩን ፡ ሁሉ ፡ ታጠፋለችና ፡ ክፋም ፡
መሥራት ፡ የኃያላኑን ፡ ዙፋን ፡ ያጠፋልና ፡
ይበትናቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ነገሥታት ፡ ስሙ ፡ የምድር ፡
ዳርቻን ፡ የምትገዙ ፡ መኳንንትም ፡ ልብ ፡ አድ
ርጋችሁ ፡ እወቁ ።
፪ ምድርን ፡ የምትገዙ ፡ በሠራዊትም ፡ ብዛት ፡
የምትታበዩ ፡ ስሙ ።
፫ እግዚአብሔር ፡ ጽንዕን ፡ ሰጥቷችኋልና ፡ ይህም ፡
ጽናችሁ ፡ ከልዑል ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
የተገኘ ፡ ነውና ፡ ምግባራችሁንም ፡ የሚመረ
ምራችሁ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ ምክራችሁንም ፡
መርምሮ ፡ ያውቃልና ።
፬ እናንተ ፡ እውነት ፡ የምትፈርዱ ፡ መልክተኞች ፡
ስትሆኑ ፡ የቅና ፡ ፍርድን ፡ እንዴት ፡ አትፈርዱ ፡
ሕጉንስ ፡ እንዴት ፡ አልጠበቃችሁ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ሥራ ፡ እንዴት ፡ ጸንታችሁ ፡ አልኖራ
ችሁ ፡ ተብሎ ፡ ይፈረድባችኋልና ፡ ስሙ ።
፭ ፈጥኖ ፡ የሚቃወማችሁ ፡ ድንጋፄ ፡ በላያችሁ ፡
ያመጣል ፡ ለመኳንንቱ ፡ የተቆረጠ ፡ ፍርድ ፡
ያደረጋልና ።
፮ ለደኃው ፡ ግን ፡ ሥላሴ ፡ ከቸርነት ፡ ሥራ ፡ የተ
ነሣ ፡ ያቃልሉለታል ። ኃይለኞች ፡ ሰዎችን ፡
ግን ፡ ጽኑ ፡ ምርመራ ፡ ይመረምሯቸዋል ።
፯ ፡ ፰ እግዚአብሔር ፡ ታናሹና ፡ ታላቁን ፡ ስለ ፡ ፈጠረ ፡
እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ አያደላምና ።
የባለጸጋውን ፡ መክበር ፡ አያፍርምና ፡ እንደዚ
ሁም ፡ አስቦ ፡ ገዢውንም ፡ ተገዢውንም ፡ ይሠ
ራራቸዋል ።
፱ በባለጸጎች ፡ ግን ፡ ጽኑ ፡ ምርመራ ፡ ይደርስባቸ
ዋል ።
፲ ክፉ ፡ የምትሆኑ ፡ ሰውንም ፡ የምትበድሉ ፡ መኳ
ንንት ፡ ሆይ ፡ ጥበቤን ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ በመ
ከራ ፡ እንዳትሰነካከሉ ፡ ነገሬ ፡ ለናንተ ፡ ነው ።
፲፩ እውነተኛ ፡ ትእዛዙን ፡ አውቀው ፡ የሚጠብቁ ፡
በውነት ፡ ይከብራሉና ፡ የተማሩትም ፡ ሰዎች ፡
ይቅርታን ፡ ያገኛሉና ።
፲፪ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ነገሬን ፡ ውደዱት ፡ ይቅር
ታን ፡ ቸርነትንም ፡ ታገኙ ፡ ዘንድ ፡ ተመከሩ ።
፲፫ ጥበብ ፡ ፈጽማ ፡ የገላች ፡ ናት ፡ ሥርዓቷም ፡
አያልፍም ፡ የሚወዷትም ፡ ሰዎች ፡ ፈጥነው ፡
ያዋቃል ፡ የሚፈልጓትም ፡ ሰዎች ፡ ያገኙአታል ።
፲፬ ለሚወዷትም ፡ ሰዎች ፡ ትደርስላቸዋለች ፡ አስ
ቀድማም ፡ ትገለጥላቸዋለች ።
፲፭ በደጃፉ ፡ ስትጠብቀው ፡ ሁልጊዜ ፡ እርሱ ፡ ያገኛ
ታልና ፡ ወደርስዋ ፡ የሚገሠግሥ ፡ ሰው ፡ አይ
ደክምም ።
፲፮ እርስዋን ፡ ማሰብ ፡ የውቀት ፡ ፍጻሜ ፡ ነውና ።
ፈጥኖ ፡ ስለርሷ ፡ የሚተጋ ፡ ሰው ፡ ያለ ፡ ኃዘን ፡
ይኖራል ።
የሚገቧትን ፡ ሰዎች ፡ ይህቺ ፡ ስትፈልጋቸው ፡ ፲፯
ትመጣለችና ። በመንገድም ፡ ድንገት ፡ ተሥላ ፡
አምራ ፡ ትታያቸዋለችና ፡ በፍጹም ፡ እውቀት ፡
ትገናኛቸዋለች ።
የዘጠኙ ፡ ቃል ፡ አበጋዝ ፡ ኢታምልክ ፡ ቀዋሚ ፡ ፲፰
ነውና ፡ እሷንም ፡ መውደድ ፡ በዚችም ፡ ሕጊ
ቱን ፡ ማስተንተን ፡ እሷን ፡ መውደድ ፡ ነውና ።
እሷንም ፡ መውደድ ፡ ሕጓን ፡ መጠበቅ ፡ ነውና ፡ ፲፱
ሕጓንም ፡ መስማት ፡ መረዳት ፡ ሕይወተ ፡ ነፍስ ፡
ነውና ።
ሕይወተ ፡ ነፍስም ፡ ሰውን ፡ ወደ ፡ እግዚአብ ፳
ሔር ፡ የቀረበ ፡ ታደርጋለችና ።
ጥበብንም ፡ መውደድ ፡ ወደ ፡ መንግሥት ፡ ታደ ፳፩
ርሳለችና ።
አሕዛብን ፡ የምትገዙ ፡ መኳንንት ፡ ዙፋንን ፡ ፳፪ ፳፫
ሹመትን ፡ መንግሥትን ፡ ከወደዳችሁ ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ ትነግሡ ፡ ዘንድ ፡ ጥበብን ፡ አክብሯት ፤
ጥበብ ፡ ምንድናት ፤ እንደ ፡ ምንስ ፡ ነበረች ፡
እኔ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ የተሠወረ ፡ምሥጢሯ
ንም ፡ ከንተ ፡ አልሠውርም ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡
አኳኋኗን ፡ መርምሬ ፡ እርሷን ፡ ማወቅ ፡ የተገ
ለጸ ፡ አደርጋለሁ ፡ እንጂ ፡ እውነቱን ፡ ነገር ፡
አልተላለፍም ።
ምቀኛ ፡ በሚቀናበት ፡ ቅናት ፡ ጸንቼ ፡ አልኖ ፳፬
ርም
የመምህራን ፡ ብዛት ፡ የዓለም ፡ መድኃኒት ፡ ስለ ፡ ፳፭
ሆነ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ከጥበብ ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡
አይሆንምና ፡ ጸንቼ ፡ አልኖርም ።
አዋቂም ፡ ንጉሥ ፡ ለሠራዊቱ ፡ ጠበቃ ፡ ነውና ፡ ፳፮
በቃሌ ፡ ተመከሩ ፡ ትረባላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

እንደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሞት ፡ የተካከልኩ ፡ ፩
እኔ ፡ ፈራሽ ፡ ሰው ፡ ነኝና ፡ አስቀድሞ ፡ የተፈ
ጠረ ፡ የምድራዊ ፡ የአዳም ፡ ልጅም ፡ ነኝና ፡
በናቴ ፡ ማኅፀንም ፡ ሥጋ ፡ ሆኜ ፡ ተቀርጫለሁና ።
በመገናኘት ፡ ጊዜ ፡ መኝታን ፡ በመውደድና ፡ ፪
ካባት ፡ በሚከፈል ፡ ዘር ፡ አሥር ፡ ወር ፡ በደም
ነት ፡ ረግቼ ፡ ተቀምጫለሁና ።
በተፈጠርኩም ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ፫
ነፍስን ፡ ነስቻለሁና ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡ ወርጃለ
ሁና ። ሙቼ ፡ በሚያለቅሱልኝ ፡ አምሳል ፡ አስ
ቀድሜ ፡ ልቅሶን ፡ አለቀስኩ ።
ከነገሥታት ፡ መወለዴ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ የለምና ፡ ፬ ፡ ፭
በጨርቅ ፡ ተጠቅልዬ ፡ እያነጠነጥኩ ፡ አደግሁ ።
የሰው ፡ ሁሉ ፡ ከወዲያ ፡ ዓለም ፡ ወዲህ ፡ ዓለም ፡ ፮
አመጣጡ ፡ አንዲት ፡ ናትና ፡ መወለዱም ፡ ከሁሉ ፡
የተካከለ ፡ ነውና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ለመንኩ ፡ ዕውቀት ፡ ተሰጠኝ ፡ ፯
ለመንኩ ፡ ጥበብን ፡ የሚገልጽ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
አደረብኝ ።
ከመንግሥት ፡ አገዛዝ ፡ ከዙፋንም ፡ ይልቅ ፡ አከ ፰

በርኋት፡ በርሷ፡ ዘንድ፡ ብዕልን፡ እንደ፡ ኢምንት፡ አደረግኋት።
፱፡ ወርቅ፡ ሁሉ፡ በርሷ፡ ዘንድ፡ የተናቀ፡ ነውና፡
በርሷም፡ ብሩ፡ እንደ፡ ጭቃ፡ ነውና፡ ዋጋ፡
በሌለው፡ ዕንቍ፡ መሰልኋት።
፲፡ በደኅንነት፡ ከመኖር፡ ከደም፡ ግበትም፡ ፈጽሜ፡
ወደድኋት። ከርሷ፡ ከሚወጣ፡ ብርሃን፡ አይወ
ሰንም፡ አይጠፋምና፡ ስለ፡ ብርሃን፡ ፋንታ፡
ትሆነኝ፡ ዘንድ፡ መረጥኋት።
፲፩፡ ከርሷ፡ ጋር፡ አንድነት፡ እነዚህ፡ ሁሉ፡ ተድላ፡
ደስታዎች፡ መጡልኝ፡ ቍጥር፡ የሌለው፡ ባለ
ጠግነት፡ በርሷ፡ መጣልኝ።
፲፪፡ ይቺ፡ ጥበብ፡ የነዚህ፡ ሁሉ፡ አበጋዛቸው፡
ናትና፡ በሁሉ፡ ደስ፡ አለኝ። ከዚህ፡ አስቀድሞ፡
የነዚህ፡ ሁሉ፡ እሳባቸው፡ ጥበብ፡ እንደ፡ ሆንች፡
አላወቅሁም፡ ነበር።
፲፫፡ ይህን፡ ባወቅሁ፡ ጊዜ፡ ያለምቀኝነት፡ ያለቅናት፡
እርሷን፡ አስተምራለሁ፡ ምሥጢሯንም፡ አል
ሠውርም።
፲፬፡ ለሰውም፡ የማያልቅ፡ ድልብ፡ ናት፡ ገንዘብ፡
ያደረጓት፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ ከእግዚአብሔር፡
ዘንድ፡ ደርሰው፡ ሀብትን፡ የምትገልጽ፡ የም
ክር፡ ዕገዛናት፡ ሥራ፡ ስለ፡ ሆንች፡ ወዳጅ፡ ሆኑ።
፲፭፡ ለኔም፡ እግዚአብሔር፡ የሚወደውን፡ ነገር፡
እናገር፡ ዘንድ፡ ሰጠኝ። ወደ፡ ጥበብ፡ የሚመራ፡
ነውና፡ የመምህራንንም፡ ሥራ፡ የሚያቀና፡
ነውና፡ ለሚሰጠው፡ ሰው፡ የሚገባውን፡ አሳብ፡
አስብ፡ ዘንድ፡ ሰጠኝ።
፲፮፡ እኛ፡ ሁላችን፡ በጁ፡ ስለ፡ ተያዝን፡ ነገራችንም፡
ሁሉ፡ ሥራችንንም፡ ማወቅ፡ መረዳት፡ በጁ፡
ተይዟልና።
፲፯፡ ያለ፡ ሐሰት፡ ነዋሪ፡ የሚሆን፡ የውቀት፡ ነገርን፡
አስተማረኝ፡ ዓለም፡ ጸንቶ፡ የሚኖርበትን፡
ሥርዓት፡ አውቅ፡ ዘንድ። የጨረቃና፡ የፀሐ
ይን፡ የከዋክብትንም፡ ሥራ፡ አውቅ፡ ዘንድ።
፲፰፡ መጀመሪያውን፡ መጨረሻውን፡ የዘመኑን፡ መከ
ከል፡ የቀኑን፡ መለዋወጥ፡ የየጊዜውንም፡ መለ
ዋወጥ።
፲፱፡ የዘመኑንም፡ መለዋወጥ፡ የከዋክብትንም፡ አነ
ዋወር።
፳፡ የእንስሳንም፡ ጠባይ፡ የአራዊትንም፡ ብሕርይ።
የነፋሳትንም፡ ምሥጢር፡ የሰውንም፡ አሳብ።
እንጨቶችንም፡ ለይቶ፡ ማወቅ፡ የሥራቸው
ንም፡ ምሥጢር፡ አውቅ፡ ዘንድ፡ አስተማረኝ።
፳፩፡ ሥራውን፡ ሁሉ፡ የሚያስገኝ፡ እርሱ፡ ጥበቡን፡
አስተምሮኛልና፡ የተገለጸውንና፡ የተሠወረ
ውን፡ ሁሉ፡ አወቅሁ።
፳፪፡ የተመሰገነ፡ በልደት፡ የሠለጠነ፡ እውቀትን፡
የሚገልጥ፡ መንፈስ፡ ቅዱስ፡ በርሱ፡ ህልው፡
ነውና። እከሉ፡ አንድ፡ ሲሆን፡ በብዙ፡ ይከፈ
ላል፡ ረቂቅ፡ የሚሆን፡ አስተዳደሩም፡ ፈጣን፡
የሚሆን፡ ሲያስተምርም፡ ቃሉ፡ የሚያምር፡
አዋቂም፡ የሚሆን፡ ኃጢአት፡ የሌለበት፡ ድካ
ምም፡ የሌለበት፡ ቅድመ፡ ዓለም፡ የነበረ፡
ጥንት፡ የሌለው፡ ቸርነትን፡ የሚወድ፡ አዋቂ፡
የሚሆን፡ ልደር፡ ባለ፡ ጊዜ፡ የሚከለክለው፡
የሌለ።
በጎ፡ ነገርን፡ የሚያደርግ፡ ሰው፡ ወዳጅ፡ የሚ ፳፫፡
ሆን፡ ለጥበብ፡ ስምምዋ፡ የሚሆን፡ በውነት፡
አዋቂ፡ የሚሆን፡ ያለ፡ ግዳጅ፡ የሚሆን፡ ሁሉን፡
የሚችል፡ ሁሉን፡ የሚጐበኝ፡ ንጹሐት፡ በሆኑ፡
ረቂቆችና፡ ብልሆች፡ በሆኑ፡ ሰውነቶች፡ የሚ
ያድር።
የጥበብ፡ አስተዳደር፡ የማድጋውን፡ በጋን፡ ፳፬፡
የሚገለብጠውት፡ ይፈጥናልና፡ አድራ፡ የምታ
ነፃ፡ ስለ፡ ሆንች፡ በሁሉ፡ አድራ፡ ትኖራለች።
የእግዚአብሔር፡ ወልድ፡ የኃይሉ፡ መግለጫ፡ ፳፭፡
ናትና፡ ሁሉን፡ የያዘ፡ የጌትነቱም፡ መግለጫ፡
ናትና፡ መልኩ፡ የታወቀ፡ ምስጉን፡ ንጹሕ፡
የሚሆን፡ የኃይሉ፡ መግለጫ፡ ናትና። ስለዚህ፡
ነገር፡ ምንምን፡ ኃጢአት፡ የሚያገኛት፡ የለም።
የቀዳማዊ፡ አብ፡ ልጅ፡ መግለጫ፡ ናትና፡ ይህች፡ ፳፮፡
የማታልፍ፡ የእግዚአብሔርን፡ ሥራ፡ የምትገ
ልጥ፡ ናትና።
ቸርነቱንም፡ የምትገልጥ፡ ናትና፡ አንዲት፡ ፳፯፡
ስትሆን፡ ሁሉን፡ ማድረግ፡ ትችላለች። በቅ
ድምና፡ ሳለች፡ ሁሉን፡ ታድሳለች፡ ከንዱ፡
ትውልድ፡ ወደንዱ፡ ትውልድ፡ ወርዳ፡ በጻድቃ
ንች፡ ሰውነት፡ ታድራለች። ከጥበብ፡ ጋራ፡
ጸንቶ፡ ከሚኖር፡ ሰው፡ በቀር።
እግዚአብሔር፡ የሚወደው፡ የለምና፡ መምህ ፳፰፡
ራኖችና፡ የእግዚአብሔር፡ ወዳጆች፡ ታደርጋ
ቸዋለች።
ከፀሐይ፡ ይልቅ፡ ታበራለችና፡ ከከዋክብትም፡ ፳፱፡
ብርሃን፡ ሁሉ፡ ትበልጣለችና። ከብርሃን፡ ጋራ፡
በተመዘነች፡ ጊዜ፡ መንገዛላው፡ በሬቱ፡ ትገኛ
ለች።
ብርሃኑን፡ ሌሊት፡ ይለውጠዋልና፡ ጥበብን፡ ፴፡
ግን፡ ምንምን፡ ክፉ፡ ነገር፡ አይበረታባትምና።

ምዕራፍ፡ ፰።

ከዳርቻ፡ እስከ፡ ዳርቻ፡ ድረስ፡ ከጨለማ፡ ፩፡
ድና፡ ታበራለች፡ በቸርነቷም፡ ሁሉን፡ ትሠራ
ለች። ይህቺን፡ ጥበብን፡ ወደድኋት፡ ከሕፃንነ
ቷም፡ ጀምሬ፡ ፈለግኋት።
እኔም፡ እጮሐዳት፡ ዘንድ፡ ወደድሁ። ፪፡
የመዘመዷ፡ ቸርነት፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡ ያቀ ፫፡
ርባልና፡ ደግ፡ ግብሯን፡ የምወድ፡ ሆንኩ።
የእግዚአብሔርን፡ ምሥጢር፡ ለማወቅ፡ መክር፡ ፬፡
ናትና፡ ሁሉን፡ የሚገዛ፡ እርሱ፡ ወደዳት፡ ክፍ
ጥረቱም፡ ሁሉ፡ ትበልጣለች።
እርሷም፡ ከለች፡ ዘንድ፡ ብዕል፡ ናት፡ በዚህ፡ ፭፡
ዓለም፡ ገንዘብ፡ ባደረጓት፡ ሰዎች፡ ከሁሉ፡ ትመ
ረጣለች።
ሁሉን፡ የምታደርግ፡ ጥበብን፡ የሚበልጣት፡ ፮፡
ምንድነው፡ እውቀትም፡ ቢደረግ፡ በርሷ፡ ነው።
በዚህ፡ ዓለም፡ ካሉት፡ ከርሷ፡ የሚበልጥ፡ ፯፡
ብልህ፡ ማነው። እውነት፡ ነገርን፡ የወደደ፡

ሰውም ፡ ቢኖር ፡ በርሷ ፡ ነው ፡ ድካሟ ፡ ያማረ ፡
ነውና ፡ ጥበብና ፡ ንጽሕናን ፡ ጽንዕንና ፡ እውነ
ትን ፡ ደጋጎችንና ፡ ትሩፋትን ፡ ታስተምራለች ።
ከርሷ ፡ የሚሻልና ፡ የሚጠቅም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ምንምን ፡ የለም ፡ የሰው ፡ ሕይወት ፡ ናት ።
፰ ፡ ደጋጎችንና ፡ ብዙ ፡ እውቀትን ፡ ያወቀ ፡ ሰው ፡
ቢኖር ፡ በርሷ ፡ ነው ። ያለፈውንም ፡ የሚመ
ጣውንም ፡ ያወቀ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በሷ ፡ ነው ።
ፈጥኖ ፡ መተርጐምና ፡ የነገር ፡ መልስንም ፡ ቢያ
ውቅ ፡ በሷ ፡ ነው ። ተአምራትንና ፡ ምልክቱ
ንም ፡ አስቀድሞ ፡ ቢያውቅ ፡ የዘመኖችንና ፡ የሰዓ
ቶችንም ፡ መለዋወጥ ፡ ቢያውቅ ፡ በሷ ፡ ነው ።
፱ ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ የምትገሥጽና ፡ የምትመክር ፡ ትካ
ዝንና ፡ ኃዘንን ፡ የምታስተው ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡
አውቄ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ልትኖር ፡ እኔ ፡ እይዛት ፡
ዘንድ ፡ ወደድሁ ።
፲ ፡ እሷን ፡ ስለ ፡ ያዝኩ ፡ ሕፃን ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡
በብዙ ፡ ሰዎች ፡ ዘንድ ፡ ምስጋናን ፡ በሊቃውን
ትም ፡ ዘንድ ፡ መከበርን ፡ አገኘሁ ።
፲፩ ፡ ለመፍረድ ፡ እንደበቴ ፡ የሰላ ፡ ልቡናዬ ፡ ነገር ፡
የበላ ፡ ሆነ ። በኃያላኑም ፡ ፊት ፡ ተደነቅሁ ።
፲፪ ፡ ዝም ፡ ስል ፡ ታግሠው ፡ ይጠብቁኝ ፡ ነበር ፡ ስና
ገርም ፡ ይሰሙኝ ፡ ነበር ። መናገርም ፡ ባበዛ ፡
አፋቸውን ፡ በጃቸው ፡ ይዘው ፡ ይቀመጡ ፡ ነበር።
፲፫ ፡ ስለሷ ፡ አለመሞትን ፡ አገኘሁ ፡ ከኔ ፡ በኋላም ፡
በሚነሡም ፡ ሰዎች ፡ ለዘለዓለም ፡ መታሰቢያን ፡
ተውኩ ።
፲፬ ፡ ሕዝቡን ፡ እሠራራ ፡ ነበር ፡ አሕዛብም ፡ ይገዙ
ልኝ ፡ ነበር ።
፲፭ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ የሚያስደነግጡ ፡ መኳን
ንት ፡ ዝናዬን ፡ ሰምተው ፡ ይፈሩኝ ፡ ነበር ። በሸ
ንጎ ፡ ደግ ፡ ሆኜ ፡ እታይ ፡ ነበር ፡ በጦብም ፡ ጊዜ ፡
የጸናሁ ፡ ሁኜ ፡ እታይ ፡ ነበር ።
፲፮ ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ መኖር ፡ ኃዘን ፡ የለበትምና ፡ ወደ
ሷም ፡ ኃዘን ፡ አይቀርብምና ፡ ከዘመቻ ፡ ወደ ፡
ቤቴ ፡ በተመለስኩም ፡ ጊዜ ፡ በርሷ ፡ አርፍ ፡ ነበር።
ከፍጹም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በቀር ፡ ኃዘን ፡ ወደ
ርሷ ፡ አይቀርብምና ።
፲፯ ፡ ይህንን ፡ በአእምሮዬ ፡ ሳወጣ ፡ ሳወርድ ፡ ኖርኩ ።
በልቡናዬም ፡ በሷ ፡ እታገላለሁ ፡ የጥበብ ፡
ተዘምዶዋ ፡ ያለመሞት ፡ ነውና ፡ ከኃጢአት ፡
መንጻት ፡ እንዳይቻለኝ ፡ አውቄ ፡ በሷ ፡ በል
ቡናዬ ፡ እተጋለሁ ።
፲፰ ፡ እርሷንም ፡ በመውደድ ፡ በጎ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
አለና ፡ በጁ ፡ ሥራም ፡ የማያልቅ ፡ ብዕል ፡ አለና ፡
ምሥጢሯን ፡ በመመልከት ፡ የውቀት ፡ ትእም
ርት ፡ ያገኛልና ፡ ከሷም ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ በመ
ሆን ፡ የሚያስመካ ፡ ነገር ፡ ይገኛልና ፡ ሙሽራ ፡
ልትሆነኝ ፡ አገባት ፡ ዘንድ ፡ ስፈልጋት ፡ አገሩን ፡
ሁሉ ፡ ዞርኩ ።
፲፱ ፡ አዋቂ ፡ ልጅ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ዞርኩ ፡ ሰውነ
ቴም ፡ በጎ ፡ ሆነችልኝ ።
፳ ፡ ደግ ፡ ነኝና ፡ ንጹሕ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ሥጋዋ ፡ ገባሁ ።
፳፩ ፡ እግዚአብሔር ፡ እሷን ፡ ካልሰጠኝ ፡ ከኃጢአት ፡
መንጻት ፡ እንዳይቻለኝ ፡ በወቅሁ ፡ ጊዜ ። ምክር ፡
ከጥበብ ፡ የነተሣ ፡ ሆነ ፡ ይህቺም ፡ ስጦታ ፡ ለማንም ፡
ለማንም ፡ እንደሆነች ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ፈጽሜ ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለመንኩ ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ እንዲህ ፡ አልኩ ፡ ያቤቴ ፡ ፩
ፈጣሪ ፡ የቸርነት ፡ ባለቤት ።
በቃልህ ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የፈጠርክ ፡ ባንተ ፡ ፪
ትእዛዝ ፡ የተፈጠረ ፡ አዳም ፡ በጥበብህ ፡ ሰውን ፡
እንዲገዛ ፡ ያደረግኸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲ
ኖር ፡ በቸርነቱ ፡ ዓለምን ፡ እንዲሠራ ።
በውነት ፡ በቀና ፡ ልቡና ፡ ፍርድን ፡ እንዲፈርድ ፡ ፫
ያደረግኸው ።
በኪሩቤል ፡ አድራ ፡ የምትኖር ፡ ጥበብን ፡ ስጠኝ። ፬
ከባሮችህ ፡ መካከል ፡ አትለየኝ ፡ የሴት ፡ ባሪያህ ፡ ፭
ልጅ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡ ኃይል ፡ የደከመ ፡ ሰው ፡
የምሆን ፡ ዘመኔ ፡ ያነሰኝ ፡ ሕጉን ፡ ፍርዱን ፡ ለማ
ወቅ ፡ ትሑት ፡ አእምሮ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ የሴት ፡
ባሪያህ ፡ ልጅ ፡ ባሪያህ ፡ ነኝና ፡ ከባሮችህ ፡
አትለየኝ ።
ከሰው ፡ ልጆችም ፡ ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ ፮
በሷ ፡ ነው ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ የምትገኝ ፡ ጥበብ ፡
ከሱ ፡ ከራቀች ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ኢምንት ፡
በሆነ ፡ ነበርና ።
አንተ ፡ ለወገኖቼ ፡ ንጉሥ ፡ አድርገህ ፡ መረጥ ፡ ፯
ኸኝ ፡ ሴሴት ፡ ልጆችህና ፡ ለወንዶች ፡ ልጆች
ህም ፡ ገዢ ፡ አደረግኸኝ ።
በመመስገኛህ ፡ በታ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ይሠራ ፡ ፰
በማረፊያህም ፡ አገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ባዘጋ
ጀኸው ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ተብለህ ፡
በምትመሰገንበት ፡ ጽርሐ ፡ አርያም ፡ አምሳል ፡
መሠዊያህ ፡ ይሠራ ፡ አልኩ ።
ካንተ ፡ ጋራ ፡ ያለች ፡ ጥበብ ፡ ሥራህን ፡ ታውቅ ፡ ፱
ነበር ፡ ዓለምንም ፡ በፈጠርክ ፡ ጊዜ ፡ ነበረች ፡
በፊትህ ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህ ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ለትእዛዝህም ፡ የቀናው ፡ ምንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
ትረዳ ፡ ነበር ።
ተነሥታ ፡ ትመጣ ፡ ዘንድ ፡ ከከበሩ ፡ ሰማዮች ፡ ፲
ከጌትነትህ ፡ ዙፋን ፡ ወደኔ ፡ ላካት ። ከኔ ፡ ጋራ ፡
ትኖር ፡ ትደክም ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ ለሚያሰኝህ ፡
ምንምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ልወቅ ።
አንተ ፡ የምታውቀውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ታውቃ ፡ ፲፩
ለችና ።
ንጹሕ ፡ አድርጋ ፡ ወደ ፡ ሥራዎች ፡ ሁሉ ፡ ትም ፡ ፲፪
ራኝ ፡ በክብሯ ፡ ትጠብቀኝ ፡ ሥራዬ ፡ ሁሉ ፡ የተ
ወደደ ፡ ይሁን ፡ ወገኖችህን ፡ በውነት ፡ ልግዛ ፡
ላባቶቼ ፡ ዙፋኖችም ፡ የተዘጋጀሁ ፡ ልሁን ።
የእግዚአብሔርን ፡ ምክር ፡ የሚያውቅ ፡ ሰው ፡ ፲፫
ማነው ።
የሚቾች ፡ አሳባቸው ፡ ፈራሽ ፡ ነውና ፡ አሳባቸ ፡ ፲፬
ውም ፡ ጉግጉፅ ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ የሚ
ወደውን ፡ አስበ ፡ የሚያውቅ ፡ ማነው ።
የሚፈርስ ፡ ሥጋ ፡ ነፍስን ፡ ያሸንፋታል ፡ ያፈዘ ፡ ፲፭

ታልና ፡ ምድራዊ ፡ ሥጋ ፡ ልብን ፡ ያደንቍራ
ታልና ።
፲፮፤ በብዙ ፡ ትጋት ፡ በብዙ ፡ ግዳጅ ፡ በጭንቅ ፡ ብን
መረምር፡ በምድር ፡ የሚሠራውን ፡ ሥራ ፡ እና
ገኛለን ፡ በእጃችን ፡ የምንዳስሰውን ፡ ሥራ ፡ በድ
ካም ፡ እናገኛለን ። በሰማይ ፡ ያለውን ፡ ሥራ ፡
ግን ፡ ማን ፡ መረመረው ፡ ምክርህንስ ፡ ማን ፡
አወቀ ።
፲፯፤ አንተ ፡ ጥበብን ፡ ያሰጠኸው ፡ ካልሆነ ፡ የከበረ፡
የሆነ፡ መንፈስ፡ቅዱስንም፡ ወደሱ፡ የላክህለት፡
ካልሆነ፡ ምክርህን ፡ ማን ፡ አወቀ ።
፲፰፤፲፱፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሥራቸው ፡ ስለ
ዚች ፡ ቀናባቸው ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝህም ፡ ነገር ፡
ሰዎች ፡ በጥበብ ፡ አወቁ ፡ በዚችም ፡ ዳኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ ብቻውን ፡ አስቀድሞ ። የተፈ
ጠረ ፡ አዳምን ፡ ጠበቀችው ። ከተፈጠረም ፡
በኋላ ፡ እንደ ፡ አደራ ፡ ዕቃ ፡ ጠበቀችው ፡ ከራሱ፡
ኃጢአትም ፡ አዳነችው ።
፪፤ ፈጽሞ ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ ኃይልንም ፡ ሰጠችው ።
፫፤ በደለኛ ፡ የሚሆን ፡ ሰው ፡ ከሷ ፡ በራቀ ፡ ጊዜ ፡
ወንድሞቻቸውን ፡ ከሚገድሉ ፡ ሰዎች ፡ ጋራ ፡
በእግዚአብሔር ፡ መዓት ፡ ጠፋ ።
፬፤ ዳግመኛ ፡ ምድር ፡ በማየ ፡ አይህ ፡ በጠፋች ፡
ጊዜ ፡ ጥበብ ፡ ኖኅን ፡ አዳነችው ፡ በተናቀ ፡ እን
ጨት ፡ ዕቃም ፡ አሻገረችው ።
፭፤ አሕዛብ ፡ ወደ ፡ ጥመትና ፡ ወደ ፡ ክፋት ፡ ቅመም ፡
ተጨልጠው ፡ በሔዱ ፡ ጊዜ ፡ አብርሃምን ፡ አመ
ለከተችው ፡ ያለነውርና ፡ ያለነቀፋም ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ ቢገዛ ፡ ጠበቀችው ። በቸርነቱ
የጸና ፡ ልጁንም ፡ ጠበቀች ።
፮፤ ከሚጠፉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከሚዘነጉ ፡ ሰዎች ፡
ለይታ ፡ ይቺ ፡ ጥበብ ፡ ሎጥን ፡ አዳነች ፡ በም
ስቱ ፡ አገሮች ፡ ላይ ፡ እሳት ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ በመ
ሸሽ ፡ አዳነችው ።
፯፤ ለክፋታቸው ፡ ምስክር ፡ ልትሆን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆና ፡ ስትጤስ ፡ አለች ፡
ተክሎቿም ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡ ቢያፈሩ ፡ ፍጹ
ማን ፡ ያልሆኑ ፡ ናቸው ። ያላመነች ፡ ሰውነትም ፡
መታሰቢያ ፡ ሆና ፡ የሚታይ ፡ የጨው ፡ ደንጊያ ፡
ሆና ፡ ቆመች ። (ብእሲተ ፡ ሎጥ)
፰፤ እለዚህ ፡ ትእዛዙን ፡ የተላለፉ ፡ ናቸውና ፡ የበ
ደሉትን ፡ በደል ፡ መሠወር ፡ እንዳልተቻላቸው፡
መጠን ፡ ለስንፍናቸው ፡ መታሰቢያን ፡ በዚህ፡
ዓለም ፡ ተዉ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ ሰብአ ፡ ትክት ፡
የደረሰባቸውን ፡ መዓት ፡ በማወቅ ፡ እንደዚያ ፡
የጠፉ ፡ አይደለም ።
፱፤ ጥበብስ ፡ የሚያገለግሏትን ፡ ሰዎች ፡ ከድካም ፡
አዳነች ።
፲፤ ይህች ፡ ከወንድሙ ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡ የሸሸ ፡
ደግ ፡ ሰው ፡ ያዕቆብን ፡ ወደ ፡ ቀና ፡ መንገድ ፡ መራ
ችው ። የእግዚአብሔርንም ፡ መንግሥት ፡ አሳ
የችው ፡ (ሰዋስወ ፡ ወርቅ ፡) መላእክትንም ፡
ማወቅ ፡ ሰጠችው ፡ ከድካሙ ፡ የተነሣ ፡ ብዕሉን ፡
አበዛችለት ።
ከሚቀሙት ፡ ከሚበረታቱበትም ፡ ሰዎች ፡ ፲፩፤
ጠበቃ ፡ ሆና ፡ ቆመችለት ።
ረዳችው ፡ ጠበቀችው ፡ ከጠላቶቹም ፡ እንደ ፡ ፲፪፤
አደራ ፡ ዕቃ ፡ ጠበቀችው ፡ ከከበቡት ፡ ሰዎ
ችም ፡ አዳነችው ። ለእግዚአብሔር ፡ በበጎ ፡
መገዛት ፡ ከሁሉ ፡ እንዲጸና ፡ ያውቅ ፡ ዘንድ ፡
ጽኑ ፡ ገድልን ፡ በሰጠችው ፡ ጊዜ ፡ ስም ፡ አወ
ጣችለት ።
ይህቺ ፡ ጥበብ ፡ ወደ ፡ ግብፅ ፡ አብራው ፡ ወረ ፲፫፤
ደች ፡ እንጂ ፡ በተሸጠ ፡ ጊዜ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ዮሴ
ፍን ፡ አልተለየችውም ፡ ከኃጢአትም ፡ አዳነ
ችው ።
በተበረታቱበትም ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ግዛትንና ፡ የመ ፲፬፤
ንግሥትን ፡ ሹመት ፡ እስክታመጣለት ፡ ድረስ ፡
በታሠረበትም ፡ አልተለየችው ። የናቁትና ፡
ከብላይ ፡ በሬያ ፡ ያሉት ፡ የወንድሞቹንም ፡ ሐሰ
ታቸውን ፡ ገለጠችባቸው ። የዘለዓለምንም ፡
ሹመት ፡ ሰጠችው ።
ይህቺም ፡ ጥበብ ፡ ደግ ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡ ፲፭፤፲፮፤
አዳነች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡ በሙሴ ፡ ሰው
ነት ፡ አድራ ፡ ከሚያስጨንቁ ፡ ከአሕዛብ ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለው ፡ ልጅን ፡ አዳነች ፡ (እስራኤልን፤)
በተአምራትና ፡ በአምልክት ፡ ብዙ ፡ ነገሥታ
ትን ፡ ተቃወመች ።
የድካማቸውንም ፡ ዋጋ ፡ ሰጠቻቸው ፡ የተደነቀ፡ ፲፯፤
መንገድንም ፡ መራቻቸው ፡ በቀን ፡ ጥላ ፡ ሆነቻ
ቸው ፡ በሌሊትም ፡ ስለከዋክብት ፡ ብርሃን ፡
ፋንታ ፡ ብርሃን ፡ ሆና ፡ አበራችላቸው ።
የተፈራ ፡ ባሕርንም ፡ አሻገረቻቸው ፡ በሰፊ ፡ ፲፰፤
ውኃ ፡ መካከልም ፡ አሳለፈቻቸው ።
ጠላቶቻቸውን ፡ ግን ፡ አሰጠመች ፤ እስራኤልን ፡ ፲፱፤
ግን ፡ ከጥልቅ ፡ ባሕር ፡ አወጣቻቸው ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፤
የዘነጉ ፡ ግብፃውያንን ፡ማረኩ ። አቤቱ ፡ የከበረ ፡
ስምህንም ፡ አመሰገኑ ።
ጥበብ ፡ የዲዳዎችን ፡ አፍ ፡ ገልጣለችና ፡ የሕፃና ፳፩፤
ቶችንም ፡ አንደበት ፡ ቀንቶ ፡ የሚናገር ፡ አድ
ርጋለችና ፡ አርበኛ ፡ አሽናፊ ፡ የምትሆን ፡ ሥል
ጣንህንም ፡ አንድነት ፡ አመሰገኑ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ክቡር ፡ በሚሆን ፡ በነቢዩ ፡ ሥልጣን ፡ ሥራ ፩፤
ቸውን ፡ እርሱ ፡ አቅንቷልና ፡ ማንምማን ፡ ወዳ
ልኖረበት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደው ፡ ኖሩ ።
በሰው ፡ ጫማ ፡ ባልተረገጠች ፡ በታም ፡ የድን ፪፤
ኳኖቻቸውን ፡ ከስማ ፡ ተከሉ ።
አርበኞችን ፡ ተቀዋወሟቸው ፡ ጠላቶችንም ፡ ፫፤
ተበቀሏቸው ።
ተጠምተው ፡ ለመኑህ ፡ ከቡልጨት ፡ ደንጊያ ፡ ፬፤
ውኃ ፡ ተሰጣቸው ።
ከጽኑ ፡ ድንጊያም ፡ ጽማቸውን ፡ ሊያርቅላቸው ፡ ፭፤
ውኃ ፡ ተሰጣቸው ። ጠላቶቻቸው ፡ ግብፃውያን ፡

ለዚህ ፡ ሥራ ፡ ተቀጡ ፡ ጠፉ ።
፭፤ በመከራው ፡ ተይዘው ፡ በተጨነቁ ፡ ጊዜ ፡ ለነ
ዚህ ፡ ግን ፡ በዚህ ፡ አምሳል ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ አደረግ
ህላቸው ።
፮፤ ስለማይገድል ፡ እኒህ ፡ ግብፃውያን ፡ በሞቱት ፡
ልጆች ፡ ደም ፡ ስለ ፡ አደፈረሱ ፡ ወንዝ ፡ ምንጭ ፡
ፈንታ ።
፯፤ ሕፃናትን ፡ ለምትገድል ፡ ለግብፅ ፡ ዘለፋ ፡ ሊሆ
ንበት ፡ ነግ ፡ ሠልስት ፡ ያለማለት ፡ ፈጥነህ ፡ ያፈ
ሰስከውን ፡ ብዙ ፡ ውኃ ፡ ሰጠኻቸው ።
፰፤ ከተጠሙ ፡ በኋላ ፡ በተፈታተኑህ ፡ ጊዜ ፡ እንደ
ዚሁ ፡ በሚቃወሙህ ፡ በእስራኤል ፡ ፈረድህ ።
፱፤ እነሱ ፡ ግን ፡ በምሕረትህ ፡ ዳኑ ፡ ሕግህን ፡ የዘነጉ ፡
እስራኤል ፡ በተፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ግብፃው
ያን ፡ በመዓት ፡ እንደ ፡ ተቄጡ ፡ አወቁ ።
፲፤ እነዚህን ፡ እስራኤልን ፡ እንደሚቀጣ ፡ አባት ፡
መከርኻቸው ።
፲፩፤ እኒህን ፡ ግብፃውያንን ፡ ግን ፡ ርኅራኄ ፡ እንደሌ
ለው ፡ ንጉሥ ፡ ተከትለህ ፡ በረበርህ ፡ በዚህ ፡ ርኅ
ራኄ ፡ በሌለው ፡ ንጉሥ ፡ አምሳል ፡ አጠፋኻ
ቸው ።
፲፪፤ እጥፍ ፡ ኀዘን ፡ አግኝታቸዋለችና ፡ በሀገራቸ
ውም ፡ ሳሉ ፡ በሀገራቸውም ፡ ሳይኖሩ ፡ ግብፃው
ያንን ፡ አሳዘንሃቸው ። ክፉ ፡ ፈርዖን ፡ አውቆት ፡
ያለፈ ፡ ዘጠኙ ፡ መቅሠፍት ፡ ሞተ ፡ በኋርን ፡
የሚያሳስብ ፡ ነበር ።
፲፫፤ በመከራቸው ፡ ለእስራኤል ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ እንዳ
ደረገላቸው ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ፡ እነሱም ፡ ከእግዚ
አብሔር ፡ የተገኘ ፡ ደስታ ፡ አደረጉት ።
፲፬፤ ዳግመኛም ፡ በክፋታቸው ፡ ቀድሞ ፡ በባሕር ፡
የጣሉት ፡ ሙሴን ፡ ምድያም ፡ ሄዶ ፡ አጡት ፡
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ዋዘ ፡ በሚሆን ፡ በትንኝ ፡ ጠፉ ።
የዘጠኙ ፡ መቅሠፍት ፡ ፍጻሜ ፡ ከሚሆን ፡ ከሞተ ፡
በኵር ፡ የተነሣ ፡ ግብፃውያን ፡ አደነቁ ፡ ጻድቃን ፡
እስራኤል ፡ እንደ ፡ ተጠማ ፡ ግብፃውያን ፡ የተ
ጠሙ ፡ አይደሉም ።
፲፭፤ አእምሮ ፡ ስለሌላት ፡ ስለ ፡ ልቡናቸው ፡ ክፋት ፡
በዚች ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡ የተናቀ ፡ ከንቱ ፡ የሚሆን ፡
ስጦታ ፡ የማይናገር ፡ እንስሳን ፡ አምልከዋልና ።
፲፮፤ ሰው ፡ በበደለበት ፡ ሥራ ፡ እንዲፈረድበት ፡
ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ የማይናገር ፡ ብዙ ፡ እንስሳን ፡
አመጣህባቸው ።
፲፯፤ ሁሉን ፡ ለሚችል ፡ ለሥልጣንህ ፡ አይሳነውምና ።
ቍጡ ፡ የሆኑ ፡ አንበሶችንና ፡ ብዙ ፡ ድቦችን ፡
ታመጣባቸው ፡ ዘንድ ፡ እምኀበ ፡ አልበ ፡ ዓለ
ምን ፡ ለፈጠረች ፡ ለሥልጣንህ ፡ አይሳናትምና ።
፲፰፤ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ድንገት ፡ የተፈጠሩ ፡ የማይ
ታወቁ ፡ የሚያላልቡና ፡ የሚፋጅ ፡ እሳትን ፡
የሚተነፍሱ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ የሚከረፋ ፡
የጢስ ፡ መዓዛን ፡ የሚተነፍሱ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡
ክፉ ፡ ከሚሆን ፡ ያይናቸው ፡ የብረት ፡ ፍንጣሪ ፡
የመሰለ ፡ በግ ፡ በግ ፡ የሚያደርጉ ፡ መዓትን ፡
የተመሉ ፡ አውሬዎችን ፡ ታመጣ ፡ ዘንድ ፡ አይ
ሳናትምና ፡ ሳይሳናት ።
መልካቸው ፡ አስፈሪርቶ ፡ ባጠፋቸው ፡ ነበር ፡ ፲፱፤
እንጂ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ክፋታ
ቸው ፡ መቻያነታቸው ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ መዓ
ትን ፡ የተመሉ ፡ አውሬዎችን ፡ ታመጣ ፡ ዘንድ ፡
አይሳናትም ፡ ሳይሳናት ።
በቃልህ ፡ በሞት ፡ አሰወጥተህ ፡ ስትሰዳቸው ፡ ፳፤
ሥልጣንህን ፡ በምትገልጽበት ፡ ኃይልም ፡ ስታ
ጠፋቸው ፡ ያለዚህም ፡ በንድ ፡ ምልክት ፡ ይጠፉ ፡
ዘንድ ፡ በተገባቸው ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡ እንዲህ ፡
እንዲህ ፡ ለምታደርግ ፡ ለሥልጣንህ ፡ አይሳና
ትምና ፡ ሳይሳናት ።
ሁልጊዜ ፡ የከሃሊነትህ ፡ ገናንነት ፡ ካንተ ፡ ጋር ፡ ፳፩፤
አለና ፡ ነገር ፡ ንግ ፡ ሁሉን ፡ በልክ ፡ በመጠን ፡
ሠራህ ፡ በፊትህ ፡ ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሚዛን ፡
እንደበት ፡ ውልብልቢት ፡ ማለዳ ፡ በምድር ፡ ላይ ።
እንደ ፡ ወረደች ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ጠብታም ፡ በፊ ፡ ፳፪፤
ትህ ፡ የተናቀ ፡ ነውና ፡ የጸናች ፡ ሥልጣንህን ፡
የሚቃወማት ፡ ማነው ።
አንተ ፡ ሁሉን ፡ የምትችል ፡ ነህና ፡ ሁሉን ፡ ይቅር ፡ ፳፫፤
ትላለህ ፡ ለንስሐ ፡ እያቆየኸው ፡ የሰውንም ፡ ኃጢ
አት ፡ ቸል ፡ ትላለህ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉትን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉን ፡ ትወ ፡ ፳፬፤
ዳለህ ፡ ጠልተህ ፡ የፈጠርከው ፡ የለምና ፡ ከፈጠ
ርኸው ፡ ፍጥረት ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የምትንቀው ፡
የለም ።
አንተ ፡ ከጠላኸውማ ፡ በፊትህ ፡ እንዴት ፡ በጸና ፡ ፳፭፤
ነበር ። ከጠላኸው ፡ አንተ ፡ ካልወደድኸውስ ፡
ምንምን ፡ ባልፈጠርኸውም ፡ ነበር ። አንተ ፡
ወደህ ፡ ያልፈጠርኸው ፡ ካልሆነ ፡ እንዴት ፡ በተ
ጠበቀ ፡ ነበር ።
ለፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ ትራራለህ ፡ ይቅር ፡ ትላለህ ። ፳፮፤

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

ሰው ፡ ወዳጅ ፡ የምትሆን ፡ አቤቱ ፡ ጥበብ ፡ ፩፤
ያንተ ፡ ገንዘብ ፡ ናትና ። ጥፋት ፡ የሌለበት ፡ ሕይ
ወትህ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
አለና ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በኃጢአት ፡ የተሰነካከሉትን ፡ ፪፤
ሰዎች ፡ ለፍርድ ፡ እንዲመች ፡ ጥቂት ፡ ጥቂት ፡
እያልክ ፡ ትዘልፋቸዋለህ ፡ ከክፋታቸው ፡ ርቀው ፡
ኃጢአታቸውን ፡ በተረዱት ፡ ጊዜ ፡ አቤቱ ፡ ያም
ኑብህ ፡ ዘንድ ፡ የበደሉትን ፡ በደል ፡ እያሳሰ
ብክ ፡ ትገሥጻቸዋለህ ።
የተጠላ ፡ የሚሆን ፡ ስር ፡ የመማሳቸውን ፡ ቅጠል ፡ ፫፤ ፬፤
የመበጠሳቸውን ፡ ሥራ ፡ ጠልተህ ፡ ከውነት ፡
የራቀ ፡ በዓላቸውንም ፡ ጠልተህ ።
ያለርኅራኄ ፡ ልጆቻቸውን ፡ መግደላቸውንም ፡ ፭፤
ጠልተህ ። የሰዎች ፡ ሆድ ፡ ዕቃቸውን ፡ እሳት ፡
ሊበላው ፡ ማሰናበታቸውንም ፡ ጠልተህ ፡ በከነ
ዓን ፡ የሚኖሩ ፡ የቀደሙ ፡ የሰብእ ፡ ከነዓንን ፡
ሥራ ፡ ጠልተህ ፡ የጌትነትህን ፡ ምሥጢር ፡
ማወቅ ፡ ከልቡናቸው ፡ ርቋልና ።
ሥጋቸውን ፡ ማቃጠላቸውን ፡ ደማቸውን ፡ ማፍ ፡ ፮፤
ሰሳቸውን ፡ ጠልተህ ፡ ከማንም ፡ ከማንም ፡

ረዓት ፡ የሌላት ፡ ሰውነትን ፡ ይገድላሉና ፡ ይህ
ንን ፡ ጠልተህ ።
፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እስራኤል ፡ ከገሩ ፡
ሁሉ ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ የከበረች ፡ በነርሱ ፡ የም
ትገባ ፡ ከነዓንን ፡ ይይዙ ፡ ዘንድ ፡ በባዮቻችን ፡
ሥልጣን ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደህልና ።
፰፤ ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ሰው ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡
እነርሱንም ፡ ይቅር ፡ አልኻቸው ። እነርሱን ፡
ጥቂት ፡ ጥቂት ፡ እያሉ ፡ ሊያጠፉ ፡ ከወገኖችህ ፡
አስቀድሞ ፡ የትንኝ ፡ ወራሪ ፡ በላክህ ፡ ጊዜ ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ሌላውን ፡ ይቅር ፡ እንድትል ፡ ይቅር ፡
አልክ ።
፱፤ ይህም ፡ ባይሆን ፡ በየወገኖቻቸው ፡ ይማርኳ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ የከነ
ዓንን ፡ ሰዎች ፡ በድኃጎች ፡ በእስራኤል ፡ እጅ ፡
ትጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡ ሳይ
ሳንህ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ለክፉዎች ፡ አውሬ
ዎች ፡ ትሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ አገ
ዘህ ፡ ታጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ አይሳንህም ፡ ነበርና ፡
ሳይሳንህ ።
፲፤ ለነዚህ ፡ የንስሐ ፡ ዘመን ፡ ሰጥተህ ፡ ይህ ፡ ጥፋታ
ቸው ፡ በጥቂት ፡ በጥቂት ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ፈር
ደህ ፡ ይህንንም ፡ ማድረግህ ፡ አነዋወራቸው ፡
ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ክፋታቸውም ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡
እንደ ፡ ሆነ ።
፲፩፤ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ የተረገሙ ፡ ልጆች ፡ ናቸውና ፡
ልቡናቸውም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የማይመለስ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳታውቅ ፡ አይደለም ፡ ለበደሉበት ፡
ኃጢአታቸው ፡ መጥዕለ ፡ ንስሐ ፡ የምትሰጣ
ቸው ፡ ማንንም ፡ አፍረህ ፡ አይደለም ። ለምን ፡
እንዲህ ፡ አደረግህ ፡ የሚልህ ፡ ማነው ፡ ፍርድ
ህንስ ፡ የሚቃወመው ፡ ማነው ።
፲፪፤ ነገር ፡ ሠርቶ ፡ የሚያጣላህ ፡ አንተ ፡ የፈጠርኻ
ቸው ፡ አሕዛብስ ፡ ስለ ፡ ጠፉ ፡ የሚመራመርህ ፡
ማነው ።
፲፫፤ የፈረድህ ፡ በግፍ ፡ እንዳይደለ ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡
ስለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የሚያስብ ፡ ካንተ ፡ በቀር ፡
ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለምና ፡ ስለ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎች ፡
ለመከራከር ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ የሚደርስ ፡ ዳኛ ፡
ማነው ።
፲፬፤ አንተ ፡ ሁሉን ፡ በውነት ፡ የምታዘጋጅ ፡ እውነ
ተኛ ፡ ነህና ፡ ስለ ፡ ፈረድክባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሕያ
ማህ ።
፲፭፤ ንጉሥም ፡ ቢሆን ፡ ዳኛም ፡ ቢሆን ፡ ሹምም ፡
ቢሆን ፡ ከንተ ፡ ጋራ ፡ በጠብ ፡ ለመተያየት ፡ አይ
ችልም ። ትፈርድ ፡ ዘንድ ፡ ከክሀሊነትህ ፡ ጽድቅ
ነህ ፡ ለመፍረድ ፡ የማይገባ ፡ ልዩ ፡ ሥራን ፡ አደ
ረግህ ።
፲፮፤ ከሀሊነትህ ፡ የቸርነት ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡
ሁሉን ፡ መፍጠርህ ፡ ሁሉን ፡ መግዛትህ ፡ ሁሉን ፡
ይቅር ፡ እንድትል ፡ ያደርግሃል ።
፲፯፤ የከሀሊነትህን ፡ ጭራሽ ፡ ለማያውቅ ፡ በፈርዖን ፡
ኃይልህን ፡ ገልጠሃልና ፡ በማያምኑ ፡ በግብፃው
ያንም ፡ ገልጠኻልና ፡ በመደፋፈራቸው ፡ ምክ
ንያት ፡ ትዘልፋቸዋለህ ።
አንተ ፡ በየዋህነት ፡ የምትፈርድ ፡ አዋቂ ፡ ዳኛ ፡ ፲፰፤
ስትሆን ፡ ባንተ ፡ ዘንድ ፡ ከሀሊነት ፡ አለና ፡
መቼም ፡ መቼ ፡ ልትፈርድብን ፡ ወደህ ፡ ከብዙ ፡
ቸርነት ፡ ጋራ ፡ ታኖረናለህ ።
ርኅሩኅ ፡ ሰው ፡ ወዳጅ ፡ እስራኤል ፡ የተወደ ፲፱፤
ደን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡
ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ ይቅር ፡ አልክ ። ለል
ጆችህ ፡ ለእስራኤል ፡ በጎ ፡ አለኝታ ፡ አደረግህ ።
አንተ ፡ ለበደለኛ ፡ ንስሐን ፡ ትሰጣለህና ፡ ልጆ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ ተናገርኻቸው ።
ለሞት ፡ የሚገቡ ፡ እኒህ ፡ የልጆችህ ፡ ጠላቶች ፡ ፳፤
ክሉ ፡ ዘንድ ፡ በእንዲህ ፡ ያለ ፡ ትዕግሥት ፡
የፈረድህ ፡ ዘመንን ፡ የሰጠኻቸው ፡ ከክፉ ፡ ነገር ፡
ይድኑበት ፡ ዘንድ ፡ ፍኖተ ፡ ንስሐንም ፡ የሰጠኻ
ቸው ።
ለበጎ ፡ ተስፋ ፡ መሐላን ፡ ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ለሰጠ ፳፩፤
ሀቸው ፡ ለልጆችህ ፡ ምን ፡ ያህል ፡ ተጠንቅቀህ ፡
ትፈርድላቸው ፡ ይሆን ፡ እኛን ፡ እየመከርህ ።
በፈረድህባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህን ፡ እናስብ ፡ ፳፪፤
ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንመስል ፡ ዘንድ ፡ ጠላቶቻ
ችንን ፡ በብዙ ፡ መቻያ ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ወዲህም ፡
እኛን ፡ እየመከርህ ፡ ጠላቶቻችንን ፡ ታጠፋለህ ።
በፈረድህብንም ፡ ጊዜ ፡ ይቅርታህን ፡ ተስፋ ፡ ፳፫፤
እናደርጋለን ፡ በኃጢአት ፡ በስንፍና ፡ ዘመንን ፡
የኖሩ ፡ በደለኞች ፡ ሰዎችን ፡ በዚህ ፡ ቀጣህ ።
በጠገባቸው ፡ ያሉ ፡ የተዋረዱ ፡ ከብቶችን ፡ አማ ፳፬፤
ልክት ፡ እያሉ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ በስሕተት ፡ ሥራ ፡
ተጐድተዋልና ፡ በየራሳቸው ፡ ኃጢአት ፡ ፈረ
ድህባቸው ።
እውቀት ፡ እንደሌላቸው ፡ እንደ ፡ ልጆች ፡ አሰት ፡ ፳፭፤
ተናገሩ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አእምሮ ፡ እንደሌላ
ቸው ፡ እንደ ፡ ሕፃናት ፡ ስለሆኑ ፡ እንደ ፡ ጥዛቸው ፡
መጠን ፡ መቻያን ፡ በነሳቸው ፡ አመጣህ ።
ፈርዶ ፡ በመጣው ፡ በሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ከልተ ፳፮፤
መለሱ ፡ በገኛቸው ፡ መከራ ፡ እነዚህ ፡ እንጉራ
ጉረዋልና ፡ ቸልም ፡ ብለዋልና ፡ የባሕርይ ፡ አም
ላክ ፡ የሚሆን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ አምበሻ ፡
ስጥመትን ፡ ይቀምሱ ።
አማልክት ፡ ብሏቸው ፡ በኒህ ፡ በጣዖታቱ ፡ በተ ፳፯፤
ፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ቀድሞ ፡ የካዱት ፡ ፈጣሪያ
ቸውን ፡ ያውቁታል ፡ እርሱ ፡ ፈጣሪያቸው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በውነት ፡ ያውቁታል ። ስለዚህም ፡
ነገር ፡ ያሥሩ ፡ መቅሠፍት ፡ ፍጻሜ ፡ የሚሆን ፡
ስጥመት ፡ ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

እግዚአብሔርን ፡ የማወቅ ፡ አጐዳደል ፡ በል ፩፤
ቡናቸው ፡ ያለባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡
ከንቱ ፡ ናቸውና ፡ በኒህ ፡ በሚታዩ ፡ ፍጥረቶች ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ እርሱን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡
ተሳናቸው ፡ ሥራውንም ፡ እያዩ ፡ እኒህ ፡ ፈጣሪ
ያቸውን ፡ አላወቁም ።

፪ ፈጥኖ ፡ የሚነፍስ ፡ ነፋስንና ፡ እሳትን ፡ የሚዞሩ ፡
ከዋክብትንም ፡ ገንተቶ ፡ የሚሄድ ፡ ውኃን ፡
ለዓለሙ ፡ ሊያበሩ ፡ የተፈጠሩ ፡ ከዋክብትንና ፡
ፀሐይን ፡ አማልክትን ፡ አስመሰሏቸው ፡ እንጂ ፡
ፈጣሪያቸውን ፡ አላወቁም ።
፫ በብርሃናቸው ፡ ማማር ፡ ደስ ፡ በላቸው ፡ ጊዜ ፡
እንደዚህን ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይን ፡ አማልክት ፡
ካደረጉዋቸው ፡ ብርሃን ፡ የፈጠረ ፡ እርሱ ፡ ይህ
ንን ፡ ፍጥረት ፡ ፈጥሯልና ፡ የነዚህ ፡ ፈጣሪ ፡
ፈጽሞ ፡ እንዲበልጥ ፡ ይወቁ ።
፬ ከብርሃናቸውና ፡ ከሙቀታቸው ፡ የተነሣ ፡ ከተደ
ነቁስ ፡ የፈጠራቸው ፡ እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ እንዲበ
ልጥ ፡ ልብ ፡ ያድርጉ ።
፭ አከናውኖ ፡ የፈጠራቸው ፡ ሰዎች ፡ ፀሐይ ፡ ጨረ
ቃን ፡ አይተው ፡ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ በፀሐይ ፡ በጨረቃ ፡ የመሰሉት ፡ በውኑ ፡
የፀሐይ ፡ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ አለ ።
፮ ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ጋራ ፡ ዳግመኛ ፡ በሳቸው ፡
ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ጥቂት ፡ አይደለም ፡ በሳቱ ፡ ጊዜ ፡
ፈጣሪን ፡ እየፈለጉት ፡ ያገኙትም ፡ ዘንድ ፡ እየ
ወደዱ ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃን ፡ ወደ ፡ መመርመር ፡
ተመልሰው ፡ እነሳቸው ፡ በፈለጉት ፡ ነበር ፡
ተብሎ ፡ ይፈረድባቸዋልና ፡ እንጂ ፡
፯ በነሱ ፡ ያለ ፡ ነቀፋ ፡ ጥቂት ፡ አይደለም ፡ የሚ
ታዩ ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ያማሩ ፡ የተወደዱ ፡
ናቸውና ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃን ፡ በማየት ፡ አበቁ ።
፰ ዳግመኛም ፡ ምክንያታቸው ፡ ብዙ ፡ ነው ።
፱ ዓለምን ፡ ማወቅ ፡ መረዳት ፡ እስኪገባቸው ፡
ድረስ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ በዚህስ ፡ ሥራ ፡ ይህን ፡
ያህል ፡ ከተቻላቸው ።
፲ የፀሐይና ፡ የጨረቃን ፡ ፈጣሪ ፡ መርምረው ፡ ያገ
ኙት ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ አልተቻላቸው ፡ ተብሎ ፡
ይፈረድባቸዋልና ፡ እነሳቸውስ ፡ ጐስቋሎች ፡
ናቸው ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራን ፡ በሥራ ፡ መራ
ቀቅ ፡ ከብርና ፡ ከወርቅ ፡ የሠሯቸውን ፡ አማል
ክት ፡ ብለው ፡ ያመሰገኑ ፡ የነዚህ ፡ በሥራም ፡
አለኝታቸው ፡ አላፊ ፡ ነው ። የእንስሳን ፡ ምስል ፡
የሚረባ ፡ የሚጠቅም ፡ የቀደመ ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡
የሚሆን ፡ ደንጊያውንም ፡ አማልክት ፡ ያለው ፡
ያመሰገኑ ፡ የነዚህ ፡ አለኝታቸው ፡ አላፊ ፡ ነው ።
፲፩ የቆመውን ፡ የተጋደመውን ፡ እንጨት ፡ የሚ
ጠርብ ፡ ጠራቢ ፡ ቢኖር ፡ በን ፡ ሆኖ ፡ የበቀለውን ፡
እንጨት ፡ ቈርጦ ፡ ቅርፊቱን ፡ ሁሉ ፡ ጠርበ
ታልና ።
፲፪ በጎ ፡ አድርጎ ፡ ተራቀበታልና ፡ ለኑሮ ፡ አገልጋይ ፡
ሊሆን ፡ የሚረባ ፡ ዕቃን ፡ አድርጎ ፡ ሠርቶታልና ፡
ለምግብ ፡ አገልጋይ ፡ ሊሆን ፡ በማውጣጣት ፡
ሥራውን ፡ ጠርቦ ፡ ጨርሷልና ፡ ይህን ፡ ሽጦ ፡
ለውጦ ፡ ጠገበ ።
፲፫ ዳግመኛ ፡ ለምንም ፡ ለምን ፡ ከማይረባ ፡ እን
ጨት ፡ የተረፈ ፡ ጉማጁን ፡ ይኸውም ፡ ቍጥር
ጥር ፡ ያለ ፡ ነው ፡ ከሥሩ ፡ እስከ ፡ ጫፉ ፡ ድረስ ፡
ሁለንተናው ፡ ጠማማ ፡ ነው ፡ ሥራውን ፡ በማስ
ትንተን ፡ ወስዶ ፡ ጠርቦ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በበዛን
በት ፡ ቀን ፡ ቀረጸው ፡ በሰው ፡ አምሳልም ፡ መሰ
ለው ።
ከንቱ ፡ በሚሆን ፡ በእንስሳ ፡ ምስልም ፡ አስመ ፲፬
ሰለው ፡ ጥቁር ፡ ቀለም ፡ ቀባው ። በጣቱም ፡ ቀይ ፡
ቀለም ፡ አግብቶ ፡ ቀይ ፡ አደረገው ። የሱ ፡ እድፍ ፡
የሚሆን ፡ ቀለምንም ፡ አገባው ።
ለሱ ፡ የሚገባው ፡ ተመትቶ ፡ የተሠራ ፡ ቤት ፡ ፲፭
ሠራ ፡ በሠራለት ፡ በታ ፡ አኖረው ፡ ከኖራው ፡
አስጠግቶ ፡ በብረት ፡ ቸነከረው ።
ምስል ፡ ነውና ፡ የሚረዳው ፡ ይፈልጋልና ፡ ፲፮
ራሱን ፡ መርዳት ፡ እንዳይችል ፡ አውቆ ፡ እንዳ
ይወድቅበት ፡ አስተነተነ ።
እንደዚህ ፡ አድርጎ ፡ ሠርቶ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ፲፯
ገንዘቡ ፡ ስለ ፡ ሚስቱ ፡ ስለ ፡ ልጆቹ ፡ ይለምናል ፡
ነፍስ ፡ ከሌለው ፡ ከጣዖቱ ፡ ጋራ ፡ ሲነጋገር ፡ አያ
ፍርም ።
ከበሽተኛ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡ የድኅነትን ፡ ነገር ፡ ፲፰
ይለምናል ። ስለ ፡ ሕይወትም ፡ ምውት ፡ ጣዖ
ትን ፡ ይለምናል ፡ አእምሮ ፡ ከሌለው ፡ ከጣዖቱ ፡
ዘንድ ፡ የንብረትን ፡ ነገር ፡ ይማልዳል ፡ ይለም
ናል ።
የመንገድንም ፡ አካሄድ ፡ ነገር ፡ ይንቀሳቀስ ፡ ፲፱
ዘንድ ፡ የማይቻለው ፡ አንዲት ፡ እርምጃን ፡ ከማ
ይራመድ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ። የሥ
ራንና ፡ የብዕልን ፡ ነገር ፡ ገንዘብ ፡ የማግኘትን ፡
ነገር ፡ ይለምናል ። የእጅን ፡ ሥራ ፡ ለማቅናት ፡
እጆቹ ፡ ምንምን ፡ ከማይሠሩ ፡ ከጣዖቱ ፡ ዘንድ ፡
ይለምናል ። ሥራንም ፡ ማፋጠን ፡ ከርሱ ፡ ይፈ
ልጋል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ክፉ ፡ በሆኑ ፡ በማዕበላቱ ፡ መካከል ፡ ሊሔድ ፡ ፩
ወዶ ፡ በመርከብ ፡ ሰውን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ በላከ ፡
ጊዜ ፡ ዳግመኛ ፡ ይለምናል ፡ ከምትሸከመው ፡
ከመርከቢቱ ፡ የሚደክም ፡ ከሚዋረድ ፡ ከጣ
ዖቱ ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ።
ትርፍ ፡ በመውደድ ፡ ይህንን ፡ ጣዖቱን ፡ ሠርቶታ ፪
ልና ፡ ብልህም ፡ በጥበቡ ፡ ሠርቶታልና ፡ ከምት
ሸከመው ፡ ከመርከቢቱ ፡ ከሚደክም ፡ ከሚዋ
ረድ ፡ ከጣዖት ፡ ዘንድ ፡ ይለምናል ።
መምህር ፡ አብ ፡ ሆይ ፡ ያንተ ፡ ሥልጣን ፡ ግን ፡ ፫
ሁሉን ፡ ትሠራራለች ፡ በባሕር ፡ መንገድን ፡ ሰጥተ
ሃልና ፡ በውኑት ፡ ሁሉን ፡ ማዳን ፡ እንዲቻልህ ፡
መጠን ፡ በሞገዱ ፡ መካከል ።
ጽኑ ፡ ፍለጋን ፡ ታሳያለህና ፡ ወደ ፡ መርከብም ፡ ፬
በማውጣት ፡ ኖኅን ፡ አድነሃልና ።
የጥበብህ ፡ ምሥጢርዋ ፡ የበዛ ፡ እንዳይሆን ፡ ፭
ስለወደድክ ፡ ዳግመኛ ፡ ያለመርከብ ፡ አሳልፈሃ
ልና ፡ (እስራኤል ፡) ያንተ ፡ ሥልጣን ፡ ግን ፡
ሁሉን ፡ ትሠራራለች ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰዎች ፡
ሰውነታቸውን ፡ በተናቀ ፡ በተዋረደ ፡ እንጨት ፡
ይታመናሉ ፡ በታላቅና ፡ በታናሽ ፡ መርከብ ፡
በሞገዱም ፡ መካከል ፡ ተሻግረው ፡ ይድናሉ ።
ቀድሞም ፡ ትዕቢተኞች ፡ የሚሆኑ ፡ ረዓይት ፡ ፮

በጠፋ ፡ ጊዜ ፡ የዓለም ፡ ተስፋ ፡ የሚሆን ፡ ኖኅ ፡
በመርከብ ፡ሸሽም ፡ሆኖ ፡ተጠግቶ ፡ ዳነ ፡ በንተ ፡
ሥልጣን ፡ ተቀሥሮ ፡ የሰውንም ፡ ዘርዕ ፡ ለዓለም ፡
ተወ ።
፯፡ ጽድቅ ፡ በሚሠራበት ፡ ገንዘብ ፡ ይህ ፡ መርከብ ፡
ተባርኳልና ፡ በመርከብ ፡ ዳነ ።
፰፡ በስንፍና ፡ የተሠራ ፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ግን ፡ የተረ
ገመ ፡ነው ፡ የሠራውም ፡ የተረገመ ፡ ነው ፡ ይህ ፡
ሥራ ፡ የሚጠፋ ፡ ሥራ ፡ ነውና ፡ የሚጠፋ ፡
አምላክ ፡ ተባለ ።
፱፡ በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ሥራውና ፡ ሠሪው ፡
በትክክል ፡ ስለተጠሉ ።
፲፡ የተሠራው ፡ ሥራ ፡ ከሠሪው ፡ ጋራ ፡ ይፈረድ
በታልና ።
፲፩፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በአሕዛብ ፡ ጣዖት ፡ ምርመራ ፡
ይደረጋል ።
፲፪፡ ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ሰውን ፡ ለማጥፋት ፡ ተሠርቷልና ፡
ለሰዎችም ፡ ሰውነቶች ፡ መሰናከል ፡ ሆኖ ፡ ተሠ
ርቷልና ፡ ለሰነፎች ፡ ሰዎች ፡ እግረ ፡ ልቡናቸ
ውን ፡ ሊያሰናክል ፡ ተሠርቷልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ምርመራ ፡ ይሆናል ፡ የዝሙት ፡ መጀመሪያው ፡
ጣዖት ፡ ልሥራ ፡ ብሎ ፡ ማሰብ ፡ ነውና ።
፲፫፡ ይህን ፡ ጣዖቱን ፡ ማግኘት ፡ የሰውነት ፡ ጥፋቷ
ነው ። ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ አልነበረምና ፡ ለዘለዓ
ለሙም ፡ አይኖርምና ።
፲፬፡ በሞት ፡ ተነጥቀው ፡ የመሄዳቸውን ፡ ፍጻሜ ፡
የሚያፋጥን ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ከንቱ ፡ ሰው ፡ በሚሆን ፡
በክብሩ ፡ ምክንያት ፡ ከንቱ ፡ ጣዖት ፡ ወደዚህ ፡
ዓለም ፡ ገባ ።
፲፭፡ ልጁ ፡ሕፃን ፡ሳለ ፡ ፈጥኖ ፡ በሞት ፡ ስለ ፡ ተነጠቀ ፡
ሲሩህ ፡ ላንድ ፡ ልጁ ፡ ይፃፃር ፡ ያለቅስ ፡ ነበርና ፡
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ጣዖት ፡ መሥራትን ፡ አሰቡ ።
ለሞተ ፡ ሰው ፡ ክብሩ ፡ ቀድሞ ፡ የሠሩለት ፡ ምስ
ሉን ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አድርገው ፡ አከበ
ሩት ። ለኃጢአት ፡ የተገዙ ፡ ሰዎች ፡ በገሃድ ፡
በዓል ፡ አደረጉለት ፡ በምሥጢርም ፡ መሥዋ
ዕት ፡ ሠሩለት ።
፲፮፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዘመን ፡ መራቅ ፡ የገዝንጋኤና ፡
የበደል ፡ ልማድ ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡ ተያዘ ፡ እንደ ፡
ሕግም ፡ አድርገው ፡ ጠበቁት ። ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡
በመኳንንት ፡ ትእዛዝም ፡ ጣዖታትን ፡ አመለኳ
ቸው ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ቢያከብሯቸው ፡ የማይቻ
ላቸው ፡ ሰዎችንም ፡ አመለኳቸው ።
፲፯፡ በሩቅ ፡ አሉና ፡ መልካቸውንም ፡ ቀረጡ ። መልኩ ፡
በሩቅ ፡ ሳለ ፡ በነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ክቡር ፡ ለሚሆን ፡
ለንጉሥ ፡ የሌለውን ፡ እንዳለ ፡ አድርገው ፡ የኃላ ፡
ሥልጣን ፡ ሠሩለት ።
፲፰፡ ተግተውም ፡ ይለምናሉ ። ስሕተታቸውንም ፡
ያላወቁ ፡ ሰዎች ፡ በአምልኮታቸው ፡ ጸኑ ። የእ
ግዚአብሔርንም ፡ ክብር ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ ሥራ ፡
ወደሚሆን ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ መለሱ ።
፲፱፡ ዳግመኛ ፡ የሚገዛ ፡ ንጉሡን ፡ አድልቶ ፡ ደስ
ያሰኘው ፡ ዘንድ ፡ የሚወድ ፡ አለ ። በሚያምር ፡
በሚበልጥ ፡ ገንዘብ ፡ ምስሉን ፡ በመሥራት ፡
ተራቀቀ ።
በሥራውም ፡ መልክ ፡ ማማር ፡ ደስ ፡ ስላላቸው ። ፳፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ተሳቡ ፡ ከጥቂትም ፡
ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ በትንሽ ፡ ክብር ፡ የነበረ ፡
ሰውን ፡ ዛሬ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ አምላክ ፡ አደረጉት ።
በችግር ፡ በግድ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ተገዝቷልና ፡ ፳፩፡
ይህ ፡ ጣዖቱ ፡ ለሰው ፡ መሰናክል ፡ ሆነ ፡ ለሥራ ፡
ቢሆኑ ፡ ከሚጠቅሟቸው ፡ ከደንጊያና ፡ ከእን
ጨት ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ የሌለው ፡ የፈጣሪን ፡
ስም ፡ ለደንጊያና ፡ እንጨቶች ፡ አደረጉ ።
እግዚአብሔርን ፡ ከለማወቃቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተ ፳፪፡
ታቸው ፡ አልበቃቸውምና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ለጣ
ዖት ፡ ይሠዋሉና ።
ይህን ፡ ያህል ፡ ዘመን ፡ በስንፍና ፡ የኖሩ ፡ በጽኑ ፡ ፳፫፡
ሰልፍ ፡ ሳሉ ፡ እንዲህ ፡ ክፉ ፡ የሚሆን ፡ ጣዖትን ፡
ገናና ፡ አምላክ ፡ ያደረጉት ፡ የፍቅር ፡ አምላክም ፡
ያሉት ፡ እነዚህ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ከለማወቃ
ቸው ፡ ጋራ ፡ ስሕተታቸው ፡ አልበቃቸውም ።
ዳግመኛ ፡ የተሠወረ ፡ ምሥጢርንም ፡ ይሠራሉ ፡
እንጂ ፡ ይህም ፡ ባይሆን ፡ ከሕጋቸው ፡ ወጥተው ፡
በሌላ ፡ ሥርዓት ፡ እየተቅበዘበዙ ፡ ያስቡ ፡ ዘንድ ።
በልንጀራ ፡ ባልንጀራውን ፡ ይገድለዋል ፡ እንጂ ፡ ፳፬፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ያቡበለዋል ፡ በሽተኛም ፡ በሚ
ያደርገው ፡ ገንዘብ ፡ ተስፋ ፡ ይሰጠዋል ፡ እንጂ ፡
ፈጽመው ፡ ሕጋቸውን ፡ የግቢ ፡ ሥራቸውን ፡
አልጠበቁም ።
ሥራዎቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ደም ፡ ከማፍሰስ ፡ ጋራ ፡ ፳፭፡
ነፍስ ፡ ከመግደል ፡ ጋራ ፡ ከመስረቅ ፡ ጋራ ፡ ከሐ
ሰት ፡ ጋራ ፡ ከጥፋት ፡ ጋራ ፡ ምስጋናን ፡ ከማጉ
ደል ፡ ጋራ ፡ ከሰማመን ፡ ጋራ ፡ በሐሰት ፡ ከመ
ማል ፡ ጋራ ።
በጎውን ፡ ሰው ፡ ከማወክ ፡ ጋራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፳፮፡
የሚሰጠውን ፡ ዋጋ ፡ ከለማሰብ ፡ ጋራ ፡ ሰውነቱን ፡
ከማስተዳደፍ ፡ ጋራ ። ፍጥረትን ፡ ከመለወጥ ፡
ጋራ ፡ የግቢን ፡ ሥርዓት ፡ ከማፍረስ ፡ ጋራ ፡ ከም
ንዝር ፡ ጋራ ፡ ከሚያጸይፍ ፡ ሥራ ፡ ጋራ ፡ የተቀ
ላቀለ ፡ ነው ።
ስም ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖቶችን ፡ ማምለክ ፡ የክ ፳፯፡
ፋት ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ ነውና ፡ የኃጢአትም ፡
ፍጻሜ ፡ ነውና ፡ የሚያመልኳቸው ፡ ሰዎች ፡ እን
ደነዚህ ፡ ደስ ፡ ቢላቸው ፡ አእምሮአቸውን ፡ ያጣ
ሉና ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይሠዋሉ ።
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ሐሰት ፡ ነገርን ፡ ይናገራሉ ፡ ፳፰፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ ይሞት ፡ በቃውን ፡ ያድናሉ ፡
ይህም ፡ ባይሆን ፡ በሐሰት ፡ ፈጥነው ፡ ይምላሉ ።
ሁሉን ፡ እንደሚያውቅ ፡ እንደ ፡ ፈጣሪ ፡ ቃል ፡ ፳፱፡
እውቀት ፡ ያላቸው ፡ እነዚህ ፡ ነፍስ ፡ የሌለው ፡
ሐሰተኛ ፡ ድዳ ፡ ጣዖትን ፡ ይታመናሉና ፡ በዚህ ፡
በጣዖቱ ፡ ቢምሉ ፡ ይፈርድባቸው ፡ ዘንድ ፡
ተስፋ ፡ አያስቡምና ።
በውነት ፡ የሚሆን ፡ መቻያ ፡ አንድነት ፡ ያገኛቸ ፴፡
ዋል ፡ ጣዖቱን ፡ በተመለከቱ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ አሰበዋልና ፡ የፈጣሪን ፡
እውነተኛ ፡ ሕጉን ፡ ንቀው ፡ አቃለው ፡ በግፍ ፡

በሐሰት ፡ ምለውበታልና ።
፴፩ እውነት ፡ የሚሆን ፡ መቻያ ፡ ያገኛቸዋል ። በኃ
ጢአታቸው ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድ ፡ ለማ
ሳለፍ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ኃይሉን ፡ ይገልጥብናል ፡
ሲሉ ፡ የማሉ ፡ አይደለምና ። ሁለጊዜ ፡ ሰውን ፡
በሚበድሉ ፡ በወንጀላቸው ፡ ላይ ፡ መቻያ ፡ ትም
ጣባቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ አንተ ፡ ፈጣሪያችን ፡ ግን ፡ ቸር ፡ ነህ ፡ ይቅር ፡
ባይ ፡ ነህ ፡ የምትታገሥ ፡ ነህ ። ከሀሊነትህን ፡
እያወቅን ፡ ብንበድል ፡ ባንበድልም ፡
፪ ያንተ ፡ ወገኖች ፡ ነንና ፡ በቸርነትህ ፡ ሁሉን ፡ ትሠ
ራለህ ። ነገር ፡ ግን ፡ ያንተ ፡ ወገኖች ፡ እንደ ፡
ሆንን ፡ እናውቃለንና ።
፫ አንተንም ፡ ማወቅ ፡ ፍጹም ፡ ክብር ፡ ናትና ፡ አን
ተንም ፡ ማወቅ ፡ የነፍስ ፡ ሕይወት ፡ ናትና ።
፬ የሰው ፡ ጥበብ ፡ የሚሆን ፡ በጣዖት ፡ ክፉ ፡ ልቡና ፡
አያስተንምና ፡ ይኸውም ፡ የሌለው ፡ ጌጥ ፡
ያለው ፡ ድካም ፡ ነው ፡ ቀለም ፡ በመቀባት ፡
መልካቸው ፡ የሚለዋወጥ ፡ የሰው ፡ ሥራ ፡ የሚ
ሆን ።
፭ ወዶ ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አላዋቂን ፡ ሰው ፡ መል
ካቸው ፡ የሚስበው ፡ አያስተንምና ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ነፍስ ፡ መንቀሳቀስ ፡ የሌለው ፡ ምውት ፡ ጣዖ
ትን ፡ ይወዳል ።
፮ እኒህ ፡ ክፋትን ፡ የሚወዱ ፡ ናቸው ፡ ወደው ፡
ለሚሠሩዋቸው ፡ ለሚያመልኳቸውም ፡ እንደ
ዚህ ፡ ያለ ፡ ተስፋ ፡ ይገባቸዋል ።
፯ ሠራተኛ ፡ የለሰለሰ ፡ ጭቃን ፡ በለወሰ ፡ ጊዜ ፡
ከኛ ፡ ላንዱም ፡ ላንዱም ፡ ሁሉ ፡ ሊያገለግል ፡
የሚገባውን ፡ ልዩ ፡ ልዩ ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ፡
ነገር ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ ከጭቃ ፡ ንጹሕ ፡ ለሆኑ ፡ ሥራ
ዎች ፡ አገልጋይ ፡ ሊሆን ፡ ንጹሕ ፡ ሥራዎችን ፡
ይሠራል ፡ ለሌላዎችም ፡ ሥራዎች ፡ በነዚህ ፡
አምሳል ፡ እንደነዚህ ፡ አድርጎ ፡ ይሠራል ፡ የነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሥራቸው ፡ ያንዱም ፡ ያንዱን ፡
ፈቃድ ፡ ለመፈጸም ፡ ነው ። ይህንንም ፡ ጭቃ ፡
የሚሠራ ፡ ሰው ፡ እውነት ፡ ፍርድን ፡ የሚፈ
ርድ ፡ ዳኛ ፡ ነው ።
፰ ለክፋት ፡ የሚደክም ፡ ሰው ፡ ግን ፡ ከዚያ ፡ ከጭቃ ፡
ከንቱ ፡ ጣዖትን ፡ ይሠራል ። ይህም ፡ ከጥቂት ፡
ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ ከምድር ፡ ተሠራ ፡ ከጥቂት ፡
ቀንም ፡ በኋላ ፡ ከርሷ ፡ ወደ ፡ ተገኘው ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ አለው ። ስለሰውነቱ ፡
ፍርድ ፡ ይመረምሩታል ። (ሥላሴ ፡)
፱ ፈጽሞ ፡ ይደክም ፡ ዘንድ ፡ አለውና ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ከርሱ ፡ ዘንድ ፡ ያለው ፡ ትጋቱ ፡ ሳያውቅ ፡ አይ
ደለም ። ወርቅና ፡ ብርን ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡
ይቀዋወማቸው ፡ ናስንም ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎችን ፡
ይመስላቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ አነዋወሩ ፡
ጥቂት ፡ ቀን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ሳያውቅ ፡ አይደለም ።
ይህን ፡ የጕሰቈለ ፡ ጣዖትን ፡ ከሠራ ፡ በኋላ ፡
ክብርን ፡ ይሰጠዋል ።
የእንደዚህ ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ልቡናው ፡ አመድ ፡ ፲
ነው ፡ አለኝታውም ፡ ከመሬት ፡ ይልቅ ፡ አለኝ
ታው ፡ ይጐሰቊላል ፡ የፈጠረውን ፡ የምታሠለ
ጥን ፡ አዋቂ ፡ የደመ ፡ ነፍስንም ፡ ሕይወት ።
የምትሆን ፡ ነፍስን ፡ ያዋሀደው ፡ ፈጣሪውን ፡ ፲፩
አላወቀምና ፡ ፈጽሞ ፡ አነዋወሩ ፡ ከጭቃ ፡
ይልቅ ፡ ይናቃል ።
ነገር ፡ ግን ፡ እነዚህ ፡ ዘመናችንን ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ ፲፪
አድርገው ፡ አሰቡ ፡ አነዋወራችንንም ፡ ለትርፍ ፡
ምልክት ፡ አደረጉት ፡ ጣዖት ፡ ስላጣሁ ፡ ይጨን
ቀኛል ፡ ብኋልና ። ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይከብራል ፡
ጣዖት ፡ ይገዛል ።
በምድር ፡ ከሚታየው ፡ ፈጥኖ ፡ ከሚጠፋው ፡ ፲፫
ከእንጨት ፡ የተቀረጠ ፡ ጣዖትን ፡ ሠርቷልና ።
ከሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይህ ፡ እንዲከፋ ፡ ፈጽሞ ፡
ታወቀ ።
ነገር ፡ ግን ፡ ሁሉም ፡ አላዋቆች ፡ ጕስቋሎች ፡ ፲፬
ናቸው ፡ ከተማረኩ ፡ ወገኖች ፡ የሚሆኑ ፡ እነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ከእውቀት ፡ የተለዩ ፡ ናቸው ፡ በጣ
ዖቱ ፡ የጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ከሕፃናቱ ፡ ሰውነት ፡ ይልቅ ፡
ስንፍናን ፡ ያበዛሉ ።
መሥራት ፡ የማይቻላቸው ፡ የአሕዛብን ፡ ጣዖ ፲፭
ቶች ፡ አማልክት ፡ አድርገው ፡ አሰበዋልና ፡ በዓ
ይናቸው ፡ ማየት ፡ በፍንጫቸው ፡ ነፍስን ፡ ለማ
ሽተት ፡ በጆሮአቸው ፡ መስማት ፡ በጆቻቸው ፡
ጣት ፡ መዳሰስ ፡ የማይቻላቸው ፡ እግሮቻቸ
ውም ፡ ከመሔድ ፡ የበዘኑ ፡ የአሕዛብን ፡ ጣዖ
ቶች ፡ አማልክት ፡ አድርገው ፡ አሰበዋልና ፡
ከሕፃናቱ ፡ ሰውነት ፡ ይልቅ ፡ ስንፍናን ፡ ያበዛሉ ።
ሰው ፡ ሠርቷቸዋልና ፡ ከአዳም ፡ የተከፈለ ፡ ፲፮
ሰውም ፡ ሠርቷቸዋልና ፡ አስመስሎ ፡ አምላ
ክን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ አይቻለውምና ።
እሱ ፡ ፈራሽ ፡ በስባሽ ፡ ሲሆን ፡ ኃጢአት ፡ በሚ ፲፯
ስማማው ፡ እጅ ፡ ምውት ፡ ጣዖትን ፡ ይሠራል ፡
እሱ ፡ ደኅነኛ ፡ ነውና ፡ እነዚህ ፡ ግን ፡ ፈጽሞ ፡
ደኅነኞች ፡ አይደሉምና ፡ ከነዚህ ፡ ከጣዖቶቹ ፡
ስለ ፡ ተሻለ ፡ ጣዖት ፡ ይሠራል ።
እንስሳዎችንም ፡ በስንፍና ፡ አማልክት ፡ ያደረ ፲፰
ጓቸው ፡ እንዚህ ፡ በስንፍና ፡ ያመልኳቸዋል ።
እነዚህን ፡ ግን ፡ በልቡና ፡ ቢመረምሯቸው ፡
ከሌሎች ፡ አማልክት ፡ ይከፋሉ ።
ፈቃዱን ፡ መፈጸም ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡ ከነዚህ ፡ ፲፱
በንዱ ፡ እንስሳ ፡ አካል ፡ እነሆ ፡ ፈቃዱን ፡ ፈጸመ ፡
በንዱ ፡ ወነጀለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ክብሩ ፡ ምስ
ጋናው ፡ በዚህ ፡ ርቋልና ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ይገባቸዋልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ጣዖቶቻቸውን ፡ ፩
በሚመስሉ ፡ አጋንንት ፡ ጠፉ ፡ በብዙ ፡ በሚሆኑ ፡
ትንኞች ፡ ክፉ ፡ የሚሆኑ ፡ እነዚህ ፡ ተጨነቁ ።
በጠላቶቻቸው ፡ ፊት ፡ ለወዳጆችህ ፡ በጎ ፡ አደ ፪
ረግህላቸው ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ሊፈጽሙበት ፡
ምግብ ፡ ሊሆናቸው ፡ ቻናሽ ፡ ሰጠኋቸው ።
ጣዕሙ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ መናንም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡

ሰጠኋቸው ።
፫ ስለዚያ ፡ ግን ፡ መብልን ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ በወ
ደዱ ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፡ በነሳቸው ፡ ስለተላከባቸው ፡
ከመብላት ፡ ወደ ፡ አለመብላት ፡ ይመለሳሉ ።
የዘወትር ፡ ልማድ ፡ የሚሆን ፡ ምግብን ፡ ናቁ ።
እነሱ ፡ ግን ፡ ጭንቅ ፡ ባገኛቸው ፡ ጊዜ ፡ ጥቂ
ትም ፡ ወራት ፡ በዩ ፡ ጊዜ ፡ ጣዕሙ ፡ ልዩ ፡ ለሆነ ፡
ምግብ ፡ ተዘጋጁ ።
፬ ቸልተኞች ፡ ክፉዎች ፡ ስለ ፡ ሆኑ ፡ ያስርኀራኊ ፡
በነሱ ፡ ላይ ፡ መቻያ ፡ ያደርስባቸው ፡ ዘንድ ፡
ጠላቶቻቸውም ፡ ብቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተጨነቁ ፡
እኒህ ፡ ያው ፡ ዘንድ ፡ ሙሴ ፡ ጸልዮ ፡ አምጥቶብ
ቸዋልና ፡ የዘወትር ፡ የሚሆን ፡ ምግብ ፡ ናቁ ።
፭ ክፉዎች ፡ የሚሆኑ ፡ የአራዊት ፡ ቍጣ ፡ ቢመጣ
ባቸው ፡ ክፉዎች ፡ በሚሆኑ ፡ በምድር ፡ አው
ሬዎች ፡ እነከከስ ፡ ቢያልቁ ።
፮ ጥቂት ፡ ወራት ፡ ይቀጡ ፡ ዘንድ ፡ ታወኩ ፡ እንጂ ፡
ለዘለዓለሙ ፡ የጸናባቸው ፡ አይደለም ፡ የሕግህን ፡
ሥርዓት ፡ ያሳስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ይህም ፡ ምል
ክት ፡ ድኅነት ፡ ሆናቸው ።
፯ ከነዚህ ፡ ድኖ ፡ የተመለሰ ፡ ሰው ፡ ሁሉን ፡ የም
ታድን ፡ ሆይ ፡ በንተ ፡ ስለ ፡ አመነ ።
፰ ዳነ ፡ እንጂ ፡ በማየት ፡ ብቻ ፡ የዳነ ፡ አይደለም ፡
በዚህ ፡ ፈተንካቸው ።
፱ የተቆናጣጭ ፡ ዝንብና ፡ ያንበጣ ፡ እነከከስ ፡ እነ
ዚህን ፡ አጥፍቷቸዋልና ፡ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡
የምታድን ፡ አንተ ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ አሳመንክ
ቸው ። በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡ ልትፈርድብ
ቸው ፡ ይገባቸዋልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ለነፍሳቸውም ፡
ድኅነት ፡ አላገኙም ።
፲ በልጆችህ ፡ በእስራኤል ፡ ግን ፡ መርዝ ፡ ያለው ፡
የእባቦች ፡ ጥርስ ፡ በታዘዘ ፡ ጊዜ ፡ ቸርነትህ ፡
መጥቶላቸዋልና ፡ አዳናቸው ።
፲፩ ሕግህን ፡ ለማሰብ ፡ ይህንን ፡ መከራ ፡ ቀምሰዋ
ልና ። ፈጥነው ፡ በጽኑ ፡ ክህደት ፡ እንዳይወ
ድቁ ፡ ተአምራትህን ፡ ከማሰብ ፡ ወጥተው ፡ በመከ
ራና ፡ በሌላ ፡ ሥራ ፡ እንዳይወድቁ ፡ ፈጥነው ፡ ዳኑ ።
፲፪ አቤቱ ፡ ሁሉን ፡ የሚያድን ፡ ቃልህ ፡ አዳናቸው ፡
እንጂ ፡ የሚጠጡት ፡ እንጨት ፡ የሚቀቡት ፡
አስማት ፡ ያዳናቸው ፡ አይደለም ።
፲፫ ለሕይወትና ፡ ለሞት ፡ ሥልጣን ፡ አለህና ፡ ወደ ፡
መቃብር ፡ ታወርዳለህ ፡ ከመቃብርም ፡ ታወ
ጣለህ ።
፲፬ ሰው ፡ ግን ፡ በክፉ ፡ ይገድላል ፡ ነፍስ ፡ ከሥጋ ፡
ከተለየ ፡ በኋላ ፡ አይመለስም ፡ ከሥጋዋ ፡ የተለ
የች ፡ ነፍስ ፡ አትመለስም ።
፲፭ ከሥልጣንህ ፡ ግን ፡ ሸሽቶ ፡ መዳን ፡ አይቻልም ፡
ሸሽቼ ፡ አመልጣለሁም ፡ ማለት ፡ አይገባም ።
፲፮ ሕግህን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ እንዲክዱህ ፡ ባወቅህ ፡
ጊዜ ፡ በሥልጣንህ ፡ ኃይል ፡ ተቀጥተው ፡ ጠፉ ።
በበረድና ፡ ልዩ ፡ በሆነ ፡ ዝናም ፡ ያለመገታትና ፡
ያስርኀራኊ ፡ በወረደ ፡ በሰማይ ፡ ሸሻቱ ፡ ጠፉ ፡
በእሳትም ፡ ጠፉ ።
ድንቅስ ፡ ሊመረምሩት ፡ የማይቻል ፡ ሥራ ፡ ፲፯
ይህ ፡ እሳት ፡ ለደጋጎች ፡ ረዳት ፡ ነውና ፡ በውኃ ፡
የሚጠፋ ፡ እሳት ፡ ሁሉ ፡ በውኃው ፡ መካከል ፡
ተደረገ ፡ ሠለጠነ ።
እግዚአብሔርን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተላከ ፡ ፲፰
የእሳት ፡ ማቃጠልን ፡ እንስሳትን ፡ እንዳያቃ
ጥል ፡ የለመደ ፡ ሆኗልና ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ይህንን ፡
በዩ ፡ ጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፍርድ ፡ እንዲጠፉ ፡
ያውቃሉ ።
በደለኛ ፡ የምትሆን ፡ የግብፅ ፡ ፍሬን ፡ ያጠፋ ፡ ፲፱
ዘንድ ፡ የእሳቱ ፡ ሠራዊት ፡ በውኃው ፡ መካከል ፡
ፈጽሞ ፡ ይነድ ፡ ነበር ።
ስለዚህ ፡ ስለ ፡ ፍሬው ፡ ፈንታ ፡ ያለቆችን ፡ ፳
ምግብ ፡ መገባቸው ፡ ያለድካም ፡ በሰማይ ፡ የተ
ዘጋጀ ፡ ከሚጣፍጠው ፡ ሁሉ ፡ ጣዕሙ ፡ የሚበ
ልጥ ፡ ጣዕሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚያስንቅ ፡ ኅብስትን ፡
ሰደድክላቸው ።
የሰማያዊው ፡ መልክህ ፡ አርአያው ፡ መና ፡ ለል ፳፩
ጆችህ ፡ የፍቅርህን ፡ ምልክት ፡ ገለጠ ፡ ከዚህ ፡
ከመናው ፡ ለሚበላው ፡ ሰው ፡ ጣዕሙ ፡ ይዘዋ
ወር ፡ ነበር ፡ ከምግቡችም ፡ ወገን ፡ ያሰቡትም ፡ የወ
ደዱትን ፡ ለመፈጸም ፡ ፈጽሞ ፡ ያገለግላቸው ፡
ነበር ።
ውርጭና ፡ በረድ ፡ ከእሳት ፡ ጋራ ፡ ጸንተው ፡ ፳፪
ቆሙ ፡ እሳቲቱ ፡ በበረዱ ፡ መካከል ፡ እየነደደች ፡
በዝናሞችም ፡ መካከል ፡ በግ ፡ በግ ፡ እያለች ፡
ግብፃውያን ፡ የዘሩትን ፡ ፍሬያቸውን ፡ ፈጽማ ፡
እንዳጠፋች ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ አልቀለጡም ።
እስራኤል ፡ ዳግመኛ ፡ ይህን ፡ በተመገቡ ፡ ጊዜ ፡ ፳፫
ራሳቸው ፡ የሚመገቡትን ፡ እርሻቸውን ፡ ተወ ።
ሁሉን ፡ የፈጠርህ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ላንተ ፡ ያገ ፳፬
ለግላልና ። የሚመልክ ፡ መቻያህን ፡ በግብፃው
ያን ፡ ላይ ፡ ታመጣለህ ፡ ወዲህም ፡ በንተ ፡ ወደ
ሚታመኑ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡
መናን ፡ ትሰጣለህ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስጦታህ ፡ መና ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ ፳፭
ሁሉ ፡ እየተለዋወጠች ፡ በለመኑት ፡ በወደዱት ፡
ምግብ ፡ ሁሉ ፡ ታገለግል ፡ ነበር ።
አቤቱ ፡ በንተ ፡ ያመኑ ፡ ሰዎችን ፡ ቃልህ ፡ ይጠ ፳፮
ብቃቸዋል ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ የሚመገበው ፡ ልዩ ፡
ልዩ ፡ የሆነ ፡ የዘር ፡ ፍሬ ፡ ብቻ ፡ እንዳይደለ ፡
የወደድካቸው ፡ ልጆችህ ፡ እስራኤልን ፡ ያውቁ ፡
ዘንድ ፡ እየተለዋወጠች ፡ ታገለግላቸው ፡ ነበር ።
ብላሽ ፡ ሊሆን ፡ እሳት ፡ የሚያጠፋው ፡ መና ፡ ፳፯
በጥቂት ፡ ፀሐይ ፡ሙቀት ፡ ሞቆ ፡ ቀልጧልና ።
የሴሲንትህ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ አንተን ፡ ፳፰
እናመሰግን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ከወጣ ፡ ዘንድ ፡
ወዳንተም ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ወደኛ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጋልና ።
አንተን ፡ የማያመሰግን ፡ አለኝታው ፡ እንደ ፡ ፳፱
ክረምት ፡ ውርጭ ፡ የሚቀልጥ ፡ እንደማይረባ ፡
እንደሚያጸይፍ ፡ እንደ ፡ እጅ ፡ እጣቢ ፡ ውኃ ፡
የሚፈስ ፡ ስለ ፡ ሆነ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩ ፍርድህ ፡ ጽኑ ፡ ነውና ፡ ለመናገርም ፡ የሚያ
ስጨንቅ ፡ ነውና ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የፈጣሪ ፡ ትም
ህርት ፡ የሌላቸው ፡ ሰውነቶች ፡ ሳቱ ።
፪ ግብፃውያን ፡ ደግ ፡ ወገን ፡ እስራኤልን ፡ በያዙ ፡
ጊዜ ፡ በተበረታቱባቸውም ፡ ጊዜ ፡ ረዥም ፡
በሚሆን ፡ በሌሊት ፡ ጨለማ ፡ እነዚህ ፡ ግብፃው
ያን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከቤታቸው ፡ መከታ ፡ ስር
ታሥረው ፡ ተግዘዋልና ። የበደሉትን ፡ በደላቸ
ውን ፡ አስበው ፡ የዘለዓለም ፡ ከሚሆን ፡ አገልግ
ሎት ፡ ሥርዓት ።
፫ የሸሹ ፡ ሆነው ፡ ተገኙ ፡ በውስጡ ፡ ብርሃን ፡
በሌለበት ፡ ቤት ፡ በጨለማ ፡ ተሠውሮ ፡ አን
ዱም ፡ አንዱም ፡ ይዘነጋ ፡ ነበር ፡ ተበተኑ ፡
እጅግ ፡ እየተደነቁ ፡ በድንጋጤ ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡
ሰም ፡ ቀለጡ ።
፬ አመንዝራ ፡ የሚሆን ፡ ዲያብሎስ ፡ ያለድንጋጤ ፡
ይጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፡ አልቻለም ፡ ነገር ፡ ግን ፡
ሰውነት ፡ ስግጥጥ ፡ ስግጥጥ ፡ የሚያደርግ ፡ ታላቅ ፡
የሚሆን ፡ የቃል ፡ ድምፅ ፡ ያውከቸው ፡ ጀመር ።
ክፉ ፡ የሆነ ፡ የምትሐቱ ፡ መልክ ፡ ፊቱ ፡ ያዘነ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አጠፋ ።
፭ የእሳቱም ፡ ብርሃን ፡ አንዲት ፡ ሰዓት ፡ ያበራ ፡
ዘንድ ፡ አልቻለም ። ለዚች ፡ ሌሊት ፡ ጨለማ ፡
ሊያበሩ ፡ የተፈጠሩ ፡ የሚያበሩ ፡ ከዋክብትን ፡
ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡ አልተቻለውም ።
፮ የሥራይ ፡ ሥራ ፡ የሚሆን ፡ የስንፍና ፡ ድካምን ፡
ባደረጉ ፡ ጊዜ ፡ ከሚታዩ ፡ ክስታና ፡ ከዶግ ፡ ተገ
ኝቶ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚታይ ፡ እሳት ፡ ግር
ማው ፡ ፍጹም ፡ የሚሆን ፡ እሳት ፡ ድንገት ፡ ታያ
ቸው ፡ እንጂ ፡ የእሳት ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ዘንድ ፡
አልቻለም ።
፯ ይኸውም ፡ በግብፃውያን ፡ ዘለፋ ፡ ሊሆንባቸው ፡
የወርቅ ፡ የብር ፡ ትዕቢት ፡ ነው ።
፰ በመከራ ፡ የተያዘች ፡ የሰውነት ፡ ድንጋጤዋን ፡
መታወኳን ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ የሰጡ ፡ እነ
ዚህን ፡ የሚያውክ ፡ ዘጠኙ ፡ መቅሠፍት ፡ ምን
ምን ፡ ባያስፈራቸው ፡ ዋዛ ፡ የሚሆን ፡ የትንኝ ፡
ማስፈራት ፡ አጥፍቷቸዋልና ።
፱ ከፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በሚያንስ ፡ ከነፋስ ፡ የትነሣ ፡
ከሰው ፡ ፊት ፡ በሚበር ፡ በትንኝ ፡ አስወጥቶ ፡
ሰደዳቸው ፡ የደነገጡም ፡ ሆነው ፡ አሸሻቸው ።
በነፋስ ፡ አካል ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ከሚሸሽ ፡
ከትንኙ ፡ የተነሣ ፡ መቆም ፡ አልተቻላቸውም ።
፲ ሥላሴ ፡ ምስክር ፡ የሚሆኑበት ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ የሚ
ፈርዱበት ፡ የክፉ ፡ ፈርዖን ፡ ሥራው ፡ ዓመፅ ፡
ነውና ። ሁልጊዜ ፡ እሱ ፡ ከሙሴ ፡ ትእዛዝን ፡
ይቀበላል ፡ ለልቡናው ፡ እየታወቀው ፡ ዕው
ቀት ፡ ባለው ፡ ልቡናም ፡ እየተመለከተ ፡ ወዲ
ህም ፡ የጥመት ፡ የክፋት ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ።
፲፩ በልቡናው ፡ በዚህ ፡ በሚያጠፋኝ ፡ በዚህ ፡ ያጠ
ፋኛል ፡ ብሎ ፡ መቅሠፍቱን ፡ ያሳስብ ፡ ነበር ፡
እንጂ ፡ ምንም ፡ ፍርሃት ፡ ያደረጉ ፡ አይደለምና ፡
የጥመት ፡ ሥራን ፡ ይሠራል ።
ጥቂት ፡ የልቡና ፡ ጥርጥር ፡ ቢኖርህ ፡ ባለማ ፲፪
ወቅ ፡ ነው ፡ በስንፍናም ፡ ነው ፡ ለፍርድም ፡
መንገድ ፡ የምትሰጥ ፡ ናት ፡ ተብላ ፡ ፈጽማ ፡
የምትታሰብ ፡ ነበረች ።
እርሷን ፡ መታገስ ፡ የማይቻል ፡ ከምታስጨንቅ ፡ ፲፫
ከሲኦል ፡ በውነት ፡ የወጣች ፡ ያች ፡ ሌሊት ፡
ከነርሱ ፡ በውነት ፡ የሸፈነቻቸው ፡ ጊዜ ፡ እር
ሷን ፡ ቀን ፡ ተኝተው ፡ ነበር ።
የሚያስደነግፁ ፡ አጋንንት ፡ አስደንግፁዋቸዋ ፲፬
ልና ። ምትሐቱን ፡ በማሳየት ፡ ያጥኗቸው ፡
አሉ ፡ የሰውነትንም ፡ አለኝታ ፡ የሚያደክም ፡
አለ ፡ ያላሰቡት ፡ ያልተጠራጠሩት ፡ ፍርሃት ፡
ድንጋጤ ፡ ድንገት ፡ ደረሰባቸው ።
በዚህ ፡ ያለው ፡ ማን ፡ ማን ፡ የሆነው ፡ ሁሉ ፡ እን ፲፭
ዲህ ፡ ነው ፡ የተኛም ፡ ቢሆን ፡ በግር ፡ ብረት ፡
ታሥሮ ፡ በሥር ፡ ቤት ፡ የሚጠበቅም ፡ ቢሆን ፡
ያለ ፡ እግር ፡ ብረት ፡ የሚጠበቅም ፡ ቢሆን ።
አራሽም ፡ ቢሆን ፡ እረኛም ፡ ቢሆን ፡ ምድርን ፡ ፲፮
በማረስ ፡ የሚደክም ፡ ምንደኛም ፡ ቢሆን ፡ በም
ድረ ፡ በዳ ፡ ተቀምጦ ።
በሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ወገናቸው ፡ ሁሉ ፡ ስለታ ፲፯
ሠረ ፡ ፍጻሜ ፡ የሌላት ፡ የተገናኘችው ፡ የምታ
ስጨንቅ ፡ ያችን ፡ መከራ ፡ ታግሷልና ፡ በዚያ ፡
ያለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ማን ፡ ማን ፡ የሆነው ፡ ሰው ፡
እንዲህ ፡ ነው ፡ ያገኛቸውም ፡ ምትሐት ፡ እን
ዲህ ፡ ነው ፡ የሚያኳጭ ፡ ምትሐት ፡ ነው ፡ ከሚ
ጋርዱ ፡ ጭፍቅ ፡ ካሉ ፡ ከዛፎች ፡ የተነሣ ፡
ድምጡ ፡ ያማረ ፡ የጫሮች ፡ ቃል ፡ ነው ። ዜማ
ቸው ፡ ካማረ ፡ ከወፎች ፡ ድምጥ ፡ የተነሣ ፡ ነው ።
ገንትቶ ፡ የሚሔድ ፡ የውኃ ፡ ሻሻቴ ፡ ድምጥም ፡ ፲፰
ነው ፡ በማስፈራት ፡ የሚገለባበጡ ፡ የዋሻዎች ፡
ድምጥም ፡ ነው ፡ የሚሮጡ ፡ ሩጫቸውም ፡ የማ
ይታይ ፡ የከብቶች ፡ ሩጫ ፡ ነው ። በሚያስፈራ ፡
በታላቅ ፡ ቃል ፡ የሚጮሁ ፡ የአውሬዎችም ፡
ቃል ፡ ነው ፡ ከአውሬዎችና ፡ ከአዕዋፍ ፡ ቃል ፡
የተነሣ ፡ አስበሳቸው ፡ ድምጥን ፡ ለዋውጠው ፡
የሚመልሱ ፡ የሚያስፈሩ ፡ የተራራዎችም ፡
ድምጥ ፡ ነው ። አስደንግጦ ፡ ያጠፋቸው ፡ መከራ ፡
እንዲህ ፡ ነው ።
ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በሚያበራ ፡ ብርሃን ፡ ያበራ ፡ ነበ ፲፱
ረና ፡ ያለ ፡ መከልከልና ፡ ያለበዘን ፡ ሥራውን ፡
ይጨርስ ፡ ነበርና ።
እነዚህን ፡ ግን ፡ ብቻቸውን ፡ ያገኛቸው ፡ ዘንድ ፡ ፳
ያለው ፡ የገሃነም ፡ ጨለማ ፡ ምሳሌ ፡ የሚሆን ፡
የጸና ፡ የሌሊት ፡ ጨለማ ፡ ጠወራቸው ፡ እነር
ሱም ፡ ለራሳቸው ፡ ከጨለማ ፡ የሚጸኑ ፡ ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፰ ።

በወዳጆችህ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ግን ፡ ፩
ደገኛ ፡ ብርሃን ፡ ይበራ ፡ ነበር ፡ እነዚያ ፡ ሁሉ ፡
ቃላቸውን ፡ ይሰሙ ፡ ነበር ፡ መልካቸውን ፡
ግን ፡ አያዩም ፡ ነበር ።
እነዚያ ፡ የሚወዷቸው ፡ እስራኤልን ፡ ይደበድ ፪

ቧቸው ፡ ነበርና ። የተበደሉ ፡ እስራኤልንም ፡
መከራ ፡ ስለ ፡ አጸኑባቸው ፡ እስበሳቸው ፡ ይመ
ሰጋገኑ ፡ ነበር ።
፫፤ እሊህ ፡ ግን ፡ በተላከላቸው ፡ ለሚያድን ፡ ስጦታ ፡
ደስ ፡ አላቸው ፡ የማይታወቅ ፡ ጕዳናን ፡ ይመራ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ የእሳት ፡ ምሰሶ ፡ ዋጋቸውን ፡
ሰጣቸው ።
፬፤ በሚወደድ ፡ መንገድም ፡ የሚበራ ፡ ፀሐይን ፡
ሰጣቸው ። የማይጠፋ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሰጥ ፡
ዘንድ ፡ ያለው ፡ የሕግህ ፡ ዋጋህ ፡ ያላቸው ፡ ልጆ
ችህ ፡ እስራኤልን ፡ አሥረው ፡ አግዘዋቸዋልና ፡
ብርሃንን ፡ ያጡ ፡ ዘንድ ፡ በጨለማም ፡ ይታሠሩ ፡
ዘንድ ፡ ለኒህ ፡ ለግብፃውያን ፡ ግን ፡ ይገባቸ
ዋል ።
፭፤ የደጋጎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ይገድሉ ፡
ዘንድ ፡ በሰቡ ፡ በመከሩ ፡ ጊዜ ፡ ለዘለፋ ፡ ሲሆን
ባቸው ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ ወድቆ ፡ ዳነ ። ብዙ ፡
ልጆቻቸውን ፡ በዚህ ፡ በሙሴ ፡ አጠፋህ ፡ ወገና
ቸውን ፡ ሁሉ ፡ በሰፊ ፡ ውኃ ፡ አጠፋህ ።
፮፤ የተማማሉባትን ፡ መሐላ ፡ ከወቁ ፡ በኋላ ፡ ይቺን ፡
በፍቅር ፡ ያስቧት ፡ ዘንድ ፡ አባቶቻችን ፡ ያቺን ፡
ሌሊት ፡ አወቋት ።
፯፤ ለወገኖችህ ፡ ለእስራኤል ፡ ድኅነትን ፡ አድርገህ ፡
እስራኤልን ፡ ለሚጣሉ ፡ ለግብፃውያን ፡ ጥፋ
ትን ፡ አድርገህ ፡ ወገኖችህ ፡ እስራኤልን ፡ በረ
ድኤት ፡ ተቀበልካቸው ።
፰፤ እስራኤልን ፡ የሚጣሉ ፡ ግብፃውያንን ፡ እንዳ
ጠፋሀቸው ፡ በጠራኸን ፡ ጊዜ ፡ እንደዚሁ ፡ አከ
በርከን ።
፱፤ አገልጋዮችህ ፡ ደጋግ ፡ የሚሆኑ ፡ እስራኤል ፡
ያማረ ፡ የተወደደ ፡ መሥዋዕትን ፡ ይሠዉ ፡
ነበረና ፡ በመስማማት ፡ የጌትነትህን ፡ ሕግ ፡ በል
ቡናቸውም ፡ አሳድረዋልና ። በዚህ ፡ እምሳል ፡
ደጋጎች ፡ እስራኤል ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ ተቀ
በሉ ፡ መከራውን ፡ ግን ፡ ለሚገባቸው ፡ ለግብ
ፃውያን ፡ ሰጠህ ።
፲፤ አባቶቻችን ፡ ግን ፡ አንተን ፡ እያመሰገኑ ፡ ተድላ ፡
ደስታውን ፡ ይናገሩ ፡ ነበር ፡ ነገራቸው ፡ ሳይት
ባበር ፡ ከጠላቶች ፡ ልቅሶ ፡ ጩኸት ፡ ጋራ ፡ ቃላ
ቸው ፡ ይገናኝ ፡ ነበር ። ባሮችም ፡ ስለ ፡ ልጆቻ
ቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ድምፅ ፡ ያደምጡ ፡ ነበር ።
፲፩፤ የባሪያውም ፡ ቅጣት ፡ ከጌታው ፡ ጋራ ፡ በመቅ
ሠፍት ፡ ተካከለ ።
፲፪፤ ጭፍራውም ፡ ከንጉሡ ፡ ጋራ ፡ ይች ፡ መከራ ፡
የተካከለ ፡ ሆኖ ፡ አገኘቻቸው ። ሁሉም ፡ በአንድ
ነት ፡ በአንድ ፡ ምስል ፡ ሞቱ ። በአንዲት ፡
ሰዓት ፡ የከበረች ፡ ፍጥረታቸው ፡ ፈጽማ ፡ ጠፍ
ታለችና ፡ ደኅነኞች ፡ የሞቱትን ፡ ሰዎች ፡ ይቀብ
ሯቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ አልተቻላቸው ፡ ቍጥር ፡
የሌላቸው ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ አስከሬኖች ፡ ነበሩ ።
፲፫፤ ስር ፡ ስለ ፡ ማሱ ፡ ቅጠል ፡ ስለበጠሱ ፡ ሁሉም ፡ የመ
ጣባቸውን ፡ መቅሠፍት ፡ አላወቁምና ፡ ግብፃው
ያን ፡ በበኵር ፡ ልጃቸው ፡ መጥፋት ፡ እስራኤል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ልጆች ፡ እንደሆኑ ፡ አወቁ ።
ሁሉን ፡ የምትገዛ ፡ ዝምታና ፡ ፀጥታ ፡ ዓለሙን ፡ ፲፬፤
ሁሉ ፡ በሸፈነችው ፡ ጊዜ ።
አሸናፊ ፡ አርበኛና ፡ ሁሉን ፡ የሚችል ፡ ተጋ ፲፭፤
ዳይ ፡ የሚሆን ፡ ቃልህ ፡ ያቺን ፡ ሌሊት ፡ ተበቅ
ለዋታልና ።
ያለማድላት ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፡ ትእዛዝህ ፡ ፲፮፤
የተሳለ ፡ ሰይፍን ፡ ታጥቆ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡
መንግሥት ፡ በላቸው ፡ በግብፃውያን ፡ መከ
ከል ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ ደዌያቸው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ተመላ ፡ ከሰማይ ፡ ወርዶ ፡ ተጫናቸው ፡ ከምድ
ርም ፡ አጠፋቸው ።
ክፉዎች ፡ በሆኑ ፡ በላሞች ፡ ምትሐት ፡ ያንጊዜ ፡ ፲፯፤
አወካቸው ፡ ያላሰቧት ፡ ድንጋፄም ፡ በላያቸው ፡
ሠለጠነችባቸው ።
ከነዚህ ፡ እኩሌታው ፡ የሞተ ፡ ሆኖ ፡ በሌላ ፡ ፲፰፤
ቦታ ፡ የሚወድቅ ፡ አለ ፡ የሚሞቱባትን ፡ ምክ
ንያት ፡ አስቀድሞ ፡ ገለጠላቸው ።
ክፉ ፡ ነገር ፡ ስለምንም ፡ እንዲያገኛቸው ፡ እን ፲፱፤
ዲያጠፋቸውም ፡ ባለማወቅ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ያወ
ኳቸው ፡ ላሞች ፡ አስቀድመው ፡ ይህንን ፡ ነግረ
ዋቸዋልና ፡ ገለጹላቸው ።
ከእስራኤልም ፡ አስቀድሞ ፡ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ ፳፤
መከራ ፡ ያገኛቸው ፡ አሉ ። በምድረ ፡ በዳ ፡ እን
ዲህ ፡ ሆነ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ከነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ብዙ ፡
አጠፋ ።
ነውር ፡ የሌለበት ፡ ሰው ፡ አሮን ፡ ይኸውም ፡ ፳፩፤
ልመና ፡ የሚያደርግበት ፡ ዕጣን ፡ የሚያጥንበት ፡
የሚያገለግልበት ፡ ልብሰ ፡ መትከፍ ፡ ነው ፡
የሚዳ ፡ ዐብቱን ፡ ይዞ ፡ ፈጥኖ ፡ ተግቷልና ፡ ነገር ፡
ግን ፡ መዓቱ ፡ ብዙ ፡ ሀመን ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ለማቃለል ፡ ባለሟልነትን ፡ አገኘ ፡ መዓቱን ፡
ተቀዋወመ ፡ መቅሠፍቱንም ፡ ጸጥ ፡ አደረገ ፡
በዚህ ፡ ያንተ ፡ መልክተኛ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ራሱን ፡
አስታወቀ ።
የሚያጠፋ ፡ የቸነፈሩን ፡ ወገን ፡ አሸነፈ ፡ ቃል ፡ ፳፪፤
ኪዳናቸውንና ፡ ያባቶቻቸውን ፡ መሐላ ፡ በማ
ሳሰብ ፡ በሚያጠፋ ፡ ቃልህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ይኸ
ውን ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡ ዐብት ፡ ሥራ ፡
አይደለም ።
ብዛታቸው ፡ የማይቆጠር ፡ የሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እስ ፳፫፤
በሳቸው ፡ በወደቁ ፡ ጊዜ ፡ በበሽተኞቹና ፡ በደ
ኅነኞቹ ፡ መካከል ፡ ከቆመ ፡ በኋላ ፡ መዓቱ ፡ ጸጥ ፡
ብሏልና ፡ ይኸውም ፡ በሥጋዊ ፡ ኃይል ፡ በሚዳ ፡
ዐብት ፡ ሥራ ፡ አይደለም ።
ለደኅነኞች ፡ መንገድ ፡ ለየ ፡ የዓለሙ ፡ ክህነት ፡ ፳፬፤
በልብሱ ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ባሕርይ ፡ ከሚ
ባል ፡ ዕንቍ ፡ የተቀረጸ ፡ የአበውም ፡ ስም ፡
በጫንቃው ፡ ላይ ፡ አለና ፡ ያንተም ፡ ስም ፡ በራሱ ፡
ኩፋት ፡ ላይ ፡ አለና ።
የሚያጠፉ ፡ ቸነፈሮች ፡ በዚህ ፡ ራቁ ፡ እነዚህም ፡ ፳፭፤
ሥራዎች ፡ አስፈሯቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ መቅሠ
ፍቱ ፡ በበቃ ፡ ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

፩ ያለርኅራኄ፡ፈጽማ፡እስከታጠፉቸው፡ድረስ፡
እግዚአብሔርን ፡ በዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ግን ፡
መዓትህ ፡ ጠና ። የሚደረግ ፡ ሥራቸውን ፡ አስ
ቀድመው ፡ አውቀዋልና ።
፪ በነዚያ ፡ ላይ ፡ ግን ፡ መዓትህ ፡ ጠናች ፡ እነዚያ ፡
ከመሔድ ፡ መልሰዋቸዋልና ፡ ዳግመኛም ፡ በች
ኩላ ፡ ሰደዋቸዋልና ። በተጸጸቱ ፡ ጊዜ ፡ በሩጫ ፡
ጠበጠቡ ፡ በፊታቸው ፡ ኤርትራ ፡ አለና ፡ ብለ
ውም ፡ ተከሏቸው ።
፫ ገና ፡ በልቅሶ ፡ ሳሉ ፡ በአስከሬኖቻቸው ፡ መቃ
ብር ፡ ላይ ፡ ሲያለቅሱ ፡ ሲጮሁ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡
የስንፍና ፡ አሳብ ፡ ሰበቻቸዋልና ፡ ሊሄዱ ፡ ዘንድ ፡
ከነርሱ ፡ ዘንድ ፡ ማልደው ፡ አስወጥተው ፡ የሰ
ደዷቸውን ፡ እንደ ፡ ከበለሉ ፡ ሰዎች ፡ ይከተሏ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ በመሮጥ ፡ ጠበጠቡ ።
፬ የተጋቧት ፡ የመከራ ፡ መጨረሻ ፡ ወደሚሆን ፡
ወደዚህ ፡ ሥራ ፡ ሳበቻቸው ፡ (ስጥመት ፡) ዝን
ጋኤ ፡ አሳታቸው ፡ ከሥሩ ፡ መቅሠፍቶች ፡ የጐ
ደለውን ፡ ይፈጽሙ ፡ ይሞሉ ፡ ዘንድ ፡ ያገኛቸ
ውን ፡ መከራ ፡ አላሰቡም ።
፭ ወገኖችህ ፡ ድንቅ ፡ መንገድን ፡ ሔዱ ፡ እነዚህ ፡
ግን ፡ ክፉ ፡ ሞትን ፡ አገኙ ።
፮ መላዋ ፡ ኤርትራ ፡ ከወገኖቿ ፡ ከማዕበሏና ፡ ከሞ
ገዷ ፡ ጋራ ፡ ያለክፋት ፡ በደኅንነት ፡ ልጆችህ ፡
እስራኤል ፡ ይጠበቁበት ፡ ዘንድ ፡ ወዲህ ፡ የታ
ዘዘችበትን ፡ ትእዛዝ ፡ ዳግመኛ ፡ እያገለገለች ፡
በሰብአ ፡ ትካት ፡ መቅሠፍት ፡ ተመስላለችና ፡
እሊህ ፡ ግን ፡ ልዩ ፡ ሞትን ፡ አገኙ ።
፯ ደመና ፡ እስራኤልን ፡ የምትጋርድ ፡ ሆነች ፡
ኤርትራ ፡ ከቀድሞዋ ፡ ይልቅ ፡ የረጋች ፡ ሆና ፡
ታየች ፡ የደረቀችቱም ፡ ምድር ፡ የሰፋች ፡ መስክ ፡
ሆና ፡ ታየች ፡ በኤርትራ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ መሰ
ናክል ፡ የሌለው ፡ መንገድ ፡ ታየ ።
፰ በከበረች ፡ ታላቅ ፡ በሆነች ፡ በሥልጣንህ ፡ ተሠ
ውረው ፡ ወገኖችህ ፡ ሁሉ ፡ በሔዱባት ፡ ጽኑ ፡
በሆነ ፡ ማዕበል ፡ መካከል ፡ የለመለመ ፡ መስክ ፡
ታየ ፡ አቤቱ ፡ ያዳንካቸው ፡ አንተን ፡ ሲያመሰግኑ ።
፱ እነዚያ ፡ እንደ ፡ ፈረሾች ፡ እንደ ፡ ጌኞች ፡ እየዘ
ለሉ ፡ አመስግነውሃልና ፡ ሥራቸውንም ፡ በማ
ማፀን ፡ አስበውሃልና ፡ ይህን ፡ ድንቅ ፡ ሥራህን ፡
በዩ ፡ ጊዜ ፡ ይቺን ፡ ሥልጣንህን ፡ አመስግናት ።
፲ አገራቸው ፡ የእንስሳ ፡ ፍጥረትን ፡ ታስገኝ ፡ ስለ ፡
ነበረ ፡ ፈንታ ፡ ተቈናጣጭ ፡ ዝንብን ፡ እንዴት ፡
አስገኘች ፡ ባሕርስ ፡ በሰፊ ፡ ውኃ ፡ ውስጥ ፡ ያለ ፡
ፍጥረትን ፡ ታስገኝ ፡ ስለ ፡ ነበረ ፡ ፈንታ ፡ ተስ
በን ፡ እንዴት ፡ አስገኘች ።
፲፩ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ መናውን ፡ በመጉብኸቸው ፡ ጊዜ ፡
እንግዳ ፡ የሚሆን ፡ የአዕዋፍ ፡ ፍጥረትን ፡ አዩ ፡
የወደዱትን ፡ የተድላና ፡ የደስታን ፡ ምግብን ፡
በተመኙ ፡ በለመኑ ፡ ጊዜ ።
፲፪ ልቡናቸውን ፡ ለማረጋጋት ፡ ከባሕር ፡ ውስጥ ፡
ብዙ ፡ ድርጭት ፡ ወጣላቸው ፡ ከመብረቆች ፡
ያራቀች ፡ አስቀድሞ ፡ በተደረገው ፡ በዘጠኙ ፡
መቅሠፍት ፡ ሠራዊት ፡ የምትመስል ፡ መቅሠ
ፍት ፡ በግብፃውያን ፡ ላይ ፡ መጣች ።
ነገር ፡ ግን ፡ ይኸውም ፡ ክፉ ፡ ነው ፡ እንግዳ ፡ መጥላ ፲፫
ትን ፡ ፈጽመው ፡ ስለ ፡ ወደዱ ፡ በክፋታቸው ፡ እን
ደሚገባ ፡ እነዚያ ፡ በውነት ፡ ተፈርዶባቸዋልና ፡
በግብፃውያን ፡ መቅሠፍት ፡ መጣችባቸው ።
ከሩቅ ፡ አገር ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ እሊህ ፡ እስራኤል ፡
ግን ፡ የማያውቋቸው ፡ የገባያንን ፡ ሰዎች ፡ ተቀ
በሉ ። በጎ ፡ ነገር ፡ ሊያደርጉላቸው ፡ ሲጠቅማ
ቸው ፡ ከነሱ ፡ ዘንድ ፡ እንግዳ ፡ የሆኑ ፡ እስራኤልን ፡
እኒያ ፡ ግብፃውያን ፡ ግን ፡ በጭንቅ ፡ ገዟቸው ።
በሥራቸው ፡ መጐብኛ ፡ መመርመሪያ ፡ ይሆና ፲፬
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ የተፈረደባቸው ፡
በዚህ ፡ ብቻ ፡ አይደለም ፡ ከነሱ ፡ ዘንድ ፡ እን
ግዳ ፡ የሆኑ ፡ እስራኤልን ፡ ግብፃውያን ፡ በጭ
ንቅ ፡ ተቀብለዋቸዋልና ።
እሊህ ፡ እስራኤል ፡ ግን ፡ ደጋግነት ፡ ካላቸው ፡ ፲፭
ከእስራኤል ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ የሆኑ ፡ የገባያንን ፡
ሰዎች ፡ በክብር ፡ ተቀበሉ ።
በብዙ ፡ ጭንቅ ፡ መከራን ፡ በጸኑባቸው ፡ ጊዜ ፡ ፲፮
ከደጋጎች ፡ ደጃፍ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተሰበሰቡ ፡
እንደነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ብርሃን ፡ በማጣት ፡ ጠፉ ፡
በጥልቅ ፡ ጨለማ ፡ ድንገት ፡ ተግዘዋልና ፡ ከነዚ
ያም ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ሁሉ ፡ የቤቱን ፡ የደጃ
ፉን ፡ መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ ከባሕርያቸው ፡ ተለውጠውብ ፲፯
ቸው ፡ ነበርና ። የዜማውን ፡ ነገር ፡ በማወቅ ፡
የበገና ፡ ስም ፡ እንዲለወጥ ፡ የቃና ፡ ሆኖ ፡ እን
ዲህ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ በማየት ፡ ፈጽሞ ፡ የሚ
ሰፈር ፡ ሥራ ፡ በየወገናቸው ፡ የተፈጠሩ ፡ ፀሐይ ፡
ጨረቃ ፡ ተለውጠውባቸዋልና ፡ አንዱም ፡ አን
ዱም ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
በደረቅ ፡ ያሉ ፡ ፍጥረቶች ፡ ወደ ፡ ውኃ ፡ ተመ ፲፰
ልሰዋልና ፡ (ግብፃውያን ፡) በውኃ ፡ የሚኖሩ ፡
የሚዋኙ ፡ የተሳቦዎች ፡ አነዋወር ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
ተመልሷልና ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የደጃፉን ፡
መግቢያ ፡ መንገድ ፡ ይፈልግ ፡ ነበር ።
እሳቱም ፡ በውኃው ፡ ውስጥ ፡ ፈጽሞ ፡ በረታ ፡ ፲፱
ውኃውም ፡ የባሕርዩን ፡ ፍጥረት ፡ ሠወረ ።
ፈጥኖ ፡ የሚጠፉ ፡ የእሳቱም ፡ ሙቀት ፡ ሥራው ፡ ፳
በይደለ ፡ በውኖች ፡ መካከል ፡ ወዲያ ወዲህ ፡
እያለ ፡ እየተመላለሰ ፡ የከብቶችን ፡ ሥጋ አላ
ቃጠለም ። የማይጠፉ ፡ የፍጥረት ፡ ወገን ፡ እሳ
ትም ፡ ፈጥኖ ፡ የሚጠፉ ፡ ውርጭንም ፡ አላቀለ
ጠውም ። በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ከቤቱ ፡ የወገኖች
ህን ፡ ፈጽመህ ፡ ክብር ፡ አብዝተሃልና ። በሁሉ ፡
አክብረሃቸዋልና ፡ ወደኛ ፡ የመጣውን ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ቸርነትህን ፡ አላራቅህብንም ፡ እኛንም ፡
በየጊዜው ፡ ቸል ፡ አላልከንም ፡ በየቦታው ፡
ሁሉ ፡ አንተ ፡ ትኖራለህ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ምስጋና ፡ ይግ
ባውና ፡ የእስራኤል ፡ ንጉሥ ፡ የዳዊት ፡ ልጅ ፡
ሰሎሞን ፡ የተናገረው ፡ ጥበብ ፡ መላ ፡ ተፈጸመ ።

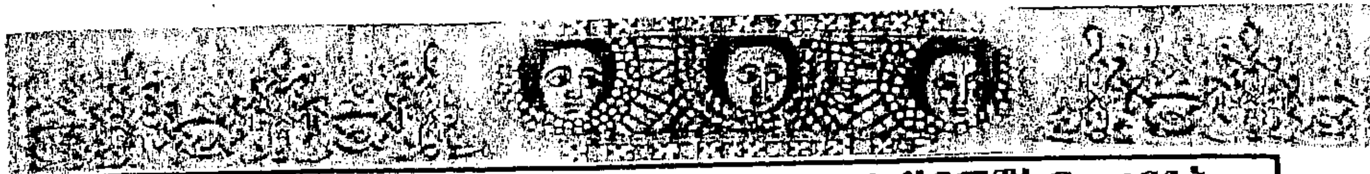

የሦስቱ ልጆች መዝሙር

፩ በጉድጓድ ፡ እሳት ፡ መካከልም ፡ ተመላለሱ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑት ።
፪ አዛርያም ፡ በእሳቱ ፡ መካከል ፡ ቁሞ ፡ እንዲህ ፡
ብሎ ፡ ጸለየ ÷ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ ምስጋናን ፡
ጀመረ ፡—
፫ የአባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡
ይመስገን ÷ ስምህም ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡
የከበረ ፡ ነው ፡ አለ ።
፬ በመጣህብን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ጻድቅ ፡
ነህና ፤ ሥራህ ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነው ÷ ሥርዓ
ትህም ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ነው ÷ ፍርድህም ፡ ሁሉ ፡
እውነት ፡ ነው ።
፭ ባደረግህብን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረ
ግህ ፤ በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታ
ችን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ መከራ ፡ አምጥተህብናልና ፡
በከበረች ፡ በአባቶቻችን ፡ አገር ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ፍት ፡ ርት ፡ አደረግህ ። የተውንህ ፡ እኛ ፡
በድለናል ፤ ስተናልና ፡ በሁሉ ፡ በደልን ፤ ትእዛ
ዝህንም ፡ አልሰማንም ፤
፮ በጎ ፡ ረድኤት ፡ ይደረግልን ፡ ዘንድ ፡ እንዳዘዝ
ኸን ፡ ሕግህን ፡ አልጠበቅንም ÷ ትእዛዝህንም ፡
አላደረግንም ።
፯ ያመጣህብንን ፡ ያደረግህብንን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡
በእውነተኛ ፡ ፍርድህ ፡ አደረግህብን ።
፰ ኃጢአተኞች ፡ ወንጀለኞች ፡ በሚሆኑ ÷ ከአ
ንተ ፡ ፈጽመው ፡ በራቁ ፡ በጠላቶቻችን ፡ እጅ ፡
ጣልኸን ፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኛ ፡ ክፉ ፡ በሆነ ፡
በብልጣሶርም ፡ እጅ ፡ አሳልፈህ ፡ ጣልኸን ።
፱ አሁንም ፡ አፋችንን ፡ ከፍተን ፡ እናመሰግን ፡
ዘንድ ፡ አገባባችን ፡ አይደለም ፡ በምንፈራህ ፡
በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ የተደረገብንን ፡ ጕስቍል
ናችንና ፡ ኃፍረታችንን ፡ አይተህ ።
፲ ስሜ ፡ ይቅር ፡ ባይ ፡ ነው ፡ ስላልህ ፡ ፈጽመህ ፡
ለመከራ ፡ አትስጠን ፡ ቃል ፡ ኪዳንህንም ፡ አት
ለውጥብን ።
፲፩ ስለ ፡ በለምዋልህ ፡ ስለ ፡ ይስሐቅና ፡ ስለ ፡ ወዳ
ጅህ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ ስላከበርኸው ፡ ስለ ፡ ያዕ
ቆብም ፡ ቸርነትህን ፡ ከእኛ ፡ አታርቅ ፤
፲፪ እነርሱ ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂቶች ፡ ነበሩና ፡ ልጆ
ቻቸውን ፡ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡ አሸዋና ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ኮከብ ፡ ታበዛላቸው ፡ ዘንድ ፡ ታበዛላቸ
ዋለህ ።

ስለ ፡ ተናገርሃቸው ፡ ስለ ፡ እነዚህ ፡ ቸርነትህን ፡ ፲፫
ከእኛ ፡ አታርቅ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችን ፡ በሀገሩ ፡
ሁሉ ፡ ዛሬ ፡ የጐሰቈልን ፡ ሆን ።
በዚህ ፡ ወራት ፡ አለቃ ፡ የለም ፡ ነቢዩም ፡ የለም ፡ ፲፬
ንጉሡም ፡ የለም ፡ ቍርባንም ፡ መሥዋዕትም ፡
ዕጣን ፡ የሚያሸትቱ ፡ ካህናትም ፡ የሉም ፡ በየ
ዋህ ፡ ልቡና ፡ በቀና ፡ ሰውነት ፡ ተቀበልልን ፡
እንጂ ፤ ይቅርታህን ፡ ያገኙ ፡ ዘንድ ፡ በፊትህ ፡ ፲፭
ሃይማኖት ፡ የሚያጸኑበት ፡ አገር ፡ የለም ።
የላሞችንና ፡ (ሙሴ ፡ አሮን ፡) የጊደሮችን ፡ ፲፮
(ዳዊት ፡ ሰሎሞን ፡) የሰቡ ፡ የበዙ ፡ በጎችንም ፡
(ኢዮስያስ ፡) መሥዋዕት ፡ እንደ ፡ ተቀበልህ ÷
መሥዋዕታችንም ፡ ዛሬ ፡ በፊትህ ፡ እንደዚያ ፡
ይሁን ። ያመኑብህ ፡ ሁሉ ፡ እንዳያፍሩ ፡ መሥ
ዋዕታችን ፡ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ።
አሁንም ፡ በፍጹም ፡ ልቡናችን ፡ እናምንሃለን ፡ ፲፯
እንፈራሃለን ፡ አታሳፍረን ፡ እንጂ ፤ ገጽ ፡ ረድኤ
ትህንም ፡ እንፈልጋለን ።
ከቍጣ ፡ ወደ ፡ ምሕረት ፡ እንደ ፡ መመለስ ፡ ፲፰
መጠን ፡ ይቅርታህን ፡ አድርግልን ፡ እንደ ፡ ቸር
ነትህም ፡ ብዛት ፡ በታምራትህ ፡ ከመከራው ፡
አድነን ፤ አቤቱ ÷ ለስምህ ፡ ምስጋናን ፡ ስጥ ።
በኛ ፡ በባሪያዎችህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጉ ፡ ፲፱
ሁሉ ፡ ይፈሩ ፡ በቀማቸውም ፡ ሁሉ ፡ ይጐስ
ቍሉ ፡ ኃይላቸውም ፡ ይድከም ፤
በዓለሙ ፡ ሁሉና ፡ ለሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ የተመሰገንህ ፡ ፳
ፈጣሪ ፡ አንተ ፡ ብቻ ፡ እንደ ፡ ሆንህ ፡ ይወቁ ፡
አለ ።
እነዚያም ፡ ብላቴናዎች ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ፳፩
ነገር ፡ ሠርተው ፡ ማጣላታቸውን ፡ አልተዉም ፡
በእሳቱም ፡ ድኚ ፡ አደሮማር ፡ የወይን ፡ አረግ ፡
ቍልቋል ፡ ቅንጭብ ፡ የባሕር ፡ አረፋ ፡ ጨመሩ ።
ነበልባሉም ፡ ከጕድጓድ ፡ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡ ክንድ ፡ ፳፪
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
እሳቱም ፡ እየተመላለሰ ፡ በከለዳውያን ፡ ምድጃ ፡ ፳፫
(ጕድጓድ ፡) አጠገብ ፡ ያገኘውን ፡ ሁሉ ፡ ያቃ
ጥል ፡ ነበር ።
እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ከአናን ፳፬
ያና ፡ ከአዛርያ ፡ ከሚሳኤልም ፡ ጋር ፡ ወደሚነ
ደው ፡ ወደ ፡ እሳቱ ፡ ምድጃ ፡ ወርዶ ፡ በጕድ
ጓድ ፡ ያለውን ፡ እሳት ፡ መታው ÷
የእሳቱንም ፡ ነበልባል ፡ እንደ ፡ ቀዘቀዘ ፡ ነፋስ ፡ ፳፭

አደረገው ፤ እነዚያንም ፡ ሰዎች ፡ እሳቱ ፡ ምንም ፡
አልነካቸውም ፥ የራሳቸውን ፡ ጠጕር ፡ አልለበ
ለባቸውም ፥ አላስጨነቃቸውም ።
፳፮ ያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
በአንድ ፡ አፍ ፡ ፈጽመው ፡ አመሰገኑ ፤ በእሳት ፡
ጕድጓድ ፡ መካከል ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገ
ኑት ።
፳፯ የአባቶቻችን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡
ይመስገን ፤ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለሙም ፡
የከበረ ፡ ነው ።
፳፰ የከበረ ፡ የጌትነቱ ፡ ስምም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤
የተመሰገነ ፡ ነው ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡
ነው ።
፳፱ ቅዱስ ፡ ቅዱስ ፡ ተብለህ ፡ በምትመሰገንበት ፡
በጽርሐ ፡ አርያም ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤
ለዘላለሙ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ።
፴ በኪሩቤል ፡ ላይ ፡ ሆነህ ፡ የውቅያኖስ ፡ ጥልቆ
ችን ፡ የምታይ ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤ የተ
መሰገንህ ፡ ነህ ፥ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡ ነህ ።
፴፩ በጌትነትህም ፡ ዙፋን ፡ አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፤
የተመሰገንህ ፡ ነህ ፥ ለዘላለሙም ፡ የከበርህ ፡
ነህ ።
፴፪ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ ሰማይም ፡ የተመሰገ
ንህ ፡ ነህ ፤ አንተ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽመህ ፡ የከ
በርህ ፡ ነህ ።
፴፫ እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ ፍጥረቶች ፡
ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤
እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።
፴፬ ሰማዮች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤
እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለሙም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለ ፡ ነው ።
፴፭ እግዚአብሔር ፡ የፈጠራቸው ፡ መላእክት ፡
እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡
ለዘላለሙ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ያለም ፡ ነው ።
፴፮ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ውኃዎች ፡ ሁሉ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ለዘላለሙ ፡
የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፴፯ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡
የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፴፰ ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ
ታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፴፱ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከከቦች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመ
ሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡
ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፵ የበጎ ፡ ጠል ፡ የበጎ ፡ ዝናም ፡ እግዚአብሔርን ፡
ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰ
ገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፵፩ ነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ
ታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።

እሳት ፡ ዋዕይ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፵፪
ታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
መዓልትና ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰ ፵፫
ግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላ
ለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
የክፉ ፡ ጠል ፡ የክፉ ፡ ጤዛ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፵፬
ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ብርድ ፡ ውርጭ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፵፭
ታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ብርሃን ፡ ጨለማ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፵፮
ታል ፤ እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ደጋ ፡ ቆላ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፵፯
እርሱ ፡ ለዘላለም ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
በረድ ፡ ጉም ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፵፰
እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
መብረቅ ፡ ደመና ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፵፱
ታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ምድር ፡ እግዚአብሔርን ፡ ታመሰግነዋለች ፤ ፶
እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ተራሮች ፡ ኮረብቶች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰ ፶፩
ግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላ
ለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚበቅሉ ፡ አትክልት ፡ ሁሉ ፡ ፶፪
እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተ
መሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡
ነው ።
ጥልቆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፶፫
እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
ባሕር ፡ ፈሳሾች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፶፬
ታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፶፭
እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተ
መሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡
ነው ።
በሰማይ ፡ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብ ፶፮
ሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡
ነው ፥ ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
አራዊት ፡ እንስሳት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፶፯
ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ለዘላለም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያለም ፡ ነው ።
የአዳም ፡ ልጆች ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑ ፶፰
ታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ከፍ ፡ ከፍ ፡
ያለም ፡ ነው ።
እስራኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ ፶፱

እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ክፉ ፡
ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፳ እግዚአብሔር ፡ የሾማቸው ፡ ካህናት ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰ
ገነ፡ነው ፥ ለዘላለም ፡ ክፉ፡ ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው።
፳፩ የእግዚአብሔር ፡ በረኞች ፡ እግዚአብሔርን ፡
ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ለዘላለም ፡ ክፉ ፡ ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፳፪ የጻድቃን ፡ ሰውነታቸውና ፡ ልቡናቸው ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰ
ገነ ፡ ነው ፥ ለዘላለም ፡ ክፉ ፡ ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው ።
፳፫ የቀና ፡ ልቡና ፡ ያላቸው ፡ ጻድቃን ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡
ነው ፥ ለዘላለም ፡ ክፉ ፡ ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው ።

አናንያ ፡ አዛርያ ፡ ሚሳኤል ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፳፬
ያመሰግኑታል ፤ እርሱ ፡ የተመሰገነ ፡ ነው ፥
ለዘላለም ፡ ክፉ ፡ ክፉ ፡ ያለም ፡ ነው ።
እግዚአብሔር ፡ ከምችና ፡ ከሲኦል ፡ አዳኝ ፡ (ከመ ፳፭
ቃብር ፡ አፍ) አድኖናልና ፥ ከሚነድድ ፡ ከም
ድጃው ፡ እሳት ፡ አስጥሎናልና ፥ ከነበልበ
ሉም ፡ መካከል ፡ አውጥቶናልና ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ተገዙ ፡ ስሙንም ፡ አመስግኑት ፥
ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ቸር ፡ ነውና ።
እግዚአብሔርን ፡ የምትፈሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁላችሁ ፡ ፳፮
እግዚአብሔርን ፡ አመስግኑት ፤ ከአማልክት ፡
በላይ ፡ ላለ ፡ አምላክ ፡ ተገዙ ፥ አመስግኑት ፥
ቸርነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነውና ፡ ተገዙለት ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት

The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order

www.ethiopianorthodox.org

ተረፈ ዳንኤል

ምዕራፍ፡ ፲፫ ።

፩፤ ንጉሡ ፡ ዳርዮስ ፡ ሙቶ፡ በበቶቹ፡ መቃብር፡
ከተቀበረ፡ በኋላ ፡ የፋርሱ፡ ንጉሥ፡ ቂሮስ፡ መን
ግሥቱን ፡ ያዘ ።
፪፤ ዳንኤልም ፡ የንጉሡ ፡ የቂሮስ ፡ እልፍኝ ፡ አሽ
ከር ፡ ነበር ፡ ከባለሟሎቹም ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ ይከብር፡
ነበር ።
፫፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ምስል ፡
ነበር ፡ ምግቡንም ፡ ሁልጊዜ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
ጫን ፡ በሚፈጅ ፡ ቻል ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስ
ፈሪያ ፡ ስንዴ ፡ አርባ ፡ በግ ፡ ስባት ፡ ፊቀን ፡
ወይን ፡ እያወጣጡ ፡ ይሰጡት ፡ ነበር ።
፬፤ ንጉሡም ፡ ያመልከው ፡ ነበር ፡ ሁልጊዜም ፡
ወደሱ ፡ እየሄደ ፡ ይሰግድለት ፡ ነበር ፡ ዳንኤል ፡
ግን ፡ ለፈጣሪው ፡ ይሰግድ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡
ዳንኤልን ፡ ለቤል ፡ የማትሰግድ ፡ ለምንድነው ፡
አለው ።
፭፤ ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እኔስ ፡ ምድርና ፡ ሰማ
ይን ፡ የፈጠረ ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ
ዬን ፡ እመልከለሁ ፡ እንጂ ፡ የሰው ፡ እጅ ፡ የሠ
ራው ፡ ጣዖትን ፡ አላመልክም ፡ ፍጥረትን ፡
ሁሉ ፡ የሚገዛ ፡ እሱ ፡ ነው ፡ አለው ።
፮፤ ንጉሡም ፡ ቤል ፡ ሕያው ፡ ያልሆነ ፡ አምላክ ፡
ይመስልሃልን ፡ እየነጋ ፡ እንዲበላ ፡ እንዲጠጣ፡
አታይምን ፡ አለው ።
ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ሳቀበት ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፡ ፯፤
ይበላል ፡ ይጠጣል ፡ እያሉ ፡ አያስቱህ ፡ ይህስ ፡
ውስጡ ፡ ጭቃ ፡ ላዩ ፡ ናስ ፡ ነው ፡ ፈጽሞ ፡ አይ
በላም ፡ አይጠጣም ፡ አለው ።
ንጉሡም ፡ ተቈጣ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱንም ፡ ጠርቶ ፡ ፰፤
ይህንን ፡ የቤልን ፡ ምግብ ፡ ማንም ፡ እንዲበላው ፡
ካልነገራችሁኝ ፡ ትሞታላችሁ ።
ቤል ፡ እንዲበላ ፡ ዳንኤልን ፡ ብትረቱልኝ ፡ ግን ፡ ፱፤
ቤልን ፡ የሰደበ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አላቸው ፡
ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡ እንዳልክ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
ከሴቶችና ፡ ከልጆች ፡ በቀር ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ፲፤
ሰባ ፡ ይሆኑ ፡ ነበር ፡ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡
ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ ቤት ፡ ሄዱ ።
ካህናተ ፡ ጣዖቱም ፡ እነሆ ፡ እኛ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ፲፩፤
እንሔዳለን ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ማዕዱን ፡ ሥራ ፡
ወይኑንም ፡ ቀድተህ ፡ አዘጋጅተህ ፡ አኑር ፡
ደጃፉን ፡ ዘግተህ ፡ በማኅተምህ ፡ አትመው ።
ሲነጋም ፡ ገሥግሠህ ፡ ሂድ ፡ ቤል ፡ ሁሉን ፡ በልቶ ፡ ፲፪፤
ቢገኝ ፡ እንጂ ፡ ሳይበላ ፡ ቢገኝ ፡ እኛ ፡ እንሞ
ታለን ፡ በልቶ ፡ ቢገኝ ፡ ግን ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ ሐሰ
ትን ፡ የተናገረ ፡ ዳንኤል ፡ ይሞታል ፡ አሉት ።
እነሱ ፡ ግን ፡ የሚያደርጉትን ፡ ያውቃሉ ፡ ፲፫፤
በማዕዱ ፡ በታች ፡ የተሠራ ፡ ጐዳና ፡ ነበራቸው ፡
ሁልጊዜ ፡ በዚያ ፡ እየገቡ ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡

ነበር ።
፲፬፤ እነሱ ፡ ከወጡ ፡ በኋላ ፡ ንጉሡ ፡ ለቤል ፡ የሚበ
ላውን ፡ አዘጋጀ ፡ ዳንኤልም ፡ ብላቴናውን ፡
አመድ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘው ፡ በንጉሡ ፡
ብቻ ፡ ፊት ፡ በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ነሰነሰው ፡ ከወጡም ፡
በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ ዘግተው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሡ ፡
በማኅተም ፡ አተሙት ።
፲፭፤ እነሱ ፡ ከሄዱ ፡ በኋላ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ እንደ ፡
ልማዳቸው ፡ ከልጆቻቸው ፡ ጋራና ፡ ከሚስቶቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ ሌሊት ፡ ገብተው ፡ ሁሉንም ፡
በሉ ፡ ጠጡ ።
፲፮፤ ዳንኤልና ፡ ንጉሡም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሠው ፡ ሄዱ ።
፲፯፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ማኅተምህ ፡ ደኅና ፡
ነውን ፡ አለው ፡ ዳንኤልም ፡ ንጉሥ ፡ አወን ፡
ደኅና ፡ ነው ፡ አለው ።
፲፰፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ደጃፉን ፡ በከፈተ ፡ ጊዜ ፡
ንጉሡ ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱ ፡ ማዕዱን ፡ ፈጽመው ፡
በልተውት ፡ አገኘ ፡ ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ ደነፋ ፡
ቤል ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ነህ ፡ ተንኰልም ፡
የለብህም ፡ አለ ።
፲፱፤ ዳንኤልም ፡ ሳቀበት ፡ ንጉሡን ፡ ያዘው ፡ ወደ ፡
ውስጥም ፡ እንዳይገባ ፡ ከለከለው ፡ እስኪ ፡ ወደ ፡
ምድር ፡ ተመልከት ፡ ይህ ፡ የምን ፡ ፍለጋ ፡ ይመ
ስልሃል ፡ አለው ።
፳፤ ንጉሡም ፡ የሴቶችና ፡ የወንዶችን ፡ የልጆችን ፡
ፍለጋ ፡ አያለሁ ፡ አለ ፡ ንጉሡም ፡ ተቈጣ ።
፳፩፤ ያንጊዜም ፡ ካህናተ ፡ ጣዖቱን ፡ ልጆቻቸውንና ፡
ሚስቶቻቸውንም ፡ ያዛቸው ፡ በማዕዱ ፡ የተዘ
ጋጀውን ፡ ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ የሚገቡበ
ትን ፡ ሰርጥ ፡ ጕጻና ፡ አሳዩት ።
፳፪፤ ንጉሡም ፡ ገደላቸው ፡ ለዳንኤልም ፡ ቤልን ፡
ሰጠው ፡ ዳንኤልም ፡ ሰበረው ፡ ቤቱንም ፡ አፈ
ረሰው ።
፳፫፤ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ የሚያመልኩት ፡ ዘንዶም ፡
ነበር ።
፳፬፤ ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ ይህንንም ፡ ናስ ፡ ነው ፡
ትለዋለህን ፡ እነሆ ፡ ደኅኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ፡ ይበ
ላል ፡ ይጣጠል ፡ ደኅና ፡ አምላክ ፡ አይደለም ፡
ትለው ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፡ ስገድለት ፡ አለው ።
፳፭፤ ዳንኤልም ፡ በሕያውነት ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡
እሱ ፡ ነውና ፡ ለፈጣሪዬ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እሰግዳለሁ ።
፳፮፤ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ይህን ፡ ዘንዶ ፡ ያለ ፡ ሰይፍና ፡ ያለ ፡
በትር ፡ እገድለው ፡ ዘንድ ፡ አሰናብተኝ ፡ አለው ፡
ንጉሥም ፡ ዳንኤልን ፡ አሰናብትኩህ ፡ አለው ።
፳፯፤ ዳንኤልም ፡ ጠጕርና ፡ አደሮ ፡ ማር ፡ ስብ ፡ አም
ጥቶ ፡ አንድነት ፡ ቀቀለው ፡ ልህሉህ ፡ አደረገው ፡
ለዘንዶውም ፡ በፉ ፡ አጕረሰው ፡ ያም ፡ ዘንዶ ፡ በጐ
ረሰው ፡ ጊዜ ፡ ተሰንጥቆ ፡ ሞተ ፡ ዳንዳኤም ፡
ጣዖታችሁን ፡ እዩ ፡ አላቸው ።
፳፰፤ ከዚህ በኋላ ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ በሰሙ ፡
ጊዜ ፡ እጅግ ፡ ተቈጡ ፡ ወደ ፡ ንጉሡም ፡ በነገር ፡
ተመለሱ ፡ ቤልን ፡ ሰበረ ፡ ካህናቱንም ፡ ገደለ ፡
ዘንዶውንም ፡ ገደለ ፡ ንጉሥ ፡ መንግሥቱን ፡
ተቀማ ፡ ተቀማ ፡ አሉ ።
፳፱፤ ዳንኤል ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ኑ ፡ ወደ ፡ ንጉሥ ፡
እንሂድ ። ይህ ፡ ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ ገንዘብ
ህንም ፡ እንዘርፍሃለን ፡ ቤትህንም ፡ በእሳት ፡ እና
ቃጥላለን ፡ እንለዋለን ፡ አሉ ። ንጉሥም ፡ እጅግ ፡
እንዳስጨቁት ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ለንጉሡም ፡ ግድ ፡
በሆነበት ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ ሰጣቸው ።
፴፤ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉት ፡ በዚያም ፡
ሰባት ፡ ቀን ፡ ተቀመጠ ።
፴፩፤ በዚያም ፡ ሰባት ፡ አንበሶች ፡ ነበሩ ። ሁልጊዜ ፡
ሁለት ፡ ሰው ፡ ሁለት ፡ በግ ፡ ይመግቧቸው ፡
ነበር ፡ ያንጊዜ ፡ ግን ፡ ዳንኤልን ፡ ይበሉት ፡
ዘንድ ፡ ምንምን ፡ አልሰጧቸውም ፡ ነበር ።
፴፪፤ ነቢዩ ፡ ዕንባቆምም ፡ በይሁዳ ፡ ነበር ፡ የምስር ፡
ንፍሮ ፡ አስቀቀለ ፡ እንጀራ ፡ አስጋገረ ፡ በቅር
ጫት ፡ አድርጎ ፡ እህል ፡ ለሚያጭዱ ፡ ሰዎች ፡
ይዞ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደ ።
፴፫፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆ
ምን ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡ በባቢሎን ፡ በአንበሶች ፡
ጕድጓድ ፡ ላለ ፡ ለዳንኤል ፡ ውሰድ ፡ አለው ።
፴፬፤ ዕንባቆምም ፡ አቤቱ ፡ ባቢሎንን ፡ አላውቅም ፡
የአንበሶችም ፡ ጕድጓድ ፡ ወዴትም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አላውቅም ፡ አለው ።
፴፭፤ እግዚአብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ጉተና
ውን ፡ ያዘው ፡ በራሱም ፡ ጸጕር ፡ ተሸክሞ ፡ በመ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ኃይል ፡ በባቢሎን ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡
አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አደረሰው ።
፴፮፤ ዕንባቆምም ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ ዳንኤል ፡ ዳን
ኤል ፡ እግዚአብሔር ፡ የሰጠህ ፡ ይህንን ፡ ምሳ ፡
ተቀበል ፡ አለ ።
፴፯፤ ዳንኤልም ፡ ወዳጆቹን ፡ የማይዘነጋቸው ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ አሰበኝን ፡ አለ ።
፴፰፤ ዳንኤልም ፡ ተነሥቶ ፡ ተቀብሎ ፡ በላ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ የላከው ፡ መልአክም ፡ ዕንባቆምን ፡ ያን
ጊዜ ፡ ወዳገሩ ፡ መለሰው ።
፴፱፤ ንጉሡም ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ መጥቶ ፡ ለዳን
ኤል ፡ አለቀሰለት ፡ ወደ ፡ አንበሶቹም ፡ ጕድጓድ ፡
በቀረበ ፡ ጊዜ ፡ ዳንኤልን ፡ በአንበሶቹ ፡ መካከል ፡
ተቀምጦ ፡ አየው ።
፵፤ ንጉሡም ፡ ቃልን ፡ አሰምቶ ፡ ጮኸ ፡ የዳንኤል ፡
ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አንተ ፡ ገናና ፡ ነህ ፡ ያላ
ንተም ፡ ሌላ ፡ ፈጣሪ ፡ የለም ፡ አለ ።
፵፩፤ ዳንኤልንም ፡ ያንጊዜ ፡ ከአንበሶቹ ፡ ጕድጓድ ፡
አወጣው ። ዳንኤልን ፡ ይገድሉት ፡ ዘንድ ፡ የወ
ደዱ ፡ እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ይዘው ፡ በአንበ
ሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣላቸው ፡ አንበሶቹም ፡ ያን
ጊዜ ፡ በሬቱ ፡ በሏቸው ።
፵፪፤ ያንጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ የሚያድን ፡ እሱ ፡ ነውና ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ምልክትን ፡ ድንቅ ፡ ተአ
ምራትን ፡ ያደርጋልና ፡ ዳንኤልንም ፡ ከአንበ
ሶች ፡ ጕድጓድ ፡ አድኖታልና ፡ ሁሉም ፡ የዳን
ኤልን ፡ ፈጣሪ ፡ ያምልኩት ፡ አለ ።

ለእግዚአብሔር ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡
ነቢዩ ፡ ዳንኤል ፡ የተናገረው ፡ ነገር ፡ ተፈጸመ ።

መ ጽ ሐ ፈ ፡ ኩ ፋ ሌ ።

በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሱት ፡ ዘመኖች ፡
ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ተብለው ፡ የሚቆጠሩ ፡
የዘመኖችን ፡ ሥራ ፡ ለማወቅ ፡ አምልከቱና ፡
ሕጉ ፡ የሚነገርባቸውን ፡ የዘመኖችን ፡ አከ
ፋፈል ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ሕጉ ፡ ትእዛዙ ፡ የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕ
ንቍ ፡ ጽላት ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሙሴን ፡— ወደ ፡ ተራራው ፡ ራስ ፡ ውጣ ፡ እንዳ
ለው ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ለሙሴ ፡
እንደ ፡ ነገረው ፡ የዘመኑን ፡ አከፋፈል ፡ ነገር ፡
የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ በወጡበት ፡
በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በሦስ
ተኛው ፡ ወር ፥ ያ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ስድ
ስተኛው ፡ ቀን ፥ እግዚአብሔር ፡— ከእኔ ፡ ዘንድ ፡
ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ውጣ ፥ በጻፍኹውም ፡ መጠን ፡
ልብ ፡ ታስደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ሕጉና ፡ ሥርዓቱ ፡
የተጻፈባቸውን ፡ ሁለቱን ፡ የዕንቍ ፡ ጽላት ፡ እሰ
ጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ለሙሴ ፡ ተናገረ ።
፪፤ ሙሴም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደሚገለጥበት ፡
ተራራ ፡ ወጣ ። የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡
በደብረ ፡ ሲና ፡ ተገለጠ ። ስድስት ፡ ቀንም ፡
ደመና ፡ ጋረደው ።
፫፤ በሰባተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በደመና ፡ መካከል ፡ ሆኖ ፡
ሙሴን ፡ ጠራው ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ብርሃን ፡
በተራራው ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ሲነድድ ፡
አየ ።
፬፤ ሙሴም ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡
ሌሊት ፡ ተቀመጠ ። እግዚአብሔርም ፡ ያለፈው
ንም ፡ የሚመጣውንም ፡ ሕጉ ፡ የሚጠበቅበትን ፥
አምልኮቱ ፡ የሚነገርበትን ፥ የዘመኑንም ፡ ሁሉ ፡
አከፋፈል ፡ ነገር ፡ አመለከተው ።
፭፤ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ በምነግርህ ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ልብህን ፡ አኑር ። በአንተና ፡ በእኔ ፡ መካ
ከል ፡ በደብረ ፡ ሲና ፡ ዛሬ ፡ በልጆቻቸው ፡ የሚ
ደረገውን ፤ እኔ ፡ የምሠራውን ፡ ሥርዓት ፡ ለማ
ስፈረስ ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ተለየኋቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
በመጽሐፍ ፡ ጻፈው ፡ አለው ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ በመጣበ ፮
ቸው ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ይናገራል ። በፈረድሁባ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ በሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡
ይልቅ ፡ እኔ ፡ እውነተኛ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ያው
ቃሉ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ያለሁ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡
ያውቃሉ ።
አንተም ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የነገርሁህን ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፯፤
ነገር ፡ ጻፍ ። እኔ ፡ ቍጣቸውን ፡ አውቃለሁና ፥
ማርና ፡ ወተትን ፡ የምታስገኝ ፡ አገርን ፡ ለልጆ
ቻችሁ ፡ እሰጣለሁ ፡ ብዬ ፡ ለአብርሃምና ፡ ለይስ
ሐቅ ፡ ለያዕቆብም ፡ ወደ ፡ ማልሁላቸው ፡ አገር ፡
ሳላገባቸው ፡ ክሣደ ፡ ልቡናቸው ፡ ጽኑ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አውቃለሁና ፡ በልተው ፡ ጠግበው ፡ ከመ
ከራቸው ፡ ሁሉ ፡ ወደማያድናቸው ፡ ወደ ፡ ልዩ ፡
ጣዖት ፡ ይመለሳሉና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
ይህች ፡ መጽሐፍ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ሥርዓት ፡ ፰፤
ትሁንባቸው ። እኔ ፡ የማዝዛቸውን ፡ ትእዛዜን ፡
ሁሉ ፡ ይዘነጋሉና ፥ አሕዛብንም ፡ ተከትለው ፡
ወደ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ይሄዳሉና ፥ ለጣዖቶቻቸ
ውም ፡ ይገዛሉና ፡ በእነርሱ ፡ መከራንና ፡ ጭን
ቅን ፡ ጦርን ፡ ለማምጣትም ፡ መሰናከል ፡ ይሆ
ንባቸዋል ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በመከራ ፡ ተይዘው ፡ ይጠፋሉ ፡ ፱፤
በጠላቶቻቸውም ፡ እጅ ፡ ይወድቃሉ ። ትእዛዜ
ንና ፡ ሥርዓቴን ፥ የመሐላዬንም ፡ በዓላት ፡ ሰን
በታትንም ፥ በመካከላቸውም ፡ የለየሁትን ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳቴን ፤ ስሜ ፡ በእርሱ ፡ ይጠራ ፡
ዘንድ ፡ ያድርበትም ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ መካ
ከል ፡ ያከበርሁትን ፡ ቤተ ፡ መቅደሴንና ፡ ድንኳ
ኔን ፡ ትተዋልና ፡ ይጠፋሉ ።
ኮረብታን ፡ መስጊድን ፡ ጣዖትን ፡ ሠርተው ፡ ለመ ፲፤
ሳት ፡ እየራሳቸው ፡ ይሰግዳሉ ። ልጆቻቸው
ንም ፡ ለአጋንንት ፥ በልቡናቸው ፡ ስተው ፡ ለሠ
ሩትም ፡ ጣዖት ፡ ሁሉ ፡ ይሠዋሉ ፤ አዳኝባቸው ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ነቢያትን ፡ እሰድዳለሁ ።
ነገር ፡ ግን ፡ አይሰሙም ፤ ነቢያትንም ፡ ይገድ
ላሉ ።

፲፩፤ ሕግን ፡ የሚሹ ፡ ሰዎችንም ፡ ይገድሉአቸዋል ፤
ከአገርም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰድዱአቸዋል ፤
ሁሉን ፡ ያበዝናሉ ፤ በሬቱም ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
መሥራት ፡ ይጀምራሉ ።
፲፪፤ ከእነርሱም ፡ ፊቱን ፡ እመልሳለሁ ፤ ለመበዝበ
ዝና ፡ ለመማረክ ፡ ለመዘረፍ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ እጥላቸዋለሁ ፤ ከኢየሩሳሌ
ምም ፡ መካከል ፡ አርቃቸዋለሁ ፤ በአሕዛብም ፡
አገር ፡ እበትናቸዋለሁ ።
፲፫፤ ሕጌን ፡ ሁሉ ፥ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፥ ፍርዴንም ፡
ሁሉ ፥ ሥርዓቴንም ፡ ሁሉ ፡ ይዘነጋሉ ። የወ
ሩን ፡ መባቻና ፡ ሰንበትን ፥ በዓሉንና ፡ ኢዮቤ
ልዩን ፡ ሥርዓቱንም ፡ ይዘነጋሉ ።
፲፬፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡
በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፍጹም ፡ እውቀታ
ቸው ፡ ከአሕዛብ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይመለ
ሳሉ ። እኔም ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ እሰ
በስባቸዋለሁ ።
፲፭፤ እገለጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ይፈልጉኛል ። በፍጹም ፡
ሰውነታቸውና ፡ በፍጹም ፡ ልቡናቸው ፡ በፈለ
ጉኝም ፡ ጊዜ ፥ እኔ ፡ በእውነት ፡ ብዙ ፡ ፍቅርን ፡
እገልጥላቸዋለሁ ፥ በፍጹም ፡ ሰውነቴና ፡ በፍ
ጹም ፡ ልቡናዬም ፡ ወደ ፡ ቀና ፡ ሕግ ፡ እመል
ሳቸዋለሁ ።
፲፮፤ ለመርገም ፡ ያይደለ ፡ ለበረከት ፡ ይሆናሉ ፤
ተገዥ ፡ ያይደሉ ፡ ገዥ ፡ ይሆናሉ ፤ በመካከላ
ቸውም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
እሠራለሁ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖ
ራለሁ ፤ አባታቸው ፡ እሆናቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፡
በሚገባ ፡ በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ፤ ፈጣሪ
ያቸው ፡ እኔ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፡ ፈጽሚ ፡
አልለያቸውም ፡ አለው ።
፲፯፤ ሙሴም ፡ በግምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ጸለየ ፤ እንዲ
ህም ፡ አለ ፡— አቤቱ ፡ ፈጣሪዬ ፥ በልቡናቸው ፡
ስሕተት ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ ማደሪያዎችህ ፡
የሆኑ ፡ ወገኖችህን ፡ አትተው ። ይገዙአቸው ፡
ዘንድ ፡ አንተንም ፡ እንዲበድሉ ፡ ያደርጓቸው ፡
ዘንድ ፡ በጠላቶቻቸው ፡ በአሕዛብ ፡ እጅ ፡ አት
ጣላቸው ።
፲፰፤ አቤቱ ፥ ይቅርታህ ፡ በወገኖችህ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ይበል ፥ የቀና ፡ ልቡናንም ፡ ፍጠርላቸው ።
በፊትህ ፡ ለማጣላት ፥ ከባለምዋልነትህም ፡
ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ከእውነተኛው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ለማስነካከል ፡ የሰይጣን ፡ መንፈስ ፡ አይሠልጥ
ንባቸው ።
፲፱፤ እነርሱስ ፡ በታላቅ ፡ ኃይልህ ፡ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡
እጅ ፡ ያዳንኻቸው ፡ ወገኖችህና ፡ ማደሪያዎችህ ፡
ናቸው ። ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ ፍጠርላቸው ። የተ
ቀደሰ ፡ መንፈስንም ፡ አሳድርባቸው ፥ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ፡ ድረስ ፡ በኃጢአ
ታቸው ፡ አይሰነካከሉ ።
፳፤ እግዚአብሔርም ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—
እኔ ፡ ክርክራቸውንም ፡ አሳባቸውንም ፡ አው
ቃለሁ ፤ ክግደ ፡ ልቡናቸውም ፡ ጽኑ ፡ ነው ።
የአባቶቻቸውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳና ፡ የራሳቸ
ውን ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡ እስኪያውቁ ፡ ድረስ ፡
አይሰሙም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በፍጹም ፡ ቅንነትና ፡ በፍጹም ፡ ፳፩፤
ልቡና ፡ በፍጹም ፡ ሰውነትም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡
ይመለሳሉ ። የልጆቻቸውን ፡ ልቡና ፡ ቈላፍነ
ትና ፡ የልቡናቸውን ፡ ቈላፍነት ፡ እቈርጣለሁ ።
ንጹሕ ፡ ልቡናን ፡ እፈጥርላቸዋለሁ ።
ከዚያች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፳፪፤
እኔን ፡ ከመከተል ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ እንዳይመለሱ ፡
አነጻቸዋለሁ ፤ ልቡናቸውም ፡ እኔን ፡ ትከተላ
ለች ፤ ትእዛዜንም ፡ ሁሉ ፡ ይፈጽማሉ ።
አባት ፡ እሆናቸዋለሁ ፥ እነርሱም ፡ ልጆች ፡ ፳፫፤
ይሆኑኛል ፤ ሁሉም ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡
ልጆች ፡ ይባላሉ ። አለቃ ፡ ሁሉ ፡ ሰውም ፡
ያውቃቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፥
እኔም ፡ በሚገባና ፡ በእውነት ፡ አባታቸው ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ እንድወድዳቸውም ፡ ያውቋቸዋል ።
አንተም ፡ በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ እኔ ፡ የምነግር ፳፬፤
ህን ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፥ የፊቱንና ፡ የኋላውን ፥
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ያለውንም ፥ ሕጉ ፡ አምልኮቱ ፡
በሚነገርበት ፡ በዓመት ፡ ቍጥር ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ የዘመኑን ፡ አከፋ
ፈል ፡ ሁሉ ፥ እኔ ፡ ወርጄ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ እስክኖር ፡ ድረስ ፡ የሚደረገው
ንም ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
መልአክ ፡ ገጹንም ፡— ዓለም ፡ ከተፈጠረ ፡ ፳፭፤
ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ የምመሰገንበትን ፡ ቤተ ፡
መቅደስ ፡ በመካከላቸው ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡
እግዚአብሔርም ፡ ለሁሉ ፡ ተገልጦ ፡ እስኪ
ታይ ፡ ድረስ ፡ የሚሆነውን ፡ ለሙሴ ፡ ጻፍለት ፡
አለው ።
የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፥ ለያ ፳፮፤
ዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አባት ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፥
በደብረ ፡ ጽዮንም ፡ ለዘላለም ፡ ገዥ ፡ እንደ ፡
ሆንሁ ፡ ሁሉ ፡ ያውቃል ፤ ጽዮን ፡ የምትባል ፡
ኢየሩሳሌምም ፡ የከበረች ፡ ትሆናለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በእስራኤል ፡ ሠራዊት ፡ ፊት ፡ የሚሄድ ፡ ፩፤
መልአክ ፡ ገጹም ፡ የዘመኖች ፡ አከፋፈል ፡ የተ
ጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዘ ።
ይኸውም ፡ ለሕግና ፡ ለምስክርነት ፡ በሱባዔ ፡ ፪፤
የሚቈጠረው ፡ የዘመኑ ፡ አከፋፈል ፡ ከዓለም ፡
ፍጥረትና ፡ አዲስ ፡ ፍጥረት ፡ ከተፈጠረበት ፡
ቀን ፡ ጀምሮ ፥ ሰማያትና ፡ ምድር ፥ ፍጥረታቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ እንደ ፡ መሆ
ናቸው ፡ እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ የተጻ
ፈበትን ፤
የምድር ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ መሆናቸውም ፡ ፫፤
የእግዚአብሔር ፡ መቅደስ ፡ በኢየሩሳሌምና ፡
በደብረ ፡ ጽዮን ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፥ ከእስራ
ኤል ፡ ለተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለደኅንነት ፡
ለሰላምና ፡ ለበረከት ፡ ሊሆኑ ፡ ብርሃናትም ፡

እስኪታደሱ ፡ ድረስ ፤ ከዚህች ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡
ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
እንደዚሁ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ የሚደረገው ፡ ሁሉ ፡
የተጻፈበትን ፡ ጽላት ፡ ያዘ ።
፬፤ መልአክ ፡ ገጹም ፡ ሙሴን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ታገዘ ፡ ሙሴን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡—
የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፤ እግዚአብሔር ፡
አምላክ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፍጥረቱን ፡
ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ እንደ ፡ ጨረሰ ፤
፭፤ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እንዳረፈ ፤ ከዕለታቱም ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ለያት ፤ ለሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ምል
ክት ፡ አድርጎ ፡ እንዳኖራት ፡ ጻፍ ፡ አለው ። በመ
ጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ ሰማዮችን ፡
ፈጥሮአልና ፤ ምድርንም ፡ ውኃዎችንም ፡ በፊቱ ፡
የሚያገለግል ፡ ፍጥረትንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮአ
ልና ።
፮፤ መላእክተ ፡ ገጽንም ፤ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክ
ትንም ፤ በእሳት ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡
መላእክትንም ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ አካል ፡
ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በውርጭና ፡
በበረድ ፡ አካል ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክት
ንም ፤
፯፤ በውኃ ፡ ላይ ፡ በመብረቅና ፡ በነጐድጓድ ፡ ላይ ፡
የተሾሙ ፡ መላእክትንም ፤ በነፋሳት ፡ ላይ ፡
የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በቊርና ፡ በውርጭ ፡
በመጸውና ፡ በክረምት ፡ በበጋና ፡ በጸደይ ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ባሉ ፡ ነፋሳት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፤ በወንዞ ፡ ሁሉ ፡
በብርሃንና ፡ በጨለማ ፡ እግዚአብሔር ፡ በባሕ
ርይ ፡ እውቀቱ ፡ ባዘጋጃቸው ፡ በምሽትና ፡ በመ
ንጋት ፡ ላይ ፡ የተሾሙ ፡ መላእክትን ፡ ፈጥሮአ
ልና ። የፍጥረትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡ ብሎ ፡
ነገረው ።
፰፤ ያን ፡ ጊዜም ፡ ፍጥረቱን ፡ አይተን ፡ ስለ ፡ ፈጠ
ረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፈጽመን ፡ አመ
ሰገንነው ፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ታላ
ላቆች ፡ ፍጥረቶችን ፡ ፈጥሮአልና ።
፱፤ በሁለተኛይቱም ቀን ፡ በሐኖስና ፡ በውቅያኖስ ፡
መካከል ፡ ጠፈርን ፡ ፈጥሮአልና ፤ በዚያችም ፡
ቀን ፡ ውኃዎች ፡ ተከፍለው ፡ እኵሌቶቹ ፡ ወደ ፡
ላይ ፡ ወጥተዋልና ፤ እኵሌቶቹ ፡ ከጠፈር ፡
በታች ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡
ወርደዋልና ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ይህን ፡ ብቻ ፡
ሥራ ፡ ሠራ ።
፲፤ በሦስተኛይቱም ፡ ቀን ፡— ውኃዎች ፡ ከምድር ፡
ላይ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቦታ ፡ ሄደው ፡ ይወሰኑ ፡
ምድርም ፡ ትገለጥ ፡ ብሎ ፡ እንደ ፡ ተናገረው ፡
አደረገ ።
፲፩፤ ውኃዎችም ፡ እንዳዘዛቸው ፡ እንደዚሁ ፡ አደ
ረጉ ። ከምድር ፡ ፊት ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ቦታ ፡
ሄደው ፡ ከዚህ ፡ ከጠፈር ፡ በታች ፡ በውቅያኖስ ፡
ተወሰኑ ፤ ምድርም ፡ ተገለጠች ።
፲፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ በየመወሰኛቸው ፡ የባሕር ፡
ጥልቆችን ፡ ፈጠረላት ፤ ፈሳሾችንም ፡ ሁሉ ፥
የውኃዎችንም ፡ መወሰኛዎች ፥ በተራራዎች ፡
ሥር ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ምንጮች ፡ ሁሉና ፡
በተራራዎች ፡ ሥር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎችን ፡ መወ
ሰኛዎች ፡ ሁሉ ፥ በምድር ፡ ያሉ ፡ የውኃዎች
ንም ፡ ጕድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረላት ። በየዘሩ ፡
የሚዘራውንም ፡ ዘር ፤ የሚበላውንም ፡ ዘር ፡
ሁሉ ፤ የሚያፈሩ ፡ እንጨቶችንም ፡ ዛፎችንም ፥
በገነት ፡ ለተድላ ፡ ደስታ ፡ የተፈጠሩ ፡ ተክሎች
ንም ፤ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡
ታላላቆች ፡ ፍጥረቶች ፡ ፈጠረ ።
በአራተኛይቱም ፡ ቀን ፡ ጨረቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ፲፫፤
ከዋክብትን ፡ ፈጥሮ ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያበሩ ፡
ዘንድ ፡ በጠፈር ፡ አኖራቸው ። ሌሊትንና ፡ ቀን
ንም ፡ አስገዛቸው ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡
መካከል ፡ ለመለየት ፡ ድምበር ፡ አደረጋቸው ።
እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡ ምል ፲፬፤
ክት ፡ እንዲሆን ፡ ለሱባዔዎችና ፡ ለቀኖች ፥ ለበዓ
ሎችና ፡ ለወሮች ፥ ለኢዮቤላትና ፡ ለዘመኖች ፥
በዓመት ፡ ለሚመላለሱ ፡ ሰዓቶች ፡ ሁሉ ፡ ምል
ክት ፡ እንዲሆን ፤ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መካ
ከል ፡ ድምበርን ፡ እንዲለይ ፤ በምድርም ፡ ላይ ፡
የሚበቅለውና ፡ የሚያድገው ፡ ሁሉ ፡ ይድን ፡
ዘንድ ፡ ለማዳን ፡ ፀሐይን ፡ ፈጠረ ፤ በአራተኛ
ይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረቶች ፡
ፈጠረ ።
በአምስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ በጥልቅ ፡ ውኃዎች ፡ ፲፭፤
መካከል ፡ ያሉትን ፡ ታላላቆች ፡ አንበሬዎችን ፡
ፈጠረ ። ይህ ፡ ሁሉ ፡ መጀመሪያ ፡ በሥልጣኑ ፡
ተፈጥሮአልና ፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሁሉ ፥ በው
ኃዎችም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለስ ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፥ የሚበሩ ፡ ወፎች ፡ ሁሉና ፡ ዓሣዎችም ፡
ወገኖቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተፈጥረዋልና ፤
ፀሐይም ፡ ሕይወት ፡ ሊሆናቸው ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ፲፮፤
ወጥቶአልና ፥ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖር ፡ ፍጥረ
ትም ፤ በምድር ፡ በሚበቅለውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
በሚያፈራውም ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሥ
ጋዊ ፡ በደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፤ በአ
ምስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ ሦስቱን ፡ ፍጥረ
ቶች ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።
በስድስተኛይቱም ፡ ቀን ፡ እንስሳትንና ፡ አራዊ ፲፯፤
ትን ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚመላለሰውንም ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጠረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

ይህን ፡ ሁሉ ፡ ፍጥረት ፡ ከፈጠረ ፡ በኋላ ፡ ፩፤
አንድ ፡ ሰውን ፡ ፈጠረ ፤ ሴትና ፡ ወንድን ፡ አድ
ርጎ ፡ ፈጠራቸው ፤ በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ባለው ፡
ፍጥረትና ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ባለው ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ። በአራዊትና ፡ በአዕ
ዋፍም ፡ ላይ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚመላለሰው ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ በእንስሳት ፡ ላይ ፤ በዓለ
ሙም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ አሠለጠነው ፤ በስ
ድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ እነዚህን ፡ አራቱን ፡ ፍጥረ
ቶች ፡ ፈጠረ ።

፪፤ የተፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሆነ ፤ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድርና ፡
በሰማይ ፡ በጥልቁና ፡ በባሕሩ ፡ ውስጥ ፡ በጨ
ለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡ በዓለምም ፡ ላይ ፡ ያለ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ፈጥሮ ፡ ጨረሰ ።
፫፤ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሥራ ፡ ሠርተን ፡ በሰባተኛይቱ ፡
ቀን ፡ ከሥራችን ፡ ሁሉ ፡ ዕረፍት ፡ የምናደርግ ፡
እንሆን ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ በዓል ፡ የምትሆን ፡
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ምልክት ፡ አድርጎ ፡ ሰጠን ።
፬፤ የሚያመሰግኑ ፡ መላእክት ፡ ሁሉና ፡ መላእክተ ፡
ገጽ ፡ ሁሉ ፡ እነዚህ ፡ ሁለቱ ፡ ብዙ ፡ ወገኖች ፡
ናቸው ። በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
ይህንን ፡ እናከብር ፡ ዘንድ ፡ አዘዘን ።
፭፤ እንዲህም ፡ አለን ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ ከአሕዛብ ፡
መካከል ፡ ወገኖቼን ፡ እለያቸዋለሁ ፤ ቀዳሚት
ንም ፡ እንዳከበርኋት ፡ አከብራቸዋለሁ ። ለእኔ ፡
እለያቸዋለሁ ፤ እንደዚህ ፡ አከብራቸዋለሁ ።
፮፤ ልጆቼ ፡ ይሆናሉ ÷ እኔም ፡ አባትን ፡ እሆናቸ
ዋለሁ ፤ ከየሁት ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡
ልጅ ፡ መረጥሁት ፤ ለእኔ ፡ የበኵር ፡ ልጅ ፡ አድ
ርጌ ፡ ጻፍሁት ፤ ለዘላለሙም ፡ አከበርሁት ።
፯፤ ከሥራ ፡ ሁሉ ፡ ያርፉበት ፡ ዘንድ ፡ በሱባዔ ፡ የም
ትቈጠር ፡ ቀዳሚትን ፡ አመለክታቸዋለሁ ።
በዓል ፡ በሚያከብሩበት ፡ ገንዘብ ፡ እንደዚሁ ፡
ምልክት ፡ አደረግሁበት ።
፰፤ እነርሱም ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ለመብላት ፡ ለመጠጣት ፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ ለማመስገን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ በአን
ድነት ፡ በዓልን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ከአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ የሚታይ ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡
ለይቶ ፡ እንዳከበረው ፡ ምልክት ፡ አደረገ ።
፱፤ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድ
ርጎ ፡ የሚቀበለው ፡ መሥዋዕት ፡ ያርግ ፡ ዘንድ ፡
በፊቱ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ፤ ከአዳም ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ያዕቆብ ፡ ድረስ ፡ ያሉ ፡ አበው ፡ ሀያ ፡
ሁለት ፡ ናቸው ። እስከ ፡ ሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡ ፍጥረትን ፡ ፈጠረ ። ይህም ፡
የከበረና ፡ የተለየ ፡ ሰንበቱ ፡ ነው ። ያም ፡ የከ
በረና ፡ የተለየ ፡ ነው ።
፲፤ ይህ ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ ለምስጋና ፡ በረከት ፡ ሆነ ።
ሰባተኛይቱን ፡ ቀን ፡ ቀድሞ ፡ ለይቶ ፡ እንዳከበ
ራት ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የከበሩና ፡ የተለዩ ፡ ሕጉ
ንና ፡ አምልኮቱን ፡ የሚጠብቁ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ለዚህ ፡ ተሰጠው ።
፲፩፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡
በስድስት ፡ ቀን ፡ የተፈጠረውንም ፡ ፍጥረት ፡
ሁሉ ፡ ፈጠረ ። እግዚአብሔር ፡ ለፍጥረቱ ፡
ሁሉ ፡ የከበረች ፡ በዓል ፡ የምትደረግበት ፡ ቀንን ፡
ሰጠ ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥራን ፡ ሁሉ ፡ የሚሠ
ራበት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ÷ የሚሽ
ራትም ፡ ሰው ፡ ሞትን ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፲፪፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
እነርሱ ፡ ያችን ፡ ዕለት ፡ ይጠብቁ ፡ ያከብሩአ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ እንዳይሠሩበት ፡
እንዳይሽሩአትም ፡ ከዕለታት ፡ ሁሉ ፡ እርስዋ ፡
የከበረች ፡ ናትና ።
የሚሽራትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡ ይሙት ፤ ፲፫፤
የተባረከችና ፡ የተቀደሰች ፡ ቀን ፡ ናትና ፡ የእስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ በትውልዳቸው ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
እንዲጠብቁ ፡ ከምድርም ፡ እንዳይጠፉ ፡ ሥራን ፡
የሚሠራበት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ።
የሚጠብቃት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሥራም ፡ ሁሉ ፡ ፲፬፤
የሚያርፍበት ፡ ሰው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
እኛ ፡ የተቀደሰና ፡ የተባረከ ፡ ይሆናል ።
ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡— የዚህችን ፡ ቀን ፡ ፍር ፲፭፤
ድዋን ፡ ፈጽመህ ፡ ንገር ፤ በዓልን ፡ ያድርጉበት ፤
የማይገባ ፡ ሥራን ፡ ለመሥራትም ፡ የተዘጋጁ ፡
እንዳይሆኑ ፡ በልቡናቸው ፡ ስሕተት ፡ አይተ
ዋት ፤ የሚታየውን ፡ ፈቃዳቸውን ፡ ለእርስዋ ፡
ለማድረግ ፡ የሚበላውን ፡ የሚጠጣውን ፡ ሁሉ ፡
ያዘጋጁበት ፡ ዘንድ ፡ ንገራቸው ።
ውኃን ፡ ለመቅዳት ፡ በአደባባያቸው ፡ ሸክሙን ፡ ፲፮፤
ሁሉ ፡ ለማግባት ፡ ለማውጣት ፡ የተዘጋጁ ፡ ሁነው ፡
አይታዩ ፤ እነርሱም ፡ በስድስት ፡ ቀን ፡ በቤታ
ቸው ፡ ያላዘጋጁትን ፡ ሥራ ፡ አይሥሩ ።
በኢዮቤልዩ ፡ ከሚቈጠር ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ተለ ፲፯፤
ይታ ፡ የከበረች ፡ ናትና ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡ ከአ
ንዱ ፡ ቤት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቤት ፡ አያውጡበት ፡
አያግቡበት ። በምድር ፡ ዕረፍት ፡ ያደርጉበት ፡
ዘንድ ፡ ለሥጋዊ ፡ ለደማዊ ፡ ሁሉ ፡ ሳይታወቅ ፡
እኛ ፡ በሰማይ ፡ ዕረፍት ፡ አደረግንበት ።
ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፡ አከበራት ፤ ፲፰፤
ከእስራኤል ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ዕረፍት ፡ ሊያደርግ
ባት ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አልመረጠም ፤ በልቶ ፡
ጠጥቶ ፡ በምድር ፡ ዕረፍትን ፡ ሊያደርግባት ፡
ለእርሱ ፡ ብቻ ፡ ሰጠው ።
ከቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ተለይታ ፡ ለበረከትና ፡ ለመከበር ፡ ፲፱፤
ለማመስገኛም ፡ ልትሆን ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡ የፈ
ጠረ ፡ የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ አከበ
ራት ። ይህ ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ሥርዓት ፡ ለእስራኤል ፡
ልጆችና ፡ ለትውልዳቸው ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ሆኖ ፡ ተሰጠ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ከሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ፩፤
በእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ታዘን ፡ እንስሳትን ፡
ሁሉና ፡ አራዊትን ፡ ሁሉ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚ
መላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉና ፡ አዕዋፍን ፡
ሁሉ ÷ በውኃውም ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰውን ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በየወገናቸው ፡ በየመልካቸው ፡
ወደ ፡ አዳም ፡ አመጣን ።
በመጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ አራዊትን ÷ በሁለተኛ ፪፤
ይቱ ፡ ቀን ፡ እንስሳትን ÷ በሦስተኛይቱ ፡ ቀን ፡
አዕዋፍን ÷ በአራተኛይቱ ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
የሚመላለሰውን ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ÷ በአምስተ
ኛይቱም ፡ ቀን ፡ በውኃ ፡ ውስጥ ፡ የሚመላለሰ
ውን ፡ ፍጥረት ፡ አመጣን ። አዳምም ፡ በየስማ

ቸው ፡ ጠሯቸው ፤ ስማቸውም ፡ አዳም ፡ እን
ዳወጣላቸው ፡ እንደዚያው ፡ ሆነ ።
፫፤ በእነዚህ ፡ በአምስቱ ፡ ቀኖች ፡ አዳም ፡ ይህን ፡
ሁሉ ፡ ፍጥረት ፥ በምድር ፡ ያለውንም ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፥ ሴትና ፡ ወንድ ፡ ሆነው ፡ ያይ ፡ ነበር።
በምድር ፡ ያለውን ፡ ወገንንም ፡ ሁሉ ፡ ያይ ፡
ነበር ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ብቻውን ፡ ነበረ ። እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትንም ፡ ለእርሱ ፡ ያገኘው ፡ ማግ
ኘት ፡ የለም ።
፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ለኛ ፡ እንዲህ ፡ አለን ፦ እንደ ፡
እርሱ ፡ ያለ ፡ ረዳትን ፡ እንፍጠርለት ፡ እንጂ ፡
አዳም ፡ ብቻውን ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አገባብ ፡ አይ
ደለም ፡ አለ ፤ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በአ
ዳም ፡ እንቅልፍን ፡ አመጣበት ፤ እርሱም ፡ ተኛ ።
፭፤ ከአጥንቶቹ ፡ መካከል ፡ አንድ ፡ አጥንት ፡ አን
ሥቶ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጠራት ። የዚህችም ፡ የሔ
ዋን ፡ መፈጠርዋ ፡ ከአጥንቶች ፡ መካከል ፡ ነው ፤
ስለ ፡ እርስዋም ፡ ፋንታ ፡ ሥጋን ፡ ሞላ ። ሰው ፡
አደረጋት ። አዳምንም ፡ ከእንቅልፉ ፡ አነቃው ፤
፮፤ አዳምም ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ከእንቅልፉ ፡
ነቅቶ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አመጣት ፥
አወቃትም ። እርሱም ፦ ከእኔ ፡ ከባልዋ ፡ ተገ
ኝታለችና ፡ ይህች ፡ የአጥንቴ ፡ ፍላጭ ፡ የሥ
ጋዬ ፡ ቍራጭ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ትሁነኝ ፡ አለ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልና ፡ ሚስት ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፯፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ እናትና ፡ አባቱን ፡
ትቶ ፡ ሚስቱን ፡ ይከተላል ፤ ከእርስዋም ፡ ጋር ፡
አንድ ፡ ይሆናል ፤ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ አካል ፡
ይሆናሉ ።
፰፤ በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ አዳም ፡ ተፈጠረ ፤
ሁለተኛይቱም ፡ ሱባዔ ፡ ሔዋንን ፡ ፈጥሮ ፡ አሳ
የው ፤ ስለዚህም ፡ በአደፍነት ፡ ጊዜ ፡ ወንድ ፡
ልጅ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እንዲጠበቅ ፡ ሴት ፡ ልጅም ፡
ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ እንድትጠበቅ ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ።
፱፤ በተፈጠረበት ፡ ምድር ፡ ለአዳም ፡ አርባ ፡ ቀን ፡
ከተፈጸመለት ፡ በኋላ ፡ ይገዛትም ፡ ይጠብቃ
ትም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አስገባነው ። ሚስቱ
ንም ፡ በሰማንያ ፡ ቀን ፡ አስገባናት ።
፲፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ኤዶም ፡ ወደምትባል ፡ ወደ ፡
ገነት ፡ ገባች ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ብት
ወልድ ፡ ቀድሞ ፡ አዳም ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቆይቶ ፡
እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡
በሚሻ ፡ ደምዋ ፡ ትቆይ ፡ ዘንድ ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ በጽላተ ፡ ሰማይ ፡ ሥርዓት ፡
ተጻፈ ።
፲፩፤ ንዋየ ፡ ቅድሳቱን ፡ አትንካ ፤ ለወንድ ፡ ልጅ ፡
የታዘዘውን ፡ ይህንን ፡ ቀን ፡ እስክትፈጽም ፡
ድረስ ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡ እንዳትገባ ፡
ሥርዓት ፡ ተጻፈ ። ሴት ፡ ልጅ ፡ ብትወልድ ፡
ቀድሞ ፡ ሔዋን ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ቆይታ ፡ እንደ ፡
ተፈጠረች ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ በአራስነትዋ ፡
ትቆይ ፤ ሠላሳ ፡ ስድስት ፡ ቀንም ፡ ንጽሕ ፡ በሚሻ ፡
ደምዋ ፡ ትቆይ ፤ ሁሉም ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ይሆ
ናሉ ።
እነዚህን ፡ ሰማንያ ፡ ቀኖች ፡ ከጨረሰች ፡ በኋላ ፡ ፲፪፤
ገነት ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ የከበረች ፡ ናትና ፥ በው
ስጥዋም ፡ የበቀለው ፡ እንጨት ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡
ነውና ፡ ወደ ፡ ገነት ፡ አገባናት ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሴት ፡ ልጅና ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ፲፫፤
ለምትወልድ ፡ ሴት ፡ የእነዚህ ፡ ቀኖች ፡ ሥርዓት ፡
ተሠራ ፤ ለሴት ፡ ልጅና ፡ ለወንድ ፡ ልጅ ፡ የታ
ዘዙ ፡ እነዚህ ፡ ቀኖች ፡ እስኪፈጸሙ ፡ ድረስ ፡
ንዋየ ፡ ቅድሳትን ፡ ሁሉ ፡ አትንካ ፡ ወደ ፡ መቅ
ደስም ፡ አትግባ ። እስራኤል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ይጠብቅው ፡ ዘንድ ፡ የተጻፈው ፡ ሕግና ፡ ሥር
ዓት ፡ ይህ ፡ ነው ።
በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ኢዮ ፲፬፤
ቤልዩ ፡ አዳምና ፡ ሚስቱ ፡ በገነት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ሲገዙ ፥ ሕጉንም ፡ ሲጠብቁ ፡ ኖሩ ። ሥራንም ፡
አስተማርነው ፤ ለማገልገል ፡ ተገልጦ ፡ የሚታ
የውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ስናስተምረው ፡ ኖርን ፤
እርሱም ፡ ሲያገለግል ፡ ኖረ ።
እርሱ ፡ ግን ፡ ዕራቁቱን ፡ ነበረ ፤ ዕራቁቱንም ፡ ፲፭፤
እንደ ፡ ሆነ ፡ አያውቅም ፡ ነበር ፥ አያፍርም ፡
ነበር ። ተክልንም ፡ ከአራዊትና ፡ ከወፎች ፡ ከእ
ንስሳትም ፡ ይጠብቅ ፡ ነበር ፤
ሬፍውን ፡ ለቅሞ ፡ ይበላ ፡ ነበር ፤ በልቶም ፡ የተ ፲፮፤
ረፈውን ፡ ለእርሱም ፡ ለሚስቱም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤
የሚጠብቀውንም ፡ ያኖር ፡ ነበር ፤ ጠንቅቆ ፡
ቈጥሮ ፡ በዚያ ፡ የፈጸማቸው ፡ ሰባቱ ፡ ዘመን ፡
ባለቀ ፡ ጊዜ ።
ሁለተኛውም ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሰባተ ፲፯፤
ኛው ፡ ቀን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብ ፡
መጥቶ ፡ ወደ ፡ ሔዋን ፡ ቀረበ ። በምድር ፡ ላይ ፡
የሚሄድ ፡ እባብ ፡ ሔዋንን ፦ በገነት ፡ ካሉ ፡
እንጨቶች ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፦
ከእርሱ ፡ አትብሉ ፡ ብሎ ፡ ያዘዛችሁ ፡ ምንድር ፡
ነው ? አላት ።
እርስዋም ፡ እንዲህ ፡ አለችው ፦ እግዚአብ ፲፰፤
ሔር ፦ በገነት ፡ ካለ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
ብሉ ፥ በገነት ፡ መካከል ፡ ካለ ፡ ከዕፀ ፡ በለስ ፡
ፍሬ ፡ ግን ፡ አትብሉ ፥ እንዳትሞቱ ፡ በእጃች
ሁም ፡ አትንኩ ፡ አለን ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚሄድ ፡ እባብም ፡ ሔዋንን ፦ ፲፱፤
ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ዓይነ ፡ ልቡና
ችሁ ፡ እንዲበራ ፡ አምላክም ፡ እንድትሆኑ ፡
ክፉውንና ፡ በጎውንም ፡ እንድታውቁ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ያውቃልና ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሞትን ፡
የምትሞቱ ፡ አይደለም ፡ አላት ።
ሔዋንም ፡ እንጨቱ ፡ ያማረ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ለማየ ፳፤
ትም ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፥ ፍሬውንም ፡ ለመብላት ፡
ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡
ከእርሱ ፡ ቈርጣ ፡ በላች ። ሰውነትዋንም ፡ በቀደ
መው ፡ በበለሱ ፡ ቅጠል ፡ ሸፈነች ። ለአዳምም ፡
ሰጠችው ፡ እርሱም ፡ በላ ። ዓይኖቹም ፡ አዩ ፤

ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየ ፡ ጊዜ ፡ የበለስ ፡
ቅጠል ፡ አምጥቶ ፡ ሰፍቶ ፡ ደኮ ፡ አድርጎ ፡ ሰውነ
ቱን ፡ ሸፈነ ።
፳፩፤ እግዚአብሔርም ፡ የምድርን ፡ እባብ ፡ ረገመው ፤
ለዘላለሙም ፡ ፈረደበት ።
፳፪፤ ሔዋንንም ፡ የምድር ፡ እባብ ፡ የነገራትን ፡ ነገር ፡
ሰምታ ፡ ዕፀ ፡ በለስን ፡ በልታለችና ፡ ፈረደበት ፤
ኀዘንሽን ፡ ፃር ፡ ጋርሽንም ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋ
ለሁ ፤ አገዝነሽ ፡ ተክዘሽ ፡ ልጅን ፡ ውለጂ ፤ ከወለ
ድሽም ፡ በኋላ ፡ መመለሻሽ ፡ ወደ ፡ ባልሽ ፡
ይሁን ፤ እርሱም ፡ ይግዛሽ ፡ አላት ።
፳፫፤ አዳምንም ፡— የሚስትህን ፡ ነገር ፡ ሰምተህ ፡
ከእርሱ ፡ እንዳትበላ ፡ ከዘዝሁህ ፡ ከዚያ ፡ ከዕፀ ፡
በለስ ፡ በልተሃልና ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ምድር ፡ የተ
ረገመች ፡ ትሁን ፤ እሾህና ፡ አሜከላ ፡ ይብቀል
ብህ ፤ አንተ ፡ ከምድር ፡ ተገኝተሃልና ፡ ወደ ፡
ምድርም ፡ ትመለሳለህና ፡ ከእርስዋ ፡ ወደ ፡ ተገ
ኘህበት ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ እስክትመለስ ፡ ድረስ ፡
ጥረህ ፡ ግረህ ፡ እንጀራህን ፡ ብላ ፡ አለው ።
፳፬፤ የቁርበት ፡ ልብስን ፡ አልብሶ ፡ ከገነት ፡ አሰናበ
ታቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ አዳም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ከገነት ፡ ሲወጣ ፡ በጎ ፡
መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ እንዲቀበለው ፡ ዕጣን ፥ ቀን
ዓት ፥ ልባንጃ ፥ ስንቡል ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ፀሐይ ፡
ሲወጣ ፡ ሰውነቱን ፡ በሰወረበት ፡ ቀን ፡ በጥ
ዋት ፡ ዓጠነ ።
፪፤ በዚያችም ፡ ቀን ፡ የእንስሳትና ፡ የአራዊት ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚመላለሰው ፡ ፍጥረትና ፡ የወ
ፎች ፡ የሚንቀሳቀሰውም ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡
አፍ ፡ በአንድ ፡ አንደበት ፡ ከመናገር ፡ ተከለከለ ።
ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡
በአንድ ፡ አንደበትና ፡ በአንድ ፡ ቋንቋ ፡ ይናገሩ ፡
ነበርና ።
፫፤ በኤዶም ፡ ገነት ፡ የሚኖረውን ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡
ፍጥረትን ፡ ሁሉ ፡ ከገነት ፡ አስወጥቶ ፡ አሰናበተ ።
፬፤ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ በየተፈጥሮ
አቸውና ፡ በየወገናቸው ፡ ወደ ፡ ተፈጠሩላቸው
ቦታ ፡ ተበተኑ ።
፭፤ ለአዳም ፡ ብቻ ፥ ከእንስሳትና ፡ ከአራዊት ፡ ሁሉ ፡
ተለይቶ ፥ ሰውነቱን ፡ ይሸፍን ፡ ዘንድ ፡ ልብስን ፡
ሰጠው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሥርዓቱን ፡ ፍርድ ፡
የሚያውቁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሰውነታቸውን ፡ እን
ዲሰውሩ ፡ እንጂ ፡ አሕዛብ ፡ እንደሚገለጡ ፡
እንዳይገልጡ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።
፮፤ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሔዋንና ፡ አዳም ፡
ከኤዶም ፡ ገነት ፡ መጥተው ፡ በተፈጠሩበት ፡
ኤልዳ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ኖሩ ። አዳምም ፡
የሚስቱን ፡ ስም ፡ ሔዋን ፡ አላት ፡ እስከ ፡ መጀ
መሪያው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ድረስ ፡ ልጅ ፡ አልነበራ
ቸውም ።
፯፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በግብር ፡ አወቃት ፤ እርሱ ፡ ግን ፡
በኤዶም ፡ ገነት ፡ እንደ ፡ ተማረ ፡ ምድርን ፡ ያር
ሳት ፡ ይቈፍራት ፡ ነበር ።
፰፤ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ ቃየንን ፡ ወለደችው ፤ በአራተኛው ፡
ሱባዔ ፡ አቤልን ፡ ወለደችው ፡ በአምስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ ልጅዋን ፡ አዋንን ፡ ወለደቻት ።
፱፤ እግዚአብሔር ፡ ከአቤል ፡ እጅ ፡ መሥዋዕትን ፡
ተቀብሎአልና ፥ በቃየን ፡ እጅ ፡ ግን ፡ መሥዋ
ዕትን ፡ አልተቀበለምና ፡ በሦስተኛው ፡ ኢዮ
ቤልዩ ፡ መጀመሪያ ፡ ቃየን ፡ አቤልን ፡ በምድረ ፡
በዳ ፡ ገደለው ፤ በግፍ ፡ ስለ ፡ ሞተ ፡ እየተከሰሰ ፡
ደሙ ፡ ከምድር ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ፈኰሸ ።
፲፤ በግፍ ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ቃየንን ፡ ዘለፈው ፤ የወንድሙ ፡ የአቤ
ልን ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ስላፈሰሰ ፡ ዘመኑን ፡
አረዘመበት ፤ በምድርም ፡ ረገመው ።
፲፩፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ወንድሙን ፡ በተንኰል ፡ የሚገ
ድል ፡ ሰው ፡ የተረገመ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡
ጽላት ፡ ተጻፈ ። ያዩ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡— ይሁን ፡
ይደረግ ፡ አሉ ። አይቶም ፡ ያልተናገረ ፡ ሰው ፡
እንደ ፡ እርሱ ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ።
፲፪፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኛ ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ በጨ
ለማና ፡ በብርሃን ፡ በሁሉም ፡ የሚደረገውን ፡
ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ እንናገር ፡ ዘንድ ፡ መጣን ፡ አሉ ፤
ሔዋንና ፡ አዳምም ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ አራት ፡ የዘ
መን ፡ ሱባዔ ፡ ሲያለቅሱ ፡ ኖሩ ።
፲፫፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡
ደስ ፡ አለው ። ዳግመኛም ፡ አዳም ፡ ሔዋንን ፡
በግብር ፡ አወቃት ፤ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች
ለት ። ቃየን ፡ ስለ ፡ ገደለው ፡ ስለ ፡ አቤል ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሁለተኛ ፡ ልጅ ፡
ተክልን ፡ ብሎአልና ፡ ስሙን ፡ ሴት ፡ አለው ፤
የአቤልም ፡ ምትክ ፡ ማለት ፡ ነው ።
፲፬፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ልጁን ፡ አዙራን ፡ ወለ
ዳት ፤ ቃየንም ፡ እኅቱ ፡ አዋን ፡ ሚስት ፡ ትሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ፤ በአራተኛውም ፡ ኢዮ
ቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ኢኖንን ፡ ወለደችለት ።
፲፭፤ በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡
ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ቤቶች ፡ ተሠሩ ። ቃየንም ፡ ከተማ ፡ ሠራ ፡ ስም
ዋንም ፡ በልጁ ፡ በሄኖሕ ፡ ስም ፡ ጠራት ።
፲፮፤ አዳምም ፡ ሚስቱ ፡ ሔዋንን ፡ በግብር ፡ አወ
ቃት ። ዳግመኛም ፡ ዘጠኝ ፡ ልጆችን ፡ ወለደች
ለት ።
፲፯፤ ሴት ፡ በአምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ እኅቱን ፡ አዙራን ፡ ሚስት ፡ አድ
ርጎ ፡ አገባት ።
፲፰፤ በአራተኛውም ፡ ዓመት ፡ ሄኖስን ፡ ወላደችለት ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ በመ
ሐላ ፡ ጊዜ ፡ መጥራት ፡ የጀመረ ፡ እርሱ ፡ ነው ።
፲፱፤ በሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
ሄኖስ ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ እኅቱ ፡ ኖአ
ምን ፡ አገባ ፤ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡

ቃይናን ፡ አለው ።
፳፡ በስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ቃይ
ናን ፡ እኅቱን ፡ ሙአሊሲትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡
አገባ ፤ በዘጠኘኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡
ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡ መላል
ኤል ፡ አለው ።
፳፩፡ በአሥረኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡
መላልኤል ፡ ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ የአባ
ቱን ፡ ወንድም ፡ የበራኪኤልን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡
አገባ ። በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፡ ስሙንም ፡
ያሮድ ፡ አለው ። በዘመኑ ፡ ትጉሃን ፡ የተባሉ ፡
የእግዚአብሔር ፡ አገልጋዮች ፡ የሚሆኑ ፡ የሴት ፡
ልጆች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራንና ፡ ፍር
ድን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሊያስ
ተምሩአቸው ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ ወርደዋልና ።
፳፪፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ያሮድ ፡
ሚስት ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ በረከ ፡ ይባላል ፤ ይህ
ችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ የራሱየል ፡ ልጅ ፡ ናት ፤
በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡
ሚስት ፡ አገባ ፤ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአራተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ስሙን ፡
ሄኖክ ፡ አለው ፤ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ከተፈጠሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ መጽሐፍ
ንና ፡ ትምህርትን ፡ ጥበብንም ፡ ተማረ ።
፳፫፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በየወራቸው ፡ እንደ ፡ ሥርዓታ
ቸው ፡ የዘመኑን ፡ ጊዜ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
ወራቸው ፡ ሥርዓት ፡ የሰማይን ፡ ምልክት ፡ በመ
ጽሐፍ ፡ ጻፈ ።
፳፬፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ምስክርን ፡ ጻፈ ። ለእስራ
ኤልም ፡ ልጆች ፡ በየወገናቸው ፡ አሰማባቸው ፤
በሱባዔ ፡ የሚቈጠሩ ፡ ቍጥሮችን ፡ እርሱ ፡ ተና
ገረ ፤ የዘመኖችንም ፡ ቀን ፡ እርሱ ፡ ተናገረ ፤
ወሮችንም ፡ ሠራ ፤ እኛ ፡ እንደ ፡ ነገርነው ፡ ዘመ
ኖችን ፡ የሚቈጥሩባቸው ፡ ሱባዔዎችንም ፡ ተና
ገረ ። የተደረገውን ፡ ገና ፡ የሚደረገውንም ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
በዘመናቸው ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ የሚ
ደረገውን ፡ ሌሊት ፡ በሕልሙ ፡ ራእይን ፡ አየ ፤
አወቀም
፳፭፡ ለምስክርነት ፡ ጻፈው ። በሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ በየትውልዳቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ምስ
ክር ፡ ሊሆን ፡ አኖረው ።
፳፮፡ በአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሚስት ፡ አገባ ። ስምዋም ፡ አድኒ ፡
ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የዳንኤል ፡ ልጅ ፡ የአ
ባቱ ፡ እኅት ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ልት
ሆነው ፡ አገባት ።
፳፯፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ወንድ ፡
ልጅ ፡ ወለደችለት ። ስሙንም ፡ ማቱሳላ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ።
፳፰፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈጣሪያቸውን ፡ ከሚያገለግሉ ፡
መላእክት ፡ ጋር ፡ ስድስት ፡ የኢዮቤላት ፡ ዘመኖ
ችን ፡ ኖረ ። በምድር ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ በሰማ
ይም ፡ ያለውን ፡ የፀሐይንም ፡ ሥልጣን ፡ አሳ
ዩት ።
ሁሉንም ፡ ጻፈ ። ከሰው ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በኃጢ ፳፱፡
አት ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በደል ፡ ለሠሩት ፡ ለትጉ
ሃን ፡ አዳኘባቸው ። እነዚህ ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡
ጋር ፡ ሊረክሱ ፡ በግብር ፡ አንድ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ጀምረዋልና ፡ ሄኖክ ፡ በሁሉም ፡ አዳኘባቸው ፡
አሰማባቸው ።
ከሰው ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ተነሥቶ ፡ ሄደ ። ፴፡
ለጌትነት ፡ ለክብር ፡ ወደ ፡ ኤዶም ፡ ገነት ፡ ወሰ
ድነው ፤ እነሆ ፥ በዚያ ፡ የዘላለም ፡ ቅጣትንና ፡
ቍርጥ ፡ ፍርድን ፡ የአዳምን ፡ ልጆች ፡ ኃጢ
አት ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ በዚያ ፡ ይጽፋል ።
ለሰው ፡ ሁሉ ፡ ልጅ ፡ ያሰማ ፡ ዘንድ ፥ ቍርጥ ፡ ፴፩፡
ፍርድም ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የሰ
ውን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡
ለምልክት ፡ ተሰጥቶአልና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በኤ
ዶም ፡ አገር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃን ፡
አመጣ ።
ለእግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አራት ፡ ቦታ ፴፪፡
ዎች ፡ አሉትና ፥ እርሱም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚ
ቀበለው ፡ ዕጣን ፡ በሠርክ ፡ አስቀድሞ ፡ በቀትር ፡
ጊዜ ፡ መቅደስን ፡ ዐጠነ ፤ እርሱ ፡ እነዚህም ፡ የኤ
ዶም ፡ ገነትና ፡ የምሥራቁ ፡ ደብር ፥ ይህ ፡ ዛሬ ፡
አንተ ፡ ያለህበትም ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ናቸው ፤
ይህን ፡ ዓለም ፡ ለማንጻት ፡ በሚደረግ ፡ በአዲስ ፡
ሕግ ፡ ይነጻል ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ምድር ፡ ከኃጢአትና ፡ ከበ ፴፫፡
ደል ፡ ሁሉ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡
ዘመን ፡ ትነጻለች ።
በአሥራ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ማቱሳላ ፡ ፴፬፡
ሚስቱን ፡ አድናን ፡ አገባ ፥ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡
እኅት ፡ ልጅ ፡ የአዝራኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ።
በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደኛው ፡ ዘመን ፡ ፴፭፡
ልጅ ፡ ወለደ ። ስሙንም ፡ ላሜህ ፡ አለው ።
በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ ፴፮፡
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ላሜህ ፡ ሚስት ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡
ቤቴናስ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእ
ኅት ፡ ልጅ ፡ የበራኪኤም ፡ ልጅ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡
ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ አገባት ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

በዚህም ፡ ሱባዔ ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፥ ከኀ ፩፡
ዘኔ ፡ ሁሉና ፡ ከሥራዬ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡
ከረገማት ፡ ምድር ፡ የሚያረጋጋኝ ፡ ነው ፡ ሲል ፡
ስሙን ፡ ኖኅ ፡ አለው ።
በአሥራ ፡ ዘጠኘኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ፪፡
በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
አዳም ፡ ሞተ ። ልጆቹም ፡ ሁሉ ፡ በተፈጠረበት ፡
ምድር ፡ ቀበሩት ።
እርሱም ፡ አስቀድሞ ፡ በምድር ፡ ተቀበረ ። ፫፡
ከሺህ ፡ ዓመትም ፡ ሰባ ፡ ዓመትን ፡ አጕደለ ፤

ሥራችውም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ አንዲት ፡
ቀን ፡ ነበረች ።
፬፡ ከእርሱ ፡ በበላችሁበት ፡ ቀን ፡ ትሞታላችሁ ፡
ተብሎአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከሩ ፡ እውቀትን ፡
የሚያሳውቅ ፡ ዕፅን ፡ ስለ ፡ በላ ፡ ተጻፈ ፡ በእር
ስዋ ፡ ሞቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የአንዲቱን ፡
ቀን ፡ ዓመቶች ፡ አልጨረሰም ።
፭፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ መጨረሻ ፡ ከአንድ ፡ ዓመት ፡
በኋላ ፡ ቃየን ፡ ሞተ ፡ ቤቱ ፡ በላዩ ፡ ተናደ ፡ በቤ
ቱም ፡ ውስጥ ፡ በድንጋዮቹ ፡ ሞተ ። አቤልን ፡
በድንጋይ ፡ ገድሎታልና ፡ በእውነት ፡ ፍርድ ፡
በድንጋይ ፡ ሞተ ።
፮፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ባልንጀራውን ፡ በገደለበት ፡
መሣሪያ ፡ ይሞት ፡ ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡
ተጻፈ ።
፯፡ በሀያ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ኖኅ ፡ ሚስት ፡
አገባ ። ስምዋም ፡ አምዛራ ፡ ይባላል ። ይህ
ችውም ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የራዚኤል ፡ ልጅ ፡
ናት ፡ ሚስት ፡ ልትሆነው ፡ አገባት ። በመጀ
መሪያው ፡ ዓመት ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡
በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ሴምን ፡ ወለደችለት ።
፰፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
ያፌትን ፡ ወለደችለት ።
፱፡ የአዳም ፡ ልጆች ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይበዙ ፡ ዘንድ ፡
በጀመሩ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡
ተወለዱላቸው ። የእግዚአብሔር ፡ መላእክ
ትም ፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአንዲቱ ፡ ዓመት ፡
እነዚህን ፡ አዩአቸው ። እነዚያ ፡ ላዩአቸው ፡
መልክ ፡ መልካሞች ፡ ናቸውና ፡ ከመረጡአ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ ሊሆኑአቸው ፡ አገቡአ
ቸው ፤ ወንዶች ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱላቸው ፡
እነዚህም ፡ ረዓይት ፡ ናቸው ።
፲፡ ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ፤ ከሰው ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡ እንስሳ ፡ እስከ ፡
ሰማይ ፡ ወፎችም ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እስከሚኖረ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ የሥጋ ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ
ውን ፡ አከፉ ። ሁሉም ፡ ሥርዓታቸውንና ፡ ሥራ
ቸውን ፡ አጠፉ ። እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ይበላሉ ፡
ጀመር ። ኃጢአትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በዛች ።
ለሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ የክፉ ፡ አሳብ ፡ ተሰጣቸው ፤
በዘመናቸው ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ነገር ፡ ተደረገ ።
፲፩፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡ እነሆ ፡ ጠፍታ ፡ አያት ፤
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥርዓትን ፡ አጠፋት ፡ ሁሉም ፡
በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በዚሁ ፡ ዓለም ፡ ያለ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አከፉት ፡ ሰውንና ፡ በምድር ፡
ላይ ፡ የፈጠረውን ፡ የሥጋ ፡ ወገንን ፡ ሁሉ ፡
አጠፋዋለሁ ፡ አለ ።
፲፪፡ ኖኅ ፡ ብቻ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በለምዋልኑ
ትን ፡ አገኘ ። ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰደዳቸውን ፡
መላእክቱን ፡ ግን ፡ ከሥልጣናቸው ፡ ለይቶ ፡
ፈጽሞ ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ ተቆጣ ። በምድ
ርም ፡ ውስጥ ፡ አስረን ፡ እንገዛቸው ፡ ዘንድ ፡
አዘዘን ።
፲፫፡ እነርሱም ፡ እነሆ ፥ በመከከላቸው ፡ ብቻቸውን ፡
ተግዘዋል ፡ ከፊቱ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡
ከሰማይ ፡ በታችም ፡ ያርቃቸው ፡ ዘንድ ፡ በል
ጆቻቸው ፡ ላይ ፡ ቃል ፡ ወጣ ።
እነርሱ ፡ ሥጋውያን ፡ ናቸውና ፡ ረድኤቱ ፡ ፲፬፡
በሰው ፡ ላይ ፡ አያድርም ። ዘመናቸውም ፡ መቶ ፡
ሀያ ፡ ዘመን ፡ ይሁን ፡ አለ ።
እያንዳንዳቸው ፡ ባልንጀሮቻቸውን ፡ ይገድሉ ፡ ፲፭፡
ዘንድ ፡ በመከከላቸው ፡ ሰይፍን ፡ ሰጣቸው ።
ሁሉም ፡ በሰይፍ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ይህ
ንን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፤ ከምድርም ፡
ጠፉ ፤ አባቶቻቸው ፡ ግን ፡ ጥፋታቸውን ፡ ያዩ ፡
ነበር ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ባፈረሱ ፡ ፲፮፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርድ ፡ ሊደረግ ፡ የጸናች ፡
ቊርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
በምድር ፡ ውስጥ ፡ ይገዛሉ ። ሥራቸውም ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ የተገለጠ ፡ ነው ፤ ከበታቸ
ውም ፡ ሁሉን ፡ አጠፉ ፤ በኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡
ያልተፈረደበት ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ አልቀ
ረም ።
በሰውነታቸው ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፲፯፡
እንዳይበድሉ ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ደግና ፡ እው
ነተኛ ፡ ኖኅን ፡ ፈጠረላቸው ፤ ሁሉም ፡ በየወ
ገኑ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደግ ፡ ሥራ ፡ ይሠራል ።
የሁሉም ፡ ቅጣት ፡ ተዘጋጀ ፡ በሰማይም ፡ ጽላት ፡ ፲፰፡
ተጻፈ ። የሚሰወር ፡ በደልም ፡ የለም ፤ ሁሉም ፡
ጸንተው ፡ ይኖሩበት ፡ ዘንድ ፡ ከተሠራችላቸው ፡
ሥራቸው ፡ የተለወጡ ፡ ናቸው ።
ጸንተው ፡ ባይኖሩበት ፡ ለፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ለየ ፡ ፲፱፡
ወገኑም ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ተጻፈ ። በምድርና ፡
በሰማይ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በሲኦልም ፡
በጥልቅም ፡ በጨለማም ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የተሰ
ወረ ፡ የለም ።
መቻያቸው ፡ ሁሉ ፡ የተዘጋጀ ፡ ፈጽሞም ፡ የተ ፡ ፳፡
ጻፈ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ገናናውን ፡ እንደ ፡
ገናንነቱ ፡ ታናሹንም ፡ እንደ ፡ ታናሽነቱ ፡ አን
ዱንም ፡ አንዱንም ፡ እንደ ፡ ኃጢአቱ ፡ ይፈር
ድበታል ።
እርሱ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡ የሚያደላ ፡ አይደለም ። ፳፩፡
ለአንዱም ፡ ለአንዱም ፡ ፍርድ ፡ እፈርዳለሁ ፡
ባለ ፡ ጊዜ ፡ እርሱ ፡ መማለጃን ፡ የሚቀበል ፡ አይ
ደለም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ አን
ዱም ፡ አንዱም ፡ መማለጃ ፡ ቢሰጥ ፡ ፊት ፡ አይቶ ፡
አያደላም ፡ የእውነት ፡ ዳኛ ፡ ነውና ፡ ከእርሱ
መማለጃ ፡ አይቀበልም ።
ይህ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡ ተዘጋጅቶ ፡ ፳፪፡
ተጻፈ ። በእውነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ከተመለሱ ፡
በደላቸውን ፡ ሁሉ ፡ ይቅር ፡ ይላቸዋል ። ኃጢ
አታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያስተሰርይላቸዋል ።
ከኃጢአታቸው ፡ ሁሉ ፡ የተመለሱ ፡ ሰዎች ፡ ፳፫፡
ሁሉ ፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ይቅር ፡
ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ተጻፈ ፥ ተዘጋጀ ። ከጥፋት ፡
አስቀድሞ ፡ ምክራቸውንና ፡ ሥርዓታቸውን ፡
በጠፉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ተጻፈ ።

፳፬ በእርሱ ፡ ደግነት ፡ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ስላዳናቸው ፡
ልጆቹ ፡ እርሱ ፡ ባለምዋልነትን ፡ አግኝቶአልና ።
ከኖኅ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ እነርሱ ፡ ባለምዋልነትን ፡
አላገኙም ። በሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡ ፡ እውነ
ተኛ ፡ ናትና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ ከተ
ሠራለት ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ አልወጣም ።
፳፭ እግዚአብሔርም ፡— በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡
ሁሉ ፡ ከሰው ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አራዊትና ፡ እስከ ፡
እንስሳ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ እስከሚኖረውና ፡
እስከ ፡ ወፎችም ፡ ድረስ ፡ ይጥፉ ፡ አለ ።
፳፮ ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ ያድነው ፡ ዘንድ ፡ ኖኅንም ፡
ለእርሱ ፡ መርከብን ፡ እንዲሠራ ፡ አዘዘው ።
፳፯ ኖኅም ፡ ዓመታት ፡ በሚቈጠሩበት ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡ ሱባኤ ፡
በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዳዘዘው ፡ ሁሉ ፡
መርከብን ፡ ሠራ ።
፳፰ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በሁለተኛው ፡ ወር ፡
እስከ ፡ አሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
እርሱ ፡ ገባ ። ያገባንለትም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ መር
ከብ ፡ ገባ ።
፳፱ እግዚአብሔርም ፡ በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡
ማታ ፡ ጊዜ ፡ መርከቡን ፡ በውጪ ፡ ዘጋው ፤
እግዚአብሔር ፡ ሰባቱን ፡ የሰማይ ፡ ሻሻቱ ፡ ከፈተ ፤
ስፊ ፡ የሆነ ፡ ጥልቁንም ፡ ውኃ ፡ በሰባ ፡ ስቍረት ፡
አወጣው ።
፴ ሻሻቱዎችም ፡ ከሰማይ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አርባ ፡
ሌሊት ፡ ዝናብን ፡ ያወርዱ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ።
፴፩ የጥልቁም ፡ ምንጮች ፡ ዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ውኃን ፡
እስኪሞላ ፡ ድረስ ፡ ውኃዎችን ፡ ያወጡ ፡ ነበር ፤
ውኃዎችም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በዙ ፤ ውኃው ፡
በረጅሙ ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሥራ ፡ አም
ስት ፡ ክንድ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፴፪ ውኃዎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አሉ ። መርከቢቱም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለች ። በውኃውም ፡
ላይ ፡ ትመላለስ ፡ ነበር ፤ ውኃዎችም ፡ በም
ድር ፡ ላይ ፡ አምስት ፡ ወር ፡ ማለት ፡ መቶ ፡
አምሳ ፡ ቀን ፡ ጸንተው ፡ ነበር ። መርከቢቱም ፡
ሄደች ፥ ከአራራት ፡ ተራራዎችም ፡ በአንዱ ፡
ሉባር ፡ በሚባል ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ዐረፈች ።
፴፫ በአራተኛውም ፡ ወር ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ የጥልቁ ፡
ምንጮች ፡ ተገቱ ። የሰማዩም ፡ ሻሻቴ ፡ ተገታ ።
፴፬ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የምድሩ ፡ ጥልቅ ፡
አፍ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ። ውኃዎችም ፡ ወደ ፡
ታችኛይቱ ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡ ጀመር ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡ የተራሮች ፡
ራሶች ፡ ታዩ ፤ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻም ፡
ምድር ፡ ታየች ፥ ውኃዎችም ፡ በአምስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡
ደረቁ ። በአሥራ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ በሁለ
ተኛው ፡ ወር ፡ ምድር ፡ ደረቀች ።
፪ በሀያ ፡ ሰባተኛው ፡ ቀን ፡ መርከቢቱን ፡ ከፈታት ፤
ከውስጥዋም ፡ ወፎችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ተሐ
ውስ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ አሰናበተ ። በሦስተ
ኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ኖኅ ፡ ከመርከብ ፡ ወጣ ።
በዚህ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ በም
ድርም ፡ ላይ ፡ ታየ ። ከኖኅ ፡ ጋር ፡ በመርከብ ፡
ካሉ ፡ በቀር ፡ በእርስዋ ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ጠፍቶ
አልና ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ ሠውቶ ፡ በደሙ ፡
የዓለሙን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ አስተሰረየ ።
ስቡንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁሉ ፡ አጤሰ ። ላምን ፡ ፫
ፍየልንና ፡ የበግ ፡ አውራን ፡ ርግብንና ፡ ዋኖስ
ንም ፡ ሠውቶ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ አሻ
ተተ ። በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕትንም ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ ጨመረ ።
ደሙንም ፡ አምጥቶ ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ቁንዶ ፡ በር ፬
በሬ ፡ ጨመረበት ። እግዚአብሔር ፡ የሚወደ
ውን ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አቀረበ ።
እግዚአብሔርም ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አደርጎ ፡ ተቀበ ፭
ለው ፤ ምድር ፡ ጸንታ ፡ በምትኖርበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ የጥፋት ፡ ውኃ ፡ ምድርን ፡ እንዳያጠፋ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ ተማማለ ። አዝመ
ራና ፡ ዘር ፡ እንዳይለወጥ ፥ ክረምትና ፡ በጋ ፡
ሌሊትና ፡ ቀንም ፡ ሥርዓታቸውን ፡ ለዘላለሙ ፡
ፈጽመው ፡ እንዳይለውጡ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
መሐላን ፡ ተማማለ ።
እናንተም ፡ ብዙ ፥ በምድርም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ፮
ሁኑ ፤ በላይዋም ፡ ብዙ ፥ ለበረከትም ፡ ሁኑ ፤
በመንቀጥቀጣችሁና ፡ በመፍራታችሁ ፡ መከ
ከል ፡ በባሕርና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ባሉ ፡ አራዊት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ፍርሃትን ፡ አመጣለሁ ።
ከብቶችንና ፡ አውሬዎችን ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ፯
ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡ በክንፍ ፡ የሚበሩትን ፡
በባሕር ፡ ውስጥ ፡ ያሉ ፡ ዓሣዎችንም ፥ እነሆ ፥
ሰጠኋችሁ ፤ ሁሉን ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
እህል ፡ ምግብ ፡ ሊሆናችሁ ፡ ሰጠኋችሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ደም ፡ የነፍስ ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ፡ ፰
ከሰውነታችሁ ፡ መካከል ፡ ደማችሁን ፡ እንዳል
ፈልግ ፡ ከደም ፡ ጋር ፡ ብርንዶ ፡ አትብሉ ።
ከሰው ፡ እጅ ፡ የአውሬዎችን ፡ ደም ፡ እመረም
ራለሁ ። የሰውንም ፡ ደም ፡ ከሰዎች ፡ እጅ ፡ እመ
ረምራለሁ ፤ የሰውን ፡ ደም ፡ ያፈሰሰ ፡ ደሙ ፡
ይፈሳል ፤ እግዚአብሔር ፡ አዳምና ፡ ሔዋንን ፡
በእርሱ ፡ መልክ ፡ ፈጥሮአቸዋልና ፡ በሰው ፡ እጅ ፡
የፈሰሰ ፡ የሰውን ፡ ደም ፡ እመረምራለሁ ፤ እና
ንተም ፡ ብዙ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ሁኑ ፡ አላቸው ።
ልጆቹና ፡ ኖኅም ፡ በሥጋው ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡ ብር ፱
ንዶውን ፡ ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ፡ ማሉ ፤ ይህ ፡
ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
በዚህ ፡ ወራት ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡
ፈጣሪ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ መሐላን ፡ ተማ
ማለ ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፥ ሙሴ ፥ አንተም ፡ ከእስራኤል ፡ ፲
ልጆች ፡ ጋር ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ በተራራ ፡ በመ
ሐላ ፡ ላይ ፡ መሐላን ፡ ትማማል ፡ ዘንድ ፡ ተናገ
ረሀ ፤ እግዚአብሔር ፡ ለዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ከእነርሱ ፡

ጋር ፡ ስለ ፡ ትማማለበት ፡ መሐላ ፡ ነገር ፡ በላያ
ቸው ፡ ደምን ፡ ትረጫለህ ።
፲፩ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የወፎችንና ፡ የአውሬዎችን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ እን
ዳትበሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ትጠብቁአት ፡ ዘንድ ፡
ይህች ፡ ምስክር ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡ የተጻፈች ፡
ናት ።
፲፪ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የአውሬን ፡ የወፎችንና ፡ የከብቶችን ፡ ሥጋ ፡
ብርንዶውን ፡ የበላ ፡ ሰው ፡ እርሱ ፡ ይጠፋል ፤
ልጆቹም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉ ።
፲፫ ስማቸው ፡ ጸንቶ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻቸውም ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በፈጣሪያችን ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ብርንዶውን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይበሉ ÷ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ።
፲፬ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ አንጻር ፡ በደም ፡
ስለ ፡ እናንተ ፡ እየለመኑ ፡ እንዲኖሩ ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ የዘላለም ፡ ሕግ ፡ ነውና ፡
ለዚህ ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። ይጠ
ብቁት ፡ ዘንድ ፡ እንዳይጠፉም ፡ ማታና ፡ ጥዋት ፡
ስለ ፡ እነርሱ ፡ ሁልጊዜ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ኃጢአታቸውን ፡ ያስተሰርያሉ ።
፲፭ ዳግመኛ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡ እንዳይደረግ ፡
ለልጆቹና ፡ ለኖኅ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑን ፡ ምልክት ፡
ሰጣቸው ፤ ምድርን ፡ ለማጥፋት ፡ ዳግመኛ ፡
በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጥፋት ፡ እንዳ
ይደረግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ ምልክት ፡
ሊሆን ፡ ብርሃኑን ፡ በደመና ፡ ውስጥ ፡ ሥሎ ፡
አሳየ ።
፲፮ ፈጽሞ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ መሐላ ፡ በዓመት ፡
በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ የቍ
ጥር ፡ በዓልን ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተሥራ ፤ በሰማይ ፡ ጽላትም ፡
ተጻፈ ።
፲፯ ይህችም ፡ በዓል ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠረ
በት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኖኅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
በሰማይ ፡ ስትሠራ ፡ ኖረች ፤ ይኸውም ፡ ሀያ ፡
ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አምስት ፡ የዓመት ፡ሱባዔ ፡
ነው ፡ ልጆቹና ፡ ኖኅም ÷ ኖኅ ፡ እስከሚሞት
በት ፡ ቀን ፡ ድረስ ÷ ሰባት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አንድ ፡
የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ ጠበቁት ።
፲፰ ኖኅ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ አብርሃም ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ልጆቹ ፡ ሕግን ፡ አፈረሱ ÷ ብር
ንዶውንም ፡ በሉ ። አብርሃም ፡ ብቻ ፡ ሕግን ፡
ጠበቀ ÷ ያዕቆብና ፡ ይስሐቅም ፡ እስከ ፡ አንተ ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጠበቁት ። በዚህ ፡ ተረሩ ፡ እስ
ከድሳቸው ፡ ድረስ ፡ በዘመንህም ፡ የእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ሕግን ፡ ዘነጉ ።
፲፱ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፡
ይህችንም ፡ በዓል ፡ ትእዛዝ ፡ ለመፈጸም ፡ በዘ
መናቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁአት ። በሱባዔ ፡ የም
ትደረግ ፡ በዓል ፡ ናትና ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ወር ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ፡
የመጀመሪያውም ፡ አገዘመሩ ፡ የሚሰበሰብበት ፡ ፳፡
በዓል ፡ ናትና ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ። ይህችውም ፡
ሁለት ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉባት ፡ ቀን ፡
ናት ። በየጊዜዋ ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ በጻፍሁ
ልህ ፡ በዚህ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሕግ ፡ መጽሐፍ ፡
ጽፌልሃለሁና ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡ ሥራዋ ፡ እንደ ፡
ተጻፈ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
የሚያደርጉአት ፡ ይህች ፡ በዓል ፡ ለሰውና ፡ ለመ
ላእክት ፡ ናት ።
የታሰቡ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ÷ የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ፳፩፡
በየወገናቸው ፡ ለእያንዳንዱ ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡
ወር ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ያደርጉአት ፡ ዘንድ ፡ ቍርባ
ኑንም ፡ ነገርሁህ ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ÷ በአራተኛው ፡ ፳፪፡
ወር ፡ መባቻ ÷ በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ÷
በአሥረኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እነዚህ ፡ የመታ
ሰቢያ ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ። ለአራተኛውም ፡ ክፍለ ፡
ዓመት ፡ ጊዜ ፡ ያላቸውም ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ፤
እነዚህም ፡ ለስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ የተጻፉ ፡
የተዘጋጁ ፡ ናቸው ።
እነርሱም ፡ ለእርሱ ፡ መታሰቢያ ፡ እስኪሆኑ ፡ ፳፫፡
ድረስ ፡ ኖኅ ፡ በዓላትን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ለዘላለም ፡
ሠራቸው ።
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ለራሱ ፡ መርከ ፡ ፳፬፡
ብን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ታዘዘ ፤ በእርስዋም ፡
ምድር ፡ ደረቀች ፡ መስኮቱንም ፡ ከፍቶ ፡ ምድ
ርን ፡ አየ ።
በአራተኛውም ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሰፊ ፡ የሆነ ፡ ፳፭፡
የጥልቁ ፡ ምንጭ ፡ ደረቀ ። የሰማዩም ፡ ሻሻቴ ፡
ተገታ ።
በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በምድር ፡ ያለ ፡ ፳፮፡
የምንጭ ፡ ጕድጓድ ፡ ሁሉ ፡ ተከፈተ ፤ ውኃዎ
ችም ፡ ወደ ፡ ታችኛው ፡ ጥልቅ ፡ ይወርዱ ፡
ጀመር ።
በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ የተራሮች ፡ ራሶች ፡ ፳፯፡
ታዩ ÷ ኖኅም ፡ ደስ ፡ አለው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
እነርሱን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ መታሰቢያ ፡
ሊሆኑ ፡ በዓላት ፡ አደረጋቸው ። እነዚህ ፡ እን
ዲህ ፡ የተዘጋጁ ፡ ናቸው ፤ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ጽላ
ትም ፡ ያወጡአቸዋል ።
ከእነርሱ ፡ አንዳቱም ፡ አንዳቱም ፡ አሥራ ፡ ፳፰፡
ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ፤ ከመጀመሪያይቱ ፡
እስከ ፡ ሁለተኛይቱ ፡ እስከ ፡ ሦስተኛይቱ ፡ እስከ ፡
አራተኛይቱ ፡ አሥራ ፡ ሦስት ፡ ሱባዔ ፡ ናቸው ።
ትእዛዝ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ቀን ፡ ፳፱፡
የሚቈጠርባቸው ፡ አምሳ ፡ ሁለት ፡ ሱባዔ ፡ ይሆ
ናሉ ። ፍጹም ፡ የሆነ ፡ ዓመቱ ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡
ተቈጥሮ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ። ከዓመት ፡
እስከ ፡ ዓመት ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡
ሦስት ፡ ዓመት ፡ መተላለፍ ፡ የለውም ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዓመቱ ፡ ፴፡
በዚህ ፡ ቍጥር ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ስድሳ ፡ አራት ፡
ቀንን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ፡ የተቈጠረ ፡
ዓመትንም ፡ ይሁን ። ጊዜውንም ፡ ከቀኑ ፡ ከበ

ዓሉ ፡ አሳልፈው ፡ አጠፉት ። ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምስ
ክርነታቸው ፡ ይደርስባቸዋልና ፡ ቀኑን ፡ እያስ
ቀሩ ፡ በዓሉንም ፡ እያጥፉ ።
፴፪፡ ቢተላለፉአቸው ÷ እንደ ፡ እርሱ ፡ ትእዛዝም ፡
ባያደርጉአቸው ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ ጊዜ
ዎቻቸውን ፡ ያጠፋሉ ።
፴፫፡ ዓመታትም ፡ ከዚህ ፡ ወደዚያ ፡ ይለዋወጣሉ ÷
ጊዜዎችም ፡ ይጠፋሉ ÷ ዓመታቱም ፡ ይለዋወ
ጣሉ ÷ ሥርዓታቸውንም ፡ ያፈርሳሉ ፤ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ይዘነጋሉ ። የዓመ
ቶችንም ፡ ቍጥር ፡ አያገኙም ፤ ጊዜውንና ፡
የወሩን ፡ መባቻ ፡ ሱባዔውንም ፡ የዘመኑን ፡
ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ያፈርሳሉ ።
፴፬፡ እኔ ፡ አውቃለሁና ÷ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እኔ ፡
እነግርሃለሁ ÷ መጽሐፉ ፡ በፊቴ ፡ እንዲህ ፡ ተጽ
ፎአልና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የምነግርህ ፡ ከልቤ ፡ አው
ጥቼ ፡ አይደለም ፤ በዓሉን ፡ እንዳይረሱ ፡ ከሳቱ፡
በኋላ ፡ አእምሮአቸውንም ፡ ካጡ ፡ በኋላ ፡ የቀኑ ፡
ቍጥር ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈ ።
፴፭፡ እርስዋ ፡ ጊዜዎችን ፡ ትለውጣለችና ፤ ከዓመታ
ቱም ፡ ለዓመት ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ትቀድማለችና ፤
በጨረቃ ፡ አካዳደል ፡ ጨረቃን ፡ የሚመለከቱ፡
ይሆናሉ ።
፴፮፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሥርዓትን ፡ ከለወጡ ፡ በኋላ ፡
ዓመታት ፡ ይመጡላቸዋል ፤ ምስክር ፡ የምት
ሆን ፡ ቀንንም ፡ የተናቀች ፡ ያደርጋሉ ። ንጹሑን ፡
ቀን ፡ ሁሉ ፡ ከረከሰው ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደ
ርጋሉ ፤ ሱባዔዎችንና ፡ ወራቶችን ፡ ቍጥሩንና ፡
በዓሉንም ፡ ይስታሉና ፤ የረከሰውንም ፡ ቀን ፡
ከንጹሑ ፡ ቀን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ያደርጋሉ ።
፴፯፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አዝዝሃለሁ ፤ ልጆችህ ፡
አንተ ፡ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡ ሥርዓትን ፡ ይለውጣ
ሉና ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስድሳ ፡ አራቱን ፡ ቀን ፡ ብቻ ፡
ዓመትን ፡ እንዳያደርጉ ፡ ታሰማቸው ፡ ዘንድ ፡
አሰማሃለሁ ።
፴፰፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሱባዔውንና ፡ የወሩን ፡ መባቻ ፡
በዓሉንና ፡ ጊዜውንም ፡ ይስታሉ ፤ ከሰው ፡ ሁሉ ፡
ጋር ፡ ብርንዶውን ፡ ሁሉ ፡ ይበላሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ መርከብ ፡ ባረፈችበት ፡
ስሙ ፡ ሉባር ፡ በሚባል ፡ ከአራራት ፡ ተራሮች ፡
በአንዱ ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ኖኅ ፡ ወይንን ፡ ተከለ ።
፪፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ወር ፡ ፍሬውን ፡ ለቀመ ። ከእርሱ ፡ ጠጅ ፡
ጥሎ ፡ በዕቃ ፡ አኖረው ÷ እስከ ፡ አምስተኛው ፡
ዓመት ፡ እስከ ፡ መጀመሪያይቱ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ጠበቀው ።
፫፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡
በደስታ ፡ በዓል ፡ አደረገ ÷ ለእግዚአብሔርም ፡
መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ። የራሱን ፡ ኃጢአት ፡ ያስ
ተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ከላሞች ፡ አንድ ፡ ወይፈንን ÷
አንድ ፡ የበግ ፡ አውራን ÷ ዓመት ፡ የሆናቸው ፡
ሰባት ፡ በጎችን ÷ አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦትንም ፡
ሠዋ ።
ስለ ፡ ልጆቹም ፡ አስቀድሞ ፡ ጠቦትን ፡ ሠዋ ፤ ፬፡
ከደሙም ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ባለ ፡
በሥጋው ፡ ላይ ፡ አኖረ ። መሥዋዕት ፡ በሠዋ
በት ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡ ስቡን ፡ ሁሉ ፡ አጤሰ ።
የበግ ፡ አውራንና ፡ ላሙን ፡ በጎቹንም ፡ ሠውቶ ፡
ሥጋቸውን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ።
በዘይት ፡ የታሸ ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ሁሉ ፡ በላ
ያቸው ፡ አኖረ ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ በእ ፭፡
ሳቱ ፡ ላይ ፡ ወይኑን ፡ ረጨ ። አስቀድሞ ፡ ዕጣ
ኑን ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኖረ ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ የሚወደውንም ፡ በጎ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ።
መሥዋዕቱም ፡ ወደ ፡ ፈጣሪ ፡ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ዐረገ ፤ ከዚህ ፡ ወይን ፡ ጠጥቶ ፡ እርሱን ፡
ደስ ፡ አለው ። ልጆቹንም ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ድንኳኑ ፡ ገብቶ ፡ ሰክሮ ፡ ፮፡
ተኛ ፤ በድንኳኑም ፡ ተኝቶ ፡ ዕርቃኑን ፡ ጣለ ።
ካምም ፡ አባቱ ፡ ኖኅን ፡ ዕራቁቱን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፯፡
አይቶ ፡ ወጥቶ ፡ በውጪ ፡ ላሉ ፡ ለሁለቱ ፡ ወን
ድሞቹ ፡ ነገራቸው ።
ሴም ፡ ልብሱን ፡ ይዞ ፡ ተነሣ ፤ ያፌትና ፡ እር ፰፡
ሱም ፡ ልብሳቸውን ፡ ከጫንቃቸው ፡ አውርደው ፡
አለበሱት ÷ ፊታቸውንም ፡ ወደ ፡ ኋላ ፡ መል
ሰው ፡ የአባታቸውን ፡ ኃፍረት ፡ ሸፈኑ ።
ኖኅ ፡ ከእንቅልፉ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ታናሹ ፡ ልጁ ፡ ፱፡
በእርሱ ፡ ላይ ፡ ያደረገበትን ፡ ሁሉ ፡ አወቀ ÷
ልጁንም ፡ ረገመው ፤ የተረገመ ፡ ከንዓን ፡ ለወ
ንድሞቹ ፡ ተገዥ ፡ ባሪያን ፡ ይሁን ፡ አለ ።
ሴምን ፡ መረቀው ፤ የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ ይመስገን ፡ ፲፡
አለ ÷ ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፤ እግዚአ
ብሔርም ፡ የያፌትን ፡ አገር ፡ ያስፋለት ፡ አለ ፤
እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ድንኳን ፡ ይደር ፡
ከነዓንም ፡ ባሪያው ፡ ይሁን ፡ አለ ።
ካምም ፡ ታናሹን ፡ ልጁን ፡ አባቱ ፡ እንደ ፡ ረገ ፲፩፡
መው ፡ አወቀ ። ልጁን ፡ ረግሞታልና ፡ ለእርሱ ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ ሆነበት ፤ እርሱ ፡ ከአባቱ ፡ ተለየ ፤
ልጆቹም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። እነዚህም ፡
ሚስጥሮምና ፡ ኵሽ ፡ ከነዓንና ፡ ፉድ ፡ ናቸው ።
ኖኅ ፡ አገርን ፡ አቀና ፡ የአገሪቱንም ፡ ስም ፡ በሚ
ስቱ ፡ ስም ፡ አኤልታማክ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።
ያፌትም ፡ አይቶ ፡ በወንድሙ ፡ ቀና ፤ እርሱም ፡ ፲፪፡
አገርን ፡ አቀና ፡ ስምዋንም ፡ በሚስቱ ፡ ስም ፡
አዶታኔሴስ ፡ ብሎ ፡ ጠራት ።
ሴም ፡ ግን ፡ ከአባቱ ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ ተቀመጠ ፤ ፲፫፡
በአባቱም ፡ ቃል ፡ በተራራው ፡ ላይ ፡ አገርን ፡
አቀና ÷ እርሱም ፡ በሚስቱ ፡ በሴዴቄተልባብ ፡
ስም ፡ ስምዋን ፡ ጠራ ።
እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ አገሮች ÷ እነሆ ÷ በሉባር ፡ ፲፬፡
ተራራ ፡ አቅራቢያ ፡ ናቸው ። ሴዴቄተልባብ ፡
በተራራው ፡ አንጻር ፡ በምሥራቅ ፡ ናት ÷
አኤልታማክም ፡ በሰሜን ፡ አንጻር ፡ ናት ÷ አዶ
ታኔሴስም ፡ በምዕራብ ፡ ናት ።

፲፭፡ እነዚህ ፡ የሴም ፡ ልጆችም ፡ ኤላምና ፡ አሱር ፡
አርፋክስድ ፡ ናቸው ፡ እነዚህም ፡ ጥፋት ፡
ከተደረገበት ፡ ከአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በኋላ ፡
የተወለዱ ፡ ናቸው ። የሉድ ፡ ልጅ ፡ አራምም ፡
ኢያፌትን ፡ ወለደ ፤ ኢያፌትም ፡ ማጎግንና ፡
ጎሜርን ፡ ወለደ ፤ ኢዮአያም ፡ ቱቤልንና ፡ ሞስ
ክፍን ፡ ቴሬስን ፡ ወለደ ። የኖኅ ፡ ልጆች ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸው ።
፲፮፡ ኖኅም ፡ በሀያ ፡ ስምንተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የል
ጆቹን ፡ ልጆች ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡
ዘንድ ፤ የሰውነታቸውንም ፡ ኀፍረት ፡ ይሸፍኑ ፡
ዘንድ ፤ የፈጠራቸው ፡ እግዚአብሔርንም ፡
ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፤ እናትና ፡ አባታቸውን ፡
ያከብሩ ፡ ዘንድ ፤ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀ
ራውን ፡ ይወድ ፡ ዘንድ ፤ ሰውነታቸውንም ፡ ከኃ
ጢአትና ፡ ከዝሙት ፡ ከበደል ፡ ይጠበቁ ፡ ዘንድ ፡
ያገዛቸው ፡ ጀመር ።
፲፯፡ ትጉሃኑ ፡ ከታዘዘላቸው ፡ ሕግ ፡ ወጥተው ፡ በሰው ፡
ልጆች ፡ ኋላ ፡ ስላደረጉት ፡ ዝሙት ፡ በእነዚህ ፡
በሦስቱ ፡ ኃጢአቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጥፋት ፡
ተደርጎአልና ፡ ያገዛቸው ፡ ጀመር ።
፲፰፡ ከመረጡአቸው ፡ ሴቶች ፡ ሁሉ ፡ ሚስትን ፡
አገቡ ። አስቀድመው ፡ ኃጢአትን ፡ ሠሩ ።
ኃይለኞች ፡ የሆኑ ፡ ልጆችንም ፡ ወለዱ ፡ ሁሉም ፡
በመልክ ፡ አይመሳሰሉም ።
፲፱፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባልንጀራውን ፡ ይበላው ፡
ነበር ። አርበኛው ፡ አርበኛውን ፡ ገደለው ፤
ናፊልም ፡ ኢልዮንን ፡ ገደለው ፤ ኢልዮንም ፡
የሰውን ፡ ልጅ ፡ ገደለው ። ሰውም ፡ ባልንጀራ
ውን ፡ ገደለው ፤ ሁሉም ፡ በደልን ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ በደል ፡ ወደ ፡ ማድረግ ፤ ንጹሕ ፡ ደም
ንም ፡ ያፈስ ፡ ዘንድ ፡ ንጹሕ ፡ ደምን ፡ ወደ ፡
ማፍሰስ ፡ ተመለሰ ። ምድርም ፡ በደልን ፡ ሞላች ፤
እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ከበሉ ፡ በኋላ ፡ ወፎችንና ፡
አውሬዎችን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖረውንና ፡
የሚመላለሰውን ፡ ሁሉ ፡ ይበሉ ፡ ጀመር ።
፳፡ ብዙ ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፈሰሰ ፤ የሰው ፡
ልቡናው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገርንና ፡ ከን
ቱን ፡ ያስብ ፡ ጀመር ።
፳፩፡ እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ። በምድርም ፡ ስላፈሰ
ሱት ፡ ደም ፡ ሁሉን ፡ አጠፋ ፤ ልጆቼ ፡ እናንተና ፡
እኔ ፡ ቀረን ፡ ከእኛም ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ መርከብ ፡
የገባው ፡ ሁሉ ፡ ቀረ ።
፳፪፡ በጥፋት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡ ዘንድ ፡
ጀምራችኋልና ፡ እናንተ ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡
ጸንታችሁ ፡ የምትኖሩ ፡ እንዳልሆናችሁ ፤
እነሆ ፤ እኔ ፡ የቀደመ ፡ ሥራችሁን ፡ አየሁ ።
አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከባልንጀራችሁ ፡ ትለያላ
ችሁ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ ትቀናናላችሁ ።
፳፫፡ ልጆቼ ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡ ጋር ፡ አንድነት ፡ እንዳ
ትኖሩ ፡ እኔ ፡ አያለሁና ፡ ትለያያላችሁ ፤ ኢጋን
ንትም ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ እነሆ ፡
ማሳት ፡ ጀመሩ ።

አሁንም ፡ እኔ ፡ ከሞትሁ ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፳፬፡
የሰውን ፡ ደም ፡ ታፈስላችሁ ፡ ብዬ ፡ እኔ ፡ ስለ ፡
እናንተ ፡ እፈራለሁ ። የሰውን ፡ ደም ፡ የሚያፈ
ስስ ፡ ሁሉ ፡ ብርንዶንም ፡ የሚበላ ፡ ሁሉ ፤
ሁሉም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋሉና ፤ ብርንዶን ፡
የሚበላ ፡ ደምንም ፡ የሚያፈስስ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ አይቀርምና ፡ እናንተም ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
ትጠፋላችሁ ።
ወደ ፡ መቃብር ፡ ይወርዳሉና ፤ ቀኑርጥ ፡ ፍርድ ፡ ፳፭፡
ወዳለበት ፡ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ፤ በጸና ፡
ሞት ፡ ነፍስም ተይዘው ፡ ጥልቅ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡
ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይወርዳሉና ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡
ልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡ ከሕይወት ፡ አይቀርለትም ።
በደሙ ፡ ሁሉ ፡ በዘመናችሁ ፡ ያረዳችሁት ፡ ፳፮፡
ደም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚወረወር ፡ የከብትና ፡
የአውሬም ፡ ደም ፡ በእናንተ ፡ አይገኝ ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የሚፈሰውን ፡ ደም ፡ በመቅበር ፡ ፳፯፡
ስለ ፡ ሰውነታችሁ ፡ ምጽዋት ፡ መጽውቱ ፤
ብርንዶም ፡ ከሚበላ ፡ ሰው ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ አት
ሁኑ ። ብርንዶ ፡ እንዳትበሉ ፡ በፊታችሁ ፡ ሕጋ
ችሁን ፡ አጽኑ ። እኔ ፡ እንደዚህ ፡ ታዝዤለሁና ፡
ደሙን ፡ ቀብሩ ።
በእናንተ ፡ አሰማብኋለሁ ፡ በልጆቻችሁም ፡ ፳፰፡
ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አሰማባቸዋለሁ ፤ በምድር ፡
ላይ ፡ ደምን ፡ ከሚያፈስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
በሰውነታችሁ ፡ ደማችሁን ፡ የሚመራመሩአ
ችሁ ፡ እንዳይሆኑ ፡ ነፍስን ፡ ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አት
ብሉአት ፤ ምድር ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ደምን ፡ ባፈ
ሰሰ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ የምትነጻ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ምድር ፡
በላይዋ ፡ ከፈሰሰ ፡ ደም ፡ አትነጻምና ፡ ነፍስን ፡
ከሥጋ ፡ ጋር ፡ አትብሉአት ።
አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ ቃሌን ፡ ስሙኝ ፤ በዚህ ፡ ፳፱፡
ዓለም ፡ በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንታችሁ ፡ ትኖሩ ፡
ዘንድ ፤ ክብራችሁም ፡ ከጥፋት ፡ በዳነኝ ፡ በፈ
ጣሪዬ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይገለጥ ፡ ዘንድ ፡
እውነተኛ ፡ ፍርድን ፡ ፍረዱ ።
እናንተም ፡ ሄዳችሁ ፤ እነሆ ፤ አገሮችን ፡ ታቀ ፴፡
ናላችሁ ፤ በውስጣቸውም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያለውን ፡ ተክል ፡ ሁሉ ፡ ትተክላላችሁ ። ተክ
ሉም ፡ ሁሉ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ የሚያፈ
ራውን ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ለመብላት ፡ የማይለቀም ፡
ይሆናል ።
በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ፍሬው ፡ ይለያል ፤ የፍ ፴፩፡
ሬውን ፡ መጀመሪያ ፡ የሚቀበለውን ፡ ምድርና ፡
ሰማይን ፡ በፈጠረ ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ይሠዋሉ ፤ ሁሉንም ፡ የዘይቱንና ፡ የወይ
ኑን ፡ መጀመሪያ ፤ የአዝመራውንም ፡ መጀመ
ሪያ ፡ በሚቀበል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አሰ
ተካክለው ፡ ይሠዋሉ ፤ የቀረውን ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ አሪት ፡ የሚያገ
ለግሉ ፡ ካህናት ፡ መሥዋዕቱን ፡ በሚቀበልበት ፡
በመሠዊያው ፡ ፊት ፡ ይብሉት ።
ሄኖክ ፡ የአባታችሁን ፡ አባት ፡ ልጁን ፡ ማቱሳ ፴፪፡
ላን ፡ እንዲሁ ፡ አዝዞታልና ፤ ማቱሳላም ፡ ልጁን ፡

ላሚህን ፡ አገዘታልና ፤ ላሚህም ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡
አባቶቹ ፡ ያዘዙትን ፡ ሁሉ ፡ አገዘኛልና ፡ እና
ንተ ፡ በእውነት ፡ በሚገባ ፡ ተክላችሁን ፡ ሁሉ ፡
ትተዉ ፡ ዘንድ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ዕረ
ፍትን ፡ አድርጉ ፤ እናንተም ፡ ትከብራላችሁ ፤
ተክላችሁም ፡ ሁሉ ፡ የበጀ ፡ ይሆናል ።
፴፫፤ እኔም ÷ ልጆቼ ፡ ሆይ ÷ ሄኖክ ፡ ልጁን ፡ እንዳዘ
ዘው ፡ አዛችኋለሁ ፤ በመጀመሪያው ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ በሰባተኛው ፡ ትውልድ ፡
ማቱሳላ ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ልጆ
ቹን ፡ የልጆቹንም ፡ ልጆች ፡ አስምቶ ፡ አዘዘ ።
፴፬፤ በሀያ ፡ ዘጠኛኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ አርፋ
ክስድ ፡ ሚስት ፡ አገባ ÷ ስምዋም ፡ ራሱእያ ፡
ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የኤላም ፡ ልጅ ፡ የሱ
ስን ፡ ልጅ ፡ ናት ። በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ በዚህ ፡
ሱባዔ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ÷ ስሙ
ንም ፡ ቃይናም ፡ አለው ፤ ልጁም ፡ አደገ ÷ አባ
ቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ።
፴፭፤ አምባን ፡ የሚያገዝዝበት ፡ ቦታንም ፡ ይፈልግ ፡
ዘንድ ፡ ሄዶ ፡ የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡ በድንጋይ ፡ የቀ
ረጹትን ፡ መጽሐፍ ፡ አገኘ ። በእርስዋም ፡ የተ
ጻፈውን ፡ አንብቦ ፡ ተረጎማት ። ጥንቆላን ፡ ጨረ
ቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ከዋክብትንም ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡
ምልክትን ፡ ሁሉ ፡ በሚመለከቱ ፡ ገንዘብ ፡ ትጉ
ሃኑ ፡ ያስተማሩትን ፡ ትምህርትን ፡ ሁሉ ፡ በእር
ስዋ ፡ እንዳለ ፡ በእርስዋ ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡
ዘነጋ ።
፴፮፤ ጻፋት ÷ የእርስዋንም ፡ ነገር ፡ አልተናገረም ።
ስለ ፡ እርስዋ ፡ በእርሱ ፡ እንዳይቆጣ ፡ የእርስዋን ፡
ነገር ፡ ለመናገር ፡ ኖኅን ፡ ይፈራዋልና ።
፴፯፤ በሠላሳው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም
ዋም ፡ ሜልካ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የያፌት ፡
ልጅ ፡ የአበዳይ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፴፰፤ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች
ለት ፡— መልክትን ፡ ተልኬአለሁ ፡ ብሎአልና ፡
ስሙንም ፡ ሳላ ፡ አለው ፤ ሳላም ፡ አደገ ፡ ሚስ
ትንም ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ሙአክ ፡ ይባላል ፤ ይህ
ችውም ፡ የአባቱ ፡ እኅት ፡ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፴፱፤ በሠላሳ ፡ አንደኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስ
ትን ፡ አገባ ። በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅን ፡
ወለደችለት ÷ ስሙን ፡ ኤቦር ፡ አለው ። እርሱም ፡
ሚስትን ፡ አገባ ፤ ስምዋም ፡ አዙራድ ፡ ይባ
ላል ፤ ይህችውም ፡ የአብሮድ ፡ ልጅ ፡ ናት ።
፵፤ በሠላሳ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዘመን ÷ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በተወ
ለደበት ፡ ዘመን ፡ የኖኅ ፡ ልጆች ፡ ምድርን ፡ ሊካ
ፈሉ ፡ ጀምረዋልና ፡ ስሙን ፡ ፋሌክ ፡ አለው ፤
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙ ፡ ፋሌክ ፡ ተባለ ፤ እርስ ፡
በእርሳቸው ፡ አስተካክለው ፡ ተካፈሉ ÷ ለኖ
ኅም ፡ ነገሩት ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

በሠላሳ ፡ ሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በፊቱ ፡ ፩፤
እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ለካምና ፡ ለሴም ፡ ለያፌት ፡ ርስት ፡
ልትሆናቸው ፡ ከአንደኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ከተላክን ፡
ከእኛ ፡ አንዱ ፡ ባለበት ፡ ምድርን ፡ ሦስት ፡ አድ
ርገው ፡ ከፈሉአት ፤ ልጆቹን ፡ ጠራ ፡ ልጆቻቸ
ውና ፡ እነርሱም ፡ ቀረቡ ÷ ሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ በያ
ዙት ፡ ዕጣ ፡ ምድርን ፡ ከፈሉ ።
እጃቸውን ፡ ዘርግተው ፡ ከአባታቸው ፡ ከኖኅ ፡ ፪፤
እጅ ፡ መጽሐፉን ፡ ተቀበሉ ። ርስት ፡ አድርጎ ፡
የሚይዘው ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ለልጆቹ ፡ ለልጅ ፡
ልጆቹም ፡ ለዘላለሙ ፡ በመጽሐፍ ፡ የአገሩ ፡
መካከል ፡ ወጣ ። አርበኞች ፡ ካሉበት ፡ ተራራ ፡
መካከል ፡ ከውኃውም ፡ መውጫ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ጤና ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፡ ወጣ ።
እድሉም ፡ በዚህ ፡ ወንዝ ፡ መካከል ፡ ወዳለ ፡ ፫፤
ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ፤ ይህ ፡ ፈሳሽ ፡ ከእር
ስዋ ፡ እስከሚወጣበት ፡ እስከ ፡ ጥልቁ ፡ ውኃ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደዚያ ፡ ይሄዳል ። ውኃ
ውም ፡ ወደ ፡ ሜኦት ፡ ባሕር ፡ ይፈሳል ፤ ይህም ፡
ፈሳሽ ፡ እስከ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ፤
በግራ ፡ በኩል ፡ ያለው ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለያፌት ፡
ደረሰ ፤ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ያለውም ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ ለሴም ፡ ደረሰ ።
ወደ ፡ ካራሶ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ። ፬፤
ይኸውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ የሚደርስ ፡ ሕፅነ ፡
ልሳን ፡ ነው ። ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡
ባሕር ፡ ይደርሳል ። ይህች ፡ ባሕር ፡ ልሳነ ፡
ባሕረ ፡ ግብጽ ፡ ትባላለችና ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡
ወደምታሳይ ፡ ወደ ፡ ልሳን ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ አቅንቶ ፡ ይሄዳል ።
ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ትዘነበላለች ÷ ወደ ፡ ፭፤
ታላቁ ፡ ባሕር ፡ መግቢያ ፡ ወደ ፡ ውኃውም ፡
ዳርቻ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ አፈራም ፡ ግራ ፡
ትደርሳለች ፤ ግዮን ፡ ወደሚባል ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡
እስክትቀርብ ፡ ድረስ ፡ ትደርሳለች ÷ ወደ ፡ ግዮ
ንም ፡ ውኃ ፡ ቀርባ ፡ ወደዚህም ፡ ፈሳሽ ፡ ዳርቻ ፡
ትደርሳለች ።
ወደ ፡ ገነት ፡ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ቀኝ ፡ እስክትቀ ፮፤
ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ትሄዳለች ፡
ከኤዶም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ምሥራቅ ÷ ከአገሩም ፡
ሁሉ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ÷ ይመለሳል ።
ስሙ ፡ ራፋ ፡ ወደሚባል ፡ ተራራ ፡ ምሥራቅ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይመጣል ፡ ወደ ፡ ጤና ፡
ፈሳሽ ፡ መውጫ ፡ ዳርም ፡ ይወርዳል ።
ይህችም ፡ እድል ፡ ለዘላለም ፡ ሊይዙአት ፡ በዕ ፯፤
ጣው ፡ ለሴም ÷ ለልጆቹ ÷ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ወጣች ። ይህ ፡ እድል ፡
የልጆቹና ፡ የሴም ፡ ዕጣ ፡ ነውና ፡ ኖኅም ፡ ደስ ፡
አለው ።
የሴም ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይመስገን ፤ ፰፤
እግዚአብሔርም ፡ በሴም ፡ ማደሪያ ፡ በረድኤት ፡

ይደር ፡ ብሎአልና ፡ በአፉ ፡ በትንቢት ፡ የተናገ
ረውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ። ገነትም ፡ ከክበሩ ፡
የከበረች ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ማደሪያ ፡ እንደ ፡
ሆነች ፡ አውቆአልና ፡ ይመስገን ፡ አለ ፤ ደብረ ፡
ሲና ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ መካከል ፡ ናት ፤ ደብረ ፡
ጽዮንም ፡ በምድር ፡ መካከል ፡ ናት ፤ እነዚህ ፡
ሦስቱ ፡ ሁሉ ፡ አንዱ ፡ በአንዱ ፡ አንጻር ፡ ለም
ስጋና ፡ ተፈጠሩ ።
፱፤ በአፉ ፡ ትንቢት ፡ እንዲናገር ፡ ያደረገውን ፡ የመ
ላእክት ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ አመሰገነው ፤ የምርቃትና ፡ የበረ
ከት ፡ እድል ፡ ለሴም ፡ እንደ ፡ ደረሰው ÷ ለል
ጆቹ ፡ ለልጅ ፡ ልጆቹም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡
እንዳደረሳቸው ፡ አወቀ ።
፲፤ የኤርትራ ፡ ባሕር ፡ አገርና ፡ ኤዶም ፡ ሁሉ ፡
ህንደኬና ፡ ቀራንዮም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ደረሱት ፡
አወቀ ። ኤርትራ ፡ አውራጃውም ፡ የደጋውና ፡
የባሳንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፤ የሳኔር ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡
የከፍቱር ፡ ደሴቶች ፡ ሁሉ ፤ በግራ ፡ ያለ ፡ የአ
ሱር ፡ ተራራና ፡ አማና ፡ የአሱርና ፡ የኤላም ፡
አገር ፡ ሁሉ ÷ ሱሳና ፡ ባቢልም ፡ የአራራት ፡
አገር ፡ ሁሉና ፡ መእዳይም ፤ በግራ ፡ የአሱር ፡
ተራራ ፡ አውራጃና ፡ የባሕሩ ፡ ማዶ ፡ እነዚህ ፡
ሁሉ ፡ የሴም ፡ ዕጣዎች ፡ ናቸው ። ይህችም ፡
ኢየሩሳሌም ፡ የተባረከች ፡ ሰፊ ፡ አገር ፡ ናት ።
በውስጥዋም ፡ ያለ ፡ ሁሉ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ።
፲፩፤ የካም ፡ ዕጣና ፡ ዳግመኛ ፡ ወደ ፡ ግዮን ፡ ማዶ ፡
በገነት ፡ ቀኝ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ወጣ ÷
ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ይደርሳል ። ዋዕይ ፡ ወደ ፡ ጸና
በት ፡ ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ በአጤል ፡ አን
ጻር ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡
ማዕከክ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡
ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መግቢያ ፡ ይደርሳል ። ይህች
ውም ፡ የሚጠፋው ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡
የሚወርድባት ፡ አገር ፡ ናት ። ወደ ፡ ግራ ፡ ወደ ፡
ጋዴት ፡ ዳርቻ ፡ ይወጣል ። ወደ ፡ ግዮን ፡ ፈሳሽ ፡
እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ ዳርቻ ፡
ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ ፈሳሽ ፡ ይመጣል ።
፲፪፤ ፈሳሽ ፡ ግዮንም ፡ በገነት ፡ ቀኝ ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ይሄዳል ። ለዘላለሙ ፡ የሚይዛት ፡ ለካም ፡
ለልጆቹም ፡ ለወገናቸውም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ በዕጣ ፡ የወጣች ፡ ይህች ፡ አገር ፡ ናት ።
፲፫፤ ለያፌትም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። ጤና ፡ ወደሚ
ባል ፡ ወንዝ ፡ ማዶ ፡ ወደ ፡ ፈሳሾች ፡ መውጫ ፡
ግራ ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ግራው ፡ ምሥራቅ ÷ ወደ ፡
ጎግ ፡ አውራጃም ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ምሥራቃቸ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ይደርሳል ፤ ከግራውም ፡ ወደ ፡
ግራው ፡ ይደርሳል ። ወደ ፡ ቁልጥ ፡ ተራራ ፡
ወደ ፡ ማኡት ፡ ባሕርና ፡ ወደ ፡ ግራውም ፡ ይደ
ርሳል ። ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መውጫ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡
ወደ ፡ ጋዴት ፡ ምሥራቅም ፡ ይመጣል ። ወደ ፡
ፋራ ፡ መግቢያ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ይሄዳል ።
ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ማኡታ ፡ ባሕር ፡ ወደ
ሚሄድ ፡ ወደ ፡ አፌራግ ፡ ይመለሳል ፤ ወደ ፡
ውኃው ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ራፋ ፡ ተራራ ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ወዕዳ ፡ ፈለግ ፡ ወደ ፡ ምሥ
ራቁ ፡ ግራ ፡ ይሄዳል ። ግራውንም ፡ ይዞረዋል ።
ለዘላለሙ ፡ በርስትነት ፡ ዕጣ ፡ የሚይዛት ÷ ለያ ፲፬፤
ፌት ፡ ለልጆቹም ፡ የወጣለት ፡ ምድር ፡ ይህች ፡
ናት ። ሰፊ ፡ የሚሆኑ ፡ አውራጃዎቹ ፡ አምስት ፡
ናቸው ። በግራ ፡ በኩል ፡ ያለች ፡ አገርም ፡ ሰፊ ፡
ናት ። ነገር ፡ ግን ፡ የያፌት ፡ አገር ፡ ቀዝቃዛ ፡
ናት ፤ የካምም ፡ አገር ፡ በረሀ ፡ ናት ÷ ከዋዕዩና ፡
ከውርጭ ፡ ጋር ፡ የተቀላቀለች ፡ ናትና ፤ የሴም ፡
አገር ፡ ግን ፡ ቆላም ፡ ደጋም ፡ አይደለችም ።
ካም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመሪያ ፡ ፲፭፤
ዕጣ ፡ ለኵሳ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡ ፡
ለምጽራይም ፡ ወጣ ÷ ምዕራቡም ፡ ለፉጥ ፡ ወጣ ÷
ምዕራቡም ፡ ለከነዓን ፡ ወጣ ፤ የባሕሩም ፡ መግ
ቢያ ፡ አንጻር ፡ የከነዓን ፡ ዕጣ ፡ ነው ።
ሴምም ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ አካፈለ ። መጀመ ፲፮፤
ሪያ ፡ ዕጣ ፡ ለኤላምና ፡ ለልጆቹ ፡ ወጣ ። ወደ ፡
ምሥራቅ ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ የፈሳሹ ፡ የጤ
ግሮስ ፡ ምሥራቅ ፡ የህንደኬ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ከኤ
ርትራ ፡ ጋር ፡ በእጁ ፡ ነው ። የዲዳን ፡ ውኃ ፡ የሞ
ብሬ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ የሱሳ ፡ አገር ፡ ሁሉና ፡
ኤላም ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽና ፡ እስከ ፡ ኤርትራ ፡
ባሕር ፡ ድረስ ፡ ዘበውእደ ፡ ፈርናከም ፡ ሁሉ ፡
በእጁ ፡ ነው ።
ለአሶርም ፡ ሁለተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ÷ ነነዌና ፡ የአ ፲፯፤
ሱር ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሳድና ፡ ሰናዖርም ፡ እስከ ፡
ህንደኬ ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ ለእርሱ ፡ ሆኑ ።
ወደ ፡ ወድፋ ፡ ፈሳሽም ፡ ይደርሳል ።
ለአርፋክስድም ፡ ሦስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ። የከላ ፲፰፤
ውዴዎን ፡ አውራጃ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለኤርትራ ፡
ባሕር ፡ የቀረበ ÷ የኤፍራጢስ ፡ ምሥራቅም ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከምታሳይ ፡ እስከ ፡ ልሳነ ፡
ባሕር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የምድረ ፡ በዳው ፡
ውኃ ፡ ሁሉ ፡ የሳኔርና ፡ የደጋው ፡ አገር ፡ አማ
ናም ፡ እስከ ፡ ኤፍራጢስ ፡ ድረስ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡
የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ።
ለአራምም ፡ አራተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ በኤፍራ ፲፱፤
ጢስና ፡ በጤግሮስ ፡ መካከል ፡ የመስጴጦምያ ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ በከላውዴዎን ፡ ግራ ፡ ወዳለ ፡
እስከ ፡ አሱር ፡ አቅራቢያ ፡ ድረስ ፡ የአራራትም ፡
አገር ፡ ሁሉ ፡ የአራም ፡ ዕጣ ፡ ሆነ ።
ለሉድም ፡ አምስተኛ ፡ ዕጣ ፡ ወጣ ፤ የአሱር ፡ ፳፤
ተራራ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ታላቁ ፡ ባሕር ፡ እስኪቀ
ርብ ፡ ድረስ ፡ የእርሱ ፡ ዕጣ ፡ ነው ። ወደ ፡ ወን
ድሙ ፡ ወደ ፡ አሶር ፡ ዕጣ ፡ ወደ ፡ ምሥራቁም ፡
ይደርሳል ።
ያፌትም ፡ ምድረ ፡ ርስትን ፡ በልጆቹ ፡ መካከል ፡ ፳፩፤
ከፈለ ። መጀመሪያ ፡ ዕጣ ፡ ከግራው ፡ አንጻር ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጤና ፡ ፈሳሽ ፡ ድረስ ፡ ምሥራቅ ፡
ለሴሜር ፡ ወጣ ። በግራ ፡ በኩል ፡ የግራው ፡
ዙሪያ ፡ ሁሉ ፡ ለሚኢት ፡ ባሕር ፡ እስኪቀርብ ፡
ድረስ ፡ ለማጎግ ፡ ወጣ ።
ከምዕራብ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ደሴቶች ፡ ድረስ ፡ ፳፪፤

እስከ፡ ደሴቶቹም፡ ዳርቻ፡ ድረስ፡ ለሁሉቱ፡
ወንድሞቹ፡ ሁሉ፡ ይይዝ፡ ዘንድ፡ ለማዳይም፡
ደረሰ ።
፳፫፤ ለኢዮኢያንም፡ አራተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ ፤ ደሴቱ፡
ሁሉ፡ በሉድም፡ አንጻር፡ ያሉ፡ ደሴቶችም፡
የእርሱ፡ ዕጣዎች፡ ናቸው ።
፳፬፤ ለቶቤልም፡ እስከ፡ ሁለተኛይቱ፡ ልሳን፡ ድረስ፡
ወደ፡ ሉድ፡ ዕጣ፡ በምትቀርብ፡ በልሳን፡ መካ
ከል፡ አምስተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ ። የሁለተኛይ
ቱም፡ ልሳን፡ አውራጃ፡ እስከ፡ ሦስተኛይቱ፡
ልሳን፡ ድረስ፡ ነው ።
፳፭፤ ለሞሳክም፡ ስድስተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ ። እስከ፡
ጋዲር፡ ምሥራቅ፡ እስኪቀርብ፡ ድረስ፡ የሦስ
ተኛይቱም፡ ልሳን፡ አውራጃ፡ ሁሉ፡ የእርሱ፡
ዕጣ፡ ነው ።
፳፮፤ ለቲራስም፡ ሰባተኛ፡ ዕጣ፡ ወጣ ። በባሕር፡
መካከል፡ ያሉ፡ ለካም፡ ዕጣ፡ የሚቀርቡ፡ ታላ
ላቅ፡ የሚሆኑ፡ አራቱ፡ ደሴቶች፡ የክማቱሪ፡
ደሴቶችም፡ በርስትነት፡ ዕጣ፡ ለአርፋክስድ፡
ልጆች፡ ወጣ ፥ የኖኅም፡ ልጆች፡ ለልጆቻቸው፡
በአባታቸው፡ በኖኅ፡ ፊት፡ እንዲህ፡ አድርገው፡
ከፈሉ ። በዕጣው፡ ያልወጣለትን፡ እድል፡
ይይዝ፡ ዘንድ፡ የወደደውን፡ አንዱንም፡ አን
ዱንም፡ አምሎ፡ ረገመ ።
፳፯፤ ሁሉም፡ በራሳቸው፡ በልጆቻቸውም፡ ይደረግ፡
ይደረግ፡ አሉ ። የሚያጸይፍ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ስለ፡
ክፉ፡ ኃጢአታቸው፡ ሁሉ ፤ ምድርን፡ የሚያ
ጸይፍ፡ ሥራንና፡ በደልን፡ ኃጢአትንና፡ ዝሙ
ትንም፡ ስለ፡ ሞሉአት፡ ፈጣሪ፡ እግዚአብሔር፡
በእሳትና፡ በሰይፍ፡ በሚፈረድባቸው፡ ገንዘብ፡
ቍርጥ፡ ፍርድ፡ እስከሚደረግባት፡ ቀን፡ ድረስ፡
በየወገናቸው፡ ይደረግ፡ ይደረግ፡ አሉ ።

ምዕራፍ፡ ፲ ።

፩፤ በዚህ፡ ኢዮብልዩ፡ በሦስተኛው፡ ሱባዔ፡
የረከሱ፡ አጋንንት፡ የኖኅን፡ የልጅ፡ ልጆች፡
ያስቱአቸው፡ ጀመሩ ፤ አእምሮአቸውን፡ እያ
ሳጡ፡ ያጠፉአቸው፡ ጀመሩ ።
፪፤ የኖኅም፡ ልጆች፡ ወደ፡ አባታቸው፡ ወደ፡ ኖኅ፡
መጥተው፡ የሚያስቱና፡ የሚያደነቁሩ፡ የልጅ፡
ልጆቻቸውንም፡ የሚገድሉ፡ የአጋንንትን፡
ነገር፡ ነገሩት ።
፫፤ ኖኅም፡ ወደ፡ ፈጣሪው፡ ወደ፡ እግዚአብሔር፡
ለመነ ፦ ይቅርታህን፡ አድርገህ፡ ያዳንኸኝ ፥
ልጆቼንም፡ ከጥፋት፡ ውኃ፡ ያዳንኻቸው ፤
የጥፋትን፡ ልጅ፡ እንዳጠፋኸው ፥ እንድጠ
ፋም፡ ያላደረግኸኝ ፤ በእኔ፡ ላይ፡ ያለ፡ ይቅር
ታህ፡ ብዙ፡ ነውና ፥ ቸርነትህም፡ በሰውነቴ፡
ተገልጣለችና ፤ በሥጋ፡ ሁሉ፡ ያሉ፡ የነፍሳት፡
ፈጣሪ፡ ይቅርታህ፡ በልጆቼ፡ ላይ፡ ይገለጥ ፥
የክፉ፡ አጋንንትም፡ ከዚህ፡ ዓለም፡ እንዳያጠ
ፉአቸው፡ በላያቸው፡ አይሠልጥኑ፡ አለ ።
፬፤ አንተም፡ እኔን፡ አክብረኝ ። የብዙ፡ ብዙ፡ እን
ሆን፡ ዘንድ፡ ምድርንም፡ እንሞላት፡ ዘንድ ፥
ልጆቼንም፡ አብዛቸው ። አንተም፡ የእነዚህ፡
ፍጥረቶች፡ አባቶቻቸው፡ ትጉሃኖች፡ ያደረጉ
ትን፡ ታውቃለህ ። በሕይወት፡ ያሉትን፡ እነ
ዚህን፡ ረቂቃን፡ አጋንንት፡ ይህ፡ መቻያ፡ በሚ
ደረግበት፡ በገሃነም፡ አግዛቸው ፤ እነርሱ፡ ክፉ
ዎች፡ ናቸውና ፥ ለማጥፋትም፡ ተፈጥረዋልና፡
ፈጣሪዬ፡ የእኔን፡ የባሪያህን፡ ልጆች፡ እያጥፉ ፤
በሕይወት፡ በሚኖሩ፡ ሰዎች፡ ነፍስም፡ አይሠ
ልጥኑ ፤ አንተ፡ ብቻ፡ መቻያቸውን፡ ታውቃለ
ህና፡ ከዛሬ፡ ጀምሮ፡ እስከ፡ ዘላለም፡ ድረስ፡
በጻድቃን፡ ልጆች፡ ላይ፡ አይሠልጥኑ፡ አለ ።
ፈጣሪያችንም፡ ሁሉን፡ እስረን፡ እናግዝ፡ ፭፤
ዘንድ፡ አዘዘን ። የአጋንንት፡ አለቃ፡ ሰይጣን፡
መጥቶ ፦ አቤቱ፡ ፈጣሪዬ ፥ ከእነርሱ፡ አጋን
ንትን፡ ከጥፋት፡ አስቀርልኝ ፥ ቃሌን፡ ይስሙ ፤
ከእነርሱ፡ ካልቀሩልኝ፡ በሰው፡ ልጆች፡ የፈ
ቃዴን፡ ሥልጣን፡ ማድረግ፡ አልችልምና ።
እኔ፡ የማዛቸውንም፡ ሁሉ፡ ያድርጉ ። የሰው፡
ልጆች፡ ኃጢአታቸው፡ ብዙ፡ ስለ፡ ሆነ፡ ከመ
ቻያዬ፡ አስቀድሞ፡ እነርሱ፡ ለማጥፋትና፡ ለማ
ሳት፡ ተፈጠሩ ።
በፊቱ፡ አሥረኛው፡ ነገድ፡ ይቅሩ ፤ ዘጠኝኛው፡ ፮፤
ነገድ፡ ግን፡ መቻያ፡ ወዳለበት፡ ወደ፡ ገሃነም፡
ያውርዱአቸው፡ አለ ። በቀና፡ ሥራ፡ጸንተው፡
የሚኖሩ፡ እንዳይደሉ፡ በእውነት፡ ሥራም፡
የሚጣሉ፡ እንዳይደሉ፡ ያውቃልና፡ ለኖኅ፡
ፈውስ፡ የሚደረግባቸውን፡ ሁሉ፡ እናስተም
ረው፡ ዘንድ፡ ከእኛ፡ አንዱን፡ አዘዘው ።
እኛም፡ እንደ፡ ቃሉ፡ አደረግን ፤ ፈጽመው፡ ፯፤
የክፉ፡ አጋንንትን፡ መቻያ፡ ባለበት፡ በገሃነም፡
አስረን፡ አጋዝን ። አሥረኛውን፡ ነገድ፡ ግን፡
በሰይጣን፡ ትእዛዝ፡ በምድር፡ መቻያ፡ ይሆኑ፡
ዘንድ፡ አስቀረን ። በምድር፡ እንጨቶችም፡
ያድን፡ ዘንድ፡ አጋንንት፡ ከሚያመጡት፡ ደዌ፡
የሚድንበትን፡ ሁሉ፡ ከሚያስቱበት፡ ጋር፡
ለኖኅ፡ ነገረው ።
ኖኅም፡ ፈውስ፡ በሚደረግበት፡ ወገን፡ ሁሉ፡ ፰፤
በመጽሐፍ፡ እንዳስተማርነው፡ ሁሉን፡ ጻፈ ።
የኖኅን፡ ልጆች፡ እየተከተሉ፡ የሚያስቱ፡ ክፉ
ዎች፡ አጋንንትም፡ ተጋዙ ።
ከልጆቹ፡ ሁሉ፡ ይልቅ፡ ፈጽሞ፡ እርሱን፡ ይወ ፱፤
ደው፡ ነበርና፡ የጻፋቸውን፡ መጻሕፍት፡ ሁሉ፡
ለታላቅ፡ ልጁ፡ ለሴም፡ ሰጠው ። ኖኅም፡
እንደ፡ አባቶቹ፡ ሞተ ፤ አራራት፡ በሚባል፡
አገር፡ በሉባር፡ ተቀበረ ፤ በሕይወት፡ ዘጠኝ፡
መቶ፡ አምሳ፡ ዓመት፡ ጨረሰ ። ይህም፡ ኦሥራ፡
ዘጠኝ፡ ኢዮቤልዩ፡ ሁለት፡ ሱባዔና፡ አምስት፡
ዓመት፡ ነው ። በእውነተኛ፡ ሥራውና፡ በእ
ውነት፡ ፍጹም፡ ስለሚሆንባት፡ ሥራው፡ ከሄ
ኖክ፡ በቀር፡ ከሰው፡ ልጆች፡ በዚህ፡ ዓለም፡
ዘመንን፡ ያበዛ፡ የለም ። ቍርጥ፡ ፍርድ፡ በሚ
ደረግባት፡ ቀን፡ ለልጅ፡ ልጅ፡ ሥራውን፡
ሁሉ፡ ያስተምር፡ ዘንድ፡ ይህ፡ ዓለም፡ ጸንቶ፡
ባማኖርበት፡ ዘመን፡ ምስክር፡ ሊሆን፡ የሄኖክ፡

ፍጥረቱ ፡ ደግ ፡ ነውና ።
፲፡ በሠላሳ ፡ ሦስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ከሁለተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፋሌክ ፡ ስምዋ ፡
ሎምና ፡ የሚባል ፡ ሚስትን ፡ አገባ ፡ ይህችውም ፡
የሲናዖር ፡ ልጅ ፡ ናት ። በዚሁ ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ራተኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች
ለት ። ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ሰናዖር ፡ አገር ፡
ስለ ፡ ተሰደዱ ፡ በሰናዖር ፡ አገር ፡ ግምብንና ፡
አምባን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ በጽኑ ፡
ምክር ፡ እነሆ ፡ ክፉዎችን ፡ ሆኑ ፡ ብሎአልና ፡
ስሙን ፡ ራግው ፡ አለው ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ እን
ወጣበታለን ፡ ሲሉ ፡ በዘመኑ ፡ ግምብና ፡ አም
ባን ፡ እንሥራ ፡ ብለው ፡ አስበዋልና ፡ ይሠሩ ፡
ጀመር ።
፲፩፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ጡብን ፡ ሠርተው ፡ በእ
ሳት ፡ ተኰሱ ። ጡቡም ፡ እንደ ፡ ድንጋይ ፡
ሆነላቸው ፤ የሚመርጉበት ፡ ጭቃውም ፡ ከባ
ሕር ፡ በሰናዖር ፡ አገርም ፡ ከውኃዎች ፡ ምንጭ ፡
የሚወጣ ፡ የባሕር ፡ አረፋን ፡ ሆነላቸው ።
፲፪፡ በአርባ ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ሠሩት ። ፍጹም ፡
ጡብ ፡ አድርገው ፡ ሲሠሩት ፡ ኖሩ ። ወርዱ ፡
ሦስት ፡ ክንድ ፥ ቁመቱ ፡ አሥር ፡ ክንድ ፤
አንድ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ አቈልቋዩ ፡ ሦስት ፡
ክንድ ፡ ነው ። ቁመቱ ፡ አምስት ፡ ሺህ ፡ ከአ
ራት ፡ መቶ ፡ ከሠላሳ ፡ ሦስት ፡ ክንድ ፡ ከሁለት ፡
ስንዝር ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ። አቈልቋዩ ፡
አሥራ ፡ ሦስት ፡ ምዕራፍ ፡ ነው ።
፲፫፡ ፈጣሪያችን ፡ እግዚአብሔር ፡ እኛን ፡ እንዲህ ፡
አለን ፡— አንድ ፡ ቋንቋ ፡ የሆነ ፡ ወገን ፡ ግምብ ፡
ይሠሩ ፡ ጀመር ፤ ኑ ፡ አሁን ፡ ከእነርሱ ፡ ፈጽ
መን ፡ እንዳናጠፋ ፡ አንዱም ፡ የአንዱን ፡ ቋንቋ ፡
እንዳይሰማ ፥ ኑ ፡ ወርደን ፡ በቋንቋ ፡ እንለያ
ቸው ፤ በአሕዛብም ፡ አገር ፡ ይበተኑ ፤ ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ እስከሚደረግበት ፡
ቀን ፡ አንዲት ፡ ምክር ፡ ጸንታ ፡ በላያቸው ፡
አትኑር ፡ አለን ።
፲፬፡ እግዚአብሔር ፡ ወርዶ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ የሠሩ
ትን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ለወጠ ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንዱ ፡
የአንዱን ፡ ነገር ፡ አልሰማም ። ከዚያም ፡ በኋላ ፡
ግምብንና ፡ መንደርን ፡ መሥራት ፡ ተዉ ።
፲፭፡ በዚያ ፡ ፈጣሪ ፡ የሰውን ፡ ልጆች ፡ ቋንቋ ፡ ለው
ጦአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሰናዖር ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
የተበተኑባት ፡ አገር ፡ ተባለች ፤ ከዚያም ፡ በየ
አገሩ ፡ ቋንቋቸው ፡ በየወገናቸው ፡ ተበተኑ ።
፲፮፡ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ ነፋስን ፡ አምጥቶ ፡
ግምባቸውን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ገለበጠ ፤ እነሆ ፥
እርሱም ፡ በሰናዖር ፡ አገር ፡ በባቢሎንና ፡ በአ
ሦር ፡ አገር ፡ መካከል ፡ ነው ። ስምዋንም ፡ ድቀት ፡
አላት ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ በሠላሳ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በእ
ርሱ ፡ ትእዛዝ ፡ ከሰናዖር ፡ አገር ፡ ተበተኑ ።
፲፯፡ ካምና ፡ ልጆቹ ፡ ለእርሱ ፡ ወደ ፡ ተዘጋጀች ፡
በደቡብ ፡ አገር ፡ በዕጣ ፡ ወዳገኘች ፡ አገር ፡ ሄዱ ።
ከነዓንም ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ ውኃ ፡ መፍሰሻ ፡
ድረስ ፡ ያለችውን ፡ የደጋውን ፡ አገር ፡ እጅግ ፡
ያማረች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ አየ ። ወደ ፡ ርስቱ ፡
አገር ፡ ወደ ፡ ባሕሩ ፡ መግቢያ ፡ አገር ፡ አልሄ
ደም ፥ በደጋው ፡ አገር ፡ ከምሥራቅ ፡ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ምዕራብ ፡ ድረስ ፡ በባሕሩና ፡ በደጋው ፡
ዙሪያ ፡ ኖረ ።
አባቱ ፡ ካም ፡ እና ፡ ወንድሞቹ ፡ ኵሳ ፡ ሚጽሬ ፲፰፡
ምም ፡—የአንተ ፡ ዕጣ ፡ ባልሆነች ፡ አገር ፡ ኖረሃ
ልና ፡ በዕጣም ፡ አልወጣችልንምና ፡ እንዲህ ፡
አታድርግ ፡ አሉት ። እንደዚህ ፡ ብታደርግ ፡ ልጆ
ችህና ፡ አንተ ፡ በዚህ ፡ ምድር ፡ ትጠፋላችሁና ፤
በጠብ ፡ በክርክር ፡ የተረገማችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፤
ልጆችህም ፡ በጠብ ፡ ይጠፋሉ ፥ አንተም ፡ ፈጽ
መህ ፡ ትጠፋለህ ።
ለሴምና ፡ ለልጆቹ ፡ በዕጣቸው ፡ ወጥቶአልና ፡ ፲፱፡
በሴም ፡ አገር ፡ አትኑር ፤ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ነህ ።
በአባታችን ፡ በኖኅና ፡ በከበረው ፡ ፈራጅ ፡ ፊት ፡
ለመረገም ፡ በመሐላ ፡ ከተዘጋጀን ፡ ከኖኅ ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ተለይተህ ፡ አንተ ፡ የተረገምህ ፡ ትሆና
ለህ ፡ አሉት ። እርሱ ፡ ግን ፡ አልሰማቸውም ፤
እርሱ ፡ ከኤማት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ግብጽ ፡ መግ
ቢያ ፡ ድረስ ፡ በደጋው ፡ አገር ፡ ኖረ ፤ ልጆቹም ፡
እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚያ ፡ ኖሩ ። ስለዚህ ፡
ነገር ፡ ይህች ፡ አገር ፡ የከነዓን ፡ አገር ፡ ተባለች ።
ያፌትና ፡ ልጆቹ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ሄዱ ፡ እድ ፳፡
ላቸው ፡ በሆነ ፡ አገርም ፡ ኖሩ ።
ማዳይም ፡ ውኃ ፡ ያለባትን ፡ አገር ፡ አየ ፥ ነገር ፡ ፳፩፡
ግን ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ አላሰኘችውም ። ከኤላምና ፡
ከአሱር ፥ የሚስቱ ፡ ወንድም ፡ ከሆነ ፡ ከአርፋ
ክስድም ፡ ለምኖ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
የሚስቱ ፡ ወንድሞች ፡ አቅራቢያ ፡ በሚሆን ፡
በመቄዶን ፡ አገር ፡ ኖረ ። የልጆቹን ፡ በታና ፡
የእርሱን ፡ በታ ፡ ሜቄዶኒን ፡ በአባታቸው ፡ በማ
ዳይ ፡ ስም ፡ ጠሩው ።
በሠላሳ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ ፳፪፡
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ራግው ፡
ስምዋ ፡ ሁራ ፡ የምትባል ፡ ሚስትን ፡ አገባ ፤
ይህችውም ፡ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ የሁር ፡ ልጅ ፡
ናት ። ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፡ ስሙንም ፡
ሴሮሕ ፡ አለው ።
በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባዔ ፡ የኖኅ ፡ ፳፫፡
ልጆች ፡ ሰውን ፡ ለመግደልና ፡ ለመማረክ ፥
አንዱም ፡ አንዱም ፡ ወንድሙን ፡ ለመግደል ፡
የሰውንም ፡ ደም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ለማፍሰስ ፥
ጽኑ ፡ አምባዎችን ፡ ግምብና ፡ ቅጥርንም ፡ ሠር
ተው ፥ መዋጋት ፡ ጀመሩ ። አንዱ ፡ ወገን ፡ በአ
ንዱ ፡ ወገን ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ለማለት ፡ በመንግ
ሥትም ፡ ላይ ፡ አስቀድሞ ፡ ለመሾም ፥ ሕዝቡ ፡
በሕዝቡ ፡ ፊት ፡ አሕዛቡም ፡ በአሕዛቡ ፡ ፊት ፡
ወደ ፡ ሰልፍ ፡ ለመሄድ ፡ አገርም ፡ ከአገር ፡ ጋር ፡
ለመጣላት ፥ ሁሉም ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ለመሥራት ፡
መሣሪያንም ፡ ለመግዛት ፡ ለልጆቻቸውም ፡ ሰል
ፍን ፡ ለማስተማር ፡ ይዋጉ ፡ ጀመር ። አንዱ ፡
አገር ፡ ከአንዱ ፡ አገር ፡ ጋር ፡ ይመራረኩ ፡ ጀመር ።

ሴት ፡ ባሪያንና ፡ ወንድ ፡ ባሪያንም ፡ ይገዙ ፡
ጀመር ።
፳፬፤ የኬሴድ ፡ ልጅ ፡ ዑርም ፡ በከላውዴዎን ፡ ያለች ፡
ዑር ፡ የምትባል ፡ አምባን ፡ ሠራ ፥ ስምዋንም ፡
በአባቱ ፡ ስምና ፡ በእርሱ ፡ ስም ፡ ጠራ ። ጣዖቶ
ችን ፡ ሠሩ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ መጥቶ ፡ ለራሱ ፡
ለሠራው ፡ ጣዖት ፡ ይሰግዳል ፥ ምስልንና ፡ ጣዖ
ትን ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፤ የክፉ ፡
አጋንንትም ፡ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡ ክህደት
ንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይረዱ ፡ ያስቱ ፡ ነበር ።
፳፭፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ለማሠ
ራት ፡ ይበረታ ፡ ነበር ፤ ኃጢአትንና ፡ በደልን ፡
ሁሉ ፡ ፈጽሞም ፡ ለማጥፋት ፡ ክህደትን ፡ ሁሉ ፡
ለማሠራት ፡ በምድርም ፡ ደምን ፡ ለማፍሰስ ፡
ከእጁ ፡ በታች ፡ ያሉ ፡ የአጋንንትን ፡ እጅ ፡ ይልክ ፡
ነበር ።
፳፮፤ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በደልንና ፡ ኃጢአትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
መሥራት ፡ ተመልሶአልና ፥ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሴ
ሮሕ ፡ ስም ፡ ሴሮክ ፡ ተባለ ። አደገ ፤ ለሚስቱ ፡
እናት ፡ አባት ፡ አቅራቢያ ፡ በሆነ ፡ በከላውዴ
ዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑር ፡ ኖረ ። ጣዖትንም ፡ ያመልክ ፡
ጀመር ፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአ
ምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ሚስትን ፡ አገባ ፥ ስምዋም ፡ ሚልካ ፡ ይባላል ፤
ይህችውም ፡ የአባቱ ፡ የእኅት ፡ ልጅ ፡ የካቤር ፡
ልጅ ፡ ናት ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ናኮርን ፡ ወለደችለት ።
፳፯፤ አደገ ፡ በከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በዑርም ፡ ኖረ ።
አባቱም ፡ ለማምዋረት ፡ በሰማይ ፡ ምልክትም ፡
ለመጠንቆል ፡ የከዋክብትን ፡ ቊጥርም ፡ አስተ
ማረው ።
፳፰፤ በሠላሳ ፡ ሰባተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሚስ
ትን ፡ አገባ ፥ ስምዋም ፡ ኢዮስካ ፡ ይባላል ።
ይህችውም ፡ የከለዳውያን ፡ ወገን ፡ የኔስቴግ ፡
ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡
ዓመት ፡ ታራ ፡ የሚባል ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለ
ደችለት ።
፳፱፤ የሚያጣላ ፡ ሰይጣንም ፡ ወፎችንና ፡ ቁራዎችን ፡
ምድርን ፡ ለማጥፋት ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ የተዘራ
ውንም ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡ ሰደደ ። የሰውን ፡
ልጆች ፡ አዝመራቸውን ፡ ይቀሙ ፡ ዘንድ ፡ ሳያ
ርሱ ፡ ቁራዎች ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡ ዘሩን ፡ ይለ
ቅሙ ፡ ጀመር ። ወፎችና ፡ አሞራዎች ፡ ያስቸግ
ሩአቸው ፡ ነበርና ፥ ዘራቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡
ነበርና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ስሙን ፡ ታራ ፡ አለው ።
፴፤ ከወፎችም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ ዓመቶች ፡ ድርቅ ፡
ይሆኑ ፡ ጀመር ፤ የእንጨቱንም ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡
ከዛፎች ፡ ላይ ፡ እየለቀሙ ፡ ይበሉ ፡ ነበር ፤ በዘ
መናቸው ፡ ከምድር ፡ ፍሬ ፡ ሁሉ ፡ ጥቂትም ፡
ማዳን ፡ ቢችሉ ፡ በጽኑ ፡ ኃይል ፡ ነበር ። በሠ
ላሳ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ታራ ፡ ሚስት ፡
አገባ ፥ ስምዋም ፡ ኤድና ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡
የአባቱ ፡ የእኅቱ ፡ ልጅ ፡ የምትሆን ፡ የአብራም ፡
ልጅ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። የልጁ ፡ ልጅ ፡
ሳይፀነስ ፡ ሙቶአልና ፡ ስሙን ፡ በእናቱ ፡ አባት ፡
ስም ፡ አብራም ፡ አለው ።
ያም ፡ ልጅ ፡ ጣዖታቱን ፡ በመከተል ፡ ኃጢአት ፴፩፤
ንም ፡ በመሥራት ፡ ሁሉ ፡ እንዲስት ፡ የምድ
ርን ፡ ስሕተት ፡ ያውቅ ፡ ጀመር ።
አባቱም ፡ መጽሐፍን ፡ አስተማረው ፤ የሁለት ፡ ፴፪፤
ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነበረ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡
በጣዖት ፡ እንዳይሰግድ ፡ አባቱን ፡ ከመከተል ፡
ተለየ ።
የሰዎች ፡ ልጆች ፡ ከሚበድሉት ፡ በደል ፡ ያድ ፴፫፤
ነው ፡ ዘንድ ፡ የተናቀ ፡ ጣዖቱን ፡ በመከተል ፡
ዕጣውም ፡ ወደ ፡ ስሕተት ፡ እንዳይሆን ፡ ሁሉን ፡
ወደ ፡ ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይለምን ፡
ጀመር ።
በምድር ፡ ዘርን ፡ ለመዝራት ፡ የሚዘሩበት ፡ ጊዜ ፡ ፴፬፤
ደረሰ ፤ ዘራቸውን ፡ ከአሞራዎች ፡ ይጠብቁ ፡
ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ ወጡ ።
አብራምም ፡ ከወጡ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ ወጣ ። ፴፭፤
እርሱም ፡ የአሥራ ፡ አራት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡
ነበረ ፤ ብዙዎች ፡ ቁራዎችም ፡ ዘርን ፡ ይለቅሙ ፡
ዘንድ ፡ መጡ ። አብራምም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ሳያርፉ ፡ በፊታቸው ፡ ይሮጥ ፡ ነበር ፥ ዘርን ፡ ለመ
ልቀም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሳያርፉ ፡— ወደ ፡ መጣ
ችሁበት ፡ ቦታ ፡ ተመለሱ ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
አትውረዱ ፡ እያለ ፡ ይጮህ ፡ ነበር ፤ እነርሱም ፡
ተመለሱ ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቁራዎችን ፡ ለመከልከል ፡ ፴፮፤
ሰውን ፡ አስቀመጡ ። አብራም ፡ ባለበት ፡ በዚያ ፡
እርሻ ፡ ሁሉ ፡ ከቁራዎቹ ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ቁራ ፡
አላረፈም ።
በእርሻዎቹ ፡ ውስጥ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያሉት ፡ ፴፯፤
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሲጮኽና ፡ አሞራዎቹን ፡ ሁሉ ፡—
ተመለሱ ፡ ሲላቸው ፡ ይሰሙት ፡ ነበር ፤ በከላው
ዴዎን ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ስሙ ፡ ገነነ ፡ ከበረ ።
የሚዘሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓመት ፡ ወደ ፡ ፴፰፤
እርሱ ፡ ይመጡ ፡ ነበር ። የዘሩ ፡ ወራት ፡ እስኪ
ፈጸም ፡ ድረስም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።
ምድራቸውን ፡ ዘሩ ፥ በዚያም ፡ ዓመት ፡ የሚ
በቃ ፡ እህልን ፡ አገቡ ፤ በልተውም ፡ ጠገቡ ።
በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡ አብ ፴፱፤
ራም ፡ የበሬ ፡ ዕቃ ፡ ለሚሠሩት ፡ ሰዎች ፡ እን
ጨት ፡ መጥረብን ፡ አስተማራቸው ።
በምድር ፡ ላይ ፡ የበሬ ፡ ዕቃን ፡ ሠሩ ፤ በላዩ ፡ ፵፤
ዘርን ፡ ያኖር ፡ ዘንድ ፡ በድግሩ ፡ አንጻር ፡ እር
ፍን ፡ ሠራ ፥ ዘሩም ፡ በእርፉ ፡ ጫፍ ፡ ወርዶ ፡
በምድር ፡ ይሰወር ፡ ነበር ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከአ
ሞራዎች ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ፡ ነበር ፤
በእርፉ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ድግሩንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
አኖሩ ።
ዘርንም ፡ ዘሩ ፤ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ አብራም ፡ ፵፩፤
እንዳዘዛቸው ፡ ሁሉን ፡ አደረጉ ። ከዚያ ፡

በኋላ ፡ ከአሞራዎቹ ፡ የተነሣ ፡ አልፈሩም ።
፺፪ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡
አብራም ፡ አባቱ ፡ ታራን ፡— አባቴ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ። እርሱም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እነሆ ፥ እኔ ፡
አለሁ ፡ አለው ። እርሱም ፡— ምንም ፡ ምን ፡
ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የላቸውምና ፡ አንተ ፡ ከም
ታመልካቸውና ፡ በፊታቸው ፡ ከምትሰግድላ
ቸው ፡ ከእነዚህ ፡ ከጣዖታቱ ፡ ለእኛ ፡ የምናገ
ኘው ፡ ምን ፡ ረድኤት ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ አለን ?
ድዳዎች ፡ ናቸውና ፥ ልቡናንም ፡ የሚያስቱ ፡
ናቸውና ፡ አታምልኳቸው ።
፺፫ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ዝናብ ፡
ለዘር ፡ ጠል ፡ ለመከር ፡ የሚሰጥ ፥ በምድር ፡
ላይ ፡ ሁሉን ፡ የሚያደርግ ፥ ሁሉን ፡ በቃሉ ፡
የፈጠረ ፥ ከፊቱ ፡ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ደኅንነት ፡
የሚገኝ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አምልኩ ።
፺፬ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የሌላቸው ፡ ጣዖታቱን ፡ እና
ንተ ፡ ለምን ፡ ታመልካላችሁ ? እነርሱ ፡ የሰው ፡
ሥራ ፡ ናቸውና ፥ እናንተ ፡ በጫንቃችሁ ፡ ትሸ
ከሙአቸዋላችሁና ፥ ለሚሠሩአቸው ፡ ሰዎች ፡
ጽኑ ፡ ተዋርዶ ፡ ናቸው ፡ እንጂ ፡ ከእነርሱ ፡
ረድኤት ፡ አይገኝምና ፤ ለሚያመልኳቸውም ፡
ሰዎች ፡ የልቡና ፡ ስሕተት ፡ ናቸውና ፡ አታም
ልኳቸው ፡ አለ ።
፺፭ አባቱ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ እኔም ፡ አውቃለሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ በፊታቸው ፡ አገለግል ፡ ዘንድ ፡
ካህን ፡ ጣዖት ፡ ላደረጉኝ ፡ ለሕዝቡ ፡ ምን ፡ አደ
ርጋለሁ ? እውነት ፡ ነገርንም ፡ ብነግራቸው ፥
ያመልኳቸው ፡ ያመሰግኑአቸው ፡ ዘንድ ፡
ልቡናቸው ፡ እነርሱን ፡ ተከትላለችና ፡ ይገድሉ
ኛል ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ እንዳይገድሉህ ፡ ዝም ፡
በል ፡ አለው ።
፺፮ ለሁለቱ ፡ ወንድሞቹም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ነገራ
ቸው ፥ እርሱንም ፡ ተቆጡት ፡ ዝም ፡ አለ ።
፺፯ በአርባው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛ ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡ አገባ ፥
ስምዋም ፡ ሰራ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአባቱ ፡
ልጅ ፡ ናት ፤ ሚስት ፡ ሆነችው ።
፺፰ በሦስተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በሚቆጠር ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ወንድሙ ፡ አራን ፡ ሚስት ፡
አገባ ። በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ወለደችለት ፥ ስሙንም ፡
ሎጥ ፡ አለው ። ወንድሙ ፡ ናኮርም ፡ ሚስት ፡
አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

፩ አብራም ፡ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ በስሳው ፡
ዘመን ፥ ይኸውም ፡ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ራተኛው ፡ ዓመት ፥ አብራም ፡ ሌሊት ፡ ተነሥቶ ፡
የጣዖታቱን ፡ ቤት ፡ አቃጠለ ፥ በቤት ፡ ያለው
ንም ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡ አቃጠለ ።
፪ ያወቀ ፡ ሰው ፡ ግን ፡ የለም ፡ ሌሊት ፡ ተነሥ
ተው ፡ ጣዖታቸውን ፡ ከእሳት ፡ ውስጥ ፡ ያወጡ ፡
ዘንድ ፡ ወደዱ ።
ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ አራን ፡ ተወረወረ ፥ በላ ፫
ዩም ፡ እሳት ፡ ነደደበት ፤ በእሳት ፡ ተቃጥሎ ፡
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኡኑር ፡
በአባቱ ፡ በታራ ፡ ፊት ፡ ሞተ ። የከላውዴዎን ፡
ዕጣ ፡ በምትሆን ፡ በኡኑር ፡ ቀበሩት ።
ታራም ፡ የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ፬
ከዑር ፡ ወጣ ። ወደ ፡ ከነዓንና ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡
ምድር ፡ ወደ ፡ ካራንም ፡ ምድር ፡ ይመጡ ፡
ዘንድ ፡ እርሱ ፡ ወጣ ፥ ልጆቹም ፡ መጡ ።
አብራምም ፡ ከአባቱ ፡ ጋር ፡ በካራን ፡ ሁለት ፡ ፭
የዓመቶች ፡ ሱባዔ ፡ ተቀመጠ ።
በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡ ፮
አብራም ፡ ተነሣ ፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡
ከማታ ፡ እስከ ፡ ጥዋት ፡ ድረስ ፡ ከዋክብትን ፡
ይቆጥር ፡ ዘንድ ፥ የዓመቱ ፡ ሥራ ፡ ምን ፡ እን
ዲሆን ፥ ዝናብ ፡ ያዘንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አያዘ
ንቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ሌሊት ፡
ወጥቶ ፡ ተቀመጠ ።
ብቻውን ፡ ተቀምጦ ፡ ይቆጥር ፡ ነበር ፤ በልቡ ፯
ናው ፡ ነገር ፡ ታሰበ ፤ የከዋክብት ፡ ምልክት ፡
ሁሉ ፥ የፀሐይና ፡ የጨረቃ ፡ ምልክት ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ እጅ ፡ ነው ። እኔ ፡ ለምን ፡ እመራ
መራለሁ ? ጥዋትም ፡ ማታም ፡ ያዘንብ ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ ያዝንብ ፤ እንዳያዘንብም ፡ ቢወድ ፡
አያዝንብ ፤ ሁሉ ፡ በእጁ ፡ ነው ፡ አለ ።
በዚህችም ፡ ሌሊት ፡ ለመነ ፡— ፈጣሪዬ ፥ ፈጣ ፰
ሪዬ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡ ብቻ ፡ ለእኔ ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡
ነህ ፤ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ፈጠርህ ፤ የቃልህ ፡ ፍጥ
ረት ፡ ሁሉ ፡ ጸንቶ ፡ ኖረ ። እኔ ፡ አንተን ፡ ማም
ለክ ፡ ወደድሁ ፤ ክፉዎች ፡ ከሆኑ ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ ከሚሠለጥኑ ፡ ከመናፍስት ፡ እጅ ፡
አድነኝ ፤ ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ፥ በአምልኮ ፡ አንተን ፡
ከመከተል ፡ አያስቱኝ ፤ እኔንም ፡ ልጄንም ፡
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ለዘላ
ለም ፡ እንዳንስት ፡ አድርገን ፡ አለ ።
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ዑርም ፡ ፱
ብመለስ ፥ ወደ ፡ እነርሱ ፡ እመለስ ፡ ዘንድ ፡ እነ
ርሱ ፡ ሰውነቴን ፡ በፊቴ ፡ ይፈልጋሉ ፤ ወይም ፡
በዚህ ፡ ቦታ ፡ እቀመጥ ፡ ዘንድ ፡ ብትወድ ፡
በዚህ ፡ ቦታ ፡ ያችን ፡ የቀናች ፡ ጎዳና ፡ በፊትህ ፡
አቅናልኝ ፤ በእኔ ፡ በባሪያህ ፡ እጅ ፡ አድርግ ፤
ፈጣሪዬ ፡ ሆይ ፥ በልቡናዬ ፡ ስሕተት ፡ ጸንቼ ፡
አልኑር ፡ አለ ።
እርሱም ፡ ይህን ፡ ተናግሮ ፡ በጨረሰ ፡ ጊዜ ፥ ፲
እነሆ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በእኔ ፡ እጅ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ተላከ ፡— አንተ ፡ ከሀገርህ ፥ ከአ
ባትህ ፡ ወገንና ፡ ከዘመዶችህ ፡ ተለይተህ ፡ ወጥ
ተህ ፡ እኔ ፡ ወደማሳይህ ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እጅግ ፡
ብዙ ፡ ወገን ፡ አደርግሃለሁ ፥ አከብርሃለሁ ፥ ስም
ህንም ፡ ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፥ በሀገሩም ፡ ሁሉ ፡
የከበርህ ፡ ትሆናለህ ፤
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ በአ ፲፩
ንተ ፡ ይባረካሉ ፤ የሚመርቁህን ፡ እመርቃቸ
ዋለሁ ፥ የሚረግሙህንም ፡ እረግማቸዋለሁ ፤

ለአንተም ፡ አምላክን ፡ እሆንልሃለሁ ፡ ለልጅ ፡
ልጆችህም ፡ ለወገኖችህም ፡ ሁሉ ፡ እሆናቸዋ
ለሁ ፤ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለሚነሡ ፡ ሰዎች ፡ አም
ላካቸው ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አትፍራ ፤ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አምላክህ ፡
እኔ ፡ ነኝ ፡ ሲል ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
እርሱ ፡ ተላከ ።
፲፪፤ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔርም ፦ ምሥጢ
ርን ፡ ግለጥለት ፥ ዕዝኑ ፡ ልቡናውም ፡ እንዲሰማ ፡
ይሁን ፥ ጥቅመ ፡ ሰናዖር ፡ ከፈረሰበት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ የሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከሚናገርበት ፡
ቋንቋ ፡ ተለይቶአልና ፡ የተረዳች ፡ ቋንቋን ፡ በአ
ንደበቱ ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ ግለጥለት ፡ አለኝ ።
፲፫፤ ምሥጢርን ፡ ገለጥሁለት ፥ ዕዝኑ ፡ ልቡናውም ፡
እንዲሰማ ፥ አንደበቱም ፡ እንዲናገር ፡ አደረ
ግሁ ፤ ፍጥረቱ ፡ በተፈጠረበት ፡ በዕብራይስ
ጥም ፡ ቋንቋ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እናገር ፡ ጀመርሁ ፤
የአባቶችን ፡ መጽሐፎች ፡ ወሰደ ፥ እነዚያም ፡
የዕብራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ የተጻፈባቸው ፡ ናቸው ።
ተናገራቸው ፥ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ይማራ
ቸው ፡ ጀመር ። የጸነነውን ፡ ሁሉ ፡ እኔ ፡ እነግ
ረው ፡ ነበር ፤ ዝናብ ፡ በሚዘንብባቸው ፡ በስድ
ስቱ ፡ ወሮች ፡ ተማራቸው ።
፲፬፤ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆጠር ፡ በሰባተ
ኛው ፡ ዓመት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ከአባቱ ፡ ጋር ፡
ተነጋገረ ፤ ከካራን ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ሄዶ ፡ አይቶ
አት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይመለስ ፡ ዘንድ ፡ እንዲሄድ ፡
ነገረው ።
፲፭፤ አባቱ ፡ ታራም ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ በሰላም ፡
ሂድ ፥ የፍቅር ፡ አምላክ ፡ ጐዳናህን ፡ ያቅናልህ ፤
እግዚአብሔርም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡
ይኑር ፤ ከመከራው ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቅህ ፤ በሚ
ያዩህ ፡ ሰዎች ፡ ፊት ፡ ቸርነትንና ፡ ይቅርታን ፡
መወደድን ፡ ይስጥህ ፤ በአንተ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገ
ርን ፡ ለማድረግ ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አይሠ
ልጥኑብህ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ።
፲፮፤ በእርስዋ ፡ ለመኖር ፡ ለዓይኖችህ ፡ ያማረች ፡
አገር ፡ ብታይ ፡ መጥተህ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ውሰ
ደኝ ፤ ለአንተ ፡ ልጅ ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ፡ የወን
ድምህን ፡ የአራን ፡ ልጅ ፡ሎጥንም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ውሰደው ፤ እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ ይኑር ፤ በደኅና ፡ እስክትመለስ ፡
ድረስ ፡ ወንድምህ ፡ ናኮርን ፡ በእኔ ፡ ዘንድ ፡ ትተ
ኸው ፡ ሂድ ፤ ሁላችንም ፡ በአንድነት ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አለው ።
፲፯፤ አብራምም ፡ ሚስቱን ፡ ሰራን ፡ የወንድሙን ፡
የአራን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ይዞ ፡ ከካራን ፡ ወደ ፡
ከነዓን ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ሱርም ፡ መጣ ፥ እስከ ፡ ሰቂ
ሞንም ፡ ድረስ ፡ ተመላለሰ ፤ ረጅም ፡ ግራር ፡ ባለ
በት ፡ ሰፍራ ፡ አደረ ፤ ከኢማት ፡ መግቢያ ፡
ጀምሮ ፡ ረጅም ፡ ግራር ፡ እስካለበት ፡ ድረስ ፡
አገሪቱ ፡ እጅግ ፡ ያማረች ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እነሆ ፡
አየ ።
፲፰፤ እግዚአብሔርም ፦ ለልጆችህና ፡ ለአንተ ፡ ይህ
ችን ፡ አገር ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ አለው ። በዚያም ፡
መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ለታየው ፡ ለእግዚአብሔር ፡
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።
ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ በምሥራቅ ፡ እንጻር ፡ ወዳ ፲፱፤
ለች ፡ ወደ ፡ ዓጌ ፥ በምዕራብ ፡ እንጻርም ፡ ወዳ
ለች ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ተራራ ፡ ሄደ ፥ በዚያም ፡
ድንኳን ፡ ተከለ ፤ ባየትም ፡ ጊዜ ፥ እነሆ ፥ አገ
ሪቱ ፡ ሰፊ ፡ ናት ፥ እጅግም ፡ ያማረች ፡ ናት ፥
ሁሉም ፡ በእርስዋ ፡ ላይ ፡ ይበቅላል ፤ ወይን ፥
በለስ ፥ ሮማን ፥ ወይራ ፥ ግራር ፥ ቡጥን ፥
ዘይት ፥ ዋንዛ ፥ ሰኖባር ፥ የደጋውም ፡ እንጨት ፡
ሁሉ ፡ የሚበቅልበት ፡ ናት ፤ ውኃውም ፡ በተ
ራራው ፡ ላይ ፡ ይሄዳል ።
የከላውዴዎን ፡ ዕጣ ፡ ከምትሆን ፡ ከዑር ፡ አው ፳፤
ጥቶ ፡ ወደዚህ ፡ ተራራ ፡ ያመጣውን ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አመሰገነው ።
በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፳፩፤
በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤
በዚህ ፡ ተራራ ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፥ የእግዚአ
ብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፦ አንተ ፡ አምላኬ ፡
ሆይ ፥ የዘላለም ፡ አምላክ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ አለ ።
እግዚአብሔር ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡
ይኖር ፡ ዘንድ ፥ በሕይወት ፡ በኖረበት ፡ ዘመን ፡
ሁሉ ፡ እንዳይለየው ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ለእ
ግዚአብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ።
ከዚያም ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ሄደ ፥ እስከ ፡ ፳፪፤
ኬብሮንም ፡ ደረሰ ። ኬብሮንም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ተሠ
ራች ። በዚያም ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።
ሎጥ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ አገር ፡
ሄደ ።
በሀገርም ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቆ ፳፫፤
ጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ሄደ ፤ ሚስቱ ፡ ከእርሱ ፡ ሳትለይ ፡ በግ
ብጽ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ። የግብጽ ፡ ክፍል ፡
የምትሆን ፡ ጣይናስም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከኬብሮን ፡
በኋላ ፡ በሰባት ፡ ዓመት ፡ ተሠራች ።
ፈርዖን ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሰራን ፡ በቀማው ፡ ፳፬፤
ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ስለ ፡ አብራም ፡ ሚስት ፡
ስለ ፡ ሰራ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፈርዖንን ፡ በደዌ ፡
ገረፈ ፥ ቤተ ፡ ሰቡንም ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ መቅሠ
ፍት ፡ ገረፈ ።
አብራምም ፡ በገንዘብ ፥ በላሞችና ፡ በበጎች ፥ ፳፭፤
በፈረሶችና ፡ በአህዮች ፡ በግመሎችም ፥ በሴ
ቶች ፡ ባሪያዎችና ፡ በወንዶች ፡ ባሪያዎች ፥
በወርቅና ፡ በብርም ፡ እጅግ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።
የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ሎጥም ፡ በገንዘብ ፡ እንደ ፡
እርሱ ፡ የከበረ ፡ ነበረ ።
ፈርዖንም ፡ የአብራምን ፡ ሚስት ፡ ሰራን ፡ ፳፮፤
መለሰ ። ከግብጽም ፡ ተነሥቶ ፡ በምዕራብና ፡
በቤቴል ፡ ምሥራቅ ፡ መካከል ፡ በዓጌ ፡ ባለ ፡
መሠዊያ ፡ ቦታ ፡ ቀድሞ ፡ ድንኳኑን ፡ ተክሎበት ፡
ወደ ፡ ነበረው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ።
በደኅና ፡ የመለሰው ፡ ፈጣሪውን ፡ እግዚአብሔ ፳፯፤
ርንም ፡ አመሰገነው ።

፳፰፤ በአርባ ፡ አንድ ፡ ኢዮቤልዩ ÷ በመጀመሪያው ፡
ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡
እንዲህ ፡ ሆነ ፤ ወደዚህ ፡ ቦታ ፡ ተመለሰ ፡ በመ
ሠዊያውም ፡ ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ÷
የእግዚአብሔርንም ፡ ስም ፡ ጠራ ፦ ገናና ፡
አምላክ ፡ የምትሆን ፡ አንተ ፡ እግዚአብሔር ፡
ሆይ ÷ የዘላለም ፡ አምላኬ ፡ ነህ ፡ አለ ።
፳፱፤ ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአራተኛው ፡
ዘመን ፡ ሎጥ ፡ ከእርሱ ፡ ተለየ ÷ ሎጥም ፡ በሰ
ዶም ፡ ኖረ ። የሰዶም ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ እጅግ ፡
ኃጢአተኞች ፡ ነበሩ ። የወንድሙ ፡ ልጅ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ስለ ፡ ተለየ ፡ በልቡ ፡ አዘነ ። ሎጥ ፡ በተማ
ረከበት ፡ በዚያ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ አልነበረውምና ።
፴፤ ሎጥ ፡ ከእርሱ ፡ ከተለየ ፡ በኋላ ፡ ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡
በሚቈጠር ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ አብራምን ፡ ተናገረው ፦ በዚያ ፡ ትኖር ፡
ዘንድ ፡ ባለህበት ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ አንገትህን ፡
አቅንተህ ፡ አራቱን ፡ ማዕዘን ፡ ተመልከት ፤
ይህችን ፤ የምታያትን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡
እሰጥሃለሁና ÷ ለልጆችህም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ እሰጣቸዋለሁና ።
፴፩፤ ልጆችህን ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ አደርጋለሁ ፤
ሰው ፡ የባሕር ፡ አሸዋን ፡ መቍጠር ፡ ይችል ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ልጆችህም ፡ ይቈጠራሉ ፤ ተነሥ
ተህ ፡ ቁመትዋን ፡ ወርድዋን ፡ ዙራት ፤ ለልጆ
ችህ ፡ እሰጣታለሁና ፡ ሁሉን ፡ ተመልከት ፡
አለው ።
፴፪፤ አብራምም ፡ ወደ ፡ ኬብሮን ፡ ሄዶ ፡ በዚያ ፡
ተቀመጠ ።
፴፫፤ በዚያም ፡ ዓመት ፡ የኤላም ፡ ንጉሥ ፡ ኮሎዶጎ
ሞር ፡ መጣ ÷ የሰናዖርም ፡ ንጉሥ ፡ አማልፋል ÷
የሲላር ፡ ንጉሥም ፡ አሪአክ ÷ የአሕዛብ ፡ ንጉ
ሥም ፡ ቲርጋል ፡ መጡ ÷ የሰዶምንም ፡ ንጉሥ ፡
ወጉት ።
፴፬፤ የሰዶም ፡ ንጉሥ ፡ ሸሸ ፤ የጨው ፡ አገር ፡ በሚ
ሆን ፡ በሴላስ ፡ ዲማው ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በጦር ፡
ተወግተው ፡ ወደቁ ፤ አደማንና ፡ ሰዶምን ፡
ሰቤኤንንም ፡ ማረኩ ፤ የአብራምን ፡ የወንድ
ሙን ፡ ልጅ ፡ ሎጥንም ፡ ማረኩ ÷ ገንዘቡ
ንም ፡ ሁሉ ፡ ዘረፉ ÷ እስከ ፡ ዳንም ፡ ድረስ ፡ ሄደ ።
፴፭፤ ከጦር ፡ የዳነ ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ መጥቶ ፡ የወን
ድሙ ፡ ልጅ ፡ ሎጥ ፡ እንደ ፡ ተማረከ ፡ ለአብ
ራም ፡ ነገረው ። አሽከሮቹን ፡ አስጊጦ ፡ ለእግ
ዚአብሔር ፡ አሥራት ፡ ቀዳምያትን ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ አብራም ፡ በእርሱም ፡ በልጆቹም ፡ ሥር
ዓትን ፡ ሠራ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዘላለም ፡
ይይዙት ፡ ዘንድ ፡ በፊቱ ፡ ለሚያገለግሉ ፡ ለካህ
ናቱ ፡ ሊሰጡት ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓትን ፡ ሠራ ።
፴፮፤ ከሁሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አሥራት ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሠርቶታልና ፡
ለዚህ ፡ ሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ። ከእ
ህሉም ÷ ከወይኑም ÷ ከዘይቱም ÷ ከላሞችም ÷
ከበጎችም ÷ ከፍየሎችም ፡ አሥራት ፡ ይሰጡ ፡
ዘንድ ፡ ሥርዓት ፡ አድርጎ ፡ ሠራ ።
እርሱም ፡ በፊቱ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ ሊበሉት ፡ ፴፯፤
ሊጠጡት ፡ ለካህናት ፡ ሰጠ ።
የሰዶምም ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ÷ በፊ ፴፰፤
ቱም ፡ ሰገደ ፦ ጌታችን ፡ አብራም ፡ ሆይ ÷
ያዳንኸውን ፡ ሰው ፡ ስጠን ÷ ምርኮው ፡ ግን ፡
ላንተ ፡ ይሁንህ ፡ አለው ።
አብራምም ፦ እኔ ፡ አብራምን ፡ አከበርሁት ፡ ፴፱፤
የምትል ፡ እንዳትሆን ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡ የሄዱ ፡
ጐልማሶች ፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ይውሰዱ ፡
እንጂ ፡ ከበሉት ፡ በቀር ፡ ከአንተ ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡
የክር ፡ ፈትል ፡ የጫማ ፡ ጠፍር ፡ እንዳልወስድ ፡
ገናና ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ እጆቼን ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አደርጋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
የሄዱ ፡ ሰዎች ፡ ኤሴኬልና ፡ አውናን ፡ መምሬ ፡
እነርሱ ፡ እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ይውሰዱ ፡
አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

ከዚህ ፡ ነገር ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈ ፩፤
ጠር ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡
ወር ፡ መቢቻ ፦ አብራም ! አትፍራ ÷ ጠበቃህ ፡
እኔ ፡ ነኝ ÷ ዋጋህም ፡ እጅግ ፡ ይበዛል ፡ ሲል ፡
የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በሕልም ፡ ወደ ፡ አብ
ራም ፡ መጣ ።
አቤቱ ÷ ምን ፡ ትሰጠኛለህ ? እኔ ፡ ልጅ ፡ ሳል ፪፤
ወልድ ፡ በሞት ፡ እሄዳለሁ ፤ የደማስቆ ፡ ሰው ፡
የሚሆን ፡ የአማቲየል ፡ ልጅ ፡ የማሴት ፡ ልጅ ፡
ኤልኤዘር ፡ እርሱ ፡ ይወርሰኛል ፤ ለእኔ ፡ ግን ፡
ልጅ ፡ አልሰጠኸኝም ፤ ልጅ ፡ ስጠኝ ፡ አለ ።
ከባሕርይህ ፡ የሚወለድ ፡ ልጅ ፡ እርሱ ፡ ይወር ፫፤
ስሃል ፡ እንጂ ፡ ይህ ፡ አይወርስህም ፡ አለው ።
ወደ ፡ ውጪ ፡ አውጥቶ ፦ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ተመ ፬፤
ልከቶ ÷ መቍጠር ፡ ይቻልህ ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡
ከዋክብትን ፡ ቍጠር ፡ አለው ። ሰማይን ፡ አየ ፤
ከዋክብትንም ፡ ተመለከተ ፡— ልጅህ ፡ እንደዚህ ፡
ይሆናል ፡ አለው ። እግዚአብሔርንም ፡ አመ
ነው ፤ ማመኑም ፡ ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ።
ለዘላለም ፡ ይዘሃት ፡ ልትኖር ፡ ለአንተም ፡ ከአን ፭፤
ተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ ልትሆን ፡ የከነዓናው
ያንን ፡ አገር ፡ እሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ የከላውዴዎን ፡
ዕጣ ፡ የምትሆን ፡ ከዑር ፡ ያወጣሁህ ፡ እኔ ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝ ፡ አለው ።
አቤቱ ÷ አቤቱ ÷ እንድወርሳት ፡ በምን ፡ አው ፮፤
ቃለሁ ? አለ ።
ሦስት ፡ ዓመት ፡ የሆነውን ፡ ወይፈን ÷ ሦስት ፡ ፯፤
ዓመት ፡ የሆነውን ፡ ፍየል ÷ ሦስት ፡ ዓመት ፡ የሆ
ነውን ፡ በግ ÷ ዋኖስና ፡ ርግብንም ፡ አምጣልኝ ፡
አለው ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በወር ፡ እኩሌታ ፡ አመጣ ። እርሱ ፡ ፰፤
ግን ፡ የኬብሮን ፡ አቅራቢያ ፡ በምትሆን ፡ በማ
ምሬ ፡ ባለ ፡ ግራር ፡ ሥር ፡ ተቀምጦ ፡ ነበር ።
በዚያም ፡ መሠዊያን ፡ ሠራ ፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አረደ ÷ ፱፤
በመሠዊያውም ፡ ላይ ፡ ደማቸውን ፡ አፈሰሰ ፤
ከሁለት ፡ ከሁለት ፡ አደረጋቸው ÷ በየመልካቸ

ውም ፡ በእንጸራቸው ፡ አኖራቸው ፥ አዕዋፍን ፡
ግን ፡ ጨርሶ ፡ አልቆረጣቸውም ። ወፎችም ፡
ወደ ፡ መሥዋዕት ፡ ይወርዱ ፡ ነበር ።
፲፡ አብራም ፡ ግን ፡ ይከለክላቸው ፡ ነበር ፤ ወፎች ፡
ይበሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ አላሰናበተም ፡ ነበር ።
፲፩፡ ፀሐይ ፡ በገባ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ በአብራም ፡
እንቅልፍ ፡ መጣበት ፤ እነሆ ፥ የሚያስፈራ ፡
ጽኑ ፡ ጨለማ ፡ በላዩ ፡ ወደቀበት ።
፲፪፡ ልጅህ ፡ በአሕዛብ ፡ አገር ፡ ስደተኛ ፡ እንዲሆን ፤
አራት ፡ መቶ ፡ ዓመት ፡ እንዲገዙአቸውና ፡
መከራ ፡ እንዲያጸኑባቸው ፡ ፈጽመህ ፡ እወቅ ፡
ተብሎ ፡ ለአብራም ፡ ተነገረ ። ለሚገዙላቸው ፡
ወገኖችም ፡ እኔ ፡ እፈርድላቸዋለሁ ።
፲፫፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ከብዙ ፡ ገንዘብ ፡ ጋር ፡ ከዚያ ፡
ይወጣሉ ። አንተም ፡ አባቶችህ ፡ ወደ ፡ ሄዱ
በት ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ በሰላም ፡ ትሄዳለህ ፤
በበጎ ፡ እድግናም ፡ ትቀበራለህ ።
፲፬፡ በአራተኛው ፡ ትውልድ ፡ ወደዚህ ፡ ይመለሳሉ ፤
እስከ ፡ ዛሬም ፡ ድረስ ፡ አለመመለሳቸው ፡ የአ
ሞራውያን ፡ ኃጢአት ፡ አልተፈጸመምና ፡ ስለ
ዚህ ፡ ነው ።
፲፭፡ ከእንቅልፉ ፡ ነቅቶ ፡ ተነሣ ፤ ፀሐይም ፡ ገባ ፤ እሳ
ትም ፡ ይነድ ፡ ጀመር ፤ እነሆ ፥ ምድጃው ፡ እየ
ጤሰ ፡ እሳቱ ፡ እየነደደ ፡ በመሥዊያው ፡ መከከል ፡
አለፈ ።
፲፮፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ እግዚአብሔር ፡ ከአብራም ፡
ጋር ፡ ተማማለ ፡— ከግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ታላቁ ፡ ወንዝ ፡ ድረስ ፥ ይኸውም ፡ ኤፍ
ራጥስ ፡ የሚባል ፡ ወንዝ ፡ ነው ፥ ይህችን ፡ አገር ፡
ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ የቄኔውስንና ፡ የዜቄኔ
ዜውስን ፥ የቀድሞኔውስን ፥ የፌራዚውስንና ፡
የራፌኢያን ፥ የፌክሬውስን ፥ የኤዌውስንና ፡
የአሞሬዎስን ፥ የከናኔዎስንና ፡ የጌርጌሲዎስን ፡
የኢያሴውስንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ተማ
ማለ ።
፲፯፡ አብራምም ፡ ሄዶ ፡ መሠዊያውን ፡ አዘጋጀ ፤ አዕ
ዋፍን ፥ መሥዋዕታቸውን ፥ ወይናቸውንም ፡
አቀረበ ፤ እሳት ፡ በላው ።
፲፰፡ በዚያች ፡ ወር ፡ ከአብራም ፡ ጋር ፡ ተማማልን ፤
ይኸውም ፡ ከኖኅ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተማማልነው ፡
መሐላ ፡ ነው ።
፲፱፡ አብራምም ፡ በዓልንና ፡ ሥርዓትን ፡ እስከ ፡ ዘላ
ለም ፡ ድረስ ፡ አጸናለት ፤ አብራምን ፡ ደስ ፡
አለው ፤ ይህንን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ለሚስቱ ፡ ለሶራ ፡
ነገራት ፤ ልጅ ፡ እንዲወለድለት ፡ አመነ ። እር
ስዋ ፡ ግን ፡ ልጅ ፡ አትወልድም ፡ ነበር ፤ ሶራ ፡
ባልዋ ፡ አብራምን ፡ መከረችው ፡— ከእርስዋ ፡
የተወለደ ፡ ልጅን ፡ አሳድግልሃለሁና ፡ ከግብጽ ፡
በመጣኋት ፡ በአገልጋዬ ፡ በአጋር ፡ ድረስባት ፡
አለችው ።
፳፡ አብራምም ፡ የሚስቱ ፡ የሶራን ፡ ቃል ፡ ሰማ ፡—
እንዳልሽ ፡ አድርጊ ። ሶራም ፡ ከግብጽ ፡ ያመጣ
ቻትን ፡ አገልጋይዋን ፡ አጋርን ፡ አምጥታ ፡
ሚስት ፡ ትሆነው ፡ ዘንድ ፡ ለባልዋ ፡ ለአብራም ፡
ሰጠቻት ።
ደረሰባት ፥ ፀነሰች ፥ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፤ ፳፩፡
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአምስተኛው ፡
ዓመት ፡ ስሙን ፡ እስማኤል ፡ ብሎ ፡ ጠራው ።
በዚያም ፡ ዓመት ፡ አብራም ፡ በሕይወት ፡ የኖረ
በት ፡ ዘመን ፡ ሰማንያ ፡ ስድስት ፡ ዘመን ፡ ነው ።
በዚህ ፡ በአራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተ ፳፪፡
ኛው ፡ ዓመት ፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በወሩ ፡ እኩ
ሌታ ፡ የዘራው ፡ የስንዴ ፡ አዝመራ ፡ ከሚደርስ
በት ፡ አስቀድሞ ፡ አብራም ፡ በዓል ፡ አደረገ ።
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ የእህሉን ፡ መጀመሪያውን ፡ ፳፫፡
እህል ፡ አዲስ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ለእግዚ
አብሔር ፡ አቀረበ ፤ ወይፈኑንና ፡ የበጉን ፡
ሙክት ፡ በጉንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ሠዋ ፤
ስቡንና ፡ መሥዋዕታቸውን ፡ ወይናቸውንም ፡
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ ከነጭ ፡ ዕጣን ፡
ጋር ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቀረበ ።
እግዚአብሔር ፡ አብራምን ፡ ተነጋገረው ፡— ፳፬፡
ያማረ ፡ አምላክ ፡ እኔ ፡ ነኝ ። በፊቴ ፡ ተገዝር ፤
ፍጹም ፡ ሁን ፤ በአንተና ፡ በእኔ ፡ መከከል ፡ መሐ
ላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ እጅግ ፡ አከብርሃለሁ ።
አብራምም ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ፥ እግዚአብሔ ፳፭፡
ርም ፡ ተናገረው ፡— እነሆ ፥ ሥርዓቴ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ጸንታ ፡ ትኖራለች ፥ ለብዙ ፡ አሕዛብም ፡
አባት ፡ አደርግሃለሁ ፡ አለው ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምህ ፡ አብራም ፡ አይባል ፤ ፳፮፡
የብዙ ፡ አሕዛብ ፡ አባት ፡ አድርጌሃለሁና ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ስምህ ፡ አብር
ሃም ፡ ይባል ። አንተን ፡ ፈጽሜ ፡ አከብርሃለሁ ፡
የአሕዛብንም ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁ ፥ ነገሥታቱ ፡
ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ።
በአንተና ፡ በእኔ ፡ መከከል ፡ በዘመናቸው ፡ የዘ ፳፯፡
ላለም ፡ ሥርዓት ፡ ልትሆን ፥ ከአንተም ፡ በኋላ ፡
በልጆችህ ፡ መከከል ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤
አምላክ ፡ እሆንህ ፡ ዘንድ ፥ ለዘላለሙ ፡ ልትገ
ዛት ፡ ተሰደህ ፡ በሄድህበት ፡ በከነዓን ፥ ከአን
ተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ አምላክ ፡ እሆናቸው ፡
ዘንድ ፡ መሐላዬን ፡ አጸናለሁ ፤ አምላካቸውም ፡
እሆናቸዋለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ እንዲህ ፡ ፳፰፡
አለው ፡— አንተ ፡ መሐላዬን ፡ ጠብቅ ፤ ከአን
ተም ፡ በኋላ ፡ የሚነሡ ፡ ልጆችህ ፡ ይጠብቁ ፤
ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ግዘሩ ፥ የሰውነታችሁ
ንም ፡ ሰንከፍ ፡ ሁሉ ፡ ተገዘሩ ፤ በእናንተና ፡
በእኔ ፡ መከከል ፡ ለልጅ ፡ ልጅም ፡ ለዘላለም ፡
የሥርዓቱ ፡ ምልክት ፡ ይሆናል ።
በስምንተኛው ፡ ቀን ፡ ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ሁሉ ፡ ፳፱፡
በየወገናችሁ ፡ ግዘሩት ። እቤት ፡ የተወለደ
ውን ፥ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በወርቅ ፡
የገዛችሁትን ፡ ከልጆችህ ፡ ወገን ፡ ያይደለም ፡
ቢሆን ፡ ይገዘሩ ፤ እቤትህ ፡ የተወለደም ፡ በወር
ቅህም ፡ የገዛኸው ፡ ቢሆን ፡ ይገዘሩ ።
ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ መሐላዬ ፡ በሰው ፴፡
ነታችሁ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ። ግዙር ፡ ያልሆን ፡

ወንድ ፡ ልጃችሁ ፡ ሁሉ ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡
የሰውነቱን ፡ ሰንከፍ ፡ ያልተገዘረውም ፡ ሁሉ ፡
ሥርዓቴን ፡ አፍርሶአልና ፡ ያች ፡ ሰውነት ፡ ከወ
ገንዋ ፡ ተለይታ ፡ ትጥፋ ፡ አለው ።
፴፩፤ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— ሚስትህ ፡ ሰራ ፡
ስምዋ ፡ ሳራ ፡ ነውና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ስምዋ ፡
ሶራ ፡ አይባል ፤ አከብራታለሁ ፥ ከእርስዋም ፡
ልጅ ፡ እሰጥሃለሁ ፤ እርሱንም ፡ አከብረዋለሁ ፥
ታላቅ ፡ ወገንም ፡ ይሆናል ፥ የአሕዛብም ፡ ነገሥ
ታት ፡ ከእርሱ ፡ ይወለዳሉ ፡ አለው ።
፴፪፤ አብርሃም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በግምባሩ ፡ ወደቀ ።
በልቡ ፡— በመቶ ፡ ዘመኔ ፡ ልጅ ፡ እወልድ ፡ ነበ
ርን ? ሳራስ ፡ በዘጠና ፡ ዘመንዋ ፡ ልጅ ፡ ትወ
ልድ ፡ ነበርን ? በቸርነትህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ብሎ ፡
ደስ ፡ አለው ።
፴፫፤ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔርን ፡— እስማኤል ፡
በፊትህ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ፡ አለው ።
፴፬፤ እግዚአብሔርም ፡— እንዳልህ ፡ ይሁን ፡ አለው ፥
ሳራም ፡ ልጅ ፡ ትወልድልሃለች ፥ ስሙንም ፡
ይስሐቅ ፡ ትለዋለህ ፤ መሐላዬንም ፡ የዘላለም ፡
ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ፥
ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ለሚነሡ ፡ ለልጆቹም ፡ አጸና
ለሁ ።
፴፭፤ ስለ ፡ እስማኤልም ፡ የለመንኸውን ፡ ሰማሁህ ፤
እነሆ ፥ አከብረዋለሁ ፥ አገነዋለሁ ፥ ፈጽሜ ፡
አበዛዋለሁ ፤ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መሳፍንትንም ፡
ይወልዳል ፥ በብዙ ፡ ወገን ፡ ላይም ፡ እሾመዋ
ለሁ ።
፴፮፤ መሐላዬን ፡ ግን ፡ በእንደዚህ ፡ ያለ ፡ ወራት ፡
በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ ከምትወልድልህ ፡
ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ አጸናለሁ ። ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይህ
ንን ፡ ተናግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡
አብርሃም ፡ ካለበት ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣ ።
፴፯፤ አብርሃምም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለው ፡ አደ
ረገ ፤ ልጁን ፡ እስማኤልን ፥ በቤት ፡ የተወለደ ፡
ባሪያውን ፡ ሁሉ ፥ በወርቁ ፡ የገዛውንም ፡ በቤቱ ፡
ያለ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ሁሉ ፡ ወስዶ ፡ የሰውነታ
ቸውን ፡ ሰንከፍ ፡ ገዘረ ።
፴፰፤ በዚህችም ፡ ቀን ፡ አብርሃም ፡ ተገረዘ ፤ ቤተ ፡
ሰቦቹም ፥ በወርቅ ፡ የገዛቸው ፡ ባሪያዎቹም ፡
ሁሉ ፥ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ የተወ
ለዱ ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ተገረዙ ። ይህችም ፡
ሕግ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡
ሆነች ።
፴፱፤ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፥ በሰማይ ፡ ጽላትም ፡
ተጽፎአልና ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ፤ ከስ
ምንቱ ፡ ቀንም ፡ አንዲት ፡ ቀንም ፡ መተላለፍ ፡
የለም ።
፵፤ እስከ ፡ ስምንት ፡ ቀንም ፡ ድረስ ፡ የሰውነቱን ፡
ሰንከፍ ፡ ያለተገረዘ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከጥፋት ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ እግዚአብሔር ፡ ለአብ
ርሃም ፡ ከማለለት ፡ ሥርዓት ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡
አይደለም ።
፵፩፤ የእግዚአብሔር ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ምል
ክት ፡ የለውም ፤ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ መሐላ ፡ ስላፈረሰ ፡ ፈጽሞ ፡ ከምድር ፡
ተነቃቅሎ ፡ ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ፡
ምልክት ፡ የለውም ። የሚያመሰግኑ ፡ መላእክ
ትና ፡ መላእክተ ፡ ገጽ ፡ ሁሉ ፡ ከተፈጠሩበት ፡
ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ተፈጥሮአቸው ፡ እንዲህ ፡ ነውና ።
በሚያመሰግኑ ፡ መላእክትና ፡ በመላእክተ ፡ ፵፪፤
ገጽ ፡ አንጻር ፡ ንጹሐን ፡ ከሆኑ ፡ ከመላእክትና ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡
መረጠው ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ፤ የዚ ፵፫፤
ህን ፡ መሐላ ፡ ምልክት ፡ ይጠብቁ ፥ ለልጆቻቸ
ውም ፡ የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ይሁን ፤ ለዘላለም ፡
ይጠብቁት ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ለመሐላ ፡ ሥርዓት ፡ ሠርቶአልና ፡ ከም
ድር ፡ እንዳይጠፉ ፡ ይሁኑ ። እስማኤልን ፡ ወን
ድሞቹንና ፡ ልጆቹን ፡ ዔሳውንም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በባለምዋልነት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ አላቀረባቸ
ውም ፤ ምንም ፡ የአብርሃም ፡ ልጆች ፡ ቢሆኑ ፡
አልመረጣቸውና ፡ እነርሱን ፡ አልመረጠም ።
ወገን ፡ ይሆነው ፡ ዘንድ ፡ እስራኤልን ፡ ለይቶ ፡ ፵፬፤
መረጠ ። ሕዝቡ ፡ አሕዛቡ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡
ወገኖች ፡ ናቸውና ፥ ሁሉም ፡ ለእርሱ ፡ ይገባ
ልና ፡ ከሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ ሰበሰበው ።
ነገር ፡ ግን ፡ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ ያስቱአቸው ፡ ዘንድ ፡
አጋንንትን ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነ ።
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ግን ፡ ገዢአቸው ፡ እርሱ ፡ ፵፭፤
ብቻ ፡ ነውና ፡ መልአክም ፡ ቢሆን ፡ ሰይጣንም ፡
ቢሆን ፡ ማንንም ፡ አላሠለጠነም ። እርሱ ፡ ይጠ
ብቃቸዋል ። ከአጋንንትና ፡ ከመላእክት ፡ እጅ ፡
ትእዛዙን ፡ ሁሉ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ከሁሉም ፡
እጅ ፡ ይመራመራቸዋል ። እነርሱ ፡ ልጆቹ ፡
ይሆኑት ፡ ዘንድ ፡ እርሱም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አምላክ ፡ ይሆናቸው ፡
ዘንድ ፡ ያከብራቸዋል ።
አሁንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይህችን ፡ ሥር ፵፮፤
ዓት ፡ ሐሰት ፡ እንዳያደርጉ ፡ እኔ ፡ እነግርሃለሁ ።
በሰውነታቸው ፡ ከመገረዛቸው ፡ የተነሣ ፡ ልጆ
ቻቸውን ፡ ሳይገርዙ ፡ ይቀራሉና ፥ የቤልሆርም ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ልጆቻቸውን ፡ እንደ ፡ ተወለዱ ፡
ሳይገረዙ ፡ ይተዋሉና ፡ እንደዚህች ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡
ልጆቻቸውን ፡ አይገርዙም ።
መሐላውን ፡ አፍርሰዋልና ፥ ከሕጉም ፡ ወጥተ ፵፯፤
ዋልና ፡ ያች ፡ ጽኑ ፡ መዓት ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ታዛ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትደረጋለች ። የዚ
ህን ፡ ምልክት ፡ ሥርዓቱን ፡ እንዳልፈጸሙ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽሞ ፡ ለመጥፋት ፡ ሰውነታ
ቸውን ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ አድርገዋልና ፡ ተበሳ
ጭተው ፡ ተሳደቡ ።
በዚህች ፡ ዓለም ፡ ለሚሠራው ፡ ስሕተት ፥ ኃጢ ፵፰፤
አቱ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ይሰረይ ፡ ዘንድ ፡ እንግ
ዲህ ፡ የኃጢአት ፡ ስርየት ፡ የላቸውም ።
በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ፵፱፤
ባለ ፡ በወይራው ፡ ሥር ፡ ለአብርሃም ፡ ታየነው ፥

ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገርን ። ከሚስቱ ፡ ከሳራ ፡
ልጅ ፡ እንዲሰጠው ፡ እኛ ፡ ነገርነው ፤ ሳራም ፡
ይህንን ፡ ነገር ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ እንደ ፡ ተነጋ
ገርን ፡ ሰምታለችና ፡ ሳቀች ። እኛም ፡ ዘለፍናት ፤
ፈርታ ፡ ስለ ፡ ተነገረው ፡ ነገር ፡ እንደ ፡ ሳቀች ፡
መሳቅዋን ፡ አሌ ፡ አለች ።
፵፤ የልጅዋንም ፡ ስም ፡ ስሙ ፡ ይስሐቅ ፡ ተብሎ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ነገርናት ። ያን
ጊዜም ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ በተመለስን ፡ ጊዜ ፡ እር
ስዋ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀነሰች ።
፵፩፤ በዚህም ፡ ወር ፡ እግዚአብሔር ፡ በገሞራና ፡ በሰ
ዶም ፡ በዮርዳኖስ ፡ አውራጃ ፡ ሁሉና ፡ በሳቦኤ
ምም ፡ ፍርዱን ፡ ፈረደ ። በድኝና ፡ በእሳት ፡
አቃጠላቸው ፤ እጅግ ፡ ኃጢአተኞችና ፡ ክፉ
ዎች ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በሰውነታቸውም ፡ እንዲሴ
ሰኑ ፡ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ኃጢአት ፡ እንዲሠሩ ÷
እነሆ ÷ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ነገርሁህ ፡
እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አጠፋቸው ።
፵፪፤ እንደዚሁም ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡
ኃጢአት ፡ ያለ ፡ ኃጢአት ፡ በሠሩበቸው ፡ በታ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰዶም ፡ ፍርድ ፡ ያለ ፡ ፍር
ድን ፡ ያደርጋል ።
፵፫፤ እግዚአብሔር ፡ አብርሃምን ፡ በቸርነት ፡ አስቦታ
ልና ፡ ሎጥን ፡ አዳነው ÷ ከጥፋትም ፡ መከከል ፡
አወጣው ። ከአዳም ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡ እስከ
ዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተሠርቶ ፡
የማይታወቅ ፡ ኃጢአትን ፡ እርሱም ፡ ከልጆቹ ፡
ጋር ፡ በምድር ፡ ሠራ ፤ አባት ፡ በልጁ ፡ ደርሶአ
ልና ።
፵፬፤ ፈጽሞ ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ÷ በሰዶምም ፡ እንደ ፡
ተደረገው ፡ ፍርድ ፡ ፍርዳቸውንም ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ÷ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሰውን ፡ ዘር ፡ ሁሉ ፡ እንዳያስ
ቀርለት ÷ እነሆ ÷ ታዘዘ ። በልጆቹም ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ዕዳ ፡ መሆኑ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ታወቀ ።
፵፭፤ በዚህም ፡ ወር ፡ አብርሃም ፡ ከኬብሮን ፡ ተጕዞ ፡
ሄዶ ፡ በጌራሮን ፡ ተራሮች ፡ ባሉ ፡ በሱርና ፡ በቃ
ዴስ ፡ መከከል ፡ ተቀመጠ ።
፵፮፤ በአምስተኛው ፡ ወር ፡ እኩሌታም ፡ ከዚያ ፡
ተጕዞ ፡ በተማማለበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠገብ ፡
አደረ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፤ በስድስተኛው ፡ ወር ፡ እኩሌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሳራን ፡ በረድኤት ፡ ጎበኛት ÷ እንዳለ
ውም ፡ አደረገላት ። ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለ
ደች ። በሦስተኛው ፡ ወር ÷ በወሩም ፡ እኩሌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ በነገረው ፡ ቀን ፡
ከአዝመራው ፡ አስቀድሞ ፡ በሚደረገው ፡ በዓል ፡
ይስሐቅ ፡ ተወለደ ።
፪፤ አብርሃምም ፡ ልጁን ፡ በስምንተኛይቱ ፡ ቀን ፡
ገረዘው ፤ ለዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ እንደ ፡
ተሠራ ፡ በማለው ፡ መሐላ ፡ እርሱ ፡ አስቀድሞ ፡
ተገረዘ ።

በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በስድስተ ፫፤
ኛው ፡ ዓመት ፡ አብርሃም ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቤርሳ
ቤህ ፡ መጥተን ፡ ወደ ፡ እርስዋ ፡ እንመለስ ፡
ዘንድ ፡ ለሳራ ፡ እንደ ፡ ነገርናት ፡ አሳየነው ። እር
ስዋም ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ፀነሰች ።
በሰባተኛውም ፡ ወር ፡ ተመለስን ÷ ሳራንም ፡ ፬፤
በፊታችን ፡ ፀንሳ ፡ አገኘናት ÷ ሳራንም ፡ መረቅ
ናት ። ዳግመኛም ፡ ሰባት ፡ ልጅ ፡ እስኪወልድና ፡
ሳይሞት ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡ እንዳይሞት ፡ የታ
ዘዘለትን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ነገርናት ።
በይስሐቅም ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ ይጠራለት ። የልጅ ፡ ፭፤
ልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ይሆናሉ ÷ ከአሕዛብም ፡
ጋር ፡ ይቈጠራሉ ።
ከይስሐቅም ፡ ልጆች ፡ አንዱ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ፮፤
ይሆናል ÷ የልዑል ፡ የእግዚአብሔር ፡ እድል ፡
ፈንታ ፡ ይሆናልና ፤ ከአሕዛብ ፡ ጋር ፡ አይቈጠ
ርም ።
ከሕዝቡ ፡ ሁሉ ፡ ተለይቶ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ፯፤
ጌጥ ፡ ያለው ፡ ወገን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ ለክህነ
ትና ፡ ለመንግሥትም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ÷ ክቡር ፡
ወገንም ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ልጁ ፡ ሁሉ ፡ ይስሐቅ ፡
ወደሚያመልከው ፡ አምላክ ፡ እድልነት ፡ ወረደ ።
ጎዳናችንን ፡ ሄደን ፡ የነገርነውን ፡ ሁሉ ፡ ለሳራ ፡ ፰፤
ነገርናት ፤ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ፈጽሞ ፡
ብዙ ፡ ደስ ፡ አላቸው ።
ላዳነውና ፡ ተሰዶ ፡ በሄደበት ፡ አገር ፡ ደስ ፡ ላሰ ፱፤
ኘው ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በዚያ ፡ መሠዊያን ፡
ሠራ ።
በዚህም ፡ ወር ፡ በቤርሳቤህ ፡ በሠራው ፡ መሠ ፲፤
ዊያ ፡ አቅራቢያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደስታ ፡ በዓል ፡
አደረገ ።
በዚህችም ፡ በዓል ፡ ለባሪያዎቹና ፡ ለእርሱ ፡ ድን ፲፩፤
ኳን ፡ ተከለ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አስቀድሞ በጥላ ፡
የሚደረግ ፡ በዓልን ፡ እርሱ ፡ አደረገ ።
በዚህም ፡ በሰባቱ ፡ ቀን ፡ ለእግዚአብሔር ፡ መሥ ፲፪፤
ዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ ሁሉ ፡ በየቀኑ ፡ ዕለት ፡
ዕለት ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሲያቀርብ ፡ ነበር ÷
ሁለት ፡ ጠቦቶች ÷ ሁለት ፡ የበግ ፡ ሙክት ÷
ሰባት ፡ በግ ፤ ስለ ፡ ልጆቹና ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ያስተ
ሰርይለት ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ኃጢአት ፡ የሚሠዋ ፡
አንድ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ አቀረበ ።
ድኅነት ፡ ለሚደረግበት ፡ መሥዋዕትም ፡ ሰባት ፡ ፲፫፤
የበግ ፡ ሙክት ÷ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ÷ ሰባት ፡
በግ ÷ ሰባት ፡ የፍየል ፡ ሙክት ፡ ሠዋ ። መሥ
ዋዕታቸውንና ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ አፍስ
ሰው ፡ የሚጠጡት ፡ ወይናቸውን ፡ በስባቸው ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አቀረበ ። በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡
ሊቀበለው ፡ የተመረጠ ፡ ዕጣንንም ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ ጥዋት ፡ ጥዋት ፡ ያጥን ፡ ነበር ።
ማታ ፡ ማታም ፡ ሽቱን ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ነጭ ፡ ፲፬፤
ዕጣን ÷ ሚን ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ÷ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡
ሽቱና ፡ ቀንዓትን ÷ ከርቤና ፡ ናርዶስ ፡ የሚባል ፡
ሽቱ ÷ ስልቡል ፡ ቀበርቾም ፡ እነዚህን ፡ ሰባቱን ፡
ሁሉ ፡ ያጥን ፡ ነበር ፤ የተከለሰውንና ፡ የተለቀ

መውን ፥ በሚዛን ፡ የተከከለውንና ፡ አንድ ፡
የሆነውን፥ንጹሕ፡የሆነውንም፡ያቀርብ፡ነበር።
፲፭፡ በፍጹም፡ሰውነቱና፡በፍጹም፡ልቡናው፡ደስ፡
ብሎት ፡ እርሱ ፡ ከቤቱ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡
ሰባት፡ቀን፡ይህን፡በዓል፡አደረገ ። ከእርሱም፡
ጋር፡በሰድ፡ያልተገረዘ፡ሰው፡ማንም፡አልነ
በረም ።
፲፮፡ ለዘላለም፡የሚኖር፡እውነተኛ፡ልጅ፡ይስሐቅ፡
ከእርሱ፡እንዲወለድ፡ስላወቀና፡ስለ፡ተረዳ፡
ፈቃዱን፡ለመፈጸም፡ፈጥሮታልና፡አዳምን፡
የፈጠረ፡አምላኩን፡አመሰገነው ። ሁሉን፡እን
ዳደረገ፡እንደ፡እርሱ፡ይሆን፡ዘንድ፡ከእር
ሱም፡የከበረ፡ልጅ፡ይወለዳል ።
፲፯፡ ደስ፡ብሎት፡አከበራት ። የዚህችንም፡በዓል፡
ስምዋን፡የእግዚአብሔር፡በዓል፡አላት ። ይህ
ችንም፡በዓል፡ልዑል፡አምላክ፡ደስ፡ብሎት፡
የሚቀበላት፡የእግዚአብሔር፡በዓል፡አላት ።
፲፰፡ ለዘላለም፡አከበርነው ፤ ከእርሱ ፡ በኋላ ፡ የሚ
ነሣ ፡ ልጁንም ፡ ሁሉ ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በሰ
ማይ፡ጽላት፡እንደ፡ተጻፈ ፡ በጊዜዋ ፡ ጊዜ ፡
ያቺን፡በዓል ፡ አድርጎአልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ጸንቶ፡በሚኖርበት፡ዘመን፡ሁሉ፡አከበርነው ።
፲፱፡ ስለዚህ፡ነገር፡ለእስራኤል፡ሕግ፡ሊሆን፡በሰ
ማይ፡ጽላት፡ተጻፈ ። እስከ፡ሰለተ፡ምጽአት፡
ድረስ፡ባለ፡ዘመኑ፡ሁሉ፡ለልጆቻቸው፡የዘ
ላለም ፡ ሕግ ፡ ሊሆን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዶ ፡
ሊቀበለው ፥ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ደስ ፡ ብሎአ
ቸው፡ሰባት፡ቀን፡በጥላ፡የሚደረግ፡በዓልን፡
የሚያከብሩ፡ይሆኑ፡ዘንድ፡ተጻፈ ።
፳፡ በዓሉን፡ያደርጉት፡ዘንድ፥በጥላም፡ይቀመጡ፡
ዘንድ፥በራሳቸውም፡አክሊል፡ይደፉ፡ዘንድ፥
ከፈሳሹም፡የአኻያውን፡ቅጠል፡ጫፍ፡ይይዙ፡
ዘንድ፥በእስራኤል፡የዘላለም፡ሥርዓት፡ሆኖ፡
ተጽፎአልና፡ለዚህ፡ሥርዓት፡የተወሰነ፡ዘመን፡
የለውም ።
፳፩፡ አብርሃምም ፡ የሰሌኑን ፡ ጫፍ ፡ ለጋውን ፥
ያማረ ፡ የእንጨቱንም ፡ ፍሬ ፡ ይዞ ፡ በየቀኑ ፡
ዘንባባውን፡ይዞ፡ሰባት፡ቀን፡የመሠዊያውን፡
ዙሪያ፡ይዞር፡ነበር ።
፳፪፡ ጥዋት፡ጥዋትም፡ሁሉን፡ለፈጠረ፡ለአምላኩ፡
ለእግዚአብሔር፡እየተገዛ፡ያመሰግን፡ነበር ።
፳፫፡ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው፡ሱባዔ ፡
በሚቈጠር፡በአንድ፡ዓመት፡ይስሐቅ፡ጡት፡
ጣለ ።
፳፬፡ ልጁ ፡ ይስሐቅ ፡ ጡት ፡ በጣለበት ፡ ቀን፡ በሦስ
ተኛው ፡ ወር ፡ አብርሃም ፡ ታላቅ ፡ በዓል ፡ አደ
ረገ ። የግብጽ፡ሴት፡የምትሆን፡የአጋር፡ልጅ፡
እስማኤልም፡በአባቱ፡በአብርሃም፡ፊት፡በበ
ታው፡ተቀምጦ፡ነበር ።
፳፭፡ ልጆቹን፡አይቶአልና፥ልጅንም፡ሳይወልድ፡
አልሞተምና ፡ አብርሃም ፡ ደስ፡አለው ። እግ
ዚአብሔርንም፡አመሰገነው ።
፳፮፡ ሎጥ፡ከእርሱ፡በተለየበት፡ቀን፡የተናገረውን፡
ነገር ፡ አሰበ ። ምድርን ፡ ይወርሳት ፡ ዘንድ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ እግዚአብሔር ፡ ልጅን ፡ ሰጥቶ
ታልና ፡ ደስ ፡ አለው ፥ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ በአፉ ፡ አመሰገነው ።
ሳራም ፡ እስማኤልን ፡ ሲጫወትና ፡ ሲዘፍን ፡ ፳፯፡
አየችው ፥ አብርሃምንም፡እጅግ ደስ ፡ ብሎት፡
አየች ። እስማኤልንም፡በየችው፡ጊዜ፡ቀንታ፡
አብርሃምን፡— የዚህች፡የባሪያ፡ልጅ፡ከልጄ፡
ከይስሐቅ ፡ ጋር ፡ ርስት ፡ አይወርስምና ፡ ይህ
ችን፡ባሪያ፡ከልጅዋ፡ጋር፡አስወጥተህ፡ስደ
ዳት፡አለችው ።
ከእርሱ ፡ ለይቶ ፡ ይሰዳቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ፳፰፡
ልጁና ፡ ስለ ፡ ባሪያው ፡ በአብርሃም ፡ ፊት ፡
ኀዘን ፡ ሆነ ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— ስለ ፡ ባሪያ ፳፱፡
ህና ፡ ስለ ፡ ልጅህ ፡ በፊትህ ፡ ኀዘን ፡ አይደረግ ፥
በይስሐቅ፡ስምህ፡ይጠራልሃልና፤ልጅም፡ይጠ
ራልና ፡ ሳራ ፡ የነገረችህን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ስማና ፡
አድርግ ። ስለዚያች ፡ ባሪያ ፡ ልጅ ፡ ግን ፡ አት
ዘን ፤ ከልጆችህ ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡
አደርገዋለሁ ፡ አለው ።
አብርሃምም ፡ በጥዋት ፡ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፡ ውኃ ፡ ፴፡
ያለበትን ፡ ረዋትና ፡ ዳቦውን ፡ አምጥቶ ፡ ለአ
ጋር ፡ አሸከማት ፥ ልጁንም ፡ አሳዝሎ ፡ ሸኛት ፤
በቤርሳቤ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እየተቅበዘበዘች ፡
ሄደች ።
ውኃው ፡ ከረዋትዋ ፡ አለቀ ፥ ልጁም ፡ ተጠማ ፥ ፴፩፡
መሄድም ፡ ተሳነው ፥ ሕፃኑም ፡ ወደቀ ፤ እናቱ ፡
አነሣችው ፡ ሄዳ ፡ በአንዲት ፡ የዘይት ፡ እንጨት ፡
ሥር ፡ አኖረችው ፡— የልጁን ፡ ሞት ፡ አላይም ፡
ብላለችና ፡ ጦር ፡ ወርውሮ ፡ የሚያደርሱበት ፡
አንዲት ፡ ምዕራፍ ፡ ያህል ፡ ርቃ ፡ ሄዳ ፡ ፊት ፡
ለፊት ፡ ተቀመጠች ፤ በዚያም ፡ ተቀምጣ ፡
አለቀሰች ።
ከከበሩ ፡ መላእክት ፡ አንዱ ፡ መልአክ ፡— አንቺ ፡ ፴፪፡
አጋር ፥ ለምን ፡ ታለቅሻለሽ ፥ እግዚአብሔር ፡
ቃልሽን ፡ ሰምቶአልና ፥ ሕፃኑንም ፡ በዓይኔ ፡
ምሕረት ፡ አይቶታልና ፡ ተነሥተሽ ፡ ሕፃኑን ፡
አንሥተሽ ፡ በእጅሽ ፡ ያዢው አላት ።
ዓይኖችዋንም ፡ ገልጣ ፡ ውኃ ፡ ያለበትን ፡ ጉድ ፴፫፡
ጓድ ፡ አየች ፤ ሄዳም ፡ ረዋትዋን ፡ ውኃ ፡ ሞላች ፤
ልጅዋንም ፡ አጠጣች ፤ ተነሥታም ፡ ወደ ፡
ፋራም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሄደች ።
ሕፃኑም ፡ አድጎ ፡ አዳኝ ፡ ሆነ ፥ እግዚአብሔ ፴፬፡
ርም ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ኖረ ። እናቱም ፡
ከግብጽ ፡ ሴቶች ፡ ሚስት ፡ አጋባችው ፥ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ። በለመንሁት ፡ ጊዜ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ለእኔ ፡ ቅርቤ ፡ ነው ፡ ብላለችና ፡
ስሙንም ፡ ናቢአት ፡ አለችው ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመ ፩፡
ጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡
እንዲህ ፡ ሆነ ። በዚህ ፡ ወር ፡ በአሥራ ፡ ሁለተ
ኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲወደው ፡ ስለ ፡

አብርሃም ፡ በሰማይ ፡ ቃሎች ፡ ተሰሙ ፤ በሚና
ገረው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ሆኖአልና ።
፪ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ መጥቶ ፡ በአምላክ ፡
ፊት ፡ ቆሞ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— እነሆ ÷ አብርሃም ፡
ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይወደዋል ÷ ከሁሉም ፡
ይልቅ ፡ እርሱ ፡ ደስ ፡ ያሰኘዋል ፤ በመሠዊያው ፡
ላይ ፡ መሥዋዕት ፡ አድርጎ ፡ ያቀርበው ፡ ዘንድ ፡
ንገረው ።
፫ ይህን ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ አንተ ፡ ታያለህ ፤ በም
ትፈትነው ፡ ሁሉ ፡ እርሱ ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ታውቃለህ ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ አብርሃም ፡ በነገረው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታ
መነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ÷ በአገሩ ፡ በድርቅ ፡
ፈትኖታልና ፤ በነገሥታቱም ፡ ገንዘብ ፡ ፈትኖ
ታልና ፤ ዳግመኛም ፡ በሚስቱ ፡ መቀማት ፡ ፈት
ኖታልና ፤ በመገረዝም ፡ ፈትኖታልና ፤ በሰደዳ
ቸው ፡ ጊዜ ፡ በአጋርና ፡ በልጁ ፡ በእስማኤል ፡
ፈትኖታልና ፤ በፈተነው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ የታ
መነ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፤ ሰውነቱም ፡ ቸል ፡
አላለችምና ፡ የታመነ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ያውቃል ።
፬ የታመነ ፡ ነውና ÷ እግዚአብሔርንም ፡ ይወዳ
ልና ÷ ሥራውን ፡ አላቆየም ።
፭ እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡— አብርሃም ÷
አብርሃም ፡ ብሎ ፡ ጠራው ፤ አብርሃምም ፡—
አቤት ÷ አለሁ ፡ አለ ። የምትወደውን ፡ ልጅህን ፡
ይስሐቅን ፡ ይዘህ ፡ ከፍ ፡ ወዳለች ፡ ተራራ ፡
ሂድ ፤ እኔ ፡ ከምነግርህ ፡ ከተራሮች ፡ ወደ ፡ አን
ዲቱ ፡ ተራራ ፡ አውጣው ፡ አለው ።
፮ ከዚያም ፡ በነግህ ፡ ገሥገሠ ፤ በቅሎውን ፡ ጭኖ ፡
ሁለቱንም ፡ ብላቴኖቹን ፡ ልጁ ፡ ይስሐቅንም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ይዞ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆን ፡
እንጨትንም ፡ ፈልጦ ፡ አሸክሞ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡
እግዚአብሔር ፡ ወዳዘዘው ፡ ቦታ ፡ ሄደ ።
፯ ቦታውንም ፡ በሩቅ ፡ ሆኖ ፡ አየ ÷ ውኃ ፡ ወዳለ
በት ፡ ጕድጓድም ፡ ደረሰ ፤ ብላቴኖቹን ፡— በቅሎ
ውን ፡ ይዛችሁ ፡ ከዚህ ፡ ቆዩኝ ፤ ልጄና ፡ እኔ ፡
ሄደን ፡ ሰግደን ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንመለሳለን ፡
አላቸው ።
፰ መሥዋዕት ፡ የሚሠዋበትን ፡ እንጨት ፡ ለልጁ ፡
ለይስሐቅ ፡ አሸክሞ ÷ ወቅለምቱንና ፡ እሳቱን ፡
በእጁ ፡ ይዞ ÷ እስከዚያ ፡ ቦታ ፡ ድረስ ፡ ሁለቱ ፡
ሁሉ ፡ በአንድነት ፡ ሄዱ ።
፱ ይስሐቅም ፡ አባቱን ፡— አባቴ ፡ አለው ፤ እር
ሱም ፡— ልጄ ÷ እነሆ ÷ አለሁ ፡ አለው ። እነሆ ÷
እሳቱና ፡ ወቅለምቱ ፡ እንጨቱም ፡ አለ ፤ አባቴ ÷
ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነው ፡ በግ ፡ ወዴት ፡ ነው ?
አለው ።
፲ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ለመሥዋዕት ፡ የሚሆነውን ፡ በግ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያውቃል ፡ አለው ። እግዚአብ
ሔር ፡ ወዳለበት ፡ ተራራ ፡ ቦታ ፡ ቀረበ ፤ መሠ
ዊያ ፡ ሠራ ÷ እንጨቱንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡
ከመረ ፤ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አስሮ ፡ በመሠዊ
ያው ፡ ላይ ፡ ባለ ፡ እንጨት ፡ ላይ ፡ አስተኛው ።
፲፩ ልጁ ፡ ይስሐቅን ፡ ይሠዋው ፡ ዘንድ ፡ ወቅለም
ቱን ፡ ለማንሣት ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ። እኔም ፡ በፊቱ ፡
ቆምሁ ፤ ሁሉን ፡ በሚገዛ ፡ በሰይጣንም ፡ ፊት ፡
ቆምሁ ።
እግዚአብሔርም ፡— እርሱ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፲፪
የሚፈራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቄአለሁና ፡ በይስ
ሐቅ ፡ ላይ ፡ እጁን ፡ እንዳያወርድ ፡ በእርሱም ፡
ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እንዳያደርግ ፡ ንገረው ፡
አለ ።
በሰማይ ፡ ሆኜ ፡— አብርሃም ÷ አብርሃም ፡ ብዬ ፡ ፲፫
ጠራሁት ። እርሱም ፡ ደንግጦ ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡
አለሁ ፡ አለኝ ። በይስሐቅ ፡ ላይ ፡ እጅህን ፡ አታ
ውርድ ፤ አንተ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትፈራ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ዛሬ ፡ አውቄአለሁና ፤ ከእኔም ፡
ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ አልራራህምና ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ምንም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አታድርግ ፡ አልሁት ፤
የሰውን ፡ ልቡና ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣንም ፡ አፈረ ።
አብርሃምም ፡ ዓይኖቹን ፡ አቅንቶ ፡ አየ ። እነሆ ÷ ፲፬
ቀንዱን ፡ በሳቤቅ ፡ እንጨት ፡ የተያዘ ፡ አንድ ፡
በግ ፡ ሲወርድለት ፡ አየ ። አብርሃምም ፡ ሄዶ ፡
ያንን ፡ የበግ ፡ አውራ ፡ አምጥቶ ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡
ፋንታ ፡ ለመሥዋዕት ፡ አቀረበው ።
አብርሃምም ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡— እግዚአብሔር ፡ ፲፭
የታየበት ፡ ቦታ ፡ ይባል ፡ ዘንድ ፡— እግዚአብ
ሔርን ፡ ያየሁበት ፡ አለው ፤ ተራራውም ፡ ደብረ ፡
ጽዮን ፡ ነው ።
እግዚአብሔርም ፡ አብርሃምን ፡ በሰማይ ፡ ሆኖ ፡ ፲፮
ዳግመኛ ፡ በስሙ ፡ ጠራው ፤ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ እንነግረው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ታየነው ፤
እግዚአብሔርም ፡— በራሴ ፡ ማልሁ ፡ አለ ፡ አል
ነው ።
ይህን ፡ ነገር ፡ አድርገሃልና ÷ ለምትወደው ፡ ፲፯
ለበኵር ፡ ልጅህ ፡ ከእኔ ፡ አልራራህለትምና ፡
ፈጽሜ ፡ እንዳከብርህ ፤ በባሕር ፡ ዳር ፡ እንዳለ ፡
አሸዋና ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ኮከብ ፡ ልጅህን ፡ ፈጽሜ ፡
እንዳበዛው ÷
ልጆችህም ፡ የጠላቶቻቸውን ፡ አገር ፡ እንዲወ ፲፰
ርሱ ÷ ቃሌን ፡ ስለ ፡ ሰማህ ፡ ፈንታ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡ እንዲወርሱ ÷
እኔ ፡ ባዘዝሁህ ፡ ሁሉ ፡ አንተ ፡ ለእኔ ፡ የታመንህ ፡
እንደ ፡ ሆንህ ፡ ለሁሉ ፡ ነገርሁ ፤ በሰላም ፡ ሂድ ፡
አለው ።
አብርሃምም ፡ ወደ ፡ ብላቴኖቹ ፡ ሄደ ። ከዚያም ፡ ፲፱
ተነሥተው ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ሄዱ ።
አብርሃርም ፡ በመሐላ ፡ የውኃ ፡ ጕድጓድ ፡ አደረ ።
ያችን ፡ በዓል ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ የደ
ስታ ፡ በዓል ፡ አደረጋት ። በሄደባቸው ፡ በሰባቱ ፡
ቀኖች ፡ መጠን ፡ የእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ አላት ።
በሰላም ፡ ተመለሰ ።
ሰባት ፡ ቀን ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይህችን ፡ በዓል ፡ ፳
ለማድረግ ፡ በልጆቹና ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡ ታው
ቆአል ፤ ተጽፎአል ።
በአርባ ፡ ሁለተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመሪ ፳፩
ያው ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በአንዱ ፡ ዓመት ፡

አብርሃም ፡ ተመልሶ ፡ በኬብሮን ፡ አንጻር ፡ ሁለት ፡ የዓመት ፡ ሱባዔ ፡ኖረ ። ይህችውም ፡ ቃርያታርበት ፡ ናት ።

፲፪ በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሚ ቈጠር ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ሳራ ፡ በሕይ ወት ፡ የኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ÷ በኬብ ሮን ፡ ሞተች ።

፲፫ አብርሃምም ፡ አልቅሶ ፡ ይቀብራት ፡ ዘንድ ፡ ሄደ ። ልቡናው ፡ ይታገሥ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እንዲ ሁም ፡ በአፉ ፡ በተናገረው ፡ ነገር ፡ ቸል ፡ አይልም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፈተንነው ። በዚህም ፡ የታገሠ ፡ ሆኖ ፡ ተገኘ ፤ በውስጡ ፡ ሬሳውን ፡ ሊቀብር ፡ የመቃብር ፡ ቦታ ፡ ይሰጡት ፡ ዘንድ ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ ጋር ፡ በልቡና ፡ ትዕግሥት ፡ ተነግሮአ ልና ፡ አልተበሳጨም ።

፲፬ እግዚአብሔርም ፡ በሚያዩት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ባለምዋልነትን ፡ ሰጠው ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡ በየዋሃት ፡ ለመነ ፤ በግራሩ ፡ አንጻር ፡ ያለች ፡ እጥፍነት ፡ ያላት ፡ ዋሻ ፡ ሰጡት ። ይህችውም ፡ ኬብሮን ፡ ናት ። አርባ ፡ ብር ፡ ሸጡለት ።

፲፭ እነርሱ ፡— ያለ ፡ ዋጋ ፡ እንስጥህ ፡ ብለው ፡ ለመ ኑት ፡ እርሱ ፡ ግን ፡ የቦታውን ፡ ዋጋ ፡ ብሩን ፡ ፈጽሞ ፡ ሰጥቶአልና ፡ ከእነርሱ ፡ ያለ ፡ ዋጋ ፡ አልወሰደም ፤ ዳግመኛም ፡ ሰገደላቸው ።

፲፮ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ ሬሳዋን ፡ ቀበረ ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችበት ፡ ሞላ ፡ ዘመንዋ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ሆነ ፤ እነዚህም ፡ ሁለት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ አራት ፡ ሱባዔና ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ናቸው ። ሳራ ፡ በሕይወት ፡ የኖረችብ ቸው ፡ የዘመኖችዋ ፡ ቀን ፡ ይህ ፡ ነው ።

፲፯ አብርሃም ፡ በተፈተነበት ፡ ገንዘብ ፡ የታመነ ፡ ልቡናው ፡ የታገሠ ፡ ሆኖ ፡ የተገኘበት ፡ ይህ ፡ መከራ ፡ አሥር ፡ ነው ፤ ለእርሱ ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለልጁ ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ከነዓን ፡ የነገረውን ፡ ነገር ፡ እንቢ ፡ አላለም ፡ በዚያ ፡ ሬሳውን ፡ ይቀ ብር ፡ ዘንድ ፡ ቦታንም ፡ ለመነ ። የታመነ ፡ የሚ ታገሥ ፡ ሆኖ ፡ ተገኝቶአልና ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ።

፲፰ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሚስ ትን ፡ አጋባው ÷ ስምዋም ፡ ርብቃ ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡ የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡ ልጅ ፡ የሚሆን ፡ የባቱኤል ፡ ልጅና ፡ የላባ ፡ እኅት ፡ ናት ። የአብርሃም ፡ ወንድም ፡ የናኮር ፡ ሚስት ፡ የሚልካ ፡ ልጅ ፡ ባቱኤልም ፡ ርብቃ ንና ፡ ላባን ፡ ወለዳቸው ።

፲፱ አብርሃምም ፡ ከሳራ ፡ አስቀድሞ ፡ አጋር ፡ በሞ ተች ፡ ጊዜ ፡ በቤቱ ፡ ከተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የምትሆን ፡ ሦስተኛ ፡ ሚስትን ፡ አገባ ÷ ስም ዋም ፡ኬጡራ ፡ ይባላል ፡ እርስዋም ፡ ዮክሳንንና ፡ ዘንበሬን ፡ ማዳንንና ፡ ማድይን ፡ ሰሂያንና ፡ ኢያ ዝቦትን ፡ እነዚህን ፡ ስድስቱን ፡ ወለደችለት ።

፳ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ ዘመን ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡ ለይስ ሐቅ ፡ ሁለት ፡ ልጆች ÷ ዔሳውንና ፡ ያዕቆብን ፡ ወለደችለት ።

ያዕቆብ ፡ ፍጹም ፡ ቅን ፡ ነበረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ ፳፩
ጨካኝ ፡ ቀማኛ ፡ ጠጕራም ፡ ነበረ ፤ እነዚህም ፡ ጐልማሶች ፡ አደጉ ።

ያዕቆብ ፡ መጻፍን ፡ ተማረ ÷ ዔሳው ፡ ግን ፡ አርበ ፳፪
ኛና ፡ አዳኝ ፡ ነበረና ፡ አልተማረም ። ሰልፍን ፡ ክፉ ፡ ሥራንም ፡ ሁሉ ፡ ተማረ ፤ አብሃርምም ፡ ያዕቆብን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ይስሐቅ ፡ ግን ፡ ዔሳ ውን ፡ ይወድ ፡ ነበር ።

አብርሃም ፡ የዔሳውን ፡ ሥራ ፡ አየ ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ፳፫
በያዕቆብ ፡ ስም ፡ ልጅ ፡ እንዲጠራለት ፡ አወቀ ።

ርብቃን ፡ ጠርቶ ፡ እርስዋ ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ፳፬
ያዕቆብን ፡ ፈጽማ ፡ እንድትወደው ፡ አይቶአ ልና ፡ የያዕቆብን ፡ ነገር ፡ አዘዛት ።

ልጄ ፡ ሆይ ÷ ያዕቆብን ፡ ልጄን ፡ ጠብቂ ፤ እርሱ ፡ ፳፭
ስለ ፡ እኔ ፡ ፋንታ ፡ በሰዎች ፡ ልጆች ፡ መካከል ፡ ለበረከት ፡ ይሆናልና ፤ ለሴምም ፡ ልጆች ፡ መመ ኪያ ፡ ይሆናልና ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለሕዝቡ ፡ ጠቢቃ ፡ ሊሆንለት ፡ እግዚአብሔር ፡ እርሱን ፡ እንዲመርጥ ፡ አውቃ ለሁና ።

እነሆ ÷ ልጄ ፡ ይስሐቅ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡ ዔሳ ፳፮
ውን ፡ ይወዳል ፤ አንቺ ፡ ደግ ፡ ሰው ፡ ያዕቆብን ፡ ስትወጂው ፡ እኔ ፡ አይቻለሁ ፤ ዳግመኛም ፡ ለእ ርሱ ፡ ደግ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡ ጨምሪለት ።

ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ለዘላለም ፡ እስከሚኖሣ ፡ ትው ፳፯
ልድ ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እርሱ ፡ ለበረከት ፡ ይሆነኛልና ፡ ዓይኖችሽ ፡ ወዳጅሽን ፡ ያዕቆብን ፡ ይመልከቱ ። ከልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እርሱን ፡ ፈጽሚ ፡ ወድጃለሁና ፤ ለዘላለም ፡ ይከ ብራልና ፡ ልጁም ፡ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡ የሚሞላ ፡ ይሆናልና ፡ እጆችሽ ፡ ይጽኑ ። ልብሽም ፡ በል ጅሽ ፡ በያዕቆብ ፡ ደስ ፡ ይበለው ፡ ሰው ፡ የባሕር ፡ አሸዋ ፡ መቍጠር ፡ ይችል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እን ደዚሁም ፡ የእርሱን ፡ ዘር ፡ ይቈጠራል ።

እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ልጁን ፡ የመረቀባቸው ፡ ፳፰
በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጁና ፡ ለያዕቆብ ፡ ይሁኑ ። በልጁም ፡ ስሜ ፡ ይከበራል ፤ የአባቶቼ ፡ የኖኅና ፡ የሴም ፡ የመላልኤልና ፡ የኄ ኖክ ፡ የሴትና ፡ የሄኖስ ፡ የአዳምም ፡ ስም ፡ ይከ በራል ፤ እነርሱም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ ለማ ጽናት ÷ በሰማይ ፡ ላይ ፡ ያሉ ፡ ብርሃናትንም ፡ ለማደስ ፡ ይሆናሉ ፡ አላት ።

ያዕቆብንም ፡ ጠርቶ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ ፊት ፡ ፳፱
ሳመው ÷ መረቀውም ÷ እንዲህም ፡ አለው ፡— ልቡናዬ ፡ የወደደችህ ፡ ልጄ ፡ ወዳጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ ከጠፈር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ አምላክ ፡ ያክብ ርህ ።

አዳምን ፡ ያከበረባቸው ÷ ሄኖክን ÷ ኖኅን ÷ ፴
ሴምን ፡ ያከበረባቸውን ፡ በረከቶችንም ፡ ሁሉ ፡ ይስጥህ ፡ ብሎ ፡ መረቀው ። የነገረኝን ፡ ሁሉ ፡ እሰጥሃለሁ ፡ ያለኝንም ፡ ሁሉ ፤ ጠፈር ፡ በአድ ማስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ በልጅህና ፡ በአ

ንተ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ያጽናልህ ።
፵፩፤ እግዚአብሔርን ፡ ከመከተል ፡ ያርቁህ ፡ ዘንድ ፡
የሰይጣን ፡ መናፍስት ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ አይሠል
ጥኑብህ ። በልጆችህም ፡ ላይ ፡ አይሠልጥኑ ።
ይኸውም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡
ድረስ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክህ ፡ ነው ።
፵፪፤ እግዚአብሔር ፡ ለአንተ ፡ አባት ፡ ይሁንህ ÷ አን
ተም ፡ ልጅ ፡ ሁነው ። ለሕዝቡም ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡
ሁሉ ፡ አለቃ ፡ ሁን ፤ ልጁ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡
ኑር ፡ አለው ።
፵፫፤ ከአብርሃም ፡ ዘንድ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡
ወጡ ÷ ርብቃም ፡ ያዕቆብን ፡ በፍጹም ፡ ልቡ
ናዋ ፡ በፍጹም ፡ ሰውነትዋ ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡
እጅግ ፡ ፈጽማ ፡ ወደደችው ፤ ይስሐቅም ፡ ከያ
ዕቆብ ፡ አብልጦ ፡ ዔሳውን ፡ ይወደው ፡ ነበር ።
፵፬፤ በአርባ ፡ ሁለት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በሚቈጠር ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
አብርሃም ፡ እስማኤልንና ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡
ልጆቹን ÷ ይስሐቅንና ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ÷
ስድስቱን ፡ የኬጡራንን ፡ ልጆችና ፡ ልጆቻቸ
ውንም ፡ ጠርቶ ÷
፵፭፤ የእግዚአብሔርን ፡ ሕግ ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ እው
ነት ፡ ሥራንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ÷ በሰልፉ ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ እርሱ ፡ ሊሆኑ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ባል
ንጀራውን ፡ ይወድ ፡ ዘንድ ÷ አንዱም ፡ አን
ዱም ፡ በአንዱም ፡ በአንዱም ፡ ላይ ፡ ጸንተው ፡
ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
፵፮፤ እውነት ፡ ለመፍረድ ÷ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ እው
ነት ፡ ለመናገር ÷ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በተማማል
ነው ፡ መሐላ ፡ ልጆቻቸውን ፡ ይገርዙ ፡ ዘንድ ÷
እግዚአብሔር ፡ ካዘዘን ፡ ሥርዓት ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
ቀኝም ፡ ወደ ፡ ግራም ፡ እንዳይተላለፉ ÷ ከዝ
ሙት ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአትም ፡ እንጠበቅ ፡ ዘንድ ፡
ዝሙትንና ፡ ኃጢአትን ፡ ከመካከላችን ፡ እና
ርቅ ፡ ዘንድ ፡ ካዘዘን ፡ ሕግ ፡ ሁሉ ፡ እንዳይወጡ ፡
አዘዛቸው ።
፵፯፤ ሴት ፡ ሁሉ ፡ ብትሴስንባችሁ ÷ ልጅም ፡ ብት
ሆን ፡ በእሳት ፡ አቃጥሉአት ፡ ዓይናቸው ፡ በየው
ልባቸው ፡ ባሰበው ፡ አይሰስኑ ። የከነዓን ፡ ልጆች ፡
ከምድር ፡ ይጠፋሉና ፡ ከከንዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡
ልትሆናቸው ፡ በእጃቸው ፡ አይጨብጡ ።
፵፰፤ በረዓይት ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድ ÷ በሰዶም ፡
ሰዎች ፡ የተፈረደባቸውን ፡ ፍርድና ፡ ስለ ፡ ክፉ
ታቸው ÷ ስለ ፡ ኃጢአትና ፡ ስለ ፡ ዝሙት ፡
እንደ ፡ ተፈረደባቸው ÷ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡
በሠሩት ፡ ዝሙት ፡ እንደ ፡ ሞቱ ፡ ነገራቸው ።
፵፱፤ እናንተም ፡ ከኃጢአትና ፡ ከዝሙት ፡ ሁሉ ÷
የማይገባውንም ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ከመሥራት ፡
ተጠበቁ ። ስማችንን ፡ እንዳታሰድቡት ÷ ኑሮ
አችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ለትምክህት ፡ እንዳታደርጉ ÷
ልጆቻችሁንም ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡
ለጥፋት ፡ እንዳታደርጉ ፡ ተጠበቁ ። እንደ ፡
ሰዶም ፡ የተረገማችሁ ፡ ትሆናላችሁ ፡ ልጆቻች
ሁም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ።
ልጆቼ ÷ እኔ እዳኝባችኋለሁ ÷ ሰማይን ፡ የፈ ፶፤
ጠረ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ውደዱት ÷ ትእዛዙንም ፡
ሁሉ ፡ ጠብቁ ÷ ጣዖታቸውን ፡ ኃጢአታቸውን ፡
ተከትላችሁ ፡ አትሂዱ ። ተመትተው ፡ የተሠሩ ፡
ጣዖታትንም ፡ ለእናንተ ፡ አትሥሩ ÷ ከንቱ ፡
ነውና ፤ አፍ ፡ አፍንጫ ፡ የተቀረጸላቸውን ፡
ጣዖቶች ፡ አትሥሩ ፤ እነርሱ ፡ የእጅ ፡ ሥራ ፡
ናቸውና ፡ ምንምን ፡ ቃል ፡ እስትንፋስ ፡ የላ
ቸውም ፤ ያመኑባቸው ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከንቱ ፡
ናቸውና ፡ አታምልኩአቸው ፡ አትስገዱላቸው ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ልዑል ፡ አምላክን ፡ አምልኩ ፤ ፶፩፤
ሁልጊዜም ፡ ስገዱለት ፤ በየጊዜው ፡ የገጸ ፡ ረድ
ኤቱን ፡ አለኝታ ፡ ተስፉ ፡ አድርጉ ፤ ፍርድን ፡
ፍረዱ ፤ ለእናንተ ፡ እውነት ፡ ይፈረድላችሁ ፡
ዘንድ ÷ ቸርነቱንም ፡ ይሰጣችሁ ፡ ዘንድ ÷
በፊቱ ፡ የቀና ፡ ሥራንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡
ሥሩ ። የማታውንና ፡ የጥዋቱን ፡ ዝናብ ፡ ያዘን
ብላችሁ ፡ ዘንድ ÷ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የደከማችሁ
በትን ፡ ሁሉና ፡ እርሻችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይባርክላ
ችሁ ፡ ዘንድ ፡ እውነት ፡ ፍርድን ፡ ፍረዱ ።
እህልንና ፡ ውኃን ፡ ይባርክልሃል ፤ ከባሕርይ ፡ ፶፪፤
የተከፈለ ፡ ልጅህን ÷ የምድርህንም ፡ ዘር ÷
የበጎችህን ፡ መንጋና ፡ የላሞችህን ፡ መንጋ ፡
ይባርክልሃል ። በዚህም ፡ ዓለም ፡ ለበረከት ፡
ትሆናለህ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ይወዱአ ፶፫፤
ችኋል ። እኔ ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ የተባረኩ ፡
ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ልጆቻችሁ ፡ በስሜ ፡ ይባረካሉ ።
ለልጁ ፡ ለእስማኤልና ፡ ለኬጡራ ፡ ልጆች ፡
እድል ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጥቶ ፡ ከልጁ ፡ ከይስ
ሐቅ ፡ ለይቶ ፡ አሰናበታቸው ። የቀረ ፡ ገንዘቡን ፡
ሁሉ ፡ ለልጁ ፡ ለይስሐቅ ፡ ሰጠው ።
ልጁ ፡ እስማኤል ፡ ሄደ ፤ የኬጡራም ፡ ልጆች ፡ ፶፬፤
የልጅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ በአንድነት ፡ ሄዱ ። ከፋ
ርሞን ፡ ጀምሮ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንጻር ፡ በም
ሥራቅ ፡ በኩል ፡ እስከ ፡ ባቢሎን ፡ መግቢያ ፡
ድረስ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ኖሩ ፤ እነዚህ ፡ ከእነዚህ ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ። ስማቸውም ፡ ዓረብ ፡ ነጋዴ ፡
እስማኤላውያን ፡ ተብሎ ፡ ተጠራ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሰባተውኛ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈ ፩፤
ጠር ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ አብርሃም ፡ ልጁን ፡
ይስሐቅን ፡ ጠርቶ ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ አዘዘው ፦
እኔ ፡ አረጀሁ ፤ ዘመኔን ፡ ጠግቤአለሁና ፡ የምሞ
ትበትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
እነሆ ÷ እኔ ፡ የመቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ፪፤
ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ሳስበው ፡ ኖርሁ ።
በፍጹም ፡ ልቡናዬ ፡ የአምላኬን ፡ ፈቃድ ፡ እፈ
ጽም ፡ ዘንድ ÷ በቀና ፡ ሕጉም ፡ ጸንቼ ፡ እኖር ፡
ዘንድ ፡ ስፈልግ ፡ ኖርሁ ። በሕያውነት ፡ የሚ
ኖር ፡ ንጹሕ ፡ የሚሆን ፡ የታመነ ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡
ጻድቅ ፡ የሚሆን ፡ አምላክ ፡ እርሱ ፡ ነውና ፡ የፈ

ጠረኝን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ፈቃድ ፡ ለማድ
ረግ ፡ እጠብቅ ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቴ ፡ ጣፆትን ፡
ጠላች ።
፫፤ እውነተኛ ፡ አምላክ ፡ ነው ÷ ሕጉን ፡ በሚያፈ
ርሱ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ÷ መሐላውንም ፡ በሚያ
ፈርሱ ፡ ሰዎች ፡ ይፈርድባቸዋልና ፡ በእርሱ ፡
ዘንድ ፡ ሐሰት ፡ ነገር ÷ ለሰው ፡ ፊት ፡ ማድላ
ትና ፡ መማለጃ ፡ መቀበል ፡ የለም ።
፬፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ አንተም ፡ ትእዛዙን ÷ ሥርዓቱን ÷
ሕጉን ፡ ጠብቅ ። ርኩሳን ፡ የሚሆኑ ፡ ጣዖታትን ፡
ተከትለህ ፡ አትሂድ ። የተቀረጹ ፡ ጣዖታቱንም ÷
ተቀርጸው ፡ የተሠሩትንም ፡ አታምልክ ።
፭፤ ብታርድም ፡ ወዶ ፡ ሊቀበልህ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ የሚያደርግ ፡ መሥዋዕትን ፡ ሠዋ ÷
ደማቸውንም ፡ በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አፍስስ ፡
የሚጤሰውንም ፡ ስብ ፡ ከስንዴው ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
መሠዊያው ፡ አቅርብ ፤ በዘይት ፡ የታሸውንም ፡
መሥዋዕት ፡ ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ከሚጠጡት ፡
ወይን ፡ ጋር ፡ ሁሉንም ፡ በአንድነት ፡ ወደ ፡ መሠ
ዊያው ፡ አውጣው ። ድኅነት ፡ እንደሚደረግ
ባት ፡ መሥዋዕት ፡ ስብ ፡ እግዚአብሔር ፡ በፊቱ ፡
በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበለው ፡ የሚጤሰውን ፡
ስብ ፡ በሆዱ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለው ፡ ስብ ፡ በመሠ
ዊያው ፡ ላይ ፡ በለ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ አኑር ።
፮፤ በሆድ ፡ ዕቃው ፡ ውስጥ ፡ ያለውን ፡ ስብ ፡ ሁሉ ÷
ሁለቱን ፡ ኵላሊቱንም ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡
ስብንም ፡ ሁሉ ÷ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ያለውን ፡ ስብ ÷
ግልገል ፡ ጉልበቱንም ÷ ከኵላሊቱ ፡ ጋር ፡ እንደ ፡
ተጠቀለለ ።
፯፤ እግዚአብሔር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀበ
ለው ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አቅርብ ፡ እግዚአብሔር ፡
በፊቱ ፡ ወዶ ፡ ሊቀበለው ÷ ከመሥዋዕቱ ፡ ጋር ፡
ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ ከሚጠጡት ፡ ከወይኑም ፡
ጋር ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ ሊሆን ÷ የሚሠዋውን ፡ መሥ
ዋዕት ፡ ለእግዚአብሔር ፡ አቅርብ ። ሥጋው
ንም ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ÷ በማግሥቱም ፡ ብላ ።
፰፤ በማግሥቱ ፡ ይህ ፡ ሥጋው ፡ እስኪበላ ፡ ድረስ ፡
ፀሐይ ፡ አይግባ ፤ እግዚአብሔር ፡ ወዶ ፡ አይቀ
በለውምና ፡ ለሦስተኛው ፡ ቀን ፡ አይቅር ። የተ
መረጠ ፡ አይደለምና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ አይበላ ።
የበሉት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የኃጢአታቸውን ፡
ፍዳ ፡ ይቀበላሉ ።
፱፤ በቀደሙ ፡ አባቶቼ ፡ በኖኅና ፡ በሄኖክ ፡ መጽ
ሐፍ ፡ እንዲህ ፡ የሚል ፡ ጽሕፈት ፡ አግኝቻለ
ሁና ፡ በመሥዋዕትህ ፡ ሁሉ ፡ ጨው ፡ ጨምር
በት ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በሚሠዋው ፡
መሥዋዕት ፡ ሁሉ ፡ የጨው ፡ ሥርዓት ፡ አይ
ቅር ።
፲፤ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ እነዚህን ፡ እንጨቶች ፡ ብቻ ፡
ታግባ ፡ ዘንድ ፡ መሥዋዕት ፡ ስለሚሠዋላቸው ፡
እንጨቶች ፡ ተጠበቅ ። እነዚህም ፡ ሰኖባር ÷
ቀረጥ ÷ ሰገድ ÷ ሸነት ÷ ወይራ ÷ ዋንዛ ÷ ዶቅማ ÷
ጠዶ ÷ ዘይት ÷ ብርስነት ÷ ጥድ ÷ ሰሙ ፡ አር
በት ፡ የሚባል ፡ ቀጋ ÷ ሾላ ፡ ናቸው ።

ከእነዚህም ፡ እንጨቶች ፡ ወገን ፡ ከስቡ ፡ በታች ፡ ፲፩፤
በመሠዊያው ፡ ላይ ፡ አኑር ። መጥነህም ፡ አኑ
ራቸው ፤ የነቀዘውን ፡ የበሰበሰውን ፡ እንጨት ፡
ሁሉ ፡ አታኑር ። ምንምን ፡ ፈጽሞ ፡ ነውር ፡
ነቀፋ ፡ የሌለባቸውን ፡ ያማሩትንና ፡ የጸኑትን ፡
እንጨቶች ÷ የአዲሱንም ፡ ተክል ፡ እንጨት ፡
አኑር ።
መዓዛ ፡ ተለይቶታልና ÷ እንደ ፡ ቀደመውም ፡ ፲፪፤
በእርሱ ፡ መዓዛ ፡ የለምና ፡ አሮጌውን ፡ እንጨት ፡
አታኑር ። መዓዛው ፡ ልዩ ፡ ነውና ÷ መዓዛውም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይደርሳልና ፡ ከእ
ነዚህ ፡ እንጨቶች ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ እንጨት ፡ አታ
ቅርብ ።
ይህን ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ሥራህን ፡ ፲፫፤
ሁሉ ፡ ታቃና ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝሁህን ፡ አድርግ ።
በየጊዜው ፡ ሰውነትህን ፡ ንጹሕ ፡ አድርግ ፤ መሥ
ዋዕት ፡ ለመሠዋት ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ ሳት
ሄድ ፡ ሰውነትህን ፡ በውኃ ፡ ታጠብ ÷ ወደ ፡
መሥዋዕቱ ፡ ሳትቀርብ ፡ እጅህንና ፡ እግርህን ፡
ታጠብ ።
መሥዋዕቱንም ፡ አቅርበህ ፡ በጨረስህ ፡ ጊዜ ፡ ፲፬፤
እጅህንና ፡ እግርህን ፡ ታጠብ ። በሰውነታችሁ ፡
ላይ ፡ በልብሳችሁም ፡ ላይ ፡ ደም ፡ ሁሉ ፡ አይ
ታይ ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ በደረው ፡ ደም ፡ እንዳትሠዋ ፡ ፈጽ ፲፭፤
መህ ፡ ተጠበቅ ። አፈር ፡ አልብሰው ፡ ደም ፡ ነፍስ ፡
ናትና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ደም ፡ አትብሉ ።
ምንምን ፡ ደም ፡ አትብላ ፤ ያለ ፡ ፍርድ ፡ በከ
ንቱ ፡ እንዳይፈስ ፡ በሐሰት ፡ ፈርደህ ፡ የሰውን ፡
ሁሉ ፡ ደም ፡ ለማፍሰስ ፡ መማለጃ ፡ አትቀበል ።
በማይገባ ፡ የሚፈስ ፡ ደም ፡ ምድርን ፡ ያጠፋታ
ልና ፤ የገደለውን ፡ ሰው ፡ ቢገድሉት ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ደም ፡ ያለ ፡ ሰው ፡ ደም ፡ አትነጻም ።
በሰው ፡ ደም ፡ መማለጃንና ፡ እጅ ፡ መንሻን ፡ ፲፮፤
አትቀበል ። በፈሰሰ ፡ በሰው ፡ ደም ፡ ፍዳ ፡ በል
ዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ደም ፡ በደም ፡
ይመለሳል ። መልአክ ፡ ሁቃቢውም ፡ ለበጎ ፡
ነገር ፡ ይጠብቀዋል ፤ ከክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ትጠ
በቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሞት ፡ ሁሉ ፡ ያድንህ ፡ ዘንድ ፡
መማለጃና ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ አትቀበል ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ የሰው ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ÷ ኃጢአት ÷ ፲፯፤
ክፋት ÷ ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ የሚያስጸይፍ ፡ የተ
ናቀ ፡ የተጠላ ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡
እውነት ፡ ነገር ፡ እንደሌለ ፡ እኔ ፡ የሰውን ፡ ሁሉ ፡
ሥራ ፡ አያለሁ ።
በሥራቸው ፡ ጸንተህ ፡ እንዳትኖር ÷ ፍለጋቸ ፲፰፤
ውንም ፡ እንዳትከተል ÷ በልዑል ፡ አምላክ ፡
ፊት ፡ ለሞት ፡ የሚያደርስ ፡ ስሕተታቸውን ፡
እንዳትስት ፡ ተጠበቅ ። ይህን ፡ ያደረግህ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ ከአንተ ፡ ገጸ ፡ ረድኤቱን ፡ ይሰውራል ÷
ወደ ፡ ኃጢአትህም ፡ ፍዳ ፡ ይመልስሃል ። ከም
ድር ፡ ነቃቅሎ ፡ ያጠፋሃል ። ልጅህንም ፡ ከሰ
ማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ነቃቅሎ ፡
ያጠፋል ፤ ስምህና ፡ ልጅህ ፡ ከዓለሙ ፡ ሁሉ ፡

ይጠፋል ።
፲፱፤ ከሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከኃጢአታቸውም ፡ ሁሉ ፡
ራቅ ፤ የልዑል ፡ አምላክን ፡ ሕግ ፡ ጠብቅ ፤ ፈቃ
ዱንም ፡ ፈጽም ። ሥራህን ፡ ሁሉ ፡ አቅና ፡
በሥራህ ፡ ሁሉ ፡ ያከብርሃል ። በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ እውነተኛ ፡
ልጅን ፡ ከአንተ ፡ ያስነሣል ። ከሰማይ ፡ በታች ፡
ባለ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የእኔ ፡ ስም ፡ የአንተም ፡
ስም ፡ ይታወቃል ።
፳፤ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በተድላ ፡
በደስታ ፡ ጸንተህ ፡ ኑር ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡
የሚሆን ፡ የእኔም ፡ የአንተም ፡ አምላክ ፡ ፈቃ
ዱን ፡ ለመፈጸም ፡ ያጽናህ ። ልጅህን ፡ ሁሉ ÷
የልጅ ፡ ልጅህንም ÷ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖርበት ፡ ዘመን ፡ በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ለበረከት ፡
ትሆን ፡ ዘንድ ፡ በፍጹም ፡ በረከት ፡ ያክብር ፡
አለው ፤ ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡
ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

፩፤ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ሱባዔ ፡ አብርሃም ፡ በሞተበት ፡ በሁለ
ተኛው ፡ ዓመት ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በመጀመሪ
ያው ፡ አዝመራ ፡ ወራት ፡ የዚህችን ፡ በዓል ፡
ሱባዔ ፡ በዓል ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ እስማኤልና ፡
ይስሐቅ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡
አብርሃም ፡ መጡ ።
፪፤ አብርሃምም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ መጥተዋ
ልና ፡ ደስ ፡ አለው ። በቤርሳቤህ ፡ ያለ ፡ የይስ
ሐቅ ፡ ገንዘቡ ፡ ብዙ ፡ ነበረና ፡ ይስሐቅ ፡ ሄዶ ፡
ገንዘቡን ፡ ጐብኝቶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ይመለስ ፡
ነበር ።
፫፤ በዚህም ፡ ወራት ፡ እስማኤል ፡ አባቱን ፡ ያይ ፡
ዘንድ ፡ መጣ ። ሁሉም ፡ በአንድነት ፡ መጡ ።
፬፤ ይስሐቅም ፡ ስቡን ፡ ለማጤስ ፡ መሥዋዕት ፡
ሠዋ ፤ አባቱ ፡ በኬብሮን ፡ በሠራው ፡ መሠዊያ ፡
ላይ ፡ መሥዋዕትን ፡ አቀረበ ። በወንድሙ ፡ በእ
ስማኤል ፡ ፊት ፡ ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ ፍሪዳን ፡
አረደ ።
፭፤ ርብቃም ፡ ከአዲሱ ፡ ስንዴ ፡ ትኩስ ፡ ዳቦ ፡ ጋገ
ረች ÷ ያነን ፡ ብልቶ ፡ ሳይሞት ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡
እግዚአብሔርን ፡ ሊያመሰግን ፡ ከመጀመሪያው ፡
አዝመራ ፡ ፍሬ ፡ ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ ያገባ ፡
ዘንድ ፡ ለልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠችው ።
፮፤ ይስሐቅም ፡ አብርሃም ፡ ይበላና ፡ ይጠጣ ፡ ዘንድ ፡
ድኅነት ፡ የሚደረግበትን ፡ ያማረውን ፡ መሥዋ
ዕት ፡ በያዕቆብ ፡ እጅ ፡ ሰደደለት ። በልቶ ፡ ጠጥቶ ፡
ምድርንና ፡ ሰማይን ÷ የምድርን ፡ ስፋት ፡ ሁሉ ፡
የፈጠረ ፡ ልዑል ፡ አምላክን ፡ አመሰገነው ።
ይበሉ ፡ ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ፈጣሪያቸውንም ፡ ያመ
ሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ሰጣቸው ።
፯፤ አሁንም ፡ አብርሃም ፡— ይህችን ፡ ቀን ፡ አሳይ
ተኸኛልና ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡ እገዛለሁ ፤ እነሆ ÷
እኔ ፡ የመቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤
አርጅቻለሁ ÷ ዘመኔም ፡ ተፈጽሞአል ፤ ዘመኖ
ቼም ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሆኑልኝ ÷ የጠ
ላት ፡ ሰይፍም ፡ ድል ፡ አልነሣኝም ፡ አለ ።
በሰጠኸኝ ፡ ሁሉ ÷ በልጆቼም ÷ በሕይወት ፡ ፰፤
በኖርሁበትም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡
ድረስ ÷ አምላኬ ÷ ይቅርታህ ፡ ለእኔ ፡ ለባሪያህ ፡
ይደረግልኝ ፤ የተመረጠ ፡ ወገን ፡ ይሆንህ ፡
ዘንድ ÷ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ከአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ተለ
ይቶ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ በየጊዜው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
እስከሚነሣው ፡ ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡
ርስት ፡ ይሆንህ ፡ ዘንድ ÷ ለልጅ ፡ ልጆቼም ፡
ይደረግላቸው ፡ አለው ።
ያዕቆብንም ፡ ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ÷ ፱፤
ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡ ያክብርህ ፤ በፊቱ ፡
ፈቃዱን ፡ ለመፈጸምና ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ ለመሥ
ራት ፡ ያበርታህ ። እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡
ሁሉ ፡ በማደሪያው ፡ ወገን ፡ ትሆኑት ፡ ዘንድ ፡
በአንተም ፡ በልጆችህም ፡ በረድኤት ፡ ማደርን ፡
ይውደድ ።
አንተም ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ÷ ቀርበህ ፡ ሳመኝ ፡ ፲፤
አለው ፤ ቀርቦም ፡ ሳመው ።
አንተ ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ። የልዑል ፡ ፲፩፤
የእግዚአብሔርም ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ የከበሩ ፡ ናቸው ። በሰው ፡ ሁሉ ፡ መካ
ከል ፡ ይከብር ፡ ዘንድ ፡ ከልጆችህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እውነተኛ ፡ ልጅን ፡ ይስጥህ ። አሕዛብ ፡
ይገዙልህ ፤ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በልጅህ ፡ ፊት ፡
ይስገዱ ፤ በሰው ፡ ፊት ፡ አርበኛ ፡ ሁን ፤ በሴት ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ ሠልጥነህ ፡ ኑር ።
ያንጊዜ ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ለመሆን ፡ ሥራዎ ፲፪፤
ችህ ፡ እውነተኛ ፡ ይሆናሉ ፤ የልጆችህም ፡
ሥራዎች ፡ እውነተኛ ፡ ይሆናሉ ። ልዑል ፡ አም
ላክ ፡ እኔን ፡ የመረቀበቸው ÷ ኖኅንና ፡ አዳም
ንም ፡ የመረቀበቸው ፡ ምርቃኖችንም ፡ ሁሉ ፡
ይስጥህ ። በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ልጆች
ህን ፡ ለማክበር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በአ
ንተ ፡ ይደሩ ።
ከኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ባለማወቅ ፡ የሠራኸውን ፡ ፲፫፤
ኃጢአትህን ፡ ሁሉ ፡ ታስተሰርይ ፡ ዘንድ ፡ ከኃ
ጢአትህ ፡ ሁሉ ፡ ያንጻህ ፡ ያበርታህ ። አገሩንም ፡
ሁሉ ፡ ትወርስ ፡ ዘንድ ፡ ያክብርህ ። በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ ማደሪያው ፡ ልትሆን ፡ ወገን ፡ ያደርግህ ፡
ዘንድ ፡ መሐላውን ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ያጽና ።
ምድር ፡ ጸንታ ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ለአ ፲፬፤
ንተም ፡ ለልጅህም ፡ እርሱ ፡ በህልውና ፡ በእው
ነት ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ፈጣሪ ፡ ይሁንህ ።
አንተም ፡ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! ነገሬን ፡ አስብ ÷ የአ ፲፭፤
ባትህን ፡ የአብርሃምንም ፡ ትእዛዝ ፡ ጠብቅ ። ከአ
ሕዛብም ፡ ተለይ ÷ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ አትብላ ÷
ሥራቸውንም ፡ አትሥራ ። ሥራቸው ፡ የረከሰ ፡
ነውና ÷ አካሄዳቸውም ፡ ሁሉ ፡ የረከሰ ፡ ነውና ÷
የተናቀም ፡ ነውና ÷ መሥዋዕታቸውም ፡ የሚ
ያጸይፍ ፡ ነውና ፡ ባልንጀራ ፡ አትሁናቸው ።
ለሬሳዎች ፡ ፍሪዳ ፡ ያርዳሉ ÷ ለአጋንንትም ፡ ይሰ ፲፮፤

ግዳሉ ፥ በመቃብርም ፡ ይበላሉ ፥ ሥራቸውም ፡
ሁሉ ፡ ከንቱ ፡ ብላሽ ፡ ነው ። ለማሰብ ፡ ልብ ፡ የላ
ቸውም ። ዓይናቸውም ፡ የሚያይ ፡ አይደለም ።
ሥራቸውስ ፡ ምንድር ፡ ነው ?
፲፯ እንጨቱን ፡— ፈጣሪዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ፥ ድንጋዩ
ንም ፡— ጌታዬ ፡ አንተ ፡ ነህ ፥ የምታድነኝ ፡
አንተ ፡ ነህ ፡ እያሉ ፡ እነርሱ ፡ እንዴት ፡ ይስታሉ?
እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ልብ ፡ የለውም ።
፲፰ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! አንተን ፡ ግን ፡ ገናና ፡ ፈጣሪ ፡
እግዚአብሔር ፡ ይርዳህ ፤ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡
አምላክ ፡ ያክብርህ ፤ ከስሕተታቸው ፡ ሁሉና ፡
ከኃጢአታቸውም ፡ ያርቅህ ።
፲፱ ልጄ ፡ ያዕቆብ ! ከከንዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡
እንዳታገባ ፡ ተጠበቅ ። ከነዓን ፡ በካም ፡ በደል ፡
ስለ ፡ ሳተ ፡ ዘራቸው ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ላይ ፡
ለመጥፋት ፡ ተዘጋጅቶአልና ፥ ዘሩም ፡ ሁሉ ፡
ከምድር ፡ ይደመሰሳልና ፥ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ በሚ
ደረግባትም ፡ ቀን ፡ ከእነርሱ ፡ የሚድን ፡ የለ
ምና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ዘር ፡ ሚስት ፡ አታግባ ።
፳ ጣዖት ፡ ለሚያመልኩ ፡ ለተጠሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
በጻድቃን ፡ አገር ፡ ምንምን ፡ አለኝታ ፡ የላቸው
ምና ፥ ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ይወርዳሉና ፥ ቍርጥ ፡
ፍርድ ፡ ወዳለበትም ፡ ቦታ ፡ ይሄዳሉና ፥ በምድ
ርም ፡ ላይ ፡ ምንምን ፡ ስም ፡ አጠራር ፡ የላቸው
ምና ፡ የሰዶም ፡ ልጆች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደ ፡
ጠፉ ፡ ጣዖት ፡ የሚያመልኩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
እንደዚሁ ፡ ይጠፋሉ ።
፳፩ ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ሆይ ! አትፍራ ፤ የአብርሃም ፡
ልጅ ፡ ሆይ ! አትደንግጥ ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡
ከጥፋት ፡ ይጠብቅህ ፥ ከስሕተትም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ እርሱ ፡ ያድንህ ።
፳፪ ይህንም ፡ ቤት ፡ ስሜን ፡ በእርሱ ፡ አስጠራ ፡
ዘንድ ፡ ሠራሁልህ ። በረከትን ፡ አጸናሁልህ ፡
ለአንተም ፡ ለልጆችህም ፡ ለዘላለም ፡ ተሰጠች ።
፳፫ ቤቴን ፡ አንተ ፡ ትሠራለህና ፡ የአብርሃም ፡ ቤት ፡
ትባላለች ። ስሜንም ፡ በአምላክ ፡ ፊት ፡ ለዘላ
ለም ፡ ታጸናለህ ፡ ልጅህና ፡ ስምህ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡
ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ አለው ። ይህንንም ፡ አዝዞ ፡
መርቆ ፡ ጨረሰ ።
፳፬ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡ አልጋ ፡ አንድነት ፡ ተኙ ።
ያዕቆብም ፡ በአባቱ ፡ አባት ፡ በአብርሃም ፡ አጠ
ገብ ፡ ተኛ ። ሰባት ፡ ጊዜ ፡ ሳመው ፡ እርሱም ፡
ልቡናውን ፡ ደስ ፡ አለው ። ልቡናውም ፡ በእ
ርሱ ፡ ላይ ፡ ነው ። በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ መረ
ቀው ።
፳፭ ለዘላለም ፡ ልትወርሳትና ፡ ለዘላለም ፡ ይከብር ፡
ዘንድ ፡ የከበረ ፡ ልጅን ፡ ልወልድ ፡ ያችን ፡ አገር ፡
ትሰጠኝ ፡ ዘንድ ፡ የከለዳውያን ፡ ዕጣ ፡ ከምት
ሆን ፡ ከዑር ፡ ያወጣኸኝ ፡ የሁሉ ፡ አምላክና ፡
የሁሉ ፡ ፈጣሪ ፡ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥
፳፮ በእርሱ ፡ ደስ ፡ በሚላቸው ፡ በይቅርታዩ ፡
ሁሉና ፡ በልቡናዩ ፡ ሁሉ ፡ የምወደውን ፡ ልጄን ፡
ያዕቆብን ፡ ባርከው ። ይቅርታህና ፡ ብዙ ፡ ቸርነ
ትህ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለእርሱና ፡ ለልጆቹም ፡
ይደረግ ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ ፡
እስከሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ አትለየው ፤
ቸል ፡ አትበለው ።
እነርሱ ፡ ይጠብቁህ ፡ ዘንድ ፥ አንተም ፡ ማደሪ ፳፯
ያህ ፡ የሚሆን ፡ ወገንህን ፡ ፈጽመህ ፡ ታከብረው ፡
ዘንድ ፡ ልጆቹንና ፡ እርሱን ፡ ለማየት ፡ ዓይኖ
ችህ ፡ የተገለጡ ፡ ይሁኑ ። ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ይህ ፡
ዓለም ፡ ጸንቶ ፡ እስከሚኖርበቸው ፡ ዘመኖች ፡
ድረስ ፡ በበረከትህ ፡ ሁሉ ፡ አክብረው ።
መሐላህንና ፡ ይቅርታህን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፥ ከል ፳፰
ጆቹም ፡ ጋር ፥ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚኖሩ ፡ ከልጅ ፡
ልጆቹም ፡ ጋር ፡ በፍጹም ፡ ፈቃድህ ፡ አጽና ፡
አለ ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡ ጣቶች ፡ በዓይ
ኖቹ ፡ ላይ ፡ አኖረ ፥ ከአማልክት ፡ በላይ ፡ የሆነ ፡
አምላክን ፡ አመሰገነው ፡ ፊቱንም ፡ ሸፈነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

እግሩን ፡ ዘርግቶ ፡ የዘላለም ፡ እንቅልፍ ፡ አንቀ ፩
ላፋ ፤ ሞተ ፤ በሞት ፡ ወደ ፡ አባቶቹ ፡ ሄደ ።
በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብ ፡ በአጠገቡ ፡ ተኝቶ ፡
ነበር ፥ የአባቱ ፡ አባት ፡ አብርሃምም ፡ እንደ ፡
ሞተ ፡ አላወቀም ።
ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ተቀሰቀሰ ። እነሆ ፥ አብ ፪
ርሃም ፡ ቀዝቅዞ ፡ እንደ ፡ በረድ ፡ ሆኖ ፡ አገኘው ።
አባቴ ፡ አባቴ ፡ አለ ። የመለሰለት ፡ ቃል ፡ የለም ፤
አብርሃም ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ አወቀ ።
ከአጠገቡም ፡ ተነሥቶ ፡ ፈጥኖ ፡ ሄደ ። ለእናቱ ፡ ፫
ለርብቃ ፡ ነገራት ። ርብቃም ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡
ይስሐቅ ፡ ሄዳ ፡ ነገረችው ፤ አንድነት ፡ ሄዱ ።
ያዕቆብም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሄደ ። በእጁም ፡
መብራት ፡ ይዞ ፡ ነበር ። በሄዱም ፡ ጊዜ ፡ አብር
ሃምን ፡ ሞቶ ፡ ሬሳውን ፡ ተጋድሞ ፡ አገኙት ።
ይስሐቅም ፡ በአባቱ ፡ ፊት ፡ ወድቆ ፡ አለቀሰ ፤
ሳመውም ።
በአብርሃም ፡ ቤት ፡ ልቅሶ ፡ ተሰማ ። ልጁ ፡ እስ ፬
ማኤል ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ አብር
ሃም ፡ ሄዶ ፡ ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡ አለቀሰለት ።
እርሱና ፡ የአብርሃም ፡ ቤተ ፡ ሰብ ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡
ልቅሶን ፡ አለቀሱ ። ልጆቹ ፡ ይስሐቅና ፡ እስማ
ኤልም ፡ እጥፍነት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በሚስቱ ፡
በሳራ ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩት ። ቤተ ፡ ሰቦቹም ፡
ሁሉ ፡ አርባ ፡ ቀን ፡ አለቀሱለት ።
እስማኤልና ፡ ይስሐቅ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ ፭
የኬጡራም ፡ ልጆች ፡ በቦታቸው ፡ አለቀሱለት ።
የአብርሃም ፡ ልቅሶ ፡ ኀዘን ፡ ተፈጸመ ።
እርሱም ፡ ሦስት ፡ ኢዮቤልዩና ፡ አራት ፡ የዓመት ፡ ፮
ሱባዔ ፥ ይኸውም ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ አምስት ፡
ዓመት ፡ በሕይወት ፡ የኖረበት ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።
አረጀ ፡ ዘመኑንም ፡ ፈጸመ ። የቀደሙ ፡ ሰዎች ፡
በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ዘመናቸው ፡ አሥራ ፡
ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮች ፡ ነበረ ።
ከጥፋት ፡ ውኃ ፡ በኋላ ፡ ግን ፡ ከአሥራ ፡ ዘጠኝ ፡ ፯
ኢዮቤልዮች ፡ ይጐድሉ ፡ ጀመር ፤ ከኢዮቤል
ዮች ፡ በማጕደል ፡ ከአብርሃም ፡ በቀር ፡ ፈጥኖ ፡

ለማርጀት፥በሥራቸው፡ከፋት፡ከብዙ፡መከራ፡
የተነሣ፡ዘመናቸውን፡በመሰልቸት፡ዘመናቸ
ውን፡ያጐድሉ፡ጀመር።
፰ አብርሃም፡ግን፡ከፈጣሪው፡ጋር፡በሥራው፡
ሁሉ፡ፍጹም፡ነበረና፡በለ፡ዘመኑ፡ሁሉ፡በእ
ውነት፡ደስ፡ሲያሰኘው፡ነበረ።
፱ ከመከራ፡ብዛት፡የተነሣ፡ፈጥኖ፡እስኪያረጅ፡
ድረስ፥እነሆ፥አራቱን፡ኢዮቤልዮች፡በሕይ
ወት፡አልጨረሰም።ዘመኑንም፡ሰለቸ፤ከዛሬ፡
ጀምሮ፡ጽኑ፡ቍርጥ፡ፍርድ፡እስከሚደረግ
በት፡ቀን፡ድረስ፡የሚነሡ፡ልጆች፡ሁሉ፡
ሁለቱን፡ኢዮቤልዩ፡ሳይጨርሱ፡ፈጥነው፡
ያረጃሉ።
፲ ከእርጅናቸውም፡የተነሣ፡እውቀታቸው፡የም
ትለያቸው፡ትሆናለች፤ፍጹም፡እውቀታቸ
ውም፡ትለያቸዋለች።
፲፩ በዚያም፡ወራት፡ሰው፡አንድ፡ኢዮቤልዩና፡
የኢዮቤልዩ፡እኵሌታ፡ቢኖር፡ስለ፡እርሱ፡—
ብዙ፡ዘመን፡ኖረ፡ይላሉ።
፲፪ ነገር፡ግን፡ብዙ፡ዘመኑ፡በሽታ፡ጣር፡ገዓር፡
መከራ፡ነው፤ፍቅርም፡አልነበረም፤በመቅ
ሠፍት፡ላይ፡መቅሠፍት፥በቍስል፡ላይ፡
ቍስል፥በመከራ፡ላይ፡መከራ፥ሐሰት፡በመ
መስከር፡ላይ፡ሐሰት፡መመስከር፥በበሽታ፡
ላይ፡በሽታ፡ይመጣላቸዋልና፡ፍቅር፡አልነበ
ረም።
፲፫ እንደዚሁም፡ክፉ፡መቻያ፡ሁሉ፥ይህ፡መከ
ራው፡ከዚህ፡ከደዌው፡ጋር፡ጓጕ፥ውርጭ፥
በረድ፥ዋግ፥እንቅልፍ፥ግዳጅ፥የሆድ፡
በሽታ፥ድርቀ፡ሞት፥ሾተል፥መማረክ፥
መቅሠፍት፡ሁሉ፥መከራውም፡ይህ፡ሁሉ፡
በረከሰ፡ዝሙታ፡በሚያስጸይፍ፡ሥራቸውና፡
በኃጢአት፡ምድርን፡በምታረክስ፡በዚህች፡
በክፉ፡ትውልድ፡ላይ፡ይመጣል።
፲፬ ያንጊዜም፡የቀደሙ፡አባቶቻችን፡ዘመናቸው፡
ብዙ፡ነበረ፥እስከ፡ሺህ፡ዘመን፡ድረስ፡ይኖሩ፡
ነበር፥ይኸውም፡በተድላ፡በደስታ፡ይፈጸም፡
ነበር፡ይላሉ።
፲፭ እነሆ፥እኛ፡በሕይወት፡የምንኖርበት፡ዘመ
ናችን፡ግን፡ይህ፡ነው። ሰው፡ብዙ፡ዘመን፡
ኖረ፡ቢባል፡ሰባ፡ዘመን፡ነው፤እጅግም፡
ቢበዛ፡ሰማንያ፡ዘመን፡ነው።ይኸውም፡ክፉ፡
ነው፤በዚያችም፡በክፉ፡ትውልድ፡ዘመን፡
ምንምን፡ተድላ፡ደስታ፡የለም።
፲፮ በዚያችም፡ትውልድ፡ልጆች፡አባቶቻቸ
ውን፥ሽማግሌዎቻቸውንም፡የሚሳደቡ፡ይሆ
ናሉ። በኃጢአት፡በበደል፡ምክንያት፡በአን
ደበታቸው፡ያልሆነ፡ነገር፡በመናገራቸው፡
እነዚያ፡በሚሠሩት፡በክፉ፡ሥራቸው፡በእር
ሱና፡በእነርሱ፡መካከል፡እግዚአብሔር፡የተ
ማማለበትን፡ሥርዓት፡ስለ፡ተወ።
፲፯ ሕጉን፡ይጠብቁ፡ዘንድ፡ትእዛዙንም፡ሁሉ፡
ያደርጉ፡ዘንድ፥ሥርዓቱንም፡ሕጉንም፡ሁሉ፡
ይፈጽሙ፡ዘንድ፥የተማማለበትን፡ሥርዓት፡
ስላፈረሱ፡አባቶቻቸውን፡ይሰድቡሉ። ሁሉም፡
ክፉ፡ሥራን፡እስከ፡መሥራት፡ድረስ፡ደር
ሰው፡ኃጢአት፡ከመሥራት፡ወደ፡ቀኝም፡
ወደ፡ግራም፡ማለት፡የላቸውም። የሰው፡
ሁሉ፡አፍ፡በደልን፡ይናገራል።ሥራቸውም፡
ሁሉ፡ፈጽሞ፡የሚያጸይፍ፡ነው። ሥራቸው፡
ሁሉ፡ኃጢአት፡ነው፥የረከሰም፡ነው፥ጥፋ
ትም፡ነው።
ይህን፡ሁሉ፡ሥራ፡ስለ፡ሠሩ፡እነሆ፥ምድር፡ ፲፰
ትጠፋለች።ሥራቸው፡ሁሉ፡ክህደት፡ነውና፡
የወይን፡ዘር፡የላቸውም፥ዘይትም፡የላቸ
ውም፥ሁሉም፡በአንድነት፡ይጠፋሉ።
እንስሳትና፡አራዊት፥በባሕር፡ያሉ፡ዓሣዎ ፲፱
ችና፡ወፎችም፡ከሰው፡ልጆች፡አስቀድመው፡
ይጠፋሉ። እነዚህ፡ከእነዚህ፡ጋር፡ይጣላሉ።
ሕፃናቱ፡ከሽማግሌዎች፡ጋር፥ሽማግሌዎች፡
ከሕፃናቱ፡ጋር፥ድሀ፡ከባለጸጋ፡ጋር፥ታናሹ፡
ከታላቁ፡ጋር፥ጦም፡አዳሪው፡ከዳኛው፡
ጋር፥ሕጉ፡መሐላው፡ስለ፡ፈረሰ፡ይጣላሉ።
መሐላውንና፡ሥርዓቱን፥በዓሉን፥የወር ፳
ኁን፡መባቻ፥ሱባዔውን፥ኢዮቤልዩን፥ፍር
ዱን፡ሁሉ፡ዘንግተዋልና፡ሕጉ፡ስለ፡ፈረሰ፡
ይጣላሉ። ክፉ፡ወደ፡ሆነ፡ሥራቸው፡ይመ
ልሱአቸው፡ዘንድ፡ለሰልፍ፡ሰይፍ፡ይዘው፡
ይነሣሉ። ሕግን፡የሚጠብቁ፡ሰዎች፡ግን፡
ብዙ፡ደም፡እስኪፈስ፡ድረስ፡አይመለሱም።
እነዚህ፡በእነዚህ፡ላይ፡ይነሣሉ። በእውነ
ተኛ፡ሥራ፡ያልጸኑ፡ሰዎችም፡ከክፋታቸው፡
አይመለሱም።
አንዱም፡አንዱም፡የባልንጀራውን፡ገንዘብ፡ ፳፩
ሁሉ፡ይወስድ፡ዘንድ፡የሰውን፡ገንዘብ፡ለመ
ቀማት፡ይነሣሉና፡በታላቅ፡ስም፡ይጠራሉ።
ነገር፡ግን፡ጻንቶ፡በመኖር፡አይደለም፤በእ
ውነትም፡አይደለም። በማይገባ፡በሠሩት፡
በሚያጠፉ፡ኃጢአታቸው፡ከከበሩ፡የከበረ፡
ቤተ፡መቅደስን፡ያረክሳሉ።
በዚያችም፡ትውልድ፡ሥራ፡ምክንያት፡ከእግ ፳፪
ዚአብሔር፡ታዝዞ፡ጽኑ፡መቅሠፍት፡ይደረ
ጋል። ለቅጣትና፡ለሰይፍ፥ለመቀማትና፡ለመ
ማረክ፥ለጥፋትም፡ይሰጣቸዋል፤በእነርሱ፡
ላይ፡ይቅርታና፡ቸርነት፡የሌላቸው፡የአሕ
ዛብ፡ወገኖች፡ያስነሣባቸዋል።
ለማንም፡ፊት፡አያደሉም። ከሰው፡ልጅ፡ ፳፫
ሁሉ፡ይከፉ፡ዘንድ፥በእስራኤልም፡ክርክ
ርን፡ያደርጉ፡ዘንድ፥በያዕቆብም፡በደልን፡
ያደርጉ፡ዘንድ፥ብዙ፡ደምም፡በምድር፡ላይ፡
ያፈስሱ፡ዘንድ፥ከሰው፡ልጆች፡ሁሉ፡ይከፉ፡
ዘንድ፥ክፉዎች፡ኃይለኞች፡ናቸውና፡ለሽ
ማግሌም፡ቢሆን፡ለሕፃንም፡ቢሆን፡ለማ
ንም፡ለማን፡ፊት፡አያደሉም። የሚሰበስብ፡
የለም፤የሚቀብርም፡የለም።
በዚያም፡ወራት፡ጮኸው፡ይጣራሉ፤ከኃጢ ፳፬
አተኞች፡ከአሕዛብ፡እጅ፡ይድኑ፡ዘንድ፡ይጸ
ልያሉ። ነገር፡ግን፡የሚያድን፡የለም። የሕፃ

ናቱም ፡ ራስ ፡ በሽበት ፡ ይነጣል ። የሦስቱ ፡
ሱባኤ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡
ሆነው ፡ ሽማግሌ ፡ ሆኖ ፡ ይታያል ። ቁመታቸ
ውም ፡ በመከራ ፡ በጭንቀት ፡ ይገብጣል ።
፳፭፤ በእነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ልጆች ፡ ሕጉን ፡ ይመረ
ምሩ ፡ ዘንድ ፡ ይጀምራሉ ። ሥርዓቱን ፡ ለመፈ
ለግ ፥ ወደ ፡ እውነት ፡ ሥራም ፡ ለመመለስ ፡
ይፈልጋሉ ። ዘመኖችም ፡ ፈጽመው ፡ ይበዙ ፡
ጀመር ፡ የሰውም ፡ ልጅ ፡ ከልጅ ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡
ይበዛ ፡ ጀመር ። ዘመናቸው ፡ ሺህ ፡ ዘመን ፡
ወደ ፡ መሆን ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ከቀንም ፡
ከቀን ፡ ይበዛ ፡ ጀመር ።
፳፮፤ ከብዙ ፡ ቀን ፡ ወደ ፡ ብዙ ፡ ዘመኖች ፡ ይደርሱ ፡
ዘንድ ፡ ሽማግሌ ፡ የለም ። ሁሉም ፡ የወር ፥
የሁለት ፡ ወር ፥ የዓመት ፥ የሁለት ፡ ዓመት ፡
ልጆች ፡ ይሆናሉና ፡ ዘመንን ፡ የሚጠግብ ፡ የለም ።
ሁሉም ፡ ዘመናቸውን ፡ በፍቅር ፥ በተድላና ፡
በደስታ ፡ ይፈጽማሉ ። በሕይወትም ፡ ይኖራሉ ።
፳፯፤ ባላጋራ ፡ የለም ፤ ዘመኖቻቸው ፡ ሁሉ ፡ የሕይ
ወትና ፡ የበረከት ፡ ዘመኖች ፡ ይሆናሉና ፡ የሚ
ያጠፋ ፡ ክፉ ፡ ጠላትም ፡ የለም ።
፳፰፤ ያንጊዜም ፡ እግዚአብሔር ፡ በሪያዎቹን ፡ እስ
ራኤልን ፡ ያድናል ፥ በረድኤትም ፡ ይነሣሉ ፥
በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያያሉ ፥
ጠላቶቻቸውንም ፡ አስወጥተው ፡ ይሰዳሉ ።
ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ይህን ፡ አይተው ፡ ያመሰ
ግናሉ ። እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ፈጽሞ ፡
ደስ ፡ ይላቸዋል ። በጠላቶቻቸው ፡ የተደረገ ፡
መቻያን ፡ ሁሉ ፡ ስድባቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ያያሉ ።
ወገናቸው ፡ ሁሉ ፡ በምድር ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤
ልቡናቸው ፡ ደስታን ፡ ያበዛል ።
፳፱፤ ፍርድን ፡ የሚፈርድ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳለ ፡
ያውቃሉ ፡ ለሚወዱት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለጥ
ቂት ፡ ዘመን ፥ ለብዙም ፡ ዘመን ፡ ይቅርታን ፡
ያደርጋሉ ።
፴፤ እንዲህ ፡ ተብሎ ፡ የተጻፈ ፡ ነውና ፤ ሙሴ ! አን
ተም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ጻፍ ፤ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ የዘላ
ለም ፡ ሥርዓት ፡ ሊሆን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽ
ፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፳፬ ።

፩፤ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ እግ
ዚአብሔር ፡ ልጁን ፡ ይስሐቅን ፡ አከበረው ።
ከኬብሮንም ፡ ተነሥቶ ፡ ሄዶ ፥ በዚህ ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በሚቈጠር ፡ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ንድ ፡ ዓመት ፡ ራእይ ፡ በየበት ፡ ጕድጓድ ፡ አጠ
ገብ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ።
፪፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
በአብርሃም ፡ ዘመን ፡ ከተደረገው ፡ ከቀደመው ፡
ራብ ፡ ሌላ ፡ በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ሆነ ። ያዕ
ቆብ ፡ የምስር ፡ ንፍሮ ፡ ቀቀለ ፡ ዔሳውም ፡ ከም
ድረ ፡ በዳ ፡ ርቦት ፡ መጣ ።
፫፤ ወንድሙ ፡ ያዕቆብን ፡— ከዚህ ፡ ከዳበው ፡ ሹሮና ፡
ከምስር ፡ ንፍሮው ፡ ስጠኝ ፡ አለው ።
ከመወለድ ፡ የሚቀድም ፡ ብኵርናህን ፡ መልስ ፬፤
ልኝ ፤ እኔም ፡ ዳቦውን ፡ ከዚህም ፡ ንፍሮ ፡ እሰ
ጥሃለሁ ፡ አለው ።
ዔሳውም ፡ በልቡ ፡— እኔ ፡ በራብ ፡ እሞታለሁ ፤ ፭፤
በመወለድ ፡ የቀደመ ፡ ይህ ፡ ብኵርና ፡ ምን ፡
ያደርግልኛል ? አለ ፤ ለያዕቆብ ፡— ብኵርና
ውን ፡ ሰጠሁህ ፡ አለው ።
ያዕቆብም ፡— አሁን ፡ ማልልኝ ፡ አለው ። ማለ ፮፤
ለት ። ያዕቆብም ፡ ለወንድሙ ፡ ለዔሳው ፡ ዳቦ
ውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ሰጠው ፤ እስኪጠግብ ፡
ድረስ ፡ በላ ፤ ዔሳውም ፡ ቀድሞ ፡ መወለድን ፡
ናቀ ።
ስለዚህም ፡ መጀመሪያ ፡ ለመወለዱ ፡ ያዕቆብ ፡ ፯፤
ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ስለ ፡ ሰጠው ፡ የዔሳው ፡
ስሙ ፡ ኤዶም ፡ ተባለ ። ፈታዊ ፡ ማለት ፡ ነው ።
ያዕቆብ ፡ ከበረ ፤ ዔሳው ፡ ግን ፡ ከጌትነቱ ፡ ተዋ ፰፤
ረደ ።
በሀገር ፡ ራብ ፡ ሆነ ፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተ ፱፤
ኛው ፡ ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይወ
ርድ ፡ ዘንድ ፡ መጣ ፤ ከፍልስጥኤሙ ፡ ንጉሥ ፡
ከአቤሜሌክ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ጌራሮ ፡ ሄደ ።
እግዚአብሔር ፡ ታየው ፡ እንዲህም ፡ አለው ፡— ፲፤
ወደ ፡ ግብጽ ፡ አትውረድ ፥ እኔ ፡ በልሁህ ፡ አገር ፡
ኑር ፤ ወደዚያች ፡ አገር ፡ ሂድ ፤ እኔም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ በረድኤት ፡ እኖራለሁ ፤ ለልጆችህና ፡ ለአ
ንተ ፡ ይህችን ፡ አገር ፡ እሰጥሃለሁና ፡ አከብርሃ
ለሁ ፤ ለአባትህ ፡ ለአብርሃም ፡ የማልሁለትን ፡
መሐላ ፡ አጸናለሁ ፥ ልጆችህንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡
ኮከብ ፡ አበዛልሃለሁ ፤ ይህችን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ።
አባትህ ፡ የእኔን ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ሰማ ፡ ትእዛዜንና ፡ ፲፩፤
ቃሌን ፡ ሥርዓቴንና ፡ ሕጌን ፡ መሐላዬንም ፡
ጠበቀ ፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ይከብራሉ ።
አሁንም ፡ ቃሌንና ፡ ትእዛዜን ፡ ስማ ፤ በዚህ ፲፪፤
ችም ፡ አገር ፡ ኑር ፡ አለው ። ሦስት ፡ የሱባዔ ፡
ዘመን ፡ በጌራሮ ፡ ኖረ ። አቤሜሌክም ፡ ስለ ፡
እርሱና ፡ ስለ ፡ ገንዘቡ ፡ ሁሉ ፡ አዘዘ ፡— እርሱን ፡
የነካ ፡ ሁሉ ፡ ገንዘቡንም ፡ የነካ ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ፡ ብሎ ፡ አዘዘ ።
ይስሐቅ ፡ በፍልስጥኤም ፡ ከበረ ፥ ብዙ ፡ ገንዘ ፲፫፤
ብም ፡ በዛለት ፤ በጎችና ፡ ላሞች ፡ አህዮችና ፡
ግመሎችም ፡ በዙለት ። ብዙ ፡ ገንዘብም ፡ በዛ
ለት ። በፍልስጥኤም ፡ አገር ፡ ዘር ፡ ዘራ ።
መቶ ፡ ዳውላ ፡ አህልም ፡ አገባ ። ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ፲፬፤
ከበረ ፡ ገነነ ። የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ቀኑበት ።
አብርሃም ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከ
ሮች ፡ የቈፈሩትን ፡ ጕድጓድ ፥ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡
በኋላ ፡ የፍልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ መሬት ፡ ሞል
ተው ፡ ደፍነውት ፡ ነበር ።
አቤሜሌክም ፡ ይስሐቅን ፡— ከእኛ ፡ ፈጽመህ ፡ ፲፭፤
ከብረሃልና ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ሂድ ፡ አለው ።
ይስሐቅም ፡ በሰባተኛው ፡ ሱባኤ ፡ በአንደኛው ፡ ፲፮፤
ዓመት ፡ ከዚያ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡ ጌራሮን ፡ ቈላ ፡

ሄደ ።
፲፯፤ የአባቱ ፡ የአብርሃም ፡ አሽከሮች ፡ የቈፈሩአቸ
ውን ÷ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የፍ
ልስጥኤም ፡ ሰዎች ፡ ደፍነዋቸው ፡ የነበሩትን ፡
የውኃ ፡ ምንጮች ፡ ተመልሰው ፡ ቈፈሩ ። ስማቸ
ውንም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ በወጣላቸው ፡ ስም ፡
ጠራቸው ። የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ በፋጋ ፡
ጕድጓዳቸውን ፡ ቈፈሩ ÷ በዚያም ፡ የጠራ ፡
ውኃን ፡ አገኙ ።
፲፰፤ የጌራሮን ፡ ዘላኖች ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘላኖች ፡ ጋር ፡—
ይህ ፡ ውኃ ፡ የእኛ ፡ ውኃ ፡ ነው ፡ እየተባባሉ ፡
ተጣሉ ። ይስሐቅም ፡— ከእኛ ፡ ጋር ፡ ተጣልተ
ዋልና ፡ ሲል ፡ የዚያን ፡ ጕድጓድ ፡ ስም ፡ ዕፀብ ፡
አለው ። ሌላም ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈሩ ፡ በእርሱም ፡
ተጣሉ ፤ ስሙን ፡ ጠብ ፡ የተደረገበት ፡ አለው ።
፲፱፤ ከዚያም ፡ ተነሥተው ፡ ሄደው ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡
ቈፈሩ ÷ በእርሱ ፡ ግን ፡ አልተጣሉም ፤ ስሙን ፡
ሰፊ ፡ አለው ።
፳፤ ይስሐቅም ፡— ዛሬ ፡ እግዚአብሔር ፡ አገር ፡
አሰፋልኝ ፡ በምድርም ፡ ከበርን ፡ አለ ። ከዚ
ያም ፡ ተነሥቶ ፡ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤ
ልዩ ፡ በመጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ወደ ፡ ቤርሳቤህ ፡ ወጣ ።
፳፩፤ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡
እግዚአብሔር ፡ ተነጋገረው ። የአባትህ ፡ የአብ
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ እኔ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
በረድኤት ፡ አለሁና ፡ አትፍራ ÷ አከብርሃለሁ ፤
ልጅህንም ፡ ስለ ፡ ወዳጄ ፡ ስለ ፡ አብርሃም ፡ እንደ ፡
ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ፈጽሜ ፡ አበዛዋለሁ ፡ አለው ።
፳፪፤ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ቀድሞ ፡ መሠዊያ ፡ በሠራ
በት ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ መሠዊያ ፡ ሠርቶ ፡ የእግዚ
አብሔርን ፡ ስም ፡ ጠራ ። ለአባቱ ፡ ለአብርሃም ፡
ፈጣሪ ፡ መሥዋዕት ፡ ሠዋ ፡ ጕድጓድንም ፡ ቈፈረ ፡
ጥሩ ፡ ውኃንም ፡ አገኘ ።
፳፫፤ የይስሐቅም ፡ አሽከሮች ፡ ሌላ ፡ ጕድጓድ ፡ ቈፈሩ ፡
ውኃ ፡ ግን ፡ አላገኙም ። ሄደውም ፡ ውኃ ፡ እን
ዳላገኙ ፡ ለይስሐቅ ፡ ነገሩት ።
፳፬፤ ይስሐቅም ፡— በዚህች ፡ ቀን ፡ ለፍልስጥኤም ፡
ሰዎች ፡ ማልሁ ፤ ይህም ፡ ነገር ፡ ለእኛ ፡ ሆነ ፡
አለ ። ለአቤሜሌክ ፡ ለጠባቂው ፡ ለፋኮልና ፡
ለሁለተኛው ፡ ለአኮዘት ፡ በዚያ ፡ ምሎአልና ፡
የዚያን ፡ በታ ፡ ስም ፡ የመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብሎ ፡
ስሙን ፡ ጠራው ።
፳፭፤ ይስሐቅም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድ
ረግ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በግፍ ፡ እንደ ፡ ማለላቸው ፡
አወቀ ፤ ይስሐቅም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ የፍልስጥ
ኤምን ፡ ሰዎች ፡ ረገማቸው ። መቅሠፍትና ፡
ቍጣ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀንም ፡ የፍልስጥኤም ፡
ሰው ፡ ርጉም ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ከአሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ መካከል ፡ ለይቶ ፡ ለመርገምና ፡ ለሽሙጥ ፡
ለቍጣና ፡ ለመቅሠፍት ፡ ይሰጣቸው ÷ ያጠፋ
ቸውም ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአተኞች ፡ አሕዛብና ፡
በኬጢኤም ፡ እጅ ፡ ይጣላቸው ።
፳፮፤ ከጠላትና ፡ ከኬጢኤም ፡ ሰይፍ ፡ ያመለጡትን ፡
በዘመናቸው ፡ ለልጆቹ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የለት ፡
ጠላት ፡ የቆየ ፡ ጠላት ፡ ይሆንባቸዋልና ፡ ደጋግ ፡
የሆኑ ፡ ወገኖች ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ከለ ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ በፍርድ ፡ ያጥፉአቸው ።
የፍልስጥኤም ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ተነቃ ፳፯፤
ቅሎ ፡ ለመጥፋትና ፡ ለመራቅ ፡ የተዘጋጀ ፡ ነውና ፡
የልጅ ፡ ልጅ ፡ አይቀርላቸውም ። የቍጣ ፡ ፍርድ ፡
በሚደረግበትም ፡ ቀን ፡ የሚድን ፡ የለም ።
ሳይገረዝ ፡ ለቀረ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንግዲህ ፡ ፳፰፤
ምንም ፡ ስምና ፡ ልጅ ፡ የለውም ፡ በምድርም ፡
ዘር ፡ የለውም ፤ እስከ ፡ ሰማይም ፡ ቢወጣ ፡ ከዚያ ፡
ይወርዳልና ፤ በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ቢጸና ፡ ከዚያ ፡
ይጠፋልና ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ቢሰወር ፡
ከዚያ ፡ ይጠፋልና ፤
ወደ ፡ ሲኦልም ፡ ቢወርድ ፡ ከዚያ ፡ ቅጣቱ ፡ ይበ ፳፱፤
ዛልና ፤ ከዚያ ፡ ምንም ፡ ተድላና ፡ ደስታ ፡ የለው
ምና ።
ሰውነቱን ፡ ለጥፋት ፡ በሚፈልጉአት ፡ ሰዎች ፡ ፴፤
እጅ ፡ ተማርከም ፡ ቢሄድ ፡ በጎዳና ፡ መካከል ፡
ይገድሉታልና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚቀርለት ፡
ስምና ፡ ልጅ ፡ የለም ። ወደ ፡ ዘላለም ፡ መርገም ፡
ይሄዳልና ።
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድ ፡ በሚደ ፴፩፤
ረግበት ፡ ቀን ፡ ለማድረግ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ በሰማይ ፡
ጽላት ፡ እንደዚህ ፡ ተጽፎአል ፡ ታውቆአል ።

ምዕራፍ ፡ ፳፭ ።

በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ÷ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ ውስጥ ፡ ፩፤
በሚቈጠርበት ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ርብቃ ፡
ልጅዋ ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ ከከ
ነዓን ፡ ሴቶች ፡ ልጆች ፡ ሁለት ፡ ሚስቶችን ፡
እንዳገባ ፡ እንደ ፡ ወንድምህ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡
ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ አታግባ ፡ ብላ ፡ ነገ
ረችው ። ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ዝሙት ፡ መዳራት ፡
ነውና ፡ በሚያስጸይፍ ፡ ሥራቸው ፡ ሁሉ ፡ ሰው
ነቴን ፡ አሳዘናት ፤ ሥራቸው ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ በእ
ነርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ እውነት ፡ የለም ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ እጅግ ፡ እወድሃለሁ ። ልቡና ፪፤
ዬም ፡ ይወድሃል ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊትም ፡
የሚጠብቅህ ፡ ቸርነቴና ፡ ማኅፀኔ ፡ ሁልጊዜ ፡
ይመርቅሃል ።
አሁንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ ቃሌን ፡ ስማ ÷ የእኔን ፡ ፫፤
የእናትህንም ፡ ፈቃድ ፡ አድርግ ። ከአባትህ ፡
ወገን ፡ በቀር ፡ ከዚህ ፡ አገር ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡
አታግባ ። የምታገባትን ፡ ከአባቴ ፡ ወገን ፡ አግባ ፡
አለችው ። ልዑል ፡ አምላክም ፡ ያከብርሃል ፤ ልጆ
ችህም ፡ የእውነት ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡ የልጅ ፡
ልጅህም ፡ የከበረ ፡ ይሆናል ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ያዕቆብ ፡ ከእናቱ ፡ ከርብቃ ፡ ጋር ፡ ፬፤
ተነጋገረ ፡— እናቱ ÷ እነሆ ÷ እኔ ፡ የዘጠኝ ፡
ሱባዔ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ነኝ ፤ ምንምን ፡ ሴት ፡
አላውቅም ፡ የሴት ፡ እጅ ፡ ጨብጬ ፡ አላፈር
ሁም ። ከአባታችን ፡ ከአብርሃም ፡ ነገር ፡ የተነሣ ፡
አስባለሁና ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡

ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡ አላስብም ። ከአባቴ ፡
ወገን ፡ ልጆች ፡ ከዘመዶቼም ፡ ሚስት ፡ አገባለ
ሁና ፡ ከከነዓን ፡ ወገን ፡ ልጆች ፡ ምንም ፡ ምን ፡
ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ አዘዘኝ ።
፭፤ ለወንድምሽ ፡ ለላባ ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ተወለዱ
ለት ፡ ሰማሁ ። ከእነርሱም ፡ ሚስት ፡ አገባ ፡ ዘንድ ፡
ልቡናዬን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ አሳረፍኩ ።
፮፤ እንዳልበድል ፡ በሥራዬም ፡ ሁሉ ፡ በሕይወት ፡
የምኖርበትን ፡ ዘመን ፡ እንዳላጠፋ ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ በሰውነቴ ፡ ተጠበቅሁ ፤ ስለ ፡ መዳራትና ፡
ስለ ፡ ዝሙት ፡ አባቴ ፡ አብርሃም ፡ አብዝቶ ፡ አዝ
ዞኛልና ፤ ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይህንን ፡ አዝ
ዞኛልና ፡ ተጠበቅሁ ። ወንድሜ ፡ የሁለቱን ፡
ሚስቶቹን ፡ እኅት ፡ አንዲቱን ፡ ሴት ፡ አግባ ፡
እያለ ፡ ሲከራከረኝና ፡ ሲናገረኝ ፡ ሀያ ፡ ሁለት ፡
ዓመቱ ፡ ነው ።
፯፤ እኔም ፡ ወንድሜ ፡ እንዳደረገው ፡ አደርግ ፡ ዘንድ ፡
አልወድም ፤ ባለ ፡ ዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ ከከነዓን ፡
ልጆች ፡ ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሚስት ፡ እንዳላገባ ፡ ወን
ድሜ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሠራ ፡ እኔም ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ እንዳልሠራ ፡ በፊትሽ ፡ እምላለሁ ።
እናቴ ÷ አትፍሪ ፤ ፈቃድሽን ፡ እንዳደርግ ፡ በቀ
ናም ፡ ሥራ ፡ ጸንቼ ፡ እንድኖር ፡ ሥራዬንም ፡
ለዘላለም ፡ እንዳላጠፋ ፡ እመኚ ፡ አላት ።
፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አንገትዋን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቀ
ናች ፡ እጆችዋንም ፡ ዘረጋች ፤ አፍዋን ፡ ከፍታ ፡
ምድርና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ ልዑል ፡ አም
ላክን ፡ አመሰገነችው ፡ ፍጹም ፡ ምስጋናንም ፡
አቀረበችለት ።
፱፤ ንጹሕ ፡ የሆነ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡ ያዕቆብን ፡ የሰ
ጠኝ ፡ ፈጣሪዬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ይክበር ፡ ይመ
ስገን ፡ ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።
የአንተ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ ልጁ ፡ ለአንተ ፡ የሚገዛ ፡ ይሁን ።
፲፤ አቤቱ ÷ ባርከው ። አመሰግንህም ፡ ዘንድ ፡ በአ
ንደበቴ ፡ የእውነት ፡ በረከትን ፡ አኑር ። መንፈስ ፡
ቅዱስን ፡ አሳድርብኝ ፡ አለች ።
፲፩፤ ያንጊዜም ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ወርዶ ፡ በአንደበ
ትዋ ፡ አናገራት ÷ ሁለቱን ፡ እጆችዋንም ፡ በያ
ዕቆብ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ አኖረች ። የእውነት ፡ ጌታ ፡
ዓለማትን ፡ የፈጠርህ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡
ነህ ።
፲፪፤ ከሰው ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡ አንተን ፡ ይባርክ ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ እውነተኛውን ፡ ሥራ ፡ ይስጥህ ፤
ለልጅህም ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ ይግለጥለት ፤ በሕ
ይወት ፡ ሳለህ ፡ ልጆችህን ፡ ያብዛልህ ፡ በዓመቱ ፡
ወር ፡ ቊጥር ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ይሁኑ ። ልጆቻ
ቸውም ፡ ይብዙ ፡ ከሰማይም ፡ ከዋክብት ፡ ይልቅ ፡
ይብዙ ÷ ቊጥራቸውም ፡ ከባሕር ፡ አሸዋ ፡
ይብዛ ። ለአብርሃም ፡ ይሰጣት ፡ ዘንድ ፡ ከእር
ሱም ፡ በኋላ ፡ ባለ ፡ ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹ ፡
ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተናገረ ፡ ያችን ፡
የተወደደች ፡ አገር ፡ ይስጣቸው ።
ለዘላለም ፡ እጅ ፡ አድርገው ፡ ይዘዋት ፡ ይኑሩ ። ፲፫፤
ልጄ ፡ ሆይ ÷ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡ የከበረ ፡ ልጅ ፡
ተወልዶልህ ፡ ልይ ÷ ልጅህ ፡ ሁሉ ፡ የተባረከ ÷
የከበረ ፡ ልጅ ፡ ይሁን ፤ በሕይወትዋ ፡ ሳለች ፡
የእናትህን ፡ ልቡና ፡ እንዳሳረፍህ ፤ የእናትህ ፡
ማኅፀን ፡ እንዲህ ፡ ትመርቅህ ÷ ማኅፀኔ ፡ ጡቴ ፡
አንተን ፡ ይመርቁ ፤ አንደበቴና ፡ አፌም ፡ ፈጽ
መው ፡ አንተን ፡ ያመስግኑ ÷ ፈጽመህ ፡ ብዛ ÷
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ምላ ።
ልጅህም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ ስፋት ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ፍጹም ፡ ይሁን ፡ ልጅህንም ፡ ደስ ፡
ይበለው ።
ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ፲፬፤
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ይደረግለት ። ስምህና ፡ ልጅህ ፡
እስከ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ÷
ልዑል ፡ አምላክም ፡ አምላካቸው ፡ ይሁን ÷
የእውነት ፡ አምላክም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ በረድ
ኤት ፡ ይኑር ። ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስም ፡
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ በእነርሱ ፡ ይሠራ ። የሚመ
ርቅህ ፡ የተመረቀ ፡ ይሁን ፡ በሐሰት ፡ የምትረግ
ምህ ፡ ሰውነት ፡ ሁሉ ፡ የተረገመች ፡ ትሁን ፡
አለች ።
የእናትህ ፡ ልቡና ፡ እንደሚወድህ ፤ ማኅፀንዋም ፡ ፲፭፤
በአንተ ፡ ደስ ፡ እንደሚለው ፡ እንዲመርቅህ ፡
የዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ አንተን ፡ ይውደድህ ፡
ብላ ፡ ሳመችው ። ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ከመመረቅ ፡
ዝም ፡ አለች ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡ ፲፮፤
ዓመት ፡ ይስሐቅ ፡ ታላቁን ፡ ልጁን ፡ ዔሳውን ፡
ጠርቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ አረጀሁ ፤ እነሆ ÷
ዓይኖቼም ፡ ለማየት ፡ ፈዝዘዋል ፡ የምሞትበ
ትን ፡ ቀን ፡ አላውቅም ።
አሁንም ፡ የምታድንበትን ፡ ጦርህን ፡ ኰራኩሬ ፲፯፤
ህን ፡ ቀስትህን ፡ ይዘህ ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ውጣ ።
ልጄ ፡ ሆይ ÷ አደን ፡ አድነህ ፡ አምጣልኝ ÷ ሰው
ነቴ ፡ የምትወደው ፡ መብልን ፡ አዘጋጅተህ ፡
አብላ ፡ ዘንድ ፡ አምጣልኝ ፤ ሳልሞት ፡ ሰውነ
ቴም ፡ ትመርቅህ ፡ አለው ። ርብቃ ፡ ግን ፡ ይስ
ሐቅ ፡ ለዔሳው ፡ ሲነግረው ፡ ነገሩን ፡ ትሰማ ፡
ነበር ።
ዔሳው ፡ አጥምዶ ፡ ይዞ ፡ ለአባቱ ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ ፲፰፤
ወደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄደ ።
ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡— አባትህ ፡ ፲፱፤
ይስሐቅ ፡— አደን ፡ አድነህ ፡ አምጥተህ ፡ የምበላ
ውን ፡ አዘጋጅልኝ ፡ በልቼ ፡ ሳልሞት ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ልመርቅህ ፡ ብሎ ፡ ከወንድምህ ፡
ከዔሳው ፡ ጋር ፡ ሲነጋገር ፡ ሰማሁት ።
አሁንም ÷ ልጄ ፡ ሆይ ÷ እኔ ፡ የማዝዝህን ፡ ነገር ፡ ፳፤
ስማ ፤ ወደ ፡ መንጋህ ፡ ሄደህ ፡ ያማሩ ፡ ሁለት
የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ አምጣልኝ ፤ እንደሚወ
ደው ፡ አድርጌ ፡ ለአባትህ ፡ ምግብ ፡ ላድርጋቸው ፤
ሳይሞት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይመርቅህ ፡
ዘንድ ÷ ለአባትህም ፡ አቅርበህለት ፡ ይብላ ÷
የተመረቅህ ፡ ትሆናለህ ፡ አለችው ።

፳፩፤ ያዕቆብም ፡ እናቱ ፡ ርብቃን ፡— አባቴ ፡ ስለሚበ
ላው ፡ ደስ ፡ ስለሚያሰኘው ፡ ሁሉ ፡ አልሸል
ግም ። ነገር ፡ ግን ፡ እናቴ ፡ ቃሉን ፡ ልብ ፡ እንዳ
ያደርገው ፡ እፈራለሁ ። ይዳስሰኝም ፡ ዘንድ ፡
ይወድ ፡ ይሆናል ። እኔ ፡ ጠጕር ፡ እንደ ፡ ሌለኝ ፡
ወንድሚ ፡ ዔሳው ፡ ጠጓር ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንቺ ፡
ታውቂያለሽ ፥ በፊቱ ፡ የምንቀውና ፡ ያላዘዘ
ኝን ፡ የምሠራ ፡ ይመስለዋል ፥ ይቆጣኛል ፤ ምር
ቃት ፡ የይደለ ፡ እርግማን ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ አመጣ
ለሁ ፡ አላት ።
፳፪፤ እናቱ ፡ ርብቃም ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ ነገሬን ፡ ስማ ፡
እንጂ ፡ መርገምህ ፡ በእኔ ፡ ይሁን ፡ አለችው ፥
ያዕቆብም ፡ የእናቱን ፡ የርብቃን ፡ ቃል ፡ ሰምቶ ፡
ሄዶ ፡ ያማሩና ፡ የሰቡ ፡ ሁለት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶ
ችን ፡ አመጣ ፥ ወደ ፡ እናቱም ፡ አቀረባቸው ፥
እናቱም ፡ ይስሐቅ ፡ እንደሚወደው ፡ አድርጋ ፡
አዘጋጀቻቸው ።
፳፫፤ ርብቃም ፡ የሚወደድ ፡ ከእርስዋ ፡ ዘንድ ፡ በቤ
ትዋ ፡ ያለ ፡ የታላቁን ፡ ልጅዋን ፡ የዔሳውን ፡
ልብስ ፡ አምጥታ ፡ ለታናሹ ፡ ልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡
አለበሰችው ፥ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ቁርበቶች
ንም ፡ በእጁ ፡ ላይ ፡ አኖረች ፡ በአንገቱና ፡ በሰ
ውነቱ ፡ ላይ ፡ አለበሰችው ። ያዘጋጀቻቸውን ፡
ዳቦውንና ፡ ንፍሮውን ፡ ለልጅዋ ፡ ለያዕቆብ ፡
ሰጠችው ።
፳፬፤ ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ገብቶ ፡—
እኔ ፡ ልጅህ ፡ እንዳልኸኝ ፡ አደረግሁልህ ፤ ተነ
ሥተህ ፡ ተቀመጥ ፤ አባቴ ፡ ሆይ ፥ ሰውነትህ ፡
ትመርቀኝ ፡ ዘንድ ፡ አጥምጄ ፡ ካመጣሁልህ ፡
ብላ ፡ አለው ።
፳፭፤ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡— ልጄ ፥ እንዲህ ፡ ፈጥነህ ፡
ያመጣህበት ፡ ምክንያት ፡ ምንድር ፡ ነው ?
አለው ። ያዕቆብም ፡— ፈጣሪህ ፡ በፊቴ ፡ ያስገ
ኘልኝን ፡ አመጣሁ ፡ አለው ።
፳፮፤ ይስሐቅም ፡— አንተ ፡ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ እንደ ፡
ሆንህ ፡ እንዳይደለህም ፡ ቅረበኝ ፡ ልዳስህ ፡
አለው ።
፳፯፤ ያዕቆብም ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ቀረበ ፥
ዳሰሰውም ። ቃልህስ ፡ የያዕቆብን ፡ ቃል ፡ ይመ
ስላል ፡ እጆችህ ፡ ግን ፡ የዔሳውን ፡ እጆች ፡
ይመስላሉ ፡ አለ ።
፳፰፤ ከእግዚአብሔር ፡ ታዝዞ ፡ ልቡናው ፡ ወደ ፡
ያዕቆብ ፡ የሚመለስበት ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ አላወ
ቀውም ።
፳፱፤ ይመርቀው ፡ ዘንድ ፡ እጆቹ ፡ እንደ ፡ ዔሳው ፡
እጆች ፡ ጠጕራም ፡ ናቸውና ፡ ይስሐቅም ፡ አላ
ወቀም ።
፴፤ አንተ ፡ ልጄ ፡ ዔሳው ፡ ነህን ? አለው ፤ አዎ ፡ እኔ ፡
ልጅህ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፡ አለው ። ሰውነቴ ፡ ትመር
ቅህ ፡ ዘንድ ፡ ልጄ ፡ አድነህ ፡ካመጣኸው ፡ አቅ
ርብልኝ ፡ ልብላ ፡ አለው ።
፴፩፤ መብልን ፡ አቀረበለት ፤ በላ ። ወይንንም ፡ አቀ
ረበለት ፥ ጠጣ ።
፴፪፤ አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡— ልጄ ፥ ቀርበህ ፡ ሳመኝ ፡
አለው ።
ቀርቦ ፡ ሳመው ። ደስ ፡ የሚያሰኝ ፡ የልብሱን ፡ ፴፫፤
መዓዛ ፡ አሸተተ ። መረቀውም ። እነሆ ፥ የልጄ ፡
የልብሱ ፡ መዓዛ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዳከበረው ፡
እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ መዓዛ ፡ ነው ። እግዚአብ
ሔር ፡ ይስጥህ ፡ ከሰማይ ፡ በወረደ ፡ ጠል ፡ ከም
ድር ፡ በወጣ ፡ መስኖ ፡ ያብዛህ ፡ ስንዴውን ፡
ዘይቱን ፡ ያብዛልህ ።
አሕዛብ ፡ ይገዙልህ ፤ ሕዝቡም ፡ ይስገዱልህ ፡ ፴፬፤
ለወንድምህ ፡ ጌታ ፡ ሁነው ፡ የእናትህም ፡ ልጆች ፡
ይስገዱልህ ። እግዚአብሔር ፡ እኔን ፡ ያከበረበ
ቸው ፡ አባቴ ፡ አብርሃምንም ፡ ያከበረባቸው ፡
በረከቶች ፡ ሁሉ ፡ ለአንተ ፡ ይሁኑህ ፤ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ለልጆችህም ፡ ይሁኑ ። የሚረ
ግምህ ፡ የተረገመ ፡ ነው ። የሚመርቅህም ፡
የተመረቀ ፡ ነው ፡ አለው ።
ይስሐቅ ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡ መርቆት ፡ ከጨ ፴፭፤
ረሰ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ።
ከወጣም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ያዕቆብ ፡ ከአ ፴፮፤
ባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘንድ ፡ መጥቶ ፡ ተሸሸገ ።
ወንድሙ ፡ ዔሳው ፡ ግን ፡ ከአደኑ ፡ ደረሰ ፤ እር
ሱም ፡ መብልን ፡ አዘጋጅቶ ፡ ለአባቱ ፡ አቀረበ ፤
አባቱንም ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥ ሰውነትህ ፡ ትመ
ርቀኝ ፡ ዘንድ ፡ አደን ፡ አድኜ ፡ ካመጣሁልህ ፡
ተነሥ ፡ ብላ ፡ አለው ።
አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡— አንተ ፡ ማን ፡ ነህ ? ፴፯፤
አለው ። እኔ ፡ የበኵር ፡ ልጅህ ፡ ዔሳው ፡ ነኝ ፤
እንዳዘዝኸኝ ፡ አደረግሁ ፡ አለው ።
ይስሐቅም ፡ እጅግ ፡ ፈጽሞ ፡ ተደነቀ ፡— አደን ፡ ፴፰፤
አድኖ ፡ አምጥቶልኝ ፡ አንተ ፡ ሳትመጣ ፡ ከሁሉ ፡
በልቼ ፡ የመረቅሁት ፡ ይህ ፡ ማን ፡ ነው ? የተመረቀ ፡
ይሁን ፡ ዘሩም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የተመ
ረቀ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
ዔሳው ፡ የአባቱን ፡ የይስሐቅን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ፴፱፤
ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። በታላቅ ፡ ቃል ፡ እጅግ ፡
ምር ፡ ብሎ ፡ ጮኸ ፤ አባቱን ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥
እኔንም ፡ መርቀኝ ፡ አለው ።
ወንድምህ ፡ በተንኰል ፡ መጥቶ ፡ በረከትህን ፡ ፵፤
ወሰደብህ ፡ አለው ።
ያዕቆብ ፡ ተብሎ ፡ በተጠራበት ፡ ስሙ ፡ እንዳ ፵፩፤
ሰነካከለኝ ፡ ዛሬ ፡ አወቅሁ ። እነሆ ፥ ይህ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ነው ። ቀድሞ ፡ ብኵርናዬን ፡ ወሰደ
ብኝ ፤ ዛሬም ፡ በረከቴን ፡ ወሰደብኝ ፡ አለ ፤ አባቴ ፥
ምርቃትን ፡ አላስቀረህልኝምን ? አለ ።
ይስሐቅም ፡ ዔሳውን ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ ፵፪፤
ለት ፡— እነሆ ፥ ለአንተ ፡ ጌታ ፡ አድርጌ ፡ ሾም
ሁት ፡ ወንድሞቹንም ፡ ሁሉ ፡ ተገዥ ፡ ይሆኑት ፡
ዘንድ ፡ ሰጠሁት ። ወይኑንና ፡ ስንዴውን ፡ ዘይ
ቱን ፡ በማብዛት ፡ አከበርሁት ። ልጄ ፡ ሆይ ፥
ዛሬ ፡ ለአንተ ፡ ምን ፡ ላድርግልህ ? አለው ።
ዔሳውም ፡ አባቱ ፡ ይስሐቅን ፡— አባቴ ፥ የአ ፵፫፤
ንተ ፡ ምርቃት ፡ አንዲት ፡ ብቻ ፡ ናትን ? አባቴ ፡
ሆይ ፥ እኔንም ፡ መርቀኝ ፡ አለው ። ዔሳውም ፡
ቃሉን ፡ አሰምቶ ፡ አለቀሰ ።

፴፬፡ ይስሐቅም ፡ መለሰለት ፡— እነሆ ÷ ኑሮህ ፡ ከም
ድር ፡ በተገኘ ፡ መስኖ ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ካለ ፡
ከሰማይ ፡ በወረደ ፡ ጠል ፡ ይሁን ፤ ገድለህ ፡ ሰል
በህ ፡ ኑር ፤ ለወንድምህ ፡ ተገዛ ።
፴፭፡ አልገዛም ፡ ብትል ፡ ለእርሱም ፡ መገዛትን ፡ ከሰ
ውነትህ ፡ ብታርቃት ፡ ያንጊዜ ፡ ለሞት ፡ የሚያ
በቃ ፡ በደልን ፡ ሁሉ ፡ ትበድላለህ ። ልጆች
ህም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከምድር ፡
ተነቃቅለው ፡ ይጠፋሉ ። ዔሳውም ፡ አባቱ ፡
ስለ ፡ መረቀው ፡ ምርቃት ፡ ያዕቆብን ፡ ይጣላው ፡
ነበር ።
፴፮፡ በልቡም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— አባቴ ፡ ሞቶ ፡ የሚ
ለቀስበት ፡ ቀን ፡ አሁን ፡ ይደርሳል ፤ ወንድሜን ፡
ያዕቆብን ፡ አሁን ፡ እገድለዋለሁ ፡ አለ ። የታ
ላቁን ፡ ልጅዋን ፡ የዔሳውን ፡ ነገር ፡ ለርብቃ ፡
በሕልም ፡ መልአክ ፡ ነገራት ።
፴፯፡ ርብቃም ፡ ልካ ፡ ታናሹን ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡
ጠራችው ፤ እነሆ ÷ ወንድምህ ፡ ዔሳው ፡ ይገድ
ልህ ፡ ዘንድ ፡ ተቀይሞሃል ፡ አሁንም ÷ ልጄ ፡
ሆይ ÷ ቃሌን ፡ ስማ ፤ ተነሥተህ ፡ ከወንድሜ ፡
ከላባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ሽሽ ፤ የወንድምህ ፡
ቍጣ ፡ እስኪበርድ ፡ ድረስ ፡ ጥቂት ፡ ቀን ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ተቀመጥ ። ከአንተ ፡ ቍጣውን ፡
ይተዋል ፤ ያደረግኸውንም ፡ ይረሳዋል ፡ እኔም ፡
ልኬ ፡ ከዚያ ፡ እቀበልሃለሁ ፡ አለችው ።
፴፰፡ ያዕቆብም ፡— አልፈራም ፤ ይገድለኝ ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ እገድለዋለሁ ፡ አለ ።
፴፱፡ ሁለታችሁንም ፡ ሁሉ ፡ ልጆቼን ፡ በአንዲት ፡
ቀን ፡ አጥቼ ፡ የወላድ ፡ መካን ፡ እንዳልሆን ፡
ሂድ ፡ አለችው ።
፵፡ ያዕቆብም ፡ እናቱን ፡ ርብቃን ፡ እንዲህ ፡ አላት ፡—
አባቴ ፡ እንዳረጀ ፡ እነሆ ፡ አንቺ ፡ታውቂያለሽ ፡
ዓይኖቹ ፡ ፈዝዘዋልና ፡ አያይም ።
፵፩፡ ትቼው ፡ ከእናንተ ፡ ተለይቼ ፡ ስለ ፡ ሄድሁ ፡
አባቴ ፡ ተቈጥቶ ፡ ይረግመኛል ፡ አልሄድም ÷
ቢያሰናብተኝ ፡ ግን ፡ ያንጊዜ ፡ እሄዳለሁ ፡ አላት ።
፵፪፡ ርብቃም ፡ ያዕቆብን ፡— እኔ ፡ ገብቼ ፡ እነግረዋ
ለሁ ፡ ያሰናብትሃል ፡ አለችው ።
፵፫፡ ርብቃም ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ገብታ ፡ ይስሐቅን ፡
እንዲህ ፡ አለችው ፡— ዔሳው ፡ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡
አድርጎ ፡ ከገባቸው ፡ ከሁለቱ ፡ ከኬጢ ፡ ልጆች ፡
የተነሣ ፡ ኑሮዬን ፡ ጠላሁ ፡ እንደነዚህ ፡ ለእርሱ ፡
ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ካገባ ፡ የከ
ነዓን ፡ ልጆች ፡ ክፉዎች ፡ ናቸውና ፡ እንደ ፡
ምን ፡ እኖራለሁ ?
፵፬፡ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርቶ ፡ መረ
ቀው ፡ መከረውም ፡— ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡
ሚስት ፡ አታግባ ፤ ተነሥተህ ፡ ወደ ፡ መስጴጦ
ምያ ፡ ወደ ፡ እናትህ ፡ አባት ፡ ወደ ፡ ባቱኤል ፡
ቤት ፡ ሂድ ፡ አለው ።
፵፭፡ ከዚያ ፡ ከእናትህ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ልጆች ፡
ሚስት ፡ አግባ ። ሰማይን ፡ የፈጠረ ፡ አምላክ ፡
ያክብርህ ። ፈጽሞ ፡ ያብዛህ ። የአሕዛብ ፡ ጌታ ፡
ሁን ። የአባቴን ፡ የአብርሃምን ፡ በረከት ፡ ለአ
ንተ ፡ ይስጥህ ። ተሰደህ ፡ ትኖርበት ፡ የነበረች ፡
አገርን ፡ ትወርሳት ፡ ዘንድ ÷ እግዚአብሔር ፡ ለአ
ብርሃም ፡ የሰጣትንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ትወርሳት ፡
ዘንድ ፡ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለልጆችህ ፡ ይስጣ
ቸው ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ በፍቅር ፡ ሂድ ፡ ብሎ ÷
ይስሐቅ ፡ ያዕቆብን ፡ አሰናበተው ። ከያዕቆብ ፡ ፵፮፡
እናት ፡ ከርብቃ ፡ ወንድም ፡ ከሶርያው ፡ ሰው ፡
ከባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ከላባ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡
ሄደ ።
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ለመሄድ ፡ ከተነሣ ፡ በኋላ ፡ ፵፯፡
እንዲህ ፡ ሆነ ። ልጅዋ ፡ ከሄደ ፡ በኋላ ፡ የርብቃ ፡
ልብዋ ፡ አዝኖ ፡ ታለቅስ ፡ ነበር ።
ይስሐቅም ፡ ርብቃን ፡— እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ፵፰፡
ልጄ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ አታልቅሽ ። በደኅና ፡ ሄዶ ፡
በደኅና ፡ ይመለሳልና ፤ ልዑል ፡ አምላክ ፡ ከክፉ ፡
ሁሉ ፡ ይጠብቀዋልና ፤ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በረድ
ኤት ፡ ይኖራልና ፤ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ አይለ
የውምና ፤ ወደ ፡ እኛ ፡ በደኅና ፡ እስኪመለስ ፡
ድረስ ፡ በሄደበት ፡ ጐዳናው ፡ እንዲቀናለት ፡
አውቃለሁና ፡ እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ እርሱ ፡ አት
ፍሪ ።
በደኅና ፡ መጥቶ ፡ እናየዋለን ። እኅቴ ፡ ሆይ ÷ ፵፱፡
ስለ ፡ እርሱ ፡ አትፍሪ ። እርሱ ፡ በሥራው ፡ የቀና ፡
ነውና ፤ ፍጹም ፡ ነውና ፤ የታመነ ፡ ሰው ፡ ነውና ፤
በመከራ ፡ አይወድቅምና ፡ አታልቅሺ ፡ አላት ።
ስለ ፡ ልጅዋ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ ይስሐቅ ፡ ርብቃን ፡
ያረጋጋት ፡ ነበር ። እርሱንም ፡ መረቀው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ያዕቆብ ፡ በአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ፩፡
በሁለተኛው ፡ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ወደ ፡ ካራን ፡ ይሄድ ፡ ዘንድ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ወጣ ።
በተራራ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሎዛም ፡ ደረሰ ። ይህ
ችውም ፡ ቤቴል ፡ ናት ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ፪፡
ወደሚያድርበት ፡ በታ ፡ በመሸ ፡ ጊዜ ፡ ደረሰ ።
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ከመንገዱ ፡ ወደ ፡ ጋራ ፡
እልፍ ፡ አለ ። ፀሐይ ፡ ገብቶአልና ፡ በዚያ ፡ ተኛ ።
ከዚያ ፡ በታ ፡ ድንጋዮች ፡ አንድ ፡ ድንጋይ ፡ አም
ጥቶ ፡ በዚያ ፡ እንጨት ፡ ሥር ፡ አኖረው ። እር
ሱም ፡ ብቻውን ፡ ይሄድ ፡ ነበር ።
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ተኝቶ ፡ ሳለ ፡ ሕልምን ፡ አየ ። ፫፡
እነሆ ÷ መሰላል ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተተክላ ፡
ጫፉዋ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደርሶ ÷ እነሆ ÷ የእግ
ዚአብሔር ፡ መላእክት ፡ ሲወጡባት ፡ ሲወርዱ
ባት ÷ እነሆ ÷ እግዚአብሔርም ፡ በውስጥዋ ፡
ተቀምጦ ፡ አየ ።
ከያዕቆብም ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። የአባትህ ፡ የአብ ፡ ፬፡
ርሃም ፡ ፈጣሪ ፡ የይስሐቅም ፡ ፈጣሪ ፡ እኔ ፡ ነኝ ።
ይህችን ፡ አንተ ፡ የተኛህባትን ፡ ምድር ፡ ለአ
ንተ ፡ እሰጣታለሁ ÷ ከአንተም ፡ በኋላ ፡ ለዘርህ ፡
እሰጣታለሁ ። ዘርህ ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡ ይሆ
ናል ። በምሥራቅና ፡ በምዕራብ ፡ በደቡብና ፡
በሰሜን ፡ ትበዛለህ ። የአሕዛብ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡

በአንተ ፡ ይባረኩሉ ፥ በዘርህም ፡ ይባረኩሉ ።
፭ እነሆ ፥ እኔም ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ እኖራለሁ ፥ ሁል
ጊዜም ፡ እጠብቅሃለሁ ። ያልሁህን ፡ ሁሉ ፡ እስክ
ደርግልህ ፡ ድረስ ፡ በረድኤት ፡ አልለይህምና ፡
ከሄድህበት ፡ ወደዚች ፡ አገር ፡ በደኅና ፡ እመል
ስሃለሁ ፡ አለው ።
፮ ይህን ፡ ሲነግረው ፡ ያዕቆብ ፡ ተኝቶ ፡ ነበር ።
ይህ ፡ ቦታ ፡ በእውነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደ
ሪያ ፡ ነው ፡ እኔ ፡ ግን ፡ አላወቅሁም ፡ ነበር ፡ አለ ።
፯ ይህ ፡ ቦታ ፡ ግሩም ፡ ነው ፤ የእግዚአብሔር ፡ ማደ
ሪያ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ተርታ ፡ ቦታ ፡
አይደለም ፡ ብሎ ፡ ፈራ ። ይህችም ፡ የሰማይ ፡
ደጃፍ ፡ ናት ፡ አለ ።
፰ ያዕቆብም ፡ ሲነጋ ፡ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፥ በራስጌው ፡
ትራስ ፡ አድርጎ ፡ ያኖረውን ፡ ድንጋይ ፡ አመጣ ፥
ለምልክትም ፡ አቆመው ፥ በራሱም ፡ ላይ ፡ ዘይ
ትን ፡ አፈሰሰበት ።
፱ የዚያንም ፡ ቦታ ፡ ስሙን ፡ ቤቴል ፡ አለው ። የእ
ግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ ማለት ፡ ነው ። ቀድሞ ፡
ግን ፡ የአገሩ ፡ ስሙ ፡ ሎዛ ፡ ነበረ ።
፲ ያዕቆብም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ስእለት ፡ ተሳለ ፤
እግዚአብሔር ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ቢኖር ፥
እኔ ፡ በምሄድበትም ፡ በዚህች ፡ ጐዳና ፡ ቢጠብ
ቀኝ ፥ እበላ ፡ ዘንድ ፡ እንጀራን ፡ ቢሰጠኝ ፥ እለ
ብስም ፡ ዘንድ ፡ ልብስ ፡ ቢሰጠኝ ፡ ወደ ፡ አባቴም ፡
ቤት ፡ በደኅና ፡ ብመለስ ፥ እግዚአብሔር ፡ አም
ላኬ ፡ ይሆነኛል ፤ አምልከዋለሁ ።
፲፩ ይህም ፡ በዚህ ፡ ቦታ ፡ ለምልክት ፡ ሐውልት ፡
አድርጌ ፡ ያቆምሁት ፡ ድንጋይ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ ማደሪያ ፡ ይሆናል ፥ ከዚህም ፡ ከሰጠኸኝ ፡
ሁሉ ፡ እኔ ፡ ለአንተ ፡ ለአምላኬ ፡ አሥራት ፡ እሰ
ጣለሁ ፡ አለ ።
፲፪ ከርብቃ ፡ ወንድም ፡ ከላባ ፡ ዘንድ ፡ በምሥራቅ ፡
በኩል ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ተንሥቶ ፡ ሄደ ።
፲፫ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ኖረ ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡
አንድ ፡ ሱባዔ ፡ ተገዛለት ፤ በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ስለ ፡ እርስዋ ፡— ለአ
ንተ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ የተገዛሁላትን ፡ ሚስቴን ፡
ስጠኝ ፡ አለው ።
፲፬ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— እኔ ፡ ሚስትህን ፡ እሰጥሃ
ለሁ ፡ አለው ። ላባ ፡ ሠርግ ፡ አደረገ ፥ ታላቂቱን ፡
ልጁን ፡ ልያን ፡ ወስዶ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ልት
ሆነው ፡ ሰጠው ፥ የምታገለግል ፡ ባሪያ ፡ ዘለፋ
ንም ፡ ሰጣት ።
፲፭ ራሔልን ፡ መስላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ግን ፡ አላ
ወቀም ፡ ነበር ። ደረሰባት ፡ እርስዋስ ፡ እነሆ ፡
ልያ ፡ ናት ።
፲፮ ያዕቆብም ፡ በላባ ፡ ተቈጣ ። የተገዛሁልህ ፡ ስለ ፡
ልያ ፡ ያይደለ ፤ ስለ ፡ ራሔል ፡ አይደለምን ?
ለምን ፡ እንዲህ ፡ አደረግኸኝ ? ለምን ፡ በደል
ኸኝ ? ልጅህን ፡ ውሰድ ፤ በእኔ ፡ ክፉ ፡ አድርገ
ሃልና ፡ እኔ ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
፲፯ የልያ ፡ ዓይንዋ ፡ ልም ፡ ነበረና ፡ ያዕቆብ ፡ ከልያ ፡
ይልቅ ፡ ራሔልን ፡ ይወድ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡
መልክዋ ፡ እጅግ ፡ መልከም ፡ ነበረ ። ራሔል ፡
ግን ፡ ዓይኗ ፡ መልካም ፡ ነበረች ፤ መልክዋም ፡
ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመ ፡ ግቡ ፡ ነበረች ።
ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— እንዲህ ፡ አይደለም ፤ በሀ ፲፰
ገራችን ፡ ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ መስጠት ፡
የለም ። ይህንንም ፡ ማድረግ ፡ አገቡብ ፡ አይደ
ለም ። ታላቂቱ ፡ ሳለች ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡
የሚሰጥ ፡ እንደሌለ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንዲህ ፡
ታውቆአል ፡ ተጽፎአልና ፡ ታላቂቱን ፡ ልጅ ፡
አስቀድሞ ፡ ይሰጣል ።
ከእርስዋም ፡ በኋላ ፡ ታናሽቱን ፡ ልጁን ፡ ይሰጣ ፲፱
ልና ፡ እንዲህ ፡ የሚያደርግ ፡ ሰው ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡
በደልን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉብታል ።
ይህ ፡ ሥራ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡ ፳
ነውና ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ የሚጸ
ድቅ ፡ አይደለም ።
አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዝ ። እጅግ ፡ ፳፩
ክፉ ፡ ነውና ፡ ይህንን ፡ ነገር ፡ እንዳያደርጉ ፤ አስ
ቀድመው ፡ ታላቂቱን ፡ ሳይሰጡ ፡ ታናሽቱን ፡
አስቀድመው ፡ እንዳይሰጡ ፡ እዘዝ ።
ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— የዚህች ፡ የሠርግዋ ፡ በዓል ፡ ፳፪
የሚደረግበት ፡ ሰባቱ ፡ ቀን ፡ ይለፍ ። ዳግመ
ኛም ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ትገዛልኝ ፡ ዘንድ ፥ በመ
ጀመሪያው ፡ ሱባዔ ፡ እንዳደረግህ ፡ በጎቼን ፡ ትጠ
ብቅልኝ ፡ ዘንድ ፡ ራሔልን ፡ እሰጥሃለሁ ፡ አለው ።
የልያ ፡ ሠርግ ፡ በዓል ፡ የተደረገበት ፡ ሰባቱ ፡ ፳፫
ቀን ፡ ባለፈ ፡ ጊዜ ፡ ሁለተኛ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡
ይገዛለት ፡ ዘንድ ፡ ላባ ፡ ለያዕቆብ ፡ ራሔልን ፡
ሰጠው ። ለራሔልም ፡ የዘለፋን ፡ እኅት ፡ ባላን ፡
አገልጋይ ፡ ልትሆናት ፡ ሰጣት ። ልያ ፡ በብላሽ ፡
ተሰጥታለችና ፡ ስለ ፡ ራሔል ፡ ዳግመኛ ፡ ሰባት ፡
ዓመት ፡ ተገዛ ።
እግዚአብሔር ፡ የልያን ፡ ማኅፀን ፡ ከፈተ ፤ ፀነ ፳፬
ሰች ፥ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች ፡ ስሙ
ንም ፡ ሮቤል ፡ አለው ።
በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ፳፭
ዘጠኝኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡
ቀን ፡ ስሙን ፡ ሮቤል ፡ አለው ። እግዚአብሔር ፡
ልያ ፡ እንድትጠላ ፡ አይቶአልና ፡ የራሔል ፡ ማኅ
ፀን ፡ ተዘጋ ። ራሔል ፡ ግን ፡ ትወድ ፡ ነበር ።
ያዕቆብ ፡ በልያ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፡ ፳፮
ሁለተኛ ፡ ልጅንም ፡ ወለደችለት ፤ ስሙንም ፡
አሥረኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
ስምዖን ፡ አለው ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሦስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ፳፯
ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፤ ሦስተኛ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በመጀመሪያው ፡
ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡ ሌዊ ፡ አለው ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕ ፳፰
ቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በልያ ፡ ደረሰባት ፤ ፀነሰች ፤ አራ
ተኛ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ ሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአ
ሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ በመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ስሙን ፡ ይሁዳ ፡ አለው ።

፳፱፡ እርስዋ ፡ አትወልድም ፡ ነበርና ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡
ራሔል ፡ በልያ ፡ ትቀና ፡ ነበር ። ያዕቆብን ፡—
ልጅ ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ።
፴፡ ያዕቆብም ፡— የማኅፀንሽን ፡ ፍሬ ፡ የከለከል
ሁሽ ፡ እኔ ፡ ነኝን ? መውለድን ፡ እኔ ፡ አስተው
ሁሽን ? አላት ።
፴፩፡ ራሔልም ፡ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ አራት ፡ ልጆች ፡
ስምዖንና ፡ ሮቤልን ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡ እንደ ፡
ወለደች ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡— በባሪያዬ ፡ በባላን ፡
ድረስበት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ትወልድል
ኛለች ፡ አለችው ።
፴፪፡ ደረሰበት ፤ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ።
በሦስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡
ስድስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡
ስሙን ፡ ዳን ፡ አለው ።
፴፫፡ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ በባላን ፡ ደረሰበት ፤ ፀንሳ ፡
ዳግመኛ ፡ ለያዕቆብ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደች
ለት ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡
ዓመት ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአምስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ስሙን ፡ ንፍታሌም ፡ አለ
ችው ።
፴፬፡ ልያም ፡ እንደ ፡ መከነች ፥ ልጅ ፡ እንዳልወለ
ደች ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡ እርስዋም ፡ በራሔል ፡ ቀንታ ፡
አገልጋይዋ ፡ ዘለፋን ፡ ለያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ ትሆ
ነው ፡ ዘንድ ፡ ሰጠችው ። እርስዋም ፡ ፀንሳ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ። በሦስተኛው ፡
ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡
ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ጋድ ፡ አለችው ።
፴፭፡ ዳግመኛም ፡ ደረሰበት ፤ ፀንሳ ፡ ሁለተኛ ፡ ወንድ ፡
ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአ
ምስተኛው ፡ ዓመት ፡ አሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡
በባተ ፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ልያ ፡ ስሙን ፡ አሴር ፡
አለችው ።
፴፮፡ ያዕቆብም ፡ በልያ ፡ ደረሰበት ፤ ፀንሳ ፡ ለያዕቆብ ፡
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ወለደችለት ፤ በአራተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ አምስተኛው ፡
ወር ፡ በባተ ፡ በአራተኛው ፡ ቀን ፡ ስሙን ፡ ይሳ
ኮር ፡ አለችው ፥ ለሞግዚትም ፡ ሰጠችው ።
፴፯፡ ያዕቆብ ፡ ዳግመኛ ፡ ደረሰበት ፤ ፀንሳ ፡ ሴትና ፡
ወንድ ፡ ሁለት ፡ ልጆችን ፡ ወለደችለት ። በአርባ ፡
አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ የወ
ንዱን ፡ ስም ፡ ዛብሎን ፡ አለችው ፤ የሴቷቱን ፡
ስም ፡ ዲና ፡ አለቻት ።
፴፰፡ እግዚአብሔርም ፡ ራሔልን ፡ ይቅር ፡ አላት ፥
ማኅፀንዋም ፡ ተከፈተ ፥ ፀንሳ ፡ ወንድ ፡ ልጅን ፡
ወለደች ፤ በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡
ዓመት ፡ በአራተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ስሙን ፡
ዮሴፍ ፡ አለችው ።
፴፱፡ ዮሴፍም ፡ በተወለደ ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ላባን ፡—
ልጆቼንና ፡ ሚስቶቼን ፡ ስጠኝ ፥ ወደ ፡ አባቴ ፡
ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ልሂድ ፥ ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆ
ችህ ፡ ፋንታ ፡ ለአንተ ፡ የተገዛሁላቸውን ፡ ዘመ
ኖች ፡ ፈጽሜአለሁና ፡ ቤት ፡ እሠራለሁ ፥ ወደ ፡
አባቴም ፡ ቤት ፡ እሄዳለሁ ፡ አለው ።
፵፡ ላባም ፡ ያዕቆብን ፡— በደመወዝ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
ተቀመጥ ፤ ዳግመኛ ፡ መንጋዎቼን ፡ ጠብቅልኝ ፤
ደመወዝህን ፡ ውሰድ ፡ አለው ።
፵፩፡ አመድማ ፥ ዝንጉርጉር ፥ ነጭ ፡ ሆኖ ፡ የተወለ
ደው ፡ ደመወዝ ፡ ሊሆነው ፡ ከፍየሉ ፡ ጠቦትና ፡
ከበጉ ፡ ጠቦት ፡ በጉን ፡ ሁሉ ፡ ደመወዝ ፡ ይሰ
ጠው ፡ ዘንድ ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተዋዋሉ ።
፵፪፡ በጎቹም ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ አመ
ድማውን ፡ ዝንጉርጉሩን ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ።
ዳግመኛም ፡ በጎቹ ፡ በእነዚያ ፡ አምሳል ፡ ይወ
ልዱ ፡ ጀመር ። ምልክት ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡ ለያ
ዕቆብ ፤ ምልክት ፡ የሌለው ፡ ለላባ ፡ ሆነ ።
፵፫፡ የያዕቆብ ፡ ገንዘቡ ፡ እጅግ ፡ በዛ ፤ ላሙንና ፡
በጉን ፡ አህያውንና ፡ ግመሉን ፡ ገዛ ። ወንድ ፡
ልጅንና ፡ ሴት ፡ ልጅን ፡ ወለደ ።
፵፬፡ ላባ ፡ ልጆቹም ፡ በያዕቆብ ፡ ቀኑበት ። በጎቹንም ፡
ከእርሱ ፡ ሰበሰበ ፥ በክፉ ፡ አስተያየትም ፡ ይመ
ለከተው ፡ ጀመር ።
፵፭፡ ራሔል ፡ ዮሴፍን ፡ ከወለደች ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡
ሆነ ፤ የሦስት ፡ ቀን ፡ ጎዳና ፡ ያህል ፡ ከእርሱ ፡
ርቀው ፡ ነበሩና ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡
ሄደ ።
፵፮፡ ያዕቆብም ፡ ላባ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡ እን
ዲሄድ ፡ አይቶ ፡ ራሔልንና ፡ ልያን ፡ ጠርቶ ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ፡
ከልባቸው ፡ የሚገባ ፡ ነገር ፡ ነገራቸው ። በሕ
ልም ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፤ ወደ ፡ አባቱ ፡ ቤት ፡ ይመ
ለስ ፡ ዘንድ ፡ የነገረውንም ፡ ሁሉ ፡ ነግሮአቸዋ
ልና ።
፵፯፡ ወደምትሄድበት ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ እኛም ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ እንሄዳለን ፡ አሉት ።
፵፰፡ ያዕቆብም ፡ የአባቱን ፡ የይስሐቅን ፡ አምላክ ፡
የአባቱን ፡ የአብርሃምን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነው ።
፵፱፡ ተነሥቶ ፡ ልጆቹንና ፡ ሚስቶቹን ፡ በበቅሎ ፡
አስቀመጠ ። ገንዘቡን ፡ ሁሉ ፡ ያዘ ። ወንዙን ፡
ተሻግሮ ፡ ገለዓድ ፡ ወደሚባል ፡ አገር ፡ ደረሰ ።
፶፡ ያዕቆብም ፡ ለላባ ፡ ወደ ፡ አገሩ ፡ መሄዱን ፡ ሰወ
ረው ፥ አልነገረውም ። በአራተኛው ፡ ሱባዔ ፡
በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡
በሀያ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ገለ
ዓድ ፡ ተመለሰ ። ላባም ፡ በኋላው ፡ ተከተለው ።
፶፩፡ በሦስተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ሦስተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብን ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ አገ
ኘው ። በሕልም ፡ ሌሊት ፡ ተናግሮታልና ፡ ላባ ፡
በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ አላሰናበተውም ።
፶፪፡ ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ነገረው ። በዚያም ፡ ወር ፡
በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ለላባ ፡
ፍሪዳ ፡ አረደ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ለመጡ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ሁሉ ፡ አረደ ።
፶፫፡ አንዱ ፡ አንዱን ፡ በተንኰል ፡ እንዳይፈልገው ፡
በዚያች ፡ ሌሊት ፡ በገለዓድ ፡ ተራራ ፡ ያዕቆብ ፡
ለላባ ፡ ማለለት ፥ ላባም ፡ ለያዕቆብ ፡ ማለለት ።

ምስክር ፡ ሊሆን ፡ በዚያ ፡ ክረብታን ፡ ሠራ ፥
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ የዚያ ፡ ቦታ ፡ ስም ፡ ምስክር ፡
የተደረገበት ፡ ክረብታ ፡ ተባለ ፤
፲፬፤ ቀድሞ ፡ ግን ፡ ገለዓድ ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡
ይሉአት ፡ ነበር ፤ ገለዓድን ፡ የኃይለኞች ፡ አገር ፡
ነበረችና ። ቁመታቸው ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡ ዘጠኝ ፡
ክንድ ፡ ስምንት ፡ ክንድ ፡ የሚሆኑ ፡ አርበኞች ፡
ልጆች ፡ ተወለዱ ። መኖሪያቸውም ፡ ከአሞን ፡
ልጆች ፡ አገር ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ኤርሞን ፡ ተራራ ፡
ድረስ ፡ ነው ።
፲፭፤ የመንግሥታቸውም ፡ ከተማ ፡ አስጣሮስና ፡ ቆራ
ናኤም ፥ ሚሱርና ፡ አድራኦ ፥ ቢዖር ፡ ናቸው ።
እነርሱ ፡ እጅግ ፡ ክፉዎች ፡ ናቸውና ፡ ከክፉ ፡
ሥራቸው ፡ የተነሣ ፡ እግዚአብሔር ፡ አጠፋ
ቸው ።
፲፮፤ ስለ ፡ እነርሱ ፡ ፋንታ ፡ ክፉ ፡ ኃጢአተኛ ፡ የሚሆን ፡
አሞሬዎን ፡ በሀገራቸው ፡ ኖረ ። ዛሬ ፡ የእነር
ሱን ፡ ኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ የፈጸመ ፡ ሰው ፡ የለም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የዘመን ፡ ብዛትም ፡ የላቸውም ።
፲፯፤ ያዕቆብም ፡ ላባን ፡ አሰናብቶ ፡ ሰደደው ፤ በም
ሥራቅ ፡ ወዳለች ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ ሄደ ። ያዕቆ
ብም ፡ ወደ ፡ ገለዓድ ፡ ተመለሰ ። በዘጠኝኛው ፡
ወር ፥ ከወሩም ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ቀን ፡
ያቦክን ፡ ተሻገረ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ወንድሙ ፡
ዔሳው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ደረሰ ፡ ተወቃቀሱ ።
፲፰፤ ከእርሱ ፡ ተለይቶ ፡ ወደ ፡ ሰዒር ፡ ሄደ ። ያዕቆብ ፡
ግን ፡ በድንኳን ፡ አደረ ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡
በአምስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ዮርዳኖስን ፡ ተሻግሮ ፡ በዮርዳኖስ ፡ ማዶ ፡ አደረ ።
፲፱፤ በክረብታው ፡ አጠገብ ፡ ካለ ፡ ባሕር ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዶታአምና ፡ እስከ ፡ ቤተ ፡ ስን ፡ ድረስ ፥
እስከ ፡ አም ፡ አቅራቢትም ፡ ድረስ ፡ በጎቹን ፡
ይጠብቅ ፡ ነበር ። ለአባቱ ፡ ለይስሐቅም ፡ ከገን
ዘቡ ፡ ልብሱንም ፡ ምግቡንም ፡ ሥጋውንም ፡
መጠጡንም ፡ ወተቱንም ፡ ቅቤውንም ፡ ዳቦው
ንም ፥ በቈላም ፡ ካለው ፡ ከተምሩም ፡ ሁሉ ፡
ይሰድ ፡ ነበር ።
፳፤ ለእናቱ ፡ ለርብቃም ፡ በአሥራ ፡ ሁለቱም ፡ ወር ፡
ጊዜዎች ፡ መካከል ፡ በአዝመራና ፡ በዘር ፡ መካ
ከል ፥ በበልግና ፡ በመከር ፥ በበጋና ፡ በክረምት ፡
መካከል ፡ በዓመት ፡ አራት ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ አብር
ሃም ፡ ድንኳን ፡ ይሰድላት ፡ ነበር ።
፳፩፤ ይስሐቅ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡
ወደ ፡ አብርሃም ፡ ድንኳን ፡ ወጥቶ ፡ ነበርና ፤
ከልጁ ፡ ከዔሳው ፡ ተለይቶ ፡ በዚያ ፡ ኖረ ።
፳፪፤ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ሶርያ ፡ በሄደ ፡ ጊዜ ፡ ዔሳው ፡
ማአሊትን ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አገባ ። ይህች
ውም ፡ የእስማኤል ፡ ልጅ ፡ ናት ። የአባቱን ፡
መንጋዎች ፡ ሁሉ ፡ ሚስቶቹንም ፡ ሰበሰበ ።
፳፫፤ ወጥቶም ፡ በሴይር ፡ ተራራ ፡ ኖረ ። አባቱን ፡
ይስሐቅንም ፡ በመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ብቻውን ፡
ተወው ።
፳፬፤ ይስሐቅም ፡ ከመሐላ ፡ ጕድጓድ ፡ ወጥቶ ፡ በኬ
ብሮን ፡ ተራራ ፡ ባለ ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡
ግምብ ፡ ኖረ ።
ከዚያም ፡ ያዕቆብ ፡ ለእናቱና ፡ ለአባቱ ፡ ሁሉን ፡ ፳፭፤
ይሰድ ፡ ነበር ። ከጊዜው ፡ በየጊዜው ፡ የፈለጉ
ትን ፡ ሁሉ ፡ ይልክ ፡ ነበር ።
ያዕቆብንም ፡ በፍጹም ፡ ሰውነታቸውና ፡ በፍ ፳፮፤
ጹም ፡ ልቡናቸው ፡ ይመርቁት ፡ ነበር ፤ በስድ
ስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
የሰቂማ ፡ ምሥራቅ ፡ ወደምትሆን ፡ ወደ ፡ ሳሌም ፡
በአራተኛው ፡ ወር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ወጣ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

በዚያም ፡ የያዕቆብን ፡ ልጅ ፡ ዲናን ፡ ወደ ፡ ፩፤
አገሩ ፡ ገዥ ፡ ወደ ፡ ኤዋዊን ፡ ሰው ፡ ወደ ፡
ኤሞር ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሴኬም ፡ ቤት ፡ ነጥቀው ፡
ወሰዱአት ። ደረሰባት ፡ አጐሰቈላትም ። እር
ስዋም ፡ የአሥራ ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ ትንሽ ፡ ልጅ ፡
ነበረች ። ሚስት ፡ ሆና ፡ ትሰጠው ፡ ዘንድ ፡
ከአባትዋ ፡ ለመነ ፥ ከወንድሞችዋም ፡ ለመነ ።
ያዕቆብም ፡ ተቈጣ ። እኅታቸውን ፡ ዲናን ፡ ፪፤
አጐስቍለዋታልና ፡ ልጆቹም ፡ በሰቂማ ፡
ሰዎች ፡ ተቈጡ ። ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ በተንኰል ፡
ተናገሩ ፥ አታለውም ፡ በዘበዙአቸው ።
ሌዊና ፡ ስምዖን ፡ ድንገት ፡ ወደ ፡ ሰቂማ ፡ ገብ ፫፤
ተው ፡ በሰቂማ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ መቻያን ፡ አደ
ረጉ ።
በውስጥዋም ፡ ያገኙትን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ። ፬፤
አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳን ፡ በውስጥዋ ፡ አላስቀሩም ።
እኅታቸው ፡ ዲናን ፡ አጐስቍለዋልና ፡ ቈስለው ፡
ሳሉ ፡ ሁሉን ፡ ገደሉ ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ የእስራኤ ፭፤
ልን ፡ ልጅ ፡ ለማጐስቈል ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ።
በእስራኤል ፡ ኃፍረትን ፡ ስላደረጉ ፡ የሰቂማን ፡
ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ በእነርሱ ፡ ቅጣት ፡ ተጽፎአ
ልና ፡ እንዲህ ፡ አታድርጉ ።
በሰይፍ ፡ ያጠፉአቸው ፡ ዘንድ ፥ በእነርሱም ፡ ፮፤
ላይ ፡ ቅጣትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፥ የእስራኤል ፡
ወገን ፡ የምትሆን ፡ ድንግልን ፡ ማጐስቈል ፡ በእ
ስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዲህ ፡
እንዳይደረግ ፡ እግዚአብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
እጅ ፡ ጣላቸው ።
በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ልጁንም ፡ ቢሆን ፥ እኅቱ ፯፤
ንም ፡ ቢሆን ፡ ከአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለተወለደ ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡ ሰው ፡
ቢኖር ፥ ሞትን ፡ ይሙት ። ኃጢአትን ፡ ሠርቶ
አልና ፥ በእስራኤልም ፡ ዘንድ ፡ ኃፍረትን ፡
አድርጎአልና ፡ በድንጋይ ፡ ወግረው ፡ ይግደ
ሉት ።
ሴቲቱንም ፡ የአባትዋን ፡ ወገን ፡ ስም ፡ አስነቅ ፰፤
ፋለችና ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፤ ከእስራኤል ፡
ተለይታ ፡ ትጥፋ ። እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡
የተለየ ፡ ገንዘብ ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ባለ ፡
ትውልድ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ዘንድ ፡
ሴሰኛ ፡ ኃጢአተኛ ፡ አይገኝ ።

፱፡ የማይገባ ፡ ሥራ ፡ የሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ፤ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ። ስለ ፡ እስ
ራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እን
ዲህ ፡ ተሠርቶአል ፡ ተጽፎአልና ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጅ ፡ የሚያገሰቍል ፡ ሁሉ ፡ ሞትን ፡
ይሙት ፥ በድንጋይም ፡ ይውገሩት ።
፲፡ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ፡
የሚተውበትም ፡ የለም ። ልጁን ፡ ለማፆት ፡ ሰጥ
ቶአልና ፥ ራሱን ፡ ለማሳደፍ ፡ እግዚአብሔር
ንም ፡ በድሎአልና ፡ በእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡
ልጁን ፡ ያገሰቈለ ፡ ሰው ፡ ይጠፋል ፡ እንጂ ፡
ይቅር ፡ የሚባልበት ፡ የለም ።
፲፩፡ ሙሴ ፥ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘ
ዛቸው ። ከልጆቻቸው ፡ ለአሕዛብ ፡ እንዳያጋቡ ፡
ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ እንዳያጋቡ ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ አዳኝባቸው ። በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
የተናቀ ፡ ነውና ፡ እዘዛቸው ።
፲፪፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ የሕጉን ፡ ነገር ፡ ጻፍሁልህ ።
በዲና ፡ ላይ ፡ ያደረጉትንም ፡ የሰቂማን ፡ ሰዎች ፡
ሥራ ፡ ሁሉም ፤ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡— ለእኛ ፡
ስድብችን ፡ ነውና ፡ እኅታችንን ፡ ላልተገረዘ ፡
ሰው ፡ አንሰጥም ፡ ብለው ፡ እንደ ፡ ተናገሩ ፤ ጻፍ
ሁልህ ።
፲፫፡ ልጃቸውን ፡ ለአሕዛብ ፡ ልጆች ፡ ለሚሰጡ ፥
ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስትን ፡ ለሚያገቡ ፡
ለእስራኤል ፡ ስድብ ፡ ነውና ፥ ርኩስ ፡ ነውና ፥
ለእስራኤልም ፡ የተናቀ ፡ ነውና ።
፲፬፡ ከአሕዛብም ፡ ልጆች ፡ ሚስት ፡ ያለው ፥ ከልጆ
ቹም ፡ ከአሕዛብ ፡ ወገን ፡ ለተወለደ ፡ ሰው ፡
የሰጠ ፡ እስራኤል ፡ ከዚህ ፡ ኃጢአት ፡ አይነ
ጻም ። በመቅሠፍት ፡ ላይ ፡ መቅሠፍት ፥ በመር
ገም ፡ ላይ ፡ መርገም ፥ ቅጣትም ፡ መቅሠፍትም ፡
መርገምም ፡ ሁሉ ፡ ይመጣበታልና ፡ አይነጻም ።
፲፭፡ ይህነንም ፡ ነገር ፡ ቢያደርግ ፡ ኃጢአት ፡ ከሚ
ሠሩ ፡ ከእነዚህ ፡ ወገኖች ፡ በዓይኖቹ ፡ አይቶ ፡
ቸል ፡ ቢል ፥ የእግዚአብሔርንም ፡ ማደሪያ ፡
ከሚያገሰቍሉ ፥ የከበረ ፡ ስሙንም ፡ ከሚያሳ
ድፉ ፡ ወገን ፡ አይቶ ፡ ቸል ፡ ቢል ፥ ስለዚች ፡
ኃጢአትና ፡ ስለዚች ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ሕዝቡ ፡
ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ይጠፋሉ ።
፲፮፡ ፊት ፡ መመለስ ፡ የለም ። ፊት ፡ አይቶ ፡ ማድ
ላት ፡ የለም ። በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ይቀበለው ፡
ዘንድ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ቁርባኑን ፥ ስቡንና ፡
የሚሰጠውን ፡ ከእጁ ፡ መቀበል ፡ የለም ።
፲፯፡ ወንድም ፡ ቢሆን ፥ ሴትም ፡ ብትሆን ፥ በእስራ
ኤል ፡ ዘንድ ፡ ሰውነቱን ፡ በኃጢአት ፡ የሚያሳ
ድፍ ፡ አይሁን ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይህችን ፡ ምስ
ክር ፡ በእስራኤል ፡ አሰማባቸው ፡ ብዬ ፡ አዘዝ
ሁህ ።
፲፰፡ በሰቂማና ፡ በልጆችዋ ፡ የተደረገውን ፡ እይ ።
በሁለቱ ፡ በያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ ለጥፋት ፡
እንደ ፡ ተሰጡ ፥ ታመው ፡ ሳሉ ፡ እንዳጠፉአ
ቸው ፥ጽድቅ ፡ ሆና ፡ እንደ ፡ ተቈጠረችላቸው ፡
እይ ።
እነርሱም ፡ በእውነተኛነት ፡ እንደ ፡ ተቈጠሩ ፡ ፲፱፡
የሌዊም ፡ ልጅ ፡ ለክህነት ፡ እንደ ፡ ተመረጠ ፥
እኛ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ እንዳገለገልን ፥ ሌዋው
ያንም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያገለግሉ ፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተመረጡ ፡ እይ ። እውነት ፡ ነገ
ርን ፡ ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ፍርድንም ፡ ይፈርድ ፡
ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ ከሚ
ነሡ ፡ ብድራትን ፡ ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ ቀንቶአ
ልና ፡ ሌዊ ፡ ይክበር ፡ ልጆቹም ፡ ለዘላለም ፡ ይክ
በሩ ።
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ምስክር ፡ ሊሆን ፡ ሁሉን ፡ ወደ ፡ ፳፡
ፈጠረ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጽድቅና ፡ በረከ
ትን ፡ እንዲህ ፡ ያቀርቡለታል ። ሰው ፡ በሕይ
ወት ፡ ሳለ ፡ የሠራውን ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ እናስባለን ።
በዓመት ፡ በዓመት ፡ በሚመላለሱ ፡ ጊዜዎች ፡
ሁሉ ፡ እስከ ፡ ሺህ ፡ ትውልድ ፡ ድረስ ፡ ያቀር
ባሉ ። በረከት ፡ ይመጣለታል ፥ ከእርሱም ፡
በኋላ ፡ ለልጆቹ ፡ ይመጣላቸዋል ።
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጅ ፡ ደግ ፡ ፳፩፡
ሰውም ፡ ተብሎ ፡ ተጻፈ ። ይህን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡
ጻፍሁልህ ። ኃጢአት ፡ እንዳይሠሩ ፡ ከሥርዓ
ትም ፡ እንዳይተላለፉ ፡ ይሠሩአት ፡ ዘንድ ፡ ይጽ
ፉአትም ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆችን ፡
ሁነው ፡ ይጻፉ ። የተሠራላቸውንም ፡ መሐላ ፡
እንዳያፈርሱ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ትነግር ፡
ዘንድ ፡ አዘዝሁህ ።
መሐላውን ፡ ቢያፈርሱ ፥ ከኃጢአት ፡ ሥራ ፡ ፳፪፡
ወገንም ፡ ሁሉ ፡ ቢሠሩ ፡ ግን ፡ ጠላቶች ፡ ሆነው ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጻፋሉ ፤ ከሕያዋንም ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ይጠፋሉ ፥ የሚጠፉ ፡ ሰዎች ፡ በሚጻፉ
በትም ፡ መጽሐፍ ፡ ይጻፋሉ ። ከምድር ፡ ላይ ፡
ከሚጠፉ ፡ ሰዎችም ፡ ጋር ፡ ይቈጠራሉ ።
የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ሰቂማን ፡ በጠፉበት ፡ ቀን ፡ ፳፫፡
የቀና ፡ ነገርንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ እንደ ፡
ሠሩ ፥ በሰቂማ ፡ ሰዎችም ፡ ብድርን ፡ እንደ ፡
መለሱ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጻፈላቸው ። በረ
ከትንም ፡ ለመቀበል ፡ ተጻፉ ።
እኅታቸውን ፡ ዲናንም ፡ ከሴኬም ፡ ቤት ፡ አወጡ ። ፳፬፡
በሰቂማ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ በጎቻቸውንም ፡
ላሞቻቸውንም ፡ አህዮቻቸውንም ፡ ገንዘባቸው
ንም ፡ ሁሉ ፡ መንጋቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ማረኩ ።
ሁሉንም ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡
አመጡ ።
በዚያ ፡ ከሚኖሩ ፡ ከፌሬሳውያንና ፡ ከከነናው ፳፭፡
ያን ፡ የተነሣ ፡ ፈርቶአልና ፡ አገሩን ፡ ስላጠፉ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ።
በሰቂማ ፡ ዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አገሮች ፡ ሁሉ ፡ የእግዚ ፳፮፡
አብሔር ፡ መፈራት ፡ ተደረገ ። በእነርሱ ፡ ድን
ጋጤ ፡ መጥቶአልና ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ለማ
ሳደድ ፡ አልተነሡም ።
በወሩም ፡ መባቻ ፡ ያዕቆብ ፡ ለቤተ ፡ ሰቡ ፡ ፳፯፡
ሁሉ ፡— ከኃጢአት ፡ ንጹሕ ፡ ሁኑ ፡ ልብሳችሁ
ንም ፡ ለውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገረ ።
ከወንድሜ ፡ ከዔሳው ፡ ፊት ፡ በሸሸሁ ፡ ጊዜ ፡ ፳፰፡

ከእኔ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ ላለ ፥ ወደዚህችም ፡
አገር ፡ በደኅና ፡ ለመለሰኝ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
ወደ ፡ ጸለይሁበት ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ተነሥተን ፡
እንውጣ ።
፳፱፤ በመካከላችሁ ፡ ያሉትን ፡ እንግዶች ፡ አማልክ
ትን ፡ አርቁ ። ልዩ ፡ የሆኑ ፡ አማልክትንም ፡
አጥፉአቸው ፤ በጆሮአችሁ ፡ ያለውንም ፡ በአ
ንገታችሁ ፡ ያለውንም ፡ ጌጥ ፡ አጥፉ ፡ ብሎ ፡
ተናገረ ።
፴፤ ራሔል ፡ ከአባትዋ ፡ ከላባ ፡ የሠረቀችውን ፡
ጣዖት ፥ ገንዘብዋንም ፡ ሁሉ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሰጠች ።
አቃጠለው ፥ ሰበረው ፥ አጠፋው ፥ በሰቂሞን ፡
አገር ፡ ባለ ፡ በዮርዳኖስም ፡ በታች ፡ ቀበረው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩፤ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡
ወጣ ። በዚያ ፡ በተኛበትም ፡ በታ ፡ መሠዊያ ፡
ሠራ ። በዚያም ፡ ሐውልት ፡ አቆመ ።
፪፤ መሥዋዕት ፡ ወደሚሠዋበት ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ላከ ።
ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃም ፡ ላከ ።
፫፤ ይስሐቅም ፡— ልጄ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይምጣ ፥
ሳልሞት ፡ ልየው ፡ አለ ።
፬፤ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅና ፡ ከእናቱ ፡ ከር
ብቃ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡ ቤት ፡ ሄደ ።
፭፤ ከልጆቹም ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡ ይሁዳንና ፡ ሌዊን ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወስዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስ
ሐቅና ፡ ወደ ፡ እናቱ ፡ ወደ ፡ ርብቃ ፡ መጣ ።
፮፤ ርብቃም ፡— እነሆ ፥ ልጅሽ ፡ ያዕቆብ ፡ ደረሰ ፡
እንዳሉአት ፡ በሰማች ፡ ጊዜ ፡ ልቡናዋን ፡ ደስ ፡
ብሎታልና ፡ ያዕቆብን ፡ አቅፋ ፡ ትስመው ፡ ዘንድ ፡
ከአንዱ ፡ ግምብ ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ግምብ ፡ በር ፡
መጣች ።
፯፤ ሳመችው ፥ ሁለቱን ፡ ልጆቹንም ፡ በየች ፡ ጊዜ ፡
አወቀቻቸው ። ልጄ ፡ ሆይ ፥ እነዚህስ ፡ ልጆ
ችህ ፡ ናቸውን ? አለችው ፤ አቅፋ ፡ ሳመቻቸው ።
የአብርሃም ፡ ልጅ ፡ በእናንተ ፡ ይክበር ፡ እናን
ተም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለበረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡
ብላ ፡ መረቀቻቸው ።
፰፤ ያዕቆብም ፡ ከአባቱ ፡ ከይስሐቅ ፡ ዘንድ ፡ ወደ
ዚያ ፡ እተኛበት ፡ እልፍኝ ፡ ገባ ። ሁለቱም ፡
ልጆቹ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ገቡ ።
፱፤ የአባቱን ፡ እጅ ፡ ይዞ ፡ ዘንበል ፡ ብሎ ፡ ሳመው ።
ይስሐቅም ፡ በልጁ ፡ በያዕቆብ ፡ አንገት ፡ ላይ ፡
ተጠምጥሞ ፡ አንገቱን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ አለ
ቀሰ ። የይስሐቅንም ፡ ዓይኖች ፡ ሸፍኖአቸው ፡
የነበረው ፡ ተገፈፈ ።
፲፤ የያዕቆብን ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቹን ፡ ይሁዳንና ፡
ሌዊን ፡ አይቶ ፡— ልጄ ፡ ሆይ ፥ ይመስሉሃልና ፡
እነዚህ ፡ ልጆችህ ፡ ናቸውን ? አለው ። እርሱም ፡
በእውነት ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ ነገረው ፤ በእ
ውነት ፡ ልጆቼ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በእውነት ፡ አየህ ፡
አለው ።
፲፩፤ ወደ ፡ እርሱ ፡ ቀረቡ ፤ መለስ ፡ ብሎ ፡ ሁሉንም ፡
አንድነት ፡ አቅፎ ፡ ሳማቸው ፤ ትንቢት ፡ የሚያ
ናግር ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በአፉ ፡ አናገረው ።
ሌዊን ፡ በቀኝ ፡ እጁ ፡ ያዘው ፤ ይሁዳንም ፡ በግራ ፡
እጁ ፡ ያዘ ።
መጀመሪያ ፡ ወደ ፡ ሌዊ ፡ ተመልሶ ፡ ከይሁዳ ፡ ፲፪፤
አስቀድሞ ፡ ይመርቀው ፡ ጀመር ። እርሱ ፡
እግዚአብሔር ፡ ያክብርህ ፤ ዓለሙን ፡ ሁሉ ፡
የፈጠረ ፡ ፈጣሪ ፡ ልጆችህንና ፡ አንተን ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ያክብር ፤ ክብር ፡ ሊሆንህ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ለአንተ ፡ ገናንነትን ፡ ይስጥህ ፤ ለልጆ
ችህም ፡ ይስጣቸው ።
አንተን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርብህ ፤ በቤተ ፡ መቅ ፲፫፤
ደስ ፡ ያገለግሉት ፡ ዘንድ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡ ለይቶ ፡
ልጆችህንም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ያቅርባቸው ፤ ባለ
ምዋልነት ፡ እንዳላቸው ፡ እንደ ፡ ከበሩ ፡ እንደ ፡
ሊቃነ ፡ መላእክትም ፥ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ልጆች
ህም ፡ ለክብር ፡ ለጌትነት ፡ ለምስጋና ፡ ይሁኑ ፤
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያድርጋቸው ፤ ለያ
ዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ መሳፍንትና ፡
መኳንንት ፡ አለቆችም ፡ ይሆናሉ ።
የእግዚአብሔርንም ፡ ነገር ፡ በእውነት ፡ ይናገ ፲፬፤
ራሉ ፤ ፍርዱንም ፡ ሁሉ ፡ በእውነት ፡ ይፈር
ዳሉ ፤ ለያዕቆብ ፡ ዘጠኙን ፡ ሕግጋት ፡ ለእስራ
ኤልም ፡ አምልኮቱን ፡ ይናገራሉ ፤ የያዕቆብን ፡
ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ይመርቁ ፡ ዘንድ ፡ የእግዚአብ
ሔር ፡ በረከት ፡ በአፋቸው ፡ ይነገራል ።
አንተንም ፡ እናትህ ፡ ስምህን ፡ ሌዊ ፡ ብላ ፡ ፲፭፤
ጠራች ። ስምህንም ፡ በእውነት ፡ ጠራች ፤ ከእ
ግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፤ ከያዕቆብ ፡
ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ትሆናለህ ፤ ማዕዱ ፡
ለአንተ ፡ ትሁን ። መሥዋዕቱ ።
ልጆችህና ፡ አንተ ፡ ብሉአት ፤ ማዕድህም ፡ ፲፮፤
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ሁሉ ፡ የመላች ፡ ትሁን ፤ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ እህልህ ፡ አይጉደል ፥ አይታጣ ፤ የሚጠ
ሉህም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ ይውደቁ ፥
ጠላቶችህም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽመው ፡ ይጥፉ ፤ ሁሉም ፡
የተረገሙ ፡ ይሁኑ ፡ አለው ።
ይሁዳንም ፡— የሚጠሉህን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ታጠ ፲፯፤
ፋቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይልን ፡ ጽና
ትን ፡ ይስጥህ ፤ አንተ ፡ ገዥ ፡ ሁን ፤ ከልጆች
ህም ፡ አንዱ ፡ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ገዥ ፡ ይሁን ፤
ስምህ ፡ ከልጆችህ ፡ ስም ፡ ጋር ፡ በከተማውና ፡
በሀገሩ ፡ ሁሉ ፡ ሲጠራ ፡ የሚኖር ፡ ይሁን ።
ያንጊዜ ፡ አሕዛብ ፡ ከፊትህ ፡ የተነሣ ፡ ይፈራሉ ፥ ፲፰፤
አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ይታወካሉ ፥ ሕዝቡም ፡
ሁሉ ፡ ይሸበራሉ ፤ የያዕቆብ ፡ ረድኤት ፡ በአንተ ፡
ይደር ፥ የእስራኤልም ፡ ድኅነት ፡ በአንተ ፡ ትገ
ኛለች ።
እውነተኛ ፡ ክብር ፡ ባለው ፡ ዙፋን ፡ በተቀመ ፲፱፤
ጥህ ፡ ጊዜ ፡ ገናና ፡ ትሆናለህ ፤ ለያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ትደረግላቸዋ
ለች ፤ የሚመርቅህ ፡ ሰው ፡ የተመረቀ ፡ ነው ፤
የሚጠሉህ ፡ መከራንም ፡ የሚያጸኑብህ ፡ የሚ
ረግሙህም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽመው ፡

ይጥፉ ፡ የተረገመውም ፡ ይሁኑ ፡ አለው ።
፳፤ ተመልሶ ፡ ዳግመኛ ፡ አቅፎ ፡ አድርጎ ፡ ሳመው ፤
በእውነት ፡ የወለዳቸውን ፡ የልጁ ፡ የያዕቆብን ፡
ልጆች ፡ አይቶአልና ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ አለው ።
፳፩፤ ከእግሮቹ ፡ መካከል ፡ ወጥቶ ፡ በግምባሩ ፡ ወድቆ ፡
ሰገደለት ፥ መረቃቸው ፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡
በአባቱ ፡ በይስሐቅ ፡ አጠገብ ፡ በዚያ ፡ ተኛ ።
ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
፳፪፤ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ አንዱን ፡
በቀኙ ፡ አንዱን ፡ በግራው ፡ አቆመ ፤ ይህም ፡
ጽድቅ ፡ ሆኖ ፡ ተቈጠረለት ።
፳፫፤ ያዕቆብም ፡ እግዚአብሔር ፡ ለእርሱ ፡ ብዙ ፡
ይቅርታ ፡ እንዳደረገ ፡ ነገረው ፤ ጐዳናውን ፡
ሁሉ ፡ እንዳቀናለት ፡ ከክፉም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ጠበቀው ፡ ሌሊት ፡ ለአባቱ ፡ ሁሉን ፡
ነገረው ።
፳፬፤ ይስሐቅም ፡ ከባሪያው ፡ ከይስሐቅ ፡ ልጅ ፡ ቸር
ነቱንና ፡ ይቅርታውን ፡ ያላረቀ ፡ የአባቱን ፡ የአ
ብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡ አመሰገነው ።
፳፭፤ ያዕቆብም ፡ ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፥ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተሳለውን ፡ ስእለት ፥ ያየውንም ፡
ራእይ ፥ መሠዊያውንም ፡ እንደ ፡ ሠራ ፥ ሲነጋ ፡
ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፡ ነገረው ፤ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ እንደ ፡ ለመነ ፥ ለማድረግ ፡ ለመሥዋዕት ፡
የሚሆነው ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፥ በበቅሎ
ውም ፡ አስቀምጦ ፡ ይወስደው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡
መጣ ፡ ነገረው ።
፳፮፤ ይስሐቅም ፡ ልጁን ፡ ያዕቆብን ፡— አርጅቻለሁና ፡
ከአንተ ፡ ጋር ፡ መምጣት ፡ አልችልም ፡ ጐዳና
ውንም ፡ መታገሥ ፡ አልችልም ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥
በደኅና ፡ ሂድ ፤ እኔ ፡ አሁን ፡ የመቶ ፡ ስድሳ ፡
አምስት ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነኝና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
መሄድ ፡ አልችልም ።
፳፯፤ እናትህን ፡ በበቅሎ ፡ አስቀምጠህ ፡ ከአንተ ፡
ጋር ፡ ይዘሃት ፡ ሂድ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፡ ስለ ፡ እኔ ፡
እንደ ፡ መጣህ ፡ አውቃለሁ ፤ በሕይወት ፡ ሳለህ ፡
እኔን ፡ ያየህበት ፡ እኔም ፡ በሕይወት ፡ ሳለሁ ፡
አንተን ፡ ያየሁበት ፡ ይህች ፡ ቀን ፡ የተባረከች ፡
ትሁን ።
፳፰፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ተዘጋጅተህ ፡ የተሳልኸውን ፡
ስእለትህን ፡ ስጥ ፤ ስእለት ፡ ቢያስቀሩት ፡ በፍዳ ፡
ይመረመራልና ፡ ስእለትህን ፡ አታቆይ ፥ አታ
ስቀር ።
፳፱፤ አሁንም ፡ ታደርጋት ፡ ዘንድ ፡ ቸኩል ፤ ሁሉን ፡
የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ የተሳልኸውን ፡ ስእ
ለት ፡ ወዶ ፡ ይቀበልህ ፡ አለው ።
፴፤ ርብቃንም ፡— ከልጅሽ ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ሂጂ ፡
አላት ። ርብቃም ፡ ከልጅዋ ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡
ሄደች ፤ ዲቦራም ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ሄደች ፥ ወደ ፡
ቤቴልም ፡ ደረሱ ።
፴፩፤ ያዕቆብም ፡ ስእለቱን ፡ አባቱ ፡ ይስሐቅም ፡ ከሁ
ለቱ ፡ ልጆቹ ፡ ከይሁዳና ፡ ከሌዊ ፡ ጋር ፡ የመረ
ቀውን ፡ ምርቃት ፡ አስቦ ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ የአባ
ቶቹን ፡ የይስሐቅንና ፡ የአብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡
አመሰገነው ።
አሁንም ፡ ለዘላለም ፡ ተስፋ ፡ እንዳለኝ ፥ ሁሉን ፡ ፴፪፤
በፈጠረ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለልጆቼም ፡
ተስፋ ፡ እንዳላቸው ፡ አወቅሁ ፡ አለ ።
ስለ ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ እንደዚህ ፡ ሠርቶአል ። ፴፫፤
ይስሐቅ ፡ እንደ ፡ መረቃቸው ፡ ለዘላለም ፡ ምስ
ክር ፡ ሊሆን ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ይጽፉላቸዋል ፡
በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ በቤቴል ፡ አደረ ።
ሌዊም ፡ እንደ ፡ ሾሙት ፥ ለልዑል ፡ አምላክም ፡ ፴፬፤
እርሱን ፡ አገልጋይ ፡ እንዳደረጉት ፥ ልጆቹንም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ አገልጋይ ፡ እንዳደረጉ
አቸው ፡ ሕልም ፡ አየ ።
ከእንቅልፉም ፡ ተነሥቶ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፴፭፤
አመሰገነ ። ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራት ፡
ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ በጥዋት ፡ ገሠገሠ ።
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ከመጣው ፡ ሁሉ ፥ ከሰው ፡ ፴፮፤
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ከብት ፡ ድረስ ፥ ከወርቅም ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌላው ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ እስከ ፡
ልብስም ፡ ድረስ ፥ ከሁሉ ፡ ከሁሉም ፡ አሥራት ፡
አወጣ ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ ራሔል ፡ ልጅዋን ፡ ብንያ ፴፯፤
ምን ፡ ፀነሰች ፤ ያዕቆብም ፡ ከሮቤል ፡ ጀምሮ ፡
ልጆቹን ፡ ቈጠረ ።
ዕጣ ፡ ጣለ ፤ የእግዚአብሔር ፡ ዕጣ ፡ በሌዊ ፡ ወጣ ፤ ፴፰፤
አባቱም ፡ የክህነት ፡ ልብስን ፡ አለበሰው ፥ እጁ
ንም ፡ ቀባው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፫ ።

ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ፩፤
ቀን ፡ ከላሞች ፡ ወገን ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ገች ፥
ሀያ ፡ ስምንት ፡ የበግ ፡ ሙክት ፥ አርባ ፡ ዘጠኝ ፡
በግ ፥ ዘጠና ፡ ስድስት ፡ የበግ ፡ ጠቦት ፥ ሀያ ፡
ዘጠኝ ፡ የፍየል ፡ ጠቦት ፡ አቀረበ ። በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ መዓዛ ፡ አድርጎ ፡ ሊቀ
በለው ፡ የሚያሸቱትን ፡ የተወደደ ፡ ቍርባን
ንም ፡ ወደ ፡ መሠዊያው ፡ አገባ ።
አሥራት ፡ ያወጣ ፡ ዘንድ ፡ ከተሳለው ፡ ስእለት ፡ ፪፤
ከመሥዋዕታቸው ፡ ጋር ፡ ያቀረበው ፡ መባ ፡
ይህ ፡ ነው ። ፍልቅ ፡ አድርገው ፡ የሚያፈሱ
ትም ፡ ከዚህ ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ነው ።
እሳት ፡ በበላው ፡ ጊዜ ፡ በእሳቱ ፡ ላይ ፡ ነጭ ፡ ፫፤
ዕጣንን ፡ ያጥን ፡ ነበር ። ደኅንነት ፡ ለሚደረግ
በት ፡ መሥዋዕትም ፡ አራት ፡ ገች ፥ አራት ፡
የበግ ፡ ሙክት ፥ አራት ፡ በግ ፥ አራት ፡ የፍየል ፡
ሙክት ፥ ዓመት ፡ የሆናቸውን ፡ ሁለት ፡ የበግ ፡
ጠቦቶች ፥ ሁለት ፡ የፍየል ፡ ጠቦቶችን ፡ ያቀ
ርብ ፡ ነበር ። በነጋ ፡ ቍጥር ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እን
ዲህ ፡ ያደርግ ፡ ነበር ።
ከቤተ ፡ ሰቦቹና ፡ ከልጆቹ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ደስ ፡ ፬፤
ብሎት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ይበላ ፡ ነበር ።
ከጽኑ ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ያዳነውን ፥ የለመነው
ንም ፡ የሰጠውን ፡ እግዚአብሔርን ፡ ፈጽሞ ፡
ያመሰግነው ፡ ነበር ። ንጹሕ ፡ የሆነውን ፡ ከብት ፡
ሁሉ ፡ ንጹሕ ፡ ያልሆነውንም ፡ አሥራት ፡ አወጣ ።

፭፤ ስቡንም ፡ አሽተተ ፡ መሥዋዕት ፡ የማይገባውን፡
ከብት ፡ ለልጁ ፡ ለሌዊ ፡ ሰጠው ። የሰውንም ፡
ወገን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ።
፮፤ ሌዊም ፡ ከአሥሩ ፡ ወንድሞቹ ፡ ተለይቶ ፡ በአ
ባቱ ፡ በያዕቆብ ፡ ፊት ፡ በቤቴል ፡ አገለገለ ።
፯፤ በዚያ ፡ አገልጋይ ፡ ሆኖ ፡ ኖረ ፤ ያዕቆብም ፡ ስእ
ለቱን ፡ ሰጠው ፤ ዳግመኛ ፡ ለእግዚአብሔር ፡
እንደዚሁ ፡ አሥራትን ፡ ሰጠ ። ይህንንም ፡
ለየው ፤ የተለየ ፡ ሆነ ።
፰፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ አሥራት ፡ ለማውጣት ፡ ከዓ
መት ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ስሙ ፡ ይጠራበት ፡ ዘንድ ፡
በተመረጠ ፡ በከበረ ፡ ቦታ ፡ ዳግመኛ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ ለመብላት ፡ ሥርዓት ፡ ሆኖ ፡
በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአል ።
፱፤ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ ለዘላለሙ ፡ የተወሰነ ፡ ዘመን ፡
የለውም ፤ ይኸውም ፡ ሥርዓት ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡
ዓመት ፡ ሊያደርጉት ፥ ዳግመኛ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ በተመረጠ ፡ ቦታ ፡ ሊበሉት ፡ በሰ
ማይ ፡ ጽላት ፡ የተጻፈ ፡ ነው ።
፲፤ የዓመቱ ፡ አዝመራ ፡ እስከሚደርስበት ፡ ወራት ፡
ድረስ ፡ ዘሩ ፡ እስከ ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ይበላልና ፡
ከዚህ ፡ ዓመት ፡ ለሚመጣው ፡ ዓመት ፡ ከእርሱ ፡
ማትረፍ ፡ የለም ፤ ወይንም ፡ ወይን ፡ እስከሚደ
ርስበት ፡ ወራት ፥ ዘይትም ፡ ዘይት ፡ እስከሚደ
ርስበት ፡ ወራት ፡ ይበላልና ፡ ማትረፍ ፡ የለም ።
፲፩፤ ከእርሱም ፡ የሚተርፈው ፡ ሁሉ ፡ የደለበው ፡
የረከሰ ፡ ይሁን ፤ የረከሰ ፡ ሆኖአልና ፡ በእሳት ፡
ይቃጠል ። እንደዚሁ ፡ በከበረበት ፡ ሆነው ፡
አንድነት ፡ ይብሉት ፤ አያድልቡት ።
፲፪፤ የበጉና ፡ የላሙ ፡ አሥራት ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የተለየ ፡ ነው ። ስለ ፡ አሥራቱ ፡ የሚሆ
ነው ፡ እንደዚሁ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተወስኖአ
ልና ፡ ተጽፎአልምና ፡ ካህናቱ ፡ ከዓመት ፡ እስከ ፡
ዓመት ፡ በፊቱ ፡ የሚበሉት ፡ ይሁን ።
፲፫፤ በሁለተኛይቱ ፡ ሌሊት ፡ ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡
በሀያ ፡ ሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ያንን ፡ ቦታ ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፥ ቅጥሩንም ፡ ሠርቶ ፡ ይለየው ፡
ዘንድ ፥ ለእርሱ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ የከ
በረ ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፥ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡ ለል
ጆቹ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የከበረ ፡ ያደር
ገው ፡ ዘንድ ፡ መከረ ።
፲፬፤ እግዚአብሔርም ፡ ሌሊት ፡ ተነጋገረው ፡ አከበ
ረው ፡— ስምህ ፡ እስራኤል ፡ ይባል ፡ እንጂ ፡
ያዕቆብ ፡ ብቻ ፡ አይባል ፡ አለው ።
፲፭፤ ዳግመኛም ፡ ምድርንና ፡ ሰማይን ፡ የፈጠርሁ ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እኔ ፡ ነኝ ፤ አከብር
ሃለሁ ፡ ፈጽሜ ፡ እጅግ ፡ አበዛሃለሁ ።
፲፮፤ ነገሥታቱ ፡ ከአንተ ፡ ይወለዳሉ ፤ አራቱንም ፡
ማዕዘን ፡ ይገዛሉ ፤ የአዳም ፡ ልጅ ፡ የረገጠውን ፡
ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ፤ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ያለ ፡
አገርን ፡ ሁሉ ፡ ለልጆችህ ፡ እሰጣለሁ ፤ እንደ ፡
ወደዱ ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ይገዛሉ ።
፲፯፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አገሪቱን ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ያደርጋሉ ፥
ለዘላለምም ፡ ይወርሱአታል ፡ አለው ። ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ተነጋግሮ ፡ ከጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡
ወጣ ። ወደ ፡ ሰማይ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ያዕቆ
ብም ፡ ያይ ፡ ነበር ።
ሰ ሌሊት ፡ በራእይ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፥ እነሆ ፥ መልአክ ፡ ፲፰፤
ከሰማይ ፡ ሲወርድ ፡ አየ ፤ ሰባት ፡ ብራናዎች ፡
በእጁ ፡ አሉ ።
ለያዕቆብ ፡ ሰጠው ፤ ያዕቆብም ፡ አነበባቸው ፤ ፲፱፤
በዓለሙ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለእርሱ ፡ የሚሆን ፡
በውስጣቸው ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አነበበ ።
በብራና ፡ የተጻፈውን ፡ ሁሉ ፡ አሳየው ።
ይህን ፡ ቦታ ፡ አትሥራ ፥ የዘላለም ፡ መቅደስ ፳፤
ንም ፡ አታድርገው ፤ ይህ ፡ ቦታ ፡ ቤተ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ የሚሠራበት ፡ አይደለምና ፡ በዚህ ፡
ቦታ ፡ አትደር ። ወደ ፡ አባትህ ፡ ወደ ፡ አብርሃም ፡
ቤት ፡ ሂድ ፤ አባትህ ፡ እስከሚሞትበት ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ በዚያ ፡ በአባትህ ፡ በይስሐቅ ፡ ቤት ፡
ኑር ፤ በግብጽ ፡ ሳለህ ፡ በደስታ ፡ ትሞታለህና ።
በዚህች ፡ አገር ፡ ከአባቶችህ ፡ ከአብርሃምና ፡ ፳፩፤
ከይስሐቅም ፡ ጋር ፡ በአባቶችህ ፡ መቃብር ፡ በክ
ብር ፡ ትቀበራለህና ፡ አይዞህ ፥ አትፍራ ፤ እንዳ
የኸው ፡ እንዳነበብኸው ፡ እንደዚሁ ፡ ይደረጋ
ልና ።
አንተም ፡ ያየኸውን ፡ ያነበብኸውን ፡ ሁሉ ፡ ፳፪፤
ጻፍ ፡ አለው ። ያዕቆብም ፡— አቤቱ ፥ ሁሉን ፡
እንዳነበብሁ ፡ እንዳየሁ ፡ እንዴት ፡ አስባለሁ ?
አለ ። ጌታም ፡— እኔ ፡ ሁሉን ፡ አሳስብሃለሁ ፡
አለው ።
ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፤ ያዕቆብም ፡ ከእንቅልፉ ፡ ፳፫፤
ተቀሰቀሰ ፤ ያነበበውንና ፡ ያየውን ፡ ሁሉ ፡ አሰበ ።
ያየውንና ፡ ያነበበውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጻፈ ።
ዳግመኛ ፡ በዚያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በዓል ፡ አደረገ ፤ ፳፬፤
በቀደሙት ፡ ዕለታት ፡ እንደሚሠዋው ፡ ሁሉ ፡
አድርጎ ፡ ሠዋበት ። ያች ፡ ቀን ፡ ተጨምራለችና ፡
ስምዋን ፡ ተውሳክ ፡ አላት ።
የቀደሙትንም ፡ ቀኖች ፡ በዓል ፡ ከእነርሱ ፡ ፳፭፤
በዓል ፡ ትሆን ፡ ዘንድ ፡ እርሱ ፡ እንዲህ ፡ ይታይ ፡
ነበር ፤ ይህም ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በዓል ፡ ያደርጋት ፡ ዘንድ ፥ ፳፮፤
በዓል ፡ በሚደረግባቸው ፡ በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ ላይ ፡
እርስዋን ፡ ይጨምር ፡ ዘንድ ፥ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተገ
ለጠለት ። በዓመት ፡ እንደሚመላለሱ ፡ ቀኖች ፡
ቍጥር ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ መሥዋዕት ፡ የሚ
ሠዋበት ፥ በዓል ፡ የሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
ስምዋ ፡ ተውሳክ ፡ ተባለ ።
ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሀያ ፡ ሦስት ፡ ቀን ፡ በዚያ ፡ ፳፯፤
ሌሊት ፡ የርብቃም ፡ ሞግዚትዋ ፡ ዲቦራ ፡ ሞተች ።
ከመንደሩ ፡ በታች ፡ በወንዝ ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ ግራር ፡
ሥር ፡ ቀበሩአት ።
የዚያንም ፡ ወንዝ ፡ ስም ፡ ዲቦራ ፡ የተቀበረች ፳፰፤
በት ፡ ወንዝ ፡ አለው ። ግራሩንም ፡ የዲቦራ ፡
ልቅሶ ፡ የተለቀሰበት ፡ ግራር ፡ አለው ።
ርብቃም ፡ ተመልሳ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስ ፳፱፤
ሐቅ ፡ ቤት ፡ ሄደች ። ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ እንደ
ሚወደው ፡ አድርጋ ፡ ለአባቱ ፡ ምግብ ፡ ታዘ

ጋጅ ፡ ዘንድ ፡ የፍየሎችን ፡ ሙክቶችና ፡ የበጎችንም ፡ ሙክቶች ፡ በጎችንም ፡ በእጅዋ ፡ ላከ ።

፴፩፣ ከብራታን ፡ ወደምትባል ፡ አገር ፡ እስኪቀርብ ፡ ድረስ ፡ ከእናቱ ፡ በኋላ ፡ ሄደ ። በዚያም ፡ አደረ ።

፴፪፣ ራሔልም ፡ ሌሊት ፡ ወለደች ። በወለደችው ፡ ጊዜ ፡ ተጨንቃ ፡ ነበርና ፡ ስሙን ፡ መከራ ፡ የተቀበልሁበት ፡ ልጅ ፡ አለችው ።

፴፫፣ አባቱ ፡ ግን ፡ ስሙን ፡ ብንያም ፡ አለው ። በዚህ ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአንደኛው ፡ ዓመት ፡ ስምንተኛው ፡ ወር ፡ በበተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ራሔል ፡ ሞተች ። ኤፍራታ ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ ተቀበረች ፡ ይህችውም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ናት ።

፴፬፣ ያዕቆብም ፡ በጎዳና ፡ ዳር ፡ ባለ ፡ በራሔል ፡ መቃብር ፡ ላይ ፡ ሐውልትን ፡ አቆመ ።

፴፭፣ ያዕቆብም ፡ ሄዶ ፡ በመግደላ ፡ ድራኤፍ ፡ ግራ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ይስሐቅ ፡ ሄደ ።

፴፮፣ በአሥረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ሮቤል ፡ የአባቱ ፡ ዕቁባት ፡ የምትሆን ፡ የራሔልን ፡ አገልጋይ ፡ ባላንን ፡ ተሰውራ ፡ በውኃ ፡ ስትታጠብ ፡ አየ ፡ ወደዳትም ።

፴፯፣ በሌሊት ፡ ተሰውሮ ፡ ሌሊት ፡ ወደ ፡ ባላን ፡ ቤት ፡ ገባ ፤ በቤትዋ ፡ ብቻዋን ፤ በአልጋዋ ፡ ላይ ፡ ተኝታ ፡ አገኛት ። ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ ተኛ ፤ በነቃችም ፡ ጊዜ ፡ እነሆ ÷ ሮቤል ፡ ከእርስዋ ፡ ጋር ፡ በመኝታዋ ፡ ተኝቶ ፡ አየች ።

፴፰፣ እጅዋን ፡ ዘርግታ ፡ ያዘችው ፤ ጮኸች ፤ ሮቤል ፡ እንደ ፡ ሆነም ፡ አወቀች ። ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ አፈረች ። እርሱም ፡ ሸሸ ። በዚህ ፡ ነገር ፡ ፈጽማ ፡ ታዝን ፡ ነበር ፤ ለማንም ፡ ለማን ፡ ሰው ፡ አልተናገረችም ።

፴፱፣ ያዕቆብም ፡ መጥቶ ፡ በፈለጋት ፡ ጊዜ ፡— ሮቤል ፡ ስላሳደፈኝ ፡ ሌሊትም ፡ ስለ ፡ ደረሰብኝ ፡ ከአንተ ፡ ተለይቻለሁና ፡ ለአንተ ፡ የምገባ ፡ አይደለሁም ፤ እኔ ፡ ግን ፡ ተኝቼ ፡ ነበር ፤ እጄን ፡ እስክዘረጋ ፡ ድረስ ፡ አላወቅሁትም ፡ እርሱ ፡ ደርሶብኛል ፡ አለችው ።

፵፣ በባላን ፡ ደርሶአልና ÷ የአባቱንም ፡ ኀፍረት ፡ ገልጦአልና ፡ ያዕቆብ ፡ በሮቤል ፡ ፈጽሞ ፡ ተቆጣ ።

፵፩፣ ሮቤል ፡ አሳድፎአታልና ፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ያዕቆብ ፡ አልደረሰባትም ። የአባቱን ፡ ኀፍረት ፡ የገለጠ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ነገሩ ፡ እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነውና ÷ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የተናቀ ፡ ነውና ።

፵፩፣ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰው ፡ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ እንዳይደርስ ÷ የአባቱንም ፡ ኀፍረት ፡ እንዳይገልጥ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ ተጽፎአል ፤ የማይገባ ፡ ሥራ ፡ ሠርቶአልና ፡ ሞትን ፡ ይሙት ።

፵፪፣ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ጐስቋላ ፡ ነው ። ሴትም ፡ ብትሆን ፡ ጐስቋላ ፡ ናት ። በዚህ ፡ ዓለም ፡ ኀጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡ እርሱም ፡ እርስዋም ፡ ይሙቱ ። በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ለአገዛዝ ፡ በመረጠው ፡ ወገን ፡ መካከል ፡ የተጠላ ፡ አይሁን ።

፵፫፣ ከአባቱ ፡ ሚስት ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ የአባቱን ፡ ኀፍረት ፡ ገልጦአልና ፡ የተረገመ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ ተጽፎአል ።

፵፬፣ የእግዚአብሔር ፡ ወዳጆች ፡ ሁሉ ፡— የተረገመ ፡ ይሁን ፡ የተረገመ ፡ ይሁን ፡ አሉ ።

፵፭፣ ሙሴ ÷ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፤ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ ፍርድ ፡ ነውና ÷ የማይገባ ፡ ነውና ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ ይጠብቁ ።

፵፮፣ ይህን ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ለሠራ ፡ ሰው ፡ ለኀጢአቱ ፡ ለዘላለም ፡ ስርየት ፡ የለውም ። በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ይህን ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ የተናቀ ፡ የተጠላ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ስንኳ ፡ መዋል ፡ አይገባውምና ፡ በአምላካችን ፡ ወገኖች ፡ መካከል ፡ በድንጋይ ፡ ተወግሮ ፡ ይሙት ፡ እንጂ ፡ ለኀጢአቱ ፡ ስርየት ፡ የለውም ።

፵፯፣ በአባቱ ፡ ሚስት ፡ ደርሶአልና ፡ ለሮቤል ፡ ድኅነት ፡ ስርየት ፡ ይገባዋል ፡ አይበሉ ።

፵፰፣ እርስዋም ፡ ባልዋ ፡ አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ በሕይወት ፡ ሳለ ፡ እስከዚያ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ሥርዓቱ ፡ ቅጣቱ ፡ ሕጉ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ እንደሚደረገው ፡ ሕግ ፡ አልተፈጸመምና ፡ ስርየት ፡ ይገባታል ፡ አይበሉ ። በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመንም ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግ ፡ ይህ ፡ ነው ።

፵፱፣ ለዚህም ፡ ሕግ ፡ የዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለውም ። በሕዝቡ ፡ መካከል ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ አንድነት ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ÷ ይህችን ፡ ኀጢአት ፡ በሠሩበት ፡ ቀን ፡ ይገድሉአቸው ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ለኀጢአታቸው ፡ ምንም ፡ ስርየት ፡ የለውም ።

፶፣ ሙሴ ÷ አንተም ፡ ለእስራኤል ፡ ጻፍላቸው ÷ ይጠብቁአትም ፤ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራም ፡ አይሥሩ ፤ ለሞት ፡ የሚያበቃ ፡ በደልንም ፡ አይበድሉ ። ፊት ፡ አይቶ ፡ የማያዳላ ÷ መማለጃን ፡ የማይቀበል ፡ እርሱ ፡ አምላካችን ፡ እግዚአብሔር ፡ እውነተኛ ፡ ዳኛ ፡ ነውና ።

፶፩፣ ይሰሙ ፡ ዘንድ ÷ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ÷ ከእነርሱም ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ÷ የተጠላ ÷ የሚያስጸይፍ ÷ የተናቀ ÷ የተነቀፈ ፡ ነውና ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ፈጽመው ፡ እንዳይጠፉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በፈጣሪያችን ፡ ፊት ፡ ይህችን ፡ ኀጢአት ፡ ለሚሠሩአት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይህንን ፡ የሥርዓቱን ፡ ነገር ፡ ንገራቸው ።

፶፪፣ እስራኤል ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተለየ ፡ ወገን ፡ ነውና ÷ ለፈጣሪውም ፡ ማደሪያ ፡ ነውና ÷ ለክህነት ፡ ለመንግሥት ፡ የሚገባ ፡ ወገን ፡ ነውና ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚሠሩት ፡ ከገዙት ፡ የሚበልጥ ፡ ኀጢአት ፡ የለም ። በንጹሕ ፡ ወገን ፡ መካከል ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ኀጢአት ፡ ሊሠራ ፡ አይገባም ።

፶፫፣ በዚህ ፡ በስድስተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሰባተኛው ፡ ዓመት ፡ ያዕቆብ ፡ ይሄድ ፡ ነበር ። ልጆቹም ፡ ይሄዱ ፡ ነበር ። በአባቱ ፡ በይስሐቅና ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ አቅራቢያ ፡ በአብርሃም ፡ ቤት ፡ አደሩ ።

፶፬፣ የያዕቆብም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ መጀመሪያው ፡ ሮቤል ፡ ይባላል ፤ ሁለተኛው ፡

ስምዖን ፡ ይባላል ፤ ሦስተኛው ፡ ሌዊ ፡ ይባላል ፤
አራተኛው ፡ ይሁዳ ፡ ይባላል ፤ አምስተኛው ፡
ይሳኮር ፡ ይባላል ፤ ስድስተኛው ፡ ዛብሎን ፡ ይበ
ላል ፤ እነዚህ ፡ የልያ ፡ ልጆች ፡ ናቸው ።
፳፭፤ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ብንያምና ፡ ዮሴፍ ፡ ናቸው ።
፳፮፤ የባላንም ፡ ልጆች ፡ ንፍታሌምና ፡ ዳን ፡ ናቸው ።
፳፯፤ የዘለፋም ፡ ልጆች ፡ አሴርና ፡ ጋድ ፡ ናቸው ።
፳፰፤ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደቻት ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ዲና ፡
ብቻ ፡ ናት ። ሄደውም ፡ ለያዕቆብና ፡ ለርብቃ ፡
ሰገዱ ።
፳፱፤ በዩአቸውም ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡ ሁሉና ፡ ያዕቆ
ብን ፡ መረቁአቸው ። የትንሹ ፡ ልጁን ፡ የያዕቆ
ብን ፡ ልጆች ፡ አይቶአልና ፡ ይስሐቅ ፡ ፈጽሞ ፡
ደስ ፡ ብሎት ፡ መረቃቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

፩፤ ከዚህ ፡ ከአርባ ፡ አራተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡
ከዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ በጎ
ችን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ልጆቹን ፡ ላካ
ቸው ። ባሪያዎቹንም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡
ሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ላካቸው ።
፪፤ በእንጨት ፡ ሥር ፡ ተሰውረው ፡ ያጠፉአቸው ፡
ዘንድ ÷ ሚስቶቻቸውንና ፡ ከብቶቻቸውንም ፡
ይማርኩ ፡ ዘንድ ፡ ሰባቱ ፡ ሁሉ ፡ የአሞሬዎን ፡
ነገሥታት ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ተሰበሰቡ ።
፫፤ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ይሁዳና ፡ ሌዊ ፡ ዮሴፍ ፡ ከአ
ባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ በቤት ፡ ነበሩ ። ልቡ
ናው ፡ ያዝንበት ፡ ነበርና ÷ እርሱንም ፡ መተው ፡
አልተቻላቸውምና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ታናሹ ፡
ልጁ ፡ ብንያም ፡ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነበረ ።
፬፤ የአሬሳና ፡ የታፋ ፡ ነገሥታት ÷ የሴሎን ፡ ነገሥ
ታትና ፡ የሰራጋን ፡ ነገሥታት ÷ የቤቴሮን ፡ ንጉ
ሥና ፡ የጋዒዝ ፡ ንጉሥ ÷ የማአኒሲኪሮስ ፡
ንጉሥ ፡ በተራራ ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ÷
፭፤ በከነዓን ፡ ባለ ፡ ዛፍ ፡ በር ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡
መጡ ። ለያዕቆብም ፡— እነሆ ÷ የአሞሬዎን ፡
ነገሥታት ፡ ልጆችህን ፡ ከበቡአቸው ÷ መንጋ
ቸውንም ፡ ተነጠቁ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ።
፮፤ እርሱ ፡ ከቤቱ ፡ ተነሣ ÷ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡
የአባቱም ፡ ብላቴኖች ፡ ሁሉ ፡ የእርሱም ፡ ብላ
ቴኖች ፡ ተነሡ ።
፯፤ መሣሪያ ፡ የያዙ ፡ ዘጠኝ ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡ ይዞ ፡
ሄዶ ፡ በሰቂሞን ፡ መስክ ፡ ወጉአቸው ።
፰፤ የሸሹትንም ፡ ተከትለው ፡ በሰይፍ ፡ አጠፉአ
ቸው ። ታፋና ፡ አሬሳን ፡ ሴሎንና ፡ ሰራጋን ፡
አማኒሲኪሮስን ፡ ጋጋአስንም ፡ አጠፉቸው ÷
መንጋውንም ፡ ሰበሰበ ።
፱፤ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ክፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ። እነዚህ ፡ አም
ስቱ ፡ የምድራቸውን ፡ ፍሬ ፡ ግብር ፡ ይሰጡት ፡
ዘንድ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ግብር ፡ ሠራ ።
፲፤ ታምና ፡ ታሬስንና ፡ ሮቤልን ፡ ቀጸረ ፤ በደኅ
ናም ፡ ተመለሰ ።
፲፩፤ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ አደረገ ። ልጆቹና ፡
እርሱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስኪወርዱ ፡ ድረስ ፡
አገልጋይ ፡ ሆኑት ።
ይህ ፡ ሱባዔ ፡ በሚቈጠርበት ፡ በሰባተኛው ፡ ፲፪፤
ዓመት ፡ የወንድሞቹን ፡ ደኅንነት ፡ ያውቅ ፡
ዘንድ ፡ ዮሴፍን ፡ ከቤቱ ፡ ወደ ፡ ሰቂሞን ፡ ላከው ።
በዶታኤም ፡ አውራጃ ፡ አገኛቸው ። በዘበዙት ÷ ፲፫፤
ይገድሉትም ፡ ዘንድ ፡— እንግደለው ፡ ብለው ፡
መከሩ ።
ተመልሰው ፡ ለእስማኤላውያን ፡ ነጋዴች ፡ ፲፬፤
ሸጡት ። እነርሱም ፡ ግብጽ ፡ አውርደው ፡ የኤ
ሊው ፡ አገር ፡ ካህን ፡ ለሚሆን ፡ ለእንጀራ ፡ አሳ
ላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ለፈርዖን ፡ ባለምዋል ፡ ለፋጢ
ፋራን ፡ ሸጡት ።
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ አውራ ፡ በግ ፡ አርደው ፡ ፲፭፤
የዮሴፍን ፡ ልብስ ፡ በደሙ ፡ ነከሩ ።
ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ፲፮፤
ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ላኩ ። በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ ከጥዋት ፡ እስከ ፡ ማታ ፡ ድረስ ፡ አለ
ቀሰ ።
ልብሱንም ፡ አመጡለት ፤ በሞቱ ፡ ኀዘን ፡ ተን ፲፯፤
ቀጠቀጠ ። ዮሴፍን ፡ ክፉ ፡ አውሬ ፡ እንደ ፡
በላው ፡ ነገሩት ፤ የቤቱም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ አለቀሱ ፤ ቀኑን ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ያዝኑ ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ።
ሴቲቱ ፡ ልጁና ፡ ወንዶቹ ፡ ልጆቹ ፡ ያረጋጉት ፡ ፲፰፤
ዘንድ ፡ ተነሡ ። ነገር ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡
ዮሴፍ ፡ አልተረጋጋም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ ባላን ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ሞተ ፡ ፲፱፤
ሰማች ። ለእርሱም ፡ ስታለቅስ ፡ ሞተች ። እርስ
ዋም ፡ በቅፍራቲፉ ፡ ትኖር ፡ ነበር ።
ልጁም ፡ ዲና ፡ ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ሞተች ። ፳፤
በያዕቆብ ፡ ላይ ፡ በአንድ ፡ ወር ፡ ይህ ፡ ሦስቱ ፡
ኀዘን ፡ ደረሰበት ። ባላንም ፡ በራሔል ፡ መቃ
ብር ፡ አንጻር ፡ ቀበሩአት ፤ ልጁን ፡ ዲናንም ፡
በዚያ ፡ ቀበሩ ።
ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሲያለ ፳፩፤
ቅስ ፡ ኖረ ። ስለ ፡ ልጄ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ እያለቀ
ስሁ ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ እወርዳለሁ ፡ ብሎአልና ፡
ልቅሶውን ፡ አልተወም ።
ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአ ፳፪፤
ሥረኛው ፡ ቀን ፡ ያዝኑ ፡ ዘንድ ÷ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ሥርዓት ፡ ተሠራ ። የዮሴፍን ፡
መርዶ ፡ ወደ ፡ አባቱ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ባደረሱ
በት ፡ ቀን ፡ በፍየል ፡ ጠቦት ፡ ለእርሱ ፡ ያስተሰ
ርይለት ፡ ዘንድ ።
ሰባተኛው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥረኛው ፡ ቀን ፡ ፳፫፤
ከዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡
ተሠራች ፤ ስለ ፡ ልጁ ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ የአባታቸ
ውን ፡ ልቡና ፡ አሳዝነዋልና ።
ይህችም ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ኃጢአታቸው ፡ ስለ ፡ በደ ፳፬፤
ላቸው ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ስሕተታቸው ፡ በዚህች ፡
ቀን ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ራሳቸውን ፡ ሊያ
ነጹ ፡ ያዝኑበት ፡ ዘንድ ፡ ተሠራች ።
ዮሴፍ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ለራ ፳፭፤
ሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ። የአንዱ ፡ የሮቤል

ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አዳ ፡ ይባላል ።
፳፮፤ የሁለተኛው ፡ የስምዖን ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ አን
ዲባአ ፡ ትባላለች ፤ ይህችውም ፡ የከነዓን ፡ ሴት ፡
ናት ። የሦስተኛውም ፡ የሌዊ ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡
ሚልካ ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ ከቃራ ፡ ልጆች ፡
ወገን ፡ ከሚሆን ፡ ከአራም ፡ ልጆች ፡ የተወለ
ደች ፡ ናት ።
፳፯፤ የአራተኛው ፡ የይሁዳም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡
ቤት ፡ ሱኤል ፡ ይባላል ፤ እርስዋም ፡ የከነዓን ፡
ሴት ፡ ናት ። የአምስተኛው ፡ የይሳኮር ፡ ሚስ
ትም ፡ ስምዋ ፡ ሒዛቃ ፡ ይባላል ።
፳፰፤ የስድስተኛው ፡ የዛብሎን ፡ ምስትም ፡ ስምዋ ፡
አኤሚን ፡ ይባላል ። የሰባተኛው ፡ የዳን ፡ ሚስ
ትም ፡ ስምዋ ፡ ኤግላ ፡ ይባላል ። የስምንተኛው ፡
የንፍታሌም ፡ ሚስት ፡ ስምዋ ፡ የመስጴጦምያ ፡
ሴት ፡ የምትሆን ፡ ራሱኢ ፡ ናት ።
፳፱፤ የዘጠኝኛው ፡ የጋድ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ ሚካ ፡
ይባላል ። የአሥረኛው ፡ የአሴር ፡ ሚስትም ፡
ስምዋ ፡ ኢዮና ፡ ይባላል ። የአሥራ ፡ አንደኛው ፡
የዮሴፍ ፡ ሚስትም ፡ ስምዋ ፡ አስኔት ፡ ይባላል ፤
ይህችውም ፡ የግብጽ ፡ ሴት ፡ ናት ።
፴፤ የአሥራ ፡ ሁለተኛው ፡ የብንያምም ፡ ሚስት ፡
ስምዋ ፡ ኢዮሳክ ፡ ይባላል ። ስምዖንም ፡ ተመ
ልሶ ፡ ከሶርያ ፡ እንደ ፡ ወንድሞቹ ፡ ሁለተኛ ፡
ሚስት ፡ አገባ ።

ምዕራፍ ፡ ፴፭ ።

፩፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ሱባዔ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡
ርብቃ ፡ ልጅዋን ፡ ያዕቆብን ፡ ጠርታ ፡ በያዕቆብ ፡
ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ያከብራቸው ፡ ዘንድ ÷
ስለ ፡ ወንድሙና ፡ ስለ ፡ አባቱ ፡ አዘዘችው ።
፪፤ ያዕቆብም ፡— ይህ ፡ ነገር ፡ ለእኔ ፡ ክብር ፡ ጌት
ነት ፡ ነውና ÷ አከብራቸውም ፡ ዘንድ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ፊት ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ ነውና ፡ እኔ ፡ ያዘ
ዝሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ አለ ።
፫፤ እናቴ ! ከአንቺም ፡ ከተወለድሁባት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በዘመኔ ፡
ሁሉ ፡ ለሁሉ ፡ በጎ ፡ ነገር ፡ እንዳስብ ፡ ሥራዬን ፡
ሁሉ ÷ በልቤ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ታውቂያለሽ ።
፬፤ ወንድሜንና ፡ አባቴን ፡ አከብር ፡ ዘንድ ፡ ያዘዝ
ሽኝን ፡ ነገር ፡ እንዴት ፡ አላደርግም ? በእኔ ፡
ምን ፡ ጥመት ፡ አየሽብኝ ? እናቴ ÷ እስኪ ፡
ንገሪኝ ÷ እኔም ፡ ከእርሱ ፡ ፈጽሜ ፡ እርቃለሁ ፤
ይቅርታ ፡ ይደረግልኛል ፡ አላት ።
፭፤ ልጄ ! ባለ ፡ በዘመኔ ፡ ሁሉ ፡ የቀና ፡ ሥራን ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ በአንተ ፡ ያየሁት ፡ ምንም ፡ ክፉ ፡
ሥራ ፡ የለም ።
፮፤ ነገር ፡ ግን ፡ ልጄ ! እውነት ፡ ነገርን ፡ እነግርሃ
ለሁ ። እኔ ፡ በዚህች ፡ ዓመት ፡ እሞታለሁ ።
ከመቶ ፡ አምሳ ፡ አምስት ፡ ዓመት ፡ በላይ ፡ እን
ዳልኖር ፡ የምሞትባትን ፡ ቀን ፡ በሕልሜ ፡ አይ
ቻለሁና ፡ ይህችን ፡ ዓመት ፡ በሕይወት ፡ አላል
ፋትም ።
እኖርበት ፡ ዘንድ ፡ ያለኝን ፡ ዘመኔን ፡ ሁሉ ፡ ፯፤
እነሆ ፡ እኔ ፡ ፈጽሚአለሁ ፡ አለችው ። እናቱ ፡—
እሞታለሁ ፡ ብላዋለችና ፡ ያዕቆብ ፡ ስለ ፡ እናቱ ፡
ነገር ፡ ሳቀ ።
እርስዋ ፡ ግን ፡ በአንጻሩ ፡ ተቀምጣ ፡ ነበር ፤ ኃይ ፰፤
ልም ፡ ነበራት ፡ እየወጣች ፡ እየገባች ፡ ታይ ፡ ነበ
ርና ። ጕልበትዋም ፡ አልደከመም ፡ ነበር ÷ ጥር
ስዋም ፡ጽኑ ፡ ነበረ ፤ በሕይወት ፡ በኖረችበት ፡
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ምንም ፡ መከራ ፡ አላገኛትም ፡
ነበር ።
ያዕቆብ ፡— ዘመኔ ፡ በሕይወት ፡ ወደ ፡ ኖርሽበት ፡ ፱፤
ዘመን ፡ ከቀረበ ፡ እናቴ ፡ እኔ ፡ ደግ ፡ ነኝ ፤ ኃይ
ሌም ፡ እንደ ፡ አንቺ ፡ ኃይል ፡ እንዲሁ ፡ በእኔ ፡
ጸንቶ ፡ ይኖራል ፤ ስለ ፡ ሞትሽ ፡ ከእኔ ፡ ጋር ፡
በዋዛ ፡ ከንቱ ፡ ነገርን ፡ ትናገሪያለሽና ፡ አትሞ
ቺም ፡ አላት ።
ወደ ፡ ይስሐቅም ፡ ገብታ ፡— አንድ ፡ ልመናን ፡ ፲፤
እለምንሃለሁ ፤ የዔሳው ፡ ልቡ ፡ ከሕፃንነቱ ፡
ጀምሮ ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ታውቃለህና ÷ በእ
ርሱም ፡ ቸርነት ፡ የለምና ÷ ከሞትህ ፡ በኋላ ፡
እርሱ ፡ ይገድለው ፡ ዘንድ ፡ ይወዳልና ÷ በያዕ
ቆብ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ÷ በጠብም ፡
አስወጥቶ ፡ እንዳይሰደው ፡ ዔሳውን ፡ አምለው ፡
አለችው ።
ወንድሙ ፡ ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ካራን ፡ ከሄደ ፡ ጀምሮ ፡ ፲፩፤
እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ያደረገውን ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ በፍጹም ፡
እንደ ፡ ተወን ፡ በእኛም ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳደ
ረገ ፡ አንተ ፡ ታውቃለህ ፤ መንጋህን ፡ ሰበሰበ ÷
ገንዘብህንም ፡ ሁሉ ፡ ከፊትህ ፡ ቀምቶ ፡ ሄደ ።
ገንዘባችንን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ ስንለምነው ፡ ፲፪፤
እርሱ ፡ እንደሚመጸውተን ፡ ሰው ፡ ያደርገዋል ፤
ፍጹም ፡ ቅን ፡ የሚሆን ፡ ልጅህ ፡ ያዕቆብን ፡ ስለ ፡
መረቅኸው ፡ አንተን ፡ ይጠላሃል ።
ከደግነት ፡ በቀር ፡ ክፋት ፡ የለውምና ፡ ከካራን ፡ ፲፫፤
ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ምን
ምን ፡ የጐደለብን ፡ የለም ፤ ሁሉን ፡ በየጊዜው ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ያመጣልን ፡ ነበርና ÷ ያመጣል
ንን ፡ ከእጁ ፡ በተቀበልን ፡ ጊዜ ፡ በፍጹም ፡ ልቡ
ናው ፡ ደስ ፡ ይለው ፡ ነበር ÷ ያከብረንም ፡ ነበር ፤
ከካራንም ፡ ከመጣ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚህች ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ከእኛ ፡ አልተለየም ።
እርሱም ፡ እየረዳን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ሁልጊዜ ፡ ፲፬፤
በቤት ፡ ይኖር ፡ ነበር ፡ አለችው ።
ይስሐቅም ፡— እኔም ፡ አውቃለሁ ÷ እርሱ ፡ በፍ ፲፭፤
ጹም ፡ ልቡናው ፡ እንዲያከብረን ÷ ከእኛ ፡ ጋር ፡
ያለ ፡ የያዕቆብን ፡ ሥራ ፡ አያለሁ ። ቀድሞ ፡ ከተ
ወለደበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ከያዕቆብ ፡ ይልቅ ፡
ዔሳውን ፡ እወደው ፡ ነበር ፤
ዛሬ ፡ ግን ፡ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ እወዳ ፲፮፤
ለሁ ። ክፉ ፡ ሥራውን ፡ አብዝቶአልና ÷ ለእር
ሱም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ የለውምና ÷ ሥራው ፡ ሁሉ ፡
ኃጢአት ፡ በደል ፡ ነውና ÷ በልቡናውም ፡ እው
ነት ፡ ነገር ፡ የለውምና ።

፲፯፤ አሁንም ፡ ስለ ፡ ክፉ ፡ ሥራው ፡ ሁሉ ፡ ልቡናዬ ፡
ያዝናል ። የአብርሃምን ፡ ፈጣሪ ፡ ትቶ ፡ ሚስቶ
ቹን ፡ ስለ ፡ ተከተለ ፡ ጣዖታቸውንም ፡ ስላመ
ለከ ፡ እርሱ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ስሕተታቸውን ፡
ስለ ፡ ተከተለ ፡ እነርሱ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ከለ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚጠፉ ፡ ናቸውና ፡ እርሱ ፡
ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ለመዳን ፡ የሚገባ ፡ አይደለም ።
፲፰፤ አንቺ ፡ ግን ፡ ወንድሙን ፡ ያዕቆብን ፡ እንዳይ
ገድል ፡ አምለው ፡ ዘንድ ፡ አምለው ፡ ትያለሽ ፤
ቢምልም ፡ በመሐላው ፡ ጸንቶ ፡ አይኖርም ፤
ከክፉ ፡ ነገር ፡ በቀር ፡ በጎ ፡ ሥራን ፡ አይሠራም ።
፲፱፤ ወንድሙን ፡ ያዕቆብንም ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡
ቢወድ ፡ በያዕቆብ ፡ እጅ ፡ ይወድቃል ። በእጁ ፡
ይወድቃልና ፡ በእጁ ፡ አያመልጥም ።
፳፤ ዔሳውን ፡ ከሚጠብቀው ፡ ጣዖት ፡ ያዕቆብን ፡
የሚጠብቀው ፡ እግዚአብሔር ፡ ገናና ፡ ኃይለኛ ፡
የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ነውና ፡ አንቺም ፡ ስለ ፡
ያዕቆብ ፡ አትፍሪ ፡ አላት ።
፳፩፤ ርብቃም ፡ ልካ ፡ ዔሳውን ፡ ጠራችው ፡ ወደ ፡
እርስዋም ፡ መጣ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ የም
ለምነው ፡ ልመና ፡ አለኝ ፤ ልጄ ፡ ሆይ ፥ የምለ
ምንህን ፡ ታደርግልኝ ፡ ዘንድ ፡ እሺ ፡ በለኝ ፡
አለችው ።
፳፪፤ እርሱም ፡— ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፥
ልመናሽንም ፡ እንቢ ፡ አልልም ፡ አላት ። በሞ
ትሁ ፡ ጊዜ ፡ በአባትህ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃ
ብር ፡ አቅራቢያ ፡ ትቀብረኝ ፡ ዘንድ ፥ ወንድ
ምህ ፡ ያዕቆብና ፡ አንተም ፡ እርስ ፡ በርሳችሁ ፡
ትፋቀሩ ፡ ዘንድ ፥
፳፫፤ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በወንድሙ ፡
ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳያደርግ ፥ ልጆቼ ፡ በሥ
ራችሁ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ፥ በዚህ ፡ ዓለምም ፡
ትከብሩ ፡ ዘንድ ፥ ጠላትም ፡ በእናንተ ፡ ደስ ፡
እንዳይለው ፡ እኔ ፡ ከአንተ ፡ እለምናለሁ ፤
፳፬፤ በሚወዱአችሁ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ለይቅር
ታና ፡ በረከት ፡ ትሆናላችሁ ፡ አለችው ።
፳፭፤ እኔም ፡ ያልሽኝን ፡ ሁሉ ፡ አደርጋለሁ ፡ በሞት
ሽም ፡ ጊዜ ፡ አጥንቶችሽ ፡ በአጥንቶችዋ ፡ አቅ
ራቢያ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ አጥንቶችዋን ፡ እንደ ፡
ወደድሽ ፡ በአባቴ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ አቅራቢያ ፡
እቀብርሻለሁ ፤ ወንድሜ ፡ ያዕቆብንም ፡ ከሥ
ጋዊ ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እኔ ፡ እወደዋለሁ ።
፳፮፤ ከእርሱ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለእኔ ፡
ሌላ ፡ ወንድም ፡ የለኝም ፤ ወንድሜ ፡ ነውና ፡
በማኅፀንሽም ፡ መካከል ፡ አንድነት ፡ ተዘርተ
ናል ፤
፳፯፤ ከማኅፀንሽም ፡ አንድነት ፡ ወጥተናልና ፡ ብወ
ደው ፡ ይህ ፡ የሚደንቅልኝ ፡ አይደለም ፤ ወንድ
ሜን ፡ ያልወደድሁ ፡ ማን ፡ እወዳለሁ ?
፳፰፤ ስለ ፡ ልጆቼና ፡ ስለ ፡ እኔ ፡ ያዕቆብን ፡ ትመክ
ሪው ፡ ዘንድ ፡ እኔ ፡ እንዲህ ፡ እለምንሻለሁ ፤
አባቴ ፡ ከመረቀው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ እርሱን ፡
ገዥ ፡ እኔን ፡ ተገዥ ፡ አድርጎአልና ፡ በልጆቼ ፡
ላይና ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ እንዲነግሥ ፡ አውቃለሁ ።

እኔ ፡ እንድወደው ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ፳፱፤
ዘመን ፡ ሁሉ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከበጎ ፡ ነገር ፡
በቀር ፡ በእርሱ ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ እንዳልፈልግ ፡
እኔ ፡ እምልልሻለሁ ፡ አላት ።
ስለዚህ ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ማለላት ፤ ያዕቆብንም ፡ ፴፤
በዔሳው ፡ ፊት ፡ ጠርታ ፡ ከዔሳው ፡ ጋር ፡ እንደ ፡
ተናገረችው ፡ ነገር ፡ አዘዘችው ።
እኔ ፡ ፈቃድሽን ፡ እፈጽማለሁ ፤ በወንድሜ ፡ ፴፩፤
በዔሳው ፡ ከእኔም ፡ ከልጆቼም ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እን
ዳይወጣ ፡ መቼም ፡ መቼ ፡ ከፍቅር ፡ በቀር ፡ አስ
ቀድሜ ፡ እንዳልጣላ ፡ ተዋሽኝ ፡ አላት ። እርስ
ዋም ፡ ልጆችዋም ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ የሦስት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ የአ ፴፪፤
ንድ ፡ ሱባዔ ፡ የአንድ ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ የምት
ሆን ፡ ርብቃ ፡ ሞተች ። በዚያችም ፡ ሌሊት ፡
ሁለቱ ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳው ፡
እጥፍነት ፡ በላት ፡ ዋሻ ፡ በአባታቸው ፡ እናት ፡
በሣራ ፡ መቃብር ፡ አጠገብ ፡ ቀበሩአት ።
በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይስ ፴፫፤
ሐቅ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹን ፡ ያዕቆብና ፡ ዔሳ
ውን ፡ ጠራቸው ፥ ወደ ፡ እርሱም ፡ መጡ ።
ልጆቼ ፡ ሆይ ! እኔ ፡ አባቶቼ ፡ በሄዱበት ፡ ጐዳና ፡ ፴፬፤
አባቶቼ ፡ በዚያ ፡ ለዘላለም ፡ ወደምኖርበት ፡
ወደ ፡ መቃብር ፡ እሄዳለሁ ፤ አብርሃም ፡ ለመቃ
ብር ፡ በገዛው ፡ እኔ ፡ ለራሴ ፡ ባስቆፈርሁት ፡
በኬጡ ፡ ሰው ፡ በኤፍሮን ፡ እርሻ ፡ ባለች ፡ እጥ
ፍነት ፡ በላት ፡ ዋሻ ፡ በአባቴ ፡ በአብርሃም ፡ አጠ
ገብ ፡ ቅበሩኝ ፡ አላቸው ።
ልጆቼ ፡ ሆይ ! እግዚአብሔር ፡ ለአብርሃም ፡ የነ ፴፭፤
ገረውን ፥ ለልጆቹም ፡ የነገራቸውን ፡ ሁሉ ፡
እግዚአብሔር ፡ ለእናንተ ፡ ሁሉን ፡ እንዲያደር
ግላችሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀና ፡ ሥራና ፡ እው
ነት ፡ ሥራን ፡ ትሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ አዝዛች
ኋለሁ ።
ልጆቼ ፡ ሆይ ! ሰው ፡ ራሱን ፡ እንዲወድ ፡ እርስ ፡ ፴፮፤
በርሳችሁ ፡ ወንድሞቻችሁን ፡ እየወደዳችሁ ፡
ኑሩ ።
ሰው ፡ ለወንድሙ ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ በሚያደርግ ፴፯፤
ለት ፡ ገንዘብ ፡ ሲፈልግ ፥ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በል
ቡናው ፡ አንድ ፡ ለመሆን ፡ ሲሻ ፥ እርስ ፡ በርሳ
ቸው ፡ እንደ ፡ ራሳቸው ፡ እንዲፋቀሩ ፥ እርስ ፡
በርሳችሁ ፡ የምትፋቀሩ ፡ ሁኑ ።
ስለ ፡ ጣዖቱም ፡ ነገር ፡ እኔ ፡ አዝዛችኋለሁ ፤ ለሚ ፴፰፤
ያመልኩአቸው ፡ በሚሰግዱላቸውም ፡ ሰዎች ፡
እነርሱ ፡ ስሕተትን ፡ የተመሉ ፡ ናቸውና ፡ ትን
ቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ ትጠሉአቸውም ፡ ዘንድ ፡
እንዳትወዱአቸውም ፡ እኔ ፡ አዝዛችኋለሁ ።
ልጆቼ ፡ ሆይ ! የአባታችሁን ፡ የአብርሃምን ፡ ፴፱፤
አምላክ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አስቡት ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ አመለክሁት ። በእውነት ፡ ፵፤
በእውቀት ፡ በሰፉ ፡ ልቡናም ፡ ተገዛሁለት ።
ያበዛችሁ ፡ ዘንድ ፥ ልጆቻችሁንም ፡ እንደ ፡
ሰማይ ፡ ኮከብ ፡ ለማብዛት ፡ ያሳድግላችሁ ፡
ዘንድ ፥ ለዘላለም ፡ ለሚኖር ፡ ትውልድ ፡ ሁሉ ፡

የማይነቀል ፡ የእውነተኛ ፡ ተክል ፡ አድርጎ ፡
በምድር ፡ ይተክላችሁ ፡ ያጸናችሁ ፡ ዘንድ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ አስቡት ።
፴፩፤ አሁንም ፡ እኔ ፡ በጽኑ ፡ መሐላ ፡ አምላችኋለሁ ።
ከእርሱ ፡ የሚበልጥ ፡ በሌላ ÷ በተመሰገነ ÷ በከ
በረ ÷ ገናና ፡ በሆነ ÷ በተመሰገነ ፡ ድንቅ ፡ በሆነ ÷
ኃያል ፡ በሆነ ÷ ጽኑ ፡ በሆነ ÷ ምድርንና ፡ ሰማ
ዩን ፡ በፈጠረ ÷ ሁሉን ፡ አንድ ፡ አድርጎ ፡ በያዘ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከመማል ፡ የሚበልጥ ፡
መሐላ ፡ የለምና ፡ የምትፈሩት ፡ የምታመል
ኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ።
፴፪፤ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በይቅርታና ፡ በቸርነት ፡
ወንድሙን ፡ እየወደደ ፡ የምትፈሩት ፡ የምታ
መልኩት ፡ ትሆኑ ፡ ዘንድ ፡ አምላችኋለሁ ።
ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በሕይ
ወት ፡ በኖራችሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በሥራ
ችሁ ፡ ሁሉ ፡ ትከናወኑ ፡ ዘንድ ÷ እንዳትጠፉም ፡
ሰው ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ማድረግን ፡
አይውደድ ።
፴፫፤ ከእናንተ ፡ በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደርግ ፡
ዘንድ ፡ የሚፈልግ ፡ ሰው ፡ ቢኖር ፡ በእጁ ፡ እንዲ
ወድቅ ÷ ከደጎነኞች ፡ ሰዎች ፡ አገርም ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ እንዲጠፉ ፡ እወቁ ።
፴፬፤ ልጅም ፡ ጠብ ፡ ክርክር ፤ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡
ከሰማይ ፡ በታች ፡ ካለ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ፤
እግዚአብሔር ፡ በሚነድ ፡ በሚበላ ፡ እሳት ፡
ሰዶምን ፡ እንዳቃጠለ ፡ እንደዚሁ ፡ አገሩንና ፡
መንደሩን ፡ ያቃጥላል ። የእርሱ ፡ ገንዘብ ፡ የሆ
ነውንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋል ፤ የሰው ፡ ልጅ ፡ ተግ
ሣጽ ፡ ከተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይጠፋል ።
፴፭፤ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ÷ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ ለሚ
ኖር ፡ ለእርግማንም ፡ የሚያልፍ ፡ ነውና ፡ በሕይ
ወት ፡ መጽሐፍም ፡ አይጻፍም ። በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
ቍርጥ ፡ ፍርዳቸው ፡ በመርገምና ፡ በስድብ ፡
በጭንቅና ፡ በቍጣ ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚ
ኖር ፡ ደዌና ፡ መቅሠፍት ፡ የታደሰ ፡ ይሆን ፡
ዘንድ ፡ እርሱ ፡ የሚጠፋ ፡ ነውና ፡ በሕይወት ፡
መጽሐፍ ፡ አይጻፍም ።
፴፮፤ ልጆቼ ፡ ሆይ ! በወንድሙ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ በሚወድ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቅጣት ፡
እንዲመጣ ÷ እንዲጠፉም ፡ እነግራችኋለሁ ፤
አዳኝባችኋለሁ ፡ አለ ።
፴፯፤ ያለውን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ለሁ
ለቱ ፡ ሁሉ ፡ አደለ ፤ ጌትነትን ፡ አስቀድሞ ፡ ለተ
ወለደው ፡ ልጁ ፡ ሰጠ ። ግንቡንም ፡ በዙሪ
ያው ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ሰጠ ።
፴፰፤ አብርሃም ፡ በቤርሳቤህ ፡ ያጠራቀመውን ፡ ገን
ዘብ ፡ ሁሉ ፡ ሰጠው ። ይህንን ፡ ጌትነት ፡ አስቀ
ድሞ ፡ ለተወለደው ፡ ልጅ ፡ ሰጠሁ ፡ አለ ።
፴፱፤ ዔሳውም ፡— ለያዕቆብ ፡ ብኵርናዬን ፡ ሸጥሁ
ለት ÷ ጌትነት ፡ ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ብኵርናዬን ፡
ለያዕቆብ ፡ ሰጠሁ ፤ በእርሱ ፡ ዘንድ ፡ አለችና ፡
ስለ ፡ እርስዋ ፡ ምንምን ፡ የምናገረው ፡ ነገር ፡
የለኝም ፡ አለ ።

ይስሐቅም ፡ አሳርፋችሁኛልና ÷ ስለ ፡ ማርጀ ፵፤
ቴም ፡ ልቡናዬ ፡ አላዘነችምና ፡ ልጆቼ ፡ ሆይ ፡
በዚህች ፡ ቀን ፡ በልጆቻችሁና ፡ በእናንተ ፡ ላይ ፡
በረከት ፡ ትደር ። ስለ ፡ እርስዋ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡
እንዳትሠሩ ÷ በጎ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡ ሰውን ፡
ልዑል ፡ እግዚአብሔር ፡ ያከብረው ፤ ልጁም ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ ይኑር ።

ምዕራፍ ፡ ፴፬ ።

ይህን ፡ አገዘአቸውና ፡ መርቆአቸው ፡ ከጨ ፩፤
ረሰ ፡ በኋላ ፡ በፊቱ ፡ አንድነት ፡ በሉ ፡ ጠጡ ።
በመካከላቸው ፡ መተካከል ፡ ሆኖአልና ፡ ደስ ፡ ፪፤
አላቸው ። ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጡ ÷ በዚያችም ፡
ቀን ፡ ሀርፈው ፡ ተኙ ።
ይስሐቅም ፡ ደስ ፡ ብሎት ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በአ ፫፤
ልጋው ፡ ላይ ፡ ተኛ ፤ የዘላለም ፡ እንቅልፍንም ፡
አንቀላፋ ፤ ሞተ ።
የመቶ ፡ ሰማንያ ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ሆኖ ፡ ሞተ ። ፬፤
ሀያ ፡ አምስት ፡ ሱባዔና ፡ አምስት ፡ ዓመትን ፡
ጨረሰ ። ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ ያዕቆብና ፡
ዔሳው ፡ ቀበሩት ።
ዔሳውም ፡ በኤዶምያስ ፡ አውራጃ ፡ ወዳለች ፡ ፭፤
ወደ ፡ ሴይር ፡ ሄደ ÷ በዚያም ፡ ኖረ ።
ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ አብርሃም ፡ ተሰዶ ፡ ይኖር ፮፤
በት ፡ በነበረ ፡ በኬብሮን ፡ አውራጃ ፡ ባለ ፡
ግምብ ፡ ኖረ ።
እንደ ፡ ተወለደበት ፡ ወራት ፡ እንደሚታየው ፡ ፯፤
ትእዛዝ ፡ አድርጎ ፡ በፍጹም ፡ ልቡናው ፡ እግዚ
አብሔርን ፡ አመሰገነው ።
በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተ ፰፤
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሚስቱ ፡
ልያ ፡ ሞተች ። በአባቱ ፡ እናት ፡ በሣራ ፡ መቃ
ብር ፡ ግራ ፡ በእናቱ ፡ በርብቃ ፡ መቃብር ፡ አጠ
ገብ ፡ ሁለት ፡ ወገን ፡ በሆነች ፡ ዋሻ ፡ ቀበሩት ።
ልጆቹና ፡ ልጆችዋ ፡ ሁሉ ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡ ፱፤
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ያለቀሱላት ፡ ዘንድ ፡ ያለቅስላት ፡
ነበርና ፡ ስለ ፡ እርስዋም ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡
መጡ ። በሥራዋ ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማ ፡ ቅን ፡ ስለ ፡
ሆነች ፡ እኅትዋ ፡ ራሔል ፡ ከሞተች ፡ ጀምሮ ፡
ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያረጋጉት ፡ ዘንድ ፡
መጡ ።
ያዕቆብንም ፡ ታከብረው ፡ ነበርና ÷ ከእርሱ ፡ ፲፤
ጋር ፡ በኖረችበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡
ከአፍዋ ፡ አልሰማምና ÷ የዋህ ፡ ነበረችና ÷
ፍቅር ፡ ያላት ፡ ቅንነት ፡ ያላት ፡ ክብር ፡ ያላት ፡
ነበረችና ።
በሕይወት ፡ ሳለች ፡ የሠራችውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ፲፩፤
ያስብ ፡ ነበር ። በፍጹም ፡ ሰውነቱና ፡ በፍጹም ፡
ልቡናው ፡ ፈጽሞ ፡ ይወዳት ፡ ነበርና ፡ ያለቅስ
ላት ፡ ነበር ።
የዔሳውና ፡ የያዕቆብ ፡ አባት ፡ ይስሐቅ ፡ በሞተ ፲፪፤
በት ፡ ቀን ፡ የዔሳው ፡ ልጆች ፡ ይስሐቅ ፡ ለታ
ናሹ ፡ ልጁ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነቱን ፡ እንደ ፡
ሰጠው ፡ ሰሙ ።

፲፫፤ ፈጽመውም ፡ ተቈጡ ፤ አንተ ፡ ታላቅ ፡ ሳለህ ፡
ያዕቆብ ፡ የአንተ ፡ ታናሽ ፡ ሲሆን ÷ አባትህ ፡
አንተን ፡ ትቶ ፡ ለያዕቆብ ፡ አለቅነትን ፡ ለምን ፡
ሰጠው ? ብለው ፡ ከአባታቸው ፡ ጋር ፡ ተከራ
ከሩ ።
፲፬፤ እኔ ፡ ብዙርናዬን ፡ በትንሽ ፡ ምስር ፡ ንፎሮ ፡ ሽጫ
ለሁና ፡ ስለዚህ ፡ ነው ፡ አላቸው ።
፲፭፤ በልቶ ፡ ሊመርቀኝ ፡ አድኜ ፡ አመጣለት ፡ ዘንድ ፡
አባቴ ፡ በላከኝ ፡ ቀን ፡ በተንኰል ፡ መጥቶ ፡ የሚ
በላውንና ፡ የሚጠጣውን ፡ ለአባቴ ፡ አቀረበ ።
አባቴም ፡ መረቀው ÷ እኔን ፡ ለእርሱ ፡ ተገዥ ፡
አደረገኝ ።
፲፮፤ አሁንም ፡ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡ ጋር ፡ በክፉ ፡
ነገር እንዳንፈላለግ ÷ ወንድም ፡ ከወንድሙ ፡
ጋር ፡ በፍቅር ፡ ጸንተን ፡ እንድንኖር ÷ ሥራች
ንንም ፡ እንዳናጠፋ ÷ አባታችን ፡ እኔና ፡ እር
ሱን ፡ አማለን ፡ አላቸው ።
፲፯፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ለማድረግ ፡ አንሰማህም ፤
ከእርሱ ፡ ኃይል ፡ የእኛ ፡ ኃይል ፡ ይጸናልና ÷
እኛም ፡ ከእርሱ ፡ እንበረታለንና ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡
ሄደን ፡ እንገድለዋለን ÷ ልጆቹንም ፡ እንገድላ
ለን ፡ አሉት ። ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄድህ ፡ በአን
ተም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ እናደርግብሃለን ።
፲፰፤ አሁንም ፡ ስማን ፤ ወደ ፡ ፍልስጥኤምና ፡ ወደ ፡
አራም ፡ ወደ ፡ አሞንና ፡ ወደ ፡ ሞዓብ ፡ ልከን ፡
በሰልፍ ፡ የሚመክቱ ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎችን ፡
ለራሳችን ፡ እንምረጥ ፤
፲፱፤ ወደ ፡ እርሱ ፡ ሄደን ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዋጋ ፤
ኃይል ፡ ሳያደርግ ፡ እናጥፋው ፡ አሉት ።
፳፤ አባታቸውም ፡— አትሂዱ ÷ በፊቱ ፡ እንዳት
ጠፉ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ጠብን ፡ አታድርጉ ፡ አላ
ቸው ።
፳፩፤ ከልጅነትህ ፡ ጀምሮ ፡ ሥራህ ፡ ይህ ፡ ብቻ ፡ ነውን?
አንተ ፡ አንገትህን ፡ ወደ ፡ ቀንበሩ ፡ አገዛዙ ፡ ታገ
ባለህ ፤ እኛስ ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አንሰማም ፡ አሉት ።
፳፪፤ ወደ ፡ አባታቸው ፡ ወዳጅ ፡ ወደ ፡ አዱራምና ፡
ወደ ፡ አራም ፡ ልከው ፡ የተመረጡ ፡ አርበኞች
ንና ፡ ጠበኞች ፡ የሚሆኑ ፡ ሺህ ፡ ሰዎችን ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ ተወዳጁ ።
፳፫፤ ከተወዳጁአቸው ፡ ከአሞን ፡ ልጆችና ፡ ከሞዓብ ፡
ልጆች ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤
፳፬፤ ከፍልስጥኤም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፤
፳፭፤ ከኰራውስና ፡ ከኤዶምም ፡ የተመረጡ ፡ ሺህ ፡
አርበኞች ፤
፳፮፤ ከኬጤዎንም ፡ ጽኑዓን ፡ የሆኑ ፡ አርበኞች ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ መጡ ።
፳፯፤ አባታቸውንም ፡— መጥተህ ፡ ምራቸው ፤ ይህ ፡
ካልሆነ ፡ እንገድልሃለን ፡ አሉት ። ወደ ፡ ወን
ድሙ ፡ ወደ ፡ ያዕቆብ ፡ ሊመራቸው ፡ ይሄድ ፡
ዘንድ ፡ ልጆቹ ፡ እንደ ፡ ተበራቱበት ፡ ልጆቹን ፡
በየ ፡ ጊዜ ፡ ፈጽሞ ፡ ቍጣን ፡ ተመላ ።
፳፰፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በልቡ ፡ የተሰወረ ፡ ክፋትን ፡ ሁሉ ፡
በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ አሰበ ። ነገር ፡ ግን ፡ በለ ፡
ዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በወንድሙ ፡ በያዕቆብ ፡ ላይ ፡
ክፉ ፡ ነገርን ፡ እንዳይፈልግ ፡ ለእናቱና ፡ ለአ
ባቱ ፡ የማለውን ፡ መሐላ ፡ አላሰበም ።
ያዕቆብ ፡ ግን ፡ እነርሱ ፡ ለመዋጋት ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ፳፱፤
እንዲመጡ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ አላወቀም ። እርሱ ፡
ግን ፡ ለሚስቱ ፡ ለልያ ፡ ያዝን ፡ ነበር ፤ ከተመ
ረጡ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ አርበኞች ፡ ጠበኞች ፡
ጋር ፡ በግምቡ ፡ አጠገብ ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ እስኪ
ቀርቡ ፡ ድረስ ፡ አላወቀም ።
የኬብሮን ፡ ሰዎች ፡— እነሆ ÷ ወንድምህ ፡ ይዋ ፴፤
ጋህ ፡ ዘንድ ፡ ሰይፍ ፡ ከታጠቁ ÷ ጋሻቸውንና ፡
ጦራቸውን ፡ ከያዙ ፡ ከአራት ፡ ሺህ ፡ ሰዎች ፡
ጋር ፡ መጣ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ላኩ ።
ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ያዕቆብን ፡ ይወዱት ፡ ነበርና ÷ ፴፩፤
ያዕቆብ ፡ ለጋስ ፡ ነበረና ÷ ከዔሳው ፡ ይልቅ ፡ ቸር ፡
ነበረና ፡ እንዲህ ፡ ብለው ፡ ነገሩት ። ያዕቆብ ፡
ግን ፡ ወደ ፡ ግምቡ ፡ አጠገብ ፡ እስኪቀርቡ ፡
ድረስ ፡ የነገሩትን ፡ አላመነም ። የግምቡን ፡ በር ፡
ዘጋ ።
በግምቡም ፡ ላይ ፡ ቆመ ÷ ከወንድሙም ፡ ከዔ ፴፪፤
ሳው ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ፡— ሚስቴ ፡ ስለ ፡ ሞተች ፡
በበጎ ፡ ማረጋጋት ፡ ታረጋጋኝ ፡ ዘንድ ፡ መጣህን ?
እናትህና ፡ አባትህ ፡ ሳይሞቱ ፡ ዳግመኛ ፡ ፈጥ ፴፫፤
ነህ ፡ የማልኸው ፡ መሐላ ፡ ይህ ፡ ነውን ?
ከማልኸው ፡ መሐላ ፡ ወጥተህ ፡ በደልህ ÷ ለአባ ፴፬፤
ትህ ፡ በማልህበት ፡ ጊዜ ፡ ተፈረደብህ ፡ አለው ።
ዔሳውም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ መለሰ ።
ለምድር ፡ አራዊትና ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ እንዳይ ፴፭፤
ጣሉ ፡ በእውነት ፡ የተማማሉት ፡ መሐላ ፡ እስከ ፡
ዘላለም ፡ ድረስ ፡ የላቸውም ።
እየነጋ ፡ ይህ ፡ ለዚህ ፡ ክፋት ፡ ይፈልጋል ። አን ፴፮፤
ዱም ፡ አንዱም ፡ የጊዜውን ፡ የዘገየውን ፡ ጠላ
ቱን ፡ ይፈልጋል ።
አንተም ፡ እኔን ፡ ከልጆቼ ፡ ጋር ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ፴፯፤
ድረስ ፡ ትጠላኛለህ ፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ወንድማ
ማችነት ፡ የለንም ። እኔ ፡ የምነግርህን ፡ ይህንን ፡
ነገሬን ፡ ስማ ። እሪያ ፡ ጠጕሩንና ፡ ቁርበቱን ፡
እንደ ፡ ብዝት ፡ ቢለውጥ ÷
እንደ ፡ በግና ፡ እንደ ፡ ዋልያም ፡ ቀንድ ፡ በራሱ ፡ ፴፰፤
ላይ ፡ ቀንድ ፡ ቢወጣ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡
ወንድማማች ፡ እንሆናለን ።
ጡቶች ፡ ከእናታቸው ፡ ቢለዩ ፡ ወንድም ፡ በሆ ፴፱፤
ንኸኝ ፡ ነበር ። ተኵላዎችም ፡ እንዳይበሉአቸው ፡
እንዳይነጣጠቁአቸውም ፡ ከበጎች ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ ቢያደርጉ ፡ ልቡናቸውም ፡ ለእነርሱ ፡ በጎ ፡
ነገርን ፡ ለማድረግ ፡ ቢያስብ ÷
ያን ፡ ጊዜ ፡ በልቡናዬ ፡ ለአንተ ፡ ፍቅር ፡ ይደ ፵፤
ረጋል ። አንበሳ ፡ ለላም ፡ ወዳጁ ፡ ቢሆን ÷ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ በአንድ ፡ ቀንበር ፡ ቢጠመድ ፡ ከእ
ርሱም ፡ ጋር ፡ ቢያርስ ÷ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ ቢያደርግ ÷ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ፍቅ
ርን ፡ አደርጋለሁ ።
ቍራዎችም ፡ እንደ ፡ ሳቢሳ ፡ ቢነጡ ÷ እንደ ፡ ፵፩፤
ወደድሁህ ÷ ከአንተም ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ እን
ዳደረግሁ ÷ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እውነት ፡ አንተ ፡

ትጠፋለህ ፥ ልጆችህም ፡ ይጠፋሉ ። ለአንተ ፡
ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግልህም ።
፵፬ ያን ፡ ጊዜም ፡ ያዕቆብ ፡ በእርሱ ፡ ልቡናውን ፡ እን
ዳስጨከነ ፥ ይገድለውም ፡ ዘንድ ፡ በፍጹም ፡
ልቡናው ፡ እንዳሰበ ፡ አየ ።
፵፭ በጦር ፡ ወግቶ ፡ ወደሚገድለው ፡ ሰው ፡ እሪያ ፡
ፈጥኖ ፡ እንዲወጣ ፥ ከእርሱም ፡ እንዳይሸሽ ፥
ዔሳው ፡ ፈጥኖ ፡ ወጣ ።
፵፮ ያን ፡ ጊዜም ፡ ባሪያዎቹንና ፡ ወገኖቹን ፡ ወዳጆ
ቹንም ፡ ሁሉ ፡ ይከቡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ።
፵፯ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ይሁዳ ፡ አባቱን ፡ ያዕቆብን ፡ ተና
ገረው ፡— አባቴ ፡ ሆይ ፥ ቀስትህን ፡ ሳብ ፥ ፍላጻ
ህንም ፡ ወርውረህ ፡ ጠላትህን ፡ ውጋ ፤ ጠላት
ህን ፡ ግደል ።
፵፰ እኛ ፡ ወንድምህን ፡ አንገድልምና ፥ እርሱም ፡
በአንተ ፡ ዘንድ ፡ አለና ፡ ይመስልሃልና ፥ በእ
ኛም ፡ ዘንድ ፡ ለመከበር ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ነውና ፡
ኃይል ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፡ አለው ።
፵፱ ያን ፡ ጊዜ ፡ ያዕቆብ ፡ ቀስቱን ፡ ስቦ ፡ ፍላጻውን ፡
ወርውሮ ፡ ወንድሙን ፡ ዔሳውን ፡ ወግቶ ፡ ገደ
ለው ።
፶ ዳግመኛም ፡ ፍላጻውን ፡ ወርውሮ ፡ የአሕዛብ ፡
ወገን ፡ የሚሆን ፡ አዱራንን ፡ የግራ ፡ ጡት ፡
ሥሩን ፡ ወጋው ፤ አሳዶ ፡ ገደለው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፯ ።

፩ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እነዚያ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
ባሪያዎቻቸውም ፡ ተከፍለው ፡ በግምቡ ፡ ዙሪያ ፡
በአራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ወጡ ።
፪ ይሁዳ ፡ በፊት ፡ ወጣ ፡ ጋድና ፡ ንፍታሌምም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡
ከእርሱ ፡ ጋር ነበሩ ። በግምቡ ፡ ግራ ፡ አንጻር ፡
ወጥተው ፡ በፊታቸው ፡ ያገኙትን ፡ ሁሉ ፡ ገደሉ ።
ከእነርሱም ፡ አንድ ፡ ሰው ፡ ስንኳ ፡ ያመለጠ ፡
የለም ።
፫ ዳንና ፡ ሌዊ ፡ አሴርም ፡ በግምቡ ፡ ምሥራቅ ፡
አንጻር ፡ ወጡ ፤ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡
ጋር ፡ ነበሩ ፡ የአሞንና ፡ የሞዓብን ፡ አርበኞች ፡
ወጉ ።
፬ ይሳኮርና ፡ ሮቤል ፡ ዛብሎንም ፡ በግምቡ ፡ ቀኝ ፡
አንጻር ፡ ወጡ ፡ አምሳ ፡ ብላቴኖችም ፡ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ ነበሩ ፤ የፍልስጥኤምን ፡ አርበኞች ፡ ወጉ ።
፭ ብንያምና ፡ ስምዖን ፡ የሮቤል ፡ ልጅ ፡ ኤናክ ፡
በግምቡ ፡ ምዕራብ ፡ አንጻር ፡ ወጡ ። አምሳ ፡
ብላቴኖችም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነበሩ ። ከኮሬዎ
ንና ፡ ከኤዶም ፡ጽኑዓን ፡ አርበኞች ፡ የሚሆኑ ፡
አራት ፡ መቶ ፡ ሰዎችን ፡ ገደሉ ። ስድስት ፡ መቶ ፡
ሰዎች ፡ ሸሹ ፤ አራቱ ፡ የዔሳው ፡ ልጆችም ፡ ከእ
ነርሱ ፡ ጋር ፡ ሸሹ ።
፮ አባታቸው ፡ በከረብታው ፡ ላይ ፡ ሞቶ ፡ እንደ ፡
ወደቀ ፡ ትተውት ፡ ሸሹ ። ይህችውም ፡ በአዱ
ራም ፡ ያለች ፡ ከረብታ ፡ ናት ፤ የያዕቆብም ፡
ልጆች ፡ በኋላቸው ፡ ተከትለው ፡ እስከ ፡ ሴይር ፡
ተራራ ፡ ድረስ ፡ አሳደዱአቸው ።
ያዕቆብ ፡ ግን ፡ በአዱራም ፡ ባለች ፡ ከረብታ ፡ ፯
ወንድሙን ፡ ቀብሮ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ተመለሰ ።
የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ የዔሳውን ፡ ልጆች ፡ በሴይር ፡
ተራራ ፡ አስጨነቁአቸው ።
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፰
ይወጉአቸውም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ አባታቸው ፡
ላኩ ።
ከእነርሱ ፡ ፍቅርን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ ያዕቆብ ፡ ፱
ወደ ፡ ልጆቹ ፡ ላከ ፤ ከእነርሱም ፡ ጋር ፡ ፍቅር ፡
አንድነትን ፡ አድረጉ ።
በለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ ለልጆቹና ፡ ለያዕቆብ ፡ ፲
ይገብሩ ፡ ዘንድ ፡ የመገዛት ፡ ቀንበርን ፡ በእነ
ርሱ ፡ ላይ ፡ አኖሩ ፤ አገዛዝ ፡ አጸኑባቸው ።
ያዕቆብ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ እስከሚወርድበት ፡ ቀን ፡ ፲፩
ድረስ ፡ ለያዕቆብ ፡ ሲገብሩ ፡ ኖሩ ፤ የኤዶም ፡
ልጆች ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ከሠሩት ፡ ከመገዛት ፡ ግብር ፡
እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ አላገደሉም ።
እስከዚያች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ፲፪
ንጉሥ ፡ ሳይነግሥ ፡ በኤዶምያስ ፡ የነገሡ ፡ ነገ
ሥታት ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ።
በኤዶምያስ ፡ የቢዖር ፡ ልጅ ፡ ባላቅ ፡ ነገሠ ፤ የአ ፲፫
ገሩም ፡ ስም ፡ ዲናባ ፡ ይባላል ፤ ባላቅም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከባሶር ፡ ወገን ፡ የሚ ፲፬
ሆን ፡ የዛራ ፡ ልጅ ፡ ዮባብ ፡ ነገሠ ። የዛራ ፡ ልጅ ፡
ዮባብም ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከቴ
ማን ፡ አገር ፡ የተወለደ ፡ አሳም ፡ ነገሠ ። አሳ
ምም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ በሞዓብ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ፲፭
የምድያምን ፡ ሰዎች ፡ የወጋ ፡ የበረድ ፡ ልጅ ፡
አዶታ ፡ ነገሠ ፤ የአገሩ ፡ ስም ፡ አውእት ፡ ይባ
ላል ። አዶታም ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ ከአሜሴት ፡ የተወለደ ፡ ፲፮
ሰልማን ፡ ነገሠ ። ሰልማን ፡ ሞተ ። ስለ ፡ እር
ሱም ፡ ፋንታ ፡ ሮብአት ፡ ከሚባል ፡ ወንዝ ፡
የመጣ ፡ ሳኡል ፡ ነገሠ ፤ ሳኡል ፡ ሞተ ። ስለ ፡
እርሱም ፡ ፋንታ ፡ የአክቡር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡
ነገሠ ፤ የአክቡር ፡ ልጅ ፡ ብዑሉናን ፡ ሞተ ።
ስለ ፡ እርሱም ፡ ፋንታ ፡ አዶታ ፡ ነገሠ ፤ የሚስቱ ፡ ፲፯
ስም ፡ ማየ ፡ ጠቢት ፡ ይባላል ፤ ይህችውም ፡
የመጥሬት ፡ ልጅ ፡ ናት ፡ ይኸውም ፡ የዘአብ ፡
ሰው ፡ የሚሆን ፡ የመትቤድ ፡ ልጅ ፡ ነው ፡ በኤ
ዶምያስ ፡ አገር ፡ የነገሡ ፡ ነገሥታት ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ።
ያዕቆብም ፡ አባቱ ፡ ተሰዶ ፡ በኖረበት ፡ በያዕ ፲፰
ቆብ ፡ ዘመዶች ፡ አገር ፡ በከነዓን ፡ ኖረ ።
ዮሴፍ ፡ ግን ፡ የአሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ፲፱
ነበረ ። ወንድሞቹ ፡ ከሸጡት ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ አወረዱት ። የፈርዖን ፡ ባለሟል ፡ የአ
ዛገሮች ፡ አለቃ ፡ ፋጢፋራን ፡ ገዛው ። ዮሴፍን ፡
በቤቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሾመው ።
ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ የእግዚአብሔር ፡ በረከት ፡ ፳
በግብጽ ፡ ሰው ፡ ቤት ፡ አደረች ። እግዚአብሔ
ርም ፡ የሠራውን ፡ ሁሉ ፡ ያቀናለት ፡ ነበር ።

፴፩ የግብጹም ፡ ሰው ፡ እግዚአብሔር ፡ ከዮሴፍ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እንዳለ ፥ የሠራውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀናለት ፡ አይቶ አልና ፡ ሁሉን ፡ በፊቱ ፡ ተወ ።

፴፪ ዮሴፍ ፡ ግን ፡ መልኩ ፡ ያማረ ፡ እጅግ ፡ ደመግቡ ፡ ነበረ ።

፴፫ የጌታውም ፡ ሚስት ፡ ዓይኖችዋን ፡ አቅንታ ፡ ዮሴፍን ፡ አየችው ። ወደደችው ፤ ይደርስባትም ፡ ዘንድ ፡ ለመነችው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ሰውነቱን ፡ አልሰጣትም ።

፴፬ እግዚአብሔርንም ፡ አሰበው ፤ ባል ፡ ባላት ፡ ሴት ፡ ማንም ፡ ማን ፡ ሰው ፡ እንዳይሴስን ፡ ከአብርሃም ፡ ቃል ፡ አግኝቶ ፡ አበቱ ፡ ያዕቆብ ፡ የተናገራቸውን ፡ ነገሮች ፡ አሰበ ። በሰማይ ፡ ልዑል ፡ በሆነ ፡ በእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡ የሞት ፡ ቅጣትም ፡ እንዳለበት ፡ አሰበ ። ባለ ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ የእርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለዘላለም ፡ በመጽሐፍ ፡ እንድ ፡ ትጻፍ ፡ የነገረውን ፡ አሰበ ።

፴፭ ዮሴፍም ፡ ይህን ፡ ነገር ፡ አስቦ ፡ በእርስዋ ፡ ይደርስ ፡ ዘንድ ፡ አልወደደም ፤ አንድ ፡ ዓመት ፡ ሁለት ፡ ዓመት ፡ አባበለችው ፤ መስማትን ፡ እንቢ ፡ አላት ።

፴፮ እርስዋ ፡ ግን ፡ ይደርስባት ፡ ዘንድ ፡ ልትጣላው ፡ በቤት ፡ አስጨንቃ ፡ ያዘችው ፤ የቤትዋንም ፡ ደጃፍ ፡ ዘጋች ፤ በገሃድ ፡ ያዘችው ፤ እርሱ ፡ ግን ፡ ከእጅዋ ፡ አመለጠ ፤ ልብሱን ፡ በእጅዋ ፡ ተወላት ፥ ሳንቃውንም ፡ ሰብሮ ፡ ከፊትዋ ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡ ሸሸ ።

፴፯ ያቺም ፡ ሴት ፡ በእርስዋ ፡ እንዳይደርስባት ፡ ባየች ፡ ጊዜ ፡— የምትወደው ፡ ይህ ፡ ዕብራዊ ፡ ባሪያህ ፡ ይደርስብኝ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ፡ ብላ ፡ በጌታው ፡ ፊት ፡ አጣላችው ።

፴፰ ቃሌን ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ በጮኽሁ ፡ ጊዜ ፡ ልብሱን ፡ በእጄ ፡ ትቶልኝ ፡ ሸሸ ፤ በያዝሁትም ፡ ጊዜ ፡ ሳንቃውን ፡ ሰብሮ ፡ ሄደ ፡ አለችው ።

፴፱ የግብጹም ፡ ሰው ፡ የዮሴፍን ፡ ልብስ ፥ የተሰበረውንም ፡ መዝጊያ ፡ አየ ፤

፵ የሚስቱንም ፡ ነገር ፡ ሰምቶ ፡ ዮሴፍን ፡ ንጉሥ ፡ ያሰራቸው ፡ እስረኞች ፡ ወዳሉበት ፡ ወደ ፡ እስር ፡ ቤት ፡ አገባው ።

፵፩ በዚያም ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ኖረ ። እግዚአብሔርም ፡ ለዮሴፍ ፡ በእስር ፡ ቤት ፡ ጠባቂዎች ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡ መወደድንና ፡ ይቅርታን ፡ ሰጠው ። እግዚአብሔር ፡ በረድኤት ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እንዳለ ፥ የሠራውንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያቀናለት ፡ አይቶአልና ፡ በፊቱ ፡ ሁሉን ፡ ተወለት ።

፵፪ ዮሴፍ ፡ ሁሉን ፡ ያደርግ ፡ ነበርና ፥ እግዚአብሔርም ፡ ይፈጽምለት ፡ ነበርና ፡ የእስር ፡ ቤት ፡ ጠባቂዎች ፡ አለቃ ፡ ያለ ፡ እርሱ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የሚያውቀው ፡ አልነበረም ። በዚያም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።

፵፫ በዚያም ፡ ወራት ፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖን ፡ በሁለቱ ፡ ባለምዋሎቹ ፡ በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃና ፡ በጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ተቈጣ ። ዮሴፍ ፡ ተይዞ ፡ በዚያ ፡ በታሰረበት ፡ በእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ቤት ፡ በእስራት ፡ አኖራቸው ።

፵፬ በፊታቸው ፡ ይላላካቸው ፡ ዘንድ ፥ በፊቱም ፡ ይላላከው ፡ ዘንድ ፡ የእስረኞች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍን ፡ ሾመው ።

፵፭ ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃና ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ሕልም ፡ አዩ ። ለዮሴፍ ፡ ነገሩት ፤ እንደ ፡ ተረጐመላቸው ፡ እንደዚሁ ፡ ሆነላቸው ።

፵፮ የጠጅ ፡ አሳላፊዎችን ፡ አለቃ ፡ ፈርዖን ፡ ወደ ፡ ሥራው ፡ መለሰው ፤ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎችን ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ገደለው ፤ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ተረጐመላቸው ።

፵፯ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍ ፡ የሚሆነውን ፡ ነግሮታልና ፡ ዮሴፍን ፡ በእስራቱ ፡ ቤት ፡ ረሳው ። ዘንግቶአልና ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ ለፈርዖን ፡ ይነግረው ፡ ዘንድ ፡ አላሰበም ።

ምዕራፍ ፡ ፵ ።

፩ በዚያም ፡ ወራት ፡ ፈርዖን ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ስለሚደረገው ፡ ራብ ፡ ነገርና ፡ ስለ ፡ ጥጋብ ፡ ነገር ፡ በአንዲት ፡ ሌሊት ፡ ሁለት ፡ ሕልም ፡ አየ ።

፪ ከእንቅልፉ ፡ ነቃ ፤ በግብጽ ፡ ያሉ ፡ ሕልም ፡ የሚተረጕሙትን ፡ ሁሉ ፥ ጠበል ፡ የሚረጩትንም ፡ ጠርቶ ፡ ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕልሙን ፡ ነገራቸው ፤ ነገር ፡ ግን ፡ መተርጐም ፡ አልተቻላቸውም ።

፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የጠጅ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ ዮሴፍን ፡ አሰበው ፥ የእርሱንም ፡ ነገር ፡ በንጉሥ ፡ ዘንድ ፡ ተናገረ ።

፬ ከእስር ፡ ቤት ፡ አወጡት ። ሁለቱን ፡ ሁሉ ፡ ሕልሙን ፡ በፊቱ ፡ ተናገረ ።

፭ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ሕልሞቹ ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ተናገረ ።

፮ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ጥጋብ ፡ የሚደረግበት ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ይመጣል ፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ የሆነ ፡ የሌለ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ይመጣል ፡ አለው ።

፯ አሁንም ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለፈርዖን ፡ ጎተራ ፡ ይሥሩ ፤ ጥጋብ ፡ በሆነበት ፡ ዘመን ፡ ወራት ፡ በአገር ፡ የተገኘውን ፡ እህል ፡ ለአገር ፡ ምግብ ፡ ሊሆን ፡ ያኑሩት ፤ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ራብ ፡ ለሚሆንበት ፡ ዘመን ፡ ምግብ ፡ ይሆናል ፤ ራቡ ፡ እጅግ ፡ የጸና ፡ ይሆናልና ፡ ከራብ ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ አገር ፡ አትጠፋም ፡ አለው ።

፰ እግዚአብሔርም ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ ለዮሴፍ ፡ ባለምዋልነትንና ፡ ቸርነትን ፡ ሰጠው ።

፱ ፈርዖንም ፡ ሹማምቶቹን ፡— መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ አድሮበታልና ፡ እንደዚህ ፡ ሰው ፡ ያለ ፡ ብልህ ፡ አዋቂ ፡ ሰው ፡ አናገኝም ፡ አላቸው ።

፲ ዳግመኛም ፡ በግዛቱ ፡ ላይ ፡ ሾመው ፡ የግብጽንም ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ አስገዛው ፥ ዳግመኛም ፡

በሰረገላው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አስቀመጠው ፤ የነጭ ፡
ሐር ፡ ቀሚስ ፡ አለበሰው ፡ በአንገቱም ፡ የወርቅ ፡
ዝርግፍ ፡ አሰረለት ።
፲፩፤ ኤል ፡ ኤል ፡ አብሬር ፡ ብሎ ፡ በፊቱ ፡ አዋጅ ፡ ነገ
ረለት ፤ ብሬያ ፡ ጌታ ፡ ሆነ ፡ ማለት ፡ ነው ፤ በእ
ጁም ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ አደረገለት ፡ በቤቱ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ አሠለጠነው ፤ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረ
ገው ። ከዙፋኔ ፡ ብቻ ፡ በቀር ፡ ከአንተ ፡ የምበ
ልጥህ ፡ የለም ፡ አለው ።
፲፪፤ ዮሴፍም ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሠለጠነ ፤ የፈ
ርዖን ፡ መኳንንት ፡ ሁሉ ፡ ሹማምንቱም ፥ የንጉ
ሡን ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሁሉ ፥ በቅንነት ፡ ጸንቶ ፡
ይኖራልና ፥ ትዕቢትም ፡ የለውምና ፥ ልቡን ፡
ማከራት ፡ ለሰው ፡ ፊት ፡ መማለጃንም ፡ መቀ
በል ፡ የለውም ፡ ነበርና ፡ ወደዱት ። በግብጽ ፡
ላሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ በሚገባ ፡ ይፈርድላ
ቸው ፡ ነበርና ።
፲፫፤ የግብጽ ፡ አገር ፡ ስለ ፡ ዮሴፍ ፡ ደግነት ፡ በፈርዖን ፡
ፊት ፡ ተስማምታ ፡ ኖረች ። እግዚአብሔር ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ አለና ፡ በፈርዖን ፡ ዘመ
ዶች ፡ ሁሉ ፡ በሚያውቁት ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡
ፊት ፥ ከእርሱም ፡ ጋር ፡ በሚቈጣጠሩት ፡ ሰዎ
ችም ፡ ፊት ፡ ባለምዋልነትንና ፡ ይቅርታን ፡
ሰጠው ። የፈርዖንም ፡ መንግሥት ፡ ቀናች ። ባለ
ጋራ ፡ አልነበረም ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡ አልነበረም ።
፲፬፤ ንጉሥም ፡ የዮሴፍን ፡ ስም ፡ ሰፉንጢፉንስ ፡
አለው ። ለዮሴፍ ፡ ሚስት ፡ አጋባው ፡ ይህች
ውም ፡ የእንጀራ ፡ አሳላፊዎች ፡ አለቃ ፡ የሚ
ሆን ፡ የኤሌዮጲስ ፡ ካህን ፡ የፉጢፉራን ፡ ልጅ ፡
ናት ።
፲፭፤ ዮሴፍ ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ በቆመ ፡ ጊዜ ፡ የሠላሳ ፡
ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።
፲፮፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ይስሐቅ ፡ ሞተ ። ስለ ፡ ሁለቱ ፡
ሕልሙ ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ነገረው ፡ የነገረው ፡
ነገር ፡ ደረሰ ።
፲፯፤ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ጥጋብ ፡
ሆነ ፤ የግብጽ ፡ አገር ፡ ብዙ ፡ ፍሬን ፡ አፈራች ፤
አንዲቱ ፡ መስፈሪያ ፡ ሺህ ፡ ከስምንት ፡ መስፈ
ሪያ ፡ ሆነች ።
፲፰፤ ዮሴፍም ፡ ስንዴው ፡ እስኪመላ ፡ ድረስ ፥ ከብዛ
ቱም ፡ የተነሣ ፡ መቍጠር ፡ መስፈር ፡ እስኪሳና
ቸው ፡ ድረስ ፥ ለአገር ፡ ምግብ ፡ የሚሆን ፡ እህ
ልን ፡ ከአገሩ ፡ ሰበሰበ ።
፲፱፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተ
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡
ለበኵር ፡ ልጁ ፡ ለኤር ፡ ከአራም ፡ ሰርያ ፡ ልጆች ፡
ወገን ፡ ሚስትን ፡ አጋባው ፤ ስምዋም ፡ ትእማር ፡
ይባላል ።
፳፤ እናቱ ፡ ከከነዓን ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡
ከእናቱ ፡ ወገን ፡ ሚስት ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ወዶአ
ልና ፡ ጠላት ፤ በእርስዋም ፡ አልደረሰባትም ፤
አባቱ ፡ ይሁዳ ፡ ግን ፡ አላሰናበተውም ።
፳፩፤ ያም ፡ የይሁዳ ፡ የበኵር ፡ ልጁ ፡ ኤር ፡ ክፉ ፡ ነበረ ፤
እግዚአብሔር ፡ቀሠፈው ።

ይሁዳም ፡ ልጁን ፡ አውናን ፦ ከወንድምህ ፡ ፳፪፤
ሚስት ፡ ድረስባት ፤ ወርሰህ ፡ ለወንድምህ ፡ ልጅ ፡
ውለድ ፡ አለው ።
አውናንም ፡ የእርሱ ፡ ልጅ ፡ እንዳልሆነ ፥ የወን ፳፫፤
ድሙ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አውቆ ፡ በወንድሙ ፡
ሚስት ፡ ደረሰባት ። ዘሩን ፡ ግን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡
ያፈስ ፡ ነበር ። ይህ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ክፉ ፡
ሆነ ፥ ቀሠፈው ።
ይሁዳም ፡ ምራቱን ፡ ትእማርን ፦ ልጄ ፡ ሴሎም ፡ ፳፬፤
እስኪያድግ ፡ ድረስ ፡ መበለት ፡ ሆነሽ ፡ በአባትሽ ፡
ቤት ፡ ተቀመጭ ፤ ለእርሱ ፡ ሚስት ፡ ትሆኚው ፡
ዘንድ ፡ እሰጥሻለሁ ፡ አላት ።
አደገ ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤል ፡ ግን ፡ ትእ ፳፭፤
ማርን ፡ ያገባ ፡ ዘንድ ፡ ልጅዋን ፡ ሴሎምን ፡ አላ
ሰናበተችውም ፤ የይሁዳ ፡ ሚስት ፡ ቤድሱኤ
ልም ፡ በዚህ ፡ ሱባኤ ፡ በአምስተኛው ፡ ዓመት ፡
ሞተች ።
በስድስተኛው ፡ ዓመት ፡ ይሁዳ ፡ በጎቹን ፡ ይሸ ፳፮፤
ልት ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ወጣ ፤ ለትእማር ፦
እነሆ ፥ አማትሽ ፡ በጎቹን ፡ ይሸልት ፡ ዘንድ ፡
ወደ ፡ ቴምናታ ፡ ይወጣል ፡ ብለው ፡ ነገሩአት ።
የመበለትነትዋን ፡ ልብስ ፡ ትታ ፡ መጐናጸፊያ ፳፯፤
ዋን ፡ ለበሰች ። ተኳላ ፡ ተቀብታ ፡ በቴምናታ ፡
ጐዳና ፡ አንጻር ፡ ባለ ፡ አደባባይ ፡ ተቀመጠች ።
ይሁዳም ፡ ሲሄድ ፡ አገኛት ፤ ጋለሞታ ፡ እንደ ፡ ፳፰፤
ሆነች ፡ ተጠራጠራት ፤ ልድረስብሽ ፡ አላት ፤
እሺ ፡ አለችው ፤ ደረሰባት ፤ የገዘሙቴን ፡ ዋጋ ፡
ስጠኝ ፡ አለችው ። በጣቴ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ቀለ
በቴ ፥ ከኩፍየቴና ፡ በእጄ ፡ ካለ ፡ ከወርቅ ፡ ዘንጌ ፡
በቀር ፡ በእጄ ፡ ምንም ፡ ምን ፡ የለኝም ፡ አላት ።
የገዘሙቴን ፡ ዋጋ ፡ እስክትሰድልኝ ፡ ድረስ ፡ እነ ፳፱፤
ርሱን ፡ ስጠኝ ፡ አለችው ፤ አንድ ፡ የፍየል ፡
ጠቦት ፡ እልክልሻለሁ ፡ አላት ። ለእርስዋም ፡
እነርሱን ፡ ሰጣት ።
ፀነሰችለት ፤ ይሁዳም ፡ ወደ ፡ በጎቹ ፡ ሄደ ፥ እር ፴፤
ስዋም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደች ።
ይሁዳም ፡ በበግ ፡ ጠባቂው ፡ በአዶላማዊው ፡ ፴፩፤
ሰው ፡ እጅ ፡ የፍየሉን ፡ ጠቦት ፡ ሰደደላት ፤
አጣት ፦ በዚህ ፡ አገር ፡ ያለች ፡ ጋለሞታ ፡
ወዴት ፡ ናት ? ብሎ ፡ በአገር ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡
ጠየቃቸው ፤ በዚህ ፡ አገር ፡ ከእኛ ፡ ዘንድ ፡ ጋለ
ሞታ ፡ የለችም ፡ አሉት ።
ተመልሶም ፦ አጣኋት ፡ ብሎ ፡ ነገረው ፤ በአ ፴፪፤
ገሩም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ጠየቅኋቸው ፦ በዚ
ህስ ፡ አገር ፡ ጋለሞታ ፡ የለችም ፡ አሉኝ ፡ አለው ።
መዘባበቻ ፡ እንዳንሆን ፡ ተነሥ ፡ እንሂድ ፡ አለው ። ፴፫፤
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሦስት ፡ ወር ፡ በሆናት ፡ ጊዜ ፡ እር
ስዋ ፡ እንደ ፡ ፀነሰች ፡ ታወቀች ፡ ለይሁዳም ፦
እነሆ ፥ ምራትህ ፡ ትእማር ፡ በገዘሙት ፡ ፀነሰች ፡
ብለው ፡ ነገሩት ።
ይሁዳም ፡ ወደ ፡ አባትዋ ፡ ቤት ፡ ሄደ ፤ እናትዋ ፴፬፤
ንና ፡ አባትዋን ፡ ወንድሞችዋንም ፦ በእስራ
ኤል ፡ ዘንድ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርታለችና ፡ በእሳት ፡
አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ አውጡአት ፡

አላቸው ።
፴፫፤ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይገድሉአት ፡ ዘንድ ፡ በወ
ጡአት ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ለእርሱ ፡ ፀንሻለ
ሁና ፡ ይህ ፡ የማንም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቅ ፡
ብላ ፡ ኩፍየቱንና ፡ የወርቅ ፡ ቀለበቱን ፡ የወርቅ ፡
ዘንጉን ፡ ለአማትዋ ፡ ላከች ።
፴፬፤ ይሁዳም ፡ የእርሱ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ፡— ትእ
ማር ፡ ከእኔ ፡ ተሻለች ÷ እንግዲህ ፡ በእሳት ፡
አቃጥለው ፡ አይግደሉአት ፡ አለ ። ስለዚህ ፡
ነገር ፡ ለሴሎም ፡ አልተሰጠችም ፡ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ ዳግመኛ ፡ አልደረሰባትም ።
፴፭፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፀንሳ ፡ በዚህ ፡ በሁለተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሁለቱን ፡ ልጆች ፡
ዛራንና ፡ ፋሬስን ፡ ወለደች ።
፴፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ ለፈርዖን ፡ የነገረው ፡
ሰባቱ ፡ የጥጋብ ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩፤ በምራቱ ፡ ደርሶአልና ፡ ይሁዳ ፡ የሠራው ፡
ሥራ ፡ ክፉ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አወቀ ። በፊቱ ፡
ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራ ። የልጁን ፡ እፍረት ፡ ገልጠ
አልና ፡ እንደ ፡ በደለና ፡ እንደ ፡ ሳተ ፡ አወቀ ።
፪፤ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ያዝን ፡
ይለምን ፡ ጀመር ።
፫፤ ፈጽሞ ፡ ለምኖአልና ፡ አዝኖአልምና ፡ ኃጢአቱ ፡
እንዲሰረይለት ፡ በሕልም ፡ ነገርነው ። ከዚህ ፡
በኋላ ፡ ኃጢአት ፡ አልሠራም ። ከኃጢአቱና ፡ ከስ
ሕተቱ ፡ ተመልሶአልና ፡ ኃጢአቱ ፡ ተሰረየለት ።
፬፤ በአምላካችን ፡ ፊት ፡ ጽኑ ፡ በደል ፡ ነውና ፡ እን
ዲህ ፡ የሚያደርግን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በምራቱም ፡
የሚደርስን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ይጠፋ ፡
ዘንድ ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ። በእ
ነርሱ ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ ሆኖአልና ፡ ስለዚህ ፡
ነገር ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉአቸው ።
፭፤ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ፤
በመካከላቸው ፡ ኃጢአት ፡ በደል ፡ አይሁን ፤
በምራቱና ፡ በአማቱ ፡ የሚደርስ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
በደልን ፡ አድርጎአልና ፡ በእርስዋ ፡ የደረሰውን ፡
ሰው ፡ በእሳት ፡ አቃጥለው ፡ ይግደሉት ፤ ሴቲ
ቱንም ፡ ይግደሉአት ።
፮፤ ቍጣውም ፡ መቅሠፍቱም ፡ ከእስራኤል ፡ ይር
ቃል ።
፯፤ ለይሁዳም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ ልጆቹ ፡ እንዳልደረ
ሱባት ፡ ነገርነው ፤ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ልጁ ፡ ለሌላ ፡
ነገድ ፡ ሆነ ።
፰፤ በየዋህነት ፡ ሄዶአልና ÷ ፍርድንም ፡ መርምሮ
አልና ፡ ልጆቹ ፡ አልጠፉም ። አብርሃም ፡ ለል
ጆቹ ፡ ያዘዛቸውን ፡ ፍርድ ፡ ወዶአልና ፡ ይሁዳ ፡
በእሳት ፡ ያቃጥሉአት ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ።
፱፤ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ሱባኤ ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ በአ
ገሩ ፡ ሁሉ ፡ ድርቅ ፡ ይመጣ ፡ ጀመር ።
፲፤ ዝናብም ፡ በምድር ፡ መዝነቡን ፡ ተወ ። ምን
ምን ፡ የሚዘንብ ፡ ዝናብ ፡ አልነበረምና ፡ በም
ድር ፡ ድርቅ ፡ ሆነ ። በግብጽ ፡ አገር ፡ ግን ፡ ምግ
ባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ዮሴፍ ፡ የሰበሰ
በው ፡ እህል ፡ ነበረ ፤ አዝመራ ፡ በሆነበት ፡ በሰ
ባቱ ፡ ዓመት ፡ ዮሴፍ ፡ የግብጽን ፡ እህል ፡ ሰብ
ስቦ ፡ አኑሮ ፡ ነበርና ።
ምግባቸውን ፡ ይሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ የግብጽ ፡ ፲፩፤
ሰዎች ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ መጡ ። የመጀመሪያው ፡
ዓመት ፡ ስንዴ ፡ ያለበትን ፡ ጎተራ ፡ ከፍቶ ፡ በግ
ብጽ ፡ ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ በወርቅ ፡ ሸመተላቸው ።
ያዕቆብም ፡ በግብጽ ፡ እህል ፡ እንዳለ ፡ ሰማ ። ፲፪፤
ከግብጽ ፡ እህል ፡ ሸምተው ፡ ያመጡለት ፡ ዘንድ ፡
አሥሩን ፡ ልጆቹን ፡ ላከ ፤
ብንያምን ፡ ግን ፡ አልሰደደውም ። ወደ ፡ ግብጽ ፡ ፲፫፤
ከሚሄድ ፡ ነጋዴ ፡ ጋር ፡ ደረሱ ። ዮሴፍ ፡ አወ
ቃቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፤ ከእነር
ሱም ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ። እናንተ ፡ ጉበኞች ፡ አይ
ደላችሁምን ? ብሎ ፡ ጠየቃቸው ፤ የአገሩንም ፡
መግቢያ ፡ ትሰልሉ ፡ ዘንድ ፡ መጣችሁ ፡ ብሎ ፡
አሰራቸው ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ፈታቸው ÷ ስምዖንን ፡ ብቻ ፡ አስ ፲፬፤
ቀረ ። ዘጠኙን ፡ ወንድሞቹን ፡ በአቅማዳቸው ፡
ስንዴውን ፡ ሞልቶ ፡ ሰደዳቸው ። ወርቃቸው
ንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ፤ እነርሱ ፡
ግን ፡ አላወቁም ።
አባታቸው ፡ በሕይወት ፡ እንዳለ ፡ ታናሽ ፡ ወን ፲፭፤
ድማቸውም ፡ እንዳለ ፡ ነግረውታልና ፡ ታናሽ ፡
ወንድማቸውን ፡ ያመጡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
ከግብጽ ፡ አገር ፡ ወጥተው ፡ ወደ ፡ ከነዓን ፡ አገር ፡ ፲፮፤
ደረሱ ፤ ያገኛቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ÷ የአገሩ ፡ ገዥ ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ጭንቅ ፡ ነገርን ፡ እንደ ፡ ተና
ገረ ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ። ብንያምን ፡ እስኪ
ያመጡ ፡ ድረስ ፡ ስምዖንንም ፡ መያዣ ፡ አድ
ርጎ ፡ እንዳስቀረው ፡ ለአባታቸው ፡ ነገሩት ።
ያዕቆብም ፡— የወላድ ፡ መካን ፡ አደረጋችሁኝ ÷ ፲፯፤
ዮሴፍ ፡ የለ ÷ ስምዖን ፡ የለ ÷ ብንያምንም ፡ ትወ
ስዱብኝ ፡ ነውን ? ክፋታችሁ ፡ በእኔ ፡ ደረሰ ፤
ልጄ ፡ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፡
በመንገድ ፡ ቢታመም ፡ ይሞትብኛል ፤ እናታ ፲፰፤
ቸው ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ወልዳ ፡ ነበርና ፡ አንዱ ፡
ሞተ ፤ ይህንንም ፡ ትወስዱብኝ ፡ ነውን ? በመ
ንገድ ፡ ታሞ ፡ ቢሞት ፡ ያረጀ ፡ ሰውነቴን ፡ በኀ
ዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡ ታወርዳላችሁ ፡ አላቸው ።
ወርቃቸው ፡ ሁሉ ፡ ተቋጥሮ ፡ እንደ ፡ ተመለሰ ፡
አይቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ እርሱን ፡ መስደድ ፡
ፈራ ።
ራቡም ፡ በከነዓን ፡ ፈጽሞ ፡ ጸና ፤ ከግብጽ ፡ ፲፱፤
ሰዎች ፡ ዮሴፍ ፡ ብዙ ፡ እህልን ፡ እንዲሰበስብ ፡
ዮሴፍን ፡ ካዩት ፡ ጀምሮ ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ምግብ ፡
ሊሆን ፡ እህላቸውን ፡ ሰብስበዋልና ፡ ከግብጽ ፡
አገር ፡ በቀር ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ ጸና ።
በጎተራ ፡ አኑሮ ፡ ራብ ፡ ለሚሆንበት ፡ ዓመት ፡ ፳፤
ይጠብቀው ፡ ነበር ፤ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ራብ ፡ በሆ
ነበት ፡ በመጀመሪያው ፡ ዓመት ፡ ተመገቡት ።
ያዕቆብም ፡ በአገሩ ፡ ሁሉ ፡ ራብ ፡ እጅግ ፡ እንደ ፡ ፳፩፤

ጸና ፡ ከራብም ፡ መዳን ፡ እንደሌለ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ልጆቹን ፡— በራብ ፡ እንዳንሞት ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ሄዳችሁ ፡ እህል ፡ ሸምታችሁ ፡ አምጡልን ፡ አላቸው ። እነርሱም ፡— ታናሽ ፡ ወንድማችን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ አንሄድም ፡ አሉት ።
፴፪፤ ያዕቆብም ፡ ብንያምን ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ካልሰደ
ደው ፡ በራብ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉም ፡ እንዲሞቱ ፡ አሰበ ፤ ሮቤልም ፡— በእጄ ፡ ስጠኝ ÷ መልሼ ፡ ባላመጣልህ ፡ ስለ ፡ እርሱ ፡ ፋንታ ፡ ሁለቱን ፡ ልጆቼን ፡ ግደላቸው ፡ አለው ።
፴፫፤ ከአንተ ፡ ጋር ፡ አይሄድም ፡ አለው ። ይሁዳም ፡ ቀርቦ ፡— ከእኔ ፡ ጋር ፡ ስደደው ፤ መልሼ ፡ ባላመጣልህ ፡ በሕይወት ፡ በኖርሁበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በፊትህ ፡ በደለኛ ፡ ልሁን ፡ አለ ።
፴፬፤ በዚህ ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአሥ
ረኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ሰደደው ። ወደ ፡ ግብጽ ፡ ከሚሄዱ ፡ ነጋዴዎች ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ሄደው ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ። እጅ ፡ መንሻቸውንም ፡ በእጃቸው ፡ ያዙ ፤ ይኸውም ፡ የያዙት ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ልባንጃ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ለውዝ ፡ ገውዝ ፡ ጠርቤንቶስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ የማር ፡ ወለላ ፡ ነው ።
፴፭፤ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ደረሱ ፡ በዮሴፍም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ÷
ወንድሙን ፡ ብንያምንም ፡ ባየው ፡ ጊዜ ፡ አወቀው ።
፴፮፤ ትንሽ ፡ ወንድማችሁ ፡ ይህ ፡ ነውን ? አላቸው ።
አዎን ÷ ይህ ፡ ነው ፡ አሉት ። ልጄ ፡ ሆይ ÷ እግዚአብሔር ፡ ይጠብቅህ ፡ አለው ፤ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሰደዳቸው ÷ ስምዖንንም ፡ አወጣላቸው ።
፴፯፤ ግብር ፡ አገባላቸው ፤ በእጃቸው ፡ ያመጡት
ንም ፡ እጅ ፡ መንሻቸውን ፡ አቀረቡለት ። በፊቱ ፡ በሉ ፤ ለሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ፈንታቸውን ፡ ሰጣቸው ። ከሁሉም ፡ ፈንታ ፡ ይልቅ ፡ የብንያም ፡ ፈንታ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ በለጠ ። በልተው ፡ ጠጥተው ፡ ሄደው ፡ አህዮቻቸው ፡ ባሉበት ፡ አደሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፫ ።

፩፤ ዮሴፍም ፡ እርስ ፡ በርሳቸው ፡ የደኅንነትና ፡
የፍቅር ፡ አሳብ ፡ እንዳላቸው ÷ የጠብም ፡ አሳብ ፡ እንዳላቸው ÷ አሳባቸውን ፡ በሚያውቅ ፡ ገንዘብ ፡ አሳብን ፡ አሰበ ።
፪፤ በቤቱ ፡ ላይ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— በአቅማ
ዳቸው ፡ ሁሉ ፡ እህልን ፡ ምላላቸው ፤ ወርቃቸውንም ፡ በዳውላው ፡ አድርግላቸው ፤ የምጠጣበትንም ፡ የብሩን ፡ ጽዋ ፡ በታናሹ ፡ ልጅ ፡ አቅማዳ ፡ አድርገህ ፡ ስደዳቸው ፡ አለው ።
፫፤ ሹሙም ፡ ዮሴፍ ፡ እንዳዘዘው ፡ አደረገ ። በአቅ
ማዳውም ፡ እህልን ፡ ሁሉ ፡ መላ ÷ ወርቃቸውንም ፡ በአቅማዳቸው ፡ ጨመረላቸው ። የብሩንም ፡ ጽዋ ፡ በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ጨመረ ፤ በነጋም ፡ ጊዜ ፡ ፈጥነው ፡ ሄዱ ።
፬፤ ከዚያም ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ዮሴፍ ፡
በቤቱ ፡ የተሾመውን ፡ ሹም ፡— ፈጥነህ ፡ ተከተላቸው ፡— በጎ ፡ ነገር ፡ ስላደረግሁላችሁ ፡ ፈንታ ፡ ክፉ ፡ ነገርን ፡ ከፈላችሁኝ ፤ ጌታዬ ፡ የሚጠጣበትን ፡ የብር ፡ ጽዋ ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ ብለህ ፡ ተከራክረህ ፡ ታናሹ ፡ ወንድማቸውን ፡ መልስልኝ ፤ ወደ ፡ አደባባዩ ፡ ሳልወጣ ፡ ፈጥነህ ፡ አምጣው ፡ አለው ።
ፈጥኖ ፡ ተከትሎ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ተናገራ ፭፤
ቸው ። ለእኛ ፡ ለባሪያዎችህ ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ አገባብችን ፡ አይደለም ። ይህንንስ ፡ ሥራ ፡ አንሠራም ፤ ከጌታህ ፡ ቤት ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ገንዘብ ፡ አንሰርቅም ።
እኛ ፡ ባሪያዎችህ ፡ ቀድሞ ፡ በአቅማዳችን ፡ ያገ ፮፤
ኘነውን ፡ ወርቃችንን ፡ ስንኳ ፡ ከከንዓን ፡ መልሰን ፡ አመጣን ፤ እንዴት ፡ ገንዘብ ፡ እንሰርቃለን ? እነሆ ÷ እኛም ፡ አለን ፤ አቅማዳችንም ፡ አለ ፤ በርብረን ።
ከእኛ ፡ ጽዋውን ፡ ያገኘህበት ፡ አንዱ ፡ ሰው ፡ ፯፤
ይሙት ፤ እኛም ፡ አህዮቻችንም ፡ ለጌታህ ፡ እንገዛ ፡ አሉት ።
ነገሩ ፡ እንዲህ ፡ አይደለም ፤ ጽዋውን ፡ ያገኘሁ ፰፤
በትን ፡ ሰው ፡ እርሱን ፡ ብቻ ፡ ይገፍ ፡ ባሪያ ፡ አደርገዋለሁ ፤
እናንተ ፡ ግን ፡ በደኅና ፡ ወደ ፡ ቤታችሁ ፡ ተመ ፱፤
ለሱ ፡ አላቸው ። ገንዘባቸውንም ፡ ሲበረብር ፡ ከታላቁ ፡ ጀምሮ ፡ በታናሹ ፡ ጨረሰ ፤ በታናሹ ፡ በብንያም ፡ አቅማዳ ፡ ተገኘ ።
ደንግጠው ፡ ልብሶቻቸውን ፡ ቀደዱ ። እህላቸ ፲፤
ውን ፡ በአህዮቻቸው ፡ ጭነው ፡ ወደ ፡ ከተማ ፡ ተመለሱ ። ወደ ፡ ዮሴፍም ፡ ቤት ፡ በደረሱ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ እግር ፡ ከግምባር ፡ አድርገው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሰገዱለት ።
ዮሴፍም ፡— ክፉ ፡ ሥራን ፡ ሠራችሁ ፡ አላቸው ። ፲፩፤
ምን ፡ እንናገራለን ? አንተ ፡ ጌታችን ፡ የእኛን ፡ የባሪያዎችህን ፡ በደል ፡ አገኘህብን ፤ ምን ፡ እንመልሳለን ?
እነሆ ÷ እኛ ፡ ለጌታችን ፡ ባሪያዎች ፡ ነን ፡ አህዮ ፲፪፤
ቻችንም ፡ የአንተ ፡ ገንዘቦች ፡ ናቸው ፡ አሉት ።
ዮሴፍም ፡— እኔስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እፈራ ፲፫፤
ለሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ አገራችሁ ፡ ሂዱ ፤ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ሠርታችኋልና ፡ ወንድማችሁ ፡ ብቻ ፡ ተገዥ ፡ ይሁን ፤ ሰው ፡ ጽዋውን ፡ እንዲወድ ÷ እኔስ ፡ በዚህ ፡ ጽዋ ፡ እንድጠጣ ፡ አታውቁምን ? እርሱን ፡ ሰረቃችሁኝ ፡ አላቸው ።
ይሁዳም ፡— አቤቱ ፡ ጌታዬ ÷ አንተ ፡ በጆሮህ ፡ ፲፬፤
ስትሰማ ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ልናገር ፡ አለ ። የዚህ ፡ የባሪያህ ፡ እናት ፡ ለአባታችን ፡ ሁለት ፡ ልጆች ፡ ወለደች ፤ አንዱ ፡ ወጥቶ ፡ ጠፋ ፤ ያገኘው ፡ የለም ፤ ይህ ፡ ግን ፡ ለእናቱ ፡ እርሱ ፡ ብቻ ፡ ቀርቶአል ።
ባሪያህ ፡ አባታችን ፡ ይወደዋል ። ልቡናውም ፡ ፲፭፤
ከዚህ ፡ ከልጁ ፡ ልቡና ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ናት ። ወደ ፡ ባሪያህ ፡ ወደ ፡ አባታችን ፡ ብንሄድ ፡ ይህ ፡ ሕፃን ፡ ከእኛ ፡ ጋር ፡ ካልሄደ ፡ ይሞታል ።
ለሞት ፡ እስኪደርስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ እስኪያ ፲፮፤
ዝን ፡ ድረስ ፡ አባታችንን ፡ በኀዘን ፡ እንገድላ

ለን ። ነገር ፡ ግን ፡ እኔ ፡ በሬያህ ፡ ስለዚህ ፡ ልጅ ፡
ፋንታ ፡ ለጌታዬ ፡ ተገዥ ፡ ሆኜ ፡ ልኑር ፥ ልጁ ፡
ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ ይሂድ ። ከበሬያህ ፡ ከአባታ
ችን ፡ እጅ ፡ ዋስ ፡ ሆኔ ፡ አምጥቼዋለሁና ፡ እኔ ፡
በሬያህ ፡ መልሼ ፡ ባልወስደው ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡
አባታችንን ፡ እበድላለሁ ፡ አለው ።
፲፯፤ ዮሴፍም ፡ የሁሉም ፡ ልቡና ፡ አንዱ ፡ ከአንዱ ፡
ጋር ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ አንድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ባየ ፡
ጊዜ ፡ መታገሥ ፡ ተሳነው ።
፲፰፤ እርሱ ፡ ዮሴፍ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ነገራቸው ፤ በዕብ
ራይስጥ ፡ ቋንቋ ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተነጋገረ ።
አንገታቸውን ፡ እቅፍ ፡ አድርጎ ፡ ይዞ ፡ አለቀሰ ።
እነርሱ ፡ ግን ፡ አላወቁትም ፡ እነርሱም ፡ ያለቅሱ ፡
ጀመር ።
፲፱፤ በእኔ ፡ አታልቅሱ ፡ አላቸው ፤ አባቴን ፡ ፈጥ
ናችሁ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አምጡት ፡ ሳልሞት ፡ አበ
ቴን ፡ ልየው ፤ የወንድሜ ፡ የብንያምን ፡ ዓይኖች ፡
ሲያዩ ፡ ልየው ። ይህ ፡ የራቡ ፡ ዘመን ፡ እነሆ ፡
ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነው ። ዳግመኛ ፡ አምስት ፡
ዓመት ፡ አለ ፤ አዝመራ ፡ የለም ፤ የእንጨት ፡
ፍሬ ፡ የለም ፤ እርሻም ፡ የለም ። እናንተ ፡ ከን
ዞቻችሁ ፡ ጋር ፡ ፈጥናችሁ ፡ ኑ ፡ በራብ ፡ አትሙቱ ።
፳፤ ብዙ ፡ ወገኖች ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡
እኔን ፡ አስቀድሞ ፡ ለማዘጋጀት ፡ ሰዶኛልና ፥
ስለ ፡ ኀዞችሁም ፡ አትዘኑ ፡ እኔ ፡ ገና ፡ በደኅንነት ፡
እንዳለሁ ፡ ለአባቴ ፡ ንገሩት ።
፳፩፤ ለፈርዖን ፡ እንደ ፡ አባቱ ፡ እሆን ፡ ዘንድ ፥ በቤቱ ፡
በግብጽ ፡ አገርም ፡ ሁሉ ፡ እሠለጥን ፡ ዘንድ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሾመኝ ፡ እነሆ ፡ እናንተ ፡
አያችሁ ።
፳፪፤ ለአባቴም ፡ ጌትነቴን ፡ ሁሉ ፥ እግዚአብሔር ፡
የሰጠኝን ፡ ብልጥግና ፡ ክብርም ፡ ሁሉ ፥ ንገሩት ።
በፈርዖንም ፡ ትእዛዝ ፡ ለጕዳና ፡ ስንቅና ፡ ሰረገ
ላዎችን ፡ ሰጣቸው ።
፳፫፤ ለሁሉም ፡ አራት ፡ ኅብር ፡ ያለው ፡ ልብስ ፡ ብር
ንም ፡ ሰጣቸው ። ለአባታቸውም ፡ ብርና ፡ ልብ
ስን ፡ ስንዴ ፥ የሚወስዱባቸው ፡ አሥር ፡ አህዮ
ችንም ፡ ሰደደ ።
፳፬፤ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሰጥቶ ፡ አሰናበታቸው ። ወጥተ
ውም ፡ ለአባታቸው ፡ ዮሴፍ ፡ እንዳለ ፥ በግብጽ ፡
ላሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ስንዴን ፡ እንዲሰፍር ፥
በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሠለ
ጠነ ፡ ነገሩት ።
፳፭፤ ልቡናው ፡ ደንግጦአልና ፡ አባታቸው ፡ አላመ
ናቸውም ።
፳፮፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ የላከለትን ፡ ሰረገላዎች ፡
አይቶ ፡ ልቡናው ፡ ደስ ፡ አላት ።
፳፯፤ ይህ ፡ ለእኔ ፡ ደግ ፡ ነው ። ዮሴፍ ፡ ደኅና ፡ ነውና ፡
ሳልሞት ፡ ወርጄ ፡ ልየው ፡ አለ ።
፳፰፤ ያዕቆብም ፡ በሰባተኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ በካ
ራን ፡ ከለ ፡ ቤቱ ፡ ተነሥቶ ፡ በቤርሳቤህ ፡ ጕዳና ፡
ሄደ ። ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡
ለአባቱ ፡ ለይስሐቅ ፡ አምላክ ፡ መሥዋዕትን ፡
ሠዋ ።

ያዕቆብ ፡ በቤቴል ፡ ያየውን ፡ ሕልም ፡ አሰበ ፥ ፳፱፤
ወደ ፡ ግብጽ ፡ መውረድንም ፡ ፈራ ። ወደ ፡ እርሱ ፡
ሲመጣ ፡ ይልክ ፡ ዘንድ ፡ ሲያስብ ፥ እርሱ ፡ ገና ፡
ሳይወርድ ፡ ሲያስብ ፡ ሰነበተ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

ይቀርም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ይወርድም ፡ እንደ ፡ ፩፤
ሆነ ፡ ራእይ ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
ተቀመጠ ። ከከረመው ፡ ስንዴ ፡ የስንዴው ፡ አዝ
መራ ፡ መጀመሪያ ፡ በደረሰ ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ አደ
ረገ ።
በከብቶችና ፡ በአውሬዎች ፡ ሁሉ ፡ በሰዎችና ፡ ፪፤
በወፎችም ፡ ድርቅ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡
ሁሉ ፡ በምድር ፡ የሚዘሩት ፡ ምንምን ፡ እፍኝ ፡
ሙሉ ፡ ዘር ፡ አልነበረምና ፡ በዓል ፡ አደረገ ።
በአሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ቀን ፡ እግዚአብ ፫፤
ሔር ፡ ተነጋገረው ፡— ያዕቆብ ፥ ያዕቆብ ፡ ብሎ ፡
ጠራው ። ያዕቆብም ፡— እነሆ ፥ አለሁ ፡ አለ ።
የአባቶችህ ፡ የአብርሃምና ፡ የይስሐቅ ፡ ፈጣሪ ፡
እኔ ፡ ነኝ ። በዚያ ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡ አደርግሃለሁና ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ መውረድን ፡ አትፍራ ። እኔ ፡ ከአ
ንተ ፡ ጋር ፡ በረድኤት ፡ እወርዳለሁ ። እኔ ፡ እወ
ስድሃለሁ ፡ በዚያችም ፡ አገር ፡ ትቀበራለህ ።
ዮሴፍም ፡ እጁን ፡ በዓይኖችህ ፡ ላይ ፡ ያኖራል ፤ ፬፤
አማውቶ ፡ ይቀብርሃል ፤ አትፍራ ፥ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ውረድ ፡ አለው ።
ያዕቆብም ፡ ተነሣ ፡ ልጆቹም ፡ የልጅ ፡ ልጆቹም ፡ ፭፤
ተነሡ ፤ አባታቸውንም ፡ ገንዘባቸውንም ፡ በሰ
ረገላ ፡ ጫኑ ።
ይህ ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ ስድስተኛው ፡ ፮፤
ቀን ፡ ያዕቆብ ፡ ከቤርሳቤህ ፡ ተነሥቶ ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ሄደ ።
ያዕቆብም ፡ ከእርሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ወደ ፡ ልጁ ፡ ፯፤
ወደ ፡ ዮሴፍ ፡ ይሁዳን ፡ ላከ ። ለእርሱ ፡ አቅራ
ቢያ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፥ በዚያ ፡ ሊኖሩ ፡ ይመጡ ፡
ዘንድ ፡ ወንድሞቹን ፡ ጠርቶአቸዋልና ፡ የጌሴ
ምን ፡ አገር ፡ ይጐበኝ ፡ ዘንድ ፡ ላከው ።
በግብጽ ፡ አገር ፡ ያለች ፡ ያችውም ፡ ምድር ፡ ፰፤
መልካም ፡ አገር ፡ ነበረች ። ለእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡
ቅርብ ፡ ነበረች ፤ ለከብትም ፡ የተመቸች ፡ ናት ።
ከአባታቸው ፡ ከያዕቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ፱፤
የወረዱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡
ነው ። የያዕቆብ ፡ የበኵር ፡ ልጁ ፡ ሮቤል ፡ ነው ፤
የሮቤልም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ መጀመሪያው ፡
ሄኖክ ፥ ሁለተኛው ፡ ፋሉስ ፥ ሦስተኛው ፡ ኤስ
ሮም ፥ አራተኛው ፡ ከራሚ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
እነዚህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ።
ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ሁለተኛው ፡ ስምዖን ፡ ነው ። ፲፤
የስምዖንም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ኢያሚንና ፡ ኢሙኤል ፥ ኢያኪምና ፡ አአ
ዎት ፥ የሰፍንስዋት ፡ ልጅ ፡ ሳውልና ፡ ሳኦር ፤
ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ ሰባቱ ፡ ናቸው ።
ሦስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ሌዊ ፡ ነው ። ፲፩፤
ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ፥ ጌድሶር ፥ ቀዓት ፥

ሚራሪ ፡ እሊህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ።
አራተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ይሁዳ ፡ ነው ።
ስማቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ። ሴሎም ÷ ፋሬስ ÷ ዛራ ፤
እሊህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ።
፲፪፤ አምስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ይሳኮር ፡ ነው ።
የልጆቹም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ። ፉአና ፡
ቶላ ÷ ሳምሮምና ፡ ኢያስብ ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
እሊህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ።
፲፫፤ ስድስተኛውም ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ዛብሎን ፡
ነው ። የልጆቹም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ኤሎ
ንና ፡ ሳአር ÷ ኢያሌኤል ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነ
ዚህ ፡ አራቱ ፡ ናቸው ።
፲፬፤ የያዕቆብ ፡ ልጆች ÷ ልጆቻቸውም ፡ እነዚህ ፡
ናቸው ፤ በሶርያ ፡ ልያ ፡ ለያዕቆብ ፡ የወለደች
ለት ፡ ስድስት ፡ ናቸው ።
፲፭፤ አንዲቱ ፡ እኅታቸው ፡ ዲና ፡ ናት ። ከልያ ፡ የተ
ወለዱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ከአባታቸው ፡ ከያዕ
ቆብ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረዱ ፡ ልጆቻቸ
ውም ፡ ሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ናቸው ። አባታቸው ፡ ያዕ
ቆብም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ተቈጥሮ ፡ ሠላሳ ፡ ሆኑ ።
፲፮፤ የያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ የልያ ፡ አገልጋይ ፡ ዘለፋ ፡
ለያዕቆብ ፡ የወለደችለት ፡ ልጆች ፡ አሴርና ፡
ጋድ ፡ ናቸው ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
የወረዱ ፡ የልጆቻቸውም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፯፤ የጋድ ፡ ልጆች ፡ አሐዲና ፡ ሰፍዮን ÷ ሱኒና ፡
ኢጋቲ ÷ አረሌና ፡ አሶን ÷ አረዲና ፡ ኤረሴ ፤ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡ ዘጠኙ ፡ ናቸው ።
፲፰፤ የአሴርም ፡ ልጆች ፡ ይሱአ ÷ አያምና ÷ በርያ ፡
ናቸው ። እኅታቸው ፡ ሣራ ፡ ናት ፤ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ እነዚህ ፡ አምስቱ ፡ ናቸው ።
፲፱፤ የዘለፋ ፡ ልጆች ፡ አሥራ ፡ አራት ፡ ናቸው ።
ከልያ ፡ የተወለዱ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አርባ ፡ አራት ፡
ሆኑ ።
፳፤ የያዕቆብ ፡ ሚስት ፡ የራሔል ፡ ልጆች ፡ ብንያ
ምና ፡ ዮሴፍ ፡ ናቸው ። አባቱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
ሳይወርድ ፡ ለዮሴፍ ፡ በግብጽ ፡ ልጆች ፡ ተወለ
ዱለት ። የኤሊዮጲስ ፡ ካህን ፡ የሚሆን ፡ የፋጢ
ፋራ ፡ ልጅ ፡ አሰኒት ፡ የወለደችለት ፡ ኤፍሬ
ምና ፡ ምናሴ ፡ ናቸው ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ እነዚህ ፡
ሦስቱ ፡ ናቸው ።
፳፩፤ የብንያምም ፡ ልጆች ፤ አስቤልና ፡ ላውባኤል ÷
ንእማንና ፡ ጉአው ÷ ራኤፍስና ፡ አብሮድዮ ÷
አፊምና ፡ ያኒማ ÷ ጋዕሞና ፡ የአም ፤ ከእርሱ ፡
ጋር ፡ እነዚህ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ናቸው ።
፳፪፤ ንፍታሌምንና ፡ ዳንን ፡ የወለደችለት ፡ የያዕቆብ ፡
የሚስቱ ፡ የራሔል ፡ አገልጋይ ፡ የባላ ፡ ልጆች ፡
እነዚህ ፡ ናቸው ። ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡
የወረዱ ፡ የልጆቻቸውም ፡ ስም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፫፤ የዳንም ፡ ልጆች ፡ ሰሞንና ፡ ኩሲም ÷ ኢያሳ
ክና ፡ አሱድ ÷ ሰሎሞን ፡ ናቸው ፤ ከእርሱ ፡ ጋር ፡
እሊህ ፡ ስድስቱ ፡ ናቸው ።
፳፬፤ የንፍታሌምም ፡ ልጆች ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።
ገሃንና ፡ ኢያስኢል ÷ ያኩምና ፡ አስዓር ÷ አው ፡
ናቸው ። ከራብ ፡ በኋላ ፡ የተወለደ ፡ አው ፡ በግ
ብጽ ፡ ሞተ ። ከራሔል ፡ የተወለዱ ፡ ልጆች ፡
ሁሉ ፡ ሀያ ፡ ሰባት ፡ ሆኑ ፤ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወ
ረዱ ፡ የያዕቆብ ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ ሰባ ፡ ሰዎች ፡
ናቸው ።
እነዚህ ፡ ልጆቹና ፡ የልጅ ፡ ልጆቹ ፡ ሁሉም ፡ ፳፭፤
ሰባ ፡ ናቸው ። ሚስት ፡ ሳያገቡ ፡ በግብጽ ፡ የሞ
ቱት ፡ አምስት ፡ ናቸው ፤ ልጅም ፡ አልነበራቸ
ውም ።
የይሁዳ ፡ ሁለቱ ፡ ልጆቹ ፡ አውናንና ፡ ኤር ፡ በከ ፳፮፤
ነዓን ፡ አገር ፡ሞቱበት ፤ ልጅ ፡ አልነበራቸውም ፤
የሞቱትንም ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ቀበሩአ
ቸው ። እነዚህም ፡ ወገኖች ፡ ከሰባው ፡ ሰዎች ፡
ጋር ፡ ተቆጠሩ ።
በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ ፳፯፤
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በአራተ
ኛው ፡ ወር ፡ መባቻ ፡ ያዕቆብ ፡ በግብጽ ፡ ወዳ
ለች ፡ ጌሴም ፡ ወደምትባል ፡ አገር ፡ ገባ ።
ዮሴፍ ፡ አባቱን ፡ ያዕቆብን ፡ ይቀበል ፡ ዘንድ ፡ ፳፰፤
ወደ ፡ ጌሴም ፡ መጣ ። የአባቱን ፡ አንገት ፡ አቅፎ ፡
አለቀሰ ። ያዕቆብም ፡ ዮሴፍን ፡— አይቼሃለሁና ፡
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ልሙት ፡ አለው ።
አሁንም ፡ ከበረያው ፡ ከያዕቆብ ፡ ይቅርታውንና ፡ ፳፱፤
ቸርነቱን ፡ ያላራቀ ፡ የእስራኤል ፡ ፈጣሪ ፡ የይ
ስሐቅና ፡ የአብርሃም ፡ አምላክ ፡ ይመስገን ፤ በቤ
ቴል ፡ ያየሁት ፡ ራእይ ፡ እውነተኛ ፡ ሕልም ፡
ነውና ፡ እኔ ፡ በሕይወት ፡ ፊትህን ፡ ማየቴ ፡ ለእኔ ፡
ድንቅ ፡ ነው ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፤ ስሙም ፡ የተመሰ
ገነ ፡ ነው ፡ አለ ።
ወንድሞቹና ፡ ዮሴፍም ፡ በአባታቸው ፡ ፊት ፡ ፴፤
እንጀራን ፡ በሉ ፡ ወይንንም ፡ ጠጡ ፤ ያዕቆብም ፡
ዮሴፍን ፡ ከወንድሞቹ ፡ ጋር ፡ በፊቱ ፡ ሲበላ ፡
ሲጠጣ ፡ አይቶታልና ፡ ፈጽሞ ፡ ደስ ፡ አለው ።
እርሱን ፡ የጠበቀው ፡ አሥራ ፡ ሁለቱን ፡ ልጆ
ቹንም ፡ የጠበቀለት ፡ ሁሉን ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአ
ብሔርን ፡ አመሰገነው ።
ዮሴፍም ፡ በራሚስቲኖን ፡ ጌሴም ፡ በምትባል ፡ ፴፩፤
አገር ፡ በፈርዖን ፡ ፊት ፡ እነርሱ ፡ በሚገዙት ፡
በአውራጃዋም ፡ ሁሉ ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ለአባቱ ፡
ገንዘብ ፡ ሰጠው ÷ ለወንድሞቹም ፡ ሰጣቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፵፯ ።

ያዕቆብ ፡ ከልጆቹ ፡ ጋር ፡ ከግብጽ ፡ አገር ፡ በም ፩፤
ትበልጥ ፡ ጌሴም ፡ በምትባል ፡ አገር ፡ኖረ ። ያዕ
ቆብ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የመቶ ፡
ሠላሳ ፡ ሦሪት ፡ ዘመን ፡ ልጅ ፡ ነበረ ።
ዮሴፍም ፡ ወንድሞቹንና ፡ አባቱን ፡ ከንዛቸው ፡ ፪፤
ጋር ፡ ለሰባቱ ፡ ለራብ ፡ ዓመት ፡ የሚበቃ ፡ ምግ
ብን ፡ መገባቸው ። ከራቡ ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ የግ
ብጽ ፡ አገርም ፡ ተጨነቀች ።
ዮሴፍም ፡ የግብጽ ፡ አገርን ፡ ሁሉ ፡ በእህል ፡ ምክ ፫፤
ንያት ፡ ለፈርዖን ፡ ርስት ፡ አደረጋት ። ፈርዖን ፡
ሰውንም ፡ ከብቱንም ፡ ሁሉንም ፡ ገንዘብ ፡ አደ
ረገ ። የራቡም ፡ ዘመን ፡ ተፈጸመ ።

፫፤ ዮሴፍም ፡ በስምንተኛው ፡ ዓመት ፡ ዘር ፡ ይዘሩ ፡
ዘንድ ፡ በግብጽ ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ ዘርን ፡ እህልን ፡
ሰጠ ። ፈሳሹ ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ መልቶ
አልና ፥ በሰባቱ ፡ ራብ ፡ ዘመን ፡ ወንዝ ፡ አጠገብ ፡
ካሉ ፡ ከጥቂቶች ፡ አገሮች ፡ በቀር ፡ አያጠጣም ፡
ነበርና ።
፬፤ ዛሬ ፡ ግን ፡ መልቶአልና ፡ ሰጣቸው ። የግብጽ ፡
ሰዎችም ፡ በምድር ፡ ዘርን ፡ ዘሩ ፤ ምድርም ፡
በዚያ ፡ ዓመት ፡ ብዙ ፡ ስንዴን ፡ አፈራች ። ያም ፡
ዘመን ፡ በአርባ ፡ አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡
የአራተኛው ፡ ሱባኤ ፡ መጀመሪያ ፡ ነው ።
፭፤ ዮሴፍም ፡ ከዘሩት ፡ እህል ፡ አምስተኛውን ፡
እጅ ፡ ወስዶ ፡ ለንጉሥ ፡ አገባ ። አራቱን ፡ እጅ ፡
ለዘርና ፡ ለምግብ ፡ ሊሆናቸው ፡ ተወላቸው ።
ዮሴፍ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ለግብጽ ፡ አገር ፡
ሰዎች ፡ ሥርዓት ፡ አደረገላቸው ።
፮፤ ያዕቆብም ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡
ዓመት ፡ ኖረ ። የኖራቸውም ፡ ዘመኖች ፡ ሁሉ ፡
ሦስት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ ሆኑ ፤ ሦስት ፡ ኢዮቤልዩስ ፡
መቶ ፡ አርባ ፡ ሰባት ፡ ዘመን ፡ ነው ። በአርባ ፡
አምስተኛው ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በአምስተኛው ፡
ሱባዔ ፡ በአራተኛው ፡ ዓመት ፡ ሞተ ።
፯፤ ያዕቆብም ፡ ሳይሞት ፡ ልጆቹን ፡ መረቃቸው ።
በግብጽ ፡ አገር ፡ የሚያገኛቸውን ፡ ሁሉ ፥ በኋ
ለኛውም ፡ ዘመን ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ የሚመጣባ
ቸውንም ፡ ሁሉንም ፡ ነገራቸው ፤ መረቃቸ
ውም ።
፰፤ ለዮሴፍም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡ ዕጣ ፡ ሰጠው ።
እንደ ፡ አባቶቹም ፡ ሞተ ። በከነዓን ፡ አገር ፡ እጥ
ፍንት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ በአባቱ ፡ በአብርሃም ፡ አጠ
ገብ ፡ ተቀበረ ። ይኸውም ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡
እጥፍንት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ ለራሱ ፡ በቆፈራት ፡
መቃብር ፡ ነው ። የአባቶቹን ፡ መጽሐፎችና ፡
የእርሱን ፡ መጽሐፎች ፡ ሁሉ ፡ እስከዚህ ፡ ቀን ፡
ድረስ ፡ ይጠብቃቸው ፡ ዘንድ ፥ ለልጆቹም ፡ ያድ
ሳቸው ፡ ዘንድ ፥ ለልጁ ፡ ለሌዊ ፡ ሰጠው ።
፱፤ ያዕቆብ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፤ የእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ በዙ ፥ ብዙ ፡
ወገንም ፡ ሆኑ ። ወንድም ፡ ወንድሙን ፡ ይወድ ፡
ዘንድ ፥ ባልንጀራም ፡ ከባልንጀራው ፡ ጋር ፡
ይረዳዳ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉም ፡ በልቡናቸው ፡ የተከ
ከሉ ፡ ሆኑ ።
፲፤ ዮሴፍ ፡ በኖረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በአሥሩ ፡
በዘመኑ ፡ ሱባዔ ፡ ፈጽመው ፡ በዙ ። ዮሴፍ ፡ በኖ
ረበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ የግ
ብጽ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ያከብሩአቸው ፡ ነበርና ፡
አባቱ ፡ ያዕቆብ ፡ ከሞተ ፡ በኋላ ፡ ዮሴፍ ፡ በኖረ
በት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ባለጋራ ፡ አልነበረም ፤ ምን
ምን ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ አልነበረም ።
፲፩፤ ዮሴፍም ፡ የመቶ ፡ አሥር ፡ ዓመት ፡ ልጅ ፡ ሲሆን ፡
ሞተ ፤ በከነዓን ፡ አሥራ ፡ ሰባት ፡ ዓመት ፡ ኖረ ፤
አሥር ፡ ዓመት ፡ ሲያገለግል ፡ ኖረ ፤ ሦስት ፡
ዘመን ፡ በግዞት ፡ ቤት ፡ ኖረ ፤ሰማንያ ፡ ዘመን ፡
ከንጉሥ ፡ በታች ፡ ሆኖ ፡ የግብጽን ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡
ሲገዛ ፡ ኖረ ። እርሱ ፡ ሞተ ፤ ወንድሞቹም ፡ ሁሉ ፡
ሞቱ ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ የወረደች ፡ ያችም ፡ ትው
ልድ ፡ ሁሉ ፡ ሞተች ።
ከግብጽ ፡ በሚወጡበት ፡ ወራት ፡ ዓፅሙን ፡ ፲፪፤
ይወስዱ ፡ ዘንድ ፡ ሳይሞት ፡ የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ አዘዛቸው ። የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ዕለቱን ፡
አውጥተው ፡ ዳግመኛ ፡ በከነዓን ፡ አገር ፡ እንዳ
ይቀብሩት ፡ አውቆአልና ፡ ስለ ፡ ዓፅሙ ፡ አማ
ላቸው ። የከነዓን ፡ ንጉሥ ፡ መምከሮን ፡ አሱር ፡
በሚባል ፡ አገር ፡ ሲኖር ፡ ከግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡
በቆላ ፡ ተዋግቶአልና ፥ በዚያም ፡ ገድሎታልና ።
እስከ ፡ ኤርሞን ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ግብጻውያንን ፡ ፲፫፤
ተከተለ ፤ በግብጽ ፡ ሁለተኛ ፡ ሌላ ፡ ንጉሥ ፡ ነግ
ሦአልና ፡ መግባት ፡ ተሳነው ፥ ወደ ፡ ከነዓ
ንም ፡ አገር ፡ ተመለሰ ፤ የግብጽ ፡ በርም ፡ ተዘጋ ፡
ወደ ፡ ግብጽም ፡ የሚወጣና ፡ የሚገባ ፡ አልነበ
ረም ።
ዮሴፍ ፡ በአርባ ፡ ሰባት ፡ ኢዮቤልዩ ፡ በሦስተ ፲፬፤
ኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሞተ ።
በግብጽ ፡ አገር ፡ ቀበሩት ፡ ከእርሱም ፡ በኋላ ፡
ወንድሞቹ ፡ ሁሉ ፡ ሞቱ ።
የግብጽም ፡ ንጉሥ ፡ ከከነዓን ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ፲፭፤
ይዋጋ ፡ ዘንድ ፡ ወጣ ፡ በአርባ ፡ ሰባተኛው ፡
ኢዮቤልዩ ፡ በሁለተኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛ ፡
ዓመቱ ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከዮሴፍ ፡ ዓፅም ፡ በቀር ፡ ፲፮፤
የያዕቆብን ፡ ልጆች ፡ ዓፅም ፡ ሁሉ ፡ አውጥተው ፡
በምድረ ፡ በዳ ፡ በተራራ ፡ ላይ ፡ ባለች ፡ እጥፍ
ንት ፡ ባላት ፡ ዋሻ ፡ ቀበሩ ።
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ተመለሱ ፤ ከእነርሱ ፡ ፲፯፤
ጥቂት ፡ ሰዎች ፡ በኬብሮን ፡ ቀሩ ፤ አባትህ ፡ እብ
ራንም ፡ ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ቀረ ።
የከነዓን ፡ ንጉሥ ፡ የግብጽን ፡ ንጉሥ ፡ ድል ፡ ፲፰፤
ነሣው ። የግብጽንም ፡ በር ፡ ዘጋ ። መከራ ፡ ያጸ
ናባቸው ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ላይ ፡
ክፉ ፡ አሳብን ፡ አሰበ ።
የግብጽንም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ አላቸው ፦ የእ ፲፱፤
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከእኛ ፡ እነሆ ፡ ፈጽመው ፡
በዙ ፥ ሳይበዙ ፡ እንተንኮልባቸው ፤ ሰልፍ ፡ ሳይ
መጣብን ፡ እነርሱም ፡ ሳይወጉን ፡ በአገዛዝ ፡
መከራ ፡ እናጽናባቸው ፤ ይህስ ፡ ካልሆነ ፡ እነ
ርሱ ፡ ከጠላቶቻችን ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡
ይወጉናል ፤ ልቡናቸውም ፡ ፊታቸውም ፡ ወደ ፡
ከነዓን ፡ ነውና ።
በሥራ ፡ መከራ ፡ ያጸኑባቸው ፡ ዘንድ ፥ ሥራ ፡ ፳፤
የሚያሠሩ ፡ አለቆችን ፡ ሾሙባቸው ፥ አዘዙአቸ
ውም ። ለፈርዖን ፡ ጺጦት ፡ ራሚስ ፡ የሚባሉ ፡
ጽኑ ፡ ጽኑ ፡ አምባዎችን ፡ ሠሩ ። ቅጥሩን ፡ ሁሉ ፥
በግብጽ ፡ አገር ፡ የፈረሰውንም ፡ ግምብ ፡ ሁሉ ፡
ሠሩ ። በግፍ ፡ ይገዙአቸው ፡ ነበር ። ነገር ፡ ግን ፡
ክፉ ፡ ነገር ፡ የሚያደርጉባቸውን ፡ ያህል ፡ እን
ደዚሁ ፡ ፈጽመው ፡ ይበዙ ፡ ነበር ። የግብጽም ፡
ሰዎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ይጸየፉአቸው ፡
ነበር ።

፲፱፡ በአርባ፡ሰባተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡ በሰባተኛው፡
ሱባዔ፡በሰባተኛው፡ዓመት፡አባትህ፡ከከነዓን፡
መጣ፥ በአርባ፡ስምንተኛው፡ ኢዮቤልዩ፡በአ
ራተኛው፡ሱባዔ፡በስድስተኛው፡ዓመት፡ተወ
ለድህ ፡ ይኸውም፡በእስራኤል፡ልጆች፡ላይ፡
መከራ፡የጸናበት፡ወራት፡ነው ።
፳፡ የግብጽ ፡ ንጉሥ ፡ ፈርዖንም፡የተወለደውን፡
ወንድ ፡ ወንዱን ፡ ልጆቻቸውን፡ሁሉ፡ወደ፡
ባሕር ፡ ይጥሉ ፡ ዘንድ ፡ በእነርሱ፡ላይ፡ትእዛ
ዝን፡አዘዘ ።
፳፩፡ አንተ፡እስክትወለድ፡ድረስ፡ሰባት፡ወር፡ልጆ
ቻቸውን፡ሲጥሉ፡ኖሩ።እናትህም፡ሦስት፡ወር፡
ሸሸገችህ ፨ ለእርስዋም፡ነገሩአት ። ሣጥን፡አሠ
ራችልህ፤ አደሮ፡ ማር ፡ የባሕር ፡ አረፋ ፡ ለበ
ጠቻት ፤ በወንዙ ፡ ዳር፡ በሣር፡ ፊላ፡ ቅጠል፡
ውስጥ ፡ አኖረቻት ። በውስጥዋ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡
አኖረችህ፤ እናትህም፡ ሌሊት፡ ሌሊት፡ እየመ
ጣች ፡ ታጠባህ፡ ነበር ፥ እኅትህ ፡ ማርያምም ፡
ቀን፡ቀን፡ከአሞራዎች፡ትጠብቅህ፡ነበር ።

ምዕራፍ ፡ ፵፰ ።

፩፡ በዚያ፡ወራት፡የፈርዖን፡ልጅ፡ተርሙት፡
በፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ ትታጠብ ፡ ዘንድ ፡ ወጣች ።
ስታለቅስ፡ቃልህን፡ሰምታ፡ያመጡህ፡ዘንድ፡
ደንገጡሮችዋን፡ አዘዘች ። ወደ፡ እርስዋም ፡
አመጡህ፤ከሣጥንም፡አወጣችህ፤ራራችልህ ፨
፪፡ እኅትህም ፡— ከዕብራውያን ፡ ወገን ፡ ይህን፡
ሕፃን ፡ አጥብታ ፡ የምታሳድገው ፡ ሞግዚት ፡
ሄጄ፡ልጥራልሽን ? አለቻት ። ሄዳ፡እናትህን፡
ጠራቻት ፤ ደመወዝዋን ፡ ሰጠቻት ፥ አሳደገ
ችህም ።
፫፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በደግህ ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ ፈርዖን፡
ቤት ፡ ወሰዱህ ። ልጁ ፡ ሆንኸው ። አባትህም፡
ዕብራን፡መጽሐፍን፡አስተማረህ ።
፬፡ ሦስቱን፡ ሱባዔ ፡ ከፈጸምህ፡ በኋላ፡ ወደ፡ ቤተ፡
መንግሥት ፡ አገባህ፤ ከቤተ ፡ መንግሥት ፡ እስ
ክምትወጣበት፡ወራት፡ድረስ፡ሦስት፡የዘመን፡
ሱባዔ ፡ በቤተ ፡ መንግሥት ፡ኖርህ ። ከእስራ
ኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ዕብራዊን፡
ሲደበድበው ፡ ግብጻዊን ፡ አየኸው ፤ ገድለህ፡
በአሸዋ ፡ መካከል ፡ ቀበርኸው ።
፭፡ በሁለተኛው ፡ ቀን ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ወገን ፡ የሚሆኑ ፡ ሁለት ፡ ሰዎች ፡ ሲጣሉ ፡ አገ
ኘህ ። በደለኛውን ፡ አይተህ ፡— ወንድምህን፡
ለምን ፡ ትመታዋለህ ? አልኸው ። ፈጽሞ ፡
ተቆጣ ፡— በእኛ ፡ ላይ ፡ ዳኛ ፡ አለቃ ፡ አድርጎ፡
የሾመህ ፡ ማን ፡ነው ? ወይስ ፡ ትላንትና ፡ ግብጻ
ዊን ፡ እንደ ፡ ገደልኸው ፡ ትገድለኝ ፡ ዘንድ ፡
ትወዳለህን ? አለህ ።
፮፡ ከዚህ፡ነገር፡መገለጥ፡የተነሣ፡ፈርተህ፡ሸሽህ ፨
፯፡ በአርባ፡ዘጠኝኛው፡ኢዮቤልዩ፡በሦስተኛው፡
ሱባዔ፡በስድስተኛው፡ዓመት፡ወደዚያ፡ሄደህ፡
ስድስት ፡ ሱባዔ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ ተቀመጥህ ፨
በዳግመኛው ፡ ሱባዔ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡
ወደ ፡ ግብጽ ፡ ተመለስህ ፤ ይኸውም ፡ ሃምሳ ፡
ኢዮቤልዩ ፡ ነው ።
በደብረ ፡ ሲና ፡ የተናገረህን ፡ አንተ ፡ ታውቃ ፰፡
ለህ ። ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡
የሚገዛ ፡ ዲያብሎስ ፡ ከአንተ ፡ ጋር ፡ ምን ፡ ያደ
ርግ ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ? ወደ ፡ ግብጽ ፡ በተመለስህ ፡
ጊዜ ፡ በጐዳና ፡ በጥላ ፡ በሚያደርጉት ፡ በዓል ፡
ቀን ፡ በፍጹም ፡ ኃይሉ ፡ ይገድልህ ፡ ዘንድ ፡ የወ
ደደ ፡ አይደለምን ?
በግብጻውያን ፡ በቀልንና ፡ ፍርድን ፡ ታደርግ ፡ ፱፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ተላክህ ፡ በየ ፡ ጊዜ ፡ ግብጻውያ
ንን ፡ ከእጅህ ፡ ያድናቸው ፡ ዘንድ ፡ የወደደ ፡
አይደለምን ? ከእጁ ፡ አዳንሁህ ፤ በግብጽ ፡ በፈ
ርዖንና ፡ በቤተ ፡ ሰቡ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፥ በሕዝቡ ፡
ላይና ፡ በባሪያዎቹ ፡ ላይ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡
በተላክህ ፡ ገንዘብ ፡ ድንቅ ፡ ተአምራትን ፡ አደ
ረግህ ፨
እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ በእነርሱ ፡ ፲፡
ጽኑ ፡ በቀልን ፡ አደረገ ። በኀጒንቸርና ፡ በደም ፥
በውሻ ፡ ዝንብና ፡ በትንኝ ፥ ክፉ ፡ ቍስል ፡ በሆነ ፡
በሚፈላ ፡ ደዌ ፡ ሥጋ ፡ ፈጽሞ ፡ አጠፋቸው ።
ከብቶቻቸውን ፡ በዕብነ ፡ በረድና ፡ በሞት ፡ ፲፩፡
አጠፋ ፥ አዝመራቸውንም ፡ በዚህ ፡ ሁሉ ፡
አጠፋ ። ከበረድ ፡ የቀረውን ፡ በሚበላ ፡ በአን
በጣ ፥ በጨለማ ፥ በከብቱና ፡ በሰውም ፡ የበ
ኵር ፡ ልጅ ፥ በጣዖቶቻቸውም ፡ ሁሉ ፡ እግዚ
አብሔር ፡ በቀልን ፡ አደረገ ። በእሳትም ፡ አቃ
ጠላቸው ፤ ሳይደረግ ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ሁሉ ፡
በአንተ ፡ ሥልጣን ፡ ተላከ ።
የግብጽንም ፡ ንጉሥ ፡ በሕዝቡ ፡ ፊትና ፡ በአገ ፲፪፡
ልጋዮቹ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ስትናገረው ፡ ኖርህ ።
ሁሉም ፡ በቃልህ ፡ ተደረገ ። ታላላቆችና ፡ ክፉ
ዎች ፡ የሚሆኑ ፡ አሥሩ ፡ መቅሠፍቶች ፡ ለእስ
ራኤል ፡ በቀልን ፡ ትመልስበት ፡ ዘንድ ፡ በግ
ብጽ ፡ አገር ፡ መጡ ። እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ እስ
ራኤል ፡ ሁሉን ፡ አደረገ ፨ በግፍ ፡ እንደ ፡ ገዙአ
ቸው ፡ በእነዚያ ፡ ላይ ፡ በቀልን ፡ ይመልስ ፡
ዘንድ ፡ ከአብርሃም ፡ ጋር ፡ መሐላን ፡ እንደ ፡
ተማማለበት ፡ ፈቃዱ ፡ አደረገ ፨
ለኃጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሁሉን ፡ አስቶ ፡ የሚ ፲፫፡
ገዛ ፡ ሰይጣን ፡ በፊትህ ፡ ይከራከርህ ፡ ነበር ፥
በፈርዖንም ፡ እጅ ፡ ይጥልህ ፡ ዘንድ ፡ ይወድ ፡
ነበር ፥ የግብጽንም ፡ ሰዎች ፡ በምዋርታቸው ፡
ይረዳቸው ፡ ነበር ። እስራኤልን ፡ ግን ፡ ይጠላ
ቸው ፡ ነበር ። በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራ ፡ ይሠሩ ፡
ነበር ። በፊትህ ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡
ተውናቸው ፥ ድኅነት ፡ ግን ፡ በእጃቸው ፡ ይደ
ረግ ፡ ዘንድ ፡ አላሰናበትናቸውም ። እግዚአብ
ሔር ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ አጠፋቸው ፤ አንድ ፡
ተአምራትን ፡ስንኳ ፡ ከማድረግ ፡ ምንም ፡ ምን ፡
አሳጥተናቸዋልና ፡ መከልከል ፡ ተሳናቸው ።
ግብጻውያን ፡ በሠራዊቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ በፈረ ፲፬፡
ሶቻቸውና ፡ በሰረገላዎቻቸው ፡ በግብጽ ፡ ሠራ
ዊት ፡ ሁሉ ፡ ብዛት ፡ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ይከለክሉ

አቸው ፡ ዘንድ ፡ እስኪበረታ ፥ ለግብጻውያንም ፡
እስኪያሰማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፥ በኀጢአት ፡
ምክንያት ፡ ሁሉን ፡ የሚገዛ ፡ ሰይጣን ፡ በተአም
ራቱ ፡ ሁሉ ፡ አልፈራም ።
፲፫፤ በግብጻውያንና ፡ በአንተ ፡ መካከል ፡ በእስራኤ
ልም ፡ መካከል ፡ ቆምሁ ። እስራኤልን ፡ ከሠራ
ራዊቱና ፡ ከእነርሱ ፡ እጅ ፡ አዳናቸው ።
፲፬፤ እግዚአብሔር ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ በደረቅ ፡
እንደ ፡ መሄድ ፡ አሻገራቸው ። እስራኤልን ፡
ይከተሉ ፡ ዘንድ ፡ ያወጣቸውን ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡
የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በባ
ሕር ፡ እንደ ፡ ጣሉ ፥ አምላካችን ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
በኋላ ፡ በወንዙ ፡ ጥልቅ ፡ ጣላቸው ። ብዙ ፡ በቀ
ልን ፡ ተበቀላቸው ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ወገን ፡
በፈሳሽ ፡ መካከል ፡ ስለ ፡ ጣሉት ፡ ስለሚጠባ ፡
ስለ ፡ አንዱ ፡ ልጅ ፡ ፋንታ ፡ ሺህ ፡ የሚሆኑ ፡
አርበኞች ፡ በሦስት ፡ ወገንም ፡ የሚመከከቱ ፡
ሰዎች ፡ ጠፉ ።
፲፭፤ በአሥራ ፡ አራተኛውና ፡ በአሥራ ፡ አምስተ
ኛው ፥ በአሥራ ፡ ስድስተኛውና ፡ በአሥራ ፡ ሰባ
ተኛው ፥ በአሥራ ፡ ስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ በኃ
ጢአት ፡ ምክንያት ፡ ሰውን ፡ አስቶ ፡ የሚገዛ ፡
ሰይጣን ፡ እንዳይጣላቸው ፡ ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
በኋላ ፡ ታስሮ ፡ ተግዞ ፡ ነበር ።
፲፮፤ በአሥራ ፡ ዘጠኝኛው ፡ ቀን ፡ ግን ፡ የግብጽን ፡
ሰዎች ፡ ይረዱአቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልንም ፡
ልጆች ፡ ይከተሉ ፡ ዘንድ ፡ አሰናበታቸው ። ልቡ
ናቸውንም ፡ አጸና ፤ አበረታቸው ፤ ግብጻውያ
ንን ፡ ያጠፋቸው ፡ ዘንድ ፥ በባሕርም ፡ መካከል ፡
ይጥላቸው ፡ ዘንድ ፡ ከአምላካችን ፡ ከእግዚአ
ብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታዘው ፡ ተበረታቱ ።
፲፱፤ ከግብጽ ፡ ሰዎች ፡ ልብስንና ፡ ገንዘብን ፥ የወር
ቁን ፡ መሣሪያና ፡ የብሩን ፡ መሣሪያ ፥ የእነርሱ
ንም ፡ መሣሪያ ፡ በሚዋሱበት ፡ ቀን ፡ የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ እንዳይጣላቸው ፥ በግፍ ፡ ስለ ፡ ገዙ
አቸው ፡ ፋንታ ፡ ይማርኩአቸው ፡ ዘንድ ፡ በአ
ሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ አሰርነው ። የእስራኤ
ልን ፡ ልጆች ፡ ከግብጽ ፡ በዶአቸውን ፡ አላወጣ
ናቸውም ።
፳፤ መጀመሪያው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተ
ኛው ፡ ቀን ፡ ገና ፡ ሳይመሽ ፡ ትሠዋው ፡ ዘንድ ፥
በአሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ማታ ፡ ፀሐይ ፡
ከሚገባበት ፡ ጊዜ ፡ ጀምሮ ፡ ሌሊት ፡ ይበሉት ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ፋሲካው ፡ ያዘዘ
ህን ፡ ትእዛዝ ፡ አስብ ፤ ይህች ፡ ሌሊት ፡ የበዓል ፡
መጀመሪያ ፡ ናትና ፥ የመሥዋዕትዋም ፡ መጀ
መሪያ ፡ ናትና ፡ አስብ ።
፳፩፤ እናንተም ፡ በግብጽ ፡ የፋሲካ ፡ በዓል ፡ አድርጋ
ችሁ ፡ ትበሉ ፡ ዘንድ ፡ ትቀመጣላችሁ ፤ የዲያ
ብሎስ ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ በግብጽ ፡ አገር ፡ ከፈ
ርዖን ፡ በኵር ፡ ልጅ ፡ ጀምሮ ፡ ተማርካ ፡ ሄዳ ፡
በወፍጮ ፡ሥር ፡ ሆና ፡ እስከምታገለግል ፡ ባሪያ ፡
ድረስ ፡ የበኵር ፡ ልጁን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ ከብ
ቱንም ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ ተላከ ።
እግዚአብሔር ፡ የሰጣቸው ፡ ምልክት ፡ ይህች ፡ ፳፪፤
ናት ፤ በበሩ ፡ የደም ፡ ምልክት ፡ አለና ፡ በቤት ፡
ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ ሠራዊቱ ፡
አልፈው ፡ ይሄዳሉ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡ የሆነውን ፡
የበግ ፡ ደም ፡ በቤቱ ፡ በር ፡ ወዳዩበት ፡ ቤት ፡
ለመግደል ፡ እንዳይገቡ ፡ የሰጣቸው ፡ ምልክት ፡
ይህች ፡ ናት ።
የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ሁሉ ፡ እግዚአብ ፳፫፤
ሔር ፡ እንዳዘዛቸው ፡ መጠን ፡ ሁሉን ፡ አደረጉ ።
ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አልፈው ፡ ሄዱ ።
ከከብት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሰው ፡ ድረስ ፡ እስከ ፡
ውሻም ፡ ድረስ ፡ ከእነርሱ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ ለማ
ጥፋት ፡ መቅሠፍት ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ አልገ
ባም ።
መቅሠፍቱ ፡ በግብጽ ፡ እጅግ ፡ ጽኑ ፡ ሆነ ፤ በግ ፳፬፤
ብጽ ፡ በውስጥዋ ፡ በድን ፡ የሌለበት ፡ ቤት ፡ አል
ነበረም ፤ እስራኤል ፡ ሁሉ ፡ ግን ፡ ለፋሲካው ፡
የታረደውን ፡ ሥጋ ፡ እየበላ ፡ ወይኑንም ፡ እየ
ጠጣ ፡ የአባቶቹን ፡ ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ፈጽሞ ፡ ያመሰግን ፡ ነበር ። ከጽኑ ፡ አገዛዝ ፥
ከፉ ፡ ከምትሆን ፡ ከግብጽም ፡ ለመውጣት ፡ የተ
ዘጋጀ ፡ ይሆን ፡ ነበር ።
አንተም ፡ ባለ ፡ በዘመንህ ፡ ሁሉ ፡ ይህችን ፡ ቀን ፡ ፳፭፤
አስብ ፤ ከአንዱ ፡ ዘመን ፡ እስከ ፡ አንዱ ፡ ዘመን ፡
በሕይወት ፡ በኖርህበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡
ሥርዓቱ ፡ ዓመት ፡ በዓመት ፡ አንድ ፡ ጊዜ ፡ አድ
ርጋት ።
የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡ ከቀን ፡ ቀን ፡ ከወር ፡ ፳፮፤
ወር ፡ አታስተላልፍ ። በየዓመቱ ፡ ሁሉ ፡ ከዓ
መት ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ በየትውልዳቸው ፡ ሁሉ ፡
ዕለቱን ፡ በዓል ፡ ያደርጉት ፡ ዘንድ ፡ በእስራኤል ፡
ልጆች ፡ ላይ ፡ ሥርዓት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በሰማይ ፡
ጽላት ፡ ታውቆአል ። የዘላለም ፡ ሥርዓት ፡ ነውና ፡
የተወሰነ ፡ ዘመን ፡ የለውም ።
ሰው ፡ ንጹሕ ፡ ሆኖ ፡ ሳለ ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ዕለ ፳፯፤
ቱን ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ በዓሉ ፡ በሚከበርበት ፡
ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ ወዶ ፡ የሚቀበለውን ፡
ቍርባን ፡ ለማቅረብ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ለመብላትና ፡ ለመጠጣት ፡ ባይመጣ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ቍርባን ፡ በየጊዜው ፡ ጊዜ ፡ አላቀረ
በምና ፡ ንጹሕ ፡ የሆነው ፥ አገሩም ፡ ቅርብ ፡ የሆ
ነው ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ይጥፋ ። የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ መጥ
ተው ፡ በቀኑ ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሆኑ ፡
ዘንድ ፡ ያ ፡ ሰው ፡ ለራሱ ፡ የኃጢአቱን ፡ ፍዳ ፡
ይቀበላል ። ቀኑ ፡ ሁለቱ ፡ እጅ ፡ ለብርሃን ፥ ሦስ
ተኛው ፡ እጅ ፡ ለጨለማ ፡ ተሰጥቶአልና ፡ መጀ
መሪያው ፡ ወር ፡ በባተ ፡ በአሥራ ፡ አራተኛው ፡
ቀን ፡ በምሽቱ ፡ መካከል ፡ ከቀኑ ፡ መጨረሻ ፡
ከሦስተኛው ፡ ሰዓት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ሌሊቱ ፡
ሦስተኛ ፡ ሰዓት ፡ ድረስ ፡ ከቀኑ ፡ በሁለቱ ፡ እጅ ፡
በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ በዓል ፡ ያድርጉ ።
በምሽቱ ፡ መካከል ፡ በዓል ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፡ ፳፰፤
እግዚአብሔር ፡ ያዘዘው ፡ ሥርዓት ፡ ይህ ፡ ነው ።

የሚሠዋበትም ፡ በምሽቱ ፡ ፍጻሜ ፡ ጊዜ ፡
ይሁን ፡ እንጂ ፡ በብርሃኑ ፡ ጊዜ ፡ ሁሉ ፡ አይሁን ።
እስከ ፡ ሌሊቱ ፡ ማግሥት ፡ ድረስ ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡
ይብሉት ። ከሌሊቱ ፡ ማግሥት ÷ ከዚያም ፡ በኋላ ፡
የተረፈውን ፡ ሥጋ ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ያቃጥሉት ።
፳፱ በእሳት ፡ አብስለው ፡ ጠብሰው ፡ ይብሉት ፡
እንጂ ፡ ቅቅሉን ፡ ብርንዶውን ፡ አይብሉት ።
ከእግሩና ፡ ከሆድ ፡ ዕቃው ፡ ጋር ፡ ራሱን ፡ በማ
ስተንተን ፡ ይጥበሱት ። ከእስራኤል ፡ ልጆች ፡
ምንምን ፡ የሚጠፋ ፡ ሰውነት ፡ የለምና ፡ ከእ
ርሱ ፡ ምንምን ፡ የሚሰበር ፡ አጥንት ፡ አይኑር ።
፴ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ፋሲካን ፡ ያደ
ርጉ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የእስራኤልን ፡
ልጆች ፡ አዘዛቸው ። ከእርሱም ፡ ምንምን ፡
አጥንትን ፡ መስበር ፡ አይኑር ። በዓል ፡ የሚያ
ደርግበት ፡ ቀን ፡ ናትና ÷ በዓል ፡ ሊያደርግበት ፡
የታዘዘችም ፡ ቀን ፡ ናትና ÷ በዓል ፡ የሚደረግ
በት ፡ ቀን ፡ ስለ ፡ ሆነች ፡ ከእርሱ ፡ ከቀን ፡ ወደ ፡
ቀን ፡ ከወር ፡ ወደ ፡ ወር ፡ መተላለፍ ፡ የለምና ።

ምዕራፍ ፡ ፶ ።

፩ አንተም ፡ የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ በዘመናቸ
ውና ፡ በየዓመቱም ፡ ሁሉ ፡ ከዓመት ፡ አንድ ፡
ቀን ፡ በጊዜው ፡ ፋሲካን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡
እዘዛቸው ።
፪ የሚወደው ፡ መታሰቢያ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ይመጣል ። በሁሉ ፡ እንደ ፡ ታዘዘ ፡ በየ
ጊዜው ፡ በዓልን ፡ በደረጉ ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡
ዘመን ፡ ፈጽሞ ፡ ለመጥፋት ፡ መቅሠፍት ፡ አይ
መጣባቸውም ።
፫ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡
ኦሪት ፡ አደባባይ ÷ በደብተራ ፡ ኦሪት ፡ አንጻ
ርም ፡ ቢሆን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ሊበሉት ፡
አይገባም ። በእስራኤል ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡
በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ያድርጉት ። የመጣ ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ፈጣሪያችሁ ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብ
ተራ ፡ ኦሪት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ዕለቱን ፡
ይብላው ፤ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብ
ተራ ፡ ኦሪት ፡ ይበሉት ፡ ዘንድ ፡ እንደዚህ ፡ ተጽ
ፎአል ፡ ተሠርቶአልና ፡ ከሀያ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፡
ያለው ÷ ከዚያም ፡ በላይ ፡ ያለው ፡ አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡
ኦሪት ፡ ዕለቱን ፡ ይብላው ።
፬ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይዘዋት ፡ ወደሚኖሩ ፡
ወደ ፡ ከነዓን ፡ ከገቡ ፡ በኋላ ፡ እግዚአብሔር ፡
የሚመሰገንበት ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በኢየሩሳ
ሌም ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ ሠራዊቶቻቸው ፡
ከያዙአቸው ፡ አገሮች ፡ አንዱ ፡ አገር ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ የሚመሰገንበትን ፡ ደብተራ ፡ ኦሪትን ፡
ይትከላሉ ።
፭ መጥተው ፡ በዓመት ፡ በዓመት ፡ እግዚአብሔር ፡
በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ ኦሪት ፡ መካከል ፡
የፋሲካን ፡ በዓል ፡ የሚያደርጉ ፡ ይሁኑ ።
፮ በወረሱአት ፡ አገር ፡ ላይ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ በተሠራበት ፡ ቀን ፡ ወደ
ዚያ ፡ ሄደው ፡ ፀሐይ ፡ ሲገባ ፡ ከቀኑ ፡ በሦስተ
ኛው ፡ ሰዓት ፡ ማታ ፡ ጊዜ ፡ በጉኑ ፡ የፋሲካውን ፡
በግ ፡ ይረዱ ፤ ደሙን ፡ በመሠዊያው ፡ ዙሪያ ፡
ይርጩት ። ስቡንም ፡ በመሠዊያው ፡ ባለ ፡ በእ
ሳቱ ፡ ላይ ፡ ያኑሩት ። ሥጋውንም ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ በሚመሰገንበት ፡ በደብተራ ፡ ኦሪት ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ በእሳት ፡ ጠብሰው ፡ ይብ
ሉት ።
በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ በደብተራ ፡ ኦሪት ፡ ፯
ነው ፡ እንጂ ÷ ያም ፡ ባይሆን ፡ ስሙ ፡ በሚጠራ
በት ፡ በሀገረ ፡ ምስካይ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በአገራ
ቸው ፡ በየአገሩም ፡ ሁሉ ፡ በዓል ፡ ማድረግ ፡
አይችሉም ፤ ከእግዚአብሔርም ፡ ሕግ ፡ ወጥ
ተው ፡ አይሳቱ ።
ሙሴ ! አንተም ፡ ዓመቱን ፡ በዓመት ፡ ቀኑን ፡ ፰
በቀን ፡ ታደርገው ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ታዘዘልህ ፡
የፋሲካውን ፡ ሥርዓት ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ የእ
ስራኤልን ፡ ልጆች ፡ እዘዛቸው ። በዓሉን ፡ ሊያ
ደርጉ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ቂጣ ፡ ይበሉ ፡ ዘንድ ፡
በቂጣ ፡ የሚከበረውንም ፡ እዘዛቸው ። ከግብጽ ፡
በወጣችሁ ፡ ጊዜ ፡ ኤርትራን ፡ ተሻግራችሁ ፡
ወደ ፡ ሱር ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ እስክትደርሱ ፡ ድረስ ፡
ይህችን ፡ በዓል ፡ በመቸከል ፡ አድርጋችኋታ
ልና ፡ በባሕርም ፡ ዳርቻ ፡ ላይ ፡ ፈጽማችኋታ
ልና ፡ መሥዋዕት ፡ በሚሠዋባቸው ፡ በእነዚህ ፡
በሰባቱ ፡ ቀኖች ፡ በአምላካችሁ ፡ መሠዊያ ፡ ላይ ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ቍርባኑን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ያቀርቡ ፡ ዘንድ ፡ እዘዛቸው ።
ከዚህም ፡ ሥርዓት ፡ በኋላ ፡ በሱባዔ ፡ የሚቈጠ ፱
ረውን ፡ ቀን ፡ በሲና ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ነገርሁህ ።
ይህችውም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በሲናና ፡ በኤሎም ፡
መካከል ፡ ያለች ፡ ናት ። የምድር ፡ ሰንበታትንም ፡
በደብረ ፡ ሲና ፡ ነገርሁህ ። በዓመቶች ፡ ሱባዔ ፡
ውስጥ ፡ በኢዮቤልዩ ፡ የሚቈጠሩ ፡ ዓመቶች
ንም ፡ ነገርሁህ ። ዓመቱን ፡ ግን ፡ ይዛችሁት ፡
ወደምትኖሩበት ፡ አገር ፡ እስክትገቡ ፡ ድረስ ፡
አልነገርንህም ። በእርስዋ ፡ ላይ ፡ በመኖራቸው ፡
ምድር ፡ ዕረፍትን ፡ ታድርግ ። በኢዮቤልዩ ፡
የሚቈጠረውንም ፡ ዘመን ፡ ያውቃሉ ።
ስለዚህም ፡ ነገር ፡ በዓመቶች ፡ የሚቈጠረውን ፡ ፲
ሱባዔ ፡ ሠራሁልህ ። አዳም ፡ ከተፈጠረ ፡ ጀምሮ ፡
እስከዚህች ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ያለው ፡ ዘመን ፡ አርባ ፡
ዘጠኝ ፡ ኢዮቤልዮታትና ፡ አንድ ፡ ሱባዔ ፡
ሁለት ፡ ዓመት ፡ ነው ። በምዕራብ ፡ በኩል ፡ ዮር
ዳኖስን ፡ ተሻግረው ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡ ርስት ፡ ማዶ ፡
እስኪገቡ ፡ ድረስ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡
ለማወቅ ፡ ገና ፡ አርባ ፡ ዘመን ፡ ቀርቶአል ። እስ
ራኤል ፡ ከዘመኑ ፡ ሁሉ ÷ ከበደል ÷ ከጣዖት ÷
ከማይገባ ፡ ሥራ ÷ ከኃጢአት ÷ ከስሕተት ፡ እስ
ኪነጻ ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ኢዮቤልዮታት ፡ ያልፋሉ ።
በዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ ተዘልሎ ፡ ይኖራል ፡ ማንም ፡ ፲፩
ማን ፡ ባለ ፡ ጋራ ፡ የለም ። ምንም ፡ ምን ፡ ክፉ ፡
ነገር ፡ የለበትም ። ምድርም ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡

ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘመኑ ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ ከኃጢ
አት ፡ ትነጻለች ። በሱባዔ ፡ የሰንበታትንም ፡
ሥርዓት ፡ እነሆ ÷ ጻፍሁልህ ። የሥርዓቱንም ፡
ፍርድ ፡ ጻፍሁልህ ። በስድስቱ ፡ ቀኖች ፡ ሥራ
ህን ፡ ሥራ ።
፲፬፡ ሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ግን ፡ አምላካችሁ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ከመፍጠር ፡ ያረፈበት ፡ ቀን ፡ ናትና ፡
እናንተ ÷ ልጆቻችሁም ÷ ሴቶች ፡ ባሪያዎቻች
ሁና ፡ ወንዶች ፡ ባሪያዎቻችሁም ÷ ከብቶቻች
ሁም ፡ ሁሉ ÷ በአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሚኖር ፡ መጻ
ተኛም ፡ ቢሆን ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ አትሥሩ
ባት ። በዚያች ፡ ቀን ፡ ምንምን ፡ ሥራን ፡ የሚ
ሠራባት ፡ ሰው ፡ ይሙት ። ይህችን ፡ ቀን ፡ የሚ
ሽራት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ከሚስቱም ፡ ጋር ፡ የሚገ
ናኝባትም ፡ ሰው ÷ ገሥግሦ ፡ ሄዶ ፡ ሥራን ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ ነገርን ፡ የሚነጋገርባት ፡ ሰው ፡
ሞትን ፡ ይሙት ።
፲፭፡ የሚሸጥባት ፡ የሚለውጥባትም ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷
ውኃንም ፡ የሚቀዳ ፡ ሰው ፡ በስድስተኛይቱ ፡
ቀን ፡ ያላዘጋጀ ፤ ከድንኳኑ ÷ ከቤቱም ፡ ያወጣ ፡
ዘንድ ፡ የሚሸከመውን ፡ ሸክም ፡ ሁሉ ፡ የሚያ
ነሣ ፡ ሰው ፡ ይሙት ።
፲፮፡ በስድስተኛው ፡ ቀን ፡ ያዘጋጃችሁትን ፡ በልታ
ችሁ ፡ ጠጥታችሁ ፡ ለማክበር ፡ በዚህች ፡ ቀን ፡
ከሥራው ፡ ሁሉ ፡ ዕረፉባት ፡ እንጂ ÷ በዓል ፡
የምታደርጉባትን ፡ ቀን ፡ የሰጣችሁ ፡ አምላካች
ሁን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ አመስግኑባት ፡ እንጂ ፡
በሰባተኛይቱ ፡ ቀን ፡ ምንም ፡ ምን ፡ ሥራን ፡ አት
ሥሩ ። የከበረች ፡ ቀን ፡ ናት ÷ የመንግሥትም ፡
ቀን ፡ ናት ፤ በዘመናቸው ፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ይህች ፡
ቀን ፡ ለእስራኤል ፡ ሁሉ ፡ የተቀደሰች ፡ ቀን ፡
ናት ።
፲፯፡ በዚህች ፡ የበዓል ፡ ቀን ፡ በልተው ፡ ጠጥተው ፡
ሊጠግቡባት ÷ በየቀኑ ፡ በየሱባዔው ፡ ዕጣንን ፡
ከማጠን ÷ ቍርባንን ፡ ከማቅረብ ÷ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ መሥዋዕትን ፡ ከመሠዋት ፡ በቀር ፡
ሰው ፡ ከሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ሊያርፉባት ፡
እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤል ፡ የሰጠው ፡ ታላቅ ፡
ክብር ፡ ናትና ፡ አክብሩአት ።
አምላካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ በሚመሰገንባት ፡ ፲፰፡
በደብተራ ፡ አሪት ፡ ቀዳሚ ፡ ቀዳሚ ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡
ብቻ ፡ ይሠራ ። የእስራኤልን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአት ፡
ያስተሰርዩ ፡ ዘንድ ÷ እግዚአብሔር ፡ ወድዶ ፡
ሊቀበለው ፡ ዕለት ፡ ዕለት ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡
መባን ፡ ያቅርቡ ። እንደ ፡ ታዘዘው ፡ ለዘላለሙ ፡
ዕለት ፡ ዕለት ፡ ይቀበላቸዋል ።
ሥራን ፡ የሚሠራባት ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ መንገድ ፲፱፡
ንም ፡ የሚሄድባት ፡ ሰው ÷ የሚያርስባት ፡ የሚ
ቆፍርባትም ፡ ሰው ÷ በቤቱም ፡ ቢሆን ፡ በቦታ
ውም ፡ ሁሉ ፡ ቢሆን ፡ መንጠር ፡ የሚያቃጥል
ባትም ፡ ሰው ÷ አህያና ፡ በቅሎ ፡ የሚጭንባት ፡
ሰው ÷ በፈረስና ፡ በበቅሎ ፡ ተቀምጦ ፡ የሚሄ
ድም ፡ ሰው ÷ በመርከብም ፡ ተጭኖ ፡ ወደ ፡
ባሕር ፡ የሚሄድ ፡ ሰው ÷
ማናቸውንም ፡ መትቶ ፡ የሚገድል ፡ ሰው ፡ ሁሉ ÷ ፳፡
ወፍንና ፡ እንስሳንም ፡ አድኖ ፡ የሚያርድባት ፡
ሰው ÷ አውሬም ፡ ቢሆን ፡ ወፍም ፡ ቢሆን ፡
ዓሣም ፡ ቢሆን ፡ አጥምዶ ፡ የያዘባት ፡ ሰው ÷
የሚጾምባትም ፡ ሰው ÷ ቅዳሚ ፡ ቀን ፡ ጠብን ፡
የሚያነሣ ፡ ሰው ÷ ቅዳሚ ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ ሥር
ዓት ፡ ወጥቶ ፡ ይህን ፡ ሁሉ ፡ ሥራ ፡ የሚሠራ ፡
ሰው ፡ ይሙት ።
የበዓሉን ፡ የቀኑን ፡ ሥርዓት ፡ በየዘመኑ ፡ አከፋ ፳፩፡
ፈል ፡ እጽፍልህ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእጄ ፡
በሰጠኝ ፡ በሰማይ ፡ ጽላት ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ÷
ምድር ፡ ዕረፍት ፡ እንደምታደርግበት ፡ ሥር
ዓት ÷ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በዓልን ፡ የሚያደ
ርጉ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ሥራን ፡ የሚሠራባት ፡
ሰው ፡ ሁሉ ፡ ይሙት ።
በኩፋሌ ፡ የተጻፈው ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ተፈጸመ ።
ለእግዚአብሔር ፡ ምስጋና ፡ ይግባው ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ አሜን ።

መጽሐፈ ፡ ሄኖክ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችንና ፡
ክፉዎችን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለማራቅ ፡ መከራ ፡
በታዘዘበት ፡ ቀን ፡ ደጋግ ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ ያላ
ቸው ፡ ጻድቃንና ፡ የተመረጡ ፡ ሰዎችን ፡ እን
ዳመሰገነ ፡ ሄኖክ ፡ ያመነበት ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ ሄኖክ ፡ ተናገረ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ ዓይኑ ፡ ልቡናየ ፡
ተገልጦ ፡ ሳለ ፡ እውነተኛ ፡ ሰው ፡ የምሆን ፡
ጽድቁ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የተገኘልኝ ፡
እኔ ፡ ተናገርኩ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ መላእክት ፡
ያሳዩኝ ፡ ሰኑሰ ፡ ራዕይን ፡ ከነሳቸው ፡ ዘንድ ፡ የሰ
ማሁትንም ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡ እኔ ፡ ያየሁትም ፡
ራዕይ ፡ እንዳይቀር ፡ አወቅሁ ፡ አለ ።
፫ ይህም ፡ የሚደረገው ፡ በሦረኛው ፡ ትውልድ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ በሰባተኛው ፡ ትውልድ ፡ አይደ
ለም ።
፬ የደናግልን ፡ ነገር ፡ የሕጋውያንንም ፡ ነገር ፡ ከማ
ደሪያው ፡ ከወጣ ፡ ገናናና ፡ ሰኑ ፡ ከሆነ ፡ ከፈጣሪ ፡
ጋራ ፡ ተናገርኩ ።
፭ አራቱን ፡ ማዕዘነ ፡ ዓለም ፡ ከፈጠረ ፡ ከማደሪ
ያውም ፡ ወጥቶ ፡ ሕግ ፡ ለመሥራት ፡ በደብረ ፡
ሲና ፡ ከሚቆም ፡ ከሰማይም ፡ ወርዶ ፡ በእስራ
ኤል ፡ መካከል ፡ በከሃሊነቱ ፡ ከሚገለጥ ፤ ሁሉ ፡
ከሚፈራው ፡ ለምስጋና ፡ የሚተጉ ፡ መላእክ
ትም ፡ ከሚነዋወጡለት ፡ ከጽንፍ ፡ እስከ ፡ ጽንፍ ፡

ያሉ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ከሚፈሩት ፡ ሰኑ ፡ መንቀጥ
ቀጥም ፡ ከሚንቀጠቀጡለት ፡ ረዳጅዎች ፡ ተራ
ሮች ፡ ከሚደነግጡለት ÷ የሙሴ ፡ አሮንን ፡ ረዳ
ጅዎች ፡ ከረብታዎችም ፡ ከሚዋረዱለት ፡ (ሰበ ፡
ሊቃናት ፡) ሰምም ፡ ከእሳት ፡ የተነሣ ፡ እንዲቀ
ልጥ ÷ እንደዚያ ፡ ከሚቀልጡለት ፡ ምድርም ፡
በማየ ፡ አይኅ ፡ ከምትሰጥምለት ፡ በምድርም ፡
ያለ ፡ ሁሉ ፡ ከሚጠፉለት ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ተነጋገ
ርሁ ።
፮፡ ፍርዱም ፡ በኃጥአን ፡ ሁሉ ፡ በጻድቃንም ፡ ላይ ፡
ሁሉ ፡ ይደረጋል ።
፯፡ ለወዳጆቹ ፡ ግን ፡ ፍቅር ፡ አንድነትን ፡ ያደርግላ
ቸዋል ፡ (ሕጋውያን ፡) የተመረጡ ፡ ሰዎችንም ፡
ይጠብቃቸዋል ፡ (ደናግል ፡) ለነሱም ፡ ይቅ
ርታ ፡ ይደረግላቸዋል ።
፰፡ ሁሉም ፡ የአምላክ ፡ ገንዘቦች ፡ ይሆናሉ ፡ በክብ
ርም ፡ ይከናወናሉ ፡ ይከብራሉ ፡ የአምላክ ፡ ብር
ሃንም ፡ ያበራላቸዋል ።
፱፡ ለወዳጆቹ ፡ ይፈርድላቸው ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡
ከብዙ ፡ መላእክት ፡ ጋራ ፡ ይመጣል ፡ ሕገ ፡ እግ
ዚአብሔርንም ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ያጠፉቸዋል ፤
ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ ኃጥ
አን ፡ በሱ ፡ ፈጸመው ፡ ስለ ፡ አደረጉት ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊን ፡ ሁሉ ፡ ይወቅሳል ።
፲፡ በሰማይ ፡ የሚኖሩ ፡ ፀሐይ ፡ ጨረቃ ፡ ሥራቸ
ውን ፡ እንዳይለወጡ ፡ ሁሉም ፡ እንዲወጣ ፡
እንዲገባ ፡ በየዘመኑ ፡ ሁሉም ፡ እንደ ፡ ተሠራ ፡
ከዘዛቸውም ፡ ትእዛዛቸው ፡ እንዳይተላለፉ ፡
በሰማይ ፡ ያለውን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አወቅሁ ፡
ተረዳሁ ።
፲፩፡ ምድርን ፡ እይዋት ፡ ከመጀመሪያው ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ መጨረሻው ፡ ድረስ ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ ከሚሠ
ራው ፡ ሥራ ፡ የተነሣ ፡ የሚታይ ፡ የአምላክ ፡
ሥራው ፡ ሁሉ ፡ እንዳይለወጥ ፡ ልብ ፡ አድርጉ ።
፲፪፡ በጋውን ፡ ክረምቱን ፡ እዩት ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡
ውሀን ፡ እንደ ፡ ተመላች ፡ ደመናውም ፡ ጠዛ
ውም ፡ ዝናቡም ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ አርፈውባት ፡
እንዲኖሩ ፡ እዩ ።
፲፫፡ ከብሉይ ፡ ክረምት ፡ ጀምሮ ፡ ከሦስት ፡ ወር ፡
ክረምት ፡ በኋላ ፡ እስከሚመጣ ፡ እስከ ፡ አዲስ ፡
በጋ ፡ ድረስ ፡ ከሚቆዩ ፡ ቅጠላቸው ፡ ከማይረ
ግፍ ፡ ከሥራ ፡ አራት ፡ እንጨቶች ፡ በቀር ፡ እን
ጨቶች ፡ ሁሉ ፡ ምጥጥ ፡ ድርቅ ፡ ብለው ፡ እን
ዳታዩ ፡ ቅጠላቸውም ፡ ሁሉ ፡ እንዲረግፍ ፡
አወቅሁ ፡ ተረዳሁ ።
፲፬፡ አስቀድሞ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ፀሐይ ፡ እንዲጸና ፡
ዳግመኛም ፡ የበጋውን ፡ ወራት ፡ ተረዳሁ ።
፲፭፡ እናንተ ፡ ግን ፡ የፀሐይ ፡ ዋዕይ ፡ ስለ ፡ ጸና ፡ የድ
ንኳን ፡ ጥላና ፡ የዛፍ ፡ ጥላን ፡ ትፈልጋላችሁ ፡
ምድርም ፡ ከዋዕዩ ፡ ጽናት ፡ የተነሣ ፡ ትቃጠላ
ለች ።
፲፮፡ እናንተ ፡ ግን ፡ ስለ ፡ ተቃጠለች ፡ ምድርን ፡ ድን
ጋይዋንም ፡ መርገጥ ፡ አትችሉም ።
፲፯፡ እንጨቶች ፡ ሁሉ ፡ በቅጠል ፡ ልምላሜ ፡ እንዲ
ሸፈኑ ፡ ኋላም ፡ እንዲያፈሩ ፡ አወቅሁ ።
ለዘላለሙ ፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ የሚኖር ፡ እሱ ፡ እነ ፲፰፡
ዚህን ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ፈጠረላችሁ ፡ የነዚህን ፡
ሁሉ ፡ ነገር ፡ ፈጽማችሁ ፡ እወቁ ።
በያመቱ ፡ የሚሆነው ፡ ሥራውም ፡ በፊቱ ፡ ነው ፡ ፲፱፡
ፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ ለሱ ፡ ይገዛሉ ፡ ፈጣሪ ፡ እንደ ፡
ሠራው ፡ ሁሉ ፡ እንዲህ ፡ ሲደረግ ፡ ይኖራል ፡
እንጂ ፡ ከወሰነላቸው ፡ አይነዋወጡም ።
ፈሳሾችና ፡ ባሕሮችም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ሥራ ፳፡
ቸውን ፡ እንዲጨርሱ ፡ እወቁ ።
እናንተ ፡ ልበ ፡ ድንጋዮች ፡ ከሥራው ፡ ወጣ ፳፩፡
ችሁ ፡ እንጂ ፡ በገናንነቱ ፡ ላይ ፡ በረከሰች ፡ በና
ንተ ፡ አፍ ፡ ታላላቅ ፡ ጽኑ ፡ ሐሜትንም ፡ አማች
ሁት ፡ እንጂ ፡ እናንተ ፡ በሕጉ ፡ አልጸናችሁም ፡
የጌታችሁንም ፡ ትእዛዝ ፡ አላደረጋችሁም ።
ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አታደረግላችሁም ፡ ስለዚህ ፡ ፳፪፡
ነገር ፡ እናንተም ፡ ዘመናችሁን ፡ ትረግማላችሁ ፡
በሕይወት ፡ የምትኖሩባቸውንም ፡ ዘመኖች ፡
ታጣላችሁ ፤ በናንተም ፡ የዘላለም ፡ መርገም ፡
ይበዛባችኋል ፡ ይቅርታም ፡ አይደረግላችሁም ።
በዘላለም ፡ መርገም ፡ ተይዛችሁ ፡ በዚያም ፡ ፳፫፡
ወራት ፡ የናንተን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ለጻድቃን ፡
ሁሉ ፡ ትሰጣላችሁ ፡ ኃጥአን ፡ ደቂ ፡ መዘሙር
ዶቻችሁ ፡ ዘወትር ፡ እናንተን ፡ ይረግማሉ ፡
ከኃጥአን ፡ ደቂ ፡ መዘሙርዶቻችሁም ፡ ጋራ ፡
እናንተን ፡ መከራው ፡ አንድነት ፡ ያገኛችኋል ።
ለተመረጡ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ ፍቅር ፡ ፳፬፡
አንድነትና ፡ ተድላ ፡ ደስታውም ፡ ይደረግላቸ
ዋል ፡ (ደናግል) ።
እነሱ ፡ ግን ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ይወርሷ ፳፭፡
ታል ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለዘነጋችሁ ፡ በና
ንተስ ፡ መርገም ፡ ይሆንባችኋል ።
ለተመረጡም ፡ ሰዎች ፡ ጥበብ ፡ ቢሰጣቸው ፡ ፳፮፡
እነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ይድናሉ ፡ ጥበብ ፡ ያላቸው ፡
እነሱም ፡ ለሱ ፡ ይገዛሉ ፡ እንጂ ፡ በመዘንጋ
ትም ፡ ሆኖ ፡ በትቢትም ፡ ሆኖ ፡ ዳግመኛም ፡
አይበድሉም ።
ዳግመኛም ፡ አይበድሉም ፡ በሕይወት ፡ በሚኖ ፳፯፡
ሩበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተው ፡
አይፈረድባቸውም ፡ በሕይወት ፡ የኖሩበትን ፡
ቍጥር ፡ ይጨርሳሉ ፡ እንጂ ፡ በመቅሠፍትና ፡
በመዓትም ፡ አይቀሠፉም ።
በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ወራት ፡ በፍቅር ፡ ፳፰፡
አንድነት ፡ ይበዛል ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ የሚኖ
ሩባቸውም ፡ ዘመኖች ፡ በሕይወታቸው ፡ በሚኖ
ሩበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ለዘላ
ለም ፡ በሚሆን ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡ ይበዛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

የሰው ፡ ልጆች ፡ ከበዙ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ። ፩፡
በዚያ ፡ ወራትም ፡ መልከ ፡ መልካሞች ፡ ደመ ፡ ፪፡
ግቡዎች ፡ ልጆች ፡ ተወለዱላቸው ፡ በደብር ፡
ቅዱስ ፡ ያሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትም ፡ እነሱን ፡ አይ
ተው ፡ ወደዱቸው ።

፫፡ እስበሳቸውም ፡ ኑ ፡ ለኛ ፡ ከቃየል ፡ ልጆች ፡
ሴቶችን ፡ እንምረጥ ፡ ለኛ ፡ ልጆችን ፡ እንው
ለድ ፡ አሉ ።
፬፡ አለቃቸው ፡ የሆነ ፡ ስማዝያ ፡ እኔስ ፡ ይህ ፡ ሥራ ፡
ይሠራ ፡ ዘንድ ፡ አትወዱም ፡ ብዬ ፡ እነሆ ፡ እፈ
ራለሁ ፡ የዚችም ፡ የዐናች ፡ ኃጢአት ፡ ፍዳ ፡
እምቀበል ፡ እኔ ፡ ብቻ ፡ እሆናለሁ ፡ አላቸው ።
፭፡ ይችን ፡ ምክር ፡ እንዳንለውጣት ፡ ይችንም ፡
ምክር ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ እንድናደርጋት ፡ ሁላችን ፡
ተለያይተን ፡ እርስ ፡ በርሳችን ፡ ማላን ፡ እንማ
ማል ፡ ብለው ፡ ሁሉም ፡ መለሱለት ።
፮፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ሁሉም ፡
እርስ ፡ በርሳቸው ፡ ተለያይተው ፡ ማሉበት ፡
ሁሉም ፡ ሁለት ፡ መቶ ፡ ሆኑ ።
፯፡ አርዳስ ፡ ወደሚባል ፡ በታም ፡ ወረዱ ፡ ይኸ
ውም ፡ የአርሞንኤም ፡ ተራራ ፡ ራስ ፡ ነው ፡
እርስበርሳቸው ፡ ተለያይተው ፡ ምለውበታልና ፡
የአርሞንኤምንም ፡ ተራራ ፡ በማላ ፡ ተራራ ፡
ብለው ፡ ጠሩት ።
፰፡ አለቆቻቸውም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ መጀ
መሪያው ፡ አለቃቸው ፡ ስማዝያ ፡ ነው ፡ ሁለተ
ኛው ፡ ዑራኪበራምኤል ፡ ሦስተኛው ፡ አኪቢ
ኤል ፡ አራተኛው ፡ ጣምኤል ፡ አምስተኛው ፡
ራሙኤል ፡ ስድስተኛው ፡ ዳንኤል ፡ ሰባተ
ኛው ፡ ኢዜቃኤል ፡ ስምንተኛው ፡ ሱሩቃያል ፡
ዘጠኝኛው ፡ አስኤል ፡ አሥረኛው ፡ አርሞርስ ፡
አሥራ ፡ አንደኛው ፡ በጥርኤል ፡ አሥራ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ አናንኤል ፡ አሥራ ፡ ሦስተኛው ፡
ዘቂቢ ፡ አሥራ ፡ አራተኛው ፡ ሳምሳፒኤል ፡
አሥራ ፡ አምስተኛው ፡ ስርትኤል ፡ አሥራ ፡ ስድ
ስተኛው ፡ ጡሩኤልዮም ፡ አሥራ ፡ ሰባተኛው ፡
ያኤል ፡ አሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ አራዝያል ፡ ነው ፤
የሁለቱ ፡ መቶ ፡ አለቆች ፡ አለቆቻቸው ፡ እኒህ ፡
ናቸው ፡ ሌሎችም ፡ ሁሉ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡ አሉ ።
፱፡ ከነሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ፡ ሁሉም ፡ ለየራሱ ፡
አንዳንዲቱን ፡ መረጠ ።
፲፡ ወደነሱም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፡ ከነሱም ፡
ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ (ደረሱባቸው ።
፲፩፡ ሟርትን ፡ ምታት ፡ ማሳየትን ፡ አስተማሩዋቸው ፡
ሥር ፡ መማስን ፡ ቅጠል ፡ መበጠስንም ፡ አመለ
ከቷቸው ።
፲፪፡ እነሱም ፡ ፀንሰው ፡ ረጃጅሞች ፡ አርበኞች ፡ ልጆ
ችን ፡ ወለዱ ፡ ቁመታቸውም ፡ ሦስት ፡ ሦስት ፡
ሺህ ፡ ክንድ ፡ ነው ።
፲፫፡ አባት ፡ እናቶቻቸው ፡ እነሱን ፡ መመገብ ፡ እስ
ኪሳናቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሰው ፡ እነዚህ ፡ ሰው ፡
የደከመበትን ፡ ገንዘብ ፡ ሁሉ ፡ በሉ ።
፲፬፡ ረጃጅሞቹም ፡ ልጆች ፡ አባት ፡ እናቶቻቸውን ፡
ይበሏቸው ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መብላት ፡ ተመለሱ ።
፲፭፡ አውሬዎችንና ፡ ወፎችን ፡ ዓሣዎችንና ፡ ተሐዋ
ስያንንም ፡ እያመለኩ ፡ ይበድሉ ፡ ጀመር ።
፲፮፡ እርስ ፡ በርሳቸውም ፡ ሥጋቸውን ፡ ተባሉ ፡
ከሷም ፡ ደምን ፡ ጠጡ ።
፲፯፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ምድር ፡ በደለኞችን ፡ ከሰሰቻ
ቸው ፡ (ትሑታኑን ፡ ልዑላኑን) ።
አዛዝዔልም ፡ ለሰዎች ፡ ሾተልና ፡ ሰይፍ ፡ መሥ ፲፰፡
ራትን ፡ ጋሻ ፡ መሰንዶድንም ፡ ጥሩር ፡ መሥራ
ትንም ፡ አስተማራቸው ።
ከነሱ ፡ በታች ፡ የሚሆኑ ፡ ሥራቸውንም ፡ ሌላ ፡ ፲፱፡
ጌጽና ፡ አምባሮችን ፡ ቅንድብ ፡ መሸለልንና ፡
ዓይን ፡ መኳልን ፡ ከተመረጠና ፡ ከከበረ ፡ ዕንቍ ፡
ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡ ዕንቍንም ፡ እንዕስላ ፡ መሞ
ቅን ፡ ሁሉ ፡ የዓለምንም ፡ ለውጥ ፡ አሳይዋቸው ፡
(ፈረሱን ፡ በቅሎውን ፡ ሰው ፡ ማድረግ) ።
ዕኑ ፡ በደል ፡ ብዙ ፡ ሰሰንም ፡ ተደረገ ፤ ሳቱ ፡ ፳፡
ሰሰኑ ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጠፋ ።
አሚዛራክ ፡ ጋኔን ፡ መሳብን ፡ ምታት ፡ ማሳየ ፳፩፡
ትን ፡ ሥር ፡ መማስን ፡ ቅጠል ፡ መበጠስንም ፡
ሁሉ ፡ አስተማረ ፡ አርማሮስም ፡ ጋኔን ፡ መሳ
ብን ፡ አስተማረ ።
በረቅእልም ፡ ኮከብ ፡ መቍጠርን ፡ አስተማረ ። ፳፪፡
ኮከብኤልም ፡ ምልክት ፡ ማሳየትን ፡ አስተማረ ። ፳፫፡
ጥሞኤልም ፡ ኮከብ ፡ መቍጠርን ፡ አስተማረ ። ፳፬፡
አስራድኤልም ፡ የጨረቃን ፡ አካሄድ ፡ አስተ ፳፭፡
ማረ ።
በሰዎችም ፡ ጥፋት ፡ ሰዎች ፡ ጮሁ ፡ ቃላቸውም ፡ ፳፮፡
ወደ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ።
ያን ፡ ጊዜ ፡ ሚካኤልና ፡ ገብርኤል ፡ ሱርኤልና ፡ ፳፯፡
ሱርያል ፡ በሰማይ ፡ ሆነው ፡ ጐበኙ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በግፍ ፡ የፈሰሰ ፡ የብዙ ፡ ሰው ፡ ፳፰፡
ደምን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚሠራ ፡ ግፉን ፡ ሁሉ ፡
አዩ ።
እስበሳቸውም ፡ የሰዎችን ፡ የጩኸታቸውን ፡ ፳፱፡
ቃል ፡ ተናገሩ ። ምድርም ፡ ብቻዋን ፡ ቀርታ ፡
(ትሑታኑ ፡) ጩኸቷ ፡ ከሰማይ ፡ በር ፡ እስኪ
ደርስ ፡ ድረስ ፡ ጮኸች ።
አሁንም ፡ በሰማይ ፡ ያላችሁ ፡ መላእክት ፡ የሞቱ ፡ ፴፡
ሰዎችን ፡ ነፍሳት ፡ ልመናችንን ፡ ወደ ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ አግቡልን ፡ እናንተን ፡ ይከሳሉ ፡ አሉ ።
ለነገሥ ፡ ንጉሣቸውን ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡ የጌ ፴፩፡
ቶች ፡ ጌታ ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ከምላኮች ፡ በላይ ፡
ያለህ ፡ አምላክም ፡ አንተ ፡ ነህና ፡ ከነገሥታ
ትም ፡ በላይ ፡ ያለህ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነህና ።
የጌትነትህም ፡ ዙፋን ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ፴፪፡
ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ስምህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡
ዘመን ፡ ለዘላለሙ ፡ የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ነውና ፡
የከበርህ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህና ።
ሁሉንም ፡ የፈጠርህ ፡ አንተ ፡ ፈጥረህ ፡ የሁ ፴፫፡
ሉም ፡ ሥልጣን ፡ ካንተ ፡ ጋራ ፡ ነውና ፡ (በጅህ)
በፊትህም ፡ ሁሉ ፡ የተገለጠ ፡ ነውና ።
አንተም ፡ ሁሉን ፡ መርምረህ ፡ ታውቃለህና ፡ ፴፬፡
ካንተም ፡ ሊሰወር ፡ የሚቻለው ፡ የለምና ።
አዛዝኤል ፡ ያደረገውን ፡ እይ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፴፭፡
ግፉን ፡ ሁሉ ፡ እንዳስተማረ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የተሰወሩትን ፡ ሁሉ ፡ በሰማያት ፡ የሚሠሩትን ፡
እንዳስተማረ ፡ እያ ፡ አሉት ።
ከሱ ፡ ጋራ ፡ አንድነት ፡ ያሉትን ፡ ይገዛ ፡ ዘንድ ፡ ፴፮፡
አንተ ፡ ሥልጣንን ፡ የሰጠኸው ፡ ስማዝያም ፡

ምታት ፡ ማሳየትን ፡ እንዳስተማረ ፡ እይ ።
፴፯፤ አንድ ፡ ሁነውም ፡ ወደ ፡ ቃየል ፡ ልጆች ፡ ሄዱ ፤
በለዚህም ፡ ሴቶች ፡ ጋራ ፡ ደረሱባቸው ፡ ረከሱ ፡
እሊህንም ፡ ኃጢአቶች ፡ ገለጡላቸው ።
፴፰፤ ሴቶችም ፡ ረጃጅም ፡ ልጆችን ፡ ወለዱ ፡ በዚ
ህም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ግፍንና ፡ ደምን ፡ ተመ
ላች ።
፴፱፤ አሁንም ፡ ከሥጋቸው ፡ የተለዩ ፡ ነፍሳት ፡ እነሆ ፡
ይጮሃሉ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ እስኪደርስ ፡ ድርስ ፡
ይከሳሉ ።
፵፡ ጩኸታቸውም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሚሠራው ፡ ግፍ ፡ ከመገለጡ ፡ የተነሣ ፡
መዳን ፡ አይችሉም ።
፵፩፤ ይህንንም ፡ ሳይደረግ ፡ አንተ ፡ ታውቀዋለህ ፡ ይህ
ንንም ፡ የባለጸጎችንና ፡ የድሆችንም ፡ ነገር ፡
አንተ ፡ ታውቀዋለህ ።
፵፪፤ የምትነግረንም ፡ ነገር ፡ የለም ፡ በዚህስ ፡ ነገር ፡
ምን ፡ እናደርጋቸው ፡ ዘንድ ፡ ይገባል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ ያን ፡ጊዜም ፡ ልዑል ፡ ገናና ፡ የከበረ ፡ ፈጣሪ ፡
ተናገረ ፡ ወደ ፡ ላሜክ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኖኅም ፡
ሱርያልን ፡ ላከው ።
፪፤ በኔ ፡ ስም ፡ አምነህ ፡ ራስህን ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡
ሰውር ፡ በለው ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ትጠፋለችና ፡
የሚመጣ ፡ የመከራውን ፡ መጨረሻ ፡ግለጽለት ፡
አለው ።
፫፡ በዚችም ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የጥፋት ፡ ውሀ ፡
ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ አለው ፡ በውስጧም ፡ ያለው ፡
ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
፬፤ አሁንም ፡ እሱ ፡ ይሸሽ ፡ ዘንድ ፡ ልጁም ፡ በዓ
ለሙ ፡ ሁሉ ፡ ይኖር ፡ ዘንድ ፡ አስተምረው ፡
አለው ።
፭፡ ዳግመኛም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሩፋኤልን ፡ አዛዝ
ኤልን ፡ እጁን ፡ እግሩን ፡ አስረህ ፡ በጨለማ ፡
ውስጥ ፡ አግዘው ።
፮፡ በዱዳኤል ፡ ያለች ፡ ምድረ ፡ በዳዋንም ፡ ክፈ
ታት ፡ እሱንም ፡ በዚያ ፡ በጨለማው ፡ ውስጥ ፡
ጣለው ፡ በላዩም ፡ እንክብል ፡ እንክብል ፡ ሻሮ ፡
ሻሮ ፡ ድንጋዮችን ፡ ግጠምበት ።
፯፤ ጨለማንም ፡ አልብሰው ፡ በዚያ ፡ ለዘላለሙ ፡
ይኑር ፤ ብርሃንን ፡ እንዳያይ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረ
ግበት ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ እንዲ
ሄድ ፡ ፊቱን ፡ በጨለማ ፡ሸፍነው ፡ አለው ።
፰፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ያጠፏት ፡ ምድርንም ፡ እንዳድ
ናት ፡ ምድርን ፡ እንዳነፃት ፡ የምድርንም ፡ ንጽ
ሕና ፡ ተናገር ።
፱፡ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በገደሉ
በት ፡ ለልጆታቸውም ፡ በስተማሩት ፡ ኃጢአት ፡
ሁሉ ፡ ምሥጢር ፡ የሰው ፡ ልጆች ፡ ሁሉ ፡ አይ
ጠፉም ።
፲፤ በአዛዝኤል ፡ ሥራ ፡ ትምህርትም ፡ ምድር ፡
ሁሉ ፡ ጠፋች ፡ የሰውንም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡
በሱ ፡ጻፍበት ፡ አለው ።
ገብርኤልንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ተናቁ ፡ ፲፩፤
ሰዎችና ፡ ወዳመንዝራዎች ፡ ወደ ፡ ዘማም ፡
ልጆች ፡ ሂድ ፡ ያመንዝራይቱንም ፡ ልጆች ፡
ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ የሴትንም ፡ ልጆች ፡
ከሰው ፡ ለይተህ ፡ አጥፋቸው ፡ አለው ።
እስበሳቸው ፡ ተቀራደው ፡ ወደሚጠፉበት ፡ ፲፪፤
በታ ፡ አስወጥተህ ፡ ስደዳቸው ፡ የዘመን ፡ ርዝ
መት ፡ የላቸውምና ፡ እነሱ ፡ ራሳቸው ፡ በሰ
ይፍ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ።
የዘላለም ፡ ሕይወትን ፡ ሊኖሩ ፡ ተስፋ ፡ ያደርጋ ፲፫፤
ሉና ፡ ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ አምስት ፡ መቶ ፡
ዘመንን ፡ ሊኖር ፡ ይመስለኛልና ፡ ሁሉም ፡ ይለ
ምንሃል ፡ ላባቶቻቸው ፡ ለነሱም ፡ ፍቅር ፡ አን
ድነት ፡ አይደረግላቸውም ። (አስታርቀን ፡
ብለው ፡)
ሚካኤልንም ፡ እግዚአብሔር ፡ ሂደህ ፡ ለስም ፲፬፡
ያዛ ፡ ንገረው ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ ላሉ ፡ በኃጢአታ
ቸው ፡ ሁሉ ፡ ከለሳቸው ፡ ጋራ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡
ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ ለተባበሩ ፡ ሰዎች ፡ ንገራ
ቸው ፡ አለው ።
ልጆቻቸውም ፡ ተቀራደው ፡ ካለቁ ፡ በኋላ ፡ እነ ፲፭፡
ሱም ፡ የሚወዷቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ጥፋት ፡
ካዩ ፡ በኋላ ፡ የጥፋታቸው ፡ መጨረሻና ፡ ፍር
ዳቸው ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ የዘ
ላለምም ፡ ፍርድ ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ሰባ
ውን ፡ ትውልድ ፡ በምድር ፡ ከረብታ ፡ በታች ፡
አሥረህ ፡ አግዛቸው ፡ አለው ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ በጭንቅ ፡ ሊኖሩ ፡ በእሳቱ ፡ ፲፮፤
በታች ፡ ወዳለው ፡ በታ ፡ ይወስዷቸዋል ፡ በግ
ዞት ፡ ቤትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ተዘግቶባቸው ፡ ይኖ
ራሉ ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ፲፯፡
ድረስ ፡ መላከቸው ፡ አንድነት ፡ ይቃጠላል ፡
ይጠፋል ፡ እስከ ፡ ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ መጨ
ረሻ ፡ ድረስም ፡ ይጋዛሉ ።
ሰዎችን ፡ በድለዋቸዋልና ፡ ዋዛ ፡ የሚወዱ ፡ ፲፰፤
ሰዎችን ፡ ሁሉ ፡ ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ የደቂቀ ፡
ሴት ፡ ልጆችንም ፡ አጠፋቸው ፡ ግፉንም ፡ ሁሉ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጥፋ ፡ ክፉ ፡ ሥራም ፡ ሁሉ ፡
ይጥፋ ፡ የቀና ፡ ሕግንና ፡ እውነት ፡ ሥራን ፡ የሚ
ሠራ ፡ ኖኅም ፡ ለዘላለሙ ፡ ይገለጥ ።
ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ለበረከት ፡ ይሆናል ፡ ሕጉጋ ፲፱፡
ቱም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይፀናሉ ።
አሁንም ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ለእግዚአብ ፳፡
ሔር ፡ ይገዛሉ ፡ ሺህ ፡ ልጆችንም ፡ እስኪወ
ልዱ ፡ ድረስ ፡ ደኅነኞችን ፡ ይሆናሉ ። (ፍጹም ፡
ልጅ ፡)
የሕፃንነታቸውን ፡ የሽምግልናቸውንም ፡ ወራት ፡ ፳፩፤
ሁሉ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ይጨርሳሉ ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ ፳፪፤
ትታረሳለች ፡ በሁለመናዋም ፡ እንጨቶችን ፡
ትተክላለች ፡ በረከትንም ፡ ትመላለች ።
ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያለባቸው ፡ እንጨቶችም ፡ ፳፫፤
ሁሉ ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ ይተከላሉ ፤ ወይኖችም ፡ በሷ ፡

ይተክላሉ ፡ በሷም ፡ ላይ ፡ የሚተከለው ፡ ወይን ፡ ሊያጠግብ ፡ ያፈራል ፡ በሷም ፡ የሚዘራው ፡ ዘር ፡ ሊያጠግብ ፡ ያፈሪ ኋ ።

፳፩ አንዲቱም ፡ መስፈሪያ ፡ ብዙ ፡ ፍሬ ፡ ታፈራለች ፡ አንዲቱም ፡ መስፈሪያ ፡ ዘይት ፡ አሥር ፡ የዘይት ፡ ዓውድማን ፡ ትመላለች ።

፳፪ አንተ ፡ ግን ፡ ምድርን ፡ ከግፉ ፡ ሁሉ ፡ ከበደሉም ፡ ሁሉ ፡ ከኀጢአቱም ፡ ሁሉ ፡ ከመበደልም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚሠራው ፡ ሁሉ ፡ ከሚያንድፈው ፡ ጣዖትም ፡ ሁሉ ፡ አንፃት ።

፳፫ በዚህ ፡ ዓለም ፡ አጠፋቸው ፡ ከሰው ፡ የተወለዱ ፡ ልጆችም ፡ ሁሉ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ ይሁኑ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እኔን ፡ የሚያመልኩ ፡ እኔን ፡ የሚያመሰግኑ ፡ ይሁኑ ።

፳፬ ሁሉም ፡ ለኔ ፡ ይሰግዳሉ ፡ ምድርም ፡ ከጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ከሚሠራውም ፡ ኀጢአት ፡ ሁሉ ፡ ከተደረገበትም ፡ መቅሠፍት ፡ ሁሉ ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ ትነፃለች ።

፳፭ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ በሷ ፡ ጥፋት ፡ አመጣበት ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛ ፡ አላመጣበትም ።

፳፱ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በሰዎች ፡ ልጆች ፡ አገዛዛቸው ፡ ላይና ፡ በትክልታቸው ፡ ላይ ወደ ዚህ ፡ ዓለም ፡ ዝናሞችን ፡ አወርድላቸው ፡ ዘንድ ፡ በሰማዮች ፡ ያሉ ፡ በረከት ፡ የሚገኝባቸው ፡ ዳመናዎችን ፡ እከፍታለሁ ። (አዛለሁ ፡)

፴ የቀና ፡ ነገርና ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ወራት ፡ ሁሉ ፡ በልጅ ፡ ልጅም ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ይኖራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ ከነገር ፡ ሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ሄኖክ ፡ ተሠወረ ።

፪ ከሰውም ፡ ልጆች ፡ በተሠወረበት ፡ በታ ፡ ሳለ ፡ የሚያውቀው ፡ አልነበረም ፡ ይሞት ፡ ይድንም ፡ የሚያውቅ ፡ የለም ።

፫ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ በተሠወረበት ፡ ወራት ፡ በቅዳሴያቸው ፡ ከሚተጉ ፡ መላእክት ፡ ጋራና ፡ ከቅዱሳን ፡ ጋራ ፡ ነበር ።

፬ እኔም ፡ ሄኖክ ፡ ገናና ፡ ጌታን ፡ ባራቱ ፡ ማዕዘነ ፡ ዓለም ፡ የነገሠ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰግነው ፡ ጀመር ።

፭ ሕግን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ የምጽፍ ፡ እኔን ፡ ሄኖክንም ፡ ለቅዳሴያቸው ፡ የሚተጉ ፡ መላእክት ፡ እነሆ ፡ ይጠሩኛል ።

፮ ሕግን ፡ በልቡናህ ፡ የምትጽፍ ፡ ሄኖክ ፡ ለኀጢአት ፡ ለሚተጉ ፡ ሰማያዊ ፡ ማዕርጋቸውን ፡ የከበረ ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይንም ፡ አተው ።

፯ ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ ለጠፉ ፡ የቃየል ፡ ልጆችም ፡ እንደሚያደርጉ ፡ ላደረጉ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ሂደህ ፡ ንገር ፡ አሉኝ ።

፰ ራሳቸው ፡ ሚስት ፡ አገቡ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ታላቅ ፡ ጥፋትን ፡ ጠፉ ።

፱ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የኀጢአትም ፡ መሠረይ ፡ አይሆንላቸውም ።

፲ በልጆቻቸው ፡ ደስ ፡ አይላቸውምና ፡ የሚወዷቸው ፡ የልጆቻቸውን ፡ ሞት ፡ ያያሉ ፡ በልጆቻቸውም ፡ ጥፋት ፡ ጩኸው ፡ ያለቅሳሉ ።

፲፩ ለዘላለም ፡ ይለምናሉ ፡ ይቅርታም ፡ ፍቅርም ፡ አንድነትም ፡ አይደረግላቸው ።

፲፪ እኔ ፡ ሄኖክም ፡ ሂጂ ፡ አዛዝኤልን ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ አይደረግልህም ።

፲፫ ሊያጠፉህ ፡ ዕኑዕ ፡ መቻያ ፡ በንተ ፡ ታዘዘብህ ።

፲፬ ግፍን ፡ ስላስተማርህ ፡ የስድብንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ስላስተማርህ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ የኀጢአትንና ፡ የግፍን ፡ ነገር ፡ ስላስተማርህ ፡ ዕረፍት ፡ ልመና ፡ ይቅርታ ፡ አይደረግልህም ፡ አልሁት ።

፲፭ ያን ፡ ጊዜ ፡ ሂጄ ፡ ለሁሉም ፡ አንድነት ፡ ነገርኋቸው ።

፲፮ እነሱም ፡ ሁሉ ፡ ፈሩ ፡ ፍራት ፡ መንቀጥቀጥም ፡ ያዛቸው ።

፲፯ ልጽፍላቸው ፡ ለነሱም ፡ የኀጢአታቸው ፡ መስተሥረያ ፡ ሊሆናቸው ፡ በሰማይ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ እኔ ፡ እንዳሳርግላቸው ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ጻፍልን ፡ ብለው ፡ ለመኑኝ ።

፲፰ እነሱ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምረው ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ መነጋገር ፡ አይችሉምና ፡ ከተፈረደባቸው ፡ በደል ፡ ኀፍረት ፡ የተነሣ ፡ ዓይናቸውን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ቀና ፡ አድርገው ፡ ለማየት ፡ አይችሉምና ።

፲፱ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ስለ ፡ ሰውነታቸው ፡ የፍጹም ፡ ልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ጻፍሁ ፡ የኀጢአታቸው ፡ መስተሥረያ ፡ የዘመንም ፡ ርዝመት ፡ ይሆንላቸው ፡ ዘንድ ፡ ስለ ፡ ለመኑኝ ፡ ያንዱንም ፡ ያንዱንም ፡ ሥራቸውን ፡ ጻፍኩ ።

፳ ሂጄም ፡ በውሆች ፡ ዳር ፡ ተቀመጥሁ ፡ ይቺውም ፡ በአርሞንኤም ፡ ግራ ፡ ቀኝ ፡ ያለች ፡ አገር ፡ ናት ።

፳፩ እስከንጎላች ፡ ድረስ ፡ የልመናቸውን ፡ መታሰቢያ ፡ ተናገርሁ ።

፳፪ እነሆ ፡ ሕልም ፡ መጣብኝ ፡ ራዕዮችም ፡ ተገለጡልኝ ።

፳፫ በሰማያዊ ፡ ማዕርግ ፡ ለነበሩ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ነግሬ ፡ እሰድባቸው ፡ ዘንድ ፡ መቅሠፍት ፡ ያለበት ፡ ራዕይን ፡ አየሁ ።

፳፬ ነቅቼም ፡ ወደነሱ ፡ መጣሁ ፤ በሲኒሊርና ፡ በሊባኖስ ፡ መካከል ፡ ባለች ፡ በዑብልስያኢል ፡ ፊታቸውን ፡ ተከናንበው ፡ ሁሉም ፡ እያለቀሱ ፡ ተሰብስበው ፡ ተቀምጠው ፡ ነበር ።

፳፭ እኔም ፡ ተኝቼ ፡ ያየሁትን ፡ ራእይ ፡ ሁሉ ፡ በፊታቸው ፡ ተናገርኩ ።

፳፮ እውነት ፡ ነገር ፡ ያለበት ፡ ይህነን ፡ ቃል ፡ እናገር ፡ ዘንድ ፡ በደብር ፡ ቅዱስም ፡ ለነበሩ ፡ ለኀጢአታቸው ፡ ለሚተጉ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴትም ፡ አስተምር ፡ ዘንድ ፡ ጀመርሁ ።

፳፯ የከበረ ፡ የገነነ ፡ ፈጣሪ ፡ በዚያች ፡ ራዕይ ፡ ንገራቸው ፡ ብሎ ፡ እንዳዘዘ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡

የነበሩ ፡ ለኃጢአታቸው ፡ የሚተጉ ፡ የደቂቀ ፡ ሴት ፡ ዘለፋና ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ የተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፰፡ በሕሊና ፡ በሥጋዊ ፡ አንደበት ፡ እኔ ፡ ዛሬ ፡ የምናገረውን ፡ ነገር ፡ ተኝቼ ፡ አየሁ ፡ ይናገሩበት ፡ ዘንድ ፡ ለሰው ፡ አፍን ፡ የሰጠ ፡ የውቀትንም ፡ ነገር ፡ በልብ ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ፈጥሮ ፡ ለሰው ፡ ልቡናን ፡ ሰጠ ።
፳፱፡ ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ያሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ አስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ለኔም ፡ ፈጥሮ ፡ ልቡናን ፡ ሰጥቶኛልና ፡ የምናገረውን ፡ ነገር ፡ ተኝቼ ፡ አየሁ ።
፴፡ እኔ ፡ ልመናችሁን ፡ ጻፍኩላችሁ ።
፴፩፡ በሕልሜ ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ እንዲህ ፡ ፀንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ልመናችሁ ፡ አትደረግላችሁምና ።
፴፪፡ የመከራም ፡ መጨረሻም ፡ በናንተ ፡ ታዘዘችበችሁ ፡ የለመናችሁትም ፡ ልመና ፡ አይደረግላችሁም ።
፴፫፡ ከዛሬም ፡ ጀምራችሁ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ ከፍ ፡ ወዳለ ፡ ማሰርጋችሁ ፡ አትወጡም ።
፴፬፡ ይህ ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖርበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሊያጠፉችሁ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተናገረ ።
፴፭፡ ከዚህም ፡ አስቀድሞ ፡ የምትወዷቸው ፡ የልጆቻችሁን ፡ ጥፋት ፡ አያችሁ ።
፴፮፡ በፊታችሁ ፡ በሰይፍ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ፡ እንጂ ፡ ጥሪትንታቸው ፡ የላችሁም ።
፴፯፡ ስለናንተ ፡ የለመናችሁት ፡ ስለነሳቸውም ፡ የለመናችሁት ፡ ልመና ፡ አይደረግላችሁም ።
፴፰፡ ይህም ፡ ሁሉ ፡ የተደረገባችሁ ፡ እናንተ ፡ የብስጭት ፡ ኀዘን ፡ እያዘናችሁ ፡ ነው ፡ ከጻፍሁላችሁም ፡ መጽሐፍ ፡ ምንም ፡ ምንም ፡ እውነት ፡ ነገር ፡ አትናገሩም ።
፴፱፡ ለኔም ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ራዕይ ፡ ታየኝ ።
፵፡ እነሆ ፡ ደመናዎች ፡ በራዕይ ፡ ይጠሩኛል ፡ ጉምም ፡ ይጠራኛል ።
፵፩፡ መብረቆችና ፡ ከከቦችም ፡ በሩጫ ፡ ያስቸኩሉኛል ፡ ያስጨንቁኛል ።
፵፪፡ ነፋሶችም ፡ በሕልም ፡ ብር ፡ ብር ፡ ያደረጉኛል ፡ ያስቸኩሉኛል ፡ (መላእክት ፡) ከምድር ፡ በላይ ፡ ወዳለ ፡ ሰማይም ፡ ይዘው ፡ አወጡኝ ።
፵፫፡ በበረድ ፡ ድንጊያ ፡ ወደ ፡ ተሠራች ፡ ማምብ ፡ እስትቀርብ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ ቅጥሩ ፡ ገባሁ ።
፵፬፡ የእሳትም ፡ ቅጥር ፡ ይከበታል ፡ እኔንም ፡ ያስፈራኝ ፡ ጀመር ።
፵፭፡ ወደ ፡ እሳትም ፡ ቅጥር ፡ ገባቼ ፡ በበረድ ፡ ድንጊያ ፡ ወደ ፡ ተሠራ ፡ ታላቅ ፡ ቤት ፡ ቀረብሁ ።
፵፮፡ በበረድ ፡ ደንጊያዎች ፡ የተሠራ ፡ የዚያም ፡ ቤት ፡ ግድግዳ ፡ እንደ ፡ ሳንቃ ፡ ልዝብ ፡ ነው ።
፵፯፡ ምድሩም ፡ በረድ ፡ ነው ፡ ጠፈሩም ፡ እንደ ፡ መብረቅና ፡ እንደ ፡ ከከብ ፡ ነው ። (ቀለም ፡ ሰጋ ፡)
፵፰፡ በቅጥሩና ፡ በቤቱም ፡ መካከል ፡ ከእሳት ፡ የተፈጠሩ ፡ ኪሩቤል ፡ አሉ ፡ ሰማያቸውም ፡ ውሀ ፡ ነው ።
በቅጽሩም ፡ ዙሪያ ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ አለ ፡ ደጃፉም ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ። ፵፱፡
ወደዚያም ፡ ቤት ፡ ውስጥ ፡ ገባሁ ፡ እሳት ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ይሞቃል ፡ በረድ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ይቀዘቅዛል ። ፶፡
ምንም ፡ ምንም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሕይወት ፡ በውስጡ ፡ የለም ፡ ፍራት ፡ ሸፈነኝ ፡ እንቅጥቅጥም ፡ ያዘኝ ፡ ታውኬ ፡ እየተንቀጠቀጥሁ ፡ በግምባሬ ፡ ወደቅሁ ፡ በሕልሜም ፡ እንዲህ ፡ ያለ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ። ፶፩፡
ከዚህ ፡ ቤትም ፡ የሚበልጥ ፡ ሌላ ፡ ቤት ፡ እነሆ ፡ አለ ። ፶፪፡
በፊቱም ፡ ደጃፉ ፡ ሁሉ ፡ የተከፈተ ፡ ነው ፡ በእሳት ፡ ቅጽርም ፡ የተሠራ ፡ ነው ። ፶፫፡
በሁሉም ፡ ይበልጣል ፡ በስብሐት ፡ በብርሃን ፡ በክብርም ፡ በወርድም ፡ በቁመትም ፡ የብርሃኑም ፡ ነገር ፡ የወርዱም ፡ የቁመቱም ፡ ነገር ፡ ለናንተ ፡ መናገር ፡ የማይቻለኝ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡ በሁሉ ፡ ይበልጣል ። ፶፬፡
ወልወሉም ፡ እሳት ፡ ነው ፡ በላዩም ፡ መብረቅ ፡ የከከቦች ፡ መሮጫ ፡ አለበት ፡ ጠፈሩም ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ ነው ። (እንደ ፡ ቀለም ፡ ሰጋ ፡) ፶፭፡
በውስጡም ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ዙፋን ፡ ፈጽሜ ፡ አየሁ ። ፶፮፡
መልኩም ፡ እንደ ፡ ውርጭ ፡ ነው ፡ አኀበሩም ፡ እንደሚያበራ ፡ ፀሐይ ፡ ነው ፡ የኪሩቤልም ፡ ቃል ፡ ይሰማል ። ፶፯፡
ከታላቁ ፡ ዙፋንም ፡ በታች ፡ የሚነድ ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾች ፡ ይወጣሉ ፡ ፊቱንም ፡ ማየት ፡ አይቻላቸውም ። ፶፰፡
የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታም ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ተቀምጧል ፡ መጐናጸፊያውም ፡ ከፀሐይ ፡ ይልቅ ፡ ያበራል ፡ ከበረድም ፡ ሁሉ ፡ ይነጣል ። ፶፱፡
ከመላእክትም ፡ ማንም ፡ ማን ፡ እሱ ፡ ወዳለበት ፡ መግባት ፡ አይችልም ፡ የከበረ ፡ የተመሰገነ ፡ ፊቱንም ፡ ማየት ፡ አይችልም ፡ ከሥጋዊ ፡ ከደማዊ ፡ ሰው ፡ ያንን ፡ እሳት ፡ ያይ ፡ ዘንድ ፡ ማየት ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ። ፷፡
በዙሪያውም ፡ የሚነድ ፡ እሳት ፡ አለ ፡ በፊቱም ፡ ታላቅ ፡ እሳት ፡ ቆሟል ። (ደጀ ፡ ጠኒ ፡ መልአክ ፡ ነው ፡) ፷፩፡
በዙሪያው ፡ካሉ ፡ መላእክትም ፡ ወደሱ ፡ የሚቀርብ ፡ የለም ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ መላእክትም ፡ በፊቱ ፡ አሉ ። ፷፪፡
እሱ ፡ ግን ፡ ከባሕርዩ ፡ የተለየች ፡ ምክርን ፡ አይወድም ። ፷፫፡
ወደሱ ፡ የሚቀርቡ ፡ መላእክትም ፡ በቀንም ፡ በሌሊትም ፡ ከሱ ፡ ፈጽመው ፡ አይርቁም ። ፷፬፡
እኔም ፡ እስከዚህ ፡ ድረስ ፡ እየተንቀጠቀጥሁ ፡ ፊቴን ፡ ተከናንቤ ፡ ነበርኩ ። ፷፭፡
ጌታም ፡ በንደበቱ ፡ ጠርቶ ፡ ሄኖክ ፡ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡ ለከበረ ፡ ቃሌም ፡ ታዘዝ ፡ አለኝ ። ፷፮፡
አንሥቶም ፡ እስከ ፡ ደጃፉ ፡ ድረስ ፡ አቀረበኝ ፡ ፷፯፡

እኔ ፡ ግን ፡ ፊቱን ፡ ደፍቼ ፡ ወደታች ፡ እመለከት ፡
ነበር ።
፳፰ ደግ ፡ ሰው ፡ የምትሆን ፡ ሕግንም ፡ በሰው ፡
ልቡና ፡ የምትጽፍ ፡ ሄኖክ ፡ በቃሉ ፡ ስማ ፡ አት
ፍራም ፡ አለኝ ።
፳፱ ወደዚህ ፡ ቅረብ ፡ ቃሌንም ፡ ስማ ፡ ለነሱ ፡ ልት
ለምንላቸው ፡ ለላኩህ ፡ ለኃጢአት ፡ ለሚተጉ ፡
ለደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ሂደህ ፡ ንገራቸው ፡ አለኝ ።
፴ እናንተ ፡ ለሰው ፡ ልትለምኑ ፡ ይገባችሁ ፡ ነበር ፡
ሰው ፡ ግን ፡ ለናንተ ፡ ሊለምንላችሁ ፡ አይገባ
ውም ፡ ነበር ።
፴፩ ከፍ ፡ ያለ ፡ ደብር ፡ ቅዱስን ፡ ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡
የሚኖር ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትን ፡ ስለምን ፡
ተዋችሁት ፡ በላቸው ።
፴፪ ከሴቶችም ፡ ደረሳችሁ ፡ ከቃየልም ፡ ልጆች ፡
ጋራ ፡ ረከሳችሁ ።
፴፫ ለናንተ ፡ ሚስት ፡ አገባችሁ ፡ የቃየልም ፡ ልጆች ፡
እንደሚያደርጉት ፡ አደረጋችሁ ፡ ረጃጅም ፡ ልጆ
ችንም ፡ ወለዳችሁ ።
፴፬ ረቂቃን ፡ የምትሆኑ ፡ የከበራችሁ ፡ ዘለዓለም ፡
ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ ሕይወት ፡ (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡)
ደኅነኞች ፡ የምትሆኑ ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ በሴቶች ፡
ረከሳችሁ ።
፴፭ በደማዊ ፡ በሥጋዊ ፡ ሥራም ፡ እንደ ፡ ወለዱ ፡
አደረጋችኋቸው ፡ እናንተም ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡
ሥራን ፡ ወደዳችሁ ፡ እነሱ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡
ሥራን ፡ እንዲሠሩ ፡ እናንተም ፡ እንደነሱ ፡ ሠራ
ችሁ ።
፴፮ እነዚህም ፡ የሚሞቱ ፡ የሚጠፉ ፡ ናቸው ፡ የሚ
ሞቱ ፡ ስለሆነ ፡ ዘራቸውን ፡ በነሱ ፡ ይዘሩ ፡ ዘንድ ፡
ልጆችም ፡ ከነሱ ፡ ይወልዱ ፡ ዘንደ ' ሴቶችን ፡
ሰጠኋቸው ።
፴፯ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንደዚህ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡
ሥራ ፡ ሲሠራ ፡ ይኖራል ።
፴፰ እናንተ ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ አስቀድሞ ፡ ረቂቃንን ፡
ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመ
ንም ፡ በማያልፍ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ሕያ
ዋን ፡ ሁናችሁ ፡ ነበር ።
፴፱ የረቂቃን ፡ መላእክት ፡ ማደሪያቸው ፡ በሰማይ ፡
ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ሴቶችን ፡ ለናንተ ፡
ሚስቶች ፡ አላደረግኋቸውም ።
፵ አሁንም ፡ ወገኖቻቸው ፡ ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡
ሴት ፡ የተወለዱ ፡ ረጃጅሞች ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ክፉ ፡ ልጆችን ፡ ይበላሉ ።
፵፩ ማዳሪያቸውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይሆናል ።
፵፪ አባቶቻቸው ፡ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡ ከወረዱ ፡ ከደ
ቂቀ ፡ ሴት ፡ ተወልደው ፡ ነበርና ፡ ወገኖቻቸው ፡
ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ ክፉ ፡ ልጆች ፡ ተወ
ለዱ ።
፵፫ ቀድሞ ፡ የንጽሕና ፡ መሠረት ፡ የነበሩ ፡ እነዚ
ህም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ክፉ ፡ ልጆች ፡ ይሆናሉ ፡
ክፉ ፡ ልጆችም ፡ ይባላሉ ።
፵፬ በሰማይ ፡ የሚኖሩ ፡ ረቂቃን ፡ መላእክት ፡ ማደ
ሪያቸው ፡ በሰማይ ፡ ይሆናል ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የተወለዱ ፡ በምድር ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችም ፡ ማደ
ሪያቸው ፡ በምድር ፡ ይሆናል ።
ከደመና ፡ የሚደርሱ ፡ ረጃጅሞች ፡ ሰዎችም ፡ ፵፭
ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ፡ እስበሳቸውም ፡ ይጣላሉ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሰውን ፡ ያጠፋሉ ።
በሰውም ፡ ኃዘንን ፡ ያደርጋሉ ፡ እነሳቸውም ፡ ፵፮
የሚበሉትን ፡ እህል ፡ ምንምን ፡ አያገኙም ።
ማየ ፡ አይህን ፡ ይጨልጣሉ ፡ እንጂ ፡ አይጠ ፵፯
ሙም ፡ በመኖርም ፡ አይታወቁም ።
ጥፋትና ፡ ሰልፍ ፡ በታዘዘበት ፡ ወራት ፡ ተወል ፵፰
ደዋልና ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ኑረው ፡ በሴቶችና ፡
በወንዶች ፡ ላይ ፡ በጠላትነት ፡ አይነሱም ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ወገኖቻቸው ፡ ከሚሆኑ ፡ ከደቂቀ ፡ ሴት ፡ ፩
የተወለዱ ፡ የረዓይት ፡ ሞታቸው ፡ በወጡበት ፡
በታ ፡ ነው ።
ሞታቸውም ፡ ሙሉን ፡ ሞት ፡ ይሁን ። ፪
ፍርድ ፡ ሳይደረግ ፡ የመከራ ፡ ፍጻሜ ፡ እስከሚ ፫
ደረግበት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡
እንደዚሁ ፡ ይጠፋሉ ፡ የከበረ ፡ መንግሥተ ፡
ሰማይ ፡ ከመሰጠቱ ፡ አስቀድሞ ፡ ሕግን ፡ በዘ
ነጉ ፡ ሰዎችና ፡ በደቂቀ ፡ ሴት ፡ ፍርድ ፡ ይጀመ
ራል ።
አሁንም ፡ ለነሱ ፡ ልትለምንላቸው ፡ የላኩሀን ፡ ፬
ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ የነበሩ ፡
ለኃጢአት ፡ የሚተጉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ እንዲህ ፡
በላቸው ።
ዛሬም ፡ በደብር ፡ ቅዱስ ፡ ነበራችሁ ፡ የተሠወ ፭
ሩም ፡ ኃጢአቶች ፡ ገና ፡ አልተገለጡላችሁም ፡
ነበር ።
የተናቀ ፡ ምሥጢርንም ፡ አወቃችሁ ፡ በልቡ ፮
ናችሁም ፡ ዕናት ፡ ይህነን ፡ ነገር ፡ ለሴቶች ፡ ነገ
ራችሁ ።
ከዚህም ፡ ምሥጢር ፡ በወንዶችና ፡ በሴቶች ፡ ፯
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ክፋትን ፡ ያበዛሉ ፡ እንግዲህስ ፡
ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የላችሁም ፡ በላቸው ፡ አለኝ ።
እንደ ፡ ቋያ ፡ የሚቃጠሉ ፡ ሰዎች ፡ ወዳሉበት ፡ ፰
ወደዚያ ፡ ወደ ፡ አንድ ፡ ቦታ ፡ መላእክት ፡ ወሰ
ዱኝ ፡ ሊታዩም ፡ በወደዱ ፡ ጊዜ ፡ ሰው ፡ ሆነው ፡
ይታያሉ ።
ጥቅል ፡ ነፋስ ፡ ወዳለበት ፡ ቦታ ፡ ራሱም ፡ እስከ ፡ ፱
ሰማይ ፡ ወደሚደርስ ፡ ተራራ ፡ ወሰዱኝ ። (ስነ ፡
ፍጥረት ፡)
የሚያበሩ ፡ አራት ፡ ቦታዎችን ፡ አየሁ ፡ በጥል ፲
ቁም ፡ ዳርቻ ፡ ነጐድጓድ ፡ አለ ፡ የእሳት ፡ ቀስት ፡
የእሳት ፡ ፍላፃ ፡ ኰረኰሪያቸውም ፡ የእሳት ፡
ሰይፍ ፡ መብረቆችም ፡ ሁሉ ፡ አሉ ።
የሚናገር ፡ የመጣያ ፡ ወሀ ፡ እስከ ፡ አለበት ፡ ፲፩
ድረስ ፡ የምዕራብም ፡ እሳት ፡ እስካለበት ፡ ድረስ ፡
ወሰዱኝ ፡ ይኸውም ፡ የፀሐይን ፡ መግቢያ ፡
ሁሉ ፡ የሚይዝ ፡ ነው ።
እሳቱ ፡ እንደ ፡ ወሀ ፡ እስከሚፈስ ፡ እስከ ፡ እሳት ፡ ፲፪
ፈሳሽ ፡ ድረስ ፡ መጣሁ ፡ በምዕራብ ፡ ወዳለ ፡

ወደ ፡ ታላቁም ፡ ባሕር ፡ ያፈሳል ።
፲፫፤ ታላላቅ ፡ ወንዞችንም ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡ እስከ ፡
ታላቁ ፡ (በርበሮስ ፡) ጨለማም ፡ ድረስ ፡ ደረ
ስኩ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሁሉም ፡ ወደሚመላለ
ስበት ፡ ሄድኩ ።
፲፬፤ የክረምት ፡ ጭጋጎች ፡ ያሉባቸው ፡ ተራሮች
ንም ፡ የወንዙንም ፡ ሁሉ ፡ ውሀ ፡ የሚፈስበትን ፡
አየሁ ፡ (ውቅያኖስንም ፡) ።
፲፭፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚፈሱ ፡ የወንዞችንም ፡ ሁሉ ፡
አፋቸውን ፡ የውቅያኖስንም ፡ አፍ ፡ አየሁ ።
፲፮፤ የነፋሶችን ፡ ሁሉ ፡ በታዎችንም ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ፡
ፍጥረቱን ፡ የምድሩንም ፡ ሁሉ ፡ መሠረቶች ፡
በነሳቸው ፡ እንዳስጌጠ ፡ አየሁ ፡ (አጸና) ።
፲፯፤ ባራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ያለ ፡ አድማስንም ፡ አየሁ ፡
ምድርን ፡ ያጸኗት ፡ የጸናች ፡ ሰማይንም ፡ የሚ
ሸከሟት ፡ አራቱን ፡ ነፋሶች ፡ አየሁ ።
፲፰፤ የከበረች ፡ ሰማይንም ፡ ነፋሶች ፡ እንደ ፡ ዘረጓት ፡
አየሁ ።
፲፱፤ እነሳቸውም ፡ በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡
ቁመው ፡ ይኖራሉ ፡ እነሳቸውም ፡ የሰማይ ፡
ምሰሶዎች ፡ ናቸው ።
፳፤ ሰማይን ፡ ዘርግተው ፡ የያዙ ፡ የፀሐይንም ፡
ክበብ ፡ የሚያገቡ ፡ ከዋክብትንም ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ያገቡ ፡ ነፋሶችንም ፡ አየሁ ።
፳፩፤ ደመናዎችን ፡ የሚሸከሙ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡
ነፋሶችንም ፡ አየሁ ።
፳፪፤ የመላእክትንም ፡ ቍጥር ፡ አየሁ ፡ በላይ ፡ ያለ ፡
ጠፈርን ፡ የሚያፀና ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ያለ ፡
አድማሱን ፡ አየሁ ።
፳፫፤ ወደ ፡ አዜብም ፡ ሄድኩ ፡ በቀንም ፡ በሌሊትም ፡
ወደሚያበሩ ፡ ከከበረ ፡ ደንጊያ ፡ ወደሚበልጡ ፡
ወደ ፡ ሰባት ፡ ተራሮችም ፡ ሄድኩ ። (ዕንቍ ፡)
፳፬፤ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ሦስቱም ፡ በዓዜብ ፡ ናቸው ፡
በምሥራቅ ፡ ያለ ፡ ዕንቍ ፡ ግን ፡ አንዱ ፡ ቅጥ
ልጣል ፡ የሚባል ፡ ዕንቍ ፡ አንዱም ፡ ባሕር ፡
የሚባል ፡ ዕንቍ ፡ ነው ። አንዱ ፡ ደምርዕ ፡ የሚ
ባል ፡ ዕንቍ ፡ ነው ፡ በዓዜብ ፡ ያለ ፡ ቀይ ፡ ዕንቍ ፡
ነው ።
፳፭፤ መካከለኛው ፡ ግን ፡ ፒካ ፡ ከሚባል ፡ ዕንቍ ፡
እንደ ፡ ተሠራ ፡ እንደ ፡ እግዚአብሔር ፡ መቀ
መጫ ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ይደርሳል ።
፳፮፤ የመቀመጫው ፡ አጎበሩ ፡ በሰንፒር ፡ ከሚባል ፡
ዕንቍ ፡ የተሠራ ፡ ነው ፡ በተራራው ፡ ሁሉ ፡ ያለ ፡
የሚቃጠል ፡ እሳትንም ፡ አየሁ ።
፳፯፤ በታላቅ ፡ ምድር ፡ መጨረሻ ፡ የሚሆን ፡ በታን ፡
በዚያ ፡ አየሁ ፡ ውሆዎች ፡ በዚያ ፡ ይሰበሰባሉ ።
፳፰፤ በሰማይ ፡ እሳት ፡ የሚቃጠሉ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡
የተጋዙበት ፡ ጥልቅ ፡ የሚሆን ፡ በዘ ሀ ፡ ዓለም ፡
ያለ ፡ ገሃነምንም ፡ አየሁ ።
፳፱፤ በእሳት ፡ የሚቃጠሉ ፡ ወደ ፡ ጥልቅም ፡ የሚወ
ርዱ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡ የሰማይ ፡
ደቂቀ ፡ ሴትን ፡ በውስጣቸው ፡ አየሁ ፡ በዚያም ፡
በታ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ርቀት ፡ ወደ ፡ ታችም ፡ ጥልቅ
ነት ፡ የለውም ።

በዚያም ፡ በገሃነም ፡ ላይ ፡ በታ ፡ አየሁ ፡ ለዚ ፴፤
ያም ፡ በታ ፡ በላይ ፡ ጠፈር ፡ በታችም ፡ መሠ
ረት ፡ የለውም ።
የምድረ ፡ በዳ ፡ በታ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ በላዩ ፡ ፴፩፤
ውሀ ፡ የለም ፡ ወፎችም ፡ የሉም ።
በዚያም ፡ የሚያስፈራ ፡ በታን ፡ አየሁ ፡ እንደ ፴፪፤
ሚቃጠሉ ፡ እንደ ፡ ታላላቅ ፡ ተራሮች ፡ የሚቃ
ጠሉ ፡ ሰባት ፡ ከከቦችንም ፡ አየሁ ።
የሚጠይቀኝ ፡ ረቂቅ ፡ ባልደረባዬም ፡ እንደመ ፴፫፤
ሆኑ ፡ መልአኩ ፡ ይህ ፡ በታ ፡ የምድርና ፡ የሰ
ማይ ፡ መጨረሻ ፡ በታ ፡ ነው ።
ለሰማይ ፡ ከከቦች ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ለሰማይም ፡ ፴፬፤
ሠራዊት ፡ በእሳት ፡ ላይ ፡ ለሚገለባበጡ ፡ ከከበ
ችም ፡ ይህ ፡ የግዞት ፡ ቤት ፡ ሆናቸው ፡ አለኝ ።
በጊዜያቸው ፡ አልመጡምና ፡ በአእምሮ ፡ ፴፭፤
ፍጹም ፡ ከመሆናቸው ፡ አስቀድሞ ፡ የእግዚአ
ብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡ ያፈረሱ ፡ እኒህ ፡ ናቸው ።
የተሠወረ ፡ ፍዳቸውን ፡ በሚቀበሉበት ፡ ዘመን ፡ ፴፮፤
እስከ ፡ ኃጢአታቸው ፡ መጨረሻ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡
ተቈጥቶ ፡ አጋዛቸው ።
ሁርኤልም ፡ በዚህ ፡ በነገሩ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ከሴ ፴፯፤
ቶች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ ሰውነቶቻቸው ፡
በፍዳ ፡ ተይዘው ፡ ይኖራሉ ።
በብዙ ፡ ወገንም ፡ አብነት ፡ ሁነዋቸው ፡ ሰዎችን ፡ ፴፰፤
አረከሷቸው ፡ ታላቅ ፡ በሆነ ፡ ጨርሰው ፡ እስኪ
ያጠፏቸው ፡ ድረስ ፡ በሚፈረድባቸው ፡ ገንዘብ ፡
ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድባት ፡ በዕለተ ፡ ምጽ
አት ፡ ይፈረድባቸዋልና ፡ ምዕመናን ፡ ለሥላሴ ፡
እንዲሠዉ ፡ እነሱም ፡ ለአጋንንት ፡ ይሠዉ ፡
ዘንድ ፡ ሰዎችን ፡ ያስቷቸዋል ።
ሚስቶቻቸውም ፡ ከፍ ፡ ባለ ፡ ማዕርግ ፡ የነበሩ ፡ ፴፱
የሴትን ፡ ልጆች ፡ አስተው ፡ ደጎና ፡ ሴቶችን ፡
ይሆናሉ ። (ይመስላሉ ፡ ሊ ፡ ነ ፡)
እኔ ፡ ሄኖክ ፡ በሁሉ ፡ ዳርቻ ፡ በአድማስ ፡ ሁኜ ፡ ፵፤
የኔን ፡ ብቻ ፡ ሥራ ፡ አየሁ ፡ ከሰዎችም ፡ እኔ ፡
እንዳየሁ ፡ ያየ ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

ለምስጋና ፡ የሚተጉ ፡ የከበሩ ፡ የመላእክት ፡ ፩፤
ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።
ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ሁርኤል ፡ በመ ፪፤
ብረቅ ፡ በነጐድጓድ ፡ የተሾመ ፡ ነው ።
በሰው ፡ ቍስል ፡ የተሾመ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእ ፫፤
ክት ፡ አንዱ ፡ ሩፋኤል ፡ ነው ።
ዲያብሎስን ፡ የሚበቀለው ፡ አጋንንትንም ፡ የሚ ፬፤
በቀላቸው ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ራጉ
ኤል ፡ ነው ።
ለሰው ፡ በደረገው ፡ በጎነት ፡ ላይ ፡ ለሕዝቡ ፡ ፭፤
ታዛዥ ፡ ነውና ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡
ሚካኤል ፡ ነው ።
አእምሯቸውን ፡ ባጡ ፡ ሰዎችም ፡ ላይ ፡ የተ ፮፤
ሾመ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ሠረቃ
ኤል ፡ ነው ።
በባቦች ፡ ላይ ፡ በገነትም ፡ ባሉ ፡ ጻድቃን ፡ ላይ ፡ ፯፤

በኪሩቤልም ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ከክቡሩ ፡ ከመላ
እክት ፡ አንዱ ፡ ገብርኤል ፡ ነው ።
፰፡ የሚሠራበት ፡ ሥራ ፡ እስከሌለበት ፡ ቦታ ፡ ድረስ ፡
ዞርኩ ፡ በዚያም ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡ አየሁ ።
የተዘጋጀ ፡ የሚያስፈራ ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ ቦታ ፡
ነው ፡ እንጂ ፡ በላይ ፡ ጠፈር ፡ በታችም ፡ መሠ
ረት ፡ የለውም ።
፱፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተላላቅ ፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡
ቋያም ፡ ሲቃጠሉ ፡ አንድ ፡ ሆነው ፡ በሱ ፡ የተ
ጋዙ ፡ ሰባት ፡ የሰማይ ፡ ከከቦች ፡ አየሁ ። (ደቂቀ ፡
ሴት ፡ ናቸው ፡)
፲፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ በምን ፡ ኃጢአታቸው ፡ ታስረው ፡
ተግዘዋል ፡ በምንስ ፡ ኃጢአታቸው ፡ በዚህ ፡
ወድቀዋል ፡ አልሁ ።
፲፩፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ወደ ፡ ወደደውም ፡ ሥራ ፡ የሚ
መራኝ ፡ ከክቡሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ዑር
ኤልም ፡ ሄኖክ ፡ ስለምን ፡ ትጠይቃለህ ፡ የማን
ነስ ፡ ነገር ፡ ልትረዳ ፡ ትፈልጋለህ ፡ አለኝ ፡ አለ ።
፲፪፡ እኒህ ፡ ከፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ትእዛዝ ፡
ያፈረሱ ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ናቸው ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡
ዘመን ፡ ቍጥር ፡ ኃጢአታቸውም ፡ የሚሠራ
በት ፡ ወራት ፡ ቍጥር ፡ እስቲጨረስ ፡ ድረስ ፡
በዚህ ፡ ተግዘዋል ፡ አለኝ ።
፲፫፡ ከዚያም ፡ ከዚህ ፡ ቦታ ፡ ወደሚያስፈራ ፡ ወደ ፡
ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄድኩ ።
፲፬፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የሚያስፈራ ፡ ሥራን ፡ አየሁ ፡
በዚያም ፡ ቦታ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚቃጠል ፡ ታላቅ ፡
ቋያ ፡ አለ ፡ መጋዛም ፡ አለበት ፡ ድምበሩም ፡
በመምላት ፡ ፍጹም ፡ እስከ ፡ ሆነ ፡ እስከ ፡ ውቅያ
ኖስ ፡ ደርሷል ።
፲፭፡ ወደዚያው ፡ የሚያወርዷቸው ፡ ታላላቅ ፡ የእ
ሳት ፡ ምሰሶዎችም ፡ አሉ ፡ (ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ና ፡)
ቁመቱን ፡ ወርዱን ፡ ማየት ፡ አልቻልሁም ፡ መል
ኩንም ፡ ማየት ፡ ተሳነኝ ።
፲፮፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ ቦታ ፡ እንዴት ፡ የሚያስ
ፈራ ፡ ነው ፡ ሊያውትም ፡ ደዌ ፡ ነው ፡ አልኩ ።
፲፯፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከክቡሩ ፡ ከመላ
እክት ፡ አንዱ ፡ ዑርኤል ፡ መለሰልኝ ።
፲፰፡ ሄኖክ ፡ እንደዚህ ፡ አድርገህ ፡ መፍራትህ ፡ ምን
ድን ፡ ነው ፡ ስለዚህ ፡ ስለሚያስፈራ ፡ ቦታ ፡ መደ
ንገጥህ ፡ በዚህስ ፡ መከራ ፡ ገጸ ፡ መዓት ፡ መፍ
ራትህ ፡ ስለምንነው ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።
፲፱፡ ይህም ፡ ቦታ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ የግዞት ፡ ቤታ
ቸው ፡ ነው ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡
ድረስ ፡ ይጋዛሉ ።
፳፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄድሁ ፡ በምዕራ
ብም ፡ ረጅምና ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ ተራራን ፡ የጸና ፡
አለትንም ፡ አሳየኝ ። (አሕዛብን ፡)
፳፩፡ በጠገቡም ፡ ያማሩ ፡ አራት ፡ ቦታዎች ፡ አሉ ፡
በውስጡም ፡ ጥልቅነት ፡ ሰፊነት ፡ አለት ፡ እንደ ፡
መሆኑ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያድጥ ፡ አለት ፡ ነው ፡ ሊያ
ዩትም ፡ ጥልቅ ፡ ነው ፡ ጨለማም ፡ ነው ።
፳፪፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከክቡሩ ፡ መላእክት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡
ያለ ፡ አንዱ ፡ ሩፋኤል ፡ መለሰልኝ ።

እኒህ ፡ መልከም ፡ መልከም ፡ ቦታዎች ፡ የሞቱ ፡ ፳፫፡
ሰዎች ፡ ነፍሶች ፡ በነሱ ፡ ሊሰበሰቡባቸው ፡ እነ
ዚህ ፡ ለነሱ ፡ ተፈጠሩላቸው ፡ መላእክትም ፡
የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ነፍሶችን ፡ ሁሉ ፡
በዚያ ፡ ይሰበስባሉ ።
ፍጹም ፡ መቻያቸውን ፡ እስተሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ፳፬፡
ድረስ ፡ እስከ ፡ ጊዜያቸውም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ እነ
ሱን ፡ የሚያኖሩባቸው ፡ እነዚህን ፡ ቦታዎች ፡
ሥላሴ ፡ ፈጠሩ ።
ይኸውም ፡ በነሱ ፡ ታላቅ ፡ መከራ ፡ እስኪደረግ ፡ ፳፭፡
ባቸው ፡ ድረስ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ነው ።
የደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ልጆች ፡ ነፍሶችንም ፡ አየሁ ፡ ፳፮፡
እነሱ ፡ ሙተው ፡ ሳሉ ፡ ቃላቸው ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡
ይደርሳል ፡ ወንድሞቻቸውንም ፡ ይከሳሉ ፡ ይጣ
ላሉ ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ሩፋኤል ፡ ቃሉ ፡ ፳፯፡
እስከ ፡ ሰማይ ፡ ድረስ ፡ የሚደርስ ፡ የሚከስ ፡
ይኸ ፡ ነፍስ ፡ የማነው ፡ ነፍስ ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
ይህ ፡ ነፍስ ፡ ወንድሙ ፡ ቃየል ፡ በግፍ ፡ ከገደ ፡ ፳፰፡
ለው ፡ ከአቤል ፡ የተለየ ፡ ነፍስ ፡ ነው ፡ ልጁ ፡
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፡ የልጅ ፡
ልጁም ፡ ከሰው ፡ ልጅ ፡ ተለይቶ ፡ እስኪጠፋ ፡
ቃየልን ፡ ይከሳል ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ የጻድቃንን ፡ ነገር ፡ የኃጥአንንም ፡ ፳፱፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ ጠየቅሁ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ስለምን ፡
ተለየ ፡ አልኩ ።
የሞቱ ፡ ሰዎችን ፡ ነፍስ ፡ ይለዩ ፡ ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ፴፡
ሦስት ፡ ቦታዎች ፡ ተፈጠሩ ፡ የጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡
እንደዚህ ፡ ተለየ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ ይህ ፡ ቦታ ፡
ብርሃን ፡ ያለበት ፡ የውሀ ፡ ምንጭ ፡ ነው ።
አሁን ፡ እንደ ፡ ተገናርሁት ፡ ለጻድቃን ፡ ቦታ ፡ ፴፩፡
እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሞተው ፡ በተቀ
በሩ ፡ ጊዜ ፡ ሊኖሩበት ፡ ለኃጥአን ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡
ተፈጠረላቸው ።
በሕይወተ ፡ ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ በነሱ ፡ መከራ ፡ አል ፡ ፴፪፡
ተደረገባቸውም ።
መቻያ ፡ እስከሚቀበሉበት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽ ፡ ፴፫፡
ዓት ፡ ድረስ ፡ በዚች ፡ ታላቅ ፡ ጭንቅ ፡ ተይዘው ፡
ሊኖሩ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ ነፍሶቻቸው ፡ ከጻድቃን ፡
ነፍሳት ፡ ይለያሉ ፡ ለሚሳደቡም ፡ ሰዎች ፡ እስከ ፡
ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መከራና ፡ መቅሠፍት ፡ ይደረ
ጉባቸዋል ፡ በሰውነታቸውም ፡ በቀል ፡ ትደረግ
ባቸዋለች ።
በዚያ ፡ ቦታ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ዓሥሮ ፡ ያግዛቸ ፡ ፴፬፡
ዋል ፡ ምንም ፡ ከዕለተ ፡ ምጽዓት ፡ አስቀድሞ ፡
ቢሆን ፡ በዚያ ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ ዓሥሮ ፡
ያግዛቸዋል ።
የኃጥአን ፡ ነፍስ ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተለየ ፡ ወንድ ፡ ፴፭፡
ሞቻቸውን ፡ ለሚከሰሱ ፡ በኃጥአንም ፡ ወራት ፡
በሞቱ ፡ ጊዜ ፡ የጥፋታቸውን ፡ ነገር ፡ ለእግዚአ
ብሔር ፡ ለሚያሳዩ ፡ ለጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡ ቦታ ፡
ተለየ ።
ለጻድቃንም ፡ ነፍስ ፡ ቦታ ፡ እንደ ፡ ተፈጠረ ፡ ፴፮፡
በደልን ፡ የጨረሱ ፡ ኃጥአንን ፡ ሆኑ ፡ እንጂ ፡

ጻድቃንን ፡ ላልሆኑ ፡ ለክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ ነፍ
ስም ፡ ቦታ ፡ ተፈጠረ ፡ ከበደለኞችም ፡ ጋራ ፡
እንደነሱ ፡ በደለኞች ፡ ይሆናሉ ።
፴፯ ፡ መከራ ፡ በሚቀበሉበት ፡ በዕለተ ፡ ምጽአትም ፡
ነፍሳቸው ፡ አትሞትም ፡ ከፍዳም ፡ አይድኑም ።
፴፰ ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰ
ገንሁት ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ሁሉን ፡ የሚ
ገዛ ፡ የቸርነትና ፡ የጌትነት ፡ ባለቤት ፡ ጌታዬም ፡
የተመሰገነ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
፴፱ ፡ ከዚያም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ በም
ዕራብ ፡ ወዳለ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄድሁ ።
፵ ፡ ሳያርፍ ፡ እየሮጠ ፡ የሚነድን ፡ እሳትንም ፡ አየሁ ፡
(ፀሐይ ፡ ነው) እኔ ፡ እንዳየሁት ፡ ፈጽሞ ፡ ሲሮጥ ፡
ይኖራል ፡ እንጂ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ ከሩጫው ፡
አይገታም ፡ (አያርፍም ፡ ሲል ፡ ነው ፡)
፵፩ ፡ ይህ ፡ ዕረፍት ፡ የሌለው ፡ ምንድነው ፡ ብዬ ፡
ጠየቅሁ ።
፵፪ ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእ
ክት ፡ አንዱ ፡ ራጉኤል ፡ መለሰልኝ ፡ ወደ ፡ ምዕ
ራብ ፡ ሊሮጥ ፡ ሩጫውን ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ የሚ
ነድ ፡ እሳት ፡ ነው ፡ ይኸውም ፡ በሰማይ ፡ የሚ
ያበራ ፡ ፀሐይ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

፩ ፡ ከዚያም ፡ ቦታ ፡ በምድር ፡ ወዳለ ፡ ወደሌላ ፡
ቦታ ፡ ሄድሁ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ የሚቃጠል ፡
ቋያ ፡ ያለበት ፡ ተራራንም ፡ አሳየኝ ።
፪ ፡ ወደሱም ፡ ደጅ ፡ የከበሩ ፡ ሰባት ፡ ተራሮችን ፡
አየሁ ።
፫ ፡ ያየሁትም ፡ ሁሉ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ልውጥ ፡
ነው ፡ ያማሩና ፡ የከበሩ ፡ ድንጋዮችንም ፡ አየሁ ፡
ሁሉም ፡ የከበረ ፡ ነው ።
፬ ፡ መልካቸው ፡ የበራ ፡ ነው ፡ ፊታቸውም ፡ ያማረ ፡
ነው ፡ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡
ባንዱ ፡ ላይ ፡ የጸኑ ፡ ናቸው ።
፭ ፡ ሦስቱም ፡ በሰሜን ፡ በኩል ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡
ባንዱ ፡ ላይ ፡ የጸኑ ፡ ናቸው ። ጥልቆች ፡ ቆላ
ዎች ፡ አሉ ፡ ጠማሞችም ፡ ናቸው ፡ አንዲቱ ፡
አንዲቱን ፡ አትቀርበትም ።
፮ ፡ ሰባተኛውም ፡ ተራራ ፡ በነዚህ ፡ መካከል ፡ ነው ፡
ቁመታቸው ፡ እንደ ፡ አፍርንጊ ፡ ወምበር ፡
ሁሉም ፡ ይመሳሰላሉ ።
፯ ፡ መዓዛ ፡ ያላቸውም ፡ እንጨቶች ፡ ይከቡታል ፡
በመካከላቸውም ፡ አንድ ፡ እንጨት ፡ አለ ፡ በሸ
ተተኝም ፡ ጊዜ ፡ ከነሳቸው ፡ አንዱ ፡ ስንኳ ፡
እንደነሱ ፡ የሸተተኝ ፡ የለም ።
፰ ፡ ሌሎችም ፡ እንጨቶች ፡ ከሽቱው ፡ ሁሉ ፡ የሚ
ሸት ፡ እንደሱ ፡ የሚሸት ፡ አልሆነም ።
፱ ፡ ቅጠሉ ፡ አበባው ፡ እንጨቱም ፡ ለዘላለም ፡ አይ
ጠወልግም ።
፲ ፡ ፍሬውም ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እንደዘምባባም ፡ ፍሬ ፡
ንብብር ፡ ነው ።
፲፩ ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይህ ፡ እንጨት ፡ እነሆ ፡ ያማረ ፡
ነው ፡ ሊያውትም ፡ ፈጽሞ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡
ቅጠሉ ፡ ጽፍቅ ፡ ነው ፡ ፍሬው ፡ ንብብር ፡ ሊያ
ውትም ፡ ፈጽሞ ፡ የተወደደ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ በላያቸው ፡ ፲፪ ፡
የተሾመ ፡ ፈጽመው ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡
አንዱ ፡ ሚካኤል ፡ መለሰልኝ ።
ሄኖክ ፡ የዚህን ፡ እንጨት ፡ ሽታ ፡ ነገር ፡ ምን ፡ ፲፫ ፡
ትጠይቃለህ ፡ ልታውቅስ ፡ ምን ፡ ትመረምራ
ለህ ፡ አለኝ ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ እኔ ፡ ሄኖክ ፡ እንዲህ ፡ ብዬ ፡ መለ ፲፬ ፡
ስሁለት ፡ የእንጨቶችን ፡ ሁሉ ፡ ነገር ፡ ላውቅ ፡
እወዳለሁ ፡ ይልቁንም ፡ የዚህን ፡ እንጨት ፡
ነገር ፡ ላውቅ ፡ እወዳለሁ ፡ አልሁት ።
እሱም ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ ረጅም ፡ ፲፭ ፡
ሆኖ ፡ የምታየው ፡ ራሱ ፡ የጌታን ፡ መቀመጫ ፡
መስሎ ፡ ያየኸው ፡ ይህ ፡ ተራራ ፡ የተመሰገነ ፡
የገነነ ፡ የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡ የሚሆን ፡ የክብር ፡
ባለቤት ፡ ይህችን ፡ ዓለም ፡ በበጎ ፡ ሊጎበኛት ፡
በወረደ ፡ ጊዜ ፡ የሚቀመጥበት ፡ ዙፋኑ ፡ ደብረ ፡
ሲና ፡ ነው ።
ይህም ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ የተወደደ ፡ እንጨት ፡ ፲፮ ፡
ጌታ ፡ ሁሉን ፡ በተቀበለ ፡ ጊዜ ፡ እስከ ፡ ዘለዓ
ለም ፡ የሚሆን ፡ መከራም ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፡
ጾኑ ፡ መከራ ፡ እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ከሥጋዊ ፡ ከደማዊ ፡ አንዱስ ፡ ስንኳ ፡ ሊነካው ፡
ሥልጣን ፡ የለውም ።
ለደጋጎች ፡ ለተዋረዱም ፡ ሰዎች ፡ ከዚህ ፡ እን ፲፯ ፡
ጨት ፡ ፍሬ ፡ ይሰጣቸዋል ፡ ለተመረጡም ፡ ሰዎች ፡
ደኅንነት ፡ ይሰጣል ።
የዘለዓለም ፡ ንጉሥ ፡ ወደሚሆን ፡ በደጊቱ ፡ ፲፰ ፡
ማደሪያ ፡ አንጻር ፡ በመስዕ ፡ በኩል ፡ በከበረ ፡
ቦታ ፡ ይተከላል ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ። ፲፱ ፡
በየወገናቸው ፡ ወደ ፡ ከበረ ፡ ቦታ ፡ ሽቱን ፡ ያቀ ፳ ፡
ርቡለታል ፡ አባቶችህ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ እንደኖሩ ፡
እነሱም ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይኖ
ራሉ ።
በዘመናቸውም ፡ መከራና ፡ አዘን ፡ መቅሠፍ ፳፩ ፡
ትና ፡ ድካምም ፡ አይዳስሳቸውም ፡ (አያገኛቸ
ውም) ።
እንደዚህ ፡ አድርጎ ፡ ወዳጆቹ ፡ ለሆኑት ፡ ሰዎች ፡ ፳፪ ፡
አዘጋጅቷልና ፡ እንደዚህም ፡ አድርጎ ፡ ፈጥሮ ፡
ይሰጧቸው ፡ ብሏልና ፡ የዘላለም ፡ ንጉሥ ፡ የሚ
ሆን ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡
አለ ።
ከዚያ ፡ ተነሥቼ ፡ ወደ ፡ ምድር ፡ መካከል ፡ ፳፫ ፡
ሄድሁ ፡ የከበረ ፡ የለመለመም ፡ እንጨት ፡ የተ
ቈረጠ ፡ ለምለሞ ፡ የሚኖር ፡ ጫፍ ፡ ያለበት ፡
ቦታንም ፡ አየሁ ። (ከነቢያት ፡ የተወለዱ ፡ ሐዋ
ርያት ፡ ናቸው ።)
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የከበረ ፡ ተራራን ፡ አየሁ ፡ በተ ፳፬ ፡
ራራውም ፡ በታች ፡ በምሥራቁ ፡ አንጻር ፡ ውሀ ፡
አለ ፡ የሚፈሰውም ፡ ወደ ፡ ሰሜን ፡ ነው ። (ትእ
ምርት ፡ ነው ።)
በምሥራቅም ፡ በኩል ፡ ከዚህ ፡ የሚበልጥ ፡ ፳፭ ፡

ሌላ ፡ ተራራንም ፡ አየሁ ።
፳፮፡ በመካከላቸውም ፡ ጥልቅ ፡ ቈላ ፡ አለ ። (አሕዛብ ፡ ናቸው ፡) ስፋት ፡ የለውም ፡ (ስፋሕ ፡ አእምሮ ፡ የላቸውም ፡) ውሀውም ፡ ለሷ ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ፡ ወደ ፡ ተራራው ፡ ይፈሳል ። (ትእምርቱ ፡ ለእስራኤል ፡ እንደ ፡ ተነገረ ፡ ለአሕዛብም ፡ ይነገራል ።)
፳፯፡ በዚህም ፡ በሁለተኛው ፡ ተራራ ፡ ምዕራብ ፡ አጠገብ ፡ ከሱ ፡ የሚያንስ ፡ ተራራ ፡ አለ ። (አርሞንዔም ፡ ነው ፡) ርዝመት ፡ የለውም ፡ በመካከላቸውም ፡ በበታቹ ፡ ቆላ ፡ አለ ።
፳፰፡ በሦስቱ ፡ ተራሮች ፡ ዳርቻ ፡ አጠገብ ፡ ጥልቅ ፡ የሆኑ ፡ የደረቁ ፡ ሌሎች ፡ ቈላዎች ፡ አሉ ።
፳፱፡ ቈላዎቹ ፡ ሁሉ ፡ ጥልቆች ፡ ናቸው ፡ ስፋት ፡ የለውም ፡ ከጽኑ ፡ ደንጊያ ፡ የተገኘ ፡ ጽኑ ፡ አለት ፡ ደንጊያ ፡ አለ ። (ከአሕዛብ ፡ የተወለዱ ፡ አሕዛብ ፡)
፴፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ እንጨት ፡ ይተከላል ፡ (ሕግ ፡ ነው ፡) የአሕዛብን ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ፡ የሌላውንም ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ፡ (እስራኤል ፡) ይልቁንም ፡ የአሕዛብን ፡ ነገር ፡ አደነቅሁ ።
፴፩፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ይች ፡ የተባረከች ፡ ሁለመናዋ ፡ እንጨቶችን ፡ የተመላች ፡ ይቺ ፡ ምድር ፡ ለምን ፡ ተፈጠረች ። (መንግሥት ፡)
፴፪፡ ይችስ ፡ የተረገመች ፡ ቈላ ፡ በመካከላቸው ፡ ለምን ፡ ተፈጠረች ።
፴፫፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ ከከበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱ ፡ ኡራኤል ፡ መለሰልኝ ፡ ይች ፡ የተረገመች ፡ ቈላ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ሊኖሩበት ፡ ለተረገሙ ፡ ሰዎች ፡ ተፈጠረች ፡ አለኝ ።
፴፬፡ (ገሃነም ፡) በቃላቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የማይገባ ፡ ነገርን ፡ የሚናገሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ ይሰበሰባሉ ።
፴፭፡ በጌትነቱ ፡ ጭንቅ ፡ ነገርን ፡ ስለ ፡ ተናገሩ ፡ በዚያ ፡ መላእክት ፡ ይሰበስቧቸዋል ፡ ቦታቸውም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፴፮፡ በፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ለዘላለሙ ፡ በጻድቃን ፡ ፊት ፡ በውነት ፡ የሚቀበሉት ፡ የመከራቸው ፡ ምሳሌ ፡ በነሱ ፡ ይሆንባቸዋል ።
፴፯፡ ለሰው ፡ የሚያዝኑ ፡ የሚራሩ ፡ ጻድቃንም ፡ ለዘላለም ፡ የሚነግሥ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ በዘመኑ ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ አመሰገንሁት ።
፴፰፡ በተፈረደባቸውም ፡ ወራት ፡ እንዳደላቸው ፡ በቸርነቱ ፡ ያመሰግኑታል ።
፴፱፡ እኔም ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታን ፡ አመሰገንሁት ፡ ጌትነቱንም ፡ ተናገርሁለት ፡ ለገናናነቱም ፡ እንደሚገባ ፡ መጠን ፡ ስሙን ፡ ጠራሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

፩፡ ከዚያ ፡ በመድበራ ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሄድሁ ።
፪፡ ምድረ ፡ በዳውንም ፡ ብቻ ፡ አየሁ ። (እንደ ፡ አብረንታንት ፡)
ነገር ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ እንጨት ፡ ፍሬ ፡ የተገኙ ፡ ፫፡
እንጨቶችን ፡ ተመልቷል ።
ውሀም ፡ ከወደላይ ፡ ይመነጫል ፡ ሻሻቱውም ፡ ፬፡
በገዙቶ ፡ ይታያል ።
በመስዕ ፡ በኩል ፡ እንደ ፡ ፈሰሰ ፡ ወደ ፡ ምዕራብም ፡ ይፈሳል ፡ ከዚያም ፡ ወደ ፡ አራቱ ፡ ማዕዘን ፡ ይሄዳል ፡ ከዚያም ፡ ውሀና ፡ ጠል ፡ ይገኛል ። (ትእምርት ፡ ነው ፡) ፭፡
ከመድበራ ፡ ወደ ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ ሄጄ ፡ ወደዚህ ፡ ፮፡
ተራራ ፡ ምሥራቅ ፡ ቀረብሁ ።
በዚያም ፡ ሕግ ፡ የሚጠበቅባቸው ፡ እንጨቶ ፯፡
ችን ፡ አየሁ ፡ ይልቁንም ፡ የከርቤና ፡ የነጭ ፡ ዕጣን ፡ መዓዛ ፡ ያለባቸው ፡ የቅመም ፡ እንጨቶችን ፡ አየሁ ፡ እንጨቶችም ፡ አይመሳሰሉም ።
እነሱንም ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ፰፡
ተራራ ፡ ሄድሁ ፡ ፈጽሚም ፡ የራቅሁ ፡ አይደለሁም ።
የማይገታ ፡ ውሀ ፡ ያለባቸው ፡ ሌላ ፡ የቈላዎች ፡ ፱፡
ቦታን ፡ አየሁ ።
ያማረ ፡ እንጨትንም ፡ አየሁ ፡ ሽታውም ፡ እንደ ፡ ፲፡
ለውዝ ፡ ሽታ ፡ ነው ።
በነዚህ ፡ ቈላዎች ፡ አጠገብም ፡ መዓዛ ፡ ያለው ፡ ፲፩፡
ሽታ ፡ አየሁ ።
እኒህን ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ቀረ ፲፪፡
ብሁ ፡ በውስጡ ፡ እንጨቶች ፡ ያሉበት ፡ ሌላ ፡ ተራራንም ፡ አየሁ ።
ሣሬራ ፡ ከልበኔም ፡ እንደሚባል ፡ እንደ ፡ ነቂጥሮ ፡ ፲፫፡
ያለ ፡ ውሀ ፡ ይፈሳል ።
በዚያው ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ ሌላ ፡ ተራራ ፡ ፲፬፡
አየሁ ፡ በውስጡም ፡ ዋግራ ፡ የሚባሉ ፡ እንጨቶች ፡ አሉበት ።
እኛም ፡ እንጨቶች ፡ ከርካዕ ፡ የሚባል ፡ ሽቱ ፡ ፲፭፡
የተመሉ ፡ ጽናትንም ፡ ያገኙ ፡ ናቸው ፡ ይህንንም ፡ ሽቱ ፡ በቈረጡት ፡ ጊዜ ፡ ከሽቱ ፡ ሁሉ ፡ ይበልጣል ።
እነዚህን ፡ ሽቶች ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ፲፮፡
እየተመለከትሁ ፡ ወደ ፡ ተራሮች ፡ ሄድሁ ።
ያማረ ፡ ሽቱን ፡ መዓዛ ፡ ያላቸው ፡ እንጨቶች ፲፯፡
ንም ፡ ቀናንሞስ ፡ የሚባል ፡ ሽቱን ፡ ፕፕሬ ፡ የሚባል ፡ ሽቱን ፡ የተመሉ ፡ ሰባቱን ፡ ተራራዎች ፡ ሄድሁ ።
ከዚያም ፡ በነዚያ ፡ ተራሮች ፡ ላይ ፡ ርቄ ፡ ወደ ፡ ፲፰፡
ምሥራቅ ፡ ሄድሁ ።
ወደ ፡ ኤርትራ ፡ ባሕርም ፡ ሄድሁ ፡ ከዚያም ፡ ፲፱፡
ቦታ ፡ የራቅሁ ፡ ሆንሁ ።
ዙጡኤል ፡ በሚባል ፡ መልአክ ፡ (ዓቃቤ ፡ ገነት ፡ ፳፡
ነው ፡) በላይ ፡ አልፌ ፡ ሄድሁ ፡ በቸርነቱም ፡ ወደምትወረስ ፡ ገነት ፡ መጣሁ ።
ከኒህ ፡ እንጨቶች ፡ ወዲያ ፡ ብዙዎች ፡ ታላላ ፳፩፡
ቆች ፡ እንጨቶችን ፡ በዚያ ፡ በቅለው ፡ አየሁ ።
ሽታቸውም ፡ ያማረ ፡ ሲሆን ፡ ታላላቆች ፡ ናቸው ፡ ፳፪፡
ብርሃናቸውም ፡ ብዙ ፡ ነው ፡ እነሱም ፡ ያበራሉ ።
ከሱ ፡ በልተው ፡ ታላቅ ፡ ጥበብን ፡ የሚያውቁ ፳፫፡
በት ፡ የጥበብ ፡ እንጨትን ፡ አየሁ ፡ ተረርቃ

ሞም ፡ ይመስላል ።
፳፬ ፍሬውም ፡ እንደ ፡ ወይን ፡ ዘለላ ፡ እጅግ ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የዚያም ፡ እንጨት ፡ ሽታው ፡ ሄዶ ፡ ከሩቅ ፡ ይደርሳል ።
፳፭ ያማረ ፡ እንደ ፡ መሆኑ ፡ ሊያውትም ፡ ደስ ፡ እንደ ማሰኘቱ ፡ ይህ ፡ እንጨት ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ አልሁ ።
፳፮ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ የከበረ ፡ መልአኩ ፡ ሩፋኤ ልም ፡ መለሰልኝ ።
፳፯ ካንተ ፡ አስቀድመው ፡ የተፈጠሩ ፡ ባልቴት ፡ እናትህና ፡ ሽማግሌ ፡ አባትህ ፡ (አዳምና ፡ ሔዋን ፡) ከሱ ፡ የበሉለት ፡ ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ ዕፀ ፡ በለስ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፰ ከሱም ፡ በልተው ፡ ክፉን ፡ ጥበብን ፡ አወቁት ፡ ዓይኖቻቸውም ፡ ተገለጡ ፡ ዕራቁታቸውንም ፡ እንዳለ ፡ አወቁ ፡ ከገነትም ፡ ተሰደዱ ፡ አለኝ ።
፳፱ ከዚያ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ሄድሁ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ታላላቅ ፡ አውሬዎችን ፡ አየሁ ።
፴ አንዱ ፡ ካንዱም ፡ ልውጥ ፡ ነው ፡ የወፎችም ፡ ፊታቸው ፡ ይለዋወጣል ፡ ጠጕራቸው ፡ ቃላቸ ውም ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ይለዋወጣል ።
፴፩ በኒህ ፡ አውሬዎችም ፡ አጠገብ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሰማይ ፡ በላዩ ፡ ያረፈበት ፡ አድማስን ፡ የተከፈቱ ፡ ደጃፎችንም ፡ አየሁ ።
፴፪ የሰማይ ፡ ከከቦችንም ፡ እንዲወጡ ፡ አየሁ ፡ ከዋ ክብት ፡ የሚወጡባቸው ፡ ደጃፎችንም ፡ ቈጠ ርሁ ።
፴፫ የየአንድ ፡ አንዳንዱን ፡ መውጫ ፡ ሁሉ ፡ በየቍ ጥራቸው ፡ ጻፍሁ ፡ ስማቸውን ፡ አናኗራቸውን ፡ ጊዜያቸውን ፡ ወራታቸውን ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ መልአኩ ፡ ዑራኤል ፡ እንዳሳየኝ ፡ በንድነት ፡ ጻፍኩ ።
፴፬ ሁሉንም ፡ ለኔ ፡ አሳየኝ ፡ ጻፈው ፡ ዳግመኛ ፡ ስማቸውን ፡ ሥራታቸውንም ፡ ጻፈልኝ ።
፴፭ ከዚያ ፡ ተነሥቼ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ሄድኩ ፡ በዚያም ፡ ሳለሁ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻ ፡ የሚያበራና ፡ ታላቅ ፡ ተአምራትን ፡ አየሁ ።
፴፮ ከዚያም ፡ ቦታ ፡ ሳለሁ ፡ የተከፈቱ ፡ የሰማይ ፡ ደጃፎችን ፡ አየሁ ፡ ሦስቱም ፡ ገጹ ፡ በሰማይ ፡ ናቸው ፡ ከነዚያም ፡ ነበያ ፡ አንዳንዱ ፡ ነፍሶች ፡ ይወጣሉ ።
፴፯ በመስዕ ፡ በኵል ፡ ነፋስ ፡ በነፈሰ ፡ ጊዜ ፡ ቀቅ ፡ በረዶ ፡ ውርጭም ፡ ዋግም ፡ ጤዛም ፡ ዝናምም ፡ ይፈሳል ፡ ከሦስቱ ፡ በንዲቱ ፡ መስኮት ፡ በበጎ ፡ ይነፍሳል ።
፴፰ በሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ መስኮቶች ፡ ግን ፡ በነፈሱ ፡ ጊዜ ፡ በኃይል ፡ ይነፍሳሉ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ ይሆናል ፡ እነሱም ፡ በኃይል ፡ ይነፍሳሉ ።
፴፱ ከዚያም ፡ ቦታ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መግቢያ ፡ ሄድሁ ፡ በመስኮቶቹ ፡ ልክ ፡ በመው ጫውም ፡ ልክ ፡ በምሥራቅ ፡ እንዳየሁ ፡ በዚ ያም ፡ ቦታ ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ መስኮቶችን ፡ አየሁ ።

ከዚያም ፡ ቦታ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ዓዜብ ፡ ሄድሁ ። ፵
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ የሰማይ ፡ መስኮቶችን ፡ አየሁ ፡ ከዚያም ፡ ቦታ ፡ ዋዕይ ፡ ጤዛ ፡ ዝናም ፡ ነፋስም ፡ ይነፍሳል ። ፵፩
ከዚያም ፡ ቦታ ፡ ተነሥቼ ፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ሄድሁ ። ፵፪
በዚያም ፡ ቦታ ፡ ሳለሁ ፡ በፀሐይ ፡ መውጫ ፡ በኵል ፡ የተከፈቱ ፡ ሦስት ፡ የሰማይ ፡ ደጃፎችን ፡ አየሁ ። ፵፫
በተናናሽ ፡ ደጃፎችም ፡ ላይ ፡ ከነዚሁ ፡ ደጃፎች ፡ በያንዳንዱ ፡ ተናናሾች ፡ የሰማይ ፡ ከከቦች ፡ ይገ ቡበታል ። ፵፬
በታየችላቸውም ፡ ጎዳና ፡ ወደ ፡ ፀሐይ ፡ መግ ቢያ ፡ ይሄዳሉ ። ፵፭
ይህንንም ፡ በየሁ ፡ ጊዜ ፡ ፈጣሪን ፡ አመሰገንሁ ፡ የፍጥረቱን ፡ ገናንነት ፡ ለሰዎች ፡ ሰውነቶችና ፡ ለመላእክት ፡ ሲገልጥ ፡ የሚያበሩና ፡ ታላላቅ ፡ ተአምራቶችን ፡ ያደረገ ፡ የክብር ፡ ባለቤት ፡ ጌታ ንም ፡ በየጊዜው ፡ አመሰግነዋለሁ ። ፵፮
ፍጥረቱን ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ፍጥረቱም ፡ ሁሉ ፡ የኃይሉን ፡ ሥራ ፡ ያዩ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ የሆነ ፡ የቃሉንም ፡ ሥራ ፡ ያመሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ እሱንም ፡ ለዘላለሙ ፡ ያመሰግኑት ፡ ዘንድ ፡ ይኸ ንን ፡ አደረገ ። ፵፯

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

የያሬድ ፡ ልጅ ፡ ሄኖክ ፡ በሌላ ፡ ጊዜ ፡ ያየው ፡ ጥበብ ፡ ያለበት ፡ ራዕይ ፡ ይህ ፡ ነው ፡ ያሬድን ፡ የመላልኤል ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ መላልኤልን ፡ የቃ ይናን ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ቃይናንን ፡ የሄኖስ ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሄኖስን ፡ የሴት ፡ ልጅ ፡ አለው ፡ ሴትን ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ አለው ። ፩
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡ ሰዎች ፡ እናገረው ፡ ዘንድ ፡ የጀመርሁት ፡ የዘጠኙ ፡ ሕጋጋት ፡ አበ ጋዝ ፡ ይህ ፡ ኢታምልክ ፡ ነው ። ፪
የቀድሞ ፡ ሰዎች ፡ ይኸንን ፡ ነገር ፡ ሰሙ ፡ በኋ ላም ፡ የተነሣችሁ ፡ ሰዎች ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ የምናገረው ፡ የከበረ ፡ የኢታምልክን ፡ ነገር ፡ አስተውሉ ። ፫
የለዚህ ፡ የአበው ፡ ነገራቸው ፡ ከዘጠኙ ፡ ሕገ ጋት ፡ ኢታምልክ ፡ ይበልጣል ፡ ማለት ፡ ነው ፤ እኛም ፡ በኋላ ፡ የተነሣን ፡ ሰዎች ፡ ከዘጠኙ ፡ ሕገጋት ፡ ኢታምልክ ፡ ትበልጣለች ፡ ማለትን ፡ አንከለክልም ። ፬
እኔ ፡ እንዳሰብሁት ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ የሕይወት ፡ እድል ፡ ከሱ ፡ የተሰጠኝ ፡ የመላእ ክት ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ዛሬ ፡ የያዝሁት ፡ ጥበብ ፡ ከመላእክት ፡ ፊት ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ ድረስ ፡ አልተሰጠኝም ፡ ነበር ። ፭
ሦስት ፡ ነገሮችም ፡ ተገለጡልኝ ። ፮
እኔም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ እነግ ራቸው ፡ ጀመር ። ፯
መጀመሪያው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የደጋጎቹ ፡ ፰

ማደሪያ ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ኃኖአንም ፡ በኃጢ
አታቸው ፡ በተፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ይጠፋሉ ።
፱፡ ከመላእክት ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡ ሥራቸው ፡ በጸናላ
ቸው ፡ በተመረጡ ፡ ጻድቃን ፡ ፊት ፡ ጻድቅ ፡
ባሕርይ ፡ ክርስቶስ ፡ በተገለጠም ፡ ጊዜ ።
፲፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ለደናግልና ፡ ለሕ
ጋውያን ፡ ብርሃን ፡ መለኮቱ ፡ በተገለጠበት ፡
ጊዜ ።
፲፩፡ የኃጢአተኞች ፡ ማደሪያ ፡ ወዴትስ ፡ ነው ፡ የነ
ፍሳት ፡ ጌታን ፡ የካዱት ፡ ሰዎችስ ፡ ቦታቸው ፡
የት ፡ ነው ፡ አለ ።
፲፪፡ ጥንቱን ፡ ባልተወለዱ ፡ በተሻላቸው ፡ ነበር ።
(በይፈጠሩ ፡) የጻድቃን ፡ የተሠወሩ ፡ ክብሮቻ
ቸውም ፡ በተገለጡ ፡ ጊዜ ፡ በኃጠአተኞች ፡
ይፈረድባቸዋል ፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንን ፡ ከመ
በደላቸው ፡ የተነሣ ፡ ሕግን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡
ይታወከሉ ።
፲፫፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የሚገዟት ፡ ሰዎች ፡ እንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ የሚይዙ ፡ ክፍ ፡ ክፍ ፡ ያሉ ፡ አይሆኑም ።
፲፬፡ ለደናግልና ፡ ለክቡሩ ፡ ሕጋውያን ፡ የመላእክት ፡
ጌታ ፡ የባሕርይ ፡ ክብሩ ፡ ተገልጧልና ፡ የቅዱ
ሳንን ፡ ፊት ፡ ማየት ፡ አይችሉም ።
፲፭፡ የጸኑ ፡ ነገሥታቱም ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ ይጠፋሉ ፡
በከበሩና ፡ በደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ እጅም ፡ ይወድ
ቃሉ ።
፲፮፡ የነሱ ፡ የሚሆን ፡ ደኅንነታቸው ፡ ጨርሶ ፡ ጠፍ
ቷልና ፡ ከዚያ ፡ ከመከራው ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡
ዘንድ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ ለነሱ ፡ የሚያማ
ልድ ፡ የለም ።
፲፯፡ በዚህ ፡ ወራት ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፡ የከበሩና ፡
የተመረጡ ፡ የሴት ፡ ልጆች ፡ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡
ይወርዳሉ ፡ ልጆቻቸውም ፡ ከቃየል ፡ ልጆች ፡
ጋር ፡ አንድ ፡ ይሆናሉ ።
፲፰፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ሄኖክ ፡ ቍጣና ፡ ቅናት ፡ የተጻፈ
ባቸው ፡ መጻፎችን ፡ ሁከትና ፡ ችኩላም ፡ የተጻ
ፈባቸው ፡ መጽሐፎችን ፡ ያዘ ።
፲፱፡ የመላእክትም ፡ ጌታ ፡ ይቅርታ ፡ አይደረግላቸ
ውም ፡ አለ ።
፳፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ ጥቅል ፡ ነፋስና ፡ ደመና ፡ ከዚህ ፡
ዓለም ፡ ወስዶ ፡ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ በአድማስ ፡
አኖረኝ ።
፳፩፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ሌላ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ፡ የጻድቃንን ፡
ማደሪያቸውን ፡ የቅዱሳንን ፡ ቦታቸውን ፡
አየሁ ።
፳፪፡ ከዚያም ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡
የሚኖሩበት ፡ ማደሪያቸውን ፡ ከቅዱሳንም ፡
ጋራ ፡ የሚኖሩበት ፡ ቦታቸውን ፡ አዩ ።
፳፫፡ ስለ ፡ ሰውም ፡ ልጆች ፡ ፈጽመው ፡ ይለምናሉ ፡
ይጸልያሉ ።
፳፬፡ ቸርነት ፡ በፊታቸው ፡ እንደ ፡ ውኃ ፡ በዝቶ ፡
ይፈሳል ፡ (ይሰጣል ፡) ይቅርታም ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ ይሆናል ። (በዝቶ ፡ ይሰ
ጣል ፡) በመካከላቸው ፡ ለዘላለሙ ፡ እንዲህ ፡
ይሆናል ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ ሃይማኖትንና ፡ ምግባርን ፡ ፳፭፡
የያዙ ፡ የደናግልን ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።
በዘመናቸውም ፡ ቸርነቱ ፡ ይደረግላቸዋል ፡ ለደ ፳፮፡
ናግልና ፡ ለሕጋውያንም ፡ ለዘላለሙ ፡ በሱ ፡
ፊት ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የላቸውም ።
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሥልጣን ፡ የተያዘ ፡ ማደሪ ፳፯፡
ያቸውን ፡ አየሁ ።
ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ እንደ ፡ ፳፰፡
መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ብርሃን ፡ ያበራሉ ።
አፋቸውም ፡ ምስጋናን ፡ ይመላል ፡ ከንፈሮቻቸ ፳፱፡
ውም ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምን ፡ ያመሰግናሉ ።
በፊቱ ፡ የሚሰጥ ፡ ቸርነት ፡ አያልቅም ፡ በፊ ፴፡
ቱም ፡ የሚሠራ ፡ ቅንነት ፡ አይፈጸምም ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ እኖር ፡ ዘንድ ፡ ወደድሁ ፡ ያን ፴፩፡
ንም ፡ ቦታ ፡ ልቡናየ ፡ ወደደችው ።
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፈቃድ ፡ ስለኔ ፡ ጸንቶአልና ፡ ፴፪፡
ጥንቱንም ፡ እድል ፡ ፈንታዬ ፡ በዚያ ፡ ሆነ ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ስም ፡ ፴፫፡
አክብሬ ፡ አመሰገንሁ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እን
ደወደደ ፡ በፍጹም ፡ ምስጋና ፡ እሱ ፡ አጽንቶኛ
ልና ፡ ፍጹም ፡ ምስጋና ፡ አቀረብሁ ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ትዝ ፡ ብለው ፡ አዩ ። ፴፬፡
የተመሰገነ ፡ ነው ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላ ፴፭፡
ለሙ ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ፡ እያልሁ ፡ ፈጽሜ ፡
አመሰገንሁት ።
በፊቱም ፡ በሚደረገው ፡ ቸርነት ፡ ፍጻሜ ፡ የለ ፴፮፡
ውም ።
ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ምንም ፡ እን ፴፯፡
ደሆነ ፡ እሱ ፡ ያውቃል ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡
የሚሆነውንም ፡ ነገር ፡ ያውቃል ።
የማያርፉ ፡ በጌትነትህም ፡ ፊት ፡ የሚቆሙ ፡ ፴፰፡
መላእክት ፡ ያመሰግኑሃል ።
ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፴፱፡
ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ልዩ ፡ አንተ ፡ ነህ ፡ የፈጠርኸ
ውም ፡ ፍጥረት ፡ ምድርን ፡ ይመላል ፡ እያሉ ፡
እሱን ፡ ያከብራሉ ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የማያርፉ ፡ መላእክትን ፡ ሁሉ ፡ ፵፡
በፊቱ ፡ ቁመው ፡ ሲያመሰግኑ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።
አንተ ፡ የከበርህ ፡ ነህ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፵፩፡
ስሙም ፡ ለዘላለም ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ይላሉ ።
ቀና ፡ ብሎ ፡ ማየት ፡ እስቲሳነኝም ፡ ድረስ ፡ ፊቴ ፡ ፵፪፡
ተለወጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ፈጽመው ፡ የበዙ ፡ የብዙ ፡ ፩፡
ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክትን ፡ አየሁ ፡ በመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ ጌትነት ፡ ፊት ፡ የሚቆሙ ፡ መላ
እክትም ፡ ቍጥር ፡ ስፍር ፡ የላቸውም ።
በነፋሳት ፡ ጌታ ፡ ሥልጣን ፡ በተጠበቁ ፡ በራቱ ፡ ፪፡
ማዕዘን ፡ በፊቱ ፡ ለሚቆሙ ፡ መላእክት ፡ ተለ
ይተው ፡ ሌሎች ፡ አራቱ ፡ መላእክትን ፡ አየሁ ።
ስማቸውንም ፡ አወቅሁ ፡ ስማቸውንም ፡ የነገ ፫፡
ረኝ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የመጣ ፡ መልአኩ ፡ ነው ።

፬፤ የተሠወረውንም ፡ ሁሉ ፡ ገለጠልኝ ፡ በክብር ፡
ባለቤት ፡ ጌታም ፡ ፊት ፡ ሲያመሰግኑ ፡ የነዚያን ፡
የአራቱን ፡ መላእክት ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ፡ አለ ።
፭፤ መጀመሪያውም ፡ ቃል ፡ የነፍሳት ፡ ጌታን ፡ ለዘ
ላለሙ ፡ ያመሰግነዋል ። (ሚካኤል ፡ ነው ፡)
፮፤ ክርስቶስን ፡ ሲያመሰግነው ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡
ያመኑ ፡ ደናግልንም ፡ ሲያመሰግናቸው ፡ ሁለተ
ኛውን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። (ሩፋኤል ፡ ነው ፡)
፯፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለሚኖሩ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡
ስምም ፡ አምነው ፡ ስለሚለምኑ ፡ ሰዎች ፡ ፈጽ
መው ፡ ሲለምኑ ፡ ሦስተኛውን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ።
(ገብርኤል ፡ ነው ፡)
፰፤ ሰይጣናትን ፡ አስወጥቶ ፡ ሲሰዳቸው ፡ አራተኛ
ውንም ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ። (ፋኑኤል ፡ ነው ፡)
፱፤ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ ያጣሏቸው ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ መላእክት ፡ ጌታ ፡ እንዲገቡ ፡
አይተዋቸውም ።
፲፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ ፍቅር ፡
አንድነት ፡ ያለው ፡ መላኩን ፡ ጠየቅሁት ፡ የተ
ሠወረውንም ፡ ሁሉ ፡ የገለጠልኝ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፲፩፤ ፊታቸውን ፡ ያየሁት ፡ ቃላቸውንም ፡ የሰማኋ
ቸው ፡ እኔም ፡ የቈጠርኋቸው ፡ እኒህ ፡ አራቱ ፡
እነማናቸው ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
፲፪፤ እሱም ፡ መጀመርያው ፡ ቃል ፡ ይቅር ፡ የሚል ፡
ከመዓትም ፡ የራቀ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ነው ፡
አለኝ ።
፲፫፤ ሁለተኛውም ፡ በበሽታው ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በሰው ፡
ልጆችም ፡ ቍስል ፡ ላይ ፡ የተሾመ ፡ ቅዱስ ፡
ሩፋኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።
፲፬፤ ሦስተኛውም ፡ በመላእክት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የተ
ሾመ ፡ ቅዱስ ፡ ገብርኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።
፲፭፤ አራተኛውም ፡ የዘላለም ፡ ሕይወት ፡ የሚወርሱ ፡
ሰዎች ፡ ተስፋ ፡ ሊሆን ፡ ንስሐ ፡ በሚገቡ ፡ ሰዎች ፡
ላይ ፡ የተሾመ ፡ ፋኑኤል ፡ ነው ፡ አለኝ ።
፲፮፤ ከፍ ፡ ያለ ፡ የእግዚአብሔር ፡ አራቱ ፡ መላክተ
ኞች ፡ እኒህ ፡ ናቸው ፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ አራ
ቱን ፡ ቃሎች ፡ ሰማሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በሰማይ ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥ
ጢሮችን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።
፪፤ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ እየተከፈለች ፡ እንድትሰጥ ፡
ጻድቃንም ፡ በሠሩት ፡ ሥራቸው ፡ ዋጋቸው ፡
እየተመጠነ ፡ እንዲሰጣቸው ፡ አየሁ ።
፫፤ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የደናግልን ፡ ማደሪያቸውን ፡
የሕጋውያንንም ፡ ማደሪያቸውን ፡ አየሁ ።
፬፤ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ስም ፡ የካዱ ፡ ኃጥአንም ፡
ሁሉ ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ወጥተው ፡ ሲሰ
ደዱ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።
፭፤ መላእክት ፡ ስበው ፡ ያወጧቸዋል ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ በወጣች ፡ መቅሠፍትም ፡ ተይዘው ፡
ቁመው ፡ መቅረት ፡ የላቸውም ።
፮፤ በዚያም ፡ ቦታ ፡ የነጐድጓድንና ፡ የመብረቆችን ፡
ቦታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ሊነፍሱ ፡ ተመጥነው ፡
እንዲወጡ ፡ የነፋሶችንም ፡ ቦታ ፡ የጠልና ፡ የደ
መናዎችንም ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ አዩ ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የሚወጡበትን ፡ አየሁ ፡ ከደ ፯፤
መናውም ፡ የምድር ፡ ትቢያዎች ፡ ዝናሙን ፡
ይጠግባሉ ።
በዚያ ፡ ቦታ ፡ የተዘጉ ፡ ቦታዎችን ፡ አየሁ ፡ ከነ ፰፤
ዚያም ፡ ነፋሳት ፡ እየተመጠኑ ፡ ይወጣሉ ።
የበረድን ፡ ቦታ ፡ የጉምንም ፡ ቦታ ፡ አየሁ ፡ የደ ፱፤
መናዎችንም ፡ ቦታ ፡ አየሁ ፡ ደመናውም ፡ ከጥ
ንት ፡ ጀምሮ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ።
ከየትም ፡ እንደ ፡ ወጡ ፡ ወዴትም ፡ እንዲገቡ ፡ ፲፤
የጨረቃንና ፡ የፀሐይን ፡ ቦታ ፡ አየሁ ፡ መመለ
ሻቸውም ፡ የበራ ፡ ነው ።
አንዱም ፡ ካንዱ ፡ እንዲከብር ፡ አወቅሁ ፡ አካሄ ፲፩፤
ዳቸውም ፡ በብርሃን ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ ቀን ፡ አያ
ተርፉ ፡ አይጨምሩም ፡ ከመሄዳቸውም ፡ አያ
ጐሉም ።
ጸንተው ፡ በሚኖሩበትም ፡ ሥርዓት ፡ አንዱ ፡ ፲፪፤
ካንዱ ፡ ጋራ ፡ ሃይማኖታቸውን ፡ ይጠብቃሉ ።
ፀሐይ ፡ ከሁሉ ፡ አስቀድሞ ፡ ይወጣል ፡ በነፋ ፲፫፤
ሳት ፡ ጌታ ፡ ትእዛዝም ፡ ጐዳናውን ፡ ያደርጋል ፡
(ይፈጽማል ፡) ስሙም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡
ይኖራል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የተሠወረ ፡ የተገለጠ ፡ የጨረ ፲፬፤
ቃን ፡ ጎዳና ፡ አየሁ ፡ የጎዳናውንም ፡ መሄጃ ፡
በዚያ ፡ ቦታ ፡ በሌትና ፡ በቀን ፡ ይጨርሳል ።
በነፋሳት ፡ ጌታም ፡ ትእዛዝ ፡ አንዱ ፡ ሁለተኛ ፲፭፤
ውን ፡ ያየዋል ። (ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡)
ለነሱ ፡ ዕረፍታቸው ፡ ምስጋናቸው ፡ ነውና ፡ ፲፮፤
ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ ከምስጋናውም ፡ አያ
ርፉም ፡ ለሚያበራ ፡ ፀሐይም ፡ ብዙ ፡ መለዋ
ወጥ ፡ አለውና ፡ ለበጎዎች ፡ በረከት ፡ ነው ፡ ለክ
ፉዎችም ፡ መርገም ፡ ነው ።
የጻድቃን ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ የጨረቃም ፡ ጎዳና ፡ ፲፯፤
መመላለሻ ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ መካከል ፡
ድንበር ፡ በጠፈር ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡
ላላመኑ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ጨለማ ፡ ነው ፡ አለ ።
ለሰውም ፡ ዕውቀትን ፡ አደለ ፡ በቸርነቱ ፡ ስም ፡ ፲፰፤
ያመኑ ፡ የጻድቃንን ፡ ዕውቀትንም ፡ አጠና ።
ሁሉን ፡ መርምሮ ፡ የሚያውቅ ፡ ገገር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ፲፱፤
አለቃው ፡ አይከለክልምና ፡ ንጉሡም ፡ መከል
ከል ፡ አይችልምና ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ እሱ ፡ በፈ
ቃዱ ፡ ይገዛል ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

ጥበብ ፡ የምታድርበት ፡ ቦታን ፡ አላገኘችም ፡ ፩፤
(ሕግ ፡) ማደሪያዋም ፡ በሰማይ ፡ አለ ። (መላእ
ክት ፡)
ሕግም ፡ በሰው ፡ ልጆች ፡ ቀጥላ ፡ ቀጥላ ፡ ልታ ፪፤
ድር ፡ ወጣች ፡ በሰው ፡ ዘንድ ፡ ማደሪያ ፡ አላገኘ
ችም ፡ ሕግ ፡ ወደ ፡ ማደሪያዋ ፡ ወደ ፡ መላእክት ፡
ልቡና ፡ ተመለሰች ፡ በመላእክትም ፡ መካከል ፡
አደረች ።
ኃጢአት ፡ ከማደሪያዎቿ ፡ ከአጋንንት ፡ ተገኘች ፡ ፫፤

ያልወደደችው ፡ የሔዋንና ፡ የአዳምን ፡ ልቡ
ናን፡ አገኘች ፡ ዝናም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ጠል ፡ በተ
ጠማች ፡ ምድር ፡ እንዲያድር ፡ እሷም ፡ በነሱ ፡
አደረች ።
፬፡ ሌሎች ፡ መብረቆችን ፡ የሰማይ ፡ ከክቦችንም ፡
አየሁ ። (መምህራንን ፡ ደቀ ፡ መዝሙሮችን ፡)
፭፡ ሁሉንም ፡ በየስማቸው ፡ ሲጠራቸው ፡ እነሱም ፡
ሲሰሙት ፡ አየሁ ።
፮፡ በአእምሮ ፡ በሰፋ ፡ ልቡናቸው ፡ በሥሩትም ፡
ምግባር ፡ ትሩፋታቸው ፡ የሥራቸው ፡ ዋጋ ፡
እየተመጠነ ፡ ሲሰጣቸው ፡ አየሁ ።
፯፡ መምህራን ፡ የሆኑበትን ፡ ከጨዋነት ፡ ወደ ፡ ነቢ
ይነት ፡ የተመለሱበትንም ፡ ቀን ፡ አየሁ ፡ መብ
ረቅ ፡ መብረቅን ፡ ይወልዳል ። (መምህር ፡ መም
ህርን ፡ ያስገኛል ፡) ከጨዋነት ፡ ወደ ፡ ነቢይነት ፡
መመለሳቸው ፡ በመላክ ፡ ውቃቢያቸው ፡ ቍጥር ፡
ነው ፡ ሃይማኖታቸውንም ፡ እስበሳቸው ፡ ይጠ
ብቃሉ ።
፰፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖረውን ፡ የተሠወረውንም ፡
የገለጠልኝ ፡ መላኩን ፡ እኒህ ፡ ምንድናቸው ፡
ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
፱፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ የመምራን ፡ ምሳሌ ፡ የሚ
ሆኑ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርትን ፡ አሳየህ ፡ አለኝ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ በመላእክትም ፡ ጌታም ፡ስም ፡
ለዘላለሙ ፡ የሚያምኑ ፡ የጻድቃንም ፡ ስማቸው ፡
ይህ ፡ ነው ፡ አለኝ ።
፲፡ ስለ ፡ መብረቅ ፡ ሌሎች ፡ ራዕዮችን ፡ አየሁ ፡ ከከ
በችም ፡ መብረቅን ፡ እንዲሆኑ ፡ አየሁ ፡ (ከደቀ ፡
መዛሙርቱ ፡ መምህራን ፡ እንዲሆኑ ፡) ከነሱ ፡
ጋራ ፡ መኖር ፡ መተውን ፡ አይችሉም ።
፲፩፡ ከቅዱሳን ፡ ማደሪያ ፡ የመላእክትንም ፡ ጌታ ፡
ስም ፡ በሚክዱ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ የተነገረ ፡ ሁለ
ተኛው ፡ ነገር ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፪፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አይወጡም ፡ ወደ ፡ ምድርም ፡
አይወርዱም ፡ የመላእክትን ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ የሚ
ክዱ ፡ ፍጹም ፡ መከራ ፡ ለሚደረግበት ፡ ቀን ፡
እንደዚህ ፡ የሚጠብቁ ፡ የኃጢአተኞች ፡ እድል ፡
እንዲህ ፡ ይሆናል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ክርስቶስ ፡
በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ይቀመጣል ።
፲፫፡ ሥራቸውን ፡ ቦታቸውንም ፡ ይመረምራል ፡
ቍጥር ፡ የላቸውም ።
፲፬፡ ልጁ ፡ ክርስቶስን ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ የከበረ ፡ የተ
መሰገነ ፡ ስሙን ፡ የሚለምኑ ፡ ወዳጆቼንም ፡
ባይዋቸው ፡ ጊዜ ፡ በልቡናቸው ፡ መካከል ፡
ያለች ፡ እውቀታቸው ፡ ትጸናለች ።
፲፭፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ የመረጥሁት ፡ ክርስቶስን ፡
በመካከላቸው ፡ አኖረዋለሁ ፡ አለ ።
፲፮፡ ሰማይን ፡ አሳልፋታለሁ ፡ የምትመጣ ፡ መንግ
ሥተ ፡ ሰማይን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አደርጋታለሁ ፡ ዘላ
ለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ዕውቀት ፡ ይሰጣቸዋል ፡
ይችን ፡ ዓለም ፡ አሳልፋታለሁ ፡ የምትመጣይ
ቱን ፡ ዓለም ፡ ግን ፡ ቁም ፡ ነገር ፡ አደርጋታለሁ ።
፲፯፡ ወዳጆቼን ፡ በውስጧ ፡ አኖራቸዋለሁ ። በደል
ንና ፡ ኃጢአትን ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡
ወደሷ ፡ አይገቡም ፡ እኔ ፡ ባይነ ፡ ምሕረት ፡ አይ
ቻቸዋለሁና ፡ ለወዳጆቼ ፡ ተድላውን ፡ ደስታ
ውን ፡ አጥግቢያቸዋለሁና ፡ በፊቴም ፡ በባለሟ
ልነት ፡ አኖርኋቸው ።
ሁሉንም ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ አርቃቸው ፡ ፲፰፡
ዘንድ ፡ በኃጥአን ፡ የምፈርድባት ፡ ፍርድ ፡
ወደኔ ፡ ቀረበች ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ ፲፱፡
የሚሆን ፡ ጌታን ፡ አየሁ ፡ ራሱም ፡ ብዝት ፡
ነጭ ፡ ነው ።
መልኩ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ መልክ ፡ የሆነ ፡ ሌላ ፡ ፳፡
ከሱ ፡ ጋራ ፡ አለ ። (ክርስቶስ ፡ ነው) ፡ የባሕ
ርይ ፡ ክብር ፡ የተመላ ፡ ነው ፡ ፊቱም ፡ ከከ
በሩ ፡ ከመላእክት ፡ እንዳንዱ ፡ ነው ።
ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ የተሠወረንም ፡ ሁሉ ፡ የገ ፳፩፡
ለጠልኝ ፡ ከክበሩ ፡ ከመላእክት ፡ አንዱን ፡ ከሰው ፡
የተወለደ ፡ የዚህን ፡ የክርስቶስን ፡ ነገር ፡ ጠየ
ቅሁት ።
ይህ ፡ ማነው ፡ ከወዴትስ ፡ ተገኘ ፡ ከብሉየ ፡ መዋ ፳፪፡
ዕል ፡ ከአብስ ፡ ጋራ ፡ ስለምን ፡ ተቀመጠ ፡ ብዬ ፡
ጠየቅሁት ።
ይህ ፡ ትንቢት ፡ የተነገረለት ፡ ትንቢት ፡ የተፈጸ ፳፫፡
መለት ፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ ነው ፡
ብሎ ፡ መለሰልኝ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡
እርሱን ፡ መርጧልና ፡ እሱ ፡ የተሠወረውን ፡ ይገ
ልጣል ።
እድሉ ፡ ሥጋ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በአብ ፡ ፊት ፡ ፳፬፡
ሁሉን ፡ ድል ፡ የነሣ ፡ ለዘላለሙ ፡ በሚገባ ፡ ነው ።
ይህ ፡ ያየኸው ፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ ፳፭፡
ነገሥታቱን ፡ ኃያላኑን ፡ ከመቃብር ፡ ያነሣቸ
ዋል ፡ ፅኑዓኑንም ፡ ከዙፋናቸው ፡ እየገለበጠ ፡
ይጥላቸዋል ።
የፅኑዓኑንም ፡ ሥልጣን ፡ ያጠፋል ፡ የኃጥአን ፳፮፡
ንም ፡ ጥርሶች ፡ ይሰብራል ፡ (ሥልጣን ፡) አክ
ብረው ፡ አላመሰገኑትምና ፡ ለሱም ፡ አልተገዙ
ለትምና ፡ ነገሥታቱንም ፡ ከዙፋናቸው ፡ እየገ
ለበጠ ፡ ይጥላቸዋል ፡ ከመንግሥታቸውም ፡
ይለያቸዋል ፡ እሱን ፡ አለማመስገናቸው ፡ መን
ግሥት ፡ ከወዴት ፡ ተሰጠችን ፡ ብለው ፡ ነው ።
የፀኑ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነትን ፡ ያጠፋል ፡ ኃፍረት ፳፯፡
ንም ፡ ይመላቸዋል ፡ ማደሪያቸውም ፡ ጨለ
ማን ፡ ይሆንባቸዋል ።
ትሎችም ፡ ምንጣፍ ፡ ይሆኗቸዋል ፡ የመላእክ ፳፰፡
ትን ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አላደረጉምና ፡
ከመቃብርም ፡ ይነሡ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡ አላደረ
ጉም ።
እነሱም ፡ የሰማይ ፡ ከከቦችን ፡ (ጻድቃን ፡) ፳፱፡
የሚገዙ ፡ ሆነዋልና ፡ ቃላቸውንም ፡ ወደ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ያደርሳሉና ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ይገ
ዛሉና ፡ በዚችም ፡ ዓለም ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡
ጸንተው ፡ ይኖራሉና ።
በደል ፡ የሆነ ፡ ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይገልጣ ፴፡
ሉና ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ በደል ፡ ነውና ፡
ኃይላቸውም ፡ በባለጸግነታቸው ፡ ላይ ፡ ነውና ።

፶፩፡ ሃይማኖታቸውም ፡ በጃቸው ፡ ለሠፈቻው ፡ ለጣ
ዖታቱ ፡ ሆኗልና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስሙ
ንም ፡ ክደዋልና ።
፶፪፡ ከሱ ፡ ማደሪያ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ከመኑ ፡
ከጻድቃንም ፡ ማደሪያ ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማ
ያት ፡ ተሰደው ፡ ይሄዳሉ ።
፶፫፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የወዳጆቼ ፡ የጻድቃን ፡ ልመ
ናቸው ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ወጣች ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡
በግፍ ፡ የፈሰሰ ፡ የጻድቁም ፡ ደም ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ ተወደደ ።
፶፬፡ በነዚህ ፡ ወራቶች ፡ በሰማይ ፡ የሚኖሩ ፡ ጻድ
ቃን ፡ ባንድ ፡ ቃል ፡ ሁነው ፡ ተባብረው ፡ ያመ
ሰግናሉ ፡ ለሰው ፡ ፈጽመው ፡ ይለምናሉ ፡ ፈጣሪ
ያቸውንም ፡ ያመሰግናሉ ።
፶፭፡ በግፍ ፡ የፈሰሰ ፡ የጻድቃን ፡ ደም ፡ ዋጋ ፡ ስለ
ሰጠ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ አምነው ፡ ፈጽ
መው ፡ ያመሰግናሉ ።
፶፮፡ የጻድቃንም ፡ ልመናቸው ፡ ለዘላለም ፡ ፍርድ ፡
ይደረግላቸው ፡ ዘንድ ፡ ትዕግሥትም ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ይደረግላቸው ፡ ዘንድ ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ ዋጋ ፡ ከማሰጠት ፡ የተከለከለች ፡
እንዳትሆን ፡ ነው ።
፶፯፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡
ገንዘቡ ፡ የሆነ ፡ ጌታን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀ
ምጦ ፡ አየሁት ፡ የጻድቃን ፡ ደብዳቤዎቻቸውም ፡
በፊቱ ፡ ተገለጡ ።
፶፰፡ በሰማይ ፡ ላይ ፡ የሚኖሩ ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡
በዙሪያው ፡ ሁነው ፡ በፊቱ ፡ ይቆማሉ ።
፶፱፡ የኢታምልክ ፡ ቊጥሯ ፡ ደርሷልና ፡ የጻድቃንም ፡
ልመናቸው ፡ ተሰምቷል ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡
ትመላለች ።
፷፡ የጻድቅ ፡ በሕርይ ፡ ክርስቶስም ፡ ደም ፡ በመላ
እክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ተወደደ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፫ ።

፩፡ በዚያም ፡ በታ ፡ የማይቈጠር ፡ እውነተኛ ፡
ምንጭን ፡ አየሁ ። (አሪት ፡ ወንጌል ፡ ናቸው ፡)
፪፡ በዙሪያውም ፡ ብዙ ፡ የጥበብ ፡ ምንጮች ፡ ይከ
ቡታል ። (መጻሕፍት ፡) የተጠሙ ፡ ሰዎችም ፡
ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ይጠጣሉ ፡ (ይማራሉ ፡) ጥበብንም ፡
ይመላሉ ።
፫፡ ማደሪያቸውም ፡ ከደናግልና ፡ ከሕጋውያን ፡
ከቅዱሳንም ፡ ጋር ፡ ነው ።
፬፡ በዚያችም ፡ ሰዓት ፡ በነፋሳቱ ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡
ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ይህ ፡ ክርስቶስ ፡ ሰው ፡
ተባለ ።
፭፡ ስሙም ፡ ከስድስቱ ፡ ዕለታት ፡ ከምትበልጥ ፡
ከዕለተ ፡ እሑድ ፡ የቀደመ ፡ ተባለ ።
፮፡ ፀሐይ ፡ ሳይፈጠር ፡ ጨረቃም ፡ ሳይፈጠር ፡
በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከዋክብትም ፡ ሳይፈጠሩ ፡ በመ
ላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ስሙ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕል ፡
ተባለ ።
፯፡ እንዳይወድቁ ፡ እሱን ፡ ይመረኰዙ ፡ ዘንድ ፡ ለቅ
ዱሳንና ፡ ለጻድቃን ፡ በትር ፡ ይሆናቸዋል ፡
(ጽንዕ ፡) እሱም ፡ የአሕዛብ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡
(መምር ፡) በልቡናቸው ፡ ላዘኑ ፡ ሰዎችም ፡ እሱ ፡
አለኝታቸው ፡ ይሆናል ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ፰፡
ወድቀው ፡ ይሰግዳሉ ፡ ፈጽመውም ፡ ያመሰግኑ
ታል ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ምስጋናን ፡ ያቀ
ርቡለታል ።
ለዚህም ፡ ነገር ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ከጥ ፱፡
ንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ አስታ
ራቂ ፡ ሆነን ፡ የተሠወርንም ፡ ሆነ ።
የጻድቃንን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ አጽንቶላቸዋልና ፡ ፲፡
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡ የባሕርይ ፡ ጥበቡ ፡
ለደናግልና ፡ ለሕጋውያን ፡ በሥጋ ፡ ገለጠው ።
ግፍ ፡ የሚሠራበት ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ ንቀው ፡ ፲፩፡
ጠልተውታልና ፡ ሹመቱ ፡ ሽልማቱን ፡ ሁሉ ፡
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ስም ፡ አምነው ፡ ሥራ
ውንም ፡ ጠልተውታልና ።
በስሙ ፡ አምነው ፡ ይድናሉና ፡ ድኅነታቸውንም ፡ ፲፪፡
ወደደ ።
ፈጽመው ፡ በተጨነቁበት ፡ ቀን ፡ ሰውነታቸ ፲፫፡
ውን ፡ አላዳኑምና ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ የሚገዙት ፡
አርበኞች ፡ ሰዎችና ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ነገሥታት ፡
በጃቸው ፡ ስለ ፡ ሠሩት ፡ ክፉ ፡ ሥራቸው ፡
በዚያ ፡ ወራት ፡ አንገታቸውን ፡ የደፉ ፡ ሆኑ ።
በመረጥኋቸው ፡ በጻድቃንም ፡ እጅ ፡ ሥላሴ ፡ ፲፬፡
ይጥሏቸዋል ።
ሣር ፡ በእሳት ፡ እንዲቃጠል ፡ እርሳስም ፡ ፲፭፡
በውሀ ፡ ውስጥ ፡ እንዲሠጥም ፡ አሁን ፡ እንደተ
ናገርሁት ፡ ጻድቃንን ፡ ከመበደላቸው ፡ የተነሣ ፡
በገሃነም ፡ ይቃጠላሉ ፡ ቅዱሳንንም ፡ ከመበደላ
ቸው ፡ የተነሣ ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ይሠጠማሉ ።
በተጨነቁበትም ፡ ቀን ፡ ፍለጋቸው ፡ አይገኝም ፡ ፲፮፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሠሩት ፡ ኃጢአታቸው ፡ ፍር
ሃት ፡ ትደረጋለች ።
በፊቱም ፡ ይወድቃሉ ፡ አይነሡም ፡ የመላእክት ፡ ፲፯፡
ጌታን ፡ አብ ፡ ክደውታልና ፡ የባሕርይ ፡ ልጁ
ንም ፡ ክደዋልና ፡ የመላእክት ፡ ጌታም ፡ ስሙ ፡
ይመስገናልና ፡ ከወደቁበት ፡ በታ ፡ እጁን ፡ ሰጥቶ ፡
የሚያነሣቸው ፡ የለም ።
የተሠወረውን ፡ እውነተኛ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በመ ፲፰፡
ግለጥ ፡ አዋቂ ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ዕውቀት ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡
በገዞ ፡ ተሰጥቷልና ፡ በፊቱም ፡ የምትሠጥ ፡
ክብር ፡ ለዘላለም ፡ አትፈጸምምና ፡ የመላእክት ፡
ጌታ ፡ ስም ፡ ይክበር ፡ ይመስገን ።
አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ፲፱፡
ቈሟልና ፡ አሰት ፡ ነገርም ፡ እንደ ፡ ጥላ ፡ ያል
ፋል ፡ ቆሞ ፡ የሚሠወሩበት ፡ በታ ፡ የለም ።
ጌትነቱ ፡ ለዘላለም ፡ ነው ፡ ኃይሉም ፡ ለልጅ ፡ ፳፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ ነው ።
ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ለሰው ፡ ፳፩፡
ጥበብን ፡ የሚገልጥ ፡ ትምርትንም ፡ የሚገልጥ ፡
ኃይልንም ፡ የሚያደርግ ፡ የሞቱትንም ፡ ሰዎች ፡
በውነት ፡ የሚያስነሣቸው ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡
በሱ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ። (ሕልውና ፡ ነው ፡)

፳፪ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ አብ ፡
ፊት ፡ እሱ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ነውና ፡ የተሰወሩ
ትን ፡ ነገሮች ፡ ገልጦ ፡ የሚፈርድ ፡ እሱ ፡ ነው ፡
በሱም ፡ ፊት ፡ ዋዛ ፡ ነገርን ፡ ተናግሮ ፡ መዳን ፡
የሚችል ፡ የለም ።

፳፫ ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ ለደናግልና ፡ ለሐጋውያን ፡ መመ
ለስ ፡ (ግዛት ፡) ትደረግላቸዋለች ፡ ዘበናይ ፡ ብር
ሃንም ፡ በነሱ ፡ ያድራል ፡ ፍጹም ፡ ጌትነትም ፡
ለቅዱሳን ፡ ይመለስላቸዋል ።

፳፬ ፡ ጭንቅ ፡ መከራም ፡ የምትደረግበት ፡ ቀን ፡ ለኃ
ጥአን ፡ መከራ ፡ ትደልብላቸዋለች ፡ በመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመኑ ፡ ጻድቃንም ፡ ድል ፡
ይነሣሉ ።

፳፭ ፡ ንስሐ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ የጻቸውንም ፡ ሥራ ፡
ይተዉ ፡ ዘንድ ፡ ለሌሎች ፡ ነስሐ ፡ ብሎ ፡ ያስተ
ምራል ።

፳፮ ፡ በነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ፊትም ፡ ክብር ፡ ይደረግላቸ
ዋል ፡ በስሙም ፡ አምነው ፡ ይድናሉ ።

፳፯ ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ በፍርዱም ፡ በጌትነቱም ፡
እውነተኛ ፡ ነውና ፡ የነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ይቅር ፡ ይላ
ቸዋል ፡ አለ ።

፳፰ ፡ አሰት ፡ ነገርም ፡ በፍርዱ ፡ ጊዜ ፡ አትጸናም ፡
ንስሐም ፡ ያልገባ ፡ ሰው ፡ በሱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይጠ
ፋሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታም ፡ ንስሐ ፡ ያልገቡ
ትን ፡ ሰዎች ፡ እንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ይቅር ፡ አልላ
ቸውም ፡ አለ ።

፳፱ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ምድር ፡ አደራዋን ፡ ትመ
ልሳለች ፡ መቃብርም ፡ የተቀበለችውን ፡ አደራ ፡
ትመልሳለች ።

፴ ፡ ሞትም ፡ የሚከፍለውን ፡ ይመልሳል ፡ (አይገ
ልም ፡) እነሱ ፡ ይድኑ ፡ ዘንድ ፡ የሚድኑበት ፡
ቀን ፡ ቀርባለችና ፡ ደናግልና ፡ ሐጋውያንን ፡ ከኃ
ጥአን ፡ ይመርጣል ።

፴፩ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስም ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ በዙ
ፋኑ ፡ ይቀመጣል ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሰጥቶ ፡
አክብሮታልና ፡ የተሠወረ ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡
ሁሉ ፡ አስቦ ፡ ከሚናገርበት ፡ ከአንደበቱ ፡ ያወ
ጣል ።

፴፪ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ተራሮች ፡ እንደ ፡ ጊደ
ሮች ፡ ይዘፍናሉ ፡ ኮረብቶችም ፡ ወተት ፡ እንደ ፡
ጠገቡ ፡ ጠቦቶች ፡ ይዘላሉ ።

፴፫ ፡ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ ተነ
ሥቷልና ፡ ሁሉም ፡ በሰማይ ፡ መላእክትን ፡ ይሆ
ናሉ ። (የግብር ፡ ነው ፡) ፊታቸውም ፡ በደስታ ፡
ያበራል ።

፴፬ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ ደስ ፡ ይላታል ፡ ጻድ
ቃንም ፡ በሷ ፡ ይኖራሉ ፡ ደናግልም ፡ በሷ ፡ እየ
ተመላለሱ ፡ ይኖራሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

፩ ፡ ከነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በኋላ ፡ በነፋስ ፡ ሠረገላ ፡
ተነጥቄ ፡ ነበርና ፡ መላእክትም ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡
ወስደውኝ ፡ ነበርና ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ የተሠወሩ
ትን ፡ ራእዮች ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።

፪ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ በሰማይ ፡ የተሠወሩትን ፡ በዚህ ፡
ዓለምም ፡ ይደረግ ፡ ዘንድ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ዓይ
ኖቼ ፡ አዩ ።

፫ ፡ የብረት ፡ ተራራን ፡ የናስ ፡ ተራራን ፡ የብር ፡ ተራ
ራን ፡ የወርቅ ፡ ተራራን ፡ የዕይር ፡ ተራራን ፡
የርሳስ ፡ ተራራን ፡ አዩ ።

፬ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ በልደረበዬ ፡ መላኩንም ፡ ተሠ
ውረው ፡ የማያቸው ፡ እኒህ ፡ ምንድናቸው ፡
ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።

፭ ፡ እኒህ ፡ ያየሃቸው ፡ ሁሉ ፡ ያገዛ ፡ ዘንድ ፡ በዚ
ህም ፡ ዓለም ፡ ይበረታባቸው ፡ ዘንድ ፡ ልጁ ፡ በሥ
ልጣኑ ፡ የሚፈርድባቸው ፡ ይሆናሉ ፡ አለኝ ።

፮ ፡ ፍቅር ፡ ያለው ፡ ያም ፡ መልአኩ ፡ ጥቂት ፡ ቆይ ፡
ታያለህ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ያጸናው ፡ የተሠወ
ረው ፡ ሁሉ ፡ ይገለጥልሃል ፡ ብሎ ፡ መለሰልኝ ።

፯ ፡ ያየሃቸው ፡ እነዚህም ፡ ተራሮች ፡ የብረቱ ፡
ተራራ ፡ የናሱም ፡ ተራራ ፡ የብሩም ፡ ተራራ ፡
የወርቁም ፡ ተራራ ፡ የዕይሩም ፡ ተራራ ፡ የርሳ
ሱም ፡ ተራራ ፡ እኒህ ፡ ሁሉ ፡ በአስታራቂ ፡ ክር
ስቶስ ፡ ፊት ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ አደሮማር ፡
ይሆናሉ ፡ አለ ።

፰ ፡ ከላይ ፡ የወረደ ፡ ውሀ ፡ ቀጥሎ ፡ ቀጥሎ ፡ እንዲ
ወርድ ፡ በነዚያ ፡ ነገሥታትም ፡ ላይ ፡ ቀጥሎ ፡
ቀጥሎ ፡ መከራው ፡ መጥቶባቸው ፡ በእግሩ ፡
በታች ፡ የወደቁ ፡ ይሆናሉ ።

፱ ፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ፡ በወ
ርቅም ፡ ቢሆን ፡ በብርም ፡ ቢሆን ፡ አይድኑም ፡
ሸሽቶ ፡ መዳንም ፡ አይቻላቸውም ።

፲ ፡ ብረትም ፡ ለጠብ ፡ አይሆንም ፡ ልብስም ፡ ለደ
ረት ፡ ጥሩር ፡ አይሆንም ፡ ብርትም ፡ አይረባም ፡
ቅልቅሉም ፡ አይጠቅምም ፡ ካለ ፡ ከሌለ ፡ አይቈ
ጠርም ፡ ሁሉም ፡ ይከዳሉ ፡ እንጂ ፡ እርሳስም ፡
አይወደድም ።

፲፩ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ በአብ ፡
ፊት ፡ በተገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቹ ፡ ኃጥአን ፡ ከመ
ንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ ይጠፋ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።

፲፪ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ጥልቅ ፡ ቈላን ፡ አዩ ፡
አፉም ፡ የተከፈተ ፡ ነው ። (መቃብር ፡)

፲፫ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በደሴትና ፡ በባሕርም ፡ የሚኖሩ ፡
ሁሉ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ገጸ ፡ በረከቱን ፡ ግብሩን ፡
ያመጡለታል ፡ ይህም ፡ ጥልቅ ፡ ቈላ ፡ አይመ
ላም ።

፲፬ ፡ እጆቻቸው ፡ ክፉ ፡ ሥራን ፡ ይሠራሉ ፡ ዕዳ ፡
ሊሆንባቸው ፡ ኃጥአን ፡ የደከሙበትን ፡ ጻድ
ቃን ፡ ይበላሉታል ።

፲፭ ፡ ከነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ገጸ ፡ መዓትም ፡ የተነሣ ፡ ኃጥ
አን ፡ ይጠፋሉ ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ ይከ
ለከላሉ ።

፲፮ ፡ መቅሠፍት ፡ የሚያመጡ ፡ መላእክትን ፡ ሄደው ፡
ለሰይጣን ፡ ዙሀውን ፡ ሁሉ ፡ (መቅሠፍት ፡) ሲያ
ዘጋጁ ፡ አይቻቸዋለሁና ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈርሰው ፡
በስብሰው ፡ አይቀሩም ።

፲፯ ፡ ፍቅር ፡ ያለው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ መላኩን ፡
እነዚህን ፡ ዙሀወች ፡ ለማን ፡ ያዘጋጃቸዋል ፡

ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
፲፰፡ በሱ ፡ ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ለዚህ ፡ ዓለም ፡ አርበኞ
ችና ፡ ለነገሥታቱ ፡ ያዘጋጃሉ ፡ አለኝ ።
፲፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እውነተኛ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስ
ቶስ ፡ ጻድቃንን ፡ በሚሰበስብበት ፡ በመንግ
ሥተ ፡ ሰማይ ፡ ይገለጣል ።
፳፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመኑ ፡ ጻድቃን ፡ እን
ግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይከለከሉም ።
፳፩፡ እኒህ ፡ ነገሥታት ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
ይሆናሉ ፡ መኳንንቱም ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ ምንጭ ፡
ይሆናሉ ፡ ጻድቃንም ፡ ኃጥአን ፡ ከሚያመጡብ
ቸው ፡ መከራ ፡ ያርፋሉ ።
፳፪፡ ተመልሼም ፡ ሌላ ፡ ቦታ ፡ አየሁ ፡ በዚያም ፡ እሳት ፡
ሲነድ ፡ ጥልቅ ፡ ቦታን ፡ አየሁ ። (ገሃነም ፡ ነው ፡)
፳፫፡ አርበኞቹንና ፡ ነገሥታቱን ፡ አምጥተው ፡ በዚያ ፡
በጥልቅ ፡ ቦታ ፡ ጣሏቸው ።
፳፬፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ ዓይኖቼ ፡ ዙሀዎችን ፡ ቍጥር ፡ የሌ
ላቸው ፡ የብረት ፡ ማሠሪያዎችን ፡ አድርገው ፡
ሲያሥሯቸው ፡ አዩ ።
፳፭፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡
አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩንም ፡ እነዚህ ፡ የዙ
ሀዎች ፡ ማሠሪያዎችን ፡ ለማን ፡ ያዘጋጃሉ ፡ ብየ ፡
ጠየቅሁት ።
፳፮፡ ተቀብለዋቸው ፡ በገሃነም ፡ በታች ፡ ይጥሏቸው ፡
ዘንድ ፡ እነዚህ ፡ ለአዛዝኤል ፡ ሠራዊት ፡ ይዘጋ
ጃሉ ፡ አለኝ ።
፳፯፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እንዳዘዘ ፡ በፊታቸውም ፡
እንክብል ፡ እንክብል ፡ ደንጊያዎችን ፡ ይገጥሙ
ባቸዋል ።
፳፰፡ ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤልና ፡ ሩፋኤልም ፡
እነሱ ፡ ታላቅ ፡ በሆነች ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ አጽን
ተው ፡ ይጥሏቸዋል ።
፳፱፡ የሰይጣን ፡ መልክተኛ ፡ ስለሆኑ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የሚኖሩትንም ፡ ሰዎች ፡ ስላሳቷቸው ፡ በኃጢ
አታቸው ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ከነሱ ፡ በቀልን ፡
ይመልስ ፡ ዘንድ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ መላእክት ፡
እሳት ፡ ወደሚነድበት ፡ ወደ ፡ ገሃነም ፡ ይጥሏ
ቸዋል ።
፴፡ በዚያም ፡ ወራት ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ብዙ ፡
የሚያወርደው ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣል ። (ማየ ፡
አይሀ ፡ ነው ፡)
፴፩፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያሉ ፡ የውሀዎች ፡ በታዎች ፡
ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡ በታች ፡ ከምድር ፡ በላይም ፡ ያሉ ፡
የምንጮች ፡ በታዎችም ፡ ሁሉ ፡ ይከፈታሉ ።
፴፪፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ውሆችም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማ
ዮች ፡ በላይ ፡ ካሉ ፡ ውሀዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡
ይሆናሉ ።
፴፫፡ በሰማዮች ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ውሀ ፡ ግን ፡ ራስ ፡ የሚ
ቀጠቅጥ ፡ ነው ፡ በምድር ፡ በታች ፡ ያለች ፡
ውሀም ፡ ኗኗ ፡ የምትል ፡ ናት ።
፴፬፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡ በሰማይም ፡ ዳርቻ ፡
በታች ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉ ።
፴፭፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሠራት ፡ ኃጢአታቸው ፡ በገ
ቢር ፡ ስላወቋት ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ይጠፋሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፭ ።

ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፩፡
ትን ፡ ሰዎች ፡ በከንቱ ፡ ኃጢአታቸው ፡ አጠፋኋ
ቸው ፡ ብሎ ፡ ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚ
ሆን ፡ ጌታ ፡ አዘነ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ እንግ ፪፡
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዲህ ፡ እንዳያደርግ ፡ በክበረ ፡
ስሙ ፡ ማለ ።
በሰማይ ፡ ቀስተ ፡ ደመናውንም ፡ ምልክት ፡ አደ ፫፡
ርጋለሁ ፡ ይህም ፡ በነሱና ፡ በኔ ፡ መከከል ፡ ጠፈር ፡
በአድማስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ የኖረውን ፡ ያህል ፡
እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ መተማመኛ ፡ ይሆናል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በመላእክት ፡ እጅ ፡ አጽንቼ ፡ ፬፡
እጣላቸው ፡ ዘንድ ፡ ብወድ ፡ በትእዛዜ ፡ ነው ።
ፍጹም ፡ መከራ ፡ በሚቀበሉበት ፡ ቀን ፡ ከዚህ ፡ ፭፡
አስቀድሞ ፡ መዓቱ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ይመጣባቸ
ዋል ።
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡ ፮፡
ዓለም ፡ የምትኖሩ ፡ ኃይለኞች ፡ ነገሥታት ፡ የመ
ረጥሁት ፡ ልጄን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ በተቀመጠ ፡
ጊዜ ፡ ታዩት ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ አለ ።
በአዛዝኤል ፡ ይፈርድበታል ፡ በወገኖቹም ፡ ፯፡
ሁሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ በላመኑ ፡ በሠ
ራዊትም ፡ ሁሉ ፡ ይፈርድባቸዋል ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ የመላ ፰፡
እክትን ፡ ሠራዊት ፡ ታዘው ፡ ሲሄዱ ፡ የብርትና ፡
የብረት ፡ ማሠሪያንም ፡ ይዘው ፡ አየሁ ፡ አለ ።
ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋራ ፡ ፱፡
አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩን ፡ እግር ፡ ብረቱን ፡
ሰንሰለቱን ፡ የያዙ ፡ እነዚህ ፡ ማንን ፡ ሊያሥሩ ፡
ይሄዳሉ ፡ ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
በቈላው ፡ ጥልቅ ፡ ዋሻ ፡ ውስጥ ፡ (ገሃነም ፡) ይወ ፲፡
ድቁ ፡ ዘንድ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ አጋንንት ፡ የወ
ደዷቸውንና ፡ የመረጧቸውን ፡ ኃጥአንን ፡ ሊያ
ሥሯቸው ፡ ይሄዳሉ ፡ አለኝ ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ አጋንንት ፡ ከመረጧቸው ፡ ከወ ፲፩፡
ደዷቸው ፡ ከኃጥአን ፡ የተነሣ ፡ ያ ፡ ጥልቅ ፡ ገሃ
ነም ፡ ይመላል ።
በሕይወት ፡ የሚኖሩበት ፡ ቀን ፡ ያልቃል ፡ የሚ ፲፪፡
ያስቱበትም ፡ ቀን ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይቈ
ጠርም ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አለቆች ፡ ተሰብስበው ፡ ፲፫፡
የሚድንና ፡ የጻርቴን ፡ ሰዎች ፡ ለመጥራት ፡ ራሳ
ቸውን ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመልሳሉ ። (ፊታቸ
ውን ፡)
ነገሥታቱንም ፡ ያነቃቋቸዋል ፡ ሁከት ፡ ያደረ ፲፬፡
በት ፡ ልቡናም ፡ ያድርባቸዋል ፡ ከዙፋናቸውም ፡
እየገለበጡ ፡ ይጥሏቸዋል ።
ከከተማቸውም ፡ እንዳንበሶች ፡ በማስፈራራት ፡ ፲፭፡
ይወጣሉ ፡ እንደ ፡ ተራቡ ፡ በመንጋዎቻቸው ፡
መከከል ፡ እንዳሉ ፡ ጅቦች ፡ ይበላሉ ።
ይዘምታሉ ፡ ለጥፋት ፡ የመረጧቸው ፡ የእስራኤ ፲፮፡
ልንም ፡ አገር ፡ ያጠፉታል ፡ ለጥፋት ፡ የመረጣ

ቸው ፡ የእስራኤልም ፡ አገር ፡ በፊታቸው ፡ መመ
ላለሻ ፡ መገሥገሻ ፡ ትሆናለች ። (፲ሩ ፡ ነገድ ፡)
፲፯፤ የወዳጆቼ ፡ የሁለቱ ፡ ነገድ ፡ አገር ፡ ግን ፡ ለፈረ
ሶቻቸው ፡ መሰናክል ፡ ትሆናለች ።
፲፰፤ እስበሳቸው ፡ ጠብን ፡ ያነሣሉ ፡ ሥልጣናቸውም ፡
በወንድሞቻቸው ፡ ላይ ፡ ትጸናለች ፡ ባልንጀራ ፡
ባልንጀራውን ፡ ወንድም ፡ ወንድሙንም ፡ አያ
ውቀውም ።
፲፱፤ ከመቅሠፍታቸውና ፡ ከሞታቸው ፡ የተነሣ ፡
የራሳቸው ፡ ቍጥር ፡ ብላሽ ፡ የማይሆን ፡ እስኪ
ሆን ፡ ድረስ ፡ ልጅም ፡ እናቱንና ፡ አባቱን ፡ አያ
ውቅም ።
፳፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ መቃብር ፡ አፏን ፡ ትከ
ፍታለች ።
፳፩፤ በውስጧም ፡ ይቀበራሉ ፡ ሁለቱን ፡ ነገድ ፡ ከመ
በደላቸው ፡ የተነሣ ፡ አሥሩን ፡ ነገድ ፡ የምታጠ
ፋቸው ፡ መቃብር ፡ ትውጣቸዋለች ።
፳፪፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ሰዎች ፡ ተቀምጠ
ውባቸው ፡ ሌሎች ፡ ብዙዎች ፡ ሠረገላዎችን ፡
አየሁ ።
፳፫፤ በነፋሶችም ፡ ላይ ፡ ሁነው ፡ ከምዕራብና ፡ ከም
ሥራቅ ፡ እስተ ፡ ቀን ፡ እኩል ፡ ይመጣሉ ። (ፊጥ
ነው ፡ ሲል ፡ ነው ፡)
፳፬፤ የሠረገሎቻቸው ፡ ድምፅ ፡ ቃልም ፡ ከሩቅ ፡
ተሰማ ፡ ይህም ፡ ሁከት ፡ በተደረገ ፡ ጊዜ ፡ መላ
እክት ፡ በሰማይ ፡ ሁነው ፡ አወቁ ።
፳፭፤ የምድር ፡ ምሰሶም ፡ ከቦታው ፡ ተናወጠ ። (ሰና
ክሬም ፡)
፳፮፤ ጥፋቱም ፡ ከሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ባንዲት ፡ ቀን ፡ ተሰማ ።
፳፯፤ ሁሉም ፡ ወድቀው ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ይሰግ
ዳሉ ።
፳፰፤ የሁለተኛውም ፡ ነገር ፡ መጨረሻ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፱፤ ስለ ፡ ደናግልና ፡ ስለ ፡ ሕጋውያንም ፡ ሦስተኛ
ውን ፡ ነገር ፡ እናገር ፡ ጀመርኩ ።
፴፤ እድላችሁ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይ ፡ የበራ ፡ ነውና ፡
ደናግልና ፡ ሕጋውያን ፡ እናንተ ፡ የተደነቃችሁ ፡
ናችሁ ።
፴፩፤ ጻድቃን ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ያበራሉ ፡ (ሕጋውያን ፡)
ደናግልም ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ በሚኖር ፡ በመን
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ብርሃን ፡ ያበራሉ ።
፴፪፤ በሕይወት ፡ ለሚኖሩትም ፡ ዘመን ፡ ፍጻሜ ፡ የለ
ውም ፡ በቅዱሳንም ፡ የተቈጠረ ፡ ዘመን ፡ የላቸ
ውም ።
፴፫፤ ክብርንም ፡ ይፈልጉታል ፡ በመላእክት ፡ ጌታም ፡
ዘንድ ፡ ቸርነቱን ፡ ያገኛሉ ።
፴፬፤ በመላእክት ፡ ጌታም ፡ ዘንድ ፡ ለጻድቃን ፡ ፍቅር ፡
አንድነት ፡ ይደረጋል ።
፴፭፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የሃይማኖት ፡ እድል ፡ የሚሆን ፡
የተሠወረው ፡ እውነተኛውን ፡ ነገር ፡ በሰማይ ፡
ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ለጻድቃን ፡ ክብር ፡ ይሰጣል ፡
ይባላል ።
፴፮፤ ፀሐይ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲያበራ ፡ ብርሃነ ፡
መለኮቱ ፡ ያበራልና ፡ ድንቍርናም ፡ ጠፍቷልና ፡
የማይቈጠር ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡ ይሰጣል ።
አስቀድሞ ፡ ድንቍርና ፡ ጠፍቷልና ፡ ጻድቃን ፡ ፴፯፤
በዘመን ፡ ቍጥር ፡ ወደ ፡ መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡
አይገቡም ።
ዕውቀትም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ይጸናል ፤ ፴፰፤
በቅንነት ፡ የሠሯት ፡ ሥራቸውም ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ሬት ፡ ለዘላለሙ ፡ ትጸናለች ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ዓይኖቼ ፡ የብርሃኖችንና ፡ ፴፱፤
የመብረቆችን ፡ ቦታዎች ፡ አዩ ፡ መቻያነታቸው
ንም ፡ አዩ ።
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ እንደ ፡ ወደደ ፡ ለጥፋትና ፡ ፵፤
ለበረከት ፡ ያበራሉ ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የነጐድጓድን ፡ ቦታዎችን ፡ ፵፩፤
አየሁ ፡ በሰማይ ፡ ላይም ፡ ብልጭ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡
የመብረቅና ፡ የነጐድጓድ ፡ ቃል ፡ ይሰማል ።
የየብሱንም ፡ ቦታዎች ፡ አሳየኝ ። ፵፪፤
የነጐድጓድም ፡ ቃል ፡ ለበረከትና ፡ ለፍቅር ፡ ፵፫፤
ለጥፋትም ፡ ቢሆን ፡ ለመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቃል ፡
ይሰማል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ የመብረቆችና ፡ የብርሃኖች ፡ ፵፬፤
ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ተገለጠልኝ ።
ለጥጋብና ፡ ለበረከት ፡ ሊሆኑ ፡ ያበራሉ ። ፵፭፤

ምዕራፍ ፡ ፲፮ ።

ሄኖክ ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡ አነዋወር ፡ ትቶ ፡ ፩፤
ከተሠወረ ፡ በኋላ ፡ ባምስት ፡ መቶ ፡ ዘመን ፡ በሰበ
ተኛው ፡ ወር ፡ ባሥራ ፡ አራተኛ ፡ ቀን ፡ ከሰማ
ዮች ፡ በላይ ፡ ያለች ፡ ሰማይ ፡ ታላቅ ፡ ንውጥው
ጥታ ፡ ስትነዋወጥ ፡ የእግዚአብሔርም ፡ ሠራ
ዊት ፡ መላእክት ፡ ሲነዋወጡ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡
አየሁ ።
ብዙ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእክትም ፡ ፪፤
በሰው ፡ ጥፋት ፡ ብዙ ፡ ሁከትን ፡ ታወኩ ።
ያን ፡ ጊዜም ፡ ዕለተ ፡ እኑድ ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነች ፡ ፫፤
ጌታን ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ አየሁ ።
ጻድቃንና ፡ መላእክትም ፡ በዙሪያው ፡ ቁመው ፡ ፬፤
አየሁ ፡ እኔንም ፡ ጽኑ ፡ እንቅጥቅጥታ ፡ ያዘኝ ።
ፍራትም ፡ ያዘኝ ፡ ወገቤም ፡ ጐበጠ ፡ ተለያየ ፡ ፭፤
ሁለመናየም ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠ ፡ በግምባ
ሬም ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ።
ቅዱስ ፡ ሚካኤልም ፡ ከከበሩ ፡ መላእክት ፡ አን ፮፤
ዱን ፡ ሌላ ፡ መልአክ ፡ ልኮ ፡ አነሣኝ ።
ያንን ፡ ተአምራት ፡ ያንንም ፡ ሁከት ፡ የሰማይ ፯፤
ንም ፡ መነዋወጥ ፡ ከማየቴ ፡ የተነሣ ፡ መታገ
ሥን ፡ አልቻልሁምና ፡ ባነሣኝ ፡ ጊዜ ፡ አእም
ሮዬ ፡ ተመለሰች ፡ አለ ።
ቅዱስ ፡ ሚካኤልም ፡ ምን ፡ ራዕይ ፡ ስላየህ ፡ ፰፤
እንደዚህ ፡ ታወክህ ፡ አለኝ ።
ይህች ፡ ዓለም ፡ አለፈች ፡ መስሎህ ፡ ቸርነቱ ፡ ፱፤
የሚደረግበት ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡ አለች ፡ ይቅር ፡
ባይ ፡ ከመዓትም ፡ የራቀ ፡ ጌታ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
የሚኖሩ ፡ ሰዎችን ፡ በመታገሥ ፡ አለ ።
መፍራትስ ፡ መቅሠፍትና ፡ ኃይል ፡ የሚደረግ ፲፤
ባት ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ለእውነተኛ ፡ ሕጉ ፡

ለሚሰግዱ ፡ ለጻድቃን ፡ እውነተኛ ፡ ሕጉንም ፡
በካዱ ፡ ስሙንም ፡ በከንቱ ፡ ለሚጠሩ ፡ በኃጥ
አን ፡ ፍርድን ፡ የሚገልጥበት ፡ ቀን ፡ በመጣች ፡
ጊዜ ፡ ፍራ ።
፲፩፡ ያችም ፡ ቀን ፡ ለደናግል ፡ ክብር ፡ ለኃጥአንም ፡
ምርመራ ፡ ሁና ፡ ተዘጋጀች ።
፲፪፡ በዚች ፡ ቀን ፡ ሁለቱ ፡ አውሬዎች ፡ ከደማዊት ፡
ነፍስ ፡ ይለያሉ ፡ ስሟ ፡ ሌዋታን ፡ የሚባል ፡
ሴቲቱ ፡ አውሬ ፡ በውሆች ፡ ምንጮች ፡ ላይ ፡
በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ትኖር ፡ ዘንድ ፡ ተፈጠረች ።
፲፫፡ የማይታየውን ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ በደረቱ ፡ የሚ
ይዝ ፡ ስሙ ፡ ብሔሞት ፡ የሚባል ፡ የወንዱም ፡
አውሬ ፡ ቦታው ፡ በየብስ ፡ ነው ።
፲፬፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያን ፡ በሚኖሩበት ፡ የመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ ለፈጠራቸው ፡ ሰዎች ፡ መጀመሪያ
ቸው ፡ ከሚሆን ፡ ከአዳም ፡ ሰባተኛ ፡ የሚሆን ፡
አያቱ ፡ ሄኖክ ፡ ቃል ፡ ከዳን ፡ በተቀበለበት ፡
በገነት ፡ ምሥራቅ ፡ ያለ ፡ የቦታውም ፡ ስም ፡
ዱንዳይን ፡ ይባላል ።
፲፭፡ ባንዲት ፡ ቀን ፡ ተፈጥረው ፡ አንዱ ፡ በባሕር ፡
ዳር ፡ አንዱ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ በታ ፡ ሊኖሩ ፡
እንደ ፡ ተለያዩ ፡ የነዚያን ፡ አውሬዎችንም ፡ ሥራ
ቸውን ፡ ይገልጥልኝ ፡ ዘንድ ፡ ያንን ፡ ሁለተኛ
ውን ፡ መልአክ ፡ ጠየቅሁት ።
፲፮፡ አንተ ፡ የባለአእምሮ ፡ ልጅ ፡ የተሠወረን ፡ ነገር ፡
በዚህ ፡ ልታውቅ ፡ ትወዳለህ ፡ አለኝ ።
፲፯፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ የተሠወረውን ፡ የፊቱንም ፡
የኋላውንም ፡ ከምድር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በሰማይ ፡
ከሰማይ ፡ በታች ፡ ባለ ፡ በየብስ ፡ በጥልቁ ፡ በሰ
ማይም ፡ ዳርቻ ፡ በሰማይም ፡ መሠረት ፡ በነፋ
ሶችም ፡ በታ ፡ ያለውን ፡ የገለጠልኝ ፡ ሁለተ
ኛው ፡ መልአክ ፡ ነገረኝ ።
፲፰፡ ነፋሳት ፡ ተመጥነው ፡ ተመጥነው ፡ እንደ ፡ ነፈሱ ፡
ምንጮችም ፡ ተመጥነው ፡ ተመጥነው ፡ እንዲ
ፈሱ ፡ ነፋሶችም ፡ በረቂቅነቱ ፡ ኃይል ፡ እንዲከ
ፈሉ ፡ የሀሒዩ ፡ የጨረቃም ፡ ብርሃን ፡ ሥራ ፡
የውነት ፡ ሥራ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ከዋክብትም ፡ በየ
ስማቸው ፡ እንዲከፈሉ ፡ ነገረኝ ።
፲፱፡ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ ይከፈላል ፡ መብረቅና ፡ ነጐ
ድጓድም ፡ በበታዎቻቸው ፡ ይሰማሉ ፡ ለሚሠ
ራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መመጠን ፡ አለው ።
፳፡ መብረቁ ፡ ይሰማ ፡ ዘንድ ፡ የመብረቅና ፡ የነጐ
ድጓድ ፡ ሠራዊትም ፡ ፈጥነው ፡ ይሰሙ ፡ ዘንድ ፡
ለነጐድጓድ ፡ ማረፊያ ፡ አለውና ፡ ታግሦ ፡ ታግሦ ፡
ሊያመጣው ፡ ለቃሉ ፡ ጊዜ ፡ ተሰጠው ።
፳፩፡ መብረቅና ፡ ነጐድጓድም ፡ አይለያዩም ፡ አን
ዱም ፡ አንዱም ፡ ሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ በነፋስ ፡ ይሄ
ዳሉ ።
፳፪፡ መብረቅ ፡ በተሰማ ፡ ጊዜ ፡ ነጐድጓድ ፡ ቃሉን ፡
ይሰጣልና ፡ አይለያዩም ፡ ነፋሱም ፡ በጊዜዋ ፡
ጊዜ ፡ ያርፋል ።
፳፫፡ በሚወጡበት ፡ ጊዜ ፡ በታቸው ፡ በሸዋና ፡
በድኝ ፡ መካከል ፡ ነውና ፡ መልአኩ ፡ በመካከላ
ቸው ፡ አስተካክሎ ፡ ይከፍላል ፡ አለ ።

ከነሳቸው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በጊዜው ፡ ጊዜ ፡ ፳፬፡
በልጓም ፡ ይገታሉ ። (በሥልጣን ፡)
በነፋስም ፡ ኃይል ፡ ይመላለሳሉ ፡ እንደ ፡ ምድር ፡ ፳፭፡
አውራጃ ፡ ብዛት ፡ መጠን ፡ እንዲሁ ፡ ይነዳል ።
ባሕርን ፡ የሚጠብቀው ፡ መልአክ ፡ ብርቱ ፡ ነው ፡ ፳፮፡
እንደ ፡ ዕናቷም ፡ ኃይል ፡ መጠን ፡ በልጓም ፡
ይገታታል ። (ሥልጣን ፡)
እንዲሁ ፡ ትነዳለች ፡ በምድር ፡ ተራሮችም ፡ ፳፯፡
ሁሉ ፡ ትበተናለች ።
ለውርጭም ፡ ጠባቂ ፡ አለው ፡ ይኸውም ፡ መል ፳፰፡
አኩ ፡ ነው ፡ በረዱንም ፡ የሚጠብቀው ፡ መል
አክ ፡ ደግ ፡ መልአክ ፡ ነው ።
ቀግንም ፡ የሚጠብቅ ፡ መልአክ ፡ ክፉ ፡ ስለ ፡ ፳፱፡
ሆነ ፡ ለብቻው ፡ ጠባቂ ፡ አለው ።
ከሱም ፡ የሚወጣ ፡ እንደ ፡ ጢስ ፡ ያለ ፡ ነው ፡ ፴፡
ስሙም ፡ ደደክ ፡ ይባላል ።
አከሄዱ ፡ በጌትነት ፡ በጨለማና ፡ በብርሃን ፡ በበ ፴፩፡
ጋና ፡ በክረምት ፡ ነውና ፡ ለብቻው ፡ በታ ፡
አለው ፡ እንጂ ፡ የጉሙ ፡ ጠባቂ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡
በበታቸው ፡ አንድ ፡ አይሆንም ።
የሷም ፡ በታ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፡ ጠባቂዋም ፡ መል ፴፪፡
አክ ፡ ነው ፡ የጠልም ፡ ጠባቂ ፡ በታው ፡ በሰ
ማይ ፡ ዳርቻ ፡ ነው ።
ከዝናም ፡ በታዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ሹመ ፴፫፡
ቱም ፡ በበጋና ፡ በክረምት ፡ ነው ።
የጉም ፡ ደመና ፡ የዝናም ፡ ደመና ፡ አንድ ፡ ነው ፡ ፴፬፡
አንዱ ፡ መግቦ ፡ ሹመቱን ፡ ላንዱ ፡ ይሰጣል ።
ዝናሙን ፡ የሚያመጣውም ፡ ነፋስ ፡ ከበታው ፡ ፴፭፡
በተናወጠ ፡ ጊዜ ፡ መላእክት ፡ ይመጣሉ ፡ በታ
ውንም ፡ ከፍተው ፡ ያወጡታል ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ዝናሙ ፡ በተበተነ ፡ ጊዜ ፡ ፴፮፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ሁሉ ፡ ውሀ ፡ ጋራ ፡
አንድ ፡ ይሆናል ።
በየጊዜው ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ካለው ፡ ፴፯፡
ውሀ ፡ ጋር ፡ በሚተባበርበት ፡ ጊዜ ፡ ውሆች ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ምግብ ፡ ሁነ
ዋልና ፡ በሰማይ ፡ ካለ ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡
ታዘ ፡ ለየብስም ፡ ምግቢ ፡ ነውና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡
ለዝናሙ ፡ መመጠን ፡ አለውና ፡ መላእክት ፡
ይቀበሉታል ።
ጻድቃን ፡ እስከሚወርሷት ፡ ገነት ፡ ድረስም ፡ ፴፰፡
ሄጄ ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።
ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ጋር ፡ ፴፱፡
አንድነት ፡ ያለው ፡ መልአኩም ፡ እኒህ ፡ ሁለቱ ፡
አውሬዎች ፡ በእግዚአብሔር ፡ ገናንነት ፡ ተጠ
ብቀው ፡ የእግዚአብሔር ፡ መቅሠፍቱ ፡ በክ ፡
እንዳታደርጋቸው ፡ ይመገቡ ፡ ዘንድ ፡ የተዘጋጁ
ናቸው ፡ አለኝ ።
ቢያዩዋቸውስ ፡ ልጆች ፡ ከናቶቻቸው ፡ ከበቶ ፵፡
ቻቸውም ፡ ጋራ ፡ በሞቱ ፡ ነበር ፡ የመላእክት ፡
ጌታ ፡ የሚያዘት ፡ መቅሠፍቱ ፡ በመጣች ፡ ጊዜ ፡
ለነሳቸው ፡ ትመጣባቸዋለች ።
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ መቅሠፍቱ ፡ ብላሽ ፡ ልታ ፵፩፡
ደርጋቸው ፡ እንዳትመጣ ፡ በቸርነቱ ፡ ታግሦ ፡

ታግሦ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ኋላ ፡ ትመጣበቸዋለች ፡
አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፯ ።

፩፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ለነዚያ ፡ መላእክት ፡
ረጃጅሞች ፡ ገመዶች ፡ ተሰጡ ። (ሥልጣን ፡)
፪፡ ገመዱን ፡ ተቀብለው ፡ ፈጥነው ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡
ሄዱ ። (ሥልጣን ፡)
፫፡ እነዚህን ፡ ረጃጅሞች ፡ ገመዶችን ፡ ይዘው ፡
ለምን ፡ ሄዱ ፡ ብዬ ፡ መልአኩን ፡ ጠየቅሁት ።
፬፡ እሱም ፡ ይለኩ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ፡ አለኝ ።
፭፡ ከኔ ፡ ጋር ፡ የሚኖር ፡ ባልደረባዬ ፡ መልአኩም ፡
እኒህ ፡ ሥልጣናት ፡ ለዘላለሙ ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ስም ፡ ይጸኑ ፡ ዘንድ ፡ የጻድቃንን ፡ አንድ
ነት ፡ ያመጣሉ ።
፮፡ የፈጣሪያቸውን ፡ ፍቅር ፡ ይጀምራል ፡ ደናግልም ፡
ከደናግል ፡ ጋራ ፡ ይኖራሉ ።
፯፡ እኒህም ፡ ቦታዎች ፡ በሃይማኖታቸው ፡ ጸንተው ፡
ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይሰጣሉ ፡ እውነተኛውንም ፡
ቃል ፡ ያጸናሉ ።
፰፡ እሊህም ፡ ሥልጣኖች ፡ በመቃብር ፡ ጥልቅነት ፡
የተሠወሩ ፡ ሰዎችን ፡ ሁሉ ።
፱፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ሙተው ፡ ያልተቀበሩትን ፡
ዓሣዎች ፡ አውሬዎች ፡ የበሏቸውንም ፡ ያስነሣሉ ፡
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ የሚጠፋ ፡ የለምና ፡
ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ የሚቀር ፡ የለምና ፡ አስታራቂ ፡
ክርስቶስ ፡ በሚመጣበት ፡ ቀን ፡ ተነሥተው ፡
ወደ ፡ ሕይወታቸው ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ያስነ
ሣሉ ።
፲፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ጻድቃን ፡ ሁሉ ፡ በመላእክትም ፡
ትእዛዝን ፡ ተቀበሉ ፡ ቃላቸው ፡ አንድ ፡ ነው ፡
ዕውቀታቸውም ፡ አንድ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡
ነው ።
፲፩፡ ያንን ፡ ቀዳማዊ ፡ ቃልን ፡ ያመሰግኑታል ፡ ያከ
ብሩታል ፡ በዕውቀት ፡ ጸንተው ።
፲፪፡ በነገር ፡ እየተራቀቁ ፡ ሕይወት ፡ በሚሆን ፡ በመ
ንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እየተቃኙ ፡ ያመሰግኑታል ፡
የመላእክት ፡ አብ ፡ አስታራቂ ፡ ክርስቶስን ፡
በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ አስቀመጠው ።
፲፫፡ ከጠፈር ፡ በላይ ፡ ባለ ፡ በመንግሥት ፡ ሰማያት ፡
የቅዱሳንን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይመረምራል ፡ ሥራ
ቸውም ፡ በፍርዱ ፡ ይመረመራል ።
፲፬፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ አምነው ፡ በተናገር
ዋት ፡ በተሠወረች ፡ ሥራቸው ፡ ልዑል ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በሠራት ፡ በእውነተኛ ፡ ሕግ ፡ እም
ነው ፡ የሠሯት ፡ ሥራቸውንም ፡ አውቆ ፡ ይፈ
ርድላቸው ፡ ዘንድ ፡ ፊቱን ፡ ቀና ፡ በደረገ ፡ ጊዜ ።
፲፭፡ ሁሉም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ ይናገራሉ ፡ ፈጽመው ፡
ያመሰግናሉ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስምንም ፡ ያከ
ብራሉ ፡ ያመሰግናሉ ።
፲፮፡ እሱም ፡ በሰማያት ፡ ያሉ ፡ መላእክትን ፡ ሁሉ ፡
በልዕልና ፡ ያሉ ፡ ቅዱሳንንም ፡ ሁሉ ፡ ይጠራል ።
(አመስግኑኝ ፡ ይላል ፡)
፲፯፡ የእግዚአብሔር ፡ ሠራዊት ፡ ኪሩቤል ፡ ሱራ
ፌል ፡ አፍኒን ፡ ዕውቀት ፡ ያላቸው ፡ መላእ
ክትም ፡ ሁሉ ፡ ሥላሴ ፡ የፈጠሯቸው ፡ መላእ
ክት ፡ ሁሉ ፡ ያመሰግናሉ ፡ ሌላ ፡ ዕውቀትም ፡
ይሰጣል ።
በደሴትና ፡ በየብስ ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ለዚያች ፡ ፲፰፡
ቀን ፡ አንድ ፡ ቃል ፡ ተቀብለው ፡ ያመሰግናሉ ፡
ሃይማኖትን ፡ እንዲያጸኑ ፡ በሚያደርግ ፡ በመን
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ጥበብንም ፡ በሚገልጥ ፡ እንዲታ
ገሡም ፡ በሚያደርግ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ።
ለሰው ፡ እንዲራሩ ፡ በሚያደርግ ፡ እውነት ፡ ፲፱፡
እንዲፈርዱ ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡ እንዲያደ
ርጉ ፡ ለሰውም ፡ ቸርነት ፡ እንዲያደርጉ ፡ በሚ
ያደርግ ፡ በመንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ እየተቃኙ ፡ ይህን ፡
ሁሉ ፡ ያመሰግናሉ ፡ ያከብራሉ ።
ሁሉም ፡ በንድ ፡ ቃል ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ የመላእ ፳፡
ክት ፡ ጌታ ፡ ስምም ፡ ለዘላለም ፡ ይክበር ፡ ይመ
ስገን ፡ ይላሉ ።
የማያርፉ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ ፳፩፡
እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ያመሰግኑታል ፡ በልዕ
ልና ፡ ያሉ ፡ ሕጋውያን ፡ ሁሉ ፡ ድኅነት ፡ በሚገ
ኝበት ፡ በገነት ፡ የሚኖሩ ፡ ደናግልም ፡ ሁሉ ፡
ያመሰግኑታል ፡ አለ ።
ፈጽማ ፡ ማመስገን ፡ የከበረ ፡ ስምህንም ፡ ፈጽማ ፡ ፳፪፡
ማክበርን ፡ የሚችል ፡ ዕውቀት ፡ ያላት ፡ ሰው
ነት ፡ ሁሉ ፡ ናት ።
የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቸርነቱ ፡ ብዙ ፡ ነውና ፡ ከቍ ፳፫፡
ጣም ፡ የራቀ ፡ ነውና ፡ ሥጋዊት ፡ ደማዊት ፡
ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ከዕውቀት ፡ የወጣ ፡ ምስጋናን ፡
ለስምህ ፡ ለዘላለሙ ፡ ፈጽማ ፡ ታቀርባለች ።
ሥራውን ፡ ሁሉ ፡ ያደረገውንም ፡ ኃይል ፡ ሁሉ ፡ ፳፬፡
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ላመኑ ፡ ለደናግልና ፡
ለሕጋውያን ፡ ገለጠ ።
ገዢ ፡ የሚሆን ፡ ጌታም ፡ ነገሥታቱን ፡ ጽኑዓን ፡ ፳፭፡
የከበሩ ፡ ሰዎችም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩት
ንም ፡ ሰዎች ፡ እንዲህ ፡ አድርጎ ፡ አዘዘ ።
አስታራቂ ፡ ክርስቶስንም ፡ ማወቅ ፡ ትችሉ ፡ ፳፮፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ዓይኖቻችሁን ፡ ግለጡ ፡ ሥልጣና
ችሁንም ፡ አንሡ ፡ አለ ።
የሀብታት ፡ ጌታ ፡ ክርስቶስም ፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ፳፯፡
ተቀመጠ ፡ እውነተኛ ፡ የበሕርይ ፡ ክብሩም ፡
በሱ ፡ ተገለጠ ።
ከፉ ፡ የወጣውም ፡ ነገር ፡ ኃጥአንን ፡ ሁሉ ፡ በደ ፳፰፡
ለኞችንም ፡ ሁሉ ፡ ይገድላል ። (ሐሩ ፡ ይላል ፡)
እነሱም ፡ ከፊቱ ፡ ይጠፋሉ ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ንጉሦቹ ፡ ሁሉ ፡ የከበሩ ፡ ሰዎ ፳፱፡
ችና ፡ የጸኑ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡
የሚገዟት ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይቆማሉ ።
በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ ያዩታል ፡ ያውቁ ፴፡
ታል ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡ በፊቱ ፡
ይገዛሉ ።
በፊቱም ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ የሚናገር ፡ የለም ። ፴፩፡
በምጥ ፡ እንደ ፡ ተያዘች ፡ ሴት ፡ ልጅዋ ፡ በማኅ ፴፪፡
ፀኗ ፡ ሊወጣ ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፡ መውለዱ ፡ እንዲ
ያስጨንቃት ፡ ለመውለድም ፡ እንድትጨነቅ ፡

መከራውም ፡ እነሱን ፡ ያስጨንቃቸዋል ።
፴፫፡ እኩሌቶቹ ፡ ኃጥአን ፡ እኩሌቶቹ ፡ ኃጥአንን ፡
አይተው ፡ ይደነግጣሉ ፡ አንገታቸውን ፡ ይደ
ፋሉ ።
፴፬፡ ከድንግል ፡ የተወለደ ፡ ያንንም ፡ ክርስቶስን ፡
በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጦ ፡ ባዩት ፡ ጊዜ ፡ መከ
ራው ፡ አስጨንቆ ፡ ይይዛቸዋል ።
፴፭፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ ከዚያ ፡ አስቀድሞ ፡
በሥጋ ፡ አልተገለጠም ፡ ነበርና ፡ የጸኑ ፡ ነገሥ
ታቱ ፡ ይችንም ፡ ዓለም ፡ የሚገዢት ፡ መኳንን
ትም ፡ ሁሉ ፡ የተሠወረውን ፡ የሚገዛ ፡ ክርስቶ
ስን ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግኑታል ፡ ያከብሩታል ።
፴፮፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡
የተሠወረ ፡ ሆኖ ፡ ነበርና ፡ አብ ፡ በሠራዊቱ ፡
በመላእክት ፡ ፊት ፡ ለልብሰተ ፡ ሥጋ ፡ አዘጋ
ጀው ፡ ለወዳጆቹም ፡ ገለጠው ፡ የደናግልና ፡
የሕጋውያን ፡ ጉባኤያቸው ፡ ይሰፋል ።
፴፯፡ ወዳጆቹ ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡
በፊቱ ፡ ይቆማሉ ።
፴፰፡ የጸኑ ፡ ነገሥታቱም ፡ የከበሩ ፡ ሹማምትም ፡
ያችን ፡ ዓለም ፡ የሚገዝዋትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
በፊቱ ፡ በግምባራቸው ፡ ወድቀው ፡ በፊቱ ፡
ይሰግዳሉ ።
፴፱፡ ያን ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስንም ፡ ተስፋ ፡
ያደርጉታል ፡ ይማለዱታል ፡ ከሱም ፡ ዘንድ ፡
ይቅርታውን ፡ ይለምናሉ ።
፵፡ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ያ ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ከፊቱ ፡
ፈጥነው ፡ ይወጡ ፡ ዘንድ ፡ ያስቸኩላቸዋል ።
፵፩፡ ፊታቸውም ፡ ኃፍረትን ፡ ይመላል ፡ ፊታቸ
ውም ፡ በጥቍረት ፡ ላይ ፡ ጥቍረት ፡ ይጨም
ራል ።
፵፪፡ ልጆቹ ፡ ሕጋውያንን ፡ የመረጣቸው ፡ ደናግል
ንም ፡ በበደሏቸው ፡ ሰዎች ፡ ፍዳ ፡ ያመጣባቸው ፡
ዘንድ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ መላእክት ፡ ይቀ
በሏቸዋል ።
፵፫፡ ለወደዳቸው ፡ አርአያ ፡ ይሆናሉ ።
፵፬፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ቍጣው ፡ በነሱ ፡ ትጸናለ
ችና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ሾተሉም ፡ ከደማቸው ፡
የተነሣ ፡ ትሰክራለችና ፡ (ትገለጻለች ፡) ወዳ
ጆቹ ፡ በነሱ ፡ ጥፋት ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ አለ ።
፵፭፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ይድ
ናሉ ።
፵፮፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ የበደለኞችና ፡ የኃጥአንን ፡
ፊት ፡ አያዩም ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ በጻድቃን ፡
ላይ ፡ ያድርባቸዋል ።
፵፯፡ ከዚያ ፡ ከአዳም ፡ ልጅ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋራ ፡ ይኖ
ራሉ ፡ ፈጽመው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ፡ ከመከራ
ውም ፡ ያርፋሉ ፡ ለዘላለሙም ፡ ይከብራሉ ።
፵፰፡ ደናግልና ፡ ሕጋውያንም ፡ ከመቃብር ፡ ተነሡ ፡
አንገታቸውንም ፡ መድፋት ፡ ተዉ ።
፵፱፡ ሕይወት ፡ ልብስንም ፡ ለበሱ ፡ (ሕይወትን ፡
አገኙ ፡) እሱም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ዘንድ ፡ ሕይ
ወትነት ፡ ያለው ፡ ልብስ ፡ ይሆናቸዋል ።
፶፡ ልብሶቻችሁም ፡ አላረጁም ፡ (ክብራቸውን ፡
መናገር ፡ ነው ፡) ክብራችሁም ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ ፊት ፡ አይፈጸምም ።
በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ የጸኑ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ የሚ ፶፩፡
ገዢት ፡ ነገሥታቱ ፡ ተይዘው ፡ በሉበት ፡ በታ ፡
ጥቂት ፡ ዕረፍት ፡ ይሰጧቸው ፡ ዘንድ ፡ በመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እነሱም ፡ ወድቀው ፡ ይሰግዱ ፡
ዘንድ ፡ ለመቅሠፍት ፡ ከታዘዙ ፡ መላእክት ፡
ይለምናሉ ።
ኃጢአታቸውንም ፡ በፊቱ ፡ አምነው ፡ የመላእ ፶፪፡
ክት ፡ ጌታን ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግኑታል ።
ገዥ ፡ የሚሆን ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ የተመሰገነ ፡ ፶፫፡
ነው ፡ ይላሉ ፡ የነገሥታት ፡ ጌታ ፡ የጽኑ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ጌታ ፡ የባለጸጋውም ፡ ጌታ ፡ የክብር ፡
ባለቤት ፡ የዕውቀትም ፡ ባለቤት ፡ እሱ ፡ ነው ፡
ይላሉ ፡ የተሠወረውም ፡ ሁሉ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡
ይገለጣል ።
ኃይልህም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ነው ፡ ጌትነ ፶፬፡
ትህም ፡ ለዘላለም ፡ ነው ።
ምሥጢርህም ፡ ሁሉ ፡ የረቀቀ ፡ ነው ፡ ቍጥርም ፡ ፶፭፡
የለው ፡ ለቸርነትህም ፡ ቍጥር ፡ የለውም ።
(አይመረመርም ፡)
አሁንም ፡ ነገሥታቱን ፡ የሚገዛ ፡ በነገሥታቱም ፡ ፶፮፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚነግሥ ፡ ጌታን ፡ ፈጽመን ፡ እና
መሰግን ፡ ዘንድ ፡ ወደድን ፡ አሉ ።
ፈጽመን ፡ እናመሰግነው ፡ ዘንድ ፡ እናከብ ፶፯፡
ረውም ፡ ዘንድ ፡ ጌትነቱንም ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡
ዕረፍትን ፡ ማን ፡ በሰጠን ፡ አሉ ።
አሁንም ፡ ጥቂት ፡ ዕረፍት ፡ እንመኛለን ፡ ነገር ፡ ፶፰፡
ግን ፡ አናገኝም ፡ ከመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ወጥ
ተን ፡ እንሄዳለን ፡ ጥግ ፡ ይዘን ፡ አንቀርም ።
በፊቱ ፡ አላመንምና ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስሙ ፶፱፡
ንም ፡ አላመሰገንምና ፡ ብርሃን ፡ ከኛ ፡ ጠፋ ፡
ለዘላለሙም ፡ መኖሪያችን ፡ ጨለማ ፡ ነው ።
ጌታችን ፡ እግዚአብሔርንም ፡ በሠራው ፡ ሁሉ ፡ ፷፡
አላመሰገነውም ፡ አለኝታችንም ፡ በመንግሥታ
ችን ፡ ዙፋን ፡ ሥልጣን ፡ ሆነ ።
ጌትነታችንም ፡ በደከምንበት ፡ መከራም ፡ በተ ፷፩፡
ቀበልንበት ፡ ቀን ፡ አላዳነንም ።
ጌታችን ፡ እግዚአብሔር ፡ በሥራው ፡ ሁሉ ፡ በቸ ፷፪፡
ርነቱና ፡ በፍርዱም ፡ ሁሉ ፡ የታመነ ፡ ነውና ፡
የበደልነውን ፡ ኃጢአት ፡ እናምን ፡ ዘንድ ፡ ዕረ
ፍትን ፡ አናገኝም ፡ ይላሉ ።
እንዲህ ፡ ይላሉ ፡ ገጹ ፡ ፍትሑን ፡ አያገኙም ፡ ፷፫፡
ስለ ፡ ክፉም ፡ ሥራችን ፡ ከፊቱም ፡ ተፈርዶብን ፡
እንሄዳለን ፡ ኃጢአታችንም ፡ ሁሉ ፡ በውነት ፡
ተቈጠረ ፡ ይላሉ ፡ አለ ።
አለመብላታችን ፡ አለመጠጣታችን ፡ ወደ ፡ ገሃ ፷፬፡
ነም ፡ ከመውረድ ፡ አትከለክልምና ፡ አሁንም ፡
ሠርቀን ፡ ቀምተን ፡ ከጠራቀምነው ፡ ገንዘብ ፡
ሰውነታችን ፡ ትጥገብ ፡ ይሏቸዋል ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በዚያ ፡ በአዳም ፡ ልጅ ፡ በክርስ ፷፭፡
ቶስ ፡ ፊት ፡ ፊታቸው ፡ ኃፍረትንና ፡ ጨለማን ፡
ይመላል ።
ከፊቱም ፡ ተሰደው ፡ ይሄዳሉ ፡ በነሱና ፡ በመከ ፷፮፡

ከላቸውም ፡ ሰይፍ ፡ ያድራል ። (ሥልጣን ፡ ያጸናል ፡)
፳፯፡ የመላእክትም ፡ ጌታ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ የነገሥታ
ቱና ፡ የጸኑ ፡ ሰዎች ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ለሚገዙ ፡
ሰዎችና ፡ ለከበሩ ፡ ሹማምት ፡ በመላእክት ፡
ጌታ ፡ በአብ ፡ ፊት ፡ ሥራቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ።
፳፰፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ የትሠወሩ ፡ ሌሎች ፡ ሰዎችን ፡
አየሁ ።
፳፱፡ ከደብር ፡ ቅዱስ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የወረዱ ፡
በመሠወር ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡
የገለጡ ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ የቃየ
ልን ፡ ልጆች ፡ ያሳቷቸው ፡ መላእክት ፡ እኒህ ፡
ናቸው ፡ ሲል ፡ የመልአኩን ፡ ቃል ፡ ሰማሁ ፡
አለ ። (ደቂቀ ፡ ሴት ፡)

ምዕራፍ ፡ ፷፰ ።

፩፡ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ኖኅ ፡ ለጥፋት ፡ እንደ ፡
ቀረበች ፡ ጥፋቷም ፡ እንደ ፡ ቀረበ ፡ ምድርን ፡ አየ ።
፪፡ ከዚያ ፡ እግሩን ፡ አንሥቶ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ሄደ ።
፫፡ ሄዶ ፡ ላያቱ ፡ ለሄኖክ ፡ ጮኸ ፡ ኖኅም ፡ በሚያሳ
ዝን ፡ ቃል ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ስማኝ ፡ ስማኝ ፡
ስማኝ ፡ አለ ።
፬፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ምንም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ንገረኝ ፡ አለው ።
፭፡ እንዲህ ፡ ለጥፋት ፡ ቀርባለችና ፡ ተነዋውጣለ
ችና ፡ ወይስ ፡ እነሆ ፡ ከሷ ፡ ጋር ፡ እኔ ፡ እጠፋ ፡
ይሆን ፡ አለው ።
፮፡ በዚያም ፡ ጊዜ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ታላቅ ፡ ሁከት ፡
ሆነ ፡ ከሰማይም ፡ ቃል ፡ ተሰማ ።
፯፡ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡ አያቴ ፡
ሄኖክም ፡ ወደኔ ፡ መጥቶ ፡ ባጠገቤ ፡ ቆመ ፡ እን
ዲህ ፡ የሚያሳዝን ፡ ፍጹም ፡ ልቅሶን ፡ ታለቅሳ
ለህ ፡ አለኝ ።
፰፡ እሱ ፡ ጥፋታቸው ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ከመላእክት ፡ ጌታ ፡
ፊት ፡ ትእዛዝ ፡ ወጣ ፡ አለኝ ።
፱፡ የመላእክትን ፡ ምሥጢር ፡ ሁሉ ፡ ሰይጣናት ፡
የሚሠሩትንም ፡ ግፍ ፡ ሁሉ ፡ የተሠወረ ፡ ሥራ
ቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ሟርት ፡ የሚያሟርቱ ፡ የሰዎ
ችን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ የቀለማትንም ፡ ምሥጢር ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጣዖት ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ሥራን ፡
አስተምረዋልና ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ትእ
ዛዝ ፡ ወጣ ፡ አለኝ ።
፲፡ እነሱ ፡ ባያስተምሩ ፡ ከመሬቱ ፡ ትቢያ ፡ ብር ፡
እስኪ ፡ እንዴት ፡ ይገኝ ፡ ነበር ።
፲፩፡ እነሱን ፡ የሚያስገኛቸው ፡ መሬት ፡ ቀድሞ ፡
እንደ ፡ ተገኘ ፡ በሷም ፡ የተሾመው ፡ ስማዝያ ፡
ከመሬት ፡ እንደ ፡ ተገኘ ፡ እነሳቸው ፡ ባያስተ
ምሩ ፡ እርሳስ ፡ ቀልቀልም ፡ ከመሬት ፡ አይገ
ኝም ፡ ነበርና ፡ እይርስ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ እስኪ ፡
እንዴት ፡ ይገኝ ፡ ነበር ።
፲፪፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክ ፡ በጄ ፡ ይዞ ፡ አነ
ሣኝ ።

ስለዚህ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ስለ ፡ ታዘዘው ፡ ሁከት ፡ ፲፫፡
የመላእክትን ፡ ጌታ ፡ ጠይቄዋለሁና ፡ ሂድ ፡
አለኝ ።
ስለ ፡ ሠሩት ፡ በደላቸው ፡ መቻያቸው ፡ ተፈጸ ፲፬፡
መችበቸው ፡ ስለ ፡ ፈለጓቸውም ፡ ወራቶች ፡
በፊቴ ፡ አይቈጠርላቸውም ፡ አለኝ ።
ምድር ፡ እንድትጠፋ ፡ በሷም ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ፲፭፡
እንዲጠፉ ፡ እወቁ ፡ የተሠወረውን ፡ ኃጢአት ፡
ለሰዎች ፡ አስተምረዋልና ፡ እነሱም ፡ የተፈረደ
ባቸው ፡ ናቸውና ፡ እነሱ ፡ ለዘላለም ፡ መመለስ ፡
የላቸውም ።
ከተሠወረው ፡ ከዚህ ፡ ነቀፋ ፡ አንተ ፡ ንጹሕ ፡ ፲፮፡
እንደ ፡ ሆንክ ፡ ቸርም ፡ እንደ ፡ ሆንክ ፡ የመላእ
ክት ፡ ጌታ ፡ አውቋልና ፡ አንተ ፡ ልጄ ፡ ይህ ፡
መከራው ፡ ላንተ ፡ አይደለም ።
በቅዱሳን ፡ መካከልም ፡ ስምህን ፡ አጽናው ፡ ፲፯፡
በዚህ ፡ ዓለምም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ለይተው ፡ መላ
እክት ፡ ይጠብቁሃል ።
ለመንግሥት ፡ ለብዙ ፡ ምስጋናም ፡ ሊሆን ፡ ልጅ ፲፰፡
ህን ፡ በውነት ፡ አጽናው ፡ ከልጅህም ፡ የቅዱሳ
ንና ፡ የጻድቃን ፡ መገኛ ፡ አብርሃም ፡ ይወለዳል ፡
ለዘላለሙም ፡ ቍጥር ፡ የላቸውም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዲመጡ ፡ ፲፱፡
በዚህም ፡ ዓለም ፡ በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
መቻያ ፡ ጥፋት ፡ ሊሆን ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ያለ ፡
የውሀውንም ፡ ቦታ ፡ ሁሉ ፡ ይከፍቱ ፡ ዘንድ ፡
የተዘጋጀ ፡ ለመቅሠፍት ፡ የታዘዙ ፡ መላእክ
ትን ፡ አሳየኝ ።
የመላእክት ፡ ጌታም ፡ እነዚያ ፡ መላእክት ፡ በው ፳፡
ሀው ፡ ሥራ ፡ ተሾመው ፡ አሉና ፡ ለትእዛዝ ፡
የወጡ ፡ መላእክትን ፡ እጃቸውን ፡ እንዳያነሱ ፡
ያዘዛቸውን ፡ እንዲጠብቁ ፡ አዘዘ ።
ከሄኖክም ፡ ፊት ፡ ወጣሁ ። ፳፩፡
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃሉ ፡ ፳፪፡
ወደኔ ፡ ወጣ ።
ኖኅ ፡ እድል ፡ ፋንታህ ፡ እነሆ ፡ ወደኔ ፡ ደረሰ ፡ ፳፫፡
ይኸውም ፡ ነውር ፡ ነቀፋ ፡ የሌለበት ፡ እድል ፡
የቀና ፡ ነገርና ፡ ፍቅር ፡ ያለበት ፡ እድል ፡ ነው ፡
አለኝ ።
አሁንም ፡ መላእክት ፡ እንጨቶችን ፡ ያምጡ ፳፬፡
ልህ ፡ መላእክት ፡ ለዚያ ፡ ሥራ ፡ በወጡ ፡ ጊዜ ፡
እጄን ፡ ጭኜ ፡ መርከብን ፡ እጠብቃታለሁ ።
ከመርከብ ፡ ወጥተህ ፡ ሕይወት ፡ ያለው ፡ ዘር ፡ ፳፭፡
ትሆናለህ ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ባዶውን ፡ እንዳይቀር ፡
በሞተው ፡ ለውጥ ፡ ይግባ ።
ልጅህንም ፡ ለዘላለም ፡ በፊቱ ፡ አጸናዋለሁ ፡ ፳፮፡
ካንተ ፡ ጋራ ፡ የሚኖሩ ፡ ልጆችህንም ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ አበዛቸዋለሁ ።
በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ያመነ ፡ ሰውም ፡ ፳፯፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይበዛል ፡ ይከብራል ።
ግፍን ፡ ያስተማሩት ፡ እነዚያን ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፳፰፡
ንም ፡ መላእክት ፡ የብርና ፡ የወርቅ ፡ የይርና ፡
የብረት ፡ የናስም ፡ ተራሮች ፡ ባሉበት ፡ በምዕ
ራብ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክ ፡ ቀድሞ ፡ ባሳየኝ ፡ በምት

ነድ ፡ በዚያች ፡ በገሃነም ፡ ያግዟቸዋል ።
፳፱ ታላቅ ፡ መከራ ፡ ያለበት ፡ የውሀዎችም ፡ መታ
ወክ ፡ ያለበት ፡ ያችን ፡ ገሃነም ፡ አየኋት ።
፴ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ከተደረገ ፡ በኋላ ፡ ከዚህ ፡ ከእሳቱ ፡
ነጠብጣብ ፡ የተነሣ ፡ ከሚያውኩቸውም ፡ ሁከት ፡
የተነሣ ፡ በዚያ ፡ በታ ፡ የድኝ ፡ ሽታ ፡ ተወለደ ፡
(ተገኘ ፡) ከነዚያም ፡ ውሀዎች ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡
ሆነ ፡ አለኝ ፡ አለ ።
፴፩ ሰውን ፡ ያሳቱ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ያሉበት ፡ ያችም ፡
ገሃነም ፡ በዚያች ፡ ምድር ፡ በታች ፡ ትነዳለች ።
፴፪ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችን ፡ ያሳቷቸው ፡
እነዚያ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በሚኰነኑበት ፡ በታ ፡
ወደ ፡ ቈላዎች ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾች ፡ ይፈሳሉ ።
፴፫ እነዚያም ፡ ውሀዎች ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ ለነገሥ
ታቱ ፡ ለፀኑም ፡ ሰዎች ፡ ለከበሩም ፡ ሰዎች ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩም ፡ ሰዎች ፡ ለሥጋና ፡
ለነፍስ ፡ ድኅነት ፡ ለሰውነታቸውም ፡ መቻያ ፡
ይሆናሉ ።
፴፬ የመላእክት ፡ ጌታን ፡ ክደውታልና ፡ በሥጋቸው ፡
ይፈርድባቸው ፡ ዘንድ ፡ ልቡናቸው ፡ ዋዛ ፡ ነገ
ርን ፡ ይመላል ።
፴፭ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ የሚደረግባቸው ፡ መከራቸውን ፡
ያያሉ ፡ በስሙም ፡ አያምኑም ።
፴፮ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ዋዛ ፡ ፈዛዛ ፡ የሚና
ገር ፡ የለምና ፡ ሥጋቸው ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡
ተቃጠለ ፡ መጠን ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በነፍሳቸው ፡
እንደዚህ ፡ ይለወጡባቸዋል ።
፴፯ በነሱ ፡ መቻያ ፡ ትመጣለችና ፡ በሥጋቸው ፡ በሚ
ሠሩት ፡ ዋዛ ፡ ነገር ፡ ያምናሉና ፡ የእግዚአብሔ
ርንም ፡ ባሕርይ ፡ ሕይወቱ ፡ መንፈስ ፡ ቅዱስን ፡
ይክዳሉና ፡ በነፍሳቸው ፡ ይለወጥባቸዋል ።
፴፰ እሊያ ፡ ደቂቀ ፡ ሴት ፡ በተፈረደባቸው ፡ ጊዜ ፡
የኒህ ፡ ውሀዎች ፡ ማቃጠል ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡
ይለወጣልና ፡ እነዚያ ፡ ውሀዎች ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡
መለወጥ ፡ አላቸው ።
፴፱ መላእክት ፡ ማየ ፡ አይህን ፡ አውርደው ፡ ካወጡ ፡
በኋላ ፡ የምንጮች ፡ ውሀ ፡ ተለውጦ ፡ ይቀዘቅ
ዛል ።
፵ እነዚያ ፡ መቻያ ፡ የሚሆኑ ፡ ውሀዎች ፡ ቢመ
ለሱ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ሰውነት ፡ ድኅነት ፡ በይመ
ለሱ ፡ ለሥጋቸው ፡ ሞት ፡ ናቸውና ፡ ደቂቀ ፡
ሴት ፡ የሚኰነኑበት ፡ ይች ፡ መከራ ፡ ለነገሥ
ታቱ ፡ ይችን ፡ ዓለም ፡ ለሚገዙትም ፡ ሰኑዓን ፡
ሁሉ ፡ የኃጢአታቸው ፡ ምስክር ፡ ናት ፡ ብሎ ፡
ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ ሲናገር ፡ ሰማሁት ።
፵፩ እኒያ ፡ ውሀዎች ፡ ተለውጠው ፡ ለዘላለሙ ፡ የሚ
ነድ ፡ እሳት ፡ እንዲሆኑባቸው ፡ አይተው ፡ አያ
ምኑም ።
፵፪ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ አያቴ ፡ ሄኖክ ፡ የተሰጡትን ፡ ነገ
ሮች ፡ ሁሉ ፡ ምልክት ፡ በመጽሐፍ ፡ ጽፎ ፡
ሰጠኝ ፡ ለሱም ፡ የተሰጡትን ፡ ነገሮች ፡ የኔ ፡
ነገር ፡ በተጻፈበት ፡ መጽሐፍ ፡ ጽፎ ፡ አንድ ፡
አድርጎ ፡ ሰጠኝ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፱ ።

በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ የመን ፩
ፈስ ፡ ቅዱስ ፡ ዕውቀቱ ፡ ወደ ፡ ኃዘን ፡ ይወስደ
ኛል ፡ ያበሳጨኛል ፡ ብሎ ፡ ለቅዱስ ፡ ሩፋኤል ፡
መለሰለት ።
ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ስለሚቀበሏት ፡ ስለ ፡ ተሠወረች ፪
ውም ፡ መከራ ፡ ስለ ፡ መጨነቅስ ።
ስትሠራ ፡ የኖረች ፡ እነሱም ፡ በፊቷ ፡ እንደ ፡ ፫
ሰም ፡ የሚቀልጡባት ፡ የመከራይቱን ፡ ጭንቅ ፡
መታገሥ ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ፡ ብሎ ፡ መለሰ
ለት ።
ዳግመኛ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ሩፋኤልን ፡ በዚች ፡ ፬
ነገር ፡ ልቡናውን ፡ የሚያራራ ፡ ከዚችም ፡ ቃል ፡
የተነሣ ፡ ዡላሊቱ ፡ የማይተዋወከበት ፡ ማነው ፡
ብሎ ፡ መለሰለት ።
መከራም ፡ መጣባቸው ፡ መከራዎችንም ፡ እንደ ፭
ዚህ ፡ ያመጢቸው ፡ በኃጢአታቸው ፡ ነው ።
ለመማለድም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ በቆመ ፡ ፮
ጊዜ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ ሩፋኤ
ልን ፡ እንዲህ ፡ አለው ፡ የመላእክት ፡ ጌታ ፡ ተቈ
ጥቷቸዋልና ፡ በጌታ ፡ ፊት ፡ ይቅርታ ፡ አይደረ
ግላቸውም ፡ አለው ።
በጌታ ፡ አምሳል ፡ ጣዖቱን ፡ ይሠራሉና ፡ ስለ ፯
ዚህ ፡ ነገር ፡ ለዘላለሙ ፡ የተሠወረ ፡ መከራ ፡
ይመጣባቸዋል ።
እነሱ ፡ ብቻ ፡ መቻያቸውን ፡ ለዘላለሙ ፡ ተቀበ ፰
ሉት ፡ እንጂ ፡ አለቃም ፡ ቢሆን ፡ ጭፍራም ፡
ቢሆን ፡ ያንዱን ፡ መከራ ፡ አንዱ ፡ አይቀበለው
ምና ፡ ስለዚህ ፡ መከራ ፡ ትመጣባቸዋለች ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይችን ፡ ኃጢ ፱
አት ፡ ገልጠው ፡ አስተምረዋልና ፡ ከዚህ ፡ መከ
ራቸው ፡ በኋላ ፡ አጋንንት ፡ ያስደነግጢቸዋል ፡
ያሳገዷቸዋል ።
የነዚያም ፡ የአጋንንት ፡ ስማቸው ፡ እነሆ ፡ እን ፲
ዲህ ፡ ነው ፡ የደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡
ነው ።
አለቃቸው ፡ ስማዝያ ፡ ነው ፡ ሁለተኛውም ፡ አር ፲፩
ስጢኪፉ ፡ ነው ፡ ሦስተኛውም ፡ አርሚን ፡ ነው ፡
አራተኛውም ፡ ከከብኤል ፡ ነው ።
አምስተኛውም ፡ ጡርኤል ፡ ነው ፡ ስድስተኛ ፲፪
ውም ፡ ሩምያል ፡ ነው ፡ ሰባተኛውም ፡ ዳንኤል ፡
ስምንተኛውም ፡ ምቃኤል ፡ ነው ፡ ዘጠኝኛ
ውም ፡ በራቃኤል ፡ ነው ፡ አሥረኛው ፡ አዛዝ
ኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ አንደኛውም ፡ አርማሮስ ፡
ነው ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ በጠርያል ፡ ነው ።
አሥራ ፡ ሦስተኛው ፡ በስላኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ፲፫
አራተኛውም ፡ አናንያል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ አም
ስተኛውም ፡ ጡርያል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡ ስድስተ
ኛውም ፡ ሲምሳፓኤል ፡ ነው ።
አሥራ ፡ ሰባተኛውም ፡ ይታርኤል ፡ ነው ፡ ፲፬
አሥራ ፡ ስምንተኛው ፡ ቱማኤል ፡ ነው ፡ አሥራ ፡
ዘጠኝኛውም ፡ ጥራኤል ፡ ነው ፡ ሀያኛውም ፡

ራሙኤል ፡ ነው ፡ ሀያ ፡ አንደኛውም ፡ አዛዝ
ኤል ፡ ነው ።
፲፭፤ ያለቆቻቸው ፡ አለቆች ፡ እሊህ ፡ ናቸው ።
፲፮፤ የመቶው ፡ አጋንንት ፡ አዝማች ፡ ያምሳ ፡ አለቃ ፡
ያሥር ፡ አለቃ ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ የመጀ
መሪያው ፡ ስሙ ፡ ይቆን ፡ ነው ።
፲፯፤ ደቂቀ ፡ ሴትንም ፡ ሁሉ ፡ ያሳተ ፡ ወደዚህ ፡ ዓለ
ምም ፡ ያወረዳቸው ፡ በቃየልም ፡ ልጆች ፡ ያሳ
ታቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።
፲፰፤ ሁለተኛውም ፡ ስሙ ፡ አስብኤል ፡ ነው ፡ ይህ ፡
ንጹሐን ፡ ለሆኑ ፡ ለደቂቀ ፡ ሴት ፡ ክፉ ፡ ምክርን ፡
አስተማራቸው ፡ ሰውነታቸውንም ፡ በቃየል ፡
ልጆች ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አሳታቸው ።
፲፱፤ ሦስተኛውም ፡ ስሙ ፡ ጋድርኤል ፡ ነው ፡ መትቶ ፡
መግደልን ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጅ ፡ ያስተማረ ፡
ይህ ፡ ነው ።
፳፤ ሔዋንንም ፡ ያሳታት ፡ እሱ ፡ ነው ፡ ለሰው ፡ ልጆ
ችም ፡ የሞት ፡ መሣርያን ፡ ጋሻን ፡ ጥሩርን ፡
ለሰልፍም ፡ ሰይፍን ፡ ያስተማረ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፩፤ ለሰውም ፡ ልጆች ፡ የሚጋደሉበት ፡ የሚጻ ፡
ዕብቱን ፡ ሁሉ ፡ አስተማረ ፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
በሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ላይ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ቃል ፡
ወጣባቸው ፡ አለ ።
፳፪፤ አራተኛውም ፡ ስሙ ፡ ፔንሙዕ ፡ ይባላል ፡
ለሰው ፡ ልጆችም ፡ የጣፈጠውንና ፡ የመረረ
ውን ፡ ያስተማረ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፳፫፤ የተሠወረ ፡ ጥበባቸውን ፡ ሁሉ ፡ አስተማራ
ቸው ፡ ለሰዎችም ፡ በጥቍር ፡ ቀለም ፡ በወረቀት ፡
ቀይ ፡ መጽሐፍ ፡ መጻፍን ፡ አስተማራቸው ።
፳፬፤ እንደ ፡ መላእክት ፡ ንጹሐን ፡ ጻድቃን ፡ ሁነው ፡
ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰው ፡ በእንዲህ ፡
ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተፈጠረም ፡ በጥቍር ፡ ቀለምና ፡
በቀይ ፡ ቀለም ፡ ጽፈው ፡ ሃይማኖታቸውን ፡ ሊያ
ጸኑ ፡ ሰው ፡ ለእንዲህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ አልተፈጠ
ረም ፡ ነበርና ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ እስከዚያችም ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡
ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ይስታሉ ፡ አለ ።
፳፭፤ ይህን ፡ በማወቃቸው ፡ ይጠፋሉ ፡ እንጂ ፡ ሁሉን ፡
የሚያጠፉ ፡ ባላገኛቸውም ፡ ነበር ።
፳፮፤ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ እውቀት ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይበ
ላኛል ።
፳፯፤ ያምስተኛውም ፡ ስሙ ፡ ካዕድያዕ ፡ ይባላል ፡
ግዙፋኑና ፡ረቂቃኑን ፡ አጋንንት ፡ ያመጡትን ፡
ክፉ ፡ መቀራደድን ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡
ያስተማረ ፡ እሱ ፡ ነው ።
፳፰፤ በናቱ ፡ ማኅፀን ፡ ያለ ፡ ፅንስ ፡ ወጥቶ ፡ ይወድቅ ፡
ዘንድ ፡ ፅንስ ፡ ማስወረድን ፡ ነፍስ ፡ መግደል
ንም ፡ አስተማረ ።
፳፱፤ ያውሬ ፡ መንከስን ፡ ስሙ ፡ ጨከኝ ፡ የሚባል ፡
ያውሬ ፡ ልጅ ፡ እሱ ፡ በቀትር ፡ ጊዜ ፡ የሚደረጉ ፡
ሥራዎችን ፡ ሁሉ ፡ አስተማረ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፳ ።

እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በጌትነት ፡ ፩፤
በኖረ ፡ ጊዜ ፡ ለቅዱሳን ፡ የገለጠው ፡ የመሐላ ፡
ፍጻሜ ፡ የክስብኤል ፡ የስሙ ፡ ቍጥር ፡ ይህ ፡
ነው ።
ሁለተኛውም ፡ ስሙ ፡ ቤቃ ፡ ይባላል ፡ ይኸውም ፡ ፪፤
አጋንንት ፡ ያንን ፡ የተሠወረ ፡ ስሙን ፡ ይሰሙት ፡
ዘንድ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ የተሠወረ ፡ ስሙን ፡
ግለጥላቸው ፡ አለው ።
የተሠወረውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ ለሰው ፡ ልጆች ፡ ፫፤
ያስተማሩ ፡ አጋንንት ፡ ከዚያ ፡ መሐላና ፡ ከዚያ ፡
ስም ፡ የተነሣ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ዘንድ ፡ በመሐ
ላም ፡ ጊዜ ፡ ይጠሩት ፡ ዘንድ ፡ ያንን ፡ የተሠ
ወረ ፡ ስሙን ፡ ግለጥላቸው ፡ አለው ።
ኃይለኛ ፡ ነውና ፡ የጸናም ፡ ነውና ፡ የዚህ ፡ የመ ፬፤
ሐላ ፡ ምሥጢሩ ፡ ይህ ፡ ነው ።
ይኸንንም ፡ ስም ፡ ከሃሊ ፡ የሚሆን ፡ አምላክ ፡ ፭፤
በቅዱስ ፡ ሚካኤል ፡ እጅ ፡ አኖረው ፡ የዚህም ፡
ስም ፡ የተሠወሩ ፡ ምሥጢሮቹ ፡ እነዚህ ፡ ናቸው ፡
ፍጥረታቱም ፡ ሁሉ ፡ በመሐላው ፡ ጸና ።
በዚህም ፡ ስም ፡ ሰማይ ፡ ፀና ፡ ዓለም ፡ ሳይፈጠር ፡ ፮፤
ነበር ፡ እስከ ፡ ዘላለሙም ፡ ይኖራል ፡ ምድርም ፡
በሱ ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ተፈጠረች ።
ከተራሮችም ፡ ውስጥ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ፯፤
ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ የጣፈጡ ፡ ውሀዎች ፡ ይመነ
ጫሉ ።
በዚያም ፡ ስም ፡ ባሕር ፡ ተፈጠረች ፡ መሠረ ፰፤
ቷም ፡ ተፈጠረ ፡ በተቈጣችም ፡ ጊዜ ፡ እንዳት
ወጣ ፡ በሸዋ ፡ ገደበት ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡
ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ከድምበሯ ፡ አታልፍም ።
በዚያም ፡ ስም ፡ ጥልቅ ፡ ውሀዎች ፡ ሁሉ ፡ ጸን ፱፤
ተው ፡ ኖሩ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡
ድረስ ፡ ከቦታቸው ፡ አይወጡም ።
በዚያም ፡ ስም ፡ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ጎዳናቸ ፲፤
ውን ፡ ይጨርሳሉ ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮም ፡ እስከ ፡
ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ካዘዛቸው ፡ ትእዛዝ ፡ አልወ
ጡም ።
በዚያም ፡ ስም ፡ ከከቦች ፡ ጎዳናቸውን ፡ ይጨር ፲፩፤
ሳሉ ፡ ስማቸውንም ፡ ይጠራል ፡ እነሱም ፡ ከጥ
ንት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ይሰሙ
ታል ።
እንደዚሁ ፡ ነፍሳት ፡ ሕይወት ፡ የሚሆናቸው ፡ ፲፪፤
የውሀዎች ፡ አካሎች ፡ የነፋሶችም ፡ ሁሉ ፡ አካ
ሎች ፡ ከነፋሶች ፡ ቅመምነት ፡ ሁሉ ፡ የተገኙ ፡
ሥራዎቻቸውም ፡ ተፈጠሩ ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የነጐድጓድ ፡ የቃሉ ፡ ቦታዎች ፡ ፲፫፤
ይጠበቃሉ ፡ የመብረቅም ፡ ብርሃን ፡ ይጠበቃል ።
በዚያም ፡ ቦታ ፡ የውርጭና ፡ የበረድ ፡ ቦታዎች ፡ ፲፬፤
የጉምም ፡ ቦታዎች ፡ የጤዛና ፡ የዝናም ፡ ቦታ
ዎች ፡ ይጠበቃሉ ።
በነዚያም ፡ ሁሉ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ፲፭፤

አምነው ፡ ያመሰግናሉ ፡ በፍጹም ፡ አእምሮዋ
ቸው ፡ ያመሰግናሉ ።
፲፮፡ በሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ምግባቸው ፡ ምስጋና ፡
ናት ፡ ፈጽመው ፡ ያመሰግናሉ ፡ ለዘላለሙ ፡
የሚኖር ፡ የነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ስሙንም ፡ ያከብ
ራሉ ።
፲፯፡ ይህም ፡ ስም ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ጸና ፡ በሱም ፡ ይጠ
በቃሉ ፡ ሥራዎቻቸውም ፡ ይጠበቃሉ ፡ ጎዳና
ቸውም ፡ አይጠፋም ።
፲፰፡ ደኅነውም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ሆነላቸው ፡ ፈጽመ
ውም ፡ አመሰገኑ ፡ ከአዳም ፡ የተወለደ ፡ የክር
ስቶስ ፡ ስሙ ፡ ስለ ፡ ተገለጠላቸውም ፡ እሱን ፡
አከበሩ ።
፲፱፡ በጌትነቱ ፡ ዙፋን ፡ ላይም ፡ ተቀመጠ ፡ ለአዳም ፡
ልጅ ፡ ለክርስቶስም ፡ የፍርድ ፡ ፍጻሜ ፡ ተሰ
ጠው ።
፳፡ ከመንግሥት ፡ ሰማያትም ፡ በታ ፡ ኀጥአንን ፡
ፈጽሞ ፡ ያጠፋል ፡ ሰውን ፡ ያሳቱ ፡ ደቂቀ ፡ ሴትም ፡
በሰንሰለት ፡ ይታሠራሉ ፡ አለ ። (በፍዳ ፡ ነው ፡)
፳፩፡ ጥፋተኛ ፡ ወገናቸውም ፡ በሲኦል ፡ ይጋዛል ፡
ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ።
፳፪፡ ከሰው ፡ የተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ ተገልጦ ፡ በጌት
ነቱ ፡ ዙፋን ፡ ተቀምጧልና ፡ ክፉ ፡ ነገርም ፡
ሁሉ ፡ ከፊቱ ፡ ይጠፋልና ፡ እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
ፈርሶ ፡ በስብሶ ፡ የሚቀር ፡ የለም ።
፳፫፡ ሄደውም ፡ ከሰው ፡ ለተወለደ ፡ ክርስቶስ ፡ በደ
ላቸውን ፡ ይነግሩታል ፡ በነፍሳት ፡ ጌታ ፡ ፊትም ፡
ፍርዱ ፡ ይጸናል ፡ የሄኖክ ፡ ሦስተኛ ፡ ነገሩ ፡
ይህ ፡ ነው ።
፳፬፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡
በአብ ፡ ዘንድ ፡ የአዳም ፡ ልጅ ፡ ክርስቶስ ፡
ሕያው ፡ የሚሆን ፡ ስሙ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሚ
ኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ ከበረ ፡ ገነነ ።
፳፭፡ መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡ በደረበቸው ፡ በሐዋርያትም ፡
ልሳናቸውን ፡ ገለጠ ፡ በመከከላቸውም ፡ ስም ፡
ወጣለት ፡ አለ ፡ ቀዳማዊ ፡ አምላክ ፡ ተባለ ።
፳፮፡ ከዚያች ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ በመከከላቸው ፡ አልኖር
ኩም ፡ አለ ። (ሄኖክ ፡)
፳፯፡ ለሕጋውያንና ፡ ለደናግል ፡ በታን ፡ ይሰፍሩልኝ ፡
ዘንድ ፡ መላእክት ፡ ገመዶችን ፡ በተቀበሉበት ፡
በሁለቱ ፡ ማዕዘን ፡ በምዕራብና ፡ በሰሜን ፡ መከ
ከል ፡ አኖረኝ ።
፳፰፡ ከዚያም ፡ የቀድሞ ፡ አባቶችን ፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡
በዚያ ፡ በታ ፡ የሚኖሩ ፡ ሕጋውያንንም ፡ አየሁ ።
፳፱፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ልቡናዬ ፡ ትራ
ቀቀ ፡ ጀመር ፡ ከሰማዮች ፡ በላይ ፡ ወዳለች ፡
ወደ ፡ ጽርሐ ፡ አርያምም ፡ ትወጣ ፡ ጀመር ።
፴፡ ከቅዱሳን ፡ መላእክት ፡ በግብር ፡ የተወለዱ ፡
ጻድቃንንም ፡ በእሳት ፡ ዋዕይ ፡ ላይ ፡ ቁመው ፡
አየኋቸው ። (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡) ቀሚሳቸው ፡
መጐናጸፊያቸውም ፡ ነጭ ፡ ነው ፡ (ጸጋ ፡ ክብር ፡)
የፊታቸውም ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡ ነው ፡
አለ ።
፴፩፡ ሁለት ፡ የእሳት ፡ ፈሳሾችንም ፡ አየሁ ፡ የዚያም ፡
የእሳት ፡ ብርሃን ፡ እንደ ፡ ዕንቍ ፡ ያበራል ፡ በሀ
ብታት ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ በፊቴ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደ
ቅሁ ።
የመላእክት ፡ አለቆች ፡ አንዱ ፡ መልአክ ፡ ሚካ ፴፪፡
ኤል ፡ ቀኝ ፡ እጄን ፡ ይዞ ፡ አነሣኝ ይቅርታው ፡
ወደ ፡ ተሠወረበት ፡ በታ ፡ ሁሉ ፡ ቸርነቱም ፡
ወደ ፡ ተሠወረበት ፡ በታ ፡ አወጣኝ ።
በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ የተሠወሩትንም ፡ ሁሉ ፡ የከ ፴፫፡
ዋክብትንም ፡ በታዎች ፡ ሁሉ ፡ ለሰው ፡ ሊያበሩ ፡
የሚወጡ ፡ የብርሃኖችንም ፡ ሁሉ ፡ በታ ፡ አሳየኝ ።
መንፈስ ፡ ቅዱስም ፡ ሄኖክን ፡ በሰማዮች ፡ በላይ ፡ ፴፬፡
ባለ ፡ ሰማይ ፡ ሠወረው ። (አራቀቀው ፡)
በዚያም ፡ ብርሃን ፡ መከከል ፡ በዕንቍ ፡ የተሠራ ፡ ፴፭፡
ቤትን ፡ አየሁ ።
በነዚያም ፡ ድንጋዮች ፡ መከከል ፡ ደኅነኛ ፡ የሚ ፴፮፡
ሆን ፡ የእሳት ፡ (መንፈስ ፡ ቅዱስ ፡) አንደበቶች ፡
(መምህራን ፡) አሉ ፡ አለ ።
ሰውነቴም ፡ እሳት ፡ የሚከበው ፡ የዚያን ፡ ቤት ፡ ፴፯፡
ዙሪያ ፡ አየች ፡ በዚያም ፡ ወንዝ ፡ በራቱ ፡ ማዕ
ዘን ፡ ሕያው ፡ የሚሆን ፡ የጌታን ፡ ጸጋ ፡ ክብር ፡
የተመሉ ፡ መምራን ፡ አሉበት ።
ኪሩቤልና ፡ ሱራፌል ፡ አፍኒንም ፡ የዚህን ፡ ፴፰፡
ቤት ፡ ዙሪያውን ፡ ከበውታል ፡ እነዚህም ፡ የማ
ያርፉ ፡ ናቸው ፡ የጌትነቱንም ፡ ዙፋን ፡ ይጠብ
ቃሉ ።
የማይቈጠሩ ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ የሚሆኑ ፡ መላእ ፴፱፡
ክትን ፡ አየሁ ።
ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤል ፡ ሩፋኤል ፡ ፵፡
ያንን ፡ ቤት ፡ ይከቡታል ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ የከ
በሩ ፡ መላእክትም ፡ በዚያ ፡ ቤት ፡ ይወጡ ፡
ይገቡ ፡ ነበር ።
ከዚያም ፡ ቤት ፡ ገብርኤልና ፡ ሚካኤል ፡ ፋኑኤ ፵፩፡
ልና ፡ ሩፋኤልም ፡ ብዙ ፡ የሆኑ ፡ ቍጥር ፡ የሌላ
ቸው ፡ ሌሎች ፡ መላእክት ፡ የከበሩ ፡ ወጡ ።
ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሆን ፡ ጌታም ፡ ፵፪፡
ከነሱ ፡ ጋራ ፡ አለ ፡ ራሱም ፡ እንደ ፡ ብዝት ፡
ነጭ ፡ ነው ፡ ንጹሕም ፡ ነው ፡ ልብሱም ፡ የማይ
ተረጐም ፡ ነው ።
እኔም ፡ በግምባሬ ፡ ፍግም ፡ ብዬ ፡ ወደቅሁ ፡ ፵፫፡
ሥጋዬም ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ሰም ፡ ቀለጠ ፡ አእም
ሮዬም ፡ ተለወጠ ።
በታላቅ ፡ ቃል ፡ እውቀት ፡ ባለበት ፡ ልቡና ፡ ፵፬፡
አሰምቼ ፡ ጮኩ ፡ ፈጽሚም ፡ እሱን ፡ አመሰገ
ንሁ ፡ ስሙንም ፡ አከበርኩ ።
ከራሴ ፡ የወጡ ፡ እኒህ ፡ ምስጋናዎች ፡ ዕለተ ፡ ፵፭፡
እሑድ ፡ ገንዘቡ ፡ በሆንችለት ፡ በዚያ ፡ በጌታ ፡
ፊት ፡ የተወደዱ ፡ ሆኑ ፡ አለ ።
ብሉየ ፡ መዋዕልነት ፡ ገንዘቡ ፡ የሚሆን ፡ ያም ፡ ፵፮፡
ጌታ ፡ ከገብርኤልና ፡ ከሚካኤል ፡ ከፋኑኤልና ፡
ከሩፋኤልም ፡ ቍጥር ፡ ከሌላቸው ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡
ከሚሆኑ ፡ መላእክትም ፡ ጋራ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ።
ያም ፡ መልአክ ፡ ወደኔ ፡ መጣ ፡ ቢቃሉም ፡ ተና ፵፯፡
ገረኝ ፡ አለ ።
ለበጎ ፡ ሥራ ፡ የተወለደ ፡ የባለ ፡ አእምሮ ፡ ልጅ ፡ ፵፰፡

አንተ ፡ ነህ ፡ ረድኤቱም ፡ በንተ ፡ አደረ ፡ ዕለተ ፡ እኀድ ፡ ገንዘቡ ፡ የሆነች ፡ የጌታ ፡ ቸርነቱም ፡ አይለይህም ፡ አለኝ ።
፶፱፡ ከጥንት ፡ ጀምሮ ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ከሱ ፡ ተገኝቷልና ፡ ለዘላለሙ ፡ የሚሆን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ በስሙ ፡ ይደረግልሃል ፡ አለኝ ።
፷፡ እንደዚሁም ፡ ለዘላለሙ ፡ ሁሉም ፡ ይደረግልሃል ፡ ለዘላለሙ ፡ ረድኤቱ ፡ ሳይለይህ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎች ፡ በሥራህ ፡ ፀንተው ፡ ይኖራሉ ።
፷፩፡ ማደሪያቸው ፡ እድል ፡ ፈንታቸውም ፡ ካንተ ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፡ ለዘላለሙም ፡ ካንተ ፡ አይለዩም ።
፷፪፡ ከዚያም ፡ ልጅ ፡ ከክርስቶስ ፡ ጋራ ፡ እንዲህ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡ ይሰጣቸዋል ።
፷፫፡ ለወዳጆቹም ፡ ለጻድቃን ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ ይደረግላቸዋል ፡ ሕጉም ፡ በመላእክት ፡ ጌታ ፡ ስም ፡ ላመኑ ፡ ለሕጋውያን ፡ ለዘላለሙ ፡ የቀና ፡ ነው ፡ አለኝ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፩ ።

፩፡ በሰማይ ፡ የሚመላለሱ ፡ የብርሃናት ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየወገናቸው ፡ እንዳሉ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በየዘመናቸውና ፡ በየሥልጣናቸው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ በየመውጫቸውና ፡ በየስማቸው ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡ መሪያቸው ፡ የሚሆን ፡ የከበረ ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ ባሳየኝ ፡ በየወራታቸውም ፡ ጸንተው ፡ እንዲኖሩ ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፫፡ ሰሌዳቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይህም ፡ ዓለም ፡ እስከ ፡ ዘላለሙ ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖርበት ፡ ዘመንንም ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡ ድረስ ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሐዲስ ፡ ሥራ ፡ እስኪሠራም ፡ ድረስ ፡ እሱ ፡ እንዳሳየኝ ፡ የሚናገር ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፬፡ የብርሃኖችን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ መጀመሪያው ፡ ሥራት ፡ ይህ ፡ ነው ።
፭፡ የበራ ፡ የፀሐይ ፡ መውጫ ፡ በምሥራቅ ፡ ባሉ ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ነው ፡ መግቢያውም ፡ በምዕራብ ፡ ባሉ ፡ በሰማይ ፡ መስኮቶች ፡ ነው ።
፮፡ ፀሐይ ፡ የሚወጣባቸው ፡ ስድስት ፡ መስኮቶችን ፡ አየሁ ፡ ፀሐይም ፡ የሚገባባቸው ፡ በታዎች ፡ ስድስት ፡ መስኮቶችንም ፡ አየሁ ።
፯፡ ጨረቃም ፡ በነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።
፰፡ ከሰማይ ፡ ኮከቦችን ፡ የሚመሩ ፡ ኮከቦችም ፡ ከሚመሯቸው ፡ ኮከቦች ፡ ጋራ ፡ በነዚያ ፡ ደጃፎች ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ፡ እኒህም ፡ መስኮቶች ፡ ስድስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ስድስቱ ፡ ፀሐይ ፡ በሚገባበት ፡ በምዕራብ ፡ ናቸው ።
፱፡ አንዱም ፡ አንዱን ፡ ካየሁት ፡ በኋላ ፡ ያየሁት ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የቀና ፡ ነው ፡ በዚያም ፡ መስኮት ፡ በግራ ፡ በቀኝ ፡ ብዙ ፡ መስኮቶች ፡ አሉ ። (ሚያዝያ ፡ ነው ፡)
፲፡ መጀመሪያ ፡ ስሙ ፡ ፀሐይ ፡ የሚባል ፡ ታላቁ ፡ ብርሃን ፡ ይወጣል ፡ ዙሪያውም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ዙሪያ ፡ ነው ፡ ሁለመናው ፡ የሚያቃጥልና ፡ የሚያበራ ፡ እሳትን ፡ የተመላ ፡ ነው ።
፲፩፡ ወደሚሄድባቸውም ፡ ሠረገላዎች ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ሠረገላዎችን ፡ የሚነዳ ፡ ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።
፲፪፡ ፀሐይም ፡ ከምሥራቅ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ለመሄድ ፡ ከምዕራብ ፡ ወደ ፡ መስዕ ፡ ይመለሳል ፡ ወደዚህም ፡ መስኮት ፡ ሊገባ ፡ ይመራል ፡ በሰማይም ፡ ሁኖ ፡ ያበራል ።
፲፫፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ በታላቁ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በአራተኛ ይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይወጣል ፡ ይችውም ፡ አራተኛ ይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ፀሐይ ፡ በምሥራቅ ፡ ከሚወጣባቸው ፡ ስለዚህ ፡ ከስድስቱ ፡ ደጃፎች ፡ አንዲቱ ፡ ናት ።
፲፬፡ በመጀመሪያው ፡ ወር ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ ከሚወጣበት ፡ በዚያችም ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ በዘመናቸው ፡ በሚከፈቱበት ፡ ጊዜ ፡ ከነሱ ፡ ዋዕይ ፡ የሚወጣባቸው ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ደጃፎች ፡ አሉበት ።
፲፭፡ ፀሐይ ፡ ከምሥራቅ ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ በዚች ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ።
፲፮፡ በሰማይ ፡ ካለው ፡ መግቢያ ፡ በአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ አቅንቶ ፡ ይወርዳል ።
፲፯፡ በነዚያም ፡ ወራት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ቀኒቱ ፡ ከቀን ፡ ትረዝማለች ፡ ሌሊቱም ፡ ከሌሊት ፡ ታጥራለች ።
፲፰፡ በዚችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ከሌሊቱ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ትበልጣለች ።
፲፱፡ ጠንቅቀው ፡ በቈጥሯት ፡ ቀኒቱ ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡ ሌሊቱም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።
፳፡ ፀሐይም ፡ ከዚች ፡ ከአራተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ይወጣል ፡ በአራተኛይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ።
፳፩፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ በምሥራቅ ፡ ወዳለችው ፡ ወዳምስተኛይቱ ፡ ይመለሳል ፡ ከሷም ፡ ወጥቶ ፡ ባምስተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ።
፳፪፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ቀኒቱ ፡ ሁለት ፡ እጅ ፡ ትበልጣለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ፡ ሌቲቱም ፡ ታጥራለች ፡ ሰባት ፡ ክፍልንም ፡ ትሆናለች ።
፳፫፡ ፀሐይም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ፡ ወደ ፡ ስድስተኛይቱም ፡ ደጃፍ ፡ ይገባል ፡ የጳጉሜ ፡ ቀን ፡ ከሷ ፡ ጋራ ፡ ስለ ፡ ኖረች ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ደጃፍ ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።
፳፬፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ከሌሊቱ ፡ ትረዝማለች ፡ ቀኒቱም ፡ የሌሊቱ ፡ እጥፍ ፡ ትሆናለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ። ሌቲቱም ፡ አጥራ ፡ ስድስት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ። (ሰኔ ፡)
፳፭፡ ቀኒቱ ፡ ታጥር ፡ ዘንድ ፡ ሌቲቱም ፡ ትረዝም ፡ ዘንድ ፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ዳርቻም ፡ ይመለሳል ።
፳፮፡ ፀሐይም ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ስድስተኛው ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡ ከሷ ፡ ይወ

ጣል ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ በምዕራብ ፡ ይገባል ።
፳፯፡ ሠላሳውም ፡ ቀን ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ ጠንቅቆ ፡
ቢቈጥሩ ፡ ቀኒቱ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ትጐድላለች ፡
ቀኒቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡
ሌሊቱም ፡ ሰባት ፡ ክፍል ።
፳፰፡ ፀሐይም ፡ ከስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ከምዕራብ ፡
ወጥቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይሄዳል ፡ ሠላሳም ፡
ቀን ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በሚ
ገባበት ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ዳግመኛ ፡
በመግቢያው ፡ ይገባል ።
፳፱፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኒቱ ፡ ሁለት ፡ ክፍል ፡ ታን
ሳለች ፡ ቀኒቱም ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ፡
ሌሊቱም ፡ ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።
፴፡ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ከምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
ይወጣል ፡ በሚገባበት ፡ በምስተኛይቱ ፡ መስ
ኮት ፡ ይገባል ።
፴፩፡ የጳጉሜ ፡ ቀኗ ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠረች ፡ በራ
ተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡ ይወ
ጣል ፡ በመግቢያዋም ፡ ይገባል ።
፴፪፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ቀኑ ፡ ከሌሊቱ ፡ ጋራ ፡ ይተካ
ከላል ፡ የተካከለም ፡ ይሆናል ፡ ሌሊቱ ፡ ዘጠኝ ፡
ክፍል ፡ ትሆናለች ።
፴፫፡ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ከራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
ይወጣል ፡ በመግቢያውም ፡ ገብቶ ፡ ወደ ፡ ምሥ
ራቅ ፡ ይመለሳል ።
፴፬፡ በሦስተኛውም ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወ
ጣል ፡ በሦስተኛውም ፡ መስኮት ፡ በምዕራብ ፡
ይገባል ።
፴፭፡ በዚችም ፡ ቀን ፡ አንዷቱ ፡ ሌሊት ፡ ካንዷቱ ፡
ሌሊት ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ትበልጣለች ፡ አን
ዷቱም ፡ ቀን ፡ ካንዷቱ ፡ ቀን ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡
ቀን ፡ ታጥራለች ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ሌሊ
ቱም ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ፡ ቀኑም ፡ ስም
ንት ፡ ክፍል ፡ ይሆናል ።
፴፮፡ ፀሐይም ፡ ከዚያች ፡ ከሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
ወጥቶ ፡ በምዕራብ ፡ ባለ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስ
ኮት ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅም ፡ ይመለሳል ።
፴፯፡ ፀሐይም ፡ በሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡
ከምሥራቅ ፡ ይወጣል ።
፴፰፡ እንደዚህም ፡ በሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ በሰማይ ፡
ባለ ፡ መግቢያው ፡ ይገባል ፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡
ሌሊቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍልን ፡ ቀኒቱም ፡
ሰባት ፡ ክፍልን ፡ ትሆናለች ።
፴፱፡ ፀሐይም ፡ በዚች ፡ ቀን ፡ ከዚች ፡ ከሁለተኛይቱ ፡
መስኮት ፡ ወጥቶ ፡ በሁለተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
መግቢያ ፡ ይገባል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ።
፵፡ የጳጉሜ ፡ ቀኗ ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠረች ፡ ፀሐ
ይም ፡ ባንዷቱ ፡ በዚች ፡ (ጥር ፡) ሠላሳ ፡ አንድ ፡
ቀን ፡ ወጥቶ ፡ በዚች ፡ ባንዷቱ ፡ መስኮት ፡ መግ
ቢያ ፡ ይገባል ።
፵፩፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱ ፡ ከቀኒቱ ፡ ትረዝማ
ለች ፡ ቀኒቱም ፡ ሁለት ፡ እጥፍን ፡ ትሆናለች ፡
ጠንቅቀው ፡ ቢቈጥሩ ፡ ሌሊቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡
ክፍል ፡ ቀኒቱም ፡ ስድስት ፡ ክፍልን ፡ ትሆና
ለች ።
ፀሐይም ፡ መስኮቶችን ፡ ጨረሰ ፡ ዳግመኛም ፡ ፵፪፡
በኒህ ፡ መስኮቶች ፡ ላይ ፡ ዞሮ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡
በዚያ ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡ በመግቢያውም ፡
በትክክል ፡ ይገባል ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱ ፡ ከርዝመቷ ፡ አንድ ፡ ፵፫፡
እጅ ፡ ታጥራለች ፡ ይኸውም ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡
ነው ፡ ሌሊቱ ፡ አሥራ ፡ አንድ ፡ ክፍል ፡ ቀኒ
ቱም ፡ ሰባት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።
ፀሐይም ፡ ተመልሶ ፡ በምሥራቅ ፡ ወደሚወጣ ፵፬፡
በት ፡ ወደ ፡ ሁለተኛው ፡ መስኮት ፡ ገባ ፡ በዚ
ህም ፡ መስኮት ፡ ተመልሶ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወ
ጣል ፡ ይገባል ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱ ፡ ከርዝመቷ ፡ ታጥ ፵፭፡
ራለች ፡ ሌሊቱ ፡ አሥር ፡ ክፍል ፡ ቀኒቱም ፡
ስምንት ፡ ክፍል ፡ ትሆናለች ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ ከዚያች ፡ ከሁለተኛ ፵፮፡
ይቱ ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በመግቢያውም ፡
ገብቶ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ይመለሳል ።
ፀሐይም ፡ የጳጉሜ ፡ ቀን ፡ ገብታ ፡ ስለ ፡ ተቈጠ ፵፯፡
ረች ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሠላሳ ፡ አንድ ፡
ቀን ፡ ወጥቶ ፡ በሰማይ ፡ ባለ ፡ መግቢያው ፡ ይገባል ።
በዚያችም ፡ ቀን ፡ ሌሊቱም ፡ ታንሳለች ፡ ሌሊ ፵፰፡
ቱቱም ፡ ዘጠኝ ፡ ቀኒቱም ፡ ዘጠኝ ፡ ክፍል ፡ ትሆ
ናለች ።
ሌሊቱም ፡ ከቀኑ ፡ ጋራ ፡ ይተካከላል ፡ ዓመቱም ፡ ፵፱፡
ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡
ቀን ፡ ይሆናል ።
የሌሊትና ፡ የቀን ፡ ርዝመቷ ፡ የሌሊትና ፡ የቀ ፶፡
ንም ፡ ማጠሯ ፡ በፀሐይ ፡ መንገድ ፡ ይለያል ።
ስለዚህም ፡ ጎዳናው ፡ ይረዝማል ፡ አንዱ ፡ ቀን ፡ ፶፩፡
ካንዱ ፡ ቀን ፡ አንዱም ፡ ሌሊት ፡ ካንዱ ፡ ሌሊት ፡
ያጥራል ።
የፀሐይ ፡ ሥራት ፡ መንገዱም ፡ መመለሱም ፡ ፶፪፡
ይህ ፡ ነው ።
በተመለሰም ፡ ጊዜ ፡ ስሳውን ፡ ከንትሮስ ፡ ሊፈ ፶፫፡
ጽም ፡ ይመለሳል ፡ ተመልሶም ፡ በምሥራቅ ፡
ይወጣል ፡ ለዘለዓለም ፡ የሚኖር ፡ ታላቅ ፡ ብር
ሃንም ፡ ይህ ፡ ነው ።
ጌታ ፡ እንዳዘዘ ፡ በሱ ፡ አምሳል ፡ የሚጠራ ፡ ከም ፶፬፡
ሥራቅ ፡ የሚወጣ ፡ ደገኛ ፡ ብርሃን ፡ ይህ ፡ ነው ።
እንዲህ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ፡ መጕደልም ፡ ፶፭፡
የለበት ፡ በሠረገላ ፡ ሆኖ ፡ በመዓልትም ፡ በሌሊ
ትም ፡ ይሮጣል ፡ እንጂ ፡ አያርፍም ።
ብርሃኑም ፡ ከጨረቃ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ በልጦ ፡ ያበ ፶፮፡
ራል ።
የሁለቱ ፡ ሁሉ ፡ የፀሐይና ፡ የጨረቃ ፡ መጠና ፶፯፡
ቸው ፡ የተካከለ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፪ ።

የዚህን ፡ የፀሐይ ፡ ሥራት ፡ ካየሁ ፡ በኋላ ፡ ፩፡
ስሙ ፡ ጨረቃ ፡ የሚባል ፡ የታናሹን ፡ ብርሃን ፡
ሌላ ፡ ሥራት ፡ አየሁ ።
ክብነቱም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ክብ ፡ ነው ፡ በሚቀ ፪፡

መጥበት ፡ በሥረገላውም ፡ ነፋስ ፡ ይነፍሳል ።
፫፡ ብርሃንም ፡ በመጠን ፡ ይሰጠዋል ።
፬፡ በወሩም ፡ ሁሉ ፡ ጨረቃ ፡ መውጫው ፡ መግቢያው ፡ ይለወጣል ፡ ቀኑም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ ቀን ፡ ነው ።
፭፡ ነገ ፡ ከሚቀበለው ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ጋራ ፡ ዛሬ ፡ የሚቀበለው ፡ ብርሃን ፡ በተካከለ ፡ ጊዜ ፡ ከፀሐይ ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ የሚያበራ ፡ ይሆናል ።
፮፡ እንዲህ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ፡ በሠላሰኛው ፡ ቀን ፡ ማጭድነቱ ፡ ወደ ፡ ምሥራቅ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ።
፯፡ በዚያችም ፡ ቀን ፡ ይታያል ፡ ለናንተም ፡ ወሠርቀ ፡ ወርኅ ፡ ይበላል ።
፰፡ በሠላሰኛው ፡ ቀን ፡ ሠርቅ ፡ ሊያደርግ ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝኛ ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ በሚወጣበት ፡ ደጃፍ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ።
፱፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ የሚሣልበት ፡ እኩሌታው ፡ አንዱ ፡ ወገን ፡ ከብርሃን ፡ የራቀ ፡ ነው ፡ ከአሥራ ፡ አራት ፡ እጅ ፡ ብርሃን ፡ ተለይታ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ከተሣለባት ፡ ከሰባተኛይቱ ፡ እጅ ፡ በቀር ፡ ሰሌዳው ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ የሌለበት ፡ ብላሽ ፡ ነው ።
፲፡ ነገ ፡ በሚቀበለው ፡ መጠን ፡ ዛሬ ፡ ፯ት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ በተቀበለበት ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ የሚበራ ፡ ይሆናል ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ከተሣለበት ፡ ከኩሌታው ፡ በቀር ፡ ስድስቱ ፡ እጅ ፡ አንድ ፡ ወገን ፡ የሚሆን ፡ ሰባቱም ፡ እጅ ፡ ከብርሃን ፡ የራቀ ፡ ነው ።
፲፩፡ ነገ ፡ ሠርቅ ፡ ሊያደርግ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ፡ ፀሐይም ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ጨረቃ ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ አብሮ ፡ ይወጣል ፡ ነገ ፡ በሚቀበለው ፡ ብርሃን ፡ እኩሌታ ፡ ዛሬም ፡ ይቀበላል ።
፲፪፡ ጨረቃ ፡ ሠርቅ ፡ ከሚያደርግበት ፡ ቀን ፡ አስቀድሞ ፡ በዚያች ፡ ሌሊት ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ያድራል ።
፲፫፡ በዚያችም ፡ ሌሊት ፡ ሰባቱ ፡ ስድስቱ ፡ እጅ ፡ እኩሌታይቱ ፡ አሥራ ፡ አራተኛይቱም ፡ እጅ ፡ ጨለማ ፡ ይሆናል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ ፈጽሞ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ ተቀብሎ ፡ ይወጣል ።
፲፬፡ ወጥቶም ፡ ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ ከምሥራቅ ፡ ይርቃል ፡ በቀረው ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተቀበለ ፡ ያበራል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፫ ።

፩፡ በወሮቹ ፡ መንገድ ፡ በሚያደርግበት ፡ በዚያ ፡ ትእዛዝ ፡ ሁለተኛ ፡ መሔጃውን ፡ ሁለተኛ ፡ ትእዛዙን ፡ አየሁለት ።
፪፡ የከበረ ፡ መልአክ ፡ ዑርኤል ፡ ሁሉን ፡ አሳየኝ ፡ ይኸውም ፡ ሁሉንም ፡ የሚመራቸው ፡ ነው ።
፫፡ እንዳሳየኝ ፡ በታቸውንም ፡ ጻፍኩ ።
፬፡ ጸንተው ፡ እንደሚኖሩ ፡ መጠን ፡ ወራታቸውን ፡ ጻፍኩ ፡ የብርሃናቸውን ፡ መልክ ፡ ጻፍኩ ።
፭፡ አሥራ ፡ አምስቱ ፡ ቀን ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ባንዱ ፡ ቀን ፡ ሰባት ፡ ብርሃን ፡ ባንዱ ፡ ሰባት ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተቀበለ ፡ ብርሃኑን ፡ ሁሉ ፡ በምሥራቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ፡ ሰባት ፡ ሰባት ፡ እጅ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃንም ፡ እየተነሣው ፡ ጨለማውን ፡ ሁሉ ፡ በምዕራብ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ።
በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ መግቢያዎቹን ፡ ይለውጣል ፡ በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ አንድ ፡ አንድ ፡ ክፍለ ፡ ብርሃን ፡ እየተሰጠው ፡ መንገዱን ፡ ይሄዳል ። ፮፡
በሕፀፁ ፡ ባምስቱም ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡ ጋራ ፡ ይገባል ፡ በመካከል ፡ ባሉ ፡ በነዚህ ፡ በሁለቱ ፡ መስኮቶች ፡ ባራተኛይቱና ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ። ፯፡
ዳግመኛም ፡ ዙሮ ፡ ተመልሶ ፡ ፀሐይ ፡ በሚወጣበት ፡ መስኮት ፡ ይወጣል ፡ በዚያም ፡ መስኮት ፡ ብርሃኑን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ። ፰፡
ከፀሐይ ፡ ይርቃል ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ በሚወጣበት ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ ይገባል ። ፱፡
ፀሐይም ፡ ከራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ በወጣ ፡ ጊዜ ፡ ካምስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ። ፲፡
ዳግመኛም ፡ ተመልሶ ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ብርሃኑንም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡ ያገኛል ። ፲፩፡
ይርቃል ፡ በመጀመሪያይቱም ፡ መስኮት ፡ ስምንት ፡ ቀን ፡ ይገባል ፡ ዳግመኛም ፡ ተመልሶ ፡ ፀሐይ ፡ ከሷ ፡ በሚወጣበት ፡ ባራተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ ይወጣል ። ፲፪፡
በየወራታቸው ፡ ሥራት ፡ ፀሐይ ፡ አስቀድሞ ፡ እንዲወጣ ፡ እንዲገባ ፡ አናኗራቸውን ፡ እንደ ፡ ዚህ ፡ አየሁ ፡ አለ ። ፲፫፡
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አምስቱ ፡ ዓመት ፡ ይጨመራል ፡ ለፀሐይም ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይደርሰዋል ። ፲፬፡
ላንዱ ፡ ዓመት ፡ ቀኖች ፡ ሁሉ ፡ ይደርሱታል ፡ ከነዚህም ፡ ካምስቱ ፡ ዘመኖች ፡ ተወጣጥተው ፡ ቀኖቹ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይሆናሉ ። ፲፭፡
ለኮከቦችና ፡ ለፀሐይ ፡ ሰድስት ፡ ቀን ፡ ይደርሳቸዋል ፡ ካምስቱ ፡ ዓመት ፡ ስድስት ፡ ስድስት ፡ ቀን ፡ ሆኖ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይደርሳቸዋል ። ፲፮፡
ጨረቃም ፡ ከኮከቦችና ፡ ከፀሐይ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይጐላል ። ፲፯፡
ጨረቃም ፡ ዘመኖችን ፡ ጠንቅቆ ፡ ያስቈጥራቸዋል ። ፲፰፡
ሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ እየሆነ ፡ ጠንቅቀው ፡ በውነት ፡ ዓመቱን ፡ ይለውጣሉ ፡ እንጂ ፡ ሁሉም ፡ ለዘላለሙ ፡ እንደሚኖሩት ፡ መጠን ፡ አንዲት ፡ ቀን ፡ አያተርፉም ፡ አንዲትም ፡ ቀን ፡ አያጐሉም ፡ አለ ። ፲፱፡
የሦስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀን ፡ ሺህ ፡ ዘጠና ፡ ሁለት ፡ ነው ፡ የስምንቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሁለት ፡ ሺ ፡ ዘጠኝ ፡ መቶ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ያምስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ ቀን ፡ ነው ። ፳፡

፳፩፣ ለሌሊቶቃም ፡ ለብቻው ፡ ይደርሰዋል ፡ የሦስ
ቱም ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡ ስሳ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡
ነው ።
፳፪፣ በስሳ ፡ ሁለቱ ፡ ቀን ፡ ላይ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ በመው
ጣቱ ፡ ለፀሐይ ፡ ቀን ፡ ይጨመርለታልና ፡ ጨረቃ ፡
ላምስቱ ፡ ዓመት ፡ አምሳ ፡ ቀን ፡ ይጎላል ።
፳፫፣ ለጨረቃ ፡ የስምንቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሁለት ፡
ሽህ ፡ ስምንት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ ሁለት ፡ ቀን ፡
ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ያምስቱ ፡ ዓመት ፡ ቀኑ ፡ ሽህ ፡
ሰባት ፡ መቶ ፡ ሰባ ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።
፳፬፣ በስምንቱ ፡ ዓመት ፡ የሚያንሰው ፡ ቀኑ ፡ ሰማ
ንያ ፡ ቀን ፡ ነውና ፡ ከስምንቱም ፡ ዓመት ፡ የጎ
ደለባቸው ፡ ቀኖች ፡ ሰማንያ ፡ ቀን ፡ ናቸው ።
፳፭፣ እነሱ ፡ እንደሚኖሩበት ፡ ፀሐይም ፡ እንደሚኖ
ርበት ፡ መጠን ፡ ዘመን ፡ እንዲህ ፡ በውነት ፡
ይጨረሳል ።
፳፮፣ ከከቦች ፡ ከሚወጡባቸው ፡ መስኮቶች ፡ ፀሐይ ፡
ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይወጣል ፡ ይገባል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፬ ።

፩፣ በፍጥረቶቹ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በከከቦችም ፡ ሁሉ ፡
የተሾሙ ፡ የሻለቆች ፡ የሚመሯቸው ፡ የወር ፡
መጋቢዎችን ፡ የሚመሩ ፡ የ፲፩ ፡ መጋቢዎች ፡
በዚያ ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ።
፪፣ ከሚጨመሩባቸው ፡ የዘመኑ ፡ ቊጥር ፡ ሁሉ ፡
ጸንቶ ፡ እንዲኖር ፡ ከመኖሪያቸውም ፡ ከማይ
ለዩ ፡ ከ፬ ፡ ከከቦች ፡ ጋራ ፡ ይወጣሉ ፡ ይገባሉ ።
፫፣ በዘመኑ ፡ ቊጥር ፡ የማይቈጠሩ ፡ እነዚህ ፡ ከከ
ቦች ፡ አራቱን ፡ ጳጉሜን ፡ ይመግባሉ ።
፬፣ እነዚያ ፡ ከከቦች ፡ ዓለሙ ፡ ጸንቶበት ፡ በሚ
ኖረው ፡ ዘመን ፡ በውነት ፡ ይገዛሉና ፡ በነሳቸው ፡
ሰዎች ፡ ይበድሉባቸዋል ።
፭፣ አንዱ ፡ በመጀመሪያው ፡ መስኮት ፡ (ጥር ፡)
አንዱ ፡ በሦስተኛው ፡ መስኮት ፡ (መጋቢት ፡)
አንዱ ፡ ባራተኛው ፡ መስኮት ፡ (ሚያዝያ ፡)
አንዱ ፡ በስድስተኛው ፡ መስኮት ፡ (ሰኔ ፡) ይወ
ጣል ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶበት ፡ የሚኖርበትን ፡
ቀን ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡ ይህ ፡ ዓለም ፡ ጸንቶ
በት ፡ በሚኖረው ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡
ቀን ፡ ይጨረሳል ።
፮፣ ባራቱ ፡ ጳጉሜ ፡ ላራቱ ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ ላመ
ቱም ፡ ለሰባቱም ፡ ቀን ፡ ተሾሚልና ፡ የዘለዓለም ፡
ምስጋና ፡ ያለው ፡ ጌታ ፡ በሰማይ ፡ ብርሃናት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሾመው ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡
ይህን ፡ ሁሉ ፡ አሳየኝ ።
፯፣ በዚህ ፡ ዓለም ፡ በሰማይ ፡ ያበሩ ፡ ዘንድ ፡ ወደዚ
ህም ፡ ዓለም ፡ ይመጡ ፡ ዘንድ ።
፰፣ ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ከዋክብትም ፡ በሰማይ ፡ ሠረ
ገላዎች ፡ ሁሉ ፡ የሚዞሩ ፡ ቅንየታት ፡ የሚባሉ ፡
ከከቦችም ፡ ሁሉ ፡ ለሌሊትና ፡ ለቀንም ፡ መሪ
ዎች ፡ ይሆኑ ፡ ዘንድ ፡ በነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ሾሞታልና ፡ አሳየኝ ።
፱፣ ዑርኤል ፡ በሰማይ ፡ ያለ ፡ ፀሐይ ፡ በሚመላለ
ስባቸው ፡ በሠረገላዎች ፡ ዙሪያ ፡ የፀሐይ ፡ እግ
ሮች ፡ ከነሱ ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከፈቱ ፡
አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስኮቶችን ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ።
በታወቁበቸው ፡ ዘመኖች ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ ፲፣
ከነሳቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ድርቅ ፡ ይወጣል ።
ለነፋሶች ፡ ጠልንም ፡ ለሚያመጣ ፡ ነፋስ ፡ በዘመ ፲፩፣
ኖች ፡ በተከፈቱ ፡ ጊዜ ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ሆኜ ፡
ጨረቃና ፡ ፀሐይ ፡ ከከቦችም ፡ የሰማይ ፡ ፍጥረ
ቶችም ፡ ሁሉ ፡ በምዕራብና ፡ በምሥራቅ ፡ ከነ
ሳቸው ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከፈቱ ፡ አሥራ ፡
ሁለት ፡ መስኮቶችን ፡ በምድር ፡ ዳርቻ ፡ ባለ ፡
በሰማይ ፡ አየሁ ።
ብዙ ፡ የሆኑ ፡ የተከፈቱ ፡ መስኮቶችም ፡ በግ ፲፪፣
ራና ፡ በቀኙ ፡ አሉ ።
ጌታ ፡ እንዳዘዛቸው ፡ ከከቦቹ ፡ ከነሳቸው ፡ እን ፲፫፣
ደሚወጡባቸው ፡ እንደ ፡ ቍጥራቸውም ፡
መጠን ፡ እንደሚገቡባቸው ፡ እንደነዚያ ፡ መስ
ኮቶች ፡ አንዲቱ ፡ መስኮት ፡ በዘመኗ ፡ ሙቀ
ትን ፡ ታስገኛለች ።
የማይገቡ ፡ ከከቦች ፡ በሚመላለሱባቸው ፡ በነ ፲፬፣
ዚያ ፡ መስኮቶች ፡ በበታቻቸውና ፡ በበላያቸው ፡
ሠረገላዎችን ፡ ለዘላለሙ ፡ በሰማይ ፡ ሲሮጡ ፡
አየሁ ።
ሁሉንም ፡ አንዱ ፡ ፀሐይ ፡ ይበልጣቸዋል ፡ ፲፭፣
እሱም ፡ በዓለም ፡ ሁሉ ፡ ይዞራል ።

ምዕራፍ ፡ ፸፭ ።

ለነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ መውጫ ፡ መግቢያ ፡ የሚ ፩፣
ሆኑ ፡ ነፋሶች ፡ ከነሱ ፡ የሚወጡባቸው ፡ የተከ
ፈቱ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ መስኮቶችንም ፡ በም
ድር ፡ ዳርቻ ፡ አየሁ ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ይነፍሳሉ ፡ ተከፍተው ፡ ካየ ፪፣
ኋቸው ፡ በነዚያ ፡ መስኮቶች ፡ ሦስቱ ፡ በምሥ
ራቅ ፡ ሦስቱ ፡ በምዕራብ ፡ ሦስቱ ፡ በሰሜን ፡
ሦስቱ ፡ በደቡብ ፡ ናቸው ።
መጀመሪያ ፡ ያየኋቸው ፡ ሦስቱ ፡ በምሥራቅ ፡ ፫፣
ሦስቱም ፡ በመስዕ ፡ በኋላ ፡ ያየኋቸው ፡ ሦስቱ ፡
በአዜብ ፡ ሦስቱ ፡ በምዕራብ ፡ ናቸው ።
ከነዚያም ፡ መስኮቶች ፡ ባራቱ ፡ የፍቅርና ፡ የበ ፬፣
ረከት ፡ ነፋሶች ፡ ይወጣሉ ፡ ከነዚያም ፡ ከስም
ንቱ ፡ መስኮቶች ፡ መቅሠፍት ፡ የሚያወጡ ፡
ነፋሶች ፡ ይወጣሉ ።
ወደዚህም ፡ ዓለም ፡ በተላኩ ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ ፭፣
ሁሉ ፡ ያጠፏታል ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ ውኃንም ፡ ያጠ
ፏታል ፡ በሷ ፡ ላይ ፡ የሚኖሩትንም ፡ ሁሉ ፡
በየብስና ፡ በውኃው ፡ ላይ ፡ ያለውንም ፡ ሁሉ ፡
ያጠፏቸዋል ።
ለአዜብ ፡ በምትቀርብ ፡ በምሥራቅ ፡ በኵል ፡ ፮፣
ባለች ፡ ስሙ ፡ ዕባሕይ ፡ የሚባል ፡ መጀመሪያው ፡
ነፋስ ፡ ይወጣል ፡ ለአዜብ ፡ በምትቀርብ ፡ በም
ሥራቅ ፡ በኵል ፡ ባለች ፡ በመጀመሪያይቱ ፡
መስኮት ፡ ከሷ ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ የሚያጠፋ ፡
ድርቅ ፡ ጥፋትም ፡ ይወጣል ።
በመከከል ፡ ባለች ፡ በሁለተኛይቱም ፡ መስ ፯፣
ከት ፡ ቅንነት ፡ ይወጣል ፡ ከሷም ፡ በጎ ፡ ዝናብ ፡

በኅ፡ፍሬ፡በኅ፡ፍቅር፡በኅ፡ጠል፡ይወጣል ።
፰፤ በመስዕ፡በኩል፡ባለች፡በሦስተኛይቱም፡መስ
ኮት፡ውርጭ፡ድርቅ፡በአዜብ፡በኩል፡ያሉ፡
እነዚህን፡ነፋሶች፡ካየሁ፡በኋላ፡በመጀመ
ሪያ፡በየኋቸው፡በሦስቱ፡መስኮቶች፡ነፋሶች፡
ይወጣሉ ።
፱፤ እነሱም፡ለምሥራቅ፡በምትቀርብ፡በመጀመ
ሪያይቱ፡መስኮት፡የድርቅ፡ነፋስ፡ይወጣል ።
፲፤ በሷ፡አጠገብ፡ባለች፡በመካከለኛይቱ፡መስ
ኮት፡ከሷ፡በኅ፡ሽቱ፡በኅ፡ጠል፡በኅ፡ዝናም፡
ፍቅር፡ድኅነት፡ይወጣል ።
፲፩፤ በምዕራብ፡በኩል፡ባለች፡በሦስተኛይቱ፡
መስኮት፡ከሷ፡ክፉ፡ጠል፡ይወጣል፡ክፉ፡
ዝናብ፡ኩብኩባ፡ጥፋት፡ይወጣል ።
፲፪፤ ስሙ፡ባሕር፡በሚባል፡በመስዕ፡በኩል፡ያሉ፡
እኒህን፡ነፋሶች፡ካየሁ፡በኋላ፡ካየኋቸው፡ከሦ
ስቱ፡መስኮቶች፡ለአዜብ፡በምትቀርብ፡በምሥ
ራቅ፡በኩል፡ባለች፡በሰባተኛይቱ፡መስኮት፡
ከሷ፡ክፉ፡ጠል፡ክፉ፡ዝናብ፡ኩብኩባና፡
ጥፋትም፡ይወጣል ።
፲፫፤ በቀኖች፡በመካከለኛይቱም፡መስኮት፡ከሷ፡
በኅ፡ዝናም፡በኅ፡ጠል፡ድኅነት፡ፍቅርም፡
ይወጣል ።
፲፬፤ ለመስዕ፡በምትቀርብ፡በምዕራብ፡በኩል፡
ባለች፡በሦስተኛይቱም፡መስኮት፡ከሷ፡ጉም፡
ውርጭ፡ዋግ፡ክፉ፡ጠል፡ክፉ፡ዝናም፡ኩብ
ኩባም፡ይወጣል ።
፲፭፤ በምዕራብ፡በኩል፡ያሉ፡የነዚህን፡አራቱን፡
ነፋሶች፡ካየሁ፡በኋላ፡ለመስዕ፡በቀረበች፡
በመጀመሪያይቱ፡መስኮት፡ከሷ፡ክፉ፡ጠል፡
ክፉ፡ዝናም፡የረጋው፡የተበተነው፡ውርጭ፡
ዋግ፡ቀቅ፡ይወጣል ።
፲፮፤ ከመካከለኛይቱም፡መስኮት፡በኅ፡ጠል፡በኅ፡
ዝናም፡ፍቅር፡በረከትም፡ይወጣል ።
፲፯፤ በአዜብ፡በኩል፡ባለች፡በኋለኛይቱም፡መስ
ኮት፡ከሷ፡ድርቅ፡ጥፋት፡ዋዕይ፡ጥፋት፡ይወ
ጣል ።
፲፰፤ በራቱ፡በሰማይ፡ማዕዘን፡ያሉ፡አሥራ፡ሁለቱ፡
መስኮቶች፡ተጨረሱ፡ልጄ፡ማቱሳላ፡ትእዛዛ
ቸውን፡ሁሉ፡መቅሠፍታቸውንም፡ሁሉ፡
ተድላ፡ደስታቸውንም፡ሁሉ፡አሳየሁህ፡አለ ።
፲፱፤ መጀመሪያ፡የወጣ፡ነውና፡መጀመሪያ፡የወ
ጣውን፡ነፋስ፡ስሙን፡ጽባሕዊ፡ይሉታል ።
፳፤ ገናና፡ፀሐይ፡በዚያ፡ይወርዳልና፡ይልቁንም፡
ለዘላለሙ፡የከበረ፡እግዚአብሔር፡በዚያ፡ይወ
ርዳልና፡ሁለተኛውንም፡ነፋስ፡ስሙን፡አዜብ፡
ይሉታል ።(ውዐይ፡)
፳፩፤ የሰማይ፡ብርሃኖች፡ሁሉ፡በዚያ፡ይጎድላሉና፡
ወደዚያም፡ይገባሉና፡ከምዕራብ፡የሚነፍሰ
ውንም፡ነፋስ፡ስሙን፡የጎደለ፡ይሉታል ።
፳፪፤ ስሙ፡መስዕ፡የሚባል፡አራተኛውም፡ነፍስ፡
ከሦስት፡ይከፈላል፡ከሦስቱ፡አንዱ፡ለሰው፡
ማደሪያ፡የሚያፀና፡ነው፡ሁለተኛውም፡በውሀ፡
በሉ፡በሕሮች፡በጥልቀቶችም፡በዛፍም፡በወን
ዞችም፡በጨለማም፡በጉምም፡የተሾመ፡ነው፡
ሦስተኛውም፡ክፍል፡በቸርነቱ፡በምትወረስ፡
ከገነት፡የተሾመ፡ነው ።
በዚህ፡ዓለም፡ካሉ፡ተራሮች፡ሁሉ፡የሚበ ፳፫፤
ልጡ፡ሰባት፡ተራሮች፡ረጃጅሞች፡አየሁ ።
ከነሱም፡ውርጭ፡ይወጣል፡ቀኑም፡ዘመኑም፡ ፳፬፤
ዓመቱም፡እንዲህ፡እያለ፡ያልፋል፡ይሄዳል ።
ከፈሳሾች፡ሁሉ፡የሚበልጡ፡ሰባት፡ፈሳሾችን፡ ፳፭፤
በዚህ፡ዓለም፡አየሁ፡ከነሱ፡አንዱ፡ከምዕ
ራብ፡መጥቶ፡ሰፊ፡ወደ፡ሆነ፡ወደ፡ውቅያ
ኖስ፡ውሀውን፡ያፈሳል ።
እነዚያ፡ሁለቱ፡ከመስዕ፡እስከ፡ባሕር፡ድረስ፡ ፳፮፤
መጥተው፡ውሀቸውን፡ከወደምሥራቅ፡በኤ
ርትራ፡ባሕር፡ያፈሳሉ ።
የቀሩቱም፡አራቱ፡የነሳቸው፡ባሕር፡እስከ ፳፯፤
ሚሆን፡እስከ፡ኤርትራ፡ባሕር፡ድረስ፡ደር
ሰው፡በመስዕ፡አጠገብ፡ይፈሳሉ ።
ሁለቱ፡ፈሳሾች፡ግን፡ሰፊ፡ወደ፡ሆነ፡ወደ፡ ፳፰፤
ውቅያኖስ፡ይመለሳሉ፡በዚያም፡ጉባዔ፡ያደ
ርጋሉ ።
በየብስና፡በባሕር፡ታላላቆች፡ሰባት፡ደሴቶ ፳፱፤
ችን፡አየሁ፡ከነዚህም፡ሁለቱ፡በየብስ፡አም
ስቱ፡በሰፊ፡ባሕር፡ናቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፳፮ ።

የፀሐይ፡ስም፡እንደዚህ፡ነው፡አንዱ፡አር ፩፤
ያሬስ፡ይባላል፡ሁለተኛውም፡ቶማስስ፡ይብ
ላል ።
ለጨረቃም፡አራት፡ስሞች፡አሉት፡አንዱ፡ ፪፤
ስሙ፡አሶንያ፡ይባላል፡ሁለተኛውም፡ዕብ
ላዕ፡ይባላል፡ሦስተኛው፡ብናሴ፡ይባላል፡አራ
ተኛው፡ኢራዕ፡ይባላል ።
ታላላቆች፡ብርሃኖች፡እነዚህ፡ሁለቱ፡ናቸው፡ ፫፤
ክበባቸውም፡እንደ፡ሰማይ፡ክበብ፡ነው፡
የሁለቱ፡ሁሉ፡መጠኖቻቸው፡የተካከሉ፡
ናቸው ።
በፀሐይም፡ሰሌዳ፡ከጨረቃ፡ሰባት፡ክፍለ፡ ፬፤
ብርሃን፡ይጨመርበታል፡የፀሐይ፡ሰባተኛው፡
ክፍል፡እስቲጨረስ፡ድረስ፡በልክ፡ይቀበላል ።
በምዕራብ፡መስኮት፡ይገባሉ፡ወደ፡መስዕ፡ ፭፤
ይዞራሉ፡በሰማይ፡ሁነው፡እያበሩ፡በምሥ
ራቅ፡መስኮት፡ይወጣሉ ።
ጨረቃም፡በወጣ፡ጊዜ፡በሰማይ፡ይታያል፡ ፮፤
ነገ፡በሚቀበለው፡ሰባት፡በሰባት፡ክፍለ፡ብር
ሃን፡ልክ፡ዛሬ፡ሰባት፡ክፍለ፡ብርሃን፡ይቀ
በላል ።
ባሥራ፡አራተኛው፡ቀን፡ብርሃኑን፡ፈጽሞ፡ ፯፤
ያገኛል፡ሦስት፡አምስት፡ክፍለ፡ብርሃንም፡
ይጨመርለታል ።
ለዘመን፡ምልክት፡ሊሆን፡እስከ፡አሥራ፡ ፰፤
አምስት፡ቀን፡ብርሃኑን፡ፈጽሞ፡ያገኛል፡
ሦስት፡አምስት፡ክፍለ፡ብርሃንም፡ይሰጠዋል፡
ጨረቃም፡በፀሐይ፡ሰባተኛ፡ክፍለ፡ብርሃን፡
ያበራል ።

፱፡ ሕፀፅ ፡ በሚያደርግበትም ፡ ጊዜ ፡ በመጀመሪያ
ይቱ ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ አራተኛውን ፡ እጅ ፡ ክፍለ ፡
ብርሃን ፡ ያጣል ፡ በሁለተኛይቱም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡
ሦስተኛይቱን ፡ ያጣል ።
፲፡ በሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡ ሁለተኛውን ፡
ክፍል ፡ ያጣል ፡ በራተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥራ ፡
አንደኛውን ፡ ክፍል ፡ ያጣል ።
፲፩፡ በምስተኛውም ፡ ቀን ፡ አሥረኛውን ፡ ክፍል ፡
ያጣል ፡ በስድስተኛውም ፡ ዘጠኝኛውን ፡ ክፍል ፡
ያጣል ።
፲፪፡ በሰባተኛው ፡ ቀን ፡ ስምንተኛውን ፡ ክፍል ፡
ያጣል ፡ በስምንተኛውም ፡ ቀን ፡ ሰባተኛውን ፡
ክፍል ፡ ያጣል ።
፲፫፡ በዘጠኝኛውም ፡ ቀን ፡ ስድስተኛውን ፡ ክፍል ፡
ያጣል ፡ በሥረኛውም ፡ ቀን ፡ አምስተኛውን ፡
ክፍል ፡ ያጣል ።
፲፬፡ በሥራ ፡ አንደኛውም ፡ ቀን ፡ አራተኛውን ፡
እጅ ፡ ያጣል ፡ በሥራ ፡ ሁለተኛውም ፡ ቀን ፡ ሦስ
ተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ።
፲፭፡ በሥራ ፡ ሦስተኛውም ፡ ቀን ፡ ሁለተኛውን ፡
እጅ ፡ ያጣል ፡ በሥራ ፡ አራተኛውም ፡ ቀን ፡
ሰባተኛውን ፡ እጅ ፡ ያጣል ።
፲፮፡ በሥራ ፡ አምስተኛውም ፡ ቀን ፡ ከብርሃን ፡ የቀረ ፡
ብርሃኑ ፡ ሁሉ ፡ ይጨረሳል ።
፲፯፡ በታወቁም ፡ ወራቶች ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ በሀያ ፡
ዘጠኝ ፡ ቀን ፡ ለጨረቃ ፡ ምላት ፡ ይሆንላታል ፡
በሀያ ፡ ስምንት ፡ በሀያ ፡ ስምንት ፡ ቀንም ፡ ምላት ፡
የሚደረግበት ፡ ጊዜ ፡ አለ ።
፲፰፡ ብርሃን ፡ በጨረቃ ፡ በተሣለ ፡ ጊዜ ፡ መልአኩ ፡
ዑርኤልም ፡ ሌላ ፡ ሥራቱን ፡ አሳየኝ ።
፲፱፡ ከፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ ከሚጨመርላት ፡ ቀን ፡
ጀምሮ ፡ ጨረቃ ፡ በምትሄድበት ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
ብርሃኗን ፡ በፀሐይ ፡ ፊት ፡ ታገኛለች ፡ እስከ ፡
አሥራ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ብርሃኗ ፡ በሰ
ማይ ፡ ይጨረሳል ።
፳፡ ሰሌዳውም ፡ ሁሉ ፡ በተቃጠለ ፡ ጊዜ ፡ ብርሃኗ ፡
በሰማይ ፡ ይፈጸማል ፡ በዚያች ፡ ቀን ፡ በቧ ፡
ብርሃን ፡ ይሳልበታልና ፡ መጀመሪያይቱም ፡
ጨረቃ ፡ የተወለደችበት ፡ ቀን ፡ ትባላለች ፡
፳፩፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ በሚገባበትም ፡ ብር
ሃኑ ፡ ፈጽሞ ፡ ይጨረሳል ፡ በሌሊትም ፡ ከምሥ
ራቅ ፡ ይወጣል ።
፳፪፡ ፀሐይ ፡ በራቱ ፡ እስኪወጣ ፡ ድረስ ፡ ጨረቃ ፡
ሙላ ፡ ሌሊቱን ፡ ያበራል ፡ ጨረቃ ፡ ከፀሐይ ፡
ጋራ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡ ይተያያል ።
፳፫፡ የጨረቃ ፡ ብርሃን ፡ ከወጣበት ፡ ጀምሮ ፡ ብርሃኑ ፡
ሁሉ ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ ከዚያ ፡ ዳግመኛ ፡
ብርሃኑ ፡ ያንሳል ።
፳፬፡ ጨረቃም ፡ የሚያበራበት ፡ ወራት ፡ ያልፋል ፡
ሰሌዳው ፡ ብርሃን ፡ የሌለው ፡ ብላሽ ፡ ይሆናል ።
፳፭፡ ሦስት ፡ ወር ፡ ምላት ፡ በሚደረግበት ፡ ዘመን ፡
በሠላሳኛው ፡ ቀን ፡ ሕፀፅ ፡ ያደርጋል ፡ ሦስቱንም ፡
ወር ፡ ሕፀፅ ፡ በሚደረግባቸው ፡ ወራቶች ፡ በሀያ ፡
ዘጠኝኛውም ፡ ቀን ፡ ሕፀፅ ፡ ያደርጋል ።

በመጀመሪያው ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያው ፡ መስ ፳፮፡
ከት ፡ በመቶ ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ በመወለጃ
ውም ፡ ዘመን ፡ ሦስቱን ፡ ወር ፡ በሠላሳ ፡ በሠላሳ ፡
ቀን ፡ ይታያል ፡ ሦስቱንም ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡
በሀያ ፡ ዘጠኝ ፡ ቀን ፡ ይታያል ። (ይወለዳል ፡)
ያለ ፡ ፀሐይ ፡ ብርሃን ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ ብርሃን ፳፯፡
ምንም ፡ ምን ፡ የላትምና ፡ በሀያ ፡ በሀያ ፡ ቀን ፡
ሌሊት ፡ ሰው ፡ መስሎ ፡ ቀን ፡ ሰማይ ፡ መስሎ ፡
ይታያል ።
አሁንም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ ፳፰፡
በሰማይ ፡ ያሉ ፡ የከከቦችም ፡ ሥራት ፡ ሁሉ ፡
ተጨረሰ ።
በየቀኑ ፡ ሁሉ ፡ በየዘመኑም ፡ ሁሉ ፡ በየሹመታ ፳፱፡
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ በያመቱም ፡ ሁሉ ፡ በመግቢያ
ውም ፡ በታዘዘበትም ፡ ሁሉ ፡ በወሩም ፡ ሁሉ ፡
በሱባዔውም ፡ ሁሉ ፡ የሚሆነውን ፡ የነዚህን ፡
ሥራት ፡ አሳየኝ ።
በዚች ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ ብርሃኑ ፡ ፴፡
ጨርሶ ፡ ይጠፋልና ፡ በስድስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡
የሚደረግ ፡ የጨረቃንም ፡ ሕፀፅ ፡ አሳየኝ ፡
አለ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የወር ፡ መባቻ ፡ ይሆናል ፡ ፴፩፡
ሕፀፅ ፡ በሚያደርግበት ፡ ዘመን ፡ በመጀመሪያ
ይቱ ፡ መስኮት ፡ የሚደረገውን ፡ ሕፀፁንም ፡
አሳየኝ ።
መቶ ፡ ሰባ ፡ ሰባት ፡ ቀን ፡ እስኪጨረስ ፡ ድረስ ፡ ፴፪፡
በሱባዔው ፡ ቍጥር ፡ ቢቈጠሩት ፡ ሀያ ፡ አምስት ፡
ሱባዔ ፡ ከሁለት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።
ጨረቃ ፡ በንዱ ፡ ዘመን ፡ ከከከቦች ፡ ሥራትና ፡ ፴፫፡
ከፀሐይ ፡ የሚያንሰው ፡ ጠንቅቆ ፡ ቢቈጥሩት ፡
አምስት ፡ ቀን ፡ ይሆናል ።
የምታየው ፡ ይህም ፡ አንቀጽ ፡ በተጨረሰ ፡ ፴፬፡
ጊዜ ፡ መሪያቸው ፡ የሚሆን ፡ ገናና ፡ መልአክ ፡
ዑርኤል ፡ ካሳየኝ ፡ ከብርሃን ፡ ሁሉ ፡ የሚበልጥ ፡
እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ እንደዚህ ፡ ያለ ፡ ምሳሌ ፡
ታያለህ ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ ሄኖክ ፡ ፴፭፡
ሆይ ፡ እነሆ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ ብሎ ፡ መለሰ
ልኝ ።
ይኸንን ፡ ፀሐይ ፡ ይህንን ፡ ጨረቃ ፡ ታየው ፡ ፴፮፡
ዘንድ ፡ በሰማይ ፡ ያሉ ፡ ከከቦችን ፡ የሚመራ
ቸው ፡ ከዋክብትንም ።
ሥራቸውን ፡ ዘመናቸውንም ፡ መውጫቸው ፴፯፡
ንም ፡ የሚለውጡ ፡ ከዋክብትንም ፡ ሁሉ ፡ ታያ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ገለጥሁልህ ።

ምዕራፍ ፡ ፸፬ ።

በኋጥአንም ፡ ወራት ፡ ዘመኖች ፡ ያጥራሉ ፡ ፩፡
በመሠምሪያቸውና ፡ በርሻቸው ፡ ያለ ፡ ከዝመራ
ቸው ፡ በኋላ ፡ ይደርሳል ።
በምድር ፡ ላይ ፡ ያለ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ይለወጣል ፡ ፪፡
በዘመኑም ፡ አፍርቶ ፡ አይታይም ፡ ዝናምም ፡
ይከለከላል ፡ ሰማይም ፡ ዝናምን ፡ አታዘንምም ።
በነዚያም ፡ ዘመኖች ፡ ፊት ፡ የሚደርሰው ፡ የም ፫፡

ድኑ ፡ ፍሬ ፡ በኋላ ፡ የሚደርስ ፡ ይሆናል ፡ በዘ
መኑም ፡ አይበቅልም ፡ የንጨቱም ፡ ፍሬ ፡ ከማ
ፍራት ፡ ይከለከላል ።
፬ ጨረቃም ፡ ሥራቱን ፡ ይለውጣል ፡ በዘመኑም ፡
ሲያበራ ፡ አይታይም ።
፭ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ሰማይ ፡ ጠርቶ ፡ ይታያል ፡
በምዕራብ ፡ በኵል ፡ በታላቅ ፡ ሠረገላ ፡ ዳርቻ ፡
ሁኖ ፡ ድርቅ ፡ ይደርሳል ፡ ሰማይም ፡ ከብርሃን ፡
ሥራት ፡ ይልቅ ፡ ፈጽሞ ፡ ያበራል ።
፮ ብዙዎችም ፡ ሰዎች ፡ የታዘዙ ፡ የከዋክብትን ፡
አለቆች ፡ ይስታሉ ፡ እሊህም ፡ ግብራቸውንና ፡
ሥራቸውን ፡ ይለውጣሉ ፡ በታዘዙላቸው ፡ ዘመ
ኖቻቸውም ፡ አይታዩም ።
፯ የከከቡችም ፡ ሥራት ፡ ሁሉ ፡ በኃጢአተኞች ፡
ይለወጥባቸዋል ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩ ፡
ሰዎች ፡ በነሳቸው ፡ አእምሮዋቸውን ፡ ይለው
ጣሉ ።
፰ ሥራቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ይለውጣሉ ፡ ይስታሉ ፡
አምላኮችንም ፡ ያስመስላቸዋል ።
፱ መከራ ፡ ይበዛባቸዋል ፡ ሁሉንም ፡ ያጠፋቸው ፡
ዘንድ ፡ መቅሠፍት ፡ ይመጣባቸዋል ፡ ሄኖክ ፡
በሰማይ ፡ ሰሌዳ ፡ የተጻፈውን ፡ መጽሐፍ ፡ እይ ፡
ተመልከት ፡ በነሱ ፡ የተጻፈውንም ፡ አንብበው ፡
አንዱንም፡አንዱንም፡ሁሉ፡መርምረህ፡እወቅ፡
አለኝ ፡ አለ ።
፲ በሰማይ ፡ ዳርቻ ፡ የተጻፈውን ፡ አይቼ ፡ የተጻፈ
ውን ፡ ሁሉ ፡ አነበብኩት ፡ ሁሉንም ፡ መርምሬ ፡
አወቅሁ ።
፲፩ መጽሐፊቱን ፡ አነበብኋት ፡ በሷም ፡ የተጻፈው
ንም ፡ ሁሉ ፡ አነበብሁ ፡ የሰዎችንም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ ተመለከትሁት ፡ የዚህ ፡ ዓለም ፡ ዘመን ፡
እስኪያልፍ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለ ፡ ከሥ
ጋዊ ፡ ከደማዊ ፡ የተወለደውን ፡ ሁሉ ፡ አየሁ ።
፲፪ የዓለሙን ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ አከናውኖ ፡ እንደ ፡
ፈጠረ ፡ መጠን ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ገናና ፡ የሆነ ፡
የዘላለም ፡ ክብር ፡ ያለው ፡ ንጉሥ ፡ እግዚአብ
ሔርን ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ አመሰገንሁት ።
፲፫ ስለ ፡ መታገሡም ፡ ጌታን ፡ ፈጽሜ ፡ አመሰገን
ሁት ፡ ይህነንም ፡ ሁሉ ፡ አይቼ ፡ በአዳም ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ አለቀስሁ ።
፲፬ ደግ ፡ ቸር ፡ ሆኖ ፡ የሚሞት ፡ ሰው ፡ በደልም ፡
ከሱ ፡ ያልተጻፈበት ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበትም ፡
ቀን ፡ በሱ ፡ የበደል ፡ ሥራ ፡ ያልተገኘበት ፡
ሰው ፡ ያን ፡ ጊዜ ፡ ደግ ፡ ነው ።
፲፭ የከበሩ ፡ እነዚያም ፡ ሦስቱ ፡ መላእክት ፡ ወደ ፡
ቤቱ ፡ አቀረቡኝ ፡ በቤቱ ፡ ደጃፍ ፡ ፊት ፡ ለፊት ፡
ባለውም ፡ ምድር ፡ አኖሩኝ ።
፲፮ ለልጅህ ፡ ለማቱሳላ ፡ ይኽንን ፡ ሁሉ ፡ ንገር ፡ እሱ ፡
በደካማ ፡ ባሕርይ ፡ ፈጥሯቸዋልና ፡ በጌታ ፡
ፊት ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ እንዳይከ
ብር ፡ ለልጆችህም ፡ ሁሉ ፡ ይህንን ፡ ገልጠህ ፡
አስተምር ፡ አሉኝ ።
፲፯ ልጆችህን ፡ ታስተምራቸው ፡ ዘንድ ፡ ትጽፍላ
ቸጕም ፡ ዘንድ ፡ ለልጆችህም ፡ ሁሉ ፡ ታዳኝ
ባቸው ፡ ዘንድ ፡ ዳግመኛም ፡ እስከታገዝላቸው ፡
ድረስ ፡ በልጆችህም ፡ ዘንድ ፡ አንድ ፡ ዓመት ፡
እንተውልሃለን ፡ አሉኝ ።
በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ግን ፡ ከነሱ ፡ መካከል ፡ ፲፰
ይወስዱሃል ፡ ደጎች ፡ ሰዎች ፡ ለደጎች ፡ ሰዎች ፡
እውነት ፡ ነገርን ፡ ያስተምራሉና ፡ ለማስተማር ፡
ልቡናህ ፡ ይጽና ።
ደግ ፡ ሰው ፡ ከደግ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ ፲፱
እስበሳቸውም ፡ ይዋደዳሉ ፡ ኃጥእም ፡ ሰው ፡
ከኃጥእ ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ ይሞታል ፡ ወደ ፡ ኃጢአ
ትም ፡ የተመለሰ ፡ ሰው ፡ ወደ ፡ ኃጢአት ፡ ከተ
መለሰው ፡ ሰው ፡ ጋራ ፡ በባሕረ ፡ ገሃነም ፡ ይሰጥ
ማል ።
በጎ ፡ ሥራም ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ የክፉ ፡ ሰዎ ፳
ችን ፡ ሥራ ፡ አንሠራም ፡ ስላሉ ፡ ይሞታሉ ፡ እግ
ዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ የክፉ ፡ ሰዎችንም ፡ ሥራ ፡
ስለ ፡ ሠሩ ፡ በሚጠፉበት ፡ በታ ፡ ይሰበሰባሉ ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ መላእክት ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ፳፩
ተነጋግረው ፡ ጨረሱ ፡ አራቱን ፡ ማዕዘነ ፡ ዓለም ፡
የፈጠረ ፡ ጌታን ፡ እያመሰገንሁት ፡ ወደ ፡ ዘመ
ዶቼ ፡ ገባሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፫ ።

አሁንም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ እነዚህን ፡ ሁሉ ፡ ፩
ላንተ ፡ እነግራለሁ ፡ ላንተም ፡ እጽፍልሃለሁ ፡
ሁሉንም ፡ ገለጥሁልህ ፡ አለው ።
የነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ መጣፎቻቸውን ፡ ሰጠሁህ ፡ ፪
(አስተማርኩህ ፡) ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ በኔ ፡ ባባትህ ፡
እጅ ፡ የተጻፈውን ፡ መጻፍ ፡ ተመልከት ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ አስተምር ።
ላንተ ፡ ጥበብን ፡ አስተማርኩህ ፡ ካንተም ፡ በኋላ ፡ ፫
ለልጆችህ ፡ አስተማርኩ ፡ በልቡናቸው ፡ ጸንታ ፡
ልትኖር ፡ ይችንም ፡ ጥበብ ፡ ለዘላለሙ ፡ እስከ ፡
ልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ ለልጆቻቸው ፡
ያስተምሩ ፡ ዘንድ ፡ ላንተ ፡ ልጆች ፡ ለሚሆኑ
ህም ፡ ሰዎች ፡ አስተማርሁ ።
ይችን ፡ ጥበብ ፡ ይማሯት ፡ ዘንድ ፡ የሚያው ፬
ቋት ፡ በጆሯቸውም ፡ የሚሰሟት ፡ ሰዎች ፡ በኃ
ጢአት ፡ አይያዙም ፡ ካማሩ ፡ ከተወደዱ ፡ ምግ
ቦች ፡ ይልቅ ፡ ለሚማሯት ፡ ሰዎች ፡ ትስማማቸ
ዋለች ።
ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ፡ ፭
በእውነት ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ባለ ፡ ዘመናቸውም ፡ ሁሉ ፡ ቍጥር ፡ እንደ ፡
ኃጥአን ፡ ኃጢአት ፡ የሌለባቸውም ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናቸው ።
በሰማይ ፡ በሚሔድ ፡ ፀሐይ ፡ በመስኮቱ ፡ ከሺ ፡ ፮
አለቆች ፡ ጋራ ፡ ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ይገባል ፡ ይወጣል ።
ከሚጨመሩላቸው ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ ፯
ከሚለዩ ፡ ከሚመሯቸው ፡ ካራቱ ፡ ከዋክብት ፡
ጋራ ፡ የከዋክብት ፡ ሥራታቸው ፡ ይህ ፡ ነው ።
ከነሱም ፡ ጋራ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ ይገባሉ ፡ እነሱን ፡ ፰
ሰዎች ፡ ይስቷቸዋል ፡ ይስቷቸዋልና ፡ በዓለሙ ፡
ሁሉ ፡ በቍጥር ፡ አይቈጥሯቸውም ።

፱፤ በዘመኑ ፡ ቍጥር ፡ አሉና ፡ ምንም ፡ ቢኖሩ ፡
እነሱ ፡ ለዘለዓለሙ ፡ በውነት ፡ የተጻፉ ፡ ናቸውና ፡
ምንም ፡ በጸፉ ፡ ሰዎች ፡ ጠንቅቀው ፡ አያውቋ
ቸውም ።
፲፤ አንዱ ፡ በመጀመሪያይቱ ፡ መስኮት ፡ ይገባል ፡
አንዱ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ አንዱ ፡ በራ
ተኛይቱ ፡ መስኮት ፡ አንዱ ፡ በስድስተኛው ፡
መስኮት ፡ ይገባል ።
፲፩፤ ዓመቱም ፡ በሦስት ፡ መቶ ፡ ስልሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡
ይፈጸማል ፡ ነገሩ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ የተጻፈውም ፡
ቍጥሩ ፡ የተጠነቀቀ ፡ ነው ።
፲፪፤ ለብርሃኖች ፡ ለወሮችም ፡ ላራቱም ፡ ክፍለ ፡
ዘመኖች ፡ ለሦስት ፡ መቶ ፡ ስሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡
ለሰበቱም ፡ ቀን ፡ የተሾመ ፡ ነውና ፡ ይኸን ፡ ሁሉ ፡
አሳየኝ ።
፲፫፤ የፍጥረቱ ፡ ሁሉ ፡ ገዥ ፡ ጌታ ፡ በሰማይ ፡ ሠራ
ዊት ፡ የሾመው ፡ መልአኩ ፡ ዑርኤልም ፡ በኔ ፡
እውቀትን ፡ አሳደረብኝ ።
፲፬፤ በሰዎች ፡ ላይ ፡ በሰማይ ፡ የፀሐይን ፡ የጨረቃን ፡
የከዋክብትን ፡ በሠረገላ ፡ ሁነው ፡ የሚመላለሱ ፡
የሰማይ ፡ ሠራዊትን ፡ ሁሉ ፡ ብርሃን ፡ ያሳይ ፡
ዘንድ ፡ በመዓልትና ፡ በሌሊት ፡ ሥልጣን ፡ ያለው ፡
መልአኩ ፡ ዑርኤል ፡ አሳየኝ ።
፲፭፤ በቦታቸው ፡ በዘመኖቻቸውም ፡ በሱባዔያቸ
ውም ፡ በወሮቻቸውም ፡ የሚወጡ ፡ የሚገቡ ፡
የከከቦች ፡ ሥራትም ፡ ይቺ ፡ ናት ።
፲፮፤ ምግብናቸውን ፡ የሚጠብቁ ፡ ከዋክብትን ፡ የሚ
መሩ ፡ የከዋክብት ፡ ስማቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ በዘ
መናቸውም ፡ በሥራታቸውም ፡ በየጊዜያታቸ
ውም ፡ በወሮቻቸውም ፡ በሹመታቸው ፡ በመቋ
ሚያቸውም ፡ ሁነው ፡ ይገባሉ ።
፲፯፤ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡ አራቱ ፡ መሪ
ዎቻቸው ፡ አስቀድመው ፡ ይገባሉ ።
፲፰፤ ከነሱም ፡ ቀጥሎ ፡ ሠላሳውን ፡ ቀን ፡ ሦስት ፡
መቶ ፡ ስልሳ ፡ አራት ፡ ቀን ፡ የሚሆን ፡ ዓመቱ
ንም ፡ የሚለዩ ፡ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ ከከቦችን ፡
የሚመሩ ፡ አሥራ ፡ ሁለት ፡ የወር ፡ መጋቦች ፡
ሰባቱን ፡ ዕለታት ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ በሚ
ለዩ ፡ በዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡ ላይ ፡ በሚ
ጨመሩ ፡ አራቱንም ፡ ጳጉሜን ፡ ከሚለዩ ፡ ከሺ ፡
አለቆች ፡ ጋራ ፡ ይገባሉ ።
፲፱፤ እነዚያም ፡ የሺ ፡ አለቆቹ ፡ በመሪና ፡ በተመሪ ፡
መካከል ፡ ናቸው ፡ አንዱ ፡ በንዱ ፡ መቋሚያ ፡
በኋላ ፡ ይጨመራል ፡ መሪዎቻቸውም ፡ ሠላሳ
ውን ፡ ቀን ፡ ይለያሉ ።
፳፤ የተሠሩ ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡
የነዚህ ፡ የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡ ስማቸው ፡
፳፩፤ ሕልመልመሌክና ፡ ምልክኤል ፡ ናሬልና ፡ ሚል
ኤል ፡ ናቸው ።
፳፪፤ የሺ ፡ አለቆችን ፡ የሚመሯቸው ፡ የወር ፡ መጋ
ቦች ፡ ስማቸው ፡ አንድርናኤል ፡ ኢየሱሳኤል ፡
ኢይሉማኤል ፡ ናቸው ።
፳፫፤ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ የሻለቆችን ፡ የሚመሩ ፡
የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚከተሉ ፡
እኒህ ፡ ሦስቱ ፡ ናቸው ።
አንዱ ፡ አራቱን ፡ ክፍለ ፡ ዘመን ፡ የሚለዩ ፡ ምቅ ፳፬፤
ዋማት ፡ የሚባሉ ፡ የወር ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚ
መሩ ፡ እነዚያን ፡ የዘጠና ፡ አንድ ፡ መጋቢዎች ፡
የሚከተሉ ፡ ሥራታት ፡ የሚባሉ ፡ የሻለቆችን ፡
የሚመሩ ፡ ሦስቱን ፡ የወር ፡ መጋቢዎች ፡ የሚ
ከተል ፡ ነው ።
ስሙ ፡ ተመዓኒ ፡ (ውሀይ ፡) ፀሐይንም ፡ የሚ ፳፭፤
ባል ፡ ምልክኤል ፡ የሚባል ፡ ከከብ ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ዘመን ፡ ወጥቶ ፡ ይመግባል ።
በሹመቱ ፡ የሚመግባቸው ፡ ቀኖችም ፡ ሁሉ ፡ ፳፮፤
ዘጠና ፡ አንድ ፡ ቀኖች ፡ ናቸው ።
በሱ ፡ ሹመት ፡ ወራት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይታዩ ፡ ፳፯፤
ዘንድ ፡ ያላቸው ፡ እኒህ ፡ የቀኖቹ ፡ ምልክቶች ፡
ወዝዋዕይ ፡ ኃዘንም ፡ ናቸው ።
እንጨቶችም ፡ ሁሉ ፡ ያፈራሉ ፡ በእንጨቶ ፳፰፤
ችም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ቅጠል ፡ ይወጣል ፡ የስንዴ
ውም ፡ መከር ፡ ጽጌ ፡ረዳውም ፡ ሌሎች ፡ አበባ
ዎችም ፡ ሁሉ ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ያብባሉ ፡ በክረ
ምት ፡ የሚለመልሙ ፡ እንጨቶችም ፡ ይደር
ቃሉ ።
በበታቾቻቸው ፡ ያሉ ፡ የሺ ፡ አለቆችና ፡ የሚ ፳፱፤
መሩ ፡ የነዚህ ፡ የወር ፡ መጋቦች ፡ ስማቸው ፡
ብርክኤል ፡ ዘልብሳኤል ፡ ናቸው ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡
የሚጨመር ፡ ስሙ ፡ ሄሉያሴፍ ፡ የሚባል ፡
የሺ ፡ አለቆች ፡ አለቃ ፡ ሌላ ፡ ከከብ ፡ አለ ።
ይህ ፡ ምልክኤል ፡ የሚመግብበት ፡ ወራት ፡ ፴፤
አለቀ ፡ ከከቦችን ፡ የሚመራ ፡ ሁለተኛው ፡
መጋቢ ፡ ስሙን ፡ የበራ ፡ ፀሐይ ፡ ብለው ፡ የሚ
ጠሩት ፡ ሕልመልመሌክ ፡ ነው ።
የሚያበራበትም ፡ ቀን ፡ ሁሉ ፡ ዘጠና ፡ አንድ ፡ ፴፩፤
ቀን ፡ ነው ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ የሚመግባቸው ፡
የነዚህ ፡ ወራቶች ፡ ምልክቶች ፡ ድርቅና ፡ ዋዕይ ፡
ናቸው ።
እንጨቶችም ፡ ፈጽሞ ፡ የበሰለ ፡ ፍሬያቸውን ፡ ፴፪፤
ያወጣሉ ፡ የደረቀ ፡ ፍሬያቸውንም ፡ ያሰጣሉ ፡
በጎችም ፡ ይንጠላጠላሉ ፡ ይፀንሳሉ ።
ሰዎችም ፡ በዱር ፡ ያለ ፡ የንጨቱን ፡ ፍሬ ፡ በር ፴፫፤
ሻውም ፡ ያለ ፡ ፍሬውን ፡ ሁሉ ፡ በወይኑ ፡ አው
ድማ ፡ ያለውን ፡ ሁሉ ፡ ይሰበስባሉ ፡ በተሾመ
በትም ፡ ወራት ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ይደረጋል ።
ስማቸውም ፡ ሥራቶቻቸውም ፡ እሊህ ፡ ናቸው ፡ ፴፬፤
በበታቻቸው ፡ ያሉ ፡ የለት ፡ መጋቢዎችን ፡ የሚ
መሩ ፡ የሻለቆች ፡ ስማቸው ፡ ጊዳኤል ፡ ኪኤ
ልም ፡ ሂኤል ፡ ናቸው ፡ ከነሳቸው ፡ ጋራ ፡ የሚ
ጨመር ፡ የሺ ፡ አለቆች ፡ አለቃ ፡ ስሙ ፡ ለስፋ
ኤል ፡ ነው ፡ የተሾመበትም ፡ ወራት ፡ ተፈጸመ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፫ ።

ዛሬም ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ያየሁትን ፡ ራዕይ ፡ ፩፤
ሁሉ ፡ ገለጥሁልህ ፡ ይህንንም ፡ በፊትህ ፡ እናገ
ራለሁ ።
ሚስት ፡ ሳላገባ ፡ ሁለት ፡ ራዕዮችን ፡ አየሁ ፡ ፪፤
ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ከንዱ ፡ ጋራ ፡ አይመሳሰልም ።

፫፤ መጀመሪያውን ፡ ራዕይ ፡ መጽሐፈ ፡ አበውን ፡
በምማርበት ፡ ጊዜ ፡ አየሁ ፡ ሁለተኛውን ፡ ራዕይ ፡
ግን ፡ እናትህን ፡ ሳላገባ ፡ አየሁ ፡ የጸና ፡ ራዕይን ፡
አየሁ ።
፬፤ ስለነዚህም ፡ ነገሮች ፡ ጌታን ፡ ለመንሁት ፡ በያቴ ፡
በመላልኤልም ፡ ቤት ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ በራዕይ ፡
ሰማይ ፡ ሲወድቅ ፡ አየሁ ፡ አውታሩ ፡ ነፋስን ፡
ሲቀማ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ሲወድቅ ፡ አየሁ ።
፭፤ ወደ ፡ ምድርም ፡ በወደቀ ፡ ጊዜ ፡ ምድርን ፡ በታ
ላቅ ፡ ጥልቅ ፡ ውሀ ፡ ሰጥማ ፡ አየኋት ።
፮፤ ተራሮች ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡ ሲሰቀሉ ፡ ኮረብታ
ዎችም ፡ በኮረብታዎች ፡ ላይ ፡ ሲሰጥሙ ፡ ረጃ
ጅሞች ፡ እንጨቶችም ፡ ከግንዳቸው ፡ እየተነ
ቀሉ ፡ ሲወድቁ ፡ በጥልቅ ፡ ወንዝም ፡ ሲሰጥሙ ፡
አየኋቸው ፡ አለ ።
፯፤ ከሱም ፡ የተነሣ ፡ ባንደበቴ ፡ ነገር ፡ ተነገረ ፡ ምድ
ርም ፡ ጠፋች ፡ ብዬ ፡ እጮህ ፡ ጀመር ።
፰፤ አያቴ ፡ መላልኤልም ፡ እኔ ፡ በሱ ፡ ዘንድ ፡ ተኝቼ ፡
ሳለሁ ፡ አነሣኝ ፡ ልጄ ፡ እንደዚህ ፡ አድርገህ ፡
ለምን ፡ ትጮሀለህ ፡ እንደዚህስ ፡ አድርገህ ፡
ለምን ፡ ታለቅሳለህ ፡ አለኝ ፡ አለ ።
፱፤ እኔም ፡ ያየሁትን ፡ ራዕይ ፡ ሁሉ ፡ ነገርሁት ።
፲፤ ልጄ ፡ በአእምሮ ፡ የጸና ፡ እንደ ፡ መሆንህ ፡ አየህ ፡
በምድር ፡ የተሠወረውን ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአት ፡ በሕ
ልም ፡ ማየትህ ፡ በረታ ፡ ምድርም ፡ በጥልቅ ፡
ውሀ ፡ ትሰጥም ፡ ዘንድ ፡ አላት ፡ ጽኑ ፡ ጥፋትንም ፡
ትጠፋለች ፡ አለኝ ።
፲፩፤ አሁንም ፡ ልጄ ፡ አንተ ፡ የታመንህ ፡ ነህና ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ የሰው ፡ ዘር ፡ እንዲቀር ፡ የክብር ፡ ባለ
ቤት ፡ ጌታን ፡ ለምነው ።
፲፪፤ ምድርን ፡ ሁሉ ፡ ያጠፋታል ፡ ልጄ ፡ ከሰማይም ፡
ወርዶ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይኖራል ፡
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ያደርጋል ።
፲፫፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ ፈጽሜ ፡ ለመንኩ ፡
ልመናዬንም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሊሆን ፡
ጻፍኩት ፡ አለ ።
፲፬፤ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ሁሉን ፡ አሳየሁህ ፡ አንገቴን ፡
ደፍቼ ፡ በወጣሁ ፡ ጊዜ ፡ ሰማይን ፡ አየሁት ፡ ፀሐ
ይንም ፡ ከምሥራቅ ፡ ሲወጣ ፡ አየሁት ።
፲፭፤ ጨረቃም ፡ በምዕራብ ፡ ሲገባ ፡ አየሁ ፡ ጥቂቶች ፡
ከዋክብቶችም ፡ ነበሩ ፡ ቀድሞ ፡ በመፍጠር ፡
ያወቀውን ፡ ሁሉ ፡ አይቼ ፡ የፍርድ ፡ ባለቤት ፡
እግዚአብሔርን ፡ አመሰገንሁት ።
፲፮፤ ፀሐይን ፡ ከምሥራቅ ፡ መስኮት ፡ አውጥቷልና ፡
ምስጋናን ፡ አቀረብሁለት ፡ ፀሐይም ፡ ወጥቶ ፡
በሰማይ ፡ ላይ ፡ አበራ ፡ ተነሥቶም ፡ እኔ ፡ በየሁ
ለት ፡ ጎዳና ፡ ይሄዳል ።
፲፯፤ በውነትም ፡ ቃሎች ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አድርጌ ፡ ልዩ ፡
ገናና ፡ የሆነ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገንሁት ።
፲፰፤ ፈጣሪ ፡ ለሰዎች ፡ ልጆች ፡ ሊናገሩበት ፡ አንደ
በትን ፡ ሊያውቁበት ፡ ልቡናን ፡ ፈጥሮ ፡ እንደ ፡
ሰጠ ፡ ለኔም ፡ ልናገርበት ፡ አንደበት ፡ ላውቅ
በት ፡ ልቡናን ፡ ፈጥሮ ፡ ሰጥቶኛልና ፡ በሥጋዊ ፡
በደማዊ ፡ አንደበቴ ፡ ገናንነቱን ፡ ተናገርኩ ።

፲፱፤ አቤቱ ፡ አንተ ፡ የተመሰገንህ ፡ ነህ ፡ ንጉሥ ፡
ገናና ፡ ኃይለኛ ፡ በገናንነትህም ፡ ኃይለኛ ፡ ነህ ፡
በሰማይ ፡ ያለ ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ አንተ ፡
ነህ ፡ ከነገሥታቱ ፡ በላይ ፡ ያለህ ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡
ነህ ፡ አራቱ ፡ ማዕዝነ ፡ ዓለምንም ፡ የፈጠርህ ፡
አንተ ፡ ነህ ።
፳፤ አገዛዝህ ፡ መንግሥትህም ፡ ገናንነትህም ፡ ለዘላ
ለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ ሥልጣንህም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ሁሉ ፡ ነው ።
፳፩፤ ሰማዎችም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ መኖሪያህ ፡
ናቸው ፡ ምድርም ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ የግሮችህ ፡
መዘርጊያ ፡ ናት ።
፳፪፤ አንተ ፡ ሁሉን ፡ ፈጥረሃልና ፡ አንተ ፡ ሁሉን ፡
ትገዛለህ ፡ አንዱ ፡ ስንኳ ፡ ሥራ ፡ አይሳንህም ፡
አንዲትም ፡ ጥበብ ፡ አትሠወርህም ፡ ዙፋንህም ፡
ከናኗሯ ፡ አትለወጥም ፡ አንተም ፡ ከባሕርይህ ፡
አትለወጥም ።
፳፫፤ አንተም ፡ ሁሉን ፡ መርምረህ ፡ ፈጽመህ ፡ ታው
ቃለህ ፡ ሁሉንም ፡ ትሰማለህ ፡ ሁሉን ፡ መርም
ረህ ፡ ታውቃለህና ፡ ካንተ ፡ የሚሠወር ፡ ነገር ፡
የለም ።
፳፬፤ አሁንም ፡ በልሁል ፡ ማዕርግ ፡ ያሉ ፡ ደቂቀ ፡
ሴት ፡ አንተን ፡ ይበድላሉና ፡ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡
እስከሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ በሥጋዊ ፡
በደማዊ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ቍጣህ ፡ ትታዘዛለች ።
፳፭፤ አሁንም ፡ ፈጣሪ ፡ ጌታ ፡ ገናና ፡ ንጉሥ ፡ የምት
ሆን ፡ አቤቱ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የልጅ ፡ ልጅ ፡
ታስቀርልኝ ፡ ዘንድ ፡ ልመናዬን ፡ እንድትሰማኝ ፡
ፈጽሜ ፡ እለምናለሁ ።
፳፮፤ አቤቱ ፡ ሥጋዊ ፡ ደማዊ ፡ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ አጥፍ
ተህ ፡ ምድርን ፡ ባዶዋን ፡ አታስቀራት ፡ ለዘላ
ለሙም ፡ ጥፋት ፡ አይሁን ።
፳፯፤ አሁንም ፡ ጌታዬ ፡ አንተን ፡ ያሳዘነችህ ፡ ሰውነ
ትን ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ አጥፋ ።
፳፰፤ እውነትን ፡ የቀና ፡ ሥራንም ፡ የሚሠሩ ፡ የኖ
ኅን ፡ ወገኖች ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡ ሕግ ፡ ሊጠብቁ ፡
አታጥፋ ፡ ከኔ ፡ ከባሪያህም ፡ ልመና ፡ አቤቱ ፡
ፊትህን ፡ አትመልስ ፡ እልኩት ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፴ ።

፩፤ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ሕልምን ፡ አየሁ ፡ ልጄ ፡
ሁሉንም ፡ አሳየሁህ ።
፪፤ ሄኖክ ፡ መለሰለት ፡ ልጄ ፡ ማቱሳላ ፡ ልጄ ፡ ነገሬን ፡
ስማኝ ፡ እልሃለሁ ፡ አለው ።
፫፤ የኔን ፡ ያባትህን ፡ ሕልም ፡ ለመስማት ፡ ጆሮህን ፡
አቅርብ ፡ እናትህ ፡ አድናንም ፡ ሳላገባት ፡ መጥቼ ፡
ራዕይ ፡ አየሁ ።
፬፤ እነሆ ፡ አዳም ፡ ከምድር ፡ ተፈጠረ ፡ ያም ፡
አዳም ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ሆነ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡
አንዲት ፡ ሔዋን ፡ ተፈጠረች ።
፭፤ ከሷም ፡ ሁለት ፡ ጥጆች ፡ ተወለዱ ፡ ከሁለቱ ፡
አንዱ ፡ ጥቁር ፡ ሆነ ፡ (ቃየል ፡) አንዱም ፡ ቀይ ፡
ሆነ ፡ (አቤል ፡) ይህ ፡ ጥቁሩ ፡ ጥጃ ፡ ይህን ፡ ቀይ ፡
ጥጃ ፡ ወጋው ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ተከትሎ ፡ ገደ

ለው ።
፮፤ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ቀዩን ፡ ጥጃ ፡ ማየት ፡
አልተቻለኝም ፡ ያም ፡ ጥቁሩ ፡ ጥጃ ፡ አደገ ።
፯፤ ከሱም ፡ ጋር ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ጥጃ ፡ መጣች ።
(ሉድ ፡) እሱን ፡ መስለው ፡ ከሱ ፡ የሚወጡ ፡
ብዙ ፡ ላሞችንም ፡ አየሁ ፡ እሱንም ፡ ይከተላሉ ።
፰፤ መጀመሪያ ፡ የወጣችው ፡ ሴቲቱ ፡ ያቺ ፡ ጊደ
ርም ፡ (ሔዋን ፡) መጀመሪያ ፡ ከወጣው ፡ ከዚያ ፡
ላም ፡ (አዳም ፡) ፊት ፡ ወጣች ።
፱፤ ያንንም ፡ ቀይ ፡ ጥጃ ፡ ፈለገችው ፡ አላገኘች
ውም ፡ ያን ፡ ጊዜም ፡ ታላቅ ፡ ጩኸትን ፡ ጮኸች ፡
ፈለገችው ።
፲፤ ያ ፡ መጀመሪያ ፡ የወጣው ፡ በሬ ፡ ወደሷ ፡ እስቲ
መጣ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ዝምም ፡ አሰኛት ፡
ከዚያችም ፡ ቀን ፡ በኋላ ፡ አላለቀሰችም ።
፲፩፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ሌላ ፡ ነጭ ፡ ላምን ፡ ወለደች ፡
(ሴት ፡) ከሱም ፡ ቀጥሎ ፡ ብዙ ፡ ላሞችን ፡ ጥቋ
ቁሮች ፡ ጊደሮችን ፡ ወለደች ።
፲፪፤ በተኛሁበትም ፡ ይህ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆነ ፡ ሴትን ፡
የከበረ ፡ የገነነ ፡ ሁኖ ፡ አየሁት ፡ አሁንም ፡ እንደ
ዚህም ፡ አደገ ፡ በዕውቀትም ፡ የከበረ ፡ የገነነ ፡
ሆነ ፡ ከሱም ፡ ብዙ ፡ ነጫጮች ፡ ላሞች ፡ ተወ
ለዱ ፡ በመልክም ፡ ይመስሉታል ።
፲፫፤ ብዙ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆኑ ፡ በመልክም ፡ የሚመ
ስሏቸው ፡ ልጆችን ፡ ይወልዱ ፡ ጀመር ፡ አን
ዱም ፡ አንዱን ፡ በግብር ፡ ተከተለው ።
፲፬፤ ተኝቼ ፡ ዳግመኛም ፡ በዐይኖቼ ፡ አየሁ ፡ ከም
ድር ፡ በላይ ፡ ያለ ፡ ሰማይንም ፡ አየሁ ።
፲፭፤ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ አንድ ፡ ኮከብ ፡ ወደቀ ፡ (ስማ
ዝያ ፡) ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፡ የሰውንም ፡ ገንዘብ ፡
ሁሉ ፡ ይበላል ፡ በነዚያም ፡ ላሞች ፡ መከከል ፡
(ደቂቀ ፡ ሴት ፡) ይሰመራል ፡ አለ ።
፲፮፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ጥቋቁሮችንና ፡ ታላላቆችን ፡
ላሞች ፡ አየሁ ፡ እነሆ ፡ ሁሉም ፡ ምስጋናቸውን ፡
መሰምሪያቸውንም ፡ (ግብራቸው ፡) ለወጡ ፡
ጥጃም ፡ አስወለዱዋቸው ።
፲፯፤ አንዱ ፡ ከአንዱም ፡ ጋር ፡ ይጮሁ ፡ ጀመር ፡ ዳግ
መኛም ፡ በራዕዩ ፡ ሰማይን ፡ አየሁት ።
፲፰፤ ብዙ ፡ ከከቦችንም ፡ እነሆ ፡ አየሁ ፡ ከሰማይም ፡
(ደቂቀ ፡ ሴት ፡) ወደዚያ ፡ ወደ ፡ መጀመሪያው ፡
ኮከብ ፡ ወረዱ ፡ ወደነዚያም ፡ ጥጆች ፡ መከከል ፡
ወደቁ ።
፲፱፤ ላሞችም ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ በመከከላቸው ፡ የሚሠ
ማሩ ፡ ሆኑ ፡ እነሱንም ፡ ፊጽሜ ፡ አየኋቸው ።
፳፤ እነሆ ፡ ሁሉንም ፡ እንደ ፡ ፈረሶች ፡ ኃፍረታቸ
ውን ፡ አውጥተው ፡ በላሞች ፡ ጊደሮች ፡ ላይ ፡
ይንጠላጠሉ ፡ ጀመር ።
፳፩፤ ሁሉም ፡ ጸንሰው ፡ ግመሎችንና ፡ ዝሆኖችን ፡
አህዮችንም ፡ ወለዱ ፡ ላሞችም ፡ ሁሉ ፡ እነሱን ፡
ፈሩዋቸው ፡ ከነሱም ፡ የተነሣ ፡ ደነገጡ ።
፳፪፤ በጥርሳቸውም ፡ እየበታተኑ ፡ ይጥሏቸው ፡ ይው
ጧቸው ፡ ጀመር ፡ በቀንዶቻቸውም ፡ እየወጉ
ቸው ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እነዚያን ፡ ላሞች ፡ ይበ
ሏቸው ፡ ጀመር ። (እኩሉ ፡ እኩሉን ።)

ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የተወለዱ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ፳፫፤
እነሆ ፡ ከነሱ ፡ የተነሣ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ይነዋ
ወጡ ፡ ጀመር ፡ ከነሱም ፡ ይሸሹ ፡ ጀመር ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፩ ።

ዳግመኛም ፡ አየኋቸው ፡ አንዱን ፡ አንዱ ፡ ፩፤
ይወጋው ፡ ጀመር ፡ አንዱንም ፡ አንዱ ፡ ይው
ጠው ፡ ጀመር ፡ ያጠፋው ፡ ጀመር ።
ምድርም ፡ (ትሑታኑ ፡) ትጮህ ፡ ጀመር ፡ ዳግ ፪፤
መኛም ፡ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንቼ ፡ በራ
ዕይ ፡ አየሁ ።
የሽበቱ ፡ ሰዎችን ፡ የመሰሉ ፡ መላእክት ፡ እነሆ ፡ ፫፤
ከሰማይ ፡ ወጡ ፡ አንዱ ፡ ከዚያ ፡ በታ ፡ ወጣ ፡
ሦስቱም ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ወጡ ።
ኋላ ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ የወጡ ፡ እኒህም ፡ ሦስቱ ፡ እጄን ፡ ፬፤
ያዙኝ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ለይተው ፡
ወሰዱኝ ።
በረጅምም ፡ ተራራ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ አድርገው ፡ ፭፤
ከዚህ ፡ ዓለም ፡ የምትበልጥ ፡ ገነትን ፡ አሳዩኝ ፡
ኮረብታውም ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ ያነሰ ፡ ሆነ ።
በነዚያ ፡ ግመሎችና ፡ ዝሆኖች ፡ ላይ ፡ በህዮ ፮፤
ችም ፡ ላይ ፡ በኮከቦቹም ፡ ላይ ፡ በላሞቹም ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚመጣውን ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ እስ
ክታይ ፡ ድረስ ፡ በዚህ ፡ ተቀመጥ ፡ አሉኝ ፡
(ደቂቀ ፡ ሴት ፡ ናቸው ፡)
ቀድመው ፡ ከወጡ ፡ ከነዚያ ፡ ካራቱ ፡ አንዱን ፡ ፯፤
አየሁት ፡ (ሩፋኤል ፡) ከሰማይ ፡ የወደቀ ፡ ያንን ፡
መጀመሪያውን ፡ ኮከብ ፡ ያዘው ።
እጁን ፡ እግሩን ፡ አሥሮ ፡ በጥልቅ ፡ ጉድጓድ ፡ ፰፤
ጣለው ፡ ያም ፡ ጉድጓድ ፡ ጠባብ ፡ ነው ፡ ጥልቅ ፡
ነው ፡ ጭንቅ ፡ ነው ፡ ጨለማም ፡ ነው ።
ከነዚያም ፡ አንዱ ፡ (ገብርኤል ፡) ሰይፉን ፡ ፱፤
መዘ ፡ ለነዚያ ፡ ዝሆኖች ፡ ለነዚያም ፡ ግመሎ
ችና ፡ አህዮች ፡ ሰጣቸው ።
አንዱ ፡ አንዱን ፡ ይወጋው ፡ ጀመር ፡ ትሑታ ፲፤
ኑም ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ተነዋወጡ ።
በሕልሜም ፡ ባየሁ ፡ ጊዜ ፡ ከነዚያ ፡ ከወጡት ፡ ፲፩፤
ካራቱ ፡ አንዱ ፡ እነሆ ፡ ከሰማይ ፡ መረቡን ፡ ጣለ ።
(ሚካኤል ፡ ነው ፡)
ኃፍረታቸው ፡ እንዳስሊ ፡ ፈረስ ፡ ኃፍረት ፡ ፲፪፤
የሆነ ፡ ታላላቅ ፡ ከከቦችንም ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቦ ፡
ያዘ ።
እግራቸውንና ፡ እጃቸውንም ፡ ሁሉ ፡ አሥሮ ፡ ፲፫፤
በምድር ፡ ጉድጓድ ፡ ጣላቸው ።
ከነዚህም ፡ ካራቱ ፡ መላእክት ፡ አንዱ ፡ ሱርያል ፡ ፲፬፤
አእምሮ ፡ ወዳለው ፡ ወደ ፡ ኖኅ ፡ ሄደ ፡ ኖኅም ፡
እየራደ ፡ እየተንቀጠቀጠ ፡ የማየ ፡ አይህን ፡ ምሥ
ጢር ፡ አስተማረ ።
ታደሰ ፡ ባለ ፡ አእምሮም ፡ ሆነ ፡ ታላቃ ፡ መርከ ፲፭፤
ብንም ፡ ሠርቶ ፡ በሷ ፡ ተቀመጠ ።
ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ በዚያች ፡ መርከብ ፡ ከሱ ፡ ፲፮፤
ጋር ፡ ተቀመጡ ፡ በነሱም ፡ ላይ ፡ የሱርያል ፡
ክንፉ ፡ ቀጋረደ ።
ዳግመኛም ፡ ዓይኖቼን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አቅንቼ ፡ ፲፯፤

ከፍ ፡ ያለ ፡ ጠፈርን ፡ አየሁ ፡ በሱም ፡ ሰባት ፡
የውሀ ፡ ሻሻቴዎች ፡ አሉ ፡ እነዚህ ፡ ሻሻቴዎች ፡
ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ውሀን ፡ ያፈሳሉ ።
፲፰ ዳግመኛም ፡ አየሁ ፡ እነሆ ፡ ደገኛ ፡ በሚሆን ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከምድር ፡ ምንጮች ፡ ተከፈቱ ።
፲፱ ይህም ፡ ውሀ ፡ ከምድር ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ይፈላ ፡
ይነሣም ፡ ጀመር ፡ ምድሩ ፡ ሁሉ ፡ በውሀ ፡ እስ
ቲሸፈን ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ ይህን ፡ ዓለም ፡ አያሳየ
ውም ፡ ነበር ።
፳ ሁሉም ፡ ላይ ፡ ውሀው ፡ በዛ ፡ ጨለማ ፡ ጉም ፡
ሆነ ፡ የዚህንም ፡ ውሀ ፡ ላውን ፡ አየሁ ፡ በዚ
ህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ውሀው ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ።
፳፩ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ላይ ፡ ውሀውን ፡ አፍሶ ፡ በዚህ ፡
ዓለም ፡ ጸና ።
፳፪ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ተሰብስ
በው ፡ እስኪሰጥሙ ፡ ተሰጥመውም ፡ በዚያ ፡
ውሀ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።
፳፫ ያም ፡ መርከብ ፡ በውሀው ፡ ላይ ፡ ይዋኝ ፡ ነበር ፡
ዝሆኖችና ፡ ላሞች ፡ አህዮችና ፡ ግመሎች ፡ ከብ
ቶችም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ተሰጠሙ ።
፳፬ እኔም ፡ እነሱን ፡ ማየት ፡ አልተቻለኝም ፡ እነ
ሱም ፡ መውጣት ፡ ተሳናቸው ፡ በጥልቅም ፡
ባሕር ፡ ተሰጥመው ፡ ጠፉ ።
፳፭ ዳግመኛም ፡ ከዚህ ፡ ከታላቁ ፡ ጠፈር ፡ እኒህ ፡
ሻሻቴዎች ፡ እስቲጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ በራዕይ ፡
አየሁ ፡ ከምድርም ፡ የወጣው ፡ ምንጩ ፡ ተደ
ፈነ ።
፳፮ ሌሎች ፡ ጉድጓዶችም ፡ ተከፈቱ ፡ ምድር ፡ እስ
ቲገለጥ ፡ ድረስ ፡ ውሀው ፡ ወደነሱ ፡ ይወርድ ፡
ጀመር ።
፳፯ መርከብም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ተቀመጠ ። (አራ
ራት ፡) ጨለማይቱ ፡ ራቀች ፡ ብርሃን ፡ ሆነ ።
፳፰ ባለ ፡ አእምሮ ፡ የሆነ ፡ ያም ፡ ኖኅ ፡ ከዚያ ፡ ከመ
ርከቡ ፡ ወጣ ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡
ወጡ ።
፳፱ ከኒህም ፡ ከሦስቱ ፡ ልጆቹ ፡ ባለአእምሮ ፡ የሆነ ፡
የአንዱ ፡ ሴም ፡ በመልክም ፡ በግብርም ፡ ኖኅን ፡
ይመስለዋል ፡ ከነሳቸው ፡ አንዱ ፡ ያፌትም ፡
እንደ ፡ ደም ፡ ቀይ ፡ ነው ፡ ከሦስቱ ፡ አንዱ ፡ ካም ፡
ግን ፡ ጥቁር ፡ ነው ፡ ባለአእምሮ ፡ የነበረ ፡ ኖኅም ፡
ከነሱ ፡ ተለይቶ ፡ ሞተ ።

ምዕራፍ ፡ ፹፱ ።

፩ የምድረ ፡ በዳ ፡ አውሬዎችን ፡ ወፎችንም ፡
ይወልዱ ፡ ጀመር ፡ ከነሱም ፡ የአሕዛብ ፡ ቅመም
ነት ፡ ተገኘ ።
፪ አናብስት ፡ የባቢሎን ፡ ሰዎች ፡ አናምርት ፡ የፋ
ርስ ፡ ሰዎች ፡ አዝዕብት ፡ የግብጽ ፡ ሰዎች ፡ አክ
ልብት ፡ የኢሎፍሊ ፡ ሰዎች ፡ አፅዕብት ፡ የሶርያ ፡
ሰዎች ፡ ሐራውያ ፡ የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ ቈና
ጽል ፡ አማሌቃውያን ፡ ሽኮኮዎች ።
፫ አነር ፡ ጥምብ ፡ አሞራ ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡
ሞዓብ ፡ አሞን ፡ ተገኙ ፡ ዘማች ፡ አሞራ ፡ አን
ጭት ፡ አሞራ ፡ ጉሬዛ ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡
ተገኙ ፡ (ሮማውያን ፡ ናቸው) ።
በነሱም ፡ መካከል ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ አብርሃም ፡ ፬
ተወለደ ፡ አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋር ፡ እስበሳቸው ፡
ይጣሉ ፡ ጀመር ።
በመካከላቸውም ፡ የተወለደ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ፭
የሚሆን ፡ ይህም ፡ አብርሃም ፡ ይስማኤልን ፡
ወለደ ፡ እንደሱም ፡ ያለ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ይስ
ሐቅን ፡ ወለደ ።
የይስማኤል ፡ ልጆች ፡ በዙ ፡ ከአብርሃምም ፡ የተ ፮
ወለደ ፡ ይስሐቅ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ያዕቆብንና ፡
አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ዔሳውን ፡ ወለደ ።
ያም ፡ ዔሳው ፡ ብዙ ፡ የኤዶምያስን ፡ ሰዎች ፡ ፯
ወለደ ፡ አእምሮ ፡ ያለው ፡ ያዕቆብ ፡ አሥራ ፡
ሁለቱን ፡ ነገደ ፡ እስራኤልን ፡ ወለደ ።
እነዚህ ፡ አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገደ ፡ እስራኤልም ፡ ፰
ካደጉ ፡ በኋላ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ዮሴፍን ፡ ለይስ
ማኤላውያን ፡ ሸጡት ።
እነዚህም ፡ ይስማኤላውያን ፡ ዳግመኛ ፡ ዮፍሴን ፡ ፱
ለግብፃውያን ፡ ሸጡት ፡ ያም ፡ ዮሴፍ ፡ ከግብፃ
ውያን ፡ መካከል ፡ አደገ ።
ከሱ ፡ ጋር ፡ አብረው ፡ ይኖሩ ፡ ዘንድ ፡ በግብፃ ፲
ውያንም ፡ መካከል ፡ ከሱ ፡ ጋራ ፡ አብረው ፡ ይሰ
መሩ ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ወደ ፡ ዮሴፍ ፡
አመጣቸው ።
እነዚህም ፡ የያዕቆብ ፡ የልጅ ፡ ልጆች ፡ ብዙ ፡ ፲፩
ሆኑ ፡ ግብፃውያንም ፡ ልጆቻቸውን ፡ እስኪገሉ
ባቸው ፡ ድረስ ፡ ያስፈሯቸው ፡ ያስጨንቋቸው ፡
ጀመር ።
የእስራኤልንም ፡ ልጆች ፡ በብዙ ፡ ውሀ ፡ ፈሳሽ ፡ ፲፪
ጣሏቸው ፡ እኒህ ፡ እስራኤልም ፡ በልጆቻቸው ፡
ጥፋት ፡ ይጮሁ ፡ ወደ ፡ ጌታቸውም ፡ ይከሱ ፡
ያጣሉ ፡ ጀመር ።
ከግብፃውያን ፡ የዳነ ፡ ሙሴም ፡ ወደ ፡ ምድያም ፡ ፲፫
ሰዎች ፡ ሸሽቶ ፡ ሄደ ።
ያ ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ የእስራኤልን ፡ ልመና ፡ ፲፬
ሰምቶ ፡ ከፍ ፡ ካለ ፡ ከጽርሐ ፡ አርያም ፡ እስቲወ
ርድ ፡ ድረስ ፡ እስራኤል ፡ ፈጽመው ፡ ወደሱ ፡
ሲጮሁ ፡ በፍጹምም ፡ አእምሯቸው ፡ ጌታቸውን ፡
ሲለምኑት ፡ አየኋቸው ።
ወደነሱ ፡ መጥቶ ፡ አያቸው ፡ ከግብፃውያን ፡ ፲፭
ኰብሎ ፡ የሄደ ፡ ያንን ፡ ሙሴን ፡ ጠርቶ ፡ እስራ
ኤልን ፡ እንዳይነኳቸው ፡ ያዳኝባቸው ፡ ዘንድ ፡
የግብፃውያንን ፡ ነገር ፡ ነገረው ።
ያም ፡ ሙሴ ፡ በጌታ ፡ ቃል ፡ ታዞ ፡ ወደ ፡ ግብፃ ፲፮
ውያን ፡ ሄደ ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ አሮንም ፡ ያንን ፡
ሙሴን ፡ ተገናኘው ፡ አብሮት ፡ ሄደ ።
ሁለቱም ፡ ሁሉ ፡ አንድ ፡ ሁነው ፡ ወደነዚህ ፡ ፲፯
ግብፃውያን ፡ አደባባይ ፡ ገቡ ፡ ተናገሯቸው ።
እንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ እስራኤልን ፡ እንዳይነኳ ፲፰
ቸው ፡ አዳኙባቸው ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ግብፃውያን ፡ በኃይላቸው ፡ ፲፱
ሁሉ ፡ በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ፈጽመው ፡ እንደ ፡
ጸኑባቸው ፡ አየኋቸው ።
እስራኤልም ፡ ጮሁ ፡ ጌታቸውም ፡ ወደ ፡ እስራ ፳

ኤል ፡ መጥቶ ፡ እነዚህ ፡ ግብፃውያንን ፡ ያጠፋ
ቸው ፡ ጀመር ፡፡
፳፩፤ ግብፃውያንም ፡ ይጮሁ ፡ ጀመር ፡ እስራኤል ፡
ግን ፡ ዝም ፡ አሉ ፡ ከዚያም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ አል
ጮሁም ፡ ከግብፃውያንም ፡ ተለይተው ፡ እስኪ
ወጡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ እስራኤልን ፡ አየኋቸው ፡፡
፳፪፤ የግብፃውያንም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸው ፡ በድንቁ
ርና ፡ ተሸፈነ ፡ እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ ከሠራዊ
ቶቻቸው ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡ እስራኤልን ፡ ተከተ
ሏቸው ፡፡
፳፫፤ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ እየመራቸው ፡ ከነሱ ፡
ጋር ፡ ሄደ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ እሱን ፡ ተከተ
ሉት ፡ ፊቱም ፡ የበራ ፡ የከበረ ፡ ነው ፡ መልኩም ፡
የሚያስፈራ ፡ ነው ፡፡
፳፬፤ ግብፃውያን ፡ ግን ፡ በተጠራቀመች ፡ አንዲት ፡
ውኃ ፡ እስኪገናኟቸው ፡ ድረስ ፡ እኒህ ፡ እስራ
ኤልን ፡ ይከተሏቸው ፡ ጀመር ፡፡ (ኤርትራ ፡)
፳፭፤ ያም ፡ የተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡ ከሦስት ፡ ካራት ፡
ተከፈለ ፡ ውኃውም ፡ ግራና ፡ ቀኝ ፡ ተከፍሎ ፡
በፊታቸው ፡ ጸና ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ ይመ
ራቸው ፡ ነበር ፡ በግብፃውያንና ፡ በእስራኤልም ፡
መከከል ፡ ቁሞ ፡ ነበር ፡፡
፳፮፤ እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ እስራኤልን ፡ ገና ፡ አላ
ይዋቸውም ፡ ነበር ፡ በዚህ ፡ በተጠራቀመውም ፡
ውኃ ፡ መከከል ፡ ሄዱ ፡፡
፳፯፤ ግብፃውያንም ፡ እስራኤልን ፡ ተከተሏቸው ፡
እኒህም ፡ ግብፃውያን ፡ በተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡
ላይ ፡ እነሱን ፡ ተከትለው ፡ ሮጡ ፡፡
፳፰፤ የእስራኤልንም ፡ ጌታ ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ከፊቱ ፡
ይሸሹ ፡ ዘንድ ፡ ተመለሱ ፡፡
፳፱፤ ያም ፡ የተጠራቀመው ፡ ውኃ ፡ ተሰበሰበ ፡ ፈጥ
ኖም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ ፍጥረቱ ፡ ሆነ ፡ እኒህ ፡ ግብ
ፃውያንን ፡ እስኪ ፡ አሰጥማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡
መልቶ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ አለ ፡፡
፴፤ እስራኤልን ፡ የተከተሏቸው ፡ ግብፃውያን ፡
ሁሉ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ እስኪሰጥ
ሙም ፡ ድረስ ፡ አየሁ ፡፡
፴፩፤ እስራኤል ፡ ግን ፡ ከዚህ ፡ ከውኃው ፡ ወጥተው ፡
ሣርና ፡ ውኃ ፡ ወደሌለበት ፡ ምድረ ፡ በዳም ፡
ሄዱ ፡፡
፴፪፤ ዓይነ ፡ ልቡናቸውም ፡ ፈጽሞ ፡ ምሥጢርን ፡
ይመረምር ፡ ጀመር ፡ የእስራኤልም ፡ ጌታቸው ፡
ሲጠብቃቸው ፡ እህል ፡ ውኃ ፡ ሲሰጣቸው ፡
አየሁ ፡፡
፴፫፤ ያም ፡ ሙሴ ፡ በፊት ፡ በፊት ፡ እየሄደ ፡ ይመራ
ቸው ፡ ነበር ፡ ያም ፡ ሙሴ ፡ ረጅም ፡ ወደሆነ ፡
ወደ ፡ ደብረ ፡ ሲና ፡ ራስ ፡ ወጣ ፡፡
፴፬፤ የእስራኤልም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሙሴን ፡
ወደነሱ ፡ ላከው ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በፊታቸው ፡
የቆመ ፡ የእስራኤልን ፡ ጌታ ፡ አየሁት ፡፡
፴፭፤ መልኩም ፡ ያማረ ፡ ነው ፡ የሚአስፈራም ፡
ነው ፡ ኃይለኛም ፡ ነው ፡ እኒህም ፡ እስራኤል ፡
ሁሉ ፡ እሱን ፡ አይተው ፡ ፊቱ ፡ ከመገለጡ ፡
የተነሣ ፡ ፈሩ ፡፡
፴፮፤ እነዚህም ፡ ሁሉ ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፈርተው ፡
ይርዱ ፡ ይንቀጠቀጡ ፡ ነበር ፡ በመከከላቸው ፡
ከነበረ ፡ ሁለተኛ ፡ ከሆነ ፡ ከአሮን ፡ ጋራ ፡ ያለ ፡
ያንን ፡ ሙሴን ፡ ተከትለው ፡ ጮሁ ፡፡
፴፯፤ በጌታችን ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ ፊትንም ፡ ማየት ፡
አይቻለንምና ፡ አይናገረን ፡ አሉ ፡ የሚመራቸ
ውም ፡ ይህ ፡ ሙሴ ፡ ተመልሶ ፡ ወደ ፡ ደብረ ፡
ሲና ፡ ራስ ፡ ወጣ ፡፡
፴፰፤ የእስራኤልም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ በድን
ቍርና ፡ ይያዙ ፡ ከአስተማራቸውም ፡ ሕግ ፡ ወጥ
ተው ፡ ይስቱ ፡ ጀመር ፡፡
፴፱፤ ይህም ፡ ሙሴ ፡ በደላቸውን ፡ አላወቀም ፡ ነበር ፡
የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ በነ
ርሱ ፡ ታላቅ ፡ ቍጣን ፡ ተቈጣባቸው ፡፡
፵፤ ይህም ፡ ሙሴ ፡ በደላቸውን ፡ አውቆ ፡ ከደብረ ፡
ሲና ፡ ራስ ፡ ወረደ ፡፡
፵፩፤ ወደ ፡ እስራኤልም ፡ መጣ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻ
ቸው ፡ በድንቍርና ፡ የተያዙ ፡ ከሕጉም ፡ ወጥ
ተው ፡ የበደሉ ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አገኘ ፡፡
፵፪፤ እስራኤልም ፡ ሙሴን ፡ በዩት ፡ ጊዜ ፡ ፈሩ ፡ ከፊቱ ፡
መገለጥ ፡ የተነሣ ፡ ተንቀጠቀጡ ፡ ወደ ፡ ሕጋቸ
ውም ፡ ይመለሱ ፡ ዘንድ ፡ ወደዱ ፡፡
፵፫፤ ይህም ፡ ሙሴ ፡ ከነሱ ፡ የተለዩ ፡ ሌዋውያንን ፡
ይዞ ፡ ወደ ፡ በደሉ ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ገባ ፡፡
፵፬፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ይገሏቸው ፡ ጀመር ፡ እስራኤ
ልም ፡ ከፊቱ ፡ መገለጥ ፡ የተነሣ ፡ ፈሩ ፡ ይህም ፡
ሙሴ ፡ የበደሉ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ ወደ ፡
አምልኮት ፡ መለሳቸው ፡ ወደ ፡ ሕጎቻቸውም ፡
ተመለሱ ፡፡
፵፭፤ ያም ፡ ሙሴ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ እስኪሆን ፡ ድረስ ፡
ለእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ማደ
ሪያ ፡ ደብተራ ፡ ኦሪትን ፡ እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ እስ
ራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ በዚያ ፡ በደብተራ ፡ ኦሪት ፡
ሥራት ፡ እስኪያቆማቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡
በዚያ ፡ ቦታ ፡ ራዕይ ፡ አየሁ ፡፡
፵፮፤ እስራኤልን ፡ የመራቸው ፡ ይኸን ፡ ሙሴን ፡ የተ
ገናኘው ፡ ያ ፡ አሮን ፡ እስኪሞት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡
አየሁ ፡፡
፵፯፤ ስልሳው ፡ አልፍ ፡ አጋር ፡ ሁሉ ፡ እስኪጠፉ ፡
ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ስለነሳቸውም ፡ ፈንታ ፡
ውሉድ ፡ ተነሡ ፡ ብዙ ፡ ወገን ፡ ወደሚሆንም ፡
ገቡ ፡፡
፵፰፤ ወደ ፡ ውሀው ፡ ፈሳሽ ፡ (ዮርዳ ፡) ቀረቡ ፡ የሚ
መራቸው ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ የሆነው ፡ ይህ ፡
ሙሴ ፡ ከነሱ ፡ ተለይቶ ፡ ሞተ ፡፡
፵፱፤ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ ፈልገው ፡ አጡት ፡ በሱም ፡
ሞት ፡ ታላቅ ፡ ጩኸትን ፡ ጮሁ ፡ ለዚህም ፡
ለሙሴ ፡ በሚጮሁት ፡ ጩኸት ፡ ዝም ፡ እስ
ኪሉ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡፡
፶፤ የዚያንም ፡ ውሀ ፡ ፈሳሽነት ፡ አልፈውት ፡ ሄዱ ፡
ስለ ፡ ሞቱት ፡ ሰዎች ፡ ምትክ ፡ እስራኤልን ፡
የሚመሯቸው ፡ ሹማምንት ፡ ሁሉ ፡ ተሾሙ ፡
ተሾመውም ፡ መሯቸው ፡፡

፺፩ እስራኤልም ፡ ወዳማረ ፡ ቦታ ፡ ወደ ፡ ተወደ
ደች ፡ ወደ ፡ ከበረች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌምም ፡
እስኪገቡ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።
፺፪ እነዚህም ፡ እስራኤል ፡ እስቲጠግቡ ፡ ድረስ ፡
ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ያም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ በማ
ረች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ በመካከላቸው ፡ ጸንቶ ፡
ይኖር ፡ ነበር ።
፺፫ ዓይነ ፡ ልቡናዎቻቸው ፡ የሚገለጡበት ፡ ወራት ፡
አለ ፡ ከአሮን ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሳሙኤል ፡ ተነሥቶ ፡
እስቲሾምላቸው ፡ ድረስ ፡ በድንቍርና ፡ የተያዙ
በት ፡ ወራት ፡ አለ ።
፺፬ ሳሙኤልም ፡ ወደ ፡ አምልኮቱ ፡ መለሳቸው ፡
የልቡናቸውም ፡ ዓይኖች ፡ በሩላቸው ።
፺፭ ከሳሙኤል ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ከነሱ ፡ አንዱ ፡ ሳኦል ፡
ተነሥቶ ፡ እስቲነግሥላቸው ፡ ድረስ ፡ እኒህ ፡
እስራኤልን ፡ ኢሎፍላውያን ፡ አማሌቃውያን ፡
የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ያጠፏቸው ፡ ጀመር ።
፺፮ ይህም ፡ ሳኦል ፡ ከወዲያና ፡ ከወዲህ ፡ እያለ ፡
ሁሉንም ፡ ጨርሶ ፡ እስቲያጠፋቸው ፡ ድረስ ፡
እነዚህን ፡ ኢሎፍላውያንን ፡ አማሌቃውያን
ንም ፡ የኤዶምያስንም ፡ ሰዎች ፡ ይወጋ ፡ ጀመር ።
፺፯ የዚያ ፡ የሳሙኤልም ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎቹ ፡ በሩ
ለት ፡ እስራኤልን ፡ የሚጠብቅ ፡ ጌትነቱን ፡ የተወ ፡
የዚያን ፡ የሳኦልን ፡ ዕዳውን ፡ አወቀበት ።
፺፰ እነዚህ ፡ እስራኤልንም ፡ ይጐዳቸው ፡ ይረግጣ
ቸውም ፡ ጀመር ፡ እሱም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ሳያ
ገኝ ፡ ኖረ ።
፺፱ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ሳሙኤ
ልን ፡ ከሳኦል ፡ ልዩ ፡ ወደ ፡ ሆነ ፡ ወደ ፡ ዳዊት ፡
ላከው ፡ ንጉሥ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ጌትነቱን ፡ ስለ ፡
ተወ ፡ ስለ ፡ ሳኦል ፡ ፈንታ ፡ እስራኤልን ፡ ይገዛ
ቸው ፡ ዘንድ ፡ ቀብቶ ፡ አነገሠው ።
፻ ወደ ፡ ዳዊት ፡ ሄዶ ፡ ለብቻው ፡ ተናገረው ፡ ያንን ፡
ዳዊትንም ፡ ቀብቶ ፡ አነገሠው ፡ ለእስራኤልም ፡
ገዥ ፡ አደረገው ።
፻፩ በዚህ ፡ ሁሉ ፡ እኒህ ፡ ኢሎፍላውያን ፡ እስራኤ
ልን ፡ እየመጡ ፡ ያስጨንቋቸው ፡ ነበር ።
፻፪ መጀመሪያ ፡ የነገሠ ፡ ሳኦልም ፡ በኋላ ፡ የሚነ
ግሥ ፡ ዳዊትን ፡ አስወጥቶ ፡ ሰደደው ፡ በኋላ ፡
የሚነግሥ ፡ ዳዊትም ፡ ከፊቱ ፡ ተነሥቶ ፡ ሸሸ ።
፻፫ መጀመሪያ ፡ የነገሠ ፡ ሳኦልን ፡ ኢሎፍላውያን ፡
እስቲያጠፉት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።
፻፬ ከሱ ፡ በኋላ ፡ የነገሠ ፡ ዳዊትም ፡ ተነሥቶ ፡ በአ
እምሮ ፡ ያነሱ ፡ እስራኤልን ፡ ጠበቃቸው ።
፻፭ ከሱም ፡ በኋላ ፡ የነገሠ ፡ ዳዊት ፡ ብዙ ፡ ልጆችን ፡
ወልዶ ፡ ሞተ ።
፻፮ ሰሎሞንም ፡ ስለሱ ፡ ፈንታ ፡ ነገሠ ፡ ለኒህም ፡
ለእስራኤል ፡ ፍጹም ፡ ገዥ ፡ ሆነ ፡ በሱም ፡ ዘመን ፡
እስራኤል ፡ በውቀት ፡ ጐለመሱ ።
፻፯ እኒህም ፡ እስራኤል ፡ በሱ ፡ ዘመን ፡ በዙ ፡ እኒ
ህም ፡ ሁሉ ፡ ኢሎፍላውያን ፡ አማሌቃውያን ፡
የኤዶምያስ ፡ ሰዎች ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፈርተው ፡
ሸሹ ።
፻፰ ያም ፡ ሰሎሞን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ወጋ ፡ እነዚ
ያም ፡ አሕዛብ ፡ ዳግመኛ ፡ በእስራኤል ፡ መካ
ከል ፡ አልገቡም ፡ ከነሳቸው ፡ ፈጽመው ፡ ምንም ፡
ምን ፡ ገንዘብ ፡ አልነጠቁም ።
፻፱ ይህም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ታላቅ ፡ ሰፊም ፡ ሆነ ፡
ለእስራኤል ፡ ገዥ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ በዚህ ፡
ደብተራ ፡ አሪት ፡ ላይ ፡ ለኒህ ፡ ለእስራኤል ፡
ጌታ ፡ ታላቅ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተሠራ ።
፻፲ ይህም ፡ ደብተራ ፡ አሪት ፡ ተዋረደ ፡ ቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ ግን ፡ ከበረ ፡ ታላቅ ፡ ሆነ ፡ የእስራኤል ፡
ፈጣሪ ፡ እግዚአብሔርም ፡ በዚያ ፡ በቤተ ፡ መቅ
ደስ ፡ ላይ ፡ በረድኤት ፡ አደረበት ፡ ብዙ ፡ የሆ
ነች ፡ መሥዋዕትንም ፡ በፊቱ ፡ አቀረቡ ።
፻፲፩ ዳግመኛም ፡ እኒህን ፡ እስራኤልን ፡ እንደ ፡ በደሉ ፡
በብዙ ፡ ሥራዎችም ፡ ጸንተው ፡ እንደ ፡ ኖሩ ፡
አየኋቸው ፡ ያንም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እንደ ፡
ተዉ ።
፻፲፪ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እስራ
ኤል ፡ ዓበይት ፡ ነቢያትን ፡ ጠርቶ ፡ አስተምሩ ፡
ብሎ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ላካቸው ፡ እስራኤ
ልም ፡ ይገኋቸው ፡ ጀመር ።
፻፲፫ ከነቢያትም ፡ አንዱ ፡ ኤልያስ ፡ ከሞት ፡ ዳነ ፡
አልሞተም ፡ ፈጥኖ ፡ ሄዶ ፡ በእስራኤል ፡ ከተማ ፡
አስተማረ ።
፻፲፬ እስራኤልም ፡ ሊገሉት ፡ ወደዱ ፡ የእስራኤል ፡
ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከእስራኤል ፡ እጅ ፡
አዳነው ፡ ወደኔም ፡ አውጥቶ ፡ አኖረው ።
፻፲፭ ያዳኙባቸው ፡ ዘንድ ፡ በነሱም ፡ ዘንድ ፡ ጩኸው ፡
ያስተምሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከዓበይት ፡ ነቢያት ፡
ልዩ ፡ የሆኑ ፡ ደቂቀ ፡ ነቢያትን ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡
እስራኤል ፡ አስተምሩ ፡ ብሎ ፡ ሰደዳቸው ።
፻፲፮ የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ማደሪ
ያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስን ፡ በተዉ ፡ ጊዜ ፡ ከነሱ ፡
የተነሣ ፡ የመጣባቸውን ፡ መከራ ፡ አየሁ ፡
ከዚህ ፡ ሁሉ ፡ ሥራት ፡ ወጥተው ፡ ዓይነ ፡ ልቡ
ናቸውም ፡ በድንቍርና ፡ ተያዘ ።
፻፲፯ የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ብዙ ፡
ሰልፍን ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ እንዳደረገ ፡ በየወገ
ናቸውም ፡ እነዚህ ፡ እስራኤል ፡ ያንን ፡ ሰልፍ ፡
እስኪጠሩት ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ።
፻፲፰ ማደሪያው ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ ለአሕዛብ ፡
ሰጡ ፡ እሱም ፡ በፋርስና ፡ በባቢሎን ፡ ሰዎች ፡
በሶርያና ፡ በግብፅ ፡ ሰዎች ፡ በሌሎች ፡ አሕዛብ ፡
እጅና ፡ በማሌቅ ፡ ሰዎች ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።
፻፲፱ እኒህም ፡ አሕዛብ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ በሞት ፡
ይነጥቋቸው ፡ ጀመር ፡ እነሱም ፡ ይህንን ፡ ቤተ ፡
መቅደሳቸውን ፡ ማደሪያቸውንም ፡ እንደ ፡ ተዉ ፡
አየሁ ።
፻፳ በሞት ፡ ይነጥቋቸውም ፡ ዘንድ ፡ በባቢሎን ፡
ሰዎች ፡ እጅ ፡ ከብታቸውንም ፡ ይበሉባቸው ፡
ዘንድ ፡ በሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እጅ ፡ ጣላ
ቸው ።
፻፳፩ ከአሕዛብ ፡ የተነሣ ፡ ከብታቸው ፡ ተበልቶባቸ
ዋልና ፡ እኔም ፡ በፍጹም ፡ ኃይሌ ፡ እጮህ ፡ የእ
ስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ እለምነው ፡

የእስራኤልንም ፡ ግፍ ፡ አሳየው ፡ ጀመርኩ ።
፹፪፥ እሱም ፡ እያየ ፡ ዝም ፡ አለ ፡ ከብታቸው ፡ ፈጽሞ ፡
ተበልቶባቸዋልና ፡ አገራቸውንም ፡ ተቀምተዋ
ልና ፡ እሱም ፡ ገንዘባቸውን ፡ ሊያጠፉባቸው ፡
በሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ እጅ ፡ ጥሏቸዋልና ፡ ደስ ፡
አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፺ ።

፩፥ ሰባውን ፡ ነገሥታት ፡ ጠራ ፡ ይጠብቋቸውም ፡
ዘንድ ፡ እኒህ ፡ እስራኤልን ፡ ጠብቁ ፡ ብሎ ፡ በነ
ዚህ ፡ እጅ ፡ ጣላቸው ።
፪፥ ነገሥታቱን ፡ ሠራዊቶቻቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ከና
ንተ ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ እስ
ራኤልን ፡ ይጠብቋቸው ፡ ዘንድ ፡ ጠብቁ ፡ አለ ፡
እኔም ፡ የማዝችሁን ፡ ሁሉ ፡ አድርጉ ፡ አላቸው ።
፫፥ እኔም ፡ በቍጥር ፡ እሰጣችኋለሁ ፡ ከነሱም ፡ የሚ
ጠፉውን ፡ እኔ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ እነሱንም ፡
አጥፉ ፡ እነዚህ ፡ እስራኤልንም ፡ ጠብቁ ፡ ብሎ ፡
ሰጣቸው ።
፬፥ ከሰው ፡ ልዩ ፡ የሆነ ፡ ሚካኤልንም ፡ ጠራው ፡
ከዘገኋቸው ፡ ፈጽመው ፡ ወጥተው ፡ ከነሱ ፡ ያጠ
ፋሉና ፡ በኒህ ፡ እስራኤል ፡ ላይ ፡ መምራኑ ፡ የሚ
ያደርጉትን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ አይተህ ፡ ልብ ፡ አድ
ርገው ፡ አለው ።
፭፥ በኔ ፡ ትእዛዝ ፡ የሚያጠኗቸው ፡ ምን ፡ ያህልም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ በነሱም ፡ ፈቃድ ፡ የሚያጠፉት ፡
ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ጥጋባቸውን ፡ በነገ
ሥታቱም ፡ የሚደረገውን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ጻፍ ፡
አለው ።
፮፥ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ንጉሥ ፡ የሚያጠፉትን ፡
ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ጣፈው ፡ በፊቴም ፡
በቍጥር ፡ አንብብ ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ ያጠኗቸው ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ምንም ፡ ያህል ፡ ለጥፋት ፡ ያሰጧ
ቸው ፡ እንደ ፡ ሆነ ።
፯፥ የነገሥታቱን ፡ ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ መርምሬ ፡
አውቅ ፡ ዘንድ ፡ ይህ ፡ ምስክር ፡ ሊሆነኝ ፡ ጻፍ ።
፰፥ በዘገኋቸው ፡ ትእዛዝ ፡ ጸንተው ፡ ይኖሩ ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ አይኖሩ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ የሚያደርጉትንም ፡
አይቼ ፡ እሰጣቸው ፡ ዘንድ ፡ ጻፍ ፡ አለው ።
፱፥ በየጊዜው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ የሚያጠፉ
ትን ፡ የነገሥታቱን ፡ ጥፋት ፡ ሁሉ ፡ ጽፈሕ ፡
ሁሉንም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አምጣው ፡ እንጂ ፡ እነሱ ፡
ግን ፡ አይወቁ ፡ አንተም ፡ አታሳያቸው ፡ ዳግመ
ኛም ፡ አታስተምራቸው ፡ አለው ።
፲፥ እኒህም ፡ ነገሥታቱ ፡ በየሹመታቸው ፡ እስኪ
ጠብቋቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ይገሉ ፡
ጀመር ፡ ከዘገኋቸውም ፡ ትእዛዝ ፡ ወጥተው ፡
ብዙ ፡ ያጠፉ ፡ ጀመር ።
፲፩፥ ነገሥታቱም ፡ እኒህን ፡ እስራኤልን ፡ በባቢሎን ፡
ሰዎች ፡ እጅ ፡ ጣሏቸው ፡ የፋርስና ፡ የባቢሎን ፡
ሰዎችም ፡ ከእስራኤል ፡ ብዙዎችን ፡ ፈጽመው ፡
አጠኗቸው ።
፲፪፥ የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ከነሱም ፡ ጋር ፡ የእስራ
ኤልን ፡ ከብት ፡ አጠፉ ፡ ቤተ ፡ መቅደስንም ፡
አቃጠሉት ፡ እስራኤል ፡ የሚጠበቁበት ፡ ይህ
ንንም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ቈፈሩት ።
እስራኤል ፡ የሚጠበቁበት ፡ ያ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ፲፫፥
ተቈፍሯልና ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ስለ ፡ ፈረሰ ፡
ፈጽሚ ፡ እጅግ ፡ አዘንኩ ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ እኒህ ፡ እስራኤል ፡ ወደ ፡ ቤተ ፡ ፲፬፥
መቅደስ ፡ ይገቡም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አይገቡም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ እነሱን ፡ ማየት ፡ አልተቻለኝም ።
መምራኑ ፡ ደቀ ፡ መዛሙርቱም ፡ እኒህን ፡ እስራ ፲፭፥
ኤልን ፡ ያጠፉቸው ፡ ዘንድ ፡ በኃጢአት ፡ ለሚ
ኖሩ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ አሳልፈው ፡ ሰጧቸው ።
ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ ሁሉ ፡ በየሹመቱ ፡ በቍ ፲፮፥
ጥር ፡ ይቀበላል ፡ ከነሱ ፡ የሚያጠፉው ፡ ምንም ፡
ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ አንዱ ፡ ለሁለተኛው ፡ በመ
ጽሐፍ ፡ ይጽፍለታል ፡ ይልቁንም ፡ ከሥራታ
ቸው ፡ ወጥተው ፡ አንዱም ፡ አንዱም ፡ ይገላል ፡
ዳግመኛም ፡ ያጠፋል ።
እኔም ፡ ስለነዚህ ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ፲፯፥
ፈጽሚ ፡ አለቅስ ፡ ጀመር ።
እንደዚህም ፡ በራዕዩ ፡ ይኸን ፡ ነገር ፡ የሚጽፍ ፡ ፲፰፥
ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ፡ በቀኑ ፡ ሁሉ ፡ ከኒህ ፡ ከመ
ምራኑ ፡ ለሚጠፋው ፡ ላንዱም ፡ ላንዱ ፡ እንዲ
ጥፍለት ፡ አየሁ ።
አውጥቶም ፡ እንዲያኖረው ፡ አየሁ ፡ ለእስራ ፲፱፥
ኤል ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔርም ፡ ያንን ፡ መጽ
ሐፍ ፡ ሁሉ ፡ የሚሠሩትንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡
ከነሱ ፡ አንዱም ፡ አንዱ ፡ በሞት ፡ ያራቁንም ፡
ሁሉ ፡ ለጥፋት ፡ አሳልፈው ፡ የሰጡትንም ፡
ሁሉ ፡ ያሳያል ።
መጽሐፉም ፡ በእስራኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ተነበበ ፡ ፳፥
ጌታም ፡ መጽሐፉቱን ፡ በጁ ፡ አንሥቶ ፡ አንብቦ ፡
አጥሮ ፡ አኖራት ።
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ነገሥታቱ ፡ እስራኤልን ፡ ፳፩፥
አሥራ ፡ ሁለት ፡ ሰዓት ፡ ሲጠብቋቸው ፡ አየሁ ፡
ከነዚህም ፡ ከእስራኤል ፡ ሦስቱ ፡ ተመልሰው ፡
መጡ ፡ ወዳገራቸውም ፡ ገቡ ።
ከዚያም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ የፈረሰውን ፡ ሁሉ ፡ ፳፪፥
ይሠሩ ፡ ጀመር ፡ የኤዶምያስም ፡ ሰዎች ፡ ከለከ
ሏቸው ፡ ነገር ፡ ግን ፡ ከልክለው ፡ ማስቀረት ፡
አልተቻላቸውም ።
ዳግመኛም ፡ እንደ ፡ ቀድሞው ፡ ይሠሩ ፡ ጀመር ፡ ፳፫፥
ቤተ ፡ መቅደስንም ፡ እንደ ፡ ቀድሞ ፡ አደሱት ፡
ታላቅ ፡ ግንብም ፡ ሆነ ።
ዳግመኛም ፡ በቤተ ፡ መቅደስ ፡ ፊት ፡ ማዕድን ፡ ፳፬፥
ሲያኖሩ ፡ ንጹሕ ፡ ያይደለውን ፡ ርኩሱን ፡ ዳቦ ፡
ሁሉ ፡ በሱ ፡ ላይ ፡ ሲሠሩ ፡ አየሁ ።
በዚህ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የእስራኤል ፡ ዓይነ ፡ ልቡና ፳፭፥
ቸው ፡ (ሰውቀት ፡) በድንቍርና ፡ ተይዘዋል ፡
ምሥጢርም ፡ አያዩም ፡ መምሮቻቸውም ፡ እን
ደዚሁ ፡ ናቸው ።
ለጥፋትም ፡ ፈጽመው ፡ ይሰጧቸዋል ፡ እስራኤ ፳፮፥
ልንም ፡ በእግራቸው ፡ ይረግጧቸዋል ፡ (ይሠለ
ጥኑባቸዋል ፡) ገንዘባቸውንም ፡ ይበሉባቸዋል ።
የእስራኤልንም ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እስራ ፳፯፥

ኤል ፡ ሁሉ ፡ ዳግመኛ ፡ እስኪበተኑ ፡ ድረስ ፡
ዝም ፡ አለ ፡ ከአሕዛብም ፡ ጋር ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡ ከአ
ሕዛብም ፡ እጅ ፡ አላዳኗቸውም ።
፳፰ መጽሐፉን ፡ የሚጽፍ ፡ ይህም ፡ ቅዱስ ፡ ሚካ
ኤል ፡ አውጥቶ ፡ ለጌታ ፡ አሳየው ፡ በእስራኤል ፡
ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ማደሪያ ፡ አነበበው ፡
ስለነሱም ፡ ይለምነዋል ።
፳፱ የመምራቱንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እያሳየው ፡ ይለም
ነዋል ፡ በመምራቱም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በፊቱ ፡ ያዳ
ኛል ፡ ይህንንም ፡ መጽሐፍ ፡ አንሥቶ ፡ በሱ ፡
ዘንድ ፡ አኑሮ ፡ ወጣ ።
፴ ነገሥታቱም ፡ እስከ ፡ ነገሡበት ፡ ዘመን ፡ ደርሺ ፡
አየሁ ፡ ሠላሳ ፡ ሰባት ፡ ነገሥታትም ፡ እንደዚህ ፡
አድርገው ፡ ይጠብቁ ፡ ነበር ።
፴፩ ሁሉም ፡ በየሹመታቸው ፡ እንደ ፡ ቀድሞዎቹ ፡
ነገሥታት ፡ ጠብቀው ፡ ጨረሱ ።
፴፪ ሌሎች ፡ ነገሥታትም ፡ በየሹመታቸው ፡ ይጠ
ብቋቸው ፡ ዘንድ ፡ ከጃቸው ፡ ተቀበሏቸው ፡ አን
ዱም ፡ አንዱ ፡ ንጉሥ ፡ ሁሉ ፡ በየሹመቱ ፡ ይጠ
ብቃል ።
፴፫ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ በከፍታ ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብን ፡
ሁሉ ፡ በራዕይ ፡ አየሁ ፡ መጡ ፡ የሞዓብና ፡ የአ
ሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ሮማውያ
ንም ፡ የሞዓብና ፡ የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡
አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ እየመሩ ፡ ሲያመጧቸው ፡
አየሁ ።
፴፬ እነዚህንም ፡ እስራኤልን ፡ ያጠፉቸው ፡ ጀመር ፡
ዓይናቸውንም ፡ ያጠፉቸው ፡ ጀመር ፡ ከብታቸ
ውንም ፡ ይበሉባቸው ፡ ጀመር ።
፴፭ እስራኤልም ፡ ከአሕዛብ ፡ የተነሣ ፡ ከብታቸው ፡
ተበልቶባቸዋልና ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ጮኸው ፡ ለመኑ ።
፴፮ እኔም ፡ ተኝቼ ፡ ሳለሁ ፡ ጮኩ ፡ እስራኤልንም ፡
በሚጠብቃቸው ፡ በንጉሡም ፡ ጮኩ ።
፴፯ እስራኤልም ፡ ከኢሎፍላውያን ፡ የተነሣ ፡ ከሞ
ዓብ ፡ ከአሞንም ፡ የተነሣ ፡ ካልታወቁም ፡ አሕ
ዛብ ፡ የተነሣ ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ደርሺ ፡
አየሁ ።
፴፰ ገንዘባቸውን ፡ ልብሳቸውን ፡ ልጃቸውንም ፡
ወገኖቻቸው ፡ ብቻቸውን ፡ እስኪቀሩ ፡ ድረስ ፡
ፈጽመው ፡ አልተዉላቸውም ፡ ወገኖቻቸውም ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ጠፉ ፡ እስራኤልም ፡ ከብዛታ
ቸው ፡ አነሱ ።
፴፱ ሀያ ፡ ሦስትም ፡ ነገሥታት ፡ እስከ ፡ ተሾሙበት ፡
ዘመን ፡ ድረስ ፡ ደርሺ ፡ አየሁ ፡ አምሳ ፡ ስምንት ፡
ሱባኤን ፡ በየሹመቻቸው ፡ ተሾመው ፡ ጨረሱ ።
፵ አእምሮ ፡ ካለቸው ፡ ከነሂ ፡ ከዓበይት ፡ ነቢያት ፡
ንዑሳን ፡ ሐዋርያት ፡ ከእስራኤል ፡ ተወለዱ ፡
የእስራኤል ፡ ዓይነ ፡ ልቡናቸውንም ፡ ይገልጡ ፡
ጀመር ፡ ይጠብቃሉ ፡ እስራኤልንም ፡ ጮኸው ፡
ያስተምሩ ፡ ጀመር ።
፵፩ ፈጽመው ፡ ቸል ፡ አሉ ፡ እንደ ፡ ዓይነ ፡ ልቡናዎ
ቻቸውም ፡ ፈጽመው ፡ በድንቍርና ፡ ቈያዙ ፡
እንጂ ፡ ድንቍርናውም ፡ በነሱ ፡ የበረታ ፡ ሆነ ፡
እንጂ ፡ እስራኤል ፡ አልሰሟቸውም ፡ የነገሯቸ
ውንም ፡ ነገር ፡ አላዳመጧቸውም ።
በራዕይም ፡ ሮማውያን ፡ ወደነዚህ ፡ ወደ ፡ ሐዋ ፵፪
ርያት ፡ ፈጥነው ፡ ሲሄዱባቸው ፡ አየሁ ፡ ከነሂም ፡
ከሐዋርያት ፡ ለይተው ፡ አንዱን ፡ ዮሐንስን ፡
ይዘው ፡ ገደሉት ።
ሐዋርያትንም ፡ ፈጽመው ፡ ገደሏቸው ፡ ለነ ፵፫
ሂም ፡ ለሐዋርያት ፡ ሥልጣን ፡ እስኪሰጣቸው ፡
ድረስ ፡ ደርሺ ፡ አየሁ ፡ ሮማውያንም ፡ ሥልጣ
ናቸውን ፡ እናጠፋለን ፡ አሉ ።
ከነሂም ፡ ከእስራኤል ፡ አንዱ ፡ ገናና ፡ ክርስቶስ ፡ ፵፬
እስኪወለድ ፡ ድረስ ፡ ደርሺ ፡ አየሁ ፡ ዓይነ ፡ ልቡ
ናቸውም ፡ ተገለጠላቸው ።
በነሱም ፡ ምሥጢር ፡ አየባቸው ፡ ዓይነ ፡ ልቡና ፵፭
ቸውም ፡ ተገለጠላቸው ፡ ሐዋርያትንም ፡ ተከ
ተሉኝ ፡ አላቸው ፡ ሐዋርያትም ፡ ሁሉ ፡ አይተ
ውት ፡ ወደሱ ፡ ሄዱ ።
ከዚህም ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ እነሂ ፡ የሞዓብ ፡ የአ ፵፮
ሞን ፡ ሰዎች ፡ ያልታወቁ ፡ አሕዛብ ፡ ሮማውያን ፡
ሌሎች ፡ አሕዛብ ፡ ሐዋርያትን ፡ እስከ ፡ ዛሬ ፡
ድረስ ፡ ያጠፏቸው ፡ ነበር ፡ ፈጥነው ፡ ወደሳ
ቸው ፡ ሄደው ፡ ያጠፏቸው ፡ ነበር ።
ሐዋርያት ፡ ግን ፡ ዝም ፡ ብለው ፡ ነበር ፡ ኋላ ፡ ፵፯
ግን ፡ ለእስራኤል ፡ ጮኸው ፡ አስተማሩ ፡ እነዚ
ህም ፡ ሮማውያን ፡ ከጌታ ፡ ጋራ ፡ ይጋደሉ ፡ ይጣ
ሉም ፡ ነበር ።
የጌታንም ፡ ሥልጣን ፡ ሊያጠፉ ፡ ወደዱ ፡ ነገር ፡ ፵፰
ግን ፡ አልቻሉትም ፡ (አንስርት ፡) ሌሎቹ ፡ ነገሥ
ታት ፡ የሞዓብ ፡ የአሞንም ፡ ሰዎች ፡ እነዚህ ፡
ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡ እስኪመጡ ፡ ድረስ ፡ ደርሺ ፡
አየሁ ።
የዚህን ፡ የጌታን ፡ ሥልጣን ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ ፵፱
ለሮማውያን ፡ እርዱን ፡ ብለው ፡ ጮሁ ።
ሮማውያንም ፡ ከጌታ ፡ ጋር ፡ ተጣልተው ፡ ተጋ ፶
ደሉ ፡ እሱም ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ ተጣላ ፡ ረዳኤ ፡ አም
ላክነቱን ፡ የሚመሰክርለት ፡ መላክ ፡ ይመጣ ፡
ዘንድ ፡ ጮኸ ።
የነገሥታቱን ፡ ስም ፡ የጻፈ ፡ ይህ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካ ፶፩
ኤል ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡ ደርሺ ፡ አየሁ ።
ወደ ፡ እስራኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ ይዞ ፡ ይወጣል ፡ ፶፪
እሱም ፡ ረዳኤ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፡ አለው ፡ ሁሉ
ንም ፡ ገልጠ ፡ አሳየው ፡ ይህንንም ፡ ክርስቶስን ፡
ረዳኤ ፡ አምላክ ፡ ነህ ፡ የሚለው ፡ መልአክ ፡
ወረደ ፡ ይህም ፡ የእስራኤል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ወደነሱ ፡ በመዓት ፡ እስኪመጣባቸው ፡
ድረስ ፡ ደርሺ ፡ አየሁ ።
ያዩትም ፡ አይሁድ ፡ ሁሉ ፡ ሸሹ ፡ ሁሉም ፡ ከገጸ ፡ ፶፫
መዓቱ ፡ የተነሣ ፡ በሥልጣኑ ፡ ጠፉ ፡ የሞዓብ ፡
የአሞን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡
ሁሉ ፡ ሮማውያንም ፡ ሁሉ ፡ ሌሎች ፡ አሕዛብም ፡
ተሰበሰቡ ።
እስራኤልንም ፡ ለማጥፋት ፡ የሮምን ፡ ሰዎች ፡ ፶፬
ከነሱ ፡ ጋር ፡ አመጧቸው ፡ ሁሉም ፡ አንድ ፡
ሁነው ፡ መጡ ፡ የዚህን ፡ የክርስቶስን ፡ ሥል

ጣን ፡ ሊያጠፉ ፡ ተራዱ ።
፶፭፡ በጌታ ፡ ቃል ፡ መጽሐፉን ፡ የሚጽፍ ፡ ይህንን ፡
ቅዱስ ፡ ሚካኤልንም ፡ በኋላ ፡ የተነሡ ፡ እኒህ ፡
አሥራ ፡ ሁለቱ ፡ ነገሥታት ፡ ሰውን ፡ ያጠፉበት ፡
ይህንን ፡ መጽሐፍ ፡ እስኪገልጠው ፡ ድረስ ፡
ደርሼ ፡ አየሁ ።
፶፮፡ ከነሱ ፡ አስቀድሞ ፡ ከነበሩት ፡ ይልቅ ፡ እነሱ ፡
አብልጠው ፡ ሰውን ፡ እንዳጠፉ ፡ በእስራኤል ፡
ገዥ ፡ ፊት ፡ አሳየ ፡ የእስራኤልም ፡ ገዥ ፡ እግ
ዚአብሔርም ፡ ወደነሱ ፡ እስኪመጣ ፡ ድረስ ፡
ደርሼ ፡ አየሁ ።
፶፯፡ ቍጣውን ፡ የሚጨርስበት ፡ በትሩን ፡ በጁ ፡ አን
ሥቶ ፡ ምድርን ፡ መታት ፡ ምድርም ፡ ተሰነጠ
ቀች ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ እስራኤልም ፡ ሁሉ ፡
ከኒህም ፡ ከአይሁድ ፡ ወገኖች ፡ ከዚያ ፡ ወድቀው ፡
በምድር ፡ ሰጠሙ ፡ ምድርም ፡ ተጫነቻቸው ።
፶፰፡ ለሐዋርያትም ፡ ታላቅ ፡ ሥልጣን ፡ እስኪሰጣ
ቸው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ሐዋርያትም ፡ ከው
ቀት ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ወደ ፡ ሆኑ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡
ሁሉ ፡ ሊያጠኗቸው ፡ ወጡ ።
፶፱፡ በከፍታ ፡ የሚኖሩ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ፡ ከፊታ
ቸው ፡ ሸሹ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፬ ።

፩፡ ባማረች ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡
እስኪሠራ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ የእስራኤ
ልም ፡ ጌታ ፡ በሱ ፡ በረድኤት ፡ አደረበት ።
፪፡ የተጣሉትንም ፡ መጣሮች ፡ አንሥቶ ፡ በእስራ
ኤል ፡ ጌታ ፡ ፊት ፡ እነዚህን ፡ የተጣሉ ፡ መጣ
ሮች ፡ ገለጣቸው ።
፫፡ የቀደሙ ፡ አእምሮ ፡ ያደረባቸው ፡ እኒህን ፡ ሰባ
ቱን ፡ መላእክት ፡ ጠሯቸው ፡ አፍረታቸው ፡
እንደ ፡ ፈረስ ፡ አፍረት ፡ የሆነ ፡ ከኒህ ፡ ከደቂቀ ፡
ሴት ፡ የሚቀድም ፡ መጀመሪያ ፡ የተሾመ ፡ ስማ
ዝያ ፡ ወደሱ ፡ ያመጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዛቸው ።
፬፡ አስቀድሞ ፡ የወደቀ ፡ መጀመሪያ ፡ የተሾመ ፡
ዲያብሎስን ፡ አመጡት ፡ ሌሎችንም ፡ ሁሉ ፡
ወደሱ ፡ አመጧቸው ።
፭፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ከሆኑ ፡ ከሰባቱ ፡ ሊቃነ ፡ መላእ
ክት ፡ አንድ ፡ የሚሆን ፡ በሱ ፡ ፊት ፡ የነገሥታ
ቱን ፡ ግፍ ፡ የሚጽፍ ፡ ቅዱስ ፡ ሚካኤልን ።
፮፡ እስራኤልን ፡ ጠብቁ ፡ ብዬ ፡ የሰጠኋቸውን ፡
ተቀብለውም ፡ ከዘገቡኋቸው ፡ ወጥተው ፡ ብዙዎ
ችን ፡ ያጠፉ ፡ እነዚህን ፡ ሰባውን ፡ ነገሥታት ፡
ወስደህ ፡ እግዛቸው ፡ አለው ።
፯፡ ሁሉንም ፡ እነሆ ፡ ታስረው ፡ አየኋቸው ፡ ሁሉም ፡
በፊቱ ፡ ቆሙ ፡ አስቀድሞ ፡ ፍርድ ፡ በደቂቀ ፡
ሴት ፡ ተጀመረ ፡ ተወቀሱ ፡ ኃጢአተኞች ፡
ሁነው ፡ ተገኙ ፡ ፍጹም ፡ መቻያም ፡ ወደሚደረ
ግበት ፡ ቦታ ፡ ተፈርዶባቸው ፡ ሄዱ ።
፰፡ መላእክትም ፡ ወደ ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ ጣሏቸው ፡
ያም ፡ ቦታ ፡ ፈጽሞ ፡ የሚያላልብ ፡ እሳትን ፡
ምሰሶ ፡ የተመላ ፡ ነው ።
፱፡ እነዚያም ፡ ሰባው ፡ ነገሥታት ፡ መምራኑ ፡ ተወ
ቀሱ ፡ ኃጢአተኞችም ፡ ሆኑ ፡ እነሱም ፡ ወደዚህ ፡
ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ ወደቁ ።
እንደዚሁ ፡ እሳትን ፡ በተመላ ፡ ምድር ፡ መካ ፲፡
ከል ፡ አንድ ፡ ገሃነምን ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ተከፍቶ ፡
አየሁት ።
በድንቍርና ፡ የተያዙ ፡ እነዚህም ፡ አይሁድን ፡ ፲፩፡
ወደዚያ ፡ ቦታ ፡ አመጧቸው ፡ ሁሉም ፡ ተወ
ቀሱ ፡ ኃጢአተኞች ፡ ሁነው ፡ ተገኙ ፡ እሳት ፡
ባለበት ፡ በዚህ ፡ በገሃነም ፡ ወድቀው ፡ ተቃጠሉ ።
ይህም ፡ ጥልቅ ፡ ገሃነም ፡ በዚህ ፡ ቤት ፡ (መንግ ፲፪፡
ሥተ ፡ ሰማያት ፡) በቀኙ ፡ ሆነ ፡ እነዚህንም ፡
አይሁድን ፡ በገሃነም ፡ ሲቃጠሉ ፡ ወገናቸውም ፡
ሲቃጠል ፡ አየሁ ።
ይህንን ፡ ያረጀውን ፡ ቤት ፡ (ሕገ ፡ ኦሪት ፡) እስ ፲፫፡
ኪያፈርሰው ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ ለማየት ፡ ቆምኩ ፡
ምሰሶዎችንም ፡ ሁሉ ፡ አወጧቸው ። (ነቢያት ፡
ካህናት ፡)
የዚያም ፡ ቤት ፡ ጌጡና ፡ ተክሉ ፡ ሁሉ ፡ (ሥር ፲፬፡
ዓተ ፡ ኦሪት ፡) ከሱ ፡ ጋር ፡ ፈረሰ ፡ መላእክትም ፡
አውጥተውም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ቀኝ ፡ ባለ ፡
በንድ ፡ ቦታ ፡ (፩ ፡ ያዕቆብ ፡) ጣሉት ።
የእስራኤል ፡ ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከዚህም ፡ ፲፭፡
ከቀደመው ፡ ቤት ፡ ፈጽሞ ፡ (ወንጌል ፡) የሚበ
ልጥ ፡ አዲስ ፡ የሆነ ፡ ቤትን ፡ አምጥቶ ፡ እስኪ
ሠራ ፡ ድረስ ፡ ደርሼ ፡ አየሁ ፡ ያንንም ፡ ቤት ፡
አምጥቶ ፡ አስቀድማ ፡ በፈረሰችው ፡ ቤት ፡ ቦታ ፡
አጸናው ።
ምሰሶዎቿም ፡ ሁሉ ፡ አዲሶች ፡ ናቸው ፡ ጌጡም ፡ ፲፮፡
ሁሉ ፡ አዲስ ፡ ነው ፡ ቀድሞ ፡ አርጅታ ፡ ከፈረሳ
ትም ፡ ቤት ፡ ይልቅ ፡ ታላቅ ፡ ነው ፡ ሐዋርያትም ፡
ሁሉ ፡ በመካከሏ ፡ ናቸው ።
ከሞት ፡ የቀሩ ፡ እስራኤልንም ፡ ሁሉ ፡ አየኋ ፲፯፡
ቸው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ የቀሩም ፡ ሁሉ ፡ ከሰማይ ፡
በታች ፡ ያሉ ፡ አሕዛብም ፡ ሁሉ ።
እኒህ ፡ ለሐዋርያት ፡ ወድቀው ፡ ይሰግዳሉ ፡ ይለ ፲፰፡
ምኗቸዋል ፡ የነገሯቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ቃል ፡ ይሰ
ሙዋቸዋል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ነጭ ፡ ልብስ ፡ የለበሱ ፡ አስቀ ፲፱፡
ድመውም ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ያወጡኝ ፡ እነዚህም ፡
ሦስቱ ፡ መላእክት ፡ እጄን ፡ ያዙኝ ።
የዚያም ፡ የክርስቶስ ፡ ሥልጣኑ ፡ ይዛኝ ፡ ሳለች ፡ ፳፡
ፍርድ ፡ ሳትደረግ ፡ አውጥተው ፡ በኒህ ፡ በሐዋ
ርያት ፡ መካከል ፡ አኖሩኝ ።
እነዚያም ፡ ሐዋርያት ፡ ሁሉ ፡ ባለ ፡ አእምሮ ፡ ፳፩፡
ሆኑ ፡ ጺጋ ፡ ክብራቸውም ፡ ታላቅ ፡ ሆነ ፡ ከነቀ
ፋም ፡ የነፃ ፡ ሆነ ።
የጠፉ ፡ የተበተኑ ፡ ሁሉ ፡ በሩቅ ፡ ያሉ ፡ አሕዛ ፳፪፡
ብም ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ የነበሩ ፡ እስራኤ
ልም ፡ ሁሉ ፡ በዚህ ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ ተሰበሰቡ ።
ሁሉም ፡ ደጋግ ፡ ሁነዋልና ፡ ወደ ፡ ማደሪያው ፡ ፳፫፡
ቤተ ፡ መቅደስም ፡ ተመልሰዋልና ፡ የእስራኤል ፡
ገዥ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ታላቅ ፡ ደስታ ፡ ደስ ፡
አለው ።
ለሐዋርያት ፡ የተሰጣቸው ፡ ይህንንም ፡ ሥልጣን ፡ ፳፬፡

እስኪያጠፉት፡ ድረስ፡ ደርሼ፡ አየሁ፡ ወደ፡
ቤቱም፡ መለሱት፡ በጌታም፡ ፊት፡ ጠቅሎ፡
አኖራት፡ (ጠበቃት።)
፳፭፡ እስራኤልም፡ ሁሉ፡ በዝተው፡ በዚያ፡ በቤተ፡
መቅደስ፡ ሥራት፡ ጾኑ፡ አልቻላቸውም፡ የሁ
ሉም፡ ዓይነ፡ ልቡናዎቻቸው፡ ተገልጠው፡ በጎ፡
በጎ፡ ይመለከቱ፡ ነበር፡ ከነሱ፡ አንዱም፡ በመ
ካከላቸው፡ ምሥጢር፡ የሚያይ፡ አልነበረም።
፳፮፡ ያም፡ ቤተ፡ መቅደስ፡ ታላቅ፡ ሰፊም፡ ምስጋ
ናውንም፡ ፈጽሞ፡ የተመላ፡ ሆኖ፡ አየሁት፡
አንድ፡ ባለ፡ አእምሮ፡ ክርስቶስን፡ ተወልዶ፡
አየሁት፡ ደቀ፡ መዛሙርቶቹ፡ ሐዋርያትም፡
ታላላቆች፡ ናቸው።
፳፯፡ እስራኤልና፡ አሕዛብም፡ ሁሉ፡ ፈርተው፡ በየ
ጊዜው፡ ይለምኑታል።
፳፰፡ ዘመዶቻቸውም፡ ሁሉ፡ በአእምሮ፡ እስቲለ
ወጡ፡ ድረስ፡ ደርሼ፡ አየሁ፡ ወገኖቻቸውም፡
ሁሉ፡ ባለ፡ አእምሮ፡ ሆኑ።
፳፱፡ መጀመሪያ፡ የተናገርኩት፡ ሐሳዊ፡ መሲሕም፡
በመካከላቸው፡ ቁም፡ ነገር፡ ሆነ፡ ይኸውም፡
ሐሳዊ፡ መሲሕ፡ ታላቅ፡ አጥፊን፡ ሆነ፡ በሱም፡
ዘንድ፡ ታላላቅ፡ በድንቁርናም፡ የተያዙ፡ ሐሳዊ፡
ሄኖክ፡ ሐሳዊ፡ ኤልያስ፡ አሉት።
፴፡ የእስራኤል፡ ገዥ፡ እግዚአብሔርም፡ በነሱ፡
በወገኖቻቸውም፡ ሁሉ፡ ደስ፡ አለው።
፴፩፡ እኔም፡ በመካከላቸው፡ ተኝቼ፡ ተነሥቼ፡ ሁሉን፡
አየሁ፡ ተኝቼም፡ ያየሁት፡ ራዕይ፡ ይህ፡ ነው፡
ተመኝታዬም፡ ተነሥቼ፡ የቸርነት፡ ባለቤት፡
ጌታን፡ አመሰገንሁት፡ ለሱም፡ ምስጋናን፡ አቀ
ረብሁለት።
፴፪፡ ከሱም፡ የተነሣ፡ ታላቅ፡ ልቅሶን፡ አለቀስኩ፡
ወዳየሁት፡ ወደዚህ፡ ገሃነም፡ ሲወርዱ፡ በየሁ፡
ጊዜ፡ መታገሡን፡ አልቻልኩምና፡ እንባዬ፡
አልተገታም።
፴፫፡ ሁሉ፡ ወደዚህ፡ ዓለም፡ መጥቶ፡ ይጨርሳልና፡
የሰው፡ ሁሉ፡ ሥራ፡ በየወገን፡ በየወገኑ፡ ተገ
ለጠልኝ።
፴፬፡ በዚያችም፡ ሌሊት፡ የቀደመውን፡ ሕልሜን፡
አሰብኩት፡ ይህንን፡ ራዕይ፡ አይቻለሁና፡ ስለዚ
ህም፡ ነገር፡ አለቀስኩ፡ ታወክሁ።
፴፭፡ አሁንም፡ ልጄ፡ ማቱሳላ፡ አስተምራቸው፡
የሚል፡ ቃል፡ ጠርቶኛል፡ እስከ፡ ዘላለሙ፡
ድረስ፡ የሚደርስበችሁን፡ ሁሉ፡ ገልጬ፡ አስ
ተምራችሁ፡ ዘንድ፡ ዕውቀትም፡ ተሰጥቶኛ
ልና፡ ወንድሞችህን፡ ሁሉ፡ ጥራልኝ፡ የናትህ
ንም፡ ልጆች፡ ሁሉ፡ ሰብስብልኝ።
፴፮፡ ገልጬ፡ አስተምራችሁ፡ ዘንድ፡ ዕውቀቱ፡ በኔ፡
ላይ፡ በዝቶ፡ ተሰጠኝ።
፴፯፡ ከዚያም፡ በኋላ፡ ከኔ፡ ተለይቶ፡ ሄደ፡ ወንድሞ
ቹን፡ ሁሉ፡ ወደሱ፡ ጠራቸው፡ ዘመዶቹንም፡
ሰበሰባቸው፡ ለልጆቹም፡ ሁሉ፡ እውነት፡ ነገ
ርን፡ ነገራቸው።
፴፰፡ ልጆቼ፡ የኔ፡ ያባታችሁን፡ ነገር፡ ሁሉ፡ ስሙ፡
በናንተ፡ አዳኝባችኋለሁና፡ ወዳጆቼ፡ የሚያገ
ኛችሁንም፡ መከራ፡ እነግራችኋለሁና፡ ከንደ
በቱ፡ የወጣውንም፡ ነገር፡ በሚገባ፡ ስሙ፡
አላቸው።
የቀናች፡ ሕግንም፡ ውደዷት፡ በሷም፡ ጸንታ ፴፱፡
ችሁ፡ ኑሩ፡ ሁለት፡ ልብም፡ ሁናችሁ፡ ወደ፡
ቀናች፡ ሕግ፡ አትቅረቡ፡ ልጆቼ፡ በውነት፡
ሥራ፡ ዘንታችሁ፡ ኑሩ፡ እንጂ፡ ሁለት፡ ልብ፡
ሆነው፡ ከሚኖሩ፡ ሰዎች፡ ጋራ፡ አንድ፡ አት
ሁኑ።
ያችም፡ ወደ፡ በጎ፡ ሥራዎች፡ ትመራችኋለች፡ ፵፡
በዚህ፡ ዓለም፡ የግፍ፡ አካል፡ እንዲጸና፡ አው
ቃለሁና፡ በጎ፡ ሥራ፡ ከፈጣሪያችሁ፡ ጋር፡
አንድ፡ ያደርጋችኋል።
በዚህም፡ ዓለም፡ ጽኑ፡ መቅሠፍት፡ ይጨረ ፵፩፡
ሳል፡ ግፍም፡ ሁሉ፡ ትጨረሳለች፡(ታልፋ
ለች፡) ሠሪዎቿም፡፣ ጠፉሉ።
ሥራውም፡ ሁሉ፡ የልፋል፡ ዳግመኛም፡ ፵፪፡
(ጥቅመ፡ ሰናዖር፡) ግፍ፡ ሁሉ፡ ተሠርታ፡
በዚህ፡ ዓለም፡ ትጨረሳለች፡ የግፍ፡ ሥራና፡
የበደል፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ ትጀመራለች፡ በደልም፡
ሁለት፡ እጥፍ፡ ሆና፡ ትሠራለች።
ኃጢአትና፡ ሐሰት፡ በደልና፡ ስድብ፡ ክፉውም፡ ፵፫፡
ሥራ፡ ሁሉ፡ እየበዛ፡ ወንጀልና፡ በደልም፡
እየበዛ፡ ጣዖትም፡ እየተመለከ፡ ጽኑ፡ መቅሠ
ፍት፡ ከሰማይ፡ ወርዶ፡ በነዚህ፡ ሁሉ፡ ላይ፡
ይደረጋል።
በዚህ፡ ዓለም፡ ፍርድን፡ ይፈርድ፡ ዘንድ፡ የከ ፵፬፡
በረ፡ ጌታ፡ በመቅሠፍትና፡ በመዓት፡ ይመ
ጣል።
በነዚያ፡ ወራቶች፡ ግፍ፡ ከሠሪዎቿ፡ ጋራ፡ ትጠ ፵፭፡
ፋለች፡ ከክዳትም፡ ጋራ፡ በሐሠት፡ ጸንተው፡
የሚኖሩ፡ ሰዎች፡ ከሰማይ፡ በታች፡ ይጠፋሉ፡
ይኸም፡ ሁሉ፡ ለአሕዛብ፡ ይሰጣል።
አዳራሽ፡ በእሳት፡ ትጠፋለች፡ (ሰዶም፡ ገሞራ፡) ፵፮፡
ከዚህም፡ ከዓለሙ፡ ሁሉ፡ ያወጧቸዋል፡ በተ
ፈረደባቸው፡ በእሳት፡ ይጠፋሉ፡ በቍጣ፡ ዘለ
ዓለም፡ ጸንቶ፡ ለሚኖር፡ በጽኑም፡ ፍርድ፡
ይጠፋሉ።
ደግ፡ ሰው፡ አብርሃም፡ ከንዋመ፡ ሐኬት፡ ይለ ፵፯፡
ያል፡ ኢታምልክ፡ ይሠራል፡ ይሰጣቸዋል፡
ከዚያም፡ ቀጥሎ፡ የበደል፡ ሥራዎች፡ ሁሉ፡
ይጠፋሉ።
የከነዓንም፡ ሰዎች፡ በኢያሱ፡ ሰይፍ፡ ይጠፋሉ፡ ፵፰፡
እግዚአብሔርንም፡ የሚሳደቡ፡ ወገኖች፡ በበ
ታው፡ ሁሉ፡ ይጠፋሉ።
ግፍን፡ የሚያስቧት፡ ስድብንም፡ የሚሠሯት፡ ፵፱፡
ሰዎች፡ በጦር፡ ይጠፋሉ።

ምዕራፍ፡ ፴፭።

ከዚህም፡ በኋላ፡ ሁለተኛ፡ እውነት፡ ነገር፡ ፩፡
የሚደረግበት፡ ስምንተኛይቱ፡ ሱባዔ፡ ትደረ
ጋለች፡ ሰውን፡ ከሚበድሉ፡ ሰዎች፡ የተነሣ፡
እውነተኛ፡ ፍርድ፡ ይደረግበት፡ ዘንድ፡ ለሷ፡
ሥልጣን፡ ይሰጣል፡ ኃጥአንም፡ በጻድቃን፡

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት

እጅ ፡ ይወድቃሉ ።
፪ ፤ በመጨረሻዋም ፡ ከበጎ ፡ ሥራቸው ፡ የተነሣ ፡
ቤት ፡ ንብረት ፡ ያደርጋሉ ፡ እስከ ፡ ዘለዓለም ፡
ሊመሰገንበት ፡ ለገናና ፡ ንጉሥ ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ደብተራ ፡ ኦሪት ፡ ይሠራል ።
፫ ፤ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ በዘጠኘኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ለሰው ፡
ሁሉ ፡ እውነተኛይቱ ፡ ሕግ ፡ ትገለጣለች ።
፬ ፤ ሕገ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎችም ፡ ሥራ ፡
ሁሉ ፡ ከዚህ ፡ ዓለም ፡ ይጠፋል ፡ ሰውም ፡ ለጥ
ፋት ፡ ይቈጠራል ፡ ይህንንም ፡ አይተው ፡ ሌሎች ፡
ሰዎች ፡ የቀናች ፡ ሥራን ፡ ይመለከታሉ ።
፭ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሥረኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ሰባት ፡
እጅ ፡ የሚሆን ፡ የዘላለም ፡ ፍርድ ፡ ይደረግበታል ።
፮ ፤ በደቂቀ ፡ ሴትም ፡ ፍርድ ፡ ትደረጋለች ፡ በመላ
እክት ፡ መካከል ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ደገኛ ፡ መን
ግሥተ ፡ ሰማያትም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ ይሰጣል ፡
ይባላል ።
፯ ፤ የቀድሞ ፡ ሰማይ ፡ ፈጽሞ ፡ ያልፋል ፡ ይባላል ፡
አዲስ ፡ (ጠፈር ፡) መንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ይሰ
ጣል ፡ ይባላል ፡ የሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ ጻድቃንም ፡
ሁሉ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ብርሃንን ፡ ለዘላለሙ ፡
ያበራሉ ።
፰ ፤ ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ስፍር ፡ ቍጥር ፡ የሌላቸው ፡
ብዙ ፡ ሱባዔዎች ፡ በቸርነቱና ፡ በይቅርታ ፡ ለዘ
ላለሙ ፡ ይደረጋሉ ፡ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ኃጢ
አት ፡ እስተዘላለሙ ፡ ትሠራለች ፡ አትሠራም ።
፱ ፤ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ የግፍ ፡ ሥራ
ዎችንና ፡ የበጎ ፡ ሥራዎችን ፡ ገልጬ ፡ አስተም
ራችኋለሁ ።
፲ ፤ ዳግመኛ ፡ የሚመጣባችሁን ፡ መከራ ፡ ታውቁ ፡
ዘንድ ፡ ገልጬ ፡ አስተምራችኋለሁ ፡ አሁንም ፡
ልጆቼ ፡ ስሙኝ ፡ በበጎ ፡ ሥራዎች ፡ ጸንታችሁ ፡
ኑሩ ።
፲፩ ፤ በግፍ ፡ ሥራ ፡ ጸንተው ፡ የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡
ሁሉ ፡ ለዘላለሙ ፡ ይጠፋሉ ፡ ልጄ ፡ በግፍ ፡
ሥራዎች ፡ ጸንታችሁ ፡ አትኑሩ ፡ እላችኋለሁ ።
፲፪ ፤ ሕግን ፡ በሰው ፡ ልቡና ፡ ከምጽፍ ፡ ከሰው ፡ ሁሉ ፡
ክቡር ፡ የዓለሙም ፡ ሁሉ ፡ መምህር ፡ ከምሆን ፡
ከኔ ፡ ከሄኖክ ፡ የተጻፈ ።
፲፫ ፤ ይህ ፡ ሁሉ ፡ የጥበብ ፡ ትምህርት ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ለሚኖሩ ፡ ለልጆቼ ፡ ሁሉ ፡ ፍቅርንና ፡ የቀና ፡
ነገርን ፡ ለሚሠሩ ፡ ኋላ ፡ ለሚወለዱ ፡ ልጆችም ፡
ትድረስ ።
፲፬ ፤ ንጹሕ ፡ ክቡር ፡ ገናናም ፡ የሚሆን ፡ ጌታ ፡ ለሰው ፡
ሁሉ ፡ መዋዕለ ፡ ንስሐን ፡ ሰጥቷልና ፡ ሰውነታ
ችሁ ፡ በአዝማን ፡ መንግሥተ ፡ ሰማይን ፡ እንዳ
ታዝን ፡ ትሁን ።
፲፭ ፤ ጻድቅ ፡ ሰው ፡ ከንዋመ ፡ ሐኬት ፡ ይለያል ፡ ወደ ፡
እውነት ፡ ሥራዎችም ፡ ይሔዳል ።
፲፮ ፤ ሥራውም ፡ ሁሉ ፡ አኗኗሩም ፡ በይቅርታና ፡
በቸርነት ፡ ነው ፡ ደጉንም ፡ ሰው ፡ ለዘላለሙ ፡
ይቅር ፡ ይለዋል ፡ በሱም ፡ ለዘለዓለሙ ፡ የቀና ፡
ሥራን ፡ ይሰጠዋል ፡ ሥልጣንንም ፡ ይሰጠዋል ።
፲፯ ፤ ቸርነቱ ፡ በእውነትም ፡ ሥራ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
ዕውቀትም ፡ ለዘላለሙ ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡ በለ
ማወቅ ፡ የተሠራች ፡ ኃጢአትም ፡ እስተዘላ
ለሙ ፡ ትጠፋለች ፡ ከዚያችም ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡
እስተዘላለሙ ፡ እንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ትወራለች ፡
አትባልም ።
ከዚህ ፡ በኋላ ፡ ሄኖክ ፡ እንዲህ ፡ ሆነ ፡ ከመጻሕ ፲፰ ፤
ፍት ፡ እየተጠቀሰ ፡ ይናገር ፡ ጀመረ ።
ሄኖክ ፡ የሕጋውያንን ፡ ነገር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፲፱ ፤
ያሉ ፡ የደናግልንም ፡ ነገር ፡ ሕግን ፡ የሚጠብቅ ፡
የቀና ፡ ሥራንም ፡ የሚሠራ ፡ የአብርሃምንም ፡
ነገር ፡ ተናገረ ፡ ልጆቼ ፡ እነዚህን ፡ ነገሮች ፡
ፈጽሜ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ አለ ።
በሰማይ ፡ የታየኝን ፡ ራዕይ ፡ የከበሩ ፡ ከሆኑ ፡ ፳ ፤
ከመላእክት ፡ ቃል ፡ ሰምቼ ፡ ያወቅሁትን ፡ በሰ
ማይ ፡ ሰሌዳነትም ፡ አይቼ ፡ ልብ ፡ ያደረግሁትን ፡
እኔ ፡ ሄኖክ ፡ እነግራችኋለሁ ።
ሄኖክም ፡ ከመጻሕፍት ፡ እየጠቀሰ ፡ ይናገር ፡ ፳፩ ፤
ጀመረ ፡ በለአእምሮ ፡ የምሆን ፡ እኔ ፡ ሄኖክ ፡
በመጀመሪያይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ተወለድሁ ።
እውነተኛ ፡ ፍርድ ፡ እስኪደረግ ፡ ድረስ ፡ ጌታ ፡ ፳፪ ፤
የሰውን ፡ ኃጢአት ፡ ታገሠ ፡ ከኔም ፡ በኋላ ፡
በሁለተኛይቱ ፡ ሰባዔ ፡ ጽኑ ፡ ኃጢአት ፡ ትሠ
ራለች ።
ተንኰልም ፡ ጸናች ፡ በሷም ፡ የመጀመሪያይቱ ፡ ፳፫ ፤
መከራ ፡ መጨረሻ ፡ ትደረጋለች ። (ማየ ፡ አይኅ ፡
ነው ፡)
ኖኅም ፡ በሷ ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡ ይድናል ፡ ዘመ ፳፬ ፤
ኑም ፡ ከተጨረሰ ፡ በኋላ ፡ ግፍ ፡ ትሠራለች ፡
እሱንም ፡ ለበደሉ ፡ ሰዎች ፡ የልሳን ፡ መለያየ
ትን ፡ ያደርጋል ። (በቋንቋ ፡)
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሦስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመ ፳፭ ፤
ጨረሻዋ ፡ እውነተኛ ፡ ሕግን ፡ ለመጠበቅ ፡ አብ
ርሃም ፡ ይመረጣል ፡ ከሱም ፡ ለዘላለሙ ፡ ሕግን ፡
የሚጠብቅ ፡ ይስሐቅ ፡ ይወለዳል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ባራተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመጨ ፳፮
ረሻዋ ፡ ነቢያትና ፡ ካህናት ፡ ራዕይ ፡ ያያሉ ፡
ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ጸንታ ፡ የምትኖር ፡ ሕገ ፡
ኦሪትም ፡ ትሠራለች ፡ ደብተራ ፡ ኦሪትም ፡ ትሠ
ራላቸዋለች ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በምስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በመ ፳፯ ፤
ጨረሻዋ ፡ መንግሥትና ፡ ቤተ ፡ መቅደስ ፡ እስ
ተዘላለሙ ፡ ሊኖር ፡ ይሠራል ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በስድስተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ በሷ ፡ ፳፰ ፤
የሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ደንቆሮዎች ፡ ናቸው ፡
የሁሉም ፡ ልቡናቸው ፡ ከጥበብ ፡ ይለያል ፡
በሷም ፡ ኤልያስ ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ ያርጋል ።
በመጨረሻዋም ፡ የመንግሥቱ ፡ ቤት ፡ በእሳት ፡ ፳፱ ፤
ይቃጠላል ፡ የተመረጡ ፡ የመንግሥትም ፡ ዘመ
ዶች ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ይበተናሉ ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሰባተኛይቱ ፡ ሱባዔ ፡ ወንጀ ፴ ፤
ለኛ ፡ ኃጢአቷ ፡ ብዙ ፡ የሆነ ፡ ሥራዋም ፡ ሁሉ ፡
ወንጀል ፡ የሚሆን ፡ ልጅ ፡ ትነሣለች ።
በመጨረሻዋ ፡ ዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሕግን ፡ ፴፩ ፤
ከጠበቀ ፡ ከአብርሃም ፡ የተወለዱ ፡ የትምርታ

ቸው ፡ ዋጋ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ ሆኖ ፡ የሚሰጣ
ቸው ፡ ነቢያት ፡ ፍጥረቱን ፡ ሁሉ ፡ ለማስተማር ፡
ይመረጣሉ ።
፺፪፣ ከሰው ፡ ከተወለደ ፡ ሁሉ ፡ የከበረ ፡ የጌታ ፡
ቃሉን ፡ ሰምቶ ፡ የማይተዋወክ ፡ ማነው ፡ አሳቡ
ንስ ፡ ያስብ ፡ ዘንድ ፡ የሚችል ፡ ማነው ።
፺፫፣ ሰማይን ፡ ሥራዋንም ፡ ሁሉ ፡ ቀና ፡ ብሎ ፡
ማየት ፡ የሚችል ፡ ማነው ።
፺፬፣ የሰማይን ፡ ሥራ ፡ መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚቻ
ለው ፡ ከሥጋውም ፡ ለይቶ ፡ ነፍሱን ፡ ከነፍ
ሱም ፡ ለይቶ ፡ ሥጋውን ፡ ማየት ፡ የሚቻለው ፡
ይህ ፡ ነፍሴ ፡ ነው ፡ ይህ ፡ ሥጋዬ ፡ ነው ፡ ብሎ ፡
መናገር ፡ የሚቻለው ፡ ማነው ፡ ይህም ፡ ባይ
ሆን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ መውጣት ፡ የመላእክትን ፡
ክንፍ ፡ አይቶ ፡ የሚያስባቸው ፡ ይህም ፡ ባይ
ሆን ፡ እንደነሳቸው ፡ ማድረግ ፡ የሚቻለው ፡
ማነው ።
፺፭፣ የምድርን ፡ አቄልቋይዋን ፡ ወርዷን ፡ ምንም ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ ማወቅ ፡ የሚችል ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡
ማነው ።
፺፮፣ የነዚህ ፡ ሁሉ ፡ ልካቸው ፡ ለማን ፡ ተገለጠ ፡ የሰ
ማይን ፡ ምጥቀቷን ፡ ርዝመቷን ፡ ምንም ፡ እንደ ፡
ሆነ ፡ የፀናችበትም ፡ በምንም ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡
መርምሮ ፡ ማወቅ ፡ የሚችል ፡ የከከቦችም ፡
ቍጥራቸው ፡ ምን ፡ ያህል ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ፀሐይ ፡
ጨረቃም ፡ ሁሉ ፡ በየትም ፡ እንዲያርፉ ፡ ማወቅ ፡
የሚቻለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ ቢኖር ፡ በሱ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፺፬ ።

፩፣ አሁንም ፡ ልጆቼ ፡ እውነተኛይቱን ፡ ሕግ ፡
ውደዷት ፡ የውነት ፡ ሥራዎችን ፡ ይቀበሏቸው ፡
ዘንድ ፡ ይገባልና ፡ በሷም ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ፡
እላችኋለሁ ።
፪፣ የግፍ ፡ ሥራዎች ፡ ግን ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉ ፡
ያንሳሉ ፡ በደግነት ፡ ለታወቁ ፡ ሰዎችም ፡ ከልጅ ፡
ልጅ ፡ ጀምሮ ፡ የሞትና ፡ የግፍ ፡ ሥራዎች ፡ ይገ
ለጣሉ ፡ ሰዎችም ፡ ከነሳቸው ፡ ይርቃሉ ፡ እነ
ሱንም ፡ አይከተሏቸውም ።
፫፣ አሁንም ፡ ለናንተ ፡ ለወዳጆቼ ፡ በግፍና ፡ በክፉ ፡
ሥራዎች ፡ ሞትን ፡ በሚያመጡ ፡ ሥራዎች ፡
ጸንታችሁ ፡ አትኑሩ ፡ እውነት ፡ ነገርን ፡ የተመ
ረጠች ፡ ድኅነታችሁንም ፡ ለናንተ ፡ ፈጽማችሁ ፡
ውደዱ ፡ እንዷ ፡ እንዳትጠፉ ፡ ወደነሱ ፡ አትቅ
ረቡ ፡ እላችኋለሁ ።
፬፣ በፍቅር ፡ ሥራዎችም ፡ ጸንታችሁ ፡ ኑሩ ፡ ትድ
ናላችሁ ፡ በተድላ ፡ ደስታውም ፡ ትዘጋጃላችሁ ፡
በልቡናችሁም ፡ አሳብ ፡ ሕጉን ፡ ትይዛላችሁ ።
፭፣ ክፉ ፡ ጥበብን ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ደጋጎች ፡ ሰዎ
ችን ፡ ክፉዎች ፡ ሰዎች ፡ እንዲፈትኗቸው ፡ አው
ቃለሁና ፡ ነገሬ ፡ ከልቡናችሁ ፡ አይጥፋ ፡ ለኃ
ጢአትም ፡ ልቡና ፡ ሁሉ ፡ አይገኝላት ፡ ሕግ ፡
ቢያፈርሱ ፡ የሚመጣው ፡ መከራ ፡ ሁሉ ፡ አያን
ስም ።
፮፣ እነሱ ፡ ፈጥነው ፡ ይጠፋሉና ፡ ፍቅር ፡ አንድነ
ትም ፡ የላቸውምና ፡ ሐሰት ፡ ነገርን ፡ ግፍንም ፡
ትንኰልንም ፡ አጥንተው ፡ ለሚሠሯት ፡ ሰዎች ፡
ወዮላቸው ።
ከሥር ፡ ከመሠረታቸው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋሉና ፡ ፯፣
በሰይፍም ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉና ፡ ወርቅን ፡
ብርንም ፡ የሚሰበስቧት ፡ ሰዎች ፡ ፍርዱ ፡ ፈጥ
ነው ፡ ይጠፋሉና ፡ የሰው ፡ ገንዘብ ፡ ቀምተው ፡
ቤታቸውን ፡ ለሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ።
በባለጠግነታችሁ ፡ ላይ ፡ ታምናችኋልና ፡ ከባ ፰፣
ለጠግነታችሁም ፡ ትለያላችሁና ፡ እናንተ ፡ ባለ
ጠጎች ፡ ወዮላችሁ ።
እግዚአብሔርን ፡ በባለጠግነታችሁ ፡ ወራት ፡ ፱፣
አላሰባችሁትምና ፡ እናንተስ ፡ ስድብን ፡ በደል
ንም ፡ ሠራችኋት ፡ ደም ፡ ለሚፈስበት ፡ ጨለ
ማም ፡ ለሚደረግበት ፡ ጽኑ ፡ ፍርድም ፡ ለሚፈ
ረድበት ፡ ዕለተ ፡ ምጽአትም ፡ የተዘጋጃችሁ ፡
ሆናችሁ ።
የፈጠራችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲያጠፋችሁ ፡ ፲፣
በናንተም ፡ ጥፋት ፡ ላይ ፡ ይቀርታው ፡ እንዳይ
ደረግላችሁ ፡ እኔም ፡ እንደዚህ ፡ ብዬ ፡ እነግራ
ችኋለሁ ።
እናንተንም ፡ የፈጠረ ፡ እግዚአብሔር ፡ በናንተ ፡ ፲፩፣
ጥፋት ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፡ የናንተም ፡ መምሮቻ
ችሁም ፡ በነዚያ ፡ ወራት ፡ ሕገ ፡ እግዚአብሔ
ርን ፡ ለዘነጉ ፡ ሰዎችና ፡ ለኃጥአን ፡ ስድብ ፡ ይሆ
ናሉ ።
ዓይኖቼ ፡ ውሀን ፡ የቋጠሩ ፡ ደመናዎችን ፡ ይሆኑ ፡ ፲፪፣
ዘንድ ፡ በናንተም ፡ ላይ ፡ አለቅስ ፡ ዘንድ ፡ ውሀ
ንም ፡ እንደ ፡ ቋጠረ ፡ ደመና ፡ እንባዬን ፡ አፈስ ፡
ዘንድ ፡ ከልቡናዬም ፡ ኀዘን ፡ አርፍ ፡ ዘንድ ፡ ላይ
ኖቼ ፡ ማን ፡ በሰጠኝ ፡ ነበር ።
ክፋትንና ፡ ስድብን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አድርጉ ፡ ፲፫፣
ብሎ ፡ ማን ፡ አስተማራችሁ ፡ እግዚአብሔርን ፡
ኃጥአን ፡ እናንተን ፡ ቍርጥ ፡ ፍርድ ፡ ያገኛች
ኋል ።
እንደ ፡ ወደዳችሁ ፡ በነሱ ፡ ላይ ፡ ፍርድን ፡ ታደ ፲፬፣
ርጉባቸው ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ ዳግመኛ ፡
በጃችሁ ፡ ይጥሏቸዋልና ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡
ከኃጥአን ፡ የተነሣ ፡ አትፍሩ ።
እንዳትፈቱ ፡ ሁናችሁ ፡ የማይገባ ፡ ግዝትን ፡ ፲፭፣
ለምትገዝቱ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ስለ ፡ ኃጢ
አታችሁም ፡ ድኅነት ፡ ከናንተ ፡ ራቀ ።
እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ መጠን ፡ ፍዳውን ፡ ትቀበላላ ፲፮፣
ችሁና ፡ ለባልንጀራችሁ ፡ ክፉ ፡ ምላሽ ፡ ለምት
መልሱ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
በሠራችሁት ፡ ሥራ ፡ ፈጥናችሁ ፡ ትጠፉላች ፲፯፣
ሁና ፡ ሐሰት ፡ ለምትመሰክሩ ፡ ለበደልም ፡ ለም
ትገቧት ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ አስወጥታችሁ ፡ ትሰዷቸዋላ ፲፰፣
ችሁና ፡ እናንተም ፡ በነሱ ፡ እጅ ፡ ትወድቃላች
ሁና ፡ ከሠራችሁትም ፡ ግፍ ፡ የተነሣ ፡ ትሰደዳ
ላችሁና ፡ የነሱም ፡ ፍዳ ፡ በናንተ ፡ ይጸናልና ፡
ለናንተ ፡ ለኃጥአን ፡ ወዮላችሁ ።
ጠላቶቻችሁ ፡ ኃጥአን ፡ ከፊታችሁ ፡ ፈጥነው ፡ ፲፱፣

እንዲጠፉ ፡ እንደ ፡ ወደዳችሁ ፡ ሥልጣንም ፡
በነሳቸው ፡ እንዲደረግ ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡
ይህንን ፡ ተስፋ ፡ አደረጉ ።
፳፡ ኃጥአን ፡ መከራ ፡ በሚቀበሉበትም ፡ ቀን ፡ የና
ንተ ፡ ልጆች ፡ እንዳሞሮች ፡ ተነሥተው ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ይላሉ ።
፳፩፡ በታችሁም ፡ ከጥንብ ፡ አሞራ ፡ በታ ፡ ይልቅ ፡
ይርቃል ፡ ወጥታችሁም ፡ ወደ ፡ ቀበሮ ፡ ጉድ
ጓድ ፡ ከመዐኞችም ፡ ፊት ፡ የተነሣ ፡ እንደ ፡
ሽኮኮ ፡ ለዘላለሙም ፡ ወደ ፡ ገደል ፡ ጥግ ፡ ትገባ
ለች ።
፳፪፡ በናንተም ፡ ላይ ፡ ክፉ ፡ ሥራቸውን ፡ ይሠራሉ ፡
ይህ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ በናንተ ፡ ምስክር ፡ ይሆን
ባችኋል ፡ እንጂ ፡ እናንተ ፡ እንደነሱ ፡ አትሆ
ኑም ፡ ለወንድሞቻችሁም ፡ ከኃጥአንም ፡ ጋራ ፡
አንድ ፡ ሆናችሁ ፡ እንደ ፡ ሄለይም ፡ ቃላቸውን ፡
አቅጥነው ፡ ያለቅሳሉ ።
፳፫፡ ይህ ፡ መከራው ፡ ለናንተ ፡ ድኅነት ፡ ይሆንላች
ኋልና ፡ የበራም ፡ ብርሃን ፡ ለናንተ ፡ ያበራላች
ኋልና ፡ ከሰማይም ፡ ዕረፍት ፡ የሚደረግበትን ፡
ቃል ፡ ትሰማላችሁና ፡ መከራ ፡ የምትቀበሉ ፡
ጻድቃን ፡ እናንተ ፡ ግን ፡ አትፍሩ ።
፳፬፡ ባለጸግነታችሁ ፡ ደጋግ ፡ ሰዎችን ፡ ያስመስላች
ኋልና ፡ እናንተ ፡ ክፉዎች ፡ ኃጥአን ፡ ወዮላችሁ ፡
ልቡናችሁ ፡ ግን ፡ እናንተ ፡ በደለኞች ፡ እንደ ፡
ሆናችሁ ፡ ይዘልፋችኋል ። (ያውቅባችኋል ፡)
፳፭፡ ይህም ፡ ነገር ፡ በናንተ ፡ ለክፋታችሁ ፡ መታስ
ቢያ ፡ ምስክር ፡ ይሆናል ፡ አለ ።
፳፮፡ ያፈራውን ፡ ስንዴ ፡ የምትበሉ ፡ ከላምም ፡ ጡት ፡
የተገኘ ፡ ወተቱንም ፡ የምትጠጡ ፡ የተጥረዱ
ትንም ፡ ሰዎች ፡ በኃይላችሁ ፡ የምትረግጧ
ቸው ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
፳፯፡ የኃጢአታችሁን ፡ ፍዳ ፡ ፈጥናችሁ ፡ ትቀበላላ
ችሁና ፡ ሁል ፡ ጊዜ ፡ ውኃን ፡ ለምትጠጡ ፡ ሰዎች ፡
ወዮላችሁ ፡ የሕይወት ፡ መገኛ ፡ ሕጉን ፡ ትታ
ችኋልና ፡ ፈጽማችሁ ፡ ትጠፋላችሁ ።
፳፰፡ በደልን ፡ ተንኰልን ፡ ስድብን ፡ ለምትሠሩ ፡
ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ይህም ፡ በናንተ ፡ የክፋታ
ችሁ ፡ መታሰቢያ ፡ ይሆናል ።
፳፱፡ የምትጠፉበት ፡ ቀን ፡ ትመጣለችና ፡ ደጉን ፡
ሰው ፡ በኃይላችሁ ፡ ራስ ፡ ራሱን ፡ ለምትቀጠ
ቅጡት ፡ ለናንተ ፡ ለኃይለኞች ፡ ወዮላችሁ ።
፴፡ በነዚያ ፡ ወራቶች ፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ በናንተ ፡
በተፈረደባችሁ ፡ ቀን ፡ ደጋጎችና ፡ ብዙዎች ፡
ወራቶች ፡ ይመጣሉ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፻፬ ።

፩፡ ኃጥአን ፡ ለስድብ ፡ እንዲሆኑ ፡ ግፍም ፡ በሠ
ሩበት ፡ ቀን ፡ እንዲጠፉ ፡ ወዳጆቼ ፡ ጻድቃን ፡
እመኑ ።
፪፡ እግዚአብሔር ፡ የናንተን ፡ ጥፋት ፡ ያስባልና ፡
በሰማይም ፡ ያሉ ፡ መላእክት ፡ በናንተ ፡ ጥፋት ፡
ላይ ፡ ደስ ፡ ይላቸዋልና ፡ ይህ ፡ በደግነታችሁ ፡
የታወቀ ፡ ይሆንላችኋል ።
ኃጥአን ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡ የጻ ፫፡
ድቃን ፡ ጸሎታቸው ፡ ዋጋ ፡ ሊያሰጥ ፡ በሰማ
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ ፍርድ ፡ በሚፈረድበት ፡ በዚያች ፡
ቀንስ ፡ ወዴት ፡ ትሸሻላችሁ ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የቅዱሳን ፡ ልመናቸው ፡ ፬፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትደርሳለች ፡ በናንተ ፡
ግን ፡ የሚፈረድባችሁ ፡ ወራት ፡ ይደርስባችኋል ።
በግፋችሁ ፡ የሠራችሁትም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በከ ፭፡
በረና ፡ በገነነ ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ይነበ
ባል ፡ ፊታችሁም ፡ በመከራው ፡ ያፍራል ፡ በግፍ ፡
የጸና ፡ ሥራችሁም ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
በየብስና ፡ በባሕር ፡ መካከል ፡ ያላችሁ ፡ የክፉ ፮፡
ዎች ፡ ሰዎችም ፡ ስም ፡ አጠራራቸው ፡ በናንተ ፡
የተጠራባችሁ ፡ ኃጥአን ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
በውነት ፡ ያይደለ ፡ ወርቅና ፡ ብርን ፡ የምትሰበ ፯፡
ስቡ ፡ ባለጸግነትን ፡ አገኘን ፡ ገንዘቡም ፡ በዛልን ፡
የወደድነውንም ፡ ሁሉ ፡ ገዛን ፡ የምትሉ ፡ ሰዎች ፡
ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ።
ብሩን ፡ ሰብስበናልና ፡ በሳጥኖቻችንም ፡ መልተ ፰፡
ናልና ፡ በቤታችንም ፡ ያሉ ፡ አራሾች ፡ እንደ ፡
ውሀ ፡ በገዙተውልናልና ፡ አሁንም ፡ ያሰብነውን ፡
ሁሉ ፡ እናድርግ ፡ ለምትሉ ፡ ለናንተ ፡ ወዮላ
ችሁ ።
ከናንተ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጠፋል ፡ እንጂ ፡ ባለጠግነት ፡ ፱፡
አይኖርላችሁምና ፡ አሰታችሁ ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡
ይበዛል ።
ይህን ፡ ሁሉ ፡ በግፍ ፡ ሰብስባችሁታልና ፡ እና ፲፡
ንተ ፡ ግን ፡ ለጽኑ ፡ ጥፋት ፡ ትሰጣላችሁ ።
በዚህም ፡ ዓለም ፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ታያላችሁና ፡ ፲፩፡
ዛሬም ፡ ሰነፎችና ፡ ብልሆች ፡ ለምትሆኑ ፡ ለና
ንተ ፡ እነግራችኋለሁ ።
እናንተ ፡ ወንዶቼ ፡ ከሴቶች ፡ ይልቅ ፡ እናንተ ፡ ፲፪፡
ጌጡን ፡ ታጌጣላችሁና ፡ ይልቁን ፡ ከድንግሊቱ ፡
ይልቅ ፡ ብዙ ፡ መልክ ፡ ያለው ፡ ጌጥን ፡ ታደርጋ
ላችሁና ።
በመንግሥት ፡ በገናንነት ፡ በሥልጣን ፡ ያለን ፡ ፲፫፡
ይመስላችኋል ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ በነጭ ፡
ሐርም ፡ የከበርን ፡ ይመስላችኋል ።
መብሎችም ፡ እንደ ፡ ውሀ ፡ በገዙተው ፡ በፊታ ፲፬፡
ቸው ፡ ይቀርባሉ ፡ ስለዚህም ፡ ነገር ፡ ጥበብና ፡
ትምህርት ፡ የላቸውም ።
በዚህም ፡ በመብሉና ፡ በመጠጡ ፡ ገንዘቦቻቸው ፡ ፲፭፡
ከክብራቸውና ፡ ከጌትነታቸውም ፡ ሁሉ ፡ ጋራ ፡
አንድ ፡ ሆነው ፡ ይጠፋሉ ።
በስድብ ፡ በችጋር ፡ በጽኑ ፡ በቀልም ፡ ሁነው ፡ ፲፮፡
ሊኖሩ ፡ ነፍሳቸው ፡ ወደ ፡ እሳት ፡ ጕድጓድ ፡
ትወድቃለች ፡ (ገሃነም ፡ ነው) ።
ኃጥአን ፡ ተራራው ፡ በባሕርዩ ፡ ተገዥ ፡ እንዳል ፲፯፡
ነበረ ፡ እንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ እንዳይሆን ፡ ክረብ
ታይቱም ፡ ለሴት ፡ ሴት ፡ ባሪያ ፡ እንዳይደሉ ፡
ለናንተ ፡ ነገርኋችሁ ።
አዳምና ፡ ሔዋን ፡ ከራሳቸው ፡ አንቅተው ፡ ፲፰፡
ሠሯት ፡ እንጂ ፡ አሁን ፡ እንደ ፡ ተናገርሁት ፡
ኃጢአትም ፡ ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ የባሕርይ ፡ ሁና ፡

አልተላከችም ፡ እሷንም ፡ የሠሯት ፡ ሰዎች ፡
ለጽኑ ፡ መርገም ፡ ይሆናሉ ፡ (ሑሩ ፡ ይባላሉ) ።
፲፱ በጅዋ ፡ በሠራችው ፡ ሥራ ፡ ልጅ ፡ ሳትወልድ ፡
ትሞታለች ፡ እንጂ ፡ ለሴትም ፡ መምከን ፡ አል
ተሰጣትም ፡ ነበር ።
፳ ኃጥአን ፡ ክፉ ፡ ሠራችሁ ፡ ሁሉ ፡ በሰማይ ፡ እንደ ፡
ተገለጠ ፡ ፈጽሞም ፡ የተሠወረ ፡ የግፍ ፡ ሥራም ፡
እንደሌላችሁ ፡ በገናናና ፡ በከበረ ፡ ስሙ ፡ ምዬ ፡
ነገርኋችሁ ።
፳፩ በሰውነታችሁ ፡ በልቡናችሁም ፡ የሚሠወርላ
ችሁ ፡ አታስመስሉት ፡ በሰማይ ፡ በእግዚአብ
ሔር ፡ ፊት ፡ ይጻፍ ፡ ዘንድ ፡ እንዳለው ፡ በየቀኑ ፡
የሠራችሁትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጽማችሁ ፡ አታውቁ
ምና ፡ በልቡናችሁ ፡ ይሠወርልናል ፡ አትበሉ ።
፳፪ ፍርድ ፡ እስከሚፈረድበት ፡ እስከ ፡ ዕለተ ፡ ምጽ
አት ፡ ድረስ ፡ የበደላችሁት ፡ በደል ፡ በየቀኑ ፡
ሁሉ ፡ እንዲጻፍባችሁ ፡ ከዛሬ ፡ ጀምሮ ፡ ታው
ቃላችሁ ።
፳፫ በስንፍናችሁ ፡ ትጠፋላችሁና ፡ መምራንንም ፡
አትሰሟቸውምና ፡ በጎ ፡ ነገርም ፡ አታገኙችሁ
ምና ፡ እናንት ፡ ሰነፎች ፡ ወዮላችሁ ።
፳፬ አሁንም ፡ ጥፋት ፡ ለታዘዘባት ፡ ቀን ፡ እናንተ ፡
የተዘጋጃችሁ ፡ እንደሆናችሁ ፡ እወቁ ፡ ተፈር
ዶባችሁ ፡ ወደገሃነም ፡ ትሄዳላችሁ ፡ እንጂ ፡ ኃጥ
አን ፡ እንድናለን ፡ ብላችሁ ፡ ተስፋ ፡ አታድርጉ ።
፳፭ ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ ለሚፈረድበት ፡ ቀን ፡ መከራም ፡
በታዘዘበት ፡ በሰውነታችሁም ፡ ታላቅ ፡ ጉስቁ
ልና ፡ በታዘዘበት ፡ ቀን ፡ ለጥፋት ፡ ተዘጋጅታ
ችኋልና ፡ ምግባርን ፡ ስላላወቃችሁ ፡ በነፍስ ፡
ትሞታላች ።
፳፮ ክፉ ፡ ሥራን ፡ የምትሠሩ ፡ ብርንዶንም ፡ የም
ትበሉት ፡ እናንት ፡ ልበ ፡ ድንጋዎች ፡ ወዮላ
ችሁ ፡ ገናና ፡ እግዚአብሔር ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
አብዝቶ ፡ የፈጠረው ፡ ፍጥረት ፡ ሁሉ ፡ ያመረ ፡
ነው ፡ እያላችሁ ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ትበላላ
ችሁ ፡ ትጠጣላችሁ ፡ ትጠግባላችሁ ፡ እናንተ ፡
ከወዴት ፡ አግኝታችሁት ፡ ነው ፡ አንድነትም ፡
የላችሁም ።
፳፯ የበደልን ፡ ሥራ ፡ ለምትወዷት ፡ ለናንተ ፡ ወዮ
ላችሁ ፡ በጎይቱንስ ፡ ለምን ፡ ትመኗታላችሁ ።
፳፰ በጻድቃንም ፡ እጆች ፡ አልፋችሁ ፡ ትያዙ ፡
ዘንድ ፡ አደላችሁ ፡ እወቁ ፡ አንገቶቻችሁንም ፡
ቆርጠው ፡ ይገሏችኋል ፡ ከዚያም ፡ አስቀድ
መው ፡ አይራሩላችሁም ።
፳፱ ለናንተ ፡ መቃብር ፡ አይቆፍሩላችሁምና ፡ በጻ
ድቃን ፡ መከራ ፡ ደስ ፡ ለሚላችሁ ፡ ለናንተ ፡
ወዮላችሁ ።
፴ የድኅነት ፡ አለኝታ ፡ አይደረግላችሁምና ፡ የመ
ምህራንን ፡ ነገር ፡ ለምትንቁ ፡ ለናንት ፡ ወዮላ
ችሁ ።
፴፩ ሐሰት ፡ ነገራቸውን ፡ ይሰሟት ፡ ዘንድ ፡ ስንፍና
ቸውንም ፡ እንዳይዘነጓት ፡ እነሱ ፡ አሰታቸውን ፡
ይጽፉሉና ፡ ሕጉን ፡ የዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ነገርንና ፡
የአሰትን ፡ ነገር ፡ ለምትጽፉ ፡ ለናንት ፡ ወዮላ
ችሁ ።
አይዘገዩም ፡ ፈጥነው ፡ ይሞታሉ ፡ እንጂ ፡ ፍቅር ፡ ፴፪
አንድነት ፡ አይደረግላቸውም ።
ክፉ ፡ እርጂና ፡ ለምታረጁ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ፡ ፴፫
የሐሰቱንም ፡ ነገር ፡ ፈጽመው ፡ ያከብራሉ ፡
በዚህም ፡ ሥራችሁ ፡ ጠፉችሁ ፡ ድኅነት ፡ በጎም ፡
ነገር ፡ የላችሁም ።
የቀኑ ፡ ነገሮችንም ፡ ለምትለዋውጧቸው ፡ ለና ፴፬
ንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ለዘላለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖረው
ንም ፡ ሥርዓት ፡ ይለውጣሉ ፡ ራሳቸውንም ፡ ኃጢ
አተኞች ፡ ያስደረጉ ፡ ሰዎች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
ይጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፰ ።

በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ጻድቃን ፡ ለበጐነታ ፩
ችሁ ፡ መታሰቢያ ፡ ሊሆን ፡ የለመናችሁትን ፡
ዋጋ ፡ ትቀበሉ ፡ ዘንድ ፡ ተዘጋጁ ።
በልዑል ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ለክፋታቸው ፡ ፪
መታሰቢያ ፡ አድርገው ፡ ኃጥአን ፡ ኃጢአታቸ
ውን ፡ እንዲያኖሩት ፡ እናንተም ፡ በመላእክት ፡
ፊት ፡ ለበጐነታቸው ፡ ምስክር ፡ አድርጋችሁ ፡
ክብሮቻችሁን ፡ አኖራችኋቸው ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አሕዛብ ፡ ይተዋወከሉ ፡ ፫
ጥፋትም ፡ በታዘዘባት ፡ ቀን ፡ የአሕዛብ ፡ ዘመ
ዶች ፡ ይነሣሉ ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የተቸገሩ ፡ ሰዎች ፡ ተሰ ፬
ደው ፡ ይወጣሉ ፡ ልጆቻቸውንም ፡ አሕዛብ ፡
ይነጥቋቸዋል ፡ ልጆቻቸውንም ፡ እየወጉ ፡ ይጥ
ሏቸዋል ።
ከነሱም ፡ የተነሣ ፡ ልጆቻቸው ፡ ውራጅ ፡ ይሆ ፭
ናሉ ፡ የናታቸውንም ፡ ጡት ፡ ሲጠቡ ፡ ልጆቻ
ቸውን ፡ እየወጉ ፡ ይጥሏቸዋል ።
ወደነሱም ፡ በፍቅር ፡ አይመለሱም ፡ ለሚወዷ ፮
ቸው ፡ ልጆቻቸው ፡ አይራሩላቸውም ።
የማይገታ ፡ ደም ፡ ለሚፈስባት ፡ ቀን ፡ ኃጢአት ፡ ፯
ተዘጋጅታለችና ፡ ለኃጥአን ፡ እኔ ፡ ዳግመኛ ፡ እነ
ግራችኋለሁ ።
ለድንጋይም ፡ ይሰግዳሉ ፡ የብሩና ፡ የወርቁን ፡ ፰
የሸክላውንና ፡ የንጨቱንም ፡ ምስል ፡ የሚሠሩ ፡
ናቸው ።
ለረከሱ ፡ ለረቂቃን ፡ ለክፉዎችም ፡ ለግዙፋን ፡ ፱
አጋንንት ፡ ለጣዖቱም ፡ ሁሉ ፡ ለመስጊድም ፡
ሁሉ ፡ ይሰግዳሉ ።
ከነሳቸውም ፡ ረድኤት ፡ ሁሉ ፡ አይገኝም ፡ ስለ ፡ ፲
ልቡናቸውም ፡ ድንቍርና ፡ ከሥላሴ ፡ ልቡና ፡
ይዘነጋሉ ፡ በልቡናቸው ፡ ፍርሃት ፡ የልቡና
ቸው ፡ ዓይኖች ፡ በድንቍርና ፡ ይያዛሉ ።
ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ በሰት ፡ ሠርተዋልና ፡ ለድን ፲፩
ጋዩም ፡ ሰግደዋልና ፡ ፈጥነውም ፡ ይጠፋሉና ፡
ሕልማቸውን ፡ አየን ፡ በማለታቸው ፡ ሕጉን ፡
ይዘነጋሉ ፡ መከራውንም ፡ ይፈራሉ ።
በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ የጥበብን ፡ ነገር ፡ የሚቀ ፲፪
በሉ ፡ የሚወዷትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ የተደነቁ ፡
ሰዎች ፡ ናቸው ።

፲፫፤ የልዑል ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ሥራዎች ፡ ይሠ
ሯቸዋል ፡ በውነተኛም ፡ ሥራዎች ፡ ጸንተው ፡
ይኖራሉ ፡ እነሱ ፡ ይድናሉና ፡ ሕጉን ፡ እንደ ፡
ዘነጉ ፡ ሰዎች ፡ ሕጉን ፡ አይዘነጉም ።
፲፬፤ በሲኦል ፡ ትጠፋላችሁና ፡ ለወንድማችሁ ፡ ክፉ
ውን ፡ ነገር ፡ አብዝታችሁ ፡ የምትሠሩ ፡ ለእና
ንተ ፡ ወዮላችሁ ።
፲፭፤ በሱ ፡ ትጠፋላችሁና ፡ ተንኰልንና ፡ ኃጢአትን ፡
መሠረት ፡ ንፍገትን ፡ የምትሠሩ ፡ በዚህም ፡
ዓለም ፡ እግዚአብሔርን ፡ የምትአሳዝኑ ፡ ሰዎች ፡
ወዮላችሁ ።
፲፮፤ በድኃ ፡ ገንዘብ ፡ ቤታችሁን ፡ የምትሠሩ ፡ እናንተ ፡
ወዮላችሁ ፡ ሥራቸውም ፡ ሁሉ ፡ ውብ ፡ ነው ፡
የኃጢአትም ፡ የሚሠራበት ፡ ደንጊያ ፡ ነው ፡
አንድነትም ፡ እንደሌላችሁ ፡ እኔ ፡ እነግራችኋ
ለሁ ።
፲፯፤ ለዘለዓለሙ ፡ የሚኖር ፡ የአባቶቻቸው ፡ ርስትና ፡
ድንበርን ፡ ለሚያፈርሱ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላቸው ፡
ለነሱ ፡ ዕረፍተ ፡ ነፍስ ፡ አይደረግምና ፡ ልቡና
ቸውንም ፡ ወደ ፡ ጣዖቱ ፡ ይወስዱታል ።
፲፰፤ በደልን ፡ የምትሠሪት ፡ ግፍንም ፡ ለምትረ
ዱት ፡ ለናንተ ፡ ወዮላችሁ ፡ ጌትነታችሁን ፡ ያጠ
ፉዋልና ፡ በልቡናችሁም ፡ ክፉትን ፡ ያሳድርብ
ችኋልና ፡ ጽኑ ፡ ፍርድ እስከሚፈረድበት ፡ እስከ ፡
ዕለተ ፡ ምጽአት ፡ ድረስ ፡ ባልንጀሮቻችሁን ፡
ለምትገሉ ፡ ሰዎች ፡ ወዮላችሁ ።
፲፱፤ ሁላችሁንም ፡ በሰይፍ ፡ ያጠፉችሁ ፡ ዘንድ ፡
ረቂቅ ፡ ቍጣን ፡ አመጣባችሁ ፡ ደናግልና ፡ ሕጋ
ውያንም ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአታችሁን ፡ ያስባሉ ።
፳፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አባቶች ፡ ከልጆቻቸው ፡
ጋር ፡ በንድ ፡ በታ ፡ ተቀራደው ፡ ያልቃሉ ።
፳፩፤ ሰው ፡ ልጁን ፡ ከመግደል ፡ የልጅ ፡ ልጁንም ፡
ከመግደል ፡ በመራራት ፡ እጁን ፡ አይከለክል
ምና ፡ ከነሱ ፡ ደም ፡ እንደ ፡ ፈሳሽ ፡ ውኃ ፡ እስቲ
ፈስ ፡ ድረስ ፡ ደርሶ ፡ ወንድሞች ፡ ከወንድሞቻ
ቸው ፡ ጋራ ፡ በሞት ፡ ይጠፋሉ ።
፳፪፤ ኃጢአተኛው ፡ የከበረ ፡ ታላቅ ፡ ወንድሙን ፡
ከመግደል ፡ እጁን ፡ አይከለክልም ፡ ጎሕም ፡
ከቀደደ ፡ ጀምሮ ፡ ፀሐይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ
ይዋጋሉ ።
፳፫፤ ፈረስ ፡ የኃጥአን ፡ ደም ፡ እስከ ፡ አቢያጉሱ ፡
ድረስ ፡ እያማታው ፡ ይሄዳል ፡ ሠረገላ ፡ ግን ፡
እስከ ፡ ራሷ ፡ ድረስ ፡ ትሰጥማለች ።
፳፬፤ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ አለቆች ፡ ወደሚሠሩት ፡
በታ ፡ ይወርዳሉ ።
፳፭፤ ኃጢአትን ፡ የሚረዱት ፡ ሰዎችንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ አንዱ ፡ በታ ፡ ይመልሷቸዋል ።(ገሃነም፡)
፳፮፤ በኃጥአን ፡ ሁሉ ፡ ፍርድ ፡ ይፈረድ ፡ ዘንድ ፡ በዚ
ያች ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ በመዓት ፡ ይነሣል ።
፳፯፤ ከከበሩ ፡ መላእክትም ፡ በደናግልና ፡ በሕጋው
ያን ፡ ላይ ፡ ጠባቂዎችን ፡ ይሰጣል ፡ እነሱም ፡
ከፋት ፡ ሁሉ ፡ ኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ ጨርሶ ፡ እስ
ኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ ዓይን ፡ ብሌኔ ፡ ይጠብቋ
ቸዋል ።

ቢተኙም ፡ ብዙ ፡ እንቅልፍን ፡ ይተኛሉ ፡ የሚ ፳፰፤
ፈሩትም ፡ ነገር ፡ የላቸውም ።
በዚያም ፡ ወራት ፡ ብልሆች ፡ ሰዎች ፡ እውነተኛ ፡ ፳፱፤
ነገርን ፡ ያያሉ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎች ፡
በዚች ፡ መጽሐፍ ፡ የተጻፈውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
ልብ ፡ ያደርጋሉ ፡ ባለጸግነታቸውም ፡ ኃጢአት ፡
ሠርተው ፡ በሚጠፉበት ፡ ጊዜ ፡ ማዳናቸውን ፡
እንዳይችል ፡ ያውቃል ።
ጽኑ ፡ መከራ ፡ በምታደርጉበት ፡ ቀን ፡ ጻድቃ ፴፤
ንን ፡ በስጨንቃችኋቸው ፡ ጊዜ ፡ ኃጥአን ፡ ወዮ
ላችሁ ፡ በእሳትም ፡ ታቃጥሏቸዋላችሁ ፡ እናን
ተም ፡ እንደ ፡ ሥራችሁ ፡ ፍዳውን ፡ ትቀበላላ
ችሁ ።
ክፉውን ፡ ነገር ፡ ልብ ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡ የም ፴፩፤
ትተጉ ፡ ልባችሁ ፡ ግልብጥብጥ ፡ ላለ ፡ ለናንተ ፡
ወዮላችሁ ፡ ፍራት ፡ ያገኛችሁ ፡ ዘንድ ፡ አላችሁ ፡
የሚረዳችሁም ፡ ወዳጅ ፡ የለም ።
በፋችሁ ፡ በተናገራችሁ ፡ ነገር ፡ ላይ ፡ ሕግንም ፡ ፴፪፤
በዘነጋችሁበት ፡ በጃችሁም ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ በገሃ
ነም ፡ ትቃጠላላችሁና ፡ ኃጥአን ፡ ለናንተ ፡ ወዮ
ላችሁ ።
ጨረቃንና ፡ ፀሐይን ፡ ከከቦችንም ፡ ከማምለክ ፴፫፤
ቸው ፡ የተነሣ ፡ ስለ ፡ ኃጢአታችሁ ፡ መላእክት ፡
በሰማይ ፡ ሥራችሁን ፡ እንዲመረምሩ ፡ አሁ
ንም ፡ እወቁ ።
በወዳጆቹ ፡ በጻድቃን ፡ ዘንድ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ፴፬፤
ጽኑ ፡ መቻያን ፡ ታደርጉባቸዋላችሁና ፡ ጉሙ
ንና ፡ ደመናውን ፡ ሁሉ ፡ ዝናቡንና ፡ ጠሉንም ፡
በናንተ ፡ ያዳኝባችኋል ፡ ወደናንተ ፡ እንዳይወ
ርዱ ፡ ከናንተ ፡ የተነሣ ፡ ሁሉ ፡ ይከለከላሉና ፡
በኃጢአታችሁም ፡ መውረድን ፡ አያስቡምና ።
አሁንም ፡ ዝናብ ፡ ወደናንተ ፡ መውረድን ፡ እን ፴፭፤
ዳይከለከል ፡ ጠልም ፡ ከናንተ ፡ ብርንና ፡ ወር
ቅን ፡ ተቀብሎ ፡ ይወርድ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ እጅ ፡
መንሻ ፡ ስጡ ።
ውርጭ ፡ ቍማም ፡ በናንተ ፡ ቢወድቅባችሁ ፡ የነ ፴፮፤
ሱም ፡ ቅዝቃዜ ፡ ቢደረግባችሁ ፡ ዋጉን ፡ የሚ
ያመጡ ፡ ነፋሶች ፡ ሁሉ ፡ ቢታዘዙባችሁ ፡ የነ
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ ጭንቅነትም ፡ ያገኛችሁ ፡ በነዚያ ፡
ወራት ፡ በነሱ ፡ ፊት ፡ መቆም ፡ አይቻላችሁም ።

ምዕራፍ ፡ ፴፱ ።

በደብር ፡ ቅዱስ ፡ የነበራችሁ ፡ እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ፩፤
ሰማያዊ ፡ ሕግን ፡ ተረዱት ፡ የእግዚአብሔር
ንም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ መርምሩ ፡ በፊቱ ፡ ክፉ ፡
ነገርን ፡ እንዳትሠሩ ፡ ከሱ ፡ የተነሣ ፡ ፍሩ ።
የሰማይ ፡ ደጃፍን ፡ ቢዘጋ ፡ ዝናቡን ፡ ጠሉንም ፡ ፪፤
ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ እንዳይወርድ ፡ በናንተ ፡ ምክ
ንያት ፡ ቢከለክለው ፡ ምን ፡ ታደርጉ ፡ ዘንድ ፡
አላችሁ ።
መዓቱን ፡ በናንተ ፡ በሥራችሁም ፡ ሁሉ ፡ ቢያ ፫፤
መጣባችሁ ፡ እናንተ ፡ እሱን ፡ የምትለምኑት ፡
አይደለምን ፡ አለ ።
በቸርነቱ ፡ ላይ ፡ ታላላቅ ፡ የጸኑ ፡ ነገሮችንም ፡ ፬፤

ትናገራላችሁና ፡ ከሱ ፡ ጋር ፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡
የላችሁም ።
፭ ከማዕበል ፡ ከሞገዱ ፡ የተነሣ ፡ እንዲተዋወኩ ፡
መርከቦቻቸውም ፡ ከነፋሶች ፡ የተነሣ ፡ እንዲነ
ዋወጡ ፡ እንዲጨነቁ ፡ በመርከብ ፡ ተጭነው ፡
የሚሄዱ ፡ ነገሥታትን ፡ አታዋቸውምን ፡ አለ ።
(ነጋድያን ።)
፮ ያማረ ፡ ገንዘባቸው ፡ ሁሉ ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ አብሯ
ቸው ፡ ወደ ፡ ባሕር ፡ ይወጣልና ፡ ስለዚህም ፡
ነገር ፡ ይፈራሉ ።
፯ ባሕር ፡ የምትውጣቸው ፡ በሷም ፡ የሚጠፉ ፡
መስሏቸዋልና ፡ በልቡናቸው ፡ በጎ ፡ ነገርን ፡ አያ
ስቡም ፡ ባሕር ፡ ሁሉ ፡ ውሀዎቿም ፡ ሁሉ ፡ መነዋ
ወጧም ፡ ሁሉ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ሥራ ፡ ነውና ።
፰ እሱ ፡ ሥራዋን ፡ ሁሉ ፡ ውሀዎቿንም ፡ ሁለመ
ናዋን ፡ ሁሉ ፡ በሻዋ ፡ ወስኗልና ።
፱ ቍጣውን ፡ ፈርታ ፡ ትደርቃለች ፡ ዓሣዎቿም ፡
ሁሉ ፡ ይሞታሉ ፡ በሷም ፡ ያለው ፡ ሁሉ ፡
ይሞታሉ ።
፲ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያላችሁ ፡ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡
ግን ፡ አትፈሩም ፡ ምድርና ፡ ሰማይን ፡ በነሱ ፡
ያለውንም ፡ ሁሉ ፡ የፈጠረ ፡ እሱ ፡ አይደለምን ፡
ለምን ፡ አትፈሩ ።
፲፩ በባሕርና ፡ በየብስ ፡ ለሚኖሩ ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ጥበብንና ፡ ትምህርትን ፡ የሰጠ ፡ ማነው ፡ በመ
ርከብ ፡ ተጭነው ፡ የሚሄዱ ፡ እነዚያ ፡ ነጋድያን ፡
ባሕርን ፡ የሚፈሩ ፡ አይደለምን ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡
እግዚአብሔርን ፡ አይፈሩትም ።
፲፪ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ ጭንቅ ፡ መከራ ፡ በናንተ ፡
ቢያመጣባችሁ ወዴት ፡ ትሸሻላችሁ ፡ ከየትስ ፡
ትድናላችሁ ።
፲፫ የተናገረውንም ፡ ነገር ፡ በናንተ ፡ ቢያመጣባ
ችሁ ፡ የምትፈሩ ፡ የምትደነግጡ ፡ አይደለምን ፡
ብርሃኖችስ ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ ፍራት ፡ ተይዘው ፡
የሚፈሩ ፡ የሚደነግጡ ፡ አይደለምን ።
፲፬ ምድርስ ፡ ሁሉ ፡ በጽኑ ፡ ፍራት ፡ ተይዛ ፡ የምት
ንቀጠቀጥ ፡ ለኀልፈትስ ፡ የምትቸኵል ፡ አይደ
ለምን ።
፲፭ መላእክትም ፡ ሁሉ ፡ የተያዙትን ፡ ይጨርሳሉ ፡
ከክብር ፡ ባለቤት ፡ ከእግዚአብሔርም ፡ ፊት ፡
ሊሠወሩ ፡ ይወዳሉ ።
፲፮ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ ሰዎችም ፡ ይርዳሉ ፡ ይተ
ዋወካሉ ፡ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ ግን ፡ ለዘላለሙ ፡
የተረገማችሁ ፡ ናችሁ ፡ ፍቅር ፡ አንድነትም ፡
የላችሁም ።
፲፯ እናንተ ፡ የጻድቃን ፡ ሰውነቶች ፡ አትፍሩ ፡ በው
ነት ፡ ነገርም ፡ የሞታችሁ ፡ ሰዎች ፡ ዋጋች
ሁን ፡ እንድታገኙ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ።
፲፰ ሰውነታችሁ ፡ በጽኑ ፡ መከራ ፡ በልቅሶ ፡ በት
ልቅ ፡ መከራ ፡ ተይዛ ፡ በኀዘን ፡ ወደ ፡ መቃብር ፡
ወርዳለችና ፡ አትዘኑ ።
፲፱ ከዚያ ፡ በኋላ ፡ ውሾ ፡ ውሾ ፡ በተባላችሁበት ፡
ቀን ፡ ጽኑ ፡ መከራና ፡ ስድብንም ፡ በተቀበላችሁ
በት ፡ ቀን ፡ ሞታችሁ ፡ እንጂ ፡ እንደ ፡ በኀነታ
ችሁ ፡ መጠን ፡ በሕይወተ ፡ ሥጋ ፡ ባላችሁ ፡
ሰውነታችሁ ፡ ተድላ ፡ ደስታን ፡ አላገኘምና ፡
አትዘኑ ።
በሞታችሁም ፡ ጊዜ ፡ ኃጥአን ፡ ጻድቃን ፡ እኛ ፡ ፳
እንደሞትን ፡ ሞቱ ፡ በሥራቸውስ ፡ ጥቅማቸው ፡
ምንድነው ፡ ይላሉ ።
በመከራና ፡ በኀዘን ፡ ሳሉ ፡ እነሆ ፡ እንደኛ ፡ ፳፩
ሞቱ ፡ ከኛ ፡ ብልጫቸው ፡ ምንድነው ፡ ከዛሬ ፡
ጀምሮ ፡ በሞት ፡ ተካከልን ፡ ምንን ፡ ያገኛሉ ፡
እነሱ ፡ እንደኛ ፡ እነሆ ፡ ሙተዋልና ፡ ከዛሬም ፡
ጀምሮ ፡ ለዘላለሙም ፡ ብርሃንን ፡ አያውምና ፡
ለዘላለሙ ፡ ምን ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ ያያሉ ።
እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ መብል ፡ መጠጥ ፡ ኃጢአትና ፡ ፳፪
ቅሚያ ፡ ገንዘብ ፡ ማጠራቀምና ፡ ሰውን ፡ መግ
ፈፍ ፡ በማረ ፡ ዘመንም ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡
ማየት ፡ በቃችሁ ፡ እላችኋለሁ ።
ሞተው ፡ እስኪጠፉ ፡ ድረስ ፡ ግፉ ፡ ሁሉ ፡ በነሱ ፡ ፳፫
ላይ ፡ አልተገኘምና ፡ መጨረሻቸው ፡ ፍቅር ፡
አንድነት ፡ እንደሆነ ፡ ጻድቃንን ፡ አያችኋቸ
ውን ።
ተፈጥረውም ፡ እንዳልተፈጠሩ ፡ የሆኑ ፡ ሰውነ ፡ ፳፬
ቶታቸውም ፡ በመከራ ፡ ተይዘው ፡ ወደ ፡ መቃ
ብር ፡ ወረዱ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

በክብሩና ፡ በገናና ፡ ጌትነቱ ፡ በገናንነቱና ፡ ፩
በከበረ ፡ መንግሥቱም ፡ ጻድቃን ፡ ለናንተ ፡
ዛሬ ፡ እነግራችኋለሁ ።
ይህንንም ፡ ምሥጢር ፡ እኔ ፡ አውቄአለሁና ፡ ፪
በሰማይ ፡ ሰሌዳነትም ፡ ያለውን ፡ አንብቤአለ
ሁና ፡ ቅዱሳን ፡ የጻፉትንም ፡ አይቻለሁና ፡
እነግራችኋለሁ ።
በጎው ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታውም ፡ ክብ ፫
ሩም ፡ ተዘጋጅቶላቸዋልና ፡ የነሱ ፡ ነገር ፡ በው
ስጣቸው ፡ ፈጽሞ ፡ ተጽፎላቸው ፡ አገኘሁ ።
በቀናና ፡ በውነት ፡ ነገር ፡ በብዙም ፡ በጎ ፡ ሥራ ፡ ፬
ለሞቱ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነት ፡ ተጻፈላቸው ፡ የድካ
ማችሁም ፡ ዋጋ ፡ ይሰጣችኋል ፡ የናንተም ፡ እድ
ላችሁም ፡ ከልሞቱ ፡ ሰዎች ፡ እድል ፡ ይበልጣል ።
በሃይማኖት ፡ የሞታችሁ ፡ የናንተ ፡ ሰውነት ፡ ፭
አርፋ ፡ ትኖራለች ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡ ፈጽ
መው ፡ ደስ ፡ ይላቸዋል ።
መታሰቢያቸውም ፡ በገናና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፮
ፊት ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ጸንቶ ፡ ይኖራል ፡
አሁንም ፡ መከራቸውን ፡ አትፍሩት ።
የሞታችሁ ፡ ኃጥአን ፡ በኃጢአታችሁ ፡ በሞታ ፯
ችሁ ፡ ጊዜ ፡ ወዮላችሁ ።
እንደናንተ ፡ ያሉ ፡ ኃጥአንም ፡ ስለናንተ ፡ ኃጥ ፰
አን ፡ እናንተ ፡ ንዑዳን ፡ ክቡራን ፡ ናችሁ ፡ ባለ ፡
ዘመናቸውም ፡ ሁሉ ፡ ተድላ ፡ ደስታውን ፡ አዩ ።
ዛሬም ፡ በባለጠግነትና ፡ በተድላ ፡ በደስታ ፡ ሳሉ ፡ ፱
ሞቱ ፡ ሰልፉንና ፡ መከራውንም ፡ በሕይወተ ፡
ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ አላዩም ፡ በጌትነትም ፡ ሳሉ ፡ ሞቱ ፡
በሕይወተ ፡ ሥጋም ፡ ሳሉም ፡ መቻያም ፡ አል

ተደረገባቸውም ።
፲፡ ነፍሶቻቸውን፡መላእክት፡ወደ፡ሲኦል፡እንዲ
ያወርዷቸው፡ጽኑ፡መከራቸውስ፡ክፉ፡ነገሮ
ችን ፡ እንዲሆኑባቸው ፡ አታውቋቸውምን ።
፲፩፡ ሰውነታችሁ፡በጽኑ፡መከራና፡በጨለማ፡በሚ
ነድ ፡ በሚያላልብ ፡ መከራም ፡ ወደ ፡ ጽኑ ፡
መቃያ ፡ ትገባለች ፡ ጽኑ ፡ መቃያም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ ዘመን ፡ ትደረጋለች ።
፲፪፡ ፍቅር ፡ አንድነት ፡ የላችሁምና ፡ ወዮላችሁ ፡
በሕይወተ ፡ ነፍስ ፡ ያሉ ፡ ደናግልና ፡ ለሕጋው
ያን ፡ በደከምንበት ፡ ወራት ፡ ለናንተ ፡ ድከምን፡
ደከምን ፡ አትበሏቸው ።
፲፫፡ መከራውን ፡ ሁሉ ፡ አየን ፡ ብዙ ፡ መከራዎች
ንም ፡ ተቀበልን ፡ ጨርሰን ፡ ጠፋን፡ከዚያ፡አስ
ቀድሞም ፡ አነስን ፡ ሰውነታችንም ፡ አነሰች ፡
በዚሁም ፡ ጠፋን ።
፲፬፡ በነገር ፡ የሚረዳን ፡ የለም ፡ በነሱ ፡ ሥራ ፡ ደከ
ምን ፡ በነሱ ፡ ሥራ ፡ ስንደክም ፡ ምንምን ፡
ተስፋ፡ አላገኘንም፡ በመከራውም ፡ ተጨንቀን፡
ጠፋን ፡ አትበሏቸው ።
፲፭፡ ከዛሬ ፡ ነገ ፡ ድኅነትን ፡ እናያ ፡ ዘንድ ፡ ተስፋ ፡
አደረግን ፡ ገዥ ፡ ልንሆን ፡ ተስፋ ፡ አደረግን ፡
ተገዥ ፡ ሆን ፡ ሥራውን ፡ ስንሠራ ፡ ደከምን ።
፲፮፡ በደከምንበትም ፡ ድካም ፡ ላይ ፡ ግዳጃችንን ፡
አልጨረስንም ፡ ለኃጥአንም ፡ መብሎችን ፡ ሆን፡
በደለኞች ፡ ሰዎችም ፡ አገዛዛቸውን ፡ አጸኑብን ።
፲፯፡ እኛን ፡ የሚጠሉን ፡ እኛንም ፡ የሚወጉን ፡
ሰዎች ፡ በኛ ፡ ሠለጠኑብን ፡ ለሚጠሉንም ለጠ
ላቶቻችን ፡ አንገታችን ፡ ዝቅ ፡ ዝቅ ፡ አደረግን ፡
እነሱ ፡ ግን ፡ አልራሩልንም ።
፲፰፡ ከነሱ ፡ ሸሽተን ፡ ከመከራው ፡ ልናርፍ ፡ ወደ
ድን ፡ ከነሱም ፡ ሸሽተን ፡ የምንድንበት ፡ ቦታ ፡
አላገኘንም ።
፲፱፡ በመከራውም ፡ ተይዘን ፡ በመላእክት ፡ ዘንድ ፡
ጠላቶቻችንን ፡ ከሠሥናቸው ፡ በሚጠሉን ፡ ጠላ
ቶቻችንም ፡ ላይ ፡ ጮህን ፡ ጩኸታችንን ፡
ግን ፡ አልሰሙንም ፡ ቃላችንንም ፡ ሊሰሙን ፡
አይወዱም ።
፳፡ ለሚቀሙን ፡ ገንዘባችንንም ፡ የሚበሉብን ፡
ያሳነሱንን ጠላቶቻችንን ፡ ይረዷቸዋል ፡ ግፉ
ቸውንም ፡ ይሠውሩላቸዋል ፡ እንጂ ፡ ገንዘባች
ንን ፡ የሚበሉብን ፡ ሰዎች ፡ አገዛዛቸውን ፡ ከኛ ፡
አያጠፉልንም ።
፳፩፡ በየሀገሩ ፡ ይበትኑናል ፡ ይገሉናል ፡ ሞታቸው
ንም ፡ ይሠውሩብናል ፡ እንጂ ፡ እጃቸውን ፡ እን
ዲያነሡ ፡ አላሰቡም ፡ አትበሏቸው ።
፳፪፡ ጻድቃን ፡ የእናንተን ፡ ነገር ፡ በገናና ፡ ፈጣሪ ፡
በጌትነቱ ፡ ፊት ፡ ለበጎ ፡ ነገር ፡ መላእክት ፡ በሰ
ማዩ ፡ እንዲያስቡት ፡ እነግራችኋለሁ ።
፳፫፡ በገናና ፡ ፈጣሪ ፡ ጌትነቱ ፡ ፊት ፡ ስማችሁ ፡ ይጻ
ፋል ፡ በቀድሞው ፡ ዘመን ፡ በክፉ ፡ ነገር ፡ በደ
ከሙም ፡ ሁሉ ፡ ጕስቁላችኋልና ፡ ዋጋችሁን ፡
እንድታገኙ ፡ ተስፋ ፡ አድርጉ ።
፳፬፡ አሁንም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ብርሃን ፡ አብርታችሁ ፡
ትታያላችሁ ፡ የሰማይም ፡ ደጃፍ ፡ ይከፈትላች
ኋል ።
፳፭፡ ምስጋናችሁንም ፡ በሚገባ ፡ አመስግኑ ፡ መላእ
ክት ፡ መከራችሁን ፡ ሁሉ ፡ ገንዘባችሁን ፡ የሚ
ቀሟቸውን ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡ ይመራሉና ፡ ተድ
ላችሁ ፡ ደስታችሁ ፡ ይገለጣል ።
፳፮፡ እንደ ፡ መላእክት ፡ በሰማይ ፡ ታደርጉት ፡ ዘንድ ፡
ያላችሁ ፡ ብዙ ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡ እንድታደርጉ ፡
ተስፋ ፡ አድርጉ ፡ አለኝታችሁንም ፡ አትተው ፡
ጽኑ ፡ ፍርድ ፡ በሚደረግበት ፡ ቀን ፡ ትሠወሩ ፡
ዘንድ ፡ ይላችሁ ፡ አይደለም ።
፳፯፡ እንደ ፡ ኃጥአንም ፡ ሁናችሁ ፡ አትገኙ ፡ ከናን
ተም ፡ የተነሣ ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡
የዘላለም ፡ መቃያ ፡ ትደረጋለች ።
፳፰፡ አሁንም ፡ ጻድቃን ፡ ኃጥአንን ፡ ጸንተው ፡ በፈ
ቃዳቸው ፡ ተዘጋጅተው ፡ በያችኋቸው ፡ ጊዜ ፡
አትፍሩ ።
፳፱፡ ከሰማይ ፡ መላእክት ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ትሆኑ ፡
ዘንድ ፡ አላችሁና ፡ እነሱ ፡ ከሚሠሩት ፡ ግፍ ፡
እራቁ ፡ እንጂ ፡ ከነሱ ፡ ጋራ ፡ የተባበራችሁን ፡
አትሁኑ ።
፴፡ እናንተ ፡ ኃጥአን ፡ መላእክት ፡ አይመረምሩ
ንም ፡ ኃጢአታችንም ፡ ሁሉ ፡ አይጻፍብንም ፡
ትላላችሁና ፡ በየቀኑ ፡ የሠራችሁትንና ፡ ኃጢ
አታችሁን ፡ ሁሉ ፡ ይጽፉ ፡ ዘንድ ፡ አላቸው ።
፴፩፡ ጨለማና ፡ ብርሃን ፡ ሌትና ፡ ቀን ፡ ኃጢአታ
ችሁን ፡ ሁሉ ፡ እንዲገልጡባችሁ ፡ አሁንም ፡
እኔ ፡ ገልጬ ፡ እነግራችኋለሁ ፡ ይህንንም ፡
በልቡናችሁ ፡ አትዘንጉ ፡ ሐሰትም ፡ አታድርጉ ።
፴፪፡ የቀናውን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡ ጥመት ፡ አትመልሱት ፡
የገነነ ፡ የከበረ ፡ የእግዚአብሔርንም ፡ ነገር ፡
ሐሰት ፡ አታድርጉት ፡ ለጽኑ ፡ ኃጢአት ፡ ነው ፡
እንጂ ፡ ሐሰታችሁም ፡ ሁሉ ፡ ዝንጋታችሁም ፡
ሁሉ ፡ እውነት ፡ አይደለችምና ፡ ጣዖታችሁን ፡
አታመስግኑት ።
፴፫፡ ብዙዎች ፡ ኃጥአን ፡ የቀናውን ፡ ነገር ፡ ወደ ፡
ጥመት ፡ ፈጽመው ፡ እንዲመልሱት ፡ ዛሬም ፡
እኔ ፡ ይህንን ፡ ምሥጢር ፡ መርምሬ ፡ አውቀዋ
ለሁ ።
፴፬፡ ክፉዎችንም ፡ ነገሮችን ፡ ይናገራሉ ፡ ጽኑ ፡ ጽኑ ፡
ነገሮችንም ፡ ልብ ፡ ወለድ ፡ በሐሰት ፡ ይናገ
ራሉ ፡ በነገራቸውም ፡ ላይ ፡ የሐሰት ፡ መጻሮ
ችን ፡ ይጽፋሉ ።
፴፭፡ ነገር ፡ ግን ፡ ነገሮቼን ፡ ሁሉ ፡ በቀና ፡ ነገር ፡ በንደ
በቶቻቸው ፡ ሊጽፉ ፡ ላይለውጡ ፡ አስቀድሚ ፡
ስለነሳቸው ፡ ያዳነሁባቸውን ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
በቀና ፡ ነገር ፡ ይጽፉት ፡ ዘንድ ፡ እንጂ ፡ ነገሮቼ
ንም ፡ ባያሳንሱ ፡ በተገባ ፡ ነበር ።
፴፮፡ ለደጋግ ፡ ሰዎች ፡ ላዋቆችም ፡ ተድላ ፡ ደስታ ፡
ብዙ ፡ ጥበብና ፡ የቀና ፡ ነገርም ፡ ሊሆኗቸው ፡
መጻሕፍት ፡ ይሰጧቸዋልና ፡ ለኃጥአንም ፡ ይገለ
ጡላቸዋልና ፡ ሌላ ፡ ምሥጢርንም ፡ አውቃለሁ ።
፴፯፡ እነሱ ፡ ያምኑባቸዋል ፡ በነሱም ፡ ደስ ፡ ይላቸ
ዋል ፡ ከነሱ ፡ ይልቅ ፡ የቀና ፡ ነገር ፡ ያለባቸው ፡

ሕጎችን ፡ ሁሉ ፡ ያወቁ ፡ ጻድቃንም ፡ ሁሉ ፡
ዋጋቸውን ፡ ያገኛሉ ።
፴፰ በነዚያም ፡ ወራቶች ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ላሉ ፡
ሰዎች ፡ ጥበባቸውን ፡ ያስተምሩዋቸው ፡ ዘንድ ፡
ጌታ ፡ አሰሟቸው ፡ አለ ።
፴፱ እናንተ ፡ መምሮቻቸው ፡ ናችሁና ፡ የመምርነ
ታችሁንም ፡ ዋጋ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ታገኛላች
ሁና ፡ አስተምሯቸው ፡ አለ ።
፵ በሕይወተ ፡ ሥጋ ፡ ሳሉ ፡ በቀና ፡ ሥራዎች ፡
ልጆችና ፡ እኔ ፡ ከነሱ ፡ ጋር ፡ ለዘላለሙ ፡ አንድ ፡
እንሆናለንና ፡ አስተምሯቸው ፡ ፍቅር ፡ አንድ
ነትም ፡ ይደረግላችኋልና ፡ በውነት ፡ የቀና ፡
ሕጉንም ፡ የምትጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ደስ ፡ ይበላ
ችሁ ፡ አለ ።

ምዕራፍ ፡ ፵፩ ።

፩ ከብዙ ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ልጁ ፡ ማቱሳላ ፡ ልጁ ፡
ላሜህን ፡ ሚስት ፡ አጋባው ፡ ከሱም ፡ ፀንሳ ፡
ወንድ ፡ ልጅ ፡ ወለደች ።
፪ ሰውነቱም ፡ እንደ ፡ ዕንቍ ፡ ነጭ ፡ ሆነ ፡ እንደ ፡
ጽጌ ፡ ረዳም ፡ ቀይ ፡ ነው ፡ የራሱም ፡ ጠጕር ፡
እንደ ፡ ነጭ ፡ ብዝት ፡ ነው ፡ የተሸራሸ ፡ ነው ፡
ዓይኖቹም ፡ ያማሩ ፡ ናቸው ።
፫ ዓይኖቹንም ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ቤቱን ፡ ሁሉ ፡
እንደ ፡ ፀሐይ ፡ አበራ ፡ ቤቱም ፡ ሁሉ ፡ ፈጽሞ ፡
በራ ፡ ከዋላጂቱም ፡ እጅ ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ ነገር ፡
ጀመረ ፡ የቸርነት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ምስ
ጋናን ፡ ተናገረ ።
፬ ከሱም ፡ የተነሣ ፡ አበቱ ፡ ላሜህ ፡ ፈርቶ ፡ ሸሸ ፡
ወዳበቱ ፡ ወደ ፡ ማቱሳላም ፡ መጣ ፡ እኔ ፡ ልውጥ ፡
ልጅ ፡ ወለድሁ ፡ እንደ ፡ ሰውም ፡ አይደለም ።
፭ የሰማይ ፡ መላእክት ፡ ልጆቹንም ፡ ይመስላል ፡
ፍጥረቱም ፡ ልዩ ፡ ናት ፡ እንደኛም ፡ አይደለም ፡
ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡ ፀሐይ ፡ እግሮች ፡ ናቸው ፡
ፊቱም ፡ የበራ ፡ ነው ፡ አለ ።
፮ ከመላእክት ፡ የተወለደ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ከኔስ ፡
ያልተወለደ ፡ ይመስለኛል ፡ እኔስ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
በሱ ፡ ዘመን ፡ ድንቅ ፡ ሥራ ፡ እንዳይሠራ ፡ ብዬ ፡
እፈራለሁ ።
፯ መኖሪያው ፡ ከመላእክት ፡ ጋራ ፡ ነውና ፡ ወዳበ
ታችን ፡ ወደ ፡ ሄኖክ ፡ ትሔድ ፡ ዘንድ ፡ ከሱም ፡
እውነቱን ፡ ነገር ፡ ትሰማ ፡ ዘንድ ፡ አሁንም ፡
አባቴ ፡ ፈጽሜ ፡ እለምንሀ ፡ ዘንድ ፡ አለሁ ፡
፰ ማቱሳላም ፡ የልጁን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ እኔ ፡
በዚያ ፡ እንዳለሁ ፡ ሰምቷልና ፡ ጮኸ ፡ እኔም ፡
ቃሉን ፡ ሰማሁት ፡ አለ ።
፱ ወደሱም ፡ መጣሁ ፡ ወደኔ ፡ መጥተሃልና ፡ ልጄ ፡
እነሆ ፡ አለሁ ፡ አልኩት ።
፲ ስለ ፡ ታላቁ ፡ ነገር ፡ ስለ ፡ ቀረብሁበት ፡ ስለ ፡
ጭንቅ ፡ ራእይም ፡ ወዳንተ ፡ መጣሁ ፡ ብሎ ፡
መለሰልኝ ።
፲፩ መልኩ ፡ ፍጥረቱም ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ፍጥረት ፡
ያልሆነ ፡ መልኩም ፡ ከዕንቍ ፡ ይልቅ ፡ የሚነጣ ፡
ከጽጌ ፡ ረዳም ፡ የሚቀላ ፡ የራሱም ፡ ጠጕር ፡
ከብዝት ፡ ይልቅ ፡ የሚነጣ ፡ ዓይኖቹም ፡ እንደ ፡
ፀሐይ ፡ እግር ፡ የሚያበሩ ፡ ልጅ ፡ ለልጄ ፡ ለላ
ሜህ ፡ ተወልዷልና ፡ አባቴ ፡ አሁንም ፡ ስማኝ ።
ዓይኖቹንም ፡ በገለጠ ፡ ጊዜ ፡ ቤቱን ፡ ሁሉ ፡ አበራ ፡ ፲፪
ከዋላጅቱም ፡ እጅ ፡ ተነሥቶ ፡ አፉንም ፡ ከፍቶ ፡
የሰማይ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርን ፡ አመሰገነው ።
አባቱ ፡ ልጄ ፡ ላሜህም ፡ ፈርቶ ፡ ወደኔ ፡ ሸሸ ፡ ፲፫
ከሰማይ ፡ መላእክት ፡ የተወለደ ፡ አስመሰለው ፡
እንጂ ፡ እሱ ፡ ከሱ ፡ እንደተወለደ ፡ አላመነም ።
እውነቱን ፡ ትነግረኝ ፡ ዘንድ ፡ እነሆ ፡ እኔ ፡ ወዳ ፲፬
ንተ ፡ መጣሁ ።
እኔም ፡ ሄኖክ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ፲፭
ይሠራል ፡ ብዬ ፡ የሱን ፡ ነገር ፡ ተናገርሁ ፡ ያባቴ ፡
የያሬድ ፡ የልጁ ፡ ወገኖች ፡ ከሰማይ ፡ በላይ ፡
ያለ ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ሕጉን ፡ አፍርሰዋልና ፡
ይህንን ፡ በራዕይ ፡ ፈጽሜ ፡ አይቼ ፡ ነገርሁህ ፡
አለው ።
እነሆ ፡ ኃጢአትንም ፡ ይሠራሉ ፡ ሥራቱንም ፡ ፲፮
ያፈርሳሉ ፡ ከሴቶችም ፡ ጋራ ፡ አንድ ፡ ሆኑ ፡
ከነሱም ፡ ጋር ፡ ኃጢአትን ፡ ይሠራሉ ፡ ከነሱም ፡
ሚስቶችን ፡ አግብተው ፡ ከነሱ ፡ ልጆችን ፡
ወለዱ ፡ በዚህም ፡ ዓለም ፡ ሁሉ ፡ ጽኑ ፡ ጥፋት ፡
ይደረጋል ።
ጥፋት ፡ ያለበት ፡ ውሀ ፡ ይወርዳል ፡ ታላቁም ፡ ፲፯
ጥፋት ፡ በንዱ ፡ ዓመት ፡ ይደረጋል ፡ ለናንተ ፡
የተወለደ ፡ ልጅ ፡ ይኸ ፡ ነው ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡
እሱ ፡ ብቻ ፡ ይቀራል ፡ ሦስቱም ፡ ልጆቹ ፡ ከሱ ፡
ጋራ ፡ ከማየ ፡ አይህ ፡ ይድናሉ ።
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያለው ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በሞተ ፡ ፲፰
ጊዜ ፡ እሱ ፡ ይድናል ፡ ልጆቹም ፡ አርበኞች ፡
ሰዎችን ፡ ይወልዳሉ ፡ እነዚህም ፡ ሥጋውያን ፡
ናቸው ፡ እንጂ ፡ መንፈሳውያን ፡ አይደሉም ።
ጽኑ ፡ መቅሠፍትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይደረጋል ፡ ፲፱
ምድርም ፡ ከኃጢአት ፡ ሁሉ ፡ ትነጻለች ።
አሁንም ፡ ይህ ፡ የተወለደ ፡ ልጅ ፡ በእውነት ፡ ፳
የሱ ፡ ልጅ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ለልጅህ ፡ ለላሜህ ፡
ንገረው ፡ እሱ ፡ ከጥፋት ፡ የቀረ ፡ ይሆንላችኋ
ልና ፡ ስሙንም ፡ ኖኅ ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፡ በሱ ፡
ዘመን ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ትጨረስ ፡ ዘንድ ፡ ካላት ፡
በደል ፡ ሁሉና ፡ ከኃጢአትም ፡ ሁሉ ፡ የተነሣ ፡
ወደዚህ ፡ ዓለም ፡ ከምትመጣ ፡ ጥፋት ፡ ልጆ
ቹና ፡ እሱ ፡ ይድናሉ ፡ መላእክት ፡ ያወቋቸውን ፡
ምሥጢሮች ፡ አውቃለሁና ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ አስቀድማ ፡ ከተጨረሰችው ፡
ኃጢአት ፡ ይልቅ ፡ ፈጽማ ፡ የምትበልጥ ፡ ግፍ ፡
ትደረጋለች ፡ እሱ ፡ እግዚአብሔር ፡ ገልጦልኛ
ልና ፡ ነግሮኛልና ፡ በሰማይ ፡ ሰሌዳነት ፡ የተጻፈ
ውን ፡ አወቅሁ ፡ አነበብሁ ።
ሕጉን ፡ የምትጠብቅ ፡ ልጅ ፡ (አብርሃም ፡) እስክ ፳፩
ትነሣ ፡ ድረስ ፡ አንዲቱ ፡ ልጅ ፡ ካንዲቱ ፡ ልጅ ፡
ይልቅ ፡ አብልጣ ፡ ትበድላለችና ፡ በነሱ ፡ የተጻ
ፈውን ፡ አየሁ ፡ በደል ፡ ትጠፋለች ፡ ኃጢአ
ትም ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ከሰው ፡ ትርቃለች ፡ በጎ
ውም ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡ በሷ ፡ ይመጣል ፡ ይህ ፡ የተ

ወለደ ፡ ልጅ ፡ በውነት ፡ የሱ ፡ ልጅ ፡ ነውና ፡
ሐሰትም ፡ አይደለምና ፡ አሁንም ፡ ልጄ ፡ ሂደህ ፡
ለልጅህ ፡ ለላሜህ ፡ ንገረው ፡ ማቱሳላም ፡ ያባቱ ፡
የሄኖክን ፡ ነገር ፡ በሰማ ፡ ጊዜ ፡ ሥራውን ፡ ሁሉ ፡
በስውር ፡ ገልጦለታልና ፡ ነገሩን ፡ ሰምቶ ፡ ተመ
ለሰ ።
፳፪ ፡ ከጥፋቷ ፡ ሁሉ ፡ አድኖ ፡ ምድርን ፡ ደስ ፡ ያሰኛ
ታልና ፡ የዚያን ፡ የልጅ ፡ ስሙን ፡ ኖኅ ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፴፪ ።

፩ ፡ ለልጁ ፡ ለማቱሳላ ፡ ከሱም ፡ በኋላ ፡ ለሚ
መጡ ፡ ሰዎች ፡ በኋላ ፡ ዘመንም ፡ ሥራቱን ፡
ለሚጠብቁ ፡ ሰዎች ፡ ሄኖክ ፡ የጻፈው ፡ ሁለተኛ ፡
መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ ፡ ክፉውን ፡ ሥራ ፡ የሚሠሩ ፡ ሰዎች ፡ እስቲጨ
ረሱ ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የበደሉ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ሠራዊት ፡ እስቲጨረስ ፡ ይህንን ፡ የሠራ
ችሁ ፡ እናንተ ፡ በነዚህ ፡ ወራቶች ፡ ትቆያላችሁ ።
፫ ፡ ስማቸው ፡ ከጻድቃን ፡ ቍጥር ፡ ይፋቅ ፡ ዘንድ ፡
አለውና ፡ ልጃቸውም ፡ ለዘላለሙ ፡ ይጠፋልና ፡
እናንተ ፡ ግን ፡ በኃጢአት ፡ የመጣው ፡ መከራ ፡
እስቲያልፍ ፡ ድረስ ፡ ደጅ ፡ ጥኑ ፡ ልጆቻቸውም ፡
ይሞታሉ ፡ በማይታይም ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ ቦታ ፡
ሁነው ፡ ጬኸው ፡ ያለቅሳሉ ፡ በዚያም ፡ ቦታ ፡
ምድር ፡ የለምና ፡ በገሃነም ፡ ይቃጠላሉ ። ከጥ
ልቅነቱ ፡ የተነሣ ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ ማየትን ፡ አልቻ
ልሁምና ፡ በዚያ ፡ ቦታ ፡ እንደማይታይ ፡ ደመና ፡
ያለ ፡ አየሁ ።
፬ ፡ የእሳቱንም ፡ ጥዕይ ፡ ሲነድ ፡ አየሁት ፡ ይኸውም ፡
የሚያስፈራ ፡ ነው ፡ እንደሚያስፈሩ ፡ ተራሮ
ችም ፡ በእሳት ፡ ተከበዋል ፡ ወዲያ ፡ ወዲህ ፡
እያሉ ፡ ይተዋወካሉ ።
፭ ፡ ከኔ ፡ ጋራ ፡ ካሉ ፡ ከሰባቱ ፡ ሊቃነ ፡ መላእክት ፡
አንዱን ፡ መልአክ ፡ ብቻውን ፡ የሚነድ ፡ የእሳት ፡
ጥዕይ ፡ የልቅሶም ፡ ቃል ፡ የፍጻም ፡ ጬኸት ፡
የጽኑ ፡ መከራ ፡ ቃል ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ሰማይ ፡ አይ
ደለምና ፡ ይህ ፡ የሚያስፈራ ፡ ቦታ ፡ ምንድነው ፡
ብዬ ፡ ጠየቅሁት ።
፮ ፡ ይህ ፡ የምታየው ፡ ቦታ ፡ የተነቀፉ ፡ ሰዎችና ፡
የኃጥአን ፡ ልጆች ፡ ኃጢአትንም ፡ የሚሠሩ ፡
ሰዎች ።
፯ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ይሠሩ ፡ ዘንድ ፡ ያላቸው ፡ በነቢ
ያት ፡ አንደበት ፡ እግዚአብሔር ፡ ያናገረውን ፡
ነገር ፡ ሁሉ ፡ ወዳለመሆን ፡ የሚመልሱ ፡ ሰዎ
ችም ፡ በዚያ ፡ ይወድቃሉ ፡ አለኝ ።
፰ ፡ መላእክት ፡ ያነቢቻቸው ፡ ዘንድ ፡ ለተዋረዱ ፡ ልጆ
ችና ፡ ለኃጥአን ፡ ይደርስባቸው ፡ ዘንድ ፡ ያለው
ንም ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡ ከነሳቸው ፡ ወገን ፡ በሰ
ማይ ፡ የተጻፉ ፡ አሉና ፡ በዚያ ፡ ይወድቃሉ ፡
አለኝ ።
ሥጋቸውን ፡ መከራ ፡ ያስቻሉ ፡ በፈጣሪያቸ ፱ ፡
ውም ፡ አምነው ፡ መከራ ፡ የተቀበሉ ፡ በክፉ ፡
ሰዎችም ፡ የተነሣ ፡ የገሰቈሉ ፡ ፈጣሪያቸው
ንም ፡ የወደዱ ፡ ሰዎች ፡ ብርና ፡ ወርቅን ፡ አይ
ወዱም ። ሥጋቸውን ፡ ለመከራ ፡ የሰጡ ፡ ራሳቸ
ውን ፡ እንደ ፡ ሞተች ፡ ሰውነት ፡ አደረጉ ፡ እንጂ ፡
ከተፈጠሩ ፡ጀምሮ ፡ በዚህ ፡ ዓለም ፡ ያሉ ፡ መብ
ሎችንም ፡ ያልወደዱ ፡ ሰዎች ፡ የዚህን ፡ ዓለም ፡
ሹመት ፡ ሽልማት ፡ አልወደዱም ። ይህንንም ፡
አስተዋሉ ፡ ጌታም ፡ ብዙ ፡ ጊዜ ፡ ስሙን ፡ ያመ
ሰግኑ ፡ ዘንድ ፡ ፈተናቸው ፡ ሰውነቶቻቸውም ፡
በንጽሕና ፡ ተገኙ ።
የቀረውንም ፡ ሥጋቸውን ፡ ሁሉ ፡ በመጻፎች ፡ ፲ ፡
ተናገርኩ ፡ እሊህ ፡ ከሕፃንነታቸው ፡ ጀምሮ ፡
ዘለዓለም ፡ ጸንቶ ፡ የሚኖር ፡ ሰማያዊ ፡ ሕጉን ፡
ሲወዱት ።
ለክፉፉ ፡ ሰዎችም ፡ መከራ ፡ ሲቀበሉ ፡ ከነሳቸ ፲፩ ፡
ውም ፡ ተግዳሮትን ፡ ስድብንም ፡ ሲሰሙ ፡ እኔ
ንም ፡ ሊያመሰግኑኝ ፡ ገስቍለዋልና ፡ ለየራሳ
ቸው ፡ ዋጋቸውን ፡ ስጣቸው ።
አሁንም ፡ እውቀት ፡ ካላቸው ፡ ሰዎች ፡ የተወ ፲፪ ፡
ለዱ ፡ ደጎች ፡ የሆኑ ፡ ሰዎች ፡ ነፍሳቸውን ፡ እጠ
ራለሁ ፡ ለሃይማኖታቸው ፡ እንደሚገባቸው ፡
መጠን ፡ በሥጋቸው ፡ ክብርን ፡ ያላገኙ ፡ በመ
ከራ ፡ ከክርስቶስ ፡ ለተወለዱ ፡ ለጻድቃን ፡ መከ
ራቸውን ፡ እለውጥላቸዋለሁ ።
የከበረ ፡ ስሙን ፡ የወደዱትን ፡ ሰዎችንም ፡ በበራ ፡ ፲፫ ፡
ብርሃን ፡ ከገሃነም ፡ አወጣቸዋለሁ ። አንዱንም ፡
አንዱንም ፡ በከበረ ፡ በክብር ፡ ዙፋን ፡ አኖረ
ዋለሁ ፡ የፈጣሪ ፡ ፍርዱ ፡ እውነት ፡ ነውና ፡
ቍጥር ፡ በሌላቸው ፡ ዘመኖችም ፡ ያበራሉ ።
በቀኑ ፡ ሥራዎች ፡ በሚገኝ ፡ በመንግሥተ ፡ ፲፬ ፡
ሰማይ ፡ ለታመኑ ፡ ሰዎች ፡ የሃይማኖታቸውን ፡
ዋጋ ፡ ይሰጣቸዋልና ።
በብርሃን ፡ ሲያበሩ ፡ ሲያመሰግኑም ፡ ጻድቃን ፡ ፲፭ ፡
በድንቁርና ፡ ከዲያብሎስ ፡ የተወለዱ ፡ ኃጥአ
ንን ፡ በገሃነም ፡ ሲወድቁ ፡ ያዩዋቸዋል ፡ ኃጥአ
ንም ፡ ጻድቃንን ፡ በመንግሥተ ፡ ሰማያት ፡ ሲያ
በሩ ፡ ያዩዋቸዋል ።
እነሱም ፡ በተጻፈላቸው ፡ ዘመኖችና ፡ ቀኖች ፡ ፲፮ ፡
ጸንተው ፡ ይኖራሉ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ለዘለዓ
ለሙ ፡ በውነት ፡ ክብር ፡ ምስጋና ፡ ይግባውና ፡
ሄኖክ ፡ ተሠውሮ ፡ ያየው ፡ በዚህ ፡ መላ ፡ ተፈ
ጸመ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፩

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ። ብሥራተ ማቴዎስ ሐዋርያ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ኍልቈ ትውልድ ።

፩ መጽሐፈ ልደቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወል
ደ ዳዊት ወልደ አብርሃም ።
፪ አብርሃም ወለዶ ለይስሐቅ ፡ ወይስሐቅ ወለዶ ለያዕ
ቆብ ፡ ወያዕቆብኒ ወለደ ይሁዳሃ ወአኀዊሁ ።
፫ ወይሁዳኒ ወለደ ፋሬስሃ ወዛራሃ እምትእማር ፡ ወፋ
ሬስኒ ወለደ ኤስሮምሃ ፡ ወኤስሮምኒ ወለደ አራምሃ ።
፬ ወአራምኒ ወለደ አሚናዳብሃ ፡ ወአሚናዳብኒ ወለደ
ነአሶንሃ ፡ ወነአሶንኒ ወለደ ሰልሞንሃ ።
፭ ወሰልሞንኒ ወለደ ቦኤዝሃ እምራኬብ ፡ ወቦኤዝኒ
ወለደ ኢዮቤድሃ እምነ ሩት ፡ ወኢዮቤድኒ ወለደ
ዕሤይሃ ።
፮ ወዕሤይኒ ወለደ ዳዊትሃ ንጉሠ ፡ ወዳዊትኒ ንጉሥ
ወለደ ሰሎሞንሃ እምነ ብእሲተ ኦርዮ ።
፯ ወሰሎሞንኒ ወለደ ሮብአምሃ ፡ ወሮብአምኒ ወለደ
አብያሃ ፡ ወአብያኒ ወለደ አሳፍሃ ።
፰ ወአሳፍኒ ወለደ ኢዮሳፍጥሃ ፡ ወኢዮሳፍጥኒ ወለደ
ኢዮራምሃ ፡ ወኢዮራምኒ ወለደ (አካዝያስሃ ፡ ወአካ
ዝያስኒ ወለደ ኢዮአስሃ ፡ ወኢዮአስኒ ወለደ አሜስ
ያስሃ ፡ ወአሜስያስኒ ወለደ (ኦዝያንሃ) ዘተሰምየ
አዛርያስ ።
፱ ወኦዝያንኒ ወለደ ኢዮአታምሃ ፡ ወኢዮአታምኒ ወለ
ደ አካዝሃ ፡ ወአካዝኒ ወለደ ሕዝቅያስሃ ።
፲ ወሕዝቅያስኒ ወለደ ምናሴሃ ፡ ወምናሴኒ ወለደ አሞ
ጽሃ ፡ ወአሞጽኒ ወለደ ኢዮስያስሃ ።
፲፩ ወኢዮስያስኒ ወለደ ኢኮንያንሃ ፡ ወአኀዊሁ አመ
ፍልሰተ ባቢሎን ።
፲፪ ወእምድኅረ ፍልሰተ ባቢሎን ኢኮንያንኒ ወለደ ሰላ
ትያልሃ ፡ ወሰላትያልኒ ወለደ ዘሩባቤልሃ ።
፲፫ ወዘሩባቤልኒ ወለደ አብዩድሃ ፡ ወአብዩድኒ ወለደ
ኤልያቄምሃ ፡ ወኤልያቄምኒ ወለደ አዛርሃ ።
፲፬ ወአዛርኒ ወለደ ሳዶቅሃ ፡ ወሳዶቅኒ ወለደ አኪምሃ ፡
ወአኪምኒ ወለደ ኤልዩድሃ ።
፲፭ ወኤልዩድኒ ወለደ አልአዛርሃ ፡ ወአልአዛርኒ ወለደ
ማትያንሃ ፡ ወማትያንኒ ወለደ ያዕቆብሃ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ሐዋርያው ማቴዎስ የጻፈው ወንጌል ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ ስለ ትውልድ ቍጥር ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ የትውልዱ መጽሐፍ ፡ ፩
የዳዊት ልጅ የአብርሃም ልጅ ። ሉቃ ፫ ፥ ፳፫ - ፴፰ ።
አብርሃም ይስሐቅን ወለደው ፡ ይስሐቅም ያዕቆብን ፪
ወለደው ፡ ያዕቆብም ይሁዳንና ወንድሞቹን ወለደ ።
ዘፍ ፳፩ ፥ ፫ - ፲፪ ።
ይሁዳም ከትእማር ፋሬስንና ዛራን ወለደ ፡ ፋሬስም ፫
ኤስሮምን ወለደ ፡ ኤስሮምም አራምን ወለደ ። ዘፍ
፴፰ ፥ ፳፱ ።
አራምም አሚናዳብን ወለደ ፡ አሚናዳብም ነአሶንን ፬
ወለደ ፡ ነአሶንም ሰልሞንን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፪ ፥ ፲ ።
ሰልሞንም ከራኬብ ቦኤዝን ወለደ ፡ ቦኤዝም ከሩት ፭
ኢዮቤድን ወለደ ፡ ኢዮቤድም ዕሤይን ወለደ ። ሩት
፬ ፥ ፲፫ - ፳፪ ።
ዕሤይም ንጉሥ ዳዊትን ወለደ ፡ ንጉሥ ዳዊትም ከኦ ፮
ርዮ ሚስት ሰሎሞንን ወለደ ። ፪ ሳሙ ፲፪ ፥ ፳፬ ።
ሰሎሞንም ሮብአምን ወለደ ፡ ሮብአምም አብያን ወ ፯
ለደ ፡ አብያም አሳፍን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ ፫ ፥ ፲ ።
አሳፍም ኢዮሳፍጥን ወለደ ፡ ኢዮሳፍጥም ኢዮራ ፰
ምን ወለደ ፡ ኢዮራምም አካዝያስን ወለደ ፡ አካዝያ
ስም ኢዮአስን ወለደ ፡ ኢዮአስም አሜስያስን ወለ
ደ ፡ አሜስያስም አዛርያስ የተባለ ኦዝያንን ወለደ ።
፩ ነገ ፲፭ ፥ ፳፬ ። ፩ ዜና መዋ ፫ ፥ ፲፩ ።
ኦዝያንም ኢዮአታምን ወለደ ኢዮአታምም አካዝን ፱
ወለደ ፡ አካዝም ሕዝቅያስን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፫ ፥ ፲፫ ።
ሕዝቅያስም ምናሴን ወለደ ፡ ምናሴም አሞጽን ወ ፲
ለደ ፡ አሞጽም ኢዮስያስን ወለደ ። ፩ ዜና መዋ
፫ ፥ ፲፬ ።
ኢዮስያስም በባቢሎን ምርኮ ጊዜ ኢኮንያንንና ፲፩
ወንድሞቹን ወለደ ።
ከባቢሎን ምርኮም በኋላ ኢኮንያን ፡ ሰላትያልን ፲፪
ወለደ ፡ ሰላትያልም ዘሩባቤልን ወለደ ። ዕዝ ፫ ፥ ፪ ።
ዘሩባቤልም አብዩድን ወለደ ፡ አብዩድም ኤልያቄ ፲፫
ምን ወለደ ፡ ኤልያቄምም አዛርን ወለደ ።
አዛርም ሳዶቅን ወለደ ፡ ሳዶቅም አኪንን ወለደ ፡ አኪ ፲፬
ንም ኤልዩድን ወለደ ።
ኤልዩድም አልአዛርን ወለደ ፡ አልአዛርም ማትያንን ፲፭
ወለደ ፡ ማትያንም ያዕቆብን ወለደ ።

፲፮ ወያዕቆብሰ ወለደ ዮሴፍሃ ፈታሪሃ ለማርያም ዘእም
ኔሃ ተወልደ እግዚእ ኢየሱስ ዘተሰምየ ክርስቶስ ።

፲፯ ወኵሎንኬ ትውልድ እምአብርሃም እስከ ዳዊት
፲ወ፬ቱ ፡ ወእምዳዊት እስከ ፍልሰተ ባቢሎን ትው
ልድ ፲ወ፬ቱ ፡ ወእምፍልሰተ ባቢሎን እስከ ክር
ስቶስ ትውልድ ፲ወ፬ቱ ፡ ወኵሎንኬ ትውልድ
እምአብርሃም እስከ ክርስቶስ ትውልድ አርበዓ ወ
ክልኤቱ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ፅንሰቱ ወልደቱ ለክርስቶስ ።

፲፰ ወለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ከመዝ ውእቱ ልደ
ቱ ፡ ወሶበ ተፍኅረት እሙ ማርያም ለዮሴፍ ዘእንበለ
ይትራከቡ ተረክበት (ውስተ ማኅፀን) ፅንስተ እመን
ፈስ ቅዱስ ።
፲፱ ወዮሴፍሰ ፈታሪሃ እስመ ጻድቅ ውእቱ ኢፈቀደ ይክ
ሥታ ፡ አላ መከረ ጽሚተ ይኅድጋ ።
፳ ወእንዘ ዘንተ ይሔሊ ናሁ አስተርአዮ መልአከ እግ
ዚአብሔር በሕልም እንዘ ይብል ፡ ኦ ዮሴፍ ወልደ
ዳዊት ኢትፍራህ ነሢአታ ለማርያም ፍኅርትከ ፡ እስ
መ ዘይትወለድ እምኔሃ እመንፈስ ቅዱስ ውእቱ ።
፳፩ ወትወልድ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ ኢየሱስሃ እስመ
ውእቱ ያድኅኖሙ ለሕዝቡ እምኃጢአቶሙ ።

፳፪ ወዝ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ እምኀበ
እግዚአብሔር በነቢይ እንዘ ይብል ።
፳፫ "ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ፡ ወይሰመይ
ስሙ አማኑኤል ዘበትርጓሜሁ እግዚአብሔር
ምስሌነ" ።
፳፬ ወተንሢአ ዮሴፍ እምንዋሙ ገብረ በከመ አዘዞ
መልአከ እግዚአብሔር ወነሥአ ለማርያም ፍኅርቶ።

፳፭ ወኢያእመራ እስከ አመ ወለደት ወልደ ዘበኵራ
ወጸውዐ ስሞ ኢየሱስሃ ።

ምዕራፍ ፪ ፡

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ምጽአተ ሰብአ ሰገል ።

፩ ወተወሊዶ እግዚእ ኢየሱስ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ
በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሥ ናሁ መጽኡ መሰግላን
እምብሔረ ጽባሕ ወበጽሑ ውስተ ኢየሩሳሌም ።
፪ እንዘ ይብሉ አይቴ ሀሎ ዘተወልደ ንጉሠ አይሁድ
እስመ ርኢነ ኮከቦ ዚአሁ በምሥራቅ ወመጻእነ ከመ
ንስግድ ሎቱ ።
፫ ወሰሚዖ ሄሮድስ ንጉሥ ደንገፀ ወተሀውከ ወኵላ
ኢየሩሳሌም ምስሌሁ ።
፬ ወአስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ሊቃነ ካህናት ወለጸሐ

ያዕቆብም ክርስቶስ የተባለ ጌታ ኢየሱስ ከእስዋ ፲፮
የተወለደ የማርያም እጮኛ ዮሴፍን ወለደ ። ምዕ
፳፮ ፡ ፲፮ ።
ትውልድም ሁሉ ከአብርሃም እስከ ዳዊት ዐሥራ አ ፲፯
ራት ትውልድ ፡ ከዳዊትም እስከ ባቢሎን ምርኮ ዐ
ሥራ አራት ትውልድ ፡ ከባቢሎን ምርኮም እስከ
ክርስቶስ ዐሥራ አራት ትውልድ ነው ፡ ትውልድም
ሁሉ ከአብርሃም እስከ ክርስቶስ አርባ ሁለት ነው ።
ሉቃ ፫ ፡ ፳፫-፴፰ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ ክርስቶስ መፀነስና መወለድ ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ልደት እንዲህ ነው ፡ ፲፰
እናቱ ማርያም ለዮሴፍ በታጨች ጊዜ በመንፈስ
ቅዱስ ፅንሳ ተገኘች ። ሉቃ ፩ ፡ ፴፭ ።

እጮኛዋ ዮሴፍ ግን ጻድቅ ነበረና ሊገልጻት አልወ ፲፱
ደደም ዝም ብሎ ሊተዋት አሰበ እንጂ ።
እርሱ ይህን ሲያስብ የእግዚአብሔር መልአክ በሕ ፳
ልም ታየው እንዲህ ሲል ፤ የዳዊት ልጅ ዮሴፍ ሆይ
ከእርስዋ የሚወለደው በመንፈስ ቅዱስ ነውና እጮ
ኛህ ማርያምን ለመውሰድ አትፍራ ። ቍ ፲፰ ።
ልጅም ትወልዳለች ስሙንም ኢየሱስ ትለዋለች ፳፩
ወገኖቹን ከኃጢአታቸው ያድናቸዋልና ። ሉቃ
፩ ፡ ፴፩ ።
ይህ ሁሉ የሆነ ከእግዚአብሔር ዘንድ በነቢይ እን ፳፪
ዲህ ሲል የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው ።
እነሆ ድንግል ትፀንሳለች ልጅም ትወልዳለች ስሙ ፳፫
ንም አማኑኤል ይባላል ፡ ትርጓሜውም እግዚአብ
ሔር ከእኛ ጋር ማለት ነው ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ።
ዮሴፍም ከእንቅልፉ ተነሥቶ የእግዚአብሔር መል ፳፬
አክ እንዳዘዘው አደረገ ፡ እጮኛው ማርያምንም
ወሰዳት ።
የበኵር ልጅዋንም እስክ ወለደች ፡ ስሙንም ኢየ ፳፭
ሱስ ብለው እስኪጠሩት ድረስ አላወቃትም ።
ሉቃ ፪ ፡ ፯ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፫ ፡ ስለ ሰብአ ሰገል መምጣት ።

በንጉሡ በሄሮድስ ዘመን በይሁዳ ዕፃ ቤተ ልሔም ፩
ጌታ ኢየሱስ በተወለደ ጊዜ እነሆ ሰብአ ሰገል ከም
ሥራቅ ወደ ኢየሩሳሌም ደረሱ ። ሉቃ ፪ ፡ ፩-፯ ።
ኮከቡን በምሥራቅ አይተን እንሰግድለት ዘንድ መ ፪
ጥተናልና የተወለደው የአይሁድ ንጉሥ ወዴት ነው
እያሉ ። ዘኍ ፳፬ ፡ ፲፭-፲፯ ።
ንጉሡ ሄሮድስም በሰማ ጊዜ ደነገጠ ኢየሩሳሌምም ፫
በመላዋ ከእርሱ ጋር ደነገጠች ።
የካህናት አለቆችና የሕዝቡን ጸሐፊዎች ሁሉ ሰብ ፬

ፍተ ሕዝብ ወተስእሎሙ ወይቤሎሙ በአይቴ ይት
ወለድ ክርስቶስ ።
፭ ወይቤልዎ በቤተ ልሔም ዘይሁዳ እስመ ከማሁ ጽ
ሑፍ በነቢይ ።
፮ ወአንቲኒ ቤተ ልሔም ምድረ ኤፍራታ ኢትቴሐቲ
እምነገሥተ ይሁዳ እስመ እምኔኪ ይወጽእ ንጉሥ
ዘይርዕዮሙ ለሕዝብየ እስራኤል ።
፯ ወእምዝ ጸውዖሙ ሄሮድስ ለሰብአ ሰገል ጽሚተ
ወተጠየቀ እምኔሆሙ መዋዕሊሁ በዘአስተርአዮሙ
ኮከብ ።
፰ ወፈነዎሙ ኀበ ቤተ ልሔም ወይቤሎሙ ሐዊረክሙ
ተሰአሉ ጥዩቀ በእንተ ውእቱ ሕፃን ወእምከመ ረከ
ብክምዎ ግብኡ ኀቤየ ወዜንዉኒ ከመ እምጻእ አነሂ
ወእስግድ ሎቱ ።
፱ ወሰሚዖሙ እምኀበ ንጉሥ ሖሩ ወናሁ ኮከብ ዘር
እዩ እምሥራቅ ይመርሖሙ እስከ ሶበ አብጽሖሙ
ቤተ ልሔም ወቆመ መልዕልተ በዓት ኀበ ሀሎ
ሕፃን ።
፲ ወርእዮሙ ኮከበ ተፈሥሑ ፍሥሐ ዓቢየ ።
፲፩ ወበዊኦሙ ውስተ ቤት ረከብዎ ለሕፃን ምስለ ማር
ያም እሙ ወወድቁ ወሰገዱ ሎቱ ወአርኃዉ መዛግ
ብቲሆሙ ወአብኡ ሎቱ አምኃ ወርቀ ከርቤ ወስኂነ።

፲፪ ወነገሮሙ በሕልም ከመ ኢይግብኡ ኀበ ሄሮድስ
ወእንተ ካልእ ፍኖት ገብኡ ወሖሩ ብሔሮሙ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ በአተ ሕፃን ውስተ ምድረ ግብፅ ።

፲፫ ወእምድኅረ ኀለፉ እሉ ናሁ መልአከ እግዚአብሔር
አስተርአዮ በሕልም ለዮሴፍ እንዘ ይብል ተን
ሥእ ወንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወጐየይ ውስተ ብሔረ
ግብፅ ወሀሉ ህየ እስከ አመ እነግረከ እስመ ሀለዎ
ለሄሮድስ ይኅሥሥ ለሕፃን ከመ ይቅትሎ ።
፲፬ ወተንሢኦ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ በሌሊት ወሖረ ውስ
ተ ግብፅ ።
፲፭ ወነበረ ህየ እስከ አመ ሞቱ ለሄሮድስ ከመ ይትፈ
ጸም ዘተብህለ እምኀበ እግዚአብሔር በነቢይ እንዘ
ይብል "እምግብፅ ጸዋዕክዎ ለወልድየ" ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ ቅትለተ ሕፃናት ።

፲፮ ወሶበ ርእየ ሄሮድስ ከመ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰብአ
ሰገል ተምዐ ጥቀ ወአዘዘ ሐራሁ ወፈነወ ይቅትሉ
ኵሎ ሕፃናተ ዘቤተ ልሔም ወዘውስተ ኵሉ አድ
ያሚሃ ዘ፪ኤ ዓመት ወዘይንእስኒ እምኔሁ በከመ ሐ
ሳበ መዋዕል ዘተጠየቀ እምኀበ ሰብአ ሰገል ።
፲፯ አሜሃ ተፈጸመ ዘተብህለ በኤርምያስ ነቢይ እንዘ
ይብል ።
፲፰ ቃል በራማ ተሰምዐ ብካይ ወሰቆቃው ወገዓር ወሕ

ሰበ ክርስቶስ በየት ይወለዳል ብሎ ጠየቃቸው ።

በይሁዳ ዕፃ በቤተ ልሔም ነው አሉት ፤ በነቢይ እን ፭
ዲህ ተብሎ ተጽፏልና ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፪ ።
የኤፍራታ ዕፃ ቤተ ልሔም አንቺም ከይሁዳ ነገሥ ፮
ታት አታንስም ወገኖቼ እስራኤልን የሚጠብቅ ንጉ
ሥ ካንቺ ይወለዳልና ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ። ፪ ሳሙ ፭ ፡ ፪ ።
ከዚህ በኋላ ሄሮድስ ሰብአ ሰገልን በሥውር ጠርቶ ፯
ኮከቡ የታየበትን ዘመን ከነሱ ተረዳ ።

ሄዳችሁ የዚያን ሕፃን ነገር እርግጡን መርምሩ ያገ ፰
ኛችሁትም እንደሆነ እኔም መጥቼ እሰግድለት ዘን
ድ በኔ በኩል ተመልሳችሁ ንገሩኝ ብሎ ወደ ቤተ
ልሔም ሰደዳቸው ።
የነገራቸውንም ሰምተው ከንጉሡ ሄዱ እነሆ በም ፱
ሥራቅ ያዩት ኮከብ ወደ ቤተ ልሔም እስኪ ያደር
ሳቸው ድረስ ይመራቸው ነበር ፤ ሕፃኑ ካለበትም
ዋሻ ላይ ደርሶ ቆመ ።
ኮከቡንም በዩ ጊዜ እጅግ ደስ አላቸው ። ፲
ወደ ቤተ ልሔምም በገቡ ጊዜ ሕፃኑን ከእናቱ ከማ ፲፩
ርያም ጋራ አገኙት ወድቀውም ሰገዱለት ሣጥናቸ
ውንም ከፍተው ወርቅ ከርቤ ዕጣን እጅ መንሻ አቀ
ረቡለት ። መዝ ፸፪ ፡ ፯ - ፲፭ ። ኢሳ ፷ ፡ ፮ - ፱ ።
ወደ ሄሮድስም እንዳይመለሱ በሕልም ነገራቸው በ ፲፪
ሌላ መንገድም ወደ አገራቸው ተመልሰው ገቡ ።

ክፍል ፬ ፡ ሕፃኑ ወደ ግብፅ ስለ መግባቱ ።

እነርሱም ከሄዱ በኋላ እነሆ ሄሮድስ ሕፃኑን ሊገ ፲፫
ድለው ይሻዋልና ተነሣ ፤ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ
ወደ ምድረ ግብፅ ሽሽ እስክነግርህም ድረስ ከዚያ
ኑር ብሎ የእግዚአብሔር መልአክ ለዮሴፍ በሕልም
ነገረው ።
እርሱም በሌሊት ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ፲፬
ወደ ግብፅ ሄደ ።
ሄሮድስ እስኪሞት ድረስም በዚያ ኖረ ፤ ከእግዚአ ፲፭
ብሔር ዘንድ ልጄን ከግብፅ ጠራሁት ተብሎ በነ
ቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ። ሆሴ ፲፪ ፡ ፩ ።

ክፍል ፭ ፡ ስለ ሕፃናት መገደል ።

ሄሮድስም ሰብአ ሰገል እንደ ተዘበበቱበት ባየ ጊዜ ፲፮
እጅግ ተቈጣና ከሰብአ ሰገል እንደተረዳው ዘመን
ልክ ሁለት ዓመት የሆናቸውን ፤ ከዚያም በታች የሆ
ነውን በቤተ ልሔምና በአውራጃዎቹ ሁሉ ያሉት
ሕፃናትን ይገድሉ ዘንድ ጭፍሮቹን አዝዞ ሰደደ ።
የዚያን ጊዜ እንዲህ ሲል በነቢይ በኤርምያስ የተነ ፲፯
ገረው ተፈጸመ ።
ራሄል ስለ ልጆቿ ስታለቅስ ብዙ መከራ ጩኸት ፤ ፲፰

ማም ብዙኅ፣ ራኄል እንዘ ትበኪ በእንተ ውሉዳ ወአበየት ተናዝዞ ወነጊፈ ላህ፣ እስመ ኢኮንዋ ውሉዳ ውሉደ ወኢሀለዉ ።

ክፍል ፯፡ በእንተ ሞተ ሄሮድስ ወግብአተ እግዚእነ ።

፲፱ ወመዊቶ ሄሮድስ ናሁ መልአከ እግዚአብሔር አስተርአዮ በሕልም ለዮሴፍ በብሔረ ግብፅ ።
፳ እንዘ ይብል ተንሥእ ወንሣእ ሕፃነ ወእሞ ወሑር ውስተ ምድረ እስራኤል እስመ ሞቱ እለ የኃሥሥዋ ለነፍሰ ዝ ሕፃን ።
፳፩ ወተንሢኦ ነሥአ ሕፃነ ወእሞ ወቦአ ውስተ ምድረ እስራኤል ።
፳፪ ወሰሚዖ ከመ አርኬላኦስ ነግሠ ለይሁዳ ህየንተ አቡሁ ሄሮድስ ፈርሃ ሐዊረ ህየ ወአስተርአዮ በሕልም ወተግሕሠ ውስተ ደወለ ገሊላ ።
፳፫ ወበጺሖ ኀደረ ውስተ ብሔር እንተ ስማ ናዝሬት ከመ ይብጻሕ ወይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ ከመ ናዝራዊ ይሰመይ ወልድየ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፰፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ መጥምቅ ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል በጽሐ ዮሐንስ መጥምቅ እንዘ ይሰብክ በገዳመ ይሁዳ ዘዮርዳኖስ ።
፪ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ።
፫ እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ ይብል ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር ወርቱዐ ግበሩ መጽያሕቶ ።
፬ ወልብሱ ለዮሐንስ ከነ እምፀጕረ ገመል ወቅናቱ ዘአዲም ውስተ ሐቌሁ ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ጸደና ።
፭ ወየሐውሩ ኀቤሁ ኵሎሙ ሰብአ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም ወኵሉ አድያሚሃ ለዮርዳኖስ ።
፮ ወያጠምቆሙ ለኵሎሙ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይትአመኑ ኃጣውኢሆሙ ።
፯ ወሶበ ርእየ ብዙኃነ አሕዛበ እምፈሪሳውያን ወእምሰዱቃውያን እንዘ ይመጽኡ ውስተ ጥምቀቱ ጽሚተ ይቤሎሙ አ ትውልደ አራዊተ ምድር መኑ አመረክሙ ትጕየዩ እመቅሠፍት ወእመንሱት ወእመዓት ዘይመጽእ ።
፰ ግበሩኬ እንከ ፍሬ ሠናየ ዘይደልወክሙ ለንስሓ ።
፱ ወኢይምሰልክሙ ዘታመስጡ በብሂለ አብ ብነ አብርሃም፣ እብለክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር እምእላንቱ አእባን አንሥኦ ውሉድ ለአብርሃም ።

ሙሾ፣ ለቅሶ፣ ዋይታ በራማ ተሰማ፣ ለቅሶ መተውን መጽናናትንም እንቢ አለች፣ ልጆቿ ልጆችን አልሆኗትምና የሉምና ። ኤር ፴፩ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፯፡ ስለ ሄሮድስ መሞትና ስለ ጌታችን መመለስ ።

ሄሮድስ በሞተ ጊዜ እነሆ የእግዚአብሔር መል ፲፱
አክ በግብፅ ሀገር ለዮሴፍ በሕልም ታየው ።
እንዲህ ሲል የሕፃኑን ነፍስ የሚሹ ሙተዋልና ፳
ተነሥተህ ሕፃኑንና እናቱን ይዘህ ወደ እስራኤል
ምድር ተመለስ ።
እርሱም ተነሥቶ ሕፃኑንና እናቱን ይዞ ወደ እስራ ፳፩
ኤል ምድር ገባ ።
አርኬላስም ባባቱ በሄሮድስ ፈንታ በይሁዳ እንደ ፳፪
ነገሠ በሰማ ጊዜ ወደዚያ ለመሄድ ፈራ በሕልምም
ተገልጦለት ወደ ገሊላ አገር ሄደ ።
ልጄ ናዝራዊ ይባላል ተብሎ በነቢይ የተነገረው ፳፫
ይፈጸም ዘንድ መጥቶ ናዝሬት በምትባል አገር
ኖረ ። ዘካ ፮ ፡ ፲፪ ። ዘመሳ ፲፫ ፡ ፭ - ፯ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፰፡ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ስብከት ።

በዚያም ወራት መጥምቁ ዮሐንስ የዮርዳኖስ አው ፩
ራጃ በምትሆን በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ።
ማር ፩ ፡ ፩ - ፰ ። ሉቃ ፫ ፡ ፩ - ፩ ።
መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ። ፪
ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ።
የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፡ ጥርጊያውንም ፫
አስተካክሉ ብሎ በምድረ በዳ የሚያስተምር አዋጅ
ነጋሪ ተብሎ በነቢዩ በኢሳይያስ የተነገረለት ይህ
ነውና ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፫ ።
የዮሐንስም ልብሱ ከግመል ፀጕር የተሠራ ነበር፣ ፬
በወገቡም መታጠቂያው ቀለም የገባ ጠፍር ነበር፣
ምግቡም አንበጣና የጣዝማ ማር ነበር ። ፪ ነገ ፩ ፡ ፰ ።
በይሁዳ ፡ በኢየሩሳሌም ፣ በዮርዳኖስ አውራጃ ያሉ ፭
ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ ይሄዱ ነበር ።
ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ሁሉ ፮
ንም ያጠምቃቸው ነበር ።
ነገር ግን ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን ወገን ከሕ ፯
ዝቡ ተቀላቅለው ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ብዙ ሰዎ
ችን በየ እናንተ የምድር አባብ ልጆች ከሚመ
ጣው ቁጣ ጥፋትና መቅሠፍት ትሸሹ ዘንድ ማን
አመለከታችሁ ። ምዕ ፳፫ ፡ ፴፫ ።
እንግዲያስ ለንስሐ የሚያበቃችሁን በጎ ሥራ ሥሩ ። ፰
አብርሃምን ያህል አባት አለን በማለት የምታመልጡ ፱
አይምሰላችሁ እግዚአብሔር ከእነዚህ ደንጎች ለአብ
ርሃም ልጅ አድርጎ ማስነሣት እንዲቻለው እነግራች
ኋለሁ ። ዮሐ ፰ ፡ ፴፫ - ፵፪ ። ሮሜ ፪ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።

፲ እስመ ናሁ ወድአ ማኅፄ ተሠይመ ውስተ ጕንደ ዕፀው ይንበር ኵሉኬ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይትገዘም ውስተ እሳት ይትወደይ ።

፲፩ አንሰኬ አጠምቀክሙ በማይ ለንስሓ ወዘይመጽእ እምድኅሬየ ውእቱ ይጸንዕ እምኔየ ዘኢይደልወኒ ዕፁር አሣዕኖ ወውእቱ ያጠምቀክሙ በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ።

፲፪ ዘመስሔ ውስተ እዴሁ ዘቦቱ ያነጽሕ ዓውደ እክሉ ፡ ወያስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ወኀሠርሰ ያውዒ በእሳት ዘኢይጠፍእ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ጥምቀተ እግዚእነ ኢየሱስ ።

፲፫ አሜሃ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምገሊላ ውስተ ዮርዳኖስ ከመ ይጠመቅ እምዮሐንስ በፈለገ ዮርዳኖስ ።

፲፬ ወዮሐንስሰ አበዮ እንዘ ይብል አነ እፈቅድ እምኀቤከ እጠመቅ ወአንተኑ ትመጽእ ኀቤየ ።

፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድግ ምዕረሰ እስመ ከመዝ ተድላ ለነ ወይደልወነ ከመ ንፈጽም ኵሎ ጽድቀ ወእምዝ ኃደጎ ።

፲፮ ወተጠሚቆ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ ወፅአ እማይ ወናሁ ተርኅወ ሎቱ ሰማይ ወርእየ መንፈሰ እግዚአብሔር እንዘ ይወርድ በአምሳለ ርግብ ወነበረ ዲቤሁ ።

፲፯ ወናሁ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ጾሙ ለእግዚእነ

ወተመከሮቱ እምዲያብሎስ ።

፩ ወእምዝ ወሰዶ መንፈስ ገዳመ ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይትመከር እምኀበ ዲያብሎስ ።

፪ ወጾመ አርበዓ መዓልተ ወአርበዓ ሌሊተ ወእምድኅረዝ ርኅበ ።

፫ ወቀርበ ዘያሜክሮ ወይቤሎ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ በል ከመ እላንቱ አእባን ኅብስተ ይኩና ።

፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ጽሑፍ ከመ አኮ በኅብስት ከመ ዘየሐዩ ሰብእ አላ በኵሉ ቃል ዘይወጽእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር ።

፭ ወእምዝ ነሥኦ ዲያብሎስ ወወሰዶ ውስተ ቅድስት ሀገር ወአቀሞ ውስተ ተድባበ ቤተ መቅደስ ።

፮ ወይቤሎ እመሰ አማን ወልዱ ለእግዚአብሔር አንተ ቅንዕ እምዝየ ወተወረው ታሕተ ፤ እስመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእንቲአከ ከመ ይዕ

እነሆ ምሳር በዛፎች ግንድ ላይ ሊወድቅ ተቃጥቶ አልና መልከም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቈረጣል ወደ እሳትም ይጣላል ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፯ - ፱ ። ፲

እኔ ለንስሐ በውሃ አጠምቃችኋለሁ ጫማውን ለመሸከም የማይገባኝ ከኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል ፡ እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳት ያጠምቃችኋል ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፯ - ፴፯ ። ፲፩

አውድማውን የሚያጠራበት መንሽ በእጁ ያለ ፡ ስንዴውንም በሪቅ በጐተራ ይሰበስባል ፡ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥላል ። መዝ ፩ ፡ ፬ - ፲፩ ። ፲፪

ክፍል ፰ ፡ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ጥምቀት ።

በዚያን ጊዜ ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ እጅ ፡ በዮርዳኖስ ወንዝ ይጠመቅ ዘንድ ከገሊላ ወደ ዮርዳኖስ ወደ ዮሐንስ መጣ ። ማር ፩ ፡ ፱ ። ሉቃ ፫ ፡ ፳፪ ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፩ ። ፲፫

ዮሐንስ ግን እኔ ካንተ ልጠመቅ እሻለሁ ፡ አንተ ወደ እኔ ትመጣለህን ? ብሎ አይሆንም አለው ። ፲፬

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ያለው ተድላ ደስታ ለእኛ ነውና እውነትንም ሁሉ ልንፈጽም ይገባናልና አንድ ጊዜስ ተው አለው ፡ ከዚህ በኋላ ተወው ። ፲፭

ጌታ ኢየሱስም ከተጠመቀ በኋላ ያን ጊዜውኑ ከውሀ ወጣ እነሆ ሰማይም ተከፈተለት ፡ የእግዚአብሔርም መንፈስ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀመጥ አየ ። ፲፮

እነሆ የምወደው በእርሱ ደስታዬን የማይበት ልጄ ይህ ነው ፡ የሚል ድምፅ ከሰማይ መጣ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፩ ። ፲፯

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፱ ፡ ስለ ጌታችን ጾምና

ከዲያብሎስ ስለ መፈተኑ ።

ከዚህም በኋላ መንፈስ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምድረ በዳ ወሰደው ፡ ከዲያብሎስ ሊፈተን ። ማር ፩ ፡ ፲፪ - ፲፫ ። ሉቃ ፬ ፡ ፩ - ፲፫ ። ዕብ ፬ ፡ ፲፭ ። ፩

አርባ ቀን አርባ ሌሊትም ጾመ ፡ ከዚህም በኋላ ተራበ ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፳፰ ። ፪

የሚፈታተነውም ቀርቦ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክስ እነዚህ ድንጋዮች ዳቦ እንዲሆኑ እዘዝ አለው ። ፫

ጌታ ኢየሱስም መለሰ ፤ ሰው የሚድነው ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣው ቃል ነው እንጂ ፡ በእንጀራ እንዳይደለ ተጽፏል ። ዘዳግ ፰ ፡ ፫ ። ፬

ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ ወደ ቅድስት ሀገር ወስዶ በቤተ መቅደሱ ጕልላት ላይ አቆመው ። ምዕ ፳፯ ፡ ፶፫ ። ፭

አንተ በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክስ ከዚህ መር ብለህ ወደታች ውረድ ፡ በመንገድህ ይጠብቁህ ዘንድ ስለ አንተ መላእክትን እንዲአዝዛቸው ፮

ቀቡከ በኵሉ ፍናዊከ ወበእደዊሆሙ ያነሥኡከ
ከመ ኢትትዐቀፍ በዕብን እግረከ ።
፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ካዕበ ጽሑፍ
ኢታመክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።

፰ ወእምዝ ነሥኦ ዲያብሎስ ወአዕረጎ ውስተ ደብር
ነዋህ ጥቀ ወአርአዮ መንግሥታተ ኵሉ ዓለም ወኵ
ሎ ክብሮ ።
፱ ወይቤሎ ዘንተ ኵሎ እሁበከ ለእመ ሰገድከ ሊተ
ወአማኅከኒ ።
፲ ወእምዝ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር እምድኅሬየ
ሰይጣን ጽሑፍ ውእቱ ለእግዚአብሔር አምላክከ ት
ስግድ ወኪያሁ ባሕቲቶ ታምልክ ።
፲፩ ወእምዝ ኃደጎ ዲያብሎስ ወናሁ መጽኡ መላእክት
ይትለአክዎ ።

ክፍል ፲ ፡ እምናዝሬት ኀበ ቅፍርናሆም ።

፲፪ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ዮሐንስ ተእኅዘ ተግ
ኅሠ ውስተ ደወለ ገሊላ ።
፲፫ ወኃደጋ ለናዝሬት ወመጺኦ ኃደረ ቅፍርናሆም እንተ
መንገለ ባሕር ውስተ አድባረ ዛብሎን ወንፍታሌም ።
፲፬ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ
ይብል ።
፲፭ ምድረ ዛብሎን ወምድረ ንፍታሌም ፍኖተ ባሕር
ማዕዶተ ሐይቀ ዮርዳኖስ (ጲራልዩ ወጲራልያስ) ወገ
ሊላ ዘአሕዛብ ።
፲፮ ሕዝብ ዘይነብር ውስተ ጽልመት ርእየ ብርሃነ ዓቢየ ፤
ወለእለሂ ይነብሩ ውስተ ጽልመት ወጽላሎተ ሞት
ብርሃን ሠረቀ ሎሙ ።

ክፍል ፲፩ ፡ በእንተ ትምህርት ቀዳሚት ።

፲፯ ወእምአሜሃ አኀዘ እግዚእ ኢየሱስ ይስብክ ወይበል
ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት ።
፲፰ ወእንዘ ያንሶሱ መንገለ ባሕረ ገሊላ ርእየ ክልኤተ
አኀወ ስምዖንሃ ዘተሰምየ ጴጥሮስ ወእንድርያስሃ
እኁዋሁ እንዘ ይወድዩ መርበብቶሙ ውስተ ባሕር
እስመ መሠግራን እሙንቱ ።
፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልዉኒ ወእሬስ
የክሙ ትኩኑ መሠግራነ ሰብእ ።
፳ ወበጊዜሃ ኃደጉ መሣግሪሆሙ ወተለውዎ ።
፳፩ ወተዓዲዎ ሕቀ እምህየ ርእየ ክልአነ ክልኤተ አኀወ
ያዕቆብሃ ወልደ ዘብዴዎስ ወዮሐንስሃ እኁዋሁ ውስ
ተ ሐመር ምስለ ዘብዴዎስ አቡሆሙ እንዘ ይሠርዑ
መያስተሣንዩ መሣግሪሆሙ ወጸውዖሙ ።
፳፪ ወበጊዜሃ ኃደጉ ሐመሮሙ ወዘብዴዎስሃ አባሆሙ
ወተለውዎ ።

ተጽፏልና እግርህንም በድንጊያ እንዳትሰነክል በእ
ጃቸው ያነሡሃልና አለው ። መዝ ፺፩ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ዳግመኛ ፡ ፈጣሪህ እግዚአብ ፯
ሔርን አትፈታተነው ተብሎ ተጽፏል አለው ። ዘዳግ
፯ ፡ ፲፯ ።
ከዚህም በኋላ ዲያብሎስ እጅግ ረዥም ወደሆነ ተራ ፰
ራ አውጥቶ የዓለሙን ሁሉ መንግሥታት ክብሩንም
ሁሉ አሳየው ።
ብትሰግድልኝና እጅ ብትነሣኝ ይህን ሁሉ እሰጥ ፱
ሀለሁ አለው ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ አንተ ሰይጣን ከአጠገቤ ፲
ሒድ ለፈጣሪህ ለእግዚአብሔር ልትሰግድ እሱንም
ብቻ ልታመልክ ተጽፏል አለው ።
ከዚህ በኋላ ዲያብሎስ ተወው እነሆ መላእክትም ፲፩
ሊያገለግሉት መጡ ። ዮሐ ፩ ፡ ፶፩ ። ዕብ ፩ ፡ ፯ - ፲፱ ።

ክፍል ፲ ፡ ከናዝሬት ወደ ቅፍርናሆም ።

ጌታ ኢየሱስም ዮሐንስ እንደ ተያዘ በሰማ ጊዜ ወደ ፲፪
ገሊላ አውራጃ ሔደ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፫ ።
ናዝሬትንም ትቶ መጥቶ በዛብሎን በንፍታሌም አገ ፲፫
ሮች መከከል በምትገኝ በባሕር አጠገብ ባለች በቅፍ
ርናሆም ኖረ ።
በነቢዩ በኢሳይያስ ዘንድ እንዲህ ተብሎ የተነገረው ፲፬
ይፈጸም ።
የዛብሎን ምድርና የንፍታሌም ምድር የባሕሩ መን ፲፭
ገድ የዮርዳኖስ ወንዝ ወደብ (የገጠር መንደሮች)
አሕዛብ የሚኖሩበት ገሊላ ። ሉቃ ፯ ፡ ፯ ።
በጨለማ የሚኖር ሕዝብ ታላቅ ብርሃን አየ ፡ በጨ ፲፮
ለማ ፡ በሞት ጥላ ለነበሩ ብርሃን ወጣላቸው ። ኢሳ
፱ ፡ ፩ - ፫ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ስለ መጀመሪያዪቱ ትምህርት ።

ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ጌታ ኢየሱስ መንግሥተ ሰማ ፲፯
ያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ ይሰብክ ጀመር ።
በገሊላ ባሕር ዳር ለዳር ሲመላለስም ሁለቱን ወንድ ፲፰
ማማቾች ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንና ወንድሙ እንድር
ያስን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ ፡ ዓሣ አጥ
ማጆች ነበሩና ። ማር ፩ ፡ ፲፮ - ፲፱ ። ሉቃ ፭ ፡ ፩ - ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስ ኑ ተከተሉኝና ሰውን የምታጠምዱ እን ፲፱
ድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው ። ሕዝቅ ፵፯ ፡ ፲ ።
ወዲያውኑም መረባቸውን ትተው ተከተሉት ። ፳
ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ ሌሎችን ሁለት ወንድማ ፳፩
ማች የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙ ዮሐን
ስን ከባታቸው ከዘብዴዎስ ጋራ በታንኳ ሆነው መረ
ባቸውን ሲያበጁ ሲያጥቡ አየና ጠራቸው ።
ወዲያውኑ ታንኳቸውንና አባታቸው ዘብዴዎስን ት ፳፪
ተው ተከተሉት ።

<u>ክፍል ፲፪ ፡ በእንተ መንክራት</u>

<u>ዘተገብረ በላዕለ ድውያን ።</u>

፳፫ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ኵሉ ገሊላ እንዘ
ይሜህር በምኵራባቲሆሙ ወይሰብክ ወንጌለ መንግ
ሥት ወይፌውስ ኵሎ ደዌ ወኵሎ ሕማመ ዘውስተ
ሕዝብ ።
፳፬ ወወፅአ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ኵላ ሶርያ ወአምጽኡ
ኀቤሁ ኵሎ ሕሙማነ ወፅሁራነ ዘለለ ዚአሁ ሕማ
ሞሙ ወእለሂ በሙ አጋንንት ወወርኃውያነ ወእለሂ
ነገርጋር ወመፃጕዓነ ወአሕየዎሙ ።
፳፭ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እምገሊላ ወእምዐሥሩ
አህጉር ወእምኢየሩሳሌም ወእምይሁዳ ወእማዕዶተ
ዮርዳኖስ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

<u>ክፍል ፲፫ ፡ በእንተ ብፁዓን ።</u>

፩ ወሶበ ርእየ ብዙኃነ አሕዛበ ዓርገ ውስተ ደብር ወነ
በረ ወቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ።
፪ ወከሠተ አፉሁ ወመሀሮሙ እንዘ ይብል ።
፫ ብፁዓን ነዳያን በመንፈስ እስመ ሎሙ ይእቲ መንግ
ሥተ ሰማያት ።
፬ ብፁዓን እለ ይላህዉ ይእዜ እስመ እሙንቱ ይትፌ
ሥሑ ።
፭ ብፁዓን የዋሃን እስመ እሙንቱ ይወርስዋ ለምድር ።
፮ ብፁዓን እለ ይርኅቡ ወይጸምኡ በእንተ ጽድቅ
እስመ እሙንቱ ይጸግቡ ።
፯ ብፁዓን መሐርያን እስመ ሎሙኒ ይምሕርዎሙ ።
፰ ብፁዓን ንጹሐነ ልብ እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእ
ግዚአብሔር ።
ብፁዓን ገባርያነ ሰላም እስመ እሙንቱ ውሉደ እግ
ዚአብሔር ይሰመዩ ።
፲ ብፁዓን እለ ይሰደዱ በእንተ ጽድቅ እስመ ሎሙ
ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።
፲፩ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይሰድዱክሙ ወይዘነጕጉክሙ
ወይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእ
ንቲአየ ።
፲፪ ተፈሥሑ ወተኀሠዩ እስመ ብዙኅ ዕሤትክሙ በሰ
ማያት እስመ ከማሁ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እም
ቅድሜክሙ ።

<u>ክፍል ፲፬ ፡ በእንተ ግብር ወንጌላዊ ።</u>

፲፫ አንትሙ ውእቱ ፄዉ ለምድር ወእመሰ ፄው ለስሐ
በምንት እንከ ይቄስምዎ አልቦኬ እንከ ዘይበቍዕ

<u>ክፍል ፲፪ ፡ በሕሙማን ላይ</u>

<u>ስለ ተደረገው ተአምራት ።</u>

ጌታ ኢየሱስም በምኵራባቸው እያስተማረ መንግ ፳፫
ሥቱን የምትናገር ወንጌልን እየሰበከ ፡ በሕዝብም
የተናኘውን ሕማምና ደዌ እየፈወሰ በመላው ገሊላ
ተመላለሰ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፭ - ፴፩ ። ግብ ሐዋ ፲ ፡ ፴፰ - ፬ ።
ወሬውም በመላው ሶርያ ተዳረሰ ፡ የታመሙትን ፳፬
የተጨነቁትን ሕመማቸው ልዩ ልዩ የሆነባቸውን
ወር እያየ የሚያማቸውን የጸናባቸውን ኵሉ አመ
ጡስትና አዳናቸው ። ማር ፮ ፡ ፶፮ - ፮ ።
ብዙ ሰዎችም ከገሊላ ከዐሥሩ አህጉር ከኢየሩሳሌም ፳፭
ከይሁዳ ከዮርዳኖስ ማዶ ተወጣጥተው ተከተሉት ።

ምዕራፍ ፭ ፣

<u>ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ብፁዓን ።</u>

ብዙ ሕዝብ በየ ጊዜም ወደ ተራራ ወጥቶ ተቀመጠ ፩
ደቀ መዛሙርቱም ወደ እርሱ ቀረቡ ። ሉቃ ፮ ፡ ፩ ።
አፉንም ከፈተ ፡ እንዲህም ብሎ አስተማራቸው ። ፪
ዐውቀው ነዳያን የሆኑ ብፁዓን ናቸው ፡ መንግሥተ ፫
ሰማያት የነርሱ ናትና ። ኢሳ ፶፯ ፡ ፲፭ ።
ዛሬ የሚያዝኑ ብፁዓን ናቸው ደስ ይላቸዋልና ። ፬
መዝ ፻፳፮ ፡ ፭ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፪ ። ራእ ፯ ፡ ፲፯ ።
ቂም የማይዙ ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ ምድርን ፭
ይወርሳሉና ። መዝ ፴፯ ፡ ፲፩ ።
ስለ ጽድቅ የሚራቡ የሚጸሙም ብፁዓን ናቸው ፡ ፮
እነርሱ ይጸግባሉና ። ኢሳ ፵፩ ፡ ፲፯ - ፶፩ ።
የሚራሩ ብፁዓን ናቸው ፡ ለነርሱም ይራሩላቸዋል ። ፯
ምዕ ፳፭ ፡ ፴፭ ። ያዕ ፪ ፡ ፲፫ ።
ልባቸው ንጹሕ የሆነላቸው ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ ፰
እግዚአብሔርን ያዩታልና ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፪ - ፫ ።
ዕርቅ የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው ፡ እነርሱ የእግዚአብ ፱
ሔር ልጆች ይባላሉና። ዕብ ፲፪ ፡ ፲፬ ። መዝ ፴፬ ፡ ፲፬ ።
ስለ ጽድቅ የሚሰደዱ ብፁዓን ናቸው ፡ መንግሥተ ፲
ሰማያት የእነርሱ ናትና ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፲፬ ። ፪ ጢሞ
፪ ፡ ፲፪ ።
ቢአሳድዱአችሁ ፡ ቢአሽሟጥጧችሁ ስለ እኔም እየ ፲፩
ዋሹ ክፉ ነገርን ቢናገሩባችሁ ብፁዓን ናችሁ ።
፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፬ ። ኢሳ ፶፩ ፡ ፯ - ፰ ።
ደስ ይበላችሁ ዋጋችሁ በሰማይ ብዙ ነውና ፡ ከእና ፲፪
ንተ አስቀድሞ የነበሩ ነቢያትንም እንዲሁ አሳድደ
ዋቸው ነበርና ። ያዕ ፭ ፡ ፲ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፳፭ - ፵ ።

<u>ክፍል ፲፬ ፡ ስለ ወንጌላዊ ሥራ ።</u>

የምድር ጨው እናንተ ናችሁ ፡ ጨው አልጫ ከሆነ ፲፫
እንግዲህ በምን ያጣፍጡታል ? እንግዲህ የሚጠ

ዘእንበለ ዘይገድፍዎ አፍአ ወይከይድዎ ሰብእ በእ
ገሪሆሙ ።

፲፬ አንትሙ ውእቱ ብርሃኑ ለዓለም ኢትክል ተከብቶ
ሀገር እንተ ተሐንፀት መልዕልተ ደብር ።

፲፭ ወኢያኀትዉ ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፊር
አላ ያነብርዋ ዲበ ተቅዋማ ወታበርህ ለኵሎሙ
እለ ውስተ ቤት ።
፲፮ ከማሁኬ ይብራህ ብርሃንክሙ በቅድመ ሰብእ ከመ
ይርአዩ ምግባሪክሙ ሠናየ ወይሰብሕዎ ለአቡክሙ
ዘበሰማያት ።

<u>ክፍል ፲፭ ፡ በእንተ አጽንዖተ ብሉይ ኪዳን ።</u>

፲፯ ኢይምሰልክሙ ዘመጻእኩ እሥዓሮሙ ለኦሪት ወለ
ነቢያት ዘእንበለ ዳእሙ ከመ እፈጽሞሙ ።
፲፰ አማን እብለክሙ እስከ አመ የኃልፍ ሰማይ ወም
ድር የውጣ እንተ አሐቲ ኅርመታ ወአሐቲ ቅርፀታ
ኢተኃልፍ እምኦሪት ወእምነቢያት እስከ ሶበ ኵሉ
ይትገበር ወይከውን ።
፲፱ ዘኬ ፈትሐ አሐተ እምእላ ትእዛዛት እንተ ተሐጽጽ
ወይሜህር ከመዝ ለሰብእ ሕፁፀ ይከውን በመንግ
ሥተ ሰማያት ወዘሰ ይገብር ወይሜህር ከመዝ ውእ
ቱ ዓቢየ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት ።

፳ ናሁ እብለክሙ ከመ ለእመ ኢፈድፈደ ጽድቅክሙ
ፈድፋደ እምጸሐፍት ወእምፈሪሳውያን ኢትበውኡ
መንግሥተ ሰማያት ።

<u>ክፍል ፲፮ በእንተ ስድስቱ ቃላት ።</u>

፳፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ኢትቅትል ነፍሰ
ወዘሰ ቀተለ ነፍሰ ረስሐ ውእቱ ለኵነኔ ።

፳፪ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘያምዕዕ እኀዋሁ በከንቱ
ረስሐ ውእቱ ለኵነኔ ወዘሂ ይቤሎ ለእኁሁ ኅሡር
ዘፀርቅ ረስሐ ወይትኴነን በዓውድ ፡ ወዘሂ ይቤሎ
ዐብድ ረስሐ ውእቱ ወይትኴነን በእሳተ ገሃነም ።

፳፫ ወእምከመኬ ታበውእ መባእከ ውስተ ምሥዋዕ
ወበህየ ተዘከርከ ከመበ እኁከ ዘተሐየሰከ ።
፳፬ ኅድግ ህየ መባአከ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ
ተኳነን ምስለ እኁከ ወእምዝ ገቢአከ አብእ
መባአከ ።
፳፭ ኩን ጠቢበ ለዕድውከ ፍጡነ እንዘ ሀሎከ ምስሌሁ
ውስተ ፍኖት ከመ ኢይመጡከ ዕድውከ ለመኰንን
ወመኰንን ይሚጥወከ ለወዓሊሁ ፡ ወወዓሊሁ ይሞ
ቅሐከ ።

ቅም አይደለም ፡ ሰዎች ወደ ውጭ አውጥተው ይጥ
ሉታል ፡ በእግራቸውም ይጠቀጥቁታል እንጂ ። ማር
፱ ፡ ፶ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፴፬ ።
የዓለም ብርሃኑ እናንተ ናችሁ ፡ በተራራ ላይ የተሠ ፲፬
ራች መንደር መሰወር አይቻላትም ። ዮሐ ፰ ፡ ፲፪ ።
ፊልጵ ፪ ፡ ፲፭ ።
ዕንቅብ ሊደፉበት ፡ መብራትን አያበሩም በመቅረ ፲፭
ዝዋ ላይ አኑረዋት በቤት ላሉት ሁሉ ታበራለች
እንጂ ። ማር ፬ ፡ ፳፩ ።
እንዲሁም ብርሃናችሁ በሰው ፊት ይብራ መልካሙ ፲፮
ሥራችሁን አይተው በሰማይ ያለው አባታችሁን
ያመሰግኑት ዘንድ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፲፪ ።

<u>ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ብሉይ ኪዳን መጽናት ።</u>

ኦሪትን ነቢያትን ልሽራቸው የመጣሁ አይምሰላችሁ ፲፯
ላጸናቸው ነው እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፭ ። ሮሜ ፫ ፡ ፴፪ ።
እውነት እላችኋለሁ አሠራረዟዋ አንዲት አቀራረ ፲፰
ፅዋ አንዲት የምትሆን የውጣ ሰማይ ምድር እስኪ
ያልፍ ፡ ሁሉም እስኪሆን እስኪደረግ ድረስ ከኦሪት
ከነቢያት ተለይታ አታልፍም ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፲፯ ።
ከነዚህም ትእዛዛት ታንሳለች ብሎ የሚያስተምር ፲፱
አንዲቱን የሻረ ለሰውም እንዲህ ብሎ የሚያስተ
ምር በመንግሥተ ሰማይ የተለየ ይሆናል የሚያስተ
ምር ግን እርሱ በመንግሥተ ሰማይ ታላቅ ይሆናል።
ያዕ ፪ ፡ ፱ ። ዕዝ ፪ ፡ ፲ ።
አሁንም ጽድቃችሁ ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ካልበ ፳
ለጠ ወደ መንግሥተ ሰማይ እንደማትገቡ እነግራች
ኋለሁ ።

<u>ክፍል ፲፮ ፡ ስለ ስድስቱ ቃላት ።</u>

አትግደል ነፍስ የገደለ በደለ ፡ እርሱ ፍርድ የሚገ ፳፩
ባው ነው የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፫ ።
ዘሌ ፳፬ ፡ ፲፯ ። ዘዳ ፲፯ ፡ ፰ ።
እኔ ግን ወንድሙን በከንቱ የሚያሳዝን ሰው በደለ ፳፪
እርሱ ለቅጣት ነው ፡ ወንድሙን ጐስቋላ ጨርቅ ለባ
ሽ ያለውም በደለ ፡ በአደባባይ ይፈረድበታል ደን
ቆሮ ያለውም በደለ በገሃነመ እሳት ይፈረድበታል
እላችኋለሁ ። ዮሐ ፫ ፡ ፲፭ ። ኢሳ ፳፯ ፡ ፳፬ ።
መባህን በመሠዊያው በምታቀርብበት ጊዜ በዚያም ፳፫
የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ። ማር ፲፩ ፡ ፳፭ ።
መባውን ከዚያ ከመሠዊያው ፊት አኑረህ ሒድ አስ ፳፬
ቀድመህ ከወንድምህ ጋር ታረቅ ከዚህ በኋላ ተመ
ልሰህ መባህን አግባ ።
በመንገድ ከርሱ ጋር ሳለህ በባላጋራህ ቶሎ ዕወቅ ፳፭
በት ባላጋራህ ለዳኛ እንዳይሰጥህ ፡ ዳኛውም አሳ
ልፎ ለሎሌው ይሰጥሃል ሎሌውም ያስርሃል ።

፳፮ አማን እብለከ ከመ ኢትወፅእ እምህየ እስከ ሶበ ትሴለጥ ደኃሪተ ገመስ ዘላዕሌከ ።
፳፯ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ኢትዘሙ ።
፳፰ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘርእያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ ።
፳፱ ወእመኒ ዓይንከ ዘየማን ታስሕተከ ምልሓ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ነቋረከ ትባእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን አዕይንቲከ ውስተ እሳተ ገሃነም ።
፴ ወእመኒ እዴከ ዘየማን ታስሕተከ ምትራ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ይትኃጐል አሐዱ እምነ አባልከ እምኵሉ ሥጋከ ይትወደይ ውስተ ገሃነም ። እመኒ እግርከ ዘየማን ታስሕተከ ምትራ ወግድፋ እምላዕሌከ እስመ ይሔይሰከ ሐንካሰከ ትባእ ውስተ መንግሥተ ሰማያት እምትባእ ምስለ ክልኤሆን አእጋሪከ ውስተ ገሃነም ።
፴፩ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ይጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ የሀባ ወይድኃራ ።
፴፪ ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ወዘሂ ኅድግተ አውሰበ ዘመወ ።
፴፫ ወካዕበ ሰማዕክሙ ዘተብለ ለቀደምትክሙ ኢትምሐሉ በሐሰት ወበሐቅ አግብኡ መሐላክሙ ለእግዚአብሔር ።
፴፬ ወአንሰ እብለክሙ ኢትምሐሉ ግሙራ ኢበሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ።
፴፭ ወኢበምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ ፡ ወኢበ ኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ይእቲ ለንጉሥ ዓቢይ ።
፴፮ ወኢበርእስክሙ ኢትምሐሉ ወኢበሥእርተ ርእስክሙ እስመ ኢትክሉ አሐተ እምሥእርተ ርእስክሙ ኢአፃዕድዎ ወኢአጽልሞ ።
፴፯ ወይኩን ባሕቱ ነገርክሙ አሐደ ፡ እመሂ እወ እወ ወእመሂ አልቦ አልቦ ወፈድፋደሰ እምእሉ እምእኩይ ውእቱ ።
፴፰ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ ዓይን ቤዛ ዓይን ወስን ቤዛ ስን ።
፴፱ ወአንሰኬ እብለክሙ ኢትትቃወምዎ ለእኩይ በእኩይ ወለዘሂ ጸፍዐከ መልታሕቴከ እንተ የማን ሚጥ ሎቱ ክልእታሂ ።
፵ ወለዘሂ ይፈቅድ ይትዐገልከ መልበሰከ ኅድግ ሎቱ ክዳነከሂ ።

ያለችሁን የሳንቲም ቅንስናሽ እስክትጨርስ ድረስ ከዚያ እንደማትወጣ በእውነት እነግርሃለሁ ። ፳፮
ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች አታመንዝር የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፬ ። ፳፯
እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛት ሁሉ በልቡ ፈጽሞ አመነዘረበት ብዬ እነግራችኋለሁ ። ኢዮ ፴፩ ፡ ፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፲፬ ። ፳፰
ቀኝ ዓይንህ ብታስትህ ከንተ አውጥተህ ጣላት ፡ ሁለት ዓይና ሆነህ ወደ ገሃነም እሳት ከምትገባ አንድ ዓይና ሆነህ ወደ መንግሥተ ሰማያት ብትገባ ይሻልሃልና ። ቈላ ፫ ፡ ፭ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፱ ። ፳፱
ቀኝ እጅህም ብታስትህ ከንተ ላይ ቈርጠህ ጣላት አካልህ ሁሉ ወደ ገሃነም ከሚገባ አንዱ አካልህ ቢጠፋ ይሻላልና ፤ ቀኝ እግርህ ብታስትህ ከንተ ላይ ቈርጠህ ጣላት ፡ ሁለት እግር ሆነህ ወደ ገሃነም ከምትገባ አንድ እግር ሆነህ መንግሥተ ሰማይ ብትገባ ይሻልሃልና ። ፴
ከናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ሚስቱን የሚፈታ ሰው ሁሉ የምትፈታበትን ደብዳቤ ጽፎ ይስጥና ይፍታት የተባለውን ሰምታችኋል ። ምዕ ፲፱ ፡ ፫ - ፱ ። ዘዳግ ፳፬ ፡ ፩ ። ፴፩
እኔ ግን ፤ ሳትሴስንበት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ እርሱ ራሱ ዘማ አደረጋት የተፈታችውንም ያገባ አመነዘረ ብዬ እነግራችኋለሁ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፲፰ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲ ። ፴፪
ዳግመኛ ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች መሐላችሁን በእግዚአብሔር ማሉ እንጂ በጣዖት አትማሉ የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳ ፡ ፯ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፪ ። ፴፫
እኔ ግን ፈጽሞ አትማሉ እላችኋለሁ በሰማይም ቢሆን የእግዚአብሔር ዙፋኑ ነውና ። ኢሳ ፷፮ ፡ ፩ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፵፱ ። ፴፬
በምድርም ቢሆን የእግሩ መመላለሻ ናትና በኢየሩሳሌምም ቢሆን የታላቁ ንጉሥ ሀገር ናትና ። መዝ ፵፰ ፡ ፪ ። ፴፭
በራሳችሁም አትማሉ ፤ በራስ ጠጕራችሁም ቢሆን ከራስ ጠጕራችሁ አንዲቱን ነጭ ማድረግ ወይም ጥቁር ማድረግ አትችሉምና ። ፴፮
ነገራችሁ አንድ ይሁን እንጂ ቢኖር አለ ባይኖር የለም ከእነዚህ የወጣ ግን ከክፉ ወገን ነው ። ፪ ቆሮ ፩ ፡ ፲፯ ። ያዕ ፭ ፡ ፲፪ ። ፴፯
ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ዐይን ቢጠፋ ዐይን ይጥፋ ጥርስ ቢሰበር ጥርስ ይሰበር የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፳፩ ፡ ፳፫ - ፳፬ ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፳ ። ፴፰
እኔ ግን ክፉን በክፉ አትቃወሙት እላችኋለሁ ፡ ቀኝ ፊትህን ለመታህ ግራ ፊትህን መልስለት ። ሉቃ ፮ ፡ ፳፱ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ፴፱
መጐናጸፊያህን ሊቀማህ ለሚሻ ቀሚስህንም ተውለት ። ፵

ወንጌል ዘማቴዎስ ፭ ።

፵፩ ወለዘሂ ዐበጠከ አሐደ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ክልኤተ ምዕራፈ ።
፵፪ ወለዘሰ ዘሰአለከ ሀበ ወለዘሂ ይፈቅድ እምኔከ ይትለቃሕ ኢትክልአ ።
፵፫ ሰማዕክሙ ዘተብህለ ለቀደምትክሙ አፍቅር ቢጸከ ወጽላእ ጸላኢከ ።

፵፬ ወአንሰ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእተክሙ ወባርክዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወሠናየ ግበሩ ለእለ ይጸልኡክሙ፡ ወጸልዩ በእንተ እለ ይሰድዱክሙ ወይትዔገሉክሙ ።
፵፭ ከመ ትኩኑ ውሉደ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ ኄራን ወእኩያን፡ ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥአን ።
፵፮ ወእመሰ ታፈቅሩ ዘያፈቅረክሙ ምንትኑ ዕሤትክሙ አኮሁ መጸብሐውያንሂ ከማሁሰ ይገብሩ ።

፵፯ ወእመሂ ተአማኅክሙ አኃዊክሙ ምንት እንከ ፍድፋዴ ዘገበርክሙ አኮኑ አሕዛብኒ ከማሁሰ ይገብሩ ።

፵፰ አንትሙሰ ኩኑ ፍጹማነ ከመ አቡክሙ ሰማያዊ ፍጹም ውእቱ ።

ምዕራፍ ፮፤

ክፍል ፲፯ በእንተ ምጽዋት ።

፩ ወበሕቱ ዑቁ ምጽዋተክሙ ኢትግበሩ ለዐይነ ሰብእ ከመ ታስተርእዩ ሎሙ ወእመ አኮሰ ዐስበ አልብክሙ በኀበ አቡክሙ ዘበሰማያት ።

፪ ወሶበሂ ትገብሩ ምጽዋተክሙ ኢትንፍሑ ቀርነ ቅድሜክሙ ከመ መደልዋን ይገብሩ በመኳርብት ወበአስኳት ወበፍናው ከመ ይትአኰቱ እምኀበ ሰብእ አማን እብለክሙ ኀጕሉ ዕሤቶሙ ።
፫ ወአንተሰ ሶበ ትገብር ምጽዋተከ ኢታእምር ጸጋምከ ዘትገብር የማንከ ።

፬ ከመ በኅቡዕ ይኩን ምጽዋትከ ወአቡከ ዘይሬእየከ በኅቡእ የዐሥየከ ክሡተ ።

ክፍል ፲፰፤ በእንተ ጸሎት ።

፭ ወሶበሂ ትጼልዩ ኢትኩኑ ከመ መደልዋን እስመ እሙንቱ ያፈቅሩ ቀዊመ ወጸልዮ ለመኳርብት ወውስተ መአዝነ መራኅብት ከመ ያስተርእዩ ለሰብእ አማን እብለክሙ ኀጕሉ ዕሤቶሙ ።
፮ ወአንተሰ ሶበ ትጼሊ ባእ ቤተከ ወዕፁ ኆኅተከ ወጸሊ ለአቡከ ወአቡከ ዘይሬእየከ በኅቡእ የዐሥየከ ክሡተ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፭ ።

አንድ ምዕራፍ ቢመልስህ ሁለት ምዕራፍ አብረኸው ሂድ ። ፵፩
ለለመነህ ሁሉ ስጥ፤ ካንተ ሊበደር የሚወደውም ፵፪
አትከልክለው ። ዘዳ ፲፭ ፥ ፯ - ፲፩ ።
ከእናንተ አስቀድሞ ለነበሩ ሰዎች ባልንጀራህን ውደድ ጠላትህን ጥላ የተባለውን ሰምታችኋል ። ዘፀ ፵፫
፳፫ ፥ ፵፭ ። ዘሌ ፲፱ ፥ ፲፰ ።
እኔ ግን ጠላቶቻችሁን ውደዱ የሚረግሙአችሁን ፵፬
መርቁ ለሚጠሏችሁም መልካም አድርጉ፤ ለሚበድሏችሁ፤ ለሚያሳድዱአችሁም ጸልዩ እላችኋለሁ።
ሉቃ ፮ ፥ ፳፯ ። ግብ ሐዋ ፯ ፥ ፶፱ ። ሮሜ ፲፪ ፥ ፲፬ ።
በሰማይ ላለ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ እርሱ ፵፭
ለደጎችም ለክፉዎችም ፀሐይን ያወጣልና ለጻድቃንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማልና ። ኤፌ ፭ ፥ ፩ ።
የሚወዳችሁንማ ብትወዱ ዋጋችሁ ምንድር ነው ? ፵፮
እንደዚህማ አጣሮችስ ያደርጉ የለምን ። ሉቃ ፮ ፥
፴፪ - ፴፮ ።
ከወንድሞቻችሁ ብቻ ብትከባበሩ እንግዲህ ያደ ፵፯
ረጋችሁት ብልጫ ምንድር ነው፤ እንዲህማ አሕዛብስ ያደርጉ የለምን ።
እናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ ፍጹ ፵፰
ማን ሁኑ (ሁሉን እንደሚወድ ሁሉን ውደዱ) ።

ምዕራፍ ፮፤

ክፍል ፲፯ ፤ ስለ ምጽዋት ።

ነገር ግን ዕወቁ ለሰው ትታዩ ዘንድ ምጽዋታችሁን ፩
ለሰው ዐይን (ለታይታ) አታድርጉ፤ ያለዚያስ በሰማይ ባለው በአባታችሁ ዘንድ ዋጋ የላችሁም ። ምዕ
፴፫ ፥ ፭ - ፮ ።
ምጽዋታችሁንም በምታደርጉበት ጊዜ ግብዞች በም ፪
ኩራቦች በአደባባይ በአውራ ጐዳናዎች ከሰው ሊመሰገኑ እንደሚያደርጉት በፊታችሁ መለከት አትንፉ እውነት እነግራችኋለሁ፤ ዋጋቸውን አጡ ።
አንተስ ምጽዋትህን በምታደርግበት ጊዜ ቀኝህ የም ፫
ትሠራውን ግራህ አትወቅ ። ምዕ ፳፭ ፥ ፴፮ - ፵ ።
ሮሜ ፲፪ ፥ ፰ ።
ምጽዋትህ በስውር ይሆን ዘንድ በስውር የሚያይህ ፬
አባትህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥሃል ። ዳን ፪ ፥ ፳፪ ።

ክፍል ፲፰ ፤ ስለ ጸሎት ።

በምትጸልዩበትም ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ፤ እነ ፭
ርሱ ለሰው ይታዩ ዘንድ በየምኩራቡና በየአደባባዩ መዓዝን መቆምንና መጸለይን ይወዳሉና እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውን አጡ ።
አንተስ በምትጸልይበት ጊዜ ወደ ቤትህ ገብተህ ፮
ደጅህንም ዘግተህ በስውር ወደ አባትህ ጸልይ፤ በስውር የሚያይህ አባትህም በግልጥ ዋጋህን ይሰጥሃል ። ፪ ነገ ፬ ፥ ፴፫ ።

፯ ወእንዘ ትጼልዩ ኢትዘንግዑ ከመ አሕዛብ እስመ
ይመስሎሙ በአብዝኆ ንባቦሙ ዘይሰምዖሙ ።
፰ ኢትትመሰልዎሙኬ እስመ የአምር አቡክሙ ሰማ
ያዊ ዘትፈቅዱ ዘእንበለ ትስአልዎ ።
፱ አንትሙሰ ሰበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ፣ አቡነ ዘበሰማ
ያት ይትቀደስ ስምከ ።

፲ ትምጻእ መንግሥትከ ወይኩን ፈቃድከ በከመ በሰ
ማይ ከማሁ በምድር ።
፲፩ ሲሳየነ ዘለለ ዕለትነ ሀበነ ዮም ።
፲፪ ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘ
አበሰ ለነ ።
፲፫ ኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ አድኅነነ
ወባልሐነ እምኵሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መን
ግሥት ኀይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን ።
፲፬ እስመ ለእመ ኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ የኀድግ
ለክሙኒ አቡክሙ ሰማያዊ ።

፲፭ ወእመሰ ኢኀደግሙ ለሰብእ አበሳሆሙ አቡክሙኒ
ሰማያዊ ኢየኀድግ አበሳክሙ ።

ክፍል ፲፱ ፣ በእንተ ጾም ።

፲፮ ወሰበሂ ትጸውሙ ኢትኩኑ ከመ መደልዋን እስመ
እሙንቱ ይትመጸለዉ ወይቄጽሩ ገጾሙ ወያማስኑ
ከመ ያእምር ሰብእ ከመ ጾሙ ፣ አማን እብለክሙ
ነሥኡ ዕሤቶሙ ።

፲፯ አንትሙሰ ሰበ ትጸውሙ ቅብኡ ርእሰክሙ ወኀፅቡ
ገጸክሙ ።
፲፰ ከመ ኢያእምር ሰብእ ከመ ጾምክሙ ዘእንበለ
አቡክሙ ዘበሰማያት ዘበኅቡእ ወአቡክሙ ዘይሬእየ
ክሙ በኅቡእ የዐሥየክሙ ክሡተ ።

፲፱ ኢትዝግቡ መዝገበ ዘበምድር ኀበ ይበሊ ወይማስን
ወኀበ ፄዔ ወቍንቍኔ ያማስኖ ወኀበ ሰረቅት ይከ
ርዩ ወይሰርቅዎ ።
፳ አላ ዝግቡ ለክሙ መዝገበ ዘበሰማያት ኀበ ኢይበሊ
ወኢይማስን ወኢያማስኖ ፄዔ ወቍንቍኔ ወኀበ ሰረ
ቅት ኢይከርዩ ወኢይሰርቅዎ ።
፳፩ እስመ ኀበ ሀሎ መዝገብክሙ ህየ ይሄሉ ልብክሙኒ ።
፳፪ ማኅቶቱ ለሥጋከ ዐይንከ ውእቱ እምከመ ዐይንከ
ብሩህ ወስፉሕ ውእቱ ኵሉ ሥጋከ ብሩሃ ይከውን ።
፳፫ ወእመሰ ዐይንከ ሐማሚ ኵሉ ሥጋከ ጽልመተ ይከ
ውን ። ወሰበ ብርሃን ዘላዕሌከ ጽልመት ውእቱ ጽል
መትከ እፎ ብርሃነ ይከውነከ ።

፳፬ ኢይክል አሐዱ ገብር ተቀንዮ ለክልኤ አጋእዝት ፣

ስትጸልዩም እንደ አሕዛብ አትዘንጉ ፣ ነገር በማብዛ ፯
ታቸው የሚሰማቸው ይመስላቸዋልና ። ምዕ ፳፫ ፣ ፲፬ ።
አትምሰሏቸው ሰማያዊ አባታችሁ ሳትለምኑት የም ፰
ትሹትን ያውቃልና ።
እናንተስ በምትጸልዩበት ጊዜ እንዲህ በሉ ፤ በሰ ፱
ማይ ያለህ አባታችን ስምህ ይመስገን ። ሉቃ ፲፩ ፣
፪ - ፭ ።
መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እን ፲
ዲሁ በምድር ይሁን ። ሉቃ ፲፯ ፣ ፳ - ፴፯ ።
የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን ። ፪ ተሰ ፫ ፣ ፲፪ ። ፲፩
እኛም የበደለንን ይቅር እንድንል በደላችንን አበሳ ፲፪
ችንን ይቅር በለን ። ቈላ ፲፬ ፣ ፲፭ ። ምዕ ፲፰ ፣ ፳፭ - ፴፭ ።
አቤቱ ወደ መከራ አታግባን ከክፉ ሁሉ አድነን ፲፫
ተበጀን እንጂ ፣ ይህች መንግሥት ከሃሊነት ፣ ጌትነት
ለዘላለሙ በውነት ያንተ ገንዘቦች ናቸውና ።
ለሰዎች በደላቸውን ይቅር ብትሉ ሰማያዊ አባታች ፲፬
ሁም ይቅር ይላችኋልና ። ማር ፲፩ ፣ ፳፭ - ፳፮ ። ሲራ
፳፫ ፣ ፬ - ፭ ። ምዕ ፲፰ ፣ ፴፭ ።
ለሰዎች በደላቸውን ይቅር ባትሉ ግን ሰማያዊ አባ ፲፭
ታችሁም በደላችሁን ይቅር አይላችሁም ።

ክፍል ፲፱ ፣ ስለ ጾም ።

በምትጾሙበትም ጊዜ እንደ ግብዞች አትሁኑ ፣ እነ ፲፮
ርሱ እንደጾሙ ሰው ያውቃቸው ዘንድ ይጠወልጋ
ሉና ግንባራቸውንም ይቋጥራሉና ፣ መልካቸውንም
ይለውጣሉና እውነት እላችኋለሁ ዋጋቸውንም ተቀ
በሉ ። ኢሳ ፶፰ ፣ ፭ - ፮ ።
እናንተስ በምትጾሙበት ጊዜ ራሳችሁን ቅቡ ፊታ ፲፯
ችሁን ታጠቡ ። መክ ፲ ፣ ፲፮ - ፲፯ ።
እንደ ጾማችሁ ሰው እንዳያውቅባችሁ የተሠወረ ፲፰
ውን ከሚያውቅ በሰማይ ካለ አባታችሁ በቀር በስ
ውር የሚአያችሁ ፣ አባታችሁ ዋጋችሁን በግልጥ
ይሰጣችኋል ።
የሚያልፈውን የሚጠፋውን ብል ነቀዝ የሚያበላሸ ፲፱
ውን ሌቦች ቈፍረው የሚሰርቁትን ምድራዊ ሀብት
አትሰብስቡ ። ምዕ ፲፱ ፣ ፳፩ - ፳፪ ። ሉቃ ፲፪ ፣ ፲፮ - ፳፩ ።
የማያልፈውን የማይጠፋውን ብል ነቀዝ የማያበላሸ ፳
ውን ሌቦች ቈፍረው የማይሰርቁትን ሰማያዊ ሀብትን
ሰብስቡ እንጂ ። ቆላ ፫ ፣ ፩ - ፪ ።
ገንዘባችሁ ካለበት ልባችሁ ከዚያ ይኖራልና ። ፳፩
የሥጋህ መብራቱ ዐይንህ ነው ፣ ዐይንህ ብሩህና አስ ፳፪
ተዋይ ከሆነ ፣ መላ ሰውነትህ ብሩህ ይሆናል ።
ዐይንህ ታማሚ ከሆነ ግን ፣ መላ ሰውነትህ ጨለማ ፳፫
ይሆናል ፣ በአንተ ላይ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ
ጨለማህ እንዴት ይሆን? እንዴትስ ብርሃን ይሆንል
ሃል ? መክ ፪ ፣ ፲፫ - ፲፬ ።
አንድ ባርያ ለሁለት ጌቶች መገዛት አይችልም ፣ ያለ ፳፬

ወእመ አኮሰ አሐደ ይጸልእ ወካልአ ያፈቅር ወእመ
አኮ ለአሐዱ ይትኤዘዝ ወለካልኡ ኢይትኤዘዝ ኢት
ክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለንዋይ ።

፳፭ ወበእንተዝ እብለክሙ ኢትተክዙ ለነፍስክሙ ዘት
በልዑ ወዘትሰትዩ ወኢለሥጋክሙ ዘትለብሱ አኮሁ
ነፍስ ተዐዕብ እምሲሲት ወሥጋ የዓዕብ እምአራዝ።

፳፮ ነጽሩ አዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘርኡ ወኢየአርሩ
ወኢያስተጋብኡ ውስተ አብያት ወአቡክሙ ሰማያዊ
ይሴስዮሙ አኮኑ አንትሙ ፈድፋደ ትኄይስዎሙ ።

፳፯ መኑ እምኔክሙ በተክዞ ዘይክል ወስከ አሐደ እመ
ተ በዲበ ቆሙ ።
፳፰ ወበእንተ አራዝኒ ምንተኑ ትሔልዩ ርእዩ ጽጌያተ
ገዳም ዘከመ ይልህቁ እንዘ ኢይፃምዉ ወኢይ
ፈትሉ ።
፳፱ እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ በኵሉ ክብሩ ኢለብሰ
ከመ አሐዱ እምእሉ ።

፴ ወናሁ ሣዕረ ገዳም ዘዮም ሀሎ ወጌሠመ ውስተ እሳ
ት ይትወደይ ወእግዚአብሔር ዘከመዝ ያለብሶ ፣ እፎ
እንከ ፈድፋደ ኪያክሙ አሕፁፃነ ሃይማኖት ።

፴፩ ኢትተክዙኬ እንከ እንዘ ትብሉ ምንተ ንበልዕ ወም
ንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከደን ።
፴፪ እስመ ዘንተሰ ኵሎ አሕዛበ ዓለም ዘአፍአ የኃሥ
ሥዎ ወለክሙሰ የአምር አቡክሙ ሰማያዊ ከመ
ትፈቅዱ ዘንተ ኵሎ ።
፴፫ አንትሙሰ ኅሡ መቅድመ መንግሥቶ ወጽድቆ ወዝ
ንቱሰ ኵሉ ይትዌሰከክሙ ።

፴፬ ኢትበሉኬ ለጌሠም እስመ ጌሠምሰ ትሔሊ ለርእሳ
የአክላ ለዕለት እከያ ወሥራሓ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፳ ፣ በእንተ ኰነኔ ዘይደሉ ።</u>

፩ ኢትኰንኑ ከመ ኢትትኰነኑ ።

፪ እስመ በኰነኔ ዘኰነንክሙ ትትኴነኑ አንትሙ ፣ ወበ
መስፈርት ዘሰፈርክሙ ይሰፍሩ ለክሙ ።

፫ ለምንት ትሬኢ ሐሠረ ዘውስተ ዐይነ እኁከ ፣ ወኢት
ሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ ኢታቤይንኑ ።

፬ ወእፎ ትብሎ ለእኁከ ኅድገኒ አውፅእ ኃሠረ እም
ውስተ ዓይንከ ወናሁ ሠርዌ ውስተ ዓይንከ ።

ዚያ አንዱን ይወዳል አንዱን ይጠላል ፣ ያለዚያም
ላንዱ ይታዘዛል ለሁለተኛው አንቢ ይላል ፣ እናንተም
ለእግዚአብሔርና ለገንዘብ መገዛትን አትችሉም ።
፩ ነገ ፲፰ ፣ ፳፩ ። ሉቃ ፲፯ ፣ ፲፫ ። ፪ ቆሮ ፮ ፣ ፲፭ ።
ስለዚህም ለሕይወታችሁ ለምትበሉት ለምትጠጡት ፳፭
ለሥጋችሁም ለምትለብሱት አትዘኑ ፣ ነፍስ ከምግብ
አትበልጥምን? ሥጋስ ከልብስ ይበልጥ የለምን?
ሉቃ ፲፪ ፣ ፳፪ - ፴፩ ። ፊል ፬ ፣ ፮ ። ፩ ጢሞ ፯ ፣ ፮ ።
ዕብ ፲፫ ፣ ፭ ። ፩ ጴጥ ፭ ፣ ፯ ።
የማይዘሩ የማያጭዱ በሪቅ በጎተራ የማይሰበስቡ ፳፮
የሰማይ ወፎችን እዩ ሰማያዊ አባታችሁም ይመግበ
ቸዋል ፣ ከእነርሱማ እናንተ እጅግ ትበልጡ የለምን?
ምዕ ፲ ፡ ፳፱ - ፴፩ ።
ከእናንተ አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨመር ፳፯
የሚችል ማነው?
ስለ ልብስስ ለምን ታስባላችሁ? የምድረ በዳ አበ ፳፰
ቦች እንደሚያድጉ እዩ አይደክሙም አይፈትሉም ።

ሰሎሞንስ እንኳ በዚያ ሁሉ ክብሩ ከእነዚያ እንደ ፳፱
አንዱ እንዳልለበሰ እነግራችኋለሁ ። ፩ ነገ ፲ ፣ ፲ - ፳ ።
መክ ፪ ፣ ፬ - ፲፩ ።
ዛሬ ያለ ነገ ወደ እሳት የሚጣል የምድረ በዳ ሣር ፴
እነሆ እግዚአብሔርም እንደዚህ ያለ ልምላሜ ያለ
ብሰዋል ፣ ሃይማኖት ለጐደላችሁ ለናንተማ እንዴት
ከዚህ ይበልጥ አይሰጣችሁ ። መዝ ፺ ፣ ፮ ።
እንግዲህ ምን እንበላለን ፣ ምን እንጠጣለን? ምን ፴፩
እንለብሳለን ብላችሁ አትዘኑ ።
ይህንንስ ሁሉ ከሃይማኖት ውጭ የሆኑ የዓለም አሕ ፴፪
ዛብ ይሹታልና ለእናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን
ሁሉ እንድትሹ ያውቃል ።
እናንተስ አስቀድሞ የእግዚአብሔር ቸርነቱን መን ፴፫
ግሥቱን ሹ ይህስ ሁሉ ይጨመርላችኋል ። ሮሜ
፲፬ ፣ ፲፯ ። ፩ ነገ ፫ ፣ ፲፫ ።
ለነገ አትበሉ ፣ ነገ ለራሷ ታስባለችና የቀን ድካሟ ፴፬
መከራዋ ይበቃታል ። ዘፀ ፲፮ ፣ ፲፱ ። ዘፍ ፫ ፣ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፳ ፣ ስለሚገባ ፍርድ ።</u>

እንዳይፈረድባችሁ አትፍረዱ ። ሮሜ ፪ ፣ ፩ ። ፩ ቆሮ ፩
፬ ፣ ፭ ። ሉቃ ፮ ፣ ፴፯ ።
እናንት በፈረዳችሁት ፍርድ ይፈረድባችኋልና ፣ በሰ ፪
ፈራችሁት መስፈሪያም ይሰፍሩባችኋልና ። ማር
፬ ፣ ፳፬ ።
በዐይንህ ያለውን ጥራቢ (ጉድፍ) ሳታይ በወንድ ፫
ምህ ዓይን ያለውን ገለባ ለምን ታያለህ? አታስተ
ውልምን?
ወንድምህን ከዐይንህ ያለውን ገለባ ተወኝ ላውጣ ፬
ልህ እንዴት ትለዋለህ? እነሆ በአንተ ዐይን ጥራጊ
(ጉድፍ) አለ ።

፭ አመደልው አውፅእ ቅድመ ሠርዌ አምውስተ ዐይ
ንከ ወእምዝ ትሬኢ ለአውፅኦ ሐሠር ዘውስተ ዐይነ
እኁከ ።
፮ ኢተሀቡ ቅድሳተ ለከለባት ወኢትደዩ ባሕርየክሙ
ቅድመ አኅርው ከመ ኢይኪድዎ በእገሪሆሙ ወተ
መይጦሙ ይነፅሑክሙ ።
፯ ሰአሉ ወይትወሀበክሙ ኅሡ ወትረክቡ ጕድጕዱ
ወይትረኃወክሙ ።
፰ እስመ ኵሉ ዘሰአለ ይነሥእ ወዘሂ ኀሠሠ ይረክብ
ወለዘሂ ጐድጕደ ይትረኃዎ ።
፱ መኑ እምኔክሙ ብእሲ ዘይስእሎ ወልዱ ኅብስተ
ወእብነ ይሁቦ ።
፲ ወእመሂ ዓሣ ሰአሎ አርዌ ምድርኑ ይሁቦ፡ ወእመሂ
አንቆቅሖ ሰአሎ አቅራቦኑ ይሁቦ ።
፲፩ ወሶበ እንዘ እኩያን አንትሙ ተአምሩ ሠናየ ሀብተ
ውሂበ ለውሉድክሙ እፎ እንከ ፈድፋደ አቡክሙ
ዘበሰማያት ይሁብ ሠናየ ለእለ ይስእልዎ ።
፲፪ ኵሎኬ ዘትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከማሁ
ግበሩ ሎሙ አንትሙኒ እስመ ከማሁ ኦሪትኒ ወነ
ቢያትኒ ።
፲፫ ባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ እስመ ረኃብ አንቀጽ ወስ
ፍሕት ፍኖት እንተ ትወስድ ውስተ ኀጕል ወብዙ
ኃን እሙንቱ እለ ይበውኡ ውስቴታ ።
፲፬ ወጥቀ ጸባብ አንቀጽ ወፅዕቅት ፍኖት እንተ ትወ
ስድ ውስተ ሕይወት ወውኁዳን እሙንቱ እለ ይበ
ውእዋ ።
፲፭ ተዐቀቡኬ እምሐሳውያን ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤ
ክሙ በአልባሰ አባግዕ ወእንተ ውስጦሙሰ ተኵ
ላት መሰጥ እሙንቱ ።
፲፮ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ይቀስሙሁ እምአሥ
ዋክ አስካለ ወእምአሜከላ በለሰ ።
፲፯ ከማሁኬ ኵሉ ዕፅ ሠናይ፡ ፍሬ ሠናየ ይፈሪ ወእኩ
ይሰ ዕፅ ፍሬ እኩየ ይፈሪ ።
፲፰ ኢይክል ዕፅ ሠናይ ፍሬ እኩየ ፈርየ፡ ወኢዕፅ እኩ
ይ ፍሬ ሠናየ ፈርየ ።
፲፱ ወለኵሉ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይገዝምዎ ወው
ስተ እሳት ይወድይዎ ።
፳ ወእምፍሬሆሙ እንከ ተአምርዎሙ ።
፳፩ አኮ ኵሉ ዘይብለኒ እግዚኦ እግዚኦ ዘይበውእ ውስ
ተ መንግሥተ ሰማያት ዘእንበለ ዘይገብር ፈቃዶ
ለአቡየ ዘበሰማያት ።
፳፪ ወብዙኃን ይብሉኒ በይእቲ ዕለት እግዚኦ እግዚኦ

አንተ ግብዝ አስቀድመህ ከአንተ ዐይን ያለውን ፭
(ጉድፍ) አውጣ ከዚህ በኋላ በወንድምህ ዐይን ያለ
ውን ገለባ ለማውጣት ታያለህ ።
የተቀደሰውን (ቍርባን) ለውሾች አትስጡ ዕንቋች ፮
ሁንም በእሪያዎች ፊት አታኑሩ በእግራቸው እንዳ
ይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሷችሁ ። ሐጌ
፪፡ ፲፪-፲፮ ።
ለምኑ ይሰጣችኋል ሹ ታገኛላችሁ ደጅ ምቱ ይከፈ ፯
ትላችኋል ። ማር ፲፩፡ ፳፬ ። ሉቃ ፲፩፡ ፱-፲፫ ።
የለመነ ሁሉ ይቀበላልና የሻም ያገኛልና ደጅ ለመ ፰
ታም ይከፈትለታልና ።
ከእናንተ ልጁ ዳቦ ቢለምነው ደንጊያ የሚሰጠው ፱
ማነው ?
ወይስ ዓሣ ቢለምነው እባብ ይሰጠዋልን? ወይስ ፲
እንቍላል ቢለምነው እንቧይ ይሰጠዋልን ።
እናንት ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ በጎ ስጦታ ፲፩
መስጠትን ካወቃችሁ እንግዲህ በሰማይ ያለው አባ
ታችሁማ መልካሙን ነገር ለሚለምኑት ምንኛ አብ
ዝቶ ይሰጣቸው ይሆን። ማቴ ፲፰፡ ፲፱። ያዕ ፩፡ ፲፮ ።
ሰዎች ሊያደርጉላችሁ የምትወዱትን ሁሉ እናን ፲፪
ተም እንዲሁ አድርጉላቸው ። ኦሪትም ነቢያትም የሚ
ያዙት እንደዚሁ ነውና ። ምዕ ፳፪፡ ፵ ። ሮሜ ፲፫፡ ፰ ።
በጠባቢቱ በር ግቡ ሰፊ በር ወደ ጥፋት የምትወስድ ፲፫
ሰፊ መንገድ አለችና ወደ እርሷም የሚገቡ ብዙዎች
ናቸው ። ሉቃ ፩፡ ፫-፳፬ ።
እጅግ ጠባብ በር አለች፡ ወደ ሕይወት የምትወስድ ፲፬
መንገድ አለች የሚገቡባትም ጥቂቶች ናቸው ። ግብ
ሐዋ ፲፬፡ ፳፪ ።
የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ከሐሰ ፲፭
ተኞች መምህራን ተጠበቁ፡ በውስጣቸው ግን ነጣቂ
ዎች ተኵላዎች ናቸው ። ምዕ ፳፬፡ ፬ ። ፳፡ ፳፬ ።
ግብ ሐዋ ፳፡ ፳፱ ።
በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ ከሾህ ወይንን ከዴ ፲፮
ደር በለስን ይለቅሙአልን ። ገላ ፭፡ ፲፱-፳፩ ። ያዕ
፫፡ ፲፪ ።
እንዲሁ መልካም ዛፍ ሁሉ መልካም ፍሬ ያፈራል፡ ፲፯
መራራ ዛፍም መራራ ፍሬን ያፈራል ።
መልካም ዛፍ መራራ ፍሬን ማፍራት አይችልም፡ ፲፰
መራራ ዛፍም መልካም ፍሬን ማፍራት አይችልም ።
መልካም ፍሬ የማያፈራውን ዛፍ ሁሉ ይቈርጡታል ፲፱
ወደ እሳትም ይጥሉታል ። ምዕ ፫፡ ፲ ። ዮሐ ፲፭፡ ፪-፮ ።
እንግዲህ በፍሬአቸው ታውቋቸዋላችሁ ። ፳
በሰማይ ያለውን የአባቴን ፈቃድ ከሚያደርግ በቀር ፳፩
አቤቱ አቤቱ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማያት
የሚገባ አይደለም ። ሮሜ ፪፡ ፲፫ ። ያዕ ፩፡ ፳፪-፳፭ ።
በዚች ቀን ብዙዎች አቤቱ አቤቱ በስምህ ትንቢት ፳፪

አኮኑ በስምከ ተነበይነ ወበስምከ አጋንንተ አውፃ
እነ ወበስምከ ኃይላተ ብዙኀ ገበርነ ።

፳፫ ወይእተ ጊዜ እብሎሙ ግሙራ ኢየአምረክሙ ረኀ
ቁ እምኔየ ሡልክሙ እለ ትገብሩ ዐመፃ ።

፳፬ ሡሉኬ ዘይሰምዕ ዘንተ ቃልየ ወይገብሮ ይመስል
ብእሴ ጠቢበ ዘሐነፀ ቤቶ ዲበ ኰሡሕ ።

፳፭ ዘንሙ ዝናማት ወውኅዙ ወኃይዝት ወነፍሑ ነፋ
ሳት ወገፍዕዎ ለውእቱ ቤት ወኢወድቀ እስመ ዲበ
ኰሡሕ ተሣረረ ።

፳፮ ወሡሉ ዘይሰምዕ ዘንተ ነገርየ ወኢይገብሮ ይመስል
ብእሴ ዐብደ ዘሐነፀ ቤቶ ዲበ ኆፃ ።

፳፯ ዘንሙ ዝናማት ወውኅዙ ወኃይዝት ወነፍሑ ነፋ
ሳት ወገፍዕዎ ለውእቱ ቤት ወወድቀ ወኮነ ድቀቱ
ዐቢየ ።

፳፰ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ ተደሙ
አሕዛብ ወአንከሩ ምህሮቶ ።

፳፱ እስመ ከመ መኰንን ይሜህሮሙ ወአኮ ከመ ጸሐፍ
ቶሙ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፳፩ ፡ በእንተ ዘለምጽ ።

፩ ወእንዘ ይወርድ እምደብር ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን ።
፪ ወናሁ መጽአ አሐዱ ብእሲ ዘለምጽ ወቀርበ ኀቤሁ
ወሰገደ ሎቱ እንዘ ይብል እግዚኦ እመሰ ፈቀድከ
ትክል አንጽሖትየ ።
፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ፡
ወነጽሐ እምለምጹ ሶቤሃ ።
፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዑቅ ኢትንግር ወኢለመ
ኑሂ ወባሕቱ ሑር ወአፍትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ
መባአከ በእንተ ዘነጻሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ
ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

ክፍል ፳፪ ፡ በእንተ ወልደ መስፍን ።

፭ ወበዊኦ ቅፍርናሆም መጽአ ኀቤሁ መስፍነ ምእት ።

፮ ወይቤሎ ብቍዐኒ እግዚኦ ድውይ ወልድየ ወይሰ
ክብ ውስተ ቤት ወመፃጕዕ ወጥቀ ጽዑር ።
፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ነየ እመጽእ አነ ወእ
ፌውሶ ።
፰ ወአውሥአ ሃቤ ምእት ወይቤሎ እግዚኦ ኢይደል
ወኒ ከመ አንተ ትባእ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ ወባሕቱ
አዝዝ በቃልከ ወየሐዩ ወልድየ ።
፱ እስመ አነሂ ብእሲ መኰንን አነ ወብየ ሐራ ዘእኄ

ተናግረን ፡ በስምህ አጋንንትን አውጥተን ፡ በስምህ
ብዙ ተአምራትን አድርገን አልነበረምን ይሉኛል ።
ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፭ - ፳፯ ። ፩ ቆሮ ፲፫ ፡ ፩ - ፪ ።
ያን ጊዜም ፈጽሞ አላውቃችሁም ዐመፅም የምታ ፳፫
ደርጉ ሁላችሁ ከእኔ ራቁ እላችዋለሁ ። ምዕ ፳፭ ፡
፵፩ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።
ይህን ነገሬን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በጭ ፳፬
ንጫ ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል ። ቍ ፳፩ ፡
ዮሐ ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ዝናማት ዘነሙ ጐርፎች ጐረፉ ነፋሳትም ነፈሱ ያን ፳፭
ን ቤትም ገፉት ግን አልወደቀም በጭንጫ ላይ ተሠ
ርቷልና ።
ይህን ነገሬን ሰምቶ የማያደርገው ሁሉ ቤቱን በድ ፳፮
ቡሽት ላይ የሠራ ሰነፍ ሰውን ይመስላል ።
ዝናማት ዘነሙ ጐርፎች ጐረፉ ነፋሳትም ነፈሱ ያን ፳፯
ን ቤትም ገፉት ወደቀ ፡ አወዳደቁም ታላቅ ሆነ ።
ሕዝ ፲፫ ፡ ፲ - ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር በፈጸመ ጊዜ ሕዝቡ ተደ ፳፰
ነቁ ትምህርቱንም አደነቁ ። ማር ፩ ፡ ፳፪ ። ሉቃ
፬ ፡ ፴፪ ።
እንደ ጌትነቱ ያስተምራቸዋልና እንደ ጻፎቻቸውም ፳፱
አይደለምና ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፮ ። ኢሳ ፶ ፡ ፬ - ፭ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ለምጻሙ ሰው ።

ከተራራም ሲወርድ ብዙ ሰዎች ተከተሉት ። ፩
አንድ ለምጻም ሰው መጣና ወደሱ ቀርቦ ሰገደለት ፪
አቤቱ ከወደድክስ እኔን ማንጻት ይቻልሃል እያለ ።
ማር ፩ ፡ ፵ - ፵፬ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፬ ።
እጁንም ዘርግቶ ዳሰሰውና ፈቅጃለሁ ንጻ አለው ፡ ፫
ያን ጊዜም ከለምጹ ነጻ ።
ጌታ ኢየሱስም ዕወቅ ለማንም ለማን አትንገር ፡ ነገር ፬
ግን ሒድና ራስህን ለካህን አስመርምር ፡ ስለ ነጻህም
ሙሴ እንደ አዘዘ መባህን አቅርብ ፡ ምስክር ሊሆንብ
ቸው አለው ። ምዕ ፱ ፡ ፴ ። ማር ፯ ፡ ፴፮ ። ዘሌ ፲፬ ፡ ፪ ።

ክፍል ፳፪ ፡ ስለ መስፍኑ ልጅ ።

ወደ ቅፍርናሆም በገባ ጊዜ የመቶ አለቃ ወደ እርሱ ፭
መጣ ። ሉቃ ፯ ፡ ፩ - ፲ ።
አቤቱ ርዳኝ ልጄ ታሞ ከቤት ተኝቷል በጠና ታ ፮
ሟል እጅግ ተጨንቋል ።
ጌታ ኢየሱስም እሺ እኔ መጥቼ እፈውሰዋለሁ ። ፯

የመቶ አለቃውም መልሶ አቤቱ አንተ ከቤቴ ጣራ ፰
ውስጥ ልትገባ አይገባኝም በቃልህ እዘዝ እንጂ
ልጄ ይድናል አለው ።
እኔም እንኳን መኰንን ሰው ነኝ የማዝዛቸውም ፱

ንን ወእብሎ ለዝ ሑር ወየሐውር ወለካልኡ ነዓ
ወይመጽእ ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወይገብር ።

፲ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ አንከረ ወተመይጠ ይቤ
ሎሙ ለእለ ይተልውዎ አማን እብለክሙ ኢረከብኩ
ከመዝ ዘየአምን በውስተ ኵሉ እስራኤል ።
፲፩ ወባሕቱ እብለክሙ ብዙኃን ይመጽኡ እምሥራቅ
ወእምዕራብ ወይረፍቁ ውስተ ሕፅነ አብርሃም ይስ
ሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ።

፲፪ ወለውሉደ መንግሥትሰ ያወፅእዎሙ ውስተ ጸናፌ
ጽልመት ኀበ ሀሎ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

፲፫ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ሀቤ ምእት ሑር
ኬ ወበከመ ተአመንከ ይኩንከ ወሐይወ ወልዱ
በይእቲ ሰዓት ወገቢኦ መስፍን ውስተ ቤቱ ረከበ
ለቍልዔሁ ሐይዎ ።

ክፍል ፴፫ ፡ በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ።

፲፬ ወበዊኦ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለጴጥሮስ ረከባ ለሐ
ማተ ጴጥሮስ እንዘ ትሰክብ ወትፈፅን ።

፲፭ ወአኀዛ ወገሠሣ እዴሃ ወኃደጋ ፈፀንታ ወተንሥ
አት ወተልእከቶሙ ።

ክፍል ፴፬ ፡ በእንተ እለ ሐይዉ እምብዙኅ ደዌ ።

፲፮ ወምሴተ ከዊኖ አምጽኡ ኀቤሁ ብዙኃነ እለ አጋን
ንት ወአውፅአሙ ለመናፍስት በቃሉ ።

፲፯ ወፈወሰ ኵሎ ድውያነ ከመ ይትፈጸም ቃለ ኢሳይ
ያስ ዘይቤ ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማመነ ።

፲፰ ወሶበ ርእየ እግዚእ ኢየሱስ ሰብአ ብዙኃነ ዘተለ
ውዎ አዘዘ ከመ ይሑሩ ማዕዶተ ባሕር ።

ክፍል ፴፭ ፡ በእንተ እለ ተስእልዎ ይትልውዎ ።

፲፱ ወመጽአ ኀቤሁ አሐዱ ጸሐፊ ወይቤሎ ሊቅ እትሉ
ከኑ ኀበ ሖርከ ።
፳ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለቈናጽልኒ ግበብ በሙ
ወለአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል በሙ ፡ ለወልደ እጓለ
እመሕያውሰ አልቦቱ ኀበ ያሰምክ ርእሶ ።
፳፩ ወይቤሎ ካልእ እምአርዳኢሁ እግዚኦ አብሐኒ እሑ
ር ወእቅድም ወእቅብሮ ለአቡየ ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተሰ ትልወኒ ወኅድ
ጎሙ ለምውታን ይቅብሩ ምውታኒሆሙ ።

ጭፍሮች አሉኝ ፡ ይህንን ሂድ ብለው ይሄዳል ፡ ያኛ
ውንም ና ብለው ይመጣል፡ ባርያዬንም እንዲህ አድ
ርግ ብለው ያደርጋል ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ አደነቀ ፡ መለስ ብሎም ለሚከ ፲
ተሉት ከእስራኤል ሁሉ እንዲህ አማኝ አላገኘሁም
አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፰ ።
ነገር ግን እነግራችኋለሁ ብዙዎች ከምሥራቅ ከምዕ ፲፩
ራብ ይመጣሉ ፡ በመንግሥተ ሰማያትም በአብርሃም
በይስሐቅ በያዕቆብ አጠገብ ይቀመጣሉ ። ኢሳ ፵፱ ፡
፲፪ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።
የመንግሥትን ልጆች ግን ለቅሶና ጥርስ ማፋጨት ፲፪
ወደ አለበት ወደ ጨለማ ቦታ ይጥሏቸዋል ። ምዕ
፳፪ ፡ ፲፫ ። ፳፬ ፡ ፶፩ ። ፳፭ ፡ ፴ ።
ጌታ ኢየሱስም የመቶ አለቃውን እንግዲህ ሂድ ፲፫
እንደ ሃይማኖትህ ይሁንልህ አለው ፡ ልጁም በዚያች
ሰዓት ዳነ ፡ መስፍኑም ወደ ቤቱ በገባ ጊዜ ልጁ
ድኖ አገኘው ። ማር ፩ ፡ ፳፱ - ፴፬ ። ሉቃ ፬ ፡ ፴፰ - ፵፩ ።

ክፍል ፴፫ ፡ ስለ ጴጥሮስ አማት ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ጴጥሮስ ቤት በገባ ጊዜ የጴጥ ፲፬
ሮስን አማት ሆድ ዝማ ታማ አገኛት ። ማር ፩ ፡
፳፱ - ፴፬ ። ሉቃ ፬ ፡ ፴፰ - ፵፩ ።
እጅዋን ይዞ ዳሰሳት ፡ ሆድ ዝማዋም ተዋት ፡ ተነሥ ፲፭
ታም አገለገለቻቸው ።

ክፍል ፴፬ ፡ ከብዙ ደዌ ስለ ዳኑ ።

ምሽትም በሆነ ጊዜ አጋንንት ያደሩባቸው ብዙዎ ፲፮
ችን አመጡለት ፡ አጋንንትንም ውጡ ብሎ አወጣ
ቸው ።
ኢሳይያስ ደዌያችንን ተቀበለ ፡ ሕማማችንን ተሸከመ ፲፯
ብሎ የተናገረው ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ፡ ድውያንን
ሁሉ አዳነ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፬ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፬ ።
ጌታ ኢየሱስም የተከተሉትን ብዙ ሰዎችን በየ ጊዜ ፲፰
ባሕሩን ተሻግረው እንዲሄዱ አዘዘ ። ማር ፩ ፡ ፵፭ ።

ክፍል ፴፭ ፡ ሊከተሉት ስለ ጠየቁት ሰዎች ።

አንድ ጸሐፊ ወደርሱ መጥቶ ፡ መምህር በሄድክበት ፲፱
ልከተልህን አለው ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፯ - ፷ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ ለቀበሮች ጕድጓድ አላቸው ፡ ለሰ ፳
ማይ ወፎችም መጠለያ አላቸው ፡ ለሰው ልጅ ግን ራ
ሱን የሚያስጠጋበት ጐጆ የለውም ። ፪ ቆሮ ፰ ፡ ፱ ።
ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ ፡ አስቀድሜ ልሂድና አባ ፳፩
ቴን ልቀብር አሰናብተኝ አለው ። ፩ ነገ ፲፱ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም አንተስ ተከተለኝ ሙታንን ተዋ ፳፪
ቸው ሙታኖቻቸውን ይቅበሩ ።

ክፍል ፳፮ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ።

፳፫ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ተለውዎ አርዳኢሁ ።
፳፬ ወናሁ ዓቢይ ድልቅልቅ ኮነ በውስተ ባሕር እስከ
ይደፍኖ ለሐመር ማዕበለ ባሕር እምነ ሞገድ ውእ
ቱሰ ይነውም ።
፳፭ ወቀርቡ አርዳኢሁ ወአንቅሕዎ ወይቤልዎ እግዚኦ
አድኅነነ ከመ ኢንሙት ።
፳፮ ወይቤሎሙ ምንት ያፈርሃክሙ አንትሙ አ ሕፁፃነ
ሃይማኖት ወተንሢኦ ገሠፆሙ ለነፋሳትኒ ወለማዕበለ
ባሕርኒ ወኮነ ዘኅን ዐቢይ ።
፳፯ ወአንከሩ ሰብእ ወይቤሉ መኑ እንጋ ውእቱ ዝንቱ
ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ።

ክፍል ፳፯ ፡ በእንተ እለ አጋንንት ።

፳፰ ወበጺሐ ማዕዶተ ብሔረ ጌርጌሴኖን ተቀበልዎ ክል
ኤቱ እለ አጋንንት ወፂአሙ እመቃብራት ወእኩያን
ጥቀ እሙንቱ ወኢያበውሁ መኑሂ ይኅልፍ እንተ
ይእቲ ፍኖት ።
፳፱ ወሰበ ርእይዎ ጸርሑ እንዘ ይብሉ ምንት ብነ ምስ
ሌከ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው መጻእ
ከኑ ዝየሂ ትስድደነ ወትሣቅየነ ዘእንበለ ይብጻሕ
ጊዜሁ ።
፴ ወበ ህየ መራዕየ አሕርው ብዙኅ ይትረዐዩ ርኁቀ
እምኔሆሙ ።
፴፩ ወአስተብቍዕዎ እሙንቱ አጋንንት ወይቤልዎ እመ
ሰ ታወፅአነ ፈንወነ ከመ ንባእ ዲበ መራዕየ አሕ
ርው ወይቤሎሙ ሑሩ ።
፴፪ ወወፂአሙ ሖሩ ወቦኡ ውስተ አሕርው ወዐብዱ
ኵሎሙ መራዕየ አሕርው ወጸድፉ ውስተ ባሕር
ወሞቱ ውስተ ማይ ።
፴፫ ወጐዩ ኖሎት ወአተዉ ሀገረ ወዜነዉ ለሰብእ ኵሎ
ዘኮነ ።
፴፬ ወናሁ ወፅኡ ኵሉ እለ ውስተ ሀገር ይትቀበልዎ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰበ ርእይዎ አስተብቍዕዎ ይኅ
ልፍ እምደወሎሙ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፰ ፡ በእንተ መፃጕዕ ።

፩ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ዐደወ ወበጽሐ ሀገሮ ።

፪ ወአምጽኡ ኀቤሁ ድውየ መፃጕዐ እንዘ ይጸውርዎ
በዐራት ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቶሙ ይቤ
ሎ ለውእቱ መፃጕዕ ተአመን ወልድየ ተኀድገ ለከ
ኀጢአትከ ።

ክፍል ፳፮ ፡ ባሕርን ስለ መገሠጹ ።

ወደ መርከብ በወጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ተከተሉት። ፳፫
እነሆ የባሕሩ ማዕበል ታንኳውን እስኪደፍነው ድረ ፳፬
ስ በባሕሩ ውስጥ ታላቅ ነውጽውጽታ ሆነ ፡ እርሱ
ግን ተኝቶ ነበር ። ማር ፬ ፡ ፴፰ ። ዮና ፩ ፡ ፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ቀሰቀሱትና አቤቱ እንዳ ፳፭
ንሞት አድነን አሉት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴ ።
እናንተ ሃይማኖተ ጐደሎች ምን ያስፈራችኋል አላ ፳፮
ቸውና ተነሥቶ ነፋሳትን የባሕሩ ማዕበልንም ገሠፃ
ቸው ፍጹም ፀጥታም ሆነ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፰ ።
ሰዎችም ባሕርና ነፋሳት የሚታዘዙለት ይህ ማነው? ፳፯
እንጃ እያሉ አደነቁ። መዝ ፷፭ ፡ ፰። ፻፮ ፡ ፳፭ - ፳፰።
ምዕ ፲፬ ፡ ፴ - ፴፬ ።

ክፍል ፳፯ ፡ አጋንንት ስለ አደሩባቸው ።

ወደ ጌርጌሴኖን አገር መሻገርያ በደረሰ ጊዜም አጋ ፳፰
ንንት ያደሩባቸው ሁለት ሰዎች ከመቃብር ወጥ
ተው ተገናኙት ፡ እነሱም እጅግ ክፉዎች ነበሩ ማንም
ማን በዚያች መንገድ እንዲያልፍ አያሰናብቱም ነበ
ር ። ማር ፭ ፡ ፩ - ፲፮ ።
በዩትም ጊዜ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ፳፱
ሆይ ካንተ ጋር ምን አለን? ከዚህ ደግሞ ልታስወ
ጣን ፡ ጊዜውስ ሳይደርስ ልታሰቀየን መጣህን እያሉ
ጮሁ ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
ከዚያም የእሪያ መንጋዎች ከነርሱ ርቀው ተሰማር ፴
ተው ነበሩ ። ዘሌ ፲፩ ፡ ፯ ።
እነዚያ አጋንንትም ካወጣኸንስ በእሪያዎች መንጋ ፴፩
ላይ እንድናድር አሰናብተን ብለው ማለዱትና ሂዱ
አላቸው ። ማር ፭ ፡ ፱ - ፲ ።
በወጡ ጊዜም ሄደው በእሪያዎች ላይ አደሩ የእሪያ ፴፪
ዎችም መንጋዎች በሙሉ ዐበዱ ሮጠውም ከባሕር
ውስጥ ወደቁ በውሃው ውስጥም ሞቱ ።
እረኞችም ሸሹ ወደ አገርም ገብተው የሆነውን ሁ ፴፫
ሉ ለሰው አወሩ ።
እነሆ በሀገርም ያሉት ሁሉ ጌታ ኢየሱስን ሊቀበ ፴፬
ሉት ወጡ ባዩትም ጊዜ ከሀገራቸው እንዲነሣ ለመ
ኑት ። ኢዮ ፳፩ ፡ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፴፱ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፰ ፡ ስለ መፃጉዕ ።

በመርከብም ሆኖ ባሕሩን ተሻግሮ ወደ አገሩ ደረሰ። ፩
ማቴ ፬ ፡ ፲፫ ። ማር ፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፮ - ፳፮ ።
ደዌ የጸናበት በሽተኛንም በአልጋ ተሸክመው አመ ፪
ጡለት ፡ ጌታ ኢየሱስም ሃይማኖታቸውን አይቶ
ድውዩን ልጄ እመን ኃጢአትህ ተሠረየልህ አለው ።
ግብ ሐዋ ፱ ፡ ፴፫ ። ሉቃ ፰ ፡ ፬ ።

፫ ወሰሚዖሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ይቤሉ በበይናቲ
ሆሙ ዝንቱሰ ይጸርፍ ።
፬ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ይቤሎሙ
ለምንትኑ ትሔልዩ እኩየ በአልባቢክሙ ።
፭ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኀድገ ለከ ኀጢአትከ ወእ
ምብሂለ ተንሥእ ወንሣእ ዐራተከ ወሑር ቤተከ ።
፮ ከመ ታእምሩ ከመ ብውህ ሎቱ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ይኅድግ ኀጢአተ በዲበ ምድር ወእምዝ ይ
ቤሎ ለውእቱ መፃጉዕ ተንሥእ ወፁር ዐራተከ
ወእቱ ቤተከ ።
፯ ወተንሥአ ነሥአ ዐራቶ ወሖረ ቤቶ ።
፰ ወርእዮሙ ሕዝብ አንከሩ ወአእኰትዎ ለእግዚአብ
ሔር ዘወሀበ ዘከመዝ ሥልጣነ ለሰብእ ።

<u>ክፍል ፳፱ ፡ ዘከመ ተጸውዐ ማቴዎስ ።</u>

፱ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ረከበ ብእሴ ዘስ
ሙ ማቴዎስ እንዘ ይነብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎ
ትልወኒ ወተንሥአ ተለዎ ።
፲ ወእንዘ ይረፍቅ ውስተ ቤተ ስምዖን ናሁ መጽኡ
ብዙኃን መጸብሐን ወኃጥኣን ወረፈቁ ምስለ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ።
፲፩ ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለም
ንት ይበልዕ ሊቅክሙ ምስለ መጸብሐን ወኃጥኣን ።
፲፪ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎሙ ሕሙማን ይፈ
ቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ።
፲፫ ሑሩ ወእእምሩ ምንት ውእቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበ
ድር እመሥዋዕት እስመ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድ
ቃነ አላ ኃጥአነ ለንስሓ ።

<u>ክፍል ፴ ፡ በእንተ ጥንተ ጾም ዘክርስቲያን ።</u>

፲፬ ወእምዝ መጽኡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ወይቤ
ልዎ ንሕነ ወፈሪሳውያን ንጼውም ብዙኀ ወአርዳኢ
ከሰ በእፎ ኢይጸውሙ ።
፲፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቀ ለመር
ዓዊ ጸዊመ ወላህዎ እምጣነ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ
ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመር
ዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጸውሙ ።
፲፮ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምደ ደርግሐ ውስተ ስጠተ ል
ብስ ብሉይ እስመ ይትማላእ ሕያዎ ለልብስ ወያዐ
ብዮ ለስጠቱ ።
፲፯ ወኢይወድዩ ወይነ ሐዲሰ ውስተ ዝቅ ብሉይ ወእ
መ አኮሰ ዝቁ ይነቅዕ ወወይኑሂ ይትከዐው ወዝቁሂ

ጻፎችና ፈሪሳውያንም ሰምተው ይህስ ይሳደባል አ ፫
ሉ ። ማር ፪ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አሳባቸውን አውቆ በልባችሁ ለምን ፬
ክፉ ነገርን ታስባላችሁ ? አላቸው ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳ ።
ዮሐ ፪ ፡ ፳፭ ።
ኀጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ተነሥተህ አልጋ ፭
ህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት የቱ ይቀላል ።
የሰው ልጅ በምድር ላይ ኀጢአትን ሊያስተሠርይ ፮
ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ፡ ከዚህ በኋላ ያን
በሽተኛ ተነሥህ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ
ግባ አለው ።
ተነሥቶም አልጋውን ተሸክሞ ወደ ቤቱ ሄደ ። ፯
ሕዝቡም አይተው አደነቁ ፡ እንዲህ ያለውን ሥል ፰
ጣን ለሰው የሰጠ እግዚአብሔርን አመሰገኑት ።

<u>ክፍል ፳፱ ፡ ማቴዎስ እንደ ተጠራ ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፍ ብሎ ስሙ ማቴዎስ ፱
የተባለ ሰው በግብር መቀበያው ተቀምጦ አገኘውና
ተከተለኝ አለው ፡ ተነሥቶም ተከተለው ። ማር ፪ ፡
፲፫ - ፲፯ ። ሉቃ ፭ ፡ ፳፯ - ፴፪ ።
በስምዖን ቤትም ተቀምጦ ሳለ ፡ ብዙ ኀጢአተኞችና ፲
ቀራጮች መጥተው ከጌታ ኢየሱስና ከደቀ መዛሙ
ርቱ ጋር ተቀመጡ ።
ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርቱን መምህራ ፲፩
ችሁ ከኀጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ለምን ይበ
ላል አሏቸው ። ሉቃ ፲፭ ፡ ፪ ። ፩ ቆሮ ፭ ፡ ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ በሽተኞች ባለመድኀኒቱን ፲፪
ይሹታል ፡ ጤነኞች ግን አይሹትም ።
ሂዱ ከመሥዋዕት ይልቅ ምጽዋትን እመርጣለሁ ያለ ፲፫
ው ምንድር ነው ? ዕወቁ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን
ወደ ንስሓ ልጠራ አልመጣሁምና ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡
፳፪ ። ሆሴ ፮ ፡ ፯ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፩ ።

<u>ክፍል ፴ ፡ ስለ ክርስቲያን ጾም አጀማመር ።</u>

ከዚህ በኋላ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ወደርሱ መጥ ፲፬
ተው እኛና ፈሪሳውያን እጅግ እንጾማለን ፡ ደቀ መዛ
ሙርትህስ ለምን አይጾሙም አሉት ። ማር ፪ ፡
፲፰ - ፳፪ ። ሉቃ ፭ ፡ ፴፫ - ፴፰ ። ፲፰ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከነ ፲፭
ርሱ ጋር ሳለ ሊጾሙ ሊያዝኑ አይችሉም ፡ ነገር ግን
ሙሽራውን ከነርሱ ለይተው የሚወስዱበት ቀን
ይመጣል ፡ ያን ጊዜ ይጾማሉ አላቸው ። ዮሐ ፫ ፡ ፳፱ ።
የአዲስ ልብስ ቍራጭ በአሮጌ ልብስ ቀዳዳ ላይ የሚ ፲፮
ጥፍ የለም ፡ የልብሱን ደኅነኛውን ይዞት ይሄዳልና
ቀዳዳውንም ያሰፋዋልና ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፯ ።
በአሮጌ ረዋት አዲስ የወይን ጠጅ አይጨምሩም ፲፯
ቢጨመሩ ግን ረዋቱ ይቀደዳል ወይኑም ይፈስሳል

ይትኀጐል ፤ ወባሕቱ ለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ ወይትዐቀቡ ክልኤሆሙ በበይናቲሆሙ ኅቡረ ።

ክፍል ፴፭ ፡ በእንተ ወለተ መጋቤ ምኵራብ ።

፲፰ ወእንዘ ዘንተ ይነግሮሙ ናሁ መጽአ አሐዱ መኰንን ወሰገደ ሎቱ እንዘ ይብል ወለትየ ይእዜ ሞተት ወባሕቱ ነዐ አንብር እዴከ ላዕሌሃ ወተሐዩ ።

፲፱ ወተንሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ወተለውዎ ብዙኃን ሰብእ ወአርዳኢሁ ምስሌሁ ።

ክፍል ፴፮ ፡ በእንተ እንተ ደም ይውኅዛ ።

፳ ወናሁ ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ እም፲ቱ ወ፪ቱ ክረምት መጽአት ወቆመት እንተ ድኅሬሁ ።
፳፩ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንዘ ትብል በልባ እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።
፳፪ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ወርእያ ወይቤላ ተአመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ ፤ ወሐይወት ሶቤሃ ይእቲ ብእሲት ።
፳፫ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ቤቶ ለውእቱ መኰንን ርእየ መብክያነ ሰብአ እንዘ ይትሀወኩ ወያስቆቅዉ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ተገኀሡ እስመ አኮ ዘሞተት ሕፃን አላ ትነውም ፡ ወሰሐቅዎ ።

፳፭ ወእምዝ ወፅኡ ሰብእ ቦአ ወአኀዘ እዴሃ ወተንሥአት ሕፃን ።
፳፮ ወወጽአ ስሙዓተ ነገሩ ውስተ ኵሉ በሐውርት ።

ክፍል ፴፯ ፡ በእንተ ፪ቱ ዕውራን ።

፳፯ ወኃሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ተለውዎ ክልኤቱ ዕውራን እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ተሣሃለነ ወልደ ዳዊት ።
፳፰ ወበዊኦ ቤተ መጽኡ ኀቤሁ እሙንቱ ዕውራን ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ተአምኑሁ ከመ እክል ዘንተ ገቢረ ፡ ወይቤልዎ እወ እግዚኦ ።
፳፱ ወገሠሦሙ አዕይንቲሆሙ እንዘ ይብል በከመ ሃይማኖትክሙ ይኩንክሙ ።
፴ ወሶቤሃ ተከሥታ አዕይንቲሆሙ ፡ ወገሠፆሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ዑቁ ኢትንግሩ ወኢለመኑሂ ።

፴፩ ወወፂኦሙ ነገሩ ለኵሉ በሐውርት ።

ክፍል ፴፰ ፡ በእንተ ጽሙም ዘጋኔን ።

፴፪ ወእምዝ ወጽኡ እሙንቱ አምጽኡ ኀቤሁ ብእሴ ዘጋኔን ጽሙመ ወበሀመ ።
፴፫ ወወፂኦ ጋኔኑ ነበበ ውእቱ በሃም ወሰምዐ ውእቱ

ረዋቱም ይበላሻል ፡ ነገር ግን አዲሱን ወይን በአዲስ ረዋት ይሾሙታል ፡ ሁለቱም እርስ በርሳቸው ይጠባበቃሉ ።

ክፍል ፴፭ ፡ ስለ ምኩራቡ ሹም ልጅ ።

ይህን ሲነግራቸው እነሆ አንድ መኰንን መጥቶ ልጂ አሁን ሞተች ፡ ነገር ግን መጥተህ እጅህን ጫንባትና ትድናለች እያለ ሰገደለት ። ማር ፭ ፡ ፳፪ - ፵፫ ። ሉቃ ፰ ፡ ፵፩ - ፶፮ ። ፲፰
ጌታ ኢየሱስም ተነሥቶ ሄደ ፡ ብዙ ሰዎችም ተከተሉት ደቀ መዛሙርቱም አብረውት ነበሩ ። ፲፱

ክፍል ፴፮ ፡ ደም ስለሚፈሳት ።

እነሆ ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም ይፈሳት ፳
የነበረች ሴት ከወደኋላው መጥታ ቆመች ።
በልቧም የልብሱን ዘርፍ የዳሰስኩ እንደሆነ ፡ እድናለሁ ብላ የልብሱን ጫፍ ዳሰሰች ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴፮ ። ፳፩
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ አያትና ልጂ እመኚ ሃይማኖትሽ አዳነችሽ አላት ፡ በዚያን ጊዜም ያቺ ሴት ዳነች ። ፳፪
ጌታ ኢየሱስም ወደዚያ መኰንን ቤት በደረሰ ጊዜ ፳፫
የሚያለቅሱትን ሰዎች ፡ ሲያለቅሱ ሲፍጻጹ አየ ።
ፈቀቅ በሉ ሕፃኒቱ ተኝታለች እንጂ ፡ የሞተች አይደለችምና አላቸው ፡ እነሱም ሳቁበት ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፬ - ፳፭ ። ፳፬
ሰዎቹም ከወጡ በኋላ ገብቶ እጅዋን ያዛትና ብላቴናይቱም ተነሣች ። ፳፭
የተአምራቱም ዜና በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ። ፳፮

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ሁለቱ ዕውራን ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ በአለፈ ጊዜ እየጮሁ የዳዊት ልጅ ራራልን እያሉ ሁለት ዕውራን ተከተሉት ። ፳፯

ወደ ቤትም በገባ ጊዜ እነዚያ ዕውራን ወደርሱ መጡ ፡ ጌታ ኢየሱስም ይህን ማድረግ እንዲቻለኝ ታምናላችሁን አላቸው ፡ አቤቱ አዎን አሉት ። ፳፰
እንደ ሃይማኖታችሁ ይሁንላችሁ ብሎ ዐይናቸውን ዳሰሳቸው ። ምዕ ፳ ፡ ፲፪ ። ፳፱
ያን ጊዜ ዐይኖቻቸው ዳኑ፡ ጌታ ኢየሱስም ለማንም ለማን እንዳትናገሩ ዕወቁ ብሎ መከራቸው ። ምዕ ፳ ፡ ፬ ። ፴
እነሱ ግን ወጥተው ለሰው ሁሉ ተናገሩ ። ፴፩

ክፍል ፴፰ ፡ ጋኔን ስለ ያዘው ደንቆሮ ።

እነዚያም ከወጡ በኋላ ጋኔን ያደረበት ዲዳ ደንቆሮ አመጡለት ። ፴፪
ያደረበትም ጋኔን በወጣ ጊዜ ዲዳ የነበረው ተናገረ ፴፫

ጽሙም ወአንከሩ ሰብእ እንዘ ይብሉ ግሙራ ኢያ
ስተርአየ ዘከመዝ በውስተ እስራኤል ።
፴፬ ወፈሪሳውያንሰ ይቤሉ በመልአከሙ ለአጋንንት
ያወጽኦሙ ለአጋንንት ።

ክፍል ፴፭ ፡ ዘከመ አንሶሰወ ውስተ ገሊላ ።

፴፭ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ኵሉ አህጉር
ወበሐውርት እንዘ ይሜህር በምኵራቢቲሆሙ ወይ
ሰብክ ወንጌለ መንግሥት ወይፌውስ ኵሎ ድውያነ
ወኵሎ ሕሙማነ ዘውስተ ሕዝብ ።
፴፮ ወርእዮ ብዙኃነ ሰብአ አምሐርዎ ወተሠሃሎሙ እስ
መ ስሩሐን እሙንቱ ወግዱፋን ከመ አባግዕ ዘአ
ልበ ኖላዊ ።
፴፯ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ማእረሩሰ ብዙኅ ወገባሩ
ኅዳጥ ።

፴፰ ሰአልዎ እንከ ለበዓለ ማእረር ከመ ይፈኑ ገባረ
ለማእረሩ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፴፮ ፡ በእንተ ዘከመ አዘዞሙ ለሐዋርያት ።

፩ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወወሀቦ
ሙ ሥልጣነ ዲበ መናፍስት ርኩሳን ከመ ያውፅእ
ዎሙ ወይፈውሱ ኵሎ ድውያነ ወሕሙማነ ።

፪ ወለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ከመዝ አስማቲ
ሆሙ ቀዳሚ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ወእንድርያስ
እኁሁ ።
፫ ወያዕቆብ ወልደ ዘብዴዎስ ወዮሐንስ እኁሁ ፊልጶስ
ወበርተሎሜዎስ ቶማስ ወማቴዎስ መጸብሐዊ ወያዕቆ
ብ ወልደ እልፍዮስ ወልብድዮስ ዘተሰምየ ታዴዎስ ።
፬ ወስምዖን ቀነናዊ ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘአግብኦ ።

፭ እሉንተ ዐሠርተ ወክልኤተ ፈነዎሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወአዘዞሙ እንዘ ይብል ውስተ ፍኖተ አሕዛብ
ኢትሖሩ ፤ ወውስተ ሀገረ ሳምር ኢትባኡ ።
፮ ወሑሩ ባሕቱ ኀበ አባግዕ ዘተኀጕላ እምቤተ እስ
ራኤል ።
፯ ወሐዊረክሙ ስብኩ እንዘ ትብሉ ቀርበት መንግ
ሥተ ሰማያት ።
፰ ድውያነ ፈውሱ ሙታነ አንሥኡ እለ ለምጽ አንጽሑ
አጋንንተ አውፅኡ ፡ በከንቱ ዘነሣእክሙ በከንቱ
ሀቡ ፡ በጸጋ ዘነሣእክሙ በጸጋ ሀቡ ።

፱ ኢታጥርዩ ለክሙ ወርቀ ወብሩረ ወኢጸሪቀ ውስተ
ቅናውቲክሙ ።
፲ ወኢጽፍነተ ለፍኖት ወኢክልኤ ክዳናተ ወኢአሣ

ደንቆሮ የነበረው ሰማ፡ ሰዎችም ከእስራኤል ውስጥ
እንዲህ ያለ ከቶ አልታየም እያሉ አደነቁ ።
ፈሪሳውያን ግን በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወ ፴፬
ጣል አሉ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፴፭ ፡ በገሊላ እንደ ተመላለሰ ።

ጌታ ኢየሱስም በምኵራባቸው እያስተማረ መንግ ፴፭
ሥቱን የምትናገር ወንጌልን እየሰበከ በሕዝቡ መካ
ከል ያሉትን ሕሙማን ድውያን እየፈወሰ በየሀገሩ
በየመንደሩ ሁሉ ተመላለሰ ። ምዕ ፬ ፡ ፳፫ ። ማር ፮ ፡ ፮ ።
ብዙ ሰዎችም አይቶ አሳዘኑት ፡ ራራላቸው ፡ ደክመው ፴፮
ነበሩና ጠባቂ እንደሌላቸው በጎችም ተበትነው ነበ
ርና ። ምዕ ፲፬ ፡ ፬ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፭ ።
ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው ፤ መከሩ ብዙ ፴፯
ነው ሠራተኛው ግን ጥቂት ነው ። ሉቃ ፲ ፡ ፪ ።
ዮሐ ፬ ፡ ፴፭ - ፴፯ ።
እንግዲህ የመከሩን ባለቤት ለምኑት ለመከሩ ሠራ ፴፰
ተኛ ይጨምር ዘንድ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፴፮ ፡ ሐዋርያትን ስለ አዘዛቸው ።

ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ በርኩሳን ፩
መናፍስት ላይ ሥልጣን ሰጣቸው ፡ ያስወጧቸው
ዘንድ ድውያኑን ሕሙማኑን ይፈውሱ ዘንድ ። ማር
፮ ፡ ፫ - ፲፫ ። ሉቃ ፱ ፡ ፩ - ፭ ።
የዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት ስማቸው እንዲህ ነው ፡ ፪
መጀመሪያው ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንና ወንድሙ
እንድርያስ ። ማር ፫ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፪ ። ዮሐ ፩ ፡ ፵ ።
የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብና ወንድሙ ዮሐንስ ፡ ፊል ፫
ጶስ ፡ በርተሎሜዎስ ፡ ቶማስ ፡ ቀራጩ ማቴዎስ ፡ የእል
ፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ታዴዎስ የተባለ ልብድዮስ ።
የቃና ሰው ስምዖን ፡ ያስያዘው የአስቆሮቱ ሰው ፬
ይሁዳ ።
ጌታ ኢየሱስ እነዚህን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ፭
ላካቸው ፡ እንዲህ ብሎም አዘዛቸው ፡ በአሕዛብ መን
ገድ አትሂዱ ፡ ወደ ሳምር አገርም አትግቡ ።
ከእስራኤል ወገን ወደ ጠፉ በጎች ሂዱ እንጂ ። ምዕ ፮
፲፭ ፡ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፮ ።
ሂዳችሁም መንግሥተ ሰማያት ቀርባለች እያላችሁ ፯
አስተምሩ ። ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ።
ድውያኑን ፈውሱ ፡ ሙታኑን አንሡ ፡ ለምፃሞችን ፰
አንጹ ፡ አጋንንትን አውጡ ፡ ያለ ዋጋ የተቀበላችሁ
ትን ያለ ዋጋ ስጡ ፡ በልግስና የተቀበላችሁትንም
በልግስና ስጡ ። ግብ ሐዋ ፳ ፡ ፴፫ ።
በመቀነታችሁም ወርቅ ብር መሐልቅም አትያዙ ። ፱

ለመንገድም ከረጢት ሁለት ልብስ ጫማ በትር አት ፲

እነ ወኢበትረ እስመ ይደልዎ ዐስቡ ለዘይትቀነይ ።
፲፩ ወውስተ ሀገር እንተ በእክሙ ወእመኒ አብያተ ተሰ
አሉ ወበሉ ለመኑ ይደልዎ ሰላም በውስቴታ ወሀየ
ኀድሩ እስከ አመ ትወፅኡ ።
፲፪ ወበዊአክሙ ውስተ ቤት ተአምኅዎሙ ።
፲፫ ወለእመ ይደልዎ ለውእቱ ቤት ይኅድር ሰላምክሙ
ላዕሌሁ ወእመሰ ኢይደልዎ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕ
ሌክሙ ።
፲፬ ወለዘሰ ኢተወክፈክሙ ወኢሰምዐክሙ ነገረክሙ
ወዊአክሙ እምውእቱ ቤት ወእምይእቲ ሀገር ንግፉ
ጸበለ እገሪክሙ ።
፲፭ አማን እብለክሙ ከመ ይረክባ ሳሕተ ምድረ ሰዶም
ወገሞራ አመ ዕለተ ደይን ፈድፋደ እምይእቲ ሀገር ።
፲፮ ወናሁ አነ እፌንወክሙ ከመ አባግዕ ማእከለ ተኵ
ላት ፣ ኩኑ እንከ ጠቢባነ ከመ አርዌ ምድር ወየዋሃነ
ከመ ርግብ ።
፲፯ ወተሀቀቡ እምሰብእ እኩያን እስመ ያገብኡክሙ
ውስተ አዕዋዳት ወይቀሥፉክሙ በምኵራባቲሆሙ ።
፲፰ ወያገብኡክሙ ኀበ መሳፍንት ወነገሥት በእንቲአየ
ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ወላዕለ አሕዛብ ።
፲፱ ወሶበ ያገብኡክሙ ኢተሐልዩ እፎ ምንተ ትትናገሩ
እስመ ይትወሀበክሙ በይእቲ ሰዓት ዘትትናገሩ ።
፳ እስመ ኢኮንክሙ አንትሙ ዘትትናገሩ አላ መንፈሱ
ለአቡክሙ ሰማያዊ ውእቱ ይትናገር በላዕሌክሙ ።
፳፩ ወያገብእ እኁ እኅዋሁ ለሞት ፣ ወአብኒ ውሉዶ ወይ
ትነሥኡ ውሉድ ላዕለ አዝማዲሆሙ ወይቀትል
ዎሙ ።
፳፪ ወትከውኑ ጽሉአነ በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ
ወዘአዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።
፳፫ ወሶበ ይሰድዱክሙ እምዛቲ ሀገር ጕዩ ውስተ ካል
እታ አማን እብለክሙ ኢይትፌጸማ አህጉረ እስራ
ኤል እስከ ሶበ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፳፬ ወአልቦ ረድእ ዘየዐቢ እምሊቁ ፣ ወኢገብር ዘየዐቢ
እምእግዚኡ ።
፳፭ መጠኑ ለረድእ እምከመ ኮነ ከመ ሊቁ ወለገብርኒ
ከመ እግዚኡ ወለእመ ኮነ ለበዐለ ቤት ይቤልዎ

ያዙ ፡ ለሠራተኛ ዋጋው ይገባዋልና ። ፩ ጢሞ ፭ ፣ ፲፰።
በምትገቡባትም በማንኛዪቱ ከተማ ወይም መንደር ፲፩
ሰላም ለማን ይገባዋል ብላችሁ ጠይቁ ፣ እስክትወ
ጡም ድረስ ከዚያ ተቀመጡ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፣ ፵፯ ።
ወደ ቤትም በገባችሁ ጊዜ ሰላምታን ስጢቸው ። ፲፪
ሉቃ ፲ ፣ ፭ - ፯ ።
ለዚያ ቤት የሚገባው ቢሆን ሰላማችሁ ይደርበት ፲፫
የማይገባው ቢሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመ
ለስ ። ኢሳ ፶፪ ፣ ፯ ።
ላልተቀበላችሁና ነገራችሁን ላልሰማ ግን ከዚያ ቤት ፲፬
ከዚያች አገር ወጥታችሁ የእግራችሁን ትቢያ አራ
ግፉ ። ሉቃ ፲ ፣ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፣ ፶፩ ።
ከዚያች ሀገር ይልቅ የሰዶምና የገሞራ ምድር ዕረ ፲፭
ፍት እንደሚያገኙ በእውነት እላችኋለሁ ። ሉቃ ፳ ፣
፵፯ ። ሕዝ ፲፯ ፵፰ - ፶፫ ።
እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኵላ መካከል እልካችኋ ፲፮
ለሁ ፣ እንግዲህ እንደ እባብ ብልሆች ፣ እንደ ርግ
ብም የዋሆች ሁኑ ። ሉቃ ፲ ፣ ፫ ። ሮሜ ፲፮ ፣ ፲፱ ።
ኤፌ ፭ ፣ ፲፭ ።
ከከፉዎች ሰዎች ተጠበቁ ፣ ወደ አደባባዮች ይወስ ፲፯
ዱችኋልና በምኵራባቸውም ይገርፉአችኋልና ። ምዕ
፳፬ ፣ ፱ ። ማር ፲፫ ፣ ፱ - ፲፫ ። ሉቃ ፳፩ ፣ ፲፪ - ፲፯ ።
ስለ እኔ ከሰው ወደ ነገሥታት ወደ መሳፍንት ይወ ፲፰
ስዱችኋል ፣ በነርሱና በአሕዛብ ላይ ምስክር ይሆን
ባቸው ዘንድ ። ምዕ ፳፬ ፣ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፳፭ ፣ ፳፫ ።
፳፯ ፣ ፳፬ ።
ከሰው በወሰዱአችሁ ጊዜ እንዴት ምን እንደምትና ፲፱
ገሩ አታስቡ ፣ የምትመልሱት በዚያን ጊዜ ይሰጣች
ኋልና ። ሉቃ ፳ ፣ ፲፪ - ፲፩ ።
የምትናገሩ እናንተ አይደላችሁምና የሰማያዊ አባታ ፳
ችሁ መንፈስ እርሱ በእናንተ ላይ አድሮ ይናገራል
እንጂ ። ፩ ቆሮ ፪ ፣ ፬ ።
ወንድም ፣ ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል ፣ አባ ፳፩
ትም ልጁን አሳልፎ ይሰጣል ፣ ልጆችም በወላጆቻ
ቸው ላይ ይነሣሉ ይገድሏቸዋልም ። ቊ ፴፭ ።
ስለ ስሜ በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ ፳፪
ነገር ግን ትዕግሥቱን ያዘወተረ እሱ ይድናል ። ምዕ
፳፬ ፣ ፲፫ ።
ከዚያች ሀገር ቢአሳድዱአችሁ ወደ ሌላዪቱ ሽሹ ፣ ፳፫
እውነት እላችኋለሁ የሰው ልጅ እስኪመጣ ድረስ
የእስራኤል አገሮች አይፈጸሙም ። ምዕ ፲፯ ፣ ፳፰ ።
ግብ ሐዋ ፲፬ ፣ ፳ - ፳፩ ።
ከመምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር ከጌታው የሚ ፳፬
በልጥ አገልጋይ የለም ። ሉቃ ፯ ፣ ፵ ። ዮሐ ፲፫ ፣
፲፮ ። ፲፭ ፣ ፳ ።
የደቀ መዝሙር መጠኑ እንደ መምህሩ ፣ የአገልጋይም ፳፭
መጠኑ እንደ ጌታው ከሆነ ፣ ባለቤቱን አጋንንትን

በብዔል ዜቡል ያወፅእሙ ለአጋንንት እፎ ፈድፋደ
ለሰብአ ቤቱ ።

፳፮ ኢትፍርህዎሙኬ እንከ እስመ አልቦ ክዱን ዘኢይ
ትከሠት ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትዐወቅ ።
፳፯ ዘነገርኩክሙ በጽልመት ንግርዎ በብርሃን፡ ወዘኒ
አልኆሰስኩ ውስተ ዕዝንክሙ ስብክዎ በዲበ
አንሕስት ።
፳፰ ኢትፍርህዎሙ ለእለ ይቀትሉ ሥጋክሙ ወለነፍስ
ክሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ ። ወበሕቱ ፍርህዎ ለዘበ
ሥልጣን እምድኅረ ቀተለ ወይክል ነፍሰ ወሥጋ
ኅቡረ አሕጕሎ በውስተ ገሃነም ።
፳፱ አኮኑ ክልኤቲ አዕዋፍ ይሠየጣ በክልኤ ጸሪቀ አሰ
ርዮን ወአሐቲ እምኔሆን ኢትወድቅ ውስተ ምድር
ዘእንበለ ያእምር አቡክሙ ሰማያዊ ።
፴ ወለክሙሰ ሥእርተ ርእስክሙኒ ኍሉ ኍሉቅ ው
እቱ ።
፴፩ ኢትፍርሁኬ እስመ እምብዙኃ አዕዋፍ ትኄይሱ
አንትሙ ።
፴፪ ኵሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ ሰብእ አነሂ አአምኖ
በቅድመ አቡየ ዘበሰማያት ።

፴፫ ወለዘሰ ክሕደኒ በቅድመ ሰብእ አነሂ እክሕዶ በቅ
ድመ አቡየ ዘበሰማያት ።
፴፬ ኢይምሰልክሙ ዘአምጻእኩ ሰላመ ለምድር አላ
መጥባሕተ ።
፴፭ ወመጻእኩሰ እፍልጥ ብእሴ እምአቡሁ ወወለተኒ
እምእማ ወመርዓተኒ እምሐማታ ።
፴፮ ወሰብአ ቤቱ ይፃረሮ ለሰብእ ።
፴፯ ዘያፈቅር አቡሁ ወእሞ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ ወኢ
ይክል ይጸመደኒ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወለቶ እም
ኔየ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ ።

፴፰ ዘኢያጥብእ ወዘኢነሥአ መስቀለ ሞቱ ወዘኢተለወ
ድኅሬየ ኢይደሉ ሊተ ወኢይክል ይጸመደኒ ።

፴፱ ዘረከበ ለነፍሱ ለይግድፋ፡ ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእን
ቲአየ ይረክባ ።
፵ ዘኪያክሙ ተወክፈ ኪያየ ተወክፈ ወዘኪያየ ተወ
ክፈ ተወክፎ ለዘፈነወኒ ።

፵፩ ዘተወክፈ ነቢየ በስመ ነቢይ ዐስበ ነቢይ ይነሥእ፡
ወዘተወክፈ ጻድቀ በስመ ጻድቅ ዐስበ ጻድቅ
ይነሥእ ።
፵፪ ወዘአስተየ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን ጽዋዐ ማይ
ቈሪር ባሕቲቶ በስመ ረድእየ አማን እብለክሙ ኢየ
ኀጕል ዐስበ ።

በአጋንንት አለቃ ያወጣቸዋል ያሉት ከሆነ ቤተ ሰቡ
ንማ እንደምን ከዚህ አብልጠው አይናገሩአቸው ?
ምዕ ፲፪ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፰ ፡ ፳፬ ።
እንግዲህ አትፍሯቸው የማይገለጥ ሽፍን ፡ የማይታ ፳፮
ወቅም ሥውር የለምና ። ሉቃ ፴ ፡ ፪ - ፱ ።
በጨለማ የነገርኋችሁን በብርሃን ተናገሩት ፡ በጆሮ ፳፯
አችሁ በሹክሹክታ የነገርኋችሁንም በሰገነት ላይ
አስተምሩት ። ማር ፬ ፡ ፳፪ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፯ ።
ሥጋችሁን የሚገድሉትን አትፍሩ ፡ ነፍሳችሁን ግን ፳፰
ሊገድሏት አይችሉም ፡ ነገር ግን ከገደለ በኋላ ሥል
ጣን ያለውንና ነፍስንም ሥጋንም አንድ አድርጎ
በገሃነም መቅጣት የሚቻለውን እሱን ፍሩት ።
ሁለት ወፎች በሁለት ሻሚ መሐልቅ ይሸጡ የለምን ፳፱
ከእነርሱ አንዲቱስ እንኳ ሰማያዊ አባታችሁ ሳያውቅ
በምድር ላይ አትወድቅም ።
የእናንተስ የራስ ጠጕራችሁ ሁሉ የተቈጠረ ነው ። ፴

እንኪያስ አትፍሩ ፡ ከብዙ ወፎች እናንት ትበልጣ ፴፩
ላችሁና ።
በሰው ፊት በእኔ የሚያምን ሁሉ እኔም በሰማይ ብ ፴፪
ለው በአባቱ ፊት አምነዋለሁ ። ሮሜ ፲ ፡ ፱ - ፲ ። ማር
፰ ፡ ፴፰ ። ሉቃ ፱ ፡ ፴፮ ። ፲፪ ፡ ፰ ።
በሰው ፊት የካደኝን ግን እኔም በሰማይ ባለው አባ ፴፫
ቴ ፊት እክደዋለሁ ። ሉቃ ፱ ፡ ፳፮ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፪ ።
ለምድር ሰላምን ያመጣሁ አይምሰላችሁ ሰይፍን ፴፬
ነው እንጂ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፶፩ - ፶፫ ።
የመጣሁስ ሰውን ከአባቱ ልጅንም ከእናቷ ምራት ፴፭
ንም ከአማቷ ልለይ ነው ።
ሰውን የቤቱ ሰው ይጣላዋልና ። ፴፮
ከእኔ ይልቅ አባቱን እናቱን የሚወድ ለእኔ አይገ ፴፯
ባም ሊያገለግለኝም አይችልም ። ከእኔ ይልቅ ወንድ
ልጁን ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ አይገባም ሊያገለግ
ለኝም አይችልም ። ዘዳግ ፴፫ ፡ ፱ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
ያልጨከነ ፡ ለሞት የሚያበቃውንም መከራ ተቀብሎ ፴፰
እኔን ያልተከተለ ለእኔ አይገባም ሊያገለግለኝም
አይችልም ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፬ - ፳፭ ። ማር ፰ ፡ ፴፬ - ፴፰ ።
ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
ሰውነቱን ያገኛት ይጣላት ፡ ስለ እኔ የጣላት ሰውነ ፴፱
ቱን ያገኛታል ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፫ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
እናንተን የተቀበለ እኔን ተቀበለ ፡ እኔንም የተቀበለ ፵
የላከኝን ተቀበለ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፭ ። ሉቃ ፲ ፡ ፲፮ ።
ዮሐ ፲፫ ፡ ፳ ።
በነቢይ ስም ነቢይን የተቀበለ የነቢይን ዋጋ ያገኛል ፵፩
በጻድቅም ስም ጻድቅን የተቀበለ የጻድቅን ዋጋ ያገ
ኛል ።
ከነዚህ ከታናናሾች ለአንዱ በደቀ መዝሙሬ ስም ፵፪
ቀዝቃዛ ጽዋ ውሃን ብቻ ያጠጣ ፡ እውነት እነግራችኋ
ለሁ ፡ ዋጋውን አያጣም ። ምዕ ፳፭ ፡ ፵ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፴፯ ፡ በእንተ እለ ተፈነዉ እምኀበ ዮሐንስ ።

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ አዝዞቶሙ ለ፲ቱ
ወ፪ቱ አርዳኢሁ ኀለፈ እምህየ ከመ ይምሀር ወይስ
ብክ ውስተ አህጉሪሆሙ ።
፪ ወሰሚዖ ዮሐንስ ምግባሮ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ
ሀሎ በቤተ ሞቅሕ ፈነወ ኀቤሁ ክልኤተ እምአር
ዳኢሁ ።
፫ ወይቤሎ አንተኑ ዘትመጽእ ወቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።

፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሑሩ ወንግርዎ
ዜንውዎ ለዮሐንስ ዘርኢክሙ ወዘሰማዕክሙ ።
፭ ዕውራን ይሬእዩ ሐንካሳን የሐውሩ እለ ለምጽ ይነ
ጽሑ ወጽሙማን ይሰምዑ ሙታን ይትነሥኡ ወነ
ዳያን ይዜነዉ ።
፮ ወብፁዕ ውእቱ ዘኢተዐቅፈ ብየ ።

ክፍል ፴፰ ፡ ዘከመ ወደሶ እግዚእ ኢየሱስ
ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፯ ወእምድኅረ ኃለፉ ላእካነ ዮሐንስ አኀዘ እግዚእ
ኢየሱስ ይበሎሙ ለሕዝብ በእንተ ዮሐንስ መጥ
ምቅ ምንተኑመ ወፃእክሙ ገዳመ ትርአዩ ብርሀነ
ዘይትሐወስ እምነፋስ ።

፰ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ብእሴኑ ዘርሡይ
በቀጠንተ አልባስ ናሁ እለሰ ቀጠንተ ይለብሱ ው
ስተ አብያተ ነገሥት ሀለዉ ።
፱ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ነቢየኑ ፤ እወ እብለ
ክሙ ውእቱ ፈድፋደ የዐቢ እምነቢያት ።
፲ እስመ ዝንቱ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ናሁ አነ
እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ
በቅድሚከ ።
፲፩ አማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምትውልደ አንስት
ዘየዐቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ፡ ወበመንግሥተ ሰማ
ያትሰ ዘይንእስ የዐብዮ ።

፲፪ ወእመዋዕለ ዮሐንስ መጥምቅ እስከ ይእዜ ትትገ
ፋዕ መንግሥተ ሰማያት ፡ ወግፉዓን ይትማሰጥዋ ።

፲፫ እስመ ኵሎሙ አሪት ወነቢያት እስከ ዮሐንስ ተነበዩ ።
፲፬ ወእመሰ ትፈቅዱ ትትወከፍዎ ዝ ውእቱ ኤልያስ
ዘሀለዎ ይምጻእ ።
፲፭ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፮ በመኑ አስተማስሎሙ ለሰብአ ዛቲ ትውልድ ይመ
ስሉ ደቂቀ እለ ይነብሩ ውስተ ምሥያጥ ወይጼውዑ
ቢጸሙ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፴፯ ፡ ከዮሐንስ ስለ ተላኩት መልእክተኞች ።

ጌታ ኢየሱስም አሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ማዘ ፩
ዙን ከፈጸመ በኋላ ሊሰብክ ሊያስተምር ወደ ሀገሮ
ቻቸው ሄደ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፰ - ፴፭ ።
ዮሐንስም በእስር ቤት ሳለ ፡ ጌታ ኢየሱስ ያደረገ ፪
ውን ሰምቶ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፫ ።
የሚመጣው አንተ ነህ ? ወይስ ተስፋ የምናደርገው ፫
ሌላ አለ አለው ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፬ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሄዳችሁ ያያችሁትንና የሰማ ፬
ችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት አላቸው ።
ዕውሮች ያያሉ ፡ አንካሶች ይሄዳሉ ፡ ለምጻሞች ይነ ፭
ፃሉ ፡ ደንቆሮች ይሰማሉ ፡ ሙታን ይነሣሉ ፡ ድሆ
ችም ይማራሉ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፭ ። ፷፩ ፡ ፩ ።
እኔን የማይጠራጠር ምስጉን ነው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፶፯ ። ፮
፳፯ ፡ ፴፩ ።

ክፍል ፴፰ ፡ ጌታ ዮሐንስ መጥምቁን
እንደ አመሰገነው ።

የዮሐንስም መልእክተኞች ከሄዱ በኋላ ጌታ ኢየ ፯
ሱስ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ለሕዝቡ እንዲህ ይላቸው
ጀመር ፡ ወደ ምድረ በዳ ምን ልታዩ ወጥታችኋል ፡
ከነፋስ የተነሣ የሚወዛወዝ ሸንበቆን ነውን ። ምዕ
፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፭ ።
ምን ልታዩ ወጥታችኋል ? በቀጭን ሸማ ያጌጠ ሰ ፰
ውን ነውን ፡ እነሆ ቀጭን ሸማ የሚለብሱስ በነገሥ
ታት ቤቶች አሉ ።
ምን ልታዩ ወጥታችኋል ነቢይን ነውን ? አዎን እሱ ፱
ከነቢያት እጅግ ይበልጣል እላችኋለሁ ። ሉቃ ፩ ፡ ፸፯ ።
ስለ እርሱ እነሆ እኔ በፊትህ መንገድህን የሚጠርግ ፲
መልእክተኛዬን በአንተ ፊት እልካለሁ ተብሎ ስለ
እርሱ የተጻፈለት ይህ ነውና ። ሚል ፫ ፡ ፩ ።
እውነት እላችኋለሁ ሴቶች ከወለዱአቸው ከዮሐንስ ፲፩
መጥምቅ የሚበልጥ አልተነሣም ፡ በመንግሥተ ሰማ
ያት ግን የሚያንሰው ይበልጠዋል ። ዘካ ፲፪ ፡ ፰ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፲፯ ።
ከመጥምቁ ከዮሐንስ ዘመን ጀምሮ እስከ ዛሬ መንግ ፲፪
ሥተ ሰማያት ትገፋለች ፡ የተገፉትም ይናጠቋታል ።
ሉቃ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፲፫ ፡ ፳፬ ።
ኦሪትና ነቢያት ሁሉ እስከ ዮሐንስ ተናግረዋልና ። ፲፫
ልትቀበሉት ትወዱ እንደሆነስ ይመጣ ዘንድ ያለው ፲፬
ኤልያስ ይህ ነው ። ሚል ፬ ፡ ፭ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲ - ፲፫ ።
ዦሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፲፭
የዚችን ትውልድ ሰዎች በማን እመስላቸዋለሁ ? ፲፮
በገበያ ተቀምጠው ጓደኞቻቸውን የሚጠሩ ልጆችን
ይመስላሉ ።

፲፯ ወይብልዎሙ ኀለይነ ለክሙ ወኢዘፈንክሙ አስቆ
ቀውነኒ ለክሙ ወኢበከይክሙ ።
፲፰ እስመ መጽአ ዮሐንስ እንዘ ኢይበልዕ ወኢይሰቲ፡
ወይቤልዎ ጋኔን ቦቱ ።
፲፱ ወመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይበልዕ
ወይሰቲ ወይቤልዎ ነዋ ብእሲ በላዒ ወሰታዬ ወይን
ዐርከ መጸብሐን ወኃጥአን ወጸድቀት ጥበብ እም
ደቂቃ ወእምግባራ ።

<u>ክፍል ፴፱፡ ዘከመ ኄሰን ለአህጉር ኢነሳሕያት ።</u>

፳ ወእምዝ አኀዘ እግዚእ ኢየሱስ ይኄስን
ለአህጉር እለ በውስቴቶን ገብረ ኀይለ ብዙኃ እስመ
ኢነስሓ ።
፳፩ ወይቤሎን አሌ ለኪ ኮራዚ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ
ሶበሁ በጢሮስ ወበሲዶና ተገብረ ኀይል ዘተገብረ
በውስቴትክን በሠቅ ወበሐመድ እምነስሐ ።
፳፪ ወባሕቱ እብለክን ጢሮስ ወሲዶና ይረክባ ሳሕተ
ፈድፈደ እመ ዕለተ ደይን እምኔክን ።
፳፫ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም ለእመ እስከ ሰማይ ትትሌዓሊ
ሀለወኪ እስከ ሲኦል ትረዲ ሶበሁ በሰዶም ተገብረ
ኀይል ዘተገብረ በውስቴትኪ እምሀለወት እስከ
ዮም ።
፳፬ ወባሕቱ እብለኪ ከመ ምድረ ሰዶም ሳሕተ ትረክብ
ፈድፋደ በዕለተ ደይን እምኔኪ ።
፳፭ ወይእተ ጊዜ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ አእ
ምነከ አባ እግዚአ ሰማያት ወምድር እስመ ኀባእከ
ለዝንቱ እምጠቢባን ወእማእምራን ወከሠትኮ ለሕፃ
ናት ።
፳፮ እወ አባ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረትከ በቅድሜከ ።
፳፯ ኵሉ ተውህበኒ እምኀበ አቡየ ወአልቦ ዘየአምሮ
ለወልድ ዘእንበለ አብ ወለአብኒ አልቦ ዘየአምሮ
ዘእንበለ ወልድ ወለዘፈቀደ ወልድ ይክሥት ሎቱ ።
፳፰ ንዑ ኀቤየ ኵልክሙ ስሩሐን ወጽዑራን ወክቡዳነ
ፆር ወአነ አዐርፈክሙ ።
፳፱ ንሥኡ አርዑትየ ዲቤክሙ ወተመሀሩ እምኔየ ወአ
እምሩ ከመ የዋህ አነ ወትሑት ልብየ ወትረክቡ
ዕረፍተ ለነፍስክሙ ።
፴ እስመ አርዑትየኒ ሠናይ ወፆርየኒ ቀሊል ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲፪፤

<u>ክፍል ፵፡ በእንተ ሰዊት ።</u>

፩ ወበውእቱ መዋዕል ኀለፈ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት
እንተ ማእከለ ገራውህ ወአርዳኢሁሰ ርኅቡ ወአኀዙ
ይምሐዉ ሰዊተ ወይብልዑ ።

አቀነቀንላችሁ አልዘፈናችሁም ሙሾ አወጣንላ ፲፯
ችሁ አላለቀሳችሁም የሚሉዋቸው። ምዕ ፳፱፡ ፱ ።
ዮሐንስ ሳይበላ ሳይጠጣ መጥቶአልና ጋኔን አለበት ፲፰
አሉት ። ምዕ ፫ ፡ ፬ ።
የሰው ልጅም እየበላ እየጠጣ ቢመጣ እነሆ የሚ ፲፱
በላ፡ የወይን ጠጅ የሚጠጣ፡ የኢማሮችና የኃጢ
አተኞች ወዳጅ አሉት፡ ጥበብ ከልጆቿና ከሥራዋ
የተነሣ ከበረች ። ምዕ ፱ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፱ ።

<u>ክፍል ፴፱፡ ንስሐ ያልገቡትን ሀገሮች እንደነቀፋቸው ።</u>

ከዚህ በኋላ፡ ጌታ ኢየሱስ ብዙ ተአምራት ያደረገ ፳
በቸውን አገሮች ይነቅፋቸው ጀምር አላመኑምና
ሉቃ ፲ ፡ ፲፫ - ፲፭ ።
ኮራዚ ወዮልሽ፡ ቤተ ሳይዳ ወዮልሽ፡ በእናንተ የተ ፳፩
ደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎ ቢ
ሆን ኖሮ ማቅ ለብሰው አመድ ነስንሰው ንስሐ በገ
ቡ ነበር አላቸው ። ዮና ፫ ፡ ፮ ።
ነገር ግን እነግራችኋለሁ በፍርድ ቀን ከእናንተ ይል ፳፪
ቅ ጢሮስና ሲዶና ዕረፍትን ያገኛሉ ።
ቅፍርናሆም አንቺም እስከ ሰማይ ከፍ ከፍ ብትዪ ፳፫
እስከ ሲኦል ትወርጂ ዘንድ አለሽ፡ በአንቺ የተደረ
ገው ተአምራት በሰዶም ተደርጎ ቢሆን ኖሮ፡ እስከ
ዛሬ በኖረች ነበር። ምዕ ፬ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፲፬ ፡ ፲፪ - ፲፭ ።
ሕዝ ፲፯ ፡ ፵፰ ።
ነገር ግን በፍርድ ቀን ከአንቺ ይልቅ የሰዶም ምድር ፳፬
ዕረፍትን እንደምታገኝ እነግርሻለሁ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፭ ።
ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ መልሶ ሰማይና ምድርን ፳፭
ፈጥረህ የምትገዛ አባት ሆይ፡ ይህ ምሥጢር ከዐዋ
ቂዎችና ከብልሆች ሠውረህ ለሕፃናት ገልጸኸዋልና
አመሰግንሃለሁ አለ ። ምዕ ፲ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
አዎን አባት ሆይ፡ በፊትህ ፈቃድህ እንዲሁ ሆነ። ፳፮
ሁሉ ከባቴ ዘንድ ተሰጠኝ፡ ከአብ በቀር፡ ወልድን ፳፯
የሚያውቀው የለም፡ አብንም ከወልድ በቀር፡ የሚ
ያውቀው የለም፡ ግን ወልድ ለወደደው ይገልጥለ
ታል ። ምዕ ፳፰ ፡ ፲፰ ። ዮሐ ፫ ፡ ፴፭ ። ፊል ፪ ፡ ፱ ።
ሸክም የከበዳችሁና የደከማችሁ ሁሉ ወደኔ ኑ እኔ ፳፰
ም አሳርፋችኋለሁ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳ ። ኢሳ ፵፭ ፡ ፳፪ ።
ኤር ፴፩ ፡ ፳፭ ።
ቀንበሬን በላያችሁ ተሸከሙ፡ ከእኔ ተማሩ፡ እኔ የዋ ፳፱
ህ ልቤም ትሑት እንደሆነ ዕወቁ፡ ለነፍሳችሁም ዕረ
ፍትን ታገኛላችሁ ። ኤር ፮ ፡ ፲፮ ።
ቀንበሬ ልዝብ ሸክሜም ቀላል ነውና ። ፩ ዮሐ ፴
፭ ፡ ፫ ።

ምዕራፍ ፲፪፤

<u>ክፍል ፵፡ ስለ ሸት ።</u>

በዚያ ወራት ጌታ ኢየሱስ በሰንበት በእርሻ መካ ፩
ከል ተዘዋወረ። ደቀ መዛሙርቱም ተርበው ነበርና
እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር ። ማር ፪ ፡ ፳፫ - ፳፭ ።
ሉቃ ፮ ፡ ፩ - ፭ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፩ ።

፪ ወርእዮሙ ፈሪሳውያን ይቤልዎ ናሁ ርኢ ዘይገብሩ
አርዳኢከ ዘኢይከውን ገቢር በሰንበት ።

፫ ወይቤሎሙ ኢያንበብክሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ
ርኅበ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ ።

፬ ዘከመ ቦአ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ኅባውዘ ቍ
ርባን ዘኢይከውኖ ለበሊዕ ወኢለእለ ምስሌሁ ዘእን
በለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ።

፭ ወኢያንበብክሙኑ ዘሀሎ በውስተ ኦሪት ከመ ካህ
ናት እለ ውስተ ቤተ መቅደስ ያረኵስዋ ለሰንበት
ወኢይከውኖሙ ጌጋየ ።
፮ እብለክሙ ከመ ዘየዐቢ እምቤተ መቅደስ ሀሎ ዝየ ።

፯ ሶበሰ ተአምሩ ምንት ውእቱ ዘይቤ ምጽዋተ አበ
ድር እምነ መሥዋዕት እምኢኰነንክምዎሙ ለእለ
ኢአበሱ ።
፰ እስመ እግዚአ ውእቱ ለሰንበት ወልደ እጓለ እመ
ሕያው ።

ክፍል ፵፩ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፱ ወኀለፈ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ወቦአ ውስተ ምኵ
ራቦሙ ።
፲ ወናሁ ሀሎ ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ ወተስእልዎ እንዘ
ይብሉ ይከውንኑ በሰንበት ፈውሶ ከመ ያስተዋድ
ይዎ ።
፲፩ ወይቤሎሙ መኑ እምውስቴትክሙ ብእሲ ዘቦቱ
አሐዱ በግዕ ወእመ ወድቀ በሰንበት ውስተ ግብ
ዘኢይእኅዞ ወኢያነሥኦ ።
፲፪ እፎ እንከ ፈድፋደ ይኄይስ ሰብእ እምነ በግዕ ይከ
ውንኬ በሰንበት ገቢረ ሠናይ ።

፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ስፋሕ እዴከ ወሰ
ፍሐ እዴሁ ወሐይወት ሶቤሃ ወከነት ከመ ካልእታ።
፲፬ ወወፂኦሙ ፈሪሳውያን ተማከሩ በእንቲአሁ ከመ
ይቅትልዎ ።

ክፍል ፵፪ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ብዙኃነ ሰብአ ።

፲፭ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ተግኅሠ እምህየ ወተለ
ውዎ ብዙኃን ሰብእ ወአሕየዎሙ ለኵሎሙ ።
፲፮ ወገሠፆሙ ከመ ኢያግሀድዎ ።

፲፯ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በኢሳይያስ ነቢይ እንዘ
ይብል ።
፲፰ ናሁ ቍልዔየ ዘኀረይኩ ፍቁርየ ዘሠምረት ነፍስየ

የማቴዎስ ወንጌል ፲፩ ።

ፈሪሳውያንም አይተው ደቀ መዛሙርትህ፡ በሰንበት ፪
ሊደረግ የማይገባውን ሲአደርጉ እይ አሉት ።
ዘፀ ፳ ፡ ፲ ።
እርሱም አላቸው ፡ እርሱ በተራበ ጊዜ ፡ ከእርሱም ፫
ጋር የነበሩት በተራቡ ጊዜ ዳዊት ያደረገውን አላነበ
ባችሁምን ? ፩ ሳሙ ፳፩ ፡ ፮ ።
ወደ ቤተ እግዚአብሔር ቤት እንደገባ ፡ ከካህናት ፬
ብቻ በቀር ፡ እርሱ ሊበላው የማይገባውን ፡ ከእር
ሱም ጋር የነበሩት ሊበሉት የማይገባቸውን የመሥ
ዋዕቱን ኅብስት እንደበላ ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፱ ።
በኦሪትስ ያለውን አላነበባችሁምን ? በቤተ መቅደስ ፭
የሚያገለግሉ ካህናት ሰንበትን እንደሚሽሯት በደ
ልም እንደማይሆንባቸው ። ዘኍ ፳፰ ፡ ፱ ።
ከቤተ መቅደስ የሚበልጥ ከዚህ እንዳለ እነግራ ፮
ችኋለሁ ።
ከመሥዋዕት ይልቅ ምጽዋትን እመርጣለሁ ያለው ፯
ምን እንደሆነ ብታውቁስ ኖሮ ያልበደሉትን ባልፈረ
ዳችሁባቸውም ነበር ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፪ ።
የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነውና ። ማር ፪ ፡ ፳፰ ። ፰

ክፍል ፵፩ ፡ እጁ ደርቃ ስለነበረች ሰው ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ምኵራባቸው ፱
ገባ ። ማር ፫ ፡ ፩-፮ ። ሉቃ ፮ ፡ ፰-፲፩ ።
እነሆ እጁ የሰለለች ሰው ነበር ፡ ሊያጣሉት ሽተው ፲
በሰንበት ማንዳ ይገባልን ብለው ጠየቁት ። ሉቃ
፲፬ ፡ ፫ ።
እሱም አላቸው ፡ ከናንተ መካከል በግ ያለው ሰው ፲፩
ቢኖር ፡ በሰንበትም ወደ ጕድጓድ ውስጥ ቢወድቅ
በት ይዞ የማያስነሣው ማነው ?
እንግዲያማ ከበግ ይልቅ ሰው እንደምን አይበልጥ ? ፲፪
እንኪያስ በሰንበት መልካም ማድረግ ይገባል ።
ሉቃ ፲፬ ፡ ፭ ።
ከዚያም በኋላ ያን ሰው እጅህን ዘርጋ ካለው እጁ ፲፫
ንም ዘረጋ ያን ጊዜም ድና እንደ ሁለተኛ ሆነች ።
ፈሪሳውያንም ወጥተው ሊገድሉት ስለርሱ ተማከሩ ። ፲፬
ዮሐ ፭ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፵፪ ፡ ብዙ ሰዎችን ስለ ማዳኑ ።

ጌታ ኢየሱስ በወቀ ጊዜ ከዚያ ሄደ ፡ ብዙ ሰዎችም ፲፭
ተከተሉት ሁሉንም አዳናቸው ።
እንዳይገልጡትም መከራቸው ። ማር ፫ ፡ ፯-፲፪ ። ፲፮
ምዕ ፰ ፡ ፬ ።
እንዲህ ተብሎ በነቢይ በኢሳይያስ የተነገረው ይፈ ፲፯
ጸም ዘንድ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፩-፬ ።
የመረጥኩት ልጀ ፡ ነፍሴ የወደደችው እነሆ መንፈ ፲፰

ወአነብር መንፈስየ ላዕሌሁ ውእቱ ይሚህሮሙ ፍት
ሕየ ለአሕዛብ ወዙነኔየ ለሕዝብ ይነግር ።
፲፱ ኢይደምፅ ወኢይጸርሕ ወአልቦ ዘይሰምዕ ቃሎ እን
ዘ ይሚህር በምኵራብ ።
፳ ብርዐ ቅጥቁጠ ኢይሰብር ወሱዐነ ዘይጠይስ ኢያጠ
ፍእ እስከ ያገብእ ፍትሐ መዊዖቱ ።

፳፩ ወበስመ ዚአሁ ይትአመኑ አሕዛብ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፤ በእንተ ዘጋኔን ዕውር ወጽሙም ።

፳፪ ወአምጽኡ አምጽኡ ሎቱ ዘጋኔን ዕውረ ወጽሙመ
ወበሃመ ወፈወሶ እስከ ውእቱ ዕውር ወጽሙም ወበ
ሃም ርእየ፡ ወሰምዓ፡ ወነበበ፡ ።

፳፫ ወተደሙ ኵሎሙ አሕዛብ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ
ወልደ ዳዊት ።
፳፬ ወፈሪሳውያንሰ ሰሚዖሙ ይቤሉ ዝንቱሰ ኢያወፅእ
አጋንንተ ዘእንበለ በብዔል ዜቡል መልአኮሙ ለአ
ጋንንት ።
፳፭ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ሕሊናሆሙ ይቤሎሙ
ኵላ መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማ
ስን፤ ወኵላ ሀገር ወእመሂ ቤት እንተ ትትናፈቅ
ኢትቀውም ።
፳፮ ወእመሰ ሰይጣን ለሰይጣን ያወፅኦ ተናፈቀኬ በበይ
ናቲሁ እፎ እንከ ትቀውም መንግሥቱ ።
፳፯ ወእመሰ አነ በብዔል ዜቡል አወፅኦሙ ለአጋንንት
ውሉድክሙ በምንት ያወፅእዎሙ፣ ወበእንተዝ እሙ
ንቱ ፈታሕተ ይከውኑክሙ ።
፳፰ ወእመሰ አነ በመንፈሰ እግዚአብሔር አወፅኦሙ ለአ
ጋንንት ዮጊኬ በጽሐት ኀቤክሙ መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።
፳፱ ወአልቦ መኑሂ ዘይክል በዊአ ቤተ ኀያል ወበርብ
ሮተ ንዋዩ፤ ለእመ ኢቀደመ አሢሮቶ ለኀያል ወእ
ምዝ ይበረብር ቤቶ ።

፴ ዘኢኮነ ምስሌየ እድውየ ውእቱ ወዘኢይትጋባእ
ምስሌየ ይዘርወኒ ።
፴፩ በእንተዝ እብለክሙ ኵሉ ኃጢአት ወጽርፈት ይት
ኀደግ ለሰብእ፣ ወዘሰ ጸረፈ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ
ኢይትኀደግ ሎቱ ።
፴፪ ወዘሰ ነበበ ቃለ ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ይት
ኃደግ ሎቱ፤ ወዘሰ ነበበ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይ
ትኃደግ ሎቱ ኢ በዝ ዓለም ወኢ በዘይመጽእ ።

፴፫ እመ አኮ ግበሩ ዕፀ ሠናየ ወፍሬሁኒ ሠናየ፣ ወእመ
አኮ ግበሩ ዕፀ እኩየ ወፍሬሁኒ እኩየ፣ እስመ እም
ፍሬሁ ይትዐወቅ ዕፅ ።

ሴን በሱ ላይ አኖራለሁ፣ እሱ ለአሕዛብ ፍርዴን ያስ
ተምራል፣ ሕጌን ለሕዝብ ይነግራል ። ምዕ ፫ ፣ ፲፯ ።
አይጮኽም፡ አይገነታም፣ በምኵራብም ቃሉን ፲፱
የሚሰማ የለም ።
የተቀጠቀጠ መቃን አይሰብርም፣ የሚጤስ የጧፍ ፳
ኵስታሪንም አያጠፋም፣ ያሸናፊነቱን ፍርድ እስኪ
መልስ ድረስ።
አሕዛብም በስሙ ያምናሉ ። ፳፩

ክፍል ፹፫ ፣ ጋኔን ስለ አደረበት ዕውር ድዳ ።

ከዚህ በኋላ፣ ጋኔን ያደረበት ዕውር፣ ደንቆሮ ድዳ ፳፪
አመጡለትና ፈወሰው፣ ያ ዕውሩ ደንቆሮ ድዳው
እስኪያይ እስኪሰማ እስኪናገር ድረስ ። ማር ፫ ፣
፳፪ - ፴ ። ሉቃ ፲፩ ፣ ፲፬ - ፴፪ ።
አሕዛብም ሁሉ ተደነቁ፣ ይህ የዳዊት ልጅ አይደ ፳፫
ለምን?! አሉ ።
ፈሪሳውያን ግን ሰምተው፣ ይህስ በአጋንንት አለቃ ፳፬
በብዔል ዜቡል ነው እንጂ፣ አጋንንትን አያወጣም
አሉ ። ምዕ ፱ ፣ ፴፬ ። ፪ ነገ ፩ ፣ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ሐሳባቸውን አውቆ፡ እርስ በርሷ ፳፭
የምትለያይ መንግሥት ሁላ ትጠፋለች፣ ሀገር ሁላ
ቤትም ብትሆን፣ እርስ በርሷ የምትለያይ አትጸናም
አላቸው ።
ሰይጣን፣ ሰይጣንን የሚያወጣው ከሆነ፣ እርስ በርሱ ፳፮
ተለያየ!፣ እንግዲህ መንግሥቱ እንዴት ትጸናለች።
እኔ አጋንንትን በብዔል ዜቡል የማወጣቸው ከሆነ፣ ፳፯
ልጆቻችሁ በምን ያወጧቸው ይሆን? ስለዚህም እነ
ሱ ፈራጆች ይሆኑባችኋል ።
እኔ በእግዚአብሔር ሥልጣን አጋንንትን ከአወጣ ፳፰
ኋቸው ግን፣ እንኪያስ የእግዚአብሔር መንግሥት
አሁን ከናንተ ደርሳለች ። ፩ ዮሐ ፫ ፣ ፰ ።
ኃይለኛን አስቀድሞ ካላሰረው በስተቀር ወደ ኃይ ፳፱
ለኛ ቤት ለመግባት ገንዘቡንም ለመበርበር የሚ
ችል ማንም ማን የለም፣ ከዚህ በኋላ ቤቱን ይበረ
ብራል እንጂ ። ኢሳ ፵፱ ፣ ፳፬ - ፳፭ ።
ከኔ ጋር አንድ ያልሆነ ባለ ጋራዬ ነው፣ ከኔ ጋር አን ፴
ድ የማይሆን ይለየኛል ። ማር ፱ ፣ ፬ ።
ስለዚህ እላችኋለሁ፣ ኃጢአት ስድብ ሁሉ ለሰው ፴፩
ይሠረያል፣ መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ኃጢአቱ አይ
ሠረይለትም ። ዕብ ፯ ፣ ፬ - ፯ ። ፲ ፣ ፳፯ ። ፩ ዮሐ ፭ ፣ ፲፯ ።
በሰው ልጅ ላይ ነገርን የተናገረ ይሠረይለታል፣ ፴፪
በመንፈስ ቅዱስ ላይ የተናገረ ግን አይሠረይለትም፣
በዚህ ዓለምም ቢሆን በሚመጣውም ዓለም ቢሆን።
ሉቃ ፲፪ ፣ ፲ ። ፩ ጢሞ ፩ ፣ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ - ፯ ።
ወይም ዛፉን መልካም ፍሬውንም መልካም አድ ፴፫
ርጉ፣ ወይም ዛፉን ክፉ ፍሬውንም ክፉ አድርጉ ።
ዛፍ ከፍሬው ይታወቃልና ። ምዕ ፯ ፣ ፲፯ ።

፴፬ ኦ ትውልደ አራዊተ ምድር በእፎ ትክሉ ሠናየ ተና
ግሮ እንዘ እኩያን አንትሙ እስመ እምተረፈ ልብ
ይነብብ አፍ ።
፴፭ ኄር ብእሲ እምሠናይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለሠና
ይት ፤ ወእኩይሰ ብእሲ እምእኩይ መዝገበ ልቡ ያወ
ፅእ ለእኪት ።
፴፮ አንሰ እብለክሙ ኵሉ ሰብእ ዘይነብብ ነባበ ፅሩዐ
ያገብኡ ሎቱ ቃለ በዕለተ ደይን ።
፴፯ እስመ እምቃልከ ትጸድቅ ወእምቃልከ ትትኴነን ።

ክፍል ፶ወ፩ ፡ በእንተ እለ ተእስሉ ትእምርተ ።

፴፰ ወአሜሃ መጽኡ ሰብእ እምጸሐፍት ወእምፈሪሳው
ያን ወይቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ እምኀቤከ ትእምርተ
ንርአይ ።
፴፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትውልድ
ዕሉት ወዓማፂት ወዘማዊት ትእምርተ ተኃሥሥ
ወትእምርትሰ ኢይትወሀብ ዘእንበለ ትእምርተ ዮናስ
ነቢይ ።
፵ እስመ በከመ ነበረ ዮናስ ውስተ ከርሠ አንበሬ ሠሉ
ሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ ፤ ከማሁ ይነብር ወልደ
እጓለ እመሕያው ውስተ ልበ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ
ወሠሉሰ ለያልየ ።
፵፩ ሰብአ ነነዌ ይትነሥኡ አመ ዕለተ ደይን ወይትፋ
ትሕዋ ለዛቲ ትውልድ ወያስተኀፍርዋ እስመ ነስሑ
በስብከተ ዮናስ ወናሁ ዘየዐቢ እምዮናስ ሀሎ ዝየ ።
፵፪ ንግሥተ አዜብ ትትነሣእ አመ ዕለተ ደይን ወትትፋ
ታሕ ምስለ ዛ ትውልድ ወታስተኀፍራ ፡ እስመ መጽ
አት እምአጽናፈ ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰሎሞን
ወናሁ ዘየዐቢ እምሰሎሞን ሀሎ ዝየ ።

ክፍል ፶ወ፪ ፡ በእንተ ተመይጦ መንፈስ ርኩስ። እምድኅረ ወፅአ ።

፵፫ ወእምከመ ወፅአ መንፈስ ርኩስ እምሰብእ ፤ የዐው
ድ በድወ ኀበ አልቦ ማይ እንዘ የኀሥሥ ዕረፍተ
ወየኃጥእ ።
፵፬ ወእምዝ ይብል እገብእ እንከሰ ውስተ ቤትየ እምኀበ
ወፃእኩ ወመጺአ ይረክቦ እንዘ ያስተራክብ እዳወ
ዕሩቀ ወሡስቱረ ወምሩገ ።
፵፭ ወእምዝ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ካልአነ ሰብ
ዓተ አጋንንተ እለ የአክዩ እምኔሁ ወበዊአሙ የኀ
ድሩ ህየ ፡ ወይከውን ደኃሪቱ ለውእቱ ብእሲ ዘየአኪ
እምቀዳሚቱ ከማሁ ይከውና ለዛቲ ትውልድ እኪት ።
፵፮ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ለሕዝብ ናሁ እሙ ወአኅ
ዊሁ ይቀውሙ አፍአ እንዘ ይፈቅዱ ይትናገርዎ ።

የእባብ ልጆች ሆይ ! እናንተ ክፉዎች ስትሆኑ መል ፴፬
ካም መናገርን የት ትችላላችሁ ? ከልብ የተረፈውን
አፍ ይናገራልና ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፲፫ ።
ደግ ሰው ከመልካም ልቡ ሣጥን በጎነትን ያወጣል ፡ ፴፭
ክፉ ሰው ግን ከክፉ ልቡ ሣጥን ክፋትን ያወጣል ።

የማይገባውን ነገር የሚናገር ሰው ሁሉ በፍርድ ቀን ፴፮
ስለርሱ መልስ ይሰጡበታል ።
ከአነጋገርህ ትጸድቃለህና ፡ ከአነጋገርህም ትኰነና ፴፯
ለህና ።

ክፍል ፶፩ ፡ ምልክት ስለ ጠየቁ ሰዎች ።

ያን ጊዜም ከጻፎችና ከፈሪሳውያን ሰዎች መጥተው ፴፰
መምህር ካንተ ምልክት ልናይ እንወዳለን አሉት ።
ምዕ ፲፮ ፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከዳተኛዪቱ ዐመፀኛዪቱ አመ ፴፱
ንዝራዪቱ ትውልድ ምልክት ትሻለች ፡ ምልክቱ ግን
ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጣትም ። ኢሳ
፶፯ ፡ ፫ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፳፱ ። ዮሐ ፰ ፡ ፴፱ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፪ ።
ዮናስ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በዓሣ አንበሪ ፵
ሆድ እንደ ነበረ ፡ እንዲሁ የሰው ልጅ ሦስት መዓ
ልት ሦስት ሌሊት በምድር ውስጥ ይኖራል ። ዮና
፪ ፡ ፩ - ፪ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፩ ። ኤፌ ፬ ፡ ፱ ።
የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ተነሥተው ይህችን ትው ፵፩
ልድ ይፋረዱአታል ፡ ያሳፍሩአታል ፡ በዮናስ ስብከት
ንስሐ ገብተዋልና ፡ እነሆም ከዮናስ የሚበልጥ በ
ዚህ አለ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲፮ ። ሮሜ ፪ ፡ ፳፯ ። ዮና ፫ ፡ ፭ ።
ንግሥተ አዜብ በፍርድ ቀን ተነሥታ ከዚች ትው ፵፪
ልድ ጋር ትፋረዳለች ፡ ታሳፍራታለች ፡ የሰሎሞንን
ጥበብ ትሰማ ዘንድ ከምድር ዳርቻ መጥታለችና ፡ እነ
ሆም ከሰሎሞን የሚበልጥ ከዚህ አለ ። ፩ ነገ ፲ ፡ ፩ - ፲ ።

ክፍል ፶፪ ፡ ርኩስ መንፈስ ከወጣ በኋላ ስለ መመለሱ ።

ርኩስ መንፈስ ከሰው ከወጣ በኋላ ዕረፍት ሲሻ ውኃ ፵፫
ወደ ሌለበት ምድረ በዳ ይዞራል ፡ ግን አያገኝም።

ከዚህ በኋላ እንግዲህስ ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመለ ፵፬
ሳለሁ ይላል ፡ በመጣም ጊዜ ባዶ ሆኖ ተጠርጎ ተለ
ስኖ ያገኘዋል ።
ከዚህ በኋላ ይሄድና ከርሱ የሚከፋ ሰባት አጋንንትን ፵፭
ያመጣል ፡ ገብተው ከዚያ ይኖራሉ ፡ ለዚያ ሰው የኋላ
ኑሮው ከፊተኛው የከፋ ይሆናል ፡ ለዚችም ክፉ
ትውልድ እንዲህ ይሆንባታል ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፳ ።
ለሕዝቡም ይህን ሲነግራቸው እነሆ እናትና ወንድ ፵፮
ሞቹ ሊያናግሩት ወደው ፡ ከውጭ ቆመው ነበር ።
ማር ፫ ፡ ፴፩ - ፴፭ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፱ - ፳፩ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፶፭ ።

፵፯ ወመጽአ አሐዱ እምአርዳኢሁ ወይቤሎ ናሁ እምከ
ወአኀዊከ አፍአ ይቀውሙ ወየኀሥሡ ይትናገሩከ ።

፵፰ ወአውሥአ ወይቤሎ ለዘነገሮ መኑ ይእቲ እምየ ወ
እለ መኑ እሙንቱ አኀውየ ።
፵፱ ወሰፍሐ ወአመረ እደሁ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤ ነዮ
ሙ እምየ ወአኀውየ ።
፶ እስመ ኵሉ ዘይገብር ፈቃዶ ለአቡየ ዘበሰማያት ው
እቱ እኁየኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

<u>ክፍል ፵ወ፯፡ ምሳሌ በእንተ ዘርእ ፡ ወዘራኢ።</u>

፩ ወበይእቲ ዕለት ወፂአ እግዚእ ኢየሱስ እምቤት
ነበረ መንገለ ሐይቀ ባሕር ።
፪ ወተጋብኡ ኀቤሁ ሰብእ ብዙኃን እስከ ሶበ የዐርግ
ውስተ ሐመር ወይነብር ወኵሉ ሰብእ ውስተ ሐይቅ
ይቀውሙ ።
፫ ወነገሮሙ ብዙኀ በምሳሌ እንዘ ይብል ። ናሁ ወፅአ
ይዝራእ ዘይዘርእ ።

፬ ወእንዘ ይዘርእ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ወመጽኡ
አዕዋፈ ሰማይ ወበልዕዎ ።
፭ ወቦ ዘወድቀ ዲበ ኰኵሕ ኀበ አልቦ መሬት ብዙኀ
ወውእተ ጊዜ ሠረፀ እስመ አልቦ ዕመቀ ለመሬቱ ።
፮ ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ መጽለወ ወየብሰ እስመ አልቦ
ሥርው ።
፯ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ወበቈሎ ጠበቆ ሦከ
ወኀነቆ ።
፰ ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ወወሀበ ፍሬ
ቦ ዘምእት ፡ ወቦ ዘስሳ ፡ ወቦ ዘሠላሳ ።

፱ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፲ ወቀረቡሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ በእንተ ምንት በአም
ሳል ትትናገሮሙ ለሕዝብ ።
፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እስመ
ለክሙ ተውህበ አእምሮ ምሥጢራቲሃ ለመንግሥተ
ሰማያት ወሎሙሰ ኢተውህበሙ ።
፲፪ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ወለዘሰ አልቦ
አለኒ ቦ የኀይድዎ ።
፲፫ ወበእንተ ዝንቱ በአምሳል እትናገሮሙ እስመ እንዘ
ይሬእዩ ኢይሬእዩ፡ ወእንዘ ይሰምዑ ኢይሰምዑ
ወኢያሌብዉ ።
፲፬ ከመ ይትፈጸም ላዕሌሆሙ ትንቢተ ኢሳይያስ ዘይቤ

ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ መጥቶ እነሆ እናትህ፣ ፵፯
ወንድሞችህ ፡ ከውጭ ቆመዋል ሊያነጋግሩህም
ይሻሉ አለው ።
መልሶም የነገረውን እናቴ ማን ናት ? ወንድሞቼስ ፵፰
እነማን ናቸው ? አለው ። ሉቃ ፪ ፡ ፱ ።
በእጁ ወደ ደቀ መዛሙርቱ አመልክቶ እናቴ ፡ ወን ፵፱
ድሞቼም እነዚህ ናቸው አለ ።
በሰማይ ያለው ያባቴን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ ፣ ፶
እርሱ ወንድሜም ፣ እኅቴም ፣ እናቴም ነውና ። ሮሜ
፰ ፡ ፳፱ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

<u>ክፍል ፵፯ ፡ ስለ ገበሬና ፡ ስለ ዘር ምሳሌ ።</u>

በዚያች ቀን ጌታ ኢየሱስ ከቤት ወጥቶ ከባሕሩ ወ ፩
ደብ ተቀመጠ ።
ወደ መርከብም ወጥቶ እስኪቀመጥ ድረስ ፣ ብዙ ፪
ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ፣ ሰዎችም ሁሉ በወደቡ
ቆመው ነበሩ ።
እንዲህ እያለም በምሳሌ ብዙ ነገር ነገራቸው ፣ እነሆ ፫
የሚዘራ ሊዘራ ወጣ ። ማር ፬ ፡ ፪-፳ ። ሉቃ ፰ ፡
፬ - ፲፭ ።
ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ዘር አለ ፡ የሰማይ ወፎ ፬
ችም መጥተው በሉት ።
ብዙ አፈር በሌለበት በአለት ላይ የወደቀ ዘር አለ ፣ ፭
ለመሬቱ ጥልቀት የለውምና ያን ጊዜውን በቀለ ።
ፀሐይ በወጣም ጊዜ ጠወለገ ፡ ደረቀም ፡ ሥር የለ ፮
ውምና ።
በእሾኽ መካከልም የወደቀ ዘር አለ ፡ በበቀለም ጊዜ ፯
እሾኽ አነቀው ፣ አስጨነቀው ። ኤር ፬ ፡ ፫ ።
በመልካም ምድር ላይ የወደቀ ዘር አለ ፡ ፍሬም ሰጠ ፰
መቶ ያፈራ አለ ፡ ስሳ ያፈራም አለ ፡ ሠላሳ ያፈራም
አለ ። ዘፍ ፳፮ ፡ ፲፪ ።
የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ ። ማር ፯ ፡ ፲፮ ። ራእ ፱
ዮሐ ፪ ፡ ፯ ።
ደቀ መዛሙርቱም ቀርበው ፣ ስለምን ሕዝቡን በም ፲
ሳሌ ታስተምራቸዋለህ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ለናንተ የመንግሥተ ሰማያ ፲፩
ትን ምሥጢር ማወቅ ተሰጥቷችኋል ፡ ለነሱ ግን
አልተሰጣቸውምና ።
ላለው ይሰጡታል ፣ ይጨምሩለታል ፣ ለሌለው ግን ፲፪
ያለውን ቅሉ ይወስዱበታል ። ምዕ ፳፭ ፡ ፳፱ ።
ስለዚህም በምሳሌ እነግራቸዋለሁ ፡ እያዩ አያዩምና ፣ ፲፫
እየሰሙም አይሰሙም አያስተውሉምና ። ዘዳግ
፳፱ ፡ ፬ ።
የነቢዩ የኢሳይያስ ትንቢት በነርሱ ላይ ይፈጸም ዘን ፲፬

ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብዉ፡ ወነጽሮ ትኔጽሩ ወኢትሬእዩ ።

፲፭ እስመ ገዝፈ ልቡ ለዝ ሕዝብ ወዕዘኒሆሙ ደንቀወ እምሰሚዕ፤ ወከደኑ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይርአዩ በአዕይንቲሆሙ፤ ወበዕዘኒሆሙ ኢይስምዑ ወበልቦሙ ኢይለብዉ ወኢይትመየጡ ኀቤየ ወኢይሣሃ ሎሙ ።

፲፮ ወለክሙሰ ብፁዓት አዕይንቲክሙ እስመ ይሬእያ ወዕዘኒክሙ እስመ ይሰምዓ ።

፲፯ አማን እብለክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወጻድቃን ፈተዉ ይርአዩ አንትሙ ዘትሬእዩ ወኢርእዩ፤ ወፈተዉ ይስምዑ አንትሙ ዘትሰምዑ ወኢሰምዑ ።

፲፰ አንትሙኬ ስምዑ ምሳሌሁ ለዘይዘርእ ።

፲፱ ኵሉ ዘይሰምዕ ነገረ መንግሥተ ሰማያት ወኢይሌቡ ይመጽእ እኩይ ወይመሥጥ ቃለ ዘተዘርአ ውስተ ልቡ ውእቱኬ ዘተዘርአ ውስተ ፍኖት ።

፳ ወዘሰ ዲበ ኰኵሕ ተዘርአ ውእቱ ዝ ዘነገረ ይሰምዕ ወሰቤሃ በፍሥሓ ይትዌከፎ ።

፳፩ ወበሕቱ አልቦ ሥርው ላዕሌሁ ለጊዜሃ ዳዕሙ ውእቱ፡ ወከዊኖሰ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ነገር በጊዜሃ የዓሉ ።

፳፪ ወዘሰ ውስተ ሦክ ተዘርአ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወትካዘ ዝ ዓለም ወስፍጠተ ብዕል ተኀንቆ ለነገር ወዘእንበለ ፍሬ ይከውን ።

፳፫ ወዘሰ ተዘርአ ውስተ ምድር ሠናይት፡ ዝ ውእቱ ዘነገረ ይሰምዕ ወይሌቡ ወይፈሪ ወይገብር በ ዘምእት፡ ወበ ዘስሳ፡ ወበ ዘሠላሳ።

ክፍል ፵ወ፯፡ በእንተ ምሳሌ ሥርናይ ወክርዳድ።

፳፬ ካልእተ ምሳሌ አምጽአ ሎሙ እንዘ ይብል ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ዘዘርአ ሠናየ ዘርአ ውስተ ገራህቱ ።

፳፭ ወእንዘ ይነውሙ ሰብኡ መጽአ ጸላኢሁ ወዘርአ ክርዳደ ማእከለ ሥርናይ ወኀለፈ ።

፳፮ ወሶበ በቈለ ሥርናይ ወፈረየ ፍሬ አሜሃ አስተርአየ ክርዳድኒ ።

፳፯ ወመጺኦሙ አግብርቲሁ ለበዐለ ገራህት ይቤልዎ እግዚኦ እኮሁ ሠናየ ዘርአ ዘራእከ ውስተ ገራህትከ እምአይቴ እንከ ሎቱ ክርዳድ ።

፳፰ ወይቤሎሙ ብእሲ ፀራዊ ገብረ ዘንተ፡ ወአግብርቲሁሰ ይቤልዎ ትፈቅድኑ እንከ ንሑር ወንጻህይዮ ለከ።

፳፱ ወይቤሎሙ አልቦ፡ ከመ እንዘ ትጸሃይዩ ክርዳደ ኢትምሕዉ ምስሌሁ ሥርናየኒ ።

ድ እንዲህ ያለው መስማት ትሰማላችሁ ልብ አታደርጉም፡ ማየትም ታያላችሁ አታስተውሉም ። ኢሳ ፮፡ ፱-፲ ። ማር ፬፡ ፲፪ ። ሉቃ ፰፡ ፲ ። ዮሐ ፲፪፡ ፵ ። ግብ ሐዋ ፳፰፡ ፳፮ ።

የዚህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፡ ጆሮቻቸውም ከመስማት ደንቍረዋልና፡ ዐይኖቻቸውንም ጨፍነዋልና። በዐይኖቻቸው እንዳያዩ፡ በጆሮቻቸውም እንዳይሰሙ በልባቸውም እንዳያስተውሉ ወደኔ እንዳይመለሱ፡ እኔም ይቅር እንዳልላቸው ። ፲፭

ለእናንተ ግን ዐይኖቻችሁ የተመሰገኑ ናቸው፡ ያያሉና ጆሮቻችሁም የተመሰገኑ ናቸው ይሰማሉና ። ሉቃ ፲፡ ፳፫ ። ፲፮

ብዙዎች ነቢያትና ጻድቃን እናንተ የምታዩትን ሊያዩ ተመኝተው እንዳላዩ፡ እናንተ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኝተው እንዳልሰሙ እውነት እላችኋለሁ ። ፲፯

እንግዲህ እናንተ የዘሪውን ምሳሌ ስሙ ። ፲፰

የመንግሥት ሰማያትን ነገር ሰምቶ የማያስተውል ሁሉ፡ ዲያብሎስ መጥቶ በልቡ የተዘራውን ቃል ይነጥቀዋል፡ እንግዲህ በመንገድ የተዘራ ዘር እርሱ ነው። ፲፱

በአለት ላይ የተዘራ ዘር ግን፡ ነገርን ሰምቶ ፈጥኖ በደስታ የሚቀበለው ነው ። ፳

ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ፡ ሥር የለውምና ስለዚህም መከራ ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይክዳል ። ፳፩

በእሾኽ ላይ የተዘራውንም ነገር ሰምቶ የዚህ ዓለም አሳብ የሃብት ማታለል ነገሩን አንቆት ያለ ፍሬ የሚቀረው ነው ። ፩ ጢሞ ፮፡ ፱ ። ፳፪

ነገር ግን በመልካም ምድር ላይ የተዘራ ዘር ይህ ነው፡ ነገርን የሚሰማ የሚያስተውል የሚያፈራ የሚያደርግ፡ መቶ ቅንጣት የሚሰጥ አለ፡ ስሳ ቅንጣት የሚሰጥ አለ፡ ሠላሳ ቅንጣትም የሚሰጥ አለ ። ፳፫

ክፍል ፵፯ ፡ ስለ ስንዴና እንክርዳድ ምሳሌ ።

ሌላ ምሳሌም አመጣላቸው እንዲህ እያለ፡ መንግሥተ ሰማያት በእርሻው ላይ መልካም ዘር የዘራ ሰውን ትመስላለች ። ቍ ፴፮ ። ፳፬

ቤተ ሰቦቹም ተኝተው ሳለ ጠላቱ መጥቶ በሥንዴው መካከል እንክርዳድ ዘርቶ ሄደ ። ፳፭

ሥንዴውም በበቀለና በአፈራ ጊዜ፡ ያን ጊዜ እንክርዳዱም ታየ ። ፳፮

የበለ እርሻው አገልጋዮችም መጥተው አቤቱ በእርሻህ ንጹሕ ዘር ዘርተህ አልነበረምን፡ እንግዲህ እንክርዳዱ ከየት መጣ አሉት ። ፳፯

ይህን ጠላት ሰው አደረገ አላቸው፡ አገልጋዮቹ ግን እንግዲህ ሂደን ልናርመው ትወዳለህን አሉት ። ፳፰

አይሆንም፡ እንክርዳዱን ስታርሙ ሥንዴውንም ጨምራችሁ እንዳትነቅሉ አላቸው ። ኢሳ ፷፭፡ ፰ ። ፳፱

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፫ ።

፴ ኅድግዎሙ ይልኅቁ ኅቡረ እስከ ጊዜ ማእረር ፡ ወበ
ጊዜ ማእረር እብሎሙ ለእለ የዓፅዱ እርዩ ቅድመ
ክርዳደ ወእስርዎ በበከላስስቲሁ ወአውዕይዎ በእሳት
ወሥርናዮሰ አስተጋብኡ ውስተ መዛግብትየ ።

ክፍል ፶ወ፰ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘኅጠተ ሰናፔ ።

፴፩ ካልእተ ምሳሌ አምጽአ ሎሙ እንዘ ይብል ፡ ትመ
ስል መንግሥተ ሰማያት ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ
ብእሲ ወዘርአ ውስተ ገራህቱ ።
፴፪ ወይእቲ ትንእስ እምኵሉ አዝርእት ፡ ወሶበ ልኅቀት
ተዐቢ እምኵሉን አሕማላት ወትከውን ዕፀ ዓበየ
እስከ ያጸልሉ አዕዋፈ ሰማይ ታሕተ አዕፁቂሃ ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘብሑእ ።

፴፫ ካልእተ ምሳሌ ነገሮሙ ወይቤሎሙ ፡ ትመስል መንግ
ሥተ ሰማያት ብሑአ ዘነሥአት ብእሲት ወአብኅአቶ
ውስተ ሠለስቱ መሥፈርተ ሐሪፅ ወአብኅአ ኵሎ ፤

፴፬ ወዘንተ ኵሎ ተናገረ እግዚእ ኢየሱስ በምሳሌ ለአ
ሕዛብ ፤ ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገሮሙ ።
፴፭ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ እንዘ ይብል እከ
ሥት በምሳሌ አፉየ ወእነግር አምሳለ ዘእምትካት ።

ክፍል ፷ ፡ በእንተ ፈክሮተ
ክርዳድ ፡ ወሥርናይ ፡ ወገራህት ።

፴፮ ወእምዝ ኃደጎሙ ለአሕዛብ ወቦአ ውስተ ቤት ወቀ
ርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ፈክር ለነ ምሳሌ
ዘክርዳድ ፡ ወዘሥርናይ ፡ ወዘገራህት ።
፴፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘይዘርእሰ ሠናየ ዘርአ ወል
እጓለ እመሕያው ውእቱ ።
፴፰ ወገራህቱኒ ዓለም ውእቱ ፡ ወሠናይኒ ዘርእ ውሉደ
መንግሥት እሙንቱ ፡ ወክርዳድኒ ውሉዱ ለእኩይ ።

፴፱ ወፀራዊኒ ዘዘርአ ዲያብሎስ ውእቱ ፡ ወማእረሩኒ ኅል
ቀታ ዓለም ውእቱ ፡ ወዓፀዱኒ መላእክት እሙንቱ ።
፵ ከመኬ የአርዩዎ ለክርዳድ ቅድመ ወበእሳት ያውዕ
ይዎ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም ።

፵፩ ወይፌንዎሙ ወልደ እጓለ እመሕያው ለመላእክቲሁ
ወየአርዩ እመንግሥቱ ኵሎ ዐላውያነ እለ ይገብሩ
አበሳ ።
፵፪ ወይወድይዎሙ ውስተ እቶነ እሳት ኀበ ሀሎ ብካይ
ወሐቅየ ስነን ።
፵፫ አሜሃ ይበርሁ ጻድቃን ምስብዒተ እደ እምብርሃነ
ፀሐይ በመንግሥተ አቡሆሙ ዘበሰማያት ፡ ዘቦ ዕዝነ
ሰሚዐ ለይስማዕ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፲፫ ። ፳፱

ተዉአቸው ፡ እስከ መከር ድረስ አብረው ይደጉ ፡ ፴
በመከር ጊዜም አጫጆችን አስቀድሞ እንክርዳዱን
ልቀሙ ፡ በየነዶውም አሥራችሁ በእሳት አቃጥ
ሉት ፡ ሥንዴውን ግን በጎተራዬ ሰብስቡ እላቸ
ዋለሁ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፶፰ ፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ምሳሌ ።

ሌላ ምሳሌ አመጣላቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት ሰው ፴፩
ወስዶ በእርሻው ላይ የዘራትን የሰናፍጭ ቅንጣት
ትመስላለች ብሎ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ከአዝርእት ሁሉ እሷ ታንሳለች፡ በአደገች ጊዜ ግን ፴፪
ከአታክልት ሁሉ ትበልጣለች ፡ የሰማይ ወፎች ከጫ
ፎቿ በታች እስኪጠለሉ ድረስ ታላቅ ዛፍ ትሆናለች።

ክፍል ፶፱ ፡ ስለ እርሾ ምሳሌ ።

ሌላ ምሳሌም ነገራቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት ሴት ፴፫
ወስዳ በሦስት መስፈሪያ ዱቄት ያቦካችው ፡ ሁሉ
ንም መፃፃ ያደረገ እርሾን ትመስላለች ብሎ ነገራ
ቸው ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ለሕዝቡ በምሳሌ ነገራቸው ፡ ፴፬
ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም ። ማር ፬ ፡ ፴፫ - ፴፬ ።
በነቢይ "አፌን በምሳሌ እከፍታለሁ ፡ ከጥንት የተነገ ፴፭
ረውን ምሳሌ እናገራለሁ" የተባለው ይፈጸም ዘንድ።
መዝ ፸፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፷ ፡ ስለ እንክርዳድና
ሥንዴ ምሳሌ ።

ከዚህ በኋላ ሕዝቡን ትቶ ወደ ቤት ገባ ፡ ደቀ መዛ ፴፮
ሙርቱም ወደርሱ ቀርበው የእንክርዳዱን የሥንዴ
ውን ፡ የእርሻውን ምሳሌ ተርጕምልን አሉት ።
እርሱም መልሶ አላቸው ፡ መልካም ዘርን የሚዘራ ፴፯
የሰው ልጅ ነው ።
እርሻውም ዓለም ነው ፡ መልካም ዘርም የመንግሥት ፴፰
ልጆች ናቸው ፡ እንክርዳድም የክፉ ልጆች ናቸው ።
፩ ቆሮ ፫ ፡ ፱ ።
የዘራው ጠላትም ዲያብሎስ ነው ፡ መከሩ የዓለም ፴፱
ፍጻሜ ነው ፡ አጫጆቹም መላእክት ናቸው ።
አስቀድሞ እንክርዳዱን እንዲለቅሙት በእሳትም እን ፵
ዲያቃጥሉት ፡ በዚህ ዓለም ፍጻሜም እንዲህ ይሆ
ናል ።
የሰው ልጅ መላእክትን ይልካል ፡ ከመንግሥቱም ፵፩
በደል የሚያደርጉትን ዐላውያንን ሁሉ ያስወጣሉ ።
ምዕ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፵፮ ።
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወዳለበት ይጥሏቸዋል ። ፵፪
ምዕ ፰ ፡ ፲፪ ።
ያን ጊዜ ጻድቃን በአባታቸው መንግሥት ከፀሐይ ፵፫
ብርሃን ሰባት እጅ ያበራሉ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን
ይስማ ። ዳን ፲፪ ፡ ፫ ።

ክፍል ፶ወ፩፡ በእንተ መድፍን፡
ወባሕርይ፡ ወገሬፍ ።

፵፬ ወከዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት መድፍነ ዘኅ
ቡእ ውስተ ገራህት ፡ ወረኪቦ ብእሲ ኅብአ ወእምፍ
ሥሓሁ ሖረ ወሤጠ ኵሎ ዘቦ ወተሣየጣ ለይእቲ
ገራህት ።
፵፭ ወከዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ፡ ብእሴ ሠያጤ
ዘየኃሥሥ ባሕርየ ሠናየ ።
፵፮ ወረኪቦ አሐተ ባሕርየ እንተ ብዙኅ ሤጣ ሖረ ወሤ
ጠ ኵሎ ዘቦ ወተሣየጣ ለይእቲ ባሕርይ ።
፵፯ ወከዕበ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ፡ ገሬፈ እንተ
ተወድየት ውስተ ባሕር ወአስተጋብአት ኵሎ ዘመ
ደ ዓሣ ።
፵፰ ወሰበ መልአት አዕረግዋ ውስተ ሐይቅ ወነቢሮሙ
አረዩ ሠናዮ ወወደዩ ውስተ ሙዳዮሙ ወእኩዮሰ
ገደፍዎ አፍአ ።
፵፱ ከማሁ ይከውን በኅልቀተ ዓለም ይመጽኡ መላእክት
ወይፈልጡ እኩያነ እማእከሎሙ ለጻድቃን ።

፶ ወይወድይዎሙ ውስተ እቶነ እሳት ፡ ኀበ ሀሎ ብካይ
ወሐቅየ ስነን ።
፶፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለበውክሙኑ እንከ
ዘንተ ኵሎ ፡ ወይቤልዎ እወ እግዚኦ ።
፶፪ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱ ኵሉ ጸሐፊ ዘይጸመድ
ለመንግሥተ ሰማያት ይመስል ብእሴ በዓለ ቤት ዘያ
ወፅእ እመዝገቡ ሐዲሰ ወብሉየ ።
፶፫ ወፈጺሞ እግዚእ ኢየሱስ እሎንተ ምሳሌያተ ተን
ሥአ እምህየ ።
፶፬ ወሖረ ሀገሮ ወመሀሮሙ በምኵራቦሙ እስከ ሰበ
ይዴመሙ ወይብሉ እምአይቴ እንከ ሎቱ ዝንቱ
ኵሉ ጥበብ ወኃይል ።
፶፭ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለጸራቢ፡ ወስማ ለእሙ
ማርያም ፡ ወአኀዊሁኒ ያዕቆብ ፡ ወዮሳ ፡ ወስምዖን ፡
ወይሁዳ ።

፶፮ ወአኀቲሁኒ ኵሎን ኀቤነ ሀለዋ እምአይቴ እንከ ሎ
ቱ ዝንቱ ኵሉ ጥበብ ወኃይል ፤ ወአኀዙ ያንጐር
ጕሩ በእንቲአሁ ።

፶፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይከብር ነቢይ ዘእ
ንበለ በሀገሩ ወበቤቱ ።
፶፰ ወኢገብረ በህየ ኃይለ ብዙኃ በእንተ ኢአሚኖ
ቶሙ ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፶ወ፪፡ በእንተ ዮሐንስ ወሄሮድስ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል ሰምዐ ሄሮድስ ንጉሥ ነገሮ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፶፩ ፡ ስለ ተቀበረ ወርቅ ፡
ስለ ዕንቍና ስለ መረብ ።

ዳግመኛ መንግሥተ ሰማያት በእርሻ ውስጥ የተቀበ ፵፬
ረች ወርቅን ትመስላለች ፡ ሰውም አግኝቶ ሠወራት
ከደስታውም የተነሣ ሄዶ ያለውን ሁሉ ሸጦ ያችን
እርሻ ገዛት ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፱ ። ፊል ፫ ፡ ፯ ።
ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት ክቡር ዕንቍ የሚሻ ፵፭
ነጋዴን ትመስላለች ።
ዋጋዋ ብዙ የሆነ አንዲት ዕንቍ ባአገኘ ጊዜ ፡ ሄዶ ፵፮
ያለውን ሁሉ ሸጦ ገዛት ። ምሳ ፰ ፡ ፲ - ፲፩ ።
ዳግመኛም መንግሥተ ሰማያት በባሕር ውስጥ የተ ፵፯
ጣለችውን የዓሣ ወገንን ሁሉ የሰበሰበች መረብን
ትመስላለች ። ምዕ ፳፪ ፡ ፱ - ፲ ።
በሞላችም ጊዜ ወደ ዳር አወጧት ፡ ተቀምጠውም ፵፰
መልካም መልካሙን መርጠው ወደ ሣጥናቸው ጨ
መሩ መጥፎውን ግን ወደ ውጭ ጣሉት ።
በዓለም ፍጻሜም እንዲሁ ይሆናል ፡ መላእክት ይመ ፵፱
ጣሉ ኃጥአንን ከጻድቃን መካከል ይለያሉ ። ምዕ
፳፭ ፡ ፴፪ ።
ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ወደ አለበት ወደ እሳት ፶
ጕድጓድም ይጥሏቸዋል ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ እንግዲህ ይህን ሁሉ አስተዋላ ፶፩
ችሁ ? አላቸው ፡ አዎን ጌታ ሆይ አሉት ።
ስለዚህም ለመንግሥተ ሰማያት የሚጸመድ ጸሐፊ ፶፪
ሁሉ ከሣጥኑ አሮጌውንና ሐዲሱን የሚያወጣ ባለ
ጸጋ ሰውን ትመስላለች ። መዝ ፻፵፬ ፡ ፲፫ ።
ጌታ ኢየሱስም እነዚህን ምሳሌዎች በፈጸመ ጊዜ ፡ ፶፫
ከዚያ ተነሣ ። ማር ፮ ፡ ፩ - ፯ ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፭ - ፴ ።
ወደ ሀገሩም ሄዶ እስኪደነቁ ድረስ በምኵራባቸው ፶፬
አስተማራቸው ፡ እንዲህም ይሉ ነበር ፡ እንግዲህ
ይህ ሁሉ ዕውቀትና ችሎታ ከየት ተሰጠው ? ።
ይህ የጠራቢው የዮሴፍ ልጅ አይደለምን? የእናቱ ፶፭
ስምስ ማርያም አይደለምን ? ወንድሞቹስ ያዕቆብ ፡
ዮሳ ፡ ስምዖን ፡ ይሁዳ፡ አይደሉምን ? ምዕ ፲፪፡ ፵፯።

እኅቶቹስ ሁሉ ከእኛ ዘንድ ያሉ አይደለምን ? እንግ ፶፮
ዲህ ይህ ሁሉ ዕውቀትና ችሎታ ከየት ተሰጠው ?
እያሉ ስለ እርሱ ያንጐራጕሩ ጀመሩ ። ዮሐ ፯ ፡
፲፭ - ፶፪ ።
ጌታ ኢየሱስ ግን ፡ ነቢይ በሀገሩ ፡ በወገኑ እንጂ ፡ ፶፯
በሌላ የማይከብርበት የለም ። ዮሐ ፬ ፡ ፵፬ ።
ባለማመናቸውም ምክንያት በዚያ ብዙ ተአምራት ፶፰
አላደረገም ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፶፪ ፡ ስለ ሄርድስና ስለ ዮሐንስ ።

በዚያ ወራትም ንጉሥ ሄሮድስ የጌታችን የኢየሱስን ፩
ዝና ሰማ። ማር ፮ ፡ ፲፬ - ፳፱ ። ሉቃ ፫ ፡ ፲፱ - ፳ ።

፪ ወይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ዝ ውእቱ ዮሐንስ መጥ
ምቅ፣ ውእቱ ተንሥአ እሙታን ፣ ወበእንተ ዝንቱ
ይትገበራ ኃይላት በቱ ።
፫ እስመ ውእቱ ሄሮድስ አኀዞ ለዮሐንስ ወሞቅሖ በቤ
ተ ሞቅሕ በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊልጶስ እኁሁ
እስመ ኪያሃ አውሰበ ።
፬ እስመ ይቤሎ ዮሐንስ ሎቱ ኢይከውነከ ታውስብ
ብእሲተ እኁከ ፊልጶስ ።
፭ ወእንዘ ይፈቅድ ይቅትሎ ይፈርሆሙ ለሕዝብ፡ እስመ
ከመ ነቢይ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።
፮ ወከዊኖ ዕለተ ልደቱ ለሄሮድስ መጽአት ወለተ ሄሮ
ድያዳ ወዘፈነት ሎቱ በማእከሎሙ ወአደመቶ ለሄሮ
ድስ ።
፯ ወበእንተዝ መሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ ።
፰ ወይእቲሰ አቅደመት አእምሮ በኀበ እማ፣ ወትቤሎ
ሀበኒ ይእዜ በፃሕል ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ ።
፱ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ወበእንተ እለ ይረ
ፍቁ ምስሌሁ፣ ወአዘዘ የሀብዋ ።
፲ ወፈነወ ሰቤሃ መስተራትዓተ ሐራ ወመተሩ ርእሶ
ለዮሐንስ በቤተ ሞቅሕ ።
፲፩ ወአምጽኡ ርእሶ በፃሕል ወወሀብዋ ለይእቲ ወለት፣
ወይእቲኒ ወሰደት ወወሀበት ለእማ ።
፲፪ ወመጽኡ አርዳኢሁ ወነሥኡ በድኖ ወቀበርዎ፣
ወመጺአሙ ዜነውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

<u>ክፍል ፶ወ፫፣ በእንተ ኃምስ ኅብስት፣</u>

<u>ወክልኤቲ ዓሣት ።</u>

፲፫ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ተግኅሠ እምህየ በሐመር
ውስተ ገዳም እንተ ባሕቲቱ፣ ወሰሚዖሙ አሕዛብ
ተለውዎ በእግር እምአህጉር ።
፲፬ ወወፂኦ ርእየ ብዙኃነ አሕዛብ ወምሕሮሙ ወአሐ
የወ ድውያኒሆሙ ።
፲፭ ወምሴተ ከዊኖ ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ
ገዳም ውእቱ ብሔር፣ ወሰዓቱኒ ኀለፈ ፈንዎሙ ለሕ
ዝብ ከመ ይሑሩ ውስተ አህጉር ወይሣየጡ ለርእሶ
ሙ መብልዐ ።
፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አኮ መፍትው ይሑሩ
ርኁባኒሆሙ፣ አላ አንትሙ ሀብዎሙ ዘይበልዑ ።
፲፯ ወይቤልዎ አልብነ ዝየ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወክ
ልኤቲ ዓሣት ።
፲፰ ወይቤሎሙ አምጽእዎን ሊተ ዝየ ።
፲፱ ወአዘዞሙ ለሰብእ ይርፍቁ ዲበ ሣዕር፣ ወነሥአ ውእ
ተ ኃምሰ ኅብስተ ወክልኤ ዓሣ፣ ወነጸረ ኀበ ሰማይ
ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወአርዳኢሁኒ
አቅረቡ ለሕዝብ ።
፳ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ ወአግኀሡ ዘተርፈ ፍተ
ታተ ወመልአ ዐሠርተ ወክልኤተ መዛርአ ምሉአ ።

ለብላቴኖቹም ይህ ዮሐንስ መጥምቅ ነው፣ እርሱ ፪
ከሙታን ተለይቶ ተነሥቷል፣ ስለዚህም በእርሱ
ተአምራት ይደረጋል አላቸው ።
እርሱ ሄሮድስ ዮሐንስን ይዞ ስለ ወንድሙ ፊልጶስ ፫
ሚስት ምክንያት በወህኒ ቤት አሥሮ አጋዘው፣ እር
ሷን አግብቷት ነበርና ።
ዮሐንስ የወንድምህን የፊልጶስን ሚስት ልታገባ ፬
አይገባህም ስላለው ። ዘሌ ፲፰፣ ፲፮ ።
ሊገድለውም ሲወድ ሕዝቡን ይፈራቸው ነበር፣ ዮሐ ፭
ንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ። ምዕ ፳፩፣ ፳፮ ።
የሄሮድስ የልደቱ ቀን በሆነ ጊዜ፣ የሄሮድያዳ ልጅ ፮
መጥታ በመከከላቸው ዘፈነችለት፣ ሄሮድስንም ደስ
አሰኘችው ። ሆሴ ፯፣ ፭ ።
ስለዚህም የለመነችውን ሊሰጣት ማለላት ። ፯
እርሷ ግን ከእናቷ ተመክራ የመጥምቁ የዮሐንስን ፰
ራስ አሁን በወጭት ስጠኝ አለችው ።
ንጉሡም ስለ መሐላው አዘነ፣ ግን አብረውት ያሉት ፱
ሰዎች ይሰጧት ዘንድ አዘዘ ።
ያን ጊዜም ባለወግ ልከ በእሥር ቤት ሳለ የዮሐን ፲
ስን ራስ ቈረጡት ።
ራሱን በወጭት አምጥተው ለዚያች ብላቴና ሰጧት ፲፩
እርሷም ወስዳ ለእናቷ ሰጠች ።
ደቀ መዛሙርቱም በድኑን ወስደው ቀበሩት፣ መጥ ፲፪
ተውም ለጌታ ለኢየሱስ ነገሩት ። ምዕ ፳፯፣ ፶፯ ።

<u>ክፍል ፶፫፣ ስለ አምስቱ እንጀራና፣</u>

<u>ስለ ሁለቱ ዓሣት ።</u>

ጌታ ኢየሱስም በታንኳ ሆኖ ከዚያ ብቻውን ወደ ፲፫
ገዳም ሄደ፣ ሕዝቡም ሰምተው ከየመንደሩ በእግር
ተከተሉት ። ማር ፮፣ ፴፭ ። ዮሐ ፮፣ ፩ ።
በወጣም ጊዜ ብዙ ሰዎችን አይቶ አዘነላቸው፣ ድው ፲፬
ያኖቻቸውንም አዳነላቸው ። ምዕ ፱፣ ፴፮ ።
በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ቀርበው ቦታው በረ ፲፭
ኻ ነው፣ ሰዓቱም አልፏል ወደ መንደር ገብተው
ምግባቸውን ይፈልጉ ዘንድ ሕዝቡን አሰናብታቸው
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም፣ እንደ ራባቸው ሊሄዱ አይገባም፣ ፲፮
እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው እንጂ አላቸው ።
ከሁለት ዓሣ፣ ከአምስት እንጀራ በቀር፣ ከዚህ ም ፲፯
ንም የለንም አሉት ።
ወደዚህ አምጡልኝ አላቸው ። ፲፰
በመስኩ ላይ እንዲቀመጡ ሰዎችን አዘዘ፣ ያን አም ፲፱
ስት እንጀራንና ሁለቱን ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አመለ
ከተና ባርኮ ቈርሶ፣ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፣
ደቀ መዛሙርቱም ለሕዝቡ አቀረቡ ።
ሁሉም በልተው ጠገቡና የተረፈውን ፍርፋሪ ዓሥ ፳
ራ ሁለት ዕንቅብ መልተው አነሡ ። ፪ ነገ ፬፣ ፵፬ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፬ ።

፳፩ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ ኃምሳ ምእት ብእሲ ዘእን
በለ አንስት ወደቂ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ ዘከመ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ዲበ ባሕር ።

፳፪ ወአዘዞሙ ሶቤሃ ለአርዳኢሁ ከመ ይዕርጉ ውስተ
ሐመር ወይቅድምዎ ወይሑሩ ኀበ ማዕዶተ ባሕር
እስከ ሶበ ይፌንዎሙ ለአሕዛብ ።

፳፫ ወእምዝ ፈነወ አሕዛበ ወዐርገ ውስተ ደብር እንተ
ባሕቲቱ ይጸሊ ፡ ወምሴተ ከዊኖ ባሕቲቱ ሀሎ ህየ።

፳፬ ወሐመርሰ ናሁ ሀሎ ማእከለ ባሕር ወርኁቅ እምሐ
ይቅ መጠነ ዕሥራ ወኃምስቱ ምዕራፍ ወይትሀወክ
እሞገድ እስመ እምቅድሜሁ ውእቱ ነፋስ ።

፳፭ ወበራብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ ኀቤሆሙ እግዚእ
ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ።

፳፮ ወሶበ ርእይዎ አርዳኢሁ እንዘ ዲበ ባሕር የሐውር
ደንገፁ ወፈርሁ እንዘ ይብሉ ምትሃት ውእቱ ፡
ወእምግርማሁ አውየዉ ።

፳፯ ወበጊዜሃ ተናገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ፡
ተአመኑ አነ ውእቱ ኢትፍርሁ ።

፳፰ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ፡ እመሰ አንተሁ እግ
ዚኦ አዝዘኒ እምጻእ ኀቤከ እንተ ዲበ ማይ ፡ ወይ
ቤሎ ነዓ ።

፳፱ ወወሪዶ ጴጥሮስ እምዲበ ሐመር ሖረ ዲበ ማይ ይ
ብጻሕ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፴ ወሶበ ርእየ ነፋሰ ኃያለ ፈርሀ ወአኀዘ ይስጠም ፡
ወአውየወ ሶቤሃ እንዘ ይብል እግዚኦ አድኅነኒ ።

፴፩ ወሶቤሃ ሰፍሐ እዴሁ እግዚእ ኢየሱስ ወአኀዞ ወይ
ቤሎ ውኁደ ሃይማኖት ለምንት ናፈቀ ።

፴፪ ወዐሪጎ ውስተ ሐመር ይእተ ጊዜ ኀደገ ነፋስ ወከነ
ዛኅን ።

፴፫ ወእለ ውስተ ሐመር ሰገዱ ሎቱ እንዘ ይብሉ አማን
ወልደ እግዚአብሔር አንተ ።

፴፬ ወዓዲዎሙ ባሕረ በጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ ።

፴፭ ወአእመርዎ ሰብአ ውእቱ ብሔር ፡ ወፈነዉ ኀበ ኵሉ
አድያም ወአምጽኡ ሎቱ ኵሎ ሕሙማነ ።

፴፮ ወአስተብቍዕዎ ከመ ይግሥሡ ጽንፈ ልብሱ ፡ እስመ
ኵሎሙ እለ ገሠሥዎ የሐይዉ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ እለ የኀድጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር።

፩ ወእምዝ መጽኡ እምኢየሩሳሌም ጸሐፍት ወፈሪሳ
ውያን ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፲፬ ።

የበሉትም ከልጅ ከሴት በቀር አምስት ሺሕ ሰዎች ፳፩
ያህላሉ ።

ክፍል ፶፬ ፡ ጌታ ኢየሱስ በባሕር ላይ እንደ ሄደ ።

ያን ጊዜም ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ ወደ ባሕር ፳፪
ማዶ ቀድመው ይሄዱ ዘንድ ወደ ታንኳ እንዲወጡ
ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው ። ማር ፮ ፡ ፵፭ ። ዮሐ
፮ ፡ ፲፯ ።

ከዚህም በኋላ ሕዝቡን አሰናብቶ ሊጸልይ ብቻውን ፳፫
ወደ ተራራ ወጣ። በመሸም ጊዜ ብቻውን ከዚያው
ነበር ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፪ ።

መርከቡ ግን እነሆ በባሕር መካከል ነበር ፡ ከወደ ፳፬
ቡም ሃያ አምስት ምዕራፍ ርቆ ነበር ፡ ከማዕበሉም
የተነሣ ይታወክ ነበር ፡ ነፋስ ከፊቱ ተነሥቶ ነበርና።

በአራተኛዩቱ ሰዓተ ሌሊትም ጌታ ኢየሱስ በባሕር ፳፭
ዳር እየሄደ ወደነሱ መጣ ።

ደቀ መዛሙርቱም በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ፳፮
ምትሃት ነው ብለው ፈርተው ደነገጡ ፡ ከፍርሃትም
የተነሣ ጮኹ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፴፯ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እኔ ነኝ እመኑ አትፍሩ ፳፯
ሲል ተናገራቸው ።

ጴጥሮስም መልሶ አንተ ከሆንክስ ፡ በውኃው ላይ ፳፰
ወዳንተ ልምጣ እዘዘኝ አለው ፡ እርሱም ና አለው ።

ጴጥሮስም ከታንኳ ወርዶ ከጌታ ኢየሱስ ሊገናኝ ፳፱
በውኃው ላይ ሄደ ።

እርሱም ነፋሱን በርትቶ ባየ ጊዜ ፈራ ፡ ይዘቅጥም ፴
ጀመር ፡ ያን ጊዜ አቤቱ ! አድነኝ ብሎ ጮኸ ። ምዕ
፰ ፡ ፳፭ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ እጁን ዘርግቶ ያዘውና ሃይ ፴፩
ማኖተ ጐደሎ ለምን ተጠራጠርክ አለው ። ምዕ ፮ ፡
፴ ። ያዕ ፩ ፡ ፮ ።

ወደ መርከብም በወጣ ጊዜ ነፋሱ ረጋ ፡ ፀጥ ፴፪
ታም ሆነ ።

በመርከቡም ውስጥ የነበሩት ሁሉ በእውነት አንተ ፴፫
የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ሰገዱለት ። ምዕ ፰ ፡
፳፯ ። ፲፮ ፡ ፲፮ ።

ባሕሩን ተሻግረው ወደ ጌንሴሬጥ ምድር ደረሱ ። ፴፬
ማር ፮ ፡ ፶፫ ።

የዚያ ሀገር ሰዎችም ዐወቁትና ወደ አውራጃዎች ፴፭
ሁሉ ልከው በሽተኞችን ሁሉ አመጡለት ።

የልብሱንም ዘርፍ ይዳስሱ ዘንድ ለመኑት ፡ የዳሰ ፴፮
ሱት ሁሉ ይድኑ ነበርና ። ምዕ ፱ ፡ ፳፩ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፱ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፶፭ ፡ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ስለሚተላለፉ ።

ከዚህ በኋላ ጻፎችና ፈሪሳውያን ከኢየሩሳሌም ወደ ፩
ጌታ ኢየሱስ መጡ ። ማር ፯ ፡ ፩-፳፫ ።

፪ እንዘ ይብሉ ለምንት ይትዐደዉ አርዳኢከ ሥርዐተ
ረበናት ወትእዛዘሙ ለሊቃነ ካህናት እስመ ኢይት
ሐፀቡ እደዊሆሙ ሶበ ይበልዑ ኅብስተ ።
፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ለምንት አንትሙኒ ትትዐ
ደዉ ትእዛዘ እግዚአብሔር በእንተ ሥርዓትክሙ ።
፬ ወእግዚአብሔርሰ ይቤ አክብር አባከ ወእመከ፡
ወዘአኅሠመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይ
ሙት ።
፭ ወአንትሙሰ ትብሉ ዘይቤሎ ለአቡሁ ወለእሙ ሀ
ብተ ቍርባን ዘረባኅከ እምኔየ፡ ዝ ብሂል ኢያክብር
አባሁ ወእሞ ።
፮ ወሠዐርክሙ ቃሎ ለእግዚአብሔር በእንተ ሥርዓት
ክሙ ።
፯ አመደልዋን! ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ እን
ዘ ይብል ።
፰ ዝ ሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልቦሙሰ ነዋኅ
ይርኅቁ እምኔየ ።
፱ ወከንቶ ያመልኩኒ እንዘ ይሜህሩ ትምህርተ ሥርዓ
ታተ ሰብእ ።
፲ ወጸውዖሙ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ወለብዉ ።
፲፩ አኮ ዘይበውእ ውስተ አፍ ዘያረኵሶ ለሰብእ፡ አላ
ዘይወፅእ እምውስተ አፍ ውእቱ ያረኵሶ ለሰብእ ።
፲፪ ወእምዝ ቀሪቦሙ አርዳኢሁ ይቤልዎ ኢተአምርሁ
ከመ ፈሪሳውያን ሰሚዖሙ ቃለከ አንጐርጐሩ ።
፲፫ ወአውሥአ ወይቤ፡ ኵላ ተክል እንተ ኢተከላ አቡየ
ሰማያዊ ትሤሮ ።
፲፬ ኅድግዎሙ ለእሉ እስመ ዕውራን እሙንቱ ወእምር
ሐተ ዕውራን፤ ዕውር ዕውረ ለእመ መርሖ ክልኤ
ሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ ።
፲፭ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ፡ ፈክር ለነ ዘንተ ምሳሌ ።
፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲሁ አንትሙኒ ኢለ
በውክሙኑ ዘንተ ።
፲፯ ኢተአምሩኑ ከመ ኵሉ ዘይበውእ ውስተ አፍ ውስ
ተ ከርሥ ይትገመር ወጽመ ይትገደፍ ።
፲፰ ወዘሰ ይወፅእ እምውስተ አፍ እምልብ ይወፅእ፡ ወዝ
ውእቱ ዘያረኵሶ ለሰብእ ።
፲፱ እስመ እምውስተ ልብ ይወፅእ ሕሊና እኩይ ዘው
እቱ ቀቲል፡ ወዝሙት፡ ስርቅ፡ ስምዕ በሐሰት፡ ወፅ
ርፈት ።
፳ እሉኬ ዘያረኵስዎ ለሰብእ፤ ወዘእንበለ ተሐፅቦ እድሰ
በሊዕ ኢያረኵሶ ለሰብእ ።
፳፩ ወወፂአ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ተግኅሠ ውስተ
ደወለ ጢሮስ ወሲዶና ።

ደቀ መዛሙርትህ የመምህራንን ሥርዓት የሊቃነ ፪
ካህናት ትእዛዝ ለምን ይተላለፋሉ?፡ እንጀራ በሚበ
ሉበት ጊዜ እጃቸውን አይታጠቡምና ብለው ።
ዘዳግ ፬፡ ፪ ። ሉቃ ፲፩፡ ፴፰ ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው፡ እናንተሳ ለወጋችሁ ፫
ብላችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ለምን ትተላለ
ፋላችሁ?።
እግዚአብሔር አባትህንና እናትህን አክብር፡ በአባ ፬
ቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃል የተናገረ ሞትን ይሙት
አለ ። ዘፀ ፳፡ ፲፪ ። ዘፀ ፳፩፡ ፲፯ ። ዘዳግ ፭፡ ፲፮ ።
ኤፌ ፮፡ ፪ ። ዘሌ ፳፡ ፱ ። ምሳ ፳፡ ፳ ።
እናንተ ግን አባቱን እናቱንም የተጠቀምክበት የቍ ፭
ርባን ስጦታ ነኝ ያለውን ከእኔ የተገኘ ነው ትላላ
ችሁ፡ ይህም አባቱንና እናቱን አያክብር ማለት ነው ።
ስለ ወጋችሁም የእግዚአብሔርን ቃል ሻራችሁ ። ፮
እናንት ግብዞች ኢሳይያስ በእናንተ ላይ መልካም ፯
ተናገረ እንዲህ ብሎ ። ኢሳ ፳፱፡ ፲፫ ። ማር ፯፡ ፮ ።
ይህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል፡ በልባቸው ፰
ግን ከእኔ እጅግ ይርቃሉ ።
የሰውን ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩ ፱
ኛል ። ኢሳ ፳፱፡ ፲፫ ።
ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፡ ስሙ አስተውሉ ። ፲
ሰውን የሚያረክሰው ወደ አፍ የሚገባው አይደለም፡ ፲፩
ከአፍ የሚወጣው ሰውን ያረክሰዋል እንጂ ። ፩ ጢሞ
፬፡ ፬ ። ምዕ ፲፪፡ ፴፬ - ፴፮ ። ማር ፯፡ ፲፬ ።
ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ቀረብ ብለው ፈሪሳው ፲፪
ያን ንግግርህን ሰምተው እንደ አንጐራጐሩ አታው
ቅምን? አሉት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አለ፡ ሰማያዊ አባቴ ያልተከ ፲፫
ላት ተክል ሁሉ ትነቀላለች ። ዮሐ ፲፭፡ ፪ ።
እነሱን ተዉአቸው፡ ዕውሮች የዕውራንም መሪዎች ፲፬
ናቸውና፡ ዕውር ዕውርን ቢመራ ሁለቱም ወደ ጉድ
ጓድ ይወድቃሉ ። ሉቃ ፮፡ ፴፱ ። ሮሜ ፪፡ ፲፱ ።
ጴጥሮስም መልሶ ይህን ምሳሌ ተርጉምልን አለው ። ፲፭
ጌታ ኢየሱስም እናንተም ገና ይህንን አላስተዋላች ፲፮
ሁምን?፤አላቸው ።
ከአፍ የሚወጣው ወደ አፍ የሚገባው ሁሉ በሆድ ፲፯
እንዲወሰን ወጥቶም እንደሚወድቅ አታውቁም?።
ግን ከልብ ይወጣል፡ ሰውንም የሚያረክሰው እሱ ፲፰
ነው ።
ከልብ ክፉ ሐሳብ ይወጣልና፡ ይኸውም መግደል ፲፱
መሴሰን ስርቆት በሐሰት መመስከር ስድብ ነው ።
ዘፍ ፰፡ ፳፩ ።
ሰውን የሚያረክሱት እነዚህ ናቸው፡ እጅን ሳይታ ፳
ጠቡ መብላትስ ሰውን አያረክሰውም ።
ጌታ ኢየሱስም ከዚያ ወጥቶ ወደ ጢሮስ፡ ወደ ሲዶ ፳፩
ና አውራጃ ሄደ ። ማር ፯፡ ፳፬ - ፴ ።

ክፍል ፻ወ፯፡ በእንተ ከነናዊት።

፳፪ ወናሁ መጽአት ብእሲት ከነናዊት እምውእቱ አድ
ዋል ፣ እንዘ ትጸርሕ ወትብል ፡ መሐረኒ እግዚእየ
ወልደ ዳዊት እስመ ለወለትየ እኩይ ጋኔን አኀዛ
ወያዐብዳ ።
፳፫ ወኢያውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ቃለ ፡ ወቀሪቦሙ
አርዳኢሁ አስተብቍዕዎ እንዘ ይብሉ ፈንዋ ለዛቲ
ብእሲት እስመ ትጸርሕ በድኅሬነ ።

፳፬ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ፡ ኢተፈነውኩ ዘእንበለ
ኀበ አባግዕ ዘተኀጕላ ዘቤተ እስራኤል ።
፳፭ ወቀሪባ ሰገደት ሎቱ እንዘ ትብል ፣ እግዚኦ ርድአኒ።
፳፮ ወአውሥአ ወይቤላ ኢኮነ ሠናየ ነሢአ ኅብስተ ው
ሉድ ወውሂብ ለከለባት ።
፳፯ ወትቤ እወ እግዚኦ ከለባትኒ ኅ ይበልዑ እምፍርፋ
ራት ዘይወድቅ እማእደ አጋእዝቲሆሙ ።
፳፰ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኦ ብእ
ሲቶ ዓቢይ ሃይማኖትኪ ይኩንኪ በከመ ተአመ
ንኪ ፡ ወሐይወት ወለታ እምይእቲ ሰዓት ።

ክፍል ፻ወ፰፡ በእንተ አሕዛብ እለ ተፈወሱ
እምብዙኅ ደዌሆሙ ።

፳፱ ወኀሊፎ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ በጽሐ ኀበ ሐይቀ
ባሕር ዘገሊላ፡ ወዓሪጎ ደብረ ነበረ ህየ ።
፴ ወቀርቡ ኀቤሁ አሕዛብ ብዙኃን፡ ወአምጽኡ ምስሌ
ሆሙ ሐንካሳነ ወዕውራነ ጽሙማነ ወፅዉሳነ ወበዕ
ዳነኒ ብዙኃነ ፣ ወገደፍዎሙ ኀበ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወፈወሶሙ ።
፴፩ እስከ ሶበ ያነክሩ አሕዛብ እንዘ ይሬእዩ ከመ በሐማ
ን ይትናገሩ ወሐንካሳን የሐውሩ ወዕውራን ይሬእዩ፡
ወሰብሕዎ ለአምላከ እስራኤል ዘወሀበ ዘከመዝ ሥል
ጣነ ለሰብእ ።

ክፍል ፻ወ፱፡ በእንተ ሰብዑ ኅብስት ወኅዳጥ ዓሣ።

፴፪ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ወይቤ
ሎሙ ያምሕሩኒ እሉ ሕዝብ እስመ ናሁ ሠሉስ
መዋዕል እምዘበልዑ እከለ፣ ወአልቦሙ ዘይበልዑ ፡
ወኢይፈቅድ እፈንዎሙ ርኁባኒሆሙ ከመ ኢይ
መጽልዉ በፍኖት ።
፴፫ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እምአይቴ እንከ ለነ በገዳም
ኅብስት ዘያጸግብ ለዘመጠነዝ ሕዝብ ።
፴፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሚመጠን ኅባውዝ
ብክሙ ወይቤልዎ ሰብዑ ኅብስት ወኅዳጥ ዓሣ ።
፴፭ ወአዘዞሙ ለሕዝብ ይርፍቁ ዲበ ምድር ፡ ወነሥአ
ሰብዑ ኅብስተ ወዓሣኒ ።

ክፍል ፻፯ ፣ ስለ ከነናዊት ሴት ።

እነሆ ከዚያ አውራጃ አቤቱ የዳዊት ልጅ ሆይ ፣ እዘ ፳፪
ንልኝ ልጄን ክፉ ጋኔን ይዞ ያሳብዳታልና ብላ እየ
ጮኸች አንዲት የከነዓን ሴት መጣች ።

ጌታ ኢየሱስ ግን አንድ ቃልም አልመለሰም ፣ ደቀ ፳፫
መዛሙርቱም ቀረብ ብለው ይህችን ሴት አሰናብ
ታት እኛን እየተከተለች ትጮሃለችና ብለው ማለ
ዱት ።
እርሱም መልሶ ፣ ከእስራኤል ወገን ወደ ሆኑ ወደ ፳፬
ጠፉ በጎች ብቻ አልተላክሁም ። ምዕ ፲ ፡ ፮ ።
እርሷም ቀርባ አቤቱ ርዳኝ ብላ ሰገደችለት ። ፳፭
እርሱም መልሶ አላት የልጆችን እንጀራ ወስዶ ለው ፳፮
ሾች መስጠት መልካም አይደለም ።
እሷም አዎን ጌታዬ ውሾችም እከ ከጌቶቻቸው ማ ፳፯
እድ የሚወድቀውን ፍርፋሪ ይበላሉ አለች ።
ከዚህም ጌታ ኢየሱስ መልሶ ሴትዮ ! ሃይማኖትሽ ፳፰
ፍጹም ነው እንደ አመንሽ ይሁንልሽ አላት ፡ ከዚ
ያች ሰዓት ጀምሮ ልጅዋ ዳነች ። ምዕ ፰ ፡ ፲ - ፲፫ ።

ክፍል ፻፰ ፣ ከብዙ ደዌ
ስለ ተፈወሱ አሕዛብ ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ አልፎ ወደ ገሊላ ወደብ ደረሰ ፳፱
ወደ ተራራም ወጥቶ ከዚያ ተቀመጠ ። ማር ፯ ፡ ፴፩ ።
ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀረቡ ፣ ከነርሱ ጋ ፴
ርም አንካሶችን ፡ ዕውሮችን ፡ ደንቆሮችም ፡ ልምሾ
ችን ፣ ሌሎችንም ብዙዎች በሽተኞችን አምጥተው
ከእግሩ በታች አፈሰሷቸው፡ አዳናቸውም ።
ድዳዎች ሲናገሩ ፣ አንካሶች ሲሄዱ ፣ ዕውሮች ሲያዩ ፴፩
አይተው አሕዛብ እስኪደነቁ ድረስ እንዲህ ያለውን
ሥልጣን ለሰው የሰጠ የእስራኤል አምላክ እግዚአ
ብሔርን አመሰገኑት ።

ክፍል ፻፱ ፣ ስለ ሰባት እንጀራና ስለ ጥቂት ዓሣ ።

ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እሊህ ሰዎ ፴፪
ች ያሳዝኑኛል ፡ እህል ከቀመሱ ዛሬ ሦስት ቀን
ነውና የሚበሉትም የላቸውም ፡ እንደ ራባቸው ላሰ
ናብታቸው አልወድም በመንገድ እንዳይደክሙ ።
ማር ፰ ፣ ፩ - ፲ ።
ደቀ መዛሙርቱም ለዚህን ያህል ሕዝብ የሚበቃ እን ፴፫
ጀራ ከወዴት እናገኛለን አሉት ። ምዕ ፲፬ ፣ ፲፬ - ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ምን ያህል እንጀራ አላችሁ ? አላ ፴፬
ቸው ፣ እነሱም ሰባት እንጀራና ጥቂት ዓሣ? አሉት ።
ሕዝቡንም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዘ ፣ ሰባ ፴፭
ቱን እንጀራና ዓሣውን ያዘ ።

፴፮ ወይእተ ጊዜ አእኰተ ወፈተተ ወወሀበሙ ለአርዳ
ኢሁ ያቅርቡ፡ ወአርዳኢሁኒ አቅረቡ ለሕዝብ ።

፴፯ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ፡ ወዘተርፈ ፍተታተ አግ
ኅሡ፡ ወመልአ ሰብዓተ አስፈሬዳተ ምሉአ ።
፴፰ ወእለሰ በልዑ እደው የአክሉ አርባዓ ምእተ ብእሲ
ዘእንበለ አንስት ወደቅ ።
፴፱ ወፈቲሖ አሕዛበ ዐርገ ውስተ ሐመር ወሐረ ውስተ
ደወለ መጌዶል ።

ምዕራፍ ፲፮ ፡

<u>ክፍል ፶፱ ፡ በእንተ እለ የኃሥሡ ትእምርተ እምሰማይ ።</u>

፩ ወመጽኡ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ያመክርዎ ወይ
ሰአልዎ ትእምርተ እምሰማይ ያርእዮሙ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወይቤሎሙ እምከመ
መስየ ወከነ ሕዋየ ትብሉ ጽሕወ ብሔር እስመ ያቀ
የሐይሕ ሰማይ ።
፫ ወእምከመ ጸብሐ ትብሉ ዮምሰኬ ይዘንም እስመ
ያቀየሐይሕ ሰማይ ድሙነ፡አ መደልዋን ለገጸ ሰማይ
ተአምሩ ፈክሮቶ፡ ወተአምረ መዋዕልሰ እፎ ኢተአ
ምሩ ።
፬ ወይቤሎሙ ትውልድ ዕሉት ወዘማ ትእምርተ ተኃ
ሥሥ ወትእምርትሰ ኢይትወሀባ ዘእንበለ ትእምርተ
ዮናስ ነቢይ ፡ ወእምዝ ኃደጎሙ ወሐረ ።

<u>ክፍል ፷ ፡ በእንተ ተዓቅቦ</u>
<u>እምትምህርቶሙ ለፈሪሳውያን ።</u>

፭ ወበጺሖሙ አርዳኢሁ ማዕዶተ ረስዑ ነሢአ ኅብ
ስተ ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዑቁ ወተዐቀቡ እምብ
ኍአሙ ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ።
፯ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ ፡እስመሁ እንጋ
ኅብስተ ኢነሥአነ ይብለነ ።
፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንተ
ትሔልዩ በአልባቢክሙ ኦ ሕፁፃነ ሃይማኖት፡ እስ
መሁ ኅብስተ አልብክሙ ።
፱ ዓዲሁ ኢትሌብዉኑ ወኢትዜከሩ ዘአመ ኃምስ ኅብ
ስት እለ ለኃምሳ ምእት ብእሲ፡ ሚመጠነ መዛርዐ
አግኀሥክሙ? ወይቤልዎ ዓሠርተ ወክልኤተ ።
፲ ወአመ ሰብዑ ኅብስት እለ ለአርባዓ ምእት ብእሲ
ሚመጠነ አስፈሬዳተ ዘአግኀሥክሙ? ወይቤልዎ
ሰብዑ ።
፲፩ እፎኑ ዘኢትሌብዉ ከመ አኮ በእንተ ኅብስት ዘእቤ
ለክሙ ዑቁ ወተዐቀቡ እምነ ብኍአሙ ለፈሪሳውያን
ወሰዱቃውያን ።

ያን ጊዜውኑ አመስግኖ ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡ ፴፮
ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፡ ደቀ መዛሙርቱም ለሕ
ዝቡ አቀረቡ ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፬ ።
ሁሉም በልተው ጠገቡ ፡ የተረፉቸውንም ፍርፋሪ ፴፯
ሰባት ቅርጫት መልተው አነሡ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳ ።
የበሉትም ሰዎች ፡ ከሴት ከልጅ ፡ በቀር አራት ሺህ ፴፰
ሰዎች ያህላሉ ።
ሕዝቡን አሰናብቶ ወደ መርከብ ወጣ ፡ ወደ መጌ ፴፱
ዶል አውራጃም ሄደ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፡

<u>ክፍል ፶፱ ፡ ከሰማይ ምልክትን ስለሚሹ ።</u>

ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያንም ከሰማይ ምልክት ሊያ ፩
ሳያቸው ሊጠይቁትና ሊፈትኑት መጡ ። ምዕ ፲፪ ፡
፴፰ ። ማር ፰ ፡ ፲፩ - ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ በመሸና ድግዝግዝታ በሆነ ፪
ጊዜ ፡ ሰማይ አቅላልቷልና ጊዜው ብራ ነው ትላላ
ችሁ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፶፬ - ፶፮ ።
የነጋ እንደሆነም ሰማይ ደምኖ አቅላልቷልና ዛሬስ ፫
ይዘንማል ትላላችሁ ፡ እናንተ ግብዞች ! ለሰማይ መ
ልክ ትርጓሜ ታውቃላችሁ የዘመኑን ምልክት እን
ዴት አታውቁም ? ምዕ ፲፩ ፡ ፬ ።
ክዳተኛ ፡ አመንዝራ ትውልድ ምልክት ትሻለች ፡ ፬
ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰ
ጣትም አላቸው ፡ ከዚህ በኋላ ትቷቸው ሄደ ። ምዕ
፲፪ ፡ ፴፱ - ፵ ።

<u>ክፍል ፷ ፡ ከፈሪሳውያን ትምህርት</u>
<u>ስለ መጠበቅ ።</u>

ደቀ መዛሙርቱም ከወደቡ በደረሱ ጊዜ እንጀራ ፭
መያዝን ረስተው ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም እወቁ ፡ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃው ፮
ያን እርሾ ተጠበቁ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፩ ።
እንጀራ በለመያዛችን ነውን ብለው በልባቸው አ ፯
ሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስም አውቆባቸው እንዲህ አላቸው ፡ እና ፰
ንተ ሃይማኖት የጐደላችሁ ምን ታስበላችሁ ? እን
ጀራ ስለሌላችሁ ነውን ? ምዕ ፯ ፡ ፴ ።
ገና አታስተውሉምን በአምስት እንጀራ ለአምስት ፱
ሺሕ ሰው ያደረግሁትን አታስቡምን? ስንት ቅርጫት
አነሣችሁ ? ዐሥራ ሁለት አሉት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፫ ።
ለአራት ሺሕ ሰው ከቈረስኩት ከሰባት እንጀራስ ያነ ፲
ሣችሁት ስንት ቅርጫት ነው ? ሰባት አሉት ። ምዕ
፲፭ ፡ ፴፪ - ፴፱ ።
ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ያልኳ ፲፩
ችሁ ፡ ስለ እንጀራ እንዳይደለ እንዴት አታስተው
ሉም ? ማር ፰ ፡ ፲፭ - ፳ ።

፲፪ ወእምዝ ለበዉ አርዳኢሁ ከመ አኮ በእንተ ብኅ
አተ ኅብስት ዘይቤሎሙ ተዐቀቡ እምነ ብኅአቶሙ
ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን፡ አላ እምነ ትምህርቶሙ
ለፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ።

ክፍል ፹ወ፩፡ በእንተ ዘተስእሎሙ በቂሣርያ ።

፲፫ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ብሔረ ቂሣርያ ዘፊልጶስ
ተስእሎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይብል፡ መኑ ይብልዎ
ሰብእ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፲፬ ወይቤልዎ ቦ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ መጥምቀ፡ ወካ
ልአን ይብሉከ ኤልያስሃ ወመንፈቆሙ ይብሉከ ኤር
ምያስሃ ወእመ አኮሰ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ።

፲፭ ወይቤሎሙ አንትሙሰኬ መኑ ትብሉኒ? ።
፲፮ ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤ፡ አንተ ውእቱ
ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ።
፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ፡ ብፁዕ አንተ
ስምዖን ወልደ ዮና እስመ ኢከሠተ ለከ ዘሥጋ ወደ
ም አላ አቡየ ዘበሰማያት ።

፲፰ ወአንሰ እብለከ ከመ አንተ ኰኵሕ ወዲበ ዛቲ ኰኵ
ሕ አሐንፃ ለቤተ ክርስቲያንየ ወአናቅጸ ሲኦል ኢይ
ኄይልዋ ።

፲፱ ወእሁበከ መራኁተ መንግሥተ ሰማያት፡ ወዘዐሠርከ
በምድር ይከውን እሡረ በሰማያት፡ ወዘፈታሕከ
በምድር ይከውን ፍቱሐ በሰማያት ።

፳ ወእምዝ ገሠፆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ኢይንግሩ ለመ
ኑሂ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

ክፍል ፹ወ፪፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ።

፳፩ ወእምአሚሃ እግዚእ ኢየሱስ አኀዘ ይንግሮሙ ለአ
ርዳኢሁ ከመ ሀለዎ ይሑር ኢየሩሳሌም፡ ወብዙኀ
ያሐምምዎ ረበናት ወሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወይ
ትቀተል፡ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

፳፪ ወተሰጥዎ ጴጥሮስ ወአኀዘ ይክልኦ እንዘ ይብል፡
ሐሰ ለከ እግዚኦ ይኩን ላዕሌከ ዝንቱ ።

፳፫ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ ለጴጥሮስ፡ ሑር
እምድኅሬየ ሰይጣን እስመ ከንከ ማዕቀፍየ እስመ
ኢትሔሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘሰብእ ።
፳፬ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ

ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ከፈሪሳውያንና ከሰ ፲፪
ዱቃውያን እርሾ ተጠበቁ ያላቸው ስለ እንጀራ እርሾ
እንዳይደለ አወቁ፡ ከፈሪሳውያንና ከሰዱቃውያን
ትምህርት እንጂ ።

ክፍል ፹፩፡ በቂሣርያ ስለ ጠየቃቸው ።

ጌታ ኢየሱስም የፊልጶስ አገር ወደምትሆን ወደ ፲፫
ቂሣርያ ከተማ በደረሰ ጊዜ፡ የሰው ልጅ እኔን ሰዎ
ች ማን ይሉኛል? ብሎ ጠየቃቸው ። ማር ፰፡
፳፯-፴ ። ሉቃ ፱፡ ፲፰-፳፩ ።
ዮሐንስ መጥምቅ ነው የሚሉህ አሉ፡ ሌሎችም ፲፬
ኤልያስ ነው ይሉሃል፡ እኩሎቹ ኤርምያስ ነው ይሉ
ሃል፡ ያም ባይሆን ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ነው
ይሉሃል አሉት ። ምዕ ፲፬፡ ፪ ። ፲፯፡ ፲ ።
እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ? ። ፲፭
ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ አንተ የሕያው የእግዚአ ፲፮
ብሔር ልጅ ነህ አለው ። ዮሐ ፮፡ ፷፱ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የዮና ልጅ ስምዖን! አንተ ፲፯
ብፁዕ ነህ፡ በሰማይ ያለው አባቴ ነው እንጂ፡ ሥጋ
ዊ ደማዊ አልገለጠልህም ብሎ መለሰለት ። ገላ
፩፡ ፲፮-፲፯ ።
አንተ መሠረት እንደሆንክ እኔ እነግርሃለሁ፡ በዚያች ፲፰
መሠረት ላይም ቤተ ክርስቲያኔን እሠራታለሁ፡ የሲ
አል በሮችም አይበረቱባትም ። ዮሐ ፩፡ ፵፪ ። ኤፌ
፪፡ ፳ ።
የመንግሥተ ሰማያትን መክፈቻዎች እሰጥሃለሁ፡ ፲፱
በምድር ያሠርከው በሰማይ የታሠረ ይሆናል፡ በም
ድርም የፈታኸው በሰማይ የተፈታ ይሆናል ። ኢሳ
፳፪፡ ፳፪ ። ዮሐ ፳፡ ፳፫ ። ምዕ ፲፰፡ ፲፰ ።
ከዚህ በኋላ እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ለማንም ፳
ለማን እንዳይናገሩ መከራቸው ። ምዕ ፲፯፡ ፱ ።

ክፍል ፹፪፡ ሕማሙንና ሞቱን ስለ መግለጡ ።

ከዚያን ጊዜም ጀምሮ ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳ ፳፩
ሌም ይሄድ ዘንድ እንዳለው ሽማግሌዎች የካህ
ናት አለቆችና ጻፎች በብዙ መከራ እንደሚያጸኑ
በት፡ እንደሚገደል፡ በሦስተኛውም ቀን እንደሚነሣ
ለደቀ መዛሙርቱ ይነግራቸው ጀመር ። ማር ፰፡ ፴፩ ።
ሉቃ ፱፡ ፳፪-፳፯ ።
ጴጥሮስም መልሶ አቤቱ! ይህ ባንተ ላይ ሊደረግ ፳፪
አይገባም እያለ ይከለክለው ጀመረ ። ምዕ ፲፪፡ ፵ ።
ዮሐ ፪፡ ፲፱ ።
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ ጴጥሮስን ሰይጣን ከኋ ፳፫
ላዬ ሂድ አለው፡ ዕንቅፋት ሆንኽብኛልና፡ የሰውን
እንጂ የእግዚአብሔርን አቻስብምና ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሊያገለ ፳፬

ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽላእ ነፍሶ ወያጥብዕ ወይን
ሣእ መስቀለ ሞቱ ወይትልወኒ ።

፳፭ ወዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ፥ ወዘሰ ገደፋ
ለነፍሱ በእንቲአየ ይረክባ ።
፳፮ ወምንተ ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኮሎ ዓለመ ረብሐ
ወነፍሶ ኀጕለ ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ።
፳፯ እስመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይምጻእ በስ
ብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ወአሜሃ የዐሥዮ
ለኵሉ በከመ ምግባሩ ።
፳፰ አማን እብለክሙ ቦ እምእለ ሀለዉ ይቀውሙ ዝየ
እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ አመ ይሬእይዎ ለወ
ልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይመጽእ በስብሐተ
አቡሁ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፤

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ አስተርእዮተ ስብሐቲሁ ።

፩ ወእምድኅረ ስሱ መዋዕል ነሥአሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ እኁሁ ወአዕረ
ጎሙ ደብረ ነዋኀ እንተ በሕቲቶሙ ።
፪ ወተወለጠ አርአያሁ በቅድሜሆሙ ወአብርሀ ገጹ
ከመ ፀሐይ ወአልባሲሁኒ ኮነ ፀዐዳ ከመ በረድ ።
፫ ወናሁ አስተርአዩ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ
ምስሌሁ ።
፬ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ፥
እግዚኦ ሠናይ ውእቱ ለነ ሀልዎ ዝየ፥ ወእመሰ ትፈ
ቅድ ንግበር ዝየ ሠለስተ ማኅደረ አሐደ ለከ ወአ
ሐደ ለሙሴ ወአሐደ ለኤልያስ ።
፭ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ መጽአ ደመና ብሩህ ወጸለ
ሎሙ፥ ወናሁ መጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብ
ል ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘቦቱ ሠመርኩ፥
ወሎቱ ስምዕዎ ።
፮ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ ደንገፁ ወፈርሁ ጥቀ ወወ
ድቁ በገጸሙ ዲበ ምድር ።
፯ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወለከፎሙ ወይቤሎሙ ተ
ንሥኡ ወኢትፍርሁ ።
፰ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ ወአልቦ ዘርእዩ ወኢመ
ነሂ ዘእንበለ እግዚእ ኢየሱስ በሕቲቱ ።
፱ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ
እንዘ ይብል ኢትንግሩ ወኢለመኑሂ ዘርኢክሙ እስ
ከ አመ ወልደ እጓለ እመሕያው እሙታን ይትነሣእ።
፲ ወተስእልዎ አርዳኢሁ እንዘ ይብሉ እፎ ይብሉ ጸሐ
ፍት ኤልያስ ሀለዎ ይምጻእ ቅድመ ።

ግለኝ የሚወድ ሰውነቱን ይጥላ፥ ይጨክንና የሞቱን
መስቀል ተሸክሞ ይከተለኝ አላቸው። ምዕ ፲ ፡ ፴፰።
ሉቃ ፱ ፡ ፳፫ ።
ሰውነቱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት ፡ ስለእኔ ሰው ፳፭
ነቱን የጣላት ያገኛታል ።
ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ፡ ነፍሱንም ቢያጠፋ ለሰው ምን ፳፮
ይረባዋል ? ሰውስ ለነፍሱ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር ! ።
የሰው ልጅ በመላእክት ታጅቦ በአባቱ ክብር ይመጣ ፳፯
ዘንድ አለውና ያን ጊዜም ለሁሉ እንደ ሥራው ዋጋ
ውን ይሰጠዋል ። ሮሜ ፪ ፡ ፮ ።
እውነት እነግራችኋለሁ ፡ የሰው ልጅ በአባቱ ጌት ፳፰
ነት ሲመጣ እስኪያዩት ድረስ እዚህ ቆመው ካሉት
ሞትን የማይቀምሱ አሉ ። ምዕ ፲ ፡ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፤

ክፍል ፺፫ ፡ ክብሩን ስለ መግለጡ ።

ከስድስት ቀን በኋላ ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን ፡ ያዕቆ ፩
ብንና ወንድሙ ዮሐንስን፡ ለይቶ ለብቻቸው ወደ
ረዥም ተራራ አወጣቸው። ማር ፱ ፡ ፪-፲፫ ። ሉቃ
፱ ፡ ፳፰-፴፮ ።
መልኩም በፊታቸው ተለወጠ ፡ ፊቱም እንደ ፀሐይ ፪
አበራ ፡ ልብሱም እንደ በረዶ ነጭ (ብርሃን) ሆነ ።
፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፮-፲፯ ።
እነሆ ሙሴና ኤልያስ ከርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩ ። ፫
ሚል ፬ ፡ ፬-፭ ።
ጴጥሮስም መልሶ ጌታ ኢየሱስን አቤቱ ! ከዚህ መ ፬
ኖር ለኛ መልካም ነው ፡ ብትወድስ ሦስት ቤቶች
ከዚህ እንሥራ ፡ አንዱን ለአንተ ፡ አንዱን ለሙሴ ፡
አንዱን ለኤልያስ አለው ።
ይህን ሲነጋገሩም ብሩህ ደመና መጥቶ ጋረዳቸው ፡ ፭
እነሆ ከደመና ውስጥም የምወደው ፡ በሱ ደስ የሚ
ለኝ ልጄ ይህ ነው ፡ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ
ተሰማ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭-፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው እጅግ ፈሩ ደነገጡ ፡ ፮
በምድር ላይም በግንባራቸው ፍግም ብለው ወደቁ ።
ጌታ ኢየሱስም ቀረብ ብሎ ዳሰሳቸው ፡ ተነሡ አት ፯
ፍሩ አላቸው ። ዳን ፰ ፡ ፲፰ ።
ዓይናቸውንም ገለጡ ፡ ነገር ግን ከጌታ ኢየሱስ በቀ ፰
ር ያዩት ምንም የለም ።
ከተራራም ሲወርዱ ጌታ ኢየሱስ የሰው ልጅ ከሙ ፱
ታን ተለይቶ እስኪነሣ ድረስ ያያችሁትን ለማንም
ለማን አትናገሩ ብሎ አዘዛቸው ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጻፎች ኤልያስ አስቀድሞ ይመጣ ፲
ዘንድ አለው ለምን ይላሉ ? ብለው ጠየቁት ። ምዕ
፲፩ ፡ ፲፬ ። ሚል ፬ ፡ ፭ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፲፯ ።

፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እወ ኤል
ያስ ይቀድም መጺአ ወያስተራትዕ ኵሎ ።

፲፪ ወባሕቱ እብለክሙ ከመ ኤልያስ ወድአ መጽአ ወኢ
ያእመርዎ፡ ወባሕቱ ገብሩ ላዕሌሁ ኵሎ ዘከመ
ፈቀዱ፡ ወከማሁ ለወልደ እጓለ እመሕያውኒ ሀለዎ
ይሕምም እምኔሆሙ ።
፲፫ ወእምዝ አእመሩ አርዳኢሁ ከመ በእንተ ዮሐንስ
መጥምቅ ይቤሎሙ ።

ክፍል ፹ወ፬፡ በእንተ ዘነገር ጋር ።

፲፬ ወበጺሖ ኀበ ሕዝብ ቀርበ ኀቤሁ ብእሲ ወሰገደ
ሎቱ ።

፲፭ እንዘ ይትመሀለል ወይብል እግዚኦ ተሣሃል ሊተ
ወልድየ እስመ እኩይ ጋኔን አኀዞ ወያንገረግሮ ወበ
አርእስተ አውራኅ ይሣቅዮ ወመብዝኅቶሰ ያወድቆ
ውስተ እሳት፡ ወበ አመ ያወድቆ ውስተ ማይ ።
፲፮ ወአምጻእክዎ ኀበ አርዳኢከ ወስእኑ ፈውሶቶ ።

፲፯ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ፡ኦ ትው
ልድ ኢአማኒት ወዕሉት እስከ ማዕዜኑ እሄሉ ምስ
ሌክሙ ወእስከ ማዕዜኑ እትዔገሠክሙ አምጽእዎ
ሊተ ዝየ ወአምጽእዎ ።
፲፰ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወወፅአ ጋኔኑ እምላዕሌሁ
ወሐይወ ወልዱ በይእቲ ሰዓት ።
፲፱ ወእምዝ ቀረቡሙ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ይቤ
ልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተ ምንት ንሕነ ስእነ
አውፅኦቶ ።
፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ በእንተ ሕፀፀ ሃይማኖ
ትክሙ አማን እብለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት
መጠነ ኅጠተ ሰናፔ ወትብልዎ ለዝ ደብር ፍልስ እ
ምዝየ ኀበ ከሐ፡ ይፈልስ ወአልቦ ዘይስአነክሙ ።

፳፩ ወዝንቱ ዘመድ ኢይወፅእ ዘእንበለ በጾም ወበ
ጸሎት ።
፳፪ ወእንዘ ያንሶስዉ ውስተ ገሊላ ይቤሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ያገብእዎ
ውስተ እደ ሰብእ ወይቀትልዎ ወአመ ሣልስት ዕለት
ይትነሣእ ።
፳፫ ወተከዙ ጥቀ አርዳኢሁ ሰሚዖሙ ዘንተ ።

ክፍል ፹ወ፭፡ በእንተ ውሂበ ጸባሕት ዘቤተ መቅደስ ።

፳፬ ወበጺሖሙ ቀፍርናሆም መጽኡ እለ ጸባሕተ ዲናር
ይነሥኡ ኀበ ጴጥሮስ ወይቤልዎ ሊቅክሙሰ ኢይ
ሁብኑ ጸባሕተ፡ ወይቤ እወ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፲፯ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ አዎን ኤልያስ አስቀድሞ ፲፩
ይመጣል፡ አሁንም ያቀናል አላቸው ። ግብ ሐዋ
፫፡ ፳፩ ።
ነገር ግን ኤልያስ ፈጽሞ እንደመጣ እነግራችኋለሁ፡ ፲፪
የወደዱትን ሁሉ በርሱ ላይ አደረጉ እንጂ አላወ
ቁትም፡ እንዲሁ የሰው ልጅም ከነርሱ መከራ ይቀ
በል ዘንድ አለው ። ምዕ ፲፬፡ ፱-፲፪ ።
ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ ፲፫
እንደ ነገራቸው አወቁ ። ሉቃ ፩፡ ፲፯ ።

ክፍል ፹፬፡ ጋኔን ስለሚጥለው ።

ወደ ሕዝቡም በደረሰ ጊዜ አንድ ሰው ወደ ጌታ ፲፬
ኢየሱስ ቀርቦ ሰገደለት ። ማር ፱፡ ፲፬-፲፱ ። ሉቃ
፱፡ ፴፯-፵፪ ።
አቤቱ ልጄን ማርልኝ ክፉ ጋኔን ይዞ ይጥለዋልና፡ ፲፭
በየወሩ መበቻም ያሠቃየዋልና ብዙ ጊዜ ወደ እሳት
ይጥለዋል፡ ወደ ወኃም የሚጥልበት ጊዜ አለ እያለ
እየተማለለ ።
ወደ ደቀ መዛሙርትህም አመጣሁት መፈወስ ተሳ ፲፮
ናቸው ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ መልሶ የማታምኚ ከዳ ፲፯
ተኛ ትውልድ እስከ መቼ ድረስ ከናንተ ጋር እኖራ
ለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደዚህ አም
ጡልኝ አለ አመጡትም ።
ጌታ ኢየሱስም ገሠፀውና ጋኔኑ ከበሽተኛው ወጣ፡ ፲፰
በዚያችም ሰዓት ዳነ ።
ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ቀረብ ፲፱
ብለው ስለምን እኛ ማውጣት ተሳነን? አሉት ። ምዕ
፲፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ስለ ሃይማኖታችሁ መጉደል ነው፡ ፳
እውነት እላችኋለሁ፡ የሰናፍጭ ቅንጣት ታህል ሃይ
ማኖት ካላችሁ ይህን ተራራ ከዚህ ወደዚያ ተነቀ
ለህ ሂድ ብትሉት ይፈልሳል፡ የሚሳናችሁ ነገር
የለም ። ምዕ ፳፩፡ ፳፩ ። ዘካ ፬፡ ፯ ።
ይህ ዘመድ ያለጾምና ያለጸሎት አይወጣም ። ማር ፳፩
፱፡ ፴-፴፪ ። ሉቃ ፱፡ ፵፫-፵፭ ።
በገሊላም ሲመላለሱ ጌታ ኢየሱስ የሰውን ልጅ በሰ ፳፪
ዎች እጅ አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ አለው፡ ይገድ
ሉታል በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ። ምዕ ፲፯፡ ፳፩ ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሰምተው እጅግ አዘኑ ። ፳፫

ክፍል ፹፭፡ ለቤተ መቅደስ ግብር ስለ መስጠት ።

ቅፍርናሆም በደረሱ ጊዜ ግብር የሚቀበሉ ሰዎች ፳፬
ወደ ጴጥሮስ መጥተው መምህራችሁስ ግብር አይሰ
ጥምን? አሉት፡ አዎን አለ ። ዘፀ ፴፡ ፲፫ ።

፳፭ ወበዊአ ውስተ ቤት አቅደመ እግዚእ ኢየሱስ ብሂ
ሎቶ ምንተ ትብል አ ስምዖን ነገሥተ ምድር እም
ኀበ መኑ ይነሥኡ ጸባሕተ ወጋዳ እምኀበ ውሉዶ
ሙኑ ወሚመ እምኀበ ነኪር ? ።
፳፮ ወይቤ እምኀበ ነኪር ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ
እንጋ ውሉዶሙሰኬ አግአዝያንኑ እሙንቱ ።
፳፯ ወበሕቱ ከመ ኢያንጐርጕሩ ሑር ውስተ ባሕር ወደ
ይ መቃጥነ ወዘቀዳሚ አሥገርከ ዓሣ ንሣእ ወክሥት
አፉሁ ወትረክብ ውስቴቱ ዲናረ ስጢጥራስ ዘውእቱ
፬ቱ ድርኅም ፡ ኪያሁ ንሣእ ወሀቦሙ ህየንቴየ ወህ
የንቴከ ።

ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ አስቀድሞ ስም ፳፭
ዖን ! ምን ትላለህ ? የምድር ነገሥታት ግብርን ከማ
ን ይቀበላሉ ? ከልጆቻቸው ወይስ ከሌላ ? አለው ።

ጴጥሮስም ከሌላ ነው አለ ፡ ጌታ ኢየሱስም አለው ፡ ፳፮
እንኪያ ልጆቻቸውሳ ነፃ ናቸዋ ? ።
ነገር ግን እንዳያጕረመርሙ ወደ ባሕር ሂድና መረ ፳፯
ብ ጣል ፡ መጀመሪያ የያዝከውን ዓሣ ወስደህ አፉን
ስትከፍት በውስጡ ገንዘብ ታገኛለህ ፡ ይኸውም አራ
ት ድሪም ነው ፡ እሱን ወስደህ ስለኔና ስለ አንተ ስጣ
ቸው ። ሮሚ ፲፫ ፡ ፯ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፪ ።

ምዕራፍ ፲፰ ፤

ክፍል ፹ወ፮ ፡ በእንተ ትምህርተ ትሕትና ።

፩ ወበይእቲ ሰዓት ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ እንዘ ይብሉ መኑ እንጋ የዓቢ በመንግሥተ
ሰማያት ።
፪ ወጸውዐ ሕፃነ ወአቀሞ ማእከሎሙ ።
፫ ወይቤ አማን እብለክሙ እመ ኢተመየጥክሙ ወኢ
ክንክሙ ከመ ዝንቱ ሕፃን ኢትበውኡ ውስተ መን
ግሥተ ሰማያት ።
፬ ወዘአትሐተ ርእሶ ከመ ዝንቱ ሕፃን ዝ ውእቱ ዘየዓቢ
በመንግሥተ ሰማያት ።
፭ ወዘሂ ተወክፈ አሐደ ሕፃነ ዘከመ ዝ በስምየ ኪያየ
ተወክፈ ።

ምዕራፍ ፲፰ ፤

ክፍል ፹፮ ፡ ትሕትናን ስለ ማስተማር ።

በዚያችም ሰዓት የጌታ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርት ፩
በመንግሥተ ሰማያት የሚበልጥ ማነው ? እያሉ ወደ
ርሱ ቀረቡ ። ማር ፱ ፡ ፴፫ - ፴፯ ። ሉቃ ፱ ፡ ፵፮ - ፶ ።
ሕፃኑንም ጠርቶ በመካከላቸው አቆመው ። ፪
እውነት እላችኋለሁ ፡ ተመልሳችሁ እንደዚህ ሕፃን ፫
ካልሆናችሁ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት አትገ
ቡም ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፬ ።
እንደዚህ ሕፃን ራሱን ዝቅ ያደረገ በመንግሥተ ፬
ሰማይ ከፍ ከፍ የሚል እሱ ነው ።
እንደዚህ ያለውን አንድ ሕፃን በስሜ የተቀበለም ፭
እኔን ተቀበለ ። ምዕ ፲ ፡ ፵ ።

ክፍል ፡ ፹ወ፯ በእንተ ከዊኖተ ዕቅፍት ።

፮ ወለዘሂ አስሐቶ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን እለ የአ
ምኑ ብየ ይኄይሶ ከመ ይእስሩ በክሣዱ ማኅረፀ አ
ድግ ወያስጥምዎ ውስተ ልጐተ ባሕር ።

፯ አሌ ሎቱ ለዓለም እመንሱት ዘይመጽእ እስመ ግብር
ይመጽእ መንሱት ፡ ወበሕቱ አሌ ሎ ለውእቱ ብእሲ
ዘያመጽኦ ለመንሱት ።
፰ ወእመኒ እዴከ አው እግርከ ታስሕተከ ምትራ ወግ
ድፉ እምላዕሌከ ፡ እስመ ይኄይሰከ ትባእ ውስተ ሕይ
ወት ሐንካሰከ ወጽዉሰከ እም እንዘ ብከ ክልኤ እደ
ወክልኤ እግር ትትወደይ ውስተ እሳት ዘለዓለም ።
፱ ወእመሂ ዓይንከ ታስሕተከ ምልሓ ወግድፉ እምላዕ
ሌከ ፡ እስመ ይኄይሰከ ነቋረከ ትባእ ውስተ ሕይወት
እም እንዘ ክልኤ ዓይን ብከ ትትወደይ ውስተ እሳተ
ገሃነም ።
፲ ዑቁ ኢታስተሐቅርዎ ለአሐዱሂ እምእሉ ንኡሳን ፡
እብለክሙ ከመ መላእክቲሆሙ በሰማያት ወትረ ይ
ሬእዩ ገጸ ለአቡየ ዘበሰማያት ።

ክፍል ፹፯ ፡ መሰናከል ስለ መሆን ።

በእኔ ከሚያምኑ ከነዚህ ከታናናሾች አንዱን ያሳተ ፮
አህያ የሚፈጭበትን ወፍጮ በአንገቱ አስረው ወደ
ጥልቅ ባሕር ቢያሰጥሙት ይሻለዋል ። ኤር ፶፩ ፡
፷፫ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፩ - ፪ ።
ከሚመጣው ማሰናከያ የተነሣ ለዓለም ወዮለት ፡ ፯
ማሰናከያ ግድ ይመጣልና ፡ ነገር ግን ማሰናከያን ለሚ
ያመጣት ለዚያ ሰው ወዮለት ።
እጅህ ወይም እግርህ ብታስትህ ከንተ ቈርጠህ ጣላ ፰
ት ፡ ሁለት እጅ ሁለት እግር ኑሮህ ወደ ዘለዓለም
እሳት ከምትጣል ፡ አንካሳ ጕንድሽ ሆነህ ወደ ሕይ
ወት ብትገባ ይሻልሃልና ። ምዕ ፭ ፡ ፳፱ - ፴ ።
ዓይንህም ብታስትህ ከንተ አውልቀህ ጣላት ፡ ሁለት ፱
ዐይን ኑሮህ ወደ ገሃነመ እሳት ከምትገባ ፡ አንድ
ዐይን ሁነህ ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ።

ከነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን ስንኳ እንዳታቃልሉ ፲
ተጠንቀቁ ፡ ጠባቂዎቻቸው በሰማያት ሁል ጊዜ በሰ
ማይ ያለውን የአባቴን ፊት እንዲያዩ እነግራችኋ
ለሁ ። ዕብ ፩ ፡ ፲፬ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፫ ።

ክፍል ፹ወ፰፡ በእንተ በግዕ ዘተኀጕለ ።

፲፩ እስመ መጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይኅሥሥ ወ
ያድኅን ዘተኀጕለ ።
፲፪ ምንተ ትብሉ፡ እመቦ ብእሲ ዘቦቱ ምእት አባግዕ ወ
እመ ተገድፎ አሐዱ እምውስቴቶሙ፡ አኮኑ የኀድግ
ተስዓ ወተስዓተ ውስተ ገዳም ወየሐውር ይኅሥሥ
ዘተገድፎ ።
፲፫ ወእምከመ ረከቦ አማን እብለክሙ ከመ ይትፌሣሕ
በእንቲአሁ ፈድፋደ እምተስዓ ወተስዓቱ እለ ኢተ
ገድፉ ።
፲፬ ከማሁኬ ኢይፈቅድ አቡየኒ ዘበሰማያት ከመ ይትኀ
ጐል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን ።

ክፍል ፹ወ፱፡ በእንተ ገሥጾተ እኁ።

፲፭ ወእመኒ አበሰ ለከ እኁከ ሑር ወገሥጾ በባሕቲትከ
በባሕቲቱ፡ ወእመ ሰምዓከ ረባኅከ እኁከ ።
፲፮ ወእመሰ ኢሰምዐከ ንሣእ ምስሌከ በዳግም አሐደ
አው ክልኤተ እስመ በስምዓ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰ
ማዕት ይቀውም ኵሉ ነገር ።
፲፯ ወእመሰ ኢሰምዖሙ ሎሙሂ ንግራ ለቤተ ክርስቲ
ያን፡ ወእመሰ ለቤተ ክርስቲያንሂ ኢሰምዓ ይኩን ከ
መ አረማዊ ወመጸብሐዊ ።
፲፰ አማን እብለክሙ ዘአሠርክሙ በምድር ይከውን እ
ሱረ በሰማያት፡ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይከውን
ፍቱሐ በሰማያት ።
፲፱ ወዓዲ እብለክሙ ለእመ ኀብሩ ክልኤቱ አው ሠለ
ስቱ እምኔክሙ በውስተ ምድር በእንተ ኵሉ ግብር
ዘሰአሉ ይትገበር ሎሙ በኀበ አቡየ ዘበሰማያት ።
፳ እስመ ኀበ ሀለዉ ክልኤቱ ወሠለስቱ ጉቡአን በስ
ምየ ህየ እሄሉ አነ ማእከሎሙ ።
፳፩ ወእምዝ ቀርበ ኀቤሁ ጴጥሮስ ወይቤሎ እግዚኦ ሚ
መጠነ እመ አበሰ ሊተ እኁየ እኅድግ ሎቱ፡ እስከ
ስብዕኑ ? ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢይብለከ እስከ ስብዕ፡
አላ እስከ ሰብዓ በበስብዕ ።

ክፍል ፺፡ በእንተ ንጉሥ ወአግብርቲሁ ።

፳፫ በእንተዝ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ
ዘፈቀደ ይትሐሰቦሙ ለአግብርቲሁ ።
፳፬ ወሶበ አኀዘ ይትሐሰቦሙ አምጽኡ ሎቱ አሐደ ዘይ
ፈድዮ እልፈ መክሊየ ።
፳፭ ወኃጢኦ ዘይፈድዮ አዘዘ እግዚኡ ይሢጥዎ ምስለ
ብእሲቱ ወውሉዱ ወኵሎ ዘቦ እስከ ይፈዲ ።

ክፍል ፹፰፡ ስለ ጠፋው በግ ።

የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግ ሊያድን መጥቷል ። ፲፩
ምዕ ፱፡ ፲፫ ። ሉቃ ፲፱፡ ፲ ። ፩ ጢሞ ፩፡ ፲፭ ።
ምን ትላላችሁ? መቶ በጎች ያሉት ሰው ቢኖር ከመ ፲፪
ካከላቸውም አንዱ ቢጠፋው ዘጠና ዘጠኙን በበረኻ
ትቶ የጠፋውን ሊፈልግ ይሄድ የለምን? ኤር ፶፡
፮ ። ሕዝ ፴፬፡ ፮ ። ፲፩፡ ፲፪ ። ሉቃ ፲፭፡ ፬-፯ ።
በገኘው ጊዜም ከልጠፉት ከዘጠና ዘጠኙ ይልቅ ጠ ፲፫
ፍቶ ስለተገኘው ደስ እንደሚለው እውነት እላችኋ
ለሁ ።
እንዲሁም ሰማያዊ አባቴ ከእነዚህ ከታናናሾች አን ፲፬
ዱ እንዲጠፋ አይፈቅድም ።

ክፍል ፹፱፡ ወንድምን ስለ መምከር ።

ወንድምህም አንተን ቢበድልህ ሂደህ ብቻህን ሆነህ ፲፭
ብቻውን አድርገህ ምከረው፡ ቢሰማህ ወንድምህን
ጠቀምክ ። ዘሌ ፲፱፡ ፲፯ ። ገላ ፮፡ ፩ ።
ባይሰማህ ግን በሁለተኛው ጊዜ ካንተ ጋር አንድ ወ ፲፮
ይም ሁለት ምስክር ያዝ፡ ነገር ሁሉ በሁለት በሦስት
ምስክር ይጸናልና ።
እነሱን ባይሰማቸው ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገራት፡ ፲፯
ቤተ ክርስቲያንንም ባይሰማት እንደ አረመኔ እንደ
አጣፊ ይሁን ። ፩ ቆሮ ፭፡ ፲፫ ።
እውነት እነግራችኋለሁ በምድር ያሠራችሁት በሰ ፲፰
ማይ የታሠረ ይሆናል፡ በምድርም የፈታችሁት በሰ
ማይ የተፈታ ይሆናል። ምዕ ፲፮፡ ፲፱። ዮሐ ፳፡ ፳፫።
ዳግመኛም ከእናንተ ሁለቱ፡ ወይም ሦስቱ በዚህ ፲፱
ዓለም ስለሚሹት ነገር ሁሉ ቢተባበሩት ከሰማያዊ
አባቴ ዘንድ የለመኑት ይደረግላቸዋል እላችኋለሁ ።
ማር ፩፡ ፳፬ ።
ሁለቱ ወይም ሦስቱ በስሜ ተሰብስበው ካሉበት እኔ ፳
ከዚያ በመካከላቸው እኖራለሁና ። ምዕ ፳፰፡ ፳ ።
ከዚህም በኋላ ጴጥሮስ ወደርሱ ቀረብ ብሎ አቤቱ ፳፩
ወንድሜ ምን ያህል ቢበድለኝ ልተውለት? እስከ
ሰባት ጊዜ ድረስ ነውን? አለው። ሉቃ ፲፯፡ ፬።
ጌታ ኢየሱስም እስከ ሰባት አላልሁም፡ በየሰባት ጊ ፳፪
ዜ እስከ ሰባ ጊዜ ድረስ ነው እንጂ አለው ። ዘፍ
፬፡ ፳፬ ።

ክፍል ፺፡ ምሳሌ ስለ ንጉሥና ስለ አገልጋዮቹ ።

ስለዚህም መንግሥተ ሰማያት ባሮቹን ሊቈጣጠራ ፳፫
ቸው የወደደ ንጉሥን ትመስላለች ።
ሊቈጣጠራቸው በጀመረም ጊዜ እልፍ መክሊት ፳፬
የሚከፍለውን አንድ ባለዕዳ አመጡለት ።
የሚከፍለውም ባጣ ጊዜ ያለበትን እስኪከፍል ድረስ ፳፭
ከልጆቹና ከሚስቱ ጋር እንዲሸጡት ጌታው አዘዘ ።
፪ ነገ ፬፡ ፩ ።

፳፮ ወወድቀ እንከ ውእቱ ገብር ታሕተ እገሪሁ ወሰገደ
ሎቱ ወአስተብቍዖ እንዘ ይብል እግዚኦ ተዐገሠኒ
ወኵሎ እፈድየከ
፳፯ ወምሕሮ እግዚኡ ለውእቱ ገብር ወዕዳሁኒ ኀደገ
ሎቱ ።
፳፰ ወወፂአ ውእቱ ገብር ረከበ አሐደ ገብረ ዘይፈድዮ
ምእተ ዲናረ እምነ አብያጺሁ ወአኀዘ ወኀነቆ እንዘ
ይብል ሀበኒ ዘትፈድየኒ ።
፳፱ ወወድቀ ውእቱ ገብረ እግዚኡ ታሕተ እገሪሁ ወአ
ስተብቍዖ እንዘ ይብል ተዐገሠኒ ወኵሎ እፈድየከ።
፴ ወአበዮ ወሖረ ወሞቅሖ እስከ ይፈድዮ ።
፴፩ ወርእዮሙ አብያጺሁ አግብርት ዘገብረ ተከዙ ጥቀ
ወሐዊሮሙ ነገርዎ ለእግዚኦሙ ኵሎ ዘገብረ ።
፴፪ ወእምዝ ጸውዖ እግዚኡ ወይቤሎ አ ገብር እኩይ
ኵሎ ዕዳከ ኀደጉ ለከ እስመ አስተብቋዕከኒ ።
፴፫ አኮሁ መፍትው አንተ ትምሐር ቢጸከ በከመ አነ
መሐርኩከ ።
፴፬ ወተምዐ እግዚኡ ወመጠዎ ለእለ ይሣቅይዎ እስከ
አመ ይሜልጦ ኵሎ ዘይፈድዮ ።
፴፭ ከማሁኬ አቡየኒ ሰማያዊ ይገብር ብክሙ እመ ኢኀ
ደግሙ አበሳሆሙ ለቢጽክሙ እምኵሉ ልብክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ፤

ክፍል ፸ወ፩ ፤ በእንተ ዘኢይድልው ኀዲገ ብእሲት ።

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ነገረ ተንሥአ
እምገሊላ ወበጽሐ ውስተ ብሔረ ይሁዳ ማዕዶተ
ዮርዳኖስ ።
፪ ወተለውዎ ብዙኃን ሕሙማን ወፈወሶሙ በህየ ።
፫ ወመጽኡ ኀቤሁ ፈሪሳውያን ያመክርዎ ወይቤልዎ
ይከውኖሁ ለብእሲ ይድኃር ብእሲቶ በኵሉ ዘአበ
ሰት ሎቱ ።
፬ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኢያንበብክሙኑ ዘውስተ
አሪት ከመ ዘፈጠሮሙ እግዚአብሔር እምትካት ተባ
ዕተ ወአንስተ ገብሮሙ ።
፭ ወበእንተዝ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ
ለብእሲቱ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።
፮ እንከሰኬ ኢኮኑ ክልኤተ አላ አሐዱ ሥጋ እሙ
ንቱ፤ ዘእግዚአብሔር አስተፃመረ ሰብእ ኢይፈልጥ ።

ወዲያው ያ ባርያ ከእግሩ በታች ወድቆ ሰገደለት፣ ፳፮
አቤቱ ታገሠኝ፣ ሁሉን እከፍልሃለሁ እያለ ማለደው ።
ጌታውም ለዚያ ባርያ ራራለት ዕዳውንም ተወለት ። ፳፯
ሉቃ ፯ ፡ ፵፪ ።
ያም ባርያ፣ በወጣ ጊዜ ከባልንጀሮቹ መቶ ወቂት ፳፰
የሚከፍለውን አንድ ባለዕዳ አገኘ ፣ የምትከፍለኝን
ስጠኝ ብሎ አንቆ ያዘው ።
ያም የጌታው ባርያ እግሩ ላይ ወድቆ ሁሉንም እከ ፳፱
ፍልሃለሁ እያለ ማለደው ።
እምቢ አለው ፣ ዕዳውንም እስኪከፍለው ድረስ አስ ፴
ሮት ሄደ ።
ባልንጀሮቹ ባሮችም ያደረገውን አይተው እጅግ ፴፩
አዘኑ ፣ ሂደውም ያደረገውን ሁሉ ለጌታቸው ነገሩት ።
ከዚህም በኋላ ጌታው ጠራውና እንዲህ አለው ፣ ፴፪
አንተ ክፉ ባርያ ስለ ለመንከኝ ዕዳህን ሁሉ ተው
ኩልህ ።
አንተስ እኔ እንደማርኩህ ባልንጀራህን ልትምረው ፴፫
አይገባህምን ! ቈላ ፫ ፡ ፲፫ ።
ጌታውም ተቈጥቶ ዕዳውን ሁሉ ጨርሶ እስኪከፍ ፴፬
ለው ድረስ ለሚሣቅዩት አሳልፎ ሰጠው ። ምዕ ፭ ፡
፳፮ ። ያዕ ፪ ፡ ፲፫ ።
እናንተም የወንድሞቻችሁን በደል ከልባችሁ ይቅር ፴፭
በትሉ ሰማያዊ አባቴ እንዲሁ ያደርግባችኋል ። ምዕ
፮ ፡ ፲፬ - ፲፭ ።

ምዕራፍ ፲፱ ፤

ክፍል ፸፩ ፤ ሚስትን መፍታት ስለማይገባ ።

ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር ከፈጸመ በኋላ ፣ ከገሊላ ፩
ተነሥቶ ወደ ይሁዳ አገር ወደ ዮርዳኖስ ማዶ
ደረሰ ። ማር ፲ ፡ ፩ - ፲፪ ።
ብዙዎች በሽተኞች ተከተሉት ፣ በዚያም ፈወ ፪
ሳቸው ።
ፈሪሳውያንም ሊፈትኑት ወደርሱ መጥተው ሰው ፫
በበደለችው ቍጥር ሚስቱን ሊፈታ ይገባዋል ?
አሉት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ጥንቱን ወንድና ፬
ሴት አድርጎ የፈጠራቸው እግዚአብሔር ባልና
ሚስት እንደ አደረጋቸው ፣ በኦሪት ያለውን አላነበ
ባችሁምን ? ዘፍ ፩ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ፣ ሰው አባቱንና እናቱን ትቶ ከሚስቱ ጋር ፭
አንድ ይሆናል ፣ ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ።
ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ፡ ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲፯ ። ኤፌ ፭ ፡ ፴፩ ።
እንኪያስ ሁለት አይደሉም አንድ አካል ናቸው ፮
እንጂ ፣ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውንም ሰው አይ
ለይ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲ ።

፯ ወይቤልዎ ለምንት እንከ አዘዘ ሙሴ ከመ የሀብዋ መጽሐፈ ኅዳጋቲሃ ወይድኅርዋ ።

፰ ወይቤሎሙ ሙሴሰ አዘዘክሙ በከመ እከየ ልብክሙ ትኅድጉ አንስቲያክሙ ትካትሰ ኢኮነ ከመዝ ።

፱ አንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዝሙ በላዕሌሁ ለሊሁ ረሰያ ዘማ ወእንተኒ ደኅርዋ አውሰበ ዘመወ ።

፲ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እመሰ ከመዝ ውእቱ ሥርዓተ ብእሲ ወብእሲት ኢይርቱዕ ያውስቡ ።

፲፩ ወይቤሎሙ አኮ ለኵሉ ዘይትከሀል ዝንቱ ዘእንበለ ለዘተውህበ ።

፲፪ እስመ ቦ ሕፅዋን እለ ከማሁ ተወልዱ እምከርሠ እሞሙ ፡ ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀውዎሙ ሰብእ ፡ ወቦ ሕፅዋን እለ ሐፀዉ ርእሶሙ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ፡ ወዘሰ ይክል ተዓግሦ ለይትዓገሥ ።

ክፍል ፸ወ፪ ፡ በእንተ ሕፃናት እለ መጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፲፫ ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ሕፃናተ ከመ ያንብር እዴሁ ላዕሌሆሙ ወይጸሊ ወገሠፅዎሙ አርዳኢሁ ለእለ አምጽእዎሙ ።

፲፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኅድግዎሙ ለሕፃናት ወኢትክልእዎሙ ይምጽኡ ኀቤየ እስመ ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ።

፲፭ ወአንበረ እዴሁ ላዕሌሆሙ ወኃለፈ እምህየ ።

ክፍል ፸ወ፫ ፡ በእንተ ተስእሎተ ባዕል ።

፲፮ ወናሁ መጽአ አሐዱ ወሬዛ ወይቤሎ ሊቅ ኄር ምንተ እግበር እምሠናያት ከመ እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፲፯ ወይቤሎ ለምንት ትብለኒ ኄር አልቦ ኄር ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ፡ ወእመሰ ትፈቅድ ትባእ ውስተ ሕይወት ዕቀብ ትእዛዛተ ።

፲፰ ወይቤሎ አያተኑ ዘአዓቅብ? ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢትቅትል ነፍሰ ፡ ኢትዘሙ ፡ ኢትስርቅ ፡ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት ።

፲፱ አክብር አባከ ወእመከ ፡ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ ።

፳ ወይቤሎ ውእቱ ወሬዛ ዘንተሰ ኵሎ ዐቀብኩ እምንእስየ እስከ ይእዜ ምንት እንከ ዘተርፈኒ ።

፳፩ ወነጸሮ እግዚእ ኢየሱስ አፍቀሮ ወይቤሎ አሐቲ ተርፈተከ እመሰ ትፈቅድ ፍጹመ ትኩን ሑር ወሢጥ

እንኪያ የምትፈታበትን ደብዳቤ ሰጥተው እንዲፈታት ፡ ሙሴ ለምን አዘዘ? ምዕ ፭ ፡ ፴፩ - ፴፪ ። ዘዳ ፳፬ ፡ ፩ ። ፯

ሙሴስ እንደ ልባችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን እንድትፈቱ አዘዛችሁ ፡ ቀድሞስ እንዲህ አይደለም ። ፰

እኔስ ፡ አመንዝራ ሳትሆንበት ሚስቱን የፈታ ሁሉ እርሱ አመንዝራ አደረጋት ፡ የተፈታችውንም ያገባ አመነዘረ እላችኋለሁ ። ሚልክ ፪ ፡ ፲፬ - ፲፮ ። ዘዳግ ፳፬ ፡ ፩ - ፬ ። ፱

ደቀ መዛሙርቱም የባልና የሚስት ሥርዓት እንዲህ ከሆነስ ፡ ሊያገቡ አይገባም ፡ አሉት ። ፲

አላቸውም ፡ ይህ ለሁሉ የሚቻል አይደለም ለተሰጠው ነው እንጂ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፯ - ፲፯ ። ፲፩

ከእናታቸው ማኅፀን እንዲሁ የተወለዱ ጃንደረቦች አሉና ፡ ሰዎች የሰለቧቸውም ጃንደረቦች አሉ ፡ ስለ መንግሥተ ሰማያት ራሳቸውን ጃንደረባ ያደረጉ ጃንደረቦችም አሉ ፡ መታገሥ የሚችልስ ይታገሥ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፴፪ ። ፲፪

ክፍል ፸፪ ፡ ወደ ጌታ ኢየሱስ ስለ መጡ ሕፃናት ።

ከዚህ በኋላ ፡ እጁን በላያቸው ጭኖ ይጸልይላቸው ዘንድ ሕፃናትን አመጡለት ፡ ደቀ መዛሙርቱ ግን ያመጧቸውን ተቈጧቸው ። ማር ፲ ፡ ፲፫ - ፴፩ ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፯ ። ኢሳ ፵፱ ፡ ፳፪ ። ፲፫

ጌታ ኢየሱስም ሕፃናትን ተዉዋቸው ወደኔ ይምጡ፡ አትከልክሏቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት እንዲህ ላሉት ናትና አላቸው ። ምዕ ፲፰ ፡ ፪ ። ፲፬

እጁንም በላያቸው ጭኖ ባረካቸው ፡ ከዚያም ሄደ ። ፲፭

ክፍል ፸፫ ፡ ስለ ባለጸጋው ጥያቄ ።

እነሆ ፡ አንድ ጎልማሳ መጥቶ ቸር መምህር ! የዘለዓለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን ልሥራ? አለው ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፰ - ፴ ። ማር ፲ ፡ ፲፯ ። ፲፮

ምን ቸር ትለኛለህ ከንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማነው? ወደ ሕይወት ልትገባ ከወደድክስ ትእዛዛትን ጠብቅ ፡ ዘፀ ፳ ፡ ፲፫ - ፲፯ ። ፲፯

የምጠብቃቸው የትኞቹ ናቸው? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም አለው ፤ ነፍስ አትግደል ፡ አትሴስን ፡ አትስረቅ ፡ በሐሰት አትመስክር ። ፲፰

አባትህንና እናትህን አክብር ፡ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ሉቃ ፲ ፡ ፳፯ - ፳፰ ። ፲፱

ያም ጎልማሳ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ጠብቄ አለሁ ፡ እንግዲህ የቀረኝ ምንድር ነው? አለው ። ፳

ጌታ ኢየሱስም አይቶ ወደደውና ፡ አንዲት ቀርታ ሃለች ፍጹም ልትሆን ብትወድስ ፡ ሂድና ያለህን ሁሉ ፳፩

ኵሎ ዘብከ ወሀብ ለነዳያን ወለምስኪናን ወታጠሪ
ለከ መዝገበ ዘበሰማያት ወነዓ ትልወኒ ።

፳፪ ወሰሚዖ ወሬዛ ዘንተ ነገረ ኀለፈ ትኩዞ እስመ ብዙኀ
ጥሪቱ ።
፳፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አማን እብ
ለክሙ ከመ ባዕል እምዕፁብ ይበውእ ውስተ መንግ
ሥተ ሰማያት
፳፬ ወካዕበ ይቤሎሙ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ
ስቍረተ መርፍእ እምባዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ
እግዚአብሔር ።
፳፭ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ አንከሩ ጥቀ እንዘ ይብሉ መኑ
እንጋ ይክል ድኂነ ።
፳፮ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በኀበ ሰብእ
ኢይትከሃል ? ዝ ወበኀበ እግዚአብሔርሰ ኵሉ ይት
ከሀል ።

<u>ክፍል ፸ወ፬ ፡ በእንተ ነሚአ ዕሤት ምክዕቢት ።</u>

፳፯ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ናሁኬ ንሕነ ኀደግነ
ኵሎ ወተሎናከ ምንት እንከ ንረክብ ? ።
፳፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማ እብለክሙ አን
ትሙ እለ ተለውክሙኒ አመ ዳግም ልደት አመ ይነ
ብር ወልደ እጓለ እመሕያው ዲበ መንበረ ስብ
ሐቲሁ አንትሙኒ ትነብሩ ዲበ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
መናብርት ወትኴንኑ ዐሠርተ ወክልኤተ ነገደ እስራ
ኤል ።
፳፱ ወኵሉ ዘኀደገ አኀወ፡ ወአኃተ፡ አበ ወእመ፡ ብእሲተ፡
ወውሉደ አብያተ ወገራውሀ በእንተ ስምየ ምእተ
ምክዕቢተ ይነሥእ ወበዘይመጽእኒ ዓለም ሕይወተ
ዘለዓለም ይወርስ ።

፴ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ወደኃርትኒ ይከ
ውኑ ቀደምተ ።

ምዕራፍ ፳ ፡

<u>ክፍል ፸ወ፭ ፡ በእንተ ተዐሥቦ ገባእት ።</u>

፩ እስመ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ በዐለ ቤት
ዘወፅአ በነግህ ይትዐሰብ ገባእተ ለዐፀደ ወይኑ ።

፪ ወተከሀሎሙ ዓስቦሙ በበዲናር ለዕለት ወፈነዎሙ
ውስተ ዓፀደ ወይኑ ይትቀነዩ ።
፫ ወወፂአ ጊዜ ሠለስቱ ሰዓት ርእየ ካልአነ እንዘ ይቀ
ውሙ ውስተ ምሥያጥ ጽሩአነ ።
፬ ወሎሙኒ ይቤሎሙ ሑሩ አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ
ወይንየ ወተቀነዩ ፡ ወዘረትዓኒ እሁበክሙ ወእሙን
ቱነ ሖሩ ።

ሽጠህ ለድኾች ለጦም አዳሪዎች ስጥ ፡ ሰማያዊ
ሀብትን ታገኛለህ ፡ ና ፡ ተከተለኝ አለው ። ምዕ ፯ ፡ ፳ ።
ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፫ ።
ጎልማሳውም ይህን ነገር ሰምቶ እያዘነ ሄደ ፡ ሀብቱ ፳፪
ብዙ ነበርና ።
ጌታ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ ባለጸጋ ወደ መን ፳፫
ግሥተ ሰማያት በጭንቅ እንዲገባ ነገራቸው ።
፩ ጢሞ ፮ ፡ ፱ - ፲፯ ።
ዳግመኛም ፡ ባለ ጸጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ፳፬
ከሚገባ ይልቅ ፡ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ሊያልፍ
ይቀላል አላቸው ።
ደቀ መዛሙርቱም በሰሙ ጊዜ ፡ ማን ሊድን ይች ፳፭
ላል ? እንጃ እያሉ እጅግ አደነቁ ።
ጌታ ኢየሱስም አየት አደረጋቸውና ፡ በሰው ዘንድ ፳፮
ይህ አይቻልም ፡ በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ፡ ሁሉም
ይቻላል ።

<u>ክፍል ፸፬ ፡ ዕጽፍ ዋጋ ስለ ማግኘት ።</u>

ጴጥሮስም መልሶ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ፡ ፳፯
እንግዲህ ምን እናገኛለን ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፤ እውነት እነግራች ፳፰
ኋለሁ ፡ በዳግመኛ ልደት የተቀበላችሁኝ እናንተስ
የሰው ልጅ በጌትነቱ ዙፋን በተቀመጠ ጊዜ ፡ እናን
ተም በዐሥራ ሁለት ወንበሮች ተቀምጣችሁ ፡ በዐ
ሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል ትፈርዳላችሁ ። መዝ
፻፳፪ ፡ ፭ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፰ ።
ስለ ስሜም ወንድሞችን ፡ እኅቶችን ፡ አባትን ፡ እና ፳፱
ትን ፡ ሚስትን ፡ ልጆችን ፡ ቤትን ፡ ርስትን የተወ
ሁሉ ፡ መቶ ዕጽፍ ዋጋ ያገኛል ፡ በወዲያኛውም
ዓለም ፡ በሚመጣውም ዓለም ፡ የዘለዓለም ሕይወትን
ይወርሳል ። ዕብ ፲ ፡ ፴፬ ።
ብዙ ፊተኞች ኋለኞችን ይሆናሉ ፡ ኋለኞችም ፊተ ፴
ኞችን ይሆናሉ ። ምዕ ፳ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፲፫ ፡ ፴ ። ማር
፲ ፡ ፴፩ ።

ምዕራፍ ፳ ፤

<u>ክፍል ፸፭ ፡ ሠራተኞችን ስለ መቅጠር ።</u>

መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ ቦታ ሠራተኞችን ሊስ ፩
ማማ ማልዶ የወጣ ባለቤትን ትመስላለች ። ምዕ
፳፩ ፡ ፴፫ ።
ዋጋቸውንም ለዕለት ድሪም ድሪም ተስማምቶ ፪
ሊሠሩ ወደ ወይኑ ቦታ ላካቸው ።
በሦስት ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ሥራ ፈትተው ፫
በገበያ ቆመው አየ ።
እነዚያንም እናንተም ወደ ወይኔ ቦታ ሂዱና ሥሩ ፬
የመሰለኝን እሰጣችኋለሁ አላቸው እነሱም ሄዱ ።

ወንጌል ዘማቴዎስ ፳ ።

፭ ወካዕበ ወፂአ ጊዜ ስሱ ወተሱዑ ሰዓት ገብረ ከማሁ ።
፮ ወጊዜ ዐሠሩ ወአሐዱ ሰዓት ወፂአ ረከበ ካልአነ
ፅሩዓነ እንዘ ይቀውሙ ወይቤሎሙ ለምንት ቆም
ክሙ ዝየ ኵሎ ዕለተ ፅሩዓኒክሙ ።
፯ ወይቤልዎ እስመ አልቦ ዘተዐሰበነ ወይቤሎሙ ሑሩ
አንትሙኒ ውስተ ዓፀደ ወይንየ ወተቀነዩ ወዘረት
ዓኒ እሁበክሙ ።
፰ ወሰበ መስየ ይቤሎ በዓለ ዓፀደ ወይን ለመጋቢሁ
ጸውዖሙ ለገባእት ወሀቦሙ ዐስቦሙ ወአኀዝ ቅድመ
እምደኃርት እስከ ቀደምት ።
፱ ወመጽኡ እለ ዐሠሩ ወአሐዱ ሰዓት ወወሀቦሙ በበ
ዲናር ።
፲ ወመጽኡ ቀደምት ወመሰሎሙ ዘያፈደፍድ ሎሙ
እምእሉ ወነሥኡ በበዲናር እሙንቱሂ ።
፲፩ ወነሢኦሙ አንጐርጐሩ ላዕሌሁ ለበዓለ ቤት ።
፲፪ እንዘ ይብሉ እሉ ደኃርት አሐተ ሰዓተ ተቀንዩ ወአ
ስተዓረይኮሙ ምስሌነ ለእለ ፆርነ ክበዳ ወላህበ ለዕ
ለት ።
፲፫ ወአውሥአ ወይቤሎ ለአሐዱ እምኔሆሙ ኢዓመፅ
ኩከ ዐርክየ አኮኑ በዲናር ተከሀልኩከ ።
፲፬ ንሣእ ዘይረክበከ ወሑር፡ ፈቀድኩ አነ ለዝ ደኃራዊ
አሀበ ከማከ ።
፲፭ ወሚመ ኢይከውነኒሁ እግበር ዘፈቀድኩ በንዋይየ
አው ዓይንከኑ ሐማሚ ውእቱ ወአንሰ ኄር አነ ።
፲፮ ከማሁኬ ይከውኑ ደኃርት ቀደምተ፡ ወቀደምትኒ
ይከውኑ ደኃርተ፡ እስመ ብዙኃን ጽዉዓን ወኅዳ
ጣን ኅሩያን ።

ክፍል ፻ወ፮፡ በእንተ ሕማሙ፡ ወሞቱ ።

፲፯ ወእንዘ የዓርግ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ነሥ
አሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ እንተ ባሕቲ
ቶሙ ወአግኀሦሙ እምፍኖት ።
፲፰ ወይቤሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ወይእኅዝዎ
ለወልደ እጓለ እመሕያው ወያገብእዎ ኀበ ሊቃነ
ካህናት ወጸሐፍት ወይኴንንዎ በሞት ።
፲፱ ወይሜጥውዎ ለሕዝብ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ወይቀሥ
ፍዎ ወይሰቅልዎ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

ክፍል ፻ወ፯፡ በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ ።

፳ ወእምዝ መጽአት ኀቤሁ እሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ
ምስለ ደቂቃ ወሰገደት ሎቱ እንዘ ትስእል ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳ ።

ዳግመኛም በስድስት ሰዓትና በዘጠኝ ሰዓት ወጥቶ ፭
እንዲሁ አደረገ ።
በአሥራ አንድ ሰዓትም ወጥቶ ሌሎችን ሥራ ፈት ፮
ተው ቆመው አገኘና ቀኑን ሁሉ ሥራ ፈትታችሁ
ለምን ከዚህ ቆማችኋል? አላቸው ።
የተስማማን ስለሌላ ነው አሉት፡ እናንተም ወደ ፯
ወይኔ በታ ሂዳችሁ ሥሩ የመሰለኝን እሰጣችኋለሁ
አላቸው ።
በመሸም ጊዜ የወይኑ በታ ባለቤት፡ ሹሙን ጠርቶ ፰
አስቀድመህ ከኋለኞች ጀምረህ እስከ ፊተኞች
ድረስ ዋጋቸውን ስጣቸው አለው ።
የዐሥራ አንድ ሰዓትም መጡና ድሪም ድሪም ፱
ተቀበሉ ።
የቀደሙትም መጥተው ከነዚያ ይበልጥ የሚያገኙ ፲
መስሏቸው ነበር፡ እነሱም ድሪም ድሪም ተቀበሉ ።
ተቀብለውም በባለቤቱ ላይ አጕረመረሙ ። ፲፩
ሉቃ ፲፭፡ ፳፱ ።
እነዚህ ኋለኞች አንዲት ሰዓት ብቻ ሠሩ የቀኑን ፲፪
ጭንቀትና ሙቀት ከተሸከምነው ከኛ ጋር አስተካ
ክልካቸው እያሉ ። ዘፍ ፴፩፡ ፵ ።
እርሱም መልሶ አለው ወዳጄ! አልበደልኩህም፡ ፲፫
በድሪም ተዋውየህ የለምን? ።
የሚደርስህን ይዘህ ሂድ እኔ ለዚህ ለኋለኛው እንዳ ፲፬
ንተ ልሰጠው ወደድኩ ።
ወይስ በገንዘቤ የወደድኩትን ላደርግ አልችልምን! ፲፭
ዓይንህ ምቀኛ ነው? እኔስ ቸር ነኝ። ሮሜ ፱፡ ፲፮-፳፩ ።
እንዲሁም የኋለኞች ፊተኞች ይሆናሉ፡ ፊተኞችም ፲፮
ኋለኞች ይሆናሉ፡ የተጠሩ ብዙዎች የተመረጡ ጥቂ
ቶች ናቸውና። ምዕ ፲፱፡ ፴ ።

ክፍል ፻፮፡ ስለ ሕማሙና፡ ስለ ሞቱ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጣ ዐሥራ ፲፯
ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው ወስዳቸው ከመ
ንገድም ፈቀቅ አደረጋቸው ። ማር ፲፡ ፴፪ - ፴፬ ።
ሉቃ ፲፰፡ ፴፩ - ፴፫ ።
እንዲህም አላቸው፡ እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወ ፲፰
ጣለን የሰውን ልጅ ይይዙታል፡ ለሊቃነ ካህናት
ለጻፎች አሳልፈው ይሰጡታል ይሙት በቃ ይፈ
ርዱበታል ።
ለሕዝቡም አሳልፈው ይሰጡታል፡ ይዘብቱበታል ፲፱
ይገርፉታል፡ ይሰቅሉታል፡ በሦስተኛውም ቀን
ይነሣል ።

ክፍል ፻፯፡ ስለ ዘብዴዎስ ልጆች ።

ከዚህም በኋላ የዘብዴዎስ ልጆች እናት፡ ከልጆቿ ፳
ጋር መጥታ እየሰገደች ሰገደችለት። ማር ፲፡ ፴፭።

፳፩ ወይቤላ ምንተ ትፈቅዲ እግበር ለኪ? ወትቤሎ ረሲ
ሊተ ከመ ይንበሩ እሉ ደቂቅየ ክልኤሆሙ አሐዱ
በየማንከ ወአሐዱ በጸጋምከ በመንግሥትከ ።
፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ኢተአምሩ ዘት
ስእሉ ትክሉኑ ሰትየ ጽዋዕ ዘአነ እሰቲ? ወጥምቀት
የኒ ዘአነ እጠመቅ ትጠመቁኑ? ወይቤልዎ እመ
ንክል ።

፳፫ ወይቤሎሙ ጽዋዕየሰ ትሰትዩ ወጥምቀትየኒ ትጠ
መቁ ወነቢረሰ በየማንየ ወበጸጋምየ አኮ እነ ዘእሁብ
ዘእንበለ ለእለ አስተዳለወ ሎሙ አቡየ ዘበሰማያት ።

፳፬ ወሰሚዖሙ ዓሠርቱ አንጐርጐሩ ላዕለ ክልኤቱ
አኃው ።
፳፭ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአም
ሩኑ ከመ መኳንንቲሆሙ ለአሕዛብ ይኬንንዎሙ
ወዐበይቶሙ ይቀንይዎሙ ።
፳፮ ወለክሙሰ አኮ ከማሁ ወባሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ
ይኩን ዐቢየ ይኩንክሙ ገብረ ።
፳፯ ወዘሂ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ
ላእከ ።
፳፰ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ከመ ይት
ለአክዎ ዘእንበለ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወየሀብ ነፍሶ
ቤዛ ብዙኃን ።

<u>ክፍል ፸ወ፰፡ በእንተ ክልኤ ዕውራን ።</u>

፳፱ ወወፂኦ እምኢያሪሆ ተለውዎ ሰብእ ብዙኃን ።

፴ ወናሁ ክልኤቱ ዕውራን ይነብሩ ጥቃ ፍኖት ወሰሚ
ዖሙ ከመ እግዚእ ኢየሱስ የኃልፍ ጸርሑ እንዘ
ይብሉ ተሣሃለነ እግዚኦ ወልደ ዳዊት ።
፴፩ ወሰብእሰ ይጌሥፅዎሙ ከመ ያርምሙ ወአፈድፈዱ
ጸሪሐ እንዘ ይብሉ ተሣሀለነ እግዚኦ ወልደ ዳዊት ።

፴፪ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወጸውዖሙ ወይቤሎሙ
ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ ።
፴፫ ወይቤልዎ እግዚኦ ከመ ይትከሠታ አዕይንቲነ ።
፴፬ ወአምሐርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወገሠሦሙ አዕይን
ቲሆሙ ወበጊዜሃ ነጽሩ ወተለውዎ ።

ምዕራፍ ፳ወ፩፤

<u>ክፍል ፸ወ፱፡ በእንተ በጺሖቱ ለእግዚእነ ኢየሩሳሌም ።</u>

፩ ወቀሪቦ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም በጽሐ ቤተ
ፋጌ እንተ ገቦ ደብረ ዘይት ወሰቤሃ ፈነወ ክልኤተ
እምአርዳኢሁ ።

ምን ላደርግልሽ ትወጃለሽ? አላት ፣ እነዚህ ልጆቼ ፳፩
በመንግሥትህ አንዱ በቀኝህ፣ አንዱ በግራህ እንዲ
ቀመጡ አድርግልኝ አለችው ። ምዕ ፲፱፣ ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የምትለምኑትን አታውቁም ፣ ፳፪
እኔ የምጠጣውን ጽዋ መጠጣት ትችላላችሁን? እኔ
የምጠመቃትን ጥምቀትስ ትጠመቃላችሁን? አለ ፣
አዎን እንችላለን አሉት ። ምዕ ፳፮፣ ፴፱ ። ዮሐ
፲፰፣ ፲፩ ። ሉቃ ፲፪፣ ፶ ።
እሱም ጽዋዬንስ ትጠጣላችሁ ፣ ጥምቀቴንም ትጠ ፳፫
መቃላችሁ በቀኜና በግራዬ መቀመጥን ግን፣ በሰማይ
ያለው አባቴ ከዘጋጀላቸው በቀር፣ እኔ የምሰጠው
የለም አላቸው ። ሮሜ ፯፣ ፫ ።
ዐሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች ላይ ፳፬
አንጐራጐሩ ። ሉቃ ፳፪፣ ፳፬ - ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ አሕዛብን መኳንንቶቻቸ ፳፭
ውን እንዲገዟቸው ታላላቆቹም እንዲሠለጥኑባቸው
አታውቁምን? አላቸው ። ሉቃ ፳፪ ፣ ፳፭ ።
ለእናንተ ግን እንዲህ አይደለም ፣ ከእናንተ የበላይ ፳፮
ሊሆን የሚወድ፣ አገልጋይ ይሁናችሁ ።
ከእናንተ አለቃ ሊሆን የሚወድም ሎሌ ይሁናችሁ ። ፳፯

የሰው ልጅ ሊያገለግል ሰውነቱንም ለብዙዎች ቤዛ ፳፰
አድርጎ ሊሰጥ እንጂ፣ ሊያገለግሉት አልመጣምና ።
ዮሐ ፲፫፣ ፬ - ፲ ። ፊልጵ፣ ፪፣ ፯። ፩ ጢሞ ፪፣ ፮ ።

<u>ክፍል ፸፰፡ ስለ ሁለቱ ዕውራን ።</u>

ከኢያሪሆ በወጣ ጊዜ ብዙ ሰዎች ተከተሉት ። ፳፱
ማር ፲፡ ፵፮ - ፶፪ ። ሉቃ ፲፰፣ ፴፭ - ፵፫ ።
እነሆ ሁለት ዕውራን በመንገድ አጠገብ ተቀምጠው ፴
ነበር፣ ጌታ ኢየሱስም ሲያልፍ ሰምተው አቤቱ!
የዳዊት ልጅ ይቅር በለን እያሉ ጮኹ ።
ሰዎች ግን ዝም እንዲሉ ይቈጧቸው ነበር፣ እነሱ ፴፩
ግን፣ አቤቱ የዳዊት ልጅ ይቅር በለን እያሉ መላ
ልሰው ጮኹ ።
ጌታ ኢየሱስም ቆም ብሎ ጠራቸውና፣ ምን ላደር ፴፪
ግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው ።
አቤቱ ዐይኖቻችን እንዲበሩልን ነው አሉት ። ፴፫
ጌታ ኢየሱስንም አሳዘኑትና ዐይኖቻቸውን ዳሰሳ ፴፬
ቸው ያን ጊዜም አዩና ተከተሉት ።

ምዕራፍ ፳፩፤

<u>ክፍል ፸፱፡ ጌታችን ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።</u>

ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም በቀረበ ጊዜ በደ ፩
ብረ ዘይት አጠገብ ወደምትገኘው ወደ ቤተ ፋጌ
ደረሰ፣ ያን ጊዜም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ።
ማር ፲፩፣ ፲ - ፴፫ ። ሉቃ ፲፱፣ ፳፱ - ፵፰ ።

	ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፩ ።	የማቴዎስ ወንጌል ፳፩ ።	
፪	ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወይእተ ጊዜ ትረክቡ እድግተ እስርተ ምስለ ዕዋላ ፍትሕዎሙ ወአምጽእዎሙ ሊተ ።	እንዲህም አላቸው በፊታችሁ ወደ አለችው አገር ሂዱ ያን ጊዜም ከውርንጫዋ ጋር የታሰረች አህያ ታገኛላችሁ ፍቱና አምጡልኝ ።	፪
፫	ወእመበ ዘይቤለክሙ ምንተ ትገብሩ በሉ እግዚእሙ ይፈቅዶሙ ወበጊዜሃ ይፌንዉክሙ ።	ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ ሰው ቢኖር ጌታቸው ይሻቸዋል በሉ ያን ጊዜም ይሰዱአችኋል ።	፫
፬	ወዝንቱ ዘኮነ ከመ ይትፈጸም ዘተብህለ በነቢይ ።	ይህ ሁሉ የሆነው በነቢይ የተነገረው ይፈጸም ዘንድ ነው ።	፬
፭	"በልዋ ለወለተ ጽዮን ነዋ ንጉሥኪ ጻድቅ ወየዋህ ይመጽእ ኀቤኪ እንዘ ይጼዓን ዲበ እድግት ወዲበ ዕዋላ" ።	"የጽዮንን ልጅ እነሆ እውነተኛና ቸር ንጉሥሽ በአ ህያዪቱና በውርንጫዋ ላይ ተቀምጦ ወደ አንቺ ይመጣል" በሏት ። ዘካ ፱፡ ፱ - ፲ ። ዮሐ ፲፪፡ ፲፬ ።	፭
፮	ወሖሩሙ አርዳኢሁ ገብሩ በከመ አዘዘሙ እግዚእ ኢየሱስ ።	ደቀ መዛሙርቱም ሂደው ጌታ ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው አደረጉ ።	፮
፯	ወአምጽኡ ሎቱ እድግተ ወዕዋላ ወረሐኑ አልባ ሲሆሙ ላዕሌሆሙ ወተጽዕነ እግዚእ ኢየሱስ ዲቤሆን ።	አህያዪቱንና ውርንጫዋን አመጡለት ልብሳቸው ንም በላያቸው ጐዘጐዙ፣ ጌታ ኢየሱስም በነርሱ ላይ ተቀመጠ ።	፯
፰	ወዘይበዝኁ ሕዝብ ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት ወካልአንሂ ይመትሩ አዕፁቀ እምውስተ ዕፀው ወይ ነጽፉ ውስተ ፍኖት ።	ብዙ ሕዝብም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፣ ሌሎችም ከዛፎች ጫፍ ጫፉን እየቈረጡ በመንገድ ያነጥፉ ነበር ። ፪ ነገ ፱፡ ፲፫ ።	፰
፱	ወሕዝብሰ እለ ይመርሑ ወእለሂ ይተልዉ ይጸርሑ ወይብሉ "ሆሣዕና ለወልደ ዳዊት ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ሆሣዕና በአርያም" ።	ሕዝቡ ግን የቀደሙትም የተከተሉትም "ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባ ረከ ነው መድኃኒት በሰማይ" እያሉ ይጮሁ ነበር ። መዝ ፻፲፯፡ ፳፭ - ፳፮ ።	፱
፲	ወበዊኦ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ተሀውከት ኵላ ሀገር እንዘ ትብል መኑ ውእቱ ዝንቱ ።	ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም በገባ ጊዜ አገ ሪቱ በሙሉ ይህ ማነው ብላ ታወከች። ዮሐ ፲፪፡ ፲፱።	፲
፲፩	ወይቤሉ ሕዝብ ዝ ውእቱ ኢየሱስ ነቢይ ዘእምናዝ ሬት ዘገሊላ ።	ሕዝቡም ይህ የገሊላ ዕፃ ከምትሆን ከናዝሬት የወ ጣው ነቢይ ነው አሉ። ማር ፲፩፡ ፲፭። ሉቃ ፲፱፡ ፵፭ ።	፲፩
፲፪	ወቦአ እግዚእ ኢየሱስ ቤተ መቅደስ ወሰደደ ኵሎሙ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤተ መቅደስ ወገፍ ትአ ማእዲቲሆሙ ለመወልጣን ወመናብርቲሆሙ ለ እለ ይሠይጡ ርግበ ።	ጌታ ኢየሱስ ወደ ቤተ መቅደስ በገባ ጊዜ በቤተ መቅደስ የሚሸጡትንና የሚለውጡትን ሁሉ አባረረ የለዋጮችን መደርደርያ የርግብ ሻጮችንም ወንበር ገለበጠ። ዮሐ ፪፡ ፲፬። ማር ፲፩፡ ፲፭። ሉቃ ፲፱፡ ፵፭።	፲፪
፲፫	ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል "ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይሰመይ ወአንትሙሰ ረሰይክምዎ በአተ ፈያት ወሰ ረቅት" ።	"ቤቴ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ተጽፏል፣ እና ንተ ግን የሌባ ዋሻ የቀማኛ መሸሸ አደረጋችሁት" ። ኢሳ ፶፮፡ ፯ ። ኤር ፯፡ ፲፩ ።	፲፫
፲፬	ወመጽኡ ኀቤሁ ዕውራን ወሐንካሳን በቤተ መቅደስ ወአሕየዎሙ ።	በቤተ መቅደስም ዕውሮች አንካሶች ወደ እርሱ መጡና ፈወሳቸው ።	፲፬
፲፭	ወሰበ ርእዩ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት መንክረ ዘገብረ ወደቂቅኒ እንዘ ይጸርሑ በቤተ መቅደስ ወይብሉ ሆሣዕና ለወልደ ዳዊት ኢሐወዘሙ አላ አንጐርጐሩ ።	የካህናት አለቆችና ጻፎችም ያደረገውን ተአምራትና ልጆች በቤተ መቅደስ ሆሣዕና ለዳዊት ልጅ እያሉ ሲጮኹ በአዩና በሰሙ ጊዜ ደስ አላላቸውም አጕ ረመረሙ እንጂ ።	፲፭
፲፮	ወይቤልዎ ኢትሰምዖኑ ዘይብሉ እሉ ደቂቅ? ወይቤ ሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እወ አልቦሁ አመ አንበብ ክሙ ዘይቤ "እምአፈ ደቂቅ ወሕፃናት አስተዳሎከ ስብሐተ" ።	እነዚህ ልጆች የሚሉትን አትሰማምን? አሉት ጌታ ኢየሱስም እሰማለሁ "ከልጆችና ከሕፃናት አንደበት ምስጋናን አዘጋጀህ" ያለውን ያነበባችሁበት የለ ምን? አላቸው ። መዝ ፰፡ ፫ ።	፲፮
፲፯	ወኀደጎሙ ወወፅአ አፍአ እምሀገር ወቦአ ቢታንያ ወቤተ ሀየ ።	ትቷቸውም ከከተማው ወደ ውጭ ወጣና ወደ ቢታ ንያ ሄደ በዚያም አደረ ።	፲፯

ክፍል ፹ ፣ በእንተ በለስ እንተ አልበቲ ፍሬ ።

፲፰ ወጸቢሖ እንዘ የዐርግ እግዚእ ኢየሱስ ሀገረ ርኅበ ።
፲፱ ወርእየ ዕፀ በለስ በፍኖት ወሖረ ኀቤሃ ይንሣእ ፍሬ
እምኔሃ ወኢረከበ ዘእንበለ ቈጽል ውስቴታ ዘእንበለ ቈጽል
ባሕቲቱ ፣ ወይቤላ ኢይኩን እንከ ፍሬ እምውስቴትኪ
ለዓለም ወየብሰት በጊዜሃ ይእቲ በለስ ።

፳ ወርእዮሙ አርዳኢሁ አንከሩ ወይቤሉ እፎ በጊዜሃ
የብሰት ዛቲ በለስ ።
፳፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን እብ
ለክሙ እመ ብክሙ ሃይማኖት ወኢትናፍቁ አከ
ክመ ዕፀ ባሕቲቶ ዘትገብሩ አላ ለዝንቱ ደብር ለእመ
ትብልዎ ተንሥእ ወተወረው ውስተ ባሕር ይከውን
ለክሙ ።
፳፪ ወኵሎ ዘሰአልክሙ በጸሎት እንዘ ትትአመኑ ትነ
ሥኡ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፣ በእንተ ተስእሎተ

ሊቃነ ካህናት ወረበናት ።

፳፫ ወበዊአ ቤተ መቅደስ እንዘ ይሜህር መጽኡ ኀቤሁ
ሊቃነ ካህናት ወመላህቅተ ሕዝብ ወይቤልዎ በመበ
ሐተ መኑ ትገብር ዘንተ ወመኑ ወሀበከ ዘንተ ሥል
ጣነ ።
፳፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እሴአለ
ክሙ አነሂ አሐተ ቃለ ወእምከመ ነገርክሙኒ አነሂ
አየድዐክሙ በአይ ሥልጣን እገብር ዘንተ ።
፳፭ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴ ውእቱ እምሰማይኑ
ወሚመ እምሰብእ ? ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ
እመ ንብሎ እምሰማይ ይብለነ በእፎኬ ዘኢአመን
ክምዎ ።
፳፮ ወእመሂ ንብሎ እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ እስመ
ከመ ነቢይ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።
፳፯ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ኢነአምር ፣ ወይቤሎሙ
ውእቱኒ አነሂ ኢያየድዐክሙ በአይ ሥልጣን እገብር
ዘንተ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፣ ምሳሌ በእንተ ክልኤ አኀው ።

፳፰ ወምንተ ትብሉ ለአሐዱ ብእሲ ቦቱ ክልኤቱ ደቂቅ
ወይቤሎ ለቀዳማዊ ወልድየ ሑር ተቀነይ ዮም
ውስተ ዓፀደ ወይንየ ።
፳፱ ወአውሥአ ወይቤ አሆ እግዚእየ ወኢሖረ ።
፴ ወለካልኡኒ ዘይንእስ ይቤሎ ከማሁ ፣ ወአውሥአ
ወይቤ እንብየ ወእምድኅረዝ ነስሐ ወሖረ ።
፴፩ መኑ እንከ እምክልኤሆሙ ዘገብረ ፈቃደ አቡሁ ?
ወይቤልዎ ደኃራዊ ፣ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ

ክፍል ፹ ፣ ፍሬ ስለ ታጣበት በለስ ።

በነጋም ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ከሀገር ሲወጣ ተራበ ። ፲፰
በመንገድም የበለስ ዛፍ አይቶ ከርሷ ፍሬ ሊያገኝ ፲፱
ወደርሷ ሄደ ፣ ግን ከቅጠል በቀር ያገኘበት የለም ፣
እንግዲህ ወዲህ ለዘለዓለም ፍሬ አይገኝብሽ አላት ፣
ያቺም በለስ ወድያውኑ ደረቀች ። ኢዩ ፩ ፣ ፯ ።
ዕብ ፯ ፣ ፰ ።
ደቀ መዛሙርቱም አይተው በለሲቱ እንዴት ወድ ፳
ያውኑ ደረቀች ! ብለው አደነቁ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሃይማኖት ቢኖራችሁና በት ፳፩
ጠራጠሩ በበለስ እንደተደረገው ብቻ የምታደርጉ
አይደለም ፣ ይህንንም ተራራ ተነሥተህ ወደ ባሕር
ተወርወር ብትሉት ይደረግላችኋል እንጂ አላቸው ።
ምዕ ፲፯ ፣ ፳ ።
አምናችሁ በጸሎት የለመናችሁትን ሁሉ ታገኛላ ፳፪
ችሁ ።

ክፍል ፹፩ ፣ የካህናት አለቆችና መምህራኑ

ስለ ጠየቁት ጥያቄ ።

ወደ ቤተ መቅደስም ገብቶ ሲያስተምር የካህናት ፳፫
አለቆችና የሕዝቡ አለቆች ወደርሱ መጥተው በማን
ሥልጣን ነው ይህን የምታደርገው ? ይህንንስ
ሥልጣን ማን ሰጠህ ? አሉት ። ዮሐ ፪ ፣ ፲፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እኔም አንዲት ቃል እጠይ ፳፬
ቃችኋለሁ ፣ የነገራችሁኝም እንደሆነ እኔም በምን
ሥልጣን ይህን እንደማደርግ እነግራችኋለሁ አላቸው ፤
የዮሐንስ ጥምቀቱ ከየት ነው ? ከሰማይ ነውን ፳፭
ወይስ ከሰው ? እርስ በርሳቸውም ተነጋግረው እን
ዲህ አሉ ፣ ከሰማይ ነው ብንለው ለምን ያላመና
ችሁት ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራቸዋለን ፳፮
ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ። ምዕ ፲፬ ፣ ፲፭ ።
አናውቅም ብለው መለሱለት ፣ እርሱም እንኪያስ ፳፯
እኔም በምን ሥልጣን ይህን እንደማደርግ አልነ
ግራችሁም ።

ክፍል ፹፪ ፣ ስለ ሁለት ወንድማማቾች ምሳሌ ።

ምን ትላላችሁ አንድ ሰው ሁለት ልጆች አሉት ፣ ፳፰
ታላቁንም ልጄ ዛሬ ወደ ወይኔ ቦታ ሂድና ሥራ
አለው ።
ልጁም መልሶ እሺ ጌታዬ አለ ግን አልሄደም ። ፳፱
ሁለተኛውንም እንዲሁ አለው ፣ እሱም እንቢ አለ ፣ ፴
ከዚህ በኋላ ግን ተፀፀተና ሄደ ። ምዕ ፯ ፣ ፩ - ፪ ።
እንግዲህ ከሁለቱ ያባቱን ፈቃድ ያደረገ ማንኛው ፴፩
ነው ? ታናሹ ነው አሉት ። ጌታ ኢየሱስም ቀራጮች ፣

አማን እብለክሙ ከመ መጸብሐን ወዘማውያን ይቀ
ድሙክሙ በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር።

፴፪ እስመ መጽአ ኀቤክሙ ዮሐንስ በፍኖተ ጽድቅ
ወኢአመንክምዎ ወመጸብሐንሰ ወዘማውያን አም
ንዎ ወአንትሙሰ ርኢክሙሂ ኢነሳሕክሙ ድኅረ
ለአሚን ቦቱ ፡፡

ክፍል ፹ወ፫ ፡ ምሳሌ በእንተ ዐፀደ ወይን ፡፡

፴፫ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ ካልአተ ምሳሌ ስምዑ
ብእሲ በዐለ ቤት ተከለ ዐፀደ ወይን ወገብረ ሎቱ
ፀቈነ ወአክረየ ውስቴቱ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ
ወሤመ ሎቱ ዓቀብተ ወወሀበሙ ወነገደ ፡፡

፴፬ ወአመ በጽሐ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ አግብርቲሁ ኀበ
ዓቀብተ ወይን ከመ ያምጽኡ ሎቱ እምፍሬ
ወይኑ ፡፡

፴፭ ወአኀዝዎሙ እሉ ዓቀብት ለአግብርቲሁ ወቦ ዘቀ
ተሉ ፡ ወቦ ዘወገሩ ፡ ወቦ ዘቀሠፉ ፡፡

፴፮ ወእምዝ ፈነወ ካልአነ አግብርተ እለ ይበዝኑ እም
ቀደምት ፡ ወኪያሆሙኒ ከማሁ ረሰይዎሙ ፡፡

፴፯ ወድኅረ ፈነወ ኀቤሆሙ ወልዶ እንዘ ይብል ለወ
ልድየሰ የኀፍርዎ ፡፡

፴፰ ወሶበ ርእይዎ እሉ ዓቀብት ለወልዱ ይቤሉ በበይ
ናቲሆሙ ነዋ ዝ ውእቱ ወራሲሁ ንዑ ንቅትሎ
ወንርከብ ርስቶ ፡፡

፴፱ ወነሥእዎ ወአውፅእዎ አፍአ እምዐፀደ ወይን ወቀ
ተልዎ ፡፡

፵ ወአመ መጽአ እንከ በዓለ ዐፀደ ወይን ምንተ እንከ
ይሬስዮሙ ለእሉ ዐቀብት ?

፵፩ ወይቤልዎ በእኪት ይቀትሎሙ ለእኩያን ወወይኖሂ
ይሁብ ለካልአን ዐቀብት እለ ይሁብዎ ፍሬሁ በበጊ
ዜሁ ፡፡

፵፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አልቦሁ አመ አንበብ
ክሙ ውስተ መጻሕፍት ፡ "እብን እንተ መነንዋ
ነደቅት ወይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት እም
ኀበ እግዚአብሔር ኮነት ዛቲ ወነካር ይእቲ ለአዕ
ይንቲነ" ፡፡

፵፫ ወበእንተ ዝንቱ እብለክሙ ከመ ይነሥእዋ እም
ኔክሙ ለመንግሥት እግዚአብሔር ወይሁብዋ ለሕ
ዝብ ዘይገብር ፍሬሃ ፡፡

፵፬ ወዘሰ ወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀጠቀጥ ወለዘሂ
ወድቀት ዲቤሁ ተኀርዮ ፡፡

፵፭ ወሰሚዖሙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ምሳሌያ
ቲሁ አእመሩ ከመ በእንቲአሆሙ ይብል ፡፡

አመንዝሮች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በመግ
ባት እንደሚቀድሟችሁ እውነት እላችኋለሁ አላ
ቸው ፡፡ ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፬ ፡፡

ዮሐንስ በእውነት መንገድ ወደ እናንተ መጣ አላመ ፴፪
ናችሁበትም ፤ ቀራጮች አመንዝሮች ግን አመኑበት
እናንተ ግን አይታችሁም በኋላ በርሱ ለማመን አል
ተፀፀታችሁም ፡፡ ሉቃ ፯ ፡ ፳፱ ፡፡

ክፍል ፹፫ ፡ ስለ ዐፀደ ወይን ምሳሌ ፡፡

ደግሞም አላቸው ሌላ ምሳሌ ስሙ ፤ ባለቤት ሰው ፴፫
ወይንን ተከለ ፡ ቅጥር ቀጠረለት መጥመቂያ አስቈፈ
ረለት ፡ ግንብ ሠራለት ጠባቆች ሾመለት ለጠባቆችም
ሰጥቷቸው ሄደ ፡፡ ማር ፲፪ ፡ ፩ - ፲፬ ፡፡ ሉቃ ፳ ፡ ፱ - ፲፱ ፡፡

የሚያፈራበት ወራት በደረሰ ጊዜም ከወይኑ ፍሬ ፴፬
ያመጡለት ዘንድ ባሮቹን ወደ ጠባቆቹ ላከ ፡፡ ኢሳ
፭ ፡ ፩ - ፲ ፡፡

ጠባቆቹም ባሮቹን ያዟቸው የገደሉትም አለ ፡ በደ ፴፭
ንጊያ የመቱትም አለ ፡ የገረፉትም አለ ፡፡ ምዕ ፳፫ ፡
፴፬ - ፴፯ ፡፡

ከዚህ በኋላ ከቀደሙት የሚበዙ ሌሎች ብላቴኖችን ፴፮
ላከ እነሱንም እንደዚያው አደረጉባቸው ፡፡ ምዕ
፳፪ ፡ ፬ ፡፡

በኋላም ልጄንስ ያፍሩት ይሆናል ብሎ ልጁን ላከ ፡፡ ፴፯

ጠባቆችም ልጁን ባዩት ጊዜ እርስ በርሳቸው እነሆ ፴፰
ወራሹ ይህ ነው ፡ ኑ ፡ እንግደለውና ርስቱን እንው
ሰድ ተባባሉ ፡፡ ምዕ ፳፯ ፡ ፳፰ ፡፡

ይዘው ከወይኑ ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት ፡፡ ፴፱
ዕብ ፲፫ ፡ ፲፪ ፡፡

እንግዲህ የወይኑ ቦታ ባለቤት በመጣ ጊዜ ፡ እነዚ ፵
ህን ጠባቆች ምን ያደርጋቸዋል ? ኢሳ ፭ ፡ ፫ - ፬ ፡፡

ክፉዎችን በክፉ ያጠፋቸዋል ፡ ወይኑንም በየጊዜው ፵፩
ፍሬውን ለሚሰጡት ለሌሎች ጠባቆች ይሰጣል
አሉት ፡፡

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፤ በመጻሕፍት ያለ ፵፪
ውን ያነበባችሁበት ጊዜ የለምን ? "አናጢዎች የና
ቋት ደንጊያ በማዕዘን ራስ ላይ ሆነች ፡ እርሷ ከእግ
ዚአብሔር ዘንድ ሆነች ፡ ለዐይኖቻችንም ድንቅ
ናት" ፡፡ መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፪ ፡፡ ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፲፩ ፡፡ ሮሜ ፱ ፡
፴፫ ፡፡ ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፯ ፡፡

ስለዚህም የእግዚአብሔርን መንግሥት ከእናንተ ፵፫
ነሥተው ፍሬዋን ለሚሰጡ ሕዝብ እንደሚሰጧት
እነግራችኋለሁ ፡፡

በዚች ደንጊያ ላይ የወደቀ ይቀጠቀጣል ፡ በላዩ የወ ፵፬
ደቀችበትንም ተፈጨዋለች ፡፡ ዳን ፪ ፡ ፴፬ - ፵፬ ፡፡

የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ምሳሌዎቹን በሰ ፵፭
ሙ ጊዜ ፡ ስለ እነርሱ እንደሚናገር አወቁ ፡፡

፵፮ ወእንዘ ይፈቅዱ የአኀዝዎ ፈርህዎሙ ለሕዝብ
እስመ ከመ ነቢይ ውእቱ በኀቤሆሙ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ፡

ክፍል ፹ወ፩ ፡ ምሳሌ

በእንተ ንጉሥ ዘገብረ ከብካበ ወልዱ ።

፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ዳግመ ወተናገረ በም
ሳሌ እንዘ ይብል ።
፪ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ብእሴ ንጉሠ ዘገብረ
ከብካበ ለወልዱ ።
፫ ወፈነወ አግብርቲሁ ይጸውዕዎሙ ለእለ ተፀውሩ ው
ስተ ከብካብ ወአበዩ መጺአ ።
፬ ወዳግመ ፈነወ ካልአነ አግብርተ እንዘ ይብል በል
ዎሙ ለእለ ዐሠርናሆሙ ናሁ ምሳሕየ አስተዳሎኩ
ወጠባሕኩ መጋዝእትየ ወእሥዋርየ ወኵሉ ድልው
ንሁ ውስተ ከብካብየ ።
፭ ወእሙንቱሰ ተሀየዩ ወኃለፉ በ ዘሐረ ውስተ ገራህቱ
ወበ ዘሐረ ውስተ ንግዱ ፡ ወበ ዘሐረ ውስተ ዓፀደ
ወይኑ ።
፮ ወእለሰ ተርፉ አኀዝዎሙ ለአግብርቲሁ ወቀተል
ዎሙ ወኪያሁኒ ጸአልዎ።
፯ ወሰሚዖ ንጉሥ ተምዐ ወፈነወ ሐራሁ ይቅትልዎሙ
ለእልክቱ ቀተልት ወቀተልዎሙ ወሀገሮሙኒ አው
ዐዩ በእሳት ።

፰ ወእምዝ ይቤሎሙ ለአግብርቲሁ ከብካብየሰ ድልው
ውእቱ ወበሕቱ ኢደለዎሙ ለእለ ዐሠርናሆሙ ።

፱ ሑሩኬ እንከ ውስተ መራኅብት ወአናቅጽ ወኵሎ
ዘረከብክሙ ጸውዑ ውስተ ከብካብ ።
፲ ወወፂአሙ እሙንቱ አግብርት ውስተ ፍናው አስተ
ጋብኡ ኵሎ ዘረከቡ እኩያነ ወኄራነ ወመልአ ቤተ
በዓል እምእለ ይረፍቁ ።
፲፩ ወበዊአ ንጉሥ ይርአዮሙ ለእለ ይረፍቁ ረከበ በሀየ
ብእሴ ዘኢለብሰ ልብሰ መርዓ ።
፲፪ ወይቤሎ ዐርክየ እፎ ቦእከ ዝየ ዘኢለበስከ ልብሰ
መርዓ ወተፈጸመ ውእቱ ብእሲ ።

፲፫ ወእምዝ አዘዘሙ ንጉሥ ለአግብርቲሁ ይእስርዎ እደ
ዊሁ ወእገሪሁ ወያውፅእዎ ወይግድፍዎ ውስተ
ጸናፌ ጽልመት ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

፲፬ እስመ ብዙኃን እሙንቱ ጽዉዓን ወኅዳጣን ኅሩያን ።

ሊይዙትም አሰቡ ፡ ግን ሕዝቡን ፈሩአቸው ፡ በእነ ፵፮
ርሱ ዘንድ እንደ ነቢይ ነበርና ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

ክፍል ፹፩፡ የልጁን

ሠርግ ስለ አደረገው ንጉሥ ምሳሌ ።

ጌታ ኢየሱስም ዳግመኛ መልሶ በምሳሌ ተናገረ ፡ ፩
እንዲህ ብሎ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፬። ራእ ዮሐ ፲፱ ፡ ፱።
መንግሥተ ሰማያት ለልጁ ሠርግ ያደረገ ንጉሥ ፪
ሰውን ትመስላለች ። ዮሐ ፫ ፡ ፳፱ ።
ለሠርጉ የታደሙትን ይጠሯቸው ዘንድ ብላቴኖ ፫
ቹን ላከ ፡ እነሱ ግን አንመጣም አሉ ።
ዳግመኛም የጠራናቸውን እነሆ ምሳዬን አዘጋጀቻ ፬
ለሁ ፡ ሜሌንገቼን አርጃለሁ፡ ሁሉም ተዘጋጅቷል ፡
ወደ ሠርጌ ኑ ፡ በሏቸው ብሎ ሌሎች አሽከሮቹን
ላከ ። ምዕ ፳፭ ፡ ፴፯ ። ምሳ ፱ ፡ ፩ - ፭ ።
እነሱ ግን ቸል ብለው ሄዱ ፡ ወደ እርሻው የሄደ ፭
አለ ፡ ወደ ንግዱ የሄደም አለ ፡ ወደ ወይኑ ቦታም
የሄደ አለ ።
የቀሩትም አሽከሮቹን ይዘው ገደሏቸው ፡ እሱንም ፮
ሰደቡት ።
ንጉሡም በሰማ ጊዜ ተቈጣና ፡ እነዚያን ገዳዮች ይገ ፯
ድሏቸው ዘንድ ጭፍሮቹን ላከ ገደሏቸውም ፡ አገራ
ቸውንም በእሳት አቃጠሉ። ምዕ ፳፬ ፡ ፪። ኢሳ ፳፬፡
፳፩ ። ዳን ፱ ፡ ፳፮ ።
ከዚህ በኋላ አሽከሮቹን እንዲህ አላቸው ሠርጌ ፰
ተዘጋጅቷል ፡ ነገር ግን ለጠራናቸው አልተገባቸ
ውም ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፮ ።
ወደየሚዳው ፡ ወደየበሩ ሂዱና ፡ ያገኛችሁትን ሁሉ ፱
ወደ ሠርጉ ጥሩ ።
እነዚያ አሽከሮችም ወደ መንገዶች ወጥተው ክፉ ፲
ዎቹንም በጎዎቹንም ያገኙትንም ሁሉ ሰበሰቡ ፡ ከተ
ጋበዥቹም ብዛት የተነሣ የሠርጉ ቤት መላ ።
ንጉሡም ተጋባዦቹን ሊያይ በገባ ጊዜ ፡ የሠርግ ፲፩
ልብስ ያልለበሰ ሰው አገኘ ።
ወዳጄ! የሠርግ ልብስ ያልለበስክ ለምን ከዚህ ገባህ? ፲፪
አለው ፡ ያም ሰው ምላሽ አጣ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፫ ።
ከዚህ በኋላ ፡ ንጉሡ አሽከሮቹ ፡ እጁን እግሩን አስ ፲፫
ረው አውጥተው ልቅሶ ጥርስ ማፋጨት ወደ አለ
በት ወደ ጨለማ ቦታ ይጥሉት ዘንድ አዘዛቸው ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፵፪ ። ፳፬ ፡ ፶፩ ።
የተጠሩ ብዙዎች ፡ የተመረጡ ጥቂቶች ናቸውና ። ፲፬
ምዕ ፳ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ እለ ተስእሉ በእንተ ዲናር ።

፲፭ ወእምዝ ወፂኦሙ ፈሪሳውያን ተማከሩ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ ።

፲፮ ወፈነዉ ኀቤሁ አርዳኢሆሙ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ራትዕ አንተ ወበጽድቅ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር፡ ወኢተሐስብ መነሂ ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ ።

፲፯ ንግረነኬ እንከ ዘይረትዕ ምንተ ትብል ይከውንሁ ውሂበ ጸባሕት ለቄሣር ወሚመ ኢይከውንሁ? ።
፲፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እከዮሙ ወይቤሎሙ ለምንት ታሜክሩኒ አ መደልዋን አርእዩኒ መልክዐ ዲናሩ ።
፲፱ ወአምጽኡ ሎቱ ዲናረ ።
፳ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘመኑ ዝንቱ መልክዑ ወጽሕፈቱ ።
፳፩ ወይቤልዎ ዘቄሣር፡ወይቤሎሙ ሀቡ ዘቄሣር ለቄሣር፡ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ።
፳፪ ወሰሚዖሙ አንከሩ ወኀደግዎ ወኀለፉ ።

ክፍል ፹ወ፪፡ በእንተ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ምውታን ።

፳፫ ወበይእቲ ዕለት መጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።
፳፬ ወተስእልዎ እንዘ ይብሉ አ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ ይብል፡ እመቦ ብእሲ ዘሞተ እኁሁ እንዘ አልቦ ውሉድ፤ ያውስባ ለብእሲተ እኁሁ ወያቅም ዘርአ ለእኁሁ ።
፳፭ ሀለዉ እንከ ኀቤነ ሰብዓቱ አኀው ወዘይልኅቅ አውሰበ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ፡ ወኀደገ ብእሲተ ለእኁሁ ።
፳፮ ወከማሁ ካዕበ ካልኡኒ ወሣልሱኒ እስከ ሰብዓቲሆሙ አውሰብዋ ወሞቱ እንዘ አልቦሙ ውሉድ ።
፳፯ ወድኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።
፳፰ ወአመ ይትነሥኡ እንከ ምውታን ለመኑ እምሰብዓቲሆሙ ትከውን ብእሲተ እስመ ኵሎሙ አውሰብዋ ? ።
፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ፡ ስሕትክሙ በኢያእምሮ መጻሕፍት ወኢኃይለ እግዚአብሔር

፴ አመሰ የሐይዉ ምውታን ኢያወስቡ ወኢይትዋሰቡ አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር በሰማያት እሙንቱ ።
፴፩ ወበእንተ ትንሣኤ ሙታንሰ ኢያንበብክሙኑ ዘተብህለ ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ።?

ክፍል ፹፩ ፡ ስለ ዲናር ስለ ጠየቁት ሰዎች ።

ከዚህ በኋላ ፈሪሳውያን ወጣ ብለው ፡ ጌታ ኢየሱስን ፲፭
በአነጋገሩ ያስቱት ዘንድ ተማከሩ ። ማር ፲፪ ፡
፲፪ - ፴፩ ። ሉቃ ፳ ፡ ፳ - ፴ ።
ደቀ መዛሙርቶቻቸውንም ከሄሮድስ ቤተ ሰቦች ጋር ፲፮
ወደርሱ ላኩ፡ መልክተኞችም እንዲህ አሉት፤ መም
ህር ! አንተ እውነተኛ እንደኾንክ እናውቃለን ፡ የእ
ግዚአብሔርንም መንገድ በእውነት ታስተምራለህ ፡
ማንንም ማነን አትፈራም ፡ የሰውንም ፊት አይተህ
አታደላም ። ማር ፫ ፡ ፳ ።
እንግዲህ የሚገባውን ንገረን ምን ትላለህ? ለቄሣር ፲፯
ግብር መስጠት ይገባልን? ወይስ አይገባንም? አሉት።
ጌታ ኢየሱስም ክፋታቸውን አወቀባቸውና ፡ እናንት ፲፰
ግብዞች ለምን ትፈታተኑኛላችሁ ፡ የዲናሩ መልክ
አሳዩኝ አላቸው ።
ገንዘቡንም አመጡለት ። ፲፱
ጌታ ኢየሱስም ይህ መልኩ ጽሕፈቱስ የማነው? ፳
አላቸው ።
የቄሣር ነው አሉት ፡ የቄሣርን ለቄሣር፤ የእግዚአብ ፳፩
ሔርን ለእግዚአብሔር ስጡ አላቸው ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፯ ።
ሰምተውም አድንቀው ትተዉት ሄዱ ፳፪

ክፍል ፹፪፡ ትንሣኤ ሙታን የለም ስለሚሉ ስለ ሰዱቃውያን ።

በዚያችም ቀን የሙታን መነሣት የለም የሚሉ ፳፫
ሰዱቃውያን ወደርሱ መጡ ። ግብ ሐዋ ፳፫ ፡ ፯ - ፰ ።
እንዲህም ብለው ጠየቁት መምህር ! ሙሴ ልጅ ሳይ ፳፬
ወልድ የሞተ ሰው ቢኖር ወንድሙ ሚስቱን አግ
ብቶ ዘር ይተካለት ብሎ ጻፈልን ። ዘዳግ ፳፭ ፡ ፭ ።
ማር ፲፪ ፡ ፲፱ ። ሉቃ ፳ ፡ ፳፰ ።
እንግዲህ ሰባት ወንድማማች ነበሩ ፡ ታላቁም ሚስት ፳፭
አገባና ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፡ ለወንድሙ ሚስቱን
ተወ ።
እንዲሁ ደግሞ ሁለተኛውም ሦስተኛውም ፡ ሰባቱ ፳፮
ሁሉ አገቧት ፡ ልጅም ሳይወልዱ ሞቱ ።
ከሁሉም በኋላ ያቺ ሴት ሞተች ። ፳፯
እንግዲህ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከሰባቱ ለማን ፳፰
ኛው ሚስት ትሆናለች ሁሉም አግብተዋት ነበርና?
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው መጻሕፍ ፳፱
ትን ፡ የእግዚአብሔርንም ከሀሊነት በለማወቅ ስታ
ችኋል ።
ሙታንስ በሚነሡበት ጊዜ አያገቡም አይጋቡም ፡ ፴
እነርሱ በሰማያት እንደ መላእክት ሆነው ይኖራሉ
እንጂ ! ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፡ ፲፯ ።
ስለ ሙታን መነሣትማ ከእግዚአብሔር ዘንድ ለና ፴፩
ንተ የተነገረውን አላነበባችሁምን ? ።

፴፪ ዘይቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ አብርሃም ፥ ወአምላከ ይስሐቅ ፥ ወአምላከ ያዕቆብ ኢኮነኬ አም ላከ ምውታን አላ አምላከ ሕያዋን ውእቱ ።

፴፫ ወሰሚዖሙ ሕዝብ አንከሩ ምህሮቶ ።

ክፍል ፹ወ፯ ፥ በእንተ ጸሐፊ ዘተስእሎ ዐበየ ትእዛዛት ።

፴፬ ወሰሚዖሙ ፈሪሳውያን ከመ ፈጸሞሙ አፉሆሙ ለሰዱቃውያን ተጋብኡ ኅቤሁ ኵሎሙ ኅቡረ ።

፴፭ ወተስእሎ እምውስቴቶሙ አሐዱ ጸሐፊ ሀገር እንዘ ያሜክሮ ።

፴፮ ወይቤሎ ሊቅ አይኑ ትእዛዝ የዐቢ በውስተ ኦሪት ?

፴፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ፥ ወበኵሉ ነፍስከ ፥ ወበኵሉ ኃይልከ ፥ ወበኵሉ ሕሊናከ ።

፴፰ ዛቲ ትእዛዝ ዐባይ ወቀዳሚት ።

፴፱ ወካልእታሂ እንተ ትመስላ አፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ ።

፵ በእላ ክልኤቲ ትእዛዛት ተሰቅሉ ኵሉ ኦሪት ወነ ቢያት ።

ክፍል ፹ወ፰ ፥ በእንተ ዘከመ ተስእሎሙ ለፈሪሳውያን ።

፵፩ ወእንዘ ጉቡአን ፈሪሳውያን ተስእሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብል ።

፵፪ ምንተ ትብሉ በእንተ ክርስቶስ ወልደ መኑ ውእቱ?

፵፫ ወይቤልዎ ወልደ ዳዊት ።

፵፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እፎ እንከ ለሊሁ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ይቤ "ይቤሎ እግዚእ ለእግ ዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ" ።

፵፭ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ እፎ እንከ ይከውኖ ወልዶ ?

፵፮ ወእልቦ ዘከህለ አውሥኦቶ ቃለ ፥ ወእልቦ ዘተሀበለ ይሰአሎ ምንተኒ እምይእቲ ዕለት ።

ምዕራፍ ፳ወ፫ ፤

ክፍል ፹ወ፱ ፥ ነገር በእንተ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ።

፩ ወእምዝ ነገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ወለአ ርዳኢሁ እንዘ ይብል ።

፪ ዲበ መንበረ ሙሴ ነበሩ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳ ውያን ።

፫ ኵሎ ዘይቤሉክሙ ግበሩ ፥ ወዘመሀሩክሙ ዕቀቡ ፥

የአብርሃም አምላክ ፥ የይስሐቅ አምላክ ፥ የያዕቆብ ፴፪
አምላክ ፡ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ያለውን አንኪያስ
የሕያዋን አምላክ እንጂ ፥ የሙታን አምላክ አይደ
ለም ። ዘፀ ፫ ፥ ፯ - ፲፫ ። ዕብ ፲፩ ፥ ፲፮ ።
ሕዝቡም ሰምተው ፥ ትምህርቱን አደነቁ ። ፴፫

ክፍል ፹፯ ፡ የትእዛዛት መበላለጥ ስለ ጠየቀው ጸሐፊ ።

ፈሪሳውያንም ሰዱቃውያንን ምላሽ እንደ አሳጡ ፴፬
ቸው በሰሙ ጊዜ ፥ ሁሉም አንድ ሆነው ወደርሱ
ተሰበሰቡ ።
ከመካከላቸውም አንድ ጸሐፊ ሲፈታተነው ጠየ ፴፭
ቀው ። ማር ፲፪ ፥ ፳፰ - ፴፩ ።
መምህር ! በኦሪት ውስጥ ከፍተኛው ትእዛዝ የት ፴፮
ኛው ነው ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እግዚአብሔር አምላክህን በሙሉ ፴፯
ልብህ ፥ በሙሉ ሰውነትህ ፥ በሙሉ ኃይልህ ፡ በሙ
ሉ አሳብህ ውደደው አለው ። ዘዳግ ፯ ፥ ፭ ። ፲ ፥ ፲፪ ።
ሉቃ ፲ ፥ ፴፭ ።
ታላቂቱና መጀመርያዪቱ ትእዛዝ ይህቺ ናት ። ፴፰
የምትመስላት ሁለተኛዪቱም "ባልንጀራህን እንደ ፴፱
ራስህ አድርገህ ውደድ" የምትለው ናት ። ዘሌ
፲፱ ፥ ፲፰ ።
ኦሪትና ነቢያት በእነዚህ በሁለቱ ትእዛዝ ጸኑ ። ፵
ሮሜ ፲፫ ፥ ፲ ። ገላ ፭ ፥ ፲፬ ።

ክፍል ፹፰ ፡ ፈሪሳውያንን እንደ ጠየቃቸው ።

ፈሪሳውያንም ተሰብስበው ሳሉ ፥ ጌታ ኢየሱስ ፵፩
እንዲህ ብሎ ጠየቃቸው ። ማር ፲፪ ፥ ፴፭ - ፴፯ ።
ሉቃ ፳ ፥ ፵፩ - ፵፬ ።
ስለ ክርስቶስ ምን ትላላችሁ? የማንስ ልጅ ነው?። ፵፪
የዳዊት ልጅ ነው አሉት ። ፵፫
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው "እንግዲያ እሱ ፵፬
ራሱ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ተገልጾለት" ጌታ ጌታ
ዬን ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስክጥላቸው ድረስ
በቀኜ ተቀመጥ አለው" ለምን አለ? መዝ ፻፲ ፥ ፩ ።
እርሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንግዲህ እንዴት ፵፭
ልጁ ይሆነዋል ። ፩ ዜና መዋ ፲፯ ፥ ፲፰ ።
ከዚያች ቀን ጀምሮ ቃል ሊመልስለት የቻለ የለም ፥ ፵፮
ምንም ምን ሊጠይቀውም የደፈረ የለም ።

ምዕራፍ ፳፫ ፤

ክፍል ፹፱ ፡ ስለ ጻፎችና ስለ ፈሪሳውያን የተናገረው ነገር ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ሕዝቡንና ደቀ መዛሙ ፩
ርቱን እንዲህ ብሎ ነገራቸው ።
ጻፎችና ፈሪሳውያን በሙሴ ወንበር ላይ ተቀምጠ ፪
ዋል ። ሉቃ ፳ ፥ ፵፭ - ፵፯ ። ዘፀ ፲፰ ፥ ፲፫ ።
ያዒችሁን ሁሉ አድርጉ ፥ ያስተማሯችሁንም ጠብቁ ፥ ፫

ወዘከመ ምግባሮሙሰ ኢትግበሩ ፡ እስመ እሙንቱ
ዘይሜህሩ ለሰብእ ኢይገብሩ ።
፬ ወየአስሩ ፆረ ዐቢየ ወክቡደ ወያሰክምዎ ለሰብእ
ዲበ መትከፍቱ ወለሊሆሙሰ ኢይለክፍዎ በአጽበ
ዕቶሙ ጥቀ ።
፭ ወኵሎ ምግባሮሙ ዘይገብሩ ለዓይነ ሰብእ ይገብሩ
ወይሰፍሑ ኵርበታቲሆሙ ወያዐብዩ አዝፋረ አልባ
ሲሆሙ ።
፮ ወያፈቅሩ ርእሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ወነ
ቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ።
፯ ወተአምኆ በውስተ ምሥያጣት ከመ ይበሉሙ
ሰብእ መምህራን ።
፰ አንትሙሰኬ ኢትረሰዩ መምህረ በዲበ ምድር እስመ
አሐዱ ውእቱ መምህርክሙ ዘውእቱ ክርስቶስ
ወአንትሙሰ አኀው ኵልክሙ ።
፱ ወኢትረስዩ አበ በዲበ ምድር እስመ አሐዱ ውእቱ
አቡክሙ ሰማያዊ ።
፲ ወኢትረስዩ እግዚእ በዲበ ምድር እስመ አሐዱ
ውእቱ እግዚእክሙ ክርስቶስ ።
፲፩ ወበሕቱ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩን
ክሙ ላእከ ።
፲፪ እስመ ዘአዕበየ ርእሶ የኃሥር ወዘአትሐተ ርእሶ
ይከብር ።
፲፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ትበልዑ አብያተ መበለታት በምክንያተ ኑንኆ ጸሎ
ትክሙ ወበእንተ ዝንቱ ትረክቡ ኵነኔ ፈድፋደ ።
፲፬ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
ተዐፅዉ መንግሥተ ሰማያት ቅድመ ገጹ ለሰብእ ፡
አንትሙሂ ኢትበውኡ ወለእለሂ ይበውኡ ትከልእ
ዎሙ በዊእ ።
፲፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን !
እስመ ተዐውዱ ባሕረ ወየብሰ ከመ ታጥምቁ አሐደ
ፈላሴ ወተጠሚቆ ትሬስይዎ ካዕበተክሙ ወልደ ገሃ
ነም ።
፲፮ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን አምርሕተ ዕው
ራን እለ ትብሉ ፡ ዘመሐለ በቤተ መቅደስ ኢይጌጊ፡
ወዘሰ መሐለ በወርቀ ቤተ መቅደስ ይጌጊ ትብሉ ።
፲፯ አ ዐብዳን ወዕውራን አይኑ የዐቢ ወርቅኑ ወሚመ
ቤተ መቅደስ ? አኮኑ ቤተ መቅደስ ዘይቄድሶ ለወ
ርቅ ።
፲፰ ወዘመሐለ በምሥዋዕ ኢይጌጊ ትብሉ ፡ ወዘሰ
መሐለ በጽንሐሕ ዘላዕሌሁ ይጌጊ ትብሉ ።
፲፱ አ ዐብዳን ወዕውራን አይኑ የዐቢ ጽንሐሕኑ ወሚመ

እንደ ሥራቸው ግን አትሥሩ ፡ እነርሱ ለሰው የሚያ
ስተምሩትን አይሠሩትምና ።
ከባድና ፅኑ ሸክም አሥረው ሰውን በትክሻው ላይ ፬
ያሸክሙታል ፡ እነርሱ ግን በጣታቸው ስንኳ አይ
ነኩትም ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፮ ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፡ ፲ ።
የሚሠሩት ሥራቸውን ሁሉ ለሰው ይምሰል ይሠ ፭
ሩታል ፡ ክታባቸውን ይዘረጋሉ ፡ የልብሶቻቸውን ዘር
ፎች ያንዘረፍፉሉ ። ምዕ ፮ ፡ ፲፩ ።
በግብዣም ጊዜ የራስጌውን ወንበር ይመርጣሉ ፡ ፮
በአደባባዮችም ፊት ለፊት መቀመጥን ይወዳሉ ።
ሉቃ ፲፬ ፡ ፯ ።
ሰው መምህራን ይላቸው ዘንድ በገበያ እጅ ሊነሷ ፯
ቸው ይወዳሉ ።
እናንተ ግን በምድር ላይ መምህር አለን አትበሉ ፡ ፰
መምህራችሁ አንድ ነውና ፡ እሱም ክርስቶስ ነው ፡
እናንተስ ሁላችሁ ወንድማማች ናችሁ ።
በምድር ላይም አባት አታብጁ ፡ ሰማያዊ አባታችሁ ፱
አንድ ነውና ። ሚልክ ፩ ፡ ፮ ፡ ፪ ፡ ፲ ። ኤፌ ፫ ፡ ፲፬-፲፭ ።
በምድር ላይ ጌታ አታብጁ ፡ ጌታችሁ አንድ ነውና ፡ ፲
ይኸውም ክርስቶስ ነው ።
ግን ከናንተ የበላይ ሊሆን የሚወድ ሎሌ ይሁና ፲፩
ችሁ ። ምዕ ፳ ፡ ፳፮ - ፳፯ ።
ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ይዋረዳል ፡ ራሱን ዝቅ ዝቅ ፲፪
ያደረገ ይከብራልና ። ምሳ ፳፱ ፡ ፳፫ ። ሕዝ ፳፩ ፡ ፳፮ ።
፩ ጴጥ ፭ ፡ ፭ ።
አብዝቶ መጸለይን ምክንያት አድርጋችሁ የድሆችን ፲፫
ገንዘብ የምትበሉ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮ
ላችሁ ! ስለዚህም ጽኑ ፍርድ ትቀበላላችሁ ። ሕዝ
፳፪ ፡ ፳፭ ። ሚክ ፪ ፡ ፱ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! መንግሥተ ፲፬
ሰማያትን በሰው ፊት ትዘጉባታላችሁና እናንተም
አትገቡም ፡ የሚገቡትንም ከመግባት ትከለክሏቸዋ
ላችሁ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፶፪ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! አንድ መጻ ፲፭
ተኛን ለማጥመቅ ባሕሩን የብሱን ትዞራላችሁ ፡ ከተ
ጠመቀም በኋላ የናንተ ድርብ የገሃነም ልጅ ታደር
ጉታላችሁ ።
የዕውራን መሪዎች ! በቤተ መቅደስ የማለ ኃጢአት ፲፮
የለበትም ፡ በቤተ መቅደስ ወርቅ የማለ ግን በደለ
የምትሉ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፬ ።
እናንት ዕውሮች አላዋቆች ! የትኛው ይበልጣል ፡ ፲፯
ወርቅ ነውን ወይስ ወርቁን የሚቀድሰው ቤተ
መቅደስ ? ወርቁን የሚቀድሰው ቤተ መቅደስ
አይደለምን !
በመሠውያው የማለ አይበድልም ፡ በመሠውያው ላይ ፲፰
ባለው በመሥዋዕቱ የማለ ግን ይበድላል ትላላችሁ ።
እናንት አላዋቆች ሰነፎች ! የትኛው ይበልጣል ? ፲፱

ምሥዋዕ ? አኮኑ ምሥዋዕ ዘይቄድሶ ለውእቱ ጽን
ሐሕ ።

፳ ዘኬ መሐለ በምሥዋዕ መሐለ ቦቱ ወበኵሉ ዘይነ
ብር ዲቤሁ ።
፳፩ ወዘሂ መሐለ በቤተ መቅደስ መሐለ ቦቱ ፡ ወበኵሉ
ዘይነብር ውስቴቱ ።
፳፪ ወዘሂ መሐለ በሰማይ መሐለ በመንበሩ ለእግዚአብ
ሔር ወበዘይነብር ዲቤሁ ።
፳፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ታበውኡ ዐሥራተ እጼሁ ለአዘብ ፡ ወለሲላን ፡ ወለ
ከሙን ፡ ወኀደግሙ ዘየዓቢ ትእዛዘተ ኦሪት ፡ ፍትሐ ፡
ወጽድቀ ፡ ወሃይማኖተ ፡ መፍትው ዘኒ ትግበሩ ፡ ወዝ
ከተኒ ኢትኅድጉ ።

፳፬ አምርሕተ ዕውራን እለ ጻጹተ ትነጥፉ ወገመለሰ
ትውኅጡ ።
፳፭ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ተሐፅብዎሙ ለጽዋዕ ወለፃሕል እንተ አፍአሆሙ
ወእንተ ውስጠሙሰ ምሉእ ኀይደ ፡ ወዐመፃ ፡ ወት
ዕግልተ ።
፳፮ ኦ ፈሪሳዊ ዕውር ቅድመ ሕፅቦ ለጽዋዕ ወለፃሕል
እንተ ውሥጡ ከመ ይኩን ንጹሐ እንተ አፍአሁኒ ።

፳፯ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ትመስሉ መቃብራተ ግብሱሳነ እለ እንተ አፍአሆሙ
ያስተርእዩ ሠናያነ ፡ ወእንተ ውስጠሙሰ ምሉአን
አዕፅምተ ወኵሎ ርኵሰ ።
፳፰ ከማሁኬ አንትሙኒ እንተ አፍአክሙ ትጤደቁ ለዓ
ይነ ሰብእ ወእንተ ውስጥክሙሰ ምሉአን አንትሙ
ዓመፃ ፡ ወኅይደ ፡ ወአድልዎ ።
፳፱ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እለ
ተሐንጹ መቃብሪሆሙ ለነቢያት ወታሠረግዉ ዝኅ
ሮሙ ለጻድቃን ።

፴ ወትብሉ ሶበሰ ሀለውነ በመዋዕለ አበዊነ እምኢተሳ
ተፍነ ምስሌሆሙ በደመ ነቢያት ።
፴፩ ናሁኬ ለሊክሙ ትከውኑ ስምዐ ከመ ደቂቆሙ አን
ትሙ ለቀቶልተ ነቢያት ።
፴፪ አንትሙኒ ፈጽሙ መሥፈርተ አበዊክሙ ።
፴፫ ኦ ትውልደ አራዊተ ምድር በእፎ ትክሉ አምስጠ
እምኵነኔ ገሃነም ።
፴፬ ወበእንተዝ ናሁ እፌኑ ኀቤክሙ ነቢያተ ፡ ወጠቢባነ
ወጸሐፍተ ፡ ቦ እምኔሆሙ ዘትቀትሉ ፡ ወቦ ዘትሰቅሉ ፡
ወቦ ዘትቀሥፉ ፡ በመኳርብቲክሙ ወትሰድድዎሙ
እምሀገር ለሀገር ።

መሥዋዕቱ ነውን ፡ ወይስ መሠውያው ? (ታቦቱ)
መሥዋዕቱን የሚያከብረው መሠውያው (ታቦቱ) አይ
ደለምን ! ዘፀ ፳፱ ፡ ፴፯ ።
በመሠውያው የማለ በመሠውያውና በላዩ በለው ፳
ሁሉም ማለ ።
በቤተ መቅደስም የማለ በቤተ መቅደስና በውስጡ ፳፩
ባለውም ሁሉ ማለ ።
በሰማይ የማለ በእግዚአብሔር ዙፋንና በላዩ በተቀ ፳፪
መጠ በእግዚአብሔር ማለ ። ምዕ ፭ ፡ ፴፬ ።
የእፈያን ፡ የእንስላልን ፡ የከሙንን ዐሥራት የምታ ፳፫
ወጡ ፡ ታላላቁን የኦሪትን ትእዛዛት ፍርድን ፡ ምጽ
ዋትና ሃይማኖትን የምትተዉ ፡ ግብዞች ጻፎችና ፈሪ
ሳውያን ወዮላችሁ ! ይህን ልታደርጉት ፡ ያንንም ላት
ተዉ ይገባል ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፪ ። ዘሌ ፳፯ ፡ ፴ ።
ሚክ ፯ ፡ ፫ ።
ዝንብንና ትንኝን የምትተፉ ገመልን የምትውጡ ፳፬
የዕውራን መሪዎች ወዮላችሁ ! ።
ጽዋውን ወጭቱን ላይ ላዩን የምታጥቡ ጻፎችና ፳፭
ፈሪሳውያን ግብዞች ወዮላችሁ ! በውስጡ ግን
ቂጣን ዐመፅን ንጥቂያን የተመላ ነው ። ማር ፯ ፡
፬ ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፴፱ ።
አንተ ዕውር ፈሪሳዊ ውጭውም ንጹሕ ይሆን ዘንድ ፳፮
ጽዋውንና ወጭቱን አስቀድመህ ውስጡን እጠ
በው ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።
በውጪቻቸው አምረው የሚታዩ በውስጣቸው ግን ፳፯
ዐጥንትንና ርኩስ ነገርን ሁሉ የተመሉ የተለሰኑ
መቃብሮችን የምትመስሉ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳው
ያን ወዮላችሁ ! ሉቃ ፲፩ ፡ ፵፬ ። ግብ ሐዋ ፳፪ ፡ ፫ ።
እንዲሁ እናንተም በውጭ ለሰው ይምሰል ጻድ ፳፰
ቃን ትመስላላችሁ ፡ በውስጣችሁ ግን ኃጢአትና
አድልዎ የተመላችሁ ናችሁ ።
የነቢያትን መቃብር የምታንፁ ፡ የጻድቃንንም መቃ ፳፱
ብር የምትሠሩ ፡ የጻድቃንንም መቃብር የምታስ
ጌጡ ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! ሉቃ
፲፩ ፡ ፵፯ - ፶፩ ።
በአባቶቻችን ዘመን ኑረን ቢሆን ፡ በነቢያት ደም ባል ፴
ተባበርናቸውም ነበር ።
እነሆ የነቢያት ገዳዮች ልጆች እንደሆናችሁ ራሳ ፴፩
ችሁ ትመሰክራላችሁ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፪ ።
እናንተ የአባቶቻችሁን ቁና ጨርሱ ። ፴፪
እናንተ የምድር እባቦች ልጆች ከገሃነም ፍርድ ፴፫
ልታመልጡ እንዴት ትችላላችሁ ! ምዕ ፫ ፡ ፯ ።
ስለዚህ ነቢያትን ፡ ሊቃውንትን ፡ ጥበበኞችን እል ፴፬
ካለሁ ፡ ከነርሱ የምትገድሉት አለ ፡ የምትሠቅሉትም
አለ ፡ በምኵራቦቻችሁ የምትገርፉትም አለ ፡ ከአንድ
አገር ወደ አንድ አገር ታሳድዷቸዋላችሁ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፶፪ ።

፴፭ ከመ ይብጻሕ፟ኵሉ ላዕሌክሙ ደመ ኵሉሙ ጻድቃን ዘተ
ክዕወ ዲበ ምድር እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ ደመ
ዘካርያስ ወልደ በራክዩ ዘቀተልክምዎ በማእከለ
ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ ።

፴፮ አማን እብለክሙ ከመ ዝንቱ ኵሉ ይበጽሓ ለዛቲ
ትውልድ ።
፴፯ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትልዮሙ ለነቢ
ያት ወትዌግርዮሙ ለሐዋርያት እለ ተፈነዉ ኀቤኪ፣
ሚ መጠነ ፈቀድኩ አስተጋብኦሙ ለውሉድኪ ከመ
እንተ ታስተጋብእ ዶርሆ ዕጐሊሃ ታሕተ ክነፊሃ
ወአበይክሙ ።

፴፰ ናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ ።

፴፱ አማን እብለክሙ እምይእዜሰ ኢትሬእዩኒ እስከ ሶበ
ትብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፳ወ፬፤

<u>ክፍል ፺፥ በእንተ ዳግም ምጽአቱ፤</u>

<u>ወበእንተ ኀልቀተ ዓለም ።</u>

፩ ወወፂአ እግዚእ ኢየሱስ እምቤተ መቅደስ እንዘ
የሐውር ቀርቡ ኀቤሁ አርዳኢሁ ወአርአይዎ ንድቀ
ሕንፃሁ ለቤተ መቅደስ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትሬእዩኑ
ዘንተ ኵሎ አማን እብለክሙ ኢይትኀደግ ዝየ እብን
ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።
፫ ወእንዘ ይነብር እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ቀርቡ
ኀቤሁ አርዳኢሁ ወይቤልዎ እንተ በሕቲቶሙ፣ ንግ
ረነ ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወምንት ትእምሬሁ ለም
ጽአትከ ወለኀልቀተ ዓለም ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ፥ ዑቁ ኢያ
ስሕቱክሙ ።
፭ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ፣ አነ
ውእቱ ክርስቶስ ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ።
፮ ወአመ ሰማዕክሙ ቀትለ ወድምፀ ጸብኢት ዑቁ
ኢትደንግፁ እስመ ግብር ይከውን ዝንቱ ኵሉ ወባ
ሕቱ አኮ በጊዜሃ ዘየኀልቅ ።
፯ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወነገሥት ላዕለ ነገ
ሥት፣ ወይመጽእ ረኀብ ወብድብድ፣ ወድልቅልቅ፣
ወሀከክ በበብሔሩ ።
፰ ወዝንቱ ኵሉ ቀዳሚሁ ለሕማም ።
፱ አሜሃ ይትበጽሑክሙ ወይሜጥዉክሙ ለምንዳቤ፣

ከጻድቁ ከአቤል ጀምሮ በቤተ መቅደስና በመሠው ፴፭
ያው መካከል እስከ ገደላችሁት እስከ በራክዩ ልጅ
እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ፣ በዓለም የፈሰሰው የጻድ
ቃን ደም ሁሉ፣ በእናንተ ላይ ይደርስ ዘንድ ። ኤር
፳፯፣ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፫፣ ፲፪ ።
ይህ ሁሉ ይህቺን ትውልድ እንደሚያገኛት እውነት ፴፮
እላችኋለሁ ።
ነቢያትን የምትገድሊያቸው ወደ አንቺ የተላኩትን ፴፯
ሐዋርያትንም የምትደበድቢያቸው፣ ኢየሩሳሌም!
ኢየሩሳሌም! ዶሮ ጫጩቶቿን በክንፏ ውስጥ እንደ
ምትሰበስብ ልጆችሽን ልሰበስባቸው ምን ያህል ወደ
ድኩ! እናንተ ግን እንቢ አላችሁ። ሉቃ ፲፫፣ ፴፬ ።
ግብ ሐዋ ፯፣ ፶፪ ።
እነሆ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ይቀርላችኋል ። ፩ ፴፰
ነገ ፱፣ ፯ ። ኤር ፳፪፣ ፭ - ፲ ።
እውነት እላችኋለሁ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ ፴፱
ቡሩክ ነው፣ እስከምትሉበት ጊዜ ድረስ፣ ከዛሬ ጀም
ሮ አታዩኝም ። ምዕ ፳፩፣ ፱ ።

ምዕራፍ ፳፬፤

<u>ክፍል ፺፥ ስለ ዳግም ምጽአቱና</u>

<u>ስለ ዓለም ፍጻሜ ።</u>

ጌታ ኢየሱስ ከቤተ መቅደስ ወጥቶ ሲሄድ ደቀ መዛ ፩
ሙርቱ ወደርሱ ቀረብ ብለው የቤተ መቅደስን የሕ
ንፃውን አሠራር አሳዩት ። ማር ፩፣ ፫ ። ሉቃ ፳፩፣
፭ - ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህን ሁሉ ታያላችሁን! እው ፪
ነት እላችኋለሁ ድንጊያ በድንጊያ ላይ አይቀርም፣
የማይፈርስ የለም አላቸው ።
ጌታችንም በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ ደቀ መዛሙ ፫
ርቱ ወደርሱ ቀረቡና ለብቻቸው እንዲህ አሉት፤
ይህ መቼ ይሆናል? የመምጣትህስ ምልክቱ ምንድር
ነው? የዓለሙ ፍጻሜስ? ንገረን አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ እንዳያስ ፬
ቷችሁ ተጠንቀቁ ።
ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣ ፭
ሉና ። ቊ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፭፣ ፴፮ ። ፩ ዮሐ ፪፣ ፲፰ ።
ጦርነቱ፣ ሰልፉ፣ የጦርነቱንም ዜና በሰማችሁ ጊዜ ፮
እወቁ አትደንግጡ፣ ይህ ሁሉ ግድ ይደረጋልና፥
ነገር ግን ወዲያው የሚያልፍ አይደለም!
ሕዝብ በሕዝብ ላይ፣ ነገሥታት በነገሥታት ላይ ይነ ፯
ሣሉ፣ በየሀገሩ ረኀብ ቸነፈር፣ ንውጽውጽታ፣ ፀብ፣
ክርክር ይመጣል ።
ይህ ሁሉ የመከራው መጀመርያ ነው ። ፰
ያን ጊዜ ይከቧችኋል፣ ለመከራም አሳልፈው ይሰጡ ፱

ወይቀሥፉክሙ ወይቀትሉክሙ ወትከውኑ ጽሉአነ
በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ ።

፲ ወአሜሃ የዐልዉ ብዙኃን ሃይማኖቶሙ ወይጸልኡ
በበይናቲሆሙ ወይትቃተሉ ።
፲፩ ወይትነሥኡ ብዙኃን ሐሳውያነ ነቢያት ወለብዙኃን
ያስሕትዎሙ ።
፲፪ ወእምብዝኀ ዓመፃ ወእከይ ትሴኵስ ፍቅር እምብዙ
ኃን ፡ ወብዙኃን የዐልዉ ሃይማኖቶሙ ወፍቅሮሙ ።

፲፫ ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኀን ።

፲፬ ወይሰበክ ዝ ወንጌለ መንግሥት ውስተ ኵሉ ዓለም
ከመ ይኩን ስምዐ ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ፡ ወይእተ
አሚረ ይበጽሕ ኀልቀት ።
፲፭ ወእምከመ ርኢክሙ ትእምርተ ርኵስ ዘምዝባሬ
ዘተብህለ በዳንኤል ነቢይ "ዘይቀውም ውስተ
መከን ቅዱስ ዘያነብብ ለይለቡ" ።

፲፮ አሜሃ እለ ውስተ ይሁዳ ይጕየዩ ውስተ አድባር ።
፲፯ ወዘሂ ሀሎ ውስተ ናሕስ ኢይረድ ይንሣእ ዘውስተ
ቤቱ ።
፲፰ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየጥ ድኅሬሁ ይንሣእ
ልብሶ ።
፲፱ አሌ ሎን ለዕኑሳት ወለእለ የሐጽና በውእቱ መዋ
ዕል ።
፳ ወጸልዩ ባሕቱ ከመ ኢይኩን ጕያክሙ በክረምት
ወበሰንበት ።
፳፩ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ ዐቢይ ሕማም ወምን
ዳቤ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ ዓለም እስከ
ዮም ወኢይከውንሂ ።
፳፪ ወሶበ አኮ ዘአኅጸሮን ለእማንቱ መዋዕል እምኢድ
ኀነ መኑሂ ኵሉ ዘሥጋ ፡ ወባሕቱ በእንተ ኅሩያኒሁ
የሐጽራ እማንቱ መዋዕል ።
፳፫ አሜሃ እመበ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝየ ሀሎ ክርስቶስ
ወነዋ ከሐከ ኢትእመኑ ።

፳፬ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ፡ ወሐሳውያነ ነቢ
ያት ወይገብሩ ተአምራተ ወመንክራተ ዐበይተ ለአ
ስሕቶ ፡ ሶበሰ ይትከሃሎሙ ለኅሩያንሂ እምአስሐት
ዎሙ ።

፳፭ ናሁ አቅደምኩ ነጊሮተክሙ ።
፳፮ እመበ ዘይቤለክሙ ነዋ ገዳመ ሀሎ ኢትፃኡ ፡ ወነዋ
ውስተ አብያት ኢትእመኑ ።
፳፯ እስመ ከመ መብረቅ ዘይወጽእ እምጽባሕ ወያስተ

ችኋል ፡ ይገርፏችኋል ፡ ይገድሏችኋል ፡ በስሜ ስለ
አመናችሁ በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላ
ችሁ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፯ ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፲፪ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳ ።
ዮሐ ፲፯ ፡ ፪ ።
ያን ጊዜ ብዙዎች ሃይማኖታቸውን ይለውጣሉ ፡ እርስ ፲
በርሳቸውም ይጣላሉ ፡ ይጋደላሉ ።
ብዙዎች ሐሰተኞች መምህራን ይነሣሉ ፡ ብዙዎች ፲፩
ንም ያስታሉ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፩ ።
ከዓመፅና ከክፋት ብዛት የተነሣም ፍቅር ከብዙዎች ፲፪
ትጠፋለች ፡ ብዙዎችም ሃይማኖታቸውንና ፍቅራቸ
ውን ይክዳሉ ። ፪ ተሰ ፪ ፲ ። ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፩ ።
ትዕግሥትን አዘውትሮ የያዘ ግን ፡ እርሱ ይድናል ። ፲፫
ራእ ዮሐ ፲፫ ፡ ፲ ።
ይህም የመንግሥት ወንጌል በዓለም ሁሉ ይሰበካል ፲፬
በአሕዛብ ሁሉ ላይ ምስክር ሊሆን ፡ ያን ጊዜም እል
ቂት ይደርሳል ። ምዕ ፳፰ ፡ ፲፱ ። ፲ ፡ ፲፰ ።
በነቢዩ በዳንኤል የተነገረውን የመፍረሱን ርኵሰት ፲፭
ምልክት ያያችሁ እንደሆነ ፡ በተቀደሰው ቦታ የሚ
ቆመው የሚያነበውን ያስተውል ፡ ዳን ፱ ፡ ፳፯-፳፯ ፡
ዳን ፲፪ ፡ ፲፩ ። ማር ፲፫ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፳ ።
ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ ። ፲፮
በሰገነት ያለም በቤቱ ውስጥ ያለውን ያነሣ ዘንድ ፲፯
አይውረድ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፩ ።
በሜዳ ያለም ልብሱን ሊያነሣ ወደኋላው አይመለስ። ፲፰

ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱትና ለሚያሳድጉት ፲፱
ወዮላቸው ።
ነገር ግን ስደታችሁ በሰንበትና በክረምት እንዳይ ፳
ሆን ጸልዩ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከ ዛሬ ያልተደ ፳፩
ረገ ከዚያም በኋላ የማይደረግ ጽኑ መከራና ጭንቅ
ይሆናል ። ዳን ፲፪ ፡ ፩ ።
እነዚያን ቀኖች ያሳጠራቸው ባይሆን ኖሮ ግን ፡ ሥጋዊ ፳፪
ደማዊ ሁሉ ማንም ባልዳነም ነበር ፡ ነገር ግን ስለ
ተመረጡት እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ ።
ያን ጊዜ ክርስቶስ እነሆ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ ፳፫
የሚላችሁ ቢኖር አትመኑ ። ማር ፲፫ ፡ ፳፪ ። ሉቃ
፲፯ ፡ ፳፫ ።
ክርስቶስን የሚክዱ ፡ ነቢያትን የሚያሳብሉ ፡ ሐሰተ ፳፬
ኞች መምህራን ይነሣሉና ለማሳትም ታላላቅ ተአ
ምራትንና ድንቅ ድንቅ ሥራዎችን ይሠራሉና ቢቻ
ላቸውስ የተመረጡትንም ባሳቷቸው ነበር ። ቆ ፫ ፡
፲፩ ፡ ፪ ተሰ ፰ ፡ ፱ ።
እነሆ አስቀድሜ ነግሬአችሁ አለሁ ። ፳፭
በምድረ በዳ አለ የሚላችሁ ቢኖር ወደዚያ አት ፳፮
ውጡ ፡ በቤት ውስጥም ነው ቢላችሁ አትመኑ ።
መብረቅ ከምሥራቅ ወጥቶ እስከ ምዕራብ እንደሚ ፳፯

ርኢ እስከ ዓረብ ከማሁ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፰ ኀበ ሀሎ ገደላ ሀየ ይትጋብኡ አንስርት ።

፳፱ ወእምድኅረ ሕማሞን ለእማንቱ መዋዕል ፀሐይኒ ይጸልም ፡ ወወርኅኒ ኢይሁብ ብርሃኖ ፡ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ፡ ወያንቀለቅል ኃይለ ሰማያት ።

፴ ወይእተ አሚረ ያስተርኢ ተአምሪሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው በሰማይ ፡ አሚሃ ይበክዩ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ሶበ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ፡ እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ወስብሐት ብዙኅ ።

፴፩ ወይፌንዎሙ ለመላእክቲሁ ምስለ ቃለ ቀርን ወስብሐት ዐቢይ ፡ ወያስተጋብእዎሙ ለኅሩያኒሁ እምአርባዕቱ ነፋሳት እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፊሃ ።

፴፪ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ እምከመ ለምለመ አዕፁቂሁ ወሠረፀ ቈጽሉ ተአምሩ ከመ ቀርበ ማእረር ።

፴፫ ከማሁኬ አንትሙሂ እምከመ ርኢክሙ ዘንተ ኵሎ አእምሩ ከመ ቀርበ ወበጽሐ ኀበ ኆኅት ።

፴፬ አማን እብለክሙ ከመ ኢተኀልፍ ዛቲ ትውልድ እስከ ዝ ኵሉ ይትገበር ።

፴፭ ሰማይ ወምድር የኀልፍ ወቃልየሰ ኢየኀልፍ ።

ክፍል ፺ወ፩ ፡ በእንተ ሰዓት ፡ ወዕለት ።

፴፮ ወበእንተሰ ይእቲ ዕለት ወይእቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ ኢመላእክተ ሰማይ ወኢወልድ ዘእንበለ አብ በሕቲቱ ።

፴፯ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ ከማሁ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፰ በከመ ይእተ አሚረ እምቅድመ አይኅ ይበልዑ ወይሰትዩ ያወስቡ ወይትዋሰቡ እስከ አመ በአ ኖኅ ውስተ ንፍቀ ታቦት ።

፴፱ ወኢያእመሩ እስከ አመ መጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ኵሎ ከማሁኬ ይከውን ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፵ አሚሃ ክልኤቱ ይሄልዉ ውስተ አሐዱ ገራህት ፡ አሐደ ይነሥኡ ወከልአ የኀድጉ ።

፵፩ ወክልኤቲ የሐርፃ በአሐቲ ማሕረፅ ፡ አሐተ ይነሥኡ ወከልእታ የኀድጉ ፡ ወክልኤቱ ይሰክቡ ውስተ አሐዱ ዓራት ፡ አሐደ ይነሥኡ ወከልአ የኀድጉ ።

ታይ ፡ የሰው ልጅም መምጣት እንዲሁ ይሆናልና ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳፬ ።

ጥንብ ካለበት ዘንድ አሞሮች ይሰበሰባሉ ። ኢዮ. ፴፱ ፡ ፴ ። ዕንባ ፩ ፡ ፰ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፯ ። ፳፰

በእነዚያ ቀኖች ከሚደረገው መከራ በኋላ ፡ ፀሐይ ይጨልማል ፡ ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ፡ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ ፡ የሰማዮችም ኃይል ይናወጣል ። ኢሳ ፲፫ ፡ ፲ ። ሕዝ ፴፪ ፡ ፯ ። ኢዮ ፪ ፡ ፲፫ ። ራእ ዮሐ ፮ ፡ ፯ ። ፳፱

ያን ጊዜ የሰው ልጅ ምልክት በሰማይ ይታያል ፡ በምድር ያሉ አሕዛብ ሁሉ የሰው ልጅ በኃይልና በብዙ ምስጋና በሰማይ ደመና ሲመጣ በዩ ጊዜ ያለቅሳሉ ። ራእ ዮሐ ፩ ፯ ። ፴

መልእክተኞቹን ከመለከት ድምፅ ጋር በታላቅ ክብር ይልካቸዋል ፡ የተመረጡትንም ከዳር እስከ ዳር ከዐራቱ መዐዝን ይሰበስቧቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፶፪ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፯ ። ራእ ዮሐ ፰ ፡ ፪ - ፲ ። ፴፩

ምሳሌውንም ከበለስ ዕወቁ ፡ ጫፉ የለመለመ ቅጠሉ ያቈጠቈጠ እንደሆነ መከር እንደ ደረሰ ታውቃላችሁ ። ፴፪

እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ሁሉ ያያችሁ እንደሆነ ፡ መከር እንደ ደረሰ ወደ ደጃፍም እንደ ቀረበ ዕወቁ ። ፴፫

ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ይህች ትውልድ እንዳታልፍ እውነት እላችኋለሁ ። ፴፬

ሰማይና ምድር ያልፋል ፡ ቃሌ ግን አያልፍም ። ምሳ ፩ ፡ ፲፰ ። ፴፭

ክፍል ፺፩ ፡ ስለ ሰዓትና ስለ ዕለት ።

ስለዚያች ቀን ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ፍጥረትም ቢሆኑ ፡ ከአብ ብቻ በቀር የሚያውቅ የለም ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፩ - ፲፪ ። ፴፮

በኖኅ ዘመን እንደሆነ የሰው ልጅ አመጣጡም እንዲሁ ይሆናል ። ዘፍ ፯ ፡ ፲፩ - ፳፬ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳፮-፳፯ ። ፴፯

በኖኅ ዘመን ከጥፋት ውኃ አስቀድሞ ኖኅ ወደ መርከብ ክፍል እስኪገባ ድረስ ሲበሉ ሲጠጡ ሲያገቡ ሲጋቡ እንደ ነበር ። ፴፰

የጥፋት ውኃ እስኪመጣ ሁሉንም እስኪያጠፋ ድረስ እንዳላወቁ ፡ የሰው ልጅም አመጣጡ እንዲሁ ይሆናል ። ፴፱

ያን ጊዜ ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ላይ ይኖራሉ ፡ አንዱን ይወስዱታል ፡ አንዱን ይተዉታል ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፴፭ - ፴፮ ። ፵

ሁለት ሴቶች በአንዲት ወፍጮ ይፈጫሉ ፡ አንዲቱን ይወስዱታል ፡ ሁለተኛይቱን ይተዋሉ ፡ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ላይ ይተኛሉ ፡ አንዱን ይወስዱታል አንዱን ይተዉታል ። ፵፩

፵፪ ትግሁ እንከ እስመ ኢተአምሩ በአይ ሰዓት ይመጽእ
እግዚእክሙ ፡፡
፵፫ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ሶበሁ የአምር በዓለ ቤት
ጊዜ ይመጽእ ሰራቂ እምተግሀ ወእምሐለወ ወእ
ምኢኀደገ ይክርዩ ቤቶ ፡፡
፵፬ ከማሁ አንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ እስመ በጊዜ
ኢትሐዘብክሙ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ፡፡
፵፭ መኑ እንጋ ገብር ምእሙን ወጠቢብ ዘይሠይሞ እግ
ዚኡ ውስተ ኵሉ ቤቱ ከመ የሀቦሙ ሲሳዮሙ
በጊዜሁ ፡፡
፵፮ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጺኦ እግዚኡ ይረክቦ እንዘ
ዘንተ ይገብር ፡፡
፵፯ አማን እብለክሙ ከመ ዲበ ኵሉ ንዋዩ ይሠይሞ ፡፡

፵፰ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ በልቡ ይጐነዲ
አቲወ እግዚእየ ፡፡
፵፱ ወይዘብጥ አብያጺሁ አግብርተ ወይበልዕ ወይሰቲ
ምስለ ሰካርያን ፡፡
፶ ወይመጽእ እግዚኡ ለውእቱ ገብር በዕለተ ኢተሐ
ዘበ ወበጊዜ ኢያእመረ ወይሰጥቆ እማእከሉ ፡፡
፶፩ ወይሬሲ መክፈልቶ ምስለ መደልዋን ኀበ ሀሎ
ብካይ ወሐቅየ ስነን ፡፡

ምዕራፍ ፳፭ ፤

<u>ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ዐሥሩ ደናግል ፡፡</u>

፩ አሜሃ ትመስል መንግሥተ ሰማያት ዐሥሮን ደና
ግለ እለ ነሥአ መኃትዊሆን ወወጽአ ለቀበላ
መርዓዊ ፡፡
፪ ወኃምስ እምውስቴቶን ዐብዳት እማንቱ ፣ ወኃምስ
ጠባባት ፡፡
፫ ወዐብዳትሰ ነሢአን መኃትዊሆን ኢነሥአ ቅብአ
ምስሌሆን ፡፡
፬ ወጠባባትሰ ነሥአ ቅብአ በገማዕዊሆን ምስለ መኃ
ትዊሆን ፡፡
፭ ወጐንድዮ መርዓዊ ደቀሰ ኵሎን ወኖማ ፡፡

፮ ወከዊኖ መንፈቀ ሌሊት ውውዓ ኮነ ናሁ መርዓዊ
መጽአ ፡ ፃኡ ውስተ ቀበላሁ ፡፡

፯ ወእምዝ ነቅሓ እልኩ ደናግል ኵሎን ወአሠነያ
መኃትዊሆን ወመጽአ ለቀበላ መርዓዊ ፡፡
፰ ወእልኩ አብዳት ይቤላሆን ለጠባባት ሀባነ ቅብዐ
እምቅብዕክን እስመ መኃትዊነ ጠፍአነ ፡፡

፱ ወአውሥኣሆን ጠባባት ወይቤላሆን አልቦ ዘየአክል
ለነ ወለክን ፣ እላ ሑራ እምኀበ እለ ይሠይጡ
ወተሣየጣ ለክን ፡፡

እንግዲህ ጌታችሁ በምን ሰዓት እንዲመጣ አታው ፵፪
ቁምና ትጉ ፡፡ ምዕ ፳፭ ፡ ፲፫ ፡፡
ግን ፣ ይህን ብቻ ዕወቁ ፣ ባለቤት ፣ ሌባ የሚመጣበትን ፵፫
ጊዜ ቢያውቅ ኖሮ ተግቶ በጠበቀ ነበር ፣ ቤቱም እን
ዲቆፈር ባልተውም ነበር ፡፡ ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፱ - ፵ ፡፡
ስለዚህ እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ፣ ባልጠረጠራ ፵፬
ችሁት ሰዓት ፡ የሰው ልጅ ይመጣልና ፡፡
ምግባቸውን በየጊዜው ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው ፵፭
በቤተ ሰቦቹ ላይ የሚሾመው ብልህና የታመነ አገል
ጋይ ማነው ? ፡፡
ጌታው በመጣ ጊዜ ይህን ሲያደርግ የሚያገኘው ፵፮
ባርያ ምስጉን ነው ፡፡
በገንዘቡ ሁሉ ላይ እንደሚሾመው በውነት እላችኋ ፵፯
ለሁ ፡፡ ምዕ ፳፭ ፡ ፳፩ - ፳፫ ፡፡
ግን ፡ ያ ባርያ በልቡ ጌታዬ ከመምጣት ይዘገያል ፵፰
ቢልና ፡፡ መክ ፰ ፡ ፲፩ ፡፡
ከሰካሮች ጋር እየበላ እየጠጣ ባልንጀሮቹ ባሮችን ፵፱
ቢደበድብ ፡፡
የዚያን ባርያ ጌታው ባልጠረጠረው ዕለት ባላወቀው ፶
ሰዓት መጥቶ ይቈርጠዋል ይፈልጠዋል ፡፡
ዕድሉንም ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት ከግብ ፶፩
ዞች ጋር ያደርገዋል ፡፡ ምዕ ፰ ፡ ፲፪ - ፲፫ ፡፡

ምዕራፍ ፳፭ ፤

<u>ክፍል ፺፱ ፡ ስለ ዐሥሩ ደናግል ፡፡</u>

ያን ጊዜ መንግሥተ ሰማያት መብራታቸውን ይዘው ፩
ሙሽራውን ለመቀበል የወጡ ዐሥሩ ደናግልን
ትመስላለች ፡፡ ሉቃ ፲፪ ፡ ፴፮ ፡፡ ራእ ዮሐ ፲፱ ፡ ፯ ፡፡
ከነሱም ውስጥ አምስቱ ሰነፎች ፣ አምስቱ ልባሞች ፪
ናቸው ፡፡
ሰነፎቹ መብራትን ይዘው ዘይት አልያዙም ፡፡ ፫

ልባሞች ግን ከመብራቱ ጋር ዘይት ይዘዋል ፡፡ ፬

ሙሽራውም በዘገየ ጊዜ ሁሉም አንቀላፍተው ፭
ተኙ ፡፡
መንፈቀ ሌሊትም በሆነ ጊዜ ፣ እነሆ ጩኸት ሆነ ፮
ሙሽራው መጥቶአልና ውጡ ተቀበሉ ተባለ ፡፡ ፩
ተሰ ፬ ፡ ፲፮ ፡፡
ከዚህ በኋላ እነዚያ ደናግል ሁሉ ነቁና መብራታቸ ፯
ውን አዘጋጅተው ለመቀበል ወጡ ፡፡
እነዚያ ሰነፎችም ልባሞቹን ከዘይታችሁ ዘይት ስጡን ፰
መብራቶቻችን ጠፍተውብናልና አሉዋቸው ፡፡ ምሳ
፴፩ ፡ ፲፰ ፡፡
ልባሞችም መልሰው ሂዱችሁ ከሚሸጡ ግዙ እንጂ ፱
ለኛና ለናንተ የሚበቃ የለም አሉዋቸው ፡፡

፳፪ ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፭ ።

፲ ወሐዊሮን ይሣየጣ በጽሐ መርዓዊ ወቦአ ምስሌሁ
እልኩ እለ ድልዋት ውስተ ከብካብ ፡ ወተዐጽወ

፲፩ ኆኅት ። ወድኅረ መጽአ እልክቱሂ ደናግል ወይቤላ
እግዚኦ እግዚኦ አርኅወነ ።
፲፪ ወአውሥአን ወይቤሎን አማን እብለክን ከመ ኢየ
አምረክን እስመ ስእንክን ተጊሃ ወአምስዮ ምስሌየ ።

፲፫ ትግሁኬ እስመ ኢተአምሩ ዕለታ ወሰዓታ እንተ
ባቲ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ ምሳሌ በእንተ መክልይ ።

፲፬ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነግድ ወጸውዐ አግብርቲሁ
ወወሀቦሙ ንዋዮ ይትገበሩ ቦቱ ።
፲፭ ቦ ለዘወሀቦ ኀምስተ መክሊተ ፡ ወቦ ለዘወሀቦ ክል
ኤተ መክሊተ ፡ ወቦ ለዘወሀቦ አሐደ መክሊተ ፤
ወለለ አሐዱ እምኔሆሙ በአምጣነ ይክሉ ወሀቦሙ
ወነገደ በጊዜሃ ።
፲፮ ወሖረ ዝኩ ዘኃምሰ መክልየ ነሥአ ወተገበረ ቦቶን
ወረብኃ ካልአተ ኃምስተ መክልየ ።
፲፯ ወከማሁ ዘሂ ክልኤተ መክልየ ነሥአ ረብኃ ካልአተ
ክልኤተ መክልየ ።
፲፰ ወዘአሐተሰ መክሊተ ነሥአ ሖረ ወከረየ ምድረ ወኀ
ብአ ወርቀ እግዚኡ ።
፲፱ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል አተወ እግዚኦሙ ለእሉ
አግብርት ወአኀዘ ይትሐሰቦሙ ።
፳ ወቀርበ ዘኀምሰ መክልየ ነሥአ ወአምጽአ ካልአተ
ኃምሰ መክልየ እንዘ ይብል አኮኑ እግዚኦ ኀምሰ
መክልየ ወሀብከኒ ወናሁ ኃምስ መክልይ እለ ረባ
ኅኩ ዲቤሆን ።
፳፩ ወይቤሎ እግዚኡ ፡ አ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ ባእ
ውስተ ፍሥሓሁ ለእግዚእከ ።
፳፪ ወመጽአ ዘክልኤተ መክሊተ ነሥአ ፡ ወይቤ እግዚኦ
አኮሁ ክልኤተ መክልየ ወሀብከኒ ፡ ወናሁ ካልአተ
ክልኤተ መክልየ እለ ረባኅኩ ዲቤሆን ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚኡ አ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ ባእ
ውስተ ፍሥሓሁ ለእግዚእከ ።
፳፬ ወመጽአ ዘአሐተኒ መክሊተ ነሥአ ወይቤ እግዚኦ
አእምረከ ከመ ድሩክ ብእሲ አንተ ፡ ተአርር እምኀበ
ኢዘራእከ ወታስተጋብእ እምኀበ ኢዘረውከ ።
፳፭ ወፈራህየ ሖርኩ ወከረይኩ ምድረ ወኀባእኩ መክ
ሊተከ ውስተ ምድር ናሁ እንከ መክሊተከ ።

፳፮ ወአውሥአ እግዚኡ ወይቤሎ አ ገብር ሀካይ ወእኩይ
ተአምረኒኑ ከመ ብእሲ ድሩክ አነ አአርር እምኀበ
ኢዘራእኩ ወእስተጋብእ እምኀበ ኢዘረውኩ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፭ ።

ሊገዙም እንደሄዱ ሙሽራው ደረሰ ፡ እነዚያ የተዘ ፲
ጋጁትም አብረው ወደ ሠርጉ ቤት ገቡ ፡ ደጁም
ተዘጋ ፡ ሉቃ ፲፫ ፡ ፳፭ ።
በኋላም እነዚያ ደናግልም መጥተው አቤቱ ክፈ ፲፩
ትልን አሉ ፡ ሉቃ. ፲፫ ፳፭ ።
እርሱም መልሶ እንዳላውቃችሁ እውነት እላችኋ ፲፪
ለሁ ከኔ ጋራ ተግቶ ማምሸት ተስኖአችኋልና አላ
ቸው ምዕ. ፯ ፳፫ ።
እንግዲህ ትጉ የሰው ልጅ የሚመጣበትን ቀኒቱንና ፲፫
ሰዓቲቱን አታውቁምና ፡ ምዕ. ፳፬ ፵፪ ፡ ማር. ፲፫ ፴፫ ።

ክፍል ፺፫ ፡ ስለ መክሊቶች ምሳሌ ።

እንደ ነጋዴ ሰው ነውና ብላቴኖቹን ጠርቶ ሊያተር ፲፬
ፋበት ገንዘቡን ሰጣቸው ሉቃ. ፲፱ ፲፪-፳፯ ።
አምስት መክሊት የሰጠው ሰው አለ ፡ ሁለት መክ ፲፭
ሊት የሰጠውም ሰው አለ ፤ አንድ መክሊት የሰጠ
ውም አለ ፡ ከነርሱ ለያንዳንዱ በሚችሉት መጠን
ሰጣቸውና ወዲያውኑ ሄደ ፡ ሮሜ ፲፪ ፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፪ ፬።
ያ አምስት የተቀበለውም ወጥቶ ወርዶ ሌላ አምስት ፲፮
መክሊትን አተረፈ ።
እንዲሁም ሁለቱን መክሊት የተቀበለው ወጥቶ ፲፯
ወርዶ ሌላ ሁለት መክሊትን አተረፈ ።
አንድ መክሊት የወሰደው ግን ፡ ሂዶ ምድርን ቈፈረና ፲፰
የጌታውን ወርቅ ቀበረ ።
ከብዙ ቀንም በኋላ የእነዚያ ባሮች ጌታ ተመልሶ ፲፱
መጥቶ ይተሳሰባቸው ጀመር ፡ ምዕ. ፲፰ ፳፫ ።
አምስት መክሊት የተቀበለውም ቀረበና አቤቱ አም ፳
ስት መክሊቶችን ሰጥተኸኝ ነበር ፡ በነርሱ ላይ ያተ
ረፍኳቸው መክሊቶች እንሆ ብሎ ሌሎች አምስት
መክሊቶችን አመጣ ።
ጌታውም አንተ በጥቂቱ የታመንክ በጎ አገልጋይ ፳፩
በብዙ ሀብት ላይ እሾምሃለሁ ወደ ጌታህም ደስታ
ግባ አለው ፡ ም. ፳፬ ፵፭ ፡ ሉቃ. ፲፮ ፲ ፡ ዕብ. ፲፪ ፪ ።
ሁለት መክሊት የተቀበለውም መጥቶ አቤቱ ሁለት ፳፪
መክሊቶች ሰጥተኸኝ ነበር ፡ እንሆ ሌሎች ሁለት
መክሊቶችን አትርፌ አለሁ አለ ።
ጌታውም አንተ የታመንክ በጎ አገልጋይ በጥቂቱ ፳፫
የታመንክ ስለሆነ በብዙ ሀብት ላይ እሾምሃለሁ ወደ
ጌታህ ደስታም ግባ አለው ቍ. ፳፩ ።
አንድ መክሊት የተቀበለውም መጣና እንዲህ አለ ፡ ፳፬
አንተ ያልዘራኸውን የምታጭድ ያልበተንከውንም
የምትሰበስብ ጨካኝ ሰው እንደሆንክ አውቃለሁና ።
ስለፈራሁ ሄድኩና መሬት ቆፍሬ ወርቅህን በምድር ፳፭
ውስጥ ቀበርኩ እነሆም ገንዘብህን ውሰድ ፡ ምዕ.
፳፪ ፲፫ ።
ጌታውም መልሶ አለው አንተ ክፉ ሰነፍ ባርያ እኔ ፳፮
ጨካኝ ሰው ያልዘራሁትን እንደማጭድ ያልበተንኩ
ትን የምሰበስብ መሆኔን ታውቃለህን ! ።

፳፯ እምደለወከ ታግብእ ወርቅየ ውስተ ማእድየ ወመ
ጺእየ እምአስተገበርክዎ ለልየ በርዴ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምኔሁ
ዘንተ መክሊተ ወሀብዎ ለዘቦቱ ዐሥርቱ መክሊት ።

፳፱ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ፣ ወለዘሰ አልቦ
እለሂ ቦ የሀይድዎ ።

፴ ወለገብርሰ እኩይ ወሀካይ አውጽእዎ አፍአ ወደይዎ
ውስተ ጸናፌ ጽልመት ኀበ ሀሎ ብካይ ወሐቅየ ስነን።

ክፍል ፺ወ፬ ፣ በእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ ።

፴፩ ወአመ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው በስብሐ
ቲሁ ወኵሎሙ መላእክቲሁ ቅዱሳን ምስሌሁ ፤
አሜሃ ይነብር ዲበ መንበረ ስብሐቲሁ ።
፴፪ ወይትጋብኡ ኵሎሙ አሕዛብ ቅድሜሁ ወይፈል
ጦሙ ዘዘዚአሆሙ ከመ እንተ ይፈልጥ ኖላዊ አባ
ግዐ እምአጣሊ ።
፴፫ ወያቀውም አባግዐ በየማኑ ወአጣሌ በጸጋሙ ።
፴፬ አሜሃ ይብሎሙ ንጉሥ ለእለ በየማኑ ፣ ንዑ ኅቤየ
ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው
ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ።

፴፭ እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ ፣ ጸማእኩ ወአስተይ
ክሙኒ ፣ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ ።

፴፮ ዐረቀ ወአልበስክሙኒ ፣ ደወይኩ ወሐወጽክሙኒ ፣
ተሞቃሕኩ ወመጻእክሙ ኅቤየ ወነበብክሙኒ ።

፴፯ አሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን ወይብሉ እግዚኦ ማእዜኑ
ርኢናከ ርኁበከ ወአብላዕናከ ፣ ወጽሙአከ ወአስ
ተይናከ ።
፴፰ ወማእዜ ርኢናከ እንግዳከ ወተወከፍናከ ፣ ወዕሩቀከ
ወአልበስናከ ።
፴፱ ወድዉየከኒ ወሐወጽናከ ፣ ወሙቁሐከኒ ወመጻእነ
ኅቤከ ወነበብናከ ።
፵ ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ ለእለ በየማኑ ወይብ
ሎሙ አማን እብለክሙ ኵሎ ዘገበርክሙ ለአሐዱ
እምእሉ ንኡሳን አኀውየ እለ የአምኑ ብየ ሊተ
ገበርክሙ ።
፵፩ ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉ
ማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይጣን ወለ
መላእክቲሁ ።

፵፪ እስመ ርኅብኩ ወኢያብላዕክሙኒ ፣ ጸማእኩ ወኢያስ
ተይክሙኒ ።

ወርቄን ወደ ግምጃ ቤቱ ልትመልስ በተገባህ ነበር ፳፯
እኔም ራሴ መጥቼ በትርፍ ባሠራሁት ነበር ።
ከዚያ የቆሙትንም እንዲህ አላቸው ፣ ይህን መክ ፳፰
ሊት ከሱ ተቀብላችሁ ዓሥር መክሊት ላለው
ስጡት ።
ላለው ይሰጡታል ይጨምሩለታል ፤ ለሌለው ግን ፳፱
ያንኑ ያለውን ይወስዱበታልና ፤ ምዕ. ፲፫ ፲፪ ፤
ኤር. ፰ ፲፫ ።
ከፉውን ሰነፍ ባርያ ግን ወደ ውጭ አውጡና ልቅ ፴
ሶና ጥርስ ማፋጨት ወደ አለበት በጨለማ ወህኒ ቤት
አግዙት ፣ ም. ፳፬ ፶፩ ።

ክፍል ፺፬ ፣ ስለ ክርስቶስ መምጣት ።

የሰው ልጅ ቅዱሳን መላእክትን አስከትሎ በጌትነቱ ፴፩
በሚመጣበት ጊዜ ፣ ያን ጊዜ በጌትነቱ ዙፋን ላይ ይቀ
መጣል ፣ ፩ ተሰ. ፬ ፲፯ ፣ ፪ ተሰ. ፩ ፯ ።
አሕዛብ ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ እረኛ በጎችን ከፍየ ፴፪
ሎች እንደሚለያቸው እየራሳቸው ይለያቸዋል ፣
ሮሜ ፲፬ ፲ ፣ ራእ. ዮሐ. ፳ ፲፫ ፣ ሕዝ. ፴፬ ፲፯ ።
በጎችን በቀኙ ፣ ፍየሎችን በግራው ያቆማል ። ፴፫
ያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ ያሉትን አባቴ የባረካችሁ ፴፬
ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያ
ትን ትወርሱ ዘንድ ወደኔ ኑ ይላቸዋል ፣ ኢሳ. ፷፭
፳፫ ፣ ዮሐ. ፲፯ ፳፬ ።
ተርቤ አብልታችሁኛልና ፣ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛ ፴፭
ልና ፣ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛልና ፣ ኢሳ. ፶፰ ፯-፲ ፣
ሕዝ. ፲፰ ፯-፲፯ ።
ታርዤ አልብሳችሁኛልና ፣ ታምሜም ጐብኝታችሁኛ ፴፮
ልና ፣ ታስሬም ወደኔ መጥታችሁ አነጋግራችሁኛ
ልና ።
ያን ጊዜም ጻድቃን እንዲህ ብለው ይመልሳሉ ፣ ፴፯
አቤቱ ! መቼ ተርበህ አይተንህ አብልተንህ ፣ መቼ
ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ ፣ ምዕ. ፯ ፲፫ ።
መቼስ እንግዳ ሆነህ አይተንህ ተቀበልንህ ፣ ታርዘ ፴፰
ህስ አልብሰንህ ።
መቼ ታመህ አይተን ጐብኝተንህ ፣ ታስረህስ ወደ ፴፱
አንተ መጥተን አነጋግረንህ ።
ከዚህ በኋላ ንጉሡ መልሶ እውነት እላችኋለሁ ፣ በኔ ፵
ከመኑ ከእነዚህ ከታናናሾች ወንድሞቼ ለአንዱ ያደ
ረጋችሁትን ሁሉ ለኔ አደረጋችሁ ይላቸዋል ፣ ምዕ.
፲ ፵ ፣ ፩ ጴጥ. ፬ ፰ ፣ ያዕ. ፪ ፲፫ ።
ከዚህ በኋላ በግራው ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል ፣ ፵፩
እናንት የተረገማችሁ ለሰይጣንና ለመልእክተኞቹ
ወደ ተዘጋጀው ወደ ዘለዓለም እሳት ሂዱ ፣ ኢሳ ፣
፴ ፴፫ ራእ. ዮሐ. ፳ ፲-፲፭ ፣ መዝ. ፮ ፰ ፣ ምዕ. ፯
፳፫ ፣ ሉቃ. ፲፫ ፳፯ ።
ተርቤ አላበላችሁኝምና ፣ ተጠምቼ አላጠጣችሁኝ ፵፪
ምና ፣ ኢዮ. ፳፪ ፮-፯ ፣ ያዕ. ፬ ፲፯ ።

፵፫ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክሙኒ፤ ዐረቁ ወኢያልበስ
ክሙኒ ፡ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ፡ ተሞቃሕኩ
ወኢመጻእክሙ ኀቤየ ወኢነበብክሙኒ ።
፵፬ አሜሃ ያወሥኡ እለ በጸጋሙ ወይብሉ ፡ እግዚኦ
ማእዜ ርኢናከ ርኁበከ ወኢያብላዕናከ ፡ ወማእዜ
ርኢናከ ጽሙአከ ወኢያስተይናከ ፡ ወእንግዳከ ወኢ
ተወከፍናከ ፡ ወዕሩቀከ ወኢያልበስናከ ፡ ወድዉየከኒ
ወኢሐወጽናከ ፡ ወሙቁሐከኒ ወኢነበብናከ ።
፵፭ ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አማን እብ
ለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን አኀ
ውየ ሊተ ኢገበርክሙ ።
፵፮ ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም ፡ ወጻድቃ
ንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

<u>ክፍል ፺ወ፭ ፡ በእንተ ምክረ አይሁድ ።</u>

፩ ወሶበ ፈጸመ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ ኵሎ ነገረ ይቤ
ሎሙ ለአርዳኢሁ ።

፪ ተአምሩሁ ከመ እምድኅረ ክልኤ መዋዕል ይከውን
ፋሲካ ወይእኅዝዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ወይሰ
ቅልዎ ።
፫ ወእምዝ ተጋብኡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃ
ናተ ሕዝብ ውስተ ዐፀደ ሊቀ ካህናት ዘስሙ ቀያፋ ።

፬ ወተማከሩ ከመ በሕብል የአኀዝዎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወይቅትልዎ ።
፭ ወይቤሉ ባሕቱ አኮኬ በበዓል ከመ ኢይኩን ሀከክ
በውስተ ሕዝብ ።

<u>ክፍል ፺ወ፮ ፡ በእንተ እንተ ቀብአቶ</u>
<u>ለእግዚእነ ዕፍረተ ።</u>

፮ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ቢታንያ ቦአ ቤተ ስምዖን
ዘለምጽ ።
፯ ወመጽአት ኀቤሁ ብእሲት እንተ ባቲ ቢረሌ ዘም
ሉእ ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ዘብዙኅ ሤጡ ወሦጠት
ዲበ ርእሱ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይረፍቅ ።

፰ ወርእዮሙ ዘንተ አርዳኢሁ ተምዑ ወአንጐርጐሩ
ወይቤሉ ለምንት ዘመጠነዝ ዕፍረተ አኅጐለት ዛቲ
ብእሲት ።
፱ እምኢተሠይጠ ለብዙኅ ንዋይ ወየሀብዎ ምጽዋተ
ለነዳያን ።
፲ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለምንት
ታሠርሕዋ ለዛቲ ብእሲት ሠናየ ግብረ ገብረት ላዕ

እንግዳ ሆኜ አልተቀበላችሁኝምና ፤ ታርዤም አላለ ፵፫
በሳችሁኝምና ፤ ታምሜም አልጐበኛችሁኝምና፤ ታስ
ሬም ወደኔ መጥታችሁ አላነጋገራችሁኝምና ።
ያን ጊዜም በግራው ያሉት መልሰው መቼ ተርበህ ፵፬
አይተንህ አናበላህም ብለን ? ተጠምተህስ አናጠ
ጣህም ብለን? መቼ እንግዳ ሆነህ አንቀበልህ አል
ንህ? ታርዘህስ አናለብስህም አልንህ? ታመህ አንጐ
በኝህ ብለን? ታስረህስ አናነጋግርህ ብለን? ይሉታል ።
ከዚህ በኋላ ንጉሡ መልሶ እውነት እላችኋለሁ ከእነ ፵፭
ዚህ ከታናናሾቹ ወንድሞቼ ለአንዱ ያላደረጋችሁ
ትን ለኔ አላደረጋችሁም ይላቸዋል ።
እነርሱም ወደ ዘለዓለም ቅጣት ይሄዳሉ ፡ ጻድቃን ፵፮
ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ ፡ ዮሐ. ፭ ፳፱-፴፡
ዳን ፲፪ ፪ ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

<u>ክፍል ፺፭ ስለ አይሁድ ምክር ።</u>

ጌታ ኢየሱስ ይህን ሁሉ ነገር ተናግሮ ከጨረሰ በኋላ ፩
ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ፡ ማር. ፲፬ ፩፤
ሉቃ. ፳፪ ፩ ።
ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካ እንደሚሆን ታውቃላችሁ ፪
የሰውን ልጅንም ይይዙታል ይሰቅሉታል፡ ምዕ.
፳ ፲፯ ።
ከዚህም በኋላ የካህናት አለቆች ጻፎችና የሕ ፫
ዝቡ ሽማግሌዎች ቀያፋ በሚባለው በሊቀ ካህናቱ ግቢ
ተሰበሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስንም በሐሰት ይዘው ይገድሉት ዘንድ ፬
ተማከሩ ።
ነገር ግን በሕዝቡ መካከል ሁከት እንዳይሆን በበዓል ፭
አይሁን አሉ ።

<u>ክፍል ፺፮ ፡ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባችው ሴት ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ቢታንያ ደርሶ ወደ ለምጻሙ ወደ ፮
ስምዖን ቤት ገባ ፡ ዮሐ. ፲፪ ፩ ።
ዋጋው ብዙ የሆነ አልባስጥሮስ የሚባል ሽቱ የተመላ ፯
ብርሌን የያዘች ሴት ወደሱ መጣች ጌታ ኢየሱስም
ለምሳ ተቀምጦ ሳለ በራሱ ላይ አፈሰሰችው ሉቃ.
፯ ፴፯ ።
ደቀ መዛሙርቱም ይህን በዩ ጊዜ ተቈጥተው ፰
ይህች ሴት ይህን ያህል ሽቱ ለምን አባከነች አሉ ።

ለድኾች ምጽዋት ይሰጥ ዘንድ በብዙ ገንዘብ ባልተ ፱
ሸጠም ነበርን ? ።
ጌታ ኢየሱስም አወቀባቸውና ይህችን ሴት ለምን ፲
ታዳክሟታላችሁ ፡ ለእኔ መልካም ሥራ ሠርታ
ልኛለች ።

፲፩ ሴየ ። ወለንዳያንሰ ዘልፈ ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድ
ክሙ ታሤንዩ ሎሙ ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረክቡኒ።

፲፪ ወዘንተሰ ዕፍረተ ዘሦጠት ዲበ ርእስየ ለቀብርየ ገብ
ረት ።

፲፫ አማን እብለክሙ በኀበ ሰበክዋ ለዛቲ ወንጌል በው
ስተ ኵሉ ዓለም ያንብቡ ላቲ ዘገብረት ዛቲ ብእሲት
ወይዝክርዋ ።

ክፍል ፺ወ፪፡ በእንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፲፬ ወእምዝ ሖረ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳ
ኢሁ ዘስሙ ይሁዳ አስቆሮታዊ ኀበ ሊቃነ ክህናት ።

፲፭ ወይቤሎሙ ሚ መጠነ ትሁቡኒ እመ አገብእ ለክሙ ?
ወተናገሩ ምስሌሁ ወተሰነአዉ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ።

፲፮ ወእምይእቲ ዕለት ከነ የኃሥሥ ማሕተ ከመ ያግብአ
ሎሙ ።

ክፍል ፺ወ፫፡ በእንተ ፍሥሕ ።

፲፯ ወበቀዳሚት ዕለተ ፍሥሕ ቀርቡ አርዳኢሁ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ
ለከ ትብላዕ ፍሥሐ ።

፲፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሑሩ ውስተ ሀገር ኀበ
እገሌ ወበልዎ ለበዓለ ውእቱ ቤት ይቤለከ ሊቅ
ጊዜየ ቀርበ ወበኀቤከ እገብር ፋሲካ ምስለ አር
ዳእየ ።

፲፱ ወገብሩ አርዳኢሁ በከመ አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ
ወአስተዳለዉ ሎቱ ፍሥሐ ።

ክፍል ፺ወ፬፡ ነገር በእንተ ብእሲ ዘአግብአ ።

፳ ወምሴተ ከዊኖ ረፈቀ ምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
አርዳኢሁ ።

፳፩ ወእንዘ ይበልዑ ይቤሎሙ አማን እብለክሙ ከመ
አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።

፳፪ ወተከዙ ጥቀ ወአኀዙ ይበሉ በበአሐዱ አነኑ ? እንጋ
እግዚኦ ።

፳፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘያወርድ እዴሁ ምስሌየ
ውስተ መጽብሒየ ውእቱ ያገብአኒ ።

፳፬ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ተሠርዐ
በእንቲአሁ ፡ ወበሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘያ
ገብአ ለወልደ እጓለ እመሕያው እምኄየሰ ሶበ ኢተ
ወልደ ለውእቱ ብእሲ ።

፳፭ ወአውሥአ ይሁዳ ዘያገብአ ወይቤ አነሁ እንጋ ረቢ ?
ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ሥርዓተ ምሥጢር ።

፳፮ ወእንዘ ይበልዑ ነሥአ ኅብስተ እግዚእ ኢየሱስ ወባ
ረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ
እንክሙ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ።

ድኾችንማ ዘወትር ታገኟቸዋላችሁ በወደዳችሁትም ፲፩
ጊዜ በጎ ታደርጉላቸዋላችሁ ፡ እኔ ግን ዘወትር የም
ታገኙኝ አይደለም ፡ ዘዳግ. ፲፭ ፲፩ ።
ይህንንስ በራሴ ያፈሰሰችውን ሽቱ ለአስከሬኔ አደረ ፲፪
ገችው ።
እውነት እላችኋለሁ በዓለሙ ሁሉ ይህችን ወንጌልን ፲፫
በሚሰብኩበት በታ ይህችን ሴት ያደረገችውን ይንገ
ሩላት ያስቧትም ።

ክፍል ፺፪፡ ስለ አስቆሮቱ ሰው ይሁዳ ።

ከዚህም በኋላ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ ፲፬
ይሁዳ የሚባለው የአስቆሮቱ ሰው ወደ ካህናት አለ
ቆች ኼደ ።
በሰይዛችሁ ምን ያህል ገንዘብ ትሰጡኛላችሁ ? አላ ፲፭
ቸው፡ ከሱም ጋር ተነጋግረው ሠላሳ ብር ሊሰጡት
ተስማሙ ፡ ዘካ. ፲፩ ፲፪ ።
ከዚያችም ቀን ጀምሮ ለእነሱ አሳልፎ ይሰጠው ፲፮
ዘንድ ምቹ ጊዜ ይሻ ጀመር፡ ፩ ጢሞ. ፮ ፱-፲ ።

ክፍል ፺፫፡ ስለ ፋሲካ በዓል ።

ከፋሲካ በዓል በመጀመርያው ቀን ደቀ መዛሙርቱ ፲፯
ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርበው ፋሲካን ትበላ ዘንድ
በየት ልናዘጋጅልህ ? አሉት ፡ ዘፀአ. ፲፪ ፲፰-፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ከእገሌ ዘንድ ወደ ከተማ ሂዳችሁ ፲፰
ባለቤቱን መምህር ጊዜዬ ደርሷልና ከደቀ መዛሙርቴ
ጋር ፋሲካን ከንተ ዘንድ አደርጋለሁ ብሎሃል በሉት
አላቸው ፤ ምዕ. ፳፩ ፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጌታ ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው ፲፱
አድርገው ፋሲካን አዘጋጁለት ።

ክፍል ፺፬፡ ስለ ሚያስይዘው የተናገረው ነገር ።

በመሽም ጊዜ ከዐሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርቱ ጋር ፳
ለራት ተቀመጠ ።
ሲበሉም ከእናንተ አንዱ አሳልፎ እንደሚሰጠኝ ፳፩
እውነት እላችኋለሁ አላቸው ፡ ዮሐ. ፲፫ ፳፩-፳፪ ።
እጅግም አዘኑና እያንዳንዱ አቤቱ ! ምናልባት እኔ ፳፪
እሆን ? እኔ እሆን ? ይሉ ጀመር ።
እሱም መልሶ ከእኔ ጋር እጁን ወደ ወጭቱ የሚሰ ፳፫
ደው እሱ አሳልፎ ይሰጠኛል አላቸው ዮሐ. ፲፫ ፲፰ ።
የሰው ልጅስ ስለርሱ እንደ ተጻፈ ይሞታል ፡ ነገር ፳፬
ግን የሰው ልጅን ለሚያስይዘው ለዚያ ሰው ወዮለት
ያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበር ።

የሚያስይዘው ይሁዳም መልሶ መምህር ሆይ ! እኔ ፳፭
እሆን ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ አለው ።

ክፍል ፻፡ ስለ ምሥጢር ሥርዓት ።

ሲበሉም ጌታ ኢየሱስ ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ፳፮
ቈርሶ ይህ ሥጋየ ነው እንኩ ብሉ ብሎ ለደቀ መዛ
ሙርቱ ሰጣቸው ፡ ፩ ቆሮ. ፲፩ ፳፫-፳፱ ።

፳፮ ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፮ ።

፳፯ ወነሥአ ጽዋዐኒ ወአእኰተ ወወሀቦሙ እንዘ ይብል
ስትዩ እምኔሁ ኵልክሙ ።
፳፰ ዝ ውእቱ ደምየ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይትከዐው በእ
ንተ ብዙኃን ለኅድገተ ኀጢአት ።

፳፱ ወናሁ እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ አፂረ
ፍሬ ወይን እንከ እስከ እንታክቲ ዕለት አመ እሰ
ትዮ ሐዲሰ ምስሌክሙ በመንግሥተ አቡየ ።

፴ ወአንቢቦሙ ወሰቢሖሙ ወፅኡ ወሖሩ ውስተ
ደብረ ዘይት ።
፴፩ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኵልክሙ ትክ
ሕዱኒ በዛቲ ሌሊት እስመ ይቤ መጽሐፍ "እቀትሎ
ለኖላዊ ወይዘረዉ አባግዐ መርዔቱ„ ።

፴፪ ወእምድኅረ ተንሥአኩ እቀድመክሙ ገሊላ ።

፴፫ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ እመሂ ኵሎሙ ክሕ
ዱከ አንሰ ኢይክሕደከ ግሙራ ።
፴፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከ ከመ በዛቲ
ሌሊት ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ደርሆ ።

፴፭ ወይቤሎ ጴጥሮስ እመውትኒ ምስሌከ ወኢይክሕ
ደከ ፡ ወከማሁ ይቤሉ ኵሎሙ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፻ወ፩ ፡ ዘከመ ጸለየ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ።

፴፮ ወእምዝ ሖረ ምስሌሆሙ ውስተ ዐፀደ ወይን ዘስሙ
ጌቴሴማን ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንበሩ ዝየ እስከ
ሶበ አሐውር ከሓ ወእጼሊ ።
፴፯ ወነሥኦሙ ምስሌሁ ለጴጥሮስ ወለክልኤቱ ደቂቀ
ዘብዴዎስ ወአኀዘ ይትከዛ ወይኅዝን ።
፴፰ ወእምዝ ይቤሎሙ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት
ንበሩ ዝየ ወትግሁ ምስሌየ ወኢትኑሙ ።

፴፱ ወተአተተ ሕቀ እምኔሆሙ ወሰገደ በገጹ ወጸለየ
ወይቤ አቡየ እመሰ ይትከሀል ይኅልፍ እምኔየ
ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ
ፈቃደ ዚአየ ።

፵ ወሖረ ኀበ አርዳኢሁ ወረከቦሙ እንዘ ይነውሙ
ወይቤሎ ለጴጥሮስ ከመዝኑ ስእንክሙ ተጊሀ አሐተ
ሰዓተ ምስሌየ ።
፵፩ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት
እስመ መንፈስ ይፈቱ ወሥጋ ይደክም ።
፵፪ ወካዕበ ሖረ ወጸለየ ወይቤ አቡየ እመሰ ይትከሀል
ይኅልፍ እምኔየ ዝንቱ ጽዋዕ ዘእንበለ እስተዮ ፡ ወባ
ሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፮ ።

ጽዋዉንም አንሥቶ አክብሮ ሁላችሁም ከዚህ ጠጡ ፳፯
ብሎ ሰጣቸው ።
ኃጢአትን ለማስተሥረይ ስለ ብዙዎች የሚፈሰው ፳፰
የሐዲስ ሥርዓት ደሜ ይህ ነው ፡ ዘፀአ. ፳፬ ፰ ፡ ኤር
፴፩ ፴፩ ፡ ዘካ ፱ ፲፩ ።
እነሆ ከእንግዲህ ወዲህ በአባቴ መንግሥት ከናንተ ፳፱
ጋር አዲስ አድርጌ እስከ ምጠጣበት እስከዚያች ቀን
ድረስ ከዚህ የወይን ፍሬ ጭማቂ አልጠጣም አላች
ኋለሁ ።
ዘምረው አመስግነው ወደ ደብረ ዘይት ወጡ ፤ ፴
ማር. ፲፬ ፳፮ ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ በዚች ፴፩
ሌሊት ሁላችሁም ትክዱኛላችሁ መጽሐፍ "እረኛው
እገድለዋለሁ በጎቹም ይበተናሉ„ ብሏልና ፡ ዘካ
፲፫ ፯ ፡ ዮሐ. ፲፮ ፴፪ ።
ከተነሣሁም በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ፤ ፴፪
ምዕ. ፳፰ ፯ ።
ጴጥሮስም መልሶ ሁሉም ቢክዱህ እንኳ ፡ እኔ ፈጽሞ ፴፫
አልክድህም አለው ።
ጌታ ኢየሱስም በዚች ሌሊት ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ፴፬
ጊዜ እንደምትክደኝ በእውነት እልሃለሁ አለው ፡
ዮሐ. ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ከንተ ጋር እሞታለሁ እንጂ አልክድህም ፴፭
አለው ፤ ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ እንደርሱ አሉ ፤
ቊ. ፶፮ ፡ ማር. ፲፬ ፴፩ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፴፫ ።

ክፍል ፻፩ ፡ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ እንደ ጸለየ ።

ከዚህ በኋላ ከነርሱ ጋር ጌቴሴማን ወደ ሚባል ወደ ፴፮
ወይን ቦታ ሄዶ ደቀ መዛሙርቱን ወደዚያች ሂጄ
እስክጸልይ ድረስ ከዚህ ተቀመጡ አላቸው ።
ጴጥሮስንና ሁለቱ የዘብዴዎስን ልጆች ከእርሱ ጋር ፴፯
ወሰዳቸው ያዝን ይተክዝም ጀመር ዕብ. ፭ ፯ ።
ከዚህም በኋላ ሰውነቴ እስከ ሞት ድረስ አዘነች ፤ ፴፰
ከዚህ ሁኑ ከኔ ጋር ትጉ አታንቀላፉ አላቸው ዮሐ.
፲፪ ፳፯ ።
ከዚህም ጥቂት ፈቀቅ አለና ግንባሩን ምድር አስነ ፴፱
ክቶ ሰገደ ፡ አባቴ ሆይ ! የሚቻልስ እንደሆነ ይህ ጽዋ
ከኔ ይለፍ ፡ ነገር ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ
ይሁን እያለ ጸለየ ፡ ዮሐ. ፲፫ ፲፩ ፤ ዕብ. ፭ ፰ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም በተመለሰ ጊዜ ተኝተው ፵
አገኛቸው ፡ ጴጥሮስንም አንድ ሰዓት እንዲህ እንደኔ
መትጋት ተሳናችሁ አለው ።
ወደ መከራ እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ ፡ መንፈስ ፵፩
ይሸልና ሥጋ ይደክማልና ፡ ምዕ. ፬ ፲፭ ፡ ዕብ. ፪ ፲፰ ።
ዳግመኛም ሄደ ፤ አባቴ ሆይ ! ይህ ጽዋ ሳልጠጣው ፵፪
ከእኔ ሊያልፍ የማይቻል ከሆነ ፈቃድህ ይሁን ብሎ
ጸለየ ።

፵፫ ወገብአ ካዕበ ኀበ አርዳኢሁ ወረከቦሙ እንዘ ይነ
ውሙ እስመ ከብዳ አዕይንቲሆሙ በድቃስ ።
፵፬ ወኀደጎሙ ወሖረ ካዕበ በሣልስ ወጸለየ ኪያሁ ከመ
ቃለ እንዘ ይብል ።
፵፭ ወገብአ ካዕበ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ኑሙ እን
ከሰ ወአዕርፉ ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ዘያገብእዎ ለወልደ
እጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥአን ።
፵፮ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ ኃጥአን ።

፵፯ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር ናሁ በጽሐ ይሁዳ እምዐሠርቱ
ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወምስሌሁ መጽኡ ብዙኃን
ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወዕፀው እምኀቤሆሙ ለሊ
ቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ ።
፵፰ ወዘያገብኦ ወሀቦሙ ትእምርተ እንዘ ይብል ዘእስ
ዕሞ ውእቱ ኪያሁ አኀዙ ።
፵፱ ወይእተ ጊዜ ቀርበ ይሁዳ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወሰ
ዐሞ ወይቤሎ በሐ ረቢ ።
፶ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ በእንተዝኑ መጻእከ ዐር
ክየ ፡ ወእምዝ ቀርቡ ወአንሥኡ እደዊሆሙ ወአኀ
ዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፶፩ ወናሁ አሐዱ እምእለ ምስሌሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ሰፍሐ እዴሁ ወመልሐ መጥባሕቶ ወዘበጦ ለገብረ
ሊቀ ካህናት ወመተሮ ዕዝኖ ዘየማን ።
፶፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አግብእ ለመጥባሕትከ
ውስተ ቤታ ፡ እስመ ኵሉ ዘይቀትል በመጥባሕት
ይመውት በመጥባሕት ።
፶፫ ይመስለከኑ ዘኢይክል አስተብቍዖቶ ለአቡየ ይፈኑ
ሊተ ዘይበዝኁ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሠራዊተ
መላእክት ።
፶፬ ወእፎ እንከ ይትፌጸም ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ እስመ
ከመዝ ሀለዎ ይኩን ።
፶፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለሕዝብ ሶቤሃ ከመ
ሰራቂኑ መጻእክሙ ትዴግኑኒ ወተአኀዙኒ በዕፀው
ወበመጣብሕ ወዘልፈ እነብር ምስሌክሙ በምኵራብ
ወእሜህር ወኢአኀዝክሙኒ ።
፶፮ ወዝ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ቃለ ነቢያት ፡ ወእ
ምዝ ኵሎሙ አርዳኢሁ ኀደግዎ ወጐዩ ።
፶፯ ወእለሰ አኀዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰድዎ ኀበ
ቀያፋ ሊቀ ካህናት ወኀበ ተጋብኡ ጸሐፍት ወሊ
ቃናት ።
፶፰ ወተለዎ ጴጥሮስ እምርኁቅ እስከ ዐፀደ ሊቀ ካህናት
ወቦአ ውስጠ ወነበረ ምስለ ወዓልት ይርአይ ማኅ
ለቅቶ ለነገር ።
፶፱ ወየኀሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናት
ወኵሉ ዓውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘይቀትልዎ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ፡ ወኢረከቡ ሎቱ ጌጋየ ።

ዳግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ ተኝተው ፵፫
አገኛቸው ፡ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ፈዘው ነበርና ።
ትቷቸውም ሄደና ፡ ያንኑ ቃል ብቻ ለሦስተኛ ጊዜ ፵፬
ጸለየ ።
ዳግመኛም ወደ ደቀ መዛሙርቱ ተመልሶ ተኝተው ፵፭
አገኛቸውና እንዲህ አላቸው ፡ እንግዲህስ ተኙ ዕረፉ
የሰው ልጅ ጊዜው እነሆ ደረሰ ።
ተነሡ እንሂድ እነሆ የሚያስዘኝ መጥቷል ። ፵፮

ክፍል ፲፪ ፡ በኃጥአን እጅ ስለ መያዙ ።

ይህንም ሲናገር እነሆ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ፵፯
አንዱ ይሁዳ መጣ ፡ ከእርሱም ጋር ከካህናት አለቆ
ችና ከሕዝብ ሹማምንት ተልከው ሾተልና ጎመድ
የያዙ ብዙ ሰዎች መጡ ።
የሚያስይዘው ይሁዳም የምስመው እርሱ ነው እር ፵፰
ሱን ያዙት ብሎ ምልክት ሰጥቷቸው ነበር ።
ያን ጊዜም ይሁዳ ወደ ጌታ ኢየሱስ ቀርቦ መምህር ፵፱
ሆይ ! ደኅና ነህ ? አለና ሳመው ።
ጌታ ኢየሱስም ወዳጄ ለዚህ መጣህን ! አለው ፡ ፶
ከዚህ በኋላ ቀርበው እጆቻቸውን አንሥተው ጌታ
ኢየሱስን ያዙት ፡ መዝ ፶፭ ፲፬ ።
እነሆ ከጌታ ኢየሱስ ጋር ከነበሩትም አንዱ እጁን ፶፩
ዘርግቶ ሰይፉን መዘዘና የካህናቱ አለቃ በርያን
መትቶ ቀኝ ዦሮውንም ቈረጠው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው ፡ ሰይፍህን ወደ አፎቷ ፶፪
መልሳት ፡ "በሰይፍ የገደለ ሁሉ በሰይፍ ይሞታ
ልና" ፡ ዘፍጥረት ፱ ፮ ፡ ራእ ዮሐ ፲፫ ፲ ።
ከዐሥራ ሁለቱ ነገደ መላእክት የሚበዙትን ይልክ ፶፫
ልኝ ዘንድ አባቴን ልማልደው የማልችል ይመስል
ሃልን ! ፡ ዳንኤል ፯ ፲ ።
እንግዲያማ የመጽሐፍ ቃል ያለው እንዴት ይፈጸ ፶፬
ማል ፡ እንዲህ ሊሆን አለውና ።
ጌታ ኢየሱስም ያን ጊዜ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው ፶፭
እንደ ሌባ በሾተል በጎመድ አድናችሁ ልትይዙኝ
መጣችሁን ? ዘወትር ሳስተምር በምኵራብ ከናንተ
ጋር እኖር ነበር ለምን አልያዛችሁኝም ? ፡ ዮሐ
፲፰ ፳ ፡ ማር ፲፬ ፵፱ ፡ ሉቃ ፳፪ ፶፪ ።
ነገር ግን ይህ ሁሉ የሆነ የነቢያት ቃል ይደርስ ፶፮
ዘንድ ነው ፡ ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ በሙሉ
ጥለዉት ሸሹ ።
ጌታ ኢየሱስንም የያዙት ጭፍሮች ጻፎችና ሹማም ፶፯
ንት ወደ ተሰበሰቡት ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ
ወሰዱት ፡ ዮሐ ፲፰ ፲፫-፳፬ ።
ጴጥሮስም እስከ ካህናቱ አለቃ ግቢ ድረስ በሩቅ ፶፰
ተከተለው ፡ ወደ ውስጥም ገብቶ የነገሩን መጨረሻ
ያይ ዘንድ ከሎሌዎቹ ጋር ተቀመጠ ።
የካህናቱ አለቆች ጻፎችና ሹማምንት ሕዝቡም ሁሉ ፶፱
ጌታ ኢየሱስን ሊገድሉት የሐሰት ምስክሮችን ይሹ
ነበር ፡ ግን በደል አላገኙበትም ፡ ግብ ሐዋ ፲፫ ፳፱ ።

፳፮ ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፮ ።

፷ ወመጽኡ ብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት ወስእኑ ወድኅረ መጽኡ ክልኤቱ ።
፷፩ ወይቤሉ ፡ ይቤ ዝንቱ እክል ነሢቶቶ ለቤተ እግዚአብሔር ወበሣልስት ዕለት አሐንጾ ።
፷፪ ወተንሥአ ሊቀ ክህናት ወይቤሎ ኢትሰጠውኑ እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩከ ።
፷፫ ወኢያውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ፡ ወይቤሎ ሊቀ ክህናት አምሐልኩከ በእግዚአብሔር ሕያው ከመ ትንግረኒ እመ አንተሁ ክርስቶስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ።
፷፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ትቤ ወባሕቱ እብለክሙ እምይእዜሰ ትሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይነብር በየማነ ኃይል ወእንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ።
፷፭ ወሰጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ክህናት ወይቤ ናሁ ፀረፈ ምንተ እንከ ትፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ ወሰማዕክሙ ፅርፈቶ ምንተ እንከ ትብሉ ።
፷፮ ወአውሥኡ ወይቤሉ ዝንቱ ድልው ለሞት ።
፷፯ ወእምዝ ወረቁ ውስተ ገጹ ወኰርዕዎ ርእሶ በኀለት ወጸፍዕዎ ገጾ ።
፷፰ እንዘ ይብሉ ተነበይ ለነ ክርስቶስ መኑ ጸፍዐከ ፡ ወመኑ ኰርዓከ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፷፱ ወጴጥሮስሰ ሀሎ ይነብር አፍአ ውስተ ዐፀድ ወመጽአት ኀቤሁ አሐቲ ወለት ወትቤሎ አንተሂ ምስለ ኢየሱስ ገሊላዊ ሀለውከ ? ።
፸ ወክሕደ በቅድመ ኵሎሙ ሕዝብ እንዘ ይብል ኢየአምሮ ለዘትብሊ ።
፸፩ ወወፂአ ኆኅተ ርእየቶ ካልእት ወለት ወትቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ዝኒ ሀሎ ምስለ ኢየሱስ ናዝራዊ ? ።
፸፪ ወክሕደ ካዕበ ወመሐለ ከመ ኢየአምሮ ለውእቱ ብእሲ ።
፸፫ ወኅንድዮ ሕቀ መጽኡ እለ ይቀውሙ ወይቤልዎ ለጴጥሮስ አማን አንተሂ እምኔሆሙ አንተ ወነገርከ ያዔውቀከ ? ።
፸፬ ወእምዝ መሐለ ወተረገመ ከመ ኢየአምሮ ለውእቱ ብእሲ ፡ ወበጊዜሃ ነቀወ ዶርሆ ።
፸፭ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎ ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ፡ ወወጽአ አፍአ ወበከየ ብካየ መሪረ ።

የማቴዎስ ወንጌል ፳፮ ።

ብዙዎች የሐሰት ምስክሮች መጡ ተሳናቸው ፡ ኋላም ፷
ሁለት መጡ ።
እነሱም ይህ ሰው የእግዚአብሔርን ቤት ላፈርሰው ፷፩
እችላለሁ በሦስተኛም ቀን እሠራዋለሁ ብሏል አሉ ፡
ዮሐ. ፪ ፲፱-፳፩ ።
የካህናቱ አለቃም ተነሥቶ ይህን ያህል ሲያሳጡህ ፷፪
አትመልስምን ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስ ግን አልመለሰለትም ፡ የካህናቱ አለቃም ፷፫
አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ እንደሆንክ ትነ
ግረኝ ዘንድ በሕያው እግዚአብሔር አምልሃለሁ
አለው ፡ ምዕ. ፳፯ ፶፬ ።
ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ ፡ ነገር ግን ከእንግዲህ ፷፬
ወዲህ የሰውን ልጅ በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም
ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ እላችኋለሁ አለው ፡ ምዕ.
፲፮ ፳፯ ፡ ዳን ፯ ፲፫-፲፬ ፡ ፩ ተሰ. ፬ ፲፮ ።
የካህናቱ አለቃም ልብሱን ቀዶ እነሆ ተሳደበ እንግ ፷፭
ዲህ ምን ምስክር ትሹለታላችሁ ? ስድቡንም ሰምታ
ችኋል እንግዲህ ምን ትላላችሁ አለው ፡ ዮሐ. ፲ ፴፫ ።
እነሱም መልሰው ይህ ለሞት የተገባ ነው አሉ ፡ ፷፮
ዮሐ. ፲፱ ፯ ።
ከዚህም በኋላ በፊቱ ላይ ተፉበት ራሱንም በዘንግ ፷፯
ደበደቡት ፊቱንም በጥፊ መቱት ፡ ኢሳ. ፶ ፡ ፮ ፡
ማር. ፲፬ ፷፭ ።
ክርስቶስ በጥፊ የመታህ ማነው ? ትንቢት ተናገር ፷፰
ልን እያሉ ደበደቡት ።

ክፍል ፲፫ ፡ ጴጥሮስ ስለ መካዱ ።

ጴጥሮስ ግን በሊቀ ካህናቱ ግቢ ከደጅ ተቀምጦ አን ፷፱
ዲት ሴት ልጅ ወደርሱ መጥታ አንተም እኮ ከገሊላ
ዊው ከኢየሱስ ጋር ነበርክ ? አለችው ፡ ዮሐ. ፲፰
፲፭- ፳፯ ፡ ሉቃ. ፳፪ ፶፮-፷ ።
በሕዝቡ ሁሉ ፊትም የምትዪውን አላውቀውም ፸
ብሎ ካደ ።
በሩንም ሲወጣ ሌላይቱ ብላቴና አየችውና ከዚያ ለቆ ፸፩
ሙት ይህም እኮ ከናዝሬቱ ሰው ከኢየሱስ ጋር ነበረ
አለቻቸው ፡ ዮሐ. ፲፰ ፭ ።
ዳግመኛም ካደ ፡ ያንን ሰውም እንደማያውቀው ማለ ። ፸፪
ጥቂትም ቈይቶ ቆመው የነበሩት መጡና ጴጥሮስ ፸፫
በእውነት አንተም ከነሱ ወገን ነህ አነጋገርህ ያስታ
ውቃሃል ? አሉት ።
ከዚህ በኋላ ያን ሰው አላውቀውም ብሎ ይረገምና ፸፬
ይምል ጀመር ፡ ወድያውም ዶሮ ጮኸ ።
ጴጥሮስም ጌታ ኢየሱስ ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ፸፭
ትክደኛለህ ያለውን የጌታ ኢየሱስን ቃል አስቦ ወደ
ውጭ ወጣና መራራ ልቅሶ አለቀሰ ፡ ቊ. ፴፬ ።

ምዕራፍ ፳፯ ።

ክፍል ፪ወ፬ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ መስፍን ።

፩ ወጸቢሖ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ወረበናተ ሕዝብ
ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፪ ወአሲሮሙ ወሰድዎ ወመጠውዎ ለጲላጦስ ጳንጤ
ናዊ መልአከ አሕዛብ ።

፫ ወእምዝ ሶበ ርእየ ይሁዳ ዘአግብኦ ከመ አርስሕዎ
ነስሐ ወአግብአ ውእተ ሠላሳ ብሩረ ዘነሥአ እምኀበ
ሊቃነ ካህናት ወሊቃናተ ሕዝብ እንዘ ይብል አበ
ስኩ ዘአግባእኩ ደመ ንጹሐ ወዘአቅተልኩ ጻድቀ ።

፬ ወይቤልዎ ሚ ላዕሌነ ወሚ ላዕሌከ ለሊከ አእምር ።

፭ ወገደፈ ውእተ ብሩረ ውስተ ምኵራብ ወሖረ ወተ
ሐንቀ ወሞተ ።

፮ ወነሥኡ ሊቃነ ካህናት ውእተ ብሩረ ወይቤሉ ኢይ
ደልወነ ንደዮ ውስተ ቤተ መበአ እስመ ሤጠ ደም
ውእቱ ።

፯ ወተማኪሮሙ ተሣየጡ በቱ ገራህተ ለብሓዊ ለመቃ
ብረ እንግዳ ።

፰ ወተሰምየ ውእቱ ገራህት ገራህተ ደም እስከ ዮም ።

፱ ወይእተ አሚረ በጽሐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ
"ነሥኡ ሠላሳ ብሩረ ሤጠ ለክቡር ዘአክበርዎ ደቂቀ
እስራኤል" ።

፲ ወወሀብዎ ለገራህተ ለብሓዊ በከመ አዘዘኒ እግዚአ
ብሔር ።

፲፩ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ቅድሜሁ ለመልአከ አሕ
ዛብ ወተስእሎ መልአከ አሕዛብ ወይቤሎ አንተሁ
ንጉሦሙ ለአይሁድ ? ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ
አንተ ትቤ ።

፲፪ ወእንዘ ያስተዋድይዎ ሊቃነ ካህናት ወሊቃውንተ
ሕዝብ አልቦ ዘተሠጥዎሙ ወኢምንተኒ ።

፲፫ ወእምዝ ይቤሎ ጲላጦስ ኢትሰምዕኑ እንዘ መጠነዝ
ያስተዋድዩከ ።

፲፬ ወኢያውሥኦ ወኢአሐተኒ ቃለ እስከ ያነክር መል
አከ ።

፲፭ ወበ ልማድ ለመስፍን ለለበዓል ያሕዩ ሎሙ ለሕዝብ
አሐደ እምነ ሙቁሐን ዘፈቀዱ ።

፲፮ ወበ አሚሃ ሙቁሕ ዘስሙ በርባን ስሙዕ ወየአምሮ
ኵሉ ሰብእ ።

፲፯ ወእንዘ ጉቡአን እሙንቱ ይቤሎሙ ጲላጦስ ለሕዝብ
መነ ትፈቅዱ አሕዩ ለክሙ በርባንሃኑ ወሚመ ኢየ
ሱስሃ ዘይብልዎ ክርስቶስ ? ።

፲፰ እስመ የአምር ከመ በቅንአቶሙ አግብእዎ ።

፲፱ ወእንዘ ይነብር ጲላጦስ ዐውደ ለአከት ኀቤሁ ብእ

ምዕራፍ ፳፯ ።

ክፍል ፪፬ ፡ በመስፍኑ እጅ ተላልፎ እንደ ተሰጠ ።

ሲነጋም የካህናት አለቆች የሕዝቡ ሽማግሌዎች ጌታ ፩
ኢየሱስን ሊገድሉት ተማከሩ ፡ ማር. ፲፭ ፩፡ ሉቃ.
፳፪ ፷፮ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፲፰ ።

አስረው ወስደውም ለአሕዛብ ሹም ለጴንጤናዊው ፪
ለጲላጦስ ሰጡት ።

ከዚህ በኋላ ያስያዘው ይሁዳ እንዳንገላቱት በየ ፫
ጊዜ ፡ ንጹሕ ደም ያስፈሰስኩ ጻድቅ ሰውን ያስገደ
ልኩ እኔ በድያለሁ ብሎ ተጸጽቶ ለካህናት አለቆችና
ለሕዝቡ ሽማግሌዎች ያን የተቀበለውን ሠላሳ ብር
መለሰ ፡ ምዕ. ፳፮ ፲፭ ።

እነሱም ከእኛ ምን አለህ ? ከንተስ ምን አለን ? ፬
ለራስህ አንተ ዕወቅ አሉት ።

ያንን ብር በምኵራብ ውስጥ በትኖ ሄዶ ታንቆ ሞተ ፭
ግብ. ሐዋ. ፩ ፲፰ ፡ ፪ ሳሙ. ፲፯ ፳፫ ።

የካህናት አለቆችም ያንን ብር አንሥተው የደም ፮
ዋጋ ነውና ከመባው ገንዘብ ውስጥ ልንጨምረው
አይገባንም አሉ ፡ ማር. ፲፪ ፵፩ ።

ተማክረውም ለእንግዳ መቃብር ሊሆን የሸክላ ሠሪ ፯
እርሻን ገዙበት ፡ ግብ. ሐዋ, ፩ ፲፱ ።

ያም እርሻ እስከ ዛሬ "የደም እርሻ" ተብሎ ተጠራ ። ፰

ያን ጊዜም የነቢዩ የኤርምያስ ቃል ተፈጸመ እንዲህ ፱
ያለው "የእስራኤል ልጆች ያከበሩት የክቡርን ዋጋ
ሠላሳውን ብር ወሰዱ" ፡ ዘካ. ፲፩ ፲፪-፲፫ ፡ ኤር ፴፫ ፮ ።

እግዚአብሔርም እንደ አዘዘኝ ለሸክላ ሠሪ እርሻ ፲
ሰጡት ።

ጌታ ኢየሱስም በአሕዛቡ አለቃ ፊት ቆመ ፡ የአሕዛቡ ፲፩
አለቃም የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን ? ብሎ ጠየ
ቀው ጌታ ኢየሱስም አንተ ትላለህ አለው ፡
ማር. ፲፭ ፪ ፡ ሉቃ. ፳፫ ፫ ፡ ዮሐ. ፲፰ ፴፰-፵ ።

የካህናት አለቆች የሕዝቡም ሹማምንት ሲያሳጡት ፲፪
ምንም የሰጠው መልስ የለም ፡ ኢሳ. ፶፫ ፯ ።

ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ይህን ያህል ሲያጣሉህ አትሰ ፲፫
ማምን ? አለው ።

አንዲት ቃል ስንኳ አልመለሰለትም መስፍኑ እስኪ ፲፬
ያደንቅ ድረስ ።

በየበዓሉም ለሕዝቡ ከእሥረኞች መካከል አንዱን ፲፭
የወደዱትን እንዲፈታላቸው ለመስፍኑ ልማድ
ነበረው ።

ያን ጊዜም የታወቀ የሽፍቶች አለቃ በርባን ታስሮ ፲፮
ነበር ሰውም ሁሉ ያውቀው ነበር ።

እነሱም ተሰብስበው ሳሉ ጲላጦስ ሕዝቡን ፡ ማንን ፲፯
ላድንላችሁ ትወዳላችሁ ፡ በርባንን ወይስ ክርስቶስ
የሚሉት ኢየሱስን ? አላቸው ።

በቅንአት አሳልፈው እንደሰጡት ያውቅ ነበርና ። ፲፰

ጲላጦስ በደባባይ ተቀምጦ ሳለ በዚህ ጻድቅ ሰው ፲፱

ሲቱ እንዘ ትብል ዑቅ ኢተአብስ ወኢትትኀለፍ
ላዕለ ውእቱ ጻድቅ እስመ ብዙኀ ሐመምኩ በዛቲ
ሌሊት በሕልምየ በእንቲአሁ ።
፳ ወሊቃነ ካህናትሰ ወረበናት ኄጥዎሙ ለሕዝብ ወአሆ
አበልዎሙ ከመ በርባንሃ ይስአሉ ያሕዩ ሎሙ ወኢ
የሱስሃ ይስቅሉ ።
፳፩ ወአውሥአ መስፍን ወይቤሎሙ መነ ትፈቅዱ እም
ክልኤሆሙ አሕዩ ለክሙ ? ፤ ወይቤሉ በርባንሃ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እንከ እረስዮ ለኢየሱስ
ዘተብህለ ክርስቶስ ? ወይቤሉ ኵሎሙ ስቅሎ ።
፳፫ ወይቤሎሙ መስፍን ምንተ እኩየ ገብረ ፣ ወአፈድ
ፈዱ ጸሪሐ እንዘ ይብሉ ስቅሎ ስቅሎ ።
፳፬ ወእምዝ ሶበ ርእየ ጲላጦስ ከመ አልቦ ዘይበቍዕ
ዘእንበለ ዳዕሙ ዘይበዝኅ ሀከክ ፣ ነሥአ ማየ ወተሐ
ጽበ እደዊሁ በቅድሜሆሙ ለሕዝብ እንዘ ይብል
ንጹሕ አነ እምደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ ፤ ወአንትሙ
ለሊክሙ አእምሩ ።
፳፭ ወአውሥኡ ወይቤሉ ኵሎሙ ሕዝብ ደሙ ላዕሌነ
ወላዕለ ውሉድነ ።
፳፮ ወእምዝ አሕየወ ሎሙ በርባንሃ ወቀሠፎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ወመጠዎሙ ይስቅልዎ ።

ክፍል ፻፸፭ ፡ በእንተ ተሣልቆተ ሐራ
ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ።

፳፯ ወእምዝ ነሥእዎ መስተራትዓተ ሐራ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወወሰድዎ ውስተ ዐውደ ምኵናን ወአስተጋ
ብኡ ላዕሌሁ ኵሎ ሠርዌ ሐራ ።
፳፰ ወአሕተቱ አልባሲሁ ወአልበስዎ ከለሜዳ ዘለይ ።
፳፱ ወጸፈሩ ሐራ አክሊለ ዘሦክ ወአስተቀጸልዎ ዲበ
ርእሱ ፣ ወአስተአኀዝዎ ኀለተ በየማኑ ወአስተብረኩ
ቅድሜሁ ወተሣለቁ ላዕሌሁ ወይቤልዎ በሐ ንጉሠ
አይሁድ ።
፴ ወይወርቁ ላዕሌሁ ወይኰርዕዎ ርእሶ በኀለት ።

፴፩ ወተሣሊቆሙ ላዕሌሁ ሰለብዎ ውእተ ከለሜዳ ዘለይ
ወአልበስዎ አልባሲሁ ወወሰድዎ ይስቅልዎ ።
፴፪ ወእንዘ ይወፅኡ ረከቡ ብእሴ ቀሬናዌ ዘስሙ ስም
ዖን ወዐበጥዎ ይፁር መስቀሎ ።
፴፫ ወበጺሐሙ ብሔረ ዘስሙ ጎልጎታ ዘበትርጓሜሁ
ቀራንዮ ወሀብዎ ይስተይ ወይነ ወሐሞተ ድሙረ ።

፴፬ ወጥዒሞ አበየ ሰትየ ።

ክፍል ፻፸፮ ፡ በእንተ ሰቀለቱ ለእግዚእነ ።

፴፭ ወእምዝ ሰቀልዎ ወተካፈሉ አልባሲሁ ወተዓፀዉ
ላዕሌሁ ከመ ይትፈጸም ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ "ተካ
ፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተዓፀዉ ዲበ ዓራዝየ" ።

ላይ ተላልፈህ እንዳትበድል ዕወቅ ፤ በዚች ሌሊት
በሕልሜ ስለርሱ ብዙ ተሠቃይቻለሁና ስትል ሚስቱ
ላከችበት ።
የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ግን ሕዝቡን አታ ፳
ለሏቸው ፤ በርባንን ሊያድንላቸው እንዲለምኑ ፤ ኢየ
ሱስንም እንዲሰቅሉ እሺ አሰኟቸው ።
መስፍኑም መልሶ ከሁለቱ ማንን ላድንላችሁ ትወዳ ፳፩
ላችሁ ? አላቸው ፤ እነሱም በርባንን አሉ ።
ጲላጦስም እንግዲያ ክርስቶስ የተባለ ኢየሱስን ምን ፳፪
ላድርገው ? አላቸውና ሁሉም ስቀለው አሉ ።
መስፍኑም ምን ክፉ ሥራ ሠራ ? አላቸው እነሱ ግን ፳፫
ስቀለው ፤ ስቀለው ፤ እያሉ ጩኸትን አበዙ ።
ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ፀብ ክርክር ከሚበዛ በቀር የሚ ፳፬
ጠቅም ነገር እንደሌለ ባየ ጊዜ ፤ ውኃ ወስዶ እኔ ከዚህ
ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ እናንተ ለራሳችሁ ዕወቁ
ብሎ በሕዝቡ ፊት እጁን ታጠበ ፤ ዘዳግ. ፳፩ ፮ ።

ሕዝቡም ሁሉ መልሰው ደሙ በኛና በልጆቻችን ፳፭
ላይ ይሁን አሉ ፤ ግብ. ሐዋ. ፭ ፳፰ ፤ ዘዳግ. ፲፱ ፲ ።
ከዚህ በኋላ በርባንን ፈታላቸው ጌታ ኢየሱስን ግን ፳፮
ገርፎ ሊሰቅሉት አሳልፎ ሰጣቸው ።

ክፍል ፻፸፭ ፤ ጭፍሮች በጌታ ኢየሱስ ላይ
ስለ መዘባበታቸው ።

ከዚህም በኋላ የጭፍሮች ባለ ወጎች ጌታ ኢየሱስን ፳፯
ተቀብለው ወደ አደባባይ ወሰዱት ፤ የጭፍሮቹንም
ሠራዊት ሁሉ ሰበሰቡ ፤ ዮሐ. ፲፱ ፩ ።
ልብሱን ገፈው የቀይ ግምጃ ሸርጥ አለበሱት ። ፳፰
ጭፍሮችም የእሾኽ አክሊል ጐንጕነው በራሱ ላይ ፳፱
ደፉበት ፤ በቀኝ እጁም ዘንግ አስያዙት ፤ የአይሁድ
ንጉሥ ሆይ ! ሰላምታ ይገባሃል እያሉ በፊቱ እየተብረ
ከረኩ ተዘባበቱበት ።
በላዩ ይተፉበት ራሱንም በዘንግ ይመቱት ነበር ፤ ፴
ኢሳ. ፶ ፤ ፮ ።
ከተዘባበቱበትም በኋላ ያን ቀይ ግምጃ ገፈው ልብ ፴፩
ሱን አለበሱትና ሊሰቅሉት ወሰዱት ።
ሲወጡም ስምዖን የሚባል የቀሬና ሰው አግኝተው ፴፪
መስቀሉን እንዲሸከም መለሱት ፤ ዕብ. ፲፫ ፲፪-፲፫ ።
ትርጕሙ የራስ ቅል ወደሚሆን ጎልጎታ ወደሚባል ፴፫
በታ በደረሱ ጊዜም ከሐሞት የተቀላቀለ ወይንን
ይጠጣ ዘንድ ሰጡት ።
ቀምሶም መጠጣትን እንቢ አለ ፤ መዝ ፷፱ ፳፩ ። ፴፬

ክፍል ፻፸፮ ፤ ስለ ጌታችን መሰቀል ።

ከሰቀሉትም በኋላ ዕጣ ተጣጥለው ልብሱን ተካፈሉ ፴፭
ልብሴን ለራሳቸው ተካፈሉ በቀሚሴም ላይ ዕጣ
ተጣጣሉ ያለው የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ፤
መዝ. ፳፪ ፲፰ ፤ ማር. ፲፭ ፳፬ ፤ ሉቃ. ፳፫ ፴፫ ፤ ዮሐ.
፲፱ ፳፫ ።

	ወንጌል ዘማቴዎስ ፳፯ ።	የማቴዎስ ወንጌል ፳፯ ።	
፴፮	ወነበሩ የዓቅብዎ ህየ ።	ከዚያም ተቀምጠው ይጠብቁት ነበር ።	፴፮
፴፯	ወአንበሩ መልዕልተ ርእሱ ጽሒፎሙ መጽሐፈ ጌጋዩ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ ኢየሱስ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።	ከራሱም በላይ ይህ የአይሁድ ንጉሥ ኢየሱስ ነው የሚል የበደሉን ጽሑፍ ጽፈው አኖሩ ።	፴፯
፴፰	ወእምዝ ሰቀሉ ምስሌሁ ክልኤተ ፈያተ፡ አሐደ በየማኑ፡ ወአሐደ በጸጋሙ ።	ከዚህ በኋላ ሁለት ወንበዴዎች አንዱን በቀኙ፡ አንዱን በግራው ከእሱ ጋር ሰቀሉ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፪ ።	፴፰
፴፱	ወእለሂ የኀልፉ ይጸርፉ ላዕሌሁ እንዘ የሐውሱ ርእሰሙ ።	የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበር ።	፴፱
፵	ወይብሉ ኦ ዘይነሥቶ ለቤተ መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት የሐንፆ አድኅን ርእሰከ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ ረድ እስኩ እመስቀልከ ።	ቤተ መቅደስን የምታፈርሰው በሦስተኛውም ቀን የምታንጸው አንተ ሆይ! ራስህን አድን የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክማ እስኪ ከመስቀልህ ውረድ ይሉት ነበር ። ዮሐ ፪ ፡ ፲፱ ።	፵
፵፩	ወከማሁ ሊቃነ ካህናትኒ ይሣለቁ ምስለ ጸሐፍት ወሊቃናት እንዘ ይብሉ ።	እንዲሁም የካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሌዎች ጋር ይዘብቱበት ነበር፡ እንዲህ እያሉ ።	፵፩
፵፪	ዘባዕደ ያድኀን ወርእሶ ኢይክል አድኅኖ፡ እመሰ ንጉሠ እስራኤል ውእቱ ለይረድኬ ይእዜ እመስቀሉ ንርአይ ወንእመን ቦቱ ።	ሌላውን ያድናል ራሱን ግን ማዳን አይችልም፡ የእስራኤል ንጉሥ ከሆነ እንግዲህ አሁን ከመስቀሉ ይውረድና አይተን እንመንበት ።	፵፪
፵፫	ወለእመ ተአመነ በእግዚአብሔር ናሁ ይእዜ ለያድኅኖ እመ ይፈቅዶ፡ እስመ ይብል ወልደ እግዚአብሔር አነ ።	በእግዚአብሔርም ከታመነ ይወደው እንደሆነ እነሆ አሁን ያድነው፡ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ይላልና ። መዝ ፳፪ ፡ ፰ ።	፵፫
፵፬	ወከማሁ ፈያትኒ እለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ይዘነጕጕዎ ።	ከእሱ ጋር የተሰቀሉ ወንበዴዎችም እንዲሁ ያሽሟጥጡት ነበር ።	፵፬
	ክፍል ፪ወ፯ ፡ በእንተ ሞቱ ለእግዚእነ ።	**ክፍል ፪፯ ፡ ስለ ጌታችን ሞት ።**	
፵፭	ወእምጊዜ ስሱ ሰዓት ጸልመ ኵሉ ዓለም እስከ ተስዓቱ ሰዓት ።	ከስድስት ሰዓት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ዓለም ሁሉ ጨለማ ሆነ ።	፵፭
፵፮	ወጊዜ ተስዓቱ ሰዓት ጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዐቢይ ቃል እንዘ ይብል "ኤሎሄ ኤሎሄ ኤልማስ ላማ ሰበቅታኒ"፡ ዘውእቱ ብሂል አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ ።	በዘጠኝ ሰዓትም ጌታ ኢየሱስ "ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ" ብሎ በታላቅ ቃል ጮኸ፡ ይኸውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ማለት ነው ። መዝ ፳፪ ፡ ፩ ።	፵፮
፵፯	ወሰሚዖሙ እለ ይቀውሙ ህየ ይቤሉ ዝሰ ኤልያስሃ ይጼውዕ ።	ከዚያ ቆመው የነበሩትም ይህስ ኤልያስን ይጠራል አሉ ።	፵፯
፵፰	ወውእተ ጊዜ ሮፀ አሐዱ እምኔሆሙ ወነሥአ ሰፍነገ ወመልአ ብሒአ ወአሰረ ውስተ ኀለት ወአስተዐዘዘ ውስተ አፉሁ ።	ያን ጊዜም ከነሱ አንዱ ሮጠና ጁህ ወስዶ መጣጣን ሞልቶ በዘንግ አስሮ በአፉ ላይ ጠመቀው ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፳፱ ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፩ ።	፵፰
፵፱	ወበ እለ ይቤሉ ኅድጉ ንርአይ ለእመ ይመጽእ ኤልያስ ያድኅኖ ።	ኤልያስ መጥቶ ያድነው እንደሆነ ተዉት እንይ ያሉም አሉ ።	፵፱
፶	ወጸርሐ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወወፅአት መንፈሱ ሰቤሃ ።	ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱን ከሥጋው ለየ ።	፶
፶፩	ወእምዝ ተሠጠ መንጦላዕተ ቤተ መቅደስ እምላዕሉ እስከ ታሕቱ ወኮነ ለክልኤ ክፍል ወአድለቅለቀት ምድር ወነቅዐ ኰኵሕ ።	ከዚህ በኋላ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ተቀደደ ለሁለትም ተከፈለ፡ ምድር ተነዋወጠች አለቱ ተሰነጠቀ ። ዘፀ ፳፮ ፡ ፴፩ ። ዕብ ፲ ፡ ፲፱ - ፳ ። ፪ ዜና መዋ ፫ ፡ ፲፬ ።	፶፩
፶፪	ወተከሥቱ መቃብራት፡ ወተንሥኡ ብዙኃን እምአብድንቲሆሙ ለጻድቃን ።	መቃብሮችም ተከፈቱ ከቅዱሳን በድኖችም ብዙዎች ተነሡ ።	፶፪
፶፫	ወወፅኡ እመቃብሪሆሙ ወቦኡ ውስተ ሀገር ቅድስት እምድኅረ ተንሥኡ፡ ወአስተርአይዎሙ ለብዙኃን ።	ከተነሡም በኋላ ከመቃብራቸው ወጥተው ወደ ቅድስት ሀገር ገቡ፡ ለብዙዎቹም ታዩዋቸው ።	፶፫
፶፬	ወመኰንነ ምእትሰ ወእለ ምስሌሁ የዓቅብዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ርእዮሙ ውእተ ድልቅልቀ ዘኮነ	የመቶ አለቃውና ከሱም ጋር ጌታ ኢየሱስን ይጠብቁት የነበሩት ግን ያን ንውጽውጽታ የሆነውንም	፶፬

ፈርሁ ጥቀ ወይቤሉ አማን ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ ዝንቱ ።
፶፭ ወሀለዋ ህየ ብዙኃት አንስት እለ ይሬእያ እምርኁቅ ኵሎ ዘኮነ ፡ ወውእቶን እለ ተለዋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ እምገሊላ ከመ ይትለአክዎ ።
፶፮ ወእማንቱ ማርያም መግደላዊት ወማርያም እንተ ያዕቆብ ወእሙ ለዮሳ ወእሞሙ ለደቂቀ ዘብዴዎስ ።

ክፍል ፪ወ፫ ፡ በእንተ ርደቱ ለእግዚእነ ውስተ መቃብር ።

፶፯ ወመስዮ መጽአ ብእሲ ባዕል እምአርማትያስ ዘስሙ ዮሴፍ ወውእቱሂ ኮነ ይጸመዶ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፶፰ ወሖረ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ጲላጦስ የሀብዎ ።
፶፱ ወነሢኦ ዮሴፍ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ገነዞ በሰንዱናት ንጹሕ ።
፷ ወቀበሮ ውስተ መቃብር ሐዲስ ዘሎቱ አውቀረ ውስተ ኰኵሕ ፡ ወአንኰርኰረ እብነ ዐቢየ ወአንበረ ውስተ አፈ መቃብር ወኀለፈ ።
፷፩ ወሀለዋ ህየ ማርያም መግደላዊት ወካልእታሂ ማርያም ይነብራ ቅድመ መቃብር ።
፷፪ ወበሳኒታ እንተ ይእቲ እምድኅረ ዐርብ ተጋብኡ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ኀበ ጲላጦስ ።
፷፫ ወይቤልዎ ተዘከርነ እግዚኦ ዘይቤ ዝኩ መስሐቲ አመ ሕያው ውእቱ አመ ሣልስት ዕለት እትነሣእ ።
፷፬ አዝዝ እንከ ይዕቀቡ መቃብሪሁ እስከ ሠሉስ መዋዕል ከመ ኢይምጽኡ አርዳኢሁ ሌሊተ ወኢይስርቅዎ ወኢይበሉ ለሕዝብ ተንሥአ እሙታን ፡ ወትከውን ደኀሪት ጌጋዩ እንተ ተአኪ እምቀዳሚት ።
፷፭ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ንሥኡ ሠገራተ ወሑሩ ወአጽንዑ ወቀትሩ መቃብሮ በከመ ተአምሩ ።
፷፮ ወሖሩ ወአጽንዑ መቃብሮ ወኀተምዋ ለይእቲ እብንምስለ ሠገራት ።

ምዕራፍ ፳ወ፰ ፤
ክፍል ፪ወ፬ ፡ በእንተ ትንሣኤሁ ለእግዚእነ ።

፩ ወሠርከ ሰንበት ለጸቢሐ እሑድ መጽአት ማርያም መግደላዊት ወካልእታኒ ማርያም ይርአያ መቃብሮ ።
፪ ወናሁ ኮነ ድልቅልቅ ዐቢይ እስመ መልአከ እግዚአብሔር ወረደ እምሰማይ ወቀርበ ወአንኰርኰራ ለይእቲ እብን እምአፈ መቃብር ወነበረ ዲቤሃ ።
፫ ወርእየቱ ከመ ዘመብረቅ ወአልባሲሁኒ ፀዓዳ ከመ ዘበረድ ።
፬ ወእምግርማሁ ተሀውኩ ወኮኑ ከመ አብድንት እለ የዓቅቡ መቃብረ ።
፭ ወአውሥአ ውእቱ መልአክ ወይቤሎን ለአንስት

ሁሉ አይተው እጅግ ፈሩና በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነው አሉ ።
ከዚያም የሆነውን ሁሉ ከሩቅ የሚያዩ ብዙ ሴቶች ነበሩ ፡ እነሱም ሊያገለግሉት ጌታ ኢየሱስን ከገሊላ ጀምሮ የተከተሉት ነበሩ ። ሉቃ ፰ ፡ ፪-፫ ። ፶፭
እነሱም ማርያም መግደላዊት ፡ የያዕቆብ እናት ፡ የዮሳ ፶፮
እናት ማርያም ፡ የዘብዴዎስም ልጆች እናት ነበሩ ።

ክፍል ፪፫ ፡ ጌታችን ወደ መቃብር ስለ መውረዱ ።

በመሸም ጊዜ ስሙ ዮሴፍ የሚባል ባለጸጋ ሰው ፶፯
ከአርማትያስ መጣ ፡ እሱም ጌታ ኢየሱስን ይከተለው ነበር ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፰-፵፪ ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፳፭ ።
ወደ ጲላጦስም ሄዶ የጌታ ኢየሱስ ሥጋን ለመነ ፶፰
ጲላጦስም እንዲሰጡት አዘዘ ።
ዮሴፍም የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ተቀብሎ በንጹሕ ፶፱
በፍታ ገነዘው ።
ለራሱ ብሎ ከአለት በአስፈለፈለው በሐዲስ መቃ ፷
ብር ቀበረው ፡ ታላቅ ደንጊያ አንከባሎ የመቃብሩን አፍ ገጥሞ ሄደ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፱ ።
ከዚያም ማርያም መግደላዊትና ኋደኛዋ ማርያም ፷፩
ከመቃብሩ ፊት ለፊት ተቀምጠው ነበር ።
በማግሥቱም ይህችውም ቅዳሜ (የዓርብ ተከታይ) ፷፪
ናት ፡ የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያን ከጲላጦስ ዘንድ ተሰበሰቡ ።
እንዲሁም አሉት አቤቱ ያ መስሐቲ በሕይወቱ ሳለ በሦ ፷፫
ስተኛው ቀን እነሣለሁ ያለውን እናስታውሳለን ። ቍ ፵ ።
እንግዲህ ደቀ መዛሙርቱ ሌሊት መጥተው ሰርቀው ፷፬
ለሕዝቡ ከሙታን ተነሣ እንዳይሉ እስከ ሦስት ቀን መቃብሩን እንዲጠብቁ እዘዝ ፡ የኋለኛይቱ በደሉ ከፊተኛይቱ የምትከፋ ትሆናለችና ።
ጲላጦስም ወታደሮቹን ውሰዱና ሂዳችሁ እንደምታ ፷፭
ውቱት መቃብሩን አጽንታችሁ አስጠብቁ አላቸው ።
ሂደውም መቃብሩን አጽንተው አስጠበቁ ፡ ያችንም ፷፮
ደንጊያ ከወታደሮቹ ጋር አተሟት ። ዳን ፯ ፡ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፳፰ ፤
ክፍል ፪፬ ፡ ጌታችን ስለ መነሣቱ ።

ቅዳሜ ሌሊት ለእሑድ አጥቢያ ማርያም መግደላ ፩
ዊትና ኋደኛዋ ማርያም መቃብሩን ሊያዩ መጡ ። ማር ፲፮ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፩ ። ዮሐ ፳ ፡ ፩ ።
እነሆም ታላቅ ንውጽውጽታ ሆነ የእግዚአብሔር ፪
መልአክ ከሰማይ ወርዶ ልና ፡ መጥቶም ከመቃብሩ ደጃፍ ላይ ያችን ደንጊያ አንከባሎ በላይዋ ላይ ተቀምጦ ነበር ።
መልኩ እንደ መብረቅ ፡ ልብሱም እንደ በረድ ነጭ ፫
ነበረ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፪ ። የሐዋ ሥራ ፩ ፡ ፲ ።
ከግርማውም የተነሣ መቃብሩን የሚጠብቁ ታወኩ ፡ ፬
እንደ በድንም ሆኑ ።
ያም መልአክ መለሰ ፡ ሴቶችንም እንዲህ አላቸው ፭

ኢትፍርሃ አንትንሰ እስመ አአምር ከመ ኢየሱስሃ ዘተሰቅለ ተኅሥሣ ።
፮ ኢሀሎ ዝየሰ ፡ ተንሥአ በከመ ይቤ ፡ ወበሕቱ ናዓ ትርአያ ኀበ ተቀብረ ።

፯ ወፍጡነ ሑራ ንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ከመ ተን ሥአ እሙታን ወናሁ ይቀድመክሙ ገሊላ ወበሀየ ትሬእይዎ ፡ ናሁ አይዳዕኩክን ።
፰ ወኀለፋ ፍጡነ እሎን አንስት እምኀበ መቃብር በፍ ርሀት ወበረዓድ ወበፍሥሓ ዐቢይ ወሮፃ ይንግራ ሆሙ ለአርዳኢሁ ።
፱ ወእንዘ የሐውራ ይንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ተራከ በን እግዚእ ኢየሱስ በፍኖት ወይቤሎን በሐክን ፡ ወቀርባ ወአኀዛ እገሪሁ ወሰገዳ ሎቱ ።
፲ ወእምዝ ይቤሎን እግዚእ ኢየሱስ ኢትፍርሃ ሑራ ንግራሆሙ ለአኀውየ ከመ ይሑሩ ገሊላ ወበሀየ ይሬእዩኒ ።
፲፩ ወኀሊፎን እማንቱ አተዉ ሠገራት ሀገረ ወነገሩ ለሊቃነ ካህናት ኵሎ ዘኮነ ።
፲፪ ወተጋብኡ ወተማከሩ ምስለ ሊቃውንት ወወሀብ ዎሙ ብዙኀ ወርቀ ለሠገራት ።
፲፫ ወይቤልዎሙ በሉ አርዳኢሁ ሌሊተ መጽኡ ወሰረ ቅዎ እንዘ ንነውም ንሕነ ።
፲፬ ወእምከመ ተሰምዐ ዝንቱ ነገር በኀበ መልአከ አሕ ዛብ ንሕነ ናአምኖ ወለክሙኒ ናድኅነክሙ ወናጸ ድቅ ነገረክሙ ወዘእንበለ ኃዘን ንሬስየክሙ ።

፲፭ ወነሢአሙ ሠገራት ውእቱ ብሩረ ወገብሩ በከመ መሀርዎሙ ወወፅአ ዝንቱ ነገር በኀበ አይሁድ እስከ ዮም ።
፲፮ ወአርዳኢሁሰ ዐሠርቱ ወአሐዱ ሖሩ ውስተ ገሊላ ኀበ ደብር ዘአዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ ርእይዎ ወሰ ገዱ ሎቱ ወመንፈቆሙሰ ናፈቁ ።
፲፯ ወቀርበ እግዚእ ኢየሱስ ወተናገሮሙ እንዘ ይብል ተውህበ ሊተ ኵሉ ኵነኔ ሰማይ ወምድር ።

፲፰ "ሑሩ ወመሀሩ ኵሎ አሕዛበ ወእንዘ ታጠምቅዎሙ በሉ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ" ።

፲፱ ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ ወናሁ አነ እሄሉ ምስሌክሙ በኵሉ መዋዕል እስከ ኀል ቀተ ዓለም ።
፳ መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለማቴዎስ ሐዋርያ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ።

ወኮነ ዘጸሐፎ በምድረ ፍልስጥኤም በአስተሐምሞ መንፈስ ቅዱስ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክር ስቶስ በአጽሮግዮን ውስተ ሰማይ በ፰ ዓመት ወበቀዳሚት ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡ አሜን ።

እናንተስ አትፍሩ የተሰቀለው ኢየሱስን እንደ ምትሹ አውቃለሁና ።
ከዚህ የለም እሱ እንደ ተናገረው ተነሥቷል ፡ ነገር ግን ኑና ተቀብሮበት የነበረውን እዩ ። ም ፲፪ ፡ ፵ ። የሐዋ ሥራ ፪ ፡ ፴፮ ። ፮
ፈጥናችሁም ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱ እንደ ተነሣ ንገሩዋቸው ፡ እነሆ ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል በዚያም ታዩታላችሁ እነሆ ነገርኳችሁ ። ምዕ ፳፮ ፡ ፴፪ ። ፯
እነዚያም ሴቶች በፍርሀት በድንጋጤ በታላቅ ደስታ ፈጥነው ሄዱ ለደቀ መዛሙርቱ ይነግሩ ዘንድ ሮጡ ። ፰

ለደቀ መዛሙርቱ ሊነግሩ ሲሄዱም ጌታ ኢየሱስ ፱
በመንገድ ተገናኛቸውና እንዴት ናችሁ ? አላቸው ፡ እነሱም ቀርበው እግሩን ይዘው ሰገዱለት ።
ከዚያም ቀጥሎ ጌታ ኢየሱስ አትፍሩ ሂዱና ወደ ፲
ገሊላ እንዲሄዱ ለወንድሞቼ ንገሯቸው በዚያም ያዩኛል አላቸው ። ዕብ ፪ ፡ ፲ ።
እነዚያም ሴቶች ከሄዱ በኋላ ወታደሮች ወደ ከተማ ፲፩
ገብተው የሆነውን ሁሉ ለካህናት አለቆች አወሩ ።
እነሱም ተሰብስበው ከሽማግሎች ጋር መክረው ለወ ፲፪
ታደሮቹ ብዙ ወርቅ ሰጧቸው ።
እንዲህም አሏቸው ፡ እኛ ተኝተን ሳለን ደቀ መዛሙ ፲፫
ርቱ በሌሊት መጥተው ሰረቁት በሉ ። ምዕ ፳፯ ፡ ፷፬ ።
ይህ ነገር በአሕዛብ አለቃ ዘንድ የተሰማ እንደሆነ ፲፬
እኛ እናሳምነዋለን እናንተንም እናድናችኋለን ነገራ ችሁንም እውነት እናስመስለዋለን ቅር እንዳይላችሁ እናደርጋለን ።
ወታደሮቹም ገንዘቡን ተቀብለው እንደ መከሯቸው ፲፭
አደረጉ ፡ ይህም ነገር እስከ ዛሬ በአይሁድ ዘንድ ሲወራ ይኖራል ።
ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ ግን ጌታ ኢየሱስ ፲፮
ወደ አዘዛቸው ወደ ገሊላ ተራራ ሄዱ በዩትም ጊዜ ሰገዱለት ፡ እኩሌቶቹ ግን ተጠራጠሩ ።
ጌታ ኢየሱስም ቀረበና የሰማይና የምድር ፍርድ ፲፯
ሁሉ ተሰጠኝ ሲል ተናገራቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ። ኤፌ ፩ ፡ ፬ ።
ሂዱና አሕዛብን ሁሉ አስተምሩ ፡ ስታጠምቋቸውም ፲፰
"በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ" በሉ ። ማር ፲፯ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
ያዘዝኳችሁን ሁሉ ይጠብቁ ዘንድ አስተምሯቸው ፡ ፲፱
እኔም እስከ ዓለም ፍጻሜ በዘመኑ ሁሉ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፳ ። ዘሌ ፲ ፡ ፲፩ ።
ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ ሐዋርያ ማቴዎስ ፳
የጻፈው ወንጌል ተፈጸመ ።

መንፈስ ቅዱስ እያተጋው የጻፈውም ጌታችን ኢየ ሱስ ክርስቶስ በሥጋ ወደ ሰማይ ከረገ በኋላ በስምንተ ኛው ዓመት ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በመጀመሪያ ዓመት በፍልስጥኤም ምድር ነው ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ። አሜን ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፩

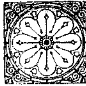

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ፡ ዘከመ ጸሐፈ ቅዱስ ማርቆስ ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ ።

፩ ቀዳሚሁ ለወንጌለ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ሕያው ።

፪ በከመ ጽሑፍ ውስተ መጻሕፍተ ነቢያት ፡ ናሁ አነ እፌኑ መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ ።

፫ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑአ ፍኖተ እግዚአብሔር ወዐርዩ መጽያሕቶ ።

፬ ወሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ በገዳም ወይሰብክ ጥምቀተ ከመ ይነስሑ ወይትኀደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።

፭ ወየሐውሩ ኀቤሁ ኵሉ ሰብአ ይሁዳ ወኢየሩሳሌም ወያጠምቆሙ ለኵሎሙ በፈለገ ዮርዳኖስ እንዘ ይት አመኑ ኃጢአቶሙ ።

፮ ወልብሱ ለዮሐንስ ዘእምፀጕረ ገመል ወቅናቱ ዘአ ዲም ውስተ ሐቌሁ ወሲሳዩ አንበጣ ወመዓረ ጸደና።

፯ ወሰበከ ወይቤ ይመጽእ እምድኅሬየ ዘይጸንዕ እም ኔየ ዘኢይደልወኒ እድንን ወእፍታሕ ቶታነ አሣእ ኒሁ እምእገሪሁ ።

፰ ወአንሰ አጠምቀክሙ በማይ ወውእቱሰ ያጠምቀ ክሙ በመንፈስ ቅዱስ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ጥምቀቱ ወተመክሮቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፱ ወይእተ አሚረ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ እምናዝሬት ዘገሊላ ወአጥመቆ ዮሐንስ በፈለገ ዮርዳኖስ ።

፲ ወወፂኦ እማይ ርእየ ተሰጥቀ ሰማይ ወወረደ መን ፈስ ቅዱስ ከመ ርግብ ወነበረ ዲቤሁ ።

፲፩ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል "አንተ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወኪያከ ሠመርኩ" ።

፲፪ ወአውፅኦ መንፈስ ሶቤሃ ገዳመ ።

፲፫ ወነበረ ሐቅለ አርባዓ መዓልተ ወአርባዓ ሌሊተ ወያሜክሮ ሰይጣን ወነበረ ምስለ አራዊት ወይት ለአክዎ መላእክት ።

የማርቆስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ቅዱስ ማርቆስ እንደ ጻፈው ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ ስለ ዮሐንስ ስብከት ።

የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ የጌታችን የኢየሱስ ፩
ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ ይህ ነው ።

በነቢያት መጽሐፍ እንደ ተጻፈ "እነሆ መልእክተኛ ፪
ዬን በፊትህ እልካለሁ መንገድህንም በፊትህ የሚ ጠርግ" ። ሚል ፫ ፡ ፩ - ፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፲ ።

የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፡ ጥርጊያውንም ፫
አስተካክሉ እያለ በምድረ በዳ የሚሰብክ ተብሎ ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ ።

ዮሐንስም በምድረ በዳ ያጠምቅ ነበር ፡ ንስሐ እንዲ ፬
ገቡና ኃጢአታቸውንም እንዲሠረይላቸው ጥምቀ ትን ያስተምር ነበር ።

የይሁዳና የኢየሩሳሌም ሰዎችም ወደ እርሱ ይሄዱ ፭
ነበር ፡ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ያጠምቃቸው ነበር ።

የዮሐንስም ልብሱ ከግመል ፀጕር የተሠራ ነበር ፡ ፮
በወገቡም ከነት የተሠራ መታጠቂያ ይታጠቅ ነበር ፡ ምግቡም አንበጣና የምድረ በዳ ማር ነበር ።

ከኔ የሚበረታ እኔም ተጐንብሼ የጫማውን ጠፍር ፯
ልፈታ የማይገባኝ ከኔ በኋላ ይመጣል እያለ አስተ ማረ ።

እኔ በውኃ አጠምቃችኋለሁ ፡ እርሱ ግን በመንፈስ ፰
ቅዱስ ያጠምቃችኋል ።

ክፍል ፪ ፡ ጌታ ኢየሱስ ስለ መጠመቁና ስለ መፈተኑ ።

ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ የገሊላ ሰፃ ከምትሆን ከና ፱
ዝሬት መጣና ዮሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ አጠመ ቀው ። ዮሐ ፩ ፡ ፴፩ - ፴፬ ። ሉቃ ፫ ፡ ፳፩ ።

ከወኃውም በወጣ ጊዜ ሰማይ ሲከፈት መንፈስ ፲
ቅዱስም በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ ሲቀ መጥ አየ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።

ከሰማይም "የምወድህ ልጄ አንተ ነህ ፡ አንተን መረ ፲፩
ጥኩ" የሚል ቃል መጣ። ምዕ ፱ ፡ ፯ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።

ያን ጊዜም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ አወጣው ። ፲፪
ሉቃ ፬ ፡ ፩ - ፲፫ ።

አርባ መዓልት አርባ ሌሊት በበረኻ ኖረ ፡ ሰይጣንም ፲፫
ይፈትነው ነበር ፡ ከአራዊትም ጋር ተቀመጠ ፡ መላእ ክትም ያገለግሉት ነበር ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፩ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ እኂዘቱ ስብከተ ወኅርዮቱ ሐዋርያተ ።

፲፬ ወእምድኅረ አኀዝዎ ወሞቅሕዎ ለዮሐንስ መጽአ
እግዚእ ኢየሱስ ገሊላ ፡ ወሰበከ ወንጌለ መንግሥተ
እግዚአብሔር ።
፲፭ ወይቤ በጽሐ ጊዜሁ ወቀርበት መንግሥተ ሰማያት
ነስሑ ወእመኑ በወንጌል ።
፲፮ ወእንዘ የኃልፍ መንገለ ባሕረ ገሊላ ረከቦሙ ለስም
ዖን ወለእንድርያስ እኁሁ እንዘ ያሜግሩ ውስተ
ባሕር እስመ መሠግራነ ዓሣ እሙንቱ ።

፲፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ትልዉኒ ወእሬስ
የክሙ መሠግራነ ሰብእ ።
፲፰ ወኀደጉ መሣግሬሆሙ ወተለውዎ ሶቤሃ ።
፲፱ ወኃሊፎ እምህየ ሕቀ ረከቦሙ ለያዕቆብ ወለዮሐንስ
እኁሁ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወለሊሁኒ ምስሌሆሙ ውስተ
ሐመር ይሠርዑ ወያስተማንዩ መሣግሬሆሙ ።
፳ ወጸውዖሙ በጊዜሃ ወኀደጉ ዘብዴዎስሃ አባሆሙ
ምስለ ዐሳቡ ውስተ ሐመር ወሖሩ ወተለውዎ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ምህሮቱ ውስተ ምኵራብ ወፈውሶቱ ዘጋኔን ።

፳፩ ወሖሩ ቅፍርናሆም ወቦአ በሰንበት ምኵራበ ወአ
ኀዘ ይምህሮሙ ።
፳፪ ወአንከሩ ምህሮቶ እስመ ከመ መኰንን ይሜህ
ሮሙ ወአኮ ከመ ጸሐፍቶሙ ።
፳፫ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ ዘጋኔን ውስተ ምኵራብ ።
፳፬ ወአውየወ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ ኢየሱስ ናዝ
ራዊ መጻእከኑ ታጥፍአነ ነአምረከ ከመ አንተ
ቅዱሱ ለእግዚአብሔር ።
፳፭ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ተፈጸም ወፃእ
እምኔሁ ።
፳፮ ወአስተራገፆ ውእቱ ጋኔን እኩይ ወአውየወ በዓ
ቢይ ቃል ወወፅአ እምኔሁ ።
፳፯ ወደንገፁ ኵሎሙ እለ ርእዩ ዘንተ ወይቤሉ በበይናቲ
ሆሙ ምንትኑ ዝንቱ ትምህርት ሐዲስ እስመ በትእዛዝ
ይኤዝዞሙ ለአጋንንት ርኩሳን ወይትኤዘዙ ሎቱ ።
፳፰ ወተሰምዐ ነገሩ ውስተ ኵሉ በሐውርተ ገሊላ ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ።

፳፱ ወወፂአ እምኵራብ ቦአ ቤተ ስምዖን ወምስሌሁ
እንድርያስ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ።

፴ ወሐማቱ ለስምዖን ትፈፅን ወነገርዎ በእንቲአሃ ።

የማርቆስ ወንጌል ፩ ።

ክፍል ፫ ፡ ትምህርት ስለ መጀመሩ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።

ዮሐንስን ይዘው ካሰሩት በኋላም ጌታ ኢየሱስ ወደ ፲፬
ገሊላ መጥቶ የእግዚአብሔርን የመንግሥቱን ወን
ጌል ሰበከ ። ማቴ ፬ ፥ ፲፪ ። ሉቃ ፬ ፥ ፲፬ ። ዮሐ ፬ ፥ ፵፫ ።
ጊዜው ደረሰ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ፲፭
ገብታችሁ በወንጌል እመኑ አለ ። ገላ ፬ ፥ ፬ ።
በገሊላ ባሕር አጠገብ ሲያልፍም ስምዖንና ወን ፲፮
ድሙ እንድርያስን ዓሣ አሥጋሪዎች ነበሩና መረባ
ቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አገኛቸው ። ማቴ ፬ ፥
፲፰ - ፳፪ ። ሉቃ ፭ ፥ ፩ - ፲፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ኑ ተከተሉኝ ሰውንም የምታጠ ፲፯
ምዱ አደርጋችኋለሁ አላቸው ።
ያን ጊዜም መረባቸውን ትተው ተከተሉት ። ፲፰
ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆ ፲፱
ብንና ወንድሙ ዮሐንስን መረባቸውን ሲያበጃጁ አገ
ኛቸው እሱም ከነርሱ ጋር በመርከብ ውስጥ ነበረ ።
ወዲያውም ጠራቸውና አባታቸው ዘብዴዎስን ፳
ከሙያተኞቹ ጋር በመርከቡ ውስጥ ትተው ተከ
ትለዉት ሄዱ ።

ክፍል ፬ ፡ በምኵራብ ስለ ማስተማሩና ጋኔን የያዘውን ስለ መፈወሱ ።

ወደ ቅፍርናሆም በሄዱም ጊዜ በሰንበት ከምኵራብ ፳፩
ገብቶ ያስተምራቸው ጀመረ ። ሉቃ ፬ ፥ ፴፩ - ፴፯ ።
ትምህርቱንም አደነቁ እንደ ጻፎቻቸው ያይደለ እንደ ፳፪
ጌትነቱ ያስተምራቸው ነበርና ። ማቴ ፯ ፥ ፳፰ - ፳፱ ።
በምኵራቡ ውስጥ ጋኔን ያደረበት አንድ ሰው ነበር ። ፳፫
ናዝራዊው ኢየሱስ ሆይ ! ካንተ ጋር ምን አለን ፳፬
ልታጠፋን መጣህን? አንተ የእግዚአብሔር ቅዱስ
እንደሆንክ እናውቃለን እያለ ጮኸ ። ምዕ ፭ ፥ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ፳፭
ገሠፀው ። ምዕ ፭ ፥ ፰ ።
ያ ክፉ ጋኔንም አንፈራፈረውና በታላቅ ቃል እየ ፳፮
ጮኸ ከእርሱ ወጣ ። ምዕ ፱ ፥ ፳፮ ።
ይህንንም ያዩ ሁሉ ደነገጡ ፥ እርስ በርሳቸውም ይህ ፳፯
አዲስ ትምህርት ምንድነው ? ርኩሳን አጋንንትን
ውጡ ብሎ ያዛቸዋልና እነርሱም ይታዘዙታልና አሉ ።
ዜናውም በገሊላ አውራጃዎች ሁሉ ተሰማ ። ፳፰

ክፍል ፭ ፡ ስለ ጴጥሮስ አማት ።

ከምኵራቡም ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ ፥ እንድር ፳፱
ያስ ፥ ያዕቆብና ዮሐንስ አብረዉት ነበሩ ። ማቴ ፰ ፥
፲፬ - ፲፯ ። ሉቃ ፬ ፥ ፴፰ - ፵፩ ።
የስምዖን አማትም ሆድ ዝማ ታማ ነበርና የእሷን ፴
ነገር ነገሩት ።

፴፩ ወቀርበ ኀቤሃ ወአኀዛ እዴሃ ወአንሥኣ ወኃደጋ
ፈፀንታ ሰቤሃ ወተንሥአት ወተልእከቶሙ ።

ክፍል ፰ ፣ በእንተ ፈውሶቱ ብዙኃነ ድውያነ ።

፴፪ ወመስዮ ጊዜ የዐርብ ፀሐይ አምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ
ድውያነ ወእለሂ አጋንንት ።
፴፫ ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሉ ሀገር ኀበ አንቀጽ ።
፴፬ ወፈወሶሙ ለብዙኃን ድውያን ወሕሙማን ወአውፅ
አሙ ለብዙኃን አጋንንት ወኢያብሖሙ ይንብቡ
እስመ አእመርዎ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

፴፭ ወበጽባሕ ተንሥአ ወአሌለየ ጥቀ ወወፂኦ ሖረ
ሐቅለ ወጸለየ በህየ ።
፴፮ ወዴገንዎ ስምዖን ወእለ ምስሌሁ ።
፴፯ ወሶበ ረከብዎ ይቤልዎ እንጋ ኵሉ ሕዝብ የኃሥሡከ።
፴፰ ወይቤሎሙ ተንሥኡ ንሑር ክልአተኒ አህጉረ ከመ
በህየኒ እስብክ እስመ እንበይነ ዝ ግብር መጻእኩ ።

፴፱ ወሖረ ወሰበከ በምኵራባቲሆሙ በኵሉ ገሊላ ወያ
ወፅእ አጋንንተ ።

ክፍል ፱ ፣ በእንተ አንጽሖቱ ዘለምጽ ።

፵ ወመጽአ ኀቤሁ ዘለምጽ ወአስተብረከ ወአስተብ
ቍዖ ወይቤሎ እግዚኦ እመሰ ፈቀድከ ትክል አን
ጽሖትየ ።
፵፩ ወምሕሮ እግዚእ ኢየሱስ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ
ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ።
፵፪ ወሶበ ይቤሎ ከመዝ ሐይወ ለምጹ ሶቤሃ ።
፵፫ ወገሠፆ ወፈነዎ ።
፵፬ ወይቤሎ ዑቅ ኢትንግር ወኢለመኑሂ ወሑር ወአፍ
ትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ መባአከ በእንተ ዘነጻ
ሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ።
፵፭ ወወፂኦ አኀዘ ይስብክ ወይንግር ብዙኃ እስከ ያነ
ክሩ ኵሉ ሀገር ወስእነ በዊአ ሀገር ክሡተ አላ አፍአ
ገዳመ ይነብር ወይመጽኡ ኀቤሁ እምኵለሄ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

፩ ወቦአ ካዕበ ሀገረ ቅፍርናሆም ወጐንደዮ ሕቀ ሰምዑ
ሰብእ ዜናሁ ከመ ሀሎ ውስተ ቤት ።

፪ ወተጋብኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ እስከ ኢያገምሮሙ
መካን ውስተ ቤት ፣ ወኢኀበ ኆኅት ወከነ ይነግ
ሮሙ ቃሎ ለእለ መጽኡ ኀቤሁ ።

ወደ እርሷም ቀረብ ብሎ እጇዋን ይዞ አስነሣት ፣ ያን ፴፩
ጊዜም ንዳዱ ተዋትና ተነሥታ አገለገለቻቸው ።
ማቴ ፰ ፣ ፲፬ - ፲፮ ።

ክፍል ፰ ፣ ብዙ በሽተኞችን ስለ ማዳኑ ።

ፀሐይ ገብቶ በመሸም ጊዜ ድውያንንና አጋንንት ፴፪
ያደሩባቸውን ሁሉ ወደርሱ አመጡ።
የአገሩም ሕዝብ ሁሉ እሱ ወዳለበት በር ተሰበሰቡ ። ፴፫
ብዙዎችን ድውያንና በሽተኞችን ፈወሳቸው ፣ ብዙ ፴፬
ዎች አጋንንትንም አወጣቸው ፣ እሱ ክርስቶስ እንደ
ሆነ ቢያውቁም እንዲናገሩ አልፈቀደላቸውም ።
ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፣ ፲፯ - ፲፰ ።
ማለዳም ተነሥቶ ገና ሌሊት ሳለ ወጥቶ ወደ በረኻ ፴፭
ሄደ በዚያም ጸለየ ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፪ - ፵፬ ።
ስምዖንና አብረዉት የነበሩትም ተከተሉት ። ፴፮
በገኙትም ጊዜ እንኳ ሕዝቡ ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት። ፴፯
ተነሡ ወደ ሌሎች አገሮችም እንሂድ ከዚያም እሰ ፴፰
ብክ ዘንድ ስለዚህ ሥራ መጥቻለሁና አላቸው ።
ዮሐ ፲፰ ፡ ፴፯ ።
በገሊላ ሁሉ በየምኵራባቸው ገብቶ አስተማረ ፣ አጋ ፴፱
ንንትንም ያወጣ ነበር።

ክፍል ፱ ፣ ለምጻሙን ስለ ማዳኑ ።

ለምጻም ሰውም ወደርሱ መጣና ተንበርክኮ ማለ ፵
ደው ከወደድክስ አቤቱ ልታነፃኝ ትችላለህ አለው።
ማቴ ፰ ፡ ፩ - ፬ ። ሉቃ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ራራለት እጁንም ዘርግቶ ዳሠሠውና ፵፩
ፈቅጃለሁ ዳን አለው ።
እንዲህም በለው ጊዜ ወዲያውኑ ለምጹ ዳነ ። ፵፪
መክሮም አሰናበተው ። ምዕ ፫ ፣ ፲፪ ። ፯ ፣ ፴፮ ። ፵፫
ዕወቅ ለማንም እንዳትናገር ግን ሂድና ራስህን ለካ ፵፬
ህን አስመርምር ፣ ስለ ነፃህም መባህን አቅርብ ፣
ሙሴ እንዳዘዘ ምስክር ሊሆንባቸው ። ዘሌ ፲፬ ፣ ፩-፶፯ ።
ወጥቶም አገር ሁሉ እስኪያደንቅ ድረስ በብዙ ይሰ ፵፭
ብክ ያስተምር ጀመር ፣ በግልጥም ወደ አገር መግ
ባት ተሳነው ነገር ግን በምድረ በዳ በውጭ ነበረ ፣
ካራቱ መዐዘንም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ዳግመኛም ወደ ቅፍርናሆም አገር ገባ ፣ ጥቂትም ፩
ቈይቶ ሰዎች በቤት እንዳለ ሰሙ ። ማቴ ፱ ፣ ፩ - ፲፰ ።
ሉቃ ፭ ፲፯ - ፴፰ ።
በቤትም ሆነ በደጅ በታ እስኪጠባቸው ድረስ ብዙ ፪
ዎች ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ፣ ወደርሱ ለመጡ
ትም ቃሉን ይነግራቸው ነበር ።

ክፍል ፰፡ በእንተ አሕይዎቱ መፃጉዕ ።

፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ድውየ ወመፃጉዐ ወይፀውርዎ
ፀዓራት አርበዕቱ እደው ።
፬ ወሶበ ስእኑ አብአቶ ኀቤሁ እስመ ጽፋቅ ሰብእ ኀበ
ሀሎ እግዚእ ኢየሱስ ዓርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ
ወአውረድዎ ምስለ ዓራቱ ዘዲቤሁ ይሰክብ ለውእቱ
መፃጉዕ ።
፭ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ሃይማኖቶሙ ይቤሎ ለው
እቱ መፃጉዕ ወልድየ ተኀድገ ለከ ኃጢአትከ ።
፮ ወሀለዉ ሀየ ጸሐፍት ይነብሩ ወሐለዩ በልበሙ ።
፯ ወይቤሉ ምንትኑ ዝ ዘከመዝ ይነብብ ጽርፈተ
ወመኑ ይክል ኀዲገ ኃጢአት ዘእንበለ አሐዱ እግዚ
አብሔር ።
፰ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ
ከመዝ ይሔልዩ ወይቤሎሙ ለምንት ከመዝ ትሔ
ልዩ በልብክሙ ።
፱ ምንት ይቀልል እምብሂሎቱ ለዝ መፃጉዕ ተኀድገ
ለከ ኀጢአትከ ወእምብሂሎቱ ተንሥእ ወንሣእ
ዓራተከ ወሑር በእገሪከ ።
፲ ከመ ታእምሩ ከመ ብዉሕ ሎቱ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ።
፲፩ ወካዕበ ይቤሎ ለውእቱ ድውይ ለከ እብለከ ተን
ሥእ ወንሣእ ዓራተከ ወእቱ ቤተከ ።
፲፪ ወተንሥአ ሶቤሃ ወነሥአ ዓራቶ ወወፅአ በቅድመ
ኵሉ፡ ወደንገፁ ኵሎሙ ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር
ወይቤሉ ኢርኢነ ግሙራ ዘከመዝ ።
፲፫ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ካዕበ መንገለ ጽንፈ
ባሕር ፡ ወሖሩ ኀቤሁ ኵሉ ሕዝብ ወመሀሮሙ ።

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ሌዊ መጸብሐዊ ።

፲፬ ወኃሊፎ እምህየ ርእዮ ለሌዊ መጸብሐዊ ወልደ
እልፍዮስ እንዘ ይነብር ውስተ ምጽባሕ ወይቤሎ
ትልወኒ ወተንሥአ ወተለዎ ።
፲፭ ወእንዘ ይመስሕ ውስተ ቤቱ እግዚእ ኢየሱስ ብዙ
ኃን ኃጥአን ወመጸብሐን ረፈቁ ምስለ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወአርዳኢሁ እስመ ብዙኃን እሙንቱ እለ ተለ
ውዎ ።
፲፮ ወርእዮሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ከመ ይበልዕ ወይ
ሰቲ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን ፡ ይቤልዎሙ ለአር
ዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ወይሰቲ ሊቅክሙ ምስለ
ኃጥአን ወመጸብሐን ።
፲፯ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎሙ ሕሙማን ይፈ
ቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ኃጥአን እጸ
ውዕ መጻእኩ ወአኮ ጻድቃነ ።

ክፍል ፰፡ ሽባውን ስለ መፈወሱ ።

አራት ሰዎችም በአልጋ ተሸክመው ሽባና በሽተኛን ፫
ወደርሱ አመጡለት ።
ጌታ ኢየሱስም ካለበት በታም ሰዉ ጽፍቅ ያለ ስለ ፬
ሆነ ወደርሱ ማግባት በተሳናቸው ጊዜ፡ ወደ ሰቅሰቁ
ወጥተው ጣራውን አፍርሰው ያንን ድዉይ ከነአል
ጋው አወረዱት ።
ጌታ ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ያን ድዉይ ፭
ልጄ ! ኃጢአትህ ተሠረየልህ አለው ።
ከዚያም ጻፎች ተቀምጠው ነበርና በልባቸው አሰቡ ። ፮
እንዲህ ያለ ስድብ የሚናገር ይህ ምንድር ነው? ፯
ካንድ እግዚአብሔር በቀር ኃጢአትን ማስተሥረይ
ማን ይችላል ! አሉ ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፳፭ ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ እንዲያስቡ በመንፈሱ አወ ፰
ቀባቸውና እንዲህ አላቸው ፡ በልባችሁ እንዲህ ያለ
ነገር ለምን ታስባላችሁ ?
ሽባውን ኃጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ተነሥተህ ፱
አልጋህን ተሸክመህ በእግርህ ሂድ ከማለት ማና
ቸው ይቀላል ?
ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሠርይ ፲
ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ።
ዳግመኛም ድዉዩን ተነሥ አልጋህን ተሸክምና ወደ ፲፩
ቤትህ ግባ እልሃለሁ አለው ።
ተነሥቶም ወድያው አልጋውን ተሸክሞ በሰው ሁሉ ፲፪
ፊት ወጣ፡ ሁሉም ተገረሙና እግዚአብሔርን አመ
ሰገኑት እንዲህ ያለ ከቶ አላየንም እያሉ ። ምዕ ፩፡፳፯።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ፡ ዳግመኛ ወደ ባሕር ዳርቻ ፲፫
ሄደ ሕዝቡም ሁሉ ወደርሱ ሄዱና አስተማራቸው ።

ክፍል ፱ ፡ ስለ ቀራጩ ሌዊ ።

ከዚያም አልፎ የእልፍዮስን ልጅ ቀራጩ ሌዊን በግ ፲፬
ብር መቀበያው በታ ተቀምጦ አገኘውና ተከተለኝ
አለው ፡ ተነሥቶም ተከተለው ። ማቴ ፱ ፡ ፱ ። ሉቃ
፭ ፡ ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስ በሌዊ ቤት ለምሳ ተቀምጦ ሳለ ብዙ ፲፭
ዎች ኃጢአተኞችና ቀራጮች ከጌታ ከኢየሱስና
ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀምጠው ነበር ፡ የተከተሉ
ትም ብዙዎች ነበሩ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፯ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ፲፮
ጋር ሲበላ ሲጠጣ አይተው ደቀ መዛሙርቱን መም
ህራችሁ ከኃጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር ለምን
ይበላል ይጠጣል? አሏቸው።
ጌታ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ ባለመድኃኒቱን በሽተ ፲፯
ኞች ይሹታል እንጂ ጤነኞቹ አይሹትም ፡ እኔም ኃጥ
አንን ልጠራ መጣሁ እንጂ ጻድቃንን አይደለም ፡
አላቸው ። ማቴ ፱ ፡ ፲፫ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ ጾም ።

፲፰ ወአርዳኢሁሰ ለዮሐንስ ወእለሂ እምፈሪሳውያን ክኑ ይጸውሙ ወሐሩ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ወአርዳኢሆሙ ለፈሪሳውያን ይጸውሙ ወአርዳኢከሰ በእፎ ኢይጸውሙ ።

፲፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ይክሉኑ ደቂቀ ሰመርዓዊ ጸዊመ አምጣነ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ ።

፳ ወበሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ወይእተ አሚረ ይጸውሙ ።

፳፩ ወአልቦ ዘይጠቅብ ግምደ ድርግሐ ውስተ ስጠተ ልብስ ብሉይ ወእመ አኮሰ ያነቅዖ ጥቅበቱ ሐዲስ ለብሉይ ወያዐብዮ ለስጠቱ ።

፳፪ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲሰ ውስተ ዝቅ ብሉይ እስመ ያነቅዖ ወይን ሐዲስ ለዝቅ ብሉይ ወወይኑሂ ይትከዓው ወዝቁሂ ይትኀጐል ወለወይንሰ ሐዲስ ይወድይዎ ወይትዐቀቡ በበይናቲሆሙ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ሑረቱ ማእከለ ገራውህ ።

፳፫ ወእምዝ ካዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ በሰንበት እንተ ማእከለ ገራውህ ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወአኀዙ ይምሐዉ ሰዊተ ወይጺሑ ሶቱ ፍኖተ ።

፳፬ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ርኢ ዘይገብሩ አርዳኢከ ዘኢይከውን ገቢር በሰንበት ።

፳፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ግሙራ ኢያንበብክሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ ርኅበ ውእቱኒ ወእለ ምስሌሁ።

፳፮ ዘከመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር እንዘ አብያታር ሊቀ ካህናት ወበልዐ ኅብስተ መሥዋዕት ዘኢይከውኖ ለበሊዕ ዘእንበለ ለካህናት ለባሕቲቶሙ ወወሀበሙ ለእለ ምስሌሁ ።

፳፯ ወይቤሎሙ ሰንበትሰ በእንተ ሰብእ ተፈጥረት ወአኮ ሰብእ በእንተ ሰንበት ።

፳፰ ወእግዚአ ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው ለሰንበት።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፩ ወቦአ ካዕበ ምኵራበ በሰንበት ወሀሎ ህየ ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ ።

፪ ወይትዐቀብዎ ለእመ ይፌውሶ በሰንበት ከመ ያስተዋድይዎ ።

፫ ወይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ዘዕውስት እዴሁ ተንሥእ ወቁም ።

ክፍል ፲ ፡ ስለ ጾም ።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና የፈሪሳውያን ወገን የሆኑትም ይጾሙ ነበር ፡ ሄደውም የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት ይጾማሉ ፡ ደቀ መዛሙርትህስ ለምን አይጾሙም ? አሉት ። ፲፰

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከነርሱ ጋር ሳለ ይጾሙ ዘንድ ይችላሉን ? ፲፱

ነገር ግን ሙሽራው ከነርሱ ለይተው የሚወስዱበት ጊዜ ይመጣል ያን ጊዜ ይጾማሉ ። ፳

በአሮጌ ልብስ ላይ አዲስ እራፊ የሚጥፍ የለም ፡ ቢጥፍ ግን አዲሱ መጣፊያው አሮጌውን ይቀደዋል ቀዳዳውንም ያሰፋዋል ። ፳፩

አዲስ የወይን ጠጅ በአሮጌ ረዋት የሚጨምር የለም አዲሱ የወይን ጠጅ አሮጌውን ዕቃ ይቀደዋልና ወይኑም ይፈሳል ረዋቱም ይቀደዳል ፡ ነገር ግን አዲሱን ወይን በአዲስ ረዋት ያደርጉታል ፡ እርስ በራሳቸውም ይጠባበቃሉ። ፳፪

ክፍል ፲፩ ፡ በእርሻ መካከል ስለ መሄዱ ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ከእርሱ ጋር ነበሩና እሸት እያሹ ይበሉ ጀመር ፡ መንገዱንም ይጠርጉለት ጀመር ። ሉቃ ፮ ፡ ፪ - ፭ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፩ - ፰ ። ፳፫

ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ በሰንበት ሊደረግ የማይገባውን ሲያደርጉ እይ አሉት ። ፳፬

ጌታ ኢየሱስም ዳዊት ያደረገውን ከቶ አላነበባችሁምን? በተራበ ጊዜ እርሱም ከእርሱ ጋር የነበሩትም። ፳፭

አብያታር ሊቀ ካህናት ሳለ ወደ ቤተ እግዚአብሔር እንደ ገባ ለካህናት ብቻ እንጂ እርሱ ሊበላው የማይገባውን የመሥዋዕቱን ኅብስት እንደበላ ከእሱ ጋር ለነበሩትም እንደ ሰጣቸው ። ፩ ሳሙ ፳፩ ፡ ፩ - ፯ ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፱ ። ፳፮

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ሰንበት ስለ ሰው ተፈጠረች እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም ። ዘዳ ፭ ፡ ፲፬ ። ፳፯

የሰንበትም ጌታዋ የሰው ልጅ ነው ። ማቴ ፲፪ ፡ ፯ - ፰ ። ፳፰

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲፪ ፡ እጁ ስለ ደረቀችው ሰው ።

ዳግመኛም በሰንበት ወደ ምኵራብ ገባ ከዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበር ። ማቴ ፲፪ ፡ ፱ - ፲፪ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፮ ። ፩

ሊያጣሉትም በሰንበት ይፈውሰው እንደሆነ ብለው ይጠብቁት ነበር ። ፪

ያንን እጁ የሰለለችው ሰውንም ተነሣና በመካከል ቁም አለው ። ፫

ቍ፬

ወንጌል ዘማርቆስ ፫ ።

፬ ወይቤሎሙ ይከውንኑ በሰንበት ገቢረ ሠናይ አው
ገቢረ እኩይ፡ አሕይዎ ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል፡ ወአ
ርመሙ ።
፭ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይትመዐዕ ወይቴ
ክዝ በእንተ ዑረተ ልበሙ ወእምዝ ይቤሎ ለውእቱ
ብእሲ ስፋሕ እዴከ ወሰፍሐ እዴሁ ወሐይወት ወከ
ነት ከመ ካልእታ ።
፮ ወወፂአሙ ፈሪሳውያን ሶቤሃ ምስለ ሰብአ ሄሮድስ
ተማከሩ ከመ ይቅትልዎ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ካልአን ተአምራት ።

፯ ወተግኅሠ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ መንገለ
ባሕር ወተለውዎ ብዙኃን ጥቀ እምገሊላ ወእምይሁዳ።
፰ ወእምኢየሩሳሌም ወእምኤዶምያስ ወእማዕዶተ
ዮርዳኖስ ወእምጢሮስ ወእምሲዶና ወብዙኃን ጥቀ
መጽኡ ኀቤሁ ሰሚዖሙ ኵሎ ዘገብረ ።
፱ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ያጽንሑ ሎቱ ሐመረ ከመ
ኢይትጋፍዕዎ ሰብእ ።
፲ እስመ ለብዙኃን አሕየዎሙ ወከኑ ይትጋፍዕዎ እስከ
ይወድቁ ዲቤሁ ወያስተበቍዕዎ ከመ ይግሥሥዎ
ኵሎሙ ሕሙማን ።
፲፩ ወእለሂ እኑዛነ አጋንንት ርኩሳን እምከመ ርእይዎ
ይሰግዱ ሎቱ እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ አንተ ውእቱ
ወልደ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወከነ ብዙኀ ይጌሥፆሙ ከመ ኢያግህድዎ ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ኅርየቶሙ ለሐዋርያት ።

፲፫ ወዐርገ ደብረ ወጸውዐ እለ ፈቀደ ወመጽኡ ኀቤሁ ።
፲፬ ወኃረየ ዐሠርተ ወክልኤተ ሐዋርያተ ወረሰዮሙ
ከመ የሀልዉ ምስሌሁ ወፈነዎሙ ይስብኩ ።
፲፭ ወአብሐሙ ያውፅኡ አጋንንተ ወይፈውሱ ድዉያነ።
፲፮ ወሰመዮሙ በበአስማቲሆሙ ወሰመዮ ለስምዖን፡
ጴጥሮስ ።
፲፯ ወለያዕቆብ ወልደ ዘብዴዎስ ወለዮሐንስ እኁሁ ሰመ
ዮሙ በአኔርጌስ ደቂቀ ነጐድጓድ ብሂል ።
፲፰ ወእንድርያስ፡ ወፊልጶስ፡ ወበርተሎሜዎስ፡ ወማቴ
ዎስ፡ ወቶማስ፡ ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ፡
ወታዴዎስ፡ ወስምዖን ቀነናዊ ።
፲፱ ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘአግብአ ።
፳ ወበዊአ ቤተ መጽኡ ካዕበ ብዙኃን አሕዛብ እስከ
ኢያበውሕዎ ይብላዕ እክለ ።

የማርቆስ ወንጌል ፫ ።

በሰንበት መልካም ማድረግ ይገባልን፡ ወይስ ክፉ ፬
ማድረግ? ነፍስ ማዳን ይገባልን ወይስ መግደል?
አላቸው፡ እርሳቸው ግን ዝም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም ስለ ልቡናቸው ዕዉርነት አዝኖ ፭
ተቈጥቶ ተመለከታቸው፡ ከዚህ በኋላ ያን ሰው እጅ
ህን ዘርጋ አለው፡ እጁንም ዘረጋ ዳነችና እንደ ሁለ
ተኛዪቱ ሆነች ።
ያን ጊዜ ፈሪሳውያን ወጥተው ሊገድሉት ከሄሮድስ ፮
ሰዎች ጋር ተማከሩ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ሌሎች ተአምራት ።

ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባሕር ፯
ሄደ፡ ከይሁዳ ከገሊላም አያሌ ሰዎች ተከተሉት ።
ከኢየሩሳሌም ከኤዶምያስ ከዮርዳኖስ ማዶ፡ ከጢ ፰
ሮስና ከሲዶና እጅግ ብዙ ሰዎች ያደረገውን ሁሉ
ሰምተው ወደርሱ መጡ ።
ሰዎችም እንዳያጋፉት ታንኳ ያዘጋጁለት ዘንድ ደቀ ፱
መዛሙርቱን አዘዛቸው ።
ብዙዎችን ስለ አዳነ ሕሙማን ሁሉ ሊዳሥሡት ይማ ፲
ልዱት ነበረ፡ በላዩ ላይ እስኪወድቁ ድረስም ይጋ
ፉበት ነበር ።
ርኩሳን አጋንንት የያዟቸውም ያዩት እንደሆነ በእ ፲፩
ውነት አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ይጮኹ
ነበር ። ሉቃ ፬ ፡ ፵፩ ።
እንዳይገልጹትም በብዙ ይገሥፃቸው ነበር ። ምዕ ፲፪
፩ ፡ ፵፬ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።

ወደ ተራራ ወጣና የወደዳቸውን ጠራ ወደርሱ ፲፫
መጡ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፬ - ፬ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፲፯ ።
ዐሥራ ሁለቱንም መርጦ ሐዋርያት ብሎ ሾማቸው፡ ፲፬
ከርሱ ጋርም እንዲኖሩ አደረጋቸው እንዲሰብኩም
ላካቸው ።
አጋንንትን እንዲያወጡ ድዉያንን እንዲፈውሱ ፲፭
ሥልጣን ሰጣቸው ።
በየስማቸውም ጠራቸው፡ ስምዖንን፡ ጴጥሮስ አለው፤ ፲፮
የዘብዴዎስ ልጅ ያዕቆብንና ወንድሙ ዮሐንስንም ፲፯
በአኔርጌስ ብሎ ጠራቸው፡ የነጐድጓድ ልጆች ማለት
ነው ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፬ ።
እንድርያስና ፊልጶስ፡ በርተሎሜዎስና፡ ማቴዎስ፡ ፲፰
ቶማስና፡ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፡ ታዴዎስና፡ የቃ
ናው ሰው ስምዖንም ሐዋርያት ተባሉ ።
አሳልፎ የሰጠው ያስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ። ፲፱
ወደ ቤትም በገባ ጊዜ እህል ይበላ ዘንድ እንኳን ፳
እስኪአስቸግሩት ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ ።

ክፍል ፲ወ፭ ፥ በእንተ ዘይቤልዎ በብዔል
ዜቡል ያወፅእ አጋንንተ ።

፳፩ ወሰሚዖሙ አዝማዲሁ መጽኡ የአኀዝዎ እስመ
ስሕወ ልቡ ይቤልዎሙ ።
፳፪ ወጸሐፍትኒ እለ ወረዱ እምኢየሩሳሌም ይቤሉ
ብዔል ዜቡል አኀዞ ወበመልአኮሙ ለአጋንንት
ያወፅኦሙ ።
፳፫ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወመሰለ ሎሙ ወይቤ
ሎሙ ፥ እፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አውፅኦቶ ።
፳፬ ወመንግሥትኒ ዘበበይናቲሃ ትትናፈቅ ኢትቀውም
ይእቲ መንግሥት ።
፳፭ ወእመኒ ቤት ተናፈቀት በበይናቲሃ ኢትቀውም
ይእቲ ቤት ።
፳፮ ወሰይጣንሂ ለእመ ተንሥአ በበይናቲሁ ወተናፈቀ
ኢይቀውም አላ ማኅለቅት ይረክብ ።
፳፯ ወአልቦ ዘይክል በዊአ ቤተ ኀያል ወበርብሮተ ንዋዩ
ለእመ ኢቀደመ አሲሮቶ ለኀያል ወእምዝ ይበረብር
ቤቶ ።
፳፰ አማን እብለክሙ ኵሉ ኀጢአት ወፅርፈት ይትኀ
ደግ ለእጓለ እመሕያው ።
፳፱ ወዘሰ ፀረፈ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኀደግ ሎቱ
ለዓለም ወይትኴነን በደይን ለዝሉፉ ።
፴ እስመ ይቤሉ ጋኔን ርኵስ አኀዞ ።
፴፩ ወመጽኡ እሙ ወአኀዊሁ ወቆሙ አፍአ ወለአኩ
ኀቤሁ ይጸውዕዎ ።
፴፪ ወይነብሩ ሰብእ ብዙኃን ምስሌሁ ወይቤልዎ ነዮሙ
እምከኒ ወአኀዊከኒ አፍአ ይቀውሙ ወየኀሥሡከ ።
፴፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ መኑ ይእቲ እምየ ወእለ
መኑ እሙንቱ አኀውየ ።
፴፬ ወነጸሮሙ ለእለ ይነብሩ ዐውደ ወይቤ ነዮሙ እም
የኒ ወአኀውየኒ ።
፴፭ እስመ ኵሉ ዘይገብር ፈቃዶ ለእግዚአብሔር ውእቱ
እኁየኒ ወእኅትየኒ ወእምየኒ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ወ፮ ፥ በእንተ ምህሮቱ በምሳሌ ።

፩ ወአኀዘ ካዕበ ይምሀሮሙ ለአሕዛብ እንተ መንገለ
ባሕር ወተጋብኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ እስከ ሶበ
የዐርግ ውስተ ሐመር ወይነብር ወኵሉ ሰብእ ውስተ
ምድር ይቀውሙ ።
፪ ወመሀሮሙ ወመሰለ ሎሙ ብዙኀ ።
፫ ወይቤሎሙ እንዘ ይሜህሮሙ ስምዑ ወፈረ ዘይዘ
ርእ ይዝራእ ።

ክፍል ፲፭ ፥ በብዔል ዜቡል አጋንንትን
ያወጣል ስላሉት ሰዎች ።

ዘመዶቹም ሰምተው ሊይዙት መጡ፥ ልቡን ሽ አለው ፳፩
ብለዋቸዋልና ።
ከኢየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም ጋኔን ይዞታል በአ ፳፪
ጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል አሉ ። ማቴ ፲፪ ፥
፳፬ - ፴፪ ። ሉቃ ፲፩ ፥ ፲፭ - ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ በምሳሌ እንዲህ አላቸው ፥ ፳፫
ሰይጣን ሰይጣንን ሊያወጣ እንዴት ይችላል ?
እርስ በርሷ የምትለያይ መንግሥት ያች መንግሥት ፳፬
አትጸናም ።
ቤትም እርስ በእርሷ ብትለያይ ያቺ ቤት አትጸናም ። ፳፭

ሰይጣንም እርስ በእርሱ ቢለያይ አንዱ በአንዱ ላይ ፳፮
ቢነሣ አይጸናም ፥ መተላለቅን ያገኘዋል እንጂ ።
ኃይለኛውን አስቀድሞ ካላሠረ ወደ ኃይለኛው ቤት ፳፯
መግባት ገንዘቡንም መበርበር የሚችል የለም ፥
ከዚህ በኋላ ግን ቤቱን ይበረብራል ።
እውነት እነግራችኋለሁ ኃጢአት ስድብም ሁሉ ፳፰
ለሰው ይሠረያል ።
መንፈስ ቅዱስን የሰደበ ግን ለዘለዓለም አይሠረይ ፳፱
ለትም ለዘለዓለሙም በገሃነም ይፈረድበታል ።
ርኩስ ጋኔን ይዞታል ብለዋልና ፤ ቊ ፳፪ ። ፴
እናቱና ወንድሞቹም መጥተው ከውጭ ቆመው ፴፩
ሊጠሩት ወደርሱ ላኩ ። ማቴ ፲፪ ፥ ፵፮ - ፶ ። ሉቃ
፲፱ ፥ ፳፩ ።
ብዙዎችም ሰዎች አብረዉት ተቀምጠው ነበርና ፴፪
እናትህና ወንድሞችህ እነሆ ከውጭ ቆመው አን
ተን ይሹሃል አሉት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው እናቴ ማን ናት ? ፴፫
ወንድሞቼስ እነማን ናቸው ? ።
በዙሪያው ያሉትንም ተመልክቶ እናቴም ወንድሞ ፴፬
ቼም እነዚህ ናቸው አለ ።
የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ እሱ ወን ፴፭
ድሜም እኅቴም ነውና ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲፮ ፥ በምሳሌ ስለ ማስተማሩ ።

ዳግመኛም በባሕር አጠገብ ተሰብስበው የነበሩትን ፩
አሕዛብ ያስተምር ጀመር ፥ ወደ መርከብ ወጥቶ እስ
ኪቀመጥ ድረስ ብዙ ሰዎች ወደርሱ ተሰበሰቡ ሰዎች
ሁሉ ግን በወደቡ ላይ ቆመው ነበር ። ማቴ ፲፫ ፥
፩ - ፳፫ ። ሉቃ ፰ ፥ ፬ - ፲፭ ።
ብዙንም እየመሰለ አስተማራቸው ። ፪
ሲያስተምራቸውም እንዲህ አላቸው ፥ ስሙ ዘሪ ፫
ሊዘራ ወጣ ።

	ወንጌል ዘማርቆስ ፬ ።	የማርቆስ ወንጌል ፬ ።	
፬	ወእንዘ ይዘርእ ቦ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ወመጽኡ አዕዋፍ ወበልዕዎ ።	ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ወፎች መጥተው የበ ሉት ዘር አለ ።	፬
፭	ወቦ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ኀበ አልቦ መሬት ብዙኅ ወፍጡነ በቈለ እስመ አልቦ ዕመቅ ለመሬቱ ።	ብዙ አፈር በሌለበት በድንጋይ ላይ የወደቀ ነገርን ለአፈሩ ጥልቅነት የለውምና ፈጥኖ የበቀለ አለ ።	፭
፮	ወሠረቀ ፀሐይ አውዓዮ እስመ ኢኮነ እሙቀ መሬቱ ወአልቦ ሥርው ወየብሰ ።	ፀሐይም በወጣ ጊዜ አነደደው ፡ አፈሩ ጥልቅ አልነ በረምና ሥርም የለውምና ደረቀ ።	፮
፯	ወቦ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ወሐነቆ ሦክ ወኢፈረየ ።	በእሾኽም መከከል የወደቀ አለ ፡ ነገር ግን እሾኽ አንቆ ያዘውና አላፈራም ።	፯
፰	ወቦ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ወበቈለ ወል ሀቀ ወፈረየ ወወሀበ ፍሬ ቦ ዘሠላሳ ፡ ወቦ ዘስሳ ፡ ወቦ ዘምእት ።	በመልካም ምድር ላይ የወደቀ አለ ፡ በቀለ ፡ አደገ ፡ አፈራ ፡ ፍሬም ሰጠ ፡ ሠላሳም ቅንጣት ያፈራ ፡ ስድ ሳም ቅንጣት ያፈራ ፡ መቶም ቅንጣት ያፈራ አለ ።	፰
፱	ወይቤሎሙ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።	ዦሮ ያለው መስማትን ይስማ ።	፱
፲	ወእምዝ በባሕቲሙ ተስእልዎ እሊአሁ ምስለ ዐሠ ርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ምሳሌሁ ።	ብቻቸው በሆኑ ጊዜ አብረዉት የነበሩት ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት ።	፲
፲፩	ወይቤሎሙ ለክሙ ተውህበ ታእምሩ ምሥጢረ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ወለእለ አፍኣሰ በምሳሌ ይከውኖሙ ኵሉ ።	ጌታ ኢየሱስም ለእናንተ የእግዚአብሔርን መንግሥት ምሥጢር ልታውቁ ተሰጥቷችኋል ፡ በውጭ ላሉት ግን ሁሉ በምሳሌ ይነግራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፭ ፡ ፲፪ ።	፲፩
፲፪	ከመ ርእየ ይርአዩ ወኢያእምሩ፡ ወሰሚዐ ይስምዑ ወኢይለብዉ ከመ ኢይነስሑ ወኢይኅድጎሙ ወኢ ይትኃደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።	ማየትን አይተው እንዳያውቁ፡ መስማትንም ሰም ተው እንዳያስተውሉ እንዳይመለሱ ይቅር እንዳ ልላቸው ኃጢአታቸውም እንዳይሠረይላቸው ። ኢሳ ፮ ፡ ፱ - ፲ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፲፬ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፵ ። ግብ ሐዋ ፳፰ ፡ ፳፮ ።	፲፪
፲፫	ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ ዘተ ምሳሌ እፎ እንከ ተአ ምሩ ኵሎ አምሳለ ።	እርሱ እንዲህ አላቸው ፡ ይህችን ምሳሌ አታውቁ ምን እንግዲያ ምሳሌዎችን ሁሉ እንዴት ታውቃ ላችሁ ? ።	፲፫
፲፬	ዘይዘርእሰ ቃለ እግዚአብሔር ይዘርእ ።	የሚዘራ የእግዚአብሔርን ቃል ይዘራል ።	፲፬
፲፭	ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ፍኖት ኀበ ተዘርአ ቃል ወእምከመ ሰምዑ ቃለ ይመጽእ ሰይጣን ሶቤሃ ወይነሥእ እምልበሙ ቃለ ዘተዘርአ ።	ቃሉ በተዘራበት መንገድ የተመሰሉም እነዚህ ናቸው ፡ ቃሉ ከተዘራ ዘንድም ቃሉን እንደሰሙ ያን ጊዜ ሰይጣን መጥቶ የተዘራውን ቃል ከል በቸው ይወስዳል ።	፲፭
፲፮	ወእሉ ካዕበ እሙንቱ እለ ውስተ ኰኵሕ እለ ይሰ ምዑ ቃለ ዘተዘርአ ወይትዌከፍዎ ሶቤሃ በፍሥሓ ።	ዳግመኛም በደንጊያ የተመሰሉ የተዘራውን ቃል ሰምተው ፈጥነው በደስታ የሚቀበሉት ናቸው ።	፲፮
፲፯	ወአልቦሙ ሥርው ለጊዜሃ ዳእሙ እሙንቱ ወእም ከመሰ ኮነ ምንዳቤ ወስደት በእንተዝ ቃል የዐልዉ ሶቤሃ ።	ነገር ግን ለጊዜው ተቀባዮች ናቸው እንጂ ሥር የለባቸውምና ስለ ተማሩት ትምህርት መከራና ስደት በመጣ ጊዜ ፈጥነው ይክዳሉ ።	፲፯
፲፰	ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ሦክ ተዘርኡ እለ ይሰ ምዕዎ ለቃል ዘተርዘአ ።	በእሾኽ ላይ በተዘራ ዘር የተመሰሉም የተዘራውን ቃል የሚሰሙ እነዚህ ናቸው ።	፲፰
፲፱	ወሕሊና ዝንቱ ዓለም ወፍትወተ ብዕል ወበዕድኒ ኵሉ ፍትወት ይበውእዎ ወየሐንቅዎ ለቃል ወኢ ይፈሪ ።	የዚህ ዓለም አሳብ ባለጠግነትን መውደድ ሌላውም ምኞት ሁሉ ይገቡበትና ትምህርቱን ያንቁታል እሱም አያፈራም ። ምዕ ፲ ፡ ፳፫ ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲፮ ።	፲፱
፳	ወእሉ እሙንቱ እለ ውስተ ምድር ሠናይት ተዘ ርኡ እለ ይሰምዑ ቃለ ወይትዌከፍዎ ወይፈርዩ አሐዱ በሠላሳ ፡ ወአሐዱ በስሳ ፡ ወአሐዱ በምእት።	በመልካም ምድር የተዘሩት ቃልን ሰምተው የሚቀ በሉት አንዱ ሠላሳ ፡ አንዱ ስድሳ ፡ አንዱ መቶ ቅን ጣት የሚያፈሩ እነዚህ ናቸው ።	፳
፳፩	ወይቤሎሙ ቦኑ የኀትዉ ማኅቶተ ከመ ያንብርዋ ታሕተ ከፈር አው ታሕተ ዓራት አላ ከመ ያንብርዋ ዲበ ተቅዋም ።	መብራትን በመቅረዚ ላይ ሊያኖሯት ነው እንጂ ዕንቅብ ሊደፉበት ወይም ከአልጋ በታች ሊያኖሯት መብራትን በውኑ ያበራሉን ? ማቴ ፭ ፡ ፲፭ ። ሉቃ ፰ ፡ ፲፮ - ፲፰ ።	፳፩

፳፪ ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትከበት ወአልቦ ክዱን ዘኢይት
ከሠት ።
፳፫ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ለብዉ ዘትሰምዑ ፡ በውእቱ መሥፈርት
ዘሠፈርክሙ ይሠፍሩ ለክሙ ወይዌስኩክሙ ።
፳፭ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ወይዌስክዎ ወለዘሰ አልቦ
እለኒ ቦ የሀይድዎ ።

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ዘርእ ወማእረር ።

፳፮ ወይቤሎሙ ከመዝ ይእቲ መንግሥተ ሰማያት ከመ
ብእሲ ዘዘርአ ሠናየ ዘርአ ውስተ ገራህቱ ።
፳፯ ወነዊሞ ይትነሣእ መዓልተ ወሌሊተ ወይዋሕዮ
ወዘርኡ ይፈሪ የዓቢ ወይልኅቅ ።
፳፰ ውእቱሰ የአምር ከመ ትሁብ ምድር ፍሬሃ ቀዳ
ማዌ ሣዕረ ወእምዝ ሰብለ ወእምሰብሉ ይመልእ
ፍጹመ ሰዊተ ።
፳፱ ወሶበ ፈጸመ ፈርዮተ ሶቤሃ ይፌኑ ማዕፀደ እስመ
በጽሐ ማእረር ።

ክፍል ፲ወ፰፡ በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ።

፴ ወይቤ በምንት አስተማስላ ለመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ወምንተ ትመስል ።
፴፩ ከመ ኅጠተ ሰናፔ እንተ ተዘርአት ውስተ ምድር
ወትንእስ እምኵሉ አዝርእት ዘውስተ ምድር ።
፴፪ ወእምከመ ዘርእዋ ትበቍል ወተዐቢ እምኵሉን
አሕማላት ወትገብር አዕፁቀ ዐበይተ እስከ ይክሉ
አዕዋፈ ሰማይ አጽልሎ ታሕተ አዕጹቂሃ ።
፴፫ ወበዘከመዝ አምሳል ተናገሮሙ ቃሎ በአምጣነ
ይክሉ ሰሚዐ ።
፴፬ ወዘእንበለ ምሳሌሰ ኢተናገሮሙ ወበባሕቲቶሙ ይፌ
ክር ለአርዳኢሁ ኵሎ ።
፴፭ ወይእተ ዕለተ መስዮ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንዕዱ
ማዕዶተ ።
፴፮ ወኃደጎሙ ለሕዝብ ወነሥእዎ በሐመር ወቦ ካልእ
ትኒ አሕማር ምስሌሆሙ ።
፴፯ ወመጽአ ዐቢይ ነፋስ ዓውሎ ወይሰወጥ ማይ እሞ
ገድ ውስተ ሐመር እስከ መልአ ማይ ውስተ ሐመር ።
፴፰ ወውእቱሰ መንገለ ከዋላ ሐመር ተተርኢሶ ኖመ ወአን
ቅሕዎ ወይቤልዎ ሊቅ ኢየኃዝነከኑ እንዘ ንመውት።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ወነፋሳተ።

፴፱ ወተንሥአ ወገሠፆሙ ለነፋሳት ወይቤላ ለባሕር

የሚሸሸግ ሥዉር የለም ፡ የማይገለጥ ሽፍንም ፳፪
የለም ። ማቴ ፲ ፡ ፳፮ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፪ ።
ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፳፫
እንዲህ አላቸው የምትሰሙት አስተውሉ ፡ በሠፈ ፳፬
ራችሁበት በዚያ መሥፈሪያ ይሠፍሩላችኋል ይጨ
ምሩላችኋልም ። ማቴ ፯ ፡ ፪ ።
ላለው ይሰጡታል ይጨምሩለታል ፡ ለሌለው ግን ፳፭
ያለውን ስንኳ ይቀሙታል ። ማቴ ፲፫ ፡ ፲፪ ። ሉቃ
፰ ፡ ፲፰ ። ፲፱ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፲፮ ፡ ስለ ዘርና ስለ መከር ።

እሱም እንዲህ አላቸው ፡ መንግሥተ ሰማያት እን ፳፮
ዲህ መልከም ዘርን በእርሻው እንደ ዘራ ሰው ናት ።
ተኝቶ ተነሥቶ በመዓልትም በሌሊትም ይጐበኘ ፳፯
ዋል ዘሩም ይበቅላል ያድጋል ። ያዕ ፭ ፡ ፯ ።
እሱም ምድር ፍሬዋን እንደምትሰጥ ያውቃል መጀ ፳፰
መሪያ ሣርን ከዚህ በኋላ ዛላን ከዛላውም ፍጹም
ሥንዴን ይመላል ።
ሙሉ ፍሬ በሆነ ጊዜም ያን ጊዜ ማጭድ ይልካል ፳፱
መከር ደርሷልና ።

ክፍል ፲፰ ፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣት ።

ደግሞም እንዲህ አለ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ፴
በምን እመስላታለሁ ምንስ ትመስላለች? ማቴ ፲፫
፴፩ - ፴፬ ። ሉቃ ፲፫ ፲፰ - ፲፱ ።
በምድር እንደ ተዘራች እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ናት ፴፩
በምድር ካሉ አዝርእት ሁሉ ታንሳለች ።
በዘሯትም ጊዜ ትበቅላለች ከቅጠላ ቅጠሉም ሁሉ ፴፪
ትበልጣለች ታላላቅ ቅርንጫፎች ታወጣለች የሰማይ ወ
ፎች ከቅርንጫፎቿ ውስጥ ሊጠለሉ እስኪችሉ ድረስ ።
መስማት በሚቻላቸው መጠን እንዲህ ባለ አነጋገር ፴፫
ቃሉን አስተማራቸው ።
ያለ ምሳሌ ግን አላስተማራቸውም ለብቻቸው ሲሆ ፴፬
ኑም ለደቀ መዛሙርቱ ሁሉን ይተረጕምላቸው ነበር።
ያን ዕለትም በመሸ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱን ወደ ማዶ ፴፭
እንሻገር አላቸው ። ማቴ ፰ ፲፰ ፡ ፳፫ ፳፯ ። ሉቃ ፰
፳፪ - ፳፭ ።
ሕዝቡንም አሰናበተና በመርከብ ወሰዱት ከነርሱ ፴፮
ጋራም ሌሎች መርከቦች ነበሩ ።
ጽኑ ዓውሎ ነፋስ መጣ ከሞገድም የተነሣ ውኃው ፴፯
ወደ መርከብ ይገባ ጀመር ፡ ውኃው በመርከቡ
እስኪሞላ ድረስ ።
እርሱ ግን ከመርከቡ በስተኋላ ተኝቶ ነበርና ቀስቅ ፴፰
ሰው መምህር! ስንሞት አናሳዝንህም? አሉት ።

ክፍል ፲፱፡ ባሕርን ነፋሳትን ስለ መገሠፁ ።

ተነሥቶም ነፋሳትን ገሠፃቸው ፡ ባሕርንም ዝም ፴፱

ወንጌል ዘማርቆስ ፭ ።

ተፈጸሚ ወአርምሚ ወኀደገ ነፋስ ወኮነ ዛኅን ዐቢይ።

፵ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያፈርህክሙ አ ድኩማን ከመ
ዝኑ አልብክሙ ሃይማኖት ።
፵፩ ወፈርሁ ዐቢየ ፍርሃተ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ
መኑ እንጋ ውእቱ ዝንቱ ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ
ወነፋሳትኒ ።

ምዕራፍ ፭፤

<u>ክፍል ፩፡ በእንተ ሌጌዎን ።</u>

፩ ወበጺሖሙ ማዕዶተ ባሕር ኀበ ብሔረ ጌር
ጌሴኖን ።

፪ ወወሪዶ እምሐመር ተቀበሎ ሰቤሃ ብእሲ ዘአኩይ
ጋኔን ላዕሌሁ ወፂአ እመቃብር ።
፫ ወይነብር ውስተ መቃብር ወስእንዎ አጽንዖቶ በመ
ዋቅሕትኒ እንዘ ዘልፈ ይሞቅሕዎ ወአልቦ ዘይክል
አድክሞቶ ።
፬ ወየዐቅብዎ ደቅ፡ እስመ መዋቅሕተኒ ይሰብር ወሰና
ስሉኒ ይቀጠቅጥ።

፭ ወዘልፈ የአወዩ መዓልተ ወሌሊተ በውስተ መቃ
ብር ወበውስተ አድባር ወይጌምድ ሥጋሁ በአብን ።

፮ ወሰበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ እምርኁቀ ሮፀ ወሰ
ገደ ሎቱ ።
፯ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ
ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል አምሐልከ በእ
ግዚአብሔር ሕያው ከመ ኢትሣቅየኒ ።

፰ እስመ ይቤሎ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ፃእ እምላዕሌሁ።
፱ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መኑ ስምከ፡
ወይቤሎ ውእቱ ጋኔን ሌጌዎን ስምየ እስመ ብዙ
ኃን ንሕነ ።
፲ ወአስተብቍዖ ብዙኀ ከመ ኢይስድዶ አፍአ እም
ብሔር ።
፲፩ ወበ ህየ መራዕየ አሕርው ብዙኅ ይትረዓይ መን
ገለ ደብር ።
፲፪ ወአስተብቍዕዎ ብዙኀ እሉ አጋንንት ወይቤልዎ
ፈንወነ ውስተ አሕርው ከመ ንባእ ላዕሌሆሙ ።
፲፫ ወአብሐሙ እግዚእ ኢየሱስ ወወፂአሙ እሙንቱ
አጋንንት በኡ ላዕለ አሕርው ወዐብዱ እሙንቱ
መራዕይ ወጸድፉ ውስተ ባሕር ወኮኑ መጠነ ዕሥራ
ምእት ወሞቱ በውስተ ባሕር።
፲፬ ወጐዩ ኖሎት ወዜነዉ ለአህጉር ወለአዕፃዳት ወወ
ፅኡ ይርአዩ ዘኮነ ።
፲፭ ወመጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረከብዎ ለዘጋኔን

የማርቆስ ወንጌል ፭ ።

በዩ፡ ፀጥ በዩ አላት፡ ነፋሱም ዝም አለ፡ ታላቅ
ፀጥታም ሆነ ።
እናንት ደካሞች (ተጠራጣሪዎች) ምን ያስፈራች ፵
ኋል እንዲህ ሃይማኖት የላችሁምን ?።
ፍጹም ፍርሃትን ፈሩ እርስ በርሳቸውም ባሕ ፵፩
ርም ነፋሳትም የሚታዘዙለት ይህ ማን ይሆን?
እንጃ ተባባሉ ።

ምዕራፍ ፭፤

<u>ክፍል ፩፡ ስለ ሌጌዎን ።</u>

ወደ ጌርጌሴኖን ሀገር አጠገብ ወደ አለው ባሕር ፩
ወደብ በደረሱ ጊዜ ። ማቴ ፰ ፳፰-፴፬ ። ሉቃ
፰ ፳፯-፴፬ ።
ከመርከብም በወረደ ጊዜ ክፉ ጋኔን ያደረበት ሰው ፪
ከመቃብር ወጥቶ ተቀበለው ።
በመቃብር ውስጥ ይኖር ነበር በእግር ብረትም ፫
እንኳ ቢሆን ሊያስቀሩት አልቻሉም ።

ዘወትር እያሰሩት ጕልማሶችም ይጠብቁት ነበር ፬
ሊያሸንፈው የሚችል አልነበረም፡ እግር ብረቱን
ይሰብር ነበር ሰንሰለቱንም ይቀጠቅጥ ነበርና ።
ሁል ጊዜም በመቃብርና በተራራ ሆኖ በመዓል ፭
ትም በሌሊትም ይጮኽ ነበር፡ ሰውነቱንም በደ
ንጊያ ይቈርጥ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስንም ከሩቅ በየው ጊዜ ሮጦ ሰገደለት። ፮

በታላቅ ቃልም ጮኸ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ፯
ኢየሱስ ሆይ! ካንተ ምን አለኝ እንዳታሠቃየኝ
በሕያው እግዚአብሔር አማፅኜሃለሁ አለው ።
ማቴ ፰ ፳፱ ።
ያን ርኩስ ጋኔን ከሰውዬው ውጣ ብሎታልና ። ፰
ጌታ ኢየሱስም ስምህ ማነው? ብሎ ጠየቀው፡ ፱
ያም ጋኔን ስሜ ሌጌዎን ነው፡ እኛ ብዙዎች
ነንና አለው ።
ከሀገርም ወደ ሜዳ እንዳይሰደው በብዙ ማለደው ። ፲

ከዚያም በተራራው አጠገብ ብዙ የእሪያ መንጋ ፲፩
ተሠማርቶ ነበር ።
እነዚያ አጋንንትም እናድርባቸው ዘንድ ወደ ዕሪ ፲፪
ያዎች ስደደን ብለው መላልሰው ማለዱት ።
ጌታ ኢየሱስም ፈቀደላቸውና እነዚያ አጋንንት ፲፫
ከሰውየው ወጥተው በእሪያዎች አደሩ፡ እነ
ዚያ መንጋዎችም ዐብደው ወደ ባሕር ጠለቁ፡
ሁለት ሺሕ ያህሉ ነበር፡ በባሕር ውስጥም ሞቱ ።
እረኞችም ሸሽተው ለከተሞች ለመንደሮች አወ ፲፬
ሩና እነሱም የሆነውን ሊያዩ መጡ ።
ወደ ጌታ ኢየሱስም መጥተው ጋኔን የያዘውን ሰው ፲፭

አኀዞ እንዘ ይነብር ዳኅነ ወልቡ ገብአ ወልቡሰ ልብሰ
ዝኩ ዘአኀዞ ሌጌዎን ወፈርሁ ።
፲፮ ወዜነውዎሙ እለ ርእዩ ዘከመ ኮነ ዘጋኔን ወዘበ
እንተ አሕርው ።
፲፯ ወአኀዙ ያስተብቍዕዎ ከመ ይፃእ እምደወሎሙ ።
፲፰ ወበዐርገ ሐመረ አስተብቍዖ ውእቱ ዘጋኔን ይሑር
ምስሌሁ ።
፲፱ ወከልኦ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ሑር ቤተከ ኀበ
አሊአከ ወንግር ኵሎ ዘገብረ ለከ እግዚአብሔር
ወተሣሀለከ ።
፳ ወሖረ ወአኀዘ ይሰብክ በዐሥሩ አህጉር ኵሎ ዘገ
ብረ ሎቱ እግዚእ ኢየሱስ ወአንከሩ ኵሎሙ ።
፳፩ ወከዐበ ዐደወ እግዚእ ኢየሱስ በሐመር ማዕዶተ
ወተጋብኡ ብዙኅ ሰብእ ኀቤሁ በኀበ ሐይቀ ባሕር ።

ክፍል ፳ወ፩፡ በእንተ ወለተ መጋቤ ምኵራብ።

፳፪ ወመጽአ ኀቤሁ አሐዱ ብእሲ መጋቤ ምኵራብ
ዘስሙ ኢያኢሮስ ወርእዮ ሰገደ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ።

፳፫ ወብዙኃ አስተብቍዖ ወይቤ ወለትየ አልጸቀት
ትሙት ወበሕቱ ነዓ ደይ እዴከ ላዕሌሃ ወተሐዩ ።

፳፬ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሁ ወይተልውዎ ብዙ
ኃን ሰብእ ወይትጋፍዕዎ ።

ክፍል ፳ወ፪፡ በእንተ ብእሲት እንተ ይውኅዛ ደም።

፳፭ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ እምዐሠ
ርቱ ወክልኤቱ ክረምት ።
፳፮ ወብዙኀ አሕመምዋ ብዙኃን ዐቀብተ ሥራይ ወአ
ስተዋፅአት ኵሎ ንዋያ ወአኅለቀት ወአልቦ ዘበ
ቍዓ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘአልሐማ ፈድፋደ ።
፳፯ ወሰሚዓ በእንተ እግዚእ ኢየሱስ መጽአት ወቦአት
ማእከለ ሰብእ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ እንተ ድኅሬሁ።
፳፰ እንዘ ትብል እምከመ ገሠሥኩ ጽንፈ ልብሱ አሐዩ ።
፳፱ ወሶቤሃ ነጽፈ ነቅዐ ደማ ወአእመረት ርእሳ ከመ
ሐይወት እምደዌሃ ።
፴ ወአእመረ እግዚእ ኢየሱስ ሶቤሃ ከመ ወፅአ ኃይል
እምኔሁ ወተመይጠ ኀበ ሰብእ ይቤሎሙ መኑ ገሠ
ሠኒ ጽንፈ ልብስየ ።
፴፩ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ትሬኢ ሰብአ እንዘ ይትጋፍ
ዐከ አንተሰ ትብል መኑ ገሠሠ ጽንፈ ልብስየ ።
፴፪ ወተመይጠ ከመ ይርአይ ዘገብረ ዘንተ ።
፴፫ ወፈርሃት ይእቲ ብእሲት ወርዕደት ጥቀ እስመ አእ
መረት ዘኮነ ላዕሌሃ ወመጽአት ኀበ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሰገደት ሎቱ ወነገረቶ ኵሎ ጽድቀ ።

በደኅና ተቀምጦ ያ ክፉ ሌጌዎን የያዘው ሰው አእ
ምሮው ተመልሶለት ልብሱን ለብሶ አገኙትና ፈሩ ።
ያዩ ሰዎችም ጋኔን የያዘው ሰው የሆነውንና በእሪያ ፲፮
ዎችም የተደረገውን ነገሯቸው ።
ከአገራቸውም ይወጣ ዘንድ ይማልዱት ጀመር ። ፲፯
ወደ መርከብ በወጣም ጊዜ ጋኔን ያደረበቱ ሰው ፲፰
ከእሱ ጋር ይሄድ ዘንድ ማለደው ።
ጌታ ኢየሱስም ከለከለው ወደ ቤትህ ወደ ወገኖ ፲፱
ችህ ሂደህ ይቅር ያለህ እግዚአብሔር ያደረገልህንም
ተናገር አለው ።
ሂዶም ጌታ ኢየሱስ ያደረገለትን ሁሉ በዐሥሩ አህ ፳
ጉር ይሰብክ ጀመር፡ ሁሉም አደነቁ። ምዕ ፯፡ ፴፩ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ በመርከብ ወደ ማዶ ተሻ ፳፩
ገረ፡ ብዙ ሰዎችም በባሕሩ ዳር ወደርሱ ተሰበሰቡ።

ክፍል ፳፩፡ ስለ ምኵራቡ ሹም ልጅ ።

ስሙ ኢያኢሮስ የሚባል አንድ የምኵራብ ሹም ፳፪
የነበረ ሰው ወደ እርሱ መጣ በየውም ጊዜ ከእግሩ
በታች ወድቆ ሰገደለት ። ማቴ ፱፡ ፲፰ - ፳፮ ። ሉቃ
፲፡ ፵፩ - ፵፪ ።
ልጄ ልትሞት ደርሳለች፡ ነገር ግን እንድትድን ና ፳፫
እጅህን ጫንበት እያለ መላልሶ ማለደው ። ምዕ
፯፡ ፴፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ከእርሱ ጋር ሄደ፡ ብዙ ሰዎችም ፳፬
ይከተሉትና ያጨንቁት ነበር ።

ክፍል ፳፪፡ ደም ይፈሳት ስለ ነበረችው ሴት ።

ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም ይፈሳት የነበረች ፳፭
ሴት መጣች ።
ብዙዎች ባለ መድኃኒቶች እጅግ አባበሉባት ገንዘ ፳፮
ቧን ሁሉ ለጥታ ጨረሰች ግን እጅግ እያደከማት
ከመሄዱ በቀር የረባት የጠቀማት የለም ።
የጌታ ኢየሱስን ዝና በሰማች ጊዜ መጣችና በሰው ፳፯
ማኸል ገብታ በስተኋላው የልብሱን ጫፍ ዳሠሠች ።
የልብሱን ጫፍ የዳሠሥኩ እንደሆነ እድናለሁ ብላ ። ፳፰
ያን ጊዜም የደሟ ምንጭ ደረቀ፡ ከደዌዋ እንደ ፳፱
ዳነች ራሷ አወቀች ። ዘሌ ፳፡ ፲፰ ።
ጌታ ኢየሱስም ኃይል ከእሱ እንደ ወጣ አውቆ ወደ ፴
ሰዎች መለስ ብሎ የልብሴን ጫፍ ማን ዳሠሠ?
አላቸው ። ሉቃ ፯፡ ፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም ሰው ሲያጋፋህ ታያለህ፡ አንተ ፴፩
ግን የልብሴን ጫፍ ማን ዳሠሠኝ ትላለህ? አሉት ።
ይህንም ያደረገውን ሊያይ መለስ አለ ። ፴፪
ያች ሴት ግን ፈርታ እጅግ ተንቀጠቀጠች በርሷ ፴፫
ላይ የሆነውን ተአምራት አውቃለችና፡ ወደ ጌታ
ኢየሱስም መጥታ ሰገደችለት እውነቱንም ሁሉ
ነገረችው ።

፴፬ ወይቤላ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕይወተኪ እትዊ
በሰላም ወሕየዊ እምደዌኪ ።

፴፭ ወእንዘ ይትናገር ምስሌሃ መጽኡ ሰብእ ኀበ መጋቤ
ምኵራብ ወይቤልዎ ወለትከሰ ሞተት ወኢታፃ
ምዎ እንከ ለሊቀ ።

፴፮ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይትናገርዎ ይቤሎ
ለመጋቤ ምኵራብ ኢትፍራህ ተአመን ዳእሙ ።

፴፯ ወከልአ ከመ አልቦ ዘይተልዎ ዘእንበለ ጴጥሮስ
ወያዕቆብ ወዮሐንስ እኁሁ ለያዕቆብ ።

፴፰ ወቦአ ቤቶ ለመጋቤ ምኵራብ ወረከቦሙ እንዘ ይት
ሀወኩ ወይበክዩ ወየአወይዉ ብዙኀ ።

፴፱ ወቦአ ወይቤሎሙ ለምንት ትትሀወኩ ወትበክዩ
ሕፃንሰ ኢሞተት አላ ትነውም ወሰሐቅዎ ።

፵ ወእምዝ ሰደደ ኵሎ ወነሥኦሙ ለአቡሃ ወለእማ
ለሕፃን ወእለ ምስሌሁ ወቦአ ኀበ ሀለወት ሕፃን ።

፵፩ ወአኀዘ እዴሃ ለሕፃን ወይቤላ፡ ጣቢታ ቁሚ ተን
ሥኢ ወለትየ ብሂል በትርጓሜሁ ።

፵፪ ወተንሥአት ሶቤሃ ይእቲ ወለት ወአንሶሰወት ወዐ
ሥርቱ ወክልኤቱ ክረምታ፡ ወደንገፁ ሶቤሃ ዐቢየ
ድንጋጼ ።

፵፫ ወገሠፆሙ ለአቡሃ ወለእማ ብዙኀ ከመ አልቦ ዘየ
አምር ዘንተ ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ ።

ምዕራፍ ፮፤

<u>ክፍል፡ ፺ወ፫ በእንተ ስብከቱ በናዝሬት ።</u>

፩ ወወፅአ እምህየ ቦአ ሀገሮ ወተለውዎ አርዳኢሁ ።

፪ ወበሰንበት መሀሮሙ በምኵራብ ወብዙኃን ያፀም
እዎ ወያነክሩ እንዘ ይብሉ እምአይቴ ሎቱ ዝንቱ
ኵሉ ትምህርት ወምንትኑ ዛቲ ጥበብ እንተ ተውህ
በት ሎቱ ወዝኒ ኃይል ዘይትገበር በእደዊሁ ።

፫ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለፀራቢ ወወልደ ማር
ያም ወአኀዊሁኒ ያዕቆብ ወዮሳ ወይሁዳ ወስምዖን
ወአኮኑ አኃቲሁኒ ሀለዋ ዝየ ኀቤነ ወተዐቅፉ በእ
ንቲአሁ ።

፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢኮነ ምኑነ ነቢይ
ዘእንበለ በሀገሩ ወበቤቱ ወበኀበ አዝማዲሁ ።

፭ ወኢገብረ ኀይለ በህየ ዘእንበለ ለኅዳጣን ድዉያን
እለ አንበረ እዴሁ ዲቤሆሙ ወአሕየዎሙ ።

፮ ወአንከረ ኢአሚኖቶሙ ወአንሶሰወ ውስተ አህጉረ
አድያም እንዘ ይሜህር ።

ልጄ! ሃይማኖትሽ አዳነችሽ፡ ከደዌሽም ተፈወሽና ፴፬
በሰላም ወደ ቤትሽ ግቢ አላት ።

ከእርሷ ጋር ሲነጋገርም ከምኩራብ ሹሙ ቤት ፴፭
ሰዎች መጥተው ልጅህ ሞታለች፤ እንግዲህ መምህ
ርን አታድክመው አሉት ።

ጌታ ኢየሱስም ሲያነጋግሩት ሰምቶ የምኩራቡን ፴፮
ሹም አትፍራ፤ ብቻ እመን አለው ።

ከጴጥሮስ፤ ከያዕቆብና፡ ከያዕቆብ ወንድም ከዮሐንስ ፴፯
በቀር የሚከተለው እንዳይኖር ከለከለ ።

ወደ ምኩራቡ ሹም ቤትም በገባ ጊዜ ሲሸበሩ ሲያ ፴፰
ለቅሱ ዋይ ዋይ ሲሉ አገኛቸው ።

ገብቶም ለምን ትሸበራላችሁ? ለምንስ ታለቅሳላ ፴፱
ችሁ? ልጅቱ አልሞተችም ተኝታለች እንጂ! እነ
ርሱም ሳቁበት ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፩ ።

ከዚህ በኋላ ሁሉንም አስወጥቶ የሕፃኒቱን አባትና ፵
እናት ከእሱ ጋር የነበሩትንም ይዟቸው ብላቴናዪቱ
ወደ አለችበት ገባ ።

የብላቴናዪቱንም እጅዋን ይዞ ጣቢታ ቁሚ አላት ፵፩
ትርጓሜውም ልጄ ሆይ ተነሺ ማለት ነው ። ሉቃ
፯ ፡ ፲፬ ።

ያን ጊዜም ያቺ ብላቴና ተነሥታ ወዲያና ወዲህ ፵፪
አለች፤ ዕድሜዋም ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበር ታላቅ
ድንጋጤም ደነገጡ ።

ይህንንም የሚያውቅ እንዳይኖር እናት አባቷን ፵፫
በብዙ መከራቸው፤የምትበላውም እንዲሰጧት አዘዘ።

ምዕራፍ ፮፤

<u>ክፍል ፺፫፡ በናዝሬት ስለ ማስተማሩ ።</u>

ከዚያም ወጥቶ ወደ ሀገሩ ገባ፤ ደቀ መዛሙርቱም ፩
ተከተሉት ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፫ - ፶፰ ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፭ - ፴ ።

በሰንበትም በምኩራብ አስተማራቸው ብዙዎችም ፪
እያደነቁ ይህ ሁሉ ትምህርት ከየት ተገኘለት?
ይህች ለእርሱ የተሰጠች ዕውቀትስ ምንድር ናት?
ይህ በእጁ የሚደረገውስ ኃይል ምንድር ነው?
እያሉ ያደንቁ ነበር ። ዮሐ ፯ ፡ ፲፭ ።

ይህ የፀራቢው ልጅ የማርያም ልጅ አይደለምን? ፫
ያዕቆብ፤ ዮሳ፤ ይሁዳና ስምዖንስ ወንድሞቹ አይደ
ሉምን? እኅቶቹስ ሁሉ ከእኛ ዘንድ ያሉ አይደ
ለምን? እያሉ በእርሱ ነገር ተሰናከሉ ።

ጌታ ኢየሱስም ነቢይ በሀገሩ በወገኑ በዘመዶቹ ፬
ዘንድ ነው እንጂ፤ በሌላ የሚናቅ አይደለም ።

እጁን ጭኖ ከአዳናቸው ከጥቂት ድውያንም በቀር፤ ፭
በዚያ ተአምራት አላደረገም ።

አለማመናቸውንም አደነቀ፤ እያስተማረም በአውራ ፮
ጃው ሀገሮች ሁሉ ተዘዋወረ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ፈንዎቱ ሐዋርያተ ይስብኩ ።

፯ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ወፈ
ነዎሙ በበክልኤቱ ወአብሐሙ ላዕለ አጋንንት
እኩያን ።
፰ ወአዘዞሙ ከመ አልቦ ዘይሰንቁ ወኢይንሥኡ ለፍ
ኖት ዘእንበለ በትር ባሕቲታ ወኢኅብስተ ወኢጽፍ
ነተ ወኢጸሪቀ ውስተ ቅናቶሙ ።

፱ ዘእንበለ አሣእን ዘውስተ እገሪሆሙ ወኢይልበሱ
ክልኤ ክዳናተ ።
፲ ወይቤሎሙ ቤተ ኀበ በእክሙ ህየ ንበሩ እስከ አመ
ትወፅኡ እምህየ ።
፲፩ ወብሔረ ኀበ ኢተወክፉክሙ ወኢሰምዑክሙ ወፂ
አክሙ እምህየ ንግፉ ጸበለ እገሪክሙ ከመ ይኩን
ስምዐ ላዕሌሆሙ ፡ አማን እብለክሙ ከመ ይረክበ
ሳሕተ ሰዶም ወገሞራ አመ ዕለተ ደይን እምይእቲ
ሀገር ።
፲፪ ወወፂኦሙ ሰበኩ ውስተ ኵሉ አህጉር ከመ ኵሉ
ይነስሑ ።
፲፫ ወብዙኃነ አጋንንተ ያወፅኡ ወይቀብእዎሙ ቅብአ
ለብዙኃን ድዉያን ወየሐይዉ ።

ክፍል ፳ወ፭ ፡ በእንተ ዮሐንስ ወሄሮድስ ።

፲፬ ወሰሚዖ ሄሮድስ ንጉሥ እስመ ክሡተ ኮነ ስሙ
ወይቤ ዮሐንስ መጥምቅ ተንሥአ እሙታን ወበ
እንተዝ ይረድአ ኃይል ።
፲፭ ወቦ እለ ይቤሉ ኤልያስ ውእቱ ወቦ እለ ይቤሉ
ነቢይ ውእቱ ወእመ አኮ ይቤሉ ከመ አሐዱ እም
ነቢያት ።
፲፮ ወሰሚዖ ሄሮድስ ይቤ ዮሐንስ ውእቱ ዘአነ መተ
ርኩ ርእሶ ውእቱ ተንሥአ እሙታን ።
፲፯ እስመ ውእቱ ሄሮድስ ፈነወ አግብርቲሁ ወአኀዘ
ለዮሐንስ ወሞቅሖ በእንተ ሄሮድያዳ ብእሲተ ፊል
ጶስ እኁሁ እስመ ኪያሃ አውሰበ ።
፲፰ እስመ ይቤሎ ዮሐንስ ኢይከውነከ ታውስብ ብእ
ሲተ እኁከ ።
፲፱ ወተቀየመቶ ሄሮድያዳ ወፈቀደት ትቅትሎ ወስእነት ።

፳ ወከነ ይፈርሆ ሄሮድስ ለዮሐንስ እስመ የአምር
ከመ ብእሲ ጻድቅ ወቅዱስ ውእቱ ወይትዐቀቦ ወብ
ዙኀ ይሰምዖ በኀቤሁ ወይፈቅድ ይርአይ ተአምረ
ዘይገብር ወያስተሐውዝ ወይፈቅድ ይስምዖ ።
፳፩ ወኮነት ዕለት አመ ይገብር ሄሮድስ በዓለ ዘዕለተ
ተወልደ ወአምስሐ መኳንንቲሁ ወመላእክቲሁ ወመ
ሳፍንቲሁ ወመገብቶ ወዓበይተ ሀገረ ገሊላ ።

ክፍል ፳፬ ፡ ያስተምሩ ዘንድ ሐዋርያትን ስለ መላኩ ።

ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት ጠርቶ ሁለት ሁለት አድ ፯
ርጎ ላካቸው ፡ በክፉዎች አጋንንት ላይም ሥልጣን
ሰጣቸው ። ሉቃ ፲ ፡ ፩-፯ ። ማቴ ፲ ፡ ፩-፱ ።
ለመንገድም ከብትር በቀር ስንቅ እንዳይዙ አዘዛ ፰
ቸው ፡ እንጀራም ቢሆን የስንቅ ስልቻም ቢሆን ፡
መሐለቅም ቢሆን በመቀነታቸው እንዳይቋጥሩ አዘ
ዛቸው ።
በእግራቸውም ካለው ጫማ በቀር ሁለት ልብስ እን ፱
ዳይለብሱ አዘዛቸው ።
ከዚያ እስክትወጡ ድረስ ከገባችሁበት ቤት ከዚ ፲
ያው ተቀመጡ አላቸው ።
ካልሰሟችሁ ካልተቀበሏችሁ ሀገርም ከዚያ ወጥታ ፲፩
ችሁ የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ፡ ምስክር ሊሆን
ባቸው ፡ ከዚያች ሀገር ይልቅ በፍርድ ቀን ሰዶም
ገሞራ ዕረፍትን እንዲያገኙ በውነት እነግራችኋለሁ ።
ማቴ ፲ ፡ ፲፬ ።
ወጥተውም ሁሉ ንስሐ ይገቡ ዘንድ በያውራጃው ፲፪
አስተማሩ ።
ብዙ አጋንንትን ያወጡ ነበር ብዙ ድዉያንንም ፲፫
ዘይት እየቀቧቸው ይድኑም ነበር ። ያዕ ፭ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፳፭ ፡ ስለ ዮሐንስና ስለ ሄሮድስ ።

ንጉሥ ሄሮድስም ስሙ እንደ ተጋነነ ሰምቶ ፡ ዮሐ ፲፬
ንስ መጥምቅ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ ፡ ስለዚህም
ኃይል ይረዳዋል አለ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፩-፲፪ ።
ኤልያስ ነው ያሉም አሉ ፡ ነቢይ ነው ያም ባይሆን ፲፭
ከነቢያት እንደ አንዱ ነው ያሉም አሉ ። ሉቃ ፱ ፡ ፯-፱ ።

ሄሮድስ ግን ሰምቶ ይህ እኔ ራሱን ያስቈረጥኩት ፲፮
ዮሐንስ ነው ፡ እርሱ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ አለ ።
እርሱ ሄሮድስ ስለ አገባት ስለ ወንድሙ ስለ ፊልጶስ ፲፯
ሚስት ስለ ሄሮድያዳ ጭፍሮቹን ልኮ ዮሐንስን ይዞ
አሥሮት ነበርና ።
ዮሐንስ የወንድምህን ሚስት ልታገባ አይገባህም ፲፰
ብሎታልና ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፲፯ ።
ሄሮድያዳም ተቀይማው ልትገድለው ትወድ ነበር ፲፱
ግን አልተቻላትም ነበር ።
ሄሮድስ ግን ዮሐንስን ፡ ጻድቅ ቅዱስ ሰው እንደሆነ ፳
ያውቅ ነበርና ይፈራውና ይጠባበቀው ነበር ፡ ከእር
ሱም ብዙ ይማር ስለ ነበር የሚያደርገውን ተአም
ራት ሊያይ ፡ ደስ እያለውም ሊሰማው ይወድ ነበረ ።
ሄሮድስ የተወለደበትን ቀን በዓል የሚያከብርበት ፳፩
ዕለት ስለ ነበረ ፡ መኳንንቱን አለቆቹን መሳፍንቱን
ሹማምንቱን በገሊላ ሀገር ያሉትን ታላላቅ ሰዎች
ግብር አግብቶ አበላ ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፮ ።

፳፪ ወቦአት ወለተ ሄሮድያዳ ወዘፈነት ሎቱ ወአሥመ
ረቶ ለሄሮድስ ወለእለ ይረፍቁ ምስሌሁ ፡ ወይቤላ
ንጉሥ ለይእቲ ወለት ሰአልኒ ዘተፈቅዲ ወእሁበኪ ።

፳፫ ወመሐለ ላቲ ከመ የሀባ ዘሰአለቶ እስከ መንፈቀ
መንግሥቱ ።
፳፬ ወወፅአት ወትቤላ ለእማ ምንተ እስአሎ ፡ ወትቤላ
ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ ።
፳፭ ወቦአት ሶቤሃ ኀበ ንጉሥ እንዘ ትጔጒእ ወሰአለቶ
ወትቤሎ እፈቅድ ይእዜ ተሀበኒ ርእሶ ለዮሐንስ
መጥምቅ በፃሕል ።
፳፮ ወተከዘ ንጉሥ በእንተ መሐላሁ ወበእንተሂ እለ
ይረፍቁ ምስሌሁ ወኢፈቀደ ይእበያ ።
፳፯ ወፈነወ ንጉሥ ሶቤሃ መስተራትዓተ ሐራ ወአዘዘ
ያምጽኡ ርእሶ ።
፳፰ ወሖረ ወመተረ ርእሶ ለዮሐንስ መጥምቅ በቤተ
ሞቅሕ ወአምጽኡ ርእሶ በፃሕል ወወሀብዋ ለይእቲ
ወለት ፡ ወይእቲኒ ወለት ወሀበት ለእማ ።
፳፱ ወሰሚዖሙ አርዳኢሁ ሖሩ ወነሥኡ በድኖ ለዮ
ሐንስ ወቀበርዎ ።

ክፍል ፳ወ፮ ፡ በእንተ ተመይጠቶሙ ሐዋርያት ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።

፴ ወተጋብኡ ሐዋርያት ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወነገርዎ
ኵሎ ዘገብሩ ወዘከመ መሀሩ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ንዑ ንፃእ ገዳመ በሕቲትነ ወታዕርፉ
ሕቀ እስመ ብዙኃን እለ የሐውሩ ወይመጽኡ ወኢ
ያበውሕዎሙ ይብልዑ ኅብስ ወኢያስተርክቡ ።
፴፪ ወሖሩ ሐቅለ በሐመር በሕቲቶሙ ።

፴፫ ወርእይዎሙ እንዘ የሐውሩ ወአእመርዎሙ ብዙ
ኃን ወሖሩ እንተ እግር ኀቤሁ እምኵሉ አህጉር
ወተቃደምዎሙ ወመጽኡ ኀቤሁ ።

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ በርከቱ ኀምሰ ኅብስተ ወ፪ኤተ ዓሣተ ።

፴፬ ወወፂአ እግዚእ ኢየሱስ ርእየ ብዙኃነ ሰብአ ወም
ሕሮሙ እስመ ከመ አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ እሙንቱ
ወአኀዘ ይምሀሮሙ ብዙኃ ።
፴፭ ወእምድኅረ ብዙኅ ሰዓት መጽኡ አርዳኢሁ ወይቤ
ልዎ ሐቅል ውእቱ ዝ ብሔር ወሰዓቱኒ ወድአ መስየ ።

፴፮ ሠዐር ሰብአ ይሖሩ ውስተ አህጉር ወአዕፃዳት
ወይሣየጡ ሎሙ ሲሳየ እስመ አልቦሙ ዘይበልዑ ።
፴፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ሀብዎሙ አንትሙ ዘይበ
ልዑ ወይቤልዎ ንሑርኑ ንሣየጥ በክልኤ ምእት
ዲናር ኅብስተ ወነሀቦሙ ይብልዑ ።

የማርቆስ ወንጌል ፮ ።

የሄሮድያዳ ልጅም ወደ አዳራሹ ገብታ ዘፈነችለትና ፳፪
ሄሮድስን ደስ አሰኘችው ፡ ከእሱ ጋር በግብር ላይ
የነበሩትንም ደስ አሰኘቻቸው ፡ ንጉሡም የምትሺ
ውን ለምኚኝ እሰጥሻለሁ አላት ።
እስከ መንግሥቱ እኩሌታ ድረስም ቢሆን የለመነች ፳፫
ውን ሊሰጣት ማለላት ። አስቴ ፭ ፡ ፫ - ፮ ።
ወጣ ብላም እናቷን ምን ልለምነው ? አለቻት ፡ የመ ፳፬
ጥምቁ የዮሐንስን ራስ ነዋ ! አለቻት ።
ያን ጊዜም እየሮጠች ወደ ንጉሡ ገብታ የመጥም ፳፭
ቁን የዮሐንስን ራስ በወጭት አሁን እንድትሰጠኝ
እሻለሁ ብላ ለመነችው ።
ንጉሡም ስለ መሐላው አብረዉት ስለ ነበሩትም ፳፮
አዘነ ፡ እንቢ ሊላት ግን አልወደደም ።
ያን ጊዜም ንጉሥ ራሱን እንዲያመጡ አዝዞ የጭፍ ፳፯
ሮቹን ባለወጎች ላከ ።
ሂደውም የመጥምቁን የዮሐንስን ራስ በግዞት ቤት ፳፰
ቈርጠው ራሱን አመጡና ለዚያች ብላቴና ሰጡት ፡
እሷም ለእናቷ ሰጠች ።
ደቀ መዛሙርቱም በሰሙ ጊዜ ሄዱና የዮሐንስን ፳፱
በድን ወስደው ቀበሩት ።

ክፍል ፳፮ ፡ ሐዋርያት ወደ ጌታ ስለ መመለሳቸው ።

ሐዋርያትም ወደ ጌታ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉ ፴
ትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት ። ሉቃ ፲ ፡ ፱ ።
ኑ ለብቻችን ወደ ምድረ በዳ እንውጣና ጥቂት ዕረፉ ፴፩
አላቸው ፡ የሚመጡ የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና እህል
ይበሉ ዘንድ ፋታ አልሰጧቸውም ጊዜ አላገኙምና ።
ብቻቸውንም በመርከብ ወደ ጫካ ሄዱ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፴፪
፲፫ - ፳፩ ። ሉቃ ፱ ፡ ፲፩ - ፲፯ ። ዮሐ ፮ ፡ ፩ - ፲፭ ።
ብዙዎቹም ሲሄዱ አይተው አወቋቸው ከሀገሩም ፴፫
ሁሉ በእግር ወደርሱ ሄዱ ቀድመዋቸውም ወደርሱ
መጡ ።

ክፍል ፳፯ ፡ ሁለቱን ዓሣዎችና አምስቱን እንጀራ ስለ መባረኩ ።

ጌታ ኢየሱስም በመጣ ጊዜ ብዙ ሰዎችን አየና አዘ ፴፬
ነላቸው እረኛ እንደሌላቸው በጎች ነበሩና ፡ ብዙም
ያስተምራቸው ጀመር ። ማቴ ፱ ፡ ፴፮ ።
ከብዙ ሰዓት በኋላም ደቀ መዛሙርቱ መጥተው እን ፴፭
ዲህ አሉት ፡ ይህ ሥፍራ በረኻ ነው ጊዜውም
ፈጽሞ መሽቷል ። ምዕ ፰ ፡ ፩ - ፲ ።
ሕዝቡን ወደ አገር ወደ መንደር ሂደው ምግባቸ ፴፮
ውን ይገዙ ዘንድ አሰናብት የሚበሉት የላቸውምና ።
እርሱም መልሶ እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው አላ ፴፯
ቸው ፡ እርሱም እንሂድና በሁለት ወቂት እንጀራ ገዝ
ተን ይበሉ ዘንድ እንስጣቸውን ? አሉት ።

፴፰ ወይቤሎሙ ሐሩ ርእዩ ሚመጠን ኅብስት ብክሙ ፤
ወርእዮሙ ይቤልዎ ኅምስ ኅብስት ፣ ወክልኤቲ
ዓሣት ።
፴፱ ወአዘዞሙ ለኵሎሙ ይርፍቁ በበምርፋቃቲሆሙ
ዲበ ሐመልማለ ሣዕር ።
፵ ወረፈቁ በበምርፋቃቲሆሙ በበምእት ወበበኃምሳ ።
፵፩ ወነሥአን ለኅምስ ኅብስት ወለክልኤቲ ዓሣት ወነ
ጸረ ሰማየ ወባረከ ወፈተተ ኅብስተ ወወሀበሙ
ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ ወከፈሎሙ ለኵሎሙ
እምክልኤቲ ዓሣትኒ ።
፵፪ ወበልዑ ኵሎሙ ወጸግቡ ።
፵፫ ወዘአግኃሡ ዘተርፈ ፍተታት መልአ ዓሠርተ ወክ
ልኤተ መሣይምተ ወእምዓሣሁኒ ።
፵፬ ወእለሰ በልዕዎ ለውእቱ ኅብስት እደው ፤ ኃምሳ
ምእት ።

ክፍል ፳ወ፰ ፣ በእንተ ሑረቱ ዲበ ባሕር ።

፵፭ ወአገበሮሙ ሰቤሃ ለአርዳኢሁ ወአዘዞሙ ይዕርጉ
ሐመረ ወይቅድምዎ ማዕዶተ ቤተ ሳይዳ እስከ ሶበ
ይሥዕሮሙ ለሕዝብ ።
፵፮ ወፈነዎሙ ወኀለፈ እምህየ ወዓርገ ደብረ ከመ
ይጸሊ ።
፵፯ ወመስዮ ብሔር ሀለወት ሐመር ማእከለ ባሕር ወው
እቱሰ ባሕቲቱ ሀሎ ውስተ ምድር ።
፵፰ ወርእዮሙ እንዘ የሐውሩ ወጥቀ ይትመነደቡ ወየ
ሐምሞሙ ነፋስ እስመ እምገጾሙ ውእቱ ወበራ
ብዕት ሰዓተ ሌሊት መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ኀቤ
ሆሙ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር ወፈቀደ ይትዓ
ደዎሙ ።
፵፱ ወሶበ ርእይዎ እንዘ የሐውር ዲበ ባሕር መሰሎሙ
ምትሐተ ።
፶ ወኵሎሙ ርእይዎ ወደንገፁ ወአውየዉ ወነበበሙ
ሰቤሃ ወይቤሎሙ ተአመኑ ከመ አነ ውእቱ ወኢ
ትፍርሁ ።
፶፩ ወዓርገ ኀቤሆሙ ውስተ ሐመር ወኀደገ ነፋስ ወፈ
ድፋደ ተደሙ ወአንከርዎ ።
፶፪ ወአመኒ ኅብስት ኢለበውዎ እስመ ጽሉል ልበሙ ።

ክፍል ፳ወ፱ ፣ በእንተ ገቢሮቱ ትእምርተ በጌንሴሬጥ ።

፶፫ ወሶበ ዐደዉ ወበጽሑ ምድረ ጌንሴሬጥ አርሰዩ
ህየ ሐመሮሙ ።
፶፬ ወወፂአሙ እምሐመር አእመርዎ ሰቤሃ ሰብአ ይእቲ
ሀገር ።
፶፭ ወይረውፁ ውስተ ኵሉ በሐውርት ወያመጽኡ

እሱም ሂዱና ምን ያህል እንጀራ እንዳላችሁ እዩ ፴፰
አላቸው ፤ አይተውም ሁለት ዓሣ አምስት እንጀራ
አለን አሉት ።
ሁሉንም በለመለመው መስክ ላይ በየቦታቸው እንዲ ፴፱
ቀመጡ አዘዛቸው ።
መቶ መቶና ፤ አምሳ አምሳ ሆነው በየቦታቸው ተቀ ፵
መጡ ።
አምስቱን እንጀራና ሁለቱን ዓሣ እንሥቶ ወደ ፵፩
ሰማይ አይቶ እንጀራውን ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡ
ላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ፣ ከሁለቱም ዓሣ
ዎች ለሁሉ አካፈላቸው ። ምዕ ፮ ፣ ፴፬ ።
ሁሉም በልተው ጠገቡ ። ፵፪
ያነሡት የተረፈው ፍርፋሪም ከዓሣውም ጭምር ፵፫
ዐሥራ ሁለት መሶብ መላ ።
ያንን እንጀራ የበሉት ሰዎችም ፣ አምስት ሺሕ ነበሩ ። ፵፬

ክፍል ፳፰ ፣ በባሕር ላይ ስለ መሄዱ ።

ያን ጊዜም እርሱ ሕዝቡን እስኪያሰናብት ድረስ ፵፭
በታንኳ ተሳፍረው ወደ ቤተ ሳይዳ ማዶ ይቀድሙት
ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን ግድ አላቸው ። ማቴ ፲፬ ፣
፳፪ - ፴፮ ። ዮሐ ፮ ፣ ፲፭ - ፳፩ ።
እነሱንም አሰናብቶ ከዚያ አልፎ ሊጸልይ ወደ ፵፮
ተራራ ወጣ ።
በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ነበረች ፣ ፵፯
እርሱም ብቻውን በምድር ላይ ነበር ።
ሲሄዱም ነፋስ ከፊታቸው ነበርና እጅግ ሲጨነቁና ፵፰
ሲያንገላታቸው አያቸው ፤ በአራተኛውም ሰዓተ
ሌሊት ጌታ ኢየሱስ ባሕሩን እየረገጠ ወደነርሱ
መጣ ፣ ሊያልፋቸውም ወዶ ነበር ።
በባሕር ላይ ሲሄድም ባዩት ጊዜ ምትሐት መሰላቸው። ፵፱
ሁሉም አዩትና ደንግጠው ጮኹ ፤ ያን ጊዜም አት ፶
ፍሩ እኔ እንደ ሆንኩ እመኑ ብሎ አነጋገራቸው ።
ወደነርሱ ዘንድ ወደ ታንኳው ወጣ ፣ ነፋሱም ፀጥ ፶፩
አለ ፤ እጅግም ተገረሙና አደነቁት ። ምዕ ፬ ፣ ፴፬ ።
እንጀራ ባርኮ በሰጣቸውም ጊዜ አላስተዋሉትም ፣ ፶፪
ልባቸው ተጨፍኗልና ።

ክፍል ፳፱ ፣ በጌንሴሬጥ ተአምራት ስለ ማድረጉ ።

ተሻግረውም ወደ ጌንሴሬጥ ምድር በደረሱ ጊዜ ፶፫
መርከባቸውን ከዚያ አስጠጉ ።
ከመርከቡም ሲወጡ ያን ጊዜ የሀገሪቱ ሰዎች ዐወቁት። ፶፬
በመንደሩም ሁሉ ያሉ ድዉያንን በአልጋ እያመጡ ፶፭

ድዉያነ በዓራታት ወይወስዱ ኀበ ሰምዑ ከመ ሀሎ
ውእቱ ህየ ።
፶፮ ወውስተ አህጉር ወአፅዓዳት ወውስተ ምሥያጣት
ኀበ ቦአ ያነብርዎሙ ለድውያን ወያስተበቍዕዎ
ከመ ይግሥሡ ጽንፈ ልብሱ ወኵሎሙ እለ ገሠ
ሥዎ የሐይዉ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ በእንተ ፈሪሳውያን ወሥርዓቶሙ ።</u>

፩ ወተጋብኡ ኀቤሁ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መጺኦሙ
እምኢየሩሳሌም ።
፪ ወርእይዎሙ ለአርዳኢሁ እንዘ ይበልዑ እክለ ዘእ
ንበለ ይትሐጸቡ እደዊሆሙ ።
፫ እስመ ፈሪሳውያንሰ ወኵሎሙ አይሁድ ለእመ በሕቁ
ኢተሐፅቡ እደዊሆሙ ኢይበልዑ እክለ እስመ የዓ
ቅቡ ሥርዓቶሙ ለረበናት ።
፬ ወዘሂ ተሣየጡ እምሥያጥ ኢይበልዑ ለእመ ኢያ
ጥመቅዎ በማይ ወባዕደኒ ብዙኀ ሕርመተ ይትዐቀቡ
ወያጠምቁ ጽዋዕተኒ ወቈሳቍሳተኒ ወጽሕርታተኒ
ወዓራታተኒ ።
፭ ወይቤልዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለምንት ኢየሐ
ውሩ አርዳኢከ በከመ ሠርዑ ረበናት ወዘእንበለ
ይትሐፀቡ እደዊሆሙ ይበልዑ እክለ ።
፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አ መደል
ዋን ሠናየ ተነበየ ኢሳይያስ ላዕሌክሙ እንዘ ይብል
ዝንቱ ሕዝብ በከናፍሪሆሙ ያከብሩኒ ወበልቦሙሰ
ነዋኃ ይርኅቁ እምኔየ ።
፯ ወከንቶ ያመልኩኒ እንዘ ይሜህሩ ሥርዓታተ ትእ
ዛዛተ ሰብእ ።
፰ ወየኀድጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወየዓቅቡ ትእዛ
ዛተ እጓለ እመሕያው ጥምቀታተ ጽዋዓት ወቈሳቍ
ሳት ፡ ወጽሕርታት ፡ ወባዕደኒ ብዙኀ ዘይመስሎ ለዝ
ንቱ ።
፱ ወይቤሎሙ ርቱዕኑ ትዕልዉ ትእዛዘ እግዚአብሔር
ከመ ትዕቀቡ ትእዛዘ ርእስክሙ ።

፲ ወሙሴ ይቤለክሙ "አክብር አባከ ወእመከ ወዘአኅ
ሰመ ቃለ ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይሙት" ።

፲፩ ወአንትሙሰ ትብሉ ዘይቤሎ ለአቡሁ አው ለእሙ
ቍርባን ዘረባኅከ እምኔየ ብሂል ።
፲፪ ኢታበውሕዎ ይግበር ምንተኒ ለአቡሁ ወለእሙ ።
፲፫ ወትሥዕሩ ቃለ እግዚአብሔር በእንተ ትእዛዝ ዘሠ
ራዕክሙ ወዓዲ ብዙኀ በአምሳለ ዝንቱ ዘትገብሩ ።
፲፬ ወጸውዖሙ ካዕበ ለሕዝብ ወይቤሎሙ ስምዑ ኵል
ክሙ ወለብዉ ።
፲፭ ወአልቦ ዘይበውእ እምአፍአ ውስተ አፉሁ ለሰብእ

እርሱ ከዚያ እንዳለ ወደ ሰሙበት ቦታ ይወስዷቸው
ነበር ።
በየአገሩ በየመንደሩ በየከተማው በገባበት ሁሉ ፶፮
ድዉያኑን ያስቀምጡና የልብሱን ጫፍ እንዲዳሥሡ
ይለምኑት ነበር ፡ የዳሠሡትም ሁሉ ይድኑ ነበር ።
ምዕ ፭ ፡ ፳፯ - ፳፰ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ ስለ ፈሪሳውያንና ስለ ሥርዓታቸው ።</u>

ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከኢየሩሳሌም መጥተው ወደ ፩
ርሱ ተሰበሰቡ ። ማቴ ፲፭ ፡ ፩ - ፳ ።
ደቀ መዛሙርቱም እጃቸውን ሳይታጠቡ እንጀራ ፪
ሲበሉ አዩአቸው ። ሉቃ ፲፩ ፡ ፴፰ ።
ፈሪሳውያንና አይሁድ የሽማግሌዎችን ወግ ስለሚጠ ፫
ብቁ እጃቸውን በጣም ካልታጠቡ እህል አይበሉም
ነበርና ።
ከገበያ የገዙትንም በውኃ ካላጠቡ አይበሉም ነበር፡ ፬
ሌላም ብዙ ጥንቃቄ ይጠነቀቁ ነበር ፡ ጽዋዉን ኵስ
ኵስቱን ድስቱን አልጋዉን የቤት ዕቃ ሁሉ ያጥቡ
ነበር ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም ደቀ መዛሙርትህ ለምን እንደ ፭
ሽማግሌዎች ወግ አይሄዱም ፡ እጃቸውን ሳይታጠቡ
ለምን እህል ይበላሉ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መለሰና እንዲህ አላቸው ፡ እናንተ ግብ ፮
ዞች ኢሳይያስ በእናንተ ላይ በሚገባ ተናግሯል እን
ዲህ ብሎ ፡ "ይህ ሕዝብ በከንፈራቸው ያከብሩኛል ፡
በልባቸው ግን ከእኔ እጅግ ይርቃሉ" ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፫ ።
የሰው ሥርዓት የሆነ ትምህርትንም እያስተማሩ በከ ፯
ንቱ ያመልኩኛል ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፫ ።
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትተው የሰውን ትእዛዝ ፰
ይጠብቃሉ ፡ ጽዋውን ፡ መንቀሉን ፡ ድስቱንም ፡ የቤት
ዕቃውን ሌላውንም ይህን የመሰለውን ብዙ ማጠብን
ይጠብቃሉ ።
ደግሞ እንዲህ አላቸው ፡ የራሳችሁን ትእዛዝ ጠብ ፱
ቃችሁ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ታፈርሱ ዘንድ አገ
ባብ ነውን ?
ሙሴም "አባትህንና እናትህን አክብር ፡ በአባቱና በእ ፲
ናቱ ላይ ክፉ ቃል የተናገረ ሞትን ይሙት ብሏችሁ
ነበር" ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፪ ። ዘሌ ፳ ፡ ፱ ። ዘዳ ፭ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፮ ፡ ፪ ።
እናንተ ግን አባቱን ወይም እናቱን ያለውን ከእኔ ፲፩
የምትጠቀምበት ቍርባን ማለት ነው ትላላችሁ ።
ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንዲሠራ አታደርጉትም ። ፲፪
ስለ ሠራችሁት ሥርዓት የእግዚአብሔርን ቃል ትሽ ፲፫
ራላችሁ በዚህም ዓይነት የምትሠሩት ብዙ ነው ።
ዳግመኛም ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ ሁላች ፲፬
ሁም ስሙ አስተውሉ ።
ከውጭ ወደ ሰው አፍ የሚገባው ሊያረክሰው የሚ ፲፭

ዘይክል አርኵሶቶ ዘእንበለ ዳእሙ ዘይወፅእ እም
ልቡ ለሰብእ ውእቱ ያረኵሶ ለሰብእ ።
፲፮ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፯ ወቦዊአ ቤተ እምኀበ ሕዝብ ተስእልዎ አርዳኢሁ
ዘንተ አምሳለ ።
፲፰ ወይቤሎሙ ከመዝኑ አንትሙኒ ኢትሌብዉ ኢተ
አምሩኑ ከመ ኵሉ ዘእምአፍአ ይበውእ ውስተ
አፈ ሰብእ ኢይክል አርኵሶቶ ።
፲፱ እስመ ኢይበውእ ውስተ ልቡ ዘእንበለ ዳእሙ
ውስተ ከርሡ ከመ ወጽኡ ይትከዐው እንዘ ያነጽሕ
ኵሎ መባልዕተ ።
፳ ወይቤሎሙ ዘይወፅእ እምኔሁ ለሰብእ ውእቱ ያረ
ኵሶ ለሰብእ ።
፳፩ እስመ እምውስጠ ልቡ ለሰብእ ይወፅእ ኵሉ ሕሊና
እኩይ ዘውእቱ ዝሙት ፡ ወስርቅ ፡ ወቀቲል ።
፳፪ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ ፡ ወትዕግልት ፡ ወእኩይ ፡
ወጕሕሉት ፡ ወጽልሑት ፡ ወምርዓት ፡ ወዕርፈት ፡
ወትዕቢት ፡ ወሕመሚ ዓይን ፡ ወዕበድ ።
፳፫ ዝንቱ ኵሉ እኩይ ዘይወፅእ እምውስጥ ውእቱ
ያረኵሶ ለሰብእ ።

ክፍል ፴ወ፩ በእንተ ብእሲት ሲሮፊኒቃዊት ።

፳፬ ወተንሥአ እግዚእ ኢየሱስ እምህየ ሖረ ብሔረ
ጢሮስ ወሲዶና ወቦአ ቤተ ወኢፈቀደ ያእምሮ
መኑሂ ወስእነ ተከብቶ ።
፳፭ ወእምዝ ሰምዐት በእንቲአሁ አሐቲ ብእሲት እንተ
ጋኔን አኀዞ ባቲ ወለታ ወቦአት ወሰገደት ሎቱ
ታሕተ እገሪሁ ።
፳፮ ወአረማዊት ይእቲ ብእሲት ወሲሮፊኒቂሳዊት ወሰ
አለቶ ያውፅእ ጋኔነ እምወለታ ።
፳፯ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጊ ቅድመ ምዕረ ይጽ
ገቡ ውሉድ እስመ አኮ ሠናይ ነሢአ ኅብስተ
ውሉድ ወውሂብ ለከለባት ።
፳፰ ወተሰጥወቶ ወትቤሎ እወ እግዚኦ ከለባትኒ ይበ
ልዑ በታሕተ ማዕድ ፍርፋራተ ዘያወድቁ ደቂቅ ።
፳፱ ወይቤላ በእንተዝ ቃልኪ ሑሪ ወፅአ ውእቱ ጋኔን
እምወለትኪ ።
፴ ወአተወት ቤታ ወረከበታ ለወለታ ልብስታ ወት
ነብር ዲበ ዓራታ ወኃደጋ ጋኔና ።

ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ ፈውሶቱ በሐመ ወጽሙመ ።

፴፩ ወኀሊፎ ከዐበ እምጢሮስ ሖረ እንተ ሲዶና ላዕለ
ገሊላ ማእከለ ዐሠርቱ አህጉር ።

፴፪ ወአምጽኡ ኀቤሁ በሀመ ወጽሙመ ወአስተብቍ
ዕዎ ከመ ይደይ እዴሁ ላዕሌሁ ።

ችል አይደለም ከሰው ልብ የሚወጣው እርሱ
ሰውን ያረክሰዋል እንጂ ። ግብ ሐዋ ፲ ፡ ፲፬ - ፲፭ ።
ዠሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ፲፮
ከሕዝቡም ተለይቶ ወደ ቤት በገባ ጊዜ ደቀ መዛ ፲፯
ሙርቱ ይህን ምሳሌ ጠየቁት ።
እሱም እንዲህ አላቸው ፡ እናንተም እንዲህ አታስተ ፲፰
ውሉምን ? ከውጭ ወደ ሰው ሆድ የሚገባው ሁሉ
ሰውን እንደሚያረክሰው አታውቁም ? ምዕ ፯ ፡ ፺፪ ።
ወደ ሆዱ ይገባል እንጂ ወደ ልቡ አይገባም ምግቡ ፲፱
ንም ሁሉ ከጣራ በኋላ አሠሩ ይፈስሳል ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ከሰው የሚወጣው እሱ ፳
ሰውን ያረክሰዋል ።
ከሰው ልብ ውስጥ ክፉ አሳብ ሁሉ ይወጣልና ይኸ ፳፩
ውም ዝሙት ፡ ስርቆት ፡ ነፍስ መግደል ።
ወደ ሰው ሚስት መሄድ ፡ ቀሚያ ፡ ክፋት ፡ ክደት ፡ ፳፪
ሽንገላ ፡ መዳራት ፡ ስድብ ፡ ትዕቢት ፡ ምቀኝነት ፡ ስን
ፍና ነው ።
ከውስጥ የሚወጣው ይህ ክፉ ነገር ሁሉ ሰውን ያረ ፳፫
ክሰዋል ።

ክፍል ፴፩ ፡ ስለ ሲሮፊኒቃዊት ።

ጌታ ኢየሱስም ከዚያ ተነሥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ፳፬
ሲዶና ሀገር ሄደ ማንም ማን ሊያውቀው አልወደ
ደም ነበር ግን መሠወር ተሣነው ። ማቴ ፲፭ ፡ ፳፩-፳፰ ።
ከዚህ በኋላ ልጅዋን ክፉ ጋኔን የያዘባት አንዲት ፳፭
ሴት የሱን ነገር ሰምታ መጥታ ከእግሩ በታች ሰገ
ደችለት ።
ሴትዮዪቱ አረማዊት ሲሮፊኒቃዊት ነበረች ጋኔኑን ፳፮
ከልጅዋ ያወጣላት ዘንድ ለመነችው ። ሮሜ ፩ ፡
፲፬ - ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ተዪ በፊት አንድ ጊዜ ልጆች ይጥ ፳፯
ገቡ ፡ የልጆቹን እንጀራ ወስዶ ለውሾች መስጠት
መልካም አይደለምና ።
እሷም መልሳ አዎን አቤቱ! ውሾቹም እኮ ልጆች ፳፰
ከገበታ በታች የሚጥሉትን ፍርፋሪ ይበላሉ ።
ሂጂ ፡ ስለዚህ አነጋገርሽ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቷል ፳፱
አላት ።
ወደ ቤቷ በተመለሰችም ጊዜ ልጅዋን በሽታዋ ለቋት ፴
ልብሷን ለብሳ ከአልጋዋ ላይ ተቀምጣ አገኘቻት ።

ክፍል ፴፪ ፡ ድዳውንና ደንቆሮውን ስለ መፈወሱ ።

ዳግመኛም ከጢሮስ አልፎ በሲዶና በኩል በገሊላ ፴፩
ሀገር ላይ በዓሥሩ አገሮች መካከል ሄደ ። ማቴ ፲፭ ፡
፳፱ - ፴፩ ።
ድዳና ደንቆሮ የሆነውን ሰው አምጥተው እጁን ፴፪
እንዲጭንበት ለመኑት ። ምዕ ፰ ፡ ፳፫ ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፯ ።

፴፫ ወአግኅሦ እምኅበ ሰብእ ባሕቲቶ ወወደየ አፃብዒሁ
ውስተ ዕዘኒሁ ወተፍአ ወገሠሠ ልሳኖ ።

፴፬ ወነጸረ ሰማየ ወአስተምሀረ ወይቤሎ ኤፍታሔ፥
ኤፍታሔ፥ ተረኃው ብሂል ።
፴፭ ወሶቤሃ ተከሥተ ዕዘኒሁ ወተፈትሐ ማእሠረ ልሳኑ
ወተናገረ ርቱዐ ።
፴፮ ወገሠፆሙ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ወአምጣነ ይከ
ልአሙ ውእቱ ፈድፋደ ይነግሩ ሎቱ ።

፴፯ ወፈድፋደ ያነክሩ እንዘ ይብሉ ሚ ሠናይ ኵሉ
ዘገብረ ዝንቱ ብእሲ፥ ለጽሙማን ያሰምዖሙ፥ ወለበ
ሀማን ያነብቦሙ ።

ምዕራፍ ፰፤

<u>ክፍል ፴ወ፫፥ በእንተ በርከተ ሰብዐ ኅብስት ።</u>

፩ ወይእተ አሚረ ካዕበ ብዙኃን ሰብእ ሀለዉ ወአል
ቦሙ ዘይበልዑ ።
፪ ወጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ፥ያምሕሩኒ እሉ
ሰብእ ሣልሰሙ ዮም እንዘ ይጸንሑኒ ወአልቦሙ
ዘይበልዑ ።

፫ ወእመኒ ሠዐርክዎሙ ርኁባኒሆሙ ይእትዉ አብ
ያቲሆሙ ይደክሙ በፍኖት እስመቦ እምኔሆሙ እም
ርኁቅ ዘመጽኡ ።
፬ ወይቤልዎ አርዳኢሁ መኑ ዘይክል በዝየ በገዳም
አጽግቦቶሙ ኅብስተ ለዝንቱ ኵሉ ሕዝብ ።
፭ ወይቤሎሙ ሚ መጠን ኅባውዝ ብክሙ፥ ወይቤ
ልዎ ሰብዐ ።
፮ ወአዘዘሙ ለሰብእ ይርፍቁ ዲበ ምድር፥ ወነሥአን
ለሰብዐ ኅብስት፥ ወአእኰተ ወፈተተ ወወሀቦሙ
ለአርዳኢሁ ያቅርቡ ሎሙ ወአቅረቡ ለሰብእ ።
፯ ወቦሙ ዓሣኒ ኅዳጥ ወባረከ ኪያሁኒ ወይቤሎሙ
አቅርቡ ሎሙ ዘኒ ።
፰ ወበልዑ ወጸግቡ ወዘአግኀሡ ዘተርፈ ፍትታት
መልአ ሰብዐተ አስፈሬዳተ ።
፱ ወእለሰ በልዕዎ የአክሉ አርባዐ ምእት፥ ወእምዝ ፈነ
ዎሙ ሶቤሃ ይሑሩ ።
፲ ወእምዝ ዐርገ ሐመረ ምስለ አርዳኢሁ ወበጽሐ
ውስተ ደወለ ድልማኑታ ።

<u>ክፍል ፴ወ፬፥ በእንተ እለ ኀሠሡ</u>
<u>ትእምርተ እምሰማይ ።</u>

፲፩ ወወፅኡ ፈሪሳውያን ወአኀዙ ይትኃሠሥዎ ወተስእ
ልዎ ትእምርተ እምሰማይ እንዘ ያሜክርዎ ።

፲፪ ወተከዘ በመንፈሱ ወይቤ ምንትኑ ተኃሥሥ ትእም

የማርቆስ ወንጌል ፯ ።

ብቻውን ከሰው ገለል አድርጎ ጣቱን ወደ ጆሮው ፴፫
አገባ፥ ምራቁንም ትፍ ብሎ ምላሱን ዳሠሠው። ምዕ
፰፥ ፳፫ ።
ወደ ሰማይም አየ አስተዛዘነ፥ ኤፍታሔ፥ ኤፍታሔ፥ ፴፬
አለ፥ ተከፈት ማለት ነው ። ምዕ ፮፥ ፵፩ ።
ያን ጊዜም ጆሮው ተከፈተ የመላሱም እሥራት ፴፭
ተፈታና አቃንቶ ተናገረ ። ዮሐ ፲፩፥ ፵፩ ።
ለማንም ለማን እንዳይነግሩ አዘዛቸው፥ ግን እሱ ፴፮
የሚከለክላቸውን ያህል እነሱ ደግሞ ይናገሩለት
ነበር ። ምዕ ፩፥ ፵፫ ።
ደንቆሮችን እንዲሰሙ፥ ድዳዎችን እንዲናገሩ ያደርግ ፴፯
ነበረና፥ ይህ ሰው የሠራው ሁሉ ምን ይደንቅ? እያሉ
እጅግ ያደንቁ ነበር ።

ምዕራፍ ፰፤

<u>ክፍል ፴፫፥ ሰባቱን ኅብስት ስለ መባረኩ ።</u>

ያን ጊዜ ደግሞ ብዙዎች ነበሩ የሚበሉትም አልነ ፩
በራቸውም ።
ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው፥ እሊህ ፪
ሰዎች ያሳዝኑኛል፥ እነሆ እኔን ደጅ ሲጠኑ ሦስተኛ
ቀናቸው ነው የሚበሉትም የላቸውም ። ማቴ ፲፭፥
፴፪ - ፴፬ ። ምዕ ፮፥ ፴፮ ።
እንደራባቸው ወደ ቤታቸው እንዲገቡ ባሰናብታ ፫
ቸውም በመንገድ ይደክማሉ፥ ከነሱ መካከል ከሩቅ
የመጡ አሉና ።
ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሁሉ ሕዝብ በዚህ በምድረ ፬
በዳ እንጀራ ማጥገብ የሚችል ማን ነው?
ምን ያህል እንጀራ አላችሁ? አላቸው፥ ሰባት አሉት። ፭

ሕዝቡንም በምድር ላይ እንዲቀመጡ አዘዛቸውና፥ ፮
ሰባቱን እንጀራ አንሥቶ ባርኮ ቈርሶ እንዲያቀርቡላ
ቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ለሰዎችም አቀረቡ ።
ጥቂት ዓሣም ነበራቸውና እነሱንም ባርኮ ይህንንም ፯
አቅርቡላቸው አላቸው ።
በልተውም ጠገቡ፥ ያነሡት የተረፈው ፍርፋሪም ፰
ሰባት ቅርጫት መላ ።
የበሉትም አራት ሺሕ ያህሉ ነበሩ፥ ከዚህ በኋላ ወደ ፱
ያው እንዲሄዱ አሰናበታቸው ።
ከዚህም በኋላ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በመርከብ ፲
ወጥቶ ወደ ድልማኑታ አውራጃ ወጣ ።

<u>ክፍል ፴፬፥ ከሰማይ ምልክትን</u>
<u>ስለሚሹ ሰዎች ።</u>

ፈሪሳውያንም ወጥተው ይከራከሩት ጀመር ሲፈታተ ፲፩
ኑትም ከሰማይ ምልክት አሳየን ብለው ጠየቁት ።
ማቴ ፲፮፥ ፩ - ፲፪ ።
በልቡናውም አዝኖ ምነዋ ይህች ትውልድ ምል ፲፪

ርተ ዛቲ ትውልድ አማን እብለክሙ ከመ ኢይትወ
ሀብ ለዛቲ ትውልድ ትእምርት ።
፲፫ ወኀደጎሙ ወዐርገ ክዕበ ሐመረ ወሖረ ማዕዶተ ።

፲፬ ወረስዑ ነሢአ ኅብስት ወአልቦሙ ዘእንበለ አሐቲ
ኅብስት ምስሌሆሙ ውስተ ሐመር ።

<u>ክፍል ፴ወ፭ ፡ በእንተ ብሑአ ፈሪሳውያን ።</u>

፲፭ ወአዘዘሙ ወይቤሎሙ ዑቁ ወተዐቀቡ እምነ
ብሑአሙ ለፈሪሳውያን ወእምነ ብሑአሙ ለሄሮድ
ሳውያን ።
፲፮ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ እስመሁ እንጋ ኅብ
ስተ ኢነሣእነ ይብለነ ።
፲፯ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ፤ ምንተ
ትሔልዩ በልብክሙ እስመሁ ኅብስት አልብክሙ
ዓዲኑ ኢተአምሩ ወኢትሌብዉ ፤ ልብክሙኑ ጽሉል ።

፲፰ አዕይንት ብክሙ ወኢትሬእዩ ፤ ወዕዝነ ብክሙ
ወኢትሰምዑ ።
፲፱ ወኢትዜከሩኑ ዘአመ ኀምስ ኅብስት ፈተትኩ ለኃ
ምሳ ምእት ብእሲ ሚ መጠነ እክፋረ አግኀሥክሙ
ዘመልአ ፍተታተ ዘተርፈ ፡ ወይቤልዎ ፲ወ፪ተ ።

፳ ወይቤሎሙ አመኬ ሰብዑ ኅብስት ለአርባዕ ምእት
ብእሲ ሚመጠነ እስፈሬዳተ አግኀሥክሙ ዘመልአ
ፍተታተ ዘተርፈ ፡ ወይቤልዎ ሰብዑ ።
፳፩ ወይቤሎሙ እፎ እንከ ዘኢትሌብዉ ።

<u>ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ዕዉር ዘቤተ ሳይዳ ።</u>

፳፪ ወበጽሑ ቤተ ሳይዳ ወአምጽኡ ኀቤሁ ዕዉረ ወአ
ስተብቍዕዎ ይግሥሦ ።
፳፫ ወአኀዞ በእዴሁ ለውእቱ ዕዉር ወአውፅኦ አፍአ
እምሀገር ወተፍአ ውስተ አዕይንቲሁ ወገሠሦ ወይ
ቤሎ ምንተ ትሬኢ ።
፳፬ ወነጸረ ወይቤ እሬኢ ሰብአ ከመ ዕፀው ያንሶስዉ ።

፳፭ ወገሠሦ አዕይንቲሁ ካዕበ ወርእየ ዳግነ ወነጸረ
ኵሎ ብሩሃ ።
፳፮ ወፈነዎ ቤቶ ወይቤሎ ኢትባእ ውስተ አዕፃዳት ወአ
ልቦ ዘትነግር በውስተ ሀገርኒ ።

<u>ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ ተስእሎቱ</u>
<u>ሐዋርያት በቂሣርያ ።</u>

፳፯ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ወአርዳኢሁ ውስተ አህጉረ
ቂሣርያ ዘፊልጶስ ፤ ወተስእሎሙ ለአርዳኢሁ በፍኖት
ወይቤሎሙ መነ ይብለኒ ሰብእ ።

ክት ትሻለች? ነገር ግን ምልክት እንደማይሰጣት
በእውነት እነግራችኋለሁ አለ ።
ትቷቸውም ዳግመኛ በመርከቡ ተሳፍሮ ወደ ማዶ ፲፫
ሄደ ።
ነገር ግን እንጀራ መያዝን ረስተው ነበርና በመርከቡ ፲፬
ካንዲት እንጀራ በቀር አልነበራቸውም ።

<u>ክፍል ፴፭ ፡ ስለ ፈሪሳውያን ርሾ ።</u>

ከፈሪሳውያን ርሾና ከሄሮድሳውያን ርሾ ዕወቁ ፲፭
ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው ። ምዕ ፫ ፡ ፯ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፩ ።

እንጀራ ስለ አልያዝን ነውን ብለው በየራሳቸው ፲፮
አሰቡ ።
ጌታ ኢየሱስም አወቀባቸውና እንዲህ አላቸው ፤ በል ፲፯
ቡናችሁ ምን ታስባላችሁ እንጀራ ስለ ሌላችሁ ነው?
አሁንም አታስተውሉም ፤ ልባችሁስ ተደፍኗልና?
ምዕ ፮ ፡ ፶፪ ።
ዐይን አላችሁ አታዩም ፤ ዦሮም አላችሁ አትሰ ፲፰
ሙም ።
አምስቱን እንጀራ ለአምስት ሺሕ ሰዎች በፈተትኩ ፲፱
ጊዜ የሆነውን አታስቡምን? የተረፈውን ፍርፋሪ
የሞላ ዕንቅብ ምን ያህል አነሣችሁ? ዐሥራ ሁለት
አሉት ። ምዕ ፮ ፡ ፵፩ ።
ሰባቱ እንጀራ ለአራት ሺሕ ሰው በቀረበ ጊዜሳ የቀ ፳
ረውን ፍርፋሪ የሞላ ቅርጫት ምን ያህል አነሣችሁ?
አላቸው ፡ ሰባት አሉት ። ቍ ፭ ።
እንዴት አታስተውሉም? አላቸው ። ፳፩

<u>ክፍል ፴፮ ፡ በቤተ ሳይዳ ስለ ነበረው ዕዉር ።</u>

ወደ ቤተ ሳይዳም በደረሱ ጊዜ አንድ ዕዉር አምጥ ፳፪
ተው እንዲዳሥሠው ለመኑት ።
ያንንም ዕዉር በእጁ ይዞ ከከተማው ውጭ አው ፳፫
ጥቶ በዓይኑ ላይ ትፍ ብሎና ዳሥሦ ምን ታያለህ?
አለው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፪ - ፴፫ ።
ተመልክቶም ሰዎችን እንደዛፎች ሲመላለሱ አያ ፳፬
ለሁ አለ ።
ዳግመኛም ዓይኑን ዳሠሠውና ደኅና አየ ፤ ሁሉንም ፳፭
ግልጥ ሆኖለት ተመለከተ ።
ወደ መንደር አትግባ በአገርም የምታወራው ወሬ ፳፮
አይኑር ብሎ ወደ ቤቱ ሰደደው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፮ ።

<u>ክፍል ፴፯ ፡ በቂሳርያ ሐዋርያትን</u>
<u>ስለ መጠየቁ ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር የፊልጶስ ፳፯
ሀገር ወደ ምትሆን ወደ ቂሣርያ አገሮች ሄደ ፡ ሰው
ማን ይለኛል? ብሎ ደቀ መዛሙርቱን በመንገድ ጠየ
ቃቸው ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲፫ - ፳፫ ። ሉቃ ፱ ፡ ፲፰ - ፳፯ ።

፰፰ ወንጌል ዘማርቆስ ፰ ።

፳፰ ወይቤልዎ ዮሐንስሃ መጥምቀ ፡ አው ኤልያስሃ ፡ አው አሐዱ እምነቢያት ።
፳፱ ወይቤሎሙ አንትሙኬ መነ ትብሉኒ ፡ ወተሰጥዎ ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ ክርስቶስ ።
፴ ወገሠፆሙ ከመ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ።
፴፩ ወኣኀዘ ይምሀሮሙ ከመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመ ሕያው ብዙኀ ያሕምምዎ ወያመክርዎ ረበናት ወሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።
፴፪ ወገሀደ ይነግሮሙ ዘንተ ነገረ ፡ ወቀርበ ጴጥሮስ ወአኀዘ ይገሥፆ ።
፴፫ ወተመይጠ ወነጸረ ኀበ አርዳኢሁ ወገሠፆ ለጴጥሮስ ወይቤሎ ሑር እምድኅሬየ ሰይጣን እስመ ኢትሔሊ ዘእግዚአብሔር ዘእንበለ ዘእጓለ እመሕያው ።

ክፍል ፴ወ፰ ፡ በእንተ ተፀምዶት ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፬ ወጸውዖሙ ለሕዝብ ምስለ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ዘይፈቅድ ይጸመደኒ ይጽልኣ ለነፍሱ ወያጥብእ ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወይትልወኒ ።
፴፭ ወዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ ገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ይረክባ ።
፴፮ ወምንተ ይበቍዖ ለሰብእ ለእመ ኮሎ ዓለመ ረብሐ ወነፍሰ ኀጕለ ።
፴፯ ወምንተ እምወሀበ ሰብእ ቤዛሃ ለነፍሱ ።
፴፰ ወለዘኒ ኀፈረኒ ወኀፈረ ቃልየ በዛቲ ትውልድ ዘማ ወኃጥእት ወልደ እጓለ እመሕያውኒ የኀፍሮ አመ ይመጽእ በስብሐተ አቡሁ ምስለ መላእክቲሁ ቅዱሳን ።

ምዕራፍ ፱ ፤

፩ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ ሀለዉ እምእለ ይቀውሙ ዝየ እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ አመ ይሬእይዋ ለመንግሥተ እግዚአብሔር እንዘ ትመጽእ በኀይል ።

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ አስተርእዮተ ስብሐቲሁ በደብረ ታቦር ።

፪ ወእመ ሰዱስ ዕለት ነሥኦሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአዕረጎሙ ደብረ ነዋኀ በባሕቲቶሙ ወተወለጠ ራእዩ በቅድሜሆሙ ።

፫ ወአልባሲሁኒ በረቀ ወፃዕደወ ጥቀ ወኢይክል መሐፂል ከማሁ አፃዕድዎቶ በዲበ ምድር ።

፬ ወአስተርአይዎሙ ሙሴ ወኤልያስ እንዘ ይትናገሩ ምስለ እግዚእ ኢየሱስ ።

የማርቆስ ወንጌል ፰ ።

ዮሐንስ መጥምቅን ያም ባይሆን ኤልያስን ወይም ፳፰
ከነቢያት አንዱ ነው ፡ ይሉሃል አሉት ። ምዕ ፮ ፡ ፲፭ ።
እናንተሳ ማን ትሉኛላችሁ ? አላቸው ፡ ጴጥሮስም ፳፱
መልሶ አንተ ክርስቶስ ነህ አለው ።
ለማንም ለማን እንዳይናገሩ አዘዛቸው ። ምዕ ፱ ፡ ፱ ። ፴
ሽማግሎች ፡ የካህናት አለቆችና ጻፎች ወልደ እጓለ ፴፩
እመሕያውን ይፈትኑት ብዙ መከራ ያጸኑበት ዘንድ
ይገድሉት ዘንድ እንዳለውና ፡ በሦስተኛውም ቀን
እንደሚነሣ ያስተምራቸው ጀመር ።
ይህንንም ነገር በግልጥ ይነግራቸው ጀመረ ፡ ጴጥሮ ፴፪
ስም ቀረብ ብሎ ይመክረው ጀመረ ።
መለስ ብሎ ወደ ደቀ መዛሙርቱ አየና የሰውን ፴፫
እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና ሰይጣን ከኋላዬ
ሂድ ብሎ ጴጥሮስን ገሠፀው ።

ክፍል ፴፰ ፡ ጌታ ኢየሱስን ስለ ማገልገል ።

ከደቀ መዛሙርቱም ጋር ሕዝቡን ጠርቶ እንዲህ ፴፬
አላቸው ፡ "ሊያገለግለኝ የሚወድ ሰውነቱን ይጥላት
ጨክኖም የሞትን መከራ ተቀብሎ ይከተለኝ" ።
ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ይጣላት ስለ እኔና ስለ ፴፭
ወንጌል የጣላት ሰውነቱን ያገኛታል ። ማቴ ፲ ፡ ፴፱ ።
ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ቢያጣ ለሰው ምን ይጠ ፴፮
ቅመዋል ?
ወይስ ሰው የነፍሱን ቤዛ ምን በሰጠ ? ፴፯
በዚች ኃጢአተኛና አመንዝራ ትውልድ ያፈረኝ ፡ ፴፰
በቃሌም ያፈረውን የሰው ልጅም በአባቱ ክብር
ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ ያፍረዋል ።
ማቴ ፲ ፡ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

እውነት እላችኋለሁ እዚህ ከቆሙት የእግዚአብሔ ፩
ርን መንግሥት በኃይል መጥታ እስኪያዩዋት ድረስ
ሞትን የማይቀምሷት አሉ አላቸው ።

ክፍል ፴፱ ፡ በደብረ ታቦር ጌትነቱን ስለ መግለጡ ።

በስድስተኛው ቀን ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን ያዕቆ ፪
ብንና ዮሐንስን ለብቻቸው ወስዶ ወደ ረዥም ተራራ
አወጣቸው ፡ መልኩም በፊታቸው ተለወጠ ። ማቴ
፲፯ ፡ ፩ - ፲፫ ። ሉቃ ፱ ፡ ፳፰ - ፴፮ ።
ልብሱም እጅግ ነጭ ሆነ ፡ ተብረቀረቀ ፡ ሸማ አጣቢ ፫
በምድር ላይ እንደዚያ ዓይነት አድርጎ ሊያነፃ አይ
ችልም ።
ሙሴና ኤልያስ ከጌታ ከኢየሱስ ጋር ሲነጋገሩ ታዩ ፬
አቸው ።

፭ ወአውሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ
ረቢ ይኄይሰነ ንንበር ዝየ ወንግበር ሠለስተ ማኅደረ፣
አሐደ ለከ፣ ወአሐደ ለሙሴ፣ ወአሐደ ለኤልያስ ።
፮ ወኢየአምር ዘይብል እስመ ድንጉፃን እሙንቱ ።
፯ ወመጽአ ደመና ብሩህ ወጸለሎሙ ወመጽአ ቃል
እምደመና ዘይብል "ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈ
ቅር ወሎቱ ስምዕዎ" ።
፰ ወእምዝ ግብተ ነጺሮሙ አልቦ ዘርእዩ ዘእንበለ
እግዚእ ኢየሱስ በሕቲቱ ምስሌሆሙ ።
፱ ወእንዘ ይወርዱ እምደብር አዘዞሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ኢይንግሩ ወኢለመኑሂ ዘርእዩ ዘእንበለ እመ
ተንሥአ ወልደ እጓለ እመሕያው እምነ ምዉታን ።
፲ ወዐቀቡ ቃሎ ወተኃሠሡ በበይናቲሆሙ እንዘ
ይብሉ ምንት ውእቱ ተንሥኦ እምነ ምዉታን ።
፲፩ ወተስእልዎ ወይቤልዎ በእፎ ይብሉ ጸሐፍት ወፈ
ሪሳውያን ኤልያስ ይቀድም መጺአ ።
፲፪ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኤልያስ ይመጽእ ቅድመ
ወያስተራትዕ ኵሎ ወእፎ ጽሑፍ በእንተ ወልደ
እጓለ እመሕያው ከመ ብዙኃ ያሐምምዎ ወይ
ሜንንዎ ።
፲፫ ወባሕቱ እብለክሙ ኤልያስ ወድአ መጽአ ወገብሩ
ላዕሌሁ ኵሎ ዘፈቀዱ በከመ ጽሑፍ በእንቲአሁ ።
፲፬ ወበጺሖ ኀበ አርዳኢሁ ወረከበ ብዙኃ ሰብአ ኀቤ
ሆሙ ወጸሐፍትኒ እንዘ ይሴአልዎ ።
፲፭ ወሰበ ርእይዎ ኵሎሙ ሰብእ ደንገፁ ወሮፁ ሰቤሃ
ወአምኃዎ ።
፲፮ ወተስእሎሙ ለጸሐፍት እንዘ ይብል ምንተኑ ትትኃ
ሠሥዎሙ ።

ክፍል ፵፡ በእንተ ዘነገርጋር ።

፲፯ ወአውሥአ አሐዱ እምውስተ ሕዝብ ወይቤሎ ሊቀ
እምጻእክዎ ለወልድየ ኀቤከ እስመ ጋኔን በሀም
አኀዞ ።
፲፰ ወኀበ ረከቦ ይነጽሖ ወያስተራግፆ ወያሴውኖ ወያሐ
ቅዮ ስነኒሁ ወያየብሶ ወእቤሎሙ ለአርዳኢከ ያው
ፅእዎ ወስእንዎ ፈውሶቶ ።
፲፱ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አ ትውልድ እንተ አልቦቱ
ሃይማኖት እስከ ማእዜኑ እሄሉ ምስሌክሙ ወእስከ
ማእዜኑ እትዔገሠክሙ አምጽእዎ ዝየ ኀቤየ ።
፳ ወወሰድዎ ኀቤሁ ወሰበ ርእዮ ውእቱ ጋኔን ነፅሖ
ሰቤሃ ውስተ ምድር ወአስተራገፆ ወአስወኖ ።

ጴጥሮስም መልሶ ጌታ ኢየሱስን መምህር ሆይ! ፭
ከዚህ ብንቀመጥ ይሻለናል ሦስት ዳስ እንሥራ፣ አን
ዱን ላንተ፣ አንዱን ለሙሴ፣ አንዱን ለኤልያስ፣ አለው።
ደንግጠው ነበርና የሚናገረውን አያውቅም ነበር ። ፮
ብሩህ ደመና መጥቶ ከበባቸው "የምወደው ልጄ ፯
ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት የሚል ቃል ከደመና
መጣ" ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ከዚህም በኋላ ድንገት ቀና ብለው በተመለከቱ ጊዜ ፰
ጌታ ኢየሱስ ብቻውን ከነርሱ ጋር ከመኖሩ በቀር
ያዩት የለም ።
ከተራራውም ሲወርዱ ጌታ ኢየሱስ ያዩትን ለማ ፱
ንም ለማን እንዳይናገሩ አዘዛቸው የሰው ልጅ ከሙ
ታን ተለይቶ በሚነሣበት ጊዜ ካልሆነ በቀር ። ምዕ
፰ ፡ ፴ ።
ቃሉንም ተቀበሉ፣ ከሙታን ተለይቶ መነሣት ምን ፲
ድር ነው? እያሉ እርስ በርሳቸው ተመራመሩ ።
ደቀ መዛሙርቱም ጻፎችና ፈሪሳውያን ለምን ኤል ፲፩
ያስ አስቀድሞ ይመጣል ይላሉ? ብለው ጠየቁት ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ኤልያስ አስቀድሞ ፲፪
ይመጣል፣ ሁሉንም ያቀናናል፣ እንኪያ ብዙ መከራ
እንደሚያጸኑበትና እንደሚንቁት ስለ ሰው ልጅ
ስለምን ተጻፈ? ኢሳ ፶፫ ፡ ፫ ።
ነገር ግን እላችኋለሁ ኤልያስ በእርግጥ መጣ ስለ ፲፫
እርሱ እንደ ተጻፈው የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት ።
ማቴ ፲፩ ፡ ፲፬ ። ፩ ነገ ፲፱ ፡ ፪ - ፲ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሰዎች ከነ ፲፬
ርሱ ተሰብስበው ጻፎችም ሲጠይቋቸው አገኘ ።
ማቴ ፲፯ ፡ ፲፬ - ፳፩ ። ሉቃ ፱ ፡ ፴፯ - ፵፪ ።
ሰዎችም ሁሉ ባዩት ጊዜ ደንግጠው ሮጡና እጅ ፲፭
ነሡት ።
ጻፎችንም ለምን ትከራከሯቸዋላችሁ? ብሎ ጠየ ፲፮
ቃቸው ።

ክፍል ፵፡ ጋኔን ይዋለው ስለ ነበረ ሰው ።

ከሕዝቡ መካከልም አንድ ሰው መልሶ እንዲህ አለ፡ ፲፯
መምህር! ልጄን ወዳንተ አምጥቸዋለሁ ድዳ ጋኔን
ይዞታልና ።
በገኘበትም በታ ላይ ይጥለዋል፣ ያራግጠዋል፣ አረፋ ፲፰
ያስደፍቀዋል (ያሸናዋል) ጥርሱን ያፋጨዋል፣ ያደር
ቀዋል፣ ያወጡትም ዘንድ ለደቀ መዛሙርትህ ነገር
ኳቸው ግን መፈወስ ተሳናቸው ።
እርሱም መልሶ ሃይማኖት የሌላት ትውልድ ሆይ! ፲፱
እስከ መቼ ድረስ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ፣ እስከ
መቼስ እታገሣችኋለሁ፣ ወደዚህ ወደኔ አምጡት
አላቸው ።
ወደርሱም ወሰዱት፣ ያም ጋኔን ባየው ጊዜ ወድ ፳
ያው በመሬት ላይ ጣለው አንፈራገጠው አረፋ
አስደፈቀው ።

ወንጌል ዘማርቆስ ፱ ።

፳፩ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ለአቡሁ ወይቤሎ እማ
እዜ ዘአኀዘ ፡ ወይቤሎ እምንእሱ ።

፳፪ ወዘልፈ ያወድቆ ኀበ ጸድፍ ወውስተ እሳት ወማይ
ከመ ይቅትሎ ወባሕቱ በዘትክል ርድአኒ ወመሐረኒ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ትቤ በዘትክል
ርድአኒ እመሰ ተአምን ኵሉ ይትከሀል ለዘየአምን ።
፳፬ ወጸርሐ አቡሁ ለውእቱ ወልድ ወይቤ አአምን እግ
ዚኦ ወባሕቱ ርድአ ለኢአሚኖትየ ።
፳፭ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይትራወጽ ሰብአ
ገሠፆ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ወይቤሎ ጋኔን በሀም
ወጽሙም አነ እኤዝዘከ ትፃእ እምኔሁ ወኢትግባእ
እንከ ላዕሌሁ ።
፳፮ ወአግበሮ ብዙኀ ወአስተራገፆ ወወፅአ ወኮነ ከመ
በድን እስከ ይብሉ ብዙኃን ሞተ ።
፳፯ ወአኀዘ እግዚእ ኢየሱስ በእዴሁ ወአንሥኦ
ወተንሥአ ።
፳፰ ወበዊአሙ ቤተ ይቤልዎ አርዳኢሁ በባሕቲቶሙ
በእፎ ስእነ ንሕነ አውፅኦቶ ።
፳፱ ወይቤሎሙ ዝንቱ ዘመድ ኢይክል ይፃእ ዘእንበለ
በጾም ወበጸሎት ።
፴ ወወፂኦ እምሀየ ሖረ እንተ ገሊላ ወኢፈቀደ ያእ
ምርዎ ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ አለብዎቱ ሕማሞ ወሞቱ ለአርዳኢሁ ።

፴፩ ወመሀሮሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ፡ ሀለዎ ለወልደ
እጓለ እመሕያው ይግባእ ውስተ እደ ሰብእ ኃጥአን
ወይቀትልዎ ወበሣልስት ዕለት ይትነሣእ ።

፴፪ ወኢያእመሩ ዘይቤሎሙ ወይፈርህዎ ተስእሎቶ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ምህሮቱ ግብረ ትሕትና ።

፴፫ ወበጺሖ ቅፍርናሆም ወበዊአ ቤተ ይቤሎሙ ምን
ተኑ ሐለይክሙ በፍኖት በበይናቲክሙ ።
፴፬ ወአርመሙ እስመ ተባሀሉ በበይናቲሆሙ በፍኖት
መኑ እንጋ የዐቢ እምኔሆሙ ።

፴፭ ወነበረ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወይቤ
ሎሙ ዘይፈቅድ ይኩን ሊቀ ለያትሕት ርእሶ ለኵሉ
ወይኩን ላእከ ለኵሉ ።
፴፮ ወነሥአ ሕፃነ ወአቀሞ ማእከሎሙ ወአንበሮ ውስተ
ሕፅኑ ።
፴፯ ወይቤሎሙ ዘተወክፈ አሐደ ዘመጠነ ዝ ሕፃን በስ
ምየ ኪያየ ተወክፈ ወዘኒ ኪያየ ተወክፈ አኮ ኪያየ
ባሕቲቶ ዘተወክፈ ዘእንበለ ዘፈነወኒ

የማርቆስ ወንጌል ፱ ።

ጌታ ኢየሱስም የያዘው ከመቼ ጀምሮ ነው? ብሎ ፳፩
የልጁን አባት ጠየቀውና ፡ ከትንሽነቱ ጀምሮ ነው
አለው ።
ዘወትርም ሊገድለው ወደ ገደል ፡ ወደ እሳት ፡ ወደ ፳፪
ውኃ ይጥለዋል ፡ ግን እዘንልኝ በሚቻልህ ርዳኝ ።
ጌታ ኢየሱስም በምትችለው ርዳኝ ብለሃል ፡ ብታ ፳፫
ምንስ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፫ ።
የዚያ ብላቴና አባትም እቤቱ አምናለሁ ፡ ነገር ግን ፳፬
አለማመኔን ርዳው ብሎ ጮኸ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፭ ።
ጌታ ኢየሱስም ሰው ሲሯሯጥ አይቶ አንተ ድዳ ፳፭
ደንቆሮ ጋኔን ከእሱ እንድትወጣና እንደገናም እንዳ
ትመለስበት እኔ አዝሃለሁ ብሎ ያንን ክፉ ጋኔን
ገሠፀው ።
እጅግ አስጮኸውና አንፈራገጠው ብዙዎችም ሞተ ፳፮
እስኪሉ ድረስ እንደ በድን ሆነ ። ምዕ ፩ ፡ ፮ ።
ጌታ ኢየሱስም በእጁ ይዞ አስነሣው እሱም ተነሣ ። ፳፯

ወደ ቤትም በገቡ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ለብቻቸው ፳፰
ሆነው ስለምን እኛ ማውጣት ተሳነን? አሉት ።
ይህ ዘመድ ያለ ጾምና ያለ ጸሎት ሊወጣ አይችልም ፳፱
አላቸው ።
ከዚያም ወጥቶ ወደ ገሊላ ሄደ ሊያውቁትም አልፈ ፴
ቀደም ። ማቴ ፲፯ ፡ ፳፪ - ፳፫ ።

ክፍል ፵፩ ፡ ሕማሙንና ሞቱን ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መግለጡ ።

የሰው ልጅ በኃጢአተኞች ሰዎች እጅ ተላልፎ ፴፩
እንደሚሰጥ እንደሚገደል በሦስተኛውም ቀን እንደ
ሚነሣ ለደቀ መዛሙርቱ አስተማራቸው ። ምዕ ፰ ፡
፴፩ ። ፲ ፡ ፴፪ ።
የነገራቸውን አላወቁም ፡ ሊጠይቁትም ይፈሩ ነበር ። ፴፪
ሉቃ ፲፰ ፡ ፴፪ ።

ክፍል ፵፪ ፡ ትሕትናን ስለ ማስተማሩ ።

ወደ ቅፍርናሆም ደርሶ ወደ ቤት በገባ ጊዜ በመን ፴፫
ገድ እርስ በርሳችሁ ምን ታስቡ ነበር? አላቸው ።
በመንገድ እርስ በእርሳቸው ከእነርሱ ማን ይበል ፴፬
ጣል ተባብለው ነበርና ዝም አሉ ። ማቴ ፲፰ ፡ ፩ - ፲፬ ።
ሉቃ ፱ ፡ ፵፮ - ፶ ።
ተቀምጦ ዐሥራ ሁለቱንም ጠርቶ አለቃ ሊሆን የሚ ፴፭
ወድ ራሱን ለሁሉ ዝቅ ያድርግ ፡ ለሁሉም አገል
ጋይ ይሁን አላቸው ። ማቴ ፳ ፡ ፳፮ ።
ሕፃንም ወስዶ በመካከላቸው አቆመው በእጠገቡም ፴፮
አስቀመጠው ።
እንደዚህ ያለውን ሕፃን በስሜ የተቀበለ እኔን ተቀ ፴፯
በለ ፡ እኔንም የተቀበለ እኔን ብቻ የተቀበለ አይደ
ለም የላከኝንም ጭምር ነው እንጂ አላቸው ። ምዕ
፲ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፮ ።

፴፰ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎ ሊቅ ብ ዘርኢነ ዘያወ
ፅእ አጋንንተ በስምከ ወከላእናሁ እስመ ኢተለ
ወከ ምስሌነ ።
፴፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢትክልእዎ እስመ
አልቦ ዘይገብር ኀይለ በስምየ ወይክል ፍጡነ አኅ
ሥሞ ቃል ላዕሌየ ።
፵ እስመ እምከመ ኢኮነ ፅድውክሙ ቢጽክሙ ውእቱ ።

፵፩ ወዘአስተየክሙ ጽዋዐ ማይ ቈሪር በስምየ እስመ
እለ ክርስቶስ አንትሙ ፡ አማን እብለክሙ ኢየኀ
ጕል ዕሤቶ ።
፵፪ ወዘአስሐቶ ለአሐዱ እምእሉ ንኡሳን እለ የአምኑ
ብየ ይኄይሶ ይስቅሉ ማሕረጸ አድግ በክሳዱ ወያ
ስጥምዎ ውስተ ልጕተ ባሕር ።
፵፫ ወእመኒ እዴከ ታስሕተከ ምትራ እስመ ይኄይሰከ
ምቱረ እድ ትባእ ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስለ
ክልኤሆን እደዊከ ውስተ እሳተ ገሃነም ኀበ ዕፄሁ
ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።
፵፭ ወእመኒ እግርከ ታስሕተከ ምትራ እስመ ይኄይሰከ
ሐንካሰከ ትባእ ውስተ ሕይወት እምትባእ ምስለ
ክልኤሆን እገሪከ ውስተ እሳተ ገሃነም ኀበ ዕፄሁ
ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።
፵፯ ወእመኒ ዓይንከ ታስሕተከ ምልሓ እስመ ይኄይሰከ
ነቋረከ ትባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር እም
ትባእ ምስለ ክልኤሆን አዕይንቲከ ውስተ ገሃነም
ዘእሳት ኀበ ዕፄሁ ኢይነውም ወእሳቱ ኢይጠፍእ ።

፵፰ እስመ ለኵሉ በእሳት ይሜልሕዎ ወኵሉ ዘይጠባሕ
ይትሜላሕ በጼው ።
፵፱ ሠናይ ውእቱ ጼው ወእመሰ ጼው ለስሐ በምንት
እንከ ይቄስምዎ ።
፶ ጼወ ርከቡ በበይናቲክሙ ወተሰነአዉ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

<u>ክፍል ፵፫ ፡ ትእዛዝ በእንተ አውስቦ ።</u>

፩ ወተንሢኦ እምህየ ሖረ ብሔረ ይሁዳ እንተ ማዕዶተ
ዮርዳኖስ ወሖሩ ካዕበ ምስሌሁ ሕዝብ ወመሀሮሙ
በከመ ያለምድ ።
፪ ወመጽኡ ፈሪሳውያን ወተስእልዎ ወይቤልዎ ይከ
ውኖሁ ለብእሲ ኅዲግ ብእሲት እንዘ ያሜክርዎ ።
፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንተ
ኑመ አዘዘክሙ ሙሴ ።
፬ ወይቤልዎ አዘዘነ ሙሴ ንጽሐፍ ላቲ መጽሐፈ ኅዳ
ጋቲሃ ወንድኅራ ።
፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሙሴሰ
አዘዘክሙ በከመ እከየ ልብክሙ ትድኅኑ አንስ
ቲያክሙ ።

ዮሐንስም መለሰና መምህር ! በስምህ ጋኔን ሲያወጣ ፴፰
አይተን የከለከልነው ሰው አለ እንደኛ አልተከተለ
ህምና አለው ። ዘኊ ፲፩ ፡ ፳፯ - ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው አትከልክሉት ፡ ፴፱
በስሜ ተአምራትን የሚያደርግ ፈጥኖ በኔ ላይ ክፉ
ቃል ሊናገር የሚችል የለምና ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፫ ።
በለጋራችሁ ካልሆነ በልንጀራችሁ ነውና ። ማቴ ፵
፲፪ ፡ ፴ ።
እናንተ የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ ፡ በስሜ ቀዝቃዛ ጽዋ ፵፩
ውኃ ያጠጣችሁ ዋጋውን እንዳያጣ እውነት እነግራ
ችኋለሁ ። ማቴ ፲ ፡ ፵፪ ።
በእኔ ከሚያምኑት ከነዚህ ከተናናሾች አንዱን ያሳ ፵፪
ተው አህያ የሚፈጭበትን ደንጊያ በአንገቱ አንጠል
ጥለው ወደ ባሕር ጥልቀት ቢያሰጥሙት ይሻለዋል ።
እጅህ ብታስትሕ ቁረጣት ፡ ከነሁለት እጅህ እሳቱ ወደ ፵፫
ማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋበት ወደ እሳተ
ገሃነም ከምትገባ ፡ እጅ አልባ ሆነህ ወደ ሕይወት
ብትገባ ይሻልሃልና ። ማቴ ፭ ፡ ፴ ።
እግርህም የምታስትሕ ብትሆን ቁረጣት ፡ ከነሁለት ፵፭
እግርህ እሳቱ ወደማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋ
በት ወደ እሳተ ገሃነም ከምትገባ እግር አልባ ሆነህ
ወደ ሕይወት ብትገባ ይሻልሃልና ።
ዓይንህም ብታስትሕ አውልቃት ፡ ከነሁለት ዓይንህ ፵፯
እሳቱ ወደማይጠፋበት ትሉ ወደማያንቀላፋበት ወደ
ገሃነመ እሳት ከምትገባ አንድ ዓይና ሆነህ ወደ
እግዚአብሔር መንግሥት ብትገባ ይሻልሃልና ። ማቴ
፭ ፡ ፳፱ ።
ሁሉን በእሳት ያጣፍጡታል ፡ የሚታረደውም ሁሉ ፵፰
በጨው ይጣፍጣል እኮን ። ዘሌ ፪ ፡ ፲፫ ።
ጨው መልካም ነው ፡ ጨው አልጫ ከሆነማ በምን ፵፱
ያጣፍጡታል ? ጨው ይኑራችሁ ።
እርስ በርሳችሁም ተስማሙ ። ማቴ ፭ ፡ ፲፫ ። ሉቃ ፶
፲፬ ፡ ፴፬ ። ቈላ ፬ ፡ ፮ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

<u>ክፍል ፵፫ ፡ ስለ ጋብቻ የተሰጠ ትእዛዝ ።</u>

ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ ሀገር ፩
ሄደ ሕዝቡም ደግሞ ከሱ ጋር ሄዱ እንዳስለመደም
ያስተምራቸው ጀመረ ። ማቴ ፲፱ ፡ ፩ - ፱ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፫ ።
ፈሪሳውያንም መጥተው ሲፈታተኑት ለሰው ሚስ ፪
ቱን መፍታት ይገባዋልን ? ብለው ጠየቁት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሰ ሙሴ ምን ብሎ አዟችሁ ፫
ነበር ? አላቸው ።
ሙሴ የምትፈታበትን ደብዳቤ ጽፈን እንድንፈታት ፬
አዘናል አሉት ። ዘዳ ፳፬ ፡ ፩ ። ማቴ ፭ ፡ ፴፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሰ እንዲህ አላቸው ፡ ሙሴስ እንደ ፭
ልቡናችሁ ክፋት ሚስቶቻችሁን ትፈቱ ዘንድ አዘዛ
ችሁ ።

፮ ወእምፍጥረትሰ ተባዕተ ወአንስተ ገብረ እግዚአ
ብሔር ።
፯ ወበእንተ ዝንቱ የኃድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተ
ልዎ ለብእሲቱ ።
፰ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ናሁኬ ኢኮኑ
ክልኤተ አላ አሐዱ ሥጋ እሙንቱ ።
፱ ዘእግዚአብሔር እንከ አስተፃመረ ሰብእ ኢይፍልጥ ።

፲ ወበቤት ካዕበ ተስእልዎ አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ ።

፲፩ ወይቤሎሙ ዘደኃረ ብእሲቶ ወሐረ ክልአተ ፡ ዘመወ
ላዕሌሃ ።
፲፪ ወእንተኒ ደኃራ ምታ ወሐረት ክልአ ፡ ዘመወት ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ ባርኮቱ ሕፃናት ።

፲፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ሕፃናተ ይግሥሥሙ ወገሠፅዎሙ
አርዳኢሁ ለእለ አቅረብዎሙ ።

፲፬ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ተምዐ ወይቤሎሙ ኅድጉ
ሕፃናተ ይምጽኡ ኀቤየ ወኢትክልእዎሙ ፡ እስመ
ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፲፭ አማን እብለክሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአ
ብሔር ከመ ሕፃናት ኢይበውአ ።

፲፮ ወአንበሮሙ ውስተ ሕፅኑ ወባረኮሙ ወወደየ እዴሁ
ዲቤሆሙ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ወሬዛ ባዕል ።

፲፯ ወእንዘ የሐውር በፍኖት መጽአ አሐዱ ብእሲ ወሰ
ገደ ሎቱ ወይቤሎ ሊቅ ኄር ምንተ እግበር ከመ
እረስ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፲፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ምንተ ትብለኒ ኄር አልቦ
ኄር ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፲፱ ተአምር ትእዛዛተ ኢትሑር ብእሲተ ብእሲ ፡ ኢትቅ
ትል ነፍሰ ፡ ኢትሰርቅ ፡ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት ፡
ወኢትሂድ ፡ ወአክብር አባከ ወእመከ ።
፳ ወአውሥአ ወይቤሎ ሊቅ ዘንተሰ ኵሉ ዐቀብኩ
እምንእስየ ።
፳፩ ወነጸሮ እግዚእ ኢየሱስ ወአፍቀሮ ወይቤሎ አመሰ
ትፈቅድ ፍጹመ ትኩን አሐቲ ተርፈተከ ሑር ሢጥ
ኵሎ ዘብከ ወሀብ ለነዳያን ወትረክብ መዝገበ በሰ
ማያት ወፁር መስቀለ ሞትከ ወነዓ ትልወኒ ።

፳፪ ወተከዘ በእንተ ዝንቱ ነገር ወሐረ ትኩዞ እስመ
ብዙኅ ጥሪቱ ።
፳፫ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ
እፎ ዕፁብ ለዘቦ ንዋይ በዊአ ውስተ መንግሥተ
ሰማያት ።

የማርቆስ ወንጌል ፲ ።

ከፍጥረት መጀመርያ ግን እግዚአብሔር ወንድና ፮
ሴትን ፈጠረ ። ዘፍ ፩ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ወንድ ፡ አባቱንና እናቱን ትቶ ሚስቱን ፯
ይከተላል ። ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ።
ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ፡ እንግዲህ አንድ ፰
አካል ናቸው እንጂ ሁለት አይደሉም ።
እንግዲህ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው ፱
አይለይ ።
ዳግመኛም በቤት ፡ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚሁ ነገር ፲
ጠየቁት ።
ሚስቱን የፈታ ወደ ሌላዪቱም የሄደ ፡ በእሷ አመነ ፲፩
ዘረ አላቸው ።
ባሏ የፈታትና ወደ ሌላ ወንድ የሄደችም፡አመነዘረች። ፲፪

ክፍል ፵፩ ፡ ሕፃናትን ስለ መባረኩ ።

ይዳሥሣቸው ዘንድ ሕፃናትን ወደርሱ አመጡ ፡ ደቀ ፲፫
መዛሙርቱ ግን ያመጧቸውን ተቈጧቸው ። ማቴ
፲፱ ፡ ፲፫ - ፲፭ ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ተቈጣና እንዲህ አላቸው ፲፬
ሕፃናትን ተዉ ወደ እኔ ይምጡ አትከልክሏቸው ፡
መንግሥተ ሰማያት እንደነዚህ ላሉት ናትና ።
እውነት እነግራችኋለሁ የእግዚአብሔርን መንግ ፲፭
ሥት እንደ ሕፃናት ያልተቀበላት አይገባበትም ።
ማቴ ፲፰ ፡ ፫ - ፮ ።
በእጠገቡም አስቀምጦ እጁን ጭኖ ባረካቸው ። ምዕ ፲፮
፱ ፡ ፴፮ ።

ክፍል ፵፪ ፡ ስለ ጐልማሳው ባለጠጋ ።

በመንገድ ሲሄድ አንድ ሰው መጥቶ ሰገደለትና ቸር ፲፯
መምህር! የዘለዓለም ሕይወትን እወርስ ዘንድ ምን
ላድርግ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው ፡ ምን ቸር ትለኛለህ ፲፰
ከአንድ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር የለም ።
ትእዛዛትን ታውቃለህ ወደ ጐልማሳ ሚስት አትሂድ፡ ፲፱
ነፍስ አትግደል ፡ አትስረቅ ፡ በሐሰት አትመስክር ፡
አትቀማ ፡ አባትህንና እናትህን አክብር ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፪።
እርሱም መልሶ መምህር! ይህንስ ሁሉ ከሕፃንነቴ ፳
ጀምሬ ጠብቄአለሁ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ወደደውና ፍጹም ልትሆን ፳፩
ብትወድስ አንዲት ነገር ቀርታሃለች ፡ ሂድና ያለህን
ሁሉ ሸጠህ ለነዳያን ስጥ በሰማያትም መዝገብን ታገ
ኛለህ ፡ የመከራህንም መስቀል ተሸከምና ተከተለኝ
አለው ። ማቴ ፲ ፡ ፴፰ ።
ስለዚህም ነገር አዘነ ፡ አዝኖም ሄደ ገንዘቡ ብዙ ፳፪
ነበርና ።
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን አየት አደረገና ፳፫
ገንዘብ ላለው ሰው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት
መግባት እንዴት ጭንቅ ነው አላቸው ።

፳፬ ወአንከሩ አርዳኢሁ በንተ ነገሩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ደቂቅየ እፎ ዕፁብ ለእለ ቦሙ ንዋይ በዊእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፭ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ ቀዳዳ ሐጽ እምባዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፮ ወፈድፋደ አንከሩ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ መኑ እንከ ይክል ድኅነ ።

፳፯ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ በኀበ ሰብእ ኢይትከሀል ዝ ወበኀበ እግዚአብሔርሰ ኵሉ ይትከሀል ።

ክፍል ፺ወ፯ ፤ በእንተ ዕሤቶሙ ለእለ ይተልውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳፰ ወአኀዘ ጴጥሮስ ይበሉ ፤ ናሁ ንሕነ ኀደግነ ኵሎ ወተለውናከ ።

፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አልቦ ዘየኀድግ አብያተ ፤ ወአኀወ ፤ ወአኃተ ፤ አበ ፤ ወእመ ፤ ብእሲተ ፤ ወውሉደ ፤ ወገራውሀ በእንቲአየ ወበእንተ ወንጌል ።

፴ ዘኢይትዐሠይ ምእተ ምክዕቢተ በዝንቱ ዓለም አብያተ ወገራውሀ ወአኀወ ወአኃተ ወአበ ወእመ ወውሉደ በስደት ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፴፩ ወብዙኃን ቀደምት ይከውኑ ደኃርተ ፤ ወደኃርትኒ ይከውኑ ቀደምተ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፤ በእንተ ሕማማቲሁ ወሞቱ ።

፴፪ ወበፍኖት እንዘ የዐርጉ ኢየሩሳሌም ይቀድሞሙ እግዚእ ኢየሱስ ወደንገፁ ወእለሂ ይተልውዎ ፈርሁ ወነሥአሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወአኀዘ ይንግሮሙ ዘሀለዎ ይርከቦ ።

፴፫ ወይቤሎሙ ናሁ ነዐርግ ኢየሩሳሌም ወይእኅዝዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወይኬንንዎ በሞት ወይሜጥውዎ ለአሕዛብ ።

፴፬ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ወይጸርቅዎ ፤ ወይቀሥፍዎ ፤ ወይቀትልዎ ፤ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

ክፍል ፺ወ፱ ፤ በእንተ ደቂቀ ዘብዴዎስ

፴፭ ወእንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ክልኤሆሙ ደቂቀ ዘብዴዎስ ይቤልዎ ሊቅ ንፈቅድ ትግበር ለነ ዘሰአልናከ ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ነገር አደነቁ ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ፤ ልጆቼ ! ገንዘብ ላላቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው አላቸው ። መዝ ፷፪ ፲፩ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፯ ። ፳፬

ባለጸጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል የቀስት ጕጣት በሚያልፍበት ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ። ፳፭

እጅግም አደንቀው እርስ በርሳቸው ማን ሊድን ይችላል ? ተባባሉ ። ፳፮

ጌታ ኢየሱስም አያቸውና በሰው ዘንድ ይህ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል አላቸው ። ፳፯

ክፍል ፺፯ ፤ ጌታ ኢየሱስን የሚከተሉት ስለሚያገኙት ዋጋ ።

ጴጥሮስም እነሆ እንግዲህ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ይለው ጀመር ። ፳፰

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ስለኔና ስለ ወንጌል ቤትን ፤ ወንድሞችን እኅቶችን ፤ አባትን ፤ እናትን ፤ ሚስትን ፤ እኅትን ልጅን እርሻን የሚተው ። ፳፱

በዚህ ዓለም በስደት በመቶ ዕጥፍ ቤትን እርሻን ወንድሞችን እኅቶችን አባትን እናትን ልጅን የማያገኝ የለም ፤ በሚመጣውም ዓለም የዘለዓለም ሕይወት ያገኛል ። ሮሜ ፲፯ ፲፱ ። ፴

ብዙዎች ፊተኞች ኋለኞችን ይሆናሉ ኋለኞችም ፊተኞችን ይሆናሉ ። ፴፩

ክፍል ፺፰ ፤ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ።

በመንገድም ወደ ኢየሩሳሌም ሲወጡ ጌታ ኢየሱስ ቀድሟቸው ነበርና ደነገጡ የተከተሉትም ፈሩ ዐሥራ ሁለቱንም ወስዶ ይደርስበት ዘንድ ያለውን ይነግራቸው ጀመር ። ፴፪

እንግዲህ አላቸው እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን የካህናት አለቆችና ጻፎች የሰውን ልጅ ይይዙታል ይሙት በቃም ይፈርዱበታል ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል ። ማቴ ፳ ፲፯ ፲፱ ። ሉቃ ፲፰ ፴፩ ፴፪ ። ፴፫

ያፌዙበታል ፤ ይተፉበታል ይገርፉታል ይገድሉታል በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ። ፴፬

ክፍል ፺፱ ፤ ስለ ዘብዴዎስ ልጆች ።

ሁለቱ የዘብዴዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስ ከእሱ ጋር ሲሄዱ መምህር ! የለመንህን ልታደርግልን እንወዳለን ? አሉት ። ማቴ ፳ ፳ ፳፰ ። ፴፭

ወንጌል ዘማርቆስ ፲ ።

፴፮ ወይቤሎሙ ምንተ ትፈቅዱ እግበር ለክሙ ።
፴፯ ወይቤልዎ ሀበነ ንንበር አሐድነ በየማንከ ወአሐድነ በጸጋምከ በውስተ ስብሐቲከ ።
፴፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢተአምሩ ዘትስእሉ ትክሉኑ እንከ ሰትየ ጽዋዕ ዘአነ እሰቲ ወጥምቀተ የኒ ዘአነ እጠመቅ ትጠመቁኑ ።
፴፱ ወይቤልዎ እወ ንክል ። ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ጽዋዕየሰ ዘአነ እሰቲ ትሰትዩ ወጥምቀትየኒ ዘአነ እጠመቅ ትጠመቁ ።
፵ ወነቢረሰ በየማንየ ወበጸጋምየ አኮ እነ ዘእሁበክሙ አላ ለከሐኢን እለ አስተዳለወ ሎሙ አቡየ ዘበሰማያት ።
፵፩ ወሰሚዖሙ ዐሠርቱ ተምዑ ዲበ ክልኤቱ አኀው ያዕቆብ ወዮሐንስ ።
፵፪ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ ከመ መላእክቲሆሙ ለአሕዛብ ይኴንንዎሙ ወዐበይቶሙ ይቀንይዎሙ ።
፵፫ ወለክሙሰ አኮ ከማሁ አላ ዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ ።
፵፬ ወዘይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ዐቢየ ይኩንክሙ ላእከ ።
፵፭ እስመ ወልደ እጓለ እመሕያውኒ ኢመጽአ ከመ ይትላእክዎ ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ይትለአክ ወከመ ይቤዝዎሙ ለብዙኃን በነፍሱ ።

ክፍል ፵፱፤ በእንተ ጢሜዎስ ዕዉር ።

፵፮ ወበአ ኢያሪኮ ወወፂኦ እምህየ ወአርዳኢሁኒ ምስሌሁ ወሰብእኒ ብዙኃ ወሀሎ ጢሜዎስ ወልደ በርጢሜዎስ ዕዉር ይነብር ውስተ ፍኖት ወይስእል ።
፵፯ ወሰሚዖ ከመ ኢየሱስ ናዝራዊ ውእቱ ከልሐ ወይቤ ተመሃለኒ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት ።
፵፰ ወገሠፅዎ ብዙኃን ከመ ያርምም ወአፈድፈደ ከሊሐ ወይቤ ወልደ ዳዊት ተማሃለኒ ።
፵፱ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ይጸውዕዎ ለውእቱ ዕዉር ። ወጸውዕዎ ወይቤልዎ እመን ወተንሥእ ይጼውዐከ ሊቅ ።
፶ ወተንሥአ ወለበሰ ልብሶ ወመጽአ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለከ ። ወይቤሎ ውእቱ ዕዉር ረቢኒ ከመ እርአይ ።
፶፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር ሃይማኖትከ አሕየወተከ ። ወርእየ ሶቤሃ ወተለዎ በፍኖት ።

የማርቆስ ወንጌል ፲ ።

ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው ። ፴፮
በጌትነትህ አንዳችን በቀኝህ፥ አንዳችን በግራህ እንድንቀመጥ ፍቀድልን አሉት ። ፴፯
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው የምትለምኑትን አታውቁም፥ እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ ትችላላችሁን? እኔ የምጠመቃትንስ ጥምቀት ትጠመቃላችሁን አላቸው ፤ ምዕ፥ ፲፬-፴፮ ። ሉቃ ፲፪፥፶ ። ፴፰
እምን እንችላለን አሉት፥ ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፤ እኔ የምጠጣውን ጽዋስ ትጠጣላችሁ? እኔ የምጠመቃትንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ ። ግብ ሐዋ ፲፪፥፪ ። ፴፱
በቀኜና በግራዬ መቀመጥ ግን እኔ ለእናንተ የምሰጣችሁ አይደለም፥ በሰማያት ያለው አባቴ ላዘጋጀላቸው ነው እንጂ ። ፵
ዐሥሩም ሰምተው በሁለቱ ወንድማማቾች በያዕቆብና በዮሐንስ ተቈጡ ። ፵፩
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፥ አሕዛብን አለቆቻቸው እንደሚፈርዱባቸው ታላላቆቻቸውም እንደሚገዟቸው አታውቁምን? ፵፪
ለእናንተስ እንዲህ አይደለም፥ ከእናንተ አለቃ ሊሆን የሚወድ አገልጋይ ይሁናችሁ እንጂ ። ፵፫
ከእናንተ በላይ ሊሆን የሚወድም አገልጋይ ይሁናችሁ ። ምዕ ፱፥፴፭ ። ፵፬
የሰው ልጅም እኮ ሊያገለግልና ብዙዎችን ሊታደጋቸው እንጂ ሊያገለግሉት አልመጣም ። ፵፭

ክፍል ፵፱፥ ስለ ዕዉሩ ጢሜዎስ ።

ወደ ኢያሪኮም ገባ፥ ከዚያም በወጣ ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ከእርሱ ጋር ነበሩ ብዙ ሰውም ነበረ፥ የበርጢሜዎስ ልጅ ዕዉሩ ጢሜዎስም በመንገድ ተቀምጦ ይለምን ነበር ። ማቴ ፳፥፳፱-፴፬ ። ሉቃ ፲፰፥፴፭-፵፫ ። ፵፮
የናዝሬቱ ኢየሱስ በዚያ ሲያልፍ ሰምቶ የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ! ማረኝ ብሎ ጮኸ ። ፵፯
ብዙዎች፥ ዝም እንዲል ገሠፁት፥ እርሱ ግን የዳዊት ልጅ ሆይ! ይቅር በለኝ እያለ ድምፁን ከፍ አድርጎ ጮኸ ። ፵፰
ጌታ ኢየሱስም ቆመና ያን ዕዉር እንዲጠሩት አዘዘ፥ እነርሱም ያንን ዕዉር መምህር ይጠራሃልና ተነሥ አትጠራጠር አሉት ። ፵፱
ተነሥቶም ልብሱን ለብሶ ወደ ጌታ ኢየሱስ መጣ ። ፶
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ምን ላድርግልህ ትሻለህ? አለው፥ ያም ዕዉር መምህር! እንዳይ ነው አለው ። ፶፩
ጌታ ኢየሱስም ሂድ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው ። ወድያውም አየና በመንገድ ተከተለው ። ፶፪

ምዕራፍ ፲ወ፩፤

ክፍል ፺፤ በእንተ በአቱ ውስተ ኢየሩሳሌም ተፅዒኖ ዲበ ዕዋል ።

፩ ወአልጸቅዎ ኢየሩሳሌም ኀበ ቤተ ፋጌ ወቢታንያ እንተ ገበ ደብረ ዘይት ፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ።

፪ ወይቤሎሙ ሑሩ ውስተ ሀገር እንተ ቅድሜክሙ ወበዊአክሙ ትረክቡ ዕዋለ እድግ እሡረ ዘኢተፅዕና ሰብእ ፍትሕዎ ወአምጽእዎ ሊተ ።

፫ ወእመቦ ዘይቤለክሙ ምንተ ትገብሩ በዝ እግዚኡ ይፈቅዶ፤ ወሰቤሃ ይፌንወክሙ ዝየ ።

፬ ወሖሩ ወረከቡ ዕዋለ እሡረ ኀበ አንቀጽ ውስተ ፍኖት ወፈትሕዎ ።

፭ ወይቤልዎሙ እለ ይቀውሙ ህየ ምንተ ትገብሩ ዘትፈትሑ ዕዋለ ።

፮ ወይቤልዎሙ በከመ አዘዞሙ እግዚእ ኢየሱስ ወኀደግዎሙ ።

፯ ወወሰድዎ ለዕዋል ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረሐኑ ላዕሌሁ አልባሲሆሙ ወጼዐንዎ ።

፰ ወብዙኃን እለ ነጸፉ ቈጽለ መቲሮሙ እምዕፀው፤ ወቦ እለ ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት ።

፱ እለሂ ይመርሑ፤ ወእለሂ ይተልዉ ይኬልሑ ወይብሉ "ሆሣዕና ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር„ ።

፲ ወቡርክት እንተ ትመጽእ መንግሥት በስመ እግዚአብሔር እንተ አቡነ ዳዊት ሆሣዕና በአርያም ።

፲፩ ወቦአ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ኀበ ቤተ መቅደስ ወርእየ ኵሎ ሰበ መስየ ሖረ ቢታንያ ምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ።

ክፍል ፺ወ፩፤ በእንተ በለስ ዘተረግመት ።

፲፪ ወበሳኒታ ወፂኦ እምቢታንያ ርኅበ ።

፲፫ ወርእየ በለስ እምርኁቅ ወባቲ ቈጽለ ወሖረ ይርአይ እመቦ ዘይረክብ ፍሬ በውስቴታ፤ ወበጺሖ ኀቤሃ አልቦ ዘረከበ ዘእንበለ ቈጽል ባሕቲቱ እስመ ኢኮነ ጊዜሁ ለበለስ ።

፲፬ ወአውሥአ ወይቤላ አልቦ ዘይበልዕ ፍሬ እምኔኪ ለዓለም፤ ወሰምዕዎ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፺ወ፪፤ በእንተ እለ ያረኵሱ ቤተ መቅደስ ።

፲፭ ወበጺሖ ኢየሩሳሌም ቦአ ቤተ መቅደስ፤ ወአኀዘ ይስድድ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በምኵራብ ወገፍትአ ማእዳቲሆሙ ለመወልጣን ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ።

ምዕራፍ ፲፩፤

ክፍል ፺፤ በአህያ ላይ ተቀምጦ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።

ኢየሩሳሌም ለመግባት ከደብረ ዘይት አጠገብ ቤተ ፋጌና ቢታንያ በደረሱ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ላከ ። ሉቃ፡ ፲፱ ፳፱-፴፱ ። ዮሐ፡ ፲፪ ፲፪ - ፲፯ ። ፩

እንዲህም አላቸው በፊታችሁ ወዳለችው ሀገር ሂዱ በገባችሁም ጊዜ ሰው ያልተቀመጠበት የአህያ ግልገል ታሥሮ ታገኛላችሁ ፍቱና አምጡልኝ አላቸው። ፪

ምን ታደርጋላችሁ የሚላችሁ ቢኖር ጌታው ይሻዋል በሉትና ያን ጊዜ ወደዚህ ይሰዳችኋል ። ፫

ሂደውም በመንገድ አጠገብ ከበር ላይ የታሠረ አህያ አገኙና ፈቱት ። ፬

ከዚያ ቆመው የነበሩትም ምን ታደርጋላችሁ? አህያውን የምትፈቱት አሏቸው ። ፭

ጌታ ኢየሱስ እንደ አዘዛቸው ነገሯቸውና ተዉዋቸው ። ፮

ግልገሉን ወደ ጌታ ኢየሱስ ወሰደው ልብሳቸውን ደልድለው በዚያ ላይ አስቀመጡት ። ፯

ከዕንጨቶች ቅጠልን ዘንጥፈው ቈርጠው በመንገድ የጐዘጐዙ ብዙዎች ናቸው፤ ልብሳቸውንም ያነጠፉሉ ። ፰

በፊት የሚሄዱ፤ በኋላ የሚከተሉ እንዲህ እያሉ ይጮኹ ነበር፤ "ሆሣዕና በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው„ መዝ፡ ፻፲፰ ፳፭ ። ፱

በእግዚአብሔር ስም የምትመጣ ያባታችን ዳዊት መንግሥትም የተባረከች ናት፤ ሆሣዕና በአርያም እያሉ ። ፲

ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ቤተ መቅደስ ገባ፤ ሁሉንም አየና በመሸ ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ሄደ። ማቴ ፳፩ ፲፪—፳፪፡ ፲፱ ፵፭—፵፰ ። ፲፩

ክፍል ፺፩፤ ስለ ተረገመችው በለስ ።

በነጋውም ከቢታንያ በወጣ ጊዜ ተራበ ። ፲፪

በለስንም ከሩቅ ልየ ቅጠል ነበራት በውስጧ የሚያገኘው ፍሬ እንዳለ ሊያይ ሄደ ወደሷም በደረሰ ጊዜ ከቅጠል በቀር ያገኘው የለም፤ ጊዜው የበለስ አልነበረምና ። ፲፫

ጌታም መልሶ ለዘለዓለም ከንቺ የሚበላ ፍሬ አይኑር አላት፤ ደቀ መዛሙርቱም ሰሙ ። ፲፬

ክፍል ፺፪፤ ቤተ መቅደስን ስለሚያረክሱ ።

ኢየሩሳሌም በደረሰም ጊዜ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ በምኵራቡ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያባርራቸው ጀመር፤ የለዋጮዎችንም መደብርና ርግብ የሚሸጡትን ወንበሮች ገለበጠ ። ፲፭

፲፮ ወከልአ ከመ አልቦ ዘያኀልፍ ንዋየ እንተ ምኵራብ።

፲፯ ወመሀሮሙ ወይቤሎሙ አኮኑ ጽሑፍ ዘይብል
ቤትየሰ ቤተ ጸሎት ይኩን ለኵሉ አሕዛብ፤ ወአንት
ሙሰ ረሰይክምዎ በዓተ ፈያት ወሰረቅት ።

፲፰ ወሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወኀሠሡ እንተ
ኀበ ይቀትልዎ ወፈርህዎ እስመ ኵሉ ሕዝብ ያነክሩ
ምሕርቶ ።

፲፱ ወሶበ መስየ ወፅአ አፍአ እምሀገር ።

፳ ወበጊብአቶሙ በነግህ ረከብዋ ለይእቲ በለስ ይብ
ስተ እምሥርዋ ።

፳፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ወይቤሎ ሊቅ ነያ እንታክቲ በለስ
እንተ ረገምካ የብሰት ።

፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ይኩን
ውስቴትክሙ ሃይማኖተ እግዚአብሔር ።

፳፫ አማን እብለክሙ ለእመ ትብልዎ ለዝንቱ ደብር
ተንሥእ ወተወረው ውስተ ባሕር ወኢይናፍቅሙ
በልብክሙ ወተአመንክሙ ከመ ዘነበብክሙ ይከ
ውን ወትረክቡ ።

፳፬ ወበእንተ ዝንቱ እብለክሙ ኵሉ ዘጸለይክሙ ወሰ
አልክሙ እንዘ ትትአመኑ ከመ ትረክቡ ወይከውን
ለክሙ ።

፳፭ ወሶበሂ ትጼልዩ ኅድጉ ለቢጽክሙ ዘተሐየስክም
ዎሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ ዘበሰማያት
አበሳክሙ ።

፳፮ ወእመሰ አንትሙ ኢኀደግሙ አቡክሙኒ ሰማያዊ
ኢየኀድግ ለክሙ አበሳክሙ ።

ክፍል ፶ወ፫ ፤ በእንተ ተስእሎተ መበሕት ።

፳፯ ወሖረ ካዕበ ኢየሩሳሌም ወእንዘ ያንሶሱ በምኵራብ
መጽኡ ኀቤሁ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፳፰ ወይቤልዎ በመበሕት መኑ ትገብር ዘንተ፤ ወመኑ
አብሐከ ትግበር ዘንተ ።

፳፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እነሂ እሴአለክሙ
አሐተ ነገረ ወንግሩኒ፤ ወእነሂ እነግረክሙ በመበ
ሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

፴ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴኑ እምሰማይኑ አው
እምሰብእ አይድዑኒ ።

፴፩ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ለእመ ንቤ እምሰማይ
ይብለነ ለምንት ኢአመንክምዎ ።

፴፪ ወእመ ንብል እምሰብእ ንፈርሆሙ ለሕዝብ እስመ
ኵሎሙ ከመ ነቢየ ይሬእይዎ ለዮሐንስ ።

፴፫ ወተሠጥውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤልዎ ኢነአ
ምር፤ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እነኒ
ኢይነግረክሙ በመበሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

በምኵራብም በኩል ገንዘብን የሚያስተላልፍ እንዳ ፲፮
ይኖር ከለከለ ።
እንዲህ ብሎም አስተማራቸው ፤ ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ ፲፯
"የጸሎት ቤት ይሁን" የሚል ተጽፎ የለምን እናንተ
ግን የሌቦችና የቀማኞች ዋሻ አደረጋችሁት ። ኢሳ
፶፮ ፣ ፯ ። ኤር ፯ ፣ ፲፩ ።
የካህናት አለቆችና ጻፎች ሰምተው የሚገድሉበትን ፲፰
ፈለጉ ፤ ግን ፈሩት ፤ ሕዝቡ ሁሉ ትምህርቱን ያደንቁ
ነበርና ።
በመሸም ጊዜ ከከተማ ወደ ውጭ ወጣ ። ፲፱
በነጋውም ተመልሰው ያችን በለስ ከሥሯ ደርቃ ፳
አገኟት ። ቍ ፲፬ ።
ጴጥሮስም አስታውሶ መምህር፤ እነሆ ያቺ የረገም ፳፩
ካት በለስ ደርቃለች አለው ። ዕብ ፯ ፣ ፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ የእግዚአብ ፳፪
ሔርን ማመን በእናንተ ይኑር ። ዮሐ ፲፬ ፣ ፩ ።
እውነት እላችኋለሁ ይህን ተራራ ተነሥተህ ወደ ፳፫
ባሕር ተወርወር ብትሉት በልቡናችሁ በትጠራጠ
ሩና ብታምኑ እንደ ተናገራችሁት ሆኖ ታገኙላ
ችሁ ። ማቴ ፲፯ ፣ ፳ ።
ስለዚህም አምናችሁ የለመናችሁትን ሁሉ እንደ ፳፬
ሚሆንላችሁም እነግራችኋለሁ ። ማቴ ፯ ፣ ፯ ። ዮሐ
፲፬ ፣ ፲፫ ።
በምትጸልዩበትም ጊዜ ወንድሞቻችሁን የነቀፉችሁ ፳፭
በቸውን ተዉ ፤ ሰማያዊ አባታችሁም በደላችሁን
ይቅር እንዲላችሁ ። ማቴ ፮ ፣ ፳፫ ።
እናንተ ይቅር ካላላችሁ ሰማያዊ አባታችሁም ይቅር ፳፮
አይላችሁም ። ማቴ ፮ ፣ ፲፬ - ፲፭ ።

ክፍል ፶፫ ፡ ስለ ክሃሊነቱ የቀረበ ጥያቄ ።

ዳግመኛም ወደ ኢየሩሳሌም ሄደ በምኵራብም ሲመ ፳፯
ላለስ የካህናት አለቆች ሽማግሎችና ጻፎች ወደርሱ
መጡ ። ማቴ ፳፩ ፣ ፳፫ - ፳፯ ። ሉቃ ፳ ፣ ፩ - ፰ ።
በማን ሥልጣን ይህን ታደርጋለህ? ይህንስ ታደርግ ፳፰
ዘንድ ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም አላቸው ፤ እኔም አንድ ነገር እጠይ ፳፱
ቃችኋለሁና ንገሩኝ ፤ እኔም በማን ሥልጣን እንዲህ
እንደማደርግ እነግራችኋለሁ አላቸው ።
የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ነው? ከእግዚአብሔር ፴
ነው ወይስ ከሰው? መልሱልኝ ።
እርስ በርሳቸው እንዲህ ተባባሉ ከሰማይ ነው ብን ፴፩
ለው ለምን አላመናችሁበትም ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡን እንፈራለን ፤ ሁሉም ፴፪
ዮሐንስን እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ።
መልሰውም ጌታ ኢየሱስን አናውቅም አሉት ፤ ጌታ ፴፫
ኢየሱስም መልሶ እኔም ይህን በማን ሥልጣን እንደ
ማደርግ አልነግራችሁም አላቸው ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ፤

ክፍል ፶ወ፬ ፡ ምሳሌ በእንተ ዓጸደ ወይን ወዓቀብቱ ።

፩ ወአኀዘ ይመስል ሎሙ ወይቤሎሙ ብእሲ ተከለ
ወይነ ወዐጠና ወአክረየ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ
ውሉቴቱ ወሚመ ሎቱ ገበረ ወዐቀብተ ወይን ወነገደ።
፪ ወፈነወ ገብሮ ኀበ ዐቀብተ ወይን በጊዜሁ ያምጽእ
ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ።
፫ ወአኀዝዎ ወቀሠፍዎ ወፈነውዎ ዕራቆ ።
፬ ወካዕበ ፈነወ ኀቤሆሙ ካልአ ገብሮ ፤ ወኪያሁኒ ወገ
ርዎ ወኰርዕዎ ወፈነውዎ አኅሚሮሙ ።
፭ ወፈነወ ሣልሰ ገብሮ ወኪያሁኒ ቀተልዎ ፤ ወፈነወ
ካልአነ አግብርተ ብዙኃነ ፤ በ ዘቀሠፉ ፤ ወበ ዘቀተሉ ፤
፮ ወቦቱ አሐዱ ወልድ ዘያፈቅር ፤ ወፈነዎ ኀቤሆሙ
ድኅረ ኵሉ እንዘ ይብል የኀፍርዎ ለወልድየሰ ።
፯ ወሰበ ርእይዎ ዓቀብት ይቤሉ ዝንቱ ውእቱ ወራ
ሲሁ ንዑ ንቅትሎ ወንርከብ ርስቶ ።
፰ ወአኀዝዎ ወአውጽእዎ አፍአ እምዓፀደ ወይን ወቀ
ተልዎ ።
፱ ምንተ እንከ ይሬስዮሙ በዓለ ወይን ይመጽእ ወይ
ቀትሎሙ ለእልክቱ ገባር ወይሁብ ወይኖ ለካልአን።
፲ ወዘኒ ኢያንበብክሙኑ ውስተ መጽሐፍ እብን እንተ
መነንዋ ነደቅት ይእቲ ኮነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ።
፲፩ እምኀበ እግዚአብሔር ኮነት ዛቲ ፤ ወነክር ይእቲ ለአ
ዕይንቲነ ።
፲፪ ወፈቀዱ የአኀዝዎ ወፈርህዎሙ ለሕዝብ እስመ አእ
መሩ ከመ በእንቲአሆሙ ይቤ ዘንተ አምሳለ ፤ ወኀ
ደግዎ ወሖሩ ።

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ ተሰብሎተ ዲናር ።

፲፫ ወፈነዉ ኀቤሁ ፈሪሳውያን ምስለ ሰብአ ሄሮድስ
ከመ ያዕሕትዎ በቃሉ ።
፲፬ ወመጽኡ ኀቤሁ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ጻድቅ
አንተ ወኢያኀዝነከ መኑሂ ወኢታደሉ ለገጸ ሰብእ
ወበጽድቅ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር ይከውነነሁ
ነሀብ ጸባሕተ ዲናር ለነጋሢ አው አልቦ ።
፲፭ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ጕሕሉቶሙ ወይቤ
ሎሙ ለምንት ታሜክሩኒ ወአምጽኡ ዲናረ ወእር
እዩኒ ።
፲፮ ወአምጽኡ ሎቱ ወይቤሎሙ ዘመኑ ዝንቱ መልክዑ
ወመጽሐፉ ፤ ወይቤልዎ ዘነጋሢ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፶፬ ፡ ስለ ወይኑ ቦታና ስለ ጠባቆቹ ።

ምሳሌም ይመስልላቸው ጀመረ እንዲህም አላቸው ፤ ፩
አንድ ሰው ወይን ተክሎ አጠረው ፤ መጥመቂያን
አስቈፈረለት በውስጡም ግንብ ሠራ ፤ ሠራተኞችንና
ተክል ጠባቆችን ሾሞለት ሄደ ። ኢሳ ፭ ፩–፲ ።
ማቴ ፳፩ ፴፫ ፵፮ ። ሉቃ ፳ ፱–፲፱ ። ኤር ፪ ፳፩ ።
ከወይኑ ፍሬ ያመጣለት ዘንድ በጊዜው ወደ ወይን ፪
ጠባቆች አገልጋዩን ላከ ።
ይዘውም ገርፈው ባዶ እጁን ሰደዱት ። ፫
ዳግመኛም ሌላውን አገልጋይ ወደርሱ ላከ እርሱንም ፬
ደብድበው ቀጥቅጠው አዋርደው ሰደዱት ።
ሦስተኛውንም አገልጋዩን ላከ ፤ እርሱንም ገደሉት ፤ ፭
ሌሎች ብዙ አገልጋዮችንም ሰደደና ከነርሱም የገረ
ፉት አሉ ፤ የገደሉትም አሉ ።
የሚወደው አንድ ልጅም ነበረውና ከሁሉ በኋላ ፮
ልጄንስ ያፍሩታል ብሎ ወደነርሱ ላከ ።
ጠባቆችም በዩት ጊዜ ወራሹ ይህ ነው ኑ እንግደለ ፯
ውና ርስቱን እጅ እናድርግ አሉ ።
ይዘው ከወይኑ ቦታ ወደ ውጭ አውጥተው ገደ ፰
ሉት ። ዕብ ፲፫ ፲፪ ።
እንግዲህ የወይኑ ባለቤት ምን ያደርጋቸው ይሆን ? ፱
መጥቶ እነዚያን ጠባቂዎች ያጠፋቸዋል ወይኑንም
ለሌሎች ይሰጣል ።
ይህንስ በመጽሐፍ አላነበባችሁምን አናጢዎች የና ፲
ቋት ደንጊያ እርሷ የማዕዘን ራስ ላይ ሆነች ። መዝ
፻፲፰ ፳፪ ፳፫ ። ማቴ ፳፩ ፵፪ ። ግብ ሐዋ ፬ ፲፩ ።
እርሷ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነች ለዓይኖቻችንም ፲፩
ድንቅ ናት ።
ሊይዙትም ወደዱ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ ይህን ፲፪
ምሳሌ ስለ እነሱ እንደ ተናገረ አውቀዋልና ትተዉ
ትም ሄዱ ።

ክፍል ፶፭ ፡ ስለ ዲናር የቀረበ ጥያቄ ።

ፈሪሳውያንም በቃሉ ያስቱት ዘንድ ከሄሮድስ ሰዎች ፲፫
ጋር ሰው ወደርሱ ላኩ ። ምዕ ፫ ፯ ። ማቴ ፳፪ ።
፲፭ ፳፪ ። ሉቃ ፳ ፳–፳፯ ።
እነሱም መጥተው እንዲህ አሉት ፤ መምህር አንተ ፲፬
እውነተኛ እንደሆንክ እናውቃለን ማንም ማን እያ
ሳዝንህም በእውነት የእግዚአብሔር መንገድ ታስተ
ምራለህ እንጂ ለሰው ፊት አታደላም ፤ ለንጉሥ
ግብር መስጠት ይገባልን ወይስ አይገባም ?
ጌታ ኢየሱስም ተንኰላቸውን በወቀና ለምን ትፈ ፲፭
ትኑኛላችሁ ? ገንዘቡን አምጥታችሁ አሳዩኝ አላቸው ።
እነሱም አመጡለት ይህ መልኩ ጽሕፈቱስ የማን ፲፮
ነው ? አላቸው የንጉሥ ነው አሉት ።

፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሀቡ ዘን
ጋሢ ለንጉሢ ፤ ወዘእግዚአብሔርኒ ግበሩ ለእግዚአብ
ሔር ፤ ወአንከርዎ ።

ክፍል ፱ወ፮ ፤ በእንተ እለ ይብሉ
አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።

፲፰ ወመጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ አልቦ ትን
ሣኤ ሙታን ፤ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ።
፲፱ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ
ይብል ለእመበ ዘሞተ እኁሁ ወኀደገ ብእሲቶ ወአ
ልቦቱ ውሉድ ፤ ያውስባ እኁሁ ለብእሲቱ ወያቅም
ዘርአ ለእኁሁ ።
፳ ወሀለዉ እንከ በኀቤነ ሰብዐቱ አኃው ወአውሰበ
ዘይልህቅ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።
፳፩ ወአውሰባ ካልኡኒ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ፤
ወሣልሶኒ ከማሁ ።
፳፪ ወሰብዐቲሆሙ አውሰብዋ ወኢኀደጉ ውሉደ ፤ ወድ
ኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።
፳፫ እመ የሐይዉ ሙታን ለመኑ እምኔሆሙ ትከውና
ብእሲተ ፤ እስመ ሰብዐቲሆሙ አውሰብዋ ።
፳፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ስሕትክሙ
ዘኢያእመርክሙ መጻሕፍተ ወኢኃይለ እግዚአብሔር ።
፳፭ ወአመሰ የሐይዉ ምውታን ኢያወስቡ ወኢይትዋ
ሰቡ ፤ አላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር እሙንቱ
በሰማያት ።
፳፮ ወከመሰ የሐይዉ ምውታን ኢያንበብክሙኑ በው
ስተ መጽሐፈ ሙሴ ዘይቤሎ እግዚአብሔር በኀበ
ዕፀ ጳጦስ እንዘ ይብል ፤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር
አምላክከ ፤ አምላከ አብርሃም ፤ ወአምላከ ይስሐቅ
ወአምላከ ያዕቆብ ።
፳፯ ኢኮነ አምላከ ሙታን ፤ አላ አምላከ ሕያዋን
ውእቱ ፤ ወአንትሙሰ ብዙኀ ተጌግዩ ።

ክፍል ፱ወ፯ ፤ ተስእሎ እምኀበ አሐዱ ጸሐፊ ።

፳፰ ወመጽአ አሐዱ ጸሐፊ ሰሚዖ ከመ ተኃሠሥዎ
ወሰበ ርእየ ከመ ሠናየ ተሰጥዎሙ ፤ ተስእሎ ወይ
ቤሎ አይኑ ትእዛዝ ቀዳሚት እምኵሉ ።
፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዛቲ ይእቲ
ቀዳሚት እምኵሉ ትእዛዝ ስማዕ እስራኤል ፤ አሐዱ
ውእቱ እግዚአብሔር አምላክከ ።
፴ ወአፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ
ወበኵሉ ነፍስከ ፤ ወበኵሉ ሕሊናከ ፤ ወበኵሉ ኃይ
ልከ ፤ ዛቲ ይእቲ ቀዳሚት ትእዛዝ ።
፴፩ ወከልእታሂ እንተ ትመስላ ፤ ዛቲ ይእቲ አፍቅር ቢጸከ
ከመ ነፍስከ ፤ ወዘየዓቢ እምእላንቱ ትእዛዛት አልቦ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ የንጉሥን ለንጉሥ ስጡ ፤ ፲፯
የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አድርጉ አላ
ቸው ፤ አደነቁት ። ሮሜ ፲፫ ፣ ፯ ።

ክፍል ፺፮ ፤ ትንሣኤ ሙታን የለም
ስለሚሉ ወገኖች ።

ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዱቃውያንም ወደ ፲፰
ርሱ መጡ ። ማቴ ፳፪ ፣ ፳፫ - ፴፫ ሉቃ ፳ ፣ ፳፯ - ፵ ።
እንዲህ ብለውም ጠየቁት ፤ መምህር! ወንድሙ ፲፱
ሚስቱን ትቶ የሞተበት ሰው ቢኖር ልጅም ባይኖ
ረው ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር
ይተክ ብሎ ሙሴ ጽፎልናል ። ዘዳ ፳፭ ፣ ፭ ።
እንግዲህ በእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ ፤ ፳
ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ።
ሁለተኛውም አገባትና ልጅ ሳይወልድ ሞተ ፤ ሦስተ ፳፩
ኛውም እንዲሁ ።
ሰባቱም አገቡዋት ዘርም አልተዉም ፤ ከሁሉም በኋላ ፳፪
ያቺ ሴት ሞተች ።
እንግዲህ ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ከነሱ ለማንኛውም ፳፫
ሚስት ትሆናለች? ሰባቱም አግብተዋታልና ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ መጻሕፍት ፳፬
ንና የእግዚአብሔርን ኃይል ባለማወቅ ትሳሳታችሁ ።
ሙታንስ በተነሡ ጊዜ አያገቡም አይጋቡም ፤ እነሱ በሰ ፳፭
ማያት እንደ እግዚአብሔር መላእክት ናቸው እንጂ ።

ሙታን እንዲነሡማ እግዚአብሔር በዕፀ ጳጦስ ዘንድ ፳፮
ያንተ አምላክ ፤ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅ አም
ላክ ፤ የያዕቆብ አምላክ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ
የነገረውን በሙሴ መጽሐፍ አላነበባችሁምን? ዘፀ
፫ ፣ ፮ - ፯ ።
እንግዲያውስ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ ፤ የሙ ፳፯
ታን አምላክ አይደለም ፤ እናንተ ግን በብዙ ትሳሳ
ታላችሁ ።

ክፍል ፺፯ ፤ ከአንድ ጸሐፊ የቀረበ ጥያቄ ።

እንደ ተከራከሩትም ሰምቶ አንድ ጸሐፊ መጣና ፳፰
በሚገባ እንደ መለሰላቸው ባየ ጊዜ ፤ ከሁሉ የምትበ
ልጠዋ ትእዛዝ የትኛዪቱ ናት? ብሎ ጠየቀው ።
ማቴ ፳፪ ፣ ፴፬ - ፵ ። ሉቃ ፲ ፣ ፳፭ - ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፤ ከትእዛዝ ፳፱
ሁሉ የምትበልጠው ይህች ናት ፤ "እስራኤል ሆይ!
ስማ አምላክህ አንድ እግዚአብሔር ነው" ። ዘዳ ፮፡፬።
"እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ልብህ ፤ በፍጹም ፴
ሰውነትህ ፤ በፍጹም አሳብህ ፤ በሚቻልህ ሁሉ ውደ
ደው" ፤ አንደኛዪቱ ትእዛዝ ይህች ናት ።
የምትመስላት ሁለተኛዪቱም ይህች ናት ፤ "ወንድም ፴፩
ህን እንደ ራስህ ውደድ" ፤ ከእነዚህ ትእዛዛት የሚበ
ልጥ የለም ። ዘሌ ፲፱ ፣ ፲፰ ።

፴፪ ወይቤሎ ውእቱ ጸሐፊ ሠናየ ትቤ ሊቅ፤ አማን አሐዱ
ውእቱ እግዚአብሔር ወአልቦ ባዕድ ዘእንበሌሁ ።

፴፫ ወከመ ታፍቅር በኵሉ ልብከ፤ ወበኵሉ ነፍስከ፤ ወበ
ኵሉ ሕሊናከ፤ ወበኵሉ ኃይልከ፤ ወከመ ታፍቅር
ቢጸከ ከመ ነፍስከ ፤ ወዝንቱ ይኄይስ እምኵሉ
መባእ ወእምኵሉ መሥዋዕት ።

፴፬ ወርእዮ ከመ ጠቢብ ውእቱ፤ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ
ኢኮንከ ርኁቀ እመንግሥተ እግዚአብሔር ወአልቦ
እንከ ዘተኀበለ ይሰአሎ ።

ክፍል ፺ወ፰፤ ተስእሎ እምኀበ
መድኃን ለፈሪሳውያን ።

፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይሜህሮሙ በም
ኵራብ እፎ ይብሉ ጸሐፍት ከመ ክርስቶስ ወልደ
ዳዊት ውእቱ ።

፴፮ ወለሊሁ ዳዊት ይቤ በመንፈስ ቅዱስ፤ ይቤሎ እግ
ዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ እገብኦሙ ለጸ
ላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ ።

፴፯ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ፤ እፎ እንከ
ይከውኖ ወልዶ፤ ወኵሉ ሕዝብ ሠናየ ያጸምዕዎ ።

ክፍል ፺ወ፱፤ በእንተ ተዐቅቦተ ግብር እምጸሐፍት ።

፴፰ ወይቤሎሙ እንዘ ይሜህሮሙ ፤ ዑቁ ወተዐቀቡ
እምጸሐፍት እለ ይፈቅዱ ያንሶስዉ ተላቢሶሙ ወይ
ትአምኁዎሙ በምሥያጣት ።

፴፱ ወያፈቅሩ ነቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት፤ ወርእሰ
ምርፋቃት በውስተ ምሳሐት ።

፵ እለ ይውኅጥዎን ለአብያተ መበለታት ወይትሜየኑ
በነዊኅ ጸሎቶሙ፤ እሉ ይረክቡ ዘየዐቢ ኵነኔ ።

ክፍል ፻፤ በእንተ ክልኤ ጸሪቅ ።

፵፩ ወነቢሮ እግዚእ ኢየሱስ ኆኅተ ምኵራብ መንጸረ
ሙዳየ ምጽዋት ይሬኢ ሰብአ ዘያበውኡ ጸሪቀ
ወይወድዩ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት፤ ወብዙኃን አብዕ
ልት እለ አብኡ ብዙኀ ።

፵፪ ወመጽአት አሐቲ ብእሲት ነዳይት መበለት፤ ወአብ
አት ክልኤ ጸሪቀ ዘየአክሉ ቈንደራጤስ ።

፵፫ ወጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወይቤሎሙ፤ አማን እብለ
ክሙ ከመ ዛቲ ነዳይት መበለት አብዝኀት አብአ
እምኵሎሙ እለ አብኡ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ።

ያም ጸሐፊ እንዲህ አለው፤ መምህር፤ መልካም ብለ ፴፪
ሃል እግዚአብሔር በእውነት አንድ ነው ከርሱም
በቀር ሌላ የለም ።
በፍጹም ልብህ በፍጹም ሰውነትህ፤ በፍጹም አሳ ፴፫
ብህ በሚቻልህ ሁሉ እንድትወደው መሆን ነው
ወንድምህንም እንደ ራስህ እንድትወድ መሆን ነው
ይህም ከመሥዋዕት ሁሉ ይበልጣል። ፩ ሳሙ ፲፭ ፳፪፤
ብልህ እንደሆነም አይቶ ጌታ ኢየሱስ ከእግዚአብ ፴፬
ሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው፤ ከዚህ
በኋላ ሊጠይቀው የደፈረ የለም ። ግብ ሐዋ ፳፮
፳፯—፳፱ ።

ክፍል ፺፰፤ ከመድኃን
ለፈሪሳውያን የቀረበ ጥያቄ ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው በምኵራብ ሲያስተ ፴፭
ምራቸው ጸሐፎች ክርስቶስ እንዴት የዳዊት ልጅ ነው
ይላሉ? ማቴ ፳፪ ፵፩—፵፮ ። ሉቃ ፳ ፵፩—፵፬ ።
እርሱ ራሱ ዳዊት በመንፈስ ቅዱስ ጌታ ጌታዬ ፴፮
ጠላቶችህን ከእግርህ ጫማ በታች እስከገዛቸው
ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው አለሳ? መዝ ፻፲ ፩ ።
እንግዲህ እርሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንዴት ፴፯
ልጁ ይሆነዋል? ሕዝቡም ሁሉ ደስ ብሏቸው ያዳም
ጡት ነበር ።

ክፍል ፺፱፤ ከጸሐፎች ግብር ስለ መጠበቅ ።

ሲያስተምራቸውም እንዲህ አላቸው፤ ዐውቁ ረዣ ፴፰
ዥም ልብስ ለብሰው ወዲያ ወዲህ ማለትን በገበ
ያም እጅ ሊነሡዋቸው ከሚወዱ ከጸሐፎች ተጠበቁ ።
ማቴ ፳፫ ፩—፴፮ ። ሉቃ ፳ ፵፭—፵፯ ።
በአደባባዮችም ፊት ለፊት መቀመጥን በማእድም ፴፱
ጊዜ በራስነት መቀመጥን ይወዳሉ ።
በረዥም ጸሎታቸው አመካኝተው የመበለቶችን ፵
ቤቶች (ገንዘብ) የሚውጡ እሊህ ጽኑ ፍርድ ይቀ
በላሉ ።

ክፍል ፻፤ ስለ ሁለት መሐለቅ ።

ጌታ ኢየሱስም ከምኵራቡ ደጅ በሙዳየ ምጽዋት ፵፩
ፊት ለፊት ተቀምጦ ገንዘብ የሚያገቡ በሙዳየ ምጽ
ዋቱ የሚጨምሩ ሰዎችን ያይ ነበር፤ ብዙ ገንዘብ
ያገቡ ባለጸጎችም ብዙዎች ነበሩ ። ፪ ነገ ፲፪ ፱ ።
ሉቃ ፳፩ ፩—፬ ።
አንዲት ድኻ ሴት መጥታ ድሪም የሚያህሉ ሁለት ፵፪
ገንዘቦች አገባች ።
ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ በሙ ፵፫
ዳየ ምጽዋቱ ገንዘብ ካገቡት ሁሉ ይህች ድኻ ሴት
አብዝታ እንዳገባች በእውነት እላችኋለሁ ።

፴፬ እስመ ኵሎሙ እለ አብኡ እምተረፈሙ አብኡ ፤
ወይእቲሰ እምተፅናሳ ኵሎ ዘቦቱ ሴሲተ ወኵሎ
መንበርታ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፷ወ፩ በእንተ ንፅተተ

ቤተ መቅደስ ወኢየሩሳሌም ።

፩ ወወፂኦ እምኵራብ ይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ
ሊቅ ርኢ ምንተ ይመስል ንድቁ ወአበኒሁ ።

፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ፤ ትሬኢኑ
ዘንተ ኵሎ ንድቀ ዐቢየ ኢይትኀደግ ዝየ እብን
ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።

፫ ወእንዘ ይነብር እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት አንፃረ
ምኵራብ ተስእልዎ በባሕቲቶሙ ጴጥሮስ ፤ ወያዕ
ቆብ ፤ ወዮሐንስ ፤ ወእንድርያስ ።

፬ ወይቤልዎ ንግረነ ማእዜ ይከውን ዝንቱ ወምንት
ትእምርቱ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ።

፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወአኀዘ ይበሎሙ ዑቁ
ኢያስሕቱክሙ ።

፮ እስመ ብዙኃን ይመጽኡ በስምየ እንዘ ይብሉ አነ
ውእቱ ክርስቶስ ፤ ወያስሕትዎሙ ለብዙኃን ።

፯ ወአመ ሰማዕክሙ አፅባዐ ወድምፀ ፀባኢት ኢት
ደንግፁ እስመ ሀለዎ ይኩን ዝንቱ ፤ ወባሕቱ አኮ
ሰቤሃ ዘየኃልቅ ።

፰ ወይትነሣእ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወነገሥት ዲበ ነገሥት
ወይከውን ድልቅልቅ በበብሔሩ ወይመጽእ ረኃብ ።

፱ ወዝንቱ ቀዳሚሁ ለፃዕር ፤ ወአንትሙሰ ዑቁ ርእሰ
ክሙ ወይወስዱክሙ አዕዋዳተ ወይቀሥፉክሙ
በመኳርብት ወይትበጽሑክሙ ኀበ መላእክት ወነገ
ሥት በእንቲአየ ፤ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

፲ ወለኵሎሙ አሕዛብ ይደሉ ይቅድሙ ወይስብክዎ
ለወንጌል ።

፲፩ ወሶበ ያበጽሑክሙ ኢትቅድሙ ተሐልዩ ወዘትነ
ብቡ ወዘአንበብክሙ ሰቤሃ ንቡ እስመ ኢኮንክሙ
አንትሙ ዘትነብቡ ዘእንበለ መንፈስ ቅዱስ ።

፲፪ ወያገብእ እኁ እኅዋሁ ለሞት ፤ ወአብ ወልዶ ፤
ወውሉድ ይትነሥኡ ዲበ አዝማዲሆሙ ወይቀትል
ዎሙ ።

፲፫ ወትከውኑ ጽሉአነ በኀበ ኵሉ ሰብእ በእንተ ስምየ ፤
ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።

፲፬ ወሶበ ርኢክሙ ኀሣሮ ለሙስና ዘይቤ ዳንኤል ነቢይ
ዘይቀውም ውስተ መካን ቅዱስ ወዘያነብብ ለይለቡ
ይእተ አሚረ እለ ውስተ ይሁዳ ይጕዩ ውስተ አድ
ባር ።

ያገኙ ሁሉ ከትረፋቸው አግብተዋል ፤ እሷ ግን ከድ ፴፬
ኅነቷ ያላትን ሁሉ ንብረቷን ሁሉ አግብታለችና ።
፪ ቆሮ ፰ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ክፍል ፷፩ ፤ ስለ ኢየሩሳሌምና

ስለ ቤተ መቅደሱ መፍረስ ።

ከምኵራብ በወጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ፩
መምህር፤ እይ ሕንፃውና ድንጊያው ምን ይመስላል?
አለው ። ሉቃ ፳፩ ፭ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህን ታላቅ ሕንፃ ታያለህን? ፪
እዚህ የማይፈርስ ሆኖ ድንጊያ በድንጊያ ላይ አይ
ቀርም ።

በደብረ ዘይትም በምኵራብ ፊት ለፊት ተቀምጦ ፫
ሳለ ጴጥሮስና ያዕቆብ ፤ ዮሐንስና እንድርያስ ለብቻ
ቸው ጠየቁት ።

እንዲህም አሉት ንገረን ይህ መቼ ይሆናል? ይህ ፬
ሁሉ በሚደረግበት ጊዜስ ምልክቱ ምንድር ነው?

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመረ ፭
ዕወቁ እንዳያስቷችሁ ።

ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ነኝ እያሉ በስሜ ይመጣሉና ፮
ብዙዎችንም ያስቷቸዋልና ።

ሰልፉንና የሰልፉን ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ ፯
ይህ ይሆን ዘንድ አለውና ፤ ነገር ግን ወዲያውኑ
የሚፈጸም አይደለም ።

ሕዝብ በሕዝብ ላይ ይነሣል ፤ ነገሥታትም በነገሥ ፰
ታት ላይ ይነሣሉ ፤ በየሀገሩ ድብልቅልቅ ይሆናል ፤
ረኃብም ይመጣል ።

ይህ የመከራው መጀመሪያ ነው ፤ እናንተ ግን ለራሳ ፱
ችሁ ዕወቁ ፤ ወደ አደባባይ ይወስዷችኋል ፤ በየምኵ
ራቡ ይገርፏችኋል ፤ ስለ እኔም ወደ አለቆች ወደ
ነገሥታት ያደርሷችኋል ምስክር ሊሆንባቸው ።
ማቴ ፲ ፲፯ - ፳፪ ።

ለአሕዛብም ሁሉ አስቀድሞ ወንጌልን ሊሰብኩ ይገ ፲
ባል ። ምዕ ፲፮ ፲፭ ።

አሳልፈው በሰጧችሁም ጊዜ አስቀድማችሁ የምት ፲፩
ሉትን የምትናገሩትን አታስቡ ፤ ያናገራችሁንም ያን
ጊዜ ተናገሩ መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ
የምትናገሩ አይደላችሁምና ።

ወንድም ወንድሙን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል ፤ አባ ፲፪
ትም ልጁን ፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ
ይገድሏቸዋልም ።

ስለ እኔ ስም በሰው ሁሉ ዘንድ የተጠላችሁ ትሆናላ ፲፫
ችሁ ፤ ትዕግሥትን አዘውትሮ የያዘ ግን እሱ ይድናል ።

በነቢዩ በዳንኤል የተነገረውን መፍረሱ ያመጣውን ፲፬
ጉስቁልና ባያችሁ ጊዜ በቅዱሱ ቦታ ላይ ቆሞ
የሚያነበው ያስተውል ፤ ያን ጊዜም በይሁዳ ያሉ
ወደ ተራሮች ይሽሹ ። ዳን ፱ ፳፯ ። ፲፪ ፱ - ፲ ።

፲፭ ወዘኒ ውስተ ናሕስ ኢይረድ ውስተ ቤት ይባእ ይንሣእ ዘከነ ውስተ ቤት ።

፲፮ ወዘኒ ገዳመ ሀሎ ኢይትመየጥ ድኅሬሁ ይንሣእ ልብሶ ።

፲፯ ወሀለዉ አሌ ሎን ለጽንሳት ወለእለ የሐንፃ ይእተ አሚረ ።

፲፰ ወጸልዩ ከመ ኢይኩን ጕይይክሙ በክረምት ።

፲፱ እስመ ይከውን ይእተ አሚረ ዐቢይ ሕማም ዘእምአመ ክነ ዓለም ኢከነ ከማሁ ፡ ወእምአመ ፈጠረ እግዚአብሔር ዓለመ ኢከነ ወኢይከውንኒ ።

፳ ወሶበ አከ ዘአኅፀርን እግዚአብሔር ለእማንቱ መዋዕል እምኢድኅነ ኵሉ ዘሥጋ ፡ ወባሕቱ በእንተ ኅሩያኒሁ እለ ኀረየ እግዚአብሔር የኃፅሮ እማንቱ መዋዕል ።

፳፩ ወይእተ አሚረ እመቦ ዘይቤለክሙ ነዋ ዝየ ሀሎ ክርስቶስ ፡ ወነዋ ከሐከ ኢትእመኑ ።

፳፪ እስመ ይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ፡ ወሐሳውያነ ነቢያት ፡ ወይገብሩ ተአምረ ወመንክረ ከመ ያስሕቱ ፤ ወሶበሰ ይትከሀሎሙ እምአስሐትዎሙ ለኅሩያንሂ ።

፳፫ ወአንትሙሰ ዑቁ ናሁ አቅደምኩ ነጊሮትክሙ ኵሎ ።

ክፍል ፷ወ፪ ፡ በእንተ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፬ ወባሕቱ ይእተ አሚረ ምስለ ዝ ኵሉ ሕማም ፀሐይ ይጸልም ፡ ወወርኀኒ ኢይሁብ ብርሃና ።

፳፭ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ወይትሀወክ ኃይለ ሰማያት ።

፳፮ ወእሚሃ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይመጽእ በደመና ምስለ ኃይል ወብዙኅ ስብሐት ።

፳፯ ወይእተ አሚረ ይፌንዎሙ ለመላእክቲሁ ወያስተጋብእዎሙ ለኅሩያኒሁ እምአርባዕቱ ነፋሳት ወእምአጽናፈ ምድር እስከ አጽናፈ ሰማይ ።

፳፰ ወእምበለስ አእምሩ አምሳሊሁ እምከመ ከነ ዐጽቃ ድኩመ ወሠረፀ ቈጽላ ይትዐወቅ ከመ ልጹቀ ማእረር ።

፳፱ ከማሁኬ አንትሙኒ እምከመ ርኢክሙ ዘንተ ኵሎ ከመ ክነ አእምሩ ከመ ልጽሐ ኀበ ኆኅት ።

፴ አማን እብለክሙ ከመ ኢተኃልፍ ዛቲ ትውልድ ዘእንበለ ይኩን ዝንቱ ኵሉ ።

፴፩ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ወቃልየሰ ኢየኃልፍ ።

ክፍል ፷ወ፫ ፡ በእንተ ሰዓት ወዕለት ።

፴፪ ወበእንተሰ ይእቲ ዕለት ወይእቲ ሰዓት አልቦ ዘየአምራ ኢመላእክተ ሰማይ ወኢወልድ ዘእንበለ አብ ባሕቲቱ ።

፴፫ ዑቁ ትጉሁ ወጸልዩ እስመ ኢተአምሩ ማእዜ መዋዕለ ጊዜሁ ።

በሰገነት ላይ ያለም ወደ ምድር ቤት አይውረድ በቤት ውስጥ ያለውንም ይወስድ ዘንድ አይግባ ። ፲፭

በዱር ያለም ልብሱን ይወስድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ ። ፲፮

ነገር ግን በዚያ ወራት ለጽንሱና ወልደውም ለሚያሳድጉ ወዮላቸው ። ፲፯

ሽሽታችሁም በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ ። ፲፰

ያን ጊዜ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እንደሱ ያልሆነ እግዚአብሔርም ከፈጠረ ጀምሮ ያልተደረገ እንግዲህም የማይደረግ ጽኑ መከራ ይሆናልና ። ዳን ፲፪ ፩ ። ፲፱

እግዚአብሔር እነዚያን ቀኖች ባያሳጥራቸው ኖሮ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም ነበር ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ስለ መረጣቸው ደጋግ ሰዎች እነዚያ ቀኖች ያጥራሉ ። ፳

ያን ጊዜ ክርስቶስ ከዚህ አለ ወይም ከዚያ አለ የሚሏችሁ ቢኖር አትመኑ ። ፳፩

መሲሕን የሚያስተባብሉ ነቢያትንም የሚያስተባብሉ ይመጣሉና ፤ ለማሳትም ተአምራትና ድንቅ ድንቅ ሥራ ያደርጋሉና ቢቻላቸውስ የተመረጡትንም ባሳቷቸው ነበር ። ፳፪

እናንተ ግን ተጠንቀቁ ፤ እነሆ ሁሉን አስቀድሜ ነግሬአችኋለሁና ። ፳፫

ክፍል ፷፪ ፤ ስለ ሰው ልጅ መምጣት ።

ነገር ግን ያን ጊዜ ከዚህ ሁሉ መከራ ጋር ፀሐይ ይጨልማል ፤ ጨረቃም ብርሃኑን አይሰጥም ። ፳፬

ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ የሰማያትም ኃይል ይናወጣል ። ፳፭

ያን ጊዜም የሰውን ልጅ በኃይልና በብዙ ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል ። ፳፮

ያን ጊዜም መልእክተኞቹን ይልካቸዋል የተመረጡትንም ከዳር እስከ ዳር ከአራቱ መዓዝን ይሰበስቧቸዋል ። ማቴ ፲፫ ፵፩ ። ፳፯

ምሳሌውንም ከበለስ ዕወቁ ጫፏ ያቈጠቈጠ ቅጠሏ ያፈጠፈጠ እንደሆነ መከር እንደ ደረሰ ይታወቃል ። ማቴ ፳፬ ፴፪ ። ፳፰

እንዲሁ እናንተም ይህ ሁሉ እንደሆነ ባያችሁ ጊዜ ከደጃፍ እንደ ደረሰ ዕወቁ ። ፳፱

ይህ ሁሉ ሳይደረግ ይህች ትውልድ እንደማታልፍ እውነት እላችኋለሁ ። ፴

ሰማይና ምድር ያልፋል ፤ ቃሌ ግን አያልፍም ። ፴፩

ክፍል ፷፫ ፤ ስለ ሰዓትና ስለ ዕለት ።

ያቺን ዕለት ያቺን ሰዓት ግን የሚያውቃት የለም መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ያለ አባት ብቻውን ። ፴፪

እወቁ ትጉ ጸልዩ ጊዜው ዘመኑ መቼ እንደሆነ አታውቁምና ። ፴፫

፴፬ እስመ ከመ ብእሲ ዘይነግድ ወየኃድግ ቤቶ ወይሁቦሙ ግብሮሙ ለአግብርቲሁ ለለአሐዱ እምኔሆሙ ወይኤዝዞ ለዐፃዊኒ ከመ ይትጋህ ።

፴፭ ትግሁ እንከ እስመ ኢተአምሩ ማእዜ ይመጽእ በዓለ ቤት፤ እመኒ ሠርከ፤ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፤ ወእመኒ ጊዜ ይነቁ ዶርሆ፤ ወእመኒ ጸቢሐ ።

፴፮ ኢይምጻእክሙ ግብተ ወኢይርከብክሙ እንዘ ትነውሙ ።

፴፯ ወናሁ እብለክሙ ለኵልክሙ ትግሁ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬፤

ክፍል ፷ወ፩፤ በእንተ ዘከመ መከሩ ሊቃነ ካህናት ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፩ ወእስከ ሰኑይ መዋዕል ፋሲካ በዓለ መጸለት ወኃሠሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ይትመየንዎ ወየአኅዝዎ ወይቅትልዎ ።

፪ ወይቤሉ አኮ በበዓል ከመ ኢይትሀወክ ሕዝብ ።

ክፍል ፷ወ፪፤ በእንተ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእን ዕፍረት ።

፫ ወእንዘ ሀሎ ቢታንያ በቤተ ስምዖን ዘለምጽ እንዘ ይረፍቅ፤ መጽአት ብእሲት ወእምጽአት ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ዘናርዱ ቅድው ዘዕፁብ ሤጡ ወአክሰቶ ወሰጠት ዲበ ርእሱ ።

፬ ወቦ እለ ተምዑ ወይቤሉ፤ ለምንት ዘመጠነዝ ሐጕል ዘዝ ዕፍረት ።

፭ እምኢትከሀሎኑ ይሠየጥ ዝንቱ ዕፍረት ፈድፋደ እምሠለስቱ ምእት ዲናር ወይትወሀብ ለነዳያን፤ ወገሠፅዋ ።

፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኅድግዋ ለብእሲት ወኢታሥርኅዋ ሠናየ ግብረ ገብረት ላዕሌየ ።

፯ ወለነዳያንሰ ዘልፈ ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሤንዩ ሎሙ፤ ወኪያየሰ አኮ ዘልፈ ዘትረክቡኒ ።

፰ ወዘቦቱ ዘበቲ ገብረት ወአቅደመት ወቀብዐተኒ ሥጋየ ለቀበርየ ።

፱ አማን እብለክሙ ኀበ ሰበክዋ ለዛቲ ወንጌል ውስተ ኵሉ ዓለም ይነግሩ ዘገብረት ዛቲ ብእሲት ወይዜከርዋ ።

ክፍል ፷ወ፫፤ በእንተ ዘከመ ሤጠ ለእግዚእ ።

፲ ወይሁዳ አስቆሮታዊ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሖረ ኀበ ሊቃነ ካህናት ከመ ያግብኦ ሎሙ ።

ቤቱን ትቶ ለአገልጋዮቹም ከነሱ ለያንዳንዱ ሥራቸውን ሰጥቶ በረኛውንም እንዲተጋ አዝዞ ወደ ሩቅ አገር እንደሚሄድ ሰው ነውና ። ማቴ ፳፭ ፲፬ ። ሉቃ ፲፱ ፲፪ ። ፴፬

እንግዲህ ትጉ ባለቤት መቼ እንደሚመጣ አታውቁምና ማታም እንደሆነ፤ በመንፈቀ ሌሊትም እንደ ሆነ፤ ዶሮ ሲጮኽም እንደሆነ፤ ጧትም እንደሆነ ። ሉቃ ፲፪ ፴፰ ። ፴፭

ድንገት እንዳይመጣባችሁ ተኝታችሁም እንዳያገኛችሁ ። ፴፮

እነሆ ሁላችሁንም ትጉ እላችኋለሁ ። ፴፯

ምዕራፍ ፲፬ ።

ክፍል ፷፩፤ ጌታ ኢየሱስን ይገድሉት ዘንድ የካህናት አለቆች እንደ መከሩ ።

ከሁለት ቀንም በኋላ በዓለ ፋሲካ ነበረ፤ የካህናት አለቆችና ጸሐፎችም ሊተናኰሉት ሊይዙትና ሊገድሉት ይሹ ነበር ። ማቴ ፳፮ ፩-፭ ። ዮሐ ፲፫ ፩-፳ ። ሉቃ ፳፪ ፩ ። ፩

ነገር ግን ሕዝቡ እንዳይታወኩ በበዓል አይሆንም አሉ ። ማቴ ፳፮ ፭ ። ፪

ክፍል ፷፪፤ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባቸው ሴት ።

በቢታንያም በለምጻሙ በስምዖን ቤት ለምሳ ተቀምጦ ሳለ አንዲት ሴት መጥታ እጅግ ያማረ ዋጋው የከበረ ናርዶስ የሚባል አንድ ብልቃጥ ሽቱ አመጣችና አዋሕዳ በራሱ ላይ አፈሰሰችው ። ማቴ ፳፮ ፮ ፲፫ ። ዮሐ ፲፪ ፩-፰ ። ፫

እንዲህ ብለው የተቈጡም አሉ የዚህ ሽቱ ጥፋት ይህን ያህል ለምንድነው? ፬

ይህ ሽቱ ከሦስት መቶ ወቄት በላይ ተሽጦ ለነዳያን ሊሰጥ ባልተቻለም ነበርን! እሷንም ገሠጿዋት ። ፭

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ሴቲቱን ተዉዋት አታዳክሙዋት ለእኔ መልካም ሥራ ሠርታለች ። ፮

ነዳያንንስ ዘወትር ታገኙዋቸዋላችሁ በወደዳችሁም ጊዜ ትቸሩላቸዋላችሁ እኔን ግን ዘወትር የምታገኙኝ አይደለም ። ዘዳግ ፲፭ ፲፩ ። ፯

ይህችም ያላትን አደረገች አስቀድማም ለመቃብሬ ሥጋዬን ቀባች ። ፰

እውነት እላችኋለሁ ወንጌልን በሚሰብኩበት በታ ሁሉ ይህች ሴት ያደረገችውን ይናገሩላታል ያስቧታል ። ፱

ክፍል ፷፫፤ ጌታውን ስለ ሸጠ ሰው ።

ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ያስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለነሱ አሳልፎ ይሰጣቸው ዘንድ ወደ ካህናት አለቆች ሄደ ማቴ ፳፮ ፲፬-፲፮ ። ሉቃ ፳፪ ፫-፯ ። ፲

፲፩ ወሰሚዖሙ ተፈሥሑ ወተናገርዎ የሀብዎ ሠሉሳ ብሩረ ፤ ወፈቀደ በጽሚት ያግብኦ ሎሙ ።

ክፍል ፳ወ፯፤ በእንተ ፋሲካ ።

፲፪ ወአመ ቀዳሚት ዕለት በዓለ መጸለት ፋሲካ አመ ይጠብሑ ፋሲሐ ይቤልዎ አርዳኢሁ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ትብላዕ ፋሲሐ ።

፲፫ ወፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወትረክቡ ብእሴ ዘይጸውር ጻሕበ ማይ ወትልውዎ ኀበ ቦአ ቤተ ።

፲፬ ወበልዎ ለበዐለ ቤት ይቤለከ ሊቅ አይቴ ጽርሕ ኀበ እበልዕ ፋሲሐ ምስለ አርዳእየ ።

፲፭ ወውእቱ ያርእየክሙ ጽርሐ ዐቢየ ወንጡፈ ወር ሡየ ፤ ወበህየ አስተዳልዉ ለነ ።

፲፮ ወሖሩ አርዳኢሁ ሀገረ ወረከቡ በከመ ይቤሎሙ ወአስተዳለዉ በህየ ፋሲሐ ።

፲፯ ወመስዮ ሖረ ምስለ ዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ።

ክፍል ፳ወ፰፤ በእንተ ከሢቶቱ ለሐዋርያት ዘያገብኦ ።

፲፰ ወእንዘ ይረፍቁ ወይበልዑ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለክሙ አሐዱ እምኔክሙ ዘይበልዕ ምስሌየ ያገብአኒ ።

፲፱ ወአኀዙ ይተክዙ ወይበሉ በበአሐዱ አነኑ እንጋ ውእቱ ።

፳ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክል ኤቱ ዘይጸብሕ ምስሌየ ውስተ መጽብሕየ ።

፳፩ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ጽሑፍ በእንቲአሁ ፤ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘእ ምኔሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እም ኀየሰ ሶበ ኢተወልደ ለውእቱ ብእሲ ።

ክፍል ፳ወ፱፤ በእንተ ሥርዓተ ምሥጢር ።

፳፪ ወእንዘ ይበልዑ ነሥአ እግዚእ ኢየሱስ ኅብስተ ወባረከ ወፈተተ ወወሀበሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ ዝ ውእቱ ሥጋየ ።

፳፫ ወነሥአ ጽዋዐኒ ወአእኰተ ወወሀበሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ ወሰትዩ እምኔሁ ኵልክሙ ።

፳፬ ወይቤሎሙ ዝ ውእቱ ደምየ ዘሐዲስ ሥርዓት ዘይ ትከዐው በእንተ ብዙኃን ።

፳፭ አማን እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ ፍሬ ወይን እስከ እንታክቲ ዕለት አመ እሰትዮ ሐዲሰ በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

ሰምተውም ደስ አላቸውና ሠላሳ ብር ሊሰጡት ተዋ ፲፩
ዋሉት፤ በምሥጢርም አሳልፎ እንዲሰጣቸው ምቹ ጊዜ ይሻ ነበረ ።

ክፍል ፳፯ ፤ ስለ ፋሲካ ።

በጉን በሚያርዱበት ፋሲካ በምትባለው በቂጣ በዓል ፲፪
በመጀመሪያይቱ ቀን ደቀ መዛሙርቱ ፋሲካን ትበላ ዘንድ በየት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ? አሉት ። ማቴ ፳፮ ፤ ፲፯ - ፳፱ ፡ ሉቃ ፳፪ ፤ ፯ - ፲፫ ።

ከደቀ መዛሙርቱም ሁለቱን ላካቸው እንዲህም አላ ፲፫
ቸው በፊታችሁ ወደ አለችው ሀገር ሂዱና የውኃ ማድጋ የተሸከመ ሰው ታገኛላችሁ ተከተሉት ።

ወደ ገባበት ቤትም ገብታችሁ ባለቤቱን መምህር ፲፬
ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፋሲካን የምበላበት ወደት ነው ብሎሃል? በሉት ። ምሳ ፲፩ ፤ ፫ ።

እርሱ የተነጠፈ ፣ የተጋረደ ፣ ታላቅ አዳራሽ ያሳያች ፲፭
ኋል ፤ በዚያ አዘጋጁልን ።

ደቀ መዛሙርቱም ወደ ከተማ ሄዱ ፤ እንዳላቸውም ፲፮
አገኙና በዚያም ፋሲካን አዘጋጁ ።

በመሸም ጊዜ ከዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ፲፯
ጋር ሄደ ።

ክፍል ፳፰ ፤ የሚያስይዘውም ለሐዋርያት ስለ መግለጡ ።

በማእድም ላይ ተቀምጠው ሲበሉ ጌታ ኢየሱስ በእ ፲፰
ውነት እላችኋለሁ ከእናንተ አንዱ ከእኔ ጋር የሚበላው ያስይዘኛል አላቸው ።

እያንዳንዱ ያዝኑ ይተክዙ እኔ እሆን እኔ እሆን? ፲፱
ይሉ ጀመር ። ዮሐ ፲፫ ፤ ፳፩ - ፳፯ ።

እርሱም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ ከዐሥራ ሁለታ ፳
ችሁ አንዱ ከኔ ጋር ከወጭቱ የሚጠልቀው ነው ።

የሰው ልጅስ ስለርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል ፤ ነገር ፳፩
ግን የሰውን ልጅ ከእጁ ለሚቀበሉት ለዚያ ሰው ወዮለት ፤ ለዚያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር ።

ክፍል ፳፱ ፤ ስለ ሥጋውና ደሙ ሥርዓት ።

ሲበሉም ጌታ ኢየሱስ ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ፳፪
ፈትቶ እንኩ ብሉ ይህ ሥጋዬ ነው ብሎ ሰጣቸው ። ሉቃ ፳፪ ፤ ፳፩ - ፳፫ ። ዮሐ ፲፫ ፤ ፲፰ - ፴፪ ።

ጽዋዉንም አንሥቶ ባርኮ ሁላችሁም እንኩ ከእሱ ፳፫
ጠጡ ብሎ ሰጣቸው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፤ ፳፫ - ፴ ።

እንዲህም አላቸው ስለ ብዙዎች የሚፈሰው አዲስ ፳፬
ሥርዓት የሚጸናበት ደሜ ይህ ነው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ።

እውነት እላችኋለሁ በእግዚአብሔር መንግሥት ፳፭
አዲስ አድርጌ እስክጠጣበት እስከዚያች ቀን ድረስ እንግዲህ ከዚህ የወይን ጭማቂ አልጠጣም ። ማቴ ፳፮ ፤ ፳፮ - ፴ ። ሉቃ ፳፪ ፤ ፲፬ - ፳ ።

ክፍል ፸ ፡ በእንተ ዝርወተ ሐዋርያት ።

፳፮ ወሰቢሖሙ ወእንቢቦሙ ወፅኡ ውስተ ደብረ ዘይት ።
፳፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኵልክሙ ትክሕዱኒ
በዛቲ ሌሊት እስመ ጽሑፍ ዘይብል እቀትሎ ለኖ
ላዊ ወይዘረዉ አባግዒሁ ።

፳፰ ወእምድኅረ ተንሣእኩ እቀድመክሙ ገሊላ ።

፳፱ ወይቤሎ ጴጥሮስ ለእመኒ ኵሎሙ ክሕዱከ አንሰ
ኢይክሕደከ ።
፴ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አማን እብለከ አንተ ትክ
ሕደኒ ዮም ሥልሰ በዛቲ ሌሊት ዘእንበለ ይንቁ
ዶርሆ ክልኤ ጊዜ ።
፴፩ ወአፈድፈደ ጴጥሮስ ትምክሕተ ወተኃበርተ እንዘ
ይብል እመውትኒ ምስሌከ ወኢይክሕደከ፡ ወከማሁ
ይቤሉ ኵሎሙ ።

ክፍል ፸ወ፩ ፡ በእንተ ጸሎቱ በጌቴሴማን ።

፴፪ ወሖሩ ዓፀደ ወይን እንተ ስማ ጌቴሴማኒ ወይቤ
ሎሙ ለአርዳኢሁ ንበሩ ዝየ እስከ አሐውር ከሐ
ወእጼሊ ።
፴፫ ወነሥኦሙ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወአ
ኀዘ ይተክዝ ወይኄዝን ።
፴፬ ወይቤሎሙ ተከዘት ነፍስየ እስከ ለሞት ንበሩ ዝየ
ወትግሁ አንከ ።
፴፭ ወእምዝ ተአተተ ሕቀ ወሰገደ ውስተ ምድር ወጸ
ለየ ከመ ትኅልፍ እምኔሁ ይእቲ ሰዓት ለእመ ይት
ከሀል ።
፴፮ ወይቤ አባ ወአቡየ ኵሉ ይትከሀለከ አኅልፋ እም
ኔየ ለዛቲ ጽዋዕ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ለይኩን
ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ።
፴፯ ወገቢኦ ረከቦሙ እንዘ ይነውሙ ወይቤሎ ለጴጥሮስ
ስምዖን ትነውምኑ ወኢትክል ተዐቅሦ አሐተ ሰዓተ ።

፴፰ ትግሁ ወጸልዩ ከመ ኢትባኡ ውስተ መንሱት፡
እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም ።
፴፱ ወሖረ ካዕበ ወጸለየ ወኪያሁ ከመ ይቤ ።
፵ ወገቢኦ ካዕበ ረከቦሙ እንዘ ይነውሙ እስመ ከብዳ
አዕይንቲሆሙ ወኢየአምሩ ዘይነብቡ ።
፵፩ ወመጽአ በሣልስ ወይቤሎሙ ኑሙ እንከሰ ወአዕ
ርፉ ምዕረ፡ እስመ፡ናሁ በጽሐ ጊዜሁ ወናሁ ያገብእዎ
ለወልደ እጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥኣን ።

፵፪ ተንሥኡ ንሑር ናሁ በጽሐ ዘያገብአኒ ።

ክፍል ፸፤ ስለ ሐዋርያት መበተን ።

አመስግነው ዘምረው ወደ ደብረ ዘይት ወጡ ። ፳፮
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ፳፯
በዚች ሌሊት ሁላችሁ ትክዱኛላችሁ "ጠባቂውን
እገድለዋለሁ በጎቹም ይበተናሉ የሚል ጽሑፍ
አለና „ ዘካ ፲፫ ፯ ። ማቴ ፳፮ ፴-፴፭ ። ዮሐ ፲፮ ፴፪ ።
ከተነሣሁም በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ ። ፳፰
ምዕ ፲፮ ፯ ።
ጴጥሮስም ሁሉም ቢክዱህ እንኳን እኔ አልክድህም ፳፱
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እልሃለሁ ዶሮ ሁለት ጊዜ ፴
ሳይጮኽ አንተ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው ።
ዮሐ ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ካንተ ጋር እሞታለሁ እንጂ አልክድህም ፴፩
እያለ ትምክሕትንና ድፍረትን አበዛ ሁሉም እንደሱ
አሉ ።

ክፍል ፸፩፤ በጌቴሴማን ስለ መጸለዩ ።

ጌቴሴማኒ ወደምትባለው የወይን ቦታም ሄዱ ደቀ ፴፪
መዛሙርቱንም ወደዚያ ሂጄ እስክጸልይ ድረስ ከዚህ
ቆዩ አላቸው ፡ ማቴ ፳፮ ፴፮ ፵፮ ። ሉቃ ፳፪ ፵፩ ፵፮
ጴጥሮስን ያዕቆብንና ዮሐንስን ከእሱ ጋር ወሰዳቸው ፴፫
ያዝንና ይተክዝም ጀመር ።
ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ አዘነች ከዚህ ሁኑና እንግ ፴፬
ዲህ ትጉ አላቸው ፡ ዮሐ ፲፪ ፳፯ ።
ከዚህም በኋላ ጥቂት እልፍ ብሎ ከምድር ላይ ሰግዶ ፴፭
ይቻል እንደሆነ ያቺ ሰዓት ከእሱ ታልፍ ዘንድ ጸለየ።

አባ አባቴ ሆይ ! ሁሉ ይቻልሃል ይህቺን ጽዋ ከእኔ ፴፮
አሳልፋት ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ
ይሁን አለ ።
በተመለሰም ጊዜ ተኝተው አገኛቸውና ጴጥሮስን ፴፯
እንዲህ አለው ፤ ስምዖን ታንቀላፋለህን አንዲት ሰዓ
ት ስንኳ መታገሥ አትችልምን ?
ወደ ፈተና እንዳትገቡ ተግታችሁ ጸልዩ መንፈስ ፴፰
ሲሻ ሥጋ ይደክማልና ።
ዳግመኛም ሄዶ ያንኑ ቃል ብቻ ጸለየ ። ፴፱
ዳግመኛም ተመልሶ ተኝተው አገኛቸው ዓይናቸው ፵
ፈዝው ነበርና የሚናገሩትንም አያውቁም ነበርና ።
በሦስተኛውም መጥቶ እንዲህ አላቸው እንግዲህስ ፵፩
ተኙ እንደኛችሁን ዕረፉ አሁን ጊዜው ደርሶአልና
እነሆ የሰውን ልጅ በኃጥአን እጅ አሳልፈው ይሰ
ጡታል ።
ተነሡ እንሂድ እነሆ የሚያስይዘኝ መጥቷል ። ፵፪

ክፍል ፸ወ፪ ፡ በእንተ ዘከመ አግብአ ይሁዳ ለእግዚእነ ።

፵፫ ወእንዘ ይትናገሮሙ በጽሐ ሶቤሃ ይሁዳ አስቆሮታዊ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ወምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ ምስለ መጣብሕ ወዕፀው እምኀበ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፵፬ ወወሀቦሙ ትእምርተ ዘያገብአ ወይቤሎሙ ዘሰዐምክዎ ውእቱ አኀዝዎ ወአጽንዕዎ ወሰድዎ ።

፵፭ ወሶቤሃ መጽአ ኀቤሁ ወይቤሎ ረቢ ወሰዐሞ ።
፵፮ ወሰፍሑ እደዊሆሙ ላዕሌሁ ወአኀዝዎ ።
፵፯ ወመልሐ መጥባሕቶ አሐዱ እምእለ ምስሌሁ ይቀውሙ ወዘበጦ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመተረ ዕዝኖ ።

፵፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ከመ ሰራቂኑ ትዴግኑኒ መጻእክሙ ምስለ መጣብሕ ወአብትር ተአኀዙኒ ።
፵፱ ወኵሎ አሚረ ሀሎኩ ምስሌክሙ እሜህር በምኵራብ ወኢአኀዝክሙኒ ፡ ወባሕቱ ከመ ይብጻሕ ዘውስተ መጻሕፍት ።
፶ ወኃደግዎ ኵሎሙ አርዳኢሁ ወጐዩ ።
፶፩ ወተለዎ አሐዱ ወሬዛ ዘይትዓጸፍ ሰንዱነ ወአኀዝዎ ወራዙት ።
፶፪ ወኀደገ ሰንዱኖ ወጐየ ዕራቆ ።

ክፍል ፸ወ፫ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ ውስተ ዓውድ ።

፶፫ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ኀበ ሊቀ ካህናት ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሎሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወረበናት ።

፶፬ ወተለዎ ጴጥሮስ እምርኁቅ ውስተ ውሣጤ ዓፀደ ሊቀ ካህናት ወነበረ ምስለ ወዐልያኒሆሙ ይስሕን መንገለ በርህ ።
፶፭ ወኃሠሡ ሊቃነ ካህናት ወኵሉ ዐውድ ሰማዕተ ሐሰት በዘያስተዋድይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ከመ ይቅትልዎ ወኃጥኡ ።
፶፮ ወብዙኃን እለ አስተዋደይዎ ወኢኀብረ ቃሎሙ ።

፶፯ ወቦ ሰማዕተ ሐሰት እለ ተንሥኡ ወነበቡ ሐሰተ ።

፶፰ ወይቤሉ ንሕነ ሰማዕናሁ እንዘ ይብል አነ እነሥቶ ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ዘእድ ገብሮ ወበሠሉስ ዕለት አሐንጽ ካልአ ዘእድ ኢገብሮ ።

፶፱ ወምስለ ዝኒ ኢኀብረ ስምዖሙ ።
፷ ወተንሥአ ሊቀ ካህናት ወሐተቶ ለእግዚእ ኢየሱስ

ክፍል ፸፪ ፡ ይሁዳ ጌታችንን እንዳስያዘው ።

ሲነጋገራቸውም ወዲያውኑ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ፵፫
አስቆሮታዊው ይሁዳ ደረሰ ከእሱም ጋር ከካህናት አለቆች ከጻፎችና ከሽማግሎች የተላኩ ሾተል ጎመድ የያዙ ብዙ ሰዎች ነበሩ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፪ - ፲፩ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፵፯ - ፶ ።
የሚያስይዘውንም ምልክት ሰጥቷቸው ነበር ፡ የሳምኩት እርሱ ነው ፤ አጥብቃችሁ ያዙና ውሰዱት አላቸው ። ፵፬
ያን ጊዜም ወደሱ መጣና መምህር ! ብሎ ሳመው ። ፵፭
በእርሱም ላይ እጃቸውን ዘርግተው ያዙት ። ፵፮
ከጌታ ጋር ቆመው ከነበሩትም አንዱ ሰይፉን መዝዞ የሊቀ ካህናቱን ባርያ መታው ጆሮውንም ቈረጠው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፵፯ - ፶ ። ፵፯
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እንደ ሌባ ተከታትላችሁ በሾተል በጐመድ ልትይዙኝ መጣችሁን ! ፵፰
በምኵራብ ሳስተምር ከእናንተ ጋር ነበርኩ አልያዛችሁኝም ፡ ግን በመጽሐፍ ያለው ይፈጸም ዘንድ ነው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፬ - ፶፮ ። ፵፱
ደቀ መዛሙርቱም ሁሉ ጥለዉት ሸሹ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፮ ። ፶
ነጠላ የለበሰ አንድ ጐልማሳ ይከተለው ነበር ፤ ጐበዛዝትም ያዙት ። ፶፩
ነጠላውን ትቶ ዕራቆቱን ሸሸ ። ፶፪

ክፍል ፸፫ ፡ በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

ጌታ ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት ፤ የካህናት አለቆች ጻፎችና ሽማግሎችም ከእሱ ዘንድ ተሰበሰቡ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፯ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፬ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፫ ። ፶፫
ጴጥሮስም እስከ ካህናቱ አለቃ ግቢ ውስጥ ድረስ ከሩቅ ተከተለው በእሳቱ ፊት ለፊትም ከሎሌዎቹ ጋር ሊሞቅ ተቀመጠ ። ፶፬
የካህናት አለቆችና ሸንጎች ሁሉ ይገድሉት ዘንድ ጌታ ኢየሱስን እንዲከሱት የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ ፡ ግን አጡ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፱ - ፳፬ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፱ ። ፶፭
የከሰሱት ብዙዎች ናቸው ፡ ግን ቃላቸው አንድ አልሆነም ። ፶፮
ተነሥተው በሐሰት የመሰከሩ የሐሰት ምስክሮች ነበሩ ። ፶፯
እኔ ይህን የሰው እጅ የሠራውን ቤተ መቅደስ አፍርሼ በሦስተኛው ቀን እጅ ያልሠራውን ሌላ ቤተ መቅደስ እሠራለሁ ሲል እኛ ሰምተነዋል አሉ ። ዮሐ ፪ ፡ ፲፱ - ፳፩ ። ፶፰
ይህም ቢሆን ምስክርነታቸው አልተባበረም ። ፶፱
ሊቀ ካህናቱም ተነሥቶ ይህን ያህል ሲያሳጡህ የም ፷

ወይቤሎ አልቦኑ ዘትሰጠው እንዘ መጠነዝ ያስተዋ
ድዩከ ።
፷፩ ወአርመመ ወኢተሰጥዎ ወኢምንትኒ፡ ወካዕበ ሐተቶ
ሊቀ ካህናት ወይቤሎ አንተኑ ውእቱ ክርስቶስ
ወልዱ ለቡሩክ ።
፷፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እወ አነ ውእቱ፡ ወትሬ
እይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይነብር በየ
ማነ ኃይል ወይመጽእ በደመና ሰማይ ።
፷፫ ወሰጠጠ አልባሲሁ ሊቀ ካህናት ወይቤ ምንተ
እንከ ትፈቅዱ ሎቱ ሰማዕተ ።
፷፬ ናሁ ለሊክሙ ሰማዕክሙ ጽርፈቶ ምንተ እንከ
ትብሉ፡ ወአግብኡ ፍትሐ ኵሎሙ ወይቤሉ ይቅ
ትልዎ ።
፷፭ ወአኀዙ እምውስቴቶሙ ይውርቅዎ ወይጽፍዕዎ ገጾ
ወይኰርዕዎ ርእሰ፡ ወይቤልዎ ተነበይ ለነ ክርስቶስ
መኑ ጸፍዐከ፡ ወኮኑ ወዓልት ይጸፍዕዎ በሕቁ ።

ክፍል ፸ወ፬፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፷፮ ወእንዘ ሀሎ ጴጥሮስ ታሕተ ውስተ ዓፀድ መጽአት
አሐቲ ወለት እምእእማተ ሊቀ ካህናት ።

፷፯ ወርእየቶ ለጴጥሮስ ይስሕን ወነጸረቶ ወትቤሎ፡
አንተሂ ምስለ ኢየሱስ ገሊላዊ ሀለውከ ።

፷፰ ወክሕደ ወይቤላ ኢየአምር ወኢይጤይቅ ዘትብሊ፡
ወወፅአ አፍአ ኀበ ጸናፌ ዓፀድ ወነቀወ ዶርሆ ።

፷፱ ወርእየቶ ካዕበ ካልእት ወትቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ
ህየ ዝንቱኒ እምኔሆሙ ውእቱ፡ ወክሕደ ካዕበ ።

፸ ወእምድኅረ ሕቀ ካዕበ ይቤልዎ ለጴጥሮስ እለ ይቀ
ውሙ፡ አማን እምኔሆሙ አንተ ወገሊላዊ አንተ
ወቃልከ ያዔውቀከ፡ ወአኀዘ ይትረገም ወይምሐል
እንዘ ይብል ኢየአምሮ ለውእቱ ብእሲ ዘትብሉ፡
ወሶቤሃ ነቀወ ካዕበ ዶርሆ ።
፸፩ ወተዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎ ።

፸፪ ሥልሰ ትክሕደኒ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ክልኤ ጊዜ፡
ወበከየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭፡

ክፍል ፸ወ፭፡ በእንተ ቀዊሞቱ ቅድመ ጲላጦስ ።

፩ ወጸቢሖ ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ወጸሐ
ፍት ሕዝብ ወኵሉ ዐውድ ወሐመይዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ወወሰድዎ ወመጠውዎ ለጲላጦስ ።

ትመልሰው የለህምን ብሎ ጌታ ኢየሱስን ጠየቀው ።

ዝም አለ ምንም አልመለሰለትም፡ ዳግመኛ ሊቀ ካህ ፷፩
ናቱ የቡሩኩ ልጅ ክርስቶስ አንተ ነህን? አለው ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም አዎን እኔ ነኝ፡ የሰው ልጅ በኃይል ፷፪
ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይ ደመና ሲመጣ ታዩታላችሁ
አለው ።
የካህናት አለቃም ልብሱን ቀደደ እንዲህም አለ፤ ፷፫
እንግዲህ ምን ምስክር ተፈለጋላችሁ?
እነሆ እናንተ ራሳችሁ ስድቡን ሰማችሁ፡ እንግዲህ ፷፬
ምን ትላላችሁ? ሁሉም ይሙት በቃ ብለው ፈረዱ ።
ዮሐ ፲፱ ፡ ፯ ።
ከመካከላቸውም ይተፉበት፡ በጥፊ ይመቱት፡ ራሱን ፷፭
ይመቱት፡ ክርስቶስ ማን መታህ ንገረን? ይሉት ጀመር
ሎሌዎችም መላልሰው በጥፊ ይመቱት ጀመር ።

ክፍል ፸፬፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።

ጴጥሮስም በግቢው ውስጥ በታች ቤት ሳለ፡ ከሊቀ ፷፮
ካህናቱ ገረዶች አንዲት ብላቴና መጣች ። ማቴ ፳፮፡
፷፱ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፮-፷፪ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፭-፳፯ ።
ጴጥሮስን እሳት ሲሞቅ አየችው ተመልክታውም፡ ፷፯
አንተም ከገሊላዊው ከኢየሱስ ጋር ነበርክ?
አለችው ።
የምትዪውን አላውቅም፡ ልብ አላደርገውም ብሎ ፷፰
ካደ፡ ከቅፅሩም ወደ ውጭም ወደ መጀመርያ አጥር
ወጣ፡ ዶሮም ጮኸ ።
ዳግመኛም ሴላዪቱ ብላቴና አየችውና ከዚያ ቆመው ፷፱
ለነበሩት ይህም ከእነሱ ወገን ነው አለቻቸውና፡
ሁለተኛ ካደ ።
ከጥቂት ጊዜም በኋላ ከዚያ ቆመው የነበሩት ዳግ ፸
መኛ በእውነት አንተ ከነርሱ ወገን ነህ? አንተ ገሊ
ላዊ ነህ? አነጋገርህም ያስታውቅሃል ።

ያንን የምትሉትን ሰው አላውቀውም እያለ ይምል ፸፩
ይገዝት ጀመር፡ ያን ጊዜም ዶሮ ሁለተኛ ጮኸ ።
ጴጥሮስም ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክ ፸፪
ደኛለህ ያለውን የጌታ የኢየሱስን ቃል አሰበ፡ አለ
ቀሰም ። ቍ ፡ ፴ ።

ምዕራፍ ፲፭፡

ክፍል ፸፭፡ በጲላጦስ ፊት ስለ መቆሙ ።

በነጋ ጊዜም የካህናት አለቆች ሽማግሎችና የሕ ፩
ዝብ ጻፎች ሸንጎውም ሁሉ ተማከሩና ጌታ ኢየሱ
ስን አሥረው ወስደው ለጲላጦስ ሰጡት ። ማቴ ፳፯።
ሉቃ ፳፫ ። ዮሐ ፲፰ ።

፪ ወተስእሎ ጲላጦስ ወይቤሎ አንተኑ ንጉሦሙ ለአይ
ሁድ ፡ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተ
ትብል ።
፫ ወአስተዋደይዎ ሊቃነ ካህናት ብዙኃ ፡ ወውእቱሰ
አልቦ ዘአውሥአ ።
፬ ወሐተቶ ካዕበ ጲላጦስ ወይቤሎ አልቦኑ ዘትሰጠው
እንዘ መጠነዝ ያስተዋድዩከ ።
፭ ወኢተሰጥዎ እግዚእ ኢየሱስ ወኢምንተኒ ፡ እስከ
አንከሮ ጲላጦስ ።
፮ ወለለበዓል ያሐዩ ሎሙ አሐደ እምነ ሙቁሓን ዘአ
ብደሩ ።
፯ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ በርባን ሙቁሕ ምስለ
እለ ገብሩ ሀከከ ወምስለ ቀተልተ ነፍስ ።
፰ ወዐርጉ ሕዝብ ወከልሑ ወሰአሉ ይግበር ሎሙ
በከመ ያለምዶ ።
፱ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ትፈቅዱኑ አሕይዎ
ለክሙ ለንጉሠ አይሁድ ።
፲ እስመ የአምር ከመ በቅንአቶሙ አግብእዎ ሊቃነ
ካህናት ።
፲፩ ወሊቃነ ካህናትሰ ሆከዎሙ ለሕዝብ ከመ በርባንሃ
ይስአሉ ያሕዩ ሎሙ ።
፲፪ ወካዕበ አውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ምንተ እንከ
ትፈቅዱ እረስዮ ለዘተብህለ ንጉሠ አይሁድ ።
፲፫ ወካዕበ ከልሑ ኵሎሙ ወይቤሉ ስቅሎ ።
፲፬ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ምንተ እኩየ ገብረ ፡ ወፈድፋደ
ጸርሑ ወይቤሉ ስቅሎ ።
፲፭ ወመከረ ጲላጦስ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ወአሕ
የወ ሎሙ በርባንሃ ወቀሠፎ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡
ወወሀቦሙ ይስቅልዎ ።

ክፍል ፸ወ፮ ፡ በእንተ ተሣልቆቶሙ ላዕለ እግዚእነ ።

፲፮ ወአብእዎ ሐራ ውሣጤ ዐፀድ ኀበ ምኵናን ወጸ
ውዑ ኵሎ ሠገራተ ሰጲራ ።
፲፯ ወአልበስዎ ሜላተ ወፀፈሩ አክሊለ ዘሦክ ወአስተ
ቀጸልዎ ላዕለ ርእሱ ወተሣለቅዎ ።
፲፰ ወይብልዎ በሐ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።
፲፱ ወይኰርዕዎ ርእሶ በሕለት ፡ ወይዌርቅዎ ፡ ወያስተበ
ርኩ ወይሰግዱ ሎቱ ።
፳ ወሶበ ተሣለቁ ላዕሌሁ ሰለብዎ ውእተ ሜላተ ፡ ወአ
ልበስዎ አልባሲሁ ወወሰድዎ ኀበ ይሰቅልዎ ።
፳፩ ወዐበጡ አሐደ እምኃለፍት ስምዖንሃ ቀሬናዌ እት
ወቶ እምሐቅል ወውእቱ አቡሆሙ ለእለ እስክን
ድሮስ ወለሮፎስ ከመ ይፁር መስቀሎ ።
፳፪ ወወሰድዎ ብሔረ ጎልጎታ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ
መካነ ቀራንዮ ።

ጲላጦስም የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን ? ብሎ ጠየ ፪
ቀው ፡ ጌታ ኢየሱስም መልሶ አንተ ትላለህ አለው ።
የካህናት አለቆችም ብዙ አሳጡት ፡ እሱ ግን የመለ ፫
ሰው ነገር የለም ።
ጲላጦስም ይህን ያህል ሲያሳጡህ አትመልስምን ? ፬
ብሎ እንደገና ጠየቀው ።
ጌታ ኢየሱስም ጲላጦስ እስኪያደንቀው ድረስ ምንም ፭
ምን አልመለሰለትም ። ምዕ ፲፬ ፡ ፷፬ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ።
በበዓል በበዓልም ከእሥረኞች የመረጡትን አንዱን ፮
ይፈታላቸው ነበር ።
ከነፍስ ገዳዮችና ከክፉ አድራጊዎች ጋር የታሠረ ፯
ስሙ በርባን የሚባል አንድ ሰው ነበር ።
ሕዝቡም እንደ ልማዱ ያደርግላቸው ዘንድ እየ ፰
ጮኹ ለመኑ ።
ጲላጦስም መልሶ የአይሁድን ንጉሥ ላድንላችሁ ፱
ትወዳላችሁ ? አላቸው ።
የካህናት አለቆች ቀንተው አሳልፈው እንደ ሰጡት ፲
ያውቃልና ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፵፰ ።
የካህናት አለቆች ግን በርባንን እንዲያድንላቸው ፲፩
ይለምኑት ዘንድ ሕዝቡን አነሣሡዋቸው ።
ጲላጦስም እንደገና መልሶ እንግዲህ የአይሁድ ፲፪
ንጉሥ የተባለውን ምን ላድርገው ትወዳላችሁ ?
አላቸው ።
ሁሉም እንደገና ስቀለው እያሉ ጮኹ ። ፲፫
ጲላጦስም ምን ክፉ ሥራ ሠራ ? አላቸው ፡ እነሱ ፲፬
ግን ስቀለው እያሉ በጣም ጮኹ ።
ጲላጣስም የሕዝቡን ፈቃድ ላድርግ አለና በርባንን ፲፭
ፈታላቸው ፡ ጌታ ኢየሱስን ግን ገርፎ ሊሰቅሉት
ሰጣቸው ።

ክፍል ፸፮ ፡ በጌታችን ላይ ስለ መዘባበታቸው ።

ወታደሮችም ወደ ግቢ ውስጥ ወደ ፍርድ መቀበ ፲፮
ያው አገቡት ፡ ባለወንቹን ጭፍሮች ሁሉ ጠሩ ።
ነጭ ሐርን አለበሱት የእሾህ አክሊል ታትተው ፲፯
በራሱ ላይ ደፉበትና ተዘባበቱበት ።
የአይሁድ ንጉሥ ሰላምታ ይገባሃል ይሉት ነበር ። ፲፰
ራሱን በዘንግ ይመቱት ፡ ይተፉበት ፡ ተንበርክከውም ፲፱
ይሰግዱለት ነበር ።
በተዘባበቱበትም ጊዜ ያንን ነጩን ሐር ገፈፉና ፡ ፳
ልብሱን አልብሰው ወደሚሰቅሉበት ቦታ ወሰዱት ።
መስቀሉንም ይሸከም ዘንድ የቀሬን ሰው የሆነ አንድ ፳፩
ስምዖን የሚባል መንገድ አላፊ ከበረኻ ሲመለስ
ያዙ ፡ እሱም የእለ እስክንድሮስና የሮፎስ አባት
ነው ። ሮሜ ፲፮ ፡ ፲፫ ።
ትርጓሜው የራስ ቅል ወደሚሉት ወደ ጎልጎታ ፳፪
ሥፍራ ወሰዱት ።

፳፫ ወወሀብዎ ይስተዩ ወይነ ምስለ ከርቤ ቱሱሐ፤ ወአ
በየ ሰትየ ።

ክፍል ፸ወ፯ ፤ በእንተ ስቅለቱ ።

፳፬ ወሰቀልዎ ወተዐፀዉ ዲበ አልባሲሁ ወተካፈሉ
ዘከመ ይነሥኡ ።

፳፭ ወሠለስቱ ሰዓት ውእቱ ጊዜ ይሰቅልዎ ።
፳፮ ወይብል መጽሐፈ ጌጋዩ ንጉሦሙ ለአይሁድ ።
፳፯ ወሰቀሉ ምስሌሁ ክልኤተ ፈያተ አሐደ በየማኑ
ወአሐደ በጸጋሙ ።
፳፰ ወተፈጸመ መጽሐፍ ዘይቤ ተኈለቈ ምስለ ገበርተ
ዓመፃ ።
፳፱ ወኃለፍትኒ ይጸርፉ ላዕሌሁ ወየሐውሱ ርእሶሙ
ወይብልዎ፤ አ ዘይነሥቶ ለቤተ፮መቅደስ ወበሠሉስ
ዕለት፤የሐንፆ ።
፴ አድኅን፤ርእሰከ ወረድ፣እመስቀልከ ።
፴፩ ወከማሁ ሊቃነ ካህናትኒ ወጸሐፍት ይሣለቁ ላዕሌሁ
ወይብልዎ ዘበዕደ ያድኅን ወርእሶ ኢይክል አድኅኖ ።

፴፪ ወእመሰ ክርስቶስ ውእቱ ንጉሠ እስራኤል ለይረ
ድኬ እምነ መስቀሉ ንርአይ ወንእመን ቦቱ፤ ወእለሂ
ተሰቅሉ ምስሌሁ ይዘነጕጕዎ ።

ክፍል ፸ወ፰፤ በእንተ ሞቱ በላዕለ መስቀል ።

፴፫ ወሰበ ኮነ ጊዜ ቀትር ጸልመ ፀሐይ ወኵሉ ዓለም
ጸልመ እስከ፡ተሱዐት ሰዓት ።
፴፬ ወጊዜ ተስዐቱ ሰዓት ገዓረ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል
ወይቤ፤ኤሎሄ ኤሎሄ ኤልማስ ላማ ሰበቅታኒ፤ዘበት
ርጓሜሁ አምላኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ ።

፴፭ ወበ እለ ይቤሉ እምእለ ይቀውሙ ሀየ ኤልያስሃ
ይጼውዕ ።
፴፮ ወሮጸ አሐዱ ወመልአ ሰፍነገ ብኒአ ወአሰረ በሕለት
ወአስተዮ ወይቤ ኅድጉ ንርአይ ለእመ ይመጽእ
ኤልያስ ያውርዶ ።
፴፯ ወገዓረ እግዚእ ኢየሱስ በዓቢይ ቃል ወመጠወ
ነፍሶ ።
፴፰ ወተሰጠ መንጦላዕተ ምኵራብ ለክልኤ እምላዕሉ
እስከ ታሕቱ ።
፴፱ ወርእዮ ሐራዊ ሊቀ ምእት ዘይቀውም መንጸረ ከመ
ከመዝ ግዒሮ ሞተ ይቤ አማን ዝንቱ ወልደ እግዚ
አብሔር ውእቱ ።
፵ ወሀለዋ አንስት ይቀውማ ወይኔጽራ እምርኁቅ ማር
ያም መግደላዊት፤ ወማርያም እንተ ያዕቆብ ዘይን
እስ፤ ወእሙ ለዮሳ ወሰሎሜ እለ ተለዋሁ እምገሊላ
ወተልእክዎ ።

ከከርቤ ጋር የተቀላቀለ ወይን ሊጠጣ ሰጡት፤ አል ፳፫
ጠጣም አለ ። መዝ ፷፱ ፤ ፳፩ ።

ክፍል ፸፯ ፤ ስለ ስቅለቱ ።

እሱንም ሰቀሉና በልብሶቹ ላይ ዕጣ ተጣጥለው እንደ ፳፬
ድርሻቸው ተካፈሉ ። መዝ ፳፪ ፤ ፲፰ ። ሉቃ ፲፫ ፤ ፴፬ ።
ማቴ ፳፯ ፤ ፴፭ ።
ሲሰቅሉትም ሦስት ሰዓት ነበር ። ፳፭
የበደሉ ደብዳቤም የአይሁድ ንጉሥ ነው ይል ነበር ። ፳፮
ከርሱም ጋር አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ፳፯
ሁለት ወንበዴዎች ሰቀሉ ።
"መጽሐፍ ከዐመፀኞች ጋር ተቈጠረ" ያለው ተፈ ፳፰
ጸመ ። ኢሳ ፶፫ ፤ ፲፪ ።
መንገድ ተላላፊዎችም ይሰድቡት ነበር ፤ ራሳቸውም ፳፱
እየነቀነቁ እንዲህ ይሉት ነበር ፤ አወይ ቤተ መቅደ
ስን አፍርሶ በሦስተኛው ቀን የሚሠራው ! ፲፬ ፤ ፶፰ ።
ራስህን አድን ከመስቀልህም ውረድ ። ፴
እንዲሁም የካህናት አለቆችና ጻፎችም ይዘብቱበ ፴፩
ትና ሌላውን የሚያድን ራሱን ግን ማዳን የማይ
ችል ይሉት ነበር ።
እሱ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ ከሆነ እስኪ አሁን ፴፪
ከመስቀሉ ይውረድና አይተን እንመንበት ፤ አብረ
ዉት የተሰቀሉትም ያሽሟጥጡት ነበር ።

ክፍል ፸፰ ፤ በመስቀል ላይ ስለ መሞቱ ።

ቀትርም በሆነ ጊዜ ፀሐይ ጨለመ ፤ ዓለምም ሁሉ ፴፫
እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ጨለማ ሆነ ።
ዘጠኝ ሰዓት በሆነ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ በታላቅ ቃል ፴፬
"ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ" ብሎ ጮኸ ፤ ትርጓሜ
ውም "አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ" ማለት
ነው ። መዝ ፳፪ ፤ ፩ ።
ከዚያ ቆመው ከነበሩትም ኤልያስን ይጠራል ያሉ ፴፭
አሉ ።
አንዱም ሮጠና በዓይነ በጎ መጻጻውን ሞልቶ በዘ ፴፮
ንግ አሥሮ አጠጣውና ዝም በሉ ኤልያስ መጥቶ
ያወርደው እንደሆነ እንይ ! አለ ።
ጌታ ኢየሱስም በታላቅ ቃል ጮኸ ፤ ነፍሱንም ከሥ ፴፯
ጋው ለየ ።
የምኵራብ መጋረጃም ከላይ እስከ ታች ከሁለት ፴፰
ተቀደደ ።
ፊት ለፊት የቆመው የመቶ አለቃ እንዲህ ጮኸ ፴፱
እንደ ሞተ በየ ጊዜ ፤ ይህ ሰው በእውነት የእግዚአ
ብሔር ልጅ ነው አለ ።
ከሩቅ ቆመው የሚያዩት ሴቶች ነበሩ ከነዚህም ከገ ፵
ሊላ ጀምሮ የተከተሉትና ያገለገሉት ማርያም መግ
ደላዊት ፤ የታናሹ የያዕቆብ እናት ማርያም የዮሳ እና
ትና ሰሎሚ ነበሩ ። ሉቃ ፰ ፤ ፪ - ፳፫ ።

፵፩ ወባዕዳትኒ ብዙኃት እለ ዐርጋ ምስሌሁ ኢየሩ
ሳሌም ።

ክፍል ፸ወ፱ ፡ በእንተ ርደቱ ውስተ መቃብር ።

፵፪ ወመስዮ ዐርብ አሚሃ በአተ ሰንበት ወውእቱ ።

፵፫ መጽአ ዮሴፍ እምአርማትያስ ብእሲ ኄር ወጠቢብ ፡
ወውእቱ ይሴፎ መንግሥተ እግዚአብሔር ወተሀ
በለ ወቦአ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።

፵፬ ወአንከረ ጲላጦስ ወይቤ እፎ ሞተ ወጸውዖ ለሐ
ራዊ ወይቤሎ ወድአኑ ሞተ ፡ ወይቤ እወ ሞተ ።

፵፭ ወአእሚሮ እምኀበ ሐራዊ ከመ ሞተ አዘዘ ይጸግ
ውዎ ለዮሴፍ ሥጋሁ ።

፵፮ ወተሣየጠ ዮሴፍ ሰንዱናተ ወአውረዶ ወገነዞ በሰን
ዱናት ወቀበሮ ውስተ መቃብር ዘአውቀረ ውስተ
ኰኵሕ ።

፵፯ ወማርያም መግደላዊት ወማርያም እንተ ዮሳ ርእያ
ኀበ ቀበርዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

ክፍል ፹ ፡ በእንተ ትንሣኤሁ እሙታን ።

፩ ወሶበ ኀለፈት ሰንበት ማርያም መግደላዊት ወማር
ያም እንተ ያዕቆብ ወሰሎሜ ተሣየጣ አፈወ ከመ
ይምጽኣ ወይቅብኣ ሥጋሁ ።

፪ ወሖራ ወአንግሃ ጥቀ ሐዊረ ኀበ መቃብር በእሑድ
ሰንበት ።

፫ ወሶበ ሠረቀ ፀሐይ ይቤላ በበይናቲሆን መኑ ይከ
ሥታ ለነ ለእብን እምኆኅተ መቃብር ።

፬ ወረዊያን ርእያሃ ለእብን ኀበ አንከርከረት ወዓ
ባይ ይእቲ ጥቀ ።

፭ ወበዊአን ውስተ መቃብር ረከባ ወሬዛ እንዘ ይነብር
መንገለ የማን ወይለብስ አልባሰ ንጹሐ ወደንገፃ ።

፮ ወይቤሎን መልአክ ኢትደንግፃ ኢየሱስሃኑ ናዝራዊ
ዘተሰቅለ ተኃሥሣ ተንሥአ ወኢሀሎ ዝየሰ ወናሁ
መካኑ ኀበ ተቀብረ ።

፯ ወባሕቱ ንግራሆሙ ለአርዳኢሁ ወለጴጥሮስ ከመ
ይቀድሞሙ ገሊላ ወበህየ ይሬእይዎ በከመ ይቤ
ሎሙ ።

፰ ወወፅአ እምነ መቃብር ወጕየ እስመ አኀዞን ረዓድ
ወድንጋፄ ወኢነገራ ወኢለመኑሂ እስመ ፈርሃ ።

፱ ወተንሢኦ በጽባሕ በእሁድ ሰንበት አስተርአየ
ቅድመ ለማርያም መግደላዊት እንተ አምኔሃ አው
ፅአ ሰብዓተ አጋንንተ ።

ከእሱም ጋር ወደ ኢየሩሳሌም የወጡ ብዙዎች ፵፩
ሌሎች ሴቶችም ነበሩ ።

ክፍል ፸፱ ፡ ወደ መቃብር ስለ መውረዱ ።

ያን ጊዜም ዐርብ መሽቶ ለንበት መግባቱ ነበር ። ፵፪
ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፰ - ፵፪ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶ ።
ዮሴፍም ከአርማትያስ መጣ ፡ ሰውዬው ብልህና ደግ ፵፫
ሰው ነበር ፡ እሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተስፋ
ያደርግ ነበር ፡ ደፍሮ ወደ ጲላጦስ ገባና የጌታ የኢ
የሱስን ሥጋ ለመነ ።
ጲላጦስም እንዴት ሞተ ብሎ አደነቀ ፡ ወታደሩንም ፵፬
ጠርቶ በውኑ ሞተን ? አለው ፡ እሱም አዎን ሞተ
አለው ።
እንደሞተም ከወታደሩ ተረድቶ ሥጋውን ለዮሴፍ ፵፭
እንዲሰጡት አዘዘ ።
ዮሴፍም በፍታ ገዝቶ አውርዶ በበፍታ ገንዞ ከአ ፵፮
ለት በስፈለፈለው አዲስ መቃብር ቀበረው ፡ ደንጊ
ያም አገላብጦ የመቃብሩን አፍ ገጠመ ።
ማርያም መግደላዊትና የዮሳ እናት ማርያም የተቀበ ፵፯
ረበትን ተመለከቱ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

ክፍል ፹ ፡ ከሙታን ተለይቶ ስለ መነሣቱ ።

ሰንበትም ባለፈች ጊዜ ማርያም መግደላዊት የያዕ ፩
ቆብ እናት ማርያም ሰሎሜ መጥተው ሥጋውን
ሊቀቡ ሽቱ ገዙ ። ማቴ ፳፰ ። ሉቃ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፳ ።
፩ ፡ ቆሮ ፲፭ ።
በመጀመርያው ሰንበትም እጅግ ገሥግሠው ወደ ፪
መቃብር ሄዱ ።
ፀሐይም በወጣ ጊዜ እርስ በርሳቸው ደንጊያውን ፫
ከመቃብሩ አፍ ላይ ማን ያነሣልናል ? አሉ ።
ሮጠውም ደንጊያዪቱን ተነሥታ አዩዋት ፡ እሷም ፬
በጣም ታላቅ ነበረች ።
ወደ መቃብሩም በገቡ ጊዜ አንድ ጐልማሳ ንጹሕ ፭
ልብስ ለብሶ በስተቀኝ ተቀምጦ አዩና ደነገጡ ።
መልአኩም እንዲህ አላቸው ፡ አትደንግጡ የተሰቀለ ፮
ውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ትሻላችሁን? ተነሥቷል ፡
ከዚህስ የለም የተቀበረበት ቦታው እነሆ ።
ነገር ግን ሂዱና ለደቀ መዛሙርቱና ለጴጥሮስ ወደ ፯
ገሊላ እንደሚቀድማቸው ንገሯቸው ፡ እንደነገራቸ
ውም በዚያ ያዩታል ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፰ ።
ከመቃብርም ወጥተው ሸሹ ፡ ፍርሃት ድንጋፄም ይዟ ፰
ቸዋልና ስለ ፈሩ ለማንም ለማን አልተናገሩም ።
እሁድ ሰንበት በጥዋት ተነሥቶ ሰባት አጋንንትን ፱
ላወጣላት ለመግደላዊቱ ማርያም ታያት ። ሉቃ
፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ አስተርእዮቱ ለብዙኃን ።

፲ ወይእቲ ሐዊራ ዜነወቶሙ ለእለ ምስሌሁ ሀለዉ ቀዲሙ እንዘ ይላህዉ ወይበክዩ ።
፲፩ ወእሙንቱሂ ሰበ ሰምዑ ከመ አስተርአየ ወሕያው ውእቱ ኢአምንዋ ።
፲፪ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለክልኤቱ እምኔሆሙ በካልእ ራእይ እንዘ የሐውሩ ሐቅለ ።
፲፫ ወሐሩ እሙንቱሂ ወዜነዉ ለቢጾሙ ፡ ወሎሙኒ ኢአምንዎሙ ።
፲፬ ወእምድኅረዝ ከዐበ እንዘ ይረፍቁ ዐሠርቱ ወአሐዱ አስተርአዮሙ ወገሠፆሙ በእንተ ሕፀተ አሚኖቶሙ ወግዕዘ ጽንዐ ልበሙ እስመ ለእለ ርእይዎ ከመ ተንሥአ ኢአምንዎሙ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ፈንዎቱ ሐዋርያተ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ሑሩ ውስተ ኵሉ ዓለም ወስብኩ ወንጌለ ለኵሉ ፍጥረት ።
፲፮ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ፡ ወዘሰ ኢአምነ ይደየን ።
፲፯ ወዛቲ ተአምር ለእለ አምኑ በስምየ ትተልዎሙ ፡ በስመ ዚአየ አጋንንተ ያወፅኡ ወበካልእ ልሳን ይትናገሩ ሐዲሳተ ።
፲፰ ወአራዊተ ምድር ይእኅዙ በእደዊሆሙ ወእልበ ዘየኃስሞሙ ፡ ወዘሂ ይቀትል ሕምዘ ለእመ በልዑ ወሰትዩ አልቦ ዘይነክዮሙ ፡ ወዲበ ድውያን እደዊሆሙ ያነብሩ ወይሔይዉ ወእሙንቱሂ ይትፌወሱ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ዕርገቱ ውስተ ሰማይ ።

፲፱ ወእግዚእነሰ ኢየሱስ እምድኅረ ተናገሮሙ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር አቡሁ ።
፳ ወወፂኦሙ እሙንቱ ሰበኩ በኵለሄ ፡ እንዘ እግዚእ ይረድኦ ወቃሎ ያጸንዕ በተአምር ዘይተሉ ።

መልአ ጽሒፈ ብሥራቱ ለማርቆስ ወንጌላዊ ፩ዱ እም ፸ወ፪ቱ አርድእት ።

ወከነ ዘጸሐፎ በሀገረ ሮም በልሳነ አፍርንጊ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ በሥጋ በ፲ወ፩ ዓመት ፡ ወበ፬ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ። አሜን ።

ክፍል ፹፩ ፡ ለብዙዎች ስለ መታየቱ ።

እሷም ሂዳ ቀድሞ ከእሱ ጋር ለነበሩት ሲያዝኑ ፲
ሲያለቅሱ ሳሉ ነገረቻቸው ።
እነሱ ግን እንደተገለጠላትና ሕያው እንደሆነ በሰሙ ፲፩
ጊዜ አላመኗትም ።
ከዚህም በኋላ ከነሱ ለሁለቱ ወደ ሜዳ ሲሄዱ በሌላ ፲፪
አገላለጥ ተገለጠላቸው ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፫ - ፴፪ ።
እነሱ ደግሞ ሂደው ለባልንጀሮቻቸው ነገሩ ፡ እነሱ ፲፫
ንም ቢሆን አላመኗቸውም ።
ከዚህም በኋላ ደግሞ ዐሥራ አንዱ ለምግብ ተቀም ፲፬
ጠው ሳሉ ተገለጠላቸው ፡ ስለ ሃይማኖታቸው ጉድ
ለት ስለ ልባቸው ጽናት ገሠፃቸው ፡ ያዩትን እንደ
ተነሣ አላመኗቸውምና ።

ክፍል ፹፪ ፡ ሐዋርያትን ስለ መላኩ ።

ደግሞም እንዲህ አላቸው ፡ ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱ ፲፭
ለፍጥረትም ሁሉ ወንጌልን አስተምሩ ። ማቴ ፳፰ ፡
፲፰ - ፲፱ ።
ያመነ የተጠመቀ ይድናል ፡ ያላመነ ግን ይፈረድበ ፲፮
ታል ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፰ ።
ይህቺ ምልክት በስሜ የሚያምኑትን ትከተላቸዋ ፲፯
ለች ፡ በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ በሌላ ቋንቋም አዳ
ዲስ ነገርን ይናገራሉ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፬ - ፲፩ ። ፲ ፡
፵፮ ። ፲፮ ፡ ፲፯ ።
የምድር አራዊትን በእጃቸው ይይዛሉ የሚጐዳቸ ፲፰
ውም ነገር የለም ፡ የሚገድል መርዝ ቢበሉ ቢጠ
ጡም የሚነካቸው የለም ፡ በድውያን ላይም እጃቸ
ውን ይጭናሉ ይዳሥሣሉ ድውያኑም ይፈወሳሉ ።
ሉቃ ፲ ፡ ፲፱ ። ግብ ሐዋ ፳፰ ፡ ፫ ። ያዕ ፭ ፡ ፲፬ - ፲፭ ።

ክፍል ፹፫ ፡ ወደ ሰማይ ስለ ማረጉ ።

ጌታ ኢየሱስም ከነጋገራቸው በኋላ ወደ ሰማይ ፲፱
ዐረገ ፡ በአባቱ በእግዚአብሔር ቀኝም ተቀመጠ ።
ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፩ - ፲፬ ።
እነሱም ወጥተው ጌታ እያገዘ ፡ ቃሉንም በተከታ ፳
ታይ ትእምርት እያጸናላቸው በአራቱ መዐዝን አስተ
ማሩ ። ዕብ ፪ ፡ ፬ ።

ከሰባ ሁለቱ አርድእት አንዱ ወንጌላዊ ማርቆስ የጻፈው ወንጌል ደረሰ ።

የጻፈውም በሮም አገር በሮማይስጥ ቋንቋ ጌታችን በሥጋ ወደ ሰማይ ባረገ በዐሥራ አንድ ዓመት ፡ ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በአራት ዓመት ነው ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፩

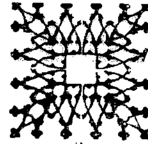

ወንጌል ቅዱስ ዘእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ዘከመ ጸሐፈ ቅዱስ ሉቃስ ።

ብሥራተ ሉቃስ ወንጌላዊ ፩ዱ እምሮ፪ቱ አርድእት ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ጽሒፈ ዜና ።

፩ እስመ ብዙኃን እለ ወጠኑ ይንግሩ ወይምሀሩ በእንተ ግብር ዘአምኑ በላዕሌነ ።

፪ በከመ መሀሩነ እለ ቀደሙነ ርእዮቶ ወተልእክዎ ለቃሉ ።

፫ ወረትዐኒ ሊተኒ እምጥንቱ ወጥዩቀ ኵሎ በበመትልው እጽሕፍ ለከ ኦ አዚዝ ታኦፊላ ።

፬ ከመ ታእምር ጥዩቀ በእንተ ኵሉ ኃይለ ነገር ትምህርተ ዘተመሀርከ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተፈንዎተ መልአክ ኀበ ዘካርያስ ።

፭ ወኮነ በመዋዕለ ሄሮድስ ንጉሠ ይሁዳ ሀሎ አሐዱ ካህን ዘስሙ ዘካርያስ በመዋዕለ አብያ ፡ ወብእሲቱኒ እምአዋልደ አሮን ፡ ወስማ ኤልሳቤጥ ።

፮ ወክልኤሆሙ ጻድቃን እሙንቱ በቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወየሐውሩ በኵሉ ትእዛዙ ወሕጉ ወኮነኔሁ ለእግዚአብሔር፡ ወንጹሐን እሙንቱ እምኃጢአት ።

፯ ወበሕቱ አልቦሙ ውሉድ እስመ መካን ይእቲ ኤልሳቤጥ ፡ ወክልኤሆሙ ልሂቃን እሙንቱ ወኃለፈ መዋዕሊሆሙ ።

፰ ወእምዝ አመ ይገብር ግብረ ክህነት በእብሬቱ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ ይገብሩ ካህናት ፡ በጽሐ ጊዜ የዐጥን ።

፱ ወቦአ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ።

፲ ወኵሎሙ ሕዝብ ሀለዉ በምልአሙ ይጼልዩ በአፍአ በጊዜ ሰዓተ ዕጣን ።

፲፩ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ቀዊሞ መንገለ የማነ ምሥዋዕ ዘዕጣን ።

፲፪ ወሰበ ርእዮ ደንገፀ ዘካርያስ ፡ ፍርሀት ወረዓድ ወረደ ላዕሌሁ ።

የሉቃስ ወንጌል ፩

የጌታችን የመድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ወንጌል ፡ ቅዱስ ሉቃስ እንደ ጻፈው ።

ከሰባ ሁለት አርድእት አንዱ ሉቃስ የጻፈው ወንጌል ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ ወንጌልን ስለ መጻፍ ።

በእኛ ዘንድ ፈጽሞ የታመነውን፤ የሥራውን ነገር ፩
በሥርዓት ሊጽፉና ሊያስተምሩ የጀመሩ ብዙ
ናቸውና ።
ከኛ አስቀድሞ በዓይን ያዩትና ፡ የቃሉ አገልጋዮች ፪
የነበሩ እንዳስተማሩን ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፬ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡
፩ - ፲፮ ።
የከበርከ ታኦፊላ ሆይ ! እኔም ከጥንት ጀምሬ በእው ፫
ነት ተከትዬዋለሁና ፡ የተረዳሁትን ሁሉ በየተራው
እጽፍልህ ዘንድ ቀናኝ ፤ ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፩ ።
ትምህርት አድርገህ የተማርከውን እውነተኛ የወ ፬
ንጌል ቃል ታውቅ ዘንድ ፤ ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፪ ፡ መልአክ ወደ ዘካርያስ ስለ መላኩ ።

በይሁዳ ንጉሥ በሄሮድስ ዘመን ከአብያ ወገን ፭
ክፍል ዘካርያስ የሚባል አንድ ካህን ነበረ ፡ ሚስ
ቱም ከአሮን ልጆች ወገን ነበረች ፡ ስሟም ኤልሳ
ቤጥ ይባል ነበረ ። ፩ ዜና መዋ ፳፬ ፡ ፲ ።
ሁለቱም በእግዚአብሔር ፊት ጻድቃን ነበሩ ፡ በእግ ፮
ዚአብሔር ትእዛዝ በሕጉና በሥርዓቱ ሁሉ ይሄዱ
ነበሩ ፡ ከኃጢአትም ንጹሐን ነበሩ ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፩ ።
ግብ ሐዋ ፳፫ ፡ ፩ ።
ግን ልጅ አልነበራቸውም ፡ ኤልሳቤጥ መካን ነበረ ፯
ችና ሁለቱም አርጅተው ነበር ፡ ዘመናቸውም አልፎ
ነበር ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፲፩ ።
ከዚህም በኋላ በእግዚአብሔር ፊት ክህናት እንደሚ ፰
ያደርጉት በተራው የክህነትን ሥራ በሚሠራበት
ጊዜ የሚያጥንበት ጊዜ ደረሰ ።
ወደ እግዚአብሔር ቤተ መቅደስም ገባ ። ዘፀአ ፱
፴ ፡ ፩ - ፰ ።
በዕጣኑ ሰዓት ጊዜም ሕዝቡ በሙሉ በውጭ ቆመው ፲
ይጸልዩ ነበር ። ዘሌዋ ፫ ፡ ፲፮ - ፲፯ ። ግብ ሐዋ ፫ ፩-፲ ።
የእግዚአብሔር መልአክም በዕጣኑ መሠዊያ በስተ ፲፩
ቀኝ በኩል ቆሞ ታየው ። ዘፀአ ፴ ፡ ፩ ።
ዘካርያስም በየው ጊዜ ደነገጠ ፡ ፍርሃት ረዓድ ወረ ፲፪
ደበት ። መሳ ፲፫ ፡ ፮ - ፳ ።

፲፫ ወይቤሎ መልአክ ኢትፍራህ ዘካርያስ እስመ ተሰ
ምዐ ጸሎትከ ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ወብእሲትከኒ
ኤልሳቤጥ ትወልድ ለከ ወልደ ወትሰምዮ ስሞ
ዮሐንስ ።
፲፬ ወይከውነከ ትፍሥሕተ ወኃሤተ ወብዙኃን ይትፌ
ሥሑ በልደቱ ።
፲፭ እስመ ዐቢየ ይከውን ውእቱ በቅድመ እግዚአብ
ሔር ወኢይሰቲ ወይነ ወሜሰ ፡ ኢዘያሰክር ወኢ
ዘኢያሰክር ፡ ወይመልእ ላዕሌሁ መንፈስ ቅዱስ እም
ከርሠ እሙ ።
፲፮ ወለብዙኃን እምደቂቀ እስራኤል ይመይጦሙ ኀበ
እግዚአብሔር አምላኮሙ ።
፲፯ ወውእቱ የሐውር ቅድሜሁ በመንፈስ ቅዱስ ወበ
ኃይለ ኤልያስ ፡ ከመ ይሚጥ ልበ አበው ኀበ
ውሉድ ፡ ወሕሊና ከሐድያን ኀበ አእምሮ ጻድቃን ፡
ከመ ይሥራዕ ሕገ ወሕዝበ ዘድልው ለእግዚአ
ብሔር ።

፲፰ ወይቤሎ ዘካርያስ ለመልአከ እግዚአብሔር ፡ በም
ንት አአምር ከመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ፡ ናሁ አነኒ
ልሂቅ ወለብእሲትየኒ ኀለፈ መዋዕሊሃ ።
፲፱ ወተሰጥዎ መልአክ ወይቤሎ ፡ አነ ውእቱ ገብርኤል
ዘእቀውም ቅድመ እግዚአብሔር ፡ ዘተፈኖኩ ኀቤከ
እንግርከ ወእዜኑከ ዘንተ ።

፳ ወናሁ ትከውን በሃመ ወትስእን ነቢበ እስከ አመ
ይከውን ዝንቱ እስመ ኢአመንከኒ ነገርየ ዘይከውን፡
ወይትፌጸም በዕድሜሁ ።
፳፩ ወሀለዉ ሕዝብ ይጼልዩ ወይጸንሕዎ ለዘካርያስ ፡
ወአንከርዎ እስመ ጐንደየ ውስተ ቤተ መቅደስ ።
፳፪ ወወፂአ ኀቤሆሙ አፍአ ስእነ ተናግሮቶሙ ወአእ
መሩ ከመ ዘአስተርአዮ በቤተ መቅደስ ወነበረ
ከማሁ እንዘ በሃም ውእቱ ወይኤምሮሙ በእዴሁ ።

፳፫ ወእምዝ ፈጺሞ መዋዕለ እብሬቱ አተወ ቤቶ ።
፳፬ ወእምድኅረ ክልኤ መዋዕል ፀንሰት ኤልሳቤጥ ብእ
ሲቱ ወከበተት ዕንሳ ኃምስተ አውራኀ ።
፳፭ እንዘ ትብል ከመዝኑ ረሰየኒ ሊተ እግዚአብሔር
አመ ሐውጾ ሐወጸኒ በዝንቱ መዋዕል፡ ያእትት ዝን
ኀጕየ እምሰብእ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ ብሥራት ።</u>

፳፮ ወበሳድስ ወርኅ ቅፈነወ ገብርኤል መልአክ እምኀበ
እግዚአብሔር ኀበ አሐቲ ሀገር ዘገሊላ እንተ ስማ
ናዝሬት ።
፳፯ ኀበ ድንግል እንተ ተፍኅረት ለብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ
ዘእምቤተ ዳዊት ፡ ወስማ ለይእቲ ድንግል ማርያም ።

መልአኩም እንዲህ አለው ዘካርያስ! አትፍራ ጸሎ ፲፫
ትህ በእግዚአብሔር ፊት ተሰምቷልና ሚስትህ ኤል
ሳቤጥም ወንድ ልጅ ትወልድልሃለች ስሙንም ዮሐ
ንስ ትለዋለህ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፬ ።
ተድላ ደስታ ይሆንልሃል ፡ በመወለዱም ብዙዎች ፲፬
ደስ ይላቸዋል ። ቍ ፷፰ - ፸ ።
እርሱ በእግዚአብሔር ፊት ታላቅ ይሆናልና ፡ የወይ ፲፭
ንና የማር ጠጅ አይጠጣም ፡ የሚያሰክር የማያሰክ
ርም ቢሆን ፡ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ
ይመላበታል ። መሳ ፲፫ ፡ ፬ - ፭ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፱ - ፲፩ ።
ከእስራኤል ልጆችም ብዙዎቹን ወደ አምላካቸው ፲፮
እግዚአብሔር ይመልሳቸዋል ።
በመንፈስ ቅዱስም በኤልያስም ኃይል በእግዚአብ ፲፯
ሔር ፊት ጸንቶ ይኖራል ፡ ያባቶችን ዕውቀት ወደ
ልጆች ፡ የከሐድያንንም አሳብ ወደ ጻድቃን ዕውቀት
ይመልስ ዘንድ ፡ ሕግን ይሠራ ዘንድ ፡ ሕዝብንም ለእ
ግዚአብሔር የተገባ ያደርግ ዘንድ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲፩ ።
ሚልክ ፫ ፡ ፩ ። ፬ ፡ ፮ ።
ዘካርያስም የእግዚአብሔርን መልአክ እንዲህ ፲፰
አለው ፡ ይህ ሁሉ እንደሚደረግ በምን ዐውቃለሁ?
እነሆ እኔ አርጅቻለሁ ሚስቴም ዘመኗ አልፏልና ።
መልአኩም መልሶ እንዲህ አለው ፡ እኔ በእግዚአብ ፲፱
ሔር ፊት የምቆመው ገብርኤል ነኝ ፡ ይህነንም እነ
ግርህ ዘንድ ወደ አንተ ተልኬአለሁ ። ዳን ፰ ፡ ፲፮ ።
ዕብ ፩ ፡ ፲፬ ።
አሁንም ይህ እስኪሆን ድረስ ድዳ ትሆናለህ መናገር ፳
ይሳንሃል ፡ በጊዜው ሊደረግ ሊፈጸም የነበረውን ነገ
ሬን አላመንከኝምና ። ቍ ፷፫ ።
ሕዝቡ ግን እየጸለዩ ዘካርያስን ይጠብቁት ነበር ፡ አደ ፳፩
ነቁትም በቤተ መቅደስ ውስጥ ዘግይቷልና ።
እነሱ ወደ አሉበት ወደ ውጭ በወጣ ጊዜ እነሱን ፳፪
ማነጋገር ተሳነው ፡ በቤተ መቅደስም የታየው እን
ዳለ አወቁ ፡ እንዲሁም ድዳ ሆኖ በእጁ እያመለከታ
ቸው ኖረ ።
ከዚህም በኋላ ሰሙኑን ጨርሶ ወደ ቤቱ ገባ ። ፳፫
ከሁለት ቀንም በኋላ ሚስቱ ኤልሳቤጥ ፀነሰች ፡ መፅ ፳፬
ነሷንም አምስት ወር ሸሸገች ።
እግዚአብሔር መጐብኘትን በጐበኘኝ ጊዜ በዚህ ፳፭
ወራት ስድቤን ከሰው ያርቅ ዘንድ እንዲህ አደረገ
ልኝ? ብላ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ ስለ ብሥራት ።</u>

በስድስተኛውም ወር መልአኩ ገብርኤል ከእግዚአ ፳፮
ብሔር ዘንድ ከገሊላ አገር ወደ አንዲት ናዝሬት
ወደምትባለው ተላከ ። ዮሐ ፩ ፡ ፵፮ ።
ከዳዊት ወገን ለሚሆን ዮሴፍ ለሚባል ሰው ወደ ፳፯
ታጨችው አንዲት ብላቴና የዚያች ድንግል ስሟ
ማርያም ይባል ነበረ ። ማቴ ፩ ፡ ፲፮ - ፲፰ ።

፳፰ ወቦአ መልአክ ኀቤሃ ወይቤላ ፡ ተፈሥሒ ፍሥሕት
አ ምልእተ ጸጋ እግዚአብሔር ምስሌኪ ፡ ቡርክት
አንቲ እምአንስት ።
፳፱ ወርእያ ደንገፀት እምቃሉ ወሐለየት ወትቤ ፡ እፎኑ
እንጋ ዘከመዝ አምኃ ይትአምኁ ።
፴ ወይቤላ መልአክ ኢትፍርሂ ማርያም እስመ ረከብኪ
ሞገሰ በኀበ እግዚአብሔር ።

፴፩ ወናሁ ትፀንሲ ወትወልዲ ወልደ ወትሰምዪዮ ስሞ
ኢየሱስ ።

፴፪ ውእቱ ዓቢይ ወይሰመይ ወልደ እግዚአብሔር
ልዑል ፡ ወይሁቦ እግዚአብሔር አምላክ መንበረ
ዳዊት አቡሁ ።
፴፫ ወይነግሥ ለቤተ ያዕቆብ ለዓለም ወአልቦ ማኅለቅት
ለመንግሥቱ ።
፴፬ ወትቤሎ ማርያም ለመልአክ እፎኑ ይከውነኒ ዝንቱ
እንዘ ኢየአምር ብእሴ ።
፴፭ ወአውሥአ መልአክ ወይቤላ መንፈሰ እግዚአብሔር
ቅዱስ ይመጽእ ላዕሌኪ ወኃይለ ልዑል ይጼልለኪ ፡
ወዘኒ ይትወለድ እምኔኪ ቅዱስ ውእቱ ወይሰመይ
ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ።

፴፮ ወናሁ ኤልሳቤጥኒ እንተ እምአዝማድኪ ይእቲኒ
ፀንሰት ወረከበት ወልደ በልህቃቲሃ ወብርስዓቲሃ ፡
ወናሁ ሳድስ ዝንቱ ወርኅ ለእንተ ይብልዋ መከን ።
፴፯ እስመ አልቦ ነገር ዘይሰአኖ ለእግዚአብሔር ።

፴፰ ወትቤሎ ማርያም ለመልአክ ነየ አመቱ ለእግዚአብ
ሔር ይኩነኒ በከመ ትቤለኒ ፡ ወእምዝ ሖረ ወኃለፈ
እምኀቤሃ መልአክ ።

<u>ክፍል ፬ ፡ በእንተ ሑረታ ለማርያም ኀበ ኤልሳቤጥ ።</u>

፴፱ ወተንሥአት ማርያም ፍጡነ በውእቱ መዋዕል ፡
ወሖረት ደወለ ዓይነ ክርም ወበጽሐት ሀገረ ዳዊት
ዘይሁዳ ።
፵ ወቦአት ቤተ ዘካርያስ ወአምኃታ ለኤልሳቤጥ ።

፵፩ ወሶበ ሰምዐት ኤልሳቤጥ ቃላ ለማርያም እንዘ ትት
አምኃ አንፈርዐጸ እጓል በውስተ ከርሣ ፡ ወመልአ
መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ኤልሳቤጥ ።
፵፪ ወከልሐት በዓቢይ ቃል ወትቤ ቡርክት አንቲ እም
አንስት ወቡሩክ ፍሬ ከርሥኪ ።

፵፫ ወምንትኑ አነ ከመ ትምጽኢ ኀቤየ እሙ ለእግዚእየ ።

መልአኩም ወደሷ ገብቶ ደስ ይበልሽ ፡ ጸጋን የተ ፳፰
መላሽ ሆይ! እግዚአብሔር ካንቺ ጋር ነው ፡ አንቺም
ከሴቶች ተለይተሽ የተባረክሽ ነሽ ። ዮሐ ፡ ፩ ፡ ፲፯ ።
አይታም ከነጋገሩ የተነሣ ደነገጠች ፡ እንዴት እንዲህ ፳፱
ያለ ሰላምታ ይቀበሏልን? ብላ አሰበች ።
መልአኩም እንዲህ አላት ማርያም ! አትፍሪ ፡ በእ ፴
ግዚአብሔር ዘንድ ባለሟልነትን አግኝተሻልና ።
ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፵፯ ።
እነሆ ትፀንሺያለሽ ወንድ ልጅም ትወልጂያለሽ ፡ ፴፩
ስሙንም ኢየሱስ ትዪዋለሽ ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ። ማቴ
፩ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።
እሱ ታላቅ ነው ፤ የልዑል እግዚአብሔር ልጅ ይባ ፴፪
ላል ፡ እግዚአብሔር አምላክም የአባቱን የዳዊትን
ዙፋን ይሰጠዋል ። ፪ ሳሙ ፯ ፡ ፲፪ ።
ለያዕቆብ ወገንም ለዘላለሙ ነግሦ ይኖራል ፡ ለመን ፴፫
ግሥቱም ፍጻሜ የለውም ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ። ሚክ ፬ ፡ ፯ ።
ማርያም መልአኩን ወንድ ሳላውቅ ይህ እንዴት ፴፬
ይሆንልኛል ? አለችው ።
መልአኩም መልሶ እንዲህ አላት ፡ የቅዱስ እግዚአ ፴፭
ብሔር መንፈስ ያድርብሻል የልዑል ኀይል ይጋር
ድሻል ፡ ካንቺ የሚወለደውም ቅዱስ ነው ፡ የልዑል
እግዚአብሔር ልጅ ይባላል ። ማቴ ፩ ፡ ፲፰ - ፳ ።
ዳን ፱ ፡ ፳፬ ።
ከዘመዶችስ ወገን የምትሆን ኤልሳቤጥም እነሆ እሷ ፴፮
በእርጅናዋ ወራት ፀነሰች ፡ ወንድ ልጅንም አገኘች ፡
መኻን ለሚሏትም ይህ ወር ስድስተኛ ወሯ ነው ።
ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና ፡ ኤር ፴፪ ፡ ፴፯
፲፯ - ፳፯ ። ዘካ ፰ ፡ ፯ ። ሮሜ ፬ ፡ ፳፩ ።
ማርያምም መልአኩን እነሆ የእግዚአብሔር ገረዱ ፴፰
አለሁ ፡ እንዳልክ ይሁንልኝ አለችው ፡ ከዚህ በኋላ
መልአኩ ከሷ አልፎ ሄደ ።

<u>ክፍል ፬ ፡ ማርያም ወደ ኤልሳቤጥ ስለ መሄዷ ።</u>

በዚያ ወራት ማርያም ፈጥና ተነሣችና የክረምት ፴፱
ምንጭ በሚበዛበት በደጋው ሄደች የይሁዳ ዕፃ ወደ
ምትሆን ወደ ዳዊት አገር ደረሰች ።
ወደ ዘካርያስ ቤትም ገብታ ኤልሳቤጥን እንዴት ፵
ነሽ? አለቻት ።
ኤልሳቤጥም እንዴት ነሽ ስትላት የማርያምን ቃል ፵፩
በሰማች ጊዜ ፅንሱ በማኅፀኗ ውስጥ በደስታ ዘለለ ፡
በኤልሳቤጥም መንፈስ ቅዱስ መላበት ። ቊ ፡ ፲፭ ።
በታላቅ ቃልም ጮኽ እንዲህ አለች ከሴቶች ተለይ ፵፪
ተሽ አንቺ የተባረክሽ ነሽ ፡ የማኅፀንሽ ፍሬም
ቡሩክ ነው ። ቊ ፳፰ ።
የጌታዬ እናት! ወደ እኔ ትመጪ ዘንድ እኔ ምን ፵፫
ድር ነኝ ?

፵፬ እስመ ናሁ ሰበ ሰማዕኩ ቃለኪ እንዘ ትትአምኀኒ
አንፈርዐጸ እጓል በውስተ ከርሥየ በፍሥሐ ወበ
ኃሤት ።
፵፭ ወብፅዕት አንቲ እንተ ተአምኒ ከመ ይከውን ቃል
ዘነገሩኪ እምኀበ እግዚአብሔር ።
፵፮ ወትቤ ማርያም ታዐብዮ ነፍስየ ለእግዚአብሔር ።
፵፯ ወትትኄሠይ መንፈስየ በአምላኪየ ወመድኃኒየ ።
፵፰ እስመ ርእየ ሕማማ ለአመቱ ፥ ናሁ እምይእዜሰ ያስ
ተበፅዑኒ ኵሉ ትውልድ ።
፵፱ እስመ ገብረ ሊተ ኀይለ ዓቢያተ ወቅዱስ ስሙ ።
፶ ወሣህሉኒ ለትውልደ ትውልድ ለእለ ይፈርህዎ ።
፶፩ ወገብረ ኀይለ በመዝራዕቱ ፡ ወዘረዎሙ ለእለ ያዐ
ብዩ ሕሊና ልቦሙ ።
፶፪ ወነሠቶሙ ለኃያላን እመናብርቲሆሙ ፡ አዕበዮሙ
ለትሑታን ።
፶፫ ወአጽገቦሙ እምበረከቱ ለርኁባን ፥ ወፈነዎሙ ዕራ
ቆሙ ለብዑላን ።
፶፬ ወተወክፎ ለእስራኤል ቍልዔሁ ፥ ወተዘከረ ሣህሎ ።
፶፭ ዘይቤሎሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለዘርኡ እስከ
ለዓለም ።
፶፮ ወነበረት ማርያም ኀቤሃ መጠነ ሠለስቱ አውራኀ ፥
ወእምድኅሬሁ አተወት ቤታ ።

<u>ክፍል ፫ ፥ በእንተ ልደተ ዮሐንስ መጥምቅ ።</u>

፶፯ ወበጽሐ ወርኃ ለኤልሳቤጥ ከመ ትለድ ፥ ወወለደት
ወልደ ።
፶፰ ወሰበ ሰምዑ አዝማዲሃ ወአግዋሪሃ ከመ አዕበየ
እግዚአብሔር ሣህሎ ላዕሌሃ ፥ ተፈሥሑ ላቲ ።
፶፱ ወእምዝ አመ ሰሙን ዕለት መጽኡ ከመ ይግዝርዎ
ለሕፃን ወሰመይዎ በስመ አቡሁ ዘካርያስ ።
፷ ወአውሥአት እሙ ወትቤ አልቦ ፥ አላ ዮሐንስ
ይሰመይ ።
፷፩ ወይቤልዋ አልቦ እምአዝማድኪ ዘከማሁ ስሙ ።
፷፪ ወቀጸብዎ ለአቡሁ ወይቤልዎ መነ ትፈቅድ ይሰ
ምይዎ ።
፷፫ ወሰአለ ለውሀ ወጸሐፈ እንዘ ይብል ዮሐንስ ይሰ
መይ ስሙ ፥ ወአንከሩ ኵሎሙ ።
፷፬ ወተከሥተ አፉሁ ሶቤሃ ወልሳኑ ነበበ ፡ ወባረከ ለእግ
ዚአብሔር ።

እነሆም የሰላምታሽ ድምፅ በሰማሁ ጊዜ ፥ ልጁ በማ ፵፬
ኅፀኔ በፍጹም ደስታ ዘሏልና ።
ከእግዚአብሔር ተልከው የነገሩሽ ቃል እንደሚደረግ ፵፭
የምታምኚ አንቺ ንእድ ክብርት ነሽ ። ምዕ ፲፩ ፥ ፳፰ ።
ማርያም እንዲህ አለች ፥ ሰውነቴ እግዚአብሔርን ታከ ፵፮
ብረዋለች ። ፩ ሳሙ ፪ ፡ ፩ - ፲ ።
ልቡናዬ በፈጣሪዬ በመድኃኒቴ ደስ ይላታል ። ፵፯
ዕንባ ፫ ፥ ፲፰ ።
የአገልጋይቱን መከራ አይቷልና ፥ እነሆ ከዛሬ ጀምሮ ፵፰
ትውልድ ሁሉ ብፅዕት ይሉኛል ። መዝ ፻፲፫ ፥ ፯ - ፯ ።
ዘፍ ፴ ፥ ፲፫ ። ምዕ ፲፩ ፥ ፳፯ ።
ታላላቅ ሥራ ሠርቶልኛል ፥ ስሙም ቅዱስ ነው ። መዝ ፵፱
፻፳፯ ፥ ፫ ። ኢሳ ፯ ፥ ፫ ።
ይቅርታውም ፥ ለሚፈሩት ለልጅ ልጅ ነው ። መዝ ፶
፻፫ ፥ ፲፫ - ፲፯ ።
በሥልጣኑ ኀይልን አደረገ ፥ የልቡናቸውን አሳብ ከፍ ፶፩
ከፍ የሚያደርጉትንም በተናቸው ። ፪ ሳሙ ፳፪ ፥ ፳፰
ኃያላኑን ከመዓርጋቸው አዋረዳቸው ፥ የተዋረዱትን ፶፪
ከፍ ከፍ አደረጋቸው ። መዝ ፻፵፯ ፥ ፮ ።
የተራቡትን ከበረከቱ አጠገባቸው ፥ ባለጸጎችን ባዶ ፶፫
እጃቸውን ሰደዳቸው ። መዝ ፴፫ ፥ ፲፩ ። መዝ ፻፯ ፥
፱ ። ዮሐ ፩ ፥ ፲፩ ።
ባርያውን እስራኤልን ተቀበለው ፥ ይቅርታውንም ፶፬
አሰበ ። ዘዳግ ፯ ፥ ፯ - ፲ ።
ለአባቶቻችን ለአብርሃምና ለዘሩ እስከ ዘላለም ፶፭
አደርገዋለሁ ያለውን ። ዘፍጥ ፲፯ ፥ ፯ ። ፲፰ ፥ ፲፰ ።
ማርያም ሦስት ወር ያህል ከርሷ ዘንድ ተቀምጣ ፶፮
ከዚህ በኋላ ወደ ቤቷ ተመለሰች ።

<u>ክፍል ፫ ፥ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ልደት ።</u>

ኤልሳቤጥም ልትወልድ ቀኗ ደረሰ ፥ ወንድ ልጅም ፶፯
ወለደች ። ቍ ፥ ፲፫ ።
ዘመዶቿና ጎረቤቶቿ እግዚአብሔር ቸርነቱ እንዳበ ፶፰
ዛላት በሰሙ ጊዜ ፥ በእሷ ደስ አላቸው ።
ከዚህም በኋላ በስምንተኛው ቀን ሕፃኑን ሊገዝሩት ፶፱
መጡ ፥ በአባቱ ስምም ዘካርያስ ብለው ጠሩት ። ዘፍ
፲፯ ፥ ፲፪ ።
እናቱ ግን መልሳ አይሆንም ፥ ዮሐንስ ይባል ፥ አለች ። ፷
ቍ ፥ ፫ ።
ከዘመዶችሽ ስሙ እንዲህ የሚባል የለም ። ፷፩
አባቱንም ጠቅሰው ማን ሊባል ትወዳለህ ? አሉት ። ፷፪
ብራናም ለምኖ ስሙ ዮሐንስ ይባል ብሎ ጻፈ ፥ ፷፫
ሁሉም አደነቁ ።
ያን ጊዜም አንደበቱ ተከፍቶ ምላሱ ረትቶ ተናገረ ፡ ፷፬
እግዚአብሔርንም አመሰገነ ። መዝ ፻፲፯ ፥ ፳ ።

፷፭ ወኮነ ፍርሃት ላዕለ ኵሉ ሰብእ ዘውእቱ ብሔር፡
ወላዕለ ኵሉ ደወለ ይሁዳ፡ ወተናገርዎ ለዝንቱ ነገር
በኵሉ ብሔረ ይሁዳ ።
፷፮ ወዐቀብዎ በልቦሙ ኵሎሙ እለ ሰምዕዎ ወይቤሉ
ምንትኑ እንጋ ይከውን እምዝንቱ ሕፃን፡ እስመ
እደ እግዚአብሔር ላዕሌሁ ።
፷፯ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ዘካርያስ አቡሁ ወተ
ነበየ ወይቤ ።
፷፰ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል ዘተሣሀ
ለነ ወገብረ መድኃኒተ ለሕዝበ ዚአሁ ።
፷፱ አንሥአ ለነ ቀርነ መድኃኒትነ እምቤተ ዳዊት ገብሩ ።
፸ በከመ ነበበ በአፈ ነቢያቲሁ ቅዱሳን እለ እምዓለም ።
፸፩ ከመ ያድኅነነ እምእደ ፀርነ ወእምእደ ኵሎሙ እለ
ይጸልኡነ ።
፸፪ ከመ ይግበር ሣህሎ ምስለ አበዊነ ወከመ ይዘከር
ኪዳኖ ቅዱሰ ።
፸፫ መሐላሁ ዘመሐለ ለአብርሃም አቡነ ።
፸፬ ከመ የሀበነ በዘኢንፈርሀ እምእደ ፀርነ ።
፸፭ ያድኅነነ ናምልኮ በጽድቅ ወበርትዕ በቅድሜሁ ወበ
ኵሉ መዋዕሊነ ።
፸፮ ወአንተኒ ሕፃን ነቢየ ልዑል ትሰመይ እስመ ተሐ
ውር ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ትጺሕ ፍኖቶ ።
፸፯ ከመ ተሀበሙ ለአሕዛብ ያእምሩ መድኃኒቶሙ በዘ
ይትኀደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።
፸፰ በሣህሉ ወበምሕረቱ ለአምላክነ ለዘሐወፀነ እምአር
ያም ።
፸፱ ወሠረቀ ከመ ያርእዮሙ ብርሃኖ ለእለ ይነብሩ ውስተ
ጽልመት ወጽላሎተ ሞት፡ ከመ ያርትዕ እገሪነ ውስተ
ፍኖተ ሰላም ።
፹ ወልሀቀ ሕፃን ወጸንዐ በኃይለ መንፈስ ቅዱስ ወነበረ
ሐቅለ፡ እስከ አመ ያገይሥዎ ኀበ እስራኤል ።

በዚያ አገር ሰው ሁሉ ላይ በይሁዳም አውራጃ ሁሉ ፷፭
ላይ ፍርሃት ሆነ፡ ይህንንም በይሁዳ አውራጃ ሁሉ
አወሩት ። መዝ ፻፬ ፡ ፫ - ፬ ።
የሰሙትም ሁሉ በልባቸው አስተዋሉትና ከዚህ ፷፮
ልጅ ምን ይደረግ ይሆን? እንጃ፡ የእግዚአብሔር
እጅ በላዩ ናትና አሉ ። ዕዝ ፯ ፡ ፯ ። ሉቃ ፷ ፡ ፲፭ ።
በአባቱ በዘካርያስም መንፈስ ቅዱስ መላበትና እን ፷፯
ዲህ ብሎ ተነበየ ።
"ይቅር ያለን ለወገኖቹ ድኅነትን ያደረገ የእስራኤል ፷፰
አምላክ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን" ። መዝ
፺፩ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፺፫ ፡ ፩ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፯ ።
ከአገልጋዩ ከዳዊት ቤት የምንድንበትን ቀንድ አነ ፷፱
ሣልን ። መዝ ፻፴፪ ፡ ፲፯ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፲፪ ።
ከጥንት በነበሩ በነቢያቱ እንደበት እንደተናገረ ። ፸
ኤር ፳፫ ፡ ፮ ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፳፩ - ፳፬ ።
ከጠላቶቻችን እጅ ከሚጠሉንም ሁሉ ያድነን ዘንድ ። ፸፩
መዝ ፻፮ ፡ ፲ ። ዘሌ ፳፮ ፡ ፵፪ ።
ቸርነቱን ከአባቶቻችን ጋር ያደርግ ዘንድ የተቀደሰ ፸፪
ኪዳኑንም ያስብ ዘንድ ። ዘፍ ፳፪ ፡ ፲፮ ። ሚክ ፯ ፡ ፳ ።
ኤር ፴፩ ፡ ፴፫ ።
ለአባታችን ለአብርሃም የማለውን መሐላ ያስብ ፸፫
ዘንድ ።
ከጠላቶቻችን እጅ የማንፈራበት ረድኤቱን ይሰጠን ፸፬
ዘንድ ። ቲቶ ፪ ፡ ፲፪ - ፲፬ ።
ሊያድነንም በፊቱ በዘመናችን ሁሉ በእውነት በቅ ፸፭
ንነት እናመልከው ዘንድ ። ገላ ፪ ፡ ፳ ። ቆላ ፩ ፡ ፳፩ ።
አንተም ልጅ የልዑል ነቢይ ትባላለህ፡ መንገዱን ፸፮
ትጠርግ ዘንድ በፊቱ ትሄዳለህና ። ቍ ፲፯ ። ማቴ
፫ ፡ ፫ ። ሚልክ ፬ ፡ ፭ ።
ኃጢአታቸው በሚሠረይላቸው ገንዘብ መድኃኒታ ፸፯
ቸውን እንዲያውቁ አሕዛብን ታስተምራቸው ዘንድ ።
ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፩ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፬ ።
ከአርያም በጐበኘን በአምላካችን በይቅርታውና ፸፰
በቸርነቱ ። ዘኍል ፳፬ ፡ ፲፯ ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፪ ።
በጨለማና በሞት ጥላ ለነበሩት ብርሃኑን ያሳያቸው ፸፱
ዘንድ እግራችንንም ወደ ሰላም ጐዳና ያቀና ዘንድ ።
ኢሳ ፱ ፡ ፪ ። ፷ ፡ ፳ ። ሚል ፬ ፡ ፪ ። ሮሜ ፫ ፡ ፲፯ ።
ሕፃኑም አደገ፡ በመንፈስ ቅዱስም ኃይል ጸና፡ ለእ ፹
ስራኤልም እስከ ተገለጠበት ድረስ፡ በምድረ በዳ
ኖረ ። ምዕ ፪ ፡ ፵ - ፶፪ ። ማቴ ፫ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፯ ፡ በእንተ ጽሕፈተ ሕዝብ ።

፩ ወኮነ በውእቱ መዋዕል ወፅአ ትእዛዝ እምኀበ አው
ግስጦስ ቄሣር ከመ ይጸሐፍ ኵሉ ዓለም ።
፪ ወውእቱ ጻሕፍ ቀዳሚ አመ ቄሬኔዎስ መስፍን
ለሶርያ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፯ ፡ ስለ ሕዝብ ቈጠራ ።

በዚያ ወራት እንዲህ ሆነ፡ ሕዝቡ ሁሉ ይቈጠር ፩
ዘንድ ከአውግስጦስ ቄሣር ትእዛዝ ወጣ ።
ቄሬኔዎስም ለሶርያ መስፍን በነበረ ጊዜ ይህ መጀ ፪
መርያ ቈጠራ ነበር ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፴፯ ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፪ ።

፫ ወሐረ ኵሉ ሰብእ ይጸሐፍ በበሀገሩ ።
፬ ወዐርገ ዮሴፍኒ እምገሊላ እምሀገረ ናዝሬት መንገለ
ይሁዳ ኀበ ሀገረ ዳዊት እንተ ስማ ቤተ ልሔም
እስመ እምቤተ ዳዊት ወእምአዝማደ ቤቱ ውእቱ ።

፭ ወሐረ ይጸሐፍ ምስለ ማርያም እንተ ፈኀሩ ሎቱ
እንዘ ፅንስት ይእቲ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ልደተ እግዚእነ ።

፮ ወእምዝ እንዘ ሀለዉ ህየ በጽሐ ዕለተ ወሊዶታ ።
፯ ወወለደት ወልደ ዘበኵራ ወአሰረቶ መንኰብያቲሁ
ወአስከበቶ ውስተ ጎል ወጠብለለቶ በአጽርቅት
እስመ አልቦሙ መከን ውስተ ማኅደሮሙ ።
፰ ወሀለዉ ኖሎት ውስተ ውእቱ ብሔር ይተግሁ ወይ
ሔልዉ ወየዐቅቡ መራዕይሆሙ ሌሊተ በበእብሬ
ቶሙ ።
፱ ወናሁ ቆመ መልአከ እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ወስብ
ሐተ እግዚአብሔር ሠረቀ ላዕሌሆሙ ወፈርሁ ዐቢየ
ፍርሃተ ።
፲ ወይቤሎሙ መልአክ ኢትፍርሁ እስመ ናሁ እዜን
ወክሙ ዓቢየ ዜና ፍሥሐ ዘይከውን ለክሙ ወለ
ኵሉ ዓለም ።
፲፩ እስመ ናሁ ተወልደ ለክሙ ዮም መድኅን ዘውእቱ
ክርስቶስ እግዚእ ቡሩክ በሀገረ ዳዊት ።
፲፪ ወከመዝ ትእምርቱ ለክሙ ትረክቡ ሕፃነ እሡረ
መንኰብያቲሁ ወጥብሉለ በአፅርቅት ወስኩበ
ውስተ ጎል ።
፲፫ ወግብተ መጽኡ ምስለ ውእቱ መልአክ ብዙኃን
ሐራ ሰማይ እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

፲፬ ወይብሉ ስብሐት ለእግዚአብሔር በሰማያት ፡ ወሰ
ላም በምድር ለእጓለ እመሕያው ሥምረቱ ።

፲፭ ወእምዝ ዐረጎሙ መላእክት እምኀቤሆሙ ውስተ
ሰማይ ይቤሉ እሙንቱ ሰብእ ኖሎት በበይናቲሆሙ
ንሑር እስከ ቤተ ልሔም ወናእምር ዘንተ ነገረ
ዘአርአየነ እግዚአብሔር ።
፲፮ ወሐሩ ፍጡነ ወረከብዎሙ ለማርያም ወለዮሴፍ ወለ
ሕፃንኒ ይሰክብ ውስተ ጎል ።
፲፯ ወርእዮሙ አእመሩ ከመ በእንተ ውእቱ ሕፃን ዘነገ
ርዎሙ ።
፲፰ ወአንከሩ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ዘነገርዎሙ ኖሎት ።
፲፱ ወማርያምሰ ተዐቅብ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወትወድዮ
ውስተ ልባ ።
፳ ወተመይጡ ኖሎት እንዘ ይሴብሕዎ ወየአኵትዎ ለእ
ግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘርእዩ ወሰምዑ ዘከመ
ይቤልዎሙ ።

የሉቃስ ወንጌል ፪ ።

ሰው ሁሉ ሊቈጠር በያገሩ ሄደ ። ፫
ዮሴፍም ከገሊላ ከናዝሬት ከተማ ተነሥቶ ቤተ ፬
ልሄም ወደምትባለው ወደ ዳዊት ከተማ ወደ
ይሁዳ ሄደ ፡ እሱ ከዳዊት ወገን ከዘመዶቹም ነውና ።
ምዕ ፩ ፡ ፳፯ ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ።
ፀንሳ ሳለች ከጨለት ከማርያም ጋር ሊጻፍ ሄደ ። ፭
ምዕ ፩ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ ጌታችን መወለድ ።

ከዚህም በኋላ ከዚያ ሳሉ የምትወልድበት ቀን ደረሰ ። ፮
የበኵር ልጅዋንም ወለደች ፡ አውራ ጣቱንም አሰረ ፯
ቺው ፡ በጨርቅም ጠቅልላ በበረት አስተኛችው ፡
በማደሪያቸው በታ አልነበራቸውምና ። ማቴ ፩ ፡ ፳፭ ።
በዚያ መንደር እረኞች ነበሩ ፡ ሌሊቱንም በየፈንታ ፰
ቸው ተግተው መንጋቸውን ይጠብቁ ነበር ።

እነሆ የእግዚአብሔር መልአክ አጠገባቸው ቆመ ፡ ፱
የእግዚአብሔርም ብርሃን በላያቸው ላይ በራ ፡ ታላቅ
ፍርሃትንም ፈሩ ። ኢሳ ፰ ፡ ፮ ።
መልአኩም እነሆ ለእናንተና ለመላው ዓለም ደስታ ፲
የሚሆን ታላቅ የምሥራች እነግራችኋለሁና አትፍሩ
አላቸው ። ኢሳ ፰ ፡ ፩ - ፫ ።
እነሆ ዛሬ በዳዊት አገር መድኅን ፡ እርሱም ክርስቶስ ፲፩
ጌታ የሆነ ተወልዶላችኋልና ። ዮሐ ፬ ፡ ፳፭ ።
ለእናንተም ምልክቱ እንዲህ ነው ፡ ሕፃኑ አውራ ፲፪
ጣቱን ታሥሮ ፡ በጨርቅ ተጠቅልሎ ፡ በበረት ውስጥ
ተኝቶ ታገኙታላችሁ ።
ድንገትም ከዚያ መልአክ ጋር ብዙ የሰማይ ሠራዊት ፲፫
እግዚአብሔርን እያመሰገኑ መጡ ። ዳን ፯ ፡ ፲ ። ራእ
ዮሐ ፭ ፡ ፲፩ ።
በሰማይ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ በምድርም ፲፬
ሰላም ለሰው ልጅ በጎ ፈቃድ እያሉ ። ኢሳ ፶፯ ፡
፲፱ ። ሮሜ ፭ ፡ ፩ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ከዚህም በኋላ መላእክት ከእነሱ ዘንድ ወደ ሰማይ ፲፭
በረጉ ጊዜ ፡ እነዚያ እረኞች ሰዎች እርስ በርሳቸው
ኑ ወደ ቤተ ልሄም ሂደን ይህን እግዚአብሔር የገለ
ጠልንን ነገር እንወቅ አሉ ።
ፈጥነውም ሄዱና ማርያምንና ዮሴፍን ሕፃኑንም በበ ፲፮
ረት ውስጥ ተኝቶ አገኟቸው ። ማቴ ፪ ፡ ፲፩ ።
አይተውም የነገሯቸው ስለዚህ ሕፃን እንደሆነ ፡ ፲፯
ዐወቁ ። ቈ ፲ - ፲፪ ።
እረኞች የነገሯቸውን የሰሙ ሁሉ አደነቁ ። ፲፰
ማርያም ግን ይህን ሁሉ ነገር ታስተውለው ፡ በል ፲፱
ቧም ታኖረው ነበር ። ምዕ ፩ ፡ ፳፱ ። ፴፰ - ፵፰ ።
እረኞችም ፡ መላእክት እንደነገሯቸው በዩትና በሰ ፳
ሙት ሁሉ ፡ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ተመለሱ ።
መዝ ፻፵፯ ፡ ፩ ።

ክፍል ፫ ፤ በእንተ ፈጺሞቱ ሕገ ኦሪት ።

፳፩ ወአመ ተፈጸመ ሰሙን ዕለት ወሰድዎ ለሕፃን ከመ
ይግዝርዎ ወሰመይዎ ስሞ ኢየሱስ በከመ ሰመዮ
መልአክ እምቅድመ ትፅንስ ።
፳፪ ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ንጽሕ በከመ ሕገ ሙሴ ፤
ወሰድዎ ኢየሩሳሌም ያቅምዎ ቅድመ እግዚአ
ብሔር ።
፳፫ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ኵሉ ተባ
ዕት ዘይፈትሕ ማኅፀነ እሙ ቅዱሰ ይሰመይ ለእ
ግዚአብሔር ።
፳፬ ወከመ ያብኡ መሥዋዕተ በእንቲአሁ በከመ ተብህለ
ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ዘውገ ማዕነቅ ወእመአኮሰ
ክልኤቲ እጕለ ርግብ ።

ክፍል ፬ ፤ በእንተ ስምዖን ።

፳፭ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በኢየሩሳሌም ዘስሙ ስምዖን ፤
ወውእቱ ጻድቅ ወየዋህ ወይሴፎ ይርአይ መድኃኒ
ቶሙ ወፍሥሐሆሙ ለእስራኤል ወመንፈስ ቅዱስ
ላዕሌሁ ።
፳፮ ወአርአዮ መንፈስ ቅዱስ ከመ ኢይመውት ዘእንበለ
ይርአይ መሲሐ ለእግዚአብሔር ።
፳፯ ወወሰዶ መንፈስ ምኵራብ ፤ ወሶበ አብእዎ አዝማ
ዲሁ ለሕፃን ኢየሱስ ከመ ይግበሩ ሎቱ ዘበሕጉ ።
፳፰ ተወክፎ ውእቱኒ ወአንበሮ ውስተ ሕፅኑ ወባረከ
ለእግዚአብሔር ።
፳፱ ወይቤ ይእዜ ትስዕሮ ለገብርከ በሰላም ፤ እግዚእ
በከመ አዘዝከ ።
፴ እስመ ርእያ አዕይንትየ አድኅኖተከ ።
፴፩ ዘአስተዳሎከ ቅድመ ኵሉ ሕዝብከ ።
፴፪ ከመ ትክሥት ብርሃነ ለአሕዛብ ፤ ወክብረ ለሕዝብከ
እስራኤል ።
፴፫ ወዮሴፍሰ ወእሙ ያነክሩ በእንተ ዘይነብብ ላዕሌሁ ።
፴፬ ወባረከሙ ስምዖን ወይቤላ ለእሙ ማርያም ፤ ናሁ
ዝንቱ ሕፃን ሥዩም ለድቀቶሙ ወለተንሥአቶሙ
ለብዙኃን እምውስተ እስራኤል ፤ ወለትእምርት በዘ
ይትዋቀሱ ።
፴፭ ወለኪሰ ይበውእ ውስተ ልብኪ ኲናተ ኑፋቄ ከመ
ይክሥት ሕሊና ልበሙ ለብዙኃን ።

ክፍል ፭ ፤ በእንተ ሐና ነቢይት ።

፴፮ ወሀለወት ሐና ነቢዪት ወለተ ፋኑኤል እንተ እምነ
ገደ አሴር ወኃለፈ መዋዕሊሃ ወምስለ ምታሰ ነበረት
ሰብዐተ ክረምተ እምድኅረ ነበረት በድንግልና ።

ክፍል ፫ ፤ የኦሪትን ሕግ ስለ መፈጸሙ ።

ስምንት ቀን በተፈጸመ ጊዜም ፤ ሕፃኑን ሊገዝሩት ፳፩
ወሰዱት ፤ ሳትፀንሰው መልአኩ እንዳወጣለት ስሙ
ን ኢየሱስ አሉት ። ምዕ ፩ ፤ ፴፩ - ፶፬ ።
የመንጻትም ወራት በተፈጸመ ጊዜ ፤ እንደ ሙሴ ፳፪
ሕግ በእግዚአብሔር ፊት ያቆሙት ዘንድ ወደ ኢየ
ሩሳሌም ወሰዱት ። ዘሌዋ ፲፪ ፤ ፪ ።
"በኵር ሆኖ የሚወለድ ወንድ ልጅ ሁሉ ለእግዚአ ፳፫
ብሔር የተቀደሰ ይባል" ተብሎ በእግዚአብሔር ሕግ
እንደ ተጻፈ ። ዘፀ ፲፫ ፤ ፪ ።
በእግዚአብሔር ሕግ እንደ ታዘዘ የዋኖስ ወገን ፤ ፳፬
ወይም ሁለት የርግብ ገላግሌት ስለ እርሱ መሥዋ
ዕት አድርገው ያቀርቡለት ዘንድ ። ዘሌ ፲፪ ፤ ፫ ።

ክፍል ፬ ፤ ስለ ስምዖን ።

በኢየሩሳሌም ስሙ ስምዖን የሚባል አንድ ሰው ፳፭
ነበር ፤ እሱ ጻድቅ ደግ ሰው ነበር ፤ የእስራኤልን ደስ
ታቸውንና ድኅነታቸውን ሊያይ ተስፋ ያደርግ ነበር ፤
መንፈስ ቅዱስም ያደረበት ነበር ። ሐጌ ፪ ፤ ፫ ።
የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስን ሳያይ እንደማይ ፳፮
ሞት መንፈስ ቅዱስ ገልጦለት ነበር ። መዝ ፹፱ ፤ ፵፱ ።
መንፈስ ቅዱስም ወደ ምኩራብ ወሰደው ፤ በሕግ ፳፯
የተጻፈውን ያደርጉለት ፤ ሕፃኑን ኢየሱስ ወደ ቤተ
መቅደስ ዘመዶቹ በአገቡት ጊዜ ። ቀኍ ፳፪ - ፳፬ ።
እርሱም ተቀብሎ በክንዱም ታቅፎ እግዚአብሔርን ፳፰
አመሰገነው ።
አቤቱ! እንደ አዘዝከ ዛሬ ባርያህን በሰላም ታሰናብ ፳፱
ተዋለህ ። ዘፍ ፵፮ ፴ ። ራእ ዮሐ ፲፬ ፤ ፲፫ ።
ዐይኖቼ ትድግናህን አይተዋልና ። ዘፍ ፵፱ ፤ ፲ - ፲፰ ። ፴
በወገንህ ፊት ሁሉ ያዘጋጀኸውን ። ኢሳ ፶፪ ፤ ፲ ። ፴፩
ለአሕዛብ ብርሃንን ፤ ለወገንህ ለእስራኤል ክብርን ፤ ፴፪
ትገልጥ ዘንድ ። ኢሳ ፵፪ ፤ ፯ ። ፵፱ ፤ ፮ ።
ዮሴፍና እናቱ ግን በእሱ ስለሚናገረው ያደንቁ ነበር። ፴፫
ስምዖንም ባረካቸው ፤ እናቱ ማርያምንም እንዲህ ፴፬
አላት ፤ ይህ ልጅ ከእስራኤል መካከል ለብዙዎች
ለመነሣታቸው በሚፈርድባቸውም ገንዘብ ለምልክት
የተዘጋጀ ነው ። ኢሳ ፰ ፤ ፲፬ ። ማቴ ፳፩ ፤ ፵፪ ።
ሮሜ ፱ ፤ ፴፪ - ፴፫ ።
ባንቺ ግን በልብሽ የሚከፋፍል ፍላፃ ይገባል ፤ የብ ፴፭
ዙዎቹን ሐሳብ ይገልጥ ዘንድ ። ዮሐ ፲፱ ፤ ፳፭ - ፳፮ ።

ክፍል ፭ ፤ ስለ ነቢዩቱ ሐና ።

ከአሴር ወገን የምትሆን የፋኑኤል ልጅ ነቢዩቱ ሐና ፴፮
ነበረች ፤ አርጅታ ነበር ፤ በድንግልና ከኖረች በኋላ
ከባሏ ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ።

፲፯ ዘመሥኤ ውስተ እዴሁ ወያነጽሕ ዐውደ እክሉ ወያ
ስተጋብእ ሥርናዮ ውስተ መዛግብቲሁ ፡ ወኀሠርሰ
ያውዒ በእሳት ዘኢይጠፍእ ።
፲፰ ወበ ባዕድኒ ብዙኅ ዘመሀሮሙ ለሕዝብ ወገሠፆሙ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ተሞቅሖቱ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፲፱ ወከነ ዮሐንስ ይጌሥፆ ወይዘልፎ በእንተ ሄሮድያዳ
ብእሲተ ፊልጶስ እኁሁ ፡ ወበእንተ ኵሉ እኩይ ዘገ
ብረ ሄሮድስ ።
፳ ወዓዲ ወሰከ እንበይነ ዝኒ ተቀየሞ ለዮሐንስ ወዐ
ጾዎ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ጥምቀቱ ለእግዚእነ ።

፳፩ ወእምድኅረ ተጠምቀ ኵሉ ሕዝብ ተጠምቀ እግዚእ
ኢየሱስኒ ፡ ወእንዘ ይጼሊ ተርኅወ ሰማይ ።

፳፪ ወወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ በአምሳለ ሥጋ ርእ
የተ ርግብ ፀዓዳ ፡ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል
አንተ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ወኪያከ ሠመርኩ ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ መጽሐፈ ትውልድ ዘኢየሱስ ።

፳፫ ወየአክል ሠላሳ ክረምቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ፡ ወይመ
ስሎሙ ወልደ ዮሴፍ ውእቱ ።
፳፬ ወልደ ኤሊ ፡ ወልደ ማቲ ፡ ወልደ ሌዊ ፡ ወልደ
ሚልኪ ፡ ወልደ ዮና ፡ ወልደ ዮሴፍ ።
፳፭ ወልደ ማታትዩ ፡ ወልደ አሞጽ ፡ ወልደ ናሆም ፡
ወልደ ኤሰሌም ፡ ወልደ ናጌ ።
፳፮ ወልደ ማአት ፡ ወልደ ማታትዩ ፡ ወልደ ሴሜይ ፡
ወልደ ዮሴፍ ፡ ወልደ ዮዳ ።
፳፯ ወልደ ዮናን ፡ ወልደ ሬስ ፡ ወልደ ዘሩባቤል ፡ ወልደ
ሰላትያል ፡ ወልደ ኔሪ ።
፳፰ ወልደ ሚልኪ ፡ ወልደ ሐዲ ፡ ወልደ ዮሳ ፡ ወልደ
ቆሳም ፡ ወልደ ኤልሞዳም ፡ ወልደ ኤር ።
፳፱ ወልደ ዮሴዕ ፡ ወልደ አልአዛር ፡ ወልደ ዮራም ፡
ወልደ ማጣት ፡ ወልደ ሌዊ ።
፴ ወልደ ስምዖን ፡ ወልደ ይሁዳ ፡ ወልደ ዮሴፍ ፡ ወልደ
ዮናን ፡ ወልደ ኤልያቄም ።
፴፩ ወልደ ሜልያ ፡ ወልደ ማይናን ፡ ወልደ ማጣት ፡
ወልደ ናታን ፡ ወልደ ዳዊት ።
፴፪ ወልደ ዕሤይ ፡ ወልደ ኢዮቤድ ፡ ወልደ ቡዔዝ ፡
ወልደ ሰልሞን ፡ ወልደ ነአሰን ።
፴፫ ወልደ አሚናዳብ ፡ ወልደ አራም ፡ ወልደ አርኒ ፡
ወልደ ኤስሮም ፡ ወልደ ፋሬስ ፡ ወልደ ይሁዳ ።

መንሹ በእጁ ያለ ፡ ያውድማውን እህል ያጠራል ፡ ፲፯
ሥንዴውንም በጐተራዎቹ ያከማቻል ፡ ገለባውን ግን
በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል ።
ለሕዝቡም ያስተማራቸው የመከራቸው ብዙ ነገር ፲፰
አለ ።

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ መታሠር ።

ዮሐንስም ፡ ሄሮድስን የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ፲፱
ሄሮድያዳን በማግባቱ ፡ ሄሮድስን በሚያደርገው ክፉ
ነገር ሁሉ ይገሥፀው ነበር ። ማር ፮ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ደግሞም በተግሣፅ ላይ ተግሣፅ ጨመረ ፡ ስለዚህም ፳
ዮሐንስን ተቀየመውና ፡ በእስር ቤት አግብቶ ዘጋ
በት ።

ክፍል ፲፬ ፡ ጌታችን ስለ መጠመቁ ።

ሕዝቡም ሁሉ ከተጠመቁ በኋላ ፡ ጌታ ኢየሱስም ተጠ ፳፩
መቀ ፡ ሲጸልይም ሰማይ ተከፈተ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፱ - ፲፩ ።
መንፈስ ቅዱስም የነጭ ርግብ መልክ ባለው አካል ፳፪
አምሳል በራሱ ላይ ወረደ ፡ ከሰማይም "የምወድህ
ልጄ አንተ ነህ ፡ አንተን መረጥኩ" የሚል ቃል
መጣ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፭ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ኢየሱስ ትውልድ መጽሐፍ ።

የጌታ ኢየሱስም ዕድሜው ሠላሳ ዓመት ያህል ነበር ፡ ፳፫
የዮሴፍ ልጅም ይመስላቸው ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፳፪ ።
የኤሊ ልጅ ፡ የማቲ ልጅ ፡ የሌዊ ልጅ ፡ የሚልኪ ፳፬
ልጅ ፡ የዮሴፍ ልጅ ።
የማታትዩ ልጅ ፡ የአሞፅ ልጅ ፡ የናሆም ልጅ ፡ የኤ ፳፭
ሴሌም ልጅ ፡ የናጌ ልጅ ።
የማአት ልጅ ፡ የማታትዩ ልጅ ፡ የሴሜይ ልጅ ፡ የዮ ፳፮
ሴፍ ልጅ ፡ የዮዳ ልጅ ።
የዮናን ልጅ ፡ የሬስ ልጅ ፡ የዘሩባቤል ልጅ ፡ የሰላት ፳፯
ያል ልጅ ፡ የኔሪ ልጅ ።
የሚልኪ ልጅ ፡ የሐዲ ልጅ ፡ የዮሳ ልጅ ፡ የቆሳም ፳፰
ልጅ ፡ የኤልሞዳም ልጅ ፡ የኤር ልጅ ።
የዮሴዕ ልጅ ፡ የአልአዛር ልጅ ፡ የዮራም ልጅ ፡ የማ ፳፱
ጣት ልጅ ፡ የሌዊ ልጅ ።
የስምዖን ልጅ ፡ የይሁዳ ልጅ ፡ የዮሴፍ ልጅ ፡ የዮናን ፴
ልጅ ፡ የኤልያቄም ልጅ ።
የሚልያ ልጅ ፡ የማይናን ልጅ ፡ የማጣት ልጅ ፡ የና ፴፩
ታን ልጅ ፡ የዳዊት ልጅ ። ፪ ሳሙ ፭ ፡ ፲፬ ።
የዕሤይ ልጅ ፡ የኢዮቤድ ልጅ ፡ የቡዔዝ ልጅ ፡ የሰ ፴፪
ልሞን ልጅ ፡ የነአሰን ልጅ ። ሩት ፬ ፡ ፳፪ ።
የአሚናዳብ ልጅ ፡ የአራም ልጅ ፡ የአርኒ ልጅ ፡ የኤስ ፴፫
ሮም ልጅ ፡ የፋሬስ ልጅ ፡ የይሁዳ ልጅ ። ዘፍ ፳፱ ፡ ፴፭ ።

፴፬ ወልደ ያዕቆብ ፡ ወልደ ይስሐቅ ፡ ወልደ አብርሃም ፡
ወልደ ታራ ፡ ወልደ ናኮር ።
፴፭ ወልደ ሴሩግ ፡ ወልደ ራግው ፡ ወልደ ፋሌቅ ፡ ወልደ
ኤቦር ፡ ወልደ ሳላ ።
፴፮ ወልደ ቃይንም ፡ ወልደ አርፋክስድ ፡ ወልደ ሴም ፡
ወልደ ኖኅ ፡ ወልደ ላሜህ ።
፴፯ ወልደ ማቱሳላ ፡ ወልደ ሄኖክ ፡ ወልደ ያሬድ ፡ ወልደ
መላልኤል ፡ ወልደ ቃይናን ።
፴፰ ወልደ ሄኖስ ፡ ወልደ ሴት ፡ ወልደ አዳም ፡ ወልደ
እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ተመክሮቱ እምዲያብሎስ ።

፩ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ወተ
መይጠ እምዮርዳኖስ ፡ ወወሰዶ መንፈስ ገዳመ ።

፪ ወጾመ አርብዓ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ወያሜክሮ
ሰይጣን ወኢበልዐ ወኢሰትየ ምንተኒ በውእቶን
መዋዕል ፡ ወተፈጸሞን እማንቱ መዋዕል ርኅበ ።

፫ ወይቤሎ ሰይጣን እመሰ ወልደ እግዚአብሔር አንተ
በል ዝንቱ እብን ይኩን ኅብስተ ።
፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ጽሑፍ ዘይ
ብል ፡ አኮ በኅብስት ክመ ዘየሐዩ ሰብእ ፡ አላ በኵሉ
ቃል ዘይወፅእ እምአፉሁ ለእግዚአብሔር ።
፭ ወአዕረጎ ሰይጣን ውስተ ደብር ነዋኅ ወአርአዮ መን
ግሥታተ ኵሉ ዓለም ከመ ወኢ.ምንትኒ ።
፮ ወይቤሎ ሰይጣን ዘንተ ኵሎ ምኵናነ ወዘንተኒ
ክብረ ለከ እሁበከ ፡ እስመ ሊተ ተውህበ ወለዘፈቀ
ድኩ እሁብ ።
፯ ወእምከመ ሰገድከ ሊተ አንተ ቅድሜየ ለከ ይኩ
ንክ ኵሉ ።
፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር እምድኅሬየ ሰይጣን፡
ጽሑፍ ለእግዚአብሔር አምላክከ ትስግድ ወኪያሁ
ባሕቲቶ ታምልክ ።
፱ ወወሰዶ ኢየሩሳሌም ወአቀሞ ዲበ ርእሰ ማዕዘንተ
ቤተ መቅደስ ፡ ወይቤሎ እመሰ ወልደ እግዚአብሔር
አንተ ረድ ለሊከ እምዝየ ወተወረው ።

፲ እስመ ጽሑፍ ከመ ለመላእክቲሁ ይኤዝዞሙ በእን
ቲአከ ከመ ይዕቀቡከ በኵሉ ፍናዊከ ።
፲፩ ወበእደዊሆሙ ያነሥኡከ ከመ ኢትትዐቀፍ በእብን
እግረከ ።
፲፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ፡ ተብህለ ኢታ
መክሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ ።
፲፫ ወፈጺሞ ሰይጣን አመክሮቶ በኵሉ ኀደጎ እስከ
ጊዜሁ ።

የያዕቆብ ልጅ ፡ የይስሐቅ ልጅ ፡ የአብርሃም ልጅ ፡ ፴፬
የታራ ልጅ ፡ የናኮር ልጅ ። ዘፍ ፳፩ ፡ ፪-፫ ።
የሴሩግ ልጅ ፡ የራግው ልጅ ፡ የፋሌቅ ልጅ ፡ የኤቦር ፴፭
ልጅ ፡ የሳላ ልጅ ።
የቃይናም (የቃይናን) ልጅ ፡ የአርፋክስድ ልጅ ፡ የሴም ፴፮
ልጅ ፡ የኖኅ ልጅ ፡ የላሜህ ልጅ ። ዘፍ ፭ ፡ ፫-፴፪ ።
የማቱሳላ ልጅ ፡ የሄኖክ ልጅ ፡ የያሬድ ልጅ ፡ የመላ ፴፯
ልኤል ልጅ ፡ የቃይናን ልጅ ።
የሄኖስ ልጅ ፡ የሴት ልጅ ፡ የአዳም ልጅ ፡ የእግዚአ ፴፰
ብሔር ልጅ ። ዘፍ ፭ ፡ ፩-፫ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲፮ ፡ ከዲያብሎስ ስለ መፈተኑ ።

መንፈስ ቅዱስም በጌታ በኢየሱስ ላይ መላ ፡ ከዮርዳ ፩
ኖስም ተመለሰ ፡ መንፈስም ወደ ምድረ በዳ ወሰ
ደው ። ማቴ ፬ ፡ ፩-፲፩ ። ማር ፩ ፡ ፲፪-፲፫ ።
አርባ መዓልት አርባ ሌሊት ጾመ ፡ ሰይጣንም ይፈት ፪
ነው ነበር ፡ በነዚያ ቀኖች ምንም ምን አልበላም
አልጠጣም ፡ እነዚያ ቀኖች ከተፈጸሙ በኋላ ተራበ ።
ዘፀ ፴፬ ፡ ፳፰ ።
ሰይጣንም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ከሆንክ ይህ ፫
ደንጊያ እንጀራ ይሁን በል አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ፡ "ሰው የሚድን ከእግዚአብ ፬
ሔር አፍ በሚወጣው ቃል ነው እንጂ ፡ በእንጀራ
ብቻ አይደለም የሚል ተጽፏል" አለው ። ዘዳ ፰ ፡ ፫ ።
ሰይጣንም ወደ ረጅም ተራራ አውጥቶ የዓለምን ፭
መንግሥታት ሁሉ በቅጽበት አሳየው ።
ሰይጣን እንዲህ አለው ፡ ይህን ሁሉ ግዛት ፡ ይህን ፮
ንም ክብር ላንተ እሰጥሃለሁ ፡ ለእኔ ተሰጥቷልና ፡
ለወደድኩትም እሰጠዋለሁና ።
አንተ በፊቴ ብትሰግድልኝ ሁሉ ላንተ ይሁንልህ ። ፯

ጌታ ኢየሱስ መልሶ "ሰይጣን ከኋላዬ ሂድ ፡ ለእግዚ ፰
አብሔር ለአምላክህ ልትሰግድ ፡ እሱንም ብቻ ልታ
መልክ" ተጽፏልና አለው ፡ ዘዳ ፲ ፡ ፲፪ ።
ወደ ኢየሩሳሌም ወስዶ በቤተ መቅደሱ የመዓዝን ፱
ጫፍ ላይ አቆመውና ፡ እንዲህ አለው ፡ የእግዚአብ
ሔር ልጅ ከሆንክስ አንተ ራስህ ከዚህ በታች ወር
ብለህ ውረድ ።
"በመንገድህ ይጠብቁህ ዘንድ መላእክትን እንደሚያ ፲
ዛቸው ተጽፏልና" ። መዝ ፺፩ ፡ ፲፩-፲፪ ።
"እግርህንም እንዳትሰነክል በእጃቸው ያነሡሃል" ። ፲፩

ጌታ ኢየሱስም መልሶ "ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፲፪
አትፈታተነው ተብሏል" አለው ። ዘዳ ፮ ፡ ፲፮ ።
ሰይጣንም በዚህ ሁሉ እሱን መፈታተኑን ከፈጸመ ፲፫
በኋላ እስከ ጊዜው ተወው ። ዮሐ ፲፬ ፡ ፴ ። ዕብ
፬ ፡ ፲፭ ።

፴፯ ወከነት መዓስብተ ሰማንያ ወአርባዕተ ክረምተ ፡ ወኢ
ትወጽእ እምቤተ መቅደስ መዓልተ ወሌሊተ እንዘ ትትቀ
ነይ በጾም ወበጸሎት ፡፡
፴፰ ወተንሥአት ሶቤሃ ወገነየት ወአእኰተቶ ለእግዚአ
ብሔር ወነገረት በእንቲአሁ ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ
መድኃኒታ ለኢየሩሳሌም ፡፡
፴፱ ወፈጺሞሙ ኵሎ ዘበሕገ እግዚአብሔር አተዉ
ገሊላ ሀገሮሙ ፡፡
፵ ወልህቀ ሕፃን ወጸንዐ በመንፈስ ቅዱስ ፡ ወምሉእ
ጥበበ ወፍጹም በጸጋ እግዚአብሔር ዘላዕሌሁ ፡፡

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ተረክቦቱ ማእከለ ሊቃውንት ፡፡

፵፩ ወየሐውሩ አዝማዲሁ ኢየሩሳሌም ለለዓመት ለበ
ዓለ ፋሲካ ፡፡
፵፪ ወአመ ኮነ ፍጹመ ሎቱ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረ
ምት ዐርጉ ለበዓል ኢየሩሳሌም በከመ ያለምዱ ፡፡
፵፫ ወሰሊጦሙ ግብሮሙ አተዉ ገሊላ ሀገሮሙ ፡ ወሕ
ፃንሰ ኢየሱስ ነበረ ኢየሩሳሌም ወኢያእመሩ ዮሴፍ
ወእሙ ፡፡
፵፬ ወይመስሎሙ ከመ ዘበፍኖት ሀሎ ምስለ ሰብእ ፡
ወበጺሖሙ ኅሠሥዎ በዕለታ ኀበ አዝማዲሁ ወኀበ
እለ የአምርዎ ፡ ወኢረከብዎ ፡፡
፵፭ ወሰበ ኢረከብዎ ተሠውጡ ኢየሩሳሌም እንዘ የኃ
ሥሥዎ ፡፡
፵፮ ወእምዝ በሣልስታ ረከብዎ በምኵራብ እንዘ ይነብር
በማእከለ ሊቃውንት ወያጸምኦሙ ወይሴአሎሙ ፡፡
፵፯ ወያነክርዎ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ጥበበ ወአውሥኦቶ ፡፡
፵፰ ወሰበ ርእይዎ ደንገፁ ፡ ወትቤሎ እሙ ወልድየ ለም
ንት ከመዝ ረሰይከነ እስመ ናሁ አቡከ ወአነኒ ሠራ
ሕነ እንዘ ነኀሥሠከ ፡፡
፵፱ ወይቤሎሙ ለምንት ተኃሥሡኒ ፡ ኢያአመርክሙኑ
ከመ ይደልወኒ አሀሉ ውስተ ዘአቡየ ቤት ፡፡
፶ ወእሙንቱሰ ኢለበዉ ቃሎ ዘይቤሎሙ ፡፡
፶፩ ወሖረ ወወረደ ምስሌሆሙ ናዝሬተ ፡ ወኮነ ይትኤ
ዘዝ ሎሙ ወእሙሰ ተዐቅብ ዘንተ ኵሎ ነገረ ወት
ወድዮ ውስተ ልባ ፡፡
፶፪ ወእግዚእ ኢየሱስ ልህቀ ወዐብየ በጥበብ ወበምክር
ወበጸጋ ፡ በኀበ እግዚአብሔር ወበኀበ ሰብእ ፡፡

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ መጥምቅ ፡፡

፩ ወአመ ዐሠርቱ ወኃምስቱ ዐመተ መንግሥቱ ለጢ
ባርዮስ ቄሣር እንዘ ጲላጦስ ጸንጤናዊ መልአከ
ይሁዳ ፡ ወሄሮድስ ንጉሥ ላዕለ ገሊላ ፡ ወፊልጶስ

ሰማንያ አራት ዓመት ግን ፈት ሆና ኖረች ፡ በጾምና ፴፯
በጸሎትም እያገለገለች ቀንም ሌትም ከምኵራብ አት
ወጣም ነበር ፡፡ ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፭ ፡፡
ያን ጊዜም ተነሥታ አመነች ፡ እግዚአብሔርንም አመ ፴፰
ሰገነችው ፡ የኢየሩሳሌም ድኅነት ተስፋ ለሚያደርጉ
ሁሉ የእርሱን ነገር ነገረች ፡፡ ቊ ፳፭ ፡፡
በእግዚአብሔር ሕግ የተጻፈውን ከፈጸሙ በኋላ ፴፱
ወደ ገሊላ ወደ አገራቸው ተመለሱ ፡፡ ቊ ፳፪ ፡፡
ሕፃኑም አደገ በዕውቀትም ጸና ጥበብንም የተመላ ፵
ነበር ፡ ባለውም በእግዚአብሔር ጸጋ ፍጹም ነበር ፡፡
ቊ ፶፪ ፡፡ ምዕ ፩ ፡ ፹ ፡፡

ክፍል ፲፩ ፡ በሊቃውንት መካከል ስለ መገኘቱ ፡፡

ዘመዶቹም በየመቱ በፋሲካ በዓል ወደ ኢየሩሳሌም ፵፩
ይሄዱ ነበር ፡፡ ዘፀ ፳፫ ፡ ፲፬ - ፲፯ ፡፡
ዐሥራ ሁለት ዓመትም በሆነው ጊዜ እንደ አስለ ፵፪
መዱ ለበዓል ወደ ኢየሩሳሌም ወጡ ፡፡
ሥራቸውንም ጨርሰው ወደ አገራቸው ወደ ገሊላ ፵፫
ገቡ ፡ ሕፃኑ ኢየሱስ ግን በኢየሩሳሌም ቀረ ፡ ዮሴፍና
እናቱ አላወቁም ነበር ፡፡
በመንገድም ከሰዎች ጋር ያለ መስሏቸው ነበር ፡ ፵፬
ከደረሱም በኋላ ዕለቱን ከዘመዶቹ ከሚያውቁት
ዘንድ ፈለጉት ፡ አላገኙትም ፡፡
ባላገኙትም ጊዜ እየፈለጉት ወደ ኢየሩሳሌም ተመ ፵፭
ለሱ ፡፡
ከዚህ በኋላ በሦስተኛው ቀን በምኵራብ ፡ በሊቃው ፵፮
ንት መካከል ተቀምጦ ሲሰማቸውና ሲጠይቃቸው
አገኙት ፡፡
የሰሙት ሁሉ አስተዋይነቱን አመላለሱን ያደንቁ ፵፯
ነበር ፡፡ ምዕ ፬ ፡ ፳፪ ፡፡ ዮሐ ፯ ፡ ፲፭ ፡፡
ባዩትም ጊዜ ደነገጡ ፡ እናቱም ልጄ! ለምን እንዲህ ፵፰
አደረግኸን ፡ እነሆ እኔም አባትህም ስንፈልግህ ብዙ
ደከምን አለችው ፡፡
እርሱም ለምን ትፈልጉኛላችሁ? በአባቴ ቤት ልኖር ፵፱
እንደሚገባኝ አላወቃችሁምን? አላቸው ፡፡ ዮሐ ፪ ፡ ፲፯ ፡፡
እነሱ ግን የነገራቸውን ቃሉን አላስተዋሉም ፡፡ ፶
ከነርሱም ጋር ወደ ናዝሬት ወርዶ ሄደ ፡ ይታዘዝላ ፶፩
ቸውም ነበር ፡ እናቱ ግን ይህን ሁሉ ነገር ታስተ
ውል ፡ በልቧም ታኖረው ነበር ፡፡ ቊ ፲፱ ፡፡ ዘፀ ፳ ፡ ፲፪ ፡፡
ጌታ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ዘንድ በሰውም ዘንድ ፶፪
በጸጋ ፡ በምክር ፡ በጥበብ አደገ ፡ ጕለመሰ ፡፡ ቊ ፵ ፡፡
ዕብ ፪ ፡ ፯ ፡፡

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲፪ ፡ ስለ መጥምቁ ስለ ዮሐንስ ስብከት ፡፡

ጢባርዮስ ቄሣር በነገሠ በዐሥራ አምስት ዓመት ፡ ፩
ጰንጤናዊው ጲላጦስ የይሁዳ ገዥ ሆኖ ሳለ ፡ ሄሮድ
ስም በገሊላ ላይ ንጉሥ ፡ ወንድሙ ፊልጶስም የኢ

እኁሁ መልአከ ኢጡርያስ ወለብሔረ ጥራኮኒዶስ ፣
ወሊሳንዩስ ሀቢ እንተ ሳብላኔስ ።
፪ ወአመ ሐና ወቀያፋ ሊቃነ ክህናት ፡ መጽአ ቃለ እግ
ዚአብሔር ላዕለ ዮሐንስ ወልደ ዘካርያስ በገዳም ።

፫ ወዖደ አድያመ ዮርዳኖስ ወሰበከ ጥምቀተ ለንስሐ
በዘይትኀደግ ኀጢአት ።

፬ በከመ ይብል ቃለ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ ፣
ናሁ ቃለ ዓዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል ጺሑ
ፍኖተ እግዚአብሔር ወዐርዩ መጽያሕቶ ።

፭ ኵሉ ማዕምቅ ይምላእ ፡ ወኵሉ ደብር ወወግር
ይትሐት ፡ ወይኩን መብእስ መጽያሕተ ርቱዐ ፣ ወይ
ዕሬ ፍኖት መብእስ ።
፮ ወይርአይ ኵሉ ዘነፍስ አድኅኖቶ ለእግዚአብሔር ።

፯ ወይቤሎሙ ዮሐንስ ለሕዝብ እለ መጽኡ ኀቤሁ ያጥ
ምቆሙ ፡ ትውልደ ሰበድዐት መኑ ነገረክሙ ታም
ስጡ እመቅሠፍት ዘይመጽእ ።

፰ ግበሩ እንከ ፍሬ ዘይደልወክሙ ለንስሐ ፡ ወኢይም
ሰልክሙ በብሂለ ዘትብሉ ሀሎ አቡነ አብርሃም ፡
እብለክሙ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥአ
ውሉደ ፡ ለአብርሃም እምእላንቱ አእባን ።

፱ እስመ ናሁ ወድአ ተሰይመ ጕድብ ኀበ ጕንደ
ዕፀው ፣ ወለኵሉ ዕፅ ዘኢይፈሪ ፍሬ ሠናየ ይገዝ
ምዎ ወውስተ እሳት ይወድይዎ ።
፲ ወተስእልዎ ሕዝብ ወይቤልዎ ምንተ ንግበር ።

፲፩ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ዘቦ ክልኤ ልብስ ክዳናተ
የሀብ ለዘአልቦ ፡ ወዘሂቦ እክል ከማሁ ይግበር ።

፲፪ ወመጽኡ መጸብሐንሂ ያጥምቆሙ ፣ ወተስእልዎ
ወይቤልዎ ሊቅ ምንተ ንግበር ።
፲፫ ወይቤሎሙ አልቦ ዘትገብሩ ፈድፋደ እምዘተአዘዝ
ክሙ ።
፲፬ ወተስእልዎ ሐራሂ ወይቤልዎ ፡ ንሕነኬ ምንተ ንግ
በር ፣ ወይቤሎሙ ኢትሂዱ ፣ ወኢትትዓገሉ መነሂ ፣
አላ ንበሩ በበሲሳይክሙ ።
፲፭ ወሐለዩ ኵሉ ሕዝብ በልቦሙ ወመሰሎሙ ዮሐንስ
ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።
፲፮ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ ለኵሎሙ አንሰ
አጠምቀክሙ በማይ ፡ ወይመጽእ ዘይጸንዐኒ እፍታሕ
ቶታነ አሣእኒሁ እምእገሪሁ ፣ ወውእቱ ያጠምቀክሙ
በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ።

ጡርያስና የጥራኮኒዶስ ገዥ ፣ ሊሳንዩስም የሳብላኔስ
ገዥ ሆነው ሳሉ ።
ሐና እና ቀያፋም የክህናት አለቆች በነበሩበት ፪
ወራት ፣ የእግዚአብሔር ቃል በምድረ በዳ ወደ ዘካ
ርያስ ልጅ ወደ ዮሐንስ መጣ ።
ኃጢአት በሚሠረይበት ገንዘብ ለንስሐ የሚያበቃ ፫
ጥምቀትን እየሰበከ ፣ የዮርዳኖስን አውራጃ ዞረ ።
ማቴ ፫ ፡ ፩ - ፪ ። ማር ፩ ፡ ፩ - ፰ ።
በምድረ በዳ የሚጮኽ አዋጅ ነጋሪ እነሆ ያለ የነ ፬
ቢዩ የኢሳይያስ መጽሐፍ ቃል እንደሚለው ፣ እሱም
የእግዚአብሔርን መንገድ ጥረጉ ፣ ጐዳናውንም አስ
ተካክሉ ፣ ይላል ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ - ፬ ።
ጐድጓዳው ሁሉ ይሞላ ፣ ተራራውም ኮረብታውም ፭
ሁሉ ዝቅ ይበል ፣ ሰንከልካላውም የተካከለ ጥርጊያ
ይሁን ፣ ወጣ ገባው መንገድ ይስተካከል ።
ነፍስ ያለው ሁሉ የእግዚአብሔርን ትድግና ይይ ። ፮
ኢሳ ፶፪ ፡ ፲ ።
ዮሐንስም ሊያጠምቃቸው የመጡትን ሰዎች እን ፯
ዲህ አላቸው ፣ እናንት የእፍኝት እባብ ልጆች ከሚ
መጣው መቅሠፍት ታመልጡ ዘንድ ማን ነገራችሁ?
ማቴ ፳፫ ፡ ፴፫ ።
እንግዲህ ለንስሐ የሚያበቃችሁን ሥራ ሥሩ ፣ አብ ፰
ርሃም አባታችን አለን እንደምትሉ አይምሰላችሁ ፣
እግዚአብሔር ከእነዚህ ደንጎች ለአብርሃም ልጅን
ማስነሣት እንደሚችል እነግራችኋለሁ ። ማቴ ፫ ፡ ፩ ።
ዮሐ ፰ ፡ ፴፱ ።
አሁን ምሳር በዛፎች ላይ ተቃጥቷልና ፣ መልካም ፱
ፍሬ የማያፈራውን ዕንጨት ሁሉ ይቈርጡታል ወደ
እሳትም ይጨምሩታል ። ማቴ ፯ ፡ ፲፱ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፪ - ፯ ።
ሕዝቡም ምን እናድርግ? ብለው ጠየቁት ። ግብ ፲
ሐዋ ፪ ፡ ፴፯ ።
ሁለት ልብስ ያለው ለሌለው ልብስ ይስጥ ፡ እህል ፲፩
ያለውም እንዲሁ ያድርግ ። ኢሳ ፶፰ ፡ ፯ ። ያዕ ፪ ፡
፲፫ - ፲፭ ።
ቀራጮች ሊያጠምቃቸው መጡና መምህር ! ምን ፲፪
እናድርግ ? ብለው ጠየቁት ። ማቴ ፭ ፡ ፵፯ ።
ከታዘዛችሁት አትርፋችሁ የምታደርጉት አይኑር ፲፫
አላቸው ።
ጭፍሮችም መጥተው እኛስ ምን እናድርግ? አሉት ፣ ፲፬
በየገንዘባችሁ ኑሩ እንጂ ፣ ማንንም አትቀሙ ፣ አትበ
ድሉ አላቸው ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፫ - ፳ ።
ሕዝቡም ሁሉ ዮሐንስ ፡ ክርስቶስ እንደሆነ በልባ ፲፭
ቸው ያስቡ ነበር ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፱ - ፳ ።
ዮሐንስም መልሶ ሁሉንም እንዲህ አላቸው ፡ እኔ ፲፮
በውኃ አጠምቃችኋለሁ ፡ ግን የሚበልጠኝ የጫማ
ውን ጠፍር እንኳ ልፈታለት የማይገባኝ ይመጣል ፣
እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል ።
ማቴ ፫ ፡ ፲፩ - ፲፪ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ቀዳሚ ስብከቱ ።

፲፬ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ በኃይለ መንፈስ ቅዱስ ወሖረ ገሊላ፡ ወተሰምዐ ነገሩ በኵሉ በሐውርት ።

፲፭ ወይሜህሮሙ በኵሉ ምኵራባቲሆሙ ወያነክሩ ምህሮቶ ወይሴብሕዎ ኵሉ ወያከብርዎ ።

ክፍል ፲ወ፰ ፡ በእንተ ስብከቱ በናዝሬት ።

፲፮ ወሖረ ናዝሬት ኀበ ተሐፅነ ወቦአ ምኵራበ በዕለተ ሰንበት በከመ ያለምድ ፡ ወተንሥአ ያንብብ ።

፲፯ ወወሀብዎ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ፡ ወከሢቶ መጽሐፈ ረከበ መካነ ኀበ ዘይብል ።

፲፰ መንፈሰ እግዚአብሔር ላዕሌየ ዘበእንቲአሁ ቀብአኒ እዜንዎሙ ለነዳያን ፈነወኒ ፡ ወእስብክ ሎሙ ግዕዛነ ለፂዉዋን ፡ ወአስተፍሥሖሙ ለኅዙናን ፡ ወይርአዩ ዕዉራን ፡ ወአንግፎሙ ለግፉዓን ፡ ወእፍትሖሙ ለሙቁሓን ፡ ወእፈውሶሙ ለቁሱላን ።

፲፱ ወእስብክ ዐመተ እግዚአብሔር ኅሬተ ወዘኮነ መዋዕለ ።

፳ ወከደነ መጽሐፈ ወመጠዎ ለላእክ ወነበረ ፡ ወአንሥኡ አዕይንቲሆሙ ኵሎሙ እለ ሀለዉ ውስተ ምኵራብ ወነጸርዎ ።

፳፩ ወአኀዘ ይበሎሙ ፡ ዮም በጽሐ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ ወተሠልጠ ውስተ ዕዘኒክሙ ።

፳፪ ወእለ ሰምዕዎ ኵሎሙ አንከሩ ሞገሰ ቃሉ ወሣዕሣዐ አፉሁ ፡ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ወልደ ዮሴፍ ።

፳፫ ወይቤሎሙ በኑ ትብሉኒ ኵልክሙ ዛተ ምሳሌ ዐቃቤ ሥራይ ፈውስ ርእሰከ ኵሎ ዘሰማዕነ ዘገበርከ በቅፍርናሆም ግበር በዝየኒ በሀገርከ ።

፳፬ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አልቦ ነቢይ ዘይከብር በሀገሩ ።

፳፭ አማን እብለክሙ ብዙኃት መበለታት ሀለዋ በውስተ እስራኤል በመዋዕለ ኤልያስ ነቢይ አመ ተዐፅወ ሰማይ ሠለስተ ዐመተ ወስድስተ አውራኀ እስከ ኮነ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ኵሉ ምድር ።

፳፮ ወኢተፈነወ ኤልያስ ኀበ አሐቲ እምኔሆን ዘእንበለ ኀበ አሐቲ ብእሲት መበለት ዘሀለወት በሰራጽታ ዘሲዶና ።

፳፯ ወብዙኃን እለ ለምጽ ሀለዉ በውስተ እስራኤል አመ

ክፍል ፲፯ ፡ ስለ መጀመሪያ ትምህርቱ ።

ጌታ ኢየሱስም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተመልሶ ወደ ገሊላ ሄደ ፡ ወሬውም በሀገሩ ሁሉ ተሰማ ። ማቴ ፬ ፡ ፲፪ - ፲፯ ። ማር ፩ ፡ ፲፬ - ፲፭ ። ፲፬

በየምኩራባቸውም ሁሉ ያስተምራቸው ነበር ፡ ትምህርቱንም ያደንቁ ነበር ፡ ሁሉም ያመሰግኑትና ያከብሩትም ነበር ። ፲፭

ክፍል ፲፰ ፡ በናዝሬት ስለ ማስተማሩ ።

ወደ አደገበት ወደ ናዝሬት ሄደና በሰንበት (ቅዳሜ) ቀን እንዳስለመደ ወደ ምኵራብ ገባ ፡ ሊያነብም ተነሣ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፫ ። ማር ፮ ፡ ፩ - ፮ ። ፲፮

የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ሰጡት ፡ መጽሐፉንም በገለጠ ጊዜ እንዲህ የሚል የተጻፈበትን ሥፍራ አገኘ ። ፲፯

"የእግዚአብሔር መንፈስ በላዬ ነው ፡ ስለዚህም ቀብቶ ለድኆች የምሥራች እነግራቸው ዘንድ ላከኝ፡ ለተማረኩትም ነፃነትን እሰብክላቸው ዘንድ ፡ ያዘኑትንም ደስ አሰኛቸው ዘንድ ፡ ዕዉሮቹም ያዩ ዘንድ ፡ የተገፉትንም አድናቸው ዘንድ ፡ የታሠሩትንም እፈታቸው ዘንድ ፡ የቈሰሉትንም አድናቸው ዘንድ" ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ - ፪ ። ፲፰

የተመረጠችውን የእግዚአብሔርን ዓመትና የሆነውን ቀን አስተምር ዘንድ ። ዘሌ ፳፭ ፡ ፲ ። ፲፱

መጽሐፉንም አጥፎ ለተላላኪው ሰጠውና ተቀመጠ፡ በምኵራቡም ያሉት ሁሉ ዓይናቸውን አቅንተው አተኵረው አዩት ። ፳

እሱም የዚህ የመጽሐፍ ነገር ዛሬ ደረሰ ፡ ወደ ጆሮአችሁም ገባ ይላቸው ጀመር ። ፳፩

የሰሙትም ሁሉ የአንደበቱን ቅልጥፍና የንግግሩን መከናወን አደነቁ ፡ ግን ይህ የዮሴፍ ልጅ አይደለምን ፡ አሉ ። መዝ ፸፫ ፡ ፫ ። ኢሳ ፶ ፡ ፬ ። ፳፪

እርሱም በውኑ ሁላችሁም ባለመድኃኒት ራስህን በቅፍርናሆም ያደረግኸውን የሰማነውን ሁሉ በዚህ በሀገርህ ደግሞ አድርግ ብላችሁ ይህቺን ተረት ትተርቱብኛላችሁ አላቸው ። ፳፫

እንዲህም አላቸው ፡ እውነት እነግራችኋለሁ ፡ መምህር በሀገሩ አይከብርም ። ዮሐ ፬ ፡ ፵፬ ። ፳፬

እውነት እነግራችኋለሁ ፡ በምድር ሁሉ ረኃብ እስኪሆን ድረስ ሰማይ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር በተዘጋበት በነቢዩ በኤልያስ ዘመን ፡ በእስራኤል ውስጥ ብዙ ባልቴቶች ነበሩ ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፩ - ፱ ። ፲፰ ፡ ፩ - ፲ ። ፳፭

ኤልያስ ከነዚያ ወደ አንዲቱ አልተላከም ፡ የሲዶና ዕፃ በምትሆን በሰራጵታ ወደምትኖር ወደ አንዲት ባልቴት ሴት ነው እንጂ ። ፳፮

በነቢዩ በኤልሳዕ ዘመንም በእስራኤል ውስጥ ብዙ ፳፯

መዋዕለ ኤልሳዕ ነቢይ ወኢነጽሐ አሐዱሂ እምኔ
ሆሙ ዘእንበለ ንእማን ሶርያዊ ።
፳፰ ወተምዑ ኵሎሙ እለ ሀለዉ በምኵራብ ሰሚዖሙ
ዘንተ ።
፳፱ ተንሥኡ ሰቤሃ ወአውፅእዎ አፍአ እምሀገር ወወሰ
ድዎ ውስተ ሕፅነ ርእሰ ደብር ዘተነድቀት ላዕሌሁ
ሀገሮሙ ከመ ያጽድፍዎ ።
፴ ወውእቱሰ ኀለፈ እንተ ማእከሎሙ ወሖረ ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ኀዲጎቱ ናዝሬተ ፡ ወሐዊሮቱ ቅፍርናሆም ።

፴፩ ወወረደ ቅፍርናሆም ሀገረ ገሊላ ወመሀሮሙ በሰ
ንበት ።

፴፪ ወያነክሩ ምህሮቶ እስመ በትእዛዝ ውእቱ ቃሉ ።

ክፍል ፳ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ዘጋኔን ።

፴፫ ወሀሎ በምኵራብ አሐዱ ብእሲ ዘጋኔን እኩይ ላዕ
ሌሁ ወከልሐ በዓቢይ ቃል ።
፴፬ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ ኢየሱስ ናዝራዊ መጻእ
ከኑ ታጥፍአነ ፡ አአምረከ መኑ አንተ ቅዱሱ ለእግ
ዚአብሔር ።
፴፭ ወገሠፆ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ተፈጸም ወፃእ
እምኔሁ ወነፅኖ ጋኔኑ ማእከለ ምኵራብ ፡ ወወፅአ
እምኔሁ ወኢነከዮ ወኢምንተኒ ።
፴፮ ወደንገፁ ኵሎሙ ወተናገሩ በበይናቲሆሙ ወይ
ቤሉ ፡ ምንትኑ ዝ ነገር እስመ በትእዛዝ ወበኃይል
ይኤዝዞሙ ለአጋንንት እኩያን ወይወፅኡ ።

፴፯ ወወፅአ ወተሰምዓ ነገሩ በኵሉ በሐውርተ አድያም ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ በእንተ ሐማተ ጴጥሮስ ወከልአን ሕሙማን ።

፴፰ ወወፂአ እምኵራብ በአ ቤተ ስምዖን ወሐማቱ ለስ
ምዖን ተሐምም ዐቢየ ፈጸንተ ወነገርዎ ወሰአልዎ
በእንቲአሃ ።

፴፱ ወቆመ ኀቤሃ ወገሠፆ ለፈፀንታ ወኃደጋ ሶቤሃ ፡ ወተ
ንሥአት ወተልእከቶሙ ።

፵ ወሶበ የዐርብ ፀሐይ አምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ ድዉያነ
ወሕሙማነ ደዌ ዘዘዚአሁ ፡ ወለለአሐዱ እምኔሆሙ
አንበረ እዴሁ ዲቤሆሙ ወፈወሶሙ ።

ለምጻሞች ነበሩ ፡ ከሶርያዊው ከንእማን በቀር ከነ
ዚያ አንድ ስንኳን አልነፃም ። ፪ ነገ ፭ ፡ ፲፬ ።
በምኵራብ ያሉም ሁሉ ይህን ሰምተው ተቈጡ ። ፳፰
ግብ ሐዋ ፳፪ ፡ ፳፪ ።
ያን ጊዜም ተነሥተው ከከተማ ወደ ውጭ አወጡት ፡ ፳፱
ገፍተውም ይጥሉት ዘንድ አገራቸው በላይ ተሠር
ታበት ወደ አለችው ተራራ ጫፍ አጠገብ ወሰዱት ።
እርሱ ግን በመካከላቸው አልፎ ሄደ ። ዮሐ ፰ ፡ ፶፱ ። ፴

ክፍል ፲፱ ፡ ናዝሬትን ትቶ ፡ ወደ ቅፍርናሆም ስለ መግባቱ ።

የገሊላ ዕፃ ወደምትሆን ቅፍርናሆም ወርዶ ፡ በሰን ፴፩
በት (በቅዳሜ) አስተማራቸው ። ማቴ ፬ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፳፩ - ፳፰ ።
ትምህርቱንም ያደንቁ ነበር ፡ አነጋገሩ በትእዛዝ ፴፪
ነውና ። ማቴ ፯ ፡ ፳፰-፳፱ ። ኤር ፳፫ ፡ ፳፱ ። ዮሐ ፯ ፡ ፵፮ ።

ክፍል ፳ ፡ ጋኔን የያዘውን ስለ ማዳኑ ።

በምኵራብም ክፉ ጋኔን የያዘው አንድ ሰው ነበር ፡ ፴፫
በታላቅ ቃልም ጮኸ ።
የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ! ካንተ ጋር ምን አለኝ? ያለ ፴፬
ጊዜያችን ልታጠፋን መጣህን? የእግዚአብሔር
ቅዱስ ሆይ! አንተ ማን እንደሆንክ አውቄሃለሁ አለ ።
ጌታ ኢየሱስም ዝም በልና ከእሱ ውጣ ብሎ ገሠ ፴፭
ፀው ፡ ጋኔኑም በምኵራቡ መካከል ጣለውና ከእሱ
ወጣ ፡ ግን ምንም አልጐዳውም ።
ሁሉም ደንግጠው ይህ ነገር ምንድር ነው? ክፉዎች ፴፮
አጋንንትን በትእዛዝ በኃይል ያዛቸዋል ፡ እነሱም
ይታዘዙታልና ብለው እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ።
፩ ጴጥ ፫ ፡ ፳፪ ።
ወሬውም በአካባቢው ባሉ መንደሮች ሁሉ ወጥቶ ፴፯
ተሰማ ።

ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ጴጥሮስ አማትና ፡ ስለ ሌሎችም በሽተኞች ።

ከምኵራቡም ወጥቶ ወደ ስምዖን ቤት ገባ ፡ የጴጥ ፴፰
ሮስ አማትም በብርቱ የሆድ ዝማ ታማ ነበርና ፡ የእ
ርሷን ነገር ነግረው ለመኑት ። ማቴ ፰ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ማር ፩ ፡ ፳፱ - ፴፱ ።
በአጠገቧም ቆሞ ሆድ ዝማዋን ገሠፀው ፡ ወዲያ ፴፱
ውም ተዋትና ተነሥታ አገለገለቻቸው ። ምዕ ፲ ፡
፵ ። ማቴ ፰ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
ፀሐይም በገባ ጊዜ ልዩ ልዩ ደዌ የታመሙትንና ፵
ድውያኑን ሁሉ አመጡለት ፡ ከነሱም በእያንዳንዱ
ላይ እጁን ጭኖ ፈወሳቸው ።

፵፩ ወብዙኃን አጋንንት ይወፅኡ ወይኬልሑ ወይብልዎ
አንተ ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር፡ ወይ
ጌሥፆሙ ወኢያበውሖሙ ይንብቡ ዘንተ እስመ የአ
ምርዎ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

፵፪ ወጸቢሖ ወፅአ ወሖረ ውስተ ገዳም ወኃሠሥዎ
ሕዝብ ወሖሩ ኀቤሁ ወአኀዝዎ ወአቀምዎ ከመ ኢይ
ኅልፍ እምኔሆሙ ።
፵፫ ወይቤሎሙ ለካልአትኒ አህጉር ሀለወኒ እዜንዎን
በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ እስመ እንበይነ
ዝንቱ ተፈነውኩ ።
፵፬ ወይሰብክ በምኵራባተ ገሊላ ።

ምዕራፍ ፭፤

<u>ክፍል ፳ወ፪፡ በእንተ ተጸውዖተ ስምዖን ።</u>

፩ ወሀለወ ኀቤሁ ሰብእ ብዙኃን ወያጸምዑ ቃለ እግ
ዚአብሔር፡ ውእቱሰ ይቀውም መንገለ ሐይቀ ባሕረ
ጌንሴሬጥ ።

፪ ወርእየ ክልኤተ አሕማረ ኀበ ውእቱ ሐይቅ ወወ
ረዱ እምኔሆን መሠግራን ይሕጽቡ መሣግሪሆሙ ።
፫ ወዓርገ ውስተ አሐቲ ሐመር እምኔሆን፡ ወይእቲ
ሐመር እንተ ስምዖን፡ ወይቤሎ ከመ ያርኁቃ ሕቀ
እምነ ምድር ከመ ይንበር ዲቤሃ ወይምሀር፡ ወነበረ
ውስተ ሐመር፡ ወመሀሮሙ ለሕዝብ ።
፬ ወሶበ ፈጸመ ነገሮ አርመመ፡ ወይቤሎ ለስምዖን
አእትቱ መንገለ ዕመቀ ባሕር፡ ወአውርዱ መሣግሪ
ክሙ ኀበ ይምነ ሐመር ።

፭ ወአውሥአ ስምዖን ወይቤሎ ሊቅ ሠራሕነ ኵላ
ሌሊተ እንዘ ናወርድ መሣግሪነ ወአልቦ ዘአኀዝነ፡
ወባሕቱ እስመ አዘዝከነ ናወርድ መሣግሪነ ።

፮ ወገቢሮሙ ከማሁ ተእኀዙ ብዙኃን ዓሣት ፈድፋደ
እስከ ይትበተክ መሣግሪሆሙ ።
፯ ወጸውዕዎሙ ለቢጾሙ እለ ውስተ ካልእ ሐመር
ከመ ይምጽኡ ወይርድእዎሙ፡ ወመጽኡ ወመልኡ
ክልኤሆን አሕማረ እስከ ይሰጠማ ።
፰ ወርእዮ ስምዖን ጴጥሮስ አስተብረከ ወሰገደ ኀበ
እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድገኒ እግዚኦ
ወሑር እምኔየ እስመ ብእሲ ኃጥእ አነ ።
፱ እስመ አኀዞ ድንጋፄ ወፍርሃት፡ ወኵሎሙ እለ ምስ
ሌሁ ደንገፁ በእንተ ዓሣት ዘተሠግሩ ።
፲ ወከማሁ ያዕቆብኒ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ አዕር
ክቲሁ ለስምዖን፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስም
ዖን፡ ኢትፍራህ እምይእዜሰ ሰብአ ታሤግር ።

ብዙ አጋንንትም አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ክርስ ፵፩
ቶስ ነህ እያሉ እየጮኹ ይመጡ ነበር፡ ክርስቶስ
እንደሆነ ስላወቁት ይገሥፃቸው ነበር፡ ይህንንም እን
ዲናገሩ አይፈቅድላቸውም ነበር ። ማቴ ፰፡ ፳፱ ።
ማር ፫፡ ፲፪ ።
ሲነጋም ወጥቶ ወደ ምድረ በዳ ሄደ፡ ሕዝቡም እየ ፵፪
ፈለጉት ወደርሱ ሄዱና አልፎአቸው እንዳይሄድ
ይዘው አቆሙት ።
ለሌሎች ሀገሮች ደግሞ ስለ እግዚአብሔር መንግ ፵፫
ሥት እነግራቸው ዘንድ አለኝ፡ ስለዚህ ተልኬአለ
ሁና አላቸው ። ቀኍ ፲፰ - ፳ ። ምዕ ፰፡ ፩ ።
በገሊላ ምኵራቦችም ይሰብክ ነበር ። ቀኍ ፲፭ ። ፵፬

ምዕራፍ ፭፤

<u>ክፍል ፳፪፡ ስለ ስምዖን መጠራት ።</u>

ብዙ ሰዎችም ከእሱ ዘንድ ተሰብስበው የእግዚአብ ፩
ሔርን ቃል ይሰሙ ነበር፡ እሱ ግን በጌንሴሬጥ
ባሕር ወደብ ቆሞ ነበር ። ማቴ ፬፡ ፲፰ - ፳፪ ። ማር
፩፡ ፲፮ - ፲፰ ።
በዚያም ወደብ ሁለት መርከቦች ቆመው አየ፡ ከእነር ፪
ሱም ዓሣ አጥማጆቹ መረባቸውን ሊያጥቡ ወረዱ ።
ከሁለቱ ወደ አንዲቱ መርከብ ወጣ፡ ያችም መር ፫
ከብ የስምዖን ነበረች፡ በላይዋ ላይ ተቀምጦ ያስተ
ምር ዘንድ ከምድር ጥቂት እንዲያርቃት አዘዘው፡
በመርከብም ላይ ተቀምጦ ሕዝቡን አስተማራቸው ።
ትምህርቱን ከጨረሰ በኋላ ዝም አለ፡ ከዚህም በኋላ ፬
ስምዖንን ወደ ትልቁ ባሕር ፈቀቅ አድርጋችሁ በመ
ርከቡ በስተቀኝ በኩል መረባችሁን ጣሉ አለው ።
ዮሐ ፳፩፡ ፮ ።
ጴጥሮስም መልሶ መምህር! መረባችንን ስንጥል ፭
ሌሊቱን ሁሉ ደክመናል፡ የያዝነውም የለም፡ ነገር
ግን ስለ አዘዝከን መረባችንን እንጥላለን አለው ።
መዝ ፻፳፯፡ ፩ - ፪ ።
እንዳዘዛቸውም ባደረጉ ጊዜ መረቡ እስኪበጠስ ፮
ድረስ ብዙዎች ዓሣዎች ተያዙ ።
መጥተው ይረዱአቸውም ዘንድ በሌላ መርከብ ያሉ ፯
ትን ባልንጀሮቻቸውን ጠሩ፡ መጥተውም እስኪ
ጠልቁ ድረስ፡ ሁለቱን መርከቦች መሉ ። ቀኍ ፲ ።
ስምዖን ጴጥሮስም ይህን አይቶ ከጌታ እግር በታች ፰
ሰገደና አቤቱ! ይቅር በለኝ፡ ከእኔም ተለይ እኔ
ኃጢአተኛ ሰው ነኝና አለው ።
ፍርሃት ድንጋጤ ይዞታልና፡ ስለ ተያዙትም ዓሣዎች ፱
ከእሱ ጋር የነበሩት ሁሉ ደነገጡ ።
እንዲሁም የስምዖን ወዳጆች የዘብዴዎስ ልጆች ያዕ ፲
ቆብና ዮሐንስ ደነገጡ፡ ጌታ ኢየሱስም ስምዖንን
አትፍራ፡ ከእንግዲህ ወዲህስ ሰውን ታጠምዳለህ
አለው ። ኤር ፲፮፡ ፲፮ ። ማቴ ፲፫፡ ፵፯ ።

፲፩ ወአውፅኡ አሕማሬሆሙ ውስተ ምድር ወኀደጉ
ኵሎ ወተለውዎ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ ዘከመ አሕየዎሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለዘለምፅ ወለመፃጕዕ ።

፲፪ ወእንዘ ሀሎ ውስተ አሐቲ ሀገር መጽአ ብእሲ ዘለ
ምፅ ኵለንታሁ ፡ ወሶበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ
ሰገደ ሎቱ በገጹ ፡ ወአስተብቍዖ ወይቤሎ ፡ እግዚኦ
እመሰ ፈቀድከ ትክል አንጽሖትየ ።
፲፫ ወሰፍሐ እዴሁ ወገሠሦ ወይቤሎ እፈቅድ ንጻሕ ፡
ወኃደጎ ለምጹ ሶቤሃ ።
፲፬ ወከልአ ኢይንግር ወኢለመኑሂ ፡ ወአዘዘ ወይቤሎ
ሑር ወአፍትን ርእሰከ ለካህን ወአብእ መበአከ ፡
በእንተ ዘነጻሕከ በከመ አዘዘ ሙሴ ከመ ይኩን
ስምዐ ላዕሌሆሙ ።
፲፭ ወተሰምዐ ነገሩ ፈድፋደ ፡ ወይመጽኡ ብዙኃን ሰብእ
ኀቤሁ ይሰምዕዎ ወይትፈወሱ እምደዌሆሙ ።

፲፮ ወውእቱሰ ይወፅእ ገዳመ ወይጼሊ በህየ ።

፲፯ ወእምዝ ኮነ በአሐቲ ዕለት እመዋዕል እንዘ ሀሎ
ይሜህሮሙ ወይነብሩ ፈሪሳውያን ወሊቃውንተ
ኦሪት እለ መጽኡ እምገሊላ ወእምኵሉ አህጉረ
ይሁዳ ወእምኢየሩሳሌም በኃይለ እግዚአብሔር
ውእቱ በዘይፌውስ ።

፲፰ ወአምጽኡ ኀቤሁ ብእሴ መፃጕዐ እንዘ ይፀውርዎ
አርባዕቱ እደው በዐራት ወፈቀዱ ያብእዎ ኀቤሁ
ይፈውሶ ።
፲፱ ወኃጥኡ እንተ ኀበ ያበውእዎ እስመ ጽፉቅ ሰብእ
ወዐርጉ ናሕሰ ወነሠቱ ጠፈረ ፡ ወአውረድዎ ምስለ
ዐራቱ ውስተ ቤት ቅድሜሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፳ ወርእዮ ሃይማኖቶሙ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ ተኃ
ድገ ለከ ኃጢአትከ ።
፳፩ ወአኃዙ የሐልዩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ወይበሉ ፡
ምንትኑ ውእቱ ዝንቱ ዘይነብብ ጽርፈተ ፡ መኑ ይክል
ኀዲገ ኃጢአት ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር በሕ
ቲቱ ።
፳፪ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሔልዩ ወይቤ
ሎሙ ምንተኑ ትሔልዩ በልብክሙ ።
፳፫ ምንት ይቀልል እምብሂለ ተኃድገ ለከ ኃጢአትከ ፡
ወእምብሂለ ተንሥእ ወፀር ዐራተከ ወሑር ።
፳፬ ወከመ ታእምሩ ከመ ብዉሕ ሎቱ ለወልደ እጓለ
እመሕያው ይኅድግ ኃጢአተ በዲበ ምድር ፡ ወይ
ቤሎ ለውእቱ ድዉይ ለከ እብለከ ተንሥእ ወንሣእ
ዐራተከ ወእቱ ቤተከ ።

መርከቦቻቸውንም ወደ ምድር አወጡና ሁሉንም ፲፩
ትተው ተከተሉት ። ማቴ ፲፱ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፳፫ ፡ ጌታ ኢየሱስ
ለምፃሙንና ሽባውን እንዳዳነ ።

በአንዲት አገር ሳለም ሁለመናው ለምጽ የሆነ ሰው ፲፪
መጣ ፡ ጌታ ኢየሱስንም በየው ጊዜ በፊቱ ሰገደ
ለትና አቤቱ ! ብትወድስ ልታነፃኝ ትችላለህ ፡ እያለ
ማለደው ። ማቴ ፰ ፡ ፩ - ፬ ። ማር ፩ ፡ ፵ - ፵፭ ።
እጁንም ዘርግቶ ዳሠሠውና እወዳለሁ ንጻ አለው ፡ ፲፫
ወድያውኑም ለምጹ ለቀቀው ።
ለማንም ለማን እንዳይናገር ከለከለው ፡ ሂደህ ለካህን ፲፬
አስመርምር ፡ ስለ ነፃህም ሙሴ እንደ አዘዘ መበእህን
አቅርብ ፡ ብሎ አዘዘው ። ዘሌ ፲፬ ፡ ፪ ።

ዜናው በሁሉ ተዳረሰ ፡ ብዙ ሰዎችም ትምህርቱን ፲፭
ሊሰሙ ከደዌያቸው ሊፈወሱ ወደርሱ ይመጡ
ነበር ።
እርሱ ግን ወደ ምድረ በዳ እየወጣ በዚያ ይጸልይ ፲፮
ነበር ። ማር ፩ ፡ ፴፭ ።
ከዚህም በኋላ ከዕለታት በአንድ ቀን ፡ ከገሊላ ከይ ፲፯
ሁዳ አገሮችና ከኢየሩሳሌም የመጡ የኦሪት አዋቂ
ዎችና ፈሪሳውያን ተሰብስበው ሲያስተምራቸው
ሳለ ፡ የእግዚአብሔር ኃይል ሆነለት ፡ ይኸውም በሚ
ፈውስበት ጊዜ ነው ። ምዕ ፱ ፡ ፩ - ፰ ። ማር ፪ ፡
፩ - ፲፪ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፯ ።
አራት ሰዎችም በአልጋ ተሸክመው ልምሾ የሆነ ፲፰
ውን ሰው ወደ እርሱ አመጡ ፡ እንዲፈውሰውም ወደ
እርሱ ሊያስገቡት ወደዱ ።
የሚያስገቡበትም አጡ ፡ ሰው ጽፍቅ ብሎ ነበርና ፲፱
ወደ ሰገነትም ወጥተው ጣራውን አፈረሱና ከነአል
ጋው ወደ ቤቱ ውስጥ አውርደው በጌታ ፊት
አኖሩት ።
ሃይማኖታቸውንም አይቶ ፡ ያንን ሰው ኃጢአትህ ፳
ተሠረየልህ አለው ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም የሚሳደብ ይህ ምንድነው ፡ ፳፩
ካንድ እግዚአብሔር ብቻ በቀር ኃጢአት ማስተሥ
ረይን ማን ይችላል ፡ ብለው ያስቡ ጀመር ። ኢሳ
፵፫ ፡ ፳፭ ።
ጌታ ኢየሱስም የሚያስቡትን አወቀባቸውና እን ፳፪
ዲህ አላቸው ፡ በልባችሁ ምን ታስባላችሁ ?
ኃጢአትህ ተሠረየልህ ከማለትና ፡ ተነሥተህ አልጋ ፳፫
ህን ተሸክመህ ሂድ ከማለት ምን ይቀላል ?
ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ያስተሠርይ ፳፬
ዘንድ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ ፡ ያንንም
ድዉይ ተነሣና አልጋህን ተሸክመህ ወደ ቤትህ ግባ
ብዬሃለሁ አለው ።

፳፭ ወተንሥአ ሰቤሃ ወነሥአ ዐራቶ ዘዲቤሁ ይሰክብ በቅድሜሆሙ ፡ ወአተወ ቤቶ እንዘ ይሴብሖ ለእግዚአብሔር ።

፳፮ ወደንገፁ ኵሎሙ ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር ወፈርሁ ብዙኀ ፡ ወይቤሉ ርኢነ መንክረ ዮም ።

ክፍል ፳ወ፱ ፡ በእንተ ሌዊ መጸብሐዊ ።

፳፯ ወእምዝ ወፂአ እምህየ ርእየ ብእሴ መጸብሐዌ ዘስሙ ሌዊ እንዘ ይነብር ኀበ ምጽባሕ ፡ ወይቤሎ ትልወኒ ።

፳፰ ወኀደገ ኵሎ ወተንሥአ ወተለዎ ። ።

፳፱ ወገብረ ሎቱ ሌዊ ዐቢየ ምሳሐ በቤቱ ወብዙኃን ሰብአ ምስሌሁ መጸብሐን ወኃጥአን እለ ረፈቁ ምስሌሆሙ ፡ ወባዕዳንሂ ብዙኃን ።

፴ ወአንጐርጐሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ላዕሌሁ ፡ ወይቤልዎሙ ለአርዳኢሁ ለምንት ትበልዑ ወትሰትዩ ምስለ መጸብሐን ወኃጥአን ።

፴፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ፡ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን ።

፴፪ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድቃነ ፡ አላ ኃጥአነ ለንስሐ ።

፴፫ ወይቤልዎ ለምንት አርዳኢሁ ለዮሐንስ ጽኑዐ ይጸውሙ ወጸሎተ ይገብሩ ፡ ወከማሁ እለሂ ፈሪሳውያን፡ ወአርዳኢከሰ እሊአከ ይበልዑ ወይሰትዩ ።

፴፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢይክሉ ደቂቀ ለመርዓዊ ጸዊመ እንዘ ሀሎ መርዓዊ ምስሌሆሙ ።

፴፭ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ፡ ወይእተ አሚረ ይጸውሙ ።

፴፮ ወይቤሎሙ በምሳሌ አልቦ ዘይጠቅብ፟ ግምደ ደርግሐ ልብስ ውስተ ስጠት ብሉይ ፡ ወእመ አኮሰ ይሰጥጦ ሐዲስ ለብሉይ ፡ ወምስለ ብሉይ ኢይዔሪ ።

፴፯ ወአልቦ ዘይወዲ ወይነ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ብሉይ ፡ ወእመ አኮሰ ያነቅዖ ወወይኑኒ ይትከዐው ወዝቁኒ ይትኃጐል ።

፴፰ ወለወይንሰ ሐዲስ ውስተ ዝቅ ሐዲስ ይወድይዎ ፡ ወይትዐቀቡ በበይናቲሆሙ ።

፴፱ ወአልቦ ዘይሰቲ ጸዐፈ እንዘ ይፈቅድ ከራሜ ፡ እስመ ይኄይስ ጸዐፍ እምነ ከራሚ ።

ምዕራፍ ፮ ፤

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሰዊት ፡ ወዕለተ ሰንበት ።

፩ ወእምዝ ከዕበ ወፈረ እግዚእ ኢየሱስ እንተ ገራውህ በሰንበት ፡ ወመሐዉ አርዳኢሁ ሰዊተ ወሐሰዩ በእደዊሆሙ ወበልዑ ።

ያን ጊዜም ተነሥቶ ተኝቶበት የነበረውን አልጋ በፊታቸው ተሸክሞ ፡ እግዚአብሔርን እያመሰገነ ወደ ቤቱ ገባ ። ፳፭

ሁሉም ደነገጡና እግዚአብሔርንም አመሰገኑ ፡ እጅግም ፈሩ ፡ ዛሬ ድንቅ ነገርን አየን አሉ ። ፳፮

ክፍል ፳፱ ፡ ስለ ቀራጩ ሌዊ ።

ከዚህም በኋላ ከዚያ ወጥቶ ሌዊ የሚባል ቀራጭ ሰው በግብር መቀበያው ቦታ አየና ፡ ተከተለኝ አለው ። ማቴ ፱ ፡ ፱ - ፲፫ ። ማር ፪ ፡ ፲፫ - ፲፯ ። ፳፯

ሁሉንም ተወና ተነሥቶ ተከተለው ። ፳፰

ሌዊም በቤቱ ታላቅ ምሳ አደረገለት ፡ ብዙ ሰዎችም ከእሱ ጋር ነበሩ ፡ ከነሱ ጋር ለምሳ ተቀምጠው ከነበሩትም ብዙዎች ቀራጮችና ኃጢአተኞች ነበሩ ፡ ሌሎችም ብዙዎች ነበሩ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፩ ። ፳፱

ጻፎችና ፈሪሳውያን በሱ ላይ አንጐራጐሩ ፡ ደቀ መዛሙርቱንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ለምን ትበላላችሁ ትጠጣላችሁ ? አሏቸው ። ፴

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ በሽተኞች ባለመድኃኒቱን ይፈልጉታል ፡ ጤነኞች ግን አይፈልጉትም ። ፴፩

ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም ፡ ኃጥአንን ወደ ንስሐ ልጠራ ነው እንጂ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፯ - ፲ ። ፴፪

እነሱም የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት በእጅግ ይጾማሉ ፡ ጸሎትም ያደርጋሉ ፡ የፈሪሳውያን ወገኖች የሆኑትም እንዲሁ ያደርጋሉ ፡ ያንተ ደቀ መዛሙርቶች ግን ለምን ይበላሉ ይጠጣሉ? አሉት ። ማር ፪ ፡ ፲፰ - ፳፪ ። ፴፫

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራ ከነሱ ጋር ሳለ መጾም አይችሉም ። ፴፬

ነገር ግን ሙሽራውን ከነሱ የሚወስዱበት ቀን ይመጣል ፡ ያን ጊዜም ይጾማሉ ። ፴፭

በምሳሌም እንዲህ አላቸው ፡ በአሮጌ ቀዳዳ ላይ የአዲስ ልብስ እራፊ የሚጥፍ የለም ፡ ያለዚያማ አዲሱ አሮጌውን ይቀደዋል ፡ ከአሮጌ ጋርም አንድ አይሆንም፤ ፴፮

ጉሽ ጠጅ በአሮጌ ረዋት የሚያኖር የለም ፡ ያለዚያማ ይሰነጥቀዋል ፡ ወይኑም ይፈስሳል ፡ ረዋቱም ይጐዳል። ፴፯

ጉሹን ጠጅ ግን በአዲስ ረዋት ይሾሙታል ፡ እርስ በርሳቸውም ይጠባበቃሉ ። ፴፰

አፍለኛውን ጠጅ ሊጠጣ ሲሻ ከምጣጣውን የሚጠጣ የለም ፡ ከከምጣጣው አፍለኛው ጠጅ ይሻላልና ። ፴፱

ምዕራፍ ፮ ፤

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ሸትና ፡ ስለ ሰንበት ቀን ።

ከዚህም በኋላ ዳግመኛ ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ቀን በእርሻ መካከል ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ሸትን ቈርጠው በእጃቸው አሽተው በሉ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፩ - ፰ ። ማር ፪ ፡ ፳፫ - ፳፰ ። ፩

፪ ወይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለምንት ትገብሩ ዘኢይከ
ውን ለገቢር በሰንበት ።
፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢያንበብ
ክሙኑ ዘገብረ ዳዊት አመ ርኅበ ውእቱሂ ወእለ
ምስሌሁ ።
፬ ዘከመ ቦአ ቤተ እግዚአብሔር ወነሥአ ኅብስተ ቍር
ባን ዘይሠርዑ ፡ ወበልዐ ውእቱኒ ፡ ወወሀቦሙ ለእለ
ምስሌሁ ዘኢይከውኖሙ ለበሊዕ ፡ ዘእንበለ ለካህናት
ለባሕቲቶሙ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚኡ ውእቱ ለሰንበት ወልደ እጓለ
እመሕያው ።

ክፍል ፳ወ፮ ፡ በእንተ ዘየብሰት እዴሁ ።

፮ ወእምዝ በካልእት ሰንበት ቦአ ምኵራበ ወመሀሮሙ፡
ወሀሎ ህየ ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ እንተ የማን ።
፯ ወይትዐቀብዎ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ለእመ ይፌ
ውሶ በሰንበት ከመ ይርከቡ ምክንያተ በዘያስተዋ
ድይዎ ።
፰ ወውእቱሰ የአምሮሙ ዘይሔልዩ ወይቤሎ ለውእቱ
ብእሲ ዘየብሰት እዴሁ ፡ ተንሥእ ወቁም ማእከለ ፡
ወተንሥአ ወቆመ ።
፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እሴአለክሙ ዘይከውን
በሰንበት ፡ ገቢረ ሠናይኑ አው ገቢረ እኩይ ፡ አሕይዎ
ነፍስኑ ወሚመ ቀቲል ፡ ወአርመሙ ።
፲ ወነጺሮ ፡ ኵሎሙ በመዓት ፡ ይቤሎ ለውእቱ ብእሲ
ስፋሕ እዴከ ወሰፍሓ ፡ ወሐይወት እዴሁ ወኮነት
ከመ ካልእታ ።
፲፩ ወእሙንቱሰ ዐብዱ ፈድፋደ ፡ ወተማከሩ በበይናቲ
ሆሙ ዘከመ ይሬስይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ ኅርዮቱ ሐዋርያት ።

፲፪ ወእምዝ ኮነ በውእቱ መዋዕል ፡ ዐርገ እግዚእ ኢየ
ሱስ ውስተ ደብር ይጸሊ ወያሌሊ በጸሎት ኀበ እግ
ዚአብሔር ።
፲፫ ወጸቢሖ ጸውዖሙ ለአርዳኢሁ ወኀረየ እምውስቴ
ቶሙ ዐሠርተ ወክልኤተ ፡ ወሰመዮሙ ሐዋርያተ ።
፲፬ እሉ እሙንቱ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ፡ ወእንድ
ርያስ እኁሁ ፡ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ፡ ወፊልጶስ ፡ ወበር
ተሎሜዎስ ።
፲፭ ወማቴዎስ ፡ ወቶማስ ፡ ወያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ፡
ወስምዖን ዘይብልዎ ቀናኢ ።
፲፮ ወይሁዳ ዘያዕቆብ ፡ ወይሁዳ አስቆሮታዊ ዘዐለዎ
ወዘአግብኦ ።

ፈሪሳውያንም በሰንበት ሊደረግ የማይገባውን ለምን ፪
ታደርጋላችሁ ? አሏቸው ። ዘፀ ፳ ፡ ፱ - ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እሱ በተ ፫
ራበ ጊዜ ከእሱ ጋር የነበሩም በተራቡ ጊዜ ፡ ዳዊት
ያደረገውን አላነበባችሁምን ? ፩ ሳሙ ፳፩ ፡ ፮ ።
ወደ ቤተ እግዚአብሔር ገብቶ የሠሩትን የመሥዋዕት ፬
ኅብስት ወስዶ እንደ በላ ፡ ለካህናት ብቻ እንጂ ፡ እነሱ
ሊበሉት የማይገባቸውንም አብረዉት ለነበሩ እንደ
ሰጣቸው ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፰ - ፱ ።
የሰንበት ጌታዋ የሰው ልጅ ነው አላቸው ። ፭

ክፍል ፳፮ ፡ እጁ ስለ ደረቀችው ሰው ።

ከዚህም በኋላ በሁለተኛዪቱ ሰንበት ወደ ምኵራቡ ፮
ገብቶ አስተማራቸው ፡ በዚያም ቀን እጁ የደረቀች
ሰው ነበረ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፱ - ፲፬ ። ማር ፫ ፡ ፩ - ፮ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያንም የሚከሱበትን ምክንያት ያገኙ ፯
ዘንድ በሰንበት ይፈውሰው እንደ ሆነ ብለው ይጠባ
በቁት ነበር ። ምዕ ፲፬ ፡ ፩ ።
እሱ ግን የሚያስቡትን ያውቀባቸው ነበርና እጁ የሰ ፰
ለለችውን ያንን ሰው ፡ ተነሥተህ በመካከል ቁም
አለው ፡ ተነሥቶም ቆመ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም እጠይቃችኋለሁ ፡ በሰንበት ሊደረግ ፱
የሚገባው ምንድርነው ? መልካም ነው ወይስ ክፉ
ሥራ ? ነፍስ ማዳን ነው ወይስ መግደል ? አላቸው ፡
ዝም አሉ ።
ሁሉንም ከተመለከተ በኋላ ያንን ሰው እጅህን ዘርጋ ፲
አለው ፡ ሰውዬውም ዘረጋት ፡ እጁም ዳነችና እንደ
ሁለተኛዪቱ፤ሆነች ። ፩ ነገ ፲፫ ፡ ፮ ።
እነሱ ግን እጅግ ተቈጡ ፡ ጌታ ኢየሱስን ምን እንደ ፲፩
ሚያደርጉት እርስ በርሳቸው ተማከሩ ።

ክፍል ፳፯ ፡ ሐዋርያትን ስለ መምረጡ ።

ከዚህም በኋላ በዚያ ቀን እንዲህ ሆነ ፡ ጌታ ኢየሱስ ፲፪
ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ፡ ወደ እግዚአብሔርም
በጸሎት ይማልድ ነበር ። ማቴ ፲፬ ፡ ፳፮ ። ማር ፫ ፡
፲፫ - ፲፱ ።
ሲነጋም ደቀ መዛሙርቱን ጠራቸውና ከውስጣቸው ፲፫
አሥራ ሁለቱን መረጠ ፡ ሐዋርያትም ብሎ ሰየማ
ቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፩ ።
እነሱም እነዚህ ናቸው ፡ ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን ፡ ፲፬
ወንድሙ እንድርያስም ፡ ያዕቆብና ዮሐንስ ፡ ፊልጶስና
በርተሎሜዎስ ።
ማቴዎስና ቶማስ ፡ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፡ ቀናተኛ ፲፭
የሚባለው ስምዖን ።
የያዕቆብ ወንድም ይሁዳና ፡ ከድቶ ያስያዘው ያስቆ ፲፮
ሮቱ ሰው ይሁዳ ።

፲፯ ወወረደ ምስሌሆሙ ወቆመ በገዳም ፡ ወብዙኃን ሰብእ
እምአርዳኢሁ ፡ ወብዙኃን ጥቀ እምሕዝብ ዘእም
ኵሉ ይሁዳ ፡ ወእምኢየሩሳሌም ፡ ወእምጺራልያስ ፡
ወጺራልዩ ፡ ወእምጢሮስ ወሲዶና ፡ እለ መጽኡ ይስ
ምዕዎ ወይትፈወሱ እምደዌሆሙ ።

፲፰ ወእለሂ አጋንንት እኩያን የሐይዉ ።

፲፱ ወኵሎሙ አሕዛብ ይፈቅዱ ይግሥሥዎ እስመ ኃይል
ይወፅእ እምኔሁ ወያሐይዎሙ ለኵሎሙ ።

ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ ስብከቱ በውስተ ደብር ።

፳ ወውእቱሰ አንሥአ አዕይንቲሁ ኀበ አርዳኢሁ ወይ
ቤሎሙ ፡ ብፁዓን አንትሙ ነዳያን እስመ ለክሙ
ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፩ ብፁዓን እለ ትርኅቡ ይእዜ እስመ ትጸግቡ ፡ ብፁዓን
እለ ትበክዩ ይእዜ እስመ ትስሕቁ ።

፳፪ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጸልኡክሙ ሰብእ ወይፈል
ጡክሙ ወይሰድዱክሙ ወይጼእሉክሙ ወያወፅኡ
ለክሙ ስመ እኩየ በእንተ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

፳፫ ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ይእተ አሚረ ወአንፈርዕፁ
እስመ ብዙኅ ዕሤትክሙ በሰማያት ፡ እስመ ከማሁ
ረሰይዎሙ ለነቢያት ቀደምት አበዊሆሙ ።

፳፬ ወባሕቱ አሌ ለክሙ አብዕልት እስመ ሠለጥክሙ
ትፍሥሕተክሙ ።

፳፭ አሌ ለክሙ እለ ትጸግቡ ይእዜ እስመ ትርኅቡ ፡
አሌ ለክሙ እለ ትስሕቁ ይእዜ እስመ ትበክዩ ወት
ላሕዉ ።

፳፮ አሌ ለክሙ ሶበ ሠናየ ይብል ሰብእ ላዕሌክሙ ወይ
ዌድሱክሙ እስመ ከማሁ ረሰይዎሙ ለነቢያተ ሐሰት
አበዊሆሙ ።

፳፯ ወለክሙሰ እለ ትሰምዑኒ እብለክሙ አፍቅሩ ጸላእ
ተክሙ ፡ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይፀርሩክሙ ።

፳፰ ወደኃርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ፡ ወጸልዩ ለእለ
ይትዔገሉክሙ ።

፳፱ ወለዘሂ ጸፍዐከ መልታሕቴከ መጥዎ ካልእታሂ ፡ ወለ
ዘኒ ነሥአከ ልብሰከ ክዳነከሂ ኢትክልኦ ።

፴ ለኵሉ ዘሰአለከ ሀብ ፡ ወለዘኒ ኄደከ ንዋየከ ኢትኅ
ሥሦ ።

፴፩ ወበከመ ትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከማሁ ግበሩ
ሎሙ አንትሙኒ ።

የሉቃስ ወንጌል ፮ ።

ከነርሱም ጋር ወርዶ በሰፊ ቦታ ተቀመጠ ፡ ከደቀ ፲፯
መዛሙርቱም ወገን ብዙ ሰዎች ነበሩ ፡ ከመላው
ይሁዳ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከየገጠሩ ፡ ከየመንደሩ ፡ ከጢ
ሮስና ከሲዶና ፡ ትምህርቱን ሊሰሙ ከደዌያቸውም
ሊፈወሱ የመጡት ከሕዝቡ ወገን እጅግ ብዙዎች
ነበሩ ። ማር ፫ ፡ ፯ - ፲ ።
ከሩዎች አጋንንት ያደሩባቸውም ይድኑ ነበር ። ማቴ ፲፰
፬ ፡ ፳፭ ።
ሕዝቡ ሁሉ ሊዳሥሡት ይሹ ነበር ፡ ኀይል ከርሱ ፲፱
ይወጣ ነበርና ፡ ሁሉንም ይፈውሳቸው ነበረ ።

ክፍል ፳፰ ፡ በተራራ ስለ ማስተማሩ ።

እርሱም ዓይኖቹን ወደ ደቀ መዛሙርቱ አንሥቶ ፳
እንዲህ አላቸው ፡ እናንተ ድኾች ብፁዓን ናችሁ ፡
የእግዚአብሔር መንግሥት የእናንተ ናትና ። ማቴ
፭ ፡ ፫ - ፵፰ ።
ዛሬ የምትራቡ ብፁዓን ናችሁ ትጠግባላችሁና ፡ ዛሬ ፳፩
የምታለቅሱ ንኡዳን ናችሁ ደስ ይላችኋልና ። ራእ
ዮሐ ፯ ፡ ፲፯ ። መዝ ፻፳፮ ፡ ፭ - ፮ ። ኢሳ ፳፩ ፡ ፫ ።
ሰዎች ስለ ሰው ልጅ ብለው ቢጠሏችሁ ከሰው ለይ ፳፪
ተው ቢያሳድዷችሁ ፡ ቢሰድቧችሁ ፡ ክፉ ስምም
ቢያወጡላችሁ ንኡዳን ናችሁ ። ዮሐ ፲፮ ፡ ፪ ።
ያን ጊዜ ፈጽሞ ደስ ይበላችሁ ዕልል በሉ ፡ ዋጋ ፳፫
ችሁ በሰማይ ብዙ ነውና ፡ የቀደሙ አባቶቻቸው
ነቢያትን እንዲሁ ያደርጉዋቸው ነበርና ። ማቴ
፳፫ ፡ ፴፬ ።
ነገር ግን ባለጸጎች ፡ ወዮላችሁ ተድላ ደስታችሁን ፳፬
ፈጽማችኋልና ። ያዕ ፭ ፡ ፩ - ፭ ።
ዛሬ የምትጠግቡ ወዮላችሁ ትራባላችሁና ፡ ዛሬ የም ፳፭
ትስቁ ወዮላችሁ ታዝናላችሁ ታለቅሳላችሁና ።
ኢሳ ፭ ፡ ፳፪ ። ፳፭ ፡ ፲፭ ። ያዕ ፬ ፡ ፱ ።
ሰው ስለ እናንተ መልካሙን ነገር ቢናገርላችሁ ፡ ፳፮
ቢያመሰግኑዋችሁ ወዮላችሁ ፡ አባቶቻቸውም ለሐ
ሰት ነቢያት እንዲሁ ያደርጉላቸው ነበርና ። ሚክ
፪ ፡ ፲፩ ። ያዕ ፬ ፡ ፬ ።
ለምትሰሙኝ ለእናንተ ግን እንዲህ እላችኋለሁ ፡ ፳፯
"ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፡ ለሚጠሏችሁም መልካም
አድርጉ" ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፬ ።
የሚረግሟችሁን መርቁአቸው ፡ ለሚበድሏችሁም ፳፰
ጸልዩላቸው ። ምዕ ፳፫ ፡ ፴፬ ።
ጉንጭህን ለሚመታህ ሁለተኛዪቱንም ስጠው ፡ ፳፱
መጐናጸፊያህን ለወሰደብህ ቀሚስህንም አትከል
ክለው ።
ለለመነህ ሁሉ ስጥ ፡ ገንዘብህን የወሰደውንም የሚ ፴
ቀማህንም አትከታተለው ። ዘዳ ፲፭ ፡ ፯ - ፰ ።
ሰዎች ሊያደርጉላችሁ እንደምትወዱትም ፡ እናን ፴፩
ተም እንዲሁ አድርጉላቸው ። ማቴ ፯ ፡ ፲፪ ።

፴፪ ወእመሰ ዳእሙ ዘአፍቀረክሙ አፍቀርክሙ ምንትኑ
እንከ ዕሤትክሙ ኃጥአንሂ ዘሰ ይገብሩ፡ ዘያፈቅሮሙ
ያፈቅሩ ።
፴፫ ወእመኒ አሠነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ምንትኑ
እንከ ዕሤትክሙ፡ ኃጥአንሂ ከማሁሰ ይገብሩ ።
፴፬ ወእመኒ ለቃሕክሙ እምኀበ ዘትሴፈዉ ትትፈደዩ
እምኔሁ፣ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ ኃጥአንሂ ይሌቅ
ሕዎሙ ለኃጥአን ከመ ይትፈደይዎሙ ዕሩየ ።

፴፭ ወይእዜኒ አፍቅሩ ጸላእትክሙ፡ ወአሠንዩ ሎሙ፡
ወለቅሑ እንዘ ኢትሴፈዉ ትትፈደዩ፣ ወይከውን
ብዙኀ ዕሤትክሙ፡ ወትከውኑ ወሉደ ለልዑል፡
እስመ ውእቱ ኄር ላዕለ ኄራን ወላዕለ እኩያን ።

፴፮ ወኩኑ መሐርያነ ከመ አቡክሙ ሰማያዊ መሐሪ
ውእቱ ።
፴፯ ኢትኰንኑ ወኢትትኰነኑ፡ ወኢትግፍዑ ወኢይግ
ፍዑክሙ፡ ኅድጉ ወየኀድጉ ለክሙ ።

፴፰ ሀቡ ወይትወሀበክሙ መሥፈርተ ሠናየ ንሕኑሐ
ወምሉአ ወዝሕዙኀ ይሁቡክሙ ውስተ ሕፅንክሙ፡
ወበመሥፈርት ዘሠፈርክሙ ይሠፍሩ ለክሙ ።

የሚወዷችሁን ብቻ ብትወዱማ እንግዲህ ዋጋችሁ ፴፪
ምንድር ነው? ይህንስ ኃጥአንም ያደርጋሉ፡ የሚወ
ዷቸውን ይወዳሉና ።
በጎ ለሚያደርጉላችሁ በጎ ብታደርጉ እንግዲህ ዋጋ ፴፫
ችሁ ምንድርነው? እንዲህስ ኃጥአንም ያደርጋሉ ።
እንዲከፍላችሁ ተስፋ ለምታደርጉት ብታበድሩ፣ እን ፴፬
ግዲህ ዋጋችሁ ምንድር ነው? ኃጥአንም በአበደሩት
ልክ ይከፍሏቸው ዘንድ ለኃጥአን ያበድሯቸዋልና ።
ዘሌ ፳፭ ፡ ፴፭ - ፴፯ ።
አሁንም ጠላቶቻችሁን ውደዱ፡ መልካምም አድር ፴፭
ጉላቸው፡ ልትከፈሉ ተስፋ ሳታደርጉ አበድሩ፣ ዋጋ
ችሁም ብዙ ይሆናል፡ የልዑል እግዚአብሔርም
ልጆች ትሆናላችሁ፡ እሱ ለደጎችም ለክፉዎችም
ቸር ነውና ።
ሰማያዊ አባታችሁ ርኅሩኅ እንደሆነ፣ እናንተም የም ፴፮
ትራሩ ሁኑ ። ማቴ ፭ ፡ ፵፪ ። ማር ፬ ፡ ፳፬ ።
አትፍረዱ አይፈረድባችሁ፡ አትበድሉ አይበድሏ ፴፯
ችሁ፡ ይቅር በሉ ይቅር ይሏችኋል ። ሮሜ ፲፬ ፡
፱ - ፲ ። ማቴ ፯ ፡ ፲፬ ። ፯ ፡ ፩ ።
ስጡ ይሰጣችኋል፡ የበዛ፣ የሞላ፡ የተትረፈረፈ በመ ፴፰
ልካም መሥፈሪያ ሠፍረው ይሰጧችኋል፡ በሠፈራ
ችሁትም መሥፈሪያ ይሠፍሩላችኋል ። ማቴ ፯ ፡ ፪ ።
ማር፬ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፳ወ፱ ፡ በእንተ ክልኤት ትእዛዛት ።

፴፱ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ ይክልኑ ዕዉር ለዕዉር
መሪሐቶ፡ አኮኑ ክልኤሆሙ ይወድቁ ውስተ ግብ ።

፵ አልቦ ረድእ ዘየዓቢ እምሊቁ፡ መጠኑ ለኵሉ ይኩን
ከመ ሊቁ ።

፵፩ ምንተኑ ትኔጽር ኃሠረ ዘውስተ ዓይነ ቢጽከ፣ ወኢ
ትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ ።

፵፪ ወእፎ ትክል ብሂሎቶ ለቢጽከ ተዐገሥ እኁየ አው
ፅእ ኃሠረ እምዐይንከ ወአንተሰ ኢትሬኢ ሠርዌ
ዘውስተ ዐይንከ፣ አ መደልው አውፅእ ቅድመ ሠርዌ
እምዐይንከ ወእምዝ ትኔጽር ታውፅእ ኃሠረ እምዐ
ይነ ቢጽከ ።

፵፫ አልቦ ዕፅ ሠናይ ዝይፈሪ ፍሬ እኩየ፡ ወአልቦ ዕፅ
እኩይ ዘይፈሪ ፍሬ ሠናየ ።

፵፬ ወኵሉ ዕፅ እምፍሬሁ ይትዐወቅ፣ ወኢየአርሩ በለሰ
እምአሥዋክ፡ ወኢይቀስሙ አስካለ እምአሜከላ ።
፵፭ ኄር ብእሲ እምሠናይ መዝገበ ልቡ ያወፅእ ለሠና

ክፍል ፳፱ ፡ ስለ ሌሎች ትእዛዛት ።

ምሳሌም መሰለላቸውና እንዲህ አላቸው፣ ዕዉር ፴፱
ዕዉርን ሊመራው ይችላልን? ሁለቱስ ከጉድጓድ
ውስጥ ይወድቁ የለምን? ማቴ ፲፭ ፡ ፲፬ ።
ከመምህሩ የሚበልጥ ደቀ መዝሙር የለም፡ ለሁ ፵
ሉም መጠኑ እንደ መምህሩ ይሁን ። ማቴ ፲
፳፬ - ፳፭ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳ ።
በወንድምህ ዐይን ውስጥ ያለውን ጉድፍ ታያለህ፣ ፵፩
በዐይንህ ውስጥ ያለውን ስንጣሪ ግን ለምን አታ
ይም ። ማቴ ፯ ፡ ፫ ።
ወንድምህንም፣ ወንድሜ ሆይ! ታገሥ በዐይንህ ፵፪
ውስጥ ያለውን ጉድፍ ላውጣልህ ልትለው እንደ
ምን ትችላለህ? አንተ ግን በዐይንህ ውስጥ ያለውን
ጉድፍ አታይም፡ አንተ ግብዝ አስቀድሞ ከዐይንህ
ስንጣሪውን አውጣ፡ ከዚህ በኋላ በባልንጀራህ ዐይን
ውስጥ ያለውን ጉድፍ ታወጣ ዘንድ ታያለህ ።
ክፉ ፍሬን የሚያፈራ መልካም ዛፍ የለም፡ መል ፵፫
ካም ፍሬ የሚያፈራ ክፉ ዕንጨትም የለም ። ማቴ
፲፪ ፡ ፴፪ - ፴፬ ።
ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃል፣ ከእሾኽ በለስን አይ ፵፬
ለቅሙም፣ ከደንደርም ወይንን አይለቅሙም ።
መልካም ሰው ከመልካም ልቡ መዝገብ መልካምን ፵፭

ይት ፡ ወእኩይሰ ብእሲ እምእኩይ መዝገበ ልቡ ያወ
ፅአ ለእኪት ፡ እስመ እምተረፈ ልብ ይነብብ አፍ ።

፵፮ ለምንት እንከ ትብሉኒ እግዚኦ እግዚኦ ወኢትገብሩ
ዘአቤለክሙ ።
፵፯ ኵሉ ዘይመጽእ ኀቤየ ወይሰምዐኒ ቃልየ ወይገብሮ
አርእየክሙ ዘይመስል ።
፵፰ ይመስል ብእሴ ጠቢበ ዘሐነጸ ቤቶ ወከረየ ወአዕ
መቀ ወሣረረ መሠረቶ ዲበ ኰኵሕ ፡ ወብዙኃን አፍ
ላግ ገፍዕዎ ወኀይዝት መጺአሙ ለውእቱ ቤት ወስ
እኑ አንቀልቅሎቶ ፡ እስመ ዲበ ኰኵሕ ተሣረረ ።
፵፱ ወዘሰ ይሰምዐኒ ቃልየ ወኢይገብሮ ፡ ይመስል ብእሴ
ዘሐነጸ ቤቶ መልዕልተ ምድር ዘእንበለ መሠረት ፡ ወገ
ፍዕዎ ወኃይዝት ወወድቀ ሶቤሃ ወኮነ ድቀቱ ለው
እቱ ቤት ዐቢየ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ በእንተ ወዓሊ ዘመስፍን ።</u>

፩ ወፈጺሞ ነጊሮቶሙ ቃሎ ለሕዝብ ቦአ ቅፍርናሆም ።

፪ ወሀሎ አሐዱ መስፍን ወገብሩ ይደዊ ወአልጸቀ
ይሙት ወክቡር ውእቱ በኀቤሁ ።
፫ ወሰሚዖ በእንተ እግዚእ ኢየሱስ ለአከ ኀቤሁ ረበ
ናተ አይሁድ ያስተብቍዕዎ ከመ ይምጻእ ወያሕዩ
ሎቱ ቍልዔሁ ።
፬ ወመጽኡ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወአስተብቍዕዎ ወይ
ቤልዎ ፍጡነ ረድ እስመ ይደልዎ ትግበር ምስሌሁ
ዘንተ ።
፭ እስመ ያፈቅር ሕዝበነ ፡ ወምኵራበነኒ ውእቱ ሐነጸ
ለነ ።
፮ ወሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስሌሆሙ ወአልጺቆ ኀበ
ቤቱ ለአከ አዕርክቲሁ ውእቱ መስፍን ኀቤሁ እንዘ
ይብል ፡ እግዚኦ ኢትፃሙ እስመ ኢይደልወኒ ከመ
ትባእ ታሕተ ጠፈረ ቤትየ ።
፯ ወለልየኒ ኢይደልወኒ እምጻእ ኀቤከ ፡ ወባሕቱ
አዝዝ በቃልከ ወየሐዩ ቍልዔየ ።
፰ እስመ አነሂ ብእሲ መኰንን አነ ወብየ ወዐልት ፡ ወእ
ብሎ ለዝ ሑር ወየሐውር ፡ ወለካልኡኒ ነዓ ወይመ
ጽእ ፡ ወለገብርየኒ ግበር ከመዝ ወይገብር ።
፱ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ዘንተ እምኔሁ አንከሮ
ወተመይጦ ይቤሎሙ ለሕዝብ እለ ተለውዎ ፡ ኢረ
ከብኩ ዘከመዝ ዘይትአመን በውስተ እስራኤል ።

፲ ወአተዉ እለ ተፈነዉ ረከብዎ ለገብሩ በዘሐይወ ።

ያወጣል ፡ ክፉ ሰውም ከክፉ ልቡ መዝገብ ክፉ ነገ
ርን ያወጣል ፡ ከልብ የተረፈውን አንደበት ይና
ገራልና ።
እንግዲህ አቤቱ አቤቱ ትሉኛላችሁ የምላችሁን ፵፮
አታደርጉም ። ሚል ፩ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፫ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።
ወደ እኔ የሚመጣና ቃሌን ሰምቶ የሚፈጽመው ፡ ፵፯
የሚመስለውን አሳያችኋለሁ ።
መሠረቱን አጥልቆ ቈፍሮ መሥርቶ ቤቱን በአለት ፵፰
ላይ የሠራ ብልህ ሰውን ይመስላል ፡ ብዙ ፈሳሾች
ወንዞች መጥተው ያን ቤት ገፉት ሊያነዋውጡ
ትም አልቻሉም ፡ በአለት ላይ ተሠርቷልና ።
ቃሌን ሰምቶ የማይሠራው ሰው ፡ ቤቱን ያለ መሠ ፵፱
ረት በምድር ላይ የሠራ ሰውን ይመስላል ፡ ጐር
ፎች ገፉት ወዲያውኑም ወደቀ ፡ የዚያም ቤት አወ
ዳደቁ ታላቅ ሆነ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፴ ፡ ስለ መስፍኑ ሎሌ ።</u>

ለሕዝቡም ትምህርቱን ነግሮ ከፈጸመ በኋላ ወደ ፩
ቅፍርናሆም ገባ ።ማቴ ፰ ፡ ፭ - ፲፫ ።
አንድ መስፍንም ነበረ ፡ ባርያውም ታሞ ሊሞት ፪
ቀርቦ ነበር ፡ እሱም ባለሟሉ ነበር ።
የጌታ ኢየሱስን ነገር በሰማ ጊዜ መጥቶ አገልጋዩን ፫
እንዲያድንለት ይማልዱት ዘንድ የአይሁድን ሽማ
ግሎች ወደርሱ ላከ ።
ወደ ጌታ ኢየሱስም መጡና ይህን ልታደርግለት ፬
ይገባዋልና ፈጥነህ ውረድ ብለው ማለዱት ።

ወገናችንን ይወዳልና ፡ ምኵራባችንንም እርሱ ሠር ፭
ቶልናልና ።
ጌታ ኢየሱስም ከነርሱ ጋር ሄደ ወደ ቤቱም በቀ ፮
ረበ ጊዜ ፡ ያ መስፍን ወዳጆቹን ላከ እንዲህ ብሎ ፡
አቤቱ ! አትድከም ከቤቴ ጣራ በታች ልትገባ አይ
ገባኝምና ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፱ ። ዘፍ ፴፪ ፡ ፲ ።
እኔም ወዳንተ ልመጣ አይገባኝም ፡ ነገር ግን በቃ ፯
ልህ እዘዝ ፡ ብላቴናዬም ይድናል አለው ።
እኔም እኮ ገዥ ሰው ነኝ ፡ ሎሌዎችም አሉኝ ይህን ፰
ሂድ ብለው ይሄዳል ፡ ሌላውንም ና ብለው ይመጣል ፡
አገልጋዬንም እንዲህ አድርግ ብለው ያደርጋል ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ከእሱ በሰማ ጊዜ አደነቀው ፡ ፱
መለስ ብሎም ይከተሉት ለነበሩት ሕዝብ ፡ በእስራ
ኤል መካከል እንኳ እንዲህ ያለ ሃይማኖት ያለው
ሰው አላገኘሁም አላቸው ።
የተላኩትም በተመለሱ ጊዜ ብላቴናውን ድኖ አገ ፲
ኙት ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ወልደ መበለት ።

፲፩ ወበሳኒታ ሖረ ሀገረ እንተ ስማ ናይን ፡ ወሖሩ ምስ
ሌሁ አርዳኢሁ ወሕዝብኒ ብዙኅ ።
፲፪ ወበጺሖ ኀበ አንቀጸ ሀገር ረከበ ቀበረ ሰዉረ ዘወ
ልደ ብእሲት መበለት ዘውእቱ አሐዱ ለእሙ ወብ
ዙኃን ሰብአ ሀገር ምስሌሃ ።
፲፫ ወሶበ ርእያ እግዚእነ ፡ መሐራ ወተሣሀላ ፡ ወይቤላ
ኢትብክዪ ።
፲፬ ወቀርበ ወአኀዘ ነፍቆ ወቆሙ እለ ይፀውርዎ ፡ ወይ
ቤሎ ለከ እብለከ ወሬዛ ተንሥእ ።
፲፭ ወተንሥአ ወነበረ ውእቱ በድን ወተናገረ ርቱዐ
ወአወፈዮ ለእሙ ።
፲፮ ወፈርሁ ኵሎሙ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወይ
ቤሉ ዓቢይ ነቢይ ተንሥአ ለነ ወተሣሀሎሙ እግዚ
አብሔር ለሕዝቡ ።
፲፯ ወተሰምዐ ዝንቱ ነገር በኵሉ በሐውርተ ይሁዳ ወበ
ኵሉ አድያሚሃ ።

ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ እለ ተፈነዉ እምኀበ ዮሐንስ ።

፲፰ ወነገርዎ አርዳኢሁ ለዮሐንስ ዘንተ ኵሎ ።
፲፱ ወጸውዐ ዮሐንስ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ወለአኮሙ
ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ፡ አንተኑአ ዘይመጽእ
ወሚመ ቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።
፳ ወበጺሖሙ እለ ለአኮሙ ኀቤሁ ይቤልዎ ፡ ዮሐንስ
መጥምቅ ለአከነ ኀቤከ ወይቤ ፡ አንተኑአ ዘይመጽእ
ወቦኑ ካልእ ዘንሴፎ ።
፳፩ ወፈወሶሙ ለብዙኃን ሶቤሃ እምደዌሆሙ ወእምሕ
ማሞሙ ወእምአጋንንት እኩያን ወለብዙኃን ዕው
ራን ጸገዎሙ ብርሃነ ይርአዩ ።
፳፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሑሩ ንግ
ርዎ ለዮሐንስ ዘሰማዕክሙ ወዘርኢክሙ ፡ ዕዉራን
ይሬእዩ ፡ ወሐንካሳን የሐውሩ ፡ ወእለ ለምጽ ይነጽሑ ፡
ወጽሙማን ይሰምዑ ፤ ወምዉታን ይትነሥኡ ፤ ወነዳ
ያን ይዜነዉ ወይትፌሥሑ ።
፳፫ ወብፁዓን እለ ኢይትዐቀፉ ብየ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ወድሶቱ ዮሐንስሃ መጥምቀ ።

፳፬ ወኃሊፎሙ አርዳኢሁ ለዮሐንስ አንዘ ይበሎሙ
ለሕዝብ በእንተ ዮሐንስ መጥምቅ ፡ ምንተኑ ወፃእ
ክሙ ገዳመ ትርአዩ ፡ ብርዐኑ ዘይትሐወስ እምነፋስ ።
፳፭ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ፡ ብእሴኑ ዘርሡይ በቀ
ጠንት አልባስ ፡ ናሁ እለሰ ርሡያን አልባሰ ክብር
ውስተ አብያተ ነገሥት ሀለዉ ።

ክፍል ፴፩ ፡ ስለ መበለቲቱ ልጅ ።

በማግሥቱም ናይን ወደምትባል አገር ሄደ ፡ ደቀ ፲፩
መዛሙርቱም ብዙ ሕዝብም አብረዉት ሄዱ ።
ወደ ከተማው በር በደረሰ ጊዜ ፡ ያንዲት መበለት ፲፪
ሴት ልጅ ሬሳ ተሸክመው አገኘ ፡ ይኸውም ለእናቱ
አንድ የነበረ ነው ፡ ብዙዎችም የከተማው ሰዎች
አብረዋት ነበሩ ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ኤር ፯ ፡ ፳፮ ።
ጌታችንም ባያት ጊዜ አዘነላት ፡ ራራላት ፡ አታል ፲፫
ቅሽም አላት ። ምዕ ፰ ፡ ፶፪ ።
ቀረብ ብሎም ቃሬዛውን ያዘ ፡ የተሸከሙትም ቆሙ ፡ ፲፬
እሱንም አንተ ጐበዝ ተነሥ እልሃለሁ አለው ።
ያም ሬሳ ተነሥቶ ተቀመጠ ፡ አቃንቶም ተናገረ ፡ ፲፭
ለእናቱም ሰጠው ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፳፫ ።
ሁሉም ፈሩ እግዚአብሔርንም አመሰገኑት ፡ ታላቅ ፲፮
ነቢይ ተነሣልን ፡ እግዚአብሔርም ሕዝቡን ይቅር
አለ እያሉ ። ምዕ ፩ ፡ ፷፰ ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። ዮሐ ፬ ፡ ፲፱ ።
ይህም ነገር በይሁዳ አገሮች ሁሉና በአውራጃዋም ፲፯
ሁሉ ተሰማ ።

ክፍል ፴፪ ፡ ከዮሐንስ ስለ ተላኩት መልእክተኞች ።

ደቀ መዛሙርቱም ይህን ሁሉ ለዮሐንስ ነገሩት ። ፲፰
ማቴ ፲፩ ፡ ፪-፲፱ ።
ዮሐንስም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ጠርቶ የሚመ ፲፱
ጣው አንተ ነህን ? ወይስ ተስፋ የምናደርገው ሌላ
አለ ? ብሎ ወደ ጌታ ኢየሱስ ላካቸው ።
የላካቸውም ወደርሱ ደርሰው ፡ መጥምቁ ዮሐንስ ፳
የሚመጣው አንተ ነህን ወይስ ተስፋ የምናደርገው
ሌላ አለ ? ብሎ ወዳንተ ልኮናል አሉት ።
ያን ጊዜም ብዙዎችን ከደዌአቸው ከሕመማቸው ፳፩
ከክፉዎች አጋንንትም ፈወሳቸው ፡ ለብዙዎች ዕዉ
ራንም ያዩ ዘንድ ብርሃንን ሰጣቸው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ ሂዳችሁ ፳፪
ያያችሁትንና የሰማችሁትን ለዮሐንስ ንገሩት ፡ ዕዉ
ሮች ያያሉ ፡ አንካሶችም ይሄዳሉ ፡ ለምጻሞች ይነ
ፃሉ ፡ ደንቆሮችም ይሰማሉ ፡ ሙታን ይነሣሉ ፡ ድኾች
ወንጌልን ይማራሉ ፡ ደስ ይላቸዋል ። ኢሳ ፳፱ ፡
፲፰ ። ፴፭ ፡ ፭ ።
በእኔ የማይጠራጠሩ ንኡዳን ናቸው ። ፳፫

ክፍል ፴፫ ፡ ዮሐንስ መጥምቅን ስለ ማመስገኑ ።

የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ከሄዱ በኋላ ለሕዝቡ ፳፬
ስለ ዮሐንስ መጥምቅ እንዲህ ይላቸው ጀመር ፡ ምን
ልታዩ ወደ ምድረ በዳ ወጣችሁ ? ከነፋስ የተነሣ
የሚወዛወዘውን ሸንበቆ ነውን ?
ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ ፡ በቀጭን ልብስ ፳፭
ያጌጠውን ሰው ነውን ? በክብር ልብስ ያጌጡስ በነ
ገሥታት ቤት አሉ ።

፳፮ ወምንተኑመ ወፃእክሙ ትርአዩ ፡ ነቢየኑ ፡ እወ እብለ
ክሙ ፡ የዐቢ እምነቢይ ።
፳፯ ዝ ውእቱ ዘበእንቲአሁ ተጽሕፈ ፡ ናሁ አነ እፌኑ
መልአክየ ቅድመ ገጽከ ዘይጸይሕ ፍኖተከ በቅድ
ሜከ ።
፳፰ አማን እብለክሙ ኢተንሥአ እምውሉደ አንስት ዘየ
ዓቢ እምዮሐንስ መጥምቅ ወኢመኑሂ ፡ ወበመንግ
ሥተ እግዚአብሔርሰ ዘይንእስ የዓብዮ ።
፳፱ ወሰሚዖሙ ኵሉሙ ሕዝብ ወመጸብሐን አጽደቅዎ
ለእግዚአብሔር እስመ ተጠምቁ ጥምቀተ ዮሐንስ ።

፴ ወፈሪሳውያንሰ ወጸሐፍተ ሕግ በለዉ ትእዛዘ እግዚ
አብሔር እስመ ኢተጠምቁ በኀቤሁ ።

፴፩ በምንት አስተማስሎሙ ለሰብአ ዛቲ ትውልድ ፡ ወመነ
ይመስሉ ።
፴፪ ይመስሉ ደቂቀ እለ ይነብሩ ውስተ ምሥያጥ ወይጼ
ውዑ ቢጾሙ ወይብልዎሙ ኀለይነ ለክሙ ወኢዘፈን
ክሙ ፡ አስቆቀውነሂ ለክሙ ወኢበከይክሙ ።
፴፫ እስመ መጽአ ዮሐንስ መጥምቅ ኢይበልዕ እክለ
ወኢይሰቲ ወይነ ፡ ወትብልዎ ጋኔን ብቱ ።
፴፬ ወመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይበልዕ ወይሰቲ ፡
ወትቤሉ ነዋ ብእሲ በላዒ ወሰታዪ ወይን ዓርከ መጸ
ብሐን ወኃጥኣን ።
፴፭ ወጸድቀት ጥበብ እምኵሉ ውሉዳ ።

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ ፈሪሳዊ ወኃጥእት ብእሲት ።

፴፮ ወይቤሎ አሐዱ እምፈሪሳውያን ከመ ይምሳሕ በኀ
ቤሁ ወበአ ቤተ ፈሪሳዊ ወረፈቀ ።

፳፯ ወመጽአት ብእሲት ኃጥእት እምሰብአ ይእቲ ሀገር
አእሚራ ከመ ይመስሕ ውስተ ቤተ ፈሪሳዊ ፡ ወተሣ
የጠት ዕፍረተ ዘአልባስጥሮስ ።
፴፰ ወቆመት ድኅሬሁ ኀበ እገሪሁ ወበከየት ወአርሐሰት
እገሪሁ በአንብዓ ወትመዘምዝ በሥእርተ ርእሳ ወት
ስዕም እገሪሁ ወትቀብእ ዕፍረተ ።
፴፱ ወርእዮ ፈሪሳዊ ዘጸውዖ ሐለየ በልቡ ወይቤ ፡ ሶበሁ
ነቢይ ውእቱ ዝንቱ እምኢያእመረኑ ከመ ኃጥእት
ይእቲ ዛቲ ብእሲት እንተ ትገሥሦ ።

፵ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ስምዖን ብየ
ዘእብለከ ፡ ወይቤሎ ሊቅ በል ።
፵፩ ወይቤሎ ክልኤቱ ጼፈድይዎ ለአሐዱ በዓለ ዕዳ ፡
አሐዱ ይፈድዮ ኀምስተ ምእተ ዲናረ ፡ ወካልኡኒ
ኃምሳ ።
፵፪ ወኃጢአሙ ዘይፈድይዎ ኀደገ ሎሙ ለክልኤሆሙ ፡
መኑ እንከ ርቱዕ ፈድፋደ ያፈቅሮ እምኔሆሙ ።

ወይስ ምን ልታዩ ወጣችሁ ፡ ነቢይን ነው ? እው ፳፮
ነት እላችኋለሁ ከነቢይ ይበልጣል ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፱ ።
"እነሆ መንገድህን የሚጠርግ መልእክተኛዬን በፊ ፳፯
ትህ እልካለሁ" ተብሎ ስለ እርሱ የተጻፈለት ይህ
ነው ።ሚል ፫ ፡ ፩ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፪ ። ማር ፩ ፡ ፪ ።
እውነት እላችኋለሁ ከሴቶች ከተወለዱት ከዮሐንስ ፳፰
መጥምቅ የሚበልጥ ማንም አልተነሣም ፡ በመንግ
ሥተ ሰማያት ግን ፡ ታናሹ ይበልጠዋል ። ምዕ ፩ ፡ ፲፫ ።
ሕዝቡ ሁሉ ቀራጮችም በሰሙ ጊዜ እግዚአብሔርን ፳፱
አመኑበት ፡ የዮሐንስን ጥምቀት ተጠምቀው ነበርና ።
ማቴ ፳፩ ፡ ፴፪ ።
ፈሪሳውያንና የሕግ ጻፎች ግን የእግዚአብሔርን ፴
ትእዛዝ እምቢ አሉ ፡ ከእሱ አልተጠመቁምና ። የሐ
ሥራ ፲፫ ፡ ፵፯ ።
የዚችን ትውልድ ሰዎች በምን እመስላቸዋለሁ ? ፴፩
ማንንስ ይመስላሉ ?
በገበያ ተቀምጠው ባልንጀሮቻቸውን ጠርተው እቀኝ ፴፪
ቀንላችሁ አልዘፈናችሁም ፡ሙሾ አወጣንላችሁ
አላለቀሳችሁም የሚሏቸውን ልጆች ይመስላሉ ።
ዮሐንስ መጥምቅ መጣ ፡ እህል አይበላም ፡ ወይን ፴፫
አይጠጣም ፡ ጋኔን አለበት አላችሁት ።
የሰው ልጅ መጣ ፡ ይበላል ይጠጣል ፡ እናንተ ግን ፴፬
የሚበላ ፡ ወይን የሚጠጣ ፡ የኃጥአንና የቀራጮች
ወዳጅ ሰው እነሆ አላችሁት ።
ጥበብ ከልጆቿ ሁሉ ታመነች ። ፴፭

ክፍል ፴፬ ፡ ስለ ፈሪሳዊውና ስለ ኃጢአተኛዪቱ ሴት ።

ከፈሪሳውያንም አንዱ ከእሱ ዘንድ ምሳ እንዲበላ ፴፮
ምሳ ብላልኝ ብሎት ወደ ፈሪሳዊው ቤት ገብቶ
ለምሳ ተቀመጠ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፴፯ ።
ከዚያች አገር ሰዎችም አንዲት ኃጢአተኛ ሴት በፈ ፴፯
ሪሳዊ ቤት ምሳ እንደሚበላ አውቃ ፡ የአልባስጥሮስ
ሽቱን ገዝታ መጣች ። ማቴ ፳፯ ፡ ፯ ።
በስተኋላው ከእግሩ አጠገብ ቆማ እያለቀሰች እግሮ ፴፰
ቹን በእንባዋ አራሰች ፡ እግሮቹንም ትስም በራስ
ጠጕሯ ታሸው ፡ ሽቱንም ትቀባው ነበር ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፫ ።
የጠራው ፈሪሳዊም ባየ ጊዜ ፡ ይህ ነቢይማ ቢሆን ፴፱
ኖሮ የምትዳሥሠው ይህች ሴት ኃጢአተኛ እንደ
ሆነች ባላወቀም ነበርን ! ብሎ በልቡ አሰበ ። ምዕ
፲፭ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ስምዖን ! የምልህ ነገር አለኝ ፵
አለውና ፡ መምህር ! ተናገር አለው ።
እሱም እንዲህ አለው ፡ ለአንድ አበዳሪ ሁለት ተበዳ ፵፩
ሪዎች አሉት ፡ አንዱ አምስት መቶ ወቄት ይከፍለ
ዋል ፡ ሁለተኛውም አምሳ ወቄት ይከፍለዋል ።
የሚከፍሉትም ባጡ ጊዜ ለሁለቱም ተወላቸው ፡ ፵፪
እንግዲህ ከሁለቱ በጣም ሊወደው የሚገባው ማን
ኛው ነው ? ቆላ ፪ ፡ ፲፫ ።

፵፫ ወተሠጥወ ስምዖን ወይቤሎ ፡ እብልሰ ዘብዙኃ ኀደገ
ሎቱ ፡ ወይቤሎ ሠናየ ፈታሕከ ።
፵፬ ወተመይጠ ኀበ ይእቲ ብእሲት ፡ ወይቤሎ ለስምዖን
ትሬእያኑ ለዛቲ ብእሲት በእኩ ቤተከ ወኢ.ወሀብከኒ
ማየ ጥቀ ለእገርየ ወይእቲሰ በክየት ወበአንብዓ አር
ሐሰት እገርየ ወበሥእርታ መዝመዘተኒ ።

፵፭ ወአንተሰ ኢ.ተአማኅከኒ ወይእቲሰ እምዘበእኩ ኢ.ያ
ንተገት ስዒመ እገርየ ።
፵፮ ወአንተሰ ኢ.ቀባእከኒ በዘይት ርእስየ ወይእቲሰ ዕፍ
ረተ ቀብአተኒ ለእገርየ ።
፵፯ ወበእንተ ዝንቱ እብለከ ተኃድገ ላቲ ኃጢአታ ብዙኃ
እስመ ብዙኀ አፍቀረተኒ ወዘሰ ውኁደ አፍቀረኒ
ውኁድ ኃጢአቱ ይትኃደግ ሎቱ ፡ ወዘሰ ብዙኀ አፍ
ቀረኒ ብዙኀ ይትኃደግ ሎቱ ።
፵፰ ወይቤላ ለይእቲ ብእሲት ተኃድገ ለኪ ኃጢአትኪ ።

፵፱ ወአኀዙ እለ ይረፍቁ ይበሉ በበይናቲሆሙ ፡ መኑ
ውእቱ ዝንቱ ዘየኃድግ ኃጢአተ ።
፶ ወይቤላ ለይእቲ ብእሲት ፡ ሃይማኖትኪ አድኃነተኪ
እትዊ በሰላም ።

ስምዖንም መልሶ ብዙውን የተወለት ነው እላለሁ ፵፫
አለው ፡ ጌታም መልካም ፈረድክ አለው ።
ወደዚያች ሴት መለስ ብሎም ስምዖንን እንዲህ ፵፬
አለው ፡ ይህቺን ሴት ታያታለህን? ወደ ቤትህ ገባሁ ፡
ለእግሮቼም ውኃ ስንኳ ፈጽመህ አልሰጠኸኝም ፡
ይህች ግን አልቅሳ በእንባዋ እግሬን አጠበችኝ ፡
በራስ ጠጕሯም አሸችኝ ።[ዘፍ ፲፰ ፡ ፬ ። ዮሐ ፲፫ ፡ ፭ ።
አንተስ ሰላምታ አልሰጠኸኝም ፡ እሷ ግን ከገባሁ ፵፭
ጀምሮ እግሬን ከመሳም አላቋረጠችም ።
አንተ ራሴን በዘይት አልቀባኸኝም ፡ እሷ ግን ሽቱ ፵፮
ቀባችኝ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፯ ።
ስለዚህም ብዙ ኃጢአቷ ተሠረየላት ፡ እጅግ ወዳኛ ፵፯
ለችና ፡ ጥቂት የሚወደኝ በጥቂቱ ይሠረይለታል ፡
ብዙ የሚወደኝም በብዙ ይሠረይለታል እልሃለሁ ።

ያችንም ሴት ኃጢአትሽ ተሠረየልሽ አላት ። ምዕ ፵፰
፭ ፡ ፳፩ ።
ተጋባገሮቹም እርስ በርሳቸው ኃጢአትን የሚያስተ ፵፱
ሠርይ ይህ ማነው? ይሉ ጀመር ።
ሴቲቱንም ሃይማኖትሽ አዳነችሽ፡ በሰላም ግቢ አላት ። ፶
ምዕ ፰ ፡ ፵፰ ። ማር ፭ ፡ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ዑደቱ

አህጉረ ገሊላ ።

፩ ወእምዝ በሳኒታ አንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ
አህጉር ወአዕፃዳት ወሰበከ ሎሙ ወመሀሮሙ በእ
ንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወምስሌሁ ዐሠርቱ
ወክልኤቱ አርዳኢሁ ።
፪ ወአንስትኒ እለ አሕየዎን እምአጋንንት እኩያን ወእ
ምደዌሆን ወእማንቱ ማርያም እንተ ይብልዋ መግ
ደላዊት እንተ ሰብዐቱ አጋንንት ወፅኡ እምኔሃ ።

፫ ወሐና ብእሲተ ኩዛ መጋቢሁ ለሄሮድስ ፡ ወሶስና ፤
ወካልኣትኒ ብዙኃት እለ ተልእክዎ በንዋዮን ።

ክፍል ፴ወ፬ በእንተ ምሳሌ ዘዘራኢ ።

፬ ወእንዘ ያጸምእዎ ኵሉ ሕዝብ ወእለኒ መጽኡ ኀቤሁ
እምኵሉ አህጉር ይቤሎሙ ምሳሌ እንተ ከመዝ ።

፭ ወፈረ ዘይዘርእ ከመ ይዝራእ ዘርአ ፡ ወእንዘ ይዘርእ
በ ዘወድቀ ውስተ ፍኖት ፡ ወመጽኡ ሰብእ ወኬድዎ
ወበልዕዎ አዕዋፈ ሰማይ ።
፮ ወበ ዘወድቀ ውስተ ኰኵሕ ፡ ወበቀኒሎ የብሰ በጊዜሃ
እስመ አልቦ ሥርው ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፴፫ ፡ በገሊላ አውራጃዎች

ተዘዋውሮ ስለ ማስተማሩ ።

ከዚህም በኋላ በማግስቱ ጌታ ኢየሱስ በየሀገሩ በየ ፩
መንደሩ ተመላለሰ ፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት
ሰበከላቸው አስተማራቸው ፡ ዐሥራ ሁለቱ ደቀ መዛ
ሙርቱም አብረዉት ነበሩ ። ምዕ ፬ ፡ ፵፫ ። ፯ ፡ ፲፫ ።
ከክፉ አጋንንትና ከልዩ ልዩ ደዌያቸው የፈወሳቸው ፪
ሴቶችም አብረዉት ነበሩ ፡ እነርሱም መግደላዊት
የሚሉዋት ሰበት አጋንንት የወጡላት ማርያም ።
ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
የሄሮድስ አዛዥ የነበረው የኩዛ ሚስት ዮሐና ፡ ሶስና ፫
ናቸው ፡ ሌሎችም በገንዘባቸው ያገለገሉት ብዙዎች
ነበሩ ። ማር ፲፭ ፡ ፵ - ፵፩ ።

ክፍል ፴፬ ፡ ስለ ዘሪ ምሳሌ ።

ሕዝብ ሁሉ ፡ ከየሀገሩ ሁሉ ወደርሱ የመጡት ሲያ ፬
ዳምጡት እንዲህ ያለ ምሳሌ ነገራቸው ። ማቴ ፲፫ ፡
፩ - ፳፫ ። ማር ፬ ፡ ፩ - ፳፭ ።
ገበሬ ዘሩን ሊዘራ ወጣ ፡ ሲዘራም በመንገድ የወደቀ ፭
ዘር አለ ፡ ሰዎች መጥተው ረገጡት ፡ የሰማይ ወፎ
ችም በሉት ።
ከአለት ላይ የወደቀ ዘር አለ ፡ በቅሎም ወዲያው ፮
ደረቀ ፡ ሥር አልነበረውምና ።

፻፸	ወንጌል ዘሉቃስ ፰ ።	የሉቃስ ወንጌል ፰ ።	
፯	ወበ ዘወድቀ ውስተ ሦክ ፡ ወበቍሉ ጠበቆ ሦክ ።	በእሾኽ መካከል የወደቀ ዘርም አለ ፡ ከበቀለም በኋላ እሾኽ አነቀው ።	፯
፰	ወበ ዘወድቀ ውስተ ምድር ሠናይት ፤ ወበቈለኒ ፤ ወፈረየኒ ምእተ ምክዕቢተ ፤ ወዘንተ ብሂሎ ይቤሎሙ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።	በመልካም ምድር ላይም የወደቀ ዘር አለ ፡ በቀለ መቶ ዕጥፍም አፈራ ፡ ይህንም ብሎ ዠሮ ያለው መስማትን ይስማ አላቸው ። ዘፍ ፳፮ ፡ ፲፪ ።	፰
፱	ወተስእልዎ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ምንትኑ ይእቲ ዛቲ ምሳሌ ።	ደቀ መዛሙርቱም ይህቺ ምሳሌ ምንድር ናት ? ብለው ጠየቁት ።	፱
፲	ወይቤሎሙ ለክሙ ተውህበ ታእምሩ ምሥጢራ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወለእልክቱሰ በምሳሌ ከመ ርእዮሙኒ ኢይርአዩ ወሰሚዖሙኒ ኢይስምዑ ፡ ወኢይለብዉ ።	እርሱም እንዲህ አላቸው ፡ የእግዚአብሔርን መንግሥት ልታውቁ ለእናንተ ተሰጥቷችኋል ፡ ለነዚያ ግን በምሳሌ ነው "አይተው እንዳያዩ ፡ ሰምተውም እንዳ ይሰሙ እንዳያስተውሉም" ። ኢሳ ፯ ፡ ፱ - ፲ ።	፲
፲፩	ወከመዝ ይእቲ ምሳሌሃ ፡ ዘርእሰ ቃለ እግዚአብሔር ውእቱ ።	ምሳሌዋም እንዲህ ነው ፡ ዘር የእግዚአብሔር ቃል ነው ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፫ ።	፲፩
፲፪	ወዘሰ ውስተ ፍኖት ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ ፡ ወይመጽእ ሰይጣን ወይነሥእ ለቃል እምል በሙ ከመ ኢይእመኑ ወኢይሕየዉ ።	በመንገድ የተመሰሉ ፡ የሚሰሙ አምነውም እንዳ ይድኑ ሰይጣን መጥቶ ቃልን ከልባቸው የሚወስድ ባቸው ናቸው ። ማር ፬ ፡ ፲፫ ።	፲፪
፲፫	ወዘሰ ውስተ ኰኵሕ ፡ እለ ሰሚዖሙ ይትዌከፍዎ ለነገር በፍሥሓ ፡ ወበሕቱ ሥርው አልቦሙ ለሰበሃ ዳእሙ የአምኑ ፡ ወእምከመ ተመንደቡ የዐልዉ ።	በአለት የተመሰሉ ሰምተው ነገሩን በደስታ የሚቀ በሉት ናቸው ፡ ግን ለጊዜው ያምናሉ እንጂ መሠ ረት የላቸውምና ፡ መከራ ባገኛቸው ጊዜ ፈጥነው ይክዳሉ ።	፲፫
፲፬	ወዘሰ ውስተ ሦክ ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ ወሐሊና ብዕል ወትካዘ መንበርት ወሐውዘ ተድላ ወፈጊዕ ያጠውቆሙ ወኢይገብሩ ።	በእሾኽም መካከል ባለው መሬት የተመሰሉ እነ ዚህ ናቸው ፡ ቃልን የሚሰሙ ለሀብት ማሰብ ፡ ለኑሮ መቈርቈር የምቾት ማማርና መደሰት አስጨንቋቸው ያለ ፍሬ የሚያስቀራቸው ናቸው ። ፊል ፩ ፡ ፲፩ ።	፲፬
፲፭	ወዘሰ ውስተ ምድር ሠናይት ፡ እሉ እሙንቱ እለ ይሰ ምዑ ቃለ በሠናይ ልብ ወየዐቅብዎ ወበጥቡዕ ይት ዔገሡ ወያጠብዑ ወይፈርዩ ።	በመልካም ምድር የተመሰሉም እነዚህ ናቸው ፡ ቃልን በመልካም ልብ ሰምተው የሚጠብ ቁትና ጨክነው መከራውን ታግሠው የሚያፈሩ ናቸው ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፲፬ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፯ ።	፲፭
፲፮	ወአልቦ ዘየኀቱ ማኀቶተ ወይከድና ንዋየ ወያነብራ ታሕተ ዓራት ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ ከመ ይርአዩ ብርሃነ እለ ያንሶስዉ ።	መብራትን አብርቶ ዕቃ ከድኖ ከአልጋ በታች የሚያኖራት የለም ፡ የሚመላለሱት ብርሃኗን ያዩ ዘንድ በመቅረዝ ላይ ያኖራታል እንጂ ። ማር ፬ ፡ ፳፩ - ፳፭ ፤ ማቴ ፭ ፡ ፲፭ ።	፲፮
፲፯	ወአልቦ ኅቡእ ዘኢይትከሠት ፡ ወአልቦ ክዱን ዘኢያስተርኢ ወገሃደ ይከውን ።	የማይገለጥ የተሠወረ የለም ፡ የማይታይ የተከደነ የለም ፡ ግልጥ ይሆናል እንጂ ። ማቴ ፲ ፡ ፳፯ ።	፲፯
፲፰	ወአእምሩ እንከ ዘከመ ትሰምዑ ፡ እስመ ለዘቦ ይሁብዎ ፡ ወለዘሰ አልቦ ፡ እለሂ ቦ የኀይድዎ ።	እንግዲህ እንዴት እንደምትሰሙ አስተውሉ ፡ ላለው ይሰጡታልና ፡ የሌለውን ግን ያለውንም ይወስዱ በታልና ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፯ ።	፲፰

ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ አዝማዲሁ ።

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ዘመዶቹ ።

፲፱	ወመጽኡ ኀቤሁ እሙ ወአኀዊሁ ወስእኑ ረኪቦቶ እስመ ጽፉቅ ሰብእ ።	እናቱና ወንድሞቹ ወደርሱ መጡ ፡ ግን ሊያገኙት አልቻሉም ሰው እጅግ ብዙ ነበርና ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፯ - ፶ ። ማር ፫ ፡ ፴፩ - ፴፭ ።	፲፱
፳	ወይቤልዎ እምከ ወአኀዊከ አፍአ ይቀውሙ ወይፈ ቅዱ ይርአዩከ ።	እናትህና ወንድሞችህ ከውጭ ቆመዋል ፡ ሊያዩህም ይሻሉ አሉት ።	፳
፳፩	ወአውሥአ ወይቤሎሙ እምየ ወአኀውየ እሉ እሙ ንቱ እለ ይሰምዑ ቃለ እግዚአብሔር ወይገብሩ ።	እርሱም መልሶ እናቴና ወንድሞቼ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው የሚሠሩ እሊህ ናቸው ፡ አላቸው ።	፳፩

ክፍል ፴ወ፰ ፡ በእንተ ገሥፆቱ ባሕረ ።

፳፪ ወኮነ በአሐቲ ዕለት ዐርገ ውእቱ ውስተ ሐመር ወአርዳኢሁኒ ፡ ወይቤሎሙ ንዑ ንዕዱ ማዕዶተ ቀላይ ወሐሩ ።
፳፫ ወእንዘ የሐውሩ ኖመ ወመጽአ ነፋስ አውሎ ውስተ ባሕር ወመልአ ማይ ሐመሮሙ ወተመንደቡ ።
፳፬ ወሐሩ ወአንቅሕዎ ወይቤልዎ ኦ ሊቅ አድኅነነ ከመ ኢንሙት ፡ ወተንሥአ ወገሠፆሙ ለነፋሳትኒ ፡ ወለማዕበለ ባሕርኒ ወአርመሙ ፡ ወኮነ ዛኅን ዓቢይ ።
፳፭ ወይቤሎሙ አይቴኑ ሃይማኖትክሙ ፡ ወፈርሁ ወአንከሩ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ ውእቱ ዝንቱ ዘይትኤዘዙ ሎቱ ባሕርኒ ወነፋሳትኒ ።

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ ፈውሶቱ ለዘቦቱ
ጋኔን በብሔረ ጌርጌሴኖን ።

፳፮ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ በሐመር ብሔረ ጌርጌሴኖን ዘአንጻረ ማዕዶተ ገሊላ ።
፳፯ ወወሪዶሙ ምድረ ተቀበሎ ብእሲ ዘጋኔን ወፂአ እምሀገር ፡ ወጕንዱይ መዋዕል እምዘኢለብሰ ልብሰ ወኢቦአ ቤቶ ፡ ዳእሙ ይነብር ውስተ መቃብር ።
፳፰ ወሰበ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ከልሐ ወሮጸ ወሰገደ ሎቱ ወአውየወ በዓቢይ ቃል ፡ ወይቤ ምንት ብየ ምስሌከ ኢየሱስ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ፡ ወአስተብቍዖ ኢይሣቅዮ ።
፳፱ እስመ አዘዞ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ይፃእ እምላዕለ ውእቱ ብእሲ እስመ ዘልፈ ያዓብዶ ወይሞቅሕዎ በመዋቅሕት ወየዓቅብዎ ደቀ ወይሰብር መዋቅሕቲሁ ወያረውጾ ጋኔኑ ውስተ ገዳም ።
፴ ወተስእሎ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መኑ ስምከ ፡ ወይቤሎ ሌጌዎን ስምየ ፤ እስመ ብዙኃን አጋንንት አኀዝዎ ።
፴፩ ወአስተብቍዕዎ ከመ ኢይፈንዎሙ ይረዱ ውስተ ሲኦል ።
፴፪ ወቦ ህየ መራዕየ አኅርው ብዙኃ ይትረአይ ውስተ ደብር ፡ ወአስተብቍዕዎ እሙንቱ አጋንንት ከመ ያብሖሙ ይባኡ ላዕለ አኅርው ወአብሖሙ ።
፴፫ ወወፂአሙ እሙንቱ አጋንንት እምላዕለ ውእቱ ብእሲ ቦኡ ላዕለ አሕርው ወዐብዱ ኵሉ መራዕየ አኅርው ወወድቁ ታሕተ ጸድፍ ወውስተ ቀላይ ወሞቱ ።
፴፬ ወርእዮሙ ኖሎት ዘኮነ ጐዩ ወሐሩ ወአተዉ ወዜነዉ ለአህጉር ወለአዕፃዳት ።
፴፭ ወወፅኡ ሰብእ ከመ ይርአዩ ዘኮነ ወሐሩ ወበጽሑ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረከብዎ ለውእቱ ብእሲ ዘወ

ክፍል ፴፰ ፡ ባሕርን ስለ መገሠፁ ።

በአንዲት ቀንም እንዲህ ሆነ ፡ እርሱ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ መርከብ ወጣና ወደ ባሕር ማዶ እንሻገር አላቸው ። ፳፪
ሲሄዱም ተኛ በባሕሩም ላይ አውሎ ነፋስ መጣ ፡ ፳፫
ውኃም መርከባቸውን ሞላውና ተጨነቁ ።
ሂደውም መምህር ! እንዳንሞት አድነን ብለው ቀሰ ፳፬
ቀሱት ፡ ተነሥቶም ነፋሱንም የባሕር ማዕበሉንም ገሠፃቸው ፡ እነሱም ጸጥ አሉ ፡ ታላቅ ፀጥታም ሆነ ።
እምነታችሁ ወዴት አለ ? አላቸው ፡ ፈሩ አደነቁም ፳፭
እርስ በርሳቸውም ባሕርም ነፋሳትም የሚታዘዙ ለት ይህ ማነው ? አሉ ። ማቴ ፰ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፴፱ ፡ በጌርጌሴኖን አገር
ጋኔን ያደረበትን ሰው ስለ ማዳኑ ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ በገሊላ ወደብ አቅጣጫ ፳፮
ወደ አለችው ወደ ጌርጌሴኖን አገር ሄደ ።
ወደ ምድርም በወረዱ ጊዜ ጋኔን ያደረበት ሰው ፳፯
ከአገር ወጥቶ ተቀበለው ፡ ልብሱን ሳይለብስ ብዙ ዘመን የቆየ ነው ፡ ወደ ቤትም አይገባም ፡ በመቃብር ይኖር ነበር እንጂ ።
በየውም ጊዜ እየጮኸ ሮጦ ሰገደለት ፡ የልዑል እግ ፳፰
ዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ሆይ ! ካንተ ጋር ምን አለኝ ! ብሎ በታላቅ ቃልም ጮኸ ፡ መከራ እንዳያጸናብትም ለመነው ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
ክፉውንም ጋኔን ከዚያ ሰው ላይ እንዲወጣ አዘዘው ፳፱
ዘወትር አእምሮውን ያሳጣው ነበርና ፡ ብላቴኖችም በእግር ብረት አሥረው ይጠብቁት ነበርና ፡ እግር ብረቱንም ይሰብር ነበር ፡ ጋኔኑ በረኻ ለበረኻ ያናውዘው ነበር ። ማር ፭ ፡ ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ስምህ ማነው ? ብሎ ጠየቀው ፡ ፴
እሱም ስሜ ሌጌዎን ነው አለው ፡ ብዙ አጋንንት ይዘዉት ነበረና ። ማር ፭ ፡ ፱ ።
ወደ ሲኦልም ይወርዱ ዘንድ እንዳይፈርድባቸው ፴፩
ማለዱት ።
ከዚያም የእሪያ መንጋ በተራራ ላይ በብዛት ተሠማ ፴፪
ርተው ነበር ፡ እነዚያም በእሪያዎች ላይ እንዲያድሩባቸው ይፈቅድላቸው ዘንድ ለመኑትና ፈቀደላቸው ።
እነዚያ አጋንንትም ከዚያ ሰው ላይ ወጥተው በእሪ ፴፫
ያዎች መንጋ ላይ አደሩ ፡ የእሪያውም መንጋ ሁሉ ዓብደው ከገደል ወድቀው ከባሕር ጠልቀው ሞቱ ።
እረኞችም የሆነውን ባዩ ጊዜ ሸሽተው ሄዱና ወደ ፴፬
አገር ገብተው ለአገሮችና ለመንደሮች አወሩ ።
ሰዎችም የሆነውን ያዩ ዘንድ ወጡ ፡ ሂደውም ወደ ፴፭
ጌታ ኢየሱስ በደረሱ ጊዜ ፡ አጋንንት የወጡለትም

ዕኍ እምኔሁ አጋንንት እንዘ ይነብር ኀበ እገሪሁ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወልቡሰ ልብሰ ወገብእ ልቡ ወፈርሁ ።
፴፮ ወነገርዎሙ እለሂ ርእዩ ዘከመ ሐይወ ዘጋኔን ።
፴፯ ወአስተብቍዕዎ ኵሎሙ ሰብአ አድያም ዘጌርጌሴ
ኖን ከመ ይሑር እምኀቤሆሙ እስመ ፍርሃት ዐቢይ
አኀዞሙ ፤ ወዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ሐመረ ወተ
መይጠ ።
፴፰ ወአስተብቍዖ ለእግዚእ ኢየሱስ ውእቱ ብእሲ ዘወ
ፅኡ እምኔሁ አጋንንት ከመ ይሑር ምስሌሁ፤ወፈነዎ
ወይቤሎ ሑር ወእቱ ቤተከ ወንግር ኵሎ ዘገብረ
ለከ እግዚአብሔር ።
፴፱ ወሖረ ውስተ ኵሉ አህጉር ወነገረ ኵሎ ዘገብረ ሎቱ
እግዚአብሔር ።
፵ ወሶበ ተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ተቀበልዎ ሕዝብ
ኀቡረ ፤ እስመ ኮኑ ኵሎሙ ይጸንሕዎ ።

ክፍል ፵፡ በእንተ ወለተ ኢያኢሮስ ወበእንተ ብእሲት እንተ ደም ይውኅዛ ።

፵፩ ወመጽአ ብእሲ ዘስሙ ኢያኢሮስ ወውእቱ መጋቤ
ምኵራብ ወሰገደ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፵፪ ወአስተብቍዖ ይባእ ቤቶ እስመ ቦቱ አሐቲ ወለት
ዘዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረምታ ፤ ወይእቲ አልጸቀት
ትሙት ።
፵፫ ወእምዝ እንዘ የሐውር ምስሌሁ እግዚእ ኢየሱስ
ወይትጋፍዕዎ ሰብእ ወመጽአት ብእሲት እንተ ደም
ይውኅዛ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ክረምታ ወአኅለቀት
ኵሎ ንዋያ ለዐቀብተ ሥራይ ወአልቦ ዘክህለ ፈው
ሶታ ።
፵፬ ወቀርበት ወቆመት እንተ ድኅሬሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወገሠሠት ጽንፈ ልብሱ ወቆመ ሰቤሃ ውኅ
ዘተ ደማ ።
፵፭ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ መኑ ገሠሠኒ ወክሕዱ
ኵሎሙ ፤ ወይቤልዎ ጴጥሮስ ወእለ ምስሌሁ ሊቅ
አኮኑ ሰብእ ይጣወቅ ወይጻዐቅ ወትብል መኑ
ገሠሠኒ ።
፵፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ቦ ዘገሠሠኒ እስመ አነ
አእምር ከመ ኃይል ወፅአ እምኔየ ።
፵፯ ወርእያ ይእቲ ብእሲት ከመ ኢተከብተ ላቲ ርዕ
ደት ወሖረት ወሰገደት ሎቱ ወነገረት በቅድመ ኵሉ
ሕዝብ ዘከመ ሐይወት ሶቤሃ ።
፵፰ ወይቤላ እመኒ ወለትየ ሃይማኖትኪ አሕየወተኪ
እትዊ በሰላም ።
፵፱ ወእንዘ ዘንተ ይትናገር መጽአ አሐዱ ብእሲ እም
ቤተ መጋቤ ምኵራብ ፤ ወይቤሎ ወለትከሰ ሞተት
ወኢታፃምዎ እንከ ለሊቅ ።

ያንን ሰው አእምሮው ተመልሶለት ልብሱን ለብሶ
ከጌታ ኢየሱስ እግር አጠገብ ተቀምጦ አዩትና ፈሩ ።
ጋኔን ያደረበት ሰው እንደዳነ ያዩትም አወሩላቸው ፴፮
የጌርጌሴኖን አውራጃ ሰዎችም ሁሉ ከነሱ እንዲሄድ ፴፯
ለመኑት ጽኑ ፍርሃት ይዟቸዋልና ፤ ጌታ ኢየሱስም
በመርከብ ተሳፍሮ ተመለሰ ።
አጋንንት የወጡለት ያ ሰውም ጌታ ኢየሱስን አብ ፴፰
ሬሀ ልሂድ ብሎ ማለደው ፡ እሱም ሂድና ወደ ቤትህ
ተመልሰህ እግዚአብሔር ያደረገልህን ሁሉ ተናገር
ብሎ አሰናበተው ።
በያገሩ እየሄደ ጌታ ኢየሱስ ያደረገለትን ሁሉ ተናገረ። ፴፱
ጌታ ኢየሱስም በተመለሰ ጊዜ ሕዝቡ በአንድነት ፵
ተቀበሉት ፤ ሁሉም ይጠባበቁት ነበርና ።

ክፍል ፵፡ ስለ ኢያኢሮስ ልጅና ፤ ደም ስለሚፈሳት ሴት ።

ኢያኢሮስ የሚባል ሰው መጣ ፡ እሱም የምኵራቡ ፵፩
ሹም ነበር ፤ ከጌታ ኢየሱስ እግር ሥር ሰገደ ።
ወደ ቤቱ ይገባ ዘንድ ለመነው ፡ ዕድሜዋ ዐሥራ ፵፪
ሁለት ዓመት የሚሆናት አንዲት ልጅ ነበረችው ፡
እሷም ልትሞት ቀርባ ነበርና ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከእሱ ጋር ሲሄድ ሰዎች ፵፫
ሲያጋፉት ሳለ ከዐሥራ ሁለት ዓመት ጀምሮ ደም
ይፈሳት የነበረች ሴት መጣች ፤ ገንዘቧንም ሁሉ ለባ
ለ መድኃኒቶች ሰጥታ ጨርሳ ነበር ፡ ግን ሊያድናት
የቻለ አልነበረም ።
ቀረብ ብላም ከጌታ ኢየሱስ በስተኋላው በኩል ፵፬
ቆመችና የልብሱን ጫፍ ዳሠሠች ፤ ያን ጊዜም የደሟ
መፍሰስ ቆመ ።
ጌታ ኢየሱስም ማን ዳሠሠኝ አለ ፤ ሁሉም የዳሠ ፵፭
ሠህ የለም አሉ ፡ ጴጥሮስና ከእሱ ጋር የነበሩትም
መምህር! ሰው ይጋፋል ይጨናነቃል አንተ ግን
ማን ዳሠሠኝ ትላለህ ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የዳሠሠኝ አለ ከኔ ኃይል እንደወጣ ፵፮
አውቃለሁና አላቸው ።
ያችም ሴት እንዳልተደበቀላት በየች ጊዜ ደነገጠችና ፵፯
ሂዳ ሰገደችለት ፡ በሕዝቡም ሁሉ ፊት በምን ምክን
ያት ወደርሱ እንደቀረበችና የልብሱን ጫፍ እንደ
ዳሠሠች ወዲያውም እንደ ዳነች ተናገረች ።
ጌታም ፤ ልጄ እምነ ሃይማኖትሽ አድናሻለችና በሰ ፵፰
ላም ሒጂ አላት ። ምዕ ፯ ፡ ፶ ።
ይህንም ሲናገር አንድ ሰው ከምኵራቡ ሹም ቤት ፵፱
መጥቶ ልጅህ ሞታለች እንግዲህ መምህርን አታድ
ክመው አለው ።

፶ ወሰሚዖ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ ለመጋቤ ምኵራብ
ኢትፍራህ ዳእሙ ተአመን ወለትከሰ ተሐዩ ።
፶፩ ወበዊአ ቤተ ክልአ ባዕደ ኢይባእ ምስሌሁ ወኢ
መኑሂ ዘእንበለ ጴጥሮስ ወያዕቆብ ወዮሐንስ ወአ
ቡሃ ወእማ ለሕፃን ።
፶፪ ወኵሎሙ ይበክዩ ወያስቆቅውዋ ፡ ወይቤሎሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ ኢትብክዩ ፡ ሕፃንሰ ኢሞተት አላ ትነ
ውም ።
፶፫ ወሰሐቅዎ እስመ አእመሩ ከመ ሞተት ።
፶፬ ወአውፅአ እፍአ ኵሎ ወአኀዛ እዴሃ ወጸውዓ ወይ
ቤላ ተንሥኢ ወለትየ ።
፶፭ ወሰቤሃ ገብአ ነፍሳ ወተሠውጠ መንፈሳ ወተንሥ
አት ሰቤሃ ወአዘዘ የሀብዋ ዘትበልዕ ።
፶፮ ወደንገፁ አቡሃ ወእማ ወከልአሙ ኢይንግሩ ወኢ
ለመኑሂ ዘኮነ ።

ምዕራፍ ፱ ።

<u>ክፍል ፵ወ፩ በእንተ ተፈንዎተ ሐዋርያት ።</u>

፩ ወጸውዖሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ወወሀ
በሙ ኃይለ ወአብሐሙ ላዕለ ኵሉ አጋንንት ያሕ
ይዉ ድዉያነ ።
፪ ወፈነዎሙ ይስብኩ መንግሥተ እግዚአብሔር ወይ
ፈውሱ ድዉያነ ወኵሎሙ ሕሙማነ ።
፫ ወይቤሎሙ ኢትንሥኡ ለፍኖት ወኢምንተኒ ኢ በ
ትረ ወኢ ጽፍነተ ወኢ እክለ ወኢ ወርቀ ወኢ ክል
ኤተ ክዳናተ ።
፬ ወቤተ ኀበ በእክሙ ህየ ኅድሩ ወኢትፃኡ እምህየ
እስከ አመ ተሐውሩ ።
፭ ወዘሰ ኢተወክፉክሙ ወፃአክሙ እምይእቲ ሀገር
ንግፉ ጸበለ እገሪክሙ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።
፮ ወወፂአሙ ዖዱ አህጉረ አድያም ወሰበኩ ወፈወሱ
በኵለሄ ።

<u>ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ሕሊና ሄሮድስ ።</u>

፯ ወሰምዐ ሄሮድስ ንጉሥ ኵሎ ዘኮነ ወዘተገብረ ወየ
ኃጥእ ዘይብል እስመ እለ ይብሉ ዮሐንስ ተንሥአ
እምነ ምውታን ።

፰ ወበ እለ ይብሉ ኤልያስ አስተርአየ ፡ ወበ እለ ይብሉ
አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ ።
፱ ወይቤ ሄሮድስ ለዮሐንስሰ አነ መተርኩ ርእሰ መኑ
እንከ ውእቱ ዝንቱ ዘእሰምዕ በእንቲአሁ ወፈቀደ
ይርአዮ ።
፲ ወሶበ ተሰውጡ ሐዋርያት ነገርዎ ኵሎ ዘገብሩ ወነ
ሥአሙ በበሕቲቶሙ ወተግኅሠ ወወፅአ ሐቅለ
ሀገር እንተ ስማ ቤተ ሳይዳ ።

ጌታ ኢየሱስም በሰማ ጊዜ የምኵራቡን ሹም አት ፶
ፍራ እመን እንጂ ልጅህስ ትድናለች አለው ።
ወደ ቤትም በገባ ጊዜ ከጴጥሮስ ፡ ከያዕቆብና ከዮ ፶፩
ሐንስ ፡ ከብላቴናዪቱ አባትና እናት በቀር ማንም
ማን ከእሱ ጋር ሌላ ሰው እንዳይገባ ከለከለ ።
ሁሉም ያለቅሱ ነበር ዋይ ዋይ ይሉላት ነበር ፡ ጌታ ፶፪
ኢየሱስም አታልቅሱ ብላቴናዪቱ ተኝታለች እንጂ
አልሞተችም አላቸው ። ምዕ ፯ ፡ ፲፫ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፩ ።
እንደሞተችም አውቀዋልና ሳቁበት ። ፶፫
ሁሉንም ወደ ውጭ አስወጣና እጅዋን ይዞ ልጂ ፶፬
ተነሺ ብሎ ጠራት ። ግብ ሐዋ ፱ ፡ ፵ ።
ያን ጊዜ ነፍሷ ገባ እእምሮዋም ተመለሰ ወዲያውኑ ፶፭
ተነሣች የምትበላውንም ይሰጧት ዘንድ አዘዘ ።
አባቷና እናቷም ደነገጡ የሆነውንም ለማንም ለማን ፶፮
እንዳይናገሩ ከለከላቸው ።

ምዕራፍ ፱ ፤

<u>ክፍል ፵፩ ፡ ስለ ሐዋርያት መላክ ።</u>

ዐሥራ ሁለቱንም ሐዋርያት ጠርቶ ኃይልን ሰጣ ፩
ቸው ፡ ድዉያንንም ይፈውሱ ዘንድ በአጋንንት ሁሉ
ላይ አሠለጠናቸው ። ማር ፮ ፡ ፯ - ፲፫ ።
የእግዚአብሔርን መንግሥት ሊሰብኩ ድዉያንን ፪
ሕሙማንን ሁሉ ሊፈውሱ ላካቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፩ - ፲፬ ።
እንዲህም አላቸው ለመንገድ ምንም ምን አትያዙ ፫
በትርም ቢሆን ፡ ከረጢትም ቢሆን ፡ እህልም ቢሆን ፡
ሁለት ልብስም ቢሆን ። ምዕ ፳፪ ፡ ፴፭ ።
ከገባችሁበት ቤት ከዚያ ተቀመጡ እስክትሄዱም ፬
ድረስ ከዚያ አትውጡ ።
ባይቀበሏችሁ ግን ከዚያ አገር ወጥታችሁ ምስክር ፭
ሊሆንባቸው የእግራችሁን ትቢያ አራግፉ ።
ወጥተውም አገሩን ሁሉ ዞሩ ባራቱ መዓዝንም ፮
እያስተማሩ ድዉያንን ፈወሱ ።

<u>ክፍል ፵፪ ፡ ስለ ሄሮድስ ሐሳብ ።</u>

ንጉሥ ሄሮድስም የሆነውንና የተደረገውን ሁሉ ፯
ሰምቶ የሚናገረውን ያጣ ነበር ፡ ዮሐንስ መጥምቅ
ከሙታን ተለይቶ ተነሣ የሚሉ ነበሩና ። ማቴ
፲፬ ፡ ፩ - ፪ ።
ኤልያስ ተገለጠ የሚሉም ነበሩ ፡ ከቀደሙት ነቢያት ፰
አንዱ ተነሣ የሚሉም ነበሩና ። ማር ፮ ፡ ፲፬ - ፲፯ ።
ሄሮድስም እኔ የዮሐንስን ራስ ቈርጬዋለሁ ፡ እን ፱
ግዲህ ስለ እሱ ሲወራ የምሰማው ይህ ማነው? አለ ፡
ሊያየውም ወደደ ። ምዕ ፳፫ ፡ ፰ ። ማር ፮ ፡ ፳፰ ።
ሐዋርያትም በተመለሱ ጊዜ ያደረጉትን ሁሉ ነገ ፲
ሩት ፡ እሱም ለብቻቸው ይዟቸው ቤተ ሳይዳ ወደ
ምትባል አገር ምድረ በዳ ሄዱ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፲፫ - ፳፩ ።
ማር ፮ ፡ ፴ - ፵፬ ። ዮሐ ፮ ፡ ፩ - ፲፭ ።

፲፩ ወአእሚሮሙ ሕዝብ ተለውዎ ወተቀበሎሙ ወነገ
ሮሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወለእለሂ
ይፈቅዱ ይትፈወሱ አሕየዎሙ ።

ክፍል ፵፫ ፡ በእንተ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ ዓሣት ።

፲፪ ወተቈልቈለ ፀሐይ ወመጽኡ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
አርዳኢሁ ወይቤልዎ ፈኑ ሰብአ ይእትዉ አህጉረ
አድያም ወይቢቱ ውስተ አዕፃዳት ወይርከቡ ዘይበ
ልዑ እስመ ሐቅል ውእቱ ኀበ ሀለውነ ።
፲፫ ወይቤሎሙ ሀብዎሙ አንትሙ ዘይበልዑ ፡ ወይቤ
ልዎ አልብነ ዝየ ዘእንበለ ኃምስ ኅብስት ወክልኤቲ
ዓሣት ፡ እመ ኢሖርነ ንሣየጥ መብልዐ ለዝንቱ ኵሉ
ሕዝብ ።
፲፬ ወየአክሉ እደው ኀምሳ ምእት ፡ ወይቤሎሙ ለአር
ዳኢሁ አርፍቅዎሙ በበኃምሳ ለለምርፋቅሙ ።

፲፭ ወገብሩ ከማሁ ወረፈቁ ኵሎሙ ።
፲፮ ወነሥአን ለኃምስ ኅብስት ወለክልኤቲ ዓሣት ወነ
ጸረ ሰማየ ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ
ያቅርቡ ለሰብእ ።
፲፯ ወአቅረቡ ወበልዑ ወጸግቡ ኵሎሙ ወዘአግኀሡ
ዘተርፈ ፍተታተ መልአ ዐሠርተ ወክልኤተ መሣይ
ምተ ምሉአነ ።

ክፍል ፵፬ ፡ በእንተ ተስእሎተ አርዳኢሁ ።

፲፰ ወእምዝ እንዘ ይጼሊ በባሕቲቱ ወአርዳኢሁኒ ምስ
ሌሁ ተስእሎሙ ወይቤሎሙ መኑ ይብለኒ ሰብእ ።

፲፱ ወተሰጥውዎ ወይቤልዎ ቦ እለ ይብሉከ ዮሐንስሃ
መጥምቀ ፡ ወቦ እለ ይብሉከ ኤልያስሃ ፡ ወቦ እለ
ይብሉከ አሐዱ እምነቢያት ቀደምት ተንሥአ ።
፳ ወአውሥአ ወይቤሎሙ አንትሙሰኬ መኑ ትብሉኒ ፡
ወተሠጥዎ ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተ ውእቱ መሢሑ
ለእግዚአብሔር ።
፳፩ ወገሠፆሙ ወከልአሙ ኢይንግሩ ዘንተ ወኢለመኑሂ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ብዙኀ
ያሕምምዎ ወያመክርዎ ረበናት ወሊቃነ ካህናት ወጸ
ሐፍት ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

፳፫ ወይቤሎሙ ለኵሎሙ ዘይፈቅድ ይትልወኒ ይጽልአ
ለነፍሱ ወያጥብእ ወይንሣእ መስቀለ ሞቱ ወኵሎ
ዕለተ ይትልወኒ ።
፳፬ ወዘሰ ይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፉ ፡ ወዘሰ
ገደፋ ለነፍሱ በእንቲአየ ያድኅና ።

፳፭ ወምንተ ይበቊዖ ለሰብእ ለእመ ኵሎ ዓለመ ረብኀ
ወነፍሶ ኃጕለ ።

የሉቃስ ወንጌል ፱ ።

ሕዝቡም አውቀው ተከተሉት ፡ እሱም ተቀብሎ ስለ ፲፩
እግዚአብሔር መንግሥት አስተማራቸው ሊፈወሱ
የሚወዱትንም አዳናቸው ።

ክፍል ፵፫ ፡ ስለ አምስቱ ኅብስትና ፡ ስለ ሁለት ዓሣዎች ።

ፀሐይም ተዘቀዘቀ ዐሥራ ሁለቱም ደቀ መዛሙ ፲፪
ርት መጥተው ሰዎችን አሰናብት በዙሪያው ወደ
አሉት አውራጃዎች ይሂዱ የሚበሉትን ያገኙ ዘንድ
በየመንደሩ ይግቡ ያለንበት በረኻ ነውና አሉት ።
እናንተ የሚበሉትን ስጧቸው አላቸው ፡ ለዚህ ፲፫
ሁሉ ሕዝብ የሚሆን ምግብ ልንገዛ ካልሄድን እዚህ
ከአምስት ኅብስት ከሁለት ዓሣ በቀር ሌላ የለንም
አሉት ።
ሰዎቹም አምስት ሺሕ ያህሉ ነበሩ ፡ ደቀ መዛሙር ፲፬
ቱን አምሳ አምሳውን በየመደባቸው አስቀምጧቸው
አለ ።
እንደታዘዙ አደረጉ ሁሉም ተቀመጡ ። ፲፭
አምስቱንም ኅብስትና ሁለቱን ዓሣ አንሥቶ ወደ ፲፮
ሰማይ ተመለከተ ፡ ባርኮ ቈርሶም ለሕዝቡ እንዲያቀ
ርቡ ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው ።
አቅርበው በሉና ሁሉም ጠግበው ያነሡት የቀረው ፲፯
ፍርፋሪ ዐሥራ ሁለት መሶብ መላ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፬ ።
ዮሐ ፮ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፵፬ ፡ ደቀ መዛሙርቱን ስለ መጠየቁ ።

ከዚህም በኋላ ብቻውን ሲጸልይ ደቀ መዛሙርቱም ፲፰
ከርሱ ጋር ሳሉ ሰው ማን ይለኛል ? ብሎ ጠየቃ
ቸው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፳፰ ። ማር ፰ ፡ ፳፯ ።
መጥምቁ ዮሐንስን የሚሉህ አሉ ፡ ኤልያስን የሚሉ ፲፱
ህም አሉ ፡ ከቀደሙት ነቢያት አንዱ ተነሣ የሚሉ
ህም አሉ ።
እሱም መልሶ እናንተስ ማን ትሉኛላችሁ? አላቸው፡ ፳
ጴጥሮስም መልሶ አንተ የእግዚአብሔር መሢሕ ነህ
አለው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ዮሐ ፮ ፡ ፷፱ ።
ይህንንም ለማንም ለማን እንዳይናገሩ ገሠፃቸው ፡ ፳፩
ከለከላቸው ።
ሽማግሌዎች ፡ የካህናት አለቆችና ጻፎች መከራ ያጸ ፳፪
ኑበትና ይፈታተኑ ዘንድ አላቸው ፡ ይገድሉታል
በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ። መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፪ ።
ምዕ ፲፰ ፡ ፴፫ ።
ሁሉንም እንዲህ አላቸው ፡ ሊከተለኝ የሚወድ ሰው ፳፫
ነቱን ይጥላት ፡ ጨክኖም የሞቱን መስቀል ይሸከም
ሁሉ ቀን ይከተለኝ ።
ሰውነቱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት ፡ ስለኔ ሰው ፳፬
ነቱን የጣላትም ያድናታል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፴፫ ። ማቴ
፲ ፡ ፴፱ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፳፭ ።
ሰው ዓለምን ሁሉ ቢገዛ ነፍሱን ካጣ ምን ይረባዋል? ፳፭

፳፮ ወለዘኒ ኀፈረኒ ወኀፈረ ቃልየ የኀፍሮ ሎቱኒ ወልደ እጓለ እመሕያው አመ ይመጽእ በስብሐቲሁ ወበስብሐተ አቡሁ ምስለ ቅዱሳን መላእክቲሁ ።

፳፯ አማን አማን እብለክሙ ሀለዉ እምእለ ይቀውሙ ዝየ እለ ኢይጥዕምዎ ለሞት እስከ ይሬእይዎ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ ዘከመ ተወለጠ ራእዩ በደብረ ታቦር ።

፳፰ ወእምድኅረ ዝንቱ ነገር አመ ሰምንት ዕለት ነሥኦሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ወዐርገ ደብረ ከመ ይጸሊ ።

፳፱ ወእንዘ ይጼሊ ተወለጠ ርእየተ ገጹ ወአልባሲሁኒ ፃዕደወ ወበረቀ ከመ መብረቅ ።

፴ ወናሁ መጽኡ ክልኤቱ እደው ወይትናገሩ ምስሌሁ እሉ እሙንቱ ሙሴ ወኤልያስ ።

፴፩ እለ አስተርአዩ በስብሐት ወነገሩ ስብሐቲሁ ዘሀለዎ ይኩን በኢየሩሳሌም ።

፴፪ ወፀአቶሙ ረከበ ጴጥሮስሃ ወእለ ምስሌሁ ክቡዳን አዕይንቲሆሙ በድቃስ ወነቂሖሙ ርእዩ ስብሐቲሁ ወእደውኒ ክልኤቱ እለ ይቀውሙ ምስሌሁ ።

፴፫ ወእምዝ ሶበ ፈቀዱ ይትሌለዩ እምኔሁ ይቤሎ ጴጥሮስ ለእግዚእ ኢየሱስ ሊቅ ይኄይሰነ ንንበር ዝየ ወንግበር ሠለስተ ሰቃልወ ፡ አሐደ ለከ ፡ ወአሐደ ለሙሴ ፡ ወአሐደ ለኤልያስ ወኢየአምር ዘይብል ።

፴፬ ወዘንተ ብሂሎ ጸለሎሙ ደመና ወፈርሁ ሶበ቎ ቦኡ ውስተ ደመና ።

፴፭ ወመጽአ ቃል እምውስተ ደመና ዘይብል ፡ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘኅረይኩ ወሎቱ ስምዕዎ ።

፴፮ ወመጺኦ ቃል ተረክበ እግዚእ ኢየሱስ ባሕቲቶ ወእሙንቱሰ አርመሙ ወኢነገሩ ለመኑሂ ዘርእዩ ወዘሰምዑ ውእተ አሚረ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፡ በእንተ ፈውሶቱ ዘነገርጋር ።

፴፯ ወእምዝ በሳኒታ ዕለት ወረዱ እምደብር ወተቀበልዎ ሕዝብ ብዙኃን ።

፴፰ ወአውየወ አሐዱ ብእሲ በማእከለ ሕዝብ ወይቤሎ ሊቅ ብቍዐኒ ረአይ ሊተ ወልድየ እስመ አሐዱ ሊተ ውእቱ ።

፴፱ ወናሁ ጋኔን የኀይደንዮ ወያዌግቦ ወይነጽሖ ወያስተራግፆ ወያሴውኖ ወእምዕፁብ የኅድጎ ቀጥቂጦ ።

፵ ወአስተብቋዕክዎሙ ለአርዳኢከኒ ከመ ያውፅእዎ ፡ ወስእንዎ ፈውሶቶ ወአውዕአቶ ።

እኔን ያፈረ ቃሌንም ያፈረ የሰው ልጅ በጌትነቱ በአባቱም ክብር በቅዱሳን መላእክት ታጅቦ ሲመጣ ያፍሩታል ። ማቴ ፲ ፡ ፴፯ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፪ ። ፳፮

እውነት እውነት እላችኋለሁ እዚህ ከቆሙት የእግዚአብሔርን መንግሥት እስኪያዩ ሞትን የማይቀምሱዋት አሉ ። ፳፯

ክፍል ፵፩ ፡ በደብረ ታቦር አርአያውን ስለ መለወጡ ።

ከዚህም ነገር በኋላ በስምንት ቀን ጌታ ኢየሱስ ጴጥሮስን ያዕቆብንና ፡ ዮሐንስን ይዟቸው ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፩ - ፲፫ ። ማር ፱ ፡ ፪ - ፲፫ ። ፳፰

ሲጸልይም የፊቱ መልክ ተለወጠ ፡ ልብሱም ነጭ ሆነ እንደ መብረቅም ተብረቀረቀ ። ፳፱

እነሆ ሁለት ሰዎች ከእሱ ጋር ይነጋገሩ ጀመር ፡ እነሱም በክብር የተገለጡ ሙሴና ኤልያስ ናቸው ። ፴

እነዚህም በክብር ተገልጠው በኢየሩሳሌም ይደረግ ዘንድ ያለውን የተናገሩ ናቸው ። ፴፩

በወጣ ጊዜም ጴጥሮስንና ከእርሱ ጋር የነበሩትን ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ተይዘው ተሰብረው አገኘ ፡ በነቁ ጊዜም ክብሩን አዩ ፡ ከእርሱ ጋር ቆመው የነበሩ ሁለቱ ሰዎችንም አዩ ። ፴፪

ከዚህም በኋላ ከእርሱ ሊለዩ በወደዱ ጊዜ ፡ ጴጥሮስ ጌታ ኢየሱስን መምህር! ከዚህ ብንቀመጥ መልካም ነው ፡ ሦስት ሰቀላ እንሥራ ፡ አንዱን ላንተ ፡ አንዱን ለሙሴ ፡ አንዱን ለኤልያስ አለው ፡ የሚናገረውንም አያውቅም ነበር ። ፴፫

ይህንንም በተናገረ ጊዜ ደመና ጋረዳቸው ፡ ወደ ደመናም በገቡ ጊዜ ፈሩ ። ፴፬

ከደመናውም "የመረጥኩት ልጄ ይህ ነው ፡ እርሱን ስሙት" የሚል ቃል መጣ ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፪ ። ፴፭

ቃልም በመጣ ጊዜ ጌታ ኢየሱስ ብቻውን ተገኘ ፡ እነሱ ግን ዝም አሉ ፡ ያን ጊዜም ያዩትን የሰሙትን ለማንም አልተናገሩም ። ፴፮

ክፍል ፵፪ ፡ ጋኔን ይጥለው የነበረውን ስለ ማዳኑ ።

ከዚህም በኋላ በሁለተኛው ቀን ከተራራው ወረዱ ብዙ ሕዝብም ተቀበሉት ። ፴፯

አንድ ሰውም ድምፁን ከፍ አድርጎ በሕዝብ መካከል ጮኸ ፡ መምህር! ርዳኝ ፡ ልጄን እድንልኝ ፡ እሱ ለእኔ አንድ ነውና አለው ። ፴፰

እነሆ ጋኔን ከእጄ ይነጥቀኛል ያስደነግጠዋል ፡ ይጥለዋል ፡ ያንፈራግጠዋል ፡ ያስላግገዋል ፡ ቀጥቅጦም በጭንቅ ይተወዋል ። ፴፱

እንዲያወጡትም ደቀ መዛሙርትህን ለመንኋቸው ፡ ነገር ግን ጋኔኑን ማውጣትና ልጁን ማዳን ተሳናቸው። ፵

፵፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ፡ ኦ ትውልድ
ዕሉት እንተ አልቦቲ ሃይማኖት እስከ ማእዜኑ እሄሉ
ምስሌክሙ ወእትዔገሠክሙ አምጽኦ ዝየ ለወልድከ።

፵፪ ወእንዘ ያመጽኦ ነጽሖ ጋኔኑ ወአስተራገፆ ወገሠፆ
እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ጋኔን እኩይ ወአሕየዎ
ለውእቱ ወልድ ወአወፈዮ ለአቡሁ ።

ክፍል ፵ወ፯ ፡ በእንተ ሕማማቲሁ ።

፵፫ ወአንከሩ ኵሎሙ እምዕበዩ ለእግዚአብሔር ወእንዘ
አሙንቱ ያነክሩ በእንተ ኵሉ ዘገብረ እግዚእ ኢየ
ሱስ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ።
፵፬ አንትሙሰ ደይዎ ውስተ ልብክሙ ለዝንቱ ነገር
እስመ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይግባእ
ውስተ እደ ሰብእ ።
፵፭ ወኢሰበውዎ ለዝንቱ ነገር እስመ ሥዉር ውእቱ
እምኔሆሙ ከመ ኢይሕንክዎ ወይፈርህዎ ጠይቆቶ
በእንተ ዝንቱ ነገር ።

ክፍል ፵ወ፰ ፡ በእንተ ትሕትና ።

፵፮ ወሐለዩ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ መኑ የዐቢ
እምኔሆሙ ።
፵፯ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ዘይሔልዩ በልበሙ
ወነሥአ ሕፃነ ወአቀሞ በማእከሎሙ ።
፵፰ ወይቤሎሙ ዘተወክፈ ዘመጠነዝ ሕፃነ በስምየ
ኪያየ ተወክፈ ፡ ወዘኒ ኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈ
ነወኒ እስመ ዘአትሐተ ርእሶ እምኵሉ ውእቱ የዐቢ ።

፵፱ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎ ሊቅ ብ ዘርኢነ አሐደ
ብእሴ እንዘ ያወፅእ አጋንንተ በስምከ ወከላእናሁ
እስመ ኢተለወከ ምስሌነ ።
፶ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢትክልእዎ እስመ
እምከመ ኢኮነ ዕድውክሙ ቢጽክሙ ውእቱ ።

፶፩ ወተፈጸሞ መዋዕለ ዕርገቱ አንጸረ ገጾ ለሐዊር
ውስተ ኢየሩሳሌም ።
፶፪ ወፈነወ ሐዋርያተ ቅድመ ገጹ ወሐዊሮሙ በኡ
ሀገረ ሳምር ከመ ያስተዳልዉ ሎቱ ።
፶፫ ወኢተወከፍዎሙ እስመ ኀሉፍ ገጹ ለኢየሩሳሌም ።

፶፬ ወርእዮሙ አርዳኢሁ ያዕቆብ ወዮሐንስ ዘንተ ይቤ
ልዎ ፡ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንበል ይረድ እሳት እምሰ
ማይ ወያጥፍኦሙ በከመ ገብረ ኤልያስ ።
፶፭ ወተመይጠ ወገሠፆሙ ወይቤሎሙ ኢተአምሩኑ
ዘአይ መንፈስ አንትሙ ።
፶፮ እስመ ኢመጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ከመ ያጥ
ፍእ ነፍሳተ ሰብእ ዘእንበለ ከመ ያድኅን ዘተኀጕለ ፡
ወሖሩ ካልእተ ሀገረ ።

የሉቃስ ወንጌል ፱ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ ሃይማኖት የለሽ ከዳተኛ ፵፩
ትውልድ! እስከ መቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ
መቼስ እታገሣችኋለሁ? ልጅህን ወደዚህ አምጣው
አለው ።
ሲያመጣውም ጋኔኑ ጣለው አንፈራፈረው ፡ ጌታ ፵፪
ኢየሱስም ያን ክፉ ጋኔን ገሥፆ ያንን ልጅ አድኖ
ላባቱ ሰጠው ። ምዕ ፯ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፵፯ ፡ ስለ ሕማሙ ።

ከእግዚአብሔር ታላቅነት የተነሣ ሁሉም አደነቁ ፡ ፵፫
እነሱም ጌታ ኢየሱስ ባደረገው ተአምራት ሁሉ
ሲደነቁ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ አላቸው ።
እናንተስ ይህን ነገር በልባችሁ አኑሩት ፡ የሰው ልጅ ፵፬
በሰዎች እጅ ተላልፎ ይሰጥ ዘንድ አለውና ። ቍ ፳፪ ።

እነሱ ግን ይህነን ነገር አላስተዋሉትም እንዳይመረ ፵፭
ምሩት ከእነሱ የተሠወረ ነውና ፡ ስለዚህ ነገርም እን
ዳይጠይቁት ይፈሩት ነበርና ።

ክፍል ፵፰ ፡ ስለ ትሕትና ።

እርስ በርሳቸውም ማን ይበልጣል ? እያሉ ተነጋገሩ ፵፮
ማቴ ፲፰ ፡ ፩ - ፱ ። ማር ፱ ፡ ፴፫ - ፶ ።
ጌታ ኢየሱስም በልቡናቸው የሚያስቡትን አወቀባ ፵፯
ቸውና ሕፃንን ይዞ በመካከላቸው አቆመው ።
እንዲህም አላቸው ፡ በስሜ እንደዚህ ያለ ሕፃን የተ ፵፰
ቀበለ እኔን ተቀበለ ፡ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀ
በለ ፡ ራሱን ከሁሉ በታች ያደረገ እሱ ከፍ ከፍ ይላ
ልና ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ። ፲፰ ፡ ፭ ።
ዮሐንስም መልሶ በስምህ ጋኔን ሲያወጣ ያየነው ፵፱
አንድ ሰው አለ እንደኛ አልተከተለህምና ከለከ
ልነው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም በላጋራችሁ ከልሆነ ባልንጀራችሁ ፶
ነውና አትከልክሉት አላቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፫ ።
ፊል ፩ ፡ ፲፰ ።
የሚወጣበትን ቀን በተፈጸመ ጊዜ ወደ ኢየሩሳሌም ፶፩
ለመሄድ ፊቱን አቀና ። ማር ፲ ፡ ፴፪ ።
በፊቱም መልእክተኞችን ላከ ሄደውም ያዘጋጁ ፶፪
ለት ዘንድ ወደ ሰማርያ አገር ገቡ ። ዮሐ ፬ ፡ ፬ ።
ነገር ግን አልተቀበሏቸውም ፡ ፊቱን ወደ ኢየሩሳ ፶፫
ሌም አቅንቶ ነበርና ።
ደቀ መዛሙርቱ ያዕቆብና ዮሐንስ ይህን ባዩ ጊዜ ፶፬
አቤቱ ኤልያስ እንደ አደረገ እሳት ከሰማይ ወርዶ
ያጥፋቸው እንድንል ትሻለህን? ፪ ነገ ፩ ፡ ፲ - ፲፩ ።
እሱም ተቈጣቸውና እንዲህ አላቸው አታውቁምን? ፶፭
እናንተ የየትኛው መንፈስ ወገን ናችሁ? ሮሜ ፰ ፡ ፲፮።
የሰው ልጅ የጠፋውን ሊያድን እንጂ ፡ የሰውን ነፍስ ፶፮
ሊያጠፋ አልመጣምና ፡ ወደሌላ አገርም ሄዱ ። ዮሐ
፫ ፡ ፲፯ ። ፲፪ ፡ ፵፯ ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ ዘተስእልዎ ይትልውዎ ።

፶፯ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ በፍኖት ይቤሎ አሐዱ ሊቀ
እትሉከኑ ኀበ ሖርከ ።

፶፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለቈናጽልኒ ግበብ በሙ
ወለአዕዋፈ ሰማይኒ ምጽላል በሙ ለወልደ እጓለ
እመሕያውሰ አልቦቱ ኀበ ያሰምክ ርእሰ ።
፶፱ ወይቤሎ ካልኡኒ እትሉከኑ እግዚኦ ወበሕቱ አብሐኒ
እሑር ቅድመ ወእቅብሮ ለአቡየ ።
፷ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጎሙ ለምውታን ይቅ
ብሩ ምውታኒሆሙ ፡ ወአንተሰ ሑር ወስብክ መንግ
ሥተ እግዚአብሔር ።

፷፩ ወይቤሎ ሣልሱኒ እትሉከኑ እግዚኦ ፡ ወበሕቱ አብ
ሐኒ እሑር እሥራዕ ኵሎ ሰብአ ቤትየ ወእምጽእ ።

፷፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አልቦ ዘይእኅዝ ዕርፈ ወየ
ሐርስ ድኅሬተ እስመ ርቱዕት ይእቲ መንግሥተ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶ ፡ በእንተ ኅርዮቱ ካልአነ ሰብአ ።

፩ ወእምዝ ኀረየ እግዚእነ ካልአነ ሰብአ ወፈነዎሙ በበ
ክልኤቱ ቅድመ ገጹ ውስተ ኵሉ አህጉር ወበሐው
ርት ኀበ ሀለዎ ይበእ ።
፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ማእረሩሰ ብዙኅ ወገ
ባሩ ኅዳጥ ሰአልዎ እንከ ለበዓለ ማእረር ከመ ይፈ
ንዉ ገባረ ለማእረሩ ።

፫ ሑሩ ናሁ አነ እፌንወክሙ ከመ አባግዕ ማእከለ
ተኵላት ።
፬ ወኢትፁሩ ቍናማተ ወኢ ጽፍነተ ወኢ አሣእነ
ወኢምንተኒ ወኢተአምኁ ወኢመነሂ በፍኖት ።
፭ ወኀበ በእክሙ ቤተ ቅድመ በሉ ሰላም ለሰብአ
ዝንቱ ቤት ።
፮ ወእመሂ ቦ በህየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ
ላዕሌሁ ወእመ አኮሰ ይግባእ ሰላምክሙ ላዕሌክሙ ።
፯ ወውእተ ቤተ ንበሩ ወብልዑ ወስትዩ ዘእምኀቤሆሙ
እስመ ይደልዎ ዐስቡ ለዘይትቀነይ ወኢትትፋለሱ
እምቤት ውስተ ቤት ።
፰ ወሀገረኒ እንተ ኀበ በእክሙ ወተወክፉክሙ ሰብአ
ይእቲ ሀገር ብልዑ ዘአቅረቡ ለክሙ ።
፱ ወፈውሱ ድውያነ እለ ውስቴታ ወበልዎሙ ቀርበት
መንግሥተ እግዚአብሔር ኀቤክሙ ።

፲ ወሀገረሰ እንተ ኀበ በእክሙ ወኢተወክፉክሙ ሰብአ

ክፍል ፶፱ ፡ ሊከተሉት ስለ ጠየቁት ሰዎች ።

ከዚህም በኋላ በመንገድ ሲሄዱ አንድ ሰው መም ፶፯
ህር ! በሄድክበት ሁሉ ልከተልህ ? አለው ። ማቴ
፰ ፡ ፲፱ - ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ለቀበሮች ጕድጓድ አላቸው ፡ ለሰ ፶፰
ማይ ወፎችም መጠለያ አላቸው ፡ ለሰው ልጅ ግን
ራሱን የሚያስጠጋበት የለውም ።
ሌላውም አቤቱ ልከተልህን ? ነገር ግን በፊት ሂጄ ፶፱
አባቴን እንድቀብረው ፍቀድልኝ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ሙታንን ተዋቸው ሙታኖቻቸውን ፷
ይቀብሩ ፡ አንተስ ሂድና የእግዚአብሔርን መንግሥት
አስተምር አለው ።
ሦስተኛውም አቤቱ ልከተልህ ? ነገር
ሦስተኛውም አቤቱ ልከተልህ ? ነገር ግን ሂጄ ቤተ ፷፩
ሰቦቼን ሁሉ አዘጋጅቼ እንድመጣ ፍቀድልኝ አለው።
፩ ነገ ፲፱ ፡ ፻፪ - ፻፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ዕርፍን ይዞ ወደኋላ የሚያርስ ፷፪
የለም ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ቀጥተኛ ናትና ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶ ፡ ሌሎች ሰዎችን ስለ መምረጡ ።

ከዚህም በኋላ ጌታችን ሌሎች ሰባ ሰዎችን መረጠ ፡ ፩
ሁለት ሁለት አድርጎ በፊቱ ይሄድበት ወደ አለው
አገርና መንደር ላካቸው ። ማቴ ፲ ፡ ፱ ። ማር ፮ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም መከሩ ብዙ ነው ፡ ሠራተኛው ግን ፪
ጥቂት ነው ፡ እንግዲህ ለመከሩ ሠራተኛ ጨምሮ
ይልክ ዘንድ ባለ መከሩን ለምኑት አላቸው ። ማቴ
፱ ፡ ፴፯ - ፴፰ ። ዮሐ ፬ ፡ ፴፭ ።
ሂዱ እነሆ እኔ እንደ በጎች በተኵላዎች መካከል ፫
እሰዳችኋለሁ ።
ከረጢትን ፡ ስልቻን ፡ ጫማን ፡ ምንም ምን አትያዙ ፡ ፬
በመንገድም ለማንም እጅ አትንሡ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፳፱ ።
ወደ ገባችሁበትም ቤት ለዚህ ቤት ሰዎች ሰላም ፭
ይሁን በሉ ።
በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር ፡ ሰላማችሁ ይደርበት ፡ ፮
ያለዚያ ግን ሰላማችሁ ለናንተ ይመለስል ።
በዚያ ቤት ተቀመጡ ፡ ከእነሱ የተገኘውንም ብሉ ፯
ጠጡ ፡ ለሚያገለግል ዋጋው ይገባዋልና ፡ ከቤት
ወደ ቤት አትተላለፉ ። ዘዳ ፳፬ ፡ ፲፬ ።
ከገባችሁበትም አገር ፡ የዚያች አገር ሰዎች ከተቀበ ፰
ሏችሁ ያቀረቡላችሁን ብሉ ።
በውስጧ የሚገኙት ድውያንንም ፈውሱ ፡ የእግዚአ ፱
ብሔርም መንግሥት ከእናንተ ዘንድ ደርሳለች በሏ
ቸው ።
ከገባችሁበትም አገር ፡ የዚያች ሰዎች ካልተቀበሏ ፲

ይእቲ ሀገር ወዒአክሙ ውስተ መርኅብ ንግፉ ጸበለ
እገሪክሙ ።
፲፩ እንዘ ትብሉ ጸበለክሙኒ ዘተለወነ እምሀገርክሙ ንነ
ግፍ ለክሙ ፡ ወባሕቱ ዘንተ አእምሩ ከመ ቀርበት
መንግሥተ እግዚአብሔር ላዕሌክሙ ።
፲፪ እብለክሙ ከመ ሰዶም ትኄይስ ወትረክብ ግህለ
ፈድፋደ እምይእቲ ሀገር በዕለተ ደይን ።
፲፫ አሌ ለኪ ኮራዚ ፡ አሌ ለኪ ቤተ ሳይዳ ፡ ሶበሰ በጢሮስ
ወበሲዶና ተገብረ ኀይል ዘተገብረ በውስቴትክን ሠቀ
እምለብሱ ወውስተ ሐመድ እምነበሩ ወእምነስሑ ።
፲፬ ወባሕቱ ጢሮስ ወሲዶና ይኄይሳ እምኔክን በዕለተ
ደይን ።
፲፭ ወአንቲኒ ቅፍርናሆም እመ እስከ ሰማይ ትትሌዓሊ
ሀለወኪ ትረዲ እስከ ሲኦል ።
፲፮ ወዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ ፡ ወዘለክሙ አበየ
ሊተ አበየ ፤ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ ፡ ወዘኪ
ያየ ሰምዐ ሰምዖ ለዘፈነወኒ ።

ክፍል ፶፩ ፡ በእንተ ተመይጦቶሙ ለእለ ተፈነዉ ።

፲፯ ወተመይጡ እልክቱ ሰብዓ እለ ተፈነዉ እንዘ ይት
ፌሥሑ ወይቤልዎ እግዚአ አጋንንትኒ ገረሩ ለነ ፡
፲፰ ወይቤሎሙ ርኢክዎ ለሰይጣን ከመ መብረቅ ወድቀ
እምሰማይ ።
፲፱ ወናሁ ወሀብኩክሙ ሥልጣነ ትኪዱ ዲበ አቃርብት
ወዲበ አራዊተ ምድር ወዲበ ኵሉ ኃይለ ጸላኢ ፡
ወአልቦ ዘይነክየክሙ ።
፳ ወባሕቱ በዝሰ ኢትትፈሥሑ እስመ አጋንንት ይገ
ንዩ ለክሙ ፡ ተፈሥሑሰ ባሕቱ እስመ ተጽሕፈ አስማ
ቲክሙ በሰማያት ።
፳፩ ወበይእቲ ሰዓት ተፈሥሐ እግዚእ ኢየሱስ በመን
ፈሱ ወይቤ አአምነከ አባ እግዚአ ሰማይ ወምድር
ዘኀባእኮ ለዝንቱ እምጠቢባን ወእምለባውያን ወከ
ሠትኮ ለሕፃናት እወ አባ እስመ ከማሁ ኮነ ሥምረ
ትከ በቅድሜከ ።
፳፪ ወተመይጠ ኀበ አርዳኢሁ ወይቤሎሙ ኵሉ ተው
ህበ ሊተ እምኀበ አቡየ ወአልቦ ዘየአምሮ ለወልድ
ከመ መኑ ውእቱ ወልድ ዘእንበለ አብ ፡ ወአልቦ ዘየ
አምሮ ለአብ ከመ መኑ ውእቱ አብ ዘእንበለ ወልድ ፡
ወለዘፈቀደ ወልድ ይክሥት ሎቱ ።

ችሁ ወደ አደባባይዋ ወጥታችሁ የእግራችሁን ትቢያ
አራግፉ ።
ከአገራችሁ የተከተለንን ትቢያ እንኳን እናራግፍላ ፲፩
ችኋለን ፡ ነገር ግን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ
እናንተ እንደ ደረሰች ይህነን ዕወቁ እያላችሁ ። ግብ
ሐዋ ፲፫ ፡ ፶፩ ። ምዕ ፱ ፡ ፭ ። ማቴ ፲ ፡ ፲፬ ።
በፍርድ ቀን ከዚያች አገር ይልቅ ሰዶም እንደምት ፲፪
ሻል ይቀርታንም እንደምታገኝ እነግራችኋለሁ ። ዘፍ
፲፱ ፡ ፳፬ ። ሰቆ. ኤር ፬ ፡ ፮ ። ሕዝ ፲፮ ፡ ፵፰ - ፶ ።
ኮራዚ ወዮልሽ ፡ ቤተ ሳይዳ ወዮልሽ ፡ በእናንተ ፲፫
የተደረገው ተአምራት በጢሮስና በሲዶና ተደርጎስ
ቢሆን ፡ ማቅ ለብሰው በአመድ ላይ ተቀምጠው
ንስሐ በገቡ ነበር ! ሕዝ ፳፮ ፡ ፲፬ - ፲፮ ። ዮና ፫ ፡ ፮ ።
ነገር ግን በፍርድ ቀን ጢሮስና ሲዶና ከእናንተ ፲፬
ይልቅ ይበልጣሉ ፡ ይቀርታንም ያገኛሉ ።
አንቺም ቅፍርናሆም እስከ ሰማይ ድረስ ከፍ ከፍ ፲፭
ብትዪ እስከ ሲኦል ትወርጂያለሽ ።
እናንተን የሰማ እኔን ሰማ ፡ እናንተን እምቢ ያለ ፲፮
እኔን እምቢ አለ ፡ እኔንም እምቢ ያለ የላከኝን እምቢ
አለው ፡ እኔንም የሰማ የላከኝን ሰማው ።

ክፍል ፶ ፡ ስለ መልእክተኞች መመለስ ።

እነዚያ የተላኩ ሰብዓ መልእክተኞችም ደስ ብሏ ፲፯
ቸው ተመለሱ ፡ አቤቱ አጋንንት በስምህ ተገዙልን
አሉት ።
እሱም እንዲህ አላቸው ፡ ሰይጣንን ከሰማይ እንደ ፲፰
መብረቅ ሲወድቅ አየሁት ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፴፩ ። ራእ
ዮሐ ፲፪ ፡ ፰ - ፱ ። ዮሐ ፲፮ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፪ ፡ ፲፬ ።
ጊንጦችን እባቦችን የጠላትንም ኃይል ሁሉ ትረ ፲፱
ግጡ ዘንድ እነሆ ሥልጣን ሰጠኋችሁ ፡ የሚጐዳች
ሁም ነገር የለም ። መዝ ፺፩ ፡ ፲፫ ።
ነገር ግን አጋንንት ስለ ተገዙላችሁ በዚህ ደስ አይ ፳
በላችሁ ፡ ግን ስማችሁ በሰማያት ተጽፏልና ደስ
ይበላችሁ ። ዘፀ ፴፪ ፡ ፴፪ ። ፊል ፬ ፡ ፫ ። ራእ ዮሐ
፫ ፡ ፭ ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፰ ።
በዚያች ሰዓት ጌታ ኢየሱስ በልቡ ደስ አለው ፡ ፳፩
ይህን ከአዋቂዎች ከአስተዋዮች ሠውረህ ለሕፃናት
የገለጥከው የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ !
አመሰግንሃለሁ ፡ አዎን አባት ሆይ ፈቃድህ በፊትህ
እንዲሁ ነው ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፭ - ፳፮ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፲፱ ።
መዝ ፰ ፡ ፫ ።
ወደ ደቀ መዛሙርቱም ተመልሶ ሁሉ ከባቴ ዘንድ ፳፪
ተሰጠኝ ፡ ወልድ ማን እንደሆነ ከአብ በቀር ወል
ድን የሚያውቀው የለም ፡ አብም ማንም እንደሆነ
ከወልድ በቀር አብን የሚያውቀው የለም ፡ ወልድ
ግን ለወለደው ይገልጥለታል ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፰ ።
ዮሐ ፫ ፡ ፴፭ ። ዕብ ፪ ፡ ፰ ።

፳፫ ወከዐበ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ እንተ ባሕቲቶሙ ብፁዓት አዕይንት እለ ይሬእያ ዘትሬእዩ አንትሙ ።

፳፬ እብለክሙ ከመ ብዙኃን ነቢያት ወነገሥት ፈተዉ ይርአዩ ዘትሬእዩ አንትሙ ወኢርእዩ፤ ወይሰምዑ ዘትሰምዑ አንትሙ ወኢሰምዑ ።

ክፍል ፺ወ፪፤ በእንተ ተስእሎተ ጸሐፊ ።

፳፭ ወእምዝ ተንሥአ አሐዱ ጸሐፊ ሀገር ያመክር ወይቤሎ ኦ ሊቅ ምንተ ገቢርየ እወርስ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፳፮ ወይቤሎ ውስተ ኦሪት ምንተ ጽሑፍ ወእፎ ታነብብ።

፳፯ ወአውሥአ ወይቤሎ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ነፍስከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ሕሊናከ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ ።

፳፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሠናየ ተሰጠውከ ከማሁኬ ግበር ወተሐዩ ።

፳፱ ወፈቀደ ያጽድቅ ርእሶ ወይመንን ቢጸ ወይቤሎ መኑ ውእቱ ቢጽየ ።

ክፍል ፺ወ፫፤ በእንተ ዘዘበጥዎ ፈያት ፤

፴ ወተሠጥዎ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አሐዱ ብእሲ እንዘ ይወርድ እምኢየሩሳሌም ለኢያሪሆ ረከብዎ ፈያት ወዘበጥዎ ወፈቅዕዎ ወአቍሰልዎ ወሰለብዎ ወገደፍዎ ወኃለፉ ወአልጸቀ ይሙት ።

፴፩ ወተዳደቀ አሐዱ ካህን እንዘ ይወርድ ይእተ ፍኖተ ወርእዮ ተዐደዎ ወኃለፈ ።

፴፪ ወከማሁኬ ሌዋዊኒ ረከቦ በውእቱ መካን ወርእዮ ተዐደወ ወኀለፈ ከመ ቀዳሚ ።

፴፫ ወረከቦ አሐዱ ሳምራዊ እንዘ የሐውር ይእተ ፍኖተ ወርእዮ ወምሕሮ ።

፴፬ ወቀርበ ኀቤሁ ወሦጠ ወይነ ወቀብአ ውስተ ቍሰሊሁ ወጸዐኖ ዲበ አድጉ ወወሰዶ ኀበ ዓቃቤ ቤተ ነግድ ከመ ይፈውሶ ወአስተሐመመ በግብሩ ።

፴፭ ወበሳኒታ አውፅአ ክልኤተ ዲናረ ወወሀበ ለዐቃቤ ቤተ ነግድ ወይቤሎ ፈውሶ ሊተ በዝንቱ ወእመበ ዘአስተዋፃእከ ሎቱ ዘይበዝኅ እምዝ እፈድየከ አነ አመ ግብአትየ ።

፴፮ መኑ እንከ እምእሉ ሠለስቱ ዘይከውኖ ቢጸ ለዘዘበጥዎ ፈያት ።

፴፯ ወይቤሎ ዘገብረ ምሕረተ ላዕሌሁ፤ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑርኬ አንተኒ ግበር ከማሁ ወተሐዩ ።

ዳግመኛም ደቀ መዛሙርቱን ለብቻቸው አድርጎ ፳፫
እንዲህ አላቸው፤ እናንተ የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ንኡዳን ክቡራን ናቸው ። ፩ ነገ ፲ ፡ ፰ ።

ብዙ ነቢያትና ነገሥታት እናንተ የምታዩትን ሊያዩ ፳፬
ወደዱ አላዩም ፤ እናንተ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ተመኙ አልሰሙም ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲ ።

ክፍል ፺፪ ፤ ስለ ጸሐፊው ጥያቄ ።

ከዚህ በኋላ አንድ የሀገር ጸሐፊ ሊፈትነው ተነሣና ፳፭
መምህር ሆይ ! ምን ሠርቼ የዘላለም ሕይወትን እወርሳለሁ አለው ። ማቴ ፳፪ ፡ ፴፭ - ፵ ። ማር ፲፪ ፡ ፳፰ - ፴፬ ።

በኦሪት ምን ተጽፏል ? ምንስ ታነባለህ ? አለው ። ፳፮

እሱም መለሰና ፤ "እግዚአብሔር አምላክህን በፍጹም ፳፯
ልብህ ፡ በፍጹም ሰውነትህ ፤ በፍጹም ኃይልህ ፡ በፍጹም አሳብህ ውደደው ፤ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ" አለው ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ዘዳ ፮ ፡ ፭ ።

ጌታ ኢየሱስም መልካም መልሰሃል እንዲሁ አድ ፳፰
ርግ ትድናለህ አለው ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፭ ። ነህምያ ፱ ፡ ፳፱ ።

ራሱን ሊያጸድቅ ባልንጀራውን ሊንቅ ሽቶ ባልንጀ ፳፱
ራዬ ማነው ? አለው ።

ክፍል ፺፫ ፡ ሽፍቶች ስለ ደበደቡት ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ አንድ ሰው ፴
ከኢየሩሳሌም ወደ ኢያሪኮ ሲወርድ ሽፍቶች አገኙትና ደብድበው ገምሰው አቍስለው ልብሱን ገፈው ጥለዉት ሄዱ ፡ ሊሞትም ቀረበ ።

አንድ ካህንም በዚያች መንገድ ሲሄድ አይቶት ተራ ፴፩
ምዶት ሄደ ። መዝ ፴፰ ፡ ፲፩ ።

እንዲሁም አንድ ሌዋዊ በዚያ ቦታ አገኘውና አይቶ ፴፪
እንደ ፊተኛው ተራምዶት ሄደ ።

አንድ ሳምራዊም በዚያች መንገድ ሲሄድ አገኘውና ፴፫
አይቶ አዘነለት ። ሕዝ ፲፮ ፡ ፮ ። ዮሐ ፬ ፡ ፱ ።

ወደሱም ቀረብ ብሎ በቍስሉ ወይንና ቅባት ጨመ ፴፬
ረለት ፡ በበቅሎውም ላይ አስቀምጦ እንዲፈውሰውም የእንግዶችን ቤት ወደሚጠብቀው ወሰደው ፤ የሚድንበትንም አሰበ ። ኢሳ ፩ ፡ ፮ ።

በማግስቱም ሁለት ድሪም አውጥቶ ለእንግዳ ቤት ፴፭
ጠባቂው ሰጠውና በዚህ አስታምምልኝ ፤ ከዚህ የሚበልጥ ለርሱ ያወጣኸው ቢኖርም እኔ በተመለስኩ ጊዜ እከፍልሃለሁ አለው ።

እንግዲህ ሽፍቶች ለደበደቡት ከሊህ ከሦስቱ ባልን ፴፮
ጀራ የሚሆነው ማነው ? አለው ።

ምሕረት ያደረገለት ነዋ ! አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም ፴፯
እንኪያስ አንተም ሂድና እንዲሁ አድርግ ትድናለህ አለው ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፲ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ በእንተ ማርያ ወማርታ ።

፴፰ ወእምዝ ሐዊሮሙ በኡ አሐተ ሀገረ ወተቀበለቶ
በቤታ አሐቲ ብእሲት እንተ ስማ ማርታ ።

፴፱ ወስመ እኅታ ማርያ እንተ ነበረት ኀበ እገሪሁ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወትሰምዕ ነገሮ ።

፵ ወማርታሰ ትሠርሕ በአስተዳልዎ ብዙኀ "ወቆመት
ወትቤሎ እግዚእየ ኢያጽሕቀከኑ ዘተኀድገኒ እኅትየ
በሕቲትየ እንዘ አስተዳሉ ፡ በላኬ" ትርድአኒ ።
፵፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ማርታ ማርታ
ለምንት ትሠርሒ ብዙኀ ወታስተዳልዊ ።
፵፪ ወኀዳጥ የአክል ወእመ አኮ አሐቲ መክፈልት ወማ
ርያምሰ ኀርየት መክፈልተ ሠናየ ዘኢየኀይድዋ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፡

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ ጸሎት ።

፩ ወእምዝ ጸለየ በአሐቲ መካን ወፈጺሞ ጸሎቶ
ይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ እግዚኦ መሐረነ ጸሎተ
በከመ መሀሮሙ ዮሐንስ ለአርዳኢሁ ።

፪ ወይቤሎሙ ሶበ ትጼልዩ ከመዝ በሉ ፡ አቡነ ዘበሰ
ማያት ይትቀደስ ስምከ ትምጻእ መንግሥትከ ወይ
ኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር ።

፫ ሲሳየነ ዘለለ ዕለትነ ሀበነ ዮም ።
፬ ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኀድግ ለዘአ
በሰ ለነ ፡ ወኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ
አድኅነነ ወበልሐነ እምኵሉ እኩይ ።
፭ ወከመዝ ይቤሎሙ በምሳሌ ለእመቦ እምውስቴት
ክሙ ዘቦ ዓርክ ወሖረ ኀቤሁ መንፈቀ ሌሊት ወይ
ቤሎ ዓርክየ ለቅሐኒ ሠለሰ ኅብስተ ።
፮ እስመ በጽሐኒ ማኅፈርየ እምሐቅል ወአልብየ ዘአቀ
ርብ ሎቱ ወእሠብቦ ።
፯ ወይሠጠዎ ዝኩ ዓርኩ እምውስጥ ወይቤሎ ኢታን
ጥየኒ ወዳእነ ቀተርነ ኆኅተ ወደቂቅኒ ይሰክቡ ምስ
ሌየ ውስተ ዓራት ወኢይክል ተንሥአ አሀብከ ።
፰ እብለክሙ ለእመኒ ኢይትነሣእ የሀብ እስመ ዓርኩ
ውእቱ ከመ ኢያንጥዮ ይትነሣእ ወይሁብ መጠነ
ፈቀደ ።
፱ ወአነኒ እብለክሙ ሰአሉ ወይትወሀበክሙ ፡ ጐድ
ጕዱ ወይትረኃወክሙ ፡ ኅሡ ወትረክቡ ።
፲ እስመ ኵሉ ዘሰአለ ይነሥእ ፡ ወዘኒ ኀሠሠ ይረክብ ፡
ወለዘኒ ጐድጐደ ይትረኃዎ ።
፲፩ ወአመቦ እምውስቴትክሙ ዘሰአሎ ወልዱ ለአቡሁ

የሉቃስ ወንጌል ፲ ።

ክፍል ፶፬ ፡ ስለ ማርያና ስለ ማርታ ።

ከዚህ በኋላ ሂደው ወደ አንዲት መንደር ገቡና ፴፰
ማርታ የምትባል አንዲት ሴት በቤቷ ተቀበለችው።
ዮሐ ፲፩ ፡ ፩ - ፲፪ ።
የእኅቷም ስም ማርያ ነው ፡ ከጌታ እግር አጠገብ ፴፱
ተቀምጣ ትምህርቱን ትሰማ የነበረች ናት ። ዘዳ
፴፫ ፡ ፫ ።
ማርታ ብዙውን በማዘጋጀት ትደክም ነበረና ቆማ ፵
ጌታዬ! እኔ ስሠራ እኅቴ ብቻዬን ስትተወኝ አያሳዝን
ህምን? እንድትረዳኝ እዘዛት አለችው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት ፡ ማርታ ማርታ ፵፩
በማዘጋጀት ብዙ ትደክሚያለሽ?
ጥቂት ይበቃል ያም ባይሆን አንዲት እንጀራ ፡ ማር ፵፪
ያም ግን የማይቀሟትን መልካም ዕድል መርጣለች።
ማቴ ፮ ፡ ፴፫ ። መክ ፯ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፡

ክፍል ፶፭ ፡ ስለ ጸሎት ።

ከዚህ በኋላ በአንዲት ቦታ ጸሎት አደረገ ፡ ጸሎቱን ፩
በጨረሰ ጊዜም ፡ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ዮሐንስ
ለደቀ መዛሙርቱ እንደ አስተማራቸው ጸሎት አስተ
ምረን አለው ።
እሱም እንዲህ አላቸው ፡ በምትጸልዩበት ጊዜ እን ፪
ዲህ በሉ ፡ "በሰማያት ያለህ አባታችን ስምህ ይቀ
ደስ ፡ መንግሥትህ ትምጣ ፡ ፈቃድህ በሰማይ እንደ
ሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን ፡ ማቴ ፮ ፡ ፱ - ፲፫ ።
የየዕለቱ ምግባችንን ዛሬ ስጠን ። ፫
እኛ የበደለንን ይቅር እንድንል ፡ በደላችንንና ኃጢ ፬
አታችንን ይቅር በለን ፡ ከክፉ ሁሉ አድነን እንጂ
ወደ ፈተና አታግባን" ።
በምሳሌም እንዲህ አላቸው ፡ ከመካከላችሁ ወዳጅ ፭
ያለው ሰው ቢኖር እኩለ ሌሊት ወደሱ ሄዶ እንዲህ
ይለዋል ፡ ወዳጄ ሦስት እንጀራ አበድረኝ ።
ወዳጄ ከበረሃ መጥቶብኛልና የማቀርብለት የማገ ፮
ርሰው የለኝም ።
ያ ወዳጁም ከውስጥ ሆኖ አትዘብዝበኝ ደጁን ፈጽ ፯
መን ዘግተናል ፡ ልጆችም ከእኔ ጋር አልጋ ላይ ተኝ
ተዋልና እሰጥህ ዘንድ መነሣት አልችልም ይለዋል።
ስለ ወዳጅነቱ ሊሰጠው ባይነሣ እንኳን እንዳይዘበ ፰
ዝበው ተነሥቶ የወደደውን ያህል ይሰጠዋል እላች
ኋለሁ ። ምሳ ፲፰ ፡ ፭ ።
እኔም እላችኋለሁ ለምኑ ይሰጣችኋል ፡ መዝጊያን ፱
ምቱ ይከፈትላችኋል ፡ ፈልጉ ታገኛላችሁ ።
የለመነ ሁሉ ይሰጠዋልና ፡ የሻም ያገኛልና ፡ ብር ፲
ለመታም ይከፈትለታልና ።
ከእናንተ ውስጥ ልጁ ዳቦ የለመነው ሰው ቢኖር ፲፩

ኅብስተ እብነ ይሁብ ፡ ወእመኒ ዓሣ ሰአሎ አርዌ
ምድርኑ ይሁብ ህየንተ ዓሣ ።
፲፪ ወእመኒ እንቆቅሐ ሰአሎ ዐቅራብኑ ይሁብ ህየንቴሁ ።

፲፫ ወሶበ አንትሙ እንዘ እኩያን አንትሙ ተአምሩ
ሠናየ ሀብተ ውሂበ ለውሉድክሙ እፎ ፈድፋደ
አቡክሙ ዘበሰማያት ይሁብ ሠናየ ሀብተ መንፈስ
ቅዱስ ለእለ ይስእልዎ ።

ክፍል ፶ወ፮ ፥ በእንተ ዘአኅዘ ጋኔን ጽሙም ።

፲፬ ወሀሎ ያወፅእ ጋኔነ በሀመ ወጽሙመ ወወፂአ ጋኔኑ
ነበበ ወሰምዐ ውእቱ በሀም ወጽሙም ወአንከርዎ
ሰብእ ።
፲፭ ወበ እምውስቴቶሙ እለ ይብሉ በብዔል ዜቡል በመ
ልአከሙ ለአጋንንት ያወፅኦሙ ለአጋንንት ፡ ወአው
ሥአ ወይቤ እፎ ይክል ሰይጣን ለሰይጣን አውፅኦቶ ።

፲፮ ወቦ እለ ያሜክርዎ ወየኃሥሡ ትእምርተ እምሰማይ
በኀቤሁ ።
፲፯ ወውእቱሰ አእመሮሙ ዘይሔልዩ ወይቤሎሙ ኵላ
መንግሥት እንተ ትትናፈቅ በበይናቲሃ ትማስን ፡ ወቤ
ትኒ እመ ተናፈቀ በበይናቲሁ ይወድቅ ውእቱ ቤት ።
፲፰ ወእመሰ ሰይጣን ተናፈቀ በበይናቲሁ እፎ ይቀውም
መንግሥቱ እስመ ትብሉ በብዔል ዜቡል በመልአ
ክሙ ለአጋንንት ያወፅኦሙ ለአጋንንት ።
፲፱ ወእመሰ አነ በብዔል ዜቡል አወፅኦሙ ለአጋንንት
ደቂቅክሙ በምንትኑ ያወፅእዎሙ ፡ ወበእንተ ዝንቱ
እሙንቱ ይዘልፉክሙ ።
፳ ወእመሰ አነ በአጽባዕተ እግዚአብሔር አወፅኦሙ
ለአጋንንት ዮጊኬ በጽሐት እንከሰ ኀቤክሙ መንግ
ሥት እግዚአብሔር ።

፳፩ ወአምጣነ የዐቅብ ኃያል በፀዶ ርሡየ በንዋየ ሐቅል
ዳኅን ኵሉ ጥሪቱ ።
፳፪ ወእመሰ ይመጽእ ዘይኄይሶ ይመውኦ ወይሰልብ
ንዋየ ሐቅሉ ዘቦቱ ይትአመን ወይትካፈል በርበሮ
ወምህርካሁ ።

፳፫ ዘኢሀሎ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ፡ ወዘኢይትጋባእ
ምስሌየ ይዘርወኒ ።
፳፬ ወሶበ ይወፅእ ጋኔን እኩይ እምሰብእ የዐውድ በድወ
ኀበ አልቦ ማይ ወየኃሥሥ ምንባረ ወመከነ ኀበ የዐ
ርፍ ፡ ወእምከመ ኢረከበ ይብል እገብእ ቤትየ እም
ኀበ ወፃእኩ ።
፳፭ ወመጺኦ ይረክቦ እንዘ ያስተራክብ ዕዳወ ሰፉቀ
ወሥርግወ ወኅስቱረ ወምሩግ ።

ደንጊያ ይሰጠዋልን ? ዓሣ ቢለምነውስ በዓሣ ፈንታ
እባብን ይሰጠዋልን ?
እንቁላል ቢለምነውስ በእንቍላል ፈንታ እንጊጥ ፲፪
ይሰጠዋልን ?
እናንት ክፉዎች ስትሆኑ ለልጆቻችሁ መልካም ፲፫
ስጦታ መስጠትን የምታውቁ ከሆነ ፣ የሰማይ አባታ
ችሁማ ለሚለምኑት መልካሙን ሀብተ መንፈስ ቅዱ
ስን እንዴት አብዝቶ ይሰጣቸው ይሆን !

ክፍል ፶፮ ፥ ደንቆሮ ጋኔን ስለ ያዘው ሰው ።

ድዳ ደንቆሮ ጋኔን ያወጣ ነበር ፡ ጋኔኑ በወጣ ጊዜ ፲፬
ድዳው ተናገረ ፣ ደንቆሮው ሰማ ፣ ሰዎችም አደነቁ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፳፪ ፡ ፴፩ ፡ ፴፫ ፡ ፴፭ ።
ከመካከላቸውም በአጋንንት አለቃ በብዔል ዜቡል ፲፭
አጋንንትን ያወጣል የሚሉ ነበሩ ፡ እርሱም መልሶ
ሰይጣን ሰይጣንን ማውጣት እንደምን ይቻለዋል !
አለ ። ማር ፫ ፡ ፳፪ - ፳፯ ።
ከእርሱ ዘንድ ከሰማይ ምልክት ሽተው የሚፈታተ ፲፮
ኑትም ነበሩ ። ማር ፰ ፡ ፲፩ ።
እርሱ ግን የሚያስቡትን አወቀባቸውና እንዲህ አላ ፲፯
ቸው ፣ እርስ በርሷ የምትለያይ መንግሥት ትጠፋ
ለች ፡ ቤትም እርስ በርሱ ቢለያይ ያ ቤት ይወድቃል ።
ሰይጣንስ እርስ በርሱ ከተለያየ ግዛቱ እንዴት ይጸ ፲፰
ናል ! በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን
ያወጣል ትላላችሁና ።
እኔ በብዔል ዜቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ፲፱
የማወጣ ከሆነ ልጆቻችሁ በምን ያወጧቸዋል ? ስለ
ዚህም እነሱ ይፋረዷችኋል ።
እኔ በእግዚአብሔር ጣት (ሥልጣን) አጋንንትን የማ ፳
ወጣቸው ከሆነ ፡ እንግዲያ ከእናንተ ዘንድ የእግዚ
አብሔር መንግሥት ደርሳለች ማለት ነው ። ዘፀ
፰ ፡ ፲፱ ። ዮሐ ፫ ፡ ፪ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፳፪ ።
ጀግና በጦር መሣሪያ ተደራጅቶ ቤቱን የጠበቀ ፳፩
ያህል ገንዘቡ ሁሉ ደኅና ይሆናል ።
ከእርሱ የሚበረታ ቢመጣና ቢያሸንፈው ግን ይታ ፳፪
መንበት የነበረውን የጦር መሣሪያውን ይገፈዋል ፣
የማረከውንና የዘረፈውን ገንዘቡን ይወስዳል ። ኢሳ
፶፫ ፡ ፲፪ ። ኢሳ ፱ ፡ ፯ ። ቆላ ፪ ፡ ፲፭ ።
ከእኔ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው ፡ ከእኔ ጋር አንድ ያልሆ ፳፫
ነም ይለየኛል ። ማቴ ፲፪ ፡ ፴ ። ምዕ ፱ ፡ ፶ ።
ክፉ ጋኔንም ከሰው በወጣ ጊዜ ውኃ ወደሌለበት ፳፬
ምድረ በዳ ይሄዳል የሚያርፍበት ቦታ መኖሪያ
ይሻል ፡ ያላገኘ እንደሆነም ወደ ወጣሁበት ቤቴ እመ
ለሳለሁ ይላል ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፬ ።
በመጣ ጊዜም ባዶ ሆኖ አጊጦ ተጠርጎ ተሰናዶ ያገ ፳፭
ኘዋል ።

፳፮ ወእምዝ የሐውር ወያመጽእ ምስሌሁ ሰብዐተ ቢጾ
አጋንንተ እለ የአክዩዎ ወይበውኡ ወየኃድሩ ውስ
ቴቱ ፡ ወይብእሶ ደኃሪቱ ለውእቱ ብእሲ እምቀዳ
ሚቱ ።

ክፍል ፺ወ፯ ፡ በእንተ ብእሲት
ወበእንተ ዘአውሥአ እግዚእ ።

፳፯ ወእምዝ እንዘ ዘንተ ይትናገር ከልሐት አሐቲ ብእ
ሲት በማእከለ ሰብእ ወትቤሎ ብፅዕት ከርሥ እንተ
ፆረተከ ወአጥባት እለ ሐፀናከ ።

፳፰ ወይቤላ ውእቱኒ ብፁዓንሰ እለ ይሰምዑ ቃለ እግዚ
አብሔር ወየዐቅቡ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፡ በእንተ ትእምርተ ዮናስ ።

፳፱ ወእንዘ ጉቡአን ብዙኃን ሰብእ አኀዘ ይበሎሙ ዛቲ
ትውልድ እኪት ይእቲ ትእምርተ ተኃሥሥ ወትእ
ምርትሰ ኢይሁብዋ ዘእንበለ ትእምርተ ዮናስ ነቢይ ።

፴ ወበከመ ዮናስ ኮኖሙ ትእምርተ ለሰብአ ነነዌ ከማሁ
ይከውና ትእምርተ ወልደ እጓለ እመሕያው ለዛቲ
ትውልድ ።

፴፩ ንግሥተ አዜብ ትትነሣእ ምስለ ዛቲ ትውልድ አመ
ደይን ወትትኳነኖሙ እስመ መጽአት እምአጽናፈ
ምድር ትስማዕ ጥበቢሁ ለሰሎሞን ወናሁ ዘየዓቢ
እምሰሎሞን ሀሎ ዝየ ።

፴፪ ሰብአ ነነዌ ይትነሥኡ አመ ደይን ምስለ ዛቲ ትው
ልድ ወይትኳነንዋ ወያስተኃፍርዋ እስመ ነስሑ አመ
ሰበከ ሎሙ ዮናስ ወናሁ ዘየዐቢ እምዮናስ ሀሎ ዝየ ።

፴፫ ወአልቦ ዘየኀትቱ ማኅቶተ ከመ ያንብራ ውስተ ምኅ
ባእ ወእመ አኮ ታሕተ ከፈር ዘእንበለ ዲበ ተቅዋማ
ከመ ይርአዩ ብርሃነ እለ ያንሶስዉ ።

፴፬ ማኅቶቱ ለሥጋከ ዐይንከ ውእቱ ፡ ወእምጣነ ዐይንከ
ብሩህ ውእቱ ኵሉ ነፍስትከ ብሩህ ውእቱ ፡ ወእመሰ
ዐይንከ ሐማሚ ውእቱ ኵሉ ነፍስትከ ጽልመት
ውእቱ ።

፴፭ ዑቅ እንከ ብርሃንከ ጽልመተ ኢይኩን ።

፴፮ ወእምከመሰ ኵሉ ነፍስትከ ብሩህ አልቦ ምንትኒ
ጽልመት ላዕሌከ ፡ ወትከውን ኵለንታከ ብሩሀ ወከመ
ማኅቶተ መብረቅ ያበርሃከ ።

ከዚህም በኋላ ሄዶ ከእርሱ የሚከፉ ሌሎች ሰባት ፳፮
አጋንንትን ያመጣል ገብተውም በዚያ ሰው ያድሩ
በታል ለዚያ ሰውም ከፊተኛው ይልቅ የኋለኛው
የከፋ ይሆንበታል ። ዮሐ ፭ ፡ ፲፬ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፳ ።

ክፍል ፺፯ ፡ ስለ ሴቲቱና
ጌታ ስለ መለሰላት ።

ከዚህ በኋላ ይህን ሲናገር ከሕዝቡ መካከል አንዲት ፳፯
ሴት ድምፅዋን አሰምታ የተሸከመችህ ማኅፀን ብፅ
ዕት ናት ያሳደጉህ ጡቶችም ብፁዓት ናቸው ። ምዕ
፩ ፡ ፳፰ ። ፴ ፡ ፵፰ ።
እሱም ብፁዓንስ የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ፳፰
የሚጠብቁ ናቸው አላት ። ምዕ ፰ ፡ ፲፭ - ፳፩ ። መዝ
፩ ፡ ፩ ። ማቴ ፯ ፡ ፳፩ ። ያዕ ፩ ፡ ፳፭ ። ራእ ዮ ፳፪ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፺፰ ፡ ስለ ዮናስ ምልክት ።

ብዙ ሰዎች ተሰብስበው ሳሉ እንዲህ ይላቸው ፳፱
ጀመር ይህች ክፉ ትውልድ ምልክት ትሻለች ምል
ክት ግን ከነቢዩ ከዮናስ ምልክት በቀር አይሰጧ
ትም ማቴ ፲፪ ፡ ፴፰ - ፵፪ ።
ዮናስ ለነነዌ ሰዎች ምልክት እንደሆናቸው እንዲሁ ፴
የሰው ልጅ ለዚህች ትውልድ ምልክት ይሆናታል ።
ዮና ፪ ፡ ፩ ።
የአዜብ ንግሥት በፍርድ ቀን ከዚህች ትውልድ ጋር ፴፩
ተነሥታ ትፋረዳቸዋለች የሰሎሞንን ጥበብ ልትሰማ
ከምድር ዳርቻ መጥታለችና ፡ እነሆም ከሰሎሞን የሚ
በልጥ ከዚህ አለ ። ፩ ነገ ፲ ፡ ፩ ። ኢሳ ፱ ፡ ፮ ። ሮሜ
፱ ፡ ፭ ። ቲቶ ፪ ፡ ፲፫ ። ፊልጵ ፪ ፡ ፲ ።
የነነዌ ሰዎች በፍርድ ቀን ከዚህች ትውልድ ጋር ይነ ፴፪
ሣሉ ይፋረዷታል ያሳፍሯታል ዮናስ በሰበከላቸው
ጊዜ ንስሐ ገብተዋልና ፡ እነሆም ከዮናስ የሚበልጥ
ከዚህ አለ ። ዮና ፫ ፡ ፭ ።
ከሥውር ቦታ ወይም ከዕንቅብ በታች ለማኖር መብ ፴፫
ራትን የሚያበራ የለም የሚመላለስ ሁሉ ብርሃን
ያዩ ዘንድ በመቅረዝ ላይ ያኖሯታል እንጂ ። ምዕ
፰ ፡ ፲፮ ። ማቴ ፭ ፡ ፲፭ ። ማር ፬ ፡ ፳፩ ።
የሥጋህ መብራት ዐይንህ ነው ዐይንህ ፡ ብሩህ ከሆነ ፴፬
ሁለንትናህ ብሩህ ነው ፡ ዐይንህ ታማሚ ቢሆን ግን
ሁለንትናህ ጨለማ ነው ። ማቴ ፮ ፡ ፳፪ - ፳፫ ።

እንግዲህ ብርሃንህ ጨለማ እንዳይሆን ተጠንቀቅ ። ፴፭
ዮሐ ፫ ፡ ፲፱ ።
ሁለንትናህ ብሩህ ከሆነ በአንተ ላይ ምንም ምን ፴፮
ጨለማ አይኖርም ፡ ሁለንትናህ ብሩህ ይሆናል ፡ እንደ
መብረቅ ብርሃን ያበራልሃል ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ ፈሪሳዊ ዘጸውዖ ለእግዚእ ኢየሱስ ውስተ ምሳሕ ።

፴፯ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ ይቤሎ ለአሐዱ ፈሪሳዊ
ከመ ይምሳሕ ኀቤሁ ፡ ወቦአ ወረፈቀ ።
፴፰ ወርእዮ ፈሪሳዊ አንከረ እስመ ኢተሐጽበ እዴሁ
ለመሲሕ ።
፴፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንትሙሰ ፈሪሳውያን
ይእዜ እንተ አፍአሁ ተሐፅብዎ ወታነጽህዎ ለጽዋ
ዕኒ ወለፃሕልኒ ወለኵሉ ንዋይ ፡ ወእንተ ውስጡሰ
ምሉእ ኀይደ ወእከየ ።
፵ አ አብዳን አኮኑ ዘፈጠረ እንተ አፍአ ወእንተ ውስ
ጥኒ ፈጠረ ።
፵፩ ወባሕቱ ዘይትፈቀድስ ሀቡ ለምጽዋት ወኵሉ ንጹሀ
ይከውነክሙ ።
፵፪ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እለ ታበውኡ
ዐሥራተ እጼሁ ለአዛብ ወለጼናታም ወለኵሉ አሕ
ማላት ወትትዔወርዎ ለጽድቅ ወለፍቅረ እግዚአብ
ሔር ፡ ወዘንተኒ ርቱዕ ትግበሩ ወዝክተኒ ኢትኅድጉ ።

፵፫ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
ታፈቅሩ ነቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ወተአምኆ
በውስተ ምሥያጣት ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ
ምሳሐት ።
፵፬ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን መደልዋን እስመ
አንትሙ ከመ መቃብር ዘኢይትዐወቅ ዘያንሶሱ
ሰብእ ላዕሌሁ ወኢየአምሮ ።
፵፭ ወአውሥአ አሐዱ እምጸሐፍተ ሀገር ወይቤሎ ሊቅ
ዘንተ እንዘ ትብል ኪያነሂ ትጼእል ።
፵፮ ወይቤሎ ለክሙሂ ለጸሐፍተ ሀገር ፡ አሌ ለክሙ
እስመ ታፀውርዎ ለሰብእ ፆረ ክቡደ ፡ ወለሊክሙሰ
ኢትለክፍዎ በአሐቲ አጽባዕትክሙ ጥቀ ለውእቱ
ፆር ።
፵፯ አሌ ለክሙ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እስመ ተሐንጹ
መቃብሪሆሙ ለነቢያት እለ አበዊክሙ ቀተልዎሙ ።

፵፰ አደመክሙኑ ምግባሮሙ ለአበዊክሙ ወለሊክሙ
ሰማዕቶሙ እስመ ዘእሙንቱ ቀተሉ ወአንትሙ ተሐ
ንጹ መቃብሪሆሙ ።
፵፱ ወበእንተ ዝንቱ ትቤ ጥበቢሁ ለእግዚአብሔር ናሁ
አነ እፌኑ ኀቤሆሙ ነቢያተ ወሐዋርያተ ወይቀትሉ
እምኔሆሙ ወይሰድዱ ።

፶ ከመ ይትበቀሎሙ በእንተ ደመ ኵሉ ነቢያት ዘተክ
ዕወ እምፍጥረተ ዓለም እስከ ዛቲ ትውልድ ።

፶፩ እምደመ አቤል ጻድቅ እስከ ደመ ዘካርያስ ዘቀተ

ክፍል ፶፱ ፡ ጌታ ኢየሱስን ወደ ምሳ ስለ ጠራው ፈሪሳዊ ።

ይህንንም ሲነግራቸው አንድ ፈሪሳዊ ከእርሱ ዘንድ ፴፯
ምሳ እንዲበላ ለመነው ፤ ገብቶም ለምሳ ተቀመጠ ።
ፈሪሳዊውም አይቶ አደነቀ ምሳ ለመብላት እጁን ፴፰
አልታጠበምና ። ማቴ ፲፭ ፡ ፪ ።
ጌታ ኢየሱስም እናንተማ ፈሪሳውያን ዛሬ ጽዋው ፴፱
ንም ወጭቱንም ዕቃውንም ሁሉ ውጭውን ታጥ
ቡታላችሁ ታጠሩትም አላችሁ ፡ ውስጡ ግን ቅሚ
ያን ክፋትን የተመላ ነው ። ማቴ ፳፫ ፳፭ ።
እናንተ አላዋቆች የውጭውን የፈጠረ የውስጡንስ ፵
የፈጠረ አይደለምን ? ።
ነገር ግን የሚወደደው ለምጽዋት ስጡ ፤ ሁሉም ፵፩
ንጹህ ይሆንላችኋል ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፬ ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።
የእንስላልና የጤና አዳም ከሚበቅለውም ሁሉ ከዐ ፵፪
ሥር አንድ የምትቀበሉ ሃይማኖትንና የእግዚአብሔ
ርን ፍቅር ቸል የምትሉ ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላ
ችሁ ! ይህንም ልታደርጉ ይገባችኋል ያንንም አት
ተዉ ። ማቴ ፳፫ ፡ ፳፫ ።
ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! በሸንጎ ፊት ፵፫
ለፊት መቀመጥን በገበያ እጅ መንሣትን በግብዣ
ጊዜም ራስጌ መቀመጥን ትወዳላችሁና ።

ግብዞች ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! ሰው በላዩ ፵፬
እንደሚመላለስበትና እንደሚያውቀው እንደማይታ
ወቅ መቃብር ናችሁና ።
ከአገር ጻፎችም አንዱ መልሶ መምህር ይህን ስትል ፵፭
እኛን እኮ መሳደብህ ነው ።
ለእናንተም ለአገር ጻፎች ወዮላችሁ ! ሰውን ከባድ ፵፮
ሸክም ታሸክሙታላችሁና ፤ እናንተ ግን ያን ሸክም
ባንዲት ጣታችሁ ስንኳን አትነኩትም ። ኢሳ ፲ ፡ ፩ ።
ማቴ ፳፫ ፡ ፬ ።
ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! አባቶቻችሁ የገደሏ ፵፯
ቸውን የነቢያትን መቃብር ታንጻላችሁና ። ማቴ
፳፫ ፡ ፳፱ ።
ያባቶቻችሁ ሥራ ደስ አሰኘችሁን ? እነሱ የገደሏቸ ፵፰
ውን መቃብራቸውን የምትሠሩ እናንተ ምስክሮቻ
ቸው ናችሁ ። ግ. ሐዋ ፯ ፡ ፶፩ - ፶፪ ።
ስለዚህም የእግዚአብሔር ጥበቡ እነሆ እኔ ሐዋርያ ፵፱
ትንና ነቢያትን ወደ እነርሱ እልካለሁ ፤ ከነርሱም
ይገድላሉ ያሳድዳሉ አለች ። ማቴ ፲ ፡ ፲፯ ። ዮሐ
፲፯ ፡ ፪ ። ምሳ ፩ ፡ ፳ ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ እስከዚህች ትውልድ ድረስ ፶
ስለ ፈሰሰው ስለ ነቢያት ሁሉ ደም ይበቀላቸው
ዘንድ ።
ከአቤል ደም ጀምሮ በመሠውያውና በቤተ መቅደስ ፶፩

ልዎ በማእከለ ቤተ መቅደስ ወምሥዋዕ ፡ እወ እብ
ለክሙ ወይትኃሠሥዋ ወይትቤቀልዋ ለዛቲ ትው
ልድ ።
፶፪ አሌ ለክሙ ጸሐፍተ ሀገር ወፈሪሳውያን እስመ ትነ
ሥኡ መራኁተ ጽድቅ ወእእምሮ ወተኀብኡ ፡ ለሊ
ክሙኒ ኢትበውኡ ወለእለሂ ይበውኡ ትከልእዎሙ
በዊአ ።

፶፫ ወእንዘ ይነግሮሙ ዘንተ በቅድመ ኵሉ ሕዝብ አኀዙ
ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ያመንዝዝዎ ወይትቀየምዎ ።

፶፬ ወይንዐውዎ ወያስሕትዎ በቃለ አፉሁ በዘያስተዋ
ድይዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

<u>ክፍል ፳ ፡ በእንተ ብኑአሙ ለፈሪሳውያን ።</u>

፩ ወተጋብኡ ኀቤሁ አእላፍ ሰብእ እስከ ይትከየዱ በበ
ይናቲሆሙ ፡ ወአኀዘ ይበሎሙ ለአርዳኢሁ ቅድመ
ተዓቀቡ እምነ ብኑአሙ ለፈሪሳውያን ዘውእቱ
አድልዎ ።

፪ እስመ አልቦ ክዱን ዘኢይትከሠት ወአልቦ ኅቡእ
ዘኢያስተርኢ ።
፫ ወዘተናገሩ በጽልመት ይትናገርዎ በብርሃን ፡ ወዘኒ
አልኆስሱ በዕዝን ይሰብክዎ በአጽራሕ ወበአንሕስት ።
፬ እብለክሙ ለክሙ ለአዕርክትየ ኢትፍርህዎሙ ለእለ
ይቀትሉክሙ ነፍስተክሙ ወእምዝ አልቦ ፈድፋደ
ዘይክሉ ገቢረ ።

፭ ወበሕቱ አርእየክሙ ዘትፈርሁ ፡ ፍርህዎሰ ለዘእም
ድኅረ ቀተለ ብውኀ ሎቱ ይደይ ነፍሰኒ ወሥጋኒ
ውስተ ገሃነም ፡ እወ እብለክሙ ኪያሁ ፍርህዎ ።

፮ አኮኑ ኃምስ አዕዋፍ ይሠየጣ በክልኤ ጸሪቀ አሶር
ዮን ወኢአሐቲ እምኔሆን ኢትትረሳዕ በቅድመ እግ
ዚአብሔር ።
፯ ወለክሙሰ ሥዕርተ ርእስክሙኒ ኵሉ ኍሉቍ
ውእቱ ኢትፍርሁ እንከ ፡ እስመ እምብዙኃ አዕዋፍ
ትኄይሱ አንትሙ ።
፰ እብለክሙ ኵሉ ዘየአምን ብየ በቅድመ እጓለ እመ
ሕያው አነሂ አአምኖ በቅድመ መላእክተ እግዚአ
ብሔር ።
፱ ወዘሰ ክሕደኒ በቅድመ እጓለ እመሕያው እክሕዶ
አነሂ በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር ።
፲ ወኵሉ ዘነበበ ቃለ ዕርፈት ላዕለ ወልደ እጓለ እመ
ሕያው ይትኀደግ ሎቱ ፡ ወዘሰ ነበበ ቃለ ዕርፈት

መካከል እስከ ገደሉት እስከ ዘካርያስ ደም ድረስ
እውነት እነግራችኋለሁ ይህችን ትውልድ ይመራመ
ራታል ይበቀሏታል ዘፍጥ ፬ ፡ ፰ ።
የሀገር ጻፎችና ፈሪሳውያን ወዮላችሁ ! የእውነትንና ፶፪
የዕውቀትን መክፈቻ ይዛችሁ ትደብቃላችሁና እናን
ተም አትገቡምና የሚገቡትንም መግባትን ትከለክ
ሏቸዋላችሁና ። ኢሳ ፶፯ ፡ ፲፩ ። ኤር ፪ ፡ ፰ ። ፪ ጢሞ
፫ ፡ ፯ ።
በሕዝቡ ፊትም ይህን ሲነግራቸው ጻፎችና ፈሪሳው ፶፫
ያን አጽንተው ተጣሉት ፡ ይቀየሙትም ጀመር ። መዝ
፶፩ ፡ ፯ - ፰ ።
በሚያጣሉት ገንዘብ በቃሉ አነጋገር ሊያስቱት ፶፬
ያድኑት ነበር። ምዕ ፩ ፡ ፳ ። ዮሐ ፰ ፡ ፯ ። ማር ፲፪ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ፡

<u>ክፍል ፳ ፡ ስለ ፈሪሳውያን ርሾ ።</u>

ብዙዎች ሰዎችም እርስ በርሳቸው እስኪረጋገጡ ፩
ድረስ ከእርሱ ዘንድ ተሰበሰቡ ፡ ደቀ መዛሙርቱንም
እንዲህ ይላቸው ጀመር አስቀድማችሁ ከፈሪሳውያን
ርሾ ተጠበቁ ይኸውም ግብዝነት ነው ። ማቴ ፲ ፡
፳፯ - ፴፫ ። ፲፯ ፡ ፯ ።
የማይገለጥ ሥውር የማይታይ ሽሽግ የለምና ። ምዕ ፪
፰ ፡ ፲፯ ። ሮሜ ፪ ፡ ፲፯ ። መክ ፲፪ ፡ ፲፬ ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፭ ።
በጨለማ የተናገሩትን በብርሃን ይናገሩታል ፡ በጆሮ ፫
የተንሾካሾኩትንም በሰገነት በፎቅ ይናገሩታል ።
ለእናንተ ለወዳጆቼ እላችኋለሁ ሰውነታችሁን የሚ ፬
ገድሉትን አትፍሩአቸው ፡ ከዚህ የበለጠ ማድረግ
የሚችሉት የላቸውምና ። ኢሳ ፲፪ ፡ ፲፫ ። ኢሳ ፶፩ ፡
፯ - ፰ ። ኤር ፩ ፡ ፰ ።
ነገር ግን የምትፈሩትን አሳያችኋለሁ ፡ እናንተስ ከገ ፭
ደለ በኋላ ነፍስንም ሥጋንም ወደ ገሃነም ለመጣል
ሥልጣን ያለው እሱን ፍሩት ፡ አዎን እነግራችኋለሁ
እሱን ፍሩት ። መዝ ፱ ፡ ፲፯ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ። ራ. ዮ.
፩ ፡ ፲፰ ።
አምስት ወፎች በሁለት ሻሚ መሐለቅ ይሸጡ የለ ፮
ምን ፡ ከእነርሱ አንዲቱ ስንኳን በእግዚአብሔር
ፊት አትረሳም ።
ለእናንተስ የራስ ጠጕራችሁ ሁሉ የተቈጠረ ነው ፯
እንግዲህ አትፍሩ ከብዙ ወፎች እናንተ ትበልጣላች
ሁና ፡ ምዕ. ፳፩ ፡ ፲፰ ።
እነግራችኋለሁ በሰው ፊት የሚያምንብኝን ሁሉ ፰
እኔም በእግዚአብሔር መላእክት ፊት አምነዋለሁ
ማቴ. ፲ ፴፪ ፡ ፳፭-፴፩ ።
በሰው ፊት የካደኝ ግን ፡ እኔም በእግዚአብሔር መላ ፱
እክት ፊት እክደዋለሁ ፡ ምዕ. ፱ ፳፯ ፡ ፪ ጢሞ. ፪ ፲፪ ።
በሰው ልጅ ላይ የስድብ ቃል የተናገረ ሁሉ ኃጢአቱ ፲
ይሠረይለታል ፡ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የስድብ ቃል

ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ኢይትኀደግ ሎቱ ኢ. በዝ
ዓለም ወኢ. በዘይመጽእ ዓለም ።
፲፩ ወሶበሂ ይወስዱክሙ አዕዋዳተ ፡ ወኀበሂ መላእክት
ወነገሥት ወመኳንንት ኢተሐልዩ ዘከመ ትብሉ ወዘ
ከመሂ ትትናገሩ ።
፲፪ እስመ መንፈስ ቅዱስ ውእቱ ዘይነብብ በላዕሌክሙ
ሶቤሃ ።

ክፍል ፷ወ፩ ፡ በእንተ ዘፈቀደ ይትከፈል ርስተ ።

፲፫ ወይቤሎ አሐዱ እምሕዝብ ሊቅ በሎ ለእኁየ ይክፍ
ለኒ ርስትየ ።
፲፬ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንተ ብእሲ መኑ ሜመኒ
ከፋሌ ወመኰንነ ላዕሌክሙ ።
፲፭ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ዑቁ ወተዐቀቡ እምኵሉ
ትዕግልት እስመ አኮ በአብዝኆ ንዋይ ዘየሐዩ ሰብእ።

ክፍል ፷ወ፪ ፡ በእንተ ባዕል ዘሠምረ ሎቱ ገራህቱ ።

፲፮ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ ባዕል
ዘሠምረ ሎቱ ተግባሩ ወደለዎ ብሔር ።
፲፯ ወሐለየ በልቡ ወይቤ ምንተ እሬሲ ዘአልብየ ኀበ
እዘግብ እክልየ ወበረከትየ ።
፲፰ ወይቤ ከመዝ እገብር ፡ እነሥት ዘትከት መዛግብትየ
ወአሐንጽ ካልአ ዘየዐቢ እምኔሁ ወእዘግብ ህየ እክ
ልየ ወበረከትየ ።
፲፱ ወእብላ ለነፍስየ ፡ አ ነፍስየ ብኪ ብዙኃ በረከት
ዘዘገብኩ ለኪ ንበሪ ዘየአክለኪ ለብዙኃ ዓመታት
አዕርፊ እንከሰ ብልዒ ወስትዩ ወተፈሥሒ ።

፳ ወይቤሎ እግዚአብሔር ኦ አብድ በዛቲ ሌሊት ይነ
ሥእዋ ለነፍስከ እምላዕሌከ ለመኑ እንከ ይከውን
ዘአስተዳለውከ ።

፳፩ ከማሁኬ ዘይዘግብ ሎቱ መዝገበ ዘኢኮነ እምእግዚ
አብሔር ብዕሉ ።

ክፍል ፷ወ፫ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተሀዕበ በከንቱ ።

፳፪ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ እብለክሙ
ኢተሐልዩ ለነፍስክሙ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ወለ
ሥጋክሙ ዘትለብሱ ።
፳፫ እስመ ነፍስ ተዐዕብ እምሲሲት ወሥጋ የዐዕብ እም
ዓራዝ ።
፳፬ ርእዩ እጕለ ቋዓት ዘኢይዘርኡ ወኢየአርሩ ወአል
በሙ መዛግብት ወኢውሣጥያት ወእግዚአብሔር
ይሴስዮሙ ፡ እፎ እንከ ፈድፋደ ትኄይሱ አንትሙ
እምአዕዋፍ ።

የተናገረ ግን በዚህ ዓለም ሆነ በሚመጣው ዓለም
ኃጢአቱ አይሠረይለትም ፡ ማር. ፫ ፳፰ ፡ ፩ዮሐ. ፭ ፲፯ ።
ወደ አደባባይ ወደ ሹማምንቱ ወደ ነገሥታቱ ወደ ፲፩
መኳንንቱ በሚወስዷችሁ ጊዜም የምትሉትን የምት
ናገሩትን አታስቡ ፡ ምዕ. ፳፩ ፲፬ ፡ ማር. ፲፫ ፲፩ ፨
ያን ጊዜ በእናንተ ላይ የሚናገረው መንፈስ ቅዱስ ፲፪
ነውና ።

ክፍል ፷፩ ፡ ርስት ሊካፈል ስለ ወደደ ሰው ።

ከሕዝቡም አንዱ መምህር ! ርስቱን እንዲያካፍለኝ ፲፫
ወንድሜን እዘዘው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም አንተ ሰው ! በእናንተ ላይ አካፋይ ፲፬
ዳኛ አድርጎ ማን ሾመኝ ? አለው ።
ደቀ መዛሙርቱንም ዕወቁ ከቅሚያ ሁሉ ተጠበቁ ፡ ፲፭
ሰው የሚድን ገንዘብን በማብዛት አይደለምና ።
መዝ. ፴፯ ፲፮ ።

ክፍል ፷፪ ፡ እርሻው ስለ በጀለት ባለ ጸጋ ።

መሰለላቸውና እንዲህ አላቸው ፡ ሥራው የበጀለት ፲፮
አገር የተመቸው አንድ ሰው ነበረ ።
እኽሌን ትርፌን የማኖርበት የሌለኝ ምን ላድርግ ፲፯
ብሎ በልቡ አሰበ ።
አለም እንዲህ አደርጋለሁ ፡ የቀደመውን ጐተራዬን ፲፰
አፍርሼ ከእሱ የሚበልጥ ሌላ ጐተራ ሠርቼ እኽሌ
ንና ትርፌን በዚያ እከታለሁ ።
ሰውነቴንም እንዲህ እላታለሁ ፡ ሰውነቴ ሆይ ! የሰበሰ ፲፱
ብኩልሽ ለብዙ ዓመታት የሚበቃሽ ብዙ ሀብት
አለሽ ፡ እንግዲህስ ወዲህ ዕረፊ ብዪ ጠጪ ደስ ይበ
ልሽ ።
እግዚአብሔርም አንተ ሰነፍ ! በዚች ሌሊት ነፍስህን ፳
ከሥጋህ ለይተው ይወስዷታል እንግዲህ ይህ ያጠራ
ቀምከው ለማን ይሆናል ? አለው ፡ መዝ. ፴፱ ፲፩-፵፫
ዕብ ፱ ፳፯ ።
ድልብን የሚያደልብ ሀብቱም ከእግዚአብሔር ያል ፳፩
ሆነ እንደዚሁ ነው ፡ ማቴ. ፮ ፳-፴፫ ።

ክፍል ፷፫ ፡ በከንቱ መጨነቅ ስለማይገባ ።

ለደቀ መዛሙርቱም እንዲህ አላቸው ፡ ስለዚህ እላ ፳፪
ችኋለሁ ለነፍሳችሁ የምትበሉትን የምትጠጡትን
ለሰውነታችሁም የምትለብሱትን አታስቡ ።
ነፍስ ከምግብ ትበልጣለችና ሥጋም ከልብስ ይበል ፳፫
ጣልና ።
የማይዘሩትን የማያመርቱትን ጐተራ ጕድጓድ የሌላ ፳፬
ቸውን የቍራዎች ልጆች ተመልከቱ እግዚአብሔር
ይመግባቸዋል ፡ እናንተማ ከወፎች እንዴት እጅግ
አትበልጡም ! መዝ. ፻፵፮ ፱ ።

፳፭ መኑ እምኔክሙ ሐሊዮ ዘይክል ወስከ አሐደ እመተ
በዲበ ቆሙ ።
፳፮ ወሶበ ኢትክሉ ዘንተ ዘይቀልል ለምንት ትሔልዩ
ዘየዐፅብ ።
፳፯ ናሁ ጽጌያተ ገዳም ርእዩ ዘከመ ይልኅቁ ኢይፈትሉ
ወኢይፃምዉ ፡ እብለክሙ ከመ ሰሎሞን ጥቀ ኢለ
ብሰ ከመ አሐዱ እምእሉ በኵሉ መዋዕለ ክብሩ ።
፳፰ ወለእመ ከነ ሥርወ ጽጌ ዘዮም ሀሎ ወጌሠመ
ውስተ እሳት ይትወደይ ከማሁኬ ይሬሲ እግዚአብ
ሔር እፎ እንከ ፈድፋደ ለክሙ አ ህፁፃነ ሃይ
ማኖት ።
፳፱ አንትሙሂ ኢትኅሥሡ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ወኢ
ትትፋለሱ ወኢትፅሐቅዎ ።
፴ እስመ ዘንተሰ ኵሉ አሕዛበ ዓለም ዘአፍአ የኃሥ
ሥዎ ወለክሙሰ የአምር አቡክሙ ከመ ተኃሥሥዎ
ለዝንቱ ኵሉ ።
፴፩ ወባሕቱ ኅሡ መንግሥቶ ወጽድቀ ወዝሰ ኵሉ ይት
ዌሰክ ለክሙ ።
፴፪ ኢትፍራህ አ ንኡስ መርዔት እስመ ሠምረ አቡክሙ
የሀብክሙ መንግሥቶ ።
፴፫ ሢጡ ንዋየክሙ ወሀቡ ምጽዋተ ለነዳያን ፡ ግበሩ
ለክሙ ቍናማተ ዘኢይበሊ ወመዛግብተ በሰማያት
ዘኢየኃልቅ ኀበ ኢይረክበ ሰራቂ ወኢያማስኖ ፃፄ
ወቍንቍኔ ።
፴፬ ወኀበ ሀሎ መዝገብክሙ ህየ ይሄሉ ልብክሙ ።

<u>ክፍል ፷ወ፩ ፡ በእንተ ተጊሆት ።</u>

፴፭ ወይኩን ቅኑተ ሐቌክሙ ወኅትወ መኃትዊክሙ ።

፴፮ ወአንትሙኒ ኩኑ ከመ እደው እለ ይጸንሑ እግዚ
አሙ እስከ የአቱ እምከብካብ ከመ መጺአ ወጕድ
ጕዶ ያርኅውዎ ሶቤሃ ።
፴፯ ብፁዓን እሙንቱ አግብርት እለ ይረክቦሙ እግዚ
አሙ መጺአ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ወይትግሁ ፡ አማን
እብለክሙ ከመ ይቀንት ሐቌሁ ወያረፍቆሙ ወያን
ሶሱ ማእከሎሙ ወይትለአከሙ ።
፴፰ ወእመኒ በካልእት ፡ ወእመኒ በሣልስት ሰዓተ ሌሊት ፡
ሶበ መጽአ ወረከቦሙ ከመዝ ብፁዓን እሙንቱ አግ
ብርት ።
፴፱ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ሶበሁ የአምር በዐለ ቤት
እንተ ጊዜ ይመጽእ ሰራቂ እምተግሀ ወእምሐለወ
ወእምኢያብሐ ይክርዩ ቤቶ ።
፵ ወአንትሙኒ ድልዋኒክሙ ሀልዉ ፡ እስመ በጊዜ ኢተ
ሐዘብክሙ ይመጽእ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፵፩ ወይቤሎ ጴጥሮስ እግዚኦ ለነኑ ትሜስል ዘንተ
ምሳሌ አው ለኵሉኑ ?
፵፪ ወይቤሎ እግዚእነ መኑ እንጋ ውእቱ መጋቢ ኄር

ከእናንተስ አስቦ በቁመቱ ላይ አንድ ክንድ መጨ ፳፭
መር የሚቻለው ማነው ? ።
ይኸንን ቀላሉን የማትችሉ ከሆነ ለምን የማይቻለ ፳፮
ውን ታስባላችሁ ? ።
እነሆ የምድረ በዳው አበቦች ሳይፈትሉ ሳይደክሙ ፳፯
እንደሚያድጉ ተመልከቱ ፡ ሰሎሞን እንኳ በከበረበት
ዘመን ሁሉ ከእነሱ እንደ አንዱ አልለበሰም ።
ዛሬ ያለውን ነገ ወደ እሳት የሚጣለው የአበባ አገዳ ፳፰
እግዚአብሔር እንዲህ የሚያደርገው ከሆነ ፡ እናንተ
ሃይማኖት የጐደላችሁ ለእናንተማ እንዴት አብልጦ
አያደርግላችሁ ! ።
እናንተም የምትበሉትን የምትጠጡትን አትፈልጉ ፳፱
ወዲያ ወዲህ አትበሉ አትጨነቁበት ።
ይህንስ ሁሉ ከሃይማኖት ውጭ የሆኑ የዓለም አሕ ፴
ዛብ ይሹታልና ለእናንተስ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን
ሁሉ እንደምትሹት ያውቃል ።
ነገር ግን መንግሥቱን ጽድቁን ፈልጉ ፡ ይህም ሁሉ ፴፩
ይጨመርላችኋል ።
ታናሽ መንጋ ሆይ ! አትፍራ አባታችሁ መንግሥቱን ፴፪
ሊሰጣችሁ ወዷልና ፤ ምዕ. ፳፪ ፳፱ ፡ ኢሳ. ፵፩ ፲፬ ።
ገንዘባችሁን ሽጣችሁ ለነዳያን ምጽዋት ስጡ የማያ ፴፫
ረጅ ከረጢትን ለእናንተ አድርጉ በሰማያትም የማ
ያልቅ ሌባ የማያገኘው ብል ነቀዝ የማያበላሸው
ድልብ አብጁ ፡ ምዕ. ፲፰ ፳፪ ፡ ዕብ. ፲ ፴፬ ።
ገንዘባችሁ ካለበት ልባችሁ ከዚያ ይኖራልና ። ፴፬

<u>ክፍል ፷፩ ፡ ስለ መትጋት ።</u>

ወገባችሁ የታጠቀ መብራታችሁ የበራ ይሁን ፡ ፴፭
ማቴ. ፳፬ ፵፪-፶፩ ፡ ማቴ. ፳፭ ፩-፲፫ ።
እናንተም በመጣና መዝጊያ በመታ ጊዜ ወዲያው ፴፮
እንዲከፍቱለት ከሠርግ እስኪመለስ ጌታቸውን እንደ
ሚጠብቁ ሰዎች ሁኑ ፡ ፩ ጴጥ. ፩ ፲፫ ፡ ራእ. ዮሐ. ፫ ፳ ።
ጌታቸው መጥቶ ተግተው እንዲህ ሲያደርጉ የሚያ ፴፯
ገኛቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው ፡ ወገቡን ታጥቆ
እንዲያስቀምጣቸው እውነት እላችኋለሁ ።

ከሌሊቱ በሁለት ቢሆን ፡ በሦስት ሰዓትም ቢሆን ፴፰
በመጣ ጊዜ እንዲህ ተግተው ቢያገኛቸው እነዚያ
አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው ።
ነገር ግን ይህን ዕወቁ ባለቤት ሌባ የሚመጣበትን ፴፱
ጊዜ ቢያውቅ ተግቶ በጠበቀ ቤቱንም እንዲቈፍሩት
ባልፈቀደም ነበር ፡ ፩ ተሰሎ. ፭ ፪ ፡ ዮሐ. ፲፫ ፬ ።
እናንተም ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ፡ የሰው ልጅ ባልጠረ ፵
ጠራችሁበት ሰዓት ይመጣልና ፤ ምዕ. ፳፩ ፴፬ ።
ጴጥሮስም አቤቱ ! ይህን ምሳሌ የምትመስለው ለእኛ ፵፩
ብቻ ነው ? ወይስ ለሁሉ ነው አለው ? ።
ጌታችንም እንዲህ አለው ፡ ምግባቸውን በየጊዜው ፵፪

ወምእመን ወጠቢብ ዘይሠይሞ እግዚኡ ላዕለ ኵሉ
ሰብአ ቤቱ ከመ የሀበሙ ሲሳዮሙ በበጊዜሁ ።
፵፫ ብፁዕ ውእቱ ገብር ዘመጺኦ እግዚኡ ይረክቦ እንዘ
ከመዝ ይገብር ።
፵፬ አማን እብለክሙ ከመ ላዕለ ኵሉ ንዋዩ ያሚግቦ ።

፵፭ ወእመሰ ይቤ ውእቱ ገብር እኩይ በልቡ ይጐነዲ
አቲወ እግዚእየ ወይእኅዝ ይዝብጥ ወያመንዝዝ ደቀ
ወአዋልደ ዘቤተ እግዚኡ፡ወይበልዕ ወይሰቲ ምስለ
ሰክርያን ወይሰክር ።
፵፮ ወይበጽሕ እግዚኡ ለውእቱ ገብር በዕለት ኢተሐ
ዘበ ወበጊዜ ኢያእመረ ወይመትሮ እማእከሉ ወያ
ገብእ መክፈልቶ ምስለ እለ ኢየአምኑ ።
፵፯ ወለገብርሰ ዘየአምር ፈቃደ እግዚኡ ወኢይገብር
ወኢያስተዳሉ ዘከመ ይፈቅድ ብዙኀ መቅሠፍተ
፵፰ ወዘሰ ኢየአምር ለእመ ኢገብረ ውኁድ መቅሠፍተ
ወለኵሉ ዘብዙኀ ወሀብዎ ብዙኀ ይትኃሠሥዎ ወለ
ዘኒ ውኁደ አማኀፀንዎ ውኁደ ይትኃሠሥዎ ።
፵፱ እሳተ አምጻእኩ ለብሔር ወምንተ እፈቅድ ዘእንበለ
አንድዶታ ።
፶ ወብሕቱ ብየ ጥምቀት ዘእጠመቅ ወጥቀ እትዔገሥ
እስከ እፌጽማ ።

፶፩ ወይቤሎሙ ለሕዝብ ይመስለክሙኑ ሰላመ ዘአምጻ
እኩ ለምድር፡ አልቦ እብለክሙ ዘእንበለ መጥባሕት
ወፍልጣን ።
፶፪ ወእምይእዜሰ ለእመ ኃምስቱ ሀለዉ ውስተ አሐዱ
ቤት ይትፈለጡ ሠለስቱ እምክልኤቱ፡ ወይትፈለጡ
ክልኤቱ እምሠለስቱ፡ ወይትፈለጥ አሐዱ እምክልኡ።
፶፫ ወይትፈለጥ አብ እምወልዱ ወወልድኒ እምአቡሁ
ወትትፈለጥ እም እምወለታ፡ ወወለትኒ እምእማ፡
ወሐማት እመርዓታ፡ ወመርዓትኒ እምሐማታ ።
፶፬ ወእምዝ ይቤሎሙ ለሕዝብ ሶበ ትሬእዩ ደመና ዘይ
ዴምን መንገለ ዓረብ ዝናም ለመጺእ ከመዝ ይከ
ውን ትብሉ ።
፶፭ ወሶበ ይነፍሕ ነፋስ አዜብ ሐሩር ለመጺእ ከመዝ
ይከውን ትብሉ ።
፶፮ አ መደልዋን ለገጸ ሰማይ ወምድር ተአምሩ አመክ
ሮቶ ወእፎ ኢተአምሩ አመክሮቶን ለእማንቱ መዋ
ዕል ።
፶፯ ወለምንትኑ ለሊክሙ ኢትፈትሑ ጽድቀ ።

ክፍል ፰ወ፭፡ በእንተ ዕርቀ ።

፶፰ ወሶበ ተሐውር ምስለ ዕድውከ ኀበ መልአክ ተዐ
ረቅ በፍኖት ወሠልጥ ዘትፈድዮ ከመ ኢይትበጻሕከ
ኀበ መኰንን፡ ወመኰንን ይሜጥወከ ለወዓሊሁ
ወወዓሊሁ ይሞቅሐከ ።

ይሰጣቸው ዘንድ ጌታው በቤተ ሰቡ ላይ የሚሾመው
ደግ ታማኝ ብልህ መጋቢ ማን ይሆን ? ፩ ቆሮ. ፬ ፪ ።
ጌታው መጥቶ እንዲህ ሲያደርግ የሚያገኘው አገል ፵፫
ጋይ ብፁዕ ነው ።
በሀብቱ ሁሉ ላይ እንደሚሾመው እውነት እላችኋ ፵፬
ለሁ ምዕ. ፲፱ ፲፯ ።
ግን ያ ክፉ አገልጋይ በልቡ ጌታዬ ቶሎ አይመጣም ፵፭
ብሎ በጌታው ቤት ያሉትን ወንዶችንም ሴቶችንም
ሊደበድብ ሊያጕላላ ቢጀምር ከሰካሮች ጋር ቢበላ
ቢጠጣ ቢሰክር ።
የዚያ ባርያ ጌታ ባርያው ባላወቀው ሰዓት ባልጠረ ፵፮
ጠረው ዕለት መጥቶ ከሁለት ይሰነጥቀዋል ዕድሉንም
ከማያምኑ ጋር ያደርገዋል ።
የጌታውን ፈቃድ ዐውቆ የማይሠራ ጌታው እንደ ፵፯
ወደደ የሚያደርግ ግን ቅጣቱ ብዙ ነው ያዕ. ፬ ፲፯ ።
ያላወቀ ግን በይሠራም ቅጣቱ ጥቂት ነው፡ ብዙ የሰ ፵፰
ጡትን ብዙ ይፈልጉበታል፡ ጥቂት የሰጡትን ጥቂት
ይፈልጉበታልና፡ መዝ. ፰፪ ፲፫፡ ፩ ጢሞ. ፮ ፳ ።
ለአገር እሳትን አምጥቻለሁ እሷን ከማንደድ በስተ ፵፱
ቀር ምን እሻለሁ ? ።
ነገር ግን የምጠመቃት ጥምቀት አለችኝ፡ እስክፈ ፶
ጽማትም ድረስ ፈጽሜ እታገሣለሁ፡ ማቴ. ፳ ፳፪፡
፳፮ ፴፰፡ ዮሐ. ፲፪ ፳፯ ።
ሕዝቡንም እንዲህ አላቸው፡ ለምድር ሰላምን ያመ ፶፩
ጣሁ ይመስላችኋልን? አይደለም ሰይፍን መለያየትን
ነው እንጂ፡ እላችኋለሁ ። ማቴ. ፲ ፴፬ - ፴፮ ።
ከእንግዲህስ ወዲህ አምስት ሰዎች በአንድ ቤት ፶፪
ቢኖሩ ሦስቱ ከሁለቱ ይለያሉ፡ ሁለቱም ከሦስቱ
ይለያሉ፡ አንዱም ከሁለቱ ይለያል ።
አባት ከልጁ ልጅ ከአባቱ ይለያል፡ እናት ከልጅዋ ፶፫
ልጅ ከእናቷ ትለያለች፡ አማት ከምራቷ ምራትም
ከአማቷ ትለያለች፡ ሚክ. ፯ ፮ ።
ከዚህም በኋላ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፡ በምዕራብ ፶፬
በኩል የሚደምን ደመና ባያችሁ ጊዜ ዝናም ሊመጣ
እንዲህ ይሆናል ትላላችሁ፡ ማቴ. ፲፮ ፪ ።
የአዜብ ነፋስ በነፈሰም ጊዜ ሐሩር ሊመጣ እንዲህ ፶፭
ይሆናል ትላላችሁ ።
እናንተ ግብዞች ለሰማይና ለምድር ፊት መመርመርን ፶፮
ታውቃላችሁ እነዚያን ዘመናት መመርመርን እንደ
ምን አታውቁም ?፡ ዮሐ. ፬ ፴፭ ።
ለምንስ እናንተ ራሳችሁ እውነቱን አትፈርዱም ? ። ፶፯

ክፍል ፰፭፡ ስለ ዕርቅ ።

ከባለጋራህ ጋር ወደ ዳኛ በምትሄድበት ጊዜ በመን ፶፰
ገድ ሳለህ ታረቅ፡ ዕዳህንም ጨርሰህ ክፈል፡ ወደ
ዳኛ እንዳይወስድህ ዳኛውም ለሎሌው እንዳይሰጥህ
ሎሌውም እንዳያስርህ፡ ዕብ. ፲፪ ፲፬ ።

፶፱ እብለከ ከመ ኢትወፅእ እምህየ እስከ ሶበ ትሜልጥ
ደኃሪተ ገመስ ዘላዕሌከ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፷ወ፮ ፡ በእንተ ንስሐ ።

፩ ወበውእቱ መዋዕል መጽኡ ሰብእ ኀቤሁ ወዜነውዎ
በእንተ ገሊላውያን እለ ደመረ ጲላጦስ ደሞሙ
ምስለ መሥዋዕቶሙ ።
፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ይመስለክ
ሙኑ እሙንቱ ገሊላውያን ኃጥአን እምኵሉ ሰብአ
ገሊላ እስመ ዘቲ ሕማም ረከበቶሙ ።

፫ አልቦ እብለክሙ እመሰ ኢነሳሕክሙ አንትሙኒ
ከማሁ ትትሐጐሉ ኵልክሙ ።
፬ ወሚመ ይመስለክሙኑ እሉ ዐሠርቱ ወሰመንቱ እለ
ወድቀ ላዕሌሆሙ ማኅፈድ በሰሊሆም ወቀተሎሙ
ከመ እሙንቱ ኃጥአን እምኵሉ ሰብአ ኢየሩሳሌም ።
፭ አልቦ እብለክሙ እመሰ ኢነሳሕክሙ ከማሆሙ
ትትሐጐሉ አንትሙኒ ኵልክሙ ።

ክፍል ፷ወ፯ ፡ በእንተ በለስ ዘኢትፈሪ ።

፮ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ በለስ ቦቱ
ውስተ ዓፀደ ወይኑ እምርት ወሖረ ኀቤሃ ይንሣእ
ፍሬሃ ወኢረከበ ።
፯ ወሶበ ኢረከበ ይቤሎ ለዓቃቤ ወይን ናሁ ሠለስቱ
ዓመታት እንዘ እመጽእ እንሣእ ፍሬሃ ለዛቲ በለስ ወኢ
ረከብኩ ፡ ግዝማ እንከሰ ከመ ኢታዕርእ ምድረነ ።

፰ ወአውሥአ ዐቃቤ ወይን ወይቤሎ ኅድጋ እግዚኦ
ኀሪፈኒ እስከ እከሪ መሬተ ወእወዲ ወእክዑ ድኵዓ
ታሕቴሃ ።
፱ ለእመበ ከመ ትፈሪ ለዓለም ዘይመጽእ ወእመአኮሰ
ንገዝማ ።

ክፍል ፷ወ፰ ፡ በእንተ ብእሲት ዘድኅነት በዕለተ ሰንበት ።

፲ ወመሀሮሙ በሰንበት በአሐዱ ምኵራብ ።
፲፩ ሀለወት አሐቲ ብእሲት እንተ አድወያ ጋኔን ዐሠ
ርተ ወሰመንተ ዓመተ ወጐሕቄት ወኢትክል ርቱዐ
ቀዊመ ግሙራ ።
፲፪ ወርእያ እግዚእ ኢየሱስ ወመሐራ ወጸውዓ ወይቤላ
አ ብእሲቶ ተሰዐርኪ እምደዌኪ ።
፲፫ ወአንበረ እዴሁ ላዕሌሃ ወረትዓት ሶቤሃ ወአእኰ
ተቶ ለእግዚአብሔር ።
፲፬ ወአውሥአ መጋቤ ምኵራብ እንዘ ይትመዓዕ እስመ
በሰንበት ፈወሰ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለሕ
ዝብ አኮኑ ሰዱስ መዋዕል ውእቱ ዘትገብሩ ግብረ
ክሙ ውእተ አሚረ ንዑ ተፈወሱ በውእቶን ዕለ
ታት ወአኮ በዕለተ ሰንበት ።

ያለችሁን ግማሽ ሣንቲም እስክትጨርስ ድረስ ከዚያ ፶፱
እንደማትወጣ እነግርሃለሁ ፡ ማቴ. ፭ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፡

ክፍል ፷፮ ፡ ስለ ንስሐ ።

በዚያም ወራት ሰዎች ወደሱ መጥተው ጲላጦስ ፩
ደማቸውን ከመሥዋዕታቸው ጋር የቀላቀለባቸውን
የገሊላውያንን ነገር አወሩለት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እነዚህ የገ ፪
ሊላ ሰዎች ይህች መከራ ስላገኘቻቸው ከገሊላ ሰዎች
ሁሉ ተለይተው ኃጢአተኞች የሆኑ ይመስሏችኋ
ልን ? ።
አይደለም እናንተም ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁም ፫
እንዲሁ ትጠፋላችሁ እላችኋለሁ ።
ወይስ እነዚያ በሰሊሆም ግንብ ተጭኖ የገደላቸው ፬
ዐሥራ ስምንቱ ከኢየሩሳሌም ሰዎች ሁሉ ተለይ
ተው ኃጢአተኞች ይመስሏችኋልን ? ፡ ዮሐ. ፱ ፯ ።
አይደለም እናንተም ንስሐ ካልገባችሁ ሁላችሁ እን ፭
ዲሁ ትጐዳላችሁ ፡ ግብ. ሐዋ. ፫ ፲፱ ።

ክፍል ፷፯ ፡ ስለማታፈራው በለስ ።

እንዲህ ብሎ መለሰላቸው ፡ አንድ ሰው በታወቀች ፮
በታ ውስጥ በለስ ነበረችው ፍሬዋን ቢያገኝ ወደ
እሷ ሄደ ግን አላገኘም ፡ ኢሳ. ፭ ፪ ፡ ማቴ. ፳፩ ፲፱ ።
ባላገኘም ጊዜ የወይኑን ጠባቂ የዚችን በለስ ፍሬ ፯
ለመልቀም ስመላለስ እነሆ ሦስት ዓመት ነው ፡ አላ
ገኘሁም ፡ እንግዲህስ ምድራችንን እንዳታበዝን ቍረ
ጣት አለው ።
የወይኑ ጠባቂም መልሶ አቤቱ ! አፈሩን ቈፍሬ እስከ ፰
ስታቅፋት በሥርዋም ፍግ እስከፈስበት ድረስ
የዘንድሮን ተዋት አለው ፡ ፪ ጴጥ. ፫ ፱-፲፭ ።
ምናልባት ለከርሞ ታፈራ እንደሆነ ፡ ያለዚያ ግን ፱
እንቈርጣታለን ፡ ማቴ. ፯ ፲፱ ።

ክፍል ፷፰ ፡ በሰንበት ቀን ስለ ተፈወሰችው ሴት ።

በሰንበትም በአንድ ምኵራብ ውስጥ አስተማራቸው ፤ ፲
ዐሥራ ስምንት ዓመት ሙሉ ጋኔን ያደረበት አንዲት ፲፩
ጐባጣ ሴት ነበረች ፡ ፈጽሞ ቀጥ ብሎ መቆምን አት
ችልም ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም አይቶ ራራላትና ጠርቶ ሴትዮ ! ከደ ፲፪
ዌሽ ተፈትተሻል አላት ።
እጁን በራሷ ላይ ጫነ ያን ጊዜውኑም ቀጥ አለችና ፲፫
እግዚአብሔርን አመሰገነችው ማር. ፯ ፴፪ ።
የምኵራቡም ሹም ጌታ ኢየሱስ በሰንበት ፈውሷ ፲፬
ልና እየተቈጣ መልሶ ሕዝቡን እንዲህ አላቸው
ሥራችሁን የምትሠሩባቸው ስድስት ቀኖች ያሉ አይ
ደሉምን ? ያን ጊዜ በነዚያ ዕለታት ተፈወሱ ፡ በሰን
በት ቀን ግን አይሆንም ፤ ዘፀአ. ፳ ፱ ።

፲፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኦ መደል
ዋን አንትሙሰ ኢትፈትሑኑ አድገክሙ ወላሕመ
ክሙ እምነ ምቅማሒ ወኢትወስድዎኑ ታስትይዎ
ማየ በዕለተ ሰንበት።
፲፮ ወዛቲ ወለተ አብርሃም ናሁ ዐሠርቱ ወሰመንቱ
ዓመት እምዘአሰራ ሰይጣን አከኑ ርቱዕ ትትፈታሕ
እምነ ማእሠሪ ይእቲኒ በዕለተ ሰንበት ።
፲፯ ወዘንተ ብሂሎ ተኃፍሩ ኵሎሙ እለ ቆሙ ላዕሌሁ
ወተፈሥሑ ኵሉ ሕዝብ በእንተ ኵሉ መንክር ዘይ
ትገበር ላዕሌሁ ።

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ ኅጠተ ሰናፔ ወብኁእ ።

፲፰ ወይእተ ዕለተ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምንተ
ትመስል መንግሥተ ሰማያት ወበምንት አስተማስላ።
፲፱ ትመስል ኅጠተ ሰናፔ እንተ ነሥአ ብእሲ ወዘርኣ
ውስተ ገራህቱ ወልኅቀት ወኮነት ዕፀ ዐበየ ወአጽ
ለሉ አዕዋፈ ሰማይ ውስተ አዕፁቂሃ ።
፳ ወካዕበ ይቤ በምንት አስተማስላ ለመንግሥተ እግ
ዚአብሔር ።
፳፩ ትመስል ብኁእ ዘነሥአት ብእሲት ወደፈነቶ ውስተ
ሐሪፅ ዘሠለስቱ መሥፈርት ወአብኅአ ኵሎ ።

ክፍል ፵ ፡ በእንተ ኅሩያን ።

፳፪ ወየሐውር አህጉረ ወአዕፃዳተ ወያንሶሱ በኢየሩሳ
ሌም ወይሜህር ።
፳፫ ወይቤሎ አሐዱ እግዚኦ ውኁዳንኑ እንጋ እሙንቱ
እለ ይድኅኑ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ተኃየሉ ትባኡ እንተ ጸባብ አንቀጽ
እብለክሙ ብዙኃን እለ የኃሥሡ ይባኡ ወኢይክሉ።

፳፭ እስመ ይትነሣእ በዓለ ቤት ወየዐፁ ኆኅቶ ወይእተ
ጊዜ ይእኀዙ ይቁሙ አፍኣ ወይጐድጕዱ እንዘ ይብሉ
እግዚኦ እግዚኦ አርኅወነ ፡ ወያወሥእ ወይብሎሙ
ኢየአምረክሙ እምአይቴ አንትሙ ።
፳፮ ወእምዝ ይእኀዙ ይበልዎ በላዕነኒ ወሰተይነኒ በቅድ
ሜከ ወመሀርከ በመራኅብቲነ ።

፳፯ ወይብሎሙ እብለክሙ ኢየአምረክሙ እምአይቴ
አንትሙ ረኃቁ እምኔየ ኵልክሙ ገበርተ ዓመፃ
ወሐኑ ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን ።

፳፰ ወአመ ርኢክምዎሙ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያ
ዕቆብ ወለኵሎሙ ነቢያት በመንግሥተ እግዚአብ
ሔር ወለክሙሰ ያወፅኡክሙ አፍአ ።
፳፱ ወይመጽኡ እም ጽባሕ ወእምዓረብ ወእምሰሜን

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እናንተ ግብዞች! እናንተስ ፲፭
አህያችሁን በሬያችሁን በሰንበት ቀን ገለበ ከሚበ
ላበት ፈትታችሁ ውሃ ልታጠጡት አትወስዱት
ምን ? ፡ ምዕ. ፲፬ ፭ ።
ይህችም የአብርሃም ልጅ እነሆ ሰይጣን ከሰራት ፲፮
ዐሥራ ስምንት ዓመት ነው ፡ እ፬.ስ በሰንበት ቀን ከእ
ስራቷ ልትፈታ አይገባምን ? ምዕ. ፲፱ ፱ ።
ይህንንም ባለ ጊዜ በእሱ ላይ በጠላትነት የተነሡት ፲፯
አፈሩ ፡ ግን ሕዝቡ ሁሉ በእርሱ ስለሚደረገው
ድንቅ ነገር ሁሉ ደስ አላቸው ።

ክፍል ፴፱ ፡ ስለ ሰናፍጭ ቅንጣትና ስለ ርሾ ።

በዚያም ቀን ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ መንግ ፲፰
ሥት ሰማያት ምን ትመስላለች ? በምንስ እመስላታ
ለሁ ? ፡ ማቴ. ፲፫ ፴፩-፴፫ ፡ ማር. ፬ ፴-፴፪ ።
ሰው ወስዶ በርሻው ውስጥ የዘራትን አድጋ ታላቅ ፲፱
ዛፍ የሆነችውን የሰማይ ወፎች በጫፎቿ ውስጥ
የተጠለሉባትን የሰናፍጭ ቅንጣት ትመስላለች ።
ዳግመኛም የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እመ ፳
ስላታለሁ ? አለ ።
ሴት ወስዳ ሦስት መስፈሪያ ዱቄት የለወሰችበትን ፳፩
ሁሉንም ያቦካውን ርሾ ትመስላለች ፡ ማቴ. ፲፫ ፴፫ ።

ክፍል ፵ ፡ ስለ ተመረጡት ።

በየሀገሩ በየመንደሩ እየሄደ በኢየሩሳሌምም እየተ ፳፪
መላለሰ ያስተምር ነበር ።
አንድ ሰውም አቤቱ ! የሚድኑ ጥቂቶች ናቸውን ? ፳፫
አለው ።
እርሱ ግን እንዲህ አላቸው ፡ ወደ ጠባቡ በር ትገቡ ፳፬
ዘንድ በርቱ ፡ ሊገቡ የሚሹ የማይቻላቸውም ብዙዎች
እንደሆኑ እነግራችኋለሁ ፡ ማቴ ፯ ፲፬ ፡ ሮሜ. ፱ ፴፩
ፊል. ፫ ፲፪ ።
ባለቤት ተነሥቶ በሩን ይዘጋልና ያን ጊዜ ከበሩ ፳፭
ቆመው አቤቱ አቤቱ ! ክፈትልን እያሉ መዝጊያ
ሊመቱ ይጀምራሉ ፡ መልሶም ከወዴት እንደሆናችሁ
አላውቃችሁም ይላቸዋል ፡ ማቴ. ፳፭ ፲፩-፲፪ ።
ከዚህ በኋላ በፊትህ በልተን ጠጥተን አልነበርነምን ! ፳፮
በአደባባያችንስ አስተምረህ አልነበረም ! ሊሉት ይጀ
ምራሉ ፡ ማቴ. ፯ ፳፪-፳፫ ።
እሱም እንዲህ ይላቸዋል ፡ እናንተ ከወዴት እንደ ፳፯
ሆናችሁ አላውቃችሁምና ዐመፅ የምታደርጉ ሁላ
ችሁ ከእኔ ራቁ ፡ ጥርስ ማፋጨትና ልቅሶ ወደ አለ
በት ሂዱ እላችኋለሁ ፡ ማቴ. ፳ ፲፩-፲፪ ፡ መዝ. ፮ ፱ ።
አብርሃምን ይስሐቅንና ያዕቆብን ነቢያትንም ሁሉ ፳፰
በእግዚአብሔር መንግሥት ባያችኋቸው ጊዜ እናን
ተን ግን ወደ ውጭ ያወጧችኋል ።
ከምሥራቅና ከምዕራብ ከሰሜንና ከደቡብ መጥተው ፳፱

ወእምደቡብ ወይትፌሥሑ በመንግሥተ እግዚአብ
ሐር ።
፴ ወይከውኑ ደኃርት ቀደምተ ወቀደምት ይከውኑ
ደኃርተ ።

ክፍል ፸ወ፩ ፥ በእንተ ሄሮድስ ።

፴፩ ወበይእቲ ዕለት መጽኡ ሰብአ እምፈሪሳውያን ወይ
ቤልዎ ሑር እምዝየ እስመ ሄሮድስ ይፈቅድ ይቅ
ትልከ ።
፴፪ ወይቤሎሙ ሑሩ በልዎ ለዛቲ ቊንጽል ናሁ አወጽእ
አጋንንተ ወእሁብ ሕይወተ ዮም ወጌሠመ ወበሣ
ልስት እፌጽም ።
፴፫ ወባሕቱ ዮምሰ ወጌሠመ ሀለውኩ ወበሣልስት አሐ
ውር እስመ ኢይደልዎ ለነቢይ መዊት በአፍአ ዘአን
በለ በኢየሩሳሌም ።

ክፍል ፸ወ፪ ፥ በእንተ ተኃድጎታ ለኢየሩሳሌም ።

፴፬ ኢየሩሳሌም ኢየሩሳሌም እንተ ትቀትሊዮሙ ለነቢ
ያት ወትዌግሪዮሙ ለሐዋርያት እለ ተፈነዉ ኀቤኪ
ሚ መጠነ ፈቀድኩ አስተጋብአሙ ለደቂቅኪ ከመ
እንተ ታስተጋብእ ዶርሆ እጕሊሃ ታሕተ ክነፊሃ
ወአበይክሙ ።

፴፭ ወናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ እብለክሙ
ከመ ኢትሬእዩኒ እምይእዜ እስከ ሶበ ትብሉ ቡሩክ
ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

ክፍል ፸ወ፫ ፥ በእንተ ቅብው ።

፩ ወእምዝ ሖረ ወቦአ ቤተ አሐዱ ብእሲ እምነ መል
አክሙ ለፈሪሳውያን በሰንበት ከመ ይብላዕ እክለ
ወእሙንቱ ይትዓቀብዎ ።
፪ ወሀሎ አሐዱ ቅብው ቅድሜሁ ።
፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ለጸሐፍተ
ሀገር ወለፈሪሳውያን ይከውንሁ በሰንበት ፈውሶ
ወሚመ ኢይከውንሁ ።
፬ ወአርመሙ ፥ ወነሥኦ ወፈወሶ ወፈነዎ ።
፭ ወይቤሎሙ እመበ አሐዱ እምኔክሙ ዘወድቀ ላሕሙ
አው አድጉ ውስተ ዓዘቅት አኮኑ በጊዜሃ ያነሥኦ
በዕለተ ሰንበት ።
፮ ወስእኑ አውሥኦቶ በእንተ ዝንቱ ነገር ።

በእግዚአብሔር መንግሥት ደስ ይላቸዋል ፥ ኢሳ ፪
፪-፫ ፥ ፳ ፥ ፬ ።
ኋለኞች ፊተኞችን ይሆናሉ ፥ ፊተኞችም ኋለኞችን ፴
ይሆናሉ ፥ ማቴ. ፲፱ ፴ ።

ክፍል ፸፩ ፥ ስለ ሄሮድስ ፥

በዚያች ቀን ከፈሪሳውያን ወገን ሰዎች መጥተው ፴፩
ሄሮድስ ሊገድልህ ይሻልና ከዚህ ሂድ አሉት ።

እሱም እንዲህ አላቸው ፥ ሂዱና ያችን ቀበሮ እንዲህ ፴፪
በሏት እነሆ ዛሬና ነገ አጋንንትን አወጣለሁ ሕይወ
ትንም እሰጣለሁ በሦስተኛውም ቀን እፈጽማለሁ ።
ግን ዛሬም ነገም አለሁ ፥ ከነገ ወዲያ ግን እሄዳለሁ ፴፫
ለነቢይ በኢየሩሳሌም እንጂ በውጭ መሞት አይ
ገባውምና ፥ ምዕ. ፯ ፲፯ ፥ ዮሐ. ፲፩ ፱ ።

ክፍል ፸፪ ስለ ኢየሩሳሌም መፈታት ።

ወደ አንቺ የተላኩት ነቢያትን የምትገድሊያቸው ፴፬
ሐዋርያትን የምትደበድቢያቸው ኢየሩ ሳሌም ኢየ
ሩሳሌም ሆይ ! ዶሮ ጫጩቶቿን ከክንፏ በታች እን
ደምትሰበስብ ልጆችሽን ልሰበስባቸው ምን ያህል
ወደድኩ ? ነገር ግን እንቢ አላችሁ ፥ ማቴ. ፳፫ ፴፯-
፴፱ ፥ መዝ. ፲፯ ፳ ፤ ፺፩ ፬ ።
እነሆ ቤታችሁ ምድረ በዳ ሆኖ ይቀርላችኋል ከዛሬ ፴፭
ወዲያ በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው
እስክትሉ ድረስ ፊቴን እንደማታዩኝ እነግራችኋ
ለሁ ፥ መዝ. ፳፱ ፷፯ ፥ ፻፲፰ ፷፯ ፥ ኤር. ፯ ፲፬-፲፭ ፥
ሚክ. ፫ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፬ ፥

ክፍል ፸፫ ፥ ሆዱ ስለ ተነፋው ሰው ።

ከዚህም ሄደና በሰንበት ቀን የፈሪሳውያን አለቃ ወደ ፩
ሚሆን ወደ አንድ ሰው እህል ይበላ ዘንድ ገባ እነ
ሱም ይጠባበቁት ነበር ፥ ምዕ. ፯ ፯-፲ ፥ ፲፩ ፴፯ ።
ሆዱ የተነፋም አንድ ሰው በፊቱ ነበር ። ፪
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ለሀገር ጻፎችንና ለፈሪሳውያን ፫
በሰንበት ድውይ መፈወስ ይገባልን ወይስ አይገ
ባም ? አላቸው ፥ ማቴ. ፲፪ ፲-፲፩ ።
ዝም አሉ ፥ ወስዶ አድኖ ሰደደው ። ፬
ከእናንተ በሬው አህያው በሰንበት ቀን ከጕድጓድ ፭
ውስጥ የወደቀበት ቢኖር ዕለቱኑ ያነሣው የለምን ?
ምዕ. ፲፫ ፲፭ ።
ስለዚህ ነገር መመለስ ተሳናቸው ። ፮

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ እለ ያፈቅሩ ነቢረ ውስተ ርእሰ ምርፋቅ ።

፯ ወመሰለ ሎሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ምሳሕ ወመሀ
ሮሙ ሶበ ርእዮሙ እንዘ ይትባደሩ ውስተ ርእሰ
ምርፋቅ ።
፰ ወይቤ እመቦ ዘጸውዐከ ውስተ ምሳሕ ወሖርከ ኢት
ርፍቅ ውስተ ርእሰ ምርፋቅ ክቡር የኀኒ ይመጽእ
ዘይከብረከ ።
፱ እስመ መጺኦ ድኅረ ይብለከ ዝኩ ዘጸውዐከ ኅድግ
ሎቱ ዘንተ ገጸ ፡ ወትገብእ ወትትኀፈር ውእተ ጊዜ
ወትወርድ ውስተ ምርፋቅ ዘይቴሐት ።
፲ ወእመሰቦ ዘጸውዐከ ወሖርከ ርፍቅ ውስተ ታሕታይ
ምርፋቅ ከመ ሶበ መጽአ ዘጸውዐከ ይብለከ ዐርክየ
ዕርግ ውስተ ዘይትሌዓል ምርፋቅ ፡ ወውእተ ጊዜ ይከ
ውነከ ክብረ በቅድመ ኵሎሙ እለ ይረፍቁ ወይመ
ስሑ ምስሌከ ።
፲፩ እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀሥር ወዘአትሐተ
ርእሶ ይከብር ።
፲፪ ወይቤሎ ለዘጸውዖ ሶበ ትገብር በዓለ ወምሳሐ አው
ድራረ ኢትጸውዕ አዕርክቲከ ወአኀዊከ ወአዝማዲከ
ወኀረከ ወቢጸከ አብዕልተ ከመ ይጸውዑከ እሙን
ቱሂ ወይከውነከ ፍዳ በኀቤሆሙ ።
፲፫ አላ ሶበ ትገብር በዓለ ወምሳሐ ጸውዕ ነዳያነ ወምስ
ኪናነ ወዕዉራነ ወስቡራነ ።
፲፬ ወብፁዕ አንተ እስመ አልቦሙ ዘይፈድዩከ ወበሕቱ
ትትዐሠይ አመ ይትነሥኡ ጻድቃን ።
፲፭ ወሰሚዖ ዘንተ አሐዱ እምእለ ይረፍቁ ይቤሎ ብፁዕ
ውእቱ ዘይበልዕ እክለ በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ተጸውዖ ውስተ ምሳሕ ።

፲፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አሐዱ ብእሲ ገብረ
ምሳሐ ዐቢየ ወዐሠርሙ ለብዙኃን ።
፲፯ ወሶበ በጽሐ ዐሡር ፈነወ ገብሮ ይጸውዖሙ ለእለ
ተዐሡሩ ፡ ወሶበ በጽሐ ጊዜ ምሳሕ ሖረ ገብሩ ወይ
ቤሎሙ ለእለ ዐሠርዎሙ ንዑ እስመ ወዳእነ አስተ
ዳለውነ ምሳሐ ።
፲፰ ወአበይዎ ኵሎሙ ኅቡረ በአሐዱ ቃል ወይቤሎ
ቀዳማዊ ገራህተ ተሣየጥኩ ወእጽሕቅ ከመ እሑር
እርአያ ወበሎ ረሲ ሊተ ከመ ዘኢአበይኩ ።
፲፱ ወይቤሎ ካልኡኒ ኃምስተ ዕምደ አልሕምተ ተሣየ
ጥኩ ወአሐውር እርአዮሙ ወእፍትኖሙ ወበሎ
ረሲ ሊተ ከመ ዘመፃእኩ ወኢአበይኩ ።

ክፍል ፹፩ ፡ ራስን መቀመጥን ስለሚወዱ ሰዎች ።

በምሳው ላይ ለነበሩትም ወደ ራስጌ ሲሽቀዳደሙ ፯
ባያቸው ጊዜ ምሳሌ መስሎ አስተማራቸው ፡ ማቴ.
፳፫ ፮ ።
እንዲህም እለ ለምሳ የጠራኽ ሰው ቢኖርና ብትሄድ ፰
በከፍተኛው መንበር ላይ አትቀመጥ ፡ ምናልባት ከአ
ንተ በክብር የሚበልጥ ይመጣ ይሆናልና ፡ ምሳ ፳፱
፳፫ ።
በኋላ ያ የጠራህ መጥቶ ይህን በታ ለርሱ ተውለት ፱
ይልሃልና ያን ጊዜም አፍረህ ተመልሰህ ወደ ዝቅ
ተኛ ወንበር ትወርዳለህ ።
የጠራህ ሰው ቢኖርና ብትሄድ ግን እግርጌ ተቀመጥ ፲
የጠራህ በመጣ ጊዜ ወዳጄ ! ወደ ላይ ውጣ ይልህ
ዘንድ ያን ጊዜም ከአንተ ጋር ተቀምጠው ምሳ በሚ
በሉ ሰዎች ፊት ክብር ይሆንሃል ።

ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ሁሉ ይዋረዳልና ፡ ራሱን ፲፩
ዝቅ ዝቅ ያደረገም ይከብራልና ፡ ምሳ. ፳፱ ፳፫ ፡
ማቴ. ፳፫ ፲፪ ።
የጠራውንም እንዲህ አለው ፡ በዓል ፡ ምሳ ፡ ወይም ፲፪
ራት በምታደርግበት ጊዜ እነሱም ይጠሩህ ዘንድ
ወዳጆችህን ወንድሞችህን ባለጸጎች ባልንጀሮችህን
አትጥራ ፡ በነርሱ ዘንድ ብድር ይሆንብሃልና ።
በዓል ፡ ምሳ በምታደርግበት ጊዜ ድኾችን ጦም አዳ ፲፫
ሮችን ዕውሮችን እጅ እግር የሌላቸውን ጥራ እንጂ ፡
ዘዳግ. ፲፬ ፳፱ ።
ጻድቃን በሚነሡበት ቀን ዋጋህን ታገኛለህ እንጂ ፲፬
እነርሱ የሚከፍሉህ የላቸውምና አንተ ብፁዕ ነህ ።
ዮሐ. ፭ ፳፱ ።
ለምሳ ከተቀመጡት አንዱ ይህን ሰምቶ በእግዚአብ ፲፭
ሔር መንግሥት እህል የሚበላ ብፁዕ ነው አለው ፡ ምዕ.
፲፫ ፳፱ ፡ መዝ. ፴፮ ፱ ።

ክፍል ፹፪ ፡ ለምሳ ስለ መጠራት ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ አንድ ሰው ታላቅ ፲፮
ምሳ አደረገና ብዙ ሰዎችን ጠራ ፡ ማቴ. ፳፪ ፪-፲ ።
የቀጠሮው ቀን በደረሰ ጊዜ የተጠሩትን ይጠራቸው ፲፯
ዘንድ አገልጋዩን ላከ ፡ የምሳ ሰዓት በደረሰም ጊዜ
አገልጋዩ ሄዶ የቀጠሯቸውን አሁን ምሳውን ፈጽ
መን አዘጋጅተናልና ኑ አላቸው ።
ሁሉም በአንድ ቃል ተባብረው እንቢ አሉት የመ ፲፰
ጀመሪያው እርሻ ገዝቼ ሄጄ ላያት እንድሄድ አስቤ
አለሁና እንቢ እንዳላልኩ አድርግልኝ በለው አለው ።
ሁለተኛውም አምስት ጥምድ በሮች ገዝቼ ላያቸ ፲፱
ውና ልፈትናቸው እሄዳለሁ ፡ እንደመጣሁና እንቢ
እንዳላልኩ አድርግልኝ በለው አለው ።

፳ ወሣልሱኒ ይቤሎ ብእሲተ አውሰብኩ ወበእንተዝ
ኢይክል መጺአ ።
፳፩ ወገብአ ገብሩ ወነገሮ ዘንተ ለእግዚኡ ወይእተ ጊዜ
ተምዐ በዐለ ቤት ወይቤሎ ለገብሩ ሑር ፍጡነ
ውስተ መራኅብት ወውስተ አስኳተ ሀገር ወአምጽእ
ሊተ ዝየ ነዳያነ፣ ወጽኑሳነ፣ ወምስኪናነ፣ ወዕዉ
ራነ፣ ወስቡራነ ።
፳፪ ወእምዝ ይቤሎ ገብሩ ገበርኩ እግዚኦ በከመ አዘዝ
ከኒ ወዓዲ ቦ መካን ።
፳፫ ወይቤሎ እግዚኡ ለገብሩ ሑር ፍጡነ ውስተ ፍናው
ወውስተ ጥቅመ ሀገር ወበግብር አብእ ሰብአ ከመ
ይምላእ ቤትየ ።
፳፬ እብለክሙ ከመ አሐዱሂ እምእልክቱ ሰብእ እለ
ጸዋዕኩ ኢይጥዕምዋ ለበዓልየ ።

ክፍል ፸ወ፮፣ በእንተ ተሊወተ እግዚእ ።

፳፭ ወእምዝ እንዘ የሐውሩ ምስሌሁ ብዙኃን ሰብእ
ተመይጠ ወይቤሎሙ ።
፳፮ ዘይመጽእ ኀቤየ ወይፈቅድ ይትልወኒ ለእመ ኢጸ
ልአ አባሁ ወእሞ ወብእሲቶ ወቤቶ ወውሉዶ ወአ
ኀዊሁ ወአኃቲሁ ወዓዲ ነፍሶሂ ኢይክል ከዊነ
ረድእየ ።
፳፯ ወዘኢይጸውር መስቀሎ ወኢይመጽእ ይትልወኒ
ኢይክል ከዊነ ረድእየ ።

ክፍል ፸ወ፯፣ ምሳሌ በእንተ ዘየሐንጽ ማኅፈደ ።

፳፰ ወእመቦ አሐዱ እምኔክሙ ዘይፈቅድ ይሕንጽ ማኅ
ፈደ አኮኑ ይቀድም ወይነብር ወየሐስብ ፃእፃአ
እመቦ ዘየአክሎ ከመ ይሣርር መሠረቶ ።
፳፱ ከመ ሣሪሮ መሠረተ ለእመ ስእነ ፈጽሞ ኵሎሙ
እለ ርእይዎ ይእኀዙ ይሣለቁ ላዕሌሁ ።
፴ እንዘ ይብሉ ዝንቱ ብእሲ አኀዘ ይሕንጽ ወስእነ
ፈጽሞ ።
፴፩ ወእመኒ ፈቀደ ንጉሥ ይሑር ይጽብአ ለካልእ
ንጉሥ አኮኑ ይቀድም ወይነብር ወይመክር ለእመ
ይክል በእልፍ ፀቢኦቶ ለዘይመጽእ ኀቤሁ ምስለ
ክልኤ እልፍ ።
፴፪ ወእመ አኮሰ እንዘ ርኁቅ ውእቱ ይፌኑ ሐዋርያተ
ትንብልና ኀቤሁ ወይዜንውዎ ሰላመ ።
፴፫ ወከመዝ እንከ ኵሉ ዘእምኔክሙ ዘኢወፅአ እም
ኵሉ ወዘኢይትናከር ኵሎ ዘዚአሁ ንዋየ ኢይክል
ከዊነ ረድእየ ።
፴፬ ሠናይ ውእቱ ፄው ወእመሰ ፄው ለስሐ በምንት
እንከ ይቄስምዎ ።
፴፭ አኮኑ ይገድፍዎ አፍአ ውስተ መሬት፣ ዘቦ ዕዝነ
ሰሚዐ ለይስማዕ ።

ሦስተኛውም ሚስት አግብቻለሁ ስለዚህ ልመጣ ፳
አልቻልኩም አለው፣ ፩ ቆሮ. ፯ ፴፫ ።
አገልጋዩም ተመልሶ ለጌታው ይኸንኑ ነገረው፣ ያን ፳፩
ጊዜም ባለቤቱ ተቈጣና አገልጋዩን ፈጥነህ ወደ አደ
ባባይና ወደ አገሩ ሜዳ ሂደህ ድኾችን ችግረኞችን
ጦም-አዳሮችን ፣ ዕውሮችንና አንካሶችን ወደዚህ
አምጣልኝ አለው ።
ከዚህም በኋላ አገልጋዩ አቤቱ! እንደ አዘዝከኝ አደ ፳፪
ረግኹ፣ አሁንም ቦታ አለ አለው ።
ጌታውም አገልጋዩን ወደ መንገዶች ወደ አገሩ መግ ፳፫
ቢያ በር ሂድና ቤቴ እንዲመላ በግድ ሰውን ሰብስበህ
አግባ አለው፣ ዘፍጥ. ፲፱ ፫ ።
ከእነዚህ ከጠራኋቸው አንድ ስንኳ ግብዣዬን እንደ ፳፬
ማይቀምሷት እነግራችኋለሁ፣ ማቴ. ፳፩ ፵፫ ።

ክፍል ፸፮፣ ጌታን ስለ መከተል ።

ከዚህም በኋላ ብዙ ሰዎች አብረዉት ሲሄዱ መለስ ፳፭
ብሎ እንዲህ አላቸው ምዕ. ፲፰ ፳፱-፴፣ ፲ ፴፯-፴፰ ።
ወደኔ የሚመጣ ሊከተለኝም የሚወድ አባቱንና እና ፳፮
ቱን ፣ ሚስቱን ፣ ቤቱንና ልጆቹን፣ ወንድሞቹንና
እኅቶቹን ካልጠላ ደግሞም ሰውነቱን ካልጠላ ደቀ
መዝሙሬ ሊሆን አይችልም፣ ዘዳግ ፲፫ ፯፣ ፴፫ ፱ ።
መስቀሉን ተሸክሞ ሊከተለኝ የማይመጣ ደቀ መዝ ፳፯
ሙሬ ሊሆን አይችልም፣ ምዕ. ፱ ፳፫፣ ማር ፰ ፴፬ ።

ክፍል ፸፯ ፣ ቤት ስለሚሠራ ምሳሌ ።

ከእናንተ ግንብ ሊሠራ የሚወድ አንድ ሰው ቢኖር ፳፰
የሚበቃ ገንዘብ ቢኖረው መሠረቱን ይጥል ዘንድ
አስቀድሞ ተቀምጦ ጣጣውን ያስብ የለምን? ።
መሠረት ጥሎ መጨረስ ያቃተው እንደሆነ ያዩት ፳፱
ሁሉ ሊዘብቱበት ይጀምራሉ ።
ይህ ሰው ሊሠራ ጀመረ ግን መጨረስ ተሳነው ፴
ብለው ።
ንጉሥ ሌላውን ንጉሥ ይወጋው ዘንድ ሊሄድ ቢወድ ፴፩
ሁለት እልፍ ይዞ ወደርሱ የሚመጣውን በአንድ
እልፍ ሊዋጋው ይችል እንደሆነ አስቀድሞ ተቀ
ምጦ ይመክር የለምን? ።
ያለዚያ ግን ገና ከሩቅ ሳለ የምልጃ መልክተኞችን ፴፪
ወደርሱ ይልካል እንታረቅ ብሏል ይሉታል፣ ኢሳ.
፶፭ ፳፬ ።
እንደዚህም ከእናንተ ወገን የሆነ ሁሉ፣ ከሁሉ ያል ፴፫
ወጣ የእርሱ ገንዘብ ከሆነው ሁሉ ያልተለየ ደቀ
መዝሙሬ ሊሆን አይችልም፣ ማቴ ፲፫ ፵፬ ።
ጨው መልካም ነው፣ ነገር ግን ጨው አልጫ ከሆነ ፴፬
እንግዲህ በምን ያጣፍጡታል? ማቴ. ፭ ፲፫፣ ማር. ፱ ፶፤
ወደ ውጭ አውጥተው ከመሬት ጋር ይጨምሩት የለ ፴፭
ምን? ፣"ዦሮ ያለው መስማትን ይስማ" ፤ ምዕ. ፰ ፰ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

ክፍል ፹ወ፯ ፡ በእንተ ምሳሌ ዘምእት አባግዕ ።

፩ ወቀርቡ ኀቤሁ መጸብሐን ወኃጥአን ይስምዕዎ ።

፪ ወአንጐርጐሩ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን እንዘ ይብሉ ዝንቱሰ ኃጥአነ ይትዌከፍ ወይበልዕ ምስሌሆሙ ።

፫ ወመሰለ ሎሙ ከመዝ ወይቤሎሙ ።

፬ እመቦ ብእሲ እምኔክሙ ዘቦ ምእት አባግዕ ወለእመ ተገድፈቶ አሐቲ እምኔሆን አኮኑ የኀድግ ተስዐ ወተስዐተ ውስተ ገዳም ወየሐውር ኀበ ተገድፈቶ እስከ ይረክባ ።

፭ ወእምከመ ረከባ ይፀውራ ዲበ መትከፍቱ እንዘ ይትፌሣሕ ።

፮ ወአቲዎ ቤቶ ይጼውዕ አዕርክቲሁ ወጐሮ ወይብሎሙ ተፈሥሑ ሊተ እስመ ረከብኩ በግዕትየ እንተ ተገድፈተኒ ።

፯ እብለክሙ ከመ ከመዝ ይከውን ዐቢይ ትፍሥሕት በሰማያት በበይነ አሐዱ ኃጥእ ዘይኔስሕ ፈድፋደ እምነ ተስዐ ወተስዐቱ ጻድቃን እለ ኢይፈቅዱ ይነስሑ ።

ክፍል ፹ወ፰ ፡ በእንተ ተረክቦተ ገመስ ።

፰ ወእመኒ ብእሲት ዘባቲ ዓሥሩ ጠፋልሐ አግሙስ ወለእመ ተገድፈታ አሐቲ እምኔሆን አኮኑ ታኀቱ ማኅቶተ ወትፈነቅል ኵሎ ዘውስተ ቤታ ወተኃሥሥ አስተሐሚማ እስከ ትረክብ ።

፱ ወእምከመ ረከበታ ትጼውዕ አዕርክቲሃ ወኀራ ወትብሎን ተፈሥሓ ሊተ እስመ ረከብኩ ገመስየ እንተ ተገድፈተኒ ።

፲ እብለክሙ ከመ ከማሁ ይከውን ፍሥሓ በሰማያት በቅድመ መላእክተ እግዚአብሔር በእንተ አሐዱ ኃጥእ ዘይኔስሕ ።

ክፍል ፹፱ ፡ በእንተ ወልድ ዘተኃጕለ ወተረክበ ።

፲፩ ወከዐበ ይቤሎሙ አሐዱ ብእሲ ቦቱ ክልኤቱ ደቂቅ ።

፲፪ ወይቤሎ ዘይንእስ ለአቡሁ አባ ሀበኒ መክፈልተ ርስትየ ዘይረክበኒ እምንዋይከ ፡ ወከፈሎ ንዋዮ ።

፲፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል አስተጋብአ ኵሎ ዝኩ ወልዱ ዘይንእስ ወሖረ ወነገደ ርኁቀ ብሔረ ወበህየ ዘረወ ወአማሰነ ኵሎ ንዋዮ እንዘ የሐዩ በምርዓት ።

፲፬ ወአኅለቀ ኵሎ ንዋዮ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ ።

፲፭ ወሖረ ወተጸምደ ኀበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ ብሔር ወፈነዎ ውስተ አዕፃዳ ወፍሩ ይርአይ አሕርወ።

፲፮ ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራዕ ዘይሴሰዩ አሕርው ወአልቦ ዘይሁቦ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ክፍል ፹፯ ፡ ስለ መቶ በጎች ምሳሌ ።

ኃጢአተኞችና ቀራጮች ሊሰሙት ወደርሱ ቀረቡ ፡ ፩
ምዕ. ፭ ፳፱-፴ ።

ጻፎችና ፈሪሳውያንም ይህስ ኃጢአተኞችን ይወዳል ፪
አብሯቸውም ይበላል ብለው አንጐራጐሩ ።

እንዲህ ብሎም መሰለላቸው ። ፫

ከእናንተ መካከል መቶ በግ ያለው ሰው ቢኖር ከእ ፬
ነርሱ አንዲቱ ብትጠፋው ዘጠና ዘጠኙን በምድረ በዳ
ትቶ እስኪያገኛት ድረስ ወደ ጠፋችው ይሄድ የለ
ምን ? ፡ ሕዝ. ፴፬ ፲፩-፲፮ ።

ባገኛት ጊዜም ደስ እያለው በትከሻው ላይ ይሸከማ ፭
ታል ፡ ኢሳ. ፵ ፲፩ ።

ወደ ቤቱም በገባ ጊዜ ወዳጆቹን ጐረቤቶቹን ጠርቶ ፮
የጠፋችኝን በጌን አግኝቻለሁና ከኔ ጋር ደስ ይበላ
ችሁ ይላቸዋል ፡ ፩ ጴጥ. ፪ ፳፭ ።

እንዲሁ ንስሐ ከማይሹ ከዘጠና ዘጠኙ ጻድቃን ይልቅ ፯
ንስሐ ስለሚገባ ስለ አንድ ኃጢአተኛ በሰማይ ፍጹም
ደስታ እንደሚሆን እነግራችኋለሁ ፡ ምዕ. ፭ ፴፪ ።

ክፍል ፹፰ ፡ ስለ ጠፋችው ቀለበት መገኘት ።

ዐሥር ድሪም ያላት ሴት ብትኖር ከዐሥሩ አንዲቱ ፰
ብትጠፋት መብራት አብርታ በቤቷ ያለውን ሁሉ
እየፈነቀለች እስክታገኛት ድረስ ተግታ ትፈልግ የለ
ምን ? ።

ያገኘቻት እንደሆነም ወዳጆቿን ጎረቤቶቿን ጠርታ ፱
የጠፋችኝን ድሪሜን አግቻለሁና ከኔ ጋር ደስ ይበ
ላችሁ ትላቸዋለች ።

እንደዚሁም ንስሐ ስለሚገባ ስለ አንድ ኃጢአተኛ ፲
በእግዚአብሔር መላእክት ፊት በሰማያት ደስታ እን
ደሚሆን እነግራችኋለሁ ኤፌ. ፫ ፲ ።

ክፍል ፹፱ ፡ ጠፍቶ ስለ ተገኘው ልጅ ።

ዳግመኛም እንዲህ አላቸው ፡ አንድ ሰው ሁለት ፲፩
ልጆች ነበሩት ።

ታናሹ ልጁም አባቱን ፡ አባቴ ! ከገንዘብህ የሚደርሰ ፲፪
ኝን ክፍለህ ስጠኝ አለው ገንዘቡንም ከፍሎ ሰጠው ።

ከጥቂት ቀኖች በኋላም ያ ትንሹ ልጁ ሁሉም ሰብ ፲፫
ስቦ ወደ ሩቅ አገር ሄዶ በድርዓት እየኖረ በዚያ ገን
ዘቡን ሁሉ በትኖ ጨረሰ ፡ ምሳ. ፳፱ ፫ ።

ገንዘቡንም ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ ፲፬
መጣ እሱም ደኸየ ።

ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአንዱ ተቀጠረ ሰውዬ ፲፭
ውም አሳማዎችን ይጠብቅ ዘንድ ወደርሻው ቦታ
ሰደደው ።

አሳማዎች ከሚበሉትም ተራንቃሞ ሊበላ ተመኘ ፲፮
ግን የሚሰጠው አልነበረም ።

፲፯ ወሐለየ በልቡ ወይቤ ሚ መጠን አግብርቲሁ ወገባ
እቱ ለአቡየ እለ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመ
ውት በረኃብ በዝየ ።
፲፰ እትነሣእ ወአሐውር ኀበ አቡየ ወእብሎ አባ አበ
ስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ ።
፲፱ ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ
ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ።
፳ ወተንሥአ ወሐረ ኀበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እም
ርኁቅ ምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዓሞ ።
፳፩ ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜ
ከኒ ኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ
ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ ።
፳፪ ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ
አልባሰ ቅድዋተ ወአልብስዎ ወደዩ ኅልቀተ ውስተ
አፃብኢሁ ወአሣእነ ውስተ እገሪሁ ።
፳፫ ወአምጽኡ ላሕመ መግዝአ ወጥብሑ ንብላዕ ወን
ትፈሣሕ ።
፳፬ እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተኒ ወሐይወ ተኃጕለኒ
ወተረክበ ፡ ወአኀዙ ይትፈሥሑ ።
፳፭ ወወልዱሰ ዘይልኅቅ ሀለወ ውስተ ሐቅል ወሶበ
በጽሐ ኀበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ዕንዚራ ወማኅሌተ ።
፳፮ ወጸውዐ አሐደ እምአግብርተ አቡሁ ወይቤሎ ምን
ትኑ ዝንቱ ዘእሰምዕ ።
፳፯ ወይቤሎ እስመ አተወ እኁከ ፡ ወጠብሐ አቡከ
ላሕመ መግዝአ እስመ ረከቦ ሕያዎ ።
፳፰ ወተምዐ ወአበየ በዊአ ወወፅአ አቡሁ ወአስተብቍዖ።
፳፱ ወአውሥአ ወይቤሎ ለአቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ
ተቀነይኩ ለከ ወግሙራ ኢኃለፍኩ እምትእዛዝከ
ወሊተሰ ኢወሀብከኒ ማሕስአ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌ
ሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢጽየ ።
፴ ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአኅለቀ ወበልዐ ኵሎ
ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግዝአ።
፴፩ ወይቤሎ አቡሁ ወልድየ አንተሰ ዘልፈ ሀለውከ
ምስሌየ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ ።
፴፪ ወበሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ እስመ ዝንቱ እኁከ
ሞተኒ ወሐይወ ፡ ተኀጕለኒ ወተረክበ ።

የሉቃስ ወንጌል ፲፭ ።

በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ እህል የተረፋቸው ፲፯
የአባቴ ሞያተኞችና አገልጋዮች ምን ያህል ናቸው !
እኔ ግን ከዚህ በረኃብ ልሞት ነው ፡ ኢሳ. ፵፯ ፰ ።
ተነሥቼ ወደ አባቴ ቤት እሄድና ፡ አባቴ እግዚአብ ፲፰
ሔርንም አንተንም በድያለሁ እለዋለሁ ኤር. ፫ ፲፪ ፡
መዝ. ፶፩ ፯ ።
እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከአገልጋዮችህ ፲፱
እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ ።
ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ አባቱም ከሩቅ አይቶት ፳
ራራለት ሮጦም አንገቱንም አቅፎ ሳመው ፡ መዝ. ፻፲
፲፫ ፡ ያዕ. ፬ ፰ ።
ልጁም አባቴ አንተንም እግዚአብሔርንም በድያለሁ ፳፩
ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም ከአገል
ጋዮችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው ።
አባቱም አገልጋዮቹን ጠርቶ ያማሩ ያማሩ ልብሶችን ፳፪
ቶሎ አምጡና አልብሱት ፤ ለጣቱም ቀለበት አድር
ጉለት ፤ ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው ።
ኢሳ. ፷፩ ፲ ፡ ራእ. ዮሐ. ፫ ፲፰ ።
የሰባ ፍሪዳም አምጥታችሁ እረዱና እንብላ ደስ ፳፫
ይበለን ።
ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቷልና ጠፍቶም ተገኝቷልና ፡ ፳፬
ደስም ይላቸው ጀመር ፡ ኤፌ. ፪ ፩ ፡ ፭ ፲፬ ።
ታላቅ ልጁም በበረኻ ነበረና ተመልሶ ከመንደሩ ፳፭
አቅራቢያ በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን
ድምፅ ሰማ ።
ከአባቱ አገልጋዮችም አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰ ፳፮
ማው ምንድን ነው ? አለው ።
እርሱም ፡ ወንድምህ ከሄደበት መጥቶአልና አባትህ ፳፯
በሕይወት ስለ አገኘው የሰባ ፍሪዳን ስለ አረደ ነው
አለው ።
ተቈጥቶ አልገባም እንቢ አለ ፡ አባቱም ወጥቶ ማለ ፳፰
ደው ።
መልሶም አባቱን እንዲህ አለው ፡ እነሆ ይህን ፳፱
ያህል ዘመን ተገዝሁልህ ፈጽሞ ከትእዛዝህ አልወጣ
ሁም ፡ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼና ከወዳጆቼ ጋር ደስ
የምሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳን አልሰጠኸኝም ።
ገንዘብህን ሁሉ ከአመንዝሮች ጋር በልቶ የጨረሰ ፴
ይህ ልጅህ በተመለሰ ጊዜ ግን የሰባ ፍሪዳን አረድ
ክለት ፡ ምሳ. ፳፱ ፫ ።
አባቱም እንዲህ አለው ፡ ልጄ አንተማ ዘወትር ከእኔ ፴፩
ጋር ነህ ፡ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው ።
ነገር ግን ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷል ፡ ጠፍቶ ፴፪
ተገኝቷልና ደስ ልንሰኝ ይገባናል ፡ ቈላ. ፪ ፫ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፡

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ መጋቤ ዓመፃ ።

፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ አሐዱ
ብእሲ ባዕል ቦቱ መጋቢ ወአስተዋደይዎ ኀቤሁ
ከመ ዘይዘሩ ኵሎ ንዋዮ ።

፪ ወጸውዖ እግዚኡ ወይቤሎ ምንትኑ ዝ ዘእሰምዕ
በእንቲአከ አግብእ እንከሰ ሐሳበ ምግብናከ እስመ
ኢትክውነኒ እንከ መጋቤ ሊተ ።

፫ ወሐለየ ውእቱ መጋቢ ወይቤ ምንተ እሬሲ ናሁ
ይስዕረኒ እግዚእየ እምግብናየ ሐሪሰኒ ኢይክል
ወስኢለኒ አኃፍር ።

፬ አአምር እንከሰ ዘእገብር እምከመ ሰዐረኒ እግዚእየ
እምግብናየ ከመ ይትወከፉኒ ውስተ አብያቲሆሙ ።

፭ ወጸውዖሙ ለአለ ይፈድይዎ ዕዳ ለእግዚኡ ወይቤሎ
ለቀዳማዊ ሚመጠን ዕዳ ዘትፈድዮ ለእግዚእየ ፡ ወይ
ቤሎ ምእት በመሥፈርተ ባዶስ ቅብእ ።

፮ ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍከ ንበር ወጸሐፍ ፍጡነ
ኃምሳ ላዕሌከ ።

፯ ወይቤሎ ለካልኡኒ አንተሰ ሚመጠነ ትፈድዮ ለእግ
ዚእየ ፡ ወይቤሎ ምእት በመስፈርተ ቆሮስ ሥርናየ
ወይቤሎ ናሁኬ መጽሐፍከ ንበር ወጸሐፍ ፍጡነ
ሰማንያ ላዕሌከ ።

፰ ወንእዶ እግዚአብሔር ለመጋቤ ዐመፃ እስመ ከመ
ጠቢብ ገብረ እስመ ውሉደ ዝ ዓለም ይጠብቡ እም
ውሉደ ብርሃን በዓለሞሙ ።

፱ ወአነኒ እብለክሙ ግበሩ ለክሙ አዕርክተ እምንዋየ
ዓመፃ ከመ አመ የኃልቅ ንዋይክሙ ይትወከፉክሙ
እሙንቱሂ ውስተ አብያቲሆሙ ዘለዓለም ።

፲ ወዘሰ በውኁድ ምእመን በብዙኅኒ ምእመን ውእቱ ፡
ወዘሰ በኅዳጥ ዐማፂ በብዙኅኒ ዐማፂ ውእቱ ።

፲፩ ወሶበ በንዋየ ዓመፃ ሃይማኖት አልብክሙ በንዋየ
ጽድቅ መኑ የአምነክሙ ።

፲፪ ወሶበ በንዋየ ባዕድ ሃይማኖት አልብክሙ ዘዚአሁ
መኑ እንከ ይሁበክሙ ።

፲፫ አልቦ ገብር ዘይክል ተቀንዮ ለክልኤቱ አጋእዝት
ወእመ አኮ አሐደ ያፈቅር ወካልአ ይጸልእ ፡ ወእመ
አኮ ለአሐዱ ይትኤዘዝ ወለካልኡ የአቢ ፡ ኢትክ
ሉኬ ለእግዚአብሔር ተቀንዮ እንዘ ንዋየ ታፈቅሩ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፡

ክፍል ፹፩ ፡ ስለ ዓመፀኛው መጋቢ ።

ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ፩
አንድ ባለ ጸጋ ሰው መጋቢ ነበረው ገንዘቡን ሁሉ
የሚበትን ሰው እንደ መሆኑ ከእርሱ ዘንድ ከሰሱት ፡
ምዕ ፲፭ ፡ ፲፫ ።

ጌታውም ጠርቶ ስላንተ የምሰማው ይህ ምንድር ፪
ነው ? እንግዲህ ወዲህ ለእኔ መጋቢ አትሆነኝምና
የተሾምክበትን ሒሳብ አግባልኝ አለው ። መክ
፲፩ ፡ ፱ - ፲ ።

ያም መጋቢ አስቦ እንዲህ አለ ፡ ምን ላድርግ ! አሁን ፫
ጌታዬ ከሹመቴ ይሽረኛል ማረስ አልችልም መለ
መንም አፍራለሁ ።

እንግዲያስ ጌታዬ ከሹመቴ የሻረኝ እንደሆነ በቤ ፬
ታቸው ይቀበሉኝ ዘንድ የማደርገውን አውቃለሁ ።

ለጌታው ዕዳ የሚከፍሉትን ጠርቶ የመጀመሪያውን ፭
ለጌታዬ የምትከፍለው ዕዳ ምን ያህል ነው ? አለው ፡
መቶ ማድጋ ዘይት ነው አለው ።

እነሆ የጻፍክበት ደኅው ቁጭ በልና በአንተ ፮
ላይ ኃምሳ ማድጋ ብለህ ቶሎ ጻፍ አለው ።

ሁለተኛውንም አንተሳ ለጌታዬ ምን ያህል ትከፍለ ፯
ዋለህ ? መቶ ማድጋ ሥንዴ ነው አለው ፡ እነሆ ደብ
ዳቤህ ይኸው ቁጭ በልና በአንተ ላይ ሰማንያ
ብለህ ቶሎ ጻፍ አለው ።

እግዚአብሔርም ዐመፀኛውን መጋቢ አመሰገነው ፡ ፰
እንደ ብልህ ሰው ሠርቷልና ከብርሃን ልጆች ይልቅ
የዚህ ዓለም ልጆች በዓለማቸው ይራቀቃሉና ።
ዮሐ ፲፪ ፡ ፴፮ ፡ ኤፌ ፭ ፡ ፱ ፡ ፩ ተሰ ፭ ፡ ፭ ።

እኔም በኃላፊው ገንዘብ ለእናንተ ወዳጆችን አድ ፱
ርጉ ገንዘባችሁ ባለቀ ጊዜ እነርሱም በዘላለም ቤቶ
ቻቸው ይቀበሏችሁ ዘንድ ። ኢሳ ፴፪ ፲፯ - ፲፰ ፡ ዳን
፬ ፡ ፳፯ ፡ ማቴ ፮ ፡ ፳ - ፳፬ ። ፲ ፡ ፵ ፡ ፲፱ ፡ ፳፩ ።

በጥቂት የሚታመን በብዙ የታመነ ነው ፡ በጥቂት ፲
ያመፀም በብዙም ቢሆን ዐመፀኛ ነው ፡ ምዕ ፲፱ ፲፯ ፡
ማቴ ፳፭ ፳፩ ።

በኃላፊው ገንዘብ ታማኝነት ከሌላችሁ በማያልፈ ፲፩
ውማ ማን ያምናችኋል ?

በሌላው ገንዘብ ታማኝነት ከሌላችሁስ የራሱን ማን ፲፪
ይሰጣችኋል ? ።

ለሁለት ጌቶች መገዛትን የሚችል አገልጋይ የለም ፲፫
ካልሆነም አንዱን ይወዳል ፡ አንዱን ይጠላል ፡ ወይም
ለአንዱ ይታዘዛል ለአንዱ እንቢ ይላል ፡ እንዲሁም
ገንዘብን እየወደዳችሁ ለእግዚአብሔር መገዛትን
አትችሉም ፡ ማቴ ፮ ፳፬ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ተቃጽቦተ ፈሪሳውያን ።

፲፬ ወሰሚዖሙ ዘንተ ኵሎሙ ፈሪሳውያን ተቃጸብዎ
እስመ መፍቀርያነ ንዋይ እሙንቱ ።

፲፭ ወይቤሎሙ አንትሙሰ ትጼደቁ ለዓይነ ሰብእ ወእ
ግዚአብሔር የአምር ልበክሙ እስመ ዘበኀበ ሰብእ
ዓቢይ በኀበ እግዚአብሔር ትሑት ወምኑን ውእቱ ።

፲፮ ኦሪትኒ ወነቢያትኒ እስከ ዮሐንስ እምትክት ሰበኩ
በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ወኵሉ ይትገፋዕ
በእንቲአሃ ።

፲፯ ወበሕቱ ይቀልል ሰማይ ወምድር ይኀልፍ እምትደቅ
አሐቲ ቃል እምኦሪት እምነቢያት ።

፲፰ ወኵሉ ዘይድኅር ብእሲቶ ወያወስብ ካልእተ ዘመወ
ወዘኒ ያወስብ ኅድግተ ዘማዊ ውእቱ ፡ ወእንተኒ
ደኃራ ምታ ለእመ ቀርበት ካልአ ዘመወት ።

ክፍል ፹ወ፫ በእንተ ፩ዱ ባዕል ወአልአዛር ።

፲፱ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ባዕል ወይለብስ ሜላተ ወልብሰ
ቢሶስ ወቀጠንተ አልባስ ወይትፌጋዕ ኵሎ አሚረ ።

፳ ወሀሎ አሐዱ ነዳይ ዘስሙ አልአዛር ግዱፍ ውስተ
ዴዴሁ ለባዕል እንዘ ይደዊ በሕማመ ቍስል ።

፳፩ ወይፈቱ ይጽገብ እምፍርፋራት ዘይወድቅ እማእዱ
ለባዕል ወከለባትኒ ይመጽኡ ወይልሕሱ ቍሰሊሁ ።

፳፪ ወእምዝ ሞተ ዝኩ ነዳይ ወወሰድዎ መላእክት
ውስተ ሕፅነ አብርሃም ።

፳፫ ወሞተ ባዕልኒ ወተቀብረ ወበሲኦል አንሥአ አዕይ
ንቲሁ እንዘ ሀሎ ውስተ ደይን ፡ ወርእዮ ለአብርሃም
እምርኁቅ ወአልአዛርሃ ውስተ ሕፅኑ ።

፳፬ ወጸውዐ ወይቤ አባ አብርሃም ተሠሃለኒ ወፈንዎ
ለአልአዛር ከመ ይጥማዕ ጽንፈ አጽባዕቱ ማየ ወያ
ቍርረኒ ልሳንየ እስመ ሐመምኩ ፈድፋደ በዛቲ
እሳት ።

፳፭ ወይቤሎ አብርሃም ተዘከር ወልድየ ዘከመ ፈጋዕከ
ወተፈሣሕከ በሕይወትከ ወአልአዛርሰ ከማሁ ከመ
በተጽናስ ወይእዜሰ ከማሁ ከመ ውእቱ ይትፌሣሕ
በዝየ ወአንተሰ ተሐምም ።

፳፮ ወምስለ ዝንቱ ኵሉ ጸድፍ ዐቢይ ይከልአነ ማእከ
ሌነ ወማእከሌክሙ ከመ እለኒ ይፈቅዱ ይኅልፉ

ክፍል ፹፪ ፡ ስለ ፈሪሳውያን መጠቃቀስ ።

ፈሪሳውያንም ሁሉ ይህን ሰምተው ተጠቃቀሱበት ፲፬
ገንዘብ ወዳጆች ናቸውና ፡ ማቴ ፳፫ ፲፬-፲፭ ፡ ቲቶ
፩ ፲፩ ።
እርሱም እናንተስ ለሰው ይምሰል ትመጻደቃላችሁ ፲፭
እግዚአብሔር ግን ልቡናችሁን ያውቃል ፡ በሰው
ዘንድ የከበረ በእግዚአብሔር የተዋረደ የተናቀ
ነውና ፡ ምዕ ፲፰ ፱ ፡ ምሳ ፮ ፲፮-፲፯ ፡ ሉቃ ፲ ፳፪ ።
ኦሪትም ነቢያትም ከጥንት ጀምሮ እስከ ዮሐንስ ፲፮
ድረስ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት አስተማሩ
ሁሉም ስለ እሷ ይገፋል ፡ ማቴ ፲፩ ፲፪-፲፫ ።
ነገር ግን ከኦሪትና ከነቢያት አንዲት ቃል ከምት ፲፯
ወድቅ ሰማይና ምድር ቢያልፍ ይቀላል ፡ ማቴ ፭
፲፰ ፡ ኢሳ ፵ ፰ ፡ ፩ ጴጥ ፩ ፳፭ ።
ሚስቱን ፈትቶ ሌላይቱን ያገባ ሁሉ አመነዘረ ፡ የተፈ ፲፰
ታችውንም ያገባ አመንዝራ ነው ፡ ባሏ የፈታት
ሴትም ሌላ ባል ካገባች አመነዘረች ፡ ማቴ ፭ ፴፪ ፡
፲፱ ፰-፱ ፡ ፩ ቆሮ ፯ ፲ ።

ክፍል ፹፫ ፡ ስለ አንድ ባለጸጋና ስለ አልአዛር ።

አንድ ባለጸጋ ሰው ነበረ ፡ ነጭ ሐር ብጫ ሐር ቀጫ ፲፱
ጭን ልብስ ይለብስ ነበር ፡ ሁለ ጊዜም ደስ ይለው
ነበር ፡ ራእ ዮሐ ፲፰ ፲፪ ።
በቍስለ ሥጋ ታሞ ከባለ ጸጋው ደጅ የወደቀ ሰው ፳
አልአዛር የሚባል አንድ ድኻም ነበር ፡ ዕብ ፲፩
፴፮-፴፯ ።
ከበለ ጸጋው ማእድ የሚወድቀውንም ፍርፋሪ ሊመ ፳፩
ገብ ይሻ ነበር ፡ ውሾችም እየመጡ ቍስሉን ይል
ሱት ነበር ፡ ማቴ ፲፭ ፳፯ ።
ከዚህም በኋላ ያ ድኻ ሞተና መላእክትም ወደ አብ ፳፪
ርሃም እቅፍ ወሰዱት ፡ ማቴ ፰ ፲፩ እብ ፩ ፲፬
ያዕ ፪ ፭ ።
ባለጸጋውም ሞተና ተቀበረ ፡ በሲኦልም በስቃይ ፳፫
ላይ ሳለ ዓይኖቹን አሻቅቦ አብርሃምን በሩቅ አየው
አልአዛርንም በእቅፉ አየው ።
አባቴ አብርሃም ! እዘንልኝ ፡ በዚች እሳት እጅግ ተሠ ፳፬
ቃይቻለሁና ፡ጣቱን ከውኃ ነክሮ መላሴን ያቀዝቅ
ዝልኝ ዘንድ አልአዛርን ላከው ብሎ ተጣራ ፡ ዘካ
፲፬ ፲፪ ፡ ኢሳ ፷፮ ፳፬ ።
አብርሃምም ፡ ልጄ ! በሕይወትህ እንደ ተደላደልክ ፳፭
እንደ ተቀማጠልክ አስብ ፡ አልአዛር ግን እንዲሁ በች
ጋር እንደ ነበረ አስብ ፡ አሁን ግን እንዲሁ እሱ በዚህ
ደስ ይለዋል አንተም መከራን ትቀበላለህ ኢዮ ፳፩
፲፫ ፡ መዝ ፲፯ ፲፬-፲፭ ፡ መዝ ፵፱ ፲፪-፲፱ ።
ከዚህም ሁሉ ጋር ከወዲህ ወዲያ ሊያልፉ የሚሹ ፳፮
ወደ እናንተ ሊመጡ እንዳይችሉ ፡ ከእናንተ ወገን

እምለፌ ኢይክህሉ መጺአ ኀቤክሙ ፣ ወእለሂ እመ
ንገሌክሙ ኢይዕድዉ ኀቤነ ።
፳፯ ወይቤሎ እስእለከ አባ፡አብርሃም ትፈንዎ ለአልአዛር
ቤተ አቡየ ።
፳፰ እስመ ሀለዉ ኃምስቱ አኀውየ ይንግሮሙ ወይስምዑ
ወኢይምጽኡ እሙንቱሂ ውስተ ዛቲ ብሔረ ሕማም ።
፳፱ ወይቤሎ አብርሃም በሙ ሙሴ ወነቢያት ኪያሆሙ
ለይስምዑ ።

፴ ወይቤሎ አልቦ አባ አብርሃም አሐዱ እምነ ምው
ታን ለእመ ኢሖረ ኀቤሆሙ ወለእመ ኢነገሮሙ
ኢየአምኑ ወኢይኔስሑ ።
፴፩ ወይቤሎ አብርሃም ለእመሰኬ ሙሴሃ ወነቢያተ ኢይ
ሰምዑ እመኒ ቦ ዘተንሥአ እምዉታን ኢይሰምዕዎ
ወኢየአምንዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ።

<u>ክፍል ፹ወ፬ ፡ በእንተ ምጽአተ መንሱት ።</u>

፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ ግብር
ይመጽእ መንሱት ፣ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለዘያመጽእ
ለመንሱት እምኀቤሁ ።
፪ እምኀየሶ ይእስሩ በክሳዱ ማኅረፀ አድግ ወያስጥምዎ
ውስተ ቀላየ ባሕር እምያስሕቶ ለአሐዱ እምእሉ
ንኡሳን ።
፫ ዑቁ ርእሰክሙ ለእመ አበሰ ለከ እኁከ ገሥፆ በባ
ሕቲትከ ፡ ወለእመሰ ነስሐ ኅድግ ሎቱ ።
፬ ወእመኒ ስብዐ ለለዕለቱ አበሰ፣ ወስብዐ ለለዕለቱ ተጋ
ነየ ኅድግ ሎቱ ።

<u>ክፍል ፹ወ፭ ፡ በእንተ ኃይለ ሃይማኖት ።</u>

፭ ወይቤልዎ ሐዋርያት ለእግዚእነ ወስከነ ሃይማኖተ ።

፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እመ ብክሙ ሃይማ
ኖት መጠነ ኅጠተ ሰናፔ ወትብልዋ ለዛቲ ሰግላ
ተመልሒ እምሥርውኪ ወተተከሊ ውስተ ባሕር
ትትኤዘዝ ለክሙ ።
፯ ወመኑ እምኔክሙ ዘቦ ገብር ሐረሳዊ ወእመኒ ኖላዊ
ወአቲዎ እምወፍሩ ይብሎ እግዚኡ ዕርግ ወነዓ
ርፍቅ ምስሌየ ።

፰ አኮኑ ይብሎ አስተዳሉ ሊተ ዘእዴረር ወቅንት ወመ
ጥወኒ እስከ እበልዕ ወእሰቲ፣ ወእምዝ ብላዕ ወስ
ተይ አንተሂ ።
፱ ቦኑ እንጋ ምዝጋና ለውእቱ ገብር ለእመ ገብረ ዘአ
ዘዘ እግዚኡ ።
፲ ከማሁኬ አንትሙኒ ገቢረክሙ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ

የሆኑትን ወደ እኛ እንዳይሻገሩ ፡ በእኛና በእናንተ
መካከል ታላቅ ገደል ይከለክለናል ፡ ፪ ተሰ. ፩ ፱ ።
እርሱም እንዲህ አለው አባቴ አብርሃም ! አልአዛርን ፳፯
ወደ አባቴ ቤት ትልከው ዘንድ እለምንሃለሁ ።
አምስቱ ወንድሞቼን አሉና እነሱም ሰምተው ወደ ፳፰
ዚች የሥቃይ ቦታ እንዳይመጡ ይንገራቸው ።
አብርሃምም ሙሴና ነቢያት አሏቸው እነሱን ይስሙ ፳፱
አለው ፡ ኢሳ. ፰ ፳ ፡ ዮሐ. ፭ ፴፱ ፡ ግ. ሐ. ፲፭ ፳፩ ፡
፪ ጢሞ ፫ ፲፮ ።
አባ አብርሃም የለም ፡ ከሙታን አንዱ ከልሄደና ካል ፴
ነገራቸው አያምኑም ንስሐም አይገቡም ።

አብርሃምም ሙሴንና ነቢያትን ካልሰሙማ ከሙታን ፴፩
ተለይቶ የተነሣ ቢኖርም አይሰሙትም አያምኑትም
አለው ፡ ዮሐ. ፲፩ ፵፬-፵፯ ፡ ፲፪ ፱-፲ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

<u>ክፍል ፹፬ ፡ ስለ ፈተና መምጣት ።</u>

ጌታ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ አላቸው ፩
መከራ ግድ ይመጣል ፡ ነገር ግን ምክንያት ሆኖ መከ
ራን ለሚያመጣት ሰው ወዮለት ! ።
ከእሊህ ከታናናሾቹ አንዱን ከሚያስተው የአህያን ፪
ወፍጮ በአንገቱ አስረው ወደ ጥልቅ ባሕር ቢያሰ
ጥሙት በተሻለው ነበር ፤ ማቴ. ፲፰ ፮ ፡ ማር. ፱ ፵፪ ።
ራሳችሁን ዕወቁ ፡ ወንድምህ አንተን ቢበድልህ ብቻ ፫
ህን ሆነህ ምከረው ፡ ቢጸጸትም ይቅር በለው ፡ ዘሌዋ.
፲፱ ፲፯ ፡ ማቴ ፲፰ ፲፭ ።
በየቀኑ ሰባት ጊዜ ቢበድልና በየቀኑም ሰባት ጊዜ ፬
ቢጸጸትም ይቅር በለው ።

<u>ክፍል ፹፭ ፡ ስለ ሃይማኖት ኃይል ።</u>

ሐዋርያትም ጌታን ሃይማኖትን ጨምርልን አሉት ፡ ፭
ማር. ፱ ፳፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፣ የሰናፍጭ ቅንጣት ፮
ታህል ሃይማኖት ብትኖራችሁ ይህቺን ሾላ ከሥርሽ
ተነቅለሽ በባሕር ውስጥ ተተከዪ ብትሏት ትታዘዝላ
ችኋለች ፡ ማቴ ፲፯ ፳-፳፩ ፡ ማር. ፱ ፳፫ ።
አራሽ ፡ ወይም ከብት ጠባቂ አገልጋይ ያለው ከእና ፯
ንተ ማነው ? ከተሠማረበት በተመለሰ ጊዜ ጌታው
ና ፈጥነህ ወደዚህ ውጣና ከእኔ ጋር ተቀመጥ ራት
ብላ ይለዋልን ? ።
ራቴን አዘጋጅልኝና እስክበላ እስክጠጣ ድረስ ፰
ታጥቀህ አሳልፍልኝ ከዚህ በኋላ አንተም ብላ ጠጣ
የሚለው አይደለምን ? ማር. ፱ ፳፫ ።
እንግዲህ ጌታው ያዘዘውን ቢያደርግ ለዚያ አገልጋይ ፱
ምስጋና አለውን ? ።
እንዲህም እናንተ ያዘዝኋችሁን ሁሉ አድርጋችሁ ፲

በሉ አግብርት ጽሩዓን ንሕነ ወዘይደልወነ ለገቢር ገበርነ ።

ክፍል ፹ወ፮ ፡ በእንተ ዐሠርቱ እለ ለምጽ ።

፲፩ ወእምዝ እንዘ የሐውር ኢየሩሳሌም ኀለፈ ማእከለ ሰማርያ ወገሊላ ።
፲፪ ወእንዘ ይበውእ አሐተ ሀገረ ተቀበልዎ ዐሠርቱ ዕደው እለ ለምጽ ወቆሙ እምርኁቅ ።
፲፫ ወአውየዉ ወይቤሉ ኢየሱስ ሊቅ ተሠሃለነ ።
፲፬ ወርእዮሙ ወይቤሎሙ ሑሩ ኀበ ካህን ወአፍትኑ ርእሰክሙ ወእንዘ የሐውሩ ነጽሑ ።
፲፭ ወርእዮ አሐዱ እምኔሆሙ ከመ ነጽሐ ተመይጠ እንዘ የአኵቶ ለእግዚአብሔር በዐቢይ ቃል ።
፲፮ ወሰገደ ታሕተ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ በገጹ ወአእኰቶ ወሳምራዊ ውእቱ ብእሲሁ ።
፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አኮኑ ዐሠርቱ እሙንቱ እንትሙ እለ ነጽሑክሙ አይቴኑ እንከ ተስዐቱ ? ።
፲፰ ሎሙሰ ተሰእኖሙኑ ተመይጦ ወአእኵቶቶ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዝንቱ ዘካልእ ሕዝቡ ።
፲፱ ወይቤሎ ተንሥእ ወሑር ሃይማኖትከ አሕየወተከ ።

ክፍል ፹ወ፯ ፡ በእንተ ምጽአተ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡

፳ ወተሰእልዎ ፈሪሳውያን ወይቤልዎ ማእዜ ትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ኢትመጽእ መንግሥተ እግዚአብሔር በተዐቅቦ ።
፳፩ ወኢይብልዋ ነያ ዝየ ወነያ ከሐከ ፡ መንግሥተ እግዚአብሔርሰ ነያ ማእከሌክሙ ይእቲ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ይመጽእ መዋዕል አመ ትፈትዉ ትርአዩ አሐተ እምነ መዋዕሊሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ፡ ወኢትሬእዩ ።
፳፫ ወለእመ ይብሉክሙ ነዋ ዝየ ወነዋ ከሐከ ኢትፃኡ ወኢትዴግኑ ።
፳፬ እስመ ከመ መብረቅ ዘይበርቅ ወያበርህ እምአጽናፈ ሰማይ እስከ አጽናፈ ሰማይ ከማሁ ውእቱ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።
፳፭ ወባሕቱ እምቅድመ ዝንቱ ኵሉ ብዙኀ የሐምም ፡ ወትሜንኖ ወታሜክሮ ዛቲ ትውልድ ።
፳፮ ወበከመ ኮነ በመዋዕሊሁ ለኖኅ ከማሁ ይከውን በምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

እኛ ሥራ ፈቶች ባሮች ነን ለመሥራትም የሚገባንን ሥራን በሉ ፡ ኢዮ. ፳፪ ፫ ፡ መዝ. ፲፮ ፪ ።

ክፍል ፹፮ ፡ ስለ ዐሥሩ ለምፃሞች ።

ከዚህ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ሲሄድ በገሊላና በሰ ፲፩
ማርያ መካከል አለፈ ፡ ዮሐ. ፬ ፬ ።
ወደ አንዲት አገርም ሲገባ ለምጽ የያዛቸው ዐሥር ፲፪
ወንዶች ተቀበሉትና ራቅ ብለው ቆሙ ፡ ሌዋ. ፲፫
፵፮ ፡ ዘኍ. ፭ ፪ ።
ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው ኢየሱስ መምህር ! ፲፫
እዘንልን አሉ ፡ መዝ. ፻፯ ፲፱ ።
ልመናቸውንም ሰምቶ ወደ ካህን ሂዱና ራሳቸሁን ፲፬
አንጹ አላቸው ፡ ሲሄዱም ነጹ ፡ ዘሌዋ. ፲፫ ፪ ፡ ፵፭
፵፮ ፡ ፲፬ ፪ ።
ከእነሱም አንዱ እንደ ነጻ በየ ጊዜ በታላቅ ቃል እግ ፲፭
ዚአብሔርን እያመሰገነ ተመለሰ ፡ መዝ. ፻፫ ፩ ።
በግንባሩም ወድቆ ከጌታ ኢየሱስ እግር በታች ሰገ ፲፮
ደና አመሰገነ ፡ ሰውየውም ሳምራዊ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ የነጻችሁት እናንት ዐሥር ፲፯
አልነበራችሁምን ? እንግዲያ ዘጠኙ የት አሉ ? አለው ።

ወገኑ ሌላ ከሆነ ከዚህ ሰው በቀር ለእነዚያ ተመልሶ ፲፰
እግዚአብሔርን ማመስገን ተሳናቸውን ? ።
ተነሥና ሂድ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው ፡ ምዕ ፯ ፲፱
፶ ፤ ፰ ፡ ፵፰ ።

ክፍል ፹፯ ፡ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት መምጣት ፡

ፈሪሳውያንም የእግዚአብሔር መንግሥት መቼ ትመ ፳
ጣለች ? ብለው ጠየቁት ፡ እርሱም መልሶ እንዲህ
አላቸው ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት በመጠባበቅ
አትመጣም ፡ ዮሐ. ፲፰ ፴፮ ፡ ፩ ቆሮ. ፬ ፳ ።
እዚህ ናት ወይም እዚያ ናት አይሏትም ፡ የእግዚ ፳፩
አብሔር መንግሥትስ እነኋት በመካከላችሁ ናት ፡
ማቴ. ፳፬ ፳፫ ፡ ማር. ፲፫ ፳፩ ።
ደቀ መዛሙርቱንም እንዲህ አላቸው ከሰው ልጅ ፳፪
ቀኖች አንዲቱን ታዩ ዘንድ የምትመኙበት ወራት
ይመጣል ፡ ግን አታዩም ፡ ማቴ. ፱ ፲፮ ።
ከዚህ ነው ወይም ከዚያ ነው ቢሏችሁ አትውጡ ፳፫
አትፈልጉ ፡ ምዕ. ፳፩ ፰ ፡ ፩ ዮሐ. ፬ ፩ ።
መብረቅ ብልጭ ብሎ ከዳር እስከ ዳር እንደሚያበራ ፳፬
የሰው ልጅ አመጣጡ እንዲሁ ነውና ፡ ማቴ. ፳፬ ፳፯ ።

ነገር ግን ከዚህ ሁሉ አስቀድሞ ብዙውን መከራ ይቀ ፳፭
በላል ፤ ይህችም ትውልድ ትንቀዋለች ትፈታተነውም
አለች ፡ ማቴ. ፲፮ ፳፩ ።
በኖኅ ዘመን እንደሆነው የሰው ልጅ በሚመጣበትም ፳፮
ጊዜ እንዲሁ ይሆናል ፡ ዘፍ. ፯ ፩ ።

፳፯ ወበከመ ከነ እንዘ ይበልዑ ወይሰትዩ ወያወስቡ ወይ
ትዋሰቡ እስከ አመ በአ ኖኅ ውስተ ንፍቀ ታቦት
ወመጽአ ማየ አይኅ ወአጥፍአ ኵሎ ኅቡረ ።
፳፰ ወበከመ ከነ በመዋዕሊሁ ለሎጥ እንዘ ይበልዑ ወይ
ሰትዩ ፡ ወየሐንጹ ወይተክሉ ወይሠይጡ ወይሣየጡ ።
፳፱ እስከ አመ ዕለተ ወፅአ ሎጥ እምሰዶም ወአዝነመ
እግዚአብሔር እሳተ ወተየ እምሰማይ ወአጥፍአ
ኵሎ ።
፴ ከማሁ ውእቱ ምጽአቱ ለወልደ እጓለ እመሕያው
ኢይትዐወቅ ።
፴፩ ይእተ አሚረ ዘሀሎ ውስተ ናሕስ ወንዋዩ ውስተ
ቤት ኢይረድ ይንሣእ ፤ ወዘሂ ገዳመ ሀሎ ኢይግባእ
ድኅሬሁ ።
፴፪ ተዘከርዋ ለብእሲተ ሎጥ ።
፴፫ ዘይፈቅድ ያድኅና ለነፍሱ ለይግድፋ ፡ ወዘሰ ገደፋ
ለነፍሱ በእንቲአየ ያሐይዋ ።
፴፬ እብለክሙ በይእቲ ሌሊት ክልኤቱ ይሰክቡ ውስተ
አሐዱ ዓራት አሐደ ይነሥኡ ወካልአ የኃድጉ ።

፴፭ ወክልኤቲ የኀርፃ ውስተ አሐቲ ማኅረፅ አሐተ ይነ
ሥኡ ወካልእታ የኅድጉ ።
፴፮ ወክልኤቱ ይሄልዉ ውስተ አሐዱ ገራህት አሐደ
ይነሥኡ ወካልአ የኅድጉ ።
፴፯ ወአውሥኡ ወይቤልዎ በአይቴኑ እግዚኦ ፡ ወይቤ
ሎሙ ኀበ ሀሎ ገደላ ህየ ይትጋብኡ አንስርት ።

ምዕራፍ ፲ወ፰ ፤

ክፍል ፹ወ፫ ምሳሌ በእንተ አሐዱ መኰንን ።

፩ ወይቤሎሙ በምሳሌ ከመ ዘልፈ ይጸልዩ ወኢይ
ትሀከዩ ።

፪ ወይቤሎሙ ሀሎ በአሐቲ ሀገር አሐዱ መኰንን
ዘኢይፈርህ እግዚአብሔርሃ ወኢየኃፍር ሰብአ ።
፫ ወሀለወት አሐቲ ዕቤርት በይእቲ ሀገር ወክነት ትመ
ጽእ ኀቤሁ ወትብሎ ኰንነኒ እምእድውየ ፡ አበያ ወአ
ንዳያ ።
፬ ወእምዝ ሐለየ በልቡ ወይቤ እመ ኢይፈርሆ ለእግ
ዚአብሔር ወኢየኀፍር ሰብአ ፡ ከመ ኢታንጥየኒ ዛቲ
ዕቤር እትቤቀል ላቲ ከመ ኢትምጻእ ወኢታስርሐኒ
ዘልፈ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚእነ ስምዑ ዘይቤ መኰንነ ዐመፃ ።

፮ ኢይፈትሕኑ እንከ እግዚአብሔር ለኅሩያኒሁ እለ
ይግዕሩ ኀቤሁ መዓልተ ወሌሊተ ወይትዔገሦሙኑ ።

፯ አወ እብለክሙ ከመ ይፈትሕ ሎሙ ፍጡነ ፡ ወባሕቱ

ኖኅ ወደ መርከብ እስኪገባ ድረስ ይበሉ ይጠጡ ፳፯
ያገቡ ይጋቡ እንደ ነበረ የጥፋት ውኃም መጥቶ
ሁሉን አንድ አድርጎ እንደ አጠፋ ፡ ዘፍጥ. ፯ ፯ ።
በሎጥ ዘመንም ይበሉ ይጠጡ ቤት ይሠሩ ተክል ፳፰
ይተክሉ ይሸጡ ይገዙ እንደነበረ ፡ ዘፍ. ፲፱ ፩ ።
ሎጥ ከሰዶም እስከ ወጣበት እግዚአብሔርም ከሰማይ ፳፱
እሳትንና ዲንን አዝንሞ ሁሉን እንዳጠፋበት ፤ ዘፍ
፲፱ ፲፭ ።
የሰውም ልጅ አመጣጡ እንዲሁ ነው ፡ አይታወ ፴
ቅም ፡ ማቴ. ፳፬ ፫ ፡ ራ. ዮ. ፩ ፯ ።
ያን ጊዜ በሰገነት ያለ ገንዘቡም በምድር ቤት የሆ ፴፩
ነበት ሰው ሊያነሣ አይውረድ ፡ በዱር ያለም ወደ
ኋላው አይመለስ ፡ ማቴ. ፳፬ ፲፯ ።
የሎጥን ሚስት አስቧት ፡ ዘፍጥ. ፲፱ ፳፯ ። ፴፪
ነፍሱን ሊያድናት የሚወድ ይጣላት ፡ ስለ እኔም ነፍ ፴፫
ሱን የጣላት ያድናታል ፡ ምዕ. ፱ ፳፬ ፡ ማቴ. ፲ ፴ ።
እላችኋለሁ ሁለት ሰዎች በአንድ አልጋ ይተኛሉ ፡ ፴፬
አንዱን ይወስዳሉ ፡ ሁለተኛውን ይተዋሉ ፡ ማቴ. ፳፬
፵-፵፩ ።
ሁለት ሴቶችም በአንድ ወፍጮ ይፈጫሉ ፡ አንዲቱን ፴፭
ይወስዳሉ ሁለተኛይቱን ይተዋሉ ።
ሁለት ሰዎች በአንድ እርሻ ላይ ይኖራሉ ፡ አንዱን ፴፮
ይወስዳሉ ፡ ሁለተኛውን ይተዋሉ ።
እነሱም መልሰው አቤቱ በየት ነዋ? አሉት እርሱም ፴፯
ጥንብ ካለበት አሞሮች ከዚያ ይሰበሰባሉ አላቸው
ኢዮ. ፴፱ ፴ ፡ ዕንበ ፩ ፰ ፡ ማቴ. ፳፬ ፳፰ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ክፍል ፹፫ ፡ ምሳሌ ስለ አንድ ፈራጅ ።

ዘወትር እንዲጸልዩና እንዳይሰንፉ በምሳሌ አስተማ ፩
ራቸው ፡ ዘፍ. ፴፪ ፱-፲ ፡ መዝ. ፶፭ ፲፮-፲፯ ፡ ሮሜ.
፲፪ ፲፪ ።
በአንዲት አገር እግዚአብሔርን የማይፈራ ሰውን የማ ፪
ያፍር አንድ ዳኛ ነበር ።
በዚያች አገር አንዲት ባልቴት ነበረችና ወደርሱ ፫
እየመጣች ከባላጋራዬ ፍረድልኝ ትለው ነበር ፡ እንቢ
አላት አዘገያትም ፡ ዘፀአ. ፳፪ ፳፪-፳፫ ።
ከዚህ በኋላ በልቡ አሰበ እግዚአብሔርንም ባልፈራ ፬
ሰውንም ባላፍር ይህቺ ባልቴት እንዳትዘበዝበኝ ዘወ
ትር እየመጣች እንዳታዳክመኝ እፈርድላታለሁ አለ ፡
መሳ. ፲፮ ፲፯ ፡ ምዕ. ፲፩ ፯-፱ ።
ጌታችንም እንዲህ አላቸው ዐመፀኛው ዳኛ ያለውን ፭
ስሙ ።
እንግዲያስ እግዚአብሔር በመዓልትም በሌሊትም ፮
ወደርሱ ለሚጮሁ ለመረጣቸው አይፈርድላቸውምን
ወይስ ቸል ይላቸዋልን? ፩ ሳሙ. ፳፬ ፲፪ ።
ፈጥኖ እንደሚፈርድላቸው በእውነት እላችኋለሁ ፯

ወልደ እጓለ እመሕያው መጺኦ ይረክቡኑ እንጋ ሃይማኖተ በዲበ ምድር ።

ክፍል ፹ወ፱፡ በእንተ ፈሪሳዊ ወመጸብሐዊ ።

፱ ወይቤሎሙ ለእለ ያጸድቁ ርእሶሙ ወይሜንኑ ቢጸሙ ወመሰለ ሎሙ ከመዝ ።
፲ ክልኤቱ ዕደው ዐርጉ ቤተ መቅደስ ይጸልዩ፡ አሐዱ ፈሪሳዊ ወካልኡ መጸብሐዊ ።
፲፩ ወቆመ ፈሪሳዊ ወጸለየ ወይቤ፡ አአኰተከ እግዚኦ ዘኢረሰይከኒ ከመ ባዕዳን ሰብእ ኃያድያን ወዓማፅያን ወእለ የሐውሩ ብእሲተ ብእሲ ወኢከመ ዝንቱ መጸብሐዊ ።
፲፪ አንሰ እጼውም ሰኑየ መዋዕለ በሰናብት፡ ወአበውእ ዐሥራተ እዴሁ ለኵሉ ዘአጥረይኩ ።
፲፫ ወመጸብሐዊሰ ቆመ እምርኁቅ ወኢፈቀደ ያንሥእ አዕይንቲሁ ላዕለ ውስተ ሰማይ ወጐድአ እንግድዓሁ ወይቤ ሥረይ ሊተ እግዚኦ እስመ አነ ኃጥእ ዘኢይደልወኒ እቁም ውስተ መካነ መቅደስከ ።
፲፬ ወእብለክሙ አተወ ቤቶ ዝንቱ እንዘ ይጸድቅ እምዝንቱ፡ እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀስር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከብር ።

ክፍል ፺፡ በእንተ በርከቱ ሕፃናት ።

፲፭ ወአምጽኡ ኀቤሁ ሕፃናተ ይግሥሦሙ ወያንብር እዴሁ ላዕሌሆሙ ወርእዮሙ አርዳኢሁ ገሠፅዎሙ ።
፲፮ ወጸውዖሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኅድጉ ሕፃናተ ይምጽኡ ኀቤየ ወኢትክልእዎሙ እስመ ለዘከመ እሉ ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፲፯ አማን እብለክሙ ዘኢተቀበላ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ከመ ሕፃናት ኢይበውኣ ።

ክፍል ፺ወ፩፡ በእንተ ባዕል ዘተስእሎ ።

፲፰ ወተስእሎ አሐዱ መልአክ ወይቤሎ ሊቀ ኄር ምንተ ሠናየ ገቢርየ እረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፲፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለምንት ትብለኒ ኄር አልበ ኄር ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፳ ተአምር ትእዛዛቲሁ ኢትቅትል ነፍሰ፤ ወኢትሑር ብእሲተ ብእሲ፡ ወኢትዘሙ፤ ወኢትስርቅ፡ ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት፡ ወአክብር አባከ ወእመከ ።

ነገር ግን የሰው ልጅ በመጣ ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆን? ኤር. ፳ ፲፪ ፡ ፪ ተሰ. ፩ ፯ ፡ ምዕ. ፲፯ ፳፪ ፡ ሮሜ ፲፯ ፳ ።

ክፍል ፹፱ ፡ ስለ ፈሪሳዊውና ስለ ቀራጩ ።

ራሳቸውን ለሚያመጻድቁ በልንጀራቸውን ለሚንቁ ሰዎች እንዲህ ብሎ መሰለላቸው ፡ ምሳ. ፴ ፲፪ ። ፱
ሁለቱ ሰዎች ሊጸልዩ ወደ ቤተ መቅደስ ገቡ አንዱ ፈሪሳዊ ሁለተኛው ቀራጭ ነበር፡ ማቴ. ፯ ፳-፴፯ ። ፲
ፈሪሳዊውም ቆመና እንዲህ ብሎ ጸለየ ፡ አቤቱ! እንደ ሌሎች ሰዎች እንደ ቀማኞች እንደ በመፀኞች ወደ ሰው ሚስት እንደሚሄዱ ወይም እንደዚህ ቀራጭ ያላደረግኸኝ አመሰግንሃለሁ፡ ኢሳ ፩ ፲፭ ፡ ኢሳ. ፶፰ ፪ ፡ ማቴ፳ ፩ ፡ ራ. እ. ፫ ፲፯ ። ፲፩
እኔ በየሳምንቱ ሁለት ቀን እጾማለሁ ከገኘሁትም ሁሉ ከዐሥር አንድ እሰጣለሁ ። ፲፪
ቀራጩ ግን ራቅ ብሎ ቆመ ዓይኖቹን ወደላይ ወደ ሰማይ ሊያነሣ አልወደደም ደረቱንም እየደቃ እኔ በመመስገኛህ ቦታ መቆም የማይገባኝ ኃጢአተኛ ነኝና ይቅር በለኝ አለ፡ መዝ. ፵ ፲፪ ፡ መዝ. ፶፩ ፫ ። ፲፫
ከዚያኛው ይልቅ ይህ ጻድቅ ሆኖ ወደ ቤቱ እንደ ተመለሰ እነግራችኋለሁ ራሱን ከፍ ከፍ ያደረገ ይዋረዳል፤ ራሱን ዝቅ ዝቅ ያደረገ ይከብራልና፡ ኢዮ. ፳፪ ፳፱ ፤ ኢሳ. ፶፩ ፪፡ ማቴ. ፳፫ ፲፪፡ ያዕ. ፬ ፯ ፡ ፩ ጴጥ. ፭ ፭ ። ፲፬

ክፍል ፺ ፡ ሕፃናትን ስለ መባረኩ ።

እጁን በላያቸው ጭኖ ይዳስሣቸው ዘንድ ሕፃናትን ወደርሱ አመጡ፡ ደቀ መዛሙርቱም አይተው ገሠጿቸው፡ ኢሳ. ፵፱ ፳፪ ፤ ፲፱ ፲፫-፲፭ ። ፲፭
ጌታ ኢየሱስም ጠርቶ ተው ሕፃናት ወደ እኔ ይምጡ አትከልክሏቸው፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና አላቸው፡ ምሳ. ፰ ፲፯ ። ፲፮
እውነት እላችኋለሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃናት ያልተቀበላት አይገባበትም፡ ማር. ፲ ፲፮ ፩ ቆሮ. ፲፭ ፳ ። ፲፯

ክፍል ፺፩ ፡ ስለ ጠየቀው ባለጸጋ ።

አንድ አለቃም ቸር መምህር! ምን ሥራ ሠርቼ የዘለዓለም ሕይወትን አገኛለሁ? አለው፡ ማቴ. ፲፱ ፲፯ ። ፲፰
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው፡ ለምን ቸር ትለኛለህ? ካንድ እግዚአብሔር በቀር ቸር የለም ። ፲፱
ትእዛዛቶቹን ታውቃለህ፡ ነፍስ አትግደል፡ ወደ ሰው ሚስት አትሂድ፡ አትስስን፡ አትስረቅ፡ በሐሰት አትመስክር አባትህንና እናትህን አክብር፡ ዘፀ. ፳ ፲፪፡ ሮሜ. ፲፫ ፱፡ ኤፌ. ፯ ፪ ። ፳

፳ ወይቤሎ ዘንተሰ ኵሎ ዐቀብኩ እምንእስየ እስከ ይእዜ ።

፳፩ ወሰሚዖ ዘንተ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ አሐቲ ተርፈተከ ሑር ወሢጥ ኵሎ ዘብከ ንዋየ ወሀብ ለነዳያን ፡ ወትረክብ መዝገበ ዘበሰማያት ወነዓ ትልወኒ ።

፳፪ ወሰሚዖ ዘንተ ተከዘ ፈድፋደ እስመ ብዕል ውእቱ ጥቀ ወብዙኅ ጥሪቱ ።

፳፫ ወርእዮ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይቴክዝ ብዙኀ ፡ ይቤ ዕፁብ ለእለ ብሙ ንዋይ በዊእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፬ ይቀልል ይኅልፍ ገመል እንተ ስቊረተ መርፍእ እምባዕል ይባእ ውስተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፭ ወይቤሉ እለ ሰምዑ መኑ እንከ ይክል ድኂነ ።

፳፮ ወይቤሎሙ ዘበኀበ ሰብእ ይሰአን በኀበ እግዚአብሔር ይትከሀል ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ተላውያነ ኢየሱስ ።

፳፯ ወይቤሎ ጴጥሮስ ናሁኬ ንሕነ ኅደግነ ኵሎ ወተሉናከ ፡ ምንተ እንጋ ንረክብ ።

፳፰ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ አልቦ መኑሂ ዘየኀድግ ቤቶ ወአዝማዲሁ ወአኀዊሁ ወብእሲቶ ወውሉዶ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፳፱ ወዘይትዐወይ ምእተ ምክዕቢተ በዝንቱ ዓለም ፡ ወበዓለምሰ ዘይመጽእ ሕይወተ ዘለዓለም ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ።

፴ ወነሥኦሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ወይቤሎሙ ናሁ ነዓርግ ኢየሩሳሌም ወይትፌጸም ኵሉ ዘጽሑፍ ውስተ መጻሕፍተ ነቢያት ላዕለ ወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፩ ወይሜጥውዎ ለአሕዛብ ወይሳለቁ ላዕሌሁ ወይጼእልዎ ወይዌርቅዎ ።

፴፪ ወይቀሥፍዎ ወይቀትልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ፡

፴፫ ወእሙንቱሰ አልቦ ዘለበዉ እምዝ ይቤሎሙ እስመ ሥዉር ውእቱ ዝ ነገር እምኔሆሙ ወኢየአምሩ ዘይብል ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ዕውር ዘኢያሪሆ ።

፴፬ ወእምዝ አልጺቆሙ ኢያሪሆ ሀሎ አሐዱ ዕውር ይነብር ውስተ ፍኖት ወይስእል ።

፴፭ ወሰሚዖ ድምፀ ሰብእ ዘየኀልፍ ይቤ ምንትኑ ዝ ዘእሰምዕ ።

ይህንስ ሁሉ ከልጅነቴ ጀምሮ እስከ ዛሬ ጠብቄ አለሁ አለው ። ፳

ጌታ ኢየሱስም ይህን ሰምቶ አንዲት ቀርታሃለች ሂድና ያለህን ሁሉ ሽጠህ ለውጠህ ለድኾች ስጥ ፡ በሰማያት ያለውን መዝገብ ታገኛለህ መጥተህም ተከተለኝ አለው ። ማቴ፡ ፲ ፳ ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፲፱ ። ፳፩

ይህንንም ሰምቶ እጅግ አዘነ እሱ ባለጸጋ ነበርና ሀብቱም ብዙ ነበርና ። ፳፪

ጌታ ኢየሱስም እጅግ ሲያዝን አይቶ እንዲህ አለ ፤ ገንዘብ ላላቸው ሰዎች ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት ጭንቅ ነው ። ፳፫

ባለጸጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ይልቅ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል ። ፳፬

የሰሙትም እንግዲህ ማን ሊድን ይችላል ? አሉና ። ፳፭

በሰው ዘንድ የማይቻለው በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል አላቸው ፡ ዘፍ፡ ፲፰ ፲፬ ። ኢዮ፡ ፵፪ ፪ ። ኤር፡ ፴፪ ፲፯ ። ዘካ፡ ፰ ፮ ። ፳፮

ክፍል ፡ ፺፪ ስለ ኢየሱስ ተከታዮች ።

ጴጥሮስም እነሆ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ እንግዲህ ምን እናገኛለን ? አለው ። ማቴ፡ ፲፱ ፳፯ ። ፳፯

እሱም እንዲህ አላቸው ፤ እውነት እነግራችኋለሁ ቤቱን ፡ ዘመዶቹን ፡ ወንድሞቹን ፡ ሚስቱን ፡ ልጆቹን ስለ እግዚአብሔር የሚተው የለም ። ዘዳ፡ ፴፫ ፱ ። ፳፰

ከተወም በዚህ ዓለም መቶ ዕጽፍ ዋጋ የማይቀበል የለም ፡ በሚመጣውም ዓለም የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል ። ኢዮ፡ ፵፪ ፲፪ ። ማቴ፡ ፲፱ ፳፱ ። ራ፡ዮ፡ ፪ ፲፯ ። ፳፱

ክፍል ፺፫፡ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ።

ዐሥራ ሁለቱንም ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፡ እነሆ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን በነቢያት መጽሐፍ የተጻፈው ሁሉ በሰው ልጅ ላይ ይፈጸማል ። ማቴ፡ ፳ ፲፯ - ፲፱ ። ማር፡ ፲ ፴፪ - ፴፬ ። ፴

ለአሕዛብ አሳልፈው ይሰጡታል ይዘብቱበታል ይሰድቡታል ፡ ይተፉበታል ፡ መዝ፡ ፳፪ ፯ ። ኢሳ፡ ፶፫ ፯ ። ማቴ፡ ፳፯ ፪ ። ግ፡ ሐ፡ ፫ ፲፫ ። ፴፩

ይገርፉታል ፡ ይገድሉታል ፡ በሦስተኛዪቱም ቀን ይነሣል ። ዮሐ፡ ፪ ፲፱ ። ፴፪

እነሱ ግን ከተናገራቸው ያስተዋሉት የለም ፡ ይህ ነገር ከነሱ የተሠወረ ነበርና የሚለውንም አያውቁም ነበርና ። ማር፡ ፱ ፴፪ ። ዮሐ፡ ፲ ፮ ። ፴፫

ክፍል ፺፬፡ ስለ ኢያሪሆው ዕውር ።

ከዚህም በኋላ ኢያሪሆ በደረሱ ጊዜ አንድ ዕውር በጐዳና ተቀምጦ ይለምን ነበር ። ማቴ፡ ፳ ፳፱-፴፫ ማር፡ ፲ ፵፮ - ፶፪ ። ፴፬

የሚያልፈው የሰው ድምፅ ሰምቶ ይህ የምሰማው ምንድር ነው ? አለ ። ፴፭

ወንጌል ዘሉቃስ ፲፱ ።

፴፯ ወይቤልዎ ኢየሱስ ናዝራዊ የኀልፍ ።
፴፰ ወአውየወ ወይቤ ኢየሱስ ወልደ ዳዊት ተሠሃለኒ ።

፴፱ ወገሠፅዎ እለ ይመርሕዎ ከመ ያርምም ወአውየወ
ፈድፋደ ወይቤ ወልደ ዳዊት ተሣሃለኒ ።
፵ ወቆመ እግዚእ ኢየሱስ ወአዘዘ ያምጽእዎ ኀቤሁ ።

፵፩ ወበጺሖ ኀቤሁ ይቤሎ ምንተ ትፈቅድ እግበር ለከ፣
ወይቤሎ እግዚኦ ከመ ይርአያ አዕይንትየ ።
፵፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ርኢ፣ ሃይማኖትከ አሕ
የወተከ ።
፵፫ ወርእየ ሶቤሃ ወተለዎ ወአእኰቶ ለእግዚአብሔር፣
ወርእዮሙ ኵሉ ሕዝብ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ።

ክፍል ፺ወ፭፣ በእንተ ዘኬዎስ መጸብሓዊ ።

፩ ወቦአ ኢያሪሆ እግዚእ ኢየሱስ ወአንሶሰወ ።
፪ ወናሁ ረከበ ብእሴ ዘስሙ ዘኬዎስ መልአኮሙ ለመ
ጸብሓን ወበዕል ውእቱ ።
፫ ወየኃሥሥ ይርአዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ወያእምር
ከመ መኑ ውእቱ ወኢያበውሖ ሰብእ እስመ ሐጺር
በቆሙ ።
፬ ወሮፀ ቅድሜሁ ወዐርገ ዲበ ሰግላ ከመ ይርአዮ
እስመ እንተ ይእቲ ፍኖት ሀለዎ ይኅልፍ ።
፭ ወበጺሖ እግዚእ ኢየሱስ ህየ ነጸሮ ወይቤሎ ዘኬ
ዎስ አፍጥን ወረድ እስመ ዮም ሀለወኒ አበል ቤተከ ።
፮ ወአፍጠነ ወሪደ ወአግነዮ ኀበ ቤቱ እንዘ ይትፌ
ሣሕ ።
፯ ወርእዮሙ ኵሎሙ አንጐርጐሩ ወይቤሉ ኀበ ብእሲ
ኃጥእ ቦአ የዓል ።
፰ ወቆመ ዘኬዎስ ወይቤሎ ለእግዚእነ ናሁ እግዚኦየ
መንፈቀ ንዋይየ እሁብ ለነዳያን ወእመሂ በ ዘገፋዕ
ክዎ እፈድዮ ህየንተ አሐዱ ትርብዕተ ።

፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዮምሰ ሕይወት ኮነ ለሰ
ብአ ዝንቱ ቤት እስመ አንተሂ ወልደ አብርሃም
አንተ ።

፲ እስመ መጽአ ወልደ እጓለ እመሕያው ይኅሥሥ
ወያድኅን ዘተኀጕለ ።

ክፍል ፺ወ፮፣ ምሳሌ በእንተ እለ ነሥኡ ፲ተ ምናናተ ።

፲፩ ወእንዘ ይሰምዑ ዘንተ መሰለ ሎሙ እስመ ቅሩብ
ውእቱ ለኢየሩሳሌም ወይቤሎሙ ከመ ሶቤሃ ታስተ
ርኢ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

የሉቃስ ወንጌል ፲፱ ።

የናዝሬቱ ኢየሱስ ያልፋል አሉት ። ፴፯
ድምፁን ከፍ አድርጎ የዳዊት ልጅ ሆይ! ይቅር ፴፰
በለኝ አለ ።
የሚመሩትም ዝም ይል ዘንድ ተቈጡት ግን በጣም ፴፱
ጮኸ ብሎ የዳዊት ልጅ ማረኝ አለ ።
ጌታ ኢየሱስም ቆሞ ወደርሱ ያመጡት ዘንድ ፵
አዘዘ ።
ወደርሱም በቀረበ ጊዜ ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? ፵፩
አለው፣ አቤቱ ዓይኖቼ እንዲያዩ ነው አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እይ ሃይማኖትህ አዳነችህ አለው፣ ፵፪
ማቴ፡ ፱ ፳፪ ። ሉቃ፡ ፲፯ ፲፱ ።
ወዲያውም አየና ተከተለው፣ እግዚአብሔርንም ፵፫
አመሰገነው ሕዝቡም ሁሉ አይተው እግዚአብሔርን
አመሰገኑት፣ መዝ፡ ፻፫ ፱፣ መዝ ፻፫ ፩። ኢሳ፡ ፴፭ ፭።
ግ፡ ሐ፡ ፬ ፳፩ ። ፩ ጴጥ፡ ፪ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ክፍል ፺፭፣ ስለ ቀራጩ ዘኬዎስ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ኢያሪሆ ገብቶ ተመላለሰ ። ፩
እነሆም የቀራጮች አለቃ ስሙ ዘኬዎስ የተባለውን ፪
ሰው አገኘ፣ እሱም ባለጸጋ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም ያየው ዘንድና ማን እንደሆነ ያውቀ ፫
ዘንድ ይሻ ነበር፣ በቁመቱ አጭር ነበርና ሰው ይከ
ልለው ነበር ። ዮሐ፡ ፲፪ ፳፩ ።
ወደ ፊቱም ሮጦ ጌታ ኢየሱስን ያየው ዘንድ ከሾላ ፬
ላይ ወጣ፣ በዚያች መንገድ ያልፍ ዘንድ ነበረውና ።
ጌታ ኢየሱስም ከዚያ እንደ ደረሰ አየውና ዘኬዎስ ፭
ቶሎ ውረድ ዛሬ ከቤትህ እውላለሁና አለው ።
ፈጥኖም ወረደና ደስ እያለው ወደ ቤቱ ይዞት ገባ ። ፮

ሁሉም አይተው ከኃጢአተኛ ሰው ቤት ሊውል ገባ ፯
ብለው አንጐራጐሩ ። ምዕ፡ ፲፭ ፪ ። ማቴ፡ ፱ ፲፩ ።
ዘኬዎስም ቆመና ጌታችንን እንዲህ አለው፣ ጌታዬ! ፰
አሁን የገንዘቤን እኩሌታ ለነዳያን እሰጣለሁ የበደል
ኩትም ቢኖር በአንድ አራት እከፍላለሁ ። ዘፀ፡ ፳፪
፩-፱ ። ፩ ሳሙ፡ ፲፪ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ዛሬስ ለዚህ ቤት ሰዎች ሕይወት ሆነ ፱
አንተም የአብርሃም ልጅ ነህና አለው ። ምዕ፡ ፲፫
፲፯ ። ገላት፡ ፫ ፯ ።
የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና ሊያድን መጥ ፲
ቷልና ። ሕዝ፡ ፴፬ ፲፯ ። ማቴ፡ ፲፰ ፲፩ ። ፩ ጢሞ፡
፩ ፲፭ ።

ክፍል ፺፮፣ ዐሥር ወቄት ስለ ተቀበሉት ሰዎች ምሳሌ ።

ይህንንም እየሰሙ መስለላቸው ወደ ኢየሩሳሌም ፲፩
ቀርቦ ስለ ነበር የእግዚአብሔር መንግሥት ወዲያ
ውኑ ትገለጥ መስሏቸው ነበርና ። ሉቃ ፲፯ ፣ ፳ ። ግብ
ሐዋ ፩ ፣ ፮ ።

፲፪ ወይቤ አሐዱ ብእሲ ክቡር ሖረ ብሔረ ርኁቀ ይን
ሣእ ሎቱ መንግሥተ ወይሠወጥ ።
፲፫ ወጸውዐ አግብርቲሁ ዐሥርተ ወወሀቦሙ ዐሥርተ
ምናናተ ወይቤሎሙ ተገበሩ እንከ እስከ አአቱ ።
፲፬ ወሰብአ ሀገሩሰ ይጸልእዎ ወፈነዉ ተናብልተ ድኅ
ሬሁ እንዘ ይብሉ ኢንፈቅድ ለዝንቱ ይንግሥ ላዕሌነ።
፲፭ ወእምዝ ሶበ አተወ ነሢኦ መንግሥተ አዘዘ ያምጽእ
ዎሙ ለአግብርቲሁ እለ ወሀቦሙ ወርቆ ከመ ያእ
ምር ዘከመ ተገበሩ ።
፲፮ ወመጽአ ቀዳማዊ ወይቤሎ እግዚኦ ምናንከ ዓሠርተ
ወዐሠርተ ምናናተ ረበኀኩ ።
፲፯ ወይቤሎ እግዚኡ አ ገብር ኄር ወምእመን ዘበው
ኁድ ምእመነ ኮንከ ዲበ ብዙኅ እሠይመከ፡ ተሠየም
ላዕለ ዐሠርቱ አህጉር ።
፲፰ ወመጽአ ካልኡሂ ወይቤሎ እግዚኦ ምናንከ ኃም
ስቱ፡ ወኃምስተ ምናናተ ረበኀኩ ።
፲፱ ወይቤሎ ሎቱኒ አንተኒ ተሠየም ላዕለ ኃምስቱ አህ
ጉር ።
፳ ወመጽአ ሣልሱኒ ወይቤሎ እግዚኦ ነዮ ምናንከ
እንተ ኀቤየ ጠብለልክዋ ወአንበርክዋ ውስተ ሰበንየ፤
፳፩ እስመ ፈራህኩከ እስመ አእምረከ ከመ ዕፁብ ብእሲ
አንተ ወትነሥእ ዘኢያንበርከ፡ ወተአርር ዘኢዘራ
እከ ወታስተጋብእ ዘኢዘረውከ ።
፳፪ ወይቤሎ እግዚኡ በከመ ቃልከ እኴንነከ አ ገብር
እኩይ ወሀካይ፡ ተአምረኒኑ ከመ ብእሲ ዕፁብ አነ
አነሥእ ዘኢያንበርኩ ወአአርር ዘኢዘራእኩ ወአስተ
ጋብእ ዘኢዘረውኩ ።
፳፫ ወለምንት ኢያግባእከ ወርቅየ ውስተ ማእድየ፡ ወለ
ልየ አነ አቲውየ እምአስተገበርክዎ ምስለ ረባኁ ።
፳፬ ወይቤሎሙ ለእለ ይቀውሙ ህየ ንሥኡ እምኔሁ
ዘንተ ምናነ ወሀብዎ ለዘቦቱ ዐሠርቱ ምናናት ።
፳፭ ወይቤልዎ እግዚኦ አኮኑ ቦቱ ዐሠርቱ ምናናት ።
፳፮ ወይቤሎሙ እብለክሙ ለኵሉ ዘቦ ይሁብዎ ወይዌስ
ክዎ፡ ወለዘሰ አልቦ እለሂ ቦ የኀይድዎ ።
፳፯ ወባሕቱ ለእልክቱሰ ጸላእትየ እለ ኢይፈቅዱ እን
ግሥ ላዕሌሆሙ አምጽእዎሙ ዝየ ወርግዝዎሙ
በቅድሜየ ።

እንዲህም አለ፡ አንድ የከበረ ሰው መንግሥት ይዞ ፲፪
ሊመለስ ወደ ሩቅ አገር ሄደ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፲፬ ።
ዐሥር አገልጋዮቹን ጠርቶ፡ ዐሥር ምናን (ከረጢት ፲፫
ወርቅ) ሰጣቸውና ፡ እንግዲህ እስክመለስ ነግዱ አላ
ቸው ።
የሀገሩ ሰዎች ግን ይጠሉት ነበርና፡ ይህ በእኛ ላይ ፲፬
ሊነግሥብን አንፈቅድም ብለው እከታትለው መልእ
ክተኞችን ላኩ ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፩ ።
ከዚህም ፀኋላ መንግሥትን ይዞ በተመለሰ ጊዜ፡ ፲፭
እንደ ነገዱ ያውቅ ዘንድ ወርቁን የሰጣቸውን አገል
ጋዮቹን እንዲያመጡአቸው አዘዘ ።
አንደኛው መጥቶ አቤቱ ገንዘብህ ዐሥር ነበር፡ ፲፮
አሥር ምናን አትርፌአለሁ አለው ።
ጌታውም በጥቂት የታመንክ ደግና ታማኝ አገልጋይ ፲፯
በብዙ ላይ እሾምሃለሁ በዐሥሩ አህጉር ላይ ተሾም
አለው ። ማቴ ፳፭ ፡ ፳፩ ። ምሳ ፲፯ ፡ ፲ ። ራእ ዮሐ
፪ ፡ ፳፯ - ፳፯ ።
ሁለተኛውም መጥቶ አቤቱ ምናንህ አምስት ነበር፡ ፲፰
እነሆ አምስት አትርፌአለሁ አለው ።
እሱንም፡ አንተም በአምስቱ አህጉር ተሾም አለው። ፲፱
ሦስተኛውም መጥቶ አቤቱ ጌታ ሆይ! ከኔ ዘንድ የነ ፳
በረችው ምናንህ እነኋት በመጠምጠሚያዬ ጠቅልዬ
አኑሬያት ነበር አለው ።
አንተ ያላኖርከውን የምትወስድ፡ ያልዘራኸውን የም ፳፩
ታጭድ፡ ያልበተንከውን የምትሰበስብ ጨካኝ እንደ
ሆንክ ስለ ሀወቅሁኸ ፈርቻሃለሁና ።
ጌታውም እንዲህ አለው አንተ ክፉና ሰነፍ ባርያ ፳፪
ያላኖርኩትን የምወስድ፡ ያልዘራሁትን የማጭድ፡
ያልበተንኩትን የምሰበስብ ጨካኝ ሰው እንደሆ
ንኩ ታውቀኛለኸን? እንግዲህ እንደ ቃልህ እፈ
ርድብሃለሁ ። ፪ ሳሙ ፩፡ ፲፯ ። ኢዮ ፲፭ ፡ ፮ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፴፯ ።
ለምን ወርቄን ወደ ግምጃ ቤት አልመለስከም? እኔ ፳፫
ራሴ ተመልሼ ከትርፉ ጋር ባሠራሁበት ነበር ።
ከዚያ የቆሙትንም ይህን ወርቅ ከእሱ ተቀብላችሁ ፳፬
አሥር ምናን ላለው ስጡት አላቸው ።
አቤቱ ዐሥር ምናን ያለው አይደለምን? አሉት ። ፳፭
እርሱም ላለው ሁሉ ይሰጡታል ይጨምሩለታል፡ ፳፮
ለሌለው ግን ያለውን ስንኳን ይወስዱበታል እላች
ኋለሁ አላቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፲፰ ።
ነገር ግን እነዚያን ልነግሥባቸው የማይወዱ ጠላቶ ፳፯
ቼን ወደዚህ አምጡዋቸውና በፊቴ ውጉዋቸው ።

ክፍል ፺ወ፯ ፡ በእንተ በአቱ ውስተ ኢየሩሳሌም ።

፳፰ ወዘንተ ብሂሎ አመልአ ቅድመ ወዐርገ ኢየሩሳሌም ።
፳፱ ወሶበ በጽሐ ቤተ ፋጌ ወቢታንያ ኀበ ደብር ዘስሙ
ኤሌዎን ፈነወ ክልኤተ እምአርዳኢሁ ።
፴ ወይቤሎሙ ሑሩ ሀገረ ዘቅድሜክሙ ወበዊአክሙ
ትረክቡ ዕዋለ እሥረ ዘኢተፅዕኖ ሰብእ ፍትሕዎ
ወአምጽእዎ ሊተ ።
፴፩ ወእመበ ዘይቤለክሙ ለምንት ትፈትሑ ፡ በሉ እግ
ዚኡ ይፈቅዶ ።
፴፪ ወሐዊሮሙ እለ ተፈነዉ ረከቡ በከመ ይቤሎሙ ።
፴፫ ወፈትሑ ዕዋለ ፡ ወእንዘ ይፈትሑ ዕዋለ ይቤልዎሙ
አጋእዝቲሁ ለምንት ትፈትሕዎ ለዕዋል ።
፴፬ ወይቤሉ እግዚኡ ይፈቅዶ ።
፴፭ ወነሥእዎ ወወሰድዎ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ወረሐኑ
አልባሲሆሙ ዲበ ዕዋል ወአጽዓንዎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ዲቤሁ ።
፴፮ ወእንዘ የሐውር ነጸፉ አልባሲሆሙ ውስተ ፍኖት ።
፴፯ ወበጺሖሙ ኀበ ሙራደ ዐቀብ ዘደብረ ዘይት አኀዙ
ኵሎሙ አርዳኢሁ ይትፈሥሑ ወይሰብሕዎ ለእግዚ
አብሔር በዓቢይ ቃል በእንተ ኵሉ ኃይል ዘርእዩ ።
፴፰ እንዘ ይብሉ ቡሩክ ዘይመጽእ በስመ እግዚአብሔር
ወቡሩክ ንጉሠ እስራኤል ፡ ሰላም በምድር ወስብ
ሐት በአርያም ።
፴፱ ወበ እምፈሪሳውያን እለ ይቤልዎ በማእከለ ሕዝብ ፡
ሊቅ ገሥፆሙ ለአርዳኢከ ።
፵ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እብለክሙ ለእመ አርመሙ
እሉ ፡ እሎንቱ አእባን ይኬልሑ ።
፵፩ ወበጺሖ ርእያ ለሀገር ወበከየ ላዕሌሃ ።
፵፪ ወይቤላ ሶበሰ ተአምሪ ዮም ሰላምኪ ወባሕቱ እም
ይእዜሰ ተሠወረ እምአዕይንትኪ ።
፵፫ ወይበጽሐኪ መዋዕል አመ የዓግቱኪ ፀርኪ ወይት
ዓየኑኪ ወየኀፅሩኪ ወያስተጋብኡኪ እምኵለሄ ።
፵፬ ወይነጽሑኪ ለኪ ወለውሉድኪ ምስሌኪ ወኢየኀ
ድጉ እብነ ዲበ እብን በውስቴትኪ እስመ ኢያእመ
ርኪ መዋዕለ ሣህልኪ ።

ክፍል ፺፯ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።

ይህንን ተናግሮ ጉዞውን ቀጥሎ ወደ ኢየሩሳሌም ፳፰
ወጣ ። ማር ፲ ፡ ፴፪ ።
ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ አጠገብ ወደ ቤተ ፳፱
ፋጌና ወደ ቢታንያ በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ
ሁለቱን ላከ ። ዘካ ፲፬ ፡ ፬ ። ማቴ ፳፩ ፡ ፩ - ፱ ። ዮሐ
፲፪ ፡ ፲፪ - ፲፮ ።
እንዲህም አላቸው ፡ በፊታችሁ ወደ አለችው አገር ፴
ሂዱ ፡ ገብታችሁም ሰው ያልተቀመጠበት የታሠረ
ውርንጫ ታገኛላችሁ ፡ ፈትታችሁ አምጡልኝ ።
ማር ፲፩ ፡ ፪ ።
ለምን ትፈቱታላችሁ የሚላችሁ ቢኖር ጌታው ይሻ ፴፩
ዋል በሉ ። መዝ ፶ ፡ ፲ ።
የተላኩትም ሂደው እንደ አላቸው አገኙ ። ፴፪
ውርንጫውን ፈቱ ፡ ውርንጫውንም ሲፈቱ ባለቤ ፴፫
ቶቹ ግልገሉን ለምን ትፈቱታላችሁ? አሏቸው ።
ጌታው ይሻዋል አሉ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፲፬ ። ፴፬
ይዘውም ወደ ጌታ ኢየሱስ ወሰዱትና በግልገሉ ፴፭
ላይ ልብሳቸውን ጐዝጉዘው ጌታ ኢየሱስን በዚያ
ላይ አስቀመጡት ። ፪ ነገ ፱ ፡ ፲፫ ።
ሲሄድም በመንገድ ልብሶቻቸውን አነጠፉ ። ፴፮
ወደ ደብረ ዘይት ዐቀበት መውረጃም በደረሱ ጊዜ ፴፯
ደቀ መዛሙርቱ በሙሉ ስለ አዩት ኀይል ሁሉ ደስ
ብሎአቸው እግዚአብሔርን በታላቅ ቃል ሊያመሰ
ግኑት ጀመሩ ።
በእግዚአብሔር ስም የሚመጣ የተባረከ ነው ፡ የእስ ፴፰
ራኤል ንጉሥ የተባረከ ነው ፡ በምድር ሰላም ፡ በአር
ያም ምስጋና ይሁን እያሉ ። መዝ ፻፲፰ ፡ ፳፮ ። ፩ ጢሞ
፩ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፬ ።
ከፈሪሳውያን ሰዎችም በሕዝቡ መካከል መምህር ! ፴፱
ደቀ መዛሙርትህን ገሥፃቸው የሚሉት ነበሩ ።
እርሱም እነዚህ ዝም ቢሉ ፡ እሊህ ድንጋዮች ይናገ ፵
ራሉ ብሎ መለሰላቸው ። ዕንባ ፪ ፡ ፲፩ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፲፮ ።
በደረሰ ጊዜም አገሪቱን አይቶ አለቀሰላት ። ፪ ነገ ፰ ፡ ፵፩
፲፩ ። ኢሳ ፶፫ ፫ ። ሆሴ ፲፩ ፡ ፰ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፴፭ ።
እንዲህም አላት ብታውቂስ ሰላምሽ ዛሬ ነበረ ፡ ፵፪
ከእንግዲህ ወዲህ ግን ከዓይኖችሽ ተሠውሯል ።
ዘዳ ፴፪ ፡ ፳፱ ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፰ ።
ጠላቶችሽ አንቺን የሚከቡበት ቀን ይመጣል ፡ ይከ ፵፫
ትሙብሻል ፡ ይከቡሻል ፡ በአራቱ መዓዝን ያስጨን
ቁሻል ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፫ ። ኤር ፮ ፡ ፫ - ፮ ። ሕዝ ፳፩ ፡ ፳፪ ።
ይጥሉሻል ፡ ልጆችሽንም ከንቺ ጋር ይጥሏቸዋል ፡ ፵፬
ደንጊያ በደንጊያ ላይ አይተዉልሽም ፡ የይቅርታሽን
ቀን አላወቅሽምና ። ፩ ነገ ፱ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፪ ።
ሚክ ፫ ።

ክፍል ፺ወ፰ ፡ በእንተ ዘከመ ሰደዶሙ ለእለ ይሠይጡ ወይሣየጡ በቤተ መቅደስ ።

፵፭ ወቦአ ምኵራበ ወሰደደ ኵሎሙ እለ ይሠይጡ ወይ
ሣየጡ በቤተ መቅደስ ፡ ወገፍትዐ ማእዳቲሆሙ ለመ
ወልጣን ወመናብርቲሆሙ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ።

፵፮ ወይቤሎሙ ጽሑፍ ዘይብል ቤትየሰ ቤተ ጸሎት
ይሰመይ ፡ ወአንትሙሰ ረሰይክምዎ በአተ ፈያት
ወሰረቅት ።
፵፯ ወኵሎ አሚረ ይሜህሮሙ በምኵራብ ወየኃሥሡ
ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃናተ ሕዝብ በዘይቀ
ትልዎ ።
፵፰ ወኃጥኡ ዘይሬስይዎ እስመ ኵሎሙ ሕዝብ ይሰ
ቀሉ በአሰምአቱ ።

ምዕራፍ ፳ ።

ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ዘከመ ተስእልዎ ሊቃነ ካህናት ።

፩ ወእምዝ አሐተ ዕለተ እንዘ ይሜህሮሙ ለሕዝብ
በምኵራብ ወይነግሮሙ ቆሙ ላዕሌሁ ሊቃነ ካህናት
ወጸሐፍት ወረበናት ።

፪ ወይቤልዎ ንግረነ በመባሕተ መኑ ትገብር ዘንተ ፡
ወመኑ አብሐከ ትግበር ከመዝ ።

፫ ወአውሥአ ወይቤሎሙ እሴአለክሙ አነሂ አሐተ
ነገረ ወንግሩኒ ።
፬ ጥምቀቱ ለዮሐንስ እምአይቴ ይእቲ ፡ እምሰማይኑ
ወሚመ እምሰብእ ።
፭ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ እመሂ ንብሎ እምሰማይ
ይብለነ እፎ ኢአመንክምዎ ።
፮ ወእመሂ ንብሎ እምሰብእ ይዌግሩነ ኵሉ ሕዝብ
እስመ ኵሎሙ ተአመንዎ ለዮሐንስ ከመ ነቢይ
ውእቱ ።
፯ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ኢነአምር እምኀበ ኮነ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ ኢይነግረክሙ
በመባሕተ መኑ እገብር ከመዝ ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ዐቀብተ ወይን ።

፱ ወአኀዘ ይመስል ሎሙ ለሕዝብ ዘንተ ምሳሌ ወይቤ
ሎሙ ብእሲ ተከለ ወይነ ወሚመ ሎቱ ዐቀብተ ለወ
ይኑ ወአክረየ ምክያደ ወሐነፀ ማኅፈደ ወነገደ ርኁቀ
ብሔረ ወጐንደየ አቲወ ።

፲ ወአመ ኮነ ጊዜ ፍሬሁ ፈነወ ገብሮ ኀበ ዐቀብተ

ክፍል ፺፰ ፡ በቤተ መቅደስ የሚገዙትንና የሚሸጡትን ስለ ማባረሩ ።

ወደ ምኵራብም ገብቶ በቤተ መቅደስ የሚሸጡት ፵፭
ንና የሚገዙትን ሁሉ አስወጣ ፡ የለዋጮችንም
ሰደቃ የርግብ ሻጮችንም ወንበር ገለበጠ ። ማር
፲፩ ፡ ፲፭ - ፲፰ ። ዮሐ ፪ ፡ ፲፫ - ፲፯ ።
ቤቴ የጸሎት ቤት ይባላል የሚል ጽሑፍ አለ ፡ ፵፮
እናንተ ግን ፡ የሌባና ፡ የቀማኛ ዋሻ አደረጋችሁት
አላቸው ። መዝ ፷፫ ፡ ፭ ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፯ ። ኤር ፯ ፡ ፲፩ ።
ዘወትር በምኵራብ ያስተምራቸው ነበር ፡ የካህናት ፵፯
አለቆች ፡ ጻፎችና የሕዝብ ታላላቆችም ሊገድሉት
ይሹ ነበር ።
ግን የሚያደርጉትን አጡ ፡ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ ፵፰
ይመሰጡ ነበርና ።

ምዕራፍ ፳ ፤

ክፍል ፺፱ ፡ የካህናት አለቆች እንደ ጠየቁት ።

ከዚህም በኋላ አንድ ቀን ሕዝቡን በምኵራብ ሲያስ ፩
ተምራቸውና ሲነግራቸው ፡ የካህናት አለቆች ፡ ጻፎ
ችና ሽማግሌዎች ተነሡበት ። ማቴ ፳፩ ፡ ፳፫ - ፳፯ ።
ማር ፲፩ ፡ ፳፯ - ፴፫ ።
ይህን በማን ሥልጣን እንደምትሠራ ንገረን ፡ ይህን ፪
ንስ እንድታደርግ ማን ፈቀደልህ ? አሉት ። ግብ
ሐዋ ፬ ፡ ፯ ።
እሱም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔም አንዲት ነገር ፫
እጠይቃችኋለሁ ንገሩኝ ።
የዮሐንስ ጥምቀት ከወዴት ናት ፡ ከሰማይ ? ወይስ ፬
ከሰው ? ።
እርስ በርሳቸውም እንዲህ ተባባሉ ፡ ከሰማይ ነው ፭
ብንለው ለምን አላመናችሁት ? ይለናል ።
ከሰው ነው ብንለውም ሕዝቡ ሁሉ ይወግሩናል ፡ ፮
ሁሉም ዮሐንስ ነቢይ እንደሆነ አምነዉበታልና ።
ማቴ ፲፬ ፡ ፭ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፱ ።
ከወዴት እንደሆነች አናውቅም ብለው መለሱለት ። ፯
ኢዮ ፳፬ ፡ ፲፫ ። ሮሜ ፲፰ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ እኔም ይህንን በማን ሥልጣን እንዳ ፰
ደርግ አልነግራችሁም አላቸው ። ኢዮ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።

ክፍል ፻ ፡ ስለ ወይን ጠባቆች ።

ለሕዝቡም ይህን ምሳሌ ይመስልላቸው ጀመር እን ፱
ዲህም አላቸው ፤ አንድ ሰው ወይን ተከለና ለወይኑ
ጠባቆች ሾመለት መጥመቂያ አስቆፈረ ግንብም
ሠራና ወደ ሩቅ አገር ሄዶ ሳይመለስ ዘገየ ። መዝ፡
፹ ፱ ። ኢሳ፡ ፭ ፩ ። ኤር፡ ፪ ፳፩ ።
የመከር ወራት በሆነ ጊዜም ወደ ወይኑ ጠባቂዎች ፲

ወይን ከመ ይፈንዉ ሎቱ እምፍሬ ወይኑ ወዘበጥዎ
ዐቀብተ ወይን ለገብሩ ወፈነውዎ ዕራቆ ።

፲፩ ወዳግመ ፈነወ ካልአነ ገብሮ ፡ ወኪያሁኒ ዘበጥዎ
ወአኅሠርዎ ወፈነውዎ ዕራቆ ።
፲፪ ወካዕበ ፈነወ ሣልሰኒ ገብሮ ፡ ወኪያሁኒ ፈቀዕዎ
ወሰደድዎ ።
፲፫ ወይቤ በዐለ ዓፀደ ወይን ምንተ እንከ እሬሲ እፌኑ
ወልድየ ዘአፈቅር ለእመ ኪያሁ የኀፍሩ ርእዮሙ
ወፈነዎ ።

፲፬ ወሶበ ርእይዎ ዐቀብተ ወይን ተማከሩ ወይቤሉ
ዝንቱ ውእቱ ወራሲሁ ንዑ ንቅትሎ ወንርከብ ርስቶ ፤

፲፭ ወአውፅእዎ እፍአ እምዓፀደ ወይን ወቀተልዎ ።

፲፮ ወሶበ መጽአ በዐለ ዓፀደ ወይን ምንተ እንከ ይሬስ
ዮሙ ይመጽእ ወይቀትሎሙ ለእልክቱ ዐቀብተ
ዓፀደ ወይን ወይሁብ ወይኖ ለካልአን ዐቀብት ፡ ወሰ
ሚዖሙ ቃሎ ይቤሉ ሐሰ ኢይከውን ከመዝ ።

፲፯ ወነጸሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ምንትኑመ
ጽሑፍ ዘይብል እብን እንተ መነንዋ ነደቅት ይእቲ
ከነት ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ።

፲፰ ወኵሉ ዘወድቀ ዲበ ይእቲ እብን ይትቀጠቀጥ ወለ
ዘኒ ወድቀት ላዕሌሁ ትቀጠቅጦ ።

፲፱ ወፈቀዱ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት የአኀዝዎ ሶቤሃ
ወፈርህዎሙ ለሕዝብ እስመ አእመሩ ከመ በእንቲ
አሆሙ መሰለ ከመዝ ።

ክፍል ፪ወ፩ ፡ በእንተ ውሂበ ጸባሕት ለቄሣር ።

፳ ወተግኒሦሙ እምኔሁ አጽንሑ ሎቱ እለ ይትዐቀ
ብዎ ወፈነዉ ኀቤሁ ሰብአ ዐይን እለ ያጸድቁ ርእ
ሰሙ ከመ ያስሕትዎ በቃሉ ወከመ ያግብእዎ ለመኳ
ንንት ወለመሳፍንት ።
፳፩ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ነአምር ከመ ጽድቀ
ትነግር ወትሜህር ወኢታደሉ ለገጽ ወኢለመኑሂ
ወርቱዐ ትሜህር ፍኖተ እግዚአብሔር ።

፳፪ ይከውነነሁ ነሀብ ጸባሕተ ለቄሣር ወሚመ አልበ ።

፳፫ ወአእመሮሙ ትምይንቶሙ ወይቤሎሙ ለምንት
ታሜክሩኒ አርእዩኒ ዲናረ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳ ።

አገልጋዩን ላከ ከወይኑ ፍሬ ይልኩለት ዘንድ ፡ የወይ
ኑን ጠባቂዎች ግን አገልጋዩን ደብድበው ባዶ እጁ
ንም ሰደዱት ። ፪ ነገ፡ ፲፯ ፲፫ - ፲፬ ። ፪ ዜና መዋ፡
፴፯ ፲፭ - ፲፯ ።
ዳግመኛም ሌላው አገልጋዩን ላከ እሱንም ደብድ ፲፩
በው አዋርደው ባዶ እጁን ሰደዱት ።
ደግሞ ሦስተኛ አገልጋዩን ላከ እሱንም አቊስለው ፲፪
ሰደዱት ። ነህ፡ ፱ ፳፱ - ፴ ።
የወይኑ ባለቤትም እንግዲህ ምን ላድርግ? ምናል ፲፫
ባት እሱን እንኳ አይተው ያፍሩት እንደሆን ልጄን
ልላከው ብሎ ላከው ። ኢሳ፡ ፯ ፲፬ ። ዮሐ፡ ፫ ፲፯ ።
ሮሜ ፰ ፫ ። ገላ፡ ፬ ፬ ።
የወይን ጠባቂዎችም ባዩት ጊዜ ወራሹ ይህ ነው ኑ ፲፬
እንግደለውና ርስቱን እንውሰድ አሉ ። መዝ፡ ፪ ፰
ኢሳ፡ ፱ ፯ ። ዕብ፡ ፩ ፪ ።
ከወይኑ ቦታም ወደ ውጭ አውጥተው ገደሉት ። ፲፭
ግብረ ሐ፡ ፫ ፲፭ ። ፩ ቆሮ፡ ፪ ፰ ።
የወይኑ ባለቤት በመጣ ጊዜ እንግዲህ ምን ያደርጋ ፲፮
ቸዋል? መጥቶ እነዚያን የወይን ቦታ ጠባቂዎች
ይገድላቸዋል ወይኑንም ለሌሎች ጠባቂዎች ይሰ
ጣል ፤ ቃሉንም ሰምተው አይሆንም እንዲህ አይደ
ረግም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም አያቸውና እንዲህ አላቸው ፡ አና ፲፯
ጢዎች የናቁት ደንጊያ በመዓዝን ራስ ላይ ሆነች
የሚለው ጽሑፍ ምንድነው? መዝ፡ ፻፲፰ ፳፪ ።
ኢሳ፡ ፰ ፲፬ ፤ ፩ ጴጥ ፡ ፪ ፡ ፯ ።
በዚያች ደንጊያ ላይ የወደቀ ሁሉ ይቀጠቀጣል የወ ፲፰
ደቀችበትንም ትቀጠቅጠዋለች ። ኢሳ ፡ ፰ ፲፭ ።
ዳን ፡ ፪ ፴፬ - ፴፭ ። ሮሜ ፱ ፴፫ ። ፩ ጴጥ ፡ ፪ ፯ ።
ያን ጊዜ የካህናት አለቆችና ጸፎች ሊይዙት ወደዱ ፲፱
ግን ሕዝቡን ፈሯቸው ይህንን ስለ እነሱ እንደ መሰለ
አውቀዋልና ። ምዕ፡ ፲፱ ፵፰ ።

ክፍል ፪፩ ፡ ለቄሣር ግብር ስለ መስጠት ።

ከእነሱም ሂደው የሚጠባበቁትን አዘጋጁለት በቃሉ ፳
ያስቱት ወደ መኳንንት ወደ መሳፍንትም ሊያከስ
ሱት ራሳቸውን የሚያመጻድቁ ጐብኝዎችን ወደ
እሱ ሰደዱ ። ማቴ፡ ፳፪ ፲፭-፳፪። ማር፡ ፲፪ ፲፫-፲፯ ።
እነሱም እንዲህ ብለው ጠየቁት ፤ መምህር ፡ አንተ ፳፩
እውነት እንደምትናገርና እንደምታስተምር ለማንም
ለማን ፊት አይተህ እንደማታዳላ የእግዚአብሔርንም
መንገድ በቀጥታ እንደምታስተምር እናውቃለን።
ማር፡ ፲፪ ፲፬ ።
ለቄሣር ግብር መስጠት ይገባናል ? ወይስ አይገ ፳፪
ባንም?
ተንኰላቸውንም አውቆ ለምን ትፈትኑኛላችሁ? ፳፫
ወርቁን አሳዩኝ አላቸው ።

፳፬ ወአምጽኡ ወአርአይዎ ፡ ወይቤሎሙ ዘመኑ መል ክዑ ወመጽሐፉ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ዘቄሣር ።

አምጥተው አሳዩት መልኩ ጽሕፈቱስ የማነው? አላቸው ፤ የቄሣር ነው ብለው መለሱለት ። ፳፬

፳፭ ወይቤሎሙ ሀቡ ዘቄሣር ለቄሣር ፡ ወዘእግዚአብሔር ለእግዚአብሔር ።

እንኪያስ የቄሣርን ለቄሣር፡ የእግዚአብሔርንም ለእግ ዚአብሔር ስጡ አላቸው ። ፳፭

፳፮ ወስእንዎ አስሕቶቶ በቃሉ በቅድመ ኵሉ ሕዝብ ወአንከሩ ሣዕሣዐ አፉሁ ወአውሥአቶ ወአርመሙ ።

በሕዝቡ ሁሉ ፊት በአነጋገሩ ማሳት ተሳናቸው አክናውኖ መናገሩንና መልሱን አድንቀው ዝም አሉ። ፳፮

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ እለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ።

ክፍል ፲፱ ፡ ትንሣኤ ሙታን የለም ስለሚሉ ሰዎች ።

፳፯ ወመጽኡ ኀቤሁ ሰዱቃውያን እለ ይብሉ ኢየሐ ይዉ ምዉታን ።

ሙታን አይነሡም የሚሉ ሰዱቃውያንም ወደ እሱ መጡ ። ማቴ፡ ፳፪ ፳፫ - ፴፫ ። ማር፡ ፲፪ ፲፰-፳፯ ። ግብ ሐዋ ፬ ፩ - ፪ ። ፳፯

፳፰ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቅ ሙሴ ጸሐፈ ለነ እንዘ ይብል ፡ ለእመበ ብእሲ ዘሞተ እኁሁ ወኀደገ ብእሲቶ እንዘ አልቦ ውሉድ ያውስባ እኁሁ ለብእሲቱ ወያ ቅም ዘርአ ለእኁሁ ።

እንዲህ ብለው ጠየቁት ፤ መምህር ሙሴ "ወንድሙ ልጅ ሳይወልድ ሚስቱን ትቶ የሞተበት ሰው ቢኖር ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ" ሲል ጽፎልናል ። ዘፍ፡ ፴፰ ፰ ። ዘዳ፡ ፳፭ ፭ ። ፳፰

፳፱ ወሀለዉ እንከ ኀቤነ ሰብዓቱ አኀው ወአውሰበ ዘይ ልኅቅ ብእሲተ ወሞተ እንዘ አልቦ ውሉድ ።

እንግዲህ ከእኛ ዘንድ ሰባት ወንድማማች ነበሩ ታላቁ ሚስት አግብቶ ልጅ ሳይወልድ ሞተ ። ፳፱

፴ ወከማሁ አውሰበ ካልኡኒ ወሣልሱኒ ነሥአ ከማሁ ወኢኀደጉ ውሉደ ።

ሁለተኛው አገባት ሦስተኛውም እንዲሁ አገባት ልጅም አልተዉም ። ፴

፴፩ ወሰብዐቲሆሙ ከማሁ አውሰብዋ ወሞቱ እንዘ አል ቦሙ ውሉድ ።

ሰባቱም እንዲሁ በመከታተል አግብተዋት ልጅ ሳይወልዱ ሞቱ ። ፴፩

፴፪ ወድኅረ ኵሎሙ ሞተት ይእቲ ብእሲት ።

ከሁሉም በኋላ ያቺ ሴት ሞተች ። ፴፪

፴፫ ወአመ የሐይዉ እንከ ምዉታን ለመኑ እምኔሆሙ ትከውኖ ብእሲተ እስመ ናሁ ሰብዐቲሆሙ አው ሰብዋ ።

እንግዲህ ሙታን በተነሡ ጊዜ ከነሱ ለማንኛው ሚስት ትሆነዋለች እነሆ ሰባቱ ሁሉ አግብተዋታልና። ፴፫

፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ውሉደ ዝንቱ ዓለም ያወስቡ ወይትዋሰቡ ወይወልዱ ወይት ዋለዱ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፤ የዚህ ዓለም ልጆች ያገባሉ ይጋባሉ ይወልዳሉ ይዋለዳሉ ። ፴፬

፴፭ ወእለሰ ይደልዎሙ ይርከብዎ ለዝክቱ ዓለም አመ የሐይዉ ሙታን ኢያወስቡ ወኢይትዋሰቡ ።

ሙታን በሚነሡበት ጊዜ ያን ዓለም ሊወርሱት የሚገባቸውን ግን አያገቡም አይጋቡም ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፳፫ - ፶፫ ። ፴፭

፴፮ ወኢይትከሀሎሙ እንከ መዊተ እላ ከመ መላእክተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወውሉደ እግዚአብሔር ይከውኑ ወውሉደ ሕይወት እሙንቱ ።

ከእንግዲህ ወዲህ ሞት የለባቸውም እንደ እግዚአብ ሔር መላእክት ናቸው ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ይሆ ናሉ የሕይወት ልጆችም ናቸው እንጂ ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፵፪ - ፶፪ ። ሮሜ ፰ ፳፫ ። ፩ ዮሐ፡ ፫ ፪። ፴፮

፴፯ ወከመሰ የሐይዉ ሙታን ሙሴሂ ነገረ ዘከመ ይቤሎ እግዚአብሔር በኀበ ዕፀ ጳጦስ አነ ውእቱ አምላከ አብርሃም ፡ ወአምላከ ይስሐቅ ፡ ወአምላከ ያዕቆብ ።

ሙታን እንደሚነሡስ እግዚአብሔር በቍጥቋጦ ሆኖ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅ አምላክ ፤ የያዕቆብ አምላክ ነኝ እንዳለው ሙሴም ተናግሯል ። ዘፀአ ፫ ፡ ፮ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፴፪ ። ፴፯

፴፰ ኢኮነኬ አምላከ ሙታን አላ አምላከ ሕያዋን ውእቱ እስመ ኵሎሙ ሕያዋን እሙንቱ በኀቤሁ ።

እንኪያስ የሕያዋን አምላክ እንጂ የሙታን አምላክ አይደለም ሁሉም በእርሱ ዘንድ ሕያዋን ናቸውና ። መዝ ፲፮ ፡ ፭ - ፲፩ ። ሮሜ ፬ ፡ ፲፯ ። ቈላስ ፫ ፡ ፫ - ፬ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፲፮ ። ፴፰

፴፱ ወአውሥኡ ሰብአ እምጸሐፍት ወይቤሉ ሊቅ ሠናየ ትቤ ።

ከጻፎችም ወገን የሆኑ ሰዎች መምህር ፤ መልካም ብለሃል ብለው መለሱ ። ፴፱

፵ ወአልቦ እንከ መኑሂ ዘተኀበለ ይሰአሎ ።

ከዚያ ወዲያ ግን ማንም ሊጠይቀው የደፈረ የለም ። ፵

ክፍል ፲ወ፫ ፡ ዘከመ ተስእሎሙ እግዚእነ ለፈሪሳውያን ።

፵፩ ወይቤሎሙ እፎ ይብልዎ ለክርስቶስ ወልደ ዳዊት ።

፵፪ ወለሊሁ ዳዊት ይቤ በመጽሐፈ መዝሙር ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ ።

፵፫ እስከ አገብእሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ ።

፵፬ ዘለሊሁ እንከ ዳዊት እግዚእየ ይቤሎ እፎ እንከ ይከውኖ ወልዶ ።

፵፭ ወእንዘ ኵሎሙ ሕዝብ ይሰምዑ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ።

፵፮ ተዐቀብዎሙ ለጸሐፍት እለ ይፈቅዱ ያንሶስዉ ተላቢሶሙ ወያፈቅሩ ተአምኆ በምሥያጣት ፡ ወንቢረ ፍጽም በውስተ አዕዋዳት ወርእሰ ምርፋቃት በውስተ ምሳሓት ።

፵፯ እለ ይውኅጥዎን ለአብያተ መበለታት ወበምክንያት ያነውኁ ጸሎተ ፡ እሙንቱ ይነሥኡ ዘየዐቢ ኵነኔ ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ፡
ክፍል ፲ወ፬ በእንተ ጸሪቀ መበለት ።

፩ ወነጸረ ወርእየ አብዕልተ ዘያበውኡ መባአሙ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ።

፪ ወርእየ ዕቤረ መበለተ እንዘ ታበውእ ክልኤ ጸራይቀ ።

፫ ወይቤሎሙ አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ ዕቤር ነዳይት አብዝኀት አብአ መባአ ለእግዚአብሔር ።

፬ እስመ እሉ ኵሎሙ እምተረፎሙ አብኡ መባአ ለእግዚአብሔር ፡ ወዛቲሰ እምተጽናሳ ኵሎ ጥሪታ ዘበ አብአት ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ ምዝባሬ ቤተ መቅደስ ወኢየሩሳሌም ።

፭ ወበ እለ ይቤልዎ በእንተ ቤተ መቅደስ ሠናይ አበኒሁ ወሥርገው ንድቁ ።

፮ ወይቤሎሙ ትሬእዩኑ ዘንተ ፤ ይመጽእ መዋዕል አመ ኢይትኀደግ ዝየ እብን ዲበ እብን ዘኢይትነሠት ።

፯ ወተስእልዎ ወይቤልዎ ሊቀ ማእዚ ይከውን ዝንቱ ወምንት ተአምሪሁ አመ ይከውን ዝንቱ ።

፰ ወይቤሎሙ ዑቁ ኢያስሕቱክሙ ብዙኃን ይመጽኡ

ክፍል ፲፫፡ ጌታችን ፈሪሳውያንን እንደ ጠየቃቸው ።

ክርስቶስን እንዴት የዳዊት ልጅ ይሉታል? አላ ፵፩
ቸው ። ኢሳ ፱ ፡ ፮ - ፯ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፵፩ - ፵፭ ። ማር
፲፪ ፡ ፴፭ ።
እሱ ዳዊት በመዝሙር መጽሐፍ እንዲህ ብሏል ፵፪
"ጌታ ጌታዬን በቀኜ ተቀመጥ" አለው ። መዝ ፻፲ ፡
፩ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፬ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፳፭ ።
ጠላቶችህን ከእግርህ ጫማ በታች እስከደርጋቸው ፵፫
ድረስ ።
እንግዲህ እሱ ራሱ ዳዊት ጌታዬ ያለው እንዴት ፵፬
ልጁ ይሆናል? ።
ሕዝቡም ሁሉ እየሰሙ ደቀ መዛሙርቱን እንዲህ ፵፭
አላቸው ።
ልብሳቸውን እንዘርፍፈው ወዲያ ወዲህ ማለትን ፵፮
የሚሹ በገበያ እጅ መንሣትን፥ በአደባባይ ፊት ለፊት
መቀመጥን፤ በማእድ ጊዜ በራስጌ መቀመጥን የሚ
ወዱ ጻፎችን ዕወቁባቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፫ ። ማቴ
፳፫ ፡ ፮ ።
የመበለቶችን (የድኾችን) ገንዘብ የሚበሉ ለምክንያ ፵፯
ትም ጸሎትን የሚያስረዝሙ፥ እነዚህ ከፍተኛ ቅጣ
ትን ይቀበላሉ ። ማር ፲፪ ፡ ፵ ።

ምዕራፍ ፳፩፤
ክፍል ፲፬፡ ስለ ድኻይቱ መኃልቅ ።

በሙዳየ ምጽዋቱ መባቸውን የሚያገቡ ባለ ጸጎችን ፩
አየ ተመለከተ ። ፪ ነገ ፲፪ ፡ ፱ ። ማር ፡ ፲፪ ፡ ፵፩ - ፵፪ ።
አንዲት ድኻ ባልቴት ሁለት መኃልቅ ስታገባ አየ ። ፪

እንዲህም አላቸው ይህቺ ድኻ ባልቴት ለእግዚአብ ፫
ሔር ብዙ መባ እንዳገባች በእውነት እነግራችኋለሁ ።
፪ ቆሮ ፰ ፡ ፲፪ ።
እነዚህ ሁሉ ከተረፋቸው ለእግዚአብሔር መባ ሰጥ ፬
ተዋልና፤ ያቺ ግን ከድኽነቷ ያላት ጥሪቷን ሁሉ
አገባች ።

ክፍል ፲፭፡ ስለ ኢየሩሳሌም መፈታትና ስለ ቤተ መቅደስ መፍረስ ።

ስለ ቤተ መቅደስም ደንጊያው ያማረ ነው፥ አሠራ ፭
ሩም ያጌጠ ነው ያሉት ነበሩ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፩ - ፳፬ ።
እንዲህም አላቸው ይህን ታያላችሁን? ደንጊያ በደን ፮
ጊያ ላይ ሳይፈርስ የማይቀርበት ጊዜ ይመጣል ።
ምዕ ፲፱ ፡ ፵፬ ፡ ሚክ ፫ ፡ ፲፪ ።
እነሱም መምህር! ይህ መቼ ይደረጋል? በሚሆን ፯
በትስ ጊዜ ምልክቱ ምንድነው? ብለው ጠየቁት ።
እርሱም እንዲህ አላቸው፥ ብዙዎች እኔ ክርስቶስ ፰

በስምየ እንዘ ይብሉ አነ ውእቱ ክርስቶስ ወበጽሐ
ዕድሜሁ ወኢትሖሩ ወኢትትልውዎሙ ።

፱ ወአመ ሰማዕክሙ ቀትለ ወሀከከ ኢትደንግፁ እስመ
ይከውን ቅድመ ከመዝ ወበሕቱ አኮ ሶቤሃ ዘየኃልቅ ።

፲ ወይትነሥኡ ሕዝብ ዲበ ሕዝብ ወንግሥት ዲበ
ንግሥት ።

፲፩ ወይመጽእ ዓቢይ ድልቅልቅ ወረኃብ በበብሔሩ
ወፍርሀት ላዕለ ሰብእ ወተአምር ዓቢይ ይከውን
እምሰማይ ።

፲፪ ወእምቅድመ ዝንቱ ኵሉ ይእኅዙክሙ ወይወስዱ
ክሙ አዕዋዳተ ወይሰድዱክሙ ወይሞቅሑክሙ ወይ
ወስዱክሙ ኀበ ነገሥት ወመሳፍንት በእንተ ስምየ ።

፲፫ ወዝንቱ ይረክበክሙ ከመ ይኩን ስምዐ ላዕሌሆሙ ።

፲፬ ዑቁ ኢተሐልዩ በልብክሙ ዘትብሉ ።

፲፭ አነ እሁበክሙ አፈ ወጥበበ በዘኢይክሉ ተዋሥኦተ
ክሙ ወተዋቅሦተክሙ እለ ይትነሥኡ ላዕሌክሙ ።

፲፮ ወያገብኡክሙ አዝማዲክሙ ወአኃዊክሙ ወአዕርክ
ቲክሙ ወቢጽክሙ ።

፲፯ ወኵሉ ይጸልአክሙ በእንተ ስምየ ወይቀትሉክሙ ።

፲፰ ወኢትትኀጐል አሐቲ እምሥዕርተ ርእስክሙ ።

፲፱ ወበትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ ።

ክፍል ፻ወ፮ ፡ በእንተ ሙስናሃ ለኢየሩሳሌም ።

፳ ወአመ ርኢክሙ የዐግትዋ ሠራዊት ለኢየሩሳሌም
አእምሩ ከመ በጽሐ ሙስናሃ ።

፳፩ ወይእተ አሚረ እለ ውስተ ይሁዳ ይጕዩ ውስተ አድ
ባር ወእለሂ ማእከላ ይወጽኡ እምኔሃ ፡ ወእለሂ
ውስተ በሐውርቲሃ ኢይበውእዋ ።

፳፪ እስመ ዕድሜሃ ውእቱ በዘይትቤቀልዋ ከመ ይብጻሕ
ኵሉ ዘጽሑፍ ላዕሌሃ ።

፳፫ ወበሕቱ አሌ ሎን ለፅኑሳት ወለእለ የኀፅና በውእቱ
መዋዕል እስመ ይከውን ዐቢይ ምንዳቤ ዲበ ምድር
ወመቅሠፍት ዲበ ዝንቱ ሕዝብ ።

፳፬ ወይወድቁ በኵናት ወይፄወዉ ውስተ ኵሉ አሕዛብ
ወይከይድዋ አሕዛብ ለኢየሩሳሌም እስከ ይበጽሕ
ዕድሜሆሙ ለአሕዛብ ።

ነኝ ጊዜውም ደርሷል እያሉ በስሜ ይመጣሉና እን
ዳያስቷችሁ ተጠንቀቁ ተከትላችኋቸውም አትሂዱ ።
ማቴ ፳፬ ፡ ፬ ። ኤፌ ፫ ፡ ፮ ።
ጦርነቱን ፀብ ክርክሩን በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ ፱
አስቀድሞ እንዲህ ይሆናልና ፤ ነገር ግን ያን ጊዜውኑ
የሚፈጸም አይደለም ።
ሕዝብ በሕዝብ ላይ ነገሥታትም በነገሥታት ላይ ፲
ይነሣሉ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፯ ።
በየሀገሩ ረኃብ ታላቅ መነዋወጥ በሰውም ላይ ፍር ፲፩
ሃት ይመጣል በሰማይም ታላቅ ተአምር ይሆናል ።
ኢዮ ፫ ፡ ፫ ።
ከዚህም ሁሉ አስቀድሞ ይዘው ወደ አደባባይ ይወ ፲፪
ስዱ ችኋል አገር አስጥለው ያሳድዱ ችኋል ያስሯች
ኋል ፤ ስለ ስሜም ወደ ነገሥታትና ወደ መሳፍንት
ይወስዱ ችኋል ። ምዕ ፲፪ ፡ ፲፩ ። ማር ፲፫ ፡ ፱ ። ግብ
ሐዋ ፲፪ ፡ ፩ - ፱ ።
በእነሱ ምስክር ሊሆንባቸው ይህ መከራ ያገኛች ፲፫
ኋል ። ፊል ፩ ፡ ፲፱ ።
ዕወቁ የምትናገሩትን በልባችሁ አታስቡ ። ማቴ ፲ ፡ ፲፱ ። ፲፬
በእናንተ ላይ የተነሡት ጠላቶች ሊመልሱላችሁና ፲፭
ሊከራከሯችሁ እንዳይችሉ ዕውቀትንና አንደበትን
እሰጣችኋለሁ ። ግብ ሐዋ ፮ ፡ ፲ ።
ዘመዶቻችሁ ወንድሞቻችሁ ወዳጆቻችሁ ባልንጀሮ ፲፮
ቻችሁ አሳልፈው ይሰጧችኋል ። ሚክ ፯ ፡ ፮ ።
ሁሉም ስለ ስሜ ይጠሏችኋል ይገድሏችኋል ። ማቴ ፲፯
፲ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
ከራስ ጠጕራችሁ አንዲቱ አትጠፋም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፯ ። ፲፰
በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላ ፲፱
ችሁ ። ፪ ዜና መዋ ፲፭ ፡ ፯ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፮ ።

ክፍል ፻፮ ፡ ስለ ኢየሩሳሌም ጥፋት ።

ኢየሩሳሌምን ወታደሮች ከበዋት ባያችሁ ጊዜ ፳
ጥፋቷ እንደ ደረሰ ዕወቁ ። ዳን ፱ ፡ ፳፮ ።
ያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራራ ይሸሹ ፤ በውስ ፳፩
ጧም ያሉ ከእሷ ይወጡ በአውራጃዎቿም ያሉ
ወደ ውስጧ አይገቡም ። ማቴ ፳፬ ፡ ፲፭ ።
በእሷ የተጻፈ ሁሉ ይፈጸም ዘንድ እሷን የሚበቀሉ ፳፪
በት ጊዜ ነውና ። ኤር ፭ ፡ ፳፱ ። ዳን ፱ ፡ ፳፮ - ፳፯
ነገር ግን በዚያ ወራት ለፀነሱ ወልደውም ለሚያሳ ፳፫
ድጉ ወዮላቸው ፤ በምድር ላይ ጽኑ መከራ ይሆና
ልና በዚህም ሕዝብ ላይ መቅሠፍት ይመጣልና ።
በጦር ይወድቃሉ በአሕዛብ ሁሉ ይማረካሉ ፤ አሕ ፳፬
ዛብ ጊዜያቸው እስኪፈጸም ድረስ ኢየሩሳሌምን
ይሠፍሩባታል ። ዘዳግ ፳፰ ፡ ፷፬ ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፳፭ ።
ራዕ ፲፩ ፡ ፪ ።

ክፍል ፻ወ፯ ፡ በእንተ እለ ይቀድሙ ትእምርታት ወበእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ ።

፳፭ ወይከውን ተእምር ውስተ ፀሐይ ወወርኅ ወከዋክብትኒ ይወድቁ እምሰማይ ዲበ ምድር ወይትመነደቡ አሕዛብ ወየኃሥሩ እምድምፀ ባሕር ፡ ወበሕርኒ ትደምፅ ወትትከወስ ።

፳፮ ወትወፅእ ነፍሰ እጓለ እመሕያው እምፍርሀት ወእምትሕዝብት ዘይመጽእ በዓለም እስመ ይትከወስ ኃይለ ሰማያት ይእተ አሚረ ።

፳፯ አሜሃ ይሬእይዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው እንዘ ይመጽእ በደመና ሰማይ ምስለ ኃይል ብዙኅ ወስብሐት ።

፳፰ ወአመ ከነ ዝንቱ ኵሉ ስግዱ ወአንሥኡ ርእሰክሙ እስመ በጽሐ ዘያድኅንክሙ ።

፳፱ ወመሰለ ሎሙ ወይቤሎሙ እምከመ ርኢክምዋ ለበለስ ወለኵሉ ዕፀው ከመ ሠረፁ ተአምሩ ከመ አልጸቀ ማእረር ።

፴ ከማሁ አንትሙኒ እምከመ ርኢክሙ ከመ ከነ ዝንቱ አእምሩ ከመ በጽሐት መንግሥተ እግዚአብሔር ።

፴፩ አማን እብለክሙ ከመ ኢትኀልፍ ዛቲ ትውልድ እስከ አመ ይከውን ዝንቱ ኵሉ ።

፴፪ ሰማይ ወምድር የኃልፍ ወቃልየሰ ኢየኃልፍ ።

ክፍል ፻ወ፰ ፡ ዘከመ ይደልዎሙ ለክርስቲያን ይንበሩ ድልዋኒሆሙ ።

፴፫ ዑቁ ርእሰክሙ ኢታክብዱ ልበክሙ በበሊዕ ወበስታይ ወበፈጊዕ ወበሐልዮ መንበርት ።

፴፬ ወትበጽሐክሙ ይእቲ ዕለት ግብተ ከመ መሥገርት እንተ ትወርድ ዲበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።

፴፭ ትጊሁ እንከ በኵሉ ጊዜ ከመ ትክሀሉ አምስጦ በጸሎትክሙ እምነ ዝንቱ ኵሉ ዘይመጽእ ወትቁሙ ቅድሜሁ ለወልደ እጓለ እመሕያው ።

፴፮ ወከነ መዓልተ ይሜህር በምኵራብ ወሌሊተ ይወፅእ ወይበይት ውስተ ደብረ ዘይት ዘስሙ ኤሌዎን ።

፴፯ ወኵሉ ሕዝብ ይገይሱ ኀቤሁ ውስተ ምኵራብ ያፅምዕዎ ቃሎ ።

ክፍል ፻፯ ፡ ስለ ክርስቶስ መምጣትና ስለ መጀመሪያዎቹ ምልክቶች ።

በፀሐይና በጨረቃ ላይ ምልክት ይሆናል ከዋክብትም ከሰማይ ወደ ምድር ይወድቃሉ ከባሕር ድምፅ የተነሣ አሕዛብ ይጨነቃሉ ይጉሰቈላሉ ባሕርም ትበጠበጣለች ትናወጣለች ። ኢሳ ፲፫ ፡ ፲ ፡ መዝ ፵፯ ፡ ፬ ። ፳፭

በዓለም ላይ ከሚመጣው ከፍርሀትና ከሽብር የተነሣ የሰው ነፍስ ትለያለች ያን ጊዜ የሰማያት ኃይል ይናወጣልና ኢሳ ፳ ፡ ፯ ፤ ሕዝ ፳፬ ፡ ፳፫ ። ፳፮

ያን ጊዜም በሰማይ ደመና በፍጹም ኃይልና ጌትነት ሲመጣ የሰውን ልጅ ያዩታል ። ዳን ፯ ፡ ፲፫ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፯ ። ፳፯

ይህም ሁሉ በሆነ ጊዜ ስገዱና ራሳችሁን አንሡ የሚያድናችሁ መጥቷልና ። ሮሜ ፰ ፡ ፳፩-፳፫ ። ፊልጵ ፬ ፡ ፬-፭ ። ፳፰

ምሳሌም መስሎ እንዲህ አላቸው ፤ በለስን ዕንጨቶችን ሁሉ ለምልመው ባያችሁ ጊዜ መከር እንደ ደረሰ ዕወቁ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፴፪ ። ፳፱

እንዲሁ እናንተም ይህ እንደሆነ ካያችሁ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደ ደረሰች ዕወቁ ። ፴

ይህ ሁሉ እስኪደረግ ድረስ ይቺ ትውልድ እንደማታልፍ በእውነት እነግራችኋለሁ ። ፴፩

ሰማይና ምድር ያልፋል ፡ ቃሌ ግን አያልፍም ። ኢሳ ፶፩ ፡ ፯ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፯ ። ፴፪

ክፍል ፻፰ ፡ ለክርስቲያን ተዘጋጅተው መኖር እንደሚገባቸው ።

ራሳችሁን መርምሩ በመብል በመጠጥ በመቀማጠል ይህን ዓለም በማሰብ ልባችሁን አታደንድኑ ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፯-፰ ። ገላ ፭ ፡ ፳፩ ። ፴፫

ያቺ ቀን በምድር በሚኖሩት ሁሉ ላይ እንደ ተዘረጋች ወጥመድ ሆና ድንገት ትደርስባችኋለች ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፳፩ ። ፴፬

ከዚህ ከሚመጣው ሁሉ በጸሎታችሁ ማምለጥ ትችሉ ዘንድ በሰው ልጅ ፊትም ትቆሙ ዘንድ ሁል ጊዜ ትጉ ። ኤር ፯ ፡ ፲፫ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፯ ። ፪ ጴጥ ፫ ፡ ፲፩ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፰ ። ምዕ ፬ ፡ ፲፯ ። ፴፭

ቀን በምኵራብ ያስተምር ነበር ሌሊት ግን ወጥቶ ወይራማ በሚባል ተራራ ያድር ነበር ። ዮሐ ፰ ፡ ፩-፪ ። ፴፮

ሕዝቡም ሁሉ ቃሉን ሊሰሙ እሱ ወዳለበት ወደ ምኵራብ ማልደው ይሄዱ ነበር ። ሐጌ ፪ ፡ ፯ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ፴፯

ምዕራፍ ፳ወ፪ ።

ክፍል ፪፻ወ፱ ፡ በእንተ ፋሲካ ።

፩ ወቀርበ በዓለ መጸለት ዘስሙ ፋሲካ ።

፪ ወየኀሥሡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት በዘይቀትልዎ
ወከኑ ይፈርህዎሙ ለሕዝብ ።

ክፍል ፪፻ወ፲ ፡ በእንተ ይሁዳ ።

፫ ወቦአ ሰይጣን ውስተ ልበ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘእም
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ኍልቁ ።

፬ ወሖረ ወተናገሮሙ ለሊቃነ ካህናት ወለጸሐፍት
ዘከመ ያገብኦ ሎሙ ።

፭ ወተፈሥሑ ወተሰነዐዉ ምስሌሁ ወተናገርዎ የሀብዎ
ሠላሳ ብሩረ ወእስተኀለቈ ነገረ ።

፮ ወየኀሥሥ ሳሕተ ያግብኦ ሎሙ እንዘ አልቦ ሰብእ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፩ ፡ በእንተ አስተዳልዎተ ፍሥሐ ።

፯ ወበጽሐት ዕለተ መጸለት አመ ይጠብሑ ፍሥሐ ።

፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ
ሑሩ ወአስተዳልዉ ለነ ፍሥሐ ዘንበልዕ ።

፱ ወይቤልዎ በአይቴ ትፈቅድ ናስተዳሉ ለከ ፍሥሐ ።

፲ ወይቤሎሙ በዊአክሙ ሀገረ ትረክቡ ብእሴ ዘይፀ
ውር ጸሕበ ማይ ወትልውዎ ኪያሁ ኀበ ቦአ ቤተ ።

፲፩ ወበልዎ ለበዐለ ውእቱ ቤት ይቤለከ ሊቀ አይቴኑ
ቤት ኀበ እበልዕ ፍሥሐ ምስለ አርዳእየ ።

፲፪ ወውእቱ ያርእየክሙ ጽርሐ ዐቢየ ወንጹፈ ወሥር
ግወ ፡ ወበህየ አስተዳልዉ ለነ ።

፲፫ ወሖሩሮሙ ረከቡ በከመ ይቤሎሙ ወአስተዳለዉ
ፍሥሐ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፪ ፡ በእንተ ምሥጢረ ቍርባን ሐዲስ ።

፲፬ ወሶበ ኮነ ጊዜሁ ለድራር ረፈቀ እግዚእ ኢየሱስ
ወዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያቲሁ ምስሌሁ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ፈቲወ ፈተውክዎ ለዝንቱ ፋሲካ እብላዕ
ምስሌክሙ ዘእንበለ ይብጽሐኒ ሕማምየ ።

፲፮ እብለክሙ ባሕቱ ከመ ኢይበልዕ እንከ እምኔሁ
እስከ ይትፌጸም በመንግሥተ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወተመጠወ ጽዋዐ ወአእኰተ ወይቤሎሙ ንሥኡ
ዘንተ ወተካፈልዎ ላዕሌክሙ ።

ምዕራፍ ፳፪ ፡

ክፍል ፪፻፱ ፡ ስለ ፋሲካ ።

ፋሲካ የሚባለው የቂጣ በዓል ቀርቦ ነበር ። ዘፀ ፩
፲፪ ፡ ፫ - ፳፰ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፭ - ፯ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፩ - ፭ ።
የካህናት አለቆችና ጸፎችም ሊገድሉት ይሹ ነበር ፡ ፪
ግን ሕዝቡን ይፈሯቸው ነበር ። መዝ ፪ ፡ ፪ ። ዮሐ
፲፩ ፡ ፵፯ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፪፻፲ ፡ ስለ ይሁዳ ።

ቍጥሩ ከዐሥራ ሁለት ወገን በነበረው በአስቆሮቱ ፫
ይሁዳ ልብ ሰይጣን ገባ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፲፬ - ፲፭ ። ማር
፲፬ ፡ ፲ ።
ሄዶም እንዲያስይዛቸው የካህናት አለቆችንና ጸፎ ፬
ችን ተነጋገራቸው ።
ደስ ብሏቸው ከሱ ጋር ተስማምተው ሠላሳ ብር ሊሰ ፭
ጡት ተነጋገሩትና ነገር ቈረጡ ። ዘካ ፲፩ ፡ ፲፪ ።
፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰ ።
ሰው ሳይኖር ለነሱ አሳልፎ ሊሰጠው ምቹ ጊዜ ይሻ ፮
ነበር ።

ክፍል ፪፻፲፩ ፡ በጉን ስለ ማዘጋጀት ።

በጉን የሚያርዱበት የቂጣ በዓል ደረሰች ። ዘፀ ፲፪ ፡ ፯
፲፰ - ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሂዱና የምን ፰
በላውን በጉን አዘጋጁልን አላቸው ።
በጉን ወዴት ልናዘጋጅልህ ትወዳለህ ? አሉት ። ፱
ወደ ሀገር በገባችሁ ጊዜ የውኃ ማድጋን የተሸከመ ፲
ሰው ታገኛላችሁና ወደሚገባበት ቤት ተከተሉት ።
የዚያን ቤት ጌታም መምህር ! ከደቀ መዛሙርቴ ጋር ፲፩
በጉን የምበላበት ቤት ወዴት ነው? ብሎሃል በሉት።
እሱም የተነጠፈ ያጌጠ ታላቅ ቤት ያሳያችኋል በዚያ ፲፪
አዘጋጁልን ። ማር ፲፬ ፡ ፲፭ ።
ሂደውም እንዳላቸው አገኙና በጉን አዘጋጁ ። ምዕ ፲፫
፲፱ ፡ ፴፪ ።

ክፍል ፪፻፲፪ ፡ ስለ ሐዲስ የቍርባን ምሥጢር ።

የራት ሰዓት በሆነ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ለራት ተቀ ፲፬
መጠ ፡ ዐሥራ ሁለቱም ሐዋርያት ከርሱ ጋር ተቀ
መጡ ።
እንዲህም አላቸው ፡ መከራው ሳይደርስብኝ ይህን ፲፭
ፋሲካ ከናንተ ጋር ልበላ ወደድኩ ።
ነገር ግን በእግዚአብሔር መንግሥት እስኪፈጸም ፲፮
ድረስ እንግዲህ ከእሱ እንዳልበላ እነግራችኋለሁ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፳፱ ።
ጽዋውን ተቀብሎ አመስግኖ ይህን እንኩ ሁላች ፲፯
ሁም ተካፈሉት አላቸው ።

፩፻፲፬ ወንጌል ዘሉቃስ ፳፪ ።

፲፰ እብለክሙ ኢይሰቲ እንከ እምዝንቱ ፍሬ ወይን
እስከ አመ እሰትዮ ሐዲሰ በመንግሥተ እግዚአ
ብሔር ።
፲፱ ወነሥአ ኅብስተ ወአእኰቶ ፈተተ ወወሀቦሙ ወይቤ
ሎሙ ዝንቱ ውእቱ ሥጋየ ዘይትወሀብ በእንቲአ
ክሙ ለቤዛ ብዙኃን ወከመዝ ግበሩ ተዝካርየ በእን
ቲአየ ።
፳ ወከማሁ ጽዋዐኒ እምድኅረ ተደሩ ይቤሎሙ ዝንቱ
ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዓት ደምየ ውእቱ ዘይትከዐው
በእንቲአክሙ ወበእንተ ብዙኃን ።

ክፍል ፻፲ወ፫ ፡ በእንተ ትእምርት ዘያገብኦ ።

፳፩ ወባሕቱ ናሁ እዴሁ ለዘያገብአኒ ምስሌየ ውስተ
ማእድ ።
፳፪ ወወልደ እጓለ እመሕያውሰ የሐውር በከመ ተሠርዐ
በእንቲአሁ ፡ ወባሕቱ አሌ ሎቱ ለውእቱ ብእሲ ዘበ
ውስተ እዴሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ።
፳፫ ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ መኑ እንጋ
ውእቱ እምኔሆሙ ዘዘንተ ይገብር ።

ክፍል ፻፲ወ፬ ፡ በእንተ ትሕትና ።

፳፬ ወእምዝ ተዋክሐ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ መኑ
እንጋ የዐቢ እምኔሆሙ ።
፳፭ ወይቤሎሙ ነገሥቶሙ ለአሕዛብ ይኴንንዎሙ ወይ
ቀንይዎሙ ወለመኳንንቲሆሙ ረዳእያነ ይብልዎሙ ።

፳፮ ወለክሙሰ አኮ ከመዝ አላ ዘየዓቢ እምኔክሙ ይኩ
ንክሙ ከመ ዘይንእስ ወሊቅኒ ይኩን ከመ ላእክ ።

፳፯ መኑ ውእቱ ዘየዐቢ ዘይረፍቅኑ ወሚመ ዘይትለ
አክ ፡ አኮኑ ዘይረፍቅ ፡ ወአንሰ ናሁ ከመ ላእክ በማእ
ከሌክሙ ።

፳፰ ወአንትሙሰ ባሕቱ እለ በእንቲአየ ተዓገሥክሙ
ምስሌየ በሕማምየ ።
፳፱ አነኒ አስተዳሉ ለክሙ መንግሥተ በከመ ሊተ ወሀ
በኒ አቡየ ።
፴ ከመ ትብልዑ ወትስተዩ በማእድየ በመንግሥትየ
ወትነብሩ ዲበ መናብርት ወትኴንኑ ዐሠርተ ወክል
ኤተ ሕዝበ እስራኤል ።

፴፩ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስምዖን ፡ ስምዖን ስምዖን
ናሁ ስኢለ ሰአለ ሰይጣን የሐንፅክሙ ወየኃንፍጽ
ክሙ ከመ ዐስስ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳፪ ።

በእግዚአብሔር መንግሥት አዲሱን እስክጠጣው ፲፰
ድረስ እንግዲህ ከዚህ የወይን ፍሬ አልጠጣም እላ
ችኋለሁ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፱ ።
ኅብስቱንም አንሥቶ አመስግኖ ቈርሶ ሰጣቸውና ፲፱
ስለ እናንተና ስለ ብዙዎች ቤዛ የሚሰጥ ሥጋዬ ይህ
ነው ፡ እኔ ስለ ሠራሁላችሁ መታሰቢያዬን እንዲህ
አድርጉ አላቸው ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፫ ።
እንዲሁም ሥጋውን ከተቀበሉ በኋላ ፡ ሐዲስ ሥር ፳
ዓት የሚሆን ይህ ጽዋ ስለ እናንተ ነው አላቸው ። ዘፀ
፳፬ ፡ ፰ ። ዕብ ፲፪ ፡ ፳ - ፳፪ ።

ክፍል ፻፲፫ ፡ ስለሚያስይዘው የተሰጠ ምልክት ።

ነገር ግን የባላጋራዬ እጅ እነሆ በማእድ ላይ ነው ። ፳፩
መዝ ፵፩ ፡ ፲ ። ሚክ ፯ ፡ ፭ - ፯ ። ማር ፲፬ ፡ ፲፰ ።
የሰው ልጅስ ስለእርሱ እንደተጻፈ ይሞታል ፡ ነገር ፳፪
ግን የሰውን ልጅ በርሱ ለሚቀበሉበት ለዚያ ሰው
ወዮለት ! ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፩ - ፲፪ ። ዳን ፱ ፡ ፳፬ ። ግብ
ሐዋ ፪ ፡ ፳፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ከመካከላቸው ይህንን የሚያደ ፳፫
ርግ ማን እንደሆነ እርስ በርሳቸው ተነጋገሩ ።
ማር፡ ፱ ፴፬ ። ሉቃ፡ ፱ ፵፮ ።

ክፍል ፻፲፬ ፡ ስለ ትሕትና ።

ከዚህ በኋላ ከነርሱ ማን ይበልጥ ማን ይበልጥ እያ ፳፬
ሉ እርስ በርሳቸው ተከራከሩ ። ምዕ፡ ፱ ፵፮ ።
እሱም እንዲህ አላቸው አሕዛብን ነገሥቶቻቸው ፳፭
ይገዟቸዋል እነሱም ገገርዎቻቸውን ረዳቶች ይሉአቸ
ዋል አላቸው ፡ ማቴ፡ ፳ ፳፭ - ፳፯ ። ማር፡ ፲ ፵፪ ።
ለእናንተ ግን እንዲህ አይደለም ፡ ከእናንተ ታላቁ ፳፮
እንደ ታናሽ አለቃውም እንደ አገልጋይ ይሁና
ችሁ እንጂ ። ፊል፡ ፪ ፫ ። ፩ ጴጥ፡ ፭ ፡ ፫ - ፯ ።
የሚበልጥ ማንኛው ነው? በማእድ ላይ የተቀመ ፳፯
ጠው ነው? ተቀምጦ የሚመገበው? ወይስ የሚላ
ከው? በማእድ የተቀመጠው አይደለምን? እነሆ
እኔም በመካከላችሁ እንደ አገልጋይ ነኝ ። ዮሐ፡
፲፫ ፬ - ፲፬ ።
እናንተስ መከራዬን ከእኔ ጋር ስለኔ የታገሣችሁ ፳፰
ናችሁ ። ምዕ፡ ፲፰ ፳፰ ። ዕብ፡ ፬ ፲፭ ።
እኔም አባቴ ለእኔ እንደሰጠኝ መንግሥትን አዘጋ ፳፱
ጅቼላችኋለሁ ። ያዕ፡ ፪ ፭ ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፫ ፳፩ ።
በመንግሥቴ በማእዴ ትበሉ ትጠጡ ዘንድ በወን ፴
በር ተቀምጣችሁ በሀሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል
ትፈርዳላችሁ ። ፪ ሳሙ፡ ፱ ፱ ። ፪ ሳሙ፡ ፲፱ ፳፰ ።
ማቴ፡ ፲፱ ፳፰ ።
ጌታ ኢየሱስም ስምዖንን እንዲህ አለው ፤ ስምዖን ! ፴፩
ስምዖን ! ሰይጣን እንደ አጃ ሊጠረጥራችሁ ሊያጓል
ብችሁ አሁን ለመናን ለመነ አለው ። ማቴ፡ ፳፮
፴፩ - ፴፭ ። አሞ፡ ፱ ፱ ። ፩ ጴጥ፡ ፭ ፰ ።

፴፪ ወአንሰ ሰአልኩ በእንቲአከሙ ከመ ኢይድክም ሃይ
ማኖትክሙ ወአንተኒ ተመይጠከ ጸንዖሙ ለአኀዊከ ።

፴፫ ወይቤሎ እግዚኦ አንሰኬ ጥቡእ ለሐዊር ምስሌከ
ውስተ ኢየሩሳሌም እመኒ ለተሞቅሖ ወእመኒ ለመ
ዊት ።
፴፬ ወይቤሎ እብለከ ኦ ጴጥሮስ ዮም ዘእንበለ ይንቁ
ዶርሆ ሠልሰ ትክሕደኒ ከመ ዘኢተአምረኒ ።
፴፭ ወይቤሎሙ አመ ፈነውኩክሙ ዘእንበለ ቍናማት
ወጽፍነት ወአሣእን በኑ ዘተፀነስክሙ ፡ ወይቤልዎ
አልቦ ።
፴፮ ወይቤሎሙ ይእዜሰኬ ዘቦ ቍናማት ይንሣእ ሎቱ ፡
ወከማሁ ዘሂ ጽፍነት ወዘሰ አልቦ መጥባሕት ይሢጥ
ልብሶ ወይሣየጥ ሎቱ መጥባሕተ ።
፴፯ እብለክሙ ከመ ይበጽሐኒ ዘጽሑፍ ወይትፌጸም
በላዕሌየ ዘይብል ምስለ ኃጥአን ተኈለቈ ወኵሉ
ዘበእንቲአየ ይትፌጸም ።

፴፰ ወይቤልዎ እግዚኦ ነዋ ሀለዉ ኀቤነ ክልኤቱ መጣ
ብሕ ዝየ ፡ ወይቤሎሙ የአክለክሙ እንከሰ ።

ክፍል ፻፲ወ፭ ፡ በእንተ ጸልዮቱ በደብረ ዘይት ።

፴፱ ወወፂአ ሖረ በከመ ያለምድ ይጸሊ ደብረ ዘይት ፡
ወተለውዎ አርዳኢሁ ።

፵ ወበጺሖ ህየ ይቤሎሙ ጸልዩ ከመ ኢትበኡ ውስተ
መንሱት ።
፵፩ ወተአተተ እምኔሆሙ መጠነ ሙጋረ እብን ፡ ወሰገደ
ወጸለየ ።
፵፪ እንዘ ይብል አበ ለእመ ትፈቅድ አግኅሣ ለዝንቱ
ጽዋዕ እምኔየ ፡ ወባሕቱ ፈቃደ ዚአከ ይኩን ወአኮ
ፈቃደ ዚአየ ።
፵፫ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር እምሰማይ ዘይ
ጼንዖ ።
፵፬ ወፈርሀ ወአውተረ ጸልዮ ወኮነ ሐፉ ከመ ነጸፍጸፈ
ደም ዘይወርድ ዲበ ምድር ።

፵፭ ወተንሢኦ እምኀበ ይጼሊ ሖረ ኀበ አርዳኢሁ ወረከ
በሙ እንዘ ይነውሙ እምኃዘን ።
፵፮ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያነውመክሙ ተንሥኡ ወጸልዩ
ከመ ኢትበኡ ውስተ መንሱት ።

ክፍል ፻፲ወ፮ ፡ በእንተ ግብአቱ ውስተ እደ አይሁድ ።

፵፯ ወእንዘ ዘንተ ይብሎሙ በጽሐ ሕዝብ ወይሁዳ አሐዱ
እምዐሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ይመርሆሙ ወቀ
ርበ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወሰዓሞ ፡ ወዝ ውእቱ

ሃይማኖታችሁ እንዳይደክም እኔ ስለ እናንተ ጸለ ፴፪
ይኩ አንተም ተመልሰህ ወንድሞችህን አበረታታ
ቸው ። መዝ፡ ፶፩ ፲፭ ። ዮሐ፡ ፲፯ ፲፩ - ፲፭ ።
እሱም አቤቱ! እኔማ ለመታሠርም ቢሆን ለሞትም ፴፫
አብሬህ ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ ጨክኛለሁ አለው።

እርሱም ጴጥሮስ ሆይ! ልንገርህ ዛሬ ዶሮ ሳይጮኽ ፴፬
እንደማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው ።
እንዲህም አላቸው ኰረጆ ከረጢት ጫማ ሳትይዙ ፴፭
በላክኋችሁ ጊዜ የተቸገራችሁበት አለን? አላቸውና
የለም አሉት ። ምዕ፡ ፱ ፫ ።
አሁን ግን ኰረጆ ያለው ኰረጆውን ለራሱ ይያዝ ፡ ፴፮
ከረጢትም ያለው እንዲሁ ያድርግ፡ ሰይፍ የሌለውም
ልብሱን ሸጦ ሰይፍ ይግዛ ።
የተጻፈው ሁሉ በእኔ ላይ እንደሚደርስ ልንገራችሁ ፴፯
"ከኃጥአን ጋር ተቈጠረ" የሚለውም በእኔ ይፈጸ
ማል ። ስለ እኔ የተጻፈውም ሁሉ ይፈጸማል። ኢሳ፡
፶፫ ፲፪።
አቤቱ! እነሆ ከዚህ ከእኛ ዘንድ ሁለት ሾተሎች ፴፰
አሉን ፡ አሉትና እንግዲያስ ይበቃችኋል አላቸው ።
ማቴ፡ ፳፮ ፴፮ - ፵፮ ።

ክፍል ፻፲፭ ፡ በደብረ ዘይት ስለ መጸለዩ ።

ወጥቶም እንዳስለመደው ይጸልይ ዘንድ ወደ ደብረ ፴፱
ዘይት ሄደ ፡ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት ። ማር፡ ፲፬
፴፪ - ፵፪ ።
ከዚያም ደርሶ ወደ መከራ እንዳትገቡ ጸልዩ ፵
አላቸው ።
የድንጊያ ውርወራ ያህልም ከእነሱ ፈቀቅ ብሎ ፵፩
እየሰገደ ጸለየ ።
አባት ሆይ! ብትወድ ይህን ጽዋ ከእኔ አሳልፈው ፵፪
ነገር ግን የኔ ፈቃድ ያይደለ ያንተ ፈቃድ ይሁን ።

የሚያበረታታውም የእግዚአብሔር መልአክ ከሰ ፵፫
ማይ ወርዶ ታየው ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፭ ።
ፈራ መላልሶም ጸለየ ፡ ወዙም በምድር ላይ እንደ ፵፬
ሚወርድ እንደ ደም ነጠብጣብ ሆነ ። መዝ፡ ፲፰
፭ - ፯ ። ዮሐ፡ ፲፰ ፲፰ ። ዕብ፡ ፪ ፲፬-፲፭ ።
ከሚጸልይበትም ተነሥቶ ወደ ደቀ መዛሙርቱ በሄደ ፵፭
ጊዜ ከኃዘን የተነሣ ተኝተው አገኛቸው ።
ምን ያስተኛችኋል ? ተነሡና ወደ ፈተና እንዳ ፵፮
ትገቡ ጸልዩ አላቸው ።

ክፍል ፻፲፮ ፡ በአይሁድ እጅ ስለ መግባቱ ።

ይህንንም ሲነግራቸው ሕዝቡ ደረሱ ከዐሥራ ፵፯
ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም አንዱ ይሁዳ ይመራቸው
ነበር ወደ ጌታ ኢየሱስም ቀርቦ ሳመው ፡ የሰጣቸውም

ትእምርት ዘወሀበሙ ወይቤሎሙ ዘሰዓምክዎ ውእቱ
ኪያሁ አኀዙ አጽንዕክሙ ።

፵፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለይሁዳ በስዒምኑ ታገብእ
ለወልደ እጓለ እመሕያው አኮኑ ከመ ታቅትሎ ።

፵፱ ወርእዮሙ እለ ምስሌሁ ዘከነ ይቤልዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ እግዚኦ ትፈቅድኑ ንዝብጦሙ በመጥባሕት ።
፶ ወዘበጦ አሐዱ እምኔሆሙ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመ
ተሮ ዕዝኖ ዘየማን ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኅድግ ዘንተሰ
ወገሠሦ ዕዝኖ ሰቤሃ ወአሕየዎ ።
፶፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእለ መጽኡ ኀቤሁ
የአኀዝዎ ሊቃነ ካህናት ወመገብተ ምኵራብ ወረ
በናት ከመ ሰራቂኑ ተአኀዙኒ መጻእክሙ ምስለ መጣ
ብሕ ወአብትር ።
፶፫ ወእንዘ ኵሎ አሚረ ሀለውኩ ምስሌክሙ በምኵ
ራብ እዴክሙ ኢሰፋሕክሙ ላዕሌየ ፡ ወባሕቱ
ዝንቱ ውእቱ ሰዓትክሙ ወሥልጣኑ ለመኰንነ ጽል
መት ።

<u>ክፍል ፻፲ወ፺ ፡ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።</u>

፶፬ ወአኀዝዎ ወወሰድዎ ቤተ ሊቀ ካህናት ወተለዎ
ጴጥሮስ እምርኁቅ ።

፶፭ ወአንደዱ እሳተ ማእከለ ዐፀድ ወነበሩ ፡ ወጴጥሮስኒ
ነበረ ምስሌሆሙ ማእከሎሙ ።

፶፮ ወርእየቶ ወለት እንዘ ይነብር መንገለ በርሀ ወተጠ
የቀቶ ወትቤ ዝኒ ምስሌሁ ሀሎ ።

፶፯ ወክሕደ ወይቤላ ብእሲቶ ኢየአምሮ ለዘትብሊ ።
፶፰ ወእምድኅረ ህቅ ርእዮ ካልእ ወይቤሎ አንተሂ እም
ኔሆሙ አንተ ፡ ወይቤሎ ጴጥሮስ አንተ ብእሲ ኢክ
ንኩ ።
፶፱ ወኃሊፎ መጠነ አሐቲ ሰዓት አጥወቀ አሐዱ ካልእ
እንዘ ይብል አማን ዝንቱኒ ምስሌሁ ሀሎ፡ ወገሊላዊ
ውእቱ ብእሲሁ ።
፷ ወይቤሎ ጴጥሮስ አንተ ብእሲ ኢየአምሮ ለዘትብል ፡
ወእንዘ ውእቱ ይትናገር ዘንተ ነቀወ ዶርሆ ሶቤሃ ።
፷፩ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ወነጸሮ ለጴጥሮስ ፡ ወተ
ዘከረ ጴጥሮስ ቃሎ ለእግዚእ ዘይቤሎ ሥልሰ ትክ
ሕደኒ ዮም ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ።

፷፪ ወወፂአ አፍአ ጴጥሮስ በከየ ብከየ መሪረ ።

ምልክት ይህ ነበር ፡ የሰምኩት እርሱ ነውና እሱን
አጽንታችሁ ያዙ አላቸው ። ፪ ሳሙ፡ ፫ ፱። ማቴ፡
፳፮ ፵፯ - ፶፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ይሁዳን የሰውን ልጅ በመሳም ፵፰
አሳልፈህ ትሰጠዋለህን ልታስገድለው አይደለምን?
ማር፡ ፲፬ ፵፫ - ፶ ። ዮሐ፡ ፲፰ ፫ - ፲፪ ።
አብረዉት የነበሩትም የሆነውን በዩ ጊዜ ጌታ ኢየሱ ፵፱
ስን በሰይፍ እንድንመታቸው ትፈቅዳለህን? አሉት።
ከእነሱም አንዱ የሊቀ ካህናቱን ባርያ መታው ቀኝ ፶
ዡሮውንም ቈረጠው ። ማቴ፡ ፳፮ ፶፩። ማር፡ ፲፬ ፵፯።
ጌታ ኢየሱስም ይህንስ ተው ብሎ ወድያውኑ ዡሮ ፶፩
ውን ዳሥሦ አዳነው ።
ጌታ ኢየሱስም ሊይዙት ወደ እሱ የመጡትን የካ ፶፪
ህናቱን አለቆች የምኵራብ ሹማምንትንና ሽማግሌ
ዎችን እንደ ሌባ በሾተል በጐመድ ልትይዙኝ መጣ
ችሁን? አላቸው ።
ዘወትርም ከእናንተ ጋር በምኵራብ ስኖር እጃችሁን ፶፫
እንኳን አልዘረጋችሁብኝም ፡ ነገር ግን ጊዜያችሁ
ይህ ነው የጨለማው አበጋዝም ሥልጣኑ ይህ ነው ።
ዮሐ፡ ፲፪ ፳፯ ።

<u>ክፍል ፻፲፺ ፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።</u>

ይዘውም ወደ ሊቀ ካህናቱ አለቃ ቤት ወሰዱት ፡ ፶፬
ጴጥሮስም ከሩቅ ተከትሎት ነበር ። ማቴ፡ ፳፮ ፷፱-
፸፭ ። ግብረ ሐ፡ ፫ ፴፪ ።
በግቢውም ውስጥ እሳት አንድደው ተቀመጡ ፡ ጴጥ ፶፭
ሮስም አብሯቸው በመከከላቸው ተቀመጠ ።
ዮሐ፡ ፲፰ ፳፺ ።
በብርሃኑም በኩል ተቀምጦ ሳለ አንዲት ብላቴና ፶፮
አየችው እሱ መሆኑንም ለየችውና ይህም ከእሱ
ጋር ነበረ አለች ።
እሱም ክደ ሴትዮ ! የምትዪውን አላውቅም አላት ። ፶፯
ከጥቂት ጊዜም በኋላ ሌላ ሰው አየውና አንተም ፶፰
ከእነሱ ጋር ነህ? አለው ! ጴጥሮስም አንተ ሰው ! አይ
ደለሁም አለው ። ማቴ፡ ፳፮ ፸፩ ።
አንዲት ሰዓት ያህልም ቆይቶ አንድ ሌላ ሰው ይህም ፶፱
በእውነት ከእሱ ጋር ነበር ፡ ሰውየውም የገሊላ ነው
ብሎ አስጨነቀው ።
ጴጥሮስም አንተ ሰው የምትለውን አላውቀውም ፷
አለው ፡ እሱም ይህነን ሲናገር ያን ጊዜ ዶሮ ጮኸ ።
ጌታ ኢየሱስም ዘወር ብሎ ጴጥሮስን አየው ፡ ጴጥ ፷፩
ሮስም ዶሮ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ያለውን
የጌታችንን ቃል አሰበ ። ቀኁ፡ ፴፬ ። ሕዝ፡ ፲፮ ፷፫ ።
ራእ፡ ዮሐ፡ ፪ ፭ ። ዮሐ፡ ፲፫ ፴፰ ።
ጴጥሮስም ወደ ውጭ ወጥቶ መራራ ልቅሶን አለ ፷፪
ቀሰ ። ኢሳ፡ ፳፯ ፪ ።

ክፍል ፻፲ወ፰ ፡ በእንተ ተሣልቆተ አይሁድ
ላዕለ እግዚእ ኢየሱስ ።

፷፫ ወእደውኒ እለ አኃዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ኮኑ ይሣ
ለቁ ላዕሌሁ ወይዘብጥዎ ።
፷፬ ወይገለብብዎ ወይጸፍዕዎ ገጾ ወይብልዎ ተነበይ ለነ
ወመኑ ውእቱ ዘጸፍዐከ ።

፷፭ ወባዕደኒ ብዙኀ ይቤልዎ እንዘ ይጸርፉ ላዕሌሁ ።

ክፍል ፻፲ወ፱ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ
ለእግዚእ ኢየሱስ ውስተ ዓውድ ።

፷፮ ወጸቢሖ ተጋብኡ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወሊቃ
ናተ ሕዝብ ወወሰድዎ ውስተ ዓውዶሙ ።

፷፯ ወይቤልዎ እመ አንተሁ ክርስቶስ ንግረነ ገሀደ ፡
ወይቤሎሙ እመኒ አይዳዕኩክሙ ኢተአምኑኒ ።

፷፰ ወእመኒ ተስእልኩክሙ ኢትነግሩኒ ወኢኂ ተኀ
ድጉኒ ።
፷፱ ወበሕቱ እምይእዜሰ ይነብር ወልደ እጓለ እመሕያው
በየማነ እግዚአብሔር ።
፸ ወይቤልዎ ኵሎሙ አንተኑ እንከ ውእቱ ወልደ
እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎሙ አንትሙ ትብሉ ከመ
አነ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ።
፸፩ ወይቤሉ ምንተ እንከ ንፈቅድ ሰማዕተ በእንቲአሁ
ለሊነ ሰማዕነ እምአፉሁ ።

ምዕራፍ ፳ወ፬ ፡
ክፍል ፻ወ፳ ፡ በእንተ ቀዊሞቱ
ቅድመ ጲላጦስ ወሄሮድስ

፩ ወተንሥኡ ኵሎሙ በምልአሙ ወወሰድዎ ኀበ ጲላ
ጦስ ።
፪ ወአኀዙ ያስተዋድይዎ ወይቤልዎ ረከብናሁ ለዝንቱ
እንዘ ያዓልዎሙ ለሕዝብነ ወይከልአሙ ኢየሀቡ ጸበ
ሕተ ለቄሣር ወይሬሲ ርእሶ ክርስቶስሃ ንጉሠ እስራ
ኤል ።
፫ ወሐተቶ ጲላጦስ ወተስእሎ ወይቤሎ አንተኑ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ ፡ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይ
ቤሎ አንተ ትብል ከመ አነ ውእቱ ።
፬ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ካህናት ወለሕዝብ
አልቦ ዘረከብኩ አበሳ ላዕለ ዝንቱ ብእሲ ።

፭ ወአውየዉ ወይቤሉ የሀውኮሙ ለሕዝብ ፡ ወይሜህር
በኵሉ ይሁዳ እንዘ እምገሊላ እስከ ዝየ ።
፮ ወሰሚዖ ጲላጦስ ስመ ገሊላ ተስእለ ገሊላውያነ
ለእመ ገሊላዊ ብእሲሁ ።

ክፍል ፻፲፰ ፡ አይሁድ በጌታ ኢየሱስ ላይ
ስለ መዘባበታቸው ።

ጌታ ኢየሱስን ይዘዉት የነበሩ ሰዎችም ይዘባበቱበ ፷፫
ትና ያንገላቱት ነበር ። ማር ፲፬ ፡ ፷፭ ። ኢሳ ፶ ፡ ፮ ።
ፊቱን ሸፍነው በጥፊ ሲመቱት ራስህን በዘንግ የመ ፷፬
ታህ ማነው ? ፊትህንስ በጥፊ የመታህ ማነው ?
ይሉት ነበር ።
እሱን እየሰደቡ ሌላም ብዙ ቃል ይናገሩ ነበር ። ፷፭

ክፍል ፻፲፱ ፡ ጌታ ኢየሱስ
በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

በነጋም ጊዜ የካህናቱ አለቆች ጻፎችና የሕዝቡ ፷፮
ሽማግሌዎች ተሰብስበው ወደ አደባባያቸው ወሰ
ዱት ። ማቴ ፳፯ ፡ ፩ ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፳፮ ።
አንተ ክርስቶስ ከሆንክ ገልጠህ ንገረን አሉት ፡ እር ፷፯
ሱም እንዲህ አላቸው ፡ ብነግራችሁም አታምኑኝም።
ማቴ ፳፯ ፡ ፷፫ ።
ብጠይቃችሁም አትመልሱልኝም ፡ ወይም አትተ ፷፰
ዉኝም ።
ነገር ግን ከእንግዲህ ወዲህ የሰው ልጅ በእግዚአብ ፷፱
ሔር ቀኝ ይቀመጣል ። ማር ፲፬ ፡ ፷፪ ።
ሁሉም እንግዲያማ አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ! ፸
አሉትና ፡ እኔ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆንኩ እና
ንተ ትላላችሁ አላቸው ።
እነርሱም እንግዲህ ስለ እርሱ ምን ምስክር ያሻናል? ፸፩
እኛ ራሳችን ከአፉ ሰምተናል አሉ ።

ምዕራፍ ፳፬ ፡
ክፍል ፻፳ ፡ በጲላጦስና በሄሮድስ
ፊት ስለ መቆሙ ።

ሁሉም በሙሉ ተነሥተው ወደ ጲላጦስ ወሰዱት ። ፩
ማቴ ፳፯ ፪ ። ማር ፲፭ ፩ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፲፱ ።
ይህን ሰው ራሱን የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ ነኝ ፪
ብሎ ሕዝባችንን ሲያሳድም ለቄሣር ግብር እንዳይ
ሰጡ ሲከለክል አግኝተነዋል እያሉ ያሳጡት ጀመር።
ምዕ ፳ ፡ ፳፭ ። መዝ ፴፭ ፲፩ ፡ ኤር ፳ ፲ ፡ ዳን ፫ ፲፪ ።
ጲላጦስም የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው ፫
መረመረው ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔ እንደሆንኩ አንተ
ትናገራለህ አለው ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፫ ።
ጲላጦስም ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ በዚህ ሰው ፬
ላይ ያገኘሁት በደል የለም አላቸው ። ፩ ቆሮ ፭ ፳፩ ፡
፩ ጴጥ ፪ ፳፪ ።
ሕዝቡን ያውከል ከገሊላ ጀምሮም እስከዚህ ድረስ ፭
በመላው ይሁዳ ያስተምራል እያሉ ተንጫጩ ።
ጲላጦስም ገሊላ ሲሉ ሰምቶ ሰውዬው ገሊላዊ እንደ ፮
ሆነ ብሎ ገሊላውያንን ጠየቀ ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፳፫ ።

፯ ወአእሚሮ ከመ እምኮናነ ሄሮድስ ውእቱ ፈነዎ
ኀበ ሄሮድስ እስመ ሀሎ ውእቱ በኢየሩሳሌም በው
እቱ መዋዕል ።
፰ ወሶበ ርእዮ ሄሮድስ ለእግዚእ ኢየሱስ ተፈሥሐ
ፈድፋደ እስመ ይፈቅድ ይርአዮ እምጕንዱይ ዕለት
እስመ ይሰምዕ ነገሮ ወይሴፎ ይርአይ ተአምረ ዘይ
ገብር ።
፱ ወሐተቶ በብዙኅ ነገር ወአልቦ ዘተሰጥዎ ወኢ
አሐተ ቃለ ።
፲ ወይቀውሙ ሊቃነ ካህናት ወጸሐፍት ወብዙኀ ያስ
ተዋድይዎ ።
፲፩ ወአስተአከዮ ሄሮድስ ወተሣለቀ ላዕሌሁ ወዓልያኒሁ
ወአልበስዎ ልብሰ ቀይሐ ወፈነዎ ኀበ ጲላጦስ ።

፲፪ ወይእተ አሚረ ተኳነኑ ሄሮድስ ወጲላጦስ እስመ
ጋእዝ በሙ እምቅድም ።
፲፫ ወጸውዖሙ ጲላጦስ ለሊቃነ ካህናት ወለመኳንንተ
ሕዝብ ።
፲፬ ወይቤሎሙ አምጻእክምዎ ኀቤየ ለዝንቱ ብእሲ
ከመ ዓላዌ ሕዝብ ወናሁ ሐተትክዎ በቅድሜክሙ
ወአልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ ላዕለ ዝንቱ ብእሲ
እምዘ አንትሙ አስተዋደይክምዎ ።
፲፭ ወኀበ ሄሮድስኒ ፈነውክዎ ወውእቱኒ ፈነዎ ኀቤነ
ወናሁ አልቦ ዘገብረ በዘይመውት ።
፲፮ እቅሥፎኬ ወእኅድጎ ።

ክፍል ፻፳ወ፩ በእንተ ሕይወተ
በርባን ወተኰንኖተ እግዚእ ።

፲፯ ወቦ ልማድ በበዐል ያሕዩሎሙ አሐደ እምነ ሙቁ
ሐን ።
፲፰ ወአውየዉ ኵሎሙ ኅቡረ በምልአሙ ወይቤሉ
አእትቶ ወስቅሎ ለዝ ወአሕዩ ለነ በርባንሃ ።
፲፱ ወውእቱሰ በርባን ዘገብረ ሀከከ በውስተ ሀገር ወበ
ቀቲለ ነፍስ ተሞቅሐ ።
፳ ወካዕበ ይቤሎሙ ጲላጦስ ትፈቅዱኑ አሕይዎ
ለክሙ ለኢየሱስ ።
፳፩ ወአውየዉ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ ።
፳፪ ወይቤሎሙ ጲላጦስ በሣልስ ምንተ እኩየ ገብረ
ናሁ አልቦ ዘረከብኩ በዘይመውት እቅሥፎኬ እን
ከሰ ወአሕይዎ ።
፳፫ ወአውየዉ በዓቢይ ቃል ወሰአሉ ወይቤሉ ይስቅ
ልዎ ፤ ወኀየለ ቃሎሙ ወቃለ ሊቃነ ካህናት ።
፳፬ ወኰነኖ ጲላጦስ ከመ ይኩን ፈቃዶሙ ።
፳፭ ወአሕየወ ሎሙ ዘሰአልዎ ዘበቀቲለ ነፍስ ወበገ
ቢረ ሁከት ተሞቅሐ ፤ ወኢየሱስሃ መጠዎሙ ለፈ
ቃዶሙ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳፫ ።

ከሄሮድስ ግዛት ውስጥ መሆኑንም አውቆ ወደ ሄሮ ፯
ድስ ላከው ፤ ሄሮድስ በዚያ ወራት በኢየሩሳሌም
ነበርና ። ምዕ ፫ ፡ ፩ ።
ሄሮድስም ጌታ ኢየሱስን በየው ጊዜ እጅግ ደስ ፰
አለው ፡ ዜናውን ይሰማ የሚያደርገውንም ተአም
ራት ሊያይ ይመኝ ስለ ነበረ ከረጅም ቀን ጀምሮ
ሊያየው ይወድ ነበርና ። ምዕ ፱ ፡ ፱ ።
በብዙ ነገር መረመረው ፤ ግን አንዲት ቃል ስንኳን ፱
የመለሰለት ነገር የለም ።
የካህናት አለቆችና ጻፎችም ቆመው በብዙ ያሳጡት ፲
ነበር ።
ሄሮድስም አከፋፋው ጭፍሮቹም ቀይ ግምጃ አል ፲፩
ብሰው ተዘባበቱበት ወደ ጲላጦስም ሰደደው ። ኢሳ
፶፫ ፡ ፫ ።
በዚያ ወራት ሄሮድስና ጲላጦስ ተራረቁ ከጥንት ፲፪
ፀብ ነበራቸውና ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፳፯ ።
ጲላጦስም የካህናት አለቆችንና የሕዝቡን ሹማምንት ፲፫
ጠርቶ እንዲህ አላቸው ።
ሕዝብን ያሳድማል ብላችሁ ይህን ሰው ወደኔ አመ ፲፬
ጣችሁት ፡ እነሆም በፊታችሁ መረመርኩት ፡ ግን
እናንተ ካቀረባችሁበት ክስ በዚህ ሰው ላይ ያገኘ
ሁት በደል የለም ። ምዕ ፪ ፡ ፬ - ፭ ። ዳን ፮ ፡ ፬ ።
ወደ ሄሮድስም ላክሁት እርሱም ወደእኛ መልሶ ፲፭
ላከው እነሆም ለሞት የሚያበቃው የሠራው በደል
የለም ።
ልግረፈውና ልተወው ? አለ ። ፲፮

ክፍል ፻፳፩ ፡ በርባን ስለ መፈታቱና
በጌታ ስለ መፈረዱ ።

በየበዓሉ ከእስረኞች አንዳንድ ሊፈታላቸው ልማድ ፲፯
ነበር ።
ሁሉም በሙሉ ይህን ስቀለህ በርባንን ፍታልን ፲፰
ብለው ጮኹ ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፲፬ ።
ያ በርባን ግን በሀገር ሁከት ያደረገና ነፍስን በመ ፲፱
ግደል የታሠረ ነበር ።
ጲላጦስም እንደገና ኢየሱስን ልፈታላችሁ ትወዳላ ፳
ችሁን ? አላቸው ።
ስቀለው ስቀለው ብለው ጮኹ ። ፳፩
ጲላጦስም ለሦስተኛ ጊዜ ምን ክፉ ነገር አደረገ ? ፳፪
እነሆ ለሞት የሚያበቃው አላገኘሁበትም ፤ እንኪያስ
ልግረፈውና ልፍታው አላቸው ።
እንዲሰቅሉትም በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ለመኑት ፡ ፳፫
የካህናት አለቆችና የሕዝቡም ቃል በረታ ።
ጲላጦስም ፈቃዳቸውን ይፈጽም ዘንድ ፈረደበት ። ፳፬
የለመኑትን ነፍስ በመግደልና ሁከት በማድረግ የታ ፳፭
ሠረውን በርባንን ፈታላቸው ፤ ኢየሱስን ግን ለፈቃ
ዳቸው አሳልፎ ሰጣቸው ። ምሳ ፲፯ ፡ ፲፭ ።

፳፮ ወሰበ ወሰድዎ አኀዝዎ ለስምዖን ቀሬናዊ እትወቶ
እምሐቅል ወአፆርዎ መስቀሎ ይትልዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።

ክፍል ፻፳ወ፪ በእንተ እለ ይበክያ አንስት ።

፳፯ ወተለውዎ ብዙኃን ሕዝብ ወአንስትኒ ይበክያሁ
ወያስቆቅዋሁ ።
፳፰ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎን አዋልደ ኢየ
ሩሳሌም ኢትብክያኒ ኪያየሰ አላ ብክያ ላዕለ ርእስ
ክን ወላዕለ ውሉድክን።
፳፱ እስመ ይመጽእ መዋዕል አመ ይብሉ ብፁዓት መከ
ናት ወከርሥኒ እንተ ኢወለደት ወአጥባትኒ እለ
ኢሐፀና ።
፴ ወይእተ አሚረ ይብልዎሙ ለአድባር ደቁ ላዕሌነ
ወለአውግርኒ ድፍኑነ ።

፴፩ በገ ዕፅ ርጡብ፤ ከመዝ ዘገብሩ እፎኑመ ይከውን
በይቡስ ።

፴፪ ወወሰዱ ካልአነ ክልኤተ ፈያተ ይስቅሉ ምስሌሁ ።

ክፍል ፻፳ወ፫ ፡ በእንተ ተሰቅሎቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፫ ወበጺሖሙ ብሔረ ዘስሙ ቀራንዮ በህየ ሰቀልዎ
ወእልክተኒ ክልኤተ ፈያተ አሐደ በየማኑ ወአሐደ
በጸጋሙ ሰቀሉ ።
፴፬ ወይቤ እግዚእ ኢየሱስ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ
፤ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ፡ ወተዐፀዉ ዲበ አልባሲሁ
ወተከፈሉ ።
፴፭ ወይቀውሙ ሕዝብ ወይሬእዩ ወመላእክትኒ ይዘነጕ
ጕዎ ወይብልዎ ዘበዕደ ያድኅን ርእሶ ለያድኅን
እመሰ ክርስቶስ ውእቱ ወኅሩዩ ለእግዚአብሔር ።
፴፮ ወይሣለቁ ላዕሌሁ ሐራ ወይቀርቡ ወአምጽኡ ሎቱ
ብኂአ ይስተይ ።
፴፯ ወይቤልዎ እመሰ ንጉሦሙ አንተ ለአይሁድ አድ
ኅን ርእሰከ ።
፴፰ ወጸሐፉ መጽሐፈ ላዕሌሁ ወጽሕፈቱ በሮማይስጥ ፡
ወበጽርእ ፡ ወበዕብራይስጥ ፡ ዘይብል ዝንቱ ውእቱ
ንጉሦሙ ለአይሁድ ።

ክፍል ፻፳ወ፬ ፡ በእንተ ዘነስሐ ፈያታዊ ።

፴፱ ወአሐዱ ፈያቃዊ እምእለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ጸረፈ
ወይቤሎ እመሰ አንተ ክርስቶስ አድኅን ርእሰከ
ወኪያነኒ ።
፵ ወአውሥአ ካልኡ ወገሠፆ ወይቤሎ ኢትፈርሆኑ
ለእግዚአብሔር እምላክከ አንተ ወአነ እንዘ ውስተ
ዝንቱ ኵነኔ ሀለውነ ።

በወሰዱትም ጊዜ የቀሬንዮውን ስምዖንን ከበረኻ ፳፮
ሲመለስ ይዘው ጌታ ኢየሱስን ይከተለው ዘንድ
መስቀሉን አሸከሙት ። ማቴ ፳፯ ፡ ፴፪ ። ማር ፲፭ ፡ ፳፩።

ክፍል ፻፳፪ ፡ ስለሚያለቅሱ ሴቶች ።

ብዙ ሰዎችም ተከተሉት ሴቶችም ያዝኑለት ያለቅ ፳፯
ሱለት ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ እንዲህ አላቸው ፡ የኢየ ፳፰
ሩሳሌም ልጆች ! ለራሳችሁ ለልጆቻችሁ አልቅሱ
እንጂ ለእኔ አታልቅሱልኝ ።
መከኖች ያልወለደች ማኅፀንና ያላሳደጉ ጡቶች የተ ፳፱
መሰገኑ ናቸው የሚሉበት ወራት ይመጣልና ። ማቴ
፳፬ ፡ ፲፱ ።
ያን ጊዜ ተራሮችን በላያችን ውደቁ ኮረብቶችም ፴
ተጫኑን ይሏቸዋል ። ኢሳ ፪ ፡ ፲፱ ። ሆሴ ፲ ፡ ፱ ።
ራእ ዮሐ ፮ ፡ ፲፮ ። ፱ ፡ ፮ ።
በዚህ ርጥብ ዕንጨት እንዲህ ያደረጉ በደረቁማ ፴፩
እንዴት ይሆን ! ። ምሳ ፲፩ ፡ ፴፩ ። ኤር ፳፭ ፡ ፳፱ ።
ሕዝ ፳ ፡ ፵፯ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፯ · ፲፰ ።
ከሱም ጋር ሊሰቀሉ ሌሎች ሁለት ወንበዴዎችን ፴፪
ወሰዱ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፪ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፰ ።

ክፍል ፻፳፫ ፡ ስለ ጌታ ኢየሱስ ስቅለት ።

ቀራንዮ ወደሚባለው ቦታ በደረሱ ጊዜ በዚያ ሰቀ ፴፫
ሉት ፡ እነዚያንም ሁለት ወንበዴዎች አንዱን በቀኝ
አንዱን በግራው ሰቀሉ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አባት ሆይ ! የማያውቁትን ይሠራ ፴፬
ሉና ይቅር በላቸው አለ ፡ በልብሱም ላይ ዕፃ ተጣ
ጣሉና ተከፈሉ ። መዝ ፳፪ ፡ ፲፱ ። ኢሳ ፶፫ ፲፪ ።
ሕዝቡም ቆመው ይመለከቱ ነበር ፡ አለቆችም ክርስ ፴፭
ቶስ ከሆነና የእግዚአብሔር ልጅ ከሆነ ፡ ሌሎችን
የሚያድን ራሱን ያድን እያሉ ያፌዙበት ነበር ።
ጭፍሮችም እየመጡ ይዘብቱበት ነበር ሊጠጣም ፴፮
መፃፃ አመጡለት ።
የአይሁድ ንጉሣቸው አንተ ከሆንክስ ራስህን አድን ፴፯
ይሉት ነበር ።
በላዩም ላይ ደብዳቤ ጻፉ ፡ አጻጻፉም በሮማይስጥ ፡ ፴፰
በጽርእና በዕብራይስጥ ሆኖ የአይሁድ ንጉሣቸው
ይህ ነው የሚል ነበር ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፻፳፬ ፡ ስለ ተፀፀተው ወንበዴ ።

አብረዉት ተሰቅለው ከነበሩት አንዱ ወንበዴ ፴፱
አንተ ክርስቶስ ከሆንክ ራስህን አድን ፡ እኛንም አድ
ነን ብሎ ተሳደበ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፵፬ ።
ሁለተኛውም መለሰና አንተና እኔ በዚህ ፍርድ ፵
ውስጥ ሳለን ፈጣሪህ እግዚአብሔርን አትፈራው
ምን ? ብሎ ገሠፀው ።

ወንጌል ዘሉቃስ ፳፫ ።

፵፩ ወለነሰ ዘበ ርቱዕ ረከበነ ዘይደልወነ ወበከመ ምግ
ባሪነ ተፈደይነ፡ ወዝንቱሰ አልቦ እኩይ ዘገብረ ወኢ
ምንተኒ ።
፵፪ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ ተዘከረኒ እግዚኦ አመ
ትመጽእ በመንግሥትከ ።
፵፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን እብ
ለከ እመን ፈድፋደ ከመ ዮም ትሄሉ ምስሌየ ውስተ
ገነት ።

ክፍል ፻፹ወ፭፡ በእንተ ሞቱ ለእግዚእ ።

፵፬ ወቀትር ጊዜ ስሱ ሰዓት ሞተ ፀሐይ ፤ ወጸልመ
ኵሉ ዓለም እስከ ጊዜ ተሱዓት ሰዓት ።
፵፭ ወጸልመ ፀሐይ ወተሰጠ መንጦላዕተ ምኵራብ እም
ላዕሉ እስከ ታሕቱ ።
፵፮ ወሰቤሃ ጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ
አበ ውስተ እዴከ አመኅፅን ነፍስየ፡ ወዘንተ ብሂሎ
መጠወ ነፍሶ ።
፵፯ ወርእዮ መስፍነ ምእት ዘከነ አእኰቶ ለእግዚአብ
ሔር ወይቤ አማን ጻድቅ ውእቱ ዝ ብእሲ ።
፵፰ ወኵሎሙ ሕዝብ ሰበ ርእዩ ዘከነ ጐድኡ እንግድዓ
ቲሆሙ ወተሠውጡ ወአተዉ አብያቲሆሙ ።
፵፱ ወይቀውሙ ኵሎሙ እለ የአምርዎ እምርኁቅ ወአ
ንስትኒ እለ ተለዋሁ እምገሊላ ርእያ ዘንተ ።

ክፍል ፻፹ወ፮ ፡ በእንተ ተቀብሮቱ ለእግዚእ ።

፶ ወመጽአ ብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ ብእሲ ባዕል ዘበቱ
ምክር ሠናይ ኄር ወጻድቅ ወጠቢብ ።
፶፩ ወውእቱሰ ኢሀሎ ውስተ ምክሮሙ ወምግባሮሙ
ለአይሁድ ወሀገሩ አርማትያስ ዘእምሀገረ ይሁዳ
ወከነ ይሴፈዎ ውእቱኒ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
፶፪ ወሖረ ኀበ ጲላጦስ ወሰአለ ሥጋሁ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፶፫ ወአውረደ ሥጋሁ ወገነዘ በሰንዱናት ወቀበሮ ውስተ
መቃብር ዘአውቀረ ዘአልቦ ዘተቀብረ ውስቴቱ ወአ
ንከርከረ እብነ ዐቢየ ወአንበረ ውስተ አፈ መቃ
ብር ወኅለፈ ።
፶፬ ወዐርብ ውእቱ ዕለት እሚሁ ለጸቢሐ ሰንበት ።
፶፭ ወተለዋሁ ክልኤቲ አንስት እለ መጽአ እምገሊላ
ወርእያ መቃብሮ ወዘከመ ተወድየ ሥጋሁ ።
፶፮ ወተመይጠን አስተዳለዋ አፈዋተ ወኅደጋ በሰንበት
ሐዊረ እስመ ከማሁ ሕጎሙ ።

የሉቃስ ወንጌል ፳፫ ።

ለእኛስ በእውነት ያገኘን በሚገባን ነው እንደ ሥራ ፵፩
ችንም ፍዳችንን ተቀበልን፡ እሱ ግን ምንም ምን
የሠራው ሥራ የለም ።
ጌታ ኢየሱስንም "አቤቱ ! በመንግሥትህ በመጣህ ፵፪
ጊዜ አስበኝ„ አለው ። ነህም ፲፫ ፡ ፴፩ ። ዕብ ፩ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እልሃለሁ ፡ ዛሬ በገ ፵፫
ነት አብረኸኝ እንደምትሆን ፈጽምህ እመን አለው ።
ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፯ ።

ክፍል ፻፹፭ ፡ ጌታ ስለ መሞቱ ።

ቀትር በሆነ ጊዜም በስድስት ሰዓት ፀሐይ ጠፋ ፡ እስከ ፵፬
ዘጠኝ ሰዓት ድረስም ዓለም ሁሉ ጨለማ ሆነ ። ማቴ
፳፯ ፡ ፵፭ ።
ፀሐይ ጨለመ የምኵራቡ መጋረጃም ከላይ እስከ ፵፭
ታች ተቀደደ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፶፩ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ድምፁን ከፍ አድርጎ ፵፮
አባት ሆይ ! ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ ብሎ
ጮኸ ፡ ይኸንንም ብሎ ነፍሱን ሰጠ ፡ (ከሥጋው ለየ) ።
መዝ ፴፩ ፡ ፮ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፱ ።
የመቶ አለቃውም የሆነውን አይቶ በውነት ይህ ፵፯
ሰው ጻድቅ ነው ብሎ እግዚአብሔርን አመሰገነ ።
ሕዝቡም ሁሉ የሆነውን ባዩ ጊዜ ደረታቸውን እየ ፵፰
መቱ ወደ ቤታቸው ተመለሱ ።
የሚያውቁት ሁሉ ከሩቅ ቆመው ነበር ከገሊላ ፵፱
ጀምሮ የተከተሉት ሴቶችም ይህን ያዩ ነበር ። ምዕ
፰ ፡ ፪ ።

ክፍል ፻፹፮ ፡ ጌታ ስለ መቀበሩ ።

ዮሴፍ የሚባል ሰውም መጣ ሰውዬው ባለጸጋ ፶
ምክር ዓዋቂ ቸር እውነተኛ ብልህ ሰው ነበር ።
እርሱ በአይሁድ በምክራቸው በሥራቸው አልገ ፶፩
ባም ፡ ሀገሩም የይሁዳ ከተማ ከሚሆን አርማትያስ
ነበር እሱም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተስፋ ያደ
ርግ ነበር ። ምዕ ፪ ፡ ፳፭ - ፴፰ ።
ወደ ጲላጦስም ሄዶ የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ለመነ ። ፶፪
ሥጋውንም አውርዶ በበፍታ ገንዞ ማንም የተቀበረ ፶፫
በት በሌለ ባስፈለፈለው መቃብር ቀበረው ፡ ታላቅ
ደንጊያም አንከባሎ መቃብሩን ገጥሞ ሄደ ።
ያን ጊዜም ቀኑ ዐርብ ማታ ለቅዳሜ አጥቢያ ነበር ። ፶፬
ዮሐ ፲፱ ፡ ፴፩ - ፵፪ ።
ከገሊላ የመጡ ሁለት ሴቶችም ተከተሉትና ሥጋው ፶፭
የተቀበረበትን መቃብሩን አዩ ። ቊ ፵፱ ።
ተመልሰውም ሽቱ አዘጋጁ ፡ ግን በሰንበት አልሄ ፶፮
ዱም ፡ ሕጋቸው እንዲህ ነበርና ። ዘፀ ፳ ፡ ፲ ።

ምዕራፍ ፳ወ፬ ።

ክፍል ፻፳ወ፯ በእንተ ተንሥኦቱ ለእግዚእነ ።

፩ ወበእሑድ ሰንበት በጽባሕ አሌለያ ገይሦ ወሖራ ኀበ መቃብር ወወሰዳ ውእተ አፈዋተ ዘአስተዳለዋ ወካልአትኒ አንስት ምስሌሆን ።

፪ ወረከባሃ ለይእቲ እብን ኅበ እንኰርኲረት እምነ መቃብር ።

፫ ወቦአ ወኢረከባ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፬ ወእንዘ ያነክራ ወየኃጥአ ዘይብል በእንተ ዝንቱ አስ ተርአይዎን ክልኤቱ እደው ወቆሙ ኀቤሆን ወይበ ርቅ አልባሲሆሙ ።

፭ ወፈርሃ ወአትሐታ ገጸን ውስተ ምድር ።

፮ ወይቤልዎን ምንተ ተኃሥሣሁ ለሕያው ምስለ ምው ታን ተንሥአ ኢሀሎ ዝየ ።

፯ ወተዘከራ ቃሎ ዘይቤለክን በገሊላ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይግባእ ውስተ እደ ሰብእ ኃጥአን ወይሰቅልዎ ወይትነሣእ በሣልስት ዕለት ።

፰ ወተዘከራ ቃሎ ።

፱ ወአቲዎን እምኀበ መቃብር ነገራሆሙ ዘንተ ለዐሠ ርቱ ወአሐዱ ወለቢጸሙኒ ኵሎሙ ።

፲ ወእማንቱሰ ማርያም መግደላዊት ወዮሐና ወማር ያም እንተ ያዕቆብ ወቢጸንሂ እለ ምስሌሆን ነገራ ሆሙ ዘንተ ለሐዋርያት ።

፲፩ ወኮነ ዝንቱ ነገር በቅድሜሆሙ ከመ ዝንጋዔ ወኢ አምንዎን ወአክሐድዎን ።

፲፪ ወተንሥአ ጴጥሮስ ወሮፀ ኀበ መቃብር ወሐወጸ ወርእየ መዋጥሐ ባሕቲቶ ንቡረ ወአተወ እንዘ ያን ክር ዘኮነ ።

ክፍል ፻፳ወ፰ ፡ በእንተ እለ ረከብዎ በፍኖተ ኤማኁስ ።

፲፫ ወይእተ ዕለተ እንዘ የሐውሩ ክልኤቱ እምውስቴ ቶሙ ሀገረ እንተ ርኁቅት እምኢየሩሳሌም መጠነ ስሳ ምዕራፍ እንተ ስማ ኤማኁስ ።

፲፬ ወይትናገሩ በበይናቲሆሙ በእንተ ኵሉ ዘኮነ ።

፲፭ ወእንዘ ይትናገሩ ወይትኃሠሥዎ ለዝንቱ ቀርበሙ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ምስሌሆሙ ።

፲፮ ወተእኀዘ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢያእምርዎ ።

፲፯ ወይቤሎሙ እግዚእነ ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘትትና ገሩ በበይናቲክሙ እንዘ ተሐውሩ ትኩዛኒክሙ ።

፲፰ ወአውሥአ አሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀለዮጳ ወይ ቤሎ አንተኑ ባሕቲትከ ነግድ ለኢየሩሳሌም ወኢያ እመርከኑ ዘኮነ በውስቴታ በዝንቱ መዋዕል ፡ ወይ ቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ምንትኑ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፳፬ ፡

ክፍል ፻፳፯ ፡ ጌታችን ስለ መነሣቱ ።

እሑድ በተባለ ሰንበትም በጧት ማልደው ገሥግ ፩
ሠው ወደ መቃብር ሄዱ ፡ ያንን ያዘጋጁትን ሽቱ
ወሰዱ ፡ ሌሎች ሴቶችም አብረዋቸው ነበሩ ። ማቴ
፳፰ ፡ ፩ - ፰ ።
ያቺን ደንጊያ ከመቃብሩ ላይ ተንከባልላ አገኙዋት ። ፪
ማር ፲፮ ፡ ፩ - ፰ ። ዮሐ ፳ ፡ ፩ - ፲ ።
ወደ መቃብሩም ገቡና የጌታ ኢየሱስን ሥጋ አላ ፫
ገኙም ።
ስለዚህም ነገር የሚሉትን አጥተው ሲያደንቁ ሁለት ፬
ሰዎች ከፊታቸው ቆመው ታዩአቸው ፡ ልብሳቸውም
ያንጸባርቅ ነበር ።
ፈርተውም ፊታቸውን ወደ ምድር ደፉ ። ፭
ሕያዉን ከሙታን ጋር ለምን ትሹታላችሁ ? ተነሥ ፮
ቷል ፡ ከዚህስ የለም አሉዋቸው ።
በገሊላ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች ሰዎች እጅ ተላ ፯
ልፎ ይሰጥ ዘንድ አለው ፡ ይሰቅሉታል ፡ ይገድሉ
ታል ፡ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል ያላችሁ ቃሉን
አስቡ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፳፪ ።
ቃሉንም አሰቡ ። ፰
ከመቃብርም ተመልሰው ለዐሥራ አንዱና ለባልን ፱
ጀሮቻቸውም ሁሉ ይህን ነገሯቸው ።
እነዚያም ማርያም መግደላዊት ዮሐና የያዕቆብ እና ፲
ትና ማርያም ናቸው ፡ አብረዋቸው የነበሩት ባልንጀ
ሮቻቸውም ለሐዋርያት ይህን ነገሯቸው ። ምዕ ፰፡፪-፫።
ይህም ነገር በእነሱ ዘንድ እንደ ስንፍና ሆኖ አስተ ፲፩
ባበሏቸው እንጂ አላመኗቸውም ።
ጴጥሮስም ተነሥቶ ወደ መቃብር ገሠገሠና ዘልቆ ፲፪
ተመለከተ በፍታውንም ለብቻው ተቀምጦ አየና
የሆነውን እያደነቀ ተመለሰ ።

ክፍል ፻፳፰ ፡ በኤማኁስ መንገድ ስላገኙት ሰዎች ።

በዚህም ቀን ከመካከላቸው ሁለት ሰዎች ከኢየሩሳ ፲፫
ሌም ስሳ ምዕራፍ ወደምትርቀው ኤማኁስ ወደምት
ባለው ሀገር ሲሄዱ ።
እርስ በርሳቸውም ስለ ተደረገው ነገር ሁሉ ሲነጋገሩ ። ፲፬
ይህንም እየተመራመሩ ሲጫወቱ ጌታ ኢየሱስ ፲፭
ቀርቦ አብሯቸው ሄደ ።
እንዳያውቁትም ዓይናቸው ተጨፈነ ። ፲፮
ጌታችንም እየተከዛችሁ ስትሄዱ ይህ እርስ በርሳ ፲፯
ችሁ የምትነጋገሩት ምንድነው ? አላቸው ።
ከእሱም ቀለዮጳ የሚባለው አንዱ መልሶ ለኢየሩ ፲፰
ሳሌም እንግዳ አንተ ብቻ ነህ? በዚህስ ወራት በርሱ
የሆነውን አላወቅህምን ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም
ምንድነው ? አለው ።

፲፱ ወይሌልዎ በእንተ ኢየሱስ ናዝራዊ ብእሲ ጻድቅ
ወነቢይ ዘኮነ ክሃሌ በቃሉ ወበምግባሩ በቅድመ እግ
ዚአብሔር ወበቅድመ ሰብእ ።

፳ ወዘከመ አግብእዎ ሊቃነ ካህናት ለመኳንንት ወኰነ
ንዎ ለሞት፟ወሰቀልዎ ።
፳፩ ወንሕነሰ ነአምን በቱ ከመ ውእቱ ሀለዎ ያድኅኖሙ
ለእስራኤል ወምስለ ዝንቱ ኵሉ ሠሉስ ዮም እምዘ
ከነ ዝንቱ ።
፳፪ ወበ አንስትኒ እለ እንከራ ወነገራነ ለነ እለ ጌሣ ኀበ
መቃብር ።
፳፫ ወኢረከባ ሥጋሁ ወተሰውጣ ወነገራነ ከመ ርእያ
ርእየተ መላእክት እለ ይቤልዎን ከመ ሐይወ ።
፳፬ ወበ እለ ሖሩ እምኔነሂ ኀበ መቃብር ወረከቡ ከማሁ
በከመ ይቤላ አንስት ወሎቱሰ ኢረከብዎ ።
፳፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኦ አብዳን ወጥንዱያነ
ልብ ለኢአሚን በኵሉ ዘይቤሉ ነቢያት ።

፳፮ አኮኑ ከመዝ ሀለዎ ለክርስቶስ ይትቀተል ወይባእ
ውስተ ስብሐቲሁ ።
፳፯ ወእኀዘ ይፈክር ሎሙ እምዘ ሙሴ ወዘነቢያት
ወእምኵሉ መጻሕፍት ዘበእንቲአሁ ።

፳፰ ወቀርቡ ሀገረ ኀበ የሐውሩ ባቲ ወእኀዘ ይትረኃ
ቆሙ ።
፳፱ ወአገበርዎ ወይቤልዎ ንበር ምስሌነ እስመ መስየ
ወተቈልቈለ ፀሐይ፡ ወበአ ከመ ይኅድር ምስሌሆሙ ።
፴ ወእምዝ እንዘ ይረፍቅ ምስሌሆሙ ነሥአ ኅብስተ
ወባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ።

፴፩ ወተከሥታ አዕይንቲሆሙ ወአእመርዎ ወጠፍአ
እምኔሆሙ ሶቤሃ ወኀጥእዎ ።
፴፪ ወይቤሉ በበይናቲሆሙ አኮኑ ይነድደነ ልብነ ወይር
ኃቀነ እንዘ ይነግረነ በፍኖት ወይፈክር ለነ መጻ
ሕፍተ ።
፴፫ ወተንሥኡ ሶቤሃ ይእተ ሰዓተ ወተሰውጡ ኢየሩሳ
ሌም ወረከብዎሙ ለዐሠርቱ ወአሐዱ አርዳኢሁ
ጉቡአኒሆሙ ወእለሂ ምስሌሆሙ ።
፴፬ ወይቤልዎሙ አማን ተንሥአ እግዚእነ ወአስተርአዮ
ለስምዖን ።
፴፭ ወነገርዎሙ እሙንቱሂ ዘበፍኖት ወዘከመሂ አእመ
ርዎ ለእግዚእነ እንዘ ይፌትት ኅብስተ ።
፴፮ ወእንዘ ዘንተ ይትናገሩ ቆመ ማእከሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ኢትፍርሁ አነ
ውእቱ ።
፴፯ ወደንገፁ ወፈርሁ ወመሰሎሙ ከመ ዘመንፈስ ይሬ
እዩ ።

እንዲህ አሉት፡ በእግዚአብሔርም ዘንድ በሰውም ፲፱
ዘንድ በሚናገረው በሚሠራው ሁሉን ቻይ የሆነ
ውን የነቢዩን የጻድቁን ሰው የናዝሬት ኢየሱስን
ነገር ነው ። ማቴ ፳፩ ፡ ፲፩ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፳፪ ።
ሊቃነ ካህናትም ለገዥዎች አሳልፈው እንደሰጡት ፳
ይሙት በቃ እንደ ፈረዱበትና እንደ ሰቀሉት ።
እኛ ግን እስራኤልን፟ያድናቸው፟ዘንድ፟አለው ብለን፟ ፳፩
እናምንበት ነበር፡ ከዚህም ሁሉ ጋር ይህ ነገር ከሆነ
ዛሬ ሦስተኛ ቀን ነው ።
ወደ መቃብርም ማልደው የሄዱ አዳንቀው ያወሩ ፳፪
ልን ሴቶች አሉ ። ቍ ፱ ።
ሥጋውን አላገኙም ፡ ግን፟ ተመልሰው ተነሥቷል ፳፫
ያሏቸውን የመላእክትን መልክ እንደ አዩ ነገሩን ።
ከኛም ዘንድ ወደ መቃብር ሄደው ሴቶች እንዳሏ ፳፬
ቸው ሆኖ ያገኙት አሉ፡ እርሱን ግን አላገኙትም ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው፡ ነቢያት በተናገ ፳፭
ሩት ነገር ሁሉ ልባችሁ ከማመን የዘገየ እናንት ሰነ
ፎች ! ። ቍ ፵፬ ።
ክርስቶስ ሞቶ ወደ ክብሩ ይመለስ ዘንድ የለውምን? ፳፮
፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፪ ፡ ፱ ።
ሙሴ ከጻፈውና ነቢያትም ሁሉ ከጻፉአቸው ከመ ፳፯
ጻሕፍት ሁሉ ስለ እሱ የተነገረውን ይተረጕምላቸው
ጀመር ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። መዝ ፳፪ ። ኢሳ ፶፫ ።
ሊሄዱበት ወደ ነበረችው ሀገር ተቃረቡ፡ እሱ ግን ፳፰
ራቅ ራቅ ይላቸው ጀመር ።
ጊዜው መሽቷል ፀሐይም አቈልቍሏልና ከእኛ ጋር ፳፱
እደር ብለው ለመኑት፡ አብሯቸውም ሊያድር ገባ ።
ከዚህም በኋላ አብሯቸው በማእድ ተቀምጦ ሳለ ፴
ኅብስቱን አንሥቶ ባርኮ ቈርሶ ሰጣቸው ። ምዕ ፳፪ ፡
፲፱ ። ዮሐ ፳፩ ፡ ፲፫ ።
ዓይናቸው ተገለጠና አወቁት፡ ወዲያውኑም ከእነሱ ፴፩
ተሠወረ፡ አጡትም ። ቍ ፲፮ - ፴፭ ።
እርስ በርሳቸውም በመንገድ ሲነግረን መጻሕፍትን ፴፪
ሲተረጕምልን እናውቀው ብለን ልባችን ይቃጠል
ጀመር አይደለምን ? አሉ ።
ወዲያውኑም በዚያ ሰዓት ተነሥተው ወደ ኢየሩሳ ፴፫
ሌም ተመለሱ፡ ዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱንና
አብረዋቸው የነበሩትን ተሰብስበው አገኙዋቸው ።
ጌታችን በእውነት ተነሥቷል፡ ለስምዖንም ታይቶ ፴፬
ታል አሏቸው ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፬ - ፭ ።
እነሱም በመንገድ የሆነውንና ኅብስቱን ሲፈትትላ ፴፭
ቸው ጌታችንን እንዳወቁት ነገሯቸው ።
ይህንም ሲነጋገሩ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ፴፮
ቆመና፡ ሰላም ለእናንተ ይሁን አትፍሩ እኔ ነኝ
አላቸው ።
ግን ፈሩ ደነገጡ፡ ምትሐት የሚያዩም መሰላቸው ። ፴፯

፴፰ ወይቤሎሙ ምንትኑ ያደነግፀክሙ ወለምንት የዐርግ
ዘከመዝ ሕሊና ውስተ ልብክሙ ።
፴፱ ርእዩ እደውየ ወእገርየ ወግሥሡኒ ወአእምሩ ከመ
አነ ውእቱ እስመ ለመንፈስሰ አልቦቱ ሥጋ ወዐፅም
በከመ ትሬእዩ ብየ ።
፵ ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ።

፵፩ ወእንዘ ዓዲ ኢአምኑ እምድንጋፄ ወእንዘ ያነክሩ
በትፍሥሕት ይቤሎሙ ደቂቅየ ቦኑ ብክሙ ዝየ ዘን
በልዕ ።
፵፪ ወወሀብዎ መክፈልተ ዓሣ ጥቡሰ ወእምፀቃውዐ
መዓር ።
፵፫ ወበልዐ በቅድሜሆሙ ወነሥአ ዘተርፈ ወወሀበሙ ።

፵፬ ወይቤሎሙ አኮኑ ዝንቱ ነገርየ ዘእቤለክሙ እንዘ
ሀለውኩ ምስሌክሙ ከመ ሀለዎ ይብጻሕ ዘይቤ
ኦሪተ ሙሴ ወነቢያት ወመዝሙር በእንቲአየ ።
፵፭ ወእምዝ ከሠተ ልበሙ ከመ ይለብዉ መጻሕፍተ
ወለበዉ ።
፵፮ ወይቤሎሙ ከማሁ ጽሑፍ ከመ ይትቀተል ክርስ
ቶስ ወይትነሣእ እምነ ምዉታን በሣልስት ዕለት ።

፵፯ ወይሰብኩ በስሙ ለንስሐ ወለኅድገተ ኃጢአት
ለኵሉ አሕዛብ እንዘሙ እምኢየሩሳሌም ።

፵፰ ወአንትሙሰ ሰማዕቱ ለዝንቱ ነገር ።
፵፱ ወናሁ አነ እፌኑ ተስፋሁ ለአቡየ ላዕሌክሙ ወአን
ትሙሰ ንበሩ ሀገረ ኢየሩሳሌም እስከ ትለብሱ ኃይለ
እምአርያም ።

፶ ወእምዝ አውፅኦሙ አፍአ እስከ ቢታንያ ወአንሥአ
እዴሁ ወአንበረ ላዕሌሆሙ ወባረኮሙ ።

፶፩ ወእንዘ ይባርኮሙ ተረኅቀሙ ወዐርገ ሰማየ ።

፶፪ ወእሙንቱሰ ሰገዱ ሎቱ ወተሰውጡ ኢየሩሳሌም
በዐቢይ ፍሥሓ ።
፶፫ ወነበሩ ቤተ መቅደስ ዘልፈ እንዘ ይባርክዎ ወይሴ
ብሕዎ ለእግዚአብሔር ።

አሜን ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለሉቃስ ረድአ አሐዱ እም
ሰብዓ ወክልኤቱ አርድእት ። ዘጸሐፎ በልሳነ ዮናኒ ለሰ
ብአ ሀገረ መቄዶንያ እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ውስተ ሰማይ በሥጋ በ፳ወ፩ዱ ዓመት ፡ ወበ፲ወ፬
ዓመተ መንግሥቱ ለቀላውዴዎስ ቄሣር ። ወስብሐት ለእ
ግዚአብሔር ።

አሜን ።

ምን ያስደነግጣችኋል ? በልባችሁስ እንዲህ ያለ ፴፰
አሳብ ለምን ያድራል ? ።
እጄን እግሬን እዩ ፡ ዳሥሡኝ እኔ እንደሆንኩም ፴፱
ዕወቁ ፡ በእኔ እንደምታዩት ለምትሐት አጥንትና
ሥጋ የለውምና አላቸው ።
ይህንንም ብሎ እጆቹንና እግሮቹን አሳያቸው ። መዝ ፵
፳፪ ፡ ፲፯ ።
ከድንጋፄ የተነሣ ገና ሳያምኑ ደስ ብሏቸውም ሲደ ፵፩
ነቁ ልጆቼ ! የምንበላው ከዚህ አላችሁን ? አላቸው ።

የተጠበሰ ዓሣ ቍራጭና ከማር ወለላም ሰጡት ። ፵፪
ዮሐ ፳፩ ፡ ፲ ።
በፊታቸውም በላና የተረፈውን አንሥቶ ሰጣቸው ። ፵፫
ዘፍ ፲፰ ፡ ፰ ።
የሙሴ ኦሪት የነቢያት መጽሐፍና መዝሙር ስለ እኔ ፵፬
የተናገሩት ይፈጸም ዘንድ እንዳለው ከእናንተ ጋር
ሳለሁ የነገርኋችሁ ነገሬ ይህ አልነበረም ? አላቸው ።
ከዚህ በኋላ መጻሕፍትን እንዲያስተውሉ ልባቸውን ፵፭
ከፈተላቸውና አስተዋሉ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፫ ።
ክርስቶስ እንዲሞትና በሦስተኛውም ቀን ከሙታን ፵፮
ተለይቶ እንዲነሣ እንዲሁ ተጽፏል አላቸው ።
መዝ ፳፪ ፡ ፫ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፭ ።
ከኢየሩሳሌም ጀምረው ንስሐ እንዲገቡና ኃጢአታ ፵፯
ቸው እንዲሠረይላቸው ለሕዝቡ ሁሉ በስሙ ያስተ
ምሩ ። ኢሳ ፪ ፡ ፫ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፰ ።
እናንተም ለዚህ ነገር ምስክሮች ናችሁ ። ፵፰
እነሆ እኔ የአባቴን ተስፋ ለእናንተ እልክለሁ ፡ እና ፵፱
ንተ ግን ከአርያም ኃይልን እስክትለብሱ ድረስ በኢ
የሩሳሌም ከተማ ተቀመጡ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳፮ ። ግብ
ሐዋ ፩ ፡ ፬ ።
ከዚህም በኋላ እስከ ቢታንያ ድረስ ወደ ውጭ አወ ፶
ጣቸው ፡ እጁንም አንሥቶ በላያቸው ዘርግቶ ባረካ
ቸው ። ዘሌ ፱ ፡ ፳፪ ።
እየባረካቸውም ራቃቸው ወደ ሰማይም ዐረገ ። ግብ ፶፩
ሐዋ ፩ ፡ ፱ - ፲፫ ።
እነሱም ሰገዱለትና በታላቅ ደስታ ወደ ኢየሩሳሌም ፶፪
ተመለሱ ።
ዘወትርም እግዚአብሔርን እያመሰገኑና እያገለገሉ ፶፫
በቤተ መቅደስ ኖሩ ።

አሜን ።

ከሰባ ሁለት አርድእት አንዱ ወንጌላዊ ሉቃስ ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ሰማይ ባረገ በሃያ አንድ
ዓመት ፡ ቀላውዴዎስ ቄሣር በነገሠ በዐሥራ አራት ዓመት ፡
ለመቄዶንያ ሰዎች በጽርዕ ቋንቋ የጻፈው ወንጌል ደረሰ
ተፈጸመ ። ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።

አሜን ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፩

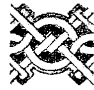

የዮሐንስ ወንጌል ፩

ብሥራተ አብ ትሩፍ ረድአ ተናጋሪ በመለኮት ዮሐንስ ወልደ ዘብዴዎስ ፍቁረ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ጸሎቱ ወበረከቱ የሃሉ ምስለ ኵልነ ሕዝበ ክርስቲያን ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ቃል ቀዳማዊ ።

፩ ቀዳሚሁ ቃል ውእቱ ፡ ወውእቱ ቃል ኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ፡ ወእግዚአብሔር ውእቱ ቃል ።

፪ ወከማሁ ቀዳሚሁ እምቀዲሙ ኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፫ ወቦቱ ኵሉ ኮነ ፡ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ እምዘኮነ ።

፬ ወዘሂ ኮነ በእንቲአሁ ቦቱ ሕይወት ውእቱ ፤ ወሕይወትሰ ብርሃኑ ለእጓለ እመሕያው ውእቱ ።

፭ ወብርሃንሰ ዘውስተ ጽልመት ያበርህ ወያርኢ ፡ ወጽልመትኒ ኢይረክቦ ወኢይቀርቦ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተፈንዎቱ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፮ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘተፈነወ እምኀበ እግዚአብሔር ዘስሙ ዮሐንስ ።

፯ ወውእቱ መጽአ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ከመ ኵሉ ይእመን ቦቱ ።

፰ ወለሊሁሰ ኢኮነ ብርሃነ ዳእሙ ሰማዕተ ይኩን በእንተ ብርሃን ።

፱ ወብርሃነ ጽድቅሰ ዘያበርህ ለኵሉ ሰብእ ዘመጽአ ውስተ ዓለም ።

፲ ወውስተ ዓለም ሀሎ ወዓለምኒ ቦቱ ኮነ ወዓለምሰ ኢያእመሮ ።

፲፩ ውስተ ዚአሁ መጽአ ወእሊአሁሰ ኢተወክፍዎ ።

፲፪ ወለእለሰ ተወክፍዎ ወሀበሙ ሥልጣነ ውሉደ እግዚአብሔር ይኩኑ ለእለ አምኑ በስሙ ።

፲፫ እለ ኢኮኑ እምነ ዘሥጋ ወደም ወኢ እምሥምረተ ብእሲ ወብእሲት አላ እምእግዚአብሔር ተወልዱ ።

፲፬ ወውእቱ ቃል ሥጋ ኮነ ወኃደረ ላዕሌነ ወሠወሮ እምኔነ ወርኢነ ስብሐቲሁ ከመ ስብሐተ አሐዱ ዋሕድ ለአቡሁ ዘምሉእ ጸጋ ወጽድቀ ወሞገሰ ።

፲፭ ዮሐንስ ሰማዕቱ በእንቲአሁ ከልሐ ወይቤ ዝ ውእቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ እምድኅሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሜየ እስመ ውእቱ ቀደመኒ ።

ፍጹም አባት የመለኮትን ነገር የሚያስተምር ሐዋርያ ከዐሥራ ሁለት ሐዋርያት አንዱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚወደው የዘብደዎስ ልጅ ዮሐንስ የጻፈው ይህ ነው ። ልመናው በረከቱ ከሁላችን ከሕዝበ ክርስቲያን ጋር ይሁን ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ ስለ ቀዳማዊ ቃል ።

ያ ቃል ቀዳማዊ ነው ፡ ያ ቃል በእግዚአብሔር ዘንድ ፩
ነበረ ፡ ያም ቃል እግዚአብሔር ነው ። ምዕ ፲፯ ፡ ፭ ።
ዘፍ ፩ ፡ ፩ - ፫ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ - ፪ ። ራእ ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፫ ።
እንዲሁም ቀዳማዊ ቃል አስቀድሞ በእግዚአብሔር ፪
ዘንድ ነበረ ።
በሱም ሁሉ ተፈጠረ ፡ ከተፈጠረው ሁሉ ያለርሱ ፫
ግን ምንም የተፈጠረ የለም ። ቈላ ፩ ፡ ፲፯ ። ዕብ ፩ ፡
፪ ። ዕብ. ፲፩ ፡ ፫ ።
እሱን ለማገልገል የተፈጠረው ሁሉ በእሱ ሥልጣን ፬
የተፈጠረ ነው ፡ ሕይወትም ነው ፡ ሕይወትም የሰው
ብርሃን ነው ። ምዕ ፭ ፡ ፳፮ ። ፰ ፡ ፲፪ ። ፲፩ ፡ ፳፭ ።
ብርሃንም በጨለማ ውስጥ ያበራል ያሳያል ፡ ጨለ ፭
ማም አይቀርበውም አያገኘውም ። መዝ ፴፯ ፡ ፱ - ፲ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ ዮሐንስ መጥምቅ መላክ ።

ከእግዚአብሔር የተላከ ስሙ ዮሐንስ የሚባል አንድ ፮
ሰው ነበረ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፯ - ፴፩ ።
እሱ ስለ ብርሃን ሊመሰክር መጣ ፡ ሁሉ በርሱ ያምን ፯
ዘንድ ። ምዕ ፭ ፡ ፴፫ ።
እርሱ ግን ራሱ ብርሃን አልነበረም ፡ ለብርሃን ሊመ ፰
ሰክር መጣ እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፳፰ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፳፭ ።
ለሰው ሁሉ የሚያበራው የጽድቅ ብርሃንስ ወደ ፱
ዓለም የመጣ ነው ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፮ ። ኢሳ ፰ ፡ ፩ ።
በዓለም ውስጥ አለ ዓለሙም በእርሱ ተፈጥሯል ፡ ፲
ዓለም ግን አላወቀውም ። መዝ ፴፫ ፡ ፮ ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፮ ።
ወደ ወገኖቹ መጣ ፡ ግን ወገኖቹ አልተቀበሉትም ። ፲፩
ሉቃ ፲፱ ፡ ፲፬ ።
ለተቀበሉትና በስሙ ላመኑት ግን የእግዚአብሔር ፲፪
ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፩ ።
ከሥጋዊ ከደማዊ ግብር ከበልና ከሚስት መዋደድ ፲፫
ያልተገኙ ናቸው ፡ ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ።
ምዕ ፫ ፡ ፫ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፱ ። ያዕ ፩ ፡ ፲፪ ።
ያ ቃል ሥጋ ሆነ ፡ በእኛም አደረ ፡ ከእኛም ሠወ ፲፬
ረው ፡ ለአባቱ አንድ እንደ ኾነ ልጅ ያለ ክብሩን
አየን ፡ ጸጋን ሞገስን የተመላ ነው ። ኢሳ ፯ ፡ ፲፬ ።
፱ ፡ ፯ ። ማቴ ፩ ፡ ፳ ። ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፩ ።
ምስክሩ ዮሐንስ እኔ ስለ እርሱ ከእኔ በፊት የነበረ ፲፭
ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል ያልኳችሁ ይህ ነው ፡
እርሱ ከኔ አስቀድሞ ነበርና ብሎ የእርሱን ነገር አሰ
ምቶ ተናገረ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፯ ።

፲፮ እስመ እምተረፈ ዚአሁ ነሣእነ ንሕነ ኵልነ ጸጋ
በዲበ ጸጋ ህየንተ ጸጋ ።

፲፯ እስመ ኦሪት በሙሴ ተውህበት ለነ ፡ ጸጋሰ ወጽድቅ
በኢየሱስ ክርስቶስ ኮነ ለነ ።

፲፰ ለእግዚአብሔርሰ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ አላ ወልድ
ዋሕድ ዘሀሎ ውስተ ሕፅነ አቡሁ ውእቱ ነገረነ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ስምዑ ለዮሐንስ መጥምቅ ።

፲፱ ወዝንቱ ውእቱ ስምዑ ለዮሐንስ አመ ለአኩ ኀቤሁ
አይሁድ እምኢየሩሳሌም ካህናተ ወሌዋውያነ ከመ
ይሰአልዎ ወይበልዎ መኑ አንተ ።
፳ ወአምነ ወኢክሕደ ከመ ኢኮነ ውእቱ ክርስቶስ ።
፳፩ ወይቤልዎ መኑ አንተ ፡ ኤልያስኑ አንተ ፡ ወይቤ ኢኮ
ንኩ ፡ ወይቤልዎ ነቢይኑ አንተ ፡ ወይቤ አልቦ ።

፳፪ ወይቤልዎ መኑመ አንተ እንከ ከመ ናይድዖሙ
ወናጠይቆሙ ለእለ ለአኩነ ወፈነዉነ መነ ትብል
ርእሰከ ።
፳፫ ወይቤ አነሰ ቃለ ዐዋዲ ዘይሰብክ በገዳም ወይብል
ጺሑ ፍኖቶ ለእግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢሳይያስ
ነቢይ ።
፳፬ ወእለሰ ተፈነዉ እምፈሪሳውያን እሙንቱ ።
፳፭ ወተስእልዎ ወይቤልዎ በእፎ እንከ ታጠምቅ ለእመ
ኢኮንከ ክርስቶስሃ ወኢ ኤልያስሃ ነቢየ ።
፳፮ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤሎሙ አንሰ አጠምቀክሙ
በማይ ወማእከሌክሙ ሀሎ ይቀውም ዘኢተአም
ርዎ አንትሙ ።
፳፯ ዘይመጽእ እምድኅሬየ ውእቱ ዘሀሎ እምቅድሜየ
ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አሣእኒሁ እምእገሪሁ
ወውእቱ ያጠምቀክሙ በመንፈስ ቅዱስ ወበእሳት ።

፳፰ ወከመዝ ኮነ በቢታንያ በቤተ ራባ በማዕዶተ ዮርዳ
ኖስ በኀበ ሀሎ ዮሐንስ ያጠምቅ ።
፳፱ ወአመ ሳኒታ ርእዮ ዮሐንስ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ
ይመጽእ ኀቤሁ ወይቤ ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር
ዘያአትት ወያሴስል ኃጢአተ ዓለም ።

፴ ዝንቱ ውእቱ ዘእቤለክሙ አነ በእንቲአሁ ይመጽእ
እምድኅሬየ ብእሲ ዘሀሎ እምቅድሜየ እስመ እም
ቅድሜየ ውእቱ ኮነ ።
፴፩ ወአንሰ ኢየአምሮ ዳእሙ ከመ ያእምርዎ እስራኤል
ወበእንተዝ መጻእኩ አነ ከመ አጥምቅ በማይ ።
፴፪ ወነገረ ስምዖ ዮሐንስ ወይቤ ርኢኩ መንፈስ ቅዱስ
እንዘ ይወርድ እምሰማይ ከመ አንተ ርግብ ወይነብር
ዲቤሁ ።

ከፍጹምነቱም እኛ ሁላችን ስለ ጸጋ ፈንታ በጸጋ ፲፮
ላይ ጸጋን ተቀበልን ። ምዕ ፫ ፡ ፴፬ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፱ ።
ሮሜ ፩ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፩ ፡ ፮ ።
ኦሪት በሙሴ ተሰጥታን ነበር ፡ ጸጋና ጽድቅ ግን ፲፯
በኢየሱስ ክርስቶስ ሆነልን ። ዘፀ ፳ ፡ ፩ - ፪ ።
ሮሜ ፲ ፡ ፬ ። ፲፫ ፡ ፰ - ፲ ።
እግዚአብሔርንስ ከቶ ያየው የለም ፡ በአባቱ እቅፍ ፲፰
ያለው ወልድ ዋሕድ እርሱ ነገረን እንጂ ። ዘፀ ፴፫ ፡
፳ ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፲፪ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ ምስክርነት ።

አይሁድ አንተ ማነህ ብለው ይጠይቁት ዘንድ ፡ ካህ ፲፱
ናትንና ሌዋውያንን ከኢየሩሳሌም በላኩ ጊዜ ፡ የዮ
ሐንስ ምስክርነቱ ይህ ነበር ። ምዕ ፭ ፡ ፴፫ ።
እርሱም ክርስቶስ አለመሆኑን አመነ እንጂ አልካደም ። ፳
አንተ ማነህ ? አንተ ኤልያስ ነህን ? አሉት ፡ አይደለ ፳፩
ሁም አለ ፡ እንኪያ አንተ ነቢይ ነህን? አሉት ፡ የለም
አለ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፲ - ፲፪ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።
እንኪያ አንተ ማነህ? ለላኩን እርግጡን እንነግራ ፳፪
ቸው ዘንድ ማን ነኝ ትላለህ? አሉት ።
እኔ ነቢዩ ኢሳይያስ እንደተናገረ ፡ "የእግዚአብሔ ፳፫
ርን መንገድ ጥረጉ" እያለ በምድረ በዳ የሚሰብክ
አዋጅ ነጋሪ ነኝ አለ ። ኢሳ ፵ ፡ ፫ ።

የተላኩትም ከፈሪሳውያን ወገኖች ነበሩ ። ማር ፯ ፡ ፫ ። ፳፬
እንግዲያ ክርስቶስ ካልኾንክ ወይም ነቢዩ ኤልያስ ፳፭
ካልኾንክ ለምን ታጠምቃለህ? ብለው ጠየቁት ።
ዮሐንስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እኔ በውኃ አጠ ፳፮
ምቃችኋለሁ ፡ ግን እናንተ የማታውቁት በመካከላ
ችሁ ቁሟል ። ሚል ፫ ፡ ፩ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ።
ከኔ በኋላ የሚመጣው እርሱ ከኔ በፊት የነበረው ፳፯
የጫማውን ጠፍር ልፈታለት እንኳ የማይቻለኝ እሱ
በመንፈስ ቅዱስ ፡ በእሳት ያጠምቃችኋል ። ምዕ
፫ ፡ ፳፯ ።
ዮሐንስ ያጠምቅበት በነበረው በዮርዳኖስ ማዶ ፳፰
በቤተ ራባ እንዲህ ሆነ ። ምዕ ፲ ፡ ፵ ።
በማግስቱም ዮሐንስ ወደርሱ ሲመጣ ጌታ ኢየ ፳፱
ሱስን አይቶ እንዲህ አለ ፡ "የዓለሙን ኃጢአት
የሚያስወግደውና የሚያስተሠርየው የእግዚአብሔር
በግ እነሆ" ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፪ ።
ከእኔ በፊት የነበረ ሰው ከእኔ በኋላ ይመጣል ብዬ ፴
የእሱን ነገር የነገርኋችሁ ይህ ነው ፡ እርሱ ከእኔ
በፊት ነበርና ። ቊ ፲፭ ።
እኔ አላውቀውም ነበር ፡ ነገር ግን እስራኤል እንዲያ ፴፩
ውቁት ስለዚህ እኔ በውኃ ላጠምቅ መጣሁ ።
ዮሐንስ ምስክርነቱን ተናገረ እንዲህ ብሎ ፡ መንፈስ ፴፪
ቅዱስ ከሰማይ በርግብ አምሳል ወርዶ በራሱ ላይ
ሲቀመጥ አየሁ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።

፴፫ ወአነሰ ኢየአምሮ ወበሕቱ ዘፈነወኒ ከመ አጥምቅ በማይ ውእቱ ይቤለኒ ዲበ ዘርኢከ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወይነብር ዲቤሁ ውእቱኬ ዘያጠምቅ በመንፈስ ቅዱስ ።

እኔ የማውቀው አልነበርኩም ፤ ነገር ግን በውኃ እንዳጠምቅ የላከኝ እርሱ በአየኸው ላይ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳል ፤ በእርሱም ላይ ይቀመጣል ፤ እንግዲህ በመንፈስ ቅዱስ የሚያጠምቅ እርሱ ነው አለኝ ። ግብ ሐዋ ፩ ፥ ፭ ። ፴፫

፴፬ ወለልየ ርኢኩ ወአነ ሰማዕቱ ከመ ዝንቱ ውእቱ ወልዱ ለእግዚአብሔር ።

እኔ ራሴ አይቻለሁ ፤ ይህም የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ እኔ ምስክሩ ነኝ ። ፴፬

ክፍል ፬ ፤ በእንተ ቀዳማውያን አርድእት ።

ክፍል ፬ ፤ ስለ መጀመሪያዎቹ ተማሪዎች ።

፴፭ ወበሳኒታ ካዕበ እንዘ ይቀውም ዮሐንስ ወክልኤቱ እምአርዳኢሁ ።

በማግስቱም ደግሞ ዮሐንስ ከሁለቱ ደቀ መዛሙርቱ ጋር ቆሞ ሳለ ። ቍ ፵፩ ። ፴፭

፴፮ ርእዮ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ወይቤ ነዋ በግዑ ለእግዚአብሔር ፤ ዘያአትት ወያሴስል ኃጢአተ ዓለም ።

ጌታ ኢየሱስን ሲሄድ አይቶ "የዓለሙን ኃጢአት የሚያስወግደው የሚያስተሠርየው የእግዚአብሔር በግ እነሆ" አለ ። ቍ ፳፱ ። ፴፮

፴፯ ወሰምዕዎ ክልኤሆሙ አርዳኢሁ እንዘ ይብል ከመዝ ወተለውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ሁለቱ ደቀ መዛሙርቱም እንዲህ ሲል ሰምተው ጌታ ኢየሱስን ተከተሉት ። ፴፯

፴፰ ወተመይጠ እግዚእ ኢየሱስ ርእዮሙ ለእለ ይተልውዎ ወይቤሎሙ ምንተ ተኀሥሡ ።

ጌታ ኢየሱስም መለስ ብሎ የሚከተሉትን አይቶ ምን ትሻላችሁ ? አላቸው ። ፴፰

፴፱ ወይቤልዎ ረቢ ዘበትርጓሜሁ ሊቅ ብሂል አይቴ ተኀድር ።

እነርሱም ፤ ረቢ ትርጓሜውም መምህር ማለት ነው ፤ ወዴት ታድራለህ ? አሉት ። ፴፱

፵ ወይቤሎሙ ንዑ ትርአዩ ኅበ አኀድር ወሖሩ ወርእዩ ኅበ የኀድር ወወዕሉ ኀቤሁ ይእተ ዕለተ እስከ ዓሥሩ ሰዓት ።

እሱም የማድርበትን ታዩ ዘንድ ኑ አላቸውና ሄደው የሚያድርበትን አዩ ፤ ያን ዕለትም እስከ ዐሥር ሰዓት ከሱ ዘንድ ዋሉ ። ቍ ፵፯ ። ራእ ዮሐ ፯ ፥ ፩ ። ፵

፵፩ ወአሐዱ ውእቱ እንድርያስ እኁሁ ለስምዖን ጴጥሮስ እምክልኤቱ እለ ሰምዑ በኀበ ዮሐንስ ወተለውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

ዮሐንስ ሲናገር ሰምተው ጌታ ኢየሱስን ከተከተሉት ከሁለቱ አንዱ የስምዖን ጴጥሮስ ወንድም እንድርያስ ነበረ ። ማቴ ፲፮ ፥ ፲፰ ። ፵፩

፵፪ ወለሊሁ አቅደመ ረኪበ እኁሁ ስምዖንሃ ወይቤሎ ረከብናሁ ለማስያስ ዘበትርጓሜሁ ይብልዎ ክርስቶስ ።

እርሱ መጀመሪያ ወንድሙ ስምዖንን አግኝቶ በትርጓሜው ክርስቶስ የሚሉት ማስያስን አገኘነው አለው ። መዝ ፪ ፥ ፪ ። ዳን ፱ ፥ ፳፭ - ፳፮ ። ፵፪

፵፫ ወውእቱ ወሰዶ ኅበ እግዚእ ኢየሱስ ወሶበ ርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ይቤሎ አንተኑ ስምዖን ወልደ ዮና አንተኬ ትሰመይ ኬፋ ዘበትርጓሜሁ ጴጥሮስ ።

እሱም ወደ ጌታ ኢየሱስ ወሰደው ጌታ ኢየሱስም ባየው ጊዜ የዮና ልጅ ስምዖን አንተ ነህን ? አንተ ግን ኬፋ ትባላለህ ትርጓሜውም ጴጥሮስ ማለት ነው ። ማቴ ፲፮ ፥ ፲፰ ። ፵፫

፵፬ ወበሳኒታ ፈቀደ ይሑር ገሊላ ወረከቦ እግዚእ ኢየሱስ ለፊልጶስ ወይቤሎ ትልወኒ ።

በማግስቱም ጌታ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሊሄድ ወዶ ሳለ ፊልጶስን አገኘውና ተከተለኝ አለው ። ዮሐ ፲፪ ፥ ፳፩ ። ፵፬

፵፭ ወውእቱ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ እምሀገረ እንድርያስ ወጴጥሮስ ።

እርሱ ፊልጶስ ግን የእንድርያስና የጴጥሮስ አገር ከምትሆን ከቤተ ሳይዳ ነው ። ፵፭

፵፮ ወረከበ ፊልጶስ ለናትናኤል ወይቤሎ ረከብናሁ ለኢየሱስ ወልደ ዮሴፍ ዘእምናዝሬት ዘጸሐፈ ሙሴ ውስተ ኦሪት ወነቢያትኒ ተነበዩ በእንቲአሁ ።

ፊልጶስም ናትናኤልን አገኘውና ሙሴ በኦሪት የጻፈለትን ፤ ነቢያትም ስለ እሱ ትንቢት የተናገሩለትን ከናዝሬት ይመጣል ተብሎ የተነገረለትን የዮሴፍ ልጅ የሚሉት ኢየሱስን አገኘነው አለው ። ዘዳ ፲፰ ፥ ፲፰ ። ኢሳ ፯ ፥ ፲፬ ። ፶፫ ፥ ፪ ። ኤር ፳፫ ፥ ፭ ። ሕዝ ፴፬ ፥ ፳፫ ። ፵፮

፵፯ ወይቤሎ ናትናኤል ቦኑ ይትከሀል እምናዝሬት ከመ ይፃእ ብእሲ ኄር ወይቤሎ ፊልጶስ ነዓ ትርአይ ።

ናትናኤልም በውኑ ከናዝሬት ደግ ሰው ሊወጣ ይቻላልን ? አለው ፤ ፊልጶስም እንድታይ ና ፤ አለው ። ምዕ ፵፩ ፥ ፵፪ ። ፵፯

፵፰ ወሰበ ርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ለናትናኤል እንዘ
ይመጽእ ኀቤሁ ይቤ በእንቲአሁ ነዋ ዘበአማን እስ
ራኤላዊ ዘአልቦ ጽልሑት ውስተ ልቡ ።
፵፱ ወይቤሎ ናትናኤል በአይቴ ተአምረኒ ወአውሥአ
እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እምቅድመ ይጸውዕከ
ፊልጶስ ርኢኩከ በታሕተ ዕፀ በለስ ።
፶ ወአውሥአ ናትናኤል ወይቤሎ ረቢ አማን አንተ
ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ወንጉሠ እስራኤል
አንተ ።
፶፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እስመ እመ
እቤለከ ርኢኩከ በታሕተ ዕፀ በለስ ተአምንሁ እም
ይእዜሰ ዘየዐቢ እምዝ ትሬኢ ።
፶፪ ወይቤሎሙ አማን አማን እብለክሙ እምይእዜሰ
ትሬእዩ እንዘ ይትረኃዋ ሰማያት ወመላእክተ እግዚ
አብሔር እንዘ የዐርጉ ወይወርዱ ኀበ ወልደ እጓለ
እመሕያው ።

ምዕራፍ ፪ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ በእንተ ከብካብ በቃና ዘገሊላ ።</u>

፩ ወአመ ሣልስት ዕለት ከብካብ ኮነ በቃና ዘገሊላ
ወሀለወት ህየ እሙ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፪ ወጸውዕዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወለአርዳኢሁ ውስተ
ከብካብ ።
፫ ወሰበ ኀልቀ ወይኖሙ ትቤሎ እሙ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ወይንኬ አልበሙ ።
፬ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ምንት ብየ ምስሌኪ አ ብእ
ሲቶ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜየ ።
፭ ወይቤሎሙ ለእለ ይትለአኩ ኵሎ ዘይቤለክሙ
ግበሩ ።
፮ ወሀለዋ ህየ መሳብክት ስድስቱ እለ እብን በዘያጥ
ህሩ በቶን አይሁድ ንቡራት ህየ ወያገምራ በበክል
ኤቱ ወበበሠለስቱ መስፈርት ዘቀሱት ።
፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ምልእዎንኬ ለእላ
መሳብክት ማየ ፡ ወመልእዎን እስከ አፉሆን ወእስከ
ላዕሎን ።
፰ ወይቤሎሙ ቅድሑኬ ይእዜ ወሰዱ ወሀብዎ ለሊቀ
ምርፋቅ ፡ ወወሰዱ ወወሀብዎ ።
፱ ወጥዒሞ እንከረ ሊቀ ምርፋቅ ውእተ ማየ ዘኮነ
ወይነ ወኢያእመረ እምኀበ አምጽእዎ ወገዛእትሰ
እለ ቀድሕዎ የአምሩ ውእተ ማየ ዘኮነ ወይነ ።
፲ ወጸውዖ ሊቀ ምርፋቅ ለመርዓዊ ወይቤሎ ኵሉ
ሰብእ ዘይሤኒ ወይነ ያቀድም አስትዮ ወእምድኅረ

ጌታ ኢየሱስም ናትናኤልን ወደርሱ ሲመጣ በየው ፵፰
ጊዜ ስለርሱ በልቡናው ተንኰል የሌለበት እውነ
ተኛው እስራኤላዊ ይህ ነው አለ ።
ናትናኤልም የት ታውቀኛለህ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱ ፵፱
ስም መልሶ ገና ፊልጶስ ሳይጠራህ ከበለስ ዛፍ ሥር
አይቼሃለሁ አለው ።
ናትናኤልም መልሶ መምህር ፡ በእውነት አንተ የእግ ፶
ዚአብሔር ልጅ ነህ የእስራኤልም ንጉሥ አንተ ነህ
አለው ። መዝ ፪ ፡ ፯ ። ማቴ ፲፬ ፡ ፴፫ ። ፲፮ ፡ ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከበለስ ዛፍ ሥር አየሁህ ፶፩
ስለ አልኩህ አመንኸን? ከእንግዲህስ ወዲህ ከዚህ
የሚበልጥ ታያለህ አለው ። ምዕ ፩ ፡ ፩ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ከእንግዲህ ወዲህ ሰማ ፶፪
ዮች ሲከፈቱ የእግዚአብሔርም መላእክት ወደ
ሰው ልጅ ሲወርዱና ሲወጡ ታያላችሁ አላቸው ።
ዘፍ ፳፰ ፡ ፲፪ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፫ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

<u>ክፍል ፩ ፡ በቃና ዘገሊላ ስለ ተደረገው ሠርግ ።</u>

በሦስተኛውም ቀን የገሊላ ክፍል በምትሆን በቃና ፩
ሠርግ ተደረገ ፡ ከዚያም የጌታ ኢየሱስ እናቱ ነበ
ረች ።
ጌታ ኢየሱስንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ሠርጉ ፪
ጠሩት ።
ጠጃቸውም ባለቀ ጊዜ እናቱ ጌታ ኢየሱስን ጠጅ ፫
እኮ የላቸውም አለችው ።
ጌታ ኢየሱስም አንቺ ሆይ! ካንቺ ምን አለኝ? ጊዜዬ ፬
ገና አልደረሰም አላት ። ፪ ሳሙ ፲፮ ፡ ፲ ። ምዕ ፲፱ ፡
፳፮ ። ምዕ ፯ ፲፪ ።
እናቱም አገልጋዮቹን ያዘዛችሁን ሁሉ አድርጉ አለ ፭
ቻቸው ።
ከዚያም አይሁድ የሚጠምቁበቸው ስድስት የደን ፮
ጊያ ጋኖች እዚያው ተቀምጠው ነበሩ ፡ ሁለት ሁለት
ሦስት ሦስት ማድጋ ይይዙ ነበረ ። ማር ፯ ፡ ፫ ። ዕብ
፲ ፡ ፲፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ጋኖቹን ውኃ ሙሏቸው አላቸው ፡ ፯
ከአፉቸው እስከ ከንፈራቸው ሞሏቸው ።
አሁን ቅዱና ወስዳችሁ ለአሳዳሪው ስጡት አላቸው፡ ፰
ወስደውም ሰጡት ።
አሳዳሪውም ያን ጠጅ የሆነውን ውኃ ቀምሶ አደነቀ ፱
ከወዴት እንዳመጡትም አላወቀም ፡ የቀዱት አሳላ
ፊዎች ግን ወይን የኾነው ያ ውኃ እንደኾነ ያውቁ
ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፵፮ ።
አሳዳሪውም ሙሽራውን ጠርቶ ሰው ሁሉ መል ፲
ካሙን ጠጅ አስቀድሞ ያጠጣል ፡ ከሰከሩ በኋላም

ሰክሩ ያስቲ ዘይቴሐት ፣ ወአንተሰ ዘይሜኒ ወይነ
ዐቀብከ ወአስተደኃርከ እስከ ይእዜ ።

፲፩ ወዝንቱ ቀዳሚ ተአምር ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ
በቃና ዘገሊላ ወአርአየ ስብሐቲሁ ወአምኑ ቦቱ አር
ዳኢሁ ።

<u>ክፍል ፯ ፣ በእንተ ዕርገቱ ኢየሩሳሌም ።</u>

፲፪ ወእምድኅረ ዝንቱ ወረዱ ቅፍርናሆም ውእቱ
ወእሙ ወአኃዊሁ ወአርዳኢሁ ወነበሩ ህየ ኅዳጠ
መዋዕለ ወአኮ ብዙኃ ።
፲፫ ወቀርበ በዐለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ወዐርገ እግዚእ
ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፲፬ ወረከበ በምኵራብ እለ ይሠይጡ ወይሣየጡ አልሕ
ምተ ወአባግዐ ወአርጋበ ወመወልጣነ እንዘ ይነብሩ ፤

፲፭ ወገብረ መቅሠፍተ ጥብጣቤ ዘሐብል ፣ ወሰደደ ኵሎ
እምኵራብ አባግዐኒ ወአልህምተኒ ወዘረወ ወርቆሙ
ለመወልጣን ወገፍትአ ማዕዳቲሆሙ ወመናብርቲ
ሆሙ ለእለ ይሠይጡ ርግበ ገንጸለ ።
፲፮ ወይቤሎሙ ለእለ ይሠይጡ አርጋበ አሰስሉ ወአው
ፅኡ ዘንተ እምዝየ ወኢትረስዩ ቤተ አቡየ ቤተ
ምሥያጥ ።
፲፯ ወተዘከሩ አርዳኢሁ ከመ ጽሑፍ ውእቱ ዘይብል
ቅንአተ ቤትከ በልዐኒ ።
፲፰ ወአውሥእዎ አይሁድ ወይቤልዎ ምንተ ትእምርተ
ታርኢ ዘዘንተ ትገብር ።
፲፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ንሥትዎ
ለዝንቱ ቤተ መቅደስ ወበሠሉስ ዕለት አነሥኦ ።

፳ ወይቤልዎ አይሁድ በአርብዓ ወስድስቱ ዓመት ተሐ
ንፀ ዝንቱ ቤተ መቅደስ ወአንተሰ በሠሉስ መዋዕል
ታነሥኦ ።
፳፩ ወውእቱሰ በእንተ ቤተ ሥጋሁ ይቤሎሙ ።

፳፪ ወአመ ተንሥአ እምነ ምውታን ተዘከሩ አርዳኢሁ
ከመ በእንተዝ ይቤሎሙ ወአምኑ በቃለ መጻሕፍት
ወበቃለ እግዚእ ኢየሱስ ዘይቤሎሙ ።
፳፫ ወእንዘ ሀሎ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም በበዓለ
ፋሲካ ብዙኃን አምኑ ቦቱ ሰበ ርእዩ ተአምረ ዘገብረ ።
፳፬ ወውእቱሰ እግዚእ ኢየሱስ ኢየአምኖሙ እስመ
የአምሮ ለኵሉ ለለአሐዱ ።
፳፭ ወኢይፈቅድ ይንግርዎ ግእዘ ለሰብእ እስመ ለሊሁ
የአምሮ ለሰብእ ።

ዝቅተኛውን ያጠጣል ፣ አንተ ግን የሚያምረውን
ጠጅ እስካሁን ወደ ኋላ አቈይተህ አመጣህ አለው ።
መዝ ፴፯ ፣ ፱ ። ሐጌ ፩ ፣ ፮ ።
ጌታ ኢየሱስ በቃና ዘገሊላ ያደረገው የተአምራት ፲፩
መጀመሪያ ይህ ነው ፣ ጌትነቱንም ገለጠ ፣ ደቀ መዛ
ሙርቱም አመኑበት ። ዘዳ ፭ ፣ ፳፬ ። ኢያ ፲፱ ፣ ፳፰ ።
ምዕ ፩ ፣ ፵፩ - ፵፱ ።

<u>ክፍል ፯ ፣ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መውጣቱ ።</u>

ከዚህም በኋላ እርሱ እናቱ ወንድሞቹና ደቀ መዛ ፲፪
ሙርቱ ወደ ቅፍርናሆም ወርደው በዚያ ብዙ ያይ
ደለ ጥቂት ቀን ቈቀመጡ ። ምዕ ፯ ፣ ፫ ።
የአይሁድ የፋሲካቸው በዐል ቀርቦ ነበርና ፣ ጌታ ኢየ ፲፫
ሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። ዘፀ ፲፪ ፣ ፲፬ ። ዘኁ
፳፰ ፣ ፲፮ ። ዮሐ ፭ ፣ ፩ ።
በምኩራብም ላሙን በጉን ርግቡን የሚሸጡትንና ፲፬
የሚገዙትን ለዋጮችንም ገበያ አድርገው አገኘ ።
ማቴ ፳፩ ፣ ፲፪ ። ማር ፲፩ ፣ ፲፭ ። ሉቃ ፲፱ ፣ ፵፭ - ፵፮ ።
ከገመድ የተሠራ አለንጋ ይዞ ፣ በጉንም ላሙንም ፲፭
ሁሉንም ከምኵራብ አስወጣ ፣ የለዋጮችን ወርቅ
በተነ ፣ ድርድራቸውንም አፈረሰ ፣ የርግብ ሻጮች
ወንበሮችን ገለበጠ ።
ርግብ ሻጮችንም ይህን ከዚህ አውጡ ወዲያ በሉ ፣ ፲፮
የአባቴን ቤት የገበያ ቤት አታድርጉ አላቸው ።
መዝ ፺፫ ፣ ፭ ። ሉቃ ፪ ፣ ፵፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም የቤትህ ቅናት በላኝ የሚል ቃል ፲፯
ተጽፎ እንዳለ አሰቡ ። መዝ ፷፰ ፣ ፲ ።
አይሁድም መልሰው ይህን የምታደርግ ምን ምል ፲፰
ክት ታሳያለህ አሉት ። ማቴ ፲፪ ፣ ፴፰ ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን ቤተ መቅደስ አፍርሱት ፣ በሦ ፲፱
ስተኛውም ቀን አነሣዋለሁ ብሎ መለሰላቸው ።
ማቴ ፳፮ ፣ ፷፩ ።
አይሁድም ይህ ቤተ መቅደስ በአርባ ስድስት ዓመት ፳
ተሠራ ፣ አንተ ግን በሦስት ቀኖች ውስጥ ታነሣዋ
ለህን ? አሉት ።
እርሱ ግን ቤት ስለ ተባለ ሥጋው ነገራቸው ። ፳፩
ማቴ ፳፯ ፣ ፵ ። ቈላ ፪ ፣ ፱ ። ፩ ቆሮ ፫ ፣ ፲፮ ።
ከሙታን በተነሣም ጊዜ ፣ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ፳፪
እንደነገራቸው አሰቡና በመጻሕፍት ቃል ጌታ ኢየ
ሱስ በነገራቸው ነገርም አመኑ ። ሉቃ ፳፬ ፣ ፰ ።
ጌታ ኢየሱስም በፋሲካ በዓል በኢየሩሳሌም ስለ ፳፫
ብዙ ሰዎች ያደረገውን ተአምራት በዩ ጊዜ አመኑበት ።
እሱ ጌታ ኢየሱስ ግን አያምናቸውም ነበር ፣ ሁሉ ፳፬
ንም እያንዳንዱ ያውቀዋልና ። ምዕ ፰ ፣ ፩ - ፪ ።
የሰውንም ሥራውን ሊነግሩት አይሻም ፣ እሱ ሰውን ፳፭
ያውቀዋልና ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፣ ፯ ። ፩ ዜና መዋ
፳፰ ፣ ፱ ። ምሳ ፳፬ ፣ ፲፪ ። ማር ፪ ፣ ፰ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ኢየሱስ ወኒቆዲሞስ ።

፩ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ እምፈሪሳውያን ዘስሙ ኒቆዲሞስ
መልአኮሙ ለአይሁድ ።
፪ ወውእቱ መጽአ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ቀዲሙ
ሌሊተ ወይቤሎ ረቢ ነአምር ከመ እምኀበ እግዚአ
ብሔር መጻእከ ከመ ትኩን መምህረ እስመ አልበ
ዘይክል ይግበር ዘንተ ተአምረ ዘአንተ ትገብር ዘእ
ንበለ ዘእግዚአብሔር ምስሌሁ ።

፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን
እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ ኢይሬእያ ለመንግሥተ
እግዚአብሔር ።
፬ ወይቤሎ ኒቆዲሞስ እፎ ይክል ብእሲ ዳግመ ተወ
ልዶ እምድኅረ ልኀቀ ይክልኑ በዊአ ወገቢአ ውስተ
ከርሠ እሙ ወይትወለድ ዳግመ ።
፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን
እብለከ ዘኢተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ
ቅዱስ ኢይክል በዊአ ውስተ መንግሥተ እግዚ
አብሔር ።

፮ እስመ ዘተወልደ እምሥጋ ሥጋ ውእቱ ፡ ወዘተ
ወልደ እመንፈስ መንፈስ ውእቱ ።
፯ ወበእንተ ዝንቱ ኢታንክር እስመ እቤለከ ሀለወ
ክሙ ትትወለዱ ዳግመ ።
፰ እስመ መንፈስ ኀበ ፈቀደ ይነፍሕ ወቃሎ ትሰምዕ
ወኢተአምር እምኀበ ይመጽእ ወኀበሂ የሐውር ፡
ከማሁ ውእቱ ኵሉ ዘይትወለድ እመንፈስ ቅዱስ ።

፱ ወአውሥአ ኒቆዲሞስ ወይቤሎ እፎ ይትከሃል ዝንቱ
ይኩን ።
፲ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተ ሊቀሙ
ለእስራኤል ወዘንተ ነገረ ኢተአምር ።
፲፩ አማን አማን እብለከ ከመ ዘነአምር ንነግር ወበዘር
ኢነ ሰማዕተ ንከውን ወስምዐነሰ ተአብዩነ ነሢአ ።

፲፪ ወሰበ እንዘ ዘበምድር እነግረክሙ ኢተአምኑኒ እፎ
እንከ ተአምኑኒ እመ ነገርኩክሙ ዘበሰማያት ።
፲፫ ወአልበ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ዘእንበለ ዘወረደ እም
ሰማይ ወልደ እጓለ እመሕያው ዘውእቱ ይነብር
ውስተ ሰማይ ።
፲፬ ወበከመ ሙሴ ሰቀሎ ለአርዌ ምድር በገዳም ከማሁ
ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው ይሰቀል ።
፲፭ ከመ ኵሉ ዘየአምን በቱ ኢይትኀጐል አላ የሐዩ
ለዓለም ።
፲፮ እስመ ከመዝ አፍቀሮ እግዚአብሔር ለዓለም እስከ

የዮሐንስ ወንጌል ፫ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፩ ፡ ስለ ኢየሱስና ስለ ኒቆዲሞስ ።

ከፈሪሳውያን ወገን ኒቆዲሞስ የተባለ የአይሁድ ፩
አለቃ ነበረ ። ምዕ ፯ ፡ ፶ ። ፲፱ ፡ ፴፱ ።
እርሱ አስቀድሞ በሌሊት ከጌታ ኢየሱስ ዘንድ ፪
መጥቶ መምህር! ልታስተምር ከእግዚአብሔር ዘንድ
እንደ መጣህ እናውቃለን ፡ እግዚአብሔር ከርሱ ጋር
ከሆነ በቀር አንተ የምታደርገውን ተአምራት ሊያ
ደርግ የሚችል የለምና አለው ። ምዕ ፱ ፡ ፴፫ ። ግብ
ሐዋ ፲ ፡ ፴፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ፡ ፫
ዳግመኛ ያልተወለደ የእግዚአብሔርን መንግሥት
አያይትም ። ዮሐ ፩ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፫ ።
ኒቆዲሞስም ሰው ከደገ በኋላ ዳግመኛ መወለድን ፬
እንደምን ይችላል ? ዳግመኛስ ይወለድ ዘንድ ወደ
እናቱ ማኅፀን ተመልሶ መግባት ይችላልን ? ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እልሃለሁ ፡ ፭
ዳግመኛ ከውኃና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ
እግዚአብሔር መንግሥት መግባት አይችልም
አለው ። ኢሳ ፵፬ ፡ ፫ ። ሕዝ ፴፮ ፡ ፳፭ ። ኤፌ ፭ ፡
፳፮ ። ቲቶ ፫ ፡ ፭ ።
ከሥጋ የተወለደ ሥጋ ነውና ፡ ከመንፈስም የተወ ፮
ለደ መንፈስ ነውና ። ዘፍ ፭ ፡ ፫ ። መዝ ፶፩ ፡ ፯ ።
ስለዚህም ዳግመኛ ትወለዱ ዘንድ አላችሁ ስል አል ፯
ኩህ አታድንቅ ።
ነፋስ ወደ ወደደው ይነፍሳልና ድምፁንም ትሰማ ፰
ለህ ፡ ነገር ግን ከየት እንደሚመጣና ወዴት እንደ
ሚሄድ አታውቅም ፡ ከመንፈስ ቅዱስ የሚወለድም
ሁሉ እንዲሁ ነው ። መክ ፲፩ ፡ ፭ ። መዝ ፻፴፭ ፡ ፯ ።
ኒቆዲሞስም መልሶ ይህ ሊሆን እንደምን ይቻላል? ፱
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ አንተ የእስራኤል መምህራ ፲
ቸው ነህ ፡ ነገር ግን ይህን ነገር አታውቅም አለው ።
የምናውቀውን እንድንናገር ፡ በየነውም እንድንመ ፲፩
ሰክር እውነት እውነት እልሃለሁ ፡ ግን ምስክርነታ
ችንን አትቀበሉንም ። ምዕ ፯ ፡ ፲፮ ። ፰ ፡ ፳፰ ።
በምድር ያለውን ስነግራችሁ ያላመናችሁኝ በሰማይ ፲፪
ያለውን ብነግራችሁ እንደምን ታምኑኛላችሁ ? ።
ወደ ሰማይ የወጣ የለም ከሰማይ የወረደ የሰው ፲፫
ልጅ ነው እንጂ ፡ እርሱም በሰማይ የሚኖር ነው ።
ምሳ ፴ ፡ ፬ ። ምዕ ፩ ፡ ፶፩ ። ኤፌ ፬ ፡ ፱ ።
ሙሴ በምድረ በዳ እባቡን እንደ ሰቀለው የሰው ፲፬
ልጅ እንዲሁ ይሰቀላል ። ዘኍ ፳፩ ፰-፱ ። ፰ ፡ ፳፰ ።
ያመነበት ሁሉ ለዘለዓለም ሕያው ሆኖ እንዲኖር ፲፭
እንጂ እንዳይጠፋ ። ምዕ ፩ ፡ ፴፩ ።
እግዚአብሔር አንድ ልጁን ለሁሉ ቤዛ አድርጎ እስ ፲፮

ወልዶ ዋሕደ መጠወ ወወሀበ ቤዛ ለኵሉ ከመ ኵሉ
ዘየአምን ቦቱ ኢይትኀጐል አላ ይረክብ ሕይወተ
ዘለዓለም ።

፲፮ እስመ ኢፈነዎ እግዚአብሔር ለወልዱ ውስተ ዓለም
ከመ ይኰንኖ ለዓለም ዘእንበለ ከመ ያሕይዎ ለዓለም
በእንቲአሁ ።
፲፯ ዘየአምን ቦቱ ኢይትኴነን ፡ ወዘሰ ኢየአምን ቦቱ
ወድአ ተኰነነ እስመ ኢአምነ በስመ ወልደ እግዚ
አብሔር ዋሕድ ።
፲፰ ወዝውእቱ ኵነኔሁ እስመ ብርሃን መጽአ ውስተ
ዓለም ወአብደረ ሰብእ ጽልመተ እምብርሃን እስመ
እኩይ ምግባሩ ።

፲፱ እስመ ኵሉ ዘእኩይ ምግባሩ ይጸልእ ብርሃነ ወኢ
ይመጽእ ኀበ ብርሃን ከመ ኢይትከሠቶ ምግባሩ
እስመ እኩይ ውእቱ ።
፳ ወዘሰ ጽድቀ ይገብር ይመጽእ ኀበ ብርሃን ከመ ያስ
ተርኢ ምግባሩ እስመ በእንተ እግዚአብሔር ይገብር።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ዳግማዊ ስምዐ ለዮሐንስ ።

፳፩ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አርዳኢሁ
ውስተ ምድረ ይሁዳ ወሀየ ነበረ ምስሌሆሙ እንዘ
ያጠምቅ ።
፳፪ ወሀሎ ዮሐንስኒ ያጠምቅ በሄኖን በቅሩብ ሳሌም
በማዕዶተ ዮርዳኖስ እስመ ቦቱ ሀየ ብዙኅ ማያት ፡
ወይመጽኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ ወያጠምቆሙ ።

፳፬ እስመ ዓዲሁ ኢተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።
፳፭ ወእምዝ ኮነ ተኃሥሦ ማእከለ አርዳኢሁ ለዮሐንስ
ምስለ አይሁድ በእንተ አጥሕሮ ።
፳፮ ወሐሩ ኀበ ዮሐንስ ወይቤልዎ ረቢ ዝኩ ዘምስሌከ
ሀሎ በማዕዶተ ዮርዳኖስ ዘአንተ ሰማዕተ ኮንከ በእ
ንቲአሁ ናሁ ሀሎ ውእቱሂ ያጠምቅ ወኵሉ የሐ
ውር ኀቤሁ ።
፳፯ ወአውሥአ ዮሐንስ ወይቤ ኢይክል ሰብእ ነሢአ
ጸጋ ለሊሁ ወኢምንተኒ እመ ኢተውህበ ሎቱ እም
ሰማይ ።
፳፰ አንትሙ ለሊክሙ ሰማዕትየ ከመ እቤለክሙ አንሰ
ኢኮንኩ ክርስቶስሃ ዳእሙ ተፈነውኩ ቅድሜሁ
እስብክ ።
፳፱ ዘቦቱ መርዓት መርዓዊ ውእቱ ወዓርኩሰ ለመርዓዊ
ዘይቀውም ወይሰምዖ ፍሥሐ ይትፌሣሕ በእንተ
ቃለ መርዓዊ ወመርዓት ፡ ወፍሥሐ ዚአየሰ ናሁ ተፈ
ጸመት ።

ኪሰጥ ድረስ ዓለሙን እንዲህ ወዶታልና ፡ ያመነበት
ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን እንዲያገኝ እንጂ እንዳ
ይጠፋ ። ሮሜ ፭ ፡ ፰ ። ፰ ፡ ፴፪ ። ቲቶ ፫ ፡ ፬ ። ዮሐ
፬ ፡ ፱ ።
እግዚአብሔር ዓለሙን በእርሱ ሊያድነው እንጂ ፲፮
ዓለሙን ሊኰንነው ልጁን ወደ ዓለም አልላከው
ምና ።ምዕ ፱ ፡ ፴፱ ። ሉቃ ፱ ፡ ፶፮ ።
በእርሱ ያመነ አይኰነንም ፡ በእርሱ ያላመነ ግን ፈጽሞ ፲፯
ይኰነናል ፡ በአንድ የእግዚአብሔር ልጅ አላመነምና ።
ምዕ ፮ ፡ ፵ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፬ ። ሮሜ ፰ ፡ ፩ ።
ፍርዱም ይህ ነው ፡ ብርሃን ወደ ዓለም መጥቷልና ፡ ፲፰
ሰው ግን ሥራው ክፉ ስለሆነ ከብርሃን ይልቅ ጨለ
ማን መረጠ ። ኢሳ ፭ ፡ ፳ ። ምዕ ፩ ፡ ፭-፱ ። ሮሜ
፲፫ ፡ ፲፪ ።
ሥራው ክፉ የሆነ ሁሉ ብርሃንን ይጠላልና ወደ ፲፱
ብርሃንም አይመጣምና ፡ ሥራው እንዳይገለጥበት
ክፉ ስለሆነ ። ኤፌ ፭ ፡ ፲፫ ።
እውነት የሚሠራ ግን ወደ ብርሃን ይመጣል ፡ ፳
ሥራው ይገለጽ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ስም ይሠ
ራልና ። ኤፌ ፭ ፡ ፰ - ፱ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ ሁለተኛው የዮሐንስ ምስክርነት ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፳፩
ወደ ይሁዳ ምድር ሄደ ፡ በዚያም እያጠመቀ አብሮ
አቸው ተቀመጠ ። ምዕ ፬ ፡ ፩ - ፪ ።
ዮሐንስም በዮርዳኖስ ማዶ ለኢየሩሳሌም አቅራቢያ ፳፪
በሚሆን በሄኖን ያጠምቅ ነበር ፡ ከዚያ ብዙ ውኃ
ነበርና ፡ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ እየመጡ ያጠም
ቃቸው ነበር ። ዘፍ ፲፬ ፡ ፲፰ ። ፩ ሳሙ ፱ ፡ ፬ ።
ዮሐንስ ገና ወደ ግዞት ቤት አልገባም ነበርና ። ፳፬
ከዚህም በኋላ በዮሐንስ ደቀ መዛሙርት መካከል ፳፭
ከአይሁድ ጋር ስለ ማንጻት ክርክር ኾነ ። ዘኍ ፴፩ ፡ ፳፫ ።
ወደ ዮሐንስም ሄደው መምህር! ያ በዮርዳኖስ ማዶ ፳፮
ካንተ ጋራ የነበረው አንተ የመሰከርክለት እሱም
እስ አሁን ያጠምቅ ጀመር ፡ ሁሉም ወደርሱ ይሄ
ዳሉ አሉት ። ምዕ ፩ ፡ ፳፯ - ፴፬ ።
ዮሐንስም መልሶ እንዲህ አለ ፡ ሰው ከሰማይ ካልተ ፳፯
ሰጠው በስተቀር እሱ ራሱ ምንም ጸጋን ገንዘብ
ሊያደርግ አይችልም ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፭ ፡ ፬ ።
እኔ ክርስቶስ አይደለሁም እንዳልኋችሁ እናንተ ፳፰
ራሳችሁ ምስክሮቼ ናችሁ ፡ በፊቱ ላስተምር ተላክሁ
እንጂ ። ምዕ ፩ ፡ ፳ - ፳፫ ። ሚል ፫ ፡ ፩ ።
ሙሽሪት ያለችው ሙሽራ ነው ፡ ቆሞ የሚሰማው ፳፱
የሙሽራው ሚዜው ስለ ሙሽራውና ስለ ሙሽራ
ዪቱ ቃል ደስ ይለዋል ፡ የእኔ ደስታ ግን አሁን አለ
ቀች ። ማቴ ፳፪ ፡ ፪ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፪ ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፡
፱ ። መኃ ፫ ፡ ፩ ።

፴ ወእንቲአሁሰ ትበዝኅ ወእንቲአየሰ ተሰልጠት ።
፴፩ እስመ ዘእምላዕሉ መጽአ መልዕልተ ኵሉ ውእቱ ፤
ወዘእምድርሰ ምድራዊ ውእቱ ወዘበምድር ይነግር፤
ወዘሰ እምሰማይ መጽአ መልዕልተ ኵሉ ውእቱ ።

፴፪ ወበዘርአየ ወበዘሰምዐ ሰማዕተ ይከውን ፤ ወስምዖሰ
አልቦ ዘይትዌከፎ ።
፴፫ ወለዘሰ ተወክፎ ስምዖ ዐተበ እግዚአብሔር እስመ
ጻድቅ ውእቱ ።

፴፬ ወዘእግዚአብሔር ፈነዎ ቃለ እግዚአብሔር ይነግር
እስመ አኮ በመሥፈርት ዘይሁብ እግዚአብሔር
መንፈሶ ።
፴፭ አብሰ ያፈቅር ወልዶ ወኵሎ ኰነኔሁ አወፈዮ ውስተ
እዴሁ ።
፴፮ ዘየአምን በወልድ በ ሕይወት ዘለዓለም ፤
ወዘሰ ኢየአምን በወልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓ
ለም አላ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ይነብር
ላዕሌሁ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

<u>ክፍል ፩ ፤ በእንተ ነገረ ኢየሱስ ወሳምራዊት ።</u>

፩ ወአእሚሮ እግዚእነ ከመ ሰምዑ ፈሪሳውያን ከመ
በዝኁ አርዳኢሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወአብዝኁ አጥ
ምቆ እምዮሐንስ ።
፪ ወባሕቱ ለሊሁ እግዚእ ኢየሱስ ኢያጥመቀ ዳእሙ
አርዳኢሁ ።
፫ ወኃደጋ ለምድረ ይሁዳ ወሐረ ከዕበ ገሊላ ።
፬ ወእንዘ ሀለዎ ይኅልፍ እንተ ሰማርያ በጽሐ ሀገረ
ሳምር እንተ ስማ ሲካር ቅሩበ ዓፀደ ወይን ዘወሀበ
ያዕቆብ ለዮሴፍ ወልዱ ።
፭ ወሀሎ ህየ ዐዘቅተ ማይ ዘያዕቆብ ።

፮ ወደኪሞ እግዚእ ኢየሱስ በሐዊረ ፍኖት ነበረ ህየ
ኀበ ዐዘቅት ወቀትር ሰቤሃ ወውእቱ ጊዜ ስሱ ሰዓት ።

፯ ወናሁ መጽአት ብእሲት እምሰማርያ ከመ ትቅዳሕ
ማየ ፤ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አስትይኒ ማየ ።
፰ እስመ አርዳኢሁሰ ሖሩ ሀገረ ከመ ይሣየጡ ሲሳ
ዮሙ ።
፱ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት ሳምራዊት እፎኑ እንዘ አይ
ሁዳዊ አንተ ትስእል እምኀቤየ ትስተይ ማየ እንዘ
ሳምራዊት አነ ፤ እስመ ኢየኀብሩ ኀርመተ አይሁድ
ምስለ ሳምራውያን ወኢይትሐወሩ ወኢይዴመሩ ።

፲ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ሶበሰ ተአምሪ

የእሱ ትበዛለች ፤ የእኔ ግን ትፈጸማለች ። ፴
ከላይ የመጣው ከሁሉ በላይ ነው ፤ ከምድር የተገኘ ፴፩
ውም ምድራዊ ነው ፤ የምድሩንም ይናገራል ፤ ከሰ
ማይ የመጣው ግን ከሁሉ በላይ ነው ። ምዕ ፰ ፳፪ ።
ፊል ፰ ፤ ፱ ።
ባየውና በሰማው ይመሰክራል ፤ ግን ምስክርነቱን ፴፪
የሚቀበለው የለም ። ቍ ፲፩ ። ምዕ ፭ ፤ ፲፱ - ፴፩ ።
ምስክርነቱን የተቀበለውንስ እግዚአብሔር ራሱን ፴፫
አስመሰለው እውነተኛ ነውና ። ሮሜ ፫ ፤ ፬ ። ፪ ቆሮ
፩ ፤ ፳፪ ።
እግዚአብሔር የላከው የእግዚአብሔርን ቃል ይናገ ፴፬
ራል ፤ እግዚአብሔር መንፈሱን የሚሰጥ በመሥፈሪያ
አይደለምና ። ምዕ ፩ ፤ ፴፫ - ፴፬ ። ፯ ፤ ፲፮ ። ቈላ ፩ ፤ ፲፱ ።
አብ ልጁን ይወዳል ፤ ሥልጣኑንም ሁሉ ለልጁ ሰጥ ፴፭
ቷል ። ዳን ፯ ፤ ፲፬ ። ማቴ ፲፩ ፤ ፳፯ ። ፳፰ ፤ ፲፰ ።
"በወልድ የሚያምን የዘለዓለም ሕይወት አለው" ፤ ፴፮
በወልድ የማያምን ግን የዘላለም ሕይወትን አያያ
ትም ፤ የእግዚአብሔር የቍጣው መቅሠፍት በላዩ
ይመጣበታል እንጂ ። ቍ ፲፯ ፤ ፲፰ ። ኤፌ ፪ ፤ ፫ ።
ራእ ዮሐ ፲፬ ፤ ፲ - ፲፩ ።

ምዕራፍ ፬ ።

<u>ክፍል ፩ ፤ ስለ ሳምራዊትና ስለ ኢየሱስ ንግግር ።</u>

ጌታችን ደቀ መዛሙርቱ እንደበዙ ከዮሐንስም ፩
ይልቅ አብዝተው እንዳጠመቁ ፈሪሳውያን እንደ
ሰሙ ባወቀ ጊዜ ። ምዕ ፫ ፤ ፳፪ - ፳፮ ።
ነገር ግን ደቀ መዛሙርቱ እንጂ እርሱ ራሱ ጌታ ፪
ኢየሱስ አላጠመቀም ።
የይሁዳን ምድር ትቶ ዳግመኛ ወደ ገሊላ ሄደ ። ፫
በሰማርያም በኩል ሲያልፍ ሳለ ያዕቆብ ለልጁ ለዮ ፬
ሴፍ በሰጠው የወይን ቦታ አቅራቢያ ወደምትሆን
ሲካር ከምትባለው የሰማርያ ሀገር ደረሰ ።
ከዚያም የያዕቆብ የውኃ ጕድጓድ ነበረ ። ዘፍ ፵፰ ፤ ፭
፳፪ ። ኢያ ፳፬ ፤ ፴፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መንገድ በመሄድ ደክሞ ከዚያ ከጕ ፮
ድጓዱ ዘንድ ተቀመጠ ያን ጊዜ ቀትር ነበረ ፤ ይኸ
ውም የስድስት ጊዜ ነው ።
እነሆ ውኃ ልትቀዳ ከሰማርያ ሴት መጣች ፤ ጌታ ፯
ኢየሱስም ውኃ አጠጪኝ አላት ። ቍ ፱ ።
ደቀ መዛሙርቱ ግን ምግባቸውን ሊገዙ ወደ ከተማ ፰
ሄደው ነበር ።
ያች የሰማርያ ሴትም አንተ አይሁዳዊ ስትሆን እኔ ፱
ሳምራዊት ስሆን እንዴት ከኔ ውኃ ልትጠጣ ትለ
ምናለህ? አይሁድ ከሳምራውያን ጋር በሥርዓት
አይተባበሩም አይቀላቀሉም አይገናኙምና አለ
ችው ። ፪ ነገ ፲፯ ፤ ፳፬ ። ማቴ ፲ ፤ ፭ ።
ጌታ ኢየሱስም የእግዚአብሔርን ጸጋንና ውኃ አጠ ፲

ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ ውእቱ ዘይስእለኪ
ወይብለኪ አስትይኒ ማየ አንቲኒ እምሰአልኪዮ
ወውእቱኒ እምወሀበኪ ማየ ሕይወት ።

ጭኝ ብሎ የሚለምንሽ ማን እንደሆነ ብታውቂስ፥
አንቺ ደግሞ በለመንሺው እርሱም የሕይወትን
ውኃ በሰጠሽ ነበር ብሎ መለሰላት ። ኢሳ ፶ ፡ ፩ ።
ምዕ ፯ ፡ ፴፰ - ፴፱ ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፪ ።

፲፩ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ ማኅየብኒ አልብከ
ወዓዘቅቱኒ ዕሙቅ ውእቱ እምአይቴ እንከ ለከ
ማየ ሕይወት ።

ያቺም ሴት ጌታዬ ! መቅጃ የለህም ጉድጓዱም ፲፩
ጥልቅ ነው እንግዲህ የሕይወትን ውኃ ከወዴት
ታገኛለህ ? አለችው ።

፲፪ አንተኑ ተዓቢ እምያዕቆብ አቡነ ዘወሀበነ ዘንተ ዐዘ
ቅተ ፡ ውእቱኒ ሰትየ እምኔሃ ወእንስሳ፡ሁኒ ወደቂ
ቁኒ ወእንስሳሁኒ ወጥሪቱኒ ።

ይህን ጉድጓድ ከሰጠን ከአባታችን ከያዕቆብ አንተ ፲፪
ትበልጣለህን ? እሱም ከዚ ጠጥቷል ፡ ሚስቶቹም ፡
ልጆቹም፡ ከብቶቹም፡ ጥሪቱም ሁሉ ከዚ ጠጥተዋል።

፲፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤላ ኵሉ ዘይሰቲ
እምዝ ማይ ይጸምእ ዳግመ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላት ፡ ከዚህ ውኃ ፲፫
የሚጠጣ ሁሉ ዳግመኛ ይጠማል ። ምዕ ፮ ፡ ፶፰ ።

፲፬ ወዘሰ ይሰቲ እማይ ዘእሁብ አነ ኢይጸምእ ለዓለም
አላ ውእቱ ማይ ዘእሁብ አነ ይከውን ውስቴቱ ነቅዓ
ማይ ዘይፈለፍል ለሕይወት ዘለዓለም ።

እኔ ከምሰጠው ውኃ የሚጠጣ ግን ያ እኔ የምሰ ፲፬
ጠው ውኃ በውስጡ ለዘለዓለም የሚፈልቅ የውኃ
ምንጭ ይሆንበታል እንጂ አይጠማም ። ምዕ ፯ ፡ ፴፭ ።

፲፭ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ ሀበኒዮ እምው
እቱ ማይ ከመ ኢይጽማእ ወኢይምጻእ ዝየ ዳግመ
እቅዳሕ ማየ ።

ሴቲቱም ጌታዬ ! እንዳልጠማና ዳግመኛም ውኃ ፲፭
ልቀዳ ወደዚህ እንዳልመጣ ከዚያ ውኃ ስጠኝ አለ
ችው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ። ፯ ፡ ፴፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፳ ።

፲፮ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ሑሪኬ ጸውዒ ምተኪ
ወንዒ ዝየ ።

ጌታ ኢየሱስም እንግዲያ ሂጂ ባልሽን ጥሪና ወደ ፲፮
ዚህ ነዪ አላት ።

፲፯ ወአውሥአቶ ይእቲ ብእሲት ወትቤሎ አልብየ ምት፡
ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ሠናየ ትቤሊ አልብየ ምት ።

ሴቲቱም ባል የለኝም ብላ መለሰችለት ፡ ጌታ ኢየ ፲፯
ሱስም እንዲህ አላት ባል የለኝም ማለትሽ እው
ነት ነው ።

፲፰ ቀዲሙሰ ኃምስቱ እደው ነበሩ ምስሌኪ ወይእዜሰ
ዘሀሎ ምስሌኪ ኢኮነ ምተኪ ወዘንተሰ አማነ ትቤሊ ።

ቀድሞማ አምስት ባሎች ነበሩሽ ዛሬ አብሮሽ ፲፰
ያለው ግን ባልሽ አይደለም፡ ይህንስ እውነት ብለሻል።

፲፱ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት እግዚእየ እሬእየከ ከመ
ነቢይ አንተ ።

ያችም ሴት ጌታዬ ! አንተ ነቢይ እንደሆንክ አይሃለሁ ፲፱
አለችው ። ቍ ፳፱ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፬ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፮ ።

፳ አበዊነሰ በዝንቱ ደብር ሰገዱ ወአንትሙሰ ከመ በኢ
የሩሳሌም መከን ውእቱ ኀበ ይሰግዱ ።

አባቶቻችን በዚህ ተራራ ላይ ሰገዱ ፡ እናንተ ግን ፳
የሚሰገድበት ቦታ በኢየሩሳሌም ብቻ እንደሆነ ትና
ገራላችሁ ። ዘፍ ፲፪ ፡ ፯ - ፯ ። ዘዳ ፲፪ ፡ ፭ ።

፳፩ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እመንኒ አ ብእሲቶ ከመ
ትመጽእ ሰዓት ወይበጽሕ ጊዜሁ አመ ኢ በዝንቱ
ደብር ወኢ በኢየሩሳሌም ዘኢይሰግዱ ለአብ አላ
በኵሉ ገጸ መከን ይሰግዱ ለአብ ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላት ፡ ሴትዮ ! በዚህ ተራራ ፳፩
ሆነ በኢየሩሳሌም ብቻ ለአብ የማይሰግዱበት ሰዓት
እንድትመጣ ጊዜውም ፈጥኖ እንዲደርስ እመኚኝ
በአራቱ መዓዝን ይሰግዱለታል እንጂ። ሚል ፩ ፡ ፲፩ ።

፳፪ አንትሙሰ ትሰግዱ ለዘኢ ተአምሩ ወንሕነሰ ንሰግድ
ለዘነአምር እስመ መድኃኒት እምነ አይሁድ ውእቱ ።

እናንተ ለማታውቁት ትሰግዳላችሁ ፡ እኛ ግን ለምና ፳፪
ውቀው እንሰግዳለን ፡ መድኃኒት ከአይሁድ ወገን
ነውና ፡ ፪ ነገ ፲፯ ፡ ፳፱ ። ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ። ሚክ ፭ ፡ ፩ ።

፳፫ ወባሕቱ ትመጽእ ሰዓት ወይእዜ ይእቲ አመ እለ
በርቱዕ በአማን ሰጋድያን ይሰግዱ ለአብ በመንፈስ
ወበጽድቅ እስመ አብኒ ዘከመዝ የኃሥሥ እለ ይሰ
ግዱ ሎቱ ።

ነገር ግን ሰዓት ትመጣለች እርሷም አሁን ናት ፡ በእ ፳፫
ውነት በቅንነት የሚሰግዱ በውነት በመንፈስ ለአብ
የሚሰግዱበት ፡ አብም እንዲህ የሚሰግዱለትን ይሻ
ልና ። ምዕ ፩ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ ።

፳፬ እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ ወእለሂ ይሰ
ግዱ ሎቱ በመንፈስ ወበጽድቅ ሀለዎሙ ይሰግዱ
ሎቱ ።

እግዚአብሔር መንፈስ ነውና የሚሰግዱለትም በእ ፳፬
ውነት በመንፈስ ይሰግዱለታል ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፯ ።
መዝ ፶ ፡ ፲ - ፲፭ ።

፳፭ ወትቤሎ ይእቲ ብእሲት ነአምር ከመ ይመጽእ
ማስያስ ዘይብልዎ ክርስቶስ ወአመ መጽአ ውእቱ
ይነግረነ ኵሎ ።

ሴቲቱም ክርስቶስ የሚሉት ማስያስ እንደሚመጣ ፳፭
እናውቃለን ፡ እርሱም በመጣ ጊዜ ሁሉን ይነግረ
ናል አለችው ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ። ዳን ፱ ፡ ፬ ።

፳፮ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ዘእትናገረኪ ።
፳፯ ወእምዝ መጽኡ አርዳኢሁ ወአንከርዎ እስመ ምስለ
ብእሲት ይትናገር ፤ ወባሕቱ አልቦ ዘይቤሎ ምንተ
ተኃሥሥ ወምንተ ትትናገር ምስሌሃ ።
፳፰ ወኃደገት ቀሡታ ይእቲ ብእሲት ወአተወት ሀገረ
ወነገረት ለሰብአ ቤታ ።
፳፱ ወትቤ ንዑ ትርአዩ ብእሴ ዘነገረኒ ኵሎ ዘገበርኩ
እንጋዲ ለእመሁ ውእቱ ክርስቶስ ።
፴ ወወፅኡ እምሀገር ወሐሩ ኀቤሁ ።
፴፩ ወእምዝ ይቤልዎ አርዳኢሁ ረቢ ብላዕ እክለ ።
፴፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንሰ ብየ መብልዕ
ዘእበልዕ ዘኢተአምሩ አንትሙ ።
፴፫ ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ ቦኑ እንጋ ሰብእ
ዘአምጽአ ሎቱ ዘይበልዕ ወሚመ ዛቲ ብእሲት ።
፴፬ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሊተሰ መብልዕየ ውእቱ
ከመ እግበር ፈቃዶ ለአቡየ ዘፈነወኒ ወከመ እፈ
ጽም ግብሮ ።
፴፭ አኮኑ አንትሙ ትብሉ እስከ ራብዕ ወርኅ ይከ
ውን ማእረር ወናሁ እብለክሙ አንሥኡ አዕይንቲ
ክሙ ወነጽሩ ኀበ በሐውርት ከመ ፀዐደወ ወበጽሐ
ማእረር ።
፴፮ እስመ ዘየዓፅድኒ ይነሥእ ዐስበ ወያስተጋብእ ፍሬ
ለሕይወት ዘለዓለም ከመ ኅቡረ ይትፈሥሑ ዘሂ ይዘ
ርእ ወዘሂ የአርር ።
፴፯ ወዝንቱ ነገር ቃለ ጽድቅ እሙን ውእቱ ከመ ካልእ
ዘይዘርእ ወካልእ ዘየአርር ።
፴፰ ወአንሰ ፈነውኩክሙ ትእርሩ ዘኢፃመውክሙ ዘበ
ዕድ ፃመወ አንትሙ ትበውኡ ውስተ ፃማሆሙ
ለእልክቱ ።
፴፱ ወብዙኃን እምይእቲ ሀገረ ሳምር አለ አምኑ ቦቱ
በእንተ ዘትቤሎሙ ይእቲ ብእሲት ዘስምዐ ኮነት
እንዘ ትብል ነገረኒ ኵሎ ዘገበርኩ ።
፵ ወበጺሖሙ ኀቤሁ ኵሎሙ ሳምራውያን አስተብቍ
ዕዎ ከመ ይንበር ኀቤሆሙ ወነበረ ህየ ሰኑየ መዋ
ዕለ ።
፵፩ ወብዙኃን ጥቀ እምኔሆሙ እለ አምኑ ቦቱ በእንተ
ቃሉ ።
፵፪ ወይቤልዋ ለይእቲ ብእሲት አኮ እንከ በነገረ ዚአኪ
ዘአመነ ቦቱ አላ ለሊነ ሰማዕነ ወጠየቅነ ከመ ዝንቱ
ውእቱ ክርስቶስ በአማን መድኅነ ዓለም ።
፵፫ ወእምድኅረ ሰኑይ መዋዕል መጽአ እግዚእ ኢየሱስ
እምህየ ወሖረ ገሊላ ።

ጌታ ኢየሱስም የማነጋግርሽ እኔ ነኝ አላት ። ኢሳ ፳፮
፶፪ ፡ ፮ ። ምዕ ፱ ፡ ፯ ። ፳፭ ፡ ፩ ።
ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መጡ ከሴት ጋር ፳፯
ስለሚነጋገርም አደነቁ ፤ ነገር ግን ምን ትሻለህ ?
ወይስ ከእሷ ጋር ለምን ትነጋገራለህ ያለው የለም ።
ሴቲቱም ማድጋዋን ትታ ወደ ሀገር ገብታ ለቤተ ፳፰
ሰቦቿ ነገረች ።
የሠራሁትን ሁሉ የነገረኝን ሰው ታዩ ዘንድ ኑ ፤ ክር ፳፱
ስቶስም እንደሆነ እንጃ አለች ። ቍ ፲፯ ፡ ፳፮ ።
ከከተማም ወጥተው ወደርሱ ሄዱ ። ፴
ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ መምህር ! እህል ብላ ፴፩
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እኔ እናንተ የማታውቁት የምበ ፴፪
ላው መብል አለኝ አላቸው ።
ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው የሚበላውን ፴፫
ያመጣለት ሰው ይኖር ይሆን ? ወይስ ያቺ ሴት ?
ተባባሉ ።
ጌታ ኢየሱስም የኔስ መብል የላከኝን የአባቴን ፴፬
ፈቃድ አደርግ ዘንድ ሥራውንም እፈጽም ዘንድ
ነው አላቸው ። ምዕ ፮ ፴፰-፵ ። ኢዮ ፳፫ ፡ ፲፪ ።
መዝ ፵ ፡ ፱ ።
እናንተ እስከ አራት ወር ድረስ መከር ይሆናል የም ፴፭
ትሉ አይደለምን ? እንግዲያስ ዓይናችሁን አንሡ
አላችኋለሁ እህሉ እንደ ገረጣና መከር እንደ ደረሰ
ወደ አገር ተመልከቱ ። ማቴ ፱ ፡ ፴፯ ። ሉቃ ፲ ፡ ፪ ።
አጫጁም ዋጋውን ያገኛል ለዘለዓለም ሕይወትም ፴፮
ፍሬን ይሰበስባል ፤ የሚዘራና የሚሰበስብ አንድነት
ደስ ይላቸው ዘንድ ።
የሚዘራ ሌላ የሚሰበስብ ሌላ እንደሆነ ይህ ነገር ፴፯
በእውነት የታመነ ነው ።
እኔ ያልደከማችሁ በትን ሌላ የደከመበትን እንድት ፴፰
ሰበስቡ ላክኋችሁ እነዚያ በደከሙበትም ድካም
እናንተ ገባችሁ ።
የሠራሁትን ሁሉ ነገረኝ ብላ የመሰከረችው ያቺ ፴፱
ሴት ስለ ነገረቻቸውም ከዚያች ከሰማርያ አገር ያመ
ኑበት ብዙዎች ናቸው ።
ሳምራውያንም ሁሉ ወደርሱ መጥተው ከነሱ ዘንድ ፵
ይቀመጥ ዘንድ ማለዱትና ሁለት ቀን ከዚያ ተቀ
መጠ ።
ከነሱም ከቃሉ ሰምተው ያመኑበት እጅግ ብዙ ፵፩
ዎች ናቸው ።
ሴትዮዋንም አሁን በእርሱ ያመን ፤ አንቺ በተናገ ፵፪
ርሺው አይደለም እኛ ራሳችን ይህ በእውነት የዓ
ለሙ መድኅን ክርስቶስ እንደሆነ ሰምተንና ተረድተን ነው
እንጂ አሏት ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፲፬ ።
ከሁለት ቀንም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ከዚያ ወጥቶ ወደ ፵፫
ገሊላ ሄደ ። ማቴ ፬ ፡ ፲፪-፲፫ ።

፵፬ ወለሊሁ እግዚእ ኢየሱስ ሰማዕተ ኮነ ከመ ኢይከ
ብር ነቢይ በሀገሩ ።
፵፭ ወበዊአ ኀበ ገሊላ ተቀበልዎ ኵሎሙ ገሊላውያን
እስመ ርእዩ ኵሎ ተአምረ ዘገብረ በኢየሩሳሌም
እመ በዓል እስመ እሙንቱሂ ሖሩ ለበዓል ።

፵፮ ወሖረ ካዕበ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ቃና ዘገሊላ
ኀበ ረሰየ ማየ ወይነ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ አሕይዎቱ ወልደ ገብረ ንጉሥ ።

፵፯ ወሀሎ አሐዱ ገብረ ንጉሥ ሰብእ አብያታዊ ወይ
ደዊ ወልዱ በቅፍርናሆም ወሰሚዖ ከመ መጽአ እግ
ዚእ ኢየሱስ እምይሁዳ ውስተ ገሊላ ሖረ ኀቤሁ
ወሰአሎ ከመ ይረድ ወያሕዮ ሎቱ ወልዶ እስመ
አልጸቀ ይሙት ።

፵፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እመ ተአምረ ወመንክረ
ኢርኢክሙ ኢትአምኑ ።

፵፱ ወይቤሎ ውእቱ ገብረ ንጉሥ ሰብእ አብያታዊ
እግዚኦ ረድ ፍጡነ ዘእንበለ ይሙት ወልድየ ።
፶ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ሑር ወልድከሰ ሐይወ ፡
ወአምነ ውእቱ ብእሲ በቃል ዘይቤሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ወሖረ ።
፶፩ ወእንዘ ይወርድ ተቀበልዎ አግብርቲሁ ወዜነውዎ
ወይቤልዎ ወልድከሰ ሐይወ ።
፶፪ ወተስእሎሙ ሰዓታ እንተ ባቲ ሐይወ ፡ ወይቤልዎ
ትማልም ጊዜ ሰብዓቱ ሰዓት ኀደጎ ፈጸንቱ ።
፶፫ ወአእመረ አቡሁ ከመ ጊዜ ይእቲ ሰዓት እንተ ይቤሎ
እግዚእ ኢየሱስ ወልድከሰ ሐይወ ወአምነ ቦቱ
ውእቱ ወኵሉ ሰብአ ቤቱ ።
፶፬ ወዝንቱ ካዕበ ዳግሙ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘገብረ
ተአምረ መጺኦ እምይሁዳ ውስተ ገሊላ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፲ወ፩ በእንተ መፃጕዕ ዘ፴ወ፰ተ ክረምተ ደወየ ።

፩ ወእምድኅረዝ ኮነ በበዓሎሙ ለአይሁድ ዐርገ እግ
ዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፪ ወቦ ውስተ ኢየሩሳሌም ምጥማቃት ዘጽሩጸጥቄ ቅል
ንብቲራ ዘውእቱ ቅላየ አባግዕ ብሂል ወይብልዋ ስማ
በዕብራይስጥ ቤተ ሳይዳ ዘውእቱ ቤተ ሣህል ወቦቲ
ኃምስቱ ሕዋራት ።
፫ ወህየ ይሰክቡ ብዙኃን ዱውያን ዕውራን ሐንካሳን
ወይቡሳን ፅቡሳን ወጽዉሳን ወይጸንሑ ሁከተ ማይ ።

መምህር በሀገሩ እንደማይከብር እርሱ ራሱ ጌታ ፵፬
ኢየሱስ መሰከረ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፯ ።
ዳግመኛውም ወደ ገሊላ በገባ ጊዜ ገሊላውያን ፵፭
ሁሉ ተቀበሉት ፤ እነሱ ለበዓል ሄደው ስለ ነበረ
በበዓሉ ቀን በኢየሩሳሌም ያደረገውን ተአምራት
አይተው ነበርና ። ምዕ ፪ ፡ ፳፫ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ ውኃውን ወይን ወደ አደ ፵፮
ረገበት ወደ ቃና ዘገሊላ ሄደ ። ምዕ ፪ ፡ ፩ - ፲፩ ።

ክፍል ፲ ፡ የንጉሡን ባርያ ልጅ ስለ ማዳኑ ።

በቅፍርናሆም ልጁ የታመመበት ቤተ ሰብነት ያለው ፵፯
የንጉሥ አገልጋይ የሆነ አንድ ሰው ነበረ ፡ ጌታ ኢየ
ሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ በሰማ ጊዜ
ወደርሱ ሄዶ ፡ ወርዶ ልጁን ያድንለት ዘንድ ለመ
ነው ሊሞት ቀርቦ ነበርና ። ምዕ ፪ ፡ ፩ - ፱ ። ኤር
፲፯ ፡ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም ምልክትና ድንቅ ሥራ ካላያችሁ ፵፰
አታምኑም አለው ። ዘኁ ፲፬ ፡ ፲፩ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፰ ።
፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፪ ።
ያ ቤተ ሰብነት ያለው የንጉሥ አገልጋይ አቤቱ ! ፵፱
ልጄ ሳይሞት ፈጥነህ ውረድ አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ሂድ ልጅህስ ድኗል አለው ፡ ያም ፶
ሰው ጌታ ኢየሱስ በነገረው ቃል አምኖ ሄደ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፲፱ ። ማቴ ፰ ፡ ፲፫ ።
ሲወርድም ቤተ ሰቦቹ ተቀበሉትና ልጅህማ ዳነ ፶፩
ብለው ነገሩት ።
የዳነበትን ሰዓት ጠየቃቸውና ትናንትና በሰባት ፶፪
ሰዓት ሆድ ዝማው ተወው አሉት ።
አባቱም ጊዜያቱ ጌታ ኢየሱስ ልጅህስ ዳነ ያለበት ፶፫
ሰዓት እንደሆነች ዐወቀ ፡ እርሱም አመነ ፡ ቤተ ሰበ
ቹም ሁሉ አመኑ ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፴፬ ።
ጌታ ኢየሱስ ከይሁዳ ወደ ገሊላ መጥቶ ተአምራት ፶፬
ሲያደርግ ይህ ሁለተኛው ነው ። ምዕ ፪ ፡ ፲፩ - ፳፫ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

ክፍል ፲፩ ፡ ሠላሳ ስምንት ዓመት ስለ ታመመው ድውይ ።

ከዚህም በኋላ በአይሁድ በዓል እንዲህ ሆነ ጌታ ፩
ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፪ ።
ዘዳግ ፲፮ ፩ ። ምዕ ፪ ፡ ፲፫ ።
በኢየሩሳሌምም የሰዎች መጠመቂያ ኵሬ ነበረች ፪
(የበጎች መዋኛ ማለት ነው) ስሟን በዕብራይስጥ
"ቤተ ሳይዳ" ይሏታል ፤ ይኸውም የይቅርታ ቤት
ማለት ነው ፡ አምስት ደረጃዎች ነበሯት ። ነህም ፫ ፡ ፩ ።
ከዚያም ብዙ ድውያን ፡ ዕውሮች ፡ አንካሶች ፡ የደ ፫
ረቁ ፡ የሰለሉ ፡ ልምሾዎች እግረ አባጦች ፡ ተኝተው
የውኃዉን መታወክ (መናወጥ) ይጠባበቁ ነበር ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፭ ።

፬ እስመ መልአከ እግዚአብሔር በጊዜ ይወርድ ውስተ
ምጥማቃት ይትሀወክ ማይ ወዘይወርድ ቀዲሙ እም
ድኅረ ሁከተ ማይ ወይትሐጸብ የሐዩ እምኵሉ
ደዌ ዘበ ።
፭ ወሀሎ ህየ አሐዱ ብእሲ ዘሠላሳ ወሰመንቱ ክረምት
እምዘደወየ ።
፮ ወኪያሁ ርእዮ እግዚእ ኢየሱስ ይሰክብ ውስተ
ዓራቱ አእመረ ከመ ጐንደየ ውስተ ደዌሁ ወይቤሎ
ትፈቅድኑ ትሕየው ።
፯ ወአውሥአ ውእቱ ድውይ ወይቤሎ እወ እግዚኦ
አላ ሰብአ አልብየ ከመ ሶበ ይትሀወክ ማይ ያውር
ደኒ ወይደየኒ ውስተ ምጥማቃት ወሶበ እመጽእ አነ
በዕድ ይቀድመኒ ወሪዶ ።
፰ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ተንሥእ ወንሣእ ዓራተከ
ወሑር ።
፱ ወሐይወ ሶቤሃ ውእቱ ብእሲ ወነሥአ ሀራቶ ወሖረ፡
ወሰንበት አሚሃ ይእቲ ዕለት ።

ክፍል ፲ወ፪፡ ዘከመ አስተዋደይዎ አይሁድ ለእግዚእነ ።

፲ ወይቤልዎ አይሁድ ለዘሐይወ ሰንበት ውእቱ ዮም
ወኢይከውነከ ትንሣእ ወትፁር ዐራተከ ።

፲፩ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ዘአሕየወኒ
ውእቱ ይቤለኒ ፁር ዓራተከ ወሑር ።
፲፪ ወተስእልዎ አይሁድ ወይቤልዎ መኑ ውእቱ ብእ
ሲሁ ዘይቤለከ ተንሥእ ወፁር ዐራተከ ወሑር ።
፲፫ ወውእቱሰ ዘሐይወ ኢያእመረ መኑ ውእቱ ዘአሕ
የዎ እስመ ተሠወረ እግዚእ ኢየሱስ ማእከለ ብዙኃን
ሰብእ እለ ሀለዉ በውእቱ መካን ።
፲፬ ወእምዝ ረከቦ እግዚእ ኢየሱስ ለውእቱ ዘሐይወ
እንዘ ይሜህር በምኵራብ ወይቤሎ ናሁኬ ሐየውከ
ዑቅ ኢተአብስ ዳግመ ከመ ዘየአኪ እምዝ ኢይርከ
ብከ ።

፲፭ ወሖረ ውእቱ ብእሲ ወነገሮሙ ለአይሁድ ከመ እግ
ዚእ ኢየሱስ ውእቱ ዘአሕየዎ ።
፲፮ ወበእንተ ዝንቱ ያስተዋድይዎ አይሁድ ለእግዚእ
ኢየሱስ ወየኃሥሡ ይቅትልዎ እስመ ከመዝ ይገብር
በሰንበት ።
፲፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አቡየሂ
እስከ ይእዜ ይገብር ወአነሂ ከማሁ እገብር ።

፲፰ ወበእንተ ዝንቱ ፈድፋደ የኃሥሡ አይሁድ ይቅት
ልዎ እስመ አኮ ከመ ሰንበተ ባሕቲቶ ዘይስዕር
ዳእሙ አባሁ ይሬስዮ ለእግዚአብሔር ወምስለ እግ
ዚአብሔር ያዔሪ ርእሶ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፭ ።

የእግዚአብሔር መልአክ ወደ መጠመቂያው በሚወ ፬
ርድበት ጊዜ ውኃው ይታወክ ነበረ፡ ከውኃውም
መታወክ በኋላ መጀመሪያ ወርዶ የሚጠመቅ ከለ
በት ደዌ ሁሉ ይፈወስ ነበርና ።
ከዚያም ከታመመ ሠላሳ ስምንት ዓመት የሆነው ፭
አንድ ሰው ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም ያን ሰው ከአልጋው ተኝቶ አየና ፮
በደዌ ታሥሮ ብዙ ዘመን እንደቈየ አውቆ ልትድን
ትወዳለህን ? አለው ። መዝ ፸፪ ፡ ፲፫ ። ዕብ ፬ ፡ ፲፫ ።
ያም ድውይ አዎን ጌታዬ ! ውኃው በተናወጠ ፯
ጊዜ አውርዶ በመጠመቂያው ውስጥ የሚያኖረኝ
ሰው የለኝም እኔ ስመጣም ሌላው ቀድሞኝ ይወ
ርዳል ።
ጌታ ኢየሱስም ተነሥና አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ፰
አለው ። ማቴ ፱ ፡ ፮ ። ማር ፪ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፭ ፡ ፳፬ ።
ያን ጊዜም ሰውዮው ድኖ አልጋውን ተሸክሞ ሄደ፡ ፱
ያችም ቀን ሰንበት ነበረች ። ምዕ ፱ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፲፪፡ አይሁድ ጌታችንን እንደ ከሰሱት ።

አይሁድም የዳነውን ሰው ዛሬ ሰንበት ነው አልጋ ፲
ህንም ልትሸከም አይገባህም አሉት ። ነህ ፲፫ ፡ ፲፱ ።
ዘፀ ፳ ፡ ፰ ። ኤር ፲፯ ፳፩ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፪ ።
ያም ሰው መልሶ ያዳነኝ እርሱ አልጋህን ተሸክ ፲፩
መህ ሂድ አለኝ አላቸው ።
አይሁድም ተነሥተህ አልጋህን ተሸክመህ ሂድ ፲፪
ያለህ ሰውዮው ማነው ? ብለው ጠየቁት ።
ያ የዳነው ግን ያዳነው ማን እንደሆነ አላወቀም ፲፫
ጌታ ኢየሱስ በዚያ ቦታ በነበሩ በብዙ ሰዎች
መካከል ተሠውሮ ነበርና ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በምኵራብ ሲያስተ ፲፬
ምር ያን የዳነውን ሰው አገኘው አሁን ድነሃል፡
ግን ከዚህ የባሰ እንዳያገኝህ ዳግመኛ እንዳትበድል
ዕወቅ አለው ። ምሳ ፲፬ ፡ ፴፬ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፵፭ ። ምዕ
፰ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፲፰ ፡ ፬ - ፳ ። መዝ ፴፰ ፡ ፬ - ፭ ።
ያም ሰው ሄዶ ያዳነው ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ ለአ ፲፭
ይሁድ ነገራቸው ።
ስለዚህም አይሁድ ጌታ ኢየሱስን ሊከሱት ሊገድሉ ፲፮
ትም ይሹ ነበር በሰንበት እንዲህ ያደርግ ነበርና ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ አባቴ እስከ ዛሬ ይሠራል ፲፯
እኔም እንዲሁ እሠራለሁ አላቸው ። ዘፍ ፪ ፡ ፩ - ፪ ።
ኢሳ ፶ ፡ ፳፮ ። ምዕ ፱ ፡ ፬ ። ፲፬ ፡ ፲ ።
ስለዚህም አይሁድ ሊገድሉት በጣም ይፈልጉት ፲፰
ነበር ሰንበትን በተለይ የሚሽር ነው በማለት ብቻ
አይደለም እግዚአብሔርን አባቴ ነው ይላል ራሱ
ንም ከእግዚአብሔር ጋር ያስተካክላል በማለትም
እንጂ ።

፲፱ ወእምዝ አውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ
አማን አማን እብለክሙ ኢይክል ወልድ ገቢረ ዘእ
ምኀቤሁ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዘርእዮ ለአብ ይገ
ብር እስመ ግብረ ዘይገብር አብ ወልድኒ ኪያሁ ይገ
ብር በአምሳሉ ።
፳ እስመ አብ ያፈቅር ወልዶ ወኵሎ ያሬእዮ ዘውእቱ
ይገብር ወዘየዓቢ እምዝ ያሬእዮ ግብረ ከመ አንትሙ
ታንክሩ ።
፳፩ ወበከመ አብ ያነሥኦሙ ለሙታን ወያሐይዎሙ
ከማሁ ወልድኒ ለዘፈቀደ ያሐዩ ።
፳፪ እስመ አብሰ ኢይኴንን ወኢመነሂ አላ ኵሎ ኵነኔሁ
አወፈዮ ለወልዱ ።
፳፫ ከመ ኵሉ ሰብእ ያክብርዎ ለወልድ በከመ ያከብርዎ
ለአብ፡ ወዘሰ ኢያከብሮ ለወልድ ኢያከብሮ ለአብ
ዘፈነዎ ።
፳፬ አማን አማን እብለክሙ ዘይሰምዕ ቃልየ ወየአምን
በዘፈነወኒ ይረክብ ሕይወተ ዘለዓለም ወኢየሐውር
ውስተ ደይን አላ ዐደወ እሞት ውስተ ሕይወት ።
፳፭ አማን አማን እብለክሙ ከመ ይበጽሕ ጊዜሁ ወይ
እዜ ውእቱ ከመ ሙታን ይሰምዕዎ ቃሎ ለወልደ
እግዚአብሔር ወእለሰ ሰምዕዎ የሐይዉ ።
፳፮ ወበከመ ለአብ በቱ ሕይወት ኀቤሁ ለወልድኒ ወሀበ
ሕይወተ ከመ ይኩን ሕይወት ኀቤሁ ።
፳፯ ወወሀቦ ሥልጣነ ከመ ይግበር ፍትሐ ወኵነኔ፡እስመ
ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለ እመሕያው ውእቱ ።
፳፰ ወበእንተ ዝንቱሰ ኢታንክሩ እስመ ትመጽእ ሰዓት
በዘይሰምዕዎ ቃሎ ኵሎሙ እለ ውስተ መቃብር ።
፳፱ ወይወፅኡ እለ ሠናየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለ ሕይ
ወት ወእለሰ እኩየ ገብሩ ውስተ ትንሣኤ ዘለ ደይን ።
፴ ኢይክል አንሰ ገቢረ ለልየ ዘእምኀቤየ ወኢምንተኒ
አላ በከመ ሰማዕኩ እኴንን ወኵነኔየኒ ጽድቅ ውእቱ
እስመ ኢየኀሥሥ ፈቃደ ዚአየ ዘእንበለ ፈቃዱ ለዘ
ፈነወኒ ።
፴፩ ወእመሰ ለልየ ስምዐ ኮንኩ ለርእስየ ኢኮነ ጽድቀ
ስምዕየ ።
፴፪ ወባሕቱ ካልእ ውእቱ ሰማዕትየ ወአአምር ከመ
ጽድቅ ውእቱ ስምዑ ዘስምዓ ኮነ በእንቲአየ ።
፴፫ አኮኑ አንትሙ ለአክሙ ኀበ ዮሐንስ ወነገረክሙ
ስምዖ በጽድቅ በእንቲአየ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ መልሶ እንዲህ አላ ፲፱
ቸው እውነት እውነት እላችኋለሁ ወልድ ብቻ
ውን ምንም ምን ሊያደርግ አይችልም ፡ ከአብ ያየ
ውን ይሠራል እንጂ ፡ አብ የሚሠራው ወልድም
እንደሱ ይሠራል ። ምዕ ፫ ፲፩ - ፴፪ ። ፰ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።
አብ ልጁን ይወዳልና የሚሠራውንም ሥራ ሁሉ ፳
ያሳየዋል ከዚህም የሚበልጥ ሥራ ያሳየዋል ፡ እና
ንት ታደንቁ ዘንድ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፩ ፡ ፱ ። ምዕ
፫ ፡ ፴፭ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።
አብ ሙታንን እንዲያስነሣቸውና እንዲያድናቸው ፳፩
እንዲሁም ወልድ የወደደውን ያድናል ። ዘዳ ፴፪ ፡
፴፱ ። ሆሴ ፮ ፡ ፩ - ፪ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፬ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፭ ።
አብ በማንም በማን አይፈርድም ፍርዱን ሁሉ ፳፪
ለልጁ ሰጠው እንጂ ። ዳን ፯ ፡ ፲፫ - ፲፬ ። ግብ ሐዋ
፲፯ ፡ ፴፩ ።
ሰዎች ሁሉ አብን እንደሚያከብሩት ወልድንም ያከ ፳፫
ብሩ ዘንድ ወልድን የማያከብረው ግን የላከው
አብን አያከብረውም ። ፊል ፪ ፡ ፲ - ፲፩ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፫ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ቃሌን የሚሰማ በላ ፳፬
ከኝም የሚያምን የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል ፡ ወደ
ደይንም አይሄድም ከሞት ወደ ሕይወት ተሻገረ
እንጂ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፯ ። መዝ ፴፪ ፡ ፩ - ፪ ።
ጊዜ እንዲመጣ እውነት እውነት እላችኋለሁ እር ፳፭
ሱም ዛሬ ነው ሙታን የእግዚአብሔርን ልጅ ቃል
የሚሰሙበት ፡ የሰሙትም ይድናሉ ። ኤፌ ፪ ፡ ፭ - ፮ ።
ለአብ ከርሱ ዘንድ ሕይወት እንዳለው ሕይወት ከእ ፳፮
ርሱ ይሆን ዘንድ ፡ ለወልድም ሰጠው ። ምዕ ፩ ፡
፩ - ፬ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፩ - ፳ ።
ይፈርድም ዘንድ ሥልጣንን ሰጠው የእግዚአብሔር ፳፯
ልጅ የሰው ልጅ ነውና ። ዳን ፯ ፡ ፲፫ - ፲፬ ።
ስለዚህስ አታድንቁ በመቃብር ያሉ ሁሉ ቃሉን ፳፰
የሚሰሙበት ሰዓት ትመጣለችና ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፯-፲፯ ።
መልካም የሠሩ ለሕይወት ትንሣኤ ፡ ክፉ የሠሩም ፳፱
ለፍርድ ትንሣኤ ይነሣሉ ። ዳን ፲፪ ፡ ፪ ። ምዕ ፮ ፡ ፵ ።
ሉቃ ፲፬ ፡ ፲፬ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፶፪ ።
እኔ ራሴ ከራሴ አንቅቼ ምንም አልሠራም እንደ ፴
ሰማሁ እፈርዳለሁ እንጂ ፡ ፍርዴም እውነት ነው ፡
የላከኝን ፈቃድ እንጂ የኔን ፈቃድ አልሻምና ።
ቍ ፲፬ ። ምዕ ፮ ፡ ፴፰ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፴፱ ።
እኔ ለራሴ ብመሰክር ምስክርነቴ እውነት አይደ ፴፩
ለም ። ምዕ ፰ ፡ ፲፫ ። ፲፬ ፡ ፶፬ ።
ነገር ግን ለእኔ የሚመሰክር ሌላ ነው ስለኔ የመሰከ ፴፪
ረው ምስክርነቱም እውነት እንደሆነ አውቃለሁ ።
ቍ ፺፯ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፯ ።
እናንተ ወደ ዮሐንስ ልካችሁ አልነበረምን! እርሱስ ፴፫
ስለ እኔ ምስክርነቱን በውነት ነግሮአችሁ አልነበረ
ምን ! ምዕ ፩ ፡ ፲፱ ።

፴፬ ወአንሰ አኮ ስምዐ ሰብእ ዘእፈቅድ ወባሕቱ ዘንተ
እብል ከመ አንትሙ ትእመኑ ወትድኀኑ ።
፴፭ ዝንቱ ውእቱ ማኅቶት ዘያኀቱ ወያበርህ ወአንትሙ
ፈቀድክሙ ትትፌሥሑ በብርሃኑ አሐተ ሰዓተ ።
፴፮ ወአንሰ ብየ ሰማዕት ዘየዐቢ እምስምዐ ዮሐንስ
እስመ ግብር ዘወሀበኒ አቡየ ከመ እግበር ወእፈጽም
ውእቱ ሰማዕትየ ከመ አብ ፈነወኒ ።
፴፯ ወአቡየ ዘፈነወኒ ውእቱ ሰማዕትየ ወእምአመ ከን
ክሙ ቃሎ ኢሰማዕክሙ ወራእዮሂ ኢርኢክሙ ።
፴፰ ወቃሎሂ ኢዐቀብክሙ ወኢይነብር ኀቤክሙ እስመ
በዘውእቱ ፈነወ ኢአመንክሙ ።
፴፱ ኅሡ ትርአዩ ውስተ መጻሕፍት እስመ በቶን ይመስ
ለክሙ ዘትረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም ወእማንቱ ሰማ
ዕትየ ።
፵ ወኢትፈቅዱ ትምጽኡ ኀቤየ ከመ ትርከቡ ሕይወተ
ዘለዓለም ።
፵፩ አንሰ ኢይፈቅድ ያድሉ ሊተ ሰብእ ።
፵፪ ወባሕቱ አእመርኩክሙ ከመ አልብክሙ ፍቅረ እግ
ዚአብሔር ላዕሌክሙ ።
፵፫ አነ መጻእኩ በስመ አቡየ ወኢተወከፍክሙኒ
ወአመ መጽአ ካልእ በስመ ነፍሱ ኪያሁ ትትዌከፉ ።
፵፬ እፎ ትክሉ አንትሙ አሚነ ዘተኀሥሡ ክብረ እም
ቢጽክሙ ወኢተኀሥሡ ክብረ እምእግዚአብሔር
ዋሕድ ።
፵፭ ኢይምሰልክሙ ዘአነ አስተዋድየክሙ ኀበ አብ አላ
ሀሎ ሙሴ ዘያስተዋድየክሙ ዘኪያሁ ትትዌከሉ
ወትሴፈዉ ።
፵፮ ሶበሰ አመንክምዎ ለሙሴ ኪያየኒ እምአመንክሙኒ
እስመ በእንቲአየ ጸሐፈ ውእቱ ።
፵፯ ወእመሰ ዘጸሐፈ ሙሴ ኢተአምኑ እፎ ቃልየ ተአ
ምኑ ።

ምዕራፍ ፮ ፤

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ማዕዶተ
ባሕረ ገሊላ ኀበ ጥብርያዶስ ።
፪ ወተለውዎ ብዙኃን አሕዛብ እስመ ርእዩ ተአምረ
ዘገብረ በላዕለ ድውያን ።
፫ ወዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ደብር ወሀየ ነበረ
ምስለ አርዳኢሁ ።
፬ ወቀርበ በዓለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ።

እኔ ግን የሰውን ምስክርነት የምሻ አይደለሁም እና ፴፬
ንተ አምናችሁ ትድኑ ዘንድ ይህን ተናገርኩ እንጂ።
ፈጽሞ የሚያበራ ፋና ይህ ነው እናንተም አንድ ፴፭
ሰዓት በብርሃኑ ደስ ሊላችሁ ወደዳችሁ ። ማቴ ፲፫ ፣
፳ ። ማር ፮ ። ፳ ።
እኔ ከዮሐንስ ምስክርነት የሚበልጥ ምስክር አለኝ ፣ ፴፮
ልሠራው ልፈጽመው አባቴ የሰጠኝ ሥራ አብ እን
ደላከኝ እሱ ምስክሬ ነውና ። ፩ ዮሐ ፭ ፣ ፱ ። ምዕ
፲፬ ፣ ፲፩ ።
የላከኝ አባቴም ምስክሬ ነው ከሆናችሁም ጀምሮ ፴፯
ቃሉን አልሰማችሁም መልኩንም አላያችሁም ።
ዘፀ ፴፫ ፣ ፳ ። ዘዳግ ፬ ፣ ፲፪ ።
ቃሉንም አልጠበቃችሁም በእናንተ ዘንድም አይ ፴፰
ኖርም እርሱ በላከው አላመናችሁምና ።
ትረዱ ዘንድ መጻሕፍትን ሹ ፣ በእነሱ የዘለዓለም ፴፱
ሕይወትን የምታገኙ ይመስላችኋልና እነሱም የኔ
ምስክሮች ናቸው ። ዘዳግ ፲፰ ፣ ፲፭-፲፰ ። ኢሳ ፰ ፣
፳ ። ኢሳ ፴፩ ፣ ፲፯ ። ሉቃ ፲፯ ፣ ፳፱ ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፣ ፲፩ ።
የዘለዓለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ወደ እኔ ልት ፵
መጡ አትወዱም ። ማቴ ፳፫ ፣ ፴፯ ።
እኔ ሰው ሊያደላልኝ አልሻም ። ቍ ፴፩ ፣ ፵፬ ። ፵፩
ነገር ግን የእግዚአብሔር ፍቅር በእናንተ እንደሌለ ፵፪
በችሁ ዐወቅሁ ።
እኔ በአባቴ ስም መጣሁ አልተቀበላችሁኝም ሌላው ፵፫
ራሱ ባወጣው ስም በሚመጣ ግን ትቀበሉታላችሁ ።
ማቴ ፳፬ ፣ ፭ ።
ከባልንጀራችሁ ክብርን የምትሹ ከአንድ እግዚአብ ፵፬
ሔርም ክብርን የማትሹ እናንተ እንዴት ልታምኑ
ትሻላችሁ ? ምዕ ፲፪ ፣ ፵፪-፵፫ ። ፩ ሳሙ ፪ ፣ ፴ ።
እኔ ከአብ የማጣላችሁ አይምሰላችሁ ፣ የሚያጣላ ፵፭
ችሁስ እናንተ የምትቀበሉት ተስፋ የምታደርጉት
ሙሴ አለ ። ዘፍ ፫ ፣ ፲፭ ። ፵፱ ፣ ፲ ። ዘዳግ ፲፰ ፣ ፲፭ ።
ሙሴን ብታምኑትስ ኖሮ እኔንም በመናችሁኝ ነበር ፵፮
እሱ ስለ እኔ ጽፏልና ። ዘፍ ፫ ፣ ፲፭ ። ፵፱ ፣ ፲ ።
ዘዳግ ፲፰ ፣ ፲፭ ።
ሙሴ የጻፈውን ካላመናችሁ ግን ቃሌን እንዴት ፵፯
ታምናላችሁ ? ። ሉቃ ፲፮ ፣ ፳፱-፴፩ ።

ምዕራፍ ፮ ፤

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ በገሊላ ባሕር ማዶ ፩
ወደ ጥብርያዶስ ሄደ ።
ብዙ ሰዎችም ተከተሉት በድውያን ላይ ያደረገውን ፪
ተአምራት አይተዋልና ።
ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ከተራራ ላይ ፫
ወጥቶ ከዚያ ተቀመጠ ።
አይሁድ ፋሲካን የሚያደርጉበት በዓል ቀርቦ ነበር። ፬
ዘፀ ፲፪ ፣ ፳፩ ። ምዕ ፪ ፣ ፲፫ ። ምዕ ፲፩ ፣ ፶፭ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ኃምስ ኅብስት ወክልኤ ዓሣ ፡

፭ ወአንሥአ አዕይንቲሁ እግዚእ ኢየሱስ ወርእየ ብዙ
ኃነ ሰብአ እንዘ ይመጽኡ ኀቤሁ ፡ ወይቤሎ ለፊልጶስ
እምአይቴ ንሣየጥ ኅብስተ ዘናበልዖሙ ለእሉ ።
፮ ወዘንተ ይቤ እንዘ ያሜክሮ ወውእቱሰ የአምር
ዘሀለዎ ይግበር ።
፯ ወአውሥአ ፊልጶስ ወይቤሎ ዘክልኤቱ ምእት
ዲናር ኅብስት ኢየአክሎሙ ከመ ይንሥኡ በበሕቅ
ለለአሐዱ እምኔሆሙ ።
፰ ወይቤሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ ዘውእቱ እንድርያስ
እኁሁ ለስምዖን ጴጥሮስ ።
፱ ሀሎ ዝየ ወልድ ዘቦቱ ኃምስ ኅብስተ ሰገም ወክል
ኤቲ ዓሣት ወባሕቱ ምንተ ይበቍዓ እማንቱ ለዘመ
ጠንዝ ሰብእ ።
፲ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ግበሩ ምርፋቃተ ለሰ
ብእ ፡ ወብዙኅ ሣዕሩ ለውእቱ መከን ወረፈቁ ዲበ
ሣዕር አደዊሆሙ ወየአክል ኍልቆሙ መጠነ ኃምሳ
ምእት ብእሲ ።
፲፩ ወነሥአ እግዚእ ኢየሱስ ውእተ ኅብስተ ወአእኰተ
ባረከ ወፈተተ ወወሀቦሙ ለአርዳኢሁ ወአርዳኢሁኒ
አቅረቡ ለሰብእ ወእምዓሣሁኒ ከማሁ መጠነ ፈቀዱ ።
፲፪ ወእምድኅረ በልዑ ወጸግቡ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ
አስተጋብኡ ዘተርፈ ፍተታተ ከመ አልቦ ዘይትገ
ደፍ ወኢምንትኒ እምኔሆን ።
፲፫ ወአስተጋብኡ ወመልኡ ዐሠርተ ወክልኤተ መሣይ
ምተ እምኅምስቱ ኅብስተ ሰገም ዘተርፈ እምዘበልዑ
ወጸግቡ ።
፲፬ ወርእዮሙ ሕዝብ ዘገብረ ተአምረ እግዚእ ኢየሱስ
ይቤሉ ኣማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ ዘመጽአ ውስተ
ዓለም ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ሑረቱ ዲበ ባሕር ።

፲፭ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይፈቅዱ ይም
ጽኡ ይምስጥዎ ወያንግሥዎ ወተግኅሠ ውስተ ደብር
ባሕቲቶ ።
፲፮ ወመስዮ ወረዱ አርዳኢሁ ውስተ ባሕር ።
፲፯ ወዓርጉ ሐመረ ወሖሩ ማዕዶተ ባሕር ኀበ ቅፍርና
ሆም ወናሁ ወድአ ከነ ጽልመት ወዓዲሁ ኢመጽአ
እግዚእ ኢየሱስ ኀቤሆሙ ።
፲፰ ወባሕርሰ ይትሀወክ እስመ ዓቢይ ነፋስ ይነፍሕ
ውስቴቱ ።
፲፱ ወኃሊፎሙ መጠነ ዕሥራ ወኃምስቱ ምዕራፍ አው

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ አምስቱ እንጀራና ስለ ሁለቱ ዓሣ ።

ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን አንሥቶ ብዙ ሰዎች ወደ ፭
ርሱ ሲመጡ አየና ፊልጶስን ለእነዚህ ሰዎች የምናበላ
ቸው እንጀራ ከወዴት እንግዛ? አለው ። ማቴ ፲፬ ፡
፲፭ - ፳፩ ። ማር ፮ ፡ ፴፬ - ፵፬ ። ሉቃ ፱ ፡ ፲፪ - ፲፯ ።
ሊፈትነው ይህን አለ እንጂ እሱስ የሚያደርገውን ፮
ያውቃል ።
ፊልጶስም የሁለት መቶ ብር እንጀራ እንኳን ከእነሱ ፯
ለያንዳንዱ ጥቂት ጥቂት ቢወስዱ አይበቃቸውም
ብሎ መለሰለት ። ዘኍ ፲፩ ፡ ፳፩ - ፳፫ ። ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፫ ።
ማቴ ፲፭ ፡ ፴፪ ።
ከደቀ መዛሙርቱም አንዱ ይኸውም የስምዖን ወን ፰
ድም እንድርያስ እንዲህ አለው ።
አምስት የገብስ እንጀራና ሁለት ዓሣዎች የያዘ ጐል ፱
ማሳ ከዚህ አለ ፡ ነገር ግን እነዚህ ይህን ለሚያህል
ሰው ምን ይበቃሉ ? ፪ ነገ ፬ ፡ ፵፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ለሰዎች በታ ስጧቸው አለ ፡ የዚያ ፲
በታ ሣሩ ብዙ ነበር ወንዶቹም በመስኩ ላይ ተቀ
መጡ ቍጥራቸውም አምስት ሺሕ ሰው ያህል ነበር።
ጌታ ኢየሱስም ያን ኅብስት አንሥቶ አመሰገነ ባረከ ፲፩
ቈረሰ ለደቀ መዛሙርቱም ሰጣቸው ፡ ደቀ መዛሙ
ርቱም ለሰዎች አቀረቡ ከዓሣውም እንዲሁ የወደዱ
ትን ያህል ሰጧቸው ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፳፭ ። ፩ ጢሞ ፬ ፭ ።
በልተው ከጠገቡ በኋላ ደቀ መዛሙርቱን የተረፈ ፲፪
ውን ፍርፋሪ አንሡ ከፍርፋሪው ምንም ምን የሚ
ወድቅ እንዳይኖር አላቸው ።
አነሡ በልተው ከጠገቡ በኋላ ከአምስቱ የገብስ ፲፫
እንጀራ የተረፈው ዐሥራ ሁለት መሶብ ሞላ ።
ሕዝቡም ጌታ ኢየሱስ ያደረገውን ተአምራት አይ ፲፬
ተው በእውነት ወደ ዓለም የመጣው ነቢይ ይህ
ነው አሉ ። ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፰ ።

ክፍል ፲፬ ፡ በባሕር ላይ ስለ መሄዱ ።

ጌታ ኢየሱስም መጥተው ነጥቀው ሊያነግሡት ፲፭
እንደሚሹ አወቀባቸውና ብቻውን ወደ ተራራ
ዘወር አለ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፮ ።
በመሸም ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ወደ ባሕር ወረዱ ። ፲፮
ማቴ ፲፬ ፳፪ - ፴፮ ። ማር ፮ ፡ ፵፭ - ፶፮ ።
ወደ መርከብ ወጥተውም ወደ ባሕር ማዶ ወደ ቅፍ ፲፯
ርናሆም ሄዱ እነሆም ፈጽሞ ጨለማ ሆነ ጌታ
ኢየሱስም ገና ወደነርሱ አልመጣም ነበር ።
ባሕሩ ግን ይታወክ ነበር ብርቱ ንፋስ ይነፍስበት ፲፰
ነበርና ።
ሃያ አምስት ወይም ሠላሳ ያህል ምዕራፍ ከሄዱ ፲፱

ሠላሳ ርእይዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ የሐውር ዲበ
ባሕር ወቀርበ ኀበ ሐመር ወፈርሁ ።
፳ ወይቤሎሙ አነ ውእቱ ኢትፍርሁ ።
፳፩ ወእንዘ ይፈቅዱ ያዕርግዎ በጽሐት ሐመር ሶቤሃ
ውስተ ምድር ኀበ ዘፈቀዱ ይሑሩ ።
፳፪ ወበሳኒታ ሰብእ እለ ይቀውሙ ማዕዶተ ባሕር ርእ
ዮሙ ከመ አልቦ ህየ ካልእ ሐመር ዘእንበለ አሐቲ
ሐመር ወከመኒ ኢዐርገ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አር
ዳኢሁ ውስተ ሐመር አላ አርዳኢሁ በሕቲቶሙ
ሖሩ ።
፳፫ ወመጽአ ካልአትኒ አሕማር እምጥብርያዶስ ቀሩበ
ብሔር ኀበ በልዑ ኅብስተ ዘባረከ እግዚእነ ።

፳፬ ወሶበ ርእዩ አሙንቱ ሰብእ ከመ ኢሀሎ እግዚእ
ኢየሱስ ህየ ወኢአርዳኢሁ ዐርጉ ውስተ ውእቶን
አሕማር ወበጽሑ ቅፍርናሆም ይኅሥሥዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፳፭ ወሶበ ረከብዎ በማዕዶተ ባሕር ይቤልዎ ረቢ ማዕዜ
መጻእከ ወበጻሕከ ዝየ ።
፳፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን
አማን እብለክሙ ከመ አኮ አንትሙ ዘተኃሥሡኒ
በእንተ ዘርኢክሙ ተአምራተ አላ በእንተ ዘበላዕ
ክሙ ኅብስተ ወጸገብክሙ ።
፳፯ ተገበሩ እንከ እኮ ለመብልዕ ኃላፊ አላ ለመብልዕ
ዘይነብር ለሕይወት ዘለዓለም ዘይሁበክሙ ወልደ
እጓለ እመሕያው እስመ ለዝሰ እግዚአብሔር አብ
ኀተሞ ።

፳፰ ወይቤልዎ ምንተ ንረሲ ከመ ንግበር ግብረ እግዚ
አብሔር ።
፳፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ዝንቱ
ውእቱ ግብረ እግዚአብሔር ከመ ትእመኑ በዘፈነወ
ውእቱ ።
፴ ወይቤልዎ ምንተ ተአምረ ትገብር ከመ ንርአይ ወን
እመን ብከ በዘገበርከ ።

፴፩ አበዊነሰ መና በልዑ በገዳም በከመ ጽሑፍ ኅብስተ
እምሰማይ ወሀቦሙ ይብልዑ ።

፴፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ አኮ ሙሴ ዘወሀበክሙ ውእተ ኅብስተ እምሰ
ማይ አላ አቡየ ወሀበክሙ ኅብስተ ጽድቅ እም
ሰማይ ።
፴፫ እስመ ኅብስቱ ለእግዚአብሔር ውእቱ ዘወረደ እም
ሰማይ ወይሁብ ሕይወተ ዘለዓለም ።
፴፬ ወይቤልዎ እግዚኦ ሀበነ በኵሉ ጊዜ እምውእቱ
ኅብስት ።

በኋላ ጌታ ኢየሱስን በባሕር ላይ ሲሄድ አዩት፤
ወደ መርከብ በቀረበ ጊዜም ፈሩ ።
እሱም እኔ ነኝ አትፍሩ አላቸው ። ኢሳ ፵፫ ፣ ፩ - ፫ ። ፳
ወደ መርከቡ ሊያወጡት ሲሹም መርከቢቱ ወዲያ ፳፩
ውኑ ሊሄዱ ወደ ወደዱት ወደብ ደረሰች ።
በማግስቱም ከባሕሩ ዳር ቁመው የነበሩ ሰዎች ፳፪
ከዚያ ከአንዲት መርከብ በቀር ሌላ መርከብ እንደ
ሌለ ጌታ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ
መርከብ እንዳልወጣና ደቀ መዛሙርቱም ብቻቸውን
እንደሄዱ በዩ ጊዜ ።
ጌታችን የባረከውን ኅብስት ከበሉበት ቦታ አቅራ ፳፫
ቢያ ከሚሆን ከጥብርያዶስ ሌሎች መርከቦች መጥ
ተው ነበር ። ቍ ፲፩ ።
እነዚያ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ከዚያ እንዳልነበረ ደቀ ፳፬
መዛሙርቱም ከዚያ እንደሌሉ በዩ ጊዜ፤ ጌታ ኢየ
ሱስን ይፈልጉት ዘንድ በነዚያ መርከቦች ተሣፍረው
ወደ ቅፍርናሆም መጡ ።
በባሕሩ ዳርም ባገኙት ጊዜ፡ መምህር! ወደዚህ ፳፭
ምን ጊዜ መጣህና ደረስክ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እናንተ የምትፈልጉኝ እን ፳፮
ጀራ ስለ በላችሁና ስለ ጠገባችሁ ነው እንጂ፤ ተአ
ምራት ስለ አያችሁ እንዳይደለ እውነት እውነት እላ
ችኋለሁ አላቸው ።
እንግዲህስ ወዲህ ሥሩ ግን ለኃላፊው ምግብ አይ ፳፯
ደለም የሰው ልጅ ለሚሰጣችሁ የዘለዓለም ሕይወት
ለሚሆነው ለማያልፈው ምግብ ነው እንጂ፤ ይህንንስ
እግዚአብሔር አብ አትሞታል ። ምዕ ፫፣ ፲፮ ። ፬፣
፲፬ ። ሮሚ ፮፣ ፳፫ ።
የእግዚአብሔርን ሥራ እንሠራ ዘንድ ምን እና ፳፰
ድርግ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የእግዚአብሔር ሥራ ይህ ነው ፳፱
እርሱ በላከው ታምኑ ዘንድ ነው ብሎ መለሰላ
ቸው ። ፩ ዮሐ ፫፣ ፳፫ ።
የሠራኸውን አይተን ባንተ እናምን ዘንድ ምን ተአ ፴
ምራት ታደርጋለህ? አሉት ። ማቴ ፲፮፣ ፩ ። ምዕ ፪፣
፲፰ ። ፩ ቆሮ ፩፣ ፳፪ ።
አባቶቻችንማ ሊበሉ እንጀራ ከሰማይ ሰጣቸው ፴፩
ተብሎ እንደ ተጻፈ በምድረ በዳ መና በሉ ። ዘፀ
፲፮፣ ፲፫ - ፲፬ ። ዘኍ ፲፩፣ ፯ ። ነህ ፱፣ ፲፭ ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እላችኋለሁ ያንን ፴፪
ምግብ ከሰማይ የሰጣችሁ ሙሴ አይደለም አባቴ
ከሰማይ የእውነት ምግብን ሰጣችሁ እንጂ ። ቍ
፵፫ - ፵፱ ።
እግዚአብሔር የሰጣችሁ ምግብ ከሰማይ የወረደው ፴፫
የዘለዓለም ሕይወትንም የሚያድለው ነውና ። ዘዳ ፰፣፫፤
እነርሱም አቤቱ ከዚያ ኅብስት ዘወትር ስጠን አሉት ። ፴፬

፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ኅብስተ
ሕይወት ዘይመጽእ ኀቤየ ኢይርኅብ ወዘሂ የአምን
ብየ ኢይጸምእ ለዝሉፉ ።

፴፮ ወእቤለክሙ ብሕቱ ርኢክሙኒሂ ወኢአመንክሙኒ ።
፴፯ ወኵሉ ዘወሀበኒ አቡየ ይመጽእ ኀቤየ ወለዘሂ
መጽአ ኀቤየ ኢይሰድዶ ወኢያወፅኦ አፍአ ።

፴፰ እስመ ወረድኩ እምሰማይ አኮ ከመ እግበር ፈቃ
ድየ ዘእንበለ ፈቃዶ ለዘፈነወኒ ።
፴፱ ወዝንቱ ውእቱ ፈቃዱ ለዘፈነወኒ አብ ከመ ኵሉ
ዘወሀበኒ ኢይትኀጐል እሐዱሂ እላ አነ አነሥኦ በደ
ኃሪት ዕለት ።
፵ ወዝንቱ ውእቱ ፈቃዱ ለአቡየ ከመ ኵሉ ዘርእዮ
ለወልድ ወአምነ ቦቱ ይረከብ ሕይወተ ዘለዓለም
ወአነ አነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።

፵፩ ወአንጐርጐሩ አይሁድ በእንቲአሁ እስመ ይቤሎሙ
አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ ።
፵፪ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ኢየሱስ ወልደ ዮሴፍ
ዘሰሊነ ነአምር አባሁ ወእሞ ወእፎ እንከ ይብለነ
እምሰማይ ወረድኩ ።
፵፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢታንጐ
ርጕሩ በበይናቲክሙ ።
፵፬ አልቦ ዘይክል መጺአ ኀቤየ እመ ኢሰሐቦ አብ ዘፈነ
ወኒ ወአነ አነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።

፵፭ ወሀሎ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነቢያት ከመ ይከ
ውኑ ኵሎሙ ምሁራነ እምኀበ እግዚአብሔር
ወኵሉ እንከ ዘሰምዐ በኀበ አቡየ ተምሂሮ ይመጽእ
ኀቤየ ።
፵፮ ወአልቦ ዘርእዮ ለአብ ዘእንበለ ዘእምኀቤሁ ለእግዚ
አብሔር ውእቱ ወውእቱ ርእዮ ለአብ ።

፵፯ አማን አማን እብለክሙ ዘየአምን ብየ ቦ ሕይወት
ዘለዓለም ፡፡ ።
፵፰ አነ ውእቱ ኅብስተ ሕይወት ።
፵፱ አበዊክሙሰ መና በልዑ በገዳም ወሞቱ ።

፶ ዝንቱ ውእቱ ኅብስት ዘእምሰማይ ወረደ ወኵሉ
ዘበልዐ እምኔሁ ኢይመውት ።
፶፩ አነ ውእቱ ኅብስቶ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ ፤
ወዘበልዐ እምዝንቱ ኅብስት የሐዩ ለዓለም ፤ ወዘኒ
ኅብስት ዘአነ እሁብ ሥጋየ ውእቱ በእንተ ሕይወት
ዘለዓለም ።
፶፪ ወተጋአዙ አይሁድ በበይናቲሆሙ እንዘ ይብሉ እፎ
ይክል ዝንቱ የሀበነ ሥጋሁ ንብላዕ ።

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው የሕይወት እንጀራ ፴፭
እኔ ነኝ ወደኔ የሚመጣ አይራብም ፤ በእኔ የሚያምን
ለዘለዓለሙ አይጠማም ። ኢሳ ፶፭ ፡ ፩ ። ምዕ ፬ ፲፬ ።
፯ ፡ ፴፪ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ግን ልንገራችሁ አያችሁኝ እንጂ አላመናችሁብኝም ፤ ፴፮
አባቴ የሰጠኝ ሁሉ ወደኔ ይመጣል ፤ ወደ እኔ የመ ፴፯
ጣውንም ወደ ውጭ አላወጣውም አላርቀውም ።
ኢዮ ፰ ፡ ፳ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፰ ።
ከሰማይ ወርጃለሁና ፈቃዴን ላደርግ አይደለም የላከ ፴፰
ኝን ፈቃድ ለማድረግ እንጂ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፴፱ ።
የላከኝም የአብ ፈቃድ ይህ ነው የሰጠኝ ሁሉ ፴፱
አንድ ስንኳ እንዳይጠፋ ማድረግ ነው እኔ በኋለኛ
ዪቱ ቀን አስነሣዋለሁ እንጂ ። ምዕ ፲ ፡ ፳፰ - ፳፱ ።
የአባቴ ፈቃዱ ይህ ነው ፤ ወልድን አይቶ ያመነበት ፵
ሁሉ የዘላለም ሕይወትን እንዲያገኝ ነው ፤ እኔም
በኋለኛዪቱ ቀን አስነሣዋለሁ ። ዘኍ ፳፩ ፡ ፰ - ፱ ።
ምዕ ፫ ፡ ፲፬ ።
አይሁድም ስለ እርሱ አንጐራጐሩ ከሰማይ የወረደ ፵፩
የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ብሏቸዋልና ።
ይህ እኛ አባቱንና እናቱን የምናውቃቸው የዮሴፍ ፵፪
ልጅ ኢየሱስ አይደለምን ? እንዴምን ከሰማይ ወረ
ድኩ ይለናል ? ማቴ ፲፫ ፡ ፶፭ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እርስ በርሳችሁ ፵፫
አታንጐራጕሩ ።
የላከኝ አባቴ ከልሳበው በቀር ወደኔ መምጣትን ፵፬
የሚችል የለም ፤ እኔም በኋላኛዪቱ ቀን አስነሣዋ
ለሁ ። ቍ ፳፭ ።
ሁሉም ከእግዚአብሔር ዘንድ የተማሩ ይሆናሉ ፵፭
የሚል በነቢያት መጽሐፍ አለ ፤ እንግዲህ ከአባቴ
የሰማ ሁሉ ተምሮ ወደኔ ይመጣል ። ኢሳ ፶፬ ፡ ፲፫ ።
ኤር ፴፩ ፡ ፴፫ - ፴፬ ። ሚክ ፬ ፡ ፪ ። ዕብ ፰ ፡ ፲ ።
ከእግዚአብሔር ከተወለደው ከልጁ በቀር አብን ፵፮
ያየው የለም እርሱ አብን አየው እንጂ ። ምዕ ፩ ፡
፲፰ ። ፭ ፡ ፴፯ ። ፩ ጢሞ ፯ ፡ ፲፯ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ ያመነ የዘላለም ፵፯
ሕይወት አለው ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ ።
የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ። ቍ ፴፭ ። ፵፰
አባቶቻችሁስ በምድረ በዳ መና በሉ ሞቱም ። ፵፱
ቍ ፴፩ - ፴፪ ። ፩ ቆሮ ፲ ፡ ፫ - ፭ ።
ከሰማይ የወረደ እንጀራ ይህ ነው ፤ ከእሱ የበላ ሁሉ ፶
አይሞትም ።
ከሰማይ የወረደ የሕይወት እንጀራ እኔ ነኝ ፤ ከዚህ ፶፩
እንጀራ የበላ ለዘላለም ይኖራል ፤ ይህም እኔ ስለ
ዘለዓለም ሕይወት የምሰጠው ኅብስት ሥጋዬ ነው ።
ምዕ ፲፩ ፡ ፳፯ ። ገላ ፪ ፡ ፳ ። ዕብ ፲ ፡ ፲ ።
አይሁድም ይህ ሥጋውን እንበላ ዘንድ ሊሰጠን ፶፪
እንደምን ይችላል ? ብለው ተከራከሩ ።

፶፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ እመ ኢበላዕክሙ ሥጋሁ ለወልደ እጓለ እመ
ሕያው ወኢሰተይክሙ ደሞ አልብክሙ ሕይወት
ላዕሌክሙ ።
፶፬ ዘበልዐ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ ቦ ሕይወት ዘለዓለም
ወአነ አነሥኦ በደኃሪት ዕለት ።
፶፭ እስመ ሥጋየኒ መብልዐ ጽድቅ ዘበአማን ውእቱ
ወደምየኒ ስቴ ሕይወት ዘበአማን ውእቱ ።
፶፮ ዘበልዐ ሥጋየ ወሰትየ ደምየ ይሄሉ ምስሌየ ወአነሂ
እሄሉ ምስሌሁ ።

፶፯ ወበከመ ዘፈነወኒ አብ ሕያው ወአነሂ ሕያው በእንተ
አብ ወዘበልዐ ሥጋየ የሐዩ በእንቲአየ ።

፶፰ ዝኬ ውእቱ ኅብስት ዘእምሰማይ ወረደ ወአኮ በከመ
በልዑ አበዊክሙ መና ወሞቱ ወዘበልዖሰ ለዝንቱ
ኅብስት የሐዩ ለዓለም ።

ክፍል ፲ወ፫፤ በእንተ እለ ተዐቅፉ እምአርድእት ።

፶፱ ወከመዝ ይቤሎሙ በምኵራብ ዘቅፍርናሆም እንዘ
ይሜህሮሙ ።
፷ ወብዙኃን እምአርዳኢሁ እለ ሰምዑ ዘንተ ወይቤሉ
ዕፁብ ዝንቱ ነገር ወመኑ ይክል ሰሚዖቶ ።

፷፩ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በመንፈሱ ከመ አን
ጐርጐሩ አርዳኢሁ በእንተ ዝንቱ ወይቤሎሙ ዝኑ
ያዐቅፈክሙ ።
፷፪ እፎ እንከ እመ ርኢክምዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው
እንዘ የዐርግ ኀበ ሀሎ ቀዲሙ ።

፷፫ መንፈስ ውእቱ ዘየሐዩ፥ ወሥጋሰ አልቦ ዘይበቍዕ
ወኢምንተኒ፥ ወዝኒ ቃል ዘአነ ነገርኩክሙ መንፈስ
ውእቱ ወሕይወት ውእቱ ።

፷፬ ወባሕቱ ቦ እምውስቴትክሙ እለ ኢየአምኑ፥ እስመ
የአምር እግዚእ ኢየሱስ እምትካት ከመ እለ መኑ
እሙንቱ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ወመኑ ውእቱ ዘያገብኦ ።

፷፭ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱ እብለክሙ አልቦ ዘይ
ክል መጺአ ኀቤየ ለእመ ኢተውህበ ሎቱ እምኀበ
አቡየ ።
፷፮ ወበእንተ ዝንቱ ብዙኃን እምአርዳኢሁ እለ ገብኡ
ድኅሬሆሙ ወኢሖሩ እንከ ምስሌሁ ።

፷፯ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ
አንትሙኒ ትፈቅዱኑ ትሑሩ ።
፷፰ ወአውሥአ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ እግዚኦ ኀበ

ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እውነት እውነት ፶፫
እላችኋለሁ የሰውን ልጅ ሥጋውን ካልበላችሁ
ደሙንም ካልጠጣችሁ የዘላለም ሕይወት የላች
ሁም ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፮ ።
ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ የዘላለም ሕይወት ፶፬
አለው፥ እኔም በኋለኛዪቱ ቀን አነሣዋለሁ ።
ሥጋዬ እውነተኛ የጽድቅ ምግብ ነውና፥ ደሜም ፶፭
እውነተኛ የሕይወት መጠጥ ነውና ።
ሥጋዬን የበላ ደሜን የጠጣ ከኔ ጋር ይኖራል፥ ፶፮
እኔም ከእርሱ ጋር እኖራለሁ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፬ ። ፩ ዮሐ
፫ ፡ ፳፬ ።
የላከኝ አብ ሕያው እንደሆነ፥ እኔም ከአብ ስለ ተወ ፶፯
ለድኩ ሕያው ነኝ፥ ሥጋዬን የበላም እኔን ስለ በላ
ሕያው ሆኖ ይኖራል ።
ከሰማይ የወረደው ኅብስት ይህ ነው፥ አባቶቻችሁ ፶፰
በልተዉት እንደ ሞቱ መና አይደለም፥ ይህን ኅብስት
የበላ ግን ለዘላለም ሕያው ሆኖ ይኖራል ።

ክፍል ፲፫ ፡ ከደቀ መዛሙርቱ መካከል ስለ ተጠራጠሩ ።

በቅፍርናሆም በሚገኘው ምኵራብም ሲያስተምራ ፶፱
ቸው እንዲህ አላቸው ።
ከደቀ መዛሙርቱም መካከል ይህን ሰምተው ይህ ፷
ነገር ጭንቅ ነው ማንስ ሊሰማው ይችላል ? ያሉ
ብዙዎች ናቸው ።
ጌታ ኢየሱስም ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር እንደ ፷፩
አንጐራጐሩ በልቡ አውቆባቸው፥ ይህ ያሰናክላች
ኋልን ? አላቸው ።
የሰው ልጅ ቀድሞ ወደ ነበረበት ሲያርግ ብታዩማ ፷፪
እንደምን ይደንቃችሁ ይሆን ! ማር ፲፮ ፡ ፲፱ ። ምዕ
፫ ፡ ፲፫ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፱ ።
የሚያድን መንፈስ ነው፥ ሥጋ ግን አንዳች አይረ ፷፫
ባም አይጠቅምም፥ ይህም እኔ የምነግራችሁ ቃል
መንፈስም ነው፥ ሕይወትም ነው ። መዝ ፻፲፱ ፡ ፶ ።
ሮሜ ፰ ፡ ፪ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፮ ።
ነገር ግን ከእናንተ ወገን የማያምኑ አሉ፥ ጌታ ኢየ ፷፬
ሱስ የማያምኑበት እነማን እንደሆኑና የሚያስይዘ
ውም ማን እንደሆነ አስቀድሞ ያውቅ ነበርና ። ማቴ
፱ ፡ ፬ ። ምዕ ፪ ፡ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፡ ፰ ።
ስለዚህ ከአባቴ ካልተሰጠው በቀር ወደ እኔ መም ፷፭
ጣት የሚቻለው የለም አላቸው ። ቍ ፵፬ ።

ስለዚህም ከደቀ መዛሙርቱ ወደ ኋላቸው የተመ ፷፮
ለሱ ብዙዎች ናቸው፥ ከዚያም ወዲያ አብረዉት
አልሄዱም ።
ጌታ ኢየሱስም ዐሥራ ሁለቱን እናንተም ልትሄዱ ፷፯
ትሻላችሁን ? አላቸው ።
ስምዖን ጴጥሮስም መልሶ አቤቱ ! ዘላለማዊ የሕይ ፷፰

መኑ ንሐውር እንዘ ቃለ ሕይወት ዘለዓለም ብከ ።

፷፱ ወንሕነሰ አመነ ወአእመርነ ከመ አንተ ውእቱ ክር
ስቶስ ወልዱ ለእግዚአብሔር ሕያው ።

፸ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ አነ
ኀረይኩክሙ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ፡ ወበሕቱ አሐዱ
እምኔክሙ ሰይጣን ውእቱ ።

፸፩ ወዘንተሰ ዘይቤ እንበይነ ይሁዳ ስምዖን አስቆሮታዊ
እስመ ውእቱ ሀለዎ ያግብኦ ወውእቱ አሐዱ እም
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ፀአቱ ኀበ በዓል ።</u>

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ
ገሊላ ወኢፈቀደ ይሑር ምድረ ይሁዳ እስመ የኃ
ሥሡ አይሁድ ይቅትልዎ ።

፪ ወቀርበ በዓለ መጸለቶሙ ለአይሁድ ።

፫ ወይቤልዎ አኀዊሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ፍልስ እም
ዝየ ወሑር ብሔረ ይሁዳ ከመ አርዳኢከኒ ይርአዩ
ግብረከ ዘትገብር ወይእመኑ ።

፬ እስመ አልቦ ዘይገብር ምንተኒ ጽሚተ ወይፈቅድ
ክሡተ ይኩኖ ወእመሰ ዘንተ ዘትገብር አርኢ ርእ
ሰከ ለዓለም ።

፭ እስመ አኀዊሁኒ ኢአምኑ ቦቱ ።

፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ጊዜየሰ ዓዲ እስከ
ይእዜ ኢበጽሐ ወጊዜ ዚአክሙሰ ዘልፈ ድልው
ውእቱ ።

፯ ወለክሙሰ ኢይክል ዓለም ጸሊአተክሙ ወሊተሰ
ይጸልአኒ እስመ አነ ስምዕ ላዕሌሁ ወእዛለፎ እስመ
እኩይ ምግባሩ ።

፰ አንትሙሰ ዕርጉ ውስተ ዝንቱ በዓል ወአንሰ ኢየዓ
ርግ ይእዜ ውስተ ዝንቱ በዓል እስመ ዓዲ ኢበጽሐ
ጊዜየ ።

፱ ወከመዝ ይቤሎሙ ወነበረ ገሊላ ።

፲ ወበፅሖሙ አኃዊሁ ለበዓል ውእተ አሚረ ዐርገ
ውእቱኒ ጽሚተ ወአከ ገሃደ ።

፲፩ ወአኀዙ አይሁድ ይኅሥሥዎ በበዓል ወይቤሉ
አይቴ ውእቱ ዝኩ ።

፲፪ ወብዙኀ አንጕርጕሩ ሕዝብ በእንቲአሁ ወበ እለ
ይቤሉ ኄር ውእቱ ወካልኣን ይቤሉ አልቦ አላ ያስ
ሕቶሙ ለሕዝብ ።

፲፫ ወበሕቱ ክሡተሰ አልቦ ዘተናገረ በእንቲአሁ በእንተ
ፍርሃቶሙ ለአይሁድ ።

ወት ቃል ካንተ እያለ ወደማን እንሄዳለን አለው ።
ቀ፦ ፷፫ ።

፷፱ እኛስ የሕያው እግዚአብሔር ልጅ ክርስቶስ አንተ
እንደኾንክ አውቀን አምነናል ። ምዕ ፩ ፡ ፵፱ ። ፲፩ ፡
፳፯ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፯ ።

፸ ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔ ዐሥራ
ሁለታችሁን መርጫችሁ የለምን? ነገር ግን ከእና
ንተ አንዱ ሰይጣን ነው ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፫ ።

፸፩ ይህንንም ያለው ስምዖን ስለ ተባለው ስለ አስቆሮቱ
ሰው ስለ ይሁዳ ነው ፡ እርሱ ያስይዘው ዘንድ አለ
ውና ፡ እሱም ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ ነበርና ።

ምዕራፍ ፯ ፤

<u>ክፍል ፲፯ ፡ ወደ በዓል ስለ መውጣቱ ።</u>

፩ ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ወደ ገሊላ ሄደ ፡ ወደ
ይሁዳ ምድርም ሊሄድ አልወደደም ፡ አይሁድ ሊገ
ድሉት ይሹ ነበርና ። ምዕ ፭ ፡ ፲፯ ።

፪ የአይሁድም የቂጣ በዓላቸው ደርሶ ነበር ። ዘሌ
፳፫ ፡ ፴፬ ።

፫ ወንድሞቹም ጌታ ኢየሱስን እንዲህ አሉት ደቀ
መዛሙርትህም የምትሠራውን ሥራህን አይተው
እንዲያምኑ ከዚህ ተነሥተህ ወደ ይሁዳ አገር ሂድ ።
ማቴ ፲፪ ፡ ፵፯ ። ግብ ሐዋ ፩ ፡ ፲፬ ።

፬ ምንም ምን ቢሆን በሥውር የሚሠራና ግልጥ
ሊሆንለት የሚወድ የለም ፡ አንተ ግን ይህን የምታ
ደርግ ከሆነ ራስህን ለዓለም ግለጥ ።

፭ ወንድሞቹ ገና አላመኑበትም ነበርና ። መዝ ፷፪ ፡
፱ ። ማር ፫ ፡ ፳፩ ።

፮ ጌታ ኢየሱስም ጊዜዬ እስከ ዛሬ ገና አልደረሰም
የእናንተ ጊዜ ግን ዘወትር የተዘጋጀ ነው አላቸው ።
ምዕ ፪ ፡ ፬ ።

፯ ዓለም እናንተን ሊጠላችሁ አይችልም ፡ እኔን ግን
ይጠላኛል ፡ ሥራው ክፉ ስለሆነ እኔ እመስክርበታ
ለሁና ። ምዕ ፫ ፡ ፲፱ - ፳ ። ፲፭ ፡ ፲፱ ።

፰ እናንተ ወደዚህ በዓል ውጡ ፡ እኔ ግን አሁን ወደ
ዚህ በዓል አልወጣም ፡ ጊዜዬ ገና አልደረሰምና ።
ምዕ ፰ ፡ ፳ ።

፱ እንዲህም ብሏቸው በገሊላ ቀረ ።

፲ ወንድሞቹ ለበዓል ከወጡ በኋላ እሱም ያን ጊዜ
ወጣ ፡ ግን በሥውር ነው እንጂ ተገልጦ አይደለም ።

፲፩ አይሁድም ያ ወዴት ነው? እያሉ በበዓል ይፈል
ጉት ጀመረ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፶፮ ።

፲፪ ሕዝቡም ስለርሱ ብዙ አንጐራጐሩ ደግ ሰው ነው
ያሉ አሉ ፡ ሌሎችም አይደለም ፡ እንዲያውም ሕዝ
ቡን ያስታል ያሉ አሉ ። ምዕ ፱ ፡ ፲፯ ።

፲፫ ነገር ግን አይሁድን ስለ መፍራት ስለሱ በይፋ የተ
ናገረ የለም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፪ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ትምህርቱ በውስተ በዓል ።

፲፬ ወበማእከለ መዋዕለ በዓል ዓርገ እግዚእ ኢየሱስ
ምኵራበ ወአኀዘ ይምሀር ።
፲፭ ወአንከሩ አይሁድ ምህሮቶ እንዘ ይብሉ እፎ የአ
ምር ዝንቱ መጽሐፈ ዘኢመሀሮ መኑሂ ።
፲፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ትምህር
ትየሰ ኢኮነት እንቲአየ አላ እንቲአሁ ለዘፈነወኒ ።
፲፯ ወዘሰ ይፈቅድ ይግበር ሥምረቶ ውእቱ የአምር
ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ ትምህርትየ
ወእከ ዘእምኀቤየ ዘእነግር ።
፲፰ ወዘሰ ለርእሱ ይነግር ተድላ ርእሱ የኀሥሥ ወዘሰ
ይፈቅድ ያድሉ ለዘፈነዎ ጻድቅ ውእቱ ወአልቦ
ዐመፃ በኀቤሁ ።
፲፱ አኮኑ ሙሴ ወሀበክሙ ኦሪተ ወአልቦ አሐዱሂ እም
ኔክሙ ዘይገብራ ለኦሪት ለምንት እንከ ተኀሥሡ
ትቅትሉኒ ።
፳ ወአውሥኡ ሕዝብ ወይቤልዎ ጋኔንኑ ብከ መኑ የኀ
ሥሥ ይቅትልከ ።
፳፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አሐደ
ግብረ ገበርኩ ወኵልክሙ አንከርክሙ ።
፳፪ ወበእንተ ዝንቱ ወሀበክሙ ሙሴ ግዝረተ ወኢኮነት
እምኀበ ሙሴ አላ እምአበው ይእቲ ወበሰንበት ትገ
ዝርዎ ለሰብእ ።
፳፫ ወእመሰ በሰንበት ግዝረተ ይነሥእ ብእሲ ከመ ኢይ
ሰዐር ሕጉ ለሙሴ ፡ ለምንት እንከ ትግእዙኒ ለእመ
አሕየውክዎ ለብእሲ ኵለንታሁ በሰንበት ።
፳፬ ወኢትፍትሑ በአድልዎ አላ ፍትሐ ጽድቅ ፍትሑ ።
፳፭ ወበ እለ ይቤሉ እምሰብአ ኢየሩሳሌም አኮኑ ዝንቱ
ውእቱ ዘየኀሥሡ አይሁድ ይቅትልዎ ።
፳፮ ወናሁ ገሃደ ይትናገሮሙ ወአልቦ ዘይቤልዎ ምንተኒ
አእመሩኑ እንጋ መላእክት ወሊቃውንት ከመ ዝንቱ
ውእቱ ክርስቶስ በአማን ።
፳፯ ወባሕቱ ለዝንቱሰ ነአምሮ እምአይቴ ውእቱ ፡ ክርስቶ
ስሰ አመ ይመጽእ አልቦ ዘየአምሮ እምኀበ ይመጽእ ።
፳፰ ወአልዐለ ቃሎ እግዚእ ኢየሱስ በምኵራብ እንዘ
ይሜህር ወይቤ ኪያየኑ ተአምሩኒ ፡ ወተአምሩኑ
እምኀበ አይቴ አነ ወእከ ለልየ ዘመጻእኩ አላ ሀሎ
ጻድቅ ዘፈነወኒ ዘኢተአምርዎ አንትሙ ።

ክፍል ፲፯ ፡ በበዓሉ ላይ ስለ ማስተማሩ ።

በበዓሉም መካከል ጌታ ኢየሱስ ወደ ምኩራብ ፲፬
ወጥቶ ያስተምር ጀመረ ።
አይሁድም ይህ ሰው ያስተማረው የሌለ ፡ መጽሐ ፲፭
ፍን እንዴት ያውቃል ! እያሉ ትምህርቱን አደ
ነቁ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፶፬ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ትምህርቴ የላከኝ የአብ ናት ፲፮
እንጂ የእኔ አይደለችም አላቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፳፩-፳፰ ።
፲፪ ፡ ፵፱ ።
የሱን ፈቃድ ሊያደርግ የሚወድ ትምህርቴ ከእግዚ ፲፯
አብሔር ዘንድ እንደሆነና የምናገረው ከራሴ አለመ
ሆኑን እርሱ ያውቃል ። ምዕ ፫ ፡ ፳፩ ። ፰ ፡ ፴፩ ።
፴፪ ፡ ፵፯ ።
ለራሱ የሚመሰክር የራሱን ተድላ ደስታ ይሻል ፡ ፲፰
ለላከው ሊያደላ የሚወድ ግን እውነተኛ ነው ፡
ሐሰትም የለበትም ። ምዕ ፭ ፡ ፵፩-፵፬ ።
ሙሴ ኦሪትን ሰጥቷችሁ የለምን ፡ ከእናንተ አንድ ፲፱
ስንኳ ኦሪትን የሚፈጽማት የለም ፡ እንግዲያ ልትገ
ድሉኝ ለምን ትሻላችሁ ? ። ዘፀ ፳ ፡ ፩ ። ፳፬ ፡ ፫ - ፬ ።
ምዕ ፭ ፡ ፲፮ - ፲፰ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፲፬ ።
ሕዝቡም ጋኔን አለብህን ማን ሊገድልህ ይሻል ? ፳
ብለው መለሱለት ። ምዕ ፰ ፡ ፵፰ - ፶፪ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ አንድ ሥራ ሠራሁ ሁላች ፳፩
ሁም አደነቃችሁ አላቸው ። ምዕ ፭ ፡ ፰ - ፲፮ ።
ሙሴ ግዝረትን ሰጥቷችሁ ነበር ፡ ግን ከሙሴ አይደ ፳፪
ለችም ፡ ከአበው ተያይዛ መጣች እንጂ ፡ በሰንበትም
ሰውን ትገዝሩታላችሁ ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፲ ። ዘሌ ፲፪ ፡ ፫ ።
ሉቃ ፩ ፡ ፶፱ ። ሮሜ ፬ ፡ ፲፩ - ፲፪ ። ፊል ፫ ፡ ፭ ።
የሙሴ ሕግ እንዳይሻር ሰው በሰንበት የሚገዘር ፳፫
ከሆነ ፡ እንግዲያ ሰውን ሁለንትናውን በሰንበት ባድ
ነው ለምን ትነቀፉኛላችሁ ? ምዕ ፭ ፡ ፰ ።
በግብዝነት አትፍረዱ የእውነት ፍርድ ፍረዱ እንጂ ። ፳፬
ዘዳግ ፩ ፡ ፲፮ ። ምሳ ፳፬ ፡ ፳፫ ። ያዕ ፪ ፡ ፩ ።
ከኢየሩሳሌም ሰዎች እንዲህ የሚሉ ነበሩ ይህ አይ ፳፭
ሁድ ሊገድሉት የሚሹት አይደለምን ? ። ቍ ፲፱ ።
እነሆ እርሱ በገሀድ ይናገራቸዋል ፡ እነሱ ግን ምንም ፳፮
የሚሉት የለም ፡ ይህ በውነት ክርስቶስ እንደሆነ
አለቆች አዋቂዎች አውቀው ይሆን ? ።
ግን ይህን እንኳ ከየት እንደሆነ እናውቀዋለን ፡ ክር ፳፯
ስቶስ ግን በሚመጣበት ጊዜ የሚመጣበትን የሚያ
ውቅ የለም ። ቍ ፵፩ ።
ጌታ ኢየሱስም በምኩራብ ሲያስተምር ቃሉን ከፍ ፳፰
ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ እኔን ታውቁኛላችሁን ?
ከወዴትስ እንደሆንኩ ታውቃላችሁን ? እኔ ራሴ የመ
ጣሁ አይደለሁም እናንተ የማታውቁት የላከኝ እው
ነተኛ አለ እንጂ ።

፳፱ ወአንሰ አአምሮ እስመ እምኀቤሁ አነ ወውእቱ ፈነ
ወኒ ።
፴ ወፈቀዱ የአኀዝዎ ወባሕቱ አልቦ ዘአንሥአ እዴሁ
ላዕሌሁ እስመ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜሁ ወእምውእቶሙ
ሰብእ ብዙኃን እለ አምኑ ቦቱ ።
፴፩ ወይቤሉ አመ ይመጽእ ክርስቶስ ቦኑ ተአምር ዘይገ
ብር ፈድፋደ እምዘገብረ ዝንቱ ።

፴፪ ወሰበ ሰምዑ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ከመ አን
ጐርጐሩ ሕዝብ በእንቲአሁ ወፈነዉ ወዓሊያኒሆሙ
ከመ የአኀዝዎ ።
፴፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ
ሀሎኩ ምስሌክሙ ወእምዝ አሐውር ኀበ አብ ዘፈ
ነወኒ ።
፴፬ ወተኀሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ወኀበ አነ አሐውር አን
ትሙ ኢትክሉ መጺአ ።
፴፭ ወይቤሉ አይሁድ በበይናቲሆሙ አይቴኑ ሀለዎ ለዝ
ንቱ ይሑር ዘኢንክል ረኪቦቶ ንሕነ ውስተ ብሔረ
አረሚኑ የሐውር እንጋ ወይሜህሮሙ ለአረሚ ።

፴፮ ምንትኑ ዝንቱ ነገር ዘይብለነ ተኃሥሡኒ ወኢትረክ
ቡኒ ወኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ።

ክፍል ፲ወ፰፡ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ።

፴፯ ወበዓበይ ዕለት ዘይእቲ ተፍጻሜተ በዓል ቆመ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወከልሐ ወይቤ ዘጸምአ ይምጻእ ኀቤየ
ወይስተይ ።

፴፰ ወዘሂ የአምን ብየ በከመ ይቤ መጽሐፍ አፍላገ ማየ
ሕይወት ይውኅዝ እምከርሡ ።
፴፱ ወዘንተሰ ይቤ በእንተ መንፈስ ቅዱስ ዘሀለዎሙ ይን
ሥኡ እለ የአምኑ ቦቱ እስመ ዓዲሁ ኢመጽአ መን
ፈስ ቅዱስ በእንተ ዘኢተሰብሐ ዓዲሁ እግዚእ ኢየ
ሱስ ።

ክፍል ፲ወ፱፡ በእንተ ሕሊና አይሁድ ዘዘዚአሁ ።

፵ ወብዙኃን እምሕዝብ ሰሚዖሙ ዘንተ ነገረ ይቤሉ
አማን ነቢይ ውእቱ ዝንቱ ።
፵፩ ወቦ እለ ይቤሉ ክርስቶስ ውእቱ ወመንፈቆሙ ይቤሉ
ቦኑ እምገሊላ ይመጽእ ክርስቶስ ።
፵፪ አኮኑ ይብል መጽሐፍ ከመ እምነ ዘርአ ዳዊት ወእ
ምነ ቤተ ልሔም ሀገሩ ለዳዊት ይመጽእ ክርስቶስ።

፵፫ ወተናፈቁ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በእንቲአሁ ።
፵፬ ወቦ እለ ፈቀዱ የአኀዝዎ ፡ ወባሕቱ አልቦ ዘአንሥአ
እዴሁ ላዕሌሁ ።

እኔ ግን አውቀዋለሁ እኔ ከእርሱ ነኝና ፡ እርሱም ፳፱
ልኮኛልና ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፭ ።
ሊይዙት ወደዱ ፡ ግን እጁን በእርሱ ላይ ያነሣ የለም ፴
ጊዜው ገና አልደረሰም ነበርና ፡ ከነዚያም ሰዎች ያመ
ኑበት ብዙ ናቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፫ ።
ክርስቶስ በሚመጣበት ጊዜ በውኑ ይህ ካደረገው ፴፩
የሚበልጥ የሚያደርገው ተአምራት አለን ? አሉ ።
ምዕ ፰ ፡ ፴ ።
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ሕዝቡ በእርሱ ፴፪
ምክንያት እንደ አጕረመረሙ በሰሙ ጊዜ ሊይዙት
ሎሌዎቻቸውን ላኩ ።
ጌታ ኢየሱስም ትንሽ ቀን አብሬአችሁ አለሁ ከዚህ ፴፫
በኋላ ወደ ላከኝ ወደ አብ እሄዳለሁ አላቸው ። ምዕ
፲፫ ፡ ፴፫ ።
ትሹኛላችሁ አታገኙኝም እኔ ወደምሄድበትም እና ፴፬
ንተ መምጣት አትችሉም ። ሆሴ ፭ ፡ ፮ ። ምዕ ፰ ፡ ፳፩ ።
አይሁድም እርስ በርሳቸው እንዲህ አሉ እኛ ልናገ ፴፭
ኘው የማንችል ይህ ወዴት ይሄዳል ፡ አረማውያኑን
ሊያስተምር ወደ አረማውያን አገር ይሄድ ይሆን ?
ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፩ ።
ትሹኛላችሁ አታገኙኝም እኔ ወደምሄድበት እና ፴፮
ንተ መምጣት አትችሉም የሚለን ይህ ነገር ምን
ድን ነው ? ።

ክፍል ፲፰፡ ስለ መንፈስ ቅዱስ ።

በታላቋ በዓል ይህችም የመጨረሻዪቱ ቀን ጌታ ፴፯
ኢየሱስ ቆመና ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ ፡
የተጠማ ወደኔ መጥቶ ይጠጣ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፴፯ ። ኢሳ
፶፭ ፡ ፩ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ያመነብኝም መጽሐፍ እንደ ተናገረ የሕይወት ውኃ ፴፰
ከሆዱ ይፈሳል ። መዝ ፴፯ ፡ ፱ - ፲ ፡ ኢሳ ፲፪ ፡ ፫ ።
ይህንንም ያለ የሚያምኑበት ሰዎች ይቀበሉት ዘንድ ፴፱
ስለ አላቸው ስለ መንፈስ ቅዱስ ነው ፡ ጌታ ኢየ
ሱስ ገና ስለ አልተመሰገነ መንፈስ ቅዱስ ገና አል
መጣምና (አልተሰጠምና)። ኢሳ ፴፬ ፡ ፫ ። ኢዩ ፪ ፡
፳፰ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፯ ።

ክፍል ፲፱፡ ስለ ተለያየው የአይሁድ አሳብ ።

ከሕዝቡም ብዙዎቹ ይህን ነገር ሰምተው በውነት ፵
ይህ ነቢይ ነው አሉ ። ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ ።
ክርስቶስ ነው ያሉም አሉ ፡ እኩሌቶቹም በውኑ ክር ፵፩
ስቶስ ከገሊላ ይመጣልን? ያሉም አሉ ። ምዕ ፩ ፡ ፵፯ ።
መጽሐፍ ከዳዊት ዘርና የዳዊት አገር ከምትሆን ፵፪
ከቤተ ልሔም ክርስቶስ ይመጣል ይል የለምን ?
መዝ ፻፴፪ ፡ ፲፩ ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ። ማቴ ፪ ፡ ፭ - ፯ ።
ስለ እርሱ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው ተለያዩ ። ምዕ ፱ ፡ ፲፯። ፵፫
ሊይዙት የወደዱም ነበሩ ፡ ነገር ግን በርሱ ላይ እጁን ፵፬
ያነሣ የለም ። ቍ ፴ ።

፵፭ ወተሠውጡ ወዓልያኒሆሙ ኀበ ሊቃነ ካህናት ወፈ
ሪሳውያን ወይቤልዎሙ እሙንቱ እፎኑመ ዘኢያም
ጻእክምዎ ።
፵፮ ወአውሥኡ ወዓልያኒሆሙ ወይቤልዎሙ ግሙራ
ኢተናገረ ሰብእ ዘከመ ተናገረ ውእቱ ብእሲ ።
፵፯ ወአውሥኡ ፈሪሳውያን ወይቤልዎሙ ትጌግዩኑ
አንትሙኒ ።
፵፰ ቦኑ እመላእክት ወእምፈሪሳውያን ዘአምኑ ቦቱ ።
፵፱ ዘእንበለ እሉ ጊጉያን ሕዝብ እለ ኢየአምሩ አሪተ
ወእሙንቱ ርጉማን ።
፶ ወይቤሎሙ ኒቆዲሞስ ዘሖረ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ ቀዲሙ ሌሊተ አሐዱ እምኔሆሙ ።
፶፩ ኦሪትክሙኑ ትኬንኖ ለሰብእ ዘእንበለ ይሕትትዎ
ቅድመ ወያእምሩ ግብሮ ዘገብረ ።
፶፪ ወአውሥእዎ ወይቤልዎ አንተሂ እምገሊላኑ ትብል
አንተ ኀሥሥ መጽሐፈ ትርአይ ከመ እምገሊላ
ኢይትነሣእ ነቢይ ።
፶፫ ወገብኡ ኵሉ ለለአሐዱ ውስተ ቤቶሙ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወእግዚእ ኢየሱስኒ ሖረ ውስተ ደብረ ዘይት ።
፪ ወእንግሀ በጽባሕ ወቦአ ካዕበ ምኵራበ ወተጋብኡ
ኵሉ ሕዝብ ኀቤሁ ወአኀዘ ይምሀሮሙ ።

ክፍል ፴ ፡ በእንተ ኣንስ ብእሲት ዘማዊት ።

፫ ወአምጽኡ ኀቤሁ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ብእሲተ
እስርተ እንተ ተረክበት በዝሙት ወአብእዋ ውስጠ
ወአቀምዋ ቅድመ እግዚእ ኢየሱስ ።
፬ ወይቤልዎ ኦ ሊቅ ረከብናሃ ለዛቲ ብእሲት እንዘ ትኤ
ብስ በዝሙት ።
፭ ወበሕግነሰ ሠርዐ ሙሴ ከመ ትትወገር በእብን ወአ
ንተሰ እንከ ምንተ ትብል በእንቲአሃ እስመ ናሁ
ተረክበት በዝሙት ።
፮ ወዘንተ ይቤሉ እንዘ ያሜክርዎ ከመ ይርከቡ ምክን
ያተ ላዕሌሁ ፡ ወአትሐተ እግዚእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ
ውስተ ምድር ወጸሐፈ በአጽባዕቱ ።
፯ ወሶበ ቆሙ ብዙኃ ወአኅንደዩ ተስእሎቶ አንሥአ
አዕይንቲሁ ወነጸረ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ዘአልቦ
ኃጢአት እምኔክሙ ቀዲሙ ለይገራ በእብን ።
፰ ወካዕበ ደነነ ወጸሐፈ ኀበ ምድር በአጽባዕቱ ።
፱ ወሰሚዖሙ እሙንቱ ዘንተ ዘሰፋ በለብዎ አኃዙ
ይሑሩ በበአሐዱ እስከ ወፅኡ ሊቃውንቲሆሙ እም

ሎሌቆቻቸውም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ፈሪ ፵፭
ሳውያን ተመለሱ እነሱም ያላመጣችሁት ለምን
ድን ነው ? አሏቸው ።
ሎሌቆቻቸውም መልሰው ያ ሰው እንደተናገረው ፵፮
ፈጽሞ ሰው ተናግሮ አያውቅም አሉዋቸው ። ማቴ
፯ ፡ ፳፱ ።
ፈሪሳውያንም መልሰው እናንተም ትሳሳታላችሁን? ፵፯
አሉዋቸው ።
በውኑ ከአለቆች ወይም ከፈሪሳውያን ያመኑበት ፵፰
አሉን ? ።
ኦሪትን ከማያውቁ ከእነዚህ ስሑታን ሕዝብ በቀር ፵፱
እነሱም የተረገሙ ናቸው ።
ከነሱም አንዱ የነበረው ቀድሞ በሌሊት ወደ ኢየ ፶
ሱስ የሄደው ኒቆዲሞስ እንዲህ አላቸው ። ምዕ ፫ ፡ ፪።
ሰውን አስቀድሞ ሳይመረምሩት የሠራውንም ሥራ ፶፩
ውን ሳያውቁ ኦሪታችሁ ትፈርድበታለችን? ዘዳግ
፩ ፡ ፲፮ ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፰ ።
መልሰው አንተም ከገሊላ ነው ትላለህን ? ከገሊላስ ፶፪
ነቢይ እንደማይነሣ ታውቅ ዘንድ መጽሐፍን መር
ምር አሉት ።
ሁሉም እያንዳንዱ ወደየቤታቸው ተመለሱ ። ፶፫

ምዕራፍ ፰ ፤

ጌታ ኢየሱስም ወደ ደብረ ዘይት ሄደ ። ፩
በጧትም ገሥግሦ ዳግመኛ ወደ ምኵራብ ገባ ፡ ሕዝቡ ፪
ሁሉ ከእሱ ዘንድ ተሰበሰቡና ያስተምራቸው ጀመረ ።

ክፍል ፴ ፡ ስለ አመንዝራይቱ ሴት ፍርድ ።

ጻፎችና ፈሪሳውያንም በዝሙት የተገኘችውን ሴት ፫
እንደ ታሰረች ወደርሱ አመጡ ፡ ወደ ውስጥም አግ
ብተው ከጌታ ኢየሱስ ፊት አቆሟት ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፬ ።
መምህር ሆይ ! ይቺን ሴት በዝሙት ስትበድል አገ ፬
ኘናት አሉት ።
በሕጋችን ሙሴ በደንጊያ እንድትደበደብ አዟል ፡ ፭
እንግዲህ አንተሳ ስለ እርሷ ምን ትላለኽ? እነሆ
ስትሴስን ተገኝታለችና? ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፳ ። ዘሌ ፳ ፡ ፲ ።
ዘዳግ ፳፪ ፡ ፳፪ ።
በእርሱ ምክንያት ሊያገኙበት ሲፈትኑት ይኸን አሉ ፮
ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን ወደ ምድር አተኵሮ
በጣቱ ጻፈ ።
ብዙ ጊዜ ቆመው መላልሰው በጠየቁት ጊዜ ዓይኖ ፯
ቹን ቀና አድርጎ ወደ እነሱ እያየ ፡ ከእናንተ ኃጢ
አት የሌለበት አስቀድሞ ደንጊያ ይጣልባት አላ
ቸው ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፯ ። ኢዮ ፭ ፡ ፲፪ ። ሮሜ ፪ ፡ ፩ ።
ዳግመኛም ዝቅ ብሎ በጣቱ በምድር ላይ ጻፈ ። ፰
እነሱም ይህን ተግሣፅ ሰምተው ኃጢአታቸውን አስ ፱
በው ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ ሊቃውንቶቻቸው

ቀዳሚ እስከ ደኃሬ ወተርፈ እግዚእ ኢየሱስ ባሕ
ቲቶ ወይእቲኒ ብእሲት ትቀውም ውስጠ ።

፲ ወአንሥአ እግዚእ ኢየሱስ አዕይንቲሁ ወነጸረ ኀቤሃ
ወይቤላ ኦ ብእሲቶ አይቴ ሀለዉ እለ ይኴንኑኪ ።
፲፩ ወአውሥአት ወትቤሎ አልቦ ዘእሬኢ ወኢአሐዱሂ
እግዚእየ ፡ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነሂ ኢይኴን
ነኪ ሑሪ እትዊ በሰላም ወእምዝ ዳግመ ኢተ
አብሲ ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ ነገር በእንተ ዘይትልዎ ለእግዚእነ ።

፲፪ ወካዕበ ነበቦሙ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ አነ ውእቱ
ብርሃኑ ለዓለም ዘተለወኒ ኢየሐውር ውስተ ጽል
መት አላ ይረክብ ብርሃነ ሕይወት ።

፲፫ ወይቤልዎ ፈሪሳውያን ለሊከኑ ትንእድ ርእሰከ
ኢኮነ ጽድቀ ስምዕከ ።
፲፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እመኒ
ለልየ ስምዐ ኮንኩ ለርእስየ ጽድቅ ውእቱ ስምዕየ
እስመ አነ አአምር እምኀበ መጻእኩ ወኀበሂ አሐ
ውር ወአንትሙሰ ኢተአምሩ እምኀበ መጻእኩ ወኀ
በሂ አሐውር ።
፲፭ አንትሙሰ ሕገ ዘሥጋ ትኴንኑ ወአንሰ ኢይኴንን
ወኢመነሂ ።
፲፮ ወእመሂ ኰነንኩ አነ ጽድቀ እኴንን እስመ ኢኮንኩ
አነ ባሕቲትየ አላ አነ ወአብ ዘፈነወኒ ።
፲፯ አኮኑ ጽሑፍ ውስተ ኦሪትክሙ ከመ ስምዐ ክልኤቱ
ሰብእ እሙን ውእቱ ።
፲፰ ወአነሂ ሰማዕት ለርእስየ ወአብ ዘፈነወኒ ሰማዕትየ ።

፲፱ ወይቤልዎ አይቴ ውእቱ አቡከ ፡ ወአውሥአ እግዚእ
ኢየሱስ ወይቤሎሙ ኢ ኪያየ ተአምሩ ወኢ አቡየ
ሶበሰ ኪያየ አእመርክሙ እምአእመርክምዎ ለአቡየኒ፡
፳ ወዘንተ ነገረ ተናገሮሙ እግዚእ ኢየሱስ በኀበ
ሙዳየ ምጽዋት እንዘ ይሜህሮሙ በምኵራብ ወኢ
አኃዝዎ እስመ ዓዲ ኢበጽሐ ጊዜሁ ።

፳፩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አንሰ አሐውር
ተኃሥሡኒ ወኢትረክቡኒ ወትመውቱ በኃጢአት
ክሙ ወኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ።

፳፪ ወይቤሉ አይሁድ ይቀትልኑ እንጋ ርእሶ ሰሊሁ ዘይ
ብለነ ኀበ አነ አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ።

፳፫ ወይቤሎሙ አንትሙሰ እምታሕቱ አንትሙ ወአንሰ
እምላዕሉ አነ፡ አንትሙሰ እምዝንቱ ዓለም አንትሙ
ወአንሰ ኢኮንኩ እምዝንቱ ዓለም ።

እስኪወጡ ድረስ አንዳንድ እያሉ ይሄዱ ጀመር ፡
ጌታ ኢየሱስም ብቻውን ቀረ ያችም ሴት ከውስጥ
ቆማ ቀረች ። ሮሚ ፪ ፡ ፳፪ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም ዓይኖቹን አቅንቶ እያትና አንቺ ሴት ፲
የሚከሱሽ ወዴት አሉ ? አላት ።
እሷም ጌታዬ! አንድ ስንኳ የማየው የለም ብላ መለ ፲፩
ሰችለት ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔም አልፈርድብሽም
በሰላም ወደ ቤትሽ ሂጂ ፡ ከእንግዲህም ወዲህ አት
በድዩ አላት ። ምዕ ፫ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፳፩ ፡ ጌታችንን ለሚከተል ሰው የተነገረ ።

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ የተ ፲፪
ከተለኝ ወደ ጨለማ አይሄድም የሕይወትን ብርሃን
ያገኛል እንጂ ብሎ አስተማራቸው ። ኢሳ ፵፱ ፡ ፮ ።
ምዕ ፩ ፡ ፫ - ፱ ።
ፈሪሳውያንም ራስህን በራስህ ታመሰግናለህን? ምስ ፲፫
ክርነትህ እውነት አይደለም አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው እኔ ስራሴ ፲፬
ብመሰክርም ምስክርነቴ እውነት ነው ፡ እኔ የመጣሁ
በትንና የምሄድበትን አውቃለሁና ፡ እናንተ ግን የመ
ጣሁበትንና የምሄድበትን አታውቁም ። ምዕ ፯ ፡ ፳፰ ።

እናንተ ሥጋዊ ፍርድ ትፈርዳላችሁ እኔ ግን በማ ፲፭
ንም በማን አልፈርድም ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፡ ፯ ።
እኔ ብፈርድም እውነት እፈርዳለሁ እኔ ብቻዬን አይ ፲፮
ደለሁምና ፡ እኔ የላከኝ አብም እንጂ ። ቊ ፳፱ ።
በሕጋችሁ የሁለት ሰው ምስክርነት የታመነ እንደ ፲፯
ኾነ ተጽፎ የለምን? ። ዘዳግ ፲፯ ፡ ፮ ።
እኔ ራሴ ምስክር ነኝ የላከኝ አብም ምስክሬ ነው ። ፲፰
ምዕ ፫ ፡ ፴፮ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፮ - ፲፪ ።
አባትህ የት ነው? አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም እኔን አታ ፲፱
ውቁ አባቴንም አታውቁ ፡ እኔንስ ብታውቁ አባቴን
ባወቃችሁት ነበር ብሎ መለሰላቸው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፯ ።
ጌታ ኢየሱስም በምኵራብ ሲያስተምራቸው በሙ ፳
ዳየ ምጽዋት አጠገብ ይህን ተናገራቸው ፡ ግን አል
ያዙትም ጊዜው ገና አልደረሰምና ። ምዕ ፯ ፡ ፴ ።
ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፫ ።
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ እኔ እሄዳለሁ ትሹኛላችሁ ፳፩
አታገኙኝም በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ እኔ ወደ
ምሄድበትም እናንተ መምጣት አይቻላችሁም
አላቸው ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፫ ።
አይሁድም እኔ ወደምሄድበት እናንተ መምጣት አት ፳፪
ችሉም የሚለን ፡ እርሱ ራሱ ራሱን ይገድል ይሆን?
አሉ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፭ ።
እናንተስ ከምድራዊው ወገን ናችሁ እኔ ግን ከላይ ፳፫
ነኝ ፡ እናንተ ከዚህ ዓለም ናችሁ እኔ ግን ከዚህ
ዓለም አይደለሁም ።

፳፬ ወናሁ እቤለክሙ ከመ ትመውቱ በኃጢአትክሙ
ለእመ ኢአመንክሙ ከመ አነ ውእቱ ትመውቱ
በኃጢአትክሙ ።
፳፭ ወይቤልዎ አንተ መኑ አንተ ፡ ወይቤሎሙ እግዚእ
ኢየሱስ ቀዳሚኒ ነገርኩክሙ ።
፳፮ ወብዙኃ ብየ ዘእብል በእንቲአክሙ ወእኴንን በቱ
ወባሕቱ ዘፈነወኒ ጻድቅ ውእቱ ወአንሰ ዘሰማዕኩ
በኀቤሁ እነግር ለዓለም ።
፳፯ ወኢያእመሩ ከመ በእንተ አብ ይቤሎሙ ።
፳፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ እመ ተለዓለ ወልደ
እጓለ እመሕያው ይእተ አሚረ ተአምሩ ከመ አነ
ውእቱ ፡ ወአኮ ዘእምኀቤየ ዘእነግር አላ በከመ መሀ
ረኒ አቡየ ከማሁ እነግር ።
፳፱ ወዘፈነወኒ ሀሎ ምስሌየ ወኢየኃድገኒ አብ ባሕቲትየ
እስመ አነ ሥምረቶ እገብር ዘልፈ ።

፴ ወዘንተ ብሂሎ ብዙኃን እለ አምኑ በቱ ።

፴፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእለ አምኑ በቱ አይ
ሁድ አንትሙሂ ለእመ ነበርክሙ በቃልየ አማን
አርዳእየ አንትሙ ።
፴፪ ወተአምርዋ ለጽድቅ ወጽድቅኒ ታግዕዘክሙ ።

ክፍል ፳ወ፪ ፡ በእንተ ትዝኅርቶሙ ለአይሁድ ።

፴፫ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ዘርአ አብርሃም ንሕነ ወእ
ምአመ ክነ ግሙራ ኢተቀነይነ ወኢለመኑሂ እፎ
እንከ ትብለነ ትግዕዙ ።
፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አማን እብ
ለክሙ ኵሉ ዘይገብራ ለኃጢአት ገብራ ውእቱ ለኃ
ጢአት ።
፴፭ ወገብርሰ ኢይነብር ውስተ ቤት ለዝሉፉ ወወልድሰ
ይነብር ለዓለም ።
፴፮ ወእምከመሰ ወልድ አግዐዘክሙ አማን ግዑዛን
አንትሙ ።
፴፯ ወአአምር ከመ ዘርአ አብርሃም አንትሙ ወባሕቱ
ተኃሥሡ ትቅትሉኒ እስመ ኢይነብር ቃልየ ኀቤ
ክሙ ።
፴፰ ወአንሰ ዘርኢኩ በኀበ አቡየ እነግር ወአንትሙሂ
ዘርኢክሙ በኀበ አቡክሙ ትገብሩ ።
፴፱ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ለነሰ አብርሃም አቡነ ወይ
ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ ውሉደ አብርሃም
አንትሙ ግብረ አብርሃም እምገበርክሙ ።
፵ ወይእዜሰ ተኃሥሡ ትቅትሉኒ ብእሴ ጻድቀ ዘጽድቀ
እነግረክሙ ዘሰማዕኩ በኀበ እግዚአብሔር ወአብር
ሃምሰ ኢገብረ ከመዝ ።
፵፩ አንትሙሰ ትገብሩ ግብረ አቡክሙ ወይቤልዎ ንሕ

እነሆ በኃጢአታችሁ ትሞታላችሁ እንዳልኳችሁ ፳፬
እኔ እንደሆንኩ ካላመናችሁ በኃጢአታችሁ ትሞታ
ላችሁ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፮ ።
እነሱም አንተ ማነህ? አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም ፳፭
ቀድሞ ነግሬአችኋለሁ አላቸው ።
ስለ እናንተ የምለውና የምፈርደው ብዙ አለኝ የላ ፳፮
ከኝም እውነተኛ ነው እኔም በእሱ ዘንድ የሰማሁ
ትን ለዓለም እናገራለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፰ ።
ስለ አብ እንደ ነገራቸውም አላወቁም ። ፳፯
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፡ የሰው ልጅ ከፍ ፳፰
ከፍ ባለጊዜ ፡ ያን ጊዜ እኔ እንደሆንኩ ታውቃላ
ችሁ የምናገረውም ከኔ አይደለም አባቴ እንደ ነገ
ረኝ እንዲሁ እናገራለሁ እንጂ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፪ ።
የላከኝም ከኔ ጋር አለ አብ ብቻዬን አይተወኝም ፡ ፳፱
እኔ ዘወትር ፈቃዱን አደርጋለሁና ። ቀ ፲፮ ። ምዕ
፲፬ ፡ ፲ ።
ይህንንም በተናገረ ጊዜ ያመኑበት ብዙዎች ናቸው። ፴
ምዕ ፯ ፡ ፴፩ ።
ጌታ ኢየሱስም ያመኑበት አይሁድን እናንተም ፴፩
በቃሌ ጸንታችሁ ብትኖሩ በእውነት ደቀ መዛሙር
ቶቼ ናችሁ አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፬ ።
እውነትን ታውቋታላችሁ እውነትም አርነት ታወ ፴፪
ጣችኋለች ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፳፪ ፡ ስለ አይሁድ ትዝኅርት ።

መልሰው እኛ የአብርሃም ዘር ነን ከሆነ ጀምሮ ከቶ ፴፫
ለማንም ለማን አልተገዛንም እንዴት አርነት ትወጣ
ላችሁ ትለናለህ? አሉት። ዘሌ ፳፭ ፡ ፵፪። ማቴ ፫ ፡ ፱።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እውነት እውነት እላችኋለሁ ፴፬
ኃጢአትን የሚሠራ ሁሉ የኃጢአት ተገዢ ነው
አላቸው ። ሮሜ ፯ ፡ ፮-፳ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰ ።
ባርያ ዘወትር በቤት አይኖርም ልጅ ግን ለዘለዓለም ፴፭
ይኖራል ።
ልጅ ነፃ ከወጣችሁ ግን በእውነት አርነት የወጣችሁ ፴፮
ናችሁ ። ሮሜ ፮ ፡ ፲፰-፳፪ ።
የአብርሃም ዘር እንደሆናችሁ አውቃለሁ ፡ ነገር ግን ፴፯
ቃሌ በእናንተ ዘንድ አይኖርምና ልትገድሉኝ ትሻላ
ችሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፱ ።
እኔ ከአባቴ ዘንድ ያየሁትን እናገራለሁ እናንተም ፴፰
ከአባታችሁ ዘንድ ያያችሁትን ታደርጋላችሁ ።
እነሱም መልሰው ለኛማ አባታችን አብርሃም ነው ፴፱
አሉት ፡ ጌታ ኢየሱስም የአብርሃም ልጆች ብትሆ
ኑስ የአብርሃምን ሥራ በሠራችሁ ነበር። ማቴ ፫ ፡ ፱።
አሁን በእግዚአብሔር ዘንድ የሰማሁትን እውነቱን ፵
የምነግራችሁን እውነተኛውን ልትገድሉኝ ትሻላ
ችሁ ፡ አብርሃምስ እንዲህ አላደረገም። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፯።
እናንተ የአባታችሁን ሥራ ትሠራላችሁ እኛስ ከዝ ፵፩

ነሰ ኢ.ተወለድነ እምዝሙት አላ አሐዱ አብ ብነ
ወውእቱ እግዚአብሔር ።
፵፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ እግዚአብሔር
አቡክሙ እምአፍቀርክሙኒ ኪያየ ፡ ወቃልየኒ እም
ዐቀብክሙ እስመ አነ እምኀበ እግዚአብሔር ወፃእኩ
ወመጻእኩ ፡ ወአከ ለልየ ዘመጻእኩ አላ ውእቱ
ፈነወኒ ።
፵፫ ወእፎ እንከ ኢተአምኑ ቃልየ እስመ ኢትክሉ
ሰሚዐ ነገረ ዚአየ ።
፵፬ አንትሙሰ እምአቡክሙ ሰይጣን አንትሙ ወፍት
ወቶ ለአቡክሙ ትግበሩ ትፈቅዱ ፡ ወውእቱሰ ቀታሌ
ነፍሰ ሰብእ ውእቱ እምትካት ወኢይቀውም በጽ
ድቅ እስመ አልቦ ጽድቅ በኀቤሁ ፡ ወሶበሂ ይነብብ
ሐሰተ እምዚአሁ ይነብብ እስመ ሐሳዊ ውእቱ ወአ
ቡሃ ለሐሰት ።
፵፭ ወአንሰ እስመ ጽድቀ እነግር ኢተአምኑኒ ።
፵፮ መኑ እምኔክሙ ዘይዛለፈኒ በእንተ ኃጢአት ወእ
መሰ አነ ጽድቀ እነግር ለምንት ኢተአምኑኒ ።
፵፯ ዘሰ እምእግዚአብሔር ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር
ይሰምዕ ወበእንተ ዝንቱ አንትሙሰ ኢትሰምዑኒ
እስመ ኢኮንክሙ እምእግዚአብሔር ።
፵፰ ወተሰጥውዎ አይሁድ ወይቤልዎ አኮኑ ሠናየ ንቤ
ለከ ከመ ሳምራዊ አንተ ወጋኔን ብከ ።
፵፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አንሰ ጋኔን
አልብየ ወባሕቱ አከብር አባየ ወአንትሙሰ ታስተ
ሐቅሩኒ ።
፶ አንሰ ኢየኃሥሥ ተድላ ለርእስየ ሀሎ ዘየኃሥሥ
ወዘሂ ይኴንን ።
፶፩ አማን አማን እብለክሙ ዘዐቀበ ቃልየ ኢይጥዕሞ
ለሞት ለዓለም ።
፶፪ ወይቤልዎ አይሁድ ይእዜሰ አእመርናከ ከመ
ጋኔን ብከ አብርሃም ጥቀ ሞተ ወነቢያትኒ ሞቱ ወአ
ንተሰ ትብል ዘዐቀበ ቃልየ ኢይጥዕም ለሞት
ለዓለም ።
፶፫ አንተኑ ተዐቢ እምአብርሃም አቡነ ዘሞተ ወእምነቢ
ያትኒ እለ ሞቱ መነ ትሬሲ ርእሰከ ።
፶፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ እመሰ
ለልየ ሰባሕኩ ለርእስየ ኢይበቊዓኒ ስብሐትየ ወኢ
ምንትኒ አላ ሀሎ አቡየ ዘይሴብሐኒ ዘአንትሙ ትብ
ልዎ አምላክነ ውእቱ ወኢተአምርዎ ።
፶፭ ወአንሰ አአምሮ ወእመሰ እቤ ኢየአምሮ እከውን
ከማክሙ ሐሳዌ ወአንሰ አአምሮሂ ወቃሎሂ አዐቅብ።
፶፮ አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ከመ ይርአይ ዕለትየ ፡
ወርእየሂ ወተፈሥሐ ።

ሙት አልተወለድንም አንድ አባት አለን እንጂ ፡
እሱም እግዚአብሔር ነው አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እግዚአብሔር አባታችሁ ቢኾንስ ፡ ፵፪
እኔን በወደዳችሁኝ ቃሌንም በሰማችሁ ነበር ፤ እኔ
ከእግዚአብሔር ዘንድ ወጥቼ መጥቻለሁና ፡ እኔ
በራሴ የመጣሁ አይደለም ፡ እሱ ላከኝ እንጂ ።
እንግዲህ ቃሌን ለምን አታምኑም ? እኔ የተናገር ፵፫
ኩትን መስማት አይቻላችሁምና ።
እናንተስ ከአባታችሁ ከሰይጣን ናችሁ ፡ የአባታች ፵፬
ሁንም ፈቃድ ልታደርጉ ትወዳላችሁ ፡ እሱ ከጥንት
ጀምሮ የሰው ነፍስ ገዳይ ነው በእውነትም አይቆ
ምም በእሱ ዘንድ እውነት የለምና ፡ ሐሰትንም በሚ
ናገርበት ጊዜ ከራሱ አንቅቶ ይናገራል ሐሰተኛ
ነውና የሐሰትም አባት ነውና ። ዘፍ ፫ ፡ ፬ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡
፬ ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፰-፲ ።
እኔ ግን እውነት እናገራለሁና አታምኑኝም ። ፵፭
ስለ ኃጢአት ከእናንተ የሚወቅሰኝ ማነው ? እኔ ፵፮
እውነቱን ስናገር ለምን አታምኑኝም ? ፪ ቆሮ ፭ ፡
፳፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፪ ።
ከእግዚአብሔር የኾነ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰ ፵፯
ማል ፡ ስለዚህ እናንተ አትሰሙኝም ከእግዚአብ
ሔር አይደላችሁምና። ምዕ ፰ ፡ ፵፯። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፮ ።
አይሁድም አንተ ሳምራዊ እንደ ሆንክ ጋኔንም ፵፰
እንዳለብህ ያልንህ መልከም አይደለምን ? ብለው
መለሱለት ። ምዕ ፯ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እኔስ አባ ፵፱
ቴን አከብራለሁ እንጂ ጋኔን የለብኝም ፡ እናንተ
ግን ትንቁኛላችሁ ።
እኔ ለራሴ ተድላ ደስታን አልሻም ፡ የሚሻና የሚፈ ፶
ርድስ አለ ። ምዕ ፭ ፡ ፵፩ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ቃሌን የጠበቀ ለዘለዓ ፶፩
ለም ሞትን አይቀምሰውም ። ምዕ ፮ ፡ ፵-፵፯ ።
አይሁድም እንዲህ አሉት አሁንማ ጋኔን እንዳለ ፶፪
ብህ አወቅን እኮ? አብርሃም ስንኳ ሙቷል ፡ ነቢያ
ትም ሙተዋል አንተ ግን ቃሌን የጠበቀ ለዘላለም
አይሞትም ትላለህ ። ዘካ ፩ ፡ ፭ ።
ከሞተው ከአባታችን ከአብርሃም ከሞቱ ከነቢያትስ ፶፫
አንተ ትበልጣለህን ?። ራስህን ማነን ታደርጋለህ?
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው እኔ ራሴን በራሴ ፶፬
በመስግን ምስጋናዬ ምንም አይጠቅመኝም እናንት
አምላካችን ነው የምትሉትና የማታውቁት የሚያ
መሰግነኝ አባቴ አለ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፬ ።
እኔ ግን አውቀዋለሁ ፡ አላውቀውም ብል እንደ እና ፶፭
ንተ ሐሰተኛ እኾናለሁ ፡ እኔ አውቀዋለሁ ቃሉንም
እጠብቃለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፱ ።
አባታችሁ አብርሃም የኔን ቀን ሊያይ ተመኘ ፡ አይ ፶፮
ቶም ደስ አለው ። ዕብ ፲፩ ፡ ፲፫ ።

፶፯ ወይቤልዎ አይሁድ ኀምሳ ዓመት አልብከ አብር
ሃምሃ ርኢከ ።
፶፰ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን እብለ
ክሙ እምቅድመ ይትወለድ አብርሃም ሀሎኩ አነ ።
፶፱ ወነሥኡ እብነ ከመ ይውግርዎ ወተኀብአሙ እግ
ዚእ ኢየሱስ ወወፅአ እምኵራብ ወኀለፈ እንተ ማእ
ከሎሙ ወሖረ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ዘዕውሩ ተወልደ ።

፩ ወእንዘ የኀልፍ እምህየ ርእየ ብእሴ ዘዕውሩ
ተወልደ ።
፪ ወተስእልዎ አርዳኢሁ ወይቤልዎ ረቢ በኀጢአተ
መኑ ተወልደ ዝንቱ ዕውር በዘ ርእሱኑ ወሚመ በዘ
አዝማዲሁ ።
፫ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ኢ ውእቱ አበሰ ወኢ
አዝማዲሁ ዳእሙ ከመ ያስተርኢ ግብረ እግዚአ
ብሔር በላዕሌሁ ።
፬ ወበሕቱ ርቱዕ ሊተ እግበር ግብሮ ለዘፈነወኒ እንዘ
መዓልት ውእቱ ፡ እስመ ትመጽእ ሌሊት ዘኢይክል
በቱ አሐዱሂ ገቢረ ።
፭ እንዘ ሀሎኩ ውስተ ዓለም አነ ውእቱ ብርሃኑ ለዓ
ለም ።
፮ ወዘንተ ብሂሎ ወረቀ ውስተ ምድር ወገብረ ጽቡረ
በምራቁ ወቀብአ አዕይንቲሁ ለውእቱ ዕውር ።
፯ ወይቤሎ ሑር ተሐፀብ በምጥማቃተ ሰሊሆም ዘበ
ትርጓሜሁ ሐዋርያ ፡ ወሖረ ወተሐፅበ ወገብአ እንዘ
ይሬኢ ።
፰ ወአግዋሪሁሰ ወእለሂ የአምርዎ ትካት ወይሬእይዎ
እንዘ ይስእል ይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ውእቱ ዘይነብር
ውስተ ፍኖት ወይስእል ።
፱ ወቦ እለ ይቤሉ ውእቱ ዝንቱ ፡ ወካልአን ይቤሉ
አልቦ አላ ይመስሎ ፡ ወለሊሁሰ ይቤ አነ ውእቱ ።
፲ ወይቤልዎ እፎ ተከሥታ አዕይንቲከ ።
፲፩ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ብእሲ ዘስሙ ኢየሱስ
ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወቀብአኒ አዕይንትየ ወይቤለኒ
ሑር ተሐፀብ በምጥማቃተ ሰሊሆም ወሖርኩ ወተ
ሐፀብኩ ወርኢኩ ።
፲፪ ወይቤልዎ አይሁድ አይቴ ውእቱ ብእሲሁ ወይቤ
ሎሙ ኢየአምር ።
፲፫ ወወሰድዎ ኀበ ፈሪሳውያን ለውእቱ ዘዕውሩ ተወ
ልደ ።
፲፬ እስመ ሰንበት አሚሁ አመ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ
ጽቡረ በምራቁ ወከሠቶ አዕይንቲሁ ።
፲፭ ወተስእልዎ ካዕበ ፈሪሳውያን ዘከመ እፎ ርእየ ወይ

አይሁድም ኀምሳ ዓመት የሌለህ እንዴት አብርሃምን ፶፯
አየህ? አሉት ። ሉቃ ፫ ፡ ፳፫ ።
ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እላችኋለሁ አብር ፶፰
ሃም ሳይወለድ እኔ ነበርኩ አላቸው ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፲፫ ።
ሊወግሩት ድንጋይ አነሡ ጌታ ኢየሱስ ግን ተሠ ፶፱
ውሮአቸው ከምኵራብ ወጣና በመካከላቸው አልፎ
ሄደ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

ክፍል ፳፫ ፡ ዕዉር ኹኖ ስለ ተወለደው ።

ከዚያ ሲያልፍ ዕዉር ኹኖ የተወለደውን ሰው አየ ። ፩

ደቀ መዛሙርቱም መምህር ሆይ ! ይህ ዕዉር በማን ፪
ኃጢአት ተወለደ ? በራሱ ኃጢአት ነው ? ወይስ
በዘመዶቹ ኃጢአት ነው ? ብለው ጠየቁት ። ሉቃ
፲፫ ፡ ፪ - ፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እሱ አልበደለ ዘመዶቹም አልበደ ፫
ሉም የእግዚአብሔር ሥራ በርሱ ይገለጥ ዘንድ
ነው እንጂ አላቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፬ ።
ነገር ግን ቀን ሳለ የላከኝን ሥራ ልሠራ ይገባኛል ፡ ፬
አንድ ስንኳ ሥራ ሊሠራ የማይችልበት ሌሊት
ትመጣለችና ። ምዕ ፭ ፡ ፴፮ ። ዘፍ ፩ ፡ ፭ ።
በዓለም ሳለሁ የዓለም ብርሃን እኔ ነኝ ። ኢሳ ፵፱ ፮ ። ፭
ምዕ ፩ ፡ ፱ ። ምዕ ፰ ፡ ፲፪ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፡ ፵፯ ።
ይህን ብሎ በምድር ላይ እንትፍ ብሎ በምራቁ ፮
ጭቃ አደረገና የዚያን ዕዉር ዓይኑን ቀባው ።
ሂድና ትርጓሜው ፈሳሽ በሆነው በሰሊሆም መጠ ፯
መቂያ ታጠብ አለው ፡ ሂዶም ታጠበና እያየ ተመ
ለሰ ። ነህም ፫ ፡ ፪ ነገ ፭ ፡ ፲ - ፲፩ ። ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፰ ።
ኢሳ ፴፭ ፡ ፭ ። ኢሳ ፵፪ ፡ ፭ ። ፲፭ ። ኢሳ ፰ ፡ ፮
ጐረቤቶቹ ፡ ቀድሞ የሚያውቁትና ሲለምንም ያዩት ፰
የነበሩት ይህ በመንገድ ተቀምጦ ይለምን የነበረው
አይደለምን ? አሉት ።
ይህ እሱ ነው ያሉ አሉ ፡ ሌሎችም ይመስለዋል ፱
እንጂ አይደለም አሉ ፡ እሱ ራሱ ግን እኔ ነኝ አለ ።
ዓይኖችህ እንዴት ተገለጡ ? አሉት ። ፲
እሱም መልሶ ኢየሱስ የሚባለው ሰው በምራቁ ፲፩
ጭቃ አድርጎ ዓይኔን ቀባኝና ሂደህ በፈሳሽ ውኃ
ታጠብ አለኝ ፡ ሂጄም ታጠብኩና አየሁ አላቸው ።

አይሁድም ሰውየው ወዴት አለ ? አሉት አላውቅም ፲፪
አላቸው ።
ያን ዕውር ሆኖ የተወለደውን ወደ ፈሪሳውያን ወሰ ፲፫
ዱት ።
ጌታ ኢየሱስ በምራቁ ጭቃ አድርጎ ዓይኑን ያዳ ፲፬
ነበት ቀኑ ሰንበት (ቅዳሜ) ነበርና ምዕ ፭ ፡ ፱ ።
ፈሪሳውያን ዳግመኛ እንዴት እንዳየ ጠየቁት በም ፲፭

ቤሎሙ ጽቡረ ገብረ በምራቁ ወወደየ ውስተ አዕይ
ንትየ ወሖርኩ ወተሐፀብኩ ወርኢኩ ።
፲፮ ወበ እለ ይቤሉ እምፈሪሳውያን ዝንቱ ብእሲ ኢኮነ
እምእግዚአብሔር ዘኢየዐቅብ ሰንበተ፤ ወበ እለ
ይቤሉ በአይቴ ይክል ብእሲ ኃጥእ ገቢረ ዘከመዝ
ተአምረ፤ ወተናፈቁ በበይናቲሆሙ በእንተ ዝንቱ
ነገር ።
፲፯ ወይቤልዎ ካዕበ ለውእቱ ዕውር ምንተ ትብል አንተ
በእንቲአሁ እስመ ከሠተከ አዕይንቲከ፤ ወይቤሎሙ
ነቢይ ውእቱ ።
፲፰ ወኢአምንዎ አይሁድ ከመ ዕውሩ ተወልደ ወይእዜ
ርእየ፤ እስከ ጸውዑ አዝማዲሁ ለዘርእየ ።
፲፱ ወተስእልዎሙ ወይቤልዎሙ ዝኑ ውእቱ ወልድ
ክሙ ዘትብሉ ዕውሩ ተወልደ፤ ወእፎ እንከ ይእዜ
ይሬኢ ።
፳ ወአውሥኡ አዝማዲሁ ወይቤሉ ነአምር ከመ
ዝንቱ ውእቱ ወልድነ ወከመሂ ዕውሩ ተወልደ ።
፳፩ ወይእዜሰ ዘከመ እፎ ይሬኢ አው መኑ ከሠቶ አዕ
ይንቲሁ ኢነአምር ኪያሁ ተስአልዎ እስመ ልሂቅ
ውእቱ ወይክል ተናግሮ ለርእሱ ።
፳፪ ወዘንተ ይቤሉ አዝማዲሁ እስመ ይፈርህዎሙ ለአ
ይሁድ እስመ አዘዙ አይሁድ ለእመበ ዘአምነ ቦቱ
ከመ ውእቱ ክርስቶስ ይሰደድ እምኵራብ ።
፳፫ ወበእንተ ዝንቱ ይቤሉ አዝማዲሁ ልሂቅ ውእቱ
ሎቱ ተሰአልዎ ።
፳፬ ወጸውዕዎ ዳግመ ለውእቱ ብእሲ ዕውር ወይቤልዎ
ሑር ሀብ ስብሐተ ለእግዚአብሔር ንሕነሰ ነአምር
ከመ ኃጥእ ውእቱ ዝ ብእሲ ።
፳፭ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ኢየአምር
ከመ ኃጥእ ውእቱ፤ ወዘንተ ባሕቱ አአምር ከመ
ዕውር አነ ወይእዜ እሬኢ ።
፳፮ ወይቤልዎ ካዕበ ምንተ ገብረ ለከ ወእፎ ከሠተከ
አዕይንቲከ ።
፳፯ ወአውሥአ ወይቤሎሙ ነገርኩክሙ ወኢትሰምዑ
ምንተ እንከ ካዕበ ትፈቅዱ ትስምዑ አንትሙሂ
አርዳኢሁኑ ትኩኑ ትፈቅዱ ።
፳፰ ወጸአልዎ ወይቤልዎ አንተ ኩን ረድአ ሎቱ፤ ወን
ሕነሰ አርዳኢሁ ለሙሴ ንሕነ ።
፳፱ ወንሕነ ነአምር ከመ ለሙሴ ተናገሮ እግዚአብሔር
ገጸ በገጽ፤ ወለዝንቱሰ ኢነአምሮ ከመ እምአይቴ
ውእቱ ።
፴ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤሎሙ ዓዲ ዝንቱ
ጥቀ መንክር ውእቱ ዘኢተአምርዎ አንትሙ እምአ
ይቴ ውእቱ ወከሠተኒ አዕይንትየ ።

ራቁ ጭቃ አድርጎ በዓይኖቼ ውስጥ ጨመረው፤ ሂጄ
ታጥቤ አየሁ አላቸው ።
ከፈሪሳውያንም ሰንበትን የማይጠብቅ ይህ ሰው ከእግ ፲፮
ዚአብሔር አይደለም ያሉ አሉ፤ ኃጢአተኛ ሰው እን
ዲህ ያለ ተአምራት ማድረግ እንዴት ይችላል ?
ያሉም አሉ፤ ስለዚህም ነገር እርስ በርሳቸው ተለያዩ ።
ዳግመኛም ያንን ዕውር አንተስ ስለ እሱ ምን ትላ ፲፯
ለህ ዓይኖችህን አብርቶልሃልና ? አሉት፤ ነቢይ ነው
አላቸው፤ ምዕ ፬፥ ፲፱ ።
አይሁድም የዳነውን የዕውሩን ወላጆች እስኪጠሩ ፲፰
ድረስ ዕውር ኾኖ እንደ ተወለደ ዛሬ እንዳየ አላመ
ኑትም ።
ዕውር ኾኖ ተወለደ የምትሉት ልጃችሁ ይህ ነውን ? ፲፱
ታዲያ ዛሬ እንዴት ያያል ? ብለው ጠየቋቸው ።
ወላጆቹም መልሰው እንዲህ አሉ ይህ ልጃችን እንደ ፳
ኾነ ዕውር ኾኖም እንደ ተወለደ እናውቃለን ።
ዛሬ ግን እንዴት እንደሚያይ ወይም ዓይኖቹን ማን ፳፩
እንዳበራለት አናውቅም፤ እሱን ጠይቁት አዋቂ
ስለ ራሱ መናገርም የሚችል ሙሉ ሰው ነውና ።
አይሁድ ክርስቶስ ነው ብሎ በእሱ የሚያምን ቢኖር ፳፪
ከምኵራብ ይውጣ ብለው አዝዘው ነበርና አይሁ
ድን ስለፈሩ ወላጆቹ ይህን ተናገሩ ምዕ ፯፥ ፲፫ ።
ምዕ ፲፪፥ ፵፪ ።
ስለዚህም ወላጆቹ አዋቂ ነውና እሱን ጠይቁት አሉ ። ፳፫
ዳግመኛም ያን ዕውር ሰው ጠርተው ሂድ ለእግዚአ ፳፬
ብሔር ምስጋና ስጥ እኛ ግን ይህ ሰው ኃጢአተኛ
እንደሆነ እናውቃለን አሉት ። ኢያ ፯ ፥ ፲፱ ። ኢሳ
፷፮ ፥ ፭ ።
ያም ሰው እኔ ኃጢአተኛ እንደኾነ አላውቅም፤ ግን ፳፭
እኔ ዕውር እንደ ነበርኩ አሁን ግን እንደማይ
ይህን ብቻ አውቃለሁ አላቸው ።
ዳግመኛም ምን አደረገልህ? ዓይንህንስ እንዴት ፳፮
አበራልህ ? አሉት ።
እሱም መልሶ ነገርኳችሁ አትሰሙኝም፤ እንግዲህ ፳፯
ደግሞ ምን ልትሰሙ ትሻላችሁ ? እናንተም ደቀ
መዛሙርቱ ልትሆኑ ትወዳላችሁን ? አላቸው ።
እነሱም ሰደቡትና፤ አንተ የእሱ ደቀ መዝሙር ሁን፤ ፳፰
እኛስ የሙሴ ደቀ መዛሙርት ነን አሉት ።
እኛ እግዚአብሔር ሙሴን ፊት ለፊት እንደ ተነጋ ፳፱
ገረው እናውቃለን፤ ይህን ግን ከወዴት እንደሆነ
አናውቀውም ።
ያም ሰው መልሶ እንዲህ አላቸው ይህም እጅግ ፴
ድንቅ ነው ዓይኔን የገለጠልኝ ከየት እንደኾነ እና
ንተ የማታውቁት ነው ።

፴፩ ወንሕነሰ ነአምር ባሕቱ ከመ ለኃጥአን ኢይሰም
ዖሙ እግዚአብሔር ዘእንበለ ለዘይፈርሆ ለእግዚአብ
ሔር ወለዘይገብር ፈቃዶ ሎቱ ይሰምዖ ።
፴፪ ወአመ ተፈጥረ ዓለም ኢተሰምዐ ግሙራ ከመ
ዘዕውሩ ተወልደ ወተከሥተ አዕይንቲሁ ።
፴፫ ሶበሰ ኢኮነ እምኀበ እግዚአብሔር ዝንቱ ብእሲ
እምኢክህለ ገቢረ ወኢምንተኒ ።
፴፬ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ዘለሊከ በኃጢአት ተወለ
ድከ አንተሁ ትሜህረነ ለነ፡ ወሰደድዎ ወአውፅ
እዎ አፍአ ።
፴፭ ወሰምዐ እግዚአ ኢየሱስ ከመ አውፅእዎ አፍአ፡ ወረ
ከቦ ወይቤሎ ተአምኑሁ አንተ በወልደ እግዚአብ
ሔር ።
፴፮ ወአውሥአ ውእቱ ብእሲ ወይቤ መኑ ውእቱ ወልደ
እግዚአብሔር እግዚኦ ከመ እእመን ቦቱ ።
፴፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘትሬእዮ ወዘይትናገር
ምስሌከ ውእቱ ዝንቱ ።
፴፰ ወይቤ አአምን እግዚኦ፡ ወሰገደ ሎቱ ።
፴፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አንሰኬ መጻእኩ ለኰንኔ
ዝንቱ ዓለም ከመ እለ ኢይሬእዩ ይርአዩ፡ ወእለኒ
ይሬእዩ ይዑሩ ።
፵ ወቦ እምፈሪሳውያን እለ ሀለዉ ምስሌሁ እለ ሰምዑ
ዘንተ ወይቤልዎ ንሕነኒኬ ዕውራንኑ ንሕነ ።
፵፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሶበሰ ዕውራን አን
ትሙ እምኢኮንክሙ ጌጋየ፡ ወይእዜሰ ባሕቱ ንቡር
ጌጋይክሙ እስመ ትብሉ ንሬኢ ወኢትሬእዩ፡ ወበእ
ንተዝ ኢይትኀደግ ለክሙ ጌጋይክሙ ።

ምዕራፍ ፲ ፡

ክፍል ፷ወ፬ ፡ በእንተ ኖላዊ ኄር ።

፩ አማን አማን እብለክሙ ዘኢቦአ እንተ አንቀጽ
ውስተ ዓፀደ አባግዕ ወዐርገ እንተ ካልእ ገጽ ሰራቂ
ወፈያት ወጕሕልያ ውእቱ ።
፪ ወዘሰ እንተ አንቀጽ ይበውእ ኖላዌ አባግዕ ውእቱ ።
፫ ወሎቱሰ ዓፃዊኒ ያርኁ ወአባግዕኒ ይሰምዕዎ ቃሎ
ወይጼውዖን ለአባግዒሁ በበአስማቲሆን ወያወፅኦን
ወያወፍሮን ።
፬ ወሶበ አውፅኦን ወአውፈሮን ለኵሎን የሐውር ቅድ
ሜሆን ወይተልዋሁ አባግዒሁ እስመ የአምራ ቃሎ።
፭ ወለነኪርሰ ኢይተልዋሁ አላ ይጐይያ እምኔሁ
እስመ ኢየአምራ ቃሎ ።
፮ ዘንተ ምሳሌ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወእሙን
ቱሰ ኢያእመሩ ዘይቤሎሙ ።

እኛም እግዚአብሔር የሚፈራውን እንጂ ኃጥአንን ፴፩
እንደማይሰማቸው እናውቃለን፡ ፈቃዱን የሚያደር
ገውን ግን እሱን ይሰማዋል ። ኢዮ ፳፯ ፡ ፱ ። ኢሳ
፩ ፡ ፲፭ ። ምሳ ፡ ፲፭ ፡ ፳፱ ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ዕውር ኾኖ የተወለደና ፴፪
ዓይኑ የበራለት ሰው እንዳለ ከቶ አልተሰማም ።
ይህ ሰው ከእግዚአብሔር ባይኾን ኖሮስ ምንም ፴፫
ማድረግ ባልቻለም ነበር ። ቍ ፲፯ ፡ ፯ ።
እነሱም መልሰው ራስህ በኃጢአት ዕውር ኾነህ የተ ፴፬
ወለድክ አንተ እኛን ታስተምረናለህ ? ብለው ከም
ኵራብ አስወጥተው ወደ ውጭ አባረሩት ።
ጌታ ኢየሱስም ወደ ውጭ እንዳወጡት በሰማ ጊዜ ፴፭
አገኘውና አንተ በእግዚአብሔር ልጅ ታምናለህን ?
አለው ።
ያም ሰው መልሶ አቤቱ ! አምንበት ዘንድ የእግዚ ፴፮
አብሔር ልጅ ማነው ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም፡ የምታየውና ከንተ ጋር የሚነጋገ ፴፯
ረው እርሱ ነው አለው ። ምዕ ፬ ፡ ፳፮ ።
አቤቱ ! አምናለሁ ብሎ ሰገደለት ። ፴፰
ጌታ ኢየሱስም እኔ፡ የማያዩት ሊያዩ፡ የሚያዩት ፴፱
ሊታወሩ በዚህ ዓለም ልፈርድ መጥቻለሁ አለው ።
ማቴ ፲፫ ፡ ፲፫ ። ግ. ሐ. ፳፰ ፡ ፳፯ ።
ከፈሪሳውያን አብረውት የነበሩም ይህን ሲናገር ፵
ይሰሙ ነበሩ፡ እነሱም እኛም ዕውራን ነን ? አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም ዕውሮችስ ብትኾኑ በደል ባልሆነብ ፵፩
ችሁ ነበር፡ አሁን ግን በደላችሁ በራሳችሁ ነው፡
እናያለን ትላላችሁ አታዩምና፡ ስለዚህም ኃጢአታ
ችሁ አይሠረይላችሁም አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፪ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፷፬ ፡ ስለ ቸር ጠባቂ ።

እውነት እውነት እላችኋለሁ ወደ በጎች ሥፍራ ፩
በበር ያልገባ በሌላ በኩል የመጣ ሌባ ወንበዴ
ቀጣፊ ነው ። ኢሳ ፶፯ ፡ ፲ - ፲፪ ፤
በበር የሚገባ ግን የበጎች ጠባቂ ነው ። ግ. ሐ. ፳ ፡ ፪
፳፰ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፳፰ ።
ለእሱስ በረኛው ይከፍትለታል በጎችም ቃሉን ይሰ ፫
ሙታል ፤ በጎቹን በየስማቸው ጠርቶ አውጥቶ ያሠ
ማራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፯ ፡ ፱ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፪ ።
ሁሉንም አውጥቶ በሠማራቸው ጊዜ በፊት በፊታ ፬
ቸው ይሄዳል፡ በጎቹም ይከተሉታል ቃሉን ያው
ቃሉና ።
ሌላውን ግን አይከተሉትም፡ ከእሱ ይሸሻሉ እንጂ ፭
ቃሉን አያውቁምና ።
ጌታ ኢየሱስ ይህን ምሳሌ ነገራቸው፡ እነሱ ግን የነ ፮
ገራቸውን አላወቁም ።

፯ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አማን አማን
እብለክሙ አነ ውእቱ አንቀጸ አባግዕ ።
፰ ወኵሎሙ እለ መጽኡ እምቅድሜየ ሰረቅት ወጕሕ
ልያ እሙንቱ ፡ ወባሕቱ ኢይሰምዕዎሙ አባግዕ ።

፱ አነ ውእቱ አንቀጸ አባግዕ ዘበአማን ዘቦአ ብእሲ
እንተ ኆቤየ ይድኅን ወይበውእ ወይወፅእ ወይረክብ
ምርዓየ ።
፲ ወሰራቂሰ ኢይመጽእ ዘእንበለ ከመ ይስርቅ ወይጥ
ባሕ ወያሕጕል ፡ ወአንሰኬ መጻእኩ ከመ ይርከቡ
ሕይወተ ዘለዓለም ፡ ወፈድፋደ ይርከቡ ።

፲፩ አነ ውእቱ ኖላዊ ኄር ፡ ወኖላዊሰ ኄር ይሜጡ ነፍሶ
ቤዛ አባግዒሁ ።

፲፪ ወዐሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዌ ወዘኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ
ሶበ ይሬኢ ተኵላ እንዘ ይመጽእ ይጐይይ ወየኀ
ድግ አባግዒሁ ወይመስጦን ተኵላ ወይዘርዎን ለአ
ባግዕ ።
፲፫ ወዐሳብሰ ይጐይይ እስመ ዐሳብ ውእቱ ወኢያኀዝኖ
በእንተ አባግዕ ።
፲፬ አነ ውእቱ ኖላዊ ኄር ወአአምር ዘዚአየ መርዔትየ
ወየአምራኒ እሊአየ ።
፲፭ ወበከመ የአምረኒ አብ አነሂ አአምሮ ለአብ ወእሜጡ
ነፍስየ ቤዛ አባግዕየ ።

፲፮ ወብየ ካልአትኒ አባግዕ እለ ኢኮና እምዝንቱ ዐፀድ
ወኪያሆንሂ ሀለወኒ አምጽኦን ዝየ ወይሰምዓኒ
ቃልየ ፡ ወይከውና አሐደ መርዔተ ለአሐዱ ኖላዊ ።

፲፯ ወበእንተዝ ያፈቅረኒ አብ እስመ አነ እሜጡ ነፍ
ስየ ቤዛ አባግዕየ ከመ ካዕበ አንሥአ ።

፲፰ ወአልቦ ዘየኀይደኒያ አላ ለልየ እሜጥዋ በፈቃድየ
እስመ ብውህ ሊተ አንብራሂ ወእሚማ ወብውህ
ሊተ ካዕበ አንሥአ ፡ ዘንተ ትእዛዘ ነሣእኩ እምኀበ
አቡየ ።
፲፱ ወተናፈቁ እንከ ካዕበ አይሁድ በበይናቲሆሙ በእ
ንተ ዝንቱ ነገር ።
፳ ወይቤሉ ብዙኃን እምኔሆሙ ጋኔን አኃዞ ወየዓብድ
ምንትኑ ታጸምእዎ ።
፳፩ ወቦ እለ ይቤሉ ዝንቱ ነገር ኢኮነ ዘእምጋኔን ፡ ዘጋ
ኔንኑ ይክል ከሢተ አዕይንቲሆሙ ለዕውራን ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሐድሰ ሕንፀታ ለኢየሩሳሌም ።

፳፪ ወኮነ በውእቱ መዋዕል ሐድሰ ሕንፀታ ለኢየሩሳ
ሳሌም ፡ ወክረምት ውእቱ ።

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ እንዲህ አላቸው ፡ እውነት ፯
እውነት እላችኋለሁ የበጎች በር እኔ ነኝ ።
ከእኔ በፊት የመጡ ሁሉ ሌቦችና ቀጣፊዎች ናቸው ፰
ነገር ግን በጎች አይሰሟቸውም ። ኤርም ፳፫ ፡ ፪ ።
ኤር ፶ ፡ ፯ ። ዘካ ፲፩ ፡ ፬-፫ ።
እውነተኛ ደበጎች በር እኔ ነኝ ፡ ወደ እኔ የገባ ሰው ፱
ይድናል ፡ ይገባል ይወጣል መሠማርያን ያገኛል ።

ሌባ ግን ሊሰርቅ ፡ ሊያርድ ፡ ሊያጠፉ ካልሆነ በቀር ፲
አይመጣም ፡ እኔ ግን የዘለዓለም ሕይወትን ሊያገኙ
መጣሁ ፤ በብዛትም እንዲያገኙ ። መዝ ፳፫ ፡ ፩ ።
ማቴ ፯ ፡ ፲፫ ። ግ ሐ ፳ ፡ ፳፱ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፩ ።
ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ ፡ ቸር ጠባቂ ስለ በጎቹ ቤዛ ሰውነ ፲፩
ቱን ይሰጣል ። ኢሳ ፵ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፲፩-፳፫ ።
ዕብ ፲፫ ፳ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፳፭ ።
ጠባቂ ያይደለ ፡ በጎችም ገንዘቡ ያይደሉ ምንደኛ ፲፪
ግን ተኵላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል
ተኵላም መጥቶ በጎቹን ይነጥቃቸዋል ይበትነዋል ።
ኢሳ ፵ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፯ ፡ ፳፬ ።
ምንደኛ ግን ይሸሻል ፡ የተቀጠረ ነውና በበጎች ላይ ፲፫
የሚመጣውም አያሳዝነውምና ።
ቸር ጠባቂ እኔ ነኝ ፡ የእኔ የኾኑትን በጎቼን አውቃ ፲፬
ለሁ ፤ የእኔ የኾኑትም ያውቁኛል ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።
አብ እኔን እንደሚያውቀኝ ፤ እኔም አብን አውቀዋ ፲፭
ለሁ ፡ ስለ በጎቼም ቤዛ ሰውነቴን አሳልፌ እሰጣለሁ ።
ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
ከዚህ በታ ያይደሉ ሌሎች በጎችም አሉኝ ፤ እነሱንም ፲፮
ወደዚህ አመጣቸዋለሁ ፡ ቃሌንም ይሰሙኛል ፡ ለአ
ንድ እረኛ አንድ መንጋ ይኾናሉ ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፰ ።
ሕዝ ፴፬ ፡ ፴፩ ። ዘካ ፲፬ ፡ ፱ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፬ ።
ስለዚህም አብ ይወደኛል ፡ እኔ ሰውነቴን ለበጎቼ ቤዛ ፲፯
አድርጌ አሳልፌ እሰጣለሁና እንደገና እስነሣት
ዘንድ ። ኢሳ ፶፫ ፯ ። ፪ ቆሮ ፭ ፡ ፲፭ ። ዕብ ፪ ፡ ፱ ።
እኔ ራሴ በፈቃዴ አሳልፌ እሰጣታለሁ እንጂ ፡ ከእኔ ፲፰
የሚወስዳት የለም ፡ ነፍሴን ከሥጋዬ ልለያት አዋሕ
ጄም ላስነሣት ሥልጣን አለኝና ይህን ትእዛዝ ከአ
ባቴ ተቀበልኩ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፯ ።
ስለዚህም ነገር አይሁድ እንደገና እርስ በርሳቸው ፲፱
ተለያዩ ። ምዕ ፯ ፡ ፵፫ ። ፱ ፡ ፲፯ ።
ከነሱ ብዙዎች ጋኔን ይዞት ያብዳል ፡ ምን ታዳምጡ ፳
ታላችሁ ? አሉ ።
ይህ ነገር ጋኔን ከያዘው የሚገኝ አይደለም ፡ ጋኔን ፳፩
ያደረበት ሰው የዕዉሮችን ዓይን ማብራት ይችላ
ልን ? ያሉም አሉ ። ዘፀ ፬ ፡ ፲፩ ። መዝ ፻፵ ፡ ፱ ።

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ኢየሩሳሌም መታደስ ።

በዚያ ወራት የኢየሩሳሌም ሕንፃ መታደስ ነበር ፡ ፳፪
ክረምትም ነበር ።

፳፫ ወአንሶሰወ እግዚእ ኢየሱስ በቤተ መቅደስ በሕዋረ
ሰሎሞን ።
፳፬ ወዐገትዎ አይሁድ ወይቤልዎ እስከ ማዕዜኑ ትነሥ
አነ ወታመነድበነ ነፍሰነ ለእመ አንተሁ ክርስቶስ
ንግረነ ገሃደ ።
፳፭ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ነገርኩ
ክሙ ወኢተአምኑኒ ግብር ዘእገብር አነ በስመ አቡየ
ውእቱ ሰማዕትየ ።
፳፮ ወአንትሙሰ ኢትአምኑኒ እስመ ኢኮንክሙ እምነ
አባግዕየ በከመ እቤለክሙ ።
፳፯ አባግዕየሰ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ ወአነሂ አአም
ሮን ወእማንቱ ይትልዉኒ ።
፳፰ ወአነሂ እሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም ወኢይትኀጐላ
ለዓለም ወአልበ ዘየኀይደኒዮን እምእዴየ ።

፳፱ እስመ አቡየ ዘወሀበኒዮን ውእቱ የዐቢ እምኵሉ
ወአልበ ዘይክል ኀይደ እምእዴሁ ለአቡየ ።

፴ አነ ወአብ አሐዱ ንሕነ ።

ክፍል ፳ወ፮ ፡ በእንተ ጽልአ አይሁድ ።

፴፩ ወነሥኡ አይሁድ እብነ ካዕበ ከመ ይውግርዎ ።
፴፪ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ብዙኀ
ግብረ ሠናየ አርአይኩክሙ ዘእምኀበ አቡየ በአይ
ግብር እምኔሆሙ ትዌግሩኒ ።
፴፫ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤልዎ በእንተ ሠናይሰ
ግብርግ ኢንዌግረከ ወበሕቱ በበይነ ፅርፈትከ እስመ
እንዘ ሰብእ አንተ እግዚአብሔርሃ ትሬሲ ርእሰከ ።

፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ
ጽሑፍ ውስተ ኦሪትክሙ አንሰ እቤ አማልክት
አንትሙ ።
፴፭ ወሶበ ለእልክቱ አማልክት ይቤሎሙ እለ ኮነ ቃለ
እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ኢይትከሀል ይትነሠት ወይ
ትሔሰው ቃለ መጽሐፍ ።
፴፮ ወእፎ እንከ ዘቀደሶ አብ ወፈነዎ ውስተ ዓለም እፎ
እንከ ትብሉኒ ትጸርፍ ለእመ እቤለክሙ ወልደ እግ
ዚአብሔር አነ ።
፴፯ ወእመሰ ኢይገብር ግብሮ ለአቡየ ኢትእመኑ ብየ ።
፴፰ ወእመሰ እገብር ለእመ ኢያየ ኢአመንክሙ ለግብ
ርየ እመኑ ከመ ታእምሩ ወትጠይቁ ከመ አነ በአብ
ወአብ ብየ ።
፴፱ ወየኃሥሡ ካዕበ የአኃዝዎ ወአምሰጠ እምእዴሆሙ ።

፵ ወሖረ ካዕበ ማዕዶተ ዮርዳኖስ ብሔረ ኀበ አጥመቀ
ዮሐንስ ቀዲሙ ፡ ወነበረ ህየ ።

ጌታ ኢየሱስም በቤተ መቅደስ በሰሎሞን እርከን ፳፫
ይመላለስ ነበር ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፲፩ ።
አይሁድም ከበው እስከ መቼ ድረስ ሰውነታችንን ፳፬
ታስጨንቀንና ታሰቀቅቀናለህ? አንተ ክርስቶስ እንደ
ኾንክ ገልጠህ ንገረን አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ አታምኑ ፳፭
ኝም እንጂ ነገርኋችሁ ፡ እኔ በአባቴ ስም የምሠ
ራው ሥራ እሱ ምስክሬ ነው ። ምዕ ፭ ፡ ፴፮ ።
እናንተ ግን አታምኑኝም ፡ እንደነገርኋችሁ ከበጎቼ ፳፮
አይደላችሁምና ። ምዕ ፰ ፡ ፵፭ ።
የኔ የኾኑት በጎቼ ግን ቃሌን ይሰሙኛል ፡ እኔም ፳፯
አውቃቸዋለሁ ፡ እነሱም ይከተሉኛል ። ምዕ ፰ ፡ ፵፯ ።
እኔም የዘለዓለም ሕይወትን እሰጣቸዋለሁ ፡ ለዘላ ፳፰
ለሙም አይጠፉም ፡ ከእጄም ነጥቆ የሚወስዳቸው
የለም ። ምዕ ፫ ፡ ፲፭ ። ፲፰ ፡ ፱ ።
እነሱን የሰጠኝ አባቴ እርሱ ከሁሉ ይበልጣልና ፳፱
ከአባቴ እጅ ነጥቆ መውሰድ የሚችል የለም ። ምዕ
፲፬ ፡ ፳፰ ።
እኔና አብ አንድ ነን ። ምዕ ፭ ፡ ፳፫ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፯ ። ፴

ክፍል ፳፮ ፡ ስለ አይሁድ ጥላቻ ።

ዳግመኛም አይሁድ ሊወግሩት ደንጊያ አነሡ ። ፴፩
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ከአባቴ ዘንድ የሚኾን ብዙ ፴፪
መልካም ሥራ አሳየኋችሁ ፡ ከእነሱ በየትኛው ሥራ
ትወግሩኛላችሁ? አላቸው ።
አይሁድም መልሰው አንተ ሰው ስትኾን ራስህን ፴፫
እግዚአብሔርን ታደርጋለህና ስለ መሳደብህ ነው
እንጂ ፡ ስለ መልካም ሥራህስ አንወግርህም አሉት ።
ምዕ ፭ ፡ ፲፰ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ እኔ አማ ፴፬
ልክት ናችሁ አልኩ ተብሎ በኦሪታችሁ ተጽፎ የለ
ምን ። መዝ ፹፪ ፡ ፮ ።
የእግዚአብሔር ቃል ከነሱ ዘንድ የነበረባቸውን እነ ፴፭
ዚያን አማልክት ካላቸው የመጽሐፍ ቃል ሊፈርስ
ሊታበል አይቻልም ። ምዕ ፩ ፡ ፲፮ - ፳ ።
እንኪያስ አብ የቀደሰው ወደ ዓለም የላከውማ እን ፴፮
ዴት ነዋ? እኔ የእግዚአብሔር ልጅ ነኝ ብላችሁ
እንዴት ትሳደባለህ ትሉኛላችሁ? ።
የአባቴን ሥራ ባልሠራ ግን በእኔ አትመኑ ። ፴፯
ከሠራሁ ግን እኔን እንኳን ባታምኑ ሥራዬን እመኑ ፡ ፴፰
እኔ በአብ እንዳለሁ ፡ አብም በእኔ እንዳለ ታውቁ
ትረዱ ዘንድ ።
ዳግመኛ ሊይዙት ይሹ ነበር ፡ ከእጃቸውም አመ ፴፱
ለጠ ። ምዕ ፰ ፡ ፶፱ ። ሉቃ ፬ ፡ ፴ ።
ዳግመኛም ቀድሞ ዮሐንስ ያጠምቅበት ወደነበረው ፵
ሥፍራ ፡ ወደ ዮርዳኖስ ማዶ ኼዶ ከዚያ ተቀመጠ ።
ምዕ ፩ ፡ ፳፰ ።

፵፩ ወብዙኃን ሖሩ ኀቤሁ ወይቤሉ ዮሐንስ አልቦ ዘገ
ብረ ተአምረ ወኢ.ምንተኒ ወበሕቱ ኵሉ ዘይቤ ዮሐ
ንስ በእንተዝ ብእሲ እሙነ ኮነ ።
፵፪ ወብዙኃን እለ አምኑ ቦቱ በህየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፤

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ አንሥአቱ ለአልዓዛር እመቃብር ።

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘይደዊ ዘስሙ አልዓዛር በቢ
ታንያ ዘሀገረ ማርያ ወማርታ እኅታ ።
፪ ወማርያሰ ይእቲ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእነ ዕፍረተ
ወመዝመዘት እገሪሁ በሥዕርታ ወእኁሃ ባቲ አልዓ
ዛር ይደዊ ።
፫ ወለአካ አኃቲሁ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይብላ
እግዚእነ ናሁ ዘታፈቅር ይደዊ ።
፬ ወሰሚዖ እግዚ.እ ኢየሱስ ይቤ ዝንቱ ደዌ ኢኮነ
ለሞት አላ በእንተ ስብሐተ እግዚአብሔር ወከመ
ይሰባሕ ወልደ እግዚአብሔር በእንቲአሁ ።
፭ ወያፈቅሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለማርታ ወለማርያ
እኅታ ወለአልዓዛር ።
፮ ወሶበ ሰምዐ ከመ ይደዊ ነበረ ኀበ ሀለወ ብሔር
ሰኑየ መዋዕለ ።
፯ ወእምዝ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ንዑ ንሑር ብሔረ
ይሁዳ ካዕበ ።
፰ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ረቢ ! አኮኑ ይእዜ የኃሥሡ
አይሁድ ይውግሩከ ወካዕበ ትፈቅድኑ ሐዊረ ህየ ።
፱ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ
ዐሠርቱ ወክልኤቱ ሰዓቱ ለዕለት ብእሲ ዘየሐውር
መዓልተ ኢይትዐቀፍ እስመ ይሬኢ ብርሃኖ ለዝንቱ
ዓለም ።
፲ ወዘሰ የሐውር ሌሊተ ይትዐቀፍ እስመ አልቦ ውስ
ቴቱ ብርሃን ዘይሬኢ ።
፲፩ ወዘንተ ነገረ ይቤሎሙ ለአርዳኢሁ ፡ ወእምዝ ይቤ
ሎሙ አልዓዛር ዐርክነ ኖመ ወበሕቱ አሐውር
አንቅሖ ።
፲፪ ወይቤልዎ አርዳኢሁ እግዚኦ እመሰ ኖመ ይነቅሕ
ወይጥዒ ።
፲፫ ወእግዚእ ኢየሱስ ይቤ በእንተ ንዋመ ሞቱ ፡ ወሎ
ሙሰ መሰሎሙ በእንተ ንዋመ ድቃስ ዘይቤሎሙ ።
፲፬ ወእምዝ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ገሃደ አልዓ
ዛር ሞተ ።
፲፭ ወአንሰ እትፌሣሕ በእንቲአክሙ እስመ ኢሀሎኩ ህየ
ከመ ትእመኑ አንትሙ ወበሕቱ ንዑ ንሑር ኀቤሁ ።
፲፮ ወይቤሎሙ ቶማስ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ለቢጹ አር
ዳእ ንሑርኬ ንሕነሰ ከመ ንሙት ምስሌሁ ።

ብዙዎችም ወደሱ ሄደው ፡ ዮሐንስ ምንም ምን ያደ ፵፩
ረገው ተአምራት የለም ፡ ግን ዮሐንስ ስለዚህ ሰው
የተናገረው ሁሉ እውነት ኾነ አሉ ።
በዚያም ያመኑበት ብዙዎች ናቸው ። ፵፪

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፳፯ ፡ አልአዛርን ከመቃብር ስለ ማስነሣቱ ።

የማርያና የእኅቷ የማርታ አገር በሚሆን በቢታንያ ፩
አልአዛር የሚባል የታመመ አንድ ሰው ነበር ።
ሉቃ ፲ ፡ ፴፰ - ፴፱ ።
ማርያም ጌታችንን ሽቱ የቀባቸውና እግሩንም በራስ ፪
ጠጕሯ ያሸቸው ናት ፡ ወንድሟ አልአዛርም ታሞ
ነበር ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፫ ።
እኅቶቹም ጌታችን ሆይ ! እነሆ የምትወድደው ፫
ታሟል ብለው ወደ ጌታ ኢየሱስ ላኩ ።
ጌታ ኢየሱስም ሰምቶ ፡ ይህ ደዌ ለሞት አይደለም ፡ ፬
የእግዚአብሔር ልጅ ሊመሰገንበት ፡ የእግዚአብሔር
ክብር ሊገለጥበት ነው እንጂ አለ ። ምዕ ፱ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ማርታንና እኅቷ ማርያን አልአዛር ፭
ንም ይወዳቸው ነበር ።
እንደታመመም በሰማ ጊዜ ባለበት ቦታ ሁለት ቀን ፮
ቈየ ።
ከዚህም በኋላ ደቀ መዛሙርቱን ደግሞ ወደ ይሁዳ ፯
ኑ እንሂድ አላቸው ።
ደቀ መዛሙርቱም መምህር ! አሁን አይሁድ ሊወግ ፰
ሩህ ይሹ የለምን ፡ ደግሞ አንተ ወደዚያ ልትሄድ
ትሻለህን ? አሉት ። ምዕ ፲ ፡ ፴፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ቀኑ ዐሥራ ሁለት ሰዓት አይ ፱
ደለምን ? በቀን የሚሄድ አይሰናከልም ፡ የዚህን
ዓለም ብርሃን ያያልና አላቸው ። ምዕ ፱ ፡ ፬ - ፭ ።
በሌሊት የሚሄድ ግን ይሰናከላል ፡ የሚያየው ብር ፲
ሃን በርሱ የለምና ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፭ ።
ለደቀ መዛሙርቱ ይህን ነገር ነገራቸው ፡ ከዚህም ፲፩
በኋላ ወዳጃችን አልአዛር ተኝቷል ፡ ነገር ግን ላስነ
ሣው እሄዳለሁ አላቸው ። ዳን ፲፪ ፡ ፪ ። ምዕ ፱ ፡ ፳፬ ።
ደቀ መዛሙርቱም አቤቱ ! ከተኛስ ድኖ ይነሣል ፲፪
አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም የተናገረው ስለ ሞቱ እንቅልፍ ፲፫
ነው ፡ እነሱ ግን የነገራቸው ስለ እንቅልፍ መተኛት
መስሏቸው ነበር ።
ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ገልጦ ወዳጃችን አልአዛር ፲፬
ሞተ አላቸው ።
እኔ ስለ እናንተ ደስ ይለኛል ፡ እናንተ ታምኑ ዘንድ ፲፭
ከዚያ የለሁምና ፡ ግን ኑ ወደርሱ እንሂድ ።
ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስም ፡ ባልንጀሮቹ ደቀ መዛ ፲፮
ሙርትን ፡ እኛም አብረነው እንሞት ዘንድ እንሂድ
አላቸው ። ምዕ ፳ ፡ ፳፬ ።

፲፯ ወሐረ እግዚእ ኢየሱስ ቢታንያ ወበጺሖ ሀየ ረከቦ
በዘወድአ ረቡዐ መዋዕለ እምዘተቀብረ ።
፲፰ ወቢታንያሰ ቅርብት ይእቲ ለኢየሩሳሌም መጠነ
ዐሠርቱ ወኃምስቱ ምዕራፍ ።
፲፱ ወብዙኃን እምነ አይሁድ እለ ሖሩ ኀበ ማርያ ወማ
ርታ ከመ ያላቅስዎን በእንተ እኁሆን ።
፳ ወሰበ ሰምዓት ማርታ ከመ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ
ወፅአት ወተቀበለቶ ፣ ወማርያሰ ነበረት ቤተ ።
፳፩ ወትቤሎ ማርታ ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚእየ ሶበሰ
ሀሎከ ዝየ እምኢሞተ እኁየ ።
፳፪ ወይእዜኒ አአምር ከመ ዘሰአልኮ ለእግዚአብሔር
ይሁበከ ።
፳፫ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ እኁኪሰ ይትነሣእ ።
፳፬ ወትቤሎ ማርታ አአምር ከመ ይትነሣእ አመ ትን
ሣኤ ምውታን በደኃሪት ዕለት ።
፳፭ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ትንሣኤ ወሕ
ይወት ዘየአምን ብየ እመኒ ሞተ የሐዩ ።
፳፮ ወኵሉ ዘሕያው ወየአምን ብየ ኢይመውት ለዓለም
ተአምኒኑ ዘንተ ።
፳፯ ወትቤሎ እወ እግዚኦ አንሰ አአምን ከመ አንተ
ውእቱ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘመጽአ
ውስተ ዓለም ።
፳፰ ወዘንተ ብሂላ ሖረት ወጸውዓታ ለማርያ እኅታ
ጽሚተ፣ ወትቤላ ናሁ መጽአ ሊቅነ ወይጼውዐኪ ።
፳፱ ወሰበ ሰምዐት ማርያ ተንሥእት ፍጡነ ወሐረት
ኀቤሁ ።
፴ ወዓዲሁ ኢበአ እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ሀገር አላ
ሀሎ ውስተ ብሔር ኀበ ተቀበለቶ ማርታ ።
፴፩ ወሰበ ርእይዋ ለማርያ አይሁድ እለ ሀለዉ ምስሌሃ
ውስተ ቤት እለ መጽኡ ከመ ያላቅስዋ ከመ ተንሥአ
ፍጡነ ወወፅአት ተለውዋ ወመሰሎሙ ዘተሐውር
ኀበ መቃብሩ ትብክዮ በህየ ።
፴፪ ወሰበ በጽሐት ማርያ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ርእየቶ
ወሰገደት ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ወትቤሎ እግዚእየ
ሶበሰ ሀሎከ ዝየ እምኢሞተ እኁየ ።
፴፫ ወሰበ ርእያ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ትበኪ ወአይሁ
ድኒ እለ መጽኡ ምስሌሃ ከመ ይበክዩ፣ ገዐረ በመን
ፈሱ ወሆከ ርእሶ ።
፴፬ ወይቤ አይቴ ቀበርክምዎ ወይቤልዎ እግዚኦ ነዐ
ትርአይ ።
፴፭ ወአንብዐ ክዕበ እግዚእ ኢየሱስ ።
፴፮ ወይቤሉ አይሁድ ርእዩ መጠነ ያፈቅሮ ።
፴፯ ወቦ እምውስቴቶሙ እለ ይቤሉ እምኢክህሎኑ ዝንቱ
ዘከሠተ አዕይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ከመ ይግበር
በዘኢይመውት ዝንቱኒ ።

ጌታ ኢየሱስም ወደ ቢታንያ ሄደ ከዚያም በደረሰ ፲፯
ጊዜ ሞቶ ከተቀበረ አራት ቀን ሆኖት አገኘው ።
ቢታንያ ግን ዐሥራ አምስት ምዕራፍ ያህል ለኢየ ፲፰
ሩሳሌም ቅርብ ነበረች ።
ከአይሁድም ሊያላቅሷቸው ወደ ማርያና ወደ ማርታ ፲፱
የሄዱ ብዙዎች ነበሩ ።
ማርታም ጌታ ኢየሱስ እንደ መጣ በሰማች ጊዜ ፳
ወጥታ ተቀበለችው፣ ማርያ ግን ከቤት ቀርታ ነበር።
ሉቃ ፲ ፡ ፴፱ - ፵ ።
ማርታም ጌታ ኢየሱስን፡ጌታዬ ከዚህስ ኖረህ ቢሆን ፳፩
ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው ።
አሁንም እግዚአብሔር የለመንከውን እንዲሰጥህ ፳፪
አውቃለሁ ።
ጌታ ኢየሱስም ወንድምሽስ ይነሣል አላት። ዳን ፳፫
፲፪ ፡ ፪ ። ፊል ፫ ፡ ፳፩ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፬ ።
ማርታም ሙታን በሚነሡበት በኋለኛዪቱ ቀን እንደ ፳፬
ሚነሣስ አውቃለሁ አለችው ። ምዕ ፭ ፡ ፳፱ ። ግብ
ሐዋ ፳፬ ፡ ፲፭ ።
ጌታ ኢየሱስም ትንሣኤና ሕይወት እኔ ነኝ፣ የሚያ ፳፭
ምንብኝ ቢሞትም ይነሣል አላት ።
ሕያው የሆነና በኔ የሚያምን ሁሉ ለዘለዓለም አይሞ ፳፮
ትም ይህንስ ታምኚለሽን? ። ምዕ ፮ ፡ ፵፩። ፰ ፡ ፵፩ ።
አዎ አቤቱ አንተ ወደ ዓለም የመጣው የእግዚአ ፳፯
ብሔር ልጅ ክርስቶስ እንደሆንክ እኔ በእውነት አም
ናለሁ አለችው ። ምዕ ፮ ፡ ፷፱ ።
ይህን ብላ ሄዳ እኅቷ ማርያን በሥውር ጠራቻትና፣ ፳፰
እነሆ መምህራችን መጥቶ ይጠራሻል አለቻት ።
ማርያም ይህን በሰማች ጊዜ ፈጥና ተነሥታ ወደ ፳፱
ርሱ ሄደች ።
ጌታ ኢየሱስም ገና ወደ ከተማ አልገባም ነበር፣ ፴
ማርታ በተቀበለችበት ሥፍራ ነበረ እንጂ ።
ሊያላቅሷት መጥተው በቤት ከእሷ ጋር የነበሩ አይ ፴፩
ሁድም ፈጥና ተነሥታ እንደወጣች ባዩ ጊዜ፣ በዚያ
ለወንድሟ ልታለቅስለት ወደ መቃብሩ የምትሄድ
መስሏቸው ተከተሏት ።
ማርያም ከጌታ ኢየሱስ ዘንድ በደረሰች ጊዜ አይ ፴፪
ታው ከእግሩ በታች ሰገደችለትና ጌታዬ! ከዚህ
ኑረህ ቢኾን ወንድሜ ባልሞተም ነበር አለችው ።
ጌታ ኢየሱስም ስታለቅስ ባያት ጊዜ ከእሷ ጋር ፴፫
የመጡ አይሁድም ሲያለቅሱ በየ ጊዜ ከልቡ አል
ቅሶ ራሱን ነቀነቀ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፩ ።
የት ቀበራችሁት? አለና አቤቱ! ና እይ አሉት። ፴፬
ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ አለቀሰ ። ሉቃ ፲፱ ፡ ፵፩ ። ፴፭
አይሁድም ምን ያህል ይወደው እንደነበረ እዩ አሉ። ፴፮
ከእነሱም መከከል ዕዉር ኾኖ የተወለደውን ዓይን ፴፯
ያበራው ይህ ሰው ይህስ እንዳይሞት ባላደረገም ነበ
ርን? ያሉም አሉ ። ምዕ ፱ ፡ ፴፪ ።

፴፰ ወካዕበ ተከዘ በልቡ እግዚእ ኢየሱስ ወሖረ ኀበ
መቃብሩ እንዘ ያነብዕ ወበዓት ውእቱ ወከዱን እብን
ዐቢይ ዲቤሁ ።
፴፱ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አእትትዋ ለይእቲ
እብን ወትቤሎ ማርታ እኅቱ ለዘሞተ እግዚእየ
ወድአ ፄአ እስመ ረቡዐ ክነ ዮም እምዘተቀብረ ።
፵ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኢይቤለኪኑ ከመ እመ
ተአመንኪ ትሬእዩ ስብሐተ እግዚአብሔር ወአእተ
ትዋ ለይእቲ እብን ።
፵፩ ወአንሥአ አዕይንቲሁ እግዚእ ኢየሱስ ላዕለ ወይቤ
አአኵተከ አባ እስመ ሰማዕከኒ ።
፵፪ ወአንሰ አአምር ከመ ዘልፈ ትሰምዐኒ ወበሕቱ በእ
ንተ እለ ይቀውሙ ሰብእ እብል ዘንተ ከመ ይእመኑ
ከመ አንተ ፈነውከኒ ።
፵፫ ወዘንተ ብሂሎ ከልሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ አልአዛር
አልአዛር ነዐ ፃእ አፍአ ።
፵፬ ወወፅአ ውእቱ ምውት እንዘ ግኑዝ ወእሡር እደ
ዊሁ ወእገሪሁ ወገጹኒ ጥብሉል በሰበን፡ ወይቤሎሙ
እግዚእ ኢየሱስ ፍትሕዎኬ እንከሰ ወኅድግዎ ይሑር።
፵፭ ወብዙኃን እምአይሁድ እለ መጽኡ ኀበ ማርያ ወማ
ርታ ርእዮሙ ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ አምኑ ቦቱ ።

፵፮ ወቦ እምውስቴቶሙ እለ ሖሩ ኀበ ፈሪሳውያን ወአስተ
ዋደይዎ ወነገርዎሙ ኵሎ ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ ።

ክፍል ፳ወ፰ በእንተ ዘመከሩ አይሁድ ይቅትልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፵፯ ወአስተጋብእዎሙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን ለሕ
ዝብ ወይቤልዎሙ ምንተ ንሬሲ ናሁ ዝንቱ ብእሲ
ብዙኃ ተአምረ ይገብር ።
፵፰ ወእመኒ ኃደግናሁ ከመዝ ኵሉ የአምን ቦቱ ወይመ
ጽኡ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኡነ ብሔረነ ወሕዝበነኒ ።
፵፱ ወይቤሎሙ አሐዱ እምኔሆሙ ዘስሙ ቀያፋ ሊቀ
ካህናት ዘዕብሬቱ ይእቲ ዓመት አንትሙሰ ኢተአ
ምሩ ወኢምንተኒ ወኢሂ ትመክሩ ።

፶ ይኄይሰነ አሐደ ብእሴ ንቅትል ወይሙት ህየንተ
ሕዝብ እምይትኃጐል ኵሉ ሕዝብ ።
፶፩ ወዘንተሰ አኮ እምልቡ ዘይቤ አላ እስመ ሊቀ ካህናት
ውእቱ ወእብሬቱ ይእቲ ዓመት ተነበየ ዘንተ፡ እስመ
ሀለዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ይሙት በእንተ ኵሉ ሕዝብ።

፶፪ ወአኮ በእንተ ሕዝብ ባሕቲቶሙ አላ ከመ ያስተጋ
ብኦሙ ለውሉደ እግዚአብሔር እለ ተዘርዉ አሐተኔ፤

፶፫ ወእምይእቲ ዕለት ተማከሩ ሊቃነ ካህናት ከመ ይቅ
ትልዎ ።

ዳግመኛም ጌታ ኢየሱስ ከልቡ አዘነ፡ እያለቀሰም ፴፰
ወደ መቃብሩ ሄደ፡ መቃብሩም ዋሻ ነበር ታላቅ
ደንጊያም ተገጥሞ ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም ደንጊያዪቱን አንሡት አላቸው፡ የሞ ፴፱
ተው እኅት ማርታም፡ ጌታዬ ከተቀበረ አራት ቀን
ኾኖታልና ፈጽሞ ይሸት ይኾናል አለችው። ቍ ፲፯።
ጌታ ኢየሱስም ብታምኚስ የእግዚአብሔርን ክህሎ ፵
ነት ታያለሽ አላልኩሽምን? ያቺንም ደንጊያ አነ
ሡት ። ቍ ፩ ፡ ፳፫ - ፳፯ ።
ጌታ ኢየሱስም ዐይኖቹን አቅንቶ እንዲህ አለ፡ አባት ፵፩
ሆይ ሰምተኸኛልና አመሰግንሃለሁ ። ማር ፯ ፡ ፴፬ ።
እኔ ዘወትር እንደምትሰማኝ አውቃለሁ፡ ነገር ግን ፵፪
ከዚህ ስለ ቆሙ ሰዎች ይህን እናገራለሁ ፡ አንተ
እንደ ላክኸኝ ያምኑ ዘንድ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴ ።
ይህን ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፡ አልአዛር አልአ ፵፫
ዛር ወደ ውጭ ና አለ ።
ያም ምዉት እንደ ተገነዘ እጁንና እግሩን እንደታ ፵፬
ሠረ ፊቱም በሰበን እንደ ተጠቀለለ ወጣ፡ ጌታ ኢየ
ሱስም እንግዲህስ ፍቱትና ተዉት ይሂድ አላቸው ።
ከአይሁድም ወደ ማርታና ወደ ማርያ መጥተው ፵፭
የነበሩ ብዙ ሰዎች ጌታ ኢየሱስ ያደረገውን አይ
ተው በርሱ አመኑ ። ምዕ ፪ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፩ ።
ከእነሱም መካከል ወደ ፈሪሳውያን ሄደው ጌታ ኢየ ፵፮
ሱስ ያደረገውን ሁሉ ለነሱ ነግረው ያጣሉት ነበሩ ።

ክፍል ፳፰ ፡ ጌታ ኢየሱስን ይገድሉት ዘንድ አይሁድ ስለ አደረጉት ምክር ።

የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ሕዝቡን ሰብስበው ፵፯
እንዲህ አሏቸው፡ እነሆ ይህ ሰው ብዙ ተአምራት
ያደርጋል፡ ምን እናድርግ? ። መዝ ፪ ፡ ፪ ።
እንዲህ ብንተወውም ሁሉ ያምንበታል፡ የሮም ሰዎ ፵፰
ችም መጥተው አገራችንንና ወገናችንን ይወስዱብናል ።
ከእነሱም ስሙ ቀያፋ የሹመቱ ተራ በዚያ ወራት ፵፱
የኾነችው፡ የካህናት አለቃ የሆነ አንድ ሰው እንዲህ
አላቸው፡ እናንተስ ምንም ምን አታውቁም፡ አታ
ስቡም ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፫ ። ሉቃ ፫ ፡ ፪ ።
ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ ስለ ሕዝብ ቤዛ አንድ ሰው ፶
ቢሞት አንድ ሰው ብንገድል ይሻለናል። ምዕ ፲፰፡፲፬።
ይህንንም የተናገረው ከልቡ አይደለም፡ ሊቀ ካህ ፶፩
ናት ነበርና ሹመቱም በዚያ ወራት ነበረችና ይህን
ተናገረ እንጂ፡ ጌታ ኢየሱስ ስለ ሕዝብ ሁሉ ቤዛ
ሆኖ ይሞት ዘንድ ነበረውና ።
ስለ ሕዝብ ብቻ አልነበረም፡ የተበተኑትን የእግዚ ፶፪
አብሔርን ልጆች በአንድነት ይሰበስባቸው ዘንድ
ነው እንጂ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፮ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፮ ።
ከዚያች ቀን ጀምሮ የካህናት አለቆች ሊገድሉት ፶፫
ተማከሩ ።

ክፍል ፷ወ፱ ፡ በእንተ ተግኅሦቱ ኢየሩሳሌም ።

፶፬ ወኢያንሰሰወ እንከ እግዚእ ኢየሱስ ገሃደ ማእከለ
አይሁድ አላ ሖረ ኀበ ሀገር እንተ ትሰመይ ሀገረ
ኤፍሬም ዘቅርብት ለበድው ፡ ወነበረ ህየ ምስለ አር
ዳኢሁ ።
፶፭ ወቀርበ በዐለ ፋሲካሆሙ ለአይሁድ ወዐርጉ ብዙ
ኃን ለኢየሩሳሌም እምበሐውርት እምቅድመ በዓለ
ፋሲካ ያንጽሑ ርእሶሙ ።
፶፮ ወአኀዙ አይሁድ ይኅሥሥዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወይ
ቤሉ በበይናቲሆሙ እንዘ ይቀውሙ ውስተ ቤተ
መቅደስ ምንተ ትብሉ ናሁ ኢመጽአ ለበዓል ።
፶፯ ወአዘዙ ሊቃነ ካህናት ወፈሪሳውያን እመበ ዘአእመረ
ኀበ ሀሎ ይቅጽብዎሙ ከመ የአኀዝዎ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

ክፍል ፸ ፡ በእንተ እንተ ቀብአቶ ለእግዚእነ ዕፍረተ ።

፩ ወእምዝ ሖረ እግዚእ ኢየሱስ እምቅድመ ሰዱስ
መዋዕል ዘፋሲካ ወበጽሐ ቢታንያ ኀበ ሀሎ አልአ
ዛር ዘአንሥአ እምነ ምዉታን ።

፪ ወገብሩ ሎቱ ምሳሐ በህየ ፡ ወማርታ ትሜጥዎሙ
ወአልዓዛር አሐዱ ውእቱ እምእለ ይረፍቁ ምስሌሁ ።

፫ ወማርያሰ ነሥአት ዕፍረተ ልጥረ ዘናርዱ ጵስጥቂስ
ዘዕፁብ ሤጡ ወቀብቶ እገሪሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ወመዝመዘቶ በሥዕርታ ፡ ወመልዐ ቤተ መዓዛሁ ለው
እቱ ዕፍረት ።
፬ ወይቤ ይሁዳ ስምዖን አስቆሮታዊ አሐዱ እምአርዳ
ኢሁ ዘሀለዎ ያግብኦ ።
፭ ለምንት ኢሤጥዎ ለዝንቱ ዕፍረት ለሠለስቱ ምእት
ዲናር ይትወሀብ ለነዳያን ።
፮ ወዘንተ ዘይቤ አኮ ዘያጽሕቅዎ ነዳያን አላ እስመ
ሰራቂ ውእቱ ወየዐቅብ አስከሬነ ወይነሥእ እም
ዘይትወደይ ውስቴቱ ።
፯ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ኅድጋ እስመ ተዐቅበ
ለዕለተ ቀብርየ ።
፰ ወነዳያንሰ በኵሉ ጊዜ ሀለዉ ምስሌክሙ ወዘልፈ
ትረክብዎሙ ወጊዜ ፈቀድክሙ ታሤንዩ ሎሙ ፡ ወኪ
ያየሰ አኮ በኵሉ ጊዜ ዘትረክቡኒ ።

፱ ወብዙኃን እምነ አይሁድ እለ አእመሩ ከመ ሀሎ
እግዚእ ኢየሱስ ህየ ሖሩ ኀቤሁ ወአኮ በእንተ እግ
ዚእ ኢየሱስ ባሕቲቱ ዘሖሩ ዳእሙ ከመ ይርአይዎ
ለአልዓዛርሂ ዘአንሥኦ እግዚእ ኢየሱስ እምዉታን ።
፲ ወተማከሩ ሊቃነ ካህናት ከመ ይቅትልዎ ለአልዓዛር ።

ክፍል ፷፱ ፡ ኢየሩሳሌምን ትቶ ስለ መሄዱ ።

ከዚያም ወዲህ ጌታ ኢየሱስ በአይሁድ መካከል ተገ ፶፬
ልጦ አልኖረም ፡ ለምድረ በዳ አቅራቢያ ወደኾነችው
የኤፍሬም አገር ወደምትባል ሄደ ፡ በዚያም ከደቀ
መዛሙርቱ ጋር ተቀመጠ ። ፪ ዜና መዋ ፲፫ ፡ ፲፱ ።
የአይሁድ የፋሲካቸው በዓል ቀረበ ፡ ብዙዎችም ከበ ፶፭
ዐሉ አስቀድሞ ራሳቸውን ያነጹ ዘንድ ከያገሩ ወደ
ኢየሩሳሌም ወጡ ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፲ ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፡ ፭ ።
አይሁድም ጌታ ኢየሱስን ይሹት ጀመር ፡ በቤተ ፶፮
መቅደስም ቆመው እርስ በርሳቸው እነሆ ለበዓል
አልመጣም ምን ትላላችሁ ? አሉ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፩ ።
የካህናት አለቆችና ፈሪሳውያንም ያለበትን ያወቀ ፶፯
ቢኖር ሊይዙት ይጠቁሙዋቸው ዘንድ አዘዙ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፸ ፡ ጌታችንን ሽቱ ስለ ቀባችው ሴት ።

ከዚህ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ፋሲካ ከሚውልበት ከስ ፩
ድስተኛው ቀን አስቀድሞ ተነሥቶ ፡ ከሙታን ያስ
ነሣው አልአዛር ወዳለበት ወደ ቢታንያ ደረሰ ።
፩ ሳሙ ፪ ፡ ፮ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፬ ።
በዚያም ምሳ አደረጉለት ፡ ማርታም ታሳልፍላቸው ፪
ነበር ፡ አብረዉት ምሳ ከሚበሉትም አንዱ አልአዛር
ነው ። ማቴ ፳፮ ፡ ፮ ። ሉቃ ፲ ፡ ፴፰-፴፱ ።
ማርያ ግን ዋጋው እጅግ የከበረ ጵስጥቂስ የሚባል ፫
የጥሩ ናርዶስ ሽቱ ንጥር ወስዳ የጌታ ኢየሱስን
እግር ቀባቺው ፡ በራስ ፀጉሯም አሸችው ፡ የዚያም
ሽቱ መዓዛ ቤቱን መላ ። ሉቃ ፯ ፡ ፴፰ ።
ያስይዘው ዘንድ የነበረው ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ ፬
ስምዖን የሚባለው ያስቆሮቱ ሰው ግን እንዲህ አለ ።
ይህን ሽቱ በሦስት መቶ ወቄት ወርቅ ለነዳያን ይሰጥ ፭
ዘንድ ለምን አልሸጡትም ። ማር ፲፬ ፡ ፭ ።
ይህን ያለ ድሆች አሳዝነውት አይደለም ፡ ሌባ ነበ ፮
ርና ሙዳየ ምጽዋቱንም ሲጠብቅ በውስጡ ከሚ
ገባው ይወስድ ስለ ነበረ ነው እንጂ ። ሉቃ ፰ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ለምቀበርበት ቀን አስጠብቃዋለችና ፯
ተዋት አለው ።
ድሆች ግን ዘወትር አብረዋችሁ አሉ ፡ ዘወትርም ፰
ታገኙዋቸዋላችሁ ፡ በወደዳችሁም ጊዜ መልካም
ታደርጉላቸዋላችሁ ፡ እኔን ግን ዘወትር የምታገኙኝ
አይደለም ። ዘዳ ፲፭ ፡ ፲፩ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፲፩ ።
ከአይሁድም ጌታ ኢየሱስ ከዚያ እንዳለ ያወቁ ብዙ ፱
ዎች ወደርሱ ሄዱ ፡ የሄዱም ጌታ ኢየሱስን ለማየት
ብቻ አልነበረም ፡ ጌታ ኢየሱስ ከሙታን ለይቶ ያስ
ነሣው አልአዛርንም ያዩ ዘንድ ነው እንጂ ።
የካህናት አለቆችም አልአዛርን ሊገድሉት ተማከሩ ። ፲
ምሳ ፩ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፴፩ ።

፲፩ እስመ ብዙኃን እምውስተ አይሁድ የሐውሩ በእን
ቲአሁ ወየአምኑ በእግዚእ ኢየሱስ ።

<u>ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ በአቱ ኢየሩሳሌም ።</u>

፲፪ ወበሳኒታ ሰብእ ብዙኃን እለ መጽኡ ለበዓል ሰበ
ሰምዑ ከመ ይመጽእ እግዚእ ኢየሱስ ኢየሩሳሌም ።

፲፫ ነሥኡ ጸበርተ ተመርት ዘበቀልት ወተቀበልዎ ወዒ
አሙ እንዘ ይጸርሑ ወይብሉ ሆሣዕና ቡሩክ ዘይመ
ጽእ በስመ እግዚአብሔር ወንጉሦሙ ለእስራኤል ።

፲፬ ወረከበ እግዚእ ኢየሱስ ዕዋለ አድግ ወተዕዕነ ዲቤሃ።

፲፭ በከመ ጽሑፍ ኢትፍርሂ ወለተ ጽዮን ነዋ ንጉሥኪ
ይመጽእ እንዘ ይጼዕን ዲበ ዕዋለ አድግ ።

፲፮ ወቀዲሙሰ ኢያእመሩ አርዳኢሁ ዘንተ ነገረ ዘእን
በለ አመ ተሰብሐ እግዚእ ኢየሱስ አሜሃ ተዘከሩ
ከመ ጽሑፍ ዝንቱ በእንቲአሁ ወከመዝ ገብሩ ሎቱ ።

፲፯ ወሰማዕተ ኮንዎ እሙንቱ ሕዝብ እለ ሀለዉ ህየ
ምስሌሁ አመ ጸውዖ ለአልዓዛር እመቃብር ወአን
ሥኦ እምነ ምውታን ።
፲፰ ወበእንተ ዝንቱ ወፅኡ ኵሉ ሕዝብ ይትቀበልዎ
እስመ ሰምዑ ተኣምረ ዘገብረ ወዘንተሂ መንክረ ።
፲፱ ወይቤሉ ፈሪሳውያን በበይናቲሆሙ ትሬእዩኑ ከመ
አልቦ ዘትበቍዑ ወኢምንተኒ ናሁ ኵሉ ዓለም
ተለዎ ድኅሬሁ ።
፳ ወቦ እምሰብአ ጽርእ እምውስተ አረሚ እለ ዐርጉ
ይስግዱ ለበዓል ።

፳፩ ወሐሩ እሙንቱሂ ኀበ ፊልጶስ ዘቤተ ሳይዳ ዘገሊላ
ወሰአልዎ ወይቤልዎ እግዚኦ ንፈቅድ ንርአዮ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ።
፳፪ ወሖረ ፊልጶስ ወነገሮ ለእንድርያስ ፡ ወሖሩ እንድር
ያስ ወፊልጶስ ወነገርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ ናሁ በጽሐ
ጊዜሁ ከመ ይሰባሕ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፳፬ አማን አማን እብለክሙ እመ ኢወድቀት ኀጠተ
ሥርናይ ውስተ ምድር ወኢሞተት ባሕቲታ ትነብር ፡
ወእመሰ ሞተት ብዙኃ ፍሬ ትፈሪ ።

፳፭ ወዘሰ ያፈቅራ ለነፍሱ ለይግድፋ ወዘሰ ጸልአ ለነ
ፍሱ በዝንቱ ዓለም የዐቅባ ለሕይወት ዘለዓለም ።

፳፮ ወእመቦ ዘይትለአከኒ ሊተ ለይትልወኒ እስመ ኀበ

ከአይሁድ ብዙዎች ወደርሱ እየሄዱ ስለእሱ ስለ (አል ፲፩
አዛር) በተደረገው በጌታ በኢየሱስ ያምኑ ነበርና ።

<u>ክፍል ፴፩ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መግባቱ ።</u>

በማግሥቱም ለበዓል መጥተው የነበሩ ብዙ ሰዎች ፲፪
ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም እንደሚመጣ በሰሙ
ጊዜ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፩ - ፲፩ ። ማር ፲፩ ፡ ፩ - ፲ ።
የሰሌን ዛፍ ዝንጣፊ ይዘው በእግዚአብሔር ስም ፲፫
የሚመጣ ሆሣዕና ቡሩክ ነው ፡ የእስራኤልም
ንጉሥ ነው እያሉ እየጮኹ ወጥተው ተቀበሉት ።
መዝ ፹፪ ፡ ፲፯ - ፲፱ ። መዝ ፻፲፯ ፡ ፳፭ - ፳፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ያህያ ግልገል አግኝቶ በሷ ላይ ፲፬
ተቀመጠ ።
የጽዮን ልጅ ! አትፍሪ እነሆ ንጉሥሽ በአህያ ግል ፲፭
ገል ተቀምጦ ይመጣል ተብሎ እንደ ተጻፈ ። ኢሳ
፷፪ ፡ ፲፩ ። ዘካ ፱ ፡ ፱ ።
ጌታ ኢየሱስ ከተገለጠበት ጊዜ በቀር ቀድሞስ ደቀ ፲፮
መዛሙርቱም ይህን ነገር አላወቁም ነበር ፡ ያን ጊዜ
ግን ይህ ስለ እርሱ እንደተጻፈ አሰቡ ፡ እንዲህም አደ
ረጉለት ። ሉቃ ፲፰ ፡ ፴፬ ።
ከዚያም አብረውት የነበሩ ሕዝብ አልአዛርን ከመ ፲፯
ቃብር እንደጠራው ፡ ከሙታንም ለይቶ እንዳስነሣው
መሰከሩለት ።
ስለዚህም ሕዝቡ ሁሉ ሊቀበሉት ወጡ ፡ ያደረገውን ፲፰
ተአምራት ይህንንም ድንቅ ሥራ ሰምተዋልና ።
ፈሪሳውያንም እርስ በርሳቸው ምንም የምትረቡት ፲፱
እንደሌለ ታያላችሁን እነሆ ዓለም ሁሉ ተከትሎ
ታል አሉ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፰ ።
ከአረማውያንም ወገን ከፅርዕ ሰዎች ይሰግዱ ዘንድ ፳
ለበዓል የወጡ ነበሩ ። ፩ ነገ ፰ ፡ ፵፩ ። ግብ ሐዋ
፲፯ ፡ ፬ ።
እነሱም የገሊላ የቤተ ሳይዳ ሰው ወደሆነው ወደ ፳፩
ፊልጶስ ሄደው አቤቱ ! ጌታ ኢየሱስን ልናየው እንሻ
ለን አሉት ።
ፊልጶስም ሄዶ ለእንድርያስ ነገረው ፡ ፊልጶስና እንድ ፳፪
ርያስም ሂደው ለጌታ ለኢየሱስ ነገሩት ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ አሁን የሰው ፳፫
ልጅ የሚገለጥበት ጊዜው ደረሰ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፪ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ፡ የሥንዴ ቅንጣት በም ፳፬
ድር ላይ ካልወደቀችና ካልሞተች ብቻዋን ትኖራ
ለች ፡ ከሞተች ግን ብዙ ፍሬ ታፈራለች ። ሮሜ ፲፬ ፡
፱ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፴፮ ።
ሰውነቱን የሚወዳት ይጣላት በዚህ ዓለም ሰውነቱን ፳፭
የጠላትም ለዘለዓለም ሕይወት ይጠብቃታል ። ሉቃ
፲፯ ፡ ፴፫ ።
እኔን የሚያገለግለኝ ካለ ይከተለኝ ፡ የሚያገለግለኝ ፳፮

ሀሎኩ አነ ህየ ይሄሉ ዘይትለአከኒ ወዘሊተ ተልእ
ከኒ ያከብሮ አቡየ ።
፳፯ ወይእዜሰ ተሀውከተኒ ነፍስየ ወምንተ እብል አባ
አድኅና ለነፍስየ እምዛቲ ሰዓት፥ ወባሕቱ በእንተ
ዝንቱ መጻእኩ ወበጻሕክዋ ለዛቲ ሰዓት ።
፳፰ አባ ሰብሖ ለወልድከ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይ
ብል ሰባሕኩከሂ ወዓዲ ካዕበ እሴብሐከ ።
፳፱ ወሕዝብሰ እለ ይቀውሙ ወይሰምዑ ይቤሉ ነጐድ
ጓድ ውእቱ፥ ወቦ እለ ይቤሉ መልአክ ተናገሮ ።
፴ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮ በእን
ቲአየ ዘመጽአ ዝቃል አላ በእንቲአክሙ ።
፴፩ ወናሁ እብለክሙ ይእዜ በጽሐ ኵነኔሁ ለዝንቱ
ዓለም ወእምይእዜሰ ይሰድድዎ ለመልአከ ዝንቱ
ዓለም ወያወፅእዎ አፍአ ።
፴፪ ወአነኒ እምከመ ተለዐልኩ እምድር እስሕብ ኵሎ
ኀቤየ ።
፴፫ ወዘንተ ዘይቤ እንዘ ይኤምሮሙ በአይ ሞት ሀለዎ
ይሙት ።
፴፬ ወአውሥእዎ ሕዝብ ወይቤልዎ ንሕነሰ ሰማዕነ በው
ስተ ኦሪት ከመ ለዓለም ይነብር ክርስቶስ፥ ወእፎ
እንከ ትብለነ አንተ ሀለዎ ለወልደ እጓለ እመሕያው
ይትለዐል መኑ እንከ ዝንቱ ወልደ እጓለ እመሕያው ።
፴፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ
ሀሎኩ ምስሌክሙ ብርሃን አንሶስዉ እንዘ ብክሙ
ብርሃን ዘእንበለ ይርከብክሙ ጽልመት እስመ ዘየሐ
ውር ውስተ ጽልመት ኢየአምር ኀበ የሐውር ።
፴፮ አምጣነ ዘብክሙ ብርሃን እመኑ በብርሃን ከመ
ትኩኑ ውሉደ ብርሃን ፥ ወዘንተ ብሂሎ እግዚእ ኢየ
ሱስ ሖረ ወተኀብአሙ ።
፴፯ ወእንዘ መጠነዝ ተአምረ ይገብር በቅድሜሆሙ
ኢአምኑ ቦቱ ።
፴፰ ከመ ይብጻሕ ቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚኦ
መኑ የአምነነ ስምዓነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕቱ
ለእግዚአብሔር ።
፴፱ ወበእንተ ዝንቱ ስእኑ አሚነ እስመ ካዕበ ይቤ ኢሳ
ይያስ ።
፵ ያሪ አዕይንቲሆሙ ወገዝፈ አልባቢሆሙ ከመ ኢይ
ርአዩ በአዕይንቲሆሙ ወኢይለብዉ በአልባቢሆሙ
ወከመ ኢይትመየጡ ኀቤየ ወኢይሠሃሎሙ ።
፵፩ ወዘንተ ይቤ ኢሳይያስ እስመ ርእየ ስብሐቲሁ ወነ
ገረ በእንቲአሁ ።

እኔ ካለሁበት ከዚህ ይኖራልና፥ እኔን ያገለገለኝንም
አባቴ ያከብረዋል ። መዝ ፹፫ ፡ ፳፬ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳ ።
አሁንስ ነፍሴ ታወከችብኝ፥ ግን ምን እላለሁ!፥ አባቴ ፳፯
ከዚህች ሰዓት ነፍሴን አድናት ፥ ግን ስለዚህ መጥቻ
ለሁ ከዚችም ሰዓት ደርሻለሁ ።
አባት ሆይ ልጅህን ግለጠው ከሰማይም ገልጬሃለሁ ፳፰
ደግሞም እንደገና እገልጥሃለሁ የሚል ቃል መጣ ።
ማቴ ፫ ፡ ፲፯ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፯ ።
ቆመው ይሰሙ የነበሩት ሕዝብ ግን ነጐድጓድ ነው ፳፱
አሉ ፥ መልአክ ተናገረው ያሉም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ ይህ ቃል የመጣ ስለ እናንተ ፴
ነው እንጂ ስለ እኔ አይደለም አላቸው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፪ ።
እነሆም ልንገራችሁ አሁን የዚህ ዓለም ፍርድ ደረሰ ፴፩
አላችኋለሁ ፥ ከእንግዴህስ ወዲህ የዚህን ዓለም ገዢ
ወደ ውጭ አስወጥተው ይሰዱታል ። ምዕ ፱ ፡ ፴፱ ።
ምዕ ፲፮ ፡ ፲፩ ። ቈላ ፪ ፡ ፲፭ ።
እኔም ከምድር ከፍ ከፍ ያልኩ እንደሆነ ሁሉን ፴፪
ወደኔ እስባለሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፳፰ ። ዕብ ፪ ፡ ፱ ።
ይህንንም ያላቸው በምን ሞት ይሞት ዘንድ እንዳ ፴፫
ለው ሲያመለክታቸው ነው ።
ሕዝቡም እኛስ በኦሪት ክርስቶስ ለዘለዓለም እንዲ ፴፬
ኖር ሰምተን ነበር፥ እንግዴህ እንዴት አንተ የሰው
ልጅ ከፍ ከፍ ይል ዘንድ አለው ትለናለህ ? እንግ
ዴህ ይህ የሰው ልጅ ማነው ? ብለው መለሱለት ።
መዝ ፻፲ ፡ ፬ ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አላቸው ፥ አሁንም ብርሃን ፴፭
እኔ ለጥቂት ጊዜ ከናንተ ጋር አለሁ ፥ ጨለማ ሳያገ
ኛችሁ ብርሃን ሳለላችሁ ተመላለሱ ፥ በጨለማ የሚ
ሄድ የሚሄድበትን አያውቅምና ። ቍ ፵፯ ። ኤር
፲፫ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲ ።
ብርሃን ያለላችሁን ያህል የብርሃን ልጆች ትኾኑ ፴፮
ዘንድ በብርሃን እመኑ ፥ ጌታ ኢየሱስ ይህን ተናግሮ
ሄደና ተሠወራቸው ። ኢሳ ፪ ፡ ፭ ። ኤፌ ፭ ፡ ፰ ።
ግን ይህንን ያህል ተአምራት በፊታቸው ሲያደርግ ፴፯
አላመኑበትም ።
አቤቱ ምስክርነታችንን ማን ይቀበለናል ? የእግዚአ ፴፰
ብሔርስ ክንድ ለማን ተገለጠ ? ነቢይ ኢሳይያስ
ያለው ቃል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ኢሳ ፶፫ ፡ ፩ ።
ሮሜ ፲ ፡ ፲፮ ።
ስለዚህም ማመን ተሳናቸው ፥ ዳግመኛም ኢሳይያስ ፴፱
እንዲህ ብሏልና ። ኢሳ ፮ ፡ ፱ - ፲ ።
ዓይኖቻቸው ታወሩ ፥ ልቦቻቸውም ደነደኑ ፥ በዓይና ፵
ቸው አይተው በልባቸው አስተውለው ወደኔ እንዳ
ይመለሱና ይቅር እንዳልላቸው ። ኢሳ ፮ ፡ ፱ ። ማቴ
፲፫ ፡ ፲፬ ።
ኢሳይያስ ጌትነቱን አይቷልና ይህን ብሎ ስለ እርሱ ፵፩
ተናገረ ። ኢሳ ፮ ፡ ፩ ።

፵፪ ወበ ብዙኃን እመላእክተ ሕዝብ እለ አምኑ ቦቱ ወበ
ሕቱ ኢያግሃዱ በእንተ ፍርሃቶሙ ለፈሪሳውያን
ከመ ኢይስድድዎሙ እምነ ምኵራብ ።
፵፫ እስመ አብደሩ ስብሐተ ሰብእ እምስብሐተ እግዚአ
ብሔር ።
፵፬ ወጸርሐ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤ ዘየአምን ብየ አኮ
ብየ በሕቲቶ ዘየአምን ዘእንበለ በዘፈነወኒ ።

፵፭ ወዘርእየ ኪያየ ርእዮ ለዘፈነወኒ ።
፵፮ ወአንሰ ብርሃን መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ ኵሉ
ዘየአምን ብየ ኢይነብር ውስተ ጽልመት ።
፵፯ ወዘኒ ሰምዐ ቃልየ ወኢዐቀበ አኮ አነ ዘእኴንኖ
እስመ ኢመጻእኩ ከመ እኰንኖ ለዓለም ዘእንበለ
ከመ አሕይዎ ለዓለም ።
፵፰ ወዘሰ ክሕደኒ ወኢተወክፈ ቃልየ ሀሎ ዘይኴንኖ
ቃል ዘአነ ነበብኩ ውእቱ ይኴንኖ በደኃሪት ዕለት ።

፵፱ እስመ አኮ ዘእምኀቤየ ዘነበብኩ አላ አብ ዘፈነወኒ
ውእቱ ትእዛዘ ወሀበኒ ዘከመ እነብብ ወዘከመ እብል ።

፶ ወአአምር ከመ ትእዛዙ ሕይወት ውእቱ ዘለዓለም
ወዘኒ እነግር አነ በከመ ይቤለኒ አብ ከማሁ እነግር ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤
<u>ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ ድራር ወሕፀበተ እግር ።</u>

፩ ወእምቅድመ በዓለ ፋሲካ ከነ የአምር እግዚእ ኢየ
ሱስ ከመ በጽሐ ጊዜሁ ከመ ይፈልስ እምዝንቱ
ዓለም ወየሐውር ኀበ አብ ዘፈነዎ ፡ አፍቀሮሙ ለእሊ
አሁ እለ ውስተ ዓለም ወለዝሉፉ አፍቀሮሙ ።
፪ ወእንዘ ይዴረሩ በአ ሰይጣን ውስተ ልበ ይሁዳ
ስምዖን አስቆሮታዊ ከመ ያግብኦ ።

፫ ወሰበ ከነ የአምር እግዚእ ኢየሱስ ከመ አወፈዮ
አብ ኵሎ ውስተ እዴሁ ወከመ እምኀበ እግዚአብ
ሔር ወፅአ ወኀበ እግዚአብሔር የሐውር ።
፬ ተንሥአ እምኀበ ይዴረሩ ወአንበረ አልባሲሁ ወነ
ሥአ መክፈ ዘለንጽ ወቀነተ ሐቌሁ ።
፭ ወወደየ ማየ ውስተ ንብቲራ ወአኀዘ ይኅፅብ እገሪ
ሆሙ ለአርዳኢሁ ወመዝመዘ በውእቱ መክፈ
ዘቀነተ ።
፮ ወበጽሐ ኀበ ስምዖን ጴጥሮስ ወይቤሎ አንተኑ እግ
ዚኦ ዘተሐፅበኒ እገርየ ።
፯ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘእገብር አነ
አንተ ኢተአምር ይእዜ ወበሕቱ ድኅረሰ ተአምሮ ።
፰ ወይቤሎ ጴጥሮስ ኢተሐጽበኒ እገርየ ለዓለም ወአ
ውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አማን አማን እብ

ከሕዝቡ አለቆችም ያመኑበት ብዙዎች ነበሩ ፡ ነገር ፵፪
ግን ከምኵራብ አስወጥተው እንዳይሰዱአቸው ፈሪ
ሳውያንን ስለ ፈሩ እምነታቸውን አልገለጡም ።
ከእግዚአብሔር ምስጋና ይልቅ የሰውን ምስጋና ፵፫
መርጠዋልና ። ምዕ ፭ ፡ ፵፬ ። ሮሚ ፪ ፡ ፳፪ ።
ጌታ ኢየሱስም ድምፁን ከፍ አድርጎ እንዲህ አለ ፡ ፵፬
በእኔ ያመነ ፡ በኔ ብቻ የሚያምን አይደለም ፡ በላ
ከኝም ነው እንጂ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳ ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ።
እኔን ያየ የላከኝን አየው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፱ ። ዕብ ፩ ፡ ፫ ። ፵፭
በእኔ ያመነ ሁሉ በጨለማ እንዳይኖር ፡ ብርሃን እኔ ፵፮
ወደ ዓለም መጣሁ ።
ቃሌንም ሰምቶ ያልጠበቀው እኔ የምፈርድበት አይ ፵፯
ደለም ፡ በዓለሙ ልፈርድበት አልመጣሁምና ፡ ዓለ
ሙን ላድነው እንጂ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፯ - ፲፱ ።
የካደኝን ቃሌንም ያልተቀበለ ግን የሚፈርድበት ፵፰
አለ ፡ እኔ የተናገርኩት ቃል እርሱ በመጨረሻዪቱ
ቀን ይፈርድበታል ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፱ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፮ ።
ከራሴ አንቅቼ የተናገርኩት አይደለምና የላከኝ አብ ፵፱
እንድናገር እርሱ ትእዛዝን ሰጠኝ እንጂ ። ምዕ ፲፬ ፡
፲ ። ምዕ ፰ ፡ ፳፰ ።
ትእዛዙም የዘለዓለም ሕይወት እንደኾነ አውቃለሁ ፡ ፶
እኔም የምናገረውን አብ እንዳለኝ እንዲሁ እናገራ
ለሁ ። ምዕ ፭ ፡ ፴ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤
<u>ክፍል ፴፪ ፡ ስለ ራትና ስለ እግር ማጠብ ።</u>

ከፋሲካ በዓል አስቀድሞ ጌታ ኢየሱስ ከዚህ ዓለም ፩
ተለይቶ ወደ አብ የሚሄድበት ቀን ጊዜው እንደ
ደረሰ ያውቅ ነበርና ፡ በዓለም ያሉት ወገኖቹን ወደዳ
ቸው ፡ ለዘለዓለምም ወደዳቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፰ ።
ራትም ሲበሉ እንዲያስይዘው ስምዖን በሚባለው ፪
በአስቆሮቱ ሰው በይሁዳ ልብ ሰይጣን አደረ ። ሉቃ
፳፪ ፡ ፫ ።
ጌታ ኢየሱስም ፡ አብ ሁሉን በእጁ እንደ ሰጠውና ፡ ፫
ከእግዚአብሔር እንደ ወጣ ፡ ወደ እግዚአብሔርም
እንዲሄድ በወቀ ጊዜ ። ምዕ ፫ ፡ ፴፭ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡
ራት ከሚበሉበት ተነሥቶ ልብሶቹ አኖረና ፬
ሸርጥ ግልድም ወስዶ ታጠቀ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፯ ።
በኵስኵስቱም ወኃ ጨምሮ የደቀ መዛሙርቱን ፭
እግር ያጥብ ጀመር ፡ በዚያ በታጠቀበት ሸርጥም
ወለወለ ። ፩ ሳሙ ፳፭ ፡ ፵፩።
ወደ ስምዖን ጴጥሮስም በደረሰ ጊዜ ፡ አቤቱ እግሬን ፮
የምታጥበኝ አንተ ነህ ? አለው ። ማቴ ፫ ፡ ፲፬ ።
ጌታ ኢየሱስም እኔ የምሠራውን አንተ ዛሬ አታው ፯
ቀውም ኋላ ግን ታውቀዋለህ ብሎ መለሰለት ።
ጴጥሮስም ለዘለዓለም አንተ እግሬን አታጥበኝም ፰
አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም እውነት እውነት እልሃለሁ ፡

ለከ እመ አነ ኢሐፀብኩከ እገሪከ አልብከ ክፍል
ምስሌየ ።
፱ ወይቤሎ ስምዖን ጴጥሮስ እግዚኦ አኮ እገርየ ባሕ
ቲቶ ዘተሐፅበኒ ወዓዲ እደውየኒ ወርእስየኒ ።

፲ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘሰ ወድአ ተሐፅበ ኢይ
ፈቅድ ይትሐፀብ ዘእንበለ እገሪሁ ዳዕሙ እስመ
ንጹሕ ኵለንታሁ ወአንትሙሰ ንጹሓን አንትሙ ፤
ወባሕቱ አኮ ኵልክሙ ንጹሓን ።
፲፩ እስመ የአምር እግዚእ ኢየሱስ ዘያገብኦ ወበእንተ
ዝንቱ ይቤ አኮ ኵልክሙ ንጹሓን ።
፲፪ ወሶበ ሐፀቦሙ እገሪሆሙ ነሥአ አልባሲሁ ወረፈቀ
ካዕበ ምስሌሆሙ ወይቤሎሙ አእመርክሙኑ ዘገበ
ርኩ ለክሙ ።
፲፫ አንትሙሰ ትብሉኒ ሊቅነ ወእግዚእነ ወሠናየ ትብሉ
እስመ ከማሁ አነ ።

፲፬ ወሶበ አነ እንከ እንዘ ሊቅክሙ ወእግዚእክሙ ሐፀ
ብኩክሙ እገሪክሙ ከማሁኬ አንትሙኒ ይደልወ
ክሙ ትሕፅቡ እግረ ቢጽክሙ ።
፲፭ እስመ አርአያየ ወሀብኩክሙ ከመ ትግበሩ አንት
ሙኒ በከመ ገበርኩ ለክሙ አነ ።
፲፮ አማን አማን እብለክሙ አልቦ ገብር ዘየዓቢ እምእግ
ዚኡ ወአልቦ ሐዋርያ ዘየዐቢ እምዘፈነዎ ።

፲፯ ወእመሰ ዘንተ ተአምሩ ብፁዓን አንትሙ እመ ገበር
ክምዎ ።
፲፰ ወአኮ በእንተ ኵልክሙ ዘእብል ዘንተ እስመ አነ
አአምር መኑ እሙንቱ እለ ኃረይኩ ፤ ወባሕቱ ከመ
ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ዘይቤ ዘይሴሰይ እክልየ
አንሥአ ሰኰናሁ ላዕሌየ ።
፲፱ ወይእዜሰ እነግረክሙ ዘእንበለ ይኩን ከመ አመ
ከነ ትእመኑ ከመ አነ ውእቱ ።
፳ አማን አማን እብለክሙ ዘተወክፎ ለዘፈነውኩ
ኪያየ ተወክፈ ፤ ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈነ
ወኒ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ አምሮቱ ዘያገብኦ ።

፳፩ ወዘንተ ብሂሎ እግዚእ ኢየሱስ ተሀውከ በመንፈሱ
ወስምዐ ከነ ወይቤ አማን አማን እብለክሙ ከመ
አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።

፳፪ ወተናገሩ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ እስመ ኢያእ
መሩ ከመ እንበይነ መኑ ይብል ዘንተ ።
፳፫ ወሀሎ አሐዱ እምአርዳኢሁ ዘይረፍቅ ውስተ ሕፅኑ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ ።

እኔ እግርህን ካላጠብኩህ ከእኔ ጋር ዕድል ፈንታ
የለህም ብሎ መለሰለት ። መዝ ፶፩ ፡ ፪ - ፯ ። ዮሐ ፫ ፡ ፭ ።
ስምዖን ጴጥሮስም አቤቱ እንኪያስ የምታጥበኝ እግ ፱
ሬን ብቻ አይደለም ፤ እጆቼንም ራሴንም እጠበኝ
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መላ አካሉን የታጠበ ከእግሩ ብቻ ፲
ሊታጠብ አይሻም ፤ ሁለንትናው ንጹሕ ነውና ፤ እናን
ተም ንጹሐን ናችሁ ፤ ነገር ግን ሁላችሁ ንጹሐን
አይደላችሁም ። ምዕ ፲፭ ፡ ፫ ። ቲቶ ፫ ፡ ፭ ።
ጌታ ኢየሱስ የሚያሲዘውን ያውቅ ነበርና ስለዚህ ፲፩
ሁላችሁ ንጹሐን አይደላችሁም አለ ። ምዕ ፯ ፡ ፷ - ፷፩ ።
እግራቸውን ካጠባቸው በኋላ ልብሱን ለብሶ አብሯ ፲፪
ቸው ለማእድ ተቀመጠ ፤ ያደረግሁላችሁን አወቃ
ችሁን ? አላቸው ።
እናንተ ጌታችን መምህራችን ትሉኛላችሁ መልካም ፲፫
ትላላችሁ እንዲሁ ነኝና ። ማቴ ፳፫ ፡ ፰ - ፲ ። ፩ ቆሮ
፰ ፡ ፮ ። ፊል ፪ ፡ ፲፩ ።
እንግዲህ እኔ ጌታችሁ መምህራችሁ ስሆን ፤ እግራ ፲፬
ችሁን ካጠብኋችሁ ፤ እናንተም እንዲሁ የወንድሞ
ቻችሁን እግር ልታጥቡ ይገባችኋል ። ሮሜ ፲፪ ፡ ፲ ።
እኔ እንደ አደረግሁላችሁ እናንተም ታደርጉ ዘንድ ፲፭
ምሳሌነቴን ሰጥቻችኋለሁና ። ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፭ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ፤ ከጌታው የሚበልጥ ፲፮
ባርያ የለም ፤ ከላኪውም የሚበልጥ መልእክተኛ
የለም ።
ይህን አውቃችሁ ከሠራችሁ ግን ብፁዓን ናችሁ ። ፲፯
ማቴ ፯ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳ ። ያዕ ፩ ፡ ፳፭ ።
ግን ይህን የምናገር ስለ ሁላችሁ አይደለም ፤ የመረ ፲፰
ጥኳቸው እነማን እንደሆኑ እኔ አውቃለሁና ፤ ነገር
ግን መጽሐፍ የተናገረው ይደርስ ዘንድ "እንጀራዬን
የሚመገብ ተረከዙን በእኔ ላይ አነሣ" ። መዝ ፵፩ ፡ ፱ ።
አሁን ግን ሳይደረግ አስቀድሞ እነግራችኋለሁ በተ ፲፱
ደረገ ጊዜ እኔ እንደሆንኩ ታምኑ ዘንድ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ ፤ እኔ የላክሁትን የተቀ ፳
በለ እኔን ተቀበለ ፤ እኔንም የተቀበለ የላከኝን ተቀ
በለ ። ማቴ ፲ ፡ ፵ ። ገላ ፬ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፴፫ ፡ የሚያስይዘውን ስለ ማመልከቱ ።

ይህንንም ተናግሮ ጌታ ኢየሱስ በልቡ አዘነ ፤ ከእና ፳፩
ንተ አንዱ እንዲያሲዘኝ እውነት እውነት እላችኋ
ለሁ ብሎም መሰከረ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፩ - ፳፭ ። ማር
፲፬ ፡ ፲፰ - ፳፩ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፳፩ - ፳፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው ተወያዩ ፤ ስለ ፳፪
ማን ይህን እንደሚናገር አላወቁምና ።
ከደቀ መዛሙርቱም በጌታ ኢየሱስ አጠገብ የሚቀ ፳፫
መጥ ፤ ጌታ ኢየሱስም የሚወደው ከደቀ መዛሙ
ርቱ አንዱ ነበርና ። ምዕ ፳፩ ፡ ፳ ።

፳፬ ወቀጸበ ስምዖን ጴጥሮስ ሎቱ ወይቤሎ ተሰአል ወን
ግረነ እንበይነ መኑ ይብል ዘንተ ።
፳፭ ወረፈቀ ውእቱ ረድእ ዲበ እንግድዓሁ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እግዚኦ መኑ ውእቱ
ዘያገብእከ ።
፳፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዝ ውእቱ
ዘአነ እጸብሕ ሎቱ ኅብስተ ወእሜጥዎ ውእቱ ዘያ
ገብእኒ ፡ ወጸብሐ ኅብስተ ወመጠዎ ለይሁዳ ስምዖን
አስቆሮታዊ ።
፳፯ ወእምድኅረ ውእቱ ኅብስት ቦአ ሰይጣን ውስተ
ልቡ ለይሁዳ ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ዘትገብር
እንከ ፍጡነ ግበር ።
፳፰ ወኢያእመሩ እለ ይረፍቁ ምስሌሁ በእንተ ምንት
ይቤሎ ዘንተ ።
፳፱ ወቦ እለ መሰሎሙ ከመ በእንተ አስከሬነ ቀምጠራ
ዘሙዳየ ምጽዋት ዘሀሎ በኀበ ይሁዳ ዘይቤሎ እግ
ዚእ ኢየሱስ ተሣየጥ ዘንፈቅድ ለበዓል አው ዘን
ሁብ ለነዳያን እስመ ውእቱ የዓቅብ አስከሬነ ቀም
ጠራ ዘሙዳየ ምጽዋት ።
፴ ወተመጢዎ ይሁዳ ውእተ ኅብስተ ወፅአ ሶቤሃ
በሌሊት ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ነገሩ ዘእምድኅረ ድራር ።

፴፩ ወወፂኦ ይሁዳ ውእተ ጊዜ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየ
ሱስ ይእዜኬ እንከ ተሰብሐ ወልደ እጓለ እመሕያው
ወእግዚአብሔርኒ ተሰብሐ ቦቱ ።
፴፪ ወእመሰ እግዚአብሔር ተሰብሐ ቦቱ ወእግዚአብ
ሔርኒ ይሴብሖ ወሶቤሃ ይሴብሖ ወዓዲ ክዕበ
ይሴብሖ ።
፴፫ ደቂቅየ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ ሀሎኩ ምስሌክሙ
ተኃሥሡኒ ወበከመ እቤሎሙ ለአይሁድ ኀበ አነ
አሐውር አንትሙ ኢትክሉ መጺአ ወለክሙኒ
ይእዜ እነግረክሙ ።
፴፬ ወእሁበክሙ ሐዲሰ ትእዛዘ ከመ ትትፋቀሩ በበይ
ናቲክሙ በከመ አነ አፍቀርኩክሙ ከማሁ አንት
ሙኒ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ ።

፴፭ ወበዝንቱ የአምረክሙ ኵሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ
እምከመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ ።
፴፮ ወይቤሎ ስምዖን ጴጥሮስ እግዚኦ አይቴኑ ተሐውር
ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኀበሰ አነ
አሐውር ኢትክል ተሊዎትየ ይእዜ ወባሕቱ ድኅ
ረሰ ትተልወኒ ።
፴፯ ወይቤሎ ጴጥሮስ እግዚኦ በእንተ ምንት ኢይክል
ተሊዎተከ ይእዜ ወአነ ነፍስየ ጥቀ እሜጡ በእንቲ
አከ ።
፴፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ነፍሰከኑ

ስምዖን ጴጥሮስ እርሱን ጠቅሶ ይህን ስለ ማን ፳፬
ይናገራል? ጠይቀህ ንገረን አለው ።
ያም ደቀ መዝሙር ከጌታ ኢየሱስ አጠገብ ቀረብ ፳፭
ብሎ አቤቱ የሚያሲዝህ ማነው ? አለው ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ የሚያሲዘኝ ይህ እኔ ከዳቦው ፳፮
ቁርሼ ከወጡ አጥቅሼ የምሰጠው ነው አለውና ፡
ስምዖን ለሚባለው ለአስቆሮቱ ሰው ለይሁዳ ሰጠው።

እንጀራውንም ከተቀበለ በኋላ ፡ በይሁዳ በልቡ ሰይ ፳፯
ጣን አደረበት ፡ ጌታ ኢየሱስም እንግዲህ የምታደ
ርገውን ፈጥነህ አድርግ አለው ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፫ ።
አብረውት የሚመገቡት ግን ስለምን ይህን እንዳ ፳፰
ለው አላወቁም ።
ምፅዋት የሚሰበሰቡበትም በይሁዳ ዘንድ ስላለው የገ ፳፱
ንዘብ ሣጥን ፡ ጌታ ኢየሱስ ለበዓል የምንሻውን
ወይም ለነዳያን የምንሰጠውን ግዛ ያለው የመሰላ
ቸው ነበሩ ፡ እሱ ምጽዋት የሚሰበሰብበትን ሣጥን
ይጠብቅ ነበርና ። ምዕ ፲፪ ፡ ፮ ።
ይሁዳም ያን ኅብስት ተቀብሎ ያን ጊዜውን በሌ ፴
ሊት ወጣ።

ክፍል ፴፬ ፡ ከራት በኋላ ስለ ተናገረው ነገር ።

ይሁዳም ከወጣ በኋላ ያን ጊዜ ጌታ ኢየሱስ እንዲህ ፴፩
አላቸው ፡ አሁን የሰው ልጅ ተመሰገነ ፡ እግዚአብ
ሔርም ተመሰገነበት ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፩ ።
እግዚአብሔር ከተመሰገነበትም እግዚአብሔርም ይገ ፴፪
ልጠዋል ፡ ያን ጊዜውንም ይገልጠዋል ፡ ደግሞም
ይገልጠዋል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፩ ።
ልጆቼ! አሁንም ጥቂት ቀን ከእናንተ ጋር አለሁ ፴፫
ትሹኛላችሁ ፡ ግን አይሁድን እኔ ወዳለሁበት እናንተ
መምጣት አይቻላችሁም እንዳልኳቸው ፡ አሁንም
ለእናንተ እነግራችኋለሁ ። ምዕ ፯ ፡ ፴፬ ።
እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ አዲስ ትእዛዝ እሰጣ ፴፬
ችኋለሁ ፡ እኔ እንደወደድኋችሁ እናንተም እንዲሁ
እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ምዕ ፲፭ ፡
፲፪ - ፲፫ ። ያዕ ፪ ፡ ፰ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፪ ።
እርስ በርሳችሁ ከተዋደዳችሁ በዚህ ሁሉ የእኔ ደቀ ፴፭
መዛሙርት እንደሆናችሁ ያውቃችኋል ። ፩ ዮሐ ፪ ፰።
ስምዖን ጴጥሮስም አቤቱ ወዴት ትሄዳለህ ? አለው ፡ ፴፮
ጌታ ኢየሱስም እኔ ወደምሄድበት አሁን እኔን መከ
ተል አትችልም ፡ ኋላ ግን ትከተለኛለህ ። ምዕ ፯ ፡
፴፬ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲፰ - ፲፱ ።
ጴጥሮስም አቤቱ! ስለምን አሁን ልከተልህ አል ፴፯
ችልም ? እኔ ነፍሴንም እንኳ ቢሆን ስላንተ አሳልፌ
እሰጣለሁ አለው ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፴፫ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ ስምዖን ሆይ ፴፰

ትሜጡ በእንቲአየ ኦ ስምዖን አማን አማን እብለከ
ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ሥልሰ ትክሕደኒ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

፩ ኢይደንግጽክሙ ልብክሙ እመኑ በእግዚአብሔር
ወእመኑ ብየ ።
፪ እስመ ውስተ ቤተ አቡየ ብዙኀ ማኅደር ወምዕራፍ
ቦቱ ፤ ወናሁ እብለክሙ ከመ አነ አሐውር ወአስተ
ዳሉ ለክሙ መካነ ወምዕራፈ ወማኅደረ፤ ወእመ
አኮሰ እምኢይቤለክሙ አሐውር ወአስተዳሉ ለክሙ
መካነ ወምዕራፈ ወማኅደረ ።
፫ ወእምከመ ሖርኩ ወአስተዳሎኩ ለክሙ መካነ ወም
ዕራፈ ወማኅደረ ወእመጽእ ካዕበ ወእነሥአክሙ
ኀቤየ ከመ ተሀልዉ አንትሙኒ ኀበ ሀሎኩ አነ ።
፬ ወለሊክሙ ኢተአምሩ ኀበ አሐውር ወተአምሩ
ፍኖቶ ።
፭ ወይቤሎ ቶማስ እግዚኦ ዘኢነአምር ኀበ ተሐውር
በእፎ እንከ ነአምር ፍኖቶ ።
፮ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ፍኖተ ጽድቅ
ወሕይወት ወአልቦ ዘይመጽእ ኀበ አብ ዘእንበለ
እንተ ኀቤየ ።

፯ እምከመ ሊተ አእመርክሙኒ እምአእመርክምዎ
ለአቡየኒ፡ ወይእዜሰ አእመርክምዎሂ ወርኢክምዎሂ።
፰ ወይቤሎ ፊልጶስ እግዚኦ አርእየነሁ ለአብ ወየ
አክለነ ።
፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ መጠነዝ መዋዕል ሀሎኩ
ምስሌክሙ ኢያእመርከኒኑ ፊልጶስ ፤ ዘርእየ ኪያየ
ርእዮ ለአብ እፎ እንከ ትብል አርእየነሁ ለአብ።
፲ ኢተአምንሁ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ ወዝኒ ቃል
ዘአነ ነገርኩክሙ አኮ ዘእምኀቤየ ዘነበብኩ አላ አብ
ዘሀሎ ብየ ውእቱ ይገብሮ ለዝንቱ ግብር ።

፲፩ እመኑ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ፡ ወእመ አኮሰ
በእንተ ግብርየ እመኑኒ ።
፲፪ አማን አማን እብለክሙ ዘየአምን ብየ ግብረ ዘአነ
እገብር ውእቱኒ ይገብር፡ ወዘየዓቢ እምኔሁ ይገብር፡
እስመ አነ እሐውር ኀበ አብ ።
፲፫ ወኵሎ ዘሰአልክሙ በስምየ እገብር ለክሙ ከመ
ይሰባሕ አብ በወልድ ።
፲፬ ወእመቦ ዘሰአልክሙ በስምየ እገብር ለክሙ ኪያሁ።

፲፭ ወእመሰ ታፈቅሩኒ ዕቀቡ ትእዛዝየ ።
፲፮ ወአነ እስእሎ ለአብ ይፈኑ ለክሙ ጰራቅሊጦስሃ
ካልአ ዘከማየ ዘይሄሉ ምስሌክሙ ለዓለም ።

ነፍስህን ስለ እኔ አሳልፈህ ትሰጣለህን፡ ልንገርህ
ዶሮ ሳይጮህ ሦስት ጊዜ እንደምትክደኝ እውነት
እውነት እልሃለሁ ብሎ መለሰለት።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ልባችሁ አይደንግጥባችሁ፤ እግዚአብሔርን እመኑ ፩
በእኔም እመኑ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፵፬ ።
በአባቴ ቤት ብዙ ማረፊያ ማደሪያ አለና፡ አሁንም ፪
ሄጄ ማደሪያ ማረፊያ ቦታ እንዳዘጋጅላችሁ እነግራ
ችኋለሁ፤ ይህስ ባይሆን ማደሪያ ማረፊያ ቦታ አዘጋ
ጅላችኋለሁ በላልኋችሁም ነበር ። ፪ ቆሮ ፭ ፡ ፩ ።
ራእ ዮሐ ፫ ፤ ፲፪ - ፳፩ ።
ከሄድኩና ቦታ ማረፊያ ማደሪያ ካዘጋጀሁላችሁም ፫
ዳግመኛ መጥቼ እኔ ወዳለሁበት እወስዳችኋለሁ፤
እናንተም እኔ ካለሁበት ትኖሩ ዘንድ። ምዕ ፲፯ ፡ ፳፬።
እናንተም የምሄድበትን አታውቁም ፡ መንገዱን ግን ፬
ታውቁታላችሁ ።
ቶማስም አቤቱ! የምትሄድበትን የማናውቅ እንግ ፭
ዲህ መንገዱን እንዴት እናውቃለን? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም እንዲህ አለው፤ የእውነትና የሕይ ፮
ወት መንገድ እኔ ነኝ፤ በእኔ በኩል ካልሆነ በቀር
ወደ አብ የሚመጣ የለም ። ዕብ ፲ ፡ ፲፱ ። ራእ ዮሐ
፭ ፤ ፰-፱ ። ፩ ዮሐ ፭ ፤ ፩ ።
እኔን ብታውቁኝ አባቴንም ባወቃችሁት ነበር፤ ፯
አሁን ግን አውቃችሁታል አይታችሁታልም ።
ፊልጶስም አቤቱ! አብን አሳየንና ይበቃናል አለው ። ፰
ዘፀ ፴፫ ፤ ፲፰ ።
ፊልጶስ! ይህን ያህል ዘመን አብሬአችሁ ስኖር አላወ ፱
ቅኸኝምን? እኔን ያየ አብን አየ፤ እንግዲያ እንዴት
አብን አሳየን ትላለህ? ምዕ ፲፪ ፡ ፵፭ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፭ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ፤ አብም በእኔ እንዳለ አታምን ፲
ምን? ይህ እኔ የምነግራችሁ ቃልም ከራሴ አንቅቼ
የተናገርኩት አይደለም፤ በእኔ ያለ አብ እርሱ ይህን
ሥራ ይሠራዋል እንጂ ። ምዕ ፲ ፡ ፴፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፯ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ፤ አብም በእኔ እንዳለ እመኑ፤ ፲፩
ያለዚያም በሥራዬ እመኑ ።
እውነት እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን እኔ የም ፲፪
ሠራውን ሥራ እርሱም ይሠራል፤ ከዚያም የሚበልጥ
ይሠራል፤ እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና ። ማር ፲፮፡ ፲፱ - ፳።
በስሜ የለመናችሁትን ሁሉ አደርግላችኋለሁ፤ አብ ፲፫
በወልድ ይመሰገን ዘንድ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፯ ። ያዕ ፩ ፡ ፭ ።
በስሜ የለመናችሁት ነገር ቢኖር ያንን አደርግላች ፲፬
ኋለሁ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፬ ፡ ፲፭ ።
ከወደዳችሁኝስ ትእዛዜን ጠብቁ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፫ ። ፲፭
እኔም ለዘላለም አብሬአችሁ የሚኖረውን እንደኔ ያለ ፲፮
ውን ሌላ ጰራቅሊጦስን ይልክላችሁ ዘንድ አብን
እለምነዋለሁ ። ሮሜ ፰ ፡ ፲፭ ።

፲፯ በመንፈስ ጽድቅ ዘኢይክል ዓለም ነሢአቶ እስመ
ኢይሬእዮ ወኢየአምሮ ወአንትሙሰ ተአምርዎ
እስመ ኀቤክሙ ይነብር ወውስቴትክሙ ይሄሉ ።

፲፰ ወኢየኃድገክሙ እጓለ ማውታ ትኩኑ እስመ እነ
እመጽእ ኀቤክሙ ዓዲ እምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ።

፲፱ ወኢይሬእየኒ እንከ ዓለም ወአንትሙሰ ትሬእዩኒ
እስመ አነ ሕያው ወአንትሙሂ ተሐይዉ ።

፳ ይእተ አሚረ ተአምሩ ከመ አነ በአብ ወአብ ብየ
ወአንትሙሂ ብየ ወአነሂ ብክሙ ።

፳፩ ዘቦቱ ትእዛዝየ ወየዓቅቦ ውእቱ ዘያፈቅረኒ ፡ ወለዘያ
ፈቅረኒ ያፈቅሮ አቡየ ወአነሂ አፈቅሮ ወአርእዮ
ርእስየ ።

፳፪ ወይቤሎ ይሁዳ ዘአኮ አስቆሮታዊ እግዚኦ ምንትኑ
ዘትቤ ከመ ለነ ዳዕሙ ሀለወከ ታርኢ ርእሰከ ወአኮ
ለዓለም ።

፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘያፈቅረኒ
ይዕቀብ ቃልየ ወያፈቅሮ አቡየ ወእመቦ ዘዓቀበ
ቃልየ አነ ወአብ ንመጽእ ኀቤሁ ወንገብር ምዕራፈ
ውስቴቱ ።

፳፬ ወዘሰ ኢያፈቅረኒ ኢየዐቅብ ቃልየ ወዝኒ ቃል ዘት
ሰምዑ ኢኮነ ቃለ ዚአየ አላ ቃሉ ውእቱ ለአብ
ዘፈነወኒ ።

፳፭ ወዘንተ ነገርኩክሙ እንዘ ሀሎኩ ምስሌክሙ ።

፳፮ ወባሕቱ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ዘይፌኑ አብ
በስምየ ውእቱ ይሜህረክሙ ኵሎ ወያዜክረክሙ
ኵሎ ዘነገርኩክሙ አነ ።

፳፯ ሰላምየ አኀድግ ለክሙ ወሰላመ አቡየ እሁበክሙ
አኮ በከመ ይሁብ ዓለም ዘእሁበክሙ አነ ኢይደንግ
ፅክሙ ልብክሙ ወኢትፍርሁ ።

፳፰ ሰማዕክሙ ዘእቤለክሙ ከመ አነ አሐውር ወእሰወጥ
ኀቤክሙ ሶበሰ ታፈቅሩኒ እምተፈሣሕክሙ በሐ
ዊሮትየ ኀበ አብ እስመ ውእቱ አብ የዓብየኒ ።

፳፱ ወይእዜ ነገርኩክሙ ዘእንበለ ይኩን ከመ አመ ኮነ
ትእመኑ ።

፴ ወኢይትናገር እንከ ብዙኀ ምስሌክሙ እስመ ይመ
ጽእ መልአኩ ለዝንቱ ዓለም ወኢይረክብ በላዕሌየ
ወኢምንተኒ ።

፴፩ ወባሕቱ ከመ ያእምር ዓለም ከመ አነ አፈቅሮ ለአብ
ወበከመ ወሀበኒ አብ ትእዛዘ ከማሁ እገብር ተንሥኡ
ንሑር እምዝየ ።

ዓለም ሊቀበለው የማይችለው የእውነት መንፈስ ፲፯
ነው ፡ አያየውምና አያውቀውምና እናንተ ግን ታው
ቁታላችሁ ፡ በእናንተ ዘንድ ይኖራልና በውስጣች
ሁም ያድራልና ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፯ ።
የሙት ልጅ ትሆኑ ዘንድ አልተዋችሁም ፡ ከጥቂት ፲፰
ቀን በኋላ እንደ ገና እኔ ወደ እናንተ እመጣለሁና ።
ማቴ ፳፰ ፡ ፳ ።
እንግዲህ ዓለም አያየኝም ፡ እናንተ ግን ታዩኛላችሁ ፲፱
እኔ ሕያው እንደሆንኩ እናንተም ሕያዋን ትሆናላ
ችሁና ። ምዕ ፲፮ ፡ ፲፮ ። ሆሴ ፮ ፡ ፪ ።
እኔ በአብ እንዳለሁ ፡ አብም በእኔ እንዳለ አባቴ በኔ ፳
እናንተም በኔ እኔም በናንተ እንደ ሆንኩ ታውቃ
ላችሁ ።
ትእዛዜ በእርሱ ዘንድ ያለና የሚጠብቀው የሚወ ፳፩
ደኝ እርሱ ነው ፡ የሚወደኝም አባቴ ይወደዋል ፡
እኔም እወደዋለሁ ፡ ራሴንም እገልጥለታለሁ ። ቍ ፲፭ ።
ኤፌ ፩ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
ያስቆሮቱ ሰው ያይደለ ይሁዳም አቤቱ! ለዓለም ያይ ፳፪
ደለ ለኛ ብቻ ራስህን ትገልጥ ዘንድ እንዳለህ የም
ትናገረው ነገር ምንድ ነው ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው ፡ የሚወደኝ ፳፫
ቃሌን ይጠብቅ አባቴም ይወደዋል ፡ ቃሌን የጠበቀ
ቢኖር እኔ ፡ አብ ፡ መንፈስ ቅዱስ ወደርሱ መጥተን
በርሱ ዘንድ እናድርበታለን ። ቍ ፳፩ ። ምዕ ፲፫ ፡
፴፬ ። ምሳ ፰ ፡ ፲፯ ። ዘሌ ፳፮ ፡ ፲፪ ።
የማይወደኝ ግን ቃሌን አይጠብቅም ፡ ይህም የም ፳፬
ትሰሙት ቃል የእኔ ቃል አይደለም ፡ የላከኝ የአብ
ቃል ነው እንጂ ።
ከእናንተ ጋር ሳለሁ ይህን ነገርኋችሁ ። ፳፭
ነገር ግን አብ በስሜ የሚልከላችሁ የውነት መን ፳፮
ፈስ ጰራቅሊጦስ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል ፡ እኔ
የነገርኋችሁንም ሁሉ ያሳስባችኋል ። ቍ ፲፮ ።
ሰላሜን እተውላችኋለሁ ፡ የአባቴንም ሰላም እሰጣች ፳፯
ኋለሁ ፡ እኔ የምሰጣችሁ ዓለም እንደሚሰጠው አይደለ
ምና ልባችሁ አይሸበርባችሁ አትፍሩ ። ፊል ፬ ፡ ፯ ።
እኔ እንደምሄድ ወደ እናንተም እንደምመለስ የነገ ፳፰
ርኋችሁን ሰምታችኋል ፡ ብትወዱኝስ ወደ አብ በመ
ሄዴ ደስ ባላችሁም ነበር ፡ እርሱ አብ ይበልጠ
ኛልና ። ኢሳ ፱ ፡ ፮ ።
አሁንም ሳይደረግ አስቀድሜ ነገርኋችሁ ፡ በተደረገ ፳፱
ጊዜ ታምኑ ዘንድ ።
እንግዲህ ወዲህ ከእናንተ ጋር ብዙ አልናገርም ፴
የዚህ ዓለም ገዢ ይመጣልና በእኔ ላይ አንዳች አያ
ገኝም ። ምዕ ፲፪ ፡ ፴፮ ። ዕብ ፮ ፡ ፳፮ ።
ነገር ግን እኔ አብን እንደምወደው ዓለም ያውቅ ዘንድ ፴፩
አብ ትእዛዙን እንደ ሰጠኝ እንዲሁ አደርጋለሁና
ተነሡ ከዚህ እንሂድ ። ምዕ ፲ ፡ ፲፰ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

ክፍል ፴ወ፭ ፡ በእንተ ሐረገ ወይን ወበእንተ አዕፁቂሁ ።

፩ አነ ውእቱ ሐረገ ወይን ዘጽድቅ ወአቡየ ተካሊሁ
ውእቱ ።
፪ ወለኵሉ ዐፅቅ ዘኢይፈሪ በላዕሌየ ይገዝምዎ ወያአ
ትትዎ ወለኵሉ ዐፅቅ ዘይፈሪ ያስተናጽሕዎ ከመ
ብዙኃ ይፍረይ ።
፫ ወአንትሙሰ ወዳእክሙ ንጹሓን አንትሙ በእንተ
ቃል ዘነገርኩክሙ ።
፬ ንበሩ ብየ ወአነሂ ብክሙ ፡ ወበከመ ዐፅቅ ኢይክል
ፈርየ በሕቲቱ እመ ኢሀሎ ውስተ ጕንደ ወይኑ
ከማሁ አንትሙኒ ኢትክሉ ፈርየ ለእመ ኢነበር
ክሙ ብየ ።
፭ አነ ውእቱ ጕንደ ወይን ወአንትሙ አዕፁቂሁ ፡ ዘነ
በረ ብየ ወአነሂ ቦቱ ውእቱኬ ዘይፈሪ ብዙኃ እስመ
ዘእንበሌየሰ አልቦ ዘትክሉ ገቢረ ወኢምንተኒ ።
፮ ወእመቦ ዘኢነበረ ብየ ይገድፍዎ አፍአ ከመ ዐፅቅ
ይቡስ ወያስተጋብእዎ ወያውዕይዎ በእሳት ።
፯ ወእመሰ ነበርክሙ ብየ ወነበረ ቃልየ ኀቤክሙ ኵሉ
ዘፈቀድክሙ ትስእሉ ይከውን ለክሙ ።
፰ ወበዝንቱ ይሴባሕ አቡየ እምከመ ብዙኃ ፍሬ ትፈ
ርዩ ወትከውኑኒ አርዳእየ ።
፱ ወበከመ አፍቀረኒ አብ ከማሁ አነሂ አፍቀርኩክሙ
ንበሩ በፍቅረ ዚአየ ።
፲ ወእመሰ ታፈቅሩኒ ዕቀቡ ትእዛዝየ ወሀልዉ በፍቅረ
ዚአየ በከመ ዐቀብኩ አነ ትእዛዘ ለአቡየ፤ወእሄሉ
በፍቅሩ ።
፲፩ ወነገርኩክሙ ዘንተ ከመ የሀሉ ልብየ ወፍሥሐየ
ወፍቅርየ ኀቤክሙ ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሐክሙ ።
፲፪ ወዛቲ ይእቲ ትእዛዝ እንቲአየ ከመ ትትፋቀሩ በበይ
ናቲክሙ በከመ አነ አፍቀርኩክሙ ።
፲፫ አልቦ ዘየዓቢ እምዝ ፍቅር ከመ ዘይሜጡ ነፍሶ
ቤዛ ነፍሰ ቢጹ ።
፲፬ አንትሙሰኬ አዕርክትየ አንትሙ እምከመ ገበር
ክሙ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ ።
፲፭ ኢይብለክሙ እንከ አግብርትየ አላ አዕርክትየ አን
ትሙ እስመ ገብርሰ ኢየአምር ዘይሬስዮ እግዚኡ ፤
ወለክሙሰ አዕርክትየ እብለክሙ እስመ ኵሎ ዘሰማ
ዕኩ በኀበ አቡየ ነገርኩክሙ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፴፭ ፡ ስለ ወይን አረግና ስለ ቅርንጫፎቹ ።

እውነተኛው የወይን አረግ እኔ ነኝ ፡ ተክዩም አባቴ ፩
ነው ። መዝ ፹ ፡ ፲፭ ።
በእኔ ላይ የማያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ቈርጦ ፪
ይጥሉታል ፡ የሚያፈራውን ቅርንጫፍ ሁሉ ግን
በብዙ እንዲፈራ ይከባከቡታል ። ዕብ ፮ ፡ ፰ ።
እናንተ ግን ስለ ነገርኋችሁ ነገር ፈጽማችሁ ንጹሐን ፫
ናችሁ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፪ ።
በእኔ እምናችሁ ጸንታችሁ ኑሩ ፡ እኔም አድሬባችሁ ፬
እኖራለሁ ፡ ቅርንጫፍ ከወይን ግንድ ከተለየ ብቻ
ውን ሊያፈራ እንደማይችል እናንተም እንዲሁ በእኔ
እምናችሁ በእኔ ጸንታችሁ ካልኖራችሁ ፍሬ ማፍ
ራት (ሥራ መሥራት) አትችሉም ።
እኔ የወይን ግንድ ነኝ ቅርንጫፎቹም እናንተ ናችሁ ፡ ፭
በእኔ ጸንቶ የሚኖር ፡ እኔም አድሬበት የምኖር ብዙ
ፍሬ የሚያፈራ እሱ ነው ፡ ያለኔ ምንም ማድረግ
አትችሉም ። ምሳ ፲፩ ፡ ፴ ። ሆሴ ፲፬ ፰ ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፭ ።
በእኔ የማያምን ቢኖር ፡ እንደ ደረቅ ቅርንጫፍ ወደ ፮
ውጭ ይጥሉታል ፡ ሰብስበውም በእሳት ያቃጥሉታል ።
በእኔ እምናችሁ ጸንታችሁ ብትኖሩ ቃሌንም በእና ፯
ንተ ጸንቶ ቢኖር የምትሹትን ሁሉ ትለምናላችሁ
ይደረግላችኋል ። ማር ፲፩ ፡ ፳፬ ።
ብዙ ፍሬ ካፈራችሁ አባቴ በዚህ ይመሰገናል ፡ ፰
ደቀ መዛሙርቴም ትሆናላችሁ ።
አብ እንደ ወደደኝ እኔም እንደርሱ ወደድኋችሁ ፡ ፱
በፍቅሬ ጸንታችሁ ኑሩ ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፭ - ፴፱ ።
የምትወዱኝ ከሆነ እኔ የአባቴን ትእዛዝ እንደ ጠበ ፲
ቅሁ በፍቅሩም ጸንቼ እንደምኖር ፡ እናንተም ትእዛ
ዜን ጠብቁ ፡ በፍቅሬም ጸንታችሁ ኑሩ ። ምዕ ፲፬ ፡
፲፭ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፫ ።
ልቤ ደስታዬ ፍቅሬ በእናንተ ይኖር ዘንድ ደስታች ፲፩
ሁም ፍጹም ይኾን ዘንድ ይህን ነገርኋችሁ ። ምዕ
፲፯ ፡ ፲፫ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፬ ።
እኔ እንደ ወደድኋችሁ እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ፲፪
ዘንድ የኔ ትእዛዝ ይህች ናት ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፬ ።
፩ ጴጥ ፬ ፡ ፰ ።
ከዚህ ፍቅር የሚበልጥ የለም ፡ ለባልንጀራው ሕይ ፲፫
ወት ሰውነቱን ለውጥ አድርጎ እንደሚሰጥ ያለ ።
፩ ዮሐ ፫ ፡ ፲፮ ።
እናንተማ ያዘዝኋችሁን ሁሉ ከደረጋችሁ ወዳጆቼ ፲፬
ናችሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፴፩ ።
እንግዲህ ወዳጆቼ እላችኋለሁ እንጂ ባሮቼ አልላች ፲፭
ሁም ፡ ባሪያ ጌታው የሚያደርገውን አያውቅም ፡ እና
ንተን ግን ወዳጆቼ እላችኋለሁ ፡ ከአባቴ ዘንድ የሰ
ማሁትን ሁሉ ነግሬአችኋለሁና ። ሮሜ ፲፮ ፡ ፳፭ ።
ምዕ ፲፬ ፡ ፲ ። ኢሳ ፶ ፡ ፬ - ፭ ።

፲፮ አኮ አንትሙ ዘኃረይክሙኒ ወሜምክሙኒ አላ አነ ኃረ
ይኩክሙ ወሜምኩክሙ ወእሬስየክሙ ከመ ትሑሩ
ወፍሬ ትፍረዩ ወውእቱ ፍሬክሙ ይነብር ለዓለም
ወእመ ሰአልክምዎ ለአብ በስምየ ኵሎ ይሁበክሙ ።

፲፯ ወዘንተ እኤዝዘክሙ ከመ ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ ።
፲፰ እመሂ ዓለም ጸልአክሙ አእምሩ ከመ ኪያየ ቀደመ
ጸሊአ ።
፲፱ ሶበሰ እምዓለም አንትሙ እምአፍቀረክሙ ዓለም ፤
እስመ ዓለም ያፈቅር እሊአሁ ፡ ወባሕቱ እስመ ኢኮ
ንክሙ እምዓለም አላ አነ ኃረይኩክሙ እምውስተ
ዓለም ወበእንተ ዝንቱ ይጸልአክሙ ዓለም ።

፳ ተዘከሩ ቃልየ ዘአነ እቤለክሙ አልቦ ገብር ዘየዐቢ
እምእግዚኡ ወኢሐዋርያ እምዘፈነዎ ፡ እምከመ
ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ ፡ ወሶበሰ
ዐቀቡ ቃልየ ቃለክሙኒ እምዐቀቡ ።

፳፩ ወባሕቱ ዘንተ ኵሎ ይገብሩ ላዕሌክሙ በእንተ
ስምየ እስመ ኢየአምርዎ ለዘፈነወኒ ።
፳፪ ሶበሰ ኢመጻእኩ ወኢነገርክዎሙ እምድኅኑ ወእም
ኢኮኖሙ ጌጋየ ፡ ወይእዜሰ ባሕቱ አልቦ ምክንያት
ለጌጋዮሙ ።
፳፫ ዘጸልአ ኪያየ ጸልአ ለአቡየ ፡ ወሶበ ኢገበርኩ ሎሙ
ግብረ ዘባዕድ ኢገብሮ እምኢኮኖሙ ጌጋየ ።

፳፬ ወይእዜሰ ባሕቱ ርእዩኒሂ ወጸልኡኒሂ ኪያየሂ ወአ
፳፭ ቡየሂ ፡ ወባሕቱ ከመ ይብጻሕ ቃል ዘጽሑፍ ውስተ
ኦሪቶሙ ዘይቤ ጸልኡኒ በከንቱ ።

፳፮ ወሶበ መጽአ ጰራቅሊጦስ ዘአነ እፌኑ ለክሙ እም
ኀበ አብ መንፈሰ ጽድቅ ዘይወፅእ እምኀበ አብ
ውእቱ ሰማዕትየ ።
፳፯ ወአንትሙሂ ሰማዕትየ እስመ እምትካት ሀለው
ክሙ ምስሌየ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

<u>ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ስደት ወቅትለት ።</u>

፩ ዘንተ ነገርኩክሙ ከመ ኢትትዐቀፉ ።
፪ እስመ እምኵራብቲሆሙ ያወፅኡክሙ ወባሕቱ ትመ
ጽእ ሰዓት ከመ ኵሉ ዘይቀትለክሙ ይመስሎ ከመ
ዘመሥዋዕተ ያበውእ ለእግዚአብሔር ።

፫ ወዘንተኒ ዘይገብሩ ላዕሌክሙ እስመ ኢየአምርዎ
ለአብ ወኢኪያየ ።
፬ ወባሕቱ ዘንተ ነገርኩክሙ ከመ ትዘከርዎ አመ
በጽሐ ጊዜሁ ከመ አነ እቤለክሙ ወቀዲሙሰ ኢነገ
ርኩክሙ ዘንተ እስመ ሀሎኩ ምስሌክሙ ።

እናንተ መርጣችሁ የሾማችሁኝ አይደለም ፡ እኔ ፲፮
መርጬ ሾምኳችሁ እንጂ ፡ እንድትሄዱና ፍሬም
እንድታፈሩ አደርጋችኋለሁ ፡ ያም ፍሬአችሁ ለዘላ
ለም ይኖራል ፡ አብንም በስሜ ብትለምኑት ሁሉን
ይሰጣችኋል ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፲ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፫ ።
እርስ በርሳችሁ ትወዳዱ ዘንድ ይህን አዝዛችኋለሁ። ፲፯
ዓለም ቢጠላችሁ እኔን አስቀድሞ እንደጠላ እወቁ። ፲፰
ምዕ ፯ ፡ ፯ ።
እናንተ ከዓለም ብትሆኑ ኖሮ ፡ ዓለም ወገኖቹን ይወ ፲፱
ዳልና ዓለም በወደዳችሁ ነበር ፡ ነገር ግን እኔ ከዓ
ለም መረጥኳችሁ እንጂ እናንተ ከዓለም አይደላች
ሁምና ስለዚህም ዓለም ይጠላችኋል ። ፩ ዮሐ ፬ ፡ ፭ ።
፲፯ ፡ ፲፬ ።
እኔ ከጌታው የሚበልጥ ባሪያ ከላከውም የሚበልጥ ፳
መልእክተኛ የለም ያልኳችሁን አስታውሱ ፡ እኔን
ከሳደዱ እናንተንም ያሳድዱአችኋል ፡ ቃሌን ጠብ
ቀው ቢሆንስ ቃላችሁንም በጠበቁ ነበር ። ሕዝ ፫ ፡
፯ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲፮ ።
ነገር ግን የላከኝን አያውቁትምና ስለ ስሜ ይህን ፳፩
ሁሉ ያደርጉባችኋል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፫ ።
መጥቼ ባልነገርኳቸውስ በዳኑ ነበር ፡ አሁን ግን ለበደ ፳፪
ላቸው ምክንያት የለውም ።

እኔን የጠላ አባቴን ጠላ ፡ ሌላ ያልሠራውን ሥራ ፳፫
ባልሠራላቸውስ በደል ባልሆነባቸውም ነበር ። ዮሐ
፪ ፡ ፳፫ ።
አሁን ግን እኔንም አባቴንም አዩን ጠሉን ። ፳፬
ነገር ግን በኦሪታቸው የተጻፈው በከንቱ ጠሉኝ ፳፭
ያለው ቃል ይፈጸም ዘንድ ነው ። መዝ ፴፭ ፡ ፲፱ ።
መዝ ፷፱ ፡ ፬ ።
እኔ ከአብ ዘንድ የምልክላችሁ ጰራቅሊጦስ በመጣ ፳፮
ጊዜ ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ እርሱ ምስ
ክሬ ነው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
እናንተ ምስክሮቼ ናችሁ ፡ ከመጀመሪያው ከኔ ጋር ፳፯
ኑራችኋልና ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፮ ፤

<u>ክፍል ፴፮ ፡ ስለ መሰደድ ስለ መገደል ።</u>

እንዳትሰናከሉ ይህን ነገርኳችሁ ። ፩
ከምኵራቦቻቸው ያወጧችኋልና ፡ ነገር ግን እናንተን ፪
የገደለ ሁሉ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የሚያቀርብ
የሚመስልበት ሰዓት ትመጣለች ። ማቴ ፳፬ ፡ ፱ ።
ግብ ሐዋ ፰ ፡ ፩ ።
ይህንንም የሚያደርጉባችሁ አብን አያውቁትም እኔ ፫
ንም አያውቁኝምና ። ምዕ ፲፭ ፡ ፳፩ ።
ነገር ግን ጊዜው በደረሰ ጊዜ እኔ እንደ ነገርኳችሁ ፬
ታስታውሱት ዘንድ ይህን ነገርኳችሁ ፡ አስቀድሞ
ግን ይህን አልነገርኳችሁም ፡ ከእናንተ ጋር አለሁና ።

፭ ወይእዜሰ ባሕቱ አሐውር ኀበ አብ ዘፈነወኒ፡ ወኢአ
ሐዱኒ እምኔክሙ ኢትብሉኒ አይቴ ተሐውር ።
፮ ወባሕቱ እስመ ዘንተ ነገርኩክሙ ኃዘን መልአ
ውስተ ልብክሙ ።
፯ ወአንሰ አማን ህልወ እብለክሙ ይኄይሰክሙ እሑር
አነ ኀበ አብ እስመ እመ ኢሐርኩ አነ ኢይመጽእ
ጰራቅሊጦስ ኀቤክሙ ፡ ወእመሰ ሖርኩ አነ እፌንዎ
ለክሙ ።

ክፍል ፴ወ፯፡ በእንተ ኃጢአት ወጽድቅ ወኵነኔ ።

፰ ወመጺኦ ውእቱ ይዛለፎ ለዓለም በእንተ ኃጢአት
ወበእንተ ጽድቅ ወበእንተ ኵነኔ ።
፱ በእንተ ኃጢአትሰ እስመ ኢአምኑ ብየ ።
፲ ወበእንተ ጽድቅኒ እስመ አነ አሐውር ኀበ አብ
ወኢትሬእዩኒ እንከ ።
፲፩ ወበእንተሰ ኵነኔ እስመ ይትኴነን መልአኩ ለዝንቱ
ዓለም ።
፲፪ ወብየ ብዙኀ ነገር ዘእነግረክሙ፡ ወባሕቱ ኢትክሉ
ፀዊሮቶ ይእዜ ።
፲፫ ወመጺኦ ውእቱ መንፈሰ ጽድቅ ይመርሐክሙ ኀበ
ኵሉ ጽድቅ እስመ ኢይነግር ዘእምኀቤሁ ወዘሰምዐ
ዳእሙ ይነግር ወዘይመጽእኒ ይነግረክሙ ።

፲፬ ወኪያየ ይሴብሕ ውእቱ እስመ እምዚአየ ይነሥእ
ወይነግረክሙ ኵሎ ።
፲፭ እስመ ኵሉ ዘቦ ለአቡየ ዚአየ ውእቱ፡ ወበእንተ
ዝንቱ እብለክሙ እምዚአየ ይነሥእ ወይነግረክሙ ።
፲፮ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ ወካዕበ ኅዳጠ ትሬእዩኒ
እስመ አሐውር ኀበ አብ ።
፲፯ ወተባሀሉ አርዳኢሁ በበይናቲሆሙ ምንትኑመ
ዓዲ ዝንቱ ዘይብለነ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ ወካዕበ
ኅዳጠ ትሬእዩኒ እስመ አነ አሐውር ኀበ አብ ።

፲፰ ወይቤሉ ምንትኑ ዝንቱ ዘይብለነ ኅዳጠ ኢነአምር
ዘይትናገር ቦቱ ።
፲፱ ወአእመሮሙ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ይፈቅዱ ይሰአ
ልዎ ወይቤሎሙ በእንተ ዝንቱኑ ትትኃሠሡ በበይ
ናቲክሙ እስመ እቤለክሙ ዓዲ ኅዳጠ ኢትሬእዩኒ
ወካዕበ ኅዳጠ ትሬእዩኒ ።
፳ አማን አማን እብለክሙ ከመ ትበክዩ ወትላህዉ
አንትሙ፡ ወዓለምሰ ይትፌሣሕ አንትሙሰ ተኀዝኑ
አላ ኀዘንክሙ ፍሥሐ ይከውነክሙ ።

፳፩ ወበከመ ብእሲት ትቴክዝ ሶበ አልጸቀት ትለድ
እስመ በጽሐ ጊዜሃ ወእምከመ ወለደት እንከ ኢት
ዜክሮ እንከ ለሕማማ በእንተ ፍሥሐሃ እስመ ወለ
ደት ብእሴ ውስተ ዓለም ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፮ ።

አሁን ግን ወደላከኝ አብ እሄዳለሁ ከእናንተ አንዳ ፭
ችሁ ስንኳ ወዴት ትሄዳለህ አትሉኝም ።
ነገር ግን ይህን ስለ ነገርኳችሁ በልባችሁ ኀዘን መላ። ፮

እኔ በእውነት የሚሆነውን ልነግራችሁ እኔ ወደ ፯
አብ ብሄድ እሻላችኋል ፡ እኔ ካልሄድኩ ጰራቅሊጦስ
ወደ እናንተ አይመጣምና ፡ እኔ ከሄድኩ ግን እርሱን
እሰድላችኋለሁ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፴፫ ። ኤፌ ፬ ፡ ፰ ።

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ኃጢአት ስለ ፡ እውነትና ስለ ፍርድ ።

እርሱም በመጣ ጊዜ ዓለምን ስለ ኃጢአት ስለ እው ፰
ነትና ስለ ፍርድም ይዘልፈዋል ።
ስለ ኃጢአት በእኔ አላመኑምና ። ገላ ፫ ፡ ፳፪ ። ፱
ስለ እውነትም እኔ ወደ አብ እሄዳለሁና እንግዲህም ፲
አታዩኝም ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፴፭ ።
ስለ ፍርድም በዚህ ዓለም ገዥ ይፈርድበታልና ። ፲፩
ምዕ ፲፪ ፡ ፴፩ ። ፲፬ ፡ ፴ ።
የምነግራችሁ ብዙ ነገር ነበረኝ ፡ ግን አሁን ልትሸከ ፲፪
ሙት አትችሉም ።
ያ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ ወደ እውነት ሁሉ ፲፫
ይመራችኋል ፡ የሰማውን ይናገራል እንጂ ከራሱ አን
ቅቶ አይናገርምና የሚመጣውንም ይነግራችኋል ።
ምዕ ፲፬ ፡ ፲፯ - ፳፮ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፯ ።
እርሱ እኔን ይገልጻል ፡ ከእኔ ወስዶ ሁሉን ይነግራች ፲፬
ኋልና ። ምዕ ፲፯ ፡ ፩ ።
ለአባቴ ያለው ሁሉ የኔ ነውና ስለዚህ ከኔ ወስዶ ፲፭
ይነግራችኋል አልኳችሁ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲ ።
ደግሞ ጥቂት ቀን አታዩኝም ፡ ደግሞም ወደ አብ ፲፮
እሄዳለሁና ጥቂት ቀን ታዩኛላችሁ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፱ ።
ደቀ መዛሙርቱም እርስ በርሳቸው ወደ አብ እሄዳ ፲፯
ለሁና ደግሞ ጥቂት ቀን አታዩኝም ፡ ጥቂት ቀን
ደግሞ ታዩኛላችሁ የሚለን ይህ ነገር ምንድነው ?
ተባባሉ ።
ጥቂት ቀን የሚለን ይህ ነገር ምንድነው ? የሚናገ ፲፰
ረውንም አናውቅም አሉ ።
ጌታ ኢየሱስም ሊጠይቁት እንደሚሹ አወቀባቸ ፲፱
ውና እንዲህ አላቸው ፡ ዳግመኛ ጥቂት ጊዜ አታዩ
ኝም ጥቂት ጊዜ ደግሞ ታዩኛላችሁ ስለ አልኳችሁ
ስለዚህ እርስ በርሳችሁ ትመራመራላችሁን ? ።
እናንተ እንደምታዝኑና እንደምታለቅሱ እውነት ፳
እውነት እላችኋለሁ ፡ ዓለም ደስ ይለዋል እናንተ ግን
ታዝናላችሁ ፡ ነገር ግን ኃዘናችሁ ደስታ ይሆንላ
ችኋል ። መዝ ፴ ፡ ፲፪ ። ኤር ፴፩ ፡ ፱ ።
ሴት ለመውለድ በቀረበች ጊዜ እንደምታዝን ጊዜዋ ፳፩
ደርሷልና ልጁዋንም ከወለደች በኋላ ስለ ደስታዋ
ከዚያ ወዲያ ምጡን አታስበውም ፡ በዓለም ወንድ
ልጅ ወልዳለችና ። ዘፍ ፫ ፡ ፲፯ ። ኢሳ ፳፮ ፡ ፲፯ ።

፳፪ ወከማሁ አንትሙኒ ትቴክዙ ይእዜ ወበሕቱ ካዕበ
እሬእየክሙ ወይትፌሥሐክሙ ልብክሙ ፡ ወፍሥ
ሐክሙኒ አልቦ ዘየኀይደክሙ ።

፳፫ ወይእተ አሚረ አልቦ ዘትስእሉኒ ኪያየ ወኢም
ንተኒ አማን አማን እብለክሙ ከመ እመ ሰአልክ
ምዎ ለአብ በስምየ ኵሎ ይሁበክሙ ።
፳፬ ወእስከ ይእዜ ኢሰአልክምዎ ወኢምንተኒ በስምየ፡
ሰአሉ ወትነሥኡ ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሐክሙ ።

፳፭ ወይእዜሰ በምሳሌ ነገርኩክሙ ወበሕቱ ይበጽሕ
ጊዜሁ አመ ኢይነግረክሙ በምሳሌ አላ አየድዐ
ክሙ ክሡተ በእንተ አብ ።
፳፮ ወይእተ አሚረ ትስእሉ በስምየ ወኢይብለክሙ
ከመ አነ እስእሎ ለአብ በእንቲአክሙ ።
፳፯ ወአኮ አነ ዘእስእሎ ለአብ በእንቲአክሙ እስመ
ለሊሁ አብ ያፈቅረክሙ እስመ አንትሙ አፍቀር
ክሙኒ ወአመንክሙኒ ከመ እምኀበ እግዚአብሔር
ወፃእኩ ።
፳፰ ወመጻእኩ ውስተ ዓለም ወካዕበ አኀድግ ለዓለም
ወአሐውር ኀበ አብ ።
፳፱ ወይቤልዎ አርዳኢሁ ይእዜሰ ገሃደ ተናገርከነ
ወአልቦ ዘመሰልከ ወኢምንተኒ ።
፴ ወይእዜ አእመርነ ከመ ኵሎ ተአምር አንተ ወኢት
ፈቅድ ይንግርከ መኑሂ ወበዝንቱ አእመርነ ከመ
እምኀበ እግዚአብሔር ወፃእከ ።
፴፩ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ይእዜሰኬ አእምሩ
ወእመኑ ።
፴፪ ናሁኬ ይበጽሕ ጊዜሁ ወበጺሖኒ ከመ ትትኀለቁ
ትዘረዉ ለለአሐዱ ፩ዱ ውስተ መካኑ ወተኃ
ድጉኒ ባሕቲትየ ወኢኮንኩ አነ ባሕቲትየ እስመ
አብ ምስሌየ ውእቱ ።
፴፫ ወዝንቱ ውእቱ ዘነገርኩክሙ ከመ ብየ ሰላመ ትር
ከቡ ወበዓለምሰ ሀለወክሙ ሕማመ ትረከቡ ፡ ወበ
ሕቱ ጽንዑ እስመ አነ ሞዕክዎ ለዓለም ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ፡

ክፍል ፴ወ፰ በእንተ ጸሎቱ ኀበ አብ ።

፩ ወዘንተ ነገረ ተናጊሮ እግዚእ ኢየሱስ አንሥአ
አዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ ወይቤ አባ በጽሐ
ጊዜሁ ከመ ትሰብሖ ለወልድከ ወከመ ወልድ
ከኒ ይሰብሕከ ።
፪ በከመ አኰነንኮ ላዕለ ኵሉ ዘሥጋ ወነፍስ ከመ
የሀበሙ ሕይወተ ዘለዓለም ለኵሎሙ እለ ወሀብኮሁ ።

እናንተም እንዲሁ ዛሬ ታዝናላችሁ ፡ ነገር ግን እንደ ፳፪
ገና ልባችሁ ደስ ብሎት አያችኋለሁ ፡ ደስታችሁንም
የሚወስድባችሁ የለም ። ኢሳ ፷፮ ፡ ፲፬ ። ግብ ሐዋ
፪ ፡ ፵፮ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፰ ።
ያን ጊዜ ምንም እኔን የምትለምኑኝ የለም ፡ እውነት ፳፫
እውነት እላችኋለሁ አብን በስሜ ብትለምኑት ሁሉን
ይሰጣችኋል ።
እስከሁን ግን ምንም ምን በስሜ አልለመናችሁትም ፡ ፳፬
ተድላ ደስታችሁ ፍጹም ይሆን ዘንድ ለምኑ ታገኛ
ላችሁ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፩ ።
ዛሬስ በምሳሌ ነገርኋችሁ ፡ ነገር ግን በምሳሌ ለእና ፳፭
ንተ የማልናገርበት ጊዜ ይመጣል ፡ የአብን ነገር
ገልጬ እነግራችኋለሁ እንጂ ።
ያን ጊዜ በስሜ ትለምናላችሁ ፡ እኔም ስለ እናንተ ፳፮
አብን እለምነዋለሁ አልላችሁም ።
እኔ ስለ እናንተ አብን የምለምነው አይደለም ፡ ፳፯
እርሱ ራሱ አብ ይወዳችኋልና እናንተ ስለ ወደዳ
ችሁኝና ከእግዚአብሔር እንደ ወጣሁ ስለ አመና
ችሁብኝ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፰ - ፳፭ ።
ወደ ዓለም መጣሁ ፡ ዳግመኛም ዓለሙን ትቼው ፳፰
ወደ አብ እሄዳለሁ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፫ ።
ደቀ መዛሙርቱም ዛሬስ ገልጠህ ነገርከን ፡ ምንም ፳፱
በምሳሌ የተናገርከው የለም አሉት ። ቍ ፳፭ ።
አሁንም አንተ ሁሉን እንደምታውቅና ማንም ሊነግ ፴
ርህ እንደማትሻ አወቅን ፡ በዚህም ከእግዚአብሔር
እንደ ተወለድክ አወቅን ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲፯ ።
ጌታ ኢየሱስም አሁን እንግዲህ አውቃችሁ እመኑ ፴፩
አላቸው ።
አሁን እንግዲህ ጊዜው ይደርሳል ፡ ደርሷልም ሁላ ፴፪
ችሁ እያንዳንዳችሁ በየቦታው ልትበተኑ ብቻዬን
ትተዉኛላችሁ ፡ እኔ ግን ብቻዬን አይደለሁም አብ
ከኔ ጋር ነውና ።
በእኔ ሰላምን ታገኙ ዘንድ የነገርኋችሁ ይህ ነው ፡ ፴፫
ሆኖም በዓለም መከራን ትቀበላላችሁ ግን በርቱ ፡
እኔ ዓለሙን ድል ነሥቼዋለሁና ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፯ ።
ሮሜ ፰ ፡ ፩ ። ቈላ ፩ ፡ ፳ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፬ - ፭ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፤

ክፍል ፴፰ ፡ ወደ አብ ስለ መጸለዩ ።

ጌታ ኢየሱስም ይህን ነገር ተናግሮ ዐይኖቹን ወደ ፩
ሰማይ አንሥቶ እንዲህ አለ ፡ አባት ሆይ ! ልጅህን
ትገልጠው ዘንድ ልጅህም ይገልጥህ ዘንድ ጊዜው
ደረሰ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፵፩ ።
በሥጋዊ በነፍሳዊ ሁሉ ላይ እንደ አሠለጠንከው ፪
መጠን ለሰጠኸው ሁሉ ለዘለዓለም ሕይወትን ሊሰ
ጣቸው ። መዝ ፰ ፡ ፮ ። ዳን ፯ ፡ ፲፬ ። ማቴ ፲፩ ፡ ፳፯ ።
ምዕ ፯ ፡ ፴፯ ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፲፯ ።

፫ ወዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያእምሩከ ለከ ለአሐዱ ዘበአማን አምላክ ጽድቅ ባሕቲትከ ወዘፈነውከ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ ።

፬ አንሰ ሰባሕኩከ በዲበ ምድር ፈጺምየ ግብረ ዘወሀብከኒ ከመ እግበር ።

፭ ወይእዜኒ አንተ አበ ሰብሐኒ በስብሐትየ ዘሀሎምስሌከ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ።

፮ ወነገርኩ ስመከ ለሰብእ ለእለ ወሀብከኒ እምዓለም እስመ እሊአከ እሙንቱ ወሊተ ወሀብከኒዮ ወዓቀቡ ቃለከ ።

፯ ወይእዜኒ አእመሩ ከመ ኵሉ ዘወሀብከኒ እምኀቤከ ውእቱ ።

፰ እስመ ወሀብክዎሙ ቃለ ዘወሀብከኒ ወእሙንቱሂ ነሢአሙ አማን አእመሩ ከመ እምኀቤከ ወፃእኩ፥ ወአምኑ ከመ አንተ ፈነውከኒ ።

፱ ወአንሰ በእንቲአሆሙ እስእል ወአኮ በእንተ ዓለም ዘእስእለከ አላ በእንተ እለ ወሀብከኒ እስመ እሊአከ እሙንቱ ።

፲ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ፥ ወዘዚአከኒ ዚአየ ውእቱ፥ ወተሰባሕኩ በሙ ።

፲፩ ወኢይሄሉ እንከ ውስተ ዓለም ወእሙንቱሰ ውስተ ዓለም ይሄልዉ፥ ወአንሰ ኀቤከ እመጽእ፥ አ አበ ቅዱስ ዕቀበሙ በስምከ ለእለ ወሀብከኒ ከመ ይኩኑ አሐደ ብነ ከማነ ።

፲፪ አመሰ ሀሎኩ አነ ምስሌሆሙ ውስተ ዓለም ዐቀብክዎሙ በስምከ ለእለ ወሀብከኒ ናሁ ዐቀብክዎሙ ወተማኅፀንክዎሙ፥ ወኢተኀጕለ አሐዱሂ እምኔሆሙ ዘእንበለ ወልደ ሐጕል ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ።

፲፫ ወይእዜሰ ባሕቱ እመጽእ ኀቤከ ወዘንተ እነግር ውስተ ዓለም ከመ ይኩን ፍሥሐየ ፍጹመ በላዕሌሆሙ ።

፲፬ ወአንሰ ፈጺምየ ወሀብክዎሙ ቃለከ፥ ወዓለምሰ ጸልአሙ እስመ ኢኮኑ እሙንቱ እምዓለም በከመ ኢኮንኩ አነ እምዓለም ።

፲፭ አኮ ዘእስእለከ ከመ ትንሥኦሙ እምዓለም ዘእንበለ ዳእሙ ከመ ትዕቀበሙ እምእኩይ ።

፲፮ እስመ እሙንቱ ኢኮኑ እምዓለም በከመ ኢኮንኩ አነ እምዓለም ።

፲፯ ቀድሶሙ በጽድቅከ እስመ ጽድቅ ውእቱ ቃልከ ።

፲፰ በከመ ፈነውከኒ ውስተ ዓለም ኪያየ አነኒ ፈነውክዎሙ ውስተ ዓለም ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፯ ።

የዘለዓለም ሕይወትም ይህቺ ናት፥ ብቻህን እውነ ፫
ተኛ አምላክ አንዱ አንተንና የላክኸው ልጅህ ኢየ
ሱስ ክርስቶስን እንዲያውቁ መሆን ናት ። ኤር ፱፥
፳፬ ። ፩ ዮሐ ፭፥ ፳ ።

እኔ ልሠራው የሰጠኸኝን ሥራ ፈጽሜ በምድር ፬
ላይ ገለጥኩህ ። ምዕ ፬፥ ፴፬ ።

አሁንም አንተ አባት ሆይ ! ዓለም ሳይፈጠር ካንተ ፭
ጋር ባለኝ ጌትነቴ ግለጠኝ ። ሚክ ፭፥ ፩-፪ ። ፊል
፪፥ ፮ ። ቈላ ፩፥ ፲፭ ። ዕብ ፩፥ ፫-፲ ።

ከዓለም ለይተህ ለሰጠኸኝ ሰዎች ስምህን ነገርኩ ፮
ያንተ ናቸውና እነሱን ለእኔ ሰጥተኸኛልና ቃልህ
ንም ጠብቀዋልና ። መዝ ፳፪፥ ፳፪ ። ምዕ ፲፭፥ ፲፱ ።

አሁንም የሰጠኸኝ ሁሉ ካንተ እንደሆነ አውቀዋል ፤ ፯

የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁና እነሱም ተቀብለው ፰
ካንተ እንደ ተወለድኩ በእውነት አወቁ፥ አንተ
እንደላክኸኝም አመኑ ።

እኔ ስለ እነርሱ እለምናለሁ፥ የምለምንህ ስለ ዓለም ፱
አይደለም ስለ ሰጠኸኝም እንጂ፥ ያንተው ናቸውና ።
ምዕ ፮፥ ፴፯-፵፬ ።

የእኔ የሆነው ሁሉ ያንተ ነው፥ ያንተ የሆነውም ፲
ሁሉ የኔ ነው፥ በእነሱ ተመሰገንኩ ። ምዕ ፲፮፥ ፲፭ ።
ሮሜ ፰፥ ፴ ።

እንግዲህ በዓለም አልኖርም እነሱ ግን በዓለም ይኖ ፲፩
ራሉ እኔ ወዳንተ እመጣለሁ፥ ቅዱስ አባት ሆይ ! የሰ
ጠኸኝን በስምህ ጠብቃቸው፥ በእኛ እንደኛ አንድ
ይሆኑ ዘንድ ። ምዕ ፲፥ ፴ ። ፩ ጴጥ ፩፥ ፭ ።

እኔ ከነርሱ ጋር በዓለም በነበርኩበት ጊዜ ግን የሰ ፲፪
ጠኸኝን በስምህ ጠበቅኋቸው እነሆ ጠብቄአቸዋለሁ
ታደግኋቸውም፥ ከጥፋት ልጅ በቀር ከነርሱ አንድ
ስንኳ አልጠፋም የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ዘንድ ።
ምዕ ፮፥ ፴፱ ። መዝ ፵፩፥ ፱ ። ዕብ ፪፥ ፲፫ ።

አሁን ግን ወደ አንተ እመጣለሁ፥ በዓለምም ይህን ፲፫
እናገራለሁ ደስታዬ በእነርሱ ፍጹም ይሆን ዘንድ ።
ምዕ ፲፭፥ ፲፩ ።

እኔ ፈጽሜ ቃልህን ሰጠኋቸው፥ ዓለም ግን ጠላቸው ፲፬
እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ እነሱም ከዓለም አይደሉ
ምና ። ፩ ዮሐ ፫፥ ፲፫ ።

የምለምንህ ከዓለም እንድትለያቸው አይደለም፥ ፲፭
ከክፉ ነገር እንድትጠብቃቸው ነው እንጂ ። ገላ ፩፥
፬ ። ፪ ተሰ ፫፥ ፫ ።

እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ እነሱም ከዓለም አይደ ፲፮
ሉምና ።

በእውነትህ ቀድሳቸው፥ ቃልህ እውነት ነውና ። ምዕ ፲፯
፮፥ ፷፫ ።

እኔን ወደ ዓለም እንደላክኸኝ እኔም ወደ ዓለም ላክ ፲፰
ኋቸው ። ምዕ ፳፥ ፳፩ ።

፲፱ ወበእንቲአሆሙ አነ እቄድስ ርእስየ ከመ ይኩኑ
እሙንቱኒ ቅዱሳነ በጽድቅ ።

፳ ወአኮ በእንተ እሉ ባሕቲቶሙ ዘእስእለከ አላ በእን
ተሂ እለ የአምኑ ብየ በቃሎሙ ።
፳፩ ከመ ይኩኑ አሐደ ኵሎሙ በከመ አንተ አብ ብየ
ወአነሂ ብከ ከመ ይኩኑ እሙንቱሂ አሐደ ብነ
ከማነ ከመ ይእመን ዓለም ከመ አንተ ፈነውከኒ።

፳፪ ወአነሂ መሀብክዎሙ ቃለከ ዘወሀብከኒ ከመ ይኩኑ
አሐደ ከማነ በከመ አሐዱ ንሕነ ።

፳፫ ወአነሂ በሙ ወአንተሂ ብየ ከመ ይኩኑ ፍጹ
ማነ በአሐዱ ከመ ያእምር ዓለም ከመ አንተ
ፈነውከኒ ፡ ወአፍቀርክዎሙ አነ በከመ አንተ
ኪያየ አፍቀርከኒ ።
፳፬ አበ እለሰ ወሀብከኒ እፈቅድ ከመ የሀልዉ ኀበ
ሀሎኩ አነ ምስሌየ ከመ ይርአዩ ስብሐትየ ዘወሀ
ብከኒ እስመ አፍቀርከኒ እምቅድመ ይትፈጠር
ዓለም ።
፳፭ አበ ጻድቅ ወዓለምሰ ኢያእመረከ ወአንሰ አእመር
ኩከ ወእሉሂ አእመሩ ከመ አንተ ፈነውከኒ ።
፳፮ ወነገርክዎሙ ስመከ ወዓዲ እነግሮሙ ከመ የሀሉ
ኀቤሆሙ ፍቅር ዘአፍቀርከኒ ወአነሂ እሄሉ
ምስሌሆሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፰፡

<u>ክፍል ፴ወ፱ በእንተ ጸልዮቱ በጌቴሴማኒ።</u>

፩ ወዘንተ ብሂሎ ወፅአ እግዚእ ኢየሱስ ምስለ አር
ዳኢሁ ማዕዶተ ቄድሮስ ፈለገ አርዝ ወቦ ህየ ገነት
በፀደ ሐምል ወቦአ እግዚእ ኢየሱስ ውስቴታ
ምስለ አርዳኢሁ ።

፪ ወየአምሮ ይሁዳ ዘያገብኦ ለውእቱ መካን እስመ
ብዙኃ ጊዜ ይትጋባእ እግዚእ ኢየሱስ ህየ
ምስለ አርዳኢሁ ።

<u>ክፍል ፵ በእንተ ተእኀዞቱ በእደ ሐራ ።</u>

፫ ወነሥአሙ ይሁዳ ለሠገራተ ሰጺራ እምኀበ ሊቃነ
ካህናት ወፈሪሳውያን፡ ወነሥአ ረድኤተ ወዓልያ
ኒሆሙ ወሐረ ህየ በመሐትው ጽጕ ወፓናት
ወበንዋየ ሐቅል ።
፬ ወአእሚሮ እግዚእ ኢየሱስ ኵሎ ዘይበጽሖ ላዕ
ሌሁ ወፅአ አፍአ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ መነ
ተኃሥሡ ።
፭ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ኢየሱስሃ ናዝራዌ ፡ ወይ

እነሱም በእውነት ቅዱሳን ይሆኑ ዘንድ ፥ ስለ እነሱ ፲፱
እኔ ራሴን አከብራለሁ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፴ ። ፩ ተሰ ፬ ፡
፯ ። ዕብ ፲ ፥ ፲ ።
የምለምንህም ስለነዚህ ብቻ አይደለም ፡ በቃላቸው ፳
በኔ ስለሚያምኑም ነው እንጂ ።
እኛ አንድ እንደሆን ሁሉም እንደኛ አንድ ይሆኑ ፳፩
ዘንድ አንድ አብ በእኔ እንዳለህ ፥ እኔም በንተ እንዳ
ለሁ ፥ እኛ አንድ እንደሆን ፥ እነርሱም በእኛ አንድ
እንዲሆኑ ፥ አንተ እንደላክኸኝ ዓለም ያምን ዘንድ ።
ምዕ ፰ ፡ ፴፰ ። ገላ ፫ ፡ ፳፰ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፯ ።
እኔም የሰጠኸኝ ቃልህን ሰጠኋቸው ፥ እኛ አንድ ፳፪
እንደሆን እነርሱም እንደኛ አንድ እንዲሆኑ ። ግብ
ሐዋ ፬ ፡ ፴፪ ። ፩ ዮሐ ፩ ፥ ፫ ።
እኔ በእነሱ አንተም በኔ ህልው እንደሆንክ በአንድ ፳፫
ፍጹማን ይሆኑ ዘንድ አንተ እንደላክኸኝ ዓለም
ያውቅ ዘንድ ፥ አንተ እኔን እንደ ወደድኸኝ እኔም
እነርሱን ወደድኳቸው ። ፩ ቆሮ ፮ ፥ ፲፯ ።
አባት ሆይ ! የሰጠኸኝ እኔ ካለሁበት አብረዉኝ ፳፬
ሊኖሩ እወዳለሁ ፡ የሰጠኸኝን ክብሬን ያዩ ዘንድ
ዓለም ሳይፈጠር ወደኸኛልና ። ምዕ ፲፪ ፥ ፳፮ ። ፪ ቆሮ
፫ ፥ ፲፰ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፯ ። ፩ ዮሐ ፫ ፥ ፪ ።
እውነተኛ አባት ሆይ ! ዓለም አላወቀህም ፥ እኔ ግን ፳፭
አወቅሁኽ ፥ እነዚህም አንተ እንደላክኸኝ አወቁ ።
ስምህን ነገርኳቸው ፡ ደግሞም እነግራቸዋለሁ የወደ ፳፮
ድከኝ ፍቅር በእነሱ ይኖር ዘንድ ፥ እኔም አብሬአ
ቸው እኖራለሁ ። ኤፌ ፫ ፥ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፲፰ ፤

<u>ክፍል ፴፱ ፡ በጌቴሴማኒ ስለ መጸለዩ ።</u>

ጌታ ኢየሱስም ይህን ተናግሮ ዛፍ ወደሚበዛበት ፩
ወንዝ ወደ ቄድሮስ ማዶ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወጣ ፡
ከዚያም የአትክልት ቦታ የሆነ ሥፍራ ነበር ፥ ጌታ
ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ አትክልቱ
ሥፍራ ገባ ። ፪ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፫ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፴፮ ።
የሚያሲዘው ይሁዳም ያንን ቦታ ያውቀው ነበር ፡ ፪
ጌታ ኢየሱስ ብዙ ጊዜ በዚያ ቦታ ከደቀ መዛሙ
ርቱ ቈይታ ያደርግ ነበርና ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፴፮ ።

<u>ክፍል ፵ ፡ በጭፍሮች እጅ ስለ መያዙ ።</u>

ይሁዳም ከካህናት አለቆችና ከፈሪሳውያን ደንበኞች ፫
ወታደሮችን ተቀብሎ ሎሌዎቻቸውንም ረዳት
ጨምሮ ፋኖስንና የጭራሮ መብራትን የጦር መሣሪ
ያንም ይዞ ወደዚያ ሄደ ።
ጌታ ኢየሱስም የሚደርስበትን ሁሉ አውቆ ወዳሉ ፬
በት ወደ ውጭ ወጣና ማንን ትሻላችሁ ? አላቸው ።

የናዝሬቱ ኢየሱስን ነው ብለው መለሱለት ፥ ጌታ ፭

ወንጌል ዘዮሐንስ ፲፰ ።

ቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ ወሀለወ
ይሁዳኒ ዘያገብኦ ይቀውም ምስሌሆሙ ።
፮ ወሶበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አነ ውእቱ
ገብኡ ድኅሬሆሙ ወወድቁ ዲበ ምድር ።
፯ ወእምዝ ካዕበ ተስእሎሙ ወይቤሎሙ መነ ተኃ
ሥሡ ወይቤልዎ ኢየሱስሃ ናዝራዌ ።
፰ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎሙ አኮኑ
እቤለክሙ አነ ውእቱ ወእመሰ ኪያየ ተኃሥሡ
ኅድግዎሙ ለእሉ ይሑሩ ።
፱ ከመ ይብጻሕ ቃሉ ዘይቤ እለሰ ወሀብከኒ ኢተኃ
ጕለ ወኢአሐዱሂ እምኔሆሙ ።
፲ ወበ መጥባሕት ለስምዖን ጴጥሮስ ወመልሐ መጥ
ባሕቶ ወዘበጠ ለገብረ ሊቀ ካህናት ወመተረ
ዕዝኖ ዘየማን ፡ ወስሙ ለውእቱ ገብር ማልኮስ ።
፲፩ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለጴጥሮስ አግብአ ለመ
ጥባሕትከ ውስተ ቤታ ጽዋዐ ዘወሀበኒ አቡየ
ኢየኃድግ ዘእንበለ እስተይ ።

ክፍል ፵ወ፩ በእንተ ቀመቱ ውስተ ዓውድ ።

፲፪ ወአኃዝዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ሠገራት ሰጲራ
ወሊቀ ዐሠርቱ ምእት ወወዓልያኒሆሙ ለአይ
ሁድ ወሐመይዎ ።
፲፫ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ቀዲሙ እስመ ሐሙሁ ውእቱ
ለቀያፋ ሊቀ ካህናት ዘዕብሬቱ ይእቲ ዓመት ።
፲፬ ወቀያፋሰ ውእቱ ዘአምከሮሙ ለአይሁድ ወይቤ
ሎሙ ይኄይስ ይሙት አሐዱ ብእሲ እምይት
ኃጕል ኵሉ ሕዝብ ።

ክፍል ፵ወ፪ በእንተ ክሕደተ ጴጥሮስ ።

፲፭ ወተለውዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እምርኁቅ ስምዖን
ጴጥሮስ ወካልእኒ ረድእ ወውእቱሰ ረድእ ልሙድ
ፀኀበ ሊቀ ካህናት ወቦአ ምስለ እግዚእ ኢየሱስ
ውስተ ዐፀደ ሊቀ ካህናት ።
፲፮ ወጴጥሮስሰ ቆመ አፍአ ኀበ ኆኅት ወወፅአ ዝኩ
ረድእ ዘልሙድ በኀበ ሊቀ ካህናት ወተናገራ
ለዐፃዊት ወአብአ ለጴጥሮስ ።
፲፯ ወትቤሎ ይእቲ አመት ዐፃዊት ለጴጥሮስ አንተሂ
እምአርዳኢሁኑ ለውእቱ ብእሲ አንተ ፡ ወይቤላ
ውእቱኒ ኢኮንኩ ።
፲፰ ወሀለዉ ይቀውሙ አግብርቲሆሙ ወወዓልያኒሆሙ
ወይበቍጹ አፍሐመ ወይስሕኑ ፡ እስመ ብዙኅ ቍረ
ለይእቲ ሌሊት ፡ ወይቀውም ጴጥሮስ ወይስሕን
ምስሌሆሙ ።

ክፍል ፵ወ፫ ፡ በእንተ ዘተስእሎ ሊቀ ካህናት ።

፲፱ ወተስእሎ ሊቀ ካህናት ለእግዚእ ኢየሱስ በእንተ
አርዳኢሁ ወበእንተ ትምህርቱ ።

የዮሐንስ ወንጌል ፲፰ ።

ኢየሱስም እኔ ነኝ አላቸው ፡ የሚያሲዘው ይሁዳም
ከዚያው አብሯቸው ቆሞ ነበር ። ምዕ ፮ ፡ ፳ ።
ጌታ ኢየሱስ እኔ ነኝ ባላቸው ጊዜ ወደ ኋላቸው ፮
ተመልሰው በምድር ላይ ወደቁ ።
ከዚህ በኋላ እንደገና ማንን ትሻላችሁ ? ብሎ ጠየቃ ፯
ቸው ፡ የናዝሬቱ ኢየሱስን ነው አሉት ።
ጌታ ኢየሱስም እኔ ነኝ አላልኋችሁምን እኔን ከሆነ ፰
የምትሹ እነዚህን ተዉዋቸው ይሂዱ አላቸው ።

የሰጠኸኝስ ከእነሱ አንድ ስንኳ አልጠፋም ያለው ፱
ቃሉ ይፈጸም ዘንድ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፪ ።
ለስምዖን ጴጥሮስ ሾተል ነበረውና ሾተሉን መዝዞ ፲
የካህናቱን አለቃ ባሪያ ቀኝ ጆሮውን መታው ፡ የዚ
ያም ባሪያ ስም ማልኮስ ይባላል ።
ጌታ ኢየሱስም ጴጥሮስን ሾተልኽን ወደ አፎቷ ፲፩
መልስ ፡ አባቱ የሰጠኝን ጽዋ ሳልጠጣ አልተውም
አለው ።

ክፍል ፵፩ ፡ በአደባባይ ስለ መቆሙ ።

የሰጲራ ወታደሮች የሻለቃውና የአይሁድ ሎሌዎ ፲፪
ችም ጌታ ኢየሱስን ይዘው አሠሩት ።

አስቀድሞም ወደ ሐና ወሰዱት ፡ ያቺ ዓመት የሹመት ፲፫
ተራው ለሆነቺው ለካህናቱ አለቃ ለቀያፋ አማቱ
ነበርና ። ግብ ሐዋ ፬ ፡ ፮ ።
ቀያፋም ሕዝብ ሁሉ ከሚጎዳ አንድ ሰው ቢሞት ፲፬
ይሻላል ብሎ አይሁድን የመከራቸው ነው ። ምዕ
፲፩ ፡ ፶ ።

ክፍል ፵፪ ፡ ስለ ጴጥሮስ ክሕደት ።

ስምዖን ጴጥሮስና ሌላው ደቀ መዝሙርም ጌታ ፲፭
ኢየሱስን ከሩቅ ተከተሉት፡ ያም ደቀ መዝሙር በካ
ህናቱ አለቃ ዘንድ የታወቀ ነበርና ከጌታ ኢየሱስ
ጋር ወደ ካህናቱ አለቃ ግቢ ገባ ። ምዕ ፳ ፡ ፪ - ፰ ።
ጴጥሮስ ግን በስተውጭ ከበር ቆሞ ነበር ፡ ያ በሊቀ ፲፮
ካህናቱ ዘንድ ይታወቅ የነበረው ደቀ መዝሙርም
ወጥቶ ከበረኛዪቱ አነጋግሮ ጴጥሮስን አስገባው ።
ያቺ በረኛዪቱ ገረድም አንተ ከዚያ ሰው ደቀ መዝ ፲፯
ሙርት ወገን ነህ ? አለቺው ፡ እሱም አይደለሁም
አላት ።
ሎሌዎቻቸውና አገልጋዮቻቸውም ከዚያ ተቀም ፲፰
ጠው ፍሙን እየጫሩ ይሞቁ ነበር ፡ የዚያች ሌሊት
ብርድ ብዙ ነበርና፡ ጴጥሮስም ከነርሱ ጋር ቆሞ
ይሞቅ ነበር ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፶፭ ።

ክፍል ፵፫ ፡ ሊቀ ካህናቱ ስለ ጠየቀው ጥያቄ ።

የካህናቱ አለቃም ጌታ ኢየሱስን ስለ ደቀ መዛሙር ፲፱
ቱና ስለ ትምህርቱ ጠየቀው ።

፳ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንሰ
ክሡተ ተናገርኩ በውስተ ዓለም ወበኵሉ ጊዜ
መሀርኩ በምኵራብ ወበቤተ መቅደስ ኀበ ይትጋ
ብኡ ኵሎሙ አይሁድ፡ ወአልቦ ዘተናገርኩ
ጽሚተ ወኢምንተኒ ።
፳፩ ለምንት እንከ ትሴአለኒ ሊተ ተሰአሎሙ ለእለ
ሰምዑኒ ዘተናገርክዎሙ እስመ እሙንቱ የአምሩ
ዘተናገርኩ አነ ።
፳፪ ወዘንተ ብሂሎ ጸፍዖ መልታሕቶ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ አሐዱ እምእለ ይቀውሙ ወዓልት፡ ወይ
ቤሎ ከመዝኑ ትትዋሥአ ለሊቀ ከህናት ።

፳፫ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ እመሰ
እኩየ ነበብኩ ስምዓ ኩን ላዕሌየ ወአስተዋ
ድየኒ በእንተ እኩይ፡ ወእመሰ ሠናየ ነበብኩ
ለምንት ትዘብጠኒ ።
፳፬ ወፈነዎ ሐና ሕሙዮ ለእግዚእ ኢየሱስ ኀበ
ቀያፋ ሊቀ ከህናት ።
፳፭ ወሀሎ ስምዖን ጴጥሮስ ይቀውም ወይስሕን ወይ
ቤልዎ አንተኒ እምአርዳኢሁኑ ለውእቱ ብእሲ
አንተ፡ ወክሕደ ወይቤ ኢኮንኩ ።
፳፮ ወይቤሎ አሐዱ እምአግብርቲሁ ለሊቀ ከህናት
ዘእምአዝማዲሁ ለዝኩ ዘመተሮ ጴጥሮስ ዕዝኖ
አኮኑ አነ ርኢኩከ ውስተ ገነት ምስሌሁ ።
፳፯ ወካዕበ ክሕደ ጴጥሮስ ወሶቤሃ ነቀወ ዶርሆ ።

ክፍል ፺ወ፬፡ በእንተ ቁመቱ ቅድመ ጲላጦስ ።

፳፰ ወወሰድዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እምኀበ ቀያፋ ኀበ
ዐውድ ወጎህ ውእቱ ወኢቦኡ አይሁድ ውስተ
ዓውደ ምኵናን እስመ ወድአ ጸብሐ ከመ ኢይ
ርኰሱ እምቅድመ ይብልዑ ፋሥሐ ።
፳፱ ወወፅአ ጲላጦስ አፍአ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ምን
ትኑ ጌጋዩ ለዝ ብእሲ በዘአምጻእክምዎ ኀቤየ ።
፴ ወአውሥኡ ወይቤልዎ ሶበሰ ኢኮነ ገባሬ እኪት
እምኢያግባእናሁ ኀቤከ ።
፴፩ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ንሥእዎ አንትሙ ወበከመ
ሕግክሙ ኰንንዎ፡ ወይቤልዎ አይሁድ ለነሰ ኢይ
ከውነነ ንቅትል ወኢመነሂ ።
፴፪ ከመ ይብጻሕ ቃሉ ለእግዚእ ኢየሱስ ዘይቤ
እንዘ ይኤምሮሙ በአይ ሞት ሀለዎ ይሙት ።
፴፫ ወቦአ ካዕበ ጲላጦስ ውስተ ዓውድ ወጸውዖ
ለእግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ አንተኑ ንጉሦሙ
ለአይሁድ ።
፴፬ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ዘእም
ልብከኑ ትብል ዘንተ ወሚመ በኑ ባዕድ ዘነገ
ረከ በእንቲአየ ።

ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡ እኔ በዓለም ፳
ገልጬ ተናግሬ አለሁ፡ በምኵራብ በቤተ መቅደስና
አይሁድ በሚሰበሰቡበትም ጊዜ ሁሉ አስተምሬ
አለሁ ሠውሬ የተናገርኩት ምንም የለም ። ምዕ
፯፡ ፳፮ ። ኢሳ ፵፭፡ ፲፱ ።
እንግዲህ እኔን ለምን ትጠይቀኛለህ? ያስተማርኋቸ ፳፩
ውን የሰሙኝን ጠይቃቸው፡ እኔ የተናገርኩትን
እነሱ ያውቃሉና ።
ይህንም ባለ ጊዜ ከቆሙት ሎሌዎች አንዱ ለከህናቱ ፳፪
አለቃ እንዲህ ትመልስለታለህን? ብሎ ጌታ ኢየሱ
ስን ፊቱን መታው ። ኢዮ ፲፯፡ ፲ ። ኢሳ ፶፡ ፮ ።
ሚክ ፭፡ ፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው፡ ክፉ ተናግሬ ፳፫
እንደሆንሁ መስክርብኝ፡ ስለ ክፉ ነገርም ክሰሰኝ፡
ግን መልካም ከተናገርኩ ለምን ትመታኛለህ?
አለው ። ፩ ጴጥ ፫፡ ፲፭ - ፲፮ ። ዕብ ፲፪፡ ፫ ።
ሐናም ጌታ ኢየሱስን እንደ ታሠረ ወደ ከህናቱ ፳፬
አለቃ ወደ ቀያፋ ሰደደው ።
ስምዖን ጴጥሮስ ግን ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበርና ፳፭
አንተም ከእሱ ደቀ መዛሙርት ወገን ነህን? አሉት
አይደለሁም ብሎ ካደ ። ቍ ፲፰ ።
ጴጥሮስ ጆሮውን ከቈረጠው ዘመድ የሆነ ከሊቀ ፳፮
ከህናቱ ባሮች አንዱ እኔ በአትክልት ቦታ ውስጥ
ከእሱ ጋር አይቼህ አልነበረምን? አለው ።
ጴጥሮስም ዳግመኛ ካደና ወድያውኑም ዶሮ ጮኸ ። ፳፯
ማቴ ፳፮፡ ፸፬ ። ሉቃ ፳፪፡ ፷ ።

ክፍል ፺፬፡ በጲላጦስ ፊት ስለ መቆሙ ።

ጌታ ኢየሱስን ከቀያፋ ወደ አደባባይ ወሰዱት፡ ጊዜ ፳፰
ውም ማለዳ ነበር፡ አይሁድ ግን ፈጽሞ ስለ ነጋ ወደ
ፍርድ አደባባይ አልገቡም፡ ፋሲካውን ከመብላታ
ቸው በፊት እንዳይረክሱ ።
ጲላጦስም እነሱ ወዳሉበት ወደ ውጭ መጥቶ ይህን ፳፱
ሰው ወደ እኔ ያመጣችሁበት በደሉ ምንድ ነው?
አላቸው ።
ክፉ አድራጊ ባይሆንስ ወዳንተ ባላመጣነውም ነበር ፴
ብለው መለሱለት ።
ጲላጦስም እናንተ ወስዳችሁ እንደ ሕጋችሁ ፍረዱ ፴፩
በት አላቸው፡ አይሁድም እኛስ ማንም ማን ልንገ
ድል አይገባንም አሉት ።
በምን ሞት ይሞት ዘንድ እንዳለው ሲያመለክት የተ ፴፪
ናገረው የጌታ የኢየሱስ ቃል ይደርስ ይፈጸም
ዘንድ ። ምዕ ፲፪፡ ፴፪ - ፴፫ ። ማቴ ፳፡ ፲፱ ።
ጲላጦስ እንደገና ወደ አደባባይ ገብቶ ጌታ ኢየሱ ፴፫
ስን ጠርቶ የአይሁድ ንጉሥ አንተ ነህን? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ይህን የምትለው ከልብህ ነውን? ፴፬
ወይስ ስለኔ የነገረህ ሌላ አለ? ብሎ መለሰለት ።

፴፭ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎ አንሂ አይሁዳዊኑ
አነ አኮኑ ሕዝብከ ወሊቃነ ካህናት አግብኡከ
ኀቤየ ወምንተኑ እግበርከ ።
፴፮ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ መንግሥ
ትየ ኢኮነት እምዝንቱ ዓለም ሶበሰ በዝንቱ ዓለም
መንግሥትየ እምተበአሱ ሊተ ወዓልያንየ ከመ
ኢያግብኡኒ አይሁድ ኀቤከ ፤ ወይእዜሰ በሕቱ
ኢኮነት እምዝየ መንግሥትየ ።
፴፯ ወይቤሎ ጲላጦስ እንከሰኬ ንጉሥ አንተ ወአው
ሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ለሊከ ትቤ ከመ
ንጉሥ አነ ወአንሰ በእንተ ዝንቱ ተወለድኩ ወእ
ንበይነ ዝንቱ መጻእኩ ውስተ ዓለም ከመ እኩን
ሰማዕተ በጽድቅ ወኵሉ ዘእምጽድቅ ውእቱ
ይሰምዓኒ ቃልየ ።
፴፰ ወይቤሎ ጲላጦስ ምንትኑ ውእቱ ጽድቅ ወዘንተ
ብሂሎ ወፅአ ካዕበ ኀበ አይሁድ ወይቤሎሙ አንሰ
አልቦ ዘረከብኩ ጌጋይ ላዕሌሁ ወኢአሐተኒ ።

፴፱ ወበሕቱ ሀሎ ዘናሰምድ ዘአሐዱ ለክሙ አሐደ
እምነሙቁሓን ሰለፋሲካ ትፈቅዱኑ እንከ አሕ
ይዎ ለክሙ ለንጉሠ አይሁድ ።

፵ ወከልሑ ካዕበ ኵሎሙ ወይቤሉ አኮ ዘንተ ዘታ
ሐዩ አላ በርባንሃ ፤ ወበርባንሰ ሊቀ ፈያት ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱፡

፩ ወእምዝ ነሥኦ ጲላጦስ ለእግዚእ ኢየሱስ
ወቀሠፎ ።
፪ ወጸፈሩ ሐራ አክሊለ ዘሦክ ወአስተቀጸልዎ ላዕለ
ርእሱ ወአልበስዎ ልብሰ ሜላት ።
፫ ወይመጽኡ ኀቤሁ ወይብልዎ በሐ ንጉሠ አይ
ሁድ ወይጸፍዕዎ ገጾ ።
፬ ወወፅአ ካዕበ ጲላጦስ አፍአ ወይቤሎሙ ናሁ
አወፅአ ለክሙ አፍአ ከመ ታእምሩ ከመ አልቦ
ዘረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋይ ወኢአሐተኒ ።

፭ ወወፅአ እግዚእ ኢየሱስ አፍአ እንዘ ይትቄ
ጸል አክሊለ ዘሦክ ወይለብስ ሜላተ ወይቤ
ሎሙ ጲላጦስ ነዋ ውእቱ ብእሲ ።
፮ ወሶበ ርእይዎ ሊቃነ ካህናት ወወዓልያኒሆሙ
ከልሁ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ ፤ ወይቤሎሙ
ጲላጦስ ንሥእዎ ለሊከሙ ወስቅልዎ አንሰ
ኢረከብኩ ላዕሌሁ ጌጋየ ።
፯ ወአውሥኡ አይሁድ ወይቤልዎ ንሕነሰ ሕግ
ብነ ወበከመ ሕግነ ርቱዕ ይሙት ፤ እስመ
ወልደ እግዚአብሔር ረሰየ ርእሶ ።
፰ ወሰሚዖ ጲላጦስ ዘንተ ነገረ ፈርሀ ፈድፋደ ።

ጲላጦስም መልሶ እኔም አይሁዳዊ ነኝን? ወገኖችህና ፴፭
የካህናት አለቆች ለእኔ አሳልፈው ሰጥተውህ የለም?
ምን ላድርግህ? አለው ።
ጌታ ኢየሱስም የእኔ መንግሥት ከዚህ ዓለም አይ ፴፮
ደለችም ፤ መንግሥቴስ በዚህ ዓለም ብትሆን ኖሮ
አይሁድ አሳልፈው ለአንተ እንዳይሰጡኝ አሽከሮቼ
በተዋጉልኝ ነበር ፤ አሁን ግን መንግሥቴ ከዚህ አይ
ደለችም ብሎ መለሰለት ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲፫ ።
ጲላጦስም እንግዲያማ አንተ ንጉሥ ነኽ? አለው፤ ጌታ ፴፯
ኢየሱስም መልሶ እኔ ንጉሥ እንደሆንኩ አንተ ትላ
ለህ ፤ እኔ ስለዚህ ተወልጃለሁ ስለዚህም በእውነት
ልመሰክር ወደ ዓለም መጥቻለሁ ከእውነት የሆነ
ሁሉ ቃሌን ይሰማኛል አለው ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፲፫ ።
ዮሐ ፰ ፡ ፵ - ፵፯ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፭ ።
ጲላጦስም እውነት ምንድነው? አለው ፤ ይህንንም ፴፰
ተናግሮ ዳግመኛ አይሁድ ወዳሉበት ወጣና እኔ
በዚህ ሰው ላይ ምንም በደል አላገኘሁም አላቸው ።
ሉቃ ፳፫ ፡ ፬ - ፲፬ ።
ነገር ግን ያስለመድነው ልማድ አለ፡ እሱም በየዓ ፴፱
መቱ በፋሲካ በእስረኞች አንዳንድ የምፈታላችሁ
እስረኛ አለ ፤ እንግዲህ የአይሁድን ንጉሥ ልፈታላ
ችሁ ትወዳላችሁን? ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፭ ።
ዳግመኛም ሁሉም ጮኹ የምትፈታው በርባንን ፵
ነው እንጂ ይህንን አይደለም አሉ ፤ በርባን ግን የሽ
ፍቶች አለቃ ነበር ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲፱ ፤

ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ጌታ ኢየሱስን ወስዶ ገረፈው ። ፩
ኢሳ ፶ ፡ ፮ ።
ጭፍሮችም የእሾህ አክሊል ጐንጉነው በራሱ ላይ ፪
ደፋበት ፤ የንጭ ሐር መጐናጸፊያ አለበሱት ።
ወደርሱም እየመጡ የአይሁድ ንጉሥ እንዴት ነህ? ፫
ይሉት ነበር፤ ፊቱንም በጥፊ ይመቱት ነበር ።
ጲላጦስ እንደገና ውጭ ወጥቶ እነሆ በርሱ ላይ አን ፬
ዳች በደል እንዳላገኘሁ ታውቁ ዘንድ ወደ ውጭ
አወጣላችኋለሁ አላቸው ። ምዕ ፲፰ ፡ ፴፰ ። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም የእሾኽ አክሊል ደፍቶ ነጭ ሐር ፭
ለብሶ ወደ ውጭ ወጣ ፤ ያ ሰው ይኸው አላቸው ።

የካህናት አለቆችና ሎሌዎቻቸውም በዩት ጊዜ ስቀ ፮
ለው ስቀለው እያሉ ጮኹ ፤ ጲላጦስም እናንተ ራሳ
ችሁ ውሰዱና ስቀሉት፤ እኔ በርሱ ላይ በደል አላ
ገኘሁም አላቸው ።
አይሁድም እኛ ሕግ አለን እንደ ሕጋችንም ሊሞት ፯
ይገባል፡ ራሱን የእግዚአብሔር ልጅ አድርጓልና
ብለው መለሱለት ። ዘሌ ፳፬ ፡ ፲፭ ።
ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ እጅግ ፈራ ። ፰

፱ ወቦአ ካዕበ ኀበ ዐውድ ወይቤሎ ለእግዚእ ኢየ
ሱስ እምአይቴ አንተ ወኢተሰጥዎ እግዚእ
ኢየሱስ ወኢምንተኒ ።

፲ ወይቤሎ ጲላጦስ ሊተኒ ኢትነብበኒሁ ኢተአ
ምርሁ ከመ ብውሕ ሊተ እቅትልከኒ ወብውሕ
ሊተ አሕዩከኒ ።
፲፩ ወአውሥአ እግዚእ ኢየሱስ ወይቤሎ ኢክንከ
ብውሐ ላዕሌየ ወኢምንተኒ ሶበ ኢተውህበ ለከ
እምሰማይ ፡ ወበእንተ ዝንቱ ለዘአግብአኒ ኀቤከ
ዘየዐቢ ጌጋይ ላዕሌሁ ።
፲፪ ወበእንተዝ ፈቀደ ጲላጦስ ያሕይዎ ወከልሑ አይ
ሁድ ወይቤሉ እመ አሕየውኮ ለዝንቱ ኢክንከ
ዐርከ ለቄሣር ፡ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ
ነጋሢ ውእቱ ።
፲፫ ወሰሚዖ ጲላጦስ ዘንተ ነገረ አውፅአ ለእግዚእ
ኢየሱስ አፍአ ወነበረ ዲበ መንበር ውስተ መ
ካን ዘስሙ ሊቶስጥሮስ ወበዕብራይስጥ ይብልዎ
ገበታ ።
፲፬ ወዐርበ ፋሲካ ወውእቱ ጊዜ ቀትር ዘስሱ ሰዓት ፡
ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለአይሁድ ነዋ ንጉሥክሙ ፡
ወከልሑ ወይቤሉ አእትቶ ወስቅሎ ።

፲፭ ወይቤሎሙ ጲላጦስ ለንጉሥክሙኑ እስቅሎ ፡ ወአ
ውሥኡ ሊቃነ ካህናት ፡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ
ዘእንበለ ቄሣር ።
፲፮ ወእምዝ ወሀቦሙ ይስቅልዎ ወተመጠውዎ ለእ
ግዚእ ኢየሱስ ወአውፅእዎ አፍአ ።
፲፯ ወወሰድዎ እንዘ ይፀውር መስቀሎ ውስተ መካን
ዘስሙ ቀራንዮ ።
፲፰ ወበዕብራይስጥ ይብልዎ ጎልጎታ ኀበ ሰቀልዎ ፡ ወሰ
ቀሉ ምስሌሁ ካልአነ ክልኤተ ፈያተ አሐደ እምለፌ
ወአሐደ እምለፌ ወማእከሎሙ ኢየሱስሃ ።

፲፱ ወጸሐፈ ጲላጦስ መጽሐፈ ወአንበረ ዲበ መስቀሉ
ወይብል መጽሐፉ ኢየሱስ ናዝራዊ ንጉሦሙ ለአ
ይሁድ ውእቱ ዝንቱ ።
፳ ወብዙኃን እምአይሁድ አለ አንበብዋ ለይእቲ መጽ
ሐፍ እስመ ቅሩብ ውእቱ መካን ለሀገር ኀበ ሰቀ
ልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ወጽሕፈቱ ጽሑፍ ውእቱ
በዕብራይስጥ ወበሮማይስጥ ወበጽርእ ።
፳፩ ወይቤልዎ ሊቃነ ካህናት ለጲላጦስ ኢትጽሐፍ ከመ
ውእቱ ንጉሦሙ ለአይሁድ ፡ አላ ለሊሁ ይቤ ንጉ
ሦሙ ለአይሁድ አነ ።
፳፪ ወአውሥአ ጲላጦስ ወይቤሎሙ ዘጸሐፍኩ ጸሐፍኩ ።
፳፫ ወሐራሰ ሶበ ሰቀልዎ ለእግዚእ ኢየሱስ ነሥኡ አል
ባሲሁ ወረሰይዎ አርባዕተ ክፍለ ለለአሐዱ እምሐራ

ደግሞም ወደ አደባባይ ተመለሰና ጌታ ኢየሱስን ፱
ከወዴት ነህ? አለው ፡ ጌታ ኢየሱስ ግን ምንም አል
መለሰለትም ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፲፪ ። ግብ
ሐዋ ፰ ፡ ፴፪ ።
ጲላጦስም ለኔም አትመልስልኝም ? ልገድልህ ሥል ፲
ጣን እንዳለኝ ላድንህስ እንዲቻለኝ አታውቅምን?
አለው ።
ጌታ ኢየሱስም ከሰማይ ካልተሰጠኽ በቀር በእኔ ፲፩
ላይ ሥልጣን የለህም ፡ ስለዚህም ላንተ አሳልፎ በሰ
ጠኝ ሰው ታላቅ በደል አለበት አለው ።

ስለዚህም ጲላጦስ ሊያድነው ወደደ ፡ አይሁድ ግን ፲፪
ይህን ካዳንከው የቄሣር ባለሟል አይደለህም ፡ ንጉሥ
ነኝ የሚል ሰው ሁሉ በንጉሥ ላይ የሚያምፅ
ነውና ብለው ጮኹ ።
ጲላጦስም ይህን ነገር ሰምቶ ጌታ ኢየሱስን ወደ ፲፫
ውጭ አወጣው ፡ ሊቶስጥሮስ በሚባለው በዕብራይ
ስጥም ገበታ ተብሎ በሚጠራው ቦታ ላይ በወንበር
ተቀመጠ ።
ፋሲካም ደረሰ ፡ ጊዜውም ቀትር (የስድስት ሰዓት) ፲፬
ነበር ፡ ጲላጦስም አይሁድን ንጉሣችሁ ይኸው አላ
ቸው ፡ እነሱም አስወግደው ግደለው እያሉ ጮኹ ።
ዘፍ ፵፱ ፡ ፲ ።
ጲላጦስም ንጉሣችሁን ልስቀለው ? አላቸው ፡ የካህ ፲፭
ናት አለቆችም ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም ብለው
መለሱ ።
ከዚህ በኋላ ሊሰቅሉት ሰጣቸው ፡ ጌታ ኢየሱስንም ፲፮
ተቀብለው ወደ ውጭ አወጡት ።
መስቀሉንም እንደተሸከመ ቀራንዮ ወደ ሚባለው ፲፯
ቦታ ወሰዱት ። ዘፍ ፳፪ ፡ ፮ ።
የሰቀሉበትንም በዕብራይስጥ ጎልጎታ ይሉታል ፡ ፲፰
ከእሱም ጋር አንዱን በወዲህ አንዱን በወዲያ አድ
ርገው ሌሎች ሁለት ወንበዴዎችን ሰቀሉ ፡ ኢየሱ
ስንም በወንበዴዎች መካከል ሰቀሉ ።
ጲላጦስም ደብዳቤ ጽፎ በመስቀሉ ላይ አኖረ ፡ ደብ ፲፱
ዳቤውም ይህ የአይሁድ ንጉሣቸው የናዝሬቱ ኢየ
ሱስ ይህ ነው ይል ነበር ።
ይህቺንም መጽሐፍ ከአይሁድ ያነበቧት ብዙዎች ፳
ናቸው ፡ ጌታ ኢየሱስን የሰቀሉበት ቦታ ለከተማ
ቅርብ ነበርና ፡ አጻጻፉም በዕብራይስጥ በሮማይስጥና
በጽርእ ነበር ።
የካህናት አለቆችም እርሱ ራሱ እኔ የአይሁድ ፳፩
ንጉሥ ነኝ እንዳለ እንጂ ፡ የአይሁድ ንጉሥ ነው
ብለህ አትጻፍ አሉት ።
ጲላጦስም የጻፍኩትን ጻፍኩ ብሎ መለሰላቸው ። ፳፪
ጭፍሮች ግን ጌታ ኢየሱስን በሰቀሉት ጊዜ ልብ ፳፫
ሱን ወስደው ጭፍሮች ለያንዳንዱ ክፍል አራት

ወክዳኖሂ እልታሕ ዘአልቦ ርፍአት ዘእምላዕሉ
እንመቱ ።
፳፬ ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ኢንግምድ ወኢንስጥጥ
አላ ንትፋሰስ ወለዘረከበ ይርከበ ፡ ከመ ይብጻሕ ቃለ
መጽሐፍ ዘይቤ ተከፈሉ አልባስየ ለርእሶሙ ወተ
ዓፀዉ ዲበ አራዝየ ወከመዝ ገብሩ ሐራ ።
፳፭ ወይቀውማ ኀበ መስቀሉ ለእግዚእ ኢየሱስ እሙ
ወእኅታ ለእሙ ማርያም እንተ ቀለዮጳ ፡ ወማርያም
መግደላዊት ።
፳፮ ወሶበ ርእዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለእሙ ወለረድኡ
ዘያፈቅር ይቀውሙ ፡ ይቤላ ለእሙ ብእሲቶ ነዋ
ወልድኪ ።
፳፯ ወይቤሎ ለውእቱ ረድእ ነያ እምከ ፡ ወእምይእቲ
ሰዓት ነሥኣ ውእቱ ረድእ ወአእተዋ ቤቶ ።
፳፰ ወእምዝ ሶበ ርእየ እግዚእ ኢየሱስ ከመ ተፈጸመ
ኵሉ ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ ይቤ ጸማእኩ ።
፳፱ ወበ ህየ ግምዔ ዘምሉእ ብሒእ ወመልኡ ሰፍነገ
እምውእቱ ብሒእ ወአሰሩ በቈጽለ ሁስጱ ዲበ ኅለት
ወአስተርከቡ ውስተ አፉሁ ወአጸሩ ።
፴ ወሰሪበ ብሒአ እግዚእ ኢየሱስ ይቤ ተፈጸመ ኵሉ ፡
ወአጽነነ ርእሶ ወመጠወ ነፍሶ ።
፴፩ ወአይሁድሰ እስመ ዐርብ ውእቱ ይቤሉ እላንቱ
ሥጋት ኢይቢታ ዲበ መሰቀሊሆን በእንተ ሰንበት
እስመ ዓባይ ዕለታ ለይእቲ ሰንበት ፡ ወሰአልዎ ለጲላ
ጦስ ከመ ይስብሩ ቍየጺሆሙ ወያውርድዎሙ ።
፴፪ ወመጽኡ ሐራ ወሰበሩ ቍይጾ ለቀዳማዊ ወለካል
ኡኒ እለ ተሰቅሉ ምስሌሁ ።
፴፫ ወሶበ ሖሩ ሐራ ኀበ እግዚእ ኢየሱስ ርእይዎ ወረከ
ብዎ ከመ ሠለጠ መዊተ ወኢሰበሩ ቍይጾ ።
፴፬ አላ አሐዱ እምሐራ ረገዞ ገቦሁ ዘየማን በኲናት ፡
ወሰቤሃ ወፅአ እምኔሁ ደም ወማይ ።
፴፭ ወዘርእየ ስምዐ ኮነ ወጽድቅ ውእቱ ስምዑ ፡ ወአእ
መረ ውእቱ ከመ ጽድቀ ይነግር ፡ ከመ አንትሙሂ
ትእመኑ ።
፴፮ ወዝንቱ ኵሉ ዘኮነ ከመ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ
ዘይቤ ዐፅሞ ኢትስብሩ እምኔሁ ።
፴፯ ወካዕበ ይብል ካልእኒ መጽሐፍ ሀለዎሙ ይርአይዎ
ለዘወግእዎ ።

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ ርደቱ እመስቀል ወተቀብሮቱ ።

፴፰ ወእምድኅረ ዝንቱ ሰአሎ ለጲላጦስ ዮሴፍ ዘአርማ
ትያስ ዘኮነ ረድኦ ለእግዚእ ኢየሱስ በኅቡእ ፡ በእንተ

አድርገው መደቡት ፡ ስፌት የሌለበት ሥረ ወጥ የሆነ
ቀሚሱንም አንድ ወገን አደረጉ ።
እርስ በርሳቸውም ዕጣ እንጣጣልና ለደረሰው ይድ ፳፬
ረሰው እንጂ አንቅደደው ተባባሉ ፡ "ልብሶቼን ለራሳ
ቸው ተካፈሉ በቀሚሴም ላይ ዕጣ ተጣጣሉ" ያለው
የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ዘንድ ጭፍሮች እንዲህ
አደረጉ ። መዝ ፳፪ ፡ ፲፰ ።
በጌታ ኢየሱስ መስቀል አጠገብም እናቱ ፡ የእናቱ ፳፭
እኅት የቀለዮጳዪቱ ማርያምና ማርያም መግደላዊት
ቆመው ነበር ።
ጌታ ኢየሱስም እናቱንና የሚወደውን ደቀ መዝ ፳፮
ሙር ቆመው ባያቸው ጊዜ እናቱን ሴትዮ ! እነሆ
ልጅሽ አላት ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ያን ደቀ መዝሙሩንም እናትህ እነኋት አለው ፡ ከዚ ፳፯
ያች ሰዓት ጀምሮ ያ ደቀ መዝሙር ተቀብሎ ወደ
ቤቱ ወሰዳት ።
ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ሁሉ እንደ ተፈጸመ በየ ፳፰
ጊዜ የመጽሐፍ ቃል ይፈጸም ዘንድ ጠማሁ አለ።
ከዚያም መጻጻን የተመላ ማሰሮ ነበር ፡ ከመጻጻው ፳፱
ሰፍነጉን ነክረው በአሽክት ቅጠል ከዘንግ ላይ አስ
ረው አስጠግተው ከአፉ ውስጥ ጨመቁት ። መዝ
፷፱ ፡ ፳፩ ።
ጌታ ኢየሱስም መጻጻውን ጕርጕጭ አድርጎ ሁሉ ፴
ተፈጸመ አለና ራሱን ዘለፍ አድርጎ ነፍሱን ከሥ
ጋው ለየ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፬ ።
አይሁድ ግን መሽቷልና እነዚህ አስክሬኖች ስለ ሰን ፴፩
በት በየተሰቀሉበት አይደሩ ፡ የዚች ሰንበት ቀን
ታላቅ ናትና ፡ ጭን ጭናቸውንም ሰብረው ያወርዷ
ቸው ዘንድ ጲላጦስን ለመኑት ።
ጭፍሮችም መጥተው አብረውት የተሰቀሉትን የመ ፴፪
ጀመሪያውን ወንበዴ ጭን የሁለተኛውንም ሰበሩ ።
ጭፍሮችም ወደ ጌታ ኢየሱስ በሄዱ ጊዜ አይተው ፴፫
ፈጽሞሙቶ አገኙት ፡ ጭኑንም አልሰበሩትም ።
ከጭፍሮች አንዱ የቀኝ ጐኑን በጦር ወጋው እንጂ ፡ ፴፬
ያን ጊዜም ከርሱ ደምና ውኃ ወጣ ። ዘካ ፲፫ ፡ ፩ ።
ያየው መሰከረ ምስክርነቱም እውነት ነው ፡ እናንተ ፴፭
ልታምኑ እርሱ እውነት እንደሚናገር ያውቃል ።
ምዕ ፳ ፡ ፴፩ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ።
ይህ ሁሉ የሆነው ከእሱ ዐፅሙን አትስበሩ ያለው ፴፮
የመጽሐፍ ቃል ይደርስ ይፈጸም ዘንድ ነው ። ዘፀ
፲፪ ፡ ፵፮ ። ዘኍ ፱ ፡ ፲፪ ። መዝ ፴፬ ፡ ፳ ።
ሌላም መጽሐፍ የወጉትን ያዩት ዘንድ አላቸው ፴፯
ይላል ። ዘካ ፲፪ ፡ ፲ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፯ ።

ክፍል ፴፱ ፡ ከመስቀል ስለ መውረዱና ስለ መቀበሩ ።

ከዚህም በኋላ አይሁድን ስለ ፈራ በሥዉር የጌታ ፴፰
ኢየሱስ ደቀ መዝሙር የነበረ የአርማትያሱ ሰው

ፍርሃቶሙ ለአይሁድ ከመ ይትነሣእ ሥጋሁ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ፡ ወአብሖ ጲላጦስ ወሖረ ውእቱኒ ወነ
ሥአ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፴፱ ወመጽአ ኒቆዲሞስኒ ዘሖረ ኀቤሁ ለእግዚእ ኢየሱስ
ቀዲሙ ሌሊተ ወአምጽአ ምእተ ልጥረ ከርቤ ወዓ
ልወ ሕዉሰ በዘበቱ ይቀብርዎ ።

፵ ወነሥኡ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ወገነዝዎ በመዋ
ጥሐ ክታን ዘሰንዱናት ምስለ አፈው በከመ ሕገ
አይሁድ ሰበ ይገንዙ ወይቀብሩ ።
፵፩ ወቦ ህየ ገነት ውስተ ውእቱ መካን ኀበ ሰቀልዎ
ወውስተ ውእቱ ገነት ዝኅር ሐዲስ ዘአልቦ ዘተቀ
ብረ ውስቴቱ ።

፵፪ ወህየ ቀበርዎ ለእግዚእ ኢየሱስ እስመ ተፍጻሜተ
ዐርበሙ ውእቱ ለአይሁድ፡ ወቅሩብ ውእቱ መቃ
ብር ኀበ ሰቀልዎ ።

ምዕራፍ ፳ ።

<u>ክፍል ፵ በእንተ እለ ሖሩ ኀበ መቃብር ።</u>

፩ ወበእሑድ ሰንበት መጽአት ማርያም መግደላዊት
በጽባሕ ኀበ መቃብር እንዘ ዓዲሁ ጽልመት ወረከ
በት እብነ እቱተ እምአፈ መቃብር ።

፪ ወሮፀት ወበጽሐት ኀበ ስምዖን ጴጥሮስ ወኀበ ዝኩ
ካልእ ረድእ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ፡ ወትቤሎሙ
ነሥእዎ ለእግዚእየ እምውስተ መቃብር ወኢየአ
ምር ኀበ ወሰድዎ ።
፫ ወወፅኡ ጴጥሮስ ወዝኩኒ ካልእ ረድእ ወሖሩ ኀበ
መቃብር ።
፬ ወእንዘ ይረውፁ ክልኤሆሙ ኅቡረ በደሮ ለጴጥሮስ
ዝኩ ካልእ ረድእ በጺሐ ኀበ መቃብር ።
፭ ወሶበ ሐወጸ ርእየ መዋጥሐ ንቡረ ወኢቦአ ባሕቱ ።

፮ ወተለዎ ስምዖን ጴጥሮስ ወበጽሐ ወቦአ ውስተ
መቃብር ወረከበ መዋጥሐ ንቡረ ውስተ አሐዱ ገጽ ።
፯ ወሰበንኒ ዘዲበ ርእሱ እንተ ባሕቲቱ ጥብሉለ ወአኮ
ምስለ መዋጥሕ ።
፰ ወእምዝ ቦአ ዝኩኒ ካልእ ረድእ ዘበደሮ በጺሐ ኀበ
መቃብር ወርእዩ ወአምኑ ።

፱ እስመ ዓዲሁ ኢያእመሩ ዘውስተ መጻሕፍት ከመ
ሀለዎ ይትነሣእ እምነ ምውታን ።

፲ ወእምዝ ሖሩ ክልኤሆሙ አርዳኢሁ ወአተዉ
ቤቶሙ ።

ዮሴፍ የጌታ ኢየሱስን ሥጋ ይወስድ ዘንድ ጲላጦ
ስም ለመነና ፈቀደለት፡ እሱም ሄዶ የጌታ ኢየሱስን
ሥጋ ወሰደ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፶፯ - ፷፩ ። ማር ፲፭ ፡
፵፪ - ፵፯ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶ - ፶፭ ።
ቀድሞ በሌሊት ወደ ጌታ ኢየሱስ ሄዶ የነበረው ፴፱
ኒቆዲሞስም መጥቶ ገንዘው የሚቀብሩበትን መቶ
ንጥር ከርቤ ቅልቅል ሽቱ አመጣ። ፪ ዜና መዋ ፲፮ ፡
፲፬ ። ምዕ ፫ ፡ ፩ - ፪ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፶፮ ።
የጌታ ኢየሱስንም ሥጋ ወስደው በሚገንዙበትና በሚ ፵
ቀብሩት ጊዜ አይሁድ እንደሚያደርጉት ሕግ ከሽቱ
ጋር በድርብ በፍታ ገነዙት ። ግብ ሐዋ ፭ ፡ ፮ ።
በሰቀሉበት በዚያም ቦታ የአትክልት ሥፍራ ነበር ፵፩
በዚያ በአታክልቱም ቦታ በውስጡ የተቀበረ ሰው
የሌለበት አዲስ መቃብር ነበር ። ፪ ነገ ፳፫ ፡ ፲፮ ።
ኢሳ ፳፪ ፡ ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስን ከዚያ ቀበሩት፡ ለአይሁድ የመሰናዶ ፵፪
አቸው ፍጻሜ ነበርና መቃብሩ ለሰቀሉበት ቅርብ
ነበር ።

ምዕራፍ ፳ ፤

<u>ክፍል ፵ ፡ ወደ መቃብር ስለ ሄዱ ሰዎች ።</u>

በእሑድ ሰንበት ማርያም መግደላዊት ገና ጨለማ ፩
ሳለ ገሥግሣ ወደ መቃብር መጣችና ደንጊያውንም
ከመቃብሩ አፍ ተነሥቶ አገኘች። ማቴ ፳፰ ፡ ፩ ።
ማር ፲፮ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፩ ።
ሮጣም ወደ ስምዖን ጴጥሮስና ጌታ ኢየሱስ ይወ ፪
ደው ወደ ነበረው ወደዚያ ወደ ሁለተኛው ደቀ መዝ
ሙር ደርሳ ጌታዬን ከመቃብር ወስደዉታል፡ የወሰ
ዱበትንም አላውቅም አለቻቸው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ጴጥሮስና ያ ደቀ መዝሙርም ወጡና ወደ መቃብር ፫
ሄዱ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፪ ።
ሁለቱም በአንድነት ሲሮጡ ያ ሌላው ደቀ መዝሙር ፬
ጴጥሮስን ቀድሞት ወደ መቃብር ደረሰ ።
በተመለከተም ጊዜ መግነዙን ተቀምጦ አየ፡ ነገር ፭
ግን አልገባም ። ምዕ ፲፱ ፡ ፵ ።
ስምዖን ጴጥሮስም ተከትሎት ደረሰና ወደ መቃብር ፮
ገባ፡ ከፈኑንም ባንድ ወገን ተጠቅልሎ አገኘ ።
በራሱ ላይ የነበረው መጠምጠሚያም ለብቻው ተጠ ፯
ቅልሎ ነበር እንጂ ከከፈኑ ጋር አልነበረም ።
ከዚህም በኋላ ያ ጴጥሮስን ቀድሞት ወደ መቃብር ፰
የደረሰው ሌላው ደቀ መዝሙር ገባ፡ አይተውም
አመኑ ።
ከሙታን ተለይቶ ይነሣ ዘንድ እንደ ነበረው ገና ፱
አላወቁም ነበርና ። መዝ ፲፮ ፡ ፲ ። ኢሳ ፳፮ ፡ ፲፱ ።
ቆሮ ፲፭ ፡ ፬ ።
ከዚህ በኋላ ሁለቱ ደቀ መዝሙርቱ ተመልሰው ወደ ፲
ቤታቸው ገቡ ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ ዘከመ አስተርአየ ለማርያም መግደላዊት ።

፲፩ ወማርያምሰ ቆመት ኀበ መቃብር አፍአ ወትበኪ ፡ ወእንዘ ትበኪ ሐወጸት ውስተ መቃብር ።

፲፪ ወርእየት ክልኤተ መላእክተ በፀዐድው አልባስ ወይነብሩ አሐዱ ትርአሰ ወአሐዱ ትርጋፀ ኀበ ነበረ ሥጋሁ ለእግዚእ ኢየሱስ ።

፲፫ ወይቤልዋ እሙንቱ መላእክት ምንት ያበክየኪ አብእሲቶ ወመነ ተኃሥሢ ወትቤሎሙ ነሥእዎ ለእግዚእየ እምውስተ መቃብር ወኢየአምር ኀበ ወሰድዎ ።

፲፬ ወዘንተ ብሂላ ተመይጠት ድኅሬሃ ወርእየቶ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይቀውም ፡ ወኢያእመረት ከመ እግዚእ ኢየሱስ ውእቱ ።

፲፭ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ብእሲቶ ምንት ያበክየኪ ወመነ ተኃሥሢ ፡ ወመሰላ ላቲሰ ዐቃቤ ገነት ውእቱ፡ ወትቤሎ እግዚእየ እመኒ አንተ ነሣእኮ ንግረኒ ኀበ ወሰድኮ ከመ እሑር እነ ወእንሥኦ ኀቤየ ወእቅብኦ ዕፍረተ ።

፲፮ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ "ማርያም" ፡ ወተመይጠት ወትቤሎ በነገረ ዕብራይስጥ ረቡኒ ዘበትርጓሜሁ ሊቅ ብሂል ።

፲፯ ወይቤላ እግዚእ ኢየሱስ ኢትልክፍኒ እስመ ዓዲ ኢዓረጉ ኀበ አቡየ ወሑሪ ባሕቱ ኀበ አኅውየ ወበሊዮሙ አዐርግ ኀበ አቡየ ወአቡክሙ ኀበ አምላኪየ ወአምላክክሙ ።

፲፰ ወሖረት ማርያም መግደላዊት ወአብሠረቶሙ ለአርዳኢሁ ወትቤሎሙ ርኢክዎ ለእግዚእነ ወነገረቶሙ ዘከመ ይቤላ ።

ክፍል ፵ወ፪ ፡ ዘከመ አስተርአዮሙ ለሐዋርያት ።

፲፱ ወመስዮ ውእቱ ዕለት ዘውእቱ እሑድ ሰንበት እንዘ ዕፁው ኆኅት ኀበ ሀለዉ አርዳኢሁ ጉቡአን በእንተ ፍርሃቶሙ ለአይሁድ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወቆመ ማእከሎሙ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ።

፳ ወዘንተ ብሂሎ አርአዮሙ እደዊሁ ወእገሪሁ ወገቦሁ ወተፈሥሑ አርዳኢሁ ሶበ ርእይዎ ለእግዚእነ ።

፳፩ ወካዕበ ይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ሰላም ለክሙ ወበከመ ፈነወኒ አብ ከማሁ አነኒ እፌኑወክሙ ።

፳፪ ወዘንተ ብሂሎ ነፍሐ ላዕሌሆሙ ወይቤሎሙ ንሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ።

፳፫ ለእለ ኃደግሙ ኃጢአተ ይትኃደግ ሎሙ ፡ ወለእለሰ ኢኃደግሙ ኢይትኃደግ ሎሙ ።

ክፍል ፵፩ ፡ ለማርያም መግደላዊት ስለ መገለጡ ።

፲፩ ማርያም ግን ከመቃብሩ በስተውጭ እያለቀሰች ቆማ ነበረ ፡ እያለቀሰችም ወደ መቃብር ተመለከተች ።

፲፪ ሁለቱ መላእክትንም ነጭ ልብስ ለብሰው የጌታ ኢየሱስ ሥጋ በነበረበት በታ አንዱ በራስጌ አንዱ በግርጌ ተቀምጠው አየች ።

፲፫ እነዚያ መላእክትም አንቺ ሴት ምን ያስለቅስሻል ? ማንንስ ትሺ አለሽ? አሏት ፡ ጌታዬን ከመቃብር ውስጥ ወስደዉታል የወሰዱበትንም አላውቅም አለቻቸው ።

፲፬ ይህንንም ተናግራ ወደ ኋላዋ መለስ ብላ ጌታ ኢየሱስን ቆሞ አየችው ፡ ግን ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላወቀችም ። ማቴ ፳፰ ፡ ፱ ።

፲፭ ጌታ ኢየሱስም አንቺ ሴት ! ምን ያስለቅስሻል ? ማንንስ ትሺ አለሽ ? አላት ፡ እርሷ ግን ያትክልቱ በታ ጠባቂ መስሏት ነበር ፡ ጌታዬ ! አንተ ወስደኸው እንደሆነ ሂጄ ወደኔ አምጥቼ ሽቱ እንድቀባው የወሰድክበትን ንገረኝ አለቺው ።

፲፮ ጌታ ኢየሱስም "ማርያም" ! አላት ፡ እርሷ መለስ ብላ በዕብራይስጥ ቋንቋ ረቡኒ አለቺው ፡ ትርጓሜውም መምህር ማለት ነው ። ማር ፲ ፡ ፶፩ ። ምዕ ፩ ፡ ፴፰-፴፱ ።

፲፯ ጌታ ኢየሱስም አትንኪኝ ፡ ገና ወደ አባቴ አላረግሁምና ፡ ነገር ግን ወደ ወንድሞቼ ሂደሽ ወደ አባቴ ወደ አባታችሁ ፡ ወደ አምላኪዬ ወደ አምላካችሁ ዐርጋለሁ አለ ብለሽ ንገሪአቸው ። መዝ ፳፪ ፡ ፳፪ ። ዕብ ፪ ፡ ፲፩ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፰ ።

፲፰ ማርያም መግደላዊትም ሂዳ የምሥራች አለቻቸው ጌታችንን አየሁት ብላም እንዳላት ነገረቻቸው ።

ክፍል ፵፪ ፡ ለሐዋርያት ስለ መገለጡ ።

፲፱ ያም ቀን ማለት እሑድ የተባለው ሰንበት በመሸ ጊዜ ደጁ ተዘግቶ ሳለ ደቀ መዛሙርቱ አይሁድን ስለ ፈሩ ተሰብስበው ወደ ነበሩበት በታ ጌታ ኢየሱስ መጥቶ በመካከላቸው ቆመና ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው ። ማር ፲፮ ፡ ፲፬ - ፲፰ ።

፳ ይህንንም ብሎ እጁን እግሩንና ጐኑን አሳያቸው ደቀ መዛሙርቱም ጌታችንን ባዩት ጊዜ ደስ አላቸው ። ምዕ ፲፱ ፡ ፴፬ ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ።

፳፩ ጌታ ኢየሱስም ዳግመኛ ሰላም ለእናንተ ይሁን ፡ አብ እኔን እንደላከኝ እንዲሁ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ አላቸው ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ። ፲፯ ፡ ፲፰ ።

፳፪ ይህንንም ብሎ እፍ አለባቸውና ፡ መንፈስ ቅዱስን ተቀበሉ አላቸው ።

፳፫ ይቅር ላላችሁላቸው ኃጢአታቸው ይሠረይላቸዋል ፡ ይቅር ላላላችሁላቸውም አይሠረይላቸውም ።

ክፍል ፺ወ፫ ፥ በእንተ ቶማስ ።

፳፬ ወቶማስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወአሐዱ አርዳኢሁ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ኢሀሎ ምስሌሆሙ ሶበ መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ።

፳፭ ወይቤልዎ ካልኣኒሁ አርዳእ ርኢናሁ ለእግዚእነ ፥ ወይቤሎሙ እመ ኢርኢኩ አደዊሁ ወእገሪሁ ኀበ ቀነውዎ ወእመ ኢወደይኩ አጽባዕትየ ውስተ ቅንዋቲሁ ወእመ ኢያበእኩ እዴየ ውስተ ገቦሁ ኢየአምን ።

፳፮ ወእምድኅረ ሰሙን መዋዕል እንዘ ሀለዉ ካዕበ አርዳኢሁ ውስጠ ወቶማስኒ ሀሎ ምስሌሆሙ እንዘ ዕፁዋኖት መጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወቆመ ማእከሎሙ ፡ ወይቤሎሙ ሰላም ለክሙ ።

፳፯ ወእምዝ ይቤሎ ለቶማስ አምጽእ አጽባዕተከ ዝየ ወርኢ እደውየ ወእገርየ ወሀብ እዴከ ወአብእ ውስተ ገቦየ ወግሥሥኒ ወኢትኩን ናፋቄ አላ እመን ።

፳፰ ወአውሥአ ቶማስ ወይቤሎ እግዚእየ ወአምላኪየ ።

፳፱ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እስመ ርኢከኒ አመንከኒ ፡ ብፁዓንሰ እንዘ ኢይሬእዩኒ የአምኑኒ ።

፴ ወብዙኃተ ካልአተ ተአምራተ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ በቅድመ አርዳኢሁ ዘኢተጽሕፈ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።

፴፩ ወዝንቱሰ ተጽሕፈ እምኔሆን ከመ ትእመኑ አንትሙ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ፥ ወእሚነክሙ ሕይወተ ዘለዓለም ትርከቡ በስመ ዚአሁ ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ ዘከመ አስተርአዮሙ ለሐዋርያት በባሕረ ጥብርያዶስ ።

፩ ወእምዝ ካዕበ አስተርአዮሙ እግዚእ ኢየሱስ ለአርዳኢሁ በብሔረ ጥብርያዶስ ወከመዝ አስተርአዮሙ ።

፪ እንዘ ሀለዉ ኅቡረ ስምዖን ጴጥሮስ ወቶማስ ዘይብልዎ ዲዲሞስ ወናትናኤል ዘቃና ዘገሊላ ወደቂቀ ዘብዴዎስ ወዓዲ ካልኣን ክልኤቱ እምውእቶ አርዳኢሁ ።

፫ ወይቤሎሙ ስምዖን ጴጥሮስ አንሰ አሐውር ከመ አሥግር ዓሣ ፡ ወይቤልዎ ካልኣኒሁ አርዳእ ንሕነኒ ንመጽእ ምስሌከ ወሖሩ ወዐርጉ ሐመረ ወአልበ ዘአሥገሩ በይእቲ ሌሊት ወኢምንተኒ ።

ክፍል ፺፫ ፥ ስለ ቶማስ ።

ከዐሥራ አንዱ ደቀ መዛሙርቱ አንዱ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ጌታ ኢየሱስ በመጣ ጊዜ ከደቀ መዛሙርቱ ጋር አልነበረም ። ፳፬
ጓደኞቹ ደቀ መዛሙርትም ጌታችንን አየነው አሉት ፳፭
የቸነከሩትን እጆቹን እግሮቹን ካላየሁ ጣቴንም ወደ ችንካሮቹ ካልጨመርኩ እጄንም ወደ ጐኑ ካላገባሁ አላምንም አላቸው ።

ከስምንት ቀን በኋላም ደቀ መዛሙርቱ በውስጥ ፳፮
ሳሉ ፥ ቶማስም አብሯቸው ሳለ በሩ ተዘግቶ ሳለ ዳግመኛ ጌታ ኢየሱስ በመካከላቸው ቁሞ ሰላም ለእናንተ ይሁን አላቸው ። ቍ ፲፱ ።
ከዚህም በኋላ ፡ ቶማስን ጣትህን ወዲህ አምጣና ፳፯
እጆቼንና እግሮቼን እይ ፥ እጅህንም አምጣና ወደ ጐኔ አግብተህ ዳስሰኝ ፡ እመን እንጂ ተጠራጣሪ አትሁን አለው ። ፩ ዮሐ ፩ ፡ ፩ ።
ቶማስም መልሶ ጌታዬ አምላኬ ! አለው ። ፳፰
ጌታ ኢየሱስም ቶማስ ! ስላየኸኝ አመንክብኝን ? ፳፱
ብፁዓንስ ሳያዩኝ የሚያምኑብኝ ናቸው አለው ።
፪ ቆሮ ፭ ፡ ፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፰ ።
ጌታ ኢየሱስም በዚህ መጽሐፍ ያልተጻፈ በደቀ ፴
መዛሙርቱ ፊት ሌላ ብዙ ተአምራት አደረገ ፡ ምዕ ፳፩ ፡ ፳፭ ።
ነገር ግን ይህ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፴፩
ልጅ እንደ ኾነ እናንተ ታምኑ ዘንድ አምናችሁም በርሱ ስም የዘላለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ ተጻፈ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፳፩ ፡

ክፍል ፺፬ ፡ ለሐዋርያት በጥብርያዶስ ባሕር ስለ መገለጡ ።

ከዚህም በኋላ ጌታ ኢየሱስ ጥብርያዶስ አገር ለደቀ ፩
መዛሙርቱ እንደገና ታያቸው ፥ እንዲህም ተገለጸላቸው ።
ስምዖን ጴጥሮስ ፥ ዲዲሞስ የሚሉት ቶማስ ፥ የቃና ፪
ዘገሊላ ናትናኤል የዘብዴዎስ ልጆች ሌሎችም ከደቀ መዛሙርቱ ሁለት አብረው ሳሉ ። ምዕ ፭ ፡ ፺፮ ።
ማቴ ፬ ፡ ፳፩ ።
ስምዖን ጴጥሮስም እኔ ዓሣ ላጠምድ እሄዳለሁ አላቸው ፫
ሌሎች ደቀ መዛሙርትም እኛም ከንተ ጋር እንመጣለን ብለው በመርከብ ተሳፍረው ሄዱ ፡ ግን በዚያች ሌሊት ምንም የያዙት የለም ።

ወንጌል ዘዮሐንስ ፳፩ ።

፬ ወጸቢሖ ይቀውም እግዚእ ኢየሱስ ውስተ ሐይቅ
ወርእይዎ አርዳኢሁ ወኢያእመሩ ከመ እግዚእ ኢየ
ሱስ ውእቱ ።
፭ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ደቂቅየ ቦኑ ብከሙ
ዘንበልዕ ፡ ወይቤልዎ አልቦ ።
፮ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አውርዱ መሣግሪክሙ
ኀበ ይምነ ሐመር ወትረክቡ ብዙኃ ፡ ወይቤልዎ
ሠራሕነ ኵላ ሌሊተ ወአልቦ ዘረከብነ ወኢምንተኒ
ወበቃልከሰ ናወርድ ፡ ወአውረዱሙ መሣግሪሆሙ
ስእኑ እንከ ስሒበ እምብዝኃ ዓሣት ዘተሠግረ ።
፯ ወይቤሎ ለጴጥሮስ ዝኩ ካልእ ረድእ ዘያፈቅሮ እግ
ዚእ ኢየሱስ እግዚእነ ውእቱ ፡ ወሰሚዖ ስምዖን ጴጥ
ሮስ ከመ እግዚእነ ውእቱ ነሥአ ሰንዱነ ዘይትዓፀፍ
ወቀነተ ውስተ ሐቌሁ እስመ ዕራቁ ውእቱ ወተወ
ርወ ውእቱ ውስተ ባሕር ።
፰ ወካልአንሰ አርዳእ በሐመር በጽሑ እስመ ኢኮኑ
ርኁቃነ እምድር ዘእንበለ መጠነ ክልኤ ምእት በእ
መት ወሐሩ እንዘ ይስሕቡ መሣግሪሆሙ ዘውስቴ
ቶን ዓሣት ።
፱ ወወሪዶሙ ምድረ ረከቡ ፍሕመ ብቊጸ ወዓሣ ጥቡሰ
ወኅብስተ ሥሩዓ ።
፲ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ አምጽኡ እምዓሣት
ዘአኀዝክሙ ይእዜ ።
፲፩ ወዐርገ ስምዖን ጴጥሮስ ውስተ ሐመር ወሰሐበ መሥ
ገርተ ውስተ ምድር ወምሉእ ውስቴቱ ዓሣተ ዐበ
ይተ ምእተ ወኃምሳ ወሠለስተ ፡ ወእንዘ መጠነዝ
ብዝኁ ኢተሰጠ መሥገርቱ ።
፲፪ ወይቤሎሙ እግዚእ ኢየሱስ ንዑ ንምሳሕ ፡ ወአልቦ
ዘተኀበለ እምአርዳኢሁ ይሰአሎ ወይበሎ መኑ አንተ
እስመ አእመሩ ከመ እግዚእነ ውእቱ ።
፲፫ ወመጽአ እግዚእ ኢየሱስ ወነሥአ ኅብስተ ወወሀ
በሙ ፡ ወእምዓሣሁኒ ከማሁ ።
፲፬ ወዝንቱ ሣልሱ እንዘ ያስተርእዮሙ እግዚእ ኢየሱስ
ለአርዳኢሁ እምድኅረ ተንሥአ እምነ ምዉታን ።

ክፍል ፺ወ፭ ፡ በእንተ ሢመቱ ለጴጥሮስ ።

፲፭ ወእምድኅረ መስሐ ይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ለስም
ዖን ጴጥሮስ ፡ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረኒኑ ፈድፋደ
እምእሉ ፡ ወይቤሎ እወ እግዚኦ ለሊከ ተአምር ከመ
አነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ ረዐይኬ
አባግዕየ ።
፲፮ ወካዕበ ይቤሎ ዳግመ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረ

የዮሐንስ ወንጌል ፳፩ ።

በነጋ ጊዜም ጌታ ኢየሱስ ከወደቡ ቁሞ ነበር ፡ ደቀ ፬
መዛሙርቱ አዩት ፡ ግን ጌታ ኢየሱስ እንደሆነ አላ
ወቁም ። ምዕ ፳ ፡ ፲፱ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፲፮ ።
ጌታ ኢየሱስም ልጆቼ! የምንበላው አላችሁን ? ፭
አላቸው ፤ የለም አሉት ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፩ ።
ጌታ ኢየሱስ መረባችሁን ከመርከቡ በስተቀኝ በኩል ፮
ጣሉ ብዙ ታገኛላችሁ አላቸው ፡ መላ ሌሊቱን ደከ
ምን ምንም ያገኘነው የለም ፡ ግን ባንተ ቃል መረ
ቡን እንጥላለን አሉት ፡ መረባቸውን በጣሉ ጊዜ ከተ
ያዘው ዓሣ ብዛት የተነሣ ስቦ ማውጣት ተሳናቸው ።
ጌታ ኢየሱስ ይወደው የነበረ ያ ሌላው ደቀ መዝ ፯
ሙርም ለጴጥሮስ ጌታችን ነው አለው ፤ ስምዖን ጴጥ
ሮስም ጌታችን እንደሆነ ባወቀ ጊዜ የሚለብሰውን
ልብስ አንሥቶ ወገቡን ታጠቀ ፡ ራቁቱን ነበርና ወደ
ባሕርም ተወረወረ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ሌሎች ደቀ መዛሙርት ግን በታንኳ መጡ ፡ ከሁለት ፰
መቶ ክንድ ያህል በቀር ከምድር አልራቁም ነበርና
ዓሣ የተመሉ መረቦቻቸውን እየሳቡ ሄዱ ።

ወደ ምድርም በወረዱ ጊዜ ፍሙ መርቶ ዓሣው ፱
ተጠብሶ ማእዱ ተሠርቶ አገኙት ።
ጌታ ኢየሱስም አሁን ከያዛችሁት ዓሣ አምጡ ፲
አላቸው ።
ስምዖን ጴጥሮስም ወደ ታንኳው ወጥቶ መረብን ፲፩
ስቦ ወደ ምድር አወጣ ፡ በውስጡም ዓሣ መልቶበት
ነበር ፤ መቶ ኃምሳ ሦስት ታላላቅ ዓሣ ይዞ ነበር ፤
ብዛቱ ይህን ያህል ሲሆንም መረቡ አልተቀደደም ።
ጌታ ኢየሱስም ኑ ምሳ እንብላ አላቸው ፡ ከደቀ ፲፪
መዛሙርቱም አንተ ማነህ? ብሎ ሊጠይቀው የደፈረ
የለም ጌታችን እንደ ኾነ አውቀዋልና ። ግ ሐ ፲ ፡ ፵ ።
ጌታ ኢየሱስም ቀረብ ብሎ ኅብስቱን አንሥቶ ሰጣ ፲፫
ቸው ፡ ከዓሣውም እንዲሁ ። ምዕ ፮ ፡ ፲ ።
ጌታ ኢየሱስ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላ ለደቀ ፲፬
መዛሙርቱ ሲታያቸው ይህ ሦስተኛው ነው ። ምዕ
፳ ፡ ፲፱ - ፳፮ ።

ክፍል ፺፭፡ ስለ ጴጥሮስ ሹመት ።

ምሳም ከበሉ በኋላ ጌታ ኢየሱስ ስምዖን ጴጥሮስን ፲፭
የዮና ልጅ ስምዖን ! ከእነዚህ ይበልጥ ትወደኛለህን?
አለው ፡ እሱም አዎን አቤቱ! እኔ እንደምወድህ አንተ
ታውቃለህ አለው ፡ ጌታ ኢየሱስም በጎቼን ጠብቅ
አለው ። ፪ ነገ ፳፫ ። ምዕ ፩ ፡ ፵፪ ።
ዳግመኛም የዮና ልጅ ስምዖን ! ትወደኛለህን ? አለው ፲፮

ኒኑ ፡ ወይቤሎ እወ እግዚኦ አንተ ተአምር ከመ አነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ ረዐይኬ መሐስእየ ።

፲፯ ወይቤሎ ሣልሰ ስምዖን ወልደ ዮና ታፈቅረኒኑ ወተከዘ ጴጥሮስ እስመ ይቤሎ ሣልሰ ታፈቅረኒኑ ፡ ወይቤሎ እግዚኦ ለሊከ ተአምር ኵሎ ወለሊከ ትጤይቅ ከመ አነ አፈቅረከ ፡ ወይቤሎ ረዐይኬ አባግዕየ ።

፲፰ አማን አማን እብለከ አመ ወሬዛ አንተ ለሊከ ትቀንት ሐቌከ ወተሐውር ኀበ ፈቀድከ ፡ ወአመሰ ልህቀ ታነሥእ እደዊከ ወባዕድ ያቀንተከ ሐቌከ ወይወስደከ ኀበ ኢፈቀድከ ።

፲፱ ወዘንተ ይቤሎ እንዘ ይኤምር በአይ ሞት ሀለዎ ይሰብሖ ለእግዚአብሔር ወዘንተ ብሂሎ ይቤሎ ትልወኒ ።

፳ ወተመይጠ ጴጥሮስ ርእዮ ለዝኩ ረድእ ዘያፈቅሮ እግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይተልዎ ወውእቱ ረድእ ዘረፈቀ ዲበ እንግድዓሁ ለእግዚእ ኢየሱስ እንዘ ይዴረሩ ወዘይቤሎ እግዚኦ መኑ ውእቱ ዘያገብእከ ።

፳፩ ወኪያሁ ርእዮ ጴጥሮስ ይቤሎ ለእግዚእ ኢየሱስ እግዚኦ ዝኬ እፎ ።

፳፪ ወይቤሎ እግዚእ ኢየሱስ እመኬ ፈቀድኩ የሀሉ እስከ ሶበ እመጽእ ሚ ላዕሌከ ወአንተሰ ትልወኒ ።

፳፫ ወወፅአ ዝንቱ ነገር በኀበ አኀው ከመ ውእቱ ረድእ ኢይመውት ፡ ወባሕቱ እግዚእ ኢየሱስ ኢይቤሎ ኢይመውት አላ ይቤ እመ ፈቀድኩ የሀሉ እስከ ሶበ እመጽእ ሚ ላዕሌከ ።

፳፬ ወዝንቱ ውእቱ ረድእ ዘኮነ ሰማዕተ በእንተዝ ወዘሂ ጸሐፈ በእንቲአሁ ዘንተ ወንሕነ ነአምር ከመ ጽድቅ ውእቱ ስምዑ ።

፳፭ ወዘንተ ገብረ እግዚእ ኢየሱስ ወበ በዕዳትኒ ብዙኃት ግብራት ዘገብረ እግዚእ ኢየሱስ ወሶበ ተጽሕፈ ኵሉ በበአሐዱ እምኢያገመሮ ዓለም ጥቀ ለመጻሕፍቲሁ ዘተጽሕፈ ።

መልአ ጽሕፈተ ብሥራቱ ለዮሐንስ ሐዋርያ ወልደ ዘብዴዎስ አሐዱ እምዐሠርቱ ወክልኤቱ ሐዋርያት ፡ ዘጸሐፎ በልሳነ ዮናናውያን ለሰብአ ሀገረ ኤፌሶን እምድኅረ ዕርገቱ ለእግዚእነ በሥጋ ውስተ ሰማይ በ፴ ዓመት ወ፯ቱ ዓመተ መንግሥቱ ለኔሮን ቄሣር ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡

አ ሜ ን ።

እሱም አዎን አቤቱ ! እኔ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው ፡ ጠቦቶቼን ጠብቅ አለው ። ዕብ ፲፫ ፳ ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፪ - ፬ ።

ሦስተኛም የዮና ልጅ ስምዖን ! ትወደኛለህን? አለው ጴጥሮስም ሦስት ጊዜ ትወደኛለህ? ስላለው አዘነ ፡ አቤቱ ! አንተ ሁሉን ታውቃለህ እኔም እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው ፡ እንኪያስ በጎቼን ጠብቅ አለው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፰ ። ፲፯

እውነት እውነት እልሃለሁ አንተ ጐልማሳ ሳለህ በገዛ እጅህ ወገብህን ታጥቀህ ወደ ወደድከውም ትሄዳለህ ፡ በሽመገልክ ጊዜ ግን እጅህን ታነሣና ወገብህን ሌላ ያስታጥቅሃል ወደ ማትወደውም ይወስድሃል ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፮ ። ፲፰

በምን ሞት እግዚአብሔርን ያገለግለው ዘንድ እንዳለው ሲያመለክተው ይህን ተናገረ ፡ ይህንም ተናግሮ ተከተለኝ አለው ። ፲፱

ጴጥሮስም መለስ ብሎ ያን ጌታ ኢየሱስ ይወደው የነበረውን ደቀ መዝሙር ሲከተለው አየ ፡ ያም ደቀ መዝሙር ራት ሲበሉ በጌታ ኢየሱስ አጠገብ የተቀመጠውና አቤቱ የሚያስይዝህ ማነው ? ያለው ነው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፳፫ ። ፳

ጴጥሮስም እርሱን አይቶ ጌታ ኢየሱስን አቤቱ ! ይህስ እንዴት ይሁን ? አለው ። ፳፩

ጌታ ኢየሱስም እስከመጣ ድረስ ይኖር ዘንድ ብወደድኩ አንተ ምን አለህ ? አንተስ ተከተለኝ አለው ። ማቴ ፲፮ ፡ ፳፯ ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፭ ። ራ ዮሐ ፪ ፡ ፳፭ ። ፳፪

ያም ደቀ መዝሙር እንደማይሞት ይህ ነገር በሐዋርያት ዘንድ ተረጋገጠ ፡ ጌታ ኢየሱስ ግን እስከመጣ ይኖር ዘንድ ከወደድኩ አንተ ምን አለህ? አለ እንጂ አይሞትም አላለም ። ፳፫

ስለዚህ ነገር ምስክር የሆነ ስለ ራሱም ይህን የጻፈ ይህ ደቀ መዝሙር ነው ፡ ምስክርነቱም እውነት እንደሆነ እኛ እናውቃለን ። ምዕ ፲ ፡ ፴፭ ። ራእ ዮሐ ፩ ፡ ፪ ። ፳፬

ጌታ ኢየሱስ ይህን አደረገ ፤ ጌታ ኢየሱስ የሠራቸው ሌሎች ሥራዎችም አሉ ፡ ሁሉ እያንዳንዱ ቢጻፍ ዓለም ባልቻለውም ነበር በመጻሕፍቶቹም የተጻፈው እጅግ ነው ። አሞጽ ፯ ፡ ፲ ። ምዕ ፳ ፡ ፴ ። ፳፭

ከዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት አንዱ የሆነው የዘብዴዎስ ልጅ ጌታችን በሥጋ ወደ ሰማይ ባረገ በሠላሳ ዘመን ፡ ኔሮን ቄሣር በነገሠ በሰባት ዓመት በዕርእ ቋንቋ ለኤፌሶን ሰዎች የጻፈው የሐዋርያ ዮሐንስ ወንጌል ጽሕፈት ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡

አ ሜ ን ።

ግብረ ሐዋርያት ፩

መጽሐፈ ግብረ ልኡካን ዝ ውእቱ ዜና ሐዋርያት ንጹሓን እምጊዜ ዕርገቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸሐፈ ሉቃስ ወንጌላዊ ወፈነዎ ኀበ ታኦፊላ ዘጸሐፈ ሎቱ ቀዳሚ ወንጌለ ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ በእንተ አስተጋብኦ ዜና ሐዋርያት ።

፩ ቀዳሚ ጸሐፍኩ ለከ መጽሐፈ ኦ ታኦፊላ በዘኵሉ ግብር ዘአኀዘ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ይግበር ወይምሀር ።

፪ እስከ ዕለት እንተ ባቲ ዓርገ አዚዞ ለሐዋርያቲሁ ለእለ ኀረዮሙ በመንፈስ ቅዱስ ።

፫ እሉ እሙንቱ እለ አርአዮሙ ወከሠተ ሎሙ ርእሰ ሕያወ እምድኅረ ሞተ በተአምር ብዙኅ በአርብዓ ዕለት እንዘ ያስተርእዮሙ ወይዜንዎሙ ወይነግሮሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ ።

፬ ወእንዘ ይመስሕ ምስሌሆሙ አዘዞሙ ኢይግኅሡ እም ኢየሩሳሌም አላ ይጽንሑ ተስፋሁ ለአብ ።

፭ ወይቤሎሙ ዮሐንስ አጥመቀ በማይ አንትሙሰ ታጠምቁ በመንፈስ ቅዱስ እስከ ኀዳጥ መዋዕል ዘኢኮነ ርኁቀ ።

ክፍል ፫ ፡ ተስእሎ በእንተ መንግሥተ እስራኤል ።

፮ ወእንዘ ጉቡአን እሙንቱ ተስእልዎ ወይቤልዎ እግዚኦ በዝኑ መዋዕል ታገብእ መንግሥተ ለደቂቀ እስራኤል ? ።

፯ ወአውሥኦሙ ወይቤሎሙ ኢኮነ ለክሙ ታእምሩ መዋዕለ ወአዝማነ ዘሠርዐ አብ በምኵናኑ ባሕቲቱ ።

፰ አላ ሰበ ይወርድ ላዕሌክሙ መንፈስ ቅዱስ ትነሥኡ ኃይለ ወትከውኑኒ ሰማዕትየ በኢየሩሳሌም ወበኵሉ ይሁዳ ወሰማርያ ወእስከ አጽናፈ ምድር ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ዕርገት ።

፱ ወዘንተ እንዘ ይብሎሙ ተለዐለ ወነሥኦቶ ደመና ወዐርገ ሰማየ እንዘ እሙንቱ ይኔጽሩ ኀቤሁ፡ ወተሠወረ እምአዕይንቲሆሙ ።

የሐዋርያት ሥራ ፩

የሐዋርያትን ሥራ የሚናገር መጽሐፍ ፡ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ካረገበት ጊዜ ጀምሮ የተሠራውን ወንጌላዊ ሉቃስ ወንጌል ጽፎ ለላከለት ለታኦፊላ መጀመርያ የጻፈለት የንጹሐን ሐዋርያት ዜና ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፡ የሐዋርያትን ዜና ስለ መሰብሰብ ።

ታኦፊላ ሆይ ! ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያደር ፩
ገው ሊያስተምረው የጀመረውን ሥራ ከሁሉ አስቀ
ድሜ በመጽሐፍ ጽፌልሃለሁ ። ሉቃ ፩ ፡ ፫ ።
በመንፈስ ቅዱስ ለመረጣቸው ለሐዋርያቱ ትእዛዙን ፪
ሰጥቶ እስከ ዐረገበት ቀን ድረስ ያለውን ። ፩ ጢሞ
፫ ፡ ፲፮ ። ዕብ ፩ ፡ ፪-፫ ።
ብዙ ተአምራትን በማሳየት ከሞተ በኋላ ፡ በአርባው ፫
ቀን ተገልጦ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ነግሮ
አስተምሮ ሕያው ራሱን የገለጠላቸው እነዚህ ናቸው።
ሉቃ ፲፯ ፡ ፳-፳፩ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፯ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፭ ።

ክፍል ፪ ፡ በመንፈስ ቅዱስ ስለ ማጥመቅ ።

ከእነርሱ ጋር ምሳ ሲበላም ፡ የአብን ተስፋ እንዲ ፬
ጠብቁ እንጂ ከኢየሩሳሌም እንዳይወጡ አዘዛ
ቸው ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳፮ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፱ ።
ዮሐንስ በውኃ አጠመቀ ፡ እናንተ ግን ሩቅ እስከ ፭
ልሆን እስከ ጥቂት ቀን ድረስ በመንፈስ ቅዱስ ታጠ
ምቃላችሁ ። ኢዩ ፪ ፡ ፳፰-፳፱ ። ምሳ ፲፩ ፡ ፲፯ ።
፲፫ ፡ ፴፩ ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ እስራኤል መንግሥት ጥያቄ ።

እነርሱም ተሰብስበው ሳሉ አቤቱ ! በዚህ ዘመን የእስ ፮
ራኤልን መንግሥት ትመልሳለህን? ብለው ጠየቁት ።
ሉቃ ፳፬ ፡ ፳፩ ።
አብ በገዛ ሥልጣኑ የወሰነውን ቀኑን ዘመኑን ልታ ፯
ውቁ አልተፈቀደላችሁም ብሎ መለሰላቸው ። ዘዳ
፳፱ ፡ ፳፱ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፩ ።
መንፈስ ቅዱስ በናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኀይልን ፰
ታገኛላችሁ ፡ በኢየሩሳሌም በይሁዳ በሰማርያ እስከ
ምድር ዳርቻ ድረስም ምስክሮች ትሆኑኛላችሁ አንጂ።

ክፍል ፬ ፡ ስለ ዕርገት ።

ይህንንም እየነገራቸው ከፍ ከፍ አለ ደመናም ተቀበ ፱
ለችው ፡ እነሱ እያዩትም ወደ ሰማይ ዐረገ ፡ ከዓይና
ቸውም ተሠወረ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፱ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፶፩ ።
ዮሐ ፯ ፡ ፴፪ ።

፲ ወአስተርአይዎሙ ክልኤቱ አደው ወቆሙ ኀቤ
ሆሙ ወይለብሱ ፀዐዳ ።
፲፩ ወይቤልዎሙ አንትሙ ሰብአ ገሊላ ምንትኑ ቆም
ክሙ ትርአዩ ሰማየ ዝ ውእቱ ኢየሱስ ዘዐርገ እም
ኀቤክሙ ውስተ ሰማይ ፡ ወከማሁ ከዐበ ይመጽእ
በከመ ርኢክምዎ የዐርግ ሰማየ ።
፲፪ ወእምዝ ተሠውጡ ኢየሩሳሌም እምደብረ ዘይት
ዘእቱት እምኢየሩሳሌም መጠነ ምርዋፀ ብእሲ እንተ
ይእቲ መንገደ ቀዳም ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ጸሎተ ማኅበር ።

፲፫ ወበጺሖሙ ማኅደሮሙ ኀበ ይነብሩ ጽርሐ ዓርጉ
ጴጥሮስ ወዮሐንስ ወያዕቆብ ወእንድርያስ ወፊልጶስ
ወቶማስ ወማቴዎስ ወበርተሎሜዎስ ወያዕቆብ ወልደ
እልፍዮስ ወስምዖን ቀናኢ ወይሁዳ ወልደ ዮሴፍ ።

፲፬ እሉ ኵሎሙ ይፀመዱ ጸሎተ ኅቡረ ምስለ አንስት
ወማርያም እሙ ለኢየሱስ ወአኀዊሁ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ኅርየት ።

፲፭ ወውእተ አሚረ ተንሥአ ጴጥሮስ ወቆመ ማእከለ
አኀዊሁ ወይቤሎሙ እንዘ ሀለዉ ህየ ሰብእ ወየአ
ክሉ ምእተ ወዕሥራ ።
፲፮ ስምዑ አ እኀዊነ አማን ሀለዎ ይብጻሕ ቃለ መጽሐፍ
ዘይቤ መንፈስ ቅዱስ በአፈ ዳዊት በእንተ ይሁዳ
ዘውእቱ ከነሙ መርሐ ለእለ አኀዝዎ ለእግዚእ
ኢየሱስ ።
፲፯ እንዘ ኁሉቍ ውእቱ ምስሌነ ወከፈሎ ዘንተ
መልእክተ ።
፲፰ ወእምዝ ተሣየጠ ዓፀደ በፀሰበ ዓመፃሁ ወተነጽሐ
ላዕለ ምድር በገጹ ወተሠጥቀ ገበሁ ወተክዕወ ኵሉ
አማዑቲሁ ።

፲፱ ወተሰምዐ ነገሩ በኀበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ በኢየሩ
ሳሌም ወተሰምየ ዓፀዱ ዘተሣየጠ በዐሥቡ ሰመይዎ
በነገሮሙ ሐቅለ ድማህ ገራህተ ደም ብሂል ።
፳ በከመ ይቤ መጽሐፈ መዝሙር ለትኩን ሀገሩ በድወ
ወአልቦ ዘይነብር ውስቴታ ፡ ወሢመቶሂ ይንሣእ
በዕድ ።
፳፩ ወይደሉ ለአሐዱ እምእሉ እደው እለ ነበሩ ምስ
ሌነ ዘንተ ኵሎ መዋዕለ ዘቦአ ወወፅአ በኀቤነ እግ
ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳፪ እንዘ እምጥምቀተ ዮሐንስ እስከ አመ ዓርገ እምኀ
ቤነ ከመ ይኩን ውእቱ ምስሌነ ስምዐ ተንሥኦቱ ።

ሁለት ሰዎችም ነጫጭ ልብስ ለብሰው ባጠገባቸው ፲
ቁመው ታዩአቸው ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፬ ።
እናንት የገሊላ ሰዎች! ለምን ወደላይ እያያችሁ ፲፩
ቆማችኋል ? ከእናንት ወደ ሰማይ ያረገው ይህ ኢየ
ሱስ ነው ፡ እንዲሁም ወደ ሰማይ ሲያርግ እንዳያ
ችሁት ዳግመኛ ይመጣል አሏቸው ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፳፯ ።
ከዚህ በኋላ ያንዳፍታ ሩጫ ያህል ከኢየሩሳሌም ፲፪
ራቅ ካለችው ከደብረ ዘይት ወደ ኢየሩሳሌም ተመ
ለሱ ፡ ያንዳፍታ ሩጫ ማለትም የቀዳሚ መንገድ
ታህል ናት ። ዘካ ፲፬ ፡ ፬ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፶ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፲፰ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ ማኅበር ጸሎት ።

ወደ ማደሪያቸውም በደረሱ ጊዜ ጴጥሮስ፡ ዮሐንስ፡ ፲፫
ያዕቆብ፡ እንድርያስ፡ ፊልጶስ፡ ቶማስ፡ ማቴዎስ፡ በር
ተሎሚዎስ፡ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ፡ ቀናተኛው
ስምዖንና የዮሴፍ ልጅ ይሁዳ ወደሚኖሩበት ሰገነት
ወጡ ። ማቴ ፲ ፡ ፪ ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፫ - ፲፭ ።
እነዚህ ሁሉ ከሴቶች ጋር በአንድነት ጸሎት ያደርጉ ፲፬
ነበር ፡ የኢየሱስ እናት ማርያምና ወንድሞቹም አብ
ረው ነበሩ ። ምዕ ፪ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፵፱ ።

ክፍል ፬ ፡ ስለ ምርጫ ።

ያን ጊዜም ጴጥሮስ ተነሥቶ በወንድሞቹ መካከል ፲፭
ቆመ ፡ ሰዎች ከዚያ ሳሉም እንዲህ አላቸው ፡ መቶ
ሃያም ያህሉ ነበር ። ራእ ፫ ፡ ፬ ።
ወንድሞቻችን! ስሙ መንፈስ ቅዱስ በዳዊት አድሮ ፲፮
የተናገረው ይፈጸም ዘንድ አለው ፡ ይኸውም ጌታ
ኢየሱስን ለያዙት መሪ የሆነው ነው ። መዝ ፵፩ ፡ ፲ ።

ከኛ ጋር የተቈጠረና ይህንንም አገልግሎት ያደለው ፲፯
ሲሆን ። ሉቃ ፮ ፡ ፲፮ ።
ከዚህም በኋላ በዐመፅ ዋጋው በታን ገዛ ፡ ከምድር ፲፰
በግንባሩም ፍግም ብሎ ወድቆ ገላ ተቀዶ ፡ የ
ውስጥ አንጀቱ ሁሉ ተዘረገፈ ። መዝ ፶፭ ፡ ፳፫ ።
ማቴ ፳፯ ፫ - ፲ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፲፭ ።
በኢየሩሳሌም በሚኖሩት ሁሉ ዜናው ተሰማ ፡ በዓ ፲፱
መፅ ዋጋ የገዛውን በታ በቋንቋቸው "ሐቅለ ድማህ"
አሉት ፡ ይኸውም የደም ምድር ማለት ነው ።
የመዝሙር መጽሐፍ እንደ ተናገረ "አገሩ ምድረ በዳ ፳
ትሁን ፡ በውስጧም የሚኖር አይኑር ሹመቱንም
ሌላ ይውሰዳት" ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፭ ። ፻፱ ፡ ፰ ።
እንግዲህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወጣበት በገ ፳፩
ባበት ይህን ያህል ዘመን ሁሉ አብረውን ከነበሩት
ከነዚህ ሰዎች ለአንዱ ሊሆን ይገባል ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳፯ ።
ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ከእኛ ተለይቶ እስከ ዐረገ ፳፪
በት ድረስ እሱም አብሮን የትንሣኤው ምስክር
ይሆን ዘንድ ። ዕብ ፪ ፡ ፫ ።

፳፫ ወአቀሙ ክልኤተ ዮሴፍሃ ዘተሰምየ በርናባስ ዘይ
ብልዎ ኢዮስጦስ ወማትያስሃ ።
፳፬ ወጸለዩ ወይቤሉ አንተ እግዚኦ ማእምረ ኵሉ ልብ
አርኢ አሐደ እምእሉ ክልኤተ ዘኀረይከ ።
፳፭ ዘይነሥኦ ለመልእክተ ዛቲ ሢመት ሐዋርያት ዘኀ
ደጋ ይሁዳ ይሑር ብሔሮ ።
፳፮ ወአስተዓፀውዎሙ ወበጽሐ ዕፃ ዲበ ማትያስ ወተ
ኈለቈ ምስለ ዐሠርቱ ወአሐዱ ሐዋርያት ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፩ ፤ በእንተ ርደተ መንፈስ ቅዱስ ።

፩ ወአመ ተፈጸመ መዋዕለ ጰንጠቆስጤ እንዘ ሀለዉ
ኵሎሙ ኅቡረ አሐተኔ ።
፪ መጽአ ግብተ እምሰማይ ድምፅ ከመ ድምፀ ነፋስ
አውሎ ወመልአ ኵሎ ቤተ ኀበ ሀለዉ ይነብሩ ።
፫ ወአስተርአይዎሙ ልሳናት እሳት ክፉላት ከመ እሳት
ዘይትከፈል ወነበረ ዲበ ኵሎሙ ።
፬ ወተመልኡ ኵሎሙ መንፈሰ ኃይል ወአኀዙ ይንብቡ
ዘዘዚአሆሙ በነገረ ኵሉ በሐውርት በከመ ወሀቦሙ
መንፈስ ቅዱስ ይንብቡ ።

ክፍል ፪ ፤ በእንተ አሕዛብ እለ መጽኡ ለበዓል ።

፭ ወሀለዉ በኢየሩሳሌም ሰብእ ኄራን አይሁድ ይነ
ብሩ እምኵሉ አሕዛብ ዘመትሕተ ሰማይ ።
፮ ወሰሚዖሙ ዘንተ ቃለ ተጋብኡ ኵሎሙ ድንጉፃኒ
ሆሙ እስመ ሰምዕዎሙ ይነብቡ ኵሎሙ በነገረ
በሐውርት ።
፯ ወደንገፁ ወአንከሩ ወይቤሉ አኮኑ ሰብአ ገሊላ እሉ
ኵሎሙ ።
፰ እፎኑ እንከ ንሰምዖሙ ይነብቡ በነገረ ኵሉ በሐው
ርት እንዘ ፍጥረትነ ጳርቴ ወሜድ ወኢላሜጤ ።
፱ ወእለሂ ይነብሩ ማእከለ አፍላግ አይሁድ ወቀጳዶ
ቅያ ወፋንጦስ ወእስያ ።
፲ ወፍርግያ ወጵንፍልያ ወግብፅ ወደወለ ልብያ ወእ
ለሂ እምቀርኔን ወእለሂ መጽኡ እምሮሜ አይሁድ
ፈላስያን ።
፲፩ ወእለሂ እምቀርጤስ ወዓረብ ወናሁ ንሰምዖሙ ይነ
ብቡ በነገረ በሐውርቲነ ዕበያቲሁ ለእግዚአብሔር ።
፲፪ ወደንገፁ ኵሎሙ ወኃጥኡ ዘይብሉ ወዘይነብቡ
ወተባሀሉ በበይናቲሆሙ ምንትኑ እንጋ ዝ ።
፲፫ ወመንፈቆሙሰ ሰሐቅዎሙ ወይቤሉ እሉሰ ፃዕፈ
ጸግቡ ወሰክሩ ።

ኢዮስጦስ የሚሉት በርናባስ የተባለው ዮሴፍንና ፳፫
ማትያስን ሁለቱን ሰዎች አቆሙ ።
አቤቱ ! ልቡናን ሁሉ የምታውቅ አንተ ከእነዚህ ከሁ ፳፬
ለቱ የመረጥከውን አንዱን ግለጥ ። መዝ ፯ ፡ ፲ ።
ዮሐ ፪ ፡ ፳፬ ። ዕብ ፬ ፡ ፲፫ ። ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፳፫ ።
ይሁዳ ወደ አገሩ ይሄድ ዘንድ የተዋትን ይህችን ፳፭
የሐዋርያት የሹመት መልእክት የሚቀበላትን ።
ዕጣ አጣጣሏቸው ዕጣውም በማትያስ ላይ ወጣና ፳፮
ከዐሥራ አንዱ ሐዋርያትም ተቈጠረ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፩ ፡ ስለ መንፈስ ቅዱስ መውረድ ።

የጰንጠቆስጤ ቀንም በተፈጸመ ጊዜ ሁሉም በአን ፩
ድነት ተሰብስበው ሳሉ ። ዘሌ ፳፫ ፡ ፲፭ - ፳፪ ። ዘዳግ
፲፮ ፡ ፬ ። ምዕ ፩ ፡ ፲፬ ።
ድንገትም ከሰማይ እንደ አውሎ ነፋስ ድምፅ ያለ ፪
ድምፅ መጥቶ የነበሩበትን ቤት መላው ። ምዕ ፬ ፡ ፴፩ ።
እየተጕረደ እንደሚሄድ እሳት የተከፋፈሉ የእሳት ፫
ላንቃዎች ታዩአቸው ፤ በሁሉም ላይ አረፈባቸው ።
ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ።
ሁሉም የመንፈስን ኃይል ተመሉ ፤ ይናገሩ ዘንድ ፬
መንፈስ ቅዱስ እንደ ዓደላቸው መጠን እየራሳቸው
በሀገሩ ሁሉ ቋንቋ ይናገሩ ጀመሩ ። ምዕ ፲ ፡ ፵፬ ።
ሉቃ ፬ ፡ ፩ ። ዮሐ ፲፬ ፡ ፳፮ ።

ክፍል ፪ ፡ ለበዓል ስለ መጡ አሕዛብ ።

ከሰማይ በታች ካሉ አሕዛብ ሁሉ የሚኖሩ ደጋግ ፭
አይሁድ ሰዎች በኢየሩሳሌም ነበሩ ። ዘፀ ፳፫ ፡ ፲፯ ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፳፮ ።
ይህን ቃል ሲናገሩ ሰምተው ሁሉም ደንግጠው ፮
ተሰበሰቡ ፤ ሁሉ በያገራቸው ቋንቋ ሲናገሩ ሰምተ
ዋቸዋልና ።
ደንግጠውም እነዚህ ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉ ፯
ምን ?! ብለው አደነቁ ።
እንግዲህ ትውልዳችን ጳርቴ ሜድ ኤላሜጤ ሲሆን ፰
በየሀገራችን ቋንቋ ሲናገሩ እንዴት እንሰማቸዋለን ! ።
በቀጶዶቅያ በፋንጦስ በእስያ በወንዝ መካከል የሚ ፱
ኖሩ አይሁድም ነበሩ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፩ ።
ከፍርግያ ከጵንፍልያ ከግብፅ ከሊብያ አውራጃ ከቀ ፲
ርኔን ከሮሜም የመጡ ስደተኞች ነበሩ ። ዘፀ ፲፪ ፡
፵፰ ። ኢሳ ፶፮ ፡ ፮ ።
ከቀርጤስና ከዓረብም የመጡ ነበሩ ፤ እነሆ የእግዚአ ፲፩
ብሔርን ጌትነት በየሀገራችን ቋንቋ ሲናገሩ እንሰማ
ቸዋለን ።
ሁሉም ደንግጠው የሚሉትንና የሚናገሩትን አጡ ፤ ፲፪
እርስ በርሳቸውም ይህ ነገር ምን ይሆን ! ተባባሉ ።
እኩሌቶቹ ግን እነዚህስ ጉሽ ጠጅ ጠግበው ሰክ ፲፫
ረው ነው ብለው ሳቁባቸው ።

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ስብከተ ጴጥሮስ ቀዳሚት ።

፲፬ ወቆመ ጴጥሮስ ምስለ ዐሠርቱ ወአሐዱ ወከልሐ በቃሉ ወይቤ አንትሙ ሰብአ ይሁዳ ወእለሂ ትነብሩ ኢየሩሳሌም ኵልክሙ አእምሩ ዘንተ ወስምዑኒ ቃልየ ።
፲፭ እኮ ከመ ትትሔዘብዎሙ አንትሙ ስኩራን እሙንቱ እንዘ ትብሉ እስመ ነግህ ብሔሩ ወሰቤሁ ሠለስቱ ሰዓት ።
፲፮ አላ ዝ ውእቱ ዘይቤ ኢዮኤል ነቢይ ።
፲፯ ወይከውን እምድኅረዝ መዋዕል ይቤ እግዚአብሔር እሰውጥ እምነ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅክሙ ወአዋልዲክሙ ወወራዙቲክሙ ራእየ ይሬእዩ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ ።
፲፰ ወላዕለ አግብርትየ ወአእማትየ እክዑ እምነ መንፈስየ ፡ ወይእተ አሚረ ይትኔበዩ ።
፲፱ ወእሁብ ትእምርተ በሰማይ በላዕሉ ወመንክረ በምድር በታሕቱ ደመ ወእሳተ ወጢሰ ።
፳ ፀሐይኒ ይጽልም ወወርኅኒ ደመ ይከውን ።
፳፩ ዘእንበለ ትብጻሕ ዕለተ እግዚአብሔር ዐባይ ወግርምት ፡ ወኵሉ ዘጸውዐ ስመ እግዚአብሔር ይድኅን ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ ብእሲ

ዘአርአየ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ።

፳፪ ስምዑ ሰብአ እስራኤል ዘንተ ነገረ ኢየሱስ ናዝራዊ ብእሲ ዘአርአየክሙ እግዚአብሔር በኃይል ወበተአምር ወበመንክር ዘገብረ እግዚአብሔር በእደዊሁ በማእከሌክሙ ዘከመ ርኢክምዎ ።
፳፫ በሥርዓተ ምክሩ ወአእምሮቱ ለእግዚአብሔር መጠውክምዎ ውስተ እደ ኃጥኣን ወሰቀልክምዎ ወቀተልክምዎ ።
፳፬ ወእግዚአብሔር አንሥኦ እሙታን ፈቲሖ ማእሰሪሁ ለሞት እስመ ኢይክል እኂዞቶ ሞት ።
፳፭ ወዳዊትኒ ይቤ በእንቲአሁ ዘልፈ እሬእዮ ለእግዚአብሔር ቅድሜየ ውእቱ በኵሉ ጊዜ ፡ እስመ በየማንየ ውእቱ ከመ ኢይትሀወክ ።
፳፮ ወበእንተዝ ተፈሥሐ ልብየ ወተኃሥየ ልሳንየ ፡ ወዓዲ በተስፋሁ ኀደረ ሥጋየ ።

ክፍል ፱ ፡ ስለ መጀመሪያይቱ የጴጥሮስ ስብከት ።

ጴጥሮስም ከዐሥራ አንዱ ጋር ቆሞ ድምፁን ከፍ ፲፬
አድርጎ እንዲህ አለ ፡ እናንት የይሁዳ ሰዎች በኢየ
ሩሳሌም የምትኖሩ ሁሉ ይህን ዕወቁ ቃሌንም ስሙኝ ።
ሰክረዋል እያላችሁ እናንተ እንደምትጠረጥሩአ ፲፭
ቸው አይደሉም ፡ ጊዜው ማለዳ ነውና እልፍ ቢልም
ሦስት ሰዓት ነውና ።
ይህ ነቢዩ ኢዩኤል የተናገረው ነገር ነው እንጂ ። ፲፮
ኢዩ ፪ ፡ ፳፰ ።
እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፡ ከዚህ ዘመን በኋላ እን ፲፯
ዲህ ይሆናል ፡ ሥጋ በለበሰ ሁሉ መንፈሴን አሳድራ
ለሁ ፡ ሴቶች ልጆቻችሁ ትንቢት ይናገራሉ ፡ ጕልማሶ
ቻችሁ ራእይ ያያሉ ሊቃውንቶቻችሁም ሕልም ያል
ማሉ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፱ ። ኢሳ ፵፬ ፡ ፫ ። ሕዝ ፲፩ ፡ ፲፱ ።
ኢዩ ፪ ፡ ፳፰ ። ዘካ ፲፪ ፡ ፲ ። ዮሐ ፯ ፡ ፴፰ - ፴፱ ።
በወንዶች በሴቶች ባሮቼ ላይ መንፈሴን አሳድራለሁ ፲፰
ያን ጊዜም ትንቢት ይናገራሉ ።
በላይ በሰማይም ምልክት አሳያለሁ በታች በምድ ፲፱
ርም ድንቅ ነገር አደርጋለሁ ፡ ደም ይፈሳል ቃጠሎ
ይሆናል ጢስ በገዞ ይታያል ። ኢዩ ፪ ፡ ፳፱ - ፴ ።
ፀሐይ ይጨልማል ጨረቃም ደም ይሆናል ። ኢሳ ፳
፲፫ ፡ ፲ ። ሕዝ ፴፪ ፡ ፯ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፳፱ ። ራዮ ፯ ፡ ፪ ።
ታላቂቱና የምታስፈራዪቱ የእግዚአብሔር ቀን ሳት ፳፩
ደርስ የእግዚአብሔር ስም የጠራ ሰው ሁሉ ይድ
ናል ። ሮሜ ፲ ፡ ፲፫ ።

ክፍል ፲ ፡ እግዚአብሔር ለሕዝቡ

ስለ ገለጠው ሰው ።

የእስራኤል ሰዎች ! ይህን ነገር ስሙ ፡ የናዝሬቱ ኢየ ፳፪
ሱስ እንደ አያችሁት በመካከላችሁ እግዚአብሔር
በእጁ ባደረገው በከሀሊነቱ በተአምራቱ በድንቅ
ሥራው እግዚአብሔር የገለጠላችሁ ሰው ነው ።
ምዕ ፲ ፡ ፴፰ ።
እግዚአብሔር ዐውቆ መክሮ በሠራው ሥርዓት አሳ ፳፫
ልፋችሁ በኃጥአን እጅ ሰጣችሁትና ሰቀላችሁት ገደ
ላችሁትም ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፬ ። ምዕ ፬ ፡ ፳፰ ።
እግዚአብሔር የሞትን ማሠሪያ ፈትቶ ከሙታን ለይቶ ፳፬
አስነሣው ፡ ሞት ሊያስቀረው አይችልምና ። ምዕ ፫ ፡
፲፭ ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲፬ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፩ ።
ዳዊትም ስለ እርሱ እንዲህ አለ "እግዚአብሔርን ዘወ ፳፭
ትር አየዋለሁ ፡ ሁልጊዜም በፊቴ ነው እንዳልታወክ
በቀኜ ነውና" ። መዝ ፲፮ ፡ ፲ ።
ስለዚህ ልቤ ደስ አለው ፡ አንደበቴም ደስታ መላው ፳፮
ዳግመኛም በተስፋው ሥጋዬ ጸና ።

፳፯ እስመ ኢተኃድጋ ውስተ ሲኦል ለነፍስየ፥ ወኢት
ሁብ ለጻድቅከ ይርአይ ሙስና ።
፳፰ ወመራሕከኒ ፍኖተ ሕይወት ፥ ወአጽገብከኒ ኃሤተ
ምስለ ገጽከ፡ ወትፍሥሕት ውስተ የማንከ ለዝሉፉ ።

ክፍል ፲ወ፩፡ በእንተ ዳዊት ርእሰ አበው ።

፳፱ ታበውሑኒሁ እንከ አ ሰብእ እንግርክሙ ክሡተ
በእንተ ዳዊት ርእሰ አበው ከመሂ ሞተ ወተቀብረ
ወኀቤነ ሀሎ መቃብሪሁ እስከ ዮም ።

፴ እስመ ነቢይ ውእቱ ወአእመረ ከመ በመሐላ መሐለ
ሎቱ እግዚአብሔር ከመ እምፍሬ ከርሡ ያነብር
ዲበ መንበሩ ።
፴፩ አቅዲሙ አእሚሮ ነገረ ከመ ይትነሣእ ክርስቶስ
እሙታን ወከመ ኢትትኀደግ ውስተ ሲኦል ነፍስቱ
ወከመሂ ኢይሬእያ ለሙስና ።
፴፪ ሎቱ ለኢየሱስ አንሥኦ እግዚአብሔር ወንሕነ
ኵልነ ሰማዕቱ ።
፴፫ ወይእዜሰ ከመ በየማነ እግዚአብሔር ተለዐለ ነሢኦ
እምኀበ አቡሁ ዘአሰፈወ መንፈስ ቅዱስ ሦጠ ለዝ
ዘትሬእዩ ወዘትሰምዑ ።

፴፬ በኑ ዳዊት ዐርገ ሰማየ፥ ኢይቤኑ ለሊሁ ዳዊት
በመንፈስ ቅዱስ ።
፴፭ ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ
አገብኦሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ ።
፴፮ ጥዩቀ እንከ ያእምሩ ኵሉ ቤተ እስራኤል ከመ
እግዚአኒ ወመሲሐኒ ረሰዮ እግዚአብሔር ለውእቱ
ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአንትሙ ሰቀልክምዎ ።

፴፯ ወሰሚዖሙ ተከሥተ ልበሙ ወይቤልዎሙ ለጴጥ
ሮስ ወለቢፁ ሐዋርያት ምንተ ንግበር አኀዊነ ።

፴፰ ወይቤሎሙ ጴጥሮስ ነስሑ ወተጠመቁ ኵልክሙ
በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወይትኃደግ ለክሙ ኃጢ
አትክሙ ወትነሥኡ ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ ።

፴፱ እስመ ለክሙ ውእቱ ተስፋ ወለውሉድክሙ ወለኵ
ሎሙ እለ ርኁቃን እለ ጸውዖሙ እግዚአብሔር
አምላክነ ።
፵ ወበዕደኒ ብዙኀ ነገረ ነገሮሙ ወገሠፆሙ ወይቤ
ሎሙ አድኅኑ ነፍሰክሙ እምዝ ዓለም እኩይ ።

ክፍል ፲ወ፪፡ በእንተ ጥንተ ማኅበረ ክርስቲያን።

፵፩ ወተወክፉ ቃሎ ወተጠምቁ ወተወሰኩ በይእቲ
ዕለት መጠነ ሠላሳ ምእት ነፍስ ።

ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና ጻድቅህንም ሙስና ፳፯
መቃብር እንዲያይ አታደርገውምና ።
የሕይወትን መንገድ መራኸኝ ከፊትህም ጋር ደስታን ፳፰
አጸገብከኝ፥ ደስታም ዘወትር በቀኝህ ይኖራል" ።

ክፍል ፲፩፥ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት ።

ሰዎች ሆይ! እንግዲህ እንደ ሞተ እንደ ተቀበረ፥ ፳፱
መቃብሩም እስከ ዛሬ ድረስ ከእኛ ዘንድ እንደ አለ
የአባቶች አለቃ የዳዊትን ገልጬ እንድነግራችሁ
ትፈቅዱልኛላችሁ? ። ፩ ነገ ፪ ፥ ፲። ምዕ ፲፫ ፥ ፴፮ ።
ነቢይ ነበርና ከአብራኩ የተገኘውን በዙፋኑ እንዲ ፴
ያነግሥለት እግዚአብሔር መሐላን እንደ ማለለት
ዐወቀ ። ፪ ሳሙ ፯ ፥ ፲፪-፲፫ ። መዝ ፻፴፪ ፥ ፲፩ ።
ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ እንደሚነሣ ነፍሱም በሲ ፴፩
ኦል እንደማትቀር ሙስና መቃብርን እንዳያይት ዳዊት
አስቀድሞ ዐውቆ ተናገረ ። መዝ ፲፯ ፥ ፲ ።
እርሱን ኢየሱስን እግዚአብሔር አስነሣው እኛ ሁላ ፴፪
ችንም ምስክሮቹ ነን ። ምዕ ፫ ፥ ፲፭ ።
አሁን ግን በእግዚአብሔር ዕሪና በተቀመጠ ጊዜ ፴፫
ለደቀ መዛሙርቱ እልክላችኋለሁ ያላቸውን መንፈስ
ቅዱስን ከአባቱ ገንዘብ አድርጎ ይህን የምታዩትን
የምትሰሙትን በኛ ላይ አሳደረው ። ምዕ ፭ ፥ ፴፩ ።
በውኑ ዳዊት ወደ ሰማይ ዐርጓል? እርሱ ራሱ ፴፬
ዳዊትስ በመንፈስ ቅዱስ እንዲህ አላለምን? ።
"ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ በታች እስክጥላ ፴፭
ቸው ድረስ በቀኜ ተቀመጥ አለው"። መዝ ፻፲ ፥ ፩ ።
እንግዲህ የእስራኤል ወገኖች ሁሉ እናንተ የሰቀላ ፴፮
ችሁትን ኢየሱስ ክርስቶስን እግዚአብሔር ጌታም
ክርስቶስም እንዳደረገው በጕላ በተረዳ ይወቁ ።
ምዕ ፭ ፥ ፴፩ ። ፪ ተሰ ፩ ፥ ፯-፲ ።
ይህንን በሰሙ ጊዜ ልባቸው ተገለጠና ጴጥሮስንና ፴፯
ወንድሞቹ ሐዋርያትን ወንድሞቻችን! ምን እናድ
ርግ? አሏቸው ። ዘካ ፲፪፥ ፲። ሉቃ ፫ ፥ ፰ ። ምዕ ፲፯ ፥ ፴።
ጴጥሮስም እንዲህ አላቸው ተመለሱና ሁላችሁም ፴፰
በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፥ ኃጢአታችሁ
ይሠረይላችኋል፥ የመንፈስ ቅዱስ ጸጋንም ታገኛ
ላችሁ ። ምዕ ፫ ፥ ፲፯ ። ሉቃ ፳፬ ፥ ፵፯ ። ፪ ቆሮ ፯ ፥ ፲ ።
ተስፋው ለእናንተና ለልጆቻችሁ ርቀው ለነበሩ እግ ፴፱
ዚአብሔር አምላካችን ለጠራቸው ሁሉ ነውና ።
ኢዩ ፫ ፥ ፳፰ ። ሮሚ ፱ ፥ ፰ ። ኤፌ ፪ ፥ ፲፫ ።
ሌላም ብዙ ነገር ነገራቸው ከዚህ ከክፉ ዓለምም ነፍ ፵
ሳችሁን አድኑ ብሎ መከራቸው ።

ክፍል ፲፪፥ ስለ ክርስቲያን ማኅበር አጀማመር ።

ቃሉንም ተቀብለው ተጠመቁ፥ በዚያችም ዕለት ፵፩
ሦስት ሺሕ ያህል ሰዎች ተጨመሩ ።

፵፪ ወነበሩ ይፀመዱ ትምህርተ ሐዋርያት ወኅቡረ ይባ
ርኩ ማእደ በውስተ ጸሎት ።
፵፫ ወፈርሆሙ ኵሉ ዘነፍስ ወብዙኅ ተአምር ወመንክር
ይከውን በእደዊሆሙ ለሐዋርያት ።
፵፬ ወኵሎሙ እለ አምኑ ኅቡረ ይነብሩ ፡ ወድሙር ኵሉ
ንዋዮሙ ።
፵፭ ወጥሪቶሙ ይሠይጡ ወይሁቡ ለነዳያን በከመ መፍ
ቅዱ ለለአሐዱ ።
፵፮ ወኵሎ አሚረ ይፀመዱ በአሐዱ ነፍስ ወበአሐዱ
ሕሊና ውስተ ቤተ መቅደስ ወይባርኩ ማእደ በው
ስተ ቤትኒ ይሴሰዩ ሲሳዮሙ በትፍሥሕት ወበየው
ሃተ ልብ ፡ ወየአኵቱ እግዚአብሔርሃ ።
፵፯ ወበሙ ሞገስ በኀበ ኵሉ ሕዝብ ፡ ወእንተ ጸብሐት
ይዌስክ እግዚአብሔር ዲቤሆሙ ለእለ የሐይዉ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ተአምር ቀዳሚት
ዘኮነት በእደ ሐዋርያት ።

፩ ወዐርጉ ምኵራበ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ጊዜ ተሱዓት
ለጸሎት ።
፪ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ ዘዕዉስ እገሪሁ ወተወልደ ከማሁ
እምከርሠ እሙ ፡ ወይፀውርዎ ኵሎ ዕለተ ወያነብርዎ
ኆኅተ ምኵራብ እንተ ስማ አርያ ከመ ይስአል ምጽ
ዋተ እምኀበ እለ ይበውኡ ምኵራበ ።
፫ ወርእዮሙ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ ይበውኡ ምኵራበ
ወሰአሎሙ የሀብዎ ምጽዋተ ።
፬ ወተመይጥዎ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ኀቤሁ ወይቤልዎ
ተመየጥ መንገሌነ ።
፭ ወነጸረ ኀቤሆሙ ወተሰፈወ የሀብዎ ምጽዋተ ።

፮ ወይቤሎ ጴጥሮስ ወርቀሰ ወብሩር አልብየ ወእምዘ
ብየሰ እሁበከ ናሁ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ናዝ
ራዊ ተንሥእ ወሑር ።
፯ ወአኀዞ በእዴሁ ዘየማን ወአንሥኦ ወተንሥአ ሶቤሃ
ወጸንዐ እገሪሁ ወሐቌሁ ።

፰ ወሖረ ምስሌሆሙ እንዘ ይሤግር ወቦአ ምኵራበ
ወአእኰተ እግዚአብሔርሃ ።
፱ ወርእይዎ ኵሎሙ ሕዝብ እንዘ የሐውር ወየአኵት
እግዚአብሔርሃ ።
፲ ወአእመርዎ ከመ ውእቱ ዘይነብር በኆኅተ ምኵራብ
እንተ ስማ አርያ ወይስእል ወደንገፁ ወአንከሩ በእ
ንተ ተአምር ዘኮነ ላዕሌሁ ።
፲፩ ወእንዘ ይእኅዝዎ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ይበውኡ ምኵ
ራበ ሮፁ ኵሉ ሕዝብ ኀቤሆሙ ኀበ ሐዋረ ሰሎሞን
ድንጉፃኒሆሙ ።

የሐዋርያትን ትምህርት ይከታተሉ ነበር ፡ በጸሎትም ፵፪
ማእድን በአንድነት ይባርኩ ነበር ። ምዕ ፳ ፡ ፯ ።
በሐዋርያትም እጅ ብዙ ተአምራትና ድንቅ ድንቅ ፵፫
ሥራ ይደረግ ነበርና ሰው ሁሉ ፈራቸው ።
ያመኑት ሁሉ በአንድነት ይኖሩ ነበር ፡ ገንዘባቸውም ፵፬
ሁሉ ያንድነት ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፴፪ ።
ጥሪታቸውንም እየሸጡ ለእያንዳንዱ እንደ መፍ ፵፭
ቅዱ ለነዳያን ይሰጡ ነበር ። ኢሳ ፶፰ ፡ ፯ ።
ሁልጊዜም አንድ አፍ ፡ አንድ ልብ ሆነው በቤተ ፵፮
መቅደስ ኢያገለገሉ ሥጋውን ደሙን ይቀበሉ ነበር ፡
በቤትም በቅንነት ደስ እያላቸው ምግባቸውን ይመ
ገቡ ነበር ፡ እግዚአብሔርንም ያመሰግኑ ነበር ።
በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ መወደድ ነበራቸው ፡ በየቀኑም ፵፯
በሚድኑት ላይ እግዚአብሔር ይጨምር ነበር ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፲፫ ፡ በሐዋርያት ሥልጣን
መጀመሪያ ስለ ተደረገችው ተአምር ።

ጴጥሮስና ዮሐንስ በዘጠኝ ሰዓት ለጸሎት ወደ ምኵ ፩
ራብ ወጡ ።
እግሩ ልምሾ የሆነ ከእናቱ ማኅፀን እንዲሁ ሆኖ ፪
የተወለደ አንድ ሰው ነበር ፡ ዘወትርም እየተሸከሙ
ወደ ምኵራብ ከሚገቡት ምጽዋት ይለምን ዘንድ
አርያ ከምትባል የምኵራብ ደጃፍ ያኖሩት ነበር ።
ጴጥሮስና ዮሐንስን ወደ ምኵራብ ሲገቡ አይቶ ፫
ምጽዋት ይሰጡት ዘንድ ለመናቸው ።
ጴጥሮስና ዮሐንስም ወደርሱ መለስ ብለው ወደኛ ፬
ዘወር በል አሉት ።
ምጽዋት ይሰጡት ዘንድም ተስፋ አድርጎ ወደነርሱ ፭
ተመለከተ ።
ጴጥሮስም ወርቅና ብር የለኝም ፡ ግን ካለኝ ልስጥህ ፮
እነሆ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሥተህ
ሂድ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፱ - ፲ ።
ያን ጊዜም በቀኝ እጁ ይዞ አስነሣው ፡ እርሱም ፯
እግሩ ጸንቶለት ወገቡ ረትቶለት ወዲያው ተነሣ ።
ማቴ ፳ ፡ ፲፭ ።
እየተራመደም አብሮአቸው ሄደ ወደ ምኵራብ ገብ ፰
ቶም እግዚአብሔርን አመሰገነ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፮ ።
ሕዝቡ ሁሉ እግዚአብሔርን ሲያመሰግን በእግሩ ፱
ሲሄድ አዩት ።
እርሱ አርያ በምትባለው ምኵራብ ደጃፍ ተቀምጦ ፲
ይለምን የነበረው እንደሆነ ዐወቁና ደንግጠው በርሱ
ላይ የተደረገውን ተአምራት አደነቁ ።
ጴጥሮስና ዮሐንስም ይዘዉት ወደ ምኵራቡ ሲገቡ ፲፩
ሕዝቡ ሁሉ ደንግጠው ወደ ሰሎሞን በር ወደነርሱ
ሮጡ ። ዮሐ ፲ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፪ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፲ወ፩፡ በእንተ ዘተናገረ ጴጥሮስ ለሕዝብ ።

፲፪ ወሶበ ርእዮሙ ጴጥሮስ ለሕዝብ ይቤሎሙ እንትሙ ሰብእ እስራኤል ምንትኑ ታንክሩን ወምንትኑ ትኔጽሩነ ከመ ዘበኃይልነ ገበርናሁ ወከመ ዘበሥልጣንነ ረሰይናሁ እው እምኀበ ነፍሳቲነኑ አሕየውናሁ ለዝንቱ ከመ ይሑር በእገሪሁ ፡ አልቦኬ ።

፲፫ አላ አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ አምላከ አበዊነ ሰብሐ ለወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአንትሙ ሀለውክምዎ ወክሕድክምዎ በቅድመ ገጸ ጲላጦስ ፈቂዶ ውእቱ ያሕይዎ ለክሙ ።

፲፬ ወአንትሙሰ ክሕድክምዎ ለቅዱስ ወለጻድቅ ወሰአልክሙ ብእሴ ቀታሌ ነፍስ ያሕዩ ለክሙ ።

፲፭ ወለመልእክ ሕይወትሰ ቀተልክምዎ ፡ ወእግዚአብሔር አንሥኦ እሙታን ።

፲፮ ወነሕነ ኵልነ ሰማዕቱ ከመ በሃይማኖት ስሙ ለዝ ዘትሬእዩ ወተአምሩ አጽንዖ ወበሃይማኖት ዚአሁ ወሀበ ዘንተ ሕይወተ በቅድሜክሙ ።

፲፯ ወይእዜኒ አኃውየ አአምሩ ከመ በኢያእምሮ ገበርክምዎ ለዝ ከመ ገብሩ መላእክቲክሙ ።

፲፰ ወእግዚአብሔርሰ በከመ አቅደመ ነጊረ በአፈ ኵሎሙ ነቢያት ከመ ይትቀተል ክርስቶስ አብጽሐ ከማሁ ።

፲፱ ወይእዜኒ ነስሑ ወተጠመቁ ወይደመሰስ ለክሙ ኃጢአትክሙ ወይመጽእ ለክሙ መዋዕለ ሣህል እምቅድመ ገጹ ለእግዚአብሔር ።

፳ ወይፌንዎ ለክሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዘአቅደመ ቀቢኦ ።

፳፩ ዘኪያሁ ይሴፈዉ ሰማያት ወምድር እስከ አመ ያስተራትዕ ኵሎ በከመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ነቢያቲሁ ቅዱሳን እለ እምዓለም ።

፳፪ ሙሴሂ ይቤሎሙ ለአበዊነ ነቢየ ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር አምላክነ እምአኃዊክሙ ዘከማየ ወሎቱ ስምዕዎ ኵሎ ዘይቤለክሙ ።

፳፫ ወኵላ ነፍስ እንተ ኢትሰምዖ ለውእቱ ነቢይ ለትሠረው እምሕዝብ ።

፳፬ ወኵሎሙ ነቢያት እለ እምአመ ሳሙኤል ነቢይ ወእለሂ እምድኅሬሁ ነገሩ ወአይድዑ በእንተ እላንቱ መዋዕል ።

፳፭ ወአንትሙ ውሉዶሙ ለነቢያት ወውሉደ ሥርዓት ዘሠርዓ እግዚአብሔር ለአበዊነ እስመ ይቤሎ ለአ

ክፍል ፲፩ ፡ ጴጥሮስ ለሕዝብ ስለ ተናገረው ነገር ።

ጴጥሮስም ሕዝቡን ባያቸው ጊዜ እንዲህ አላቸው ፲፪
እናንት የእስራኤል ሰዎች በኃይላችን እንደ አደረግ
ነው በሥልጣናችን እንደ ፈጸምነው አድርጋችሁ
ለምን ታዩናላችሁ ? ወይስ ይህ በእግሩ እንዲሄድ
በራሳችን ችሎታ አድነነዋልን ? የሰም ፡ ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፭ ።
የአብርሃም አምላክ የይስሐቅ አምላክ የያዕቆብ አም ፲፫
ላክ የአባቶቻችን አምላክ እርሱ ሊያድንላችሁ ወዶ
ሳለ እናንተ በጲላጦስ ፊት የካዳችሁትን የወነጀላች
ሁትን ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ገለጸው ። ምዕ ፭ ፡
፴ ። ዘፀ ፫ ፡ ፮ ። ፲፭ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፪ ፡ ፳፫ ።
እናንተ ግን ቅዱሱን ጻድቁን ካዳችሁት ፡ ነፍሰ ገዳዩ ፲፬
ንም እንዲያድንላችሁ ለመናችሁ ። ማቴ ፳፯ ፡
፳ - ፳፭ ። ዮሐ ፯ ፡ ፴፱ ።
የሕይወትን ባለቤት ግን ገደላችሁት ፡ እግዚአብሔር ፲፭
ግን ከሙታን ለይቶ አስነሣው ። ምዕ ፪ ፡ ፳፬ - ፴፪ ።
፬ ፡ ፲ ። ሮሜ ፬ ፡ ፳፬ ። ፰ ፡ ፲፩ ።
ይህን የምታዩትን የምታውቁትን ስሙን በማመን ፲፯
እንደ አጸናው እርሱንም በማመን በፊታችሁ
ይህን ሕይወት እንደ ሰጠው እኛ ሁላችን ምስክሮች
ነን ። ማቴ ፱ ፡ ፳፪ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፳፩ ።
አሁንም ወንድሞቼ አለቆቻችሁ እንደ አደረጉ ይህን ፲፯
ባለማወቅ እንደ አደረጋችሁት ዕወቁ ። ሉቃ ፳፫ ፡
፴፬ ። ፩ ቆሮ ፪ ፡ ፰ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፲፫ ።
እግዚአብሔር ግን ክርስቶስ እንዲሞት በነቢያት ፲፰
ሁሉ አስቀድሞ እንደ ተናገረ እንዲሁ ፈጸመ ። ኢሳ
፶ ፡ ፯ ። ዳን ፱ ፡ ፳፯ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፳፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲ ።
አሁንም እመኑ ተጠመቁ ኃጢአታችሁ ይሠረይላ ፲፱
ችኋል ከእግዚአብሔር ዘንድ የይቅርታ ዘመን ይመ
ጣላችኋል ። ምዕ ፪ ፡ ፴፰ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፲ ።
አስቀድሞ የመረጠው ኢየሱስ ክርስቶስን ይሰድላ ፳
ችኋል ። ዳን ፯ ፡ ፳፪ - ፳፯ ። ሮሜ ፰ ፡ ፳፩ ። ራእ ፳ ፡ ፯ ።
ሁሉን እስኪያከናውን ድረስ አስቀድሞ በነበሩ በቅ ፳፩
ዱሳን ነቢያቶቹ አንደበት እግዚአብሔር እንደ ተና
ገረ ሰማይና ምድር እሱን ተስፋ የሚያደርጉት ።
ሙሴም አባቶቻችን እንዲህ ብሏቸዋል እግዚአብ ፳፪
ሔር አምላካችን ከወንድሞቻችሁ እንደኔ ነቢይ ያስ
ነሣላችኋል የሚያስተምራችሁን ሁሉ እሱን ስሙት ።
ዘዳግ ፲፰ ፡ ፲፭ - ፲፰ ።
ያንን ነቢይ የማትሰማው ወገን ሁሉ ከወገኖቹ ፳፫
ትለይ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፴፰ - ፵፩ ። ዕብ ፪ ፡ ፪ - ፫ ።
ከነቢዩ ከሳሙኤል ጀምሮ ከነሱና በኋላ የተነሡ ነቢ ፳፬
ያት ሁሉ ስለ እነዚህ ቀኖች ተናግረዋል አስተምረ
ዋል ።
እናንተም የነቢያት ልጆች እግዚአብሔር ለአባቶ ፳፭
ቻችን በሠራው ሥርዓት የተወለዳችሁ ናችሁ አብ

ብርሃም በዘርእከ ይትባረኩ ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ።
፳፮ ወለክሙ አቅደመ አንሥኦቶ እግዚአብሔር ለወልዱ ወፈነዎ ይባርክሙ ከመ ትንስሑ ኵልክሙ እምእከይክሙ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ወ፮ ፡ በእንተ ሊቃነ ክህናት ወመገብተ ምኵራብ ።

፩ ወእንዘ ይነግሮሙ ለሕዝብ መጽኡ ሊቃነ ክህናት ወመገብተ ምኵራብ ወሰዱቃውያን ።

፪ ወቀንኡ ላዕሌሆሙ እስመ ይሜህርዎሙ ለሕዝብ ወይነግርዎሙ በእንተ ኢየሱስ ከመ ሐይወ እሙታን ።

፫ ወአኀዝዎሙ ወአውዐልዎሙ ሙዓለ እስከ ጌሠም እስመ ወድአ መስየ ።

፬ ወብዙኃን ሰብእ እለ ሰምዕዎ ለዝ ነገር ወአምኑ ወኮኑ ኍልቆሙ ለእደው እለ አምኑ መጠነ ኀምሳ ምእት ።

፭ ወእምዝ በሳኒታ ተጋብኡ መላእክት ወረበናት ወጸሐፍት በኢየሩሳሌም ።

፮ ወሐና ሊቀ ክህናት ወቀያፋ ወዮሐንስ ወእለ እስክንድሮስ ወኵሎሙ ዘመደ ክህናት ።

፯ ወአቀምዎሙ ማእከለ ዐውድ ወሐተትዎሙ ወይቤልዎሙ በኃይለ መኑ ወበስመ መኑ ገበርክሙ ዘንተ አንትሙ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ አውሥኦተ ጴጥሮስ ።

፰ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ሶቤሃ ላዕለ ጴጥሮስ ወይቤሎሙ ስምዑ መላእክተ ሕዝብ ወረበናት ።

፱ ለእመሁ ንሕነ ንትኴነን ኀቤክሙ በእንተ ረድኤተ ሕሙም ዘኮነ ዮም በምንትኑ እንከ ሐይወ ዝንቱ ።

፲ አእምሩ እንከ ጥዩቀ ኵልክሙ ወኵሉ ቤተ እስራኤል ከመ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ናዝራዊ ዘአንትሙ ቀተልክምዎ ወእግዚአብሔር አንሥኦ እሙታን ወበቱ ሐይወ ዝንቱ ወቆመ ቅድሜክሙ ።

፲፩ እስመ ውእቱ እብን ዘመነንክምዎ አንትሙ ነደቅት ወውእቱ ኮነ ውስተ ርእሰ ማዕዘንት ።

፲፪ ወአልቦ ካልእ ሕይወት በዘየሐይዉ ወአልቦ ካልእ ስም በታሕተ ሰማይ ዘይትወሀብ ለእጓለ እመሕያው ።

ርሃምን በዘርህ የምድር አሕዛብ ሁሉ ይባረካሉ ብሎ ታልና ። ዘፍ ፲፪ ፡ ፫ ። ፳፪ ፡ ፲፰ ። ሮሜ ፱ ፡ ፬-፰ ።
እግዚአብሔር አስቀድሞ ለእናንተ ልጁን አስነሣላ ፳፮
ችሁ ፡ ሁላችሁ ከክፋታችሁ እንድትመለሱ ሊባርካ
ችሁ ላከላችሁ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፵፮ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲፮ ፡ ስለ ካህናት አለቆችና ፡ ስለ ምኵራብ ሹማምት ።

ሕዝቡንም ሲያስተምራቸው የካህናት አለቆች የምኵራቡ ሹማምትና ሰዱቃውያን መጡ ። ነህ ፪ ፡ ፲ ። ሉቃ ፳፪ ፡ ፬-፶፪ ። ፩

ከሙታን እንደተነሣም የኢየሱስን ነገር ለሕዝቡ ይነግሯቸው ያስተምሯቸው ነበርና ቀኑባቸው ። ፪

ይዘውም ቀኑን ሁሉ አዋሏቸው ፣ በማግሥቱም ቀጠሯቸው ፈጽሞ መሽቶ ነበርና ። ፫

ይህንንም ነገር ሰምተው ያመኑ ብዙ ሰዎች ናቸው የመኑት ሰዎች ቍጥርም አምስት ሺሕ ያህል ሆነ ። ምዕ ፪ ፡ ፵፯ ። ፬

ከዚህም በኋላ በማግሥቱ አለቆች መምህራን ጻፎች በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ ። ፭

የካህናቱ አለቃ ሐና ቀያፋ ዮሐንስና እለእስክንድሮስ የካህናት ወገን ሁሉ ተሰበሰቡ ። ሉቃ ፫ ፡ ፪ ። ዮሐ ፲፩ ፡ ፵፱ ። ፮

በአደባባይም አቆሙና እናንተ ይህንን በማን ስም በማንስ ኃይል አደረጋችሁት ? ብለው መረመሯቸው ። ዘፀ ፪ ፡ ፲፬ ። ማቴ ፳፩ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፯ ፡ ፳፯ ። ፯

ክፍል ፲፯ ፡ ጴጥሮስ ስለ ሰጠው መልስ ።

ያን ጊዜም በጴጥሮስ መንፈስ ቅዱስ መላበትና እንዲህ አላቸው ፡ የሕዝብ አለቆችና መምህራን ሆይ ! ስሙ ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፲፩ ። ፰

ዛሬ ለበሽተኛው በተደረገው ረድኤት ምክንያት በእናንተ ዘንድ እኛ የሚፈረድብን ከሆነ እንግዲያ ይህ ሰው በምን ዳነ ? ዮሐ ፲ ፴፪ ። ፱

እንግዲህ እናንተ ሁላችሁ የእስራኤል ወገን ሁሉ እናንተ በገደላችሁት እግዚአብሔር ከሙታን ለይቶ በአስነሣው በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህ ሰው እንደዳነና በፊታችሁ እንደቆመ በጉላ በተረዳ እወቁ ። ምዕ ፫ ፡ ፲፮ ። ፲

እርሱ እናንተ አናጢዎች የናቃችሁት ደንጊያ ነውና ያም የመዓዝን ራስ ሆኗልና ። ኢሳ ፡ ፳፰ ፲፯ ፡ መዝ ፻፲፰ ፳፪ ፡ ማቴ ፳፩ ፵፪ ። ፲፩

ሰዎች የሚድኑበት ሌላ ሕይወት የለም ፡ ከሰማይ በታችም ለሰው ልጅ የሚሰጥ ሌላ ስም የለምና ። ፲፪

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ ከሊአ ትምህርት ።

፲፫ ወሰበ ርእይዎሙ ለጴጥሮስ ወለዮሐንስ ከመ ገሀደ
ይነግርዎሙ አእመርዎሙ ከመ ሰብእ የውሃን እሙ
ንቱ ወኢየአምሩ መጽሐፈ ወአንከርዎሙ እስመ
የአምርዎሙ ዘልፈ ከመ ምስለ ኢየሱስ ሀለዉ ።
፲፬ ወይሬእይዎ ለዝኩሂ ብእሲ ዘሐይወ ይቀውም ምስ
ሌሆሙ ወኃጥኡ ዘይብሉ ወዘይነብቡ ።
፲፭ ወአእተትዎሙ ሐቀ እምዐውድ ወተናገሩ በበይናቲ
ሆሙ ።
፲፮ ወይቤሉ ምንተ ንሬስዮሙ ለእሉ ሰብእ ናሁ ተዐ
ውቀ ትምህርቶሙ በኀበ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ኢየ
ሩሳሌም ወገሃደ ኮነ ወኢንክል ክቢቶቶ ።
፲፯ ዳእሙ ከመ ፈድፋደ ኢይብዛኅ በላዕለ ሕዝብ ንገ
ሥዮሙ ከመ ዳግመ ኢይንግሩ በስሙ ለኢየሱስ
ለሰብእ ።
፲፰ ወጸውዕዎሙ ወይቤልዎሙ ግሙራ ኢትንግሩ ወኢ
ትምሀሩ በስሙ ለኢየሱስ ።

ክፍል ፲ወ፰ ፡ በእንተ አውሥኦተ ሐዋርያት ።

፲፱ ወተሰጥውዎሙ ጴጥሮስ ወዮሐንስ ወይቤልዎሙ
ይረትዕኑ በቅድመ እግዚአብሔር ኪያክሙ ንስማዕ
ወአኮ ለእግዚአብሔር ፤ ፍትሑ እስኩ ለሊክሙ ።

፳ ንሕነሰኬ ኢንክል ከቢቶቶ ለዝንቱ ነገር ።

፳፩ ወእምዝ ገሠፅዎሙ ወኀደግዎሙ ሰበ ኃጥኡ በዘይ
ኴንንዎሙ እስመ ኵሉ ሕዝብ የአኵቱ እግዚአብ
ሔርሃ በእንተ ውእቱ ተአምር ዘኮነ ።
፳፪ እስመ ፈድፋደ እምአርበዓ ዓመት ለውእቱ ብእሲ
ዘበላዕሌሁ ኮነ ዝ ተአምረ ሕይወት ።
፳፫ ወተፈቲሖሙ ሖሩ ኀበ ሰብአሙ ወነገርዎሙ ኵሎ
ዘይቤልዎሙ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ አእኵቶቶሙ እግዚአብሔርሃ ።

፳፬ ወሰሚዖሙ ዘንተ አንሥኡ ቃሎሙ ኅቡረ ኀበ እግዚ
አብሔር ወይቤሉ አንተ እግዚአብሔር አምላክ ዘገ
በርከ ሰማየ ወምድረ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ።

፳፭ ዘለሊከ ነበብከ በመንፈስ ቅዱስ በአፈ ዳዊት ገብርከ
አቡነ ፤ ወትቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብኒ
ነበቡ ከንቶ ።
፳፮ ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር ፤ ወመላእክትኒ ተጋብኡ
ምስሌሆሙ ኅቡረ ፡ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ
መሲሑ ።
፳፯ አማን አንገለጉ በዛቲ ሀገር ላዕለ ቅዱስ ወልድከ

ክፍል ፲፯ ፡ ትምህርትን ስለ መከልከል ።

ጴጥሮስና ዮሐንስም ግልጥ አድርገው ሲናገሩ በዩ ፲፫
ዋቸው ጊዜ ያልተማሩና መጽሐፍ የማያውቁ ሰዎች
እንደሆኑ አወቋቸው ፤ ግን አደነቋቸው ሁል ጊዜም
ከኢየሱስ ጋር እንደነበሩ ያውቋቸው ነበርና ።
ያንን የዳነው ሰው ከነርሱ ጋራ ቁሞ ያዩት ነበርና ፲፬
የሚናገሩት የሚመልሱት አጡ ። ምዕ ፫ ፱ ።
ከአደባበይም ጥቂት ፈቀቅ አደረጓቸውና እርስ ፲፭
በርሳቸው እንዲህ ብለው ተነጋገሩ ።
እነዚህ ሰዎች ምን እናድርጋቸው እነሆ ትምህር ፲፮
ታቸው በኢየሩሳሌም በሚኖሩት ሁሉ ታወቀ ግልጥ
ሆነ ልንደብቀው አንችልም ። ዮሐ ፲፩ ፵፯ ።
ግን በሕዝቡ ላይ እጅግ እንዳይስፋፋ ዳግመኛ በኢ ፲፯
የሱስ ስም ሰውን እንዳያስተምሩ እንገሥፃቸው ።

ጠርተውም በኢየሱስ ስም ፈጽሞ እንዳታስተምሩ ፲፰
አሏቸው ።

ክፍል ፲፰ ፡ ሐዋርያት ስለ ሰጡት መልስ ።

ጴጥሮስና ዮሐንስም እንዲህ ብለው መለሱላቸው ፤ ፲፱
በእግዚአብሔር ፊት እግዚአብሔርን ያይደለ እና
ንተን ልንሰማ ይገባልን ? እስኪ እናንተ ራሳችሁ
ፍረዱ ። ምዕ ፭ ፳፱ ። ገላ ፩ ፲ ።
እኛስ ይህን ነገር ልንሸሽገው አንችልም ። ምዕ ፩ ፰ ፳
ምዕ ፳፪ ፲፭ ፡ ፩ ዮሐ ፩ ፩ ።
የሚፈርዱበት ምክንያት ባጡ ጊዜም ገርፈው ለቀ ፳፩
ቋቸው ስለ ተደረገው ተአምራት ሕዝቡ ሁሉ እግዚ
አብሔርን ያመሰግኑ ነበርና ።
ይህ የድኅነት ተአምር የተፈጸመበት ለዚያ ሰው ፳፪
ከአርባ ዘመን በልጦት ስለ ነበረ ።
ተፈትተውም ወደ ሰዎቻቸው ሄዱና ፤ የካህናት አለቆ ፳፫
ችና ሽማግሌዎችም ያሏቸውን ሁሉ ነገሯቸው ።

ክፍል ፲፱ ፡ እግዚአብሔርን ስለ ማመስገናቸው ።

ይህንንም በሰሙ ጊዜ በአንድነት ቃላቸውን ወደ እግ ፳፬
ዚአብሔር ከፍ ከፍ አድርገው እንዲህ አሉ ፤ ሰማ
ይን ምድርንና ባሕርን በውስጣቸው ያለውን የፈጠ
ርክ አንተ እግዚአብሔር ! ። መዝ ፻፵፭ ፲፮ - ፲፯ ።
መዝ ፻፫ ፩ ። ኤር ፳ ፲፫ ።
አንተ ራስህ በአባታችን በዳዊት አድረህ በመን ፳፭
ፈስ ቅዱስ የተናገርክ እንዲህ ብለህ "አሕዛብ ለምን
ተሰበሰቡ ፡ ሕዝቡስ ለምን ከንቱ ነገር ተናገሩ ።
መዝ ፪ ፩ - ፫ ።
የምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ ፤ አለቆችስ በእግዚ ፳፮
አብሔርና በክርስቶስ ላይ አብረው ለምን ዶለቱ ?" ።
ጴንጤናዊው ጲላጦስና ሄሮድስ ከወገኖቻቸው የእስ ፳፯

፫፻፳፬ ግብረ ሐዋርያት ፬ ።

ኢየሱስ ዘቀባእከሁ ፡ ሄሮድስ ወጲላጦስ ጴንጤናዊ ምስለ ሕዘቢሆሙ ወሕዝበ እስራኤል ።
፳፰ ከመ ይግበሩ በከመ ሥርዓት እዴከ ወምክርከ ከመ ይኩን ።
፳፱ ወይዜኒ እግዚኦ ርኢ ትምክሕቶሙ ወሀበሙ ለአግብርቲከ ገሀደ ይንግሩ ቃለከ ።

፴ ትስፋሕ እዴከ ወትገብር ትእምርተ ወመንክረ በስመ ወልድከ ኢየሱስ ክርስቶስ ንጹሕ ።

፴፩ ወእንዘ ይጼልዩ አድለቅለቀ ውእቱ መካን ኀበ ሀለዉ ይነብሩ ኅቡረ ጉቡአን ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ዲበ ኵሎሙ ወነገሩ ቃለ እግዚአብሔር ገሃደ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ማኅበር ።

፴፪ ወኵሎሙ እለ አምኑ በአሐዱ ልብ ወበአሐቲ ነፍስ ወአልበ እምውስቴቶሙ ዘይብል ዝስ ዚአየ ንዋይ ፡ አላ ዘኵሎሙ ኅቡረ ።

፴፫ ወዓቢየ ኃይለ ይገብሩ ሐዋርያት ስምዓ ተንሥአቱ ለእግዚእ ኢየሱስ ወዐቢይ ሞገስ በሙ በኀበ ኵሉ ።

፴፬ ወአልቦ እምውስቴቶሙ ጽኑስ ፡ ወኵሉ ዘበ ቤት ወዓፀደ ይሠይጡ ወያመጽኡ ።
፴፭ ወያነብሩ ታሕተ እገሪሆሙ ለሐዋርያት ወእሙንቱ ይከፍሉ ለጽኑሳን ወለለ አሐዱ በከመ መፍቅዱ ።

፴፮ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ ዮሴፍ ዘይብልዎ በርናባስ እምውስተ ሐዋርያት ወበትርጓሜሁ ይብልዎ ወልደ ፍሥሐ ሌዋዊ ዘምድረ ቆጵሮስ ።

፴፯ ወበ ገራህት ወሤጠ ወአምጽአ ሤጦ ወአንበረ ታሕተ እግረ ሐዋርያት ።

ምዕራፍ ፭ ፤
ክፍል ፰ወ፩ ፡ በእንተ ሐናንያ ወብእሲቱ ።

፩ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ ዘስሙ ሐናንያ ወስመ ብእሲቱ ሰጲራ ወሤጡ ዐፀዶሙ ።
፪ ወቀሰጡ መንፈቀ ሤጡ ተማኪሮሙ ምስለ ብእሲቱ ወአምጽኡ መንፈቀ ሤጡ ወአንበሩ ታሕተ እግረ ሐዋርያት ።

፫ ወይቤሎ ጴጥሮስ ኦ ሐናንያ እፎ መልአ ሰይጣን ውስተ ልብከ ከመ ተሐስዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወትቀስጥ እምሤጠ ዐፀድከ ።

የሐዋርያት ሥራ ፬ ።

ራሔልን ሕዝብ ጭምር በመረጥከው በልጅህ በኢየሱስ ላይ በዚች አገር በውነት ዶለቱ ። ኢሳ ፷፩ ፩፡
እጅህ እንደሠራቸው እንደ ምክርህ ይሆን ዘንድ ሊያደርጉ ። ምዕ ፪ ፳፫ ። ፳፰
አሁንም አቤቱ ! ትዕቢታቸውን አይተህ ቃልህን በግልጥ ያስተምሩ ዘንድ ለባሮችህ ፍቀድላቸው ። ፳፱
ኢሳ ፶፰ ፩፡ ሕዝ ፪ ፯፡ ምዕ ፲፱ ፰ ።
ሥልጣንህን ትገልጥ ዘንድ በንጹሕ ባሕርይ ልጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተአምራትና ድንቅ ሥራ ትሠራ ዘንድ ። ምዕ ፫ ፮-፲፯ ። ፴
ሲጸልዩም በአንድነት ተሰብስበው የነበሩበት ቦታ ተናወፀ በሁሉም ላይ መንፈስ ቅዱስ አደረባቸውና የእግዚአብሔርን ቃል ያለ ፍርሃት አስተማሩ ። ፴፩

ክፍል ፰፡ ስለ አንድነት ።

ያመኑት ሁሉ አንድ ልብ አንድ አፍ ሆነው ይኖሩ ነበር ፡ ከመካከላቸውም ይህ የኔ ገንዘብ ነው የሚል አልነበረም ፡ የሁሉም ገንዘብ በአንድነት ነበር እንጂ ምዕ ፪ ፵፬ ። ሮሚ ፲፭ ፭፡ ፩ ጴጥ ፫ ፰ ። ፴፪
ሐዋርያትም ጌታችን ኢየሱስ ለመነሣቱ ምስክር ሊሆን ታላላቅ ሥራ ይሠሩ ነበር ፡ በሕዝቡም ዘንድ ፍጹም መወደድ ነበራቸው ። ምዕ ፪ ፵፯ ። ፴፫
ከእነሱ መካከል ችግረኛ አልነበረም ፡ ቤትና ቦታ ያለው ሁሉ እየሸጡ ገንዘቡን ያመጡ ነበር ። ምዕ ፪ ፵፭ ። ፴፬
አምጥተውም ከሐዋርያት እግር በታች ያኖሩት ነበር ፡ እነርሱም ለችግረኞች ለያንዳንዱ እንደ ችግሩ ያከፍሉት ነበር ። ዘዳግ ፲፭ ፡ ፲፩ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ፴፭
ከሐዋርያትም መካከል ዮሴፍ የሚባል በርናባስ ብለው የሚጠሩት አንድ ሰው ነበር ፡ ትርጓሜውም የደስታ ልጅ ማለት ነው ፡ ከቆጵሮስ አገር የመጣ የሌዋ ወገን ። ፴፮
እርሻ ነበረውና ሸጦ ዋጋውን አምጥቶ ከሐዋርያት እግር በታች አኖረው ። ፴፯

ምዕራፍ ፭ ፤
ክፍል ፰፩ ፡ ስለ ሐናንያና ስለ ሚስቱ ።

ሐናንያ የሚባል አንድ ሰው ነበረ ፡ ሚስቱም ሰጲራ ትባል ነበር ፡ በታቸውን ሸጡ ። ፩
ከሚስቱም ጋራ ተማክረው የዋጋውን እኩሌታ ከፍለው አስቀሩ ፡ የዋጋውንም እኩሌታ አምጥተው ከሐዋርያት እግር በታች አስቀመጡ ። ምዕ ፬ ፡ ፴፯ ። ኢያ ፡ ፯ ፡ ፩ ። ፩ ጢሞ ፯ ፡ ፲ ። ፪
ጴጥሮስም ሐናንያ ሆይ ! መንፈስ ቅዱስን ዋሽ አድርገኸው የቦታህን ዋጋ ከፍለህ ትደብቅ ዘንድ ሰይጣን በልብህ እንዴት አደረ ! ? ። ዘኍ ፴ ፡ ፪ ። ዘዳግ ፳፫ ፡ ፳፩ ። መክ ፭ ፡ ፬ ። ዮሐ ፲፫ ፡ ፪ ። ፫

፬ አኮኑ ለከ ነበረ እምቅድመ ትሢጦ ወሰበኒ ሤጥከ
በፈቃድከ ለምንትኬ ሐለይከ በልብከ ትግበር ከመዝ
ለእግዚአብሔርኬ ሐሰውከ ወአኮ ለሰብእ ።
፭ ወሰሚዖ ዘንተ ነገረ ሐናንያ ተነጽሐ ወሞተ ፡ ወኮነ
ዐቢይ ግርማ ወፈርሁ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ።
፮ ወተንሥኡ መሐዛት አምኔሆሙ ወፆርዎ ወገነዝዎ
ወአውጽእዎ ወቀበርዎ ።
፯ ወእምዝ እምድኅረ ሠለስቱ ሰዓት መጽአት ብእሲቱ
ወኢያእመረት ።
፰ ወይቤላ ጴጥሮስ ንግርኒ እስኩ በመጠነ ዝኑ ሤጥ
ክሙ ዐፀደክሙ ፡ ወትቤ እወ ከማሁ ።
፱ ወይቤላ ጴጥሮስ በእፎ አንከ ኅበርክሙ ታመክርዎ
ለመንፈስ ቅዱስ ናሁኬ እገሪሆሙ ለእለ ቀበርዎ
ለምትኪ ኀበ ኆኅት ወእሙንቱ ይወስዱኪ ኪያኪኒ ።
፲ ወተነጽሐት ሶቤሃ ታሕተ እገሪሁ ወሞተት ፡ ወቦኡ
ወራዙት ወረከብዋ በድና ወወሰድዋ ወቀበርዋ
ኀበ ምታ ።
፲፩ ወኮነ ዓቢይ ግርማ ወፈርሁ ኵሎሙ አብያተ ክርስ
ቲያናት ወእለ ሰምዕዎ ለዝ ነገር ።
፲፪ ወበእደዊሆሙ ለሐዋርያት ይትገበር ተአምር ወመ
ንክር ብዙኅ በውስተ ሕዝብ ፡ ወሀለዉ ኅቡረ በቤተ
መቅደስ ውስተ ሕዋረ ሰሎሞን ።
፲፫ ወእምዝ አንከ አልቦ ዘተኀበለ ይስሐቦሙ ዳእሙ
አከበርዎሙ ሕዝብ ወአዕበይዎሙ ።
፲፬ ወብዙኃን ይትዌሰኩ እለ አምኑ በእግዚእነ ወብዙ
ኃን እደው ወአንስት ።

ክፍል ፳ወ፪ ፡ በእንተ ፈውሶቶሙ ድውያን ።

፲፭ ወያመጽኡ ድውያነ በዐራታት ወያነብርዎሙ ከመ
ይብጽሖሙ ጽላሎቱ ለጴጥሮስ ሶበ የኀልፍ ወይት
ፌወሱ እምደዌሆሙ ።
፲፮ ወይመጽኡ ብዙኃን እምአህጉረ አድያም ዘኢየሩሳ
ሌም ወያመጽኡ ድውያነ ወእለ አጋንንት አኩያን
ወየሐይዉ ኵሎሙ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ቅንአት ዘሊቃነ ካህናት ።

፲፯ ወተንሥኡ ሊቃነ ካህናት ወእለ ምስሌሆሙ ወሕ
ዝብ ሰዱቃውያን ወቀንኡ ዲቤሆሙ ።
፲፰ ወአኃዝዎሙ ለሐዋርያት ወአውዓልዎሙ ሙዓለ
ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።
፲፱ ወመልአከ እግዚአብሔር አርኃወ አናቅጸ ቤተ
ሞቅሕ በሌሊት ወአውፅኦሙ ወይቤሎሙ ።
፳ ሑሩ ባኡ ምኵራበ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ ዘንተ
ነገረ ሕይወት ።

ሳትሸጠው ያንተ አልነበረምን ? ስትሸጠውም በፈ ፬
ቃድህ ነው ፡ እንዲህ ልታደርግ በልብህ ለምን አሰ
ብክ፡ ሰውን ያይደለ እግዚአብሔርን እኮ አታለልከው።
ሐናንያም ይህን በሰማ ጊዜ ፍግም ብሎ ወድቆ ሞተ ፭
ስኑ ፍርሃት ሆነ ፡ የሰሙትም ሁሉ ፈሩ ።
ከእነሱም ጐልማሶች ተነሥተው ተሸክመው ወስደው ፮
ገንዘው ቀበሩት ። ዘሌ ፲ ፡ ፬ - ፭ ።
ይህም በሆነ ከሦስት ሰዓት በኋላ ሚስቱ መጣች ፡ ፯
በዓ. የሆነውን አላወቀችምና ወደቤት ገባች ።
ጴጥሮስም እስኪ ንገሪኝ በታችሁን የሸጣችሁት ለዚ ፰
ህ ያህል ነውን ? አላት ፡ እሷም አዎን እንዲሁ ነው
አለች ።
ጴጥሮስም እንግዲህ መንፈስ ቅዱስን ትፈታተኑት ፱
ዘንድ እንዴት ተባበራችሁ ? እነሆ ባልሽን የቀበሩት
ሰዎች ከበር ደርሰዋል አንቺንም ይወስዱሻል አላት።
ዘዳግ ፮ ፡ ፲፮ ። መዝ ፺፭ ፡ ፱ ። ማቴ ፬ ፡ ፲፪ ።
ያን ጊዜም ከእግሩ በታች ወድቃ ሞተች ፡ ጐልማ ፲
ሶችም በገቡ ጊዜ በድን ሁና አገኙዋትና ወስደው
ከባሏ ዘንድ ቀበሯት ።
ታላቅ ፍርሃት ሆነ ፡ አብያተ ክርስቲያናትና ይህን ፲፩
ነገር የሰሙት ሁሉ ፈሩ ።
በሐዋርያት እጅ ፡ በሕዝቡ ዘንድ ተአምራትና ድንቅ ፲፪
ድንቅ ሥራ ይሠሩ ነበር ፡ በቤተ መቅደስም በሰሎ
ሞን ወለል በአንድነት ይጸልዩ ነበር ። ምዕ ፫ ፡ ፲፩ ።
ከዚህ በኋላ ሊጣላቸው የደፈረ የለም ፡ ሕዝቡ አክበ ፲፫
ሯቸው ክፍ ክፍ አደረጓቸው እንጂ ። ምዕ ፪ ፡ ፵፯ ።
ብዙዎቹም በጌታችን እያመኑ ይጨመሩ ነበር ፡ ወን ፲፬
ዶችም ሴቶችም ብዙዎች ነበሩ ። ምዕ ፪ ፡ ፵፯ ።

ክፍል ፳፪ ፡ ድውያንን ስለ መፈወሳቸው ።

ድውዮችንም በአልጋ እያመጡ ጴጥሮስ አልፎ ፲፭
ሲሄድ ጥላው ያርፍባቸው ዘንድ በመንገድ ያስቀም
ጧቸው ከደዌያቸውም ይፈወሱ ነበር ። ማቴ ፱ ፡ ፳፩።
ከኢየሩሳሌም አውራጃ ሀገሮች ብዙዎች ይመጡ ፲፮
ነበር ፡ የታመሙት ክፉዎች አጋንንት የያዟቸውን
ያመጡ ነበር ሁሉም ይድኑ ነበር ። ማር ፲፮ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ካህናቱ አለቆች ቅናት ።

የካህናት አለቆችና አብረዋቸው የነበሩት የሰዱቃው ፲፯
ያን ወገኖች ቀንተው በእነርሱ ላይ ተነሡ ።
ሐዋርያትንም ይዘው በግዞት ቤት አንድ ቀን ሞያ ፲፰
አዋሏቸው ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፲፪ ።
የእግዚአብሔር መልአክ በሌሊት የግዞቱን ቤት ከፍቶ ፲፱
አወጣቸውና እንዲህ አላቸው ። መዝ ፴፬ ፡ ፮ ። ኢሳ
፷፩ ፡ ፩ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፯ ።
ሂዱ ወደ ምኵራቡ ግቡና ለሕዝቡ ይህንን የሕይ ፳
ወት ትምህርት አስተምሩአቸው ። ኤር ፮ ፪ ።

	ግብረ ሐዋርያት ፭ ።	የሐዋርያት ሥራ ፭ ።	
፳፩	ወሰሚዖሙ ዘንተ ጌሡ ነግሀ በጽባሕ ወቦኡ ምኵራበ ወመሀሩ ወሊቃነ ካህናትሰ ወእለ ምስሌሆሙ አስተጋብኡ ዐውዶሙ ወኵሎ ሊቃነ ቤተ እሥራኤል ወለአኩ ቤተ ሞቅሕ ያምጽእዎሙ ለሐዋርያት ።	ይህንንም በሰሙ ጊዜ ጧት ገሥግሦው ወደ ምኵራብ ገቡና አስተማሩ ፡ የካህናቱ አለቆችና አብረዋቸው የነበሩት ግን ጉባኤያቸውን የእስራኤልን ቤት አለቆችም ሁሉ ሰበሰቡ ፡ ሐዋርያትንም ያመጡአቸው ዘንድ ወደ እሥር ቤቱ ላኩ ። ምዕ ፬ ፡ ፭ - ፯ ።	፳፩
፳፪	ወበጽሐ ወዐልያኒሆሙ ወኃጥእዎሙ ወተሠውጡ ወነገርዎሙ ።	ሎሌዎቻቸውም መጥተው አጧቸውና ተመልሰው ነገሯቸው ።	፳፪
፳፫	ወይቤልዎሙ ረከብነ ቤተ ሞቅሕ ንሡገ ወቅቱረ ወዝጉሐ እንተ ኵለሄ ወሠገራተ የዐቅቡ አናቅጺሁ ወአርኃውነ አልቦ ዘረከብነ በውስጥ ።	እሥር ቤቱን ተቈልፎ ተጠርቆ ዙሪያውን ተዘግቶ አገኘነው ፡ ወታደሮቹም በሩን ይጠብቁ ነበር ፡ ግን ከፍተን በገባን ጊዜ ከውስጥ ያገኘነው የለም አሏቸው ።	፳፫
፳፬	ወሰሚዖሙ ዘንተ ነገረ ሊቃነ ካህናት ወመገብተ ምኵራብ ኃጥኡ ዘይገብሩ ወይቤሉ ምንትኑ እንጋዝ ነገር ።	የካህናት አለቆችና የምኵራብ ሹማምንትም የሚያደርጉትን አጥተው እንጃ ይህ ነገር ምን ይሆን ? አሉ ።	፳፬
፳፭	ወመጽአ አሐዱ ወይቤሎሙ ነዮሙ እሙንቱ እደው እለ ሞቃሕክምዎሙ ውስተ ምኵራብ ይቀውሙ ወይሜህሩ ለሕዝብ ።	አንድ ሰው መጥቶ ያሠራችኋቸው እነዚያ ሰዎች እነሆ በምኵራቡ ውስጥ ናቸው ፡ ቆመውም ሕዝቡን ያስተምራሉ አሏቸው ።	፳፭
፳፮	ወእምዝ ሖረ መጋቤ ምኵራብ ምስለ ወዓልያኒሁ ያምጽእዎሙ እንዘ ይየውህዎሙ እስመ ይፈርህዎሙ ለሕዝብ ኢይውግርዎሙ ።	ከዚህም በኋላ አታለው ሊያመጡአቸው የምኵራቡ ሹም ከሎሌቹ ጋር ሂዶ በደንጊያ እንዳይወግሯቸው ሕዝቡን ይፈሩ ነበርና ። ማቴ ፲፬ ፡ ፭ ።	፳፮
፳፯	ወአምጽእዎሙ ወአቀምዎሙ ማእከለ ዓውድ ወሐተትዎሙ ሊቃነ ካህናት ።	አምጥተውም በአደባባይ መካከል አቆሟቸው የካህናት አለቆችም መረመሯቸው ።	፳፯
፳፰	ወይቤልዎሙ አኮኑ ከላእናክሙ ከመ ኢትምሀሩ በስሙ ለኢየሱስ ወኢለመኑሂ ወናሁ መላእክምዋ ትምህርተክሙ ለኢየሩሳሌም ወትፈቅዱኑ ታግብኡ ላዕሌነ ደሞ ለዝ ብእሲ ።	በኢየሱስ ስም እንዳታስተምሩ ከልክናችሁ አልነበረም ? እነሆ ኢየሩሳሌምን ትምህርታችሁን መላችኋት ፡ የዚያን ሰው ደም በእኛ ልትመልሱ ትሻላችሁን ? አሏቸው ። ምዕ ፬ ፡ ፲፰ ። ማቴ ፳፯ ፡ ፳፭ ።	፳፰
፳፱	ወተሰጥዎሙ ጴጥሮስ ምስለ ሐዋርያት ወይቤሎሙ ይኄይሰነ ናድሉ ለእግዚአብሔር እምነ አድልዎ ለሰብእ ።	ጴጥሮስም ከሐዋርያት ጋር መልሶ እንዲህ አላቸው ፡ ለሰው ከማድላት ይልቅ ለእግዚአብሔር ማድላት ይበልጣል ። ፬ ፡ ፲፱ ።	፳፱
፴	አምላከ አበዊነ አንሥኦ ለኢየሱስ ዘአንትሙ ዐለውክምዎ ወሰቀልክምዎ ዲበ ዕፅ ወቀተልክምዎ ።	የአባቶቻችን አምላክ እናንተ ከዳችሁ በዕንጨት ላይ ሰቀላችሁ የገደላችሁት ኢየሱስን አስነሣው ።	፴
፴፩	ኪያሁ ረሰዮ እግዚአብሔር መልአከ ሕይወት ወአልዐሎ በየማኑ ወወሀበሙ ለእስራኤል ንስሐ ከመ ይትኃደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።	እግዚአብሔር እሱን የሕይወት ባለ ቤት አደረገው በቀኙም አስቀመጠው ፡ እስራኤልም ኃጢአታቸው እንዲሠረይላቸው ንስሐን ሰጣቸው ። ምዕ ፪ ፡ ፴፫ ።	፴፩
፴፪	ወንሕነሰ ሰማዕቱ ለዝንቱ ነገር ወመንፈስ ቅዱስ ዘወሀበሙ እግዚአብሔር ለእለ የአምኑ በቱ ።	እኛ ስለዚህ ነገር ምስክሮቹ ነን እግዚአብሔር ለሚያምኑበት የሰጣቸው መንፈስ ቅዱስም ምስክር ነው ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፰ ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፳፮ - ፳፯ ።	፴፪
፴፫	ወሰሚዖሙ ዘንተ ተምዕዑ ወሐቀዩ ስነኒሆሙ ወፈቀዱ ይቅትልዎሙ ።	ይህንንም በሰሙ ጊዜ ተበሳጩ ጥርሳቸውንም አፋጩ ፡ ሊገድሏቸው ወደዱ ። ምዕ ፯ ፡ ፶፬ ።	፴፫
፴፬	ወተንሥአ አሐዱ እምውስተ ዓውድ እምሕዝበ ፈሪሳውያን ዘስሙ ገማልያል መምህረ ኦሪት ወክቡር ውእቱ በኀበ ኵሉ ሕዝብ ወአዘዘ ያእትትዎሙ ለሐዋርያት ሕቀ እምውስተ ዓውድ ።	ከአደባባይም በሕዝቡ ሁሉ ዘንድ የከበረ የኦሪት መምህር ስሙን ገመልያል የሚሉት አንድ ፈሪሳዊ ተነሣ ሐዋርያትንም ጥቂት ያስወግዷቸው አዘዘ ምዕ ፳፪ ፫።	፴፬
፴፭	ወይቤሎሙ አንትሙ ሰብአ እስራኤል አድኅኑ ርእሰክሙ ወዑቁ በእንተ እሉ ሰብእ ዘከመ ትገብሩ ።	እሱ እንዲህ አላቸው እናንተ የእስራኤል ሰዎች ! ራሳችሁን አድኑ ስለ እነዚህ ሰዎችም የምታደርጉትን ዕወቁ ።	፴፭
፴፮	ቀዲሙኒ እምቅድመዝ መዋዕል ተንሥአ ቴዎዳስ	ቀድሞም ከዚህ ዘመን በፊት ግብፃዊው ቴዎዳስ	፴፮

ዘግብፅ ወአዕበየ ርእሶ ወተለውዎ አርባዕቱ ምእት
ሰብእ ወጠፍአ ውእቱኒ ወኵሎሙ እለ አምኑ በቱ
ተዘርወ. ወኮኑ ከመ ዘኢተፈጥሩ ።
፴፯ ወእምድኅሬሁ ተንሥአ ይሁዳ ዘገሊላ በመዋዕል
ዘተጽሕፉ ሰብእ በእንተ ጸብሕት ወተለውዎ ብዙ
ኃን ሕዝብ ወሞተ ውእቱሂ ወእለ ተለውዎሂ ተዘ
ርወ. ኵሎሙ ።
፴፰ ወይእዜኒ እቤለክሙ ኅድግዎሙ ለእሉ ሰብእ ወኢት
ስሐጥዎሙ ለእመሁ ዘእምኀበ ሰብእ ዝ ምክሮሙ
ወዝ ግብሮሙ የኃልፍ ወይሠዐር ።
፴፱ ወለእመ እምኀበ እግዚአብሔር ኮነ ኢትክሉ አድኅ
ኖቶሙ ወከመ ዘምስለ እግዚአብሔር ይትበአሱ
ኢትኩኑ ።
፵ ወአሆ አበሎሙ ወጸውዕዎሙ ለሐዋርያት ወቀሠፍ
ዎሙ ወገሠፅዎሙ ኢይንግሩ እንከ በስሙ ለኢየ
ሱስ ወኅደግዎሙ ።
፵፩ ወወፅኡ እምዐውድ እንዘ ይትፌሥሑ እስመ ከፈ
ሎሙ መንፈስ ቅዱስ ከመ ያኅሥርዎሙ በእንተ
ስሙ ።
፵፪ ወኵሎ አሚረ ይፀመዱ ትምህርተ በቤተ መቅደስ
ወውስተ ቤትኒ ኢኀደጉ ነጊረ በእንተ እግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፮ ፤
<u>ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ሢመተ ዲያቆናት ።</u>

፩ ወውእተ አሚረ በዝኁ ሕዝብ ወግእዝዎሙ ለእለ
እምአረሚ አርድእት ለአይሁድ እስመ ይሬእይዎን
ለመበለታቲሆን እንዘ ኢይፀመዳ ኵሎ አሚረ ወያሰ
ትታ ተልእኮቶን ።
፪ ወጸውዕዎሙ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ለኵሉ ሕዝብ ወይ
ቤልዎሙ ኢይደልወነ ከመ ንኅድግ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወንፀመድ ማእዳተ ።
፫ ኅረዩ እምውስቴትክሙ ሰብዐተ እደወ እለ ምሉዓን
መንፈስ ቅዱስ ወጥበበ እለ ንሠይሞ ዲበ ዝ ግብር ።
፬ ወንሕነሰ ንፀመድ ጸሎተ ወመልእክተ ቃሉ ወኀብሩ
ኵሎሙ ሕዝብ ።
፭ ወሠናየ ኮነ ዝ ነገር በኀቤሆሙ ፡ ወኀረዩ እስጢፋኖ
ስሃ ብእሴ ዘምሉእ ሃይማኖተ ወመንፈስ ቅዱስ ወፊ
ልጶስ ፡ ወጰርኮሮስ ፡ ወኒቃሮና ፡ ወጢሞና ፡ ወጳር
ሜና ፡ ወኒቆላዎስ ፈላሴ ዘሀገረ አንጾኪያ ።
፮ ወአቀምዎሙ ቅድመ ሐዋርያት ወጸለዩ ወወደዩ
እደዊሆሙ ላዕሌሆሙ ።
፯ ወዐብየ ቃለ እግዚአብሔር ወበዝኁ ሕዝብ በኢየሩ
ሳሌም ፈድፋደ ወብዙኃን እምውስተ ካህናት እለ
አምኑ ።

ተነሥቶ ራሱን ከፍ ከፍ አደረገ አምላክን ነኝ አለ
አራት መቶ ሰዎችም ተከተሉት ፡ ግን እሱም ጠፋ.
ያመኑበትም ተበታተኑና እንዳልተፈጠሩ ሆኑ ።
ከሱም በኋላ ሰዎች ለግብር በተቀጠሩበት ወራት ፴፯
ገሊላዊው ይሁዳ ተነሣ ፡ እሱም ሞተ የተከተሉትም
ሁሉ ተበታተኑ ።

አሁንም እኔ ልንገራችሁ እነዚህን ሰዎች ተዉዋቸው ፴፰
አትንኳቸው ፡ ይህ ትምህርታቸው ይህ ሥራቸው
ከሰው የተገኘ ከሆነ ያልፋል ይጠፋል ።
ከእግዚአብሔር የመጣ ከሆነ ግን ልታስተዉዋቸው ፴፱
አትችሉም ፡ ግን ከእግዚአብሔር ጋር እንደሚጣላ
አትሁኑ ። ዘፍ ፳፬ ፡ ፶ ። ምዕ ፱ ፡ ፭ ።
እሺ አሰኛቸው ሐዋርያትንም ጠርተው ገርፈው እን ፵
ግዲህ ወዲህ በኢየሱስ ስም እንዳያስተምሩ ገሥ
ፀው ተዉዋቸው ። ምዕ ፳፪ ፡ ፲፱ ።
ከአደባባይም ደስ እያላቸው ወጡ ስለ ስሙ መከራ ፵፩
እንዲቀበሉ መንፈስ ቅዱስ ዓድሏቸዋልና ። ምዕ ፭ ፡
፲ - ፲፪ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲፫ ።
ሁልጊዜም በቤተ መቅደስ ጸሎትን ያዘወትሩ ነበር ፵፪
በቤትም ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ማስተ
ማርን አልተዉም ።

ምዕራፍ ፮ ፤
<u>ክፍል ፳፬ ፡ ስለ ዲያቆናት መሾም ።</u>

ያን ጊዜ ሕዝቡ በዙ ከአረማውያን ከዕርአውያን ፩
ወገን የሆኑ አርድእት አይሁድን ነቀፏቸው ፡ ሴቶቻ
ቸውን ዘወትር ሥራ ትተው ተግባረ ፈት ሆነው ፡
ያዩዋቸው ነበርና ። ምዕ ፬ ፡ ፴፭ ።
ዐሥራ ሁለቱም ሕዝቡን ሁሉ ጠርተው እንዲህ አሏ ፪
ቸው ፡ የእግዚአብሔር ቃልን ትተን የምግብ ቤት
ሠራተኞች ልንሆን አይገባንም ።
ከመካከላችሁ መንፈስ ቅዱስ ያደረባቸውን ዕው ፫
ቀት ያላቸውን በዚህ ሥራ ላይ የምንሾማቸውን ሰዎ
ችን ምረጡ ። ዘዳግ ፩ ፡ ፲፫ ። ፩ ጢሞ ፫ ፡ ፮ - ፰ ።
እኛ ግን ጸሎትን ወንጌልን ማስተማርን ሥራ አድር ፬
ገን እንይዛለን ፡ ሕዝቡም ሁሉ ተስማሙ ።
ይህም ነገር ለነሱ ዘንድ የተወደደ ሆነ ፡ መንፈስ ፭
ቅዱስ ያደረበትን ሃይማኖቱ የቀና እስጢፋኖስን
መረጡ ፡ ፊልጶስ ፡ ጰርኮሮስ ፡ ኒቃሮና ፡ ጢሞና ፡
ጳርሜና ፡ ከአንጾኪያ ሀገር የመጣ ኒቆላዎስም አብ
ረው ተመረጡ ። ምዕ ፬ ፡ ፴፮ ።
በሐዋርያት ፊትም አቆሟቸውና ጸልየው እጃቸውን ፮
በላያቸው ጭነው ሾሟቸው ። ምዕ ፩ ፡ ፳፬ ።
የእግዚአብሔርም ቃል ከፍ ከፍ አለ ፡ በኢየሩሳሌ ፯
ምም ምእመናን በዙ ፡ ከካህናትም መካከል ያመኑ
ብዙዎች ነበሩ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳ ። ቈላ ፩ ፡ ፮ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ቁመቱ ለእስጢፋኖስ ።

፰ ወእስጢፋኖስሰ ምሉአ ጸጋ እግዚአብሔር ወኃይል
ወይገብር ዐቢየ ተአምረ ወመንክረ በውስተ ሕዝብ ፤

፱ ወበ እለ ተንሥኡ እምኵራብ እንተ ስማ ሊቤርጢ
ኖን ወቀርኔዎን ወእለስክንድሬዎን ወእለሂ እምቂል
ቅያ ወእስያ ወተኃሠሥዎ ለእስጢፋኖስ ።
፲ ወስእኑ ተቃውሞቶ እስመ በጥበብ ወበመንፈስ ይት
ናገሮሙ ።
፲፩ ወእምዝ አቅፀሩ ሎቱ እደወ ሰማዕተ ሐሰት ወመሀ
ርዎሙ ከመ ይበሉ ሰማዕናሁ ለዝ ብእሲ እንዘ ይነ
ብብ ነገረ ፅርፈት ላዕለ ሙሴ ወላዕለ እግዚአብሔር ።

፲፪ ወሆከዎሙ ለሕዝብ ወለረበናት ወለጸሐፍት ወሮ
ድዎ ወሰሐብዎ ወተባጽሕዎ ኀበ ዐውድ ።

፲፫ ወአቀሙ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት ወይቤሉ ዝ ብእሲ
አበየ ያርምም እንዘ ይነብብ ፅርፈተ ዲበ ቤተ መቅ
ደስ ወዲበ ኦሪት ።
፲፬ ወሰማዕናሁ እንዘ ይብል ኢየሱስ ናዝራዊ ይነሥቶ
ለቤተ መቅደስ ወይሥዕር ኦሪተክሙ ዘወሀበክሙ
ሙሴ ።
፲፭ ወነጸርዎ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዐውደ ወርእዩ ገጾ
ከመ ገጸ መልአከ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ እስጢፋኖስ መከሰስ ።

እስጢፋኖስም የእግዚአብሔር ኃይልና ጸጋ የመላ ፰
በት ሰው ነበር ፤ በሕዝቡም መከከል ታላላቅ ተአም
ራትና ድንቅ ሥራ ይሠራ ነበር ።
ሊቤርጢኖን ከምትባለው ምኵራብ ከቀርኔዎን ከእለ ፱
ስክንድሬዎን የተነሡ ከቂልቅያ ከእስያ የሆኑ ሰዎ
ችም ነበሩና እስጢፋኖስን ተከራከሩት ።
ግን መርታት ተሳናቸው በዕውቀት በሃይማኖት ይከ ፲
ራከራቸው ነበርና ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፲፭ ።
ከዚህ በኋላ የሐሰት ምስክሮች የሚሆኑ ሰዎች አስነ ፲፩
ሡበት ፤ ይህን ሰው በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ
የስድብ ቃል ሲናገር ሰምተነዋል እንዲሉ ሐሰት አስ
ተማሯቸው ። ማቴ ፳፯ ፡ ፰ ።
ሕዝቡንና ሽማግሌዎችን ጸሐፊዎችንም አነሣሡአ ፲፪
ቸው አዳርሱን ብለው ከበው እየጐተቱ ወደ አደባ
ባይ ወሰዱት ።
የሐሰት ምስክሮች አቆሙበት እነሱንም እንዲህ አሉ ፡ ፲፫
ይህ ሰው በቤተ መቅደስ ላይ ፡ በኦሪትም ላይ ስድ
ብን ሲናገር ተው ብንለው እንቢ አለ ። ኤር ፳፯ ፡ ፲፩ ።
የናዝሬቱ ኢየሱስ ቤተ መቅደሳችሁን ያፈርሰዋል ፡ ፲፬
ሙሴ የሰጣችሁ ኦሪታችሁን ይሽራል ሲል ሰም
ተነዋል ።
በአደባባይ ተቀምጠው የነበሩት ሁሉ ተመለከቱት ፲፭
ፊቱንም የእግዚአብሔርን መልአክ ፊት ሆኖ አዩት ።
ዘዳን ፲ ፡ ፯ ። ማቴ ፲፯ ፡ ፪ ። ራእ ዮሐ ፲ ፡ ፩ ።

ምዕራፍ ፯ ፡

ክፍል ፳ወ፬ ፡ ነገር ዘተናገረ ለሊቀ ካህናት ።

፩ ወይቤሎ ሊቀ ካህናት አማንኑ ከመዝ ትቤ ።
፪ ወይቤ ስምዑ አኃዊነ ወአበዊነ አምላከ ስብሐት
አስተርአዮ ለአቡነ አብርሃም እንዘ ሀሎ በማእከለ
አፍላግ ዘሶርያ ዘእንበለ ይፍልስ ካራን ።

፫ ወይቤሎ ፃእ እምብሔርከ ወተፈለጥ እምአዝማዲከ
ወነዓ ውስተ ብሔር ዘአነ አርእየከ ።
፬ ወእምዝ ወፅአ እምከላውዴዎን ነበረ ውስተ ካራን
ወእምዝ መዊቶ አቡሁ አፍለሶ ውስተ ዛ ምድር ኀበ
ሀለውክሙ አንትሙ ይእዜ ትነብሩ ።
፭ ወኢወሀቦ በውስቴታ ርስቶ ወኢመጠነ ምክያደ
እግር ወኢምስጋረ እግር ወባሕቱ አሰፈዎ ከመ ይኩ
ንና ውእቱ ወዘርኡ እምድኅሬሁ እንዘ አልቦ ውሉድ
ይእተ አሚረ ።

፮ ወከመዝ ይቤሎ እግዚአብሔር ሀለወ ደቂቅከ ይነ
ብሩ ፈላስያነ ብሔረ ነኪር ወይቀንይዎሙ ግብፅ
ወያሐምምዎሙ አርባዕተ ምእተ ዓመተ ።

ምዕራፍ ፯ ፡

ክፍል ፳፬ ፡ ለካህናት አለቆች ስለ ተናገረው ታሪክ ።

ሊቀ ካህናቱም እውነት ነው እንዲህ ብለሃልን አለው ። ፩
እሱም እንዲህ አለ ፡ ወንድሞቻችንና አባቶቻችን ! ፪
ስሙ ወደ ካራን ከመምጣቱ አስቀድሞ በሶርያ ወን
ዞች መካከል ሳለ ለአብርሃም የክብር ባለቤት እግዚ
አብሔር ተገለጠለት ። ዘፍ ፲፩ ፡ ፴፩ ። ፲፭ ፡ ፯ ።
ከገርህ ውጣ ከዘመዶችህ ተለይ እኔ ወደ ማሳይህ ፫
ሀገርም ና አለው ። ዘፍ ፲፪ ፡ ፩ - ፲፪ ።
ከዚህ በኋላ ከከላውዴዎን ወጥቶ በካራን ተቀመጠ ፬
አባቱም ከሞተ በኋላ ዛሬ እናንተ ወደ አላችሁበት
ወደዚች አገር አመጣው ። ዘፍ ፲፩ ፡ ፴፩ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፰ ።
በውስጢም አንድ ጫማ ወይም አንድ እርምጃ እን ፭
ኳን ርስትህ ነው ብሎ አልሰጠውም ፤ ነገር ግን ያን
ጊዜ ልጅ እንኳ ሳይኖረው ራሱ ከሱም በኋላ ዘሩ
እንደሚገዛለት ተስፋ ሰጠው እንጂ ። ዘፍ ፲፪ ፡ ፯ ።
ዘዳግ ፮ ፡ ፲ ። ነህ ፱ ፡ ፰ ።
እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ፡ ልጆችህ በባዕድ ፮
አገር መጻተኞች ሆነው ይኖራሉ ፤ ግብፃውያን ይገ
ዟቸዋል አራት መቶ ዓመትም መከራ ያጸኑባቸዋል ።
ዘፍ ፲፭ ፡ ፲፫ ። ዘፀ ፲፪ ፡ ፵ ። ገላ ፫ ፡ ፲፪ ።

፯ ወለሕዝብሰ እለ ይቀንይዎሙ አነ እኴንኖሙ ይቤ እግዚአብሔር ወእምዝ ይወፅኡ ዝየ ወያመልኩኒ በዝ ብሔር ።

፰ ወወሀበ ሥርዓተ ግዝረት ወእምዝ ወለዶ ለይስሐቅ ወገዘሮ አመ ሳምንት ዕለት ወከማሁ ይስሐቅኒ ለያዕቆብ ወያዕቆብኒ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ አበው ቀደምት።

ክፍል ፻ወ፯ ፡ በእንተ ዮሴፍ ።

፱ ወአበዊነሂ ቀደምት ቀንኡ ላዕለ ዮሴፍ ወሤጥዎ ለብሔረ ግብፅ ወሀሎ እግዚአብሔር ምስሌሁ ።

፲ ወአድኅኖ እምኵሉ ምንዳቤሁ ወወሀቦ ሞገሰ ወጥበበ በቅድመ ፈርዖን ንጉሠ ግብፅ ወሤሞ ላዕለ ኵሉ ግብፅ ወሊመገበ ላዕለ ኵሉ ቤቱ ።

፲፩ ወመጽአ ረኃብ ለብሔረ ግብፅ ወበከነዓን ዐቢይ ሕማም ወኃጥኡ ዘይሴሰዩ አበዊነ ።

፲፪ ወሰምዐ ያዕቆብ ከመበ እክል በብሔረ ግብፅ ወፈነ ዎሙ ለአበዊነ ቅድመ ።

፲፫ ወሶበ ገብኡ ዳግመ ለግብፅ አፍለጦሙ በነፍሰቱ ዮሴፍ ለአኃዊሁ ወአእመሮሙ ፈርዖንሂ ለአዝማደ ዮሴፍ ።

፲፬ ወለአከ ዮሴፍ ወጼውዖሙ ለአቡሁ ወለኵሎሙ አዝማዲሁ ወከነ ፍቅዶሙ ሰብዓ ወኃምስቱ ነፍስ ።

ክፍል ፻ወ፰ ፡ በእንተ ርደተ ያዕቆብ ውስተ ግብፅ ።

፲፭ ወወረደ ያዕቆብ ብሔረ ግብፅ ወሞተ ውእቱ ፡ ወአበዊነሂ ።

፲፮ ወአፍለስዎሙ ኀበ ሴኬም ወተቀብሩ ውስተ መቃብር ዘተሣየጠ አብርሃም በወርቁ እምኀበ ደቂቀ ኤሞር በሴኬም ።

፲፯ ወአመ በጽሐ ዕድሚሁ ዘአሰፈዎ እግዚአብሔር ለአብርሃም በመሐላ በዝኁ ሕዝብ ወመልኡ ብሔረ ግብፅ ።

፲፰ እስከ አመ ነግሠ ካልእ ንጉሥ ለብሔረ ግብፅ ዘኢየአምሮ ለዮሴፍ ።

፲፱ ወውእቱ ተጠቢቦ ሣቀዮሙ ወአሕመሞሙ ለአበዊነ ወአዘዘ ይቅትሉ ኵሎ እጓለ ተባዕት ።

ክፍል ፻ወ፱ ፡ በእንተ ሙሴ ።

፳ ወውእተ አሚረ ተወልደ ሙሴ ወከነ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር ወኃፀንዎ ሠለስተ አውራኀ በቤተ አቡሁ ።

ደግሞም እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፡ በሚገዙቸው ወገኖች እኔ እፈርድባቸዋለሁ ፡ ከዚህ በኋላ ወደ ዚህ መጥተው በዚህ ቦታ ያመልኩኛል ። ፯

የግዝረትን ሥርዓት ሰጠው ከዚህ በኋላ ይስሐቅን በወለደ ጊዜ በስምንተኛው ቀን ገዘረው እንዲሁ ይስ ሐቅም ያዕቆብን ገዘረ ፡ ያዕቆብም ዐሥራ ሁለቱን ነገድ ገዘረ ። ዘፍ ፲፯ ፡ ፲ ። ዘፍ ፳፩ ፡ ፬ - ፬ ። ዘፍ ፳፭ ፡ ፳፯ ። ገላ ፫ ፡ ፲፭ - ፲፯ ። ፰

ክፍል ፻፯ ፡ ስለ ዮሴፍ ።

የቀደሙ አባቶቻችንም በዮሴፍ ላይ ቀንተው ወደ ግብፅ አገር ሸጡት ፡ እግዚአብሔር ግን አብሮት ነበር ። ዘፍ ፴፯ ፡ ፯ - ፳፰ ። መዝ ፻፭ ፡ ፲፯ ። ፱

ከመከራው ሁሉ አዳነው ፡ በግብፅ ንጉሥ በፈርዖን ፊትም ዕውቀትን መወደድን ሰጠው ፡ በቤቱ ሁሉ ላይም ሾመው ። መዝ ፻፭ ፲፯ - ፳ ። ዘፍ ፴፱ ፡ ፪ ። ፲

በግብፅ ረኃብ መጣ ፡ በከነዓንም ታላቅ ጭንቅ ሆነ አባቶቻችንም የሚበሉት አጡ ። ፲፩

ያዕቆብም በግብፅ እህል እንዳለ፤ሰምቶ አባቶቻችንን አስቀድሞ ላካቸው ። ዘፍ ፵፪ ፡ ፩ ። ፲፪

ወደ ግብፅም እንደገና፤በተመለሱ ጊዜ ዮሴፍ ለወ ንድሞቹ በሰውነቱ (በግዙርነቱ) እንዲያውቁት አደ ረገ ፡ ፈርዖንም የዮሴፍን ዘመዶች አወቃቸው ። ዘፍ ፵፭ ፡ ፩ - ፬ ። ፲፫

ዮሴፍም አባቱንና ዘመዶቹን ሁሉ እንዲጠሩአቸው ላከ ፡ ቍጥራቸውም ሰባ አምስት ነፍስ ነበር ። ዘፍ ፵፭ ፡ ፱ - ፲ ። ፲፬

ክፍል ፻፰ ፡ ያዕቆብ ወደ ግብፅ ስለ መውረዱ ።

ያዕቆብ ወደ ግብፅ ወረደ እሱም ሞተ ፡ አባቶቻች ንም ሞቱ ። ዘፍ ፵፯ ፡ ፩ ። ፵፱ ፡ ፴፫ ። ዘፀ ፩ ፡ ፮ ። ፲፭

ወደ ሴኬምም ወሰዱአቸውና አብርሃም ከኤሞር ልጆች በወርቁ በገዛው መቃብር በሴኬም ተቀበሩ ። ዘፍ ፳፫ ፡ ፲፮ - ፲፯ ። ኢያ ፳፬ ፡ ፴፪ ። ፲፮

እግዚአብሔርም ለአብርሃም በመሐላ የሰጠው ቀጠሮ በደረሰ ጊዜ ፡ እስራኤል በዙ ግብፅንም መሉ ። ዘፍ ፩ ፡ ፯ ። ፲፯

ዮሴፍ የማያውቀው ሌላ ንጉሥ በግብፅ እስከ ነገሠ ድረስ ። ፲፰

እሱም ተጠቦ አባቶቻችንን መከራ አጸናባቸው አስ ጨነቃቸው ወንድ ልጅንም ሁሉ እንዲገድሉ አዘዘ። ዘፀ ፩ ፡ ፳፪ ። ፲፱

ክፍል ፻፱ ፡ ስለ ሙሴ ።

ያን ጊዜ ሙሴ ተወለደ ፡ በእግዚአብሔር ፊትም የተወደደ ሆነ ፡ ሦስት ወር ያህልም በአባቱ ቤት አሳደጉት ። ዘፀ ፪ ፡ ፪ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፳፫ ። ፳

፳፩ ወእምዝ ገደፍዎ ውስተ ባሕር ወአንሥአቶ ወለተ ፈርዖን ወኀፀነቶ ወረሰየቶ ወልደ ።
፳፪ ወተምህረ ሙሴ ተግሣፀ ወኵሎ ጥበበ ግብፅ ወኮነ ጽኑዐ በቃሉ ወበምግባሩ ።

ክፍል ፴ ፡ በእንተ ዘከመ ሐወጾሙ ሙሴ ለአኃዊሁ ።

፳፫ ወአመ ተፈጸመ አርብዓ ዓመት ሐለየ በልቡ የሐውፆሙ ለአኃዊሁ ደቂቀ እስራኤል ።
፳፬ ወረከበ፡አሐደ ግብፃዊ እምውስቴቶሙ እንዘ ይገፍዖ ለዕብራዊ፤ ወተበቀለ ሎቱ ለውእቱ ዘተገፍዐ ወቀተሎ ለግብጻዊ ወደፈኖ ውስተ ኆፃ ።
፳፭ ወመሰሎ ዘየአምሩ አኃዊሁ ከመ በእዴሁ ይሁቦሙ እግዚአብሔር መድኃኒተ ወእሙንቱሰ ኢለበዉ ።

፳፮ ወበሳኒታ ረከበ ክልኤተ እምውስቴቶሙ እንዘ ይትበአሱ ወፈቀደ ይዕቀርሙ ወይቤሎሙ ናሁ አንትሙሰ አኃው አንትሙ ለምንት ትትዓመፁ በበይናቲክሙ ።
፳፯ ወይቤሎ ዝኩ ዘይዔምፆ ለካልኡ መኑ ሤመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ ።
፳፰ ወሚመ ትፈቅድኑ ትቅትለኒ ኪያየኒ በከመ ቀተልከ ትማልም ለግብፃዊ ።
፳፱ ወበእንተዝ ነገር ተኃጥአ ሙሴ ወነበረ ፈላሴ ብሔረ ምድያም ወወለደ በህየ ክልኤተ ደቂቀ ።

ክፍል ፴ወ፩ በእንተ ነጽሮተ ሙሴ መልአከ እግዚአብሔር ።

፴ ወተፈጺሞ አርብዓ ዓመት አስተርአዮ በገዳም በደብረ ሲና መልአከ እግዚአብሔር በነደ እሳት ።

፴፩ ወርእዮ ሙሴ አንከረ ግርማሁ ወቀርበ ይጠይቆ ወነበቦ እግዚአብሔር ወይቤሎ ።
፴፪ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ አበዊከ አምላከ አብርሃም ፣ ወአምላከ ይስሐቅ፡ ወአምላከ ያዕቆብ ፣ ወርእደ ሙሴ ወስእነ ጠይቆ ።
፴፫ ወይቤሎ እግዚአብሔር ፍታሕ አሣእኒከ እምእገሪከ እስመ ምድር ኀበ ትከይድ ቅድስት ይእቲ ።
፴፬ ርእየ ርኢኩ ሕማሞሙ ለሕዝብየ ወሰማዕኩ ገዐሮሙ ወወረድኩ ከመ እድኅኖሙ ወይእዜኒ ነዓ እፈኑከ ብሔረ ግብጽ ።

ክፍል ፴ወ፪ ፡ በእንተ ሙሴ ።

፴፭ ለውእቱ ሙሴ ዘክሕድዎ ወይቤልዎ መኑ ሤመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ ኪያሁ ፈነወ እግዚአብሔር መልአከ ወመድኅነ በእደ መልአኩ ዘአስተርአዮ በኀበ ዕፀ ጳጦስ ።

ከዚህም በኋላ ወደ ባሕር ጣሉት ግን የፈርዖን ልጅ አንሥታ አሳድጋ ልጅ አደረገችው ። ዘፀ ፪ ፡ ፲ ። ፳፩
ሙሴም ምክርን የግብፅንም ጥበብ ሁሉ ተማረ በሚናገረው በሚሠራውም ሁሉ ብርቱ ሆነ ። ፳፪

ክፍል ፴ ፡ ሙሴ ወንድሞቹን እንደ ጐበኛቸው ።

አርባ ዓመት ሲመላውም ወንድሞቹን የእስራኤልን ልጆች ሊጐበኛቸው አሰበ ። ዘፀ ፪ ፣ ፲፩ ። ፳፫
አንድ ግብፃዊ ዕብራዊውን ሲበድለው አገኘና በዚያ ለተበደለው ረድቶ ግብፃዊውን ገድሎ በአሸዋ ውስጥ ቀበረው ። ፳፬
ወንድሞቹም እግዚአብሔር በእጁ ድኅነትን እንደ ሚያደርግላቸው የሚያውቁ መስሎት ነበር ፣ እነሱ ግን አላወቁም ። ፳፭
በማግሥቱም ከመከከላቸው ሁለት ሰዎች እርስ በርሳቸው ሲጣሉ አገኘ ፣ ሊያስታርቃቸውም ፈልጎ እነሆ እናንተማ ወንድማማቾች ናችሁ ፣ እርስ በርሳችሁ ለምን ትጣላላችሁ ? አላቸው ። ፳፮
ያ ጓደኛውን የሚበድበውም በእኛ ላይ ዳኛና ፈራጅ አድርጎ ማን ሾመህ ? አለው ። ፳፯
ወይስ ትናንትና ግብፃዊውን እንደ ገደልከው እኔንም ልትገድለኝ ትፈልጋለህን ? ። ፳፰
ስለዚህም ነገር ሙሴ ኰብልሎ በምድያም አገር ስደተኛ ሆኖ ኖረ ፣ በዚያም ሁለት ልጆችን ወለደ ። ዘፀ ፪ ፣ ፲፭ ። ፳፱

ክፍል ፴፩ ፡ ሙሴ የእግዚአብሔርን መልአክ ስለ ማየቱ ።

አርባ ዓመት ሲሆነውም የእግዚአብሔር መልአክ በበረኻ በደብረ ሲና በእሳት ነበልባል ታየው ። ዘፀ ፫ ፡ ፪ ። ዘዳግ ፴፫ ፡ ፲፮ ። ፴
ሙሴም ግርማውን አይቶ አደነቀ ፣ ሊያስተውለውም ቀረበ ፡ እግዚአብሔር እንዲህ ብሎ ተናገረው ። ፴፩
የአባቶችህ ፈጣሪ የአብርሃም አምላክ ፣ የይስሐቅ አምላክ ፡ የያዕቆብ አምላክ እግዚአብሔር እኔ ነኝ ፣ ሙሴም ደነገጠና ማስተዋል ተሳነው ። ዘፀ ፫ ፣ ፮ ። ፴፪
እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ፡ ጫማህን ከእግርህ አውልቅ የቆምክባት ምድር የተቀደሰች ናትና ። ፴፫
የወገኖቼን መከራ ማየትን አይቻለሁ ጩኸታቸውንም ሰምቻለሁ ላድናቸውም ወርጃለሁ አሁንም ና ወደ ግብፅ ልላክህ ። ፴፬

ክፍል ፴፪ ፣ ሙሴ ወደ ግብፅ ስለ መላኩ ።

የከዱትን በእኛ ላይ ዳኛና ፈራጅ ማን አድርጎሃል ያሉትን ያንን ሙሴ በዕፀ ጳጦስ አጠገብ በታየው በመልአኩ ቃል ጠርቶ እሱን አዳኝና መልእክተኛ አድርጎ እግዚአብሔር ላከው ። ዘፀ ፪ ፣ ፲፬ ። ፴፭

፴፮ ወውእቱ አውፅኦሙ እንዘ ይገብር ተአምረ ወመን
ክረ በምድረ ግብፅ ወበባሕረ ኤርትራ ወበገዳም
አርባዓ ዓመተ ።
፴፯ ወውእቱ ሙሴ ይቤሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ነቢየ
ያነሥእ ለክሙ እግዚአብሔር እምአኃዊክሙ ዘከ
ማየ ወሎቱ ስምዕዎ ።
፴፰ ውእቱኬ ዘሀቀበ ተዓይኒሆሙ በገዳም ምስለ ውእቱ
መልአክ ዘተናገሮ በደብረ ሲና ወዘተናገሮሙ ለአበ
ዊነ ወውእቱ ዘተመጠወ ቃለ ሕይወት ከመ የሀበነ ።
፴፱ ወአበዩ አበዊነ ተአዝዞ ሎቱ ወኀለዉ ወሚጡ
ልበሙ ብሔረ ግብጽ ።
፵ ወይቤልዎ ለአሮን ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ
ቅድሜነ ወዘይፀብኦ ዐረነ እስመ ዝኩ ሙሴ ዘአው
ፅአነ እምድረ ግብፅ ኢነአምር ከም ምንተ ኮነ ።
፵፩ ወገብሩ ላሕመ ውእተ አሚረ ወአዕረጉ መሥዋዕተ
ለጣዖት ወተፈሥሑ በግብረ እደዊሆሙ ።
፵፪ ወተመይጠ እግዚአብሔር ወኀደጎሙ ያምልኩ ከከበ
ሰማይ በከመ ይብል መጽሐፈ ነቢያት ቦኑ መሥዋ
ዕተ ወቊርባነ ዘአባእክሙ ሊተ አርባዓ ዓመተ በገ
ዳም አ ቤተ እስራኤል ።

፵፫ አላ ነሣእክሙ ደብተራ ሞሎሕ ወኮከበ አምለ
ክሙ ዘስሙ ሬፋን ወገበርክሙ አምሳሊሁ ከመ
ትስግዱ ሎቱ ወአፈልሰክሙ ውስተ ባቢሎን ።

<u>ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ደብተራ ስምዕ ።</u>

፵፬ ወደብተራ ስምዕ እንተ ነበረት ኀበ አበዊነ በገዳም
በከመ አዘዞ ለሙሴ ዘተናገሮ ይግበራ በአርአያ ዘአ
ርአዮ ።

፵፭ ወአብእዋ ምስሌሆሙ ወተመጠውዋ አበዊነ ወኢያሱ
ውስተ በሐውርተ አሕዛብ እለ አውፅኦሙ እግዚአ
ብሔር እምቅድመ ገጾሙ ለአበዊነ እስከ አመ መዋ
ዕለ ዳዊት ።
፵፮ ዘረከበ ሞገሰ በቅድመ እግዚአብሔር ወሰአለ ይር
ከብ ማኀደሮ ለአምላከ ያዕቆብ ።

፵፯ ወዳእሙ ሰሎሞን ሐነፀ ሎቱ ቤተ ።
፵፰ ወአኮሰ ዘየኀድር ልዑል ውስተ ግብረ እደ ሰብእ
እስመ ከመዝ ይቤ ነቢይ ።
፵፱ ሰማይኒ መንበርየ ወምድርኒ መከየደ እገርየ ፡ አየኑ
ቤተ ተሐንፁ ሊተ ይቤ እግዚአብሔር ወአይኑ
መካን ውእቱ መካነ ምዕራፍየ ።

፶ አኮኑ እደውየ ገብራ ዘ ኵሎ ።

እሱም አርባ ዘመን ሙሉ በግብፅ አገር በኤርትራ ፴፮
ባሕር በበረኻ ተአምራትና ድንቅ ሥራ እየሠራ አወ
ጣቸው ። ዘፀ ፯ ፡ ፲ ። ፲፬ ፡ ፳፩ ።
ያ ሙሴ የእስራኤልን ልጆች እግዚአብሔር ከወን ፴፯
ድሞቻችሁ መካከል እንደኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላች
ኋልና ፡ እሱን ስሙት አላቸው ። ዘዳ ፲፰ ፡ ፲፭ ።
እሱን በደብረ ሲና ከነጋገረው መልአክ ጋር በምድረ ፴፰
በዳ ሠፈራቸውን የጠበቀ እሱ ነው ፡ ለእኛ ሊሰጠ
ንም የሕይወትን ቃል የተቀበለ እሱ ነው ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፫ ።
አባቶቻችንም ለሱ መታዘዝን እንቢ አሉና ከድተው ፴፱
ልባቸውን ወደ ግብፅ አገር መለሱ ።
አሮንንም በፊት በፊታችን የሚሄዱ ጣዖቶቻችንን ፵
የሚወጉ ጣዖታት ሥራልን ፡ ያ ከምድረ ግብፅ ያወ
ጣን ሙሴ ምን እንደሆነ አናውቅምና አሉት ።
ያን ጊዜም የላም ምስል ሠርተው መሥዋዕት ሠው ፵፩
ተው በእጃቸው ሥራ ደስ አላቸው ።
እግዚአብሔርም ተለያቸው የሰማይ ከከብን ያመ ፵፪
ልኩ ዘንድ ተዋቸው ፡ የነቢያት መጽሐፍ እንዲህ
እንዳለ "የእስራኤል ወገኖች ሆይ ! በውኑ በምድረ
በዳ ሳላችሁ አርባ ዘመን ሙሉ ያቀረባችሁልኝ ቍር
ባን መሥዋዕት አለን ?„ ። ኤር ፲፱ ፡ ፲፫ ።
የሞሎሕን ድንኳን አነሣችሁ እንጂ ፡ ሬፋን የሚባለ ፵፫
ውንም ከከብ አመለካችሁ እንጂ ትሰግዱለትም
ዘንድ ምስሉን አበጃችሁ ወደ ባቢሎን እንድትማ
ረኩ አደርጋችኋለሁ ተብሎ ተጽፎአል ።

<u>ክፍል ፴፫ ፡ ስለ ምስክርነቱ ድንኳን ።</u>

በአሳየው መልክ እንዲሠራት የተናገረውም እግዚአ ፵፬
ብሔር ሙሴን እንደ አዘዘው ከአባቶቻችን ዘንድ
በምድረ በዳ የነበረችው የምስክሩ ድንኳን ነበረች ።
ዘፀ ፳፭ ፡ ፵ ። ፳፮ ፡ ፴ ።
ኢያሱና አባቶቻችንም በተራ ተቀብለው እግዚአብ ፵፭
ሔር ከአባቶቻችን ፊት አስወጥቶ ወደ ሰደዳቸው
ወደ አሕዛብ ሀገር ከእነሱ ጋር አገቧት ፡ እስከ ዳዊት
ዘመንም ነበረች ። ኢያ ፫ ፡ ፲፬ ።
ዳዊት በእግዚአብሔር ፊት በለሟልነት ያገኘ ሰው ፵፮
ነበር ፡ የያዕቆብን ፈጣሪ ማደሪያ ሊሠራ ለምኖ
ነበር ። ፪ ሳሙ ፯ ፡ ፫ ። መዝ ፻፴፪ ፡ ፭ ።
ግን ሰሎሞን ቤት ሠራለት ። ፩ ነገ ፮ ፡ ፩ ። ፵፯
ግን ልዑል እግዚአብሔር የሰው እጅ በሠራው ቤት ፵፰
አያድርም ፡ ነቢይ እንዲህ ብሎአልና ።
እግዚአብሔር እንዲህ ብሎአል ፡ ሰማይ ዙፋኔ ምድ ፵፱
ርም የእግሬ መረገጫ ናት ምን ዓይነት ቤት ትሠሩ
ልኛላችሁ የማርፍበት በታስ ምን ዓይነት በታ
ነው ? ። ኢሳ ፷፯ ፡ ፩ ።
ይህንስ ሁሉ እጆቼ የፈጠሩት አይደለምን ? ። ፶

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ ፍጻሜ ነገሩ ለእስጢፋኖስ ።

፶፩ ኦ ዕሱ፡ዓነ ክሳድ ወጽሉላነ ልብ ወጽሙማነ ዕዝን
እለ ዘልፈ ታምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ከመ አበዊ
ክሙ አንትሙኒ ።
፶፪ መኑ እምነቢያት ዘኢሰደድዎ ወኢቀተልዎ አበዊ
ክሙ ወቀተልዎሙ ለእለ አቅደሙ ወዜነውዎሙ
በእንተ ምጽአቱ ለጻድቅ ዘአንትሙ ዓለውክምዎ
ወቀተልክምዎ ።
፶፫ ወነሢአክሙ ኦሪተ በሥርዓተ መላእክት ኢዐቀብ
ክሙ ።
፶፬ ወዘንተ ሰሚዖሙ ተምዕዑ ወሀብደ ልበሙ ወሐቀዩ
ስነኒሆሙ ።
፶፭ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ እስጢፋኖስ ወነጸረ
ሰማየ ርኅወ ወርእየ ስብሐተ እግዚአብሔር ወኢየ
ሱስ ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ።
፶፮ ወይቤ ናሁ እሬኢ ተርኅወ ሰማይ ወወልደ እጓለ
እመሕያው ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ።
፶፯ ወከልሑ በዐቢይ ቃል ወከደኑ ዕዘኒሆሙ ወሮድዎ
ኅቡረ ወሰሐብዎ ።
፶፰ ወአውፅእዎ አፍአ እምሀገር እንዘ ይስሕብዎ ወወ
ገርዎ ወእለሰ ቀተልዎ አዕቀቡ አልባሲሆሙ ወእን
በሩ ኀበ እገሪሁ ለወሬዛ ወልድ ዘስሙ ሳውል ።
፶፱ ወወገርዎ ለእስጢፋኖስ እንዘ ይጼሊ ወይብል አ እግ
ዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመጠዋ ለነፍስየ ።

፷ ወሰበ ሰገደ ከልሐ በዓቢይ ቃል ወይቤ እግዚአ
ሥረይ ሎሙ ዘንተ ኃጢአቶሙ ወኢትረሲ በሙ
ጌጋየ ፡ ወዘንተ ብሂሎ ኖመ ወሳውልኒ ኮነ ኅቡረ
ውእቱ ውስተ ቀቲለ ዚአሁ ።

ምዕራፍ ፰ ።

ክፍል ፴ወ፭ ፡ በእንተ ምንዳቤ ወሁከት
ዘበጽሐ በቤተ ክርስቲያን ።

፩ ወውእተ አሚረ ኮነ ዐቢይ ምንዳቤ ወሁከት በቤተ
ክርስቲያን ዘኢየሩሳሌም ወተዘርዉ ኵሉ ውስተ
በሐውርተ ይሁዳ ወሰማርያ ወገሊላ ዘእንበለ ሐዋር
ያት ባሕቲቶሙ ዘነበሩ በኢየሩሳሌም ።
፪ ወለእስጢፋኖስሰ ነሥእዎ እደው ጻድቃን ወቀበርዎ
ወአለሐውዎ ዐቢየ ላሐ ።

ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ሳውል ።

፫ ወሳውልሰ ዓዲሁ ይትቄየም አብያተ ክርስቲያናት
ወይደቢ አብያተ ሰብእ ወይስሕብ እደወ ወአንስተ
ወይሞቅሕ ።
፬ ወእለሰ ተዘርዉ አንሶሰዉ ወመሀሩ ወሰበኩ ቃለ
እግዚአብሔር ።

ክፍል ፴፬ ፡ ስለ እስጢፋኖስ የመጨረሻ ንግግር ።

እናንተም እንደ አባቶቻችሁ ዘወትር መንፈስ ቅዱ ፶፩
ስን የምታሳዝኑት የደነቈረ ልብ ድፋኖች ፡ አንገተ
ደንዳኖች ። ዘፀ ፴፪ ፡ ፱ ።
አባቶቻችሁ ከነቢያት ያላሳደዱት ያልገደሉት ማን ፶፪
አለ ? እናንተ ክዳችሁ የገደላችሁትን የአምላክን
መምጣት አስቀድመው የነገሯችሁን ገደሏቸው ።
፪ ዜና መዋ ፴፮ ፡ ፲፮ ። ማቴ ፳፫ ፡ ፴፩ ።
በመላእክት ሥርዓት ኦሪትን ተቀብላችሁ አልጠበቃ ፶፫
ችሁም ። ዘፀ ፳ ፡ ፩ ። ገላ ፫ ፡ ፲፱ ። ዕብ ፪ ፡ ፪ ።
ይህንንም ሰምተው ተበሳጩ ልባቸው ተናደደ ጥር ፶፬
ሳቸውንም አፋጩበት ። ምዕ ፭ ፡ ፴፫ ።
በእስጢፋኖስ መንፈስ ቅዱስ አደረበት ሰማይ ፶፭
ተከፍቶ አየ ፡ ኢየሱስ በእግዚአብሔር ዕሪና ተቀ
ምጦ የእግዚአብሔርን ክብር አየ ።
እነሆ ሰማይ ተከፍቶ የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ፶፮
ቀኝ ተቀምጦ አያለሁ ።
ዠሮአቸውን ይዘው አሰምተው ጮኹ በአንድነትም ፶፯
ከበው ጐተቱት ። ምዕ ፳፪ ፡ ፳ ።
እየጐተቱም ከከተማ ወደ ውጭ አውጥተው ደብድ ፶፰
በው ገደሉት ፡ የገደሉትም ሰዎች ልብሳቸውን
ሳውል ለሚባል ጐልማሳ ልጅ ያስጠብቁ ነበር ።
ጌታዬ ኢየሱስ ሆይ ! ነፍሴን ተቀበል እያለ ሲጸልይ ፶፱
እስጢፋኖስን በደንጋይ ይደበድቡት ነበር ። ሉቃ
፳፫ ፡ ፵፮ ።
ዘለፍ ባለ ጊዜም ድምፁን ከፍ አድርጎ አቤቱ ! ይህ ፷
ንን ኃጢአታቸውን ይቅር በላቸው ፡ በደልም አታ
ድርግባቸው ይህንንም ብሎ ሞተ ፡ ሳውልም በእስ
ጢፋኖስ ሞት ተባባሪ ነበር ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፴፭ ፡ በቤተ ክርስቲያን ላይ
ስለ ደረሰው መከራና ሁከት ።

በዚያ ወራት በኢየሩሳሌም ባለችው በቤተ ክርስቲ ፩
ያን ላይ ፅኑ መከራና ሁከት ኾነ ፡ በኢየሩሳሌም
ከነበሩ ከሐዋርያት በቀር በይሁዳ በሰማርያ በገሊላ
ባሉ አውራጃዎች ሁሉ ተበታተኑ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲፱ ።
እስጢፋኖስን ግን ደጋግ ሰዎች አንሥተው ቀበሩት ፪
ፅኑ ልቅሶም አለቀሱለት ። ማቴ ፲፬ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፴፮ ፡ ስለ ሳውል ።

ሳውል ግን አብያተ ክርስቲያናትን ምእመናንን ይቃ ፫
ወም ነበር ፡ የሰውንም ቤት ሁሉ ይበረብር ነበር
ወንዶችንም ሴቶችንም እየጐተተ ያሥር ነበር ።
የተበታተኑት ግን እየተዘዋወሩ የእግዚአብሔርን ፬
ቃል ሰበኩ አስተማሩ ።

ክፍል ፴ወ፮ ፡ በእንተ ፊልጶስ ።

፭ ወወረደ ፊልጶስ ሀገረ ሰማርያ ወሰበከ ሎሙ በእ
ንተ ክርስቶስ ።
፮ ወአፅምዕዎ ሕዝብ ዘይነግሮሙ ፊልጶስ ወሰምዕዎ
ኅቡረ ወያነክሩ ወይሬእዩ ተአምረ ወመንክረ ዘይገ
ብር ።
፯ ወብዙኃን አጋንንት እኩያን ይኬልሑ በዐቢይ ቃል
ወይወፅኡ ወብዙኃን ስዉሳን ወሐንካሳን የሐይዉ ።
፰ ወኮነ ዐቢይ ፍሥሐ በይእቲ ሀገር ።

ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ ሲሞን መሠርይ ።

፱ ወሀሎ ፩ዱ ብእሲ በይእቲ ሀገር ዘስሙ ሲሞን ወያ
ስሕቶሙ ለሕዝበ ሰማርያ ዘሥራይ ብእሲሁ ወይሬሲ
ርእሶ ዐቢየ ።
፲ ወያፀምዕዎ ንኡሶሙ ወዐቢዮሙ ወይብሉ ዝ ውእቱ
ኃይለ እግዚአብሔር ዐቢይ ።
፲፩ ወይትአመንዎ እስመ ጕንዱይ መዋዕል እምዘአስ
ሐቶሙ በሥራዩ ።
፲፪ ወሰበ አምንዎ ለፊልጶስ ዘሰበከ ሎሙ በእንተ መን
ግሥተ እግዚአብሔር ወበስመ ኢየሱስ ክርስቶስ
እድ ወአንስት ተጠምቁ ።
፲፫ ወሲሞንሂ መሠርይ አምነ ወተጠምቀ ወነበረ ይፀ
መዶ ለፊልጶስ እስመ ይሬኢ ተአምረ ወመንክረ ዘይ
ከውን በእደዊሁ ወያነክር ወይዴመም ።

ክፍል ፴ወ፰ ፡ በእንተ ተፈንዎተ ጴጥሮስ
ወዮሐንስ ኀበ ሰማርያ ።

፲፬ ወሰበ ሰምዑ ሐዋርያት እለ ሀለዉ ኢየሩሳሌም ከመ
ተወክፉ ሰብአ ሰማርያ ቃለ እግዚአብሔር ፈነዉ
ኀቤሆሙ ጴጥሮስሃ ወዮሐንስሃ ።
፲፭ ወወረዱ ወጸለዩ ላዕሌሆሙ ከመ ይንሥኡ መንፈሰ
ቅዱሰ ።
፲፮ እስመ አዲሁ ኢወረደ መንፈስ ቅዱስ ወኢዲበ አሐ
ዱሂ እምውስቴቶሙ ዳእሙ ተጠምቁ በስሙ ለእግ
ዚእ ኢየሱስ ።
፲፯ ወእምዝ ወደዩ ሐዋርያት እደዊሆሙ ላዕሌሆሙ
ወነሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ።

ክፍል ፵ ፡ በእንተ ሲሞን መሠርይ ።

፲፰ ወሰበ ርእየ ሲሞን ከመ ኀበ ወደዩ እደዊሆሙ ሐዋ
ርያት ይወርድ መንፈስ ቅዱስ አምጽአ ሎሙ ንዋየ ።
፲፱ ወይቤሎሙ አብሑኒ ሊተኒ ወሀቡኒ ከመ ኀበ ወደ
ይኩ እዴየ ይረድ መንፈስ ቅዱስ ።
፳ ወይቤሎ ጴጥሮስ ወርቅከሰ ወብሩርከ ምስሌከ ለይኩ

ክፍል ፴፮ ፡ ስለ ፊልጶስ ።

ፊልጶስም ወደ ሰማርያ ወርዶ ስለ ክርስቶስ ሰበከላ ፭
ቸው ። ምዕ ፮ ፡ ፭ ።
ሕዝቡም ፊልጶስ የሚያስተምራቸውን አዳመጡት ፮
አንድ ሆነውም ተቀበሉት የሚያደርገውንም ተአም
ራትና ድንቅ ሥራ እያዩ ያደንቁ ነበር ።
ብዙዎች ክፉዎች አጋንንትም እየጮኹ ይወጡ ነበር ፯
ብዙዎችም ልምሾዎችና አንካሶችም ይፈወሱ ነበር ።
በዚያች ሀገርም ፍጹም ደስታ ሆነ ። ዮሐ ፬ ፡ ፵ ። ፰

ክፍል ፴፯ ፡ ስለ ሥራየኛው ሲሞን ።

በዚያች ሀገር ሲሞን የሚባል አንድ ሰው ነበር የሰ ፱
ማርያ ሰዎችንም ያስታቸው ነበር ፡ ሰውየው ሥራየኛ
ነበር ፡ ራሱንም ታላቅ ያደርግ (ኢምላክ ነኝ) ይል
ነበር ።
ትንሹም ትልቁም ነገሩን ይቀበሉት ነበር ፡ ይህ ፲
ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ነው ይሉ ነበር ።
ይታመኑትም ነበር ፡ በሥራይ ካሳታቸው ብዙ ዘመን ፲፩
ሆኖታልና ።
ፊልጶስም ስለ እግዚአብሔር መንግሥት የሰበከላ ፲፪
ቸውን ባመኑት ጊዜ ወንዶችም ሴቶችም በኢየሱስ
ክርስቶስ ተጠመቁ ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፱ ።
ሥራየኛው ሲሞን አምኖ ተጠመቀና ፊልጶስን ይከ ፲፫
ተል ነበር ፡ በፊልጶስ እጅ የሚደረገውን ተአምራ
ትና ምልክት ያይ ነበርና ይደነቅ ይገረምም ነበር ።

ክፍል ፴፰ ፡ ጴጥሮስና ዮሐንስ
ወደ ሰማርያ ስለ መላካቸው ።

በኢየሩሳሌም ያሉ ሐዋርያትም የሰማርያ ሰዎች የእ ፲፬
ግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ በሰሙ ጊዜ ጴጥ
ሮስንና ዮሐንስን ወደነርሱ ላኳቸው ።
ወርደውም መንፈስ ቅዱስን እንዲቀበሉ ጸለዩላቸው። ፲፭
በጌታችን በኢየሱስ ስም ተጠመቁ እንጂ ፡ ከመካከ ፲፮
ላቸው በአንዱም ላይ ስንኳ መንፈስ ቅዱስ ገና
አልወረደምና ።
ከዚህም በኋላ ሐዋርያት እጃቸውን ጫኑባቸው መን ፲፯
ፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ ።

ክፍል ፵ ፡ ስለ መሠርይ ሲሞን ።

ሲሞንም ሐዋርያት እጃቸውን በጫኑበት ሰው ላይ ፲፰
መንፈስ ቅዱስ እንደሚወርድ ባየ ጊዜ ፡ ገንዘብ
አመጣላቸው ።
ለኔም ፍቀዱልኝ እጄን በጫንኩበት ሰው ላይ መን ፲፱
ፈስ ቅዱስ እንዲወርድበት ሥልጣን ስጡኝ አላቸው ።
ጴጥሮስም እንዲህ አለው ፡ ወርቅና ብርህስ ካን ፳

ንከ ለሐርትምና ይመስለከኑ ዘበወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር ።
፳፩ አልብከ መክፈልት ወርስት ውስተዝ ነገር እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልብከ በቅድመ እግዚአብሔር ።
፳፪ ወነስሕ ወተመየጥ ይእዜኒ እምእከይከ ወተጋነይ ለእግዚአብሔር ለእመ የኅድግ ለከ እከየ ልብከ ፤
፳፫ እስመ ከመ ሕምዝ መሪር እሬእየከ ወውስተ ማእሠረ ዐመፃ ሀሎከ ።
፳፬ ወተሰጥዎሙ ሲሞን ወይቤሎሙ ሰአሉ ሊተ አንትሙ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ኢይብጽሐኒ ወኢምንትኒ እምዘ ትቤሉኒ ።
፳፭ ወእሙንቱሰ ሶበ ነገሩ ወአስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ተሰውጡ ኢየሩሳሌም ወመሀሩ ቃለ እግዚአብሔር ውስተ ብዙኃት አህጉረ ሰማርያ ።

ክፍል ፵ወ፩ ፡ በእንተ ፊልጶስ ወብእሲ ኢትዮጵያዊ ።

፳፮ ወነበበ መልአከ እግዚአብሔር ለፊልጶስ ወይቤሎ ተንሥእ ወሑር ጊዜ ቀትር ፍኖተ በድው ዘያወርድ እምኢየሩሳሌም ለጋዛ ።
፳፯ ወተንሥአ ወሖረ ወረከበ ብእሴ እምሰብአ ኢትዮጵያ ኅፅዋ ለህንደኬ ንግሥተ ኢትዮጵያ ወመጋቢሃ ውእቱ ላዕለ ኵሉ መዛግብቲሃ ወሖረ ኢየሩሳሌም ይስግድ ።
፳፰ ወእንዘ ይገብእ ነበረ ዲበ ሠረገላሁ ወያነብብ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ።
፳፱ ወይቤሎ መንፈስ ቅዱስ ለፊልጶስ ሑር ትልዎ ለዝ ሠረገላ ።
፴ ወሮፀ ፊልጶስ ወበጽሐ ወሰምዖ ያነብብ መጽሐፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤሎ ተአምርኑ እንከ ዘታነብብ ።
፴፩ ወይቤሎ ኅፅው በአይቴ አአምር ለእመ አልቦ ዘመሀረኒ ወአስተብቍዖ ለፊልጶስ ከመ ይዕርግ ወይንበር ኅቡረ ምስሌሁ ።
፴፪ ወነገረ መጽሐፍሰ ኀበ ያነብብ ከመዝ ይብል መጽአ ከመ በግዕ ይጠበሕ ወከመ በግዕ ዘኢይነብብ በቅድመ ዘይቀርፆ ከማሁ ኢከሠተ አፉሁ በሕማሙ ።
፴፫ ወተንሥአ እምኵነኔ ወእምነ ሞቅሕ ወመኑ ይነግር ልደቶ እስመ ተአተተ እምድር ሕይወቱ ።
፴፬ ወተመይጠ ኀበ ፊልጶስ ውእቱ ኅፅው ወይቤሎ ብቍዓኒ ወንግረኒ በእንተ መኑ ይብል ነቢይ ከመዝ በእንተ ርእሱኑ ወሚመ፡ በእንተ ካልእ ።
፴፭ ወከሠተ አፉሁ ፊልጶስ ወአኀዘ ይምሀሮሙ በእንተ ኢየሱስ ወይፌክር ሎቱ በውእቱ መጽሐፍ ።
፴፮ ወእንዘ የሐውሩ በጽሑ ኀበ ማይ ወይቤሎ ውእቱ ኅፅው ነዋ ማይ ወመኑ ይከልአኒ ተጠምቆ ።
፴፯ ወይቤሎ ፊልጶስ ይደልወከ ከመ ትእመን በኵሉ

ተው ጋር ለጥፋት ይሁን የእግዚአብሔርን ስጦታ በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን ? ።
በእግዚአብሔር ፊት ልብህ የቀና አይደለምና በዚህ ነገር ዕድል ፈንታ የለህም ። ፳፩
አሁንም ተመለስና ንስሐ ግባ የልቡናህን ክፋት ይተውልህም እንደሆን እግዚአብሔርን ለምን ። ፳፪
እንደ መርዝ መራራ ሆነህ አይሃለሁ በኃጢአት ትብትብ ተይዘሃልና ። ፳፫
ሲሞንም መልሶ ካላችሁኝ ሁሉ ምንም ምን እንዳይደርስብኝ እናንተ ወደ እግዚአብሔር ለምኑልኝ አላቸው ። ፳፬
እነርሱም የእግዚአብሔርን ቃል ከተናገሩና ከመሰከሩ በኋላ በብዙዎች የሰማርያ አውራጃዎች የእግዚአብሔርን ቃል አስተምረው ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ ። ፳፭

ክፍል ፵፩ ፡ ስለ ፊልጶስና ስለ ኢትዮጵያዊው ሰው ።

የእግዚአብሔር መልአክም ፊልጶስን በቀትር ጊዜ ተነሣና ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ በሚያወርደው በምድረ በዳው መንገድ ሂድ ብሎ አነጋገረው ። ፳፮
ተነሥቶም በሄደ ጊዜ ከኢትዮጵያ ሰዎች አንድ ሰው አገኘ ፤ ሰውዬውም የኢትዮጵያዊት የንግሥት የህንደኬ ባለሟል ነበር ፤ በሃብቷም ሁሉ ላይ በጅሮንድ ነበር ሊሰግድም ወደ ኢየሩሳሌም ሄዶ ነበር ። ፳፯
ሲመለስም በሠረገላው ላይ ተቀምጦ የነቢዩ የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር ። ፳፰
መንፈስ ቅዱስም ፊልጶስን ይህን ሠረገላ ተከትለኸው ሂድ አለው ። ፳፱
ፊልጶስም ሮጦ ደርሶ የነቢዩን የኢሳይያስ መጽሐፍ ሲያነብ ሰማውና የምታነበውን ታውቀዋለህን አለው። ፴
ዣንደረባውም ያስተማረኝ የሌለ በምን አውቀዋለሁ ? ወደ ሠረገላውም ወጥቶ አብሮት ይቀመጥ ዘንድ ፊልጶስን ለመነው ። ፴፩
የሚያነበው የመጽሐፉ ፍሬ ነገርም እንዲህ የሚል ነበር ፤ እንደ በግ ሊታረድ መጣ በሚሸልተው ፊት እንደማይናገር በግም እንዲሁ መከራ ሲያፀኑበት አልተናገረም ። ኢሳ ፶፫ ፥ ፯ ። ፴፪
ሞትን ድል ነሥቶ መግነዙን ፈትቶ ተነሣ፤ መነሣቱን ማን ይናገራል ? ኑሮው ከምድር ተፈጽሞአልና ። ፴፫
ዣንደረባውም ወደ ፊልጶስ ተመልሶ ነቢይ ስለማን እንዲህ ይላል ፤ ስለራሱ ነው ? ወይስ ስለ ሌላ ? እባክህ ንገረኝ አለው ። ፴፬
ፊልጶስም አንደበቱን ከፈተ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም በዚያው ባለው መጽሐፍ ያስተምረው ጀመር ። ፴፭
ሲሄዱም ከውኃ ደረሱ ዣንደረባውም ውኃ ይኸው! ብጠመቅ ማን ይከለክለኛል ? አለው ። ፴፮
ፊልጶስም በፍጹም ልብህ ልታምን ይገባሃል አለው ፴፯

ልቡናከ፡ ወእውሥአ ውእቱ ሕፅው ወይቤ አነ እአ
ምን ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ወልዱ ለእግ
ዚአብሔር ።
፴፰ ወአዘዘ ያቅሙ ሠረገላሁ ወአቀሙ ወወረዱ ኅቡረ
ኀበ ማይ ፊልጶስ ወውእቱ ኅፅው ወአጥመቆ ።

፴፱ ወወፂአሙ እማይ መንፈሰ እግዚአብሔር መሰጠ
ለፊልጶስ ወኢርእዮ እንከ ውእቱ ኅፅው ፡ ወአተወ
ብሔሮ እንዘ ይትፌሣሕ ።

፵ ወበጽሐ ፊልጶስ ሀገረ አዛጦን ወአንሶሰወ ወመሀረ
በኵሉ አህጉር እስከ በጽሐ ቂሣርያ ።

ምዕራፍ ፱ ።

<u>ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ መበሕት ዘከነት</u>

<u>ለሳውል እምኀበ ሊቀ ካህናት ።</u>

፩ ወሳውልሰ ዓዲሁ ይትቈየም አብያተ ክርስቲያናት
ወይቀትሎሙ ለአርዳአ እግዚእነ ።
፪ ወሖረ ኀበ ሊቀ ካህናት ወሰአለ በኀቤሁ መጽሐፈ
መበሕት ለሀገረ ደማስቆ ወለመኳርብት ለእመበ
ዘይረክብ በፍኖት እደወ ወአንስተ ከመ ያእትዎሙ
ኢየሩሳሌም ሙቁሓኒሆሙ ።
፫ ወእንዘ የሐውር ሶበ አልጸቀ ለሀገረ ደማስቆ ግብተ
በረቀ መብረቅ እምሰማይ ላዕሌሁ ።

<u>ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ጽዋዔሁ ለሳውል ።</u>

፬ ወወድቀ ውስተ ምድር ወሰምዓ ቃለ ዘይቤሎ
ሳውል ሳውል ለምንት ትሰድደኒ ።
፭ ወይቤሎ መኑ አንተ እግዚኦ ፡ ወይቤሎ አነ ውእቱ
ኢየሱስ ናዝራዊ ዘአንተ ትሰድደኒ ይብእሰከ ረጊፅ
ውስተ ቀኖት በሊሕ ።
፮ ወይቤሎ እግዚኦ ምንትኑ ትፈቅድ እግበር አነ ወይ
ቤሎ እግዚእ ተንሥእ ወበእ ሀገረ ወበህየ ይነግሩከ
ዘይደልወከ ትግበር ።
፯ ወሰብእሰ እለ ምስሌሁ ቆሙ ያፀምኡ ነገሮ ወአልቦ
ዘይሬእዩ ።
፰ ወተንሥአ ሳውል እምድር ወእንዘ ክሡታት አዕይ
ንቲሁ አልቦ ዘይሬኢ ወእንዘ ይመርሕዎ አብእዎ
ደማስቆ ።
፱ ወነበረ ህየ ሠሉሰ ዕለተ እንዘ ኢይሬኢ ወኢይበልዕ
ወኢይሰቲ ።

<u>ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ሐናንያ ።</u>

፲ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ደማስቆ ዘእምውስተ
አርድእት ዘስሙ ሐናንያ ወአስተርአዮ እግዚእነ
በራእይ ወይቤሎ ሐናንያ ወይቤ ነየ እግዚኦ ።

ጃንደረባውም መልሶ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብ
ሔር ልጅ እንደሆነ አምናለሁ ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፮ ።
ማር ፲፮ ፡ ፲፯ ።
ሠረገላውንም እንዲያቆሙ አዘዘ ፡ ሠረገላውንም አቁ ፴፰
መው ፊልጶስና ጃንደረባው በአንድነት ወደ ወኃው
ወረዱና አጠመቀው ።
ከወኃውም ከወጡ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ ፴፱
ፊልጶስን ነጥቆ ወሰደው ፡ ጃንደረባውም ከዚያ
ወዲያ አላየውም ደስ እያለውም ወደ አገሩ ገባ ።
፩ ነገ ፲፰ ፡ ፲፪ ።
ፊልጶስም አዛጦን ወደ ምትባል ሀገር ደረሰ ፡ በሀገ ፵
ሩም ሁሉ እየተዘዋወረ ቂሣርያ እስኪደርስ ድረስ
አስተማረ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፰ - ፱ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

<u>ክፍል ፺፪ ፡ ከሊቀ ካህናት ለሳውል</u>

<u>ስለ ተሰጠችው ሥልጣን ።</u>

ሳውል ግን አሁንም ቤተ ክርስቲያንን ይቃወም የጌ ፩
ታችንን ደቀ መዛሙርት ያሳድድ ነበር ።
ወደ ካህናቱ አለቃም ሄዶ ምናልባት ወንዶችን ሴቶ ፪
ችን በመንገድ ያገኝ እንደሆነ አስሮ ወደ ኢየሩሳሌም
ይመልሳቸው ዘንድ ለደማስቆ ሀገርና ለምኵራቦቹ
የፈቃድ ደብዳቤ ከሊቀ ካህናቱ ሊሰጠው ለመነ ።
ሲሄድም ወደ ደማስቆ አገር አቅራቢያ በደረሰ ጊዜ ፫
መብረቅ ድንገት ከሰማይ ብልጭ አለበት ።

<u>ክፍል ፺፫ ፡ ሳውል ስለ መጠራቱ ።</u>

በምድር ላይም ወደቀ ወዲያውም ሳውል ሳውል ፬
ለምን ታሳድደኛለህ ? የሚል ቃል ሰማ ።
ሳውልም አቤቱ ! አንተ ማነህ ? አለው ፡ አንተ የምታ ፭
ሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ ነኝ ፡ በሾለውን ብረት ላይ
ብትረግጥ ላንተ ይብስብሃል አለው ። ምዕ ፳ ፡ ፴፱ ።
አቤቱ ምን እንዳደርግ ትሻለህ ? ተነሥና ወደ ከተማ ፮
ግባ ከዚያ ልታደርገው የሚገባህን ይነግሩሃል አለው።

ከርሱ ጋር ቆመው የነበሩት ሰዎች ግን ንግግሩን ፯
ይሰሙ ነበር ፡ ግን የሚያዩት አልነበረም ።
ሳውል ከምድር ተነሣ ግን ዓይኖቹ ተገልጠው ሳሉ ፰
የሚያየው አልነበረም እየመሩም ወደ ደማስቆ አገ
ቡት ።
በዚያም ሳያይ ሳይበላ ሳይጠጣ ሦስት ቀን ሰነበተ ። ፱

<u>ክፍል ፺፬ ፡ ስለ ሐናንያ ።</u>

ከዚያም በደማስቆ ከሐዋርያት ወገን ሐናንያ የሚ ፲
ባል ሰው ነበር ፡ ጌታም በራእይ ተገለጠለት ሐናን
ያም አቤቱ ጌታዬ ! እነሆኝ ፡ አለው ።

፲፩ ወይቤሎ እግዚእነ ተንሥእ ወሑር ስኰተ እንተ ይብልዋ ርትዕት ወኅሥሥ በቤተ ይሁዳ ዘስሙ ሳውል ዘሀገረ ጠርሴስ እስመ ውእቱ ናሁ ይጼሊ ።

፲፪ ወእንዘ ይጼሊ ሳውል አስተርአዮ ብእሲ በአምሳለ ሐናንያ በአ ኀቤሁ ወወደየ እዴሁ ዲቤሁ ከመ ይርአይ ።

፲፫ ወአውሥአ ሐናንያ ወይቤ እግዚኦ ሰማዕኩ በእንተ ውእቱ ብእሲ በኀበ ብዙኃን ኵሎ ዘይገብር እኩየ ዲበ ቅዱሳኒከ በኢየሩሳሌም ።

፲፬ ወበዝየኒ አስተበዊሖ በኀበ ሊቀ ካህናት ዘመጽአ ከመ ይሞቅሖሙ ለኵሎሙ እለ ይጼውዑ ስመከ ።

፲፭ ወይቤሎ እግዚእነ ተንሥእ ወሑር እስመ ንዋየ ኅሩየ ረሰይክዎ ሊተ ከመ ይፀውር ስምየ በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወደቂቀ እስራኤል ።

፲፮ ወአነ እርእዮ መጠነ ሀለዎ ይሕምም በእንተ ስምየ ።

ክፍል ፵ወ፫ ፡ በእንተ ድኅነተ ሳውል ወስብከቱ ።

፲፯ ወሰቤሃ ሖረ ሐናንያ ወበአ ቤቶ ወወደየ እዴሁ ዲቤሁ ወይቤሎ ሳውል እኁየ ፈነወኒ ኀቤከ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘአስተርአየከ በፍኖት እንዘ ትመጽእ ከመ ትርአይ ወይምላእ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌከ ።

፲፰ ወሰቤሃ ተሥዕና እምአዕይንቲሁ ከመ ዘማሬት ወተከሥታ አዕይንቲሁ ወርእየ ሶቤሃ ወተንሥአ ወተጠምቀ ።

፲፱ ወበልዐ እክለ ወጸንዐ ወነበረ ደማስቆ ኅዳጠ መዋዕለ ምስለ አርድእት ።

፳ ወሰበከ በጊዜሃ በምኵራባት ወመሀረ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዘ ይብል ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ።

፳፩ ወአንከሩ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ወይቤሉ አኮኑ ዝንቱ ዘከነ ይሰድዶሙ ለእለ ይሰምዩ ዘንተ ስመ በኢየሩሳሌም ወዝየኒ በእንተዝ መጽአ ከመ ይሞቅሖሙ ወይሰዶሙ ኀበ ሊቀ ካህናት ።

፳፪ ወሳውልሰ ፈድፋደ ይጸንዖሙ ወይመውዖሙ ለአይሁድ እለ ይነብሩ ደማስቆ ወያበጽሖ ሎሙ ከመ ውእቱ ክርስቶስ ።

ክፍል ፵ወ፬ ፡ በእንተ ምክረ አይሁድ ላዕለ ሳውል ።

፳፫ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ተማከሩ አይሁድ ይቅትልዎ ለሳውል ።

፳፬ ወአእመሮሙ ሳውል ምክሮሙ ዘይፈቅዱ ይግበሩ ላዕሌሁ ወየዓቅቡ አናቅጸ ሀገር መዓልተ ወሌሊተ ከመ ይቅትልዎ ።

ጌታም ተነሥና ቀጥተኛ ወደ ምትባለው መንገድ ሂድ በይሁዳ ቤትም ጠርሴስ ከሚባል ሀገር የመጣ ሳውል የሚባል ሰው ፈልግ አለው ፤ እሱ ይጸልይ ነበርና ። ምዕ ፳፩ ፡ ፴፱ ። ፲፩

ሳውልም ሲጸልይ ሳለ ሐናንያን የመሰለ ሰው ታየው ወደርሱም ቀርቦ ያይ ዘንድ እጁን ሚነበት ። ፲፪

ሐናንያ ግን መልሶ እንዲህ አለ ፤ አቤቱ ! ስለዚያ ሰው ከብዙ ሰዎች በኢየሩሳሌም በቅዱሳኖችህ ላይ የሚ ያደርገውን ክፉ ነገር ሁሉ ሰምቻለሁ ። ፲፫

ወደዚህም ከካህናቱ አለቃ አስፈቅዶ የመጣ ስምህን የሚጠሩትን ሁሉ ሊያስር ነው ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፪ ። ፲፬

ጌታችንም ተነሥና ሂድ በአሕዛብ በነገሥታት በእስራኤል ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ይጠራ ያስተምር ዘንድ ለኔ የተመረጠ ዕቃ አድርጌዋለሁ ። ምዕ ፳፭ ፡ ፲፪ ። ሮሚ ፩ ፡ ፩ ። ፲፭

እኔም ስለ ስሜ መከራ ይቀበል ዘንድ እንዳለው አሳየዋለሁ ። ቀ ፳፫ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፫ ። ፲፮

ክፍል ፵፫ ፡ ሳውል ስለ መዳኑና ስለ ማስተማሩ ።

ያን ጊዜም ሐናንያ ሄደ ሳውልም ወዳለበት ቤት ገብቶ ወንድሜ ሳውል በመንገድ ስትመጣ የታየህ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወዳንተ ልኮኛል እይ ፤ የመንፈስ ቅዱስም ጸጋ ይምላብህ አለው ። ፲፯

ያን ጊዜም የሸረሪት ድር የመሰለ ነገር ከዓይኖቹ ላይ ተገፎ ወደቀ ፤ ያን ጊዜም ዓይኖቹ ተገለጡ ወዲያውም ተነሥቶ ተጠመቀ ። ፲፰

እኽልም በላ ከድካም በረታ ጥቂት ቀንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር በደማስቆ ሰነበተ ። ፲፱

በዚያው ጊዜም የእግዚአብሔር ልጅ ነው ብሎ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ በየምኵራቦቹ አስተማረ ። ፳

የሰሙትም ሁሉ በኢየሩሳሌም ይህን ስም የሚጠሩት ሁሉ ያሳድድ የነበረው ይህ አልነበረምን ! ወደዚህስ የመጣው አሥሮ ወደ ሊቀ ካህናቱ ሊወስዳቸው አይደለም ? ብለው አደነቁ ! ። ቀ ፩ ፡ ፲፬ ። ፳፩

ሳውል ግን በደማስቆ ይኖሩ የነበሩ አይሁድን ይከራከራቸውና ይረታቸው ነበር ፤ የሰቀሉትም እርሱ ክርስቶስ እንደሆነ ያስረዳቸው ነበር ። ምዕ ፲፰ ፡ ፳፰ ። ፳፪

ክፍል ፵፬ ፡ አይሁድ በሳውል ላይ ስለ አደረጉት ምክር ።

ከብዙ ቀን በኋላም አይሁድ ሳውልን ይገድሉት ዘንድ ተማከሩ ። ፳፫

ሳውልም በርሱ ላይ ሊያደርጉት የሚሹትን አወቀ በቻው ሊገድሉትም ቀንም ሌትም የከተማው በር ይጠብቁ ነበር ። ፳፬

ክፍል ፵ወ፯ ፡ በእንተ ሑረቱ ለሳውል ኢየሩሳሌም ወተራክቦቱ ምስለ ሐዋርያት ።

፳፭ ወነሥእዎ አርድእት ሌሊተ ወአውረድዎ በአስፈሬድ
እንተ ተድባበ ቅጽር ።

፳፮ ወበጺሖ ሳውል ኢየሩሳሌም ኀሠሦሙ ለአርድእት
ይትራከቦሙ ወፈርህዎ ኵሎሙ ወኢአምንዎ ከመ
ከነ ረድአ ለእግዚእነ ።

ክፍል ፵ወ፰ ፡ ስምዑ ለበርናባስ በእንተ ሳውል ።

፳፯ ወነሥኦ በርናባስ ወወሰዶ ኀበ ሐዋርያት ወነገሮሙ
ዘከመ አስተርአዮ እግዚእነ በፍኖት ወዘከመ ተናገ
ሮሙ ወዘከመ መሀረ በስሙ ለኢየሱስ በደማስቆ ።

፳፰ ወነበረ ይበውእ ወይወፅእ ምስሌሆሙ በኢየሩሳሌም
ወይሜህር ክሡተ በስሙ ለእግዚእ ኢየሱስ ።
፳፱ ወይትዋቀሦሙ ለአረሚ ወፈቀዱ ካዕበ እሙንቱ
ይቅትልዎ ።

ክፍል ፵ወ፱ ፡ በእንተ ተፈንዎቱ ለሳውል ጠርሴስ ወሀድአተ አብያተ ክርስቲያናት ።

፴ ወአእሚሮሙ ቢጹ አውረድዎ ቂሣርያ ወእምዝ ፈነ
ውዎ ጠርሴስ ።
፴፩ ወነበራ ኵሎን አብያተ ክርስቲያናት ዘይሁዳ ወሰማ
ርያ ወገሊላ በሰላም ወተሐንፃ ወሖራ በፍርሃተ እግ
ዚአብሔር ወበዝኁ ሕዝብ በትምህርተ መንፈስ
ቅዱስ ።

ክፍል ፶ ፡ ዘከመ አንሰሰወ ጴጥሮስ ለስብከት ።

፴፪ ወእምዝ አንሰሰወ ጴጥሮስ በኀበ ኵሎሙ ቅዱሳን
እለ ይነብሩ ልዳ ።
፴፫ ወረከበ በህየ ብእሴ ዘስሙ ኤንያ ወሰመንቱ ዓመቱ
እምዘደወየ ወሰከበ ውስተ ዓራት እስመ ውእቱ
መፃጕዕ ።
፴፬ ወይቤሎ ጴጥሮስ ኤንያ ተሣሃለከ ያሕዩከ ኢየሱስ
ክርስቶስ ተንሥእ ወንሣእ ዐራተከ ወተንሥአ ሶቤሃ
ወነሥአ ዓራቶ ።
፴፭ ወርእይዎ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ልዳ ወሲዶና ወተ
መይጡ ኀበ እግዚእነ ።

ክፍል ፶ወ፩ ፡ በእንተ አሐቲ ረድእት ።

፴፮ ወበሀገረ ኢዮጴ ሀለወት አሐቲ ረድእት እንተ ስማ
ጣቢታ ዘበትርጓሜሁ ይብልዋ ዶርቃስ ወይጠል
ብሂል ወብዙኀ ምግባረ ሠናየ ትገብር ወትሁብ
ምጽዋተ ።

ክፍል ፵፯ ፡ ሳውል ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መሄዱና ከሐዋርያት ጋር ስለ መገናኘቱ ።

ደቀ መዛሙርቱ ሌሊት ወስዱት በቅርጫት ላይም ፳፭
አድርገው በቅርፁ ድምድም ላይ አወረዱት ። ፪ ቆሮ
፲፩ ፡ ፴፪ - ፴፫ ።
ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ሊገናኛቸው ፳፮
ደቀ መዛሙርቱን ፈለጋቸው ፣ ሁሉም ፈሩት የጌ
ታችን ደቀ መዝሙር እንደሆነም አላመኑትም ነበ
ርና ። ገላ ፩ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፵፰ ፡ በርናባስ ስለ ሳውል የሰጠው ምስክርነት ።

በርናባስም አግኝቶ ወደ ሐዋርያት ወሰደው ጌታችን ፳፯
በመንገድ እንደ ተገለጠለት እንደ አነጋገረውና በደማ
ስቆስም በኢየሱስ ስም እንደ አስተማረ አሚወታ
ቸው ። ቊ ፳ ።
በኢየሩሳሌምም አብሯቸው ይወጣ ይገባ ነበረ የጌ ፳፰
ታችን የኢየሱስንም ስም በግልጥ ያስተምር ነበረ ።
አረማውያንንም ይከራከራቸው ነበር እነሱም ደግሞ ፳፱
ሊገድሉት ፈለጉ ።

ክፍል ፵፱ ፡ ሳውል ወደ ጠርሴስ ስለ መላኩና ስለ አብያተ ክርስቲያናት ፀጥታ ።

ባልንጀሮቹም ባወቁ ጊዜ ወደ ቂሣርያ አወረዱት ፴
ወደ ጤርሴስም ላኩት ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፭ ።
በይሁዳ በሰማርያና በገሊላ ያሉ አብያተ ክርስቲያ ፴፩
ናት በሰላም ኖሩ ተሠርተውም እግዚአብሔርን በመ
ፍራት ጸንተው ኖሩ ሕዝቡም በመንፈስ ቅዱስ
ረዳትነት በዙ ።

ክፍል ፶ ፡ ጴጥሮስ ተዘዋውሮ እንዳስተማረ ።

ከዚህም በኋላ ጴጥሮስ ልዳ በሚኖሩት ቅዱሳን ፴፪
ዘንድ ተመላለሰ ።
በዚያም ኤንያ የተባለ ሰው አገኘ ፣ ታሞ በአልጋ ፴፫
ከተኛ ስምንት ዓመት ሆኖት ነበር ልምሾ ነበርና ።

ጴጥሮስም ኤንያ ኢየሱስ ክርስቶስ ያድንህ ዘንድ ፴፬
ይቅር ብሎሃል ፣ ተነሥና አልጋህን አንሣ አለው ፣
ያን ጊዜም ተነሥቶ አልጋውን አነሣ።
በልዳ በሲዶና የሚኖሩት ሁሉ አዩትና ወደ ጌታ ፴፭
ችን ተመለሱ ።

ክፍል ፶፩ ፡ ስለ አንዲት ደግ ሴት ።

በኢዮጴ አገርም ጣቢታ የምትባል ድኾችን የም ፴፮
ትረዳ አንዲት ሴት ነበረች ፣ ጣቢታ ማለት ዶር
ቃስ ፣ ዶርቃስ ማለትም ወይጠል ሬቆ ነው ፣ ብዙ
ደጋግ ሥራ ትሠራ ነበር ምጽዋትም ትሰጥ ነበር ።

፴፯ ወውእተ አሚረ ሞተት ደውያ ወሐፀብዋ በድና ወአ
ስከብዋ ውስተ ጽርሕ ።
፴፰ ወቅሩብ ሀገረ ልዳ ለኢዮጴ ወሰሚዖሙ አርድእት
ከመ ሀሎ ጴጥሮስ ህየ ለአኩ ኀቤሁ ክልኤተ እደወ
ያስተብቍዕዎ ኢይትሀከይ በጺሐቶሙ ።

፴፱ ወተንሥአ ጴጥሮስ ወሖረ ምስሌሆሙ ወበጺሖ አዕ
ረግዎ ጽርሐ ወመጽኣ ኀቤሁ ኵሎን ዕቤራት ወቆማ
ቅድሜሁ ወእኀዛ ይብክያሃ ወአርአያሁ አልባሰ ወክ
ዳናተ ዘዓረዘቶን ዶርቃስ እንዘ ሀለወት ውስተ
ሕይወት ።
፵ ወሰደደ ጴጥሮስ ኵሎ ወሰገደ ወጸለየ ወተመይጠ
መንገለ በድና ወይቤላ ጣቢታ ተንሥኢ ፡ ወከሠተት
አዕይንቲሃ ወሰቤሃ ርእየቶ ለጴጥሮስ ወነበረት ።

፵፩ ወመጠዋ እዴሁ ወአንሥኣ ወጸውዖሙ ለቅዱሳንሂ
ወለዕቤራትሂ ወአወፈያ ኪያሃ ሕያውታ ።
፵፪ ወሰምዑ ኵሉ ኢዮጴ ወአምኑ ብዙኃን በእግዚእ ።

፵፫ ወነበረ ጴጥሮስ ብዙኀ መዋዕለ በሀገረ ኢዮጴ ወኀ
ደረ ውስተ ቤተ ስምዖን ሰፋዪ ።

ምዕራፍ ፲ ።

<u>ክፍል ፶ወ፪ ፡ በእንተ ቆርኔሌዎስ ።</u>

፩ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ቂሣርያ ዘስሙ ቆርኔሌ
ዎስ ሐቢ ውእቱ ለሕዝበ ሰሲራ እንተ ይብልዋ
ኢጣሊቄ ።
፪ ጻድቅ ወፈራሄ እግዚአብሔር ምስለ ኵሉ ሰብአ ቤቱ
ወይገብር ብዙኀ ምጽዋተ ለሕዝብ ወይጼሊ ወትረ
ኀበ እግዚአብሔር ።

<u>ክፍል ፶ወ፫ ፡ በእንተ መልአክ ዘአስተርአዮ ለቆርኔሌዎስ ።</u>

፫ ወአስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ከሡተ ጊዜ
ተሱዓት ሰዓት ዘመዓልት በአ ኀቤሁ ወይቤሎ ቆር
ኔሌዎስ ።
፬ ወነጸረ ኀቤሁ ወፈርሃ ወይቤ ምንተ ትብል እግዚኦ
ወይቤሎ ጸሎትከ ወምጽዋትከ ዐርገ ቅድመ እግዚ
አብሔር ተዝከረ ሠናየ ።
፭ ወይእዜኒ ፈኑ እደወ ሀገረ ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስ
ምዖን ጴጥሮስ ዘየኀድር ቤተ ስምዖን ሰፋዪ ዘመን
ገለ ባሕር ።
፮ ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ ቤትከ ።

፯ ወኀሊፎ መልአክ ዘተናገሮ ጸውዐ ክልኤተ እምወ
ዓልያኒሁ ወአሐደ ሐራ ኄረ እምፀማዱ ።
፰ ወነገሮሙ ኵሎ ወለአኮሙ ሀገረ ኢዮጴ ።

ያን ጊዜም ታማ ሞተችና በድኗን አጥበው በአዳ ፴፯
ራሽ ውስጥ አስተኟት ።
ልዳም ለኢዮጴ ቅርብ ነው ደቀ መዛሙርትም ጴጥ ፴፰
ሮስ ከዚያ እንዳለ ሰምተው ወደ እነርሱ መምጣትን
ቸል እንዳይል ይማልዱት ዘንድ ሁለት ሰዎች ወደ
እርሱ ላኩ ።
ጴጥሮስም ተነሥቶ አብሮአቸው ሄደ በደረሰ ጊዜ ፴፱
ወደ ሰገነት አወጡት በልቴቶች ሁሉ ወደ እርሱ
መጥተው በፊቱ ቆሙ ያለቅሱላትም ጀመር ፡ ዶር
ቃስ በሕይወት ሳለች ያለበሰቻቸውን ቀሚሱንና
መጐናጸፊያውን አሳዩት ።
ጴጥሮስም ሁሉን ካስወጣ በኋላ ሰገደና ጸለየ ወደ ፵
በድኗ መለስ ብሎም ጣቢታ ተነሽ ተነሽ አላት ፡
ዓይኗን ገለጠች ያን ጊዜም ጴጥሮስን አየችውና ተነ
ሥታ ቁጭ አለች ። ማር ፭ ፡ ፵፩ ። ሉቃ ፯ ፡ ፲፬ ።
እጁን ሰጣትና አስነሥቶ ሽማግሎችንም በልቴቶች ፵፩
ንም ጠርቶ ሕያው ደኅናዋን ሰጣቸው ።
በኢዮጴ ያሉ ሁሉ ሰምተው በጌታችን አመኑ ። ፵፪
ዮሐ ፰ ፡ ፴ ። ፲ ፡ ፵፪ ።
ጴጥሮስም በኢዮጴ ብዙ ቀን ተቀመጠ በጫማ ፵፫
ሰፊው በስምዖን ቤትም ተቀመጠ ። ምዕ ፲ ፡ ፮ ።

ምዕራፍ ፲፤

<u>ክፍል ፶፪ ፡ ስለ ቆርኔሌዎስ ።</u>

በቂሣርያ ቆርኔሌዎስ የሚባል አንድ ሰው ነበረ ፡ ፩
እሱም ኢጣሊቄ ለምትባለው ጭፍራ አለቃ ነበር ።

ከነቤተ ሰቡ ጻድቅና እግዚአብሔርን የሚፈራ ነበር ፪
ለሕዝቡ ብዙ ምጽዋት ይሰጥ ነበር ፡ ዘወትርም ወደ
እግዚአብሔር ይጸልይ ነበር ። ምዕ ፰ ፡ ፬ ።

<u>ክፍል ፶፫ ፡ ቆርኔሌዎስን ስለ ታየው መልአክ ።</u>

የእግዚአብሔር መልአክ ከቀኑ በዘጠኝ ሰዓት ታየው ፫
ቆርኔሌዎስ ብሎም ጠራው ።

እሱንም አይቶ ፈራና አቤቱ ! ምን ትላለህ ጸሎትህ ፬
ምጽዋትህ መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብ
ሔር ዐርጓል ።
አሁንም በባሕር አቅራቢያ በአለችው በጫማ ሰፊው ፭
ቤት በስምዖን ቤት የሚኖረውን ስምዖን ጴጥሮስን
ይጠሩት ዘንድ ሰዎችን ወደ ኢዮጴ ከተማ ላክ ።
አንተ ከነቤተ ሰቦችህ የምትድንበትን እርሱ ይነግር ፮
ሃል ። ምዕ ፱ ፡ ፵፫ ። ምዕ ፪ ፡ ፴፯ ።
ያነጋገረውም መልአክ ከሄደ በኋላ ከሎሌቹ ሁለት ፯
ከሚያገለግሉትም አንድ ደግ ወታደር ጠራ ።
ሁሉንም ነግሮ ወደ ኢዮጴ ላካቸው ። ፰

ክፍል ፶ወ፩ ፡ በእንተ ስምዖን ጴጥሮስ ወበእንተ ራእይ ዘርእየ ።

፱ ወበሳኒታ እንዘ የሐውሩ በጽሑ ኢዮጴ ኀበ አንቀጸ ሀገር ወጴጥሮስኒ ዐርገ ናሕሰ ይጸሊ ጊዜ ቀትር ።
፲ እስመ ርኅበ ወፈቀደ ይምሳሕ ወእንዘ ያስተዳልዉ እሙንቱ መጽአ ድንጋፄ ላዕሌሁ ።
፲፩ ወርእየ ሰማየ ርኅወ ወይወርድ ከመ ዘሞጣሕት ዐቢይ ዲበ ምድር እኑዝ በአርባዕቱ ጽንፈሁ ።
፲፪ ወበ ውስቴቱ ኵሉ እንስሳ ወአራዊተ ገዳም ወአዕዋፈ ሰማይ ።
፲፫ ወነበበ ቃል ወይቤሎ ተንሥእ ጴጥሮስ ሕርድ ወብላዕ።
፲፬ ወይቤሎ ጴጥሮስ ሐሰ ሊተ እግዚኦ ግሙራ ኢበእ ርኩስ ውስተ አፉየ ወኢበላዕኩ ዘኢኮነ ንጹሐ ።
፲፭ ወነበበ ዳግመ ወይቤሎ ዘእግዚአብሔር አንጽሐ አንተ ኢታስተራኵስ ።
፲፮ ወከመዝ ይቤሎ ሥልሰ ወኵሉ ተመይጠ ውስተ ሰማይ ።
፲፯ ወእንዘ ይሔሊ ጴጥሮስ ምንት ውእቱ ዘአስተርአዮ በጽሑ እደው እለ ተፈነዉ እምኀበ ቆርኔሌዎስ እንዘ የኀሥሡ ቤቶ ለስምዖን ወቆሙ ኀበ ዴዴ ።
፲፰ ወጸርሑ ወሐተቱ ለእመሁ ስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ በህየ የኀድር ።
፲፱ ወእንዘ ይሔሊ ጴጥሮስ በእንተ ዘአስተርአዮ ይቤሎ መንፈስ ቅዱስ ናሁ ሠለስቱ እደው የኀሥሡከ ።
፳ ተንሥእ ወረድ ወሑር ምስሌሆሙ እንዘ ኢትናፍቅ ወኢምንተኒ እስመ አነ ፈነውክዎሙ ።
፳፩ ወወረደ ጴጥሮስ ኀበ እሙንቱ እደው ወይቤሎሙ ነየ አነ ዘተኀሥሡኒ በእንተ ምንት መጻእክሙ ።
፳፪ ወይቤልዎ እሙንቱ ቆርኔሌዎስ ሐቤ ምእት ብእሲ ጻድቅ ወፈራሄ እግዚአብሔር ወየአምርዎ ኵሉ ሕዝበ አይሁድ አስተርአዮ መልአክ ቅዱስ ወይቤሎ ከመ ይጸውዕከ ውስተ ቤቱ ወይስማዕከ ዘትነግር ወውእቱ ፈነወነ ኀቤከ ።
፳፫ ወውእቱ ጸውዖሙ ወአኅደሮሙ ወበሳኒታ ተንሥአ ወሖረ ምስሌሆሙ ወቦ እምቢጸሙ እምሀገረ ኢዮጴ እለ ሖሩ ምስሌሁ ።
፳፬ ወበሳኒታ በአ ሀገረ ቂሣርያ ወሀሎ ቆርኔሌዎስ ይጸንሖሙ ወጸውዓ አዝማዲሁ ወማኅፈሮ ።
፳፭ ወበዊአ ጴጥሮስ ተቀበሎ ቆርኔሌዎስ ወሰገደ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ።
፳፮ ወአንሥኦ ጴጥሮስ ወይቤሎ ተንሥእ አነኒ ከማከ ሰብእ ።

ክፍል ፶፩ ፡ ስለ ስምዖን ጴጥሮስና ስለ አየው ራእይ ።

በማግስቱም ሄደው ከኢዮጴ ከተማ በር ደረሱ ፡ ጴጥ ፱
ሮስም በቀትር ጊዜ ሊጸልይ ወደ ሰገነት ወጥቶ ነበር ።
ተርቦ ስስ ነበረ ምሳም ሊበላ ይሻ ነበርና ሲያዘጋጁ ፲
ለትም ተደሞ መጣበት ።
ሰማይ ተከፍቶ አየ ፡ በአራቱ መዓዝን የተያዘ እንደ ፲፩
ታላቅ መጋረጃ ያለ ነገር ወረደ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፫ ። ሉቃ
፲፫ ፡ ፳፱ ።
በውስጡም እንስሳ የምድረ በዳ አውሬዎች የሰማይ ፲፪
ወፎች ነበሩ ።
ጴጥሮስ ሆይ ! ተነሥና አርደህ ብላ የሚል ቃል ተነጋ ፲፫
ገረው ።
ጴጥሮስም አቤቱ ! አይገባኝም ፈጽሞ ርኩስ ነገር ፲፬
ወደ አፌ አልገባም ፡ ንጹሕ ያልሆነም አልበላሁም ።
ሕዝ ፬ ፡ ፲፬ ። ዘሌ ፲፩ ፡ ፯ ። ፲፫ ፡ ፳፫ ።
ዳግመኛም እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ ፲፭
አታርክስ ። ማቴ ፲፭ ፡ ፲፩ ።
ሦስት ጊዜም መላልሶ እንዲህ አለውና ሁሉም ወደ ፲፮
ሰማይ ተመለሰ ።
ጴጥሮስም የታየው ምን እንደሆነ ሲያወጣ ሲያወ ፲፯
ርድ በቆርኔሌዎስ ተልከው የመጡ ሰዎች ከስምዖን
ቤት ደርሰው ከደጅ ቆሙ ።
ተጣርተውም ጴጥሮስ የተባለ ስምዖን በዚያ ይኖር ፲፰
እንደሆነ ጠየቁ ።
ጴጥሮስም ስለ ታየው ራእይ ሲያወጣ ሲያወርድ መን ፲፱
ፈስ ቅዱስ እንዲህ አለው ፡ እነሆ ሦስት ሰዎች ይፈ
ልጉሃል ።
ተነሥ ውረድ ምንም ምን ሳትጠራጠርም ከነሱ ጋር ፳
ውረድ እኔ ልኬአቸዋለሁና ።
ጴጥሮስም ወደነዚያ ሰዎች ወርዶ የምትፈልጉት እኔ ፳፩
ነኝ ለምን መጥታችኋል ? አላቸው ።
እነሱም የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስ እግዚአብሔርን ፳፪
የሚፈራ ጻድቅ ሰው ነው የአይሁድ ወገኖች ሁሉ
ያውቁታል ቅዱስ መልአክ ተገልጦ አንተን ወደ
ቤቱ እንዲጠራህ የምታስተምረውንም እንዲሰማህ
አዘታል ፡ እሱም ወደ አንተ ልከናል አሉት ።
እርሱ ተቀብሎ አሳደራቸው በማግሥቱም ተነሥቶ ፳፫
አብሮአቸው ሄደ በኢዮጴ ከተማ ከሚኖሩ ማኅበ
ርም አብረዉት የሄዱ አሉ ።
በማግስቱም ወደ ቂሣርያ አገር ገባ ፡ ቆርኔሌዎስም ፳፬
ይጠብቃቸው ነበርና ዘመዶቹንና ወዳጆቹን ጠራ ።
ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ተቀብሎ ከእግሩ ፳፭
በታች ሰገደለት ።
ጴጥሮስም አቅንቶ ተነሥ እኔም እንዳንተው ሰው ፳፮
ነኝ አለው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፲፭ ። ራእ ፲፱ ፡ ፲ ።

ግብረ ሐዋርያት ፲ ።

፳፯ ወቦአ እንዘ ይትናገር ምስሌሁ ወረከበ ብዙኃነ ሰብአ
እለ መጽኡ ኀቤሁ ።
፳፰ ወይቤሎሙ ጴጥሮስ ተአምሩ ለሊክሙ ከመ ኢይከ
ውኖ ለብእሲ አይሁዳዊ ከመ ይፀውር ወይበእ ኀበ
ካልእ ሕዝብ ወሊተሰ አርአየኒ እግዚአብሔር ከመ
ኢያስተራኵስ ለሰብእ ወኢለመኑሂ ።
፳፱ ወይእዜኒ ኢናፈቅየ መጺእየ ኀቤክሙ በዘለአክሙ
ሊተ እስኩ አይድዑኒ ምንትኑ በዘጸዋዕክሙኒ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ዘተናገረ ቆርኔሌዎስ ።

፴ ወይቤሎ ቆርኔሌዎስ ረቡዕ ዮም እንዘ እጼሊ በጊዜ
ተሱዓት ሰዓት በቤትየ አስተርአየኒ ብእሲ ይቀውም
ቅድሜየ ወይለብስ ብርሃነ ።
፴፩ ወይቤለኒ ቆርኔሌዎስ ተሰምዓ ጸሎትከ ወምጽዋትከ
በቅድመ እግዚአብሔር ተዘከረከ ።
፴፪ ወይቤለኒ ለአክ ሀገረ ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስምዖን
ዘተሰምየ ጴጥሮስ ዘየኀድር ቤተ ስምዖን ሰፋዪ ዘመ
ንገለ ባሕር ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ
ቤትከ ።

፴፫ ወሰቤሃ በእንቲአሁ ለአኩ ኀቤከ ወሠናየ ገበርከ
ዘመጻእከ ወይእዜኒ ናሁ ሀሎነ ኵልነ ቅድሜከ ከመ
ንስማዕ ኵሎ ዘአዘዘከ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ ዘተናገረ ጴጥሮስ ።

፴፬ ወከሠተ አፉሁ ጴጥሮስ ወይቤ አማነ ርኢኩ ከመ
ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ በኵሉ አሕዛብ ።

፴፭ አላ በኵሉ አሕዛብ ዘይፈርሆ ወይገብር ጽድቀ ኅሩይ
ውእቱ በኀቤሁ ።
፴፮ ወፈነወ ቃሎ ለደቂቀ እስራኤል ወዜነዎሙ ሰላመ
በኢየሱስ ክርስቶስ ዘውእቱ እግዚእ ለኵሉ ።

፴፯ ተአምሩ ለሊክሙ ኵሎ ነገረ ዘኮነ በይሁዳ እንዘ
እምገሊላ እምድኅረ ጥምቀት ዘሰበከ ዮሐንስ ።

፴፰ በኢየሱስ ዘእምናዝሬት ዘቀብኦ እግዚአብሔር መን
ፈሰ ቅዱሰ ወኃይለ ፡ ወውእቱ መጽአ ወረድኦሙ
ለእለ ይትዔገሎሙ ሰይጣን እስመ እግዚአብሔር
ምስሌሁ ።
፴፱ ወንሕነ ኵልነ ሰማዕቱ በዘገብረ በይሁዳ ወበኢየሩ
ሳሌም ወቀተልዎ ሰቂሎሙ ዲበ ዕፅ ።
፵ ወእግዚአብሔር አንሥኦ እሙታን በሣልስት ዕለት
ወወሀበ ከመ ያስተርኢ ገሀደ ።
፵፩ ወአኮሰ ለኵሉ ሕዝብ አላ ዳእሙ ለእለ ይከውኑ
ስምዓ እለ ኅረዮሙ እምትካት ወንሕነ እሙንቱ እለ

የሐዋርያት ሥራ ፲ ።

ከእርሱ ጋር እየተነጋገረ ገባ ወደርሱ የመጡ ብዙ ፳፯
ሰዎችንም አገኘ ።
ጴጥሮስም እንዲህ አላቸው ለአይሁዳዊ ሰው ሄዶ ፳፰
ከባዕድ ወገን ጋር መቀላቀል እንደማይገባው ታው
ቃላችሁ ፡ እኔ ግን ማንንም ማንን ቢሆን እንዳልጸ
የፍ እግዚአብሔር አሳየኝ። ዮሐ ፬ ፡ ፱። ገላ ፪ ፡ ፲፪ ።
አሁንም እንደላካችሁብኝ ሳልጠራጠር ወደ እናንተ ፳፱
መጣሁ እስኪ ንገሩኝ የጠራችሁኝ ለምንድር? ነው ።

ክፍል ፺፫ ፡ ቆርኔሌዎስ ስለ ተናገረው ።

ቆርኔሌዎስም ዛሬ አራተኛ ቀን ነው ፡ በዘጠኝ ሰዓት ፴
በቤቴ ስጸልይ አንድ ሰው ብርሃን ለብሶ ከፊቴ ቆሞ
ታየኝ ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፪ ። ምዕ ፩ ፡ ፲ ።
እንዲህም አለኝ ቆርኔሌዎስ ጸሎትህ ተሰማ ምጽዋ ፴፩
ትህም በእግዚአብሔር ፊት ታሰበልህ። ዳን ፲ ፡ ፲፪ ።
አሁንም ወደ ኢዮጴ ከተማ ላክና ከባሕር አቅራቢያ ፴፪
ባለችው በቍርበት ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረውን
ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን ይጥሩልህ እርሱ አንተ
የምትድንበትን ቤተ ሰብህ ሁሉ የሚድንበትን ይነ
ግርሃል ።
ያን ጊዜም ስለዚህ ወደ አንተ ላኩ ፡ ወደኛ የመጣህ ፴፫
መልካም አደረግህ አሁንም እግዚአብሔር ያዘዘህን
ሁሉ ልንሰማ እነሆ ሁላችን በፊትህ አለን ።

ክፍል ፺፬ ፡ ጴጥሮስ ስለ ተናገረው ነገር ።

ጴጥሮስም አፉን ከፈተና እንዲህ አለ፡እግዚአብሔር ፴፬
ለሰው ፊት እንደማያደላ በውነት አየሁ ። ዘዳግ ፲ ፡
፲፯ ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፡ ፯ ። ሮሚ ፪ ፡ ፲፩ ።
ግን በሰው ሁሉ ዘንድ እሱን የሚፈራና እውነትን ፴፭
የሚያደርግ በሱ ዘንድ የተመረጠ ነው ። ዮሐ ፲ ፡ ፲፮ ።
ቃሉን ለእስራኤል ልጆች ላከ በኢየሱስ ክርስቶስም ፴፮
ሰላምን ነገራቸው እሱም የሁሉ ገዥ ነው ። ዳን ፯ ፡
፲፬ ። ማቴ ፳፰ ፡ ፲፰ ።
ዮሐንስ ከሰበከው ጥምቀት በኋላ ከገሊላ ጀምሮ በይ ፴፯
ሁዳ የሆነውን ነገር ሁሉ እናንተ ራሳችሁ ታውቃ
ላችሁ ። ማቴ ፬ ፡ ፲፪ ።
ከናዝሬት የመጣውን እግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድን ፴፰
ከሃሊነትን የቀባውን የኢየሱስን ነገር እርሱ መጥቶ
ሰይጣን ይታገላቸው የነበሩትን ረዳቸው እግዚአብ
ሔር ከእርሱ ጋር ነውና ። ኢሳ ፷፩ ፡ ፩ ።
በይሁዳና በኢየሩሳሌም ባደረገው ሁሉ እኛ ምስክ ፴፱
ሮች ነን በዕንጨት ላይ ሰቅለው ገደሉት ።
እግዚአብሔር ግን በሦስተኛው ቀን ከሙታን ለይቶ ፵
አስነሣው በግልጥ እንዲታይም አደረገው ።
ግን ለሕዝቡ ሁሉ አይደለም አስቀድሞ ለመረጣቸ ፵፩
ውና ምስክርም ለሚሆኑት ብቻ ነው እንጂ ከሙታን

በላዕነ ወሰተይነ ምስሌሁ እምድኅረ ተንሥአ እሙ
ታን አርበዓ ዕለተ ።

፵፪ ወአዘዘነ ከመ ንስብክ ወንንግር ለሕዝብ ከመ ውእቱ
ዘተሠይመ በኀበ እግዚአብሔር መኰንነ ሕያዋን
ወምዉታን ።

፵፫ ወኵሎሙ ነቢያት ሰማዕቱ ከመ በስመ ዚአሁ ይት
ኀደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ለኵሎሙ እለ የአምኑ
ቦቱ ።

ክፍል ፶ወ፯ ፡ በእንተ ርደተ
መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ምእመናን ።

፵፬ ወእንዘ ይነግሮሙ ጴጥሮስ ዘንተ ነገረ ወረደ መን
ፈስ ቅዱስ ዲበ ኵሎሙ እለ ሰምዑ ዘንተ ነገረ ።

፵፭ ወደንገፁ ኵሎሙ እለ እምውስተ አይሁድ እለ
መጽኡ ምስለ ጴጥሮስ እስመ ዲበ አሕዛብኒ ወረደ
ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ ።

፵፮ ወሰምዕዎሙ ይነብቡ በነገረ በሐውርት ወይሴብሕዎ
ለእግዚአብሔር ።

፵፯ ወይቤ ጴጥሮስ መኑ እንከ ይክል ይክልኦሙ ማየ ከመ
ኢይጠመቁ እምድኅረ ነሥኡ መንፈሰ ቅዱሰ ከማነ ።

፵፰ ወአዘዞሙ ይጠመቁ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ወአ
ምዝ አስተብቍዕዎ ለጴጥሮስ ከመ ይንበር ኀቤሆሙ
ኅዳጠ መዋዕለ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

ክፍል ፶ወ፰ ፡ በእንተ ቢጽ እለ ተዋቀሥዎ ለጴጥሮስ ።

፩ ወሰምዑ ሐዋርያት ወቢጾሙሂ እለ ብሔረ ይሁዳ
ከመ ተወክፉ አሕዛብ ቃለ እግዚአብሔር ።

፪ ወአመ ዓርገ ጴጥሮስ ኢየሩሳሌም ተዋቀሥዎ ቢጹ
እለ እምአይሁድ ።

፫ ወይቤልዎ በእከ ኀበ እደው እለ ኢኮኑ ግዙራነ ወበ
ላዕከ ምስሌሆሙ ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ አውሥኦተ ጴጥሮስ ።

፬ ወአኀዘ ጴጥሮስ ይንግሮሙ እምጥንቱ ወይቤሎሙ ።

፭ እንዘ ሀለውኩ ሀገረ ኢዮጴ እንዘ እጼሊ ደንገፅኩ
ከመ ዘሞጣሕት ዓቢይ ዘይወርድ እምሰማይ ወእኁዝ
በአርባዕቱ ጽንፈሁ ወመጽአ መንገሌየ ።

፮ ወነፀርኩ ወርኢኩ በውስቴቱ እንስሳ ወአርዌ ገዳም
ወአዕዋፈ ሰማይ ።

፯ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብለኒ ተንሥእ ጴጥሮስ ሕርድ
ወብላዕ ።

፰ ወእቤ ሐሰ እግዚኦ ግሙራ ኢቦአ ርኩስ ውስተ
አፉየ ወኢበላዕኩ ዘኢኮነ ንጹሐ ።

ተለይቶ ከተነሣ በኋላ አርባ ቀን ከሱ ጋር የበላን
የጠጣን እኛ ነን ። ዮሐ ፲፬ ፡ ፳፪ ። ፲፭ ፡ ፳፯ ።

ለሕዝብም በሙታንና በሕያዋን ላይ ሊፈርድ የተ ፵፪
ሾመ እሱ እንደሆነ እናስተምር ዘንድ ያዘዘን ። ምዕ
፲፯ ፡ ፴፩ ።

ለሚያምኑበት ሁሉ ኃጢአታቸው በስሙ እንደሚ ፵፫
ሠረይላቸው ነቢያት ሁሉ ምስክሮቹ ናቸው ። ኢሳ
፶፫ ፡ ፭ - ፯ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፬ ። ሕዝ ፴፬ ፡ ፲፮ ። ዳን ፱ ፡ ፳፬ ።
ሆሴ ፲፫ ፡ ፲፬ ። ሚክ ፯ ፡ ፲፰ ።

ክፍል ፶፯ ፡ መንፈስ ቅዱስ በምእመናን ላይ
ስለ መውረዱ ።

ጴጥሮስም ይህን ነገር ሲነግራቸው ሳለ ይህን ትምህ ፵፬
ርት በሚያዳምጡት ሰዎች ሁሉ ላይ መንፈስ ቅዱስ
ወረደ ።

ከጴጥሮስ ጋር የመጡ ከአይሁድ ወገን የሆኑ ሁሉ ፵፭
ደነገጡ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ በአሕዛብ ላይ ወር
ዶአልና ።

በልዩ ልዩ አገር ቋንቋ ሲናገሩ እግዚአብሔርን ሲያ ፵፮
መሰግኑ ሰሟቸው ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፯ ።

ጴጥሮስም, እንደኛ መንፈስ ቅዱስ ከተቀበሉማ እን ፵፯
ግዲህ እንዳይጠመቁ ውኃ የሚከለክላቸው ማነው ? ።

በኢየሱስ ክርስቶስም ስም እንዲጠመቁ አዘዛቸው ፡ ፵፰
ከዚህም በኋላ ጥቂት ቀን አብሮአቸው እንዲቀመጥ
ጴጥሮስን ማለዱት ። ዮሐ ፬ ፡ ፵ ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፶፰ ፡ ጴጥሮስን ስለ ተቃወሙት በልንጀሮች ።

ሐዋርያትና በይሁዳ ያሉ ወንድሞችም አሕዛብ የእ ፩
ግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰሙ ።

ጴጥሮስም ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ከአይሁድ ፪
ወገን የሆኑት ወንድሞቹ ተቃወሙት ። ምዕ ፲ ፡ ፵፭ ።

ካልተገዘሩ ሰዎች ቤት ገብተህ አብረኃቸው በልተ ፫
ሃል አሉት ። ገላ ፪ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፶፱ ፡ ጴጥሮስ ስለሰጠው መልስ ።

ጴጥሮስም ከመጀመሪያው ጀምሮ ይነግራቸው ጀመረ ፬
እንዲህም አላቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፲ ።

በኢዮጴ ሳለሁ ስጸልይ ደነገጥኩ ፡ እንደ መጋረጃ ፭
የመሰለ ነገር በአራቱ መዓዝን ከሰማይ ሲወርድ
አየሁ ፡ ወደኔም መጣ ።

በውስጡም እንስሳና የምድረ በዳ አራዊትን የሰማይ ፮
ዎፎችንም አየሁ ።

ጴጥሮስ ! ተነሥና አርደህ ብላ የሚል ቃል ሰማሁ ። ፯

አቤቱ ! አልበላም ንጹሕ ያልሆነ ርኩስ ነገር ወደ ፰
አፌ ገብቶ አያውቅም አልሁት ። ሕዝ ፬ ፡ ፲፬ ።

፫፻፵፬ ግብረ ሐዋርያት ፲፩ ።

፱ ወይቤለኒ ዳግመ ቃል እምሰማይ ዘእግዚአብሔር አንጽሐ አንተ ኢታስተራክስ ።
፲ ወከመዝ ይቤለኒ ሥልሰ ወተሠውጠ ካዕበ ኩሉ ውስተ ሰማይ ።
፲፩ ወበይእቲ ሰዓት በጽሑ እደው ሠለስቱ እለ ተፈነዉ ኀቤየ እምቂሣርያ ወቆሙ ኀበ ኆኅተ ዐፀድ ኀበ ሀለውኩ አነ ።
፲፪ ወይቤለኒ መንፈስ ቅዱስ ሑር ምስሌሆሙ እንዘ ኢትናፍቅ ወመጽኡ ምስሌየ እሉሂ ስድስቱ አኃው ወበእነ ቤቶ ለውእቱ ብእሲ ።
፲፫ ወነገረነ ዘከመ ርእየ መልአከ እግዚአብሔር በቤቱ እንዘ ይቀውም ወዘከመ ይቤሎ ፈኑ ሀገረ ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስምዖን ዘተሰምየ ጴጥሮስ ።
፲፬ ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ ቤትከ ።
፲፭ ወሶበ አኀዝኩ እንግሮሙ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ዲቤሆሙ ዘከመ ወረደ ዲቤነ ።
፲፮ ወተዘከርኩ ቃሎ ለእግዚእነ ዘይቤ ዮሐንስ አጥመቀ በማይ ወአንትሙሰ ትጠመቁ በመንፈስ ቅዱስ ።
፲፯ ወሶበ እንከ እሩየ ወሀበሙ እግዚአብሔር ጸጋሁ ከማነ እስመ አምኑ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ መኑ እንከ አነ ዘእክል ከሊኦቶ ለእግዚአብሔር ።
፲፰ ወዘንተ ሰሚዖሙ አርመሙ ወአእኰትዎ ለእግዚአብሔር ወይቤሉ እንዳዒ ለአመ ወሀበሙ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ከመ ይነስሑ ለሕይወት ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ እለ ተዘርዉ በቅትለተ እስጢፋኖስ ።

፲፱ ወእለሰ ተዘርዉ በእንተ ቅትለተ እስጢፋኖስ ሖሩ ወበጽሑ ፊንቄ ወቆጵሮስ ወአንጾኪያ እንዘ ኢይነግሩ ቃሎሙ ዘእንበለ ለአይሁድ ለባሕቲቶሙ ።
፳ ወቦ እምውስቴቶሙ ሰብአ ቆጵሮስ ወቀሬናውያን እለ ሖሩ አንጾኪያ ወነገርዎሙ ለአረማውያን ወመሀርዎሙ በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳፩ ወእደ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ ወብዙኀ ኍልቆሙ ለእለ አምኑ ወተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፰ወ፩ ፡ በእንተ በርናባስ ።

፳፪ ወተሰምዐ ዝነገር በአብያተ ክርስቲያናት ዘኢየሩሳሌም በእንቲአሆሙ ወፈነውዎ ለበርናባስ አንጾኪያ ።
፳፫ ወበጺሖ ርእየ ጸጋ እግዚአብሔር ወተፈሥሐ ወመሀሮሙ ለኵሎሙ ይትመየጡ በኵሉ ልበሙ ኀበ እግዚአብሔር ።

የሐዋርያት ሥራ ፲፩ ።

ደግሞም ቃል ከሰማይ መጥቶ እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ አትፀየፍ አለኝ ። ፱
እንዲህ መላልሶ ሦስት ጊዜ ነገረኝ ፡ ዳግመኛም ሁሉ ተጠቅልሎ ወደ ሰማይ ወጣ ። ፲
በዚያች ሰዓት ከቂሣርያ ወደኔ የተላኩ ሦስት ሰዎች መጡ ፡ እኔ ካለሁበት ግቢ በር መጥተው ቆሙ ። ፲፩
መንፈስ ቅዱስም ሳትጠራጠር አብረኃቸው ሂድ አለኝ እነዚህም ስድስቱ ወንድሞችም ተከትለዉኝ መጡና ወደዚያ ሰው ቤት ሄድን ። ምዕ ፲፭ ፡ ፯ ። ፲፪
በቤቱ ቆሞ ሳለ የእግዚአብሔርን መልአክ እንዳየ እንዲህም እንዳለው ነገረን ወደ ኢዮጴ ከተማ ላክ ፡ ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንንም ይጥሩልህ ። ፲፫
አንተ ከነቤተ ሰቦችህ የምትድንበትን ነገር እርሱ ይነግርሃል ። ምዕ ፲ ፡ ፯ ። ፲፬
ላስተምራቸው በጀመርኩ ጊዜም ቀድሞ በኛ ላይ እንደ ወረደ ሁሉ መንፈስ ቅዱስ በነሱ ላይ ወረደ ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ። ፲፭
ጌታችን ዮሐንስ በወኃ አጠመቀ እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ ያለውን የጌታችንን ነገር አሰብኩ ። ኢሳ ፴፬ ፡ ፫ ። ኢዩ ፪ ፡ ፳፰ ። ምዕ ፩ ፡ ፭ ። ፲፮
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስለ አመኑ እግዚአብሔር ጸጋውን እንደኛ አስተካክሎ ከሰጣቸው እንግዲህ እግዚአብሔር ልከለክል የምችል እኔ ማነኝ? ። ኢዮ ፱ ፡ ፲፪ - ፲፬ ። ፲፯
ይህንንም ሰምተው ፀጥ አሉና እግዚአብሔርን አመሰገኑት ፡ ወደ ሕይወት ይመለሱ ዘንድ እግዚአብሔር አሕዛብን ጠርቷቸው እንደሆነ ማን ያውቃል ። ፲፰

ክፍል ፰ ፡ በእስጢፋኖስ ሞት ስለ ተበተኑት ምእመናን ።

በእስጢፋኖስ ሞት የተበተኑት ግን ሄዱ ለአይሁድ ብቻ ካልሆነ በቀር ለሌላ ድምፃቸውን ሳያሰሙ ወደ ቆጵሮስ ወደ ፍንቂስ ወደ አንጾኪያ ገቡ ። ፲፱
ከመካከላቸውም ወደ አንጾኪያ ሄደው ለአረማውያን የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ነገር ያስተማሩ ቀሬናውያንና የቆጵሮስ ሰዎች ነበሩ ። ፳
ኀይለ እግዚአብሔርም አብሯቸው ነበር ፡ ወደ እግዚአብሔርም ተመልሰው ያመኑ ሰዎች ቍጥራቸው ብዙ ነበር ። ምዕ ፪ ፡ ፵፯ ። ፳፩

ክፍል ፰፩ ፡ ስለ በርናባስ ።

ስለ እነርሱ የተነገረው ይህም ነገር በኢየሩሳሌም ባሉ ክርስቲያኖች ተሰማ ፡ በርናባስንም ወደ አንጾኪያ ላኩት ። ፳፪
በደረሰ ጊዜም የእግዚአብሔርን ጸጋ አይቶ ደስ አለው ና በፍጹም ልባቸው ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ አስተማራቸው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፵፫ - ፶፪ ። ይሁዳ ፫ ።

፳፬ እስመ ብእሲ ጻድቅ ውእቱ ወምሉአ መንፈስ ቅዱስ ወሃይማኖት ወተወሰኩ ብዙኃን አሕዛብ ኀበ እግዚእነ ።

ክፍል ፷ወ፱ ፡ በእንተ እለ ተሰምዩ ክርስቲያነ ።

፳፭ ወእምዝ ሖረ በርናባስ ኀበ ጠርሴን ይኅሥሥ ለሳውል ወረከበ ወወሰዶ አንጾኪያ ።

፳፮ ወነበሩ አሐተ ዓመተ ኀቡረ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወመሀሩ ለብዙኀን አሕዛብ ወተሰምዩ አርድእት ክርስቲያነ በአንጾኪያ ቀዲሙ ።

ክፍል ፷ወ፲ ፡ በእንተ ነቢያት ።

፳፯ ወውእተ አሚረ ወረዱ ነቢያት እምኢየሩሳሌም ለአንጾኪያ ፡
፳፰ ወተንሥአ አሐዱ እምውስቴቶሙ ዘስሙ አጋቦስ ወነገረ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ይመጽእ ረኃብ ዓቢይ ውስተ ኵሉ ዓለም ወዝ ዘኮነ በመዋዕለ ቀላውዴዎስ ።

፳፱ ወእምዝ አስተዋጽኡ አርድእት መጠነ ይክሉ ወፈነዉ ለቢጾሙ እለ ይነብሩ ብሔረ ይሁዳ ምስለ በርናባስ ወሳውል ኀበ ኵሎሙ ቀሲሳን ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

ክፍል ፸ወ፩ ፡ በእንተ ሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር እለ አኀዞሙ ሄሮድስ ።

፩ ወውእተ አሚረ አኀዞሙ ሄሮድስ ለሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር ወአሕመሞሙ ።
፪ ወቀተሎ ለያዕቆብ እኁሁ ለዮሐንስ በሰይፍ ።
፫ ወርእዮ ከመ ተፈሥሑ አይሁድ አኀዘ ካዕበ ለጴጥሮስ ወበዓለ ፋሲካ ውእተ አሚረ ።
፬ ወእኂዞ ሞቅሖ ወወሀቦሙ ለዐሠርቱ ወስድስቱ ሠገራት እለ የዐቅብዎ ወፈቀደ እምድኅረ ፋሲካ ያቅርቦ ኀበ ሕዝብ ።
፭ ወየዐቅብዎ ለጴጥሮስ በቤተ ሞቅሕ ወይጼልዩ ወትረ ኀበ እግዚአብሔር በእንቲአሁ በቤተ ክርስቲያን ።

ክፍል ፸ወ፪ ፡ በእንተ መልአከ እግዚአብሔር ዘረድኦ ለጴጥሮስ ።

፮ ወበይእቲ ሌሊት እንተ ጸቢሖ ፈቀደ ሄሮድስ ከመ ይመጥዎ ለአይሁድ ወእንዘ ይነውም ጴጥሮስ ማእከለ ፪ቱ ሠገራት ወሙቁሓት ክልኤሆን እደዊሁ በሰናስል ወዐቀብት የዐቅቡ ዕናቅጸ ቤተ ሞቅሕ ።

መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ሃይማኖተኛ ደግ ሰው ነበርና ብዙዎች አሕዛብ ወደ ጌታችን ገቡ ። ምዕ ፬ ፡ ፴፮ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፬ ። ፳፬

ክፍል ፷፱ ፡ ክርስቲያን ስለ ተባሉት ።

ከዚህም በኋላ በርናባስ ሳውልን ሊፈልግ ወደ ጠርሴስ ሄደ ፡ አግኝቶም ወደ አንጾኪያ ወሰደው ። ምዕ ፱ ፡ ፴ ። ፳፭
በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያንም አንድ ዓመት አብረው ተቀመጡ ፡ ብዙ ሰዎችንም አስተማሩ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተብለው ተጠሩ ። ገላ ፪ ፡ ፲፩ ። ፳፮

ክፍል ፸ ፡ ስለ ነቢያት ።

ያን ጊዜ ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ ወረዱ ምዕ ፲፫ ፡ ፩ ። ፲፭ ፡ ፴፪ ። ፳፯
ከመካከላቸውም አጋቦስ የተባለ አንድ ሰው ተነሥቶ በመላው ዓለም ጽኑ ረኃብ እንደሚመጣ በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦለት ተናገረ ፡ ይህም የሆነው በቀላውዴዎስ ቄሣር ዘመነ መንግሥት ነው ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲ ። ፳፰
ከዚህም ደቀ መዛሙርት የሚችሉትን ያህል በይሁዳ ለሚኖሩ ወንድሞቻቸው እንዲደርስላቸው በበርናባስና በሳውል እጅ ወደ ቀሳውስት ሁሉ ላኩ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳፭ ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፳፮ ። ፳፱

ምዕራፍ ፲፪ ፤

ክፍል ፸፩ ፡ ሄሮድስ ስለያዛቸው የቤተ እግዚአብሔር ሹማምንት ።

በዚያ ወራት ሄሮድስ የቤተ እግዚአብሔርን ሹማምንት ሐዋርያትን ይዞ መከራ አጸናባቸው ። ምዕ ፬ ፡ ፫ ። ፩
የዮሐንስን ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው ። ፪
አይሁድንም ደስ እንዳላቸው አይቶ ጴጥሮስን ደግሞ ያዘው ጊዜውም የፋሲካ በዓል ነበር ። ፫
ይዞም አጋዘው ለሚጠብቁት ለዐሥራ ስድስቱ ወታደሮችን አሳልፎ ሰጠው ፡ ከፋሲካም በኋላ ወደ ሕዝብ ሊያቀርበው ወዶ ነበር ። ምዕ ፲ ፡ ፲ ። ፬
ጴጥሮስንም በግዞት ቤት አጽንተው ይጠብቁት ነበር በቤተ ክርስቲያን ግን ዘወትር ስለርሱ ምእመናን ወደ እግዚአብሔር ይጸልዩ ነበር ። ፭

ክፍል ፸፪ ፡ ጴጥሮስን ስለ ረዳው ስለ እግዚአብሔር መልአክ ።

ሄሮድስ ማለዳውኑ ለአይሁድ አሳልፎ ይሰጠው ዘንድ በወደደበት በዚያች ሌሊትም ጴጥሮስ በሁለቱ ወታደሮች መካከል ተኝቶ ነበር ፡ ሁለቱ እጆቹም በሰንሰለት ታሥረው ነበር ፡ ዘበኞችም የወህኒ ቤቱን በር ይጠብቁ ነበር ። ፮

ግብረ ሐዋርያት ፲፪ ።

፯ ወወረደ መልአከ እግዚአብሔር ወቆመ ኀቤሁ ወአ
ብርሃ ውስተ ውእቱ ቤት ወጐድኦ መልአክ ገበሁ
ለጴጥሮስ ወአንቅሖ ወይቤሎ ተንሥእ ፍጡነ ወወ
ድቃ መዋቅሕት እምእደዊሁ ።

፰ ወይቤሎ ውእቱ መልአክ ቅንት ሐቌከ ወተሣአን
አሣእኒከ ወገብረ ከማሁ ወይቤሎ ተዐጸፍኬ ልብሰከ
ወነዓ ትልወኒ ።

፱ ወወፅአ ወተለዎ ወኢያእመረ ጴጥሮስ ከመ እሙነ
አስተርአዮ መልአክ አላ ሕልመ ዘየሐልም ይመስሎ።

፲ ወወዲኦሙ ቀዳማዌ ዓፀደ ወካልአ በጽሑ ኀበ ኆኅተ
ሐፂን ወተርኅወት ሶቤሃ ለሊሃ ወወፂኦሙ ሐሩ
አሐተ ስኰተ ወኀደጎ ገኅኩ መልአክ ለጴጥሮስ ።

፲፩ ወገብአ ልቡ ለጴጥሮስ ሶቤሃ ወይቤ ይእዜ አእመ
ርኩ ከመ በአማን ፈነወ እግዚአብሔር መልአኮ
ወአድኀነኒ እምእዴሁ ለሄሮድስ ወእምኵሉ ተስፋ
ሆሙ ለሕዝበ አይሁድ ።

ክፍል ፫ወ፮ ፡ በእንተ ሖረቱ ለጴጥሮስ ውስተ ቤተ ማርያም እሙ ለዮሐንስ ።

፲፪ ወእምዝ ሖረ ቤተ ማርያም እሙ ለዮሐንስ ዘተሰ
ምየ ማርቆስ ኀበ ሀለዉ ብዙኃን አኀው ጉቡአን
ወይጼልዩ ።

፲፫ ወጐድጐደ ጴጥሮስ ኆኅተ ወመጽአት ታርኅዎ
ወለት እንተ ስማ ሩዴ ።

፲፬ ወአእሚራ ቃለ ጴጥሮስ እምትፍሥሕት ኢያርኀወት
ወሮጸት ወነገረቶሙ እንዘ ይቀውም ጴጥሮስ ኀበ
ኆኅት ።

፲፭ ወይቤልዋ ተዓብዲኑ ተዓገሢ ምዕረ ፤ ወጐድጐደ
በሕቁ ወይቤሉ መልአኩኑ እንጋ ውእቱ ።

፲፮ ወጐንደየ ጴጥሮስ እንዘ ይጐደጕድ ወሰበ አርኀውዎ
ወርእይዎ ደንገፁ ።

፲፯ ወይቤሎሙ አርምሙ ወነገሮሙ ዘከመ አውፅኦ
እግዚአብሔር እምነ ሞቅሕ ወይቤሎሙ ንግርዎሙ
ለያዕቆብ ወለኵሎሙ አኀዊነ ዘንተ ወወፅአ ወሖረ
ካልአ ቤተ ።

ክፍል ፫ወ፯ ፡ በእንተ ሠገራት እለ ተሀውኩ ።

፲፰ ወጸቢሖ ተሀውኩ ሠገራት ፈድፋደ ወይቤሉ ምንተ
ኮነ እንከ ጴጥሮስ ።

፲፱ ወኀሠሦ ሄሮድስ ወኀጢኦ ኰነኖሙ ለሠገራት ወአ
ዘዘ ይቅትልዎሙ ።

የሐዋርያት ሥራ ፲፪ ።

የእግዚአብሔርም መልአክ ወርዶ በአጠገቡ ቆመ ፤ ፯
በቤቱም ውስጥ ብርሃን ሆነ ፤ መልአኩ ጴጥሮስን
ጐኑን ነካ አድርጎ ቀሰቀሰው ቶሎ ተነሥ አለው ሰን
ሰሉቹም ከእጆቹ ወልቀው ወደቁ ። መዝ ፴፬ ፡ ፯ ።
ምዕ ፭ ፡ ፲፱ ። ዕብ ፩ ፡ ፲፬ ።
ያ መልአክ ወገብህን ታጠቅ ጫማህን ተጫማ አለው ፰
እንደ አዘዘው አደረገ እንደገና ልብስህን ልበስና ና
ተከተለኝ አለው ።
ተከትሎት ወጣ ጴጥሮስ ግን ሕልም የሚያልም ይመ ፱
ስለው ነበረ እንጂ ፤ በውነት መልአኩ እንደታየው
አላወቀም ነበር ።
የመጀመሪያውን ዕድሞ ሁለተኛውንም ወጥተው ፲
ከብረቱ በር ደረሱ ፤ ያን ጊዜም ራሷ በገዛ እጅዋ
ተከፈተች ወጥተውም አንድ ፈፉ (ሚዳ) ሄዱና ያ
መልአክ ጴጥሮስን ትቶት ሄደ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፳፯ ።
ያን ጊዜም የጴጥሮስ ልቡ ተመለሰለትና እግዚአብ ፲፩
ሔር በውነት መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና
ከአይሁድ ምኞት እንደ አዳነኝ አወቅሁ ። ኢዮ ፭ ፡
፲፱ ። መዝ ፴፬ ፡ ፯ ። ዳን ፯ ፡ ፳፪ ።

ክፍል ፫፯ ፡ ጴጥሮስ ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት ስለ መሄዱ ።

ከዚህም በኋላ ወንድሞች ተሰብስበው ይጸልዩበት ፲፪
ወደ ነበረው ማርቆስ የተባለው የዮሐንስ እናት ወደ
ምትሆን ወደ ማርያም ቤት ሄደ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፴፯ ።
ጴጥሮስ በሩን መታ ሩዴ የምትባል ብላቴና ልትከ ፲፫
ፍትለት መጣች ።
የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑን አውቃ ከደስታዋ የተነሣ ፲፬
ሳትከፍትለት ጴጥሮስ ከበር ቆሞ ሳለ ሮጣ ሄዳ ነገ
ረቻቸው ።
ዓብደሻልን ! አንድ ጊዜ ታገሽ አሷት ፤ መላልሶ በር ፲፭
መታ መልአክ ይሆን ? አሉ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፴፯ ።
ጴጥሮስ ግን በሩ ሲመታ ቆየ ፤ ከፍተውም ባዩት ፲፮
ጊዜ ደነገጡ ።
ዝም በሉ አላቸውና ከግዞት ቤት እግዚአብሔር ፲፯
እንደ አወጣው ነገራቸው ፤ ለያዕቆብና ለወንድሞቻ
ችን ሁሉ ይህን ንገሩ ብሏቸውም ወጣና ወደ ሌላ
ቤት ሄደ ።

ክፍል ፫፯ ፡ ስለ ተጨነቁት ወታደሮች ።

በነጋ ጊዜም ወታደሮች ታወኩ እንግዲህ ጴጥሮስ ፲፰
ምን ሆነ ? አሉ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
ጴጥሮስ ግን ፈልጎ ባጣው ጊዜ ወታደሮችን ፈረደበ ፲፱
ቸው ይገድሏቸውም ዘንድ አዘዘ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሞተ ሄሮድስ ።

፳ ወእምዝ ወረደ እምይሁዳ ለቂሣርያ እስመ ተምዐ
ላዕለ ሰብአ ጢሮስ ወሲዶና ወመጽኡ ኅቡረ ኀቤሁ
ወአስተብቍዕዎ ለበላስጦን መጋቤ ንጉሥ ከመ ይዕ
ርቁሙ እስመ ትእዛዘ ብሔሮሙ ክነ እምሄሮድስ
ንጉሥ ።

፳፩ ወእምዝ አሐተ ዕለተ ለብሰ ሄሮድስ ልብሰ መንግ
ሥቱ ወነበረ ዐውደ ወአኀዘ ይከውንኖሙ ።
፳፪ ወአውየዉ ሕዝብ በቃለ እግዚአብሔር ወአኮ በቃለ
ሰብእ ።
፳፫ ወቀሠፎ መልአከ እግዚአብሔር ሶቤሃ እስመ ኢያእ
ኰቶ ለእግዚአብሔር ወዓጺዮ ሞተ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ዕበየ ቃለ እግዚአብሔር ።

፳፬ ወቃለ እግዚአብሔር ዐብየ ወበዝኀ ።

፳፭ ወገብኡ በርናባስ ወሳውል እምኢየሩሳሌም ፈጺሞሙ
መልእክቶሙ ወነሥእዎ ለዮሐንስ ዘተሰምየ ማርቆስ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ።
ክፍል ፳ ፡ በእንተ ኅርየተ በርናባስ ወሳውል ።

፩ ወሀለዉ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ነቢያት ወሊ
ቃውንት ወበርናባስ ወስምዖን ዘተሰምየ ኔገር ወሉ
ቅዮስ ቀሬናዊ ወምናሔ ወልደ ሐፃኒቱ ለሄሮድስ
ንጉሥ ወሳውል ።
፪ ወእንዘ ይገብሩ ግብረ እግዚአብሔር ወይጸውሙ
ወይጼልዩ ይቤሎሙ መንፈስ ቅዱስ ፍልጥዎሙ
ሊተ ለበርናባስ ወለሳውል ለግብር ዘፈቀድክሙ ።

ክፍል ፳ወ፩ ፡ በእንተ ተፈንዎተ በርናባስ ወሳውል ።

፫ ወእምዝ ጾሙ ወጸለዩ ወወደዩ እደዊሆሙ ዲቤ
ሆሙ ወፈነውዎሙ ።
፬ ወተፈኒዎሙ እምኀበ መንፈስ ቅዱስ ወረዱ ሴሌው
ቅያ ወእምህየ ነገዱ ቆጵሮስ ።
፭ ወበዊአሙ ሀገረ ስልማና ነገሩ ቃለ እግዚአብሔር
በምኵራባቲሆሙ ለአይሁድ ወሀሎ ዮሐንስ ምስሌ
ሆሙ ይትለአኮሙ ።

ክፍል ፳ወ፪ ፡ በእንተ በርያሱስ ።

፮ ወሶበ አንሶሰዉ ውስተ ኵሉ ደሰያት በጽሑ ሀገረ
እንተ ስማ ጳፉ ወረከቡ በህየ ብእሴ ዘሥራይ አይሁ
ዳዌ ሐሳዌ ነቢየ ወስሙ በርያሱስ ።

ክፍል ፳፳ ፡ ስለ ሄሮድስ ሞት ።

ከዚህ በኋላ ከይሁዳ ወደ ቂሣርያ ሄደ ፤ በጢሮስና ፳
በሲዶና ሰዎች ተቈጥቶአልና ፤ በአንድነትም ወደ
እርሱ መጥተው የንጉሥን የቤት አዛዥ በላስጦንን
እንዲያስታርቃቸው ማለዱት አገራቸው በንጉሥ
ሄሮድስ ይታዘዝ ነበርና ። ፩ ነገ ፭ ፡ ፱ - ፲፩ ። ሕዝ
፳፯ ፡ ፲፯ ።
ከዚህ በኋላ አንድ ቀን ሄሮድስ ልብሰ መንግሥቱን ፳፩
ለብሶ በአደባባይ ተገኝቶ ይፈርድ ጀመረ ።
ሕዝቡም ሮጮኹ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ነበር በሰው ፳፪
ትእዛዝ አልነበረም ። ሕዝ ፳፰ ፡ ፪ ።
ያን ጊዜም የእግዚአብሔር መልአክ ቀሠፈው ፤ እግ ፳፫
ዚአብሔርን አላከበረምና ተልቶ ሽቶ ሞተ ። ፩ ሳሙ
፳፭ ፡ ፴፰ ።

ክፍል ፳፱ ፡ ስለ ወንጌል መስፋፋት ።

የእግዚአብሔር ቃል ግን ከፍ ከፍ እያለና እየተስ ፳፬
ፋፋ ሄደ ። ምዕ ፯ ፡ ፯ ። ኢሳ ፶፭ ፡ ፲፩ ።
በርናባስና ሳውልም መልእክታቸውን ፈጽመው ከኢ ፳፭
የሩሳሌም ተመለሱ ፤ ማርቆስ የተባለ ዮሐንስንም
አስከትለዉት መጡ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፱ ። ቈላ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤
ክፍል ፴ ፡ ስለ በርናባስና ስለ ሳውል መመረጥ ።

በአንጾኪያ በነበረችው ቤተ ክርስቲያንም ነቢያትና ፩
ሊቃውንት ነበሩ ፤ በርናባስ ኔገር የተባለ ስምዖን
ቀሬናዊ ሉቅዮስ የንጉሥ ሄሮድስ የሞግዚቱ ልጅ
ምናሔ ሳውልም ነበሩ ። ሮሜ ፲፯ ፡ ፳፩ ።
የእግዚአብሔርን ሥራ ሲሠሩ ሲጾሙ ሲጸልዩ መን ፪
ፈስ ቅዱስ ሳውልንና በርናባስን እኔ እነሱን ለመረ
ጥኩለት ሥራ ለዩልኝ አላቸው ። ምዕ ፱ ፡ ፲፭ ። ዘኍ
፰ ፡ ፲፬ ። ገላ ፩ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፴፩ ፡ ስለ ሳውልና ስለ በርናባስ ሹመት ።

ከዚህም በኋላ ጾመው ጸልየው እጃቸውን በራሳ ፫
ቸው ላይ ጭነው ሾሟቸው ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፫ ።
ከመንፈስ ቅዱስም ተሹመው ወደ ሴሌውቅያ ወረዱ ፬
ከዚያም ወደ ቆጵሮስ ሄዱ ።
ወደ ስልማና አገርም ገብተው በአይሁድ ምኵራቦች ፭
የእግዚአብሔርን ቃል አስተማሩ ዮሐንስም አብሮ
አቸው ነበርና ይላከቸው ነበር ። ምዕ ፲፪ ፡ ፳፭ ።

ክፍል ፴፪ ፡ ስለ በርያሱስ ።

በደሴቱም ሁሉ ሲዘዋወሩ ጳፉ ወደምትባለዋ ሀገር ፮
ደረሱ ፤ በዚያም ሐሰተኛ አይሁዳዊ ነቢይ የሆነ በር
ያሱስ የሚባል አንድ ሥራየኛ ሰው አገኙ ።

ግብረ ሐዋርያት ፲፫ ።

፯ ዘሀሎ ኀበ መልአክ ሰርግዮስ ጳውሎስ ብእሲ ጠቢብ
ወፈቀደ ይስማዕ ቃለ እግዚአብሔር ወጸውዖሙ ለበ
ርናባስ ወለሳውል ።
፰ ወይትዋቀሦሙ ውእቱ ዘሥራይ ዘይብልዎ ኤልማስ
እስመ ከመዝ ትርጓሜ ስሙ ወፈቀደ ከመ ይክልአ
ለመልአክ አሚነ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ትእምርት ዘገብረ ሳውል ።

፱ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ላዕለ ሳውል ዘውእቱ ጳው
ሎስ ።
፲ ወነጸሮ ወይቤሎ አጽጉብ ኃጢአት ወኵሉ እከይ
ወልዱ ለሰይጣን ፀሬ ለኵሉ ጽድቅ አበይከ ትኅድግ
እንዘ ትዐሉ ፍኖተ እግዚአብሔር ርቱዐ ።

፲፩ ወይእዜኒ ናሁ እደ እግዚአብሔር ላዕሌከ ወተዐ
ውር አዕይንቲከ ወኢትሬኢ ፀሐየ ወወርኀ እስከ
አመ ይበጽሕ ዕድሜከ ወተጸለለ ሰቤሃ ወጸልመ
ወኀሠሠ ዘይመርሖ ።
፲፪ ወርእዮ መልአክ ዘኮነ ደንገፀ ወአምነ በእግዚእነ ።

፲፫ ወእምዝ ኀለፉ በባሕር እለ ጳውሎስ እምነ ጳፉ ሀገር
ወበጽሑ ጴርጌን ዘጵንፍልያ ወኀደጎሙ ዮሐንስ
ወተሰውጠ ኢየሩሳሌም ።
፲፬ ወእሙንቱሰ ኀለፉ እምጴርጌን ወበጽሑ አንጾኪያ
ዘጲስድያ ወቦኡ ምኵራበ በዕለተ ሰንበት ወነበሩ ።

፲፭ ወእምድኅረ አንበቡ ኦሪተ ወነቢያተ ለአኩ ኀቤ
ሆሙ ሊቃነ ካህናት ወይቤልዎሙ አንትሙ አኃዊነ
ለእመብ እምውስቴትክሙ ዘይክል ሠናየ ነገረ አይድ
እዎሙ ለሕዝብ ።

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ ትምህርት ዘመሀረ ጳውሎስ ።

፲፮ ወተንሥአ ጳውሎስ ወአዘዘ ያርምሙ ወይቤሎሙ
ስምዑ ሰብአ እስራኤል ወእለኒ ትፈርህዎ ለእግዚአ
ሐር ።

፲፯ አምላኮሙ ለሕዝበ እስራኤል ኀረዮሙ ለአበዊነ ወአ
ዕበዮሙ ለሕዝቡ በኀበ አፍለሶሙ በምድረ ግብፅ
ወበመዝራዕቱ ልዑል አውፅኦሙ እምህየ ።
፲፰ ወሴሰዮሙ በገዳም አርብዓ ዓመተ ።

፲፱ ወአጥፍአ ሰብዐተ ሕዝበ ከነዓን ወአውረሶሙ ምድ
ሮሙ ።
፳ ወእምድኅረዝ ሜመ ሎሙ መሳፍንተ አርባዕተ ምእተ
ወኃምሳ ዓመተ እስከ አመ ሳሙኤል ነቢይ ።

፳፩ ወእምዝ እንከ ሰአሉ ያንግሥ ሎሙ ወአንገሠ ሎሙ

የሐዋርያት ሥራ ፲፫ ።

ሰርግዮስ ጳውሎስ ከሚባለው ብልህ ሰው ከሆነ ፯
አገረ ገዥ ዘንድ ነበረ ፡ የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰማ
ወዶ በርናባስንና ሳውልን ጠራቸው ።
እንደ ስሙ ትርጓሜ ኤልማስ የሚሉት ያ ሥራየኛ ፰
ሰው ይከራከራቸው ነበር ፡ ገዥውንም ማመንን ሊከ
ለክለው ወዶ ነበር ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፰ ።

ክፍል ፴፫ ፡ ሳውል ስለ አደረገው ተአምራት ።

ጳውሎስ በተባለው በሳውል ላይም መንፈስ ቅዱስ ፱
አደረበት ።
አተኵሮ ተመልክቶም ኃጢአትና ክፋትን ሁሉ የተ ፲
መላህ የሰይጣን ልጅ የጽድቅ ሁሉ ጠላት ሆይ ! የቀ
ናውን የእግዚአብሔርን መንገድ እያጣመምክ ተው
ቢሉህ እንቢ አልክ ! ። ዮሐ ፰ ፡ ፵፬ ። ፩ ዮሐ ፫ ፰ ።
እነሆ አሁን የእግዚአብሔር እጅ በአንተ ላይ ተቃጥ ፲፩
ቃለች ዓይንህን ትታወራለህ እስከ ዕድሜህ ልክ ፀሐ
ይንና ጨረቃን አታይም አለው ፡ ወዲያውኑ ታወረ
ጨለማ ዋጠው የሚመራውም ፈለገ ። ዘፀ ፱ ፡ ፫ ።
አገረ ገዥውም የሆነውን አይቶ ደነገጠ በጌታችንም ፲፪
አመነ ።
ከዚህም በኋላ እነ ጳውሎስ ከጳፉ ከተማ ወጥተው ፲፫
በባሕር በኵል ሄዱና የጵንፍልያ አውራጃ ወደምት
ሆን ወደ ጴርጌን ገቡ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፴፰ ።
እነሱም ከጴርጌን አልፈው የጲስድያ አውራጃ ወደ ፲፬
ምትሆን ወደ አንጾኪያ ደረሱ ፡ በሰንበት ቀንም ወደ
ምኵራብ ገብተው ተቀመጡ ።
ኦሪትንና ነቢያትን ከነበቡ በኋላ እናንተ ወንድሞ ፲፭
ቻችን ከመካከላችሁ አቃንቶ ማስተማር የሚችል
እንዳለ ሕዝቡን አስተምሯቸው ብለው የካህናት አለ
ቆች ላኩባቸው ።

ክፍል ፴፬ ፡ ጳውሎስ ስለ አስተማረው ትምህርት ።

ጳውሎስም ተነሥቶ ዝም እንዲሉ አዘዘና እንዲህ ፲፮
አላቸው ፡ የእስራኤል ወገኖች እግዚአብሔርንም
የምትፈሩት ሁሉ ! ስሙ ።
የእስራኤል ሕዝብ ፈጣሪ አበቶቻችንን መረጣቸው ፲፯
ወገኖቹንም በተሰደዱበት በምድረ ግብፅ ከፍ ከፍ
አደረጋቸው ከዚያም በጽኑ ሥልጣኑ ታድጎ አወጣ
ቸው ። ዘፀ ፲፪ ፡ ፴፯ - ፵፩ ። ኢሳ ፩ ፡ ፪ ።
አርባ ዘመን በምድረ በዳ መገባቸው ። ዘፀ ፲፯ ፡ ፲፰
፴፭ ። ዘኁ ፲፬ ፡ ፴፬ ። ዘዳ ፩ ፡ ፴፩ ።
ሰባቱን የከነዓንን ነገሥታት አጥፍቶ ሀገራቸውን ፲፱
አወረሳቸው ። ዘዳ ፯ ፡ ፩ ። ኢያ ፲፬ ፡ ፪ ።
ከዚህ በኋላ አራት መቶ ኃምሳ ዘመን እስከ ሳሙ ፳
ኤል ዘመን ድረስ መሳፍንትን ሾመላቸው ። መሳ
፪ ፡ ፲፮ ። ፫ ፡ ፱ ።
ከዚህ በኋላ ንጉሥ ያነግሥላቸው ዘንድ ለመኑ ከብ ፳፩

እግዚአብሔር ሳኦልሃ ወልደ ቂስ ብእሴ ዘእምሕዝበ
ብንያም አርባዓ ዓመተ ።
፳፪ ወሰዐሮ ኪያሁኒ ፣ ወእምድኅሬሁ አንገሠ ሎሙ ዳዊ
ትሃ ወሰማዕተ ኮኖ ወይቤ ረከብክዎ ለዳዊት ወልደ
ዕሤይ ብእሴ ምእመነ ዘከመ ልብየ ዘይገብር ኵሎ
ፈቃድየ ።
፳፫ ወእምዘርአ ዚአሁ አምጽአ ሎሙ እግዚአብሔር
መድኅኒተ ለእስራኤል ኢየሱስሃ በከመ አሰፈዎሙ ።

ክፍል ፸ወ፭ ፡ በእንተ ስብከተ ዮሐንስ ።

፳፬ ወሰበከ ሎሙ ዮሐንስ ጥምቀተ ለኵሉ ሕዝበ እስራ
ኤል ከመ ይነስሑ እምቅድመ ምጽአተ ዚአሁ ።

፳፭ ወፈጺሞ ዮሐንስ መልእክቶ ይቤሎሙ ምንትኑ ትት
ሐዘቡኒ ኪያየ አንሰ ኢኮንኩ ኪያሁ ናሁ ይመጽእ
እምድኅሬየ ዘኢይደልወኒ እፍታሕ ቶታነ አሣእኒሁ
እምእገሪሁ ።

፳፮ አንትሙ አኃዊነ ትውልደ ዘመደ አብርሃም ወእለ
ትፈርህዎ ለእግዚአብሔር ለክሙ ተፈነወ ዝ ነገረ
ሕይወት ።

ክፍል ፸ወ፮ ፡ በእንተ እለ ቀተልዎ ለእግዚእነ ።

፳፯ ወእለሰ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ወመላእክቲሆሙ ዓብዱ
ወኢያእመርዎ ለዝንቱ ወኢለበዉ መጻሕፍተ ነቢ
ያት እንዘ ያነብብዎ በኵሉ ሰናብት አላ ፈትሑ ላዕ
ሌሁ ወፈጸሙ ኵሎ ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ።

፳፰ ወሰበ ኢረከቡ ሎቱ ጌጋየ ወኢምንተኒ በዘይቀት
ልዎ ሰአልዎ ለጲላጦስ ከመ ይቅትሎ ።

፳፱ ወሰበ ፈጸሙ ኵሎ ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ አውረ
ድዎ እምዕፅ ወወደይዎ ውስተ መቃብር ።
፴ ወእግዚአብሔር አንሥአ እሙታን ።

፴፩ ወአስተርአዮሙ ብዙኃ መዋዕለ እምድኅረ ተንሥአ
ለእለ ዐርጉ ምስሌሁ እምገሊላ ለኢየሩሳሌም ወእ
ሙንቱ ኮንዎ ሰማዕተ በኀበ ሕዝብ ።

ክፍል ፸ወ፯ ፡ በእንተ ስምዐ ትንሣኤሁ ።

፴፪ ወንሕነኒ ንዜንወክሙ ዘአሰፈዎሙ እግዚአብሔር
ለአበዊነ ወወሀበሙ ለውሉዶሙ ።

፴፫ ወአንሥአ ለኢየሱስ በከመ ይቤ ውስተ መዝሙር
ዘክልኤቱ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ ።

ንያምም ወገን የተወለደውን ሰው የቂስን ልጅ ሳኦ
ልን አርባ ዓመት አነገሠላቸው ። ፩ ሳሙ ፲ ፣ ፳፩ ።
እሱንም አጥፍቶ ከሱ በኋላ ዳዊትን አነገሠላቸው ፳፪
"የዕሤይን ልጅ ዳዊትን ፈቃዴን ሁሉ የሚፈጽም
እንደ ልቤ የታመነ ሰው ሆኖ አገኘሁት" ብሎ መሰከ
ረለት ። ፩ ሳሙ ፲፮ ፣ ፲፪ - ፲፫ ።
እግዚአብሔር ተስፋውን እንደ ሰጣቸው ከዳዊት ዘር ፳፫
ለእስራኤል መድኃኒትን አድርጎ ኢየሱስን አስነሣላ
ቸው ። መዝ ፻፴፪ ፡ ፲፩ ። ኢሳ ፲፩ ፣ ፩ ።

ክፍል ፸፭ ፡ ስለ ዮሐንስ ስብከት ።

እርሱ ጌታ ከመምጣቱ አስቀድሞ ንስሐ ይገቡ ዘንድ ፳፬
መጥምቁ ዮሐንስ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ ሰበከላ
ቸው ። ማቴ ፫ ፣ ፩ ።
ዮሐንስ መልእክቱን ሲፈጽም እንዲህ አላቸው ፣ ፳፭
እኔን ለምን ትጠረጥሩኛላችሁ እኔ ክርስቶስ አይደ
ለሁም እነሆ የጫማውን ማዘቢያ ከእግሩ ልፈታለት
የማይገባኝ ከእኔ በኋላ ይመጣል ። ዮሐ ፩ ፣ ፳ ። ማር
፩ ፣ ፯ ። ሉቃ ፫ ፣ ፲፮ ።
እናንት ከአብርሃም ወገን የተወለዳችሁ እግዚአብ ፳፮
ሔርን የምትፈሩ ወንድሞቻችን! ይህ የድኅነት ነገር
ለእናንተ ተልከአል ። ቍ ፴፯ ።

ክፍል ፸፮ ፡ ጌታችንን ስለ ገደሉት ።

በኢየሩሳሌም የሚኖሩና አለቆቻቸው ግን አላወቋዎች ፳፯
ሆኑ ፣ ይህንም አላወቁም የነቢያት መጻሕፍትንም
በየሰምንቱ ሲያነቡ አላስተዋሉትም ፣ ይሙት በቃ
ፈረዱበት እንጂ ስለነሱ የተጻፈውን ሁሉ ፈጸሙ ።
ዮሐ ፲፯ ፣ ፫ ። ፩ ቆሮ ፪ ፣ ፰ ።
ለመግደል የሚያበቃ ምንም በደል ባላገኙበት ፳፰
ጊዜም እንዲገድለው ጲላጦስን ለመኑት ። ማቴ ፳፯ ፣
፳፪ - ፳፫ ።
ስለርሱ የተጻፈውን ሁሉ ከፈጸሙ በኋላ ከመስቀል ፳፱
በመቃብር ውስጥ ቀበሩት ። ማቴ ፳፯ ፣ ፶፱ ።
እግዚአብሔርም ከሙታን አስነሣው ። ምዕ ፴
፫ ፣ ፲፭ ።
ከተነሣም በኋላ ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም አብረዉት ፴፩
ለወጡት ብዙ ቀንም ተገለጠላቸው እነሱም በሕዝቡ
ዘንድ ምስክሮች ሆኑት ። ምዕ ፩ ፣ ፫ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፣ ፭ ።

ክፍል ፸፯ ፡ ስለ ትንሣኤው ምስክር ።

እኛም እግዚአብሔር ለአባቶቻችን የሰጣቸውንና ለል ፴፪
ጆቻቸው ያናገረውን ተስፋ እንነግራችኋለን ። ቍ ፳፫ ።
ዘፍ ፲፪ ፣ ፫ ። ሮሜ ፬ ፣ ፲፫ ። ገላ ፫ ፣ ፲፮ ።
በሁለተኛውም መዝሙር "አንተ ልጄ ነህ ፣ እኔ ዛሬ ፴፫
ወለድኩህ" እንዳለ ኢየሱስን አስነሣው ። መዝ ፪ ፣ ፯ ።
ዕብ ፭ ፣ ፭ ።

፴፬ እስመ እግዚአብሔር አንሥኦ እሙታን ከመ ኢይገ
ብእ ውስተ ሙስና ከመዝ ይቤ እሁበክሙ ጽድቆ
ለዳዊት ዘእሙን ።
፴፭ ወውስተ ካልእኒ ይብል ፤ ኢትሁብ ለጻድቅከ ይርአይ
ሙስና ።
፴፮ ወዳዊትኒ ተልእከ በመዋዕሊሁ ለትእዛዘ እግዚአብ
ሔር ወኖመ ወተቀብረ ኀበ አበዊሁ ወርእየ ሙስና።
፴፯ ወዘሰ አንሥኦ እግዚአብሔር በከመ ይቤ ኢርእየ
ለሙስና ።
፴፰ አእምሩ እንከ አኃዊነ ከመ በእንቲአሁ ይትነደግ
ለክሙ ኃጢአትክሙ ዘአሰፈወክሙ ።
፴፱ እምኵሉ ዘተስእንክሙ ጸዲቅ በሕገ ኦሪተ ሙሴ ወበ
ቱሰ ኵሉ ዘአምነ ይጸድቅ ።
፵ ዑቁ እንከ ኢይርከብክሙ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ።
፵፩ ናሁ ርእዩ አለ ታስተሐቅሩ ወአንክሩ ወእመ አክሰ
ትማስኑ እስመ አነ እገብር ግብረ በመዋዕሊክሙ
ዘኢተአምርዎ ለእመቦ ዘነገረክሙ ።
፵፪ ወአስተብቍዕዎሙ ከመ ይንግርዎሙ ዘንተ ነገረ
በካልእት ሰንበት ።
፵፫ ወወፂአሙ እምኵራብ ተለውዎሙ ብዙኃን እምአ
ይሁድ ወኄራቶሙ ለጳውሎስ ወለበርናባስ ወነገር
ዎሙ ፤ ወአምኑ ወተመይጡ ጸጋ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፻ወ፰ ፡ በእንተ ትምህርት
ዘኮነት በካልእት ሰንበት ።

፵፬ ወበካልእት ሰንበት ተጋብኡ ኵሉ ሀገር ይስምዑ
ቃለ እግዚአብሔር ።
፵፭ ወርእዮሙ ካህናተ አይሁድ ብዙኀ ጉባኤ ሕዝብ
ቀንኡ ላዕሌሆሙ ወተዋቀሥዎሙ ለጳውሎስ ወለበ
ርናባስ ወፀረፉ ።

ክፍል ፻ወ፱ ፡ በእንተ ነገር ዘኮነት
ለአይሁድ ወአሕዛብ ።

፵፮ ወነገርዎሙ ለጳውሎስ ወበርናባስ ወይቤልዎሙ
ለክሙ ርቱዕ ንቅድም ንንግርክሙ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወእመሰ ትክሕዱ ወኢትረስዩ ርእሰክሙ ለሕይ
ወት ዘለዓለም ናሁ ንትመየጥ መንገለ አሕዛብ ።
፵፯ እስመ ከማሁ ይብል መጽሐፍ ረሰይኩከ ብርሃኖሙ
ለአሕዛብ ከመ ትኩኖሙ ሕይወቶሙ እስከ አጽናፈ
ምድር ።

እግዚአብሔር ከሙታን አስነሥቶታልና ሙስና ፴፬
መቃብር እንደማይለውጠውም የታመነውን የዳ
ዊትን ጽድቅ እሰጣችኋለሁ ።
በሌላም በኩል እንዲህ ይላል ፤ "ጻድቅህን ሙስና ፴፭
መቃብርን ያይ ዘንድ አትሰጠውም" ። መዝ ፲፮ ፡ ፲ ።
ዳዊትም እኮ በዘመኑ ለእግዚአብሔር ትእዛዝ አገል ፴፮
ግሏል እንደ አባቶቹ ሞተ ተቀበረ ፤ ፈረሰ ፤ በሰበሰ ።
ምዕ ፪ ፡ ፳፱ ።
እግዚአብሔር ያስነሣው ግን እንደ ተናገረ አልፈረ ፴፯
ሰም አልበሰበሰም ።
ወንድሞቻችን! በርሱ ስም ኃጢአታችሁ እንዲሠረይ ፴፰
ላችሁ ተስፋ የሰጣችሁን ዕወቁ ። ዳን ፱ ፡ ፳፬ ። ዘካ
፲፫ ፡ ፩ ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፯ ። ዮሐ ፩ ፡ ፳፱ ።
ከሁሉም ይልቅ በሙሴ ኦሪት ሕግ መጽደቅ የተሳና ፴፱
ችሁ በክርስቶስ ግን ያመነ ሁሉ ይከብራል ። ሮሜ
፲ ፡ ፬ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፩ ። ፩ ቆሮ ፮ ፡ ፲፩ ።
እንግዲህ የነቢዩ ቃል እንዳያገኛችሁ ተጠንቀቁ እን ፵
ዲህ ያለው ። እንባ ፩ ፡ ፭ ።
እነሆ የምታቃልሉ እናንተ እዩ ለዩ በታምኑ ትጠፋ ፵፩
ላችሁ ማንም ቢነግራችሁ የማታምኑትን ሥራ እኔ
በዘመናችሁ እሠራለሁና ።
ይህንንም ትምህርት በሁለተኛው ሰንበት እንዲያስ ፵፪
ተምሯቸው ማለዷቸው ።
ከምኵራብም በወጡ ጊዜ ከአይሁድ ብዙዎች ደጋ ፵፫
ጎች ሴቶች ሳይቀሩ ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሏ
ቸው አስተማሯቸው ተመልሰውም በእግዚአብሔር
ስጦታ አመኑ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፫ ።

ክፍል ፻፰ ፡ በሁለተኛው ሰንበት
ስለ ተሰጠችው ትምህርት ።

በሁለተኛውም ሰንበት ሕዝቡ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፵፬
ቃል ይሰሙ ዘንድ ተሰበሰቡ ።
የአይሁድ ካህናትም የሕዝቡ ጉባኤ ሰፍቶ ባዩ ጊዜ ፵፭
ቀኑባቸው ፤ ጳውሎስንና በርናባስንም ተቃወሟቸው
ሰደቡዋቸውም ። ቍ ፶ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፪ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡
፬ ። ይሁ ፲ ።

ክፍል ፻፱ ፡ ለአይሁድና ለአሕዛብ
ስለ ተሰጠችው ትምህርት ።

ጳውሎስና በርናባስም እንዲህ ብለው ተናገሯቸው ፤ ፵፮
የእግዚአብሔርን ቃል ለእናንተ አስቀድሞ ልንነግራ
ችሁ ይገባል ፤ እንቢ ብትሉና ራሳችሁን ለዘለዓለም
ሕይወት የተዘጋጀ ባታደርጉ ግን እነሆ ወደ አሕዛብ
እንመለሳለን ። ምዕ ፫ ፡ ፳፮ ። ማቴ ፲ ፡ ፳ ። ሮሜ ፩ ፡ ፲፮ ።
መጽሐፍ "እንዲሁ እስከ ምድር ዳርቻ ላሉት ሁሉ ፵፯
አዳኝ ልትሆናቸው የአሕዛብ ብርሃን አደረግሁህ"
ብሏልና ። ኢሳ ፵፱ ፡ ፮ ። ሉቃ ፪ ፡ ፴፪ ።

፵፰ ወሰሚዖሙ አሕዛብ ዘንተ ተፈሥሑ ወሰብሑ ቃለ
እግዚአብሔር ወአምኑ ኵሎሙ እለ ከፈሎሙ ሕይ
ወተ ዘለዓለም ።

፵፱ ወበጽሐ ቃለ እግዚአብሔር ውስተ ኵሉ በሐውርት ።

ክፍል ፹ ፡ በእንተ ሁከት ዘአንሥኡ አይሁድ ።

፶ ሐወሀክዎን አይሁድ ለአንስት ወለበበይተ ሀገር ወለ
ኄራተ ሀገር ወአንሥኡ መራደ ላዕለ ጳውሎስ
ወበርናባስ ወሰደድዎሙ እምብሔሮሙ ።

፶፩ ወነገፉ ጸበለ እገሪሆሙ ላዕሌሆሙ ወኀለፉ ኢቆ
ንዮን ።

፶፪ ወመልአ መንፈስ ቅዱስ ዲበ ሐዋርያት ወተፈሥሑ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ ትምህርት ዘመሀሩ በኢቆንዮን ።

፩ ወበሀገረ ኢቆንዮን በኡ ምኵራበ አይሁድ ወአረሚ
ወነገሩ ከመ ይነግሩ ዘልፈ እስከ አምኑ ብዙኃን
ጥቀ እምአይሁድ ወእምአረሚ ።

፪ ወቢጸ አይሁድ እለ አበዩ ተበአሱ ምስለ አሕዛብ
ወምስለ ሐዋርያት ወአጽዐርዋ ለነፍሶሙ ።

፫ ወነበሩ ጕንዱየ መዋዕለ እንዘ ይገብሩ በስሙ ለእግ
ዚእነ እንዘ ውእቱ ያርኢ ሰማዕተ ቃለ ጸጋሁ ወይገ
ብር ተአምረ ወመንክረ በእደዊሆሙ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ፀብዕ ዘኮነ ማእከለ ሕዝብ ።

፬ ወተናፈቁ ኵሉ ሀገር መንፈቆሙ መንገለ አይሁድ
ወቦ እለሂ ኀበ ሐዋርያት ።

፭ ወተበአሱ አይሁድ ወአረሚ ምስለ መላእክቲሆሙ
ወአኃዙ ይጸእሉ ወይትዋገሩ ።

፮ ወርእዮሙ ሐዋርያት ጐዩ ውስተ አህጉረ ሊቃኦንያ
ወልስጥራን ወደርቤን ወውስተ አድያም ።

፯ ወመሀሩ በህየ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ድውይ
ዘሀገረ ልስጥራን ።

፰ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ በሀገረ ልስጥራን ዘዕዉስ እገ
ሪሁ እምከርሠ እሙ ወጻእሙ ይነብር ግሙራ
ወእምአመ ኮነ ኢሖረ ።

፱ ወሰምዖ ለጳውሎስ እንዘ ይነብር ወነጸሮ ጳውሎስ
ወርእዮ ከመ ቦ ሃይማኖት ወየሐዩ ።

አሕዛብም ይህንን ሰምተው ደስ አላቸው ፤ የእግዚ ፵፰
አብሔርን ቃል አመሰገኑ የዘለዓለም ሕይወት ያደላ
ቸው ሁሉ አመኑ ። ሮሚ ፰ ፡ ፳፱ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።
ምዕ ፪ ፡ ፵፯ ።

በያገሩም የእግዚአብሔር ቃል ደረሰ ። ፵፱

ክፍል ፹ ፡ አይሁድ ስለ አስነሡት ሁከት ።

አይሁድም ሴቶችን ወይዛዝሩን በሀገሩ ያሉ የሚባ ፶
ሉትን ደጋግ ሴቶች አነሣሡአቸው ፤ በጳውሎስና
በበርናባስ ላይም አደጋ ጣይ አስነሡ ከሀገራቸውም
አስወጥተው አባረርዋቸው ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፲፱ ።

እነሱ ግን የእግራቸውን ትቢያ በነሱ ላይ አራግፈው ፶፩
ወደ ኢቆንዮን ሄዱ ። ምዕ. ፲፰ ፡ ፮ ። ማቴ ፲ ፡ ፲፬ ።

መንፈስ ቅዱስ በሐዋርያት ላይ አደረባቸውና ደስ ፶፪
አላቸው ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፹፩ ፡ በኢቆንዮን ስለ አስተማሩት ትምህርት ።

ኢቆንዮን በምትባል ከተማም ወደ አይሁድና ወደ ፩
አረማውያን መስጊድ ገቡ ፤ ከአይሁድ ከአረማውያ
ንም ብዙ ሰዎች እስኪያምኑ ድረስ ዘወትር እንደ
ሚያስተምሩት አስተማሩ ።

እንቢ ያሉት የአይሁድ ወገኖችም ከሐዋርያትና ፪
ከአሕዛብ ጋር ተጣሉ ሰውነታቸውንም አስጨነቋት ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፵፭ ።

በጌታ ስም ሲያስተምሩ እሱም የጸጋውን ቃል ምስ ፫
ክር እያሳየላቸው በእጃቸውም ድንቅ ድንቅ ሥራና
ተአምራት እያደረገላቸው ብዙ ቀን ኖሩ ። ምዕ
፲፱ ፡ ፲፩ ። ማር ፲፮ ፡ ፳ ። ሮሚ ፲፭ ፡ ፲፱ ። ዕብ ፪ ፡ ፬ ።

ክፍል ፹፪ ፡ በሕዝቡ መካከል ስለ ተነሣው ፀብ ።

ሕዝቡ ሁሉ ተለያዩ እኩሌቶቹ ወደ አይሁድ ወገን ፬
ሆኑ ፤ ከሐዋርያት ወገን የሆኑም አሉ ።

አይሁድም አረማውያንም ከአለቆቻቸው ጋር ተጣሉ ፭
ይሳደቡ ይደበደቡም ጀመሩ ። ቊ ፲፱ ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፲፩ ።

ሐዋርያትም አይተው ወደ ሊቃኦንያ ወደ ልስጥራን ፮
ወደ ደርቤን ወደ አውራጃው ሸሽተው ሄዱ ።

በዚያም ወንጌልን አስተማሩ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲፱ - ፳ ። ፯

ክፍል ፹፫ ፡ ልስጥራን በተባለው ሀገር
ስለ ነበረው በሽተኛ ።

ልስጥራን በተባለው ሀገር እግሩ ልምሾ የሆነ አንድ ፰
ሰው ነበር ፤ ከእናቱ ማኅፀን እንዲሁ ሆኖ ተወልዶ
ተቀምጦ ይኖር ነበር እንጂ ፤ ከሆነ ጀምሮ አልሄደም ።

ድዉዩ ጳውሎስን ሲያስተምር ሰማው ጳውሎስም ፱
ተመልክቶ ሃይማኖት እንዳለው እንደሚድንም ተረ
ዳው ። ማቴ ፱ ፡ ፳፰ ።

ግብረ ሐዋርያት ፲፬ ።

፲ ወይቤሎ በዐቢይ ቃል ለከ እብለከ በስሙ ለእግ
ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተንሥእ ወቁም በእገሪከ
ርቱዐ ወሰቤሃ ተንሥአ ወሖረ ።

ክፍል ፹ወ፩ ፡ በእንተ እለ ፈቀዱ ሠዊዐ ለሐዋርያት ።

፲፩ ወርእዮሙ አሕዛብ ዘገብረ ጳውሎስ ከልሑ በነገረ
ሊቃኦንስጦ ወይቤሉ አማልክት ተመሰሉ ሰብአ
ወወረዱ ኀቤነ ።
፲፪ ወሰመይዎ ለበርናባስ ድያ ፡ ወለጳውሎስ ሄርሜን
እስመ ውእቱ ሊቀ ትምህርቱ ።
፲፫ ወአምጽኡ ማሬ ዘድዮስ ዘሀሎ ቅድመ ሀገር ምስለ
አልህምት ወመሣውዕ ኀበ አንቀጸ ዐፀደ ማኅደሮሙ
ምስለ ሕዝቢሆሙ ወፈቀዱ ከመ ይሡዑ ሎሙ ።

ክፍል ፹ወ፪ ፡ በእንተ ገሥፆቶሙ አሕዛበ ።

፲፬ ወሰሚዖሙ ሐዋርያት በርናባስ ወጳውሎስ ሰጠጡ
አልባሲሆሙ ወሖሩ ኀበ አሕዛብ ።
፲፭ ወከልሑ ሎሙ ወይቤልዎሙ አንትሙ ሰብእ ምን
ትኑ ዝ ነገር እከኑ ከማከሙ ሰብእ ንሕነ ዘንመውት
ወንሜህረክሙ ከመ ትኅድጉ ዘንተ ከንቶ ወትትመ
የጡ ኀበ እግዚአብሔር ሕያው ዘገብረ ሰማየ ወም
ድረ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ።

፲፮ ወኀደጎሙ ለኵሎሙ አሕዛብ ይሖሩ በግዕዘሙ በዘ
ቀዲሙ መዋዕል እንዘ ኢየኀድግ ርእሶ ዘእንበለ
ሰማዕት ።
፲፯ ወይገብር ሠናይቶ ወይሁብ እምሰማይ ዝናመ ወያ
ከርም በበዓመት ወያፈሪ ወያሠምር ከመ ያጽግበነ
ወያስተፍሥሕ ልበነ ።

፲፰ ወዘንተ ብሂሎሙ በዕፁብ አኅደግዎሙ ለአሕዛብ
ኢይሡዑ ሎሙ ።

ክፍል ፹ወ፫ ፡ በእንተ ትምይንተ አይሁድ ።

፲፱ ወእንዘ እሙንቱ ይሜህሩ በህየ መጽኡ አይሁድ
እምአንጾኪያ ወኢቆንያ ወየውህዎሙ ለአሕዛብ
ከመ ያሕስሙ ልበሙ ላዕሌሆሙ ወወገርዎ ለጳው
ሎስ ወሰሐብዎ ወአውጽእዎ አፍአ እምሀገር ።

፳ ወመሰሎሙ ዘሞተ ወዖድዎ አርዳኢሁ ወተንሥአ
ወቦአ ምስሌሆሙ ሀገረ ወበሳኒታ ሖረ ምስለ በርና
ባስ ሀገረ ደርቤን ።

የሐዋርያት ሥራ ፲፬ ።

ድምፁንም ከፍ አድርጎ አንተን ነው ! በጌታችን ፲
በኢየሱስ ክርስቶስ ተነሥና ቀጥ ብለህ ቁም አልሃ
ለሁ አለው ወዲያውኑ ተነሥቶ ሄደ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፮ ።

ክፍል ፹፩ ፡ ለሐዋርያት መሥዋዕትን ስለ ፈቀዱ ሰዎች ።

አሕዛብም ጳውሎስ ያደረገውን በዩ ጊዜ አማልክት ፲፩
ሰዎች ወደኛ መጡ እያሉ በሊቃኦንስጣ ቋንቋ
ጮኹ ። ምዕ ፳፰ ፡ ፯ ።
በርናባስን ድያ ፡ ጳውሎስን ሄርሜን ብለው ጠሩት ፡ ፲፪
የትምህርቱ መሪ እሱ ነውና ።
በሀገሩ መሪ የሆነውን የጣዖቱ ካህን ከላሞችና ከመ ፲፫
ሠዊያ ዕቃዎች ጋር ከወገኖቻቸው ሐዋርያት ወደ
ሚያድሩበት ግቢ በር አመጡት ሊሠዉላቸውም
ወደዱ ። ዳን ፪ ፡ ፵፮ ።

ክፍል ፹፪ ፡ አሕዛብን ስለ መገሠፃቸው ።

ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስም በሰሙ ጊዜ ልብሳ ፲፬
ቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ ሄዱ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፷፭ ።
ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው እንዲህ አሏቸው ፡ ፲፭
እናንት ሰዎች ! ይህ ነገር ምንድነው ፡ እኛማ እንደና
ንተ የምንሞት ሰዎች አይደለንምን ፡ ይህን ከንቱ
ነገር ትታችሁ ሰማይና ምድርን ባሕርንም በውስጣ
ቸው ያለውን ሁሉ ወደ ፈጠረ ወደ እግዚአብሔር
ትመለሱ ዘንድ እናስተምራችኋለን እንጂ ።
ራሱን ያለ ምስክር ሳያስቀር አሕዛብን ሁሉ በቀ ፲፮
ድሞ ዘመን እንደነበሩበት እንደጠባያቸው ሊኖሩ
ተዋቸው ። ምዕ ፲፯ ፡ ፴ ።
ግን የቸርነቱን ሥራ ይሠራል ፡ ከሰማይ ዝናምን ይሰ ፲፯
ጣል በየመቱ ክረምትን ያመጣል ፡ ሊመግበን ልባ
ችን ደስ ሊያሰኝ የተዘራውን እንዲያፈራ እንዲበጅ
ያደርጋል ። መዝ ፻፵፯ ፡ ፰ ። ኤር ፭ ፡ ፳፬ ።
ይህንንም ተናግረው እንዳይሠዉላቸው አሕዛብን ፲፰
በጭንቅ አስተዉዋቸው ።

ክፍል ፹፫ ፡ ስለ አይሁድ ተንኰል ።

እነሱም በዚያ ሲያስተምሩ ሳለ አይሁድ ከአንጾኪ ፲፱
ያና ከኢቆንያ መጥተው ልባቸውን እንዲያስጨክኑ
ባቸው አሕዛብን አባበሏቸው ጳውሎስንም እየጐ
ተቱ ከከተማ ውጪ አውጥተው በደንጊያ ደበደ
ቡት ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፭ ። ጢሞ ፫ ፡ ፲፩ ።
ደቀ መዛሙርቱ ግን የሞተ መስልዋቸው ከበዉት ፳
ሳለ ተነሥቶ አብርዋቸው ወደ ከተማ ገባ ፡ በማግሥ
ቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄዱ ።

ክፍል ፹ወ፯ ፡ በእንተ ግብአቶሙ ሀገረ ልስጥራን ወሢመተ ቀሲሳን ።

፳፩ ወመሀሩ በይእቲ ሀገር ወአብኡ ብዙኃነ ወገብኡ ሀገረ ልስጥራን ወኢቆንዮን ወአንጾኪያ ።

፳፪ ወአጽንዕዎሙ ነፍሶሙ ለሕዝብ ወመሀርዎሙ ያጥብዑ በሃይማኖት እስመ በብዙኅ ፃማ ወሕማም ሀለወነ ንባእ ለመንግሥተ እግዚአብሔር።

፳፫ ወሤሙ ቀሲሳነ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወጸለዩ ወጾሙ ወአማኅፀንዎሙ ለእግዚአብሔር ዘኪያሁ ተአመኑ ።

ክፍል ፹ወ፰ ፡ በእንተ ጸጋ ዘተውህበ ሎሙ ።

፳፬ ወኀሊፎሙ እምጲስድያ ወበጽሑ ጵንፍልያ ።

፳፭ ወነገሩ ቃሎሙ በሀገረ ጴርጌን ወወረዱ ኢጣልያ ።

፳፮ ወእምህየ ነገዱ አንጾኪያ በኀበ ተውህበ ሎሙ ጸጋ እግዚአብሔር በእንተ ግብር ዘይገብሩ ።

፳፯ ወበጺሖሙ አስተጋብኡ ኵሎ ሕዝበ ወነገሩ ኵሎ ዘገብረ ሎሙ እግዚአብሔር ወዘከመ አርኀወ ሎሙ እግዚአብሔር አናቅጸ ሃይማኖት ለአሕዛብ ።

፳፰ ወነበሩ ጕንዱየ መዋዕለ ምስለ አርድእት ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

ክፍል ፹ወ፱ ፡ በእንተ ቢጽ ሐሳውያን ።

፩ ወቦ እለ ወረዱ እምብሔረ ይሁዳ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ ወይቤልዎሙ እምከመ ኢትትገዘሩ በሕገ ሙሴ ኢትክሉ ሐይወ ።

፪ ወተሀውከ ሕዝብ ፈድፋደ ወተዋቀሥዎሙ ለጳውሎስ ወለበርናባስ ወመከሩ ከመ ይፈንውዎሙ ለጳውሎስ ወለበርናባስ ወለቢጾሙኒ ኀበ ሐዋርያት ወቀሲሳን እለ በኢየሩሳሌም በእንተዝ ነገር ።

፫ ወተፈኒዎሙ እምቤተ ክርስቲያን በጽሑ ፊንቄ ወሰማርያ ወነገርዎሙ ዘከመ ተመይጡ አሕዛብ ወገብሩ ዐቢየ ፍሥሐ ምስለ ኵሎሙ ቢጾሙ ።

ክፍል ፺ ፡ በእንተ ብጽሖቶሙ ኢየሩሳሌም ።

፬ ወበጺሖሙ ኢየሩሳሌም ተቀበልዎሙ ቤተ ክርስቲያን ወሐዋርያት ወቀሲሳን ወዜነውዎሙ ኵሎ ዘከመ ገብረ ሎሙ እግዚአብሔር በውስተ አሕዛብ ።

፭ ወቦ እለ ተንሥኡ እምሕዝበ ፈሪሳውያን ቢጽ እለ አምኑ ወይቤልዎሙ ርቱዕ ይትገዘሩ ወነአዝዞሙ ይዕቀቡ ሕገ ሙሴ ።

ክፍል ፹፯ ፡ ወደ ልስጥራን ስለ መመለሳቸውና ቀሳውስትን ስለ መሾማቸው ።

በዚያች ሀገርም አስተማሩ ብዙ አሕዛብንም አሳምነው ወደ ልስጥራን ወደ ኢቆንዮንና ወደ አንጾኪያ ተመለሱ ። ፳፩

የሕዝቡንም ልቡናቸውን አረጋግተው በብዙ መከራና ድካም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንገባለን ብለው በሃይማኖት እንዲፀኑ አስተማርዋቸው ። ፳፪
ምዕ ፲፩ ፤ ፳፫ ። ፩ ተሰ ፫ ፡ ፫ ።

ለቤተ ክርስቲያንም ቀሳውስትን ሾሙ ፥ ጾሙ ፥ ጸለዩ፥ የሚታመኑትን እግዚአብሔርንም አማፀኑት ። ምዕ ፲፫ ፡ ፫ ። ፳፫

ክፍል ፹፰ ፡ ስለ ተሰጣቸው ጸጋ ።

ከጲስድያም ወጥተው ጵንፍልያ ገቡ ። ፳፬

ጴርጌን በተባለችው አገርም የእግዚአብሔርን ቃል ከአስተማሩ በኋላ ወደ ኢጣልያ ወረዱ ። ፳፭

ከዚያም ስለሚሠሩት ሥራ የእግዚአብሔር ጸጋ ከተሰጣቸው ዘንድ ወደ አንጾኪያ ሄዱ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፩-፪ ። ፳፮

አንጾኪያም በደረሱ ጊዜ ሕዝቡን ሁሉ ሰብስበው እግዚአብሔር ያደረጋቸውን ሁሉ ለአሕዛብም የሃይማኖትን በር እንደከፈተላቸው ነገሯቸው ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፡ ፱ ። ፳፯

ከደቀ መዛሙርትም ጋር አያሌ ቀን ተቀመጡ ። ፳፰

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፹፱ ፡ ስለ አታላዮች ሰባኪዎች ።

ከይሁዳ አገርም እንደ ሙሴ ሕግ ካልተገዘራችሁ ልትድኑ አትችሉም እያሉ ሕዝቡን የሚያስተምሩ ነበሩ ። ገላ ፭ ፡ ፪ ። ዮሐ ፯ ፡ ፳፪ ። ፩

ሕዝቡም እጅግ ታወኩ ጳውሎስና በርናባስንም ተከራከሯቸው ፥ ስለዚህ ነገርም ጳውሎስንና በርናባስን ጓደኞቻቸውንም በኢየሩሳሌም ወዳሉት መምህራንና ሐዋርያት ሊልኳቸው ተማከሩ ። ም ፲፩ ፡ ፴ ።
ገላ ፪ ፡ ፩ ። ፪

ከምእመናን በተላኩ ጊዜ ወደ ሰማርያና ወደ ፊንቄ ደርሰው አሕዛብ ወደ ሃይማኖት እንደገቡ ነገሯቸው ከወንድሞቻቸውም ሁሉ ጋር ታላቅ ደስታ አደረጉ። ፫

ክፍል ፺ ፡ ኢየሩሳሌም ስለ መድረሳቸው ።

ወደ ኢየሩሳሌም በደረሱ ጊዜ ምእመናን ሐዋርያት ቀሳውስት ተቀበሏቸው እግዚአብሔር በአሕዛብ ሁሉ ዘንድ ያደረገላቸውንም ነገሯቸው ። ም ፲፬ ፡ ፳፯። ፬

ከፈሪሳውያን ወገኖችም ሊገዘሩ ይገባል የሙሴንም ሕግ እንዲጠብቁ እንዘዛቸው ብለው የተነሡ ነበሩ ። ፭

ግብረ ሐዋርያት ፲፭ ።

ክፍል ፺ወ፩ ፡ በእንተ ጉባኤ ሐዋርያት ።

፮ ወእንገለጉ ሐዋርያት ወቀሲሳን ከመ ይርአዩ ዘይገብሩ በእንተዝ ነገር ።

፯ ወእምድኅረ ተዋቀሥዎሙ ተንሥአ ጴጥሮስ ወይቤሎሙ ስምዑ አኀዊነ ለሊክሙ ተአምሩ ከመ እምትካት ኀረየኒ እግዚአብሔር ከመ እስምየሙ ቃለ አፉየ ለአሕዛብ ወትምህርተ ወንጌሉ ወይእመኑ ።

፰ ወእግዚአብሔር ማእምረ ልብ ሰማዕተ ኮኖሙ ወወሀቦሙ መንፈስ ቅዱስ ከማነ ።

፱ ወኢፈለጦሙ እምኔነ እንጺሖ ልቦሙ በሃይማኖት ።

፲ ወይእዚኒ ኢታመክርዎ ለእግዚአብሔር ወኢታስክምዎሙ አርዑተ ዲበ ክሳውዲሆሙ ለአሕዛብ ዘኢክህልነ ጸዊሮቶ ኢንሕነ ወኢአበዊነ ።

፲፩ ዳእሙ ከመ ንሕየው በጸጋ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንትአመን ወከማሁ እሙንቱሂ ።

፲፪ ወሰቤሃ አርመሙ ኵሉ ሕዝብ ወአፅምእዎሙ ለጳውሎስ ወለበርናባስ እንዘ ይነግሩ ኵሎ ዘገብረ ሎሙ እግዚአብሔር ተአምረ ወመንክረ በውስተ አሕዛብ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ተሰጥዎተ ያዕቆብ ።

፲፫ ወእምድኅረ አርመሙ ተሰጥወ ያዕቆብ ወይቤ ስምዑ አኃዊነ ።

፲፬ ስምዖንሂ ነገረ ዘከመ አቅደመ ተሣሃሎ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ወነሥአ ሕዝበ እምውስቴቶሙ ለስሙ ።

፲፭ ወየኀብሩ ቃለ ነቢያት በዝንቱ በከመ ይብል መጽሐፍ ።

፲፮ ወእምኅድረዝ አገብእ ወእሐንፃ ለቤተ ዳዊት ዘወድቀት ወእነድቅ መዝበራ ።

፲፯ ከመ ይኅሥሥዎ ለእግዚአብሔር እለ ተርፉ እጓለ እመሕያው ወኵሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምየ ዲቤሆሙ ስምየ ይቤ እግዚአብሔር ።

፲፰ ዘገብረ ዘንተ ዘኢይትአወቅ ዘእምፍጥረተ ዓለም ።

፲፱ ወይእዜኒ እብለክሙ ኢታክብዱ ላዕለ አሕዛብ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ።

፳ ዳእሙ አዝዝዎሙ ይርኃቁ እምዘ ይዘብሑ ለአማልክት ወእማውታ ወደም ወእምዝሙት ወዘይጸልኡ ስርእሰሙ ኢይግበሩ ዲበ ቢጾሙ ።

የሐዋርያት ሥራ ፲፭ ።

ክፍል ፺፩ ፡ ስለ ሐዋርያት ስብከት ።

ሐዋርያትና ቀሳውስትም ስለዚህ ነገር የሚያደርጉትን ነገር ያዩ ዘንድ ተሰበሰቡ ። ፮

ከተከራከሯቸውም በኋላ ጴጥሮስ ተነሥቶ እንዲህ አላቸው ወንድሞቻችን ስሙ! ለአሕዛብ ከአፌ የሚወጣውን ቃል የወንጌሉንም ትምህርት እንዳሰማቸውና እንዲያምኑም እግዚአብሔር አስቀድሞ እንደ መረጠኝ እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ ። ም ፲፩ ፡ ፲፭ ። ፯

ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔርም መሰከረላቸው እንደኛም መንፈስ ቅዱስን ሰጣቸው ። ፩ ዜና መዋ ፳፰ ፡ ፱ ። ኤር ፲፩ ፡ ፳ ። ምዕ ፩ ፡ ፳፬ ። ፰

ልቡናቸውንም በሃይማኖት አጽንቶ ከእኛ አልለያቸውም ። ምዕ ፲ ፡ ፵፬ ። ፱

አሁንም እግዚአብሔርን አትፈታተኑት አባቶቻችንም ቢሆኑ እኛም ብንሆን ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር አሕዛብን በአንገታቸው አታሸክሟቸው ። ገላ ፭ ፡ ፩ ። ፲

ብቻ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት እንድንድን እንለምናለን እነሱም እንደኛ ያምናሉ ። ኢሳ ፶፫ ፡ ፲፩ ። ማቴ ፳ ፡ ፳፰ ። ገላ ፪ ፡ ፲፯ ። ኤፌ ፪ ፡ ፬-፲ ። ፲፩

ያን ጊዜም ሕዝቡ ሁሉ ፀጥ ብለው እግዚአብሔር በአሕዛብ ዘንድ ያደረገላቸውን ተአምራትና ድንቅ ሥራ ሁሉ ሲናገሩ ጳውሎስንና በርናባስን አዳመጧቸው ። ፲፪

ክፍል ፺፪ ፡ ስለ ያዕቆብ ንግግር ።

ፀጥ ባሉ ጊዜም ያዕቆብ መልሶ እንዲህ አለ ወንድሞቻችን! ስሙ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፲፰ ። ፲፫

ስምዖንም እግዚአብሔር አስቀድሞ አሕዛብን ይቅር እንዳላቸውና ከውስጣቸውም ለስሙ መጥሪያ ሕዝብን እንደመረጠ ተናግሯል ። ፲፬

በዚህም ነቢያት በአነጋገር ይተባበራሉ መጽሐፍ እንዲህ ብሎ እንደተናገረ ። ኢሳ ፲፭ ፡ ፲ ። ፲፭

ከዚህ በኋላ የወደቀችውን የዳዊትን ቤት እሠራታለሁ ፍራሿን አድሳለሁ ። ኢሳ ፶፬ ፡ ፩-፭ ። ሆሴ ፫ ፡ ፭ ። አሞ ፱ ፡ ፲፩-፲፪ ። ሚክ ፭ ፡ ፪ ። ፲፮

የቀሩት ሰዎች እግዚአብሔርን ይሹት ዘንድ ስሚ የተጠራባቸው አሕዛብ ሁሉ ናቸው አለ እግዚአብሔር ። ፲፯

ይህን ያደረገ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የማይመረመር ነው ። ፲፰

አሁንም በሃይማኖት ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ አሕዛብ ሥርዓት አታዕኑ ። ፩ ተሰ ፩ ፡ ፱ ። ፲፱

ለጣዖት ከሚሠዉት ሙቶ ያደረውንና ደም ከብመላት ከዝሙት ለራሳቸው የሚጠሉትንም በወንድሞቻቸው እንዳያደርጉ እዘዟቸው እንጂ ። ዘፍ ፱ ፡ ፬ ። ሕዝ ፳ ፡ ፴ ። ዘሌ ፫ ፡ ፲፯ ። ፳

፳፩ ወሙሴሂ በ እምቀዲሙ ዘይሰብክ ሎሙ በበአህጉር
ወያነብብዎ በመኳርብት በኵሉ ሰናብት ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ መልእክተ ሐዋርያት ።

፳፪ ወእምዝ ኅብሩ ሐዋርያት ወቀሲሳን ወኵሉ ሕዝብ
ከመ ይኅረዩ እምውስቴቶሙ እደወ ዘይፌንዉ አን
ጾኪያ ምስለ ጳውሎስ ወበርናባስ ፡ ወኅረዩ ይሁዳሃ
ዘተሰምየ በርስያን ወሲላስሃ እደወ ሊቃውንተ በው
ስተ ቢጾሙ ።

፳፫ ወጸሐፉ በእደዊሆሙ መልእክተ እንተ ትብል
ከመዝ ፡ እምልኡካን ወቀሲሳን ለአኀው ለእለ በአንጾ
ኪያ ወሶርያ ወቂልቅያ እለ አምኑ እምውስተ አሕ
ዛብ ሰላም ለክሙ ወትፍሥሕት ።

፳፬ እስመ ሰማዕነ ከመ በ እለ ወፅኡ እምኔነ ወሆክዋ ለነ
ፍስክሙ በነገር እንዘ ይብሉክሙ ተገዘሩ ወዕቀቡ
ሕገ ኦሪት እደው እለ ኢአዘዝናሆሙ ወኢበአሐቲኒ
እምዝንቱ ነገር ዘይቤሉክሙ ።

፳፭ ወርኢነ እምድኅረ ተጋባእነ ኵልነ በአሐዱ ምክር
ወነቢረነ ኅረይነ እደወ ዘንፌኑ ኀቤክሙ ምስለ አኀ
ዊነ በርናባስ ወጳውሎስ ።

፳፮ እደው እለ መጠዉ ነፍሶሙ በእንተ ስሙ ለእግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፯ ወፈነውነ ይሁዳሃ ወሲላስሃ ወእሙንቱ ያጠይቁክሙ
በቃሎሙ ዘንተ ።

፳፰ እስመ ኅብረ መንፈስ ቅዱስ ምስሌነ ከመ ኢናክ
ብድ ወኢንወስክ ባዕደ ።

፳፱ ዘእንበለ ዳእሙ ንዜንወክሙ ዘንተ ዘተኀድጉ በግብር
ዝቡሐ ለአማልክት ወኢትብልዑ ማውታ ወደመ ወት
ርኀቁ እምዝሙት ወዘትጸልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ
ዲበ ቢጽክሙ ወለእመ ዐቀብክሙ ነፍስክሙ እም
እሉ ምግባራት ትሄልዉ በሰላም ።

ክፍል ፺ወ፬ ፡ በእንተ እለ ተፈነዉ እምኀበ ሐዋርያት ።

፴ ወተፈኒዎሙ እሙንቱ ወረዱ አንጾኪያ ወአስተጋ
ብኡ ሕዝበ ወመጠውዎሙ መጽሐፈ መልእክት ።

፴፩ ወአንቢቦሙ ተፈሥሑ ዐቢየ ፍሥሐ ወተናዘዙ ።

፴፪ ወአጽንዑ አኃወ በነገር ዘተርፈ በቃሎሙ ወመሀር
ምሙ ይሁዳ ወሲላስ እስመ ነቢያት እሙንቱ ወአፅን
ዕዎሙ ለቢጸሙ በቃሎሙ ።

፴፫ ወጐንድዮሙ ፈነውዎሙ በሰላም ቢጾሙ ኀበ
ልኡካን ።

፴፬ ወአጥብዐ ሲላስ ይንበር ህየ ።

፴፭ ወጳውሎስ ወበርናባስ ጐንደዩ አንጾኪያ ወመሀሩ

ሙሴም ከጥንቱ በየአንቀጹ የሚሰብካቸው ትምህ ፳፩
ርት ነበር በየምኵራቡ በየሰንበቱ ያነቡት ነበር ።
ምዕ ፲፫ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፺፫ ፡ ስለ ሐዋርያት መልእክት ።

ከዚህ በኋላ ሐዋርያትና ቀሳውስት ሕዝቡም ሁሉ ፳፪
ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር ወደ አንጾኪያ የሚልኳ
ቸውን ሰዎች ተስማሙ ፡ በባልንጀሮቻቸው መካከል
የተማሩትን ሰዎች በርስያን የተባለ ይሁዳና ሲላስን
መረጡ ።

እንዲህ የምትል መልእክትም በእጃቸው ጻፉ ፡ ከሐዋ ፳፫
ርያትና ከቀሲሳን ከሕዝቡ ተለይተው ላመኑ በአን
ጾኪያ በቂልቅያና በሶርያ ለሚኖሩ ወንድሞች ትድ
ረስ ሰላምና ደስታ ይሁንላችሁ ።

ከእኛ ወጥተው ተገዘሩ የኦሪትንም ሕግ ጠብቁ እያሉ ፳፬
በነገር ሰውነታችሁን የሚያውኳችሁን እንዳሉ ሰምተ
ናል ከሚነግሯችሁ ከዚህ ነገር አንዱን እንኳ ያላዘ
ዝናቸው ናቸው ። ኤር ፳፫ ፡ ፲፯ ። ምዕ ፳ ፡ ፴ ። ገላ
፪ ፡ ፬ ። ቲቶ ፩ ፡ ፲ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፲፱ ።

ሁላችን ከተሰበሰብን በኋላ በአንድ ቃል መረመርን ፳፭
አንድ ሆነንም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርና
ባስ ጋር ወደናንተ የምንልካቸውን ሰዎች መረጥን ።

ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሰውነታቸ ፳፮
ውን አሳልፈው የሰጡ ሰዎች ናቸው ። መሳ ፭ ፡ ፲፰ ።
፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፴ ።

ይሁዳንና ሲላስን ልከናቸዋልና እነሱም በቃላቸው ፳፯
ይህንን ያስረዱችኋል ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፲፫ ።

ባዕድ ሥርዓት ጨምረን እንዳናከብድ መንፈስ ፳፰
ቅዱስ ከእኛ ጋር ነውና ።

ብቻ ይህን በግድ ትተዉ ዘንድ እናዛችኋለን ለአ ፳፱
ማልክት የተሠዋውን ደምና ሙቶ ያደረውን አት
ብሉ ፡ ከዝሙት ራቁ በራሳችሁ አታድርጉ ፡ ከነዚህ
ሥራዎች ሰውነታችሁን ከተጠበቃችሁ በሰላም
ትኖራላችሁ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፳፭ ። ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፲፬ ።

ክፍል ፺፬ ፡ ከሐዋርያት ዘንድ ስለ ተላኩ ሰዎች ።

እነሱም ወደ አንጾኪያ ተልከው ሕዝቡን ሰብስበው ፴
አንብበውም ፍጹም ደስታ ደስ አላቸው ተጽናኑም ፡
መልእክቱን የተጻፈውን ሰጧቸው ። ምዕ ፲፫ ፡ ፵፰ ። ፴፩
ከዚህ በተረፈም ወንድሞችን በቃላቸው አፅናኑ ፴፪
ይሁዳና ሲላስም አስተማሯቸው መምህራን ናቸውና
ወንድሞቻቸውን በቃላቸው አፅናኗቸው ። ምዕ
፲፩ ፡ ፳፯ ፡ ፲፫ ፡ ፩ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፳፰ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፳፪ ።
ዘግይተውም ወንድሞቻቸው በሰላም ወደ ሐዋርያት ፴፫
ሰደድዋቸው ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፡ ፲፩ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፴፩ ።
ሲላስ ግን ከዚያ ሊቈይ ቈረጠ ። ፴፬
ጳውሎስና በርናባስም በአንጾኪያ ቈዩ ከሌሎች ብዙ ፴፭

ወሰበኩ ቃለ እግዚአብሔር ምስለ ባዕዳን ብዙኃን ።

ክፍል ፺ወ፰፡ በእንተ ሐውጸተ አኃው ።

፴፮ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ይቤሎ ጳውሎስ ለበርና
ባስ ንሥወጥ እንከሰ ወነሐውጾሙ ለቢጽነ በኵሉ
አህጉር እለ መሀርናሆሙ ቃለ እግዚአብሔር ወናእ
ምር ዘከመ ሀለዉ ።
፴፯ ወፈቀደ በርናባስ ይንሥእ ለዮሐንስ ዘተሰምየ ማር
ቆስ ።
፴፰ ወኢፈቀደ ጳውሎስ ይንሥኦ ምስሌሆሙ እስመ ኀደ
ጎሙ እንዘ እሙንቱ በጵንፍልያ ወሖረ ወኢመጽአ
ምስሌሆሙ ውስተ ግብር ።
፴፱ ወበእንተዝ ተምዐ ወተፋለጡ ዘዚአሆሙ በርና
ባስ ነሥአ ለማርቆስ ወነገደ ቆጵሮስ ።
፵ ጳውሎስ ኀረዮ ለሲላስ ወሖረ ወአማኀፀንዎ ቢጹ
በጸጋ እግዚአብሔር ።
፵፩ ወዖደ ሶርያ ወቂልቂያ ወአጽንዐ አብያተ ክርስቲ
ያናት ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ጢሞቴዎስ ።

፩ ወበጽሐ ሀገረ ደርቤን ወልስጥራን ወረከበ አሐደ
ረድአ ዘስሙ ጢሞቴዎስ ወእሙሰ አይሁዳዊት ወአ
ምኒት ወአቡሁሰ አረማዊ ።

፪ ወይንዕድዎ ኵሉ ቢጹ እለ በልስጥራን ወደርቤን
ወኢቆንዮን ።

ክፍል ፺ወ፲፡ በእንተ አሰስሎተ ምክንያት ።

፫ ወአፍቀረ ጳውሎስ ይንሥኦ ምስሌሁ ወይሑር ወነ
ሥኦ ወገዘሮ በእንተ አይሁድ እለ ውስተ ውእቱ
ብሔር እስመ የአምርዎ ኵሎሙ ከመ አረማዊ አቡሁ።

፬ ወሐሩ አህጉረ ወመሀርዎሙ ሥርዓተ ሐዋርያት
ዘአዘዙ ኀቢሮሙ በኢየሩሳሌም ምስለ ቀሲሳን ።

፭ ወጸንዐ አብያተ ክርስቲያናት በሃይማኖት ወአንተ
ጸብሐት ይበዝኁ ሕዝብ ።

፮ ወሖሩ ብሔረ ፍርግያ ወብሔረ ገላትያ ወከልአሙ
መንፈስ ቅዱስ ኢይንግሩ ቃለ እግዚአብሔር በእስያ።

፯ ወበጺሖሙ ሚስያ ፈቀዱ ይሑሩ ቢታንያ ወኢያብ
ሖሙ መንፈሱ ለኢየሱስ ።

ዎች ሰዎች ጋር የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ አስተ
ማሩ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፩ ።

ክፍል ፺፰ ፡ ወንድሞችን ስለ መጐብኘት ።

ከጥቂት ቀን በኋላም ጳውሎስ በርናባስን እንግዲህ ፴፮
እንመለስና በየገሩ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማር
ናቸውን ምእመናንን እንጐብኛቸውና እንዴት እን
ደሚኖሩ ዕንወቅ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፩ ። ፩ ተሰ ፫ ፡ ፭ ።
በርናባስም ማርቆስ የተባለ ዮሐንስን ይዞት ሊሄድ ፴፯
ወደደ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፲፪ ። ቈላስ ፬ ፡ ፲ ። ፪ ጢሞ ፬ ፡
፲፩ ። ፊልሞ ፳፬ ።
ጳውሎስ ግን ከነሱ ጋር ሊወስደው አልፈቀደም ፴፰
እነሱ በጵንፍልያ ሳሉ ትቷቸው ሄዶአልና አብሮአ
ቸውም ለሥራ አልመጣም ነበርና ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲፫ ።
ስለዚህም ተቈጥተው እርስ በርሳቸው ተለያዩ በር ፴፱
ናባስ ማርቆስን ይዞ ቆጵሮስ ሄደ ።
ጳውሎስም ሲላስን መርጦ ሄደ ባልንጀሮቹም ለእግ ፵
ዚአብሔር አደራ ሰጡት ።
ሶርያን ቂልቂያን ዞሮ ምእመናንን አጽናና ። ፵፩

ምዕራፍ ፲፮ ፤

ክፍል ፺፱ ፡ ስለ ጢሞቴዎስ ።

ወደ ልስጥራንና ወደ ደርቤን ሀገር ደረሰ ጢሞቴ ፩
ዎስ የሚባል አንድ ደቀ መዝሙር አገኘ እናቱ አይ
ሁዳዊት ነበረችና አመነች አባቱ ግን አረማዊ ነበር ።
ሮሜ ፲፮ ፡ ፳፩ ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፲፭ ።
በልስጥራን በደርቤንና በኢቆንዮን ያሉ ወንድሞቹ ፪
ሁሉ ያመሰግኑት ነበር። ምዕ ፮ ፡ ፫ ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፲፭ ።

ክፍል ፺፲ ፡ ምክንያትን ስለማጥፋት ።

ጳውሎስ ከእሱ ጋር ይዞት ሊሄድ ወደደ በዚያ አገር ፫
ስለ አሉት አይሁድ ብሎ ወስዶ ገዘረው ሁሉም
አባቱ አረማዊ እንደነበረ ያውቁታልና ። ፪ ጢሞ
፩ ፡ ፭ ። ፩ ቆሮ ፱ ፡ ፳ ። ገላ ፪ ፡ ፫ ።
በየገሩ እየዞሩ ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ከቀሳውስት ፬
ተባብረው የያዙትን ሥርዓት አስተማሯቸው ። ምዕ
፲፭ ፡ ፳ - ፳፱ ።
አብያተ ክርስቲያናት በሃይማኖት ጸኑ በየቀኑም ፭
ሕዝቡ ይበዙ ነበር ። ምዕ ፲፭ ፡ ፵፩ ። ቈላ ፩ ፡ ፳፫ ።
ይሁ ፳ ፡ ፳፩ ።
ወደ ፍርግያ አውራጃና ወደ ገላትያ አውራጃ ሄዱ ፡ ፮
ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃል በእስያ እንዳያስ
ተምሩ መንፈስ ቅዱስ ከለከላቸው ። ምዕ ፲፰ ፡ ፳፫ ።
ሚስያ በደረሱ ጊዜም ወደ ቢታንያ ሊሄዱ ወደዱ ፡ ፯
የኢየሱስ መንፈስ ግን አልፈቀደላቸውም ።

ክፍል ፺ወ፰ ፡ በእንተ ብእሲ ዘአስተርአዮ ለጳውሎስ ።

፰ ወኀሊፎሙ እምነ ሚስያ ወረዱ ጢሮአዳ ።

፱ ወአስተርአዮ ለጳውሎስ በሌሊት ብእሲ መቄዶናዊ ይቀውም ወያስተበቍዖ ወይቤሎ ኅልፍ እንተ መንገሌነ ለመቄዶንያ ወነዓ ርድአነ ።

፲ ወርእዮ ዘንተ ፈቀድነ ንሑር እንተ መቄዶንያ እስመ ጸውዓነ እግዚአብሔር ንምሀሮሙ ሃይማኖተ ።

፲፩ ወወጺአነ እምጢሮአዳ አፍጠነ ወበጻሕነ ሳሞትራቂ ወበሳኒታ ሖርነ ሀገረ እንተ ስማ ናጺሌ (ብና) ።

፲፪ ወእምህየ ፊልጵስዩስ እንተ ይእቲ ቀዳሚት መቄዶንያ ሀገረ ቆሎንያ ወነበርነ በይእቲ ሀገር ኅዳጠ መዋዕለ ።

ክፍል ፺ወ፱ ፡ በእንተ ብእሲት ሠያጢተ አኔ ።

፲፫ ወወፃእነ በዕለተ ሰንበት እምአንቀጸ ሀገር መንገለ ድንጋገ ፈለግ እስመ ቤተ ጸሎት ህየ ሀሎ ወነበርነ ወእንገርነ ከመ ንንግር ለአንስት እለ ተጋብአ ህየ ።

፲፬ ወሀለወት ማእከሎን አሐቲ ብእሲት ሠያጢተ አኔ እንተ ሀገረ ትያጥሮን ፈራሂተ እግዚአብሔር ወታፀምእ ፡ እስመ ከሠተ እግዚአብሔር ዕዝና ወስማ ልድያ ።

፲፭ ወተጠምቀት ምስለ ኵሉ ሰብአ ወአስተብቍዐተነ ወትቤለነ ለእመሁ ረሰይክሙኒ መሃይምተ ለእግዚአብሔር ባኡ ቤትየ ወኅድሩ ፡ ወአገበረተነ ብዙኀ ።

ክፍል ፻ ፡ በእንተ ወለት እንተ ይትዋረዳ ጋኔን ።

፲፮ ወእንዘ ነሐውር ለጸሎት ረከበተነ አሐቲ ወለት እንተ ይትዋረዳ ጋኔን ወታገብእ ለአጋእዝቲሃ ብዙኃ ብነተ እምዘ ትነሥእ ሕፍሳ ።

፲፯ ወእምዝ ተለወት ድኅሬሁ ለጳውሎስ ወድኅሬነ እንዘ ትኬልሕ ወትብል እሉ እደው አግብርተ እግዚአብሔር ልዑል እሙንቱ ወይሜህሩክሙ ፍኖተ ሕይወት ።

፲፰ ወከመዝ ትገብር ብዙኃ መዋዕለ ወአጽሐቀቶ ለጳውሎስ ወተመይጠ ወይቤሎ ለውእቱ መንፈስ እኤዝዘከ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ትፃእ ፡ ወኀደጋ በጊዜሃ ።

ክፍል ፻ወ፩ ፡ በእንተ ኅለ ሰከይዎሙ ለጳውሎስ ወለሲላስ ።

፲፱ ወርእዮሙ አጋእዝቲሃ ከመ አልቦ እምኀበ ታገብእ ብነታ አኀዝዎሙ ለጳውሎስ ወለሲላስ ወሰሐብዎሙ እንተ ምሥያጥ ወአብጽሕዎሙ ኀበ መኳንንት ።

፳ ወይቤሉ እሉ እደው የሀውኩ ሀገረነ ወአይሁድ እሙንቱ ።

ክፍል ፺፰ ፡ ለጳውሎስ ስለታየው ሰው ።

ከሚስያም አልፈው ወደ ጢሮአዳ ሄዱ ። ፪ ቆሮ ፪ ፡ ፰
፲፪ ። ፪ ጢሞ ፬ ፡ ፲፫ ።

ለጳውሎስም በሌሊት አንድ መቄዶናዊ ሰው ወደኛ ፱
ወደ መቄዶንያ እለፍና ና ርዳን እያለ ሲለምነው ታየው ።

ይህንን ባየ ጊዜ እግዚአብሔር ሃይማኖትን እንድና ፲
ታስተምራቸው ጠርቶናል ብለን ወደ መቄዶንያ ልንሄድ ወደድን ። ፪ ቆሮ ፪ ፡ ፲፫ ።

ከጢሮአዳም ወጥተን ወደ ሳሞትራቂ ገባን በማግ ፲፩
ሥቱም ናጺሌ (ብና) ወደምትባል ሀገር መጣን ።

ከዚያም ወደ ፊልጵስዩስ ሄድን ይህችውም የመቄ ፲፪
ዶንያ መጀመሪያ ከተማ ነበረች ፡ እርሷም ቆሎንያ ትባ ላለች በዚያችም ሀገር ጥቂት ቀን ሰነበትን ።

ክፍል ፺፱ ፡ ስለ ሐር ነጋዴይቱ ሴት ።

በሰንበት ቀንም ከከተማው ውጪ ወደ ባሕሩ ዳር ፲፫
ወጣን በዚያ የጸሎት ቤት ነበርና ፤ ከዚያም ተቀምጠን በዚያ ለተሰበሰቡ ሴቶች እናስተምር ጀመርን ።

በሚከከላቸውም ሐር የምትሸጥ ትያጥሮን ከሚባል ፲፬
ሀገር የመጣች እግዚአብሔርን የምትፈራ አንዲት ሴት ነበረች እግዚአብሔርም ዣሮዋን ከፍቶላት ነበርና ትምህርቱን ታዳምጥ ነበር ስሟም ልድያ ይባል ነበር ። ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፲፰ ።

ከነቤተ ሰቦቿ ተጠመቀች ለእግዚአብሔር አማኝ ፲፭
ከደረጋችሁኝ ወደ ቤቴ ገብታችሁ እደሩ ብላ ማለደችን ግድ አለችን ።

ክፍል ፻ ፡ ጋኔን ስለ ሚያስሟርታት ሴት ።

ለጸሎት ስንሄድም ጋኔን ሟርተኛ ያደረጋት አንዲት ፲፮
ልጅ አገኘችን ከምታገኘው ከዋጋው ለጌቶቿ ብዙ ትርፍ ታገባ ነበር ። ፩ ሳሙ ፳፰ ፡ ፯ ። ምሳ ፲፱ ፡ ፳፬ ።

ከዚህ በኋላ እነዚህ ሰዎች የልዑል እግዚአብሔር ፲፯
አገልጋዮች ናቸው ፡ የሕይወት መንገድ ያስተምሯችኋል እያለች እየጮኸች እኛንም ጳውሎስንም ተከተለች ። ማር ፩ ፡ ፳፬ ።

ብዙ ቀን እንዲሁ ታደርግ ነበር ፡ ጳውሎስንም አሳ ፲፰
ዘነችው መለስ ብሎም፤መንፈስ ርኩስን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንድትወጣ እዝዝሃለሁ አለው ወዲያውኑም ተዋት ። ማቴ ፲፮ ፡ ፲፯ ። ማር ፲፮ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፻፩ ፡ ጳውሎስንና ሲላስን ስለ ከሰሷቸው ሰዎች ።

ጌቶቿም የምታገባላቸው ግብር እንደቀረ ባዩ ጊዜ ፤ ፲፱
ጳውሎስንና ሲላስን ይዘው በገበያ እየጐተቱ ወደ አገረ ገዥዎች ወሰድዋቸው ።

እነዚህ ሰዎች ሀገራችንን ያሸብራሉ በዚያውም ላይ ፳
አይሁድ ናቸው ። ፩ ነገ ፲፰ ፡ ፲፯ ። ምሳ ፲፯ ፡ ፯ ።

፳፩ ወይሜህሩ ለነ ሕገ ዘኢይከውነነ ለገቢር እንዘ ሰብአ ሮሜ ንሕነ ።

ክፍል ፻ወ፪ ፡ በእንተ ተዘብጦቶሙ ወተሞቅሖቶሙ ።

፳፪ ወተጋብኡ ሕዝብ ወመኳንንት ወአኀዙ ይዝብጥዎሙ በበትር ወሰጠጡ አልባሲሆሙ ።

፳፫ ወዘበጥዎሙ ብዙኀ ወሞቅሕዎሙ ወአዘዝዎ ለዐቃቤ ቤተ ሞቅሕ ያጽንዕ ዐቂቦቶሙ ።

፳፬ ወተአዚዞ ሞቅሖሙ ውስተ ውሣጤ ቤተ ሞቅሕ ወአጽንዐ እገሪሆሙ ውስተ ጕንድ ።

ክፍል ፻ወ፫ ፡ በእንተ ጸልዮቶሙ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።

፳፭ ወጊዜ መንፈቀ ሌሊት ጸለዩ ጳውሎስ ወሲላስ ወሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ወሙቁሓን ይሰምዕዎሙ ።

፳፮ ወሶቤሃ አድለቅለቀ ዐቢይ ድልቅልቅ ወአድለቅለቀ መሠረታተ ቤተ ሞቅሕ ወተርኅወ በጊዜሃ ኵሉ አንቀጽ ወተፈትሐ መዋቅሕቲሆሙ ለኵሎሙ ።

፳፯ ወሶበ ነቅሐ ዐቃቤ ቤተ ሞቅሕ ርእየ ርኅወ ኵሎ አናቅጸ ወመልሐ መጥባሕቶ ወፈቀደ ይትረገዝ ለሊሁ እስመ መሰሎ ዘአምሰጡ ሙቁሓን ።

፳፰ ወከልሐ ሎቱ ጳውሎስ ወይቤሎ ኢትግበር እኩየ ዲበ ነፍስከ ሀሎነ ኵልነ ዝየ ።

፳፱ ወአምጽአ ማኅቶተ ወሖረ እንዘ ይርዕድ እንተ ውሥተ ወሰገደ ኀበ ጳውሎስ ወሲላስ ።

፴ ወአውጽኦሙ አፍአ ወይቤሎሙ እጋእዝትየ ምንተ እግበር ከመ እድኅን ።

፴፩ ወይቤልዎ እመን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወተሐዩ አንተ ወኵሉ ቤትከ ።

፴፪ ወነገርዎ ቃለ እግዚአብሔር ወለኵሉ ሰብኡ ።

፴፫ ወነሥኦሙ ሶቤሃ በሌሊት ወሐፀቦሙ እምቅሥፈቶሙ ወተጠምቀ ውእቱኒ ወኵሉ ሰብኡ በጊዜሃ ።

፴፬ ወአዕረጎሙ ውስተ ቤቱ ወሠርዐ ማእደ ወተፈሥሐ ውእቱ ወኵሉ ቤቱ በአሚነ እግዚእነ ።

ክፍል ፻ወ፬ ፡ በእንተ ጸአቶሙ እምቤተ ሞቅሕ ።

፴፭ ወጸቢሖ ለአኩ መኳንንት ወዓልያኒሆሙ እንዘ ይብሉ ፍትሕዎሙ ለእሉ እደው ወኅድግዎሙ ይሑሩ ።

፴፮ ወሰሚዖ ዐቃቤ ቤተ ሞቅሕ ነገሮሙ ዘነገረ ለጳውሎስ ወለሲላስ ከመ ለአኩ መኳንንት ይኅድግዎሙ ወይቤሎሙ ይእዜኒ ሑሩ በሰላም ።

፴፯ ወይቤልዎ ቀሠፉነ ገሃደ ዘእልብነ አበሳ እንዘ ሰብአ

እኛ የሮሜ ሰዎች ስንሆን ልናደርገው የማይገባንን ሕግ ያስተምሩብናል ። ፳፩

ክፍል ፻፪ ፡ ተደብድበው ስለ መታሠራቸው ።

መኳንንቱና ሕዝቡም ተሰብስበው በበትር ይደበድ ፳፪
ቧቸው ጀመር ፡ ልብሳቸውንም ቀደዱ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡
፳፭ ። ፊል ፩ ፡ ፴ ። ፩ ተሰ ፪ ፡ ፪ ።
ብዙ ደብድበው አሠርዋቸው የወህኒ ቤቱን ዘበኛም ፳፫
አጽንቶ እንዲጠብቃቸው አዘዙት ።
እርሱም ይህንን ትእዛዝ ተቀብሎ ወደ ውሥጠኛው ፳፬
ወህኒ አገባቸው ፡ እግራቸውንም በግንድ አጣብቆ
አሠራቸው ።

ክፍል ፻፫ ፡ በወህኒ ቤቱ ውስጥ ስለ መጸለያቸው ።

መንፈቀ ሌሊት በሆነ ጊዜም ጳውሎስና ሲላስ ጸለዩ ፳፭
እግዚአብሔርንም አመሰገኑት እሥረኞችም ይሰሙ
አቸው ነበር ። ምዕ ፬ ፡ ፴፩ ፡ ፭ ፡ ፵፩ ።
ያን ጊዜም ታላቅ ንውጽውጽታ ሆነ የወህኒ ቤቱ ፳፮
መሠረትም ተናወጠ በሩ ሁሉ ያን ጊዜ ተከፈተ የሁ
ሉም እግር ብረታቸው እየወለቁ ወደቁ ። ምዕ ፬ ፡
፴፭ ። ምዕ ፭ ፡ ፲፱ ።
የወህኒ ቤቱ ዘበኛም ነቅቶ በሩን ሁሉ ክፍት ሆኖ ፳፯
አየ ፡ ሰይፉን መዝዞ ራሱን ሊገድል ወደደ ፡ እሥረ
ኞች ያመለጡ መስሎት ነበርና ።
ጳውሎስም በራስህ ክፉ ነገር አታድርግ ፡ ሁላችንም ፳፰
ከዚህ አለን ብሎ ድምፁን አሰማው ። ዘፀ ፳ ፡ ፲፫ ።
መብራት አምጥቶ እየተንቀጠቀጠ ሄደና ለጳውሎስና ፳፱
ለሲላስ ሰገደ ።
ወደ ውጪም አውጥቶ ጌቶቼ እንድድን ምን ላድ ፴
ርግ ? አላቸው ። ምዕ ፪ ፡ ፴፯ ። ሉቃ ፫ ፡ ፲ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እመን ፡ አንተ ትድና ፴፩
ለህ ቤት ሰብህም ሁሉ ይድናል ። ኢሳ ፶፭ ፡ ፳፪ ።
ዮሐ ፫ ፡ ፲፮ ።
የእግዚአብሔርን ቃል ከነቤተ ሰቡ ነገሩት ። ፴፪
ወድያውኑ በሌሊት ወስዶ ከግርፋታቸው ቍስል አጠ ፴፫
ባቸው ወዲያውኑ እሱ ከነቤተ ሰቡ ተጠመቀ ።
ወደ ቤቱም ወስዶ ማዕድ አዘጋጀላቸው ፡ ጌታችንን ፴፬
በማመን እርሱ ከነቤተ ሰቡ ደስ አለው ። ሉቃ ፭ ፡ ፳፱ ።

ክፍል ፻፬ ፡ ከወህኒ ቤት ስለ መውጣታቸው ።

በነጋ ጊዜም መኳንንቱ እነዚህን ሰዎች ፈትታችሁ ፴፭
ተዉዋቸው ይሂዱ ብለው ብላቴኖቻቸውን ላኩ ።

የወህኒ ቤቱ ዘበኛም በሰማ ጊዜ ሄዶ ሹማምንቱ ፴፮
ይፈቱ ብለው እንደላኩ ይህንን ነገር ለጳውሎስና
ለሲላስ ነገራቸው አሁንም በሰላም ሂዱ አላቸው ።
የሮም ሰዎች ስንሆን በደል ሳይኖርብን በአደባባይ ገር ፴፯

ሮሜ ንሕነ ወሞቅሑነ ወይእዜኒ ጽሚተ ያውፅኡነ ይፈቅዱ ጽሚትሰኬ አበይነ ይምጽኡ ለሊሆሙ ያውፅኡነ ።

፴፰ ወሖሩ ወነገርዎሙ ወዓልያኒሆሙ ዘንተ ነገረ ለመ ኳንንት ወፈርሁ ሰሚዖሙ ከመ ሰብአ ሮሜ እሙንቱ።

፴፱ ወመጽኡ ወአስተብቍዕዎሙ ከመ ይፃዑ እምብሔ ሮሙ ።

፵ ወወፂኦሙ እምቤተ ሞቅሕ በኡ ቤተ ልድያ ወረ ከቡ ቢጾሙ ወመሀርዎሙ ወወፅኡ ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ፤

<u>ክፍል ፸ወ፭ ፡ በእንተ ተዋቅሦተ ጳውሎስ ወአይሁድ ።</u>

፩ ወሖሩ አንፊጶል ወአጶሎንያ አህጉረ ወበጽሑ ተሰ ሎንቄ ኀበ ሀሎ ምኵራበ አይሁድ ።

፪ ወበአ ጳውሎስ ኀቤሆሙ በከመ ያለምድ ወነበረ ይት ዋቀሦሙ ሠለስተ ሰናብተ እመጻሕፍት ።

፫ ወይፌክር ሎሙ ወያበጽሕ ከመሂ ይትቀተል ክርስ ቶስ ወከመሂ ይትነሣእ እምዉታን እንዘ ይብል ውእቱ ክርስቶስ ኢየሱስ ዘአነ ነገርኩክሙ ።

፬ ወበ እምውስቴቶሙ እለ አምኑ ወተለውዎሙ ለጳ ውሎስ ወኄራቶሙ ለአረማውያን ብዙኃን ወአንስ ትኒ ወበበይቶሙ ብዙኃን ።

<u>ክፍል ፸ወ፮ ፡ በእንተ ቅንአቶሙ ለአይሁድ ።</u>

፭ ወቀንኡ አይሁድ ላዕሌሆሙ ወአስተጋብኡ ሰብአ ምሥያጥ ቢፀ እኩያነ ወበጽሑ ወሆከዋ ለሀገር ወኀ ሠሥዎሙ ወደበዩ ቤተ ኢያሶን ወፈቀዱ ያውፅእ ዎሙ ኀበ ሕዝብ ።

፮ ወኀጢኦሙ ሰሐብዎ ለኢያሶን ወለቢጹሂ እለ ሀለዉ ህየ ወወሰድዎሙ ኀበ መኳንንት እንዘ የሐይዉ ወይ ብሉ እሉ እሙንቱ እለ የሀውክዋ ለዓለም ወመጽኡ ዝየኒ ።

፯ ወተወክፎሙ ዝ ኢያሶን ወእሙንቱ ይገብሩ ማዕሌተ ቄሣር ወይሚህሩ ካልአ ሕገ ወይቤሉ ኢየሱስ ካልእ ንጉሥ ።

፰ ወተሀውኩ ሕዝብ ወመኳንንት ዘንተ ሰሚዖሙ ።

፱ ወብዙኀ ተሐልዮሙ እምኀበ ኢያሶን ወእምኀበ ቢጹ ኀደግዎሙ ።

፲ ወቢጾሙሰ ፈነውዎሙ በሌሊት ለጳውሎስ ወለሲላስ ውስተ ቤርያ ወበኡ ምኵራበ አይሁድ ።

፲፩ ወእሙንቱ ይኄይሱ እምእለ በተሰሎንቄ ወተወክፉ

ፈጠናል አሥረጠናል ፡ አሁን ደግሞ ደብቀው ሊያ ስወጡን ይሻሉ ፡ ይብቁን አንቀበልም ራሳቸው መጥ ተው ያውጡን ። ምዕ ፳፪ ፡ ፳፭ ።

ብላቴኖቻቸውም ሄደው ይህንን ነገር ለመኳንንቱ ፴፰
ነገሯቸው ፡ የሮም ሰዎች መሆናቸውንም ሰምተው ደነገጡ ።

መጥተውም ከሀገራቸው እንዲወጡ ማለዷቸው ። ፴፱
ማቴ ፰ ፡ ፴፬ ። ሉቃ ፰ ፡ ፴፯ ።

ከወህኒ ቤቱም ከወጡ በኋላ ወደ ልድያ ቤት ገብተው ፵
ወንድሞቻቸውን አገኙ አስተምረዋቸውም ወጡ ።

ምዕራፍ ፲፯ ፤

<u>ክፍል ፸፭ ፡ ስለ ጳውሎስና ስለ አይሁድ ክርክር ።</u>

አንፊጶልና አጶሎንያ ወደሚባሉ አህጉር ሄዱ የአይ ፩
ሁድ ምኵራብ ወደ አለበት ወደ ተሰሎንቄ ገቡ ።
፩ ተሰ ፪ ፡ ፪ ።

ጳውሎስም እንደ ልማዱ እነሱ ዘንድ ገብቶ ሦስት ፪
ሰምንት ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ሲከራከራቸው ሰነ
በተ ። ሉቃ ፬ ፡ ፲፮ ።

እኔ የነገርኳችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እያለ ክርስ ፫
ቶስ እንዲሞት ከሙታን እንዲነሣ እየተረጐመ
ያስረዳቸው ነበር ። ኢሳ ፶፫ ። ዘካ ፲፫ ፡ ፯ ። ሉቃ
፳፬ ፡ ፳፮ - ፵፭ ።

ከመካከላቸውም የውስጥ አምነው ጳውሎስንና ሲላ ፬
ስን የተከተሏቸው ነበሩ ፡ ከአረማውያንም ብዙ ደጋግ
ሰዎች ሴቶችም ብዙዎች ነበሩ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፵፬ ።

<u>ክፍል ፸፮ ፡ ስለ አይሁድ ቅንአት ።</u>

አይሁድም ቀኑባቸውና ከገበያ ሰዎች መጥፎ ጓደኞ ፭
ችን ሰብስበው መጥተው አገሪቱን አሸበሯት ፡ ፈለጉ
አቸውም ፡ የኢያሶንንም ቤት በረበሩ ፡ ወደ ሕዝ
ምቡ ሊያ ወጧቸው ሽተው ነበር ። ሮሜ ፲፮ ፡ ፳፩ ።

በአጧቸውም ጊዜ ኢያሶንን ጐተቱት ከዚያ የነበሩ ፮
ትን ጓደኞችንም ጐተትዋቸው ዓለምን የሚያሸብ
ሯት እነዚህ ናቸው ከዚህ ደግሞ መጡ እያሉ
እየጮኹ ወደ ሹማምቱ ወሰዷቸው ። ምዕ ፲፯ ፡
፳ ። ፩ ነገ ፲፰ ፡ ፲፯ ።

ይህ ኢያሶን ተቀበላቸው እነሱ በቄሣር የወንጀል ፯
ሥራ ይሠራሉ ሌላ ሕግ ያስተምራሉ ኢየሱስ ሌላ
ንጉሥ ነው ይላሉ ። ሉቃ ፳፫ ፡ ፪ ።

ሕዝቡና መኳንንቱም ይህን በሰሙ ጊዜ ታወኩ ። ፰

ከኢያሶንንና ከጓደኞቹ ብዙ መማለኛ ተቀብለው ፱
ተዉዋቸው ።

ምእመናን ግን ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ወደ ፲
ቤርያ ሸኙአቸው ወደ አይሁድም ምኵራብ ገቡ ።

ግን በተሰሎንቄ ካሉት እነሱ ይሻላሉ ፡ በፍጹም ፲፩

ቃሎሙ በኵሉ ትፍሥሕት ወኵሎ አሚረ የኀሥሡ
በውስተ መጻሕፍት ለእመ ከማሁ ውእቱ ።

፲፪ ወብዙኃን እምውስቴቶሙ እለ አምኑ ወአንስትኒ
ብዙኃት አረማውያት ኄራት ወእደውኒ ብዙኃን ።

ክፍል ፳ወ፯ ፡ በእንተ አይሁድ እለ በተሰሎንቄ ።

፲፫ ወአእሚሮሙ አይሁድ እለ በተሰሎንቄ ከመ መሀረ
ጳውሎስ ቃለ እግዚአብሔር በቤርያ መጽኡ ሀየኒ
ወሆከዎሙ ለሕዝብ ።
፲፬ ወፈነውዎ ቢፁ ለጳውሎስ ሰቤሃ ወአብጽሕዎ መን
ገለ ባሕር ወነበሩ ሲላስ ወጢሞቴዎስ ህየ ።

፲፭ ወእለሰ አስተፋነውዎ ለጳውሎስ መጽኡ ምስሌሁ
እስከ ሀገረ አቴና ወአእከሙ ኀበ ሲላስ ወጢሞቴ
ዎስ ፍጡነ ይትልውዎ ወሖሩ ።

ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ ተሀውኮቱ ለጳውሎስ ።

፲፮ ወእንዘ ይጸንሖሙ ጳውሎስ በአቴና ተምዕዐ መን
ፈሱ ሶበ ርእየ ያጣዕዐ ኵሉ ሀገር ።
፲፯ ወይትዋቀሥሞሙ በምኵራብ ወበምሥያጥ ኵሎ አሚረ
ለዘተራከበሙ አይሁድ ።

ክፍል ፳ወ፱ ፡ በእንተ እለ ተአኀዝዎ ለጳውሎስ ።

፲፰ ወቦ እምውስተ ጠቢባን እለ እምትምህርተ ኤፊቆ
ሮስ ወከልኣን እምእለ ይሰመዩ ረዋቅያን እለ ተአኀ
ዝዎ ወመንፈቆሙ ይብሉ ምንተ ይፈቅድ ዝ ዘራኤ
ነቢብ ወከልኣን ይቤሉ ትምህርተ አምላክ ሐዲስ
ይሜህር እስመ ሰበከ ሎሙ በእንተ ኢየሱስ ወትን
ሣኤሁ እሙታን ።
፲፱ ወወሰድዎ ቤተ ምኵናን ዘይሰመይ አርዮስፋጎስ
ወይቤልዎ እስኩ ንግረነ ምንትኑ ዝ ነገር ዘትሜህር
ትምህርተ ሐዲሰ ።
፳ ንፈቅድ ንጠይቅ ምንት ውእቱ ።
፳፩ ወሰብአ አቴናሰ ወእለ ይነግዱ ኵሎሙ ህየ በዕድ
ትክዝ አልቦሙ ዘእንበለ ዳእሙ ለአዕምኦ በሐቲቱ
የኀሥሡ ዘይብሉ ወዘይነብቡ ።

ክፍል ፳ወ፲ ፡ ዘከመ ተናገረ ጳውሎስ ውስተ አርዮስፋጎስ ።

፳፪ ወቆመ ጳውሎስ ውስተ አርዮስፋጎስ ወይቤሎሙ
አንትሙ ሰብአ አቴና አሬእየክሙ ተዓብዱ በኵሉ ።

፳፫ ወበጺሕየ ገዐየ ርኢኩ ጣዖታቲክሙ ወምሥዋዒክሙ
ኀበ ታመልኩ ወጸሐፍ ውስቴቱ ዘይብል እንጸሐ

ደስታ ቃላቸውን ተቀበሉ ነገሩ እንደሚነግረው እንደ
ሆነ ለመረዳት ዘወትር መጻሕፍትን ይመረምሩ ነበር ።
ኢሳ ፴፬ ፡ ፲፮ ። ሉቃ ፲፮ ፡ ፳፱ ። ዮሐ ፭ ፡ ፴፱ ።
ከመካከላቸውም ያመኑ ብዙዎች ነበሩ ፡ ከአረማውያ ፲፪
ንም ወገን የሆኑ ደጋግ ብዙ ሴቶች ነበሩ ፡ ወንድሞ
ችም ብዙዎች ነበሩ ።

ክፍል ፳፯ ፡ በተሰሎንቄ ስለ አሉ አይሁድ ።

በተሰሎንቄ የነበሩ አይሁድም ጳውሎስ በቤርያ የእ ፲፫
ግዚአብሔርን ቃል እንዳስተማረ በወቁ ጊዜ ከዚያም
ሄደው ሕዝቡን አወኳቸው ። ፩ ተሰ ፪ ፡ ፲፬ ።
ያን ጊዜም ምእመናን ጳውሎስን ሸኝተው ወደ ፲፬
ባሕር አደረሱት ፡ ሲላስና ጢሞቴዎስ ግን በቤርያ
ቀሩ ። ምዕ ፲፮ ፡ ፩ ።
ጳውሎስን የሸኙት ሰዎች ግን እስከ አቴና ከተማ ፲፭
ድረስ አብረዉት መጥተው ነበርና ፈጥነው ይከ
ተሉት ዘንድ ወደ ሲላስና ወደ ጢሞቴዎስ ልኳ
ቸው ተመልሰው ሄዱ ።

ክፍል ፳፰ ፡ ስለ ጳውሎስ መቃወክ ።

ጳውሎስም በአቴና ሆኖ ሲጠብቃቸው ሕዝቡ ሁሉ ፲፮
ጣዖት ሲያመልኩ በየ ጊዜ ልቡናው ተበሳጨ ።
በጉባኤም በገበያም ያገኛቸውን አይሁድን ዘወትር ፲፯
ይከራከራቸው ነበር ።

ክፍል ፳፱ ፡ ጳውሎስን ስለ ተከራከሩት ሰዎች ።

የኤፊቆሮስን ትምህርት ከተማሩት መካከል ሌሎች ፲፰
አጥማቂዎች ከሚባሉ ወገን የሆኑ ሌሎችም የተከ
ራከሩት ነበሩ ፡ እኩሌቶችም ይህ አፈ-ዝናም (ለፍ
ላፊ) ምን ይሻል ? ይሉ ነበር ፡ እኩሌቶችም የአዲስ
አምላክ ሃይማኖት ያስተምራል አሉ ፡ የኢየሱስንና
የትንሣኤውን ነገር ሰብኮላቸዋልና ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፲፪ ።
አርዮስፋጎስ ወደ ሚባል ፍርድ ቤት ወሰዱትና አዲስ ፲፱
ትምህርት አድርገህ የምታስተምረው ይህ ነገር
ምንድር ነው ? ።
ምን እንደሆነ ልንረዳ እንወዳለን አሉት ። ፳
የአቴና ሰዎችና ወደዚያ የሚሄዱት ሁሉ ግን የሚ ፳፩
ናገሩትን ለመስማት ብቻ ይሻሉ እንጂ ፡ ሌላ አሳብ
አልነበራቸውም ።

ክፍል ፳፲ ፡ ጳውሎስ በፍርድ ሸንጎ ውስጥ ስለ አደረገው ንግግር ።

ጳውሎስም በፍርድ ሸንጎ ውስጥ ቆሞ እንዲህ አላ ፳፪
ቸው ፡ እናንተ የአቴና ሰዎች ! በሁሉ ሰንፋችሁ አያ
ችኋለሁ ።
ከዚህ ደርሼ የምታመልኩበትን ጣዖታችሁንና መሠ ፳፫
ዊያችሁን አየሁ ፡ በውስጡም ስውነታችሁን ለእግዚ

ርእስክሙ ለእግዚአብሔር ናሁኬ ርእዩ ከመ ዘኢተ
አምሩ ዘታመልኩ ።
፳፬ ወአንሰ እሜህረክሙ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር
ልዑል ዘገብረ ዓለመ ወምድረ ወኵሉ ዘውስቴቶሙ ።

፳፭ ዘውእቱ እግዚአ ሰማይ ወምድር ወኢይነብር ውስተ
ቤት፦ዘገብሮ እደ ሰብእ ወኢይትለአክ እደ ሰብእ ወው
እቱ ይሁብ ለኵሉ ወኢይጽሕቅ ምንተኒ ወውእቱ
ይሁብ ለኵሉ ነፍሰ ወሕይወተ ።

፳፮ ወገብረ ኵሎ ኅቡረ ወኵሉ አሕዛብ እምአሐዱ እጓለ
እመሕያው ከመ ይንበሩ ዲበ ኵሉ ገጸ ምድር ወሠ
ርዐ ዕድሜሆሙ ወዓመታቲሆሙ መጠነ ይነብሩ ።

፳፯ በዘየኀሥሥዎ ለእግዚአብሔር እመ ይረክብዎ ወየ
ፀምዕዎ ወኢኮነ ርኁቀ እምኵልነ ።
፳፰ እስመ ቦቱ ንሐዩኒ ወንትሐወስኒ ወንሄሉኒ፥ወበሰቢ
ጠቢባን ሰብአ እምውስቴትክሙ እለ ይብሉ ከመ
ፍጥረትን እምኔሁ ።
፳፱ ወእንዘ ዘመዱ እንከ ንሕነ ለእግዚአብሔር ኢርቱዕ
ናስተማስሎ በወርቅ ወበብሩር ወበእብን ዘግሉፍ
በኪነ እጓለ እመሕያው ወበአእምሮቱ ኢይደሉኬ
ናስተማስል መለኮቶ ።
፴ ወዘቀዲሙሰ መዋዕለ ኢያእምሮ አሰሰለ እግዚአብ
ሔር ወይእዜኒ በሕቱ አዘዘ ለኵሉ ሰብእ ይነስሑ
በኵለሄ።
፴፩ እስመ አቀመ ዕለተ እንተ ባቲ ይኬንን ዓለመ በጽ
ድቅ ላዕለ አደዊሁ ለብእሲ ዘሠርዖ ወሜጠሙ ኀበ
ሃይማኖት ለኵሉ ሰብእ ኪያሁ በአንሥኦ እሙታን።

ክፍል ፻፲ወ፭ ፡ በእንተ ዘከመ ሰሐቅዎ ወተሣለቅዎ ።

፴፪ ወሰሚዖሙ ሕይወተ እሙታን መንፈቆሙ ሰሐቅዎ
ወካልኣን ይቤልዎ ናፀምአከ በእንተዝ ካልአ ጊዜ ።

፴፫ ወወፅአ ጳውሎስ እማእከሎሙ ።
፴፬ ወቦ እደው እለ አምኑ ወተለውዎ ወአሐዱ እምኔ
ሆሙ ዲዮናስዮስ እመኳንንት ዘአርዮስፋጎስ ወብእ
ሲት እንተ ስማ ደማርስ ወቦ ባዕዳንኒ እለ ምስሌ
ሆሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፰ ፤
ክፍል ፻፲ወ፮ ፡ በእንተ አይሁዳዊ ዘስሙ አቂላ ።

፩ ወእምዝ ወፅአ ጳውሎስ እምአቴና ወሖረ ቆሮንቶስ።

፪ ወረከበ አሐደ አይሁዳዌ ዘስሙ አቂላ ወሀገሩ ጳን
ጦስ ወበጽሐ ሶቤሃ እምኢጣልያ ወብእሲቱ ጵርስቅላ

አብሔር አዘጋጁ የሚል ጽሑፍ ተጽፎበታል ፡ እንግ
ዲህ የምታመልኩትን እንደማታውቁ እዩ ።
እኔ ግን ዓለምንና ምድርን በውስጣቸው ያለውንም ፳፬
ሁሉ የፈጠረ ልዑል እግዚአብሔርን ታመልኩ
ዘንድ አስተምራችኋለሁ ።
ይኸውም ሰማይንና ምድርን ፈጥሮ የሚገዛ ነው ፡ ፳፭
የሰው እጅ በሠራው ቤትም አይኖርም ፡ የሰውም
እጅ አያገለግለውም እሱ ለሁሉ ይሰጣል ፡ እሱ ምን ፡
ምን አይሻም እሱ ለሁሉ ትንፋሽን ይሰጣል ። ምዕ
፯ ፡ ፵፰ ። መዝ ፶ ፡ ፰ ።
ሁሉንም አንድ አድርጎ ፈጠረ ፡ ሰዎችንም ሁሉ ፳፮
በምድር መልተው ይኖሩ ዘንድ ከንድ ሰው ፈጠራ
ቸው ፡ የሚኖሩበትንም ጊዜውን ዘመኑን ወሰነ ።
ዘዳግ ፴፪ ፡ ፰ ።
ምናልባት እግዚአብሔርን ቢያገኙት ይሹት እንደ ፳፯
ሆነ ከሁላችን የራቀ አይደለም ።
እኛ በርሱ ሕይወት አናገኛለን በርሱ እንንቀሳቀሳለን ፳፰
በርሱ ጸንተን እንኖራለንና ፡ ከመካከላችሁም ተፈ
ጥሮአችን ከሱ ነው የሚሉ ፈላስፎች አሉ ።
እንግዲህ እኛ የእግዚአብሔር ዘመዶቹ ስንሆን በሰው ፳፱
ዕውቀትና ብልሃት በተቀረፀ በድንጋይ በብር በወ
ርቅ አምላክነቱን ልናመስስለው አይገባንም ። ዘፍጥ
፩ ፡ ፳፯ ። ኢሳ ፵ ፡ ፲፰ ።
የቀድሞውንስ ያለማወቅ ዘመን እግዚአብሔር አሳ ፴
ልፎታል ፡ ዛሬ ግን በመላው ዓለም ንስሐ እንዲገቡ
አገዘአል ። ሉቃ ፳፬ ፡ ፵፯ ።
በመረጠው ሰው እጅ በዓለም በውነት የሚፈርድበ ፴፩
ትን ቀን ቈርጦአልና ፡ እሱን ከሙታን ለይቶ በማስነ
ሣቱም ብዙዎቹን ወደ ሃይማኖት መልሶአልና ።

ክፍል ፻፲፭ ፡ ስለ ተዘበበቱበትና ስለ ሳቁበት ሰዎች ።

ከሙታን ተለይቶ መነሣትንም በሰሙ ጊዜ እኩሌ ፴፪
ቶች ሳቁበት ሌሎችም በል ስለዚህ ነገር ሌላ ጊዜ
እናዳምጥሃለን አሉት ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፫ ።
ጳውሎስም በመካከላቸው ወጥቶ ሄደ ። ፴፫
አምነው የተከተሉት ሰዎችም ነበሩ ፡ ከነሱም አንድ ፴፬
ከፍርድ ሸንጎ ባለሥልጣኖች ወገን የሚሆኑ ዲዮናስ
ዮስና ደማርስ የምትባል ሴት ነበሩ ፡ ሌሎችም አብ
ረዋቸው ነበሩ ።

ምዕራፍ ፲፰ ፡
ክፍል ፻፲፮ ፡ አቂላ ስለሚባለው አይሁዳዊ ።

ከዚህ በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወጥቶ ወደ ቆሮንቶስ ፩
ሄደ ።
አቂላ የሚባል አንድ አይሁዳዊ አገኘ ፡ አገሩ ጳንጦስ ፪
ነው ፡ ያን ጊዜ ከኢጣልያ ተሰዶ መጣ ሚስቱ ጵርስቅ

እስመ አዘዘ ቀላውዴዎስ ይስድዱ አይሁደ እም
ሮሜ ።
፫ ወመጽአ ኀቤሆሙ እስመ የኀብር ግብረ ሥራሆሙ
እስመ ገብርተ ሰቀላ እሙንቱ እስመ አሐዱ ኪኖሙ ወነ
በረ ኀቤሆሙ ኅቡረ ወይትጌበሩ ክዳናተ ሰቀላ ።

ክፍል ፻፲ወ፫ ፡ በእንተ ትምህርቱ ለጳውሎስ ።

፬ ወጳውሎስ ይትዋቀሦሙ በምኵራብ በኵሉ ሰናብት
ወያአምኖሙ ለአይሁድ ወለአረሚ ።
፭ ወወረዱ እመቄዶንያ ሲላስ ወጢሞቴዎስ ወነገሮሙ
ጳውሎስ ለአይሁድ ወአስምዖሙ ከመ ኢየሱስ
ውእቱ ክርስቶስ ።
፮ ወተዋቀሥዎ ወፀረፉ ወእምዝ ነገፈ አልባሲሁ ወይቤ
ሎሙ ደምክሙ ላዕለ ርእስክሙ ንጹሕ አነ እንከ እም
ደመ ኵልክሙ እምይእዜሰ እሐውር መንገለ አሕዛብ ።

ክፍል ፻፲ወ፬ ፡ በእንተ እለ አምኑ እምሰብአ ቆሮንቶስ ።

፯ ወኀሊፎ እምህየ ቦአ ቤተ ኢዮስጦስ ብእሲ ፈራሄ
እግዚአብሔር ወቤቱ ጎረ ምኵራብ ።

፰ ወቀርስጶስኒ መጋቤ ምኵራብ አምነ ምስለ ኵሉ
ሰብአ ቤቱ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወብዙኃን
እምሰብአ ቆሮንቶስ ሰሚዖሙ አምኑ ወተጠምቁ ።

ክፍል ፻፲ወ፭ ፡ በእንተ ራእይ ዘርእየ ጳውሎስ ።

፱ ወይቤሎ እግዚእነ ለጳውሎስ በራእየ ሌሊት ኢት
ፍራህ ንግር ወኢታርምም ።
፲ እስመ ሀለውኩ አነ ምስሌከ ወአልቦ ዘያሐምመከ
እስመ ብዙኃ ሕዝብ ብየ ውስተ ዛቲ ሀገር ።

፲፩ ወነበረ ጳውሎስ ዓመተ ወስድስተ አውራኀ እንዘ
ይሜህሮሙ ቃለ እግዚአብሔር በቆሮንቶስ ።

ክፍል ፻፲ወ፮ ፡ በእንተ እለ ተባጽሕዎ ለጳውሎስ ።

፲፪ ወተባጽሕዎ አይሁድ ለጳውሎስ ኀበ ጋልዮስ መል
አከ አክይያ ወአምጽእዎ ኀበ ዐውድ ።
፲፫ ወይቤልዎ በዘአልበ ሕግ ይሜህር ለሰብእ ያምል
ክዎ ለእግዚአብሔር ።

ክፍል ፻፲ወ፯ ፡ በእንተ አውሥአተ ጋልዮስ ።

፲፬ ወፈቂዶ ጳውሎስ ይክሥት አፉሁ ወይንግሮሙ አው
ሥአ መልአክ ጋልዮስ ለአይሁድ ወይቤሎሙ አን
ትሙ አይሁድ ሶእመ ዘገፍዓክሙ ወበ ክልእ ጌጋይ
እምአስተዋቀስኩክሙ ፤ ወእምአፅማእኩክሙ ።

የሐዋርያት ሥራ ፲፰ ።

ላም አብራው ነበረች ፤ ቀላውዴዎስ ቄሣር አይሁድን
ከሮም እንዲያሳድዱ አዝዞ ነበርና ። ሮሜ ፲፮ ፡ ፫ ።
ድንኳን ሰፊዎች ስለነበሩ ዕውቀታቸው አንድ ዓይ ፫
ነት ስለሆነ የሚደክሙበት ሥራ አንድ ነውና ወደ
ነርሱ መጥቶ ከነርሱ ጋር አብሮ ኖረ ፤ የድንኳን ጣራም
ይሠሩ ነበር ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፲፪ ።

ክፍል ፻፲፫ ፡ ጳውሎስ ስለሚያስተምረው ትምህርት ።

ጳውሎስ በየሰንበቱ በጉባኤ እየተከራከረ አይሁድ ፬
ንም አረማውያንንም ያሳምናቸው ነበር ።
ሲላስና ጢሞቴዎስም ከመቄዶንያ ወርደው ነበር ፤ ፭
ጳውሎስም ክርስቶስ ኢየሱስ እንደሆነ ገልጦ ነገራ
ቸው ።
ነገር ግን በተቃወሙትና በተሳደቡ ጊዜ ልብሱን ፮
እያራገፈ እንግዲህ ከሁላችሁም ደም እኔ ንጹሕ
ነኝ ፤ ደማችሁ በራሳችሁ ላይ ነው ፤ ከእንግዲህ ወዲህ
ወደ አሕዛብ እመለሰለሁ አላቸው ።

ክፍል ፻፲፬ ፡ በቆሮንቶስ ሰዎች ስለ አመኑ ሰዎች ።

ከዚያም አልፎ ወደ ኢዮስጦስ ቤት ገባ ሰውየውም ፯
እግዚአብሔርን የሚፈራ ነበር ፤ ቤቱም ለምኵራብ
አቅራቢያ ነበር ።
የምኵራቡ ሹም ቀርስጶስም ከነቤተ ሰቡ በጌታችን ፰
በኢየሱስ ክርስቶስ አመነ ፤ ከቆሮንቶስ ሰዎች ብዙ
ዎቹም አምነው ተጠመቁ ።

ክፍል ፻፲፭ ፡ ጳውሎስ ስለ አየው ራእይ ።

ጌታችንም በሌሊት በራእይ እንዲህ አለው ፤ አትፍራ ፱
አስተምር ዝም አትበል ። ፩ ቆሮ ፪ ፡ ፫ ።
እኔ ከንተ ጋር ነኝና የሚነካህ የለም ፤ በዚች ሀገር ብዙ ፲
ሕዝብ አሉኝ ። ኤር ፩ ፡ ፰ ። ሆሴዕ ፪ ፡ ፳፫ ። ዮሐ
፲ ፡ ፲፮ ።
ጳውሎስም የእግዚአብሔርን ቃል በቆሮንቶስ እያስ ፲፩
ተማራቸው ዓመት ከስድስት ወር ቈየ ።

ክፍል ፻፲፮ ፡ ጳውሎስን ስለ ከሰሱት ሰዎች ።

አይሁድም ጳውሎስን ወደ አካይያው ገዥ ጋልዮስ ፲፪
ተከሰው ወደ አደባባይ አመጡት ።
ያለ ሕግ ሰዎች እግዚአብሔርን እንዲያመልኩ ፲፫
ያባብላል ።

ክፍል ፻፲፯ ፡ ስለ ጋልዮስ መልስ ።

ጳውሎስ ይመልስላቸው ዘንድ አፉን ሊከፍት ወዶ ፲፬
ሳለ አገረ ገዥው ጋልዮስ መልሶ አይሁድን እንዲህ
አላቸው ፤ የበደላችሁ ቢኖር ሌላ በደልም ቢኖ
ረው አቤቱታችሁን በሰማሁና በከራከርኳችሁ
ነበር ። ምዕ ፳፭ ፡ ፲፩ - ፲፰ ።

፲፭ ወእመሰ ትትከሐዱ በእንተ ሕግክሙ ወበእንተ አስ
ማተ ሰብእ ለሊክሙ አእምሩ ፤ አንሰ ኢይፈቅድ
እስማዕ ዘከመዝ ነገረ ።
፲፮ ወሰደድዎሙ እምኀበ ዐውድ ።

ክፍል ፻፲ወ፯ ፡ በእንተ እለ ዘበጥዎ ለሶስቴንስ ።

፲፯ ወአኀዝዎ ኵሎሙ አረማውያን ለሶስቴንስ መጋቤ
ምኵራብ ወዘበጥዎ በኀበ ዐውድ ወኢያኀዘኖ ለጋል
ዮስ ወኢምንተኒ በእንቲአሁ ።
፲፰ ወነበረ ጳውሎስ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ ኀበ቎ ቢፁ ወፈ
ነውዎ በሰላም ወነገደ በባሕር ከመ ይሑር ሶርያ
ወሀለዉ ምስሌሁ ጵርስቅላ ወአቂላ ወተላፀየ ርእሶ
በውስተ ክንክራኦስ እስመ ብፅዓት ቦቱ ።

ክፍል ፻፲ወ፱ ፡ በእንተ ብጽሐቶሙ ኤፌሶን ።

፲፱ ወበጽሑ ኤፌሶን ወኀደጎሙ ህየ ወውእቱሰ ቦአ
ምኵራበ ወተዋቀሦሙ ለአይሁድ ።

፳ ወአስተብቍዕዎ ይንበር ብዙኃ መዋዕለ ወኢፈቀደ ።
፳፩ ወእምዝ ሰበ ፈነውዎ ይቤሎሙ እገብእ ካዕበ ለእመ
ፈቀደ እግዚአብሔር ፤ ወበሕቱ ይእዜሰ እፈቅድ ከመ
እግበር በዓለ ዘይመጽእ እምኢየሩሳሌም ።

፳፪ ወነገደ በባሕር ወወረደ ቂሣርያ ወዐርገ ቤተ ክርስ
ቲያን ወተአምኆሙ ።

ክፍል ፻ወ፳ ፡ በእንተ ሑረቱ አንጾኪያ ።

፳፫ ወሖረ አንጾኪያ ኅዳጠ መዋዕለ ፤ ወወፅአ ወሖረ
ወኀለፈ በበንስቲት በብሔረ ፍርግያ ወገላትያ ወአ
ፅንዖሙ ለኵሎሙ አርድእት እለ ሀለዉ ህየ ላዕለ
አሚን በእግዚእነ ክርስቶስ ።

ክፍል ፻፳ወ፩ ፡ በእንተ አጵሎስ ።

፳፬ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ አይሁዳዊ ዘስሙ አጵሎስ ዘእስ
ክንድርያ ብእሲ ጠቢብ ወየአምር መጽሐፈ ።

፳፭ ወበጽሐ ኤፌሶን ወይክል ተናግሮ ወምሁር ፍኖተ
እግዚአብሔር ወጸሐቂ በመንፈሱ ይነግር ወይምህር
በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ወዳእሙ ጥምቀተ ዮሐ
ንስ ተጠምቀ ።
፳፮ ወውእቱ አኀዘ ይንግር ገሃደ በምኵራብ ወሰምዕዎ
ጵርስቅላ ወአቂላ ወአቀረብዎ ኀበ ማኅደሮሙ ወአጠ
የቅዎ ፍኖተ እግዚአብሔር ፍጹመ ።
፳፯ ወፈቀደ ይሑር አካይያ ወአብጽሕዎ ቢፁ ወጸሐፉ
ሎቱ ኀበ አርድእት ይትወከፍዎ ፤ ወበጺሖ ኀቤሆሙ

ስለ ሕጋችሁም ስለ ሰው ስሞች የምትከራከሩ ከሆነ ፲፭
ግን ለራሳችሁ ዕወቁ ፤ እኔ እንዲህ ያለ ነገር ልሰማ
አልፈቅድም ። ማቴ ፳፯ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፲፰ ፡ ፴፩ ።
ከአደባባይም አባረራቸው ። ፲፮

ክፍል ፻፲፯ ፡ ሶስቴንስን ስለ ደበደቡት ሰዎች ።

አረማውያንም ሁሉ የምኵራቡን ሹም ሶስቴንስን ፲፯
ይዘው በአደባባይ ደበደቡት ፤ ጋልዮስንም የእሱ ነገር
ምንም አላሳዘነውም ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፩ ።
ጳውሎስም እንደገና ከበልደረቦቹ ዘንድ ቈይቶ በፍ ፲፰
ርድ ሸኙትና ወደ ሶርያ ሊሄድ በባሕር ጉዞ ጀመረ ፤
ጵርስቅላና አቂላም አብረዉት ነበሩ ስለትም ነበረ
በትና በክንክራኦስ (ክንክሬያ) ራሱን ተላጨ ። ም ዕ
፳፩ ፡ ፳፬ ። ዘኍል ፮ ፡ ፱ - ፲፰ ።

ክፍል ፻፲፱ ፡ ወደ ኤፌሶን ስለ መድረሳቸው ።

ወደ ኤፌሶንም በደረሱ ጊዜ ከዚያ ተዋቸው ፤ እሱ ፲፱
ግን ብቻውን ወደ ምኵራቡ ገብቶ አይሁድን ተከ
ራከራቸው ።
ብዙ ቀንም እንዲሰነብት ማለዱት ግን አልወደደም ። ፳
ከዚህም በኋላ ሲሸኙት እግዚአብሔር ቢፈቅድ እንደ ፳፩
ገና እመለሳለሁ አሁን ግን የሚመጣውን በዓል በኢ
የሩሳሌም ላደርግ እሻለሁ አላቸው ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፲፱ ።
ዕብ ፮ ፡ ፫ ። ያዕ ፬ ፡ ፲፭ ።
በባሕርም ተጉዞ ወደ ቂሣርያ ወርዶ ወደ ቤተ ክርስ ፳፪
ቲያን ገብቶ ምእመናንን ተገናኘ ።

ክፍል ፻፳ ፡ ወደ አንጾኪያ ስለ መሄዱ ።

ወደ አንጾኪያ ሂዶ ጥቂት ቀን ተቀመጠ ፤ ከዚያም ፳፫
ወጥቶ በፍርግያና በገላትያ በኩል ጥቂት በጥቂት
እያለ ሄደ ፤ ከዚያም የነበሩ ምእመናን ጌታችን ክር
ስቶስን በማመን ላይ አፀናቸው ።

ክፍል ፻፳፩ ፡ ስለ አጵሎስ ።

በእስክንድርያ የሚኖር አጵሎስ የሚባል አንድ አይ ፳፬
ሁዳዊ አዋቂ ሰው ነበር ፤ መጽሐፍ መተርጐምም
ያውቅ ነበር ። ፩ ቆሮ ፫ ፡ ፮ ።
ወደ ኤፌሶን መጣ እሱም ንግግር የሚችልና የእግ ፳፭
ዚአብሔርን መንገድ የተማረ ነበር ፤ ስለ ኢየሱስ
ክርስቶስም ሊያስተምር ሊመሰክር ከልቡ የሚተጋ
ነበር ፤ የዮሐንስም ጥምቀት ተጠምቆ ነበር ።
እሱ በምኵራብ በግልጥ ይናገር ጀመር ፤ ጵርስቅላና ፳፮
አቂላም ሰሙት ፤ ወደ ቤታቸውም ወስደው የእግዚ
አብሔርን መንገድ በትክክል አስረዱት ።
ወደ አካይያም ሊሄድ በወደደ ጊዜ ባልደረቦች አደ ፳፯
ረሱት ፤ ምእመናን እንዲቀበሉትም ወደ ደቀ መዛሙ

ነገሮሙ ብዙኀ ለእለ አምኑ በጸጋ እግዚአብሔር ወረድኦሙ ለመሃይምናን ዐቢየ ረድኤተ ።

፳፰ እስመ ይትጋደሎሙ ለአይሁድ ፈድፋደ በቅድመ
ኵሉ ሕዝብ እንዘ ሀለዉ ጉቡአን ገሃደ ፡ ወያበጽሕ
ሎሙ እምውስተ መጻሕፍት በእንተ ኢየሱስ ከመ
ውእቱ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱ ።

ክፍል ፻፳ወ፪ ፡ በእንተ ብጽሐቱ ኤፌሶን ።

፩ ወእምዝ እንዘ ሀሎ አጵሎስ ቆሮንቶስ ኀለፈ ጳው
ሎስ እንተ ላዕላይ ደወል ወበጽሐ ኤፌሶን ወረከበ
በህየ ኅዳጣነ አርድእተ ።
፪ ወይቤሎሙ ቦኑ ዘነሣእክሙ መንፈስ ቅዱሰ እምዘ
አመንክሙ ።
፫ ወይቤልዎ ኢሰማዕናሁ ጥቀ ከመ በ መንፈስ ቅዱስ ፡
ወይቤሎሙ በምንትኑ ተጠመቅሙ ወይቤልዎ በጥ
ምቀተ ዮሐንስ ።
፬ ወይቤሎሙ ጳውሎስ ዮሐንስ አጥመቀ በጥምቀተ
ንስሓ እንዘ ይሰብክ ከመ ይእመኑ በዘይመጽእ እም
ድኅሬሁ ዘውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፭ ወሰሚዖሙ ተጠምቁ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፮ ወወደየ እዴሁ ጳውሎስ ዲቤሆሙ ወወረደ መንፈስ
ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወነበቡ በነገረ ኵሉ በሐውርት
ወተነበዩ ።
፯ ወየአክሉ ኵሎሙ ዐሠርተ ወክልኤተ እደወ ።

ክፍል ፻፳ወ፫ ፡ በእንተ ትምህርቱ ለጳውሎስ ።

፰ ወቦአ ጳውሎስ ምኵራበ ወነገረ ገሃደ ወነበረ ሠለ
ስተ አውራኀ ይትዋቀሦሙ ወያአምኖሙ በእንተ
መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፱ ወቦ እለ ክሕዱ ወተንሥኡ ወአሕሠሙ ትምህርተ
ዘእግዚአብሔር በቅድመ ጉባኤ አሕዛብ ወኀደጎሙ
ጳውሎስ ወነሥኦሙ ለአርድእት ወኵሎ አሚረ ይነ
ግሮሙ በቤቱ ለመምህር ብእሲ ዘስሙ ጢራኖስ
ወበምክሩን መላእክት ።

፲ ወኮንደየ ከመዝ ክልኤተ ዓመተ እስከ ሰምዑ ቃለ
እግዚአብሔር ኵሎሙ እለ ይነብሩ እስያ አይሁድ
ወአረሚ ።

ክፍል ፻፳ወ፬ ፡ በእንተ ሀብተ ፈውስ ዘተውህበ ለጳውሎስ ።

፲፩ ወዐቢየ ኀይለ ይገብር እግዚአብሔር በእዴሁ ለጳ
ውሎስ ።
፲፪ ወይወስዱ እምጽንፈ ልብሱ ወሰበኑ መቲሮሙ ወያ

ርት ጻፋለት ፡ ወደነሱም በደረሰ ጊዜ በእግዚአብ
ሔር ጸጋ ላመኑት ብዙ አስተማራቸው መሃይምናን
ንም ታላቅ ርዳታ ረዳቸው ።
በሕዝቡ ሁሉ ፊት በግልጥ ተሰብስበው ሳለ አይሁ ፳፰
ድን እጅግ ይከራከሩቸው ነበር ፡ ኢየሱስም እርሱ
ክርስቶስ እንደሆነ ከመጻሕፍት ማስረጃ ያመጣላ
ቸው ነበርና ።

ምዕራፍ ፲፱ ፡

ክፍል ፻፳፪ ፡ ወደ ኤፌሶን ስለ መድረሱ ።

ከዚህ በኋላ አጵሎስ በቆሮንቶስ ሳለ ጳውሎስ ደጋ ፩
ደጋውን ሄዶ ወደ ኤፌሶን መጣ ፡ በዚያም ጥቂቶች
ደቀ መዛሙርትን አገኘ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፱ - ፳፩ ።
ከመናችሁ ጀምሮ በውኑ መንፈስ ቅዱስን የተቀበላ ፪
ችሁ አላችሁን? አላቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፵ ። ዮሐ ፯ ፡ ፴፱ ።
መንፈስ ቅዱስ መኖሩንም እንዲያውም አልሰማ ፫
ንም አሉት ፡ በምን ተጠመቃችሁ? አላቸው ፡ እነ
ሱም በዮሐንስ ጥምቀት አሉት ።
ጳውሎስም ዮሐንስ ከእሱ በኋላ በሚመጣው እንዲ ፬
ያምኑ የንስሐ ጥምቀት አጠመቀ ፡ ይኸውም ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ነው ። ማቴ ፫ ፡ ፲፩ ።
እነሱም በሰሙ ጊዜ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፭
ስም ተጠመቁ ።
ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ፮
በነሱ ወረደ ፡ በዓለም ሁሉ ቋንቋ ተናገሩ ምሥጢር
ንም ተረጐሙ ። ምዕ ፰ ፡ ፲፯ ። ፲ ፡ ፵፬ - ፵፰ ።
ሁሉም ዓሥራ ሁለት ሰዎች ያህሉ ነበር ። ፯

ክፍል ፻፳፫ ፡ ስለ ጳውሎስ ማስተማር ።

ጳውሎስም ወደ ምኵራቡ ገብቶ በግልጥ አስተማረ ፰
ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እየተከራከራቸውና
እያሳመናቸው ሦስት ወር ቈየ ።
አናምን ብለው ተነሥተው በተሰበሰበው ሕዝብ ፱
ፊት በእግዚአብሔር ትምህርት ላይ ክፉ ቃል የተ
ናገሩ ነበሩ ፡ ጳውሎስም ከነሱ ተለይቶ ደቀ መዛሙ
ርቱን ይዞ ሄደ ፡ አስተማሪ በነበረው ጢራኖስ በሚ
ባል ሰው ቤትና ሹማምንቱ በሚያስችሉበት ሁል
ጊዜም ያስተምራቸው ነበረ ። ፪ ጢሞ ፩ ፡ ፲፭ ።
በእስያ ያሉ አይሁድና አረማውያን የእግዚአብሔ ፲
ርን ቃል እስኪሰሙ ድረስ እንደዚሁ ሁለት ዓመት
ቈየ ።

ክፍል ፻፳፬ ፡ ለጳውሎስ ስለ ተሰጠ የመፈወስ ዕድል ።

እግዚአብሔር በጳውሎስ እጅ ታላላቅ ሥራ ይሠራ ፲፩
ነበር ። ምዕ ፲፬ ፡ ፫ ።
ከልብሱ ዘርፍ ከመጠምጠሚያው ሜፍ ቈርጠው ፲፪

ነበሩ ዲበ ድውያን ወየሐይዉ ወአጋንንት እኩያን ይወፅኡ ።
፲፫ ወበ እምአይሁድ እለ ኦግዙ ይዑዱ ወይርቅዩ ወይጼውዑ ሎሙ ለአጋንንት እኩያን ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወይቤልዎሙ ናምሕለክሙ በስሙ ለኢየሱስ ዘጳውሎስ ይሜህር በስሙ ።

፲፬ ወእሉ እለ ከመዝ ይገብሩ አይሁድ እሙንቱ ደቂቀ ሲቀ ካህናት ዘስሙ አስቄዋ ፣ ወሰብዓቱ እሙንቱ ።

ክፍል ፻፳ወ፩ ፡ በእንተ ሰማዔ ጋኔን ።

፲፭ ወተሰጥዎሙ ውእቱ ጋኔን እኩይ ወይቤሎሙ በኢየሱስኒ አአምን ወለጳውሎስኒ አእምሮ አንትሙኬ እንክ መኑ አንትሙ ።
፲፮ ወዓብደ ላዕሌሆሙ ውእቱ ዘጋኔን እኩይ ወኀየሎሙ ወሞዖሙ ወአቍሰሎሙ ወፈቀዶሙ ወሰደዶሙ እም ውእቱ ቤት ።
፲፯ ወተሰምዐ ዝ ነገር በኀበ ኵሎሙ አይሁድ ወአረሚ እለ ይነብሩ ኤፌሶን ወፈርሁ ኵሎሙ ወአዕበዩ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ።

ክፍል ፻፳ወ፪ ፡ በእንተ መሠርያን ።

፲፰ ወኵሎሙ እለ አምኑ ይመጽኡ ወይኔስሑ በእንተ ዘገብሩ ።
፲፱ ወብዙኃን መሠርያን ያስተጋብኡ ወያመጽኡ ወያውዕዩ መጻሕፍቲሆሙ በቅድመ ኵሉ ወኮነ ሐሳበ ሤጡ ለዘአውዐዩ ኃምሳቱ እልፍ ድርናመ ብሩር ።

፳ ወከመዝ ጸንዐ ቃለ እግዚአብሔር ወዐብየ ወኀየለ ።

ክፍል ፻፳ወ፫ ፡ በእንተ ሑረቱ መቄዶንያ ።

፳፩ ወእምዝ ተፈጺሞ ዝንቱ ሐለየ ጳውሎስ በመንፈሱ ይኅልፍ እንተ መቄዶንያ ወአካይያ ወይሑር ኢየሩ

ሳሌም ወይቤ በጺሕየ ህየ ይደልወኒ እርአያ ለሮሜ ።
፳፪ ወፈነወ ለመቄዶንያ ክልኤተ እለ ይትለአክዎ ጢሞቴዎስሃ ወኤርስጦስሃ ወውእቱ ጳውሎስ ነበረ እስያ ብዙኃ መዋዕለ ።

፳፫ ወበውእቱ መዋዕል ሀቢይ ሁከት ኮነ በእንተዝ ትምህርት ሳዕለ እለ አምኑ በእግዚእነ ።

ክፍል ፻፳ወ፬ ፡ በእንተ ድሜጥሮስ ወአብያጺሁ ።

፳፬ ወህሎ ህየ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ ድሜጥሮስ ነሃቤ ብሩር ወይገብር ሥእላተ ወአምሳላተ ብሩር ጣዖተ

እየወሰዱ ከድውያኑ ላይ ያኖሩት ነበሩ ፣ እነሱም ይፈወሱ ነበር ክፉዎች አጋንንትም ይወጡ ነበር ።
ከአይሁድም እየዞሩ ጠበል ሊረጩ የጀመሩ በክፉ ፲፫
ዎች አጋንንት ላይም የጌታችን የኢየሱስ ክርስ ቶስን ስም የሚጠሩና ፡ ጳውሎስ በስሙ የሚያስተ ምሩሰት በኢየሱስ ስም እናምላችኋለን የሚሏቸው ሰዎች ነበሩ ። ሉቃ ፱ ፣ ፵፱ ።
እንዲህ ያደርጉ የነበሩት እሊህም አይሁድ ናቸው ፲፬
አስቄዋ የሚባለው የሊቀ ካህናቱ ልጆች ናቸው ፣ እነሱም ሰባት ነበሩ ።

ክፍል ፻፳፩ ፡ ጋኔን ስለ ሰጠው መልስ ።

ያም ክፉ ጋኔን በኢየሱስ አምናለሁ ፣ ጳውሎስንም ፲፭
አውቀዋለሁ እንግዲህ እናንተ እነማን ናችሁ አላቸው ? ።

ያ ክፉ ጋኔን የያዘው ሰው ተነሣባቸው እየሰባቸው ፲፮
አቃታቸው አሸነፋቸው ገምስ አቍስሎ ከዚያ ቤት አስወጥቶ አባረራቸው ።
ይህም ነገር በኤፌሶን በሚኖሩ በአይሁድና በአረማ ፲፯
ውያን ሁሉ ዘንድ ተሰማ ሁሉም ፈሩ የጌታችን የኢ የሱስን ስም አከበሩ አመሰገኑ ። ምዕ ፭ ፣ ፭ - ፲፬ ።

ክፍል ፻፳፪ ፡ ስለ ሥራየኞች ።

ያመኑት ሁሉ እየመጡ ስለ ሠሩት ይጸጸቱ ነበር ፲፰
ንስሐም ይገቡ ነበር ።
ብዙዎች ሥራየኞችም መጻሕፍቶቻቸውን እየሰበ ፲፱
ሰቡ እየመጡ በሕዝቡ ሁሉ ፊት በእሳት ያቃጥሉ ነበር ፤ የተቃጠለው የመጻሕፍቱ ዋጋም አምሳ ሺሕ ወቄት ብር ነበረ ።
እንዲህ በሉ ነገር የእግዚአብሔር ቃል ጸና ተስፋፋ ፳
ከሁሉ ደረሰ ። ምዕ ፮ ፣ ፯ ።

ክፍል ፻፳፫ ፡ ወደ መቄዶንያ ስለ መሄዱ ።

ይህም ከተፈጸመ በኋላ ጳውሎስ በመቄዶንያና በአካ ፳፩
ይያ በኩል አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም ሊሄድ በልቡ አሰበ ፣ ከዚያ ከደረስኩ በኋላ ሮሜን ላያት እወዳ ለሁ አለ ። ምዕ ፳፫ ፣ ፲፩ ።
ወደ መቄዶንያም ሁለቱን መልእክተኞችን ጢሞቴ ፳፪
ዎስንና አርስጦስን ላከ ፣ እርሱ ራሱ ጳውሎስ ግን ብዙ ቀን በእስያ ተቀመጠ ። ምዕ ፲፯ ፣ ፲፬ ። ሮሜ ፲፯ ፣ ፳፫ ።
በዚያ ወራትም በጌታችን ባመኑ በምእመናን ላይ ፳፫
ስለዚህ የወንጌል ትምህርት ጽኑ ሁከት ሆነ ። ቍ ፱ ።

ክፍል ፻፳፬ ፡ ስለ ድሜጥሮስና ስለ ጓደኞቹ ።

ከዚያም ድሜጥሮስ የሚባል ብር አፍሳሽ አንድ ፳፬
ሰው ነበር ፣ ለአርጤምስም መመለኪያ ከብር ሥእሎ

ለአርጤምስ ወያስተጌብሮሙ ለኪነት ወይሁብሙ ብዙኃ ንዋየ ወያረብኖሙ ብዙኃ ።

፳፭ ወአስተጋብአሙ ለኵሉ ኪነት ወለእለ ይነብሩ ምስሌሆሙ ወእንገለጉ ፡ ወይቤሎሙ አንትሙ አኃዊነ ለሊክሙ ተአምሩ ከመ በዝ ተግባርነ ውእቱ ምርከብነ ።

፳፮ ወናሁ ዘከመ ትሬእዩ ወዘከመ ትሰምዑ አኮ በሕቲቶ ኤፌሶን አላ በኵሉ እስያ አስሐተ ዝ ጳውሎስ ፡ ወሚጠ ብዙኃነ አሕዛበ ወይቤሎሙ ኢኮኑ አማልክተ እለ በእደ ሰብእ ይትገበሩ ።

፳፯ ወዓዲ አኮ በዝ ባሕቲቱ ዘንትመነሰ ዓዲ ለምኵራበ አርጤምስኒ ሀለዋ ይሠዓር ክብራ ወይትነሠት ዕበያ እንተ እስያኒ ወኵሉ ዓለም ያመልክ ።

ክፍል ፻፳ወ፱ ፡ በእንተ ሀብተ ነገር ።

፳፰ ወሰሚያሙ ተምዑ ወከልሑ በዐቢይ ቃል ወይቤሉ ሰንበት ዕበያ ለአርጤምስ እንተ ኤፌሶን ።

፳፱ ወተሀውኩ ኵሉ ሀገር ወሮጹ ኅበ መካነ ተውኔት ኅቡረ ወሰሐብዎሙ ለጋይዮስ ወለአርስጥሮኮስ እደው መቄዶንያውያን አዕርክቱ ለጳውሎስ ።

፴ ወፈቀደ ጳውሎስ ይባእ ማእከለ አሕዛብ ወከልእዎ አርድእት ።

፴፩ ወእለሂ እምእስያ አዕርክቱ ለአኩ ኀቤሁ ኢይባእ ማእከለ አሕዛብ አስተብቍዕዎ ።

፴፪ ወጐንደዩ እንዘ ይኬልሑ ሕዝብ እለ ሀለዉ ህየ መካነ ተውኔት ወበ እለ ይኬልሑ በካልእ ነገር ወእለሰ ይበዝኁ እምኔሆሙ ኢየአምሩ በእንተ ምንት እንገለጉ አሕዛብ ።

ክፍል ፻ወ፴ ፡ በእንተ ሕዝበ አይሁድ እለ ሀለዉ ህየ ።

፴፫ ወሕዝበ አይሁድ እለ ሀለዉ ህየ አንሥኡ እምኔሆሙ ብእሴ አይሁዳዌ ዘስሙ እስክንድሮስ ወተንሢኦ ቀጸበ በእዴሁ ወፈቀደ ይውቅስ ለዐውድ ።

፴፬ ወአእሚሮሙ ከመ አይሁዳዊ ውእቱ ከልሑ ኵሎሙ በአሐዱ ቃል መጠነ ክልኤ ሰዓት እንዘ ይብሉ ሰንበት ዕበያ ለአርጤምስ እንተ ኤፌሶን ።

ክፍል ፻፴ወ፩ ፡ በእንተ ዘይቤ ጸሐፊ ሀገር ።

፴፭ ወእምዝ ተንሥአ ጸሐፊ ሀገር ወአስተጋብአሙ ለአሕዛብ ወይቤሎሙ ስምዑ ሰብአ ኤፌሶን መኑ ሰብእ ዘኢየአምራ ለሀገረ ኤፌሶን ከመ ይእቲ እንተ አርጤምስ ዐባይ ወጣዖታ ዘወረደ እምሰማይ ።

፴፮ ወበእንተዝ ይመስለኒ አልበ ዘይክል ተቃውሞታ ለዛቲ ወይእዜኒ ርቱዕ በድቡት ንግበሮ ለዝ ወአኮ በሀከክ ወበትዝልፍት ።

ችንና ምስሎችን ይሠራ ነበር ፡ አንጥረኞችንም እያሠራ ብዙ ገንዘብ ይሰጣቸው ነበር እጅግም ይጠቅማቸው ነበር ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፮ ።

አንጥረኞቹንና አብረዋቸው የነበሩትንም ሁሉ እነሱንም ሰብስቦ እናንተ ወንድሞቻችን ጥቅማችን በዚህ ሥራችን እንደሆነ ታውቃላችሁ ። ፳፭

አሁን ግን እንደምታዩት እንደምትሰሙት ይህ ጳውሎስ ኤፌሶን ብቻ ሳይሆን መላውን እስያን አሳተ እንጂ ፡ ብዙዎች አሕዛብንም አሳምኗል ፡ በሰው እጅ የሚሠሩ ሁሉ አማልክት አይደሉም አላቸው ። ፳፮

የምንጐዳ በዚህ ነገር ብቻ አይደለም እስያና መላው ዓለም የሚያመልከት የአርጤምስ መቅደስ ደግሞ ክብሯ ይቀራል ጌትነቷ ይሻራል ። ፳፯

ክፍል ፻፳፱ ፡ ስለ አነጋገር ስጦታ ።

በሰሙ ጊዜም ተቈጡና ድምፃቸውን ከፍ አድርገው የኤፌሶን እመቤት የአርጤምስ ክብር ታላቅ ነው አሉ ። ፳፰

ሕዝቡም ሁሉ ታወኩ በአንድነትም ወደ ጨዋታው ቦታ ሂደው መቄዶንያውያን ሲሆኑ የጳውሎስ ወዳጆች የሆኑትን ጋዮስንና አርስጥሮኮስን ጐተቷቸው ። ፳፱

ጳውሎስም ወደ ሕዝብ መካከል ሊገባ ወዶ ሳለ ደቀ መዛሙርት ከለከሉት ። ፴

ከእስያ ወገን የሆኑ ወዳጆቹም ወደ አሕዛብ መካከል እንዳይገባ ላኩበት ማለዱትም ። ፴፩

እዚያ በጨዋታው ቦታ የነበሩ ሰዎችም ሲጯጯሁ ቈዩ በሌላም ነገር የሚጮኹ ነበሩ ፡ ከነሱ የሚበዙት ግን ሕዝቡ በምን ምክንያት እንደተሰበሰቡ አያውቁም ነበር ። ፴፪

ክፍል ፻፴ ፡ በዚያ ስለ ነበሩ አይሁድ ።

ከዚያ የነበሩ አይሁድም እስክንድሮስ የሚባል አይሁዳዊ ሰው ከመካከላቸው አስነሡ ተነሥቶም በእጁ ምልክት ሰጠና ለሕዝቡ ወቀሳ ሊያደርግ ወደደ ። ፴፫

አይሁዳዊ እንደሆነ በወቁ ጊዜ የኤፌሶን እመቤት የአርጤምስ ክብር ታላቅ ነው እያሉ ሁለት ሰዓት ያህል ሁሉም በአንድ ድምፅ ጮኹ ። ፴፬

ክፍል ፻፴፩ ፡ የሀገሩ ጸሐፊ ስለ ተናገረው ነገር ።

ከዚህም በኋላ የሀገሩ ጸሐፊ ተነሥቶ ሕዝቡን ሰብስቦ እንዲህ አላቸው ፡ እናንተ የኤፌሶን ሰዎች ! ስሙ እሷ ጣዖቷ ከሰማይ የወረደላት የታላቂቱ የአርጤምስ ሀገር መሆኗን የኤፌሶንን ሀገር የማያውቅ ሰው ማን ነው ? ። ፴፭

ስለዚህም እሷን ሊቃወማት የሚችል ያለ አይመስለኝም አሁንም ይህንን በጥብ በክርክር ያይደለ በዝግታ ልናደርገው ይገባናል ። ፴፮

፴፯ ናሁ ተበጽሕክምዎሙ ለእሉ ሰብእ ዘኢሰረቁ ቤተ
አማልክቲነ ወኢፀረፉ ዲበ አማልክቲነ ።

ክፍል ፻፴ወ፪ ፡ በእንተ ነሚተ ዐውድ ።

፴፰ ወእመሰ በ ተስናን ድሜጥሮስ ምስለ ኪነት ለይትዋ
ቀሱ በበይናቲሆሙ ናሁ መኰንን ውስተ ሀገር ።

፴፱ ወእመሰ በዕድ ማኅሠሥ ብክሙ በእንተ ሕግክሙ
ንነሥት ዐውደ ።

፵ እስመ ንትመነሰ ዮም በዘአምጻእክሙ ለነ ሀከክ ዘአ
ልበ ጌጋይ ወአልብነ ዘንትዋቀስ በእንተዝ ሀከክ
ወዘንተ ብሂሎ ነሠተ ዐውደ ።

ም ዕ ራ ፍ ፳ ።

ክፍል ፻፴ወ፫ ፡ በእንተ ዐቂቱ ለጳውሎስ እምነ ኤፌሶን ።

፩ ወእምድኅረ ኀልቀ ሀከክ ጸውዐ ጳውሎስ አርዳኢሁ
ወመሀሮሙ ወሰዐሞሙ ወወፅአ ወሖረ መቄዶንያ ።

፪ ወኀለፈ እንተ ውእቱ በሐውርት ወብዙኃ መሀሮሙ
በቃሉ ወእምዝ ሖረ ኤልዳ ።

፫ ወነበረ በህየ ሠለስተ አውራኀ ወተማከሩ አይሁድ
ዲቤሁ ወፈቀደ ይሑር ብሔረ ሰርያ ወመከረ ይሠ
ወጥ መቄዶንያ ።

፬ ወሖሩ ምስሌሁ ሱሲ ጴጥሮስ ዘሀገረ ቤርያ ወእምቶ
ሰሎንቄ አርስጥሮኮስ ወሲኮንዱስ ወጋይዮስ ደርቤ
ያዊ ወጢሞቴዎስ ዘእምልስጥራን ወእምእስያ
ቲኪቆስ ወጥሮፊሞስ ።

፭ ወእሙንቱ ሖሩ ቀድሚነ ወጸንሑነ ውስተ ጢሮአዳ።

ክፍል ፻፴ወ፬ ፡ በእንተ ንግደቶሙ እምፊልጵስዩስ ።

፮ ወንሕነሰ ነገድነ እምድኅረ ፋሲካ እምፊልጵስዩስ
ወበጻሕነ ውስተ ጢሮአዳ በባሕር በኀምስቱ ዕለት
ወነበርነ ህየ ሰቡዐ መዋዕለ ።

፯ ወበዕለተ እሁድ እንዘ ጉቡአን ንሕነ ከመ ንበርክ
ማእደ ወይነግሮሙ ጳውሎስ እስመ በሳኒታ ይገይሥ
ወእንኀ ነገረ እስከ መንፈቀ ሌሊት ።

፰ ወብዙኀ መኃትው ውስተ ውእቱ ጽርሕ ኀበ ሀሎነ
ጉቡአን ።

ክፍል ፻፴ወ፭ ፡ በእንተ ወልድ ዘስሙ አውጢኮስ ።

፱ ወእንዘ ይነብር ውስተ መስኮት አሐዱ ወልድ ወሬዛ
ዘስሙ አውጤክስ ደቀሰ ወኖመ ዐቢየ ንዋመ ወእንዘ
ይነግር ጳውሎስ ብዙኃ ጐንደየ ወእምኀበ ይነውም
ውእቱ ወልድ ጸድፈ እምተሥላስ ታሕተ ወአንሥ
እዎ በድኖ ።

የእማልክቶቻችንን ቤት ያልዘረፉትን በአማልክቶ ፴፯
ቻችንም ላይ ክፉ ቃል ያልተናገሩትን እነዚያን
ሰዎች እነሆ ወደ ዳኛ ወሰድኋቸው ።

ክፍል ፻፴፪ ፡ ጉባኤውን ስለ መፍታት ።

ድሜጥሮስ ከአንጥረኞች ጋር ያነሣው ጠብ እንዳለ ፴፰
ግን እርስ በርሳቸው ይከራከሩ እነሆ ገዢው በከ
ተማ ውስጥ አለ ።
ስለ ሕጋችሁ የምትሹት ሌላ ነገር እንዳለ ግን ጉባኤ ፴፱
ውን እንፈታለን ።
በደል ሳይኖር በአመጣችሁብን ክርክር እኛ እንታወ ፵
ከለን ስለዚህ ዐብ ክርክር የምንሰጠው መልስ የለም
ይህን ብሎ ጉባኤውን ፈታ ።

ምዕራፍ ፳፤

ክፍል ፻፴፫ ፡ ጳውሎስ ከኤፌሶን ስለ መውጣቱ ።

ክርክሩ ከተፈጸመ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱን ፩
ጠርቶ አጽናናቸው ስሟቸውም ወጥቶ ወደ መቄዶ
ንያ ሄደ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፫ ።
በዚያ አውራጃም አልፎ ሄደ በቃሉም ብዙ ትም ፪
ህርት አስተማራቸው ከዚህ በኋላ ወደ ኤልዳ ሄደ ።
ከዚያም ሦስት ወር ተቀመጠ አይሁድም ተማከሩ ፫
በት ወደ ሶርያ ሀገር ሊሄድ ሽቶ ነበር ግን ወደ መቄ
ዶንያ ሊመለስ ቈረጠ ።
ከሱም ጋር ከተሰሎንቄ የቤርያ አገር ሰው የሚሆን ፬
ሱሲ ጴጥሮስና ከተሰሎንቄም አርስጥሮኮስ ሲኮንዱ
ስና የደርቤን ሰው ጋይዮስ ከልስጥራን የመጣው
ጢሞቴዎስና ከእስያ የሚሆን ቲኪቆስ ጥሮፊሞስም
አብረዉት ሄዱ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፳፱ ።
እነሱም ቀድመውን ሂደው ጢሮአዳ ቈዩን ። ፭

ክፍል ፻፴፬ ፡ ከፊልጵስዩስ ወጥተው ስለ መሄዳቸው ።

እኛ ግን ከፋሲካ በኋላ ከፊልጵስዩስ ተነሥተን በባ ፮
ሕር ላይ ተጕዘን በአምስት ቀን ወደ ጢሮአዳ ደረ
ስን ከዚያም ሰባት ቀን ተቀመጥን ።
በዕለተ እሁድም ማእድ ልንባርክ ተሰብስበን ሳለን ፯
ጳውሎስ በማግሥቱ የሚሄድ ነውና ያስተምራቸው
ጀመር እስከ ሌሊት እኩሌታም ድረስ ትምህርቱን
አስረዘመ ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፡ ፪ ። ምዕ ፪ ፡ ፵፪ - ፵፮ ።
ተሰብስበን በነበርንበት በዚያ ቤት ብዙ መብራት ፰
ነበር ።

ክፍል ፻፴፭ ፡ አውጤክስ ስለ ሚባለው ብላቴና ።

አውጤክስ የሚባል አንድ ጕልማሳ ልጅም በመስ ፱
ኮት ተቀምጦ ሳለ ጽኑ እንቅልፍ አንቀላፋ ጳውሎ
ስም ሲያስተምር ብዙ ቈየ ፤ ያ ልጅም ከተኛበት
ከሮቁ ወደ ታች ወደቀ ሬሳውንም አነሡት ።

ግብረ ሐዋርያት ፳ ።

፲ ወወረደ ጳውሎስ ወነሥኦ ኀቤሁ ወይቤሎሙ ኢት
ደንግፁ ሀለወት ነፍሱ ላዕሌሁ ።
፲፩ ወእምዝ ዐርገ ወአዕረገ ምስሌሁ ወነበረ ወባረከ
ማእደ ወወሀበ ለወሬዛ እምነ ማእዱ ወብዙኃ ነገ
ሮሙ ወጕንደየ እስከ ጎሕ ወእምዝ ወፅአ ጌሠመ ።
፲፪ ወእምዝ ወፅአ ጌሠመ ወአወፈዮሙ ውእተ ወልደ
ሕያዎ ወተፈሥሑ ፈድፋደ ።

ክፍል ፻፴ወ፪ ፡ በእንተ እለ ተቀበልዎ ለጳውሎስ ።

፲፫ ወንሕነሰ ዐረግነ ሐመረ ወሖርነ አሶን እስመ እምህየ
ፈቀድነ ንትቀበሎ ለጳውሎስ እስመ ከመዝ ተናገረነ
ከመ ይመጽእ በእግር ወተቀበልናሁ ።
፲፬ ወበጺሕነ አሶን ወነሣእናሁ ዲበ ሐመር ወሖርነ ሚል
ጢኒን ።
፲፭ ወእምህየ ነገድነ በሳኒታ ወበጺሕነ አንጢቅክስዩ ወበ
ሳኒታ ኀለፍነ እንተ አሞን ወእምድኅረ ውእቱ
ዕለት በጻሕነ መሊጡ ።

ክፍል ፻፴ወ፫ ፡ በእንተ በዓለ ጰንጠቆስጤ ።

፲፮ እስመ አጥብዐ ጳውሎስ ከመ ይሑር ኤፌሶን ከመ
ኢይጕንዲ ውስተ እስያ ወጕጕአ ለእመ ይትከሀሎ
ይብጻሕ ኢየሩሳሌም ለጰንጠቆስጤ ።

፲፯ ወእምነ መሊጡ እስከ ኤፌሶን ይጸውዕዎሙ ለቀሲ
ሳን እለ ቤተ ክርስቲያን ።

ክፍል ፻፴ወ፬ ፡ በእንተ ተሰናእሎ ።

፲፰ ወበጺሖሙ ኀቤሁ ይቤሎሙ ለሊከሙ ተአምሩ
እምአመ መጻእኩ እስያ ዘከመ ነበርኩ ኀቤክሙ
በኵሉ መዋዕል ።
፲፱ እንዘ እትቀነይ ለእግዚአብሔር ወእሠርሖ በኵሉ
ሕማም ወአንብዕ ወመንሱትኒ ዘረከበኒ እምአይሁድ ።

፳ ወአልቦ ዘሠወርኩክሙ እምኵሉ ዘይደልወክሙ
ዘኢነገርኩክሙ ወዘኢመሀርኩክሙ ።
፳፩ እንዘ አሰምዖሙ ክሡተ ለአይሁድ ወለአረሚኒ በአፍ
አኒ ወበውስጥኒ ከመ ይትጋነዩ ወይነስሑ ለእግዚአብ
ሔር ፡ ወይእመኑ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ክፍል ፻፴ወ፭ ፡ በእንተ አዘክሮተ ሕማም ።

፳፪ ወይእዜኒ ናሁ ቀአሠርኩ በመንፈስየ እሑር ኢየሩ
ሩሳሌም ወኢየአምር ዘይረክበኒ በውስቴታ ።

፳፫ ወባሕቱ አሰምዐ ሊተ መንፈስ ቅዱስ በበአህጉር
እንዘ ይብል ሕማም ወመዋቅሕት ይጸንሐከ ።
፳፬ ወባሕቱ ኢየሐስብ ለነፍስየ ወኢምንተኒ ዳእሙ ከመ

የሐዋርያት ሥራ ፳ ።

ጳውሎስም ወርዶ አቀፎ ያዘው ፡ አትደንግጡ ነፍሱ ፲
አለች አላቸው ። ፩ ነገ ፲፯ ፡ ፳፩ ።
ከዚህ በኋላ ወደ ሰገነት ወጣ ልጁንም አወጣው ፲፩
ቁጭ ብሎም ማእዱን ባረከ ከእንጀራውም ቈርሶ
ለብላቴናው ሰጠው ብዙ ትምህርት አስተማራቸው
እስኪነጋም ድረስ ቈየ ።
በማግሥቱም ወጥቶ ሲሄድ ያንን ልጅ በሕይወቱ ፲፪
ሰጣቸውና እጅግ ደስ አላቸው ።

ክፍል ፻፴፪ ፡ ጳውሎስን ስለ ተቀበሉት ሰዎች ።

እኛ ግን በመርከብ ሁነን ወደ አሶን ሄደን ከዚያ ፲፫
ጳውሎስን ልንቀበለው አንሻ ነበርና እንደዚሁ በእ
ግሩ እንደሚመጣ ነግሮን ስለ ነበር ተቀበልነው ።
አሶንም እንደ ደረስን በመርከብ ይዘነው ወደ ሚሊ ፲፬
ጢኒን ሄድን ።
በማግሥቱም ከዚያ ወጥተን አንጢቅክስዩ ደረስን ፲፭
በማግሥቱም ወደ አሞን አለፍን ከዚያ ቀን በኋላ
ወደ መሊጡ ደረስን ።

ክፍል ፻፴፫ ፡ ስለ ኀምሳኛው በዓል ።

ጳውሎስ ወደ ኤፌሶን ሊሄድ በእስያ እንዳይዘገይ ፲፮
ቈርጦ ነበርና የሚቻለውም ቢሆን ለጰንጠቆስጤ
ኢየሩሳሌም ለመድረስ ቸኵሎ ነበርና ። ምዕ ፲፰ ፡
፳፩ ። ፳፩ ፡ ፲ - ፲፪ ።
ከመሊጡም የቤተ ክርስቲያንን ቀሳውስት ይጠሯ ፲፯
ቸው ዘንድ ወደ ኤፌሶን ላከ ።

ክፍል ፻፴፬ ፡ ስለ መሰነባበት ።

ወደርሱም በመጡ ጊዜ እንዲህ አላቸው ፡ ከእስያ ፲፰
ከመጣሁ ጀምሮ በጊዜው ሁሉ ከእናንተ ዘንድ እንደ
ተቀመጥኩ እናንተ ታውቃላችሁ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፱ ።
እግዚአብሔርን ሳገለግል በፍጹም መከራ በልቅሶ ፲፱
ከአይሁድም በደረሰብኝ ሥቃይ ስደክም እንደ ኖርኩ
ታውቃላችሁ ። ቆሮ ፫ ።
ከሚገባችሁ ሁሉ የሠወርኋችሁ ያልነገርኋችሁ ያላስ ፳
ተማርኋችሁ የለም ።
አይሁድንም አረሚንም በአፍአም በውስጥም ተመ ፳፩
ልሰው ለእግዚአብሔር እንዲገዙ በጌታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ ገልጬ ሳስተምር ኖርኩ።

ክፍል ፻፴፭ ፡ መከራውን ስለ ማሰሰብ ።

አሁንም ወደ ኢየሩሳሌም ለመሄድ በመንፈስ ተቀ ፳፪
ጥሬ አለሁ ፡ ግን በውስጧ የሚያገኘኝን አላውቅም።
ምዕ ፲፰ ፡ ፳፩ ። ፲፱ ፡ ፳፩ ።
ግን በየሀገሩ መከራና እሥራት ይጠብቅሃል ብሎ ፳፫
መንፈስ ቅዱስ አዳኝቶብኛል ። ምዕ ፱ ፡ ፲፯ ።
የእግዚአብሔርን የቸርነቱ ወንጌልን እንዳስተምር ፳፬

እፈጽም መልእክትየ ወእስልጥ ግብርየ ዘነሣእኩ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ እዎሀር ወእሰብክ ወንጌለ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ።
፳፭ ወይእዜኒ ናሁ አነ አአመርኩ ከመ ኢትሬእዩኒ ገጽየ እንከ እንትሙ ኵልክሙ እለ ሰበኩ ለክሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፻፵፯ ፡ በእንተ አንቅሖ ኖሎት ።

፳፮ ወናሁ አሰምዕ ለክሙ ዮም በዛቲ ዕለት ከመ ንጹሕ አነ እምደመ ኵልክሙ ።
፳፯ ወኢሐበ ዘኀባእኩክሙ ወዘኢነገርኩክሙ ኵሎ ምክሮ ለእግዚአብሔር ።
፳፰ ወይእዜኒ ዕቀቡ ርእሰክሙ ወኵሎ መራዕየ ዘሎቱ ሢመክሙ መንፈስ ቅዱስ ኤጲስቆጶሳተ ከመ ትርዐዩ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር እንተ አጥረያ በደሙ ።

፳፱ ወአነ አአምር ከመ ይመጽኡ እምድኅሬየ ተኵላት መሠጥ እለ ኢይምህክዋ ለመርዔት ።
፴ ወእምውስቴትክሙ ይትነሥኡ ሰብእ እለ ይሜህሩ ጠዋየ ነገረ ከመ ያግብእዎሙ ለአሕዛብ ኀቤሆሙ ።
፴፩ ወይእዜኒ ትጉሁ ወተዘከሩ ከመ ሠለስተ ዓመተ ኢኀደጉ አንብዕየ ሌሊተ ወመዓልተ እንዘ እሜህረክሙ ለኵልክሙ ።
፴፪ ወይእዜኒ አማኅፀንኩክሙ ኀበ እግዚአብሔር ወለቃለ ጸጋሁ ዘይክል ሐኒጸተክሙ ወየሀብክሙ ርስተ ምስለ ኵሎሙ ቅዱሳን ።

ክፍል ፻፵፰ ፡ በእንተ ተዐቅቦ እምፍቅረ ንዋይ ።

፴፫ ተአምሩ ከመ ኢተሰፎኩ ንዋየክሙ ወኢወርቀ ወኢ ብሩረ ወኢ አልባሰ ኢነሣእኩ ወኢ እምኀበ አሐዱሂ እምኔክሙ ።

፴፬ ለሊክሙ ተአምሩ ኢ ለትካዘየ ወኢ ለእለ ምስሌየ እላ ተቀንያ እላንቱ እደውየ ።

፴፭ እስመ ከማሁ ይደልወነ ከመ በፃማነ ወበተግባርነ ንትወከፎሙ ለድኩማን ወዘንተ መሀርኩክሙ ከመ ትዘከሩ ቃሎ ለእግዚእነ ዘይቤ ብፁዕ ዘይሁብ እምዘ ይነሥእ ።

ክፍል ፻፵፱ ፡ በእንተ እለ አስተፋነውዎ ።

፴፮ ወዘንተ ብሂሎ ሰገደ ወጸለየ ምስለ ኵሎሙ እለ ሀለዉ ምስሌሁ ።
፴፯ ወብዙኃ በከዩ ኵሎሙ ወሐቀፍዎ ክሳዶ ለጳውሎስ ወሰዐምዎ እንዘ ይቴክዙ ወፈድፋደሰ እስመ ይቤሎሙ ኢትሬእዩኒ እንከ ገጽየ ።
፴፰ ወአስተፋነውዎ ወበጽሐ ሐመረ ።

እንድሰብክ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የተቀበል ኩትን ሥራዬን ልፈጽም መልእክቴን ልፈጽም እስ ባለሁ እንጂ ሰውነቴን ምንም አላሳሳትም ።
አሁንም እነሆ የእግዚአብሔር መንግሥት የሰበኩላ ችሁ እናንተ ሁላችሁ ከእንግዲህ ፊቴን እንደማታ ዩኝ እኔ አውቃለሁ ። ፳፭

ክፍል ፻፵፯ ፡ ምእመናንን ስለ ማትጋት ።

እኔ ከደማችሁ ንጹሕ እንደሆንኩ እነሆ ዛሬ በዚች ቀን እኔ እመሰክርላችኋለሁ ። ፳፮
የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ያልነገርኋችሁና የሠ ወርኋችሁ የለም ። ፳፯
አሁንም እግዚአብሔር በደሙ የዋጃትን ቤተ ክርስ ቲያንን እንድትጠብቁ መንፈስ ቅዱስ ጳጳሳትን አድ ርጎ የሾመባችሁን መንጋውን ሁሉና ራሳችሁን ጠብቁ ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፲፮ ። ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፪ ።
ከእኔ በኋላ ለመንጋይቱ የማይራሩ ነጣቂዎች ተኵላ ዎች እንደሚመጡ እኔ አውቃለሁ ። ማቴ ፯ ፡ ፲፭ ። ፳፱
ከእናንተ መካከል ሰዎችን ወደነሱ ይመልሱ ዘንድ ጠማማ ትምህርትን የሚያስተምሩ ሰዎች ይነሣሉ ። ፴
አሁንም ትጉ እኔ ሁላችሁንም ሳስተምር ሦስት ዓመት ሙሉ ዕንባዬ እንዳልተገታ አስቡ ። ፴፩

አሁንም ሊያንጻችሁ ለሚቻለው ለጸጋው ቃልና ለእ ግዚአብሔር አደራ ሰጥቻችኋለሁ ከቅዱሳን ጋር ርስ ቱን ይሰጣችሁ ። ፴፪

ክፍል ፻፵፰ ፡ ከገንዘብ ፍቅር ስለ መጠበቅ ።

ገንዘባችሁን እንዳልፈለግሁ ታውቃላችሁ ወርቅም ቢሆን ብርም ቢሆን ልብስም ቢሆን ከእናንተ ከአን ዳንዱ አልተቀበልኩም ። ማቴ ፲ ፡ ፰ ። ፩ ቆሮ ፱ ፡ ፲፪ ። ፩ ሳሙ ፲፪ ፡ ፫ ። ፴፫
ለችግሬ ከኔ ጋር ላሉትም ቢሆን እንዳልተቀበልኩ እናንተ ታውቃላችሁ እነዚህ እጆቼ አገለገሉኝ እንጂ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፫ ። ፩ ቆሮ ፬ ፡ ፲፪ ። ፩ ተሰ ፪ ፡ ፱ ። ፴፬
ጽረን ግረን በምናገኘው ገንዘብ ነዳያንን ልንረዳቸው እንዲህ ይገባናልና ይህን አስተማርኋችሁ "ከሚቀ በል የሚሰጥ ብፁዕ ነው ያለው" የጌታችንን ቃል አስቡ ። ፴፭

ክፍል ፻፵፱ ፡ ስለ ሸኙት ሰዎች ።

ይህንንም ብሎ ተንበረከከ ከሁሉ ሁሉ ጋር ሰገደና ጸለየ ። ምዕ ፳፩ ፡ ፭ ። ፴፮
ሁሉም እጅግ አለቀሱ አዘኑም ይልቁንም ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን አታዩኝም ብሎአቸዋልና ጳውሎስንም አንገቱን አቅፈው ሳሙት ። ፴፯
ሸኙተውትም ወደ መርከብ ወጣ ። ፴፰

ምዕራፍ ፳ወ፩ ።

ክፍል ፻፺ወ፫ ፡ በእንተ አንሶስዎቶሙ ውስተ በሐውርት ።

፩ ወሖርነ ንሕነሂ ወእሙንቱሂ እተወ. ወረዊፀነ በጸሕነ ብሔረ ቆስያ ወበሳኒታ ወረድነ ሉድ ወእምህየ ሖርነ ለጳጥራ ።
፪ ወረከብነ ሐመረ ዘየሐውር ፊንቂ ወዐረግነ ውስቴታ ።
፫ ወነገድነ ወርኢናሃ ለቆጵሮስ ወኅደግናሃ በፀጋምነ ወሖርነ ወነገድነ ለምድረ ሶርያ ወወረድነ ጢሮስ እስመ ህየ አውረዱ ኵሎ ዘውስተ ሐመር ።

ክፍል ፻፺ወ፬ ፡ በእንተ አርድእት እለ ውስተ ጢሮስ ።

፬ ወበህየ ረከብናሆሙ ለአርድእት ወነበርነ ኀቤሆሙ ሰቡዓ መዋዕለ ወይቤልዎ እሙንቱ ለጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ኢይዕርግ ኢየሩሳሌም ።

፭ ወእምድኅረዝ ወፃእነ ለፍኖት ወአስተፋነዉነ ኵሉ አንስትኒ ወደቂቅኒ ለአፍአ ሀገር ወሰገድነ በብረኪነ ኀበ ድንገፈ ባሕር ወጸለይነ ።
፮ ወተአማኅነ በበይናቲነ ወተፋነውነ ወእምዝ ዐረግነ ሐመረ ወእሙንቱሂ እተወ. እብያቲሆሙ ።
፯ ወንሕነሰ ነገድነ እምጢሮስ ወይእቲ ሱር ወበጻሕነ ሀገረ አካ ወተአማኅናሆሙ ለአኃዊነ ወነበርነ ኀቤሆሙ አሐተ ዕለተ ።

ክፍል ፻፺ወ፭ ፡ በእንተ ፊልጶስ ዲያቆን ።

፰ ወበሳኒታ ወፃእነ ወሖርነ ቂሣርያ ወቦእነ ቤተ ፊልጶስ ዘናዊ አሐዱ እምሰብዐቱ አኀው ዲያቆናት ።

፱ ወሀለዋ ኀቤሁ አርባዕ ደናግል አዋልዲሁ ወይትኔበያ ።

ክፍል ፻፺ወ፮ ፡ በእንተ ትንቢቱ ለአጋቦስ ።

፲ ወነበርነ ብዙኃ መዋዕለ ኀቤሁ ወወረደ አሐዱ ነቢይ እምይሁዳ ዘስሙ አጋቦስ ።
፲፩ ወመጽአ ኀቤነ ወነሥአ ቅናቶ ለጳውሎስ ወተአሥረ ለሊሁ እደዊሁ ወእገሪሁ ወይቤ ከመዝ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለእግዚእ ዝ ቅናት ከመዝ የአሥርዎ አይሁድ በኢየሩሳሌም ወያገብእዎ ለአሕዛብ ።

፲፪ ወዘንተ ሰሚዐነ አስተብቋዕናሁ ለጳውሎስ ምስለ ሰብአ ውእቱ ብሔር ከመ ኢይዕርግ ኢየሩሳሌም ።

ክፍል ፻፺ወ፯ ፡ በእንተ አውሥኦተ ጳውሎስ ።

፲፫ ወተሠጥወ ጳውሎስ ወይቤ ለምንት ከመዝ ትገብሩ ወትበክዩ ወትሰብሩኒ ልብየ ፡ አንሰኬ አኮ በሕቲቶ ማሕመሜ ወመዋቅሕተ ዘእሴፎ ዓዲ ለመዊትኒ ጥቡዕ

ምዕራፍ ፳፩ ፤

ክፍል ፻፺፫ ፡ በየሀገሩ ስለ መዘዋወራቸው ።

እኛም ሄድን እነሱም ተመለሱ ፈጥነንም ወደ ቆስያ ደረስን በማግሥቱም ወደ ሩድ ወረድን ከዚያም ወደ ለጳጥራ ሄድን ። ፩
ወደ ፊንቂ የምትሄድ መርከብ አግኝተን ወደዚ ገባን። ፪
ሄድን ቆጵሮስንም አይተናት ወደ ግራ ተውናትና ወደ ሶርያ አገር ሄድን ወደ ጢሮስም ወረድን በመ ፫
ርከብ ያለውን ሁሉ ከዚያ ያወርዱ ነበርና ።

ክፍል ፻፺፬ ፡ በጢሮስ ስለ ነበሩ አርድእት ።

በጢሮስም ደቀ መዛሙርትን አገኘንና ከነሱ ዘንድ ፬
ሰባት ቀን ተቀመጥን ፡ እነሱም በመንፈስ ቅዱስ ተገ
ልጸላቸው ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም አትውጣ
አሉት ። ቍ ፲፩ ፡ ፲፪ ። ምዕ ፳ ፡ ፳፫ ።
ከዚህ በኋላ ለመሄድ ወጣን ሴቶችም ልጆችም ፭
በሙሉ ወደ ከተማ ውጭ ሸኙን ከባሕር ዳርም ተን
በርክከን ሁላችንም ጸለይን ። ምዕ ፳ ፡ ፳፮ ።
እርስ በርሳችንም ተሳስመን ተሰነባበትን ከዚህ በኋላ ፮
ወደ መርከብ ወጣን እነሱም ወደ ቤታቸው ተመለሱ።
እኛም ሱር ከምትባለው ከጢሮስ ወጥተን አካ ወደ ፯
ምትባል መጣን ፡ ወንድሞቻችንንም ተገናኝተናቸው
ከነሱም ዘንድ አንድ ቀን አደርን ።

ክፍል ፻፺፭ ፡ ስለ ዲያቆኑ ፊልጶስ ።

በማግሥቱም ወጥተን ወደ ቂሣርያ ሄድን ከሰባቱ ፰
ወንድማማች ዲያቆናት አንዱ ሰባኪ ወደ ሆነው
ወደ ፊልጶስ ቤት ገባን ። ፰ ፡ ፵ ።
በርሱ ዘንድም ትንቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ፱
ልጆች ነበሩት ። ምዕ ፪ ፡ ፲፯ ።

ክፍል ፻፺፮ ፡ አጋቦስ ስለ ተናገረው ትንቢት ።

ከሱም ዘንድ ብዙ ቀን ተቀመጥን ከይሁዳም አጋቦስ ፲
የሚባል አንድ ነቢይ መጣ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፳፫ ።
ወደኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ አንሥቶ ፲፩
በገዛ ራሱ እጁንና እግሩን ቻሥሮ መንፈስ ቅዱስ የዚ
ህን መታጠቂያ ባለቤት አይሁድ በኢየሩሳሌም እን
ዲህ ያሥሩታል ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል
አለ ። ምዕ ፳ ፡ ፳፫ ።
ይህንንም ሰምተን የሀገሬቱ ሰዎች ይዘን ወደ ኢየ ፲፪
ሩሳሌም እንዳይወጣ ጳውሎስን ማለድነው ።

ክፍል ፻፺፯ ፡ ስለ ጳውሎስ መልስ ።

ጳውሎስም መልሶ ለምን እንዲህ አደረጋችሁ ልቤን ፲፫
ትሰብሩታላችሁ ? እኔ እኮ ተስፋ የማደርገው እግር
ብረትና ሰንሰለትን ብቻ አይደለም ፡ በጌታችን በኢ

አነ በኢየሩሳሌም በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ።
፲፬ ወሰበ አበየ አርመምነ ወኀደግናሁ ወንቤ ዘፈቀደ እግዚአብሔር ለይኩን ።

ክፍል ፪፻ወ፲ : በእንተ ዓሪግ ውስተ ኢየሩሳሌም ።

፲፭ ወእምድኅረ እማንቱ መዋዕል አስተዳሎነ ወዓረግነ ኢየሩሳሌም ።
፲፮ ወበ እምነ አርዳእ እለ መጽኡ ምስሌነ እምቂሣርያ ወሐርነ ወኀደርነ ኀበ ምናሶን ዘሀገረ ቆጵሮስ ዘእም አርድእት ቀዳማውያን ።

ክፍል ፪፻ወ፱ : በእንተ ተራክቦቶሙ ምስለ ሐዋርያት ።

፲፯ ወበጺሐነ ኢየሩሳሌም ተቀበሉነ አኀዊነ በፍሥሐ ።

፲፰ ወበሳኒታ በእነ ምስለ ጳውሎስ ኀበ ያዕቆብ ወኀበ ኵሎሙ ቀሲሳን ወሰላመ ንቤሎሙ ።

፲፱ ወተአምኆሙ ጳውሎስ ወዜነዎሙ ኵሎ ዘገብረ እግዚአብሔር በውስተ አሕዛብ በመልእክተ ዚአሁ ።

ክፍል ፪ወ፲ : በእንተ አውሥኦተ ሐዋርያት ።

፳ ወሰሚዖሙ አእኰቱ እግዚአብሔርሃ ወይቤልዎ ትሬኢኑ አ እኁነ ሚመጠን አእላፍ በውስተ አይሁድ እለ አምኑ ወኵሎሙ ምሁራን ኦሪት ።
፳፩ ወዳእሙ ይቤልዎሙ በእንቲአከ ከመ ዘኢይከውን ትሜህር ወታኀድጎሙ ሕገ ሙሴ ወትከልኦሙ ለአሕዛብ ወለኵሎሙ እለ አምኑ እምውስተ አይሁድ ኢይግዝሩ ደቂቆሙ ወኢይግበሩ ሕገ ኦሪት ።

፳፪ ወይእዜኒ ሀለዎሙ ይስምዑ ከመ መጻእከ ዝየ ወከመዝ ግበር ዘከመ ንብለከ ።

ክፍል ፪፻ወ፩ : በእንተ እለ በሙ ብፅዓት ።

፳፫ ሀለዉ ኀቤነ አርበዕቱ እደው እለ በሙ ብጽዓት ያንጽሑ ርእሶሙ ።
፳፬ ንሥኦሙ ወሰዶሙ ወአንጽሐ ርእሰከ ምስሌሆሙ ወአስተዋፅእ በእንቲአሆሙ ከመ ይትላፀዩ ኵሎሙ ወያእምሩ ኵሎሙ ከመ ሐሰት ውእቱ ዘየሐምዩከ ወከመ ተዓቅብ አንተሂ ሕገ ኦሪት ።

ክፍል ፪፻ወ፪ : በእንተ አሕዛብ እለ የአምኑ ።

፳፭ ወበእንተሰ አሕዛብ እለ የአምኑ ንሕነ አዘዝነ ከመ ይትዐቀቡ ዘይትሔረሙ እምዘ ይዘብሑ ለአማልክት ወእምዝሙት ወእማውታ ወደም ።
፳፮ ወነሥኦሙ ጳውሎስ ለእሙንቱ እደው ወተቀደሰ

የሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት ደግሞ የቈረጥኩ ነኝ ። ምዕ ፳ ፡ ፳፬ ።
እንቢ ስላለም ዝም ብለን እግዚአብሔር የፈቀደው ይሁን ብለን ተውነው ። ፲፬

ክፍል ፪፻ወ፲ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መውጣት ።

ከነዚያም ቀኖች በኋላ አዘጋጅተን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን ። ፲፭
ከደቀ መዛሙርቱም ከቂሣርያ አብረዉን የመጡ ነበሩ ፡ ሂደንም ከመጀመሪያዎቹ አርድእት ወገን ከሆነው በቆጵሮስ አገር ከሚኖረው ከምናሶን ቤት አደርን ። ፲፮

ክፍል ፪፻ወ፱ ፡ ከሐዋርያት ጋር ስለ መገናኘታቸው ።

ኢየሩሳሌም በደረስን ጊዜም ወንድሞቻችን በደስታ ተቀበሉን ። ፲፯
በማግሥቱም ከጳውሎስ ጋር ያዕቆብ ወዳለበት ቀሳውስትም ወዳሉበት ገብተን ሰላም አልናቸው ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲፫ ። ገላ ፩ ፡ ፲፱ ። ፲፰
ጳውሎስም እጅ ነሣቸውና በሱ ሐዋርያነት እግዚአብሔር በአሕዛብ ያደረገውን ሁሉ ነገራቸው ። ፲፱

ክፍል ፪ወ፲ ፡ ስለ ሐዋርያት መልስ ።

ሰምተውም እግዚአብሔርን አመሰገኑ ፡ ወንድማችን ታያለህን በአይሁድ መካከል ያመኑ ምን ያህል ብዙ ሰዎች አሉ ? ሁሉም ኦሪትን የተማሩ ናቸው ። ፳
ነገር ግን ስላንተ የማይሆነውን እንደምታስተምር ፡ የሙሴንም ሕግ እንደምታስተዋቸው አሕዛብንና ከአይሁድም ያመኑትን ልጆቻቸውን እንዳይገዝሩ የኦሪትንም ሕግ እንዳይፈጽሙ እንደምትከለክላቸው ነግረዋቸዋል ። ምዕ ፲፮ ፡ ፫ ። ሮሜ ፲ ፡ ፬ ። ፳፩
አሁንም እዚህ እንደ መጣህ ይሰሙ ይሆናል ፡ እኛ እንደምንልህ እንዲህ አድርግ ። ፳፪

ክፍል ፪፻ወ፩ ፡ ብፅዓት ስለ አላቸው ሰዎች ።

ራሳቸውን ሊያነጹ ብፅዓት ያላቸው አራት ሰዎች ከኛ ዘንድ አሉ ። ፳፫
ከነሱ ጋር ራስህን አንፃ ራሳቸውንም እንዲላጩ ስለ ነሱ ገንዘብ ክፈልላቸው የሚያሙሕ በሐሰት እንደ ሆነ አንተም የኦሪትን ሕግ እንደምትጠብቅ ሁሉም ያውቃሉ ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፳፬

ክፍል ፪፻ወ፪ ፡ ስለ ሚያምኑ አሕዛብ ።

ስለ ሚያምኑት አሕዛብ ግን የሚከለከሉትን እንዲከለከሉ እኛ አዘናል ፡ ለጣዖታት ከሚሠዉት ከዝሙት ሙቶ ያደረውንና ደም ከመብላት ። ፳፭
ጳውሎስ እነዚያን ሰዎች ይዞ ተለየ ወደ ምኵራብም ፳፮

ምስሌሆሙ ወበአ ምኵራበ ወነገሮሙ መዋዕለ ዕድሜ ንጽሐሙ እስከ ያበውኡ መሥዋዕተ ለለአሐዱ እምኔሆሙ ።

ክፍል ፻፶ወ፫ ፡ በእንተ አይሁድ እለ ሰከይዎ ለጳውሎስ ።

፳፯ ወአመ ሰቡዕ መዋዕል ርእይዎ አይሁድ እለ መጽኡ እምእስያ ለጳውሎስ በምኵራብ ወአስተጋብኡ ላዕሌሁ ኵሎ ሕዝበ ወአኀዝዎ ።

፳፰ ወአውየዉ ወይቤሉ አንትሙ ሰብአ እስራኤል ርድኡነ ነዋ ዝ ብእሲ ዘይገብር ማዕሌተ ወየሀውክ ሕዝበ በኵለሄ ወየዓሉ ኦሪተ ወምኵራበ ወይሜህር ለኵሉ ወነዲ አረሚነ አብአ ምኵራበ ወአርኰሰ ቤተ መቅደስ ።

፳፱ እስመ ርእይዎ ለጥሮፊሞስ ዘሀገረ ኤፌሶን ምስሌሁ ውስተ ሀገር ወመሰሎሙ ዘአብኦ ጳውሎስ ምኵራበ ።

፴ ወተሀውከ ኵሉ ሀገር ወሮፁ ኵሉ ሕዝብ ወሰሐብዎ ለጳውሎስ ወአውፅእዎ እምኵራብ ።

ክፍል ፻፶ወ፬ ፡ በእንተ መልእክት ዘበጽሐት ለመልአክ ።

፴፩ ወፈቀዱ ይቅትልዎ ወዘበጥዎ በዝኁ ፡ ወበጽሐ መልእክት ኀበ መልአከ ሰኢራ ከመ ተሀውከት ኵላ ኢየሩሳሌም ።

፴፪ ወተንሥአ መልአክ ሰቤሃ ወሮፀ ኀቤሆሙ ወሶበ ርእይዎ ለመስፍን ምስለ ወዓልያኒሁ ኀደጉ ዘቢጦቶ ለጳውሎስ ።

፴፫ ወእምዝ ቀርበ መልአክ ወአኀዞ ወአዘዘ ይእሥርዎ በክልኤ መአሥር ወሐተተ ምንት ውእቱ ወምንተ ገብረ ።

፴፬ ወይከልሑ ሕዝብ ወስእነ መልአክ አእምሮ ጥዩቀ በእንተ ዘይትሀወክ ሰብእ ፡ ወአዘዘ ያዕርግዎ ውስተ ዐውድ ።

ክፍል ፻፶ወ፭ ፡ በእንተ ዕርገቱ ውስተ ዐውድ ።

፴፭ ወሶበ ዐርገ መዓርገ አዕረግዎ አገዘ ይፀውርዎ ወዓልት እስመ ይጼዐቅ ሰብእ ።

፴፮ ወይተልውዎ ብዙኃን ወይከልሑ ሕዝብ ወይብሉ አእትትዎ ።

ክፍል ፻፶ወ፮ ፡ በእንተ ተዋሥኦተ መልአክ ወጳውሎስ ።

፴፯ ወሶበ በጽሐ ኀበ ዐውድ ይቤሎ ጳውሎስ ለመልአክ ታበውሐኒኑ እንግርከ ፡ ወይቤሎ መልአክ ተአምርኑ ጽርዓ ።

፴፰ አንተሁ እንጋ ዝኩ ግብጻዊ ዘቀዲሙ ገበርከ ማዕሌተ ወአውፃእከ ውስተ ገዳም አርባዕ ምእተ ብእሲ ዘሕዝበ ሲቃርዮን ።

ገባ ፡ ከነሱ እያንዳንዱ መሥዋዕት እስከ ሚያቀርቡበት ጊዜ ድረስ የመንጻታቸው ጊዜ የሚፈጸሙበትን ቀን ነገራቸው ። ዘኍል ምዕ ፮ ፡ ፲፫ ።

ክፍል ፻፶፫ ፡ ጳውሎስን ስለ ከሰሱት አይሁድ ።

በሰባተኛውም ቀን ከእስያ የመጡ አይሁድ ጳውሎስን በምኵራብ አዩት ፡ ሕዝቡን ሁሉ በሱ ላይ አቃጠሩና ያዙት ። ፳፯

እናንተ የእስራኤል ወገኖች ርዱን ወንጀልን የሚሠራው ሕዝቡንም በአራቱ መዓዝን የሚያውከው ኦሪትን ምኵራብን የሚቃወም የሚያስተምረው ሰው ይህ ነው ፡ አሁንም አረማዊውን ወደ ምኵራብ አስገባ ቤተ መቅደሱንም አረከሰ ። ሕዝ ፵፬ ፡ ፯ ። ፳፰

የኤፌሶን አገር ሰው የሆነ ጥሮፊሞስን ከጳውሎስ ጋር አይተዉታልና ጳውሎስ ወደ ምኵራብ ያስገባው መስሏቸው ነበር። ምዕ ፳ ፡ ፬ ። ፪ ጢሞ ፬ ፡ ፳። ፳፱

ከተማው ታወከ ሕዝቡ ሁሉ እየተሯሯጡ ሄደው ጳውሎስን ጐትተው ከምኵራብ አወጡና በሩን ዘጉበት ። ፴

ክፍል ፻፶፬ ፡ ለአገረ ገዥው ፡ ስለ ደረሰችው መልእክት ።

ሊገድሉት ሽተው ብዙ ደበደቡት ፡ ኢየሩሳሌምም በመላዋ እንደ ታወከች የሚገልጥ መልእክት ለወታደሮች አለቃ ደረሰለት ። ፴፩

ያን ጊዜም አገረ ገዥው ተነሥቶ ወደነሱ ሄደ ፡ አገረ ገዥውንም ከነወታደሮቹ ባዩ ጊዜ ጳውሎስን መምታታቸውን ተዉ ። ፴፪

ከዚህ በኋላ አገረ ገዥው ቀረብ ብሎ ያዘው በሁለት ሰንሰለት እንዲታሠር አዘዘ ፡ ነገሩ ምንድነው ? ምንስ አደረገ ? ብሎ ጠየቀ ። ምዕ ፳ ፡ ፳፫ ። ፴፫

ሕዝቡ ይጮኹ ነበሩ አገረ ገዥውም ሕዝቡ የሚታወክበትን ርግጡን ማወቅ ተሳነው ፡ ወደ አደባባይም እንዲያወጡት አዘዘ ። ፴፬

ክፍል ፻፶፭ ፡ ወደ አደባባይ ስለ መውጣቱ ።

ወደ ሰገነቱም በወጣ ጊዜ ሰው ይጨናነቅ ነበርና ወታደሮች ተሸክመው አወጡት ። ፴፭

ብዙዎችም ይከተሉት ነበር ፡ ሕዝቡም ወዲያ በሉት እያሉ ይጮኹ ነበር ። ፴፮

ክፍል ፻፶፮ ፡ ስለ ጳውሎስና ስለ አገረ ገዥው መነጋገር ።

ወደ አደባባይም በደረሰ ጊዜ ሻለቃውን ላነጋግርህ ትፈቅድልኛለህን ? አለው ፡ ሻለቃውም የጽርዕን ቋንቋ ታውቃለህን ? አለው ። ፴፯

ከዚህ በፊት ወንጀል የሠራህና ከነፍሰ ገዳዮች ወገን አራት ሺሕ ሰዎች ይዘህ ወደ ምድረ በዳ የወጣህ ግብጻዊ አንተ ትሆን ? አለው ። ፴፰

፴፱ ወይቤሎ ጳውሎስ አንሰ ብእሲ አይሁዳዊ ዘሀገረ ጠር
ሴስ ዘቂልቅያ ሀገር እምርት እንተ ተወለድኩ ባቲ
አስተበቍዐ ኀቤከ ከመ ታብሐኒ እንግሮሙ ለሕዝብ ።

፵ ወሰበ አብሖ ቆመ ጳውሎስ ውስተ መዓርግ ወአን
ሥአ እዴሁ ኀበ ሕዝብ ወይቤሎሙ አርምሙ ፡ ወእ
ምዝ ሶበ አርመሙ ነበቦ ጳውሎስ በነገረ ዕብራይ
ስጥ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ።

ክፍል ፻፶ወ፯ ፡ በእንተ ዘከመ ተናገረ ጳውሎስ ለሕዝብ ።

፩ ወይቤ ስምዑ አኃዊነ ወአበዊነ ዘእወቅሥ ለክሙ
ይእዜ ።
፪ ወሰበ ሰምዑ ከመ በዕብራይስጥ ይነግሮሙ ፈድ
ፋደ አዕምዕዎ ።
፫ ወይቤሎሙ ጳውሎስ አንሰ ብእሲ አይሁዳዊ አነ
ወተወለድኩ በሀገረ ጠርሴስ ዘቂልቅያ ወልሀቁ በዛቲ
ሀገር በታሕተ እገሪሁ ለገማልያል ፡ ወተምህርኩ በሕገ
አበውየ ወኮንኩ ቀናኤ ለእግዚአብሔር ከመ ኵል
ክሙ አንትሙ ዮም ።

ክፍል ፻፶ወ፰ ፡ በእንተ ቀዳማይ ግብሩ ።

፬ ወሰደድክዎሙ ወቀተልክዎሙ እንዘ እሞቅሖሙ
ለእደዊሆሙ ወለአንስቲያሆሙ ።
፭ ወየአምሩ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ኵሎሙ እለ ነሣ
እኩ እምኀቤሆሙ መጽሐፈ መበሕት ከመ እሑር
ኀበ አኃው እለ በደማስቆ ከመ እምጽኦሙ ለእለ
ሀለዉ ህየ ወአእትዎሙ ሙቁሐኒሆሙ ኢየሩሳሌም
ይትኰነኑ ።

ክፍል ፻፶ወ፱ ፡ በእንተ ጽዋዔሁ ።

፮ ወእምዝ እንዘ አሐውር ደማስቆ አልጺቅየ ኀበ ሀገር
ሶበ ይከውን ቀትረ ግብተ በረቀ መብረቅ ዐቢይ እም
ሰማይ ላዕሌየ ።
፯ ወነጽሐኒ ውስተ ምድር ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብለኒ
ሳውል ሳውል ለምንት ትሰድደኒ ።
፰ ወተሰጠውክዎ ወእቤሎ መኑ አንተ እግዚኦ ፡ ወይ
ቤለኒ አነ ውእቱ ኢየሱስ ናዝራዊ ዘአንተ ትሰድደኒ ።
፱ ወእለ ሀለዉ ምስሌየ ርእዩ መብረቆ ወደንገፁ ወቃ
ለሰ ዘይትናገረኒ ኢሰምዑ ።
፲ ወእቤ ምንተ እግበር እግዚእየ ፡ ወይቤለኒ ተንሥእ
ወሑር ደማስቆ ወበህየ ይነግሩከ ዘሀለወከ ትግበር ።

፲፩ ወእምዝ ተጸለልኩ አዕይንትየ እምግርማ መብረቅ
ወእልበ ዘእሬኢ ፡ ወእንዘ ይመርሑኒ እለ ምስሌየ
በጻሕኩ ደማስቆ ።

ጳውሎስም እኔ ከጠርሴስ ሀገር የመጣሁ አይሁዳዊ ፴፱
ነኝ የተወለድኩበት ሀገር የታወቀች የቂልቅያ ክፍል
አገር ናት ፡ ለሕዝቡ እንድነግራቸው ትፈቅድልኝ
ዘንድ እለምንሃለሁ አለው ። ምዕ ፱ ፡ ፲፩ ።
በፈቀደለትም ጊዜ ጳውሎስ ከፍ ካለ ቦታ ላይ ቁሞ ፵
እጁን ወደ ሕዝቡ ዘርግቶ ዝም በሉ አላቸው ፡ ከዚህ
በኋላ ፀጥ ሲሉ ጳውሎስ በዕብራይስጥ ቋንቋ ጮኾ
ተናገረ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፲፯ ። ፲፫ ፡ ፲፯ ። ፲፱ ፡ ፴፫ ።

ምዕራፍ ፳፪ ፤

ክፍል ፻፶፯ ፡ ጳውሎስ ለሕዝብ ስለ ተናገረው ነገር ።

አባቶቻችን ወንድሞቻችን ! አሁን የምነግራችሁን ፩
ስሙ አለ ። ምዕ ፯ ፡ ፪ ። ፲፫ ፡ ፳፯ ።
በዕብራይስጥ ቋንቋ እንደሚያነጋግራቸው በሰሙ ፪
ጊዜ ፀጥ ብለው አዳመጡት ። ምዕ ፳፩ ፡ ፵ ።
ጳውሎስም እንዲህ አላቸው ፡ እኔ አይሁዳዊ ሰው ፫
ነኝ ፡ የቂልቅያ ክፍል በምትሆን በጠርሴስ አገር
ተወለድኩ ፡ በዚያች አገርም ከገማልያል እግር በታች
ሆኜ አደግሁ ፡ የአባቶቼንም ሕግ ተማርኩ ፡ እናንተ
ሁላችሁ ዛሬ እንደምታደርጉትም ለእግዚአብሔር
ቀናተኛ ነበርኩ ። ምዕ ፭ ፡ ፴፬ ።

ክፍል ፻፶፰ ፡ ስለ ቀድሞው ሥራው ።

ወንዶችንም ሴቶችንም እያሠርኩ ደበደብኳቸው ፬
አሳደድኳቸው ። ምዕ ፰ ፡ ፫ ።
ሊቀጡ አሥሬ ወደ ኢየሩሳሌም እመልሳቸው ዘንድ ፭
ከዚያ ያሉትን ላመጣ በደማስቆ ወዳሉ ወንድሞች
እንድሄድ ከነሱ ዘንድ የሹመት ደብዳቤ የተቀበልኳ
ቸው የካህናት አለቆችና መምህራን ሁሉ ያውቃሉ ።

ክፍል ፻፶፱ ፡ ስለ መጠራቱ ።

ከዚህ በኋላ ወደ ደማስቆ ስሄድ ቀትር በሆነ ጊዜ ፮
ከሀገሩ አቅራቢያ ደርሼ ሳለሁ ድንገት ዐኑ መብረቅ
ከሰማይ በላየ አንጸበረቀ ። ምዕ ፱ ፡ ፫ - ፲፯ ።
ከምድር ጣለኝ ሳውል ሳውል ለምን ታሳድደኛለህ ? ፯
የሚል ቃል ሰማሁ ። ምዕ ፳፮ ፡ ፲፬ - ፲፰ ።
እኔም መልሼ አቤቱ ! አንተ ማነህ ? አልኩት ፡ አንተ ፰
የምታሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ ነኝ አለኝ ።
አብረዉኝ የነበሩትም ብልጭታውን አይተው ደነ ፱
ገጡ ፡ የሚናገረኝን ቃል ግን አልሰሙም ። ምዕ ፱ ፡ ፯ ።
አቤቱ ጌታዬ ! ምን ላድርግ ? አልኩ ፡ ተነሥና ወደ ፲
ደማስቆ ሂድ ልትሠራው የሚገባህንም ከዚያም
ይነግሩሃል አለኝ ። ምዕ ፱ ፡ ፮ ።
ከዚያም በኋላ ከመብረቁ ግርማ የተነሣ ዓይኔን ታወ ፲፩
ርኩ ፡ የማየው ነገር አልነበረም ፡ አብረዉኝ የነበ
ሩትም እየመሩኝ ደማስቆ ደረስኩ ።

ክፍል ፻ወ፳ ፡ በእንተ ሐናንያ ።

፲፪ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ ሐናንያ ኄር ወፈራሄ
እግዚአብሔር በሕግ ወይንእድዎ ኵሎሙ አይሁድ
እለ ይነብሩ ደማስቆ ።
፲፫ ወመጽአ ኀቤየ ወቆመ ቅድሜየ ወይቤለኒ ሳውል
እኁየ ርኢ ፤ ወርኢኩ ሶቤሃ ።
፲፬ ወይቤለኒ አምላከ አበዊነ ሤመከ ከመ ታእምር
ፈቃዶ ወትርአዮ ለጻድቅ ወትስማዕ ቃሎ እምአፉሁ ።
፲፭ ወትኩኖ ሰማዕቶ በኀበ ኵሉ ሕዝብ በዘርኢከ ወበ
ዘሰማዕከ ።
፲፮ ወይእዜኒ ዘከመ ትገብር እነግረከ ተንሥእ ወተጠ
መቅ ወተሐጸብ እምኃጣውኢከ ወጸውዕ ስሞ ።

ክፍል ፻፳ወ፩ ፡ በእንተ ግብአቱ ኢየሩሳሌም ።

፲፯ ወእምዝ ገቢእየ ኢየሩሳሌም እንዘ እጼሊ ሌሊተ
በቤተ መቅደስ ደንገፅኩ ።
፲፰ ወርኢክዎ እንዘ ይብለኒ ፃእ ፍጡነ እምኢየሩሳሌም
እስመ ኢይትዌክፉ ስምዐ ዚአከ በእንቲአየ ።
፲፱ ወእቤ አነ እወ እግዚኦ ለሊሆሙ የአምሩ ከመ አነ
ዘእሞቅሖሙ ወእቀሥፎሙ ለእለ የአምኑ ብከ በም
ኵራባቲሆሙ ።

ክፍል ፻፳ወ፪ ፡ በእንተ እስጢፋኖስ ።

፳ ወአመሂ ቀተልዎ ለእስጢፋኖስ ሰማዕትከ ሀሎኩ
ምስሌሆሙ ህየ ኅቡረ ወአዐቅብ አልባሲሆሙ ለእለ
ቀተልዎ ።
፳፩ ወይቤለኒ ሑር እስመ እፌንወከ ኀበ አሕዛብ እለ
ርኁቃን ትስብክ ፡ ወሰማዕክዎ ከመዝ ይቤለኒ ።
፳፪ ወሰበ ሰምዑ ዘንተ ነገረ እምጳውሎስ ከልሑ በዐ
ቢይ ቃል ወይቤሉ አእትትዎ ለዘከመዝ እምብሔርነ
እስመ ኢይደልዎ ይሕየው ።
፳፫ ወእንዘ ይጠርዑ ወይዌርዉ አልባሲሆሙ ወይዘርዉ
ጸበለ ውስተ ነፋስ ።

ክፍል ፻፳ወ፫ ፡ በእንተ ተኰንኖቱ ።

፳፬ ወአዘዘ መልአክ ያብእዎ ውስተ ምኵናን ወይቅሥ
ፍዎ ወይሕትትዎ ጌጋዮ ከመ ያእምር በእንተ ምንት
የአወይዉ ላዕሌሁ ።
፳፭ ወሰበ ሰሐብዎ በእገሪሁ ማእከለ እለ ይቀሥፍዎ
ይቤሎ ጳውሎስ ለሐቢ ዘይቀውም ኀቤሁ ይከውነ
ክሙሁ ትቅሥፉ ሰብአ ሮሜ ዘእንበለ አበሳ ።
፳፮ ወሰሚዖ ሐቢ ሖረ ኀበ መልአክ ወነገሮ ወይቤሎ
አእምር ዘትገብር ዝኩ ብእሲ ሰብአ ሮሜ ውእቱ ።

ክፍል ፻፳ ፡ ስለ ሐናንያ ።

በሕግ ጸንቶ የሚኖር እግዚአብሔርን የሚፈራ ቸር ፲፪
ሐናንያ የሚባል አንድ ሰው ነበር ፤ በደማስቆ የሚ
ኖሩ አይሁድ ሁሉ ያመሰግኑት ነበር ።
ወደኔ መጥቶ ከፊቴ ቁሞ ወንድሜ ሳውል እይ ፲፫
አለኝ ፡ ያን ጊዜም አየሁ ።
እንዲህም አለኝ ፡ ያባቶቻችን አምላክ ፈቃዱን ልታ ፲፬
ውቅ ጻድቁንም ልታይ ቃሉንም ከአንደበቱ ትሰማ
ዘንድ መርጦሃል ። ምዕ ፱ ፡ ፲፫ ።
በሕዝቡም ሁሉ ዘንድ ባየኸው በሰማኸው ምስክር ፲፭
ልትሆነው ።
አሁንም የምታደርገውን እነግርሃለሁ ተነሥ ተጠ ፲፮
መቅ ከኃጢአትህም ንጻ የእግዚአብሔርንም ስም ጥራ፤

ክፍል ፻፳፩ ፡ ወደ ኢየሩሳሌም ስለ መመለሱ ።

ከዚህም በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመልሼ በቤተ ፲፯
መቅደስ ሌሊት ስጸልይ ተደሞ መጣብኝ ። ምዕ ፱ ፡ ፳፮ ።
ስለኔ የምትመሰክረውን ምስክርነትህን አይቀበሉ ፲፰
ትምና ከኢየሩሳሌም ፈጥነህ ውጣ ሲለኝ አየሁት ።
እኔም እንዲህ አልኩት ፡ አዎን ጌታዬ ! ባንተ የሚያ ፲፱
ምኑትን በየምኵራቦቻቸው ሳሥራቸው ስደበድባ
ቸው የነበርኩ እኔ እንደሆንኩ እነሱ ያውቃሉ ። ቍ ፱ ።

ክፍል ፻፳፪ ፡ ስለ እስጢፋኖስ ።

ምስክርህን እስጢፋኖስንም በገደሉት ጊዜ ከዚያ ፳
አብሬያቸው ነበርኩ ፡ የገዳዮቹንም ልብስ እጠብቅ
ነበር ። ም. ፯ ፶፯ ፤ ፰ ፩ ።
ታስተምር ዘንድ ርቀው ወዳሉ አሕዛብ እልክሃለ ፳፩
ሁና ሂድ አለኝ ፡ እንዲህ ሲለኝም ሰማሁት ።
ከጳውሎስም ይህንን ነገር በሰሙ ጊዜ ይህ በሕይ ፳፪
ወት ሊኖር አይገባውምና ከሀገራችን አስወግዱት
እያሉ ጮኹ ። ም ፳፩ ፴፯ ።
እየጮኹና ልብሳቸውንም እየወረወሩ ትቢያውን ፳፫
በነፋስ ፊት እየበተኑ እንዲህ ያለ ሰው በሀገራችን
ሊኖር አይገባውምና ወዲያ በሉት አሉ ።

ክፍል ፻፳፫ ፡ ስለ መገረፉ ።

ሻለቃውም የሚጮኹበት ስለምን እንደሆነ ያውቅ ፳፬
ዘንድ ወደ ቅጣት መቀበያው በታ እንዲያገቡትና
እየገረፉ የሠራውን እንዲመረምሩት አዘዘ ።
ከሚደበድቡትም መካከል እግሩን ይዘው ሲጐትቱት ፳፭
ጳውሎስ በአጠገቡ ቆሞ የነበረውን የመቶ አለቃ የሮ
ማን ሰው ያለ በደል ልትገርፉ ይገባችኋልን ? አለው ።
የመቶ አለቃውም ይህን በሰማ ጊዜ ወደ ሻለቃው ፳፮
ሄደና የምታደርገውን ዕወቅ ፡ ይህ ሰው ሮማዊ ነው
ብሎ ነገረው ።

ክፍል ፻፰ወ፩ ፡ በእንተ ተስእሎተ መልአክ ።

፳፯ ወቀርበ ኀቤሁ መልአክ ወይቤሎ ንግረኒ እስኩ ሰብአ ሮሜኑ አንተ ፡ ወይቤሎ ጳውሎስ እወ ።
፳፰ ወተሰጥዎ መልአክ ወይቤሎ አንሰኬ ብዙኀ ንዋየ ውሂብየ ዘረከብክዋ ለዛቲ ሢመት ፡ ወይቤሎ ጳውሎስ አንሰኬ በህየ ዘተወለድኩ ።
፳፱ ወእምዝ ኀደግዎ እለ ይፈቅዱ ይቅሥፍዎ ወመልአክኒ ፈርሃ አእሚሮ ከመ ሰብአ ሮሜ ውእቱ ።
፴ ወበሳኒታ ፈቀደ መልአክ ያእምር ጥዩቀ በእንተ ምንት ያስተዋድይዎ አይሁድ ወፈትሐ ማእሠሮ ወአዘዘ ይምጽኡ ሊቃነ ካህናት ወኵሉ ሰውድ ወአምጽኦ ለጳውሎስ ወአቀሞ ማእከሎሙ ።

ምዕራፍ ፳ወ፫ ።

ክፍል ፻፰ወ፪ ፡ በእንተ ነገረ ጳውሎስ ለሕዝብ ።

፩ ወነጸሮ ጳውሎስ ሰውደ ይቤሎሙ አንሰኬ አ አኀውየ በኵሉ ትምህርት ሠናይ ተፀመድኩዎ ለእግዚአብሔር እስከ ዛቲ ዕለት ።
፪ ወአዘዘ ሊቀ ካህናት ሐናንያ ይጽፍዕዎ አፉሁ ለጳውሎስ ።
፫ ወይቤሎ ጳውሎስ ሀሎ እግዚአብሔር ይጸፍዐከ በመቅሠፍተ መዓቱ አ ነኪር ዘትመስል ዓረፍተ ግብስስተ አንተሰ ነበርከ ትኴንነኒ በሕጉሂ ወዘእንበለ ሕጉሂ ፡ ወናሁ ትኤዝዝ ይዝብጡኒ ።

ክፍል ፻፰ወ፫ ፡ በእንተ እለ ገሠፅዎ ለጳውሎስ ።

፬ ወይቤልዎ ለጳውሎስ እለ ይቀውሙ ህየ በእፎ ትጼእል ሊቀ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር ።
፭ ወይቤሎሙ ጳውሎስ ኢያእመርኩ አኀውየ ለእመ ሊቀ ካህናት ውእቱ ፡ ወይብል መጽሐፍ ኢታሕስም ዲበ መኰንነ ሕዝብከ ።

ክፍል ፻፰ወ፬ ፡ በእንተ ሰዱቃውያን ወፈሪሳውያን ።

፮ ወርእዮ ጳውሎስ ከመ አሐዱ ገጽ ሰዱቃውያን ፡ ወመንፈቆሙ ፈሪሳውያን ከልሐ በውስተ ሰውድ ፡ ወይቤ አንሰ ፈሪሳዊ ወልደ ፈረሳዊ አነ በእንተ ተስፋ ሕይወተ ሙታን እትኴነን ።
፯ ወሶበ ከመዝ ይብል ተበአሱ ፈሪሳውያን ወሰዱቃውያን ወተናፈቁ ሕዝብ ።
፰ እስመ ሰዱቃውያን ይብሉ ኢየሐይዉ ሙታን ወአልቦ መልአክ ወኢመንፈስ ቅዱስ ፡ ወፈሪሳውያንሰ የአምኑ ከመቦ ዝንቱ ኵሉ ።
፱ ወኮነ ዐቢይ አውያት ወተንሥኡ ጸሐፍት ወፈሪሳውያን ፡ ወአኀዙ ይትበአሱ ወይትዋከዩ ወይቤሉ ፡ አልቦ ዘረከብነ እኩየ ላዕለ ዝ ብእሲ ፡ እንዳዒ ለእመ መንፈስ ቅዱስ ተናገሮ አው መልአክ ።

ክፍል ፻፰፩ ፡ ስለ ሻለቃው ጥያቄ ።

ሻለቃውም ወደርሱ ቀርቦ አንተ ሮማዊ ነህን ? እስኪ ንገረኝ አለው ፡ ጳውሎስም አዎን አለው ። ፳፯
ሻለቃውም መልሶ እኔ ይህቺን ሹመት ያገኘኋት ብዙ ገንዘብ ሰጥቼ ነው አለው ፡ ጳውሎስም እኔማ የተወለድኩ በዚያ ነው አለው ። ፳፰
ከዚህ በኋላ ሊገርፉት የሚሹት ለቀቁት ፡ ሻለቃውም ሮማዊ መሆኑን አውቆ ፈራ ። ፳፱
በማግሥቱም ሻለቃው አይሁድ የሚከሱት ስለምን እንደሆነ ያውቅ ዘንድ ወደደና ከእሥራቱ ፈትቶ የካህናት አለቆችና ሕዝቡ ሁሉ እንዲመጡ አዘዘ ፡ ጳውሎስንም አስመጥቶ በመካከላቸው አቆመው ። ፴

ምዕራፍ ፳፫ ።

ክፍል ፻፰፪ ፡ ጳውሎስ ለሕዝቡ ስለ ተናገረው ነገር ።

ጳውሎስም በደበበይ የተሰበሰቡትን ሕዝብ በየ ጊዜ ወንድሞቼ ! እስከዚች ቀን ድረስ በእውነተኛ ትምህርት ሁሉ እግዚአብሐርን አገለገልኩት ። ፳፬ ፲፮ ። ፩
የካህናቱ አለቃ ሐናንያ ግን ጳውሎስን አፉን እንዲመቱት አዘዘ ። ፪
ጳውሎስም የተለሰነ ግድግዳ የምትመስል አንተ አረመኔ እግዚኣብሔር መዓቱን በሚፈጽምበት መቅሠፍት ይመታሃል ፡ አንተማ በሕጉም ያለ ሕጉም ስትፈርድብኝ ኖረሃል ፡ አሁን ደግሞ እንዲመቱኝ ታዝለህ አለው ። ፫

ክፍል ፻፰፫ ፡ ጳውሎስን ስለ ተቈጡት ሰዎች ።

በዚያ ቁመው የነበሩትም ጳውሎስን እንዴት የእግዚአብሔርን የካህናቱን አለቃ ትሰድበለህ ? አሉት ። ፬
ጳውሎስም ወንድሞቼ ! የካህናት አለቃ እንደሆነ አላወቅሁም "መጽሐፍም በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገር አትሥራ ይላልና,, ። ዘፀ ፳፪ ፳፰ ። ፪ ጴጥ ፪ ፲ ። ፭

ክፍል ፻፰፬ ፡ ስለ ሰዱቃውያንና ስለ ፈሪሳውያን ።

ጳውሎስ አንድ ወገኑ ሰዱቃውያን ፡ እኩሌቶቹ ፈሪሳውያን እንደሆኑ አይቶ እኔ የፈሪሳዊ ልጅ ፈሪሳዊ ነኝ ፡ የሙታን መነሣት ተስፋ አለ ስለምል ይፈርዱብኛል ብሎ በአደባባይ ጮኸ ። ም ፳፮ ፭ ። ፮
እንዲህ ባለ ጊዜም ፈሪሳውያንና ሰዱቃውያን ተጣሉ ፡ ሕዝቡም ተከፋፈሉ ። ፯
ሰዱቃውያን ሙታን አይነሡም መልአክ የለም መንፈስ ቅዱስም የለም ይላሉና ፤ ፈሪሳውያን ግን ይህ ሁሉ እንዳለ ያምናሉና ። ማቴ ፳፪ ፳፫ ። ፰
ታላቅ ውካታ ሆነ ፡ ጸሐፍትና ፈሪሳውያንም ተነሥተው ይጣሉ ይከራከሩ ጀመር ፡ በዚህ ሰው ላይ ያገኘነው ክፉ ነገር የለም ፡ መንፈስ ቅዱስ ወይም መልአክ ተናግሮት እንደሆነ እንጃ አሉ ። ም ፳፭ ፳፭ ። ፱

፲ ወሰበ ተሀውከ ፈድፋደ ፈርሀ መልአክ ኢይምስ
ጥዎ ለጳውሎስ ወአዘዘ ሠገራተ ይምጽኡ ወይንሥ
እዎ እማእከሎሙ ወይሰድዎ ኀበ ምሐናን ።
፲፩ ወበካልእት ሌሊት አስተርአዮ እግዚእነ ለጳውሎስ
ወይቤሎ ተአመን በከመ ከንከኒ ሰማዕትየ በኢየሩሳ
ሌም ከማሁ ሀለወከ ትኩነኒ ሰማዕትየ በሮሚኒ ።

ክፍል ፻፷ወ፰ ፡ በእንተ እለ ተማሐሉ ።

፲፪ ወጸቢሖ ተጋብኡ አይሁድ ወተማ ቅሉ ወተሰከተዩ
ወሐረሙ ኅብስተ ወማየ ወይቤሉ ኢንብላዕ ወኢን
ስተይ እስከ ንቀትሎ ለጳውሎስ ።
፲፫ ወእለሰ ከመዝ ተማሐሉ ይበዝኁ እምአርብዓ ብእሲ ።

፲፬ ወእሙንቱሰ ሖሩ ኀበ ሊቃነ ካህናት ወረበናት ወይ
ቤልዎሙ ናሁኬ ተማሐልነ ወተሰከተይነ ከመ ኢን
ብላዕ ወኢንስተይ እስከ ንቀትሎ ለጳውሎስ ።
፲፭ ወይእዜኒ ሑሩ ኀበ መልአክ ወበልዎ ከመ ያምጽኦ
ለጳውሎስ ኀቤክሙ ከመ ዘተሐትትዎ ወትጤይ
ቅዎ ወንሕነሰ ጥቡዓን ንሕነ ንቅትሎ ዘእንበለ ይብ
ጻሕ ኀቤክሙ ።

ክፍል ፻፷ወ፱ ፡ በእንተ ወልደ እኅቱ ለጳውሎስ ።

፲፮ ወሰሚዖ ወልደ እኅቱ ለጳውሎስ ምክሮሙ ሖረ
ወቦአ ቤተ ሞቅሕ ወነገሮ ለጳውሎስ ።
፲፯ ወጸውዖ ጳውሎስ ለሐቢ ወይቤሎ አብጽሖ ሊተ
ኀበ መልአክ ለዝ ወልድ እስመቦ ነገር ዘይነግሮ ።
፲፰ ወነሥኦ ሐቢ ለወልድ ወወሰዶ ኀበ መልአክ ወይ
ቤሎ ጳውሎስ ሙቁሕ አስተብቍዓኒ አብጽሖ ኀቤከ
ለዝ ወልድ እስመ ቦ ዘይነግረከ ።
፲፱ ወአኀዘ መልአክ ለወልድ በእዴሁ ወአግኀሠ በበሕ
ቲቱ ወይቤሎ ምንትኑ ነገሩ ዘታየድዐኒ ።
፳ ወይቤሎ ከመዝ ተማከሩ አይሁድ ያስተበቍዑከ
ታምጽኦ ጌሠመ ለጳውሎስ ውስተ ዐውድ ከመ ትሕ
ትቶ ወትጠይቆ ።
፳፩ አንተኬ አሆ ኢትበሎሙ እስመ ይጸንሑ ይቅትልዎ
ወይበዝኁ እምአርብዓ አደው እለ ከመዝ ተማሐሉ
ኢይብልዑ ወኢይስተዩ እስከ ይቀትልዎ ፡ ወይእዜኒ
ጥቡዓን እሙንቱ ዳእሙ እስከ ትልእክ ሎሙ ይጸ
ንሕዎ ።
፳፪ ወእምዝ ፈነዎ መልአክ ለውእቱ ወልድ ወይቤሎ
ከመ ኢይንግር ወኢ ለመኑሂ እምዘነገሮ ።

ክፍል ፻ወ፸ ፡ በእንተ ዘከመ አዘዘ መልአክ ።

፳፫ ወጸውዐ ክልኤተ እምወዓልያኒሁ ወይቤሎሙ ንሥኡ
ክልኤተ ምእተ ብእሴ እምውስተ ሐራ ፡ ወሰብዓ
ሰብአ አፍራስ ፡ ወሰማንያ ሰብአ ቀስት ፡ ወይሑሩ
ቂሣርያ ጊዜ ሠለስቱ ሰዓተ ሌሊት ።

የሐዋርያት ሥራ ፳፫ ።

እጅግ በታወከ ጊዜ ጳውሎስን እንዳይነጥቁት ሻለ ፲
ቃው ፈራና መጥተው ከመካከላቸው አውጥተው
ወደ ግዞት ቤት ይወስዱት ዘንድ ወታደሮችን አዘዘ ።
በሁለተኛዪቱም ሌሊት ጌታችን ለጳውሎስ ተገልጾ ፡ ፲፩
ፅና በኢየሩሳሌም ምስክር እንደሆንከኝ ፤ እንዲሁ
በሮም ምስክር ትሆነኛለህ አለው ። ም ፲፰ ፱ ።

ክፍል ፻፷፰ በጳውሎስ ላይ ስለ ተማማሉ ሰዎች ።

በነጋውም አይሁድ ተሰብስበው ተማማሉ ሤራ ፲፪
ቈረጡ እህል ውኃም ትተው ጳውሎስን እስክንገድ
ለው ድረስ አንበላም አንጠጣም አሉ ።
እንዲህ ብለው የተማማሉትም ከአርባ ሰው ይበል ፲፫
ጣሉ ።
እነሱ ግን ወደ ካህናት አለቆችና ወደ መምህራን ፲፬
ሂደው ጳውሎስን እስክንገድለው ድረስ እንዳንበላ
እንዳንጠጣ ተማምለናል ሤራ ቈርጠናል አሏቸው ።
አሁንም ወደ ሻለቃው ሂዱና የምትመረምሩት የምት ፲፭
ጠይቁት አስመስላችሁ ጳውሎስን እንዲያመጣው
ንገሩ ፡ እኛ ግን ወደ እናንተ ከመድረሱ አስቀድሞ
ልንገድለው ቈርጠናል ።

ክፍል ፻፷፱ ፡ ስለ ጳውሎስ የእኅት ልጅ ።

የጳውሎስ የእኅቱ ልጅ ምክራቸውን በሰማ ጊዜ ሂዶ ፲፮
ወደ እሥር ቤቱ ገብቶ ለጳውሎስ ነገረው ።
ጳውሎስም የመቶ አለቃውን ጠርቶ የሚነግረው ነገር ፲፯
አለና ይህን ልጅ ወደ ሻለቃው አድርስልኝ አለው ።
የመቶ አለቃውም ልጁን ይዞ ወደሻለቃው ወሰደው ፲፰
የሚነግረህ ነገር ስላለ ይህን ልጅ ወዳንተ እንዳደር
ሰው እሥረኛው ጳውሎስ ማለደኝ አለው ።
ሻለቃውም ብላቴናውን በእጁ ይዞ ለብቻው ለይቶ ፲፱
የምትነግረኝ ነገሩ ምንድነው ? አለው ።
ጳውሎስን ነገ ልትመረምረውና ልትጠይቀው ወደ ፳
አደባባይ እንድታመጣው አይሁድ ሊማልዱህ
መክረዋል ።
አንተ ግን እሺ አትበላቸው ፡ ሊገድሉት ሸምቀዋ ፳፩
ልና ፡ እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉ እንዳይጠጡ
የተማማሉ ሰዎችም ከአርባ ይበዛሉ ፡ አሁንም እስክት
ልክላቸው ድረስ ነው እንጂ እነሱ ቈርጠዋል አለው ።

እዚህ በኋላ ሻለቃው ልጁን ላከው ከነገረው ነገር ፳፪
ለማንም እንዳይናገር አትናገር አለው ።

ክፍል ፻፸ ፡ ሻለቃው ስለ ሰጠው ትእዛዝ ።

ከብላቴኖቹም ሁለቱን ጠርቶ ከወታደሮች ሁለት ፳፫
መቶ ሰባ ፈረሰኞች ፡ ሰማንያ ቀስተኞች ፡ ይዛችሁ
ከምሽቱ በሦስት ሰዓት ወደ ቂሣርያ ሂዱ አላቸው ።

፳፬ ወአዘዘሙ ወይቤሎሙ ከመ ይንሥኡ አድግኒ ወያ
ጽዕንዎ ለጳውሎስ ወያብጽሕዎ ኀበ ፊልክስ መል
አከ ቂሣርያ ፡ ወገብሩ ከማሁ ።

ክፍል ፻፸ወ፩ ፡ በእንተ መጽሐፍ ዘፈነወ መልአክ ።

፳፭ ወጸሐፈ ሎቱ መጽሐፈ እንተ ትብል ።
፳፮ እምቀላውዴዎስ ሉስዮስ ለጽኑዕ መኰንን ፊልክስ
ሰላም ለከ ።
፳፯ ለዝአ ብእሲአ አኀዝዎአ አይሁድአ ወፈቀዱአ ይቅ
ትልዎአ ፡ ወቆምኩአ ሎቱአ ምስለ ወዓልየአ ወአድ
ኅንክዎአ አእሚርየአ ከመ ሰብአ ሮሜአ ውእቱአ ።
፳፰ ወፈቂድየአ አእምር ጌጋዮ አቅረብክዎ ውስተ ዐውድ
ወሐተትኩ በእንተ ምንት ያስተዋድይዎ ።
፳፱ ወኢረከብኩ ሎቱ ጌጋየ ወአእሚርየ ከመ በከ ያስተ
ዋድይዎ በእንተ ሕጎጊሆሙ ወአልቦ ባዕድ ጌጋይ
በዘይመውት ወበዘይትሞቃሕ ።
፴ ወሰበ ጠየቀ ዘይገብሩ አይሁድ ዲበ ዝ ብእሲ በጽኒሕ
ፈነውክዎ ኀቤከ ወአዘዝክዎሙ ለመስተዋድያንሂ
ይምጽኡ ኀቤከ ወይትኋነንዎ በቅድሜከ፡ ዳኅነ ሀሉ ።

፴፩ ወገብሩ ሐራ በከመ አዘዞሙ ወነሥእዎ ለጳውሎስ
በሌሊት ወወሰድዎ ውስተ አህጉረ አድያም ።
፴፪ ወአውፅኡ አፍራሲሆሙ ፡ ወእምዝ በሳኒታ በኡ
ቂሣርያ ።
፴፫ ወበጽሑ ኀበ መኰንን ወመጠውዎ መጽሐፈ መል
አክት ለመኰንን ወአቅረብዎ ለጳውሎስ ኀቤሁ ።
፴፬ ወአንበበ ሐተቶ ዘምኵናን መኑ ውእቱ ።

፴፭ ወአእሚሮ ከመ ዘሀገረ ቂልቅያ ውእቱ ይቤ እንከሰ
በጺሖሙ መስተዋድያን ንሰምዐከሙ ወአዘዘ ይዕቀ
ብዎ ኀበ ምኵናነ ሄሮድስ ።

ምዕራፍ ፳ወ፬ ።

ክፍል ፻፸ወ፪ ፡ በእንተ ምጽአተ መስተዋድያን ።

፩ ወእመ ኀሙስ ዕለት ወረደ ሐናንያ ሊቀ ካህናት
ምስለ ረበናት ወአሐዱ ዓቃቤ ነቢብ ዘስሙ ጠርጠ
ሉስ ወአስተዋደይዎ ለጳውሎስ ኀበ መልአክ ።
፪ ወአቅረበ ሎሙ ወአኀዘ ይንግር ጠርጠሉስ ወይቤ ።

ክፍል ፻፸ወ፫ ፡ በእንተ ወድሶተ መኰንን ።

፫ ብዙኀ ሰላመ እድማዕነ በመዋዕሊከ ወሠናየ ኮነ ንብ
ረቶሙ ለሕዝብ በጥበብከ በኵሉ ወበኵለሄ ወረከብነ
ሥርዓተከ እንዘ ትትአኰት በኀበ ኵሉ ፡ ኦ ፊልክስ
ክቡር ።
፬ ወባሕቱ ከመ ኢያጽሕብከ ፈድፋደ አዕምአኒ ብቍ
ዐኒ ኅፁረ ነገረ እንግርከ ።

አህያም አምጥታችሁ ጳውሎስን በዚያ አስቀምጣ ፳፬
ችሁ ወደ ቂሣርያው አገረ ገዥ ወደ ፊልክስ ውሰ
ዱት ብሎ አዘዛቸው ፤ እነሱም እንደ ታዘዙ አደረጉ ።

ክፍል ፻፸፩ ፡ ሻለቃው ጽፎ ስለ ላከው ደብዳቤ ።

እንዲህ የምትል ደብዳቤም ጻፈለት ። ፳፭
ከሉስዮስ ቀላውዴዎስ ተጻፈ ፡ ለብርቱ አገረ ገዥ ፳፮
ፊልክስ ሰላም ላንተ ይሁን ።
ይህን ሰው አይሁድ ያዙት ሊገድሉትም ፈለጉ ፡ ከእ ፳፯
ሽከሮቼ ጋር ተከላከልኩለት ፤ የሮም ሰው መሆኑ
ንም አውቄ አዳንኩት ። ም ፳፩ ፴፫ ። ም ፳፪ ፳፭ ።
በደሉንም አውቅ ዘንድ ኢሰቤ ወደ አደባባይ አቀረ ፳፰
ብኩት ፡ ስለምን እንደሚከሱትም መረመርኩ ።
ስለ ሕጋቸው ብቻ በከንቱ እንደ ከሰሱት ተረዳሁ ፡ ፳፱
ለመታሠር ፤ ለሞት የሚያበቃ ሌላ በደል የለበትም ።

አይሁድም በዚህ ሰው ላይ በመሸመቅ የሚያደርጉ ፴
ትን በተረዳሁ ጊዜ ወዳንተ ላክሁት ፡ ከሳሾቹንም
ወዳንተ እንዲመጡና በፊትህ እንዲፋረዱት አዝዣ
ቸዋለሁ ፡ ዳኅና ሁን ። ምዕ ፳፬ ፰ ።
ጭፍሮችም እንዳዘዛቸው አደረጉ ጳውሎስን በሌ ፴፩
ሊት ይዘዉት ሄዱ በከተማውም ዳር ለዳር ወሰዱት ።
ፈረሰኞቻቸውንም አሥረው አዋሉ ፡ ከዚህ በኋላ በማ ፴፪
ግሥቱ ቂሣርያ ገቡ ።
ወደ አገረ ገዢውም ደርሰው ለአገረ ገዢው የተጻ ፴፫
ፈውን ሰጡት ጳውሎስንም ከአገረ ገዢው አገናኙት ።
ደብዳቤውን ካነበበ በኋላ ከማን ግዛት እንደ ሆነ ፴፬
ጠየቀው ።
ከቂልቅያ የመጣ መሆኑንም ባወቀ ጊዜ እንኪያስ ፴፭
ከሳሾች ሲመጡ እንሰማችኋለን አለ ፡ በሄሮድስ
ግዛትም እንዲጠብቁት አዘዘ ።

ምዕራፍ ፳፬ ።

ክፍል ፻፸፪ ፤ ስለ ከሳሾች መምጣት ።

በአምስተኛውም ቀን የካህናቱ አለቃ ሐናንያ ከመ ፩
ምህራኑና ጠርጠሉስ ከሚባል አንድ ጠበቃ ጋር
ወረደ ፡ ጳውሎስንም ከአገረ ገዢው ዘንድ ከሰሱት ።
ጳውሎስን አቀረበላቸው ጠርጠሉስም እንዲህ ብሎ ፪
ነገር ጀመረ ።

ክፍል ፻፸፫ ፤ ዳኛውን ስለ ማመስገን ።

ክቡር ፊልክስ ሆይ ! በዘመንህ ሰላምን አግኝተናል ፫
በሁሉም የሕዝቡ ኑሮ የበጀ ሆኖአል ፡ ዳኝነትህም
በሁሉ ዘንድ ስትመሰገን አግኝተናታል ።
ነገር ግን እንዳልዘበዝብህ አንዲት ነገር አዳምጠኝ ፬
ልንገርህ ።

የሐዋርያት ሥራ ፳፬ ።

ክፍል ፻፺ወ፬ ፡ በእንተ አስተዋድዮተ ጳውሎስ ።

፭ ረከብናሁ ለዝ ብእሲ ይነብብ ዕርፈተ ወይገብር ማዕ
ሌተ ወየሀውክ ኵሎ አይሁደ በኵሉ በሐውርት ወይ
ሜህር ክሕደ ዘሕዝበ ናዝራውያን ።

፮ ወአርኰሰ ቤተ መቅደስ ወአኀዝናሁ ወፈቀድነ ኰን
ኖቶ በከመ ሕግነ ።
፯ ወመጽአ ሉስዮስ መልአክ ወአኀድኖ እምእደዊነ
በብዙኅ ግብር ወፈነዎ ኀቤከ ።
፰ ወአዘዞሙ ለእለ ይትዋቀሥዎ ይምጽኡ ኀቤከ ወዘኒ
አስተዋደይናሁ ኵሎ ሀለወከ ታእምር እምኀቤሁ
ሐቲተከ ከመ አማን ውእቱ ።
፱ ወተሠጥዉ አይሁድ ወይቤሉ አማን ከመዝ ውእቱ ።

ክፍል ፻፺ወ፭ ፡ በእንተ አውሥአተ ጳውሎስ ።

፲ ወቀጸበ መልአክ ለጳውሎስ ከመ ይትናገር ወይቤ
ጳውሎስ አነ አአምር ከመ እምብዙኅ ዓመታት መኰ
ንኖሙ አንተ ለዝ ሕዝብ ወተአምር ግእዘሙ ወተኃ
ሥሦቶሙ ።
፲፩ ወይእዜኒ እነግረከ ተፈሢሕየ ቅስትየ ዘሀለወከ ታእ
ምር ከመ ኢየአክል ዓሡረ ወሰኑየ ዕለተ እምዘዐ
ረጉ ኢየሩሳሌም እስግድ ።
፲፪ ወኢረከቡኒ እንዘ እትዋቀሥ ምስለ መኑሂ ወኢ እ
ንዘ አሀውክ ሕዝበ ኢ በምኵራብ ፡ ወኢ በቤተ
መቅደስ ፡ ወኢ በሀገር ።
፲፫ ወኢይክሉ አብጽሖተ በኵሉ ዘያስተዋድዩኒ በቅ
ድሜከ ።

ክፍል ፻፺ወ፮ ፡ በእንተ ሃይማኖት ወትንሣኤ ሙታን ።

፲፬ ወባሕቱ አአምነከ እንበይነ ዘይብሉኒ ይሜህር ክሕደ
አንሰ አመልኮ ለእግዚአብሔር እንዘ እትአመን በኵሉ
ግብር ዘጽሑፍ ውስተ ኦሪት ወነቢያት ።
፲፭ ወእሴፈዎ ለእግዚአብሔር ከመ እሙንቱ ይትአመኑ
ከመ ሀለዎሙ ይትነሥኡ ምውታን ጻድቃን ወኃ
ጥአን ።
፲፮ ከማሁ አነሂ እትአመኖ ለእግዚአብሔር በጥቡዕ ልብ
በቅድመ እግዚአብሔር ወበቅድመ ሰብእ በኵሉ
ጊዜ ።

ክፍል ፻፺ወ፯ ፡ በእንተ ፈጽሞተ ሕግ ።

፲፯ ወእምድኅረ ብዙኅ መዋዕል ወዓመታት መጻእኩ
ለኀበ ሕዝብየ ከመ እግበር ምጽዋተ ወከመ አዕርግ
መሥዋዕተ ።
፲፰ ወረከቡኒ እሙንቱ በምኵራብ እንዘ አነጽሕ ርእስየ
ወኢረከቡኒ እንዘ እትጋአዝ ወእትላኰይ ወአልበ
ዘሆኩ ሕዝበ ።

ክፍል ፻፺፬ ፡ ጳውሎስን ስለ መክሰስ ።

ይህን ሰው ሲሰድብ ፡ ወንጀል ሲሠራ አይሁድን ሁሉ ፭
በየሀገሩ ሲያውክ ናዝራውያን የተባሉት ወገኖች
የሚያስተምሩትን ክሕደት ሲያስተምር አግኝተ
ነዋል ፡ ምዕ ፲፯ ፮ ።
ቤተ መቅደስን አረከሰ ፡ ይዘን እንደ ሕጋችን ልንቀ ፮
ጣው ፈልገን ነበር ፡ ምዕ ፳፩ ፳፰ ።
ሻለቃው ሉስዮስ መጥቶ በብዙ ምክንያት ከእጃችን ፯
አውጥቶ ወዳንተ ሰደደው ።
ተከራካሪዎቹንም ወዳንተ እንዲመጡ አዘዘ ፡ የከሰስን ፰
በትንም ነገር ሁሉ እውነት እንደሆነ መርምረህ
ልትረዳው ትችላለህ ። ምዕ ፳፫ ፴ ።
አይሁድም ነገሩ እውነት እንዲሁ ነው ብለው መለሱ ። ፱

ክፍል ፻፺፭ ፡ ጳውሎስ ስለ መለሰው ነገር ።

አገረ ገዥውም እንዲናገር ጳውሎስን ጠቀሰው ፲
ጳውሎስም እንዲህ አለ ፡ ከብዙ ዘመን ጀምሮ የዚህ
ሕዝብ አስተዳዳሪ እንደሆንክ አውቃለሁ ጠባያቸ
ውንም ግብራቸውንም ታውቃለህ ።
አሁንም እንድሰግድ ወደ ኢየሩሳሌም ከወጣሁ ፲፩
ዐሥራ ሁለት ቀን እንደማይሆን ልታውቀው የሚገ
ባህን ነገሬን ደስ ብሎኝ እነግርሃለሁ ። ምዕ ፳፩ ፯ ።
በምኵራብም ቢሆን ፤ በቤተ መቅደስም ቢሆን በከ ፲፪
ተማም ቢሆን ሕዝብን ሳውክ ከማንም ጋር ስከራ
ከር አላገኙኝም ።
በአንተ ዳኝነት ሲሚከሱኝ ሁሉ መርታት አይች ፲፫
ሉም ።

ክፍል ፻፺፮ ፡ ስለ ሃይማኖትና ስለ ሙታን ትንሣኤ ።

ነገር ግን ክሕደት ያስተምራል ስለሚሉኝ እውነቱን ፲፬
ልንገርህ ፡ እኔ በኦሪትና በነቢያት በተጻፈው ሕግ
ሁሉ አምኜ እግዚአብሔርን አመልከዋለሁ ። ቊ ፫ ።
ጻድቃን ኃጥአንም ቢሆኑ ሙታን ይነሡ ዘንድ እንዳ ፲፭
ላቸው እነሱ እንደሚታመኑ እግዚአብሔርን ተስፋ
አደርገዋለሁ ። ዳን ፲፪ ፪ ፡ ዮሐ ፭ ፳፰-፳፱ ።
እነሱ እንደሚያምኑ ፡ እኔም ሁልጊዜ ሰውም እግዚ ፲፮
አብሔርም በሚያውቀው በፍጹም ልብ እግዚአብ
ሔርን አምነዋለሁ ፡ ምዕ ፳፫ ፪ ።

ክፍል ፻፺፯ ፡ ሕግን ስለ መፈጸም ።

ከብዙ ቀናትና ዘመናት በኋላ ምጽዋት ላደርግ ፡ ፲፯
መሥዋዕት ላሳርግ ወደ ወገኖቼ መጣሁ ። ምዕ ፲፩
፳፱ ። ገላ ፪ ፲ ።
እነሱም በምኵራብ ያገኙኝ ራሴን ሳነፃ ነው ፡ ከሕ ፲፰
ዝብ ጋር ስጣላ ስከራከር አላገኙኝም ። ምዕ ፳፩ ፳፯ ።

ክፍል ፻፸ወ፰ ፡ በእንተ ስምዐ አይሁድ ።

፲፱ ወሀለዉ አይሁድ እለ መጽኡ እምእስያ ወይእዜኒ ግበር ይምጽኡ ኀቤከ ወያስተዋድዩኒ ።
፳ ወእመ አኮ ነዮሙ እሉሂ ይንግሩ ጽድቀ እመበ ዘሰ ምዑ ዘአበስኩ አነ ፡ ወእመኒ በ ዘርእዩ ዘገፋዕኩ በዘ አምጽኡኒ ኀበ ምኵናን ዘኀቤከ ።

፳፩ ወአልቦ እኩይ ዘእንበለ አሐቲ ትምህርት ዘመሀርኩ ዳእሙ በብሂለ የሐይዉ ምውታን ዘረከቡኒ ዝ ተኰ ንኖ በኀቤከ ዮም ።

ክፍል ፻፸ወ፱ ፡ በእንተ አውሥአተ ፊልክስ ።

፳፪ ወፊልክስሰ የአምር ከመ እምትክት ይትቃረኑ አይ ሁድ ምስለ ሕግ ወትምህርት ዘሕዝበ ክርስቲያን ወከመ አይሁድ መጻርርቲሃ ለሃይማኖት ወበእንተዝ የውሆሙ ወይቤሎሙ እንከሰኬ ወረደ ሉስዮስ መኰ ንን ኀሐትት ከመ የአምር ወይጤይቅ ነገረክሙ ።

፳፫ ወአዘዘ ለሐቤ ቤተ ሞቅሕ ከመ ኢያጽንዖ ለጳው ሎስ ወያንብሮ ውስተ መርኅብ ወኢያጽብብ ለዕሌሁ ወኢይክልኦ ለአሐዱሂ እምእለ የአምርዎ ሰበ ይመ ጽኡ ይትለአክዎ ።

ክፍል ፻ወ፹ ፡ በእንተ ዘጸውዖ ለጳውሎስ ዳግመ ።

፳፬ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ነበረ ፊልክስ ምስለ ዱር ሳሌም ብእሲቱ አይሁዳዊት ወለአከ ወጸውዖ ለጳው ሎስ ወሰምዖ ቃላተ ወትምህርታተ በእንተ አሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳፭ ወሶበ ነገሮሙ በእንተ ጽድቅ ወሕይወት ወበእንተ ኵነኔ ዘለዓለም ወደይን ወፍትሕ ወርትዕ ዘይከውን በዕለተ ኵነኔ ፈርሀ ፊልክስ እምዝንቱ ወይቤሎ ለጳ ውሎስ ይእዜሰኬ ሑር ወሶበ ብሕትኩ እልእክ ዘይ ጼውዑከ ።

ክፍል ፻፹ወ፩ ፡ በእንተ ዘሐለየ ፊልክስ ።

፳፮ ወመሰሎ ለፊልክስ ከመ ይሁቦ ጳውሎስ ወይኄልዮ ንዋየ ይኅድጎ ወበእንተዝ ወትረ ይጼውዖ ወይት ናገሮ ።
፳፯ ወሶበ ኀለፈ ክልኤቱ ዓመት ተሰዐረ ፊልክስ ወመ ጽአ መከነ ሢመቱ ካልእ መኰንን ዘስሙ ፊስጦስ ወፈቀደ ፊልክስያድሎ ለአይሁድ ገሃደ ፡ ወበእንተዝ ኀደጎ ለጳውሎስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ።

ምዕራፍ ፳ወ፭ ።

ክፍል ፻፹ወ፪ ፡ በእንተ ምጽአቱ ለፊስጦስ ።

፩ ወበጺሖ ፊስጦስ ቂሣርያ ጐንደየ ሠሉስ መዋዕለ ፡ ወእምዝ ዐርገ ኢየሩሳሌም ።

ክፍል ፻፸፰ ፡ ስለ አይሁድ ምስክርነት ።

ከእስያ የመጡ አይሁድ አሉ ፤ አሁንም ወዳንተ እንዲመጡ አድርግ ይመስክሩብኝ ። ፲፱
ክፉ ሳልሠራ ወዳንተ አደባባይ አምጥተዉኛልና እኔ የበደልኩትና የሰሙት እንዳለ እኔ የገፋሁትና ያዩትም እንዳለ እነዚያ ባይመሰክሩ እነዚህ (ከሳሾች) እውነቱን ይናገሩ ። ፳
ዛሬ በንተ አደባባይ ሙታን ይነሣሉ በማለቱ ይህ ፍርድ ያገኘኝ እንደሆነ እንጂ ፡ ከስተማርኳት ከንዲት ትምህርት በቀር ክፉ አልሠራሁም ። ምዕ ፳፫ ፮ ። ፳፩

ክፍል ፻፸፱ ፡ ስለ ፊልክስ መልስ ።

ፊልክስ ግን አይሁድ የክርስቲያን ወገኖችን ሕግና ትምህርት እንደሚቃወሙ አይሁድም የሃይማኖት ጠላቶች እንደሆኑ ከጥንት ጀምሮ ያውቃል ፤ ስለ ዚህ እንኪያስ አገረ ገዢው ሉስዮስ በመጣ ጊዜ ነገ ራችሁን እናውቅ ዘንድ እንመረምራለን ብሎ አለዘ ባቸው ። ምዕ ፳፫ ፳፮ ። ፳፪
የወህኒ ቤቱ ጠባቂውንም ጳውሎስን እሥራት እንዳ ያጸናበት እንደልቡ እንዲያኖረው በታ እንዳይወስን በት ከወዳጆቹ ሊያገለግሉት በመጡ ጊዜ አንዱን ስንኳ እንዳይከለክልበት አዘዘው ። ምዕ ፳፮ ፫ ። ፳፫

ክፍል ፻፹ ፡ ሁለተኛ ጳውሎስን ስለ መጥራቱ ።

ከጥቂት ቀንም በኋላ ፊልክስ ከአይሁዳዊት ምስቱ ከዱርሳሌም ጋር ነበረ ፡ ልኮ ጳውሎስን ጠራው ፡ በኢየሱስ ክርስቶስ ስለማመን የሚያስተምረውን ትምህርትና የሚናገረውን ነገር ሰሙት ። ፳፬
ስለ ጽድቅና ስለ ሕይወት ስለ ዘለዓለም ፍርድና ቅጣት ፡ በፍርድ ቀን ስለሚፈጸመው ፍርድና ስለ ቀጥተኛነቱ በነገራቸው ጊዜ ከዚህ የተነሣ ፊልክስ ፈራና ጳውሎስን አሁን ሂድ ፡ ብቻዬን በሆንኩ ጊዜ የሚጠራህን እልካለሁ አለው ። ፳፭

ክፍል ፻፹፩ ፡ ስለ ፊልክስ አሳብ ።

ፊልክስም እንዲፈታው ገንዘብ የሚሰጠው መስሎት ነበር ፡ ስለዚህም ዘወትር ይጠራውና ያነጋግረው ነበር ። ፳፮
ሁለት ዓመት ካለፈ በኋላ ፊልክስ ተሻረና ፊስጦስ የሚ ባል ሌላ አገረ ገዥ በሱ በታ መጣ ፡ ፊልክስ ግን በግ ልጥ ለአይሁድ ሊያደላ ወደደ ፤ ስለዚህም ጳውሎስን በእሥር ቤት እንደታሠረ ተወው ። ምዕ ፳፭ ፲፬ ። ፳፯

ምዕራፍ ፳፭ ።

ክፍል ፻፹፪ ፡ ፊስጦስ ስለ መምጣቱ ።

ፊስጦስም ወደ ቂሣርያ ገብቶ ሦስት ቀን ሰነበተ ፡ ከዚህም በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ ። ፩

ግብረ ሐዋርያት ፳፭ ።

፪ ወሶድዎ ሊቃነ ካህናት ወዐበይተ አይሁድ ወነገርዎ
በእንተ ጳውሎስ ።

ክፍል ፻፹ወ፫ ፡ በእንተ ስእለተ አይሁድ ።

፫ ወሰአልዎ ከመ ይጸግዎሙ ከመ ይልአክ ወያምጽ
እዎ ለሀውድ ዘኢየሩሳሌም ወእሙንቱሰ ፈቀዱ ከመ
ይሑሩ ህየ ወበፍኖት ይቅትልዎ ።
፬ ወአውሥአሙ ከመ የዐቅብዎ ለጳውሎስ በቂሣርያ
ወከማ የሐውር ለሊሁ ፍጡነ ህየ ።
፭ ወይቤሎሙ ለአይሁድ እለ ትክሉ እምውስቴትክሙ
ረዱ ትትዋቀሡ ምስለ ውእቱ ብእሲ ዘአስተዋደይክ
ምዎ ።

ክፍል ፻፹ወ፬ ፡ በእንተ ግብአቱ ለፌስጦስ ።

፮ ወነቢሮ ኀቤሆሙ ሰሙነ መዋዕለ አው ዐሡረ ወረደ
ቂሣርያ ወበሳኒታ ነበረ ዐውደ ወአዘዘ ያምጽእዎ
ለጳውሎስ ።
፯ ወቀሪቦ ጳውሎስ አስተዋደይዎ አይሁድ እለ ወረዱ
እምኢየሩሳሌም ብዙኃ ጌጋየ ወክቡደ በዘኢይክሉ
አብጽሖቶ ።
፰ ወእንዘ ይወቅሥ ሎሙ ጳውሎስ ወይብል አልቦ ዘአ
በስኩ ላዕለ አሪቶሙ ለአይሁድ ወኢ ዲበ ምኵራበ
ቲሆሙ ወኢ ለነጋሢ ።

ክፍል ፻፹ወ፭ ፡ በእንተ ዘይቤ ፌስጦስ ።

፱ ወፈቀደ ፌስጦስ ያእኵትዎ አይሁድ ወይቤሎ ለጳ
ውሎስ ትፈቅድኑ ትዕርግ ኢየሩሳሌም ወበህየ ትት
ዋቀሥ አው በኀቤየ ።
፲ ወአውሥአ ጳውሎስ ወይቤሎ አንሰ እቀውም
ቅድመ መንበረ ቄሣር ወበህየ ይደሉ ሊተ ፍትሕ
ወለሊከ ተአምር እምነ ኵሉ ሰብእ ከመ ኢአብየ ዘአ
በስኩ ላዕለ አይሁድ ።
፲፩ ወእመበ ዘዓመፅኩ ወበ እኩይ ዘገበርኩ በዘእመውት
ኢይትሀከይ መዊተ ፡ ወእመሰ በከ ያስተዋድዩኒ እሉ
ዘአልብየ ጌጋይ ለመኑ ብእሲ ይደልዎ የሀበኒ ሎሙ
አነ በቄሣር ንጉሥ እጠርዕ ።

ክፍል ፻፹ወ፮ ፡ በእንተ ምክንያተ ሑረቱ ኀበ ሮሜ ።

፲፪ ወእምዝ ተናጊሮ ፌስጦስ ምስለ መማክርቲሁ ይቤ
ጠርዓ በቄሣር ነጋሢ ወኀበ ቄሣር የሐውር ።

፲፫ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ወረዱ አግሪጳ ንጉሥ
ወበርንቂ ወተአምኅዎ ለፌስጦስ ።

የሐዋርያት ሥራ ፳፭ ።

የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሽማግሎች ከበው የጳ ፪
ውሎስን ነገር ነገሩት ። ምዕ ፳፬ ፩ ።

ክፍል ፻፹፫ ፡ ስለ አይሁድ ልመና ።

ወደ ኢየሩሳሌም አደባባይ ያመጡት ዘንድ እንዲል ፫
ክና አሳልፎ እንዲሰጣቸው ለመኑት ፤ እነሱ ግን ወደ
ዚያ ሂደው በመንገድ ሸምቀው ሊገድሉት ሽተው
ነበር ። ምዕ ፳፫ ፲፭ ።
ጳውሎስን በቂሣርያ እንደሚጠብቁት ፤ እሱም ራሱ ፬
ወደ ዚያው እንደሚመለስ ነገራቸው ።
አይሁድንም ከመካከላችሁ የምትችሉ ከከሰሳችሁት ፭
ከዚያ ሰው ጋር እንድትከራከሩ ውረዱ አላቸው ።

ክፍል ፻፹፬ ፡ ፌስጦስ ስለ መመለሱ ።

ስምንት ቀን ዐሥር ቀንም ይሆናል ከነሱ ዘንድ ከሰ ፮
ነበተ በኋላ ወደ ቂሣርያ ኼደ ፤ በማግሥቱም በአደባ
ባይ ተቀምጦ ጳውሎስን እንዲያመጡት አዘዘ ።
ዮሐ ፲፱ ፲፫ ።
ጳውሎስም በቀረበ ጊዜ ከኢየሩሳሌም የመጡ አይ ፯
ሁድ ሊረቱ የማይችሉበትን በብዙ ከባድ በደል
ከሰሱት ።
ጳውሎስም ሲመልስ በኦሪታቸው ላይ በምኵራባቸ ፰
ውም ላይ በንጉሥም ላይ ዓመፅ አላደረግሁም አለ ።
ምዕ ፳፬ ፲፪ ።

ክፍል ፻፹፭ ፡ ፌስጦስ ስለ ተናገረው ንግግር ።

ፌስጦስም አይሁድ እንዲያመሰግኑት ወደ ጳውሎ ፱
ስን ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ በዚያ ልትከራከር
ትሻለህን ? ወይስ በኔ ዘንድ ትከራከራለህ አለው ።
ጳውሎስም መልሶ ወደ ቄሣር ዙፋን እቀርባለሁና ፲
ፍርዴ በዚያ ይታይልኛ፤ በአይሁድ ላይ የበደል
ኩት በደል እንደሌለ ከሰው ሁሉ ይልቅ አንተ
ራስህ ታውቃለህ ።
የበደልኩት ለሞት የሚያበቃኝ የሠራሁት ክፉ ሥራ ፲፩
ካለ አልሞትም አልልም ፤ በደል የሌለኝን እሊህ በከ
ንቱ የሚከሱኝ ከሆነ ግን እኔ ወደ ንጉሡ ወደ ቄሣር
ይግባኝ ስል ለነሱ አሳልፎ ይሰጠኝ ዘንድ ለማን
ሰው ይቻለዋል ? አለው ።

ክፍል ፻፹፮ ፡ ወደ ሮም ስለ ሄደበት ምክንያት ።

ከዚህ በኋላ ፌስጦስ ከአማካሪዎቹ ጋር ተነጋግሮ ፲፪
ወደ ንጉሡ ወደ ቄሣር ይግባኝ ብሏልና ወደ ቄሣር
ይሂድ አለ ።
ከጥቂት ቀን በኋላም ንጉሥ አግሪጳና በርንቄ ወደ ፲፫
ቂሣርያ ወርደው ፌስጦስን ተገናኙት ።

ግብረ ሐዋርያት ፳፭ ።

ክፍል ፻፹ወ፯ ፡ በእንተ ነገረ ፊስጦስ ለአግሪጳ ።

፲፬ ወነቢሮሙ ብዙኃ መዋዕለ ኀቤሆሙ ነገሮሙ በእንተ ጳውሎስ ወይቤሎሙ ሀሎ አሐዱ ብእሲ ሙቁሕ ዘኃደጎ ፊልክስ ።

፲፭ ወእንዘ ሀሎኩ ኢየሩሳሌም መጽኡ ኀቤየ ሊቃነ ካህናት ወረበናተ አይሁድ ወአስተብቍዑኒ ከመ እኰንኖ ሎሙ ።

፲፮ ወአቤሎሙ ኢይከውን ወሕግ አልበ በዘይኴንንዎ ዘኢዘለፍዎ ማሕተት ወዘኢረከቡ ሎቱ ጌጋየ ሕሩመ ኢይኴንኑ ሰብአ ሮሚ በከመ ረከቡ ።

፲፯ ወእምዝ መጺእየ ዝየ ተጋብኡ ካዕበ ወበነግህ ነበርኩ ሎሙ በውደ ወአዘዝኩ ያምጽእዎ ለውእቱ ብእሲ ።

፲፰ ወአቀምኩ ምስሌሁ እለ ያስተዋድይዎ ወአልበ ምንትኒ እኩይ ዘገብረ በዘአብጽሕዎ ሎቱ በከመ ሐለይኩ ።

፲፱ ዘእንበለ በእንተ ሕገጊሆሙ ዘይትከሐዱ ወሀሎ አሐዱ ብእሲ ዘስሙ ኢየሱስ ዘሞተ ወጳውሎስ ይብል ሕያው ውእቱ ።

፳ ወኀጢእየ እንከ ዘእገብር ሎሙ ፍትሐ በእንተ ማኅሠሦሙ እቤሎ ለጳውሎስ ትፈቅድኑ ትሑር ኢየሩሳሌም ወበህየ ትትዋቀሥ ።

፳፩ ወአበየ ውእቱሰ ወተዘመረ መድኃኒቶ ኀበ ንጉሥ ወእምዝ አዘዝኩ ይዕቀብዎ እስከ እፌንዎ ኀበ ቄሣር ።

ክፍል ፻፹ወ፰ ፡ በእንተ አውሥአተ አግሪጳ ።

፳፪ ወይቤሎ አግሪጳ ለፊስጦስ እንዘ እፈቱ እስምዖ ለውእቱ ብእሲ ወይቤሎ ፊስጦስ እንከሰ ጌሠመ ትሰምዖ ።

፳፫ ወበሳኒታ መጽኡ አግሪጳ ወበርንቄ ተረሢዮሙ ምስለ ብዙኅ ግርማ ወቦኡ ወነበሩ በውደ ምስለ መሳፍንት ወዐበይተ ሀገር ፡ ወአዘዘ ያምጽእዎ ለጳውሎስ ።

ክፍል ፻፹ወ፱ ፤ በእንተ ቀዊሙ ለጳውሎስ ቅድመ አግሪጳ ።

፳፬ ወሰበ በጽሐ ጳውሎስ ይቤ ፊስጦስ ስምዑ ኵልክሙ እለ ሀለውክሙ ምስሌነ አኀዊነ ወነዋኬ ውእቱ ብእሲ ዘአስተዋደይዎ አይሁድ በኢየሩሳሌም ወበዝየኒ የአወይዉ ወይስእሉ ከመ ግሙራ ኢያሕይዎ ።

፳፭ አንሰኬ ሐተትየ ጥዩቀ ከመ አልበ ጌጋይ ወአልበ እኩይ ዘገብረ በዘይመውት እስመ ውእቱ ፈተወ በጺሐ ኀበ ንጉሥ ፈቀድኩ እንከ እፈንዎ ።

የሐዋርያት ሥራ ፳፭ ።

ክፍል ፻፹፯ ፡ ፊስጦስ ለአግሪጳ ስለ ነገረው ነገር ።

ከርሱ ዘንድም ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ የጳውሎስን ነገር ነገራቸው ፤ እንዲህም አላቸው ፊልክስ ትቶት የሄደ አንድ እሥረኛ ሰው አለ ። ፲፬

ኢየሩሳሌም ሳለሁ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሽማግሌዎች ወደኔ መጥተው እንድፈርድበት ማለዱኝ ። ፲፭

ምስክር ያልቀረበበትን በደል ያልተገኘበትን ለመቀጣት አይቻልም ሕግ የለም ፡ የሮም ሰዎች ሰውን እንዳገኙ አይገድሉም የተከለከለ ነው ዘዳግ ፡ ፲፯ ፡ ፲፬ ። ፲፮

ከዚህ በኋላ መጥቼ ዳግመኛ ተሰበሰቡ በማለዳም ከአደባባይ ተገኝሁላቸውና ያንን ሰው እንዲያመጡት አዘዝኩ ። ፲፯

የከሰሱትንም ከርሱ ጋር አጋጠምኳቸው ፡ ግን እንደ አሰብኩት በከሰሱት ክስ የሠራው ምንም ነገር አልተገኘም ። ፲፰

ከሚከራከሩበት ከሕጋቸው በቀር ኢየሱስ የሚባል አንድ የሞተ ሰው አለ ፡ ጳውሎስ ግን ተነሥቷል ይላል ። ሉቃ ፡ ፳፬ ፡ ፳፫ ። ፲፱

እኔም ስለ ክርክራቸው የማደርገውን ባጣ ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም ሄደህ በዚያ ልትከራከር ትወዳለህን ? አልኩት ። ፳

እርሱ ግን እንቢ አለና ከሞት መዳኛውን ከንጉሥ ተማጠነ ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ቄሣር እስክልከው ድረስ እንዲጠብቁት አዘዝኩ ። ፳፩

ክፍል ፻፹፰ ፡ አግሪጳ ስለ መለሰው ነገር ።

አግሪጳም ፊስጦስን እኔም ያንን ሰው ልሰማው እወዳለሁ አለው ፡ ፊስጦስም እንግዲያስ ነገ ትሰማዋለህ አለው ። ፳፪

በማግሥቱም አግሪጳና በርንቄ ልብሰ መንግሥት ለብሰው በብዙ ግርማ መጡ ፤ ወደ ፍርድ ሸንጎም ገብተው ከመሳፍንቱና ከሀገር ታላላቅ ሰዎች ጋር በአደባባይ ተቀመጡ ፡ ፊስጦስም ጳውሎስን እንዲያመጡት አዘዘ ። ፳፫

ክፍል ፻፹፱ ፡ ጳውሎስ በአግሪጳ ፊት ስለ መቆሙ ።

ጳውሎስም በደረሰ ጊዜ ፊስጦስ እንዲህ አለ ፡ ከኛ ጋር ያላችሁ ወንድሞቻችን ሁላችሁም ስሙ ፤ በኢየሩሳሌም አይሁድ የከሰሱት ያ ሰው ይህ ነው በዚህም ተከትለው መጥተው ይጮኻሉ ከቶውንም ምሕረት እንዳላደርግለት ይከሰሳሉ ። ምዕ ፡ ፳፪ ፡ ፳፪ ። ፳፬

እኔ በደል እንደሌለው የሚሞትበት የሠራው ክፉ ሥራ እንደሌለ በሚገባ መርምሬ እርሱ ራሱ ወደ ንጉሡ መድረሱን ወዷልና እንግዲህ ልልከው ፈልጌ አለሁ ። ፳፭

፳፮ ወባሕቱሰ ኅጣእኩ ዘእብል አበሳሁ እንዘ እጽሕፍ
ለእግዚእየ ንጉሥ ወበእንተዝ ፈቀድኩ ከመ አም
ጽኦ ኀቤክሙ ወፈድፋደሰ እመበ ዘተአምር አንተ
አግሪጳ ሶበ ትሴእሎ ወትሰምዕ ነገሮ ወተአምር ምንተ
ዘእጽሕፍ በእንቲአሁ ኀበ ንጉሥ ።
፳፯ እስመ ኢይደሉ ንፈንዎ ኀበ ንጉሥ ሙቁሐ ዘእል
ብነ ጽሕፈተ አበሳሁ ወይእዜኒ ናሁ አምጻእክዎ ኀቤ
ክሙ ሕትቱ እስኩ ለእመበ ዘትረክቡ ጌጋይ ዘንጽ
ሕፍ እስመ ሊተሰ ዐፀበኒ ነገሩ ወፈንዎቶሂ ሙቁሐ ።

ምዕራፍ ፳ወ፮ ።

ክፍል ፪ወ፺ ፡ በእንተ ነገር ዘተናገረ ጳውሎስ በቅድመ አግሪጳ ።

፩ ወይቤሎ አግሪጳ ለጳውሎስ አባሕናከ ንግር በእንተ
ርእስከ ፡ ወእምዝ አንሥአ እዴሁ ጳውሎስ ወአኀዘ
ይንግሮሙ ።
፪ ወይቤ በእንተ ኵሉ ዘይትኃሠሡኒ አይሁድ ኦ አግ
ሪጳ ንጉሥ ብፁዕ አነ ዮም ዘበኀቤከ እትዋቀሥ ።
፫ እስመ ተአምር ግዕዘሙ ወተኃሥሦቶሙ ለአይሁድ
ብቍዐኒ ወተዐገሠኒ አፅምዐኒ ።

ክፍል ፪፺ወ፩ ፡ በእንተ ንብረቱ ወተስፋሁ ።

፬ ንብረትየሰ ዘበንእስየ በውስተ ሕዝብየ ልህቁ በኢየ
ሩሳሌም ወየአምሩኒ ኵሎሙ አይሁድ እምትክት ።
፭ ወየአምሩ ከመ በሕገ አበውየ እገብር እንዘ ፈሪ
ሳዊ አነ ።
፮ ወይእዜኒ በትውክልተ ተስፋ እንተ ኮነት ቀዲሙ
እምኀበ እግዚአብሔር ለአበዊነ እቀውም ግሩር
ለኰንኔ ።
፯ እንተ ባቲ ዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ እስራኤል መዓ
ልተ ወሌሊተ እንዘ ይትቀነዩ ተሰፈዉ በጺሖታ በእ
ንተ ውእቱ ተስፋ ዘይትኃሠሡኒ አይሁድ ኦ ንጉሥ
አግሪጳ ምንተ እንከ ትፈትሕ ።
፰ አኮኑ ይደሉ ንእመን ከመ እግዚአብሔር ያሐይ
ዎሙ ለሙታን ።

ክፍል ፪፺ወ፪ ፡ በእንተ እኩይ ግብሩ ።

፱ ወአነሂ አጥባዕኩ እግበር እኩየ ዲበ ስሙ ለኢየሱስ
ናዝራዊ ብዙኃ ።
፲ ወገበርኩሂ በኢየሩሳሌም ዘንተ ወሞቃሕክዎሙ ለብ
ዙኃን ጻድቃን እስተበዊሕየ በኀበ ሊቃነ ካህናት
ከመ እቅትሎሙ ።
፲፩ ወአምጻእኩ መጽሐፈ መባሕት ለኵሉ መኳርብት

የሐዋርያት ሥራ ፳፭ ።

ግን ለጌታዩ በደሉን ስጽፍ የምናገረው ቸግሮኛል ፳፮
ስለዚህም ወደ እናንተ ላመጣው ወደድኩ ፡ ይልቁ
ንም አንተ አግሪጳ ስትጠይቀውና ነገሩን ስትሰማ
ወደ ንጉሥ ስለርሱ ምን እንደምጽፍ የምታው
ቀው ነገር ቢኖር ብዬ ።
በደሉን የሚገልጽ ደብዳቤ ሳይኖር አሥረን ወደ ፳፯
ንጉሥ ልንልከው ስለማይገባ አሁንም ወደ እናንተ
አምጥቸዋለሁና የምንጽፈው በደል ብታገኙ እስኪ
መርምሩ ፡ ለኔ ግን ነገሩም ሆነ አሥሮ መላኩ
ጨንቆኛል ።

ምዕራፍ ፳፮ ።

ክፍል ፪፺ ፡ ጳውሎስ በአግሪጳ ፊት ስለተናገረው ነገር ።

አግሪጳም ጳውሎስን ፈቀድንልሃል ስለ ራስህ ተናገር ፩
አለው ፤ ከዚህ በኋላ ጳውሎስ እጁን አንሥና ይነግራ
ቸው ጀመር ።
ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ! አይሁድ እኔን ስለ ከሰሱበት ፪
ነውር ሁሉ ዛሬ በአንተ ዳኝነት የምከራከር እኔ
ብፁዕ ነኝ ።
የአይሁድን ጠባያቸውንና ክርክራቸውን ታውቃለ ፫
ህና በጀ በለኝ ፡ ፀጥ ብለህም አድምጠኝ ።

ክፍል ፪፺፩ ፡ ስለ አስተዳደጉና ስለ ተስፋው ።

ከልጅነቱ ጀምሮ ኑሮዬ በወገኖቼ መክከል ነው ፤ በኢ ፬
የሩሳሌም አደግሁ ከጥንት ጀምሮ አይሁድ ሁሉ
ያውቁኛል ።
እኔ ፈሪሳዊ ስሆን በአባቶቼ ሕግ ጸንቼ እንደምኖር ፭
ያውቃሉ ። ምዕ ፡ ፳፫ ፡ ፮ ፤ ፊል ፫ ፡ ፭ ።
አሁንም ከጥንት ጀምሮ ላባቶቻችን የሰጠውን ተስፋ ፮
በመታመን ለፍርድ ተዘጋጅቼ ቆሜ አለሁ ።
ምዕ ፡ ፳፰ ፡ ፳ ፡ ፩ ።
ዐሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል በመዓልትም በሌሊ ፯
ትም እሱን እያገለገሉ ትመጣለች ብለው ተስፋ አድ
ርገው ፀንተው የኖሩበት ናት ፤ አይሁድ የሚከሱኝ
ስለዚህ ተስፋ ነው ፤ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ! እንግዲህ
ምን ትፈርዳለህ ? ። ምዕ ፡ ፳፬ ፡ ፲፭ ።
እግዚአብሔር ሙታንን እንዲያስነሣቸው ልናምን ፰
አይገባምን ? ።

ክፍል ፪፺፪ ፡ ስለ ክፉ ሥራው ።

እኔ ብዙ ጊዜ በናዝሬቱ በኢየሱስ ስም ላይ ክፉ ነገር ፱
ላደርግ ቈርጬ ነበር ። ምዕ ፱ ፩-፳፪ ። ምዕ ፳፪ ፫-፳ ።
ይህንንም በኢየሩሳሌም አድርጌዋለሁ እንድገድላ ፲
ቸውም ከካህናት አለቆች አስፈቅጄ ብዙዎችን ጻድ
ቃን አሥሬአቸዋለሁ ።
በየምኵራቡ የማስገደጃ ማዘዣ አምጥቼ ነበር ፡ ፲፩

ወዘልፈ አሐምሞሙ ከመ በግብር ይዕርፉ ወፈድፋ
ደሰ ዐበድኩ ላዕሌሆሙ እንዘ እዴግኖሙ ውስተ
አህጉር ።

ክፍል ፻፺ወ፫ ፡ በእንተ ሑረቱ ደማስቆ ።

፲፪ ወበእንተ ዝንቱ ሖርኩ ሀገረ ደማስቆ አስተበዊሕየ
በኀበ ሊቃነ ካህናት ።
፲፫ ወሶበ ይከውን ጊዜ ቀትር እንዘ ሀሎኩ ውስተ ፍኖት
ኦ ንጉሥ ርኢኩ እምሰማይ በረቀ መብረቅ ዘይበርህ
እምፀሐይ ወዘተሉ ሰብአ ዘየሐውር ምስሌየ ወለልየኒ
ምስሌሆሙ ወደቅነ ውስተ ምድር ኵልነ ።

ክፍል ፻፺ወ፬ ፡ በእንተ ቃል ዘሚጠ ለጳውሎስ ።

፲፬ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብለኒ በነገረ ዕብራይስጥ ሳውል
ሳውል ለምንት ትሰድደኒ ይብእሰከ ረጊዐ ውስተ
ቀኖት በሊሐ ።
፲፭ ወእቤ አነ መኑ አንተ እግዚኦ ፡ ወይቤለኒ አነ ውእቱ
ኢየሱስ ዘአንተ ትሰድደኒ ።

ክፍል ፻፺ወ፭ ፡ በእንተ ሢመቱ ለጳውሎስ ።

፲፮ ወበሕቱ ተንሥእ ወቁም በእገሪከ እስመ በእንተዝ
አስተርአይኩከ እሢምከ ላእከ ወሰማዕተ በዘርኢከኒ
ወበዘሀለወከ ትርአየኒ ።
፲፯ ወአድኅነከ እምሕዝብ ወአሕዛብ እለ እፌንወከ አነ
ኀቤሆሙ ።
፲፰ ከመ ትክሥት አዕይንቲሆሙ ወትሚጠሙ እምጽል
መት ውስተ ብርሃን ወእምጣዖተ ሰይጣን ኀበ እግዚ
አብሔር ከመ ይትኃደግ ሎሙ ኀጢአቶሙ ወይር
ከቡ መክፈልተ ምስለ ቅዱሳን በአሚን በስምየ ።

ክፍል ፻፺ወ፮ በእንተ ነገረ ትምህርቱ ።

፲፱ ወይእዜኒ ኦ ንጉሥ አግሪጳ ኢክሕድኩ ዘአስተርአ
የኒ ሊተ እምሰማይ ።
፳ ወቀደምኩ ወነገርክዎሙ ለእለ በደማስቆ ወለእለ
በኢየሩሳሌም ወለኵሉ በሐውርተ ይሁዳ ወለአሕ
ዛብኒ ወመሀርክዎሙ ይነስሑ ወይትመየጡ ኀበ እግ
ዚአብሔር ወይግበሩ ዘይብሉ ለንስሓሆሙ ።
፳፩ በእንተዝኬ አኀዙኒ አይሁድ በምኵራብ ወፈቀዱ
ይቅትሉኒ ።
፳፪ ወአድኀነኒ እግዚአብሔር ወበጻሕኩ እስከ ዮም
ወቆምኩ እንዘ እነግር ለንኡስ ወዐቢይ ወአልቦ
ባዕድ ዘመሀርኩ ዘእንበለ ዘይብሉ ነቢያት ዘሀለዎ
ይኩን ወሙሴኒ ዘይቤ ።
፳፫ ከመ ይትቀተል ክርስቶስ ወያቀድም ተንሥአ እምው
ታን ወያበርህ ለሕዝብ ወለኵሉ አሕዛብ ወበሐ
ውርት ።

በግድ ፈጣሪያቸውን እንዲክዱ ዘወትር መከራ አፀ
ናባቸው ነበር ፡ ይልቁንም ከሀገር ወደ ሀገር እየተ
ከታተልኩ አሳደድኳቸው ።

ክፍል ፻፺፫ ፡ ወደ ደማስቆ ስለ መሄዱ ።

ይህንኑ ለመፈጸም ከካህናት አለቆች አስፈቅጄ ወደ ፲፪
ደማስቆ ከተማ ሄድኩ ።
ንጉሥ ሆይ ! እኩል ቀን በሆነ ጊዜ በመንገድ ሳለሁ ፲፫
ከፀሐይ የሚበልጥ ብርሃን ከሰማይ ሲበርቅ አየሁ
አብሮኝ ይሄድ የነበረው ሰው ሁሉ እኔም ከነሱ
ጋር ሁላችንም በምድር ላይ ወደቅን ።

ክፍል ፻፺፬ ፡ ቃል ለጳውሎስ እንደመለሰለት ።

በዕብራይስጥ ቋንቋ ሳውል ሳውል ለምን ታሳድ ፲፬
ደኛለህ ? በተሳለ ምሥማር ላንተ ይብስሃል የሚለ
ኝን ቃል ሰማሁ ።
እኔም አቤቱ ! አንተ ማነህ አልኩ ፡ እኔ አንተ የም ፲፭
ታሳድደኝ ኢየሱስ ነኝ አለኝ ።

ክፍል ፻፺፭ ፡ ስለ ጳውሎስ ሹመት ።

ነገር ግን ተነሥና በእግርህ ቁም ፡ እንዳየኸኝ ወደፊ ፲፮
ትም ልታየኝ እንዳለህ መጠን ምስክርና ሐዋርያ
አድርጌ ልሾምህ ስለዚህ ተገልጬልሃለሁና ።
ያኔ ወደነሱ እምልክህ ከሕዝቡም ከአሕዛብም እጅ ፲፯
አድንሃለሁ ።
ዓይናቸውን ትከፍትላቸው ዘንድ ከጨለማ ወደ ብር ፲፰
ሃን ፡ ከሰይጣንንም ከማምለክ ወደ እግዚአብሔር ትመ
ልሳቸው ዘንድ ስሜን በማመን ኃጢአታቸው እን
ዲሠረይላቸውና ስሜን በማመን ከቅዱሳን ጋር አን
ድነትን እንዲያገኙ ። ኢሳ ፴፭ ፭ ። ኤፌ ፩ ፲፰ ።

ክፍል ፻፺፮ ፡ ስለሚያስተምረው ትምህርት ።

አሁንም ንጉሥ አግሪጳ ሆይ ! ከሰማይ የተገለጠል ፲፱
ኝን ራእይ አልካድኩም ። ገላ ፩ ፲፮ ።
አስቀድሜም በኢየሩሳሌምና በደማስቆ ላሉት በይ ፳
ሁዳ አውራጃዎች ከዚያም በኋላ ለአሕዛብ ሁሉ ነገ
ርኳቸው ፡ ንስሓ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ
ዘንድ ለንስሓ የሚያበቃቸውንም ሥራ ይሠሩ ዘንድ
አስተማርኳቸው ። ምዕ ፱ ፩ ።
ስለዚህ ብቻ አይሁድ በምኵራብ ያዙኝ ሊገድሉ ፳፩
ኝም ወደዱ ።
እግዚአብሔርም አዳነኝና ለታላቁም ለታናሹም እያ ፳፪
ስተማርኩ እስከ ዛሬ ደረስኩ ፡ ይደረግ ዘንድ ካለው
ነቢያት ከተናገሩት ሙሴም ከተናገረው ያስተማር
ኩት ሌላ የለም ። ሉቃ ፳፬ ፵፬ ።
ክርስቶስ እንደሚሞት ከሙታንም ተለይቶ አስቀ ፳፫
ድሞ እንደሚነሣ ለሕዝብ ለአሕዛብ ለመላው
ዓለም እንደሚያበራ ።

ክፍል ፻፺ወ፮ ፡ በእንተ አውሥኦተ ፊስጦስ ።

፳፬ ወዘንተ ብሂሎ ተሠጥወ መኰንን ፊስጦስ ወጸርኀ በዐቢይ ቃል ወይቤሎ ተዓብድኑ ጳውሎስ አብዝኆ መጻሕፍትኬ ያዘንግዕ ልበ ።

፳፭ ወይቤሎ ጳውሎስ ዕበድሰ አልብየ ኦ ፊስጦስ መኰንን ዳእሙ እነግር ጽድቀ ወንጽሐ ።

፳፮ ወየአምር ሊተ ለሊሁ ንጉሥ አግሪጳ ዘበኀቤሁ ክሡተ እነግር ወይመስለኒ አልበ ዘይስሕት እምዝንቱ እስመ ኢኮነ ኅቡአ ።

፳፯ ናሁ ትትአመን በቃለ ነቢያት ኦ ንጉሥ አግሪጳ ወአአምር ከመሰ ተአምን ።

፳፰ ወይቤሎ አግሪጳ ለጳውሎስ ተኃይጠኒኑ ታብአኒ ውስተ ዐቢይ ክርስቲያን ሕቀ ከመ ዘአምአበአከኒ ውስተ ክርስቲያን ይእዜ ።

፳፱ ወይቤሎ ጳውሎስ አንሰ እጼሊ ኀበ እግዚአብሔር እመሂ በኅዳጥ ወእመሂ በብዙኅ አኮ ባሕቲትከ አላ ዓዲ ኵሎሙ እለ ይሰምዑኒ ዮም ይኩኑ ከማየ ዘእንበለ ዝ መዋቅሕት ።

፴ ወእምዝ ተንሥአ ንጉሥ ወመኰንን ወበርንቄ ወዓበይቶሙ ።

፴፩ ወተግኂሦሙ በበሕቲቶሙ ተናገሩ በበይናቲሆሙ ወይቤሉ አልበ ዘአበሰ ዝ ብእሲ በዘይመውት ወኢ በዘይትሞቃሕ ።

፴፪ ወይቤሎ አግሪጳ ለፊስጦስ መፍትው እመ ፈታሕ ከሙ ዘንተ ብእሴ ወኅደግምዎ ይሕየው ፡ ወእመ አኮሰ ተማኅፀነ በቄሣር ወኀበ ቄሣር የሐውር ።

ምዕራፍ ፳ወ፯ ።

ክፍል ፻፺ወ፯ በእንተ ትእዛዘ ፊስጦስ ።

፩ ወእምዝ አዘዘ ፊስጦስ ይሰድዎ ኀበ ቄሣር አጣልያ ወተውህበ ጳውሎስ ወካልአንኒ ሙቁሓን ምስሌሁ ለብእሲ እምነ ሐራ ሰብስጥያ ዘስሙ ዩልዮስ ሐቤ ምእት ።

፪ ወሰበ ወፃእነ ከመ ንንግድ ረከብነ እምአሕማረ አድራማጡስ እንተ ትፈቅድ ሐዊረ ብሔረ እስያ ወነገደ ምስሌነ አርስጠርኮስ መቄዶንያዊ ዘሀገረ ተሰሎንቄ ።

፫ ወበሳኒታ በጻሕነ ሲዶና ወመሐሮ መልአክ ለጳውሎስ ወአብጽሖ ይሑር ኀበ ዐርክኒሁ ከመ ያዕርፍ ኀቤሆሙ ።

፬ ወእምዝ ሖርነ እምህየ ወበጻሕነ አድያመ ቆጵሮስ እስመ ነፋስ እምገጽነ ።

፭ ወበእነ ባሕረ ቂልቅያ ወሖርነ ለሙራ ዘብሔረ ሉቅያ ይእቲ ።

ክፍል ፻፺፮ ፡ ስለ ፊስጦስ መልስ ።

ይህንን ባለ ጊዜ አገረ ገዢው ፊስጦስ መልሶ ድምፁን ከፍ አድርጎ ጳውሎስን አእምሮህን ማጣትህ ነውን፡ ንግግር ማብዛት እኮ ልብ ያጠፋል ። ፳፬

ጳውሎስም መኰንን ፊስጦስ ሆይ! እውነትና የተጣራ ነገር እናገራለሁ እንጂስ ዕብደት የለብኝም አለው ። ፳፭

በፊቱ ገልጬ የምናገርለት እሱ ራሱ ንጉሥ አግሪጳ ያውቅልኛል ከዚህ የሚሳተው ነገር ያለ አይመስለኝም ፡ ሥዉር አይደለምና ። ዮሐ ፲፰ ፳ ። ፳፮

ንጉሥ አግሪጳ ሆይ! እነሆ በነቢያት ቃል ታምናለህ እንደምታምንም አውቃለሁ ። ፳፯

ጳውሎስ ወደ ፍጹም ክርስቲያንነት ልታገባኝ ታታልለኛለህን አሁን ወደ ክርስቲያንነት ልታገባኝ ጥቂት ቀርቶሃል አለው ። ፳፰

ጳውሎስም በብዙም ቢሆን በጥቂትም ቢሆን ወደ እግዚአብሔር እጸልያለሁ ፡ አንተ ብቻ አይደለህም ዛሬ የሚሰሙኝ ሰዎች ሁሉ ቢሆኑ ከዚህ ከእሥራቴ በቀር እንደኔ ይሆኑ ዘንድ ነው እንጂ ። ፳፱

ከዚህ በኋላ ንጉሡ ተነሣ ፡ አገረ ገዢውም በርንቄም ሹማምንቶቻቸውም አብረው ተነሡ ። ፴

ይህ ሰው ሊታሠር ይሙት በቃ ሊፈረድበት የሚያስችል በደል የለውም እያሉ እርስ በርሳቸው በቄይታ ተነጋገሩ ። ፴፩

አግሪጳም ፊስጦስን ይህን ብትፈቱት ብታሰናብቱት ይገባ ነበር ፡ ይህ ካልሆነ ግን ወደ ቄሣር ይግባኝ ብሏልና ወደ ቄሣር ይሄዳል ፡ ወደ ቄሣር ስደዱው ። ምዕ ፳፭ ፲፩ ። ፴፪

ምዕራፍ ፳፯ ።

ክፍል ፻፺፯ ፡ ፊስጦስ ስለ ሰጠው ትእዛዝ ።

ከዚህ በኋላ ፊስጦስ ወደ ቄሣር እጣልያ ይወስዱት ዘንድ አዘዘ ፡ ጳውሎስና ሌሎች እስረኞችም አብረው ከሰብስጥያ ጭፍራ ዩልዮስ ለሚባል የመቶ አለቃ ተሰጡ ። ምዕ ፳፭ ፲፪ ። ፩

ልንሄድም በተነሣን ጊዜ ከአድራማጡስ መርከቦች ወደ እስያ የምትሄድ መርከብ አገኘን ፡ የተሰሎንቄ አገር ሰው መቄዶናዊው አርስጠርኮስም አብሮን ሄደ ። ምዕ ፲፱ ፳፱ ። ፪

በማግሥቱም ሲዶና ደረስን ፡ አዛዡም ለጳውሎስ አዘነለትና ወደ ወዳጆቹ ሄዶ ከነሱ ዘንድ እንዲያርፍ ፈቀደለት ። ምዕ ፳፬ ፳፫ ፡ ፳፰ ፲፮ ። ፫

ከዚህ በኋላ ከዚህ ወጥተን ወደ ቆጵሮስ አውራጃ ደረስን ፡ ነፋስ ከፊታችን ነበርና ። ፬

ወደ ቂልቅያ ባሕርም ገብተን የሉቅያ ክፍል ወደ ምትሆነው ወደ ሙራ ሄድን ። ፭

፮ ወበህየ ረከበ መልአክ ሐመረ እስክንድርያ እንተ ተሐውር ኢጣልያ ወነበርነ ውስቴታ ፡ ወይእቲሰ ሐመር ክብድ ሖረት ።

፯ ወእምድኅረዝ በብዙኅ መዋዕል በጻሕነ ለገጸ ደሴተ ቀኒዶስ ወበእንተ ጽንዓ ነፋስ ኢክህልነ ሐዊረ ርቱዐ ወነገድነ አድያመ አቅራጥስ ለገጸ ሀገረ ስልማና ።

፰ ወእምዕፁብ እንዘ ነሐውር ንሕነ ጥቃሃ በጻሕነ ለመከነ ዘስማ መርስ ሠናይት ዘቅርብት ለሀገር እንተ ስማ ለአስ ።

፱ ወጐንደይነ ህየ ብዙኃ መዋዕለ እስከ አመ በእ ዕለተ ጾመ አይሁድ ወበጽሐ መዋዕል ዘኢይክሉ ሰብእ ነጊደ በባሕር ውእተ ጊዜ ፡ ወእምገዝ አምከሮሙ ጳውሎስ ወይቤሎሙ ።

፲ ስምዑኒ አ ወራዙት እስመ እሬኢ ንግደተነ በብዙኅ ምንዳቤ ወኃጒል ዐቢይ ወዘንተ ዘእብል አኮ በእንተ ፆረ ሐመር ባሕቲቱ ዓዲ ነፍሰነሂ ታኃጒሉነ ኀድጉ እስመ እፈርህ ።

፲፩ ወመልአክሰ ለሰብአ ሐመር ባሕቲቱ ወለሐዳፌ ይትኤዘዞሙ ወይትዌከፍ ቃሎሙ ፡ ወለውጳውሎስሰ ኢይሰምዖ ወኢይትዌከፍ ቃሎ ።

፲፪ ወውእቱሰ መርሰ ኢይደሉ ይክርሙ ውስቴቱ ክረምተ ፤ ወበእንተዝ አፍቀሩ ብዙኃን ከመ ይፃኡ እምህየ ለእመ ተክህሎሙ ከመ ይብጽሑ ለካልእ መርሰ ዘፊንቄ ዘመንገለ አቅራጥስ ዘስሙ ኤውንቄ ዘመንገለ የማን ።

፲፫ ወነፍሐ ነፋስ አዜብ ወመሰሎሙ ዘይበጽሑ በከመ ፈቃዶሙ ወአልዓሉ ሥራዐ ወሖሩ ደወለ አቅራጥስ ፤

በዚያም አዛዡ ወደ ኢጣልያ የምትሄድ የእስክንድርያን መርከብ አገኘ ፡ በውስጧም ተቀመጥን መርከቢቱም መልታ ሄደች ። ፮

ከዚህም በኋላ በብዙ ቀን ቀኒዶስ በሚባል ደሴት ፊት ለፊት ደረስን ፡ ነፋሱ ስለ በረታም ቀጥታ መሄድ አልቻልንም በስልማና አገር ፊት ለፊት ወዳለችው ወደ አቅራጥስ ሄድን ። ፯

በጠገብዋም በጭንቅ ከናልፍ ላእስ ከምትባለው አቅራቢያ ወደ ሆነችው መልካም ወደብ ወደምትባለው ቦታ ደረስን ። ፰

የአይሁድ ጾም ቀን እስኪደርስም በዚያ ብዙ ቀን ቈየን ያን ጊዜም በመርከብ የማይሄዱበት ወራት ደረሰ ከዚህ በኋላ ጳውሎስ እንዲህ ብሎ መከራቸው ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፳፭-፳፯ ። ፱

ጐበዛዝት ሆይ ! ሰመኝ መንገዳችን በብዙ ጭንቅና በብዙ ጉዳት መሆኑን አያለሁ ይህንንም የምለው መርከቡ ስለያዘው ጭነት ብቻ አይደለም ሰውነታችንንም ታሳጡናላችሁ ፡ እኔ እፈራለሁና ። ፲

አዛዡ ግን በመርከቡ ውስጥ ያሉትንና መርከበኛውን ይታዘዛቸውና ቃላቸውንም ይቀበል ነበር ፡ ጳውሎስን ግን አይሰማውም ቃሉንም አይቀበልም ነበር ። ፲፩

ያ ወደብ ግን ክረምቱን ሊከርሙበት የማይቻል ነው ስለዚህም ብዙዎች ቢቻላቸው በቀኝ ወዳለው ኤውንቄ ለሚባለው አቅራጥስ አቅራቢያ ወደሚሆን ወደ ሁለተኛው የፊንቄ ወደብ ይደርሱ ዘንድ ሊመጡ ወደዱ ። ፲፪

አዜባዊ ነፋስ ነፈሰ ፡ እነሱ እንደ ወደዱ የሚደርሱ መሰሏቸው ነበር ፡ መልሕቁን አነሡና ወደ አቅራጥስ አውራጃም ሄዱ ። ፲፫

ክፍል ፻፺ወ፱ ፡ በእንተ ጽኑዕ ነፋስ ።

፲፬ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል መጽአ ላዕሌሆሙ ነፋስ ጽኑዕ ጥፉንቂስ ዘይብልዎ አውራቂስ ወይእቲ ነፋስ እንተ ስማ ሰልቢብ ።

፲፭ ወተለዓለት ሐመርነ ወተዘብጠት ወኢክህሉ ኖትያት ቀዊመ ቅድመ ገጸ ነፋስ ወኅደግዋ ወሖረት ።

፲፮ ወእምዝ ነፍሐ ነፋስ እስከ በእነ ደሴተ እንተ ስማ ቄዳ ወእምዕፁብ ክህልነ ከመ ናርግዝ ሐመረነ ።

፲፯ ወእምዝ ታሐጊዘነ አጽናዕናሃ በአሕባል ወእምዝ ሰበ ፈርሁ ከመ ኢይደቁ ውስተ ልጐተ ባሕር አውረዱ ሥራዐ ወረሰይነ ንሖር ከማሁ ።

ክፍል ፻፺፱ ፡ ስለ ተነሣው ብርቱ ነፋስ ።

ከጥቂት ጊዜ በኋላም አውራቂስ (ሄውሮክሊዶን የሚሉት ባሕርን የሚያውክ) ጽኑዕ አውሎ ነፋስ መጣ ፡ ይህችውም ነፋስ ስሟ ሰልቢብ ትባላለች ። ፲፬

መርከባችን ተነሥታ ወደቀች ቀዛፎችም በነፋሱ ፊት ለፊት መቆም አልተቻላቸውም ፡ ተዉዋትና ብቻዋን ሄደች ። ፲፭

ከዚህች በኋላ ቄዳ ወደምትባል ደሴት እስክንገባ ድረስ ነፋሱ ነፈሰ በጭንቅም መርከባችንን ማሳረፍ ቻልን ። ፲፮

ከዚህም በኋላ አላማ ተክለን በገመድ አፀናናት ፡ ከዚህም ቀጥሎ ወደ ጥልቁ ባሕር እንዳይወድቁ በፈሩ ጊዜ መልሕቁን አወረዱ ፡ እንዲሁ እንድንሄድ አደረግን ።

ግብረ ሐዋርያት ፳፯ ።

ክፍል ፪፻ ፡ በእንተ እለ ገደፉ ንዋዮሙ ውስተ ባሕር ።

፲፰ ወበሳኒታ ጸንዐ ላዕሌነ መዋግድ ወገደፍነ አልባሲነ
ውስተ ባሕር ።
፲፱ ወበሣልስታሂ ገደፍነ ኵሎ ዘውስተ ሐመር ዲበ
ባሕር በእደዊነ ።
፳ ወነበረ ይዘንም ላዕሌነ ጕንዱየ ዕለተ እንዘ ኢንሬኢ
ፀሐየ ወወርኀ ወኢከዋክብተ ወቀበጽነ ሐይወ ።

ክፍል ፪፻ወ፩ ፡ በእንተ ዘተናገረ ጳውሎስ ለእለ ውስተ ሐመር ።

፳፩ ወእልበ ዘበልዐ መብልዐ እምኄነ ወተንሥአ ጳውሎስ
ወቆመ ማእከሎ ወይቤሎሙ ሰበ ሰማዕክሙኒ ቀዲሙ
እኀውየ ወኢወፃዕክሙ እምአቅራጥስ እምድኅን
ክሙ እምዝ ሐጕል ወሕማም ።
፳፪ ወይእዜኒ እብለክሙ ኢትፍርሁ እስመ አልቦ ዘይት
ኀጐል አሐዱ ነፍስ እምኔነ ዘእንበለ ዳእሙ ሐመርነ ።
፳፫ እስመ ቆመ ኀቤየ በዛቲ ሌሊት መልአከ እግዚአብ
ሔር ዘእነ ሎቱ ወኪያሁ አመልክ ።
፳፬ ወይቤለኒ ኢትፍራህ ጳውሎስ ሀለወከ ትቁም ቅድመ
ቄሣር ወናሁ ጸገወከ እግዚአብሔር ኵሎሙ እለ
ነገዱ ምስሌከ ።
፳፭ ወይእዜኒ ተፈሥሑ አኀውየ እስመ እትአመን በእግ
ዚአብሔር ከመ ይከውን በከመ ይቤለኒ ።
፳፮ ወበሕቱ ንበጽሕ አሐተ ደሴተ ።

ክፍል ፪፻ወ፪ ፡ በእንተ እለ መሰሎሙ ከመ ዘበጽሑ ምድረ ።

፳፯ ወአመ ዐሡር ወረቡዕ ጊዜ መንፈቀ ሌሊት መሰ
ሎሙ ኖትያት ከመ ዘበጽሑ ምድረ ።
፳፰ ወአውረዱ ሐብለ ወረከቡ ዕሥራ በቆመ ብእሲ ወተ
አተቱ እምህየ ወአውረዱ ካዕበ ወረከቡ ዐሠርተ
ወኀምስተ በቆም ።
፳፱ ወፈርሁ ከመ ኢይደቁ ውስተ መከን ዘበቱ ኰኵሕ
ወከመ ኢይትጐዳእ ሐመሮሙ ወአውረዱ አርባዕተ
መልሕቀ ውስተ ባሕር እንተ ድኅረ ሐመር ወጸለይነ
ከመ ፍጡነ ይጽባሕ ።
፴ ወእምዝ ሰበ ፈቀዱ ይትኅጥኡ ኖትያት እምሐመር
አውረዱ እምኔሃ ራግናተ ውስተ ባሕር ከመ ይደሀሉ
በቱ ወያጽንዑ ሐመሮሙ በምድር ።

ክፍል ፪፻ወ፫ ፡ በእንተ ዘይቤ ጳውሎስ ለሐቢ ።

፴፩ ወርእዮ ጳውሎስ ይቤሎሙ ለሐቢ ወለሠገራት እም
ከመ ኢነበሩ እሉ ኖትያት ውስተ ሐመር ኢንክል
ሐይወ ።
፴፪ ወተንሥኡ ሠገራት ወመተሩ ሰቤሃ አሕባለ ራግናት
ወኀደግዋ ትደቅ ።

የሐዋርያት ሥራ ፳፯ ።

ክፍል ፪፻ ፡ ገንዘባቸውን ወደ ባሕር ስለ ጣሉ ሰዎች ።

በማግሥቱም ማዕበል (ሞገድ) ፀናብን ልብሳችንንም ፲፰
ወደ ባሕር ጣልን ።
በሦስተኛውም ቀን በመርከብ ያለውን ሁሉ በእጃ ፲፱
ችን እያነሣን ከባሕር ላይ ጣልን ።
ብዙ ቀንም ፀሐይን ጨረቃን ከዋክብትን ሳናይ ፳
ዝናም ሲዘንምብን ፡ ሰነበተ እንድናለን የማለት ተስ
ፋም ቈርጠን ነበር ።

ክፍል ፪፻፩ ፡ ጳውሎስ በመርከብ ላሉ ሰዎች ስለተናገረው ነገር ።

ከመካከላችንም እህል የበላ የለም ጳውሎስም ተነ ፳፩
ሥቶ በመካከል ቁሞ ወንድሞቼ! ቀድሞ ቃሌን ሰም
ታችሁኝ ቢሆን ከአቅራጥስም ባትወጡ ኖሮ ከዚህ
ጕዳትና መከራ በዳናችሁ ነበር ።
አሁንም መርከባችን እንጂ ከመካከላችን አንድ ሰው ፳፪
እንኳን የሚጠፋ የለም ።
እኔ የሱ የምሆንና የማመልከው የእግዚአብሔር ፳፫
መልአክ በዚያች ሌሊት ወደኔ መጥቶ ነበርና ።
እንዲህም አለኝ ጳውሎስ በቄሣር ፊት ትቆማለህና ፳፬
አትፍራ ከንተ ጋር የሚሄዱትን ሁሉ እነሆ እግዚአ
ብሔር ላንተ ሰጥቶሃል ። ምዕ ፳፫ ፲፩ ።
አሁንም ወንድሞቼ ደስ ይበላችሁ እንደ ነገረኝ እን ፳፭
ዲሁ እንደሚሆን አምናለሁና ።
ግን ወደ አንዲት ደሴት እንደርሳለን ። ምዕ ፳፰ ፩ ። ፳፮

ክፍል ፪፻፪ ፡ ወደ የብስ የደረሱ ስለ መሰላቸው ።

በአሥራ አራተኛውም ቀን በመንፈቀ ሌሊት ቀዛፊ ፳፯
ዎች ወደ የብስ የደረሱ መሰላቸው ።
መልሕቅ ጣሉ በሰው ቁመት ሐያ አገኙ ከዚህም ፳፰
ፈቀቅ ብለው ዳግመኛ ጣሉ በሰው ቁመት ዐሥራ
አምስት አገኙ ።
ድንጋይ ባለበት ቦታ እንዳይወድቁ መርከባቸውም ፳፱
እንዳይጐዳ ፈርተው በመርከቡ በስተኋላ አራት መል
ሕቅ በባሕሩ ላይ ጣሉ ፡ ፈጥኖ እንዲነጋም ጸለይን ።

ከዚህም በኋላ ቀዛፊዎቹ ከመርከብ ሊመለሱ በወ ፴
ደዱ ጊዜ መርከባቸውን ከወደቡ ያስጠጉ መስለው
ይሸሹ ዘንድ ጃልባዎችን ወደ ባሕር አወረዱ ።

ክፍል ፪፻፫ ፡ ጳውሎስ ለመቶ አለቃው ስለአቀረበው አሳብ ።

ጳውሎስም ይህን በየ ጊዜ ለመቶ አለቃውና ለወታ ፴፩
ደሮቹ እነዚህ ቀዛፊዎች በመርከብ ውስጥ ካሌሉ
መዳን አትችሉም ።
ወታደሮችም ተነሥተው ከጀልባዎቹ የሚያገናኛትን ፴፪
ገመድ ያን ጊዜ ቈርጠው ትውደቅ ብለው ተዉዋት ።

፴፫ ወጸቢሖ ብሔር አስተብቍዖሙ ጳውሎስ ለኵሎሙ
ይብልዑ እክለ ወይቤሎሙ ዐሡር ወረቡዕ ዮም
እምዘኢበላዕክሙ እክለ ።
፴፬ ወዮምኒ ብቍዐኒ ምስሐ ወብልዑ ወርድኡ ነፍሰ
ክሙ እስመ አልቦ ዘይትኀጐል እምኔክሙ ወኢሥ
ዕርተ ርእስክሙ ።
፴፭ ወዘንተ ብሂሎ ነሥአ ኅብስተ ወአእኰተ እግዚአብ
ሔርሃ ወከፈለ ቅድመ ኵሎሙ ወወሀቦሙ ወአኀዙ
ይብልዑ ።
፴፮ ወተናዘዙ ኵሎሙ ወጥዕሙ ።
፴፯ ወኮነ ፍቅዶሙ ለእለ ሀለዉ ውስተ ሐመር ክልኤቱ
ምእት ሰብዓ ወስድስቱ ነፍስ ።
፴፰ ወተሴስዮሙ አቅለሉ ሐመረ ወነሥኡ ሥርናየ ዘው
ስተ ሐመር ወወገሩ ውስተ ባሕር ።

ክፍል ፪፻ወ፬ ፡ በእንተ ድቀተ ሐመር ።

፴፱ ወጸቢሖ መዓልት ኢፈለጡ ኖትያት ውእተ ምድረ
ወኢያእመሩ ዘየሐውሩ ፤ ወበሕቁ ርእዩ አድባረ
ደሴት ዘቅሩብ ለሐይቀ ባሕር ወፈቀዱ ያብጽሑ
ሐመሮሙ ህየ ።
፵ ወመተሩ መልሕቀ ወኀደጉ ውስተ ባሕር ወአሠነዩ
ምቅዋመ ወሰቀሉ ሥራዐ ዘይንእስ በከመ ንፍሐተ
ነፋስ ወሖርነ መንገለ ሐይቀ ባሕር ።
፵፩ ወተለክዐት ሐመር ማእከለ ክልኤቱ አእባን ልዑላን
ወበሕሩ ዕሙቅ ፡ ወተእኅዘት ወተሰብረት ገቦሃ ዘድ
ኅር እሞገድ ወእምቅድሚሃ ኢክህሉ ኖትያት ።

ክፍል ፪፻ወ፭ ፤ በእንተ እለ ሐለዩ ይቅትሉ ሙቁሓነ ።

፵፪ ወተማከሩ ሠገራት ከመ ይቅትሉ ሙቁሓነ ከመ
ኢይጽብቱ ወኢያምሥጡ ።
፵፫ ወከልአሙ ሐቢ እስመ ፈቀደ ያድኅኖሙ ለጳውሎስ
ወለእለ የአምሩ ጸቢተ አዘዞሙ ይጽብቱ ወይፃኡ
ለሐይቅ ።
፵፬ ወእለ ተርፉ ዐደዉ ላዕለ ዕፀ ሐመር ወሰላድው ወከ
ልአን ዐደዉ በአሕባለ ሐመር ወወፅኡ ኵሎሙ ወበ
ጽሑ ምድረ በዘከመዝ ግብር ።

ምዕራፍ ፳ወ፰ ።

ክፍል ፪፻ወ፮ ፤ በእንተ አረሚ እለ ይነብሩ መላጥያ ።

፩ ወእምድኅረዝ አእመርነ ከመ ይእቲ ደሴት ትሰመይ
መላጥያ ።
፪ ወመሐሩነ አረሚ እለ ይነብሩ ህየ ወአሠነዩ ላዕሌነ
ወአንደዱ እሳተ ወአስተጋብኡነ ለኵልነ ከመ ንስሐን
እምጽንዐተ ቍር ወእምብዝኃተ ዝናም ።

ሰዓቱም በነጋ ጊዜ ጳውሎስ እህል እንዲበሉ ሁሉ ፴፫
ንም ማለዳቸው እንዲህም አላቸው ፡ እህል ከተቀኛችሁ
ዛሬ ዐሥራ አራት ቀን ነው ። ቍ ፳፯ ።
አሁንም በጀ በሉኝና ምሳ ብሉ ፡ ሰውነታችሁንም ፴፬
ርዱ ከእናንተ የሚጠፋ የለምና የራስ ጠጕራችሁም
ቢሆን ። ማቴ ፲ ፴ ።
ይህንም ተናግሮ ኅብስቱን አንሥቶ እግዚአብሔርን ፴፭
አመሰገነ በፊታቸውም ቈረሰና ለሁሉም አደላቸው
ይበሉም ጀመር ። ዮሐ ፮ ፲፩ ። ፩ ጢሞ ፬ ፬ ።
ሁሉም እህል ቀምሰው ተፅናኑ ። ፴፮
በመርከቡ ውስጥ ያሉትም ቍጥራቸው ሁለት መቶ ፴፯
ሰባ ስድስት ሰዎች ነበሩ ።
የበሉትንም በልተው መርከቡን አቃለሉ በመርከቡ ፴፰
ውሥጥ የነበረውንም ሥንዴ ወደ ባሕር ጣሉት ።

ክፍል ፪፻፬ ፡ ስለ መርከቡ መውደቅ ።

በነጋም ጊዜ ቀዛፊዎች ያሉበትን ሊያውቁ አላወ ፴፱
ቁም ለባሕሩ አቅራቢያ የሆነችውን ደሴት አዩ
እንጂ ፡ መርከባቸውንም ወደዚያ ሊያስጠጉ ፈለጉ ።

መልሕቁን ቈርጠው ከባሕር ላይ ጣሉት የሚያቆሙ ፵
በትን አመቻችተው እንደ ነፋሱ አነፋፈስ መጠን
ትንሹን ዓላማ ሰቀሉ ወደ ባሕሩ ዳርቻም ሄድን ።
መርከቢቱ በሁለት ታላላቅ ድንጋዮች መካከል ተቀ ፵፩
ረቀረች ባሕሩም ጥልቅ ነበር ተጣበቀችና ተሰበረች
ከሞገዱም የተነሣ የኋላ ክፍሏ ተሰባበረ ከፊቷም ቀዛ
ፊዎች ሊያንቀሳቅሷት አልቻሉም ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፳፭ ።

ክፍል ፪፻፭ ፡ እሥረኞችን ለመግደል ስለ አሰቡ ወታደሮች ።

ወታደሮቹ ግን ዋኝተው እንዳያመልጡ እሥረኞችን ፵፪
ለመግደል ተማከሩ ።
የመቶ አለቃው ግን ከለከላቸው ጳውሎስን ሊያድ ፵፫
ነው ወዶአልና ዋና የሚያውቁትንም ዋኝተው ወደ
ወደቡ እንዲወጡ አዘዛቸው ።
የቀሩትም በመርከቡ ስብርባሪ ዕንጨትና በሣንቃው ፵፬
ላይ ተሻገሩ ሌሎችም በመርከቡ ገመድ ላይ እየተን
ጠላጠሉ ተሻገሩ እንዲህ ባለ ሁኔታ ወደ ወደብ
ደረሱ ። ቍ ፡ ፳፪ ፡ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፳፰ ።

ክፍል ፪፻፮ ፡ በመላጥያ ስለሚኖሩ አረማውያን ።

ከዚህ በኋላ ይህቺ ደሴት መላጥያ እንደምትባል ፩
አወቅን ።
በዚያ የሚኖሩ አረማውያንም አዘኑልን መልካም ፪
ነገር አደረጉልን ከዝናሙ ብዛት ከቍሩ ጽናት የተ
ነሣ እሳት አንድደው አንድንሞቅ ጣሩልን ።

ክፍል ፪፻ወ፯ ፡ በእንተ አፍዖት ዘነሰከቶ ለጳውሎስ ።

፫ ወአስተጋብአ ጳውሎስ ብዙኃ ሐሠረ ወወገረ ላዕለ እሳት ወወፅአት አፍዖት እምላህበ እሳት ወነሰከቶ እዴሁ ለጳውሎስ ።
፬ ወሰበ ርእዩ አረሚ አፍዖተ ስቅልተ ላዕለ እደ ጳውሎስ ተባሃሉ በበይናቲሆሙ ዝንቱ ብእሲ ይመስል ቀታሌ ነፍስ ድኀኖ እምባሕር ኢኀደጎ ፍርደ እግዚአብሔር ከመ ይሕየው ።
፭ ወነገፈ ጳውሎስ እዴሁ ወነጽሓ ለአፍዖት ውስተ እሳት ወኢረከበ ኅሠም ።
፮ ወእሙንቱሰ መሰሎሙ ከመ በጊዜሃ ይመውት ፤ ወቶሙጕንዱየ እንዘ ይኔጽርዎ ወሰበ ርእዩ ከመ አልበ ዘብእሰ መለሱ ካዕበ ቃሎሙ ወይቤሉ አምላክ ውእቱ ።

ክፍል ፪፻፯ ፡ ጳውሎስን ስለ ነከሰችው እፉኝት

፫ ጳውሎስም ብዙ ጭራሮ ሰብስቦ በእሳቱ ላይ ጣለው እፉኝቷም ከእሳቱ ወላፈን ወጥታ የጳውሎስን እጁን ነደፈችው ።
፬ አረማውያኑም እፉኝቷ በጳውሎስ እጅ ላይ ተንጠልጥላ ባዩ ጊዜ እርስ በርሳቸው ይህ ሰው ነፍስ ገዳይ ይመስላል ፤ ከባሕር ቢወጣም ይድን ዘንድ የእግዚአብሔር ፍርድ አልተወውም ተባባሉ ።
፭ ጳውሎስ ግን እጁን አራግፎ እፉኝቱን ከእሳት ውስጥ ጣላት ጉዳትም አላገኘውም ። ማር ፲፯ ፡ ፲፰ ።
፮ እነሱ ግን ወዲያውኑ የሚሞት መስሏቸው ነበር ፤ እያዩትም ብዙ ሰዓት ቆሙ የተጐዳው ነገር እንደሌለ ባዩ ጊዜም ዳግመኛ ቃላቸውን ለውጠው አምላክ ነው አሉ ።

ክፍል ፪፻ወ፰ ፡ በእንተ ፑፕልዩስ ።

፯ ወሀለወት ውስተ ውእቱ መከን ዐፀዱ ለብእሲ ዘስሙ ፑፕልዩስ ወሥዩም ውእቱ በይእቲ ደሴት ወተወከፈነ ኀቤሁ ውስተ ማኅደሩ ሠሉሰ መዋዕለ በትፍሥሕት ።
፰ ወሀሎ አሐዱ ዘበቱ ሕማመ አማውት ወውእቱ አቡሁ ለፑፕልዩስ ወቦአ ኀቤሁ ጳውሎስ ወጸለየ ወአንበረ እዴሁ ላዕሌሁ ወአሕየዎ ።
፱ ወሰበ ርእዩ ዘንተ ተአምረ ዘገብረ አምጽኡ ኀቤሁ ኵሎ ድውያነ ዘውስተ ውእቱ ደሴት ወአሕየዎሙ ።
፲ ወአክበሩነ ፈድፋደ ዐቢየ ክብረ ወሰበ ወፃእነ አስነቁነ በሑረትነ እምኀቤሆሙ ።

ክፍል ፪፻፰ ፡ ስለ ፑፕልዩስ ።

፯ በዚያ በታም ፑፕልዩስ የሚባለው ሰው ግቢ ነበር ፤ በዚያች ደሴት ላይ የተሾመ ነው ፤ ሦስት ቀን ሙሉ በደስታ በቤቱ ተቀብሎ አሰነበተን ።
፰ ያንጊዜ ሕማም ያለበት አንድ ሰው ነበር እሱም የፑፕልዩስ አባት ነው ጳውሎስ እርሱ ወዳለበት ገብቶ ጸለየና እጁን በላዩ ላይ ጭኖ ፈወሰው ።
፱ ያደረገውን ይህን ተአምራት በዩ ጊዜ በዚያች ደሴት ያሉትን ድውያኑን ሁሉ አመጡለትና ፈወሳቸው ።
፲ እጅግ ፍጹም ክብር አከበሩን ከነሱ በምንለይበት ጊዜ ለመንገዳችን ስንቅ አዘጋጁልን ።

ክፍል ፪፻ወ፱ ፡ በእንተ ፀዓቶሙ እምደሴት ።

፲፩ ወእምድኅረ ሠለስቱ አውራኅ ዐረግነ ኀበ ሐመረ እስክንድርያ ዘክረመት በይእቲ ደሴት ወባቲ ላዕሌሃ ለይእቲ ሐመር ትእምርተ ዲዮስቆሮስ ዘውእቱ አምላከ ኖትያት ።
፲፪ ወእምሀየ ነገድነ ወበጻሕነ ስራኩስ ወነበርነ ሀየ ሠሉሰ መዋዕለ ።

ክፍል ፪፻፱ ፡ ከደሴቲቱ ስለ መውጣታቸው ።

፲፩ ከሦስት ወርም በኋላ በዚያች ደሴት ወደ ከረመችው ወደ እስክንድርያ ወጣን ፤ በዚያች መርከብ ላይ የመንታ ጣዖት ምልክት ነበረባት ፤ ይኸውም የመርከበኞች አምላክ የሚሉት ነው ።
፲፪ ከዚያም ሄደን ወደ ስራኩስ ደረስን በዚያም ሦስት ቀን ተቀመጥን ።

ክፍል ፪፻ወ፲ ፡ በእንተ ሑረቶሙ ራቅዩን ፤

፲፫ ወነገድነ እምሀየ ወበጻሕነ ለሀገረ ራቅዩን ወበሣኒታ ወፃእነ ወእምድኅረ አሐቲ ዕለት ነፍሐ ነፋስ እምገበሃ ወወሰደነ ክልኤተ ዕለተ እስከ አብጽሐነ ቀርጠበሉስ እንተ ሀገረ አንጾኪያ ።

ክፍል ፪፻፲ ፡ ወደ ራቅዩን ስለ መሄዳቸው ።

፲፫ ከዚያም ሄደን ራቅዩን ወደምትባል አገር ደረስን ፤ በማግሥቱ ወጣን ፤ ከአንድ ቀንም በኋላ ከጕኑዋ ነፋስ ተነሥቶ የአንጾኪያ ክፍል ወደ ሆነችው ቀርጠበሉስ ወደምትባለው እስኪያደርሰን ድረስ ሁለት ቀን ወሰደን ።

ክፍል ፪፻፲ወ፩ ፡ በእንተ ብጽሐቶሙ ሮሜ ።

፲፬ ወረከብነ በህየ አኀዊነ ወአስተወኑነ ወነበርነ ኀቤ

ክፍል ፪፻፲፩ ፡ ወደ ሮም ስለ መድረሳቸው ።

፲፬ ከዚያም ወንድሞቻችንን አግኝተን ተቀበሉን ፤ ከዚ

ሆሙ ሰቡዐ መዋዕለ ፡ ወእምዝ ሖርነ ወበጻሕነ ሮሜ ።

ፈ፭ ወሰበ ሰምዑ አኀዊነ እለ ሀለዉ ህየ ወፅኡ ወተቀበሉነ እስከ ምሥያጥ ዘስሙ አፍዩስ ፋሩስ ወእስከ ሠለስቱ ከዋኒት ፡ ወሰበ ርእዮሙ ጳውሎስ አእኰተ እግዚአብሔርሃ ወተጸናዕነ ።

፲፮ ወበዊአነ ሮሜ መጠወ ሀቢ ሙቁሐነ ለሠርዌ ሐራ ወኮጳውሎስሰ አብሖ ከመ ይንበር ኀበ ፈቀደ ፡ ወበሕቱ ዐቃቢሁሰ ምስሌሁ ።

ያም ሰባት ቀን ተቀመጥን ከዚያም ወጥተን ወደ ሮሜ ደረስን ።

በዚያ ያሉትን ወንድሞቻችንም በሰሙ ጊዜ አፍዩስ ፋሩስ እስከሚባለው ገበያና እስከ ሦስተኛው መሣፈፊያ ድረስ ወጥተው ተቀበሉን ጳውሎስም በያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገነ፡ እኛም ተጽናናን ። ፲፭

ወደ ሮሜ በገባን ጊዜም የመቶ አለቃው እሥረኞችን ለሠራዊቱ አለቃ አስረከበ፡ ጳውሎስን ግን ጠባቂው አብሮት እንዲሆን እንጂ በወደደው ቦታ እንዲቀመጥ ፈቀደለት ምዕ ፡ ፳፯ ፡ ፫ ። ፲፮

ክፍል ፪፻፲ወ፪ ፡ በእንተ ተናግሮቱ ምስለ ሊቃውንተ አይሁድ ።

፲፯ ወእምድኅረ ሠለስቱ ዕለት ለአከ ጳውሎስ ይጸውዖሙ ለሊቃውንተ አይሁድ ወመጽኡ ኀቤሁ ብዙኃን ሰብእ ፡ ወሰበ ተጋብኡ ይቤሎሙ አኀዊነ አልቦ እኩይ ዘገበርኩ ዲበ ሕዝብ ወኢ ዲበ ኦሪት ወበከመ ሞቅሑኒ በኢየሩሳሌም መጠዉኒ ለሰብአ ሮሜ ።

፲፰ ወሐቲቶሙ እሙንቱ ፈቀዱ ያሕይዉኒ ሰበ ኢረከቡ ላዕሌየ ጌጋየ በዘይሞቅሑኒ ወበዘይኴንኑኒ ።

፲፱ ወሰበ ተንሥኡ አይሁድ ይትቃወሙኒ ተማኅፀንኩሙ በቄሣር ንጉሥ ወአኮሰ ከመ አስተዋድዮሙ ለሕዝብየ ።

፳ ወበእንተዝኬ አስተብቋዕኩክሙ ከመ ትምጽኡ ኀቤየ ከመ እርአይክሙ ወእንግርክሙ እስመ በእንተ ተስፋሆሙ ለእስራኤል ተሞቃሕኩ በዝንቱ ሰናስል ።

ክፍል ፪፻፲፪ ፡ ከአይሁድ ሊቃውንት ጋር ስለ መነጋገሩ ።

ከሦስት ቀንም በኋላ ጳውሎስ የአይሁድ ሊቃውንት ይጠሮቸው ዘንድ ላከና ብዙ ሰዎች ወደርሱ መጡ ፡ በተሰበሰቡም ጊዜ እንዲህ አላቸው ወንድሞቻችን፤ በሕዝቡም ላይ ቢሆን ፡ በኦሪትም ላይ ቢሆን፤ ያደረግኩት ክፉ ነገር የለም ፡ ግን በኢየሩሳሌም እንደ አሠሩኝ ለሮም ሰዎች አሳልፈው ሰጡኝ ። ምዕ ፡ ፳፫ ፡ ፩ ። ፲፯

እነርሱም መርምረው ትታሠራለህ ፡ ትሞታለህ ፡ የሚል በደል ባያገኙብኝም ሊፈቱኝ ወደው ነበር ። ፲፰

ግን አይሁድ ሊቃወሙኝ በተነሡ ጊዜ በንጉሡ በቄሣር ተማጠንኩ (ይግባኝ አልኩ) እንጂ ይህን ማድረጌ ወገኖቼን ልከሳቸው አይደለም ። ምዕ ፡ ፳፭ ፡ ፲፪ ። ፲፱

ስለዚህም እኔ ስለ እስራኤል ተስፋ በዚህ ሰንሰለት ታስሬ አለሁና ላያችሁና ልነግራችሁ ወደኔ ትመጡ ዘንድ ማለድኳችሁ ። ምዕ ፡ ፳፮ ፡ ፮ - ፯ ። ፳

ክፍል ፪፻፲ወ፫ ፡ በእንተ አውሥኦተ አይሁድ ።

፳፩ ወይቤልዎ ረበናተ አይሁድ ለነሰ ኢበጽሐነ መጽሐፈ መልእክት እምድረ ይሁዳ በእንቲአከ ወኢአሐዱ እምአኀው እለ መጽኡ እምኢየሩሳሌም ኢተናገረ ቅድመ ወኢዜነወነ በእንቲአከ በነገር እኩይ ።

፳፪ አላ ንሕነ ንፈቱ ንስማዕ እምኔከ አሚኖተከ ወበእንተ ትምህርተ ሕግ ዘትብል እስመ ሰማዕነ ከመ በኵለሄ ትትከሐዱ ።

ክፍል ፪፻፲፫ ፡ አይሁድ ስለ ሰጡት መልስ ።

የአይሁድ ሊቃውንትም ለኛስ ከምድረ ይሁዳ ስላንተ መልእክት አልደረሰንም ከኢየሩሳሌም ከመጡት ወንድሞችም ቢሆን አንድ ስንኳ ከዚህ አስቀድሞ ስላንተ ክፉ ነገር ያወራን የነገረን የለም አሉት ። ፳፩

እኛ ግን ሁል ጊዜ በየቦታው እንደምትጣሉ ሰምተናልና እምነትህን ስለ ኦሪት ትምህርትም የምትለውን ካንተ ልንሰማ እንወዳለን ምዕ ፡ ፳፬ ፡ ፲፬ ። ፳፪

ክፍል ፪፻፲ወ፬ ፡ በእንተ ዕድሜ ዘዓደመ ጳውሎስ ።

፳፫ ወእምዝ ዐደሞሙ ዕለተ በዘይመጽኡ ፡ ወመጽኡ ኀቤሁ ብዙኃን ኀበ ሀሎ የኀድር ወነገሮሙ በእንተ መንግሥተ እግዚአብሔር እንዘ ያሰምዮሙ ወያአምኖሙ በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ እምኦሪተ ሙሴ ወእምነቢያት እምነግህ እስከ ሠርክ ።

፳፬ ወቦ እለሂ አምንዎ ወመንፈቆሙሰ አበይዎ ።

ክፍል ፪፻፲፬ ፡ ጳውሎስ ስለ ሰጠው ቀጠሮ ።

ከዚህም በኋላ የሚመጡበትን ቀን ቀጠሩቸውና ብዙዎች ወዳረፈበት ወደርሱ መጡ፤ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ኦሪትና ከነቢያት እያስረዳ እያስተማመነ ከጧት እስከ ማታ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ነገራቸው ። ፳፫

ያመኑለትም አሉ፤ እንቢ ያሉትም ነበሩ ። ፳፬

ክፍል ፪፻፲ወ፭ ፡ በእንተ ቃለ ኢሳይያስ ዘአስምዓ ጳውሎስ ።

፳፭ ወእንዘ ኢየኀብሩ ተመይጡ እምኀቤሁ ወይቤሎሙ ጳውሎስ ሠናየ ይቤ መንፈስ ቅዱስ በቃለ ኢሳይያስ ነቢይ ለአበዊክሙ እንዘ ይብል ።
፳፮ ሑር ኀበ ዝንቱ ሕዝብ ወበሎ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብዉ ፡ ወርእየ ትሬእዩ ወኢተአምሩ ።

፳፯ እስመ ገዝፈ ልቦሙ ለዝ ሕዝብ ወደንቀወ ዕዘኒሆሙ ወከደኑ አዕይንቲሆሙ ከመ ኢይርአዩ በአዕይንቲሆሙ ወኢይስምዑ በዕዘኒሆሙ ወኢይለብዉ ወኢይትመየጡ ኀቤየ ወኢይሣሀሎሙ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፮ ፡ በእንተ ሕይወተ አሕዛብ ።

፳፰ አእምሩ እንከ ከመ ለአሕዛብ ትከውን ዛቲ ሕይወት እንተ እምኀበ እግዚአብሔር ወእሙንቱ እለ ይሰምዕዎ ወይሌብዉ ወይትኤዘዙ ሎቱ ።
፳፱ ወዘንተ ሰበ ይብሎሙ ወፅኡ አይሁድ ወሖሩ እንዘ ይትጋዐዙ በበይናቲሆሙ ፈድፋደ ።

ክፍል ፪፻፲ወ፯ ፡ በእንተ ጸውዖቱ አሕዛበ ።

፴ ወነበረ ጳውሎስ ኀበ መከን ዘተዐሰበ በንዋዩ ፪ተ ዓመተ ወይትቄበል ኵሎ ዘአተወ ወይጼውዖሙ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ።
፴፩ ወይሰብክ ወይሜህር በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወእንዘ ክሡተ ይነግር ወአልቦ ዘይከልኦ ።

፴፪ እስመ ውእቱ በእ ኀበ ኔሮን በቀዳማይ ጊዜ ወሞዐ ወሖረ በሰላም ወነበረ እምድኅረዝ ኑኀ ክልኤቱ ዓመተ ወወፅአ ።
፴፫ ወእምዝ ተመይጠ ወአጥመቀ አዝማዲሁ ለኔሮን ወስምዐ ኮነ በሰይፍ ዕጉሠ እስከዝ ነገር አብጽሐ ሉቃስ በዜናሁ ወዘተሠወረ እምኔሁ ።

፴፬ እስመ ትረክብ እንተ በቀዳማይ ፍካሬ መልእክቱ ለጳውሎስ ፤ ዜና ግብሩ ለጳውሎስ ።

ተፈጸመ መጽሐፈ ግብረ ልኡካን ዘጸሐፎ ሉቃስ ወንጌላዊ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር

አ ሜ ን ።

ክፍል ፪፻፲፭ ፡ ጳውሎስ ምስክር ስላደረገው ስለ ኢሳይያስ ቃል ።

ሳይስማሙ ከርሱ ተመለሱ ፡ ጳውሎስም እንዲህ አላቸው ፤ መንፈስ ቅዱስ በኢሳይያስ አንደበት ለአባቶቻችሁ መልካም ተናግሮአል ፡ እንዲህ ብሎ ። ፳፭
ወደዚህ ሕዝብ ሂድና እንዲህ በለው ፡ "መስማትን ትሰማላችሁ አታስተውሉም ፡ ማየትንም ታያላችሁ አትመለከቱም ። ፳፮
በዓይናቸው እንዳያዩ በጆሮአቸው እንዳይሰሙ በልባቸው እንዳያስተውሉ ወደኔ እንዳይመለሱና ይቅር እንዳልላቸው የዚህ ሕዝብ ልባቸው ደንድኖአልና ጆሮአቸውም ደንቍሮአልና ዓይናቸውንም ጨፍነዋልና,, ። ኢሳ ፡ ፮ ፡ ፱ - ፲ ። ፳፯

ክፍል ፪፻፲፮ ፡ ስለ አሕዛብ ድኅነት ።

እንግዲህ ከእግዚአብሔር የተገኘች ይህቺ ሕይወት ለአሕዛብ እንደምትሰጥ ዕወቁ ፡ እነሱ ይሰሙታል አስተውለውም ይታዘዙታል ። ምዕ ፡ ፲፫ ፡ ፵፰ - ፵፮ ። ፳፰
ይህንንም በተናገራቸው ጊዜ አይሁድ እርስ በርሳቸው እጅግ እየተከራከሩ ወጥተው ሄዱ ። ፳፱

ክፍል ፪፻፲፯ ፡ አሕዛብን ስለ ማስተማሩ ።

ጳውሎስም ወደሱ የመጣለትን ሁሉ እየተቀበለና ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እየጠራ በገንዘቡ ከተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ተቀመጠ ። ፴
የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ነገር ይናገርና ያስተምርም ነበር ፡ በግልጥ ሲያስተምርም የሚከለክለው አልነበረም ። ቍ ፡ ፳፫ ። ፴፩
ጳውሎስም በመጀመሪያ ጊዜ ወደ ኔሮን ቄሣር ገብቶ ነበርና ረትቶ በሰላም ሄደ ። ከዚህም በኋላ ሁለት ዓመት ኖሮ ከሮም ወጣ ። ፴፪
ከዚህም በኋላ ወደ ሮም ተመልሶ የኔሮን ቄሣርን ዘመዶች አጠመቀ ፡ በኔሮን ቄሣር ትእዛዝ በሰይፍ ተመትቶ መከራውን ታግሦ ሰማዕት ሆነ ፡ ሉቃስ እስከዚህ ድረስ በታሪኩ ጽፎአል ። ፴፫
ከሉቃስ የቀረውን ግን የጳውሎስን የሥራውን ታሪክ በመጀመሪያው በጳውሎስ መልእክት ትርጓሜ ታገኛለህ ። ፴፬

ወንጌላዊ ሉቃስ የጻፈው የሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን

አ ሜ ን ።

መልእክተ ጳውሎስ ኀበ ሰብአ ሮሜ ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ጽዋዔሁ ።

፩ እምጳውሎስ ገብሩ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ወሐዋርያ ዘተጸውዐ ወተፈልጠ ለትምህርተ ወን
ጌለ እግዚአብሔር ።
፪ ዘአቅደመ ነጊረ በአፈ ነቢያቲሁ ወመጻሕፍቲሁ
ቅዱሳት ።
፫ በእንተ ወልዱ ዘተወልደ ወመጽአ እምዘርአ ዳዊት
በሥጋ ሰብእ ።
፬ ወአርአየ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ውእቱ በኃይሉ
ወበመንፈሱ ቅዱስ በተንሥአቱ እሙታን ወውእቱ
ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።
፭ ዘበቱ ረከብነ ጸጋ ወተሠየምነ ሐዋርያተ ከመ ናስም
ዖሙ ለአሕዛብ ወይእመኑ በስሙ ።

፮ ከመ አንትሙኒ ይእዜ ክንክሙ ጽዉዓነ በኢየሱስ
ክርስቶስ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ጽዉዓን ወበእንተ ሃይማኖቶሙ ።

፯ ለኵሎሙ እለ ሀለዉ ብሔረ ሮሜ ፍቁራኒሁ ለእግ
ዚአብሔር ወኅሩያኒሁ ወቅዱሳኒሁ ሰላም ለክሙ
ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ።
፰ አቀድም አእኵቶቶ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስ
ቶስ በእንተ ኵልክሙ እስመ ተሰምዐት ሃይማኖት
ክሙ ውስተ ኵሉ ዓለም ።
፱ ወእግዚአብሔር ሰማዕትየ ዘኪያሁ አመልክ በኵሉ
መንፈስየ ወበትምህርተ ወልዱ ከመ እዜክረክሙ
በጸሎትየ ዘልፈ ።
፲ ወእስእል ከመ ይሠርሐኒ እግዚአብሔር በፈቃዱ
እምጻእ ኀቤክሙ ።

፲፩ እስመ እፈቅድ እርአይክሙ ወከመ ትርከቡ
ጸጋሁ ለመንፈስ ቅዱስ ወበእንተዝ ከመ ይትፈሣሕ
ልብክሙ እስመ ኅበርክሙ አሚነ ምስሌየ ።

ክፍል ፫ በእንተ ጻሕቀ መምህራን ወዕሤቶሙ ።

፲፪ ወእፈቅድ ባሕቱ ታእምሩ አኅዊነ ከመ ዘልፈ እፈ
ቅድ እምጻእ ኀቤክሙ ወይሰአነኒ እስከ ይእዜ ።
፲፫ ወለእመኒበ ከመ እርከብ ዕሤትየ በላዕሌክሙ ከመ
በላዕለ አሕዛብኒ ።
፲፬ ወበላዕለ አረሚኒ ወበላዕለ ሐቃልኒ ወለጠቢባንኒ
ወለዐብዳንኒ እስመ ይደልወኒ ለኵሉ ሰብእ እምሀር ።

ከጳውሎስ ለሮሜ ሰዎች የተላከ ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ ስለ መጠራቱ ።

የእግዚአብሔርን ወንጌል ለማስተማር ተለይቶ ከተ ፩
ጠራው ሐዋርያ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ አገ
ልጋይ ከጳውሎስ የተላከ ። ግብ ሐዋ ፱ ፲፭ ፤ ፲፫ ፪ ።
በቅዱሳት መጻሕፍትና በነቢያት ቃል አስቀድሞ የተ ፪
ናገረ ። ምዕ ፲፮ ፳፭-፳፮ ። ቲቶ ፩ ፩ ።
ከዳዊት ዘር ሰው ሁኖ በሰው አካል ስለ ተወለደ ስለ ፫
ልጁ ። ምዕ ፱ ፭ ። ፪ ሳሙ ፯ ፲፪ ። ማቴ ፳፪ ፵፪-፵፮ ።
በከሃሊነቱ በጽኑ ሥልጣኑ ከሙታን ተለይቶ በመ ፬
ነሣቱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ስለ አሳየ
እሱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ። ዕብ ፱ ፲፬ ።
በስሙ እንዲያምኑ አሕዛብን ልናስተምር ሐዋርያትን ፭
የተሾምንበትንና ጸጋን ያገኘንበት ። ምዕ ፲፭ ፲፰ ።
ግብ ሐዋ ፱ ፲፭ ። ገላ ፪ ፯-፱ ።
እናንተም ዛሬ በኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን የተጠራ ፮
ችሁ እንደመሆናችሁ ሁሉ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ አመኑትና ስለ እምነታቸው ።

በሮም ሀገር ላሉ እግዚአብሔር ለወደዳቸው ለመረ ፯
ጣቸውና ለአከበራቸው ሁሉ ትድረስ ሰላም የአባታ
ችን የእግዚአብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ጸጋም ለእናንተ ይሁንላችሁ ። ፩ ቆሮ ፩ ፪ ።
አስቀድሜ ስለ ሁላችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአ ፰
ብሔርን አመሰግነዋለሁ ሃይማኖታችሁ በዓለም ሁሉ
ተሰምታለችና ። ምዕ ፲፯ ፲፱ ። ፩ ተሰ ፩ ፰ ።
ዘወትር በምጸልየው ጸሎት እንዳስባችሁ ልጁ በአ ፱
ስተማረኝ ትምህርት በፍጹም ልቡናዬ የማመልከው
እግዚአብሔር ምስክሬ ነው ። ፊል ፩ ፫-፲ ፤ ኤፌ ፩ ፲፮ ።
ወደ እናንተም እመጣ ዘንድ እግዚአብሔር በፈቃዱ ፲
መንገዴን ያቀናልኝ ዘንድ እጸልያለሁ ። ምዕ ፲፭
፳፫ - ፴፪ ። ግብ ፲፱ ፳፩ ።
ከእኔ ጋር በሃይማኖት አንድ ስለ ሆናችሁ የመንፈስ ፲፩
ቅዱስንም ስጦታ እንድታገኙ ስለዚህም ልባችሁ
ደስ እንዲለው ላያችሁ እወዳለሁና ። ግብ ሐዋ ፳፰
፴፩ ። ፪ ጴጥ ፩ ፩ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ መምህራን ትጋትና ስለ ዋጋቸው ።

ግን ወንድሞቻችን፤ዘወትር ወደናንተ ልመጣ ስወድ ፲፪
እስከ ዛሬ እንደተሳነኝ ልታውቁ እወዳለሁ ።
አለኝ እንደሆነ በአሕዛብ ላይ እንዳገኘሁ በእናንተም ፲፫
ላይ ዋጋዬን አገኝ ዘንድ ። ምዕ ፲፭ ፳፫ ።
በአረመኔው ላይም ቢሆን ፡ በዘላኑ ላይም ቢሆን ፡ ፲፬
ለአዋቂዎችም ቢሆን ፡ ለሰነፎችም ቢሆን ሰውን ሁሉ
ላስተምር ይገባኛልና ።

፲፭ ወዓዲ ፈድፋደ እጽሕቅ ለክሙ ለእለ ብሔረ ሮሜ እምሀርክሙ ።

፲፮ እስመ ኢየኀፍር ምሀሮ ወንጌሉ እስመ ኃይሉ ለእግዚአብሔር ውእቱ ዘያሐይዎሙ ለኵሎሙ እለ የአምኑ በቱ ፡ ለአይሁዳዊ ቀዳማዊ ወለአረማዊኒ ደኃራዊ ።

፲፯ ወቦቱ ያስተርኢ ጽድቀ እግዚአብሔር ወርትዑ እስመ ያጸድቆሙ ለእለ የአምኑ በቱ በአሚን ፡ እስመ ከማሁ ይብል መጽሐፍ ጻድቅሰ በአሚን የሐዩ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ መቅሠፍት ዘይመጽእ ላዕለ ኃጥአን ።

፲፰ ወይመጽእ መቅሠፍተ እግዚአብሔር እምሰማይ ላዕለ ኵሉ ሰብእ ኃጥእ ወዐማፂ እለ የአምርዋ ለጽድቅ ወይመይጥዋ በዓመፃሆሙ ።

፲፱ እስመ አእምሮ እግዚአብሔር ክሡት በኀቤሆሙ ወአርአየ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ ።

፳ ወዘኢያስተርኢ እግዚአብሔር እምፍጥረተ ዓለም ይትዓወቅ በፍጥረቱ በሐልዮ ወበአእምሮ ወከመዝ ይትአመር ኃይሉ ወመለኮቱ ዘለዓለም ፡ ከመ ኢይርከቡ በዘይትዋሥኡ ።

፳፩ እስመ እንዘ የአምርዎ ለእግዚአብሔር አኮ ከመ እግዚአብሔር ዘአእኰትዎ ወሰብሕዎ ዘእንበለ ዘሐሰውዎ ወረከሱ በሕሊናሆሙ ወተጸለለ ልበሙ ።

፳፪ ወእንዘ ይፈቅዱ ይጥበቡ ዓብዱ ።

፳፫ እስመ ወለጡ ስብሐቲሁ ለእግዚአብሔር ዘኢይመውት ወአምሳለ ርእየተ ሰብእ መዋቲ ረሰዩ ወከመ እንስሳ ወከመ አራዊት ወከመ አዕዋፍ ።

፳፬ ወበእንተዝ አግብአሙ ወኀደጎሙ ከመ ያርኵሱ ርእሶሙ ለሊሆሙ ወያኅሥሩ ነፍስቶሙ ።

፳፭ እስመ ሐሰተ ረሰይዎ ለጽድቀ እግዚአብሔር ወአምለኩ ወተጸአጽኡ ተግባሮ ወኀደግዎ ለፈጣሬ ኵሉ ዘውእቱ አምላክ ቡሩክ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ እኩይ መቅሠፍት ።

፳፮ ወበእንተዝ ወሀቦሙ እግዚአብሔር መቅሠፍተ እኩየ ወአንስቲያሆሙኒ ኃደጋ ፍጥረቶን ወተመሰላ በዘኢኮነ ፍጥረቶን ።

፳፯ ወከማሁ እደዊሆሙኒ ኀደጉ አንስቲያሆሙ ወነዱ በፍትወቶሙ ወገብኡ በበይናቲሆሙ ብእሲ ላዕለ ብእሲ ኀሣሮሙ ገብሩ ፡ ወበሕቱ ይረክቡ ፍዳሆሙ ወይገብእ ጌጋዮሙ ዲበ ርእሶሙ ።

፳፰ ወበከመ ኢሐለይዎ ለእግዚአብሔር በልበሙ ከማሁ

ይልቁንም በሮም ያላችሁ እናንተን ላስተምራችሁ አስብላችኋለሁ ። ፲፭

ጥንተ ገብ አይሁዳዊም ቢሆን ኋላ ገብ አረማዊም ቢሆን ያመኑበትን ሁሉ የሚያድናቸው የእግዚአብሔር ኃይሉ ስለሆነ ወንጌልን ማስተማር አላፍርምና ። መዝ ፻፲፱ ፵፮ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፵፮ ። ፩ ቆሮ ፩ ፲፰-፳፬ ። ፲፮

እግዚአብሔር በውነት የሚያምኑበትን ስለሚያከብራቸው የእግዚአብሔር ቸርነቱና ቅን ፍርዱ በሱ ይገለጣል መጽሐፍ "ጻድቅ እኮ በሃይማኖት ይድናል" ብሎአልና ። ምዕ ፫ ፳፩-፳፪ ። እንባ ፪ ፬ ። ፲፯

ክፍል ፬ ፡ በኃጥአን ላይ ስለሚመጣው መቅሠፍት ።

እውነትን አውቀው በክፋታቸው በሚለውጧት በዓመፀኛው ሰው ላይ ከእግዚአብሔር የታዘዘ መቅሠፍት ከሰማይ ይመጣል ። ፲፰

የእግዚአብሔርን ማወቅ በነሱ ዘንድ የተገለጠ ነውና እግዚአብሔርም ኃይሉን ገለጠባቸው ። ፲፱

ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ታይቶ የማይታወቅ እግዚአብሔር የፈጠረውን ፍጥረት በማሰብ በመመርመር ይታወቃል ፡ ከሃሊነቱ የዘለዓለም ጌትነቱም እንዲህ ይታወቃል መልስ የሚሰጡበት ምክንያት እንዳያገኙ ። ፳

እግዚአብሔርን ሲያውቁት ክዱት እንጂ እንደ እግዚአብሔርነቱ አላመሰገኑትምና በገዛ አሳባቸው ረከሱ ልበናቸውም ባለማወቅ ተሸፈነ ። ኤፌ ፬ ፲፰ ። ፳፩

እንራቀቃለን ሲሉ ሰነፉ ። ፩ ቆሮ ፩ ፳ ። ኤር ፲ ፲፬ ። ፳፪

የማይሞተውን የእግዚአብሔርን ክብር ለውጠዋልና የሚሞትም የሰው አምሳል አድርገዋልና የእንስሳ አምሳል የአራዊት አምሳል የአዕዋፍ አምሳል አድርገዋልና ዘዳግ ፬ ፲፭-፳፬ ። ፳፫

ስለዚህም ወደ ድንቍርና መለሳቸው በገዛ ራሳቸው እጃቸውም ራሳቸውን እንዲያረክሱ ሰውነታቸውንም እንዲያጐሰቍሉ ተለያቸው ። ግብ ሐዋ ፲፬ ፲፮ ። ፳፬

የእግዚአብሔርንም አምላክነት ሐሰት አድርገውታልና ተዋርደው ፍጥረቱን አምልከዋልና ሁሉን የፈጠረውን ግን ተዉት ፡ ይኸውም በእውነት ለዘለዓለመ ዓለም የሚኖር አምላክ ነው ። መዝ ፻፮ ፳ ። ፳፭

ክፍል ፭ ፡ ስለ ክፉ መቅሠፍት ።

ስለዚህም እግዚአብሔር ክፉ መቅሠፍትን አመጣባቸው ሚስቶታቸውም ሴትነታቸውን ተዉ ፡ ለሴትነት በሕርያቸው የማይገባውንም በመሥራት ተገኙ ፡ ዘሌ ፲፰ ፳፫ ። ፳፮

ወንዶቻቸውም እንዲሁ ሚስቶቻቸውን ተዉ በፍትወትም ተቃጠሉና እርስ በርሳቸው ተጋቡ ፤ አንዱ በአንዱ ላይ የሚያዋርዳቸውን ሥራ ሠሩ ግን ፍዳቸውን ያገኛሉ ፍዳቸውም በራሳቸው ይመለሳል ። ፳፯

እግዚአብሔርን በልቡናቸው እንዳላሰቡት መጠን ፳፰

እግዚአብሔርኒ ወሀቦሙ ልበ ዕበድ ከመ ይግበሩ ዘንተ ዘኢይደሉ ።
፳፱ እንዘ እሙንቱ ጽጉባነ ኵሉ ዐመፃ ወእከይ ወጺ.ግ ወትዕግልት ወጽጉባነ ቅንአት ሐማምያን ቀታልያን ጕሕላውያን መስተመይናን ዝኁራን እኩያነ ልማድ ወግእዝ ።
፴ ሐማይያን መስተሣልቃን መስተሐብባን ዕቡያን ዝሉፋን ፀላውያን ሐሳውያን ጸላእያነ እግዚእ ሥሑፃን ።
፴፩ ዐብዳን ወዝንጉዓን ወመስተኃሥሣን ለእከይ ወአልቦሙ ምሕረት ።
፴፪ እንዘ ለሊሆሙ የአምሩ ኮነኔሁ ለእግዚአብሔር ከመ ይደልዎ ሞት ለዘገብረ ዘንተ ከመዝ አኮ ባሕቲቶሙ ዘይገብርዎ ዓዲ ለባዕድኒ ይዌሕክዎ ያግብእዎ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ዘይግእዝ ቢጾ ።

፩ እንበለ አመሕያው በምንትኑ ዘትትዋሥአ ለመኰንን ጽድቅ ሰበ አንተ ዝኩ ዘትግእዝ በላዕለ ባዕድ ወሶበ ለሊከ ትገብር ዝኩ ዘትጸልእ በላዕለ ቢጽከ አኮኑ ርእሰከ ትግእዝ እስመ ለሊከ ትገብሮ ።

፪ ነአምር ከመ ጽድቅ ኰነኔሁ ለእግዚአብሔር ዘያመጽእ መቅሠፍተ ላዕለ እለ ይገብሩ ዘንተ ከመዝ ።

፫ ሐልዮ እስኩ እንበለ እመሕያው ለዝንቱ ለእመ ብከ ኀበ ታመስጥ እምኰነኔሁ ለእግዚአብሔር ሰበ ለሊከ ትገብሮ ለዝኩ ዘትግእዝ በላዕለ ባዕድ ወዘትጸልእ ።

፬ ትትሔዘብኑ ታስተዓብዶ ለእግዚአብሔር በብዝኃ ምሕረቱ ወበትዕግሥቱ ወበአሆ ብሂሎቱ ላዕሌከ ፡ ኢተአምርኑ ከመ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር ኪያከ ያገርር ኀበ ንስሐ ።
፭ ወበሕቱ በአምጣነ ታጸንዕ ልበከ ወኢትኔስሕ ትዘግብ ለከ መቅሠፍተ ለእመ ይበጽሐከ ኰነኔሁ ለእግዚአብሔር ።
፮ እስመ ውእቱ ይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ በኰነኔ ጽድቁ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተዐጋሥያን ወከሐድያን ።

፯ ወለእለሰ ተዓገሡ ብምግባር ሠናይ የኀሥሡ ክብረ ወስብሐተ ውእቱኒ ይሁቦሙ ሕይወተ ዘለዓለም ።

፰ ወለእለሰ ከሐድያን ወዓላውያነ ጽድቅ ወመፍቀርያነ ዐመፃ ፍዳሆሙ መቅሠፍት ወመንሱት ።

እግዚአብሔርም ይህንን የማይገባውን ሥራ ሊሠሩ ሰነፍ አእምሮ ሰጣቸው ።
እነሱም ዓመፅን ክፋትን ተንኰልን ቂም ሁሉ የተመሉ ሲሆኑ ምቀኞች ነፍሰ ገዳዮች ቅናትንም የተመሉ ከዳተኞች ተንኰለኞች ኵሩዎች ጠባያቸውና ግብራቸው የከፋ ናቸው ። ፳፱
ሐሜተኞች በሰው የሚዘባበቱ ነገር ገማቾች ትዕቢተኞች ኃጢአት አዘውታሪዎች ወንጀለኞች ሐሰተኞች የጌታ ጠላቶች ተቀጣጣቦች ናቸው ። ፴
ሰነፎች እግዚአብሔርን የሚዘነጉ ክፋትን ለመሥራት የሚተጉ ምሕረት የሌላቸው ናቸው ። ፴፩
ይህን እንዲህ ላደረገ ሞት እንደሚገባው እነርሱ ራሳቸው የእግዚአብሔርን ፍርድ እያወቁ እነሱ ብቻ የሚያደርጉት አይደለም ሌላውን ሊያሠሩት ያነሣሡታል እንጂ ። ሆሴ ፬ ፪-፫ ። ፴፪

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩ ፡ ወንድሙን ስለሚነቅፍ ሰው ።

ሰው ሆይ ! እውነት ለሚፈርደው ለእግዚአብሔር የምትከራከረው በምንድነው ? አንተ ያን በሌላው የምትነቅፈው ከሆንክ በወንድምህም ላይ የምትጠላውን ያንኑ አንተ ራስህ የምትሠራው ከሆነ ራስህን መንቀፍ አይሆንምን ? አንተ ራስህ ትሠራዋለህና ። ፩
ይህን እንዲህ በሚያደርጉ ሰዎች ላይ ቅጣትን የሚያመጣ የእግዚአብሔር ፍርዱ እውነት እንደሆነ እናውቃለን ። ዘፍ ፲፰ ፳፭ ። ፪
ሰው ሆይ ! በሌላ ላይ አይተህ የምትጠላውንና የምትነቅፈውን ያንኑ አንተ ራስህ የምትሠራው ከሆነ ከእግዚአብሔር ፍርድ የምታመልጥበት እንዳለህ እስኪ አስበው ! ። ፫
በቸርነቱ ብዛት በመታገሡ ለአንተ በመራራቁ እግዚአብሔርን አላዋቂ ልታደርው ታስባለህን ? የእግዚአብሔር ቸርነቱ አንተን ወደ ንስሐ እንዲመልስህ አታውቅምን ? ። ፬
ግን ልቡናህን እንደ ማፅናትህ ንስሐ እንደ አለመግባትህ መጠን የእግዚአብሔር ፍርዱ ለሚደርስብህ ቀን መቅሠፍትን ታከማቻለህ ። ፭
እርሱ በእውነተኛ ፍርዱ ለሁሉ እንደ ሥራው ይከፍለዋልና ። ኢሳ ፵፲ ። ኤር ፲፯ ፲ ። መዝ ፷፪ ፲፪ ። ፮

ክፍል ፪ ፡ ስለ ምእመናንና ስለ ከሐድያን ።

በበጎ ምግባር ፀንተው ለሚታገሡና ክብርን ምስጋናን ለሚሹ እሱም የዘለዓለም ሕይወትን ይሰጣቸዋል ። ይሁ ፳፩ ። ፯
ለሚክዱ እውነትን ለሚለውጡ ዓመፅን ለሚወዱ ሰዎች ዋጋቸው መቅሠፍትና ጥፋት ነው ። ኢሳ ፫ ፲፩ ። ፪ ተሰ ፪ ፲፪ ። ፰

፱ ወቍጥዐ ወገዐር ወምንዳቤ ለነፍሰ ኵሉ ሰብእ ዘእ
ኩይ ምግባሩ እመኒ አይሁዳዊ ወእመኒ አረማዊ ።
፲ ክብር ወስብሐት ወሰላም ለኵሉ ዘሠናይ ምግባሩ
እመኒ አይሁዳዊ ወእመኒ አረማዊ ።

፲፩ እስመ ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጸ ሰብእ ።

፲፪ እስመ ኵሎሙ እለ ፈድፈደ እምሕግ አበሳሆሙ
ፈድፈደ እምሕግ ኵነኔሆሙ ወኵሎሙ እለ ዘእንበለ
ሕግ አበሳሆሙ ዘእንበለ ሕግ ኵነኔሆሙ ።

ክፍል ፰፡ በእንተ እለ ይፈቅዱ
ይጽደቁ በአዕምሮ መጻሕፍት ።

፲፫ በኑ በአዕምኦ መጻሕፍት ይጸድቁ በቅድመ እግዚአ
ብሔር አኮኑ ዳእሙ በገቢሮቱ ይጸድቁ ።

፲፬ አሕዛብኒ እለ አልቦሙ ሕግ ይሠርዑ ሎሙ ሕገ
ወየሐግጉ ሎሙ ለሊሆሙ ወይገብሩ ዘበሕጎሙ ።

፲፭ ወያሬእዩ ገቢረ ሕግ እንዘ ጽሑፍ ውእቱ ውስተ
ልቦሙ ወይትዐወቅ እምግባሮሙ ወያርሰሐስሆሙ
ወይቀልዮሙ ልበሙ ።
፲፮ ወየአምሩ ከመ አልበ ዘይብሉ ወዘይወቅሱ አመ
የሐትቶሙ እግዚአብሔር ለእጓለ እመሕያው ዘየሐ
ብኡ ወዘይከብቱ በከመ መሀርኩ በእንተ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።

ክፍል ፱፡ በእንተ ዘለባዕድ ይሜህር ወለሊሁ ኢይገብር ።

፲፯ ወሰበ አንተ አይሁዳዊ ዘተዐርፍ በኦሪትከ ወትትሜ
ካሕ በእግዚአብሔር ።
፲፰ ወተአምር ፈቃዶ ወትፈልጥ ዘይኄይስ ወምሁር
አንተ ኦሪተ ።
፲፱ ወትትአመን በርእስከ ከመ አንተ መርሐሙ ለዕዉ
ራን ወብርሃኖሙ ለእለ ውስተ ጽልመት ።
፳ ወመጥበቢሆሙ ለዐብዳን ወመምህሮሙ ለሕፃናት
ወትትሜሰል ጻድቀ ወተአምር ሕገ ኦሪት በዘት
ጸድቅ ።
፳፩ ወእፎኑ እንከ ዘኢትሜህር ርእሰከ ዘለባዕድ ትሜ
ሀር፡ ኢትስርቁ ትብል ወለሊከ ትሰርቅ ።

፳፪ ኢትዘምዉ ትብል ወለሊከ ትዜሙ ወተሐውር ኀበ
ብእሲተ ብእሲ ወታስቈርር ጣዖተ ወለሊከ ትሰርቅ
ቤተ መቅደስ ።

፳፫ ወትትሜካሕ በኦሪት ወለሊከ ዐላዊሃ ለኦሪት ወታስ
ተሐቅሮ ለእግዚአብሔር ።

አይሁዳዊም ቢሆን አረማዊም ቢሆን ሥራው ክፉ ፱
ለሆነ ሰው ሁሉ ዋጋው ቍጣ ጩኸት ጭንቀት ነው ።
አይሁዳዊም ቢሆን አረማዊም ቢሆን ሥራው መል ፲
ካም ለሆነ ሁሉ ዋጋው ክብር ጌትነት ዕረፍት ነው ።
፩ ተሰ ፩ ፺ ።
እግዚአብሔር ለሰው ፊት አያዳላምና ። ግብ ሐዋ ፲፩
፲ ፴፬ ። ፩ ጴጥ ፩ ፲፯ ።
በደላቸው ከሕግ ውጭ የሆነ ሁሉ ሕግ ከማፍረሳ ፲፪
ቸው የተነሣ ቅጣታቸው የፀና ይሆናልና፣ ሕግን ባለ
ማወቅ የበደሉ ሁሉ ሕጉን ባለማወቃቸው ይፈረድ
ባቸዋል ።

ክፍል ፰፡ መጻሕፍትን በማዳመጥ
ብቻ እንጸድቃለን ስለሚሉ ሰዎች ።

በውኑ መጻሕፍትን በመስማት ብቻ በእግዚአብሔር ፲፫
ፊት ይጸድቃሉ ? መጻሕፍት ያዘዙትን በመሥራት
እንጂ ዘዳግ ፲፫ ፲፪-፴ ። ሕዝቅ ፳ ፲፩ ። ማቴ ፺ ፳፩ ።
ሕግ የሌላቸው አሕዛብ ስንኳን ሕግ ይሠራሉ ራሳ ፲፬
ቸው ሕግ ያወጣሉ በሕጋቸው የታዘዘውንም ያደር
ጋሉ ። ግብ ሐዋ ፲ ፴፭ ።
በልባቸው የተጻፈ ስለሆነ ሕግ መፈጸምን ያሳያሉ ፲፭
ከሥራቸው የተነሣ ይገለጣል ልባቸውም ይዘልፉቸ
ዋል ይፈርድባቸዋል ።
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም እንዳስተማርኩ እግዚአብ ፲፮
ሔር ሰዎችን በልባቸው የሠሩትን የሸሸጉትን በመ
ረመራቸው ጊዜ የሚናገሩት የሚመልሱት እንደሌ
ላቸው ያውቃሉ ። መክ ፲፪ ፲፬ ። ማቴ ፳፭ ፴፩ ።

ክፍል ፱፡ ለሌላ ኢያስተማረ ለራሱ ስለማያደርግ ሰው ።

አንተ አይሁዳዊ በሕግ ፀንተህ የምትኖር በእግዚአ ፲፯
ብሔር የምትመካ ከሆንክ ።
ፈቃዱን የምታውቅ መልካሙን የምትለይ ኦሪትንም ፲፰
የተማርክ ከሆንክ ።
አንተ የዕውሮች መሪ በጨለማም ላሉት ብርሃን እንደ ፲፱
ሆንክ በራስህ የምትታመን ከሆነክ ። ማቴ ፲፭ ፲፬ ።
ሰነፎችን የምታለብም ሕፃናትን የምታስተምር ጻድቅ ፳
የምትመስል የምትከብርበትን የኦሪትን ሕግ የምታ
ውቅ ከሆንክ ።
እንግዲህ ራስህን የማታስተምር ሌላውን አስተምራ ፳፩
ለሁ የምትል ለምንድ ነው ? አትስረቅ ትላለህ አንተ
ራስህ ትሰርቃለህ ። ሚል ፫ ፰ ። ማቴ ፳፫ ፫ ።
አትሰስኑ ትላለህ አንተ ራስህ ትሰስናለህ ወደ ጐል ፳፪
ማሳ ሚስትም ትሄዳለህ፡ጣዖትን ትንቃለህ አንተ ቤተ
መቅደስን ትበረብራለህ ። መዝ ፶ ፲፮-፳፫ ። ማቴ
፳፫ ፫-፱ ።
በኦሪት ትመካለህ ግን አንተው ራስህ ኦሪትን ትሽራ ፳፫
ለህ ፣ እግዚአብሔርንም ትንቀዋለህ ታቃልለዋለህ ።

ክፍል ፲ ። በእንተ እለ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ።

፳፬ ወናሁ በእንቲአክሙ ይጸርፉ አሕዛብ ላዕለ ስመ እግ
ዚአብሔር በከመ ጽሑፍ ።

፳፭ ግዝረትሰ ትበቍዐከ ለእመ ገበርከ ሕገገ ኦሪት ፡ ወለ
እመ ኢገበርከ ሕገገ ኦሪት ግዝረትከ ቍልፈተ ትከ
ውነከ ።

፳፮ ወለእመሰ እንዘ ቈላፍ አንተ ወዐቀብከ ሕገገ ኦሪት
ቍልፈትከ ግዝረተ ትከውነከ ።

፳፯ ወይኴይሰከ ትንበር ቍልፈትከ እንተ ተፈጥረት ምስ
ሌከ እምትትገዘር ወትዕሉ ሕገ ኦሪት ወይኄይስ
እምኔከ እምግዙር ዘተዓሉ ሕገ ኦሪት ዝኩ ቈላፍ
ዘይገብር ሕገ ኦሪት ።

፳፰ በኑ ለዐይነ ሰብእ ይትየሀዱ ወበኑ ለአድልዎ ይትግ
ዘሩ አከኑ በክዱን ይትየሀዱ ።

፳፱ ወግዝረትሰ ግዝረተ ጽላሴ ልብ በመንፈስ ወአኮ በት
ምህርተ መጽሐፍ ከመ ትትአከዮት በኀበ እግዚአ
ብሔር እምትትአከዮት በኀበ እጓለ እመሕያው ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ ተስእሎ በእንተ ረባኀ
ተዋሕዶ ወግዝረት እንበለ ሃይማኖት ።

፩ ምንትኑ እንከ ረባኁ ለተይሁዶ ወምንትኑ ሥላጤሃ
ለግዝረት ።

፪ ብዙኅ በኵሉ ምግባር ወቅድመ ውእቱ ተአምኖ
በቃለ እግዚአብሔር ።

፫ ወእመኒበ እለ ኢየአምኑ ኢአሚነ ዚአሆሙኑ ይከ
ልእ ባዕደ ከመ ኢይእመን በእግዚአብሔር ሐሰ ።

፬ እስመ እግዚአብሔር ጻድቅ ወኵሉ ሰብእ ሐሳዊ
እስመ ከመዝ ይብል መጽሐፍ ከመ ትጽደቅ በነቢ
ብከ ወትማዕ በኵነኔከ ።

፭ ወእመሰ በዓመፃ ዚአየኑ ይቀውም ጽድቀ እግዚአ
ብሔር ምንተ እንከ ንብል ይዔምፅኑ እግዚአብሔር
ሶበ ያመጽእ መቅሠፍተ ላዕለ ሰብእ ሐሰ ፡ ወዘኒ
እነብብ ሕገ ሰብእ እነብብ ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ኰንኖቱ ዓለመ ።

፮ ወእፎኑመ እንከ ይኴንን እግዚአብሔር ዓለመ ።

፯ ወእመሰ ጽድቅ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ወበሐሰተ
ዚአየ ተዐውቀ ዕበዩ ወስብሐቲሁ ፡ ለምንት እንከ
ይኴንነኒ ከመ ኃጥእ ።

ክፍል ፲ ፡ የእግዚአብሔርን ስም ስለሚነቅፉ ሰዎች ።

እነሆ እንደተጻፈ በእናንተ ምክንያት አሕዛብ የእግ ፳፬
ዚአብሔርን ስም ይነቅፋሉ ። ኢሳ ፶፪ ፭ ። ሕዝ ፴፮
፳-፳፫ ። ፩ ጢሞ ፮ ፩ ።
የኦሪትን ሕግ ብትፈጽም ግዝረት ትጠቅምህ ነበር ፳፭
የኦሪትን ሕግ ባትፈጽም ግን ግዝረትህ አለመገዘር
ትሆንብሃለች ። ኤር ፬ ፬ ። ፱ ፳፭-፳፮ ።
አንተ ሳትገዘር የኦሪትን ሕግ ከጠበቅህ አለመገዘርህ ፳፮
መገዘር ትሆንልሃለች ። ገላ ፭ ፮ ።
ተገዝረህ የኦሪትን ሕግ ከምታፈርስ በተፈጥሮ ያገ ፳፯
ኘኸት ቆዳህ አብራህ ብትኖር ይሻልሃል ፡ የኦሪትን
ሕግ የምታፈርስ አንተ ከግዙሩ የኦሪትን ሕግ የሚ
ሠራ ያልተገዘረ አረመኔ ካንተ ይሻላል ።
በውኑ ለሰው ይምሰል ለታይታ ያምናሉ ? ለሰው ፳፰
ፊትስ ብሎ ይገዘራሉን ? ማመንማ በሥዉር ያምኑ
የለምን ? ። ዮሐ ፰ ፴፱ ።
ግዝረት ማለትስ በመንፈስ ቅዱስ የልብን ሸንኰፍ ፳፱
መቍረጥ ነው መጽሐፍ እንዲህ ይላል በማለት አይደ
ለም ፡ በሰው ዘንድ ከምትመሰገን ይልቅ በእግዚአ
ብሔር ዘንድ እንድትመሰገን ። ዘዳግ ፴ ፮ ። ቈ. ፪ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ያለ ሃይማኖት የሚደረግ ግዝረትና
አማኒ መባል ጥቅም የሌለው መሆኑን ለማስረዳት ጥያቄ ።

አይሁዳዊ መባል ጥቅሙ ምንድር ነው ? የግዝረትስ ፩
ግዳጅ መፈጸሚያ ምንድር ነው ? ።
ምግባር በሁሉ ብዙ ነው ፡ ግን ከእሱ አስቀድሞ በእ ፪
ግዚአብሔር ቃል ማመን ነው ። ምዕ ፱ ፬ ። ዘዳግ ፬
፯-፰ ። መዝ ፻፵፯ ፲፱-፳ ።
የማያምኑ ቢኖሩስ የነሱ አለማመን ሌላውን በእግዚ ፫
አብሔር እንዳያምን ይከለክላልን ? አይከለክልም ።
እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ሰው ሁሉ ግን ሐሰተኛ ፬
ነውና ፡ መጽሐፍ "በነገርህ እንድትረታ በፍርድህ
እንድታሸንፍ" ብሎአልና ። ዮሐ ፫ ፴፫ ። ቲቶ ፩ ፪ ።
መዝ ፶፩ ፡ ፬ ፡ ፻፲፮ ፡ ፲፩ ። ፳፪ ፡ ፲ ።
በእኔ ኃጢአት የእግዚአብሔር ጽድቅ የሚፀና ከሆነ ፭
ምን እንላለን? እግዚአብሔር በሰው ላይ ቅጣትን ቢያ
መጣ ይበድላል ማለት ነውን ? አይባልም ፡ የምናገረ
ውን በሰው ልማድ እናገራለሁ ። ገላ ፫ ፲፭ ።

ክፍል ፲፪ ፡ በዓለም ስለ መፍረዱ ።

እንዲህማ ከሆነ እግዚአብሔር ዓለምን እንደምን ፮
ያስተዳድረዋል ? ። ዘፍ ፲፰ ፳፭ ። መዝ ፱ ፰ ።
የእግዚአብሔር ቃልስ እውነት ከሆነ በኔ ሐሰተኛነ ፯
ትም ክብሩ ገናናነቱ ከታወቀ ፤ እንግዲህ እኔን እንደ
ኃጢአተኛ ለምን ይፈርድብኛል ? ።

፰ በኑ እንጋ ንሕነ ዘከመ ይጸርፉ ላዕሌነ እለ ይጸርፉ
ወይትሐዘቡነ ከመ ንሕነ ንብል ንግበር እኩየ ከመ
ንርከብ ሠናየ ወሎሙሰ ጽኑሕ ደይኖሙ ።

፱ ምንተ እንከ ንብል ናሁ ወዳእነ ግእዝናሆሙ ለአይ
ሁዳዊ ወለአረማዊ እስመ ኵሎሙ ስሕቱ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ተኀጥአተ ጻድቅ ወጠቢብ ።

፲ በከመ ይብል መጽሐፍ አልቦ ጻድቅ ወአልቦ ጠቢብ።

፲፩ ወአልበ ዘየኀሥሥ ለእግዚአብሔር ።
፲፪ ኵሉ ዐረየ ወኀቡረ ዐለወ ፡ አልቦ ዘይገብራ ለሠና
ይት አልቦ ወኢአሐዱ ።
፲፫ ከመ መቃብር ክሡት ጐራዒቶሙ ወጓሕሉዉ በል
ሳናቲሆሙ ።
፲፬ ኆምዘ አርዌ ምድር ታሕተ ከናፍሪሆሙ መሪር አፉ
ሆሙ ወምሉእ መርገመ ።
፲፭ በሊሕ እገሪሆሙ ለክዒወ ደም ።
፲፮ ኀሣር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ።
፲፯ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም ።
፲፰ ወአልበ ፍርሃተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲ
ሆሙ ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ እለ የዐቅቡ ኦሪት ።

፲፱ ነአምር ከመ ኵሉ ዘይብል ኦሪት ለእለ ውስተ ኦሪት
ይቤሎሙ ከመ ይትፈጸም ኵሉ አፍ ወይኩን ግሩረ
ኵሉ ዓለም ለእግዚአብሔር ።

፳ እስመ ኢይጸድቅ ኵሉ ዘነፍስ በገቢረ ሕገገ ኦሪት
በቅድመ እግዚአብሔር ፡ እስመ እምኦሪት ተዐው
ቀት ኃጢአት ።
፳፩ ይእዜሰኬ አስተርአየት ጽድቀ እግዚአብሔር እንዘ
ኢይትገበር ሕገገ ኦሪት ።
፳፪ ኦሪት ወነቢያት ኮንዎ ሰማዕተ ከመ በአሚን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ይጸድቁ በኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ
እለ የአምኑ ቦቱ ።
፳፫ ኢፈለጠ ወኢሌለየ እስመ ኵሎሙ አበሱ ወኄገዩ
ወኀደጉ ስብሐተ እግዚአብሔር ።

፳፬ ወጽድቅሰኬ በከንቱ ኮነ በጸጋ ዚአሁ ረከቡ ሕይ
ወተ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፭ እስመ ወድአ እግዚአብሔር ወገብሮ ሥርየተ ለአ
ሚን በደሙ ከመ ያርኢ ጽድቆ በላዕለ እለ አበሱ
እምትካት ።
፳፮ በትዕግሥቱ ለእግዚአብሔር ወበአሆ ብሂሎቱ ከመ

በውኑ እኛ መልካም ነገር እንድናገኝ፡ ክፉ ነገር ፰
እናድርግ እንደምንል አስመስለው የሚጠረጥሩን
የሚነቅፉን ሰዎች በእኛ ላይ እንደሚናገሩት ነንን? ለኑ
ሱስ ቅጣታቸው ተዘጋጅቶላቸዋል ። ምዕ ፯ ፩-፪ ።
አይሁዳዊዉንም አረማዊዉንም ነቅፈናቸዋል ፡ እን ፱
ግዲህ ምን እንላለን ? ሁሉም በድለዋልና ።

ክፍል ፲፫ ፡ ብልህና እውነተኛ ሰው ስለ መታጣቱ ።

መጽሐፍ እንዲህ እንዳለ "ጻድቅ የለም አዋቂም ፲
የለም ።
እግዚአብሔርንም የሚሻው የለም ። መዝ ፲፬ ፩-፺፫ ፬ ። ፲፩
ሁሉ ተባብሮ በደለ መልካም ነገርን የሚያደርጋት ፲፪
የለም አይገኝም አንድ ስንኳን ቢሆን ።
ጉሮሮአቸው እንደ ተከፈተ መቃብር ነው፡ በአንደበ ፲፫
ታቸው ሸነገሉ ። መዝ ፭ ፱ ። ፻፵ ፫ ።
ከከንፈራቸው ውስጥ የእባብ መርዝ አለ ፡ አፋቸው ፲፬
መራራ ነው መርገምንም የተመላ ነው ። መዝ ፲ ፯ ።
እግራቸው ደምን ለማፍሰስ ፈጣን ነው ። ኢሳ ፶፱ ፯ ። ፲፭
በመንገዳቸው ውርደት መጕሳላት አለ ። ፲፮
የሰላምን መንገድ አያውቋትም ። ፲፯
በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም „ ። ዘፍጥ ፲፰
፳ ፲፩ ። መዝ ፴፮ ፩ ። ሉቃ ፳፫ ፵ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ኦሪትን ስለሚጠብቁ ።

ኦሪት የሚናገረው ሁሉ በኦሪት ላሉት እንደሆነ እና ፲፱
ውቃለን ፡ አንደበት ሁሉ ምላሽ እንዲያጣ ፍጥረት
ሁሉ ለእግዚአብሔር እንዲገዛ ነግሯቸዋል ። ሕዝ ፲፮
፷፫ ። ምዕ ፪ ፲፪ ። ገላ ፫ ፳፪ ።
ሰው ሁሉ የኦሪትን ሕግ በመፈጸም በእግዚአብሔር ፳
ዘንድ አይጸድቅምና ከኦሪት የተነሣ ኃጢአት ታው
ቃለችና ። መዝ ፻፵፫ ፪ ። ገላ ፪ ፲፮ ።
አሁንማ የኦሪት ሕግ ሳይሠራ የእግዚአብሔር ቸር ፳፩
ነት ተገለጠች ።
ያመኑበት ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን በእግ ፳፪
ዚአብሔር ዘንድ እንደሚጸድቁ ኦሪትና ነቢያት መሰ
ከሩለት ። ግብ ፲ ፵፫ ።
አልለየም አልነጠልም ሁሉም ፈጽመው በድለዋልና ፳፫
እግዚአብሔርንም ማመስገን ትተዋልና ። ቍ ፱ ።
፩ ነገ ፰ ፵፮ ። ገላ ፫ ፳፪-፳፫ ።
ጽድቅ ግን ያለዋጋ በርሱ ቸርነት ተገኘ በኢየሱስ ፳፬
ክርስቶስ ሕይወትን አገኙ ። ማቴ ፳ ፳፰ ። ዕብ ፱ ፲፪ ፤
፩ ጴጥ ፩ ፲፰-፲፱ ።
እግዚአብሔር በደሙ ማመንን መታረቂያ አደርጎታ ፳፭
ልና ከጥንት ጀምሮ በበደሉት ላይ ቸርነቱ ይገለጥ
ዘንድ ። ዘሌዋ ፲፮ ፲፪-፲፭ ። ኢሳ ፶፫ ፲፩ ።
እርሱ ቸር እንደሆነ ያመኑበትንም በኢየሱስ በማ ፳፮

ያእምርዎ ዮም ከመ ጻድቅ ውእቱ ወያጸድቆሙ
ለእለ የአምኑ በአሚን በኢየሱስ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ እለ ይትሜክሑ ።

፳፯ በምንትኑ እንከ ይትሜክሑ ወበአይኑ ሕግ ይገብሩ
አልቦ በዕድ ሕግ ዘእንበለ አሚን ።
፳፰ እስመ ነአምር ከመ ይጸድቅ ሰብእ በአሚን እንዘ
ኢይገብር ሕገገ ኦሪት ።
፳፱ ቦኑ ለባሕቲቶሙ ለአይሁድ እግዚአብሔር ፡ አኮኑ
ለሕዝብኒ ወለአሕዛብኒ ።

፴ እስመ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ዘያጸድቆ ለግ
ዙር በአሚን ።
፴፩ ወለዘኒ ቈላፍ በአሚን ዳእሙ ያጸድቆ ፡ ሰዐርነሁ
እንከ ሕገገ ኦሪት በእንተ አሚን ሐሰ ፡ አኮ ዘንስዕር
ሕገ አላ ንሠርዕ ።

ምዕራፍ ፬ ፡

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ አብርሃም ።

፩ ምንተ እንከ ንብል በእንተ አብርሃም አቡሆሙ ለቀ
ደምት ረከበኑ ዘንተ በምግባረ ሥጋ ።
፪ ሶበሰኬ አብርሃም በምግባሩ ጸድቀ እምከኖ ምዝጋና
ወአኮ ለመንገለ እግዚአብሔር ።

፫ ወእፎኑመ ይብል መጽሐፍ አምነ አብርሃም በእግዚ
አብሔር ወኮኖ ጽድቀ ።

፬ ወዘሰ ተቀንየ ኢይከውኖ ዐስበ ከመ ዘጸገውዎ አላ
ከመ ዘይደልዎ ።

፭ ወዘሰ ኢተቀንየ ለእመ ተአመነ በዘያጸድቆ ለኃጥእ
ይትኌለቆ ጽድቀ አሚኖቱ ።

ክፍል ፲ወ፭ በእንተ ብፁዓን ።

፮ በከመ ነገረ ዳዊት በዘያበፅዕ ሰብአ ወበዘኒ ይትኌ
ለቆ ጽድቀ በኀበ እግዚአብሔር እንዘ ኢይገብር
ሕገገ ኦሪት ።
፯ ወይቤ ብፁዓን እለ ተኃድገ ሎሙ ኃጢአቶሙ ።

፰ ወብፁዕ ብእሲ ዘኢኈለቈ ሎቱ እግዚአብሔር
ጌጋዮ ።
፱ ምንተ እንከ ገቢሮሙ ያበፅዑ ዘተገዝረኑ ዳእሙ ያበ
ፅዕ ርእሶ ወቈላፍሰ አልቦኑ ፍኖት ኀበ ያበፅዕ ፡ አኮኑ
ይቤ መጽሐፍ ጸድቀ አብርሃም ወአብፅዐ ርእሶ ።

መን እንደሚያጸድቃቸው የእግዚአብሔርን ታጋሽነ
ቱን ቸርነቱን ዛሬ ያውቁ ዘንድ ።

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ሚመኩ ።

እንግዲህ በምን ይመካሉ የትኛውስ ሕግ ይፈጽማሉ ፳፯
ያለ ሃይማኖት ሕግ የለም ፡ ፩ ቆሮ ፩ ፳፱-፴፫ ።
ሰው የኦሪትን ሥራ ሳይሠራ በሃይማኖት እንዲከብር ፳፰
እናውቃለንና ። ገላ ፪ ፲፮-፳፩ ።
በውኑ እግዚአብሔር ለአይሁድ ለብቻቸው ነውን ? ፳፱
ለሕዝብም ለአሕዛብም አይደለምን ? ። ሚል ፪ ፲ ።
፩ ቆሮ ፲፪ ፮ ።
የተገዘረውን በሃይማኖት የሚያከብረው እሱ አንዱ ፴
እግዚአብሔር ነውና ። ምዕ ፬ ፲፩-፲፪ ።
ያልተገዘረውንም በሃይማኖት ብቻ ያከብረዋል ፡ እን ፴፩
ግዲህ ስለ ሃይማኖት ኦሪትን ሻርን? አልሻርንም ሕግን
የምንሽር አይደለም እናጸናለን እንጂ ። ምዕ ፰ ፬ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፲፬ ፡ ስለ አብርሃም ።

እንግዲህ ስለ ደጋጎቹ አባት ስለ አብርሃም ምን እንላ ፩
ለን ? በሥጋ ሥራ ይህን (አባትነትን) አግኝቷልን ? ።
አብርሃም በሥራው ክብሮስ ቢሆን በተመሰገነ ነበር ፡ ፪
ከእዚግዚአብሔር የተደረገለት ነው ባልተባለም
ነበር ።
መጽሐፍ አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ ፡ ጽድቅ ፫
ሆኖ ተቈጠረለት እንደምን ይላል ? ። ዘፍ ፲፭ ፮ ፡ ገላ
፫ ፮ ። ያዕ ፪ ፳፫ ።
ያገለገለ ግን ዋጋው እንደሚገባው እንጂ በለጋስነት ፬
እንደሰጡት አይቈጠርበትም ። ምዕ ፲፩ ፮ ማቴ
፳፩ ፲፬ ።
ያላገለገለ ግን ኃጢአተኛውን በሚያጸድቀው ካመነ ፭
ማመኑ ጽድቅ ሆኖ ይቈጠርለታል ። ኢያ ፳፬ ፪ ።
ግብ ሐዋ ፲፫ ፴፱ ። ምዕ ፫ ፳፰ ።

ክፍል ፲፭ ፡ ስለ ብፁዓን ።

ዳዊት ሰውን ብፁዕ ሲል የኦሪትንም ሕግ ሳይፈጽም ፮
በእግዚአብሔር ዘንድ ጽድቅ ሆኖ እንደሚቈጠርለት
ሲያስረዳ እንደተናገረ ።
እንዲህ ብሎአል ፡ "ኃጢአታቸው የተሠረየላቸው ፯
ብፁዓን ናቸው„ ። መዝ ፴፪ ፩-፪ ።
እግዚአብሔርም በደሉን ያላሰበበት ሰው ብፁዕ ነው ። ፰

እንግዲህ ምን ሠርተው ራሳቸውን ያስመሰግናሉ የተ ፱
ገዘረ ብቻ ራሱን ብፁዕ ያሰኛልን ? ያልተገዘረሳ ራሱን
ብፁዕ የሚያሰኝበት መንገድ የለውምን ? መጽሐፍ
አብርሃም ከበረ ራሱንም አስመሰገነ ይል የለምን ? ።

፲ ወማእዜኑ ጸድቀ አብርሃም ትገዚሮኑ ወሚመ ዘእን
በለ ይትገዘር ፡ አኮኬ ተገዚሮ አላ ዘእንበለ ይትገዘር ።
፲፩ ወግዝረትሰ ማዕተበ ጽድቅ ትኩኖ ወሀቦ ኪያሃ
ትእምርተ ከመ ይትዐወቅ በላዕሌሁ ከመ በአሚን
አጽደቆ እግዚአብሔር ለአብርሃም እንዘ ኢኮነ ግዙረ
ውእተ ዕለተ ፡ ከመ ይኩን አባሆሙ ለኵሎሙ ለእለ
የአምኑ ዘእንበለ ይትገዘሩ ከመ ያእምሩ ከመ በአ
ሚን ይጸድቁ እሙንቱሂ ከመ ጸድቀ አብርሃም
በአሚን ።
፲፪ ወከመ ይኩን አባሆሙ ለግዙራን ፡ ወአኮ ለግዙራን
ለባሕቲቶሙ ፡ ወለእለሂ ዓዲ ይትልዉ አሰረ ሃይማ
ኖቱ ለአቡነ አብርሃም እንዘ ኢኮኑ ግዙራነ በከመ
ውእቱ አቡነ አብርሃም አምነ እንዘ ቈላፍ ውእቱ ።

ክፍል ፲ወ፰ ፡ በእንተ ተስፋ አብርሃም ወዘርኡ ።

፲፫ ወአኮ በእንተ ሕገገ ኦሪት ዘረከበ ተስፋ አብርሃም
ወዘርኡ ከመ ይረስ ዓለመ አላ ዳእሙ ረከበ ዘንተ
በጽድቀ ሃይማኖቱ በቃለ እግዚአብሔር ወአሚን
ቦቱ ።
፲፬ ሶበሰኬ ዘገብረ ዳእሙ ሕገገ ኦሪት ይነሥእ ተስፋ
ወይወርስ ዓለመ እምኢበቀኖ ለአብርሃም አሚኖቱ
ወእምኢረከበ ተስፋሁ ።
፲፭ እስመ ሕገገ ኦሪት መቅሠፍተ ያመጽእ ዲበ ዘሀለዎ
ወኀበ አልቦ ኦሪት ወኢሕግ አልቦ አበሳ ወኃጢአት ።
፲፮ ወበእንተዝ በአሚን ረሰየ እግዚአብሔር ጻዲቀ ከመ
ይኩን እሙነ ዘአሰፈዎ እግዚአብሔር ለአብርሃም
ወለዘርኡ ከመ ያእምሩ ከመ አኮ በገቢረ ሕገገ ኦሪት
ዘይጸድቁ ዘእንበለ ዳእሙ በአሚን ።
፲፯ በከመ አምነ አብርሃም አበ ኵልነ ዘይቤሎ እግዚአ
ብሔር እሬስየከ አባሆሙ ለብዙኃን አሕዛብ እለ የአ
ምኑ በእግዚአብሔር ዘያነሥኦሙ ለሙታን ወይሬስ
ዮሙ ለእለ ኢሀለዉ ከመ ዘሀለዉ ።
፲፰ ወተአመነ አብርሃም ከመ ይከውን አባሆሙ ለብዙ
ኃን አሕዛብ ከመ አሰፈዎ እግዚአብሔር ወይቤሎ
ከማሁ ይከውን ዘርእከ ።

ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ጽንዓ ሃይማኖቱ ለአብርሃም ።

፲፱ ወተአመነ አብርሃም ወኢናፈቀ እንዘ ይሬኢ ርእሶ
ከመ ልሂቅ ውእቱ ወከመ ነፍስተ በድን ሥጋሁ
እስመ ምእት ክረምቱ ወሳራሂ ከመ ምውት
ውእቱ ማኅፀና ።
፳ ወኢናፈቀ ወኢቀብፀ በዘአሰፈዎ እግዚአብሔር ።
፳፩ ወተአመነ በኵሉ ልቡ ከመ ይክል ገቢረ ሎቱ እግ
ዚአብሔር ወአእኰቶ ።
፳፪ ወእንበይነዝ ጽድቀ ኮኖ ።
፳፫ ወአኮ እንበይነ ባሕቲቱ ዘተጽሕፈ ዝንቱ ።

አብርሃም ምን ጊዜ ከበረ? ተገዝሮ ነው ወይስ ሳይ ፲
ገዘር ? ተገዝሮ አይደለም ሳይገዘር ነው እንጂ ።
ግዝረት የጽድቅ ማኅተም ትሆነው ዘንድ እሷን ምል ፲፩
ክት አድርጎ ሰጠው ፡ ያንጊዜ ሳይገዘር እግዚአብሔር
አብርሃምን በሃይማኖት እንደ አከበረው በርሱ ላይ
ይታወቅ ዘንድ ሳይገዘሩ ለሚያምኑ ሁሉ ፡ አባት ሊሆን
አብርሃም በሃይማኖት እንደከበረ እነሱም በሃይማ
ኖት እንዲከብሩ ያውቁ ዘንድ ። ዘፍ ፲፯ ፲-፲፩ ።
ሉቃ ፲፱ ፲ ። ዮሐ ፰ ፴፫ ።
የግዙራን አባት ይሆን ዘንድ ለግዙራን ለብቻቸው ፲፪
አይደለም ሳይገዘሩ የአባቶቻችን የአብርሃምን ሃይማ
ኖቱን ፍለጋ ለሚከተሉ ጭምር ነው እንጂ ፡ እርሱ
አባታችን አብርሃም ሳይገዘር እንደ አመነ ። ማቴ ፫ ፱ ።

ክፍል ፲፰ ፡ ስለ አብርሃምና ስለ ዘሩ ተስፋ ።

ዘሩ ዓለምን ይወርስ ዘንድ አብርሃም ተስፋ ያገኘ ፲፫
የኦሪትን ሥራ በመሥራት አይደለም ፡ እግዚአብሔር
ስለ ነገረው እሱንም በማመኑ በእውነተኛ ሃይማኖቱ
ይህን አገኘ እንጂ ። ዘፍ ፲፰ ፲፰ ።
የኦሪትን ሕግ የፈጸመ ብቻ ተስፋ የሚያገኝ ዓለም ፲፬
ንም የሚወርስ ቢሆንስ ኖሮ አብርሃምን ሃይማኖቱ
ባልጠቀመው ነበር ። ገላ ፫ ፲፰ ። ገላ ፫ ፳፱ ።
የኦሪትን ሕግ በአፍራሹ ላይ ቅጣትን ያመጣልና ፲፭
ኦሪት ከሌለ ሕግም ከሌለ ዕዳ በደል የለም ።
ስለዚህም እግዚአብሔር ጽድቅን አደረገ፡ እግዚአብ ፲፮
ሔር ለአብርሃምና ለዘሩ የሰጠው ተስፋ የታመነ
ይሆን ዘንድ የሚከብሩ በሃይማኖት እንጂ የኦሪትን
ሕግ በመፈጸም እንዳይደለ ያውቁ ዘንድ ። ገላ ፫ ፲፰ ።
እግዚአብሔር ሙታንን በሚያስነሣባቸው የሌሉትን ፲፯
እንዳሉ በሚያደርጋቸው በእግዚአብሔር ለሚያምኑ
ለብዙዎች አሕዛብ አባት አደርግሃለሁ ያለውን ቃል
የሁላችን አባት አብርሃም እንዳመነ ። ዘፍ ፲፯ ፭ ።
ዘርህ እንዲሁ ይሆናል ብሎ እግዚአብሔር ተስፋ ፲፰
እንደሰጠው የብዙዎች አባት እንደሚሆን አብርሃም
አመነ ። ዘፍ ፲፭ ፭ ።

ክፍል ፲፱ ፡ ስለ አብርሃም ሃይማኖት ፍጹምነት ።

አብርሃም ራሱን እንደአረጀ አካሉም ሙቀት ልም ፲፱
ላሜ እንደተለየው ሳራም ማኅፀኗ እንደ ደረቀ ሲያ
ውቅ አመነ አልተጠራጠረም ። ዘፍ ፲፯ ፲፯ ።
አልተጠራጠረም እግዚአብሔር በአናገረለት ተስ ፳
ፋም ይቀራል አላለም ። ዕብ ፲፩ ፯-፲፩ ።
እግዚአብሔር ሊያደርግለት እንደሚችል በፍጹም ፳፩
ልቡ አምኖ አመሰገነው ። መዝ ፻፲፭ ፫ ። ኢሳ ፶፱ ፩ ።
ስለዚህም ጽድቅ ሆኖ ተቈጠረለት ። ቀኖ ፫ ። ፳፪
ይህ የተጻፈ ስለርሱ ብቻ አይደለም ። ምዕ ፲፭ ፬ ። ፳፫

፳፬ አከኑ በእንቲአነሂ እለ አመነ በዘአንሥኦ ለእግዚእነ
እሙታን ።
፳፭ ዘተሰቅለ በእንተ ኃጢአትነ ወተንሥአ ከመ ያንሥ
አነ ወከመ ያጽድቀነ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ጽድቀ ሃይማኖት ።

፩ ጽደቁ እንከ በአሚን ወንርከብ ሰላመ በኀበ እግዚአ
ብሔር በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፪ ዘበእንቲአሁ ተመራሕነ በሃይማኖት ውስተ ዛቲ
ጸጋሁ እንተ ባቲ ቆምነ ወውእቱ ምክሕነ ወበቲ
ንሴፎ ስብሐተ እግዚአብሔር ።

፫ ወአኮ በባሕቲታ ዓዲ ንትሜከሕ በሕማምነሂ እስመ
ነአምር ከመ ሕማም ይፌጽም ትዕግሥተ ላዕሌነ ።

፬ ወትዕግሥትሰ መከራ ወበመከራ ይትረከብ ተስፋ ።
፭ ወተስፋኒ ኢያስተኀፍር እስመ ፍቅረ እግዚአብሔር
መልአ ውስተ ልብነ በመንፈስ ቅዱስ ዘወሀበነ ።

ክፍል ፰ወ፩ ፡ በእንተ ምጽአተ ክርስቶስ ።

፮ ክርስቶስኒ መጽአ በዕድሜሁ ይሙት በእንተ ኃጢ
አትነ እንዘ ኃጥአን ንሕነ ።
፯ እንበይነ እኩያንሰ እምዕፁብ ጥቀ ኢይትረከብ ዘይ
ትሀበል ይሙት፡ ወእንበይነ ኄራንሰ እንዳዒ እንጋ
ለእመቦ ዘይትረከብ ዘያጠብዕ ይሙት ።
፰ ናሁ ርእዩ መጠነ አፍቀረነ እግዚአብሔር እንዘ ኃጥ
አን ንሕነ ክርስቶስ ሞተ በእንቲአነ ።

፱ እፎ እንከ ፈድፋደ ለእመ ጸደቅነ ያነጽሐነ በደሙ
ወያድኅነነ እመንሱት ዘይመጽእ ።

፲ ወሶበ እንዘ ፀሩ ንሕነ ለእግዚአብሔር ተሠሃለነ
በሞተ ወልዱ እፎ እንከ ይሠሀለነ ፈድፋደ ወእም
ከመ ተዓረቀነ ወተሠሀለነ ያሕይወነ በሕይወተ
ወልዱ ።
፲፩ አኮ በእንተ ዝንቱ ባሕቲቱ ዓዲ ንትሜካሕ በኀበ እግ
ዚአብሔር በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘበ
እንቲአሁ ረከብነ ሣህሎ ።

ክፍል ፰ወ፪ ፡ በእንተ ኃጢአት ዘበአት ውስተ ዓለም ።

፲፪ ወበእንተዝ በከመ በጌጋየ አሐዱ ብእሲ በአት ኃጢ
አት ውስተ ዓለም በእንተ ይእቲ ኃጢአት መጽአ ሞት
ላዕለ ኵሉ ሰብእ ወተኰለቈት ኃጢአት ላዕለ ኵሉ ።

ጌታችን ከሙታን ለይቶ ባስነሣው ላመንና ስለኛም ፳፬
ነው እንጂ ። ግብ ሐዋ ፪ ፳፬ ።
ስለ ኃጢአታችን የተሰቀለውን ሊያስነሣን ሊያከ ፳፭
ብረን የተነሣውን ። ኢሳ ፶፫ ፬-፭ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፰ ፡ በሃይማኖት ስለሚገኘው ክብር ።

እንግዲህ በሃይማኖት ከበሩ በእግዚአብሔር ዘን ፩
ድም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰዉነት ዕርቅን
እናግኝ ። ኢሳ ፶፫ ፭ ። ዮሐ ፲፯ ፲፫ ።
ቤዛ ስለሆነ በሃይማኖት ወደ ጸናንበት ወደዚች ወደ ፪
ልጅነት የደረስንበት መመኪያችንም እሱ ነው ፡ በል
ጅነት እግዚአብሔር የሚሰጠንን ክብር ተስፋ እናደ
ርጋለን ። ኤፌ ፫ ፲፪ ።
የምንመካ በልጅነት ብቻ አይደለም በመከራችንም ፫
ደግሞ እንመካለን እንጂ መከራ በኛ ላይ ትዕግሥ
ትን ፍጹም እንደሚያደርገው እናውቃለንና ።
ትዕግሥት ፈተና ነው በፈተናም ተስፋ ይገኛል ። ፬
ተስፋም አያሳፍርም በሰጠን በመንፈስ ቅዱስ የእግ ፭
ዚአብሔር ፍቅር በልቡናችን መልቶአልና ። ፊል ፩
፳ ። ዕብ ፮ ፲፰-፲፱ ።

ክፍል ፰፩ ፡ ስለ ክርስቶስ መምጣት ።

እኛ ኃጢአተኞች ስንሆን በኃጢአታችን ምክንያት ፮
ይሞት ዘንድ ክርስቶስ በቀጠሮው መጣ ።
ስለ ክፉዎችማ ሊሞት የሚደፍር በጭንቅ እንኳ ፯
ቢሆን የሚሞት አይገኝም ስለ ደጋጉ ሰዎች፡ ሊሞት
የሚደፍር እንዳለ እንጃ ። ዮሐ ፲፭ ፳፫ ።
አሁን እግዚአብሔር እንደወደደን እነሆ እዩ ፡ እኛ ፰
ኃጢአተኞች ስንሆን ክርስቶስ ስለኛ ሞተ ። ዮሐ ፫
፲፮-፳፩ ። ፩ ጴጥ ፫ ፲፰ ።
ጻድቃን ከሆንማ እንዴት በደሙ እጅግ ያነፃን ! ፱
ከሚመጣው መከራስ እንደምን ያድነን ይሆን ? ።
ምዕ ፩ ፲፰ ። ፲፱ ፪-፰ ።
እኛ የእግዚአብሔር ጠላቶቹ ስንሆን በልጁ ሞት ፲
ይቅር ካለን እንደምን እጅግ ይቅር ይለን ይሆን ?
ይቅር ብሎ ከታረቀንም በልጁ ሕይወትነት ያድነ
ናል ። ምዕ ፰ ፯ ። ፪ ቆሮ ፭ ፲፰ ። ዮሐ ፲፬ ፲፱ ።
በዚህ ብቻ አይደለም ስለ ቤዛነቱ ይቅርታውን ባገኘ ፲፩
ንበት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም በእግዚአብ
ሔር ዘንድ እንመካለን እንጂ ።

ክፍል ፰፪ ፡ ወደ ዓለም ስለ ገባችው ኃጢአት ።

ስለዚህም በአንድ ሰው በደል ምክንያት ኃጢአት ፲፪
ወደ ዓለም እንደ ገባች ስለዚችም ኃጢአት በሰው
ሁሉ ላይ ሞት መጣ ፡ ኃጢአት በሁሉ ላይ ተቈ
ጠረች ። ምዕ ፮ ፳፫ ። ዘፍ ፪ ፲፯ ።

፲፫ እስከ አመ መጽአት ኦሪት ሀለወት ኃጢአት ውስተ ዓለም እንዘ ኢትትዐወቅ ምንት ይእቲ እስመ ኢት ትኌለቍ ኃጢአት እስመ ዓዲሁ ኢመጽአ ውእተ አሚረ ሕገገ ኦሪት ።

፲፬ ወበሕቱ ኰነኖሙ ሞት እምአዳም እስከ ሙሴ ለእለሂ አበሱ ወለእለሂ ኢአበሱ በእንተ ይእቲ ኃጢአቱ ለአዳም እስመ ኵሉ በአምሳለ አዳም ተፈጥረ እስመ አዳም አምሳሉ ውእቱ ለዘሀለዎ ይምጻእ ።

፲፭ ወበሕቱ አኮ በአምጣነ ጌጋይነ ዘኮነነ ሐሳበ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወሰበ በጌጋየ አሐዱ ብእሲ ሞቱ ብዙኃን እፎ እንከ ፈድፋደ በጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወበሀብቱ ዘጸገወነ በእንተ አሐዱ ብእሲ ዘውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ይፈደፍድ ሕይወት ላዕለ ብዙኃን ።

፲፮ ወአኮ በአምጣነ ኃጢአቱ ለአሐዱ ብእሲ ዘኮነነ ሐሳበ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ወሰበ ኵነኔ ኃጢአት እምላዕለ አሐዱ ብእሲ ወጺአ ኵሉ ተቀሥፈ ባቲ እፎ እንከ ፈደፋደ ያነጽሐነ ጸጋሁ እምጌጋይነ ወይሁበነ ሕይወተ ዘለዓለም ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሕይወት ዘኮነት በክርስቶስ ።

፲፯ ወሰበ ኃጢአቱ ለአሐዱ ብእሲ አንገሠቶ ለሞት ወበ አበሳ አሐዱ ብእሲ ቀነየነ ሞት እፎ እንከ ጸጋሁ ለአሐዱ ብእሲ ኢየሱስ ክርስቶስ ወሀብቱ ያጸድቀነ ወያነግሦ ለነ ለሕይወት ዘለዓለም ።

፲፰ ወበከመ በጌጋየ አሐዱ ብእሲ ተኰነነ ኵሉ ዓለም ከማሁ ካዕበ በጽድቀ አሐዱ ብእሲ ይጸድቅ ኵሉ እጓለ እመሕያው ።

፲፱ ወበከመ በእንተ ዐሊወ አሐዱ ብእሲ ብዙኃን ኮኑ ኃጥአነ ከማሁ ካዕበ በተአዝዞቱ ለአሐዱ ብእሲ ብዙ ኃን ኮኑ ጻድቃነ ።

፳ ኦሪትሰኬ ለምክንያት መጽአት ወተበውአት ከመ ታብዝኃ ለኃጢአት ወኀበ በዝኃት ኃጢአት ሀየ ፈድፈደት ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ።

፳፩ ወበከመ አንገሠቶ ኃጢአት ለሞት ከማሁ ታነግሦ ለጽድቅ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ውስተ ሕይወት ዘለ ዓለም በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ጥምቀትን ።

፩ ምንተ እንከ ንብል ንግበርኑ ኃጢአተ ከመ ይፈድ ፍድ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ፡ ሐሰ ።

ኦሪት እስከመጣች ድረስ ኃጢአት ምን እንደሆ ፲፫
ነች ሳትታወቅ በዓለም ውስጥ ነበረች ፡ ኃጢአት ምን
እንደሆነች አትቈጠርም ነበርና ያንጊዜ የኦሪት ሕግ
ገና አልመጣም ነበርና ። ምዕ ፬ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፫ ፬ ።
በዚች በአዳም ኃጢአት ምክንያት ከአዳም እስከ ሙሴ ፲፬
የበደሉትንም ያልበደሉትንም ሞት ገዛቸው ፡ ሁሉ
በአዳም መልክ ተፈጥሮአልና አዳም ይመጣ ዘንድ
ላለው አምሳሉ ነውና ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፳፩-፳፪ ።
ነገር ግን የእግዚአብሔር ጸጋው በበደላችን መጠን ፲፭
የሆነብን አይደለም በአንድ ሰው በደል ብዙዎቹ
ከሞቱ በእግዚአብሔር ጸጋ በአንዱ ሰው በኢየሱስ
ክርስቶስ ቤዛነት በሰጠን ሀብቱ በብዙዎች ላይ እን
ዴት ሕይወት ይበዛ ይሆን ! ። ኢሳ ፶፫ ፲፩ ። ፩ ቆሮ
፲፭ ፳፪ ። ዮሐ ፩ ፲፮-፲፯ ። ዕብ ፱ ፳፰ ።
የእግዚአብሔር የጸጋው ግምገማ በአንዱ ሰው ኀጢ ፲፮
አት ልክ የሆነብን አይደለም ፡ ኃጢአት ያመጣቻት
ፍርድ ካንድ ሰው ወጥታ ሰው ሁሉ ከተቀጣበት ቸር
ነቱማ ከበደላችን ምንኛ አጅግ ያድነን ይሆን ! የዘላ
ለምንስ ሕይወት እንዴት ይሰጠን ይሆን ! ።

ክፍል ፳፫ ፡ በክርስቶስ ስለተገኘችው ሕይወት ።

ያንዱ አዳም ኃጢአት ሞትን ካሠለጠነችው በአ ፲፯
ንድ ሰው (አዳም) በደልም ሞት ከገዛን ያንዱ ሰው
የኢየሱስ ክርስቶስ ቸርነትና ስጦታውማ እንዴት
አጅግ ያከብረን ይሆን ! የዘለዓለም ሕይወትንስ ምንኛ
ያበዛልን ይሆን ! ።
በአንድ ሰው (አዳም) በደል ምክንያት ዓለም ሁሉ ፲፰
እንደ ተፈረደበት እንዲሁ ደግሞ በአንዱ ሰው በኢ
የሱስ ክርስቶስ ቸርነት ሰው ሁሉ ይጸድቃል ። ፩ ቆሮ
፲፭ ፳፪ ። ዮሐ ፲፪ ፴፪ ።
በአንድ ሰው አለመታዘዝ ብዙዎች ኃጢአተኞች ፲፱
እንደሆኑ እንዲሁ ደግሞ በአንዱ ሰው በኢየሱስ
ክርስቶስ መታዘዝ ብዙዎች ጻድቃን ሆኑ ። ኢሳ ፶፫
፲፩ ። ፊል ፪ ፰ ።
ኦሪትስ ለምክንያት መጣች ፡ ኃጢአትንም ታበዛት ፳
ዘንድ ተላለፈች ኃጢአት ከበዛችበት ከዚያች የእግ
ዚአብሔር ጸጋ በዛች ። ገላ ፫ ፲፱ ። ሉቃ ፯ ፵፯ ።
፩ ጢሞ ፩ ፲፬ ።
ኃጢአት ሞትን እንደአሠለጠነችው እንዲሁ በጌታ ፳፩
ችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት የእግዚአብሔር ቸር
ነት ጽድቅን ለዘለዓለም ሕይወት ታሠለጥነዋለች ።
ቍ ፲፯ ። ምዕ ፮ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፳፬ ፡ ስለ ተጠመቁ ።

እንግዲህ ምን እንላለን ? የእግዚአብሔር ጸጋ እንዲ ፩
በዛ ኃጢአት እንሥራ ? ፡ አንልም ። ምዕ ፫ ፭ - ፰ ።

፪ አኮኑ ወዳእነ ሞትነ እምኃጢአትነ እፎ እንከ ንክል
ሐይወ ባቲ ።
፫ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ኵልክሙ ከመ እለ ተጠመ
ቅነ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተ ሞቱ ተጠ
መቅነ ።
፬ ወተቀበርነ ምስሌሁ ውስተ ጥምቀት በሞቱ ከመ
በከመ ውእቱ ክርስቶስ ተንሥአ እሙታን በስብሐተ
አቡሁ ከማሁ ንሕነኒ ናንሶሱ ውስተ ሐዳስ ሕይወት ።

፭ ወእመሰኬ ተመሰልናሁ በሞቱ ንትሜሰሎ በሕይ
ወቱሂ ።
፮ ወዘንተ ባሕቱ አእምሩ ከመ ብሉይ ብእሲነ ውእቱ
ዘተሰቅለ ምስሌሁ ከመ ይሥዓሮ ለነፍስተ ኃጢአት
ወኢይገብእ ዳግመ ይትቀነይ ለኃጢአት ።

፯ እስመ ዘሞተሰ ድኅነ እምገቢረ ኃጢአት ።

<u>ክፍል ፳ወ፫፡ በእንተ እለ ይትሜሰልዎ ለክርስቶስ ።</u>

፰ ወእምከመሰ ሞትነ ምስሌሁ ለክርስቶስ ንትአመን
ከመሂ ነሐዩ ምስሌሁ ።
፱ ተአምሩ ከመ ተንሥአ ክርስቶስ እምውታን ወኢይ
መውት እንከ ዳግመ ወኢይረክቦ እንከ ሞት ።

፲ ወዘኒ ሞተ ምዕረ ሞተ ወበሞቱ ሠዐራ ለኃጢአት ፥
ወዘኒ ሐይወ ለእግዚአብሔር ሐይወ ።

፲፩ ወከማሁ አንትሙኒ ረስዩ ርእሰክሙ ምውታነ ለኃ
ጢአት ወሕያዋነ ኵሉ ለፈቃደ እግዚአብሔር በእ
ንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፪ ወኢታንግሥዋ ለኃጢአት ላዕለ ዝንቱ ሥጋክሙ
ወነፍስትክሙ መዋቲ ወኢትበልዎ አሆ ለፍትወቱ ።

፲፫ ወኢትረስይዎ ለነፍስትክሙ ንዋየ ሐቅል ለዐመፃ
ወለኃጢአት አላ ረስዩ ርእሰክሙ ለእግዚአብሔር
ከመ ዘተንሥአ እምውታን ወለነፍስትክሙ ለእግዚ
አብሔር ንዋየ ሐቅል ለጽድቅ ።
፲፬ ወኃጢአትሰ ኢትኴንነክሙ እንከ እስመ ወፃእክሙ
እምገቢረ ሕገገ ኦሪት ወገባእክሙ ውስተ ጸጋ እግዚ
አብሔር ።

<u>ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ ምሥጢረ ተአዝዞ ።</u>

፲፭ ምንተ እንከ ንብል ንግበርኑ ኃጢአተ እስመ ወፃእነ
እምገቢረ ሕገገ ኦሪት ወገባእነ ውስተ ጸጋ እግዚአ
አብሔር ፡ ሐሰ ።

፲፮ ወኢተአምሩኑ ከመ ለዘተአዘዝክሙ ወለዘሂ አሆ

ከኃጢአታችንማ ፈጽሞ ተለይተን የለም ! እንዴት ፪
ዳግመኛ በእሷ ጸንተን እንኖራለን ! ። ገላ ፮ ፲፬ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የተጠመቅን ሁላችን ፫
በሞቱ እንደተጠመቅን ሁላችሁ ይህን ብቻ ዕወቁ ።
ገላ ፫ ፳፫ ። ቈላ ፪ ፲፪ ።
በሞቱም ከርሱ ጋር ወደ ጥምቀት ገባን እሱ ክር ፬
ስቶስ በአባቱ ጌትነት ከሙታን እንደ ተነሣ እንዲሁ
እኛም በአዲሱ ሕይወት እንኖራለን ። ፩ ቆሮ ፲፭
፳፱ ። ፩ ጴጥ ፫ ፳፩ ። ፪ ቆሮ ፭ ፲፯ ።
በሞቱም ከመሰልነው በሕይወቱም እንመስለዋለን ። ፭
ፊል ፫ ፲-፲፩ ። ፪ ጢሞ ፪ ፲፩ ።
ነገር ግን የኃጢአትን ኃይል ይሽር ዘንድ ከሱ ጋር ፮
የተሰቀለው አሮጌው ሰውነታችን እንደሆነ ይህን
ዕወቁ ለኃጢአትም ይገዛ ዘንድ ዳግመኛ አይመለ
ስም ። ገላ ፭ ፳፬ ። ቈላ ፪ ፲፩ ።
የሞተስ ኃጢአትን ከመሥራት ዳነ ። ገላ ፪ ፲፱ ። ፯

<u>ክፍል ፳፭ ፡ ክርስቶስን ስለሚመስሉት ሰዎች ።</u>

ከክርስቶስ ጋር ከሞትን ከእሱም ጋር እንድንነሣ እና ፰
ምናለን ። ፪ ቆሮ ፭ ፲፩ ። ፪ ጢሞ ፪ ፲፩ ።
ክርስቶስ ከሙታን እንደተነሣ እንግዲህ ወዲህ ዳግ ፱
መኛ እንደማይሞት ሞትም እንደማያገኘው ታውቃ
ላችሁ ። ራእ ዮሐ ፩ ፲፰ ።
የሞተ አንድ ጊዜ ሞተ በሞቱም ኃጢአትን ሽራት ፲
የተነሣም ለእግዚአብሔር ተነሣ ። ኢሳ ፶፫ ፲ ። ዕብ
፱ ፳፯-፳፰ ።
እንዲሁ እናንተም ራሳችሁን ለኃጢአት የሞታችሁ ፲፩
አድርጉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአ
ብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ሕያዋን ሁኑ ። ፪ ቆሮ ፭
፲፭ ። ፩ ጴጥ ፪ ፳፬ ።
በዚህ በሚሞት ሥጋችሁና ሰውነታችሁ ኃጢአትን አታ ፲፪
ሠልጥኗት ፥ እሱ ለሥጋዊ ፈቃዱም እሺ በጂ አትበ
ሉት ። ዘፍ ፬ ፯ ። መዝ ፻፲፱ ፻፴፫ ።
ሰውነታችሁን ለዓመፅ ለኃጢአት መሣሪያ አታድር ፲፫
ጉት ፥ ከሙታን ተለይቶ እንደተነሣው ራሳችሁን ለእ
ግዚአብሔር አድርጉ እንጂ ፥ ሰውነታችሁንም ለእግ
ዚአብሔር የጽድቅ መሣሪያ አድርጉ ። ም ፲፪ ፩-፲፰ ፥
እንዲህ ከሆነ ኃጢአት አትሠለጥንባችሁም የኦሪትን ፲፬
ሕግ ከመሥራት ወጥታችሁ ወደ እግዚአብሔር ጸጋ
(ወንጌል) ተመልሳችኋልና ። ምዕ ፭ ፳ ። ፩ ዮሐ ፫ ፮ ።

<u>ክፍል ፳፮ ፡ ስለ መታዘዝ ምሥጢር ።</u>

እንግዲህ ምን እንላለን ? የኦሪትን ሕግ ከመፈጸም ፲፭
ወጥተን ወደ እግዚአብሔር ጸጋ (ወንጌል) ገብተና
ልና ኃጢአት እንሥራ እንላለን ? አንልም ። ምዕ ፭
፲፮-፳፩ ። ዮሐ ፩ ፲፮ ።
ለታዘዛችሁለት እሺ በጂ ለምትሉት እናንተ አገልጋ ፲፮

ትቤሉ አግብርቲሁ አንትሙ ወውስተ ዘኀበርክሙ
ሎቱ አቅነይክሙ ርእሰክሙ ፡ እመሂ ለኃጢአት አሆ
ትብልዋ ወኀበርክሙ ተአብሉ አግብርቲሁ አንትሙ
ትከውኑ ለሞት ፡ ወእመሂ ለጽድቅ አሆ ትብልዋ
ወኀበርክሙ ውስተ ሠናይ አግብርተ እግዚአብሔር
አንትሙ ።
፲፯ እኩት እግዚአብሔር እንዘ አግብርተ ኃጢአት አን
ትሙ ተአዘዝክሙ በኵሉ ልብክሙ ለዘተውህበ
ለክሙ አርአያሁ ለዘትትሚሀሩ ።
፲፰ ወይእዜሰ ተግዕዝክሙ እምኃጢአት ወተቀነይክሙ
ለጽድቅ ።
፲፱ ሕገ ዘሰብእ እብለክሙ እስመ ድኩም ቱስሕተ ነፍስ
ክሙ ዐቀ በከመ ቀዲሙ አቅነይክሙ ርእሰክሙ
ለኃጢአት ወለርኵስ ወለጣዖት ከማሁ ይእዜኒ አቀ
ንዩ ነፍስተክሙ ለጽድቅ ወለቅድሳት ።
፳ እስመ አመ ተቀነይክሙ ለኃጢአት ግዑዛነ ክንክሙ
እምጽድቅ ።
፳፩ ወበውእቱ ፍሬክሙ ዘአሚሁ ናሁ ይእዜ ትትኃፈሩ
በቱ እስመ ድኅሬሁ ሎቱ ሞት ።

፳፪ ወይእዜሰ ተግዕዝክሙ እምኃጢአት ወአቅነይክሙ
ርእሰክሙ ለጽድቅ ፡ ወፈረይክሙ ለቅድሳት ወማኅ
ለቅቱሰ ሕይወት ዘለዓለም ።
፳፫ እስመ ተግባራሰ ለኃጢአት ወረበኀ ዚአሃ ሞት ፡
ወለጸጋ እግዚአብሔርሰ ሕይወት ዘለዓለም በእግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፯ ።

<u>ክፍል ፳ወ፯ ፤ በእንተ ኵነኔ ኦሪት ።</u>

፩ ኢተአምሩኑ አኃዊነ ሕገ ንነግረክሙ ትለብዉ እስመ
ሕገ ኦሪት ይቀንዮ ለሰብእ እምጣነ ሕያው ውእቱ ።

፪ ከመ ብእሲት እምከመ ባቲ ምት አምጣነ ሕያው
ሀሎ ብእሲሃ እስርት ይእቲ በሕግ ወእምከመሰ ሞተ
ምታ ተሥዕረት እምሕገ ብእሲሃ ።
፫ ወእመሰ እንዘ ሕያው ብእሲሃ ቀርበት ካልአ ብእሴ
ዝሙተ ይከውና ፡ ወለእመሰ ሞተ ምታ ተስዕረት
እምሕግ ወኢትከውን ዘማዊተ ለእመ ከነት ለካልእ
ብእሲ ።
፬ ወይእዜኒ አኃዊነ ሞትክሙ እምኦሪት በእንተ ሥጋሁ
ለክርስቶስ ከመ ትኩኑ ለዳግም ዘተንሥአ እምው
ታን ከመ ትፍረዩ ለእግዚአብሔር ፍሬ ጽድቅ ።

፭ ወእመሰ በሕገ ሰብእ ንገብር ጸንሀ ላዕሌነ መቅሠፍት
በስኢነ ሕገገ ኦሪት ወፈረይነ ለሞት ።

ዮች እንደሆናችሁ አታውቁምን ? ለተባበራችሁለ
ትስ ራሳችሁን እንደ አስገዛችሁ አታውቁምን ? ኃጢ
አትን እሺ በጀ ብትሏት ተባብራችሁም ብትበድሉ
እናንት ለሞት ተገዥዎች ትሆናላችሁ ። ጽድቅን
እሺ በጀ ብትሏት ለበጎ ሥራ ብትተባበሩ የእግዚአ
ብሔር አገልጋዮች ናችሁ ። ዮሐ ፰ ፴፬-፴፭ ።
እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን ፡ እናንተ የኃጢአት ፲፯
ተገዥዎች ስትሆኑ ለምትማሩለት አብነትነቱ ለተሰ
ጣችሁት እናንት በፍጹም ልቡናችሁ ታዘዛችሁ ።
አሁንም ከኃጢአት ነፃ ሆናችሁ ለጽድቅ ተገዛችሁ ። ፲፰
ዮሐ ፰ ፴፪ ። ገላ ፭ ፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፲፮ ።
የሰውነታችሁ ተፈጥሮ ደካማ ነውና ሰው ሰውኛውን ፲፱
እነግራችኋለሁ ዕወቁ ቀድሞ ዘመን ራሳችሁን ለኃ
ጢአት ለዝሙት ለጣዖት እንደ አስገዛችሁ ፡ አሁንም
እንዲሁ ሰውነታችሁን ለጽድቅ ለንጽሕና አስገዙ ።
ለኃጢአት ትገዙ በነበረ ጊዜ ከጽድቅ ወጥታችሁ ፳
ነበርና ። ዮሐ ፰ ፴፬ ።
ያን ጊዜ ትሠሩ በነበረው ሥራ በዚያ ዛሬ ታፍሩበ ፳፩
ታላችሁ ተከታዩ ሞት ነውና ። ሕዝ ፲፮ ፳፩-፳፪ ።
ምዕ ፰ ፮ ።
ዛሬ ግን ከኃጢአት ተለይታችኋል ራሳችሁንም ለጽ ፳፪
ድቅ አስገዝታችኋል ቅድስናን ገንዘብ አድርጋችኋል
ፍጻሜው ግን የዘለዓለም ሕይወት ነው ። ፩ ጴጥ ፩ ፱ ።
የኃጢአት ሥራዋ ትርፍዋ ሞት ነውና ፡ የእግዚአብ ፳፫
ሔር ጸጋ ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጭነት
የዘለዓለም ሕይወት ነው ። ዘፍ ፪ ፲፯ ። ምዕ ፭ ፲፪ ።
ያዕ ፩ ፲፭ ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፰ ።

ምዕራፍ ፯ ።

<u>ክፍል ፳፯ ስለ ኦሪት ፍርድ ።</u>

ወንድሞቻችን ! ታስተውሉ ዘንድ እንድንነግራችሁ ፩
አታውቁምን ? የኦሪት ሕግ በሕይወት ዘመኑ ሰውን
ይገዛው ነበርና ።
ሴት ባል ያላት እንደሆነ ባሏ በሕይወት እስካለ ድረስ ፪
በሕግ የታሠረች እንደሆነች ባሏ የሞተ እንደሆነ ግን
በሚስትነት ታሥራበት ከኖረችው ሕግ እንድትፈታ ።
ባሏ በሕይወት እያለ ከሌላ ሰው ብትደርስ ዝሙት ፫
ይሆንባታል ፡ ባሏ የሞተ እንሆነ ግን ከሕግ ተፈታለች
ሌላ ሰው ብታገባ አመንዝራ አትባልም ። ማቴ ፭ ፴፪ ።

ወንድሞቻችን ! አሁንም የክርስቶስ አካል ስለሆናችሁ ፬
ከኦሪት ተለያችሁ ከሙታን ተለይቶ ለተነሣው ለዳግ
ማዊ (አዳም) ማደሪያ ትሆኑ ዘንድ ለእግዚአብሔር
የጽድቅ ፍሬን ታቀርቡ ዘንድ ። ኤፌ ፯ ፴፩-፴፪ ።
ሰው ሠራሽ ሕግን እንሠራ በነበረበት ጊዜ የኦሪትን ፭
ሕግ ባለመፈጸማችን ቅጣቱ ጸንቶብን ነበር ለሞት
የሚያደርስም ፍሬ አፍርተን ነበር ። ቆላ ፯ ፳፭ ።

፮ ወይእዜሰ ተሰዐርነ እምኦሪት ወኀደግነ ዘቀዲሙ
ትምህርተነ ከመ ንትቀነይ በሕገ መንፈስ ወአኮ በብ
ሉይ መጽሐፍ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፥ በእንተ መንኖተ ኦሪት ።

፯ ምንተ እንከ ንብል ኃጢአትኑ ይእቲ ኦሪት ሐሰ፤
ወበሕቱ እምኢያእመርክምዋ ለኃጢአት ሶበ ኢመ
ጽአት ኦሪት ወለፍትወትኒ እምኢያእመርክምዋ
ግሙራ ሶበ ኢትቤ ኦሪት ኢትፍቱ ።
፰ ወምክንያተ ኮነታ ይእቲ ትእዛዝ ለኃጢአት ወአም
ጽአት ላዕሌየ ኵሎ ፍትወታተ ወቀዲሙሰ ዘእንበለ
ትምጻእ ኦሪት ምውት ይእቲ ኃጢአት ።

፱ ወአንሂ ሐዮኩ ትካት ዘእንበለ ትምጻእ ኦሪት ወሰበ
መጽአት ትእዛዘ ኦሪት ሐይወት ኃጢአት ወአንሰ
ሞትኩ ።
፲ ወኮነተኒ ቀታሊተ እንታክቲ ትእዛዘ ሕይወት ።

፲፩ እስመ ኮነታ ምክንያተ ይእቲ ትእዛዝ ለኃጢአት
ወበእንቲአሃ አስሐተተኒ ወቀተለተኒ ።
፲፪ ወይእዜኒ ኦሪትሰ ቅድስት ይእቲ ወትእዛዝኒ ጽድቅ
ውእቱ ፥ ወሠናይ ፥ ወበረከት ።
፲፫ እብል እንከ ቦኑ ሊተ ይከውነኒ ቀታሌ ዝኩ ዘሠናየ
አሐስብ ሐሰ ፥ ዳእሙ ኃጢአት ሶበ ተዐውቀት ከመ
ይእቲ ኃጢአት አብዝኃት ላዕሌየ ሞተ ፥ አኮኑ ከመ
ይትዐወቅ ኃጥእ ወከመ ትትአመር ኃጢአት እምው
እቱ ትእዛዝ መጽአት ኦሪት ከመ ትፍልጥ ሠናየ
እምእኩይ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፥ በእንተ ሕገ መንፈስ ።

፲፬ ነአምር ከመ ሕገ ኦሪትሰ ለመንፈስ ወአንሰ በሥጋ
ወደም ሥዩጥ ለኃጢአት ።

፲፭ እስመ ዘኢየአምር እገብር ወዘእፈቅድ ኢይገብር
ኪያሁ ምንተኒ ፥ ዳእሙ ዝኩ ዘእጸልእ ኪያሁ ክመ
እገብሮ ።
፲፮ ወእመሰኬ ዘኢይፈቅድ እገብር ሰማዕቱ አነ ለዝኩ
ሕገገ ኦሪት ከመ ለሠናይ መጽአ ።
፲፯ ወይእዜሰኬ ኢኮንኩ አነ ገባሪሁ ለውእቱ አላ ኃጢ
አት እንተ ኃደረት ላዕሌየ ይእቲ ትገብሮ ።

፲፰ ወአአምር ከመ ኢየኀድር ላዕሌየ ሠናይ በእንተ
ሥጋየ ፥ ፈቂደ ገቢረ ሠናይሰ ሀሎ ኀቤየ ፥ ወምግባረ
ሠናይሰ አልብየ ።

፲፱ ወአኮሰ ዘእገብር ኪያሁ ዘእፈቅድ ዳእሙ ዝኰ እኩየ
ዘእጸልእ ኪያሁ እገብር ።

አሁንማ ከኦሪት ተለይተናል የቀደመ ትምህርታች ፮
ንን ትተናል በብሉይ መጽሐፍ ያይደለ በመንፈሳዊ
ሕግ እንገዛ ዘንድ ። ፫ ፩-፲፪ ። ፮ ፪-፬ ።

ክፍል ፳፫ ፥ ኦሪትን ስለ መናቅ ።

እንግዲህ ምን እንላለን ? ኦሪት ኃጢአት ናት እንላ ፯
ለን ? አላልንም ፥ ነገር ግን ኦሪት ባትሠራ ኃጢአትን
ባላወቃችኋትም ነበር ፥ ኦሪት አትመኙ ባትል ኖሮም
ምኞትን ፈጽሞ ባላወቃችኋትም ነበር ። ዘፀ ፳ ፲፯ ።
አትመኝ የምትለው ትእዛዝ ለኃጢአት ምክንያት ፰
ሆነቻት ፡ ምኞትን ሁሉ ሰብሰባ አመጣችብኝ ቀድ
ሞማ ኦሪት ሳትሠራ ኃጢአት ሙት ነበረች ። ቆላ ፲፩፤
ምዕ ፭ ፲፫ ። ዮሐ ፲፭ ፳፪ ።
እኔም ቀድሞ ኦሪት ሳትሠራ ደኅና ነበርኩ ፥ የኦሪት ፱
ትእዛዝ በመጣች ጊዜ ግን ኃጢአት ዳነች እኔ ግን
ሞትኩ ።
ሕይወት ላገኝበት የተሠራችልኝ ያች ሕግ አጥፊ ፲
ሆነችኝ ። ያዕ ፩ ፲፭። ዘሌዋ ፲፰ ፭።
ይህች ትእዛዝ ለኃጢአት ምክንያት ሆናታለችና ስለ ፲፩
አልፈጸምኳት አሳተችኝ አጠፋችኝ ። ዕብ ፫ ፲፫ ።
አሁንም ኦሪትስ ቅድስት ናት ትእዛዟም እውነት ፲፪
ነው መልካም ነው ፥ በረከት የሚገኝበትም ነው ።
እንግዲህ ያ መልካም ነው ብዬ የማስበው ነገር ፲፫
በውኑ አጥፊ ይሆንብኛል? አይሆንም ፥ ግን ኃጢ
አት እንደሆነች በታወቀች ጊዜ ሞትን አበዛች
ብኝ ከዚያ ትእዛዝ የተነሣ ኃጢአተኛው እንዲታ
ወቅ ኦሪት መልካሙን ከክፉ ልትለይ ተሠርታ
ለችና ። ምዕ ፭ ፳ ።

ክፍል ፳፬ ስለ መንፈሳዊ ሕግ ።

የኦሪት ሕግ ለልቡና አጋዥ እንደሆነ እናውቃለን ፥ ፲፬
እኔ ግን ሥጋ ደም በመሆኔ ምክንያት ለኃጢአት
የተሸጥኩ ነኝ ። ማቴ ፭ ፳፪-፳፰ ። ዮሐ ፫ ፮ ።
የማልወደውን እሠራለሁና፤ የምወደውንም ያን ከቶ ፲፭
አላደርገውም ፥ ያንኑ የምጠላውን እሱ ብቻ እሠራ
ለሁ እንጂ ።
የማልወደውንስ የምሠራ ከሆንኩ ያ የኦሪት ሕግ ለመ ፲፮
ልካም እንደ ተሠራ ምስክሩ እኔ ነኝ ። ቆላ ፲፪ ።
እንግዲያስ ያን የምጠላውን የምሠራው እኔ አይደ ፲፯
ለሁም በኔ ላይ ያደረች ኃጢአት እርሷ ትሠራዋለች
እንጂ ።
ስለ ሥጋዬ በእኔ መልካም ነገር እንደማይኖር አው ፲፰
ቃለሁ ፥ መልካም ሥራ ለመሥራት መሻቱማ በኔ
ዘንድ አለ በጎ ምግባር ግን የለኝም ። ዘፍ ፮ ፭ ።
ምዕ ፫ ፳፩ ።
ያን የምወደውን የማደርግ አይደለም ፥ ያንኑ የምጠ ፲፱
ላውን ክፉውን አደርጋለሁ እንጂ ።

ክፍል ፴ ፡ በእንተ ድክም ዓቅመ ሰብእ ።

፳ ወእመሰኬ ዘኢይፈቅድ እገብር ኢኮንኩኬ አነ ዘእ
ገብሮ አላ ኃጢአት እንተ ኀደረትላዕሌየ ይእቲ
ትገብሮ ።
፳፩ ወረከብክዎ ለዝኩ ሕግ ዘፈቀደ ሊተ እግበር ሠናየ
ውእቱ አምጽአ ላዕሌየ እኩየ ።
፳፪ ሐዋዝ ውእቱ ሕገ እግዚአብሔር ዘውስተ ልብየ ።
፳፫ ወበሕቱ እረክብ ካልአ ሕገ ኃጢአት ውስተ አበልየ
ወተፃብኦ ወተቃትሎ ምስለ ዝኩ ሕገ እግዚአብሔር
ዘውስተ ልብየ ወኃየሎ ዝኩ ሕገ ኃጢአት ዘውስተ
አበልየ ወፄወወኒ መንገሌሁ ።
፳፬ ትሑት ብእሲ አነ መኑ እምአድኀነኒ እምዝንቱ ነፍ
ስትየ መዋቲ ።
፳፭ እኩት እግዚአብሔር በእንተ እግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ እንሰ ሎቱ እትቀነይ በልብየኒ ወበሕሊናየኒ
ለሕገ እግዚአብሔር ወበነፍስትየኒ ለሕገ ኃጢአት ።

ምዕራፍ ፰ ።

ክፍል ፴ወ፩ ፡ በእንተ ስኢነ ሕገ ኦሪት ።

፩ ወአልቦሙ እንከ ኵነኔ ለእለ የኀድጉ ምግባረ ሥጋ
በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ እስመ ሕገ መንፈስ ዘሕይወት ዘተውህበ በኢየሱስ
ክርስቶስ ውእቱ አግዐዘነ እምሕገ ኃጢአት ወሞት ።
፫ ወሰበ ተስእኖ ለሕገ ኦሪት ላዕለ ሞት በእንተ ድከመ
ሥጋ ፈነወ እግዚአብሔር ወልዶ በአምሳለ ነፍስተ
ኃጢአት ወኮነና ለይእቲ ኀጢአት በነፍስቱ ።
፬ ወከመ ያጽድቀነ ኪያነ ወከመ ይረሲ ለነ ከመ ዘፈ
ጸመ ገቢሮቶ ለሕገ ኦሪት ለእለ በሕገ መንፈስ የሐ
ውሩ ወአኮ ለእለ በሕገ ነፍስቶሙ ይገብሩ ።
፭ እስመ ኵሎሙ እለ ለግዕዘ ነፍስቶሙ ይገብሩ ዘዝ
ንቱ ዓለም ይሔልዩ፡ ወእለሰ ዘመንፈስ ይሔልዩ
ዘመንፈስ ።

ክፍል ፴ወ፪፡ በእንተ ሕሊና ሥጋ ወሕሊና መንፈስ ።

፮ ወሕሊናሁሰ ለነፍስትነ ሞተ ያመጽእ ላዕሌነ፡ ወሕሊ
ናሁሰ ለመንፈስ ሰላመ ወሕይወተ ይሁበነ።
፯ እስመ ሕሊናሁ ለነፍስትነ ፀሩ ለእግዚአብሔር
ውእቱ፡ እስመ ኢይገርር ለሕገ እግዚአብሔር ወኢሂ
ይክሎ ።
፰ እስመ ኵሎሙ እለ ለግዕዘ ነፍስቶሙ ይገብሩ ለእግ
ዚአብሔር አድልዎ ኢይክሉ ።

ክፍል ፴ ፡ ስለ ሰው ዓቅም ደካማነት ።

የማልወደውን ከሠራሁ የምሠራው እኔ አይደለ ፳
ሁም ፡ በኔ ላይ ያደረች ኃጢአት ናት እንጂ ።
መልካም ሥራ እንድሠራ የፈቀደልኝን ያንን ሕግ ፳፩
እርሱ ክፉ ነገር አምጥቶብኝ አገኘሁት ። ዘፍ ፬ ፯ ።
መዝ ፶፩ ፪ ።
በልቡናየ ውስጥ ያለ የእግዚአብሔር ሕግ ያማረ ፳፪
ነው ። ምዕ ፪ ፲፬-፲፭ ። መዝ ፩ ፪ ።
ግን በሰውነቴ ውስጥ ሌላ የኃጢአት ሕግ አገኛለሁ ፳፫
በልቡናየ ውስጥ ካለው የእግዚአብሔር ሕግ ጋር
ተሰላልፈው ተዋጉ ግን በሰውነቴ ውስጥ ያለ ያ የኃ
ጢአት ሕግ ድል ነሥቶ ወደርሱ ማረከኝ ። ገላ ፭ ፲፯ ።
እኔ ወራዳ ሰው ነኝ ከዚህ ከመዋች በስባሽ ሰውነቴ ፳፬
ማን ባዳነኝ? ። ምዕ ፰ ፲ - ፲፰ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ቤዛ አድርጎ ስለ አዳነኝ ፳፭
እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ፡ እኔ በልቤም በሐ
ሳቤም ለእግዚአብሔር ሕግ እገዛለሁ ፡ በሰውነቴ ግን
ለኃጢአት ሕግ እገዛለሁ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፶፯ ።

ምዕራፍ ፰ ።

ክፍል ፴፩ ፡ የኦሪት ሕግ ሰውን ማዳን ስለ ተሳነው ።

እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋዊ ሥራን በሚ ፩
ተው ፍርድ የለባቸውም ። ገላ ፭ ፲፯-፳፭ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠን ሕይወት የሚገኝበት ፪
የመንፈሳዊ ሕግ እሱ ከሞትና ከኃጢአት ሕግ ነፃ
አውጥቶናልና ። ምዕ ፫ ፳፯ ።
ስለ ሥጋ ደካማነት የኦሪት ሕግ ከሞት ማዳን በተሳ ፫
ነው ጊዜ እግዚአብሔር ኃጢአት በሚስማማው
አካል መልክ ልጁን ላከ ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፴፰ ።
እኛን ያከብረን ዘንድ የኦሪትን ሕግም እንደፈጸመ ፬
ሰው ያደርገን ዘንድ ይህም በመንፈሳዊ ሕግ ጸንተው
ለሚኖሩ ነው እንጂ ፡ በሥጋዊ ሥራ ፈቃዳቸው ለሚ
ሠሩ አይደለም ።
በሥጋቸው ፈቃድ የሚሠሩ ሁሉ የዚህን ዓለም ያስ ፭
ባሉ ፡ የእግዚአብሔር የሆኑ ግን የእግዚአብሔርን ያስ
ባሉ ። ዮሐ ፬ ፡ ፳፬ ፤ ቆላ ፲፬ ።

ክፍል ፴፪ ፡ ስለ ሥጋዊ ሐሳብና ስለ መንፈሳዊ ሐሳብ ።

የሥጋችን ሐሳብ ሞትን ያመጣብናል ፡ ስለ እግዚአብ ፮
ሔር ማሰብ ግን ሰላምንና ሕይወትን ያሰጠናል ።
የሥጋችን ሐሳብ የእግዚአብሔር ጠላት ስለሆነ ፡ ለእ ፯
ግዚአብሔር ሕግ አይገዛምና መፈጸምም አይችለው
ምና ። ያዕ ፬ ፡ ፬ ።
ለሥጋዊ ፈቃዳቸው የሚሠሩ ሁሉ እግዚአብሔርን ፰
ደስ ማሰኘት አይችሉምና ።

፱ ወአንትሙሰ አኮ ለግዕዘ ነፍስክሙ ዘትገብሩ ዘእ
ንበለ ለሕገ መንፈስ እስመ መንፈሰ እግዚአብሔር
ኀዱር ላዕሌክሙ ወዘሰ አልቦ መንፈሰ ክርስቶስ ላዕ
ሌሁ ውእቱ ዘኢኮነ ዚአሁ ።
፲ ወእመሰ ክርስቶስ ምስሌክሙ ምውት ረስዩ ነፍስተ
ክሙ ለምግባረ ኃጢአት ፡ ወሕያወ ረስዩ መንፈሰ
ክሙ ለምግባረ ጽድቅ ።
፲፩ ወእመሰ መንፈሱ ለዘአንሥኦ ለኢየሱስ እምውታን
ኀዱር ላዕሌክሙ ውእቱ ዘአንሥኦ እምውታን ለኢ
የሱስ ያሐይዋ ለነፍስክሙኒ በውእቱ መንፈሱ ዘየ
ኀድር ላዕሌክሙ ።

ክፍል ፴ወ፫ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ አዝልፎ ምግባረ ሥጋ ።

፲፪ ወይእዜኒ አኀዊነ ኢርቱዕ ንግበር ለግዕዘ ነፍስትነ
እንዘ ሀሎነ በነፍስትነ ።
፲፫ እስመ ኵሎሙ እለ ለግዕዘ ነፍስቶሙ ይገብሩ ምዉ
ታን በላዕሉ እሙንቱ ወእመሰ በምግባረ መንፈስ ቀተ
ልክምዎ ለምግባረ ነፍስትክሙ ተሐይዉ ለዓለም ።
፲፬ እስመ ኵሎሙ እለ ይገብሩ በመንፈሰ እግዚአብሔር
ውሉደ እግዚአብሔር እሙንቱ ።
፲፭ ወዘአኮ ካዕበ ነሣእክሙ መንፈሰ ቅኔ በዘትፈርሁ
አላ ነሣእክሙ መንፈሰ ዘይሁበክሙ ትርሢተ ወልድ
ወትጸርሑ ሎቱ ወትብልዎ አባ ወአቡየ ።
፲፮ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ሰማዕቱ ለመንፈስነ ከመ
ውሉደ እግዚአብሔር ንሕነ ።
፲፯ ወእምከመሰ ውሉደ እግዚአብሔር ንሕነ ወራስያኒሁ
ንሕነ ፡ ወእምከመሂ ወራስያነ እግዚአብሔር ንሕነ
መዋርስቲሁ ለክርስቶስ ንሕነ ፡ ወእምከመሰ ዐረይነ
ሕማመ ንኄሬ ክብረ ምስሌሁ ።

ክፍል ፴ወ፬ ፡ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ።

፲፰ ወባሕቱ ሐልይዋ ለዛቲኒ ከመ ኢከነት መጠነ ሢጣ
ለእንታክቲ ክብር ወስብሐት እንተ ለዓለም ሕማሙ
ለዝ ዓለም ።
፲፱ እስመ ተስፋሁ ለዓለም ምጽአቶ ለወልደ እግዚአብ
ሔር ይጸንሕ ።
፳ እስመ ለከንቱ ተቀንየ ዓለም በኢያእምሮ ።
፳፩ ወባሕቱ ቦቱ ተስፋ ከመ ይፃእ እምዘቀነዮ ወይግባእ
ውስተ ስብሐተ ግዕዛኖሙ ለደቂቀ እግዚአብሔር ።
፳፪ ነአምር ከመ ኵሉ ዓለም ሕሙም ወትኩዝ እስከ
ይእዜ ።
፳፫ ወአኮ ዓለም ባሕቲቱ ዓዲ ንሕነሂ ንቴክዝ እለ ነሣእነ

እናንተ ግን ለሥጋችሁ ፈቃድ የምትሠሩ አይደለም ፱
ለመንፈሳዊ ሕግ እንጂ ፡ የእግዚአብሔር መንፈስ በእ
ናንተ አድሮ ይኖራልና የክርስቶስ መንፈስ ያላደረ
በት ግን ወገኑ ያይደለ እሱ ነው ። ፩ ቆሮ ፫ ፡ ፲፯ ።
ክርስቶስ ከናንተ ጋር ከሆነ ግን ራሳችሁን ከኃጢ ፲
አት ሥራ ለዩ ፡ ልቡናችሁንም ለጽድቅ ሥራ ሕያው
አድርጉ ።
ኢየሱስን ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የእግዚአብሔር ፲፩
መንፈስ ከደረባችሁ ኢየሱስን ከሙታን ያስነሣው
እርሱ ሰውነታችሁን አድሮባችሁ ባለ በመንፈሱ
ያስነሣታል ።

ክፍል ፴፫ ፡ ሥጋዊ ሥራ ማዘውተር የማይገባ ስለ መሆኑ ።

ወንድሞቻችን አሁንም በሥጋችን ሳለን የሥጋችንን ፲፪
ፈቃድ ልንሠራ አይገባም ። ምዕ ፯ ፡ ፯ - ፲፰ ።
ሥጋዊ ፈቃዳቸውን የሚሠሩ ሁሉ እነርሱ በላይ ፲፫
ኛው ዓለም የሞቱ ናቸው ፡ ግን በመንፈሳዊ ሥራ
የሥጋችሁን ፈቃድ ድል ከነሣችሁት ለዘለዓለም
በሕይወት ትኖራላችሁ ። ገላ ፮ ፡ ፰ ። ኤፌ ፬ ፡ ፳፪ ።
የእግዚአብሔር መንፈስ የሚወደውን ሥራ የሚሠሩ ፲፬
ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች ናቸው ።
ዳግመኛም በምትፈሩ ገንዘብ የመገዛትን ሀብት የተ ፲፭
ቀበላችሁ አይደለም ፡ ወልድን መምሰል የሚሰጣ
ችሁ መንፈስን ተቀበላችሁ እንጂ ፡ ድምፃችሁ ከፍ
አድርጋችሁ አባ አባቴ ብላችሁ ትጠሩታላችሁ ።
የእግዚአብሔር ልጆቹ እንደሆነ የመንፈሳችን ምስ ፲፮
ክሩ እርሱ መንፈስ ቅዱስ ነው ። ፪ ቆሮ ፩ ፡ ፳፪ ።
እኛ የእግዚአብሔር ልጆች ከሆነ ወራሾቹ ነን ፡ የእ ፲፯
ግዚአብሔር ወራሾች ከሆነም የክርስቶስ ተወራራ
ሾቹ ነን ፡ በመከራም ከመሰልነው በክብር እንመስለ
ዋለን ። ግብ ሐዋ ፲፬ ፡ ፳፪ ።

ክፍል ፴፬ ፡ ስለ መንግሥተ ሰማያት ።

ነገር ግን የዚህ ዓለም መከራ ዘለዓለም የሚኖር ለዚ ፲፰
ያች ክብር ጌትነት ለተገኘበት መጠኗ ክብር ጌትነት
እንዳይደለች ይህቺንም አስቧት ። ፪ ቆሮ ፬ ፡ ፲፯ ።
፩ ጴጥ ፩ ፡ ፯ - ፯ ።
የዓለም ተስፋው የእግዚአብሔርን ልጅ መምጣት ፲፱
ደጅ ይጠና ነበርና ። ቈላ ፫ ፡ ፬ ።
ዓለም ባለ ማወቅ ለከንቱ ነገር ስለ ተገዛ ። ዘፍ ፫ ፡ ፳
፲፯ ። ምዕ ፭ ፡ ፳፩ ።
ነገር ግን በባርነት ከሚገዛው እጅ ወጥቶ የእግዚአብ ፳፩
ሔር ልጆች ወደ አገኟት የነፃነት ክብር ይገባ ዘንድ
ተስፋ አለው ። ፪ ጴጥ ፫ ፡ ፲፫ ።
“እስከሁን ዓለም ሁሉ የሚያዝን የሚተክዝ እንደሆነ ፳፪
እናውቃለን„ ። ኤር ፲፪ ፡ ፲፩ ።
ግን የሚተክዘው ዓለም ብቻ አይደለም ፡ የመንፈስ ፳፫

ቀዳሚሁ ለመንፈስ ቅዱስ እስመ ንሴፎ ትርሢተ
ውሉድ ንርከብ መድኃኒተ ነፍስነ እስመ በአሚን
ድኅነ ።

፳፬ እስመ በአሚን ድኅነ ወተሰፈውነ ዘያስተርኢ ኢኮነ
ተስፋ ወዘሰ ይሬኢ እፎ ይሴፎ ወይጸንሕ ።

፳፭ ወእምከመሰ ንሴፎ ዘያስተርኢ ይትዐወቅ ትዕግሥ
ትነ ከመ ተሰፈውናሁ ወቆምነ በእንቲአሁ ።

ክፍል ፴ወ፭፡ በእንተ ረድኤት ።

፳፮ ወይረድአነ ለነ ድካመነ በመንፈስ ቅዱስ ወምንትኑ
ውእቱ እንከ ጸሎትነ ለእመ ኢነአምር ተስፋነ ወባ
ሕቱ መንፈስ ለሊሁ ይትዋቀሥ ለነ በእንተ ሕማምነ
ወምንዳቤነ ።

፳፯ ወውእቱ የሐትቶ ለልብነ ወየአምር ዘይሔሊ መን
ፈስ ወይትዋቀሥ በኀበ እግዚአብሔር በእንተ ቅዱ
ሳን ።
፳፰ ነአምር ከመ ይረድኦሙ እግዚአብሔር ለእለ ይፈር
ህዎ ውስተ ኵሉ ምግባረ ሠናይ ።

፳፱ እስመ ለእለ ቀደመ ወኀረየ ወአእመሮሙ ኪያሆሙ
ሠርዐ ይኩኑ በአምሳለ ወልዱ ከመ ይኩን ውእቱ
በኵር በላዕለ ብዙኃን አኀው ።

፴ ወለእለ ሠርዐ ኢያሆሙ ጸውዐ፡ ወለእለ ጸውዐ ኪያ
ሆሙ አጽደቀ፡ ወለእለ አጽደቀ ኪያሆሙ አክበረ ።
፴፩ ምንተ እንከ ንብል እንበይነዝ ለእመ እግዚአብሔር
ምስሌነ መኑ ይክለነ ።

፴፪ ወልዶ ጥቀ ኢምሕከ እምኔነ አላ መጠዎ በእንተ
ኵልነ ወምንትኑ ውእቱ እንከ ዘኢይጼግወነ ኵሎ ።
፴፫ ወመኑ ውእቱ እንከ ዘይትዋቀሦሙ ለኅሩያነ እግዚ
አብሔር ።
፴፬ ለእመ ለሊሁ ያጸድቅ መኑ ዘይኴንን ክርስቶስ ሞተ
ወተንሥአ እምውታን ወሀሎ ይነብር በየማነ እግዚአ
ብሔር ወይትዋቀሥ በእንቲአነ ።

ክፍል ፴ወ፮፡ በእንተ ሰማዕታት ።

፴፭ መኑ ያኀድገነ ፍቅሮ ለክርስቶስ፡ ሕማምኑ፡ ምንዳቤኑ
ተሰዶኑ፡ ረኃብኑ፡ ዕርቃንኑ፡ መጥባሕትኑ፡ ፃዕርኑ ።

፴፮ በከመ ይቤ መጽሐፍ በእንቲአከ ይቀትሉነ ኵሎ
አሚረ ወኮነ ከመ አባግዕ ዘይጠብሑ ።

ቅዱስን ፈለግ የተቀበልነው እኛም እናዝናለን እንጂ
የልጅነትን ክብር ተስፋ እናደርጋለንና በሃይማኖት
ስለዳን የነፍሳችንን ድኅነት እናገኝ ዘንድ ። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፭ ።
የሚታየውን ተስፋ ማድረግ ተስፋ አይደለም ፡ የሚ ፳፬
ያየውን እንዴት ተስፋ አድርጎ ይጠብቃል?። ፪ ቆሮ
፭ ፡ ፯ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፩ ።
የማይታየውን ተስፋ ብናደርግ ግን እሱን ተስፋ አድ ፳፭
ርገን በርሱ እንደፀናን መጠን ደጅ ጥናታችን ይታ
ወቃል ።

ክፍል ፴፭ ፡ ስለ ረድኤት ።

በመንፈስ ቅዱስም ከድካማችን ይረዳናል እንግዲ ፳፮
ያማ ተስፋችንን ካላወቅነ ጸሎታችን ምንድር ነው?
ነገር ግን ስለ መከራችንና ስለ ፀዋትወ መከራችን
እርሱ ራሱ መንፈስ ቅዱስ ይመልስልናል ። ማቴ
፳ ፡ ፳፪ ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፯ - ፲፬ ።
እርሱ ልቡናችንን ይመረምረዋል ፡ ልብ ያሰበውን ፳፯
እርሱ መንፈስ ቅዱስ ያውቃል ፡ በእግዚአብሔር ዘን
ድም ለቅዱሳን ጸሎት መልስ ይሰጣል ። ዕብ ፪ ፡ ፬ - ፭ ።
እግዚአብሔር በበጎ ምግባር ሁሉ የሚወዱትን እን ፳፰
ደሚረዳቸው እናውቃለን ። ዘፍ ፶ ፡ ፳ ።
አስቀድሞ የመረጣቸውንና የወደዳቸውን እነሱን ፳፱
ልጁን ይመስሉ ዘንድ አዘጋጅቷቸዋልና በኵር
እርሱ በብዙ ወንድሞች ላይ ይሆን ዘንድ ። ቈላ ፩ ፡
፲፭ - ፲፬ ። መዝ ፩ ፡ ፮ ። ኤር ፳ ፡ ፭ ። ዕብ ፩ ፡ ፮ ።
ያዘጋጃቸውን እነሱን ጠራ የጠራቸው እነሱን አጸደቀ ፴
የአጸደቃቸው እነሱን አከበረ ። ዕብ ፱ ፡ ፲፭ ።
እንግዲህ ስለዚህ ምን እንላለን? እግዚአብሔር ፴፩
ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይችለናል ። መዝ ፻፲፰ ፮ ።
ዘኍል ፲፬ ፡ ፱ ።
ከኛ ይልቅ ለልጁ ስንኳ አላዘነም ፡ ስለ ሁላችን ቤዛ ፴፪
አድርጎ አሳልፎ ሰጠው እንጂ ፡ እንግዲህ ከሁሉ የማ
ይሰጠን ምን አለ? ዮሐ ፫ ፡ ፲፯ ።
እርሱ ካጸደቀ እንግዲህ እግዚአብሔር የመረጣቸ ፴፫
ውን ሰዎች የሚቋቋማቸው ማነው? ኢሳ ፶ ፡ ፰ - ፱ ።
እርሱ ሲያጸድቅ የሚፈርድ ማነው? ክርስቶስ ኢየ ፴፬
ሱስ ሙቶ ከሙታን ተለይቶ ተነሥቶ በአብ ዕሪና
ተቀምጧል ስለ እኛም ይፈርዳል ።

ክፍል ፴፮ ፡ ስለ ሰማዕታት ።

የክርስቶስን ፍቅር ማን ያስተወናል መከራ ነውን? ፴፭
ችግር ነውን? ስደት ነውን? ረኀብ ነውን? እርዛት
ነውን? ሾተል ነውን? ጭንቅ ነውን? ዮሐ ፲ ፡ ፳፰።
መጽሐፍ "አንተን ስለ አመነ ዘወትር ይገድሉናል ፴፮
እንደሚታረዱ በጎችም ሁነናል" እንዳለ ። መዝ ፵፬ ፡
፳፪ ። ፪ ቆሮ ፬ ፡ ፲፩ ።

፴፯ ወበሕቱ በእንተዝ ንመውዕ ለኵሉ እስመ ውእቱ
አፍቀረነ ።
፴፰ እትአመን ባሕቱ ከመ አልቦ ዘያኀድገነ ፍቅሮ ለእግ
ዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ፡ ኢሞት ፡
ወኢ ሕይወት ፡ ኢ መላእክት ፡ ወኢ ቀደምት ፡
ኢ ዘሀሎ ፡ ወኢ ዘይመጽእ ።

፴፱ ኢ ዘኀይል ፡ ወኢ ዘልዑል ፡ ኢ ዘጸድፍ ፡ ወኢ
ዳግም ልደት ዘመትሕት ፡ አልቦ ዘይክል አኀድጎተነ
ፍቅሮ ለክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ክፍል ፴ወ፯ ፡ በእንተ ልደቱ ለክርስቶስ እምአበው ።

፩ አማን እብለክሙ በእንተ ክርስቶስ ወኢይሔሱ ወስ
ምዕየ መንፈስ ቅዱስ ዘውስተ ልብየ ።

፪ ከመ እቴክዝ ወአሐምም በልብየ ፈድፋደ በኵሉ
ጊዜ ።
፫ ወእጼሊ ከመ አነ እትዐለል እምክርስቶስ በእንተ
አኀውየ ወአዝማድየ እለ በሥጋ ።
፬ እሉ እሙንቱ እስራኤል እስራኤላውያን እለ ሎሙ
ትርሲተ ወልድ ወሎሙ ክብር ፡ ወሎሙ ሥርዓት ፡
ወሎሙ ሕግ ፡ ወሎሙ አሰፈወ ።

፭ ወእሙንቱ አበዊነ ወእምላዕሌሆሙ ተወልደ ክርስ
ቶስ በሥጋ ሰብአ ዘውእቱ አምላክ ቡሩክ ለዓለመ
ዓለም አሜን ።

፮ አኮ ኢተሐሰወ ቃለ እግዚአብሔር ወአኮ ኵሎሙ
እስራኤል እስራኤላውያን ።

ክፍል ፴ወ፰ ፡ በእንተ ተሰምዮ ዘርአ አብርሃም ።

፯ ወአኮ ኵሎሙ ዘርአ አብርሃም ዘኮንዎ ውሉደ እም
ይስሐቅ ዳእሙ ይሰመይ ለከ ዘርእ ይቤሎ ።

፰ እስመ አኮ ውሉደ ሥጋ እሙንቱ አላ ውሉደ እግ
ዚአብሔር እለ ይከውንዎ ዘርአ እለ አሰፈወ ይኩ
ንዎ ውሉደ ።
፱ እስመ አሰፈዎ ወይቤሎ ዓመ ከመ ዮም እገብእ
ኀቤከ ወትረክብ ሣራ ወልደ ።

፲ ወአኮ ባሕቲታ ዓዲ ርብቃኒ ፀንሰት መንታ ለይስ
ሐቅ አቡነ ።
፲፩ ወዘእንበለ ይትወለዱ ወይግበሩ ሠናየ ወእኩየ ከመ
ይትዐወቅ በምንት እንከ ኅርዮቱ ለእግዚአብሔር ።

ነገር ግን እርሱ ወዶናልና ስለዚህ ሁሉን ድል እንነ ፴፯
ሣቀለን ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፶፯ ። ፩ ዮሐ ፭ ፡ ፬ ።
ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘነውን ፴፰
የእግዚአብሔር ፍቅር የሚያስተወን እንደሌለ አም
ናለሁ ፡ ሞትም ቢሆን ፡ ሕይወትም ቢሆን ፡ አለቆችም
ቢሆኑ ፡ የቀደሙትም ቢሆኑ ፡ ያለውም ቢሆን ፡ የሚ
መጣውም ቢሆን ። ቈላ ፩ ፡ ፲፮ ። ፪ ጢሞ ፩ ፡ ፲፪ ።
የኃይል ሥራም ቢሆን ፡ ከፍተኛም ቢሆን ፡ ገደል ፴፱
ቢጥሉን ፡ በዚህ ዓለም የሚነሣ አዲስ ፍጥረትም
ቢሆን የክርስቶስን ፍቅር ሊያስተወን የሚችል
የለም ። ዮሐ ፲ ፡ ፲፰ ። ፪ ቆሮ ፲ ፡ ፭ ።

ምዕራፍ ፱ ፡

ክፍል ፴፯ ፡ ክርስቶስ ከአበው ስለ መወለዱ ።

ስለ ክርስቶስ እውነቱን እነግራችኋለሁ ሐሰት አልና ፩
ገርም ፡ ምስክሬም በልቡናዬ አድሮ ያለ መንፈስ
ቅዱስ ነው ። ምዕ ፩ ፡ ፱ ።
በጊዜው ሁሉ ፈጽሜ በልቤ እንደማዝን እንደምቈ ፪
ረቈር ። ምዕ ፲ ፡ ፳ ።
በሥጋ ዘመዶቼ ፡ ወንድሞቼ ስለሚሆኑ ሰዎች ከክር ፫
ስቶስ ልለይ እጸልያለሁ ። ዘፀአ ፴፪ ፡ ፴፪ ።
እሊህም እስራኤል ተብለው የሚጠሩት የእስራኤል ፬
ወገኖች ናቸው ፡ የልጅነት ክብር ያላቸው ፡ ክብር
ያላቸው ሥርዓት ያላቸው ፡ ሕግ ያላቸው ፡ ተስፋ የተ
ሰጣቸው ። ዘፀአ ፬ ፡ ፳፪ ። ዘዳ ፯ ፡ ፮ ።
እነሱም አባቶቻችን ናቸው ፡ ክርስቶስ በሥጋ ከነሱ ፭
ተወለደ ፡ ይኸውም ለዘለዓለም ምስጋና የሚገባው
አምላክ ነው ፡ በውነት ። ማቴ ፩ ፡ ፩-፳፫ ። ሉቃ ፫ ፡
፳፫-፴፰ ። ዮሐ ፩ ፡ ፩-፳፫ ።
የእግዚአብሔር ቃል አልታበለምና እስራኤል ሁሉ ፮
እስራኤላውያን አይደሉም ። ምዕ ፪ ፡ ፳፰ ። ዘኍ ፳፫ ፡
፲፱ ። ዮሐ ፰ ፡ ፴፱ ።

ክፍል ፴፰ ፡ የአብርሃም ልጅ ስለ መባል ።

ግን የአብርሃም ልጆች ሁሉ ልጆቹ የሆኑ አይደለም ፡ ፯
ከይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል አለው እንጂ ። ዘፍ ፳፩ ፡
፲፪ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፲፰ ።
እነሱ ሥጋውያን ልጆች አይደሉምና ልጆች እንዲ ፰
ሆኑት ተስፋ ያናገረለት የእግዚአብሔር ልጆች
ናቸው እንጂ ። ገላ ፬ ፡ ፳፫ ።
ከርሞ እንደ ዛሬ ወዳንተ እመለሳለሁ ፡ ሣራም ወንድ ፱
ልጅ ታገኛለች ብሎ ተስፋውን እንደ ነገረው ። ዘፍ
፲፰ ፡ ፲ ።
ሣራ ብቻ አይደለችም ርብቃም ለአባታችን ለይስ ፲
ሐቅ መንታ ፀነሰች እንጂ ። ዘፍ ፳፭ ፡ ፳፩ ።
ሳይወለዱ ክፉና መልካም ሥራም ሳይሠሩ የእግዚ ፲፩
አብሔር ምርጫው በምን እንደሆነ ይታወቅ ዘንድ ።

ኀበ ሰብአ ሮሜ ፱ ።

፲፪ ከመ ያእምሩ ከመ ኢኮነ በምግባሩ ለሰብእ ዘእንበለ ዳእሙ ዘውእቱ ጸውዐ ወይቤላ ለርብቃ ዘየዓቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ ።
፲፫ እስመ ከማሁ ጽሑፍ ያዕቆብሃ አፍቀርኩ ወኤሳውሃ ጸላእኩ ።

ክፍል ፴ወ፱ ፡ በእንተ ኢመፍትው ሐቲተ ፍትሑ ።

፲፬ ምንተ እንከ ንብል ይዔምፅኑ እግዚአብሔር ፡ ሐሰ ።
፲፭ ወይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ለዘሂ መሐርክዎ እምሕሮ ወለዘሂ ተሣሀልክዎ እሣሀሎ ።
፲፮ ናሁኬ ኢኮነ ለዘበደረ ወለዘሮፀ ዘእንበለ ዳእሙ ለዘእግዚአብሔር ምሕሮ ።
፲፯ ወይቤሎ እግዚአብሔር በመጽሐፍ ለፈርዖን በእንተዝ አንሣእኩከ ከመ አርኢ ኀይልየ በላዕሌከ ወይሰማዕ ስምየ በኵሉ ምድር ።
፲፰ ናሁኬ ለዘፈቀደ ይምሕር ወለዘፈቀደ ያበዕብ ።
፲፱ ምንተ ትብል ተሐይሰኑ ለእግዚአብሔር በኑ ዘይትቃወማ ለምክሩ ።
፳ እጓለ እመሕያው ምንትኑ አንተ ዘትትዋሥኦ ለእግዚአብሔር ፡ ይክል ኑብሂሎቶ ግብር ለገባሪሁ ኢትግበረኒ ከመዝ ።
፳፩ ኢኮነኑ ብዉሐ ለብሐዊ ይግበር እምአሐዱ ጽቡር ንዋየ ፡ መንፈቆ ለክብር ወመንፈቆ ለኀሣር ።
፳፪ ወእመኒ ፈቀደ እግዚአብሔር ያርኢ መቅሠፍተ ኀይሉ አርእዮ ትዕግሥቶ ያመጽእ መላእክተ መዓቱ እለ ድልዋን ለአማስኖ ።
፳፫ ወከመ ያርኢ ክዕበ ብዕለ ስብሐቲሁ ያመጽእ መላእክተ ምሕረቱ እለ ድልዋን ለሣህል ላዕለ እለ ጸውዐ ወአቅደመ አእምሮ ።

ክፍል ፵ ፡ በእንተ ጽዉዓን ።

፳፬ ወንሕነ እሙንቱ እለ ጸውዓነ ውስተ ክብሩ ወአስተጋብአነ አኮ እምአይሁድ በሕቲቶሙ ዓዲ እምአረሚ ።
፳፭ በከመ ይቤ ሆሴዕ ነቢይ እሬስዮ ሕዝብየ ለዘኢኮነ ሕዝብየ ወእሬስያ ፍቅርትየ ለእንተ ኢኮነት ፍቅርትየ ።
፳፮ ወይከውኑ ውሉደ እግዚአብሔር ሕያው በብሔር በኀበ ይቤልዎሙ ኢኮንክሙ ሕዝበ እግዚአብሔር።
፳፯ ኢሳይያስኒ ከልሐ ወይቤ በእንተ እስራኤል ለእመ ከነ ኍልቆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ኆፃ ባሕር እለ ተርፉ ይድኅኑ ።

ወደ ሮሜ ሰዎች ፱ ።

እርሱ የመረጠው ነው እንጂ ፡ ሰው በሥራው የሚመረጥ እንዳይደለ ያውቁ ዘንድ ፡ ርብቃን ታላቁ ለታናሹ ይገዛል አላት ። ዘፍ ፳፭ ፡ ፳፫ ። ፲፪
"ያዕቆብን ወደድኩ ኤሳውን ጠላሁ" ተብሎ እንዲሁ ተጽፎአልና ። ሚል ፩ ፡ ፪ - ፫ ። ፲፫

ክፍል ፴፱ ፡ ፍርዱን መመራመር ስለማይገባ ።

እንግዲህ ምን እንላለን ፡ እግዚአብሔር ያደላልን ? አያደላም ። ፲፬
እግዚአብሔር ሙሴን የምምረውን እምረዋለሁ ይቅር የምለውንም ይቅር እለዋለሁ ፡ አለው ። ዘፀአ ፴፫ ፡ ፲፱ ። ፲፭
እነሆ ለሮጠ ለቀደመ አልሆነም ፡ እግዚአብሔር ይቅር ላለው ነው እንጂ ። ኤፌ ፪ ፡ ፰ ። ፲፮
"እግዚአብሔር ፈርዖንን በነገር እንዲህ አለው ፡ ኃይሌን በአንተ ላይ እገልጥ ዘንድ ስሜም በምድር ሁሉ ይሰማ ዘንድ" ። ዘፀአ ፱ ፡ ፲፮ ። ፲፯
እነሆ የወደደውን ይምራል ፡ የወደደውን ይቀጣል ። ፲፰
ምን ትላለህ? አንተ እግዚአብሔርን ትነቅፈው ይሆን? የእግዚአብሔርንስ ምክሩ የሚቃወማት አለን? ኢዮ ፱ ፡ ፲፮ ። ፲፱
የሰው ልጅ ፡ እግዚአብሔርን ለምን ትከራከረዋለህ? ሥራ ሠሪውን እንዲህ አድርገህ አትሥራኝ ሊለው ይችላልን? ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፮ ። ኢሳ ፵፭ ፡ ፱ ። ፳
ሸክላ ሠሪ ከአንድ ጭቃ ዕቃውን ግማሹን ለክብር ግማሹን ለኃሣር ሊሠራ አይችልምን? ። ኤር ፲፰ ፡ ፮። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፳ ። ፳፩
እግዚአብሔር ኃይሉን የሚገልጽበትን ቀጣቱን ሊያሳይ ቢወድ ትዕግሥቱን ካሳየ በኋላ ለማጥፋት የተዘጋጁትን ቍጣውን የሚገልጽበት መላእክትን ያመጣል ። ምሳ ፪ ፡ ፬ ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፱ ። ፳፪
ዳግመኛም የጌትነቱን ብዛት ሊያሳይ ቢወድ አስቀድሞ መርጦ በወደዳቸው ለይቅርታ የተዘጋጁ የይቅርታ መላእክትን ያመጣል ። ኤፌ ፩ ፡ ፫ - ፲፪ ። ፳፫

ክፍል ፵ ፡ ስለ ተጠሩት ።

ወደ ክብሩ የጠራን የሰበሰበን እኛ ነን ከአይሁድ ብቻ አይደለም ፡ ከአረማውያንም እንጂ ። ፳፬
ነቢይ ሆሴዕ እንዲህ እንዳለ "ወገኔ ያልነበረውን ወገኔ አደርገዋለሁ ፡ ወዳጄ ያልነበረችውንም ወዳጄ አደርጋታለሁ" ። ፳፭
የእግዚአብሔር ወገኖች አይደላችሁም ይሏቸው በነበሩት አገር የእግዚአብሔር ልጆች ይሆናሉ ። ሆሴ ፩ ፡ ፱ ። ኢሳ ፷፭ ፡ ፩ ። ፳፮
ኢሳይያስም ድምፁን ከፍ አድርጎ ስለ እስራኤል እንዲህ አለ ፡ "የእስራኤል ልጆች ቍጥራቸው እንደ ባሕር አሸዋ ቢሆን የተረፉት ይድናሉ ። ምሳ ፲፩ ፭ ። ፳፯

፳፰ እስመ ኍሉቀ ወምቱረ ነገረ ይነግር እግዚአብሔር ውስተ ዓለም ዘሀለዎ ይግበር ።
፳፱ ወበከመ አቅደመ ኢሳይያስ ብሂለ ሶበ አኮ እግዚአብሔር ፀባዖት ዘአትረፈ ለነ ዘርአ ከመ ሰዶም እምኮነ ወከመ ገሞራ እመሰልነ ።

ክፍል ፶ወ፩ ፡ በእንተ ጽድቀ ሃይማኖት ።

፴ ምንተ እንከ ንብል አረሚ ጥቀ እለ ኢኀሠሥዋ ለጽድቅ ረከብዋ ለጽድቅ ፡ ወጸድቁ በአሚን ።
፴፩ ወእስራኤልሰ እንዘ ይዴግንዋ ለኦሪቶሙ ስእኑ ጸዲቀ እስመ ኢፈጸሙ ገቢረ ሕገገ ኦሪቶሙ ።
፴፪ በእንተ ምንት እስመ ኢኮነ ጽድቆሙ በአሚን ዘእንበለ ዳእሙ በገቢረ ሕገገ ኦሪት ወእዕቀፈቶሙ እብነ ዕቅፍት ።
፴፫ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ናሁ እነብር ውስተ ጽዮን እብነ ዕቅፍት ወእብነ ጌጋይ ወዘአምነ ባቲ ኢይትኃፈር ለዓለም ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶ወ፪ ፡ በእንተ ፈቃዱ ለጳውሎስ ።

፩ አኀውየ ሊተሰኬ ፈቃደ ልብየኒ ወጸሎትየኒ ከመ ይሕየዉ ኵሉ እስራኤል ።
፪ እስመ አነ ማሕተቶሙ ከመ ይቅንኡ ለእግዚአብሔር ወአኮሰ በአእምሮቶሙ ።
፫ እስመ ኢየአምርዋ ለጽድቀ እግዚአብሔር ወፈቀዱ በጽድቀ ርእሶሙ ይቁሙ ወለጽድቀ እግዚአብሔርሰ ስእኑ ገንየ ።
፬ ወማኅለቅቱሰ ለጽድቀ ኦሪት አሚን በክርስቶስ ውእቱ ፡ ለኵሎሙ እለ የአምኑ ቦቱ ።

ክፍል ፶ወ፫ ፡ በእንተ ዘይቤ ሙሴ ።

፭ ወሙሴኒ ይቤ ኵሉ ዘፈጸመ ገቢረ ሕገገ ኦሪት ይጸድቅ ቦቱ ።
፮ ወጽድቀ አሚንሰ ከመዝ ይብል ኢትበል በልብከ ፡ መኑ የዐርግ ሰማየ ክርስቶስ ውእቱ ዘወረደ እምሰማይ ።
፯ ወመኑ ይወርድ ውስተ ቀላይ ፡ ክርስቶስ ውእቱ ዘተንሥአ እሙታን ።
፰ አኮኑ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ቅሩብ ለከ ቃል ውስተ አፉከ ወውስተ ልብከ ወዝ ውእቱ ቃለ ዘእሜሀረክሙ።
፱ እምከመ ተአምን በአፉከ ከመ ክርስቶስ ውእቱ እግዚእ ወተአምን በልብከ ከመ አንሥአ እግዚአብሔር እምዉታን ተሐዩ ።

እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ ያደርገው ዘንድ ያለ ፳፰
ውን ያለቀ የተቈረጠ አድርጎ ይናገራልና ። አሞ ፫ ፡ ፯ ።
ኢሳይያስም አስቀድሞ እንደ ተናገረ ፡ "አሸናፊ እግ ፳፱
ዚአብሔር ዘር ያስቀረልን ባይሆን ኖሮ ፡ እንደ ሰዶም በሆን ገሞራንም በመሰልን ነበር" ። ኢሳ ፩ ፡ ፱ ። ዘፍ ፲፱ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፶፩ ፡ በሃይማኖት ስለ መጽደቅ ።

እንግዲህ ምን እንላለን ? ጽድቅን ያልፈለጓት አረማ ፴
ውያን እንኳ ጽድቅን አገኟት በሃይማኖትም ጸደቁ ።
እስራኤል ግን ኦሪትን ሲከተሉ መጽደቅ ተሳናቸው ፴፩
የኦሪታቸውን ሕግ ሥራ አልፈጸሙምና ። ምዕ ፲ ፡ ፪ ።
ስለምን ? ጽድቃቸው የኦሪትን ሕግ በመሥራት ፴፪
እንጂ በሃይማኖት አልሆነምና የዕንቅፋት ደንጊያ አሰነካከላቸው ። ሉቃ ፪ ፡ ፴፬ ። ፩ ቆሮ ፩ ፡ ፳፫ ።
እንዲሁ መጽሐፍ "እነሆ በጽዮን የዕንቅፋት ደን ፴፫
ጊያ የበደል ደንጊያ እኖራለሁ ፡ ያመነበት ለዘላለም አያፍርም" ብሏልና ። ኢሳ ፰ ፡ ፲፬ ። ፳፰ ፡ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፶፪ ፡ ስለ ጳውሎስ ፈቃድ ።

ወንድሞቼ ! እኔስ የልቤም ምኞት ጸሎቴም እስራ ፩
ኤል ሁሉ እንዲድኑ ነው ።
ለእግዚአብሔር እንደሚቀኑ ምስክራቸው እኔ ነኝ ፪
ግን ዐውቀው አይደለም ። ፪ ነገ ፲ ፡ ፲፮ ። ፊል ፫ ፡ ፮ ።
የእግዚአብሔርን ጽድቅ አያውቋትምና በራሳቸው ፫
ጽድቅ ፀንተው ሊኖሩ ወደዱ ፡ ለእግዚአብሔር ጽድቅ ግን መገዛት ተሳናቸው ። መዝ ፸፩ ፡ ፲፭ - ፲፮ ።
የኦሪት ጽድቅ ፍጻሜው ግን በክርስቶስ ማመን ነው። ፬
ይኸውም ላመኑበት ሁሉ ነው ። ማቴ ፭ ፡ ፲፯ ። ዕብ ፰ ፡ ፲፫ ። ዮሐ ፫ ፡ ፲፰ ።

ክፍል ፶፫ ፡ ሙሴ ስለ ሰጠው ትእዛዝ ።

ሙሴም የኦሪትን ሕግ መሥራትን የፈጸመ ሁሉ ይከ ፭
ብርበታል አለ ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፭ ። ገላ ፫ ፡ ፲፪ ።
የሃይማኖት ጽድቅ ግን እንዲህ ይላል ፡ በልቡናህ ፮
ወደ ሰማይ ማን ይወጣል ? አትበል ፡ ከሰማይ የወረደው ክርስቶስ ነው ። ዘዳ ፴ ፡ ፲፪ - ፲፫ ። ዕብ ፰ ፡ ፩ ።
ወደ ጥልቁስ ማን ይወርዳል? አትበል ፡ ከሙታን ተለ ፯
ይቶ የተነሣው ክርስቶስ ነው ። ምዕ ፬ ፡ ፳፭ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፫ - ፬ ።
እንዲሁ መጽሐፍ "ቃል ለልብህም ለአፍህም ቀርበ ፰
ልሃል" ይል የለምን ? የማስተምራችሁ ቃል ይህ ነው ። ዘዳ ፴ ፡ ፲፬ ። ፩ ጢሞ ፬ ፡ ፮ ።
ክርስቶስ የባሕርይ አምላክ እንደሆነ በአፍህ ብታ ፱
ምን እግዚአብሔርም ከሙታን ለይቶ እንደ አስነሣው ም በልብህ ብታምን ትድናለህ ። ፪ ቆሮ ፬ ፡ ፭ ።

፲ ወልብኒ ዘየአምን በቱ ይጸድቅ ወአፍኒ ዘየአምን
በቱ የሐዩ ።
፲፩ ወይቤ መጽሐፍ ኵሉ ዘየአምን በቱ የሐዩ ።

፲፪ ኢፈለጠ ወኢሌለየ አይሁዳዌ ወአረማዌ እስመ
ባዕል እግዚአብሔር ወየአክል ለኵሉ ዘጸውዖ ።

፲፫ እስመ ኵሉ ዘጸውዐ ስመ እግዚአብሔር የሐዩ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ በእንተ እለ ይጼውዑ ስመ እግዚአብሔር ።

፲፬ ወበሕቱ እፎ ይጼውዕዎ እንዘ ኢየአምኑ በቱ ፡ ወእፎ
የአምኑ በዘኢሰምዑ ።
፲፭ ወእፎኑ ይሰምዑ ዘኢሰበኩ ሎሙ ወእፎኑ ይሰብኩ
ሎሙ ዘኢተፈነወ ሐዋርያ ኀቤሆሙ በከመ ይቤ
መጽሐፍ ሠናይ እገሪሆሙ ለእለ ይዜንዉ ሠናየ ዜና።

፲፮ ወበሕቱ አኮ ኵሎሙ ዘሰምዑ ትምህርተ ወንጌል
አኮኑ ኢሳይያስኒ ይቤ እግዚኦ መኑ የአምነነ ቃለነ
ወስምዓነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕቱ ለእግ
ዚአብሔር ።
፲፯ ወአሚንሰ እምሰሚዕ፡ ወእምሰሚዕ አሚን በቃለ
እግዚአብሔር ክርስቶስ ።
፲፰ ወበሕቱ እብል ቦኑ ኢሰምዑ እስራኤል አኮኑ ይቤ
መጽሐፍ ውስተ ኵሉ ምድር ወፅአ ነገሮሙ ወእስከ
አጽናፈ ዓለም በጽሐ ነቢቦሙ ።

፲፱ እስራኤልኑ ዳእሙ ኢሰምዑ አኮኑ ሙሴሂ አቅደመ
ብሂሎቶሙ አነ አቀንአሙ ለሕዝብ በዘኢይሌብዉ
ወአምዕዖሙ በዘኢኮነ ሕዝብ ።

፳ ኢሳይያስኒ ተሀቢሎ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢኀሠሡኒ
ወአስተርአይክዎሙ ለእለ ኢተስእሉኒ ።
፳፩ ወለእስራኤልሰ ይቤሎሙ ኵሎ ዕለተ አንሥእ እደ
ውየ ኀበ ሕዝብ ዐላውያን ወከሐድያን ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

ክፍል ፶ወ፭ ፡ በእንተ ሕዝበ እስራኤል።

፩ እብል እንከ ገደፎሙኑ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ሐሰ ፡
አኮኑ አነ እስራኤላዊ አነ ዘርአ አብርሃም እምሕ
ዝበ ብንያም ።

፪ ኢገደፈ እግዚአብሔር ሕዝቦ ዘአቅደመ አእምሮ
ኢተአምርኑ ዘይቤ ኤልያስ አመ ሰከዮሙ ለእስራ
ኤል ኀበ እግዚአብሔር እንዘ ይብል ።
፫ እግዚኦ ነቢያቲከኒ ቀተሉ ወምሥዋዒከኒ ነሠቱ
ወአነ ባሕቲትየ ተረፍኩ ወየኀሥሥዋ ለነፍስየ ።

ወደ ሮሜ ሰዎች ፲፩ ።

ያመነበት ልብ ይከብራል ፡ ያመነበት አፍም ይድ ፲
ናል ። መዝ ፻፲፮ ፡ ፩ ።
መጽሐፍም "ያመነበት ሁሉ ይድናል" ብሏል ። ኢሳ ፲፩
፳፰ ፡ ፲፮ ። መዝ ፳፭ ፡ ፫ ።
አይሁዳዊ አረማዊ ብሎ አልለየም እግዚአብሔር ፲፪
ባለ ጸጋ ነውና ፡ ለለመነውም ሁሉ ይበቃልና። ግብ
ሐዋ ፲ ፡ ፴፬ ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፡ ፱ ።
የእግዚአብሔርን ስም የጠራ ሁሉ ይድናልና ። ኢዩ ፲፫
፪ ፡ ፴፪ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፳፩ ።

ክፍል ፶፬ ፡ የእግዚአብሔርን ስም ስለሚጠሩ ።

ግን ሳያምኑበት እንዴት ይጠሩታል ? ባልሰሙትስ ፲፬
እንዴት? ያምናሉ ። ቲቶ ፩ ፡ ፫ ።
ያልሰበኩላቸውንስ እንዴት ይሰማሉ ? ሐዋርያ ፲፭
ተሹሞ ያልተላከላቸውስ እንዴት ይሰብኩላቸዋል? ፡
"የመልካም ምሥራች ነገር የሚናገሩ ሰዎች አመጣ
ጣቸው መልካም ነው" ብሎ መጽሐፍ እንደተናገረ።
ግን ሁሉም የወንጌልን ትምህርት የሰሙ አይደለም ፲፮
ኢሳይያስም አለ "አቤቱ ቃላችንን ምስክርነታችን
ንስ ማን ያምነናል ? የእግዚአብሔርስ ክንዱ ለማን
ተገለጠ ?" ኢሳ ፶፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፲፪ ፡ ፴፰ ።
ማመን ከመስማት ነው ፡ ከመስማትም በእግዚአብ ፲፯
ሔር ቃል በክርስቶስ ማመን ይገኛል ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፳።
ግን እንዲህ እላለሁ፡ በውኑ እስራኤል ብቻ አልሰ ፲፰
ሙምን ? መጽሐፍ "ነገራቸው በምድር ሁሉ ተሰማ ፡
ቃላቸውም እስከ ዓለም ዳርቻ ደረሰ" ብሎ የለምን?።
መዝ ፲፱ ፡ ፬ - ፭ ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፯ ። ቈላ ፩ ፡ ፳፫ ።
እስራኤል ብቻ አልሰሙምን ? ሙሴስ አስቀድሞ እን ፲፱
ዲህ ብሏቸው የለምን ? እኔ በማያስተውሉ ወገኖች
አስቀናቸዋለሁ ፡ ወገን ባልሆነውም አስቈጣቸዋለሁ ።
ዘዳ ፴፪ ፡ ፳፩ ።
ኢሳይያስም ደፍሮ "ያልፈለጉኝ አገኙኝ ፡ ላልጠየቁ ፳
ኝም ተገለጥኩላቸው" ብሎ የለምን ? ኢሳ ፷፭ ፡ ፩ ።
እስራኤልን ግን ሁልጊዜ ከዳተኞች ወንጀለኞች ፳፩
ወደሆኑት ሕዝብ እጄን እነሣለሁ ብሏቸው የለምን?።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

ክፍል ፶፭ ፡ ስለ እስራኤል ሕዝብ ።

እንግዲህ እንዲህ እላለሁ ፡ እግዚአብሔር ወገኖቹን ፩
ጣላቸውን ? አልጣላቸውም ፤ እኔ ከብንያም ወገን
የምሆን የአብርሃም ዘር እስራኤላዊ አይደለሁምን?
ኤር ፴፩ ፡ ፴፯ ። ፊል ፫ ፡ ፬ - ፲ ።
እግዚአብሔር አስቀድሞ የወደዳቸውን ሕዝቡን አል ፪
ጣለም ኤልያስ እስራኤልን ወደ እግዚአብሔር በከሰ
ሳቸው ጊዜ ያለውን አታውቅምን ፡ እንዲህ ብሎ ።
አቤቱ ፣ ነቢያትህን ገደሉ መሠዊያህንም አፈረሱ እኔ ፫
ብቻዬን ቀረሁ ፡ ነፍሴንም ይሿታል ። ፩ነገ ፲፱ ፡ ፲ - ፲፬።

፬ ወምንተ ይቤሎ ዘአስተርአዮ አትረፍኩ ሊተ ሰብዓ
ምእተ ብእሴ እለ ኢያምለክዎ ለበዓል ።
፭ ከማሁኬ ዮምኒ በዝ መዋዕል እምእለ ኮኑ ኅሬ
በጸጋ እለ ተርፉ አምኑ በእግዚአብሔር ።

ክፍል ፶ወ፮ ፡ በእንተ ኅሬ ።

፮ ወእመሰኬ በጸጋ ጸድቁ ኢኮነኬ በጽድቀ ምግባሮሙ
ወእመ አኮሰ ጸጋ ኢይከውን ጸጋ ለእመ በምግባር
ይጸድቁ ።
፯ ምንተ እንከ የኀሥሥ እስራኤል ዘዘንተ ኢያድምዐ
ወኅሬሰ አድምዐ ወእለሰ ተርፉ ፆሩ ።

፰ በከመ ይቤ መጽሐፍ ወሀበሙ እግዚአብሔር መን
ፈሰ ድንዙዘ ከመ ኢይነጽሩ በአዕይንቲሆሙ ወኢ
ይርአዩ ወኢይስምዑ በዕዘኒሆሙ እስከ ዮም ።
፱ ዳዊትኒ ይቤ ለትኩኖሙ ማእዶሙ መሥገርተ በቅድ
ሜሆሙ ለፍዳሆሙ ወለዕቅፍቶሙ ።

፲ ይጽለማ አዕይንቲሆሙ ወኢይርአያ ወይትቀፃዕ ዘባ
ናቲሆሙ በኵሉ ጊዜ ።
፲፩ እብል እንከ ተዐቅፉኑ ከመ ይደቁ ሐሰ ፡ አኮኑ በእ
ንተ ተዐቅፎቶሙ ኮነ ሕይወት ላዕለ አሕዛብ ከመ
ይቅንኡ ።
፲፪ ሶበ ስሒተ ዚአሆሙ ሣህለ ኮነ ለአሕዛብ ወኄጋየ
ዚአሆሙ ብዕለ ኮነ ለዓለም እፎ እንጋ እምኮነ
ፍጻሜሆሙ ።

ክፍል ፶ወ፯ ፡ በእንተ አሕዛብ ።

፲፫ ለክሙ እብል ለአሕዛብ እምጣነሰ ሐዋርያሆሙ አነ
ለአሕዛብ እሴብሓ ለመልእክትየ ።

፲፬ እመቦ ከመ አቅንአሙ በዝንቱ ለአዝማድየ ወለሕዝ
ብየ ወአድኅን እለ ኮኑ እምኔሆሙ ።

፲፭ እስመ ፀአተ ዚአሆሙ ሣህለ ኮነ ለዓለም እፎ ፈድ
ፋደ እምኮነ ተመይጦቶሙ ሕይወት እሙታን ።

፲፮ ወለእመ ኮነት ቀዳሚሃ ቅድስተ ወብኍእኒ ቅዱስ
ከማሁ ፡ ወለእመ ኮነ ሥርዋ ቅዱሰ ከማሁ አዕፁቂ
ሃኒ ቅዱስ ።
፲፯ ወለእመ ተሰብሩ እምአዕፁቂሃ ኪያከ አውልዐ
ገዳም ተከሉ በመከኖሙ ወኀበርከ ሥርወ ምስሌ
ሆሙ ወከንከ ዘይተ ከማሆሙ ።

የታየውስ ምን አለው ? በዓልን ያላመለኩትን ሰባት ፬
ሺሕ ሰዎች አስቀርቻለሁ ። ፩ ነገ ፲፱ ፡ ፲፰ ።
እንዲሁም እስ ዛሬም በዚህ ዘመን በጸጋ የተመረጡ ፭
ከሆኑት ወገን የቀሩት በእግዚአብሔር አምነዋል ።
ምዕ ፱ ፡ ፳፯ ።

ክፍል ፶፮ ፡ ስለ ምርጫ ።

በጸጋ ከጸደቁ ግን በሥራቸው አይደለማ? ያለዚያስ ፮
በምግባር የሚጸድቁ ከሆነ ጸጋ ፡ ጸጋ አይባልማ ?
ዘዳ ፱ ፡ ፬ - ፭ ።
እንግዲህ ይህን ያልተቀበለ እስራኤል ምን ይሻል ? ፯
የተመረጠው ግን አግኝቷል ፡ የቀሩት ግን ታወሩ ።
ምዕ ፱ ፡ ፴፩ ።
መጽሐፍ እስከ ዛሬ ድረስ በዓይናቸው እንዳያዩ ፡ ፰
በጆሮአቸውም እንዳይሰሙ እግዚአብሔር ሰነፍ አእ
ምሮ ሰጣቸው እንዳለ ። ኢሳ ፮ ፡ ፲ ። ፳፱ ፡ ፲ ።
ዳዊትም እንዲህ ብሏል ፡ ማእዳቸው በፊታቸው ወጥ ፱
መድ ትሁንባቸው ፡ ፍዳ ሊመጣባቸው መሰናከል
ልትሆንባቸው ። መዝ ፷፱ ፡ ፳፫ - ፳፬ ።
እንዳያዩ ዓይኖቻቸው ይጨልሙ ፡ ዘወትር ጀርባ ፲
ቸው ይጕበጥ ።
እንግዲህ ሊወድቁ ተሰናከሉ እላለሁን ? ፡ አልልም ፲፩
እነሱ እንዲቀኑ በመሰናከላቸው ለአሕዛብ ሕይ
ወት ሆኖ የለምን? ። ምዕ ፲ ፡ ፲፱። ግብ ሐዋ ፲፫፡ ፵፮።
የእነሱ መሰሳት ለአሕዛብ ዕርቅ ፡ በደላቸውም ለዓ ፲፪
ለም ክብር ከሆነ ፍጹምነታቸውማ! እንዴት በሆነ? ።
ሆሴ ፩ ፡ ፲ ።

ክፍል ፶፯ ፡ ስለ አሕዛብ ።

ለእናንተ ለአሕዛብ እነግራችኋለሁ እኔ ለአሕዛብ ፲፫
መምህራቸው እንደመሆኔ መጠን መልእክቴን አገ
ለግላለሁ ።
በዚህ ወገኖቼንና ዘመዶቼን አስቀናቸው እንደሆነ ፲፬
ከነሱ ወገን የሆኑትንም አድን እንደሆነ ። ፩ ጢሞ
፬ ፡ ፲፮ ።
የእነሱ መውጣት ለዓለም ዕርቅ ከሆነ ፡ ይልቁንም ፲፭
ከሙታን ተለይተው እንደመነሣታቸው የሚቈጠር
ከሆነ መመለሳቸውማ እንዴት ሕይወት በሆነ ነበር ? ።
እርሾዩቱ ያማረች ከሆነች ብሆውም እንዲሁ ያማረ ፲፮
ነው ፡ ሥርዋ ያማረ ከሆነ ጫፍዋም እንዲሁ ያማረ
ይሆናል ።
ከጫፎቿ ቢሰበሩ አንተን የምድረ በዳ ወይራ በእ ፲፯
ነሱ ፈንታ ተከሉ ፡ ከእነሱም ጋር በሥር ተባበርክ ፡
እንደነሱም ዘይት ሆንክ ። ኤፌ ፪ ፡ ፲፩ - ፲፱ ። ኤር
፲፩ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፵ወ፰ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተዝኅሮ ።

፲፰ ወኢ.ትዘኀር ላዕለ አዕፁቅ ፡ ወእመሰ ተዝኅርከ አኮ
አንተ ዘትፀውሮ ለሥርው አላ ሥርው ይፀውረከ ለከ ።

፲፱ ትብለኑ ተሰብሩ እምአዕፁቂሃ ወእነ ኮንኩ ዐፅቀ
ዘይት ህየንቴሆሙ ።
፳ ርቱዕ ይሰብሩ እስመ ኢአምኑ ወአንተሰ ቆምከ
እስመ አመንከ ፍሩሀከ ንበር እንከ ወኢታዕቢ
ርእሰከ ።
፳፩ ሶበ ለአልክቱ እለ ፍጥረቶሙ ዘይት እሙንቱ ኢመ
ሐኮሙ እግዚአብሔር ኪያከኑ ይምሕከከ ።
፳፪ ርኢ እንከ ምሕረቶሂ ወአጥብዖቶሂ ለእግዚአብሔር
ለእለሰ ወድቁ አውቀዮሙ ወለከሰ ምሕረከ ለእመ
ነበርከ በዘምሕረከ ወእመ አኮሰ ኪያከኒ ያወቅየከ ።

፳፫ ወሎሙኒ ይተክሎሙ ለእመ አምኑ ይክል እግዚአ
ብሔር ተኪሎቶሙ ዳግመ ።
፳፬ ኪያከ ጥቀ አውልዐ ገዳም ገዘመከ እምፍጥረትከ
ወተከለከ ውስተ ዘኢኮነ ፍጥረትከ ውስተ ሠናይ
ዘይት እፎ እንከ ፈድፋደ ሎሙ ይክል ተኪሎቶሙ
ውስተ ፍጥረቶሙ እለ ዘይት እሙንቱ ቀዳሚሆሙ ።

ክፍል ፵ወ፱ ፡ ምክር በእንተ
እለ ይቤሉ ጠቢባን ንሕነ ።

፳፭ ወእፈቅድ ለክሙ አኀዊነ ታእምሩ ዘንተ ምክረ
ከመ ኢትበሉ ጠቢባን ንሕነ እስመ ዑረተ ልብ ረከ
በሙ ለእስራኤል መክፈልቶሙ እስከ አመ ይበ
ውኡ ኵሉ አሕዛብ ።
፳፮ ወእምዝ የሐይዉ ኵሎሙ እስራኤል በከመ ይቤ
መጽሐፍ እምጽዮን ይወፅእ መድኅን ወያአትት
ኃጢአተ እምያዕቆብ ።

፳፯ ወበቱ ይረክቡ ተስፋሆሙ አመ አእተትኩ ሎሙ
ኃጢአቶሙ ።
፳፰ እመንገለ ወንጌልሰ ፀርነ እሙንቱ በእንቲአክሙ ወእ
መንገለ ኅሬሰ አኀዊነ እሙንቱ በእንተ አበዊነ ።

፳፱ እስመ አልቦ ንስሐ በጸጋ እግዚአብሔር ።
፴ በከመ አንትሙ ቀዲሙ ዐለውክምዎ ለእግዚአብ
ሔር ወይእዜሰ ተሣሀልክሙ ።
፴፩ ከማሁ እሙንቱሂ ዓለውዎ ይእዜሰ ከመ ሎሙኒ
ይሣሀሎሙ ።
፴፪ እስመ እግዚአብሔር ዘግሐ ለኵሉ ውስተ ኃጢአት
ከመ ይሣሀሎ ለኵሉ ።

ክፍል ፵፰ ፡ መኵራት ስለማይገባ ።

በአዕፁቅ ላይ አትኵራ ብትኰራ ግን ሥሩ አንተን ፲፰
ይሸከምሀል እንጂ አንተ ሥሩን የምትሸከመው አይ
ደለም ። ዮሐ ፬ ፡ ፳፪ ።
ከጫፎቻ አንዳንዶቹ ተሰበሩ ፡ በእነሱ ፈንታ እኔ የዘ ፲፱
ይት ጫፍ ሆንኩ ትል ይሆን? ። ግብ ሐዋ ፲፫፡ ፵፮።
አላመኑምና ሊሰበሩ ይገባል ፡ አንተ ግን ቆመሃል ፳
አምነሃልና እንግዲህ ፈርተህ ኑር ራስህንም ከፍ
ከፍ አታድርግ ። ፩ ቆሮ ፲ ፡ ፲፪ ።
እግዚአብሔር ፍጥረታቸው ዘይት ለነበረው ለእነ ፳፩
ዚያ ያልራራላቸው ላንተ ይራራልሃልን ? ።
እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቸርነቱንና ጭከናውን ፳፪
አስተውል የወደቁትን ቀጣቸው አንተን ግን ይቅር
አለህ ይቅር እንዳለህ ብትኖር መልካም ነው ፡ ያለ
ዚያ ግን አንተንም ይቀጣሃል ። ዮሐ ፲፭ ፡ ፪ - ፬ ።
እነሱንም ይተክላቸዋል ካመኑ እግዚአብሔር ዳግ ፳፫
መኛ ሊተክላቸው ይችላል ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፲፮ ።
አንተን የምድረ በዳ ወይራ ! አንተ እንኳ ከበቀልክ ፳፬
በት ቈርጦ ባልበቀልክበት በመልካሙ ዘይት ሥፍራ
ተክሎሃል ይልቁንም ጥንቱን ዘይት የነበሩትን እነ
ዚያን በበቀሉት ሥፍራ እንዴት ሊተክላቸው ይችል
ይሆን ? ። ኤር ፲፩ ፡ ፲፮ ።

ክፍል ፵፱ ፡ እኛ አዋቂዎች ነን
ለሚሉ ሰዎች የተሰጠ ምክር ።

ወንድሞቻችን ! እኛ አዋቆች ነን እንዳትሉ ይህን ፳፭
ምክር ልታውቁ እወዳለሁ ፡ አሕዛብ ወደ ሃይማኖት
እስኪገቡ ድረስ ከእስራኤል እኩሌቶቹን የልብ ዕዉ
ርነት አግኝቷቸዋልና ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፲ ፡ ፲፮ ።
ከዚህም በኋላ እስራኤል ይድናሉ መጽሐፍ እንዲህ ፳፮
እንዳለ "አዳኝ ከጽዮን ይወጣል ፡ ከያዕቆብም ኃጢ
አትን ያርቃል" ። ማቴ ፳፫ ፡ ፴፱ ። ኢሳ ፳፯ ፡
፱ ። ፶፱ ፡ ፳ ። መዝ ፲፬ ፡ ፯ ።
ኃጢአታቸውን ባራቅሁላቸው ጊዜ በእሱ ተስፋቸ ፳፯
ውን ያገኛሉ ። ኤር ፴፩ ፡ ፴፩ - ፴፬ ።
በወንጌል በኩል ስለእናንተ ጠላቶቻችን ናቸው ፡ ፳፰
አባቶቻችን የተመረጡ በመሆናቸው ግን ወንድሞ
ቻችን ናችሁ ።
በእግዚአብሔር ጸጋ ጸጸት የለምና ። ፳፱
ቀድሞ እናንተ እግዚአብሔርን እንደካዳችሁት ዛሬ ፴
ግን ይቅር ብሏችኋል ።
እንዲሁም እነሱ ፡ ይቅር ይላቸው ዘንድ ዛሬ ካዱት ። ፴፩

እግዚአብሔር ሁሉን ይቅር ይለው ዘንድ ሁሉን በኃ ፴፪
ጢአት በረት ዘግቶታልና ። ገላ ፫ ፡ ፳፪ ። ፩ ጢሞ
፪ ፡ ፬ ።

፴፫ ኦ ዕመቂሁ ለብዕለ ጥበቢሁ ወአእምሮቱ ለእግዚአብ
ሔር ወእልቦ አሠር ለፍኖቱ ወአልቦ ዘየአምሮ
ለፍትሑ ።

፴፬ ወመኑ የአምር ሕሊናሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ
ተማከሮ ።

፴፭ ወመኑ ለቅሐ ወተፈድዮ ።
፴፮ እስመ ኵሉ እምኔሁ ወኵሉ በእንቲአሁ ወኵሉ ቦቱ
ወሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

ክፍል ፱ ፡ ምክር ከመ ንረሲ ነፍስተነ መሥዋዕተ ቅዱሰ ።

፩ አስተበቍዐክሙ አኀዊነ በሣህሉ ለእግዚአብሔር
ረስዩ ነፍስተክሙ መሥዋዕተ ቅዱሰ ለእግዚአብሔር
ወሕያወ ወሥሙረ ወኀሩየ ይኩን ቍርባንክሙ ወቀ
ኖክሙ ነበቢ ።

፪ ኢታፍቅርዎ ለዝ ዓለም ወሐድሱ ልበክሙ ወአመ
ክሩ ዘይፈቅድ እግዚአብሔር ዘሠናይ ወዘጽድቅ
ወዘፍጹም ።

፫ ወእነግረክሙ ለኵልክሙ በጸጋ እግዚአብሔር ዘተ
ውህበ ሊተ ከመ ኢትትዓበዩ ወኢተሐልዩ ትዝኅ
ርተ ፡ አላ ሐልዩ በዘታነጽሑ ርእሰክሙ እምዝሙት
ወኵሉ በከመ ከፈሎ እግዚአብሔር በመሥፈርተ
ሃይማኖቱ ።
፬ በከመ በውስተ አሐዱ ነፍስትነ ብዙኅ መለያልይ ብነ
ወዘዘዚአሁ ምግባሩ ።
፭ ከማሁ ኵልነ እንዘ ብዙኃን አሐዱ ሥጋ ንሕነ
በክርስቶስ ።
፮ ወብክሙ ጸጋ እግዚአብሔር ወዘዘዚአሁ ጸጋሁ ዘሂ
ይትኔበይ በሐሳበ ሃይማኖቱ ።

፯ ወዘሂ ይትለአክ በመልእክቱ ወዘሂ ይሜህር በት
ምህርቱ ።
፰ ወዘሂ ይትፌሣሕ በፍሥሐሁ ፡ ወዘሂ ይሠየም ከመ
ያሥልጥ መልእክቶ ወዘሂ ይምሕር በምሕረቱ ።

ክፍል ፱ወ፩ ፡ በእንተ ምግባረ ሠናይ ዘዘዚአሁ ።

፱ ተፋቀሩ ዘእንበለ ኑፋቄ ተገኀሡ እምእኩይ ወት
ልዉ ሠናየ ።
፲ ወአድልዉ ለጽድቅ አፍቅሩ ቢጸክሙ ወኩኑ
መሐርያነ ።

የእግዚአብሔር የዕውቀቱ ፣ የጥበቡ ስፋት አወይ ፴፫
ጥልቅነቱ! ለመንገዱም ፍለጋ የለውም ፣ ፍርዱንም
የሚያውቀው የለም ። ምዕ ፱ ፡ ፳፫ ። ፲ ፡ ፲፪ ። ኢሳ
፵፭ ፡ ፲፭ ።
የእግዚአብሔርን ሐሳብ ማን ያውቃል ? ማንስ ተማ ፴፬
ከረው ? ። ኢዮብ ፲፭ ፡ ፰ ። ኢሳ ፵ ፡ ፲፫ ። ኤር ፳፫ ፡
፲፰ ። ፩ ቆሮ ፪ ፡ ፲፮ ።
ማን አበደረው ? ማንስ ብድር ከፈለው ። ኢዮ ፴፭ ፡ ፯ ። ፴፭
ሁሉ ከሱ ነውና ሁሉም እሱን ለማገልገል ተፈጥሮ ፴፮
አልና ሁሉም በእሱ ሥልጣን ተገኝቷልና ክብር
ምስጋና ለርሱ ይሁን ፣ ለዘለዓለሙ አሜን ።

ምዕራፍ ፲፪ ፤

ክፍል ፱ ፡ ሰውነታችንን የተቀደሰ መሥዋዕት እንድናደርግ የተሰጠ ምክር ።

ወንድሞቼ! በእግዚአብሔር ቸርነት እማልዳችኋለሁ ፩
ሰውነታችሁን ለእግዚአብሔር የተቀደሰ መሥዋዕት
አድርጉ ቍርባናችሁም ሕያው የተወደደና የተመ
ረጠ ይሁን ፣ አገልግሎታችሁም ሥራችሁን የሚመ
ሰክር ይሁን ። ምዕ ፮ ፡ ፲፫ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፭ ።
ይህን ዓለም አትውደዱት ፣ አእምሮአችሁን አድሱ ፣ ፪
እግዚአብሔር የሚወደውን መልካምና እውነት የሆ
ነውን ጉድለት የሌለበትን ዕወቁ ። ኤፌ ፬ ፡ ፳፫ ።
፭ ፡ ፲ · ፲፯ ።
በተሰጠኝ በእግዚአብሔር ጸጋ ሁላችሁም እንዳትታ ፫
በዩ እነግራችኋለሁ ፡ ኵራትን አታስቡ ራሳችሁን
ዝሙትን ከመሻት የምታነጹበትን አስቡ እንጂ ፣
ሁሉም እንደ ሃይማኖቱ መጠን እግዚአብሔር እንደ
አደለው ሆኖ ይኑር ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፲፩ ። ኤፌ ፬ ፡ ፯ ።
በአንዱ ሰውነታችን ብዙ አካል ብልት እንዳለ ፡ ፬
ሥራውም ልዩ ልዩ እንደሆነ ። ኤፌ ፬ ፡ ፳፭ ።
እንዲሁ ሁላችን ብዙዎች ስንሆን በክርስቶስ አንድ ፭
አካል ነን ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፳፯ ።
ከእግዚአብሔር የተሰጣችሁ ጸጋ አላችሁ ጸጋውም ፮
ልዩ ልዩ ነው ፣ ትንቢት የሚናገር እንደ ሃይማኖቱ
መጠን ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፡ ፬ ።
የሚያገለግልም በማገልገሉ ይፅና የሚያስተምርም ፯
በማስተማር ይትጋ ። ፩ ጴጥ ፬ ፡ ፲ - ፲፩ ።
የሚሰጥም ደስ ብሎት ይስጥ ፣ የተሾመውም በማስ ፰
ተዋል ግዳጁን ይፈጽም ፣ የሚመጸውትም ደስ ብሎት
ይመጽውት ። ማቴ ፮ ፡ ፫ ። ፪ ቆሮ ፰ ፡ ፪ ፫ ።

ክፍል ፱፩ ፡ ስለ ልዩ ልዩ በጎ ምግባር ።

ያለ መጠራጠር ተዋደዱ ፣ ከክፉ ርቃችሁ በጎውን ፱
ያዙ ። አሞ ፭ ፡ ፲፭ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፭ ። መዝ ፺፯ ፡ ፲ ።
ለእውነት አድሉ ፡ ባልንጀራችሁን ውደዱ ፣ ርኅሩኀን ፲
ሁኑ ። ፊል ፪ ፡ ፫ ።

፲፩ ተካበሩ በበይናቲክሙ ወአክብሩ መኳንንቲክሙ ።

፲፪ ወለጻሕቅ ኢትትሀከዩ ፡ ለመንፈስ ተሐይዉ ለእግዚ
አብሔር ተቀነዩ ፡ ለተስፋክሙ ተፈሥሑ ፡ ለሕማ
ምክሙ ተዐገሡ ፡ ለጸሎትክሙ ተጸመዱ ።
፲፫ ለግብረ ቅዱሳን ተሳተፉ ፡ አፍቅሮ ነግድ አትልዉ ።

፲፬ ደኀርዎሙ ለእለ ይሰድዱክሙ ፡ ደኀሩ ወኢ
ትርግሙ ።

፲፭ ምስለ ዘይትፌሣሕ ተፈሥሑ ፡ ወምስለ ዘይበኪ
ብክዩ ።

ክፍል ፺ወ፪ ፡ በእንተ ሕሊና ሠናይ ።

፲፮ ወከመዝ ሐልዩ ምስለ ቢጽክሙ ወትዕቢተሰ ኢተ
ሐልዩ ወከመ ዘያቴሕት ርእሶ ተመሰሉ ።
፲፯ ወኢትበሉ ጠቢባን ንሕነ ወኢትፍድይዎ እኩየ ለዘ
አሕሰመ ለክሙ ፡ ሠናየ ተናገሩ ምስለ ቢጽክሙ ።

፲፰ ወእመሰ ይትከሀለክሙ ምስለ ኵሉ ሰብእ ተአኀዉ ።

፲፱ ወኢትትበቀሉ ለሊክሙ ፡ አኀዊነ አኀልፍዋ ለመዓት
እስመ ከመዝ ይቤ አነ እትቤቀል ወአነ እትፈደይ
ይቤ እግዚአብሔር ።
፳ ወእመኒ ርኅበ ጸላኢከ አብልዮ ፡ ወለእመኒ ጸምአ
አስትዮ ወዘንተ ለእመ ገበርከ አፍሐመ እሳት ታስ
ተጋብእ ዲበ ርእሱ ።
፳፩ ወኢትማዕ ለእኩይ በእኩይ አላ ማዕ ለእኩይ በገ
ቢረ ሠናይ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ።

ክፍል ፺ወ፫ ፡ በእንተ ተኰንኖ ለመኳንንት ።

፩ ለኵሉ ነፍስ መኰንን ተኰነኑ እስመ ኢይሠየም
መኰንን ዘእንበለ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ
ኵሉ ብዉሕ ሎቱ ።
፪ ወዘሰ አበየ ተኰንኖ ለመኰንን ትእዛዘ እግዚአብ
ሔር አበየ ፡ ወአለሰ አበዩ ተኰንኖ ኵነኔ ያመጽኡ
ለርእሶሙ ።
፫ ወመኳንንትሰ ኢኮኑ ግሩማነ ለዘይገብር ሠናየ ዘእን
በለ ለዘእኩይ ምግባሩ ፡ ወእመሰ ትፈቅድ ኢትፍር
ሆሙ ለመኳንንት ግበር ሠናየ ወዓዲ እሙንቱ የአ
ኵቱከ እስመ ላእካነ እግዚአብሔር እሙንቱ ከመ
አንተ ታሠኒ ምግባረከ ።

፬ ወእመሰ ፈቀድከ ኢትፍራህ ግበር ሠናየ ወአኮ ለከ
ንቱ ዘእኰነንዎሙ መጥባሕተ አላ እስመ ላእካኑ
እሙንቱ ከመ ይትበቀልዎ ለገባሬ እኪት ።

እርስ በርሳችሁ ተከባበሩ ፡ መምህሮቻችሁንም አክ ፲፩
ብሩ ። ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲፭ ። ኤፌ ፭ ፡ ፲፯ ።
ከመትጋት አትስነፉ ፡ በማስተዋል ኑሩ ፡ ለእግዚአብ ፲፪
ሔር ተገዙ ፡ በተስፋችሁ ደስ ይበላችሁ መከራች
ሁን ታገሡ ለጸሎት ጽሙዳን ሁኑ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፲፯ ።
እንግዳ መውደድን ጨምራችሁ ድኾችን ለመርዳት ፲፫
ተባበሩ ። ዘፍ ፲፰ ፡ ፫ ። ፲፱ ፡ ፪ - ፫ ። ዕብ ፲፫ ፡ ፪ ።
የሚያሳድዱአችሁን መርቁአቸው ፡ መርቁ እንጂ ፲፬
አትራገሙ ። ማቴ ፭ ፡ ፵፬ ። ግብ ሐዋ ፯ ፡ ፶፱ ። ፩
ቆሮ ፬ ፡ ፲፪ ።
ደስ ከሚለው ጋር ደስ ይበላችሁ ፡ ከሚያዝነውም ፲፭
ጋር እዘኑ ። መዝ ፴፭ ፡ ፲፫ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፴፯ ።

ክፍል ፺፪ ፡ ስለ በጎ አስተሳሰብ ።

ለባልንጀራችሁ እንዲህ አስቡ ፡ ትዕቢትን ግን አታ ፲፮
ስቡ ራሱን የሚያዋርደውን ሰው ምሰሉ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፭ ።
እኛ አዋቆች ነን አትበሉ ፡ ክፉ ላደረገባችሁ ክፉ ፲፯
አትመልሱለት ፡ ከባልንጀሮቻችሁ ጋር በጎ በጎውን
ተነጋገሩ ። ኢሳ ፭ ፡ ፳፩ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፲፭ - ፳፬ ።
የሚቻላችሁስ ቢሆን ከሰው ሁሉ ጋር ወንድሚ ወን ፲፰
ድሚ ተባበሉ ። ማር ፱ ፡ ፶ ። ዕብ ፲፪ ፡ ፲፬ ።
ወንድሞቻችን አትበቀሉ ፡ ቍጣን አርቁት "እግዚአ ፲፱
ብሔር እኔ እበቀላለሁ እኔ ብድር እመልሳለሁ ይላል"
ብሏልና ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ዘዳ ፴፪ ፡ ፴፭ ። ማቴ ፭ ፡ ፴፱ ።
ጠላትህ ቢራብ አብላው ፡ ቢጠማም አጠጣው ፡ ይህን ፳
ብታደርግ የእሳት ፍሕም በራሱ ላይ ትሰበስባለህ ።
ምሳሌ ፳፭ ፡ ፳፩ - ፳፪ ። ማቴ ፭ ፡ ፵፬ ።
ክፉውን በክፉ ድል እነሳዋለሁ አትበል ፡ ክፉውን ፳፩
በበጎ ሥራ ድል ንሳው እንጂ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ክፍል ፺፫ ፡ ሥልጣን ላላቸው ስለ መገዛት ።

ለተሾመ ሁሉ ተገዙ ፡ ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ ገዢ ፩
አይሾምምና ሙሉ ሥልጣን አለው ። ዳን ፬ ፡ ፳፱ - ፴ ።
ቲቶ ፫ ፡ ፩ ። ዮሐ ፲፱ ፡ ፲፩ ። ምሳ ፰ ፡ ፲፭ ።
ለተሾመው አልገዛም ያለ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፪
እምቢ አለ ፡ መገዛትን እምቢ የሚሉ ለራሳቸው ቅጣ
ትን ያመጣሉ ።
መኳንንትስ ሥራው ክፉ ለሆነ እንጂ መልካም ለሚ ፫
ሠራስ የሚያስፈሩ አይደሉም ፡ መኳንንትን ላትፈራ
ቸው ብትፈልግ መልካም አድርግ እነሱም ደግሞ
ያከብሩሃል አንተ ሥራህን ታሳምር ዘንድ ፡ የእግዚአ
ብሔር መልእክተኞች ናቸውና ። ፪ ሳሙ ፳፫ ፡ ፫ ።
፩ ጴጥ ፪ ፡ ፲፫ - ፲፬ ።
እንዳትፈራ ከወደድህ መልካም አድርግ ፡ ሥልጣን ፬
የሰጧቸው ለከንቱ አይደለምና ክፉ አድራጊውን
ሊበቀሉ መልእክተኞቹ ናቸው እንጂ ። መዝ ፹፪ ፡ ፯ ።

፭ ወይእዜኒ በግብር ተኰነኑ ወአኮ ዳእሙ ለዘእኩይ ምግባሩ ዓዲ ለዘሠናይኒ ምግባሩ ።

፮ ወበእንተዝ ታገብኡ ሎሙ ጸባሕተ እስመ ላእካነ እግዚአብሔር እሙንቱ ወለዝ ግብር ተሠይሙ ።

፯ ወለኵሉ በዘይረትዕ ግበሩ ወለዘሂ ጸባሕተ ጸብሑ ወለዘሂ ብነተ በንቱ ወለዘሂ ዓሥራተ ዓሥሩ ወለዘሂ ፍርሃተ ፍርሁ ወለዘሂ ክብረ አክብሩ ።

ክፍል ፶ወ፬ ፡ በእንተ አፍቅሮ ቢጽ ።

፰ ወአልቦ ዘይበቍዓክሙ ዘእንበለ አፍቅሮ ቢጽክሙ ወዘሰ አፍቀረ ቢጾ ኵሎ ሕገ ፈጸመ ገቢረ ።

፱ እስመ ከመዝ ይቤ በኦሪት ኢትሑር ብእሲተ ብእሲ ወኢትቅትል ነፍሰ ፡ ወኢትስርቅ ወኢትኩን ስምዐ በሐሰት ወኢትፍቱ ወዓዲ ባዕድኒ ቦቱ ትእዛዝ ወር እሱ ለኵሉ አፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ ።

፲ ዘያፈቅር ቢጾ ኢይገብር እኩየ ፡ ተፋቅሮሰ ፍጹም ሕግ ውእቱ ።

ክፍል ፶ወ፭ ። በእንተ ሕይወት ።

፲፩ ወዘኒ ተአምሩ ከመ በጽሐ ጊዜሁ ለነቂሕ እምንዋም ፡ ወይእዜሰ አልጸቀት ሕይወትነ እንተ ተሰፈውናሃ ።

፲፪ ኀለፈት ሌሊት ወመጽአት መዓልት ወንግድፍ እምላዕሌነ ምግባረ ጽልመት ወንልበስ ወልታ ብርሃን ።

፲፫ በምግባረ ጽድቅ ወአኮ በተውኔት ወበማኅሌት ወበስታይ ወበዝሙት ወበምርዓት ወአኮ በተሐምሞ ወበቅንአት ።

፲፬ ልበስዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኢተሐልዩ ፍትወተ ሥጋክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ።

ክፍል ፶ወ፮ ፡ በእንተ ዘድኩም ሃይማኖቱ ።

፩ ወለዘኒ ድኩም ሃይማኖቱ ፁርዎ ወአጽንዕዎ ወኢትግበሩ ለአድልዎ ።

፪ ዘሰ የአምን ከመ ኵሉ ብውሕ ሎቱ ኵሎ ለይብላዕ ወዘሰ ይናፍቅ ሐምለ ለይሴሰይ ።

፫ ወዘኒ ይበልዕ ኢይመንኖ ለዘኢይበልዕ ወዘኒ ኢይበልዕ ኢይግእዞ ለዘይበልዕ ፡ እስመ ለኵሎሙ እግዚአብሔር አእመሮሙ ።

፬ ምንትኑ አንተ ዘትግእዝ ነባሬ ባዕድ እንዘ ለእግዚኡ

አሁንም በግድ ተገዙ ግን ሥራው ክፉ ለሆነ ብቻ አይደለም ሥራው መልካም ለሆነውም ነው እንጂ ። መክ ፰ ፡ ፪ ። ፩ ጴጥ ፪ ፡ ፲፫ ። ፭

ስለዚህም ግብር ታገቡላቸዋላችሁ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸውና ለዚሁ ሥራም ተሹመዋልና። ፮

ለሁሉም እንደሚገባው አድርጉ ፡ ግብር ለሚገባው ግብር ስጡ ፡ እንቍጣጣሽ ለሚገባው እንቍጣጣሽ ስጡ ፡ መፈራት የሚገባውን ፍሩ ፡ መክበር የሚገባውን አክብሩ ። ማቴ ፳፪ ፡ ፳፩ ። ማር ፲፪ ፡ ፲፯ ። ፯

ክፍል ፶፬ ፡ ወንድምን ስለ መውደድ ።

ባልንጀራችሁን ከመውደድ በቀር የሚጠቅማችሁ ነገር የለም ፡ ባልንጀራውን የወደደ ግን ሕግን ሁሉ ሠርቶ ፈጸመ ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፫ ። ምሳ ፳፬ ፡ ፳፩ ። ፰

በኦሪት "ወደ ጕልማሳ ሚስት አትሂድ ፡ ነፍስ አትግደል ፡ አትስረቅ ፡ በሐሰት ምስክር አትሁን ፡ አትመኝ ፡ ብዒልና ሌላም ትእዛዝ አለው ፡ ግን የሁሉም መጨረሻው ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ„ ነው ። ዘሌ ፲፱ ፡ ፲፰ ። ፱

ባልንጀራውን የሚወድ ክፉ አይሠራም ፡ ፍቅርስ ፍጹም ሕግ ነው ። ማቴ ፳፪ ፡ ፵ ። ፩ ቆሮ ፲፫ ፡ ፬ ። ፲

ክፍል ፶፭ ፡ ስለ ሕይወት ።

ይህንንም ታውቃላችሁ ከእንቅልፍ ለመንቃት ጊዜው እንደ ደረሰ ፡ አሁንማ ተስፋ አድርገናት የነበረችው ሕይወታችን ደረሰች ። ኤፌ ፭ ፡ ፲፬ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፮ - ፯ ። ዕብ ፯ ፡ ፱ ። ፲፩

ሌሊት አለፈች ፡ ቀን መጣች ፡ የጨለማን ሥራ ከኛ እናርቅ የብርሃንንም ጋሻ እንልበስ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፰ ። ፲፪

በውነት ሥራ ጸንተን እንኑር ፡ በጨዋታ ፡ በዘፈን ፡ በስካር ፡ በዝሙት ፡ በመዳራት አይደለም ፡ በቅናትና በምቀኝነትም አይደለም ። ሉቃ ፳፩ ፡ ፴፬ ። ፲፫

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ምሰሉት ፡ የሥጋችሁን ፍላጎት አታስቡ ። ገላ ፫ ፡ ፳፯ ። ፲፬

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ክፍል ፶፮ ፡ ሃይማኖቱ ደካማ ስለ ሆነ ሰው።

ሃይማኖቱ ደካማ የሆነውን ሰው ታገሡት አጽናኑት በግብዝነት አትሥሩ ። ኢሳ ፵፭ ፡ ፫ - ፬ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፩ ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፱ ። ፩

ሁሉ እንደ ተፈቀደለት የሚያምን ሁሉን ይብላ ፡ የሚጠራጠር ግን አህልን ተክልን ይብላ ። ዘፍ ፩ ፡ ፳፱ ። ፩ ቆሮ ፲ ፡ ፳፭ ። ፪

የሚበላውም የማይበላውን አይንቀፈው ፡ የማይበላም የሚበላውን አይጸየፈው ፡ ለሁሉም እግዚአብሔር አውቆላቸዋልና ። ቈላ ፪ ፡ ፲፮ ። ፫

አገልግሎቱ ለጌታው ሲሆን የሌላውን አገልጋይ የም ፬

ይቀውም እመኒ ወድቀ ለእግዚኡ ይቀውም ወይ
ክል እግዚአብሔር አቅሞቶ ።

፭ እስመ ቦ ዘይትሔረም እምዕለት ዕለተ ወቦ ዘይትሔ
ረም በኵሉ መዋዕል ወባሕቱ ለኵሉ በከመ አዘዘ
ልቡ ።

፮ ዘኒ ተሐረመ በበዕለቱ ለእግዚአብሔር ተሐረመ ፡
ወዘኒ ተሐረመ በኵሉ መዋዕል ለእግዚአብሔር
ተሐረመ ፡ ወዘኒ በልዐ ለእግዚአብሔር በልዐ ወየአ
ኵቶ ለእግዚአብሔር ፡ ወዘኒ ኢበልዐ ለእግዚአብ
ሔር ኢበልዐ ወየአኵቶ ለእግዚአብሔር ።

ክፍል ፶ወ፯ ፡ በእንተ ሐይው ለእግዚአብሔር ።

፯ ወአልቦ እምውስቴትነ ዘለርእሱ የሐዩ ወዘለርእሱ
ይመውት ።

፰ ወእመኒ ሐየውነ ለእግዚአብሔር ነሐዩ ፡ ወእመኒ
ሞትነ ለእግዚአብሔር ንሕነ ።

፱ ወበእንተዝ ሞተ ክርስቶስ ወሐይወ ከመ ይኩንን
ሕያዋነ ወሙታነ ።

፲ ምንትኑ አንተ እንከ ዘትግእዝ ቢጸከ ወምንትኑ አንተ
ዘትሚንን ቢጸከ እንዘ ሀለወነ ኵልነ ንብጻሕ ቅድመ
መንበረ ምኵናኑ ለክርስቶስ ።

፲፩ እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ሕያው አነ እስመ
ሊተ ይሰግድ ኵሉ ብርክ ወሊተ ይገኒ ኵሉ ልሳን ።

፲፪ ናሁ ተዓውቀ ከመ ሀለወነ ኵልነ ንትሐተት በኀበ
እግዚአብሔር ።

፲፫ ወኢንግእዝ እንከ ቢጸነ ወዘንተ ዳእሙ ነሐሊ በዘኢ
ንግእዝ ቢጸነ ።

ክፍል ፶ወ፰ ፡ በእንተ ዘአልቦ ሙስና እንበይነ መብልዕ ።

፲፬ ወአአምር ወእትአመን በእግዚእነ ኢየሱስ ከመ
አልቦ ዘይማስን በእንቲአሁ ለሙሱን ዳእሙ ኵሉ
ይማስን ።

፲፭ ወእመሰ እንበይነ መብልዕ ተሐይሶ ለቢጽከ አልብከኬ
ተፋቅሮ በኑ እንበይነ መብልዕ ይትኀጐል ዝኩ ዘበእ
ቲአሁ ሞተ ክርስቶስ ።

፲፮ ኢትፅርፉ እንከ ሳዕለ ሠናይ ዘጸገወነ እግዚእነ ።

፲፯ እስመ ኢኮነ መንግሥተ እግዚአብሔር መብልዐ
ወመስቴ ዘእንበለ ጽድቅ ወሰላም ወፍሥሐ በመን
ፈስ ቅዱስ ።

፲፰ ወዘሰ ከመዝ ይትቀነይ ለክርስቶስ ሥሙር በኀበ እግ
ዚአብሔር ወኅሩይ በኀበ ሰብእ ።

ትነቅፍ አንተ ምንድነህ ? ቢወድቅም ጌታውን ለማ
ገልገል ይነሣል ፡ እግዚአብሔር ሊያስነሣው ይችላ
ልና ። ማቴ ፯ ፡ ፩ ። ያዕ ፬ ፡ ፲፩ - ፲፪ ።

አንዳንድ ዕለት የሚከለከል ፡ አለ ዘወትር የሚከለከ ፭
ልም አለና ፡ ነገር ግን ሁሉ ልቡ እንደ ወደደ ያድ
ርግ ። ገላ ፬ ፡ ፲ ።

አንዳንድ ጊዜ የተከለከለም ለእግዚአብሔር ብሎ ፮
ተከለከለ ፡ ዘወትር የተከለከለም ለእግዚአብሔር ብሎ
ተከለከለ ፡ የበላም እግዚአብሔርን ለማመስገን በላ ፡
እግዚአብሔርንም ያመሰግነዋል ፡ ያልበላም እግዚአ
ብሔርን ለማመስገን አልበላም ፡ እግዚአብሔርንም
ያመሰግነዋል ። ዘዳ ፳ ፡ ፲ ። ፩ ቆሮ ፲ ፡ ፴፩ ።

ክፍል ፶፯ ፡ እግዚአብሔርን ለማገልገል ስለ መኖር ።

ከመካከላችን ለራሱ ብሎ የሚኖር ለራሱ ብሎ የሚ ፯
ሞት የለም ።

ብንኖርም እግዚአብሔርን ለማገልገል እንኖራለን ፡ ብን ፰
ሞትም እግዚአብሔርን ለማገልገል እንሞታለን ብን
ኖርም ብንሞትም ለእግዚአብሔር ነን ። ገላ ፪ ፲ ።

ስለዚህም ክርስቶስ ሕያዋንን ሙታንን ይገዛ ዘንድ ፱
ሙቶ ተነሣ ። ግብ ሐዋ ፲ ፡ ፵፪ ።

እንግዲህ ወንድምህን የምትነቀፍ አንተ ምንድር ፲
ነህ ? ወንድምህን የምትንቅ አንተስ ምንድር ነህ ?
ሁላችን ክርስቶስ በሚፈርድበት ዙፋን ፊት የምን
ቆም ስንሆን ። ግብ ሐዋ ፲፯ ፡ ፴፩ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፴፩-፴፪ ።

እግዚአብሔር እኔ ሕያው ነኝ ፡ ጕልበትም ሁሉ ለእኔ ፲፩
ይሰግዳል ፡ አንደበትም ሁሉ ለእኔ ይገዛል ብሏልና ።
ኢሳ ፵፭ ፡ ፳፫ ። ፊል ፪ ፡ ፲ ።

ሁላችንም በእግዚአብሔር ዘንድ እንደምንመረመር ፲፪
እነሆ ታወቀ ። ማቴ ፲፪ ፡ ፴፮ ።

እንግዲያስ ወንድማችንን አንነቀፍ ወንድማችንንም ፲፫
እንዳንነቅፍ ይህን ብቻ እናስብ ። ማቴ ፲፰ ፡ ፯ ።

ክፍል ፶፰ ፡ በመብል ጕዳት ስላለመኖሩ ።

በርሱ ስለማመኑ የሚጐዳ እንደሌለ ዐውቃለሁ ፡ ፲፬
በጌታችን በኢየሱስም አምናለሁ ፡ ለማያምን ግን
ሁሉ ርኩስ ነው ። ግብ ሐዋ ፲ ፡ ፲፭ ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ።

በመብል ምክንያት ወንድምህን የምትነቅፍ ከሆን ፲፭
ክስ ፍቅር የለህማ ! በውኑ ክርስቶስ ስለርሱ የሞተ
ለት ይህ በመብል ምክንያት ይጐዳልን ? ፩ ቆሮ ፰ ፡
፲፩ - ፲፫ ።

እንግዲህ ጌታ በሰጠን በበጎው ነገር አትሳደቡ ። ፲፮

የእግዚአብሔር መንግሥት በመብል በመጠጥ አይ ፲፯
ደለምና ፡ ሃይማኖት ፡ ፍቅር ፡ በመንፈስ ቅዱስ የሚ
ገኝ ደስታ ነው እንጂ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳ ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፰ ።

ለክርስቶስ እንዲህ የሚገዛ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ፲፰
የተወደደ ፡ በሰውም ዘንድ የተመረጠ ነው ።

፲፱ ወይእዜኒ ንትልዋ ለሰላም በዘይትሐነጽ ቢጽነ ።

፳ ወኢንስዐር ግብረ እግዚአብሔር እንበይነ መብልዕ
ወበሕቱ ኵሉ ንጹሕ ለንጹሓን ወእኩይሰ ለሰብእ
በኑፋቄ በሊዕ ።

፳፩ ይኄይስ ኢበሊዐ ሥጋ ወኢሰትየ ወይን እምአ
ዐቅፎ ቢጽ ።

፳፪ ወእመኒ ብከ ሃይማኖት አጽንዕ ርእሰከ በተአምኖ
ትከ ቅድመ እግዚአብሔር ወብፁዕ ዘይዘልፍ ርእሶ
በዘረከበ አእምሮ ።

፳፫ ወዘሰ ይናፍቅ ለእመ በልዐ ይትኴነን እስመ ኢኮነ
በአሚን ወኵሉ ዘይከውን ዘእንበለ አሚን ኃጢአት
ወጌጋይ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ።

ክፍል ፶ወ፱ ፡ በእንተ አጽንዖ ቢጽ ።

፩ ወርቱዕሰ እንትሙ ፅኑዓን ትፁርዎሙ ድከሞሙ
ለስዑናን ወኢናድሉ ለርእስነ ።

፪ ወኵልነ ናድሉ ለጽድቅ ወለግብር ሠናይ በዘይት
ሐነጽ ቢጽነ ።

፫ ክርስቶስኒ ኢኮ ለርእሱ ዘአድለወ በከመ ይብል መጽ
ሐፍ ትዕይርቶሙ ለእለ ይትዔየሩከ ወድቀ ላዕሌየ ።

፬ ወኵሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣፀ ዚአነ ተጽሕፈ ከመ
በትዕግሥትነ ወበተወክሎ መጻሕፍት ንርከብ ተስፋነ

፭ ወእግዚአብሔር አምላከ ትፍሥሕት ወአቡሃ ለምሕ
ረት የሀበነ ነሐሊ ዘዚአሁ ለኵልነ በእንተ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።

፮ ከመ ኵልነ ኅቡረ በአሐዱ አፍ ንሰብሖ ለእግዚአብ
ሔር በኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

ክፍል ፷ ፡ በእንተ ተወክፎተ ቢጽ ።

፯ ወይእዜኒ ተወከፉ ቢጸክሙ እስመ ክርስቶስ ተወከ
ፈክሙ ውስተ ስብሐተ እግዚአብሔር ።

፰ እብል እንከ ክርስቶስ ላእከ ኮነ ለግዝረት ለጽድቀ
ቃለ እግዚአብሔር ወከመ ያጽንዓ ለተስፋ አበዊነ ።

፱ ወአሕዛብሰ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር እስመ ተሣሀ
ሎሙ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ፡ በእንተዝ እገኒ
ለከ በውስተ አሕዛብ እግዚኦ ወእዜምር ለስምከ ።

፲ ወካዕበ ይቤ መጽሐፍ ተፈሥሑ አሕዛብ ምስለ
ሕዝቡ ።

አሁንም ወንድማችን በሚፀና ገንዘብ ፍቅር አንድ ፲፱
ነትን እንከተላት ፡ መዝ ፴፬ ፡ ፲፬ ።
በመብል ምክንያት የእግዚአብሔርን ሥራ አንን ፳
ቀፍ ፡ ለንጹሖን ሁሉ ንጹሕ ነው ፡ ለሰው ክፉው
ነገርስ እየተጠራጠሩ መብላት ነው ። ቀኰ ፲፬ ፡ ግብ
ሐዋ ፲ ፡ ፲፭ ።
ለባልንጀራህ ዕንቅፋት ከመሆን ሥጋ አለመብላት ፳፩
ወይን አለመጠጣት ይሻላል ። ፩ ቆሮ ፰ ፡ ፲፫ ።
ሃይማኖት ካለህ በእግዚአብሔር ፊት በመንከው እም ፳፪
ነት ራስህን አፅና ባገኘው አእምሮ ራሱን የሚቈጣ
ጠር ብፁዕ ነው ። ፩ ዮሐ ፫ ፡ ፳፩ ።
የሚጠራጠር ቢበላ ይፈረድበታል ፡ በሃይማኖት አል ፳፫
ሆነምና ፡ ያለ ሃይማኖትም የሚደረግ ሁሉ ዕዳ በደል
ነውና ። ቲቶ ፩ ፡ ፲፭ ። ዕብ ፲፩ ፡ ፮ ።

ምዕራፍ ፲፭ ፤

ክፍል ፶፱ ፤ ባልንጀራን ስለ ማፅናናት ።

የሚገባስ እናንተ ብርቱዎች ደካሞችን በድካማቸው ፩
ልትረዱአቸው ነው ፡ ለራሳችን አናድላ ። ምዕ ፲፬ ፡
፩ ። ገላ ፮ ፡ ፩ ።
ሁላችንም ባልንጀራችን በሚፀና ገንዘብ ለእውነትና ፪
ለመልካም ሥራ እናድላ ። ፩ ቆሮ ፱ ፡ ፲፱ ።
ክርስቶስም ለራሱ ያደላ አይደለም ፡ "እንተን የሚገ ፫
ዳደሩህ ተግዳሮታቸው በእኔ ላይ ደረሰ,, ብሎ መጽ
ሐፍ እንደ ተናገረ ። መዝ ፷፱ ፡ ፱ ።
የተጻፈው ሁሉ እኛ ልንመከርበት ተጻፈ ፡ "በመታገ ፬
ሣችን ፡ መጻሕፍትንም በመታመናችን ተስፋችንን
እናገኝ ዘንድ,, ። ምዕ ፬ ፡ ፳፫ - ፳፬ ። ፪ ጢሞ ፫ ፡ ፲፮።
የምሕረት መገኛ የደስታ ባለቤት እግዚአብሔር ስለ ፭
ኢየሱስ ክርስቶስ ብሎ እርሱን ደስ የሚያሰኘውን
ነገር እንድናስብ ያድርገን ። ዘፀ ፴፬ ፡ ፯ ። መዝ ፹፯ ፡
፲፭ ። ፊል ፫ ፡ ፲፯ ።
ሁላችን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቤዛነት አንድ ፮
ሆነን እግዚአብሔርን እናመሰግነው ዘንድ ።

ክፍል ፷ ፡ ባልንጀራን ስለ መቀበል ።

አሁንም ባልንጀሮቻችሁን ተቀበሉ ፡ ክርስቶስ ለእግ ፯
ዚአብሔር ክብር ተቀብሏችኋልና ።
እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ለማድረግ ፰
የአባቶቻችንን ተስፋ ያፀና ዘንድ ለግዝረት መልእ
ክት ሆነ እላለሁ ። ማቴ ፲፭ ፡ ፳፬ ። ግብ ሐዋ ፫ ፡ ፳፭ ።
አሕዛብም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ይቅር ብሏ ፱
ቸዋልና መጽሐፍ እንዲሁ "ስለዚህ በአሕዛብ መካ
ከል እገዛለሁ ፡ ስምህንም አመሰግናለሁ,, እንዳለ ።
መዝ ፲፰ ፡ ፵፱ ። ፪ ሳሙ ፳፪ ፡ ፶ ።
ዳግመኛ መጽሐፍ "አሕዛብ ከሕዝቡ ጋር ደስ ይበላ ፲
ችሁ,, ብሏልና ። ዘዳ ፴፪ ፡ ፵፫ ።

፲፩ ወካዕበ ይቤ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር ኵልክሙ አሕ
ዛብ ፡ ወይሴብሕዎ ኵሎሙ ሕዝብ ።

፲፪ ኢሳይያስኒ ይቤ ይቀውም ሥርወ እሴይ ወዘተሠ
ይመ እምኔሁ ይከውን ንጉሠ ለአሕዛብ ፡ ወሕዝብ
ይትዌከሉ ቦቱ ።

፲፫ ወእግዚአብሔር አምላከ ተስፋ ይፈጽም ለክሙ
ኵሎ ፍሥሐ ወሰላመ በአሚን ፡ ከመ ያብዝኀክሙ
በተስፋሁ ለመንፈስ ቅዱስ ወበኃይሉ ።

ክፍል ፰ወ፩፡ በእንተ አንቅሖተ አኀው ።

፲፬ ወእትአመነክሙ አነሂ አኀዊነ ከመ ትፈጽሙ በኵሉ
ምግባረ ሠናይ ወጽጉባን አንትሙ በኵሉ ጥበብ
ወትክሉ ምሂሮቶሙ ለቢጽክሙ ።

፲፭ ወተሀቢልየ ጸሐፍኩ ለክሙ እምአሐዱ ገጽ ።
፲፮ በእንተ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘረከብኩ ከመ እትለ
አክ ለኢየሱስ ክርስቶስ ውስተ አሕዛብ ወከመ እት
ቀነይ ለትምህርተ እግዚአብሔር ከመ ይኩን መሥ
ዋዕቶሙ ለአሕዛብ ሥሙረ ወኅሩየ በመንፈስ ቅዱስ
በላዕሌየ ።
፲፯ ወሊተሰ ኢየሱስ ክርስቶስ ምክሕየ ለኀበ እግዚ
አብሔር ።
፲፰ ወእትሀበል እንግር ዘገብረ ሊተ ክርስቶስ በዘየአምኑ
አሕዛብ በቃል ወበምግባር ።
፲፱ በኃይል ወበትእምርት ወበመንክር በኃይለ መንፈስ
ቅዱስ ወዘከመ መሀርኩ በኢየሩሳሌም እስከ አድያ
ሚሃ ለኢያሪኮ ፈጸምኩ ትምህርተ ክርስቶስ ።

ክፍል ፰ወ፪፡ በእንተ ተፈቅሮተ ትምህርት ።

፳ ወፈድፋደ ተፈቅረት ትምህርቱ ወኢሖርኩ ኀበ ተሰ
ምየ ክርስቶስ ከመ ኢይሕንጽ ዲበ መሠረተ ባዕድ ።

፳፩ በከመ ይብል መጽሐፍ እለኒ ኢዜነዎሙ በእንቲ
አሁ ያእምርዎ ሀለዎሙ ወእለኒ ኢሰምዕዎ ይለ
ብውዎ ።
፳፪ ወዘልፈ እፈቅድ እምጻእ ኀቤክሙ ወይሰአነኒ ።

፳፫ ወይእዜ ባሕቱ እስመ ሰለጥኩ በዝ በሐውርት
እስመ እጽሕቅ እምጻእ ኀቤክሙ እምጕንዱይ ዕለት ።

፳፬ ወእንዘ አሐውር መንገለ ሲባንያ እሴፎ እርአይክሙ
ኀሊፈ ወእምኀቤክሙ እትፌኖ ሀየ እምከመ ቀደ
ምኩ ወተፈሣሕኩ ምስሌክሙ ።

ዳግመኛም "አሕዛብ ሁላችሁ እግዚአብሔርን አመስ ፲፩
ግኑ ሕዝቡም ሁሉ ያመሰግኑታል „ ብሏል ። መዝ
፻፲፯ ፤ ፩ ።
ኢሳይያስም "የእሴይ ልጅ ይነግሣል ፡ ከርሱ የተሾ ፲፪
መውም ለአሕዛብ ንጉሥ ይሆናል ፡ ሕዝቡም ያምኑ
በታል„ ። ኢሳ ፲፩ ፡ ፲ ። ራእ ዮሐ ፭ ፡ ፭ ።
የተስፋ ባለቤት እግዚአብሔር ከመንፈስ ቅዱስ በሚ ፲፫
ገኝ ተስፋና በክሀሊነቱ ያበዛችሁ ዘንድ በሃይማኖት
ደስታን ፡ ፍቅር አንድነትን ፡ ሁሉ ይፈጽምላችሁ ።

ክፍል ፰፩፡ ወንድሞችን ስለ ማነቃቃት ።

ወንድሞቻችን! በጎ ምግባር ሁሉ እንደምትፈጽሙ ፲፬
ዕውቀትንም ሁሉ የተመላችሁ እንደሆናችሁ ባልን
ጀሮቻችሁንም ልታስተምሩ እንደሚቻላችሁ እኔ
አምናችኋለሁ ። ፪ ጴጥ ፩ ፡ ፲፪ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፳፩ ።
አንድ ወገን ደፍሬ ጻፍኩላችሁ ። ፲፭
በእኔ መምህርነት አሕዛብ ያቀረቡት በመንፈስ ቅዱስ ፲፮
የተወደደና የተመረጠ ይሆን ዘንድ እግዚአብሔር
ላስተማራት ወንጌል ካህን እንድሆንና በአሕዛብ መካ
ከልም ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳገለግል ስለ ተሰጠኝ
ስለ እግዚአብሔር ጸጋ። ምዕ ፲፩ ፡ ፲፫ ። ፊል ፪ ፡ ፲፯ ።
ለኔስ በእግዚአብሔር ዘንድ መመኪያዬ ኢየሱስ ክር ፲፯
ስቶስ ነው ። ዕብ ፭ ፡ ፩ ።
አሕዛብ በቃልም በሥራም እንዲያምኑ ክርስቶስ ፲፰
ያደረገልኝን ልናገር እደፍራለሁ ። ፩ ቆሮ ፫ ፡ ፭ - ፱ ።
በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ሙት በማስነሣት ተአምራት ፲፱
በማድረግ ድንቅ ሥራ በመሥራት በኢየሩሳሌም
እስከ ኢያሪኮ አውራጃ እንደ አስተማርኩ የክርስ
ቶስን ትምህርት ፈጸምኩ ። ማር ፲፮ ፡ ፳ ።

ክፍል ፰፪፡ ስለ ትምህርት መወደድ ።

ትምህርቱም እጅግ ተወደደች ፡ ክርስቶስ ወደ ፳
ተጠራበት አልሄድኩም "ሌላው በመሠረተው ላይ
እንዳላንፅ ። ፪ ቆሮ ፲ ፤ ፲፭ - ፲፮ ።
"ወሬው ያልደረሳቸው ያውቁታል ፡ ያልሰሙትም ፳፩
ያስተውሉታል„ ብሎ መጽሐፍ እንደተናገረ ።
ኢሳ ፶፪ ፡ ፲፭ ።
ዘወትር ወደ እናንተ ልመጣ እወዳለሁ ፡ ግን ይሳነ ፳፪
ኛል ። ምዕ ፩ ፡ ፲፫ ። ፩ ተሰ ፪ ፡ ፲፰ ።
ግን ከብዙ ቀን ጀምሮ ወደ እናንተ ልመጣ እወድ ፳፫
ነበርና ፡ አሁን በዚሁ ሥፍራ አበቃሁ ። ምዕ ፩ ፡
፲ - ፲፩ ። ግብ ሐዋ ፲፱ ፡ ፳፩ ።
ወደ እስጳንያም ስሄድ እግር መንገዴን ላያችሁ ተስፋ ፳፬
አደርጋለሁ ፡ ቀደም ብዬ ከእናንተ ጋር ደስ ካለኝ
በኋላ ከእናንተ ወደዚያ እሸኛለሁ ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፡ ፮ ።

ክፍል ፹ወ፫፡ በእንተ መልእክተ ቅዱሳን ።

፳፭ ወይእዜሰ አሐውር ኢየሩሳሌም ለመልእክተ ቅዱሳን።

፳፮ እስመ ኅብሩ መቄዶንያ ወአካይያ ያስተዋፅኡ ለነዳ
ያን እለ በኢየሩሳሌም፤ ወለቅዱሳን፡ ወሠምሩ እስመ
ርቱዕ ሎሙ ።

፳፯ እምከመሰ ተሳተፍዎሙ ለአሕዛብ በግብር ዘመንፈስ
ቅዱስ ርቱዕ ይትለአክዎሙ በዘይትፈቀድ ለነ
ፍስቶሙ ።

፳፰ ወዘንተ ፈጺምየ ወኀቲምየ እኀልፍ እንተ ኀቤክሙ
ለሲባንያ ።

፳፱ ወአትአመን ባሕቱ ከመ እምጽእ ኀቤክሙ ለፍጻሜ
ለትምህርተ ክርስቶስ ።

ክፍል ፹ወ፬፡ በእንተ ፍጻሜ ግብር ።

፴ ወአስተበቍዐክሙ አኀዊነ በእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ወበፍቅረ መንፈስ ቅዱስ ትስአሉ ሊተ በጸሎ
ትክሙ ኀበ እግዚአብሔር ።

፴፩ ከመ ያድኅነኒ እምዐላውያን እለ ብሔረ ይሁዳ ከመ
አሥምሮሙ ለቅዱሳን እለ በኢየሩሳሌም ።

፴፪ ከመ እምጻእ ኀቤክሙ በፍሥሐ ወአዕርፍ ምስሌ
ክሙ በፈቃደ እግዚአብሔር ።

፴፫ ወአምላከ ሰላም የሃሉ ምስሌክሙ፡ አሜን ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ።

ክፍል ፹ወ፭፡ በእንተ አማኅፅኖ ።

፩ ወአማኅፀንኩክሙ ፌቤንሃ እኅትነ እንተ ትትለአክ
ለቤተ ክርስቲያን ዘክንክርኤስ ።

፪ ትትወከፍዋ በእግዚእነ በከመ ይደልዎሙ ለቅዱሳን፡
ወሥርዕዋ ውስተ ዘፈቀድክሙ ለትካዝክሙ እስመ
አሥለጠት ለብዙኃን፡ ወሊተኒ ።

፫ አምኁ ጵርስቅላሃ፡ ወአቂላሃ እለ ኀብሩ ምስሌየ በግ
ብረ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፬ እለ መጠዉ ክሳዶሙ በእንተ ነፍስየ ወአኮ አነ ባሕ
ቲትየ ዘአአኵቶሙ ዓዲ ኵሎሙ አብያተ ክርስቲያ
ናት ዘአሕዛብ ።

፭ ወአምኁ ማኅበረ እለ ውስተ ቤቶሙ፡ ወአምኁ
ኤጤኔጦን እኁየ ዘውእቱ ቀንቶሙ ለእስያ በክር
ስቶስ ።

፮ አምኁ ማርያ እንተ ብዙኀ ሠርሐት ምስሌክሙ ።

ክፍል ፹፫፡ ምእመናንን ስለ መርዳት ።

አሁን ግን ቅዱሳንን ለመርዳት ወደ ኢየሩሳሌም ፳፭
እሄዳለሁ። ግብ ሐዋ ፲፰፡ ፳፩። ግብ ሐዋ ፲፱፡ ፳፩ ።
መቄዶንያና አካይያ በኢየሩሳሌም ላሉ ድኆችና ፳፮
ምእመናን አስተዋፅኦ ለማድረግ ተባብረዋልና የሚ
ገባቸውም ስለሆነ ተስማምተዋልና፡ ግብ ሐዋ ፳፬፡
፲፯ ። ፩ ቆሮ ፲፮፡ ፩ ፡ ፪ ቆሮ ፰፡ ፩-፬ ።
እንግዲህ አሕዛብን በመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከተባበሩ ፳፯
አቸው ለሰውነታቸው በሚያስፈልጋቸው ሊረዱአ
ቸው ይገባል ። ምዕ ፱፡ ፬-፯ ፡ ፩ ቆሮ ፱፡ ፲፩ ።
ይህን አዘጋጅቼ ጨርሼ በእናንተ በኩል ወደ እስጳ ፳፰
ንያ እሄዳለሁ ።
ግን በመጨረሻ ጊዜ የክርስቶስን ትምህርት ለማስተ ፳፱
ማር እመጣለሁ ። ምዕ ፩፡ ፲፩ ።

ክፍል ፹፬፡ ስለ ሥራ መጨረሻ ።

ወንድሞቼ! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በመንፈስ ፴
ቅዱስ ባለን ፍቅር በጸሎታችሁ ወደ እግዚአብሔር
እንድትለምኑልኝ እማልዳችኋለሁ ። ፪ ቆሮ ፩፡ ፲፩ ።
ፊል ፩፡ ፳፯። ፪ ተሰ ፫፡ ፩ ።
በኢየሩሳሌም ያሉ ምእመናን ደስ አሰኛቸው ዘንድ ፴፩
በይሁዳ አገር ካሉ ዐላውያን እጅ እንዲያድነኝ ፡ ፪
ተሰ ፫፡ ፪ ።
እግዚአብሔር ቢፈቅድ በደስታ ወደ እናንተ መጥቼ ፴፪
ከእናንተ ጋር ዐርፍ ዘንድ ። ያዕ ፬፡ ፲፭ ።
የሰላም አምላክ ከእናንተ ጋር ይሁን፡ አሜን ። ፴፫

ምዕራፍ ፲፮ ፤

ክፍል ፹፭፡ ያደራ ደብዳቤ ስለ መጻፍ ።

ለክንክርኤስ ቤተ ክርስቲያን የምትላከውን እኅታ ፩
ችን ፌቤንን አደራ ሰጥቻችኋለሁ ።
ለቅዱሳን እንደሚገባ በጌታችን ትቀበሏት ዘንድ ለች ፪
ግራችሁ በፈቀዳችሁት በታ አሰልፉአት፡ ለብዙዎቹ
ለእኔም ብዙ ግዳጅ ፈጽማለችና ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ሥራ ከእኔ ጋር የተባበሩትን አቂ ፫
ላን ጵርስቅላን ሰላም በሉልኝ። ግብ ሐዋ ፲፰፡
፪-፳፮ ። ፪ ጢሞ ፬፡ ፲፱ ።
ስለ እኔ አንገታቸውን የሰጡትን የማመሰግናቸው ፬
እኔ ብቻ አይደለሁም፡ ከአሕዛብ ያመኑ ምእመናን
ሁሉ ያመሰግኗቸዋል እንጂ ። ፩ ቆሮ ፲፮፡ ፲፭-፲፱ ።
በየቤታቸው ያሉትን ማኅበር እንዴት ናችሁ? በሉ፡ ፭
ክርስቶስን በማመን ለእስያ ሰዎች መጀመሪያ
ቸው የሚሆን ወንድሜን ኤጤኔጦንን እንዴት ነህ?
በሉት ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲፭-፲፱ ።
ከእናንተ ጋር ብዙ የደከመች ማርያን እንዴት ነሽ? ፮
በሏት ።

፯ አምኁ እንድራኒቆን ወዩልያን እለ አዝማድየ ወተፄ
ወዉ ምስሌየ ወየአምርዎሙ ሐዋርያት ከመ ቀዲ
ሙኒ ተልእኩ ለክርስቶስ ።

፰ አምኁ ጵልያጦን እኁየ በክርስቶስ ።

፱ አምኁ ኡሩባኖን ዘነኀብር በግብረ ክርስቶስ ወስንጣ
ክን እኁየ ።
፲ አምኁ ኤጤሌን ኅሩዮ ለክርስቶስ ፣ አምኃዎሙ
ለእለ አርስጠቦሉ ።
፲፩ አምኁ ሄሮድዮና ዘእምአዝማድየ ፣ አምኁ እለ እም
ውስተ ቤተ ንርቃሱ እለ በክርስቶስ ።

፲፪ አምኁ እለ ጢሮፊሞና ወጢሮፊሞስ እለ ፃመዉ
በእግዚእነ ፣ አምኁ ጠርሲዳ እኅትነ እንተ ብዙኀ
ፃመወት በእግዚእነ ።
፲፫ አምኁ ሮፎን ኅሩዮ ለእግዚእነ ፣ ወእሞ ወሊተኒ
እምየ ።
፲፬ አምኁ አስቀሪጦን ወአፍልሶንጳ ወሄርሜን ወጳጥሮ
ባን ወሄርማን ወአኃዊነ እለ ምስሌሆሙ ።

፲፭ አምኁ ፊልጎን ወዩልያ ወኔርያ ወእኅቶ ወአልንጦን
ወኵሎሙ ቅዱሳነ ምስሌሆሙ ።

፲፮ ወተአምኁ በበይናቲክሙ በአምኃ ቅድሳት ፣ ወአም
ኁክሙ ኵሉ አብያተ ክርስቲያናቲሁ ለክርስቶስ ።

፲፯ አስተበቍዐክሙ አኃዊነ ተዓቀብዎሙ ለእለ ይገብሩ
ሀከከ ወያመጽኡ ካሕደ ላዕለ ትምህርትክሙ ዘተ
መሀርክሙ ትግበሩ ባቲ ወተገኀሥዎሙ ።

፲፰ እስመ ለከርሦሙ ይትቀነዩ ወአኮ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ፣ ወበኂጣነ ነገር ወበተየውሆ ያስሕትዎሙ
ለብዙኃን የዋሃን ።
፲፱ ወነገረ ዚአክሙሰ ተሰምዐ በኵለሄ ወእትፌሣሕ በእ
ንቲአክሙ ፣ ወእፈቅድ ለክሙ ትጥበቡ ለሠናይ
ወትትገኀሥዎ ለእኩይ ።
፳ ወአምላከ ሰላም ይቀጥቅጦ ለሰይጣን በታሕተ እገሪ
ክሙ ፍጡነ ፣ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
የሀሉ ምስሌክሙ ።
፳፩ ይኤምኃክሙ ጢሞቴዎስ ዘነኀብር ግብረ ምስሌሁ
ወሉቅዮስ ወኢያሶን ወሱሲ ጴጥሮስ እለ እም አዝ
ማድየ ።

፳፪ ወአማኅኩክሙ አነ ጤርጥዮስ ዘጸሐፍክዋ ለዛቲ
መጽሐፍ በእግዚእነ ።
፳፫ አምኃክሙ ጋይዮስ ዘያኃድረኒ በንግደትየ ፣ ወኵሉ

ከኔ ጋር በመከራ የተያዙ ከዘመዶቼ ወገን የሚሆኑ ፯
እንድራኒቆንና ዩልያንን እንዴት ናችሁ ? በሉ ፣ ቀድ
ሞም ከክርስቶስ እንደ ተማሩ ሐዋርያት ያውቋቸ
ዋል ። ፪ ቆሮ ፰ ፳፫ ።
ክርስቶስን በማመን ወንድሜ የሚሆን ጵልያጦንን ፰
እንዴት ነህ ? በሉ ።
በክርስቶስ ሥራ አንድ የምንሆን ኡሩባኖንን ወን ፱
ድሜ ስንጣክንን እንዴት ናችሁ ? በሉ ።
ክርስቶስ የመረጠው ኤጤሌንን እንዴት ነህ ? በሉ ፣ ፲
የአርስጠቦሉንም ወገን እንዴት ናችሁ ? በሏቸው ።
ከዘመዶቼ ወገን የሚሆን ሄሮድዮናን እንዴት ነህ ? ፲፩
በሉ ፣ በክርስቶስ ያመኑ የንርቃሱን ወገን እንዴት
ናችሁ ? በሉ ።
በጌታችን አምነው መከራ የተቀበሉ ጥሮፊሞንና ፲፪
ጢሮፊሞስ እንዴት ናችሁ ? በሉ ፤ ስለ ጌታችን ብዙ
መከራ የተቀበለች ጠርሲዳን እንዴት ነሽ ? በሉ ።
ጌታችን የመረጠው ሮፎንን የኔንና የሱንም እናት ፲፫
እንዴት ናችሁ ? በሉ ። ማር ፲፭ ፳፩ ።
ለአስቀሪጦንና ለአፍልሶንጳ ለሄርሜንም ለጳጥሮባን ፲፬
ለሄርማንም ከእነርሱም ጋር ላሉ ወንድሞች እንዴት
ናችሁ? በሉ ።
ለፊሉጎንና ለዩልያ ለኔርያና ለእኅቱም ለአልንጦንም ፲፭
ከእነርሱም ጋር ላሉ ቅዱሳን ሁሉ እንዴት ናችሁ?
በሉ ።
በተቀደሰ ሰላምታ እርስ በርሳችሁ እንዴት ናችሁ ? ፲፮
ተባባሉ ፣ በክርስቶስ ያመኑ ምእመናን ሁሉ እንዴት
ናችሁ ? ይሏችኋል ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፳ ።
ወንድሞቻችን ! ጸብ ክርክር የሚያደርጉትን በተማ ፲፯
ራችሁት ትምህርት ላይ ክሕደትን የሚያመጡትን
ሰዎች ተጠባበቍአቸው ብዬ እማልዳችኋለሁ ፤ ተለ
ይዋቸው ። ማቴ ፯ ፲ ። ቲቶ ፫ ፲ ።
ለጌታችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ያይደለ ለሆዳቸው ይገ ፲፰
ዛሉና ፣ በነገር ማታለል የዋህ በመምሰል ብዙዎቹን
የዋሆች ያስታሉ ። ሕዝ ፲፫ ፲፰ ፤ ፊል ፫ ፲፱ ፤ ቈላ ፪ ፬ ።
የእናንተ ወሬ በሁሉ ዘንድ ተሰምቷል ፣ ስለ እናን ፲፱
ተም ደስ ይለኛል ፣ ክፉውን ትታችሁ ለበጎ ነገር አዋ
ቆች ትሆኑ ዘንድ እወዳለሁ ።
የሰላም ባለቤት እግዚአብሔር ሰይጣንን ከእግራ ፳
ችሁ በታች ይጣለው ፣ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ጸጋ ይደርባችሁ ።
በሥራ ከእርሱ ጋር አንድ የምንሆን ጢሞቴዎስ ፣ ፳፩
ከዘመዶቼም ወገን የሚሆኑ ሉቅዮስ ኢያሶን ሱሲ
ጴጥሮስ እንዴት ናችሁ ? ይሏችኋል ። ግ ሐ ፲፯
፩-፪ ፤ ፊል ፪ ፲፱ ።
ይህችን መልእክት የጻፍሁ እኔ ጤርጥዮስ በጌታችን ፳፪
ሰላምታ እንዴት ናችሁ ? እላችኋለሁ ።
በእንግድነቴ ጊዜ ያሳደረኝ ጋይዮስ እንዴት ናችሁ ? ፳፫

አብያተ ክርስቲያናት ፡ ኦምኁክሙ አርስጦስ መጋቤ
ሀገር ወቍአስጥሮስ እኁነ ።

፳፭ ውእቱ ዘይክል ያዕንዕክሙ እግዚአብሔር ላዕለ ስብ
ብከት ዘእሰብክ ባቲ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘኅ
ቡእ ኅርመታ እምቅድመ ዓለም ።

፳፮ ወአስተርአየ በዝ መዋዕል እምቃለ ነቢያት ወበትእ
ዛዘ እግዚአብሔር ዘለዓለም ከመ ይስምዑ ኵሉ አሕ
ዛብ ወይእመኑ በኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአ
ብሔር ።

፳፯ ወያእምርዎ ለእግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወውእቱ
ጠቢብ ለዓለመ ዓለም ፡ አሜን ።

፳፯ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ የሃሉ ምስለ
ኵልክሙ ፡ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ሮሜ ፡ ዘተጽሕፈት በቆሮንቶስ ወተፈነወት በእደ ፌቤን እንተ ትትለአኮሙ ለቤተ ክርስቲያን ዘክንክርኤስ ፡ ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ፡ አሜን ።

ይላችኋል ፡ ምእመናንም ሁሉ እንዴት ናችሁ ? ይሏችኋል ፡ አገር አሳዳሪ አርስጦስና ወንድማችን ቍአስጥሮስ እንዴት ናችሁ ? ብለዋችኋል ። ፩ ቆሮ ፩ ፲፬ ። ግብ ሐዋ ፲፱ ፳፪ ።

ከዓለም አስቀድሞ ምሥጢሩ ተሠውሮ ስለ ነበረ ፳፭
ኢየሱስ ክርስቶስ በማስተምራት ትምህርት ላይ ሊያ
ፀናችሁ የሚቻለው እሱ እግዚአብሔር ነው ። ኤፌ
፩ ፱ ፡ ፫ ፱ ።

በነቢያት ቃልና የዘለዓለም ገዢ በሚሆን በእግዚአ ፳፮
ብሔር ትእዛዝ በዚህ ወራት ተገለጠ ፡ አሕዛብ ሁሉ
ይህን ሰምተው በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክር
ስቶስ ያምኑ ዘንድ ።

ምስጋና የሚገባው ለዘለዓለሙ ዐዋቂ የሚሆን እግ ፳፯
ዚአብሔርን ያውቁት ዘንድ ። ፩ ጢሞ ፩ ፲፯፤
ይሁ ፳፭ ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ፳፯
ይሁን፤ ያለ ሐሰት በውነት ።

በቆሮንቶስ ተጽፋ ለክንክርኤስ ማኅበረ ክርስቲያን በምትላክው በፌቤን እጅ ወደ ሮሜ ሰዎች የተላከችው መልእክት ተፈጸመች፤ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ ለዘለዓለሙ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ማኅበረ እግዚአብሔር ዘብሔረ ቆሮንቶስ ።

፩ እምጳውሎስ ዘተሠይመ ሐዋርያሁ ለእግዚእነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ በፈቃደ እግዚአብሔር ወስቴንስ
እኁነ ።
፪ ለማኅበረ እግዚአብሔር ዘብሔረ ቆሮንቶስ እለ ተቀ
ደሱ በኢየሱስ ክርስቶስ ወተሰምዩ ቅዱሳነ ወለኵ
ሎሙ እለ ይጼውዑ ስሞ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ውስተ ኵሉ በሐውርቲሆሙ ።
፫ ወለነሂ ምስሌሆሙ ጸጋ ወሰላም እምኀበ እግዚአብ
ሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፬ ዘልፈ አአኵቶ ለእግዚአብሔር በእንቲአክሙ ወበእ
ንተ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘተውህበ ለክሙ በኢ
የሱስ ክርስቶስ ።
፭ እስመ ብዕልክሙ ቦቱ በኵሉ ቃል ወበኵሉ ጥበብ ።
፮ ወበከመ ጸንዐ ላዕሌክሙ ስምዑ ለክርስቶስ ።

፯ ከመ ኢትኅጥኡ ኵሎ ጸጋ ወትኩኑ ፍጹማነ እንዘ
ትሴፈዉ ምጽአቶ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፰ ዘያፀንዐክሙ ለዝሉፉ ዘእንበለ ነውር በዕለተ እግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፱ ጻድቅ እግዚአብሔር ዘጸውዐክሙ ትኩኑ ሱቱፋነ
ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተጋዕዞ ።

፲ አስተበቍዐክሙ አኀዊነ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ከመ ትበሉ ኵልክሙ አሐደ ቃለ ፡ ወኢት
ትክዙ ወትኩኑ ፍጹማነ ወኢትትፋለጡ ወሀልዉ
በአሐዱ ምክር ፡ ወበአሐዱ ልብ ።
፲፩ ነገሩኒ በእንቲአክሙ አኃዊነ እምቤተ ቀለዮጳ ከመ
ትትካሐዱ ወትትጋዐዙ ።
፲፪ ወናሁ እነግረክሙ ዘትብሉ በበይናቲክሙ አነ ዘጳ
ውሎስ ፡ ወአነ ዘአጵሎስ ፡ ወአነ ዘኬፋ ፡ ወአነ ዘክ
ርስቶስ ።

፲፫ ተናፈቀኑ ክርስቶስ ፡ ወቦኑ ጳውሎስ ተሰቅለ በእንቲ
አክሙ ፡ ወበስመ ጳውሎስኑ ተጠመቅሙ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፩

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በቆሮንቶስ ስላሉ የእግዚአብሔር ማኅበሮች ።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፩
ሐዋርያ ሁኖ ከተሾመ ከጳውሎስና ከወንድማችን
ከስቴንስ ። ገላ ፩ ፡ ፩ ።
በቆሮንቶስ አገር በኢየሱስ ክርስቶስ ለከበሩና ቅዱ ፪
ሳን ለተባሉ ለእግዚአብሔር ማኅበር በያገራቸው
የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ስም ለሚጠሩ ሁሉ
ትድረስ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፩ ። ግብ ሐዋ ፱ ፡ ፲፬ ።
ለእኛም ከነርሱ ጋር ከአባታችን ከእግዚአብሔር ከጌ ፫
ታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ጸጋና ሰላም ይሁን
ልን ። ሮሜ ፩ ፡ ፯ ።
ስለ እናንተ በኢየሱስ ክርስቶስ ለእናንተ ስለ ተሰ ፬
ጠው ጸጋም ዘወትር እግዚአብሔርን አመሰግነዋ
ለሁ ። ኤፌ ፩ ፡ ፲፭ - ፲፯ ።
በአነጋገር በዕውቀት ሁሉ ከብራችሁበታልና ። ፭
የክርስቶስ ምስክርነቱ በእናንተ ላይ እንደፀና ፮
መጠን ። ሮሜ ፩ ፡ ፲፮ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን መምጣት ተስፋ አድ ፯
ርጋችሁ ፍጹማን እንድትሆኑ ጸጋን ሁሉ እንዳ
ታጡ ። መዝ ፴፬ ፡ ፲፩ ። ፊል ፫ ፡ ፳ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን ያለ ፰
ነውር ትገኙ ዘንድ ለዘላለሙ የሚያፀናችሁ እርሱ
ነው ። ፊል ፩ ፡ ፮ ። ፩ ተሰ ፫ ፡ ፲፫ ።
ከልጁ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ ፱
ትሆኑ ዘንድ የጠራችሁ እግዚአብሔር እውነተኛ
ነው። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፳፬ ።

ክፍል ፪ ፡ መነቃቀፍ እንደማይገባ ።

ወንድሞቻችን ! ሁላችሁ አንድ ቃል እንድትናገሩ ፲
እንዳታዝኑና ፍጹማን ትሆኑ ዘንድ ሳትለያዩ በአንድ
ልብ ፡ በአንድ ሐሳብ ትኖሩ ዘንድ በጌታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ስም እማልዳችኋለሁ ። ፊል ፪ ፡ ፪ ።
ወንድሞቻችን ! እንደምትጣሉና እንደምትከራከሩ ፲፩
ከቀለዮጳ ወገን ሰዎች ስለ እናንተ ነግረዉኛል ።
እነሆ እርስ በርሳችሁ የምትሉትን ልንገራችሁ እኔ ፲፪
የጳውሎስ ነኝ፡ እኔ የአጵሎስ ነኝ፡ እኔ የጴጥሮስ ነኝ፡
እኔ የክርስቶስ ነኝ ትላላችሁ ። ምዕ ፫ ፡ ፳ ። ግብ
ሐዋ ፲፰ ፡ ፳፬ ። ዮሐ ፩ ፡ ፵፩ ።
ክርስቶስ ተከፋፈለን? ወይስ በውኑ ጳውሎስ ስለ እና ፲፫
ንተ ተሰቀልን? በጳውሎስ ስምስ ተጠምቃችኋልን ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፩ ።

፲፬ አአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘኢያጥመቁ እምውስቴት
ክሙ ዘእንበለ ቀርስጶስ ወጋይዮስ ።

፲፭ ከመ አልቦ ዘይብል በስመ ዚአሁ ተጠመቅነ ።
፲፮ ወባሕቱ አጥመቁ ቤተ እስጢፋኖስ ወኢየአምር እንከ
ለእመቦ ባዕድ ዘአጥመቁ እስመ ኢፈነወኒ ክርስቶስ
ለአጥምቆ ፡ ዳእሙ ለምሀሮ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ነገረ መስቀል ።

፲፯ ወኢኮነ በጥበበ ነገር ከመ ኢንስዐር መስቀሎ ለክ
ርስቶስ ።
፲፰ እስመ ነገረ መስቀሉሰ ዕበድ ውእቱ በኀበ ኅጉላን ፡
ወበኀቤነሰ ለእለ ድኅነ ኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፲፱ እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ አነ አኀጕል ጥበቢሆሙ
ለጠቢባን ወእሜንን ምክሮሙ ለመክርያን ።

፳ መኑ እንከ ጠቢብ ፡ ወመኑ እንከ ጸሐፊ ፡ ወመኑ
ዘየኀሥሥ ለዝ ዓለም ፡ አኮኑ አዕበዳ እግዚአብሔር ለጥ
በበ ዝ ዓለም ።

፳፩ እስመ በጥበቡ ለእግዚአብሔር ዘኢየአምርዎ ዓለም
በጥበቢሆሙ መከረ እግዚአብሔር ከመ ያድኅኖሙ
ለእለ የአምኑ በዕበደ ሥጋ ።

፳፪ እስመ አይሁድኒ ተአምረ ይሴአሉ ፡ ወጽርዕኒ ጥበበ
የኀሥሡ ።

፳፫ ወንሕነሰ ንሰብክ ክርስቶስሃ ዘተሰቅለ እንዘ ንብል
ለአይሁድኒ ይመስሎሙ ዘንጌጊ ፡ ወለአረሚኒ ይመስ
ሎሙ ዘነዐብድ ።
፳፬ ወለነሰ ለእለ ድኅነ እምአይሁድ ወእምአረሚኒ ክር
ስቶስ ኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ ወጥበበ እግዚአ
ብሔር ውእቱ ።
፳፭ እስመ ዕበድ ዘበእንተ እግዚአብሔር ይጠብብ እምእ
ጓለ እመሕያው ወድካም ዘእንበይነ እግዚአብሔር
ይጸንዕ እምእጓለ እመ ሕያው ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ጽዋዔ ምእመናን ።

፳፮ ርእዩ እንከ አኃዊነ ዘከመ ጸውዓክሙ እስመ ኢኮን
ክሙ ጠቢባነ ብዙኃነ በሥጋ ፡ ወኢኮንክሙ ኃያላነ
ብዙኃነ ወኢኮንክሙ ፡ በዘመድ ኄራነ ብዙኃነ ።

፳፯ ወባሕቱ ዐብዳነሁ ለዝ ዓለም ኀረየ እግዚአብሔር
ከመ ያስተኃፍሮሙ ለጠቢባን ወድኩማኒሁ ለዝ
ዓለም ኀረየ ከመ ያስተኀፍሮሙ ለጽኑዓን ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፩ ።

ከቀስርጳስና ከጋይዮስ በቀር ከመካከላችሁ ማንንም ፲፬
ስላላጠመቅሁ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ ። ግብ
ሐዋ ፲፰ ፡ ፰ ።
በርሱ ስም ተጠመቅን የሚል እንዳይኖር ። ፲፭
ነገር ግን የእስጢፋኖስን ወገን አጥምቄአለሁ ፡ ሌላም ፲፮
ያጠመቅሁት እንዳለ አላውቅም ፡ ክርስቶስ ለማስተ
ማር እንጂ ለማጥመቅ አልላከኝምና ። ዮሐ ፬ ፡ ፪ ።
ማቴ ፳፰ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ መስቀል ነገር ።

በነገር ልባምነት አይደለም ፡ የክርስቶስን መስቀሉን ፲፯
እንዳንሽር ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ።
የመስቀሉ ነገር በጥፉዎች ዘንድ ስንፍና ነውና ፡ በዳ ፲፰
ንነው በኛ ዘንድ ግን የእግዚአብሔር ኃይል ነው ።
፪ ቆሮ ፬ ፡ ፫ ። ሮሜ ፩ ፡ ፲፯ ።
"እኔ የጥበበኞችን ዕውቀት አጠፋለሁ ፡ የመከሮች ፲፱
ንም ምክር እንቃለሁ„ ብሎ መጽሐፍ ተናግሯልና ።
ኢሳ ፳፱ ፡ ፲፬ ።
እንግዲህ ጥበበኛ ማነው? እንግዲህ መከሬው ማነው? ፳
ይህንን ዓለም የሚሻውስ ማነው? እግዚአብሔር የዚ
ህን ዓለም ጥበብ ስንፍና አድርጓታልና ። ኢዮ ፲፪ ፡
፲፯ ። ኢሳ ፴፫ ፡ ፲፰ ።
ዓለም በጥበባቸው በማያውቁት እግዚአብሔር ባደ ፳፩
ረገው ጥበቡ ስንፍና በሚመስላቸው ትምህርት ያመ
ኑትን ሊያድናቸው ወስኗልና ። ፪ ሳሙ ፲፭ ፴፩፤
ኢሳ ፵፬ ፳፭ ። ማቴ ፲፩ ፳፭ ። ሮሜ ፩ ፳፪ ።
አይሁድም ምልክትን ይጠይቃሉ ፡ ጽርዓውያንም ፳፪
ጥበብን ይሻሉ ። ማቴ ፲፪ ፴፰ ። ዮሐ ፬ ፵፰ ። ግብ
ሐዋ ፲፯ ፲፰ - ፴፬ ።
እኛ ግን የተሰቀለው ክርስቶስን እናስተምራለን ስንል ፳፫
ለአይሁድ የምንሳሳት ይመስላቸዋል ፡ ለአረማውያ
ንም የምንሰንፍ ይመስላቸዋል ። ሮሜ ፱ ፴፪ ።
ከአይሁድም ሆነ ከአረሚ ወገን ተለይተን ለዳንነው ፳፬
ለኛ ግን ክርስቶስ የእግዚአብሔር ኃይል ነው የእግ
ዚአብሔርም ጥበብ ነው ። ቍ ፲፰ ። ቈላ ፪ ፫ ።
የእግዚአብሔር ስንፍና ከሰው ዕውቀት ይረቃልና ፡ ፳፭
የእግዚአብሔርም ድካም ከሰው ኃይል ይበረታልና ።
፪ ቆሮ ፬ ፯ ።

ክፍል ፬ ፡ ስለ አማኞች ጥሪ ።

ወንድሞቻችን ! እንግዲህ እንዴት እንደጠራችሁ ፳፮
ተመልከቱ በሥጋ እጅግ አዋቆች አይደላችሁምና ፡
እጅግም ኃያላን አይደላችሁምና ፡ በዘመድም እጅግ
የከበራችሁ አይደላችሁምና ። ማቴ ፲፩ ፳፭ ።
ግን እግዚአብሔር ጥበበኞችን ሊያሳፍር የዚህን ፳፯
ዓለም ሰነፎች መረጠ ፡ ኃይለኞችንም ያሳፍር ዘንድ
የዚህን ዓለም ደካሞች መረጠ ። መዝ ፰ ፪ ።

፳፰ ወለእለ አልበሙ አዝማድ ወለምኑናን ኀረዮሙ እግዚአብሔር ወለእለ ኢሀለዉ ከመ ያስተኃፍሮሙ ለእለ ሀለዉ ።

፳፱ ከመ ኢይትመካሕ ኵሉ ዘሥጋ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፴ ወአንትሙሂ እምኀቤሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ ረከብነ ጥበበ እምእግዚአብሔር ወጽድቀ ፡ ወቅድሳተ ፡ ወመድኃኒተ ።

፴፩ ከመ ይኩን በከመ ይቤ መጽሐፍ ፡ ወዘሰ ይትሚካሕ በእግዚአብሔር ለይትመካሕ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ አርእዮ መንፈስ ቅዱስ ወኃይል ።

፩ ወአነሂ ሶበ መጻእኩ ኀቤክሙ አኃዊነ አኮ በኂጣን ወበተጥበበ ነገር ዘመጻእኩ እምሀርክሙ ትምህርተ እግዚአብሔር ።

፪ ወኢሐዘብኩ እስማዕ በላዕሌክሙ ካልአ ነገረ ዘእንበለ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ ።

፫ ወአነሂ በድካም ወበፍርሃት ወበረዓድ መጻእኩ ።

፬ ወቃልየኒ ወትምህርትየኒ ኢኮነ በተየውሆ ወበኂጣነ ተጥበበ ነገረ ሰብእ ዳእሙ በአርእዮ መንፈስ ቅዱስ ወኃይል ።

፭ ከመ ኢይኩን ሃይማኖትክሙ በጥበበ ሰብእ ዘእንበለ በኃይለ እግዚአብሔር ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ጥበብ ዘበአማን ።

፮ ጥበበ ንነግሮሙ ለጠቢባን ወአኮ ጥበበ ዝንቱ ዓለም ወኢ ጥበብ መላእክተ ዝንቱ ዓለም ዘሀለ ዎሙ ይሰዐሩ ዘንነግሮሙ ።

፯ ዘእንበለ ጥበበ እግዚአብሔር ዘንነግር ዘኅቡእ ወክቡት ጥበብ ዘበአማን ዘአቅደመ እግዚአብሔር ሐድሶቶ ወአጽንዖቶ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ዘሠርዐ እግዚአብሔር ለክብረ ዚአነ ።

፰ ዘኢየአምርዎ መላእክተ ዝ ዓለም ፡ ሶበሰኬ አእመሩ እም ኢሰቀልዎ ለእግዚአ ስብሐት ።

፱ አኮኑ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ዘዐይን ኢርእየ ፡ ወዕዝን ኢሰምዐ ፡ ወውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ዘአስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ ።

፲ ዘከሠተ ለነ እግዚአብሔር በመንፈሱ እስመ መንፈስ ቅዱስ የኀሥሥ ኵሎ መዓምቅቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፲፩ መኑ ብእሲ ዘየአምር ዘውስተ ልበ ሰብእ ዘእንበለ

ዘመድ የሌላቸውን የተናቁትን አለን አለን የሚሉት ፳፰
ንም ያሳፍር ዘንድ ፡ ከቊጥር የሌሉትን መረጠ ። ሮሜ ፬ ፲፯ ። ፩ ቆሮ ፪ ፯ ።

ሥጋ የለበሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እንዳይመካ ። ፳፱
ሮሜ ፫ ፳፯ ። ኤፌ ፪ ፱ ።

እናንተም በኢየሱስ ክርስቶስ ከእሱ የተገኛችሁ ፴
ናችሁ በእሱም ከእግዚአብሔር ዕውቀትን አገኘን ጽድቅን ፡ ንጽሕናን ፡ ድኅነትንም ። ኤር ፳፫ ፭-፮ ። ዮሐ ፲፯ ፲ ። ፪ ቆሮ ፭ ፳፩ ።

"የሚመካስ በእግዚአብሔር ይመካ" ብሎ መጽሐፍ ፴፩
እንደ ተናገረ ። ኢሳ ፷፭ ፲፮ ። ኤር ፱ ፳፫-፳፬ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩ ፡ ተአምራት ስለ ማድረግ ።

ወንድሞቼ ! ፡ እኔም ወደናንተ በመጣሁ ጊዜ የእግዚ ፩
አብሔርን ትምህርት ላስተምራችሁ በማታለልና በተንኰል የመጣሁ አይደለሁም ። ፩ ፲፯ ።

ከተሰቀለው ከኢየሱስ ክርስቶስ በቀር ከእናንተ ሌላ ፪
ነገር እሰማለሁ ብዬ አልጠረጠርኩም ። ገላ ፮ ፲፬ ። ፊል ፫ ፰ ።

እኔም በድካም በፍርሃት በረዓድ መጣሁ ። ግብ ሐዋ ፫
፲፰ ፱ ። ፪ ቆሮ ፲ ፩ ። ገላ ፬ ፲፫ ።

ነገሬም ትምህርቴም በሞኝነት የሰው ያነጋገር ፬
ተንኰልን በተመላ ሽንገላ አይደለም ፡ መንፈስ ቅዱስን በማሳደርና ተአ ምራትን በማድረግ ነው እንጂ ። ምዕ ፩ ፫ ።

ማመናችሁ በእግዚአብሔር ኃይል እንጂ በሰው ፭
ጥበብ እንዳይሆን ። ፪ ቆሮ ፬ ፯ ። ኤፌ ፩ ፲፯-፲፱ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ እውነተኛው ጥበብ።

ለጥበበኞች ጥበብን እንነግራቸዋለን ፡ ግን የምንነግ ፮
ራቸው የዚህ ዓለም ጥበብ የሚያልፉትን የዚህን ዓለም ሹማምንት ጥበብ አይደለም ። ኤፌ ፬ ፲፫ ።

የምንናገረው የእግዚአብሔርን ጥበብ ነው እንጂ የማ ፯
ይጠረጠር ሥውር የሆነ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያፀናው ዓለም ሳይፈጠር ለእኛ ክብር ያዘጋጀው እውነተኛ ጥበብ ነው ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ። ፪ ጢሞ ፩ ፱ ።

የዚህ ዓለም ገዥዎች የማያውቁት ፡ ቢያውቁስ ፰
የክብር ባለቤት ጌታን ባልሰቀሉትም ነበር ። መዝ ፳፬ ፰ ፱። ሉቃ ፳፫ ፳፬። ግብ ሐዋ ፲፫ ፳፯፡ ያዕ ፪ ፩።

መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ዓይን ያላየው ፡ ጆሮ ፱
ያልሰማው ፡ በሰው ልቡና ያልታሰበ እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀው ነው ። ኢሳ ፷፬ ፬ ።

እግዚአብሔር በመንፈሱ ገለጠልን ፡ መንፈስ ቅዱስ ፲
የእግዚአብሔር ጥልቅ ባሕርዩን ይገልጥልናልና ። ማቴ ፲፫ ፲፩ ። ራ. ዮ. ፩ ፩ ።

በሰው ልቡና ያለውን የሚያውቅ ሰው ማነው ? በሰ ፲፩

መንፈሱ ለሰብእ ዘላዕሌሁ ፡ ወከማሁኬ ለእግዚአብ
ሔርኒ አልቦ ዘየአምር ሕሊናሁ ዘእንበለ መንፈሱ
ለእግዚአብሔር ።
፲፪ ወንሕነሰኬ ኢኮነ ዘነሣእነ መንፈሰ ዝ ዓለም ፡ ወበ
ሕቱ ነሣእነ መንፈሰ ዘእምኀበ እግዚአብሔር ከመ
ናእምር ዘወሀበነ እግዚአብሔር ጸጋ ።

፲፫ ወዝንቱኒ ነገርነ ኢኮነ ትምህርተ እጓለ እመሕያው
ወኢኮነ ጥበበ ነገር ዘእንበለ ትምህርተ መንፈስ
ቅዱስ ፡ ወጥበብ መንፈሳዊ ለመንፈሳውያን እለ ይፌ
ክሩ ዘመንፈስ ።

፲፬ ወሰብእሰ ዘነፍስ ኢይኤድሞ ዘመንፈስ ወኢይትዌ
ከፎ እስመ ዕበደ ይመስሎ ወኢይክል ያእምር ከመ
በመንፈስ ቅዱስ ይትሐተት ።
፲፭ ወዘሰ በ መንፈስ ቅዱስ ኵሎ ይትኃሠሥ ፡ ወሎቱሰ
አልቦ ዘይትኃሠሦ ።
፲፮ መኑ የአምር ሕሊናሁ ለእግዚአብሔር ወመኑ መማ
ክርቲሁ ፡ ንሕነሰኬ ሕሊናሁ ለክርስቶስ ብነ ።

ውየው ያለችው ነፍሱ ናት እንጂ ፡ እንዲሁም ለእ
ግዚአብሔር ከእግዚአብሔር መንፈስ በቀር አሳቡን
የሚያውቅ የለም ። ኤር ፲፯ ፱ ። ሮሜ ፲፩ ፴፫ ።
እኛ ግን የዚህን ዓለም መንፈስ የተቀበልን አይደለ ፲፪
ንም ነገር ግን እግዚአብሔር የሰጠን ጸጋ እንድና
ውቅ ከእግዚአብሔር የሚሆነውን መንፈስ ተቀብለ
ናል ። ሮሜ ፰ ፲፭ ።
ይህም ትምህርታችን የሰው ትምህርት አይደለም ፲፫
የአነጋገር ጥበብም አይደለም መንፈስ ቅዱስ የገለ
ጸው ትምህርት ነው እንጂ ፡ መንፈሳዊ ጥበብ ከመ
ንፈስ ቅዱስ የሚሆነውን መርምረው ለሚያውቁ
ለመንፈሳውያን ነው ። ቍ ፩ ፱ ። ምዕ ፩ ፲፯ ።
ሥጋዊ ሰው መንፈሳዊ ነገር ደስ አያሰኘውም አይቀ ፲፬
በለውም ስንፍና ይመስለዋልና በመንፈስ ቅዱስ እን
ዲመረመርም አያውቅምና ። ዮሐ ፰ ፵፯ ።
መንፈስ ቅዱስ ያደረበት ሁሉን ይመረምራል እሱን ፲፭
ግን የሚመረምረው የለም ። ፩ ዮሐ ፪ ፳ ።
የእግዚአብሔር አሳቡን ማን ያውቃል ? መካሩስ ፲፮
ማነው ? እኛ ግን የክርስቶስ ዕውቀት አለን ። ሮሜ
፲፩ ፴፬ ።

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፯ ፡ በእንተ ጥንተ ትምህርት ።</u>

፩ ወአንሰ አኀውየ ኢክህልኩ ምህሮተክሙ ከመ ዘመ
ንፈሳውያን ዘእንበለ ከመ ዘበሕገ ሥጋ ።

፪ ወከመ ዘለሕፃናት በሃይማኖተ ክርስቶስ ሐሊበ ወጋእ
ኩክሙ ወእኮ መብልዐ ጽኑዐ ዘአብላዕኩክሙ እስመ
ዓዲክሙ ኢፀናዕክሙ ወበሕግ ዘሥጋ ወደም ሀለ
ውክሙ ።
፫ ወእመሰ ትትቃንኡ ወትትጋዐዙ አኮኑ ዘሥጋ
ወደም አንትሙ ወከመ እጓለ እመሕያው ተሐውሩ ።

፬ እስመ በ እምውስቴትክሙ ዘይብል አነ ዘጳውሎስ ፡
ወካልእ ይብል አነ ዘአጵሎስ ።
፭ ምንትኑ ጳውሎስ ? ወምንትኑ አጵሎስ ? አኮኑ ሰብእ
ከማክሙ እሙንቱ ወበላዕሌሆሙ አመንክሙ ፡ ወለለ
አሐዱ አሐዱ በከመ ወሀቦሙ እግዚአብሔር ።

፮ አነ ተከልኩ ወአጵሎስ ሰቀየ ወእግዚአብሔር አል
ኀቀ ።
፯ ወይእዜኒ ኢ ዘተከለ ወኢ ዘሰቀየ አልቦ ዘበቍዐ
ዘእንበለ ዳእሙ እግዚአብሔር ዘአልኀቀ ።

፰ ወዘሂ ተከለ ወዘሂ ሰቀየ አሐዱ እሙንቱ ወኵሎሙ
ዐስቦሙ ይነሥኡ በአምጣነ ፃማሆሙ ።

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፯ ፡ ስለ መጀመርያ ትምህርት ።</u>

ወንድሞቼ ! እኔስ ለሥጋዊ ሥርዓት ፀንቶ እንደሚ ፩
ኖር ሰው ያህል እንጂ እንደ መንፈሳውያን ያህል
ላስተምራችሁ አልቻልኩም ። ዮሐ ፲፮ ፡ ፲፪ ።
ለሕፃናት እንደሚሰጥ ዓይነትም በክርስቶስ ለማመን ፪
ወተትን ጋትኳችሁ እንጂ ፡ ፅኑ መብል ያበላኋችሁ
አይደለም ፡ ገና አልጠነከራችሁምና በሥጋዊ በደ
ማዊ ሥርዓትም ኖራችኋልና ። ዕብ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ፡
እርስ በርሳችሁ የምትቃኑ የምትከራከሩ ከሆነ ግን ፫
ሥጋውያን ደማውያን መሆናችሁ አይደለምን? እንደ
ሰዎች የምትኖሩ መሆናችሁ አይደለምን ? ምዕ ፲ ፡
፲፩ ። ፲፩ ፡ ፲፰ ።
ከመካከላችሁ እኔ የጳውሎስ ነኝ የሚል አለና ፡ ሌላ ፬
ውም እኔ የአጵሎስ ነኝ ይላልና ። ምዕ ፩ ፡ ፲፪ ።
ጳውሎስ ምንድነው ? አጵሎስስ ምንድነው ? እነሱማ ፭
እንደ እናንተ ሰዎች አይደሉምን ? በእነሱም ትም
ህርት ያመናችሁ አይደለምን ? እያንዳንዱም እግዚ
አብሔር እንደሰጠው አስተምሯል ። ግ ሐ ፲፰ ፡ ፳፬ ።
እኔ ተከልኩ አጵሎስም ወኃ አጠጣ ፤ እግዚአብሔ ፮
ርም አሳደገ ። ግብ ሐ ፲፰ ፡ ፬ - ፲፩ ።
አሁንም የተከለም ቢሆን ያጠጣም ቢሆን የጠ ፯
ቀመ ነገር የለም ያሳደገ እግዚአብሔር ነው እንጂ ።
ኤፌ ፬ ፡ ፲፫ ።
የተከለም ያጠጣም አንድ ናቸው ፡ ሁሉም እንደ ፰
ሥራቸው መጠን ዋጋቸውን ያገኛሉ ። ምዕ ፬ ፡ ፭ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ አርድእት ።

፱ እስመ ነኀብር በግብረ እግዚአብሔር ወላእከነ እግዚ
አብሔር ንሕነ ።

፲ ወአንትሙሰ ሕንፃ እግዚአብሔር አንትሙ ወበከመ
ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘወሀበኒ አስተናደፍኩ መሠ
ረተ ከመ ጠቢብ ሊቀ ጸረብት ፡ ወባሕቱ ካልእ
ውእቱ ዘይሔድሳ ለሕንፀት ወኵሉ ለይትዐቀብ
ዘከመ የሐንፅ ።
፲፩ ወካልአሰ መሠረተ አልቦ ዘይክል ሣርሮ ዘእንበለ
ዘተሣረረ ፡ ወመሠረቱሂ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ።
፲፪ ወእመቦ ዘየሐንጽ ዲበ ዝንቱ መሠረት ወርቀ ወብ
ሩረ ወእብነ ክቡረ ወዕፀ ወሣዕረ ወብርዐ ።
፲፫ ለለአሐዱ ይትከሠት ምግባሩ ወዕለቱ ያዐውቆ እመ
ከሠቶ እሳት ፡ ወለለአሐዱ እሳት ያሜክር ምግባሮ ።

፲፬ ወዘሰ ጸንዐ ወቆመ ምግባሩ ውእቱኬ ዘይነሥእ
ዕሤቶ ።
፲፭ ወዘሰ ውዕየ ምግባሩ የኀጕል ዐስቦ ወውእቱሰ የሐዩ
ከመ ዘይድኅን እምእሳት ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ አእምሮ ሕንፃ ቤተ እግዚአብሔር ።

፲፮ ኢተአምሩኑ ከመ ታቦቱ ለእግዚአብሔር አንትሙ
ወመንፈሰ እግዚአብሔር ኀዱር ላዕሌክሙ ።

፲፯ ወዘሰ አማሰነ ቤተ እግዚአብሔር ሎቱኒ ያማስኖ እግ
ዚአብሔር ወቤቱሰ ለእግዚአብሔር አንትሙ ውእቱ
ወቅዱሳን አንትሙ ወኢታርኵሱ ቤቶ ለእግዚአ
ብሔር ።
፲፰ ወኢታስሕቱ ርእሰክሙ ወዘይኄሊ እምውስቴት
ክሙ ከመ ጠቢብ ውእቱ በዝ ዓለም ዐብደ ለይረሲ
ርእሶ ከመ ይኩን ጠቢበ ።
፲፱ እስመ ዕበድ ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር ጥበቡ ለዝ
ዓለም እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ዘይእኀዞሙ ለጠ
ቢባን ትምይንቶሙ ።
፳ ወካዕበ ይቤ የአምር እግዚአብሔር ሕሊናሆሙ ለጠ
ቢባን ከመ ከንቱ ውእቱ ።
፳፩ ወበእንተ ዝንቱ ኢይትመካሕ እንከ አሐዱሂ እምእ
ጓለ እመሕያው እስመ ኵሉ ዘዚአክሙ ።
፳፪ እመኒ ጳውሎስ ፡ ወእመኒ አጵሎስ ፡ ወእመኒ ጴጥሮስ
ወእመኒ ዓለም ፡ ወእመኒ ሕይወት ፡ ወእመኒ ሞት ፡
ወእመኒ ዘከነ ፡ ወእመኒ ዘይከውን ኵሉ ዘዚአክሙ ።

፳፫ አንትሙሰ ዘክርስቶስ ፡ ወክርስቶስኒ ዘእግዚአብሔር ።

ክፍል ፫ ፡ ስለ ደቀ መዛሙርት ።

በእግዚአብሔር ሥራ አንድ ነንና ፡ የእግዚአብሔ ፱
ርም አገልጋዮች ነንና ። ማቴ ፲፫ ፡ ፫ - ፳፫ ።
እናንተ ግን የእግዚአብሔር ሕንፃ ናችሁ ፡ እግዚአብ ፲
ሔር እንደሰጠኝ ጸጋ መጠን እንደ ብልህ ጕበዝ
አምባ ሆኜ እኔ መሠረት ጣልኩ ግን ሥራውን የሚ
ያፀናው ሌላ ነው ሁሉም እንዴት እንደሚሠራ ይጠ
ንቀቅ ። ምዕ ፲፭ ፡ ፲ ።
ከተመሠረተው በቀር ሌላ መሠረት ሊመሠርት ፲፩
የሚችል የለም ፡ መሠረቱም ኢየሱስ ክርስቶስ ነው ።
፩ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ።
በዚህ መሠረት ላይ በወርቅም በብርም በከበረ ደን ፲፪
ጋይም በዕንጨት በሣርና በአገዳ የሚሠራ ቢኖር ።
የእያንዳንዱ ሥራው ይገለጻል ፡ እሳትም በመረ ፲፫
መረው ጊዜ ቀኑ ይገልጠዋል የእያንዳንዱንም ሥራ
ው እሳት ይፈትነዋል ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፲ ።
ሥራው ፀንቶ የተገኘለት ሰው ዋጋውን የሚያገኝ ፲፬
እሱ ነው ።
ሥራው የተቃጠለበት ግን ዋጋውን ያጣል እሱ ግን ፲፭
ከእሳት እንደሚድን ሰው ይድናል ።

ክፍል ፬ ፡ የእግዚአብሔር ማደሪያ መሆንን ስለ ማወቅ ።

እናንተ የእግዚአብሔር ማደሪያ እንደሆናችሁ መን ፲፮
ፈስ ቅዱስም በእናንተ ላይ አድሮ እንደሚኖር
አታውቁምን ? ምዕ ፯ ፡ ፲፱ ። ኤፌ ፪ ፡ ፳፩ - ፳፪ ።
የእግዚአብሔር ቤቱን ያረከሰውን እሱን ደግሞ እግ ፲፯
ዚአብሔር ያጠፋዋል ፡ የእግዚአብሔርም ማደሪያው
እናንተ የተቀደሳችሁ ናችሁ ፡ የእግዚአብሔርን ማደ
ሪያውን አታርክሱ ።
ራሳችሁን አታታልሉ በዚህ ዓለም ከመካከላችሁ ፲፰
አዋቂ እንደሆነ የሚያስብ ሰው አዋቂ ይሆን ዘንድ
ራሱን አላዋቂ ያድርግ ። ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲፯ - ፲፰ ።
"የዚህ ዓለም ዕውቀት በእግዚአብሔር ዘንድ ስንፍና ፲፱
ነውና መጽሐፍ አዋቂዎችን የሚገታቸው ተንኰላ
ቸው ነው ብላልና „ ። ኢዮ ፭ ፡ ፲፪ - ፲፫ ።
ዳግመኛም እግዚአብሔር "የዐዋቂዎች ሐሳብ ከንቱ ፳
እንደሆነ ያውቃል.. ብሏል ። መዝ ፺፬ ፡ ፲፩ ።
ስለዚህ ከሰው ወገን አንዱ ስንኳ አይመካ ሁሉ የና ፳፩
ንተ ነውና ።
ጳውሎስም ቢሆን ፡ አጵሎስም ቢሆን ፡ ጴጥሮስም ፳፪
ቢሆን ፡ ዓለምም ቢሆን ፡ ሕይወትም ቢሆን ፡ ሞትም
ቢሆን ፡ የሆነውም የሚሆነውም ቢሆን ሁሉ የእ
ናንተ ነው ።
እናንተም የክርስቶስ ልጆች ናችሁ ፡ ክርስቶስም ፳፫
የእግዚአብሔር ልጅ ነው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፫ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፲ ፡ በእንተ አግብርተ ክርስቶስ ።

፩ ከመዝኬ የሐሊ ሰብእ በእንቲአነ ከመ አግብርተ ክር
ስቶስ ንሕነ ፡ ወከመ መገብተ ሥርዓቱ ለእግዚአብ
ሔር ።
፪ ወበዝየ እንከ ይትፈቀድ ከመ ይትረከብ ኄር ወም
እመን እመገብት ።
፫ ወሊተሰ ኅሣር ውእቱ ወተመንኖ በኀቤክሙ ለእመ
ታጸድቁኒ ወለእመኒ ተአኰቱኒ ከመ ኄር በኀበ
ሰብእ መዋቲ ፡ ወለልየ ኢይፈትሕ ለርእስየ ።
፬ ወአልቦ ዘያርሰሐስሐኒ ወኢዘይትዐወቀኒ ወበዝየኒ
ኢያጸድቅ ርእስየ እስመ እግዚአብሔር የሐትተኒ ።

፭ ወለምንትኑ ተሐትቱ ይእዜ ለኄርኒ ወለጻድቅኒ ዘእን
በለ ይብጻሕ ጊዜሁ ፡ እስመ ይመጽእ እግዚእነ ዘያበ
ርህ ኅቡአተ ዘውስተ ጽልመት ወይከሥት ሕሊናተ
ልብ ፡ ውእተ አሚረ ይነሥእ ኵሉ ዕሤቶ እምኀበ
እግዚአብሔር ።
፮ ወዘኒ ሕማመ ነሣእነ አነሂ ወአጽሎስሂ ወበእንቲአክሙ
አኀዊነ ከመ ትትመሀሩ አንትሙኒ ወኢትፃኡ እም
ቃለ ፨መጻሕፍት ከመ ኢትትዐበዩ ላዕለ ቢጽክሙ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ ከመ ኢመፍትው ተዝኅሮ ።

፯ መኑ የሐትተከ ወምንተ ኮንከ ዘትዜኅር ወትትዔበይ
ብከኑ ዘኢነሣእከ እምካልእከ ።

፰ ወእመ ዘብከ ነሣእከ እምካልእከ ለምንትኑ ትዜኃር
ወትትዔበይ ከመ ዘኢነሥአ ።
፱ ወበኑ ዘጸገብክሙ ወብዕልክሙ ወነገሥክሙ ዘእንበ
ሌነ ፡ ወርቱዕሰ ንሕነኒ ንንግሥ ምስሌክሙ እመ መለ
ክሙ ወነገሥክሙ ።
፲ ወይመስለኒሰ ከመ ረሰየነ እግዚአብሔር ለሐዋርያ
ቲሁ ደኃርተ ከመ ዘድልዋን ለሞት እስመ ሥላቀ ኮነ
ለዓለም ለሰብእ ወለመላእክትኒ ።

፲፩ ንሕነሰ ዓብዳን በእንተ ክርስቶስ ፡ ወአንትሙሰ
ጠቢባን በክርስቶስ ፡ ወንሕነሰ ድኩማን ፡ ወአንት
ሙሰ ጽኑዓን ፡ ወአንትሙሰ ክቡራን ፡ ወንሕነሰ ትሑ
ታን እስከ ዛቲ ዕለት ።
፲፪ ወንሕነሰ ርኁባን ፡ ወጽሙአን ፡ ወዕሩቃን ፡ ወፈላስ
ያን ፡ ወአልብነ መከን ዘንትከሎሉዕ ።

፲፫ ወንሠርሕ እንዘ ንትቀነይ በግብረ እደዊነ ፡ ይረግሙነ
ወንሕነ ንድኅሮሙ ፡ ይሰድዱነ ወንሕነ ንበርከሙ
ወንትዔገሦሙ ፡ ይጸርፉ ላዕሌነ ወናስተብቍዖሙ

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፲ ፡ ስለ ክርስቶስ አገልጋዮች ።

ሰው ስለ እኛ እንደዚህ ያስብ ፡ እኛ የክርስቶስ አገል ፩
ጋዮች የእግዚአብሔርም የሕጉ ሹማምንት እንደ
ሆን ። ቲቶ ፩ ፡ ፯ ።
እንግዲህ በዚህ ከሹማምንት ወገን ቸርና ታማኝ እን ፪
ዲገኝ ይፈለጋል ። ሉቃ ፲፪ ፡ ፵፪ ።
ለእኔ ግን በናንተ ዘንድ ብታከብሩኝ በመዋቲ ሰው ፫
ፊትም ደግ እንደሆንኩ አድርጋችሁ ብታመሰግኑኝ
ውርደቴ ነው ፤ እኔ ለራሴ አልፈርድም ።
የሚታወቀኝ ሕሊናዬንም የሚወቅሰኝ ነገር የለም ፡ ፬
በዚህም ራሴን ጻድቅ አላደርግም ፡ እግዚአብሔር
ይመረምረኛልና ። መዝ ፻፵፫ ፡ ፪ ።
ጻድቁንስ ቢሆን ደጉንስ ቢሆን ጊዜው ሳይደርስ ፭
ዛሬ ለምን ትመረምራላችሁ ? በጨለማው ውስጥ የተ
ሠወረውን የሚያሳይ የልብን አሳብ የሚገልጽ ጌታ
ችን ይመጣልና ያን ጊዜ ሁሉም ዋጋውን ከእግዚአ
ብሔር ዘንድ ይቀበላል ። ምዕ ፫ ፡ ፰ ።
ወንድሞቻችን ! ስለእናንተ መከራ የተቀበልን እኔም ፮
አጵሎስም እናንተ እንድትማሩ ከመጻሕፍት ቃልም
ወጥታችሁ በባልንጀሮቻችሁ ላይ እንዳትታበዩ ነው ።
ሮሜ ፲፪ ፡ ፫ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ኵራት እንደማይገባ ።

ማን ይመረምርሃል ? የምትታጀር የምትኰራስ ምን ፯
ሆነሃል ? ከባልንጀራህ ያላገኘኸው አለህን ? ሮሜ
፲፪ ፡ ፯ ።
ያለህንም ከሌላ ካገኘህ እንዳላገኘ ሆነህ ለምን ትታጀ ፰
ራለህ ? ለምንስ ትኰራለህ ? ራእ ዮሐ ፫ ፡ ፲ - ፲፯ ።
በውኑ ያለእኛ የበለጸጋችሁበት የከበራችሁበት የሠ ፱
ለጠናችሁበት አለን ? አገባብስ በገዛችሁ በነገሣችሁ
ጊዜ እኛ አብረናችሁ ልንነግሥ ይገባ ነበር ።
እኔስ ለሞት እንደተዘጋጁ ሰዎች እኛን ሐዋርያቱን ፲
እግዚአብሔር ዝቅተኞች ያደረገን ይመስለኛል ፡
እኛ ለሰዎችም ለአለቆችም ለዓለም መዘባበቻ ሆነ
ናልና ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፯ ። ዕብ ፲ ፡ ፴፫ ።
እኛስ ስለ ክርስቶስ ብለን አላዋቂዎች ነን ፡ እናንተ ግን ፲፩
በክርስቶስ አዋቂዎች ናችሁ ፡ እኛ ደካሞች ነን እና
ንተ ግን ብርቱዎች ናችሁ ፡ እናንተ ክቡራን ናችሁ
እኛ ግን እስከዚያች ቀን ድረስ የተዋረድን ነን ።
እኛ እንራባለን ፡ እንጠማለን ፡ እንራቆታለን ፡ እንሰደ ፲፪
ባለን ፡ ማረፊያም የለንም እንደበደባለን ። ፪ ቆሮ
፲፩ ፡ ፳፫ - ፳፯ ።
በእጃችን ሥራ እየሠራን እንደክማለን ፡ ይረግሙ ፲፫
ናል እኛ እንመርቃቸዋለን ፡ ያሳድዱናል እኛ እናመ
ሰግናቸዋለን እንታገሣቸዋለን ፡ ይሰድቡናል እንማ

ወከመ ኪሄላ ኮነ ውስተ ዓለም ፡ ወምንናነ በኀበ
ኵሉ ።

፲፬ ወአኮ ዘጸሐፍኩ ለክሙ ዘንተ ከመ እዛለፍክሙ
ዳእሙ ከመ እገሥፅክሙ ወእምሀርክሙ ከመ ውሉ
ድየ ወፍቁራንየ ወቤዛክሙ አነ ለኵልክሙ ወኢኅ
ፈርክሙኒ ።
፲፭ ወእመኒ አእላፍ አምሀርት ወመሀርያን ብክሙ በክ
ርስቶስ ፡ አበዊክሙሰ ኢኮኑ ብዙኃነ እስመ አነ
ወለድኩክሙ በትምህርተ ክርስቶስ ኢየሱስ ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ተመስሎተ መምህራን ።

፲፮ አስተበቍዐክሙ አኃዊነ ኪያየ ተመሰሉ ።

፲፯ ወበእንተዝ ፈነውክዎ ለክሙ ለጢሞቴዎስ ዘውእቱ
ወልድየ ወፍቁርየ ምእመን በእግዚአብሔር ያዘክር
ክሙ ፍናውየ በክርስቶስ በከመ መሀርኩ በኵለሄ
ወበኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ።
፲፰ ወናሁ ሀለዉ እለ ተዐበዩ እምኔክሙ በእንተ ዘኢ
መጻእኩ ኀቤክሙ ።
፲፱ እመጽእኬ እንከ ፍጡነ እመ ፈቀደ እግዚአብሔር
ወኢየኃሥሥ ነገረ ዕቡያን ዳእሙ አኃሥሥ ኃይ
ሎሙ ።
፳ እስመ ኢኮነ መንግሥተ እግዚአብሔር ዘበነገር ፡ እን
በለ በኃይል ።
፳፩ እፎኑ ትፈቅዱ እምጻእ ኀቤክሙ ፡ በበትርኑ ወሚመ
በተፋቅሮ ወበየውሃተ ልብ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ግብር ዘኢይደሉ ።

፩ እስመ ይሰማዕ በላዕሌክሙ ዝሙት ወዝሙትኒ ዘከ
መዝ ዘኢይገብርዎ አረሚ ጥቀ ፡ ሀሎአ ዘአውሰበ
ብእሲተ አቡሁ ።
፪ ወአንትሙሰ ምስለ ዝኒ ዕቡያን ወበእንተዝ ለምንት
ፈድፋደ ኢለሀውክምዎ ከመ ይእትት እምኔክሙ
ዘገብረ ዘንተ ።
፫ ወአንሰ እመ ኢሀለውኩ በሥጋየ ምስሌክሙ በመን
ፈስየ ሀሎኩ ምስሌክሙ ፡ ወናሁ እኬንኖ ከመ ዘሀ
ሎኩ ለዘገብሮ ለዝንቱ ግብር ።
፬ አንገሊገክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ምስለ መንፈስየ ወምስለ ኃይለ እግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ መጥውዎ ለሰይጣን ።

፭ ከመ ይሥርዎ ሥጋሁ ወትድኃን መንፈሱ በዕለተ
እግዚእነ ኢየሱስ ።

ልዳቸዋለን በዓለም ፡ ዘንድ እንደ ጊጤ ሆነ በሁሉም
ዘንድ የተናቅን ሆነ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፫ ። ፳ ፡ ፴፬ ።
፩ ተሰ ፪ ፡ ፱ ። ፪ ተሰ ፫ ፡ ፰ ። ሮሜ ፲፪ ፡ ፲፬ ።
ይህን የጻፍኩላችሁ ልዘልፋችሁ አይደለም ፡ ልጆቼ ፲፬
ወዳጆቼ እንደ መሆናችሁ ልመክራችሁ ላስተምራ
ችሁ ነው እንጂ ፡ እኔ ለሁላችሁ መምህራችሁ ነኝ ፡
እናንተ ግን አላፈራችሁኝም ።
በክርስቶስ ብዙ መምህራን ቢኖሯችሁም አባቶቻ ፲፭
ችሁ ብዙዎች አይደሉም ፡ በክርስቶስ ኢየሱስ ትም
ህርት እኔ ወልጄአችኋለሁና ። ገላ ፬ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፲፪ ፡ መምህራንን ስለ መምሰል ።

ወንድሞቻችን ! እኔን ምሰሉ ብየ እማልዳችኋለሁ ። ፲፮
ምዕ ፲፩ ፡ ፩ ።
ስለዚህም ጢሞቴዎስን ላክሁላችሁ እሱ በእግዚአብ ፲፯
ሔር የታመነ ልጄ ወዳጄ ነው ፡ በመላው ዓለም ባአ
ብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዳስተማርኩ በክርስቶስ
የሄድኩበትን መንገድ ይገልጥላችሁ ዘንድ ።
እነሆ ከእናንተ መካከል ወደ እናንተ ስላልመጣሁ ፲፰
የታበዩ አሉ ።
እንኪያስ እግዚአብሔር ቢፈቅድ ፈጥኜ እመጣለሁ ፲፱
ግን ጉልበታቸውን እሻለሁ እንጂ የትዕቢተኞችን
ነገር አልሻም ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፳፩ ። ያዕ ፬ ፡ ፲፭ ።
የእግዚአብሔር መንግሥት በሥራ እንጂ በወሬ አይ ፳
ደለምና ። ምዕ ፪ ፡ ፬ ። ሉቃ ፲፯ ፡ ፳ ።
እንዴት ሆኜ ወደ እናንተ ልመጣ ትወዳላችሁ? በጠብ ፳፩
ነውን? ወይስ በፍቅርና በቅንነት? ።

ምዕራፍ ፭ ፤

ክፍል ፲፫ ፡ ስለማይገባ ሥራ ።

በእናንተ ላይ ዝሙት ይሰማል ፡ እንደዚህ ያለውም ፩
ዝሙት አረማውያን እንኳ የማያደርጉት ነው ፡ ያባ
ቱን ሚስት ያገባ አለ ። ዘሌ ፲፰ ፡ ፯ - ፰ ።
እናንተስ ከዚህም ጋር ትዕቢተኞች ናችሁ ፡ ስለዚህ ፪
ይህን ያደረገው ከእናንተ ይለይ ዘንድ ለምን እጅግ
ያላዘናችሁለት? ።
እኔ በሥጋዬ ከእናንተ ጋር ባልኖር በመንፈሴ ከእ ፫
ናንተ ጋር አለሁ ፡ እነሆ ከእናንተ ጋር እንዳለሁ ሆኜ
ይህን ሥራ የሠራውን እፈርድበታለሁ ። ቈላ ፪ ፡ ፭ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተሰብስባችሁ ፬
ከእኔ ሥልጣን ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ኃይል
ጋር ሆናችሁ ለሰይጣን አሳልፋችሁ ስጡት ። ማቴ
፲፯ ፡ ፲፱ ። ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፡ ፲ ።
ሥጋውን ጐድቶት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሚ ፭
መጣበት ቀን ነፍሱ ትድን ዘንድ ። ፩ ጢሞ ፩ ፡ ፳ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ብኁእ ።

፮ ኢኮነኬ ትዝኅርትክሙ ሠናየ እንዘ ተአምኑ ከመ
ኅዳጥ ብኁእ ብዙኃ ሐሪፀ ያብኅእ ።

፯ አንጽሑ እንከ ብኁአ ብሉየ እምኔክሙ ከመ ትኩኑ
ለሐዲስ ሐሪፅ እስመ ዓዲክሙ ናእት አንትሙ ፡
አኮኑ በፋሲካነ ተሰቅለ ክርስቶስ ።
፰ ይእዜኒ ግበሩ በዓለክሙ ወአኮ በብኁእ ብሉይ
ወአኮ በብኁእ እኩይ ዘኃጢአት አላ በብኁእ ዘቅድ
ሳት ወዘጽድቅ ።

፱ ጸሐፍኩ ለክሙ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ከመ ኢት
ደመሩ ምስለ ዘማውያን ።
፲ ወአኮ ዝሙተ ዝ ዓለም በሕቲቱ ፡ ሀለዉ ዓዲ መስተ
ዓግላን ወሀያድያን ወእለሂ ያመልኩ ጣዖተ ፡ ወእመአ
ኮሰ ይደልወክሙ ትፃኡ እምዝንቱ ዓለም ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ በእንተ ምኵናን ።

፲፩ ወይእዜኒ ጸሐፍኩ ለክሙ ከመ ኢትደመሩ ምስለ
ዘማውያን ወእመበ እምአኀው ዘያጣዑ ፡ አው ዓማፂ
አው ሀያዲ ፡ አው ረጋሚ ፡ አው ሰካሪ ፡ አው መስተ
ዓግል ፡ ወምስለ ዘከመዝ ኢትትሐወሉ ።

፲፪ ምንት ተልሐፊየ አኮኑ ምስለ እለ በአፍአ ይትኴነኑ ፡
ወአንትሙሰ ኰንንዎሙ ለእለ ውስጥ እለ ምስሌ
ክሙ ወፍትሕዎ ላዕሌሆሙ ።
፲፫ ወለእለ አፍአሰ ይኴንኖሙ እግዚአብሔር ወይፈትሕ
ላዕሌሆሙ ፡ ወበሕቱ አእትቱ እምላዕሌክሙ እኩየ ።

ምዕራፍ ፯ ።

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ዘኢይደሉ ተዋቅሦ በኀበ ዓማፅያን ።

፩ ወኢትትሀበሉ እንከ ትትዋቀሡ በኀበ ጸአልያን
በኑ ዘይክል ይትዋቀሥ ምስለ ካልኡ በኀበ ዓማፅ
ያን አኮኑ በኀበ ኄራን ፡ ወለእመበ ዘበ ተስናን ምስለ
ቢጹ ለይትዋቀሥ በኀበ ቅዱሳን ወአኮ በኀበ ጸአል
ያን ወዐማፅያን ።

፪ ወኢተአምሩኑ ከመ ቅዱሳን ይኴንንዎሙ ለዓለም
ወእመሰኬ አንትሙ ትኴንንዎሙ ለዓለም ኢይደል
ክሙኑ ትኩንኑ ዘንተ ትሑተ ምኵናነ ።
፫ ወኢተአምሩኑ ከመ መላእክተ ጥቀ ንኴንን ፡ ኅድጉሰ
ዘዝ ዓለም ።
፬ ወበሕቱ ለእመበ ዘበ ተስናነ ዝ ዓለም ቢጽ ትሑታን
ዘቤተ ክርስቲያን ዘአንበሩ ሎሙ ይስምዕዎሙ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፮ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ስለ እርሾ ።

እንግዲያስ ጥቂቱ እርሾ ብዙውን ዱቄት እንደሚያ ፮
መጥ እያወቃችሁ መታበያችሁ መልካም አይደለም ፡
ገላ ፭ ፡ ፱ ።
እንግዲህ አሮጌውን እርሾ ከእናንተ አርቁ ለአዲስ ፯
ብሆ ትሆኑ ዘንድ ገና ቂጣ ናችሁና ፡ ክርስቶስ በፋሲ
ካችን ተሰቅሎ የለምን? ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ። ፩ ጴጥ ፩ ፡ ፲፱ ።
አሁንም በዓላችሁን አድርጉ ግን በአሮጌው እርሾ ፰
አይደለም ፡ የኃጢአት ምክንያት በሚሆን በተበላሸ
እርሾ አይደለም ፡ እውነትና ንጽሕና ባለው እርሾ
ነው እንጂ ። ዘፀ ፲፪ ፡ ፫ ። ፲፭ ፡ ፲፱ ። ዘዳ ፲፮ ፡ ፫ ።
ከዘማውያን ጋር እንዳትተባበሩ በዚህ መጽሐፍ ጻፍ ፱
ኩላችሁ ። ፪ ቆሮ ፮ ፡ ፲፬ ።
የዚህ ዓለም ዝሙት ብቻ አይደለም ፡ ቀማኞች ዘራፊ ፲
ዎች ጣዖትን የሚያመልኩ ደግሞ አሉ ፡ ያለዚያስ
ከዚህ ዓለም ልትለዩ ይገባል ። ገላ ፭ ፡ ፲፱ ።

ክፍል ፲፪ ፡ ስለ ፍርድ ።

አሁንም ከአመንዝሮች ጋር እንዳትገናኙ ጻፍኩላ ፲፩
ችሁ ከወንድሞቻችን መካከል ጣዖት የሚያመልክ
ቢኖር ፡ ወይም ዐመፀኛ ፡ ወይም ቀማኛ ፡ ወይም ተራ
ጋሚ ፡ ወይም ሰካር ፡ ወይም የሚቀማ ቢኖር ፡ እንደ
ዚህ ካሉ ሰዎች ጋር አትገናኙ ። ማቴ ፲፰ ፡ ፲፯ ።
ምን ዘባዝበኝ ! ካላመኑት ሰዎች ጋር ይፈረድባቸው ፲፪
የለምን? እናንተስ በውስጥ ያሉትን ከእናንተ ጋር
የሚኖሩትን ፈርዳችሁ ቅጧቸው ። ምዕ ፲ ፡ ፴፫ ።
ከሃይማኖት ውጪ ያሉትን ግን እግዚአብሔር ይፈ ፲፫
ርድባቸዋል በነፍስ በሥጋ ይቀጣቸዋል ፡ ብቻ ክፉ
ውን ከእናንተ አርቁ ። ዘዳ ፲፫ ፡ ፭ ። ማር ፬ ፡ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፯ ፤

ክፍል ፲፫ ፡ በዐመፀኞች ዳኝነት መከራከር ስለማይገባ ።

እንግዲህ በአረማውያን ዳኝነት ልትከራከሩ አትው ፩
ደዱ ከጓደኛው ጋር በዐመፀኞች ዳኝነት ሊከራከር
የሚችል አለን? በደጋጎች ዳኝነት አይደለምን? ከባ
ልንጀራው ጋር ክርክር ያለው ቢኖር በካህናት ዳኝ
ነት ይከራከር ፡ በተሳዳቢዎች በዐመፀኞች ዳኝነት
አይደለም ።
ካህናት ሰውን ሁሉ እንደሚዳኙ አታውቁምን? እና ፪
ንተ ሰውን ሁሉ የምትዳኙ ከሆናችሁ ይህን ትንሹን
ነገር ልትፈርዱ አይገባችሁምን? ዳን ፯ ፡ ፳፪ ።
የዚህንስ ዓለም ዳኝነት ተዉትና መላእክትን ስንኳ ፫
እንድንገዛ አታውቁምን? ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፬ ። ይሁ ፮ ።
ነገር ግን የዚህ ዓለም ፀብ ያላቸው ሰዎች ቢኖሩ ፡ ፬
የሾሙላቸው የቤተ ክርስቲያን የበታች ሹማምንት
ይስሙአቸው ።

፭ ወዘኒ እብለክሙ እንዘ እዛለፈክሙ ከመዝኑ አልቦ ጠቢብ እምውስቴትክሙ ወዘይክል ዐሬቀ አኀው ምስለ ቢጾሙ ።

፮ ወዓዲ እኀወ ምስለ እኁሁ እስከ ታስተሰንኑ ወትት ጋዐዙ በኀበ አረሚ ።

፯ ወአእምሩ እንከ ከመ እምጥንቱ ኃሣረ ይከውነክሙ እምከመ ጋዕዝ ወተስናን ብክሙ ኃጢአተ ወጌጋየ ይከውነክሙ ፡ አሮ እንከ ኢየሀይዱክሙ ወኢይገፍዑክሙ ።

፰ ወዓዲ አንትሙ ዐማፅያን ወሀያድያ ወከመዝኑ ትኤብሱ ላዕለ ቢጽክሙ ።

ክፍል ፲ወ፯ ፡ በእንተ አለ ኢይሬእይዋ ለመንግሥተ ሰማያት ።

፱ ኢተአምሩኑ ከመ ዐማፅያን ወሀያድያን ኢይሬእይዋ ለመንግሥተ እግዚአብሔር ፡ ኢያስሕቱክሙ ኢ ዘማውያን ፡ ወኢ እለ ያጣዕዉ ፡ ወኢ እለይኤብሱ በነፍሰ ቶሙ ፡ ወኢ እለ የሐውሩ ፤ ወኢ እለ የሐውርዎሙ ።

፲ ወኢ ሰራቅያን ፡ ወኢ ተዐጋልያን ፤ ወኢ ሰካርያን ፡ ወኢ ጸአልያን ፡ ወኢ ሀያድያን ኢይወርስዋ ለመን ግሥተ እግዚአብሔር ።

፲፩ አንትሙ እንከ መኑ አንትሙ ፡ እንዘ ከማሁ አንትሙ ወበሕቱ ኀፀቡክሙ ወቀደሱክሙ ወአጽደቁክሙ በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ወበመንፈሱ ለአምላክነ ።

፲፪ ብየ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ ዘከነ ወአኮ ኵሉ ዘይበቍዐኒ ወኵሉ ይትከሀለኒ ወአልቦ ዘእሬሲ ይሠለጥ በላዕሌየ መኑሂ ።

፲፫ መብልዕ ለከርሥ ወከርሥኒ ለመብልዕ ወእግዚአብ ሔር ይስዕሮሙ ለክልኤሆሙ ፡ ወሥጋክሙሰ ኢኮነ ለዝሙት አላ ለእግዚአብሔር ወእግዚአብሔር ለሥ ጋክሙ ።

፲፬ ወእግዚአብሔር ዘአንሥኦ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግ ዚእነ እሙታን ያነሥአነ ኪያነሂ በኃይሉ ።

፲፭ ኢተአምሩኑ ከመ አባሉ ለክርስቶስ ሥጋክሙ ፡ ትነ ሥኡኑ አባሎ ለክርስቶስ ወትሬስይዎ አባለ ዘማ ፡ ሐሰ ።

፲፮ ኢተአምሩኑ ከመ ዘተደመረ ምስለ ዘማ አሐደ ሥጋ ይከውን ምስሌሃ ፡ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ለይ ኩኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።

፲፯ ወዘሰ ተደመረ ምስለ እግዚአብሔር አሐደ መን ፈሰ ይከውን ምስሌሁ ።

፲፰ ጕዩ እምዝሙት እስመ ኵሉ ዘኃጢአተ ይገብር ሰብእ አፍአ እምሥጋሁ ይገብር ፡ ወዘሰ ይዜሙ ለሊሁ በሥጋሁ ይኤብስ ።

ይህንም የምላችሁስ ልዘልፋችሁ ነው ፤ ከመካከላችሁ አዋቂ ወንድሙ ከወንድሙ ማስታረቅ የሚችል ሽማግሌ የለም ? ብዬ ። ፭

ወንድሙንም ደግሞ ከወንድሙ ጋር እስከታጣሉና በአረሚ ዳኝነትም እስከትከራከሩ ድረስ ። ፮

እንግዲህ ከመጀመሪያው ጀምሮ ፀብ ክርክር ካላችሁ ውርደት እንዲሆንባችሁ ዕወቁ እንግዲያማ እንዴት አይነጥቋችሁ ? እንዴትስ አይገፉችሁ ? ማቴ ፭ ፡ ፴፱ ። ፩ ተሰ ፭ ፡ ፲፭ ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፱ ። ፯

አሁንም ቢሆን እናንተ ዐመፀኞች ቀማኞች ናችሁ ፤ በወንድሞቻችሁ ላይ እንደዚህ በደል ትሠራላች ሁን ? ፩ ተሰ ፬ ፡ ፮ ። ፰

ክፍል ፲፯ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ስለማይወርሱ ሰዎች ።

ዐመፀኞችና ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት እንዳያዩዋት አታውቁምን ? አያስቷችሁ ዘማውያን ቢሆኑም ፡ ጣዖት የሚያመልኩ ቢሆኑም ፡ በሰውነታ ቸው የሚበድሉም ቢሆኑ ፡ የሚሄዱና ፡ የሚሄዱባቸ ውም ቢሆኑ ። ኢሳ ፫ ፡ ፲፩ ። ፱

ሌቦችም ቢሆኑ ፤ ቀማኞችም ቢሆኑ ፡ ሰካሮችም ቢሆኑ ፡ ተሳዳቢዎችም ቢሆኑ ፡ ነጣቆችም ቢሆኑ የእግዚአ ብሔርን መንግሥት አይወርሷትም ። ገላ ፭ ፡ ፲፱ - ፳፩ ። ፲

እንግዲህ እናንተ እነማን ናችሁ ? እንዲህ ስትሆኑ ነገር ግን በአምላካችን ሕይወት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አንጽዋችሁ ፡ አከበሯችሁ ። ቲቶ ፫ ፡ ፫ ። ፲፩

በሆነው ሁሉ ላይ ሥልጣን አለኝ ፡ ግን ሁሉ የሚጠ ቅመኝ አይደለም ሁሉም ይቻለኛል ፡ በእኔ ላይ እንዲ ሠለጥን የማደርገው ማንም የለም ። ምዕ ፲ ፡ ፳፫ ። ፲፪

መብል ለሆድ ነው ሆድም ለመብል ነው እግዚአብ ሔር ሁለቱንም ያሳልፋቸዋል ፡ ሥጋችሁ ግን ለዝ ሙት አይደለም ለእግዚአብሔር ነው እንጂ ፡ እግዚአ ብሔርም ለሥጋችሁ ነው ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፫ - ፭ ። ፲፫

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን ለይቶ ያስነ ሣው እግዚአብሔር እኛንም በከሀሊነቱ ያስነሣናል ። ፲፬

አካላችሁ የክርስቶስ አካል እንደሆነ አታውቁምን ? የክርስቶስን አካል ወስዳችሁ የአመንዝራ አካል ታደ ርጉታላችሁን ? አታድርጉት አይገባም ። ፲፭

ከአመንዝራ የተገናኘ ከእርሷ ጋር አንድ እንዲሆን አታውቁምን ? "መጽሐፍ ሁለቱ አንድ አካል ይሁኑ" ብሏልና ። ዘፍ ፪ ፡ ፳፬ ። ማቴ ፲፱ ፭ ። ፲፮

ከእግዚአብሔር ጋር የተዋሐደ ከእርሱ ጋር አንድ መንፈስ ይሆናል ። ዮሐ ፲፯ ፡ ፳፩ - ፳፪ ። ኤፌ ፭ ፡ ፴ ። ፲፯

ከዝሙት ሽሹ ፡ ኃጢአት የሚሠራ ሰው ሁሉ ከሥ ጋው ውጭ ይሠራል ፡ የሚያመነዝር ግን ራሱ ሥጋ ውን ይበድላልና ። ሮሜ ፩ ፡ ፳፬ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፬ ። ፲፰

፲፱	ኢተአምሩኑ ከመ ማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ አን ትሙ ዘኅዱር ላዕሌክሙ ዘነሣእክሙ እምኀበ እግዚ አብሔር ወኢኮንክሙ ለርእስክሙ ።	እናንተ ከእግዚአብሔር ለተቀበላችሁት በእናንተ አድሮ ለሚኖረው ለመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ እንደሆ ናችሁ አታውቁምን? ለራሳችሁ አይደላችሁም ። ምዕ ፫ ፣ ፲፯ ። ፪ ቆሮ ፯ ፣ ፲፮ ።
፳	በሤጥ ተሣየጠክሙ ፣ ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በሥ ጋክሙ ።	በደሙ ዋጅቶአችኋልና እግዚአብሔርን በሥጋችሁ አገልግሉት ። ምዕ ፯ ፣ ፳፫ ። ፊል ፩ ፣ ፳ ። ፩ ጴጥ ፩ ፣ ፲፰ - ፲፱ ።
	ምዕራፍ ፯ ፣	**ምዕራፍ ፯ ፣**
	ክፍል ፲ወ፰ ፣ በእንተ አውሥአተ መልእክት ።	**ክፍል ፲፰ ፣ ለመልእክት መልስ ስለ መስጠት ።**
፩	ወበእንተሰ ዘጸሐፍክሙ ሊተ ይኄይሶ ለብእሲ ኢቀ ሪበ አንስት ።	ስለ ጻፋችሁልኝስ ለሰው ወደ ሴቶች ባይቀርብ ይሻ ለዋል ።
፪	ወከመሰ ኢትዘምዉ ኵሉ ብእሲ ይንበር በብእሲቱ ፣ ወኵላ ብእሲት ትንበር በምታ ።	እንዳትሰስኑ ግን ማንኛውም ሰው በሚስቱ ይወሰን ፣ ማንኛይቱም ሴት በባሏ ትወሰን ። ምሳ ፭ ፣ ፲፰ ።
፫	ለብእሲትኒ ዘበርቱዕ ይግበር ላቲ ምታ ፣ ወከማሁ ብእሲትኒ ለምታ ።	ለሴትም ባሏ የሚገባትን ያድርግላት ፣ እንዲሁም ሴት ለባሏ የሚገባውም ታድርግለት ። ዘፀ ፳፩ ፣ ፱ - ፲ ። ፩ ጴጥ ፫ ፣ ፯ ።
፬	ብእሲትኒ ኢኮነት ብውሕተ ላዕለ ርእሳ ዘእንበለ ዳእሙ ለምታ ፣ ወከማሁ ብእሲኒ ኢኮነ ብውሐ ላዕለ ርእሱ ዘእንበለ ዳእሙ ለብእሲቱ ።	ሴት ለባሏ ናት እንጂ በራሷ ሥልጣን የላትም ፣ እን ዲሁ ወንድ ለሚስቱ ነው እንጂ በራሱ ሥልጣን የለውም ።
፭	ወኢትትገኃሡ አሐዱ እምካልኡ ፣ ዘእንበለ ዳእሙ በዘተበዋህክሙ በዕድሜሁ ከመ ታስተርክቡ ለጸሎ ትክሙ ፣ ወካዕበ ተሀልዉ ኅቡረ ከመ ኢይዕባዕክሙ ሰይጣን እስመ ድኩም ቱስሕተ ነፍስትክሙ ።	ለጸሎት እንድትዘጋጁ ከታዘዛችሁበት ጊዜ በቀር ባልና ሚስት አይለያዩ ፣ ዳግመኛም ሰይጣን ድል እን ዳያደርጋችሁ በአንድነት ኑሩ ፣ የሰውነታችሁ ተፈ ጥሮ ደካማ ነውና ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፣ ፫ ።
፮	ወዘኒ ዘእብለክሙ አኮ ዘእኤዝዘክሙ ።	ይህምን የምላችሁ ሳዝዛችሁ አይደለም ። ፪ ቆሮ ፰ ፣ ፰ ።
፯	እስመ እፈቅድ ኵሉ ሰብእ ይኩን ከማየ ፣ ወባሕቱ ኵሉ በዘእግዚአብሔር ጸገዎ የሀሉ ፣ ብ ዘከመዝ ግዕዙ ፣ ወብ ዘካልእ ግዕዙ ።	ሰው ሁሉ እንደኔ ሊሆን እወዳለሁና ፣ ነገር ግን ሰው ሁሉ እግዚአብሔር እንደ አደለው ይኑር ፣ ባሕርዩ እን ደኔ የሆነ አለና ፣ ሌላም የሆነ አለና ። ማቴ ፲፱ ፣ ፲፪ ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፣ ፳፱ ።
፰	ወባሕቱ እብሎሙ ለእለ ኢያውሰቡ ፣ ወለመዓስብኒ ይኄይሶሙ ለእመ ነበሩ ከማየ ።	ነገር ግን ያላገቡትንና አግብተው የፈቱትን እንደኔ ሆነው ቢኖሩ ይሻላቸዋል እላለሁ ። ቍ ፳፮ ።
፱	ወለእመሰ ኢይክሉ ተዐግሦ ለያውስቡ እስመ ይኄ ይስ አውስቦ እምዋዕይ በፍትወት ።	መታገሥን ባይችሉ ግን ያግቡ ፣ በፍትወት ከመቃ ጠል ማግባት ይሻላልና ። ፩ ጢሞ ፭ ፣ ፲፬ ።
፲	ወለእለሂ አውሰቡ እኤዝዞሙ በትእዛዘ እግዚአብ ሔር ወአኮ በትእዛዘ ርእስየ ፣ ብእሲት ኢትትኃደግ ምስለ ምታ ።	ያገቡትንም በእግዚአብሔር ትእዛዝ አዝዛቸዋለሁ በራሴ ትእዛዝ አይደለም ፣ ሴትም ከባሏ አትፋታ ፣ ቍ ፳፭ ፣ ፵ ። ማቴ ፭ ፣ ፴፪ ። ማቴ ፲፱ ፣ ፮ ። ማር ፲ ፣ ፲፩ - ፲፪ ።
፲፩	ወእመኒ ተኀድገት ትንበር በከ ወእመ አኮ ትትዓረቅ ምስለ ምታ ፣ ወብእሲኒ ኢይኅድግ ብእሲቶ ።	ከተፋታችም ብቻዋን ትኑር ያለዚያ ከባሏ ጋር ትታ ረቅ ፣ ባልም ሚስቱን አይፍታ ።
፲፪	ወባዕደሰ እነግር ሊልየ ወአኮ ዘእምኀበ እግዚእነ ፣ ለእመቦ እምአኃዊነ ዘቦ ብእሲት እንተ ኢተአምን ወታፈቅር ምታ ወትፈቅድ ትንበር ምስሌሁ ፣ ኢይኅ ድግ ብእሲቶ ።	ሌላውን ግን ከራሴ አንቅቼ እናገራለሁ ከጌታችን የታዘዘ ነው ብዬ አይደለም ፣ ከወንድሞቻችን መካ ከል የማታምን ባሏን የምታፈቅር ከርሱ ጋር ለመኖር የምትወድ ሚስት ያለችው ሰው ቢኖር ፣ ሚስቱን አይፍታ ።
፲፫	ወእመኒ ብእሲት በቲ ምት ዘኢየአምን ወያፈቅር ብእ ሲቶ ወይፈቅድ ይንበር ምስሌሃ ፣ ኢትኅድግ ምታ ።	ያላመነ ባል ያላት ሴት ብትኖር ሚስቱን ወዶ ከርሷ ጋር ሊኖር ቢወድ ፣ ባሏን አትፍታ ።

፲፬ እስመ ይትቄደስ ብእሲ ዘኢየአምን በእንተ ብእ
ሲቱ ፡ ወትትቄደስ ብእሲትኒ እንተ ኢተአምን በእንተ
ምታ ፡ ወእመ አኮሰ ርኩሳነ ይከውኑ ውሉዶሙ ፡
ወይእዜሰ ቅዱሳን እሙንቱ ።
፲፭ ወእመሰ ዘኢየአምን ይፈቅድ ይኅድግ ለይኅድግ
እስመ እኁነ ወእኅትነ ኢይትቀነዩ ለዘከመዝ ፡ እስመ
ጸውዖሙ እግዚአብሔር ለሰላም ።
፲፮ እስመ ኢተአምር ብእሲት ለእመ ታድኅኖ ለምታ ፡
ወኢየአምር ብእሲ ለእመ ያድኅና ለብእሲቱ ።

፲፯ ወበሕቱ ኵሉ በከመ ከፈሎ እግዚአብሔር ወኵሉ
በከመ ጸውዖ እግዚአብሔር ከማሁ የሀሉ ፤ ወከ
መዝ ንኤዝዝ ለኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ።
፲፰ ለእመቦ ዘተጸውዐ እንዘ ግዙር ውእቱ ኢይንሣእ
ቍልፈተ ፡ ወእመሰ ቈላፍ ተጸውዐ ኢይትገዘር
እንከ ።
፲፱ ተገዝሮሂ ኢይበቍዕ ወኢተገዝሮሂ ኢያሰልጥ ዘእን
በለ ዳእሙ ዐቂበ ትእዛዘ እግዚአብሔር ።

፳ ወኵሉ ዘከመ ተጸውዐ ከማሁ ለየሀሉ ።
፳፩ ወእመኒ ገብር አንተ ወበእከ ኢያኅዝንከ ፡ ወእመሰ
ይትከሃለከ ንሣእ ግእዛነከ ።
፳፪ እስመ ገብር ዘተጸውዐ አግአዛይ ውእቱ በኀበ እግ
ዚአብሔር ፡ ወከማሁ አግአዛይኒ ለእመ ተጸውዐ
ገብረ ክርስቶስ ውእቱ ።
፳፫ በሤጥ ተሣየጠክሙ ኢትኩኑ አግብርተ ሰብእ ።

፳፬ ወኵልክሙ አኃዊነ በዘተጸዋዕክሙ ፡ ከማሁ ሀልዉ
በእግዚአብሔር ።

<u>ክፍል ፲ወ፱ ፡ በእንተ ዓቂበ ድንግልና ።</u>

፳፭ ወእንበይነ ደናግልኒ ኢኮነ ትእዛዘ እግዚአብሔር
ዘአብለክሙ ዳእሙ እነግረክሙ በምክርየ እምከመሰ
ተሣሀለኒ እግዚአብሔር ከመ እኩን ምእመነ ።

፳፮ ወበሕቱ ይመስለኒሰ ከመዝ እስመ ይኄይስ በግብር
ይትፈቀድ ዝንቱ ፡ ይኄይሶ ለሰብእ ከመዝ የሀሉ ።
፳፯ እምከመ ሀሎከ ምስለ ብእሲትከ ኢትፍቅድ ተኃ
ድጎ ምስሌሃ ፡ ወእመሰ አልብከ ብእሲት ኢትፍቅድ
አንስተ ፡ ወእመሰ አውሰብከ ኢጌገይከ ።
፳፰ ወእመኒ አውሰበት ድንግል ብእሴ ኢይከውና ኃጢ
አተ እስመ እሙንቱ ከመዝ ፡ ወእለሰ አውሰቡ መቅ
ሠፍተ ኀሠሡ ለርእሶሙ ፡ ወአንሰ እስመ እምሕክ
ክሙ ዘእብለክሙ ዘኒ ።
፳፱ ወበሕቱ ከመዝ ይረትዕ አኃዊነ እስመ አልፀቀ ይኅ
ልፍ ኵሉ ንብረተ ዝ ዓለም ፡ ወይእዜኒ እለኒ አውሰቡ
ይከውኑ ከመ ዘኢያውሰቡ ።

የማያምን ወንድ ስለ ሚስቱ ይከብራልና ፡ የማታምን ፲፬
ሴትም ስለ ባሏ ትከብራለችና ፡ ያለዚያ ግን ልጆቻ
ቸው ርኩሳን ይሆናሉ ፡ አሁን ግን ንጹሐን ናቸው ።
ሚል ፪ ፡ ፲፭ ። ሮሜ ፲፩ ፡ ፲፮ ።
የማያምን ቢተው ቢወድ ግን ይተው ፡ ወንድሞችንና ፲፭
እኅታችን እንደዚህ ላለው ግብር አይገዙምና ፡ እግ
ዚአብሔር ለአንድነት ስለ ጠራቸው ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፱ ።
ሴት ባሏን ታድነው እንደሆነ አታውቅም ፡ ወንድም ፲፮
ሚስቱን ያድናት እንደሆነ አያውቅምና ። ያዕ ፭ ፡
፲፱ - ፳ ። ፩ ጴጥ ፫ ፡ ፩ ።
ነገር ግን ሁሉም እግዚአብሔር እንደ አደለው ፲፯
ሁሉም እግዚአብሔር እንደጠራው እንዲሁ ይኑር ፡
ለምእመናን እንዲህ እናዝዛለን ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፰ ።
ተገዝሮ ሳለ ያመነ ቢኖር ቍልፈትን አይመኝ ፡ ያልተ ፲፰
ገዘረም ቢያምን ከመነ ወዲያ አይገዘር ። ግብ ሐዋ
፲፭ ፡ ፩ - ፭ ።
መገዘርም አይጠቅምም አለመገዘርም ግዳጅ አይፈ ፲፱
ጽምም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ መጠበቅ ነው
እንጂ ። ፩ ሳሙ ፲፭ ፡ ፳፪ ። ኤር ፯ ፡ ፳፪ - ፳፫ ።
ሁሉ እንደታደለ እንዲሁ ይኑር ። ኤፌ ፬ ፡ ፬ ። ፳
አንተ አገልጋይ ሆነህ ብታምን አያሳዝንህ ፡ የሚቻ ፳፩
ልህስ ከሆነ ነፃነትህን አግኝ ።
ያመነ ባርያ በእግዚአብሔር ዘንድ ነፃ ነውና ፡ እን ፳፪
ዲሁ ጌታም ከመነ የክርስቶስ ተገዥ ነው ። ዮሐ ፰ ፡
፴፮ ። ኤፌ ፮ ፡ ፮ ።
በደሙ ገዝቷችኋልና የሰው ተገዦች አትሁኑ ። ፳፫
ምዕ ፯ ፡ ፳ ። ፩ ጴጥ ፲፰ ፡ ፲፱ ።
ወንድሞቻችን ! ሁላችሁም እንደተጠራችሁ እንዲሁ ፳፬
በእግዚአብሔር አምናችሁ ኑሩ ። ቍ ፲፯ ፡ ፳ ።

<u>ክፍል ፲፱ ፡ ድንግልና ጠብቆ ስለ መኖር ።</u>

ስለ ደናግልም የምነግራችሁ የእግዚአብሔርን ትእ ፳፭
ዛዝ አይደለም አማኝ እንድሆን እግዚአብሔር ይቅር
ካለኝ ምክሬን እነግራችኋለሁ እንጂ ። ቍ ፲ ፡ ፵ ።
፩ ጢሞ ፩ ፡ ፲፪ ።
ግን እንዲህ ይመስለኛል በግድ ይህ ሊመረጥ ይሻ ፳፮
ላል ለሰው እንዲህ ሆኖ ቢኖር ይሻለዋል ። ቍ ፳፱ ።
ከሚስትህ ጋር ካለህ ከእሷ መፋታትን አትሻ ፡ ሚስት ፳፯
ከሌለህ ግን ሴቶችን አትሻ ፡ ብታገባም አልበደልክም ።

ድንግል ባል ብታገባ ኃጢአት አይሆንባትም እነሱ ፳፰
እንዲህ ናቸውና ፡ ያገቡ ግን ለራሳቸው መቅሠፍትን
ይሻሉ ፡ ይህንንም የምላችሁ ስለማዝንላችሁ ነው ።

ነገር ግን ወንድሞቻችን ! እንዲህ ይቀናል የዚህ ፳፱
ዓለም ኑሮ ሁሉ ሊያልፍ ቀርቧልና አሁንም ያገቡ
እንዳላገቡ ይሆናሉ ። ሮሜ ፲፫ ፡ ፲፩ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።

፴ ወእለኒ ይበክዩ ከመ ዘኢበከዩ ፡ ወእለኒ ይትፌሥሑ ከመ ዘኢተፈሥሑ ፡ ወእለኒ ይዴለዉ ከመ ዘኢተደለዉ ፡ ወእለኒ ይሣየጡ ከመ ዘኢተሣየጡ ፡ ወእለኒ ይመልኩ ከመ ዘኢመለኩ ።

፴፩ ወእለኒ ይበልዑ ከመ ዘኢበልዑ ፡ ወእለኒ ይሰትዩ ከመ ዘኢሰትዩ ፡ እስመ ኵሉ ተድላ ዝ ዓለም የኀልፍ ።

፴፪ አንሰ እፈቅድ ለክሙ ዘእንበለ ኃዘን ተሀልዉ እስመ ዘኢያውሰበ ይሔልዮ ለእግዚአብሔር በዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ።

፴፫ ወዘሰ አውሰበ ይሔሊ ንብረተ ዝንቱ ዓለም በዘያሠምራ ለብእሲቱ ።

፴፬ ወበሕቱ ተናፈቀ ፡ ወብእሲትኒ መዓስብት ወድንግልኒ እንተ ኢያውሰበት ትሔልዮ ለእግዚአብሔር ከመ ይትቀደስ ሥጋሃኒ ወነፍሳኒ ፡ ወእንተሰ አውሰበት ትሔሊ ንብረተ ዝ ዓለም በዘታደሉ ለምታ ።

፴፭ ወዘኒ ዘእብለክሙ በዘይበቍዐክሙ ወኢከ ከመ አሥግርክሙ ዳእሙ ከመ ዕሩየ ይኩን ንብረትክሙ ፡ ወትፀመድዎ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ኑፋቄ ።

፴፮ ወእመሰበ ዘይሔሊ ከመ ዘየኀፍር በእንተ ድንግልናሁ እመ ልህቀ ከመዝ ርቱዕ ይኩን ዘፈቀደ ይግበር ወአልቦ ኃጢአት ለእመ አውሰበ ።

፴፯ ወዘሰ አጥብዐ በልቡ ወአልቦ ሁከት ብውሕ ሎቱ ዘፈቀደ ይግበር ወኢያገብርዎ ፡ ወእሞኒ አጥብዐ በልቡ ይዕቀብ ድንግልናሁ ፡ ሠናየ ገብረ ።

፴፰ ወዘኒ አውሰበ ድንግለ ሠናየ ገብረ ፡ ወዘሰ ኢያውሰበ እንተ ትኄይስ ገብረ ።

፴፱ ብእሲትኒ አሥርት ይእቲ አምጣነ ሕያው ምታ ፡ ወእመሰ ሞተ ምታ አግአዘይት ይእቲ ዘፈቀደት ታውስብ ወባሕቱ እምእመናን ።

፵ ወእመሰ አጥብዓት ለእግዚአብሔር ብፅዕት ይእቲ ለእመ ነበረት በምክርየ ፡ ወሊተሰ ይመስለኒ መንፈሰ እግዚአብሔር ብየ ።

ምዕራፍ ፰ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ እእምሮተ እግዚአብሔር ።

፩ ወበእንተኒ እለ ይዘብሑ ለአማልክት ነአምር ከመ ኵልነ ብነ ልብ ወአእምሮሰ ያስተዔቢ ወተፋቅሮ የሐንፅ ።

፪ ወእመበ ዘይብል አእመርኩ ዓዲ ኢያእመረ ዘይደልዎ ያእምር ።

፫ ወዘሰ ያፈቅሮ ለእግዚአብሔር ውእቱኬ ዘበአማን አእመረ ።

፬ ወበእንተሰ መብልዕት ዘይዘብሑ ለአማልክት ነአምር

ያለቅሱ የነበሩ እንዳላለቀሱ ይሆናሉ ፡ ደስ ይላቸ ፴
ውም የነበሩ ደስ እንዳላላቸው ይሆናሉ ፡ ተድላ
ደስታ ያደርጉ የነበሩ እንዳላደረጉ ይሆናሉ ፡ ይሸጡ
ይለውጡ የነበሩ እንዳልሸጡ እንዳልለወጡ ይሆ
ናሉ ፡ ይገዙ ይነዱ የነበሩ እንዳልገዙ ይሆናሉ ።
ይበሉ የነበሩ እንዳልበሉ ይሆናሉ ፡ ይጠጡ የነበሩ ፴፩
እንዳልጠጡ ይሆናሉ ፡ የዚህ ዓለም ተድላ ደስታ
ሁሉ ያልፋልና ። ሮሜ ፱ ፡ ፲፰ ። ፩ ዮሐ ፪ ፡ ፲፭-፲፯ ።
እኔስ ያለ ኃዘን ልትኖሩ እወድላችኋለሁ ያላገባ እግ ፴፪
ዚአብሔርን ያሰበዋል እግዚአብሔርን ደስ በሚያ
ሰኘው ገንዘብ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፭ ።
ያገባ ግን ሚስቱን ደስ ሊያሰኝ የዚህን ዓለም ኑሮ ፴፫
ያስባል ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፮ ።
እንዲህ ከሆነ ግን ተለያየ አግብታ የፈታች ሴት ያላ ፴፬
ገባች ድንግልም ብትሆን ነፍሷም ሥጋዋም ይቀደስ
ዘንድ እግዚአብሔርን ታስበዋለች ፡ ያገባች ግን ባሏን
ደስ ልታሰኝ የዚህን ዓለም ኑሮ ታስባለች ።
ይህንም የምላችሁ እንዲጠቅማችሁ ነው ፡ ላጠም ፴፭
ዳችሁ አይደለም ኑሯችሁ አንድ ወገን እንዲሆንና
እግዚአብሔርን ያለመከፋፈል እንድታገለግሉት ነው
እንጂ ።
በሽመግለ ጊዜ ስለ ድንግልናው የሚያፍር ቢኖር ፴፮
እንዲህ ሊሆን ይገባል የወደደውን ያድርግ ቢያገባ
ኃጢአት የለበትም ።
በልቡ ቢጨክን መታወክ ባይኖረው ግን የወደደ ፴፯
ውን ሊያደርግ ይችላል ግድ አይበሉት ድንግልና
ውን ሊጠብቅ በልቡ ቢጨክን መልካም አደረገ ።
ድንግሊቱን ያገባ መልካም አደረገ ፡ ያላገባ ግን የሚ ፴፰
ሻለውን አደረገ ። ዕብ ፲፫ ፡ ፬ ።
ሴት ባሏ በሕይወት ሳለ በሕግ የፀናች ናት ፡ ባሏ ፴፱
የሞተ እንደሆነ ግን ነፃ ናት የወደደችውን ታግባ ፡
ነገር ግን ከምእመናን ወገን ይሁን ። ሮሜ ፯ ፡ ፪ ።
እግዚአብሔርን ለማገልገል ብትጨክን ግን በምክሬ ፵
ፀንታ የኖረች እንደሆነ ንእድት ክብርት ናት ፡ ለኔ
የእግዚአብሔር መንፈስ ያለኝ ይመስለኛል ። ቍ ፳፭ ።

ምዕራፍ ፰ ፤

ክፍል ፰ ፡ እግዚአብሔርን ስለ ማወቅ ።

ለጣዖታት ስለሚሠዉም ሰዎች ሁላችንም አእምሮ ፩
እንዳለን መጠን እናውቃለን ፡ አውቃለሁ ማለት
ያስታብያል ፡ ፍቅር ግን ያንፃል ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፡
፳ ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፬ ።
አውቃለሁ የሚል ቢኖር ሊያውቀው የሚገባውን ፪
ገና አላወቀም ። ገላ ፮ ፡ ፫ ። ፩ ጢሞ ፮ ፡ ፬ ።
እግዚአብሔርን የሚወደው ሰው ግን በውነት ያወቀ ፫
እርሱ ነው ። ዘፀ ፴፫ ፡ ፲፪ ። ገላ ፬ ፡ ፱ ።
ለጣዖታት ስለሚሠዉአቸው መሥዋዕቶች ግን በዚህ ፬

ከመ ከንቱ እሙንቱ በውስተ ዓለም ወአልቦ አም
ላክ ዘእንበለ አሐዱ እግዚአብሔር ።
፭ እስመ ቦ እለ ይብልዎሙ አማልክት እመኒ ዘውስተ
ሰማይ ወእመኒ ዘውስተ ምድር ወእለሰ ብዙኃን አማ
ልክቲሆሙ ብዙኃን አጋንንቲሆሙ ።

፮ ወለነሰኬ አሐዱ እግዚአብሔር አብ ዘኵሉ እምኔሁ
ወንሕነኒ ቦቱ ወአሐዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ዘኵሉ በእንቲአሁ ወንሕነኒ ቦቱ ።

፯ ወባሕቱ አኮ ኵሉ ዘየአምሮ ፡ ሀለዉ እለ በልማደ
አማልክት እስከ ዮም ይበልዑ ዘይዘብሑ ለአማል
ክት ፡ ወይረኵሱ በኢያጥብዖቶሙ ።

፰ ወመብልዕሰ ኢያሰልጠነ በኀበ እግዚአብሔር ፡ በሊዐኒ
ኢያረብኃነ ወኢያነክየነ ።

፱ ወባሕቱ ዑቁ ባዕድ ኢይስሐት በርእየ ዚአክሙ ።

፲ ለእመ ዘርእየከ አንተ ዘተአምን እንዘ ትረፍቅ
ውስተ ቤተ አማልክት ያጠብዕ ሰቤሃ ዝኩ ዘቀዳሚ
ንፉቅ ልቡ ወይበልዕ ዝቡሐ ለአማልክት ።
፲፩ ወይመውት በርእየ ዚአከ ዝኩ ድኩመ ልብ እኁነ
ዘበእንቲአሁ ሞተ ክርስቶስ ።
፲፪ ወለእመ ከመዝ ትኤብሱ ላዕለ ቢጽክሙ ወታወድቁ
ልበሙ ለድኩማን ፣ ለክርስቶስኬ አበስክሙ ።

፲፫ ወእመሰ እንበይነ መብልዕ ይስሕት ቢጽየ ፡ ኢይበልዕ
ሥጋ ለዝሉፉ ከመ ኢያስሕት ቢጽየ ።

ምዕራፍ ፱ ።

<u>ክፍል ፳ወ፩ ፡ በእንተ ርእሱ ወለበርናባስ ።</u>

፩ ኢኮንኩኑ አግአዚ ፡ ወኢኮንኩኑ ሐዋርያ አኮኑ
እግዚእነ ኢየሱስ ዘርኢኩ ፡ ወኢኮንክሙኑ አን
ትሙ ግብርየ በእግዚእነ ።

፪ ወእመኒ ለባዕዳን ኢኮንኩ ሐዋርያሆሙ ለክሙሰ አነ
ሐዋርያክሙ እስመ ማኅተማ ለመጽሐፍየ አንትሙ
ውእቱ በእግዚእነ ።
፫ ወከመዝ ቅስትየ ለእለ ይትዋቀሡኒ ።
፬ በኑ ኢይከውነነ ንብላዕ ወንስተይ ።
፭ ወትትልወነ እኅትነ እምአንስት ከመ ኵሉ ሐዋር
ያት ከመ አኀዊሁ ለእግዚእነ ፡ ወከመ ኬፋ ።

፮ ሊተኒ ዳእሙ ፡ ወለበርናባስ አሕረሙ ለነ ሥራሐ ።

ዓለም ከንቱ እንደሆኑ እናውቃለን ካንድ ከእግዚአ
ብሔር በቀር አምላክ የለምና ። ኢሳ ፵፭ ፡ ፳፱ ።
በሰማይ ያሉትንም ቢሆኑ በምድርም ያሉትንም ቢሆኑ ፭
አማልክት የሚሏቸው አሉና ፡ ጣዖቶቻቸው የበዙ
በቸው ሰዎች አጋንንቶቻቸውም ብዙዎች ናቸው ።
ኤር ፪ ፳፰ ። ዮሐ ፲ ፡ ፴፱ ።
ለእኛስ ሁሉ ከእሱ የተገኘበት እኛም በእርሱ አም ፮
ነን ፀንተን የምንኖርበት አንድ እግዚአብሔር አብ
ነው ፡ ሁሉ እሱን ለማገልገል የተፈጠረለት እኛም
በከሀሊነቱ የተገኘንበት አንድ ጌታ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ አለን ። ሚል ፪ ፡ ፲ ። ኤፌ ፬ ፡ ፮ ። ቈላ ፩ ፡ ፲፮ ።
ነገር ግን ሁሉ የሚያውቀው አይደለም እስከ ዛሬ ፯
በጣዖታት ልማድ ለጣዖት የተሠዋውን የሚበሉ
አሉ ፡ በሃይማኖት ባለመጽናታቸውም ይረክሳሉ ።
ምዕ ፲ ፡ ፳፯ ።
መብል በእግዚአብሔር ዘንድ ግዳጅ አይፈጽምል ፰
ንም ፡ ብንበላም አይረብንም ባንበላም አይጐዳንም ።
ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፯ ።
ነገር ግን ሌላው እናንተን በማየት እንዳይሰሳት ተጠ ፱
ንቀቁ ። ገላ ፭ ፡ ፲፫ ።
አንተ አማኙ በጣዖታት ቤት ተቀምጠህ ያየህ ቢኖር ፲
ያ ቀድሞ ልቡ ወላዋይ የነበረው ሰው ያን ጊዜ
ደፍሮ ለጣዖት የተሠዋውን ይበላል ።
ክርስቶስ ስለ እርሱ የሞተለት ያ ልበ ደካማው ወንድ ፲፩
ማችን አንተን በማየት ይጐዳል ። ሮሜ ፲፬ ፡ ፲፭ ።
በባልንጀሮቻችሁ ላይ እንዲህ የምትበድሉ ከሆነ ፲፪
የደከሞችን ልብ የምታሳዝኑ ከሆነ ፡ ክርስቶስን በደ
ላችሁ ። ማቴ ፳፭ ፡ ፵ ።
በመብል ምክንያት ወንድሜ የሚጐዳ ከሆነ ፡ ወንድ ፲፫
ሜን እንዳላሳስት ለምን ጊዜም ሥጋን አልበላም ።
ሮሜ ፲፬ ፡ ፳፩ ።

ምዕራፍ ፱ ፤

<u>ክፍል ፳፩ ፡ ስለ ራሱና ስለ በርናባስ ።</u>

ነፃ አይደለሁምን ? ሐዋርያስ አይደለሁምን ? ጌታችን ፩
ኢየሱስ ክርስቶስንስ አይቼ የለምን ? እናንተስ
በጌታችን ተማሪዎቼ አይደላችሁምን ? ። ምዕ ፲፭ ፡
፲ ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፡ ፲፮ ። ፳፪ ፡ ፲፯ ።
ለሌሎች ሐዋርያቸው ባልሆንም ለእናንተስ ሐዋርያ ፪
ችሁ ነኝ ፡ በጌታችን ዘንድ የመልእክቴ ማኅተም
እናንተ ናችሁና ። ፪ ቆሮ ፫ ፡ ፪-፫ ።
ለሚከራከሩኝ ሰዎች እምመልሰው ቃሌ ይህ ነው ። ፫
በውኑ ልንበላ ልንጠጣ አይገባንም ? ሉቃ ፲ ፡ ፰ ። ፬
እንደ ሐዋርያት ሁሉ እንደ ጌታችን ወንድሞችና ፭
እንደ ጴጥሮስ ከሴቶች ተለይታ እኅታችንስ ልትከ
ተለን አይገባም ? ዮሐ ፩ ፡ ፵፪ ።
ለኔና ለበርናባስ ብቻ የደከምንበትን ይከለክሉናል ? ፮

ክፍል ፳ወ፪ ፡ በእንተ ዕሙዳን ወምርከበሙ ።

፯ ወዘኢ ይፀመድ ከመ ይርከብ ሲሳዮ ፡ መኑ ዘይተክል ወይነ ወኢይበልዕ ቀምሖ ፡ ወመኑ ዘይርዒ መርዔቶ ወኢይሰቲ ሐሊበ ።

፰ በኑ ለእድልዎ ለሰብእ ፡ እብል አከኑ ኦሪትኒ መጽሐፈ ሙሴ ይቤ ከመዝ ፡ ኢትፍጽሞ አፉሁ ለላሕም ሶበ ታከይድ እክለከ ።

፱ ላሕምኑ እንከ አዕሐቀ ለእግዚአብሔር ዘዘንተ ይጽሕፍ ።

፲ አላ አርአየ ከመ በእንቲአነ ይቤ ወበእንቲአነ ጸሐፈ እስመ ርቱዕ ዘኢ የሐርስ እንዘ ይሴፎ ምርካቦ የሐርስ ወዘኢ ያከይድ እክለ እንዘ ይሴፎ ምርካቦ ያከይድ ።

፲፩ ወእመሰ ንሕነ ዘራእነ ለክሙ ዘመንፈስ ቅዱስ ዐቢይኑ ውእቱ ሶበ ንሕነ ነአርር ለክሙ ዘሥጋ ሰብእ ።

፲፪ ወእመሰ በዕድ ይቀድመነ በሢመተ ዚአነ ለሊክሙ ተአምሩ ዘይኄይሰክሙ ወአንሰ ኢፈቀድክዎ ለዝንቱ ወበሕቱ በኵሉ እትዔገሥ ከመ ኢያዕቅፍ ትምህርቶ ለክርስቶስ ።

ክፍል ፳ወ፫ ፡ በእንተ ሲሳዮሙ ለሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር ።

፲፫ ኢተአምሩኑ ከመ ገነውተ አማልክት ይሴሰዩ መበአሙ ለአማልክት ፡ ወእለኒ ይፀመዱ ምሥዋዐ ይትካፈሉ መሥዋዕተ ወለሥዩማነ ቤተ እግዚአብሔር መበአ ቤተ እግዚአብሔር ምርካበሙ ።

፲፬ ወእግዚእነኒ ከማሁ አዘዘ ይሜህሩ ትምህርተ ወንጌል በውእቱ ምህሮ ወንጌል ይኩኖሙ ምርካበሙ ለሕይወቶሙ ።

፲፭ ወአንሰ ለዝኒ ኢፈቀድክዎ ወአኮ ዘንተ ብሂልየ አርከብ ዘጸሐፍኩ ዘንተ ወሊተሰ ይኄይሰኒ መዊት እምይትበሃነኒ ምዝጋናየ ።

፲፮ ወእመኒ መሀርኩ ኢይከውነኒ ምዝጋና ፡ እስመ በትእዛዝ ገበርኩ ፡ ወእመኒ ኢመሀርኩ አሌ ሊተ ።

፲፯ ወእመሰ ዘእምፈቃድየ ገበርክዎ ለዝንቱ እምረከብኩ ዐስብየ ፡ ወእመሰ ዘበግብር ምግበ በዘአመንኩኒ ተልእኩ ምንት እንከ ዕሤትየ ።

፲፰ ለእመ መሀርኩ እሬሲ ከመ እምሀር ዘእንበለ ዐስብ ዘአልብየ ምርካብ በውስተ ሢመትየ ።

፲፱ እስመ እንዘ አግአዚ አነ እምኵሉ አቅነይኩ ርእስየ ለኵሉ ከመ አስተጋብአሙ ለብዙኃን ኀበ ሃይማኖት ።

ክፍል ፳፪ ፡ ስለ አገልጋዮችና ስለሚያገኙት ።

የሚያገለግልም ምግቡን ያገኝ ዘንድ ነው ፡ ወይን ተክሎ ፍሬውን የማይበላ ማነው? መንጋውን ጠብቆ ወተቱን የማይጠጣ ማነው? ዘዳ ፳ ፡ ፮ ። ፯

በውኑ ለሰው ይምሰል እናገራለሁን? የሙሴ መጽሐፍ ኦሪትስ እንዲሁ "እህልህን በምታበራይበት ጊዜ የበሬውን አፉን አትሠረው" ብሎ የለምን? ፰

እንግዲህ ይህን የጻፈ ለእግዚአብሔር ላም አሳዝኖት ነውን? ዘዳ ፳፭ ፡ ፬ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፲፰ ። ፱

ስለ እኛ እንደ ተናገረ እንደ ጻፈ አስረዳ እንጂ ፡ የሚገባ ነውና የሚያርስ የሚያገኘውን ተስፋ አድርጎ ያርሳል ፡ እህልን የሚያበራየውም የሚያገኘውን ተስፋ አድርጎ ያበራያል ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፮ ። ፲

እኛ የመንፈስ ቅዱስን ዘር ከዘራንላችሁ ለቁመተ ሥጋ ያህል የሚሆነውን ብንመገብ ታላቅ ነገር ነውን? ። ማቴ ፲ ፡ ፰ ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፳፯ ። ፲፩

በእኛ ሹመት ሌላ የሚቀድመን ከሆነ ግን የሚሻላችሁን እናንተ ታውቃላችሁ ፡ እኔ ይህን አልፈለግሁትም ፡ ነገር ግን የክርስቶስን ትምህርት እንዳላሰናክል በሁሉ እታገሣለሁ እንጂ ። ግብ ሐዋ ፳ ፡ ፴፫ ። ፲፪

ክፍል ፳፫ ፡ ስለ ቤተ እግዚአብሔር ሹማምንት ምግብ ።

የጣዖታቱ ካህናት ለጣዖታት የገባውን መባ እንዲመገቡ አታውቁምን? መሠውያውን የሚያገለግሉም መሥዋዕቱን እንደሚካፈሉ አታውቁምን? ለቤተ እግዚአብሔር ሹማምንትም ምግባቸው የቤተ እግዚአብሔር መባ ነው ። ዘሌ ፯ ፡ ፲፯ ። ዘኍ ፲፰ ፡ ፰ - ፴፩ ። ፲፫

ጌታችንም እንደዚሁ ወንጌልን ለሚያስተምሩ ሰዎች ለሕይወታቸው የሚሆነውን ምግባቸው በዚያው ወንጌልን በማስተማር ይሆን ዘንድ አዘዘ ። ሉቃ ፲ ፡ ፯ ። ገላ ፮ ፡ ፮ ። ፩ ጢሞ ፭ ፡ ፲፯ ። ፲፬

እኔ ይህንም አልሻሁትም ይህን የጻፍኩ ይህን እንዳገኝ ብዬ አይደለም ፡ እኔ ግን ዋጋዬ ከሚቀርብኝ ሞት ይሻለኛል ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፡ ፫ ። ፲፭

በስተምርም መመስገን አይገባኝም ታዝዤ አድርጌ ዋለሁና ፡ ባላስተምርም ወዮልኝ ። ኤር ፳ ፡ ፱ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፳፮ ። ግብ ሐዋ ፪ ፡ ፵፪ ። ፲፮

ይህንስ በፈቃዴ አድርጌው ብሆን ዋጋዬን ባገኘሁ ነበር ፡ በግድ ከሆነ ግን ሹመቱን ስለ ሾመኝ አገለግ ያለሁ እንግዲህ ዋጋዬ ምንድር ነው? ምዕ ፬ ፡ ፩ ። ፲፯

በስተምርም በሹመቴ አበል እንደሌለኝ ሆኜ ያለ ዋጋ እንዳስተምር አደርጋለሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፱ ። ፲፰

እኔ ከሁሉ ነፃ ስሆን ራሴን ለሁሉ አስገዛሁ ብዙዎችን ወደ ሃይማኖት እሰበስባቸው ዘንድ ። ማቴ ፳ ፡ ፳፮ - ፳፰ ። ፲፱

፳ ወኮንክዎሙ ለአይሁድ ከመ አይሁዳዊ ከመ አስተ
ጋብኦሙ ለአይሁድኒ ፡ ወኮንክዎሙ ለእለ ውስተ ሕገ
ኦሪት ከመ ዘውስተ ሕገ ኦሪት ከመ አስተጋብኦሙ
ለእለ ውስተ ሕገ ኦሪት ።

፳፩ ወኮንክዎሙ ለእለ አልቦሙ ሕግ ከመ ዘአልቦ ሕግ
እንዘ ኢኮንኩ ራስየ ውስተ ሕገ እግዚአብሔር ፡
ዳእሙ ውስተ ሕገ ክርስቶስ ሀሎኩ ከመ እርብሖሙ
ለእለ አልቦሙ ሕግ ።

፳፪ ወኮንክዎሙ ለድኩማን ከመ ድኩም ከመ እርብ
ሖሙ ለድኩማን ፡ ለኵሉ በግእዘ ኵሉ ተለውኩ ወገ
በርኩ ከመ አስተጋብኦሙ ለኵሎሙ መንገሌየ ወአ
ድኅኖሙ ዘእንበለ ዕቅፍት ።

፳፫ ወኵሎ እገብር በእንተ ትምህርተ ወንጌል ከመ
እኩን ሱታፌ ለክርስቶስ ።

ክፍል ፳ወ፬ ፡ በእንተ እለ ይትባደሩ በውስተ ፀብዕ ።

፳፬ ኢተአምሩኑ ከመ እለ ይትባደሩ በውስተ ፀብዕ
ኵሎሙ ይረውፁ ወባ ዘይከውኖ ምዝጋና ለዘበደረ
ከማሁኬ ሩፁ ወብድሩ ከመ ትርከቡ ።

፳፭ ወኵሉ ዘይትጋደል ይትዔገሥ ፡ ወእሉሰ ይፀ
ንዑ ከመ ይንሥኡ አክሊለ ዕሤተ ምዝጋናሆሙ
ኀላፌ ዘይማስን ።

፳፮ ወንሕነሰ ንትዔገሥ ወንፀናዕ ከመ ንንሣእ አክሊለ
ዘኢየኀልፍ ፡ እንሰኬ ከመዝ እትጋደል ወእትባደር።

፳፯ ወአጠውቃ ለነፍስየ ወአገርሮ ለሥጋየ ወእትዐቀብ
ለርእስየ ከመ አነ ኢይኩን ምኑነ ዘለባዕድ እሜህር ።

ምዕራፍ ፲ ።

ክፍል ፳ወ፭ ፡ በእንተ ዜና አበው ።

፩ ወእፈቅድ ለክሙ ታእምሩ አኃዊነ እስመ ለኵሎሙ
አበዊነ ጸለሎሙ ደመና ፡ ወኵሎሙ ኀለፉ ማእከለ
ባሕር ።

፪ ወለኵሎሙ አጥመቆሙ ሙሴ በደመና ወበባሕር ።

፫ ወኵሎሙ ተሴሰዩ እክለ ዘመንፈስ ቅዱስ ።

፬ ወኵሎሙ ሰትዩ ስቴ መንፈሳዌ ዘውእቱ ዘሰትዩ
እምኰኵሕ መንፈሳዊት እንተ ተሐውር ድኅሬሆሙ
ወኰኵሕሰ ክርስቶስ ውእቱ ።

፭ ወአኮ ለኵሎሙ ዘኀረዮሙ እግዚአብሔር ወመብዝ
ኀቶሙ ተነጽሑ በገዳም ።

፮ ወዝኒ ዘረከቦሙ ከመ ይኩኑክሙ አሙንቱ አርአያ

ለአይሁድ እንደ አይሁዳዊ ሆንኩላቸው አይሁድን ፳
እመልሳቸው ዘንድ ፡ በኦሪት ሕግ ላሉትም በኦሪት
ሕግ እንዳለ ሰው ሆንኩላቸው በኦሪት ሕግ ያሉትን
እመልሳቸው ዘንድ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፡ ፫ ።

ሕግ ለሌላቸውም ሕግ እንደሌለው ሰው ሆንኩላቸው ፳፩
የእግዚአብሔርን ሕግ የዘነጋሁ ሳልሆን በክርስቶስ
ሕግ ፀንቻለሁ እንጂ ፡ ሕግ የሌላቸውን እረባቸው
እጠቅማቸው ዘንድ ። ሮሜ ፪ ፡ ፲፪ ። ገላ ፪ ፡ ፫ ።

ለደካሞችም እንደ ደካማ ሆንኩላቸው ደካሞችን እጠ ፳፪
ቅማቸው ዘንድ ሁሉን በሁሉ ጠባይ ተከትዬ ሠራሁ ፡
ሁሉንም ወደኔ እመልሳቸው ዘንድ ያለጥርጥርም
አድናቸው ዘንድ ። ሮሜ ፲፭ ፡ ፲፬ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፳፱ ።

ወንጌልን ስለ ማስተማር ሁሉን እሠራለሁ ፡ ክርስቶስን ፳፫
እመስለው ዘንድ ።

ክፍል ፳፬ ፡ በጦር ሜዳ ስለሚሽቀዳደሙ ።

በሰልፍ ውስጥ የሚሽቀዳደሙ ሁሉ እንደሚሩጡ ፳፬
አታውቁምን ? ለቀደመውም የሚደረግለት ምስጋና
አለ ፡ እንዲሁ እናንተም እንድታገኙ ሩጡና ቅደሙ።
ማቴ ፲ ፡ ፳፪ ። ገላ ፪ ፡ ፪ ። ፪ ጢሞ ፪ ፡ ፬ - ፯ ።

የሚጋደል ሁሉ መከራውን ይታገሣል እነሱስ የሚ ፳፭
ጠፋውንና የሚያልፈውን የምስጋናቸው ዋጋ የሆነ
ውን አክሊል ያገኙ ዘንድ ይበረታሉ ። ፩ ጢሞ ፯ ፡
፲፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፡ ፬ ። ራእ ዮሐ ፪ ፡ ፲ ።

እኛ ግን የማያልፈውን አክሊል ለማግኘት እንታገሣ ፳፮
ለን እንበረታለን ፡ እኔም እንደዚሁ እቀዳደማለሁ
እጋደላለሁ ።

ሰውነቴን ዕሠዋለሁ ሌላውን የማስተምር እኔ የተ ፳፯
ናቅሁ እንዳልሆን ለራሴ እጠነቀቃለሁ ። ሮሜ ፰ ፡
፲፫ - ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲ ፤

ክፍል ፳፭ ፡ ስለ አባቶች ዜና ።

ወንድሞቻችን ! አባቶቻችንን ሁሉ ደመና እንደ ጋረ ፩
ዳቸው ሁሉም በባሕር መከከል አልፈው እንደተሻ
ገሩ ልታውቁ እወዳለሁ ። ዘፀ ፲፫ ፡ ፳፩ ። ፲፬ ፡ ፳፪ ።

ሁሉንም ሙሴ በደመና በባሕር አጠመቃቸው ። ፪

ሁሉም መንፈስ ቅዱስ የሰጣቸውን ምግብ ተመገቡ ። ፫
ዘፀ ፲፮ ፡ ፲፭ ። ዘዳ ፰ ፡ ፫ ።

ሁሉም መንፈሳዊ መጠጥን ጠጡ ይኸውም በኋላ ፬
ቸው ከምትሄደው ከመንፈሳዊት ኰኵሕ የጠጡት
ነው ፡ ኰኵሕም የተባለ ክርስቶስ ነው። ዘፀ ፲፯ ፡ ፯።
ዘኍ ፳ ፡ ፲፩ ። መዝ ፸፰ ፡ ፲፭ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፲፯ ።

ሁሉንም እግዚአብሔር የመረጣቸው አይደለም ብዙ ፭
ዎቹ በምድረ በዳ እንደ ሻሽ ተነጥፈው ቀርተዋል ።
ዘኍ ፲፬ ፡ ፳፫ - ፴ ። ዮሐ ፮ ፡ ፵፱ ።

ይህም ያገኛቸው እነሱ ለእናንተ ምልክት እንዲሆ ፮

ከመ አንትሙኒ ኢትፍትዉ እኩየ ከመ ፈተዉ
እሙንቱ ።
፯ ወኢታምልኩ ጣዖተ በከመ አምለኩ እሙንቱ
በከመ ይቤ መጽሐፍ ነበሩ አሕዛብ ይበልዑ ወይሰ
ትዩ ወተንሥኡ ይዝፍኑ ።
፰ ወኢትዘምዉ ይቤልዎሙ ወበ እለ ዘመዉ እምውስ
ቴቶሙ ወሞቱ በአሐቲ ዕለት ክልኤ እልፍ ወዕ
ሥራ ምእት ።
፱ ወኢታመክርዎ ለእግዚአብሔር ይቤልዎሙ፤ አመከ
ርዎ ወአጥፍኦሙ አርዌ ምድር ።
፲ ወኢታንጐርጕሩ ይቤልዎሙ ወአንጐርጐሩ ወአኅለ
ቆሙ ብድብድ ።
፲፩ ዝንቱ ኵሉ ዘረከቦሙ ለእልክቱ ምሳሌ ተጽሕፈ ለአ
እምሮ ወለተግሣፅ ዚአነ እለ በደኀሪ መዋዕል ።
፲፪ ወይእዜኒ ዝኩ ዘይትአመን ርእሶ ከመ ይቀውም
ውእቱ ይትዐቀብ ከመ ኢይደቅ ።
፲፫ ወመንሱትሰ ኢይረክበክሙ ዘእንበለ እምሰብእ
ዳእሙ እኁት እግዚአብሔር ዘኢኀደገክሙ
ትትመነሰዉ ዘእንበለ ዳእሙ በዘትክሉ ፀዊረ
ወተዓግሦ ወይረድአክሙ በመከራ ከመ ትፃኡ
እመንሱት ።

<u>ክፍል ፩ወ፮፤ በእንተ ርኲቅ እምአማልክት ።</u>

፲፬ ወይእዜኒ አኀዊነ ጕዩ እምአማልክት ።
፲፭ ወፍትሑ ከመ ጠቢባን በዘይረትዕ እብለክሙ ።
፲፮ ዝንቱ ጽዋዐ በረከት ዘንባርክ አኮኑ ሱታፌ ደሙ
ለክርስቶስ ውእቱ፤ ወዝኒ ኅብስት ዘንፌትት አኮኑ
ሱታፌ ሥጋሁ ለክርስቶስ ውእቱ ።
፲፯ ወበከመ አሐዱ ኅብስት ከማሁ አሐዱ ሥጋ ንሕነ
እንዘ ብዙኃን፤ እስመ ኵልነ እምአሐዱ ኅብስት ንነ
ሥእ ።
፲፰ ርእይዎሙ ለእስራኤል ዘሥጋ ይበልዑ መሥዋዕተ
ወይከውኑ ሱቱፋኒሁ ለምሥዋዕ ።
፲፱ ወዘንተ እንከ ንብል ዘኒ ይዘብሑ ለአማልክት ከንቱ፤
ወአማልክቲሆሙኒ ከንቱ ።
፳ ወአሕዛብኒ ዘይዘብሑ ለአጋንንት ወአኮ ለእግዚአብ
ሔር ወባሕቱ ኢይፈቅድ ለክሙ ትኩኑ ሱቱፋነ
አጋንንት ።
፳፩ ወኢትክሉ ሰትየ ጽዋዐ እግዚአብሔር ወጽዋዐ አጋ

ኑዋቸው ነው፤ እነሱ ክፉ እንደ ወደዱ እናንተም ክፉ
እንዳትወዱ ነው ። ዘኍ ፲፩ ፥ ፬-፴፬ ።
እነሱ ጣዖታትን እንዳመለኩ እናንተ ጣዖት እንዳታ ፯
መልኩ ነው "አሕዛብ ይበሉ ይጠጡ ነበር ሊዘፍኑም
ተነሡ„ ብሎ መጽሐፍ እንደተናገረ ። ዘፀ ፴፪ ፥ ፮ ።
አትስስኑ አዕቺው ግን ከመካከላቸው የሴሰኑ አሉ ፰
በአንድ ቀን ሁለት እልፍ ከሁለት ሺሕ ሰዎች ሞቱ ።
ዘኍ ፳፭ ፥ ፩-፱ ።
እግዚአብሔርን አትፈታተኑት አሉዋቸው ተፈታተ ፱
ኑት ፤ (ነዘር አባብ) አጠፋቸው። ዘፀ ፲፯ ፥ ፪-፯። ዘዳ
፮ ፥ ፲፮ ። ዘኍ ፳፩ ፥ ፭-፮ ።
አታንጐራጕሩ አሏቸው አንጐራጐሩ ቸነፈር ፈጃ ፲
ቸው ። ዘኍ ፲፬ ፥ ፪-፴፮ ። ዕብ ፫ ፥ ፲፩-፲፯ ።
እነሱን ያገኛቸው ይህ ሁሉ መከራ በኋላ ዘመን ፲፩
ለምንነሣው ለእኛ ዕውቀትና ምክር ይሆን ዘንድ
ነው? ። ሮሜ ፲፭ ፥ ፬ ። ዕብ ፲ ፥ ፳፭ ።
አሁንም በሃይማኖት እንዲፀና ራሱን የሚታመን ፲፪
ሰው እንዳይወድቅ ይጠንቀቅ ። ሮሜ ፲፩ ፥ ፳ ።
ጥፋትስ አያገኛችሁም ከሰው ብቻ ነው እንጂ እንደ ፲፫
ትጠፉ ትጠፉ ዘንድ ያልተዋችሁ እግዚአብሔር የተ
መሰገነ ነው ታግሣችሁ ልትቀበሉት በምትችሉት
ነው እንጂ፤ ከጥፋት ትድኑ ዘንድ በመከራ ጊዜ ይረ
ዳችኋል ። ዘፀ ፲፫ ፥ ፲፯ ። ፪ ጴጥ ፪ ፥ ፱ ።

<u>ክፍል ፳፮ ፡ ከጣዖታት ስለ መሸሽ ።</u>

ወንድሞቻችን! አሁንም ከጣዖታት ሽሹ ። ፩ ዮሐ ፲፬
፭ ፥ ፳፩ ።
ዐዋቂዎች እንደ መሆናችሁ በሚገባ ፍረዱ እላችኋ ፲፭
ለሁ ።
ይህ የምንባርከው የበረከት ጽዋዕ የክርስቶስ እንደ ፲፮
ደሙ አይደለምን? ይህስ የምንፈትተው ኅብስት
የክርስቶስ ሥጋው አይደለምን? ። ማቴ ፳፮ ፥ ፳፮ ።
ግብ ሐዋ ፪ ፥ ፵፪ ።
ኅብስቱ አንድ እንደሆነ እንዲሁ እኛም ብዙዎች ስን ፲፯
ሆን አንድ አካል ነን፤ ሁላችንም ከአንድ ኅብስት እንቀ
በላለንና ። ሮሜ ፲፪ ፥ ፭ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፥ ፳፯ ።
እስራኤል ዘሥጋን ተመልከትዋቸው መሥዋዕቱንም ፲፰
ይበሉ ከመሠዊያው ተባባሪዎች ይሆኑ እንደ ነበር ።
ዘሌ ፯ ፥ ፮-፲፭ ።
እንግዲህ ምን እንላለን? ለጣዖታት የሚሠዉት ፲፱
መሥዋዕት ከንቱ ነው፤ ጣዖታቱም ከንቱ ናቸው ።
፩ ቆሮ ፰ ፬ ።
አሕዛብም የሚሠዉ ለአጋንንት ነው ለእግዚአብ ፳
ሔር አይደለም ነገር ግን የአጋንንት ተባባሪዎች
እንድትሆኑ አልፈቅድላችሁም ። ዘሌ ፲፮ ፥ ፯ ። ዘዳ
፴፪ ፥ ፲፯ ። መዝ ፻፮ ፥ ፴፯ ። ራእ ዮሐ ፱ ፥ ፳ ።
የእግዚአብሔርን ጽዋና የአጋንንትን ጽዋዕ አንድ ፳፩

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

ንንት ፡ ወኢትክሉ በሊዐ ማእደ እግዚአብሔር ወማ
እደ አጋንንት ።

፳፪ ናቅንኦኑ እንከ ለእግዚአብሔር በኑ ንፀንዕ እምኔሁ ።

፳፫ ወኵሉ ይከውነኒ ፡ ወኵሉሰ አኮ ርቱዕ ወኵሉ ብዉሕ
ሊተ ፤ ወባሕቱ አኮ ኵሉ ዘየሐንጽ ።

፳፬ ኢትኅድሉ ለርእስክሙ ዘእንበለ ለቢጽክሙ ።

፳፭ ወዓዲ ኵሎ ዘይሠይጡ በምሥያጥ ብልዑ ወኢትሕ
ትቱ ።

፳፮ እስመ ለእግዚአብሔር ምድር በምልኣ ።

፳፯ ወለእመበ ዘፀውዐክሙ ዘኢየአምን ወፈቀድክሙ
ትሑሩ ኵሎ ዘአቅረቡ ለክሙ ብልዑ ወኢትሕትቱ ።

፳፰ ወእመሰበ ዘይቤለክሙ እስመ ዝንቱ ዝቡሕ ለአማ
ልክት ኢትብልዑ እንከ በእንተ ዘይቤሉክሙ ፡ ወበ
እንተ ትሕዝብት ቢጽክሙ ።

፳፱ እስመ ቀጸበክሙ ከመ ኢይግእዝዋ ለግእዛንክሙ
ወእመሰ በእእኵቶ እበልዕ ለምንት ይፀርፉ ላዕሌየ ።

፴ ወእመኒ በላዕክሙ ወእመኒ ሰተይክሙ ወኵሎ ዘገ
በርክሙ በአኰቴተ እግዚአብሔር ግበሩ ።

፴፩ ወኩንዎሙ አርአያ ዘእንበለ ዕቅፍት ለአይሁድ ወለ
አረሚ ወለሕዝበ እግዚአብሔር ።

፴፪ በከመ በኵሉ አደሉ አነ ፡ እስመ ትድላ ብዙኃን እኀ
ሥሥ በዘየሐይዉ ወአኮ ትድላ ርእስየ ዘአኀሥሥ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

፩ ተመሰሉ ኪያየ በከመ አነ እትሜሰሎ ለክርስቶስ ።

፪ ወአአኵተክሙ አኀውየ እስመ ዘልፈ ትዜክሩኒ ወዘ
ከመ መሀርኩክሙ ትትሐረሙ ከማሁ ትዕቀቡ ።

፫ ወእፈቅድ ባሕቱ ታእምሩ ከመ ክርስቶስ ርእሱ
ለኵሉ ብእሲ ፡ ወርእሳ ለብእሲት ምታ ፡ ወርእሱ
ለክርስቶስ እግዚአብሔር ።

፬ ወኵሉ ብእሲ ዘግልቡብ ርእሱ ይጼሊ አው ይትኔ
በይ ያኀስር ርእሶ ።

፭ ወኵላ ብእሲት እንዘ ክሡት ርእሳ ትጼሊ አው ትት
ኔበይ ታኀሥር ርእሳ ፡ እስመ ከመ ሉፂት ይእቲ ።

፮ ወእመሰ ኢትትገለበብ ብእሲት ለትትላፀይ ወእመ
አኮ ለትትቀረፅ ወእመሰ ኀሣር ውእቱ ለብእሲት
ተላፅዮቲ ወተቀርፆቲ ለትትገልበብ ።

አድርጋችሁ መጠጣት አትችሉም ፡ የእግዚአብሔርን
ማእድንና የአጋንንትን ማእድ በአንድነት ልትበሉ
አትችሉም ። ፩ ቆሮ ፯ ፡ ፲፫ ።

እንግዲህ እግዚአብሔርን እናሳዝነውን ? በውኑ እኛ ፳፪
ከርሱ እንፀናለን ? ። ኢዮ ፱ ፬ ። ሕዝ ፳፪ ፲፬ ።

ሁሉ ይሆንልኛል ነገር ግን ሁሉ የቀና አይደለም ፳፫
ተፈቅዶልኛል ፡ ግን ሁሉ የሚያንጽ አይደለም ።

ለባልንጀራችሁ እንጂ ለራሳችሁ አታድሉ ። ፊ ፴፫ ። ፳፬
ሮሜ ፲፭ ፪ ።

ደግሞም በገበያ የሚሸጡትን ሁሉ ብሉ እንጂ አት ፳፭
መርምሩ ። ፩ ጢሞ ፬ ፬ ። ሮሜ ፲፬ ፪-፯ ።

"ምድር በመላዋ የእግዚአብሔር ናትና„ ። መዝ ፳፮
፳፬ ፩ ።

ያላመኑ የጠራችሁ ቢኖር ልትሄዱ ብትወዱ ያቀረቡ ፳፯
ላችሁን ሁሉ ብሉ እንጂ አትመርምሩ ። ሉቃ ፲ ፯ ።

ይህ ለጣዖት የታረደ ነው ካሏችሁ ግን አትብሉ ስለ ፳፰
ነገሯችሁ ባልንጀራችሁም የሚጠራጠር ስለሆነ ።
ምዕ ፰ ፮ ።

ጠቅመዋችኋልና ሃይማኖታችሁን እንዳይነቅፉዋት ፳፱
እያመሰገንኩ ብበላ ለምን ይነቅፉኛል? ። ፩ ጢሚ ፬ ፬ ።

ብትበሉም ብትጠጡም ያደረጋችሁትን ሁሉ እግዚ ፴
አብሔርን በማመስገን ሥሩ ። ቈላ ፫ ፲፯ ።

ለአይሁድም ለአረማውያንም ለእግዚአብሔርም ወገ ፴፩
ኖች ያለ ጥርጥር እብነት ሁኑአቸው ። ዘካ ፯ ፮ ።
ማቴ ፭ ፲፯ ። ዮሐ ፲፭ ፰ ። ፊል ፩ ፲፩ ።

በሥራው ሁሉ እኔ እንደማደላ በሚድኑ ገንዘብ የብ ፴፪
ዙዎችን ተድላ ደስታ እሻለሁና ለእኔ የምመኝ የምሻ
አይደለሁም ። ሮሜ ፲፬ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

እኔ ክርስቶስን እንደምመስለው እኔን ምሰሉኝ ። ምዕ ፩
፬ ፲፯ ። ፊል ፫ ፲፯ ።

ወንድሞቼ ! አመሰግናችኋለሁ ዘወትር ታስቡኛላች ፪
ሁና ይህን ተዉት ብዬ እንዳስተማርኳችሁ እንዲሁ
ተጠበቁ ። ምዕ ፯ ፲፯ ።

ለሰው ሁሉ ክርስቶስ መገኛው እንደሆነ ልታውቁ ፫
እወዳለሁ ፡ ለሴትም መከበሪያዋ ባሏ ነው የክርስቶስም
መገኛው እግዚአብሔር (አብ) ነው ። ዘፍ ፫ ፲፯ ።
፩ ቆሮ ፫ ፳፫ ። ዮሐ ፬ ፴፬ ። ኤፌ ፭ ፳፫ ።

ራሱን ተከናንቦ የሚጸልይ ወይም የሚያስተምር ፬
ሰው ራሱን ያዋርዳል ። ምዕ ፲፪ ፲ ። ፲፬ ፩ ።

ሳትከናነብ የምትጸልይ ወይም ትንቢት የምትናገር ፭
ሴት ራሷን ታዋርዳለች ራሷን እንደ ደንገጡር መሆኗ
ነውና ። ግ ሐ ፳፩ ፱ ።

ሴት ካልተከናነበች ትላጭ ወይም ትቈረጥ ለሴት ፮
መላጨትም መቈረጥም ውርደት ከሆነም ትከናነብ ።
ዘዳግ ፳፩ ፲፪ ።

፩፻፵፯ ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፩ ።

፯ ወብእሲኒ ኢኮነ ርቱዕ ይትገልበብ ሶበ ይጼሊ እስመ አምሳሉ ወአርአያሁ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወብእሲትኒ ክብሩ ለምታ ይእቲ ።

፰ እስመ ብእሲት እምብእሲ ወፅአት ወአኮ ብእሲ ዘወፅአ እምብእሲት ።

፱ ወብእሲሰ ኢተፈጥረ በእንተ ብእሲት አላ ብእሲት በእንተ ብእሲ ።

፲ ወበእንተዝ ርቱዕ ይኩን ሥልጣን ላዕለ ርእስ በእንተ መልእክት ።

፲፩ ወበሕቱ ይእዜኒ ኢትትፈለጥ ብእሲት እምታ፡ ወብእሲኒ ኢይኅድግ ብእሲቶ ወኵልክሙ ሀልዉ በእግዚእነ ።

፲፪ በከመ ብእሲት እምብእሲ፡ ከማሁ ብእሲኒ እምብእሲት ወበሕቱ ኵሉ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፲፫ ሐልይዎ እስኩ ለሊክሙ ኢይረትዕኑ ትትገልበብ ብእሲት ሶበ ትጼሊ ኀበ እግዚአብሔር ።

፲፬ ወፍጥረታሂ ኢያዐውቀክሙኑ ፡ እስመ ለብእሲኒ ኀሣር ውእቱ ለእመ አንኀ ድምድማሁ ።

፲፭ ወለብእሲትኒ ክብራ ውእቱ ለእመ አንኀት ሥዕርተ ርእሳ፡ እስመ ሥዕርታ ለብእሲት ከመ ሞጣሕት ተውህበ ላቲ ወዘይትሔዘብ ለይስበ ።

፲፮ ንሕነሰ ኢንለምድ ከመዝ ወኢቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ።

ክፍል ፳ወ፯ በእንተ ሥጋሁ ወደሙ ።

፲፯ ወዝኒ ዘነገርኩክሙ አኮ ዘንእድኩክሙ እስመ ኢተሐውሩ ለእንተ ትኄይስ ዘእንበለ ዳእሙ ውስተ ዘይቴሐት ።

፲፰ ቀዳሚ ኵሉ ትትጋአዙ በቤተ ክርስቲያን ወትትላኰዩ ሰማዕኩ ወቦ ዘአአምንሂ ።

፲፱ ርቱዕኑ ትትናፈቁ ወትትጋአዙሂ ከመ ይትዐወቁ ቢጽ ኅሩያን እምኔክሙ ።

፳ ወእንትሙሰ እንከ አመ ትትጋብኡ አኮ ከመ ዘይደሉ ለዕለተ እግዚእነ ዘትበልዑ ወዘትሰትዩ ።

፳፩ አላ ትትበደሩ ኀበ ድራር ወትበልዑ እንዘ በለፌ ሀለዉ ርኁባን ወእንትሙሰ ጽጉባን ወስኩራን ።

፳፪ በኑ አብያት አልብክሙ ኀበ ትበልዑ ወኀበ ትሰትዩ ወሚመ ቤተ እግዚአብሔርኑ ታስተሐቅሩ ወታስተኀፍርዎሙ ለነዳያን፡ ምንተ እብል በዝንቱ እንእደክሙኑ አልቦ ።

፳፫ እስመ ዘከመ ተመሀርኩ በኀበ እግዚአብሔር መሀርኩክሙ እስመ ለሊሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፩ ።

ወንድም በሚጸልይበት ጊዜ ሊከናነብ አይገባም የእግዚአብሔር መልኩ ምሳሌው ነውና፡ ሴትም ለባሏ ክብሩ ናትና ። ዘፍ ፩ ፳፮ ። ዘኍ ፭ ፲፭ ። ፯

ሴት ከወንድ ተገኝታለች እንጂ፡ ወንድ ከሴት የተገኘ አይደለም ። ዘፍ ፪ ፲፰-፳፫ ። ምሳ ፲፰ ፳፪ ። ፰

ወንድ ስለ ሴት አልተፈጠረም፡ ሴት ስለ ወንድ ተፈጠረች እንጂ ። ፱

ስለዚህም ስለ አገልግሎት ሥልጣን ለባል ሊሆን ይገባል ። ፲

ነገር ግን አሁንም ቢሆን ሴት ከባሏ አትለይ፡ ወንድም ሚስቱን አይፍታ ሁላችሁም በጌታችን ፀንታችሁ ኑሩ ። ፲፩

ሴት ከወንድ እንደተገኘች እንዲሁ ወንድ (ጌታም) ከሴት (ከድንግል) ተገኘ፡ ነገር ግን ሁሉ ከእግዚአብሔር ነው ። ፲፪

እስኪ እናንተ ራሳችሁ አስቡት፡ ሴት ወደ እግዚአብሔር በምትጸልይበት ጊዜ ልትከናነብ አይገባምን ? ። ምሳ ፲፯ ፩ ። ሮሚ ፲፩ ፴፯ ። ፲፫

ተፈጥሮዋስ አያስረዳችሁምን ? ወንድ ጠጕሩን ቢያሳድግ ውርደቱ ነው ። ፲፬

ለሴት ግን ጠጕሯን ብታሳድግ ክብሯ ነው፡ ለሴት ጠጕሯን እንደ ሰርሚዲ ሆኖ ተሰጥቷታልና የሚጠራጠርም ያስተውል ። ፲፭

እኛ ግን እንዲህ አናስተምርም፡ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም አታስተምርም ። ፲፮

ክፍል ፳፯፡ ስለ ሥጋውና ስለ ደሙ ።

ይህን የነገርኋችሁ ላመሰግናችሁ አይደለም ወደ ዝቅተኛ እንጂ ወደ ከፍተኛ ሥራ አትሄዱምና፡ ቀኍ ፴፪ ። ፲፯

ከሁሉ አስቀድሞ በቤተ ክርስቲያን ትነቃቀፋላችሁ ትጨቃጨቃላችሁ ሲሉ ሰማሁ የማምነውም አለኝ ። ፲፰

ልትለያዩ ልትከራከሩ ይገባል? ከእናንተ የተመረጡት ወንድሞች ተለይተው ይታወቁ ዘንድ ። ማቴ ፲ ፴፬ ፴፭ ። ዘዳግ ፲፫ ፫ ። ፲፱

እናንተስ በምትሰበሰቡበት ጊዜ የምትበሉ የምትጠጡ ለጌታችን ቀን (ለዕለተ ሰንበት) እንደሚገባ አይደለም ። ፳

ወደ ምግብ ትሽቀዳደማላችሁ እንጂ የተራቡት በአጠገባችሁ እያሉ ትበላላችሁ እናንተ ትጠግባላችሁ ትሰክራላችሁ ። ይሁ ፲፪ ። ፳፩

በውኑ የምትበሉበት የምትጠጡበት ቤት የላችሁምን ? ወይስ ቤተ እግዚአብሔርን ትንቃላችሁን ነዳያንን ታሳፍሯቸዋላችሁን ? ምን እላለሁ በዚህ አመሰግናችኋለሁን? አላመሰግናችሁም ። ያዕ ፪ ፭-፯ ። ፳፪

ከእግዚአብሔር እንደተማርኩ አስተምሬአችኋለሁና እሱ ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በያዙት ጊዜ ፳፫

አመ ርእሶ ይእኀዝዎ በይእቲ ሌሊት ነሥአ ኅብስተ ።
፳፬ አእኰተ ባረከ ወፈተተ ወይቤሎሙ ንሥኡ ብልዑ
ዝ ውእቱ ሥጋየ ዘይትወሀብ በእንቲአክሙ ወከመዝ
ግበሩ ተዝካርየ ።
፳፭ ወከማሁ ጽዋዐኒ እምድኅረ ተደሩ ይቤሎሙ ዝ ው
እቱ ጽዋዕ ዘሐዲስ ሥርዐት ውእቱ ደምየ ከመዝ
ግበሩ ወሶበ ትሰትይዎ ተዘከሩኒ ።
፳፮ አምጣነ ትበልዕዎ ለዝንቱ ኅብስት ወትሰትይዎ ለዝ
ንቱ ጽዋዕ ሞቶ ለእግዚእነ ትዜንዉ እስከ አመ
ይመጽእ ።
፳፯ ወይእዜኒ ዘበልዖ ለዝንቱ ኅብስት ወዘሰትዮ ለዝንቱ
ጽዋዕ እንዘ ኢይደልዎ ዕዳ ይትኃሠሥዎ በእንተ
ሥጋሁ ወደሙ ለእግዚእነ ።
፳፰ ወይእዜኒ አመክሮ ሰብእ ርእሶ ወአንጺሖ ይብላዕ
እምውእቱ ኅብስት ወይስተይ እምውእቱ ጽዋዕ ።
፳፱ እስመ ዘበልዖ ወዘሰትዮ እንዘ ኢይደልዎ ደይኖ
ወመቅሠፍቶ በልዐ ወሰትየ ለርእሱ ለእመ ኢያእ
መረ ሥጋ እግዚእነ ፡ ወኢኮነ ንጹሐ ነፍሱ ።
፴ ወበእንተዝ ብዙኃን ድውያን ወሕሙማን እምውስቴ
ትክሙ ወብዙኃን ይሰክቡ ግብተ ።
፴፩ ወሶበ ኰነነ ለሊነ ርእሰነ እምኢተኰነነ ።
፴፪ ወእመ አኮሰ እግዚአብሔር የሐትተነ ወይጌሥፀነ
ከመ ኢንዕሬ ተኰንኖ ምስለ ዓለም ።
፴፫ ወይእዜኒ አኀዊነ ሶበ ተሐውሩ ትምስሑ ተፃንሑ
ቢጸክሙ ።
፴፬ ወዘኒ ርኅበ በቤቱ ለይብላዕ ከመ ኢትርፍቁ ለኵነኔ
ወኢትትኀየሱ ወባዕደሰ መጺእየ እሠርዐክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

<u>ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ።</u>

፩ ወበእንተሂ ዘመንፈስ ቅዱስ ኢንፈቅድ አኀዊነ
ትኩኑ ዐብዳነ አላ ታእምሩ ።
፪ ትካትኒ እንዘ አረሚ አንትሙ ተአምሩ ከመ አማል
ክተ በሃማነ ታመልኩ ወአጣዖክሙ ወተፃአጻእክሙ
ወተሐውሩ ኀበ ወሰዱክሙ ።
፫ ወበእንተዝ እሜህረክሙ ከመ አልቦ ዘይነብብ በመ
ንፈሰ እግዚአብሔር ወይብል ውጉዝ ኢየሱስ ፡ ወአ
ልቦ ዘይክል ብሂለ እግዚእ ኢየሱስ ዘእንበለ ዘመ
ንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ።
፬ ወመክፈልታተ ሱታፌ ሀብት ህልው እንዘ አሐዱ
መንፈስ ።
፭ ወመክፈልታተ ምግባር ህልው እንዘ አሐዱ እግዚ
አብሔር ዘይገብር ኵሎ ውስተ ኵሉ ።

በዚያች ሌሊት ኅብስቱን አንሥቶ ። ማቴ ፳፮ ፳፮ ።
አመሰገነ አከበረ ቈረሰ እንኩ ብሉ ስለናንተ የሚሰ ፳፬
ጠው ሥጋዬ ይህ ነው መታሰቢያዬንም እንዲህ
አድርጉ ።
እንዲሁም ሥጋውን ከተቀበሉ በኋላ ደሙን ሰጣቸው ፳፭
አዲስ ሥርዓት የሚሆን ይህ ጽዋዕ ደሜ ነው እን
ዲህ አድርጉ በምትጠጡት ጊዜ አስቡኝ ። ዕብ ፱ ፲፭ ።
ይህን ኅብስት ስትበሉት ይህን ጽዋዕ ስትጠጡት ፳፮
እስኪመጣ ድረስ የጌታን ሞቱን ትናገራላችሁ ።
ማቴ ፳፭ ፲፫ ። ፳፮ ፳፬ ። ። ዮሐ ፲፬ ፫ ።
አሁንም ሳይገባው ይህን ኅብስት የበላ ፡ ይህን ጽዋ ፳፯
የጠጣ ስለ ጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋና
ደም በፍዳ ይመረመሩታል ።
አሁንም ሰው ራሱን መርምሮ አንጽቶ ከዚህ ኅብ ፳፰
ስት ይብላ ፡ ከዚህ ጽዋ ይጠጣ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፭ ።
ሳይገባው የበላው የጠጣው የጌታችን ሥጋ እንደ ፳፱
ሆነ ካላወቀ ሰውነቱም ንጹሕ ካልሆነ ለራሱ ደይኑን
መቅሠፍቱን በላ ማለት ነው ።
ስለዚህ ከመካከላችሁ ብዙዎች በሽተኞች ሆነዋል ፴
ብዙዎችም በድንገት ይሞታሉ ።
እኛ በራሳችን ብንፈርድ ባልተፈረደብንም ነበር ። ፴፩
መዝ ፴፩ ፭ ።
ያለዚያ ግን ከዓለም ጋር በፍርድ እንዳንተካከል ፴፪
እግዚአብሔር ይመረምረናል ይገሥፀናል ። ዕብ ፲፪
፭ - ፮ ። ፩ ዮሐ ፩ ፱ ።
አሁንም ወንድሞቻችን ለምሳ በምትሄዱበት ጊዜ ፴፫
ወንድሞቻችሁን ጠብቁ ።
የተራበ ቢኖር በቤቱ ይብላ ፡ ለፍርድ እንዳትሰበሰቡ ፴፬
አትንቃቀፉ ፡ ሌላውን ግን መጥቼ እሠራላችኋለሁ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

<u>ክፍል ፳፰ ፡ በመንፈስ ቅዱስ ስለ ሚገኘው ስጦታ ።</u>

ወንድሞቻችን ! ስለ መንፈስ ቅዱስ አላዋቆች ልት ፩
ሆኑ አንወድም እንድታውቁ እንጂ ። ምዕ ፲፬ ፩ ።
ቀድሞም እኮ እናንተ አረማውያን ሳላችሁ የማይና ፪
ገሩ ጣዖታትን ታመልኩ እንደነበር ታውቃላችሁ ፡
ጣዖት አምልኳችሁ ነበር ወደ ወሰዱአችሁም ትሄዱ
ነበር ። ምዕ ፩ ፲፩ ። ኤፌ ፪ ፲፩ - ፲፪ ።
ስለዚህም በእግዚአብሔር መንፈስ ተቃኝቶ የሚና ፫
ገር ከሆነ ኢየሱስ ልዩ ነው የሚል እንደሌለ እነግ
ራችኋለሁ ፡ መንፈስ ቅዱስ ካደረበት ሰውም በቀር
ኢየሱስ የባሕርይ ገዢ ነው ብሎ ሊያምን የሚችል
የለም ። ማር ፱ ፴፱ ። ፩ ዮሐ ፬ ፪ - ፫ ።
የሚያድለው መንፈስ ቅዱስ አንድ ሲሆን ልዩ ልዩ ፬
ስጦታ አለ ? ሮሜ ፲፪ ፮ ። ኤፌ ፬ ፬ ። ዕብ ፪ ፬ ።
ሁሉን በሁሉ የሚሠራ እግዚአብሔር አንድ ሲሆን ፭
በሥራ መለያየትም አለ ። ኤፌ ፩ ፳፫ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፪ ።

፮ እስመ ለለአሐዱ ዘዘዚአሁ ጸጋሁ በመንፈስ ቅዱስ
ወለኵሉ በበመክፈልቱ እንዘ እግዚእ ይረድእ ።

፯ ወለለአሐዱ ይሁብ ገሃደ በከመ ይደልዎ ወይበቍዖ።

፰ ወበ ለዘይሁብ ቃለ ጥበብ፡ ወበ ለዘይሁብ ቃለ አእ
ምሮ በመንፈስ ቅዱስ ።

፱ ወበ ለዘይሁብ ሃይማኖተ በመንፈስ ቅዱስ ፡ ወበ ለዘ
ይሁብ ፈውሰ ወአሕይዎ ።

፲ ወበ ለዘይሁብ አሦተ ዘይሥዕር መናፍስተ ፡ ወበ ለዘ
ይሁብ ምግበረ ረድኤት ወኃይል ፡ ወበ ለዘይሁብ ተነ
ብዮ ፡ ወበ ለዘይሁብ በመንፈስ ቅዱስ ፍካሬ ያእምር ፡
ወበ ለዘይሁብ ያእምር ፍካሬ ዘነገረ በሐውርት ።

፲፩ ወለኵሉ ዝንቱ አሐዱ ውእቱ መንፈስ ቅዱስ ዘይረ
ድኦሙ ለኵሎሙ ፡ ወበሕቱ ለኵሎሙ ይከፍሎሙ
በከመ ፈቀደ ።

፲፪ ወበከመ በአሐዱ ሥጋነ ብዙኅ መለያልይ ብነ እንዘ
አሐዱ ሥጋነ ከማሁ ክርስቶስኒ ።

፲፫ ወንሕነ በአሐዱ መንፈስ ወበአሐዱ ሥጋ ተጠመቅነ
ኵልነ እስከ እምአይሁድ ወእስከ እምአረሚ ፡ ወእ
መኒ ነበረ፡ ወእመኒ አግአዚ እስመ ኵልነ አሐደ
መንፈሰ ሰተይነ ።

፲፬ ወለሥጋነኒ ብዙኅ መለያልዩ ወአኮ አሐዱ ።

፲፭ እመኒ ትቤ እግር እንሰ ኢኮንኩ እደ ወኢኮንኩ እም
ውስተ ነፍስት ፡ አኮ ዘንተ ብሂላ ዘኢትከውን እም
ውስተ ነፍስት ።

፲፮ ወእመኒ ትቤ ዕዝን እንሰ ኢኮንኩ ዐይነ ወኢኮንኩ
እምውስተ ነፍስት ፡ አኮ ብሂላ ዘኢትከውን እምው
ስተ ነፍስት ።

፲፯ ወእመሰ ኵሉ ነፍስትነ ዐይን ውእቱ አይቴ እምከነ
ዕዝን ፡ ወእመሰ ኵሉ ነፍስትነ ዕዝን አይቴ እምከነ
አፍ ወአንፍ ።

፲፰ ወይእዜኒ አስተናበሮ እግዚአብሔር ወሠርዖ ለመለ
ያልይነ ዘዘዚአሁ በውስተ ነፍስትነ በከመ ውእቱ
ፈቀደ ።

፲፱ ወእመሰ ኵሉ መሌሊት አሐዱ አይቴ እምከነ
ነፍስት ።

፳ ወይእዜኒ መሌሊቱ ብዙኅ ወነፍስቱ አሐዱ ።

፳፩ ወኢትክል ዐይን ትበላ ለእድ ኢይፈቅደኪ ፡ ወከዕበ
ኢትክል ርእስ ትበሎሙ ለኵሎሙ ኢይፈቅደክሙ።

፳፪ ወብከ መሌሊት ዝኩ ዘታስተሐቅሮ ፈድፋደ መፍ
ቅድከ ።

፳፫ ወዝኩ ዘታንእሶ ያፍደፍድ ለከ ክብረ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፪ ።

ለያንዳንዱ በመንፈስ የሚሰጠው ስጦታው ልዩ ልዩ ፮
ነውና ፡ ጌታ እየረዳ ለሁሉም እንደ ዕድሉ ይሰጠ
ዋል ።

ለያንዳንዱ እንደሚገባው እንደሚጠቅመው በግ ፯
ልጥ ይሰጠዋል ።

የመራቀቅን ነገር የሚሠጠው አለ በመንፈስ ቅዱስም ፰
የዕውቀት ነገርን የሚሰጠው አለ ። ዘፍ ፵፩ ፴፰-
፴፱ ። ምሳ ፲፬ ፳፮ ። ማቴ ፲፫ ፲፩ ።

በመንፈስ ቅዱስ ማመንን የሚሰጠው አለ ፡ ማዳን ፱
መፈወስ የሚሰጠውም አለ ። ማቴ ፲፯ ፲፱ ።

አጋንንት የሚያወጣበትን ሥልጣን የሚሠጠው አለ ፡ ፲
የኃይል የርዳታ ሥራን የሚሰጠው አለ ፡ ትንቢት
መናገርን የሚሰጠው አለ ፡ በመንፈስ ቅዱስ ትር
ጓሜን እንዲያውቅ የሚያደርገው አለ ፡ የያገሩን
ቋንቋ የመናገር ሀብት የሚሰጠው አለ ፡ ግ ሐ ፪ ፬ ።

ለዚህ ሁሉንም የሚረዳቸው መንፈስ ቅዱስ አንድ ፲፩
ነው ነገር ግን ለሁሉም እንደወደደ ያድላቸዋል ።
ምዕ ፯ ፯ ። ሮሜ ፲፩ ፫ - ፮ ። ኤፌ ፬ ፮ ።

አካላችን አንድ ሲሆን በአንዱ አካላችን ብዙ ሕዋስ ፲፪
እንዳለን ፡ እንደዚሁ ክርስቶስም አንድ ሲሆን ሀብቱ
ብዙ ነው ፡ ምዕ ፲ ፲፯ ።

እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አምነናል ፡ በአንድ አካ ፲፫
ልም ሁላችን ተጠምቀናል ፡ ከአይሁዳዊም ከአረማ
ዊም ጌታም ቤተ ሰብም ብንሆን ሁላችን አንድ
መንፈስ ቅዱስን ተቀብለናልና ። ገላ ፫ ፳፰።

ለአካላችንም ሕዋሱ ብዙ ነው አንድ አይደለም ። ፲፬

እግር እኔ እጅ አልሆንኩም ከሕዋሳት ውስጥም አይ ፲፭
ደለሁም ብትል ይህን ብላ ከሕዋሳት ውስጥ የማትቈ
ጠር አይደለችም ።

ዦሮም እኔ ዓይን አልሆንኩም ከሕዋሳትም ውስጥ ፲፮
አይደለሁም ብትል ይህን ብላ ከሕዋሳት ውስጥ የማ
ትቈጠር አይደለችም ።

ሰውነታችን ሁሉ ዐይን ቢሆን ዦሮ የት ላይ በሆነ ፲፯
ነበር ? ሰውነታችን ሁሉ ዦሮ ቢሆንስ አፍ አፍንጫ
የት ላይ በሆነ ነበር ? ።

አሁንም እግዚአብሔር እሱ እንደ ወደደ ሕዋሳቶቻ ፲፰
ችንን በሰውነታችን ውስጥ አዘጋጅቶ ወስኖታል ።
ቈላ ፪ ፲፱ ።

ሕዋስ ሁሉ አንድ ቢሆን መልካችን የት በተገኘ ፲፱
ነበር ? ።

አሁንም ሕዋሱ አንድ ነው አካሉ ብዙ ነው ። ቍ ፲፬ ። ፳

ዐይን እጅን አልፈልግሽም ልትላት አትችልም ፡ ዳግ ፳፩
መኛም ራስ ሕዋሳትን ሁሉ አልፈልጋችሁም ልት
ላቸው አትችልም ።

አንድ አካል አለህ እሱም የምትንቀው ነው እጅግ ፳፪
ያስፈልግሃል ።

ይህን አሳንሰህ የምታየው ላንተ ክብርን ያበዛልሃል ። ፳፫

፳፬ ወቶስሐ እግዚአብሔር ለነፍስትነ ወአክበሮ ፈድፋደ ለመሴሊት ንኡስ ።
፳፭ ከመ ኢይትዐበዩ በበይናቲሆሙ መለያልይነ ከመ ያዕሪ ክብረ ።
፳፮ ወከመሰ ኢይትዐበይ አባልነ ለእመ አሐዱ አባል ሐመ የሐምም ምስሌሁ ኵሉ ነፍትነ ፡ ወእመኒ ተፈሥሐ አሐዱ አባል ይትፌሣሕ ምስሌሁ ኵሉ ነፍልትነ ።
፳፯ አንትሙኬ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወአባሉ በበመክፈል ትክሙ ።
፳፰ ወአለሰ ሤሞሙ እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ቀዳሚ ሐዋርያተ ፡ ወዳግመ ነቢያተ ፡ ወሣልሰ መምህራነ ፡ ወእምዝ ዘትእምርት ወኃይል ፡ ወእምዝ ዘአሖት ወዘረድኤት ወአምሀርት ወዘነገረ በሐውርት ።
፳፱ በኑ ይከውኑ ኵሎሙ ሐዋርያተ ፡ ወበኑ ኵሎሙ ነቢያተ ፡ ወበኑ ኵሎሙ መምህራነ ፡ ወበኑ ለኵሉ ኃይለ ትእምርት ።
፴ ወዘአከ ለኵሉ ጸጋ አሖት ወበኑ ኵሎሙ በነገረ በሐውርት ይነብቡ ወበኑ ኵሎሙ መምህራን ወበኑ ኵሎሙ መፈክራን ።
፴፩ ቅንኡ ለእንተ ተዐቢ ጸጋ ወዓዲ እንተ ትኄይስ ፍኖተ እሜህረክሙ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ።

<u>ክፍል ፳ወ፰ ፡ በእንተ በቀኑዔተ ፍቅር ።</u>

፩ ወእመኒ አእመርኩ ነገረ ኵሉ ሰብእ ወነገረ ኵሉ መላእክት ወተፋቅሮ አልብየ ኮንኩ ከመ ድምፀ ብርት ዘይነቁ ወእመ አኮ ከመ ከበሮ ዘይዘበጥ ።
፪ ወእመኒ ተነበይኩ ወአእመርኩ ኵሎ ዘኅቡእ ወኵሎ ጥበበ ፡ ወእመኒ ብየ ኵሉ ሃይማኖት እስከ አፈልስ አድባረ ወተፋቅሮ አልብየ ከንቶ ኮንኩ ።
፫ ወእመኒ ወሀብኩ ለምጽዋት ኵሎ ንዋይየ ወዓዲ ሥጋየኒ ለውዕየተ እሳት ወተፋቅሮ አልብየ ፡ አልቦ ዘረባኅኩ ።
፬ ተፋቅሮ ያስተዔግሥ ፡ ተፋቅሮ ያስተማሕር፡ ተፋቅሮ ኢያስተቃንዕ ወኢያስተኀፍር ወኢያስተዔቢ ልበ ።
፭ ወኢያኅሥሥ ተድላ ለባሕቲቱ ፡ ኢያስተማዕዕ ወኢያሔሊ እኩየ ።
፮ ወኢያስተፌሥሕ በግፍዕ፡ ወያስተፌሥሕ በጽድቅ።
፯ በኵሉ ያስተማሕር ፡ ወበኵሉ ያስተዔግሥ ፡ ወበኵሉ ያስተአምን ፡ ወበኵሉ ያስተዌክል ፡ ተፋቅሮ ለዝሉፉ ኢያኃሥር ወኢያወድቅ ።

እግዚአብሔር ሰውነታችንን አስማምቶታል ይልቁ ፳፬
ንም ንኡስ አካልን እጅግ አክብሮታል ።
ሕዋሳቶቻችን እርስ በርሳቸው እንዳይለያዩ በክብ ፳፭
ርም አንድ እንዲሆን ።
አካላችንስ እንዳይለያይ አንዱ ሕዋስ ቢታመም ከሱ ፳፮
ጋር ሰውነታችን ሁሉ ይታመማል ፡ አንዱ ሕዋስ ደስ ቢለው ሰውታነታችን ሁሉ ከሱ ጋር ደስ ይለዋል ።
እናንተም በየዕድላችሁ የክርስቶስ የሥጋው አካል ፳፯
ናችሁ ። ሮሜ ፲፪ ፭ ። ኤፌ ፩ ፳፫ ።
እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን የሾማቸው አስቀ ፳፰
ድሞ ሐዋርያትን ፡ ሁለተኛም ሰብአ አርድእትን ፡ ሦስተኛም መምህራንን ነው ፡ ከዚያውም በኋላ ጋኔን የሚያወጡትን የሚረዱትን የሚያስተምሩትን በየ ገሩ ቋንቋ የሚናገሩትን ነው ። ኤፌ ፬ ፲፩-፲፪ ።
በውኑ ሁሉ ሐዋርያትን ይሆናሉ ? በውኑ ሁሉ ነቢያ ፳፱
ትን ይሆናሉ ? በውኑ ሁሉስ መምህራንን ይሆናሉ ? በውኑ ለሁሉስ ተአምራት የማድረግ ኃይል ይሰ ጣልን ? ።
ጋኔን የማውጣት ሀብትንም ለሁሉ የማይሰጥ አይ ፴
ደለምን ? በውኑ ሁሉ በያገሩ ቋንቋ ይናገራሉን ? ሁሉስ መምህራን ናቸውን ? በውኑ ሁሉስ የሚተረ ጉሙ ናቸውን ? ።
ይልቅስ ለምትበልጠው ጸጋ ቅኑ ፡ ደግሞም የምትሻ ፴፩
ለውን መንገድ አስተምራችኋለሁ ። ምዕ ፲፬ ፩ ።

ምዕራፍ ፲፫ ።

<u>ክፍል ፳፰ ፡ ስለ ፍቅር ጠቃሚነት ።</u>

የሰውን ሁሉ ቋንቋ ባውቅ የመላእክትን ሁሉ ቋንቋም ፩
ባውቅ ፍቅር ከሌለኝ እንደሚጮኽ የነሐስ ደወል ሆንኩ ወይም እንደሚመታ ከበሮ መሆኔ ነው ።
ትንቢት ብናገርም የተሠወረውን ሁሉ ባውቅ ጥበብ ፪
ንም ሁሉ ባውቅ ተራራ እስከ ማፍለስ የሚያደርስ ፍጹም ሃይማኖት ቢኖረኝ ፍቅር ከሌለኝ ከንቱ ሆኛ ለሁ ። ማቴ ፯ ፪ ። ፲፯ ፩ ። ፳፩ ፳፩ ።
ገንዘቤን ሁሉ ለምጽዋት ብሰጥ ሥጋዬን ለእሳት መቃ ፫
ጠል ብሰጥ ፍቅር ከሌለኝ የረባኹት የተጠቀም ኩት የለም ። ማቴ ፮ ፩ ። ዮሐ ፲፩ ፲፫ ።
ፍቅር ያስታግሣል ፡ ፍቅር ያስተዛዝናል ፡ ፍቅር አያ ፬
ቀናናም አያስተፋፍርም ፡ ልቡናን አያስታብይም ። ምሳ ፲ ፲፪ ። ፩ ጴጥ ፬ ፰ ።
ብቻዬን ይድላኝ አያሰኝም ፡ አያበሳጭም ፡ ክፉ ነገር ፭
ንም አያሳስብም ። ፊልጵ ፪ ፬-፳፩ ።
በውነት ደስ ያሰኛል እንጂ ፡ በግፍ ደስ አያሰኝም ። ፮
መዝ ፲ ፫ ። ሮሜ ፩ ፴፪ ። ፪ ዮሐ ፩ ፬ ።
በሁሉ ያስተዛዝናል፡ በሁሉ ያቻችላል፡ በሁሉ ያስተ ፯
ማምናል ፡ በሁሉ ተስፋ ያስደርጋል ፡ ፍቅር ለዘለዓ ለሙ አያዋርድም አይጥልም ። ምሳ ፲ ፲፪ ።

፰ ወዘሂ ትንበየ ኀላፊ ወይሠዐር ፡ ወዘሂ ነበበ በነገረ በሐውርት ኃላፊ ወይትፌጸም ወዘሂ ጠበበ ኀላፊ ወይሠዐር ።
፱ እስመ ነአምር ንስቲተ ወንትኔበይ ንስቲተ በበገጹ ።
፲ ወአመ በጽሐ ፍጻሜሁ ሎቱ ይሠዐር ውእቱኒ ።
፲፩ ወአመሰ ደቂቅ አነ ተናገርኩ ከመ ደቂቅ ወሐለይኩ ከመ ደቂቅ ወመከርኩ ከመ ደቂቅ ፡ ወአመሰ ልኅቁ ሠዐርኩ ኵሎ ሕገ ደቂቅ ።
፲፪ ወይእዜሰ ተዐውቀኒ ወአስተርአየኒ ክሡተ እስመ በተሐዝቦ ንሬኢ ከመ ዘበመጽሔት ፡ ወአሜሃ ንሬኢ ገጸ በገጽ ወይእዜሰ አአምር እምአሐዱ ኅብር ወድኅረሰ አአምር ኵሎ ዘከመ ተዐውቀኒ ።
፲፫ ወይእዜኒ እሉ ሠለስቱ ዘይነብሩ ፡ እሙንቱ ሃይማኖት ፡ ወትውክልት ፡ ወተፋቅሮ ፡ ወእምኵሉሰ የዐቢ ተፋቅሮ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ።

፩ ዴግንዋ ለተፋቅሮ ወተቃንዋ ዘመንፈስ ከመ ትትነበዩ ።
፪ እስመ ዘይነብብ በነገረ በሐውርት አኮ ለሰብእ ዘይነብብ ዘእንበለ ለእግዚአብሔር ፡ እስመ አልቦ ዘይሰምዖ ዘይነብብ ዳእሙ በመንፈስ ዘኅቡእ ይትናገር ።
፫ ወዘሰ ይትኔበይ ለሰብእ ይነብብ በዘይፀንዕ ወበዘይትፌሣሕ ወበዘይትናዘዝ ።
፬ ወዘሰ ይነብብ በነገረ በሐውርት ርእሶ የሐንጽ ፡ ወዘሰ ይትኔበይ ቤተ ክርስቲያን የሐንጽ ።
፭ ወእፈቅድ ትንብቡ በነገረ በሐውርት ፡ ወዓዲ ፈድፋደ ከመ ትትነበዩ እስመ የዐቢ ወይኄይስ ዘይትኔበይ እምዘይነብብ በነገረ በሐውርት ዘእንበለ ፍካሬ ፡ ወለእመሰ ይተረጕም የሐንጽ ሕዝበ ።
፮ ወይእዜኒ አኀዊነ እመ መጻእኩ ኀቤክሙ ወነበብኩክሙ በነገረ በሐውርት ዘኢተአምርዎ አየ በቍዔተ ዘበቍዕኩክሙ ለእመ ኢተናገርኩክሙ ክሡተ ወገሃደ አው ዘጥበብ ፡ አው ዘተነብዮ ፡ አው ዘትምህርት ።
፯ ወውስተ ዓለምኒ ግብር ዘአልቦ ነፍስ ወይሁብ ቃሎ ከመ ንዋየ ተውኔት ወመሰንቆ ፡ ወእመሰ በትእምርት ኢሰንቀዉ ወኢነበቡ መኑ የአምር ዘይብል መሰንቆሁኒ ወዕንዚራሁኒ ።
፰ ወዘሂ ይነፍኅ ቀርነ ለእመ በትእምርት ዘይትዐወቅ ኢነፍሐ ፡ መኑ ይትረሠይ ለቀትል ።
፱ ከማሁ አንትሙኒ ለእመ ተናገርክሙ በነገረ በሐው

ትንቢት የተናገረም ያልፋል ይጠፋል ፡ በልዩ ልዩ ቋንቋ የሚናገርም ያልፋል ይጠፋል ፡ የተራቀቀም ያልፋል ይጠፋል ። ፰
ጥቂቱን እናውቃለን በየወገኑም ጥቂት እንናገራለን ። ምዕ ፰ ፪ ። ፩ ጢሞ ፮ ፬ ። ፱
የእርሱ መጨረሻው በደረሰ ጊዜ ዕውቀቱም ያልፋል ። ኤፌ ፬ ፲፫ ። ፲
ከዕውቀት ሕፃን በነበርኩ ጊዜ እንደ ሕፃን ተናገርኩ እንደ ሕፃንም አሰብኩ ፡ እንደ ሕፃንም መከርኩ ፡ በዕውቀት በጐለመስኩ ጊዜ ግን ፡ የሕፃንነትን ሥራ ሁሉ ተውኩ ። ፲፩
አሁን ግን ተገልጦልኛል በግልጥም ታውቆኛል በመስተዋት እንደማየት ዛሬ በመጠራጠር እናያለን ያን ጊዜ ፊት ለፊት እናያለን ፡ አሁን ከንድ ወገን ዐውቃለሁ ኋላ ግን እንደ ተገለጠልኝ መጠን ሁሉን ዐውቃለሁ ። ፪ ቆሮ ፭ ፯ ። ፲፪
አሁንም ጸንተው የሚኖሩ እነዚህ ሦስቱ ሃይማኖት ፡ ተስፋ ፡ ፍቅር ፡ ናቸው ፤ ከሁሉ ግን ፍቅር ይበልጣል ፡ ፩ ተሰ ፩ ፫ ። ፩ ዮሐ ፬ ፲፪ ። ፲፫

ምዕራፍ ፲፬ ።

ትተረጕሙ ዘንድ ከመንፈሳዊ ፍክክር ጋር ፍቅርን ያዚት ። ዘኍ ፲፩ ፳፭ ፡ ሮሜ ፲፪ ፮ ። ምዕ ፲፪ ፴፩ ። ፩
በየአገሩ ቋንቋ የሚናገር ለእግዚአብሔር እንጂ ለሰው የሚናገር አይደለም ፡ የሚናገረውን የሚሰማው የለምና ፡ ግን የተሠወረውን በመንፈስ ይናገራል ። ግብ ሐዋ ፪ ፬ ። ፲ ፵፮ ። ፪
የሚተረጕም ግን ለሰው ይናገራል ፡ በሚበረታ ደስ የሚለውና በሚረጋጋ ገንዘብ ። ማቴ ፯ ፩ ። ፫
በአገር ቋንቋ የሚናገር ራሱን ያንጻል ፡ የሚተረጕም ግን ቤተ ክርስቲያንን ያንጻል ። ፬
በአገር ቋንቋ ልትናገሩ እወዳለሁ ፡ ይልቁንም ልትተረጕሙ እወዳለሁ ፡ ሳይተረጕም በቋንቋ ከሚናገር ይልቅ የሚተረጕም እጅግ ይበልጣልና ፡ ቢተረጕም ግን ሕዝቡን ያንጻል ። ዘኍ ፲፩ ፳፱ ። ፭
አሁንም ወንድሞቼ ! ወደናንተ መጥቼ በማታውቁት አገር ቋንቋ በነጋግራችሁ የጠቀምኳችሁ ጥቅም ምንድር ነው ? የጥበብ ነገርንም ቢሆን ፡ የትርጓሜ ስልትም ቢሆን የማስተማር ሥራም ቢሆን ገልጬ ካልነገርኳችሁ የጠቀምኳችሁ ጥቅም ምንድር ነው ? ። ፮
በዓለም ውስጥም ነፍስ የሌለው ድምፅ የሚሰጥ እንደ መሰንቆ እንደ ዕንዚራ ያለ አለ ፡ በስልት በስልቱ ካልመቱት መሰንቆውስ ዕንዚራውስ የሚለውን ማን ያውቃል ? ። ኢዮ ፳፩ ፲፩ - ፲፪ ። ፯
ነጋሪት የሚመታም በታወቀው ስልት ካልመታ ለሰልፍ ማን ይዘጋጃል ? ። ፰
እንዲሁ እናንተም በቋንቋ ብትናገሩ ይህንኑ ገልጣ ፱

ርት ወኢተርጐምክሙ ዘንተ ገሃደ መኑ የአምር
ዘትብሉ ወዘትትናገሩ፡ ትከውኑ ከመ ዘምስለ ነፋስ
ትትናገሩ ።
፲ ወውስተ ዓለም ብዙኀ አሕዛብ ወዘዘ፡አሆሙ
ቃሎሙ ወተሰናኖሙ ወኵሉ ይነብብ በነገረ ብሔሩ ።
፲፩ ወለእመ ኢያእመርኩ እንከ ፍካሬሁ ለነገር ወኃይለ
ቃሉ አነ እከውኖ ከመ በሃም ለዘይትናገረኒ፡ ወው
እቱኒ ዘይትናገረኒ ከመ ዘይዘነግዕ ይመስለኒ ።
፲፪ ከማሁኬ አንትሙኒ ተቃኑዑ ለዘበመንፈስ ኀሡ
ከመ ትብዝኁ በዘይትሐነጽ ሕዝብ ።
፲፫ ወዘሂ ይነብብ በነገረ በሐውርት ለይጸሊ ከመ ይክ
ሃል ተርጕሞቶ ሎቱ ።
፲፬ ወእመሰ እጼሊ በነገረ በሐውርት መንፈስየ ዳእሙ
ይጼሊ ወልብየሰ ዕራቁ ውእቱ ።
፲፭ ምንትኑ እንከ እገብር እጼሊ በመንፈስየ ወእስእል
በልብየኒ ወእዜምር በመንፈስየ፡ ወእዜምር በልብ
የኒ ለርእስየኒ ወለቢጽየኒ ።
፲፮ እስመ ለእመ ተአኵት አንተ በመንፈስ ዝኩ ዘይቀ
ውም የዋሀ እፎ ይብል አሜን ላዕለ አእኰቶትከ ለከ
እስመ ኢየአምር ዘትብል ወዘከመ ተአኵት ።
፲፯ ናሁ አንተሰ ሠናየ ተአኵት ለዝኩቱ እፎ እንከ ይት
ሐነጽ ልቡ እስመ የዋህ ።
፲፰ ወአአኵቶ ለእግዚአብሔር እስመ እነብብ በነገረ በሐ
ውርት ፈድፋደ እምኵልክሙ ።
፲፱ ወበሕቱ በቤተ ክርስቲያን እፈቅድ ኃምስተ ቃላተ
እንግር በልብየ ከመ ለባዕዳንሂ እምሃር፡ እስመ ይኄ
ይስ እምእልፍ ቃል በነገረ በሐውርት ።
፳ አኀዊነ ኢትዕበዱ ወኢትስሐቱ ምክረ ወኢትኩኑ
ከመ ሕፃናት፡ ወበሕቱ ኩኑ ከመ ሕፃናት እምእኩይ
ወፍጹማነ ኩኑ በአእምሮ ።
፳፩ ወበውስተ ኦሪትኒ ይብል በካልእ ልሳን ወበካልእ
ከናፍር እትናገሮሙ ለዝ ሕዝብ ወምስለ ከመዝ ኢሰ
ምዑኒ ይቤ እግዚአብሔር ።
፳፪ ወይእዜኒ ነገረ በሐውርትሰ ለትእምርት ውእቱ ለእለ
ኢየአምኑ ወአኮ ለእለ የአምኑ፡ ወትንብዮሰ ለእለ
የአምኑ ወአኮ ለእለ ኢየአምኑ ።
፳፫ ወለእመኒ ተጋብኡ ኵሎሙ ሕዝብ ኅቡረ ወነበቡ
ኵሎሙ በነገረ በሐውርት ወመጽኡ ዐብዳን እለ
ኢየአምኑ አኮኑ የዓብዱ ይብልዎሙ ።
፳፬ ወእመሰ ኵሎሙ ይትኔበዩ ወመጽኡ ዓብዳን እለ
ኢየአምኑ አኮኑ ኵሎሙ ይዘለፍዎሙ ወያስተኃፍ
ርዎሙ ።
፳፭ ወይከሥቱ ዘየኀብኡ ውስተ ልበሙ ወእምዝ ይገ
ብእ ወይኔስሕ ወይሰግድ ወይገኒ ለእግዚአብሔር፡
ወይነግር ከመ በአማን ሀሎ እግዚአብሔር ምስሌ
ሆሙ ።

ችሁ ካልተረጐማችሁ የምትሉትን የምትናገሩትን
ማን ያውቃል? ከነፋስ ጋር እንደሚናገር ትሆናላ
ችሁ ። ምሳ ፱ ፳፯ ።
በዓለም ብዙ ሕዝቦች አሉ፡ ነገራቸው ቋንቋቸው ልዩ ፲
ልዩ ነው፡ ሁሉም በየሀገሩ ቋንቋ ይናገራል ።
የነገሩን ትርጓሜ ፍሬ ነገሩን ካላወቀሁ እኔ ለሚናገ ፲፩
ረኝ እንደ ድዳ እሆንበታለሁ፡ የሚናገረኝ እሱም
ልቡን ያጣ ይመስለኛል ።
አሁንም እናንተ በመንፈሳዊ ግብር ጸንቶ ካለው ጋር ፲፪
ተፈካከሩ ሕዝቡ በሚታነጽ ገንዘብ ትበዙ ዘንድ ሹ ።
በቋንቋ የሚናገርም እሱን መተርጐም እንዲችል ፲፫
ይጸልይ ። ምሳ ፲፪ ፲ ።
በቋንቋ የምጸልይ ከሆንኩ ቃሌ ብቻ ያነበንባል ልቤ ፲፬
ግን ባዶ ነው ።
እንግዲህ ምን አደርጋለሁ? በቃሌ እጸልያለሁ፡ በል ፲፭
ቤም እማልዳለሁ በቃሌ እዘምራለሁ፡ ለራሴም ለባል
ንጀራዬም በልቤ እዘምራለሁ ። መዝ ፵፮ ፯ ።
አንተ በመንፈስ የምታመሰግን ከሆነ ይህ ያልተማረ ፲፮
በአጠገብህ ቁሞ ያለው አንተ ስታመሰግን እንዴት
አሜን ይላል?፤ የምትናገረውን የምታመሰግነውን
አያውቅምና ። ምሳ ፲፩ ፳፬ ።
እነሆ አንተ መልካም ታመሰግናለህ እንግዲህ የዚያ ፲፯
ሰው ልቡ እንዴት ይታነፃል? ያልተማረ(የዋህ)ነውና።
እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ ከሁላችሁ እኔ ይልቅ ፲፰
በቋንቋ እናገራለሁና ።
ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን አምስትን ቃላት ልናገር ፲፱
በልቤ እሻለሁ ለሌሎችም አስተምር ዘንድ ብዙ ቃል
ከመናገር በትርጓሜ ጥቂት መተርጐም ይበልጣልና ።
ወንድሞቻችን! አትስነፉ ምክርንም አትንቀፉ እንደ ፳
ሕፃናት አትሁኑ ከክፋት እንደ ሕፃናት ሁኑ እንጂ፡
በዕውቀትም ፍጹማን ሁኑ ። ማቴ ፲፰ ፫ ። ኤፌ
፩ ፲፬ ። ፩ ጴጥ ፪ ፪ ።
በኦሪትም ይህን ሕዝብ በሌላ ቋንቋ በሌላ ልሳን እና ፳፩
ገራቸዋለሁ፡ እንዲህም ሆኖ አልሰሙኝም ይላል እግ
ዚአብሔር ብሏል ። ዘዳግ ፳፰ ፵፱ ። ኢሳ ፳፰ ፲፩-፲፪ ።
አሁንም ቋንቋ መናገር ለማያምኑ ሰዎች ለምልክት ፳፪
ነው ለሚያምኑ አይደለም ትርጓሜስ ለሚያምኑ
ነው እንጂ ለማያምኑ አይደለም ።
ሕዝቡ ሁሉ በአንድ ቢሰበሰቡ ሁሉም በቋንቋ ቢና ፳፫
ገሩ የማያምኑ ሰዎች መጥተው በብደዋል ይሏቸው
የለምን? ። ሆሴ ፱ ፯ ።
ሁሉም ቢተረጕሙ ግን የማያምኑ አላዋቂዎችም ቢ ፳፬
መጡ ሁሉ ይከራከርዋቸው ያሳፍሯቸው የለምን? ።
በልባቸው የሚደብቁትንም ይገልጣሉ፡ ከዚህ በኋላ ፳፭
ተመልሶ ይፀፀታል አምኖ ለእግዚአብሔር ይሰግዳል
እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋራ በውነት እንዳለም ይናገ
ራል ። ኢሳ ፵፭ ፲፬፡ ዘካ ፰ ፳፫ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፬ ።

፳፮ ወይእዜኒ አኃዊነ ሶበ ትትጋብኡ ኵልክሙ ብክሙ
መዝሙር ፥ ወብክሙ ትምህርት ዘከሡተ አበይኖ
ዘነገረ በሐውርት ወዘምድራሳት ወኵሉ በዘትትሐ
ነጹ ግበሩ ለበቍዔት ።

፳፯ ወእመኒ በ ዘይነብቡ በነገረ በሐውርት ለይትናገሩ
በበክልኤቱ ወበበሠለስቱ ዝኒ ለእመ በዝኁ ለይትና
ገር አሐዱ ወይፈክር ሎቱ ካልእ ።

፳፰ ወእመሰ አልቦ ዘይተረጕም ለያርምም በቤተ ክርስ
ቲያን ዝኩ ዘይትናገር በነገረ በሐውርት ወይትናገር
በዘማእከሌሁ ወማእከለ እግዚአብሔር ።

፳፱ ወእምነቢያትኒ ይትናገሩ በበክልኤቱ ወበበሠለስቱ
ከመ ይትዐወቅ ለቤተ ክርስቲያን ቃሎሙ ።

፴ ወእመሰበ ዘአስተርአዮ ወተከሥተ ሎቱ እንዘ ንቡር
ለያርምም ቀዳማዊ ።

፴፩ እስመ ይትከሀለክሙ ትትነበዩ ኵልክሙ በበአሐዱ
ከመ ኵሉ ይትመሀር ወከመ ኵሉ ይትፌሣሕ ወይ
ጽናዕ ።

፴፪ እስመ መንፈሰ ነቢያት ይትኤዘዝ ለነቢያት ።

፴፫ እስመ ኢኮነ እግዚአብሔር አምላከ ሀከክ ዘእንበለ
አምላከ ሰላም በከመ ይትገበር በኵሉ ቤተ ክርስ
ቲያኖሙ ለቅዱሳን ።

፴፬ ወአንስትኒ ለያርምማ በቤተ ክርስቲያን እስመ ኢአ
ዙዝ ይትናገራ ዘእንበለ ከመ ይትአዘዛ እስመ ከማሁ
ይቤ ኦሪት ።

፴፭ ወእመሰ ይፈቅዳ ይትመሀራ በአብያቲሆን እምአም
ታቲሆን ይሰአላ እስመ ኀሣር ውእቱ ለብእሲት
ተናግሮ በቤተ ክርስቲያን ።

፴፮ እምኀቤክሙኑ ዳእሙ ወፅአ ቃለ እግዚአብሔር
ወኀበ ባሕቲትክሙኑ በጽሐ ቃለ እግዚአብሔር ።

፴፯ ወእመበ ዘይብል ርእሶ ከመ ነቢይ ውእቱ አው ከመ
ዘመንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ያእምር ዘንተ ዘጸሐፍኩ
ለክሙ እስመ ትእዛዘ እግዚአብሔር ውእቱ ።

፴፰ ወዘሰ ኢየአምር ኢየአምሮ ።

፴፱ ወይእዜኒ አኀዊነ ተቃኀዉ ለተነብዮ ወለዘኒ ይነ
ብብ በነገረ በሐውርት ኢትክልእዎ ።

፵ ወኵሎ ሥሩዐ ወዕቁመ ወውሱነ ግበሩ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ።

ክፍል ፳ወ፱ ፥ ዘከመ አስተርአዮሙ ለሐዋርያት ።

፩ ወአጤይቀክሙ አኀዊነ ትምህርተ ዘመሀርኩክሙ
ዘአመ ተወከፍክሙ ዘበቱ ሀለውክሙ ወዘበቱ ተሐ
ይው ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፬ ።

አሁንም ወንድሞቻችን ሁላችሁ በምትሰበሰቡበት ፳፮
ጊዜ መዝሙር አላችሁ፥ ቋንቋን ለይቶ የሚገልጽ
ትምህርት አላችሁ ፥ ሊቃውንት የደረሱት ድርሰን
አለላችሁ ሁሉንም በምትታነፁ ገንዘብ ለጥቅም አድር
ጉት ። ምዕ ፲፩ ፲፰ - ፳ ። ምዕ ፲፪ ፰ - ፲ ። ኤፌ ፩ ፲፪ ።

በቋንቋ የሚናገሩ ቢኖሩ ሁለት ሁለት ፥ ሦስት ሦስት ፳፯
ሆነው ይናገሩ ፥ ይህም ቢበዛ አንዱ ያንብብ ሌላው
ይተርጕምለት ።

የሚተረጕም ክሌለ ግን ያ በቋንቋ የሚናገረው በቤተ ፳፰
ክርስቲያን ዝም ይበል ፥ በርሱና በእግዚአብሔር
መከከል ይጸልይ ።

ከመምህራንም ትምህርታቸው ለምእመናን ይረዳ ፳፱
ዘንድ ሁለት ሁለት ሦስት ሦስት ሆነው ያስተምሩ ።

በጉባኤው ሳለ የተገለጠለት ቢኖር ፥ የፊተኛው ፴
ዝም ይበል ።

ሁላችሁ አንድ በአንድ ልትተረጕሙ ትችላላችሁ ፴፩
ሁሉ እንዲማር ደስ እንዲለው እንዲፀና ።

የመምህራን ሀብት ለመምህራን ይሰጣልና ። ዘዳግ ፴፪
፴፫ ፲ ። መክ ፲፪ ፱ ። ምዕ ፲፪ ፱ - ፲፩ ።

እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የፀብ የክርክር ፴፫
አምላክ አይደለምና፥ በቅዱሳን ጉባኤ ሁሉ እንደሚ
ደረግ ።

ሴቶችም በቤተ ክርስቲያን ዝም ይበሉ ሊታዘዙ ፴፬
እንጂ ሊናገሩ አልታዘዘምና ኦሪት እንዲህ ብሎአልና።
ዘፍ ፫ ፲፮ ፥ ፩ ጢሞ ፪ ፲፪ ።

ሊማሩ ከወደዱ ደግሞ በቤታቸው ባሎቻቸውን ፴፭
ይጠይቁ ለሴት በቤተ ክርስቲያን መናገር ውር
ደት ነውና ።

የእግዚአብሔር ቃል ከእናንተ ብቻ ወጥቷልን ? ፴፮
የእግዚአብሔር ቃልስ ወደናንተ ብቻ ደርሷልን ? ።
ኢሳ ፪ ፫ ።

ራሱን ነቢይ እንደሆነ ወይም መንፈስ ቅዱስ እድሎ ፴፯
ብኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህን የጻፍኩላችሁ የእግ
ዚብሔር ትእዛዝ እንደሆነ ይወቅ ፥ ሉቃ ፲ ፲፮ ።

የማያውቅ ግን እግዚአብሔርን አያውቀውም ። ፴፰

አሁንም ወንድሞቻችን ለማስተማር ተፈከከሩ በቋ ፴፱
ንቋ የሚናገረውን አትከልክሉት። ምዕ ፲፪ ፴፩ ።

የተሠራውን የተቈረጠውን የተወሰነውን ሁሉ አድ ፵
ርጉ ። ቈላ ፪ ፭ ።

ምዕራፍ ፲፭ ።

ክፍል ፳፱፥ ለሐዋርያት እንደ ተገለጠላቸው ።

ወንድሞቻችን ! በተመለሳችሁ ጊዜ የተማራችሁ ፩
ትን ፀንታችሁ የምትኖሩበትን ያስተማርኳችሁን
ትምህርት አስረዳችኋለሁ ። ሮሜ ፭ ፪ ።

፪ እስመ በቃልየ መሀርኩክሙ ለእመ ትዜክሩ ዘመሀ
ርኩክሙ ወእመ አኮሰ ከንቱ ዘአመንክሙ ።
፫ ናሁ መሀርኩክሙ ቀድመ ዘከመ ተመሀርኩ ፡ እስመ
ክርስቶስ ሞተ በእንተ ኃጢአትነ በከመ ይቤ መጽ
ሐፍ ።
፬ ወተቀብረኒ ፡ ወተንሥአኒ አመ ሣልስት ዕለት ፡
በከመ ጽሑፍ ።
፭ ወአስተርአዮ ለኬጥሮስ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዐ
ሠርቱ ወክልኤቱ አርዳኢሁ ።
፮ ወእምዝ አስተርአዮሙ ለዘይበዝኍ እምኃምስቱ
ምእት ቢጽ ፡ ወመብዝኅቶሙ ሀለዉ እስከ ይእዜ
ወቦ እለኒ ኖሙ ።
፯ ወእምዝ አስተርአዮ ለያዕቆብ ፡ ወለኵሎሙ ሐዋር
ያቲሁ ።
፰ ወድኅረ ኵሎሙ አስተርአየኒ ሊተ ዘእመስል ፃዕፃአ ።
፱ እስመ አነ ንኡሰ እምኵሎሙ ሐዋርያቲሁ ወአንዘ
ኢይደልወኒ ይሰመይ ሐዋርያሁ በእንተ ዘሰደድኩ
ሕዝበ ።
፲ ወበሕቱ በጸጋ እግዚአብሔር ሀሎኩ ኀበ ዘአነ ላዕ
ሌሁ ወጸጋሁኒ ዘወሀበኒ አኮ ለከንቱ ዘኮነኒ ወበሕቱ
አነ ፈድፋደ እምኵሎሙ ፃመውኩ ፡ ወአኮሰ አነ አላ
ውእቱ ጸጋሁ ዘላዕሌየ ።
፲፩ ወአነኒ ይእዜ ወእሙንቱኒ ከመዝ ንሜህር ፡ ወአንት
ሙኒ ከመዝ አመንክሙ ።
፲፪ ወእምከመሰ ንሜህር ለባዕድ ወንብል ተንሥአ ክርስ
ቶስ እምዉታን በአፎ እንከ ሀለዉ እምውስቴት
ክሙ እለ ይብሉ ኢየሐይዉ ምዉታን ።
፲፫ ወእመሰ ኢየሐይዉ ምውታን ክርስቶስኒ ኢተን
ሥአ እምዉታን ።
፲፬ ወእመሰኬ ክርስቶስ ኢተንሥአ እምዉታን ከንቱ
ውእቱ ትምህርትነ ወከንቶ ተአመንክሙ ቦቱ ።
፲፭ ወንሕነኒ ኮነ ሰማዕተ ሐሰት ላዕለ እግዚአብሔር ፡
እስመ ንቤ አንሥአ ለክርስቶስ ዘኢያንሥኦ እንከ ።
፲፮ ወእመሰ ኢይትነሥኡ ምዉታን ክርስቶስኒ ኢተን
ሥአ እምዉታን ።
፲፯ ወእመሰ ክርስቶስ ኢተንሥአ እምዉታን ከንቱ ሃይ
ማኖትክሙ ወዓዲክሙ ሀሎክሙ ውስተ ኃጢአ
ትክሙ ።
፲፰ ወእለሂ ኖሙ በክርስቶስ ተኀጕሉኬ እንከ ።
፲፱ ወእምከመሰ በዝንቱ ሕይወትነ በሕቲቱ ተወከልነ
በክርስቶስ ፈድፈደ ማህልነ እምኵሉ ሰብእ ።
፳ ወይእዜኒ ክርስቶስ ቀደመ ተንሥአ እምኵሎሙ
ሰብእ ምዉታን ።

ያስተማርኋችሁን ታስቡ እንደሆነ በቃሌ አስተምሬ ፪
አችሁ ነበር ፡ ያለዚያ ግን ማመናችሁ ከንቱ ነው ።
ሮሜ ፩ ፲፮ ። ምዕ ፩ ፳፩ ። ገላ ፫ ፬ ።
እኔ እንደተማርኩ አስቀድሜ አስተማርኋችሁ ፡ መጽ ፫
ሐፍ እንደተናገረ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሙቷ
ልና ። ዳን ፱ ፳፮ ። ኢሳ ፶፫ ፰-፱ ።
እንደተጻፈም ተቀብሯል በሦስተኛውም ቀን ተነ ፬
ሥቷልና ። መዝ ፲፮ ፲ ። ኢሳ ፶፫ ፲ ። ሆሴ ፮ ፪ ።
ለጴጥሮስ ታየው ከዚህ በኋላ ለዓሥራ አንዱ ደቀ ፭
መዛሙርቱ ታያቸው ። ማር ፲፮ ፲፬ ። ሉቃ ፳፬ ፴፭ ።
ከዚህም በኋላ ከአምስት መቶ ለሚበዙ በልንጀሮች ፮
ታያቸው ፡ ብዙዎቹም እስከአሁን አሉ ፡ የሞቱም አሉ ።
ከዚህም በኋላ ለያዕቆብና ለመላውም ሐዋርያቶቹ ፯
ታያቸው ። ሉቃ ፳፬ ፶ ። ግ ሐዋ ፩ ፫ ።
ከሁሉም በኋላ የዕለት ሽል ለምመስል ለእኔ ታየኝ ። ፰
ከሐዋርያቶቹ ሁሉ እኔ አንሳለሁና ሕዝቡን ስለ አሳ ፱
ደድኩ ሳይገባኝ ሐዋርያው እባላለሁ ። ግ ሐ ፰ ፫ ።
ኤፌ ፫ ፰ ።
ነገር ግን በእግዚአብሔር ቸርነት አሁን እኔ ከለሁበት ፲
ደረጃ አለሁ የሰጠኝ ጸጋውም ለከንቱ የሆነኝ አይ
ደለም ፡ ግን ከሁሉም ይልቅ እኔ መከራን ተቀበልኩ ፡
እኔም አይደለሁም በኔ ላይ ያደረው ጸጋው ነው
እንጂ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፳፫ ። ኤፌ ፬ ፯ ።
ዛሬ እኔም እነሱም እንዲሁ እናስተምራለን እናንተም ፲፩
እንዲሁ አምናችኋል ።
ክርስቶስ ከሙታን ተነሥቷል ብንለ የምንናገር ለሌ ፲፪
ላም የምናስተምር ከሆነ ፡ እንግዲህ ከመካከላችሁ
ሙታን አይነሡም የሚሉ እንዴት ይኖራሉ ? ።
ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስም አልተነሣማ !! ። ፲፫
ክርስቶስ ከሙታን ካልተነሣ ተነሥቶአል ብለን ማስ ፲፬
ተማራችን ከንቱ ነው ፡ በእሱ ማመናችሁም ከንቱ
ነው ።
እኛም በእግዚአብሔር ላይ የሐሰት ምስክሮች ሆነ ፲፭
ናል ክርስቶስ አስነሣው ብለናልና ፡ እንግዲያማ ያላ
ስነሣውን ነውን ? ።
ሙታን የማይነሡ ከሆነ ክርስቶስም ከሙታን አልተ ፲፮
ነሣም ማለት ነዋ ? ። ሮሜ ፰ ፲፩ ።
ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ካልተነሣም ማመናችሁ ፲፯
ከንቱ ነው ገና በክሕደታችሁ አላችሁ ማለት ነው ።
፪ ጢሞ ፫ ፲፪ ።
እንግዲህ በክርስቶስ አምነው የሞቱም ጠፍተዋላ ! ። ፲፰
በዚህ ዓለም ሕይወት ብቻ በክርስቶስ ያመንን ከሆነ ፲፱
ከሰው ሁሉ ይልቅ ጉዳታችን ብዙ ነው ።
አሁንም ክርስቶስ ከሞቱ ሰዎች ሁሉ አስቀድሞ ተነ ፳
ሥቷል ። ግብ ሐዋ ፳፮ ፳፫ ። ፩ ጴጥ ፩ ፲ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፲፭ ።

፳፩ እስመ በአሐዱ ብእሲ ኮነ ሞት ፡ ወበከልኡ ብእሲ ኮነ ትንሣኤ እምዉታን ።

፳፪ ወበከመ በአሐዱ አዳም ኵልነ ንመውት ፡ ከማሁ በክርስቶስ ኵልነ ነሐዩ ።

፳፫ ወኵሉ ሰብእ በበሥርዐቱ ፡ ቀዳሚ ክርስቶስ ውእቱ ዘተንሥአ እምዉታን ፡ ወእምዝ እለ በክርስቶስ በምጽአቱ ።

፳፬ አሜሃ ይከውን ማኅለቅትሰ አመ ተወፈየ እግዚአብሔር አብ መንግሥቶ ወአመ ተስዕረ ኵሉ መኰንን ወኵሉ ንጉሥ ፡ ወኵሉ ኃይል ።

፳፭ እስመ ሀለዎ ይንግሥ እስከ አመ ይገብኡ ኵሉ ጸላእቱ ታሕተ እገሪሁ ።

፳፮ ወእምዝ ይሰዐር ደኃሬ ጸላኢ ዘውእቱ ሞት ።

፳፯ እንዘሂ ያገርር ኵሎ ታሕተ እገሪሁ ወአመ ይቤ ኵሉ ይገርር ሎቱ ወበሕቱ ይትዐወቅ ከመ ይንእስ እምዘአግረረ ሎቱ ኵሎ ።

፳፰ ወአመ ኵሉ ገነየ ሎቱ ይእተ ዕለተ ወልድኒ ይገኒ ለዘአግነየ ሎቱ ኵሎ ከመ ይኩን እግዚአ በኵሉ ወላዕለ ኵሉ ።

፳፱ ወእመ አኮሰ ከመ ምንትኑ ያጠምቁ፣ አኮኑ ከመ የሐይዉ እምዉታን ወእመሰኬ ኢይትነሥኡ ምዉታን ለምንትኑ እንከ ያጠምቁ ።

፴ ወለምንትኑ እንከ ንሕነሂ ንሠርሕ ኵሎ ዕለተ ወንትቀተልሂ ።

፴፩ ወበእንተዝ ምክሕነ አኀዊነ ዘበኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

፴፪ በኑ ለአድልዎ ለሰብእ ተበአስኩ ምስለ አርዌ በኤፌሶን ምንተ እንከ ይበቍዐኒ ለእመ ኢየሐይዉ ምዉታን ንብላዕ ወንስተይ ጌሠመ ንመውት ።

፴፫ ኢያስሕቱክሙ አኀዊነ እስመ ነገር እኩይ ያማስን ሠናየ ልማደ ።

፴፬ ትግሁ ለጽድቅ ወኢትስሐቱ፣ እስመቦ ሰብእ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር፤ ወበሕቱ እብለክሙ ከመ ትኅፈሩ ።

፴፭ ሀሎ ዘይብል እፎ ይትነሥኡ ምዉታን፣ ወበአይ ነፍስቶሙ የሐይዉ ።

፴፮ አ ዓብድ አንተ ዘትዘርእ ኢየሐዩ ለእመ ኢሞተ ።

፴፯ ወዝኒ ዘትዘርእ አኮ ዝንቱ ነፍስት ዘይትወለድ ዘትዘርእ ዳእሙ ዕራቃ ኅጠት ፡ እመኒ ዘሥርናይ ፡ ወእመኒ ዘበዕድ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፭ ።

ሞት በመጀመሪያው ሰው እንደመጣ ፡ በሁለተኛው ሰው ከሙታን ተለይቶ መነሣት ሆኖአልና ። ዘፍ ፫ ፲፱ ። ሮሜ ፭ ፲፪ - ፲፰ ። ፳፩

በአንዱ አዳም ምክንያት ሁላችን እንደምንሞት እንዲሁም በክርስቶስ ሁላችን እንነሣለን ። ሮሜ ፭ ፳፩ ። ፳፪

ሰው ሁሉ በየሥርዓቱ ይነሣል ፡ መጀመርያ ከሙታን ተለይቶ የተነሣ ክርስቶስ ነው ፡ ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ያመኑ እሱ በሚመጣበት ጊዜ ይነሣሉ ። ፩ ተሰ ፬ ፲፬ ። ገላ ፭ ፳፬ ። ፳፫

እግዚአብሔር አብ መንግሥቱን እጅ በደረገ ጊዜ ገዥ ሁሉ በተሻረ ጊዜ ንጉሥም ሁሉ ፡ ኃይልም ሁሉ በተሻረ ጊዜ ፡ ያንጊዜ ፍጻሜ ይሆናል ። ዳን ፯ ፴ ። ኤፌ ፭ ፳፯ ። ፳፬

ጠላቶቹ ሁሉ ከእግሩ በታች እስኪወድቁ ድረስ ይነግሥ ዘንድ አለውና ። ማቴ ፳፪ ፵፬ ። ፳፭

ከዚህ በኋላ የመጨረሻው ጠላት ይሻራል ፡ ይኸውም ሞት ነው ። ራእ ዮሐ ፳ ፲፬ ። ፳፩ ፬ ። ፳፮

ሁሉን ሲያስገዛለት ቢኖርም ከእግሩ በታች ነው ፡ ይገዛለት ባለ ጊዜም ሁሉም ይገዛለት ግን ሁሉን ካስገዛለት እንደሚያንስ ይታወቃል ። መዝ ፰ ፯ ። ፳፯

ፍጥረት ሁሉ ከተገዛለት በኋላ ያን ጊዜ ወልድም ሁሉን ላስገዛለት ለሞት ይገዛል በሁሉ ከሁሉም በላይ አንድ ጌታ ይሆን ዘንድ ። ፳፰

ያለዚያማ እንደምን ያጠምቃሉ ? ሙታን እንዲነሡ አይደለምን ? ሙታን የማይነሡ ከሆነማ ለምን ያጠምቃሉ ? ። ፳፱

እንግዲህ እኛስ ሁል ጊዜ መከራ ስለምን እንቀበላለን ? ለምንስ እንሞታለን ? ። ሮሜ ፰ ፴፮ ። ፴

ወንድሞቻችን ! የምንመከበትም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያለን ተስፋ ነው ። ፩ ተሰ ፪ ፲፱ ። ፪ ቆሮ ፬ ፲-፲፩ ። ፴፩

በውኑ በኤፌሶን ከአውሬ ጋር የተጣላሁ ለሰው ብዬ ነውን ? ሙታን የማይነሡ ከሆነ እንግዲህ ምን ይጠቅመኛል ? እንብላ እንጠጣ ነገ እንሞታለን ። ኢሳ ፳፪ ፲፫ ። ፶፮ ፲፪ ። ፴፪

ወንድሞቻችን! አያስቷችሁ ፡ መጥፎ ነገር መልካሙን ጠባይ ያበላሻልና ። ኤፌ ፭ ፯ ። ፴፫

ለጽድቅ ትጉ አትሳሳቱ፣ እግዚአብሔርን የማያውቁት ሰዎች አሉና ፡ ነገር ግን እንድታፍሩ እነግራችኋለሁ ። ሮሜ ፲፫ ፲፩ ። ምዕ ፯ ፭ ። ፴፬

ሙታን እንዴት ይነሣሉ በየትኛውስ አካላቸው ይነሣሉ ? የሚል አለ ። ሕዝ ፴፯ ፫ ። ፴፭

አንተ ሰነፍ ! አንተ የምትዘራው እንኳን ካልሞተ አይበቅልም ። ዮሐ ፲፪ ፳፬ ። ፴፮

የምትዘራውም ይህ ኋላ የሚገኘው አንዳው አይደለም የሥንዴም ቢሆን የሌላም ቢሆን የምትዘራ ቅንጣቱን ብቻ ነው ። ፴፯

፴፰ ወእግዚአብሔር ይሁብ ነፍስተ ዘከመ ፈቀደ፡ ወለለ አሐዱ ዘርእ ዘዘዚአሁ ነፍስቱ እስመ ኢኮነ አሐደ ሥጋሁ ለነፍስተ ኵሉ ።

እግዚአብሔርም እንደወደደ አገዳውን ይሰጠዋል ፴፰
ለያንዳንዱ ዘር አገዳው እየራሱ ነው፤ የፍጥረቱ ሁሉ አካል አንድ አይደለምና ። ዘፍ ፩ ፲፩ ።

፴፱ ክልእ ዘሰብእ፡ ወክልእ ሥጋ እንስሳ፡ ወክልእ ዘዖፍ ሥጋሁ፡ ወክልእ ነፍስተ ዓሣ ።

የሰው ሌላ ነው፤ የእንስሳም ሥጋ ሌላ ነው፤ የዖፍ ፴፱
ወገንም ሥጋ ሌላ ነው፤ የዓሣም አካል ሌላ ነው ።

፵ ወክልእ ነፍስት ዘበምድር፡ ወክልእ ዘበሰማይ፡ ክልእ ክብሩ ለዘበሰማይ ወክልእ ክብሩ ለዘበምድር ።

በምድር ያለ አካል ሌላ ነው፤ በሰማይ ያለ አካል ሌላ ፵
ነው፤ በሰማይ ያለው አካል ክብሩ ሌላ፡ በምድር ያለውም አካል ክብሩ ሌላ ነው ።

፵፩ ክልእ ክብሩ ለፀሐይ፡ ወክልእ ክብሩ ለወርኅ፡ ወክልእ ክብሮሙ ለከዋክብት፡ ኮከብ እምኮከብ ይኄይስ ክብሩ ።

የፀሐይ ክብሩ ሌላ፡ የጨረቃም ክብሩ ሌላ፤ የከዋክ ፵፩
ብትም ክብራቸው ሌላ ነው ከኮከብ ኮከብ ክብሩ ይበልጣል ።

፵፪ ከማሁኬ ተንሥኦቶሙ ለምዉታን፡ ይዘራእ በዘይማስን፡ ወይትነሣእ በዘኢይማስን ።

የሙታን ትንሣኤም እንዲሁ ነው፡ በሚበላሽ አካል ፵፪
ይቀበራል፤ በማይፈርስ አካል ይነሣል ። ዳን ፲፪ ፫ ።

፵፫ ይዘራእ በኅሣር ወይትነሣእ በክብር፡ ይዘራእ በድክም ወይትነሣእ በኃይል ።

በኃሣር ይቀበራል በክብር ይነሣል፡ በድክም ይቀበ ፵፫
ራል በኃይል ይነሣል ። ፊልጵ ፫ ፳-፳፩ ።

፵፬ ይዘራእ በሥጋ ዘነፍስ ወይትነሣእ በሥጋ ዘመንፈስ እስመቦ ሥጋ ዘነፍስ ወቦ ሥጋ ዘመንፈስ ።

ነፍስ ሕይወቱ በሆነች ሥጋ ይቀበራል፡ መንፈስ ፵፬
ቅዱስ ሕይወቱ በሆነው አካል ይነሣል፤ በነፍሳዊ ሕይወት ጸንቶ የሚኖር አለና፤ በመንፈሳዊ ሕይወት የሚነሣም አካል አለና ።

፵፭ እስመ ከማሁ ይቤ መጽሐፍ ተፈጥረ አዳም ቀዳሚ ብእሲ ዘነፍስ ሕያው፤ ወደኃራዊ ብእሲ ዘመንፈስ የሐዩ ።

የመጀመሪያው ሰው አዳም በነፍሳዊ ሕይወት ሕያው ፵፭
ሆኖ ተፈጠረ፡ ሁለተኛው ሰው ግን በመንፈስ ቅዱስ ሕያው ሆኖ ይኖራል„ ብሎ መጽሐፍ እንዲህ ተናግሮአልና ። ዘፍ ፪ ፯ ። ፪ ቆሮ ፫ ፲፯ ።

፵፮ ወአኮ ቀዳሚ ዘመንፈስ ዘነፍስ ቀደመ፤ ወእምዝ ዘመንፈስ ።

የመጀመሪያው ሰው በመንፈስ ቅዱስ ሕያው የሆነ ፵፮
አይደለም ፤ የነፍስ ሕይወት ያለው በፊት ተገኘ እንጂ ከዚህ በኋላ በመንፈስ ሕያው የሆነ ክርስቶስ መጣ ።

፵፯ ቀዳማዊ ብእሲ እምድር መሬታዊ፡ ወዳግም ብእሲ እምሰማይ ሰማያዊ ።

መጀመሪያው ሰው ከምድር የተገኘ መሬታዊ ነው፤ ፵፯
ሁለተኛው ሰው ደግሞ ከሰማይ የወረደ ሰማያዊ ነው ።

፵፰ በከመ ዝኩ መሬታዊ ከማሁ መሬታውያን፤ ወበከመ ዝኩ ሰማያዊ ከማሁ ሰማያውያን ።

እንደዚያው መሬታዊ መሬታውያን ነን፤ እንደዚሁም ፵፰
ሰማያዊ ደግሞ ሰማያውያን ነን ። ፊል ፫ ፳ ።

፵፱ ወበከመ ለበስነ አምሳሊሁ ለመሬታዊ ከማሁ ንለብስ አምሳሊሁ ለሰማያዊ ።

ከመሬት የተገኘ አዳምን እንደመሰልን እንዲሁ ሰማ ፵፱
ያዊውን እንመስላለን ። ዘፍ ፭ ፫ ።

፶ ወዘንተ ንብለክሙ አኀዊነ ከመ ዘሥጋ ወደም ኢይወርስ መንግሥተ እግዚአብሔር፡ ወዘይማስን ኢይወርስ ዘኢይማስን ።

ወንድሞቻችን ! ሥጋዊ ደማዊ የእግዚአብሔርን ፶
መንግሥት እንዳይወርስ እንነግራችኋለን ፤ የሚጠፋው የማይጠፋውን አይወርስም ። ማቴ ፲፮ ፲፯ ።

፶፩ ናሁ ኅቡአ ነገረ እነግረክሙ፡ አኮ ኵልነ ዘንመውት፤

አሁንም ምሥጢራዊ ነገር እነግራችኋለሁ ሁላችን ፶፩
የምንሞት አይደለም ። ፩ ተሰ ፬ ፲፭ ።

፶፪ ወባሕቱ ኵልነ ንትዌለጥ በምዕር ከመ ቅጽበተ ዐይን በደኀሬ ንፍሐተ ቀርን፡ ወይነፍሑ ቀርነ ወይትነሥኡ ምዉታን እንዘ ኢይትነከዩ፤ ወንሕነኒ ንትዌለጥ ።

የኋለኛው የመለከት ድምፅ በሚሰማበት ጊዜ እንደ ፶፪
ዓይን ጥቅሻ ሁላችን በድንገት እንለወጣለን፡ መለከቱን ይነፋሉ ሙታንም ምንም ሳይጐድላቸው ይነሣሉ እኛም እንለወጣለን ። ማቴ ፳፬ ፴፩ ።

፶፫ እስመ ሀለዎ ለዝንቱ ዘይማስን ይልበስ ዘኢይማስን፤ ወዝንቱ መዋቲ ይልበስ ዘኢይመውት ።

ይህ የሚጠፋው የማይጠፋውን ይለብሳልና፡ ይህ የሚ ፶፫
ሞተው የማይሞተውን ይለብሳልና ። ፪ ቆሮ ፭ ፬ ።

፶፬ ወአመ ለብሰ ዝንቱ መዋቲ ዘኢይመውት ይእተ አሚረ ይበጽሕ ቃል ዘተጽሕፈ፤ ተሰጥመ ሞት ውስተ ሙዓት ።

"ይህ የሚሞተው የማይሞተውን በለበሰ ጊዜ ያን ፶፬
ጊዜ ሞት በመሸነፍ ሰጠመ„ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸማል ። ኢሳ ፳፭ ፰ ። ራእ ዮሐ ፳ ፲፬ ።

፶፭ አይቴ እንከ ቀኖት ከሞት ወአይቴ መዊኦትከ ሲኦል ።
፶፮ ወቀኖቱሰ ለሞት ኀጢአት ፤ ወኀይላኒ ለኀጢአት ኦሪት ።
፶፯ ወለእግዚአብሔር አኰቴት ዘወሀበነ ንማዕ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፶፰ ወይእዜኒ አኀዊነ ፍቁራን ኩኑ ፅኑዓነ ወድልዋነ ወኢታንቀልቅሉ እምሃይማኖት ፤ ወአብዝኁ ገቢረ ሠናይ ለእግዚአብሔር ዘልፈ ፤ ተአምሩ ከመ ኢኮነ ለከንቱ ዘፃመውክሙ በእንተ እግዚእነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፮ ።

ክፍል ፴ ፤ በእንተ አስተዋፅኦ ።

፩ ወበእንተ አስተጋብኦሰ ለቅዱሳን በከመ ሠራዕክዎሙ ለቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ከማሁ አንትሙሂ ግበሩ ።
፪ ወበበእሑድ ሰንበት ኵሉ ብእሲ እምኔክሙ ይዝግብ ሎቱ ዘተሠርሐ ወዘረከበ በቤቱ ለይዕቀብ ከመ ኢይኩን ቀስት አመ መጻእኩ ።
፫ ወአመ በጻሕኩ እፌኑ ዘኀረይክሙ በቱ ምስለ መልእክትየ ከመ ይትረከብ ሀብትክሙ በኢየሩሳሌም ።

፬ ወእመሰ ደለወኒ እሑር ለልየ አሐውር ወየሐውሩ ምስሌየ ።
፭ ወእመጽእ ኀቤክሙ በጸሐየ መቄዶንያ ።

፮ ወእምህየ ኀሊፍየ እነብር ኀቤክሙ እለ ከና መዋዕለ ለእመኒ እንጋ እክርም ኀቤክሙ ከመ አንትሙኒ ትፈንዉኒ ኀበ ሖርኩ ።

፯ ወኢይፈቅድ ይእዜ ኀሊፈ እርአይክሙ ፤ ወባሕቱ እትአመን ከመ እነብር ኀቤክሙ ዘከነ መዋዕለ ለእመ ፈቀደ እግዚአብሔር ።
፰ ወእነብር ኤፌሶን እስከ ጰንጠቈስጤ ።

፱ እስመ ርኅው ሊተ ዐቢይ አንቀጽ ወግብር ምሉእ ፤ ወባሕቱ ብዙኃን መከልኣን ።
፲ ወእመ መጽአ ጢሞቴዎስ ዑቅዎ ከመ ኢይፍራሀ በኀቤክሙ እስመ ግብረ እግዚአብሔር ይገብር ከማየ ።
፲፩ ወአልቦ ዘይሜንኖ ወፈንውዎ በሰላም ይምጻእ ኀቤየ እስመ እጸንሖ ምስለ አኀዊነ ።
፲፪ ወበእንተሰ እኁነ አጵሎስ ብዙኀ አስተብቋዕክዎ ይምጻእ ኀቤክሙ ምስለ አኀው ፤ ወዮጊ ኢፈቀደ ሎቱ

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፲፭ ።

"ሞት ሥልጣንህ የት አለ? መቃብርስ አሸናፊነትህ የት የለ? ። ሆሴ ፲፫ ፲፬ ። ፶፭
የሞት ሥልጣን ኀጢአት ናት ፤ የኀጢአትም ኀይሏ ኦሪት ናት ። ሮሜ ፯ ፲፫ ። ፯ ፲፬ ። ፶፮
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንድናሸንፍ ላደረገ ፶፯
ልን ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ። መዝ
፺፰ ፩ ። ሮሜ ፯ ፳፭ ።
አሁንም የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ! የፀናችሁ ፶፰
የተዘጋጃችሁ ሁኑ ከሃይማኖትም አትናወጡ፡ ዘወትር
በጎ ምግባርን አብዝታችሁ ለእግዚአብሔር አበር
ክቱ፡ ስለ ጌታችን የደከማችሁ ለከንቱ እንዳይደለ
ታውቃላችሁ ። ፪ ዜና መዋ ፲፭ ፯ ። ኢሳ ፫ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ክፍል ፴ ፤ ስለ ማዋጣት ።

ለቅዱሳን ስለሚደረገው አስተዋጽኦስ በገላትያ ያሉ ፩
ትን ምእመናን እንደ አዘዝኳቸው ፤ እናንተም እን
ዲሁ አድርጉ ። ግብ ሐዋ ፲፩ ፳፱ ። ሮሜ ፲፭ ፳፮ ።
ከእናንተ ሰው ሁሉ የደከመበትን እሑድ እሑድ ፪
ይሰብስብ ያገኘውንም በቤቱ ይጠብቅ በመጣሁ ጊዜ
ፀብ ክርክር እንዳይሆን ። ሉቃ ፳፬ ፳፯ ። ግ ሐ ፳ ፯ ።
በመጣሁም ጊዜ የመረጣችኋቸውን ሰዎች ከመል ፫
ክቴ ጋር አሰዳቸዋለሁ ስጦታችሁ በኢየሩሳሌም ይገኝ
ዘንድ ። ፪ ቆሮ ፰ ፲፱ ።
ለመሄድ የተመቸኝ እንደሆነ እኔ ራሴ እሄዳለሁ አብ ፬
ረዉኝም ይሄዳሉ ።
መቄዶንያ ደርሼ ወደ እናንተ እመጣለሁ ። ግብ ሐዋ ፭
፲፱ ፳፩ ።
ከመቄዶንያም ተመልሼ የሆነውን ቀን ያህል ከእና ፮
ንተ ዘንድ እቄያለሁ ምንአልባትም ከእናንተ ዘንድ
እከርም እንደሆነ እንጃ ፤ እናንተም ወደምሄድበት
ትሸኙኝ ዘንድ ። ሮሜ ፲፭ ፳፬ ።
አሁን ሳልፍ ላያችሁ አልሻም ፤ ነገር ግን እግዚአብ ፯
ሔር የፈቀደ እንደሆነ የሆነውን ቀን ያህል ከእናንተ
ዘንድ እንድቀመጥ አምናለሁ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፩ ።
እስከ በዓለ ሐምሳ በኤፌሶን እቄያለሁ ። ግብ ሐዋ ፰
፲፱ ፩ - ፲ ።
ታላቅ በር ብዙ ሥራ ተከፍቶልኛልና ፤ ግን አሰናክ ፱
ዮች ብዙዎች ናቸው ። ፪ ቆሮ ፪ ፲፪ ። ቈላ ፬ ፫ ።
ጢሞቴዎስ በመጣ ጊዜ እናንተን እንዳይፈራ ዕወ ፲
ቁት እንደኔ የእግዚአብሔርን ሥራ ይሠራልና ። ፊል
ጵስ ፪ ፳ ።
የሚንቀው አይኑር ፤ ወደኔ እንዲመጣም በፍቅር ፲፩
ሸኙት ከወንድሞቻችን ጋር እጠብቀዋለሁና ።
ስለ ወንድማችን ስለ አጵሎስም ከወንድሞች ጋር ወደ ፲፪
እናንተ እንዲመጣ መላልሼ ማልጄው ነበር ወይም

እግዚአብሔር ይምጻእ ኀቤክሙ ይእዜ ፡ ወይመጽእ
ብሕቱ አመ ተክህሎ ።

፲፫ ትግሁ ወቁሙ በሃይማኖት ተፀነሱ ወእጽንዑ ።

፲፬ ወኵሎ በተፋቅሮ ግበሩ ።
፲፭ አስተበቍዐክሙ አኀዊነ ታእምሩ ቤተ እስጢፋኖስ
ወፈርዶናጥስ ወአካይቆስ ከመ እሙንቱ ቀዳምያኒሃ
ለአካይያ ወለመልእክተ ቅዱሳን አዘዝክዎሙ ።

፲፮ ከመ አንትሙኒ ትትአዘዙ ለዘከመ እሉ ወለኵሉ
ዘየኀብር ግብረ ወይፃሙ ምስሌነ ።
፲፯ ወእትፌሣሕ በምጽአቶሙ ለእስጢፋኖስ ወፈርዶና
ጥስ ወአካይቆስ እስመ ዘአንትሙ አሕፀፅክሙ እሙ
ንቱ ፈጸሙ ።
፲፰ ወአስተፍሥሕዋ ለነፍስየ ወለነፍስክሙ ወአእምር
ዎሙ ለእለ ከመዝ ።
፲፱ አምኁክሙ ቤተ ክርስቲያናት ዘእስያ ፡ አምኁክሙ
በእግዚእነ ፈድፋደ አቂላ ወጵርስቅላ ወእለሂ ምስሌ
ሆሙ እለ ውስተ ቤቶሙ ።
፳ ወአምኁክሙ አኀዊነ ኵሎሙ ፡ ተአምኁ በበይናቲ
ክሙ በአምኃ ቅድሳት ።
፳፩ አማኅኩክሙ ጽሒፍየ ዘንተ በእዴየ አነ ጳውሎስ ።

፳፪ ወዘሰ ኢያፈቅሮ ለእግዚእነ ውጉዘ ለይኩን እምተ
ስፋ እግዚአብሔር እስከ ምጽአቱ ለእግዚእነ ።

፳፫ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስሌክሙ ።

፳፬ ወፍቅረ ዚአየ ምስለ ኵልክሙ በክርስቶስ ኢየሱስ።
አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ቀዳማዊት ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ
ዘተጽሕፈት በኤፌሶን ወተፈነወት ምስለ ጢሞቴዎስ ወእ
ስጢፋኖስ ወፈርዶናጥስ ወአካይቆስ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም ።

አሁን ወደ እናንተ እንዳይመጣ እግዚአብሔር አል
ፈቀደለትም ይሆናል ፡ ግን በተቻለው ጊዜ ይመጣል ።
ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፬ ። ምዕ ፩ ፲፪ ።
ትጉ በሃይማኖት ፅኑ ጨክናችሁ መከራውን ታገሡ ። ፲፫
ምዕ ፲፩ ፴፬ ። ማቴ ፳፬ ፵፪ ። ፳፭ ፲፫ ።
ሁሉንም በፍቅር አድርጉ ። ፲፬
ወንድሞቻችን ! የእስጢፋኖስ የፈርዶናጥስ የአካይ ፲፭
ቆስ ወገኖች የአካይያ መጀመሪያዎቹ ክርስቲያኖች
እንደሆኑ ታውቁ ዘንድ እማልዳችኋለሁ ፡ ቅዱሳንንም
ለማገልገል አዝዣቸዋለሁ ። ምዕ ፩ ፲፮ ። ሮሜ ፲፮ ፭ ።
እናንተም እንደነዚህ ላሉት እንድትታዘዙ ከእኛ ጋር ፲፮
በሥራ ተባብሮ ለሚደክመው ሁሉ ። ፊልጵ ፪ ፳፱።
እስጢፋኖስ ፈርዶናጥስ አካይቆስ በመምጣታቸው ፲፯
ደስ ይለኛል ፡ እናንተ ያጎደላችሁትን እነሱ ሞልተ
ዋልና ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፱ ።
የኔም የናንተንም ሰውነት ደስ አሰኙት ፡ እንደነዚህ ፲፰
ያሉትንም እወቁዋቸው ። ፩ ተሰ ፭ ፲፪ ።
በእስያ ያሉ ምእመናን ሰላምታ አቅርበውላችኋል ፲፱
ይልቁንም አቂላና ጵርስቅላ በጌታችን ስም ሰላምታ
አቅርበውላችኋል ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፪ ። ሮሜ ፲፮ ፫ ።
ወንድሞቻችን ሁሉ ሰላም ብለዋችኋል በተለየ ሰላ ፳
ምታ እርስ በርሳችሁ ሰላም ተባባሉ ። ሮሜ ፲፮ ፲፮ ።
እኔ ጳውሎስ ይህን በእጄ ጽፌ ሰላም እላችኋለሁ ። ፳፩
ቈላ ፬ ፲፰ ። ፪ ተሰ ፫ ፲፯ ።
ጌታችንን የማይወደውስ እስከ ጌታችን መምጣት ፳፪
ድረስ እግዚአብሔር ከሚሰጠው ተስፋ የተለየ
ይሁን ። ገላ ፩ ፰ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከናንተ ጋር ፳፫
ይሁን ። ሮሜ ፲፮ ፳፬ ።
ፍቅሬም በኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር ይሁን ። ፳፬
አሜን ።

በኤፌሶን ተጽፋ በጢሞቴዎስ በእስጢፋኖስ በፈርዶ
ናጥስ በአካይቆስ እጅ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የተላከች
መጀመሪያይቱ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ጥብአት ወተወክሎ በክርስቶስ ።

፩ እምጳውሎስ ሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ በፈቃደ
እግዚአብሔር ወጢሞቴዎስ እኁነ ለቤተ ክርስቲያን
ዘማኅበረ እግዚአብሔር ዘሀገረ ቆሮንቶስ ወለኵሎሙ
ቅዱሳን እለ ሀገረ አካይያ ።

፪ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፫ ይትባረክ እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ አቡሃ ለምሕረት ወአምላክ ለኵላ ትፍሥ
ሕት ።

፬ ዘአስተፍሥሐነ እምኵሉ ሕማምነ ከመ ንክሃል
አስተፍሥሖቶሙ ለኵሎሙ ሕሙማን በውእቱ ፍሥ
ሓነ ዘአስተፍሥሐነ እግዚአብሔር ።

፭ ወበከመ በዝኀ ሕማሙ ለክርስቶስ ላዕሌነ ፡ ከማሁ
ይፈደፍድ ፍሥሐነ በክርስቶስ ።

፮ ወእመኒ ሐመምነ ከመ አንትሙ ትድኀኑ ወትትፈ
ሥሑ ፡ ወእመኒ ተፈሣሕነ ንሕነ ከመ አንትሙ ትት
ፈሥሑ ወትፀንዑ በትዕግሥቱ ለውእቱ ሕማም
ዘበቱ ነሐምም ንሕነሂ ።

፯ ወትውክልትነሂ ጽኑዕ በእንቲአክሙ ወበከመ ዐረይ
ክሙ ሕማመነ ከማሁ ተኀብሩ በፍሥሓነሂ ።

፰ ወእፈቅድ ታእምሩ አኀዊነ ዘከመ ሐመምነ በእስያ
እስመ ፈድፋደ እምአምጣነ ኃይልነ አመንደቡነ እስከ
ቀበዕናሃ ለሕይወትነ ።

፱ ወአጥባዕነ ለመዊት ከመ ኢንትአመን በርእስነ ዘእን
በለ በእግዚአብሔር ዘያሐይዎሙ ለሙታን ።

፲ ዘአድኀነነ እመጠነዝ ሞት ወዓዲ ኪያሁ ንትአመን
ከመ ያድኅነነ ።

፲፩ እንዘ ትረድኡነ አንትሙኒ በጸሎትክሙ ከመ ንር
ከብ ሞገሰ በጸሎተ ብዙኃን ፡ ወአንትሙኒ ትትአ
ኰቱ በኀበ ሰብእ ።

፲፪ እስመ ዛቲ ይእቲ ትምክሕትነ ወስምዐ ግዕዛንነ በም
ሕረቱ ወበተመይጦቱ ወበጸጋ እግዚአብሔር አንሶስ
ውነ ውስተ ዓለም ወኢኮነ በትምህርተ ሥጋ ወፈድ
ፋደሰ በኀቤክሙ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ በጥብአት ክርስቶስን ስለ ማመን ።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ፩
ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድማችን ከጢሞቴዎስ
በቆሮንቶስ ሀገር ያለችው የእግዚአብሔር ማኅበር
ለሆነችው ለቤተ ክርስቲያንና በአካይያ ሀገር ላሉት
ቅዱሳን ሁሉ ትድረስ ። ፩ ቆሮ ፩ ፩ ። ቈላ ፩ ፪ ።
ሰላም ለእናንተ ይሁን ፡ የአባታችን የእግዚአብሔር ፪
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደረግላችሁ ።
ሮሜ ፩ ፯ ። ፊል ፩ ፪ ።
የምሕረት አባት የደስታ ሁሉ ባለቤት የጌታችን የኢ ፫
የሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር ይመስገን ።
ሮሜ ፲፭ ፭ ። ኤፌ ፩ ፫ ።
እግዚአብሔር ደስ ባሰኘን በዚያው ደስታ ሕሙማንን ፬
ሁሉ ደስ እናሰኛቸው ዘንድ ከመከራችን ሁሉ ደስ
ያሰኘን ። ዘፀ ፴፬ ፮ ። ግ ሐ ፭ ፵፩ ።
ስለ ክርስቶስ የምንቀበለው መከራ በእኛ ላይ እንደ ፭
ፀና መጠን እንዲሁም ደስታችን በክርስቶስ ይበ
ዛል ። መዝ ፴፬ ፰ ። ፺፬ ፲፱ ።
መከራውን ብንቀበልም እናንተ እንድትድኑና ደስ ፮
እንዲላችሁ ነው ደስ ቢለንም እናንተ ደስ እንዲላች
ሁና እኛም በምንቀበለው መከራ በሚያመጣ ትዕግ
ሥት እንድትድኑ ነው ። ምዕ ፬ ፲፭-፲፮ ።
ስለ እናንተ ያለን ተስፋ የፀና ነው ፡ በመከራ ከኛ ፯
ጋራ አንድ እንደ ሆናችሁ ፡ በደስታችን አንድ ትሆ
ናላችሁ ። ሮሜ ፰ ፲፯ ።
ወንድሞቻችን ! በእስያም መከራ እንደተቀበልን ልታ ፰
ውቁ እወዳለሁ ፡ ለሕይወታችን ተስፋ እስክንቈርጥ
ድረስ ከዓቅማችን በላይ እጅግ መከራ አፅንተው
ብናልና ። የሐዋ ሥራ ፲፱ ፳፫ ።
ሙታንን በሚያስነሣቸው በእግዚአብሔር እንጂ በራ ፱
ሳችን እንዳንተማመን ለመሞት ቈርጠናልና ። ኤር
፲፯ ፭-፯ ። ዕብ ፲፩ ፲፱ ።
እንዲህ ካለ ሞት ያዳነን እንዲህም እንደሚያድነን ፲
እሱን እናምናለን ። ፩ ሳሙ ፯ ፲፪ ። ፪ ጢሞ ፬ ፲፰ ።
እናንተም በጸሎታችሁ እየረዳችሁን በብዙዎች ፲፩
ጸሎት ባለሟልነትን እናገኝ ዘንድ እናንተም በሰው
ሁሉ ፊት ትመሰገኑ ዘንድ ። ሮሜ ፲፭ ፴ ። ፊልሞ
፳፪ ። ምዕ ፬ ፲፭ ።
በቸርነቱ ወደ ምሕረትም በመመለሱ መመኪያችን ፲፪
የነፃነታችን ምስክርና መመኪያችን ይህች ናትና ፡
በእግዚአብሔር ጸጋ በዚህ ዓለም ተመላለስን ፡ በሥ
ጋዊ ዕውቀት አይደለም ይልቁንም በእናንተ ዘንድ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፪ ።

፲፫ እስመ አልቦ ዘንጽሕፍ ኀቤክሙ ዘእንበለ ዘታነብቡ
ወዘተአምሩ ወዘይትዓወቀክሙ ወእትአመን ከመ
ለዝሉፉ ታእምርዎ ለዝንቱ ።
፲፬ በከመ አእመርክሙነ እምአሐዱ ገጽ ከመ ንሕነ ምክ
ሕክሙ ፡ ወከማሁ አንትሙኒ ምክሕነ በዕለተ እግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፭ ወበዝንቱ ፍሥሐ ተአሚንየ መከርኩ እምጻእ ኀቤ
ክሙ በቀዳሚ ከመ ትርከቡ ጸጋ ምክዕቢተ ።

፲፮ ወእሑር መቄዶንያ ወእምህየ እሠወጥ ኀቤክሙ
ወአንትሙ ትፈንዉኒ ለምድረ ይሁዳ ።

፲፯ ወዘንተ እንከ ዘመከርኩ በኑ እንጋ ከመ ዓብድ ዘገበ
ርኩ ፡ ወቦኑ ዘእመክር ሕገ ሰብእ እመክር እስመ
ይደሉ ይኩን ነገርክሙ እመኒ እወ እወ ፡ ወእመኒ
አልቦ አልቦ ።
፲፰ ጻድቅ እግዚአብሔር ወኢኮነ ሐሰተ ቃልነ ወኢተቶ
ስሐ እወ ወአልቦ ።
፲፱ እስመ ወልደ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘን
ሕነ ሰበክነ ለክሙ ፡ አነ ጳውሎስ ፡ ወስልዋኖስ ወጢ
ሞቴዎስ ኢኮነ እወ ወአልቦ ፡ ዳእሙ እወ ኮነ በእንቲ
አሁ ።
፳ እስመ ኵሉ ዘአሰፈወ እግዚአብሔር ኮነ እሙነ በክ
ርስቶስ ወበእንተዝ ቦቱ ወበእንቲአሁ አሚነ ስብ
ሐተ ለእግዚአብሔር ንሁብ ።

፳፩ ወእግዚአብሔር ውእቱ ዘያፀንዐነ ምስሌክሙ በአ
ሚን በክርስቶስ ዘቦቱ ቀብአነ ወአተበነ ።
፳፪ ወወሀበነ አረቦነ መንፈስ ቅዱስ ውስተ ልብነ ።

፳፫ ወአነ አሰምዮ ለእግዚአብሔር በእንተ ነፍስየ ከመ
በምሒክ ዚአክሙ ኢመጻእኩ ቆሮንቶስ ።
፳፬ ወአኮ ዘናጌብረክሙ ትእመኑ ዳእሙ ንረድአክሙ
ለገቢረ ፍሥሓክሙ እስመ በአሚን ቆምክሙ ወአ
ጥበዕክሙ በሃይማኖት ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተናግሮተ ጽድቅ ።</u>

፩ ወዘንተ እንከ መከርኩ በነፍስየ ኢይምጻእ ትኩዝየ
ኀቤክሙ ።
፪ ወእመሰ አነ አተከዝኩክሙ መኑ ያስተፌሥሐኒ ዘእ
ንበለ ዘአነ አተከዝክዎ ።
፫ ወዘኒ ዘጸሐፍኩ ለክሙ ከመ መጺእየ ኢይርከበኒ
ኀዘን በዘሀለወኒ እትፌሣሕ ተአሚንየ በኵልክሙ
ከመ ፍሥሐ ዚአየ ዘኵልክሙ ውእቱ ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፪ ።

የምንጽፍላችሁ የምታነቡትን የምታውቁትንና የሚ ፲፫
ረዳችሁን እንጂ ሌላ አይደለም ፡ እስከ መጨረሻው
ይህን እንደምትታመኑት እተማመናለሁ ።
እኛ መመኪያችሁ መሆናችንን በአንድ ወገን እንደ ፲፬
ዐወቃችሁን መጠን እንዲሁ እናንተም ጌታችን
ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን መመኪያችን
ናችሁ ። ምዕ ፭ ፲፪ ። ፊል ፪ ፲፮ ።
ይህንንም ደስታ ተማምኜ ዕጽፍ ድርብ ጸጋ ታገኙ ፲፭
ዘንድ በመጀመርያ ወደ እናንተ እመጣ ዘንድ መከ
ርኩ ። ፩ ቆሮ ፬ ፲፱ ።
ወደ መቄዶንያ ሂጄ ወደ እናንተ እንድመለስ እና ፲፮
ንተም ወደ ይሁዳ እንድትሸኙኝ ። ሮሜ ፩ ፲፩ ። ፩
ቆሮ ፲፮ ፭ ።
እንግዲህ ይህን የመከርኩ በውኑ የሠራሁት እንደ አላ ፲፯
ዋቂ ሰው ነውን ? የምመክረውስ ለሰው ይምሰል
እመክራለሁን ? ነገራችሁ የሆነውን ሆኗል ፡ ያልሆነ
ውን አልሆነም ማለት ይገባል ። ምዕ ፲ ፪ ።
እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ፡ የተናገርነው ሐሰት ፲፰
አይደለም እውነትና ሐሰት አልተቀላቀለበትም ።
ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ ነውና እኔ ፲፱
ጳውሎስ ስልዋኖስና ጢሞቴዎስ እኛ የሰበክንላችሁ
እውነትና ሐሰት አይደለም ስለርሱ ያስተማርነው
ትምህርት ሁሉ እውነት ነው እንጂ ። ሉቃ ፩ ፴፭ ።
እግዚአብሔር የሰጠው ተስፋ ሁሉ በክርስቶስ እው ፳
ነት ሆኗልና ፡ ስለዚህ በእርሱ አምነን ስለ እውነተኛነቱ
ለእግዚአብሔር እውነተኛ ምስጋናን እናቀርባለን ።
ኢሳ ፯ ፲፬ ። መዝ ፸፪ ፲፯ ። ራእ ፫ ፲፬ ።
ከእናንተ ጋር በክርስቶስ ለማመን የሚያፀናን እርሱ ፳፩
እግዚአብሔር ነው በክርስቶስ ያከበረን የለየን ።
በልባችንም የመንፈስ ቅዱስን ፈለማ ሰጠን ። ምዕ ፳፪
፭ ፭ ። ሮሜ ፰ ፲፮ ።
እኔ ለእናንተ በማዘን ወደ ቆሮንቶስ እንዳልመጣሁ ፳፫
ስለራሴ እግዚአብሔርን ምስክር አደርገዋለሁ ።
እንድታምኑ ግድ የምንላችሁ አይደለም ፡ ደስ የሚላ ፳፬
ችሁን እንድታደርጉ እንረዳችኋለን እንጂ ፡ በሃይማ
ኖት ፀንታችኋል በአመናችሁትም ረግታችኋልና ።
ሮሜ ፲፩ ፳ ። ፩ ጴጥ ፭ ፫ ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፪ ፡ እውነት ስለ መናገር ፬</u>

እንግዲህ አዝኜ ወደ እናንተ እንዳልመጣ በልቤ ፩
ይህን መከርኩ ። ምዕ ፲፪ ፳፩ ።
እኔማ ካሳዘንኳችሁ እኔ ካሳዘንኩት በቀር ማን ደስ ፪
ያሰኘኛል ? ።
ይህንንም የጻፍኩላችሁ የኔ ደስታ የሁላችሁ እንደ ፫
መሆኑ መጠን ደስ እንደሚለኝ በሁላችሁ አምኜ
እዚያ መጥቼ ኃዘን እንዳያገኘኝ ነው ። ገላ ፭ ፲ ።

፬ እስመ እምነ ብዙኅ ሕማም ወኅዘነ ልብ ጸሐፍኩ
ለክሙ ዘንተ በብዙኅ አንብዕ ወአኮሰ ከመ ትተክዙ
ዳእሙ ከመ ታእምሩ አፍቅሮትየ ከመ ፈድፋደ አፈ
ቅረክሙ ፡፡
፭ ወዘኒ አተከዘኒ አኮ ኪያየ በሕቲቶ ዘያቴክዝ ዳእሙ
ኵልክሙ ዘእንበለ አሐዱ ኅብር እምኔክሙ ፤ ወይእ
ዜኒ ኢያከብድ ቃልየ ላዕሌክሙ ፡፡
፮ ተአክሎ ለዘከመዝ ዛቲ ተግሣጽ እንተ ረከበቶ እም
ብዙኃን ወዓዲ ይደሉ ከመ ትሥረዩ ሎቱ ወታስተ
ፍሥሕዎ ፡፡
፯ ከመ ኢይሠጠም እምብዝኃ ኀዘን ዘከመዝ ፡፡
፰ ወበእንተዝ አስተበቍዐክሙ ታጽንዑ ተፋቅሮ ምስ
ሌሁ ፡፡
፱ ወበእንተዝ ጸሐፍኩ ለክሙ ከመ እእምር ግዕዘክሙ
ለእመሁ በኵሉ ትትኤዘዙኒ አው አልቦ ፡፡
፲ ወእመቦ ዘሠረይክሙ ሎቱ አነሂ ሠረይኩ ምስሌ
ክሙ ፤ ወእመሂቦ ዘኀደግሙ ሎቱ ኀደጉ ለልየ በእ
ንቲአክሙ በገጸ ለክርስቶስ ፡፡
፲፩ ከመ ኢይትዐገለነ ሰይጣን እስመ አኮ ዘንቶስሕ ሕሊ
ናሁ ፡፡
፲፪ ወበጺሕየ ጢሮአዳ ውስተ ትምህርቱ ለክርስቶስ ተከ
ሥተ ሊተ ፍኖተ እግዚአብሔር ፡፡
፲፫ ወኢረከብኩ ዕረፍተ ለነፍስየ እስመ ኢረከብክዎ
ለቲቶ እኁየ ወተፈለጥኩ እምኔሁ ወሖርኩ መቄ
ዶንያ ፡፡
፲፬ አኰቴት እግዚአብሔር ዘዘልፈ የዐቅበነ በእግዚእነ
ክርስቶስ ወተዐውቀ በላዕሌነ መአዛ አእምሮቱ በኵሉ
በሐውርት ፡፡
፲፭ እስመ መአዛሁ ለክርስቶስ ንሕነ በኀበ እግዚአብሔር
በእንተ እለ ይድኅኑ ወእለሂ ይትኀጐሉ ፡፡
፲፮ እስመቦ እለ ይደልዎሙ መአዛ ሞት ለሞት ፡ ወቦ
እለ ይደልዎሙ መአዛ ሕይወት ለሕይወት ፤ ወመኑ
ዘይደልዎ ዝንቱ ፡፡
፲፯ እስመ ኢኮነ ከመ ብዙኃን እለ ይትሜየንዎ ለቃለ
እግዚአብሔር በካልእ ፤ ዳእሙ በንጽሕ ወከመ ዘመ
ጽአ እምእግዚአብሔር ንነግር በቅድመ እግዚአብ
ሔር በእንተ ክርስቶስ ፡፡

ምራፍዕ ፫ ፡፡

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንታ ጽሒፈ መልእክተ</u>

<u>ክርስቶስ ለመእመናን ፡፡</u>

፩ አኀዊነ ነኢኀዝኑ ካዕበ ይእዜ ንንግርክሙ ንወ
ድስ ርእሰነ ወቦኑ ዘንፈቅድ ከመ እልክቱ ካልኣን
እስከ ንጽሐፍ ኀቤክሙ በእንቲአነ መጽሐፈ አው
ከመ ትጽሐፉ አንትሙ ፡፡

ከብዙ መከራና ከልብ ኃዘን የተነሣ በብዙ ዕንባ ፬
ይህን ጽፌላችኋለሁና ፡ ግን እንድታዝኑ አይደለም ፤
እጅግ በጣም እንደምወዳችሁ መውደዴን እንድታ
ውቁ ነው እንጂ ፡፡ ምዕ ፯ ፰-፱ ፡፡
ያሳዘነኝም እኔን ብቻ ያሳዘነኝ አይደለም ፤ ሁላችሁ ፭
ንም እንጂ ፡ ከመ ከከላችሁ ከጥቂቶቹ በቀር አሁንም
በእናንተ ላይ ሥራት አላከብድም ፡፡ ፩ ቆሮ ፭ ፩ ፡፡
እንደዚህ ላለው ሰው ከብዙዎች ያገኘችው ይህች ፮
ተግሣጽ ትበቃዋለች ደግሞም ይቅር ልትሉትና ደስ
ልታሰኙት ይገባል ፡፡ ፩ ጢሞ ፭ ፳ ፡፡ ገላ ፮ ፩ ፡፡
እንዲህ ካለው ኃዘን ብዛት የተነሣ ተስፋ እንዳይ ፯
ቈርጥ ፡፡
ስለዚህም ከሱ ጋር መፋቀርን ታፀኑ ዘንድ እማልዳ ፰
ችኋለሁ ፡፡
ስለዚህም በሁሉ ትታዘዙኝ እንደሆነ አትታዘዙኝም ፱
እንደሆነ ጠባያችሁን ዐውቅ ዘንድ ጻፍኩላችሁ ፡፡
የማራችሁት ቢኖር እኔም ከእናንተ ጋር እምረዋለሁ ፤ ፲
ይቅር ያላችሁትም ቢኖር እኔ ራሴ ስለ እናንተ በክ
ርስቶስ ፊት ይቅር ብዬዋለሁ ፡፡ ሉቃ ፲ ፲፮ ፡፡
ሰይጣን እንዳይበረታብን ሐሳቡን የምንስተው አይ ፲፩
ደለምና ፡፡ ሉቃ ፳፪ ፴፩ ፡፡ ፩ ጴጥ ፭ ፰ ፡፡
ክርስቶስ ያስተማራት ወንጌልን ለማስተማር ጢሮ ፲፪
አዳ በደረስኩ ጊዜ የእግዚአብሔር መንገድ ተገለጸ
ልኝ ፡፡ ግብ ሐዋ ፲፬ ፳፯ ፡፡ ፳ ፯ ፡፡
ለሰውነቴ ዕረፍት አላገኘሁም ወንድሜ ቲቶን አላገ ፲፫
ኘሁትምና ከእሱ ተለይቼ ወደ መቄዶንያ ሂጄ ስለ
ነበር ፡፡
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘወትር የሚጠብቀን ፲፬
እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ፤ በያገሩ እሱን የማ
ወቅ ምሥጢር በእኛ ላይ ታወቀ ፡፡
ስለሚድኑትም ስለሚጐዱትም በእግዚአብሔር ዘንድ ፲፭
የክርስቶስ መታወቂያ እኛ ነንና ፡፡ ፩ ቆሮ ፩ ፲፰ ፡፡
ሞት ለሚገባው የሞት መታወቂያ ፤ ሕይወት ለሚገ ፲፮
ባው የሕይወት መታወቂያ ሊሆኑ የሚገባቸው እሉና
ይህ የሚገባው ማነው ? ፡፡ ሉቃ ፪ ፴፬ ፡፡
የእግዚአብሔርን ቃል በሌላ ግብር እንደሚተናኰሉ ፲፯
ብዙዎች አይደለንምና ከተንኰል ርቀን ከእግዚአብ
ሔር እንደመጣ በእግዚአብሔር ፊት የክርስቶስን ነገር
እንናገራለን እንጂ ፡፡ ምዕ ፩ ፲፪ ፡፡

ምዕራፍ ፫ ፡፡

<u>ክፍል ፫ ፡ ለምእመናን የክርስቶስን</u>

<u>መልእክት ደብዳቤ ስለ መጻጻፍ ፡፡</u>

ወንድሞቻችን ! አሁንስ ደግሞ ራሳችንን እያመሰገን ፩
ልንነግራችሁ እንጀምርን ? ወይስ እንደነዚያ እንደ
ሌሎች ስለኛ ደብዳቤ ልንጽፍ ወይም እናንተ ልት
ጽፉልን የምንሻው መሻት አለን ? ፡፡ ምዕ ፭ ፲፪ ፡፡

፪ ወለነሰ መጽሐፍነ አንትሙ ይእቲ ወጽሕፍት ውስተ ልብነ ወትትዐወቅ ወያነብባ ኵሉ ሰብእ ።

፫ ወየአምሩክሙ ከመ መልእክተ ክርስቶስ አንትሙ እንተ ተልእክናሃ ንሕነ ወጽሕፍት ይእቲ ፡ ወአኮ በማየ ሕመት ዘአንበለ በመንፈሰ እግዚአብሔር ሕያው ወኢኮነ ጽሌ ዘእብን ዘእንበለ ጽሌ ልብ ዘሥጋ ።
፬ ወብነ በሕቱ ከመዝ ተስፋ በኀበ እግዚአብሔር በእንተ ክርስቶስ ።
፭ ወኢይደልወነ ነሐሊ ለሊነ ለርእስነ ወኢምንተኒ ።
፮ እስመ እምኀበ እግዚአብሔር ኃይልነ ዘረሰየነ ላእክነ ለሐዲስ ሕግ ፡ ወአኮ በሕገ መጽሐፍ አላ በሕገ መንፈስ እስመ መጽሐፍ ይቀትል ወመንፈስ የሐዩ ።

፯ ወሰበ ለእንቃክቲ መልእክተ ሞት እንተ ተጽሕፈት በእብን ተገብረ ላቲ ስብሐት እስከ ኢይክሉ ደቂቀ እስራኤል ነጽሮተ ገጹ ለሙሴ በእንተ ስብሐተ ገጹ ኀላፊ ።
፰ እፎ እንከ ይትገበር ፈድፋደ ስብሐት ለመልእክተ መንፈስ ቅዱስ ።
፱ ሰበ ለመልእክት እንተ ታኄንን ወታሐስብ ተገብረ ላቲ ስብሐት ብዙኀ ፡ ሚመጠን ፈድፋደ መልእክተ ጽድቅ ትሴባሕ ወትከብር ።
፲ እስከ ትከውን እንተ ተሰብሐት ከመ ዘኢተሰብሐት ሰበ ያስተዔርይዋ ለዝንቱ ስብሐት ዐቢይ ።
፲፩ ወሰበ ኀላፊ ዘይሰዐር ረከበ ስብሐተ ፡ እፎ ፈድፋደ ዘይነብር ይረክብ ቀዋሚ ስብሐተ ።
፲፪ ወእንዘ ብነ መጠነዝ ተስፋ ርቱዕ ንቅረብ በገጽ ገሃደ ።

፲፫ ወአኮ ከመ ሙሴ ዘይገለብብ ገጾ ከመ ኢይርአይዎ ደቂቀ እስራኤል ።
፲፬ ወባሕቱ ተጸለለ ልበሙ እስከ ይእዜ እስመ ውእቱ ግላ ነበረ ውስተ ሕግ ብሉይ እምጣነ ተነበ ወኢተከሥተ እስከ አዕርፆ ክርስቶስ ።

፲፭ ወእስከ ዮም ሰበ ያነብቡ ኦሪተ ሙሴ ይገልምሙ ልበሙ ።
፲፮ ወእምከመ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር የአትት ውእቱ ግላ እምኔሆሙ ።
፲፯ እስመ እግዚአብሔር መንፈስ ውእቱ ወኀበ ሀሎ መንፈሰ እግዚአብሔር ሀየ ሀሎ ግዕዛን ።
፲፰ ወንሕነሰ ኵልነ ከሢተነ ገጽነ ንነጽር ስብሐተ እግዚአብሔር ከመ ዘበመጽሔት ወንትመሰል በአርአያ ዚአሁ ከመ ንበእ እምክብር ውስተ ክብር በከመ ይሁበነ እግዚአብሔር መንፈስ ።

ለእኛስ ደብዳቤያችን እናንተ ናችሁ ፡ በልባችንም የተጻፈች መሆኑ ይታወቃል ፡ ሰውም ሁሉ ያነበ ታል ። ፩ ቆሮ ፱ ፪ ። ፪
እናንተ የተላክናት የክርስቶስ መልእክት እንደሆና ችሁ ያውቋችኋል ተጽፋለች መጻፏም በከሰል ውኃ አይደለም ሕያው በሚሆን በእግዚአብሔር መንፈስ ነው እንጂ ፡ በድንጋይ ሠሌዳም አይደለም በሰው ልብ ሠሌዳነት ነው እንጂ ። ፫
ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ክርስቶስን ስለ አገለገልን እንዲህ ያለ ተስፋ አለን ። ዮሐ ፲፬ ፮ ። ፬
እኛም ለራሳችን ምንም ምን ልናስብ አይገባንም ። ፭
ለአዲስ ሕግ አገልጋዮች ያደረገን ኃይላችን ከእግዚ አብሔር ስለ ሆነ ነውና በመጽሐፍ ሕግ አይደለም በመንፈስ ሕግ እንጂ ፡ መጽሐፍ ይገድላል ፡ ሰው ቀት ግን ያድናልና ። ሮሜ ፯ ፮ ። ዮሐ ፮ ፷፫ ። ፮
ስለ ኃላፊ የፊቱ ብርሃን የእስራኤል ልጆች የሙሴን ፊት ማየት እስኪሳናቸው ድረስ በዚያች በድንጋይ ላይ ለተጻፈችው ለሞት መልእክት ክብር ከተደረገ ላት ። ዘፀ ፴፬ ፴ ። ፯
ለመንፈስ ቅዱስ መልእክትማ ምንኛ እጅግ ክብር ሊደረግ ይገባ ይሆን ! ። ገላ ፫ ፪ ። ፰
ኃጢአትን ለምታስቈጥርና ለምታስፈርድ ለዚያች ብዙ ክብር ከተደረገላት የጽድቅ መልእክትማ ምን ያህል ትከበር ትመሰገን ይሆን ! ። ሮሜ ፩ ፲፯ ። ፱
በዚህ ከፍተኛ ክብር ብነጻጸሯት ጊዜ የከበረችው ያልከበረች እስክትሆን ድረስ ። ፲
የሚያልፈው የሚጠፋው ክብር ካገኘ የማያልፈውማ እንዴት እጅግ ክብር ያገኝ ይሆን ! ። ፲፩
ይህን ያህል ተስፋ ካለን በግልጥ በፊት ለፊት ልንቀ ርብ ይገባል ። ፲፪
የእስራኤል ልጆች እንዳያዩት ፊቱን ይሸፍን እንደነ በረው እንደ ሙሴ አይደለም ። ዘፀ ፴፬ ፴፫-፴፭ ። ፲፫
ነገር ግን እስከ ዛሬ ድረስ ልባቸው ተሸፍኗል ያ መሸ ፈኛ ብሉይ ኪዳን በተነበበ ዘመን ሕግ ፀንቶ ኑሯ ልና ክርስቶስም እስኪያሳልፈው ድረስ አልተገለጠ ምና ። ሮሜ ፲፩ ፳፭ ። ፲፬
እስከ ዛሬም የሙሴን ሕግ ሲያነቡ ልቡናቸውን ይሸ ፍናቸዋል ። ፲፭
ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ ጊዜ ግን ያ መሸፈኛ ከእነሱ ይርቅ ነበር ። ሮሜ ፲፩ ፳፫-፳፯ ። ፲፮
እግዚአብሔር መንፈስ ነውና የእግዚአብሔር መን ፈስ ካለ ዘንድ ከዚያ ነፃነት አለ ። ዮሐ ፬ ፳፬ ። ፲፯
እኛ ሁላችን ግን ፊታችንን ገልጠን ፊቱን በመስተ ዋት እንደሚያይ ሰው የእግዚአብሔርን ክብር እንደ እግዚአብሔር ልጅነትን እንደሚሰጠን መጠን ከክ ብር ወደ ክብር እንገባ ዘንድ እሱን እንምሰል ። ፲፰

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ትምህርተ ክርስቶስ ።

፩ ወበእንተ ዝንቱ እስመ ብነ ዝንቱ መልእክት በከመ
ምሕረቱ ዘጸገወነ ኢንትሀከይ ወኢንትቌጣዕ ።
፪ አላ ንኅድጎ ለምግባረ ኀፍረት ዘኅቡእ ወኢንሑር
በትምይንት ወኢንትመየኖ ለቃለ እግዚአብሔር ወና
ቅም ርእሰነ በጽድቅ ገሃደ እንበይነ ግዕዘ ኵሉ ሰብእ
በቅድመ እግዚአብሔር ።
፫ ወእመኒ ክዱን ትምህርትነ ክዱን ውእቱ ለሕርቱማን
ወለንፉቃን በዝንቱ ዓለም ።
፬ እስመ ጸለሎሙ ልበሙ እግዚአብሔር አምላክ ዘለ
ዓለም ከመ ኢይርአዩ ብርሃነ ትምህርተ ስብሐተ ክር
ስቶስ ዘውእቱ አርአያሁ ለእግዚአብሔር ።
፭ ወአኮ ለርእስነ ዘንሰብክ ዘእንበለ ለእግዚአብሔር
በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ወለከሙሰ አቅነ
ይነ ርእሰነ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፮ እስመ እግዚአብሔር ዘይቤ ይሥርቅ ብርሃን ውስተ
ጽልመት ውእቱ አብርሃ ውስተ ልብነ ብርሃነ አእ
ምሮ ስብሐቲሁ በገጹ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።

ክፍል ፭ ፡ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ።

፯ ወብነ ዝንቱ መዝገብ ውስተ ንዋየ ልሕኵት ከመ
ይኩን ዕበየ ኃይል ዘእምኀበ እግዚአብሔር ወአኮ
ዘእምኀቤነ ።
፰ እንዘ በኵሉ ነሐምም ኢንትመነደብ ንትሜነንኒ
ወኢነኃሥር ።
፱ ንሰደድኒ ወኢትገደፍ ፡ ንጼዐርኒ ወኢንትኀጐል ።

፲ ወዘልፈ ንፀውር ሞቶ ለክርስቶስ በሥጋነ ከመ ይት
ዐወቅ ሕይወቱ ለክርስቶስ በላዕለ ዝንቱ ነፍስትነ
መዋቲ ።
፲፩ እስመ ንሕነ ዘነሐዩ ወትረ ንትሜጦ ለሞት በእንተ
ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ሕይወቱኒ ለኢየሱስ ይት
ዐወቅ በላዕለ ነፍስትነ መዋቲ ።

፲፪ ወይእዜሰ ጸንዐ በላዕሌነ ሞት እንዘ ሕይወት ኀቤነ ።

፲፫ ወብነ አሐዱ መንፈስ ዘሃይማኖት በከመ ይቤ መጽ
ሐፍ አመንኩ በዘነበብኩ ወንሕነኒ አመነ በዘነበብነ ።

፲፬ ወነአምር ከመ ዘአንሥአ ለኢየሱስ እግዚእነ ያነሥ
አነ ኪያነሂ ምስሌሁ ወያቀውመነ ምስሌክሙ ኀቤሁ ።

፲፭ እስመ ኵሉ በእንቲአክሙ ከመ ትፈድፍድ ጸጋሁ
በላዕለ ብዙኃን ወይብዛኅ አኰቴቱ ለስብሐተ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፬ ፡ ስለ ክርስቶስ ትምህርት ።

እንደ ቸርነቱ የሰጠን ይህ መልእክት አለንና ስለዚህ ፩
እንሰንፍ አንመረር ። ምዕ ፫ ፮ ። ፩ ቆሮ ፮ ፳፭ ።
በሥዉር የሚሠራውን የኀፍረት ሥራ እንተው ፡ ፪
በተንኰል አንኑር ፡ የእግዚአብሔርን ቃል አንተና
ኰል ፡ ስለ ሰው ሁሉ ሥራ ተገልጠን በእግዚአብሔር
ፊት ራሳችንን በእውነት እናጽና ። ፩ ተሰ ፪ ፭ ።
ትምህርታችን የተሠወረ ቢሆንም በዚህ ዓለም ለሚ ፫
ጠራጠሩና ለማያምኑ የተሠወረ ነው ። ፩ ቆሮ ፩ ፲፰ ።
እግዚአብሔርን በመልክ የሚመስለውን የክርስቶስን ፬
ጌትነት የሚያውቁበትን ብርሃን እንዳያዩ የዘለዓለም
አምላክ እግዚአብሔር ልባቸውን አደንቍሮታልና ።
ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ የምናስተምረው ፭
ትምህርት ለእግዚአብሔር እንጂ ለራሳችን የምናስ
ተምር አይደለም ፡ ለእናንተ ግን ስለ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ብለን ራሳችንን አስገዛንላችሁ ። ምዕ ፩ ፳፬ ።
"በጨለማ ውስጥ ብርሃን ይውጣ" ያለ እግዚአብሔር ፮
የኢየሱስ ክርስቶስን ፊት በማየት ጌትነቱን የምናው
ቅበትን ብርሃን በልባችን አበራ ። ዘፍ ፩ ፫ ።

ክፍል ፭ ፡ ስለ ሙታን መነሣት ።

በዚህ በሸክላ ዕቃ ይህ ሀብት አለን ፡ ከእኛ ያይደለ ፯
ከእግዚአብሔር የተገኘ ታላቅ ኃይል ይሆን ዘንድ ።
ምዕ ፭ ፩ ። ፩ ቆሮ ፪ ፭ ።
በሁሉ መከራ ስንቀበል አንጨነቅም እንናቃለን አን ፰
ዋረድም ። ምዕ ፩ ፰ ። ፯ ፭ ።
እንሰደዳለን አንወድቅም ፡ እንጨነቃለን አንጐ ፱
ዳም ። መዝ ፴፯ ፳፬ - ፴፫ ።
የክርስቶስን ሞት ሁሉ ጊዜ በሥጋችን እንሸከማለን ፲
በዚህ በመዋቲ ሰውነታችን የክርስቶስ ሕይወት ይገ
ለጥ ዘንድ ። ሮሜ ፰ ፲፯ ።
በሕይወት የምንኖር እኛም እኮ ስለ ኢየሱስ ብለን ፲፩
ተላልፈን ለሞት እንሰጣለን ፡ በመዋቲው ሰውነታ
ችን ላይ የክርስቶስ ሕይወቱ ይታወቅ ዘንድ ። መዝ
፵፬ ፳፫ ።
ኋላ ሕይወት ሳለን ዛሬ ግን በኛ ላይ ሞት ሠለጠነ ፲፪
ብን ። ፩ ቆሮ ፬ ፱ ።
ሃይማኖትን የሚገልጥ አንድ መንፈስ አለን መጽ ፲፫
ሐፍ "በተናገርኩት አመንኩ" እንዳለ እኛም በተና
ገርነው አመን ። መዝ ፻፲፮ ፲ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ያስነሣው እርሱ እኛ ፲፬
ንም ከእርሱ ጋር እንዲያስነሣንና ከእናንተ ጋር
በፊቱ እንዲያቆመን እናውቃለን ። ግብ ሐዋ ፫ ፭ ።
ሁሉ ስለ እናንተ ነውና ጸጋው በብዙዎች ላይ ትበዛ ፲፭
ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ክብር የሚቀርበውም ምስ
ጋና ይበዛ ዘንድ ሮሜ ፭ ፲፭ ።

፲፮ ወበአንተዝ ኢንትቌጣዕ ወኢንትሀከይ እስመ ዘእንተ
አፍኣነ ብእሲ በላዩ ወዘእንተ ውስጥነሰ ይትሔደስ
ኵሎ አሚረ ።
፲፯ እስመ ሕማምነ ዘለሰዓት ቀሊል ክብረ ወስብሐተ
አፈድፋዶ ይገብር ለነ ።
፲፰ እስመ ኢንሴፎ ዘያስተርኢ አላ ዘኢያስተርኢ እስመ
ዘያስተርኢ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ፡ ወዘሰ ኢያስተርኢ
ቀዋሚ እስከ ለዓለም ውእቱ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ዘብነ ተስፋ ሕይወት በሰማያት ።

፩ ወነአምር ከመ ለእመሂ ተነሥተ ቤተ ማኅደርነ ዘበ
ምድር ዘውእቱ ሥጋ ፡ ብነ ሕንፃ በኀበ እግዚአብሔር
ዘበሰማያት ዘኢገብሮ እደ ሰብእ ።

፪ ወኪያሁ ንሴፎ ንልበስ ቤተነ ዘውስተ ሰማያት ዘበ
እንቲአሁ ንሠርሕ ።

፫ ወእምከመ ለበስናሁ ኢኮነ ዘንትረከብ ዕራቃቲነ ።

፬ እስመ እንዘሂ ሀለውነ ውስተ ዝንቱ ቤት ነኀዝን
ፈድፋደ እምክበዱ ዚአሁ ወኢንፈቅድ ንሰለብ ዘእ
ንበለ ከመ ንልበስ ካልአ መልዕልቴሁ ከመ ይሰጠም
መዋቲ በሕይወት ።
፭ ወውእቱ እግዚአብሔር ይረድአነ በዝንቱ ዘወሀበነ
ዓረበነ መንፈስ ቅዱስ ውስተ ልብነ ።
፮ ተአመኑ እንከ ወአጥብዑ በኵሉ ጊዜ ወተአምሩ
እንከ ከመ እንግዳ አንትሙ ውስተ ዝንቱ ሥጋ ወት
ነግዱ እምነፍስትክሙ ወተሐውሩ ኀበ እግዚእነ ።

፯ እስመ በአሚን ነሐውር ወአኮ በአድልዎ ።

፰ ወፈድፋደ ንትአመን ወንትፌሣሕ እስመ ወፂአነ
እምነፍስትነ ነሐውር ኀቤሁ ወናሠምሮ ለእግዚእነ ።

፱ ወይእዜኒ ናእኵቶ እመኒ ነገድነ ወእመኒ ሀሎነ ሎቱ
ዳእሙ ናድሉ በምግባሪነ ።
፲ እስመ ሀለወነ ኵልነ ንቁም ቅድመ መንበረ ምኵናኑ
ለክርስቶስ ከመ ንትፈደይ በከመ ገበርነ በሥጋነ
እመኒ ሠናየ ወእመኒ እኩየ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ዘከመ ተሐደሰ ኵሉ በክርስቶስ ።

፲፩ ወእንበይነ ዘነአምር ጽድቀ እግዚአብሔር ወፈሪሆቶ
ናአምን ሰብአ ፡ ለእግዚአብሔርሰ ንሕነ ክሡታን
ሎቱ ወንትአመን ከመሂ ንትከሠት በልብክሙ ።

ስለዚህ አንመረር ቸል አንበል በውጭ ያለው ሰው ፲፮
ነታችን ያረጃልና በውስጥ ያለው ሰውነታችን ግን
ዘወትር ይታደሳልና ። ፩ ጴጥ ፬ ፩ ። ኤፌ ፫ ፲፮ ።
ለጥቂት ጊዜ የምንቀበለው መከራችን ክብርን ጌት ፲፯
ነትን አብዝቶ ያመጣልናልና ። ሮሜ ፰ ፲፰ ።
የማይታየውን እንጂ የሚታየውን ተስፋ አናደርግ ፲፰
ምና ፡ የሚታየው ዓለም ኃላፊ ስለሆነ የማይታየው
ግን ለዘለዓለም ፀንቶ የሚኖር ነው ። ሮሜ ፰ ፳፬ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፩ ፡ በሰማያት ስላለን የሕይወት ተስፋ ።

በምድር ያለው ማደሪያ ቤታችን ቢፈርስም ይኸ ፩
ውም ሥጋ ነው ፥ በእግዚአብሔር ዘንድ የሰው እጅ
ያልሠራው የሰማይ ቤት እንዳለን እናውቃለን ። ኢዮ
፬ ፲፱ ። ዕብ ፲፩ ፲ ። ፪ ጴጥ ፩ ፲፫ - ፲፬ ። ዮሐ ፲፬ ፪ ።
ስለ እሱ የምንደክምለትን በሰማይ ያለ ቤታችንን ፪
እናገኝ ዘንድ እርሱን ተስፋ እናደርጋለን ። ሮሜ
፰ ፳፫ ።
ካገኘነውም በኋላ ዕራቊታችንን የምንገኝ አይደለ ፫
ንም ። ራእ ዮሐ ፫ ፲፰ ።
በዚህ ቤት ውስጥ ሳለንም ከከባድነቱ የተነሣ እጅግ ፬
እናዝናለን ፡ ግን መዋቲ በሕይወት ይለወጥ ዘንድ
በርሱ ላይ ሌላ እንድንለብስ እንጂ ከእሱ እንድን
ለይ አንወድም ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፶፫ ።
እርሱ እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ፈለማ በሰ ፭
ጠን በዚህ ተስፋ ይረዳናል ። ኢሳ ፳፱ ፳፫ ።
እንግዲህ እመኑ በጊዜው ሁሉ ጨክኑ በዚህ ሥጋ ፮
ሳላችሁ እናንተ እንግዶች እንደሆናችሁ ታውቃላ
ችሁ ከሥጋችሁም ተለይታችሁ ወደ ጌታችን ትሄዳ
ላችሁ ። ዕብ ፲፩ ፲፫ ።
በሐሰት ያይደለ በውነት ፀንተን እንኖራለንና ። ዘዳግ ፯
፲፪ ፱ ። ፩ ቆሮ ፲፫ ፲፪ ። ፩ ጴጥ ፩ ፰ - ፱ ።
ከሥጋችን ተለይተን ወደርሱ እንሄዳለንና ጌታችን ፰
ንም እናገለግለዋለንና ፡ አምነን እጅግ ደስ ይለናል ።
ፊልጵ ፩ ፳፫ ።
አሁንም እናመስግነው ፡ ብንኖርም ብንሞትም በሥ ፱
ራችን ለርሱ ብቻ እናድላ ። መዝ ፴፱ ፲፫ ።
ክፉም በጎም ቢሆን በሥጋችን እንደሠራነው ዋጋች ፲
ንን እናገኝ ዘንድ ሁላችንም ክርስቶስ በሚፈርድበት
ዙፋን ፊት እንቆም ዘንድ አለንና ። ግብ ሐዋ ፲፯
፴፩ ። ሮሜ ፪ ፮ ። ሮሜ ፲፬ ፲ ። ራ ዮሐ ፳፪ ፲፪ ።

ክፍል ፪ ። ሁሉ በክርስቶስ እንደ ታደሰ ።

የእግዚአብሔር ቸርነቱን መፈራቱን ስላወቅን ሰውን ፲፩
እናሳምናለን እኛ ለእግዚአብሔር የተገለጥን ነን ፥
እንዲሁ በልቡናችሁም እንደምንገለጥ እንታመና
ለን ። ኢዮ ፴፩ ፳፫ ።

፲፪ ወአኮ ዘንዌድስ ርእሰነ በዝንቱ በኀቤክሙ ወዳእሙ ንሁበክሙ ምክንያተ ትጽንዑ በዘትትሜክሑ ብነ አንትሙኒ ከማነ ከመ ይኩንክሙ ለኀበ እለ ይትሜ ክሑ ለገጽ ወአኮ ለልብ ።

በዚህም በእናንተ ዘንድ ራሳችንን የምናመሰግን አይ ደለም ከልብ ሳይሆን ለሰው ይምሰል ለሚመኩ ሰዎች መመለሻ ሊሆናችሁ እናንተም እንደኛ በእኛ በምትመኩ ገንዘብ ትፀኑ ዘንድ ምክንያት እንሰጣች ኋለን እንጂ ። ምዕ ፫ ፩ ። ፲፪

፲፫ እስመ ንሕነሰ ለእመኒ ኮነ ዓብዳነ ዕበድነ ለእግዚአብ ሔር ፥ ወእመኒ ኮነ ጠቢባነ ጥበብነ ለክሙ ።

እኛ ሰነፎችም ብንሆንም እኮ ሰንፍናችን ለእግዚ አብሔር ብለን ነው ፤ አዋቂዎች ብንሆንም አላዋቂ ነታችን ለእናንተ ነው ። ምዕ ፲፩ ፩ ። ፲፫

፲፬ እስመ ፍቅረ ክርስቶስ ያጌብረነ ናጥብዕ ውስተ ዝንቱ ሕሊና እስመ አሐዱ ሞተ ቤዛ ኵሉ በዘወድአ ሞተ ኵሉ ።

ሰው ሁሉ ፈጽሞ እንደሞተ አንዱ ስለ ሁሉ ቤዛ ሙቷልና ፤ የክርስቶስ ፍቅር በዚህ አሳብ እንድ ንፀና ያደርገናል ። ኢሳ ፶፫ ፮ ። ማቴ ፳ ፳፰ ። ፲፬

፲፭ ውእቱ ሞተ በእንተ ኵሉ ከመ እለሂ የሐይዉ አኮ ለርእሶሙ ዘየሐይዉ ዘእንበለ ለዝኩ ዘበእንቲአሆሙ ሞተሂ ወሐይወሂ ።

በሕይወት የሚኖሩትም ስለ እነርሱ ሙቶ የተነሣውን ለማገልገል እንጂ ራሳቸውን ለማገልገል እንዳይኖሩ እርሱ ስለ ሁሉ ሞተ ። ፩ ጢሞ ፪ ፮ ። ፩ ጴጥ ፬ ፪ ። ፲፭

፲፮ ወይእዜሰ አልቦ ዘነአምሮ በሥጋነ ወእመኒ አእመር ናሁ ለክርስቶስ በሥጋነ እምይእዜሰ አልቦ ዘነአምሮ እንከ ።

ዛሬ ግን በሥጋ የምናውቀው የለም ፤ ክርስቶስን በሥጋ ብናውቀውም እንግዲህ ወዲህ በሥጋ የምና ውቀው አይደለም ። ማቴ ፲፪ ፶ ። ዮሐ ፮ ፷፫ ። ፲፮

፲፯ ወይእዜሰ በክርስቶስ ተሐደሰ ኵሉ ዘኮነ ወኀለፈ ዘት ካት ።

አሁንስ በክርስቶስ የሆነው ሁሉ ታድሷል ፊተኛ ውም አልፏል ። ኢሳ ፵፫ ፲፱ ። ራእ ዮሐ ፳፩ ፭ ። ፲፯

፲፰ ወናሁ ኮነ ኵሉ ሐዲሰ እምኀበ እግዚአብሔር ዘአቅ ረበነ ኀቤሁ በክርስቶስ ወወሀበነ መልእክተ ሥም ረቱ ።

በክርስቶስ ወደርሱ ካቀረበንና የማስታረቁን መልእ ክት ከሰጠን ከእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ሐዲስ ሆነ ። ሮሜ ፭ ፲ ። ፲፰

፲፱ እስመ ተዋለጠ እግዚአብሔር ዓለመ በክርስቶስ አና ሕሲዮ ኃጢአቶሙ ወኢነጺሮ ጌጋዮሙ ወረሰየ ላዕ ሌነ ቃለ ሥምረቱ ወወሀበነ መልእክተ ሣህሉ ።

በደላቸውን ሳይመለከት ኃጢአታቸውን ይቅር ብሎ እግዚአብሔር በክርስቶስ ዓለሙን ዋጅቷልና የዕር ቁንም ቃል በኛ አደረገ የይቅርታውንም መልእክት ሰጠን ። ሮሜ ፫ ፳፬ - ፳፭ ። ቈላ ፩ ፲፱ - ፳ ። ፲፱

፳ ወንሕነሰ ንትነብል በአምሳለ ክርስቶስ ወይሁበክሙ እግዚአብሔር ፍሥሓ በላዕሌነ ወንስእለክሙ በክር ስቶስ ከመ ታሥምርዎ ለእግዚአብሔር ።

እኛስ በክርስቶስ አምሳል እንማልዳለን እግዚአብ ሔርም በእኛ ደስታን ይሰጣችኋል ፤ እግዚአብሔርን ታገለግሉት ዘንድ በክርስቶስ ስም እንለምናችኋለን ። ፳

፳፩ እስመ ዘኢየአምር ኃጢአተ ረሰየ ርእሶ ኃጥአ በእን ቲአነ ከመ ኪያነ ያጽድቀነ ለእግዚአብሔር ።

ኃጢአት የሌለበት እርሱ እኛን የእግዚአብሔር ቤተ ሰብእ ለመሆን ያጸድቀን ዘንድ ስለ እኛ ራሱን ኃጥእ አሰኝቷልና ። ፩ ጴጥ ፪ ፳፪ ። ዕብ ፱ ፲፭ ። ገላ ፫ ፲፫ ። ፳፩

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፰ ፥ ዘከመ ይደሉ ተጋድሎ በእንተ ስመ ክርስቶስ ።

ክፍል ፰ ፥ ለክርስቶስ ስም ተጋድሎ እንደሚገባ ።

፩ ወናስተበቍዕሂ ኀቤክሙ ወንረድእሂ ተወከፉ ለነ ወኢትረስይዋ ለከንቱ ለጸጋ እግዚአብሔር እንተ ነሣእክሙ ።

እንማልዳችኋለን እንረዳችሁም አለን ፤ ነገራችንን ተቀበሉን የተቀበላችኋትን የእግዚአብሔርን ጸጋ ለከ ንቱ አታድርጓት ። ምዕ ፩ ፳፬ ። ፫ ፬ ። ዕብ ፲፪ ፲፭ ። ፩

፪ እስመ ከመዝ ይቤ በዕለት ኅሪት እሰምዓከ ወበዕለተ መድኃኒት እረድእከ ወናሁ ይእዜ ዕለት ኅሪት ፥ ወናሁ ዮም ዕለተ አድኅኖት ።

"በተመረጠችው ቀን እሰማሃለሁ በማድንበትም ቀን እረዳሃለሁ„ ተብሎ ተጽፏልና እነሆ የተመረጠችው ቀን ዛሬ ናት ፤ ድኅነት የሚገባትም ቀን ዛሬ ናት ። ኢሳ ፵፱ ፰ ። ሉቃ ፬ ፲፱ - ፳ ። ፪

፫ ዑቁ እንከ ወኢተሀቡ ለመኑሂ ዕቅፍተ ከመ ኢ.ታ ልስሑ መልእክተክሙ ወኢ.ታንውርዋ ።

እንግዲህ ተጠንቀቁ መልእክታችሁን እንዳታስነው ሩና እንዳታስነቅፉ ለማንም ለማን መሰናክል አትሁኑ፤ ፫

፬ ወበኵሉ አርትዑ ርእሰክሙ ወኩኑ ላእካነ ለእግዚ አብሔር በብዙኅ ትዕግሥት በኵሉ ሕማም ወፃዕር ወምንዳቤ ።

ራሳችሁን በሁሉ የቀና አድርጉ ለእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁኑ ፤ በፍጹም ትዕግሥት በመታመም በመጨነቅ በመከራ ። ምዕ ፬ ፪ ። ፬

	ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፪ ።	ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፪ ።	
፭	ወበተቀሥፎ ወበትሞቅሖ ወበሥራሕ ወበተሀውኮ በትጋሀ ወበጾም ።	በመገረፍ በመታሠር በመድከም በመታወክ በመትጋት በመጾም ። ምዕ ፲፩ ፳፫ - ፳፯ ።	፭
፮	በንጽሕ ወበአእምሮ በምክር ወበተዓግሦ በምሕረ ወበመንፈስ ቅዱስ በፍቅር ዘአንበለ አድልዎ ።	በንጽሕና ፣ በዕውቀት ፣ በምክር ፣ በመታገሥ ፣ በመራራት ፣ በንጹሕ ልብ ፣ ያለማድላት ፍቅር ። ፩ ጢሞ ፬ ፲፪ ።	፮
፯	በነገረ ጽድቅ ዘአንበለ ኑፋቄ በኃይለ እግዚአብሔር ወወልታ ጽድቅ ዘእምየማን ወዘእምጸጋም ።	ጥርጥር በሌለው ሃይማኖት በእግዚአብሔር ኃይል ከቀኝ ከግራ ከሚመጣው የጽድቅ ጋሻ የሚሆናችሁን የእግዚአብሔርን ኃይል ተደገፋችሁ ። ፩ ቆሮ ፪ ፬ ።	፯
፰	በክብር ወበኀሣር በምድኃር ወበመርገም ከመ ኃጥአን ወጻድቃን ።	ቢያከብሯችሁም ቢያዋርዷችሁም ቢመርቋችሁም ቢረግሟችሁም ኃጢአተኞች ቢያስመስሏችሁ እንደ ጻድቃንም ቢያደርጓችሁ ።	፰
፱	ከመ እለ ኢየአምርዎሙ ወዕዉቃን ከመ ዓብዳን ፣ ወጠቢባን ከመ ምውታን ፣ ሕያዋን ከመ ምንስዋን ፣ ወኢቅቱላን ከመ ነዳያን ።	እንደማያውቋቸው እንደሚያውቋቸውም ቢያደርጓችሁ እንደ ዐላዋቆች ፣ እንደ ዐዋቂዎች ቢያደርጓችሁ እንደ ሙታን እንደ ሕያዋን ቢቈጥሯችሁ ድል እንደ ተነሡ እንዳልተነሡ ቢያደርጓችሁ ። መዝ ፻፲፰ ፲፰ ።	፱
፲	ከመ ትኩዛን ወከመዒ ዘልፈ ትትፌሥሑ ከመ ነዳያን ወብዙኃነ ታብዕሉ ከመ ዘአልብክሙ ወኢምንተኒ ወኵሉ ውስተ እዴክሙ ።	እንደታምዝኑ ወይም ዘወትር ደስ እንደሚላችሁ ቢያደርጓችሁ ወይም እንደ ደኻያችሁ ብዙዎችን እንደ ምታበለጽጉ ምንም ምን እንደሌላችሁ ፣ ወይም ሁሉ እንዳለ ቢያደርጓችሁ በዚህ ሁሉ እግዚአብሔርን አገልግሉ ።	፲
፲፩	አፉነ ክሡት ለክሙ ኦ ሰብአ ቆሮንቶስ ወርኂብ ልብነ ።	የቆሮንቶስ ሰዎች! ለእናንተ አፋችን የተከፈተ ልባችንም የሰፋ ነው ።	፲፩
፲፪	ወአልብነ ንሂክ እምኔክሙ ወኢላዕሌክሙ እምኔነ አላ ንህክሙ ወተመንደብክሙ ለምሕረትክሙ ።	ከእናንተ የመጣ ኀዘን በኛ ላይ ፣ ከእኛም የመጣ ኃዘን በእናንተ ላይ የለም ፤ ይቅርታን ለመቀበል መከራ ተቀብላችሁ አዝናችኋል እንጂ ። ምዕ ፲፪ ፲፭ ።	፲፪
፲፫	እብለክሙ ከመ ዘለደቂቅየ በእንተ ውእቱ ፍድዩ ዘይደሉ ሊተ ላዕሌክሙ አርኅቡ ሊተ አፍቅሮተክሙ አንትሙኒ ።	ለልጆቼ እንደምናገር እነግራችኋለሁ ፣ ስለዚህ ከእናንተ ሊከፈለኝ የሚገባውን ክፈሉኝ እናንተም ፍቅራችሁን አብዙልኝ ። ፩ ቆሮ ፬ ፲፬ ።	፲፫
፲፬	ወኢትኩኑ ንፉቃነ ኢትሑሩ ውስተ አርዑተ እለ ኢየአምኑ መኑ ዘያስተዔርዮ ለጽድቅ ምስለ ኃጢአት ወመኑ ዘይዴምሮ ለብርሃን ምስለ ጽልመት ።	ተጠራጣሪዎች አትሁኑ ወደማያምኑ ሰዎች ማኅበር አትሂዱ ጽድቅን ከኃጢአት ጋር አንድ የሚያደርጋት ማን ነው? ብርሃንስ ከጨለማ ጋር የሚቀላቀለው ማነው? ዘፀአ ፴፬ ፲፯ ። ዘዳግ ፯ ፪ ። ኤፌ ፭ ፲፩ ።	፲፬
፲፭	ወመኑ ዘያኀብሮ ለክርስቶስ ምስለ ቤልሆር ፣ ወመኑ ዘይከፍሎሙ ለመሃይምናን ምስለ ንፉቃን ።	ክርስቶስን ከሰይጣን ጋር አንድ የሚያደርገው ማነው? ምእመናንንስ ከመናፍቃን ጋር አንድ ወገን የሚያደርጋቸው ማነው? ።	፲፭
፲፮	ወመኑ ዘይዴምር ታቦተ እግዚአብሔር ውስተ ቤተ ጣዖት ፣ አኮኑ ንሕነ ውእቱ ቤቱ ለእግዚአብሔር ሕያው ፣ በከመ ይቤ እግዚአብሔር እነ አኀድር ኀቤሆሙ ወአንሶሱ ማእከሎሙ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ወእሙንቱኒ ይከውኑኒ ሕዝብየ ።	የእግዚአብሔርንስ ታቦት በጣዖት ቤት ውስጥ የሚያኖር ማነው? የሕያው እግዚአብሔር ማደሪያዎች እኛ አይደለንምን? ፣ እግዚአብሔር "እኔ በነርሱ አድራለሁ በመካከላቸው እኖራለሁ ፣ አምላካቸውም እሆናቸዋለሁ" ፣ እነሱም ሕዝቤ ይሆኑኛል እንዳለ ። ዘሌ ፳፮ ፲፪ ። ፩ ቆሮ ፫ ፲፯ ።	፲፮
፲፯	ወበእንተ ዝንቱ ፃኡ እማእከሎሙ ወተፈለጡ ይቤ እግዚአብሔር ፣ ወኢትቅረቡ ኀበ ርኩሳን ወአነ እትዌከፈክሙ ።	ስለዚህ እግዚአብሔር ከመካከላቸው ተለይታችሁ ውጡ ወደ ርኩሳንም አትቅረቡ እኔም በረድኤት እቀበላችኋለሁ አለ ። ኢሳ ፶፫ ፳ ፤ ፶፪ ፲፩ ።	፲፯
፲፰	ወእከውነክሙ አበክሙ ወአንትሙኒ ትከውኑኒ ደቂቀየ ወአዋልድየ ይቤ እግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ ።	ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር አባት እሆናችኋለሁ እናንተም ወንዶች ልጆች ፣ ሴቶች ልጆች ትሆኑኛላችሁ አለ ። ኤር ፴፩ ፱ ።	፲፰

ምዕራፍ ፯ ።

ክፍል ፱ ፡ በእንተ ዘከመ ይደሉ ተወክፎ አርዳእ ።

፩ ወበእንተ ዘብነ ተስፋ አኀዊነ ናንጽሕ ርእሰነ ወኢና
ግምን ነፍስተነ ወንግበር በዘንትቄደስ በፈሪሃ እግዚ
አብሔር ።

፪ ወይእዜኒ ተአምሩ አኀዊነ ከመ አልቦ ዘአማሰነ ወአ
ልቦ ዘገፋዕነ ወአልቦ ዘተዐገልነ ።

፫ ወአኮ ለአድልዎ ዘእብል እስመ ወዳእኩሂ እቤ ከመ
ምሉእን አንትሙ ውስተ ልብነ ለመዊትኒ ወለሐይ
ወትኒ ።

፬ ወከመዝ ብየ ብዙኀ ሞገስ በኀቤክሙ ወብዙኀ ትም
ክሕትየ በእንቲአክሙ ወፈጸምኩ ፍሥሐየ ወፈድ
ፈደኒ ኃሤትየኒ እምኵሉ ሕማምየ ።

፭ ወበጺሐነ መቄዶንያ ኢረከብነ ወኢአሐተኒ ዕረፍተ
ለነፍስነ ወበኵሉ አሕመሙነ በአፍአኒ ቀትል ወመን
ንሱት ፡ ወበውስጥኒ ፍርሃት ።

፮ ወባሕቱ ውእቱ እግዚአብሔር ዘያስተፌሥሖሙ
ለሕሙማን አስተፍሥሐነ በምጽአቱ ለቲቶ ።

፯ ወአኮ በምጽአቱ ባሕቲቱ ዓዲ በፍሥሐ ዘአስተፍ
ሣሕክምዎ ወዜነወነ አፍቅሮተክሙ ዘከመ ትጽሕቁ
ለነ ወትትቃሐዉ ፡ ወሰሚዐየ ዘንተ ጸንዐ ፍሥሐየ
ብክሙ ።

፰ ወእመኒ አተከዝኩክሙ ቀዳሚ በመጽሐፍ ዘጸሐ
ፍኩ ለክሙ ኢያኔስሐኒ ፡ ወእመኒ ነሳሕኩ ናሁ እሬ
እያ ለይእቲ መልእክት እመሂ ለአሐቲ ሰዓት አተከ
ዝኩክሙ ናሁ ይእዜ እትፌሣሕ በእንቲአሃ ብዙኀ ።

፱ ወአኮሰ ውእቱ እስመ ተከዝክሙ ዳእሙ እስመ ተከ
ዝክሙ ከመ ትነሥሑ እስመ እንበይነ እግዚአብሔር
ተከዝክሙ ከመ ኢይትኀጐል አሐዱሂ እምኔክሙ።

፲ እስመ ዘበእንተ እግዚአብሔር ኀዘን ንስሓሁ ለሕይ
ወት ዘለዓለም ይከውን ፡ ወትካዝሰ ዘበእንተ ዓለም
ሞተ ያመጽእ ።

፲፩ ወናሁ ውእቱ ትካዝ ዘበእንተ እግዚአብሔር ጻሕቀ
ወቅስተ ወፍርሀተ ወግርማ ወተፋቅሮ ወተቃሕዎ
ፍዳ ገብረ ለክሙ እስከ አቀምክሙ ርእሰክሙ በን
ጽሕ ወበምግባር ከመ ዘኢተአምሩ ወኢምንተኒ ።

፲፪ ወዘኒ ዘጸሐፍኩ ለክሙ አኮ በእንተ ዘገፍዐ ወዘተገ
ፍዐ ዳእሙ ከመ ይትዐወቅ ከመ ጽሕቀሙ በእንቲ
አነ በቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፫ ወበእንተዝ ተፈሣሕነ ወዓዲ ዲበ ፍሥሐነ ተፈሣሕነ

ምዕራፍ ፯ ።

ክፍል ፰ ፡ ደቀ መዛሙርትን ስለ መቀበል ።

ወንድሞቻችን ! ይህ ተስፋ ያለን ስለሆነ ራሳችንን ፩
እናንፃ ፡ ሰውነታችንን በኃጢአት አናሳድፍ እግዚአ
ብሔርን በመፍራት የምንከብርበትን ሥራ እንሥራ ።
፩ ዮሐ ፫ ፫ ።
አሁንም ወንድሞቻችን! የበደልነው የገፋነውም ያጠ ፪
ፋነውም የቀማነውም እንደሌለ ታውቃላችሁ ። ግብ
ሐዋ ፳ ፴፫ ።
ለሰው ይምሰል የምናገር አይደለም ለሞትም ለሕይወ ፫
ትም ቢሆን እናንተ በልባችን እንዳላችሁ ፈጽሜ
ተናግሬአለሁና ። ምዕ ፯ ፲፩ - ፲፫ ።
በእናንተ ዘንድ እንዲህ ብዙ መወደድ አለኝ ፡ ስለ ፬
እናንተም የምመካበት ብዙ ነው ደስታዬን ፈጸ
ምኩ ደስታዬ ከመከራዬ ሁሉ ይልቅ በዝቶልኛ
ልና ። ፩ ቆሮ ፩ ፬ ። ፊል ፪ ፲፯ ።
ወደ መቄዶንያ በደረስንም ጊዜ ለሰውነታችን ፭
ጥቂት ስንኳ ዕረፍት አላገኘንም ፡ በሁሉ መከራ
አፀኑብን በውጭም ጠብ መጋደል ፡ በውስጥም
ፍርሃት መጨነቅ ነበር ።
ግን ያዘኑትን ደስ የሚያሰኝ እርሱ እግዚአብሔር ፮
በቲቶ መምጣት ደስ አሰኘን ። ዘዳግ ፴፪ ፴፭ ።
በመምጣቱም ብቻ አይደለም ፡ ደስ ባሰኛችሁት ደስ ፯
ታም ነው እንጂ ፡ ለእኛ እንደምትከራከሩና እንደም
ታስቡ ፍቅራችሁን ነግሮናልና ፡ ይህን ሰምቼ ደስታዬ
በእናንተ በዛ ።
መጀመሪያ በጻፍኩላችሁ ደብዳቤ ባሳዝናችሁም ፰
እንኳ አያፀፀተኝም ፡ ብፀፀትም እነሆ ያቺን መልእ
ክት አያታለሁ ፡ ለጥቂት ጊዜ ባሳዝናችሁም እነሆ
አሁን ስለ እርሷ በብዙ ደስ ይለኛል ። ምዕ ፪ ፬ ።
ደስታዬም ስለ አዘናችሁ አይደለም ንስሐ ል ፱
ገቡ ስለ አዘናችሁ ነው እንጂ ፡ ከእናንተ መካከል
አንዱ እንዳይጠፋ ስለ እግዚአብሔር አዝናችኋልና ።
ስለ እግዚአብሔር የሚደረግ ኀዘን ፀፀቱ ለዘለዓለም ፲
ሕይወት ይሆናልና ፡ ስለ ዓለም የሚደረግ ኀዘን ግን
ሞትን ያመጣል ። ፪ ሳሙ ፲፪ ፲፫ ። ኤር ፴፩ ፲፰-፳ ።
እነሆ ያ ስለ እግዚአብሔር ያደረጋችሁት ኀዘን ፲፩
ምንም ምን የማታውቁ እስከ መሆን ደርሳችሁ ራሳ
ችሁን በበጎ ሥራና በንጽሕ እስከታፀኑ ድረስ
ትጋትን መቃወምን መፈራራትን መከባበርን መዋ
ደድን መከራከርን ብድራት አደረገላችሁ ። ኤር ፵
፬ - ፭ ። ዘካ ፲፪ ፲ ።
ይህን የጻፍኩላችሁ ስለ በደለና ስለ ተበደለ አይደ ፲፪
ለም በእግዚአብሔር ፊት ስለእኛ እንደተጋችሁ
ይታወቅ ዘንድ ነው እንጂ ።
ስለዚህ ደስ አለን በደስታ ላይ ደስታን ጨመርን ፡ ይል ፲፫

ወፈድፋደስ በፍሥሓ ቲቶ እስመ አዕረፍክምዋ ለነ
ፍሱ በኀበ ኵልክሙ ።
፲፬ እስመ ኢያስተኀፈርክሙኒ በኵሉ ዘተመክሕኩ ሎቱ
በእንቲአክሙ አማነ ረሰይክሙ ለነ ዘነገርናክሙ ወከ
ማሁ እሙነ ኮነ ።
፲፭ ወፈድፋደ የአኵተክሙ ወይዜክረክሙ ዘከመ ትት
ኤዘዙ ሎቱ ወትትወከፍዎ በፍርሀት ወበረዓድ ።

፲፮ ወእትፌሣሕ ባሕቱ እስመ በኵሉ እትአመነክሙ ።

ምዕራፍ ፰ ።

<u>ክፍል ፲ ፡ በእንተ ዘከመ ይደሉ አስተዋጽኦ ።</u>

፩ ወእነግረክሙ አኀዊነ ጸጋ እግዚአብሔር ዘተውህበ
ለቤተ ክርስቲያን ዘመቄዶንያ ።

፪ እስመ እምብዙኀ መከራ ሕማሞሙ ፈድፋደ ፍሥሐ
ሆሙ ወምስለ ዕመቀ ንዴቶሙ ፈድፋደት ፍሥሓ
ብዕሎሙ ።
፫ እስመ ለልየ ሰማዕቶሙ ከመ በአምጣነ ኃይሎሙ
ወዘእንበለ ኃይሎሙሂ ጥቡዓን እሙንቱ ለሊሆሙ ።
፬ ወብዙኀ አስተብቍዑነ በእንተ ሱታፌ መልእክተ
ቅዱሳን ።
፭ ወአኮኒ በከመ ተሐዘብነ እስመ ለሊሆሙ አቅደሙ
በፈቃዶሙ ወመጠዉ ነፍሶሙ ለእግዚአብሔር ።

፮ ወአስተፍሥሐነ ቲቶ ወአስተብቋዕናሁ ከመ ይፈጽም
ለክሙ ጸጋሁ በከመ ወጠነ ።
፯ እስመ ፈድፋድክሙ በኵሉ በሃይማኖት ወበቃል
ወበጥበብ ወበጽሒቅ በኵሉ ዘኮነ በኀቤክሙ ወአፍ
ቅሮትክሙ ኪያነ ከማሁ አፈድፍዱ ካዕበ ውስተ
ዛቲ ጸጋ ።
፰ ወአኮ በግብር ዘእብለክሙ ዳእሙ እስመ በ እለ ይጽ
ሕቅዎ ለዝንቱ እምኔክሙ ወናሁ አአመርኩ ጽንዐ
ሃይማኖትክሙ ።
፱ ተአምሩ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በእን
ቲአክሙ እንደየ ርእሶ እንዘ ባዕል ውእቱ ከመ አን
ትሙ ትብዐሉ በንዴተ ዚአሁ ።

፲ ወበዝንቱ አምክርኩክሙ ዘይበቍዐክሙ ወአቅደም
ክሙ ትመጥዉ ነፍሰክሙ እምቀዳሚ ዓም ።

፲፩ ወይእዜሰ ግበሩሂ ወፈጽሙሂ እስመ ፈቂድሂ እምፈ
ቲው ወገቢርሂ እምረኪብ ።
፲፪ ወእምከመሰ ፈቂድ ሀሎ ይትመዘገን በዘይትከሀሎ ፤
ወአኮ በአምጣነ ዘኢይትክሃሎ ።
፲፫ ወአኮ ከመ በዕድ ያዕርፍ ኪያክሙ ዘናጠውቅ ዳእሙ
ተሀልዉ ዕሩየ በዝ መዋዕል ።

ቁንም ቲቶን ደስ ስለ አለው ደስ አለን በሁላችሁ ዘን
ድ ሰውነቱን አሳርፋችኋታልና ። ሮሜ ፲፭ ፴፪ ።
ስለ እናንተ በተመካሁበት ሁሉ አላሳፈራችሁኝ ፲፬
ምና የነገርነውን እውነት አደረጋችሁልን ፤ እንዳል
ነውም እውነት ሆነ ።
እንደምትታዘዙለት እየፈራችሁ እየደነገጣችሁ እንደ ፲፭
ምትቀበሉት እያሰበ እጅግ ያመሰግናችኋል ። ፊል
፪ ፲፪ ፡ ምዕ ፪ ፱ ።
በሁሉም እተማመናችኋለሁና ደስ ይለኛል ። ፲፮

ምዕራፍ ፰ ።

<u>ክፍል ፱ ፡ ማዋጣት እንዲገባ ።</u>

ወንድሞቻችን ! በመቄዶንያ ላሉችው ቤተ ክርስቲያን ፩
የተሰጠውን የእግዚአብሔርን ጸጋ እነግራችኋ
ለሁ ። ሮሜ ፲፭ ፳፮ ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፩ ።
በመከራ ብዙ ከመፈተናቸው የተነሣ ደስታቸው ፪
በዝቷልና ፡ እንደ ችግራቸው ዕናት እንስጥ ማለታ
ቸው በዝታለችና ። ማር ፲፪ ፵፬ ።
እነሱ ቢቻላቸው በይቻላቸውም ቈራጦች ለመሆና ፫
ቸው ምስክራቸው እኔ ነኝና ።
የቅዱሳንን አገልግሎት ስለ መሳተፍ መላልሰው ማለ ፬
ዱን ። ምዕ ፱ ፩ ። ግብ ሐዋ ፲፩ ፳፱ ።
እኛ እንዳሰብነው እንኳ አይደለም እነሱ አስቀድመው ፭
በፈቃዳቸው ሰውነታቸውን ለእግዚአብሔር አሳል
ፈው ሰጥተዋልና ። ፩ ሳሙ ፩ ፳፰ ።
ቲቶ ደስ አሰኝቶናልና እንደ ጀመረ ደግነቱን ይፈ ፮
ጽምላችሁ ዘንድ ማለድነው ። ምዕ ፲፪ ፲፰ ።
በፍጹም ሃይማኖት በአነጋገር በእውነት በትጋት ፯
በእናንተ ዘንድ በሆነው ሁሉ ፍጹማን ሆናችኋልና
እኛን እንደወደዳችሁ እንዲሁ ይህችን ስጦታ
አብዙ ። መዝ ፻፲፪ ፱ ። ምሳ ፳፪ ፱ ። ፩ ቆሮ ፩ ፭ ።
በግድ የምላችሁ አይደለም ከእናንተ ለዚህ ሥራ ፰
የሚተጉለት ስላሉ ነው እንጂ ፡ የሃይማኖታችሁን የፍ
ቅራችሁን ዕናት አሁን አወቅሁ ። ፩ ቆሮ ፯ ፮ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸርነት ታውቃላችሁ ፱
የባሕርይ ባለጸጋ ሲሆን ስለ እናንተ ራሱን ድኻ እን
ዳሰኘ በእሱ ድኽነት እናንተ ትከብሩ ዘንድ ። ማቴ
፰ ፳ ። ፊል ፪ ፮ - ፯ ።
በዚህም የሚጠቅማችሁን ነገርኋችሁ ከድሮ ዘመን ፲
ጀምሮ ሰውነታችሁን አሳልፋችሁ ልትሰጡ ወዳችኋልና ። ምሳ ፲፱ ፲፯ ። ፩ ቆሮ ፯ ፳፭ ።
አሁንም ሥሩ ፈጽሙ ልስጥ ማለት ከመሻት ነውና ፲፩
መስጠትም ከማግኘት ነውና ።
ልስጥ ማለት ካለ በሚቻለው ይመሰገናል በማይቻ ፲፪
ለው መጠን አይደለም ። ምሳ ፫ ፳፰ ። ማር ፲፪ ፵፫
ሌላው እንዲያርፍ እናንተን የምናስጨንቅ አይደለም ፲፫
በዘመኑ ሁሉ በመተካከል እንድትኖሩ ነው እንጂ ።

፲፬ እስመ ተረፈ ዚአክሙ ውስተ ንትጋ እልክቱ ይከ
ውን፡ ወተረፈ ዚአሆሙ ውስተ ዚአክሙ ከመ ይኩን
ሀልዎትክሙ ዕሩየ በኵሉ ።
፲፭ እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ዘበ ብዙኅ ኢያትረፈ
ወዘበ ውኁድ ኢያሕፀፀ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ አርእዮ ፍቅር ለምእመናን ።

፲፮ እኩት እግዚአብሔር ዘወሀበነ ለነሂ ንጽሐቀ በእንቲ
አክሙ በከመ ይቤ ቲቶ ።
፲፯ እስመ የአኀተክሙ ወተወክፈ ለክሙ ሥላጤክሙ
ወአስተፋጠነ ይምጻእ ኀቤክሙ ጥቡዐ ።
፲፰ ወፈነውነ ምስሌሁ እኅነ ዘንእድዎ ኵሉ አብያተ
ክርስቲያናት በእንተ ትምህርቱ ።
፲፱ ዓዲ ሥዩም ውእቱ ለቤተ ክርስቲያን ወኅቡር ምስ
ሌነ በዛቲ ጸጋ እንተ ተልእክነ ለስብሐተ እግዚአብ
ሔር ከመ ንትፈሣሕ ።
፳ ወተዐቀብዎ ለዝንቱ ከመ ኢትንውርዋ ለመልእክ
ትክሙ ።
፳፩ ወሠናየ ሐልዩ ለቅድመ እግዚአብሔር ወለቅድመ
ሰብእ ።
፳፪ ወናሁ ፈነውነ ምስሌሆሙ ዓዲ እኅነ ዘአመከርናሁ
በብዙኅ ወረከብናሁ ከመ ጽሑቂ ውእቱ በኵሉ ፡ ወይ
እዜኒ ፈድፋደ ያስተፋጥን ይምጻእ ኀቤክሙ ወይጽ
ሕቀ በእንቲአክሙ እስመ ብዙኃ ያፈቅረክሙ ።
፳፫ ወእመኒ ቲቶ ሱታፌ ዘነኀብር ግብረ ምስሌሁ ወአኀ
ዊነ ሐዋርያት ዘቤተ ክርስቲያን ለስብሐተ እግዚአ
ሔር ።
፳፬ ወይእዜሰ አርእዩ ሎሙ ክሡተ ተፋቅሮተክሙ
ዝንቱ ውእቱ ዘበቱ ንትሜካሕ ብክሙ ንሕነ፡ ወይእ
ዜኒ አርእዩ በሙ በቅድመ ቤተ ክርስቲያን ።

ምዕራፍ ፱ ።

ክፍል ፲ወ፪ ፡ ዘከመ ይደሉ አስተዋጽኦ በፈቂድ ።

፩ ወበእንተሰ መልእክተ ቅዱሳን ብዙኅ ብየ ዘእጽሕፍ
ለክሙ ።
፪ እስመ አእመርኩ ከመ ትጽሕቁ አንትሙ ወበእን
ተዝ ንእድኩክሙ በኀበ ሰብአ መቄዶንያ ወእቤ
ሎሙ እስመ ሰብአ አካይያ አስተዳለዉ እምቀዳሚ
ዓም ወናሁ አጽሐቆሙ ተቃሕዎተ ዚአክሙ ለብዙ
ኃን ሰብእ ።
፫ ወፈነውናሆሙ ለአኅው ከመ ኢይኩነነ ሐሰተ በኀ
ቤሆሙ ዘንእድናክሙ በዝንቱ ወከመ ይርከቡክሙ
ድልዋኒክሙ በከመ ንቤሎሙ ።
፬ ወእመበ ከመ መጽኡ ምስሌየ ሰብአ መቄዶንያ ወረ
ከቡክሙ ዘእንበለ ታስተዳልዉ ንትኀፈር ንሕነኒ ወለ
ክሙኒ ከመ ኢይበሉክሙ አስተትክሙ ።
፭ አስተበቍዐክሙ አኀዊነ ግብረ ረስይዎ ወአስተዳ

የእናንተ ፍጹምነት የነዚያን ጉድለት ይመላልና፡ የነ ፲፬
ሱም ፍጹምነት የእናንተን ጉድለት ይመላልና፡ ኑሮ
አችሁ በሁሉ ትክክል ይሆን ዘንድ ። ምዕ ፱ ፲፪ ።
መጽሐፍ "ብዙ ያለው አላተረፈም ጥቂት ያለው አላ ፲፭
ጐደለም" ብሏልና ። ዘፀ ፲፮ ፲፰ ።

ክፍል ፲፩ ፡ ለምእመናን ፍቅርን ስለ መግለጽ ።

ቲቶ እንደ ተናገረ ስለናንተ እንድናስብ ያደረገን እግ ፲፮
ዚአብሔር ይክበር ይመስገን ። ምዕ ፱ ፲፭ ።
ያመሰግናችኋልና ፍጹምነታችሁንም ወዶላችኋልና ፲፯
ጨክኖ ወደ እናንተ ሊመጣ ቸኵሏል ።
ስለ ትምህርቱ ምእመናን ሁሉ ያመሰገኑትን ወንድ ፲፰
ማችንንም ከእሱ ጋር ልከናል ። ምዕ ፲፪ ፲፰ ።
ወዲህም የቤተ ክርስቲያን ሹም ነው ፡ ደስ ይለን ፲፱
ዘንድ እግዚአብሔርን ለማመስገን በምናገለግልበት
በዚች ጸጋም ከእኛ ጋር አንድ ነው ። ምዕ ፬ ፲፭ ።
መልእክታችሁንም እንዳታስነቅፉ ይህን ጠብቁ ። ፳
ኤፌ ፭ ፲፭ ።
ለሰውም ለእግዚአብሔርም መልካሙን ነገር አስቡ ። ፳፩
ምሳ ፫ ፬ ። ማቴ ፭ ፲፯ ።
ከነሱም ጋር በብዙ የፈተነውን በሁሉ ትጉህ ሁኖ ፳፪
ያገኘነውን ወንድማችንን ደግሞ አሁን ልከናል አሁ
ንም ወደ እናንተ ሊመጣ እጅግ ይፋጠናል ስለ እና
ንተም እጅግ ያስባል ይወዳችኋልና ።
በሥራ የምንተባበረው ቲቶም ቢሆን ወንድሞቻችን ፳፫
ሐዋርያትም ቢሆኑ ለእግዚአብሔር ክብር የቤተ ክር
ስቲያን ሹማምንት ናቸው ። ሮሜ ፲፮ ፯ ።
አሁንም ፍቅራችሁን በግልጥ አሳዩአቸው እኛ በእ ፳፬
ናንተ የምንመካበት ሥራ ይህ ነው ። አሁንም በም
እመናን ፊት ግለጡላቸው ። ምዕ ፯ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፱ ።

ክፍል ፲፪ ፡ በፈቃድ ማዋጣት እንደሚገባ ።

ለቅዱሳን ስለሚደረገው አገልግሎት የምጽፍላችሁ ፩
ብዙ አለኝ ። ምዕ ፰ ፬ - ፭ ።
እናንተም እንደምትተጉ አውቃለሁና ስለዚህም ፪
የአካይያ ሰዎች ከዓምና ጀምሮ ገንዘብ አዘጋጅ
ተዋል ብዬ በመቄዶንያ ሰዎች ዘንድ አመሰግን
ኋችሁ ብዙዎችን ሰዎችን ከእናንተ ጋር መፈክ
ከር አትግቷቸዋልና ።
በዚህም ያመሰገንናችሁ ምስጋና በእነሱ ዘንድ ሐሰት ፫
እንዳይሆን እንደ ነገርናቸው ተዘጋጅታሁ ያገኟችሁ
ዘንድ ወንድሞቻችንን ላክን ። ምዕ ፰ ፳፬ ።
ምናልባት የመቄዶንያ ሰዎች ከእኔ ጋር የመጡ እን ፬
ደሆነ ገንዘቡን ሳታዘጋጁ ቢያገኙዋችሁ እኛም እናፍ
ራለን እናንተም ሥራት አፈረሳችሁ እንዳይሏችሁ ።
ወንድሞቻችን ፡ ይህን ግድ አድርጉት ብዬ አማልዳች ፭

ልዑ. ውእተ በረከተክሙ ወሥርዑ ዘነገርኩክሙ እንተ ላቲ ድልዋን አንትሙ፡ ወከመዝ ረስዩዎ ከመ ዘበረከት ወአኮ ከመ ዘበ ትዕግልት ።

፮ ወዘሰ ጠዊዖ ይዘርእ ለዝንቱ ከማሁ ይጠውዖ ሎቱኒ ማእረሩ ፡ ወዘሰ በበረከት ይዘርእ በበረከት የአርር ።

፯ ወኵሉ በከመ አደሞ ልቡ ለይግበር እስመ ኢኮነ በአገብሮ ዳእሙ በፍሥሐ ለየሀቡ ፡ እስመ ከማሁ ያፈ. ቅር እግዚአብሔር ።

፰ ወይክል እግዚአብሔር አፈድፍዶ ለክሙ ኵሎ በረከቶ ያብዝኅ ለዝሉፉ ወታተርፍዎ ለኵሉ ወታፈደፍዱ በኵሉ በምግባረ ሠናይ ።

፱ በከመ ይቤ መጽሐፍ ዘረወ ወወሀበ ለነዳይ ፡ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም ።

፲ ወውእቱ ይሁብ ዘርአ ለዘራኢ ወእክለ ለሲሳይ ያሠምር ወያበዝኅ ለክሙ ማእረረ ጽድቅክሙ ።

፲፩ ከመ ትብዐሉ በኵሉ ትፍሥሕት እንተ ትገብር ለክሙ አኰቴተ እግዚአብሔር በእንተ ብዙኃን ።

፲፪ እስመ ዛቲ መልእክተ ዝንቱ ግብር አኮ ለዝንቱ በሕቲቱ ዘታሠልጥ እስመ ትፈጽም ሎሙ ተፅናሰሙ ለቅዱሳን ዓዲ ወታፈደፍድ አኰቴተ እግዚአብሔር በላዕለ ቅዱሳን ።

፲፫ ወየአኵትዎ ለእግዚአብሔር በመከራሂ ለዛቲ ሃይማኖትክሙ እስመ ተአመንክሙ ለመልእክተ ክርስቶስ ወኅበርክሙ ተፈሢሐክሙ ወአስተዋፃእክሙ ኵልክሙ ።

፲፬ ወእሙንቱኒ ይጼልዩ በእንቲአክሙ ወይፈትዉ ይርአዩክሙ በእንተ ጸጋ እግዚአብሔር ዘላዕሌክሙ ።

፲፭ አኰቴት እግዚአብሔር በእንተ ጸጋሁ ኢትትረከም ወትመጽእ እመ ኢትሐዘብዋ ።

ምዕራፍ ፲ ።

<u>ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ኃይለ እግዚአብሔር ።</u>

፩ አስተበቍዐክሙ አኅዊነ አነ ጳውሎስ በየውሃት ወበ ምሕረተ ክርስቶስ እስመ ሰበ እሄሉ ኀቤክሙ መጠነ በገጽ ወበኀበሰ ኢሀሎኩ እተፈ ላዕሌክሙ ብቍዑኒ እሕመ እንዘ ኢሀሎኩ ትትአመን በአፍቅሮትክሙ ።

፪ ከመ ኢይሥራሕ እመ መጻእኩ ኀቤክሙ ወእትኀበል አጥብዕ እስመ ብ እለ ይትሔዘቡነ ከመ በሕገ ሥጋ ነሐውር ።

፫ በሥጋነሰ ነሐውር ወአኮ በሕገ ዚአሁ ዘነሐውር ወዘ ንፀብእ ።

ኋለሁ ይህንንም በረከት የምታገኙበትን አዘጋጁ እና ንተ የተዘጋጃችሁላትን የነገርኳችሁን ፈጽሙ እንዲህ አድርጉት ተቀምቶ እንደሄደባችሁ ሳይሆን በረከት የምታገኙበት እንደመሆኑ አድርጉ ብዬ እነግራችኋለሁ ።

አሳንሶ የሚዘራ እንዲሁ መከሩ ያንስበታል ፡ አብዝቶ የዘራ ግን በብዙ ያመርታል ። ምሳ ፲፩ ፳፬ ። ፲፱ ፲፯ ። መክ ፲፩ ፩-፯ ። ሉቃ ፯ ፴፰ ። ። ፮

ሁሉ ልቡ እንደወደደ ያድርግ ደስ ብሏቸው ይስጡ እንጂ በግድ አይደለምና እግዚአብሔር እንዲህ ያለ ውን ስጦታ ይወዳልና ። ዘፀ ፳፭ ፪ ። ዘዳግ ፲፭ ፯ ። ፯

እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ፍጹም በረከቱን ሊያበዛላችሁ ይችላል እናንተም በፍጹም ምግባር አብዝታችሁ ለሁሉ ታተርፉታላችሁ ። መዝ ፹፱ ፲፩ ። ፰

መጽሐፍ "በተነ ለድኃ ሰጠ ፡ ጽድቁም ለዘለዓለም ይኖራል" ብሎ እንደ ተናገረ ። መዝ ፻፲፪ ፱ ። ፱

እርሱ ዘርን ለዘሪ እህልንም ለተመጋቢ ይሰጣል የጽድቃችሁንም አዝመራ ያሠምርላችኋል ያበዛላችኋል ። ዘፍ ፩ ፲፩-፲፪ ። ኢሳ ፶፭ ፲ ። ሆሴዕ ፲ ፲፪ ። ፲

ስብዙ ሰዎች ስለ ሰጣችሁ የእግዚአብሔርን ምስጋና በምታደርግላችሁ በፍጹም ደስታ ትከብሩ ዘንድ ። ፲፩

ስለዚህ ሥራ የምትደረገው ይህቺን አገልግሎት ግዳጅ የምትፈጽም ለዚህ ብቻ አይደለም የቅዱሳንን ችግር ታሟላለችና በቅዱሳንም ዘንድ የእግዚአብሔርን ምስጋና ታበዛለችና ። ምሳ ፰ ፲፬ ። ፲፪

በዚች በሃይማኖታችሁ ፈተና ምክንያት እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ክርስቶስ ላስተማራት ትምህርት ታዝዛችኋልና ሁላችሁም ደስ ብሏችሁ ተባብራችሁ አወጣጥታችኋልና ። ፲፫

እነሱም ስለ እናንተ ይጸልያሉ ስለ አደረችባችሁ የእግዚአብሔር ጸጋም ሊያዩአችሁ ይመኛሉ ። ማቴ ፭ ፲፯ ። ዕብ ፲፫ ፲፯ ። ፲፬

ስለማትመረመር ባላሰቢትም ጊዜ ስለምትመጣ ጸጋው ፡ እግዚአብሔር የተመሰገነ ነው ። ያዕ ፩ ፲፯ ። ፲፭

ምዕራፍ ፲ ።

<u>ክፍል ፲፫ ፡ ስለ እግዚአብሔር ኃይል ።</u>

ወንድሞቻችን ! እኔ ጳውሎስ በክርስቶስ ቸርነትና በደግነቱ እማልዳችኋለሁ ከእናንተ ዘንድ በነበርኩ ጊዜ ከፊታችሁ የመኖሬን ያህል በቃል እነግራችኋለሁ ፡ በሌለሁበት ጊዜ ግን እጽፍላችኋለሁ በጂ በሉኝ ፡ ሳልኖርም እንደምትወዱኝ አምናለሁና ። ፪ ቆሮ ፪-፫ ። ፩

ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ እንዳልደክም በሥጋዊ ሥራት እንደምንኖር አድርገው የሚጠረጥሩን አሉና ጨክኜ እሠራለሁ ። ቍ ፲፩ ። ፪

በሥጋችንስ እንኖራለን ፡ ግን በእሱ ሕግ የምንኖር የምንዋጋ አይደለም ። ፫

፩ እስመ ንዋየ ሐቅሉ ለፀብእነ ኢኮነ በሕገ ሥጋ አላ
በኃይለ እግዚአብሔር ውእቱ ዘይነሥት አጽዋናተ
ፀሩዓን ።
፭ ወያንህል ኵሎ ዘይትዔበይ ወይትሌዓል ላዕለ ክርስ
ቶስ ከመ ይፄወው ኵሎ ልብ ወሕሊና ይግነይ ለእ
ግዚአብሔር ።
፮ ወድልዋን ንሕነ ንትበቀሎ ለዘኢይገርር ወኢይሰምዕ
ሶበ ፈጸምክሙ አንትሙ ትእዛዘ ዘመንገለ ገጽ
ርእዩ ዘቅድሜክሙ ።
፯ ወዘሂ ተአመነ በክርስቶስ ከመዝ ለየሐሊ ለሊሁ
እስመ በከመ ክርስቶስ ከማሁ ንሕነሂ ።
፰ ወእመኒ ዘተመከሕኩ ፈቂድየ በሚመትክሙ እንተ
ወሀበኒ እግዚአብሔር ለተሐንፆትክሙ ወአኮ ለተነ
ሥቶ ኢይትኀፈር ።
፱ ወበሕቱ እምህክ ዘንተ ከመ ኢይምሰሎ ለዘይትሐ
ዘብ ከመ ዘአኔርመክሙ በመጻሕፍትየ ።
፲ እስመበ እምሰብእ ዘይብል እስመ መጻሕፍቲሁሰ
ክቡዳት ወዕፁባት ወሀልዎቱሰ በሥጋ ድኩም ውእቱ
ወነገሩሂ ሕፁር ።
፲፩ ወበሕቱ ዘንተ ነገረ ያእምር ዘይቄል ዘንተ ከመ በቃ
ልነ በውስተ መጻሕፍት እመ ኢሀለውነ ከማሁ በም
ግባርነሂ እመ ሀለውነ ።
፲፪ ወኢንትሃበል ናጥብዕ ነሐሊ ሰርእስነ ለሊነ ከመ
እለ ይንእዱ ርእሶሙ በዘእሙከሩ ወአየኑ ለሊሆሙ
ወኢየአምሩ ፍካሬሁ ዘለሊሆሙ ይነብቡ ።
፲፫ ወንሕነሰ ኢንትመከሕ ፈድፋደ እምዐቅምነ ዘእንበለ
በመስፈርት ወሕግ ዘአቀመ ለነ እግዚአብሔር እስከ
ንበጽሕ ኀቤክሙ ።
፲፬ እስመ አኮ ዘንዌድስ ርእሰነ ከመ ዘኢበጻሕነ ኀቤ
ክሙ ዳእሙ በጻሕነ ኀቤክሙ ውስተ ትምህርተ ክር
ስቶስ ።
፲፭ ወንሕነሰ ኢንትሜክሕ በዘኢይረትዕ በፃማ ነኪር
ወበሕቱ ንሴፎ ትብዛኀ ሃይማኖትክሙ ወትዕበይ በላ
ዕሌክሙ ሕገ ሥርዓትክሙ ።
፲፮ ወፈድፋደ ንሜህረክሙ ወእሜሃ የዐቢ ምስሌሁ
አምጣንነ ወንሕነሰ ኢንትሜከሕ በዘኢይረትዕ ወበ
ዘኢይደሉ ።
፲፯ ወዘሰ ይትሜካሕ በእግዚአብሔር ለይትመካሕ ።
፲፰ ወአኮ ዳእሙ ዘርእሶ ንእደ ኅሩየ ይከውን ፡ አኮኑ
ዘእግዚአብሔር ንእዶ ከመ ።

የሰልፋችን መሣሪያ ዕኑ ዕኑ አምባዎችን በሚያፈርስ ፩
በእግዚአብሔር ኃይል ነው እንጂ በሥጋ ሥርዓት
አይደለምና ። ኤር ፩ ፲ ። ኤፌ ፮ ፲፫ - ፲፯ ።
በክርስቶስ ላይ የሚታበየውንና ከፍ ከፍ የሚለውን ፭
ሁሉ በሚያጠፋ ልብ ሁሉ ያምን ዘንድ ሐሊናም
ሁሉ ለእግዚአብሔር ይገዛ ዘንድ ።
ሰምቶ የማይታዘዘውን ልንበቀለው ዝግጁዎች ነን ፮
ወደፊት እንድትሄዱ የሚያደርጋችሁን ትእዛዝ በፈ
ጸማችሁ ጊዜ ወደ ፊታችሁ ተመልከቱ ። ኤር ፳ ፩ ።
በክርስቶስ ያመነ ሰው እርሱ እንዲህ ያስብ ፡ እኛም ፯
እንደዚሁ እንደ ክርስቶስ ነንና ። ምዕ ፲፩ ፳፫ ።
ለማፍረስ ያይደለ እናንተን ለማነፅ እግዚአብሔር ለሰ ፰
ጠኝ ሹመት የተመከሁት ትምክሕት ቢኖር አላፍ
ርም ። ምዕ ፲፪ ፯ ። ፩ ቆሮ ፭ ፪ ። ፬ ፭ ።
ግን ለሚጠራጠር ሰው በመጻሕፍቶቼ የማስፈራራ ፱
እንዳይመስለው ይህን እተወዋለሁ ።
ከሰዎች መካከል መጻሕፍቶቹ ከበዶች አስጨናቂ ፲
ዎች ናቸው በሥጋ አኗኗሩ ግን ደካማ ነው ፡ ነገሩም
ተርታ ነው የሚል አለና ። ገላ ፬ ፲፫ ። ቀ ፩ ።
ነገር ግን ይህን የሚል በሌለንበት ጊዜ በመጻሕፍት ፲፩
እንደሚገለጠው እንደ አነጋገራችን ባለን ጊዜም
በሥራችን እንዲሁ እንደሆነ ይህን ነገር ይወቅ ።
ራሳቸው በአሰቡት በገመገሙት መጠን ራሳቸውን ፲፪
እንደሚያመሰግኑ ራሳቸውም የሚናገሩትን ትርጓሜ
ውን እንደማያውቁ ሰዎች አድርገን ለራሳችን ልና
ስብ ፈጽሞ አንሞክርም ። ምዕ ፫ ፩ ። ፭ ፲፪ ።
እኛስ ወደ እናንተ እስክንደርስ ድረስ እግዚአብ ፲፫
ሔር በወሰነልን ሕግና ሥርዓት እንጂ ከዓቅማችን
አልፈን አንመካም ። ሮሜ ፲፪ ፫ ።
ወደ እናንተ እንዳልደረስን አድርገን ራሳችንን የምና ፲፬
መሰግን አይደለምና ፡ የክርስቶስን ሕግ በማስተማር
ወደ እናንተ ደርሰናል እንጂ ። ፩ ቆሮ ፱ ፩ ።
እኛስ በማይገባው ሌላ በደከመበት አንመካም ፡ ነገር ፲፭
ግን ሃይማኖታችሁ እንድትሰፋ የተሠራችላችሁ
ሕግም በእናንተ ላይ እንድትፀና ተስፋ እናደርጋ
ለን ። ሮሜ ፲፭ ፳ ።
አብዝተንም እናስተምራችኋለን ያን ጊዜ መጠናችን ፲፮
ከሥራችን ጋር ከፍ ከፍ ይላል እኛስ በማይቀናና
በማይገባ አንመካም ።
የሚመካ ግን በእግዚአብሔር ይመካ ። ኤር ፱ ፳፫ - ፲፯
፳፬ ። ፩ ቆሮ ፩ ፴፩ ።
ራሱን ያከበረ ብቻ የሚከብር አይደለም ፡ እግዚአብ ፲፰
ሔር ያከበረው ይከብራል እንጂ ። ሉቃ ፲፰ ፲፬ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

ክፍል ፲ወ፬ ፡ በእንተ ኢ.ተወክፎ ትምህርተ በዕድ።

፩ ወርቱዕሰ ትትዐገሡኒ ኅዳጠ ከመ እንብብ በዕበድየ
እንዘ ትትዔገሡኒ ።
፪ እስመ እቀንእ ለክሙ ቅንአተ እግዚአብሔር እስመ
ፈነርኩክሙ ለአሐዱ ምት ድንግል ወንጹሐ ክርስ
ቶስ ከመ አቅርብክሙ ኀቤሁ ።
፫ ወባሕቱ እፈርሀ ዮጊ ከመ አርዌ ምድር አስሐታ
ለሔዋን በጕኅሉት እንዳዒ ለእመ ይማስን ልብክሙ
እምየውሀቱ ወንጽሐ ለክርስቶስ ።

፬ ሶበሁ ከነ ዘይመጽእ ኀቤክሙ ዘጸውዐክሙ ኀበ
ካልእ ዘኢሰበክነ ለክሙ ፡ ወእመበ ካልእ መንፈስ
ዘትነሥኡ ዘኢነሣእክሙ ፡ ወእመኒበ ካልእ ትምህርት
ዘኢተመሀርክሙ ርቱዕ ትጽንሑነ ።
፭ ወባሕቱ እትሔዘብ አልቦ ዘአሕፀፅኩክሙ ዘእምበ
ዕዳን ሐዋርያት ።
፮ ወእመኒ ዐብድ አነ በቃልየ አኮኬ በልብየ ወባሕቱ
አከሥት ለክሙ ኵሎ ውስተ ኵሉ ።
፯ ወሚመ አበስኩኑ እንጋ ዘአሕመምኩ ርእስየ በኵሉ
ከመ አንትሙ ትትለዐሉ እስመ በከንቱ መሀርኩ
ክሙ ትምህርተ እግዚአብሔር ።
፰ ወባዕደሰ ቤተ ክርስቲያን ቀሠጥኩ ወነሣእኩ ለሲሳ
ይየ ከመ እትለአክሙ ወአመሂ ሀለውኩ ኀቤክሙ
ኢተሰቆቁ ንዋየክሙ እንዘ እጼነስ ።
፱ ወኀበሂ ኢያእከልኩ ሠለጡ ሊተ አኀዊነ በጺሐሙ
እመቄዶንያ ወበኵሉ ተዐቀብኩ ከመ ኢያክብድ ላዕ
ሌክሙ ወእትዐቀብ ።
፲ እስመ ጽድቁ ለክርስቶስ ይሄሉ ምስሌየ ወኢተዐፅ
ወተኒ ዛቲ ፍሥሐየ በደወለ አካይያ ።
፲፩ በእንተ ምንት እስመሁ እንጋ ኢያፈቅረክሙኑ እን
ከሰ እግዚአብሔር የአምር ዘንተ ።
፲፪ ወባሕቱ ዘሂ ገበርኩ ወዘሂ እገብር ከመ እክልአሙ
ምክንያተ ለእለ ይፈቅዱ ምክንያተ ከመ ኢይርከቡ
እሙንቱሂ በዘይትሜክሑ ከማነ ።
፲፫ እስመ ሀለዉ ሐሳውያን ገበርተ ዐመፃ እለ ይትሜ
የኑ ወይትሜሰሉ ሐዋርያተ ክርስቶስ ።
፲፬ ወዝኒ አኮ ለአንክሮ እስመ ለሊሁ ሰይጣን ይትሜሰል
ከመ መልአከ ብርሃን ።
፲፭ ወዝኒ ኢኮነ ዐቢየ ለእመ ይትሜሰሉ መላእክቲሁኒ
ከመ መላእክተ ጽድቅ ወደኃሪቶሙሰ በከመ ምግ
ባሮሙ ።

ክፍል ፲ወ፭ ፡ በእንተ ዘኢርቱዕ ተመክሖ ።

፲፮ ወካዕበ እብል አልቦ ዘይሬስየኒ ከመ ዐብድ ወእመአ
ኮሰ ከመ ዐብድኒ ተወከፉኒ ከመ እትመካሕ አነሂ
ኅዳጠ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ክፍል ፲፬ ፡ የባዕዳንን ትምህርት ስለ አለመቀበል ።

አገባብስ ጥቂት ልትታገሡኝ ይገባል ፡ ታግሣችሁኝ ፩
በስንፍናየ እናገር ዘንድ ። ምዕ ፭ ፲፫ ።
ለእግዚአብሔር የሚገባ ቅናት እቀናላችኋለሁ ወደ ፪
ርሱ አቀርባችሁ ዘንድ ለአንድ ንጹሕ ድንግል
ሙሽራ ለኢየሱስ ክርስቶስ አጭቻችኋለሁና ።
ነገር ግን ምናልባት የምድር እባብ ሔዋንን በተን ፫
ኰል እንዳሳታት እንደ ልቡናችሁ ከክርስቶስ ከደ
ግነቱ ከንጽሕናው ወጥቶ ይለወጥ እንደሆነ ብዬ እፈ
ራለሁ ። ዘፍ ፫ ፬ - ፲፫ ።
ወደናንት የሚመጣ እኛ ወደ አላስተማርናችሁ ወደ ፬
ሌላ ኢየሱስ የጠራችሁ ቢኖር ፡ ያልተቀበላችሁ የም
ትቀበሉት ሌላ መንፈስ ቢኖርም ያልተማራችሁት
ሌላ ትምህርት ቢኖርም እንኳ ልትጠብቁን ይገባል ።
ነገር ግን ከሌሎች ሐዋርያት ያጐደልኩባችሁ የሌለ ፭
ይመስለኛል ። ምዕ ፲፪ ፲፩ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፲ ።
እኔ በነጋገሬም አላዋቂ ብሆንም በልቤ አይደለም ፡ ፮
ግን ሁሉን በሁሉ እገልጥላችኋለ ሁ። ፩ ቆሮ ፪ ፩ ።
ወይስ እናንተ ከፍ ከፍ ትሉ ዘንድ በከንቱ የእግዚ ፯
አብሔርን ትምህርት ስለ አስተማርኋችሁ በሁሉ
ራሴን ያዋረድኩ በደልኩን ? ። ፩ ቆሮ ፱ ፲፪ - ፲፰ ።
ግን ከሌሎች ምእመናን እናንተን አገለግል ዘንድ ፰
ለምግቤ ያሀል ተቀበልኩ ፡ ከእናንተ ዘንድ በነበር
ኩበት ጊዜም ስቸገር ለገንዘባችሁ አልሳሳሁም ።
ባልበቃኝም ጊዜ ወንድሞቻችን ከመቄዶንያ መጥ ፱
ተው አሟሉልኝ እናንተን እንዳላስቸግራችሁ በሁሉ
ተጠነቀቅሁ ወደፊትም እጠነቀቃለሁ ። ምዕ ፲፪ ፲፫ ።
የክርስቶስ ጽድቁ አብሮኝ ይኖራልና ይህቺም ጸጋዬ ፲
በአካይያ አውራጃ አልተቋረጠችብኝም ።
ስለ ምን ነው ? አልወዳችሁምና ነውን ? እንጃ ፲፩
እንኪያስ እንደምወዳችሁ እግዚአብሔር ያውቃል ።
ግን ያደረግሁትም የማደርገውም ቢሆን ምክንያት ፲፪
ለሚሹት ሰዎች ምክንያትን አሳጣቸው ዘንድ ነው ፡
እነሱም እንደኛ የሚመኩበትን እንዳያገኙ ።
የሚተናኰሉ የክርስቶስ ሐዋርያት ነን የሚሉ በመ ፲፫
ፅን የሚያደርጉ ሐሰተኞች አሉና ። ምዕ ፪ ፲፯ ።
ይህም አያስደንቅም እሱ ራሱ ሰይጣን የብርሃን መል ፲፬
አክ መስሎ ይመጣልና ።
ይህም ታላቅ ነገር አይደለም የሰይጣን መልእክተ ፲፭
ኞች የእውነት መላእክትን ቢመስሉ ፍጻሜውያ
ቸው ግን እንደ ሥራቸው ነው ።

ክፍል ፲፭ ፡ መመካት ስለማይገባ ።

ደግሞም እንዲህ እላለሁ ፡ እንደ ሰነፍ የሚቈጥረኝ ፲፮
አይኑር ያለዚያስ እንደ ሰነፍ እንኳ ብሆን ተቀበሉኝ
እኔም ጥቂት እመካ ዘንድ ። ምዕ ፲፪ ፮ ።

፲፯ ወዝኒ አኮ ዘመንገለ እግዚአብሔር ዘእነግር ዳእሙ
ከመ ዐብድ እዜንግዕ በእንተ ዛቲ ትምክሕትየ ።

፲፰ እስመ ብዙኃን እለ ይትሜክሑ በሕግ ዘሥጋ አነሂ
እትሜካሕ ።
፲፱ ወእመሰ ይኤድመክሙ አዕምኦቶሙ ለዐብዳን እንዘ
ጠቢባን ወነበብያን አንትሙ።
፳ እስመ ትትዔገሥዎሙ ለእለ ይትዔገሉክሙ ወለእ
ለሂ የኀይዱክሙ ለእለሂ ይበልዑክሙ ወለእለሂ
ይትዔበዩ ላዕሌክሙ ወለዘሂ ይጸፍዐክሙ ገጸክሙ ።
፳፩ እብል ዘንተ ከመ ዘያስተሐቅር ከመ ሕሙማኒሁ
ንሕነ ለክሙ እብል አነሂ በዕበድየ አልቦ ዘይትሐ
በል ላዕሌየ ዘእብል ዳእሙ ዘአነ እትሐበል ላዕሌሁ ።

፳፪ እመኒ ዕብራውያን እሙንቱ አነሂ ከማሆሙ ፡ ወእመኒ
እስራኤላውያን እሙንቱ አነሂ ከማሆሙ ፡ ወእመኒ
ዘርአ አብርሃም እሙንቱ አነሂ ከማሆሙ ።

፳፫ እመኒ ላእኩ ለክርስቶስ እሙንቱ አኮሁ እዜንግዕ
ለርእስየ በፃማሂ አፈድፈድኩ፡ ወበተቀሥፎሂ አፈድ
ፈድኩ ፡ ወበተሞቅሖሂ አብዛኅኩ ፡ ወለሞትኒ ብዙኃ
ተደለውኩ ።
፳፬ ኃምሰ ቀሠፉኒ አይሁድ በበአርባዓ ዘእንበለ አሐቲ ።
፳፭ ሥልሰ ዘበጡኒ በአብትር ፡ ምዕረ ወገሩኒ በእእባን ፡
ሥልሰ ሰኰየት ሐመርየ ፡ ቤትኩ ወወዐልኩ እንዘ
እጼብት ውስተ ዕመቀ ባሕር ።

፳፮ ወበመንገድሂ ዘልፈ እትመነደብ በተከዚነ አመንደ
ቡኒ ፈያት ፡ አመንደቡኒ አዝማድየ ፡ አመንደቡኒ አሕ
ዛብ ፡ ተመንደብኩ በሀገር ፡ ወተመንደብኩ በሐቅል
ተመንደብኩ በባሕር ፡ አመንደቡኒ ቢጽ ሐሳውያን ።

፳፯ በፃማ ወበሥራሕ ፡ ወበትጋሀ ብዙኅ ፡ በረኃብ ወበጽ
ምዕ ፡ በጾም ብዙኅ ወበቍር ወበዕርቃን ።

፳፰ ወዘእንበለዝ ብዙኅ ባዕድ ዘረከበኒ ኵሉ አሚረ እንዘ
እሔሊ ቤተ ክርስቲያናት ።
፳፱ መኑ ዘይደዊ ወኢየሐምም አነ ፡ ወመኑ ዘይስሕት
ወኢይደነግፅ ።
፴ ወእመሰ ይደሉ ተመክሖ ፡ አነኒ እትሜካሕ በሕማ
ምየ ።
፴፩ የአምር እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ዘውእቱ አምላክ ቡሩክ ፡ ለዓለመ ዓለም
ከመ ኢይሔሱ ።
፴፪ በሀገረ ደማስቆ መልአከ አሕዛብ ዘእምታሕተ አርስ
ጣስዮስ ንጉሥ ዐቃቤ ሀገር ደማስቆናዊ ፈቀደ የአ
ኀዘኒ ።

ይህም የምናገረው በእግዚአብሔር ዘንድ የሚገባ ፲፯
አይደለም ፡ ስለዚህች መመከቴ እንደ ሰነፍ መምሰሌ
ነው እንጂ ። ምሳ ፱ ፬ ።
በሥጋዊ ሥርዓት የሚመኩ ብዙዎች ናቸውና እኔም ፲፰
እመካለሁ ። ኤር ፱ ፳፫ - ፳፬ ። ፊል ፫ ፫ ።
እናንተ ባለ አእምሮ ዐዋቂዎች ስትሆኑ ሰነፎቹን ፲፱
መስማት ደስ የሚያሰኛችሁ ከሆነ ።
የሚታገሷችሁን የሚቀሟችሁን የሚበድሏችሁን ፳
የሚታበዩባችሁን ፊታችሁን የሚመታችሁን ትታገ
ሷቸዋላችሁና ። ገላ ፪ ፬ ።
ይህን ንቆ እንደሚያቃልል ሰው እናገራለሁ እኛ ለና ፳፩
ንተ በሽተኞች መሆናችን ነውን ? እኔም ብሠለጥን
በት እንጂ የሚሠለጥንብኝ የለም እላለሁ ። ፩ ቆሮ
፩ ፲፯ ። ገላ ፬ ፲፫ ።
እነሱ ዕብራውያን ቢሆኑ እኔም እንደነሱ ዕብራዊ ፳፪
ነኝ ፡ እነሱ እስራኤላውያንም ቢሆኑ እኔም እንደነሱ
እስራኤላዊ ነኝ፡ እነሱ የአብርሃም ልጆች ቢሆኑ
እኔም እንደነሱ ነኝ ፊል ። ፫ ፭ ።
እነሱ የክርስቶስ አገልጋዮች ነን ቢሉ ለራሴ እዘነጋ ፳፫
የለምን ? በድካም ብዙ ደክሜያለሁ ፡ በመገረፍ ብዙ
ደክሜያለሁ ፡ በእሥራትም ብዙ ጊዜ ታሥሬአለሁ ፡
ለሞት ብዙ ጊዜ ተዘጋጅቼአለሁ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፪ ።
አንዲት ሳትቀር አምስት ጊዜ አርባ አርባ ገረፉኝ ። ፳፬
ሦስት ጊዜ በበትር ደበደቡኝ ፡ አንድ ጊዜ በድንጋይ ፳፭
ዮች ወገሩኝ ፡ መርከቤ ሦስት ጊዜ ተንከራተተች ፡
በጥልቁ ባሕር ሰዋኝ አድሬ ሰዋኝ ዋልኩ ። ግ. ሐ.
፲፬ ፲፱ ። ፲፮ ፳፪ ።
በጕዞም ዘወትር መከራ እቀበል ነበር በፈሳሽ ወኃም ፳፮
ወንበዶች አሠቃዩኝ ፡ ዘመዶቼም አስጨነቁኝ ፡ አሕዛ
ብም መከራ አፀኑብኝ ፡ በከተማ መከራ ተቀበልኩ ፡
በዱርም በባሕርም መከራ ተቀበልኩ ፡ ክርስቲያን
ነን ባዮችም መከራ አፀኑብኝ ።
በመውጣት በመውረድ ፡ በድካም በብዙ ትጋት ፳፯
በመራብ ፡ በመጠማት አብዝቶ በመጾም ፡ በመራቈት
በብርድ በዚህ ሁሉ መከራ ተቀበልኩ ። ምሳ ፮ ፩ ።
ከዚህም በቀር ለቤተ ክርስቲያን ሳስብ ዘወትር ያገ ፳፰
ኘኝ ልዩ ልዩ መከራ ብዙ ነው ። ግብ ሐዋ ፳ ፲፰ ።
ታሞ እኔ የማላዝንለት ማነው ? በድሎስ እኔ የማል ፳፱
ደነግጥለት ማነው ? ። ፩ ቆሮ ፱ ፳፪ ።
መመካት የሚገባስ ከሆነ እኔም በመከራዬ እመካለሁ ። ፴

ሐሰት እንዳልናገር ለዘለዓለም የባሕርይ አምላክ ፴፩
የሚሆን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚ
አብሔር ያውቃል ። ምሳ ፩ ፳፫ ።
በደማስቈ ከተማ ከአርስጣስዮስ ንጉሥ በታች ፴፪
የሚያዘው የሕዝብ ሹም አገር አሳዳሪ የነበረው የደ
ማስቆ ሰው ሊይዘኝ ወደደ ።

፴፫ ወአውረዱኒ በሰብሳብ እንተ መስኮት እምዓረፍት
ወአምሰጥኩ እምእዴሁ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፤ በእንተ ዘከመ ኢይደሉ ተመክሐ ።

፩ ወናሁ ይረትዕ ሊተ ተመክሖ ወባሕቱ ኢኮነ ሠናየ፤
ንግባእ ካዕበ ወንዘክር ራእየ ዘከሠተ እግዚአብሔር ።

፪ አአምር ብእሴ ምእመነ በክርስቶስ እምቅድመ ዐሠ
ርቱ ወአርባዕቱ ዓመት እመኒ በሥጋሁ ወእመኒ ዘእ
ንበለ ሥጋሁ እንጃ እግዚአብሔር የአምር ወመሰ
ጥዎ ለውእቱ ብእሲ እስከ ሣልስ ሰማይ ።

፫ ወአአምሮ ለውእቱ ብእሲ እመኒ በሥጋሁ ወእመኒ
ዘእንበለ ሥጋሁ እንጃ እግዚአብሔር የአምር ።
፬ ወመሰጥዎ ውስተ ገነት ወሰምዐ ህየ ነገረ ዘኢይተ
ረጐም ዘኢይከውኖ ለእጓለ እመሕያው ይንብብ ።
፭ ወበእንተ ዝንቱኬ በዘከመዝ እትሜካሕ በርእስየ
ኢይትሜካሕ ዘእንበለ በሕማምየ ።
፮ ወእመኒ ፈቀድኩ እትመካሕ ኢኮንኩ ዓብደ እስመ
ጽድቀ እነግር፤ ወባሕቱ እምሕክ ከመ ኢይትሐዘቡኒ
በዘርእዩኒ ወበዘሰምዑኒ ፈድፋደ ።
፯ ወበእንተዝ ከመሰ ኢይትዐበይ በብዙኅ ራእይ ተው
ሀበኒ መልአከ ሰይጣን ዘይደጕፀኒ ሥጋየ ወይኰርዓኒ
ርእስየ ።
፰ ወአስተብቋዕክዎ ለእግዚእየ ሥልሰ በእንቲአሁ ከመ
ያእትቶ እምኔየ ።
፱ ወይቤለኒ የአክለከ ጸጋየ ወኃይልሰ በደዌ የሐልቅ
ወሠመርኩ እትመካሕ በሕማምየ ከመ ይኅድር
ኃይለ ክርስቶስ ላዕሌየ ።
፲ ወበእንተ ዝንቱ ሠመርኩ በሕማምየ በተጽዕሎሂ
ወበምንዳቤሂ ወበተሰዶሂ ወበተጽናስሂ በእንተ ክር
ስቶስ እስመ ሶበ አሐምም ሶቤሃ እፀንዕ ።

፲፩ ወናሁ ኮንኩ ዓብደ በተመክሖትየ በዘአንትሙ አገ
በርክሙኒ ወሊተሰ ርቱዕ እክበር በኀቤክሙ ወትኩ
ኑኒ ሰማዕትየ እስመ ዘአሕፀፅኩክሙ እምዘሖሩ
ሐዋርያት ወእመኒ ከመ ወኢምንት አነ ።

፲፪ ትምህርተ ሐዋርያትሰ ተገብረ ለክሙ በኵሉ ትዕግ
ሥት ወበተአምራት ወመንክራት ወኃይላት ።

፲፫ ወምንተኑ ዘአሕፀፅኩክሙ ወዘአኅጣእኩክሙ እም
ኵሉ ቤተ ክርስቲያናት ዘእንበለ ዛቲ እንተ ኢመጻ
እኩ ኀቤክሙ አሥርሕክሙ ጸግዉንያ ለዛቲ አበሳየ።
፲፬ ናሁ ሣልስየ ዝንቱ እንዘ አስተዳሉ እምጻእ ኀቤ
ክሙ ወኢተፋጠንኒ እስመ ኢያክሙ እፈቅድ ወአኮ

በቅርጫት አድርገው በመስኮቱ በኩል ከአጥሩ ላይ ፴፫
አወረዱኝና ከእጁ አመለጥኩ ግብ ሐ ፱ ፳፬-፳፭ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፲፩፣ መመካት ስለ ማይገባ ።

እነሆ መመካት ይገባኛል ግን የሚገባ አይደለም ዳግ ፩
መኛም መለስ ብለን እግዚአብሔር የገለጠውን
ራእይ እናስታውስ ።
ከዐሥራ አራት ዓመት በፊት በክርስቶስ ያመነ አንድ ፪
ሰው ዐውቃለሁ በሥጋውም እንደሆነ ያለ ሥጋ
ውም እንደሆነ እንጃ እግዚአብሔር ያውቃል፣ያንን
ሰው እስከ ሦስተኛው ሰማይ ድረስ ነጥቀው ወሰ
ዱት ።
ያንን ሰው ዓውቀዋለሁ በሥጋው እንደሆነ ያለ ፫
ሥጋውም እንደሆነ እንጃ እግዚአብሔር ያውቃል ።
ወደ ገነትም ነጥቀው ወሰዱት በዚያም የማይተረ ፬
ጐም የሰው ልጅ ሊናገረው የማይቻለውን ነገር ሰማ።
ስለዚህ በእንደዚህ ያለው ነገር እመካለሁ በመከራዬ ፭
እንጂ በራሴ አልመካም ። ምዕ ፲፩ ፴ ።
ልመካም ብወድ አላዋቂ አይደለሁም እውነቱን እና ፮
ገራለሁና፣ ግን በዩኝ በሰሙኝ እጅግ እንዳይጠራጠ
ሩኝ ገምግሜ እተዋለሁ ። ምዕ ፲ ፰ ። ፲፩ ፲፮ ።
ስለዚህም ቢሆን በብዙ ራእይ እንዳልታበይ ሰውነ ፯
ቴን የሚወጋኝ ራሴን የሚቀጠቅጠኝ የሰይጣን መል
እክተኛ ተሰጠኝ ። ኢዮ ፪ ፯ ።
ከእኔ ያርቀው ዘንድ ስለ እርሱ ጌታዬን ሦስት ጊዜ ፰
ማለድኩት ። ዘዳግ ፫ ፳፫ ። ማቴ ፳፮ ፵፬ ።
ጸጋዬ ይበቃኻል ኃይልስ በደዌ ያልቃል የክርስ ፱
ቶስ ኃይሉ በእኔ ላይ ያድር ዘንድ በመከራዬ ደስ
ይለኛል ። መክ፡ ፯ ፲፰ ። ኢሳ፡ ፵ ፳፱ ።
ስለዚህም መከራዬ ልቀበል ወደድኩ በመሰደብም ፲
ቢሆን በመጨነቅም ቢሆን በመሰደብም ቢሆን ስለ
ክርስቶስ በመቸገርም ቢሆን መከራ በተቀበልኩ
ጊዜ ወዲያው እፀናለሁና ። ፊልጵ ፬ ፲፫ ።
እናንተ ስላገበራችሁኝ በመመካቴ እነሆ ሰነፍ ሆንኩ ፲፩
ለእኔማ እናንተ ምስክሮች ልትሆኑኝ በእናንተ ልክ
በር ይገባ ነበር እኔ እንደ ኢምንትም ብሆን ሐዋር
ያት ሁሉ ከሠሩት ሥራ ካስተማሩት ትምህርት ያጐ
ደልኩባችሁ የለምና ።
የሐዋርያት ትምህርትማ በፍጹም ትዕግሥት በተአ ፲፪
ምራት ድንቅ ሥራ በመሥራት ሙት በማስነሣት
ተደረገላችሁ ። ምዕ ፲፪ ፭ ።
ላስቸግራችሁ ካለመምጣቴ ከዚህች በቀር ከምእመ ፲፫
ናን ሁሉ ያሳጣኋችሁ ያጐደልኩባችሁ ምንድር
ነው ?, በደልህ ይህች ናት በሉኝ ። ምዕ ፲፩ ፱ ።
እነሆ ወደ እናንተ ልመጣ ስሰናዳ ይህ ሦስተኛዬ ነው፣ ፲፬
ግን አልተሳካልኝም ገንዘባችሁን ያይደለ እናንተን

ንዋየክሙ እስመ ርቱዕ አበው ይዝግቡ ለውሉ
ዶሙ ወአኮ ውሉድ ለአዝማዲሆሙ ።
፲፭ ወአንሰ ምክዕቢተ አስተዋፃእኩ ወእሚጡ ሥጋየ
በእንተ ነፍስክሙ ወእመኒ ፈድፋደ አፍቀርኩክሙ
ርእስየ አፍቀርኩ ።
፲፮ ወአንሰ ኢያክበድኩ ላዕሌክሙ ወባሕቱ መስተመይነ
ከዊንየ ነሣእኩክሙ በጕሕሉት ።
፲፯ በኑ እንጋ ዘፈነውኩ ኀቤክሙ ወበኑ ዘተበገልኩ
ክሙ ።
፲፰ ናሁ አስተብቋዕክዎ ለቲቶ ወፈነውክዎ ለካልእ እኁነ
ምስሌሁ በኑ ዘገፍዐክሙ ቲቶ አኮኑ በውእቱ መን
ፈስ ዘይረውፅ በላዕሌሁ በቱ ሖርነ ወአሠረ ዚአሁ
ተለውነ ።
፲፱ ትትሔዘቡነሁ ከመ ንሕነ ንትዋቀሥክሙ ዘኒ ንነግር ፥
በቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ክርስቶስ ንነግር
ወዝንቱሰ ኵሉ አኃዊነ ከመ ትትሐነፁ ።

፳ ወባሕቱ እፈርህ ለእመበ ከመ አመ መጻእኩ ወኢ
ረከብኩክሙ በከመ እፈቅድ ወአነሂ እከውነክሙ
ከመ ዘኢትፈቅዱ ወዮጊ ይከውን ውስቴትክሙ
ተዝኅሮ ወተቃንኦ ወተምዕዖ ወተሣልቆ አው ተሐ
ምዮ ወተሀውኮ ወአዕብዮ ልብ ።

፳፩ ዮጊ ካዕበ መጺእየ ኃቤክሙ የሐምመኒ እግዚአብ
ሔር በእንቲአክሙ ወእላህዎሙ ለብዙኃን እለ
አበሱ ወኢነስሑ በእንተ ኀጣርሙ ወምርዓቶሙ
ወዝሙቶሙ ዘገብሩ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

፩ ወናሁ ሣልስየ ዝንቱ እንዘ እመጽእ ኀቤክሙ አኮኑ
በአፈ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት ይቀውም ኵሉ
ነገር ።
፪ ወአቀደምኩ ነጊረ እምትካት ወአቀድም ወእነግር
ዓዲ በከመ እቤለክሙ እንዘ ሀለውኩ በቀዳሚ
ከማሁ እንዘ ኢሀሎኩ በሣልስ እነግር ለእለ አበሱ
ቀዲሙ ወለባዕዳንሂ ከመ አመ መጻእኩ ኢይም
ሕክ እንከ ካዕበ ።
፫ እስመ ተኃሥሡ መከራሁ ለክርስቶስ ዘይነብብ በላ
ዕሌየ ውእቱ አልቦ ዘይሰአኖ በኀቤክሙ ዘእንበለ
ዳእሙ ኵሉ ዘይትከሀሎ ።
፬ እስመ ዘሐመ ወተሰቅለ በድካም ሕያው ውእቱ በኃ
ይለ እግዚአብሔር ፥ ወንሕነኒ ንደክም ምስሌሁ ወነ
ሐዩኒ ምስሌሁ በኃይለ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ።

፭ ወርእሰክሙ አመክሩ ለእመ ሀለውክሙ በሃይማኖት
ወርእሰክሙ ሕቱ ለእመበ ዘኢተአምሩ ለሊክሙ
ወኢትጤይቁ ከመ ሀሎ ክርስቶስ ምስሌክሙ ወለእ
መሰ ኢኮነ ከመዝ ምኑናን አንትሙ ።

አሽለሁና ልጆች ለወላጆቻቸው ያይደለ አበቶች
ለልጆቻቸው ገንዘብ ሊያኖሩ ይገባልና ። ምሳ ፲፫ ፩።
እኔ ዕጽፍ ድርብ አወጣጣሁ ስለ ሕይወታችሁም ሕይ ፲፭
ወቴን አሳልፌ እሰጣለሁ እናንተን እጅግ ብወዳች
ሁም ራሴን መውደዴ ነው ። ፊልጵ ፱ ፲፮ ።
እኔ አላስቸገርኳችሁም ፥ ነገር ግን ብልህ ሆኜ በጥበብ ፲፮
ገንዘብ አደረግኋችሁ ።
በውኑ ወደ እናንተ የላክሁት መልእክት አለን? ፲፯
ወይስ የቀማኋችሁ አለን?።
እነሆ ቲቶን ማለድኩት ክርሱም ጋር ሌላውን ወን ፲፰
ድማችንን ላክሁት ፥ በውኑ ቲቶ የበደላችሁ በደል
አለን? ቲቶ በተቃኘበት መንፈስ የተቃኘን እሱ በሄደ
በት ፍለጋ የሄድን አይደለንም ። ምሳ ፰ ፯። ፲፮ ፲፰።
እኛስ እንደምንወቅሣችሁ ታስባላችሁን? በእግዚአ ፲፱
ብሔር ፊት የምንናገረውንም በክርስቶስ ፊት እንና
ገራለን፡ ወንድሞቻችን ይህ ሁሉ ግን እናንተ ትፀኑ
ዘንድ ነው ።
ነገር ግን ወደ እናንተ መጥቼ እንደምወደው ሆና ፳
ችሁ ያላገኘኋችሁ እንደሆነ፡ እኔም እንደማትወዱት
እሆንባችኋለሁ ፥ ወይም በመካከላችሁ ኵራት መቀና
ናት መበሳጨት መዘበበት ወይም መተማማት መታ
ወክ ልብን ማሳበጥ ይኖር ይሆናል ብዬ እፈራለሁ ።
ምሳ ፲ ፥ ፪። ፩ ቆሮ ፬ ፥ ፯ ።
ወይም እንደገና ወደ እናንተ መጥቼ እግዚአብሔር ፳፩
ያሳዝነኝ ይሆናል በድለው ስለ ጕስቍልናቸው ስለ
መዳራታቸው ስለሚሠሩት ዝሙታቸው ንስሐ ያል
ገቡትን እቀጣ ይሆናል ። ምሳ ፪ ፥ ፩ ። ፲፫ ፥ ፪ ።

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ወደ እናንተ ስመጣ እነሆ ይህ ሦስተኛዬ ነው ፥ ነገር ፩
ሁሉ በሁለት በሦስት ምስክር የሚፀና አይደለምን?።
ዘዳ ፲፱ ፥ ፲፭ ።
ጥንቱን አስቀድሜ ተናግሬአለሁ ፥ አሁንም አስቀ ፪
ድሜ እናገራለሁ ፥ ቀድሞ ከእናንተ ጋር ሳለሁ እንደ
ነገርኳችሁ እንዲሁ ሦስተኛ ሳልኖርም ቀድሞ በድ
ለው የነበሩትን ለሌሎችም ቢሆን በመጣሁ ጊዜ
ዳግመኛ እንዳልራራ ለሦስተኛ ጊዜ እናገራለሁ ።
በእኔ አድሮ የሚያስተምር የክርስቶስን መከራ ትሽ ፫
ላችሁና ፥ እሱ በእናንተ ዘንድ የሚቻለው ነው እንጂ
ሁሉ የሚሳነው የለም ።
ደክሞ የታመመ የተሰቀለ እርሱ በእግዚአብሔር ፬
ኃይል ሕያው ነውና ፥ እኛም ስለ እናንተ አብረነው
እንደክማለን ፥ በእግዚአብሔር ኃይልም አብረነው
እንነሣለን ። ፊልጵ ፪ ፥ ፯ - ፰ ።
በሃይማኖት እንዳላችሁ ራሳችሁን መርምሩ ፥ ክርስ ፭
ቶስ ከእናንተ ጋር እንዳለ ራሳችሁ አታውቁ አት
ረዱ እንደሆነ ራሳችሁን መርምሩ ፥ እንዲህ ካልሆነ
ግን እናንተ የተናቃችሁ ናችሁ ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፥ ፳፰ ።

ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ፪ ።

፮ ወእትአመን አንሰ ታእምሩ ከመ ኢኮነ ምኑናነ ንሕነ ።
፯ ወንጼሊ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ኢይግበር እኩየ ላዕሌክሙ ወኢ.ምንትኒ ወአኮሰ ከመ ኅሩያነ ንኩን አላ ዳእሙ ከመ አንትሙ ሠናየ ትግበሩ ወንሕነሰ ከመ ምኑናን ።
፰ እስመ ኢንክል ወኢአ እምጽድቅ ዘእንበለ ዳእሙ በጽድቅ ።
፱ ወእትፌሣሕ ሶበ ንሕነ ነሐምም ከመ አንትሙ ትጽንዑ ወትትፌሥሑ ወዝ ውእቱ ጸሎትነ ከመ አንትሙ ታርትዑ ልበክሙ ።

፲ በእንተዝ ዘንተ እጽሕፍ ለክሙ እንዘ ኢሀለውኩ ኀቤክሙ ከመ አመ መጻእኩ ምቱረ ኢይግበር በላዕሌክሙ ከመ ዘሥልጣንበ በዘአኮነኒ እግዚአብሔር ለሐኒፅ ወአኮ ለነሢት ።

፲፩ ተፈሥሑ እንከሰ አኀዊነ አጥብዑ ወተዐገሡ ወተሰነአዉ ወአምላክ ሰላም ወፍቅር የሀሉ ምስሌክሙ።

፲፪ ተአምኁ በበይናቲክሙ በአምኃ ቅድሳት ፣ አምኁክሙ ኵሎሙ ቅዱሳን ።

፲፫ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወፍቅረ እግዚአብሔር ወሱታፌ መንፈስ ቅዱስ የሃሉ ምስለ ኵልክሙ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ዳግሚት ኀበ ሰብአ ቆሮንቶስ ወተጽሕፈት በፊልጵስዩስ ዘመቄዶንያ ወተፈነወት በእደ ቲቶ ወሉቃስ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ፪ ።

እኛም ብንሆን የተናቅን እንዳይደለን ልታውቁ እኔ ፮
አምናለሁ ።
ምንም ክፉ ነገር እንዳያደርጓችሁ ወደ እግዚአብሔር ፯
እንጸልያለን ፣ እኛ የከበርን ልንሆን አይደለም እና
ንተ መልካም ነገር እንድታደርጉ ብቻ ነው እንጂ ፣
እኛ ግን እንደተናቁ ሰዎች ነን ።
በእውነት ፀንተን እንኖራለን እንጂ ፣ ከእውነት መው ፰
ጣት አንችልምና ።
እኛ መከራ በምንቀበልበት ጊዜ ደስ ይለኛል ፣ እና ፱
ንተም ደስ ብሏችሁ በሃይማኖት ትፀኑ ዘንድ ጸሎ
ታችን ይህ ነው ፣ እናንተ ልቡናችሁን ቀና ታደርጉ
ዘንድ ።
ስለዚህም ከእናንተ ዘንድ ሳልኖር ይህን ጻፍኩላ ፲
ችሁ ፣ ለማፍረስ ያይደለ ለማነፅ እግዚአብሔር በሾ
መኝ ገንዘብ ሥልጣን ያለኝ እንደ መሆኔ መጠን በመ
ጣሁ ጊዜ ቍርጥ ነገር እንዳላደርግባችሁ ። ምዕ፡ ፲
፰ ። ምዕ፡ ፲ ፲፩ ።
ወንድሞቻችን! እንግዲህስ ደስ ይበላችሁ ፣ ፅኑ ታገሡ ፲፩
አንድ ሁኑ ፣ የሰላምና የፍቅር አምላክ ከእናንተ ጋር
ይኑር ። ፊል ፬ ፣ ፬ ። ሮሜ ፫ ፣ ፴፫ ።
ክብር ባላት ሰላምታ እርስ በርሳችሁ ሰላም ተባባሉ ፲፪
ቅዱሳን ሁሉ እንዴት ናችሁ ብለዋችኋል ። ፩ ቆሮ
፲፯ ፣ ፳ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፣ የእግዚአብሔር ፲፫
አብ ፍቅር የመንፈስ ቅዱስ አንድነት ከሁላችሁ ጋር
ይሁን ። አሜን ።

የመቄዶንያ ክፍል በምትሆን በፊልጵስዩስ ተጽፋ በቲቶና በሉቃስ እጅ ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች የተላከችው ሁለተኛይቱ መልእክት ተፈጸመች ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፣ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ገላትያ ፩።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፣ በእንተ ዘከመ ተሠይመ ጳውሎስ በፈቃደ እግዚአብሔር ።

፩ እምጳውሎስ ሐዋርያ ዘኢኮነ በእንተ ሰብእ ወኢ
ኮነ እምኀበ ሰብእ ዘእንበለ በእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ወእግዚአብሔር አብ ዘአንሥኦ እሙታን ።

፪ ወእምኵሎሙ አኀዊነ እለ ምስሌየ ለቤተ ክርስ
ቲያን ዘገላትያ ።
፫ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፬ ዘመጠወ ርእሶ በእንተ ኃጢአትነ ከመ ያድኅነነ
እምዝንቱ ዓለም ዘይትቃወም በእኩይ በፈቃደ
እግዚአብሔር አቡነ ።
፭ ዘሎቱ ስብሐት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን ።
፮ አንከርኩሙ እፎ ከመዝ ፍጡነ ያፈልሱክሙ እምሃ
ይማኖተ ክርስቶስ ዘጸውዐክሙ በጸጋሁ ውስተ
ካልእ ትምህርት ።
፯ ዘኢኮነ ሀልወ ዘእንበለ ዘየሀውኩክሙ ወይፈቅዱ
ይዕልዉ ትምህርቶ ለክርስቶስ ።
፰ ወባሕቱ አንትሙ አሠረ ዚአነ ትልዉ አንትሙሰ
መልአክ እምሰማይ ለእመ መሀረክሙ ካልአ እም
ዘመሀርናክሙ ውጉዘ ለይኩን ።
፱ በከመ እቤ ቀዳሚ ወይእዜኒ ካዕበ እብል ለእመበ
ዘመሀረክሙ ካልአ እምዘመሀርናክሙ ውጉዘ
ለይኩን ።
፲ ወይእዜሰ ለሰብእኑ ንአምን ወእኮ ለእግዚአብሔር
ወእመሰኬ እፈቅድ ለሰብእ አድሎ ኢኮንኩኬ ገብሮ
ለክርስቶስ ።
፲፩ እነግረክሙ አኀዊነ እስመ ትምህርት ዘመሀርኩ
ክሙ ኢኮነ በእንተ ሰብእ ።
፲፪ ወአነሂ አኮ እምኀበ ሰብእ ዘነሣእክዎ ወኢሂ መሀ
ሩኒዮ በዘከሠተ ሊተ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፫ ወሰማዕክሙ ግእዝየ ዘትካት ዘአመ ሀሎኩ ውስተ
አይሁድ ከመ ፈድፋደ ሰደድኩ ቤተ ክርስቲያኑ
ለእግዚአብሔር ወአመንዘዝክዎሙ ።
፲፬ ወከበርኩ በውስተ አይሁድ ፈድፋደ እምኵሉ
ቢጽየ በውስተ ሕዝብየ እስመ ፈድፋደ ኮንኩ
ቀናኤ ለሕገ አበውየ ።
፲፭ ወአመ ሠምረ ወፈቀደ እግዚአብሔር ዘፈለጠኒ አው
ዕአኒ እምከርሠ እምየ ወጸውዐኒ በጸጋሁ ።
፲፮ ወከሠተ ሊተ ወልዶ ከመ ይትዐወቅ ስብሐተ ወ
ልዱ በእዴየ ከመ እስብክ ለአሕዛብ በስሙ ወኢተ
ለውኩ ሰቤሃ ዘሥጋ ወደም ።
፲፯ ወኢዐረጉ ኢየሩሳሌም ኀበ ሐዋርያት ቀደምትየ

ወደ ገላትያ ሰዎች ፩።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፣ ጳውሎስ በእግዚአብሔር ፈቃድ ስለ መሾሙ ።

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ለይቶ በስነ ፩
ሣው በእግዚአብሔር አብ እንጂ ከሰው ዘንድ ካልተ
ሾመ ስለ ሰው ካልተሾመ ከሐዋርያ ጳውሎስ ቆላ ፲፩
፲፪ ። ግብ ሐዋ ፫ ፲፭ ።
ከኔ ጋር ካሉ ከወንድሞቻችንም ሁሉ የተላከ፣ በገላ ፪
ትያ ላሉችው ቤተ ክርስቲያን ትድረስ ።
ሰላም ለእናንተ ይሁን የአባታችን የእግዚአብሔር ፫
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋ ይሁንላችሁ ።
በክፉ ግብር ከሚቃወም ከዚህ ዓለም በአባታችን ፬
በእግዚአብሔር ፈቃድ ያድነን ዘንድ ስለ ኃጢአታ
ችን ራሱን አሳልፎ የሰጠን ምዕ ፪ ፳። ፩ ጢሞ ፪ ፮።
ጌትነት ኃይል ለዘለዓለሙ ገንዘቡ የሚሆን አሜን ። ፭
በቸርነቱ የጠራችሁ ክርስቶስን ከማመን አውጥ ፮
ተው ወደ ሌላ ትምህርት እንዲህ ፈጥነው ወሰዱ
አችሁ ብዬ? አደንቃችኋለሁ ።
ያውኳችኋል የክርስቶስንም ወንጌል ሊለውጡ ይወ ፯
ዳሉ እንጂ ቀዋሚ ወደ አይደለ ። ግ፣ ሐ፣ ፲፭ ፩-፳፬።
እናንተ ግን የእኛን ፍለጋ ተከተሉ እናንተስ መል ፰
አክ ከሰማይ ወርዶ እኛ ካስተማርናችሁ ሌላ ቢያስ
ተምራችሁ ውጉዝ ይሁን። ፩ ቆሮ ፲፮ ፳፪ ።
አስቀድሜ እንደተናገርኩ አሁንም ደግሞ ካስተማ ፱
ርናችሁ ትምህርት ሌላ ያስተማራችሁ ቢኖር ውጉ
ዝ ይሁን ። ዘዳግ፣ ፬ ፪ ። ራእ፣ ዮሐ፣ ፳፪ ፲፰ ።
አሁንም ለእግዚአብሔር ያይደለ ለሰው ብለን እና ፲
ምናለን ለሰው የማደላ ከሆንኩስ የክርስቶስ ተገዢ
አይደለሁማ ! ። ፩ ተሰሎ ፪ ፬ ።
ወንድሞቻችን! ልገንራችሁ ያስተማርኳችሁ ትም ፲፩
ህርት ስለ ሰው አይደለም ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፩-፫ ።
እኔም ያገኘሁት ከሰው አይደለም ሰዎችም አላስተ ፲፪
ማሩኝም ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ በገለጠልኝ ነው
እንጂ ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፳፫ ።
በአይሁድ መካከል በነበርኩ ጊዜ የእግዚአብሔርን ፲፫
ማኅበር እጅግ እንደ አሳደድኩ መከራም እንደ አፀና
ሁባቸው የቀድሞ ግብሬን ሰምታችኋል ። ግ ሐ ፳፮ ፱
በአይሁድ ዘንድ ከጓደኞቼ ሁሉ ይልቅ እጅግ ከበ ፲፬
ርኩ በወገኖቼ ዘንድ ለአባቶቼ ሕግ እጅግ ቀናተኛ
ነበርኩና ። ፊል፣ ፫ ፮ ።
የመረጠኝ እግዚአብሔር በወደደ ጊዜ ከእናቴ ማኅ ፲፭
ፀን አውጥቶ በጸጋው ጠራኝ። ሮሜ ፩ ፩ ኤር ፩ ፭።
የልጁ ጌትነት በቃሌ ይገለጥ ዘንድ በስሙ ለአሕዛብ ፲፮
እንዳስተምር እግዚአብሔር ልጁን ገለጠልኝ ያን ጊዜ
ሥጋዊ ደማዊ ሰውን አልተከተልኩም ማቴ ፲፮ ፲፯።
ወደ ቀደሙኝ ወደ ሐዋርያትም ወደ ኢየሩሳሌም ፲፯

ወሐርኩ ብሔረ ዐረብ ወከዕበ ተመየጥኩ ደማስቆ ።

፲፰ ወእምድኅረ ሠለስቱ ዓመት ዐረጉ ኢየሩሳሌም እር
አዮ ለኬፋ ወነበርኩ ኀቤሁ ዐሠረ ወኃሙሰ
መዋዕለ ።
፲፱ ወኢየአምር ባዕደ ሐዋርያተ ዘእንበለ ያዕቆብ
እኁሁ ለእግዚእነ ።
፳ ወዘኒ ዘጸሐፍኩ ለክሙ ናሁ ቅድመ እግዚአብሔር
ሀሎኩ ወኢይኄሱ ።
፳፩ ወእምድኅረዝ በጻሕኩ ደወለ ቂልቅያ ወሶርያ ።

፳፪ ወኢያእመሩኒ አብያተ ክርስቲያናት ዘብሔረ ይሁዳ
እለ በክርስቶስ በገጽየ ።
፳፫ ወዳእሙ ሰምዑ ዜናየ ዝኩአ ዘትካት ይሰድድ
ይእዜ ይሰብክ ትምህርተ ሃይማኖት ።
፳፬ ወይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር በእንቲአየ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ግዝረት ወኢተገዝሮ ።

፩ ወእምድኅረ ዐሠርቱ ወአርባዕቱ ዓመት ዓረጉ ካዕበ
ኢየሩሳሌም ምስለ በርናባስ ወነሣእክዎ ለቲቶ ።

፪ ወዐረጉ በዘአስተርአየኒ ወነገርክዎሙ ዘከመ መሀ
ርኩ ወሰበኩ ለአሕዛብ ባሕቲትየ ለእለ ይትሔዘ
ቡኒ ከመ ለከንቱ አረውፅ ወአትባደር ።

፫ ወቲቶሰ ዘምስሌየ እንዘ አረማዊ ውእቱ ኢያገበር
ክዎ ይትገዘር ።
፬ በእንተ ቢጽ ሐሳውያን እለ ተበውኡነ ከመ ያስተ
ሐይጽዋ ለግዕዛንነ ዘረከብነ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፭ ከመ ይቅንዩነ እለ ኢነሐስበሙ ወኢ ከመ ምንትኒ
ኢተቀነይነ ሎሙ ኢሐተሂ ሰዓተ ከመ ይጽናዕ በኀ
ቤክሙ ጽድቀ ትምህርት ።
፮ ወእለሰ ይብሉ መኑ ከማነ እፎ ኮኑ እሙንቱ ትካት
ኢያጽሕቀኒ እንግር እስመ እግዚአብሔር ኢያደሉ
ለገጸ ሰብእ ወእሉሰ በርእሰሙ አልቦ ዘወሰኩኒ
ምንተኒ ።
፯ ዘእንበለ ዳእሙ አእመሩ ከመ ተአመነኒ ትምህርትየ
በኀበ አሕዛብ እለ ኢተገዝሩ በከመ ትምህርቱ ለጴ
ጥሮስ በኀበ አይሁድ እለ ተገዝሩ ።
፰ ወውእቱ ዘአርድኦ ለጴጥሮስ በመልእክቱ ዘመንገለ
ግዝረተ አይሁድ አርድአኒ ሊተኒ ውስተ ቀኖልፈተ
አሕዛብ ።
፱ ወእአሚሮሙ ጸጋሁ ዘወሀበኒ ያዕቆብ ወኬፋ ወዮ
ሐንስ እለ ይብልዎሙ አዕማድ እሙንቱ የማኖሙ
መጠዉኒ ምስለ በርናባስ ከመ ንሳተፍ ምህሮ አሕ

አልወጣሁም ወደ ዐረብ አገር ሄድኩ፥ ዳግመኛም
ወደ ደማስቆ ተመለስኩ ።
ከሦስት ዓመት በኋላ ጴጥሮስን ላየው ወደ ኢየሩሳ ፲፰
ሌም ወጣሁ ከእሱም ዘንድ ዐሥራ አምስት ቀን
ተቀመጥኩ። ግብ ሐዋ ፱ ፳፮ ።
ከጌታችን ወንድም ከያዕቆብ በቀር ከሐዋርያት ሌላ ፲፱
አላውቅም ። ማቴ ፲፫ ፶፭ ።
ይህን የጻፍኩላችሁ እነሆ በእግዚአብሔር ፊት ፳
ነኝ አልዋሽም ።
ከዚህም በኋላ ወደ ቂልቅያና ወደ ሶርያ አውራጃ ፳፩
ደረስሁ። ግብ ሐዋ ፱ ፴ ።
በክርስቶስ ያመኑ በይሁዳ አገር ያሉ ማኅበረ ክርስ ፳፪
ቲያን ፊቴን አይተው አላወቁኝም ።
ቀድሞ ምእመናንን ያሳድድ የነበረው ያ ዛሬ የሃይማኖ ፳፫
ትን ትምህርት ይሰብካል ሲባል ወሬዩን ሰሙ እንጂ ።
በእኔ ምክንያትም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ። ፳፬

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ መገዘርና አለመገዘር ።

ከዐሥራ አራት ዓመትም በኋላ ከበርናባስ ጋር እንደ ፩
ገና ወደ ኢየሩሳሌም ወጣሁ ቲቶንም ይዤው ሄድ
ኩ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፪ ።
በታየኝ ራእይ ምክንያት ወጣሁ ለከንቱ እንደምሮጥ ፪
እንደምቀዳደም አድርገው ለሚጠራጠሩኝ ሰዎች
ለአሕዛብ ብቻዬን ወንጌልን እንደ አስተማርኩ ነገር
ኳቸው። ቆሮ ፮ ፱ ።
አብሮኝ የነበረው ቲቶ ግን አረማዊ ሲሆን ግድ ተገ ፫
ዘር አላልኩትም ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፫ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ያገኘናትን ነፃነት ለመንቀፍ ፬
ጣልቃ የገቡብንም አሰተኞች ሰባኪዎችን ደስ እን
ዳይላቸው ብዬ። ግብ ሐዋ ፲፭ ፳፬ ።
ይገዙናል ብለን የማናስባቸው አንዲት ሰዓት እንኳን ፭
በምንም በምን ያልተዋረድንላቸው የወንጌል
እውነትነት በእናንተ ይፀና ዘንድ። ምዕ ፫ ፩ ።
ማነው እንደኛ የሚሉ ግን ቀድሞ እነሱ ምን እንደ ፮
ነበሩ ልናገር አያሳስበኝም እግዚአብሔር የሰው
ፊት አይቶ አያደላምና እነሱ ግን በሥልጣናቸው
ምንም የጨመሩልኝ ነገር የለም። ግብ ሐዋ ፲ ፴፬ ።
ግን የጴጥሮስ ትምህርት በተገዘሩ በአይሁድ እንደ ፯
ታመነለት የእኔም ትምህርቴ ባልተገዘሩ በአሕዛብ
ዘንድ እንደታመነልኝ አወቁ። ግብ ሐዋ ፲፫ ፵፯ ።
ወደ ተገዘሩ አይሁድ በተላከ ጊዜ ጴጥሮስን የረዳው ፰
እርሱ እኔንም ባልተገዘሩ አሕዛብ ዘንድ ረዳኝ ።

አዕማድ ናቸው የሚሏቸው ያዕቆብ ኬፋና ዮሐንስ ፱
የሰጠኝን ጸጋ አውቀው ከበርናባስ ጋር ቀኝ እጃቸ
ውን ሰጡኝ፥ እነሱ አሕዛብን በማስተማር እንድንተ

ዘብ ወእሙንቱ ይሑሩ ኀበ አይሁድ፣ ወንሕነኒ
ኀበ አረሚ ።
፲ ዳእሙ ከመ ንዘከሮሙ ለነዳያን ወበእንተዝ ጽሕቁ
እግበሮ ለዝንቱ ።
፲፩ ወአመ መጽአ ኬፋ አንጾኪያ ተቃወምክዎ ወግዕ
ዝክዎ ቅድመ ገጹ ።
፲፪ እስመ ዘእንበለ ይምጽኡ እደው እምኀበ ያዕቆብ
በልዐ ምስለ አረሚ፣ ወአመ መጽኡ ተግኅሦሙ
እስመ ፈርሆሙ ለእለ እምአይሁድ ።
፲፫ ወበዝንቱ እለ ገብኡ ኀበ ዝንቱ ግብር እምአይሁድ
ወበርናባስኒ ኀብረ ምስሌሆሙ ወአድለወ ሎሙ ።
፲፬ ወሰበ ርኢኩ ከመ ኢያርትዑ እግሮሙ ኀበ ጽድቀ
ትምህርት እቤሎ ለኬፋ በቅድመ ኵሎሙ ሰበ አንተ
እንዘ አይሁዳዊ አንተ በሕገ አረሚ ትነብር ወአኮ
በሕገ አይሁድ እፎ እንከ ታጌብሮሙ ለአረሚ
ይትየሀዱ ።
፲፭ ወእንዘ ንሕነ እለ ፍጥረትነ እምአይሁድ ወአኮ
እምአሕዛብ ኃጥአን ።
፲፮ እስመ ነአምር ከመ ኢይጸድቅ ሰብአ በገቢረ ሕገገ
ኦሪት ዘእንበለ ዳእሙ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ
ወንሕነኒ አመነ በኢየሱስ ክርስቶስ ወበሃይማኖትነ
ቦቱ ንጸድቅ ወአኮ በገቢረ ሕገገ ኦሪት እስመ በገ
ቢረ ሕገገ ኦሪት ኢይጸድቅ ኵሉ ዘነፍስ ።

፲፯ ወእመሰ እለ ንፈቅድ ንጽደቅ በክርስቶስ ኮነ ከመ
ኃጥአን ክርስቶስ እንከ ላእከ ኃጢአትኑ እንጋ ሐሰ።

፲፰ ወእመሰኬ ዝኰ ዘነሠትኩ ኪያሁ ከመ አሐንፅ
ዐላዌ ረሰይኩ ርእስየ ።
፲፱ አንሰኬ እምሕግ ዘቀዳሚ ሞትኩ ከመ እሕየው
በካልእ ሕግ ለእግዚአብሔር ።
፳ ወተሰቀልኩ ምስለ ክርስቶስ፣ ሕይወትየሰ ኀልቀት
ወበሕይወተ ክርስቶስ ሀለውኩ ወዘኒ ዘአሐዩ ይእዜ
በሥጋየ በአሚን በወልደ እግዚአብሔር አሐዩ
ዘአፍቀረኒ ወመጠወ ርእሶ በእንቲአየ ።

፳፩ ወኢይክሕድ ጸጋ እግዚአብሔር፣ እመሰኬ በገቢረ
ሕገገ ኦሪት ይጸድቁ ለከንቱኬ ሞተ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፫፣ ዘከመ ጸድቀ አብርሃም በሃይማኖት ።</u>

፩ ኦ አብዳን ሰብአ ገላትያ መኑ አሕመመክሙ ከመ
ኢትእመኑ በጽድቅ ዘያስተርኢ ለዓይን ኢየሱስ
ክርስቶስ ዘአቅድመ ተጽሕፎ በእንቲአሁ ከመዪ
ይሰቀል ።

በበር እነሱ ወደ አይሁድ ሊሄዱ፣ እኛ ወደ አረማ
ውያን ልንሄድ። ዮሐ ፩ ፵፪ ።
ግን ነዳያንን እንድናስበቸው ነገሩኝ ስለዚህም ይህን ፲
ነገር ልፈጽመው ወደድኩ። ግብ ሐዋ ፲፩ ፴። ፲፪ ፳፪።
ኬፋ ወደ አንጾኪያ በመጣ ጊዜ ፊት ለፊት ተቃወ ፲፩
ምኩት ነቀፍኩትም ።
ሰዎች ከያዕቆብ ዘንድ ሳይመጡ ከአረማውያን ጋር ፲፪
ሲበላ ቈይቶ ከአይሁድ ወገን የሆኑትን ስለ ፈራ እነሱ
በመጡ ጊዜ ተለይቷቸዋልና። ግብ ሐዋ ፲፩ ፫ ።
ከአይሁድ ወገን ወደዚህ ግብር የተመለሱ ብዙ ነበሩ ፲፫
በርናባስም እንኳ ከነርሱ ተባብሮ ለነሱ አደላ ።
እግራቸውን ወደ ወንጌል እውነትነት እንዳላቀኑ በየሁ ፲፬
ጊዜ በሰው ሁሉ ፊት ጴጥሮስን እንዲህ አልኩት፣
አንተ አይሁዳዊ ስትሆን በአይሁድ ሕግ ያይደለ በአ
ረማውያን ሕግ የምትኖር ሲሆን አረማውያንን አይ
ሁድ እንዲሆኑ ለምን ታስገድዳቸዋለህ? ብዬ ።
ከአሕዛብ ሳይሆን ከአይሁድ የተወለድን እኛ አይ ፲፭
ሁድነት የሌለን ስንሆን ።
ሰው በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን እንጂ የኦሪትን ፲፮
ሕግ በመፈጸም እንደማይጸድቅ እናውቃለንና እኛም
በኢየሱስ ክርስቶስ አምነናል የኦሪትን ሕግ በመፈ
ጸም ያይደለ እሱን በማመናችን እንከብራለን፣ ሰው
ሁሉ የኦሪትን ሕገጋት በመፈጸም አይጸድቅምና።
ግብ ሐዋ ፲፭ ፲ - ፲፩ ። ሮሜ ፫ ፳ - ፳፰ ።
በክርስቶስ ልንከብር የምንሻ እኛ እንደ ኃጢአተ ፲፯
ኞች ከሆነ እንግዲህ ክርስቶስ የኃጢአት አገልጋይ
መሆኑ ነዋ? አይደለም ።
ያን ያፈረስኩትን መልሼ የምሠራው ከሆንኩማ ፲፰
ራሴን ትእዛዝ አፍራሽ አደረግሁ ።
እኔስ ከፊተኛው ሕግ ተለይቻለሁ፣ እግዚአብሔርን ፲፱
ለማገልገል በሌላው ሕግ እኖር ዘንድ። ሮሜ ፯ ፮።
ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ ሕይወቴ ግን አልፋለች፣ ፳
በክርስቶስ ሕይወትነት አለሁ ዛሬ በሥጋዬ የምኖ
ረው ሕይወትም የእግዚአብሔርን ልጅ በማመን
እኖራለሁ፣ የወደደኝን ስለ እኔም ራሱን አሳልፎ
የሰጠልኝን። ዮሐ ፲፮ ፳፫ ። ምዕ ፩ ፬ ።
የእግዚአብሔርን ጸጋ አልክድም፣ የኦሪትን ሕግ ፳፩
በመሥራት የሚጸድቁ ከሆነ ክርስቶስ በከንቱ
ሙቷላ! ።

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፫፣ አብርሃም በሃይማኖት እንደከበረ ።</u>

እናንተ ሰነፎች የገላትያ ሰዎች! ለዓይን በሚታየው ፩
እውነት እንዳታምኑ ማን አታለላችሁ? ይኸውም
እንዲሰቀል አስቀድሞ ስለርሱ የተጻፈለት ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ነው ።

፪ ዘንተ ዳእሙ እፈቅድ አእምር በኀቤክሙ በገቢረ
ሕገገ ኦሪትኑ ዘነሣእክሙ መንፈሰ ቅዱሰ አው በሰ
ሚዐ ሃይማኖት ።
፫ ከመዝኑ ዓብዳን አንትሙ እምድኅረ ዘመንፈስ
ቅዱስ ወጠንክሙ ወገባእክሙ ይእዜ ሕገ ዘሥጋ
ወደም ትግበሩ ።
፬ ወመጠነዝ ሐሚመክሙ ለከንቱ ረሰይክሙ ።
፭ ውእቱ ዘይሁበክሙ መንፈሰ ወይገብር ለክሙ ኃይለ
በገቢረ ሕገገ ኦሪትኑ አው በሰሚዐ ሃይማኖት ።
፮ በከመ አብርሃም አምነ በእግዚአብሔር ወኮኖ ጽድቀ።
፯ ተእምሩ እንከ ከመ እለ አምኑ ውሉደ አብርሃም
እሙንቱ ።
፰ እስመ አቅደመ አእምሮ መጽሐፍ ከመ በአሚን
ያጸድቆሙ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ናሁ አቅደመ
አሰፍዎቶ እግዚአብሔር ለአብርሃም ከመ ቦቱ ይት
ባረኩ ኵሎሙ አሕዛብ ።
፱ ወይእዜሰኬ እለ የአምኑ ይትባረኩ ምስለ አብርሃም
ምእመን ።
፲ ወኵሎሙ እለ ውስተ ሕገ ኦሪት ሀለዉ ውስተ መር
ገም ይነብሩ እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ርጉመ
ለይኩን ኵሉ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፈ ኦሪት
ዘኢይፌጽም ገቢሮቶ ።
፲፩ ወእምከመሰ ኢይጸድቁ በገቢረ ሕገገ ኦሪት በኀበ
እግዚአብሔር ይትዐወቅ ከመ በአሚን ይጸድቁ፤
ወጻድቅኒ በአሚን የሐዩ በከመ ጽሑፍ ።
፲፪ ኦሪትሰ ኢኮነ በአሚን ዘያጸድቅ ዳእሙ ዘፈጸመ
ገቢሮቶ የሐዩ ቦቱ ።
፲፫ ወለነሰ ተሣየጠነ ክርስቶስ እመርገማ ለኦሪት በዘወ
ድአ በእንቲአነ ወፆረ መርገማ እስመ ከመዝ ይቤ
መጽሐፍ ርጉም ውእቱ ኵሉ ዘስቁል ዲበ ዕፅ ።
፲፬ ከመ ይግባእ በረከተ አብርሃም ላዕለ አሕዛብ በእ
ንተ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንርከብ ተስፋሁ ለመንፈስ
ቅዱስ በአሚን በክርስቶስ ።

<u>ክፍል ፬፡ በእንተ ኪዳን ዕኑዕ ።</u>

፲፭ ሕገ ሰብእ ንብል ሰብእ ጥቀ ኢየዐቢ ወኢይትከሐድ
ኪዳነ ዘዕኑዕ ።
፲፮ ወለአብርሃምኒ አሰፈዎ እግዚአብሔር ወይቤሎ ለከ
ወለዘርእከ ወኢይቤሎ ለከ ወለአዝርእቲከ ከመ ዘለ
ብዙኃን ዘእንበለ ከመ ዘለአሐዱ ለዘርእከ ዘውእቱ
ክርስቶስ ።
፲፯ እብል እንከ ዝንቱ ኪዳን ጽኑዕ ዘአምኀበ እግዚአብ

ከናንተ ዘንድ ይህን ብቻ ልታውቁ እወዳለሁ መን ፪
ፈስ ቅዱስን የተቀበላችሁ የኦሪትን ሕግ በመፈጸም
ነውን? ወይስ ሃይማኖትን በመስማት? ።
መንፈሳዊ ሥራን ከጀመራችሁ በኋላ ሥጋዊ ደማዊ ፫
ሥራ ልትሠሩ ተመለሳችሁ፤ እንዲህን ሰነፎች
ናችሁን? ።
ይህን ያህል መከራ ተቀብላችሁ ለከንቱ አደረጋ ፬
ችሁት ።
እርሱ መንፈስ ቅዱስን የሚሰጣችሁ ተአምራት ፭
የሚያደርግላችሁ የኦሪትን ሕግ በመፈጸም ነውን?
ወይስ ሃይማኖትን በመማር? ።
አብርሃም በእግዚአብሔር እንዳመነ ጽድቅም ፮
ሆኖ እንደ ተቈጠረለት ። ዘፍጥ፡ ፲፭ ፮ ።
እንግዲህ ያመኑ የአብርሃም ልጆች እንደሆኑ ታው ፯
ቃላችሁ ።
እግዚአብሔር አሕዛብን በሃይማኖት እንደሚያጸድ ፰
ቃቸው መጽሐፍ አስቀድሞ ገልጧልና፤ አሕዛብ
ሁሉ በእሱ እንዲባረኩ እነሆ እግዚአብሔር አስቀ
ድሞ ለአብርሃም ተስፋ ሰጠው ። ዘፍ፡ ፲፪ ፫ ።
አሁንም የሚያምኑ ከታማኙ ከአብርሃም ጋር ይባ ፱
ረካሉ ። ሮሜ ፱ ፲፮ ።
በኦሪት ሕግ ያሉ ሁሉ በመርገም ውስጥ ይኖራሉ ፲
በኦሪት ውስጥ የተጻፈውን ሠርቶ ያልፈጸመ ሁሉ
መጽሐፍ ርጉም ይሁን ብሏልና ። ዘዳ፡ ፳፮ ፳፮ ።
በእግዚአብሔር ዘንድ የኦሪትን ሕግ በመሥራት ፲፩
የማይጸድቁ ከሆነማ በሃይማኖት እንደሚከብሩ ይታ
ወቃል እንደተጻፈውም ጻድቅ በሃይማኖት ይድ
ናል ። እንባ ፪ ፬ ። ሮሜ ፩ ፲፮ ።
ኦሪትስ በሃይማኖት የሚያጸድቅ አይደለም ሠርቶ ፲፪
የፈጸመው ይድንበታል እንጂ ። ዘሌ፡ ፲፰ ፭ ።
እኛንስ ክርስቶስ ስለእኛ ተላልፎ መርገሟን በመሸ ፲፫
ከሙ ከኦሪት መርገም ዋጅቶናል መጽሐፍ እንዲህ
ብሏልና "በዕንጨት ላይ የተሰቀለ ሁሉ ርጉም ነው" ።
ሮሜ ፰ ፫ ። ፪ ቆሮ ፭ ፳፩ ። ዘዳግ፡ ፳፩ ፳፫ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ስላመኑ የአብርሃም በረከት ፲፬
ለአሕዛብ ይሆን ዘንድ እኛም ክርስቶስን በማመን
የመንፈስ ቅዱስን ተስፋ እናገኝ ዘንድ ።

<u>ክፍል ፬፡ ኪዳን ፅኑ ስለ መሆኑ ።</u>

የሰውን ሥርዓት እንናገር ሰው እንኳን ፅኑ ኪዳን ፲፭
ገብቶ አያፈርስም ። ዕብ፡ ፱ ፲፯ ።
እግዚአብሔርም ለአብርሃም ለአንተና ለዘርህ ብሎ ፲፮
ተስፋ ሰጠው፤ ብዙዎች አድርጎ ላንተና ለዘሮችህ
አላለውም ለአንድ እንደሚናገር አድርጎ ለዘርህ
አለው እንጂ ይኸውም ክርስቶስ ነው ። ዘፍ ፳፪ ፲፰ ።
እንግዲህ ይህ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ፅኑ ኪዳን ፲፯

ሔር ወእምድኅሬሁ በአርበዕቱ ምእት ወሠላሳ ክረ
ምት መጽአት ኦሪት ወአኮሰ ከመ ትክላእ ዘአሰፈዎ
እግዚአብሔር ።
፲፰ ወእመሰኬ በገቢረ ሕገገ ኦሪት ይወርሱ ኢኮነኬ በዘ
አሰፈዎ ናሁ አቅደመ አሰፍዎቶ እግዚአብሔር ለአ
ብርሃም ።
፲፱ ለምንት እንከ መጽአት ኦሪት ከመ ታብዝኃ ለኃጢ
አት እስከ አመ ይበጽሕ ዝኩ ዘርእ ዘሎቱ አሰፈወ
ወወረደት ሥርዓት ምስለ መላእክት በእደ ኀሩይ ።

፳ ወኀሩይሰ ኢኮነ ለአሐዱ ዘእንበለ አሐዱ እግዚአ
ብሔር ውእቱ ።
፳፩ ኦሪት እንከ ትክላእኑ ዘአሰፈወ እግዚአብሔር መጽ
አት ሐሰ ሶበሁ ተውህበ ሕግ ዘይክል አሕይዎ በው
እቱ ሕግ እምኮነ ጽድቅ ።

፳፪ ወባሕቱ ዘግሐ መጽሐፍ ለኵሉ ውስተ ኃጢአት
ከመ ይኩን ተስፋ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ወይ
ርከብዎ እለ የአምኑ ።
፳፫ ወዘእንበለ ይብጻሕ አሚን አቀበተነ ኦሪት ወመርሐ
ተነ ውስተ አሚን ዘይመጽእ ።
፳፬ ኦሪት እንከ መርሐ ኮነተነ ለኀበ ክርስቶስ ከመ ንጽ
ደቅ በአሚን ቦቱ ።
፳፭ ወሶበ መጽአት እንከ አሚን ኢንፈቅድ እንከ መርሐ ።
፳፮ እስመ ኵልነ ውሉደ እግዚአብሔር ንሕነ በአሚን
በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳፯ ወአንትሙሰ እለ ተጠመቅሙ በክርስቶስ ፡ ክርስቶ
ስሃ ለበስክሙ ።
፳፰ አልቦ በዝንቱ አይሁዳዊ ወአልቦ አረማዊ ወአልቦ
ነባሪ አልቦ አግዓዚ አልቦ ተባዕት ወአልቦ አንስት
ዳእሙ ኵልክሙ አሐዱ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳፱ ወእምከመ ኮንክሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ አንትሙኬ
እንከ ዘርአ አብርሃም ወራስያነ ተስፋ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

<u>ክፍል ፩፡ ዘከመ ተወልደ እግዚእነ እማርያም።</u>

፩ ወባሕቱ እብል አምጣነ ሕፃን ውእቱ ወራሲ አልቦ
ዘይኄይስ እምነባሪ እንዘ እግዚእ ውእቱ ለኵሉ ።
፪ ወባሕቱ ላዕለ እምሔው ወላዕለ መገብት ይትዐቀብ
እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁ ዘአደሞ አቡሁ ።
፫ ከማሁ ንሕነኒ አመ ሕፃናት ንሕነ ተቀነይነ ለስሒተ
ዝንቱ ዓለም ።
፬ ወአመ በጽሐ ዕድሜሁ ፈነወ እግዚአብሔር ወልዶ
ወተወልደ እምብእሲት ወገብረ በሕገ ኦሪት ።
፭ ከመ ይሣየጦሙ ለእለ ውስተ ኦሪት ከመ ንርከብ
ትርሲተ ውሉድ ።

ነው እላለሁ ከዚህ በኋላ በአራት መቶ ሠላሳ ዓመት
ኦሪት ተሠራች ግን እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ
ልትከለክል አይደለም ። ዘፀ፡ ፲፪ ፵ ።
የኦሪትን ሕግ በመሥራት ተስፋውን የሚወርሱ ፲፰
ከሆነ እንግዲያ በሰጠው ተስፋ አይደለማ እነሆ እግዚ
አብሔር አስቀድሞ ለአብርሃም ተስፋውን ሰጠው ።
ታዲያ ኦሪት ለምን ተሠራች ኃጢአትን ታበዛት ፲፱
ዘንድ ነው? ተስፋ ያደረገለት ያ ዘር እስኪመጣ ድረስ
እንደ መላእክት ሆነው ሊያገለግሉበት በአስታራቂው
እጅ ሥርዓት መጣች ። ሮሚ ፭ ፳። ግብ ሐ ፯ ፶፫።
ኅሩይ ግን ከአንድ ከእግዚአብሔር በቀር አንድም ፳
የለም ።
እንግዲህ ኦሪት እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ ልት ፳፩
ከለክል ተሠራችን ልትከለክል አልተሠራችም ማዳን
የሚቻለው ሕግ ተሠርቶ ቢሆንማ ኖሮ በዚያ ሕግ
ጽድቅ በተገኘ ነበር ። ሮሚ ፰ ፪ - ፬ ።
ነገር ግን መጽሐፍ ሁሉንም በኃጢአት በረት ዘግቶ ፳፪
ተወው ፡ ተስፋ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ይሆን
ዘንድ ያመኑም ያገኙት ዘንድ ። ሮሚ ፫ ፱ - ፲፱ ።
ሃይማኖት ሳይመጣ ኦሪት ጠበቀችን ፡ ወደሚመጣ ፳፫
ውም እምነት መራችን ። ምዕ፡ ፬ ፫ ።
እንግዲህ ኦሪት ወደ ክርስቶስ ለመድረስ መሪ ሆነ ፳፬
ችን እሱን አምነን እንከብር ዘንድ ።
እንግዲህ ሃይማኖት ከመጣች መሪ አንሻም ሮሚ ፲ ፬። ፳፭
ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ሁላችን የእግዚአብሔር ፳፮
ልጆች ሆነናልና ። ዮሐ፡ ፩ ፲፪ ። ሮሚ ፰ ፲፯ ።
በክርስቶስ የተጠመቃችሁ እናንተማ ክርስቶስን ፳፯
ለብሳችኋል ። ሮሚ ፯ ፫ ። ፲፫ ፲፬ ።
በዚህ አይሁዳዊ አረማዊ የለም ፡ገገርም ተገገርም ፳፰
የለም ወንድ ሴት የለም ሁላችሁም በኢየሱስ ክር
ስቶስ አንድ ናችሁ እንጂ ። ሮሚ ፲ ፲፪ ።
ለኢየሱስ ክርስቶስ ልጆች ከሆናችሁም እንግዲህ ፳፱
ተስፋውን የምትወርሱ የአብርሃም ዘሮች እናንተ
ናችሁ ። ቈ፡ ፯ ። ሮሚ ፱ ፯ ።

ምዕራፍ ፬ ።

<u>ክፍል ፩ ፡ ጌታችን ከእመቤታችን እንደተወለደ።</u>

ግን ወራሲው ሕፃን ሳለ ለሁሉ ጌታ ሲሆን ከቤተ ፩
ሰብ የሚሻለው የለም ።
አባቱ የወሰነው ዕድሜው እስኪደርስ ድረስም ከአ ፪
ያት በሞግዚት እጅ ይጠበቃል እንጂ ።
እንዲሁ እኛም ሕፃናተ አእምሮ በነበርነ ጊዜ ለዚህ ፫
ዓለም ስሕተት ተገዝተን ነበር። ምዕ፡ ፫ ፳፫። ፭ ፩ ።
ቀጠሮው በደረሰም ጊዜ እግዚአብሔር ልጁን ላከ ፬
ከሴትም ተወለደ የኦሪትንም ሕግ ፈጸመ። ዳን፡ ፱ ፳፬።
በኦሪት የነበሩትን ይዋጃቸው ዘንድ እኛ የልጅነትን ፭
ክብር እናገኝ ዘንድ ። ምዕ፡ ፫ ፲፫ ።

፮ ወእምከመሰ ውሉድ አንትሙ ናሁ ፈነወ እግዚአብ
ሔር መንፈሰ ወልዱ ውስተ ልብክሙ ውእቱ ዘት
ጼውዖ ወትብሉ አባ ወአቡየ ።
፯ እንከሰኬ ውሉድ አንትሙ ወኢኮንክሙ አግብርተ
ወእመሰኬ ውሉድ አንትሙ ወራስያኒሁኬ ለእግዚ
አብሔር አንትሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፰ ወበሕቱ ትካትሰ በኢያእምሮትክሙ ተቀነይክሙ
ለእለ ኢኮኑ አማልክተ ።
፱ ወይእዜሰ አእመርክምዎ ለእግዚአብሔር ወፈድፋደ
ውእቱ አእመረክሙ እፎ ካዕበ ኀበ ዝኩ ድኩም
ወጽኑስ ጣዖተ ዝ ዓለም ትፈቅዱ ፈጠሬ ትትቀነዩ
ሎሙ ።
፲ ወትትዓቀቡ ዕለተ ወወርኀ ወጊዜ ወዓመታተ ።
፲፩ እፈርሀክሙ እንዳዒ ለእመ ለከንቱ ፃመውኩ በእን
ቲአክሙ ፡ ኩኑ ከማየ እስመ አነሂ ከማክሙ ኮንኩ ።

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ቅንአት በገቢረ ሠናይ ።

፲፪ አኀዊነ አስተበቍዐክሙ እስመ ኢገፋዕክሙኒ ።
፲፫ ተአምሩ ከመ በአምጣነ ድከመ ኃይልየ መሀርኩ
ክሙ ቀዲሙ ።
፲፬ ወእንዘሂ አሐምም ኢተቈጣዕክሙኒ ወኢመነንክ
ሙኒ በሥጋየ ወተወከፍክሙኒ ከመ መልአከ እግዚ
አብሔር ወከመ ክርስቶስ ኢየሱስ ።
፲፭ አይቴኑ እብዕያትክሙ ይእዜ አነ ሰማዕትክሙ ከመ
ሶበ ይትከሃለክሙ አዕይንቲክሙ መሊሐክሙ እም
ወሀብክሙኒ ።
፲፮ ጸላኤኑ ኮንኩክሙ ሶበ መሀርኩክሙ ጽድቀ ።
፲፯ ወእሉሰ ይቀንኡ ላዕሌክሙ ወአኮ ለሠናይ ዳእሙ
ይዝግሑክሙ ይፈቅዱ ከመ ትቅንኡ ላዕሌሆሙ ።
፲፰ ሠናይኬ ከመ ትቅንኡ ለገቢረ ሠናይ ኵሎ ጊዜ
ወአኮ ዳእሙ በሀልዎ ዚአየ ኀቤክሙ ።
፲፱ ደቂቅየ እለ ዳግመ አሐምም ብክሙ እስከ አመ ያስ
ተርኢ ክርስቶስ ውስተ ልብክሙ ።
፳ ወእፈቅድ አሀሉ ኀቤክሙ ይእዜ ወእዌልጥ ቃልየ
እስመ አኀጥእ ዘእብል በእንቲአክሙ ።

ክፍል ፯ ፡ በእንተ ይስሐቅ ወይስማኤል ፡ ሣራ ወአጋር ።

፳፩ ትብሉኑ በሕገ ኦሪት ነሀሉ ወኢትሰምዕዋኑ ለኦሪት ።
፳፪ እስመ ጽሑፍ ውስቴታ ከመ አብርሃም ክልኤተ
ደቂቀ ወለደ አሐደ እምዕቅብቱ ወአሐደ እምአግ
ዓዚት ።

ልጆች እንደ መሆናችሁ መጠን እግዚአብሔር የል ፮
ጁን መንፈስ በልባችሁ አሳደረ ፡ አባ አባቴ ብላችሁ
የምትጠሩት እርሱ ነው ። ሮሜ ፰ ፲፭።
እንኪያስ እናንተ ልጆች ናችሁ እንጂ ባሮች አይደ ፯
ላችሁም ፡ ልጆች ከሆናችሁም በኢየሱስ ክርስቶስ
የእግዚአብሔር ወራሾች ናችኋ! ምዕ ፫ ፳፱ ።
ቀድሞማ ባለማወቃችሁ አማልክት ላይደሉ ተገ ፰
ዝታችሁ ነበር ።
ዛሬ ግን እግዚአብሔርን አወቃችሁት ፡ ይልቁንም ፱
እሱ አወቃችሁ ፡ እንግዲህ ለዚያ ለደካማው ለድኻው
ለዚህ ዓለም ጣዖት እንደገና ልትገዙ እንዴት
ትሻላችሁ ?
ዕለትን ወርን ጊዜን ዓመታትን ለምን ትጠብቃላ ፲
ችሁ? ሮሜ ፲፬ ፭ ።
ስለ እናንተ በብላሽ ደክሜ እንደሆነ ብዬ እፈራች ፲፩
ኋለሁ ፡ እንደኔ ሁኑ እኔም እንደ እናንተ ሁኜለ
ሁና ። ፪ ዮሐ ቍ ፰ ።

ክፍል ፮፡ ስለ በጎ ሥራ መቅናት ።

ወንድሞቻችን! አልበደላችሁኝምና እማልዳችኋለሁ ፲፪
ባለኝ ድካም መጠን እንደ አስተማርኳችሁ ታውቃ ፲፫
ላችሁ ። ፩ ቆሮ ፪ ፫ ።
መከራ እቀበል በነበረበትም ጊዜ አልሰለቻችሁኝም ፲፬
በሰውነቴም አልናቃችሁኝም እንደ እግዚአብሔር
መልአክ እንደ ኢየሱስ ክርስቶስም ተቀበላችሁኝ።
አሁን ግን ማክበራችሁ ወዴት አለ? ቢቻላችሁስ ፲፭
ዓይኖቻችሁን አውጥታችሁ ልትሰጡኝ ትወዱ እንደ
ነበረ ምስክራችሁ ነኝ ።
እውነቱን ስለ አስተማርኳችሁ ባላጋራ ሆንኳችሁን። ፲፮
አሞ ፡ ፭ ፲ ።
እነዚያማ ይቀኑባችኋል ግን ለመልካም አይደለም ፲፯
በነሱ ላይ እንድትቀኑ ሊያሰናክሏችሁ ይወዳሉ
እንጂ ። ምዕ ፡ ፩ ፯ ።
መቅናትስ ዘወትር ለመልካም ሥራ ልትቀኑ ይገ ፲፰
ባል ፡ ግን እኔ ከእናንተ ዘንድ ባለሁበት ጊዜ ብቻ
አይደለም ።
እንደገና መከራ የምቀበልላችሁ ልጆቼ ክርስቶስ ፲፱
በልባችሁ እስኪሳልባችሁ ድረስ ። ፩ ቆሮ ፬ ፲፭ ።
ቃሌን ለውጬ አሁን ከእናንተ ዘንድ ልገኝ እሻለሁ ፳
ስለ እናንተ የምናገረውን አጣለሁና ።

ክፍል ፯ ፡ ስለ ይስሐቅና ይስማኤል ፡ ስለ ሣራና አጋር ።

በአራት ሕግ እንኑር ትላላችሁን? ኦሪትን አትሰሟ ፳፩
ትምን ? ። ቍ ፱ ፡ ምዕ ፫ ፳፫ ።
አብርሃም ሁለት ልጆች ወለደ አንዱን ከእመቤቲቱ ፳፪
አንዱን ከዕቁባቱ እንደ ወለደ ተጽፎባታልና ።
ዘፍጥ ፡ ፲፮ ፲፭ ። ፳ ፩ ፪ ።

፳፫ ወባሕቱ ክልእ ልደቱ ለዘእምዕቀብቱ ሕገ ሰብእ ተወ
ልደ፣ ወዘሰ እምአግዓዚት በዘአሰፈዎ ።

፳፬ ወዝ ውእቱ አምሳለ ክልኤቱ ሥርዓት ወአሐቲሰ
እምደብረ ሲና ተወልደት ለቅኔ ወይእቲሰ አጋር ።

፳፭ ወሲናሰ ደብር ውእቱ በብሔረ ዓረብ ወትትናፀር
ምስለ ኢየሩሳሌም እንተ በታሕቱ ምድራዊት ወት
ትቀነይ ምስለ ደቂቃ ።
፳፮ ኢየሩሳሌምሰ እንተ ላዕሉ አግዓዚት ይእቲ ወይእቲ
እምነ ።
፳፯ ጽሑፍ ትትፌሣሕ መካን እንተ ኢትወልድ ወትት
ኃሠይ ወትኬልሕ እንተ ኢተአምር ማሕምመ እስመ
ብዙኃ ውሉዳ ለመዓስብ እምእንተ ባቲ ምት ።

፳፰ ወንሕነሰ አኀዊነ ውሉደ ተስፋ አምሳለ ይስሐቅ ።

፳፱ ወበከመ ዘበሕገ ሥጋ ተወልደ ሰደዶ ለዘበመንፈስ
ተወልደ ከማሁ ይእዜኒ ።

፴ ወባሕቱ ምንተ ይቤ መጽሐፍ ኢይቤኑ ስድዳ ለአ
መት ምስለ ወልዳ እስመ ኢይወርስ ወልደ አመት
ምስለ ወልደ አግዓዚት ።
፴፩ ወንሕነሰ ይእዜ አኀዊነ ኢኮነ ውሉደ አመት ዘእን
በለ ዘአግዓዚት፣ እስመ ክርስቶስ አግዓዘነ ።

ምዕራፍ ፭፤

<u>ክፍል ፰፣ ዘከመ ኢይደሉ ተዓቅፎ በእንተ ግዝረት ።</u>

፩ ቁሙ እንከ ወኢትሑሩ ዳግመ ውስተ አርዑተ ቅኔ።

፪ ናሁ አነ ጳውሎስ እብለክሙ እምከመ ትትገዘሩ
በኀበ ክርስቶስ ኢይበቍዐክሙ ምንተኒ ።

፫ ወካዕበ አሰምዕ ለኵሉ ብእሲ ግዙር ከመ ይደልዎ
ይግበር ኵሎ ሕገ ኦሪት ።
፬ ተሰዐርክሙ እምክርስቶስ እለ በኦሪት ተኀሥሡ ትጽ
ደቁ ወወደቅሙ እምጸጋሁ ።
፭ ወንሕነሰ በመንፈስ ወበአሚን ንሴፎ ንጽደቅ ።

፮ እስመ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተገዝሮኒ
ኢይበቍዕ ወኢተገዝሮኒ ኢያሰልጥ ዘእንበለ ዳእሙ
በአሚን ወበተፋቅሮ ።

፯ ትካትሰ ሠናየ ሮጽክሙ ።
፰ መኑ አዕቀፈክሙ ከመ ኢትእመኑ በጽድቅ እስመዝ

ግን ከዕቁባቲቱ የተወለደው ልደቱ ልዩ ነው፤ በሰው ፳፫
ልማድ ተወልዷል፤ ከእመቤቲቱ የተወለደው ግን
እግዚአብሔር በሰጠው ተስፋ ተወልዷል ። ዘፍ፣ ፲፰
፲። ሮሜ ፱ ፯ - ፱ ።
የሁለቱ ሥርዓት ምሳሌ ይህ ነው፤ አንዲቱ ከደብረ ፳፬
ሲና ለተገዢነት ተወለደች፤ እሷም አጋር ናት ።
ምዕ፣ ፫ ፩ ። ሮሜ ፰ ፲፭ ።
ሲናም በዓረብ አገር ያለች ተራራ ናት፤ በታችኛው ፳፭
ዓለም ከምትኖረው ከምድራዊት ኢየሩሳሌም ትነፃፀ
ራለች ከልጆቿም ጋር ትገዛለች ።
የላይኛይቱ ኢየሩሳሌም ግን ከባርነት ነፃ ናት እሷም ፳፮
እናታችን ናት ። ዕብ፣ ፲፪ ፳፪ ።
የማትወልድ መካን ፈጽሞ ደስ ይላታል ምጥ የማ ፳፯
ታውቀውም ደስ ብሏት ዕልል ትላለች፤ ባል ካላት
ይልቅ የተፈታችቱ ልጆች ብዙዎች ናቸውና ።
ኢሳ፣ ፶፬ ፩ ።
ወንድሞቻችን! እኛስ እንደ ይስሐቅ የተስፋ ልጆች ፳፰
ነን ። ሮሜ ፱ ፯ ።
ነገር ግን በሥጋዊ ግብር የተወለደው በመንፈሳዊ ፳፱
ግብር የተወለደውን እንዳሳደደው ያሁል ዛሬም
እንዲሁ ነው ።
ግን መጽሐፍ ምን አለ የባርያይቱ ልጅ ከእመቤቲቱ ፴
ልጅ ጋር አይወርስምና ባርያይቱን ከነልጅዋ አስወ
ጥተህ ስደዳት አላለምን? ። ዘፍጥ፣ ፳፩ ፲ - ፲፪ ።
ወንድሞቻችን! አሁንም እኛስ የባርያ ልጆች አይ ፴፩
ደለንም የእመቤት ልጆች ነን እንጂ፤ ክርስቶስ ነፃ
አውጥቶናልና ። ምዕ ፫ ፳፱ ።

ም ዕ ራ ፍ ፭ ።

<u>ክፍል ፰፣ ስለ ግዝረት መጠራጠር እንደማይገባ ።</u>

እንግዲህ ፀኑ ወደ ባርነት ቀንበርም እንደገና አት ፩
መለሱ ። ምዕ፣ ፬ ፭ - ፴፩ ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፲፭ ፲ ።
እነሆ እኔ ጳውሎስ እነግራችኋለሁ ከተገዘራችሁ ፪
በክርስቶስ ዘንድ ምንም ምን አይረባችሁም አይ
ጠቅማችሁም ።
ዳግመኛም ለተገዘረ ሰው ሁሉ የኦሪትን ሕግ መፈ ፫
ጸም እንደሚገባው አዳኛለሁ ።
በኦሪት ልትጸድቁ የምትሹ ከክርስቶስ ተለያችሁ ፬
ከጸጋውም ወደቃችሁ ። ምዕ ፪ ፳፩። ሮሜ ፯ ፪-፫ ።
እኛ ግን በመንፈስ በሃይማኖት ልንጸድቅ ተስፋ ፭
እናደርጋለን ። ፪ ጢሞ፣ ፬ ፰ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በሃይማኖትና ፮
በፍቅር መጽናት ነው እንጂ፤ መገዘርም አይጠቅ
ምምና አለመገዘርም ግዳጅ አይፈጽምምና። ምዕ ፮
፲፭። ፩ ቆሮ ፯ ፲፱ ።
ቀድሞማ መልካም ተፋጥናችሁ ነበር። ም ፫ ፩ ። ፯
በውነት እንዳታምኑ ማን አሰናከላችሁ? ይህ አካ ፰

ሩፀትክሙ ኢኮነ ኀበ ውእቱ ዘጸውዓክሙ ።
፱ እኩኑ ኅዳጥ ብኁዕ ብዙኀ ሐሪፀ ያብኅዕ ።

፲ አንሰ ተአመንኩክሙ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ከመ ኢተሐልዩ ባዕደ ወዘሰ የሃውከክሙ ይፀውር
ደይኖ መኑሂ ዘኮነ ክዊኖ ።
፲፩ ወአንሰ አኀውየ ለእመ ግዝረተ እሰብክ ለምንትኑ
እንከ እዴገን ተሰዕረኑ እንከ ትዕይርተ መስቀሉ
ለክርስቶስ ።
፲፪ ርቱዕ ይንትጉ እለ የሀውኩክሙ ።

<u>ክፍል ፱፡ ዘከመ ይደሉ ተፋቅሮ ምስለ ቢጽ ።</u>

፲፫ ወአንትሙሰ ለግዕዛን ተጸዋዕክሙ አኀውየ ወዳእሙ
ኢትግበሩ ላቲ ምክንያተ ለግዕዛንክሙ በፍትወተ
ሥጋክሙ፤ ወበተፋቅሮ ተቀንዩ ለቢጽክሙ ።

፲፬ እስመ አሐዱ ቃል ይፌጽሞ ለኵሉ ሕግ፡ አፍቅር
ቢጸከ ከመ ነፍስከ ።

፲፭ ወእመሰ በበይናቲክሙ ትትባልዑ ወትትናሰኩ ተኀ
ልቆ ትርፈክሙ ።
፲፮ እብለክሙ በመንፈስ ሑሩ ወፍትወተ ሥጋክሙ
ኢትግበሩ ።
፲፯ እስመ ሥጋኒ ይፈቱ ዘኢይፈቱ መንፈስ ወመንፈስኒ
ይፈቱ ዘኢይፈቱ ሥጋ፡ ወይትአበዩ በበይናቲሆሙ
ከመ ኢትግበሩ ዘትፈቅዱ ።
፲፰ ወእመሰ ዘመንፈስ ትትልዉ ወፃእክሙ እምኦሪት ።

፲፱ ወይትዐወቅ ምግባሩ ለሥጋ ዝሙት ርኵስ ወምርዓት።

፳ አጣዕዎ ሥራይ ጽልእ ትዝህርት ትውዝፍት ቅን
አት መዓት ኑፋቄ ተቃኅዎ ተሐምሞ ተቃትሎ
ስክረት ወዘአምሳሊሁ ለዝንቱ ።
፳፩ በከመ አቅደምኩ ነጊሮተክሙ ዘዘንተ ይገብር ኢይ
ሬኢ መንግሥተ እግዚአብሔር ።
፳፪ ወፍሬሁሰ ለመንፈስ ቅዱስ ተፋቅሮ ፍሥሐ ሰላም
ትዕግሥት ምጽዋት ኂሩት ሃይማኖት የውሃት ኢዘ
ምዎት ።
፳፫ አልቦ ዘይኄይስ እምዝ ሕግ ።
፳፬ ወእለሰ በኢየሱስ ክርስቶስ ሰቀሉ ሥጋሆሙ ምስለ
ፍትወት ወምስለ ኃጢአት ።
፳፭ ወይእዜሰ በመንፈስ ንሕየው ወዘመንፈስ ንግበር ።

፳፮ ወኢንኩን ዝኑራነ ወኢትትሐመዩ በበይናቲክሙ
ወኢትትኀሠሡ በበይናቲክሙ ።

ሄዳችሁ እሱ ወደ ጠራችሁ አይደለምና ። ም ፩ ፮።
ጥቂት ርሾ ብዙውን ዱቄት መፃፃ ያደርገው ፱
የለምን ? ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሌላ እንዳታስቡ እኔ ፲
ተማምኘችሁ ነበር ፤ የሚያውካችሁ ግን የሆነ ሆኖ
ማንም ቢሆን ፍዳውን ይቀበላል ። ፪ ቆሮ ፪ ፫ ።
ወንድሞቼ! እኔ ግዝረትን የምሰብክ ከሆነ ለምን ፲፩
እፈለጋለሁ የክርስቶስ የመስቀሉ መከራ ቀረን?
፩ ቆሮ ፩ ፳፫ ።
የሚያውኳችሁ ሰዎች ሊለዩ ይገባል። መዝ ፲፪ ፬ ። ፲፪

<u>ክፍል ፱፡ ከባልንጀራ ጋር ፍቅር እንዲገባ ።</u>

ወንድሞቼ! እናንተስ ለነፃነት ተጠርታችኋል ግን ፲፫
በሥጋችሁ ፈቃድ ብቻ ለነፃነታችሁ ምክንያት አታ
ድርጉባት ለወንድሞቻችሁም በፍቅር ታዘዙ ።
፩ ቆሮ ፰ ፱ ።
አንድ ቃል ሕግን ሁሉ ይፈጽመዋልና ይኸውም ፲፬
“ወንድምህን እንደ ራስህ ውደድ„ ማለት ነው። ዘሌ
፲፱ ፲፰። ማር፡ ፲፪ ፴፩ ።
እርስ በርሳችሁ የምትናከሱ የምትበሉ ከሆነ ግን፤ ፲፭
መተላለቅ ቀርቷችኋል ። ፪ ቆሮ ፲፪ ፳ ።
በመንፈሳዊ ግብር ፀንታችሁ ኑሩ፤ የሥጋችሁን ፲፮
ፈቃድ አትሥሩ እላችኋለሁ ። ሮሜ ፮ ፲፪ ።
ሥጋ ነፍስ የማትሻውን ይሻልና ነፍስም ሥጋ የማይ ፲፯
ሻውን ትሻለችና፤ የምትሹትን እንዳታደርጉ እርስ
በርሳቸው ይጣላሉ ። ሮሜ ፯ ፲፭ - ፳፫ ።
የነፍስን ፈቃድ የምትከተሉ ከሆናችሁ፤ ከኦሪት ፲፰
ተለይታችኋል ።
የሥጋ ምግባሩ ዝሙት ርኵሰት መዳራት እንደሆነ ፲፱
ይታወቃል ። ፩ ቆሮ ፮ ፱ ።
ጣዖት ማምለክ ሥራይ ማድረግ መጣላት ክርክር ፳
የምንዝር ጌጥ ቅናት ቍጣ፤ ጥርጥር፡ ፍክክር፡ ምቀ
ኝነት መጋደል፡ ስካር ይህንም የመሰለ ሁሉ ነው ።
አስቀድሜ እንደ ነገርኋችሁ ይህን የሚያደርግ የእግ ፳፩
ዚአብሔርን መንግሥት አያይም ። ሉቃ፡ ፳ ፴፬ ።
የመንፈስ ፍሬው ግን መፋቀር ደስታ ሰላም ትዕግ ፳፪
ሥት፡ ምጽዋት፡ ቸርነት፡ ሃይማኖት፡ ገርነት፡
ንጽሕና ነው ። ኤፌ፡ ፭ ፱ ። ያዕ፡ ፫ ፲፯ ።
ከዚህ የሚበልጥ ሕግ የለም ። ፩ ጢሞ ፩ ፱ ። ፳፫
በኢየሱስ ክርስቶስ ያመኑ ሰዎች ግን ሰውነታቸውን ፳፬
ከምኞትና ከኃጢአት ለዩ ። ሮሜ ፮ ፮። ቈላ ፫ ፭ ።
አሁንም በመንፈሳዊ ግብር ፀንተን እንኑር መንፈሳዊ ፳፭
ሥራም እንሥራ ። ሮሜ ፰ ፩ ።
ትዕቢተኞች አንሁን እርስ በርሳችሁ አትተማሙ ፳፮
እርስ በርሳችሁም አትካሰሱ ። ፊልጵ፡ ፪ ፫ ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፲ ፡ ዘከመ ይደሉ ተዓግሦ ላዕለ ቢጽ ።

፩ አኅዊነ ለእመቦ ብእሲ ዘስሕተ እምኔክሙ አንትሙ
እለ በመንፈስ ቅዱስ አጽንዕዎ በመንፈሰ የውሃት
እንዘ ትትዓቀቡ ለርእስክሙ ወኢትስሐቱ ።

፪ ወፁሩ ለቢጽክሙ ዘአክበዱ ላዕሌክሙ ወበቱ ትፌጽሙ ሕገ ክርስቶስ ።
፫ ወእልቦ ዘያስሕት ርእሶ ።
፬ ወኵሉ ያመክር ምግባሮ በዘይከውኖ ምክሐ ለርእሱ
ወእከ ለባዕድ ።
፭ እስመ ኵሉ ፆሮ ይፀውር ።
፮ ወይስምዖ ንዑሰ ክርስቲያን ለዝ ነገር ወይትመሀር
ኵሎ ሠናያተ ።
፯ ኢያስሕቱክሙ አልቦ ዘያስተዓብዶ ለእግዚአብሔር
ዘዘርአ ሰብእ የአርር ።
፰ ዘዘርአ ውስተ ሥጋሁ የአርር ሞተ ወዘዘርአ ውስተ
መንፈሱ የአርር ሕይወተ ዘለዓለም ።
፱ ወኢንትሃከይ ገቢረ ሠናይ እስመ በዕድሜሁ ነአርሮ ።

፲ እምጣነ ብነ ዕለት ንግበር ሠናየ ለኵሉ ወፈድፋደሰ
ለሰብአ ሃይማኖት ።
፲፩ ርእዩ ዘከመ ጸሐፍኩ ለክሙ በእደዊየ ።
፲፪ ወእለሰ ይፈቅዱ ያድልዉ ለገጽ እሙንቱ ያጌብሩ
ክሙ ትትገዘሩ ፡ ዳእሙ ከመ ኢትትልዉ መስቀሎ
ለክርስቶስ ።
፲፫ ወእለሂ ተገዝሩ ኢዐቀቡ አሪተ ፡ ዳእሙ ፡ ይፈቅዱ
ለክሙ ትትገዘሩ ከመ በነፍስትክሙ ትዘኀሩ ።
፲፬ ወአንሰ ሐሰ ሊተ ኢይዜኀር ዘእንበለ በመስቀሉ
ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ወበኀቤሁ ምውት ዓለም
ወአነሂ ምውት በኀበ ዓለም ።
፲፭ እስመ በኢየሱስ ክርስቶስ ተገዝሮሂ ኢይበቍዕ
ወኢተገዝሮሂ ኢያሰልጥ ዘእንበለ ሐዳስ ፍጥረት ።

፲፮ ወላዕለ ኵሎሙ እለ ይነብሩ በዝንቱ ሕግ ሰላም
ወሣህል ፡ ወዲበ እስራኤል ዘእግዚአብሔር ።

፲፯ እምይእዜሰ አልቦ ዘያንጥየኒ አንሰ ሕማሞ ለክርስቶስ
እፀውር በሥጋየ ።
፲፰ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ መንፈስ
ክሙ አኃውየ ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ገላትያ ወተጽሕፈት
በሮሜ ወተፈነወት በእደ ቲቶ ወስብሐት ለእግዚአብሔር።
አሜን ።

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፲ ፡ ባልንጀራን መታገሥ እንደሚገባ ።

ወንድሞቻችን ! ከእናንተ ወገን የተሳሳተ ቢኖር ፩
በመንፈስ ቅዱስ የፀናችሁ እናንተ ቅንአት ባለው
ልቡና አፅኑት ለራሳችሁ እየተጠበቃችሁ አት
በድሉ ። ማቴ፡ ፲፰ ፲፭ ። ያዕ፡ ፭ ፲፱ ።
ባልንጀሮቻችሁ ያከበዱባችሁን ሸክም ቻሉ ፡ በዚ ፪
ህም የክርስቶስን ሕግ ትፈጽማላችሁ ። ሮሜ ፲፬ ፩።
ራሱን የሚያስት አይኑር ። ፫
ለሌላ ሳይሆን ራሱ የሚመካ እንዲሆን ሁሉም ሥራ ፬
ውን ይመርምር ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፭ ።
ሁሉም ሸክሙን ይሸከማልና ። ፪ ቆሮ ፭ ፲ ። ፭
ይህንንም ነገር ንኡስ ክርስቲያን ይስማው መልካ ፮
ሙንም ነገር ሁሉ ይማር ። ፩ ቆሮ ፱ ፲፬ ።
አያስቷችሁ እግዚአብሔርን የሚያስንፈው አይኑር ፯
ሰው የዘራውን ያጭዳል ።
ለሥጋው የዘራ ሞትን ያጭዳል ለመንፈሱም የዘራ ፰
የዘለዓለም ሕይወትን ያጭዳል ። ሮሜ ፰ ፲፫ ።
በጎ ሥራ መሥራትን ቸል አንበል በጊዜው እናገኘ ፱
ዋለንና ። ፪ ተሰ፡ ፫ ፲፫ ።
ጊዜ ሳለን ለሁሉ መልካም ሥራ እንሥራ ይልቁንም ፲
ለሃይማኖት ሰዎች ። ፪ ጴጥ፡ ፩ ፯ ።
በእጄ እንደ ጻፍኩላችሁ እዩ ። ፲፩
ለሰው ፊት ሊያደሉ የሚወዱ እነዚያ ግን እንዳት ፲፪
ገዘሩ ያስገድዷችኋል ፡ የክርስቶስን መከራ እንዳት
ቀበሉ ነው ። ም ፭ ፲፩ ። ፊልጵ፡ ፫ ፲፰ ።
የተገዘሩትም ኦሪትን አልጠበቁም ፡ በግዘርነታችሁ ፲፫
እንድትታበዩ እንድትገዘሩ ያግባቧችኋል እንጂ ።
እኔ ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ መከራ እንጂ ፲፬
በሌላ አልመካም ፡ በእኔ ዘንድ ዓለም የሞተ ነው ፡
እኔም በዓለም ዘንድ የሞትኩ ነኝ ። ፩ ቆሮ ፩ ፴፩ ፪ ፪።
በኢየሱስ ክርስቶስ አዲስ ሰውነት ማግኘት ነው ፲፭
እንጂ መገዘርም አይጠቅምም አለመገዘርም አይ
ጐዳምና ። ም ፭ ፮ ። ፩ ቆሮ ፯ ፲፱ ።
በዚህ ሕግ ፀንተው ለሚኖሩ ሰዎች ሰላም ይሁንላ ፲፮
ቸው ይቅርታም የእግዚአብሔር ወገኖች በሆኑ እስ
ራኤል (ክርስቲያን) ይሁን ። መዝ ፻፳፭ ፭ ።
እንግዲህ ወዲህ የሚነዘንዘኝ አይኑር ፡ እኔ የኢየ ፲፯
ሱስ ክርስቶስን መከራ በሥጋዬ እቀበላለሁ ።
ወንድሞቼ ሆይ ! የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፲፰
ከእናንተ ጋር ይሁን ።

በሮም ተጽፋ በቲቶ እጅ ወደ ገላትያ ሰዎች የተላ
ከች መልእክት ተፈጸመች ለእግዚአብሔር ምስጋና
ይሁን ። አሜን ።

ኀበ ሰብአ ኤፌሶን።

ምዕራፍ ፩።

ክፍል ፩፡ ሥጋዌሁ ለክርስቶስ።

፩ እምጳውሎስ ሐዋርያሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
በፈቃደ እግዚአብሔር ለቅዱሳን እለ በኤፌሶን ወም
እመናን በኢየሱስ ክርስቶስ።

፪ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ።

፫ ይትባረክ እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ዘባረከነ በኵሉ በረከተ መንፈስ ቅዱስ ዘበ
ሰማያት በክርስቶስ ኢየሱስ።

፬ በከመ ኀረየነ ሎቱ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ከመ
ይረስየነ ቅዱሳነ ወንጹሓነ በቅድሜሁ ዘእንበለ ነውር።

፭ ወበተፋቅሮ ሠርዐነ ትርሲተ ወልዱ በእንተ ኢየሱስ
ክርስቶስ በከመ ሥምረተ ፈቃዱ።

፮ ለክብር ወለስብሐት በጸጋሁ ዘጸገወነ በወልዱ ፍቁሩ።

፯ ዘበእንቲአሁ ረከብነ መድኀኒተ ወተኀድገ ለነ ኃጢ
አትነ በደሙ በከመ ብዕለ ጸጋሁ።

፰ ዘአፈድፈደ ላዕሌነ በኵሉ ጥበብ ወምክር።

፱ ወአርአየነ ምክረ ፈቃዱ በከመ ሥምረቱ በዘሠር
ዐነ በእንቲአሁ።

፲ ወአቀመ እስከ አመ ይበጽሕ ዕድሜሁ ከመ ይትሐ
ደስ ኵሉ ዘበሰማይ ወዘበምድር።

፲፩ ወከፈለነ በዘሠርዐነ እግዚአብሔር ወረድአነ በከመ
ምክረ ፈቃዱ።

፲፪ ከመ የሀበነ ምክረ ወስብሐተ ለእለ ተወከልነ በክር
ስቶስ ኢየሱስ።

፲፫ ወአንትሙሂ ሰማዕክሙ ቃለ ጽድቀ ትምህርተ ሕይ
ወትክሙ ወአመንክሙ ወአተቡክሙ በመንፈስ
ቅዱስ ዘአሰፈወ።

፲፬ ዘውእቱ አረበነ ርስትነ ወመድኀኒተ ሕይወትነ በክ
ብረ ስብሐቲሁ።

ክፍል ፪፡ በእንተ ተስፋ ጽዋዔ።

፲፭ ወበእንተዝ አነሂ ሰሚዕየ ሃይማኖተክሙ በእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ወዘከመ ታፈቅርዎሙ ለኵሎሙ
ቅዱሳን።

፲፮ ኢያንተጕ አአኵቶቶ በእንቲአክሙ ወተዘክሮተክሙ
በጸሎትየ።

፲፯ ከመ እግዚአብሔር አምላኩ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክር
ስቶስ አበ ስብሐት የሀብክሙ መንፈሰ ጥበብ ወይክ
ሥት ለክሙ ታእምሩ።

፲፰ ወያብርህ አዕይንተ አልባቢክሙ ወታእምሩ ምንት

ወደ ኤፌሶን ሰዎች።

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፡ ስለ ክርስቶስ ሰው መሆን።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፩
ሐዋርያ ከሚሆን ከጳውሎስ የተላከች መልእክት
በኤፌሶን ላሉ ቅዱሳን በኢየሱስ ክርስቶስ ላመኑ
ምእመናን ትድረስ። ሮሜ ፩ ፯። ፩ ቆሮ፡ ፩ ፪።
ሰላም ለእናንተ ይሁን የአባታችን የእግዚአብሔር ፪
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደርባችሁ።
በክርስቶስ ኢየሱስ ሰማያዊ ፍጹም በሆነው በመን ፫
ፈስ ቅዱስ በረከት ያከበረን የጌታችን የኢየሱስ ክርስ
ቶስ አባቱ እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን። መዝ፡
፸፪ ፲፯። ምዕ፡ ፪ ፯።
በፊቱ ነውር የሌለብን ንጹሐን ቅዱሳን ያደርገን ፬
ዘንድ ዓለም ሳይፈጠር እንደመረጠን መጠን።
ዮሐ፡ ፲፭ ፲፮። ሮሜ ፰ ፳፱። ምዕ፡ ፭ ፳፯።
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም እንደ ውድ ፈቃዱ በፍ ፭
ቅር የልጁ ጌዋ አደረገን። ዮሐ፡ ፩ ፲፪።
በልጁ በወዳጁ በሰጠን በጸጋው ለክብር ለጌትነቱ ፮
እንበቃ ዘንድ። ኢሳ፡ ፵፫ ፳፩። ማር፡ ፫ ፲፯።
እንደ ቸርነቱ ብዛት በእሱ ምክንያት ደኅንነትን ፯
ያገኘን። ቈላ፡ ፩ ፲፬። ምዕ፡ ፪ ፯። ፫ ፰-፲፮።
ምክርን ጥበብን ሁሉ ያበዛልን። ፰
እሱን ለማገልገል በአዘጋጀን ገንዘብ እንደ ፈቃዱ ፱
ወዶ የፈጸመውን ምክሩን ገለጸልን። ሮሜ ፲፮ ፳፭።
በሰማይ በምድር ያለው ሁሉ እንዲታደስ ጊዜው ፲
የሚደርስበትን ወሰነ። ዕብ፡ ፱ ፲።
እግዚአብሔር በመደበልን መጠን ርስትን አገኘን ፲፩
ወዶ እንደ ሠራት ምክሩ ረዳን። ገላ፡ ፬ ፬።
በክርስቶስ ኢየሱስ ላመንነው ለእኛ ዕውቀትንና ፲፪
ክብርን ይሰጠን ዘንድ። ገላ፡ ፫ ፳፫-፳፭።
እናንተም መዳናችሁን የምትማሩበትን እውነተኛ ፲፫
ውን ቃል ሰምታችኋል አምናችሁም ተስፋ በደረገ
ላችሁ በመንፈስ ቅዱስ ከማያምኑት ለዩአችሁ።
ምዕ፡ ፬ ፴። ፪ ቆሮ፡ ፩ ፳፪።
ይኸውም የርስታችን ፈለማ በጌትነቱ ክብር ሕይወ ፲፬
ታችን የተገኘበት መድኀኒት ነው። ሮሜ ፰ ፳፫።

ክፍል ፪፡ ስለ ሃይማኖት ጥሪ ተስፋ።

ስለዚህ እኔም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ማመ ፲፭
ናችሁን ቅዱሳንንም ሁሉ መውደዳችሁን ሰምቼ።
ቈላ፡ ፩ ፬።
ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ከማመስገን በጸሎቴም ፲፮
እናንተን ከማሰብ አልበዘንኩም።
የክብር ባለቤት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ ፲፯
እግዚአብሔር የጥበብን ሀብት እንዲሰጣችሁ ዕውቀ
ቱንም እንዲገልጽላችሁ። ሮሜ ፮ ፬።
የተጠራችሁበት ተስፋ ምን እንደሆነ ለቅዱሳን ርስት ፲፰

ውእቱ ተስፋሁ ለጽዋዔክሙ ወምንት ውእቱ ብዕለ ስብሐተ ርስቶሙ ለቅዱሳን ።

፲፱ ወምንት ውእቱ ፍድፋዴ ጽንዐ ኃይሉ ዘላዕሌነ ለእለ ነአምን በከመ ዕበየ ኃይሉ ዘገብረ በክርስቶስ ።

፳ ዘአንሥኦ እሙታን ወአንበሮ በየማኑ ውስተ ሰማያት ።

፳፩ መልዕልተ ኵሉ መላእክት ወመኳንንት ወኃይላት ወአጋእዝት ወኵሉ ስም ዘይሰመይ ወአኮ በዝ ዓለም ባሕቲቱ አላ በዘይመጽእኒ ዓለም ።

፳፪ ወኵሎ አግረረ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ወኪያሁ ዘውእቱ መልዕልተ ኵሉ ረሰዮ ርእሰ ለቤተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ሥጋሁ ።

፳፫ ወውእቱ ፍጻሜሁ ለኵሉ ወይፌጽም ኵሎ በኵሉ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ ድኂን እምኃጢአት በክርስቶስ ።</u>

፩ ወአንትሙሂ እንዘ ምዉታን አንትሙ በኃጢአት ክሙ ።

፪ በዘበቱ ሖርክሙ ትካት በንብረተ ሥርዓተ ዝ ዓለም ከመ ሥምረተ መልአክ መኰንነ ርእየተ ነፋስ ዘይኄይሎሙ ይእዜ ለደቂቀ ክሐድያን ።

፫ ወንሕነሂ ወገበርነ ፈቀደ ሥጋነ ነበርነ ኵልነ ትካት በፍትወተ ሥጋነ ወዘሐለይነ ወኮነ ውሉደ መንሱት ከመ ኵሉ ኃጥአን ።

፬ ወእግዚአብሔርሰ ፀብዕለ ስብሐቲሁ ወበብዝኃ ፍቅሩ

፭ ዘአፍቀረነ እንዘ ሙታን ንሕነ በኃጢአትነ አሕየወነ በክርስቶስ ወድኅነ በጸጋሁ ።

፮ ወአንሥአነ ወአንበረነ ምስሌሁ በሰማያት በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፯ ከመ ያርኢ በዓለም ዘይመጽእ ብዝኀ ጸጋሁ ወምሕረቱ ዘአፈድፈደ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፰ እስመ በጸጋሁ ድኅነ ወበአሚን ወዳእሙ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ ዚአክሙ ።

፱ ወአኮ በምግባሪነ ከመ አልቦ ዘይትሜክሕ ።

፲ እስመ ተግባሩ ንሕነ ዘፈጠረነ በኢየሱስ ክርስቶስ ለምግባረ ሠናይ ዘአቅደመ ሠሪዐ እግዚአብሔር በዘበቱ ነሐውር ።

፲፩ ወተዘከሩ አንትሙ አሕዛብ ትካት በሕግ ዘሥጋ ሀሎክሙ ወይብሉክሙ ሰብአ ቍልፈት ከመዝ ይብሉ

ሆኖ የሚሰጣቸው የክብራቸው ብዛት ምን እንደሆነ ታውቁ ዘንድ ዓይነ ልቡናችሁን እንዲያበራላችሁ ። ፪ ቆሮ፡ ፬ ፬ ።

በክርስቶስ ያደረገውን የከሀሊነቱን ጽናት ለምእና ፲፱
ምን ለእኛ የሚያደርገው የከሀሊነቱ ፅናት ብዛት ምንያህል ነው ?

ከሙታን ለይቶ ያስነሣው በልዕልናም በዕሪናው ፳
ያስቀመጠው ። መዝ፡ ፻፲ ፬ ።

ከመላእክት ከመኳንንት ከኃይላት ከአጋእዝት ከሚ ፳፩
ጠራው ስም ሁሉ በላይ አደረገው ፣ በዚህ ዓለም ብቻ አይደለም በሚመጣውም ዓለም ነው እንጂ ። ቈላ፡ ፪ ፲ ። ዕብ፡ ፩ ፬ ።

ሁሉን ከእግሩ በታች አድርጎ አስገዛለት ከሁሉ ፳፪
በላይ የሆነውን እርሱን የቤተ ክርስቲያን ራስ አደረገው ፣ ይህችውም አካሉ ናት ። መዝ፡ ፰ ፮ - ፰ ።

የሁሉ ፍጻሜው እርሱ ነው ፣ ሁሉን በሁሉ ፍጹም ፳፫
ያደርጋል ። ሮሜ ፲፪ ፭ ። ፩ ቆሮ፡ ፲፪ ፳፯ ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፫ ፣ ከኃጢአት መዳን በክርስቶስ ስለ መሆኑ ።</u>

እናንተም በኃጢአታችሁ ምውታን ስትሆኑ ። ፩
ቈላ፡ ፪ ፲፫ ።

ዛሬ የከሐድያንን ልጆች የሚበረታታባቸው በነፋስ ፪
አምሳል የሚገዛ መልአክ እንደ ወደደ ከዚህ ዓለም ሥርዓት አኗኗር ቀድሞ ፀንታችሁ በኖራችሁበት ። ዮሐ፡ ፲፪ ፴፩ ። ኤፌ፡ ፮ ፲፪ ። ቲቶ፡ ፫ ፫ ።

እኛም ቀድሞ እንደ ሥጋችን ፈቃድ እንኖር ነበር ፫
የሥጋችንንም ፈቃድ እንሠራ ነበር እንደ ኃጢአት ሰዎችም ጥፋት የሚገባን ሆነን ነበር ። ገላ፡ ፭ ፲፮ ።

እግዚአብሔር ግን በጌትነቱ ምላት ስፋት በወደደን ፬
በፍቅሩ ብዛት ። ሮሜ ፲ ፳፪ ።

በኃጢአታችን የሞትን ስንሆን በክርስቶስ አዳነን ፭
በቸርነቱ ዳንን ። ሉቃ ፲፭ ፳፬ - ፴፪ ። ሮሜ ፭ ፮ ።

በኢየሱስ ክርስቶስም አንሥቶ ከእርሱ ጋር በልዕልና ፮
አኖረን ። ሮሜ ፰ ፲ ። ፊልጵ፡ ፫ ፳ ።

በኢየሱስ ክርስቶስ ያበዛውን የምሕረቱንና የቸርነ ፯
ቱን ብዛት በሚመጣው ዓለም ይገልጥ ዘንድ ።

በጸጋው በሃይማኖትም ድነናልና ፣ ነገር ግን የእግዚአ ፰
ብሔር ጸጋ ነው እንጂ የእናንተ አይደለም ። ገላ ፪ ፲፮ ።

በምግባራችን አይደለም የሚመካ እንዳይኖር ። ፱
፩ ቆሮ፡ ፩ ፳፱ ።

እግዚአብሔር ፀንተን እንድንኖርበት አስቀድሞ ላዘ ፲
ጋጀልን ለበጎ ሥራ በኢየሱስ ክርስቶስ የፈጠረን ፍጥረቶቹ ነንና ። ቲቶ፡ ፪ ፲፬ ።

እናንተ አሕዛብ አስቀ ቀድሞ በሥጋዊ ሥርዓት ፲፩
ነበራችሁ ያልተገዘሩ ይላችኋለሁ ነበር የተገዘሩ

ከመ ሰብአ ግዝረት ወግዝረትሰ ግብረ እደ ሰብእ
ዘይትገበር ውስተ ሥጋ ።
፲፪ ወኢተአምርዎ ለክርስቶስ ውእተ አሚረ ወነኪራን
አንትሙ እምሕገ እስራኤል ወነግዳን እምሥርዓተ
ተስፋ ወአልብክሙ ተስፋ ወኢተአምርዎ ለእግዚአ
ብሔር በውስተ ዓለም ።
፲፫ ወይእዜሰ ባሕቱ አንትሙ እለ ትካት ርኁቃን ቀረብ
ክሙ በደሙ ለክርስቶስ ።
፲፬ እስመ ውእቱ ሰላምነ ዘረሰዮሙ አሐደ ለክልኤሆሙ
ወነሠተ ዐረፍተ ማእከል በሥጋሁ ።
፲፭ ወሰዐረ ጽልአ ወአብጠለ ሕገ ትእዛዝ በሥርዓቱ
ከመ ይረስዮሙ አሐደ ሐዲሰ ለክልኤሆሙ ወገብረ
ሰላመ ።
፲፮ ወአብጽሖሙ ለክልኤሆሙ በአሐዱ ሥጋሁ ለኀበ
እግዚአብሔር በመስቀሉ ወሰጽልአ ቀተሎ በቱ ።
፲፯ ወመጽአ ወወሀበነ ሰላመ ለርኁቃን ወሰላመ ለቅ
ሩባን ።
፲፰ እስመ ውእቱ መርሐነ ወአቅረበነ ለክልኤነ ኀበ
አቡሁ በመንፈስ ቅዱስ ።
፲፱ እምይእዜሰ ኢኮንክሙ ነግደ ወፈላሴ ፡ አላ አንትሙ
ሰብአ ሃገሪቶሙ ለቅዱሳን ወሰብአ ቤቱ ለእግዚአ
ብሔር ።
፳ እስመ ተሐነፅክሙ ዲበ መሠረተ ሐዋርያት ወነቢ
ያት እንዘ ክርስቶስ ርእሰ ማእዘንተ ሕንፃ ።
፳፩ ዘቦቱ የኀድር ኵሉ ሕንፃ ወይጸንዕ ጽርሐ መቅደሱ
ለእግዚአብሔር ።
፳፪ ወአንትሙኒ ቦቱ ተሐነፅክሙ ማኅደረ እግዚአብ
ሔር በመንፈስ ቅዱስ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፩ ፡ ዘከመ ከሠተ ምሥጢረ ሥጋዌሁ ለሐዋርያት ።

፩ ወእንበይነዝ አነ ጳውሎስ ሙቁሑ ለክርስቶስ እንበ
ይነ ዚአክሙ አሕዛብ ።
፪ ሶበሰ፤ሰማዕክሙ ሃብተ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር ዘወሃ
በኒ በእንቲአክሙ ።
፫ እስመ ከሠተ ሊተ ምክሮ ወአርአየኒ በከመ ጸሐፍኩ
ለክሙ ኅዳጠ ።
፬ በዘትክሉ አእምሮ ሰበ ታነብቡ ወተአምሩ ሕሊናየ
በምክሩ ለክርስቶስ ።
፭ ዘኢየአምሮ ከልእ ትውልድ እምደቂቀ እጓለ እመ
ሕያው ከመ ይእዜ ተከሥተ ለቅዱሳን ሐዋርያቲሁ
ወነቢያቲሁ በመንፈስ ቅዱስ ።

ሰዎች እንዲህ ይሏችሁ ነበር፡ ግዝረት ግን በሥጋ
ላይ የሚደረግ የሰው እጅ ሥራ ነው። ሮሜ ፪ ፳፰።
ያን ጊዜ ክርስቶስን አታውቁትም ነበር ፡ ከእስራኤል ፲፪
ሕግ የተለያችሁ ነበራችሁ ከተስፋውም ሥርዓት
እንግዶች ነበራችሁ ተስፋም አልነበራችሁም ፡ በዚ
ህም ዓለም እግዚአብሔርን አታውቁትም ነበር ።
ሮሜ ፱ ፬ ።
አሁን ግን ቀድሞ ርቃችሁ የነበራችሁ እናንተ በክ ፲፫
ርስቶስ ደም ቀርባችኋል ።
ሁለቱን አንድ ያደረጋቸው እሱ አስታራቂያችን ነውና ፲፬
በሥጋውም የመካከልን ግድግዳ አፈረሰ ። ሚክ ፭ ፭።
ገላ፡ ፫ ፳፰ ።
ጥልን አጠፋ በወንጌልም የኦሪትን ሕግ አፈረሰ ፡ ሁለ ፲፭
ቱን አድሶ አንድ ያደርጋቸው ዘንድ ዕርቅንም አደ
ረገ። ቈላ፡ ፪ ፲፬ ። ፪ ቆሮ፡ ፭ ፲፯ ።
በመስቀሉም በአንድ በሥጋው ሁለቱንም ወደ እግ ፲፮
ዚአብሔር አቀረባቸው ፡ በርሱም ጥልን አጠፋው ።
ሮሜ ፮ ፮ ።
ሰው ሆኖም ቀርበን ለነበርነው ሰላምን ሰጠን ርቀን ፲፯
ለነበርነውም ። ኢሳ፡ ፶፯ ፲፱ ። ዘካ፡ ፱ ፲ ።
እርሱ መርቶ ሁለታችንንም በመንፈስ ቅዱስ ወደ ፲፰
አባቱ አቅርቦናልና ። ምዕ፡ ፫ ፲፪ ።
እንግዲህስ ወዲህ እንግዶችና መጻተኞች አይደላ ፲፱
ችሁም ፡ እናንተ የቅዱሳን አገር ሰዎች የእግዚአብ
ሔር ቤተ ሰቦች ናችሁ እንጂ ። ዕብ፡ ፲፪ ፳፪ ፳፫ ።
የሕንፃው መዓዝን ማቅኛ ክርስቶስ ሆኖ በሐዋርያ ፳
ትና በነቢያት መሠረት ላይ ታንፃችኋልና ። ኢሳ ፳፰
፲፮ ። ማቴ፡ ፲፮ ፲፰ ።
ሕንፃ ሁሉ የሚያያዝበት የእግዚአብሔር የመቅደሱ ፳፩
ግንብ የሚፀናበት ።
እናንተም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ማደሪያ ፳፪
ልትሆኑ በእሱ ታንፃችኋል ። ዮሐ፡ ፲፮ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፩ ፡ ሰው የመሆኑ ምሥጢር ለሐዋርያት ስለ መገለጹ ።

ስለዚህም እኔ ጳውሎስ ስለ እናንተ አሕዛብ የክርስ ፩
ቶስ እሥረኛው ነኝ ። ግብ ሐዋ ፳፩ ፴፫ ።
ስለ እናንተ የሰጠኝን የእግዚአብሔር ቸርነቱን ፪
ስጦታ ብትሰሙ ። ሮሜ ፩ ፭ ።
ዕውቀቱን ገልጾልኛልና በጥቂት እንደጻፍኩላችሁም ፫
አሳይቶኛልና ። ምዕ ፩ ፱ - ፲ ።
በምታነቡበት ማወቅን በምትችሉት መጠን ክርስቶ ፬
ስም በሰጠኝ ዕውቀት አሳቤን ትረዳላችሁ ።
ከሰው ወገን ሌላ ትውልድ የማያውቀው ምሥጢር ፭
ዛሬ ለቅዱሳን ሐዋርያቱና ለነቢያቱ በመንፈስ ቅዱስ
እንደ ተገለጠ መጠን ምዕ ፩ ፱ ።

ኀበ ሰብአ ኤፌሶን ።

፮ ከመ ይረስዮሙ ለአሕዛብ መዋርስቲሁ ወሥጋሁ
ወይኅበሩ ተስፋ በኢየሱስ ክርስቶስ በትምህርተ
ወንጌል ።
፯ ዘሎቱ ተሠየምኩ አነ ላእከ ወዓዋዴ በከመ ሀብተ
ጸጋሁ ዘወሀበኒ ሊተ በረድኤተ ኃይሉ ።
፰ ሊተ ዘአነ እቴሐት እምኵሎሙ ቅዱሳን ወሃበኒ
ዘንተ ጸጋሁ ከመ እምሃሮሙ ለአሕዛብ ብዕለ ክርስ
ቶስ ዘአልቦ አሠር ወአብርሃ ለኵሉ ።
፱ ምንት ውእቱ ሥርዓቱ ለዝንቱ ምክር ዘኅቡእ እም
ዓለም በኀበ እግዚአብሔር ዘኵሎ ፈጠረ ።
፲ ከመ ይእዜ ትትዐወቅ ለቀደምት ወለመኳንንት እለ
በሰማያት በእንተ ቤተ ክርስቲያኑ ጥበቢሁ ለእግዚ
አብሔር እንተ ብዙኅ ኅበሪሃ ።
፲፩ ዘሠርዓ እምቅድመ ዓለም ወፈጸማ በእግዚእነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ።
፲፪ ዘቦቱ ረከብነ ጸጋ ወሞገሰ ወመርሐነ ውስተ ተስፋ
ዘሃይማኖት ።
፲፫ ወበእንተ ዝንቱ አስተበቍዖ ለእግዚአብሔር ከመ
ኢይትቈጥዓ ለሕማምየ እንተ ረከበተኒ በእንቲአ
ክሙ ለክብርክሙ ።
፲፬ ወእንበይነ ዝንቱ እሰግድ ለአብ በብረከ ልብየ ።
፲፭ ዘኪያሁ ይጼውዑ ኵሉ በሐውርት ዘበሰማያት ወዘ
በምድር ።
፲፮ ከመ የሀብክሙ በከመ ብዕለ ስብሐቲሁ ወያፅንዕ
ክሙ በኃይለ መንፈስ ቅዱስ ።
፲፯ እስመ እንተ ውስጡ ለሰብእ የኃድር ክርስቶስ በሃይ
ማኖት ውስተ ልብክሙ በተፋቅሮ እንዘ ይከውን
ፅኑዐ ሥርውክሙኒ ወመሠረትክሙኒ ።
፲፰ ከመ ትክሀሉ ረኪበ ምስለ ኵሎሙ ቅዱሳን፥ ምን
ትኑ ራኅቡ ወኑኁ ወላዕሉ ወዕመቁ ።
፲፱ ለጠይቆ ብዝኀ አእምሮ ፍቅሩ ለክርስቶስ ከመ ትሠ
ለጡ በኵሉ ፍጻሜ ለእግዚአብሔር ።
፳ ዘይክል አፅንዖተክሙ ትግበሩ ኵሎ ወታፈድፍዱ
ዘንስእል ወዘንሔሊ በከመ ይረድአነ በኃይሉ ።
፳፩ ዘሎቱ ስብሐት በቤተ ክርስቲያን በኢየሱስ ክርስ
ቶስ በኵሉ ትውልድ ወለዓለመ ዓለም አሜን ።

ምዕራፍ ፬ ፧

ክፍል ፰፥ በእንተ ርደቱ ወዕርገቱ ለክርስቶስ ።

፩ አስተበቍዐክሙ አነ ሙቁሐ በክርስቶስ ከመ ትሑሩ
በዘየደልዋ ለጽዋዔክሙ ዘተጸዋዕክሙ ።
፪ እንዘ ታቴሕቱ ርእሰክሙ በኵሉ የውሃት ወትትዔ

ወደ ኤፌሶን ሰዎች ።

አሕዛብን ወራሾቹና ሥጋዎቹ ሊያደርጋቸው ወንጌ ፮
ልን ተምረው በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው በተስፋ
አንድ ሊሆኑ ። ምዕ ፪ ፲፫ ። ፲፰ - ፲፱ ።
በከሃሊነቱ ረዳትነት እንደ ሰጠኝ እንደ ቸርነቱ ፯
መጠን እኔ መልእክተኛና አዋጅ ነጋሪ ሆኜ የተሾም
ኩለት ። ሮሜ ፲፭ ፲፰ ።
ከቅዱሳን ሁሉ ለማንስ ለእኔ ይህን ጸጋ ሰጠኝ፥ የማ ፰
ይመረመረውን ለሁሉ የተገለጠውን የክርስቶስን
ክብር ለአሕዛብ አስተምር ዘንድ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፱ - ፲ ።
ሁሉን ከፈጠረ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተገኘው ፱
ከሰው የተሠወረው የዚህ ምክር (ሥጋዌ) ሥርዓቱ
ምንድ ነው ? ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ። ቈላ ፩ ፲፮ ።
ሥርዓቱ ልዩ ልዩ የሆነ የእግዚአብሔር ጥበብ ስለ ፲
ቤተ ክርስቲያኑ በልዕልና ላሉ ለአለቆችና ለሹማም
ንት ትገለጥ ዘንድ ። ሮሜ ፲፩ ፴፫ ። ፩ ጴጥ ፩ ፲፪ ።
ዓለም ሳይፈጠር አስቦ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፲፩
የፈጸማት ። ዮሐ ፲፬ ፮ ። ዕብ ፬ ፲፮ ።
እኛ ጸጋንና ባልሟልነትን ያገኘንበት በሃይማኖት ፲፪
ወደሚገኘው ተስፋ እኛን የመራበት ። ዮሐ ፲፬ ፮ ።
ስለዚህም ስለ እናንተ ለክብራችሁ ያገኘችኝን መከ ፲፫
ራዬ ቸል እንደይላት እግዚአብሔርን እማልደዋ
ለሁ ። ቈላ ፮ ፳፬ ።
ስለዚህም በብርከ ልቡናዬ ተንበረክኬ ለአብ እሰ ፲፬
ግዳለሁ ። ምዕ ፩ ፫ ።
በሰማይ በምድር ያሉ ነገዶች ሁሉ ለሚጠሩት ለእ ፲፭
ርሱ ። ፊል ፪ ፱ ።
እንደ ጌትነቱ ምላት ስፋት ይሰጣችሁ ዘንድ በመን ፲፮
ፈስ ቅዱስም ኃይል ያፀናችሁ ዘንድ ። ኢዮ ፳፫ ፮ ።
በፍቅር ሥራችሁና መሠረታችሁ እንዲፀና በሰው ፲፯
ልብ የሚያድር ክርስቶስ በሃይማኖት በልቡናችሁ
ውስጥ ይኖራልና ። ዮሐ ፲፬ ፳፫ ።
ከቅዱሳን ሁሉ ጋር ስፋቱ ርዝመቱ ምጥቀቱ ጥል ፲፰
ቀቱ ምን እንደሆነ ማወቅን ትችሉ ዘንድ ።
የክርስቶስን ፍቅር ብዛት ማወቅ ከፍተኛ መሆኑን ፲፱
ለመረዳት ፍጹምነት በለው ሥራ ሁሉ ለእግዚአብ
ሔር ፍጹማን ሁናችሁ ትገኙ ዘንድ ። ዮሐ ፩ ፲፮ ።
ሁሉን አብዝታችሁ እንድትሠሩ ሊያፀናችሁ ለሚቻ ፳
ለው በከሃሊነቱ እንደሚረዳን አውቀን ለምንለ
ምነው ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ በቤተ ክርስቲያን መመስገን ፳፩
የሚገባው ለልጅ ልጅ ለዘለዓለሙ በእውነት ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፰፥ ስለ ክርስቶስ ርደትና ዕርገት ።

ለተጠራችሁላት አጠራር በሚገባ ትኖሩ ዘንድ የክ ፩
ርስቶስ እሥረኛው እኔ እማልዳችኋለሁ ።
በፍጹም ቅንነት ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ እየታ ፪

ንሡ ወአሆ ትብሉ ለቢጽክሙ ወትጽሕቁ ለተፋቅሮ
ወተኀብሮ ።
፫ ወትትዓቀቡ፡ በአሐዱ መንፈስ ወበማእሠረ ሰላም ።
፬ ከመ ትኩኑ አሐደ ሥጋ ወአሐደ መንፈሰ በከመ
ተጸዋዕክሙ ለአሐዱ ተስፋክሙ ።
፭ አሐዱ እግዚአብሔር፣ ወአሐቲ ሃይማኖት፣ ወአሐቲ
ጥምቀት ።
፮ ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ ለኵሉ ዘላዕለ ኵሉ
ወእምኔሁ ኵሉ ወውእቱ ውስተ ኵሉ ።
፯ ወለለአሐዱ እምኔነ ተውህበ ጸጋሁ በመሥፈርተ
ሃብቱ ለክርስቶስ ።
፰ እስመ ይቤ ዐረገ ውስተ አርያም ፄዊወከ ፄዋ ወወ
ሀብከ ጸጋከ ለእጓለ እመሕያው ።
፱ ወምንትኑ እንከ ዕርገቱ ሰበ ኢወረደ መትሕተ ምድር።
፲ ዘወረደኒ ውእቱ ወዘዐርገኒ ውእቱ ወዘሀሎ መልዕ
ልተ ሰማያት ከመ ይፈጽም ኵሎ ።
፲፩ ወውእቱ ወሀበ ጸጋ ወከፈለ ወረሰየ እምሰብእ ዚአሁ
ሐዋርያተ ወእምኔሆሙ ነቢያተ ወመምህራነ ወእም
ኔሆሙ ኖሎተ ወእምኔሆሙ ሊቃውንተ ።
፲፪ በዘይጸንዑ ቅዱሳን ለግብረ መልእክቱ ወለሕንፃ
ሥጋሁ ለክርስቶስ ።
፲፫ እስከ ንከውን ኵልነ አሐደ በሃይማኖት ወበአእም
ሮቱ ለወልደ እግዚአብሔር ወንኩን ከመ ዘአሐዱ
ብእሲ ፍጹም ቅጹሐ አምጣነ በዐቅመ ፍጻሜሁ
ለክርስቶስ ።
፲፬ ከመ ኢንኩን እንከ ደቂቀ ዘይትነትን ወይትሐወስ
ምስለ ኵሉ ነፋስ ኀበ ትምይንተ ትምህርተ እጓለ
እመሕያው እለ ይትመነገኑ በጕሕሉቶሙ ከመ ያስ
ሕቱ ።
፲፭ አላ ንጽድቅ እንከ በተፋቅሮ ወንብዛኅ በኵሉ ዘብነ
በክርስቶስ ዘውእቱ ርእስ ።
፲፮ ዘበቱ የኀድር ኵሉ ሥጋ ወይትዋደድ በኵሉ ሥርው
በበመሥፈርተ ሃብቱ ዘይትወሃብ ለለአሐዱ መሌሊት
እምነ መለያልይ በዘይልህቅ ሥጋ ወይትፌጸም ከመ
ይትፈጸም ሕንፃሁ በተፋቅሮ ።

ክፍል ፮፡ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።

፲፯ ዘንተ እብል ወአሰምዕ ለእግዚአብሔር በእንቲአ
ክሙ ከመ ኢትሖሩ እንከ ከመ አሕዛብ እለ የሐ
ውሩ በሕሊና ልቦሙ ።
፲፰ ወጽሉምኒ ሕሊናሆሙ ወነኪራን እምሕይወተ እግዚ
አብሔር በዕበዶሙ ወበጽላሌ ልቦሙ ።

ገማችሁ ለወንድሞቻችሁም እየታዘዛችሁ ለፍቅር
እየተጋችሁና እየተባበራችሁ ። ግብ ሐዋ ፳ ፲፱ ።
በአንድ ልብ በአንድ፤የፍቅር ሰንሰለት ተሳስራችሁ ። ፫
ለአንዱ ተስፋችሁ እንደ መጠራታችሁ መጠን አንድ ፬
አካል አንድ ልብ ትሆኑ ዘንድ ። ሮሜ ፲፪ ፭ ።
እግዚአብሔር፤ አንድ ነው፣ ሃይማኖትም፤ አንዲት፣ ፭
ናት፣ ጥምቀትም አንዲት ናት ። ዘዳግ ፮ ፬ ።
በሁሉ ሙሉ የሚሆን፤ ሁሉ ከእሱ የተገኘ ከሁሉ ፮
በላይ ያለ የሁሉ፤ አባት የሚሆን፤ እግዚአብሔርም
አንድ ነው ። ሚልክ ፪ ፲ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፮ ።
ከእኛ ለያንዳንዱ ክርስቶስ ሃብቱ በሚሰጥበት ልክ ፯
መጠን ጸጋው ተሰጥቶናል ። ሮሜ ፲፪ ፫ ።
"ምርኮን ማርከህ ወደ ሰማይ ወጣህ ጸጋህንም ለሰው ፰
ልጅ ሰጠህ„ ብሏልና ፡ መዝ ፷፯ ፲፱ ። መሳ ፭ ፲፪ ።
ወደ መሬት ካልወረደ መውጣቱ ምንድነው? ። ፱
የወረደውም እሱ ነው የወጣውም እሱ ነው ሁሉ ፲
ንም ይፈጽም ዘንድ ከሰማያት በላይ ያለው እርሱ
ነው ። ግብ ሐዋ ፪ ፴፫ ።
እርሱ ጸጋን እየከፈለ ሰጠ፤ ከቤተ ሰቦቹም ሐዋርያ ፲፩
ትን አደረገ፣ ከእነሱ ነቢያትንና መምህራንን ከነዚ
ያም ጠባቂዎችን ከነዚያም ሊቃውንትን መረጠ ።
ግብ ሐዋ ፳፩ ፰ ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፳፰ ።
ቅዱሳን ለወንጌል ሥራና የክርስቶስን አካሉን (ቤተ ፲፪
ክርስቲያንን ለማነፅ በሚፀኑ ገንዘብ ። ፩ ጴጥ ፪ ፭ ።
ሁላችን በሃይማኖት የእግዚአብሔርንም ልጅ በማ ፲፫
ወቅ አንድ እስክንሆን ድረስ ክርስቶስ ፍጹም እንደ
መሆኑ መጠን አካለ መጠን እንደ አደረሰ እንደ
አንድ ፍጹም ጕልማሳ፤እንሆን ዘንድ፣ምዕ ፫ ፲፰ ፲፱ ።
በሽንገላቸው ያስቱ ዘንድ የሚተናኰሉ ሰዎች ወደ ፲፬
ሚያስተምሩት ትምህርት ለመሄድ እየተፍገመገመ፤
ከነፋስ ጋር እንደሚሮጥ ልጅ እንዳንሆን ።

በፍቅር እንድንከበር እንጂ፣ በክርስቶስ ባለን ሀብት ፲፭
ሁሉ ፍጹማን እንሁን እንጂ፣ ይኸውም ራስ ነው ።
ምዕ ፩ ፳፪ ። ፭፡፳፫ ። ቈላ ፩ ፲፰ ።
ሕንፃው በፍቅር ይፈጸም ዘንድ ሥጋ አድጎ ፍጹም ፲፮
በሚሆንበት ገንዘብ ከሕዋሳት ላንዱ ሕዋስ እንደየ
ዕድሉ በሚሰጠው ሀብት፤ሥር የሚያያዝበት ሥጋ
ሁሉ ፀንቶ የሚኖርበት ነው ። ቈላ ፪ ፲፱ ።

ክፍል ፮ ፡ ተስፋ መቍረጥ እንደማይገባ ።

ስለ እናንተ ይህን እናገራለሁ አዳኛለሁ ልቡናቸው ፲፯
በወደደው እንደሚኖሩ እንደ አሕዛብ እንዳትኖሩ ።
ሮሜ ፩ ፳፩ ።
ልቡናቸው የተደፈነ ነው በስንፍናቸውና በድንቍር ፲፰
ናቸው እግዚአብሔር ከሚሰጠው ሕይወት የተለዩ
ናቸው ። ምዕ ፪ ፲፪ ።

፲፱ እለ ቅቡጻን ተስፋሆሙ ወመጠዉ ርእሶሙ ለሕርት
ምና ወለርኵስ ወለምርዓት ።
፳ ወአንትሙሰ አኮ ከማሁ ዘተምህርክምዎ ለክርስቶስ።
፳፩ ወእመሰ አማን ትሰምዕዎ ወትትሜህሩ በኀቤሁ
ጽድቀ ፡ እስመ ጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ።
፳፪ አእትቱ እምላዕሌክሙ ግዕዘክሙ ዘትካት እብል
በእንተ ብሉይ ብእሲ ዘይማስን በፍትወተ ስሒት ።
፳፫ ሐድሱ መንፈሰ ልብክሙ ።
፳፬ ወልበስዎ ለሐዲስ ብእሲ ዘሐደሶ እግዚአብሔር
በጽድቅ ፡ ወበርትዕ ፡ ወበንጽሕ ።
፳፭ ወበእንተዝ ኅድግዋ ለሐሰት ወተናገሩ ጽድቀ ኵል
ክሙ ምስለ ቢጽክሙ እስመ አሐዱ አባል ንሕነ ።
፳፮ ተምዑ ወኢተአብሱ ወዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አቍ
ርሩ መዓትክሙ ።
፳፯ ወኢተሀብዎ ፍኖተ ለሰይጣን ።
፳፰ ዘይሰርቅኒ ኢይስርቅ እንከ ለይትገበር ወይፃሙ
እንከ በእደዊሁ ለሠናይ በዘይረድኦ ለነዳይ ።
፳፱ ወኵሉ ነገር ሕሱም ኢይፃእ እምአፉክሙ ዘእንበለ
ሠናይ በዘይትሐነፅ ትካዝክሙ ከመ ይርከቡ ሞገሰ
እለ ይሰምዑክሙ ።
፴ ወኢታምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ዘቦቱ ዐተቡክሙ
አመ ድኅንክሙ ።
፴፩ ኵሎ መሪረ ወመዓተ ወቍጥዐ ወመርገመ ወመን
ሱተ ወፅርፈተ አእትቱ እምላዕሌክሙ ምስለ ኵሉ
እኩይ ።
፴፪ ወኩኑ መሐርያነ ቢጽክሙ ወተዳገዉ በበይናቲክሙ
በከመ ጸገወክሙ እግዚአብሔር በክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

<u>ክፍል ፮ ፡ በእንተ መጥዎተ ርእስ ።</u>

፩ ተመሰሉ በእግዚአብሔር ከመ ውሉድ ፍቁራን ።

፪ ወሑሩ በተፋቅሮ በከመ አፍቀረክሙ ክርስቶስ ወመ
ጠወ ርእሶ በእንቲአክሙ መሥዋዕተ ወቍርባነ ለእ
ግዚአብሔር ለመዓዛ ሠናይ ።

፫ ወዝሙትሰ ወኵሉ ርኵስ ወትዕግልት ኢይሰማዕ
በላዕሌክሙ በከመ ይደልዎሙ ለቅዱሳን ።
፬ ወኢነገረ ኀፍረት ወነገረ ዕበድ ወነገረ ሥላቅ ዘኢይ
ደሉ ዘእንበለ ዳእሙ አእኵቶ ህየንተዝ እኩይ ።

፭ ወዘንተ አእምሩ ከመ ኵሉ ዘማዊ ወርኩስ ወመስተ
ዓግል ወዘያጣዑ አልበ መክፈልት ውስተ መንግ
ሥተ ክርስቶስ ዘእግዚአብሔር ።

ተስፋ የሌላቸው ናቸው ፡ ራሳቸውን ለጕስቍልና ለር ፲፱
ኵሰት ለድራት አሳልፈው የሰጡ ።
እናንተ ግን ክርስቶስን የተማራችሁት እንዲህ ፳
አይደለም ።
በእውነት ብትሰሙ ከእሱ ዘንድ እውነትን ትማራላ ፳፩
ችሁ እውነት በኢየሱስ ክርስቶስ ነውና ፡ ምዕ ፩ ፲፫ ።
የቀድሞ ጠባያችሁን ከእናንተ አርቁ ፡ ስሕተት በሚ ፳፪
ያመጣው ምኞት ስለሚጎዳ አሮጌው ሰውነት እን
ዲህ እላለሁ ። ሮሜ ፮ ፮ ። ፰ ፲፫ ። ቈላ ፫ ፱ ።
ልቡናችሁን በዕውቀት አድሱ ። ሮሜ ፲፪ ፪ ። ፳፫
በእውነት ፡ በቅንነት ፡ በንጽሕና ፡ እግዚአብሔር አዲስ ፳፬
ያደረገውን አዲስ ሰው ምሰሉት ። ዘፍጥ ፩ ፳፮-፳፯ ።
ስለዚህ ሐሰትን ትታችሁ ከወንድሞቻችሁ ጋር እው ፳፭
ነትን ተነጋገሩ ፡ እኛ አንድ አካል ነንና ።
ተቈጡ ግን አትበድሉ ፡ ፀሐይ ሳይገባ ቍጣችሁን ፳፮
አብርዱ ። መዝ ፬ ፭ ። ያዕ ፩ ፲፱ - ፳ ።
ለሰይጣን መንገድ አትስጡት ። ፳፯
የሚሰርቅ እንግዲህ አይስረቅ ፡ ድኻውን በሚረዳው ፳፰
ገንዘብ ለበጎ ነገር ይሥራ ይድከም ። ፩ ተሰ ፬ ፲፩ ።
ግዳጃችሁ በሚፈጸም ገንዘብ መልካም ነገር እንጂ ፳፱
ክፉ ነገር ከአፋችሁ አይውጣ የሚሰሟችሁ ደስታን
ያገኙ ዘንድ ። ቈላ ፫ ፲፮ - ፲፯ ። ፬ ፮ ።
በዳናችሁ ጊዜ እናንተን ከሥጋዊ ግብር የለዩበት ፴
መንፈስ ቅዱስን አታሳዝኑት ። ምዕ ፩ ፲፫ ።
የሚያሳዝነውን ነገር ሁሉ ቍጣን ብስጭትን መራ ፴፩
ገምን ጸብን ስድብን ከክፉው ነገር ሁሉ ጋር ከእና
ንተ አርቁ ። ቈላ ፫ ፰ ።
ለወንድሞቻችሁ የምትራሩ ሁኑ ፡ እግዚአብሔር ፴፪
በክርስቶስ እንደ ረዳችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ
ተረዳዱ ። ማቴ ፮ ፲፬ ። ፲፰ ፳፯ - ፴፭ ። ቈላ ፫ ፲፫ ።

ምዕራፍ ፭ ።

<u>ክፍል ፮ ፡ ራስን መሥዋዕት አድርጎ ስለ ማቅረብ ።</u>

የተወደዳችሁ ልጆች እንደ መሆናችሁ እግዚአብሔ ፩
ርን ምሰሉ ። ማቴ ፭ ፵፰ ።
ክርስቶስ እንደ ወደዳችሁ በፍቅር ፀንታችሁ ኑሩ ፡ ፪
በጎ መዓዛ ሊሆን ለእግዚአብሔር ስለ እናንተ ራሱን
መሥዋዕት ቍርባን አድርጎ እንደ ሰጣችሁ ። ማር
፲፪ ፴፩ ። ዕብ ፲ ፲ ።
ዝሙት ርኵሰት ሁሉ ቅሚያ አይሰማባችሁ ሕስ ፫
መሰማቱ ለቅዱሳን እንደሚገባቸው ። ቈላ ፫ ፲፭ ።
የሚያሳፍር ነገር የስንፍና ነገር የማይገባ የዋዛ የፈ ፬
ዛዛ ነገር አይሰማባችሁ ፡ በዚህ በክፉው ነገር ፈንታ
ማመስገን ይሁን እንጂ ። ምዕ ፬ ፳፱ ።
ሴሰኛ ኃጢአተኛ ቀማኛ ጣዖት የሚያመልክ ሁሉ ፭
የእግዚአብሔር በሆነችው በክርስቶስ መንግሥት
ዕድል ፈንታ እንደሌለው ይህን ዕወቁ። ፩ ቆሮ ፮ ፱-፲።

፮ ወአልቦ ዘያስሕትክሙ በነገረ ከንቱ እስመ በእንቲ አሁ ይመጽእ መዓተ እግዚአብሔር ላዕለ ውሉደ ዐላውያን ።
፯ ኢትትመሰልዎሙኬ ።
፰ እስመ ትካት ጽልመት አንትሙ ፡ ወይእዜሰ ብርሃነ ኮንክሙ በእግዚእነ ።
፱ ከመ ውሉደ ብርሃን ሑሩ እንከሰ እስመ ፍሬሁ ለብ ርሃን ኵሉ ምግባረ ሠናይ ወጽድቅ ወርትዕ ።
፲ ወአመክሩ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ።
፲፩ ወኢትኅበሩ ምስለ እለ አልቦሙ ፍሬ ምግባር ዘጽ ልመት ኵለንታሆሙ አላ ገሥጽዎሙ ።
፲፪ እስመ ዘበጽሚት ይገብሩ ኃፍረት ለነጊር ።
፲፫ ወዘሰ ከሠት ኵሉ ውስተ ብርሃን ይትዐወቅ እስመ ኵሉ ዘገሃድ ብርሃን ውእቱ ።
፲፬ እስመ ይቤ ንቃሕ ዘትነውም ወተንሥእ እሙታን ወያበርህ ለከ ክርስቶስ ።
፲፭ ዑቁ እንከ ሀከመ ተሐውሩ ከመ ጠቢባን በንጽሕ ወአኮ ከመ ዓብዳን ።
፲፮ እንዘ ታነሐስይዎ ለዝ ዓለም እስመ እኩይ መዋዕሊሁ።
፲፯ በእንተ ዝንቱ ኢትኩኑ ዓብዳነ አላ ሐልዩ ፈቃደ እግዚአብሔር ።
፲፰ ወኢትስክሩ ወይነ እስመ ምርዓት ውእቱ ፡ አላ ምልኡ መንፈሰ ቅዱሰ ።
፲፱ ወአንብቡ መዝሙረ ወስብሐተ ፡ ወማኅሌተ ቅድ ሳት ሰብሑ ወዘምሩ ለእግዚአብሔር በልብክሙ ።
፳ ወአአኵቱ ዘልፈ በእንተ ኵሉ በስመ እግዚእነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብሔር አብ ።

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ሠሪዐ ቤት ።

፳፩ አትሕቱ ርእሰክሙ ለቢጽክሙ በፍርሃተ እግዚአ ብሔር ።
፳፪ ወአንስትኒ ይትአዘዛ ለአምታቲሆን ከመ ዘለእግ ዚእነ ።
፳፫ እስመ ብእሲ ርእሳ ለብእሲት ፡ ከመ ክርስቶስ ርእሳ ለቤተ ክርስቲያን ወመድኅኒ ሥጋሃ ።
፳፬ ወከመ ቤተ ክርስቲያን ትትኤዘዘ ላክርስቶስ ከማሁ አንስትኒ ይትአዘዛ ለአምታቲሆን በኵሉ ።
፳፭ አደውኒ ያፍቅሩ አንስቲያሆሙ ፡ ከመ ክርስቶስ አፍ ቀራ ለቤተ ክርስቲያን ወመጠወ ርእሶ በእንቲአሃ ።
፳፮ ከመ ይቀድሳ ወያንጽሓ በጥምቀተ ማይ ወበቃሉ ።

በከንቱ ነገር የሚያስታችሁ አይኑር በእሱ ምክንያት በከሐዲዎች ልጆች ላይ የእግዚአብሔር መዓት ይመጣልና ። ፮
እንግዲህ አትምሰሏቸው ። ፯
ቀድሞ አላዋቂዎች ነበራችሁ ፡ ዛሬ ግን በጌታችን ዐዋቂዎች ሁናችኋልና ። ምዕ ፪ ፲፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፱ ። ፰
እንግዲህስ እንደ ብርሃን ልጆች ኑሩ የብርሃን ፍሬው ፍጹም በጎ ምግባር እውነት ቅንነት ነውና ። ሉቃ ፲፯ ፰ ። ዮሐ ፲፪ ፴፯ ። ፱
እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኘውን መርምሩ ። ቆሎ ፲፯ ። ሮሜ ፲፪ ፪ ። ፲
ሁለንተናቸው ጨለማ ከሆነ ፍሬ ምግባር ከሌላቸው ሰዎች ጋር አትተባበሩ ገሥፁአቸው እንጂ ። ፲፩
ተሠውረው የሚሠሩት ሥራ ሁሉ ለመናገር የሚያ ሳፍር ነውና ። ሮሜ ፩ ፳፱ ። ፲፪
በብርሃን ተገልጾ የሚሠራው ሥራ ሁሉ ይታወቃል በግልጽ የሚሠራ ሁሉ ብርሃን ነውና ። ዮሐ ፫ ፳፩ ። ፲፫
የተኛህ ንቃ ፡ ከሙታንም ተለይተህ ተነሥ ክርስ ቶስ ይበራልሃል ብሏልና ። ኢሳ ፰ ፩ ። ሮሜ ፲፫ ፲፩ ። ፲፬
እንዴት እንደምትኖሩ ዕወቁ እንደ ሰነፎች ያይደለ እንደ ዐዋቂዎች በንጽሕና ኑሩ ። ማቴ ፲ ፲፯ ። ቈላ ፬ ፭ ። ፲፭
ይህን ዓለም ንቃችሁ ዘመኑ ክፉ ነውና ። ሮሜ ፲፪ ፲፩ ። ፲፮
ስለዚህ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አስቡ እንጂ አላ ዋቂዎች አትሁኑ ። ቆሎ ፲ ። ፲፯
በመጠጥ አትስከሩ ድራት ነውና ፡ መንፈስ ቅዱስን ተመሉ እንጂ ። ሉቃ ፳፩ ፴፬ ። ፲፰
የዳዊትን መዝሙር ፡ የሙሴን ፡ ምስጋና የተቀደሰውን መኃልይ ድገሙ ፡ ለእግዚአብሔር ከልቡናችሁ ምስ ጋና አቅርቡ ። መዝ ፴፫ ፪ - ፫ ። ቈላ ፫ ፲፯ ። ፲፱
ዘወትርም ስለ ሁሉ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እግዚአብሔር አብን አመስግኑ ። ፳

ክፍል ፰ ፡ ቤተ ሰብን ስለ ማስተዳደር ።

እግዚአብሔርን በመፍራት ለባልንጀሮቻችሁ ታዘዙ። ፩ ጴጥ ፭ ፭ ። ፳፩
ሴቶችም ለጌታችን እንደሚታዘዙ ለባሎቻቸው ይታ ዘዙ ። ዘፍጥ ፫ ፲፮ ። ቈላ ፫ ፲፰ ። ፩ ጴጥ ፫ ፩ ። ፳፪
ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን ገዢዋ እንደሆነ ፡ ወንድ ለሚስቱ ገዥዋ ነውና ። ፩ ቆሮ ፲፩ ፫ ። ፳፫
ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስን እንደምትታዘዘው ፡ ሴቶ ችም ለባሎቻቸው በሥራ ሁሉ ይታዘዙ ። ፳፬
ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት ራሱን ቤዛ አድርጎ እንደሰጠላት ፡ ወንዶችም ሚስቶቻቸ ውን ይውደዱ ። ቈላ ፫ ፲፱ ። ፳፭
በውሃ ጥምቀት በቃሉም ይቀድሳት ያነፃት ዘንድ ። ፳፮

፳፯ ወይረስያ ሎቱ ክብርተ ለቤተ ክርስቲያኑ ከመ ኢ.ይርከብ በላዕሌሃ ርስሐተ ወጥልቀተ፣ዳእሙ ከመ ትኩን ንጽሕተ ወቅድስተ ።
፳፰ ከማሁ እደውኒ ያፍቅሩ አንስቲያሆሙ ከመ ነፍሶሙ፣ ዘአፍቀረ ብእሲቶ ርእሶ አፍቀረ ።
፳፱ ወአልቦ ዘይክል ጸሊአ ሥጋሁ ግሙራ ሴስዮ ወተማኅፀኑ፣ በከመ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ ።
፴ እስመ አባለ ሥጋሁ ይእቲ ።
፴፩ ወበእንተዝ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይትልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ክልኤሆሙ አሐደ ሥጋ ።
፴፪ ዐቢይ ውእቱ ዝ ነገር ወአንሰ እብሎ ላዕለ ክርስቶስ ወላዕለ ቤተ ክርስቲያኑ ።
፴፫ ወባሕቱ አንትሙኒ ኵልክሙ ከማሁ አንስቲያክሙ አፍቅሩ ከመ ነፍስክሙ ወብእሲትኒ ትፍርሆ ለምታ ።

ምዕራፍ ፮፤

ክፍል ፱፣ በእንተ ተግሣፀ ውሉድ ።

፩ ውሉድኒ ተአዘዙ ለአዝማዲክሙ በእግዚእነ እስመ ጽድቅ ውእቱ ዝንቱ ።
፪ ወቀዳሚ ትእዛዝ በውስተ ሥርዓት አክብር አባከ ወእመከ ።
፫ ከመ ሠናየ ይኩንከ ወይኑኅ መዋዕሊከ በዲበ ምድር ።
፬ አበውኒ ኢ.ታስተቀሥፁ ውሉደክሙ አላ ኅፅኑ ወገሥፁ በትምህርተ እግዚአብሔር ።
፭ ነባሪኒ ተአዘዙ ለአጋእዝቲክሙ እለ ይኴንኑክሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወበልብ ስፉሕ ከመ ዘለክርስቶስ ።
፮ ወአኮ ከመ ዘያደሉ ለዐይነ ሰብእ አላ ከመ አግብርተ ክርስቶስ እለ ይገብሩ ፈቃዶ ለእግዚአብሔር ።
፯ ወበኵሉ ነፍስክሙ ተቀነዩ ሎሙ በአፍቅሮ ከመ ዘለእግዚአብሔር ወአኮ ከመ ዘለሰብእ ።
፰ እንዘ ተአምሩ ከመ ኵሉ ዘገብረ ሠናየ ይትዐወይ በኀበ እግዚአብሔር እመኒ ነባሪ ወእመኒ አግዓዚ ።
፱ ወአጋእዝትኒ ዕሩየ ግበሩ ሎሙ እንዘ ታቄርሩ መዓተክሙ ወተኀድጉ ሎሙ አበሳሆሙ ተአምሩ ከመ ብክሙ እግዚእ በሰማያት ዘኢያደሉ ለገጽ ።

ክፍል ፲፣ በእንተ ተቃትሎ ምስለ መናፍስት ።

፲ እንከሰ ዕንዑ በእግዚአብሔር ወበዕንዐ ኃይሉ ።
፲፩ ወልበሱ ወልታ እግዚአብሔር በዘትክሉ ተቃውሞቶ ለመናግንተ ሰይጣን ።

ቤተ ክርስቲያኑን ለእሱ የከበረች ያደርጋት ዘንድ እድፈት ርኵሰት እንዳያገኝባት የነፃች የተቀደሰች ትሆን ዘንድ እንጂ ። መዝ ፵፭ ፲፩ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፪ ። ፳፯
እንዲሁም ወንዶች ሚስቶቻቸውን እንደ ራሳቸው አድርገው ይውደዱ፣ ሚስቱን የወደደ ራሱን ወደደ። ፳፰
ከቶ ራሱን መጥላት የሚቻለው የለም፣ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን እንደሚጠብቅ ሚስቶቻችሁን ጠብቁ ። ፳፱
የሥጋው የአካሉ ሕዋስ ናትና ። ምሳ ፩ ፳፫ ። ፴
ስለዚህም ወንድ አባቱንና እናቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላታል ሁለቱም አንድ አካል ይሆናሉ ። ዘፍጥ ፪ ፳፬ ። ማቴ ፲፱ ፭ ። ፴፩
ይህ ነገር ታላቅ ነው እኔ በክርስቶስና በቤተ ክርስቲያን እመስለዋለሁ ። ፴፪
ነገር ግን እናንተም ሁላችሁ እንዲሁ ሚስቶቻችሁን እንደ ራሳችሁ አድርጋችሁ ውደዱ፤ ሴትም ባሏን ታክብረው ። ፴፫

ምዕራፍ ፮ ።

ክፍል ፱፣ ልጆችን ሠርቶ ቀጥቶ ስለ ማሳደግ ።

ልጆችም በጌታችን ትእዛዝ ለእናት አባታችሁ ታዘዙ ይህ የሚገባ ነውና ። ቈላ ፫ ፳ ። ፩
በሕግም የመጀመሪያው ትእዛዝ "አባትህንና እናትህን አክብር„ ነው ። ዘፀአ ፳ ፲፪ ። ፪
በጎ ነገር ይሆንልህ ዘንድ በምድርም ላይ ዕድሜህ ይረዝምልህ ዘንድ ። ፫
አባቶችም ልጆቻችሁን አታስመርሩ በእግዚአብሔር ሕግ ሠርታችሁ ቀጥታችሁ አሳድጉ እንጂ ። ፬
አገልጋዮችም ለክርስቶስ እንደምትታዘዙ በፍርሃት በረዓድ ልበ ሰፊ ሆናችሁ በሥጋ ለሚገዟችሁ ጌቶቻችሁ ተገዙ ። ቲቶ ፪ ፱ ። ፩ ጴጥ ፪ ፲፰ ። ፭
ሰውን ለማስደሰት ያይደለ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንደሚያደርጉ እንደ ክርስቶስ ባሮች እንጂ ። ፮
ለሰው ይምሰል ሳይሆን እግዚአብሔርን ደስ ይበለው ብላችሁ በፍጹም ሰውነታችሁ በፍቅር ተገዙላቸው ። ፯
ገዢም ቢሆን ተገዢም ቢሆን መልካም ያደረገ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ እንደሚያገኝ እውቃችሁ ። ፪ ቆሮ ፭ ፲ ። ፰
ጌቶችም ከቍጣችሁ ታግሣችሁ በደላቸውን ይቅር ብላችሁ ትክክል ሥራ ሥሩላቸው፣ፊት አይቶ የማያደላ ጌታ በሰማይ እንዳለ ታውቃላችሁ ። ቈላ ፬ ፩። ፱

ክፍል ፲፣ ከአጋንንት ጋር ስለ መዋጋት ።

እንግዲህስ ወዲህ በእግዚአብሔር ጽኑ በከሀሊነቱም ጽኑ ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲፫ ። ፩ ዮሐ ፪ ፲፬ ። ፲
የሰይጣንን ሰልፍ መቃወም በምትችሉ ጊንዘብ የእግዚአብሔርን ጋሻ ያዙ ። ፪ ቆሮ ፲ ፬ ። ፲፩

፲፪ እስመ ቀትልክሙ ኢኮነ ምስለ ዘሥጋ ወደም ዘእን
በለ ምስለ መኳንንተ ጽልመት ወአጋንንት እኩያን
እለ መትሕተ ሰማይ ፡፡

፲፫ ወበእንተዝ ንሥኡ ወልታ እግዚአብሔር ከመ ትክ
ሀሉ ተቃውሞታ ለዕለት እኪት ወኩኑ ድልዋነ
በኵሉ ከመ ትፅንዑ ፡፡

፲፬ ቊሙ እንከ ቀኒተክሙ ሐቌክሙ በጽድቅ ወልበሱ
ልብሰ ሐጺን ዘጽድቅ ፡፡

፲፭ ተስኢነክሙ ኃይለ ወንጌል ዘበሰላም ፡፡

፲፮ ወምስለዝ ኵሉ ንሥኡ ንዋየ ሐቅል ዘሃይማኖት
በዘትክሉ አጥፍአተ ኵሉ አሕፃሁ ለእኩይ ርሱን ፡፡

፲፯ ወንሥኡ ጌራ መድኃኒት ላዕለ ርእስክሙ ወሰይፈ
ዘመንፈስ ቅዱስ ንሥኡ በእደዊክሙ ዘውእቱ ቃለ
እግዚአብሔር ፡፡

፲፰ በኵሉ ጸሎት ወስእለት እንዘ ትጼልዩ በኵሉ ጊዜ
በመንፈስ ትጉሁ ወተፀመዱ ለጸሎት ኵሎ ጊዜ በእ
ንተ ኵሎሙ ቅዱሳን ፡፡

፲፱ ወበእንቲአየ ከመ የሀበኒ ቃለ ወይክሥት አፉየ ከመ
እንግር ገሃደ ሕርመተ ትምህርት ፡፡

፳ ዘበእንቲአሁ አተንብል ሙቁሕየ ከመ እንግር ገሃደ
በእንቲአሁ በከመ ይደሉ እንግር ፡፡

፳፩ ወዘትፈቅዱሰ ታእምሩ አንትሙሂ ዜናየ ዘከመ እገ
ብር ኵሎ ያጤይቀክሙ ጢኪቆስ እኁነ ዘናፈቅር
ላእከ እግዚአብሔር ምእመን ፡፡

፳፪ ዘፈኖኩ ኀቤክሙ በእንተዝ ከመ ታእምሩ ዜናየ
ወይትፈሣሕክሙ ልብክሙ ፡፡

፳፫ ሰላም ለአኀዊነ ወተፋቅሮ ምስለ ሃይማኖት እምኀበ
እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡፡

፳፬ ወጸጋሁ ምስለ ኵሎሙ እለ ያፈቅርዎ ለእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ በኢጥፍአት፤ አሜን ፡፡

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ኤፌሶን ወተጽሕፈት
በሮሜ ወተፈነወት በእደ ጢኪቆስ ፡፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡፡ አሜን ፡፡

ሰልፋችሁ ከሰማይ በታች ካሉት ከክፉዎች አጋንን ፲፪
ትና ከጨለማ አበጋዞች ጋር ነው እንጂ ከሥጋዊ
ከደማዊ ጋር አይደለምና ፡፡ ዮሐ ፲፬ ፴ ፡፡ ኤፌ ፪ ፪ ፡፡
ስለዚህም ክፉይቱን ቀን መቃወም ትችሉ ዘንድ ፲፫
የእግዚአብሔርን ጋሻ ያዙ ድል እንድትነሡ፤ በሁሉ
የተዘጋጃችሁ ሁኑ ፡፡
እንግዲህ ወገባችሁን በጽድቅ ታጥቃችሁ ቁሙ ፲፬
የጽድቅንም ጥሩር ልበሱ ፡፡ ሉቃ ፲፪ ፴፭ ፡፡
በሰላም የተሰበከችውን የወንጌል ኃይል ተጫ ፲፭
ምታችሁ ፡፡
ከዚህም ሁሉ ጋር የጋለውን የሰይጣንን ፍላፃ ሁሉ ፲፮
ማጥፋት እንድትችሉ የሃይማኖት የጦር መሣርያ
ያዙ ፡፡ ፩ ጴጥ ፭ ፱ ፡፡ ፩ ዮሐ ፭ ፬ ፡፡
በራሳችሁም ላይ የሚያድነውን የራስ ቊር ድፉ፤ ፲፯
የመንፈስ ቅዱስንም ሰይፍ በእጃችሁ ያዙ፤ ይኸ
ውም የእግዚአብሔር ቃል ነው ፡፡ ፩ ተሰ ፭ ፰ ፡፡
በጸሎትና በምልጃ ሁሉ በየጊዜው እየጸለያችሁ ፲፰
በመንፈስ ተግታችሁ ስለ ቅዱሳን ሁሉ ለጸሎት
ፅሙዳን ሁኑ ፡፡
ለኔም ጸልዩልኝ ምሥጢርን እንዲገልጽልኝ የወንጌ ፲፱
ልን ትምህርት ገልጬ እንዳስተምር አንደበቴን ይከ
ፍትልኝ ዘንድ ፡፡ ቈላ ፬ ፫ ፡፡ ፪ ተሰ ፪ ፩ ፡፡
የእሱን ነገር ገልጬ እንድናገር በሚገባም እንዳስተ ፳
ምር ታስሬ ስለ እሱ የምማልድለትን ፡፡ ፪ ቆሮ ፭ ፳ ፡፡
ሁሉን እንድሠራ የኔን ልታውቁ ለምትወዱ የታመነ ፳፩
የእግዚአብሔር አገልጋይ የምንወደው ወንድማችን
ጢኪቆስ ያስረዳችኋል ፡፡ ግብ ሐዋ ፳ ፬ ፡፡
ዜናዬን ተረድታችሁ ልባችሁን ደስ እንዲላችሁ ፳፪
ስለዚህ ጕዳይ ነው ወደ እናንተ የላክሁት ፡፡ ቈላ ፬ ፯ ፡፡
ለወንድሞቻችን ከአባታችን ከእግዚአብሔር አብ ፳፫
ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ከሃይማኖት
ጋር ሰላምና ፍቅር ይሁንላቸው ፡፡
ጸጋውም ባለ መለያየት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ፳፬
ለሚወዱት ሁሉ ይሁን፤ አሜን ፡፡ ፪ ቆሮ ፲፫ ፲፫ ፡፡

በሮም ተጽፋ በጢኪቆስ እጅ ወደ ኤፌሶን ሰዎች
የተላከች የጳውሎስ መልእክት ተፈጸመች ፡፡
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ፡፡

ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ || ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፡ ዘከመ ጸለየ ለሰብአ ፊልጵስዩስ ።

፩ እምጳውሎስ ወጢሞቴዎስ አግብርተ ኢየሱስ ክርስቶስ ለኵሎሙ ቅዱሳን እለ ተቀደሱ በኢየሱስ ክርስቶስ እለ ሀለዉ ፊልጵስዩስ ምስለ ቀሳውስት ወዲያቆናት ።

፪ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፫ አአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘልፈ በኵሉ ተዝካርክሙ ኪያየ ።

፬ ወእጼሊ በኵሉ ጊዜ በእንቲአክሙ ወእገብር ጸሎተ ፍሥሐ ።

፭ በእንተ ተሳትፎትክሙ ኪያየ በትምህርተ ወንጌል እምቀዳሚት ዕለት እስከ ይእዜ ።

፮ እስመ እትአመን ከመ ውእቱ ዘወጠነ ለክሙ ግብረ ሠናየ ውእቱ ይፌጽም ለክሙ እስከ ዕለተ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፯ እስመ ርቱዕ ሊተ ዘንተ አሐሊ በእንቲአክሙ እስመ ሀሎክሙ ውስተ ልብየ በመዋቅሕትየ ወበቅስትየ ወበትምህርተ ጽድቅ እስመ ኀበርክሙ ምስሌየ በጸጋ ።

፰ ወእግዚአብሔር ሰማዕትየ ከመ አፈቅረክሙ በፍቅረ ክርስቶስ ።

፱ ወእጼሊ በእንተ ዝንቱ ከመ ይብዛኅ ወይፈድፍድ ተፋቅሮትክሙ በአእምሮ ወበኵሉ ጥበበ መንፈስ ።

፲ ከመ ትፍትኑ ወታመክሩ ዘይኄይስ ወዘይሜኒ ግብረ ከመ ትኩኑ ቅዱሳነ ዘእንበለ ዕቅፍት በዕለተ ክርስቶስ ።

፲፩ እንዘ ምሉአነ አንትሙ ፍሬ ጽድቅ በኢየሱስ ክርስቶስ ለስብሐተ እግዚአብሔር ወአኰቴቱ ።

ክፍል ፪፡ በእንተ ተሞቅሖቱ ለጳውሎስ ።

፲፪ ወእፈቅድ አኃውየ ታእምሩ ዜናየ ከመ ፈድፋደ ተለዐለ ውስተ ትምህርተ ወንጌሉ ለክርስቶስ ።

፲፫ ወተዐውቀ መዋቅሕትየ በክርስቶስ በኀበ ኵሉ ምኵናን ወበኀበ ኵሉ ሰብእ ።

፲፬ ወከመ ብዙኃን እምአኀዊነ ምእመናን በእግዚእነ ተዐገሡ በመዋቅሕትየ ወፈድፋደ ተኀበሉ አጥቢዖሙ ይንግሩ ቃለ እግዚአብሔር ዘእንበለ ፍርሃት ።

ምዕራፍ ፩።

ክፍል ፩፡ ለፊልጵስዩስ ሰዎች እንደ ጸለየላቸው።

ከኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች ከጳውሎስና ከጢሞቴዎስ የተላከች መልእክት ከቀሳውስት ከዲያቆናት ጋራ በፊልጵዩስ ለሚኖሩ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ለተቀደሱ ምእመናን ሁሉ ትድረስ። ፩ ቆሮ ፩ ፪ ። ፩

ሰላም ለእናንተ ይሁን የአባታችን የእግዚአብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋም ይደረግላችሁ። ፪

እኔን በማሰባችሁ ሁሉ ዘወትር እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ። ሮሜ ፩ ፰ ። ፩ ቆሮ ፩ ፬ ። ፫

ሁል ጊዜም ስለ እናንተ እጸልያለሁ የደስታ ጸሎት አደርጋለሁ ። ፬

ከመጀመሪያዪቱ ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ በወንጌል ትምህርት ከእኔ ጋር አንድ ስለ መሆናችሁ ። ፭

በጎውን ሥራ የጀመረላችሁ እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ እስከሚመጣበት ቀን ድረስ እንደሚፈጽምላችሁ አምናለሁና ። ምዕ ፪ ፫ ። ፩ ቆሮ ፩ ፯ - ፰ ። ፮

ስለ እናንተ ይህን አስብ ዘንድ ይገባኛልና በምታሠርበት በምከራከርበት ወንጌልን በማስተምርበት ጊዜ ከእኔ ጋር አላችሁና ከእኔ ጋር በሃይማኖት ስለ ተባበራችሁ ። ኤፌ፡ ፫ ፩ ። ፬ ፩ ። ፯

በክርስቶስ ፍቅርም እንደምወዳችሁ እግዚአብሔር ምስክሬ ነው ። ፰

ስለዚህም ፍቅራችሁ በፈሊጥና በልቡና ዕውቀት እንዲበዛ እንዲጨምር እጸልያለሁ ። ኤፌ፡ ፩ ፰ ። ፱

ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን የማትነቀፉ ቅዱሳን ትሆኑ ዘንድ የሚሻለውና የሚወደደውን ሥራ እንድትመረመሩ ። ሮሜ ፲፪ ፪ ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፳፫ ። ፲

የእግዚአብሔርን ጌትነትና አሱን ለማመስገን በኢየሱስ ክርስቶስ የጽድቅን ፍሬ ተመልታችሁ። ኤፌ፡ ፭ ፱ ። ፲፩

ክፍል ፪፡ ስለ ጳውሎስ መታሰር ።

ወንድሞቼ ሆይ! የክርስቶስን ወንጌል በማስተማር እጅግ ከፍ ከፍ እንዳለ የኔን ነገር ልታውቁ እወዳለሁ ። ፪ ጢሞ፡ ፪ ፱ ። ፲፪

በክርስቶስ ስም መታሰሬም በየአደባባዩ በሰው ዘንድ ሁሉ ታውቋል ። ምዕ፡ ፬ ፳፪ ። ፲፫

በጌታችን ካመኑ ወንድሞቻችንም ብዙዎቹ እንደኔ እስራትን ታገሡ የእግዚአብሔርንም ቃል ያለ ፍርሀት ጨክነው ያስተምሩ ዘንድ እጅግ በጣም ደፈሩ። ኤፌ፡ ፫ ፲፫ ። ፩ ተሰ፡ ፫ ፫ ። ፲፬

፲፭ ወቦ እለ በቅንአቶሙ ወቦ እለ በተቃኅዎቶሙ ወቦ
እለ ፈቀዱ ይስብኩ በፍቅር ሠናይ ወይምሀሩ በእ
ንተ ክርስቶስ ።
፲፮ እስመ የአምሩ ከመ ለምህሮ ወንጌል ተሠየምኩ
ዓዲ ።
፲፯ ወእለሰ በትዝኅርቶሙ ይነግሩ በእንተ ክርስቶስ አኮ
በንጽሕ ዳእሙ ይትሐዘቡ ከመ ገቢሮሙ ኪያሁ
ይወስኩ ሊተ ሕማመ በመዋቅሕትየ ።
፲፰ ወናሁ ተፈሣሕኩ በዝንቱ ወእትፌሣሕኒ በቱ
ከመ በኵሉ ምክንያት ይነግሩ በእንተ ክርስቶስ
እመኒ በአድልዎ ወእመኒ በአማን ወይጸውዕ
ኀቤሁ ኵሎ ሰብአ ።
፲፱ ወአነ አአምር ከመ ዛቲ ግብር ታበጽሐኒ ኀበ ሕይ
ወት በጸሎትክሙ ወበሃብተ መንፈሱ ለኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፳ በከመ ተሰፈውኩ ወተወከልኩ ከመ ኢይትኀፈር
ወኢበምንትኒ ዳእሙ ገሃደ በፍሥሐ መንፈስ ከመ
ዘልፍ እነግር ወይእዜኒ ዕበዩ ለክርስቶስ በሥጋየ
እመኒ በሕይወትየ ወእመኒ በሞትየ ።

፳፩ አንሰ እመኒ ሐዮኩ ለክርስቶስ፡ ወእመኒ ሞትኩ
ርቡኅ ሊተ ።
፳፪ ወለእመኒ ሐየውኩ በሥጋየ ከመ እፍረይ በምግባ
ርየ ወኅጣእኩ ዘአኀሪ ለነፍስየ እምእሉ ክልኤቱ
ዘያጽሕቀኒ ፈቂዶቶሙ ።
፳፫ አፈቱ እፍልስ ወእትፈለጥ እምዓለም ከመ አሀሉ
ኀበ ክርስቶስ ወፈድፋደ ይኄይስ ወይደሉ ሊተ
ዝንቱ ።
፳፬ ወከመ አሀሉ ዓዲ በሕይወተ ሥጋየ ርቱዕ በእን
ቲአክሙ ።
፳፭ ወአእሚርየ ዘንተ እትአመን ከመ እነብር ወእሄሉ
ለፍሥሐክሙ ወለተልዕሎ ሃይማኖትክሙ ።
፳፮ ከመ እመ መጻእኩ ካዕበ ኀቤክሙ ይዕበይ ወይት
ወሰክ ክብርክሙ በላዕሌየ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፯ ወበዘይደሉ ለትምህርተ ክርስቶስ ይኩን ዳእሙ
ግብርክሙ ወለእመ መጻእኩ ኀቤክሙ እሬኢ ዘንተ
ወእመኒ እንዘ ኢሀሎኩ እሰምዕ በላዕሌክሙ ከመ
ትቁሙ በአሐዱ መንፈስ ወበአሐዱ ነፍስ እንዘ
ትትጋደሉ በየማ ሃይማኖተ ወንጌል ።
፳፰ ወእንዘ ኢያንቀለቅሉክሙ በምንትኒ እለ ይትቃወሙነ
ከመ ይትዐወቅ ሕርትምናሆሙ ወለክሙሰ ሕይወት ።
፳፱ ወዘንተኒ ጸጋ እግዚአብሔር ዘጸገወክሙ አኮ ዳእሙ
ከመ ትእመኑ በቱ አላ ዓዲ ከመሂ ትሕምሙ በእን
ቲአሁ ።
፴ ወከማሁ ከመ ትትጋደሉ ዘከመ ርኢክሙኒ ኪያየ
ወሰማዕክሙ በእንቲአየ ።

በቅናታቸውም የፀኑ አሉ በመፈካከራቸውም የበ ፲፭
ረቱ አሉ፥ የክርስቶስን ነገር በእውነተኛ ፍቅር ሊሰ
ብኩ ሊያስተምሩ የወደዱም አሉ ። ፪ ቆሮ ፪ ፲፯ ።
ዳግመኛ ወንጌልን ለማስተማር እንደ ተሾምኩ ፲፮
ያውቃሉና ።
በሹራት የክርስቶስን ነገር እናስተምራለን የሚሉት ፲፯
ግን ይህን በማድረጋቸው በእስራቴ ላይ ኃዘን ሊጨ
ምሩብኝ አስበው እንጂ በእውነት አይደለም ። ቍ ፯ ።
እነሆ በዚህ ደስ ብሎኛል በግብዝነትም በእውነትም ፲፰
ቢሆን በምክንያቱ ሁሉ የክርስቶስን ነገር እንዲያስተ
ምሩና ሰውንም ሁሉ ወደ እርሱ እንዲጠሩ ነውና ።

እኔም ይህች ሥራ በጸሎታችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ፲፱
መንፈስ ስጦታ ወደ ሕይወት እንድታደርሰኝ ዐው
ቃለሁ ። ፪ ቆሮ ፩ ፲፩ ።
ተስፋ እንደ አደረግሁ ደግሞም በምንም በምን እን ፳
ደማላፍር አታመናለሁ፥ እንደ ወትሮው ከልብ ደስ
ብሎኝ ወንጌልን አስተምራለሁ እንጂ፥ አሁንም የክር
ስቶስ ጌትነቱ በሰውነቴ ይገለጣል፥ በሕይወቴ ቢሆን
በሞቴም ቢሆን ። ፩ ጴጥ፡ ፬ ፲፮ ።
እኔስ በሕይወት ብኖርም ክርስቶስን ለማገልገል ነው፥ ፳፩
ብሞትም ዋጋ አለኝ ። ገላ፡ ፪ ፳ ።
በሥጋዬ ብኖርም ሥርቼ ፍሬ ላፈራ ነው፥ እሳቸውን ፳፪
ከሚያሻኝ ከእነዚህ ከሁለቱ ለሰውነቴ የምመርጠው
ቸገረኝ ። ሮሜ ፩ ፲፫ ።
መውደዱንስ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቼ ከክርስ ፳፫
ቶስ ጋር ልኖር እወዳለሁ፥ ይልቁንም ለእኔ ይህ ይሻ
ለኛል ይበልጥብኛል ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፬ ። ፪ ቆሮ ፭ ፰ ።
ደግሞም ስለ እናንተ በሕይወተ ሥጋ መኖር ይገ ፳፬
ባኛል ።
ይህንንም አውቄ ለሃይማኖታችሁ ዕድገትና ለደስ ፳፭
ታችሁ እንድኖር አምናለሁ ።
ዳግመኛ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ በኔ መምህርነት ፳፮
በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጭነት ክብራችሁ ይበዛ ይጨ
መር ዘንድ ። ምሳ፡ ፪ ፳፬ ።
ግን ሥራችሁ ለክርስቶስ ትምህርት እንደሚገባ ፳፯
ይሁን ወደናንተ ብመጣም ይህን አያለሁ ሳልኖርም
ቢሆን የወንጌል ሃይማኖት በመጣው መከራ እየተጋ
ደላችሁ አንድ ልብ፥ አንድ ቃል ሆናችሁ ፀንታችሁ
እንደምትኖሩ እሰማለሁ ። ቈላ፥ ፩ ፲ ። ፩ ተሰ ፪ ፲፪ ።
የሚቃወሙን ሰዎች በምንም ሳያንዋውጧችሁ የእ ፳፰
ናንተም ሕይወት የነሱም ጥፋት ይታወቅ ዘንድ ።
ይህንንም ጸጋ እግዚአብሔር የሰጣችሁ ልታምኑበት ፳፱
ብቻ አይደለም ስለ እርሱ መከራ እንድትቀበሉበ
ትም ነው እንጂ ። ሮሜ ፰ ፫ ።
እንዲሁም ደግሞ እኔን እንዳያችሁኝ የእኔንም ነገር ፴
እንደሰማችሁ እንድትጋደሉ ነው እንጂ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፫ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ተቃሕዎ ።

፩ ወእምከመ ሀለወ ኀቤክሙ ይእዜ ፍሥሐ በክርስ
ቶስ አው ዘይናዝዝ ልበ በተፋቅሮ አው ዘይሰተፍ
በመንፈስ አው በምሕረ ወተሣህሎ ።

፪ ፈጽሙ ሊተ ፍሥሐየ ከመ ተሐልዩ ኪያሁ ወተሀ
ልዉ በተፋቅሮ በአሐዱ ነፍስ ወበሐዱ ምክር ።

፫ ወኢትግበሩ በተቃኅዎ ወኢ በአፍቅሮ ክብረ ከንቱ
ኢትዘኀሩ ወኢትትዐበዩ ።
፬ አላ በትሑት ልብ አክብሩ ቢጸክሙ እምርእስክሙ
ወኢትጽሐቁ ለበሕቲትክሙ ዘእንበለ ለቢጽክሙ ።

፭ ኩልክሙ ፍጹማን ዘንተ ሐልዩ ለነሂ ዘከመ ገብረ
ለነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፮ ዘውእቱ አርአያሁ ለእግዚአብሔር፡ አኮ ሀይዶ ዘኮነ
እግዚአብሔር ።

፯ አላ አትሐቶ ርእሶ ነሥአ አርአያ ገብር ወተመሰለ
ከመ ብእሲ ።
፰ ወኮነ ከመ ሰብእ ወሰምዐ ወተአዘዘ እስከ በጽሐ
ለሞት ወሞቱሂ ዘበመስቀል ።

፱ ወበእንተዝ አዕበዮ እግዚአብሔር ጥቀ ወጸገዎ ስመ
ዘየዐቢ እምኵሉ ስም ።
፲ ከመ ለስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይስግድ ኵሉ ብርክ
ዘበሰማያት ወዘበምድር ወበቀላያት ወእለ ታሕተ
ምድር ።
፲፩ ወኵሉ ልሳን ይግነይ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ
እግዚእ በስብሐተ እግዚአብሔር አብ ።

፲፪ ወይእዜኒ አኀውየ በከመ ዘልፈ ትሰምዑኒ ወአኮ
በሀልዎትየ ዳእሙ ወዓዲ ፈድፋደ እንዘ ኢሀሎኩ
በፍርሃት ወበረዓድ ተገበሩ ለሕይወትክሙ ።

፲፫ ወእግዚአብሔር ውእቱ ዘይረድአክሙ ለፈቃዱ ወይ
ፈጽም ለክሙ ሣህሎ ።
፲፬ ወግበሩ ኵሎ ዘትገብሩ በተሰናዕዎ ወበሥምረት ዘእ
ንበለ ነጐርጓር ወዘእንበለ ኑፋቄ ።
፲፭ ከመ ትኩኑ ንጹሓነ ወየውሃነ ከመ ውሉደ እግዚ
አብሔር እንዘ አልብክሙ ነውር በማእከለ ውሉድ
ዓላውያን ወግፍቱዓን ወታስተርእዩ ከመ ብርሃናት
ውስተ ዓለም ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፫ ፡ ፍክክር ስለማይገባ ።

አሁንም በክርስቶስ ደስታ ካላችሁ ወይም በፍቅር ፩
ልቡናን የሚያፅናና ቢኖር በልቡና አንድ የሚሆን
ቢኖር በማዘን በመራራትም ቢሆን የሚተባበር
ቢኖር ። ኤፌ፥ ፬ ፩-፫ ።
ደስታዬን ፈጽሙልኝ እሱን ታስቡ ዘንድ አንድ ፪
ልብ አንድ ቃል ሁናችሁ በፍቅር ፀንታችሁ ትኖሩ
ዘንድ ። ሮሜ ፲፪ ፲፯ ። ፩ ቆሮ፥ ፩ ፲ ።
በፍክክር አትኑሩ፥ከንቱ ውዳሴን በመሻትም አታድ ፫
ርጉ አትታበዩ ። ገላ፥ ፭ ፳፮ ። ሮሜ ፲፪ ፲ ።
ትሕትናን በያዘ ልቡና ከራሳችሁ ይልቅ ባልንጀራች ፬
ሁን አክብሩ እንጂ፥ ለባልንጀሮቻችሁ እንጂ ለራሳ
ችሁ ብቻ አታስቡ ። ፩ ቆሮ ፲ ፳፬ · ፴፫ ።
ፍጹማን የምትሆኑ ሁላችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ፭
ያደረገልንን ይህን ነገር አስቡ ። ዮሐ፥ ፲፫ ፲፭ ።
ይኸውም እግዚአብሔርን በመልክ የሚመስለው ፮
በባሕርይ የሚተካከለው ነው እግዚአብሔር የሆነ
ቀምቶ አይደለም ። ቈላ፥ ፩ ፲፭ ። ዮሐ፥ ፩ ፩-፪ ።
ራሱን ዝቅ አድርጎ የአዳምን ባሕርይ ገንዘብ አድርጎ ፯
ሰው ሆነ እንጂ ። ኢሳ፥ ፶፫ ፫ ። ፪ ቆሮ፥ ፰ ፱ ።
እንደሰው ሆነ ለሞት እስኪደርስ ድረስም ለሞት ፰
እሺ በጄ ብሎ ታዘዘ፥ሞቱም በመስቀል የሆነ ነው ።
ዕብ፥ ፲፪ ፪፥ ፭ ፰ ።
ስለዚህም እግዚአብሔር ፈጽሞ አከበረው ከስም ፱
ሁሉ የሚበልጥ ስምንም ሰጠው ። ግብ ሐዋ ፪ ፴፫ ።
በሰማይና በምድር በባሕርና ከምድር በታች ያለ ፲
ጕልበት ሁሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይሰግድ ዘንድ ።
ኢሳ፥ ፵፭ ፳፫ ። ዮሐ፥ ፭ ፳፫ ። ራእ ዮ ፥ ፭ ፲፫ ።
እንደበትም ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ፲፩
አብ ጌትነት ጌታ እንደሆነ ያምን ዘንድ። ግብ ሐዋ ፪
፴፮ ። ፲ ፴፮ ። ዮሐ፥ ፭ ፳፫ ።
አሁንም ወንድሞቼ! ዘወትር እንደምትሰሙኝ ይኸ ፲፪
ውም ሳለሁ ብቻ አይደለም ሳልኖርም በፍራት በረ
ዓድ ሁናችሁ እንደምትታዘዙኝ ፥ ለሕይወታችሁ
ሥሩ ። መዝ፥ ፪ ፲፩ ። ፩ ጴጥ፥ ፩ ፩-፲፯ ።
የሚወደውን ለማድረግ የሚረዳችሁ እግዚአብሔር ፲፫
ይቅርታውን ይፈጽምላችሁ ።
የምትሠሩትን ሁሉ ያለ ማንጐራጐር ያለ መጠራ ፲፬
ጠር በፍቅር በስምምነት አድርጉት ። ፩ ጴጥ ፬ ፱ ።
ጠማሞች ከዳተኞች በሆኑት ትውልዶች መካከል ፲፭
ነውር የሌለባችሁ በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃናት
የምትታዩ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችሁ
መጠን ከኃጢአት የነፃችሁ ከቂም ከበቀል የራቃ
ችሁ ትሆኑ ዘንድ ። ምሳ ፩ ፲ ። ማቴ ፭ ፲፬ ።

፳፪ ኅበ ሰብአ ፊልጵስዩስ ።

፲፮ እንዘ ትሜህሩ ቃለ ሕይወት በዘእትሜካሕ አነ በዕለተ ክርስቶስ እስመ አኮ ለከንቱ ዘሮጽኩ ወአኮ ለከንቱ ዘፃመውኩ ።

፲፯ ወአወጽሐ በእንተ መሥዋዕተ አምልኮ ለሃይማኖትክሙ ።

፲፰ ወናሁ እትፌሣሕ ወእትኃሠይ ለክሙ ወአንትሙኒ ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ሊተ ።

ክፍል ፬፡ ዘከመ ንእዶ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ።

፲፱ ወእትአመን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ እፌንዎ ለክሙ ለጢሞቴዎስ ከመ እትፌሣሕ አነሂ ሰሚዕየ ዜናክሙ ።

፳ እስመ አልብየ ዘእንበሌሁ ዘከመ ግእዝየ ዘይፀውር ትካዘክሙ በአእምሮ ።

፳፩ እስመ ኵሉ ትካዘ ርእሱ ይሔሊ ወአኮ ዘክርስቶስ ።

፳፪ ወተአምርዎ ግእዘ ለዝንቱ ብእሲ ዘከመ ተቀንየ ሊተ ከመ ወልድ ለወላዲሁ በትምህርተ ወንጌል ።

፳፫ ኪያሁ እሴፎ እፈንዎ ፍጡነ አእሚርየ ዘከመ ሀሎኩ እፎንዎ ሰቤሃ ።

፳፬ ወእትአመን በእግዚእነ ከመ አነሂ ፍጡነ እመጽእ ።

፳፭ ወይእዜሰ ፈድፋደ ጽሕቁ በእንተ አፍሮዲጡ እኁነ ዘየኀብር ግብረ ምስሌየ ወዓሊ ዘክርስቶስ ወለክሙሰ ሐዋርያክሙ ወላእክየ ለትካዝየ እፌንዎ ኀቤክሙ ።

፳፮ እስመ ይጽሕቅ ይርአይክሙ አእሚሮ ዘሰማዕክሙ ከመ ደወየ ወበጽሐ ለሞት ።

፳፯ ወባሕቱ እግዚአብሔር ምሕሮ ወአኮ ሎቱ ለባሕቲቱ ዓዲ ሊተኒ ከመ ትካዝ በዲበ ትካዝ ኢይትወሰከኒ ።

፳፰ ወፈነውክዎ ፍጡነ ከመ ትርአይዎ ወትትፈሥሑ ወአነሂ ከመ እትፈሣሕ ።

፳፱ ወተወከፍዎ በእግዚእነ በኵሉ ፍሥሐ ወአክብርዎሙ ለእለ ከመዝ ።

፴ እስመ በእንተ ግብረ እግዚአብሔር በጽሐ እስከ ለሞት ወመጠወ ነፍሶ ከመ ይፈጽም ዘአሕፀፅክሙ አንትሙ እመልእክተ ዚአየ ።

ምዕራፍ ፫፤

ክፍል ፭፡ ዘከመ ይደሉ ተዓቅቦ እምእኩያን ።

፩ ወይእዜኒ አኀውየ ተፈሥሑ በእግዚእነ ወዘሂ ዘእጽሕፍ ለክሙ ኢይትሀከይ አንሰ እስመ ያጸንዐክሙ ።

፪ ተዐቀቡ አንትሙኒ ወዑቅዎሙ ለከለባት ወዑቅዎሙ

ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች ።

ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን እኔ እንድመካ የሕ ፲፮
ይወትን ቃል እያስተማራችሁ የሮጥኩ እንዲያው
አይደለምና የደከምኩም እንዲያው አይደለምና ።
ኢሳ ፵፱ ፬ ። ገላ ፪ ፪ ። ፩ ተሰ ፪ ፲፱ ። ቲቶ ፩ ፱ ።
ለሃይማኖታችሁም ስለ አምልኮ መሥዋዕት ፈንታ ፲፯
ደሜን አፈሳለሁ ። ፪ ጢሞ ፬ ፮ ።
እነሆ ከእናንተ ጋር ደስ ይለኛል እናንተም ከእኔ ፲፰
ጋራ ደስ ይበላችሁ ። ምዕ ፫ ፩ ። ፬ ፬ ።

ክፍል ፬፣ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዳመሰገነው።

እኔም የናንተን ነገር ሰምቼ ደስ ይለኝ ዘንድ ጢሞ ፲፱
ቴዎስን እንድልክላችሁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስ
ቶስ አምናለሁ ።
ከእሱ በቀር እንደኔ ሆኖ በማስተዋል ግዳጆቻች ፳
ሁን የሚፈጽምልኝ የለምና ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲ ።
ሁሉም የክርስቶስ ያይደለ የራሱን ግዳጅ ያስባልና ። ፳፩
፪ ጢሞ ፬ ፲-፲፮ ።
ልጅ ላባቱ እንዲገዛ በወንጌል ትምህርት እንደተገዛ ፳፪
ልኝ የዚህን ሰው ግብሩን ታውቃላችሁ ።
ያን ጊዜ እልከው እንደ ነበረ አውቄ ፈጥኜ እንድል ፳፫
ከው ተስፋ አደርጋለሁ ።
እኔም ፈጥኜ እንድመጣ በጌታችን አምናለሁ ። ፳፬
አሁንም አብሮኝ የሚሠራውን ወንድማችን አፍሮ ፳፭
ዲጡን ወደ እናንተ ልልከው አስቤያለሁ፤ እሱ የክ
ርስቶስ አገልጋይ የሚሆን ለእናንተም መምህራችሁ
ነው፤ ለእኔም ለችግሬ ጊዜ መልእክተኛዬ ነው ።
ምዕ ፬ ፲፰ ። ፪ ቆሮ ፰ ፳፫ ።
እንደ ታመመ ለሞት እንደ ደረሰ ሰምታችሁ እንዳዘ ፳፮
ናችሁለት በውቆ ሊያያችሁ ይወዳልና ።
ነገር ግን እግዚአብሔር አዘነለት፤ እሱ ብቻም አይ ፳፯
ደለም ለእኔም እንጂ በኃዘን ላይ ኃዘን እንዳይጨመ
ርብኝ ። ኢሳ ፴፰ ፩ ። ዮሐ ፬ ፵፯ ።
ደስ ሊላችሁ እኔንም ደስ ይለኝ ዘንድ እንድታዩት ፳፰
ፈጥኜ ወደ እናንተ ሰደድኩት ።
ደስ ብሏችሁ በጌታችን ደስታ ተቀበሉት፤ እንደነ ፳፱
ዚህ ያሉትንም ሁሉ አክብሯቸው ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲፰ ።
የእግዚአብሔርን ሥራ ስለ መሥራት እስከ መለሞት ፴
ደርሷልና እኔ ካዘዝኩት ትእዛዝ እናንተ ያጐደላች
ሁትን ያሟላ ዘንድ ሰውነቱን አሳልፎ ሰጥቷልና ።
፩ ቆሮ ፲፮ ፲-፲፮ ። ግብ ሐዋ ፳ ፳፬ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፭፣ ከክፉዎች ስለ መጠበቅ ።

አሁንም ወንድሞቼ! በጌታችን ደስ ይበላችሁ፤ ይህ
ንም የምጽፍላችሁ እኔ ቸል አልልም፤ ያበረታች ፩
ኋልና ። ምዕ ፪ ፲፰ ። ፬ ፬ ።
በነዚያ ውሾች ዕወቁባቸው በኒያ ክፉ አድራጊ ፪

ለገበርተ እኪት ወዑቅዎሙ ለምቱራን በግዝረት ።
፫ ግዙራንሰ ንሕነ እለ ንትለአክ ለእግዚአብሔር በመ
ንፈስ ወናመልክ ወንትሜከሕ በኢየሱስ ክርስቶስ
ወአኮ በሥጋነ ዘንትዌከል ።
፬ እንዘ ብየኒ ግዝረት እመሰ አነ እትዌከል አንሰ ኢይ
ትዌከል በግዝረት ወእመሰበ ዘይሔሊ ትውክልተ
በግዝረት አነ እኄይሶ ለዝንቱ ።
፭ እስመ አነ ግዙር ዘበሳምንት እምሕዝበ እስራኤል
እምነገደ ብንያም ዕብራዊ ዘእምዕብራውያን ወበሕገ
ኦሪት ፈሪሳዊ ።
፮ ወበቅንአት ሰደድኩ ቤተ ክርስቲያን በጽድቀ ኦሪት
ንጹሐ ከዊንየ ።
፯ ወባሕቱ ዝኩ ረባኅየ አብደርኩ እሕጕሎ በእንተ
ክርስቶስ ።
፰ ወረሰይኩ ኵሎ ኅጣረ በእንተ ዕበየ ኃይለ አእም
ሮቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእየ ዘበእንቲአሁ ገደ
ፍኩ ኵሎ ወረሰይክዎ ከመ ፅዳው ከመ እርብኖ
ለክርስቶስ ።
፱ ወእኩን ቦቱ እንዘ አልብየ ይእዜ ጽድቀ ኦሪት ዘእ
ንበለ ጽድቀ ሃይማኖተ ክርስቶስ ዘእምኀበ እግዚአ
ብሔር ።
፲ ወበቱ አእምሮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወለኃይለ ተንሥ
ኦቱ ወእሳተፎ በሕማሙ ወእትሜሰሉ በሞቱ ።
፲፩ እመበ ከመ አድምዖ በዝንቱ ኣመ ይትነሥኡ ምው
ታን ።
፲፪ ወአኮሰ ዘወዳእኩ ወነሣእኩ ወሠለጥኩ ዘንተ ዳእሙ
እዴግን ለእመ እረክብ ክብረ ዘበእንቲአሁ ነሥአኒ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፫ አኀውየ ሊተሰ ይመስለኒ ዓዲየ ኢነሣእኩ ፍጻሜየ ።
፲፬ እስመ ዘድኅሬየ እረስዕ ወዘቅድሜየ እሜልእ ወእ
ዴግን ወእኀሥሥ ዕሤትየ ከመ ሰብአ ዐይን ለጽዋዔ
ዘእግዚአብሔር ኀበ ላዕሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፭ ኵልክሙ ፍጹማን ዘንተ ሐልዩ ፤ ወእመኒቦ ባዕድ
ዘትሔልዩ ኪያሁኒ ይክሥት ለክሙ እግዚአብሔር ።
፲፮ ወባሕቱ ውስተ ዘበጻሕነ ግብር ናጥብዕ በአሐዱ
ኅብረት ።
፲፯ ኪያየ ተመሰሉ አኀውየ ወተዐቀብዎሙ ለእለ ከመዝ
የሐውሩ ዘከመ ትሬእዩኒ ።
፲፰ እስመ ብዙኃን እለ የሐውሩ ሑረተ ከልአ ዘከመ
እብለክሙ ዘልፈ ወይእዜኒ ገሃደ እነግረክሙ ከመ
እሙንቱ ጸላእቱ ለመስቀለ ክርስቶስ ።

ዎችም ዕወቁባቸው ፤ ግዙራን ነን በሚሉትም ዕወቁ
ባቸው ። ኢሳ ፯ ፲፩ - ፲፪ ። ራእ ፳፪ ፲፭ ።
ግዙራንስ እግዚአብሔርን በመንፈስ የምናገለግልና ፫
የምናመልክ እኛ ነን በኢየሱስ ክርስቶስ እንመካለን
እንጂ ፤ በሥጋችን የምንመካ አይደለነም ሮሜ ፪ ፳፱ ።
ግዝረት ሳለኝ በግዝረት አልመካም በግዝረት ተስፋ ፬
ውን የሚያደርግ ካለ እኔ እሱን እበልጠዋለሁ ።
፪ ቆሮ ፲፩ ፲፰ - ፳፪ ።
እኔ በስምንተኛው ቀን የተገዘርኩ ከእስራኤል ሕዝብ ፭
ወገን ከብንያም ነገድ የተወለድኩ ከዕብራውያን
ዕብራዊ ነኝ ፤ በኦሪት ሕግም ፈሪሳዊ ነኝ ። ግብ ሐዋ
፳፮ - ፭ ።
በኦሪት ጽድቅ ንጹሕ ሆኜ ለኦሪት ቀንቼ ምእመና ፮
ንን አሳድድ ነበር ።
ነገር ግን ስለ ክርስቶስ ያንን ጥቅሜን ላጣው ወደ ፯
ድኩ ፤ ማቴ ፲፫ ፵፬ ።
ክርስቶስን አገለግለው ዘንድ ሁሉን ጕድፍ አስመ ፰
ስዬ የተውኩበት ጌታዬን ኢየሱስ ክርስቶስ የማወቅ
ኃይል ስለ በዛልኝ ሁሉንም እንደ ኢምንት አደረ
ግኩት ። ኢሳ ፶፫ ፲፩ ።
በእርሱ በማመን ዛሬ የኦሪት ጽድቅ ሳይኖረኝ ከእግ ፱
ዚአብሔር የተገኘውን ክርስቶስ በማመን ከም
ጸድቅ በቀር ። ሮሜ ፫ ፳፩ - ፳፪ ።
በርሱም ኢየሱስ ክርስቶስን ዐውቀዋለሁ የመነሣቱ ፲
ንም ኃይል ዐውቃለሁ በመከራው እተባበረዋለሁ፤
በሞቱም እመስለዋለሁ ። ሮሜ ፮ ፫ - ፭ ።
ሙታን በሚነሡበት ጊዜ በዚህ አገኘው እንደ ፲፩
ሆነ ብዬ ።
ግን መከራውን ፈጽሜ የተቀበልኩ አይደለም ፤ ኢየ ፲፪
ሱስ ክርስቶስ እኔን የሾመበትን ክብር አገኝ ዘንድ
ሥራዬን እከታተላለሁ እንጂ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፪ ።
ወንድሞቼ! እኔስ መጨረሻዬን ገና አላገኘሁም ይመ ፲፫
ስለኛል ። ዕብ ፲፩ ፳፮ ።
ያለፈውን እረሳዋለሁና የፊቱን እከታተላለሁና በኢ ፲፬
የሱስ ክርስቶስ ወደ ላይ ለምንደርስበት ጥሪ ጉበኛ
እንደ መሆኔ ዋጋዬን ተከታትዬ እሻለሁና ።
ፍጹማን የሆናችሁ ሁላችሁ ይህን አስቡ ፤ ሌላም የም ፲፭
ታስቡት ቢኖር እሱንም እግዚአብሔር ይግለጥላ
ችሁ ። ዕብ ፭ ፲፬ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፲፩ ።
ነገር ግን በደረስንበት ሥራ አንድ ሆነን እንበርታ ። ፲፮
ገላ ፮ ፲፮ ። ፩ ጴጥ ፫ ፰ ።
ወንድሞቼ! እኔን ምሰሉ እንዲህ ባለ መንገድ የሚ ፲፯
ሄዱትንም ዕወቁባቸው ። ፩ ጴጥ ፫ ፰ ።
ዘወትር እንደምነግራችሁ ልዩ አካሄድ የሚሄዱ ፲፰
ብዙዎች አሉና አሁንም እነሱ የክርስቶስ የመስቀሉ
ጠላቶች እንደሆኑ በግልጥ እነግራችኋለሁ ። ፩ ቆሮ
፩ ፳፫ ፤ ገላ ፮ ፲፪ ።

፫፻፪ ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ ።

፲፱ እለ ደኃሪቶሙ ለሕርትምና እለ ከርሦሙ ያመልኩ
ወክብሮሙ ኀሣሮሙ እለ ይሔልዩ ዘውስተ ምድር።

፳ ወለነሰ ዘውስተ ሰማያት ሀገርነ ወእምህየ ንጸንሕ
ኪያሁ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

፳፩ ዘይሔድስ ሥጋነ ትሑተ ወይሬስዮ አምሳለ ሥጋ
ስብሐቲሁ በከመ ረድኤተ ኃይሉ ዘቦቱ ይገኒ ሎቱ
ኵሉ ።

ምዕራፍ ፬፤

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ከሚተ ስእለት በጊዜ ጸሎት ።

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ፍቁራን ፍሡሐነ ወአክሊልነ
ከመዝ ቁሙ ወፅንዑ በእግዚእነ ።

፪ ወእስተበቍዐክሙ ኤዎድያን ወስንጣክን ከመ ተሐ
ልዩ በተልእኮ እግዚእነ በአሐዱ ልብ ።

፫ ወአስተበቍዐከ ለከኒ እኁየ ወመዓምርትየ ሰትሬክ
ከመ ታርድኦሙ እስመ ሠርሑ ምስሌየ በትምህርተ
ወንጌል ምስለ ቀሌምንጦስ ወኵሎሙ ቢጽየ እለ
አሐዱ ግብሮሙ እለ ተጽሕፈ አስማቲሆሙ ውስተ
መጽሐፈ ሕይወት ።

፬ ተፈሥሑ በእግዚእነ ዘልፈ ወካዕበ አብለክሙ ተፈ
ሥሑ ።

፭ ወይትዐወቅ ሥላጤክሙ በኀበ ኵሉ ሰብእ ።

፮ እግዚአብሔር ቅሩብ ኢትሐልዩ ወኢምንተኒ ወባ
ሕቱ ጸልዩ በኵሉ ጊዜ ወሰአሉ ወእንዘ ተአኵቱ
ክሥቱ ስእለተክሙ ኀበ እግዚአብሔር ።

፯ ወሰላመ እግዚአብሔር እንተ ኵሉ በቲ ወትትሌዐል
እምኵሉ ልብ ወእምኵሉ ሕሊና ታዕቅብ ለልብክሙ
ወለሕሊናክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፰ ወይእዜኒ አኀዊነ ኵሉ ዘርትዕ ወዘንጹሕ ወዘጽድቅ
ወዘሠናይ ወዘፍቅር ወዘምድኃር ወአስተርክቡ ዘይ
ደሉ ወዘይትአኰት ኪያሁ ሐልዩ ።

፱ ዘተመሀርክሙ ወዘሰማዕክሙ ወዘርኢክሙ በኀቤየ
ኪያሁ ግበሩ ፡ ወአምላከ ሰላም የሀሉ ምስለ ኵል
ክሙ ።

፲ ተፈሣሕኩ በእግዚእነ ፈድፋደ እስመ ትሔልዩ ወት
ጽሕቁ ለትካዝየ እምቀዲሙ በከመ ትጽሕቁ ሊተ
ዓዲ ወለእመ ይሰአነክሙ ።

፲፩ ወአኮ ዘእቤ በእንተ ዘኀጣእኩ እስመ አእምር ከመ
የአክለኒ ዘብየ ።

፲፪ ክሂሊ አንሰ ተጽናሰኒ ወተደልዎኒ በኵሉ ውስተ

ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች ።

ፍጻሜያቸው ለጥፋት እንደ ሆነ ሆዳቸውን የሚያመ ፲፱
ልኩ ክብራቸው ውርደት የሆነባቸው ምድራዊ
ነገር የሚያስቡ እንደሆኑ ። ሮሜ ፲፮ ፲፰ ።
እኛስ አገራችን በሰማይ ያለው ነው ከዚያም ጌታ ፳
ችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን እሱን እን
ጠብቃለን ። ኤፌ ፪ ፮ ። ቈላ ፫ ፩ ። ዕብ ፲፪ ፳፪ ።
አሮጌውን ሥጋችንን የሚያድሰው ሁሉ በሚያም ፳፩
ንበት በከሀሊነቱ ረዳትነት የተሰቀለበትን አካሉን
የሚያስመስለው እሱ ነው ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፵፱ ፶፫ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፮ ፡ በጸሎት ጊዜ ልመና መግለጽ እንደሚገባ ።

አሁንም ደስታችንና ክብራችንን የምትወዱ ወንድ ፩
ሞቻችን ! በጌታችን አምናችሁ ፀንታችሁ ኑሩ ።
፪ ቆሮ ፩ ፲፬ ። ፪ ተሰ ፪ ፲፱ - ፳ ።
ኤዎድያን ስንጣክን አንድ ልብ ሁናችሁ ጌታችንን ፪
ለማገልገል ታስቡ ዘንድ እማልዳችኋለሁ ። ምዕ ፪ ፪ ።
ወዳጄ ወንድሜ ሰትሬክ ! እንድትረዳቸው አንተም ፫
እለምንሃለሁ ሥራቸው ከተባበረ ስማቸው በሕይወት
መጽሐፍ ከተጻፈላቸው ከወንድሞቻችን ሁሉ ጋርና
ከቀሌምንጦስ ጋር ወንጌልን በማስተማር እንደኔ ደክ
መዋልና ። ራእ ፲፫ ፰ ። ሉቃ ፲ ፳ ።
ዘወትር በጌታችን ደስ ይበላችሁ ፡ ደግሞም ደስ ፬
ይበላችሁ እላችኋለሁ ። ኢሳ ፷፩ ፲ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፲፩ ።
ፍጹምነታችሁ በሰው ሁሉ ዘንድ ይታወቅ ። ፭
እግዚአብሔር ቅርብ ነው በምንም በምን አታስቡ ፮
ነገር ግን በጊዜው ሁሉ ጸልዩ ለምኑ ስትለምኑም
ጊዜ ልመናችሁን ለእግዚአብሔር ገልጣችሁ
ንገሩ ። መዝ ፻፵፭ ፲፰ ። ማቴ ፮ ፳፭ ። ፩ ጴጥ ፭ ፯ ።
ሁሉ የሚገኝባት ከሰው ዕውቀትና ማስተዋል በላይ ፯
የምትሆን የእግዚአብሔር ሰላም በኢየሱስ ክርስቶስ
ልባችሁንና ሕሊናችሁን ታፅናው ። ዮሐ ፲፬ ፳፯ ።
አሁንም ወንድሞቻችን ! የቀናውን የሚያነፃውን ፰
የእውነቱን መልካሙን የፍቅሩን የሚያስመርቀውን
የሚመሰገነውን የሚገባውን አገልግሎት ሁሉ እሱን
አስቡ ። ሮሜ ፲፪ ፲፯ ።
ከእኔ የተማራችሁትን የሰማችሁትንና ያያችሁትን ፱
እሱን ሥሩ ፡ የሰላም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን ።
፩ ተሰ ፭ ፳፫ ።
በጌታችን እጅግ ደስ አለኝ ከጥንት ጀምሮ ለችግሬ ፲
ታስቡ ትጨነቁ ነበርና ፡ ምንም ቢሳናችሁ አሁንም
ታስቡኛላችሁ ግን ይሳናችኋል ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፱ ።
ይህን የምል ስለ አጣሁ አይደለም ያለኝ እንደሚበ ፲፩
ቃኝ አውቃለሁና ። ፩ ጢሞ ፮ ፮ ።
እኔ ችግሩንም ምቾቱንም እችላለሁ ፡ ሁሉን በሁሉ ፲፪

ኵሉ ለመድኩ ርኂበኒ ወጽጊበኒ ሐሚመኒ ወተፈ
ሥሖኒ ።
፲፫ ኵሎ እክል በዘውእቱ አክሀለኒ ክርስቶስ ።

፲፬ ወባሕቱ ሠናየ ገበርክሙ ዘተሣተፍክሙ በሕማምየ።

፲፭ ተአምሩ አንትሙ ሰብአ ፊልጵስዩስ በቀዳሚ ትም
ህርት አመ መጻእኩ እመቄዶንያ ከመ ኢኀብሩ ምስ
ሌየ አሐዱኒ እምቤተ ክርስቲያን ኢ በውሂብ ወኢ
በነሢእ ዘእንበለ ዳእሙ በሕቲትክሙ ።

፲፮ ዓዲ በተሰሎንቄኒ ምእረ ወክዕበ ፈኖክሙ ሊተ ለት
ካዝየ ።
፲፯ አኮ ሀብተክሙ ፈቂድየ ዘአዜክር ዘንተ ዳእሙ አኀ
ሥሥ ከመ ይሥመር በላዕሌክሙ ፍሬ ጽድቅ ።

፲፰ ወናሁ ተወከፍኩ ኵሎ ዘፈኖክሙ ኀቤየ የአክለኒ
ወዘተርፈ ሠለጥኩ በዘአብጽሐ ሊተ አፍሮዲጡ ዘእ
ምኀቤክሙ መዓዛ ሠናየ ወመሥዋዕተ ኀሩየ ወሥ
ሙረ በኀበ እግዚአብሔር ።
፲፱ ወአምላኪየ ይፈጽም ለክሙ ኵሎ መፍቅደክሙ
በከመ ብዕለ ስብሐቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳ ወእግዚአብሔር አቡነ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም
አሜን ።
፳፩ አምኁ ኵሎ ቅዱሳነ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ አምኁ
ክሙ አኀዊነ እለ ኀቤየ ።

፳፪ ወይኤምኁክሙ ኵሎሙ ቅዱሳን፥ ወፈድፋደሰ እለ
እምሰብአ ቄሣር ቤተ ንጉሥ ።

፳፫ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ መንፈስ
ክሙ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ ወተጽ
ሕፈት በሮሜ ወተፈነወት ምስለ ጢሞቴዎስ ወአፍሮዲጡ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፥ አሜን ።

ለምጂዋለሁ ራቡንም ጥጋቡንም መከራውንም መደ
ሰቱንም ። ፪ ቆሮ፥ ፯ ፲ ። ፲፩ - ፳፯ ።
እሱ ክርስቶስ በሰቻለኝ መጠን ሁሉን እችላለሁ ። ፲፫
ኢሳ፡ ፵ ፳፱ - ፴፩ ። ፪ ቆሮ፡ ፲፪ ፲ ።
ነገር ግን በመከራዬ ጊዜ ተባባሪዎች የሆናችሁ ፲፬
መልካም አደረጋችሁ ።
እናንተ የፊልጵስዩስ ሰዎች ! በመጀመሪያው ትምህ ፲፭
ርት ከመቄዶንያ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ በመስ
ጠትም በመንሳትም ከእናንተ ብቻ በቀር ከምእመናን
አንድ እንኳ ከእኔ ጋር እንዳልተባበረ ታውቃላችሁ ።
፪ ቆሮ፡ ፲፩ ፱ ። ፩ ጢሞ፡ ፩ ፫ ።
በተሰሎንቄም ሳለሁ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ለችግሬ ፲፮
ላካችሁልኝ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፯ ፩ ።
ይህን የምናገር ስጦታችሁን ፈልጌ አይደለም በእና ፲፯
ንተ ላይ የጽድቅ ፍሬ ይበዛ ዘንድ ወድጄ ነው
እንጂ ። ፩ ቆሮ፡ ፱ ፲፩ ። ቲቶ፡ ፫ ፲፬ ።
እነሆ የላካችሁልኝ ሁሉ ተቀብያለሁ በቅቶኛል በቀ ፲፰
ረውም ከእናንተ ወገን የሚሆን አፍሮዲጡ በመጣ
ልኝ በእግዚአብሔር ዘንድ ያማረ የተወደደ መሥዋ
ዕትና በጎ መዓዛ አሟላሁ ። ኤፌ ፭ ፪ ዕብ፡ ፲፫ ፲፮ ።
ፈጣሪዬ እንደ ጌትነቱ ምላት ስፋት በኢየሱስ ክር ፲፱
ስቶስ የምትሹትን ሁሉ ይፈጽምላችሁ ። ፪ ቆሮ ፱ ፰ ።
እግዚአብሔር አባታችን ይፈጽምላችሁ ለዘለዓለም ፳
ክብር ምስጋና የሚገባው በእውነት ። ገላ ፩ ፬ - ፭ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ምእመናንን ሁሉ ቸር አላችሁን ፳፩
በሉ ከእኔ ዘንድ ያሉ ወንድሞቻችን ሰላምታ ያቀር
ቡላችኋል ። ፩ ቆሮ፡ ፲፮ ፳ ።
ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ፥ ይልቁንም ፳፪
ከቄሣር ትውልድ ያላቸው ንጉሣውያን ቤተ ሰብ
ቸር አላችሁ ይሏችኋል ። ፪ ቆሮ፡ ፲፫ ፲፪ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ፳፫
ይሁን ፥ አሜን በእውነት ። ፩ ቆሮ፡ ፲፮ ፲፫ ።

በሮም ተጽፋ በጢሞቴዎስና በአፍሮዲጡ እጅ ወደ ፊል
ጵስዩስ የተላከች መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ፥ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ || ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፡ ዘከመ ጸለየ ለሰብአ ፊልጵስዩስ ።

፩ እምጳውሎስ ወጢሞቴዎስ አግብርተ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ለኵሎሙ ቅዱሳን እለ ተቀደሱ በኢየሱስ ክር
ስቶስ እለ ሀለዉ ፊልጵስዩስ ምስለ ቀሳውስት ወዲ
ያቆናት ።
፪ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፫ አአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘልፈ በኵሉ ተዝካርክሙ
ኪያየ ።
፬ ወእጼሊ በኵሉ ጊዜ በእንቲአክሙ ወእገብር ጸሎተ
ፍሥሐ ።
፭ በእንተ ተሳትፎትክሙ ኪያየ በትምህርተ ወንጌል
እምቀዳሚት ዕለት እስከ ይእዜ ።
፮ እስመ እትአመን ከመ ውእቱ ዘወጠነ ለክሙ ግብረ
ሠናየ ውእቱ ይፌጽም ለክሙ እስከ ዕለተ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፯ እስመ ርቱዕ ሊተ ዘንተ አሐሊ በእንቲአክሙ እስመ
ሀሎክሙ ውስተ ልብየ በመዋቅሕትየ ወበቅስትየ ወበ
ትምህርተ ጽድቅ እስመ ኀበርክሙ ምስሌየ በጸጋ ።
፰ ወእግዚአብሔር ሰማዕትየ ከመ አፈቅረክሙ በፍ
ቅረ ክርስቶስ ።
፱ ወእጼሊ በእንተ ዝንቱ ከመ ይብዛኅ ወይፈድፍድ
ተፋቅሮትክሙ በአእምሮ ወበኵሉ ጥበበ መንፈስ ።
፲ ከመ ትፍትኑ ወታመክሩ ዘይኄይስ ወዘይሜኒ ግብረ
ከመ ትኩኑ ቅዱሳነ ዘእንበለ ዕቅፍት በዕለተ ክር
ስቶስ ።
፲፩ እንዘ ምሉአነ አንትሙ ፍሬ ጽድቅ በኢየሱስ ክር
ስቶስ ለስብሐተ እግዚአብሔር ወአኰቴቱ ።

ክፍል ፪፡ በእንተ ተሞቅሐቱ ለጳውሎስ ።

፲፪ ወእፈቅድ አኀውየ ታእምሩ ዜናየ ከመ ፈድፋደ
ተለዐለ ውስተ ትምህርተ ወንጌሉ ለክርስቶስ ።
፲፫ ወተዐውቀ መዋቅሕትየ በክርስቶስ በኀበ ኵሉ ምኵ
ናን ወበኀበ ኵሉ ሰብእ ።
፲፬ ወከመ ብዙኃን እምአኀዊነ ምእመናን በእግዚእነ
ተዐገሡ በመዋቅሕትየ ወፈድፋደ ተኀበሉ አጥቢ
ዖሙ ይንግሩ ቃለ እግዚአብሔር ዘእንበለ ፍርሃት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፡ ለፊልጵስዩስ ሰዎች እንደ ጸለየላቸው።

ከኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች ከጳውሎስና ከጢሞ ፩
ቴዎስ የተላከች መልእክት ከቀሳውስት ከዲያቆናት
ጋራ በፊልጵዩስ ለሚኖሩ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም
ለተቀደሱ ምእመናን ሁሉ ትድረስ። ፩ ቆሮ ፩ ፪ ።
ሰላም ለእናንተ ይሁን የአባታችን የእግዚአብሔር ፪
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋም ይደረግላችሁ።
እኔን በማሰባችሁ ሁሉ ዘወትር እግዚአብሔርን አመ ፫
ሰግነዋለሁ ። ሮሜ ፩ ፰ ። ፩ ቆሮ ፩ ፬ ።
ሁል ጊዜም ስለ እናንተ እጸልያለሁ የደስታ ጸሎት ፬
አደርጋለሁ ።
ከመጀመሪያዪቱ ቀን ጀምሮ እስከ ዛሬ በወንጌል ፭
ትምህርት ከእኔ ጋር አንድ ስለ መሆናችሁ ።
በጎውን ሥራ የጀመረላችሁ እርሱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፮
እስከሚመጣበት ቀን ድረስ እንደሚፈጽምላችሁ
አምናለሁና ። ምዕ ፪ ፫ ። ፩ ቆሮ ፩ ፯-፰ ።
ስለ እናንተ ይህን አስብ ዘንድ ይገባኛልና በምታሠ ፯
ርበት በምከራከርበት ወንጌልን በማስተምርበት
ጊዜ ከእኔ ጋር አላችሁና ከእኔ ጋር በሃይማኖት ስለ
ተባበራችሁ ። ኤፌ፡ ፫ ፩ ። ፬ ፩ ።
በክርስቶስ ፍቅርም እንደምወዳችሁ እግዚአብሔር ፰
ምስክሬ ነው ።
ስለዚህም ፍቅራችሁ በፈሊጥና በልቡና ዕውቀት ፱
እንዲበዛ እንዲጨምር እጸልያለሁ ። ኤፌ፡ ፩ ፰ ።
ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን የማትነቀፉ ቅዱሳን ፲
ትሆኑ ዘንድ የሚሻለውና የሚወደደውን ሥራ እንድ
ትመረምሩ። ሮሜ ፲፪ ፪ ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፳፫ ።
የእግዚአብሔርን ጌትነትና እሱን ለማመስገን በኢየሱስ ፲፩
ክርስቶስ የጽድቅን ፍሬ ተመልታችሁ። ኤፌ፡ ፭ ፱ ።

ክፍል ፪፡ ስለ ጳውሎስ መታሰር ።

ወንድሞቼ ሆይ! የክርስቶስን ወንጌል በማስተማር ፲፪
እጅግ ከፍ ከፍ እንዳለ የኔን ነገር ልታውቁ እወዳ
ለሁ ። ፪ ጢሞ፡ ፪ ፱ ።
በክርስቶስ ስም መታሰሬም በየአደባባዩ በሰው ዘንድ ፲፫
ሁሉ ታውቋል ። ምዕ፡ ፬ ፳፪ ።
በጌታችን ካመኑ ወንድሞቻችንም ብዙዎቹ እንደኔ ፲፬
እስራቴን ታገሡ የእግዚአብሔርንም ቃል ያለ ፍር
ሀት ጨክነው ያስተምሩ ዘንድ እጅግ በጣም ደፈሩ።
ኤፌ፡ ፫ ፲፫ ። ፩ ተሰ፡ ፫ ፫ ።

፲፭ ወቦ እለ በቅንአቶሙ ወቦ እለ በተቃኅዎቶሙ ወቦ
እለ ፈቀዱ ይስብኩ በፍቅር ሠናይ ወይምሀሩ በእ
ንተ ክርስቶስ ።
፲፮ እስመ የአምሩ ከመ ለምህሮ ወንጌል ተሠየምኩ
ዓዲ ።
፲፯ ወእለሰ በትዝኅርቶሙ ይነግሩ በእንተ ክርስቶስ አኮ
በንጽሕ ዳእሙ ይትሐዘቡ ከመ ገቢሮሙ ኪያሁ
ይወስኩ ሊተ ሕማመ በመዋቅሕትየ ።
፲፰ ወናሁ ተፈሣሕኩ በዝንቱ ወእትፌሣሕኒ በቱ
ከመ በኵሉ ምክንያት ይነግሩ በእንተ ክርስቶስ
እመኒ በአድልዎ ወእመኒ በአማን ወይጸውዑ
ኀቤሁ ኵሎ ሰብአ ።
፲፱ ወአነ አአምር ከመ ዛቲ ግብር ታበጽሐኒ ኀበ ሕይ
ወት በጸሎትክሙ ወበሃብተ መንፈሱ ለኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፳ በከመ ተሰፈውኩ ወተወከልኩ ከመ ኢይትኀፈር
ወኢበምንትኒ ዳእሙ ገሃደ በፍሥሐ መንፈስ ከመ
ዘልፍ እነግር ወይእዜኒ ዕበዩ ለክርስቶስ በሥጋየ
እመኒ በሕይወትየ ወእመኒ በሞትየ ።

፳፩ አንሰ እመኒ ሐዮኩ ለክርስቶስ፡ ወእመኒ ሞትኩ
ርቡኅ ሊተ ።
፳፪ ወለእመኒ ሐየውኩ በሥጋየ ከመ እፍረይ በምግበ
ርየ ወኅጣእኩ ዘእኅሬ ለነፍስየ እምእሉ ክልኤቱ
ዘያጽሕቁኒ ፈቂዶቶሙ ።
፳፫ አፈቅሰ እፍልስ ወእትፈለጥ እምዓለም ከመ አሀሉ
ኀበ ክርስቶስ ወፈድፋደ ይኄይስ ወይደሉ ሊተ
ዝንቱ ።
፳፬ ወከመ አሀሉ ዓዲ በሕይወተ ሥጋየ ርቱዕ በእን
ቲአክሙ ።
፳፭ ወአእሚርየ ዘንተ እትአመን ከመ እነብር ወእሄሉ
ለፍሥሐክሙ ወለተልዕሎ ሃይማኖትክሙ ።
፳፮ ከመ አመ መጻእኩ ካዕበ ኀቤክሙ ይዕበይ ወይት
ወሰክ ክብርክሙ በላዕሌየ በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፯ ወበዘይደሉ ለትምህርተ ክርስቶስ ይኩን ዳእሙ
ግብርክሙ ወለእመ መጻእኩ ኀቤክሙ እሬኢ ዘንተ
ወእመኒ እንዘ ኢሀሎኩ እሰምዕ በላዕሌክሙ ከመ
ትቄሙ በአሐዱ መንፈስ ወበአሐዱ ነፍስ እንዘ
ትትጋደሉ በየማ ሃይማኖተ ወንጌል ።
፳፰ ወእንዘ ኢያንቀለቅሉክሙ በምንትኒ እለ ይትቃወሙነ
ከመ ይትዐወቅ ሕርትምናሆሙ ወለክሙሰ ሕይወት ።
፳፱ ወዘንተኒ ጸጋ እግዚአብሔር ዘጸገወክሙ አኮ ዳእሙ
ከመ ትእመኑ በቱ አላ ዓዲ ከመኒ ትሕምሙ በእን
ቲአሁ ።
፴ ወከማሁ ከመ ትትጋደሉ ዘከመ ርኢክሙኒ ኪያየ
ወሰማዕክሙ በእንቲአየ ።

በቅናታቸውም የፀኑ አሉ በመፈካከራቸውም የበ ፲፭
ረቱ አሉ፣ የክርስቶስን ነገር በእውነተኛ ፍቅር ሊሰ
ብኩ ሊያስተምሩ የወደዱም አሉ። ፪ ቆሮ ፪ ፲፯ ።
ዳግመኛ ወንጌልን ለማስተማር እንደ ተሾምኩ ፲፮
ያውቃሉና ።
በሹራት የክርስቶስን ነገር እናስተምራለን የሚሉት ፲፯
ግን ይህን በማድረጋቸው በእስራቴ ላይ ኃዘን ሊጨ
ምሩብኝ አስበው እንጂ በእውነት አይደለም። ቈላ ፯።
እነሆ በዚህ ደስ ብሎኛል በግብዝነትም በእውነትም ፲፰
ቢሆን በምክንያቱ ሁሉ የክርስቶስን ነገር እንዲያስተ
ምሩና ሰውንም ሁሉ ወደ እርሱ እንዲጠሩ ነውና ።

እኔም ይህች ሥራ በጸሎታችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ፲፱
መንፈስ ስጦታ ወደ ሕይወት እንድታደርሰኝ ዐው
ቃለሁ ። ፪ ቆሮ ፩ ፲፩ ።
ተስፋ እንደ አደረግሁ ደግሞም በምንም በምን እን ፳
ደማላፍር እታመናለሁ፣ እንደ ወትሮው ከልብ ደስ
ብሎኝ ወንጌልን አስተምራለሁ እንጂ፣ አሁንም የክር
ስቶስ ጌትነቱ በሰውነቴ ይገለጣል፣ በሕይወቴ ቢሆን
በሞቴም ቢሆን ። ፩ ጴጥ፡ ፬ ፲፮ ።
እኔስ በሕይወት ብኖርም ክርስቶስን ለማገልገል ነው፡ ፳፩
ብሞትም ዋጋ አለኝ። ገላ፡ ፪ ፳ ።
በሥጋዬ ብኖርም ሠርቼ ፍሬ ላፈራ ነው፣ እሳቸውን ፳፪
ከሚያሻኝ ከእነዚህ ከሁለቱ ለሰውነቴ የምመርጠው
ቸገረኝ ። ሮሜ ፩ ፲፫ ።
መውደዱንስ ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቼ ከክርስ ፳፫
ቶስ ጋር ልኖር እወዳለሁ፣ ይልቁንም ለእኔ ይህ ይሻ
ለኛል ይበልጥብኛል ። ፩ ነገ፡ ፲፱ ፬ ። ፪ ቆሮ ፭ ፰ ።
ደግሞም ስለ እናንተ በሕይወተ ሥጋ መኖር ይገ ፳፬
ባኛል ።
ይህንንም አውቄ ለሃይማኖታችሁ ዕድገትና ለደስ ፳፭
ታችሁ እንድኖር አምናለሁ ።
ዳግመኛ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ በኔ መምህርነት ፳፮
በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጭነት ክብራችሁ ይበዛ ይጨ
መር ዘንድ ። ምዕ፡ ፪ ፳፬ ።
ግን ሥራችሁ ለክርስቶስ ትምህርት እንደሚገባ ፳፯
ይሁን ወደናንተ ብመጣም ይህን አያለሁ ሳልኖርም
ቢሆን የወንጌል ሃይማኖት በመጣው መከራ እየተጋ
ደላችሁ አንድ ልብ፣ አንድ ቃል ሆናችሁ ፀንታችሁ
እንደምትኖሩ እሰማለሁ ። ቈላ፣ ፩ ፲ ። ፩ ተሰ ፪ ፲፪።
የሚቃወሙን ሰዎች በምንም ሳያነዋውጧችሁ የእ ፳፰
ናንተም ሕይወት የነሱም ጥፋት ይታወቅ ዘንድ ።
ይህንንም ጸጋ እግዚአብሔር የሰጣችሁ ልታምኑበት ፳፱
ብቻ አይደለም ስለ እርሱ መከራ እንድትቀበሉበ
ትም ነው እንጂ ። ሮሜ ፭ ፫ ።
እንዲሁም ደግሞ እኔን እንዳያችሁኝ የእኔንም ነገር ፴
እንደሰማችሁ እንድትጋደሉ ነው እንጂ ።

ምዕራፍ ፪ ፣

<u>ክፍል ፫ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ተቃሕዎ ።</u>

፩ ወእምከመ ሀሎወ ኀቤክሙ ይእዜ ፍሥሐ በክርስ
ቶስ አው ዘይናዝዝ ልበ በተፋቅሮ አው ዘይሳተፍ
በመንፈስ አው በምሕረ ወተሣህሎ ።

፪ ፈጽሙ ሊተ ፍሥሐየ ከመ ተሐልዩ ኪያሁ ወተሀ
ልዉ በተፋቅሮ በአሐዱ ነፍስ ወበሐዱ ምክር ።

፫ ወኢትግበሩ በተቃኅዎ ወኢ በአፍቅሮ ክብረ ከንቱ
ኢትዘኀሩ ወኢትትዐበዩ ።

፬ አላ በትሑት ልብ አክብሩ ቢጸክሙ እምርእስክሙ
ወኢትጽሐቁ ለባሕቲትክሙ ዘእንበለ ለቢጽክሙ ።

፭ ኵልክሙ ፍጹማን ዘንተ ሐልዩ ለነሂ ዘከመ ገብረ
ለነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፮ ዘውእቱ አርአያሁ ለእግዚአብሔር፡ አኮ ሀይዶ ዘኮነ
እግዚአብሔር ።

፯ አላ አትሐቶ ርእሶ ነሥአ አርአያ ገብር ወተመሰለ
ከመ ብእሲ ።

፰ ወኮነ ከመ ሰብእ ወሰምዐ ወተአዘዘ እስከ በጽሐ
ለሞት ወሞቱሂ ዘበመስቀል ።

፱ ወበእንተዝ አዕበዮ እግዚአብሔር ጥቀ ወጸገዎ ስመ
ዘየዐቢ እምኵሉ ስም ።

፲ ከመ ለስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይስግድ ኵሉ ብርክ
ዘበሰማያት ወዘበምድር ወበቀላያት ወእለ ታሕተ
ምድር ።

፲፩ ወኵሉ ልሳን ይግነይ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ
እግዚእ በስብሐተ እግዚአብሔር አብ ።

፲፪ ወይእዜኒ አኀውየ በከመ ዘልፈ ትሰምዑኒ ወአኮ
በሀልዎትየ ዳእሙ ወዓዲ ፈድፋደ እንዘ ኢሀሎኩ
በፍርሃት ወበረዓድ ተገበሩ ለሕይወትክሙ ።

፲፫ ወእግዚአብሔር ውእቱ ዘይረድአክሙ ለፈቃዱ ወይ
ፈጽም ለክሙ ሣህሎ ።

፲፬ ወግበሩ ኵሎ ዘትገብሩ በተሰናዕዎ ወበሥምረት ዘእ
ንበለ ነጐርጓር ወዘእንበለ ኑፋቄ ።

፲፭ ከመ ትኩኑ ንጹሐነ ወየውሃነ ከመ ውሉደ እግዚ
አብሔር እንዘ አልብክሙ ነውር በማእከለ ውሉድ
ዓላውያን ወግፍቱዓን ወታስተርእዩ ከመ ብርሃናት
ውስተ ዓለም ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ ፍክክር ስለማይገባ ።</u>

አሁንም በክርስቶስ ደስታ ካላችሁ ወይም በፍቅር ፩
ልቡናን የሚያፅናና ቢኖር በልቡና አንድ የሚሆን
ቢኖር በማዘን በመራራትም ቢሆን የሚተባበር
ቢኖር ። ኤፌ፡ ፬ ፩-፫ ።
ደስታዬን ፈጽሙልኝ እሱን ታስቡ ዘንድ አንድ ፪
ልብ አንድ ቃል ሁናችሁ በፍቅር ፀንታችሁ ትኖሩ
ዘንድ ። ሮሜ ፲፪ ፲፮ ። ፩ ቆሮ፡ ፩ ፲ ።
በፍክክር አትኑሩ፣ከንቱ ውዳሴን በመሻትም አታድ ፫
ርጉ አትታበዩ ። ገላ፡ ፭ ፳፮ ። ሮሜ ፲፪ ፲ ።
ትሕትናን በያዘ ልቡና ከራሳችሁ ይልቅ ባልንጀራች ፬
ሁን አክብሩ እንጂ፣ ለባልንጀሮቻችሁ እንጂ ለራሳ
ችሁ ብቻ አታስቡ ። ፩ ቆሮ ፲ ፳፬ ፴፫ ።
ፍጹማን የምትሆኑ ሁላችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ፭
ያደረገልንን ይህን ነገር አስቡ ። ዮሐ፡ ፲፫ ፲፭ ።
ይኸውም እግዚአብሔርን በመልክ የሚመስለው ፮
በባሕርይ የሚተካከለው ነው እግዚአብሔር የሆነ
ቀምቶ አይደለም ። ቈላ፡ ፩ ፲፭ ። ዮሐ፡ ፩ ፩-፪ ።
ራሱን ዝቅ አድርጎ የአዳምን ባሕርይ ገንዘብ አድርጎ ፯
ሰው ሆነ እንጂ ። ኢሳ፡ ፶፫ ፫ ። ፪ ቆሮ፡ ፰ ፱ ።
እንደሰው ሆነ ለሞት እስኪደርስ ድረስም ለሞት ፰
እሺ በጄ ብሎ ታዘዘ፣ሞቱም በመስቀል የሆነ ነው ።
ዕብ፡ ፲፪ ፪፡ ፭ ፰ ።
ስለዚህም እግዚአብሔር ፈጽሞ አከበረው ከስም ፱
ሁሉ የሚበልጥ ስምንም ሰጠው ። ግብ ሐዋ ፪ ፴፫ ።
በሰማይና በምድር በባሕርና ከምድር በታች ያለ ፲
ጕልበት ሁሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ ይሰግድ ዘንድ ።
ኢሳ፡ ፵፭ ፳፫ ። ዮሐ፡ ፭ ፳፫ ። ራእ ዮ ፡ ፭ ፲፫ ።
እንደበትም ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ በእግዚአብሔር ፲፩
አብ ጌትነት ጌታ እንደሆነ ያምን ዘንድ። ግብ ሐዋ ፪
፴፮ ። ፲ ፴፮ ። ዮሐ፡ ፭ ፳፫ ።
አሁንም ወንድሞቼ! ዘወትር እንደምትሰሙኝ ይኸ ፲፪
ውም ሳለሁ ብቻ አይደለም ሳልኖርም በፍራት በረ
ዓድ ሁናችሁ እንደምትታዘዙኝ ፣ ለሕይወታችሁ
ሥሩ ። መዝ፡ ፪ ፲፩ ። ፩ ጴጥ፡ ፩ ፩-፲፮ ።
የሚወደውን ለማድረግ የሚረዳችሁ እግዚአብሔር ፲፫
ይቀርታውን ይፈጽምላችሁ ።
የምትሠሩትን ሁሉ ያለ ማንጐራጐር ያለ መጠራ ፲፬
ጠር በፍቅር በስምምነት አድርጉት ። ፩ ጴጥ ፬ ፱ ።
ጠማሞች ከዳተኞች በሆኑት ትውልዶች መካከል ፲፭
ነውር የሌለባችሁ በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃናት
የምትታዩ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችሁ
መጠን ከኃጢአት የነፃችሁ ከቂም ከበቀል የራቃ
ችሁ ትሆኑ ዘንድ ። ምዕ ፩ ፲ ። ማቴ ፭ ፲፬ ።

፳፪ ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ ።

፲፮ እንዘ ትሚህሩ ቃለ ሕይወት በዘእትሚከሕ አነ በዕ
ለተ ክርስቶስ እስመ አኮ ለከንቱ ዘሮጽኩ ወአኮ
ለከንቱ ዘፃመውኩ ።

፲፯ ወአወጽሕ በእንተ መሥዋዕተ አምልኮ ለሃይማኖ
ትክሙ ።
፲፰ ወናሁ እትፌሣሕ ወእትኃሠይ ለክሙ ወአንትሙኒ
ተፈሥሑ ወተኃሠዩ ሊተ ።

ክፍል ፬፡ ዘከመ ንእዶ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ ።

፲፱ ወእትአመን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ እፌ
ንዎ ለክሙ ለጢሞቴዎስ ከመ እትፌሣሕ አነሂ ሰሚ
ዕየ ዜናክሙ ።
፳ እስመ አልብየ ዘእንበሌሁ ዘከመ ግእዝየ ዘይፀውር
ትካዘክሙ በአእምሮ ።
፳፩ እስመ ኵሉ ትካዘ ርእሱ ይሔሊ ወአኮ ዘክርስቶስ ።

፳፪ ወተአምርዎ ግእዘ ለዝንቱ ብእሲ ዘከመ ተቀንየ
ሊተ ከመ ወልድ ለወላዲሁ በትምህርተ ወንጌል ።
፳፫ ኪያሁ እሴፎ እፈንዎ ፍጡነ አእሚርየ ዘከመ ሀሎኩ
እፌንዎ ሰቤሃ ።
፳፬ ወእትአመን በእግዚእነ ከመ አነሂ ፍጡነ እመጽእ ።
፳፭ ወይእዜሰ ፈድፋደ ጽሒቁ በእንተ አፍሮዲጡ እኁነ
ዘየኀብር ግብረ ምስሌየ ወዓሊ ዘክርስቶስ ወለክሙሰ
ሐዋርያክሙ ወላእክየ ለትካዝየ እፌንዎ ኀቤክሙ ።

፳፮ እስመ ይጽሕቅ ይርአይክሙ እእሚሮ ዘሰማዕክሙ
ከመ ደወየ ወበጽሐ ለሞት ።
፳፯ ወባሕቱ እግዚአብሔር ምሕሮ ወአኮ ሎቱ ለባሕቲቱ
ዓዲ ሊተኒ ከመ ትካዝ በዲበ ትካዝ ኢይትወሰከኒ ።

፳፰ ወፈነውክዎ ፍጡነ ከመ ትርአይዎ ወትትፈሥሑ
ወአነሂ ከመ እትፈሣሕ ።
፳፱ ወተወከፍዎ በእግዚእነ በኵሉ ፍሥሐ ወአክብር
ዎሙ ለእለ ከመዝ ።
፴ እስመ በእንተ ግብረ እግዚአብሔር በጽሐ እስከ
ለሞት ወመጠወ ነፍሶ ከመ ይፈጽም ዘአሕፀፅክሙ
አንትሙ እመልእክተ ዚአየ ።

ምዕራፍ ፫፤

ክፍል ፭፡ ዘከመ ይደሉ ተዓቅቦ እምእኩያን ።

፩ ወይእዜኒ አኀውየ ተፈሥሑ በእግዚእነ ወዘሂ ዘእጽ
ሕፍ ለክሙ ኢይትሀከይ አንሰ እስመ ያጸንዐክሙ ።

፪ ተዐቀቡ አንትሙሂ ወዐቅዎሙ ለከለባት ወዐቅዎሙ

ወደ ፊልጵስዩስ ሰዎች ።

ክርስቶስ በሚመጣበት ቀን እኔ እንድመካ የሕ ፲፮
ይወትን ቃል እያስተማራችሁ የሮጥኩ እንዲያው
አይደለምና የደከምኩም እንዲያው አይደለምና ።
ኢሳ ፵፱ ፬ ፡ ገላ ፪ ፪ ፡ ፩ ተሰ ፪ ፲፱ ፡ ቲቶ ፩ ፱ ፡
ለሃይማኖታችሁም ስለ አምልኮ መሥዋዕት ፈንታ ፲፯
ደሜን አፈሳለሁ ። ፪ ጢሞ ፬ ፮ ።
እነሆ ከእናንተ ጋር ደስ ይለኛል እናንተም ከእኔ ፲፰
ጋራ ደስ ይበላችሁ ። ምዕ ፫ ፩ ፡ ፬ ፬ ።

ክፍል ፬፡ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን እንዳመሰገነው።

እኔም የናንተን ነገር ሰምቼ ደስ ይለኝ ዘንድ ጢሞ ፲፱
ቴዎስን እንድልክላችሁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስ
ቶስ አምናለሁ ።
ከእሱ በቀር እንደኔ ሆኖ በማስተዋል ግዳጆቻች ፳
ሁን የሚፈጽምልኝ የለምና ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲ ።
ሁሉም የክርስቶስ ያይደለ የራሱን ግዳጅ ያስባልና ። ፳፩
፪ ጢሞ ፬ ፲ - ፲፮ ።
ልጅ ላባቱ እንዲገዛ በወንጌል ትምህርት እንደተገዛ ፳፪
ልኝ የዚህን ሰው ግብሩን ታውቃላችሁ ።
ያን ጊዜ እልከው እንደ ነበረ አውቄ ፈጥኜ እንድል ፳፫
ከው ተስፋ አደርጋለሁ ።
እኔም ፈጥኜ እንድመጣ በጌታችን አምናለሁ ። ፳፬
አሁንም አብሮኝ የሚሠራውን ወንድማችን አፍሮ ፳፭
ዲጡን ወደ እናንተ ልልከው አስቤያለሁ፡ እሱ የክ
ርስቶስ አገልጋይ የሚሆን ለእናንተም መምህራችሁ
ነው፡ ለእኔም ለችግሬ ጊዜ መልእክተኛዬ ነው ።
ምዕ ፬ ፲፰ ። ፪ ቆሮ ፰ ፳፫ ።
እንደ ታመመ ለሞት እንደ ደረሰ ሰምታችሁ እንዳዘ ፳፮
ናችሁለት በውቶ ሊያያችሁ ይወዳልና ።
ነገር ግን እግዚአብሔር አዘነለት፡ እሱ ብቻም አይ ፳፯
ደለም ለእኔም እንጂ በኃዘን ላይ ኃዘን እንዳይጨመ
ርብኝ ። ኢሳ ፴፰ ፩ ። ዮሐ ፬ ፵፮ ።
ደስ ሊላችሁ እኔንም ደስ ይለኝ ዘንድ እንድታዩት ፳፰
ፈጥኜ ወደ እናንተ ሰደድኩት ።
ደስ ብሏችሁ በጌታችን ደስታ ተቀበሉት፡ እንደነ ፳፱
ዚህ ያሉትንም ሁሉ አክብሯቸው ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲፰ ።
የእግዚአብሔርን ሥራ ስለ መሥራት እስከ መለሞት ፴
ደርሷልና እኔ ካዘዝኩት ትእዛዝ እናንተ ያጐደላች
ሁትን ያሟላ ዘንድ ሰውነቱን አሳልፎ ሰጥቷልና ።
፩ ቆሮ ፲፮ ፲ - ፲፯ ። ግብ ሐዋ ፳ ፳፬ ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፭፡ ከክፉዎች ስለ መጠበቅ ።

አሁንም ወንድሞቼ! በጌታችን ደስ ይበላችሁ፡ ይህ
ንም የምጽፍላችሁ እኔ ቸል አልልም፡ ያበረታች ፩
ኋልና ። ምዕ ፪ ፲፰ ። ፬ ፬ ።
በነዚያ ውሾች ዕወቁባቸው በኒያ ክፉ አድራጊ ፪

ለገበርተ እኪት ወዑቅዎሙ ለምቱራን በግዝረት ።

፫ ግዙራንሰ ንሕነ እለ ንትለአክ ለእግዚአብሔር በመ
ንፈስ ወናመልክ ወንትሜካሕ በኢየሱስ ክርስቶስ
ወአኮ በሥጋነ ዘንትዌከል ።
፬ እንዘ ብየኒ ግዝረት እመሰ አነ እትዌከል አንሰ ኢይ
ትዌከል በግዝረት ወእመሰበ ዘይሔሊ ትውክልተ
በግዝረት አነ እኄይሶ ለዝንቱ ።
፭ እስመ አነ ግዙር ዘበሳምንት እምሕዝበ እስራኤል
እምነገደ ብንያም ዕብራዊ ዘእምዕብራውያን ወበሕገ
ኦሪት ፈሪሳዊ ።

፮ ወበቅንአት ሰደድኩ ቤተ ክርስቲያን በጽድቀ ኦሪት
ንጹሐ ከዊንየ ።
፯ ወባሕቱ ዝኩ ረባኅየ አብደርኩ እሕጕሎ በእንተ
ክርስቶስ ።
፰ ወረሰይኩ ኵሎ ኅሣረ በእንተ ዕበየ ኃይለ አእም
ሮቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእየ ዘበእንቲአሁ ገደ
ፍኩ ኵሎ ወረሰይክዎ ከመ ፅዳው ከመ እርብኖ
ለክርስቶስ ።
፱ ወእኩን ቦቱ እንዘ አልብየ ይእዜ ጽድቀ ኦሪት ዘእ
ንበለ ጽድቀ ሃይማኖተ ክርስቶስ ዘእምኀበ እግዚአ
ብሔር ።
፲ ወበቱ አእምሮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወለኃይለ ተንሥ
አቱ ወእሳተፎ በሕማሙ ወእትሜሰሉ በሞቱ ።

፲፩ እመበ ከመ አድምዖ በዝንቱ አመ ይትነሥኡ ምው
ታን ።
፲፪ ወአኮሰ ዘወዳእኩ ወነሣእኩ ወሠለጥኩ ዘንተ ዳእሙ
እዴግን ለእመ እረክብ ክብረ ዘበእንቲአሁ ነሥአኒ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፫ አኀውየ ኢ.ተሰ ይመስለኒ ዓዲየ ኢነሣእኩ ፍጻሜየ ።

፲፬ እስመ ዘድኅሬየ እረስዕ ወዘቅድሜየ እሜልእ ወእ
ዴግን ወእኀሥሥ ዕሤትየ ከመ ሰብአ ዐይን ለጽዋዔ
ዘእግዚአብሔር ኀበ ላዕሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፭ ኵልክሙ ፍጹማን ዘንተ ሖልዩ ፡ ወእመኒበ ባዕድ
ዘትሔልዩ ኪያሁኒ ይክሥት ለክሙ እግዚአብሔር ።

፲፮ ወባሕቱ ውስተ ዘበጻሕነ ግብር ናጥብዕ በአሐዱ
ኅብረት ።
፲፯ ኪያየ ተመሰሉ አኀውየ ወተዐቀብዎሙ ለእለ ከመዝ
የሐውሩ ዘከመ ትሬእዩኒ ።
፲፰ እስመ ብዙኃን እለ የሐውሩ ሑረተ ክልአ ዘከመ
እብለክሙ ዘልፈ ወይእዜኒ ገሃደ እነግረክሙ ከመ
እሙንቱ ጸላእቱ ለመስቀለ ክርስቶስ ።

ዎችም ዕወቁባቸው ፡ ግዙራን ነን በሚሉትም ዕወቁ
ባቸው ። ኢሳ ፮ ፲፩ - ፲፪ ። ራእ ፳፪ ፲፭ ።
ግዙራንስ እግዚአብሔርን በመንፈስ የምናገለግልና ፫
የምናመልክ እኛ ነን በኢየሱስ ክርስቶስ እንመካለን
እንጂ ፡ በሥጋችን የምንመካ አይደለነም ሮሜ ፪ ፳፱ ።
ግዝረት ሳለኝ በግዝረት አልመካም በግዝረት ተስፋ ፬
ውን የሚያደርግ ካለ እኔ እሱን እበልጠዋለሁ ።
፪ ቆሮ ፲፩ ፲፰ - ፳፪ ።
እኔ በስምንተኛው ቀን የተገዘርኩ ከእስራኤል ሕዝብ ፭
ወገን ከብንያም ነገድ የተወለድኩ ከዕብራውያን
ዕብራዊ ነኝ ፡ በኦሪት ሕግም ፈሪሳዊ ነኝ። ግብ ሐዋ
፳፮ - ፭ ።
በኦሪት ጽድቅ ንጹሕ ሆኜ ለኦሪት ቀንቼ ምእመና ፮
ንን አሳድድ ነበር ።
ነገር ግን ስለ ክርስቶስ ያንን ጥቅሜን ላጣው ወደ ፯
ድኩ ፡ ማቴ ፲፫ ፵፬ ።
ክርስቶስን አገለግለው ዘንድ ሁሉን ጉድፍ አስመ ፰
ስዬ የተውኩበት ጌታዬን ኢየሱስ ክርስቶስ የማወቅ
ኃይል ስለ በዛልኝ ሁሉንም እንደ ኢምንት አደረ
ግኩት ። ኢሳ ፶፫ ፲፩ ።
በእርሱ በማመን ዛሬ የኦሪት ጽድቅ ሳይኖረኝ ከእግ ፱
ዚአብሔር የተገኘውን ክርስቶስ በማመን ከም
ጸድቅ በቀር ። ሮሜ ፫ ፳፩ - ፳፪ ።
በርሱም ኢየሱስ ክርስቶስን ዐውቀዋለሁ የመነሣቱ ፲
ንም ኃይል ዐውቃለሁ በመከራው እተባበረዋለሁ፤
በሞቱም እመስለዋለሁ ። ሮሜ ፮ ፫ - ፭ ።
ሙታን በሚነሡበት ጊዜ በዚህ አገኘው እንደ ፲፩
ሆነ ብዬ ።
ግን መከራውን ፈጽሜ የተቀበልኩ አይደለም ፡ ኢየ ፲፪
ሱስ ክርስቶስ እኔን የሾመበትን ክብር አገኝ ዘንድ
ሥራዬን እከታተላለሁ እንጂ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፪ ።
ወንድሞቼ! እኔስ መጨረሻዬን ገና አላገኘሁም ይመ ፲፫
ስለኛል ። ዕብ ፲፩ ፳፮ ።
ያለፈውን እረሳዋለሁና የፊቱን እከታተላለሁና በኢ ፲፬
የሱስ ክርስቶስ ወደ ላይ ለምንደርስበት ጥሪ ጉበኛ
እንደ መሆኔ ዋጋዬን ተከታትዬ እሻለሁና ።
ፍጹማን የሆናችሁ ሁላችሁ ይህን አስቡ ፡ ሌላም የም ፲፭
ታስቡት ቢኖር እሱንም እግዚአብሔር ይግለጥላ
ችሁ ። ዕብ ፭ ፲፬ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፲፩ ።
ነገር ግን በደረስንበት ሥራ አንድ ሆነን እንበርታ ። ፲፮
ገላ ፮ ፲፮ ። ፩ ጴጥ ፫ ፰ ።
ወንድሞቼ! እኔን ምሰሉ እንዲህ ባለ መንገድ የሚ ፲፯
ሄዱትንም ዕወቁባቸው ። ፩ ጴጥ ፫ ፰ ።
ዘወትር እንደምነግራችሁ ልዩ አካሄድ የሚሄዱ ፲፰
ብዙዎች አሉና አሁንም እነሱ የክርስቶስ የመስቀሉ
ጠላቶች እንደሆኑ በግልጥ እነግራችኋለሁ ። ፩ ቆሮ
፩ ፳፫፤ ገላ ፮ ፲፪ ።

፲፱ እለ ደኀሪቶሙ ለሕርትምና እለ ከርሦሙ ያመልኩ ወክብሮሙ ኀሣሮሙ እለ ይሔልዩ ዘውስተ ምድር።

፳ ወለነሰ ዘውስተ ሰማያት ሀገርነ ወእምህየ ንጸንሕ ኪያሁ መድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

፳፩ ዘይሔድስ ሥጋነ ትሑተ ወይሬስዮ አምሳለ ሥጋ ስብሐቲሁ በከመ ረድኤተ ኃይሉ ዘበቱ ይገኒ ሎቱ ኵሉ ።

ምዕራፍ ፬፤

ክፍል ፮ ፡ በእንተ ከሚተ ስእለት በጊዜ ጸሎት ።

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ፍቁራን ፍሥሓነ ወአክሊልነ ከመዝ ቁሙ ወዕንሁ በእግዚእነ ።

፪ ወአስተበቍዐክሙ ኤዎድያን ወስንጣክን ከመ ተሐልዩ በተልእኮ እግዚእነ በአሐዱ ልብ ።
፫ ወአስተበቍዐከ ለከኒ እኁየ ወመፃምርትየ ሰትሬካ ከመ ታርድኦሙ እስመ ሠርሑ ምስሌየ በትምህርተ ወንጌል ምስለ ቀሌምንጦስ ወኵሎሙ ቢጽነ እለ አሐዱ ግብሮሙ እለ ተጽሕፈ አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ።
፬ ተፈሥሑ በእግዚእነ ዘልፈ ወካዕበ አብለክሙ ተፈሥሑ ።
፭ ወይትዐወቅ ሥላጤክሙ በኀበ ኵሉ ሰብእ ።
፮ እግዚአብሔር ቅሩብ ኢትሐልዩ ወኢምንተኒ ወባሕቱ ጸልዩ በኵሉ ጊዜ ወሰአሉ ወእንዘ ተአኵቱ ክሥቱ ስእለተክሙ ኀበ እግዚአብሔር ።

፯ ወሰላመ እግዚአብሔር እንተ ኵሉ ባቲ ወትትሌዐል እምኵሉ ልብ ወእምኵሉ ሕሊና ታዕቅቦ ለልብክሙ ወለሕሊናክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፰ ወይእዜኒ አኀዊነ ኵሉ ዘርትዕ ወዘንጹሕ ወዘጽድቅ ወዘሠናይ ወዘፍቅር ወዘምድኃር ወአስተርክቡ ዘይደሉ ወዘይትአኰት ኪያሁ ሐልዩ ።

፱ ዘተመሀርክሙ ወዘሰማዕክሙ ወዘርኢክሙ በኀቤየ ኪያሁ ግበሩ ፡ ወአምላከ ሰላም የሀሉ ምስለ ኵልክሙ ።
፲ ተፈሣሕኩ በእግዚእነ ፈድፋደ እስመ ትሔልዩ ወትጽሕቁ ለትካዝየ እምቀዲሙ በከመ ትጽሕቁ ሊተ ዓዲ ወለአመ ይሰአነክሙ ።
፲፩ ወአኮ ዘእቤ በእንተ ዘኀጣእኩ እስመ አእምር ከመ የአክለኒ ዘብየ ።
፲፪ ከሃሊ አንሰ ተጽናሰኒ ወተደልዎኒ በኵሉ ውስተ

ፍጻሜያቸው ለጥፋት እንደ ሆነ ሆዳቸውን የሚያመ ፲፱
ልኩ ክብራቸው ውርደት የሆነባቸው ምድራዊ
ነገር የሚያስቡ እንደሆኑ ። ሮሚ ፲፮ ፲፰ ።
እኛስ አገራችን በሰማይ ያለው ነው ከዚያም ጌታ ፳
ችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን እሱን እን
ጠብቃለን ። ኤፌ ፪ ፮ ። ቈላ ፫ ፩ ። ዕብ ፲፪ ፳፪ ።
አሮጌውን ሥጋችንን የሚያድሰው ሁሉ በሚያም ፳፩
ንበት በከሀሊነቱ ረዳትነት የተሰቀለበትን አካሉን
የሚያስመስለው እሱ ነው ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፵፱ ፶፫ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፮ ፡ በጸሎት ጊዜ ልመና መግለጽ እንደሚገባ ።

አሁንም ደስታችንና ክብራችንን የምትወዱ ወንድ ፩
ሞቻችን ! በጌታችን አምናችሁ ፀንታችሁ ኑሩ ።
፪ ቆሮ፡ ፩ ፲፬ ። ፪ ተሰ፡ ፪ ፲፱ - ፳ ።
ኤዎድያን ስንጣክን አንድ ልብ ሁናችሁ ጌታችንን ፪
ለማገልገል ታስቡ ዘንድ እማልዳችኋለሁ። ምዕ፡ ፪ ፪ ።
ወዳጄ ወንድሜ ሰትሬካ ! እንድትረዳቸው አንተም ፫
እለምንሃለሁ ሥራቸው ከተባበረ ስማቸው በሕይወት
መጽሐፍ ከተጻፈላቸው ከወንድሞቻችን ሁሉ ጋርና
ከቀሌምጦስ ጋር ወንጌልን በማስተማር እንደኔ ደክ
መዋልና ። ራእ፡ ፲፫ ፰ ። ሉቃ፡ ፲ ፳ ።
ዘወትር በጌታችን ደስ ይበላችሁ፡ ደግሞም ደስ ፬
ይበላችሁ እላችኋለሁ ። ኢሳ ፷፩ ፲ ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፲፩።
ፍጹምነታችሁ በሰው ሁሉ ዘንድ ይታወቅ ። ፭
እግዚአብሔር ቅርብ ነው በምንም በምን አታስቡ ፮
ነገር ግን በጊዜው ሁሉ ጸልዩ ለምኑ ስትለምኑም
ጊዜ ልመናችሁን ለእግዚአብሔር ገልጣችሁ
ንገሩ ። መዝ፡ ፻፵፭ ፲፰። ማቴ፡ ፮ ፳፭። ፩ ጴጥ፡ ፭ ፯።
ሁሉ የሚገኝበት ከሰው ዕውቀትና ማስተዋል በላይ ፯
የምትሆን የእግዚአብሔር ሰላም በኢየሱስ ክርስቶስ
ልባችሁንና ሕሊናችሁን ታፅናው ። ዮሐ፡ ፲፬ ፳፯።
አሁንም ወንድሞቻችን ! የቀናውን የሚያንፃውን ፰
የእውነቱን መልካሙን የፍቅሩን የሚያስመርቀውን
የሚመሰገነውን የሚገባውን አገልግሎት ሁሉ እሱን
አስቡ ። ሮሚ ፲፪ ፲፯ ።
ከእኔ የተማራችሁትን የሰማችሁትንና ያያችሁትን ፱
እሱን ሥሩ፡ የሰላም አምላክ ከሁላችሁ ጋር ይሁን።
፩ ተሰ፡ ፭ ፳፫ ።
በጌታችን እጅግ ደስ አለኝ ከጥንት ጀምሮ ለችግሬ ፲
ታስቡ ትጨነቁ ነበርና፡ ምንም ቢሳናችሁ አሁንም
ታስቡኛላችሁ ግን ይሳናችኋል ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፱ ።
ይህን የምል ስለ አጣሁ አይደለም ያለኝ እንደሚበ ፲፩
ቃኝ አውቃለሁና ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፮ ።
እኔ ችግሩንም ምቾቱንም እችላለሁ፡ ሁሉን በሁሉ ፲፪

ኵሉ ለመድኩ ርኂበኒ ወጸጊበኒ ሐሚመኒ ወተፈ
ሥሖኒ ።
፲፫ ኵሎ እክል በዘውእቱ አክሀለኒ ክርስቶስ ።

፲፬ ወባሕቱ ሠናየ ገበርክሙ ዘተሣተፍክሙ በሕማምየ።

፲፭ ተአምሩ አንትሙ ሰብአ ፊልጵስዩስ በቀዳሚ ትም
ሀርት አመ መጻእኩ እመቄዶንያ ከመ ኢኀብሩ ምስ
ሌየ አሐዱኒ እምቤተ ክርስቲያን ኢ. በውሂብ ወኢ.
በነሢእ ዘእንበለ ዳእሙ በሕቲትክሙ ።

፲፮ ዓዲ በተሰሎንቄኒ ምእረ ወክልዐበ ፈኖክሙ ሊተ ለች
ካዝየ ።
፲፯ አኮ ሀብተክሙ ፈቂድየ ዘእዜክር ዘንተ ዳእሙ አን
ሥሥ ከመ ይሥመር በላዕሌክሙ ፍሬ ጽድቅ ።

፲፰ ወናሁ ተወከፍኩ ኵሎ ዘፈኖክሙ ኀቤየ የአክለኒ
ወዘተርፈ ሠለጥኩ በዘአብጽሐ ሊተ አፍሮዲጡ ዘእ
ምኀቤክሙ መዓዛ ሠናየ ወመሥዋዕተ ኅሩየ ወሥ
ሙረ በኀበ እግዚአብሔር ።
፲፱ ወአምላኪየ ይፈጽም ለክሙ ኵሎ መፍቅደክሙ
በከመ ብዕለ ስብሐቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፳ ወእግዚአብሔር አቡነ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም
አሜን ።
፳፩ አምኁ ኵሎ ቅዱሳነ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ አምኁ
ክሙ አኃዊነ እለ ኀቤየ ።

፳፪ ወይኤምኁክሙ ኵሎሙ ቅዱሳን፥ ወፈድፋደሰ እለ
እምሰብአ ቄሣር ቤተ ንጉሥ ።

፳፫ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ መንፈስ
ክሙ አሜን ።

~~

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ፊልጵስዩስ ወተጽ
ሕፈት በሮሜ ወተፈነወት ምስለ ጢሞቴዎስ ወአፍሮዲጡ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፥ አሜን ።

ለምጂዋለሁ ራቡንም ጥጋቡንም መከራውንም መደ
ሰቱንም ። ፪ ቆሮ፥ ፯ ፲ ። ፲፩ - ፳፯ ።
እሱ ክርስቶስ በሰቻለኝ መጠን ሁሉን እችላለሁ ። ፲፫
ኢሳ፥ ፵ ፳፱ - ፴፩ ። ፪ ቆሮ፥ ፲፪ ፲ ።
ነገር ግን በመከራዬ ጊዜ ተባባሪዎች የሆናችሁ ፲፬
መልካም አደረጋችሁ ።
እናንተ የፊልጵስዩስ ሰዎች ! በመጀመሪያው ትምህ ፲፭
ርት ከመቄዶንያ ወደ እናንተ በመጣሁ ጊዜ በመስ
ጠትም በመንሳትም ከእናንተ ብቻ በቀር ከምእመናን
አንድ እንኳ ከእኔ ጋር እንዳልተባበረ ታውቃላችሁ ።
፪ ቆሮ፥ ፲፩ ፱ ። ፩ ጢሞ፥ ፩ ፫ ።
በተሰሎንቄም ሳለሁ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ለችግሬ ፲፮
ላካችሁልኝ ። ግብ፥ ሐዋ፥ ፲፯ ፩ ።
ይህን የምናገር ስጦታችሁን ፈልጌ አይደለም በእና ፲፯
ንተ ላይ የጽድቅ ፍሬ ይበዛ ዘንድ ወድጄ ነው
እንጂ ። ፩ ቆሮ፥ ፱ ፲፩ ። ቲቶ፥ ፫ ፲፬ ።
እነሆ የላካችሁልኝ ሁሉ ተቀብያለሁ በቅቶኛል በቀ ፲፰
ረውም ከእናንተ ወገን የሚሆን አፍሮዲጡ በመጣ
ልኝ በእግዚአብሔር ዘንድ ያማረ የተወደደ መሥዋ
ዕትና በጎ መዓዛ አሟላሁ ። ኤፌ፥ ፭ ፪ ። ዕብ፥ ፲፫ ፲፯ ።
ፈጣሪዬ እንደ ጌትነቱ ምላት ስፋት በኢየሱስ ክር ፲፱
ስቶስ የምትሹትን ሁሉ ይፈጽምላችሁ ። ፪ ቆሮ ፱ ፰ ።
እግዚአብሔር አበታችን ይፈጽምላችሁ ለዘለዓለም ፳
ክብር ምስጋና የሚገባው በእውነት ። ገላ ፩ ፬ - ፭ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ምእመናንን ሁሉ ቸር አላችሁን ፳፩
በሉ ከእኔ ዘንድ ያሉ ወንድሞቻችን ሰላምታ ያቀር
ቡላችኋል ። ፩ ቆሮ፥ ፲፮ ፳ ።
ቅዱሳን ሁሉ ሰላምታ ያቀርቡላችኋል ፥ ይልቁንም ፳፪
ከቄሣር ትውልድ ያላቸው ንጉሣውያን ቤተ ሰብ
ቸር አላችሁ ይሏችኋል ። ፪ ቆሮ፥ ፲፫ ፲፪ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ፳፫
ይሁን ፥ አሜን በእውነት ። ፩ ቆሮ፥ ፲፮ ፲፫ ።

~~

በሮም ተጽፋ በጢሞቴዎስና በአፍሮዲጡ እጅ ወደ ፊል
ጵስዩስ የተላከች መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ፥ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ተሰሎንቄ ፩ ። || ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ፩ ።

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፡ ዘከመ ይደሉ ከዊነ አርአያ ለአኀው ።

፩ እምጳውሎስ ወስልዋኖስ ወጢሞቴዎስ ለቤተ ክርስ
ቲያን ዘተሰሎንቄ ምእመናን በእግዚአብሔር አቡነ
ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሰላም ለከሙ ወጸጋ
እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ ነአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘልፈ በእንቲአክሙ ወንዜ
ክረክሙ ወትረ በጸሎትነ ።
፫ ወንዜክር በቅድመ እግዚአብሔር አቡነ ግብረ ሃይ
ማኖትክሙ ወፅንዐ ፍቅርክሙ ወትዕግሥተ ተስፋ
ክሙ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፬ ወነአምር አኃዊነ ፍቁራነ ዘከመ ኀረየክሙ እግዚ
አብሔር ።
፭ እስመ ኢኮነ ትምህርትነ ኀቤክሙ በነገር ባሕቲቱ
ዓዲ በኃይልኒ ወበመንፈስ ቅዱስ ወበስኢል ምእ
መን፡ ወአንትሙሂ ተአምሩ ዘከመ ኮነ በኀቤክሙ
በእንቲአክሙ ።
፮ ወናሁ ኪያነ ተመሰልክሙ ወተወከፍክሙ ቃለ እግ
ዚአብሔር በብዙኅ ሕማም ምስለ ፍሥሐ በመን
ፈስ ቅዱስ ።
፯ ወኮንክምዎሙ አርአያ ለእለ አምኑ ኵሎሙ እለ
በመቄዶንያ ወአካይያ ።
፰ እስመ እምኀቤክሙ ተምሀሩ ቃለ እግዚአብሔር
ወሰምዑ ወአኮ በመቄዶንያ ወአካይያ ባሕቲቱ ዓዲ
በኵሉ በሐውርት ተሰምዐት ሃይማኖትክሙ በእግ
ዚአብሔር ወኢንፈቅድ ንሕነ ምንተኒ ንንግር በእን
ቲአክሙ ።
፱ ለሊሆሙ የአምሩ ዘከመ በእነ ኀቤክሙ ወዘከመ
ተመየጥክሙ ኀበ እግዚአብሔር እምአምልከ ጣዖት
ከመ ትትቀነዩ ለአምላክ ሕያው ወጻድቅ ።
፲ እንዘ ትሴፈውዎ ለወልዱ እምሰማያት ዘተንሥአ
እሙታን ኢየሱስ ክርስቶስ ወውእቱ ያድኅነነ እመ
ንሱት ዘይመጽእ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፡ ለወንድሞች አብነት መሆን ስለሚገባ።

ከጳውሎስ ከስልዋኖስና ከጢሞቴዎስ በተሰሎንቄ ፩
ላሉ በአባታችን በእግዚአብሔር በጌታችን በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ላመኑ ምእመናን ትድረስ ሰላም ለእና
ንተ ይሁን የአባታችን የእግዚአብሔር የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደርባችሁ ። ግ ሐ ፲፮ ፲፱ ።
ስለ እናንተ እግዚአብሔርን ዘወትር እናመሰግነዋለን ፪
ሁል ጊዜም በጸሎታችን እናስባችኋለን ።
በአባታችን በእግዚአብሔር ፊት የሃይማኖታችሁን ፫
ሥራ፡ የፍቅራችሁን ፅናት በጌታችን በኢየሱስ ክር
ስቶስ የሚሆን የአለኝታችሁን ትዕግሥት እናስባለን።
ዮሐ ፮ ፳፱ ። ፩ ቆሮ ፲፫ ፲፫ ።
የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን! እግዚአብሔር እንደ ፬
መረጣችሁ እናውቃለን ። ቈላ ፫ ፲፪ ።
ለእናንተ ያስተማርነው ትምህርታችን በነገር ብቻ ፭
አይደለምና ተአምራትን በማድረግ በተቀደሰ ፈ
ቃድ በታመነ ጸሎትም ነው እንጂ፡ እናንተም ስለ
እናንት በእናንተ ዘንድ የሆነውን ታውቃላችሁ ።
፩ ቆሮ ፪ ፭ ።
እነሆ እኛን መስላችኋልና ለመንፈስ ቅዱስ እያላ ፮
ችሁ በብዙ መከራ የእግዚአብሔርን ቃል ተቀብላ
ችኋልና ። ፩ ቆሮ ፬ ፲፮ ።
በመቄዶንያና በአካይያ ላመኑም ሁሉ ምሳሌ ሁናች ፯
ኋቸዋል ። ምዕ ፬ ፲ ።
የጌታችን ቃል ከእናንተ ዘንድ ተምረው አምነዋ ፰
ልና በመቄዶንያና በአካይያ ብቻ አይደለም በእግዚአ
ብሔር ማመናችሁ በያገሩ ተሰምታለች እንጂ፡ እኛ
ስለ እናንተ ምንም ምን ልንናገር አንሻም ።
ሮሜ ፩ ፰ ።
እኛ ለማስተማር ወደ እናንተ እንደመጣን ሕያውና ፱
እውነተኛ ለሆነ አምላክ አገልጋዮች ልትሆኑ ከጣ
ዖት አምልኮ ወደ እግዚአብሔር እንደ ተመለሳችሁ
እነሱ ያውቃሉና ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፪ ።
ከሰማይ የወረደውን ልጁን ተስፋ አድርጋችሁ ፲
እሱም ከሙታን ተለይቶ የተነሣ ኢየሱስ ክርስቶስ
ነው፡ እሱ ከሚመጣው መከራ ያድነናል ብላችሁ ።
ግብ፡ ሐዋ፡ ፩ ፲፩ ። ፊልጵ ፫ ፳ ።

ምዕራፍ ፪ ፡

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ምሂር በተየውሆ ።

፩ ለሊክሙ ተአምሩ አኀዊነ ዘከመ ገበርነ ለክሙ ወኢ
ከነ በከንቱ በዊአትነ ኀቤክሙ ።
፪ ዳእሙ ሐመምነ ወተጽእልነ ዘከመ ተአምሩ በፊል
ጵስዩስ ወአሚሃ ነገርናክሙ በብዙኀ ፃማ ትምህርተ
ክርስቶስ በሞገሱ ለአምላክነ ።

፫ እስመ ኢኮነ ትምህርትነ ዘስሒት ወዘርኩስ ወኢኮነ
ዘጽልሑት ።
፬ ዳእሙ በዘአመከረነ እግዚአብሔር ወተአመነነ በት
ምህርተ ወንጌሉ ከማሁ ንነግር ወአኮ ከመ ዘለሰብአ
ያደሉ ዘእንበለ ለእግዚአብሔር ዘአመከረነ ልበነ ።

፭ ወእምአመ ኮነ ኢየዋህናክሙ በቃል በከመ ተአ
ምሩ ወኢተዐገልናክሙ በምክንያት ፡ ስምዕነ እግዚ
አብሔር በዝንቱ ።
፮ ወኢንፈቅድ ያድሉ ለነ ሰብእ ኢ. አንትሙ ወኢ በ
ዕድ እንዘ ንክል አክብዶ ከመ ሐዋርያተ ክርስቶስ ።

፯ ዳእሙ ኮነ ከመ ሕፃናት በማእከሌክሙ ።
፰ ወከመ ሐፃኒት እንተ ተሐዝል ደቂቃ ፡ ከማሁ ንሕነኒ
ናፈቅረክሙ ወንጽሕቅ ለክሙ ከመ ንመጡክሙ
ወአኮ ባሕቲቶ ወንጌለ እግዚአብሔር ፡ ዓዲ ነፍስነሂ
እስመ ፍቁራነ ኮንክሙነ ።

፱ ወተዘከሩ አኀዊነ ፃማነ ወሥራሐነ መዓልተ ወሌ
ሊተ ኮነ ንትጌበር ከመ ኢናክብድ ላዕለ አሐዱሂ
እምውስቴትክሙ ።
፲ ወለሊክሙ ሰማዕትነ ወእግዚአብሔር ዘከመ ሰበክነ
ለክሙ ትምህርተ ወንጌሉ ለእግዚአብሔር በጽድቅ
ወበርትዕ ወበንጽሕ በኀበ ኵሉሙ እለ የአምኑ ።

፲፩ ዘከመ ተአምሩ ለለአሐዱ አሐዱ እምውስቴትክሙ
ከመ አብ ለወልዱ ናስተበቍዐክሙ ወንናዝዘክሙ ።

፲፪ ወናሰምዕ ለክሙ ከመ ትሑሩ ወትሩፀ በዘይደልወ
ክሙ በኀበ እግዚአብሔር ዘጸውዐክሙ ውስተ መን
ግሥተ ስብሐቲሁ ።

ክፍል ፫ ፡ በእንተ ተወክፎተ ቃል ዘእግዚአብሔር ።

፲፫ በእንተዝ ንሕነሂ ዘልፈ ነአኵቶ ለእግዚአብሔር
እስመ ተወክፍክሙ ቃለ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር
ወአኮ ቃለ ዜና ሰብእ አላ አማን ከማሁ ቃለ እግዚ
አብሔር ወይረድአክሙሂ ለገቢር ለእለ ተአመንክሙ ፤

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፡ በየዋህነት ሆኖ ስለ ማስተማር ።

ወንድሞቻችን! ለናንተ ያደረግነውን ታውቃላችሁ ፡ ፩
እናንተን ማስተማራችን በከንቱ አይደለምና ።
እንደምታውቁት በፊልጵስዩስ መከራን ተቀበልን ፪
ተሰደብን እንጂ ፡ በፈጣሪያችን አጋዥነት ያን ጊዜም
የክርስቶስን ወንጌል እንዳስተማርናችሁ ታውቃ
ላችሁ ። ግብ ሐዋ ፲፮ ፳፪ ።
ትምህርታችን የማሳሳት የማራከስ አይደለምና የሽን ፫
ገላም አይደለምና ።
እግዚአብሔር በመረመረን ወንጌሉን ለማስተማር ፬
ትበቃላችሁ ባለን ገንዘብ እንዲሁ እናስተምራለን
እንጂ ፡ ልቡናችንን ለመረመረው ለእግዚአብሔር
እንጂ ለሰው ይምሰል እንደሚሠራ አይደለምና ።
ከሆነም ጀምሮ እንደምታውቁት በቃል አላለዘብና ፭
ችሁም በምክንያትም ገንዘባችሁን አልበላንም ፡
በዚህ እግዚአብሔር ምስክራችን ነው ።
የክርስቶስ ሐዋርያት እንደ መሆናችን መጠን ማዘዝ ፮
ሲቻለን እናንተም ሆነ ሌላ ሰው ሊያደላልን
አንሻም ። ዮሐ ፭ ፵፩ - ፵፬ ። ግብ ሐዋ ፳ ፴፫ ።
በመካከላችሁ እንደ ሕፃናት ሆነ እንጂ ። ፯
ልጆቿን እንደምታሳድግ እንደ ሞግዚት እኛም ፰
እንዲሁ እንወዳችኋለን ፡ ልንሰጣችሁም እናስበችኋ
ለን ፡ ግን የእግዚአብሔርን ወንጌል ብቻ አይደለም ፡
ሰውነታችንንም ጭምር ነው እንጂ ወዳጆቻችን ናች
ሁና ። ሮሜ ፩ ፲፩ ።
ወንድሞቻችን! ድካማችንን ጥረታችንን አስቡ ከእ ፱
ናንተ ወገን አንዱን ስንኳ እንዳናስቸግር ቀንም
ሌሊትም እንሠራ ነበር ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፱ ።
በሚያምኑት ሁሉ ዘንድ የእግዚአብሔር ወንጌልን ፲
በእውነት በቀጥተኛነት በንጽሕና እንደ ሰበክንላ
ችሁ እናንተ ምስክሮቻችን ናችሁ እግዚአብሔርም
ምስክራችን ነው ። ፩ ጢሞ ፫ ፪ ።
ከእናንተ እያንዳንዳችሁ እንደምታውቁት አባት ፲፩
ለልጁ እንደሚያስብ እናበብላችኋለን እናፅናናች
ኋለን ።
ወደ ጌትነቱ መንግሥት ወደ ጠራችሁ ወደ እግዚ ፲፪
አብሔር በሚገባችሁ ተፋጥናችሁ ትሄዱ ዘንድ እና
ዳኝባችኋለን ። ኤፌ ፬ ፩ ።

ክፍል ፫፡ የእግዚአብሔርን ቃል ስለ መቀበል።

ስለዚህ እኛም ዘወትር እግዚአብሔርን እናመሰግነዋ ፲፫
ለን ፡ ሰው ያወራውን ቃል ያይደለ እግዚአብሔር
ያዘዘውን ቃል ተቀብላችኋልና ፡ በእውነት የእግዚአ
ብሔርን ቃል ነው እንጂ ያመናችሁት እናንተም
በሥራ ይረዳችኋል ። ምዕ ፩ ፭ ። ገላ ፩ ፲፩ ።

፲፬ ወአንትሙ አኀዊነ ተመሰልክሙ በቤተ ክርስቲያኑ
ለእግዚአብሔር እለ በይሁዳ ምእመናን በኢየሱስ
ክርስቶስ እስመ ሐመምክሙ አንትሙኒ እምሕዝብ
ክሙ በከመ ሐሙ እሙንቱሂ እምአይሁድ እለ ቀተ
ልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፭ ወለነቢያትኒ እለ እምውስቴቶሙ ሰደድዎሙ ወኪ
ያነሂ ወኢያሠምርዎ ለእግዚአብሔር ወይትቃረኑ
ምስለ ኵሉ ሰብእ ።
፲፮ ወይከልኡነ ኢንንግር ለአሕዛብ በዘየሐይዉ ከመ
ይትፈጸሞሙ ኃጢአቶሙ ለዝሉፉ ወናሁ በጽሖሙ
መቅሠፍቶሙ ዘለዓለም ።
፲፯ ወንሕነሰ አኀዊነ ከመ እጓለ ማውታ ኮነ እምኔክሙ
በዝመዋዕል ለገጽ ዳእሙ ወአኮሰ እምልብ ወፈድ
ፋደ ጽሕቅነ ንርአይ ገጸክሙ ።

፲፰ ወብዙኀ ፈቀድኩ እምጻእ ኀቤክሙ ለልየ ጳውሎስ
ምዕረ ወክዕበ ወአዕቀፈኒ ሰይጣን ።

፲፱ መኑ ተስፋነ ወፍሥሐነ ወአክሊለ ምክሕነ አኮኑ
አንትሙ በቅድመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በም
ጽአቱ ።
፳ እስመ አንትሙ ክብርነ ወፍሥሐነ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፩ ፣ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።</u>

፩ ወስኢነነ ተዐግሦ አብደርነ ንንበር አቴና እሐተኔ
በሕቲትነ ።
፪ ወፈነውናሁ ለጢሞቴዎስ እኁነ ላእከ እግዚአብሔር
ወረድኤትነ በትምህርተ ክርስቶስ ከመ ያፅንዕክሙ
ወያስተብቍዕክሙ በእንተ ሃይማኖትክሙ ።

፫ ከመ ኢታንቀልቅሉ ወኢይቅብጽ አሐዱሂ እምውስ
ቴትክሙ በዛቲ ሕማምክሙ ፣ ተአምሩ ለሊክሙ ከመ
ዝንቱ ዳእሙ ይጸንሐነ ።
፬ ወእመ ሀሎኩ ኀቤክሙ ዘንተ ከመ አቀደምኩ ወነ
ገርኩክሙ ከመ ሀለወነ ንሕምም ወይሣቅዩነ፣ ወበ
ከመ አመርናክሙ ኮነ ውእቱ ።

፭ ወበእንተዝ አነሂ ስኢንየ ተዐግሦ ፈነውኩ ጢሞቴ
ዎስሃ ከመ አእምር ሃይማኖተክሙ እመበ ከመ አመ
ከረክሙ ዘያሜክር ወለከንቱ ይከውን ፃማነ ዘበእን
ቲአክሙ ።
፮ ወይእዜሰ እምአመ በጽሐ ጢሞቴዎስ ኀቤነ እምኀ
ቤክሙ ወዜነወነ ሃይማኖተክሙ ወተፋቅሮተክሙ
ወከመሂ ትዜከሩነ በሠናይ ዘልፈ ወትፈትዉ ትርአ
ዩነ በከመ ንፈቱ ንሕነሂ ርእዮተክሙ ።

ወንድሞቻችን! እናንተም በኢየሱስ ክርስቶስ ያሙኑ ፲፬
በይሁዳ ባሉ በእግዚአብሔር ማኅበር ተመሰላችሁ፣
እነሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከገደሉት ከአይ
ሁድ መከራ እንደ ተቀበሉ እናንተም ከወገኖቻችሁ
መከራ ተቀብላችኋልና ።
ከእነሱ ወገን የነበሩት ነቢያትንም ያሳደዷቸው ፲፭
ነበር እኛንም ያሳድዱናል ፣ እግዚአብሔርን ደስ አያ
ሰኙትም ከሰው ሁሉ ጋር ይጣላሉ ። ግብ ሐዋ ፪ ፳፪ ።
እንዳይድኑ ለአሕዛብ እንዳንነግራቸው ይከለክሉናል ፣ ፲፮
ኃጢአታቸው ለዘለዓለሙ ይፈጸምባቸው ዘንድ
እነሆ የዘለዓለም የሚሆን መቅሠፍት ደረሰባቸው ።
ወንድሞቻችን! እኛስ በዚህ ወራት ከእናንተ የተነሣ ፲፯
እንደ ድኻ አደግ ሆነ፣ ነገር ግን ከፊታችን ነው እንጂ
ከልባችን ተለይታችሁ አይደለም ይልቁንም ፊታች
ሁን ልናይ ወደናል ። ሮሜ ፩ ፲፩ ።
እኔ ጳውሎስ ብዙ ጊዜ ወደ እናንተ ልመጣ ወደ ፲፰
ድኩ አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ሞከርኩ ፣ ግን ሰይጣን
አሰናከለኝ ።
አለኝታችን ደስታችን የመመኪያችን ክብር ማነው? ፲፱
በመጣ ጊዜ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ፊት
መመኪያችን እናንተ አይደላችሁምን ። ፊል ፪ ፲፮ ።
ክብራችን ደስታችን እናንተ ናችሁና ። ፳

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፩ ፣ ተስፋ መቍረጥ ስለማይገባ ።</u>

መታገሥ ተስኖን ብቻችንን አንድ ወገን ሆነን በአ ፩
ቴና ልንኖር ወደድን ። ግብ፣ ሐዋ፣ ፲፯ ፲፬ - ፲፭ ።
የክርስቶስን ወንጌል በማስተማር አጋዢአችን የእግ ፪
ዚአብሔር አገልጋይ የሚሆን ወንድማችን ጢሞቴ
ዎስን ሰደድነው፣ በሃይማኖት እንዲያፀናችሁ ስለ
ሃይማኖታችሁ ይመክራችሁ ያስተምራችሁ ዘንድ ።
በዚች በመከራችሁ ከናንተ ወገን አንድ ስንኳ ፫
ተስፋ እንዳይቈርጥና እንዳትነዋወጡ ይህ ብቻ እን
ዲቈየን እናንተ ታውቃላችሁ ።
ከናንተ ዘንድ በነበርሁ ጊዜም መከራ እንቀበል ፬
ዘንድ እንዳለንና ሥቃይንም ያፀኑብን ዘንድ እንዳ
ለን ይህን አስቀድሜ ነግሬአችሁ ነበር እንደ ነገርና
ችሁም ያው ሆነ ።
እኔም መከራውን መታገሥ ተስኖኝ ሃይማኖታችሁን ፭
አውቅ ዘንድ የሚፈታተን ተፈታትኖአችሁ እንደ
ሆነ ብዬ ጢሞቴዎስን ሰደድሁ፣ ስለ እናንተ የደከ
ምነው ድካም ለከንቱ ይሆናል ብዬ ።
ዛሬ ግን ጢሞቴዎስ ከናንተ ዘንድ ደርሶ ወደኛ ከመ ፮
ጣና ሃይማኖታችሁንና ፍቅራችሁን ከነገረን ጀምሮ
ሁለ ጊዜም በበጎ ነገር እንደምታስቡንና ፣ እኛ እና
ንተን ልናያችሁ እንድንወድ ፣ እናንተም እኛን ልታ
ዩን እንድትወዱ ከነገረን ጀምሮ ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order

፯ በእንተዝ ተፈሣሕነ አኀዊነ በእንተ ኵሉ ሕማምነ ወምንዳቤነ ዘበእንተ ሃይማኖትክሙ ።
፰ እስመ ይእዜ ነሐዩ ወእምከመ አንትሙ ቆምክሙ በእግዚእነ ።
፱ አየ አኰቴተ ንክል ዐሥዮቶ ለእግዚአብሔር ሀየ ንተ ኵሉ ፍሥሐነ ዘተፈሣሕነ በእንቲአክሙ ዘእን በለ ከመ ንጸሊ ኀበ አምላክነ መዓልተ ወሌሊተ ።
፲ ወፈድፋደሰ ንጼሊ ከመ ንርአይ ገጸክሙ ወይትፈጸም ሕፀፀ ሃይማኖትክሙ ።
፲፩ ወእግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ያርትዕ ፍኖተነ ኀቤክሙ ።
፲፪ ወለክሙሂ ያብዝኃ ወይፈድፍድ ተፋቅሮተክሙ በበ ይናቲክሙ ወምስለ ኵሉ ለለአሐዱ አሐዱ በከመ ንሕነ ናፈቅረክሙ ለክሙ ።
፲፫ ወይጽናዕ ልብክሙ በንጽሕ ወበቅድሳት ለቅድመ እግዚአብሔር አቡነ አመ ምጽአተ እግዚእነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ምስለ ኵሎሙ ቅዱሳን ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፰ ፡ በእንተ ርኂቅ እምዘዘኢአሁ ፈቃደ ሥጋ ።

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ንነግረክሙ ወናስተበቍዐክሙ በእ ግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ተአዘዝክሙ በኀቤነ በዘይደሉ ከመ ትሑሩ ወታሥምርዎ ለእግዚአብ ሔር በከመ ሖርክሙ ዓዲ ከመ ታብዝኁ ወታፈ ድፍዱ በዝንቱ ።
፪ ወተአምሩ ዘከመ አዘዝናክሙ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፫ እሳመ ዝ ውእቱ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ወፈቃዱ ተቀድሶትክሙ ውእቱ ወከመ ትትዓቀቡ ወትርኀቁ እምዝሙት ።
፬ ወያእምር ኵሉ ለለአሐዱ ንዋዮ ወያጥርዮ በቅድሳት ወክብር ።
፭ ወኢትትመንሰዉ በፍትወት ከመ አረሚ እለ ኢየአ ምርዎ ለእግዚአብሔር ።
፮ ወኢትትሀበሉ ትግበሩ ዘንተ ወኢትትዐገሉ ቢጸ ክሙ ለኵሉ እስመ መስተበቅል እግዚአብሔር በእ ንተ ዝንቱ ኵሉ በከመ አቀደምኩ ነጊሮተክሙ ወአ ስማዕኩ ለክሙ ።
፯ እስመ ኢጸውዐነ እግዚአብሔር ለርኵስ ዘእንበለ ለቅድሳት ።
፰ ወይእዜኒ ዘክሕደሽ ለያእምር ከመ አኮ ለሰብእ ዘይ ክሕድ ዘእንበለ ለእግዚአብሔር፡ ዘወሀበክሙ መን ፈሰ ቅዱሰ ።
፱ ወበእንተሰ አፍቅሮ ቢጽክሙ ኢትፈቅዱ ንጽሐፍ ለክሙ ለሊክሙ ምሁራን በኀበ እግዚአብሔር ከመ ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ ።

ወንድሞቻችን ! ስለዚህ ስለ ሃይማኖታችሁ በሚሆን ፯
በመከራችን በፀዋትወ መከራችን ደስ ይለናል ።
ዛሬ እናንተ በጌታችን አምናችሁ ከፀናችሁ ደስ ፰
ይለናልና ።
ስለ እናንተ ደስ ስላለን ለእግዚአብሔር ምን ያህል ፱
ምስጋና ልናቀርብለት እንችላለን ? በቀንም በሌሊ
ትም ወደ ፈጣሪያችን ከመጸለይ በቀር ።
ይልቁንም የሃይማኖታችሁ ሕፀፅ እንዲፈጸም ፊታ ፲
ችሁን እናይ ዘንድ እንጸልያለን ።
እግዚአብሔር አባታችን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፲፩
ወደ እናንተ ለመምጣት መንገዳችንን ያቅናልን ።
ለእናንተም እኛ እናንተን እንደምንወዳችሁ ከእና ፲፪
ንተ እያንዳንዱ እርስ በርሳችሁ ከሁሉም ከያንዳንዱ
ጋር መፋቀርን ፈጽሞ ያብዛላችሁ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳን ሁሉ ጋር በሚ ፲፫
መጣበት ጊዜ በአባታችን በእግዚአብሔር ፊት ለመ
ቆም ልባችሁ በንጽሕና በቅድስና ይፅና ። ዘካ፡ ፲፬ ፭፤
ራእ ዮሐ፡ ፳ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክፍል ፰ ፤ ከልዩ ልዩ ፈቃደ ሥጋ ስለ መራቅ ።

አሁንም ወንድሞቻችን ከእኛ ዘንድ እንደታዘዛችሁ ፩
በሚገባ ትኖሩ ዘንድ እግዚአብሔርንም ደስ ታሰኙት
ዘንድ እንነግራችኋለን ፤ ከዚህ በፊት እንደኖራችሁ
እንግዲህ ወዲህም አብዝታችሁ ትሠሩ ዘንድ እንማ
ልዳችኋለን ። ፪ ተሰ፡ ፫ ፲፪ ። ኤፌ፡ ፬ ፩ ።
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እንደ አዘዝናችሁ ፪
ታውቃላችሁ ።
የእግዚአብሔር ትእዛዙ ይህ ነውና ፈቃዱም ንጽ ፫
ሕና መያዛችሁ ነውና ፤ ከኃጢአት መራቃችሁ ነው
ከዝሙትም እንድትጠበቁና እንድትርቁ ነውና ።
ሁሉም እያንዳንዱ ገንዘቡን ይወቅ በንጽሕና በክ ፬
ብር ይጠብቀው ። ሮሜ ፮ ፲፱ ። ፩ ቆሮ ፮ ፲፫ - ፲፭ ።
እግዚአብሔርን እንደማያውቁት እንደ አረሚ በዝ ፭
ሙት ድል አትነሡ ። ቈላ፡ ፫ ፭ ።
ይህንንም ልትሠሩ አትድፈሩ አትታበዩ በሁሉ ባል ፮
ንጀሮቻችሁን አትቀሙ አስቀድሜ እንደ ነገርኋችሁ
እንደ አዳኘሁባችሁ በዚህ ሁሉ እግዚአብሔር
ፈታሒ ነውና ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፲፩ ።
እግዚአብሔር ለንጽሕና እንጂ ለኃጢአት አልጠራ ፯
ንምና ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፵፬ ። ፪ ጢሞ፡ ፩ ፱ ።
አሁንም የሚከድ ሰው መንፈስ ቅዱስን የሰጣችሁ ፰
እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን የሚከድ እንዳይደለ
ይወቅ ። ሉቃ፡ ፲ ፲፮ ። ፩ ዮሐ፡ ፫ ፳፬ ።
ባልንጀራችሁን ስለ መውደድ ግን ልንጽፍላችሁ ፱
አትሹም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ራሳችሁ ከእ
ግዚአብሔር የተማራችሁ ናችሁ ። ኤር፡ ፴፩ ፴፫-፴፬ ።

፲ ወከማሁ ትግበሩ ዓዲ ምስለ ኵሎሙ አኃዊክሙ እለ በኵሉ መቄዶንያ ወናስተበቍዐክሙ አኃዊነ ትብዝኁ ወትፈድፍዱ ።

፲፩ ከመ ትኩኑ የዋሃነ ወትትገበሩ ተግበረክሙ ወትትቀነዩ በእደዊክሙ ዘከመ አዘዝናክሙ ።

፲፪ ከመ ትሑሩ በኂሩት በቅድመ እለ አፍአ ወኢትጽሀቁ ወኢኀበ መኑሂ ።

ክፍል ፯፡ ዘከመ ኢይደሉ ኀዘን ዘቀቢጸ ተስፋ በእንተ እለ ሞቱ ።

፲፫ ወንፈቅድ ታእምሩ አኃዊነ በእንተ እለ ኖሙ ከመ ኢይደሉ ትትከዙ በላዕሌሆሙ ከመ ኵሉ ሰብእ እለ ቀቢጻን ተስፋሆሙ ።

፲፬ ወእምከመሰ ንትአመን ከመ ሞተ ክርስቶስ ወተንሥአ ከማሁ ያንሥኦሙ እግዚአብሔር ለምዉታን በኢየሱስ ወያመጽኦሙ ምስሌሁ ።

፲፭ ወዘንተ ንነግረክሙ በቃለ እግዚአብሔር ንሕነ ሕያዋን እለ ንተርፍ አመ ምጽአተ እግዚእነ ኢንበጽሖሙ ለሙታን ።

፲፮ እስመ ይኤዝዝ እግዚእነ ምስለ ቃለ ሊቀ መላእክት ወንፍሐተ ቀርን ዘእግዚአብሔር ዘይወርድ እምሰማይ ወይትነሥኡ ምዉታን መቅድመ እለ ሞቱ በሃይማኖተ ክርስቶስ ።

፲፯ ወእምዝ ንሕነ ሕያዋን እለ ንተርፍ ንትመሠጥ በደመና ምስሌሆሙ ኅቡረ ከመ ንትቀበሎ ለእግዚእነ ውስተ አየር ወንሄሉ እንከ ዘልፈ ኀበ እግዚእነ ።

፲፰ ወይእዜኒ መሀሩ ቢጻክሙ ዘንተ ነገረ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፰፡ በእንተ ነገረ ምጽአት ።

፩ ወበእንተሰ ዕድሜሁ ወዕለቱ ወጊዜሁ አኃዊነ ኢትፈቅዱ ንጽሐፍ ለክሙ ።

፪ ለሊክሙ ተአምሩ ጥዩቀ ከመ ዕለተ እግዚእነ ትመጽእ ከመ ምጽአተ ሰራቂ ሌሊተ ።

፫ አመ ይብሉ እለ ይከሕዱ ኪያሁ ከመ ውስተ ዳኅን ወሰላም እሙንቱ ወሀየ ግብተ ይመጽኦሙ ተሠርዎ ከመ ዕንስት እንተ ይመጽኣ ማሕምም ወኢይክሉ አምስጦ ።

፬ ወአንትሙሰ አኃዊነ ኢሀለውክሙ ውስተ ጽልመት ከመ ይርከብክሙ ውእቱ ዕለት ከመ ሰራቂ ።

፭ እስመ ኵልክሙ ውሉደ ብርሃን አንትሙ ወውሉደ መዓልት ወኢኮንክሙ ውሉደ ሌሊት ወኢ ውሉደ ጽልመት ።

፮ ወኢንኑም እንከ ከመ እልኩ አላ ንንቃሕ በሐሊናነ ወንትጋሕ ወንጠበብ ።

ደግሞ በመቄዶንያ ሁሉ ካሉት ወንድሞቻችሁም ፲
ጋር እንዲሁ እንድታደርጉ ወንድሞቻችን በፍቅር
ፈጽማችሁ እንድትበዙ እንማልዳችኋለን ።
ቅኖች ትሆኑ ዘንድ ሥራችሁንም ትሠሩ ዘንድ እንደ ፲፩
አዘዝናችሁ በእጃችሁ ትሠሩ ዘንድ ። ፪ ተሰ፡ ፫ ፰-፲፪።
ከሃይማኖት አፍአ ባሉ ሰዎች ፊት በቅንነት ትኖሩ ፲፪
ዘንድ ከማንም ከማን አትፈልጉ ። ሮሜ ፲፫ ፲፫ ።

ክፍል ፯፡ ስለ ሞቱ ሰዎች የቀቢጸ ተስፋ ኃዘን እንደማይገባ ።

ወንድሞቻችን! ስለ ሞቱ ሰዎች ተስፋ እንደሌላ ፲፫
ቸው ሰዎች ሁሉ ልታዝኑ እንደማይገባ ታውቁ
ዘንድ እንወዳለን ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፳፰፤ ዘዳ፡ ፲፬ ፩-፪ ።
ክርስቶስ ሙቶ እንደ ተነሣ ካመን እንዲሁ እግዚአ ፲፬
ብሔር ሙታንን በኢየሱስ ያስነሣቸዋል ከእርሱም
ጋር ያመጣቸዋል ። ሮሜ ፲፬ ፱፡ ፩ ቆሮ ፲፭ ፫ - ፬።
ይህንም በእግዚአብሔር ቃል እንነግራችኋለን ፲፭
ከሞት የምንቀረው እኛ ጌታችን በመጣ ጊዜ ሙታ
ንን እንቀድማቸውም ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፶፫ - ፶፩ ።
ጌታችን በመላእክት አለቃ ቃል ከሰማይ በሚወርድ ፲፮
በእግዚአብሔር መለከት ድምፅ ንቃሕ መዋቲ ብሎ
ይዘልና፡ መጀመሪያ በክርስቶስ አምነው የሞቱ
ሙታን ይነሣሉ ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፶፫ - ፶፪ ።
ከዚህ በኋላ ከሞት የምንቀረው እኛ ከነሱ ጋራ ፲፯
አንድ ሆነን ጌታችንን በአየር ላይ እንቀበለው ዘንድ
በደመና እንቀበለዋለን ከዚያ ወዲያ ለዘለዓለሙ ከጌ
ታችን ዘንድ እንኖራለን ። ዮሐ፡ ፲፪ ፳፮፤ ፲፯ - ፳፬ ።
አሁንም ይህን ነገር ለወንድሞቻችሁ አስተምሩ ። ፲፰

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፰፡ የምጽአት ነገር ስለሚናገር ።

ወንድሞቻችን! የዘመኑን የቀኑን የጊዜውን ነገር ፩
ግን ልንጽፍላችሁ አትሹም ። ማቴ፡ ፳፬ ፴፮ ።
የሌብ አመጣጥ በሌሊት እንደሆነ የጌታም ቀን እንዲሁ ፪
እንድትመጣ እናንተ ራሳችሁ ፈጽማችሁ ታውቃላ
ችሁ ። ማቴ፡ ፳፬ ፵፪ - ፵፬ ። ፪ ጴጥ፡ ፫ ፲ ።
እሱን ከሚክዱ ሰዎች በሰላምና በደኅንነት አለን ፫
በሚሉበት ጊዜ ምጥ እንደሚመጣባት ሴት ድንገት
መነቀል ይደርስባቸዋል ሊያመልጡም አይችሉም ።
ኢሳ፡ ፲፫ ፯ ። ኤር፡ ፮ ፲፬፤ ፰ ፲፩ ።
ወንድሞቻችን! እናንተስ ያ ቀን እንደ ሌባ ያገኛችሁ ፬
ዘንድ በጨለማ ውስጥ አይደላችሁም ። ኤፌ ፭ ፰ ።
ሁላችሁ የብርሃን ልጆች የቀን ልጆች ናችሁ እንጂ ፭
እንጂ የሌሊት ልጆች የጨለማ ልጆችም አይደላች
ሁምና ። ሮሜ ፲፫ ፲፪ ። ኤፌ ፭ ፱ ።
እንግዲህ እንደነዚያ አናንቀላፋ በአሳባችን እንንቃ ፮
እንትጋ እንራቀቅ እንጂ ።

፯ እስመ እለ ይነውሙ ሌሊተ ይነውሙ ወእለሂ ይሰ
ክሩ ሌሊተ ይሰክሩ ።
፰ ወንሕነሰ እንዘ ውሉደ መዓልት ንሕነ ንንቃሕ ወን
ልበስ ልብሰ ኃጺን ዘሃይማኖት ወዘተፋቅሮ ወንትቀ
ጸል ጌራ ተስፋ መድኃኒት ።
፱ እስመ ኢረሰየነ እግዚአብሔር ለመንሱት ዘእንበለ
ለሕይወት ወመድኃኒት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፣
፲ ዘሞተ ለነ ቤዛነ እመኒ ንቁሐን ንሕነ ወእመኒ ንው
ማን ምስሌሁ ነሐዩ ኩልነ ።

ክፍል ፰ ፡ ዘከመ ይደሉ ጸልዮ ለአኃው ።

፲፩ ወይእዜኒ አስተፍሥሑ ቢጸክሙ በእንተዝ ወይሕ
ንጽ አሐዱ ክልአ ዘከመ ትገብሩ ዓዲ ።
፲፪ ወናስተበቍዐክሙ አኃዊነ ዑቅዎሙ ለእለ ይጻምዉ
በውስቴትክሙ ወለእለ ይቀውሙ ለክሙ በእንተ
እግዚእነ ወይሜህሩክሙ ።
፲፫ ወአክብርዎሙ ፈድፋደ ወአፍቅርዎሙ በእንተ ምግ
ባሮሙ ወተአምኅዎሙ ።
፲፬ ወናስተበቍዐክሙ አኃዊነ ገሥፅዎሙ ለዝሉፋን ናዝ
ዝዎሙ ለኀዙናን ፡ ፁርዎሙ ለድኩማን ፡ ወተዐገሡ
ላዕለ ኵሉ ።
፲፭ ዑቁ ኢትግበሩ እኩየ ህየንተ እኪት አላ ተበደሩ
ዘልፈ ለሠናይ በበይናቲክሙ ወበኵሉሂ ።
፲፮ ተፈሥሑ በኵሉ ጊዜ ወጸልዩ ወትረ ።
፲፯ አእኵትዎ ለእግዚአብሔር አብ በእንተ ኵሉ ግብር።
፲፰ እስመ ዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር እምውስቴ
ትክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፱ መንፈሰ ኢታጥፍኡ ።
፳ ወተነብዮ ኢትመንኑ ።
፳፩ ወኵሎ አመክሩ ወዘሠናይ አፅንዑ ።
፳፪ ወተገኀሡ እምኵሉ ምግባር እኩይ ።
፳፫ ወእግዚአብሔር አምላክ ሰላም ይቀድስክሙ ፍጹመ
ወያጥዒክሙ ነፍሰክሙ ወመንፈሰክሙ ወሥጋክሙ
በንጽሕ እስከ ምጽአተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።
፳፬ ወዘጸውዐክሙ ጻድቅ ውእቱ ይግበር ለክሙ ዘንተ።
፳፭ ኦ አኃዊነ ጸልዩ ለነ ።
፳፮ አምኁ ኵሎ አኃዊነ በአምኃ ቅድሳት ወተአምኁ
በበይናቲክሙ ።

የሚያንቀላፉ ሌሊት ያንቀላፋሉ የሚሰክሩም ሌሊት ፯
ይሰክራሉና ። ሉቃ ፳፩ ፴፬ ።
እኛ ግን የቀን ልጆች እንደመሆናችን እንንቃ የሃይ ፰
ማኖትና የፍቅር የጥሩር ልብስ እንልበስ ተስፋ ያለ
በትን የመዳን ራር ቊር እንቀዳጅ ። ኢሳ ፶፱ ፲፯ ።
እግዚአብሔር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለሕይ ፱
ወት ለደኅንነት እንጂ ለጥፋት አልፈጠረንምና ።
ሮሚ ፱ ፳፪ ።
ቤዛ ሆኖ የሞተልን እሱ ነው ፣ ብንነቃም ብናንቀላ ፲
ፋም ሁላችን ከርሱ ጋር እንኖራለን ። ሮሚ ፲፬ ፰-፱ ።

ክፍል ፰ ፡ ለወንድሞቻችን መጸለይ ስለ ሚገባ ።

አሁንም ስለዚህ ወንድሞቻችሁን ደስ አሰኙ ፣ ደግ ፲፩
ሞም እንደምታደርጉት አንዱ አንዱን ይነፀው ።
ዕብ ፲ ፳፬ - ፳፭ ።
ወንድሞቻችን! በመከከላችሁ የሚደክሙትን ስለ ፲፪
ጌታችንም የሚቆሙላችሁን የሚያስተምሯችሁን
ዕወቁአቸው ብለን እንማልዳችኋለን ። ፩ ቆሮ ፲፮ ፲፰ ።
በበጎ ሥራቸውም ምስሏቸው ፣ እጅግም ውደዷ ፲፫
ቸው አክብሯቸውም ።
ወንድሞቻችንን እንማልዳችኋለን! ደፋሮችን ገሥጿ ፲፬
ቸው ያዘኑት ፣ አፅናኑዋቸው ፣ የደከሙትን አፅኑአ
ቸው ሁሉንም ታገሡ ። ፪ ተሰ ፫ ፲፭ ።
ተጠንቀቁ በክፉ ፈንታ ክፉ አታድርጉ ዘወትር ፲፭
እርስ በራሳችሁም ሆነ ለሌላው መልካም ነገር
ትሠሩ ዘንድ ተሽቀዳደሙ እንጂ ። ዘሌዋ ፲፱ ፲፰ ።
ሁል ጊዜ ደስ ይበላችሁ ዘወትርም ጸልዩ ። ፲፮
ስለ ሥራው ሁሉ እግዚአብሔር አብን አመስግኑት ። ፲፯
ሉቃ ፲፰ ፩ ። ሮሚ ፲፪ ፲፪ ። ቈላ ፬ ፪ ።
ከናንተ ዘንድ እግዚአብሔር የሚሻው ይህ ነውና ፲፰
በኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ተደረገላችሁ አመስግኑት ።
ልባችሁ አታበክኑ ። ኢሳ ፷፫ ፲ ። ፩ ቆሮ ፲፬ ፴ - ፴፱ ። ፲፱
ትንቢትን አትናቁ ። ፩ ቆሮ ፲፬ ፩ ። ፳
ሁሉንም መርምራችሁ በጎ በጎውን ያዙ ። ሮሚ ፪ ፲፰። ፳፩
ከክፉ ነገር ሁሉ ራቁ ። ዘፀአ ፳፫ ፯ ። ፳፪
የሰላም አምላክ እግዚአብሔር ፈጽሞ ያክብራችሁ ፳፫
ነፍሳችሁን ልቡናችሁን ሥጋችሁን ጌታችን ኢየ
ሱስ ክርስቶስ እስከሚመጣበት ቀን ድረስ ይጠብቃ
ላችሁ ። ሮሚ ፲፭ ፴፫ ።
የጠራችሁም ይህን ያደርግላችሁ ዘንድ እውነተኛ ፳፬
ነው ። ፩ ቆሮ ፩ ፱ ። ፲ ፲፫ ። ፪ ተሰ ፫ ፫ ።
ወንድሞቻችን! ጸልዩልን ። ቈላ ፬ ፫ ። ፳፭
ወንድሞቻችንን ሁሉ በተቀደሰ ሰላምታ ቸር አላች ፳፮
ሁን? በሉ ፣ እርስ በርሳችሁ ቸር አላችሁ? ተባባሉ ።
ሮሚ ፲፮ ፲፮ ።

፳፯ አምሕለክሙ በእግዚእነ ታንብብዋ ለዛቲ መጽሐፍ
ላዕለ ኵሎሙ አኀዊነ ቅዱሳን ።
፳፰ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስሌክሙ
አሜን ።

ተፈጸመ መልእክት ቀዳማዊ ኀበ ሰብአ ተሰሎንቄ ወተጽሕፈ በአቴና ወተፈነወ ምስለ ጢሞቴዎስ ወስልዋኖስ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

ይህችን መጽሐፍ ለምእመናን ወንድሞቻችን ሁሉ ፳፯
ታነቧት ዘንድ በጌታችን ስም አማፅናችኋለሁ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከእናንተ ጋር ፳፰
ይሁን ፤ አሜን ። ሮሜ ፲፮ ፳ - ፳፬ ። ፊልጵ ፬ ፳፫ ።

በአቴና ተጽፎ በጢሞቴዎስና በስልዋኖስ እጅ መጀመሪያ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች የተላከው መልእክት ተፈጸመ ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፤ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ተሰሎንቄ ፪።

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፤ በእንተ ተመክሖ በእንተ ፍቅረ አኀው ።

፩ እምጳውሎስ ወስልዋኖስ ወጢሞቴዎስ ለቤተ ክርስ
ቲያን ዘተሰሎንቄ ምእመናን በእግዚአብሔር አቡነ
ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ
ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፫ ርቱዕ ናእኵቶ ለእግዚአብሔር በኵሉ ጊዜ በእንቲ
አክሙ አኀዊነ በከመ ይደልዎ እስመ ዐብየት ሃይማ
ኖትክሙ ወፈድፈደት ተፋቅሮትክሙ ምስለ ኵሉ
ቢጽክሙ ።
፬ ከመ ንሕነኒ ንትመካሕ ብክሙ በቤተ ክርስቲያኑ
ለእግዚአብሔር በእንተ ሃይማኖትክሙ ወትዕግሥት
ክሙ በሕማምክሙ ወምንዳቤክሙ ዘትትዔገሡ
ወትትዌከፉ ።
፭ ከመ ታርእዩ ኵነኔ ጽድቁ ለእግዚአብሔር ከመ ይክ
ፍልክሙ መንግሥቶ ዘበእንቲአሁ ተሐምሙ ።

፮ ወርቱዕሰ ይትፈደዩ በኀበ እግዚአብሔር ሕማመ እለ
ያሐምሙክሙ ።
፯ ወለክሙ ለእለ ተሐምሙ ዕረፍት ምስሌነ በምጽአቱ
ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምሰማያት ምስለ
መላእክተ ኃይሉ ።

፰ ከመ ይትበቀሎሙ በነደ እሳት ለእለ ኢየአምርዎ
ለእግዚአብሔር ወለእለ ኢይሰምዑ ትምህርተ ወን
ጌሉ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፱ ወይረክቡ ፍዳሆሙ ኵነኔ ኀጕል ወተሠርዎ ዘለዓ
ለም እምቅድመ ገጹ ለእግዚእነ ወእምስብሐተ
ኃይሉ ።
፲ አመ ይመጽእ ይሴባሕ በቅዱሳኒሁ ወይትአኰት በእለ
የአምኑ ቦቱ እስመ ይትአመነነ ስምዕነ በላዕሌክሙ
በይእቲ ዕለት ።
፲፩ በእንተዝ እጼሊ ዘልፈ በእንቲአክሙ ከመ ይክፍል
ክሙ ርስቶ ዘጸውዐክሙ እግዚአብሔር ወይፈጽም
ለክሙ ኵሎ ሣህሎ ወሠናይቶ ወምግባረ ሃይማኖት
በኃይሉ ።
፲፪ ከመ ይሰባሕ ስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በላ
ዕሌክሙ ወአንትሙሂ ቦቱ ወበከመ ጸጋሁ ለአምላ
ክነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአንትሙሂ ተሀ
ልዉ ቦቱ ።

ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ፪።

ምዕራፍ ፩።

ክፍል ፩፡ በወንድሞች መፋቀር ስለ መመካት ።

ከጳውሎስ ከስልዋኖስና ከጢሞቴዎስ በአባታችን ፩
በእግዚአብሔር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አም
ነው በተሰሎንቄ ላሉ ምእመናን ትድረስ ።
ሰላም ለእናንተ ይሁን፤ የአባታችን የእግዚአብሔር ፪
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደረግላችሁ ።
፩ ቆሮ ፩ ፫ ። ቈላ ፩ ፪ ።
ወንድሞቻችን! የሚገባው እንደ መሆኑ ስለ እናንተ ፫
ዘወትር እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባል፤ ሃይ
ማኖታችሁ ፀንታለችና ከወንድሞቻችሁ ሁሉ ጋራም
ፍቅራችሁ በዝታለችና ። ኢዮ ፲፯ ፱ ።
እኛም ታግሣችሁ ስለምትቀበሉት መከራችሁና ፬
ሥቃያችሁ በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ፊት
እንመካባችሁ ዘንድ ። ፪ ቆሮ ፯ ፲፬ ።

የእግዚአብሔርን እውነተኛ ፍርዱን ትገልጹ ዘንድ ፭
ስለሱ መከራ የምትቀበሉለት መንግሥቱን ያድላ
ችሁ ዘንድ ። መዝ ፱ ፯ - ፰ ።
መከራ የሚያፀኑባችሁ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ፮
ፍዳቸውን ሊቀበሉ ይገባል ። ራእ ዮሐ ፮ ፲ ።
መከራ ለምትቀበሉ ለእናንተስ ጌታችን ኢየሱስ ክር ፯
ስቶስ ከሀሊነቱን የሚገልጥባቸው መላእክትን አስከ
ትሎ በመጣ ጊዜ ከእኛ ጋራ ዕረፍት አላችሁ። ማቴ
፳፭ ፴፩ ራእ ዮሐ። ፲፬ ፲፫ ።
እግዚአብሔርን በማያውቁት የጌታችን ኢየሱስ ክር ፰
ስቶስ የወንጌሉን ትምህርት የማይሰሙትን በሚያ
ቃጥል እሳት ይበቀላቸው ዘንድ ። ዕብ፡ ፲ ፳፯ ።
ከጌታችን ፊትና ከከሀሊነቱ ጌትነትም የተነሣ ብድ ፱
ራቸውን የጥፋት ፍዳቸውንና የዘለዓለም መነቀልን
ያገኛሉ ። ዘዳግ፡ ፴፫ ፪፤ ኢሳ፡ ፪ ፲ - ፲፱ ።
በቅዱሳኑ ይገለጽ ዘንድ በሚያምኑበትም ይመሰ ፲
ገን ዘንድ በመጣ ጊዜ በዚያች ቀን ስለ እናንተ የመ
ሰከርነው ምስክርነታችን ይታመንልናልና። ቈላ ፫ ፬።
ስለዚህም ሁል ጊዜ ስለ እናንተ እጸልያለሁ እግዚ ፲፩
አብሔር እናንተን የጠራለት ርስቱን ያድላችሁ
ዘንድ ይቅርታውንና ቸርነቱን ሁሉ በከሀሊነቱ አምና
ችሁ በምትሠሩበት ሥራ ይፈጽምላችሁ ዘንድ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ስም በእናንተ ይገለጽ ፲፪
ዘንድ እናንተም በእሱ ትፀኑ ዘንድ ፈጣሪያችን ጌታ
ችን ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሚያደርግላችሁ ቸርነት
መጠን፤ እናንተም በእሱ አምናችሁ ትኖሩ ዘንድ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

<u>ክፍል ፪ ፡ በእንተ ምጽአቱ ለእግዚእነ ።</u>

፩ ንነግረክሙ አኀዊነ በእንተ ምጽአተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፪ ወአንትሙኒ ውስተ ማኅበሩ ዑቁ ወኢያደንግፁክሙ ፍጡነ ወኢትትሀወኩ እምአእምሮ ኢ በመንፈስ ወኢ በነገር ወኢ በመጽሐፍ ከመ ዘእምኀቤነ ለአመ ትመጽእ ዕለተ እግዚእነ ።

፫ አልቦ ዘያስሕተክሙ ወኢ በምንትኒ እስመ ኢትመጽእ ይእቲ ዕለት ለእመ ኢቀደመ መጺአ ዘየሀውክ ወይትከሠት ብእሴ ዐመፃ ወልደ ሕርትምና ።

፬ ዐላዊ ወሐሳዊ ዘያዐቢ ርእሶ ወይብል ለኵሉ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ወይነብር በቤተ እግዚአብሔር ወይሬሲ ርእሶ ከመ እግዚአብሔር ።

፭ ኢትዜከሩኑ ከመ አመ ሀሎኩ ኀቤክሙ አቅደምኩ ወነገርኩክሙ ዘንተ ።

፮ ወይእዜኒ ተአምሩ ዘይከልአ አስተርእዮ እስከ ይበጽሕ ዕድሜሁ ።

፯ እስመ እከየ ምክረ ኃጢአት ወድአ ይትገበር በላዕሌሁ ፡ ወዳእሙ ይእዜሰ እኁዝ እስከ ይትኀደግ እማእከል ።

፰ ወይእተ አሚረ ይትከሠት ወልደ ዐመፃ ኃጥእ ዘሀለዎ ያጥፍኦ መንፈሱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ወይስዕሮ በአስተርእዮተ ምጽአቱ ።

፱ ወምጽአቱሰ ለዝንቱ በኃይለ ሰይጣን በኵሉ ኃይል ወትእምርት ወመንክር ዘሐሰት ።

፲ ወበኵሉ አስሕቶ ዘኃጢአት ለሕርቱማን እስመ ኢተወክፉ ፍቅረ ቃለ ጽድቅ በዘየሐይዉ ።

፲፩ ወበእንተዝ ይፌኑ ሎሙ እግዚአብሔር ኃይለ መስሕተ ከመ ይእመኑ በሐሰት ።

፲፪ ከመ ይትኰነኑ ኵሎሙ እለ ኢየአምሩ በጽድቅ ወየኀብሩ በዐመፃ ።

፲፫ ወንሕነሰ አኀዊነ ርቱዕ ናእኵቶ ለእግዚአብሔር ዘልፈ በእንቲአክሙ እለ አፍቀረክሙ እግዚአብሔር እስመ ኃረየክሙ ወተሣሃለክሙ እግዚአብሔር ርእሰ ሕይወት በተቀድሶ መንፈስ ወበሃይማኖተ ጽድቅ ።

፲፬ ዘበእንቲአሁ ጸውዐክሙ በትምህርተ ወንጌል ከመ ትሕየዉ በስብሐቲሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፭ ወይእዜኒ አኀዊነ ቁሙ ወዕቀቡ ትእዛዘ ዘመሀሩክሙ ወሠርዑክሙ ዘበቃልነ ወዘበመጽሐፍነ ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፪ ፡ ስለ ጌታችን መምጣት ።</u>

ወንድሞቻችን ! ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት እንነግራችኋለን ። ማቴ፡ ፳፬ ፴፩ ። ፩

በአንድነቱ ውስጥ ያላችሁ እናንተም ዕወቁ፡ አሁን ይመጣል ብለው አያስደንግጧችሁ ፡ ከዕውቀት ወጥታችሁ አትሸበሩ፡ መንፈስ ቅዱስ አናገረን ቢሉ እንደበት አሰላን ቢሉ መጽሐፍን ቢጽፉ አትሸበሩ። ፪

በምንም በምን የሚያስታችሁ አይኑር ሕዝብን የሚያውከው (ሐሳዌ መሲሕ) ከመምጣቱ በፊት ያች ቀን አትመጣምና የዐመፅ ሰው በኃጢአት የተወለደው መጥቶ ካልተገለጠ ። ኢሳ፡ ፴፯ ፳፫ ፡ ዳን፡ ፯ ፳፭ ። ፫

ወንጀለኛ ራሱን ከፍ ከፍ የሚያደርግ ለሁሉም እኔ እግዚአብሔር አምላክ ነኝ የሚል ራሱን እንደ እግዚአብሔር አድርጎ በእግዚአብሔር ቤት የሚቀመጥ። ኢሳ፡ ፲፬ ፲፫ ፡ ዳን፡ ፲፩ ፴፯ ። ራእዮ ሐ፡ ፲፫ ፮ ። ፬

ከእናንተ ዘንድ በነበርኩ ጊዜ አስቀድሜ ይህን እንደ ነገርኳችሁ አታስቡምን ? ። ፭

አሁንም ከመታየት የሚከለክለው ጊዜ እስኪደርስ እንደሆነ ታውቃላችሁ ። ፮

የኃጢአት ተንኰል ትምህርት በርሱ ላይ ፈጽሞ ይደረጋልና ዛሬ ግን በመካከል እስኪጣል ድረስ ተገቷል ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳ ፳፱ ። ፩ ዮሐ፡ ፬ ፫ ። ፯

ያን ጊዜም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣኑ ያጠፋው ዘንድ ያለው በመምጣቱም መገለጽ የሚያሳልፈውን ኃጥእ የዓመፅ ልጅ ይገለጣል። ኢዮ፡ ፬ ፱። ፰

የሱም አመጣጡ በሰይጣን ኃይል ነው ብዙ ምትሐትን በማሳየት ተአምራትን በማድረግ ሐሰት የሆነ ድንቅ ድንቅ ሥራን ይሠራል። ማቴ፡ ፳፬ ፳፬ ። ፱

ለጐሰቈሉ ኃጢአትን በሚያስተምር በፍጹም ማሳት ይመጣል በሚድኑ ገንዘብ የእውነትን ቃል ፍቅርን አልተቀበሉምና ። ፪ ቆሮ፡ ፪ ፡ ፲፭ ። ፬ ፫ ። ፲

ስለዚህም በሐሰት ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር የሚያስት ተአምራት ያዝዝባቸዋል ። ፩ ነገሥ፡ ፳፪ ፳፪ ፤ ሕዝ፡ ፲፬ ፱፡ ሮሜ ፩ ፳፬ ። ፲፩

በእውነት የሚያምኑ በዓመፅ የሚተባበሩ ሁሉ ይፈረድባቸው ዘንድ ። ሕዝ፡ ፳ ፳፬ - ፳፭ ። ፲፪

ወንድሞቻችን! እኛስ እግዚአብሔር ስለሚወዳችሁ ስለ እናንተ ዘወትር እግዚአብሔርን ልናመሰግነው ይገባል ፡ የሕይወት መገኛ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ቅድስና በእውነተኛ ሃይማኖትም መርጦአችኋል ይቅር ብሎአችኋልና ። ኤፌ፡ ፩ ፬ ። ፲፫

በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ክብር ትድኑ ዘንድ በወንጌል ትምህርት እናንተን የጠራችሁ ። ፲፬

አሁንም ወንድሞቻችን! ፀኑ ከቃላችን አግኝተው በመጽሐፋችን የጻፍነውን ጠቅሰው ያስተማሯችሁን ትእዛዝ ጠብቁ ። ምዕ፡ ፫ ፮ ። ፲፭

፲፮ ወውእቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወእግዚአብ
ሔር አቡነ ዘአፍቀረነ ወወሀበነ ፍሥሐ ዘለዓለም
ወተስፋ ሠናየ በጸጋሁ ።
፲፯ ውእቱ ያስተፍሥሕክሙ ልበክሙ ወያፅንዕክሙ
በኵሉ ምግባር ወበኵሉ ቃል ሠናይ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፫ ፡ ዘከመ ይደሉ ጸልዮ እምድኅነተ ሰብአ እኩያን ።

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ጸልዩ ለነ ከመ ይሩጽ ቃለ እግዚ
አብሔር ወይሰባሕ በከመ በኀቤክሙ ።

፪ ወከመ ንድኃን እምሰብእ እኩያን ወዐላውያን እስመ
አኮ ኵሉ ዘየአምን ።
፫ ወእግዚአብሔርሰ ምእመን ወጻድቅ ዘያጸንዐክሙ
ወየዐቅበክሙ እምኵሉ እኩይ ።

፬ ንትአመነክሙ ምስለ እግዚአብሔር ከመ ትግበሩ
ዘአዘዝናክሙ ወገበርክሙሂ ።

፭ ወእግዚእነ ያርትዕ ልበክሙ ውስተ ፍቅረ እግዚ
አብሔር ወውስተ ተስፋሁ ለክርስቶስ ።

ክፍል ፬ ፡ ዘከመ ይደሉ በሊዐ በተቀንዮ ።

፮ አኀዊነ ንኤዝዘክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ተገኃሥዎሙ ለኵሎሙ቟ ቢጽ እለ የሐውሩ በት
ምይንት ወአኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ ።

፯ ለሊክሙ ተአምሩ ከመ ርቱዕ ትትመሰሉነ ከመ
ኢሰሳዕነ ላዕሌክሙ ።

፰ ወኢበላዕነ እክለ ባዕድ በከንቱ ዘእንበለ ዳእሙ ወን
ሠርሕ መዓልተ ወሌሊተ ወንትጌበር ከመ ኢናክ
ብድ ላዕሌክሙ ።
፱ ወአኮሰ ዘኢኮነ ብዉሐነ ዳእሙ አርአያ ከመ ንኩን
ክሙ ከመ አንትሙ ትትመሰሉነ ።

፲ ወአመሂ ሀለውኩ ኀቤክሙ ዘንተ አዘዝኩክሙ ዘኢ
ይፈቅድ ይትቀነይ ኢይሴሰይ ።
፲፩ ሰማዕነ ከመ ቦ እምውስቴትክሙ እለ የሐውሩ በሁ
ከት ወአልቦ ዘይትቀነዩ ዓዲ መስተሐውራን ።

፲፪ ወለእለ ከመዝ ንኤዝዞሙ ወንጌሥፆሙ በስሙ ለእግ
ዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ በየውሃት ወበጽምው
ይትገበሩ ተግባሮሙ ወይሴሰዩ ሲሳዮሙ ።
፲፫ ወአንትሙሂ አኀዊነ ኢትትሀከዩ ገቢረ ሠናይ ኵሎ
ጊዜ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ፡ በቸርነቱ የወደደን ፲፮
የዘለዓለም ደስታንና እውነተኛ ተስፋን የሰጠን አባ
ታችን እግዚአብሔር እሱ ። ፩ ዮሐ፡ ፬ ፲ ።
ጸጋውን ሰጥቶ ልባችሁን ደስ ያሰኛችሁ በፍጹም ፲፯
ምግባር በበጎ አነጋገር ያጽናችሁ ። ፩ ተሰ፡ ፫ ፲፫ ።

ም ዕ ራ ፍ ፫ ።

ክፍል ፫ ፡ ከክፉ ሰዎች ለመዳን መጸለይ እንዲገባ ።

አሁንም ወንድሞቻችን! የእግዚአብሔር ቃል ከእና ፩
ንተ እንደ ደረሰ እንዲሁ ከሁሉ ዘንድ እንዲደርስ
ጸልዩልን ። ቈላ፡ ፬ ፫ ።
ከክፉ ሰዎችና ከከሐዲዎች እንድን ዘንድ፡ ሁሉ በእ ፪
ግዚአብሔር የሚያምን አይደለምና ።
ከክፉ ሁሉ የሚጠብቃችሁና የሚያፀናችሁ እግዚ ፫
አብሔር ግን የታመነ እውነተኛ አምላክ ነው ።
ማቴ፡ ፮ ፲፫፡ ፩ ቆሮ፡ ፩ ፱፡ ፲ - ፲፫ ።
ከእግዚአብሔር ጋር ያዘዝናችሁን እንደምታደርጉ ፬
እንታመንባችኋለን ከዚህ በፊትም አድርጋችኋል ።
፪ ቆሮ፡ ፯ ፲፮፡ ገላ፡ ፭ ፲ ።
ጌታችንም ልቡናችሁን እግዚአብሔርን ወደ መው ፭
ደድና ወደ ክርስቶስ ተስፋ ያቅናው። ፩ ነገ፡ ፰ ፶፰።

ክፍል ፬፡ ሠርቶ መብላት ስለሚገባ ።

ወንድሞቻችን! በሠራንላቸው ሥርዓት ያይደለ በተ ፮
ንኰል የሚሄዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩዋቸው ብለን
በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እናዝዛችኋለን ።
ማቴ፡ ፲፰ ፲፯፡ ሮሜ ፲፯ ፲፯፡ ቲቶ፡ ፫ ፲ ።
እኛ በእናንተ ላይ እንዳልሰሳን ሁሉ እናንተም እኛን ፯
ትመስሉን እንዲገባ እናንተ ራሳችሁ ታውቃላችሁ ።
፩ ቆሮ፡ ፬ ፲፮፡ ፩ ተሰ፡ ፩ ፮ ።
እናንተን እንዳናስቸግር በመዓልትም በሌሊትም ፰
ሠርተን የደከምንበትን እንጂ የሌላውን እህል በከ
ንቱ አልበላንም ። ፩ ቆሮ፡ ፬ ፲፪ ።
ግን የማይገባን ሆኖ አይደለም እናንተ ትመስሉን ፱
ዘንድ አብነት እንድንሆናችሁ ነው እንጂ። ማቴ ፲ ፲፡
፩ ቆሮ፡ ፬ ፲፮ ።
ከእናንተም ዘንድ በነበርኩ ጊዜ ይህን አዝዣችኋለሁ ፲
ሊሠራ የማይወድ አይብላ ብዬ ። ዘፍ፡ ፫ ፲፱ ።
በመካከላችሁ በማወክ የሚኖሩ የሚሠሩት የሌላቸው ፲፩
በዚያውም ላይ ነገር አዋሳጆች እንዳሉ ሰምተናል ።
ኢሳ፡ ፶፮ ፲ ።
እንደነዚህ ያሉትን በቅንነት በፀጥታ እየሠሩ ምግብ ፲፪
ቸውን እንዲመገቡ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ
ስም እንመክራቸዋለን እናዝዛቸዋለን ። ሮሜ ፲፪ ፲፩።
ወንድሞቻችን! እናንተም ሁል ጊዜ በጎ ሥራ መሥ ፲፫
ራትን ቸል አትበሉ ። ገላ፡ ፮ ፱ ።

ኀበ ሰብአ ተሰሎንቄ ፪ ።

፲፬ ወእመቦ ዘኢይትኤዘዝ ለቃልክሙ ወለመጽሐፍክሙ
ይትፈለጥ ወኢትትሀወልዎ ከመ ይትኃፈር ።
፲፭ ወከመሰ ጸላኢ ኢትረስይዎ አላ ገሥፅዎ ከመ እኁ
ክሙ ።
፲፮ ወውእቱ አምላከ ሰላም የሀብክሙ ሰላመ በኵሉ
ጊዜ ወበኵሉ ግብር ፥ ወእግዚእነ የሃሉ ምስለ ኵል
ክሙ ።
፲፯ ዘንተ አምኃ ዘጸሐፍኩ ለክሙ በእዴየ አነ ጳውሎስ፥
ወዝንቱ ትእምርትየ ውስተ ኵሉ መጻሕፍትየ ከመዝ
እጽሕፍ ።
፲፰ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ የሃሉ ምስለ
ኵልክሙ ፥ አሜን ።

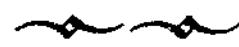

ተፈጸመት ክልእት መልእክት ኀበ ሰብአ ተሰሎንቄ ወተጽሕፈት በሎዶቅያ ወተፈነወት በእደ ጢኪቆስ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፥ አሜን ።

ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ፪ ።

ለቃላችሁና ለመጽሐፋችሁ የማይታዘዝ ቢኖር ይለይ ፲፬
እንዲያፍር አትቀላቀሉት ። ማቴ፥ ፲፰ ፲፯ ።
እንደ ጠላት ግን አታድርጉት ወንድማችሁ እንደመ ፲፭
ሆኑ ምከሩት ገሥፁት እንጂ ። ዘሌ፥ ፲፱ ፲፯ ።
የሰላም አምላክ እርሱ ሁል ጊዜ በሥራው ሁሉ አን ፲፮
ድነቱን ይስጣችሁ ፥ ጌታችን ከሁላችሁ ጋር ይኑር ።
ሮሜ ፲፭ ፴፫፥ ፲፮-፳ ።
ይህን ሰላምታ በእጄ የጻፍኩላችሁ እኔ ጳውሎስ ፲፯
ነኝ፥ በመጻሕፍቶቼ ሁሉ ምልክቴ ይህ ነው እንዲህ
እጽፋለሁ ። ፩ ቆሮ፥ ፲፮ ፳፩ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ፲፰
ይሁን፥ አሜን ። ፪ ጢሞ፥ ፬ ፳፪ ።

በሎዶቅያ ተጽፋ በጢኪቆስ እጅ ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች የተላከችው ሁለተኛዪቱ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፥ አሜን ።

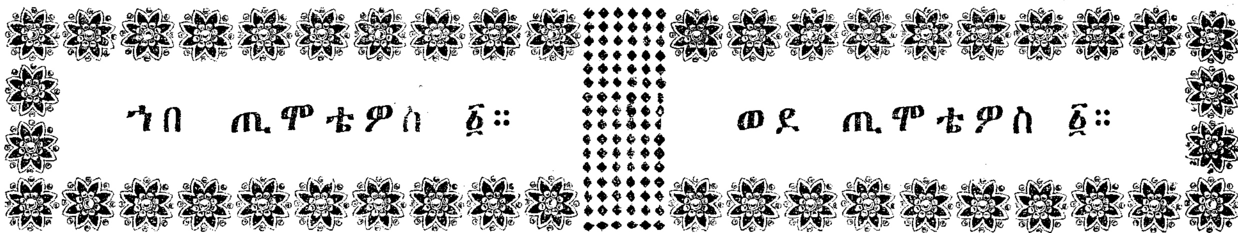

ምዕራፍ ፩፡

ክፍል ፩፡ ዘከመ ኢይደሉ ዘውዐ ነገር።

፩ እምጳውሎስ ሐዋርያሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
በትእዛዘ እግዚአብሔር መድኀኒነ ወኢየሱስ ክርስ
ቶስ ተስፋነ።

፪ ለጢሞቴዎስ ወልድየ ዘአፈቅር በሃይማኖት፡ ሰላም
ለከ ወሣህል ወጸጋሁ ለእግዚአብሔር አቡነ ወእግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፫ እስመ አስተብቋዕኩከ ትንበር ኤፌሶን አመ አሐ
ውር መቄዶንያ ከመ ትገሥፆሙ ከመ ኢያምጽኡ
ካልአ ትምህርተ።

፬ ወኢያምጽኡ መኃድምተ ወዘውዐ ነገር ዘይፈጥሩ
በዘያስሕቱ ወያመጽኡ ተኃሥሦ ወየኀድጉ ሕገ እግ
ዚአብሔር ዘሃይማኖት።

፭ ወማኅለቅቱሰ ለትእዛዝ ተፋቅሮ በንጹሕ ልብ፡ ወበ
ሠናይ ግእዝ፡ ወሃይማኖት ዘአልበ ኑፋቄ።

፮ እስመ ቦ እለ አውከኩ ወገብኡ ውስተ ነገረ ከንቱ።

፯ ወእንዘ ይፈቅዱ መምህራነ ይኩኑ ኢየአምሩ ዘለሊ
ሆሙ ይነብቡ።

፰ ነአምር ከመ ሠናይ ውእቱ ኦሪት ለዘይገብሮ በሕጉ።

፱ ወነአምር ዘኒ ከመ አኮ ለጻድቃን ዘይሠራዕ ሕግ
ዘእንበለ ለኃጥእን ወለጽልሕዋን ወለዝሉፋን ወለው
ፁእን እምጽድቅ ወለርኩሳነ ልብ፡ ወቀተልተ አበ
ዊሆሙ ወእሞሙ፡ ወቀተልተ አዝማዲሆሙ ወቀተ
ልተ ነፍስ።

፲ ዘማውያን ወእለ የሐውሩ ብእሲተ ብእሲ ሰረቅተ
ሰብእ፡ ሐሳውያን ወእለ ይምሕሉ በሐሰት።

፲፩ ወቦ ባዕድኒ ዓዲ በዘይትቃወምዋ ለትምህርተ ሕይ
ወት ዘወንጌለ ስብሐቲሁ ለብፁዕ እግዚአብሔር ዘአነ
ተአመንኩ በቱ።

፲፪ አአኵቶ ለዘተአመነኒ ወአጽንዐኒ በክርስቶስ ኢየ
ሱስ እግዚእነ እስመ ምእመነ ረሰየኒ ለመልእክቱ።

፲፫ እንዘ ቀዲሙ ጸራፊ አነ ወሰዳዲ ወጸአሊ፡ ወበሕቱ

ምዕራፍ ፩።

ክፍል ፩፡ ዋዛ ፈዛዛ መናገር ስለማይገባ።

መድኃኒታችን በሆነው በእግዚአብሔር አለኝታችን ፩
በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ትእዛዝ የጌታችን የኢ
የሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ ከምሆን ከእኔ ከጳውሎስ
የተላከ መልእክት። ቈላ፡ ፩ ፳፯። ቲቶ ፩ ፫።
በሃይማኖት ለምወደው ልጄ ለጢሞቴዎስ ትድረስ ፪
ሰላም ላንተ ይሁን ይቅርታም ይደረግልህ የአባታ
ችን የእግዚአብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
ጸጋ ይደርብህ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፮ ፩። ቲቶ ፩ ፱።
ወደ መቄዶንያ በሄድኩ ጊዜ በኤፌሶን እንድትቀ ፫
መጥ ለምኜህ ነበር ሌላ ትምህርት እንዳያመጡ ትገ
ሥፃቸው ዘንድ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳ ፩።
ተረትን እንዳያመጡ ሰውን በሚያስቱ ገንዘብ ፈጥ ፬
ረው የሚናገሩትን ዋዛ ፈዛዛ እንዳያመጡ ክርክርን
ያመጣሉ የታመነውን የእግዚአብሔርን ሕግ ትተው
ጸብ ክርክርን እንዳያመጡ። ምዕ፡ ፬ ፯።
የትእዛዝስ ፍጻሜው በንጹሕ ልብ፡ በበጎ ምግባር፡ ፭
ጥርጥር በሌለበት ሃይማኖት ሆኖ መዋደድ ነው።
ሮሜ ፲፪ ፱-፲።
ከዚህ ወጥተው ወደ ከንቱ ነገር የተመለሱ አሉና። ፮
ምዕ፡ ፮ ፬-፳።
መምህራን ሊሆኑ ሲወዱም ራሳቸው የሚናገሩትን ፯
አያውቁም። ዮሐ፡ ፫ ፲። ምዕ፡ ፮ ፬፡ ፳።
ኦሪት በሕጉ ፀንቶ ለሚፈጽመው መልካም እንደሆነ ፰
እናውቃለን። ሮሜ ፯ ፲፪።
ይህንንም እናውቃለን ሕግ የሚሠራው ለጻድቃን ፱
እንዳይደለ ለኃጢአተኞች ለከዳተኞች ኃጢአትን
ለሚያዘወትሩ ከጽድቅ ለወጡ ሐሳባቸው ለረከሰ፡
አባቶቻቸውን እናቶቻቸውን ዘመዶቻቸውን ለማ
ይረዱ ለነፍሰ ገዳዮች ነው እንጂ። ገላ፡ ፫ ፲፱።
ለአመንዝሮች ወደ ጐልማሳ ሚስት ለሚሄዱ ሰውን ፲
እያፈኑ ለሚሸጡ፡ ለሐሰተኞች፡ በሐሰት ለሚምሉ
ነው እንጂ። ዘፀአ፡ ፳፩ ፲፮። ምዕ፡ ፮ ፰።
እኔ ያመንኩበት ንኡድ ክቡር የሚሆን እግዚአ ፲፩
ብሔር የጌትነቱ ወንጌል የምትናገረውን የሕይወት
ትምህርት በሚቃወሙ ሰዎች ላይ የተሠራም ሕግ
አለ። ምዕ፡ ፮ ፲፭።
የተማመነኝ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም ያፀ ፲፪
ናኝ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ፡ ለመልእክቱ
ታማኝ አድርጎኛልና። ግ፡ ሐ፡ ፱ ፲፭። ገላ፡ ፩ ፲፫።
እኔ ቀድሞ እሱን የምሰድብ ያመኑበትን የማሳድድ ፲፫

ተማሀለኒ እስመ በኢያእምሮ ገበርኩ በኢአሚን ።
፲፬ ወፈድፈደ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር በላዕሌየ ፡ ወሃይማ
ኖቱ ወፍቅሩ ለኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።
፲፭ እሙን ነገሩ ወርቱዕ ይትወከፍዎ በኵሉ እስመ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ መጽአ ውስተ ዓለም ከመ ያድኅኖሙ
ለኃጥአን ዘአነ ቀዳሚሆሙ ።
፲፮ ወበሕቱ ተማህለኒ ከመ ያርኢ ትእምርቲሁ በላዕሌየ
ኢየሱስ ክርስቶስ ወብዙኀ ትዕግሥቱ ወእኩኖሙ
አርአያ ለእለ የአምኑ ቦቱ ለሕይወት ዘለዓለም ።
፲፯ ንጉሥ ዘለዓለም ዘኢይመውት ወኢያስተርኢ አም
ላክ ባሕቲቱ ፡ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም
አሜን ።
፲፰ ዘንተ ትእዛዘ አማኅፀንኩከ ወልድየ ጢሞቴዎስ ፡
በከመ ተነብዮ ዘላዕሌከ ከመ ትዕናዕ በኵሉ ገድል
ሠናይ ።
፲፱ እንዘ ብከ ሃይማኖት ወሠናይ ግእዝ ፡ እስመ ሀለዉ
እለ አውከኩ እምሃይማኖት ወተሰብሩ ።
፳ እለ ሄሜኔዎስ ወእለ እስክንድሮስ እለ መጠውክ
ዎሙ ለሰይጣን ይትኰነኑ ኢይልመዱ ፀሪፈ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፪ ፡ ዘከመ ይደሉ ጸልዮ ለኵሉ ።

፩ አስተበቍዐከ ቀዳሚ ኵሉ ትግበር ጸሎተ ወስኢለ
ወተጋንዮ ።
፪ ወበእንተዝ ጸልዩ ላዕለ ኵሉ ሰብእ ወላዕለ ኵሉ ነገ
ሥት ወመኳንንት ፡ ከመ በህዱእ ወበጽምው ይኩን
ንብረትነ በኵሉ ጽድቅ ወንጽሕ ።
፫ ዝኬ ሠናይ ወኅሩይ በቅድመ እግዚአብሔር መድ
ኃኒነ ።
፬ እስመ ውእቱ ይፈቅድ ኵሉ ሰብእ ይሕየው ወያእ
ምርዋ ለጽድቅ ።
፭ አሐዱ እግዚአብሔር ወአሐዱ ኅሩይ ማእከለ እግዚ
አብሔር ወሰብእ ፡ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘኮነ ሰብአ ።
፮ ወመጠወ ርእሶ ቤዛ ኵሉ ወኮነ ሰማዕተ በዕድሚሁ ።
፯ ዘሎቱ ተሠየምኩ ሐዋርያ ወዐዋዴ ፡ እሙነ እብል
ወኢይሔሱ ተሠየምኩ መምህረ ለአሕዛብ በሃይማ
ኖት ወበጽድቅ ።
፰ ወእፈቅድ ለኵሉ ሰብእ ይጸልዩ በኵሉ ገጸ መካን ፡

ሕጉን የምነቅፍ ስሆን ነገር ግን ባለማወቅ ባለማመን
አድርጌዋለሁና ይቅር አለኝ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳ ፫ ።
የእግዚአብሔር ጸጋው በእኔ ላይ በዛ ፡ የጌታችን የኢ ፲፬
የሱስ ክርስቶስ ፍቅሩና ሃይማኖቱም በኔ ላይ ፀን
ቷልና ይቅር አለኝ ። ሉቃ፡ ፯ ፵፯ ።
ነገሩ የታመነ ነው በሁሉም ሊቀበሉት የሚገባ ነው ፲፭
ኢየሱስ ክርስቶስ እኔ ፊታውራሪያቸው የምሆን ኃጥ
አንን ሊያድናቸው ወደዚህ ዓለም መጥቷልና ።
ማቴ፡ ፲፰ ፲፩ ፡ ሮሜ ፭ ፰ ።
ነገር ግን ኢየሱስ ክርስቶስ ተአምራቱን የትዕግ ፲፮
ሥቱንም ብዛት በኔ ላይ ይገልጽ ዘንድ የዘለዓለም
ድኅነትን ለማግኘት ለሚያምኑበትም አብነት እሆና
ቸው ዘንድ ይቅር አለኝ ።
የዘለዓለም ንጉሥ የማይሞት እሱ ብቻ የማይታይ ፲፯
አምላክ እንደሆነ ለሚያምኑ ለዘለዓለሙ ክብር ምስ
ጋና የሚገባው በእውነት ። መዝ፡ ፲ ፲፯ ፡ ዳን፡ ፯ ፲፬ ።
ልጄ ጢሞቴዎስ ! በንተ እንደተነገረው ትንቢት ፲፰
መጠን ሃይማኖትን ይዘህ በበጎ ገድል ትፀና ዘንድ
ይህን ትእዛዝ አደራ ብየሃለሁ ። ምዕ፡ ፯ ፲፬ ።
ሃይማኖትና መልካም ጠባይ ያለህ ሆነህ ከሃይማኖት ፲፱
ወጥተው ድል የተነሡ አሉና ። ምዕ፡ ፫ ፱ ።
ስድብን እንዳይለምዱ ይቀጡ ዘንድ ለሰይጣን አሳ ፳
ልፌ የሰጠኋቸው እነ ሄሜኔዎስ፡ እነ እለእስክንድ
ሮስ ናቸው ። መዝ፡ ፻፱ ፯ ፡ ፪ ጢሞ፡ ፪ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፡ ለሁሉም መጸለይ ስለ ሚገባ ።

ከሁሉ አስቀድሞ ጸሎትን ምልጃን ምስጋናን ታደ ፩
ርግ ዘንድ እማልድሃለሁ ። ፊልጵ ፬ ፮ ።
ስለዚህም ለሰው ሁሉ ጸልዩ ፡ ለነገሥታትና ለመኳን ፪
ንትም ሁሉ ጸልዩ ። ኑሮአችን በጸጥታ በርጋታ
ይሆን ዘንድ ። ኤር ፳፱ ፯ ። ሮሜ ፲፫ ፩ ።
ይህ ነገር በመድኃኒታችን በእግዚአብሔር ዘንድ ፫
ያማረ የተመረጠ ይህ ነው ። ምዕ ፩ ፩ ። ፬ ፲ ።
እሱ ሰው ሁሉ እንዲድንና ሃይማኖትንም እንዲያው ፬
ቃት ይሻልና ። ሕዝ ፲፰ ፳፫ ። ፪ ጴጥ ፫ ፱ ።
እግዚአብሔር አንድ ነው ፡ ሰው ሆኖ በሰውና በእ ፭
ግዚአብሔር መካከል አስታራቂ የሆነው ኢየሱስ
ክርስቶስ አንድ ነው ። ኢሳ ፵፭ ፳፩ - ፳፪ ።
ለሁሉ ቤዛ ራሱን አሳልፎ የሰጠ፡ በጊዜው ጊዜ ፮
መከራን የተቀበለ እርሱ ነው ። ገላ ፩ ፬ ።
እኔ ሐዋርያ አዋጅ ነጋሪ ሁኜ የተሾምኩለት እው ፯
ነቱን እናገራለሁ አልዋሽም ፡ በሃይማኖት በእውነት
ለአሕዛብ መምህር ሆኜ ተሾሚያለሁና ። ግብ ሐዋ
፱ ፲፭ ። ፪ ጢሞ ፩ ፲፩ ።
ሰዎች ሁሉ ያለ መጠራጠር ያለ ማንጐራጐር ፡ እጃ ፰

ወያንሥኡ እደዊሆሙ በንጽሕ እንበለ ነጐርጓር
ወኑፋቄ ።
፱ ወከማሁ አንስትኒ ይትረሰያ ለጸሎት በፈሪሃ እግዚ
አብሔር ወበኀፍረት ወበልቡና ወበአንጽሖ ርእሶን
እምዝሙት ፣ አኮ በሐብላተ ወርቅ ወበባሕርይ ወበአ
ልባስ ቅድው ዘዕፁብ ሤጡ ፣ ወአኮ በተጸፍሮ ሥዕ
ርቶን ።
፲ ዘእንበለ በዘይደልዎን ለአንስት ቀዲሙ አምልኮ
እግዚአብሔር በትምህርተ ጽድቅ ወበምግባረ ሠናይ፤
፲፩ ብእሲትኒ በጽምው ትትመሀር ወትትአዘዝ በኵሉ
የውሃት ።
፲፪ ወብእሲትሰ ትምህር ኢናበውሓ ወኢትመብል ላዕለ
ብእሲ ዳእሙ በጽምው ተሀሉ ።
፲፫ እስመ አዳም ቀደመ ተፈጥሮ ወእምድኅሬሁ ሔዋን።
፲፬ ወአዳምሰ ኢስሕተ አላ ብእሲት ስሕተት ወዐለወት።
፲፭ ወበሕቱ ተሐዩ በእንተ ወሊዳ ለእመ ነበሩ በሃይማ
ኖት ፣ ወበተፋቅሮ ፣ ወበቅድሳት ፣ ወበአንጽሖ ርእ
ሶሙ በአእምሮ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፫ ፣ በእንተ ሢመተ ክህነት ።</u>

፩ አሙን ነገር ዘይፈቅድ ይሠየም ጳጳሰ ሠናየ ግብረ
ፈተወ ።
፪ ወበሕቱ ርቱዕ ይሠየም ጳጳሰ ዘኢያደሉ ለገጽ ዘአ
ልቦ ምክንያት ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ ፣ ብእሲ
ንቁሕ ወጠቢብ ወመፍቀሬ ነግድ ዘአንጽሖ ርእሰ
መምህር ወመገሥፅ ።
፫ ዘኢያበዝኅ ሰትየ ወይን ፣ ዘኢያፈጥን እዴሁ ለዘቢጥ
በቍዕ ዘኢይትገአዝ ዘኢያፈቅር ንዋየ ።
፬ ዘሠናይ ሥርዓተ ቤቱ ፣ ዘበ ውሉድ ዘይትኤዘዙ ፣
በኵሉ ንጽሕ ።
፭ ወዘሰ ኢይክል ሠሪዐ ቤቱ እፎኑ ያስተሐምም ቤተ
እግዚአብሔር ።
፮ ወኢይኩን ዘእምሐዲስ ተክል ከመ ኢይትዐበይ ፣
ወኢይጸለል ወኢይደቅ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን።
፯ ወዓዲ ርቱዕ ዘሰብእ አፍአ ይንእድዎ ከመ ኢይደቅ
ውስተ ጽእለት ወመሥገርተ ሰይጣን።
፰ ወዲያቆናትኒ ከማሁ ንጹሐን ወእስትርኩበን እለ
አሐዱ ቃሎሙ ፣ እለ ኢያበዝኑ ሰትየ ወይን እለ
ኢያፈቅሩ ረባኅ ከንቶ ።
፱ እለ የዐቅቡ ምክረ ሃይማኖቶሙ በልብ ንጹሕ ።

ቸውን አንሥተው በአራቱ መዓዝን እንዲጸልዩ እወ
ዳለሁ ። ሚል ፩ ፲፩ ።
እንዲሁም ሴቶች እግዚአብሔርን በመፍራት የሰ ፱
ውን ፊት በማፈር በማስተዋል ራሳቸውን ከዝሙት
በመለየት ለጸሎት ይዘጋጁ ፣ በወርቅ ድሪ ፣ በዕንቍ ፣
ዋጋው ብዙ በሆነ በማረ ልብስ አይደለም ፣ ፀጕ
ራቸውንም በመሠራት አይደለም ። ፩ ጴጥ ፫ ፫ - ፭ ።
ለሴቶች በሚገባቸው እንጂ አስቀድሞ በእውነተ ፲
ኛው ትምህርትና በበጎ ምግባር ፀንቶ እግዚአብሔ
ርን ማምለክ ነው ። ምዕ ፭ ፲ ።
ሴትም በፀጥታ ትማር በፍጹም ቀንነትም ትታዘዝ። ፲፩
ኤፌ ፭ ፳፪ ።
ሴትስ እንድታስተምር አናሰናብታትም በወንድ ላይ ፲፪
አትሠልጥን በዝግታ ትኑር እንጂ ዘፍጥ ፫ ፲፮ ።
አዳም በፊት ተፈጥሮአልና ፣ ከእሱም በኋላ ሔዋን ፲፫
ተፈጥራለችና ። ዘፍጥ ፩ ፳፯ ።
አዳም አልሳተም ፣ ሴት ሳተች በደለች እንጂ ። ዘፍጥ ፲፬
፫ ፮ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፫ ።
ነገር ግን ስለ ልጆቿ ትድናለች ፣ በሃይማኖት ፀፍቅር ፲፭
በንጽሕና ፣ ራሳቸውን በዕውቀት በማንጻት ቢኖሩ ።

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፫ ፣ ስለ ክህነት አሿሿም ።</u>

እውነተኛው ነገር ጵጵስና ሊሾም የሚወድ በጎ ነገ ፩
ርን ወደደ ። ግብ ሐዋ ፳ ፳፰ ።
ነገር ግን ፊት አይቶ የማያደላ ሰው ጵጵስና ሊሾም ፪
ይገባል ፤ ምክንያት የሌለበት አንዲት ሴት ያገባ ንቁ
ሰው ብልህ እንግዳ ወዳጅ ራሱን ንጹሕ ያደረገ የሚ
መክር የሚያስተምር ሊሾም ይገባል ። ዘሌ ፳፩ ፲፯ ።
ጠጅ መጠጣትን የማያበዛ ፣ ለመማታት እጁን የማያ ፫
ፈጥን ፣ ምክሩ የሚጠቅም ፣ የማይጣላ ፣ ገንዘብ የማይ
ወድ ሊሾም ይገባል ። ዘሌ ፲ ፰ ። ቲቶ ፩ ፯ ።
የቤቱ ሥርዓት ያማረ ፤ በፍጹም ንጽሕና የሚታዘዙ ፬
ልጆች ያሉት ሊሾም ይገባል ዘዳግ ፳፬ ፲፭ ።
ቤቱን ማስተዳደር የማይችል ሰው የእግዚአብሔርን ፭
ቤት እንደምን ያስተዳድራል ? ።
በድንቁርና ተይዞ እንዳይታበይ ፤ በሰይጣን ወጥመድ ፮
እንዳይያዝ ከአዲስ አማኝ ወገን አይሁን ።
ዳግመኛም የውጪ ሰዎች የሚያመሰግኑት ሊሆን ፯
ይገባል ፣ በስድብ እንዳይወድቅ በሰይጣን ወጥመድ
እንዳይያዝ ። ምዕ ፭ ፲ ። ፩ ቆሮ ፭ ፲፪ - ፲፫ ።
ዲያቆናትም እንዲሁ ንጹሐን የተወሰኑ ፣ ቃላቸው ፰
አንድ የሆነ ፣ ጠጅ መጠጣትን የማያበዙ ፣ ከንቱ ትር
ፍን የማይወዱ ። ፊልጵ ፩ ፩ ። ግብ ፮ ፫ ።
የሃይማኖታቸውን ትምህርት በንጹሕ ልብ የሚጠ ፱
ብቁ ይሁኑ ።

ኀበ ጢሞቴዎስ ፩ ።

፲ ወሎሙኒ ይቅድሙ አመክሮቶሙ ወእምዝ ይትለ
አኩ እምከመ ኅሩያን እሙንቱ ።
፲፩ ወአንስትኒ ከማሁ እለ አንጽሖ ርእሶን እለ ተምህራ
ሥርዓተ ፡ እለ ኢያስተዳጕጻ ጠባበተ ወርቱዓት ወም
እመናት በኵሉ ይትለአካ ።
፲፪ ወብእሲኒ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ ዘበ ውሉድ ዘሠ
ናይ ግእዘ ቤቱ ።
፲፫ ወእለሰ ሠናየ ይትለአኩ አንተ ተፀቢ ሚመተ ይግ
በሩ ሎሙ ፡ ወብዙኀ ሞገስ በሃይማኖተ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ።
፲፬ ወዘኒ ዘእጽሕፍ ለከ እትአመን ከመ እበጽሐከ ፍጡነ።

፲፭ ወእመሰ ጐንደይኩ ከመ ታእምር ዘከመ ትሠርዕ
ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ሕያው ዐምዳ ወድዳ
ለጽድቅ አማን እስመ ምክሩ ለዝንቱ ጽድቅ ዐቢይ።

፲፮ ዝኬ ዘአስተርአየ በሥጋ ሰብእ ፡ ወጸድቀ በመንፈስ
ወኢስተርአዮሙ ለመላእክት ፡ ወሰበክዎ ውስተ አሕ
ዛብ ፡ ወተአመነ ውስተ ዓለም ፡ ወዐርገ በስብሐት ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፬ ፡ በእንተ ነባብያነ ሐሰት ።

፩ ወመንፈስ ገሀደ ይነግር ከመ በደኃሪ መዋዕል የዐ
ልዉ ሃይማኖቶሙ ብዙኃን ፡ ወይተልውዎሙ ለአጋ
ንንት እኩያን ወመስሕታን ወትምህርተ ሰይጣን
ዘያናፍቅ ።
፪ ነባብያነ ሐሰት ፡ እለ ንዱዳን በሕሊናሆሙ ።

፫ እለ የሐርሙ አውስቦ፡ ወይከልኡ መባልዕተ ዘእግዚ
አብሔር ፈጠረ ለምእመናን ከመ ይሴሰዩ ወያእኵቱ
እለ የአምርዋ ለጽድቅ ።
፬ እስመ ኵሉ ተግባረ እግዚአብሔር ሠናይ ወአልቦ
ግዱፍ ወኢምንትኒ ለእመ ተወክፍዎ እንዘ የአኵቱ።

፭ እስመ ይትቄደስ በቃለ እግዚአብሔር ወበጸሎት ።
፮ ወዘንተ መሀሮሙ ለአኃዊከ ወትከውን ኅሩየ ላእከ
ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ እንዘ ትሴስዮሙ ቃለ ሃይማኖት
ወሠናየ ትምህርተ ዘተምህርከ ።

፯ ለመኃድምተ ዕቤራትሰ ርኩስ እበዮ ፡ ወአግርር ርእ
ሰከ ለጽድቅ ።
፰ እስመ ግረትሰ በሥጋ ለኅዳጥ ዘመን ትበቍዕ ወጽ
ድቅሰ ታሠልጥ በኵሉ ፡ ወባቲ ተስፋ ሕይወት በዝ
ዓለም ወበዘይመጽእ ።
፱ እሙን ነገሩ ወርቱዕ ይትወከፍዎ በኵሉ ።
፲ እስመ በእንተዝ ንሠርሕ ወንጼእል እስመ ተወከልነ

ወደ ጢሞቴዎስ ፩ ።

እነሱንም አስቀድመው ይፈትኗቸው ከዚህ በኋላ ፲
የበቁ ሆነው ከተገኙ ያገልግሉ ።
ሴቶችም እንዲሁ ሰውነታቸውን የጠበቁ ፡ ሥርዓትን ፲፩
የተማሩ ፡ ሰውን ከሰው የማያጣሉ ብልሆች ቅኖች
በሁሉ የታመኑ ከሆኑ ይላኩ ። ቲቶ ፪ ፫ ።
ወንድም አንዲት ሴት ያገባ ልጆች ያሉት ፡ የቤቱ ፲፪
ሥርዓት ከተከናወነለት ሰው ይሁን ። ቍ ፪ ።
በጎ ማገልገልን ላገለገሉት ከፍተኛውን (ቅስና) ፲፫
ሹመት ይስጧቸው ፡ ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን
ብዙ ክብር አለ ። ማቴ ፳፭ ፳፩ ። ፩ ዮሐ ፫ ፳፩ ።
ይህንንም የምጽፍልህ ፈጥኜ እንደምደርስልህ ፲፬
አምኜ ነው ።
የዘገየሁ እንደሆነ ግን ለእውነት ዓምድ መሠረት ፲፭
የሆነው የሕያው እግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን
እንደምታስተዳድር ታውቅ ዘንድ ነው ፡ የዚህ ጽድቅ
ምሥጢሩ ታላቅ እንደሆነ እውነት ነው ።
ይህም ሰው ሆኖ የታየው መታየት ፡ በመንፈስ የተ ፲፮
ረዳው መረዳት ነው ፡ ለመላእክት የታያቸው ለአሕ
ዛብ ያስተማሩት በዓለም ዘንድ የታመነ ፡ በምስጋና
ያረገው ነው ። ሚክ ፭ ፪ ። ዮሐ ፩ ፲፬ ።

ም ዕ ራ ፍ ፬ ።

ክፍል ፬ ፡ ሐሰትን ስለሚናገሩ ።

በኋላ ዘመን ብዙ ሰዎች የሚያስቱትን ክፉዎች አጋ ፩
ንንት የሚያጠራጥረውንም የሰይጣን ትምህርት ተከ
ትለው ሃይማኖታቸውን እንደሚለውጡ ፡ መንፈስ
ቅዱስ በግልጽ ይናገራል ። ዳን ፯ ፳፭ ።
ሐሰትን የሚናገሩ ፡ በአሳባቸው የሚቃጠሉ ። ፪
ጋብቻን እርም ነው የሚሉ ጽድቅን የሚያውቋት በል ፫
ተው ያመሰግኑት ዘንድ እግዚአብሔር ለምእመናን
የፈጠረውን ምግብ የሚከለክሉ ። ዘፍጥ ፱ ፫ ።
እግዚአብሔር የፈጠረው ፍጥረት ሁሉ መልካም ፬
ነውና እያመሰገኑ ቢመገቡት ምንም የሚጣል የለ
በትምና ። ዘፍጥ ፩ ፴፩ ። ግብ ሐዋ ፲ ፲፭ ።
በእግዚአብሔር ቃልና በጸሎት ይከብራልና ። ፭
ለወንድሞችህ ይህን አስተምራቸው ፡ የተማርከውን ፮
በጎ ትምህርትና የሃይማኖትን ነገር ብታስተምራቸው
የኢየሱስ ክርስቶስ ምርጥ አገልጋይ ትሆናለህ ።
ኤር ፲፭ ፲፮ ። ፪ ጢሞ ፩ ፭ ።
የረከሰውን የባልቴት ተረት ግን ተው ራስህን ለጽ ፯
ድቅ አስገዛ ። ፪ ጢሞ ፪ ፲፮ - ፳፫ ፡ ቲቶ ፩ ፲፬ ፡ ፫ ፱።
በሥጋ መገዛት ለጥቂት ዘመን ትጠቅማለች ፡ ጽድቅ ፰
ግን በሁሉም ግዳጅ ትፈጽማለች ፡ በዚህም ዓለም
በሚመጣውም የሕይወት ተስፋ አላት ። መዝ ፴፮ ፬።
ምሳ ፫ ፲፮ - ፲፰ ። ማቴ ፮ ፴፫ ።
ነገሩ እውነት ነው በሁሉም ሊቀበሉት ይገባል ። ፱
ስለዚህ ለሰው ሁሉ ይልቁንም ለምእመናን አዳኝና ፲

በእግዚአብሔር ሕያው ወማሕየዊ ለኵሉ ሰብእ ወፈ
ድፋደሰ ለመሃይምናን ።
፲፩ ከመዝ መሀር ወገሥፅ ።
፲፪ ወአልቦ ዘያስተዓብዳ ለውርዙትከ ወኩኖሙ አርአያ
ወአምሳለ ለመሃይምናን በቃልከ ወበምግባሪከ በፍ
ቅር ወበሃይማኖት ወበንጽሕ ።
፲፫ ወተፀቀብ እስከ እመጽእ በአንብቦ ወበምሂር ፡ ወበገ
ሥፆ ፡ ወበጸልዮ ።
፲፬ ወኢታስትት ጸጋሁ ዘላዕሌከ ዘተውህበከ ምስለ ተነ
ብዮ ወምስለ ሢመተ እደዊሆሙ ለጳጳሳት ።
፲፭ ዘንተ አንብብ ወበዝ ሀሉ ፡ ከመ ይትዓወቅ ሥላጤከ
በኵሉ ።
፲፮ ዑቅ እንከ ርእሰከ በእንተ አንብቦ ፡ ወዘልፈ ሀሉ
ባቲ ፡ ወእመሰ ዘንተ ገበርከ ርእሰከኒ ታድኅን ወዘሂ
ይሰምዐከ።

ሕያው በሆነው በእግዚአብሔር ስም እንደክማለን
እንሰደባለን ። መዝ፡ ፴፮ ፮ ፡ ኤፌ፡ ፩ ፳፫ ።
እንዲህ ምከር አስተምር ። ፲፩
ወጣትነትህን የሚያስንፋት አይኑር በፍቅር በሃይማ ፲፪
ኖት በንጽሕና ፀንተህ በቃልህም በሥራህም ለምእ
መናን ምስሌ አብነት ሁናቸው ። ቲቶ ፪ ፲፭ ።
እስከመጣ ድረስ በማንበብ በማስተማር በመምከር ፲፫
በመጸለይ ፀንተህ ኑር ። ዮሐ፡ ፭ ፴፱ ።
ትንቢት ከመናገርና በጳጳሳት እጅ ከተሾምከው ፲፬
ሹመት ጋር የተሰጠህን በንተ ላይ ያደረገውን የእግ
ዚአብሔርን ጸጋ አታቃልል ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፮ ፮ ።
ፍጹምነትህ በሁሉ ይታወቅ ዘንድ ይህን አንብብ ፡ ፲፭
በዚህም ጸንተህ ኑር ።
እንግዲህ መጽሐፍን ስለ ማንበብ ራስህን ዕወቅ ፲፮
ዘወትር በዚያው ፀንተህ ኑር ይህን ብታደርግ ራስህ
ንም የሚሰማህንም ታድናለህ ። ሕዝ፡ ፴፫ ፱ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

<u>ክፍል ፭ ፡ በእንተ አክብሮ ልሂቃን ።</u>

፩ ሊቃናተ ኢታመጕጽ ተአዘዝ ከመ ዘለአቡከ ፡ ወለን
ኡሳን ከመ ዘለአኀዊከ ።
፪ ወለልሂቃትኒ ከመ ዘለእምከ ወለንኡሳትኒ ከመ ዘለ
አኀቲከ በኵሉ ንጽሕ ።
፫ ወአክብር ዕቤራተ በጽድቅ ።
፬ ወእመቦ እምኔሆሙ ዕቤር እንተ ባቲ ውሉድ አው
ደቂቀ ውሉድ ይትመሀሩ ቅድመ አሠንዮ ለቤቶሙ፡
ወይሴስዩ አዝማዲሆሙ እስመ ከማሁ ሠናይ ወሥ
ሙር በቅድመ እግዚአብሔር ።
፭ ወእንተሰ ዕቤር በአማን ንጽሕት እንተ ባሕቲታ ትነ
ብር እስመ ትውክልታ እግዚአብሔር ባሕቲቱ ትፀ
መድ ጸሎተ ወትስእል መዓልተ ወሌሊተ ።
፮ ወእንተሰ ትፈግዕ ምስለ ተውኔት ምውት ይእቲ
እንዘ ሕያዋ ።
፯ ወከመዝ ገሥፅ ከመ ኢያድልዉ ወኢያመክንዩ ።
፰ ወዘሰ ኢይሔሊ ለቤቱ ወይገድፍ አዝማዲሁ ወፈድ
ፋደሰ ለእመ ኮኑ እምሰብአ ሃይማኖት ውእቱ ክሕደ
ሃይማኖቶ ወየአኪ እምዘኢየአምን ።
፱ ወለእመ ኀረይከ ዕቤረ ኀረይ እንተ ስሳ ክረምታ
እንተ አሐደ ብእሴ አውሰበት ።
፲ እንተ ይንዕድዋ በኵሉ ምግባረ ሠናይ ፡ ለእመ አል
ኃቀት ውሉዳ ፡ ወለእመ ነግደ ተወክፈት ወለእመ
እግረ ጻድቃን ሐፀበት ፡ ወለእመ ርኁበ አጽገበት ፡
ወኵሎ ምግባረ ሠናይ ለእመ ተለወት ።

ምዕራፍ ፭ ፤

<u>ክፍል ፭ ፡ ሽማግሌዎችን ስለ ማክበር ።</u>

ሽማግሌዎችን አታዋርድ ለአባትህ እንደምትታዘዝ ፩
ታዘዝ እንጂ ለታናናሾችም ለወንድሞችህ እንደም
ትታዘዝ ታዘዝ ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፴፪ ።
ለባልቴቶችም ለእናትህ እንደምትታዘዝ ታዘዝ ለታ ፪
ናናሾችም ለእኅቶችህ እንደምትታዘዝ በፍጹም
ንጽሕና ሆነህ ታዘዝ ። ዮሐ፡ ፲፱ ፳፯ ።
ባልቴቶችን በእውነት አክብር ። ቀ፡ ፭ ። ፫
ከእነሱ ወገን ልጅ ወይም የልጅ ልጅ ያላት ባልቴት ፬
ብትኖር አስቀድሞ ለቤታቸው በጎ ማድረግን ይማሩ
ዘመዶቻቸውንም ይርዱ ፡ እንዲህ ያለው በእግዚአ
ብሔር ፊት ያማረና የተወደደ ነውና ። ማቴ፡ ፲፭ ፬ ።
ብቻዋን የምትኖር በእውነት ንጽሕት የሆነች ባል ፭
ቴት ግን ተስፋዋ እግዚአብሔር ብቻ ነውና ለጸሎት
ጽምድት ትሆናለች ፡ በመዓልትም በሌሊትም ትለ
ምናለች ። ሉቃ፡ ፪ ፴፯ ። ፲፰ ፩ ።
ከዘፈን ከጨዋታ ጋር ተድላ ደስታ የምታደርግ ግን ፮
ሕያው ስትሆን የሞተች ናት ። ሮሜ ፰ ፲፫ ።
እንዲህ ምከር አስተምር ፡ እያመከኙ እንደያደሉ ። ፯
ለቤቱ የማያስብ ዘመዶቹን የሚጥል ይልቁንም ከሃይ ፰
ማኖት ሰዎች ወገን ሲሆኑ እሱ ሃይማኖቱን ክዶአል
ከማያምነውም ይከፋል ። ገላ፡ ፯ ፲ ። ፪ ጢሞ፡ ፫ ፭ ።
ባልቴትን ብትመርጥ ዕድሜዋ ስሳ ዘመን የሆናት ፱
አንድ ባል ያገባች ባልቴት ምረጥ ።
በፍጹም በጎ ምግባር የሚያመሰግኗት ልጆቿን በደ ፲
ንብ ካሳደገች እንግዳን ከተቀበለች ፡ የድኾችን እግር
ካጠበች የተራበውን ካጠገበች በጎ ምግባር ሁሉ ከተ
ከተለች እሷን ምረጥ ። ዘፍ፡ ፲፰ ፬ ፡ ግ፡ ሐ፡ ፲፮ ፲፭ ።

፲፩ ወለንኡሳትሰ መበለታት ተገኃሦን ወኢትሢሞን ከመ ኢይትፈግዓ ላዕለ ክርስቶስ ወይፈቅዳ ይግብኦ ለአውስበ ።
፲፪ ወጽኑሕ ደይኖን ለእመ ክሕዳ ሃይማኖቶን ቀዳሚተ።
፲፫ ወዓዲ አዕርዕተ ወሃኬተ ይትሜሀራ እንዘ የዐውዳ አብያተ ወአኮ አዕርዕተ ባሕቲቶ አላ ዓዲ ከመ ያብዝኃ ነቢበ ወምግባረ ከንቱ ይፈጥራ ነገረ ዘኢሀልው።
፲፬ አፈቅድ እንከ ለንኡሳት ያውስባ ወይትዋለዳ ወይኩና በዓልታተ ቤት ከመ ኢይርከብ ምክንያተ ወኢአሐተኒ በዘይጸብኦን ጸላኢ ከመ ኢያጽእላ ርእሶን ።
፲፭ እስመ ፀ እለ ተመይጡ ወተለውዎ ለሰይጣን ።
፲፮ ለእመበ እምእመናን ዘበ ዕቤር ይዕቀብ፡ ወኢያክብድ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ከመ ትክሀል ለእለ በአማን ዕቤራት ።
፲፯ እላሰ ሠናየ ተልእኩ ቀሲሳን ምክዕቢተ ክብር ይደልዎሙ ወፈድፋደሰ ለእለ ይሠርሑ በቃል ወበምሀሮ፤
፲፰ ወይብል መጽሐፍ ኢትፍጽሞ አፉሁ ለላሕም ሰበ ታከይድ እክለከ ወይደልዎ ዐስቡ ለዘይትቀነይ ።
፲፱ በላዕለ ልሂቅ ኢትስማዕ ውዴተ ዘእንበለ ይዝልፍዎ ክልኤቱ ወሠለስቱ ሰማዕት ።
፳ ወለእለሂ ስሕቱ በቅድመ ኵሉ ገሥፆሙ ከመ ባዕድኒ ይፍራሀ ።
፳፩ አሰምዕ ለከ በቅድመ እግዚአብሔር ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመላእክቲሁ ኅሩያን ከመ ትዕቀብ ዘንተ ትእዛዘ እንዘ ኢታደሉ ወኢታጽድቅ ለሰብእ ቅድመ ፍትሕ ወኢትግበር ምንተሂ በዘትትሔመይ።
፳፪ ወኢትሢም ፍጡነ ወኢመነሂ፡ ወኢትሳተፍ በዝውስተ ኃጢአተ ባዕድ ወአንጽሕ እንከ ርእሰከ ።
፳፫ ወኢትስተይ ማየ ዕራቆ፡ ኅዳጠ ወይነ ቶስሕ በእንተ ሕማመ ከብድከ ወበእንተ ደዌከ ዘዘልፍ ።
፳፬ ፀ ሰብእ ዘይትዐወቆ ኃጢአቱ ወይትበደሮ ውስተ ደይን፡ ወፀ ዘይተልዎ ኃጢአቱ ።
፳፭ ወከማሁ ዘሂ ይገብር ሠናየ ይትዐወቅ፡ ወዘሂ ካልእ ምግባሩ ኢይትከበት ።

ምዕራፍ ፮፤

<u>ክፍል ፮፡ በእንተ ሠሪዐ ቤት ።</u>

፩ ወኵሉ ነባሬ ወቅኑይ እክብሩ አጋእዝቲክሙ በኵሉ ከመ ኢይፅርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወላዕለ ትምህርቱ ።

ወጣቶቹ ሴቶች ግን ተለያቸው አትሹማቸው ተመልሰው ባል ሊያገቡ ወደው በክርስቶስ ተድላ ደስታ እንደያደርጉበት ። ፲፩
የቀደመችውን ሃይማኖታቸውን ቢክዱ ፍዳቸው ይቈያቸዋል ። ዕብ፡ ፮ ፬ - ፮ ። ፲፪
በዚያውም ላይ ቤት ለቤት እየዞሩ ሥራ ፈትነትንና ስንፍናን ይማራሉ ሥራ መፍታትን ብቻም አይደለም ግን እንደገና ወሬንና ከንቱ ሥራን ሊያበዙ የሌለውን ነገር ፈጥረው ይናገራሉ እንጂ ። ፪ ተሰ፡ ፫ ፲፩። ፲፫
እንግዲህ ወጣት ሴቶች ባል አግብተው ልጅ ወልደው ባለ ንብረት እንዲሆኑ እወዳለሁ ዲያብሎስ ድል የሚነሳቸው ገንዘብ አንዳች ምክንያት እንዳያገኝና ራሳቸውን እንዳያስነቅፉ። ፪ ሳሙ ፲፪ ፲፫፡ ዳን፡ ፮ ፬። ፲፬
ተመልሰው ሰይጣንን የተከተሉ አሉና። ምዕ፡ ፪ ፮ ። ፲፭
ከምእመናን ወገን ባልቴት ያለችው ቢኖር ይርዳት ቤተ ክርስቲያን በእውነት ረዳት የሌላቸውን ባልቴቶች መርዳትን ትችል ዘንድ አያስቸግር ። ፲፮
በሚገባ ያገለገሉ ቄሶች ግን ዕጽፍ ድርብ ክብር ይገባቸዋል ይልቁንም በቃል በማስተማር ሥራ ለሚደክሙት ይገባቸዋል ። ሮሜ ፲፪ ፰ ። ገላ፡ ፮ ፮ ። ፲፯
መጽሐፍ እህልህን በምታበራይበት ጊዜ በሬውን አፉን አትሠረው ለሚሠራ ዋጋው ይገባዋል ይላልና። ዘዳግ፡ ፳፭ ፬ ። ፩ ቆሮ፡ ፱ ፱፡ ሉቃ፡ ፲ ፯ ። ፲፰
ሁለት ወይም ሦስት ምስክሮች ሳይመሰክሩበት በሽማግሌ ላይ ነገር አትስማ ። ዮሐ፡ ፰ ፲፯ ። ፲፱
የተሳሳቱትንም በሰው ሁሉ ፊት ገሥፃቸው ሌላውም ይፈራ ዘንድ ። ዘዳግ፡ ፲፫ ፲፩፡ ኤፌ፡ ፭ ፲፪ ። ፳
በእግዚአብሔርና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኅሩያን መላእክቱ ፊት አዳኝብሃለሁ፡ ሳታደላ ይህን ትእዛዝ ትጠብቅ ዘንድ ከፍርድ አስቀድሞ ሰውን እውነተኛ እንዳትለው በምንም በምን የምትታማበትን አታድርግ ። ፳፩
ማንንም ማን ፈጥነህ አትሹም በዚህ ምክንያት በሌላው ኃጢአት ተባባሪ አትሁን፡ እንግዲህ ራስህን አንጻ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፮ ፮፡ ፪ ዮሐ፡ ፲፩ ። ፳፪
በዶውን ውኃ አትጠጣ ስለ ሆድህ በሽታ ስለ ዘወትር ደዌህ ጥቂት ወይን ጨምር ። መዝ፡ ፻፬ ፲፭ ። ፳፫
በሕይወት ሳለ ኃጢአቱ የሚታወቅበት አለ በሚቀበርበት የሚታወቅበትም ጊዜ አለ፡ ከሞተም በኋላ የሚከተለው አለ ። ፳፬
እንዲሁ በጎ የሚሠራ ይታወቃል፡ ሥራው ሌላ የሆነም አይደበቅም ። ገላ፡ ፭ ፳፪ ። ፳፭

ምዕራፍ ፮ ።

<u>ክፍል ፮፡ ቤተ ሰብን ሠርቶ ቀጥቶ ስለ ማሳደር ።</u>

ቤተ ሲብ አገልጋይም ሁሉ ጌቶቻችሁን በሁሉ አክብሩ የእግዚአብሔርን ስምና ወንጌልን እንዳይነቅፉ ። ኤፌ፡ ፮ ፭ ። ቲቶ ፪ ፱ ። ፩

፪ ወእለሰ ቦሙ አጋእዝት መሃይምናን ኢያስተሐቅሩ
እስመ አኀዊሆሙ እሙንቱ በሃይማኖት ፡ ዓዲ ፈድ
ፋደ ይትቀነዩ ሎሙ እስመ ምእመናን ወፍቁራን
እሙንቱ ፡ ወለእሉ ይትወከፉ ወይትለአኩ በፍሥሐ
ሎሙ ከመዝ መሀር ወገሥፅ ወአስተብቍዖሙ ።

፫ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልአ ወኢይገብእ ኀበ ትም
ህርተ ነገረ ሕይወት ዘውእቱ ቃለ እግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ወኀበ ትምህርተ ጽድቅ ።

፬ ውእቱኬ ዘይትዔበይ እንዘ አልቦ ዘየአምር ዘእንበለ
መቅሠፍተ ዘየኀሥሥ ወነገረ ጋእዝ ፡ ዘእምኔሁ ይመ
ጽእ ተሐምሞ ወተቃንኦ ፀሬፍ ወምክር እኩይ ወአ
ስተዳጕጾ ሰብእ ።

፭ ወእሉ ሙስናን ወውፁዓን እምጽድቅ ወይረስይዎ
ለጽድቀ እግዚአብሔር ተግባረ ተገኀሦሙ ለእሉ ።

፮ እስመ ለነሰ ተግባርነ ዐቢይ ውእቱ ፈሪሀ እግዚአ
ብሔር ።

፯ እስመ አልቦ ዘአምጻእነ ውስተ ዓለም ፡ ወአልቦ ዘን
ክል ነሢአ እምኔሁ ።

፰ ወእምከመ ረከብነ ሲሳየነ ወዐራዘነ የአክለነ ።

፱ ወእለሰ ይፈቅዱ ይብዐሉ ይወድቁ ውስተ መንሱት
ወብዙኅ መሣግረ ፍትወት ዘዐበድ ዘይብእሶሙ ወዘ
ያሰጥሞሙ ለሰብእ ውስተ ተሠርዎ ወሞት ።

፲ እስመ ሥርወ ለኵሉ እኩይ አፍቅሮ ንዋይ ፡ እስመ
ብዙኃን እለ በዘቲ ስሕቱ ወዐለዉ ሃይማኖቶሙ
ወኀሠሡ ለርእሶሙ ብዙኀ መቅሠፍተ ።

፲፩ ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብሔር ጕየይ እምዝ ወዴ
ግን ጽድቀ ፡ ወምሂረ ፡ ወሃይማኖተ ፡ ወተፋቅሮ ፡ ወት
ዕግሥተ ወትሕትና ።

፲፪ ተጋደል ሠናየ ገድለ በሃይማኖት ለተመጥዎ ሕይ
ወት ዘለዓለም ዘሎቱ ተጸዋዕከ ወአመንከ ሠናየ
አሚነ በቅድመ ብዙኃን ሰማዕት ።

፲፫ ከመዝ እኤዝዘከ በቅድመ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ሙታነ ያሐዩ ወኢየሱስ ክርስቶስ ዘኮነ ሰማዕተ በቅ
ድመ ጲላጦስ ጳንጤናዊ ።

፲፬ በሠናይ አሚን ከመ ትዕቀብ ዘንተ ትእዛዘ በንጽሕ
እንዘ ኢታደሉ እስከ ምጽአቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።

፲፭ ዘያስተርኢ በዕድሜሁ ዘባሕቲቱ ብፁዕ ወኃያል
ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋእዝት ።

፲፮ ውእቱ ባሕቲቱ ዘኢይመውት ወቦቱ ብርሃን ዘኢይ

ምእመናን ጌቶች ያሏቸውም ቢኖሩ አያቃልሉ እነሱ ፪
በሃይማኖት ወንድሞቻቸው ናቸውና ይልቁንም አብ
ልጠው ያገልግሏቸው ምእመናንና ወዳጆቻቸው ናቸ
ውና ቃላቸውን ተቀብለው ደስ ብሎአቸው እነሱን
ያገልግሉ ፡ እንዲህ ምክር አስተምር ማልዳቸውም ።
ምዕ ፡ ፬ ፲፩ ፡ ቲቶ ፫ ፰ ።
ሌላ የሚያስተምር ሰው ቢኖር ፡ ድኅነት ወደሚገኝ ፫
በት ትምህርት የማይመለስ ይኸውም የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ ቃል ነው ፡ ወደ እውነተኛው
ትምህርትም የማይመለስ ቢኖር ። ገላ ፡ ፩ ፮ - ፱ ።
የሚያውቀው ሳይኖር የሚታበይ እሱ ነው መቅሠ ፬
ፍትንና ጸብ ክርክርን ይሻል እንጂ ፡ ምንም ምቀኝነት
መቃናት መሳደብ ክፉ ምክርና ሰውን ከሰው ማጣ
ላት የሚመጣበት ። ፩ ቆሮ ፡ ፰ ፪ ።
እነዚህ ድል የተነሡ ከእውነት የወጡ ናቸው የእግ ፭
ዚአብሔርንም ወንጌል መናገጃ ያደርጉታል እነዚህን
ተለያቸው ። ፪ ጢሞ ፡ ፫ ፰ ።
ለእኛስ ደገኛ ተግባራችን እግዚአብሔርን መፍራት ፮
ነው ። መዝ ፡ ፴፮ ፲፮ ፡ ሉቃ ፡ ፲፪ ፴፩ - ፴፪ ።
ወደ ዓለም ያመጣነው የለንም ፡ ከእሱም የምንወስ ፯
ደው የለምና ። መክ ፡ ፭ ፲፪ ።
ልብሳችንን ምግባችንን ካገኘን ይበቃናል ። ዘፍጥ ፡ ፰
፳፰ ፳ ፡ ምሳ ፡ ፴ ፰ ።
በለጸጋ ሊሆኑ የሚወዱ ግን ወደ ጥፋትና ወደሚገ ፱
ዳቸው ሰዎችንም ከመቅሠፍትና ከሞት ላይ ወደሚ
ጥላቸው ስንፍና ወደሚያመጣው ወደ ብዙ የፈቲው
ወጥመድ ይወድቃሉ ። ምሳ ፡ ፳፫ ፬ ፡ ፳፰ ፳፪ ።
የክፉ ነገር ሁሉ ሥሩ ገንዘብ መውደድ ነውና ፡ ፲
በዚህ የተሳሳቱ ሃይማኖታቸውን የለወጡ በራሳቸው
ብዙ መቅሠፍትን ያመጡ ብዙዎች ናቸውና ። ዘፀ ፡
፳፫ ፰ ፡ ሉቃ ፡ ፲፪ ፲፭ - ፳፩ ።
የእግዚአብሔር ሰው አንተ ግን ! ከዚህ ርቀህ ጽድ ፲፩
ቅን ፡ ማስተማርን ፡ ሃይማኖትን ፡ ፍቅርን ፡ ትዕግሥትን ፡
ትሕትናን ተከተል ። ፪ ጢሞ ፡ ፪ ፳፪ ፡ ዕብ ፡ ፲፪ ፲፬ ።
በብዙ ምስክሮች ፊት በጎ እምነትን ያመንክበትን ፲፪
የተጠራህለትን ዘለዓለማዊ ሕይወትን ለማግኘት
በሃይማኖት ፀንተህ በጎ ገድልን ተጋደል ። ዘኁ ፡ ፲ ፭ ።
ሙታንን ሁሉ በሚያስነሣቸው በእግዚአብሔር ፊት ፲፫
በጳንጦሱ ሰው በጲላጦስ ፊት በመሰከረ በኢየሱስ
ክርስቶስም ፊት እንዲህ አዝዛለሁ ። ዘዳ ፡ ፴፪ ፴፱ ።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እስከሚመጣበት ቀን ድ ፲፬
ረስ በበጎ እምነት ፀንተህ ሳታደላ በንጽሕና ይህን
ትእዛዝ ትጠብቅ ዘንድ ። ፩ ተሰ ፡ ፫ ፲፫ ።
በጊዜው ጊዜ የሚገለጥ ኃደኛ እሱ ብቻ ንኡድ ፲፭
ክቡር የሚሆን ፡ ኃያል የነገሥታት ንጉሥ ፡ የጌቶች
ጌታ እሱ ነው ። ዘዳግ ፡ ፲ ፲፯ ፡ ራእ ፡ ፲ ፡ ፲፯ ፲፬ ።
እሱ ብቻ የማይሞት የማይሻር ብርሃን ገንዘቡ የሚ ፲፮

ጠፍአ እምቅድመ ዓለም ዘአልቦ ዘርእዮ ሰብእ፡ ወአልቦ ዘይክል ርእዮቶ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፲፯ ለአብዕልተ ዝንቱኒ ዓለም አዝዞሙ ከመ ኢይትዐበዩ፡ ወኢይትአመንዎ ለብዕሎሙ ኃላፊ ዘእንበለ በእግዚአብሔር ሕያው፡ ዘውእቱ ይሁበነ በብዝኀ ብዕሉ ኵሎ ከመ ንትፈሣሕ ።
፲፰ ከመ ይግበሩ ግብረ ሠናየ ወይብዐሉ በገቢረ ጽድቅ ወይኩኑ ራትዓነ ወጸጋውያነ ወሱቱፋነ ።

፲፱ ወይሣርሩ ለርእሶሙ መሠረተ ሠናየ ለዘይመጽእ ዓለም ከመ ይርከቡ ሕይወተ ዘበአማን ።

፳ ኦ ጢሞቴዎስ ዕቀብ ማኅፀንተከ ተገኀሥሙ ለርኩሳን እለ ያመጽኡ ነገረ ከንቶ ወያሴስልዋ ለጽድቅ በሐሰት ።
፳፩ እስመ እሉ ስሕቱ እምተስፋ ሃይማኖት፡ ጸጋ ምስሌከ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክተ ቀዳማዊት ኀበ ጢሞቴዎስ ወተጽሕፈት በአቴና ወተፈነወት በእደ ቲቶ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር፡ አሜን ።

ሆን ዓለም ሳይፈጠር የነበረ ያየው ሰው የሌለ ሊያየውም የሚችል የሌለ ክብር ምስጋና ከሀሊነት ገንዘቡ የሚሆን እሱ ለዘለዓለሙ፡ አሜን በእውነት ።
ዮሐ፡ ፩ ፲፰፡ ፪ ዜና መዋ፡ ፳ ፲፩ ።
የዚህን ዓለም ባለጠጎችም ደስ ይለን ዘንድ በባለጸግነቱ ብዛት ሁሉን በሚሰጠን በሕያው እግዚአብሔር እንጂ በኃላፊው ሀብታቸው እንዳይታመኑና እንዳይታበዩ እዘዛቸው ። መዝ፡ ፷፪ ፲፩ ። ፲፯
በጎ ሥራ እንዲሠሩ የእውነትን ሥራ በመሥራት እንዲከብሩ ቅኖች ለጋሶች ተባባሪዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ። ፲፰
እውነተኛውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ ለሚመጣው ዓለም ለራሳቸው በጎ ቢጋርን ይበግሩ ዘንድ እዘዛቸው ። ማቴ፡ ፮ ፳ ። ፲፱
ጢሞቴዎስ ሆይ ! አደራህን ጠብቅ ከንቱ ነገር የሚያመጡትን ዕውነትን ድል የተነሡትን በሐሰት የሚለውጡትን ተለያቸው ። ፪ ጢሞ፡ ፩ ፲፪ ። ፳
እነሱ በሃይማኖት ከሚገኘው ተስፋ ወጥተዋልና ጸጋ ከንተ ጋር ይሁን፡ አሜን ። ፪ ጢሞ፡ ፪ ፲፰። ፳፩

በአቴና ተጽፋ በቲቶ እጅ ወደ ጢሞቴዎስ የተላከች መጀመሪያዪቱ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፡ አሜን ።

ኀበ ጢሞቴዎስ ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፡ በእንተ ተዘክሮ እኍ ።

፩ እምጳውሎስ ሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ በፈቃደ
እግዚአብሔር ወበተስፋ ሕይወት እንተ በኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፪ ለጢሞቴዎስ ወልድየ ዘአፈቅር ሰላም ለከ ወሣህል
ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፫ አአኵቶ ለእግዚአብሔር ዘኪያሁ አመልክ በልብ
ንጹሕ እምፍጥረትየ፡ ወዘልፈ እዜክረከ በጸሎትየ
መዓልተ ወሌሊተ ።

፬ ወእፈቱ እርአይከ ወእዜክር አንብዐከ ።
፭ ወእትፌሣሕ ተዘኪርየ ሃይማኖተከ ዘአልቦ ኑፋቄ
እንተ ኀደረት ላዕለ እምከ ኤውንቄ ወእምሔውትከ
ሎይድ ወእፌጽም ፍሥሐየ ወእትአመን ከመ
ላዕሌከኒ ።
፮ ወበእንተዝ እዜክረከ ከመ ይትሐደስ ጸጋሁ ለእግዚ
አብሔር ዘረከብከ በሢመተ እዴየ ላዕሌከ ።

፯ እስመ አከ መንፈሰ ፍርሀት ዘወሀበነ እግዚአብሔር
ዘእንበለ መንፈሰ ኃይል ወንጽሕ ወተፋቅሮ ወጥበብ።

፰ ወኢትኅፈር እንከ በእንተ ስምዐ ለእግዚእነ ወኢ
ታስተኀፍረኒ ኪያየ ሙቁሐ ዳእሙ ፃሙ ለምህሮ
በኃይለ እግዚአብሔር ዘአድኃነነ ወጸውዓነ በጽዋ
ዔሁ ቅዱስ ።
፱ ወአኮ በከመ ምግባሪነ ዳእሙ በከመ ፈቃዱ ወጸ
ጋሁ ዘተውህበ ለነ በኢየሱስ ክርስቶስ እምቅድመ
ዓለም ።
፲ ወአስተርአየ ይእዜ በምጽአቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ መድኃኒነ ዘሰዐሮ ለሞት ወአብርሃ ለሕይ
ወት ወአሰሰለ ሙስና በትምህርተ ወንጌሉ ።
፲፩ ዘሎቱ ተሠየምኩ ሐዋርያ ወዐዋዴ ወመምህረ ለአ
ሕዛብ ።
፲፪ ወበእንቲአሁ አሐምም ወኢይትኄፈር እምዘ አነ
በቱ እስመ አአምር ዘተአመንኩ ወእትአመንኒ ከመ
ይክል ዐቂበ ሊተ ዘአማኅፀነኒ እስከ ይእቲ ዕለት ።

፲፫ ወይኩን ለከ አርአያ ውእቱ ቃለ ሕይወት ዘሰማዕከ
በኀቤየ በሃይማኖት ወበፍቅረ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፬ ዕቀብ ማኅፀንተከ ሠናየ በመንፈስ ቅዱስ ዘኀዱር
ላዕሌከ ።

ወደ ጢሞቴዎስ ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፡ ወንድምን ስለ ማስታወስ ።

በእግዚአብሔር ፈቃድ በኢየሱስ ክርስቶስ በምትገ ፩
ኘው በሕይወት አለኝታ የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያ
ከሆነው ከጳውሎስ ። ዮሐ፡ ፩ ፬ ፤ ፩ ዮሐ፡ ፲፩ ፲፫ ።
ለምወድህ ልጄ ለጢሞቴዎስ ! ትድረስ ሰላም ለአንተ ፪
ይሁን ያባታችን የእግዚአብሔር ይቅርታ የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደረግልህ ። ፩ ጢሞ፡ ፩ ፪።
ከተወለድኩ ጀምሮ በንጹሕ ልብ እሱን የማመል ፫
ከው እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ በቀንም በሌሊ
ትም በምጸልየው ጸሎት ዘወትር አስብሀለሁ። ግ፡ ሐ፡
፳፫ ፩ ፤ ፳፬ - ፲፮ ፤ ሮሜ ፩ ፰ - ፱ ።
ዕንባህን አስቤ ላይህ እወዳለሁ ። ፬
በእናትህ በኤውንቄና በአያትህ በሎይድ ላይ ያደረ ፭
ችውን ጥርጥር የሌለበት ሃይማኖትህን አስቤ ደስ
ይለኛል፡ባንተም ፀንታ እንዳለች ተማምኜ ደስታዬን
እፈጽማለሁ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፮ ፩ ።
ስለዚህም በአንብሮተ እድ በሾምኩህ ሹመት ምክን ፮
ያት ያገኘኸው የእግዚአብሔር ጸጋ ይታደስ ዘንድ
አስብሀለሁ ። ፩ ተሰ፡ ፫ ፲፱ ፤ ፩ ጢሞ፡ ፬ ፲፬ ።
እግዚአብሔር የመፍራትን መንፈስ የሰጠን አይደ ፯
ለምና የኃይል የንጽሕና የፍቅር የጥበብ ነው እንጂ።
ሚክ፡ ፫ ፰ ፤ ሉቃ፡ ፳፬ ፵፱ ፤ ሮሜ ፰ ፲፭ ።
እንግዲህ ለጌታችን ስለ መመስከር አትፈር የታሠር ፰
ኩለትን እኔንም አታሳፍረኝ በዳነንና በልዩ አጠራር
በጠራን በእግዚአብሔር ኃይል ለማስተማር ድከም
እንጂ ። ሮሜ ፩ ፲፮ ።
የጠራንም እንደ ሥራችን አይደለም፡ ዓለም ሳይፈ ፱
ጠር በኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ተሰጠን እንደ ቸር
ነቱና እንደ ፈቃዱ ነው እንጂ ።
ሞትን በሻረው ሕይወትን በገለጣት በወንጌል ትም ፲
ህርት ጥፋትን በአራቀ በኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት
ዛሬ የተገለጠ ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ፤ ፪ ቆሮ፡ ፲፭ ፶፭ ።
ለአሕዛብ መምህር ያዋጅ ነጋሪ ሐዋርያ ሆኜ የተሾ ፲፩
ምኩለት ። ፩ ጢሞ፡ ፪ ፯ ።
ስለ እርሱ መከራዬም እቀበልለት ካለሁበት መከራ ፲፪
የተነሣ አላፍርም ያመንኩትን ዐውቃለሁና እስከዚ
ያችም ቀን ድረስ ያስጠበቀኝም ሊጠብቅልኝ እንደ
ሚችል አምናለሁና ። ምዕ፡ ፬ ፰ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ፍቅርና በሃይማኖት ፀንተህ ከእኔ ፲፫
ዘንድ የሰማኸው ያየሕይወት ቃል አብነት ይሁንህ ።
ባንተ ላይ በደረው በመንፈስ ቅዱስ በጎ አደራህን ፲፬
ጠብቅ ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፳ ።

፲፭ ወዘንተኒ ተአምር ከመ ዐለዉኒ ኵሎሙ እለ በእስያ
እለ ፊሎጎስ ወኤርዋጌኔስ ።
፲፮ ወየሀበ እግዚአብሔር ሣህለ ለቤተ ሄኔሴፎሩ እስመ
ብዙኀ አዕረፈኒ ወኢኀፈረ በእንተ መዋቅሕትየ ።
፲፯ ወበጺሖ ኀበ ሮሜ ፍጡነ ኀሠሠኒ ወረከበኒ ሙቁ
ሕየ ።
፲፰ የሀበ እግዚአብሔር ይርከብ ሣህለ በኀበ እግዚእነ
በይእቲ ዕለት፡ ወመጠነ ተልእከኒ ሠናየ በኤፌሶን
ለሊከ ተአምር ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩፡ በእንተ ተወክፎተ ገድል ።

፩ ወአንተኒ ወልድየ ዕናዕ በጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ።
፪ ወዘሰማዕከ በላዕሌየ በኀበ ብዙኃን ሰማዕት ኪያሁ
መሀሮሙ ለመሃይምናን ሰብእ እለ ይደልዎሙ ከመ
ይምሀሩ ለባዕዳን ።
፫ ወፃሙ ከመ ኄር መስተጋድል ላእከ ኢየሱስ ክርስ
ቶስ ።
፬ እስመ አልቦ ዘይትቃተል ወይሔሊ ንብረተ ዝ ዓለም
ዘእንበለ ከመ ያድሉ ለዘሜሞ ።
፭ መስተጋድልኒ ኢይከውኖ ምዝጋና ለእመ በሕጉ
ኢተጋደለ ።
፮ ወዘኒ ይፃሙ ሐረሳዊ ግብረ ይቀድም ረኪበ ፍሬሁ ።

፯ ወለቡ ዘእቤለከ የሀብከ እግዚአብሔር ጥበበ በኵሉ።

፰ ተዘከሮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዘተንሥአ እምውታን
እምዘርአ ዳዊት ዘመሀርኩ በስሙ ።

፱ ዘበእንቲአሁ እሠርሕ ወእትሞቃሕ ከመ ጊሒልያ
ወበሕቱ ቃለ እግዚአብሔርሰ ኢይትአሰር ።
፲ በእንተዝ እትዔገሥ በኵሉ በእንተ ኅሩያኒሁ ከመ
እሙንቱሂ ይርከቡ ሕይወተ ዘበኢየሱስ ክርስቶስ
ወስብሐተ ዘለዓለም ዘበሰማያት ።
፲፩ እሙን ነገር እምከመ ዐረይነ መዊተ ንሔሪ ሕይወተ።

፲፪ ወእምከመ ዐረይነ ትዕግሥተ ንሔሪ ነጊሠ፡ ወእመሰ
ክሕድናሁ ውእቱኒ ይክሕደነ ።
፲፫ ወእመኒ ኢአመንናሁ ውእቱሰ ምእመነ ይነብር፡
ወኢይክል ክሒደ ርእሶ ።

ክፍል ፪፡ በእንተ እምነተ ገባሬ ።

፲፬ ከመዝ ዘክሮሙ ወአስምዕ ቅድመ እግዚአብሔር
ኢትትላከዩ በግብር ዘኢይበቊዕ በዘይትገፈትዑ
እለ ይሰምዑ ።

በእስያ ያሉም ሁሉ እነ ፊሎጎስ እነ ኤርዋጌኔስ እንደ ፲፭
ከዱኝ ይህን ታውቃለህ ።
ለሄኔሴፎሩ ወገን ግን እግዚአብሔር ይቅርታውን ፲፮
ይስጠው፡ ስለ መታሠሬ ሳያፍር ብዙ አሳርፎኛልና።
ወደ ሮሜ በደረሰም ጊዜ ፈጥኖ ፈልጎኝ ታስሬ አገ ፲፯
ኘኝ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳፰ ፲፯ ።
እግዚአብሔር በዚያች ቀን በጌታችን ፊት ይቅርታን ፲፰
ያገኝ ዘንድ ማግኘቱን፡ ይስጠው በኤፌሶንም በጎ
አገልግሎትን እንዳገለገለኝ አንተ ታውቃለህ ።
ማቴ፡ ፳፭ ፴፬፤ ፪ ተሰ፡ ፩ ፲፤ ዕብ፡ ፮ ፲ ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፩፡ መከራ መቀበል ስለ ሚገባ ።

ልጄ! አንተም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፩
ዕና ። መዝ፡ ፳፰ ፭ ።
በብዙ ምስክሮች ፊት ከእኔ የሰማኸውን ትምህርት ፪
ለሌሎች ሊያስተምሩ ለሚገባቸው ለታመኑ ሰዎች
እሱን አስተምራቸው ። ፩ ጢሞ፡ ፫ ፪ ።
የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ እንደ መሆንህ እንደ ፫
በጎ አርበኛ ፃር ድከም ። ምዕ፡ ፩ ፰፤ ፬፡ ፭ ።
የሾመውን ደስ ለማሰኘት እንጂ የዚህን ዓለም ኑሮ ፬
እያሰበ ወደ ሰልፍ የሚገባ የለምና ። ፩ ቆሮ፡ ፱ ፳፭ ።
አርበኛም በሚገባ ካልተዋጋ ምስጋና አይገባውም ። ፭

የሚደክም ገበሬ በሥራ አስቀድሞ ፍሬውን ለማግ ፮
ኘት አስቀድሞ ይደክማል ።
የምነግርህን አስተውል እግዚአብሔር በሁሉ ጥበ ፯
ቡን ይስጥህ ።
በስሙ ያስተማርኩለት ከዳዊት ወገን የሆነው ከሙ ፰
ታን ተለይቶ የተነሣው ኢየሱስ ክርስቶስን አስበው።
፪ ሳሙ፡ ፯ ፲፪፤ ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፬ - ፳ ።
እንደ ሌባ ስለ እሱ የምደክምለትና የምታሰርለት ፱
የእግዚአብሔር ቃል ግን አይታሰርም። ኤፌ፡ ፫ ፩-፲፫።
ስለዚህም ስለ ኅሩያኖቹ በሁሉ እታገሣለሁ እነሱም ፲
በኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኘውን ሕይወትና በሰማይ
ያለውን የዘለዓለም ክብር ያገኙ ዘንድ። ፪ ቆሮ፡ ፮ ፮።
ነገሩ እውነት ነው በሞት ከተካከልን በሕይወትም ፲፩
እንተካከላለን ። ፪ ቆሮ፡ ፬ ፲፩፤ ፩ ጴጥ፡ ፬ ፲፫ ።
በትዕግሥትም ከተካከልን በመንግሥትም እንተካከ ፲፪
ላለን፡ ብንክደው ግን እሱም ይክደናል ። ማቴ፡ ፲ ፴፫።
ባናምነውም እሱ ግን የታመነ ሆኖ ይኖራል ራሱን ፲፫
አይክድም ። ዘኍል፡ ፳፫ ፲፱፤ ሮሜ ፫ ፫ ።

ክፍል ፪፡ ስለ ገበሬ እምነት ።

እንዲህ ምክራቸው አስተምራቸው በእግዚአብሔር ፲፬
ፊት አዳኝበቸው የሚሰሙ ሰዎች እንዳይሸሹ በማይ
ጠቅም ነገር አትከራከር ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፬ ።

፲፭ አስተፋጥን ከመ ትረሲ ርእሰከ ኅሩየ ለኀበ እግዚአብሔር ከመ ገባሬ ዘኢይትኀፈር ዘርቱዐ ይመትር ቃለ እግዚአብሔር በጽድቅ ።

፲፮ ወለነገረ ርኩሳንሰ ዘአልቦ በቍዕ እበዮ እስመ ያአብይዋ ለኃጢአቶሙ ።

፲፯ ወነገሮሙሂ ከንቱ ከመ ዘይትረአይ ወይልሕቅ በብዙኃን እለ ሄሜኔዎስ ወፊሎጦስ ።

፲፰ እለ አውከኩ እምጽድቅ ወይብሉ ወድአ ከነ ትንሣኤ ምውታን፡ ወይገፈትዑ ሃይማኖቶሙ ለብዙኃን ።

፲፱ ወዘሰ ፅኑዕ በመሠረተ እግዚአብሔር ይቀውም እንዘቦ ዝንቱ ማዕተብ ወየአምሮሙ እግዚአብሔር ለእሊኣሁ ወይርሐቅ እምዐመፃ ኵሉ ዘይሰሚ ስመ እግዚአብሔር ።

፳ ውስተ ቤትኒ ዐቢይ አኮ ባሕቲቱ ንዋየ ወርቅ ወብሩር ዓዲቦ ዘዕፅኒ ወዘልሕኵትኒ ቦ ዘለክብርኒ ወቦ ዘለኀሣርኒ ።

፳፩ ወእመቦ ዘአንጽሐ ርእሶ እምዝ እኩይ ይከውን ንዋየ ክብር ቅዱስ ወበቍዐ ለመልእክተ እግዚአ ወድልወ ለኵሉ ምግባረ ሠናይ ።

፳፪ ጕየያ ለፍትወተ ውርዙት ወዴግና ለጽድቅ ወለሃይማኖት፡ ተፋቅሮ ወሰላም ምስለ ኵሎሙ እለ ይጼውዕዎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ።

፳፫ እበዮ ለነገረ ዕበድ ወሥላቅ ወተኀሥሦ ከንቱ ተአምር ከመ መንሡተ ያመጽእ ።

፳፬ ወገብረ እግዚአብሔርሰ ኢይትገአዝ አላ ከመ ሕፃን የዋህ ይከውን ምስለ ኵሉ ወመምህረ ወመስተዐግሠ እምኵሉ ።

፳፭ ወይጌሥፅ በየውሃት ለእለ ይትቃረኑ እመቦ ከመ የሀቦሙ እግዚአብሔር ይነስሑ ወያእምርዋ ለጽድቅ።

፳፮ ወያንቅሑ ነፍሶሙ እመሥገርተ ሰይጣን እስመ ወድአ አሥገሮሙ ለተሊወ ፈቃዱ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፩፥ በእንተ መፍቀርያነ ርእሶሙ ።</u>

፩ ወዘንተ ባሕቱ ሕእምር ከመ በደኀሪ መዋዕል ይመጽኡ ዓመታት እኩያት ።

፪ ወይከውኑ ሰብእ መፍቀርያነ ርእሶሙ ባሕቲቶሙ ወመፍቀርያነ ፈጊዕ ወንዋይ ነባብያን ዓላውያን ዝኁራን ዕፉራን ዓላውያነ አዝማዲሆሙ እለ አልቦሙ አኰቴት ውፁዓን እምጽድቅ ።

በእግዚአብሔር ዘንድ ራስህን የተመረጠ ታደርግ ዘንድ ለማስተማር ቸኩል በእውነት የእግዚአብሔርን ቃል በቀጥታ የሚያስተምር ሰው እንደማያፍር ገበሬ ነው ። ፩ ጢሞ፡ ፬ ፯፡ ቲቶ ፪ ፯-፰ ። ፲፭

ነገር ግን ጥቅም የሌለውን የሰነፎችን ነገር ተወው ኃጢአታቸውን ያስፋፏታልና ። ፩ ጢሞ፡ ፬ ፯ ። ፲፮

ከንቱ ነገራቸውም በብዙዎች እንደሚታይና እንደሚሰፋ (ቍስል) ነው እነዚህም ሄሜኔዎስና ፊሎጦስ ናቸው ። ፩ ጢሞ፡ ፩ ፳ ። ፲፯

እሊህ ከጽድቅ የራቁ ትንሣኤ ምውታን ፈጽሞ ተደርጓል እያሉ የብዙዎችን ሃይማኖት የሚለውጡ ናቸው ። ፩ ቆሮ፡ ፲፭ ፲፪ ። ፲፰

እግዚአብሔርን በማመን የፀና ግን ይህ ምልክት ኖሮት ይፀናል እግዚአብሔር ወገኖቹን ይወዳቸዋል የእግዚአብሔርን ስም የሚጠራ ሁሉ ከክፉ ነገር ይርቃል ። ምሳ፡ ፲ ፳፭፡ ማቴ፡ ፯ ፳፫ ። ፲፱

በታላቅ ቤት ውስጥም የወርቅና የብር ዕቃ ብቻ አይኖርም፡ ከዕንጨት ከሸክላ የተሠራም ይኖራል እንጂ፡ ለክብር የሚሆን አለ ለኃሣርም የሚሆን አለ ። ፳

ከዚህ ክፉ ነገር ራሱን ንጹሕ ያደረገ ቢኖር ለጌታው አገልግሎት የሚጠቅም ለበጎም ሥራ ሁሉ የበቃ ልዩ የክብር ዕቃ ይሆናል ። ፳፩

የወጣትነትን ምኞት ትተህ ጽድቅን ሃይማኖትን ተከተላት በንጹሕ ልብ ሆነው እግዚአብሔርን ከሚጠሩት ሁሉ ጋር ፍቅርና ሰላም ይሁንልህ ። ፩ ጢሞ፡ ፮ ፲፩ ። ፳፪

የስንፍናን ነገር መዘባበትን በከንቱ መጠራጠርን ተወው ጥፋትን እንደሚያመጣ ታውቃለህና ። ፩ ጢሞ፡ ፬ ፯ ። ፳፫

የእግዚአብሔር አገልጋይ አይከራከርም ከሁሉ ጋር እንደ ሕፃን የዋህ ይሆናል እንጂ፡ ከሁሉም ታግሦ የሚያስተምር ይሆናል እንጂ ። ቲቶ ፩ ፯ ። ፳፬

የሚቃረኑትን በቅንነት ይመክራል እንጂ ምናልባት እግዚአብሔር ንስሐ ገብተው ጽድቅን እንዲያውቁት ያደርጋቸው እንደሆን ። ፳፭

ከሰይጣን እሸክላም ሰውነታቸውን ይለዩ እንደሆነ ፈቃዱን ለማሠራት ፈጽሞ አጥምዶአቸዋልና ። ፳፮

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፩፥ ራሳቸውን ስለሚወዱ ሰዎች ።</u>

ይህን ብቻ ዕወቅ በኋላ ዘመን ክፉ ዘመናት እንደሚመጡ ። ፩ ጢሞ ፬ ፩ ፡ ይሁ ፲፰ ። ፩

ሰዎች ራሳቸውን ብቻ የሚወዱ ተድላ ደስታንና ገንዘብን የሚወዱ ለፍላፊዎች ወንጀለኞች ትዕቢተኞች ተሳዳቢዎች ወላጆቻቸውን የማይረዱ ምስጋና የሌላቸው ከጽድቅ የወጡ ይሆናሉ ። ሮሜ ፩ ፳፱-፴፩ ። ፪

፫ እስመ አልበሙ ምሕረት ሥሑጻን ጸላእያነ ሠናይ ።
፬ ዝሉፋን ጽሉአን እለ ያበድሩ ሐውዘ እምፍቅረ እግ
ዚአብሔር ።
፭ ይትሜሰሉ ጻድቃነ ወይክሕድዎ ለኃይለ ጽድቅ ወለ
እለ ከመዝ ተገኀሦሙ ።
፮ እስመ እሙንቱ እለ ይትባውኡ አብያተ ሰብእ ወይ
ዔውዎን ለአንስት እለ ጽፉራት በኃጢአት ወያወርዳ
ውስተ ብዙኅ ፍትወት ።
፯ ወዘልፈ ይትጌሠፁ ወኢየአምርዋ ግሙራ ለጽድቅ።
፰ ከመ ኢያኔስ ወኢያንበሬስ እለ ተቃወምዎ ለሙሴ
ከማሁ እለሂ ይትቃወምዋ ለጽድቅ ሰብእ ሙስናነ
ልብ ወኑፉቃነ ሃይማኖት ።
፱ ወኢይትሌዐሉ እስመ ፈድፈደት ዕበዶሙ ወተዐው
ቀት ለኵሉ ከመ ዕበዶሙ ለእልክቱ ዓዲ ።
፲ ወአንተሰ ተለውከ ትምህርትየ ወተመሰልከ በግእ
ዝየ በዘመሀርኩከ በሃይማኖት ወበተፋቅሮ ወበትዕ
ግሥት ወበህድአት ወበተሰዶ ወበሕማም ።
፲፩ ተአምር መጠነ ረከበኒ በአንጾኪያ ወበኢቆንያ ወበ
ልስጥራን መጠነ ተዓገሥኩ ተሰዶ ወእምኵሉ አድ
ኃነኒ እግዚአብሔር ።
፲፪ ወኵሎሙ እለ ይፈቅዱ ይሕየዉ በጽድቀ ኢየሱስ
ክርስቶስ የሐምሙ ።
፲፫ ወሰብእሰ እኩያን ይትሌዐሉ ውስተ እንተ ተአኪ
ወይስሕቱ ወያስሕቱ ።
፲፬ ወአንተሰ ሀሉ በዘተምህርከ ወተአመንከ ።
፲፭ ተአምር በኀበ መኑ ተምህርከ እምንእስከ መጽሐፈ
ቅዱሰ ዘይክል አሕይዎተከ በሃይማኖተ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ።
፲፮ ወኵሉ መጽሐፍ ዘበመንፈሰ እግዚአብሔር ተጽ
ሕፈ ይበቍዕ በኵሉ ትምህርት ወተግሣፅ ወአርትዖ
ወጥበብ ወጽድቅ ።
፲፯ ከመ ይትገሠፅ ብእሲ እግዚአብሔር ውስተ ኵሉ
ምግባረ ሠናይ ።

ምዕራፍ ፬፤

<u>ክፍል ፭፡ በእንተ አዝልፎተ ትምህርት ።</u>

፩ ወእኤዝዘከ በቅድመ እግዚአብሔር ወእግዚእነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘሀለዎ ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ አመ
ይመጽእ በመንግሥቱ ።
ከመ ትስብክ ቃሎ ቀዊመከ በድቡት በጊዜሁ ወዘእ

ርኅራኄ የሌላቸው ደፋሮች በጎውን ነገር የሚጠሉ ፫
ይሆናሉ ።
ኃጢአት አዘውታሪዎች የተጠሉ ከእግዚአብሔር ፬
ፍቅር ይልቅ ተድላ ደስታን የሚመርጡ ይሆናሉ ።
ፊል፡ ፫ ፲፱ ።
ጻድቃን ይመስላሉ ነገር ግን የጽድቅን ኃይል ይክዱ ፭
ታልና እንደነዚህ ያሉትን ተለያቸው ። ማቴ ፯ ፲፭ ።
እነዚህ በየሰው ቤት ጥልቅ ብለው ገብተው በኃጢ ፮
አት የተተበተቡትንና ወደ ብዙ ፈቲው የሚያወርዱ
ሴቶችን ይማርኳቸዋልና ። ማቴ ፳፫ ፲፬ ቲቶ ፩ ፲፩ ።
ዘወትር ይመከራሉ ነገር ግን እውነትን አያውቋትም። ፯
ኢያኔስና ኢያንበሬስ ሙሴን እንደ ተቃወሙት እነ ፰
ዚህም እንዲሁ እውነትን ተቃወምዋት ልባቸው
የጠፋ ሃይማኖት የሌላቸው ሰዎች ናቸው ።
ልዕልና ነፍስ አያገኙም የነዚያ ስንፍና በሁሉም ፱
ዘንድ እንደ ታወቀች የነዚህ ስንፍናቸው ደግሞ
ለሁሉ ታውቃለችና ።
አንተ ግን ትምህርቴን ተከትለሃል ፡ ግብሬንም ይዘ ፲
ሃል በአስተማርኩህ ትምህርት ፀንተህ በፍቅር
በትዕግሥት በዝግታ ሆነህ በመሰደድ መከራን በመ
ቀበል መስለኸኛል ።
በአንጾኪያ በኢቆንያ በልስጥራን ያገኘኝን መከራ ፲፩
መሰደድንም እንደ ታገሥኩ ታውቃለህ ። ግ፡ ሐ፡
፲፫ ፲፬ ።
በኢየሱስ ክርስቶስ ጽድቅ ሊድኑ የሚወዱ ሁሉ ፲፪
መከራ ይቀበላሉ ። ማቴ ፲፯ ፳፬። ግ፡ ሐዋ፡ ፲፬ ፳፪።
ክፉ ሰዎች ግን በክፋት ላይ ክፋት እየጨመሩ ይሄ ፲፫
ዳሉ ራሳቸው እስተው ሌላውንም ያስታሉ ።
፩ ጢሞ ፬ ፩ ።
አንተ ግን በተማርከውና በአመንከው እምነት ፀን ፲፬
ተህ ኑር ። ምዕ ፪ ፪ ።
ኢየሱስ ክርስቶስን በማመን ሊያድንህ የሚችለውን ፲፭
ቅዱስ መጽሐፍን ከሕፃንነትህ ጀምሮ ከማን እንደ
ተማርከ ታውቃለህ ። መዝ ፪፲፱ ፲፩ ። ዮሐ ፭ ፴፱ ።
በእግዚአብሔር መንፈስ የተጻፈ መጽሐፍ ሁሉ ለፍ ፲፮
ጹም ትምህርት ለተግሣፅ ለማስተማር ለጥበብ ለጽ
ድቅ ይጠቅማል ። ፪ ሳሙ ፳፫ ፪ ። ፪ ጴጥ ፩ ፲፱ - ፳፩ ።
በእግዚአብሔር ያመነ ሰው በጎውን ምግባር ሁሉ ፲፯
ይማር ዘንድ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፩ ። ምዕ ፪ ፳፩ ።

ምዕራፍ ፬ ።

<u>ክፍል ፭፡ ተግቶ ማስተማር ስለሚገባ ።</u>

በጌትነቱ በመጣ ጊዜ በሕያዋንና በሙታን ላይ ሊፈ ፩
ርድ ይመጣ ባለው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስና
በእግዚአብሔር ፊት አዝዝሃለሁ ። ግብ ሐዋ ፲ ፵፪ ።
በጸጥታ ቁመህ ቃሉን ታስተምር ዘንድ በጊዜውም ፪

ንበለ ጊዜሁ ገሥፅ ወተዛለፍ ናዝዝ ወየውህ እንዘ ትትዔገሥ በኵሉ ወትሜህር ።
፫ እስመ ይበጽሕ ጊዜሁ አመ የአብይዋ ለትምህርተ ሕይወት ወየሐውሩ በፍትወቶሙ ወያመጽኡ መምህራነ ለርእሶሙ በሁከተ ዕዘኒሆሙ ።
፬ ወይመይጡ ዕዘኒሆሙ እምጽድቅ ወያመጽኡ ካልአ ትምህርተ ወይትመየጡ ኀበ መኃድምት ።
፭ ወአንተሰ ንቃሕ ወጥበብ በኵሉ ወፃሙ ወግበር ምግባረ ወንጌላዌ ወፈጽም መልእክተከ ።
፮ ወአንሰ ወዳእኩ ወሰለጥኩ ወበጽሐኒ ዕድሜየ ለአዕርፎ ።
፯ ሠናየ ገድለ ተጋደልኩ በድርየኒ ፈጸምኩ፣ ወሃይማኖትየኒ ዐቀብኩ ።
፰ እንከሰ ጽኑሕ ሊተ አክሊለ ጽድቅ ዘየዐሥየኒ ይእተ ዕለተ እግዚአብሔር መኰንነ ጽድቅ ወአኮ ለባሕቲትየ አላ ለኵሎሙ እለ ያፈቅሩ ምጽአተ ዚአሁ ።
፱ እስተፋጥን ትምጻእ ኀቤየ ፍጡነ ።
፲ ዴማስ ኀደገኒ ወአፍቀሮ ለዝንቱ ዓለም ዘይእዜ ወሖረ ተሰሎንቄ፣ ወቆሬቄስኒ ገላትያ፣ ወቲቶ ድልማጥያ ።
፲፩ ሉቃስ ባሕቲቱ ምስሌየ፣ ወአምጽኦ ምስሌከ ለማርቆስ እስመ ይበቍዐኒ ለመልእክት ።
፲፪ ወፈነውክዎ ለጢኪቆስ ኤፌሶን ።
፲፫ ወፌሎንኒ ዘመጽሐፍ ዘኀደጉ በጢሮአስ ኀበ አክርጳ ተማላእ ምስሌከ ወዓዲ መጻሕፍተ ወረቀ ።
፲፬ እለ እስክንድሮስ ነሃቢ ብዙኀ ማቀየኒ፣ በሕቱ ይፍድዮ እግዚአብሔር በከመ ምግባሩ ።
፲፭ ወአንተኒ ወልድየ ተዓቀብ እስመ ፈድፋደ ተቃወሞ ለነገርነ ።
፲፮ ወበቀዳሚ ነገርየ አልቦ ዘኀብረ ምስሌየ፣ ዳእሙ ኵሎሙ ኀደጉኒ ወይሥረይ ሎሙ ዘንተ ።
፲፯ እስመ እግዚአብሔር ቆመ ሊተ ወአፅንዓኒ ከመ ይእመኑ በስብከተ ዚአየ ወይስምዑ ኵሎሙ አሕዛብ ከመ ድኅንኩ እምአፈ አንበሳ ።
፲፰ ወያድኅነኒ እግዚአብሔር እምኵሉ ግብር እኩይ ወያሐይወኒ ውስተ መንግሥቱ ዘበሰማያት ውእቱ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም፣ አሜን ።
፲፱ አምኅ ጵርስቅላ ወአቂላ ወቤተ ሄኔሰፎሩ ።
፳ ኤርስጦስ ነበረ ቆሮንቶስ፣ ወለጥሮፊሞስ ኀደግዎ በሀገረ መሊጡ ይደዊ ።

አለ ጊዜውም ምክር አስተምር በሁሉ ታግሠህ ስታስተምር አስፅናና አለዝብ ። ኢሳ ፶፰ ፩ ። ቲቶ ፩ ፱-፲ ።
የሕይወትን ትምህርት እንቀበልም የሚሉበት ልባቸው እንደ ወደደ የሚኖሩበት በጆሮአቸው ቀበዝነት ለራሳቸው መምህራንን የሚያመጡበት ጊዜ ይመጣልና ። ፩ ጢሞ ፩ ፲፫ ። ፬ ፩ ። ፫
እውነትን ከመስማት ጆሮአቸውን መልሰው ሌላ ትምህርት ያመጣሉ ወደ ተረትም ይመለሳሉ ። ፩ ጢሞ ፬ ፯ ። ፪ ተሰሎ ፪ ፲፩ ። ፬
አንተስ ንቃ በሁሉም ብልህ ሁን ተጋደል፤ የወንጌልን ሥራ ሥራ፣ መልእክትህንም ፈጽም ። ግ፡ ሐ፡ ፳፩ ፰ ። ፭
እኔ ጠንክሬ ግዳጄን ፈጸምኩ ለሞትም ዕድሜየ ደርሷል ። ፊልጵ ፪ ፲፯ ። ፮
ዐኑ ገድል ተጋደልኩ ቀድድሜንም ጨረስኩ ሃይማኖቴን ጠበቅሁ ። ፩ ቆሮ ፱ ፳፭ ። ፩ ጢሞ ፮ ፲፪ ። ፯
እንግዲህስ ያን ዕለት እውነት ፈራጅ እግዚአብሔር የሚሰጠኝ የጽድቅ አክሊል ይቈየኛል ፣ ይህም ለኔ ብቻ አይደለም የሱን መምጣት ለሚወዱ ሁሉ ነው እንጂ ። ምዕ ፪ ፭ ። ፩ ጴጥ ፭ ፬ ። ያዕ ፩ ፲፪ ። ፰
ፈጥነህ ወደኔ ትመጣ ዘንድ ቸኵል ። ቈ ፳፩ ። ፱
ዴማስ ይህን የዛሬውን ዓለም ወዶ ትቶኝ ወደ ተሰሎንቄ ሄደ፣ ቄርቄስም ገላትያ ቲቶም ድልማጥያ ሄደዋል ። ቈላ ፬ ፲፬ ። ፊልሞ ፳፬ ። ፲
ሉቃስ ብቻ ከእኔ ጋራ ቀርቷል፣ ማርቆስን ይዘኸው ና፣ ለመልእክት እርሱ ይጠቅመኛልና ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፭ ፴፮ ። ቈላ ፬ ፲ ። ፲፩
ቲኪቆስን ወደ ኤፌሶን ልኬዋለሁ ። ግብ ሐዋ ፳ ፬ ። ፲፪
በጢሮአስ ከአቅርጳ ዘንድ የተውኩትን የመጽሐፉን መጠቅለያ መጻሕፍቱንና ብራናውንም ይዘህ ና ። ፲፫
አንጥረኛው እለእስክንድሮስ ብዙ መከራ አፀናብኝ ። ነገር ግን እግዚአብሔር እንደ ሥራው ይስጠው ። ፪ ሳሙ ፫ ፴፱ ። መዝ ፳፰ ፬ ። ፲፬
ልጄ! አንተም ተጠንቀቅበት ትምህርታችንን እጅግ ይቃወማልና ። ፲፭
በመጀመሪያው ስብከቱ ከእኔ ጋር የተባበረ የለም ሁሉም ተዉኝ እንጂ፣ ይህንም እግዚአብሔር ይቅር ይበላቸው ። ግብ ሐዋ ፯ ፷ ። ፲፮
እግዚአብሔር ቆሞልኛልና ከአንበሳ አፍም እንደ ዳንኩ አሕዛብ ሁሉ ሰምተው በእኔ ስብከት ያምኑ ዘንድ አፅንቶኛልና ። መዝ ፴፮ ፴፱-፵ ። ማቴ ፲ ፲፱ ። ፲፯
እግዚአብሔር ከክፉ ነገር ሁሉ ያድነኛል፣ በሰማያት በመንግሥቱ ይኖረኛል ፣ ክብር ምስጋና የሚገባው እሱ ነው ፣ ለዘለዓለሙ አሜን ። መዝ ፻፳፩ ፯ ። ፲፰
ጵርስቅላን አቂላን የሄኔሴፎሩን ቤተ ሰብም ቸር አላችሁ? በል ። ግብ ሐዋ ፲፰፥፪ ። ሮሜ ፲፮ ፫ ። ፲፱
ኤርስጦስ ቆሮንቶስ ቀረ ጥሮፊሞስንም ታሞ መሊጡ በሚባል አገር ተውኩት ። ግብ ሐዋ ፲፱ ፳፪ ። ፳

 ኀበ ጢሞቴዎስ ፪ ።

፳፩ አስተፋጥን ትምጻእ ኀቤየ እምቅድመ ክረምት፡ ይኤ ምኑከ ኤውግሎስ ወጱዴስ ወሊኖስ ወቀላውድያ ወኵሎሙ አኀዊነ ።
፳፪ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ የሀሉ ምስለ መንፈስከ ወጸጋሁ ምስሌከ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ካልእት ኀበ ጢሞቴዎስ ወተጽ ሕፈት በሮሜ ወተፈነወት በእደ አንክሮሎስ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

ወደ ጢሞቴዎስ ፪ ።

ክረምት ሳይገባ ፈጥነህ ና፡ ኤውግሎስ ጱዴስ ሊኖስ ቀላውድያ ወንድሞቻችን ሁሉ ቸር አለን ይሉሃል ። ፳፩

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከአሳብህ ጋር ይሁን ጸጋው ካንተ ጋር ይሁን አሜን ። ቲቶ ፫ ፲፭ ። ፳፪

ወደ ጢሞቴዎስ የተላከች ሁለተኛይቱ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፡ አሜን ።

ኀበ ቲቶ | ወደ ቲቶ

ምዕራፍ ፩፤

ክፍል ፩፤ በእንተ ሢመተ ክህነት ።

፩ እም ጳውሎስ ገብሩ ለእግዚአብሔር ወሐዋርያሁ ለኢ
የሱስ ክርስቶስ በሃይማኖቶሙ ለኅሩያኒሁ ለእግዚአ
ብሔር ወአእምሮ ጽድቅ ዘበጽድቁ ለእግዚአብሔር፤

፪ ወበተስፉ ሕይወት ዘለዓለም ዘአሰፈወ እግዚአብ
ሔር ዘኢይሔሱ እምፍጥረተ ዓለም ።

፫ ወአርአየ ቃሎ በዕድሜሁ በስብከተ ዚአነ ኪያሁ
ወተአመነኒ፤ ሊተ ሶበሊሁ በትእዛዘ እግዚአብሔር
መድኃኒነ ።

፬ ለቲቶ ወልድየ ዘአፈቅር በተፋቅሮ ወበሃይማኖት
ሰላም ለከ ወጸጋ ወሣህል እምኀበ እግዚአብሔር
አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ።

፭ አስመ እንበይነ ዝንቱ ኀደጉከ ውስተ ቀርጤስ ከመ
ታስተራትዕ ዘተርፈ ወትሚም ቀሲሳነ ለለአህጉር
በከመ አዘዝኩከ ።

፮ ብእሴ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ ኅሩየ ዘኢየሐም
ይዎ፤ በእኩይ ዘበ ውሉድ መሃይምናን ዘኢያስተዋ
ድይዎሙ በምርዓት፤ እለ ኢኮኑ ዝሉፋነ እለ ይት
ኤዘዙ ።

፯ ወርቱዕ ይሠየም ጳጳስ ዘአልቦ ሐሜት፤ ዘኢያደሉ
ከመ መጋቤ እግዚአብሔር ዘኢኮነ መዓትመ ዘል
ቡብ ዘኢያበዝኅ ሰትየ ወይን፤ ወኢያፈጥን እዴሁ
ለዘቢጥ፤ ዘኢደፋር፤ ወኢዝኑር፤ ወዘኢያፈቅር ንዋየ
ከንቶ ።

፰ መፍቀሬ፤ ነግድ ዘሠናይ ምግባሩ፤ ዘአንጽሐ ርእሶ
ጻድቅ ወኄር ወየዋህ ወመስተዓግሥ፤ ዘያነሐሲ ዘም
ሁር ቃለ ሃይማኖት ።

፱ ዘይክል ገሥፆ በትምህርተ ሕይወት ወይዛለፎሙ
ለእለ ይትዋሥኡ ።

፲ እስመ ብዙኃን እለ ኢይትኤዘዙ ወነገሮሙኒ ከንቱ
ወያስሕትዎሙ፤ ሊጽሉላነ ልብ ።

፲፩ ወፈድፋደሰ ለእለ እምአይሁድ እለ ርቱዕ ይፍፅም
ዎሙ አፉሆሙ እስመ እሉ ይገፈትዑ አብያተ ኵሉ
ወይሜህሩ በዘኢይደሉ በዘይረብሖሙ ኀሣር ።

፲፪ ወናሁ ይቤ አሐዱ እምኔሆሙ ነቢዮሙ በእንቲአ
ሆሙ እስመ ሰብአ ቀርጤስ መደልዋን ሐሳውያን

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩፤ ክህናትን ስለ መሾም ።

እግዚአብሔር በመረጣቸው በምእመናን እምነት በእ ፩
ግዚአብሔር ቸርነት የተገለጠችውን እውነት በማስ
ተማር የእግዚአብሔር አገልጋይ የኢየሱስ ክርስቶስ
ሐዋርያ ከሆነው ከጳውሎስ ። ፩ ጢሞ ፮ ፫ ።
ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ የተናገረውን የማያስቀር ፪
እግዚአብሔር በሰጠው በዘለዓለም ሕይወት አለኝታ፤
እኛ እሱን በማስተማራችን በጊዜው ጊዜ ቃሉን የገ ፫
ለጠ በመድኃኒታችን በእግዚአብሔር ትእዛዝም
በሕጉ ላይ ከተማመነኝ ከኔ የተላከ መልእክት፤ ኢሳ
፲፪ ፪ ። ግብ ሐዋ ፱ ፶፭ ። ምዕ ፪ ፲ - ፲፫ ።
በፍቅር በሃይማኖት ለምወድህ ልጄ ለቲቶ ይድረስ ፬
ሰላም ላንተ ይሁን፤ ጸጋና ይቅርታ ከአባታችን ከእግ
ዚአብሔር ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ይደረግ
ልህ ። ፪ ቆሮ ፪ ፲፫ ። ገላ ፪ ፫ ።
ስለዚህ የቀረውን እንድታስተካክል ቀሳውስትንም ፭
እንደ አዘዝኩህ በያገሩ እንድትሾም በቀርጤስ ትቼ
ህለሁና ። ግብ ሐዋ ፲፬ ፳፫ ።
የተመረጠ አንዲት ሚስት ያገባ በክፉ ነገር ሰዎች ፮
የማያሙት በመዳራት የማያሰጧቸው ወራዶች ያል
ሆኑ ታዛገሮች ታማኞች የሆኑ ልጆች ያሉትን ሰው
ሹም ። ፩ ጢሞ ፫ ፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፫ ።
የማይታማ የእግዚአብሔር መጋቢ እንደመሆኑ እን ፯
ደማያደላ ቁጡ ያይደለ አስተዋይ፤ ወይን አብዝቶ
የማይጠጣ ለመማታት እጁን የማይቃጣ ሰውን የማ
ይደፍር የማይኰራ ከንቱ ገንዘብን የማይወድ፤ ፩
ቆሮ ፩ ፩ ። ፪ ጢሞ ፪ ፬ ። ዘሌዋ ፲፱ ፤ ማቴ ፳፬ ፵፭ ።
እንግዳን የሚወድ ምግባሩ ያማረ ራሱን ንጹሕ ያደ ፰
ረገ እውነተኛ ቸር ቅን ታጋሽ ይቀር ባይ የሃይማኖ
ትን ነገር የተማረ ።
ሕይወት በሚገኝበት ትምህርት ማስተማር የሚቻ ፱
ለው ለሚከራከሩት መልስ የሚሰጥ ይሾም ።
የማይታዘዙ ብዙዎች ናቸውና ነገራቸውም ከንቱ ፲
ነውና፤ ልበ ደናቍርትን ያስቷቸዋልና ።
ይልቁንም ምላሽ ሊያሰጧቸው ከሚገባ ከአይሁድ ፲፩
ወገን የሆኑትን ተከራክሮ የሚረታ እነዚህ የሰውን
ሁሉ ልቡና ይለዋውጣሉና ኃሣር በሚበዛባቸው ገን
ዘብ የማይገባውን ያስተምራሉና ።
እነሆ ከነሱም አንዱ ነቢያቸው ስለ እነሱ እንዲህ ፲፪
ብሏል፤ የቀርጤስ ሰዎች እኩ ግብዞች ዘወትር የሚ

ዘልፈ፡ አራዊት እኩያን ክርሠ መካን፡ ወዝንቱ ስምዕ እሙን ላዕሌሆሙ ።
፲፫ ወበእንተ ዝንቱ ተዛለፎሙ ምቱረ ከመ ይጠይቁ በሃይማኖት ።
፲፬ ወኢያምጽኡ መኃድምተ ወሥርዓተ ሰብእ ዘይመይጣ ለጽድቅ ።
፲፭ እስመ ኵሉ ዘከነ ንጹሕ ለንጹሓን፡ ወለርኩሳንሰ እለ ኢየአምኑ አልቦ ንጹሕ ምንትኒ ።
፲፮ እስመ ርኩስ ሕሊናሆሙ ወበልቦሙ የአምኑ ከመ ዘየአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይክሕድዎ በምግባሮሙ ርኩሳን እሙንቱ፡ ወከሓድያን ወምኑናን በውስተ ኵሉ ምግባረ ሠናይ ።

ምዕራፍ ፪።

ክፍል ፪፡ ዘከመ ይደሉ አክብሮ ዓቢያን እምንኡሳን ።

፩ ወአንተሰ ንግር ዘይደሉ ለትምህርተ ሕይወት ።
፪ ሊቃውንትኒ ይኩኑ ንጹሓነ እምዝሙት፡ ወንቁሓነ ወጠቢባነ ወኢይናፍቁ በሃይማኖት ይትፋቀሩ፡ ወይለብዉ ወይትዐገሡ ።
፫ ልሂቃትኒ ከማሁ ይትቀደሳ ወያሠንያ ግእዘን ኢያስተሐውራ ነገረ ወኢይትቀነያ ለስቴ ወኢይሰጠያ ውስተ ስከር ዳእሙ ይገሥፃ ወይምሀራ ሠናየ ትምህርተ ለአንስት ከመ ያንጽሓ ርእሶን ።
፬ ወንኡሳትኒ ያፍቅራ አምታቲሆን ወውሉዶን ።
፭ ኢይዘምዋ ወይግበራ ሠናየ ወያሠንያ ግእዘን ወሥርዓተ ቤቶን ወይትአዘዛ ለአምታቲሆን ከመ ኢይፅርፍ አሐዱሂ ላዕለ ቃለ እግዚአብሔር በእንቲአሆን።
፮ ወለወራዙትኒ ገሥጾሙ ያንጽሑ ርእሶሙ ወይኩኑ ጠቢባነ ።
፯ ወኩኖሙ አርአያ ወአምሳለ ለኵሎሙ በምግባረ ሠናይ ።
፰ ወይኩን ነገርከ ወትምህርትከ በንጽሕ ወበሥሩዕ ነገር ዘአልቦ ነውር ዘኢይሚንኖ አሐዱሂ ከመ ይትኀፈር ጸላኢ ወይኅጣእ ዘይነብብ ላዕሌነ ኀሡመ ።

ክፍል ፫፡ በእንተ ተአዝዞ አግብርት ለአጋእዝት ።

፱ ነባሪኒ ይትአዘዙ ለአጋእዝቲሆሙ ወያሥምርዎሙ በኵሉ ወኢይቅሥጡ ወኢይትዋሥኡ በኵሉ ።
፲ አላ ያሠንዩ በንጹሕ ሃይማኖቶሙ ከመ ይንአድዎ

ዋሾ ክፉዎች አውሬዎች የመኻን ሆድ ናቸው ብሏል ይህ በነሱ ላይ የታመነ ምስክር ነው ። ግ ሐ ፲፯ ፳፰።
ስለዚህም ሃይማኖትን ይረዱ ዘንድ ቍርጥ አድርገህ ተከራከራቸው ። ፪ ጢሞ ፬ ፪-፯ ። ፲፫
እውነትን የሚለውጣት ተረትንና ሰው ሠራሽ ሥርዓትን እንዳያመጡ ። ኢሳ ፳፱ ፲፫ ። ማቴ ፲፭ ፱ ። ፲፬
የተፈጠረው ሁሉ ለንጹሐን ንጹሕ ነው ለማያምኑ ለርኩሳን ግን ምንም ንጹሕ የላቸውም ሐሳባቸው ርኩስ ነውና ። ማቴ ፲፭ ፲፩ ። ሮሜ ፲፬ ፳ ። ፲፭
በልባቸው እግዚአብሔርን እንደሚያውቁት አድርገው ያምናሉ በሥራቸው ግን ይክዱታል፡ ርኩሳን ናቸው ከሐዲዎችም ናቸው፡ በበጎውም ሥራ ሁሉ የተናቁ ናቸው ። ሕዝ ፴፫ ፴፩ ። ፪ ጢሞ ፫ ፭ ። ፲፮

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪፡ ታናሾች ታላላቆችን ማክበር እንዲገባ ።

አንተ ግን ለሕይወት ትምህርት የሚገባውን አስተምር ። ፩ ጢሞ ፮ ፫ ። ፪ ጢሞ ፩ ፲፫ ። ፩
ሽማግሌዎችም ከዝሙት ንጹሐን ይሁኑ ንቁዎች ብልሆች ይሁኑ በሃይማኖትም አይጠራጠሩ ፍቅርን ይያዙ ያስተውሉ ይታገሡ ። ፩ ጢሞ ፭ ፩ ። ፪
ባልቴቶችም እንዲሁ የተቀደሱ ይሁኑ ጠባያቸውን ያሣምሩ ነገር አያመላልሱ ለመጠጥ አይገዙ በስካር አይዘረሩ ሰውነታቸውን ንጹሕ አድርገው በጎ ትምህርትን ለሴቶች ይምከሩ ያስተምሩ እንጂ ። ፩ ጢሞ ፫ ፲፩ ። ፩ ጴጥ ፫ ፫-፬ ። ፫
ወጣቶቹ ሴቶችም ባሎቻቸውንና ልጆቻቸውን ይውደዱ ። ፬
አይሰስኑ በጎውን ሥራ ይሥሩ ግብራቸውንና የቤታቸውን አስተዳደር ያክናውኑ በእነሱ ምክንያት አንድ እንኳን የእግዚአብሔርን ቃል እንዳይነቅፍ ለባሎቻቸው ይታዘዙ ። ኤፌ ፭ ፳፪ ። ቈላስ ፫ ፲፰ ። ፭
ጐበዛዙትንም ብልሆች እንዲሆኑ ሰውነታቸውን እንዲጠብቁ ምከራቸው አስተምራቸው ። ፮
ለሁሉም በበጎ ምግባር አብነት ምሳሌ ሁናቸው ። ፩ ጢሞ ፬ ፲፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፫ ። ፯
አነጋገርህ ትምህርትህ በንጽሕና በተከናወነ ነገር አንድ እንኳ የማይነቀፈው ነውር የሌለበት ይሁን፡ ጠላት እንዲያፍር በእኛ ላይ የሚናገረው ክፉ ነገር እንዳያገኝ ። ነህ ፭ ፱ ። ፩ ጢሞ ፮ ፫ ። ፰

ክፍል ፫፡ አገልጋዮች ለአሳዳሪዎቻቸው ስለ መታዘዝ ።

ቤተ ሰቦችም ለጌቶቻቸው ይታዘዙ፡ በሁሉም ደስ ያሰኙአቸው፡ አይሰረቁ በሁሉ አይከራከሩ ። ኤፌ ፮ ፭ ። ፩ ጢሞ ፮ ፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፲፰ ። ፱
እምነታቸውን በንጽሕና ሆነው ግብራቸውን ያከና ፲

በኵለሄ በትምህርተ እግዚአብሔር መድኀኒነ ።

፲፩ እስመ ተዐውቀ ጸጋሁ ለእግዚአብሔር በኀበ ኵሉ
ሰብእ ።
፲፪ ወይእቲ ትሜህረነ ከመ ንትናከራ ለኃጢአት ወለፍ
ትወተ ዓለም ወንሕየው በጽድቅ ወበንጽሕ ወበተፋ
ቅሮ በዝንቱ ዓለም ።
፲፫ እንዘ ንሴፎ ለብዕፆ ወምጽአተ ስብሐቲሁ ለአምላ
ክነ ዐቢይ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፬ ዘመጠወ ርእሶ በእንቲአነ ከመ ይቤዝወነ እምኃጢ
አት ወያንጽሕ ሎቱ ሕዝበ ሐዲሰ ዘይትቀናው በም
ግባረ ሠናይ ።
፲፭ ከመዝ ንግር ወገሥፅ ወተዛለፍ እንዘ ታቴሕት
ርእሰከ ለኵሉ ወአልቦ ዘያስሕትከ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፩ ፡ ዘከመ ይደሉ ገሥፆ ።

፩ ዘክሮሙ ለቀደምት ወለመኳንንት ከመ ይትአዘዙ
በኵሉ ምግባረ ሠናይ ፥ ወይኩኑ ጥቡዓነ ።

፪ ወኢይትቄጥዑ ወኢይትገዓዙ አላ መሐርያነ ወየው
ሃነ ይኩኑ ምስለ ኵሉ ሰብእ ።
፫ እስመ ንሕነኒ ትካት ዐበድነ ዘእንበለ አእምሮ ወከ
ሕድነ ወስሕትነ ወተቀነይነ ለፍትወተ ስሒት ወለ
ሐውዝ ዘዘዚአሁ ፥ ወተሰውነ እኩየ ወተቃንአ ወአ
ኅሠምነ ወጸላእነ ቢጸነ ።

፬ ወአመ አስተርአየ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር መፍ
ቀሬ ሰብእ መድኀኒነ ።
፭ ወአኮ በምግባረ ጽድቅነ ዳእሙ በምሕረቱ አድኀነነ
በጥምቀተ ዳግም ልደት ወተሐድሶ በመንፈስ ቅዱስ።

፮ ዘሦጠ ላዕሌነ በብዕሉ በእንተ ኢየሱስ ክርስቶስ
መድኀኒነ ።
፯ ከመ ንጽደቅ በጸጋሁ ወንረስ ተስፋ ሕይወት ዘለዓ
ለም ።
፰ እሙን ነገር ወበእንተዝ እፈቅድ አንሂ ታፅንዖሙ
ከመ የሐልዩ ተራድኦ በኵሉ ምግባረ ሠናይ ፥ እለ
ተአመኑ በእግዚአብሔር ዝኩ ሠናይ ዘይበቊዖ
ለሰብእ ።
፱ ነገረ ጋእዝ ወዕበድ ዘይፈጥሩ ወመኃድምተ ወወ
ክሐ ተገኀሥ እስመ ከንቱ ውእቱ ወኢይበቊዕ ።

፲ ለመስተካሕድ ብእሲ እምከመ ምዕረ ወካዕበ ገሠፅኮ
ወአበየ ፥ ኅድጎ ።

ውን እንጂ መድኃኒታችን ያስተማራት ወንጌልን
በሁሉም ያመሰግኗት ዘንድ ። ምዕ ፩ ፫ ።
የእግዚአብሔር ቸርነቱ በሰው ሁሉ ዘንድ ታው ፲፩
ቋልና ። ኢሳ ፵፱ ፯ ። ዮሐ ፩ ፱ ። ምዕ ፫ ፬ ።
ወንጌል ኃጢአትንና ዓለማዊ ፍትወትን እንድን ፲፪
ለያት ታስተምረናለች ፥ ተለያይተን በዚህ ዓለም በጽ
ድቅ በንጽሕና በፍቅር እንኖር ዘንድ ። ሉቃ ፩ ፸፭ ።
የታላቁ ፈጣሪያችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስ ፲፫
ቶስ በክብር መምጣቱንና ብፅዓን መስጠቱን ተስፋ
እያደረግን ። ግብ ሐዋ ፳፬ ፲፭ ። ፩ ቆሮ ፩ ፯ ።
ከኃጢአት ይለየን ዘንድ በበጎ ምግባር የሚፈክሩ ፲፬
አዲስ ሕዝብን ለርሱ ይመርጥ ዘንድ ስለ እኛ ራሱን
አሳልፎ የሰጠ ። ሚልክ ፫ ፫ ። ማቴ ፫ ፲፪ ።
ራስህን በሁሉ ዝቅ አድርገህ እንዲህ ምክር አስተ ፲፭
ምር ተከራክር የሚያስትህ አይኑር ። ፩ ጢሞ ፬ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

ክፍል ፩ ፡ መምከር ስለሚገባ ።

ሽማግሌዎቹን መኳንንቱን በበጎ ምግባር ይታዘዙ ፩
ዘንድ በዚያውም ፀንተው ይኖሩ ዘንድ አሳስበ
ቸው ። ዕብ ፲፫ ፳፩ ። ፩ ጴጥ ፪ ፲፫ ።
ከሰው ሁሉ ጋር ርኅሩኃን የዋሃን ይሁኑ እንጂ አይ ፪
ቈጡ አይጣሉ ። ኤፌ ፬ ፴፩ ። ፊልጵ ፬ ፭ ።
እኛም እኮ ቀድሞ በለማወቅ ሰንፈን ክደን ስተን ፫
ነበር ፥ ለፈቲው ተገዝተን ነበር ፥ ልዩ ልዩ ለሚሆን
ተድላ ደስታ ተገዝተን ነበር ክፋትን መቀናናትን ተከ
ትለን ነበር ወንድሞቻችንን ጠልተን አሳዝነን ነበር።
ኤፌ ፪ ፪ - ፬ ።
ሰው ወዳጅ የሚሆን የመድኃኒታችን የእግዚአብ ፬
ሔር ቸርነቱ በተገለጠ ጊዜ ። ምዕ ፪ ፲፩ ።
ጽድቅ በመሥራታችን አይደለም በቸርነቱ ዳግም ፭
ልደትን በሚያሰጥ በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳ
ነን እንጂ ። ሮሜ ፫ ፳ ። ገላ ፪ ፲፮ ።
መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ካሠልን በቸር ፮
ነቱ በእኛ ላይ በአሳደረው ። ሕዝ ፴፮ ፳፭ ኢዮ ፫ ፩ ።
በቸርነቱ ከብረን ዘላለም የመኖርን ተስፋ እንወርስ ፯
ዘንድ ። ሮሜ ፭ ፩ ። ሮሜ ፰ ፲፯ ።
ነገሩ እውነት ነው ስለዚህም በእግዚአብሔር ያመ ፰
ኑት በበጎ ምግባር ሁሉ መረዳዳትን ያስቡ ዘንድ እን
ድታፅናናቸው እወዳለሁ ፥ ለሰው የሚጠቅመው በጎ
ነገር ይህ ነው ። ቍጥ ፲፬ ።
ፈጥረው የሚናገሩትን የጠብንና የስንፍናን ነገር የተ ፱
ረትን ነገር የዋዛ ፈዛዛን ነገር የሚናገሩትን ተለያ
ቸው ከንቱ ነውና አይጠቅምምና ። ፩ ጢሞ ፬ ፯ ።
ተከራካሪውን ሰው አንድ ጊዜ ሁለት ጊዜ ከመከር ፲
ከው በኋላ እንቢ ካለ ተወው ። ፪ ቆሮ ፲፫ ፪ ።

፲፩ ወአምሮ ከመ ዐላዊ ውእቱ ዘከማሁ ያስሕት ወያን
ጌጊ ወይረክብ ኵነኔ ።

፲፪ ወአምከመ ፈነውክዎ ለአርጢሞስ ኀቤከ አው ጢኪ
ቆስ ፍጡነ ነዓ ኀቤየ ሀገረ ናቆጵል እስመ አጥባዕኩ
እክርም ህየ ።
፲፫ ለዜማስ ጸሐፌ ሀገር ወለአጵሎስ ጽሑቀ አክብሮሙ
ኢ.ይጸነሱ ምንተኒ ።
፲፬ ወእሊ.እነሂ ይትመሀሩ ምግባረ ሠናየ በዘይቀውሙ
ውስተ ዘይትፈቀድ ግብር ከመ ኢ.ይኅጥኡ ፍሬ ።

፲፭ አምኁከ ኵሎሙ እለ ምስሌየ አምኅ ኵሎ ዘያፈቅረነ
በሃይማኖት ጸጋ የሃሉ ምስለ ኵልክሙ አሜን ።

〰

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ቲቶ ፣ ወተጽሕፈት በሀገረ
ናቆጵል ወተፈነወት ምስለ አርጣማ ረድኡ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

እንደ እሱ ያለውን የሚያስትና የሚያስክድ ወንጀ ፲፩
ለኛ እንደሆነ አስታውቅበት ቅጣቱን ይቀበላል ።
፩ ጢሞ ፪ ፱ ፳ ።
አርጢሞንን ወደ እናንተ የላክሁት እንደሆነ ወይም ፲፪
ጢኪቆስ ፈጥነህ ወደ እኔ ወደ ናቆጵል አገር ና ፣
በዚያ ልከርም ወስኛለሁና ። ግብ ሐዋ ፳ ፱ ።
አገር አሳዳሪ ዜማስንና አጵሎስን በምንም በምን ፲፫
እንዳይቸገሩ በጣም አክብራቸው ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፬ ።
ወገኖቻችንም ፍሬ እንዳያጡ በሚፈለገው ሥራ ፀን ፲፬
ተው እንዲገኙ በጎውን ምግባር ይማሩ ። ማቴ
፯ ፲፱ ። ኤፌ ፬ ፳፰ ። ቈላስ ፩ ፲ ።
ከእኔ ጋር ያሉት ሁሉ እንዴት ነህ ብለዉሃል ፣ በሃይ ፲፭
ማኖት የሚወዱንን ሁሉ ሰላም በል ፣ ጸጋ ለሁላችሁ
ይሁን አሜን ።

〰

በናቆጵል ተጽፋ በደቀ መዝሙሩ በአርጣማ እጅ
ወደ ቲቶ የተላከችው መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፣ አሜን ።

ኅበ ፊልሞና ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ እምጳውሎስ ሙቁሕ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወጢሞቴዎስ እኁነ ለፊልሞና ዘናፈቅር ዘየኀብር ግብረ ምስሌነ ።

፪ ወለአፍያ እኅትነ ወለአክርጳ ወልዱ ዘይገብር ግብረ ምስሌነ ወለእለ ምስሌሆሙ እለ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ።

፫ ሰላም ለክሙ ወጸጋ እግዚአብሔር አቡነ ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፬ አአኵቶ ለአምላኪየ ዘልፈ ወእዜከረከ ወትረ በጸሎትየ ።

፭ እምአመ ሰማዕኩ ሃይማኖተከ ወፍቅረከ ዘበእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወዘኵሎሙ ቅዱሳን ።

፮ ከመ ጽኑዐ ይኩን ሱታፌ ሃይማኖትከ በምግባረ ሠናይ ወበአእምሮ ኵሉ ሠናይ ዘበኢየሱስ ክርስቶስ።

፯ ተፈሣሕኩ ወተኃሠይኩ በእንተ ተፋቅሮትከ እስመ አዕረፈት ነፍሶሙ ለቅዱሳን በኀቤከ እኁየ ።

፰ ወብየ በእንተ ዝንቱ ሞገስ ዐቢይ በክርስቶስ ከመ እኤዝዘከ ትእዛዘ ጽድቅ ወተፋቅሮ ።

፱ አስተበቍዐከ አስተብቍዖተ አነ ጳውሎስ እስመ ልሂቅ አነ ዘከመ ተአምር ፡ ወይእዜኒ ዓዲ ሙቁሕ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲ አነ አስተበቍዐከ በእንተ ወልድየ ዘወለድክዎ በመዋቅሕትየ ዘውእቱ አናሲሞስ ።

፲፩ ዘቀዲሙሰ ኢበቍዐከ ፡ ወይእዜሰ ለከኒ ወሊተኒ በቍዐ ኮነ ጥቀ ።

፲፪ ወናሁ ፈነውክዎ ኀቤከ ተወከፎ ከመ ወልድየ ።

፲፫ ወፈቀድኩሰ አንብሮ ኀቤየ ከመ ይትለአከኒ ህየንቴከ በመዋቅሕትየ ዘበወንጌል ።

፲፬ ወኢፈቀድኩ ምንተኒ እግበር ዘእንበለ ታእምር አንተ ከመ ኢይኩን በአገብሮ ሠናያቲከ ፡ ዳእሙ በፈቃደ ልብከ ።

፲፭ ወዮጊ በበይነ ዝንቱ ኀደገከ ለሰዓት ከመ ይኩንከ ለዓለም ።

፲፮ አኮ እንከ ከመ ገብር አላ ዘይኄይስ እምገብር እመሰ ኮነ ሊተ እኁየ እፎ ፈድፋደ ይኄይስ በኀቤከ በዘይደልዎ ይርዳእከ በሥጋሁኒ ወበሃይማኖትኒ ዘእግዚእነ ።

ወደ ፊልሞና ።

ምዕራፍ ፩ ።

የኢየሱስ ክርስቶስ እሥረኛው ከሆነው ከጳውሎስና ከወንድማችን ከጢሞቴዎስ በሥራ ለሚተባበረንና ለምንወደው ለፊልሞና ። ኤፌ ፬ ፩ ። ፩

ለእኅታችን ለአብፍያና ከኔ ጋር ለሚሠራ ለልጁ ለአክርጳ ከእነሱም ጋር ላሉ ለቤተ ክርስቲያን አባሎች ። ሮሜ ፲፮ ፭ ። ቈላ ፬ ፲፯ ። ፪

ሰላም ለናንተ ይሁን ፡ የአባታችን የእግዚአብሔር የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ይደረግላችሁ ። ሮሜ ፩ ፯ ። ኤፌ ፩ ፪ ። ፫

ፈጣሪዬን ዘወትር አመሰግነዋለሁ ዘወትርም በምጸልየው ጸሎት አስብሃለሁ ። ፊልጵ ፩ ፫ ፡ ፩ ተሰ ፩ ፪ ። ፬

ሃይማኖትህን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የሚሆን ፍቅርህን ቅዱሳንን ሁሉ መውደድህን ከሰማሁ ጀምሮ ። ኤፌ ፩ ፲፭ ። ፩ ዮሐ ፫ ፳፫ ። ፭

በበጎ ምግባር በኢየሱስ ክርስቶስ የሚገኘውን መልካሙን ነገር ሁሉ በማወቅ በሃይማኖትህ ከእኛ ጋር አንድ መሆንህን የፀና ይሆን ዘንድ ። ፊል ፩ ፱ ። ፮

ወንድሜ ! ፍቅር በመያዝህ እጅግ ደስ አለኝ ፡ የቅዱሳን ሰውነት በአንተ ዘንድ ዐርፋለችና ! ፪ ቆሮ ፯ ፬ ። ፯

የእውነትና የፍቅርን ትእዛዝ አዝህ ዘንድ ስለዚህ በክርስቶስ ስም ታላቅ ሐዋርያነት አለኝ ። ፪ ቆሮ ፫ ፲፪ ። ፰

እኔ ጳውሎስ መማለድን እማልድሃለሁ እንደምታውቀው እኔ ሽማግሌ ነኝ ወዲህም የኢየሱስ ክርስቶስ እሥረኛው ነኝና ። ፱

እኔ በእሥራቴ ጊዜ ስለ ወለድኩት ስለ ልጄ እማልድሃለሁ ፡ ይኸውም አናሲሞስ ነው ። ቈላ ፬ ፱ ። ፲

የቀድሞ ሥራው አልጠቀመህም ነበር ፡ ዛሬ ግን ላንተም ለእኔም እጅግ የሚጠቅም ሁኗል ። ፲፩

አሁንም ወደ አንተ ልኬዋለሁና ልጄ እንደ መሆንህ ተቀበለው ። ፲፪

ስለ ወንጌል በመታሠሬ ስላንተ ሆኖ እንዲያገለግለኝ ከኔ ጋር ላኖረው ወድጄ ነበር ። ፩ ቆሮ ፲፮ - ፲፯ ። ፊልጵ ፪ ፴ ። ፲፫

ነገር ግን አንተ ሳታውቅ ምንም ምን ላደርግ አልወደድኩም በጎነትህ ከልብ ፈቅደህ እንጂ ፡ በግዴታ እንዳይሆን ። ፪ ቆሮ ፱ ፯ ። ፲፬

ወይም እኮ ለዘለዓለም ይሆንህ ዘንድ ስለዚህ ለጥቂት ሰዓት ተለይቶህ ይሆናል ። ዘፍጥ ፵፭ ፭ ። ፲፭

እንኪያስ እንደ ባርያ አይደለም ከባርያ የሚበልጥ ነው እንጂ ለኔማ ወንድሜ ከሆነ ባንተ ዘንድ ሊረዳህ በሚገባው በጕልበቱና በጌታችን ባመነው እምነቱ እንዴት አይበልጥ ? ። ማቴ ፳፫ ፰ ። ፩ ጢሞ ፮ ፪ ። ፲፮

፲፯ ወእመሰ አኀዊየ አንተ ተወከፎ ከማየ ።

፲፰ ወእመኒቦ ዘአበሰ ለከ አው እመቦ ዘይፈድየከ ላዕ
ሌየ ረሲ ።

፲፱ አነ ጳውሎስ ጸሐፍኩ በእዴየ አነ እፈዲ በእንቲአሁ
ከመሰ ኢይበልከ ርእሰከኒ ትመጡ ይደልወኒ ።

፳ እወ እኁየ እትፌሣሕ ብከ በእግዚእነ አዕርፈኒ ከዕበ
ወአስተፍሥሓ ለነፍስየ በክርስቶስ ።

፳፩ ወተአሚንየ በተአዝዞትከ ጸሐፍኩ ለከ አእሚርየ
ከመ ትወስክ እምዘአዘዝኩከ ።

፳፪ ወምስለ ዝኒ አስተዳሉ ሊተ ማኅደረ እስመ እትአ
መን በጸሎትክሙ ከመ ይሠርሐኒ እግዚአብሔር
ወይጸግወኒ ኪያክሙ ።

፳፫ አምኀከ ኤጳፍራስ ዘተፄወወ ምስሌየ በኢየሱስ
ክርስቶስ ።

፳፬ ወማርቆስ ወአርስጥሮኮስ ወዴማስ ወሉቃስ እለ ነኀ
ብር ግብረ ።

፳፭ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ መንፈ
ስክሙ ፡ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ፊልሞና ወተጽሕፈት በሮሜ ወተፈነወት ምስለ አናሲሞስ ።

ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፡ አሜን ።

ወንድሜ ከሆንከስ አንተ እንደኔ አድርገህ ተቀበ ፲፯
ለው ። ፬ ቆሮ ፰ ፳፫ ።

የበደለህ በደል ቢኖር ወይም የሚከፍልህ ቢኖር ፲፰
በኔ ላይ አድርገው ።

እኔ ጳውሎስ ስለሱ እከፍልሃለሁ ብዬ በእጄ ጽፌ ፲፱
አለሁ ፡ ግን እንዲህ እንዳልልህ ራስህንም ስለኔ ልት
ሰጥ ይገባኛል ።

አዎን ወንድሜ በጌታችን በማመንህ ባንተ ደስ ይለ ፳
ኛል ፡ ዳግመኛም አሳርፈኝ ለክርስቶስ ብለህ ሰውነ
ቴን ደስ አሰኛት ። ቈ ፯ ።

መታዘዝህን ተማምኜ ከዘዝኩህም እንደምትጨምር ፳፩
አውቄ ጻፍኩልህ ። ፪ ቆሮ ፯ ፲፭ - ፲፮ ።

ከዚህም ጋር የማርፍበት ቤት አዘጋጅልኝ በናንተ ፳፪
ጸሎት እግዚአብሔር መንገዴን አቃንቶ ከናንተ
ጋር እንደሚያገናኘኝ አምናለሁና ። ሮሜ ፲፭ ፴-፴፪።

በኢየሱስ ክርስቶስ አምኖ ከኔ ጋር የተማረከ ኤጳ ፳፫
ፍራስ ቸር አለህ ? ብሎሃል ።

በሥራ የምንተባበር ማርቆስ አርስጥሮኮስ ዴማስና ፳፬
ሉቃስም ሰላም ብለውሃል ። ግብ ሐዋ ፲፪ ፲፪ ።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ከናንተ ጋር ፳፭
ይሁን ፡ አሜን ።

በሮም ተጽፋ በአናሲሞስ እጅ ወደ ፊልሞና የተላከች መልእክት ተፈጸመች ።

ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።

ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ። | ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ምዕራፍ ፩፤
ክፍል ፩፡ በእንተ ሥጋዌሁ ለክርስቶስ ።

፩ በብዙኅ ነገር ወበብዙኅ መክፈልት አይድዐ እግዚ
አብሔር ለአበዊነ በነቢያቲሁ እምትካት ።
፪ ወበደኃሪሰ መዋዕል ነገረነ በወልዱ ዘረሰዮ ወራሴ
ለኵሉ ወቦቱ ፈጠሮ ለኵሉ ።
፫ ዘውእቱ ብርሃነ ስብሐቲሁ ወአምሳለ አርአያሁ ዘይ
እኅዝ ኵሎ በቃለ ኃይሉ ወውእቱ በህላዌሁ ገብረ
በዘያነጽሕ ኃጢአተነ ወነበረ በየማነ ዕበዩ በሰማያት።
፬ ወተለዐለ እመላእክት በዘመጠነዝ ኀየሰ ወወረሰ ስመ
ዘየዓቢ እምእስማቲሆሙ ወይከብር ።
፭ ለመኑ እመላእክቲሁ ይቤሎ እምአመ ከነ ወልድየ
አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ፡ ወካዕበ አነ እከውኖ
አበሁ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልድየ ።
፮ ወአመ በአ በኵር ውስተ ዓለም ይቤ ይሰግዱ ሎቱ
ኵሎሙ መላእክተ እግዚአብሔር ።
፯ ወበእንተ መላእክቲሁ ይቤ ዘይሬስዮሙ ለመላእክ
ቲሁ መንፈሰ ወለእለ ይትለአክዎ ነደ እሳት ።
፰ ወበእንተ ወልዱሰ ይቤ መንበርከ እግዚኦ ለዓለመ
ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትከ ።
፱ አፍቀርከ ጽድቀ ወዓመፃ ጸላእከ ወበእንተዝ ቀብ
አከ እግዚአብሔር አምላክከ፡ ቅብአ ትፍሥሕት ዘይ
ኄይስ እምአለ ከማከ ።
፲ ወካዕበ ይቤ አንተ እግዚኦ አቅደምከ ሣርሮታ ለም
ድር ወግብረ እደዊከ እማንቱ ሰማያት ።
፲፩ እማንቱሰ ይትኀጐላ ወአንተሰ ትሄሉ ወኵሉ ከመ
ልብስ ይበሊ ወከመ ሞጣሕት ትጠውሞሙ ወይ
ጠወሙ ።
፲፪ አንተሰ አንተ ከመ ወዓመቲከኒ ዘኢየኀልቅ ።
፲፫ ለመኑ እመላእክቲሁ ይቤሎ እምአመ ከነ ንበር በየ
ማንየ እስከ እገብኦሙ ለጸላእትከ ታሕተ መከየደ
እገሪከ ።
፲፬ አኮኑ ኵሎሙ መላእክት መንፈስ እሙንቱ ወይት
ፌነዉ ለመልእክት በእንተ እለ ሀለዎሙ ይረሱ ሕይ
ወተ ዘለዓለም ። ዘፍ ፴፱ ፯ ።

ምዕራፍ ፩ ።
ክፍል ፩፡ ስለ ክርስቶስ ሰው መሆን ።

እግዚአብሔር ከቀድሞ ጀምሮ በነቢያት አድሮ በብዙ ፩
አነጋገር በብዙ ክፍል ለአባቶቻችን ተናገረ ። ዘኊል፡
፲፪ ፮፡ ሮሜ ፫ ፪፡ ፪ ጢሞ፡ ፫ ፲፫ ።
በኋላ ዘመን ግን ሁሉን ገንዘብ ባደረገበትና ሁሉን ፪
በፈጠረበት በልጁ ነገረን ። መዝ፡ ፪ ፰፡ ዮሐ፡ ፩ ፫ ።
ይኸውም የጌትነቱ መታወቂያ በመልክ በሚመስ ፫
ለው በኃያል ቃልነቱ ሁሉን የፈጠረ ነው፡ እርሱም
በራሱ ኃጢአታችንን የሚያነፃበትን ሥራ ሠራ፡ በሰ
ማያት በጌትነቱ ቀኝ ተቀመጠ ። ፪ ቆሮ፡ ፬ ፪ ።
ከመላእክትም ከፍ ከፍ አለ ይህን የሚያህል ልዕልና ፬
ከመላእክት በልጦ ከስማቸው የሚበልጥና የሚከ
ብር ስምን ገንዘብ አደረገ ። ፊል፡ ፪ ፱ ።
ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ወገን "አንተ ልጄ ነህ እኔ ፭
ዛሬ ወለድኩህ እኔ አባት እሆነዋለሁ እሱም ልጄ
ይሆነኛል„ ማንን አለው? ። ፪ ሳሙ ፯ ፲፬፡ መዝ፡ ፪ ፯ ።
በኵር ወደ ዓለም በገባ ጊዜም የእግዚአብሔር መላ ፮
እክት ይሰግዱለታል አለ ። ሮሜ ፰ ፳፱ ።
ስለ መላእክቱስ መላእክትን ከነፋስ፡ የሚላኩትንም ፯
ከእሳት ነበልባል የፈጠራቸው እሱ ነው፡ ብሏል ።
ስለ ልጁ ግን እንዲህ አለ "ጌታ ሆይ! ዙፋንህ ለዘለ ፰
ዓለም ነው፡ የጌትነትህም ሥልጣን የጽድቅ በትር
ነው„ ። መዝ፡ ፻፫ ፯ - ፰ ። መዝ፡ ፵፬ ፬ ።
"ጽድቅን ወደድህ ዓመፃን ጠላህ ስለዚህም እንዳንተ ፱
ካሉት የሚበልጥ የደስታን ዘይት ቀባህ„ ። ኢሳ፡
፷፩ ፩ ።
ዳግመኛም እንዲህ አለ አቤቱ! ምድርን አስቀድመህ ፲
የፈጠርካት አንተ ነህ ሰማያትንም የእጆችህ ሥራ
ዎች ናቸው ። መዝ፡ ፻፪ ፳፭ - ፳፰ ።
እነሱ ያልፋሉ አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ሁሉም ፲፩
እንደ ልብስ ያረጃል እንደ መጋረጃ ትጠቀልላቸዋ
ለህና ይጠቀለላሉ ።
አንተ ግን መቼም መች አንተ ነህ ዘመንህም የማይ ፲፪
ፈጸም ነው ። ኢሳ፡ ፴፬ ፬፤ ራእ፡ ዮሐ፡ ፮ ፲፬ ።
ከሆነ ጀምሮ ከመላእክት ወገን "ጠላቶችህን ከእግርህ ፲፫
በታች እስከ አገባለህ ድረስ በቀኜ ተቀመጥ„ ማንን
አለው? ። መዝ፡ ፻፲ ፩ ።
መላእክት ሁሉ ረቂቃን አይደሉምን የዘለዓለም ሕይ ፲፬
ወትን ይወርሱ ዘንድ ስለ አላቸው ሰዎችስ ለአገልግ
ሎት ይላኩ የለምን? ። ዘፍ፡ ፴፱ ፯ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ለክርስቶስ ።

፩ ወበእንተ ዝንቱ ርቱዕ ንትዓቀብ ፈድፋደ እለ ሰማ
ዕነ ወኢንትሀየይ ከመ ኢንደቅ ።
፪ ወሰበኒ ከነ ቃል ዘይቤ በእንተ መላእክት እምፀንዐ
ወእምተጠየቀ ወኵሉ ዘሰምዐ ወዐለወ ወአበየ እም
ተኰነነ በርቱዕ ።
፫ እፎ እንከ ናመስጥ ንሕነ አስቲተነ ዘመጠነዝ ሕይ
ወተ እንተ ቀደመት ተነግሮ በኀበ እግዚእነ ወተጠ
የቀት በኀቤነ እምኀበ እለ ሰምዑ እምኔሁ ።
፬ እንዘ እግዚአብሔር ያርኢ ስምዖ ሎሙ ወያጸድቅ
ነገሮሙ በትእምርት ወበመንክር ወዘዘዚአሁ ኀይል
ብዙኀ ላዕለ እደዊሆሙ ዘከመ ከፈሎሙ መንፈስ
ቅዱስ በዘውእቱ ፈቀደ ።
፭ ወአኮ ለመላእክት ዘአግረረ ዓለመ ዘይመጽእ ዘበእ
ንቲአሁ ንነግር ።
፮ ወበሕቱ በከመ ሰምዐ ኮነ መጽሐፍ ወይቤ ምንትኑ
ውእቱ ሰብእ ከመ ትዝክሮ ፡ ወምንትኑ እጓለ እመሕ
ያው ከመ ተሐውጾ ።
፯ ሕቀ አሕፀፅኮ እመላእክቲከ ክብረ ወስብሐተ ከለ
ልኮ ወሤምኮ ውስተ ኵሉ ግብረ እደዊከ ።
፰ ወኵሎ አግረርከ ሎቱ ታሕተ እገሪሁ ወብሂለ ቃሉሰ
አግረረ ሎቱ ኵሎ እስመ አልቦ ዘኀደገ ዘኢያግረረ
ሎቱ ወይእዜሰ ኢንሬኢ ከመ ኵሎ አግረረ ሎቱ ።
፱ ወዘአሕፀፆሰ ሕቀ እመላእክቲሁ ናሁ ንሬኢ ከመ
ኢየሱስ ውእቱ በእንተ ሕማመ ሞቱ ክብረ ወስብ
ሐተ ዘተከለለ እስመ በጸጋ እግዚአብሔር በእንተ
ኵሉ ጥዕሞ ለሞት ።
፲ ወይደልዎ ለውእቱ ዘበእዴሁ ኵሉ ወዘአምኔሁ ኵሉ
ወብዙኃነ ውሉደ አብአ ውስተ ስብሐት መልአከ
ሕይወቶሙ ከመ ይፈጽም በሕማማት ።
፲፩ እስመ ውእቱ ዘቀደሶሙ ለእሙንቱ ወለእለሂ ተቀ
ደሱ ኀቡረ እምአሐዱ ።
፲፪ ወበእንተዝ ኢየኀፍር አኀውየ ብሂሎቶሙ ፡ ወይቤ
አየድዖሙ ስመከ ለአኀውየ ወበማእከለ ማኅበር እሴ
ብሐከ ።
፲፫ ወካዕበ ይቤ ነየ ወአነ ወደቂቅ ዘወሀበኒ እግዚአብ
ሔር ፡ ወካዕበ ይቤ አንሰ እትዌከል ቦቱ ።

፲፬ እስመ ደቂቅ ተሳተፉ በሥጋ ወደም ውእቱኒ ተሳተ
ፎሙ በዝንቱ ወከመ ቢጾሙ ኮነ ሎሙ ከመ በሞቱ
ይስዐሮ ለመልአከ ሞት ዘውእቱ ሰይጣን ።

፲፭ ወያዕርፎሙ ለኵሎሙ እለ በፍርሀተ ሞት ተኰነኑ
በኵሉ መዋዕለ ሕይወቶሙ ወተቀንዩ ለግብርናት ።

ምዕራፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፡ ስለ ክርስቶስ ሕማምና ሞት ።

ስለዚህም ይህን የሰማን እኛ እጅግ ልንጠነቀቅ ይገ ፩
ባናል እንዳንወድቅም ቸል አንበል ።
የተናገረው ቃል ስለ መላእክትስ ቢሆን ኖሮ በፀና ፪
በተረዳ ነበር ሰምቶ የተላለፈና አልታዘዝ ያለም
በሚገባ በተቀጣ ነበር ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፮ ፶፫ ።
እንግዲህ እኛማ ከጌታችን ዘንድ አስቀድሞ የተነገ ፫
ረችውን ከእሱ ዘንድ ከተማሩትም በኛ ዘንድ የተረ
ዳችውን ሕይወት አቃልለን እንዴት እናመልጣለን?።
እግዚአብሔር ምስክርነቱን እያሳያቸው መንፈስ ቅዱ ፬
ስም እሱ በወደደው እንዳደላቸው መጠን በእጃቸው
በሚደረግ ተአምራትና በድንቅ ሥራ በብዙ ልዩ
ልዩ ኃይል ነገራቸውን እያስረዳላቸው ። ማር፡ ፲፮ ፳ ።
ስላ እርሱ የምንናገርለትን የሚመጣውን ዓለም ፭
ለመላእክት ያስገዛ አይደለም ።
ነገር ግን "ሰውን ታስበው ዘንድ ምንድነው? ልትጐ ፮
በኘውስ የሰው ልጅ ምንድነው" ብሎ መጽሐፍ
እንደ መሰከረ ነው ። መዝ፡ ፰ ፭ ።
ከመላእክቶችህ ጥቂት አሳነስከው ክብርን ጌትነትን ሸለ ፯
ምከው በእጆችህም ላይ ሥራ ሁሉ አሠለጠንከው ።
ሁሉንም ከእግሩ በታች አድርገህ አስገዛህለት ቃሉ ፰
ሁሉን አስገዛህለት ማለቱ ግን ሳያስገዛለት የተወው
ስለሌለ ነው ፡ ዛሬ ግን ሁሉን እንዳስገዛለት አናይም ።
ከመላእክት ጥቂት ያሳነሰውም ክብርንና ጌትነትን ስለ ፱
ተቀዳጀ ስለ ሕማሙና ስለ ሞቱ ኢየሱስ እንደሆነ
እነሆ እናያለን ።

ሁሉ በእጁ ሳለ ሁሉ ከእሱ ለተገኘ ብዙ ልጆችን ፲
ወደ ክብር ላገባ ለሱ ለሕይወታቸው መገኛ ሥራ
ውን በሕማማት ሊፈጽም ይገባዋል ። ሮሜ ፲፩ ፴፮ ።
እነሱን ያከበረ እሱና የከበሩ እነሱ ባንድነት ካንድ ፲፩
ተገኝተዋልና ። ሉቃ፡ ፫ ፴፰ ፤ ዮሐ፡ ፲፯ ፲፱ ።
ስለዚህም ወንድሞቼ ማለትን አያፍርም ፡ "ስምህን ፲፪
ለወንድሞቼ እነግራቸዋለሁ በማኅበር መካከልም
አመሰግንሃለሁ" አለ ። መዝ፡ ፳፪ ፳፫ ።
ዳግመኛም እኔና እግዚአብሔር የሰጠኝ ልጆች ፲፫
አንድ ነን አለ ፡ ዳግመኛም እኔ አምንበታለሁ አለ ።
ኢሳ፡ ፰ ፲፯ - ፲፰ ።
ልጆች በሥጋና በደም ተባብረዋልና እሱም ፲፬
በዚሁ ተባበራቸው እንደ ወንድማቸውም ሆነላቸው ፡
በሞቱ መልአከ ሞትን ይሽረው ዘንድ ፡ ይኸውም
ሰይጣን ነው ። ሮሜ ፰ ፫ ፤ ፪ ጢሞ ፡ ፩ ፲ ።
በሕይወታቸው ዘመን ሁሉ ሞትን በመፍራት ተግ ፲፭
ዘው የነበሩትን ለባርነትም ተገዝተው የነበሩትን
ሁሉ ያሳርፋቸው ዘንድ ። ሉቃ፡ ፩ ፸፬ ፤ ገላ፡ ፬ ፲፭ ።

፲፮ እስመ አኮ እመላእክት ዘነሥአ ለዘነሥአ ዘእንበለ ዳእሙ እምዘርአ አብርሃም ።
፲፯ ወእንበይነ ዝንቱ ርቱዕ ይትመሰሎሙ ለአኀዊሁ በኵሉ ከመ ይኩኖሙ መሐሬ ወሊቀ ክህናት ምእመነ ዘመንገለ እግዚአብሔር ከመ ይሥረይ ኃጢአተ ሕዝብ ።
፲፰ እስመ በዘአመከርዎ ወአሕመምዎ ክህለ ረድኤቶሙ ለሕሙማን ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ ተስፋ መንግሥተ ሰማያት ።</u>

፩ ወይእዜኒ አኀዊነ ቅዱሳን ወጽዉዓን እምሰማይ በጽዋዔ ርእይዎ ለዝንቱ ሐዋርያክሙ ሊቀ ክህናት ዘኪያሁ ትትአመኑ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ ጻድቅ ወምእመን ለዘፈነዎ በከመ ሙሴ ውእቱሂ ላዕለ ኵሉ ቤቱ ።
፫ ወበሕቱ የዐቢ ክብሩ እምዘሙሴ ፈድፋደ በከመ የዐቢ ክብሩ ለበዓለ ቤት እምነ ቤቱ ።
፬ እስመ ለኵሉ ቤት ሰብአ ይገብሮ ፣ ወለኵሉሰ እግዚአብሔር ገብሬሁ ።
፭ ወሙሴኒ ምእመን በኵሉ ቤቱ ከመ መጋቢሁ ከመ ይኩኖ ስምዖ በኵሉ ዘነበበ ግብሮ ዘሀለወ ይዘከር በእዴሁ ።
፮ ወክርስቶስሰ ከመ ወልድ ውስተ ቤቱ ወንሕነ ውእቱ ቤቱ እለ አመነ ለእመ ዐቀብነ ሞገሰነ ወምክሓነ ጽኑሐ ተስፋነ ለዝሉፉ ።

፯ እስመ ከመዝ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታዕንዑ ልበክሙ ።
፰ ከመ አመ አምረርዎ በዕለተ አመከርዎ በገዳም ።
፱ ዘአመከሩኒ አበዊክሙ ፈተኑኒ ወርእዩ ምግባርየ አርባዓ ዓመተ ።
፲ በእንተ ዝንቱ ተቈጣዕክዎሙ ለይእቲ ትውልድ ወእቤ ዘልፈ ይስሕት ልበሙ ።
፲፩ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ፍናውየ ፣ በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ ።
፲፪ ዑቁ እንከ አኀዊነ ከመ ኢይትረከብ በላዕለ አሐዱ እምኔክሙ ልብ እኩይ ሕፁፀ ሃይማኖት ወኑፉቅ ዘያርኅቀክሙ እምእግዚአብሔር ሕያው ።
፲፫ አላ ሕቱ ነፍሰክሙ ኵሎ አሚረ አምጣነ ሀሎ ዕለት ውስተ ዓለም ዘይትበሀል ዮም ከመ ኢይዕናዕ መኑሂ እምኔክሙ ውስተ ስሒት ዘኃጢአት ።

፲፬ እስመ ምስለ ክርስቶስ ክነ ለእመ አዝለፍነ ዐቂበ ዘቀዲሙ ሥርዓተነ እስከ ፍጻሜ በዛቲ ጽድቅ ።

የነሣውን በሕርይ ከአብርሃም ዘር እንጂ ከመላእክት የነሣው አይደለምና ። ፲፮
ስለዚህም ወንድሞቹን በሁሉ ሊመስላቸው ይገባል ይቅር ባይ የሕዝብን ኃጢአት ይቅር ይል ዘንድ ከእግዚአብሔር ዘንድ የታመነ ሊቀ ክህናት ይሆናቸው ዘንድ ። ሮሜ ፡ ፪ ፯ ። ፲፯
በተፈታተኑት መከራ በፀኑበት ገንዘብ በሽተኞችን መርዳትን ችሏልና ። ፲፰

ም ዕ ራ ፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ መንግሥተ ሰማያትን ተስፋ ስለ ማድረግ።</u>

እሁንም ወደ ሰማይ አጠራር የተጠራችሁ ቅዱሳን ወንድሞቻችን ! ይህን ሐዋርያችሁን የምትታመኑበትን ሊቀ ክህናት ኢየሱስ ክርስቶስን እዩት። ም፡ ፪ ፲፩። ፩
ለላከው የታመነ እውነተኛ ነው ፡ እንደ ሙሴ እሱም በወገኖቹ ሁሉ የታመነ ነው ። ዘኁ፡ ፲፪ ፯ ። ፪
ነገር ግን የባለቤት ክብሩ ከቤቱ እንደሚበልጥ ከሙሴም ክብር የሱ ክብር እጅግ ይበልጣል ። ፫
ቤትን ሁሉ ሰው ይሠራዋል ፡ ለሁሉ ግን ፈጣሪው እግዚአብሔር ነው ። ፬
ሙሴም ሹሙ እንደ መሆኑ በቤቱ ሁሉ የታመነ ነው በርሱ ቃል ይነገር ዘንድ ባለው በተናገረው ነገር ሁሉ ምስክር ሊሆነው ። ፭
ክርስቶስ ግን በቤቱ ውስጥ እንደ ልጅ ነው ፡ ቤቱም ያመንበት እኛ ነን ሃይማኖታችንን ምግባራችንን ብንጠብቅ ለዘለዓለም ተስፋችን ይቈየናል ። ኤፌ፡ ፪ ፳፪፤ ምዕ፡ ፮ ፲፩ ። ፮
መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ብሏልና ፡ "ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ ልባችሁን አታዕኑ" ። መዝ ፺፭ ፰ - ፱ ። ፯
በበረሃ በተፈታተኑት ቀን እንደ አሳዘኑት ጊዜ ። ፰
የፈተኑኝ አባቶቻችሁ አርባ ዘመን ፈተኑኝና ሥራዬን አዩ ። ዘፀ፡ ፲፯ ፯ ። ፱
ስለዚህም እሊህን ትውልድ ተቈጣኋቸው እንዲህም አልኩ ልባቸው ዘወትር ይስታል ። ፲
እነሱ ግን ሥራዬን አላወቁም ወደ ዕረፍቴ እንዳ ይገቡ ተቈጥቼ እንደማልኩ አላወቁም ። ፲፩
ወንድሞቻችን እንግዲህ ከእናንተ ባንዱ ላይ ስንኳ ሃይማኖት የጐደለው ተጠራጣሪ ከእግዚአብሔር የሚለያችሁ ክፉ ልብ እንዳይገኝ ዕወቁ ። ምዕ፡ ፲ ፴፩። ፲፪
በዓለም ዛሬ የሚባል ዕድሜአችሁ እስከ አለ ድረስ ዘወትር ሰውነታችሁን መርምሩ እንጂ ፡ ከእናንተ ወገን ማንም ማን ኃጢአትን በምታመጣ ስሕተት እንዳይያዝ ። ዘፍ፡ ፫ ፲፫ ፤ ፩ ተሰ፡ ፭ ፲፩ ። ፲፫
በዚች ጽድቅ ፀንተን እስከ መጨረሻ የቀደመውን ትምህርታችንን አፅንተን ብንጠብቅ ከክርስቶስ ጋር ነንና ምዕ፡ ፮ ፲፬ ። ፲፬

፲፭ እስመ ይቤ ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታዕንዑ
ልበክሙ ለአምርሮቱ ።
፲፮ ወእለ መኑ እለ ሰምዑ ወአምረርዎ አኮኑ ኵሎሙ
እለ ወፅኡ በእደ ሙሴ እምግብጽ ።
፲፯ ወመኑ እሙንቱ እለ ተቈጥዖሙ ዓርባዓ ዓመተ
አኮኑ እለ አበሱ ወወድቀ አብድንቲሆሙ ውስተ
ገዳም ።
፲፰ ወላዕለ መኑ መሐለ ከመ ኢይበውኡ ውስተ ዕረ
ፍቱ ዘእንበለ ለዐላውያን ።
፲፱ ወናሁ ንሬኢ ከመ ኢክህሉ በዊአ እስመ ኢአምኑ ።

ምዕራፍ ፬ ፤

ክፍል ፩ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።

፩ ንፍራህ እንከ እምእለ ሰምዑ ወኢንኅድግ ትእዛዘ
ከመ ንባእ ውስተ ዕረፍቱ ፡ ወለእመቦ እንጋ ዘይትረ
ከብ እምኔክሙ ውስተ ስሒት ዘልማድ ወይጸንዕ
ኢይምሰሎ ዘየኀድግዎ ከመ ይባእ ውስተ ዕረፍቱ ።
፪ እስመ ሰሙዓን ንሕነ ከመ ሰምዑ እልክቱ ወባሕቱ
ለእልክቱሰ ኢበቍዖሙ ቃል ዘሰምዑ እስመ ኢተ
ቶስሐ ልበሙ በሃይማኖት ምስለ እለ ሰምዑ ።
፫ ንበውእ ንሕነሰ ውስተ ዕረፍቱ እስመ አመነ ወእፎ
እንከ ይቤ በከመ መሐልኩ በመዓትየ ከመ ኢይበ
ውኡ ውስተ ዕረፍትየ ወናሁ ዝንቱ ውእቱ ምግባሩ
ለእግዚአብሔር ዘእምፍጥረተ ዓለም ዘኮነ ።
፬ በከመ ይቤ በእንተ ሰንበት ወአዕረፈ እግዚአብሔር
በዕለተ ሰንበት እምኵሉ ግብሩ ።
፭ ወካዕበ ይቤ ኢይበውኡ ውስተ ዕረፍትየ ።
፮ እስመቦ ሰብእ እለ በሙ ፍኖት ከመ ይባኡ ህየ ወቀ
ደምትሰ ሰሚዖሙ ኢቦኡ እስመ ክሕዱ ።
፯ ወእንበይነ መኑ ይብል ከማሁ ካልእ ዕለተ እምድ
ኅረ ጕንዱይ መዋዕል በከመ ተጽሕፈ ዘቀዳሚ እስመ
ይቤ ዳዊት ዮም ለእመ ሰማዕክሙ ቃሎ ኢታዕንዑ
ልበክሙ ።
፰ ሶበሰ ሎሙ አዕረፎሙ ኢያሱ እምኢይቤ በእንተ
ካልእ እምድኅረ እማንቱ መዋዕል ።
፱ ተዐውቀኬ ከመ ሀሎ ዕረፍት ኀበ ይበውኡ ሕዝበ
እግዚአብሔር ቀዋሚ ዘይነብር ።
፲ እስመ ዘቦአ ውስተ ዕረፍት ናሁኬ አዕረፈ ውእቱ
እምኵሉ ግብሩ በከመ አዕረፈ እግዚአብሔር እም
ኵሉ ግብሩ ።
፲፩ ናስተፋጥን እንከ ከመ ንባእ ውስተ ዕረፍቱ ከመ
ኢንደቅ ከማሆሙ ለእሙንቱ እለ ዐለዉ ።
፲፪ እስመ ሕያው ቃለ እግዚአብሔር ወዕኑዕ ወይበልሕ
እምኵሉ ሰይፍ ዘክልኤ አፉሁ ወይፈልጥ ነፍሰ
እመንፈስ ወይሌሊ ሥርወ እመሌሊት ወየኀሥሥ
ሕሊና ወፍትወተ ወምክረ ልብ ።

ዛሬ ቃሉን ብትሰሙ እሱን ለማሳዘን ልባችሁን ፲፭
አታፅኑ ብሏልና ። መዝ፡ ፺፭ ፯ ።
ሰምተው ያሳዘኑት እነማን ናቸው ? በሙሴ መሪነት ፲፮
ከግብጽ የወጡት ሁሉ አይደሉምን ? ።
አርባ ዘመን የተቈጣቸው እነማን ናቸው ? በድለው ፲፯
በድናቸው በምድረ በዳ ወድቆ የቀረው አይደለምን ?
ዘኍል፡ ፲፬ ፳፱፤ ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲ ።
ወደ ዕረፍቱ እንዳይገቡስ በካዱት ላይ ነው እንጂ ፲፰
በማን ላይ ማለ ? ።
እነሆ አላመኑምና ለመግባት እንዳልቻሉ እናያለን ። ፲፱

ም ዕ ራ ፍ ፬ ።

ክፍል ፩ ፡ ተስፋ መቍረጥ እንደማይገባ ።

እንግዲህ ከሰሙ ሰዎች እንፍራ ወደ ዕረፍቱም እን ፩
ድንገባ ትእዛዙን አንጣስ ፡ ከእናንተ ወገን በተለመደ
ስሕተት የሚገኝ በዚያውም ፀንቶ የሚኖር ምናል
ባት እንዳለ ወደ ዕረፍቱ ይገባ ዘንድ የሚተዉት
አይምሰለው ።
እነሱ እንደ ሰሙ እኛም ሰምተናልና ግን ለነዚያ የሰ ፪
ሙት ቃል አልጠቀማቸውም ልባቸው ከሰሙት
ጋር በሃይማኖት አንድ አልሆነምና ።
እኛ ግን አምነናልና ወደ ዕረፍቱ እንገባለን ቃድያ ፫
ወደ ዕረፍቴ እንዳይገቡ ተቈጥቼ እንደማልኩ አላ
ወቁም ለምን አለ? ፡ እነሆ ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ
የሆነው የእግዚአብሔር ሥራ ይህ ነው ። ምዕ፡ ፫ ፲፩።
እግዚአብሔር በሰንበት ቀን ከሚሠራው ሁሉ ዐረፈ ፬
ብሎ ስለ ሰንበት እንደ ተናገረ ። ዘፍጥ፡ ፪ ፪ ።
ዳግመኛም ወደ ዕረፍቴ አይገቡም አለ ። ፭
ወደዚያ ሊገቡ መንገድ የተጠረገላቸው ሰዎች ነበሩና ፮
የቀደሙት ግን ክደዋልና ሰምተው አልገቡም ።
እንግዲህ እንዲሁ ከብዙ ዘመን በኋላ ሌላ ቀን ስለ ፯
ማን ተናገረ ? የቀደመው እንደተጻፈ ዳዊት ዛሬ
ቃሉን ብትሰሙ ልባችሁን አታፅኑ ብሏልና ።

ኢያሱ አሳርፏቸውስ ቢሆን ኖሮ ከብዙ ዘመን በኋላ ፰
ስለ ሌላ ባልተናገረም ነበር ። ዘዳግ፡ ፴፩ ፯ ።
እንኪያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሚገቡበት ፀንቶ ፱
የሚኖር ዕረፍት እንዳለ ታወቀ ።
ወደ ዕረፍት የገባ እነሆ እሱ ከሥራው ሁሉ ዐረፈ ፲
እግዚአብሔር ከሥራው ሁሉ እንዳረፈ ። ራእ፡ ዮሐ፡
፲፬ ፲፫ ።
እንግዲህ እንደ ካዱት እንደነዚያ እንዳንወድቅ ወደ ፲፩
ዕረፍቱ እንገባ ዘንድ እንፋጠን ።
የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ፅኑ ነውና ፡ ሁለት ልሳን ፲፪
ካለው ሰይፍ ይልቅ ይፈጥናልና ነፍስን ከመንፈስ
ይለያልና ፡ ጅማትንም ከአካል ይለያልና ፡ ልቡና ያሰ
በውን የወደደውን የመከረውንም ይመረምራልና ።

፲፫ ወአልቦ ዘተፈጥረ ዘኢኮነ ክሡተ በቅድሜሁ ወኵሉ ክሡት ወስጡሕ በቅድመ አዕይንቲሁ ወሎቱ ናወ ሥእ በእንተ ኵሉ ዘገበርነ ።

ክፍል ፭፡ በእንተ ሊቀ ካህናቲነ ክርስቶስ ።

፲፬ ወብነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ዘተለዐለ እምሰማያት፤ ናዕንሶ እንከ አሚነ በቱ ።

፲፭ እስመ ኢኮነ ሊቀ ካህናቲነ ዘኢይክል ሐሚመ ሰድ ከምነ ዳእሙ ምኩር በኵሉ አምሳሊነ ዘእንበለ ኃጢአት በሕቲታ ።

፲፮ ንቅረብ እንከ በሞገስ ኀበ መንበረ ጸጋሁ ከመ ንን ሣእ ሣህሎ ወንርከብ ጸጋሁ ይኩነነ ረድኤተ ለጊዜ ምንዳቤነ ።

ምዕራፍ ፭፤

ክፍል ፮፡ ዘከመ ኢይደሉ ተኃርዮ ሢመት በርእስ ።

፩ እስመ ኵሉ ሊቀ ካህናት እምሰብእ ይትነሣእ ወበ እንተ ሰብእ ይሠየም ለኀበ እግዚአብሔር ከመ ያብእ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ዘበእንተ ኃጢአት ።

፪ ወየሐምም ሕቀ ወይክል ሐሚመ ምስለ እለ ስሕቱ በዕበዶሙ ወበእንተ ዘኮነ ለሊሁ ድኩመ ።

፫ ወእንበይነዝ ርቱዕ ከመ በእንተ ሕዝብ ከማሁ ለር እሱኒ ያብእ ዘበእንተ ኃጢአት ።

፬ ወአልቦ ዘይነሥእ ክብረ ለርእሱ ዘእንበለ ዘጸውዖ እግዚአብሔር ዳእሙ በከመ አሮን ።

፭ ከማሁ ክርስቶስኒ አኮ ርእሶ ዘንእደ ከመ ይኩን ሊቀ ካህናት ዳእሙ ለሊሁ ዘይቤሎ ወልድየ አንተ ወአነ ዮም ወለድኩከ ።

፮ ወካዕበ ይቤ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ ለመ ልከ ጼዴቅ ።

፯ ወአመ ሀሎ በመዋዕለ ሥጋሁ ጸሎተ ወስኢለ አብአ በዐቢይ ገዓር ወአንብዕ ኀበ ዘይክል አድኅኖቶ እሞት ወሰምዖ ጽድቆ ።

፰ ወከዊኖ ወልደ አእመረ በእንተ ዘሐመ ተአዚዞ ።

፱ ወፈጺሞ ውእቱ ኮነ ዐሣዬ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይትኤዘዙ ሎቱ ወመድኀነ ዘለዓለም ።

ክፍል ፯፡ ከመ መልከ ጼዴቅ አምሳሊሁ ለክርስቶስ።

፲ ወሰመዮ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናት ዘለዓለም በከመ ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ።

፲፩ እስመ ለዝንቱሰ ዕፁብ ነገሩ ወኢይትከሀል ይፈክ ርዎ እስመ ድንዙዛነ ኮንከሙ ዕዘኒክሙ እምሰሚዕ።

፲፪ እንዘ ርቱዕ ለክሙ ትኩኑ መምህራነ በእንተ ዘኆን

ከተፈጠረውም በፊቱ የተሠወረ የለም ሁሉ በዓይኑ ፊት የተዘረጋ የተገለጠ ነው ። ስለ ሠራነውም ሥራ ሁሉ ለእሱ መልስ እንሰጣለን ። ምሳ፡ ፲፭ ፫ ። ፲፫

ክፍል ፭፡ ስለ አስታራቂያችን ክርስቶስ ።

ታላቅ ሊቀ ካህናት አለን፡ እሱም ከሰማያት በላይ ያለ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው እን ግዲህ በእሱ ማመንን እናፅና ። ምዕ፡ ፫ ፩ ። ፲፬

ሊቀ ካህናታችን ደካመን ለሠራነው ሥራ መከራ መቀበልን የማይችል አይደለምና፡ ከብቻዋ ከኃጢ አት በቀር በሁሉ እኛን በመምሰል የተፈተነ ነው እንጂ ። ምዕ፡ ፭ ፪፤ ምዕ፡ ፪ ፲፯-፲፰ ። ፲፭

እንዲህ ከሆነ ይቅርታውን እንቀበል ዘንድ ጸጋው ንም እናገኝ ዘንድ በመከራችንም ጊዜ ረዳት ይሆነን ዘንድ ጸጋውን ወደሚያድልበት ዙፋኑ በበለሟልነት እንቅረብ ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፲፯፤ መኃ፡ ፴፪ ፭-፮ ። ፲፮

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፮፡ ለሹመት በራስ መመረጥ እንደማይገባ ።

ሊቀ ካህናት ሁሉ ከሰው ይመረጣል ስለ ኃጢአትም መሥዋዕትና ቍርባንን ወደ እግዚአብሔር እንዲያ ቀርብ ስለ ሰው ይሾማል ምዕ፡ ፰ ፫ ። ፩

ጥቂት መከራ ይቀበላል እሱ ደካማ ስለሆነ በስንፍ ናቸው ከተሳሳቱ ሰዎች ጋር መከራ ሊቀበል ይገባል። ፪

ስለዚህም ስለ ሕዝቡ እንደሚያቀርብ እንዲሁ ስለ ራ ሱም ስለ ኃጢአት መሥዋዕት ማቅረብ ይገባዋል ። ዘሌዋ፡ ፱ ፯-፲፯ ። ፫

ለራሱም ሥልጣንን ገንዘብ የሚያደርግ የለም እንደ አሮን ብቻ እግዚአብሔር የጠራው ነው እንጂ ። ፬

እንዲሁ ክርስቶስም ሊቀ ካህናት ይሆን ዘንድ ራሱን ያመሰገነ አይደለም "አንተ ልጄ ነህ እኔም ዛሬ ወለድ ኩህ„ ያለው እሱ እንጂ። መዝ፡ ፪ ፯ ። ፭

ዳግመኛም እንደ መልከ ጼዴቅ ያለ ሹመት የተሾ ምክ የዓለም ካህን አንተ ነህ አለ ። ዘፍ፡ ፲፬ ፲፰ ። ፮

ሥጋ ለብሶ በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜም በታላቅ ጩኸትና ዕንባ ከሞት ሊያድነው ወደሚችለው ጸሎ ትንና ምልጃን አቀረበ፡ ልመናውንም ሰማው ። ፯

ልጅም ቢሆን መከራ ስለ ተቀበለ መታዘዝን ዐወቀ ። ፰

እሱም መታዘዝን ፈጽሞ ለሚታዘዙለት ሁሉ ሕይወ ትን የሚያድል የዘላለምም አዳኝ ሆነ ። ሮሜ ፩ ፭ ። ፱

ክፍል ፯፡ መልከ ጼዴቅ የክርስቶስ ምሳሌ እንደሆነ ።

እግዚአብሔርም እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት የዘ ላለም ሊቀ ካህናት አለው ። ፲

የእሱስ ነገሩ ድንቅ ነው ሊመረምሩትም አይቻልም በጆሮአችሁ ከመስማት የደነዘዛችሁ ሁናችኋልና ። ፲፩

ከመናችሁ ጀምሮ በትምህርት ላይ ስለ ቈያችሁ ፲፪

ደይክሙ እምአመ አመንክሙ ውስተ ትምህርት
ወዓዲክሙ እስከ ይእዜ ትፈቅዱ ይምሀሩክሙ ቀዳሚ
መጽሐፍ መቅድመ ቃሉ ለእግዚአብሔር ወትፈቅዱ
ሐሊበ ይውግኡክሙ ወአኮ መብልዐ ፅኑዐ ፡፡
፲፫ እስመ ኵሉ ዘይትወጋእ ሐሊበ ሕፃን ውእቱ ወኢ
የኀሥሥ ያእምር ቃለ ጽድቅ ፡፡
፲፬ ወመብልዕሰ ፅኑዕ ለልሂቅ ውእቱ ዘይለምድ ተኃ
ሥሦ በዘይፈልጥ ሠናየ ወእኩየ ፡፡

ምዕራፍ ፮ ፤
ክፍል ፰ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ዳግመ ተጠምቆ ፡፡

፩ ወበእንተ ዝንቱ ኅዲገነ ጥንተ ነገሩ ለክርስቶስ ንብ
ጻሕ ኀበ ፍጻሜሁ ፡ ዑቁ እንከ ዳግመ መሠረተ ከልአ
ኢትኅሥሡ በዘትኔስሑ እምግብር ምውት ውስተ
ሐዲስ ሃይማኖት ዘእግዚአብሔር ፡፡
፪ ወትምህርተ ጥምቀት ፡ ወሢመት እድ ፡ ወትንሣኤ
ሙታን ወኵነኔ ዘለዓለም ፡፡
፫ ወዘንተኒ እምገበርነ ሶበ ያበውሕ እግዚአብሔር ፡፡
፬ ወባሕቱ ኢይትከሀል እምድኅረ ነሥኡ ጥምቀተ
ወጥዕሙ ጸጋሁ ዘእምሰማያት ወተሳተፉ በመንፈስ
ቅዱስ ፡፡
፭ ወጥዕሙ ቃለ እግዚአብሔር ሠናየ ወኀይለ ዓለም
ዘይመጽእ ፡፡
፮ ኢይደሉ ከመ ይደቁ የሐድስዋ ካዕበ ለንስሐሆሙ ፡
ወይሰቅልዎ ሎሙ ለወልደ እግዚአብሔር ወይመ
ንንዎ ፡፡
፯ ምድርኒ ለእመ ሰትየት ዝናመ ዘይመጽእ ላዕሌሃ
ትወልድ ሣዕረ ሠናየ ሶቤሃ ዘበእንቲአሁ ሐረስዋ
ወትነሥእ በረከተ እምኀበ እግዚአብሔር ፡፡
፰ ወእመሰ አውፅአት ሦከ ወአሜከላ ዘቅርብት ለመር
ገም ወደኃሪታ ለአንድዶ ፡፡
፱ ንትአመነክሙ አኀዊነ ኅሩያን ከመ ትቅረቡ ውስተ
እንተ ባቲ ሕይወት እመኒ ከመዝ ንቤለክሙ ፡፡
፲ ዘአኮ ይዔምፅ እግዚአብሔር ከመ ይርሳዕ ምግባሬ
ክሙ ዘቀዲሙ ወተፋቅሮተክሙ ዘአርአይክሙ
በስሙ ወተልእክምዎሙ ለቅዱሳን ወትትለአኩሂ ፡፡
፲፩ ወንፈቱሰ ኵልክሙ ከማሁ ታርእዩ ጻሕቀክሙ በዘቲ
ተስፋክሙ እስከ ለዝሉፉ ፡፡
፲፪ ከመ ኢትትከዙ ወኢትኩኑ ድንዙዛነ ወትመስልዎሙ
ለእለ በአሚን ወበትዕግሥት ወረሱ ተስፋሆሙ ፡፡
፲፫ እግዚአብሔርኒ አመ አሰፈዎ ለአብርሃም ወአልበ
ባዕድ ዘየዐቢ እምኔሁ ከመ ይምሐል በቱ መሐለ
በርእሱ ፡፡

መምህራን ልትሆኑ ሲገባችሁ ገና እስከሁን የትምህ
ርት መጀመሪያ የእግዚአብሔርን ቃል ሊያስተምሯ
ችሁ ትወዳላችሁ ፡ ፅኑ መብል ያይደለ ወተት ሊግቷ
ችሁ ትወዳላችሁ ፡፡ ፩ ቆሮ ፫ ፩ - ፪ ፡፡
ወተት የሚጋት ሁሉ ሕፃን ነውና እውነተኛውንም ፲፫
ነገር ሊያውቅ አይሻም ፡፡ ኤፌ ፬ ፲፬ ፡፡
ፅኑ መብልስ ክፉና መልካምን ለይቶ በሚያውቅ ገን ፲፬
ዘብ መመራመርን ስለመደ ለዐዋቂ ነው ፡፡

ምዕራፍ ፮ ፡፡
ክፍል ፰ ፡ ዳግመኛ መጠመቅ እንደማይገባ ፡፡

ስለዚህም የክርስቶስን የነገሩን መጀመሪያ ትተን ፩
ወደ ፍጻሜው እንገሥግሥ ፡ እንግዲህ ዳግመኛ ሌላ
መሠረት እንዳትሹ ዕወቁ ከሞተ ምግባር ተለይታ
ችሁ ወደ አዲሱ የእግዚአብሔር ሃይማኖት በምት
መለሱ ገንዘብ ፡፡ ማቴ ፬ ፲፯ ፡፡
ወደ ጥምቀት ትምህርት በአንብሮተ እድ መሾምን ፪
ትንሣኤ ሙታንን ፡ የዘለዓለም ፍርድን ወደ ማወቅ
በምትመለሱ ገንዘብ አትሹ ፡፡ ዮሐ ፫ ፳፭ ፡፡
እግዚአብሔር ቢፈቅድስ ይህንንም ባደረግን ነበር ፡፡ ፫
ነገር ግን ጥምቀትን ከተቀበሉ በኋላ ከሰማይ የሚ ፬
ሰጥ ጸጋውን ከቀመሱ በኋላ በመንፈስ ቅዱስም
አንድ ከሆኑ በኋላ አይቻልም ፡፡ ምዕ ፲ ፳፪ ፡፡
መልካሙንም የእግዚአብሔርን ቃልና በኋላ የሚ ፭
መጣውን የዓለምን ኃይል ከዐወቁ በኋላ ፡፡ ምዕ ፪ ፭ ፡፡
ንስሐቸውን ሊያድሷት የእግዚአብሔርን ልጅ ሊሰ ፮
ቅሉላቸው ሊያዋርዱላቸው ዳግመኛ ሊወድቁ አይ
ገባም ፡፡ ምዕ ፲ ፳፱ ፡ ፪ ጴጥ ፪ ፳ ፡፡
ምድርም የመጣላትን ዝናም ከጠጣች ያን ጊዜ ስለ ፯
እርሱ ያረሱባትን መልካም ቡቃያ ታበቅላለች ፡ በረ
ከትንም ከእግዚአብሔር ታገኛለች ፡፡
እሾኽና አሜከላ ብታበቅል ግን ለመረገም የቀረበች ፰
ናት ፍጻሜዋም ለመቃጠል ይሆናል ፡፡ ዘፍጥ ፫ ፲፰ ፡፡
የተመረጣችሁ ወንድሞቻችን ! ምንም እንኳ እንዲህ ፱
ብንላችሁ ሕይወት ወዳለበት ትምህርት እንድትቀ
ርቡ እናምናችኋለን ፡፡
እግዚአብሔር የቀደመ ሥራችሁን በስሙ ያሳያች ፲
ሁት ፍቅራችሁን ለቅዱሳን ያደረጋችሁትንና እንግ
ዲህም የምታገለግሉትን አገልግሎት ይረሳ ዘንድ
ግፈኛ አይደለም ፡፡ ምዕ ፲ ፴፪ - ፴፬ ፡፡
ነገር ግን ሁላችሁም በዚች ተስፋችሁ ፀንታችሁ እስከ ፲፩
መጨረሻ ትጋታችሁን ትገልጡ ዘንድ እንወዳለን ፡፡
እንዳታዝኑ ፈዛዞች አትሁኑ ፡ በሃይማኖትና በትዕግ ፲፪
ሥት ተስፋቸውን የወረሱትን ምሰሏቸው ፡፡ ም ፲፩ ፲፫
እግዚአብሔር ለአብርሃም ተስፋውን በነገረው ጊዜ ፲፫
ይምልበት ዘንድ ከእሱ የሚበልጥ ሌላ ባይኖር በራሱ
ማለ ፡፡ ዘፍ ፳፪ ፲፮ - ፲፯ ፡፡

ክፍል ፱፥ በእንተ አፅንዖ ተስፋ ።

፲፬ ወይቤ ከመ ባርኮ እባርከከ ወአስተባዝኆ አስተባ
ዝኀከ ።
፲፭ ወእምዝ ተዐጊሦ አድምዐ ተስፋሁ ።
፲፮ ወሰብእሰ ይምሕል በዘየዐቢ እምኔሁ፥ወሙዓእ ሰቅ
ሥት የኀልቅ በመሐላ ።
፲፯ ወበእንተዝ ፈቀደ እግዚአብሔር ያርኢ ጽድቀ ለእለ
ይወርሱ ተስፋሁ ከመ ኢይሚጥ ምክሮ ወአጽንዖ
በመሐላ ከመ ኢይትመየጥ ።
፲፰ ወኢይትከሀል ይትሐሰው ቃለ እግዚአብሔር፥ዐቢይ
ፍሥሓ ብነ ለእለ ተማኅፀነ ወአጽናዕነ ተወክሎ በተ
ስፋነ ዘጽኑሕ ለነ ።
፲፱ እንተ ታጸንዓ ከመ መርሶ ለነፍስነ ከመ ኢታንቀ
ልቅል ።
፳ ወታበውእ ውስተ ውሣጤ መንጦላዕት፥ኀበ ቦአ
ኢየሱስ ሐዋርያነ እምቅድሜነ ሊቀ ካህናት በከመ
ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ከዊኖ ዘለዓለም ።

ክፍል ፱፥ ተስፋን ስለ ማፅናት ።

መባረክን እንድባርክህ ማብዛትን እንዳበዛህ ፲፬
ብሎ ማለ ።
ከዚህ በኋላ ታግሦ ተስፋውን አገኘ ። ፲፭
ሰው ግን ከእሱ በሚበልጥ ይምላል፥የክርክር መነ
ሻውም በመሐላ ይፈጸማል ። ዘፀአ ፳፪ ፲፩ ። ፲፮
ስለዚህም እግዚአብሔር ተስፋውን ለሚወርሱ ምክ ፲፯
ሩን እንደማይለውጥ እውነተኛነቱን ሊገልጥ ወደደ፥
በመሐላም አፀናው ። ዘፍጥ ፳፪ ፲፯ - ፲፯ ።
የእግዚአብሔር ቃል ሐሰት ሊሆን አይቻልም በእሱ ፲፰
ሊተማፀን ተጠብቆልን ባለው ተስፋችንም ማመንን
ላጸናን ፍጹም ደስታ አለን ።
እንዳትነዋወጥ እንደ ወደብ ሆና ልባችንን የምታፀ ፲፱
ናት ። ዘፀአ ፳፮ ፴፩ - ፴፫ ።
እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት የዘለዓለም የካህናት ፳
አለቃ ሆኖ ሐዋርያችን ኢየሱስ ከእኛ በፊት ወደ
ገባበት ውሣጤ መንጦላዕት የምታገባ ። ም ፲ ፳ ።

ምዕራፍ ፯ ፤
ክፍል ፲፥ ዘከመ ዐሠረ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ ።

፩ ወመልከ ጼዴቅሰ ንጉሠ ሳሌም ካህኑ ለእግዚአብ
ሔር ልዑል ውእቱ ዘመጽአ ወተራከቦ ለአብርሃም
አመ ተመይጠ እምኀበ ተቃተሎሙ ለነገሥት ወባ
ረኮ ።
፪ ወከፈሎ አብርሃም ዐሥራተ እምኵሉ፥ቀዳሚ ትር
ጓሜ ስሙ ንጉሠ ጽድቅ፥ወእምዝ ንጉሠ ሳሌም
ንጉሠ ሰላም ብሂል ።
፫ አልቦ ዘዘከረ ሎቱ አበ ወኢእመ ወአልቦ ጥንተ
ለመዋዕሊሁ ወኢማኅለቅት ለሕይወቱ በአምሳሊሁ
ለወልደ እግዚአብሔር ይነብር ክህነቱ ለዝሉፉ ።
፬ ትሬእዩኑ ዕበዮ ለዝንቱ ዘወሀበ አብርሃም ዐሥራተ
እምኵሉ ዘይኄይስ ወርእሰሙ ለአበው ውእቱ ።
፭ ወደቂቀ ሌዊሰ ሰበ ይነሥኡ ክህነተ ቦሙ ሥርዓተ
ትእዛዝ እምኦሪት ከመ ይንሥኡ ዐሥራተ እምሕ
ዝብ በከመ ሥርዓተ ሕጎሙ እምላዕለ አኀዊሆሙ
እለ ወፅኡ እምሐቌሁ ለአብርሃም ።
፮ ወለዘኢኮነሰ እምዘመዶሙ ወሀቦ አብርሃም ዐሥራተ
ወባረኮ ለአብርሃም ዘሎቱ ተስፋ ።
፯ ወይትዐወቅ ባሕቱ ዘእንበለ ካሕድ ከመ ዘየዐቢ
ይባርክ ለዘይንእስ ።
፰ ወበዝየሰ ሰብአ መዋቲ ይነሥእ ዐሥራተ ወበከሐሰ
ለሊሁ ይነሥእ ዘሰማዕቱ መጽሐፍ ከመ ሕያው
ውእቱ ።

ምዕራፍ ፯ ።
ክፍል ፲፥ አብርሃም ለመልከ ጼዴቅ ዐሥራት እንደሰጠ።

መልከ ጼዴቅም የሳሌም ንጉሥ የልዑል እግዚአብ ፩
ሔር ካህን ነበር፥ነገሥታቱን ወግቶ በተመለሰ ጊዜ
አብርሃምን የተቀበለው የባረከውም ነው ።
ዘፍ ፲፬ ፲፰ ። መዝ ፻፲ ፬ ።
አብርሃምም ከገንዘቡ ሁሉ ከሥር አንድ ሰጠው፥ ፪
መጀመሪያ የስሙ ትርጓሜ የጽድቅ ንጉሥ ነበር፥
ሁለተኛውም የሳሌም ንጉሥ ማለት የሰላም ንጉሥ
ነው ። ምዕ ፩ ፱ ። መዝ ፸፪ ፲፯ ።
አባት እናት አለው ብሎ የተናገረለት የለም ይህን ጊዜ ፫
ተወለደ፥ይህን ጊዜ ሞተ አይባልም ፥ ክህነቱ የወ
ልደ እግዚአብሔር ምሳሌ ሆኖ ለዘለዓለም ይኖራል ።
ጥንታቸው የሚሆን አብርሃም ከገንዘቡ ከሁሉ የሚ ፬
በልጠውን ከሥር አንድ የሰጠው የዚህን ካህን ክብ
ሩን ታያላችሁን? ። ዘፍ ፲፬ ፳ ።
የሌዊ ልጆች ግን ክህነትን በተቀበሉ ጊዜ ከሕዝብ ፭
ዐሥራት እንዲቀበሉ በኦሪት የታዘዘ ሥርዓት ነበር
እንደ ሕጋቸው ሥርዓት ከአብርሃም ባሕርይ ከተገኙ
ከወንድሞቻቸው ነው ። ዘዳግ ፲፬ ፳፰ - ፳፱ ።
ከወገናቸው ላልሆነ ለዚህ ግን አብርሃም ከዐሥር ፮
አንድ ሰጠው፥እሱም ተስፋ የተነገረለት አብርሃምን
ባረከው ። ዘፍ ፲፪ ፫-፲፬ ። ፲፱ ፳ ።
እንኪያስ ታላቁ ታናሹን እንደሚባርከው ያለ ጥር ፯
ጥር ይታወቃል ።
በዚህ መዋቲ ሰው አሥራትን ይቀበላል፥በወዲያ ፰
ግን ሕያው እንደሆነ መጽሐፍ የሚመሰክርለት እርሱ
ይቀበላል ።

፱ ወተብህለ በእንተ አብርሃም ከመ ወሀበ ዐሥራተ
ወሌዊ ዘይነሥእ ዐሥራተ ውእቱኒ ዐሠረ ።
፲ እስመ ዓዲሁ ሀሎ ውስተ ሐቌ አብርሃም አቡሁ
አመ ተራከበ መልከ ጼዴቅ ።
፲፩ ወእመሰ ይትፌጸም በክህነቶሙ ለሌዋውያን ዘይገ
ብሩ ለሕዝብ በከመ ተሠርዐ ፡ ለምንት እንከ ይትፌ
ቀድ ይሠየም ካልእ ካህን ዘከመ መልከ ጼዴቅ
ሢመቱ ፡ ዳእሙ ዘእምይቤ ከመ ሢመተ አሮን ።
፲፪ እስመ ሀለዋ ትፍልስ ክህነቶሙ ፡ ወእምከመሰ ፈለ
ሰት ክህነቶሙ ትፈልስ ኦሪቶሙ ።
፲፫ ወዘተብህለ በእንቲአሁ ከመዝ ተወልደ እምካልእ
ሕዝብ ዘኢዐቀበ ምሥዋዐ ግሙራ አሐዱሂ እምኔሁ ።
፲፬ ወይትዐወቅ ዝንቱ ከሡተ ከመ እምይሁዳ ወፅአ
እግዚእነ ሕዝብ ዘኢነገረ በእንቲአሁ ሙሴ ሢመተ
ክህነት ።
፲፭ ወዓዲ ፈድፋደ ያዔውቅ ዝንቱ እስመ ይቤ ይትነሣእ
ካህን በአምሳለ ክህነቱ ለመልከ ጼዴቅ ።
፲፮ ዘኢኮነ በሕገ ሥርዓት ዘሥጋ ወደም አላ በኀይለ
ሕይወት ዘኢየኀልቅ ።
፲፯ ውእቱ ሰማዕቱ ዘይቤ አንተ ውእቱ ካህን ከመ
ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ ።
፲፰ እስመ ኮነ ተዋልጦ በቀዳሚ ሕግ በእንተ ድካማ ፡
እስመ አልቦቱ በቍዕ ።

፲፱ ወኢያስለጠት ወኢምንተኒ ኦሪት ፡ ወባሕቱ በአ
ተስፉ ሀየንቴሃ ዘይኄይስ እምኔሃ ፡ ወቦቱ ንቀርብ
ለእግዚአብሔር ።
፳ እስመ ኢኮነ ዘእንበለ መሐላ ፡ እስመቦ እለ ተሠ
ይሙ ዘእንበለ መሐላ ።
፳፩ ወለዝሰ በመሐላ ሤሞ ይቤሎ መሐለ እግዚአብሔር
ወኢይኔስሕ ከመ አንተ ካህኑ ለዓለም በከመ ሢመቱ
ለመልከ ጼዴቅ ።
፳፪ ወመጠነዝ ተሠይመ ኢየሱስ ውስተ እንተ ትኄይስ
ወተዐቢ ሢመት ።
፳፫ ወእልክቱሰ ካህናት ብዙኃን እስመ ይከልኦሙ ሞት
ወኢያበውሖሙ ይንበሩ ።
፳፬ ወውእቱሰ ይነብር ለዓለም እስመ ኢይሰዐር ክህነቱ።
፳፭ ወይክል አድኅኖቶሙ ለዝሉፉ ለእለ ይቀርቡ ኀበ
እግዚአብሔር እንተ መንገሌሁ እስመ ለግሙራ
ሕያው ውእቱ ወይተነብል ሎሙ ።
፳፮ ዘከመዝኬ ሊቀ ካህናት ይደልወነ ጻድቅ ወየዋህ
ዘንጹሕ ወርኁቅ እምኵሉ ኃጢአት ወልዑል ውእቱ
እምሰማያት ።
፳፯ ወአልቦ ግብር ኵሎ አሚረ ከመ ሊቃነ ካህናት እለ
ያቀርቡ መሥዋዕተ ቀዲሙ በእንተ ኃጢአቶሙ
ወድኅረ በእንተ ሕዝብ ውእቱሰ ከመዝ ገብረ በም
ዕር ሦዐ ርእሶ ።

ዐሥራት እንደሰጠ ስለ አብርሃም ተነገረ ዐሥራትን ፱
የሚቀበል ሌዊ እሱ ስንኳን ዐሥራት ሰጠ ።
መልከ ጼዴቅ አብርሃምን በተገናኘው ጊዜ በአባቱ ፲
በአብርሃም ባሕርይ ነበርና ።
እንደታዘዘው ሌዋውያን ለሕዝብ በሚያደርጉት ክህ ፲፩
ነት የሚፈጸምማ ቢሆን ኖሮ ፡ ሹመቱ እንደ መልከ
ጼዴቅ ያለ ሌላ ካህን ይሾም ዘንድ እንግዲህ ለምን
ይፈለጋል? ሹመቱ እንደ አሮን የሆነ ባለ ነበረ እንጂ።
ክህነታቸው ታልፍ ዘንድ ነበራትና ክህነታቸውም ፲፪
ካለፈች ሕጋቸው ታልፋለች ።
ከሱ ወገን አንዱ ስንኳን ፈጽሞ መሠዊያውን ካልጠ ፲፫
በቀ ከሌላ ሕዝብ እንደተወለደ የተነገረለት እሱ ነው።
ጌታችን ከይሁዳ እንደ ተወለደ በግልጥ ይታወቃል ፲፬
ሙሴ ስለ እርሱ የክህነትን ነገር ካልተናገረለት
ወገን ። ዘፍጥ ፵፱ ፲ ። ኢሳ፡ ፲፩ ፩ ። ሚክያ ፭ ፩ ።
ይልቁንም ይህ አጅግ ያስረዳል ክህነቱ እንደ መልከ ፲፭
ጼዴቅ ያለ ካህን ይነሣል ብሏልና ።
ሥጋዊ ደማዊ በሚሆን ሥርዓት ያይደለ በማይፈጸም ፲፮
በሕይወት ኃይል ነው እንጂ ። ቍ ፳፭ ፳፯ ።
እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ሹመት ተሹመህ አገልጋይ ፲፯
አንተ ነህ ያለው እሱ ምስክሩ ነው ።
በመጀመሪያዪቱ ሕግ ስለ ድካሟ ለውጥ ተደርጓል ፲፰
ጥቅም ስላልነበራትና ኦሪት ምንም ግዳጅ ስላልፈ
ጸመች ።
ነገር ግን በእሷ ፈንታ ከእሷ የሚበልጥ ተስፋ መጣ ፲፱
በርሱም ወደ እግዚአብሔር እንቀርባለን ። ቍ፡ ፲፩ ።

ያለ መሐላ አልሆነምና ያለ መሐላ የተሾሙ አሉና ። ፳

በመሐላ የሾመውን ግን እንደ መልከ ጼዴቅ ባለ ፳፩
ሹመት ተሹመህ አንተ የዓለም ካህን እንደሆንክ እግ
ዚአብሔር ማለ ከማለም አይፀፀትም አለው ።
ኢየሱስ ይህን ያህል በምትበልጠዋና በከፍተኛዋ ፳፪
ሹመት ላይ ተሾመ ። ምዕ፡ ፰ ፮፡ ፲፪ ፳፬ ።
እነዚያም ካህናት ብዙ ነበሩ ሞት ይሽራቸው ነበርና ፳፫
እንዲኖሩም አያሰናብታቸውም ነበርና ።
እሱ ግን ለዘለዓለም ይኖራል ክህነቱ አይሻርምና ። ፳፬
ዘወትር በእሱ በኩል ወደ እግዚአብሔር የሚቀር ፳፭
ቡትን ማዳን ይቻለዋል ፈጽሞ ሕያው ነውና ያስ
ታርቃቸዋል ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲፩ ። ዮሐ፡ ፲፬ ፱!
እንዲህ ያለ የካህናት አለቃ ይገባናል! እውነተኛ ቅን ፳፮
ከኃጢአት ሁሉ የራቀ የተለየ በልዕልና ያለ ።

አስቀድሞ ስለ ኃጢአታቸው ኋላም ስለ ሕዝቡ ኃጢ ፳፯
አት መሥዋዕት እንደሚያቀርቡ እንደ ሊቃነ ካህ
ናት ዘወትር ግዴታ የለበትም እሱስ እንዲህ አደረገ
አንድ ጊዜ ራሱን ሠዋ ። ዘሌዋ፡ ፲፮ ፮፡ ፲፭ - ፳፬ ።

፳፰ ኦሪትሰ ሰብአ ትሠይም ሊቀ ካህናት መዋቴ ፡ ወቃለ
መሐላሁሰ ዘመጽአ እምድኅረ ኦሪት ሤመ ለነ ወልደ
ፍጹመ ዘለዓለም ።

ምዕራፍ ፰ ፤

፩ እስመ ቀዳሚሁሰ ለዝንቱ ኵሉ ሊቀ ካህናቲነ ዘነበረ
በየማነ መንበረ ኀይል በሰማያት ።
፪ እንዘ ይቀውም ሎሙ ለቅዱሳን በደብተራ ጽድቅ
እንተ እግዚአብሔር ተከላ ወአኮ ሰብእ ።
፫ ወኵሉ ሊቀ ካህናት ይሠየም ከመ ያብእ መሥዋዕተ
ወቍርባነ እስመ ግብሩ ውእቱ ከመ ያብእ ከመዝ።
፬ ሶበሁ በምድር ውእቱ እምኢኮነ ሊቀ ካህናት እስመ
ሀለዉ ውስቴታ ካህናት እለ ያበውኡ መሥዋዕተ
በሕገ ኦሪት ።
፭ እሙንቱ እለ ይፀመዱ ጽላሎታ ወአርአያሃ ለእንተ
በሰማያት በከመ አርአዮ ለሙሴ ዘከመ ይገብራ ለይ
እቲ ደብተራ ፡ ወይቤሎ ዑቅ እንከ ከመ ትግበር
ኵሎ ዘከመ ርኢከ በውስተ ደብር አርአያሃ ።
፮ ወይእዜሰ እንተ ትኄይስ መልእክተ አድምዐ ወለ
እንተ ተዐቢ ሥርዓት ኅሩየ ኮነ ኢየሱስ ክርስቶስ
ወሠርዐ ተስፋ እንተ ትኄይስ ።
፯ ሶበሁ ንጽሕተ ኮነት ቀዳሚት እምኢፈቀደ ካልእተ።
፰ ወበሕቱ ኀይሶ ኪያሆሙ ይቤ ናሁ ይመጽእ መዋ
ዕል ይቤ እግዚአብሔር ወእሠርዕ ለቤተ እስራኤል
ወለቤተ ይሁዳ ሕገ ሐዲሰ ።
፱ ወአኮ ከመ ዝንቱ ሕግ ዘሠራዕኩ ለአበዊሆሙ አመ
አውፃእክዎሙ እምድረ ግብጽ ፡ እስመ እሙንቱኒ
ኢነበሩ በሥርዓትየ ወአነኒ ተሀየይክዎሙ ይቤ እግ
ዚአብሔር ።
፲ እስመ ዛቲ ይእቲ ሥርዓት እንተ እሠርዕ ለቤተ እስ
ራኤል እምድኅረ እማንቱ መዋዕል ይቤ እግዚአብ
ሔር እወዲ ሕግየ ውስተ ሕሊናሆሙ ወእጽሕፎ
ውስተ ልቦሙ ወእከውኖሙ አምላኮሙ ወእሙን
ቱኒ ይከውኑኒ ሕዝብየ ።
፲፩ ወኢይምህር እንከ እኁ እኅዋሁ እንዘ ይብል አእም
ርዎ ለእግዚአብሔር እስመ ኵሎሙ የአምሩኒ ንኡ
ሶሙ ወዐቢዮሙ ።
፲፪ ከመ እሣሀሎሙ ወእሥረይ ሎሙ ኃጢአቶሙ ወኢ
ይዜከር ሎሙ አበሳሆሙ ።
፲፫ ወብሂለ ቃሉሰ በእንተ ሐዲስ ትእዛዝ ፈቂዶ እስመ
ቀዳሚት በልየት ፡ ወዘሰ ይበሊ ወይረስዕ ቅሩብ
ውእቱ ለሙስና ።

ኦሪት ግን የሚሞት ሰውን ሊቀ ካህናት ትሾም ፳፰
ነበር ፡ ከኦሪት በኋላ የመጣው የእግዚአብሔር የመ
ሐላ ቃሉ ግን ፍጹም ወልድን የዘለዓለም ካህን አድ
ርጎ ሾመልን ። ምዕ ፡ ፭ ፩ ፪ ፤ ፩ ፱ ።

ም ዕ ራ ፍ ፰ ።

የዚህ ሁሉ መጀመሪያው በሰማያት ኃይል በለው ፩
ዙፋን ዕሪና የተቀመጠው ሊቀ ካህናታችን ነው ።
ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር በተከላት ድንኳን ቅዱ ፪
ሳንን እያገለገለ ። ቍ ፡ ፭ ።
ሊቀ ካህናት ሁሉ መሥዋዕትንና ቍርባንን ያቀርብ ፫
ዘንድ ይሾማል እንዲህ ያቀርብ ዘንድ ሥራው ነውና ።
በምድር ቢሆን ኖሮ የካህናት አለቃ ባልሆነም ነበር ፬
በምድር በኦሪቱ ሕግ መሥዋዕት የሚያቀርቡ ካህ
ናት አሉና ።
እነሱ በሰማያት ያለችውን አርአያዋን ምሳሌዋን ፭
የሚያገለግሉ ናቸው ፡ ለሙሴ ይህችን ድንኳን እን
ዴት እንደሚሠራት አሳይቶ ሁሉን በደብረ ሲና ምሳ
ሌዋን እንዳየሀት አድርገህ እንድትሠራ ዕወቅ እንዳ
ለው ። ዘፀ ፡ ፳፭ ፵ ፡ ቈላ ፡ ፪ ፲፯ ።
ዛሬ ግን የምትበልጠውን አገልግሎት አገኘ ለታላ ፮
ቂቱ ሥርዓትም ኢየሱስ ክርስቶስ የተመረጠ ሆነ
የምትበልጠውንም ተስፋ ሠራ ። ፪ ቆሮ ፡ ፫ ፮ ።
የፊተኛይቱ ነውር የሌለባት ብትሆን ኖሮ ሌላይቱን ፯
ባልፈለገም ነበር ።
ነገር ግን እነሱን ነቅፎ እንዲህ አለ እነሆ ዘመን ይመ ፰
ጣል አለ እግዚአብሔር ፡ ለእስራኤልና ለይሁዳ ወገ
ኖች አዲስ ሕግ እሠራለሁ ። ኤርም ፡ ፴፩ ፴፩ - ፴፬ ።
ከግብጽ ምድር በወጣኋቸው ጊዜ ለአባቶቻቸው ፱
እንደ ሠራሁላቸው እንደዚህ ያለ ሕግ አይደለም ፡
እነሱም በሥርዓቱ ፀንተው አልኖሩምና እኔም ቸል
አልኳቸው አለ እግዚአብሔር ። ዘፀ ፡ ፲፱ ፭ ።
እግዚአብሔር ከነዚህ ዘመናት በኋላ ለቤተ እስራ ፲
ኤል የሚሠራት ሥርዓት ይህቺ ናትና ሕጌን በልቡ
ናችሁ አሳድራለሁ በሕሊናቸውም እቀርጻዋለሁ አም
ላክ እሆናቸዋለሁ እነሱም ሕዝቤ ይሆኑኛል አለ ።

እንግዲህ እግዚአብሔርን ዕወቁት ብሎ ወንድም ፲፩
ወንድሙን አያስተምርም ትንሹም ትልቁም ሁሉም
ያውቁኛልና ። ኤርም ፡ ፱ ፳፬ ።
ይቅር እላቸው ዘንድ ኃጢአታቸውንም አስተሠርይ ፲፪
ላቸው ዘንድ በደላቸውን አላስብባቸውም አለ ።
የቃሉ አነጋገር ግን ሐዲሱን ትእዛዝ ስለ ወደደ ፲፫
ነው ፡ የፊተኛይቱ አርጅታለችና ያረጀስ ለጥፋት
የቀረበ ነው ።

ምዕራፍ ፱፤

፩ ወለቀዳሚትኒ ደብተራ ባቲ ሥርዓተ ምሥዋዕ ወመቅደስ ።
፪ ወለቀዳሚትኒ ደብተራ እንተ ተሠርዐ ትርሚታ ባቲ ተቅዋመ መራናት ወማእድ ወኅብስት ዘይሠርዑ ።
፫ ወይብልዋ ቅድስት ፣ ወለውሣጢትሰ ደብተራ እንተ እምድኅረ ክልእ መንጦላዕት ይብልዋ ቅድስተ ቅዱሳን፤
፬ ወውስቴታ ማዕጠንት ዘወርቅ ወታቦትኒ እንተ ውስቴታ ኦሪት እንተ ይከድንዋ በወርቅ ውቱረ ፣ ወውስቴታ መሶበ ወርቅ ዘመና ፣ ወበትረ አሮን እንተ ሠረፀት ወጽላትኒ ዘኦሪት ።
፭ ወመልዕልታ ኪሩቤል ዘስብሐት ይጼልሉ ዲበ ምሥሀል ፣ ወኢኮነ ይእዜ ጊዜሁ ከመ ንንግር በበገጹ ።
፮ ወዘከመዝ ሥርዓቱ ወትርሚቱ ወውስተ ጸናፌትሰ ደብተራ ዘልፈ ይበውኡ ከህናት ይግበሩ ምሥዋዒሆሙ ኵሎ ጊዜ ።
፯ ወውስተ ውሣጢትሰ ምዕረ በበዓመት ይበውእ ሊቀ ከህናት ባሕቲቱ ምስለ ደም ዘያበውእ በእንተ ርእሱ ወበእንተ ሕዝቡ በበይነ ኃጢአቶሙ ።
፰ ወከመዝ አዘዘ መንፈስ ቅዱስ እስመ ዓዲሃ ኢተሀውቀት ፍኖቶሙ ለቅዱሳን በቀዳሚት ደብተራ ።
፱ ወበሕቱ አምሳለ ኮነ ለዝ መዋዕል ዝክቱ ዘበቱ ያበውኡ ቍርባነ ወመሥዋዕተ ዘኢይክል ፈጽሞ ለዘያቄርቦ ።
፲ ወስእኑ ዘእንበለ በመባልዕት ወበዘይሰትዩ ወጥምቀታት ዘዘዚአሁ እንተ ይእቲ ሕግ ዘሥጋ እስከ አመ ይትራታዕ ዘተሠርዐ ።

ክፍል ፲ወ፩ ፣ በእንተ ሐዳስ ሥርዓት ።

፲፩ ወክርስቶስሰ ዘመጽአ ከዊኖ ሊቀ ካህናት ለእንተ ትመጽእ ሠናይት በውስተ እንተ ተዐቢ ወትኄይስ ደብተራ እንተ ኢገብራ እደ ሰብእ ወኢኮነት በውስተዝ ዓለም ወአኮ በደመ ላህም ወጠሊ ዘቦአ ።
፲፪ አላ በደመ ዚአሁ ቦአ በምዕር ውስተ ቅድስት ዘለዓለም ወረከበ መድኃኒተ ።
፲፫ ሶበ ደመ ላሕም ወጠሊ ወከዕሴ ዕጐልት ያነጽሕ እምኃጢአት ወይቄድሶሙ ሥጋሆሙ ለእለ ረኵሱ።
፲፬ እፎ እንከ ፈድፋደ ደሙ ለክርስቶስ ዘሦዐ ርእሶ በመንፈስ ዘለዓለም ለእግዚአብሔር ዘአልቦ ነውር ያነጽሕ ሕሊናነ እምግብር ምውት ከመ ናምልኮ ለእግዚአብሔር ሕያው ።
፲፭ ወበእንተዝ ለሐዳስ ሥርዓት ኢየሱስ ኅሩየ ኮነ ከመ

ምዕራፍ ፱ ።

ለቀደመችቱ ድንኳንም ያገልግሎት ሥርዓትና መቅደስ ነበራት ። ፩
ጌጧ ለተከናወነላት ለቀደመችቱ ድንኳንም መብራት የሚያበሩበት መቅረዝ ማእድና በላይ የተሠራ ኅብስት ነበራት ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፳፫ ፤ ፴፩ ፳፱ - ፴ ። ፪
ቅድስት ይሏት ነበር ከሁለተኛው መጋረጃ በስተኋላ የነበረችውን የውስጠኛዪቱ ድንኳን ክፍል ግን ቅድስተ ቅዱሳን ይሏት ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፮ ፴፫ ። ፫
በውስጧም የወርቅ ማዕጠንትና ሁለተኛዋን በወርቅ የለበጧት ሕገ ኦሪት ያለባት ታቦት ነበሩባት መናን የያዘችው የወርቅ መሶብና የለመለመችው የአሮን በትር ሕጉ የተጻፈባቸው ጽላትም በውስጧ ነበሩ ። ፬
ነገር ግን የሥርዓቱን የጌጡን በየዓይነቱ እንናገር ዘንድ ዛሬ ጊዜው አይደለም ፣ ሥርዓቱ ዝግጅቱ እንዲህ ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፭ ፲፮ - ፲፰ ፤ ፳፮ ፴፬ ። ፭
ከመጀመሪያዪቱ ክፍል በየጊዜው መሥዋዕታቸውን ይሠዉ ዘንድ ካህናት ዘወትር ይገቡ ነበር፤ ዘኊ፡ ፲፰ ፫። ፮
ከውስጠኛው ክፍል ግን የካህናቱ አለቃ ኃጢአታቸውን ለማስተሥረይ ስለ ራሱና ስለ ሕዝቡ የሚያቀርብ ደም ይዞ በዓመት አንድ ጊዜ ይገባ ነበር ። ፯
በቀደመችው ድንኳን የቅዱሳን መንገዳቸው ገና አልታወቀችምና መንፈስ ቅዱስ እንዲህ አዘዘ ። ፰
ነገር ግን ለሚያቀርበው ሰው ግዳጅ መፈጸም የማይቻለውን ቍርባን መሥዋዕት ያቀርቡበት የነበረውያ ዘመን ለዚህ ዘመን ምሳሌ ሆነ ። ፱
በመብላት በመጠጣት ልዩ ልዩ በሆነ ጥምቀት ድካሙ ይህቺውም የሥጋ ሕግ ናት ፣ የተሠራው እስኪቃና ድረስ ምሳሌ ሆነ ። ዘሌዋ፡ ፲፩ ፲ ። ፲

ክፍል ፲፩ ፡ ስለ አዲሱ ሥርዓት ።

ለምትመጣዪቱ ሕግ የካህናት አለቃ ሆኖ የመጣው ክርስቶስ ግን የሰው እጅ ወደ አልሠራት በዚህ ዓለም ወደማትገኘው ከፊተኛዪቱ ወደምትበልጠውና ወደምትሻለው ድንኳን ገባ ። የላም የፍየል ደም ይዞ የገባ አይደለም ። ምዕ፡ ፮ ፳ ፤ ፲ ፩ ። ፲፩
በገዛ ደሙ ወደ ዘለዓለም መቅደስ ገባ እንጂ መድኃኒትነትንም ገንዘብ አደረገ ። ዘሌዋ ፣ ፲፮ ፫ - ፲፬ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳፡፳፰ ። ፲፪
የላምና የፍየል ደም የጊደር ስብ ከኃጢአት የሚያነፃ የረከሱትንም ሥጋቸውን የሚቀድሳቸው ከሆነ ። ፲፫
ነውር የሌለበት ዘለዓለም የሚኖር መሥዋዕት አድርጎ በፈቃዱ ራሱን የሠዋ የክርስቶስ ደሙማ ሕያው እግዚአብሔርን እናመልከው ዘንድ ሕሊናችንን ከሞተ ግብር እንደምን በጣም ያነፃው ይሆን ! ። ፲፬
ስለዚህም ሞትን ቀምሶ በመጀመሪያው ሕግ የተሳሳ ፲፭

ጥዊሞ ሞተ ያድኅኖሙ ለእለ ስሕቱ በቀዳሚ ሥር
ዓት እለ ሎሙ አሰፈወ ወጸውዖሙ ውስተ ርስቱ
ዘለዓለም ።
፲፯ ኀበ ሀሎ ሥርዓት ግብር ይመጽእ ሞት ላዕለ ዘሠርዐ።
፲፰ ሥርዓቱሰ ለዘይመውት ጽንዕት ይእቲ እስመ ኢት
በቍዕ አመ ሕያው ውእቱ ዘሠርዓ ።
፲፱ ከማሁ ቀዳሚትኒ ዘእንበለ ደም ኢተሐደሰት
ሥርዓት ።
፳ ወነጊሮ ሙሴ ኵሎ ትእዛዘ ኦሪት ለኵሉ ሕዝብ ይነ
ሥእ ደመ ላሕም ወጠሊ ምስለ ማይ ወፐፒረለይ
ወቈጽለ ሁስጱ ወይነዝኅ መጽሐፈ ኦሪትኒ ወኵሎ
ሕዝበ ።
፳፩ ወይቤሎሙ ዝውእቱ ደመ ሕግ ዘአዘዘክሙ እግዚ
አብሔር ።
፳፪ ወይነዝኅ ደብተራሂ ወኵሎ ንዋየ ግብሪሆሙ ።
፳፫ ወዓዲ ይሬሲ ከመዝ በቅሩብ ወበደም ይነጽሕ ኵሉ
በሕገ ኦሪት ፡ ወዘእንበለ ይትነዛኀስ ደም ኢይሠረይ።

፳፬ ወእመሰ ዝኩ ግብር ዘበአምሳለ ሰማያት በዝንቱ
ደም ይነጽሕ ፡ ውእቱሰ ዘበሰማያት መሥዋዕት ይኄ
ይስ ወየዐቢ እምዝ ።
፳፭ ወአኮ ውስተ ግብረ እደ ሰብእ ዘቦአ ኢየሱስ ኀበ
ቅድስት እንተ ተገብረት በአርአያ ጽድቅ ዘእንበለ
ውስተ ሰማይ ከመ ያስተርኢ ቅድመ ገጹ ለእግዚአ
ብሔር በእንቲአነ ።
፳፮ ወአኮ ዘልፈ ዘይሠውዕ ርእሶ ከመ ዘይገብር ሊቀ
ካህናት ወይበውእ ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በበዓ
መት በደመ ባዕድ ።
፳፯ ወእመ አኮሰ ብዙኀ እምተቀትለ እምፍጥረተ ዓለም ፡
አላ ይእዜ ምዕረ በኅልቀተ ዓለም ሦዐ ርእሶ ከመ
ይሥዐራ ለኃጢአት በመሥዋዕቱ ።

፳፰ ወበከመ ጽኑሕ ለሰብእ ምዕረ መዊት ወእምድኅሬሁ
ደይን ።
፳፱ ከማሁ ክርስቶስኒ ምዕረ ሦዐ ርእሶ ከመ ይኅድግ
ኃጢአቶሙ ለብዙኃን ወዳግመሰ ዘእንበለ ኃጢአት
ያስተርእዮሙ ለእለ ይሴፈውዎ ያሕይዎሙ ።

ምዕራፍ ፲ ፡

፩ እስመ ጽላሎታ ይእቲ ኦሪት ለእንተ ትመጽእ ሠና
ይት እስመ ኢኮነት ለሊሃ ፡ ወበእንተ ዝንቱ አመ
ያበውኡ መሥዋዕተ ዘልፈ በኵሉ ዓመት ኢይክል
ቀሊሁ ግሙራ ፈጽሞ ለእለ ያበውእዎ ።
፪ ወእመ አኮሰ እምአዕረፉ እምዘ ይሠውዑ እስመ
ይሠሪ ሎሙ ኃጢአቶሙ ለእለ ይሠውዑ ወያነጽ
ሖሙ በምዕር ።

ቱትን ተስፋ ሰጥቶ ወደ ዘለዓለማዊ ርስቱ የጠራቸ
ውን ያድናቸው ዘንድ ኢየሱስ ለአዲሲቱ ሥርዓት
የተመረጠ ሆነ ። ፩ ጢሞ፡ ፪ ፭፡ ሮሜ ፫ ፳፭ ።
ሥርዓት ከለ ዘንድ በሠራው ላይ ሞት ግድ ይመጣል። ፲፯
የሟች ሰው ሥርዓት የፀናች ናት ፡ ሳይሞት የሠራት ፲፰
ሥራ አትጠቅምምና ።
እንዲሁ ቀድሞም ሕግ ያለ ደም አልፀናችም ። ፲፱

ሙሴ የኦሪትን ትእዛዝ ሁሉ ለሕዝቡ ተናግሮ የላምና ፳
የፍየል ደም ከውኃ ጋር ቀላቅሎ ወስዶ ጕንጕን
ሐርና የስሚዛ ቅጠል ነክሮ መጽሐፈ ኦሪቱንና ሕዝ
ቡን ሁሉ ይረጭ ነበር ።
እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ሕግ የፀናበት ደም ይህ ፳፩
ነው ይላቸው ነበር ። ዘፀአ፡ ፳፬ ፯ ፰ ።
ድንኳኑንና የሚሠሩበትን ዕቃ ሁሉ ይረጭ ነበር ። ፳፪
ደግሞም የቀረበውን ሁሉ እንዲህ ያደርግ ነበር ፳፫
በኦሪት ሕግ ሁሉ በደም ያነፃ ነበር ደም ሳይረጭ ግን
አይሠረይም ነበር ። ዘሌዋ፡ ፲፯ ፲፩ ፡ ኤፌ፡ ፩ ፯ ።
በሰማይ ባለው አምሳል የተሠራው ይህ ሥራ በደም ፳፬
የሚያነፃ ከሆነ በሰማይ ያለው መሥዋዕትማ ከዚህ
እንደምን አይበልጥ እንደምንስ አይሻል ? ።
ኢየሱስ የሰው እጅ ሥራ ወደ ሆነችው በእውነተ ፳፭
ኛው አምሳል ወደ ተሠራችው መቅደስ የገባ አይ
ደለም ፡ ስለኛ ቤዛ ሆኖ በእግዚአብሔር ፊት ይታይ
ዘንድ ወደ ሰማይ ገባ እንጂ ። ፩ ዮሐ፡ ፪ ፩ ።
የካህናቱ አለቃ በያመቱ የባዕድ ደም ይዞ ወደ ቅድ ፳፮
ስተ ቅዱሳን ገብቶ ያደርገው እንደነበረው ዘወትር
ራሱን የሚሠዋ አይደለም ። ዘፀአ፡ ፴ ፲ ።
እንዲህስ ባይሆን ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ብዙ ጊዜ ፳፯
በሞተ ነበር ፡ ግን በመሥዋዕትነቱ ኃጢአትን ይሽራት
ዘንድ ዛሬ በዓለም ፍጻሜ አንድ ጊዜ ራሱን ሠዋ
እንጂ ። ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲፩ ።
ለሰው አንድ ጊዜ ሞት እንዲቈየው ኋላም ፍርድ ፳፰
እንደሚጠብቀው ። ዘፍጥ፡ ፫ ፲፱ ።
እንዲሁ ክርስቶስም የብዙዎችን ኃጢአት ያስተሠ ፳፱
ርይ ዘንድ ራሱን አንድ ጊዜ ሠዋ ፡ በኋላም ያድናቸው
ዘንድ ተስፋ ለሚያደርጉት ኃጢአታቸውን ይቅር
ብሎ ይገልጥላቸዋል ። ኢሳ፡ ፶፫ ፲፪ ፡ ፩ ተሰ፡ ፩ ፲ ።

ምዕራፍ ፲ ።

ኦሪት ለምትመጣው በጎይቱ ሕግ ምሳሌ ነበረች እን ፩
ጂ እሷ ራሷ አልነበረችምና ፡ ስለዚህ በያመቱ ዘወትር
መሥዋዕት በሚያቀርቡበት ጊዜ እሱ ለሚያቀርቡት
ሰዎች ግዳጅ ሊፈጽም አይችልም ነበር ።
ያስ ባይሆን ከሚሠዉት መሥዋዕት ባረፉ ነበር ለሚ ፪
ሠዉት ኃጢአታቸውን ያስተሠርይላቸዋልና ባንድ
ጊዜም ያነጻቸው ነበርና ።

ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ።

፫ አላ ዳእሙ በሙ ዘይገብሩ ተዝካረ ኃጢአት በበዓ
መት በውእቱ መሥዋዕት ።
፬ እስመ ኢይክል ደመ ላሕም ወጠሊ ይኅድግ ኃጢ
አተ ።
፭ ወበእንተዝ አመ ይመጽእ ውስተ ዓለም ይቤ መሥ
ዋዕተ ወቍርባነ ኢፈቀድከ አላ አልበስከኒ ሥጋ ።
፮ መሥዋዕተ ዘበእንተ ኃጢአት ኢሠመርከ ።

፯ ውእተ ጊዜ እቤ ነየ መጻእኩ፣ ውስተ ርእሰ መጽ
ሐፍ ተጽሕፈ በእንቲአየ፡ ከመ እግበር ፈቃደከ
መከርኩ አምላኪየ ።
፰ መልዕልቶ ይቤ መሥዋዕተ ወቍርባነ ኢፈቀድኩ
ዘበእንተ ኃጢአት ኢሠመርኩ ዘይሠውዑ በሕገ
ኦሪት ብሂሎ ።
፱ ወእምዝ ይቤ ነየ መጻእኩ ከመ እግበር ፈቃደከ
አምላኪየ ወገዘ ቃል ይነሥት ቀዳማየ ከመ ያቅም
ደኃራየ ።
፲ ከመ ንትቀደስ በሥምረቱ በቍርባነ ሥጋሁ ለኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘኮነ በምዕር ።
፲፩ ወኵሉ ሊቀ ካህናት ይቀውም ኵሎ አሚረ ወይሠ
ውዕ ኪያሃ ከመ መሥዋዕተ እንተ ለግሙራ ኢት
ክል እንጽሖ ኃጢአት ።
፲፪ ወውእቱሰ ምዕረ ሦዐ መሥዋዕተ እንተ ለዝሉፉ
በእንተ ኃጢአትነ ወነበረ በየማነ እግዚአብሔር ።

፲፫ ወይጸንሕ እንከ እስከ ይገብኡ ጸላእቱ ታሕተ መከ
የደ እገሪሁ ።
፲፬ እሐተ መሥዋዕተ ገብረ እንተ ለግሙራ ለእለ ይት
ቄደሱ ።
፲፭ ወሰማዕትነ መንፈስ ቅዱስ ።
፲፮ እምድኅረ ይቤ ዛቲ ሥርዓት እንተ እሠርዕ ሎሙ እም
ድኅረ እማንቱ መዋዕል ይቤ እግዚአብሔር፣ እወዲ
ሕግየ ውስተ ልቦሙ ወእጽሕፎ ውስተ ሕሊናሆሙ ።
፲፯ ወኢይዜከር እንከ ኃጢአቶሙ ወአበሳሆሙ ።

፲፰ ወእምከመሰ ይትኀደግ ከመዝ አልበ እንከ መሥዋ
ዕት በእንተ ኃጢአት ።
፲፱ ብነ አኀዊነ ሞገስ ውስተ በአትነ ቤተ መቅደስ
በደሙ ለኢየሱስ ።

፳ እስመ ሐደሰ ለነ ፍኖተ ጽድቅ ወሕይወት ግብተ
በመንጦላዕተ ሥጋሁ ።
፳፩ ካህን ዐቢይ ለቤተ እግዚአብሔር ።
፳፪ ንቅረብ እንከ በልበ ጽድቅ ወበሃይማኖት ፍጹም
ምእመን እንዘ ንጹሕ ልብነ ወንጹሓን ንሕነ እምግ
ባረ እከይ፡ ወሕፁብ ሥጋነ በማይ ንጹሕ ።
፳፫ ናዕንዕ እንከ አሚነ ወተስፋነ ዘእንበለ ነውር እስመ
ጻድቅ ዘአሰፈወነ ።

ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ነገር ግን በዚያ መሥዋዕት በየዓመቱ የኃጢአት ፫
መታሰቢያ አድርገው የሚያቀርቡት ነበራቸው ።
የላምና የፍየል ደም ኃጢአትን ሊያስተሠርይ አይ ፬
ችልምና ። መዝ፡ ፵ ፮ ።
ስለዚህም ወደ ዓለም በሚመጣበት ጊዜ ሥጋን አለበስ ፭
ከኝ እንጂ መሥዋዕትን ቍርባንን አልወደድክም አለ።
ስለ ኃጢአት የሚቀርበውን መሥዋዕት አልወደ ፮
ድክም ። ሚክ፣ ፮ ፯ ።
ያን ጊዜ እሺ በጀ ብዬ መጣሁ አምላኪየ! ፈቃድህን ፯
አደርግ ዘንድ ወደድኩ ተብሎ ስለኔ በመጽሐፍ
ራስ ተጽፏል ።
ከፍ ብሎም ስለ ኃጢአት በኦሪቱ የሚሠዉትን መሥ ፰
ዋዕቱን ቍርባኑን አልወደድኩም ብሎ ተናገረ ።

ከዚህ በኋላ አምላኪየ ሆይ! ፈቃድህን አደርግ ዘንድ ፱
እነሆ መጣሁ አለ፣ ይህ ቃል የኋላኛውን ያፀና ዘንድ
የፊተኛውን ያፈርሳል ።
በፈቃዱ አንድ ጊዜ በቀረበው በኢየሱስ ክርስቶስ ፲
በሥጋው ቍርባንነት እንከብር ዘንድ ። ፩ ጴጥ፡ ፪ ፳፬።
የካህናት አለቃ ሁሉ ዘወትር ቁሞ ያገለግል ነበር ፲፩
ፈጽሞ ኃጢአት ማስተሥረይ የማይቻላትን ያቺን
ይዞ መሥዋዕት ይሠዋ ነበር ። ቍ፡ ፩ ፯ - ፲፩ ።
እሱ ግን ስለ ኃጢአታችን ዘላለም የምትኖር መሥ ፲፪
ዋዕትን አንድ ጊዜ ሠውቶ በእግዚአብሔር ቀኝ
ተቀመጠ ። ቍ፣ ፲ ፲፬፤ ምዕ፡ ፩ ፲፫ ።
እንግዲህ ጠላቶቹ ከእግሩ በታች እስኪገቡ ድረስ ፲፫
ይጠብቃል ። መዝ፡ ፻፲ ፩ ።
ለሚከብሩም ሰዎች ለዘወትር የምትሆን አንዲት ፲፬
መሥዋዕት ሠዋ ። ቍ፣ ፲፪፤ ምዕ፡ ፱ ፳፮ ።
መንፈስ ቅዱስም ምስክራችን ነው ። ፲፭
ከነዚያ ቀኖች በኋላ የምሠራላቸው ሥርዓት ይህቺ ፲፮
ናት ካለ በኋላ፡ እግዚአብሔር ሕጌን በልባቸው አሳ
ድራለሁ በሕሊናቸውም እጽፈዋለሁ ብሏልና ።
እንግዲህ ኃጢአታቸውን በደላቸውን አላስብባ ፲፯
ቸውም ።
አንድ ጊዜ በተሠዋው የሚሠረይ ከሆነስ እንግዲህ ፲፰
ስለ ኃጢአት መሥዋዕት የለም ። ኢሳ፡ ፵፫ ፳፭ ።
ወንድሞቻችን! የኢየሱስን ደም ይዘን ወደ ቤተ ፲፱
መቅደስ በምንገባበት ጊዜ ባለሟልነት አለን ። ፪
ጴጥ፡ ፩ ፲፩ ።
ሥጋውን መጋረጃ አድርጎ የሕይወትንና የጽድቅን ፳
መንገድ ፈጽሞ አድሶልናልና ። ዮሐ፡ ፪ ፳፩ ።
ለቤተ እግዚአብሔር ታላቁ ካህን እሱ ነው ። ፳፩
እንግዲህ ልባችንን ንጹሕ አድርገን ሰውነታችንን ፳፪
አንጽተን እኛም በጥሩ ወኃ ታጥበን በእውነተኛ
ልብና ፈጽሞ በታመነ ሃይማኖት ሁነን እንቅረብ ።
እንግዲህ ተስፋ የሰጠን እሱ የታመነ ነውና፣ ያለ ፳፫
ጥርጥር ተስፋችንንና ሃይማኖታችንን እናፅና ።

፳፬ ወንትቀነው ምስለ ቢጽነ በተፋቅሮ ወበምግባረ
ሠናይ ።
፳፭ ወኢንኅድግ ማኅበረነ ዘከመ ይለምዱ ክልኣን ዳእሙ
ንትገሠፅ እስመ ንሬኢ ዘከመ ትቀርብ ዕለት ።
፳፮ ወለእመ በግብር ንኤብስ እምድኅረ አእመርናሃ ለጽ
ድቅ አልቦ እንከ መሥዋዕት በእንተ ኀጢአት ።
፳፯ አላ ጽኑሕ ግሩም ደይን ወእሳት ዘቅንአት ዘይበል
ዖሙ ለከሓድያን ።
፳፰ ወለእመቦ ዘስሕተ እምኦሪተ ሙሴ እምከመ ክል
ኤቱ ወእመ አኮ ሠለስቱ ሰማዕት ዘለፍዎ ይመውትኒ
ወኢይምሕርዎ ።
፳፱ እፎ እንከ ፈድፋደ ይደልዎ ይትኴነን ዘተክዮዶ ለወ
ልደ እግዚአብሔር ወአርኰሰ ደመ ሥርዓት ዘቦቱ
ተቀደሰ ከመ ደመ ኵሉ ሰብእ ወዘጸአለ መንፈሰ
ጸጋሁ ።
፴ ነአምሮ ለዘይቤ አነ እትቤቀል ወአነ እትፈደይ ይቤ
እግዚአብሔር ፡ ወካዕበ ይቤ እስመ ይኴንን እግዚአ
ብሔር ሕዝበ ።
፴፩ ወጥቀ ግሩም ወዲቅ ውስተ እደ እግዚአብሔር
ሕያው ።
፴፪ ተዘከሩ መዋዕለ ዘቀዲሙ ዘእመ አጥመቁክሙ ዘከመ
ተዐገሥክሙ ብዙኀ ሕማመ ።
፴፫ ወተጽእልክሙ ወሣቀዩክሙ ወተሣለቁ ላዕሌክሙ
ወበዘተሳተፍክምዎሙ ምስለ እለ ከመዝ ኮኑ ።
፴፬ ወኀበርክሙ ሕማመ ምስሌየ በመዋቅሕትየ ወበተበ
ርብሮ ንዋይክሙ በትፍሥሕት ዘተወከፍክሙ ፡ እስመ
ተአምሩ ከመ ብክሙ ንዋይ ዘይኄይስ ዘይነብር
ለዓለም በሰማያት ።
፴፭ ኢትግድፉ እንከ ሞገስክሙ እንተ ባቲ ትረክቡ
ብዙኀ ዕሤተክሙ ዐቢየ ።
፴፮ ወባሕቱ ትዕግሥተ ትፈቅዱ ከመ ገቢረክሙ ፈቃደ
እግዚአብሔር ትርከቡ ተስፋክሙ ።
፴፯ እስመ ዓዲ ኅዳጥ መዋዕል ወይበጽሕ ዘይመጽእ
ወኢይጐንዲ ።
፴፰ ወጻድቅሰ በአሚን የሐዩ ወእመሰ ተመይጠ ኢት
ሠምሮ ነፍስየ ።
፴፱ ንሕነሰ ኢይደልወነ ንትመየጥ ድኅሬነ ለሕርትምና
ዘእንበለ ለሃይማኖት እንተ ይእቲ ሕይወተ ነፍስነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ፤

<u>ክፍል ፲ወ፪ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ቀቢጸ ተስፋ ።</u>

፩ ሃይማኖትሰ ጥይቅት ይእቲ ለዘይሴፈዋ ፡ ሀለወ እለ
ተአመኑ ተሰፈዎሙ ንዋየ ዘኢያስተርኢ ።
፪ ዘበእንቲአሁ ሰማዕተ ኮኑ ሊቃውንት በሃይማኖት ።

ከባልንጀራችንም ጋር በፍቅርና በበጎ ምግባር እን ፳፬
ወዳደር ። ዮሐ ፡ ፲፫ ፴፬ ።
ሌሎች እንደሚያደርጉትም አንድነታችንን አንተው ፳፭
እንመክር እንጂ ፡ ዕለቲቱ እየቀረበች እንደምትሄድ
እናውቃለንና ። ፩ ተሰሎ ፡ ፭ ፪ - ፬ ።
ጽድቅን ካወቅናት በኋላ ተጋፍተን ብንበድል እንግ ፳፮
ዲህ ወዲህ ስለ ኃጢአት የሚሠዋ መሥዋዕት የለም።
ግሩም ደይን ከሐዲዎችን የሚያቃጥላቸው ለአምላክ ፳፯
ነቱ ቀንቶ የሚያመጣው እሳት ይጠብቀናል እንጂ ።
ከሙሴ ሕግ ወጥቶ የበደለ ቢኖር ሁለት ወይም ሦ ፳፰
ስት ምስክሮች ከመሰከሩበት ይሞታል እንጂ አይ
ምሩትም ነበር ። ዘኁል ፡ ፲፭ ፴ ፡ ዘዳግ ፡ ፲፯ ፯ ።
እንግዲህ ከእግዚአብሔር ልጅ ጋር ቃል ኪዳን ገብቶ ፳፱
እንደ ሰው ሁሉ ደም አድርጎ የከበረበትን የኪዳን
ደም ያረከሰ የተቀበለውን መንፈስ ቅዱስን የሰደበማ
እጅግ ሊፈረድበት እንዴት አይገባ ? ዮሐ ፡ ፲፫ ፲፰ ።
እግዚአብሔር እኔ እበቀላለሁ እኔ ብድሩን እከፍላለሁ ፴
አለ የሚለውን ቃል እናውቃለን ዳግመኛም እግዚ
አብሔር በወገኖቹ ይፈርዳልከን ! ብሏል ።
ከሕያው እግዚአብሔር እጅ መውደቅ እጅግ ጭንቅ ፴፩
ነው ።
በጠመቃችሁ ጊዜ የነበራችሁበትን የቀደመውን ፴፪
ዘመን አስቡ ፡ ብዙ መከራ ታግሣችሁ እንደ ነበረ ።
ተሰድባችሁ መከራ አፅንተዉባችሁ ዘብተዉባችሁ ፴፫
እንደ ነበረ በዚህም መንገድ እንዲህ ካሉት ጋር
ተባብራችሁ ነበር ።
በእሥራቴና ደስ ብሏችሁ በተቀበላችሁት በገንዘብ ፴፬
ችሁ መዘረፍ ከኔ ጋር በመከራ አንድ ሁናችኋል በሰ
ማያት ለዘለዓለም የሚኖር ከዚህ የሚበልጥ ገንዘብ
እንዳላችሁ ታውቃላችሁና። ማቴ ፮ ፳ ፡ ሉቃ ፲፪ ፴፫።
ፍጹም ዋጋችሁን የምታገኙበት ሃይማኖታችሁን ፴፭
አትጣሉ ። ምዕ ፡ ፲፩ ፳፮ ።
ነገር ግን እግዚአብሔር የሚወደውን ሠርታችሁ ፴፮
ተስፋችሁን ታገኙ ዘንድ ትዕግሥት ያሻችኋል ።
ገና ጥቂት ቀን አለና የሚመጣውም ይደርሳል አይዘ ፴፯
ገይም ። ኢሳ ፡ ፳፮ ፳ ፡ እንባ ፡ ፪ ፫ - ፬ ።
ጻድቅምክ በሃይማኖት ይድናል ወደ ክሕደት ቢመ
ለስ ግን ልቡናዬ አትወደውም ። እንባ ፡ ፪ ፬ ። ፴፰
እኛስ ለጥፋት ወደ ኋላችን ልንመለስ አይገባንም ፴፱
የነፍሳችን ሕይወት በምትሆን ሃይማኖት ፀንቶ መኖር
ይገባናል እንጂ ። ኢሳ ፡ ፳፰ ፲፮ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

<u>ክፍል ፲፪ ፡ ተስፋ መቍረጥ ስለማይገባ ።</u>

ሃይማኖትስ ተስፋ ለሚያደርጋት የተረዳች ናት ፩
የማይታየውን ገንዘብ ተስፋ አድርገው ያመኑ አሉ።
ስለርሱ ሊቃውንት አምነው መከራ የተቀበሉለት። ፪

ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ።

፫ ነአምር ከመ ተፈጥረ ዓለም በቃለ እግዚአብሔር
ወአስተርአየ ዘኢያስተርኢ ምንትኒ ዘኮነ እምኀበ
ኢሀሎ ።
፬ በተአምኖ ኀየሰ መሥዋዕተ አቤል እምዘ ቃየል
ዘአብአ ለእግዚአብሔር ወበእንቲአሁ ሰማዕተ ኮኖ
ከመ ጻድቅ ውእቱ ወሰማዕቱ እግዚአብሔር በተወ
ክፎ መሥዋዕቱ ፤ ወበእንቲአሁ መዊቶ ዓዲ ተናገረ ።
፭ በተአምኖ ፈለሰ ሄኖክ ከመ ኢይርአዮ ለሞት ወኢ
ተረክበ እስመ ከበቶ እግዚአብሔር ፤ ወዘእንበለ ያፍ
ልሶ ሰማዕተ ኮኖ ከመ አሥመሮ ለእግዚአብሔር ።
፮ ወዘእንበለ ተአምኖሰ ኢይትከሀል ያሥምርዎ ለእግ
ዚአብሔር ፤ ወርቱዕሰ ይትአመን ይቅድም ዘይበ
ውእ ኀበ እግዚአብሔር ወያእምር ከመ ሀሎ ዘይዔ
ሥዮሙ ለእለ የኀሥሥዎ ።
፯ በተአምኖ አመ ነገርዎ ለኖኅ በእንተ ዘኢያስተርኢ
ግብር ዘኀቡእ ፈርሀ ወገብረ ንፍቀ ታቦት በዘያድኅን
ቤቶ እመ ተኮነነ ዓለም ወኮነ ወራሲሃ ለጽድቀ
ሃይማኖት ።
፰ በተአምኖ ሰምዐ ዘተሰምየ አብርሃም ወተአዘዘ
ይሑር ብሔረ ኀበ ሀለዎ ይንሣእ ርስቶ ፤ ወሖረ
እንዘ ኢየአምር ኀበ ይበጽሕ ።
፱ በተአምኖ ፈለሰ ወነበረ ብሔረ ዘአሰፈዎ ከመ ነኪር
በሐይመታት ምስለ ይስሐቅ ወያዕቆብ እለ እሙንቱ
ይወርስዋ ለተስፋሁ ።
፲ እስመ ኮኑ ይጸንሑ ሀገረ እንተ ባቲ መሠረት እንተ
ኬንያሃ ወገባሪሃ እግዚአብሔር ።
፲፩ በተአምኖ ይእቲኒ ሣራ ረከበት ኀይለ ታውዕእ ዘርአ
እንዘ መካን ይእቲ በዘረስአት እስመ ተአመነቶ ከመ
ጻድቅ ዘአሰፈዋ ።
፲፪ እንዘ ክልኤሆሙ ከመ በድን ነፍስቶሙ ከመ ይኩን
ብዝኆሙ ከመ ከከበ ሰማይ ወከመ ኆጻ ባሕር ዘኢ
ይትኌለቍ ።
፲፫ እሉ ኵሎሙ እንዘ ይትአመኑ ሞቱ ወኢረከቡ ተስ
ፋሆሙ ወባሕቱ እምርኁቅሰ ርእይዋ ወተአምኅዋ ፤
ወአእመሩ ከመ ነግድ ወፈላሲ እሙንቱ ዲበ ምድር ።
፲፬ ወእለ ከመዝ ይብሉ በእንቲአሆሙ ያሬእዩ ነገረ
ከመ ሀገሮሙ የኀሥሡ ።
፲፭ ወሶበሰ ይፈቅዱ ሀገረ እንተ እምኔሃ ወፅኡ እምተ
ክህሎሙ ይግብኡ ኀቤሃ ።
፲፮ ወይእዜሰ ተዐውቀ ከመ እንተ ትኄይስ ሀገረ እንተ
በሰማያት ኮኑ ይሴፈዉ ፤ ወበእንተዝ ኢየኀፍር እግ

ወደ ዕብራውያን ሰዎች ።

ዓለም በእግዚአብሔር ቃል እንደ ተፈጠረ ምንም የማ ፫
ይታየው የነበረ የሆነውም ፍጥረት ከለመኖር ወደመ
ኖር መጥቶ እንደታየ እናውቃለን ። መዝ፡ ፴፫ ፮ ።
ቃየል ከቀረበው መሥዋዕት ይልቅ አቤል በሃይማ ፬
ኖት ለእግዚአብሔር ያቀረበው መሥዋዕት ተሻለ ፡
ስለ እሱም ደግ እንደሆነ መሰከረለት ፡ መሥዋዕቱ
ንም በመቀበሉ ምስክሩ እግዚአብሔር ነው ፤ ደግ
እንደሆነም ከሞተ በኋላ ተናገረ ። ዘፍ ፬ ፬ ።
ሄኖክ ሞትን እንዳያየው በሃይማኖት ዐረገ ለሞት ፭
አልተገኘም እግዚአብሔር ሠውሮታልና ሳያሳርገ
ውም እግዚአብሔርን እንዳገለገለው መሰከረለት ።
ያለ ሃይማኖትስ እግዚአብሔርን ማገልገል አይቻልም ፮
ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሰው አስቀድሞ ሊያ
ምን ይገባል ለሚሹትም የሚሰጣቸው ዋጋ እንዳለው
ሊያውቅ ይገባዋል ። ኤር፡ ፭ ፫ ፤ ሮሜ ፲፬ ፳፫ ።
ኖኅም ተሠውሮ የማይታየውን ነገር በነገሩት ጊዜ ፯
አምኖ ፈራ ዓለምም በተቀጣ ጊዜ ቤተ ሰቡን ያድን
ዘንድ ክፍል ያላት መርከብ ሠራ አምኖ ለሚገኘ
ውም ጽድቅ ወራሽ ሆነ ። ዘፍጥ፡ ፯ ፰ ።
አብርሃም የተባለው ሰው አምኖ እሺ በጀ አለ ርስ ፰
ቱን ይወርስ ዘንድ ወዳለበት አገርም እንዲሄድ ታዘዘ
ወዴት እንደሚደርስም ሳያውቅ ሄደ ። ዘፍ፡ ፲፪ ፩-፱ ።
በሃይማኖትም ከሀገሩ ወጥቶ ተስፋ በሰጠው ሀገር ፱
ተስፋውን ከሚወርሷት ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋር
እንደ መጻተኛ ሆኖ በድንኳን ኖረ ። ዘፍ ፲፪ ፯ ።
መሠረት ያላትን ሠሪዋ ብልሀተኛዋ እግዚአብሔር ፲
የሆነ ሀገርን ደጅ ይጠኑ ነበርና ። ኢሳ፡ ፴፫ ፳ ።
እሷ ሣራም መካን ሳለች ባረጀችበት ወራት ዘር ታስ ፲፩
ገኝ ዘንድ በሃይማኖት ኃይል አገኘች ተስፋ የሰጣት
እውነተኛ እንደሆነ አምናዋለችና ። ዘፍ፡ ፳፩ ፪ ።
ሁለቱም ሰውነታቸው እንደ በድን ሆኖ ሳለ ብዛታ ፲፪
ቸው እንዳማይቈጠር እንደ ሰማይ ከከብና እንደ ባሕ
ር አሸዋ ይሆን ዘንድ ። ሮሜ ፬ ፲፱ ።
እነዚህ ሁሉ አምነው ሞቱ ተስፋቸውን ግን አላገ ፲፫
ኙም ርቀው አዩዋት እጅ ነሷት እንጂ ፤ በምድር ላይ
እነሱ እንግዳና መጻተኛ እንደሆኑ ዐወቁ ።
እንዲህ የሚሉም አገራቸውን እንደሚሹ ያሳያሉ ፡ ፲፬
የወጡባትንስ ሀገር ቢሹ ኖሮ ወደ እሷ ሊመለሱ ፲፭
በተቻላቸው ነበር ።
አሁን ግን በሰማያት ያለችውን የምትበልጠውን ፲፮
ሀገር ተስፋ ያደርጉ እንደነበር ታወቀ ስለዚህም እግ

ዚአብሔር ከመ ይትበሀል አምላኮሙ እስመ አስተ
ዳለወ ሎሙ ሀገረ እንተ ተሰፈዉ ።
፲፯ በተአምኖ ወሰዶ አብርሃም ለይስሐቅ ወልዱ ከመ
ይሡዖ አመ አመከሮ ።
፲፰ ወአብአ ዘአሐዱ ሎቱ ዘበእንቲአሁ አሰፈዎ ወይ
ቤሎ እምይስሐቅ ይሰመይ ለከ ዘርእ ።
፲፱ ተአሚኖ ከመ ይክል እግዚአብሔር አንሥኦቶ እሙ
ታን፣ ወበእንተዝ ኮነ ሎቱ ተዝካረ ውእቱ ዘተውህበ።
፳ በተአምኖ በዘይከውን ባረኮሙ ይስሐቅ ለያዕቆብ
ወለዔሳው በእንተ ዘሀለዎሙ ይርከቡ ።
፳፩ በተአምኖ አመ ይመውት ያዕቆብ ባረኮሙ ለደቂቀ
ዮሴፍ ለለአሐዱ ወሰገደ ውስተ ከተማ በትሩ ።
፳፪ በተአምኖ አመ ይመውት ዮሴፍ ተዘከረ በእንተ
ፀአቶሙ ለደቂቀ እስራኤል እምድረ ግብጽ ወአዘዘ
በእንተ አዕፅምቲሁ ።
፳፫ በተአምኖ ተወሊዶ ሙሴ ኀብእዎ ሠለስተ አውራኀ
በቤተ አበዊሁ እስመ ርእይዎ ከመ ሠናይ ውእቱ
ሕፃን ወኢፈርሁ ትእዛዘ ንጉሥ ።
፳፬ በተአምኖ ልሂቆ ሙሴ ክሕደ ከመ ኢይበልዎ ወልደ
ወለተ ፈርዖን ።
፳፭ ወአብደረ ይሕምም ምስለ ሕዝበ እግዚአብሔር እም
ይደለው ለሰዓት ወይኩኖ ኃጢአተ ።

፳፮ እስመ አእመረ ከመ የዐቢ ትዕይርተ መስቀሉ ለክር
ስቶስ እምኵሉ መዛግብቲሆሙ ለግብጽ ።
፳፯ በተአምኖ ኀደረ ብሔረ ግብጽ ኢፈሪሆ መዓተ
ንጉሥ እስመ አብደረ ይፍርሆ ለዘኢያስተርኢ እም
ዘይሬኢ ጸኒሖ ዕሜቶ ።
፳፰ በተአምኖ ገብረ ፍሥሐ ወነዘኀ ደመ ከመ ኢያጥ
ፍእ ሎሙ በኵሮሙ ብድብድ ።
፳፱ በተአምኖ ዐደውዋ ለባሕረ ኤርትራ ከመ ዘውስተ
ምድር ይቡስ ወኮነቶሙ መከራ ለግብጽ ተሠጢ
ሞሙ ።
፴ በተአምኖ ወድቀ ዓረፍቲሃ ለኢያሪኮ አመ የዐው
ድዋ ሰቡዐ ዕለተ ።
፴፩ በተአምኖ ረአብኒ ዘማ ኢተሐጕለት ምስለ ዐላው
ያን እስመ ተወክፈቶሙ ለሰብአ ዐይን ወኀብአቶሙ
በሰላም ።
፴፪ ወምንተ እንከ እብል እስመ ኀፀረ ዕለትየ ከመ እዜ
ኑክሙ በእንተ እለ ጌዴዎን፣ ወባርቅ፣ ወዮፍታሔ፣
ወሰምሶን፣ ወዳዊት፣ ወሳሙኤል ወበዕዳንሂ ነቢያት።

፴፫ እለ በተአምኖ ተጋደሉ ወሞፁ ነገሥተ ወአድምዑ
ፍናዊሆሙ፣ ተገብሩ ጽድቀ ወረከቡ ተስፋሆሙ ወፈ
ፀሙ አፈ አናብስት ።

ዚአብሔር አምላካቸው ይባል ዘንድ አያፍርም፣ ተስፋ
ያደረጉትን ሀገር አዘጋጅቶላቸዋልና ።
አብርሃም በተፈታተነውም ጊዜ ልጁ ይስሐቅን ይሠ ፲፯
ዋው ዘንድ በሃይማኖት ወሰደው ። ዘፍ፣ ፳፪ ፪-፲ ።
ስለ እርሱ ከይስሐቅ ዘር ይጠራልሃል ብሎ ተስፋ ፲፰
ያናገረለት አንድ ልጁን ለመሥዋዕትነት አቀረበው ።
እግዚአብሔር ከሙታን እንዲያስነሣለት አምኖ ስለ ፲፱
ዚህ ሰጠው እርሱ መታሰቢያ ሆነለት። ሮሜ ፬ ፲፯።
ይስሐቅ ኋላ ያገኙት ዘንድ ስላላቸው የሚሆነውን ፳
አምኖ ያዕቆብንና ኤሳውን ባረካቸው ። ዘፍ ፳፯ ፳፰።
ያዕቆብም በሚሞትበት ጊዜ የዮሴፍን ልጆች እያን ፳፩
ዳንዱ ባረካቸው በበትሩም ጫፍ ሰገደ፤ ዘፍ፣ ፵፰ ፲፭።
ዮሴፍም በሚሞትበት ጊዜ የእስራኤል ሰዎች ከግ ፳፪
ብጽ የመውጣታቸውን ነገር አሰበ ዐፅሚን ይዛችሁ
ውጡ ብሎ በሃይማኖት አዘዘ ። ዘፍ፣ ፶ ፳፬ - ፳፭ ።
ሙሴ በተወለደ ጊዜ በሃይማኖት ሦስት ወር በአባቱ ፳፫
ቤት ሸሸጉት ፣ ሕፃኑ መልከም እንደሆነ አይተዉታ
ልና የንጉሥንም ትእዛዝ አልፈሩም ። ዘፀ፣ ፩ ፳፪ ።
ሙሴም በሃይማኖት ባደገ ጊዜ የፈርዖን የልጅ ልጅ ፳፬
እንዳይሉት ካደ ። ዘፀ፣ ፲ ፲፪ ።
ላንድ ሰዓት ደስ ብሎት ኃጢአት ከሚሆነው ይልቅ፣ ፳፭
ከእግዚአብሔር ወገኖች ጋር መከራ መቀበልን
ወደደ ።
የክርስቶስ የመስቀሉ ተግዳሮት ከግብጽ ሀብት ሁሉ ፳፮
እንደሚበልጥ አውቆአልና ። ዘፀ፣ ፬ ፳፪ ።
በሃይማኖት የንጉሥን ቍጣ ሳይፈራ ከግብጽ አገር ፳፯
ኖረ ዋጋውን ተስፋ አድርጎ፣ ከሚታየው ይልቅ የማይ
ታየውን ሊፈራ ወዷልና ። ዘፀ፣ ፲ ፲፩ - ፲፰ ።
በሃይማኖት በጉን ሠውቶ ቸነፈር በኵራቸውን እን ፳፰
ዳያጠፋ ደምን ረጨ ። ዘፀአ፣ ፲፪ ፲፪ - ፲፰ ።
በሃይማኖት እንደ ደረቅ ምድር ሆናላቸው የኤርት ፳፱
ራን ባሕር ተሻገሯት ፣ ለግብጻውያን ግን ተስጥመው
ሊቀሩ መከራ ሆነችባቸው ። ዘፀ፣ ፲፬ ፳፪ ።
በሃይማኖት ሰባት ቀን በዞሯት ጊዜ ኢያሪኮ ቅጽ ፴
ርዋ ወደቀ ። ኢያ፣ ፯ ፳ ።
ዘማይቱ ረአብም በሃይማኖት ከከሐዲዎች ጋር አልጠ ፴፩
ፋችም ጕብኞችን ተቀብላ በፍቅር ሠውራቸዋለችና።

እንግዲህ ምን እላለሁ፣ የጌዴዎንን፣ የባርቅን፣ የዮፍታ ፴፪
ሔን፣ የሰምሶንን፣ የዳዊትን፣ የሳሙኤልን፣ የሌሎ
ችንም ነቢያት ነገር ልነግራችሁ ቀን ያጥርብኛልና ።
መሳ፣ ፮ ፲፩ ፤ መሳ፣ ፬ ፮፤ ፲፫ ፳ ።
በሃይማኖት የተጋደሉትን ነገሥታትን ድል የነሡትን ፴፫
ዋጋቸውን ያገኙትን ትሩፋት የሠሩትን ተስፋቸውን
ያገኙትን የአንበሶችን አፍ የዘጉትን። ዳን፣ ፮ ፳፪ ።

፴፬ ወአጥፍኡ ኀይለ እሳት ወድኅኑ እምአፈ ኩናት
ወፀንዑ በሕማሞሙ ወኀየሉ በውስተ ፀብእ ወሰደዱ
ተዓይነ ፀር ።

፴፭ ወነሥአ አንስት ምዉታኒሆን አሕይዎሙ ከመ ዘት
ንሣኤ ወቦ እለ ሞቱ ተኰኒኖሙ እስመ ኢፈቀዱ
ድኅነ ከመ ይርከቡ ሕይወተ እንተ ትኄይስ ።

፴፮ ወቦ እለሂ ቀሠፍዎሙ ወተሣለቁ ላዕሌሆሙ ወሐመ
ይዎሙ ወሞቅሕዎሙ ።
፴፯ ወቦ እለ ወሰርዎሙ በሞሰርት ወወገርዎሙ ወቀተ
ልዎሙ በአፈ መጥባሕት ፡ ወዔሉ በሠቅ ወበሐሜ
ለት ወበዘብድወ ጠሊ ፡ ተጸነሱ ተመንደቡ ሐሙ
ርኅቡ ፀምኡ ።
፴፰ እሉ እሙንቱ ዘኢይደልዎሙ ዓለም ፡ ወዔሉ ውስተ
ገዳም ወውስተ አድባር ወበዓታት ወግበበ ምድር ።
፴፱ ወኵሎሙ ሰማዕተ ኮኑ በሃይማኖት ወኢያድምዑ
ዘአሰፈዎሙ ።
፵ እስመ አቅደመ እግዚአብሔር ርእየ በእንቲአነ እንተ
ትኄይስ ከመ ኢይሠለጡ ዘእንበሌነ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ፤

ክፍል ፲ወ፫ ፡ በእንተ ትዕግሥቱ ለክርስቶስ

፩ ወበእንተ ዝንቱ ንሕነኒ እለ ብነ እሙንቱ ሰማዕት
ኵሎሙ ዘየዐውዱነ ከመ ደመና ንግድፍ እምላዕ
ሌነ ኵሎ ክበደ ወሁከተ ኃጢአት ወንሩጽ በትዕግ
ሥት ኀበ ዘጽኑሕ ለነ ተስፋነ ዘሃይማኖት ።
፪ ወንትልዎ ለፍጹም መልአክነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተ
ዐገሠ ኀፍረተ መስቀል አናኅሲዮ በእንተ ፍሥሓሁ
ዘጽኑሕ ሎቱ ወመነና ለኀፍረት ፡ ወነበረ በየማነ መን
በረ እግዚአብሔር ።
፫ ሐልይዎ እስኩ ለዘከመዝ ተዐገሠ እምኃጥአን ወተ
ናገርዎ በበይናቲክሙ ከመ ኢትሥራሕ ነፍስክሙ
ወኢትድክም ።
፬ እስመ ዓዲክሙ ኢፀናዕክሙ እስከ ለደም ትበጽሑ
ተጋደልዋ ለኃጢአት ወእበይዋ ወአብድርዋ ለትም
ህርተ ተስፋክሙ ።
፭ እስመ ከመ ውሉድ ይብለክሙ ወልድየ ኢታስተጽ
ሕብ ተግሣፀ እግዚአብሔር ወኢትትገኀሥ እምኔሁ
ሶበ ይዘልፈከ አመ ገሠፀከ ።
፮ እስመ ዘአፍቀረ እግዚአብሔር ይጌሥፅ ወይቀሥ
ፍዎ ለኵሉ ውሉድ ዘይትፌቀድ ።
፯ ለተግሣጽክሙ ተዐገሡ እስመ ከመ ውሉዱ ያፈቅረክ
ሙ እግዚአብሔር፡ መኑ ውሉድ ዘኢይጌሥፆ አቡሁ።
፰ ወእመሰ ኢገሠፀክሙ እንደበረ እንትሙ ወኢኮን
ክሙ ውሉደ ወሀረይክሙ ኵልክሙ ።
፱ ወእመሰ አበዊነ እለ ወለዱነ በሥጋ ይጌሥፁነ ወነኀ

ዋዕየ እሳት ያጠፉትን ፡ ከጦር ስለት የዳኑትን ፡ በመ ፴፬
ከራቸው የፀኑትን በሰልፍ ጊዜ የበረቱትን፡ የጠላቶ
ቻቸውን ጭፍራ ያሳደዱትን ነገር እንዳልነግራችሁ
ቀን ያጥረኛል ።
ሴቶችም እንደ ትንሣኤ ቀን ሕያዋን ሁነዉላቸው ፴፭
ሙታኖቻቸውን ወሰዱ፡ ይሙት በቃ ተፈርዶባቸው
የሞቱም አሉ፡ የምትበልጠውን ሕይወት ያገኙ ዘንድ
ከመከራው እንዲድኑ አልወደዱምና ።
የገረፏቸው የዘበቱባቸው አሥረው ያጋዙዋቸውም ፴፮
አሉ ። ኤርም፡ ፳ ፪ ።
በመጋዝ የሰነጠቋቸው በድንጋይ የደበደቧቸው ፴፯
በሰይፍ ስለት የገደሉዋቸው አሉ ፡ ማቅ የተልበ እግር
የፍየል ሌጦ ለብሰው ዞሩ ተጨነቁ ተቸገሩ መከራ
ተቀበሉ ተራቡ ተጠሙ ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፯ ፶፱ ።
ዓለም የማይገባቸው እነዚህ ናቸው ፡ ዱር ለዱር ፴፰
ተራራ ለተራራ ዋሻ ለዋሻ ፍርኩታ ለፍርኩታ ዞሩ ።
ሁሉም አምነው መከራ ተቀበሉ ፡ የሰጣቸው ተስፋ ፴፱
ግን አላገኙም ።
እግዚአብሔር ስለኛ አስቀድሞ በይኗልና የምትበ ፵
ልጠውን ያለኛ እንዳይወርሱ ። ምዕ፡ ፲፪ ፳፫ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

ክፍል ፲፫ ፡ ስለ ክርስቶስ ትዕግሥት።

ስለዚህም እንደ ደመና የሚከቡን እነዚህ ሁሉ ምስ ፩
ክሮች ያሉን እኛ የኃጢአትን ትብትብና ሸክም
አውርደን እንጣል ፡ ሃይማኖት ወደሚያስገኝልን ወደ
ሚጠብቃልን ተስፋችን በትዕግሥት እንገሥግሥ ።
ስለሚጠብቀው ደስታውን ንቆ አቃሎ በመስቀል የደ ፪
ረሰበትን ውርደት የታገሠውን ኀፍረትን የናቃትን
በአብ ዙፋን ቀኝ የተቀመጠው አለቃችን ኢየሱስ
ክርስቶስን እንምሰለው ። ፊልጵ፡ ፪ ፰ ።
እንግዲህ ከኃጥአን መከራ ታግሦ የተቀበለውን እሱ ፫
ን አስቡ፡ አስቡት እርስ በርሳችሁም ተወያዩት ሰውነ
ታችሁም ፈጽማ እንዳትደክም ። ሉቃ፡ ፪ ፴፬ ።
ደማችሁን እስከ ማፍሰስ ለመድረስ ገና አልፀናች ፬
ሁምና ኃጢአትን ተዋጉት እንቢ በሏት ተስፋችሁን
የምታገኙበትን ትምህርት ውደዷት። ምዕ፡ ፲ ፴፫ ።
ልጆቼ እንደ መሆናችሁ ልጄ! የእግዚአብሔርን ተግ ፭
ሣፅ አታማርር በገሠፀህም ጊዜ ቢዘልፍህ ከእሱ አት
ራቅ ይላችኋልና ። ምዕ፡ ፫ ፲፩ - ፲፪ ።
እግዚአብሔር የሚወደውን ይገሥፃልና፡ የሚወደ ፮
ውን ልጅ ሁሉ ይቀጡታል ። ራእ፡ ዮሐ፡ ፫ ፲፱ ።
መከራችሁን ታገሡ፡ እግዚአብሔር ልጆቹ እንደ መሆ ፯
ናችሁ ይወዳችኋልና አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማነው።
ከልቀጧችሁማ በዕዶች ናችሁ ልጆችም አይደላች ፰
ሁም ሁላችሁም ተከክላችኋል፡ መዝ፡ ፸፫ ፲፫-፲፭ ።
በሥጋ የወለዱን አባቶቻችን የሚቀጡን እኛም የም ፱

ፍሮሙ እፎ እንከ ፈድፋደ ንግነይ ወንትአዘዝ ለአበ
መንፈስነ ይደልወነ ወንሕየው ።

ናፍራቸው ከሆነ እንግዲያ በሕይወት እንድንኖር
ለመንፈሳዊ አባታችን በበለጠ ልንታዘዝ ልንገዛ
እንደምን አይገባን ? ዘኍል፥ ፲፯ ፳፪ - ፳፯ ።

፲ ወእሙንቱሰ ለሥላጤ ለኅዳጥ መዋዕል ይጌሥፁነ
በከመ ፈቀዱ ፥ ወውእቱሰ ለእንተ ትኄይስ ለነ ከመ
ንርከብ ቅድሳቲሁ ።

እነሱ ለጥቂት ዘመን ግዳጅ ለመፈጸም እንደ ወደዱ ፲
ይቀጡናል እሱ ግን ክብሩን እንወርስ ዘንድ እኛን
ለምትጠቅም ክብር ይገሥፀናል ። ፩ ጴጥ ፩ ፲፭ - ፲፯ ።

፲፩ ኵሉ ተግሣፅ ኢይመስል ትፍሥሕተ ለጊዜሁ ዳእሙ
ኀዘን ውእቱ ፥ ወድኅረሰ ትፈሪ ሰላመ ለእለ ተገሠፁ
ወተፀሥዮሙ ጽድቀ ።

ተግሣፅ ሁሉ ለጊዜው ያሰዝናል እንጂ ደስ አያሰ ፲፩
ኝም ፥ በኋላ ግን ለተመከሩ ሰላም ታፈራላቸዋለች
ጽድቅንም ትሰጣቸዋለች ። ኢሳ፥ ፶፯ ፲፭ ።

፲፪ ወበእንተዝ አርትዑ እደ ፅውስተ ወእግረ ፅቡሳተ ።

ስለዚህ የሰለለችውን እጅና ያነከሰችውን እግር ፲፪
አቅኑ ። ኢሳ፥ ፴፭ ፫ ።

፲፫ ወግበሩ መንኰራኵረ ርቱዐ ለእገሪክሙ ከመ ይሕ
የው ሕንካሴ ልብክሙ ወኢትትዓቀፉ ።

የልቡናችሁ አንካሰነት እንዲድንና እንዳትጠራጠሩ ፲፫
ለእግራችሁ የቀና መንኰራኩርን አድርጉ ።

፲፬ ወሩፁ ኀበ ሰላም ምስለ ኵሉ ወኢትኅድጉ ቅድሳቲ
ክሙ ወዘእንበሌሁሰ አልቦ ዘይሬእዮ ለእግዚአብሔር።

ከሁሉ ጋር ወደ ሰላም ገሥግሡ ንጽሕናችሁንም አት ፲፬
ተዉ ያለሱ ግን እግዚአብሔርን የሚያየው የለም ።
መዝ ፴፬ ፲፭ ፥ ሮሜ ፲፪ ፲፰ ፥ ፪ ጢሞ ፪ ፳፪ ።

፲፭ አስተሐይጹ አልቦ ዘያሰትት ጸጋ እግዚአብሔር ወአ
ልቦ ዘይትረከብ ሥርው መሪር እንተ ታሠርፅ
ሕማመ እንተ ታስሕቶሙ ወታረኵሶሙ ለብዙኃን ።

አስተውሉ የእግዚአብሔርን ጸጋ የሚያቃልል አይ ፲፭
ኑር መከራን የምታመጣ ብዙዎቹን የምታስታቸ
ውና የምታረክሳቸው የመራር ሥር ሆኖ የሚገኝ
አይኑር ። ዘዳግ ፳፱ ፲፰ ።

፲፮ አልቦ ዘይከውን ዘማዊ ወርኩሰ ከመ ዔሳው ዘሤጠ
ብኵርናሁ ለአሐዱ መብልዕ ።

ላንድ ጊዜ መብል ብሎ ብኵርናውን እንደ ሸጠ ፲፮
እንደ ዔሳው ሴሰኛና ርኩሽ የሚሆን አይኑር ። ዘፍጥ ፥
፳፭ ፴፫ - ፴፬ ።

፲፯ ተአምሩ ከመ ድኅሬሃ ፈቀደ ይረስ በረከተ ወአው
ፅእዎ እስመ ተስእኖ ወኀጥአ ፍኖተ በዘይኔስሕ ወኀ
ሠሣ እንዘ ይበኪ ።

ኋላ ግን በረከትን ሊወርስ እንደ ወደደና እንዳ ፲፯
ወጡት ታውቃላችሁ ፥ መመለስ ተስኖታልና የሚመ
ለስበትንም መንገድ አጥቶአልና እያለቀሰም ፈለ
ጋት ። ዘፍጥ ፳፯ ፴፩ - ፴፪ ።

፲፰ እስመ ኢመጻእክሙ ኀበ እሳት ዘያስተርኢ ዘይነድድ
ወጽልመት ግፍትዕት ወቆባር ወበውሎ ወጣቃ ።

የሚነድ እሳት ወደሚታይበት ወደ ድቅድቅ ጨለማ ፲፰
ወደ ጭጋግ ወደ ጥቅል ነፋስ የሚደሠሥ ወደሚመ
ስል ጨለማ አልመጣችሁምና ። ዘፀአ ፲፱ ፲፪ - ፲፬ ።

፲፱ ወድምፀ መጥቅዕ ወቃለ ነገር ዘሰምዑ እሙንቱ
ወኢፈቀዱ ዳግመ ይትናገሮሙ ።

የነጋሪት ድምፅ ወደ ተሰማበት እነዚያም የነገሩን ፲፱
ድምፅ ሰምተው ዳግመኛ ሊነግራቸው ያልወደዱት
ድምፅ ወደ ተሰማበት ። ዘፀአ ፳ ፲፰ - ፲፱ ።

፳ እስመ ስእንዎ አጽምኦቶ ለዘተናገሮሙ ፥ ወእመኒ
እንስሳ ቀርበ ለውእቱ ደብር ይዌግርዎ ።

የተናገራቸውን ሊሰሙት አልተቻላቸውምና እንስ ፳
ሳም ያንን ተራራ ከቀረበው ይወግሩት ነበር ። ዘፀአ
፲፱ ፲፪ - ፲፫ ።

፳፩ ወዝንቱ ኵሉ በእንተ ውእቱ ግሩም ዘአስተርአዮሙ
ወሙሴኒ ይቤ ርዑድ ወድንጉፅ አነ ።

ይህ ሁሉ ስለ ታያቸው ግሩም ነገር! ነው ሙሴም እኔ ፳፩
ፈርቻለሁ ደንግጬለሁ ብሏል ። ዘዳግ ፱ ፲፱ ።

፳፪ ወአንትሙሰ በጻሕክሙ ኀበ ጽዮን ሀገረ እግዚአብ
ሔር ሕያው ኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት ወኀበ
አእላፍ መላእክት ፍሡሓን ።

እናንተ ግን የሕያው እግዚአብሔር አገር ወደም ፳፪
ትሆን ወደ ጽዮን ደስ ብሏቸው የሚኖሩ አእላፍ
መላእክት ወደ አሉበት ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም
ደርሳችኋል ። መዝ ፹፰ ፲፰ ። ዳን ፯ ፲ ።

፳፫ ወማኅበረ በኵር እለ ጽሑፍ አስማቲሆሙ በሰማ
ያት ወኀበ እግዚአብሔር መኰንነ ኵሉ ወኀበ መን
ፈስ ጻድቃን ፍጹማን ።

ስማቸው በሰማያት የተጻፈ ማኅበረ በኵር ወዳሉ ፳፫
ባት ፥ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ወዳለበት ፥ በፍጹ
ማን ጻድቃን አድሮ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ ወዳለ
ባት ደርሳችኋል ። ሉቃ ፲ ፳ ፥ ራእ ዮሐ ፲፱ ፲፩ ።

፳፬ ወኀበ ኢየሱስ ኀሩይ ወመርሕ ለሐዳስ ሥርዓት ወለ

ለሐዲስ ሥርዓትና በመናገር ከአቤል ደም የሚበልጥ ፳፬

ንዝኀተ ደም ነበበ ዘይኄይስ ተናግሮ እም዗ አቤል፤
ዑቁ እንከ ኢትአበይዎ ለዘተናገረክሙ እምሰማይ ።

፳፭ ሰበ እሙንቱ ኢድኅኑ እስመ አበይዎ ለዘአስተርአ
ዮሙ በደብር አፎ እንከ ፈድፋደ ንሕነ ለእመ ሜጥነ
ገጸነ እምኔሁ ለዘመጽአ እምሰማያት ።
፳፮ ወአድለቅለቃ ለምድር ቃሉ ይእተ አሚረ ወይእዜኒ
ነገረ ወይቤ ዓዲ ምዕረ አነ አድለቀልቃ ለምድር
ወአኮ ለምድር ባሕቲታ ዓዲ ለሰማይኒ ።

፳፯ ወዘይቤ ዓዲ ምዕረ ያሬኢ ከመ ያፈልስ ወያኃልፎ
ለዘያንቀለቅል እስመ ፍጡራን እሙንቱ ከመ ይን
በር ዘኢያንቀለቅል ።
፳፰ ወበእንተዝ ንነሥእ ንሕነ መንግሥተ ዘኢያንቀለቅል
ወብነ ጸጋሁ እንተ በእንቲአሁ ንሠውዕ ለእግዚአብ
ሔር፤ ወናሠምሮ በጸሎት ወበስኢል ወበፍርሃት
ወበረዓድ ።
፳፱ እስመ አምላክነ እሳት በላዒ ውእቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፤

ክፍል ፲ወ፩ ፡ በእንተ ተወክፎ ነግድ ።

፩ ወሀልወ በተፋቅሮ ምስለ቎ ቢጽክሙ ።

፪ ወኢትርስዑ ተቀብሎ ነግድ እስመ በእንቲአሁ በ
እለ ከፈሉሙ ከመ ይትቀበሉ ነግደ መላእክት እንዘ
ኢየአምሩ ።
፫ ተዘከሩ ሙቁሓነ ዘከመ ተሞቃሕክሙ ምስሌሆሙ
ወእለ ተማቀዩ ከመ ዘሀለውክሙ በሥጋክሙ ።

፬ ክቡር አውስቦ በኵሉ ወለምስካበሙኒ አልቦቱ ስእ
በት፤ ለዘማውያንሰ ወለእለ ያረኵሱ ሥጋሆሙ ይኴ
ንኖሙ እግዚአብሔር ።
፭ ወእንዘ ኢታፈቅሩ ንዋየ ሀልዉ ወበሕቱ የአክለ
ክሙ ዘብክሙ፤ እስመ ውእቱ ይቤ ኢየኀድገከ
ወኢይትሄየየከ ።
፮ ወይእዜኒ ተአሚነነ ንበል እግዚአብሔር ይረድአኒ
ወኢይፈርሀ እንስ እመሕያው ምንተ ይሬስየኒ ።
፯ ተዘከሩ መኳንንቲክሙ ዘነገሩክሙ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወእንዘ ትሬእዩ ሠናየ ግእዘሙ ተመሰሉ በሃ
ይማኖቶሙ ።
፰ እስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ውእቱ ዘትማልም ወዮም
ወከመ ውእቱ እስከ ለዓለም ።
፱ ኢታምጽኡ ከልአ ነኪረ ትምህርተ እስመ ይኄይስ
ጸጋሁ ያስተፍሥሕ ልበክሙ ወአኮ በመብልዕት ዘኢ
ይበቍዖሙ ለእለ ያንሰስዉ ቦቱ ።
፲ ወብነ ምሥዋዕ ዘኢይከውኖሙ ይብልዑ እምኔሁ
እለ የሐርምዋ ለደብተራ ።

ደምን ለመርጨት መሪ የሆነው አስታራቂ ኢየሱስ
ወደ አለበት ደርሳችኋል፤ እንግዲህ ከሰማይ ወርዶ
የተናገራችሁን እንቢ እንዳትሉት ዕወቁ ። ም ፱ ፲፭ ።
እነሱ በደብረ ሲና የተገለጠላቸውን እንቢ ስላሉት ፳፭
ካልዳኑ እኛማ ከሰማያት ከመጣ ከእሱ ፊታችንን
ከመለስን እንዴት እጅግ አይፈረድብን? ። ም ፪ ፪-፲።
ያን ጊዜ ቃሉ ምድርን አናውጧታል አሁንም እኔ ፳፮
ምድርን እንደገና አናውጣታለሁ የማናውጣትም
ምድርን ብቻ አይደለም ሰማይንም ነው እንጂ ብሎ
ተናግሯል ። ሐጌ ፪ ፯ ።
ዳግመኛም አንድ ጊዜ ማለቱ የሚናወጠውን እንደ ፳፯
ሚያስልፈው ያሳያል ፍጡራን ናቸውና የማይናወ
ጠው ፀንቶ ይኖር ዘንድ ። መዝ ፲፪ ፳፮ ።
ስለዚህም እኛ የማይናወጥ መንግሥትን እናገኛለን ፳፰
ስለ እሱ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት የምናቀርብበት
ጸጋው አለን፤ በጸሎትና በምልጃ በፍርሃት በረዓድ
ሆነን ደስ እናሰኘዋለን ። ዳን ፪ ፵፬ ። ፯ ፲፬ ።
ፈጣሪያችን የሚያቃጥል እሳት ነውና ። ዘዳ ፬ ፳፬ ። ፳፱

ምዕራፍ ፲፫ ፤

ክፍል ፲፩ ፡ እንግዳ ስለ መቀበል ።

ከወንድሞቻችሁ ጋር በፍቅር ፀንታችሁ ኑሩ ። ፩
ሮሚ ፲፪ ፲ ። ፪ ጴጥ ፩ ፯ ።
እንግዳ መቀበልን አትርሱ እንግዳ መቀበልን ስለ ፪
ወደዱ ሳያውቁ የመላእክትን እንግድነት ይቀበሉ
ዘንድ ያደላቸው አሉና ። ሮሚ ፲፪ ፫ ።
እብራችኋቸው እንደ ታሠራችሁ አድርጋችሁ እሥ ፫
ረኞችን አስቡ፤ መከራ የሚቀበሉትንም ከነሱ ጋር
በሥጋችሁ እንዳላችሁ ሁናችሁ ። ማቴ፡ ፳፭ ፴፮ ።
መጋባት በሁሉ ዘንድ ክቡር ነው ለመኝታቸውም ፬
ርኵሰት የለውም አመንዝሮችንና አካላቸውን የሚ
ያረክሱትን ግን እግዚአብሔር ይፈርድባቸዋል ።

ያላችሁ ይበቃችኋል እንጂ ገንዘብን አትውደዱ ፭
አልጥልህም ቸል አልልህም ብሏልና ።
አሁንም አምነን "እግዚአብሔር ይረዳኛል ሰው ምን ፮
ያደርገኛል አልፈራም" እንበል ። መዝ ፶፮ ፭፤፪፲፰ ፯።
የእግዚአብሔርን ቃል የነገሯችሁ መምህራኖቻች ፯
ሁን አስቡ፤ በጎ ግብራቸውንም አይታችሁ በሃይማ
ኖት ምሰሏቸው ። ፩ ቆሮ፤ ፬ ፲፮ ።
ኢየሱስ ክርስቶስ ትናንት የነበረ ዛሬም ያለ ወደፊ ፰
ትም ለዘለዓለም የሚኖር ነውና ። ፩ ቆሮ፤ ፫ ፲፩ ።
ሌላ ልዩ ትምህርት አታምጡ ጸጋው ልባችሁን ደስ ፱
ቢያሰኛችሁ ይሻላልና ደስ ማሰኘቱም የሚኖሩበትን
ሰዎች በማይረባቸው መብል መጠጥ አይደለም ።
ደብተራ ኦሪትን ሲያገለግሉ የነበሩ ካህናት ሊበሉ ፲
ለት የማይገባቸው መሥዋዕት አለን? ። ምዕ ፰ ፬-፭።

፲፩ እስመ ዘይሠውዑ እንስሳ ደመ ያበውእ ሊቀ ካህናት
ውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በእንተ ኃጢአት ወያውዕ
ይዎ ሥጋሁ በአፍአ እምትዕይንት ።
፲፪ ወበእንተዝ ኢየሱስኒ ከመ ይቀድሶሙ ለሕዝብ
በደሙ በአፍአ እምትዕይንት ተቀትለ ።
፲፫ ወይእዜኒ ንፃእ ኀቤሁ አፍአ እምትዕይንት እንዘ ንፀ
ውር ትዕይርቶ ።
፲፬ ዘአኮ ብነ ዝየ ሀገር ዘይነብር ፡ አላ እንተ ትመጽእ
መንግሥተ ንኅሥሥ ።
፲፭ ቦኑ እንከ ኢይከውነነ ናብእ መሥዋዕተ ስብሐት
በኵሉ ጊዜ ለእግዚአብሔር ፍሬ ከናፍሪነ ከመ ንእ
መን በስሙ ።
፲፮ ወኢትርስዑ ምሕረ ነዳያን ወተሳትፎቶሙ ፡ እስመ
ዘከማሁ መሥዋዕት ይኤድም ለእግዚአብሔር ።

፲፯ ተአዘዙ ለመኳንንቲክሙ ወተኰነኑ ሎሙ እስመ
እሙንቱ ይተግሁ በእንተ ነፍስክሙ ከመ ዘይትሐ
ሰብዎሙ በቅድመ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ ከመ
በፍሥሓ ይግበርዎ ለዝንቱ ወኢይንሀኩ ።
፲፰ ወዝንቱ ይደልወክሙ ከመ ትጸልዩ በእንቲአነ ፡ ወን
ትአመን ከመ ታፈቅሩ ወትፈቅዱ ሠናየ ለኵሉ ።

፲፱ ወፈድፋደ ትግበሩ ዘንተ አስተበቍዐክሙ ከመ
ፍጡነ እብጻሕክሙ ።
፳ ወአምላክ ሰላም ዘአንሥኦ እምዉታን ለሊቀ ኖሎተ
አባግዕ በደመ ሥርዓት ዘለዓለም ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፳፩ ያዕንዕክሙ ከመ ትግበሩ ፈቃዶ በኵሉ ምግባረ
ሠናይ እንዘ ውእቱ ይገብር ለክሙ ሥምረቶ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን።

፳፪ አስተበቍዐክሙ አኃዊነ ተወከፉ ቃለ ትምህርት
ዘመሀርኩክሙ እስመ በኅፁር አዘዝኩክሙ ።

፳፫ ወአእምሩ ከመ ጢሞቴዎስ እኁነ ዘተፈነወ እምኀ
ቤነ ኀቤክሙ ወእመሰ አፍጠነ መጺአ እሬእየክሙ።
፳፬ አምኁ ኵሎ መኳንንቲክሙ ወኵሎ ቅዱሳነ አምኁ
ክሙ ኵሎሙ እለ በኢጣልያ ።

፳፭ ወጸጋሁ ለእግዚእነ ምስለ ኵልክሙ አሜን ።

ተፈጸመት መልእክት ኀበ ሰብአ ዕብራውያን ፡ ወተፈ
ነወት በእደ ጢሞቴዎስ ወተጽሕፈት በኢጣልያ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

የሚሠዉት እንስሳ ነበርና ሊቀ ካህናቱ ኃጢአትን ፲፩
ለማስተሥረይ ደሙን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያገባል
ሥጋውንም ከከተማ በውጭ ያቃጥሉት ነበርና ።
ስለዚህ ኢየሱስም ወገኖችን በደሙ ይቀድሳቸው ፲፪
ዘንድ ከከተማ በውጭ ተገደለ ። ዮሐ፡ ፲፱ ፲፯ ።
አሁንም ምስቀሉን ተሸክመን ከከተማ ውጭ ወደ ፲፫
እሱ እንውጣ ። ምዕ፡ ፲፩ ፳፮ ።
ከዚህ የሚኖር አገር የለንም ፡ የምትመጣውን መንግ ፲፬
ሥት እንሻለን እንጂ ። ምዕ፡ ፲፩ ፲ ፡ ፲፪ ፳፪ ።
በውኑ በስሙ እናምን ዘንድ የአንደበታችን ፍሬ ፲፭
የሚሆን ሁሉ ጊዜ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥ
ዋዕት ልናቀርብ አይገባንምን ? ። ፩ ጴጥ፡ ፪ ፭ ።
ለድኾች መራራትን ከነሱ ጋር አንድ መሆንን አት ፲፮
ርሱ እንዲህ ያለው መሥዋዕት እግዚአብሔርን ደስ
ያሰኘዋልና ። ፊልጵ፡ ፬ ፲፰ ።
ለመምህሮቻችሁ ታዘዙ ተገዙላቸው እነሱ ስለ ነፍ ፲፯
ሳችሁ ተግተው ያስተምራሉና በእግዚአብሔር ፊት
ስለ እናንተ የሚተሳሰቧቸው እንደ መሆናቸው ይህ
ንም ደስ ብሎአቸው ያደርጉት ዘንድ እንዳያዝኑ ።
ይህም ስለኛ ትጸልዩ ይገባችኋል ዘንድ ለሁሉ መል ፲፰
ካም ነገርን ማድረግ እንደምትወዱና እንደምትሹ
እናምናለን ። ፪ ቆሮ፡ ፩ ፲፪ ።
ይልቁንም ይህን ታደርጉ ዘንድ እማልዳችኋለሁ ፲፱
ፈጥኜ እንድመጣላችሁ ።
ለዘላለም ፀንቶ በሚኖር የሥርዓት ደም የበጎች እረ ፳
ኞች አለቃ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን
ለይቶ ያስነሣው የሰላም አምላክ ። ኢሳ፡ ፵ ፲፩ ።
በበጎ ምግባር ሁሉ የሚወደውን እንድትሠሩ ያፅ ፳፩
ናችሁ ለዘለዓለም ክብር ምስጋና በሚገባው በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ደስ የሚያሰኘውን እሱ እየሠራላ
ችሁ ፡ አሜን ።
ወንድሞቻችን! ያስተማርኳችሁን የወንጌል ትምህ ፳፪
ርት ተቀበሉ ብዬ እማልዳችኋለሁ በጭሩ አዝዣች
ኋለሁና ።
ወንድማችን ጢሞቴዎስ ከእኛ ወደ እናንተ እንደ ፳፫
ተላከ ዕወቁ፡ ፈጥኖም ከመጣ አያችኋለሁ ።
መምህሮቻችሁን ሁሉ ቸር አላችሁ ? በሉ ፡ ቅዱሳ ፳፬
ንንም ሁሉ ፡ በኢጣልያ ያሉ ሁሉ ቸር አላችሁ ?
ብለዋችኋል ።
የጌታችን ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ይሁን ፡ አሜን ። ፳፭

በኢጣልያ ተጽፋ በጢሞቴዎስ እጅ ወደ ዕብራውያን
ሰዎች የተላከች መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።

መልእክተ ጴጥሮስ ፩ ። ፩ የጴጥሮስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ፡

ክፍል ፩ ፡ በእንተ ተዓግሦ መከራ ።

፩ እምጴጥሮስ ልኡክ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ለኅ
ሩያን ለእለ ሀለዉ ውስተ በሐውርተ ጳንጦስ ወገላ
ትያ ወቀጳዶቅያ ወእስያ ወቢታንያ ።

፪ ለእለ ቀደሙ አእምሮቶ ለእግዚአብሔር አብ በመን
ፈስ ቅዱስ ከመ ይስምዑ በንዝኅተ ደሙ ለኢየሱስ
ክርስቶስ ፡ ሞገስ ወሰላም ይብዛኅ ለክሙ ።
፫ ይትባረክ እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ዘወለደነ በብዝኀ ምሕረቱ ወለተስፋ እንተ
ባቲ ነሐዩ በተንሥኦቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ
እምነ ምዉታን ።
፬ ለተዋርሶ ዘኢይበሊ ወዘኢይረኵስ ወዘኢይጸመሂ
ዘዕቁብ ለነ ወለክሙ በሰማያት ።
፭ ለእለ በኀይለ እግዚአብሔር ዕቁባን በሃይማኖት ለመ
ድኀኒት እንተ ድሉት ከመ ታስተርኢ በደኃሪ
መዋዕል ።
፮ ወትትፌሥሑ እስከ ለዓለም ፡ ወባሕቱ ኅዳጠ ሀለወ
ክሙ ይእዜ ትተክዙ በዘይመጽአክሙ መከራ ዘዘ
ዚአሁ ።
፯ ከመ መከራሃ ለሃይማኖትክሙ ዘይትበደር ፈድፋደ
እምወርቅ ንጹሕ ዘበእሳት አመክርዎ ወትትረከቡ
ሀለወክሙ በክብር ወበስብሐት ወበውዳሴ አመ ያስ
ተርኢ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፰ ውእቱኬ ዘታፈቅርዎ እንዘ ኢትሬእይዎ ፡ ወእስከ
ይእዜ ኢርኢክምዎ ፡ ወባሕቱ ተአምኑ ቦቱ ፡ ወይእ
ዜኒ ትትፌሥሑ በፍሥሓ እንተ አልባቲ ማኅለቅት።
፱ ወትነሥኡ በፍጻሜሃ ለሃይማኖትክሙ መድኀኒተ
ነፍስክሙ ።
፲ ይእቲኬ መድኀኒት እንተ ኀሠሥዋ ወዖድዋ ነቢያት
እለ ተነበዩ በእንተ ክብርክሙ ።
፲፩ እንዘ የኀሥሡ ለአይ ወለማእዜ መዋዕል ዘነገረ በእ
ንቲአሁ በላዕሌሆሙ መንፈሱ ለኢየሱስ ክርስቶስ
ወአቅደመ ሰምዐ ከዊነ በእንተ ዘሀለዎ ይሕምም
ክርስቶስ ወበእንተ ስብሐቲሁ ዘእምድኅሬሁ ።
፲፪ እስመ አስተርአዮሙ ወአኮ በርእሰሙ ዘነገሩክሙ
ዘንተ ዘይእዜ ንዜንወክሙ አላ አይድዑክሙ በመን
ፈስ ቅዱስ ዘተፈነወ እምሰማይ እምኀበ ያፈትዎሙ
ለመላእክት ከመ የሐውጽዎ ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ መከራን ስለ መታገሥ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ከማገለግል ከኔ ከጴ ፩
ጥሮስ የተላከች መልእክት ፡ በጳንጦስ በገላትያ በቀጳ
ዶቅያ በእስያና በቢታንያ አገሮች ላሉ ለተመረጡ
ምእመናን ። ያዕ፡ ፩ ፩ ። ግብ ሐዋ ፪ ፱ ።
እግዚአብሔር አብን አስቀድመው በመንፈስ ቅዱስ ፪
ላወቁት የኢየሱስ ክርስቶስን የደሙን መፍሰስ ይመ
ሰክሩ ዘንድ ሞገስና ሰላም ይብዛላችሁ። ሮሜ ፰ ፳፱።
ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ በመነ ፫
ሣቱ ሕይወት ለምናገኝበት ተስፋ በቸርነቱ ብዛት
የወለደን የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚ
አብሔር ይክበር ይመስገን ። ፪ ቆሮ ፡ ፩ ፫ ።
ለእኛናለእናንተበልዕልናየተጠበቀልንየማያልፈውን ፬
የማይለወጠውን የማይጠፋውን ዓለም ለመውረስ ።
በኋላ ዘመን ትገለጥ ዘንድ ተዘጋጅታ ላለችው ድኅነት ፭
በሃይማኖት በእግዚአብሔር ኃይል ለምንጠበቀው ።

እስከ ዘላለም ደስ ይላችኋል ነገር ግን በሚመጣባችሁ ፮
ልዩ ልዩ መከራ አሁን ታዝኑ ዘንድ አላችሁ ።

በሃይማኖታችሁ ምክንያት የሚመጣው መከራ በእ ፯
ሳት ከፈተኑት ከጥሩ ወርቅ ይልቅ እንዲወደድ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ በክብር በጌትነት
በምስጋና ትገኙ ዘንድ አላችሁ ። ሚልክ፡ ፫ ፫ ።
እሱም ሳታዩት የምትወዱት ነው ፡ እስከ ዛሬም ድረስ ፰
ታምኑበታላችሁ እንጂ አላያችሁትም አሁንም ፍጻሚ
በሌላት ደስታ ደስ ይላችኋል ። ዮሐ፡ ፳ ፳፱ ።
በሃይማኖታችሁም ፍጻሜ የነፍሳችሁን ድኅነት ታገ ፱
ኛላችሁ ። ሮሜ ፮ ፳፪ ።
ስለ ክብራችሁ ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ዞረው የፈ ፲
ለጓት ይህቺ ናት ። ዳን፡ ፱ ፳፫ - ፳፬ ፤ ሉቃ፡ ፲ ፳፬።
የኢየሱስ ክርስቶስ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ የተና ፲፩
ገረው ለመቼ ቀን ፡ ለመቼ ዘመን እንደሆነ ሲሹ ክር
ስቶስ አስቀድሞ መከራ እንደሚቀበል መከራም ከተ
ቀበለ በኋላ እንደሚነግሥ አስቀድሞ መሰከረ ።
ተገልጦላቸዋልና እኛ ዛሬ የምንነግራችሁን የነገሯ ፲፪
ችሁ ከራሳቸው አንቅተው የነገሯችሁ አይደለም መላ
እክትን እንዲያዩት ከሚያስመኛቸው ከሰማይ በተላከ
በመንፈስ ቅዱስ ተገልጦላቸው ነገሯችሁ እንጂ ።

ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተሰፍዎ ሐዲስ ዓለም ።

፲፫ ወይእዜኒ ቅንቱ ሐቌ ልብክሙ ጥዩቀ ወንቁሐ ተሰ
ፈውዋ ለእንተ ትመጽእ ለክሙ ትፍሥሕት በአስተ
ርእዮቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፲፬ ከመ ውሉድ እለ ይትኤዘዙ እንዘ ኢትትመየጡ
ለእንተ ቀዳሚ ኀጋይክሙ በኢያእምሮ ዘፈተው
ክሙ ።
፲፭ ወበሕቱ በከመ ዘጸውዐክሙ ቅዱስ ውእቱ አንትሙኒ
ኩኑ ቅዱሳነ በኵሉ ግእዝክሙ ።
፲፮ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኩኑ ቅዱሳነ እስመ ቅዱስ አነ።

፲፯ ወእመሰ ለአብ ትጼውዕዎ ለዘይኬንን እንዘ ገጸ ኢይ
ነሥእ በበምግባሪሁ ለለአሐዱ እንዘ ትፈርሁ በኵሉ
መዋዕለ ሕይወትክሙ ወበዘአመንክሙ ሑሩ በቲ ።
፲፰ እንዘ ተአምሩ ከመ አኮ በዘይማስን ብሩር ወወርቅ
ዘተቤዘወክሙ እምውስተ ዘኢይበቍዕ ምግባሪክሙ
ዘተመጠውክሙ እምአበዊክሙ ።
፲፱ አላ በክቡር ደሙ ለክርስቶስ ከመ ዘበግዕ ቅድው
ወንጹሕ ።
፳ ዘተአምረ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ወአስተርአየ
በደኃሪ መዋዕል በእንቲአነ ።
፳፩ እለ በላዕለ እዴሁ አመነ በእግዚአብሔር ዘአንሥኦ
እምውታን ወስብሐተ ወሀበ ፣ ወይእዜኒ ሃይማኖት
ክሙ ወተስፋክሙ ይኩን በእግዚአብሔር ።
፳፪ አንጽሑ ነፍስተክሙ በትእዛዙ ለጽድቅ ወበሃይማ
ኖትክሙ ከመ ታፍቅሩ ካልአኒክሙ እንዘ ኢትና
ፍቁ በምልአ ልብክሙ ተፋቀሩ ዘበጽድቅ በበ
ይናቲክሙ ጽሩቀ ።
፳፫ ከመ ሰብእ እለ ተወልዱ ፍጹመ አኮ እምዘርእ ዘይ
ደመሰስ አላ እምዘርእ ዘኢይጠፍእ በትእዛዙ ለእግ
ዚአብሔር ዘሀለወ ለዝሉፉ ።

፳፬ እስመ ኵሉ ዘሥጋ ከመ ሣዕር ወኵሉ ክብሩ ከመ
ፍሬ ሣዕር ዘእምከመ የብሰ ሣዕር ይትነገፍ ፍሬሁ ።

፳፭ ወቃሉሰ ለእግዚአብሔር ይነብር ለዓለም ፣ ወዝንቱ
ውእቱ ቃሉ ዘነገርናክሙ ።

ምዕራፍ ፪ ፡

፩ አሰስልዋ እንከ እምኔክሙ ለኵላ እክይ ወለኵላ
ሕብል ፣ ወለናፍቆ ፣ ወለተሐምዮ ፣ ወለተቃንኦ ።

፪ ወኩኑ ከመ እለ ይእዜ ተወልዱ ሕፃናት ወአፍቅሩ
ሐሊበ ነባቤ ዘአልቦቱ ቱስሕት ከመ በቱ ትልኅቁ
ለድኅነት ።
፫ ወናሁ ጥዕምክሙ ከመ ኄር እግዚአብሔር ወኀቤሁ
ምግባኢክሙ ።

ክፍል ፪፡ አዲሱን ዓለም ተስፋ ስለ ማድረግ።

አሁንም ወገብ ልቡናችሁን ታጥቃችሁ ነቅታችሁ ፲፫
በኢየሱስ ክርስቶስ መገለጥ የምትመጣላችሁን
ደስታ ተጠባበቋት ። ኤፌ፣ ፫ ፲ ።
እንደሚታዘዙ ልጆች ባለማወቅ ትወዱት ወደ ፲፬
ነበረ ወደ መጀመሪያዪቱ በደላችሁ ሳትመለሱ ።

ነገር ግን የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እንዲሁ እናን ፲፭
ተም በሥራችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ ። ሉቃ፡ ፩ ፸፭።
"እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ" የሚል ጽሑፍ አለና። ፲፮
ዘሌዋ፣ ፲፩ ፵፬ ፤ መዝ፡ ፸፩ ፳፪ ።
ለያንዳንዱ በየሥራው ፊት ሳይነሣ የሚፈርድ አብን ፲፯
የምትጠሩት ከሆነ በሕይወታችሁ ዘመን ሁሉ እየፈ
ራችሁ በመናችሁበት ፀንታችሁ ኑሩ ። ግ፡ ሐ፡ ፲፯ ፴፩።
ከአባቶቻችሁ ከወረሳችሁት ከማይረባ ከማይጠቅም ፲፰
ሥራችሁ የተቤዠችሁ በሚጠፋ በወርቅ በብር እን
ዳይደለ ዐውቃችሁ ። ሕዝ ፳ ፲፰ ፤ ፩ ቆሮ፣ ፯ ፩ ።
ያማረ የተወደደ በግ እንደመሆኑ በክበረ በክርስቶስ ፲፱
ደም ነው እንጂ ። ራእ ዮሐ ፭ ፱ ።
ዓለም ሳይፈጠር የታወቀ ፤ በኋላ ዘመን ስለ እኛ የተ ፳
ገለጠ ። ሮሜ ፲፮ ፳፭ ። ገላ ፬ ፬ ።
ቃሉን ሰምተን ከሙታን ለይቶ ባስነሣውና ክብርን ፳፩
በሰጠው በእግዚአብሔር ላመነ አሁንም እምነታች
ሁና ተስፋችሁ በእግዚአብሔር ይሁን። ዮሐ፡ ፲፬ ፮ ።
በእውነተኛው ትእዛዝ በሃይማኖታችሁ ፀንታችሁ ፳፪
ልባችሁን ንጹሕ አድርጉ ፤ ሳትጠራጠሩ በሙሉ ልባ
ችሁ ወንድሞቻችሁን ትወዱ ዘንድ ርስ በርሳችሁ
በፍጹም ፍቅር ተዋደዱ ።
ፍጹም አካል አግኝተው እንደ ተወለዱ ሰዎች ፍጹም ፳፫
ልደትን አግኝታችኋል ፤ ከሚጠፋ ዘር አይደለም ለዘ
ለዓለም ፀንቶ በሚኖረው በእግዚአብሔር ትእዛዝ
ከማይጠፋ ዘር ነው እንጂ ። ዮሐ፡ ፩ ፲፫ ።
ሥጋ የለበሰ ሁሉ እንደ ሣር ነውና ክብሩም ሁሉ ፳፬
እንደ ሣር ፍሬ ነው ፤ ሣር ሲደርቅ ፍሬው እንደሚ
ረግፍ ። ኢሳ ፵ ፮ ። ያዕ ፩ ፲ ።
የእግዚአብሔር ቃል ግን ለዘለዓለም ይኖራል ፣ የነገ ፳፭
ርናችሁ ቃሉም ይህ ነው ። ኢሳ ፵ ፰፡ ሉቃ ፲፮ ፲፯ ።

ምዕራፍ ፪።

እንግዲህ ክፋትን ሁሉ ፣ ሐሰት መናገርን ሁሉ ፣ ጥር ፩
ጥርን፡ መተማማትን፡ መቃናናትንም ሁሉ ከእናንተ
አርቁ ። ሮሜ ፮ ፬ - ፲፪ ። ፩ ቆሮ፣ ፲፬ ፳ ።
ዛሬ እንደ ተወለዱ ሕፃናት ሁኑ ለሕይወት በእሱ ትጉ ፪
ለምሱ ዘንድ ቅልቅል የሌለበትን የዕውቀት ወተት
ውደዱ ። ማቴ፣ ፲፰ ፫ ፤ ዕብ፣ ፭ ፲፪ - ፲፫ ።
እነሆ እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ ዐውቃችኋል መመ ፫
ለሻችሁም ወደ እሱ እንደ ሆነ ። መዝ፡ ፴፬ ፱ ።

፬ ወይእቲ እብን እንተ በኀበ ሰብእ ምንንት ወበኀበ
እግዚአብሔርሰ ኅሪት ወክብርት ።
፭ ወአንትሙኒ ዕንወ ከመ እብን መንፈሳዊ ወኩኑ
ታበተ መንፈሳዌ ለክህነት ቅድስት ወንጽሕት ከመ
ታቅርቡ ወታዕርጉ መሥዋዕተ መንፈሳዌ ዘይሰጠወ
ክሙ እግዚአብሔር በእደዊሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።

፮ እስመ ከመዝ ጽሑፍ ናሁ እሠይም ውስተ ጽዮን
እብነ ማዕዘንት ኅሪተ ወክብርተ ወዘአምነ ባቲ ኢይ
ትኀፈር ።
፯ ለክሙ ውእቱ ክብር ለእለ ተአምኑ ወለእለሰ ይክ
ሕዱ እብን እንተ መነንዋ ነደቅት ይእቲ ኮነት ውስተ
ርእሰ ማዕዘንት ።
፰ ውእቱኬ እብነ ዕቅፍት ወእብነ ክሕድ ለእለ ይትዓ
ቀፉ በቃሉ ወይክሕድዎ ለዘቦቱ ተፈጥሩ ።
፱ ወአንትሙሰ ፍጥረት ኅሩያን ወታበት ለንጉሥ ወሕ
ዝብ ንጹሕ ወሕዝብ ዘይትሜክሕ ከመ ትንግሩ ሠና
ይቶ ለዘጸውዐክሙ እምጽልመት ውስተ ብርሃነ
ስብሐቲሁ ።
፲ እንዘ ቀዲሙ ኢኮንክሙ ሕዝበ ይእዜሰ ሕዝበ እግ
ዚአብሔር አንትሙ ፡ እንዘ ቀዲሙ ኢኮንክሙ ምሁ
ራነ ፡ ይእዜሰ መሃረክሙ ።
፲፩ አ አኀውየ ፍቁራን አስተበቍዐክሙ ብቍዑኒ ከመ ፈላሲ
ወከመ ነግድ ወከመ ድኩም ታርኅቅዋ ለፍትወተ
ሥጋክሙ እንተ ትፀብአ ለነፍስክሙ ።
፲፪ ወግእዝክሙኒ በማእከለ አሕዛብ ሠናየ ለይኩን ፡ ከመ
ኢይርከቡ በዘይሔምዩክሙ ከመ ገባሬ እኪት ወሠ
ናየ ምግባሪክሙ ይርአዩ ወይሰብሕዎ ለእግዚአብ
ሔር ከመ ይትመየጠሙ ።

፲፫ አትሕቱ ርእሰክሙ ለኵሉ ፍጥረተ እጓለ እመሕያው
በእንተ እግዚአብሔር ወለንጉሥኒ እስመ ኵሉ ሎቱ።
፲፬ ወለመኳንንትኒ እስመ ውእቱ ይፌንዎሙ ከመ ይኰ
ንንዎሙ ለእለ ይገብርዋ ለእኪት ወየአኵትዎሙ
ለእለ ይገብርዋ ለሠናይት ።
፲፭ እስመ ከመዝ ውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር ከመ
በሠናይ ምግባሪክሙ ትእሥሩ አፉሆሙ ለዓብዳን
ሰብእ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር ።
፲፮ ወኩኑ ከመ አግዓዝያን ወአኮ ከመ እለ በሙ ጌጋይ
ዘእኩይ ።
፲፯ ወአንትሙሰ ከመ አግብርተ እግዚአብሔር ኵሎ አክ
ብሩ ወቢጸክሙኒ አፍቅሩ ፡ ወለእግዚአብሔርኒ ፍር
ህዎ ፡ ወለንጉሥኒ አክብርዎ ።
፲፰ ወአንትሙኒ ነባሪ ተኰነኑ ለአጋእዝቲክሙ እንዘ
ትፈርሁ ወአኮ ዳእሙ ለኄራን ወለመሓርያን አላ
ለእኩያንኒ ።
፲፱ እስመ ጸጋ እግዚአብሔር ትትወሀብ ለዘበእንተ ሠናይ
ምግባሩ ይትዔገሥ ለኃዘን እንዘ የሐምም በግፍዕ

ይህቺ ድንጋይ በሰው ዘንድ የተናቀች ናት ፡ በእግዚ ፬
አብሔር ዘንድ ግን የከበረች የተመረጠች ናት ።
እናንተም እንደ መንፈሳዊ ድንጊያ ዕኑ እግዚአብሔር ፭
በኢየሱስ ክርስቶስ እጅ የሚቀበላችሁን መንፈሳዊ
መሥዋዕትን ታሳርጉ ዘንድ ታቀርቡ ዘንድ ክብርት
ንጽሕት ለሆነችው አገልግሎት መንፈሳዊ ታቦት
ሁኑ ። ኢሳ ፶፮ ፳፬ ። ሆሴ ፲፬ ፭ ። ኤፌ ፡ ፪ ፳፩ ።
እንዲህ ተጽፏልና እነሆ በጽዮን የተመረጠችውንና ፮
የከበረችውን የማዕዝን ድንጊያ አኖራለሁ በእርሷ የሚ
ያምንም አያፍርም ። ኢሳ፡ ፳፰ ፲፮ ።
ክብሩም ለምታምኑ ለእናንተ ነው ፡ በሚክዱት ግን ፯
አናጢዎች የናቋት ድንጊያ እርሷ የማዕዝን ራስ ሆነች።

የዕንቅፋት ድንጊያ እሱ ነው በቃሉ ለሚሰናከሉ የተ ፰
ፈጠሩበት እሱንም ለሚክዱ የክሕደት ድንጊያ ነው ።
እናንተስ የተመረጣችሁ ፍጥረቶች ናችሁ ፡ ለንጉ ፱
ሥም ማደርያ ናችሁ ፡ ንጹሕ ወገን ናችሁ ፡ ከጨለማ
ወደ ክብሩ ብርሃን የጠራችሁን የእሱን ቸርነት ትና
ገሩ ዘንድ የሚመካ ወገን ናችሁ ። ዘፀአ ፡ ፲፱ ፮ ።
ቀድሞ ወገኖቹ አልነበራችሁም ዛሬ ግን የእግዚአ ፲
ብሔር ወገኖች ናችሁ ቀድሞ አልተማራችሁም ነበር
ዛሬ ግን ምሯችኋል ። ሆሴ ፡ ፪ ፳፫ ። ሮሜ ፱ ፳፭ ።
የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ! መጻተኛ እንግዳ ደካማ ፲፩
መስላችሁ ነፍሳችሁን የምትወጋትን የሥጋችሁን ፈ
ቃድ ታርቋት ዘንድ እለምናችኋለሁና በጀ በሉኝ ።
አኳኋናችሁም በአሕዛብ መካከል ያማረ ይሁን እንደ ፲፪
ክፉ አድራጊ አድርገው የሚነቅፏችሁ ምክንያት
እንዳያገኙ መልካሙን ሥራችሁን አይተው እግዚአ
ብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ ። ወደ እሱም ይመል
ሳቸው ዘንድ ። ማቴ ፭ ፲፮ ።
ለእግዚአብሔር ብላችሁ ለሰው ሁሉ ራሳችሁን ዝቅ ፲፫
አድርጉ ፡ ለንጉሥም ተገዙ ፡ ሁሉ ተሰጥቷልና ።
ለመኳንንትም ታዘዙ ክፉ አድራጊዎችን ሊቀጡ ፲፬
በጎ አድራጊዎችን ሊያከብሩ ንጉሥ ይሰዳቸዋልና ።

የእግዚአብሔር ፈቃዱ እንዲህ ነውና በበጎ ሥራችሁ ፲፭
እግዚአብሔርን የማያውቁትን የሰነፎችን ሰዎች አፍ
ትዘጉ ዘንድ ነውና ። ምዕ ፡ ፫ ፲፮ ።
ከክፋት ነፃ እንደ ሆናችሁ ኑሩ ክፉ ሕሊና የሚያመ ፲፮
ጣው በደል እንዳለባቸው ሰዎች አትኑሩ ።
እናንተስ የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደመሆና ፲፯
ችሁ ሁሉን አክብሩ ፡ ባልንጀራችሁን ውደዱ እግዚ
አብሔር ፍሩት ፡ ንጉሥን አክብሩት ። ሮሜ ፲፪ ፲ ።
እናንተም ቤተ ሰቦች እየፈራችሁ ለጌቶቻችሁ ተገዙ ፲፰
መገዛታችሁም ለደጎችና ለሚራሩት ብቻ አይደለም
ለክፉዎችም እንጂ ። ኤፌ ፡ ፮ ፭ ፤ ቲቶ ፪ ፱ ።
ስለ በጎ ሥራው ሳይበድል እየተበደለ መከራን ለሚ ፲፱
ታገሣት ሰው የእግዚአብሔር ጸጋ ትሰጣለችና ።

፳ ወምንትኑመ ይእቲ እኰቴትክሙ እመ እንዘ ትኤ
ብሱ ትትዔገሡ መቅሠፍተክሙ ፤ አላ እንዘ ሠናየ
ትገብሩ እመ ተፀገሥክሙ ግፍዓክሙ ፤ ዛቲ ይእቲ
እኰቴትክሙ በኀበ እግዚአብሔር ።
፳፩ እስመ በእንተ ዝንቱ ተጸዋዕክሙ እስመ ክርስቶስኒ
በእንቲአክሙ ሐመ ይኅድግ ለክሙ ማዕተበ ከመ
ትትልዉ አሠረ ዚአሁ ።
፳፪ በከመ ውእቱ ኢገብረ ኃጢአተ ወኢተረክበ ሐሰት
ውስተ አፉሁ ።
፳፫ እንዘ ይጼእልዎ ኢጸአለ ወእንዘ ያሐምምዎ ኢተቀ
የመ ፤ አላ አግብአ ለዘይኴንን ጽድቀ ።
፳፬ ወበእንተ ኃጣውኢነ ውእቱ ተሰቅለ ዲበ ዕፅ በሥ
ጋሁ ከመ ያውዕአነ እምኃጣውኢነ ወበጽድቁ ያሕ
ይወነ፤ እስመ በቍስለ ዚአሁ ሐየውክሙ ቍስለ
ክሙ እንዘ ከመ አባግዕ ትስከዉ ።
፳፭ ወይእዜኒ ግብኡ ኀበ ኖላዊክሙ ወዐቃቢሃ ለነፍ
ስክሙ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

፩ ወከማሁ አንትንኒ አንስት ተኰነና ለአምታቲክን፤
ከመ እመበ ዘኢየአምን በዝንቱ ነገር እምሥነ ምግ
ባሪሆን ለአንስት ይርአዩ ወዘእንበለ ካሕድ ይርብ
ሕዋ ለነፍሶሙ ።
፪ ወእንዘ ትፈርሃ አሠንያ ግእዘክን በንጽሕ ።
፫ አኮ ከመ ታድልዋ ለዐይነ ሰብእ በተጸፍሮ ሥዕርት
ክን ወአኮ በተሠርግዎ ወርቅ ወብሩር ወአኮ በተላ
ብሶ አልባስ ዘብዙኅ ሤጡ ።
፬ አላ በኅቡእ ልቡ ለሰብእ ለዘኢይጠፍእ ወለዘኢይ
ደምዕ መንፈስ ቅዱስ ዘህልው ቅድመ እግዚአብሔር
ዘብዙኅ ሐሳቡ ።
፭ ወከማሁ ትካትኒ ቅዱሳት አንስት እለ ይትዌከላ ላዕለ
እግዚአብሔር ይሠረገዋ ርእሶን በተኰንኖ ለአም
ታቲሆን ።
፮ ከመ ሣራ እስመ ይእቲ ትትኤዘዝ ለአብርሃም ወእግ
ዚእየ ትብሎ ፤ ወአንትንኒ አዋልዲሃ ኩና በምግባረ
ሠናይ እንዘ ኢትፈርሃ እምነ ድንጋፄ ወኢምንትኒ ።
፯ ወከማሁ አንትሙኒ አደው እንዘ ትነብሩ ምስለ
አንስቲያክሙ ኢታስተሐቅሩ አንስቲያክሙ እስመ
ይደክም ፍጥረተ ዚአሆን ለአንስት፤ አክብሩ አንስቲ
ያክሙ እስመ ይወርሳ እማንቱኒ ክብረ ወሕይወተ
ምስሌክሙ ከመ ኢትትዐቀፍ ጸሎትክሙ ።
፰ ወማኅለቅቱሰ ለኵሉ ከመ ተዐርዩ ልበ በአሐዱ
ሕሊና እንዘ ተሐምሙ ሕማመ ቢጽክሙ ።
፱ ወእንዘ ኢታዐብዩ ልበክሙ ወእንዘ ኢትፈድይዎ
እኪተ ለዘገብረ ለክሙ እኪተ ወእንዘ ኢትጼእልዎ
ለዘጸአለክሙ ፤ ወለጸላኢክሙኒ ባርክዎ እስመ ለዝ
ንቱ ተጸዋዕክሙ ከመ በረከተ ትረሱ ።

፩ የጴጥሮስ መልእክት ።

እየበደላችሁማ የመጣባችሁን መከራ ብትታገሡ ፳
መመስገናችሁ ምንድር ናት ? መልካም እየሠራችሁ
የደረሰባችሁን ግፍ ብትታገሡ ግን በእግዚአብሔር
ዘንድ የምታስመሰግን ይህቺ ናት ። ምዕ ፫ ፲፬ ።
ስለዚሁ ተጠርታችኋልና ክርስቶስም እኩ ፍለጋውን ፳፩
ትከተሉ ዘንድ ምልክቱን ሊተውላችሁ ስለ እናንተ
መከራ ተቀብሏል ። ማቴ፤ ፲፮ ፳፬ ።
እሱ ኃጢአት እንዳልሠራ በአንደበቱም ሐሰት እን ፳፪
ዳልተገኘበት ። ኢሳ፤ ፶፫ ፱፤ ዮሐ፤ ፰ ፵፮ ።
ሲሰድቡት አልተሳደበም መከራ ሲያፀኑበትም አል ፳፫
ተቀየመም ፍርድን ለፈራጁ ሰጠ እንጂ ። ኢሳ፤ ፶፫ ፯።
እሱ ስለ ኃጢአታችን በዕንጨት ላይ ተሰቀለ፤ ከኃ ፳፬
ጢአታችን ያወጣን ዘንድ በቸርነቱም ያድነን ዘንድ
እንደ በጎች ስትቅበዘበዙ በርሱ ቍስል ቍስላችሁን
ድናችኋልና ። ኢሳ ፶፫ ፭፤ ሮሜ ፮ ፲፩፤ ፩ ዮሐ ፫ ፭ ።
አሁንም ወደ እረኛችሁ ወደ ነፍሳችሁ ጠባቂ ተመ ፳፭
ለሱ ። ኢሳ፤ ፶፫ ፮፤ ሕዝ፤ ፴፬ ፭ ።

ምዕራፍ ፫ ።

እንዲሁ እናንተም ሴቶች ለባሎቻችሁ ተገዙ በዚህ ፩
ነገር የማያምን ቢኖር ሴቶች ከሚሠሩት ሥራ ወገን
እንዱን ያዩ ዘንድ ያለ ጥርጥር ሰውነታቸውን ይጠቅ
ሟት ዘንድ ። ኤፌ፤ ፭ ፳፪ ።
እየፈራችሁም በንጽሕና ሥራችሁን አሣምሩ ። ፪
ራስ ፀጕራችሁን በመሠራት ለሰው ይምሰል እንድ ፫
ትሠሩ አይደለም ፤ በወርቅ በብር በማጌጥ አይደለም
ዋጋው ብዙ የሆነ ልብስ በመልበስም አይደለም ።
ሃብቱ ብዙ በሆነ በእግዚአብሔር ህልውና ላለ ለማ ፬
ይለይና ለማይሰማ መንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ለመሆን
በሰው በውሥጣዊ ልቡ ነው እንጂ ።
ቀድሞም በእግዚአብሔር ያመኑ ደጋግ ሴቶች ለባሎ ፭
ቻቸው በመገዛት ራሳቸውን ያጌጡ ነበር ።

እንደ ሣራ እሷ አብርሃምን ትታዘዘው ነበርና ጌታ ፮
ዬም ትለው ነበርና፤ እናንተም በበጎ ሥራ ልጆቿ
ሁኑ ፤ ከድንጋፄ የተነሣ ምንም ምን ሳትፈሩ ።
እናንተም ወንዶች ከሚስቶቻችሁ ጋር ስትኖሩ ሚስ ፯
ቶቻችሁን አታቃልሉ ፤ የሴቶች ተፈጥሯቸው ደካማ
ነውና ሚስቶቻችሁን አክብሩ ፤ እነሱም ከእናንተ ጋር
ክብርን ሕይወትን ይወርሳሉና ጸሎታችሁ እንዳት
ሰነካከል ። ኢዮብ ፴፪ ፰ ።
የሁሉም መጨረሻው ግን የወንድሞቻችሁን መከራ ፰
እየተቀበላችሁ በአንድ ሐሳብ ትኖሩ ዘንድ ነው ።
ልባችሁን ሳታስታብዩ ክፉ ላደረገባችሁም ክፉ ሳት ፱
መልሱ የሰደባችሁን ሳትሰድቡ ጠላታችሁን መርቁት
በረከትን ትወርሱ ዘንድ ፤ ለዚህ ተጠርታችኋልና ።

፲ ወዘሰ ያፈቅራ ለሕይወት ወይፈቱ ይርአይ መዋዕለ
ሠናያተ ያርምም ልሳኖ እምእኪት ወከናፍሪሁኒ
ከመ ኢይንብበ ሐሰተ ።
፲፩ ይትገኃሥ እምእኪት ወይግበራ ለሠናይት ፡ ለይኅ
ሥሣ ለሰላም ወይትልዋ ።
፲፪ እስመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ኀበ ጻድቃኒ ወዕ
ዝኒሁ ኀበ ስእለቶሙ ፡ ገጹ ለእግዚአብሔር ኀበ እለ
ይገብሩ እኪተ ።
፲፫ ወመኑ ውእቱ ዘእኪተ ይፈቅድ ለክሙ እመ ትቀ
ንኡ ለገቢረ ሠናይ ።
፲፬ ወእመሰ በገቢረ ጽድቅ ተሐምሙ ብፁዓን አንትሙ
ወዘሰ ይጌርመክሙ ኢትፍርሁ ወኢትደንግፁ አላ
ለእግዚአብሔር ቀድስዎ በኵሉ ልብክሙ ።

፲፭ ወድልዋኒክሙ ሀልዉ በኵሉ ጊዜ ከመ ታውሥእ
ዎሙ ቃለ ለእለ ይሴአሉክሙ በእንተ ዘቲ ተስፋ
ክሙ ።
፲፮ ወበየውሀትክሙ ወበፍርሃተ እግዚአብሔር አሠንዩ
ግእዘክሙ ከመ እመበ እለ ይሔምዩክሙ ከመ ዘእ
ኩይ ምግባሪክሙ ይትኀፈሩ እለ ይሔምዩክሙ እም
ሥነ ምግባሪክሙ ዘበእንተ ክርስቶስ ።

፲፯ እስመ ይኄይስ እንዘ ሠናየ ትገብሩ ወትፈቅዱ ፈቃዶ
ለእግዚአብሔር ትሕምሙ እምነ እንዘ እኪተ ትገብሩ፤

፲፰ እስመ ክርስቶስኒ ምዕረ ሞተ በእንተ ኃጣውአ
ሰብእ ፡ ወበእንቲአነ ሞተ ጻድቅ በእንተ ኃጣውኢነ
ከመ ኪያነ ያብጽሐነ ኀበ እግዚአብሔር ።
፲፱ ሞተ በሥጋ ወሐይወ በመንፈስ።
፳ ወሖረ ኀበ እለ ሙቅሕታ ትነብር ነፍሶሙ ወሰበከ
ሎሙ ግዕዛነ ፡ ለእለ ክሕድዎ ቀዲሙ ወነበሩ በንስ
ሐሆሙ እንዘ ይጸንሑ ትዕግሥቶ ለእግዚአብሔር
ከመ እለ በመዋዕሊሁ ለኖኅ አመ ይገብር ታቦተ ወድ
ኅኑ ባቲ ሰማኒቱ ነፍስ ኅዳጣን እምነ ማየ አይኅ ።
፳፩ ወኪያነኒ ይእዜ ያድኅነነ በአርአያሁ በጥምቀት ፡ አኮ
በሕፅበተ ሥጋ እምርስሐት አላ ከመ ግዕዘ ሠናየ
ይምሐረነ በዘነአምን በእግዚአብሔር ወበተንሥኦቱ
ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፳፪ ዘሀለዎ ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ዘዐርገ ውስተ
ሰማይ ፡ ወተኰነኑ ሎቱ መላእክት ፡ ወሥልጣናት ፡
ወኵሉ ኃይል ።

ምዕራፍ ፬ ፤

፩ ወእመሰ ክርስቶስ ተሰቅለ በሥጋሁ በእንቲአነ ወእ
ንትሙኒ ተወልተዉ በይእቲ ሐሊና እስመ ዘሐመ
በሥጋሁ ድኅነ እምኃጣውኢ ።

ሕይወትን የሚወድ መልካም ቀኖችን ሊያይ የሚሻ ፲
እንደበቱን ከክፉ ነገር ይከልክል ፡ ከንፈሮቹንም
ሐሰት እንዳይናገሩ ይከልክል ። መዝ፡ ፴፬ ፲፫ ።
ከክፉ ነገር ይለይ በጎ ሥራን ይሥራ ሰላምን ፈልጎ ፲፩
ይከተላት ።
የእግዚአብሔር ዓይኖቹ ወደ ወዳጆቹ ናቸውና ጆሮ ፲፪
ውም ከልመናቸው ዘንድ ነውና የእግዚአብሔር
ፊቱ ግን ክፉ ወደ ሚሠሩ ሰዎች ናት ።
ለበጎ ሥራ የምትቀኑ ከሆነ ክፉውን የሚወድላችሁ ፲፫
ማነው ? ። መዝ ፴፬ ፲፯ - ፲፯ ።
በጎ ሥራ እየሠራችሁ መከራ ብትቀበሉ ንኡዳን ከቡ ፲፬
ራን ናችሁ ፡ የሚገረምባችሁም ቢኖር አትፍሩ አት
ደንግጡ በፍጹም ልቡናችሁ እግዚአብሔርን አመ
ስግኑት እንጂ ።
ስለዚች ተስፋችሁ ለሚጠይቋችሁ ሰዎች ምላሽ ፲፭
ትመልሱላቸው ዘንድ ሁልጊዜ ተዘጋጅታችሁ ኑሩ ።

በቅንነታችሁ እግዚአብሔርን በመፍራት ሁናችሁ ፲፮
ግብራችሁን አሣምሩ፡ ሥራችሁን ክፉ አስመስለው
የሚያሟችሁ ሰዎች ቢኖሩ ስለ ክርስቶስ ብላችሁ
ከምትሠሩት ከበጎ ሥራችሁ የተነሣ የሚያሟችሁ
ሰዎች ያፍሩ ዘንድ ።
ክፉ ከምትሠሩ ይልቅ በጎ ሥራ እየሠራችሁ የእ ፲፯
ግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽማችሁ መከራ ብትቀበሉ
ይሻላልና ። ቀ፡ ፲፬ ።
ክርስቶስም እኮ ስለ ሰው ኃጢአት አንድ ጊዜ ፲፰
ሙቷል ጻድቁ ስለ እኛ ስለ ኃጢአታችን ሞተ ፡
እኛን ወደ እግዚአብሔር ያደርሰን ዘንድ ።
በሥጋ ሞተ በመለኮት ተነሣ ። ፲፱
አስቀድሞ ከደዉት የእግዚአብሔርን ትዕግሥት ፳
ደጅ እየጠኑ ለነበሩ ሰዎች ነፍሳቸው ታሥራ ወደ
ነበረችበት ሄዶ ነፃነትን ሰበከላቸው፡ ኖኅ መርከብን
በሠራ ጊዜ እንደ አደረገ ከጥፋት ውኃ ጥቂቶች
ስምንት ሰዎች እንደ ዳኑ። ዘፍ ፯ ፲፯ ፤ ኢሳ፡ ፵፪ ፯ ።
እኛንም ዛሬ በዚያው አምሳል በጥምቀት ያድነናል ፳፩
ሥጋን ከእድፍ በማንጻት አይደለም፡ በእግዚአብ
ሔር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ትንሣኤ በምና
ምን ገንዘብ በጎ ምግባርን ያስተምረን ዘንድ ነው
እንጂ ። ኤፌ ፭ ፳፯ ።
በእግዚአብሔር ቀኝ የሚኖር ወደ ሰማይ ያረገ ፳፪
መላእክት ሥልጣናት ኃይላትም ሁሉ የተገዙለት።
መዝ፡ ፻፲ ፩፤ ሮሚ ፰ ፴፬፤ ኤፌ፡ ፩ ፳ - ፳፩ ።

ምዕራፍ ፬ ።

ክርስቶስ ስለ እኛ በሥጋው ከተሰቀለ እናንተም ፩
በዚች ሐሳብ ተጸረሩ በሥጋው መከራ የተቀበለ ከኃ
ጢአት ድኗልና ። ሮሚ ፮ ፪ ፯ ።

፪ ከመ ኢይሕየው እንከ በፍትወተ ሥጋ አላ በፈቃዱ
ለእግዚአብሔር ይፈጽም ተረፈ ሕይወቱ በሥጋሁ ።

፫ እስመ የአክለክሙ ዘኀለፈ መዋዕል ዘገበርክሙ በቱ
ፈቃዶሙ ለአሕዛብ ፡ ዝሙተ ወፍትወተ ወስክረተ
ወስዋየተ ወስታየ ዘእንበለ ግእዝ ወአፍቅሮ አማ
ልክት ።

፬ ዑቁ እንከ ውስተ ዝንቱ ምግባር ኢትሩፁ ወነኪራነ
ኩኑ እምኔሃ ለይእቲ ፍኖት ወእምነ ውእቱ ምግባር
ዘአልቦ በቁም ፡ ወናሁ ሰብአ እምኔሆሙ ያነክሩ
በእንቲአክሙ ወይፀርፉ ላዕሌክሙ ሰበ ይሬእዩክሙ
ዘኢትሳተፍዎሙ ውስተ ውእቱ ምግባር ዘትክት ።

፭ እሉኬ እለ ሀለዎሙ ያግብኡ ሐሳበ ለዘሀለወ ድልወ
ይኰንኖሙ ለሕያዋን ወለምውታን ።

፮ ወበእንተ ዝንቱ ዜንውዎሙ ለምውታን ከመ ይት
ኰነኑ በሥጋሆሙ በሕገ እጓለ እመሕያው ወይሕ
የዉ በመንፈሶሙ በሕገ እግዚአብሔር ።

፯ እስመ ቀርበ ማኅለቅቱ ለኵሉ አንጽሑ ልበክሙ
ወጸሐዉ ለጸሎት ።

፰ ወእምኵሉሰ ዘይቀድም ተፋቀሩ በበይናቲክሙ በም
ልአ ልብክሙ እስመ ተፋቅሮ ይደፍኖን ወይደመ
ስሶን ለኵሎን ኃጣውእ ።

፱ ወአፍቅሩ ነግደ እንዘ ኢታስተዓፅቡ ።

፲ ወኵልክሙ በከመ ነሣእክሙ ፍቶ ለእግዚአብሔር
በበይናቲክሙ ተለአኩ ከመ ኄር ላእክ እስመ ለለአ
ሐዱ ዘዘዚአሁ ዕሤቱ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፲፩ ወለእለሂ ትሜህሩ መሀሩ ቃሎ ለእግዚአብሔር ወዘኒ
ይትለአክ ለይትለአክ በኃይለ እግዚአብሔር ዘወሀበ
ከመ በኵሉ ይሰባሕ እግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስ
ቶስ ፡ ዘሎቱ ስብሐት ወኃይል ለዓለመ ዓለም አሜን ።

ክፍል ፪ ፡ ዘከመ ይደሉ ተወክፎ መከራ ።

፲፪ አኀዊነ ኢታንክርዋ ለእንተ ትመጽአክሙ መከራ
ከመ ዘነኪር ግብር ዘይከውን ብክሙ ዳእሙ ይእቲ
ወዘኢትለምዱስ ይበጽሐክሙ ።

፲፫ ዳእሙ ከመ ትሳተፍዎ በሕማሙ ለክርስቶስ ወትት
ፈሥሑ ከመ አመ ያስተርኢ በስብሐቲሁ ትትኃሠዩ
ፍሡሓኒክሙ ።

፲፬ ወእመሰ በ ዘተፀየፉክሙ በእንተ ስሙ ለክርስቶስ
ብፁዓን አንትሙ እስመ ስብሐቲሁ ወኀይሉ ለእግዚ
አብሔር ወመንፈሱ የዓርፍ ላዕሌክሙ ።

፲፭ አልቦ ዘየሐምም እምውስቴትክሙ እው ከመ
ቀታሊ ፡ አው ከመ ሰራቂ ፡ አው ከመ ዘእኩይ ምግ
ባሩ ፡ አው ከመ ዘበዕደ ያፈቅር ወይፈቲ ።

እንግዲህ በሥጋዊ ፈቃድ እንዳይኖር በሥጋው ከሕ ፪
ይወቱ ዘመን የቀረውን በእግዚአብሔር ፈቃድ ይፈ
ጽም ዘንድ እንጂ ።

የአሕዛብ ፈቃድ ዝሙትን ምኞትን ስካርን ተዘርሮ ፫
ማደርን ያለ ልክ መጠጣትን ጣዖት መውደድን ያደረ
ጋችሁበት ያለፈው ዘመን ይበቃችኋል። ኤፌ ፪ ፪-፫።

እንግዲህ ዕወቁ በዚህ ሥራ አትኑሩ ከዚች መንገድ ፬
ልክ መጠን ከሌለውም ከዚህ ሥራ የተለያችሁ ሁኑ
እነሆ ከነሱ ወገን የሆኑ ሰዎች ስለ እናንተ ያደን
ቃሉ በዚህ በቀድሞው ግብራቸው ሳትተባበሩዋ
ቸው ሲያዩዋችሁ ይሰድቧችኋል ።

በሕያዋንና በሙታን ሊፈርድ ለተዘጋጀው ሐሳባቸ ፭
ውን ያበረክቱ ዘንድ ያላቸው እነዚህ ናቸው ።

ስለዚህም በሰው ሕግ በሥጋቸው እንደሚቀጡ በእ ፮
ግዚአብሔር ሕግም በነፍሳቸው እንደሚድኑ ለሙ
ታን ነገሯቸው ። ምዕ፡ ፫ ፲፱ ።

የሁሉም ፍጻሜው ቀርቧልና ልቡናችሁን አንጹ ለጸ ፯
ሎትም ትጉ ። ፩ ቆሮ ፲ ፲፩ ። ፩ ዮሐ ፪ ፲፰ ።

ከሁሉ አስቀድሞ ግን እርስ በርሳችሁ በፍጹም ልቡ ፰
ናችሁ ተዋደዱ ፍቅር ኃጢአቶችን ሁሉ ይሸፍናቸ
ዋል ያጠፋቸዋልና ። ምሳ፡ ፲ ፲፪ ፡ ያዕ፡ ፭ ፳ ።

ሳታንጐራጕሩ እንግዳን ውደዱ ። ዕብ፡ ፲፫ ፪-፮። ፱

ሁላችሁም የእግዚአብሔርን ሃብት እንደ ተቀበላችሁ ፲
መጠን እንደ በጎ አገልጋይ ርስ በርሳችሁ ተረዳዱ ፡
ለያንዳንዱ ከእግዚአብሔር የሚሰጠው ሃብት ልዩ
ልዩ ነውና ።

የምታስተምሩም የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሩ ፡ ፲፩
የሚላክም እግዚአብሔር በሰጠው ኃይል ይላክ እግ
ዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ በሁሉ ይመሰገን
ዘንድ ጌትነት ክሀሊነት ለዘለዓለም ያለው ፡ አሜን ።

ክፍል ፪ ፡ መከራን መቀበል እንደሚገባ ።

ወንድሞቻችን ! የምትመጣባችሁን መከራ ልዩ ነገር ፲፪
እንደ ተሠራባችሁ አድርጋችሁ አታድንቋት ይህችማ
የለመዳችኋት መከራ ናት የማትለምዱትስ ይመጣ
ባችኋል ። ምዕ፡ ፩ ፮ - ፯ ።

ነገር ግን ክርስቶስን በመከራ ትመስሉት ዘንድ ነው ፲፫
በጌትነቱም በተገለጠ ጊዜ ደስ ይላችሁ ዘንድ ።
ግብ፡ ሐዋ፡ ፭ ፵፩ ፡ ሮሜ ፰ ፲፯ ፡ ያዕ፡ ፩ ፪ ።

ስለ ክርስቶስ ስም የተገዳደሯችሁ ቢኖሩ ብፁዓን ፲፬
ናችሁ የእግዚአብሔር ኃይሉ ክብሩ መንፈሱም ያድ
ርባችኋልና ። ማቴ፡ ፭ ፲፩ ፡ ምዕ፡ ፪ ፳ ።

ከናንተ ወገን እንደ ነፍሰ ገዳይ፡ እንደ ሌባ፡ ወይም ፲፭
እንደ ክፉ አድራጊ፡ ወይም የሌላው የሚሻና የሚ
መኝ ሆኖ መከራ የሚቀበል አይኑር ።

፲፮ ወእመሰ ከመ ክርስቲያናዊ ኢትኀፈሩ አላ ሰብሕዎ
ለእግዚአብሔር በዝንቱ ስም ።
፲፯ እስመ በጽሐ ጊዜሁ ለፍዳ ዘያቀድም እምነ ቤቱ
ለእግዚአብሔር፡ ወእመሰ ከነ እምኅቤነ አቀድሞቱ
ምንተ እንከ ይከውን ደኃሪቶሙ ለእለ ይክሕድዎ
ለወንጌሉ ለእግዚአብሔር ።
፲፰ ወሰበ ጻድቅ እምዕፁብ ይድኅን ኃጥእ ወዐማፂ በአ
ይቴ ያስተርኢ ሀለዎ ።
፲፱ ወእለኒ የሐምሙ በእንተ ፈቃዱ ለእግዚአብ
ሔር ያማኅፅኑ ነፍሶሙ ኀበ ምእመን ፈጣሪ
በገቢረ ሠናይ ።

ምዕራፍ ፭ ፤

፩ ወለእለኒ ይትለኀቁ እምኔክሙ አስተበቍዖሙ አነ
ልኂቅ ከልአሙ ወሰማዕት በእንተ ሕማሙ ለክርስ
ቶስ ዘሀለዎ ያስተርኢ በስብሐቲሁ ።
፪ ከመ ትኩኑ ሱታፌ ረዐዩ ዘሀለወ ኀቤክሙ መር
ዔቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ተዐቀብዎሙ ወኢትቅ
ንይዎሙ በኵርህ አላ በጽድቅ በእንተ እግዚአብ
ሔር እንዘ ኢትትሬብኅዎሙ አላ በምልአ ልብክሙ
ወበትፍሥሕት ።

፫ እንዘ ኢትትኴየሉ ሕዝበ አላ አርአያ ኩንዎሙ
ለመርዔቱ ።
፬ ከመ አመ ያስተርኢ እግዚአ ኖሎት ትንሥኡ አክ
ሊለ ስብሐት ዘኢይጸመሂ ።
፭ ወከማሁ አንትሙሂ ወራዙት ተኰነኑ ለእለ ይልሀ
ቁክሙ ወኵልክሙ ተመሀርዋ ለአትሕቶ ርእስክሙ
እስመ እግዚአብሔር ያኀሥሮሙ ለዕቡያን ወያከብ
ሮሙ ለእለ ያቴሕቱ ርእሶሙ ።
፮ አትሕቱ እንከ ርእሰክሙ ታሕተ እዴሁ ለእግዚአብ
ሔር ዕንዕት ከመ ያልዕልክሙ አመ ይሔውጸክሙ ።

፯ ወኵሎ ሐሊናክሙ ግድፉ ላዕሌሁ እስመ ውእቱ
ይሔሊ በእንቲአክሙ ።
፰ ጥበቡ እንከ ወአጥብቡ ልበክሙ እስመ ጸላኢክሙ
ጋኔን ይጥሕር ከመ አንበሳ ወየኀሥሥ ዘይውኅጥ ።

፱ አፅንዑ ቀዊመ በሃይማኖትክሙ እንዘ ተአምሩ ከመ
ሕማሙ ለዝ ዓለም ትረክበሙ ለኵሎሙ አኀዊክሙ
ወአፅንዕዋ ለተፋቅሮ ።
፲ ወእግዚአብሔርሰ ዘበኵሉ ክብር ፀውዐክሙ ውስተ
ዘለዓለም ስብሐቲሁ በኢየሱስ ክርስቶስ፡ ወኅዳጠ
ሐሚመክሙ ውእቱ ይፌጽም ለክሙ ወያፀንዐክሙ
ወያሌብወክሙ ።
፲፩ ውእቱ ዘሎቱ ስብሐት ወኀይል ለዓለመ ዓለም
አሜን ።

ክርስቲያን እንደ መሆናችሁ ግን አትፈሩ በዚህ ስም ፲፮
እግዚአብሔርን አመስግኑት እንጂ ። ፊል፡ ፩ ፳፱ ።
ብድራት ለመክፈል ከእግዚአብሔር ቤት ሰቦች የሚ ፲፯
ያስቀድምበት ጊዜ ይመጣልና ማስቀደሙም ከእኛ
ወገን ከሆነ ግን የእግዚአብሔርን ወንጌል ለሚክዱ
ሰዎች ፍጻሜያቸው ምን ይሆን ? ። ኤር፡ ፳፭ ፳፱ ።
ጻድቅ በጭንቅ የሚድን ከሆነ ኃጢአተኛና ዓመፀኛ ፲፰
በየት ይገለጥ ዘንድ አለው ? ። ምሳ፡ ፲፩ ፴፩ ።
የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈጸም መከራ የሚቀ ፲፱
በሉ ሰዎች በጎ ሥራ በመሥራት ሰውነታቸውን
ከታመነ ፈጣሪ ዘንድ አደራ ያስጠብቁ ። መዝ ፴፩ ፮።

ም ዕ ራ ፍ ፭ ።

ከእናንተ መካከል በመዓርግ በዕድሜ የሚበልጡትን ፩
በጌትነቱ ይገለጥ ዘንድ ያለውን የክርስቶስን መከራ
የምመሰክረው እኔ ሽማግሌው ወንድማቸው እማል
ዳቸዋለሁ ። ፪ ዮሐ፡ ፩፤ ሮሜ ፰ ፲፯ ።
ትመስሉት ዘንድ ከእናንተ ዘንድ ያሉትን መንጋዎች ፪
ጠብቁ ስትጠብቋቸው በግድ አትግዙዋቸው ስለ እግ
ዚአብሔር ብላችሁ በውነት ጠብቋቸው እንጂ፡ በፍ
ጹም ልቡናችሁ ደስ ብሏችሁ እንጂ እንጠቀምባቸው
ሳትሉ ። ዮሐ፡ ፳፩ ፲፭፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፳ ፳፰ ።
ሕዝቡን ሳታስጨንቁ ለመንጋው ምሳሌ ሁኗቸው ፫
እንጂ ። ፪ ቆሮ፡ ፩ ፳፬፤ ቲቶ ፪ ፯ ።
የእረኞች ጌታ በተገለጠ ጊዜ የማይጠፋውን የክብር ፬
አክሊል ትቀዳጁ ዘንድ ። ዕብ፡ ፲፫ ፳ ።
እንዲሁ እናንተም ጕልማሶች በመዓርግ በዕድሜ ፭
ለሚበልጧችሁ ታዘዙ ሁላችሁም ትሕትናን ተማ
ሩት እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳቸዋል ራሳ
ቸውን ዝቅ የሚያደርጉትን ያከብራቸዋልና ።
እንግዲህ በጕበኛችሁ ጊዜ ከፍ ከፍ ያደርጋችሁ ፮
ዘንድ ፅኑ ከሆነች ከእግዚአብሔር እጅ በታች ራሳ
ችሁን ዝቅ አድርጉ ። ኢዮ፡ ፳፪ ፳፱፤ ያዕ፡ ፬ ፲ ።
አሳባችሁን ሁሉ በእሱ ላይ ጣሉ እርሱ ስለ እናንት ፯
ያስባልና ። ማቴ፡ ፯ ፳፭፤ ፊልጵ፡ ፬ ፯ ።
እንግዲህ አስተውሉ ልቡናችሁንም አስተዋይ አድ ፰
ርጉ ጠላታችሁ ጋኔን እንደ አንበሳ ያናፋልና የሚው
ጠውንም ይሻልና ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፯።
የዚህ ዓለም መከራ ወንድሞቻችሁን ሁሉ እንደም ፱
ታገኛቸው ዐውቃችሁ በሃይማኖታችሁ ፀንታችሁ
ኑሩ ፍቅርንም አፅንታችሁ ያዚት ። ኤፌ፡ ፯ ፲፩ ።
በፍጹም ክብር ወደ ዘለዓለም ጌትነቱ በኢየሱስ ክር ፲
ስቶስ የጠራችሁ እግዚአብሔር ነው፡ ጥቂት መከራ
ተቀብላችሁ እሱ ይፈጽምላችኋል ያፀናችኋል ያለብ
ማችኋል ። ምዕ፡ ፩ ፯ ።
ለዘለዓለም ጌትነት ከሀሊነት ገንዘቡ የሚሆን እሱ ፲፩
ነው በውነት ።

፲፪ ምስለ ስልዋኖስ እኁነ ምእመን በከመ ሐለይኩ
ኅዳጠ ጸሐፍኩ ለክሙ እንዘ አስተበቍዐክሙ ወእ
ከውን ስምዐ ከመ በአማን ስብሐቲሁ ለእግዚአብ
ሔር ዛቲ እንተ ባቲ ትቀውሙ ።
፲፫ ትኤምኀክሙ ቤተ ክርስቲያን ኅሬት እንተ ውስተ
ባቢሎን ዘግብጽ ወማርቆስ ወልድየ ።

፲፬ ትአምኁ በበይናቲክሙ በአምኃ ተፋቅሮ ወተሰና
ዐዉ ኵልክሙ እለ በክርስቶስ ሀሎክሙ ፡ ጸጋ ምስለ
ኵልክሙ ።

መልአት መልእክተ ጴጥሮስ ቀዳሚት ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

ከታመነው ወንድማችን ከስልዋኖስ ጋር አየማለድ ፲፪
ኳችሁ የፀናችሁባት ይቺ በእውነት የእግዚአብሔር
ክብር እንደ ሆነች እየመሰከርኩላችሁ እንደ አሰብ
ኩት ጥቂት ጻፍኩላችሁ ። ዕብ፡ ፲፫ ፳፪ ።
የግብጽ በምትሆነው በባቢሎን ያለችው ቤተ ክር ፲፫
ስቲያን ቸር አላችሁን? ትላችኋለች ልጄ ማርቆስም
ሰላም ይላችኋል ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፲፪ ፲፪ ።
ፍቅር ባለው ሰላምታ እርስ በርሳችሁ ሰላም ተባባሉ ፲፬
በክርስቶስ አምናችሁ ያላችሁ ሁላችሁ በስምምነት
ኑሩ ፡ ጸጋ ከሁላችሁ ጋር ይሁን ።

መጀመርያዪቱ የጴጥሮስ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።

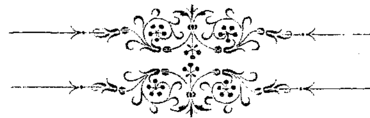

መልእክተ ጴጥሮስ ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፥ ዘከመ ይደሉ አትልዎ ሠናይት በሃይማኖት ።

፩ እምኀበ ስምዖን ኬፋ ገብሩ ወልኡኩ ለኢየሱስ ክር
ስቶስ ለእለ ነኀብር ክብረ በሃይማኖት እንተ ከፈለነ
በጽድቁ ለአምላክነ ወፈራቂነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፪ ሞገስ ወሰላም ይብዛኅ ለክሙ በአእምሮቱ ለአምላክነ
ወኢየሱስ ክርስቶስ እግዚእነ ።

፫ ዘበኀይለ መለኮቱ ወሀበነ ለነ ኵሎ ምግባረ ዘይወስድ
ኀበ ሕይወት ወጽድቅ ውእቱ ዘጸውዐነ ውስተ ስብ
ሐቲሁ ወውስተ ሠናይቱ ።

፬ በዘቦቱ ነሐዩ ወነዐቢ ወንክብር በተስፋሁ እንተ ጸገ
ወነ ከመ በእንተ ዝንቱ ትኩኑ ሱቱፋነ ለመለኮተ
ዚአሁ እንዘ ትጕይይዋ ለፍትወተ ሙስናሁ ለዝንቱ
ዓለም ።

፭ ወአንትሙኒ በኵሉ ጕጕአ ገቢረክሙ አትልውዋ
ለሠናይት በሃይማኖትክሙ ፤ ወበሠናይት ለአእምሮ ፤
ወበአእምሮ ለኢዘምዎ ።

፮ ወበኢዘምዎ ለትዕግሥት ፤ ወበትዕግሥት ለአምልኮ ።

፯ ወበአምልኮ ለተአኀዎ ፤ ወበተአኀዎ ለተፋቅሮ ።

፰ ወዝንቱ ኵሉ እምከመ ሀለወ ኀቤክሙ ኢኮንክሙ
ፅሩዓነ ወኢኮንክሙ እለ እንበለ ፍሬ አላ ያበጽሐ
ክሙ ውስተ አእምሮቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፱ ወዘሰ ኢሀሎ ውስተ ዝንቱ ምግባር ዕዉር ውእቱ
ዘየሐውር በመርስስ ወረስዐ አንጽሖ ርእሶ እምእለ
በልዖ በላዕሌሁ ኃጣውኢሁ ።

፲ ወይእዜኒ አኀዊነ ጕጕኡ ከመ በጽንዐ ምግባሪክሙ
ጽንዕተ ትኩን ጽዋዔክሙ ወታወፍዩ ሐሳበ ሃይማ
ኖትክሙ ፤ ወዘንተ እንዘ ትገብሩ ኢትስሕቱ ።

፲፩ ወይትወሀበክሙ ርኊብ ፍኖት ዘይወስድ ወስተ ሕይ
ወት ዘለዓለም ወመንግሥቱ ለመድኀኒነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።

ክፍል ፪ ፥ በእንተ ኑዛዜ ሞቱ ለጴጥሮስ ።

፲፪ ወበእንተዝ እጽሕቅ ለክሙ ዘልፈ ወአዜክረክሙ
ዘንተ ትእዛዘ እንዘ ፅኑዓን አንትሙ በዘሀለወ ጽድቅ ።

፲፫ ወይመስለኒሰ ከመ ርቱዕ ሊተ አምጣነ ሀሎኩ በዝ
ንቱ ሥጋየ አንቅሕክሙ በዘክሮ ።

፪ የጴጥሮስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፥ በሃይማኖት በጎነትን መያዝ እንዲገባ ።

የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዩ ተላኪው ከሚሆን ከስ ፩
ምዖን ጴጥሮስ የተላከች መልእክት በፈጣሪያችን
በአምላካችን በኢየሱስ ክርስቶስ ቸርነት ባደለን በሃ
ይማኖት በሚገኘው ክብር ለምንተባበር ትድረስ ።
አምላካችንና ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ፪
ሞገስና ሰላም ይብዛላችሁ ።
በመለኮቱ ኃይል ወደ ሕይወትና ወደ ጽድቅ የሚ ፫
ወስደውን ምግባር ሁሉ የሠራልን ወደ ጌትነቱ ወደ
ቸርነቱ የጠራን እሱ ነው ። ፩ ጴጥ ፥ ፪ ፱ ።
በሰጠን በተስፋው እንድንድን ክፍ ክፍ እንድንልና ፬
እንድንከብር ለዚህ የዚህን ዓለም አጥፊ ፈቃዱን
እየሸሻችሁ ጌትነቱን ለማገልገል ተካፋዮች ትሆኑ
ዘንድ ። ፪ ቆሮ ፥ ፪ ፯ ።
እናንተ ግን በሥራው ሁሉ ትጉላን አድርጋችሁ በሃ ፭
ይማኖት ላይ በጎነትን ያዙ ፤ በበጎነትም ዕውቀትን ፤
በዕውቀትም ንጽሕናን ያዙ ። ገላ ፥ ፭ ፮ ።
በንጽሕናም ትዕግሥትን ፥ በትዕግሥትም አምል ፮
ኮቱን ያዙ ።
በማምለክም ላይ ወንድማማችነትን በወንድማማ ፯
ችነትም ላይ ፍቅርን ያዙ ። ገላ ፥ ፮ ፲ ።
ይህ ሁሉ ከእናንተ ዘንድ ካለ ሥራ ፈቶች አይደላ ፰
ችሁም ፍሬ የሌላችሁም አይደላችሁም ጌታችን ኢየ
ሱስ ክርስቶስን ወደ ማወቅ ያደርሳችኋል እንጂ ።
በዚህ ምግባር ፀንቶ የማይኖር ግን በዳሰሳ የሚሄድ ፱
ዕውር ነው ከዘገዩበት ኃጣውእም ራሱን ማንጻትን
የዘነጋ ነው ። ፩ ዮሐ ፥ ፪ ፱ ።
ወንድሞቻችን ! አሁንም በምግባራችሁ ፅናት ሃይ ፲
ማኖታችሁ የፀናች እንድትሆን የሃይማኖታችሁንም
ግምገማ ታበረክቱ ዘንድ ትጉ ፤ ይህንንም ስታደ
ርጉ አትሳሳቱ ።
ወደ ዘለዓለም ሕይወትና ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክር ፲፩
ስቶስ መንግሥት የሚወስድ ሰፊ መንገድ ይሰጣ
ችኋል ።

ክፍል ፪ ፥ ጴጥሮስ ስለ ሞቱ የተናዘዘው ።

አሁንም ፀንቶ በሚኖረው እውነት ፀንታችሁ ሳለ ፲፪
ይህን ትእዛዝ ሁል ጊዜ ላሳስባችሁ እወዳለሁ ።
ነገር ግን በዚህ ሥጋዬ ሳለሁ በማሳሰብ ላነቃቃችሁ ፲፫
የሚገባ ይመስለኛል ። ፪ ቆሮ ፥ ፭ ፩ ።

፲፬ እስመ አአምር ከመ ፍጥንት ይእቲ ስሳሌ ዚአየ
እምኔክሙ በከመ አይድዐኒ እግዚእየ ኢየሱስ ክር
ስቶስ ።
፲፭ ወዓዲ ጕጕኡ ከመ ተሀሉ ኀቤክሙ ዛቲ ትእዛዝ
ዘልፈ ወከመ ትዘከርዋ እምድኅረ ኅልፈትየ ወከማሁ
ትግበሩ ።
፲፮ እስመ ኢኮነ መኃድምተ ጥበብ ዘተሉነ ወአመርና
ክሙ በቱ ኀይሎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወም
ጽአቶ ወሀልዎቶ አላ ለሊነ ርኢነ ዕበዮ ዘነሥአ
እምኀበ እግዚአብሔር አብ ክብረ ወስብሐተ ።

፲፯ ወቃል ዘወረደ ላዕሌሁ ዘምሉእ ስብሐተ ወልዕልና
ይቤ ዝንቱ ውእቱ ወልድየ ዘአፈቅር ዘአነ ኀረይኩ።

፲፰ ዘንተ ቃለ ንሕነ ሰማዕናሁ ከመ እምሰማይ ወረደ
ሎቱ እንዘ ሀሎነ ምስሌሁ በደብረ መቅደሱ ።
፲፱ ወብነ ዓዲ ዘእምዝኒ ይቀድም ቃለ ነቢያት ዘያዐ
ውቅ ዘንተ ፡ ወእምከመ ጥቀ ታሜንዩ ገቢረ ወትኔ
ጽርዎ ይከውን ለክሙ ከመ ማኅቶት እንተ ታበርህ
ውስተ መካነ ጽልመት እስከ ታበርህ ለክሙ ዕለት
ወይሠርቅ ለክሙ ቤዝ ውስተ ልብክሙ ዘያበርህ ።

፳ ወዘንተ ባሕቱ ቅድሙ አእምሮ ከመ ኵሉ ተነብዮ
ዘውስተ መጽሐፍ አልቦ ላዕሌሁ ፍክሬሁ ።
፳፩ ወኢይከውን ተነብዮ ግሙራ እምፈቃደ ሰብእ ወኢ
እምሥምረት እጓለ እመሕያው ፡ አላ በመንፈስ ቅዱስ
ነበቡ ቅዱሳን ሰብእ ተፈኒዎሙ እምኀበ እግዚአ
ብሔር ።

ምዕራፍ ፪ ፤

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ ሐሳውያን መሲሕ ።</u>

፩ ወበ ባሕቱ ሐሳውያን ነቢያት ማእከለ ሕዝብ ከመ
እለ ሀለው ማእከሌክሙ ወውስቴትክሙ እለ ሐሰተ
ይሜህሩ ፡ ወእለ ክሕደ ያበውኡ ለሕርትምና ወይክ
ሕድዎ ለእግዚኦሙ ዘተሣየጦሙ ወያመጽእዎ ላዕሌ
ሆሙ ፍጡነ ለሙስና ወለተሠርዎ ።

፪ ወብዙኃን ሰብእ ይተልውዎሙ ለእሉ በእንተ ፍት
ወተ ዝሙቶሙ ወይፀርፉ ላዕለ ፍኖተ ጽድቅ ።
፫ ወይትከሐዱ በቃል ዘለሊሆሙ ፈጠሩ ወበቱ የሐ
ውሩ ፡ ወደይኖሙሰ እምፍጥረተ ዓለም ዘኢተዐርፍ
ወሕርትምናሆሙ እንተ ኢትዴቅስ ።
፬ ወእግዚአብሔርሰ ለመላእክቲሁ ጥቀ አቢሶሙ ኢመ
ሐኮሙ አላ ወደዮሙ ውስተ ፃዕረ ደይን ዘርሱን
ወመጠዎሙ ይትኰነኑ ወይንበሩ ውስተ ፃዕረ ደይን።

፭ ወለዓለምሰ ቀደምት ኢመሐኮሙ አላ አትረፈ ሰማ

ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ እንደ ነገረኝ ከናንተ መለ ፲፬
የቴ ፈጥና እንደ ደረሰች ዐውቃለሁና ። ዮሐ ፳፩
፲፰ - ፲፱ ።
ዳግመኛም ይህች ትእዛዝ ሁል ጊዜ በናንተ ዘንድ ፲፭
እንድትኖር ፡ ከሞትኩትም በኋላ ታስቧት ዘንድ እንደ
አዘዝኳችሁም ታደርጉ ዘንድ ቸኩሉ ።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ኃይሉን ቅድመ ፲፮
ዓለም መኖሩን ወደ ዓለም መምጣቱን ስናስተምራ
ችሁ የተከተልነው የጥበብ ተረት አይደለምና ከእግ
ዚአብሔር አብ ዘንድ ክብርን ምስጋናን ስለ ተቀበለ
እኛ ራሳችን ጌትነቱን አይተን ነው እንጂ ።
ስለ እርሱ የተሰማው ክብርና ልዕልናን የተመላ ፲፯
ቃልም እኔ የመረጥኩት የምወደው ልጄ ይህ ነው
አለ ። ማቴ፡ ፫ ፲፯ ፤ ፲፯ ፭፤ ሉቃ፡ ፱ ፴፭ ።
በመቅደሱ ተራራ ከሱ ጋራ ሳለን ይህንን ቃል ከሰ ፲፰
ማይ እንደወረደለት ሰምተናል ። ማቴ፡ ፲፯ ፭ ።
ደግሞም ከዚህ የሚቀድም ይህንኑ የሚያስታውቀ ፲፱
የነቢያት ቃል አለን ፡ ሥራችሁን እጅግ አሳምራችሁ
ብትመለከቱት በጨለማ ቦታ ውስጥ እንደምታበራ
ፋና ይሆንላችኋል ፀሐይ እስክምታበራላችሁ የሚያ
በራ የአጥቢያ ኮከብም በልባችሁ ውስጥ እስኪወጣ
ላችሁ ድረስ ። መዝ፡ ፻፲፱ ፻፭፤ ፪ ቆሮ፡ ፬ ፮ ።
ግን አስቀድማችሁ ይህን ብቻ ዕወቁ በመጽሐፍ ያለ ፳
ትንቢት ሁሉ ትርጓሜው በላዩ ላይ እንደሌለ ።
ትንቢት በሰው ፈቃድ ከሰው ምኞት ፈጽሞ አይሆ ፳፩
ንም ቅዱሳን ሰዎች ከእግዚአብሔር ተልከው በመን
ፈስ ቅዱስ ተናገሩ እንጂ ።

ምዕራፍ ፪ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ መሲሕ ክርስቶስን ስለሚያሳብሉ ።</u>

ነገር ግን በመካከላችሁ በውስጣችሁ ሐሰትን የሚያ ፩
ስተምሩ ለመዋረድ ክሕደትን በሰው ልቡና የሚያሳ
ድሩ በደሙ የዋጃቸውን ፈጣሪያቸውን የሚክዱ ጥፋ
ትንና መደምሰስን ፈጥነው በላያቸው የሚያመጡ
እንዳሉ ሁሉ መምህራንን የሚያስተባብሉ ሰዎች
በሕዝቡ መካከል ነበሩ ። ማቴ፡ ፳፬ ፲፩፤ ፩ ጢሞ፡ ፬ ፩።
ብዙ ሰዎችም ዝሙታቸውን ስለ መውደድ እነሱን ፪
ይከተሏቸዋል ፡ እውነተኛውንም መንገድ ይነቅፋሉ።
ራሳቸው በፈጠሩት ቃል ይከራከራሉ በዚያውም ፫
ፀንተው ይኖራሉ ፍዳቸውም ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ
የማታርፍ ጥፋታቸው የማያንቀላፋ ነው ።
እግዚአብሔርስ ለመላእክቱ ስንኳ በበደሉ ጊዜ አላ ፬
ዘነላቸውም ፡ የሚነድ ዕኑ ሥቃይ ባለበት ጣላቸው
እንጂ ፡ ዕኑ ሥቃይ ባለበት ይኖሩም ዘንድ ለቅጣት
አሳልፎ ሰጣቸው ።
ለቀደሙትም ሰዎች አላዘነላቸውም ፡ እውነትን ያስ ፭

ኒተ ነፍሰ ምስለ ኖኅ ዘዐቀበ ለጽድቅ ከመ ይኩን
ዜናዌ በጽድቅ ወለባዕዳንሰ ሰብአ ረሲዓን ፈነወ
አይኅ ላዕሌሆሙ ።
፮ ወለአህጉረ ሰዶምኒ ወገሞራ አውዐዮን ወገፍትዖን
ወከመዝ ኰነኖሙ ወአርአየ ረሰዮሙ ለእለ በድኅሬ
መዋዕል ለኃጥአን ።
፯ ወለጻድቅሰ ሎጥ ዘይትገፋዕ እምእለ ይኤብሱ በምግ
ባረ ዝሙቶሙ አድኀኖ ።
፰ ወእንዘ ይሬኢ ወይሰምዕ ወኅዱር ምስሌሆሙ ወዕ
ለተ እምዕለት ያኄዕርዋ ለነፍሱ ጻድቅት በእከየ
ምግባሮሙ ።
፱ ናሁኬ አእመርነ ከመ እግዚአብሔር ይክል አድኅኖ
ቶሙ እምነ መንሱት ለጻድቃን፤ ወለኃጥአንሰ ዕለተ
ደይን ትጸንሖሙ ለተዕዕሮ ።
፲ ወፈድፋደሰ ለእለ ይተልውዋ ድኅሬሃ ለፍትወቶሙ
ወያጌምንዎ ለሥጋሆሙ ወያስተሐቅርዎ ለፈጣሬ
ሆሙ ፤ ኅቡላን ወዝሉፋን እለ ኢይደነግፁ ከመ ይዕ
ርፉ ላዕለ ስብሐቲሁ ።
፲፩ ዘውእቱ ኅበ መላእክት እለ ልዑላን እሙንቱ እም
ኔሆሙ በኀይል ወበጽንዕ ወኢይክሉ ተዐግሦ ከመ
ያብጽሑ ላዕሌሆሙ ደይነ ዕርፈቶሙ ።
፲፪ ውእቶሙኬ ከመ እንስሳ ዘአልበ ቃል ዘይትወለድ
ለሙስና ወለተሠርዎ እስመ ይፀርፉ ላዕለ ዘኢየአ
ምሩ ለሕርትምናሆሙ፤ ወሎሙ በሙስናሆሙ ዐሥበ
ዐመፃ ።
፲፫ ወአስተሐወዝዋ ለተደልዎ ስቃየ ዕለቶሙ ወይበ
ልዑ እንዘ ሕብቁቃን ወርኩሳን እለ ኢይጼግቡ ወይ
ትጕሐለዉ በፍቅሮሙ ወይትሜክሑ ለቢጾሙ ከመ
ዘሠናይ ምግባሮሙ ።
፲፬ ወምሉእ ውስተ አዕይንቲሆሙ ዝሙት ወኀጢአት
እንተ አልባቲ ዘይገሀግሃ ፡ ወያደነግፁ ነፍሰ ሰብእ
እለ ስጡሕ ልቦሙ ወትዕግልት ምግባሮሙ ወየኀ
ድጉ መርገመ ለውሉዶሙ ።
፲፭ ወስሕትዋ ለፍኖተ ጽድቅ ወተለውዋ ለፍኖተ በለ
ዓም ወልደ ባሶር ዘአፍቀራ ለዐስበ ዐመፃ ።

፲፮ ወተዘለፎ ለበለዓም በኀጢአቱ ዘኢይነብብ አድግ
በቃለ እጓለ እመሕያው ተናገረ ወከልኦ ለነቢይ
ዕበዲሁ ።
፲፯ እሉ እሙንቱ ዐዘቅት ንጽፍት ወጊሜ ዘነፋስ ይዘ
ርዎ እለ ለደይነ ጽልመት ዘለዓለም የዐቅብዎሙ ።
፲፰ እስመ ዐበይተ ጌጋይ˜ነበቡ ወያደነግፁ ነፍሰ ሰብእ
በእንተ ፍትወተ ዝሙቶሙ ዘሥጋሆሙ ፡ ሰብአ እለ
ኅዳጠ አምሰጡ ወገብኡ ውስተ ጌጋይ ።

፲፱ እለ ሕገ ግዕዛን ተምህሩ ወለሊሆሙኒ ቅኑያን ለሕር
ትምና እስመ ዦሉ˜ለዘተአዘዘ ውእቱ ይትቀነይ ።

ትምር ዘንድ እውነትን ከጠበቃት ከኖኅ ጋር ስምንት
ነፍስ አስቀረ እንጂ እሱን የዘነጉት ሌሎች ሰዎች ግን
ጥፋትን አመጣበቸው ። ዘፍጥ፡ ፫ ፲፫ ።
የሰዶምንና የገሞራንም አገሮች አቃጠላቸው ገለበጣ ፮
ቸው እንዲህ ፈረደባቸው፤ በኋላ ዘመን ለሚኖሡ
ኃጥአንም ምሳሌ አደረጋቸው ። ዘፍጥ፡ ፲፱ ፳፬ ።
በዝሙት ሥራቸው ከሚበድሉት ሰዎች ይገፋ የነበ ፯
ረውን ደገኛው ሎጥን ግን አዳነው ።
ኢብሮዋቸው እየኖረ ሲያይ ሲሰማ ከዕለት ወደ ዕለት ፰
ደገኛዪቱ ነፍሱን በክፉ ሥራቸው ያስጨንቋት ነበር።
መዝ ፻፲፱ ፻፶፫ ። ሕዝ ፱ ፬ ።
እንግዲህ እግዚአብሔር ጻድቃንን ከመከራ ሊያድና ፱
ቸው እንደሚችል እነሆ ዐወቅን ኃጥአንን ግን ፍዳን
ለመቀበል የፍርድ ቀን ትጠብቃቸዋለች ።
ይልቁንም ምኞታቸውን ተከትለው ሰውነታቸውን ፲
የሚያረክሱትን ፈጣሪያቸውን የሚያቃልሉትን ደፋ
ሮችን ተሳዳቢዎችን በጌትነቱ ላይ የስድብ ቃል ሲና
ገሩ የማይደነግጡትን የፍርድ ቀን ትጠብቃቸዋለች ።
ስድባቸውም በኃይል በብርታት ከነሱ በላይ በሚሆኑ ፲፩
በመላእክት ላይ ነው በእነሱ ላይ የስድባቸውን ብድ
ራት ያደርሱባቸው ዘንድ መታገሥ አይችሉም ።
እነሱማ ፈርሶ በስብሶ ለመቅረት እንደሚወለድ ቃል ፲፪
እንደሌለው እንስሳ ናቸው ጥፋት ሊመጣባቸው የማያ
ውቁትን ይሰድባሉና ለእነሱ በጥፋታቸው የዓመፅ
ዋጋ አላቸው ። ኤር፡ ፲፪ ፫፤ ይሁ ቍ፡ ፲ ።
በዕለት መጠጣቸው መደሰትን አጣፍጠው ይዘዋ ፲፫
ታል፤ እየሳቡ ይበላሉ የማይጠግቡ ርኩሳን ናቸው፤
በፍቅራቸው ይሸነጋገላሉ በጎ እንደሚሠሩ ሁሉ ለባ
ልንጀሮቻቸው ይመካሉ ።
በዓይኖቻቸውም የሚያርቃት የሌለ ዝሙት ኃጢአት ፲፬
የተመላ ነው ገራገር የሆነውን የሰውን ልብ ያሸ
ብራሉ፤ ሥራቸው ቀሚያ ነው፤ ለልጆቻቸው መር
ገምን ያተርፋሉ ።
የእውነት መንገድንም ሳቷት የዓመፅን ዋጋ የወደ ፲፭
ዳት የባሶር ልጅ የበለዓምን መንገድ ተከተሉ ።
ዘኍል ፳፪ ፮ ። ራእ ዮ ፪ ፲፬ ።
በኃጢአቱ በለዓምን የማይናገር አህያ በሰው አነጋ ፲፮
ገር ተናግሮ ነቢይን ዘለፈው ስንፍናውንም ከለከለው።
ዘኍል ፳፪ ፳፰ ።
የደረቀች ጕድጓድ ነፋስ የሚበትነው ጉም ለጨለማ ፲፯
ፍርድ የሚጠብቃቸው እሊህ ናቸው ።
ጥቂት ቀን ቈይተው ወደ ኃጢአት የተመለሱ እሊህ ፲፰
ከኃጢአት ታላላቆቹን ተናግረዋልና በሥጋቸው ስለ
ሚሠሩት የዝሙት ምኞት የሰውን ልቡና ያሸብ
ራሉ ።
የነፃነትን ሕግ ተምረው ራሳቸው ለኃጢአት የሚ ፲፱
ገዙ ናቸው ሁሉ ለታዘዘለት ይገዛልና። ዮሐ፡ ፰ ፴፬።

፳ እስመ ጐዩ እምኃጢአቱ ለዝንቱ ዓለም በአእምሮቱ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገብኡ ዳግመ ወተጸፍሩ ወተቀንዩ ሎቱ ወይከውኖሙ ደኃሪ ጌጋዮሙ እምነ ቀዲሙ ዘየአክዮሙ ።

፳፩ እምኀየሰሙ ሰበ ኢያእመርዋ ለፍኖተ ጽድቅ እም ያእምርዋ ወይግብኡ ድኅሬሆሙ እምእንተ ተውህ በት ሎሙ ትእዛዝ ቅድስት ።

፳፪ ወበጽሐቶሙ አምሳል እንተ መሰሉ በጽድቅ እንተ ይቤ ከልብ ገብአ ዲበ ቅያኡ፣ ወሐራውያኒ ተኀፂበ ገብአት ዲበ ጸብር ።

ምዕራፍ ፫፤

ክፍል ፩፣ በእንተ እለ የሐውሩ በፍትወተ ልበሙ ።

፩ ወዛቲ ይእቲ ካልእትየ ዳግሚትየ ጸሐፍኩ ለክሙ መጽሐፈ ከመ እንሥእክሙ በዘከሮ ወትዕቀብዋ በልብክሙ ለጽድቅ ።

፪ ወከመ ትዘክሩ ቃለ ነቢያት ቀደምት ቅዱሳን ዘይቤሉ ወትእዛዘ እግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ዘአዘዘ ለነ ለሐዋርያት ።

፫ ወዘንተኒ ቅድሙ አእምሮ ከመ ሀለዎሙ ይምጽኡ በደኃሪ መዋዕል መስተዓብዳን ለአስተዐብዶ፣ እለ የሐውሩ በፍትወተ ልበሙ ወይብሉ አይቴ ውእቱ ቃሉ ዘይቤ ከመ ሀለዎ ይምጻእ ።

፬ ናሁ እመሰ አበዊነ ቀደምት ሞቱ እስመ ኵሉ ግብር ሀለወ በከመ ሀሎ እምፍጥረተ ዓለም ።

፭ ወኢየአምርዎ ለዝንቱ ከመ ሰማያትኒ ተፈጥራ እም ትካት ወምድርኒ እምነ ማይ ወበማይ ፀንዐት በቃለ እግዚአብሔር ።

፮ ወዓለመ ትካትኒ በቱ አጥፍአ በማየ አይኅ ።

፯ ወይእዜኒ ሰማይ ወምድር በውእቱ ቃል ዝጉባን ወዕቁባን እሙንቱ እስከ ዕለተ ደይን ወድምሳሴ ኃጥኣን ሰብእ ።

፰ ወዘንተ ባሕቱ ኢትርስዑ አኀዊነ እስመ አሐቲ ዕለት በኀበ እግዚአብሔር ከመ ዐሠርቱ ምእት ዓመት፣ ወዐሠርቱ ምእት ዓመት ከመ አሐቲ ዕለት ።

፱ ኢያጐነዲ እግዚአብሔር ቃለ ዘነበበ እስመበ እለ ይብሉ ከመ ይጐንዲ ወባሕቱ ይትዔገሥ በእንቲአ ሆሙ እስመ ኢይፈቅድ መንሂ ያማስን አላ ይነስሑ ለኵሉ ሰብእ ያርኀብ ።

፲ ወዕለቱሰ ለእግዚአብሔር ግብተ ትመጽእ ከመ ሰራቂ፣ እንተ ባቲ ሰማያትኒ ይትረኀዋ ወይሴስላ ወኵሉ ፍጥረት ዘቀዲሙ በውዕየተ እሳት ይትመሰው ወም ድርኒ ወኵሉ ዘላዕሌሃ ግብር ይውዒ ።

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በማወቅ ፳
ከዚህ ዓለም ኃጢአት ከተለዩ በኋላ እንደገና ተመ ልሰው በኃጢአት ተተብትበው ተገዙለት የኋለኛው በደላቸው ከፊተኛው የሚከፋባቸው ይሆናል ።

አውቀዋት ከተሰጠቻቸው ከክብርት ትእዛዝ ወጥ ፳፩
ተው ወደ ኋላቸው ከሚመለሱ ይልቅ የቅንን መንገድ ባያውቋት በተሻለ ነበር ። ሉቃ፣ ፲፪ ፵፯ - ፵፰ ።

"ውሻ ወደ ትፋቱ ተመለሰ፣ እርያም ታጥባ ወደ ፳፪
ጭቃ ተመለሰች" ብለው የመሰሉት ምሳሌ በእ ውነት ደረሰባቸው ።

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፩፣ ልባቸው በፈቀደው ስለ ሚሄዱ ሰነፎች ።

ወንድሞቼ! ጽድቅን በልባችሁ ትጠብቋት ዘንድ በማ ፩
ሳሰብ እቀሰቅሳችሁ ዘንድ መጽሐፍ አድርጌ የጻፍኩ ላችሁ ሁለተኛዪቱ መልእክት ይህች ናት ።

የቀደሙ ቅዱሳን ነቢያት ያሉትንና ጌታችን መድኃ ፪
ኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ለሐዋርያቱ ያዘዘንን ትእዛዝ ታስቡ ዘንድ ።

ይህንንም አስቀድማችሁ እወቁ በኋላ ዘመን ልባቸው ፫
በወደደው የሚሄዱ ሰነፊው የሚያሰንፉ ሰዎች ይመጡ ዘንድ እንዳላቸው ይመጣ ዘንድ እንዳለው የተናገረው ቃሉ የት አለ? የሚሉ ። ፩ ጢሞ፣ ፬ ፩ ።

እነሆ የቀደሙ አባቶቻችን ሞቱ ዓለም ከተፈጠረ ፬
ጀምሮ የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ እንደፀና አለ ። ኢሳ ፷ ፲፱ ። ሕዝ ፲፪ ፳፩ ።

ሰማያት አስቀድመው እንደተፈጠሩ ምድርም በውኃ ፭
ላይ እንደተፈጠረች በውኃውም ላይ በእግዚአብሔር ቃል እንደፀናች ይህን አያውቁትም ። ዘፍ ፩ ፩፤ ፪ ፯ ። መዝ ፳፬ ፪ ። ማቴ፣ ፳፬ ፴፰ ።

የቀደመውን ዓለም በጥፋት ውኃ አጠፋ ። ዘፍ ፯ ፳፩ ። ፮

አሁንም ሰማይና ምድር፣ ኃጢአተኞች ሰዎች እስከ ፯
ሚጠፉበት እስከ ፍርድ ቀን ድረስ በዚያ ቃል ተመ ዝግበው የሚጠበቁ ናቸው ።

ነገር ግን ወንድሞቻችን! በእግዚአብሔር ዘንድ አን ፰
ዲቱ ቀን እንደ ሺሕ ዓመት፣ ሺሑም ዓመት እንደ አንዲት ቀን እንደሆነች ይህን አትርሱ ።

እግዚአብሔር የተናገረውን ቃል አያስቀርም እን ፱
ዲቀር የሚናገሩ አሉና፣ ነገር ግን ስለነሱ ይታገ ሣል ማንንም ማንን ያጠፋ ዘንድ አይሻምና ንስሐ ይገቡ ዘንድ ለሰው ሁሉ ዕድሜን ይሰጣል እንጂ ።

እግዚአብሔር የሚመጣበትስ ቀን እንደሌባ ድንገት ፲
ትመጣለች ሰማያት ፈጽመው የሚያልፉበት ቀድሞ የነበረው ፍጥረት ሁሉ በእሳት መቃጠል ይጠፋል ምድርም በእሷ ላይ ያለውም ፍጥረት ሁሉ ያልፋል ። ፪ ተሰ ፭ ፪ - ፫ ። ማቴ ፳፩ ፳፱ ። ራእ ዮ ፳ ፲፩ ።

፲፩ ወዝንቱ ኵሉ ተመሲዎ ኀጕኡ ከመ ተሀልዉ በምግባር ቅዱስ ዘጽድቅ ።
፲፪ እንዘ ትሴፈዉ ዕለተ ምጽአቱ ለእግዚአብሔር እንተ ባቲ ሰማያትኒ ይረስና ወይትመሰዋ ወኵሉ ፍጥረት ይውዒ ወይትመሰው ።
፲፫ ሐዳሳተ ሰማያተ ወሐዳሳተ ምድረ ንሴፎ ዘውስቴቶን የኀድር ጽድቅ ።
፲፬ ወይእዜኒ አኀውየ ዘንተ እንዘ ትሴፈዉ ጕጕኡ ይርከብክሙ ዘእንበለ ርስሐት ወዘእንበለ ጌጋይ እንዘ ትሰነአዉ ።
፲፭ ወትዕግሥቱሰ ለእግዚእነ የሀብክሙ መድኀኒተ በከመ እኁነ ጳውሎስ ዘናፈቅር ጸሐፈ ለክሙ በእንተ ዘወሀበ እግዚአብሔር ጥበበ ።
፲፮ ዘከመ ሀሎ ውስተ ኵሉ መጻሕፍቲሁ ዘነበበ ውስቴቶን በእንቲአሁ ለዝንቱ፡ ወዘሰ ነበቡ እሙራን ሰብእ እለ ይሌብውዎ ወእለሰ አልቦሙ ትምህርት እለ ኢለበዉ ይመይጥዎ ለቃለ መጽሐፍ ከመ ሚጥዎን ለብዙኃት መጻሕፍት ለማዕዘሙ ወያማስኑ ።
፲፯ ወአንትሙሰ አኀዊነ አቅድሙ አእምሮ ወተዓቀቡ ከመ ኢትስሐቱ በዘኢይበቍዕ ትምህርት ከመ ኢትደቁ እምነ ምጽናዕክሙ ።
፲፰ ተበዝኁ በእግዚእነ ወበአእምሮቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወእግዚአብሔር አብ፡ ዘሎቱ ስብሐት ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለዓለመ ዓለም አሚን ።

መልአት መልእክተ ጴጥሮስ ዳግሚት ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

ይህ ሁሉ ከፈለ በኋላ የተቀደሰ የጽድቅን ሥራ በመሥራት እንድትኖሩ ቸኵሉ ። ፲፩
ሰማያት ቀልጠው የሚጠፉበትን ፍጥረት ሁሉ ተቃጥሎ የሚጠፋበትን የእግዚአብሔር ቀን ተስፋ አድርጋችሁ ። ፲፪
ጽድቅ አድሮባቸው የሚኖረውን አዳዲሶቹን ሰማያትንና አዲሲቱን ምድር ተስፋ እናደርጋለን ። ፲፫
አሁንም ወንድሞቼ! ይህን ተስፋ አድርጋችሁ በአንድነት ርኵሰት በደል የሌለባችሁ ሁናችሁ ያገኛችሁ ዘንድ ቸኵሉ ። ፲፬
የጌታችን ትዕግሥቱም ድኅነትን ይሰጣችሁ፡ እግዚአብሔር ዕውቀቱን ስለ ሰጠው የምንወደው ወንድማችን ጳውሎስ እንደ ጻፈላችሁ ። ሮሜ ፪ ፬ ። ፲፭
የዚህን ነገር በተናገረባቸው መጻሕፍቱ ሁሉ እንዳለ የታወቁ ሰዎች የሚናገሩት የተረዱት ናቸው ትምህርት የሌላቸው ያላስተዋሉ ግን የመጽሐፉን ቃል ይለውጡታል ብዙዎችን መጻሕፍት ለማብራቸው እንዲስማማ አድርገው እንደለወጧቸውና እንደ አጠፏቸው ። ፲፮
ወንድሞቻችን! እናንተ ግን በማይጠቅም ትምህርት እንዳትሳሳቱና ፀንታችሁ ከኖራችሁበት ከሃይማኖታችሁ እንዳትወድቁ አስቀድማችሁ ተጠንቀቁ ። ፲፯
በጌታችን አጋዥነት በዝታችሁ ኑሩ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስንና እግዚአብሔር አብን በማመስገን ክብር ምስጋና ለሱ ይሁን ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ አሜን ። ፲፰

ሁለተኛዪቱ የጴጥሮስ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፡ አሜን ።

መልእክተ ዮሐንስ ፩ ።

መልእክተ ዮሐንስ ሐዋርያ ወልደ ዘብዴዎስ ቀዳማዊ ።

ምዕራፍ ፩ ፤

ክፍል ፩ ፤ በእንተ ቀድምናሁ ለእግዚአብሔር ።

፩ ንዜንወክሙ በእንተ ውእቱ ዘሀሎ እምቀድም ውእቱ
ዘሰማዕናሁ በዕዘኒነ ወዘርኢናሁ በአዕይንቲነ ወዘጠየ
ቅናሁ ወዘገሠሣሁ እደዊነ በእንተ ነገረ ሕይወት ።
፪ እስመ ሕይወት ተዐውቀት ለነ ወርኢናሃ ወስምዐ
ከነ ወንዜንወክሙ ንሕነ ሕይወተ እንተ ለዓለም
እንተ ሀለወት ኀበ አብ ወተዐውቀት ለነ ።
፫ ወርኢናሃ ወሰማዕናሃ ወንዜንወክሙ ለክሙኒ ከመ
አንትሙኒ ትኩኑ ሱታፌ ምስሌነ ፤ ወሱታፌነሰ
ምስለ አብ ወምስለ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ።
፬ ወዘንተ ንጽሕፍ ለክሙ ከመ ትፍሥሕትክሙ ፍጽ
ምተ ትኩን ብነ ።
፭ ወዛቲ ይእቲ ዜና እንተ ሰማዕናሃ ትካት እምኔሁ
ወንዜንወክሙ ከመ እግዚአብሔር ብርሃን ውእቱ ፤
ወጽልመትሰ አልቦ ኀቤሁ ወኢአሐተኒ ።
፮ ወእመሰ ንቤለክሙ ብነ ሱታፌ ምስሌሁ ወውስተ
ጽልመት ነሐውር ንሔሱ ወኢንገብራ ለጽድቅ ወለ
ርትዕ ።
፯ ወእመሰ ውስተ ብርሃን ነሐውር በከመ ውእቱ ብር
ሃን ሱቱፋን ንሕነ በበይናቲነ ወደሙ ለኢየሱስ ክር
ስቶስ ያነጽሐነ እምኵሉ ኃጣውኢነ ።
፰ ወእመሰ ንብል አልብነ ኃጢአት ንጌጊ ለርእስነ ወአ
ልቦ ርትዕ ኀቤነ ።
፱ ወእመሰ ነገርነ ወአመነ ኃጢአተነ ምእመን ውእቱ
ወጻድቅ ከመ ይኅድግ ለነ ኃጣውኢነ ወያነጽሐነ
እምኵሉ አበሳነ ።
፲ ወእመሰ ንቤ ኢአበስነ ሐሳዊ ንሬስዮ ሎቱ ፤ ወቃሉኒ
ኢሀሎ ኀቤነ ።

ምዕራፍ ፪ ፤

ክፍል ፪ ፤ በእንተ ተአምኖ ኃጣውእ ።

፩ ደቂቅየ ዘንተ እጽሕፍ ለክሙ ከመ ኢተአብሱ ወእ
መኒበ ዘአበሰ ጰራቅሊጦስ ብነ ኀበ አብ ኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፪ ጻድቅ ውእቱ ይኅድግ ለነ ኃጣውኢነ ወአኮ በእንቲ
አነ ባሕቲቱ አላ በእንተ ዓለምኒ ።

፩ የዮሐንስ መልእክት ።

መጀመርያው የዘብዴዎስ ልጅ የሐዋርያው የዮሐንስ መ ል እ ክ ት ።

ም ዕ ራ ፍ ፩ ።

ክፍል ፩ ፡ ስለ እግዚአብሔር ቀዳማዊነት ።

በቀድምና የነበረውን የእሱን ነገር እንነግራችኋለን ፩
ሕይወትነቱን ለመረዳት በእጃችን ዳሥሠን በዓይናችን
አይተን በጆሮአችን ሰምተን የተረዳነው እርሱ ነው ።
ሕይወት ለእኛ ታውቃለችና አይተናት ምስክር ሆንን ፪
ከአብ ዘንድ ያለችውን ለኛ የታወቀችውን የዘለዓ
ለም ሕይወት እኛ እንነግራችኋለንና ። ዮሐ፡ ፩ ፬ ።
አየናት ሰማናት እናንተም ከእኛ ጋር አንድ ትሆኑ ፫
ዘንድ ለናንተም ነገርናችሁ አንድ መሆናችንም ከአ
ብና ከልጁ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ነው ።
ደስታችሁ በእኛ ፍጽምት ትሆን ዘንድ ይህን እንጽ ፬
ፍላችኋለን ። ዮሐ፡ ፲፭ ፲፩ ፤ ፲፯ · ፳፬ ።
ይህችም ቀድሞ ከሱ የሰማናት ናት፤ እግዚአብሔር ፭
ብርሃን እንደሆነ እንነግራችኋለን በእሱ ዘንድ ጨለማ
ምንም ምን የለም ። መዝ፡ ፻፬ ፪ ። ዮሐ፡ ፰ ፲፪ ።
ከእሱ ጋር አንድነት አለን ብንላችሁ ነገር ግን ወደ ፮
ጨለማ ብንሄድ እንዋሽለን እውነትንና ቀናውን ነገር
አንሠራም ። ምሳ፡ ፪ ፬ ።
እሱ ብርሃን እንደሆነ ወደ ብርሃን ብንሄድ ግን እኛ ፯
እርስ በርሳችን አንድነት አለን፡ የኢየሱስ ክርስቶስም
ደም ከኃጢአታችን ሁሉ ያነጻናል ።
ኃጢአት የለንም ብንል ራሳችንን ለመጕዳት እንስ ፰
ታለን ፤ በእኛ ዘንድ እምነት የለም ።
ኃጢአታችንን አምነን ብንናገር ኃጢአታችንን ይ ፱
ቅር ይለን ዘንድ የታመነ እውነተኛ ነው ፤ ከኃጢአ
ታችንም ሁሉ ያነጻናል ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፳፬ ።
አልበደልንም ብንል ግን እሱን ሐሰተኛ እናደርገዋ ፲
ለን ቃሉም ከእኛ ዘንድ የለም ።

ም ዕ ራ ፍ ፪ ።

ክፍል ፪ ፤ ኃጢአትን ስለ ማመን ።

ልጆቼ ! እንዳትበድሉ ይህን እጽፍላችኋለሁ ፤ የበደ ፩
ለም ቢኖር ጰራቅሊጦስ ከአብ ዘንድ አለን ኢየሱስ
ክርስቶስ ኃጢአታችንን ያስተሠርይልን ዘንድ ቸር
ነው ። ሮሜ ፰ ፴፬ ፤ ዕብ፡ ፯ ፳፭ ።
ስለ እኛ ብቻ አይደለም ስለ ዓለምም ነው እንጂ ። ፪
ቈላ፡ ምዕ፡ ፩ ቊ፡ ፳ ።

፫ ወበእንተዝ ነአምር ከመ አእመርናሁ ለእመ ዐቀብነ
ትእዛዞ ።
፬ ወዘሰ ይብል አአምሮ ወኢየዐቅብ ትእዛዞ ሐሳዊ
ውእቱ ወአልቦ ጽድቀ እግዚአብሔር በኀቤሁ ።
፭ ወዘሰ የዐቅብ ቃሎ አማን ፍቅረ እግዚአብሔር
ፍጹም ላዕሌሁ ፡ ወበዝንቱ ነአምር ከመ ቦቱ ሀለውነ።
፮ ወዘሰ ይብል ቦቱ ሀለውኩ መፍትው ይሑር በከመ
ሖረ ዝክቱ ።
፯ አኃዊነ አኮ ትእዛዘ ሐዲሰ ዘእጽሕፍ ለክሙ አላ
ትእዛዘ ብሊተ እንተ ብክሙ ትካት ፡ እስመ ትእዛዝ
ብሉይ ውእቱ ዝንቱ ቃል ዘሰማዕክሙ ።
፰ ወካዕበ ትእዛዘ ሐዲሰ እጽሕፍ ለክሙ ወውእቱ
እሙን ብክሙ ፡ ወአንትሙኒ ቦቱ እስመ ኀለፈት
ጽልመት ወብርሃን ዘበአማን ወድአ አስተርአየ ።
፱ ወዘሰ ይብል ውስተ ብርሃን ሀሎኩ ወይጸልእ ቢጾ
ሐሳዊ ውእቱ ወውስተ ጽልመት ሀሎ እስከ ይእዜ።
፲ ወዘሰ ያፈቅር ቢጾ ውስተ ብርሃን ይነብር ወአልቦ
ዕቅፍት በኀቤሁ ።
፲፩ ወዘሰ ይጸልእ ቢጾ ውስተ ጽልመት የሐውር ወኢ
የአምር ኀበ የሐውር እስመ ጽልመት አፆሮ አዕ
ይንቲሁ ።
፲፪ እጽሕፍ ለክሙ ደቂቅየ እስመ ተኀድገ ለክሙ ኃጢ
አትክሙ በእንተ ስሙ ።
፲፫ እጽሕፍ ለክሙ አበው እስመ አእመርክምዎ ለቀዳ
ማዊ ፡ እጽሕፍ ለክሙ ወራዙት እስመ ሞዕክምዎ
ለእኩይ ፡ ጸሐፍኩ ለክሙ ደቂቅየ እስመ አእመርክ
ምዎ ለአብ ።
፲፬ ጸሐፍኩ ለክሙ አበው እስመ አእመርክምዎ ለቀዳ
ማዊ ፡ ጸሐፍኩ ለክሙ ወራዙት እስመ ዕኑዓን አን
ትሙ ወቃለ እግዚአብሔር ይነብር ኀቤክሙ ፡ ወሞዕ
ክምዎ ለእኩይ ።
፲፭ ኢታፍቅርዎ ለዓለም ወኢዘሀሎ ውስተ ዓለም ወዘሰ
አፍቀሮ ለዓለም ኢሀሎ ፍቅረ እግዚአብሔር ላዕሌሁ።
፲፮ እስመ ኵሉ ዘሀሎ ውስተ ዓለም ፍትወቱ ለሥጋ
ወፍትወቱ ለዐይን ወሥራሑ ለመንበርት ኢኮነ ዝንቱ
እምኀበ አብ አላ እምዓለም ውእቱ ።
፲፯ ዓለሙኒ የኀልፍ ወፍትወቱኒ የኀልፍ ወዘሰ ይገብር
ፍትወቶ ለእግዚአብሔር ይነብር ለዓለም ።
፲፰ ደቂቅየ ዛቲ ሰዓት ደኃሪት ይእቲ ወበከመ ሰማዕ
ክሙ ከመ ይመጽእ ሐሳዌ መሲሕ ይእዜኒ ኮኑ ብዙ
ኃን ሐሳውያን መሲሕ ፡ ወበዝንቱ አእመርነ ከመ
ደኃሪት ሰዓት ይእቲ ፡ እስመ እምኔነ ወፅኡ አላ
ኢኮኑ እምኔነ ።

፩ የዮሐንስ መልእክት ።

ስለዚህም ትእዛዙን ብንጠብቅ እንደወደድነው ፫
እናውቃለን ።
ዐውቀዋለሁ የሚል ትእዛዙን የማይጠብቅ ግን ሐሰ ፬
ተኛ ነው ፡ በእሱም ዘንድ የእግዚአብሔር እውነት
የለም ። ምዕ፡ ፩ ፮ ፤ ፬ ፳ ።
ትእዛዙን የሚጠብቅ ግን ፍጹም የእግዚአብሔር ፍ ፭
ቅር አድሮበት ይኖራል በዚህ በእሱ አምነን ፀንተን
እንደምንኖር እናውቃለን ። ፩ ዮሐ፡ ፲፬ ፳፩ - ፳፫ ።
በሱ አምኜ ፀንቼ እኖራለሁ የሚል እሱ እንደኖረ ፮
ሊኖር ይገባዋል ። ዮሐ፡ ፲፭ ፬ - ፭ ።
ወንድሞቻችን ! አዲስ ትእዛዝ የምጽፍላችሁ አይ ፯
ደለም ቀድሞ በእናንተ ዘንድ የነበረውን ነበር ትእ
ዛዝ ነው እንጂ፡ ይህ የሰማችሁት ቃል ጥንት የነበረ
ትእዛዝ ነውና ።
ዳግመኛም አዲስ ትእዛዝ እጽፍላችኋለሁ እሱም ፰
በእናንተ ዘንድ የታመነ ነው እናንተም በእሱ እም
ናችሁ ፀንታችሁ ኑሩ ፡ ጨለማ አልፋለችና እውነተኛ
ብርሃንም በግልጥ ታይቷልና ። ሮሚ ፲፫ ፲፪ ።
በብርሃን ውስጥ አለሁ የሚል ወንድሙን የሚጠላ ፱
ሐሰተኛ ነው ፡ እስከ አሁን በጨለማ ውስጥ አለ ።
ወንድሙን የሚወድ ግን በብርሃን ይኖራል በእሱ ፲
ዘንድ መሰናክል የለም ። ምዕ፡ ፫ ፲፬ ።
ወንድሙን የሚጠላ ግን በጨለማ ይኖራል የሚሄ ፲፩
ድበትን አያውቅም ጨለማ ዐይኑን አሳውሮታልና ።
ልጆቼ ! እጽፍላችኋለሁ በስሙ ስለ አመናችሁ ኃጢ ፲፪
አታችሁ ተሠርዮላችኋልና ። ሉቃ፡ ፳፬ ፵፯ ።
አባቶች ! እጽፍላችኋለሁ ቀድመ ዓለም የነበረ እሱን ፲፫
ዐውቃችኋልና ፡ ጐልማሶች እጽፍላችኋለሁ ክፋውን
ድል ነሥታችኋልና፡ ልጆቼ ! ጻፍኩላችሁ አብን ዐው
ቃችሁታልና ።
አባቶች ! ጻፍኩላችሁ ቀድመ ዓለም የነበረውን አው ፲፬
ቃችሁታልና፡ ጐልማሶች ጻፍኩላችሁ ብርቱዎች ናች
ሁና ፡ የእግዚአብሔር ቃልም በእናንተ ዘንድ ፀንቶ
ይኖራልና ክፋውን ድል ነሥታችኋልና ። ኤፌ፡ ፮ ፲።
ዓለሙን በዓለም ያለውንም አትውደዱት ፡ ዓለሙን ፲፭
የወደደ የእግዚአብሔር ፍቅር የለውም ። ያዕ፡ ፬ ፬።
በዓለም ያለ ሁሉ የሥጋ ፈቃድ የዐይን አምሮት ፲፮
የአኗኗር ድካም ነውና፡ ይህ ከአብ የተገኘ አይደለም
ከዓለም እንጂ ።
ዓለሙ ያልፋል ምኞቱም ያልፋል እግዚአብሔር የሚ ፲፯
ወደውን የሚያደርግ ሰው ግን ለዘለዓለሙ ይኖራል።
ልጆቼ ! ይህች ሰዓት የኋለኛቱ ሰዓት ናት፡ ሐሳዌ ፲፰
መሲሕ እንደሚመጣ እንደሰማችሁ ዛሬም ብዙዎች
መሲሕን የሚያሳብሉ አሉ ፡ በዚህም ይህች ሰዓት
የኋላ ሰዓት እንደሆነች ዐወቅን ከእኛ ያልሆኑ ከእኛ
ወጥተዋልና ። ማቴ፡ ፳፬ ፭ - ፳፬ ።

፲፱ ወሰበሰ እምኔነ እሙንቱ እምነበሩ ምስሌነ፡ ወበሕቱ
ከመ ይትዐወቁ ከመ ኢኮኑ ኵሎሙ እምኔነ ።

፳ ወአንትሙሰ ቀብአት ብክሙ እምነ መንፈስ ቅዱስ
ወተአምሩ ኵሎ ።
፳፩ ኢጸሐፍኩ ለክሙ ከመ ዘኢተአምርዋ ለጽድቅ ፡
አላ ከመ ተአምርዋ እስመ ኵላ ሐሰት ኢኮነት እም
ጽድቅ ።
፳፪ ወመኑ ውእቱ ሐሳዊ ዘእንበለ ዘይክሕድ ወይብል
እስመ ኢየሱስ ኢኮነ መሲሐ ወዝንቱ ውእቱ ሐሳዌ
መሲሕ ዘይክሕድ በአብ ወበወልድ ።
፳፫ ወኵሉ ዘይክሕድ በወልድ ወበአብኒ ሀለወ ፡ ወዘሰ
የአምን በወልድ ወበአብኒ ሀለወ ።
፳፬ ወአንትሙሰ ዘሰማዕክሙ ትካት ለይንበር ኀቤክሙ
ወእመሰ ዘሰማዕክሙ ትካት ነበረ ኀቤክሙ ወአንት
ሙኒ ትንብሩ በአብ ወበወልድ ።

፳፭ ወዛቲ ይእቲ ተስፋ እንተ አሰፈወነ ሕይወተ ዘለዓለም ፡

፳፮ ወዘንተ ንጽሕፍ ለክሙ በእንተ እለ ያስሕቱክሙ ።
፳፯ ወአንትሙሰ ቀብአት ብክሙ እንተ ነሣእክሙ እም
ኀቤሁ ወትነብር ኀቤክሙ ወኢትፈቅዱ መኑሂ ይም
ሀርክሙ አላ መንፈሰ ዚአሁ ይሜህረክሙ በእንተ
ኵሉ ወእሙን ውእቱ ወኢኮነ ሐሰተ ፡ ወበከመ
ትምህርትክሙ ንበሩ ባቲ ።

፳፰ ወይእዜኒ ደቂቅየ ንበሩ ባቲ ከመ አመ አስተርአየ
ንርከብ ገጸ በዕለተ ደይን ወኢንትኀፈር እምኔሁ
አመ ይመጽእ ።
፳፱ ወእመሰ ርኢክሙ ከመ ጻድቅ ውእቱ አእምሩ ከመ
ኵሉ ዘይገብራ ለጽድቅ እምኔሁ ተወልደ ።

ምዕራፍ ፫ ፤

<u>ክፍል ፫ ፡ በእንተ አፍቅሮቱ ኪያነ ።</u>

፩ ወርአዩ ዘከመ እፎ ፍቅሩ ዘወሀበነ አብ ከመ ውሉደ
እግዚአብሔር ንኩን ወኮነኒ ፡ ወበእንተዝ ኢፈተወነ
ዓለም እስመ ሎቱኒ ኢያእመሮ ።

፪ አኀዊነ ይእዜሰ ደቂቀ እግዚአብሔር ንሕነ ወዓዲ
ኢተዐውቀ ለነ ምንተ ንከውን ፡ ነአምር ባሕቱ ከመ
እምከመ ተዐውቀ ለነ ከማሁ ንከውን እስመ ንሬእዮ
ሎቱ በከመ ውእቱ ።
፫ ወኵሉ ዘተወከለ ኪያሁ ያንጽሕ ርእሶ በከመ ውእቱ
ንጹሕ ።
፬ ወኵሉ ዘይገብራ ለኃጢአት ወለአበሳኒ ገብራ ውእቱ
እስመ ኃጢአት አበሳ ይእቲ ።

ከእኛስ ቢሆኑ ኖሮ ከኛ ጋራ በኖሩ ነበር፡ ነገር ግን ፲፱
ሁሉም ከእኛ ወገን እንዳልሆኑ ይታወቁ ዘንድ ከኛ
ወጥተዋል ። ግብ፡ ሐዋ፡ ፳ ፴፡ ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፲፱ ።
እናንተስ ከመንፈስ ቅዱስ ያገኛችሁት ልጅነት አላ ፳
ችሁና ሁሉንም ታውቃላችሁ ። ቍ፡ ፳፯ ።
እውነትን እንደማታውቋት አድርጌ አልጻፍኩላች ፳፩
ሁም እንደምታውቋት እንጂ፡ ሐሰት ሁሉ ከእውነት
ወገን አይደለችምና ።
ኢየሱስ መሲሕ አይደለም ብሎ ከሚክድ በቀር ፳፪
ሐሰተኛ ማነው? ሐሳዊ መሲሕ ይህ አብን ወልድን
የሚክድ ነው ።
ወልድን የሚክድ ሁሉ አብንም አያምንም፡ በወልድ ፳፫
የሚያምን ግን አብንም ያምናል ። ምዕ፡ ፬ ፲፭ ።
እናንተስ ቀድሞ የሰማችሁት ትምህርት በእናንተ ፳፬
ዘንድ ፀንቶ ይኑር ቀድሞ የሰማችሁት ትምህርት ከእ
ናንተ ዘንድ ከሰ እናንተም አብንና ወልድን በማመን
ፀንታችሁ ትኖራላችሁ ።
የዘለዓለም ድኅነት የምናገኝበት የነገረን ተስፋ ይህች ፳፭
ናት ።
ስለሚያስቷችሁ ይህን እንጽፍላችኋለን ። ፳፮
እናንተ ግን ከእሱ የተቀበላችሁት ቀብአት አላችሁ ፳፯
በእናንተ ዘንድ ፀንታ ትኖራለች ምንም ሊያስተምራ
ችሁ አትሹም፡ መንፈስ ቅዱስ ሁሉንም ነገር ያስተም
ራችኋል እንጂ፡ የታመነ ነው እንጂ ሐሰት አይደለም፡
በተማራችኋት በዚች ትምህርት ፀንታችሁ ኑሩ ።
ዮሐ፡ ፲፬ ፳፮፤ ፲፮ ፲፫ ።
አሁንም ልጆቼ! በእሷው ፀንታችሁ ኑሩ በፍርድ ቀን ፳፰
በተገለጸ ጊዜ ባለሟልነትን እናገኝ ዘንድ በሚመ
ጣበት ጊዜ ከእሱ የተነሣ እንፈር ። ምዕ፡ ፫ ፳፩ ።
እውነተኛ እንደሆነ ካወቃችሁም ጽድቅን የሚያደ ፳፱
ርግ ሁሉ ከእሱ እንደተወለደ ዕወቁ ። ምዕ፡ ፫ ፯-፲።

ምዕራፍ ፫ ።

<u>ክፍል ፫ ፡ እኛን ስለ መውደዱ ።</u>

የእግዚአብሔር ልጆች እንሆን ዘንድ አብ የሰጠን ፩
ፍቅሩ እንዴት እንደሆነ እዩ ሆነናልም፡ ስለዚህም
ዓለም አልወደደንም እሱን አልወደደውምና ። ዮሐ
፩ ፲፪ - ፲፫ ። ዮሐ ፲፯ ፫ ።
ወንድሞቻችን! ዛሬስ የእግዚአብሔር ልጆች ነን ግን ፪
ምን እንደምንሆን ገና አልታወቀልንም በታወቀልን
ጊዜ እንደዚያው እንደምንሆን እናውቃለን እንጂ ፡
እሱ እንደሆነ እናየዋለንና ። ሮሚ ፰ ፲፯ ።
እሱን ያመነ ሁሉ እሱ ንጹሕ እንደሆነ ራሱን ንጹሕ ፫
ያደርጋል ።
ጥቃቅኑን ኃጢአት የሚሠራ ደጋጉን ኃጢአት ሠራ፡ ፬
አበሳ ኃጢአት ናትና ።

፬ ወተአምሩ ከመ አስተርአየ ዝክቱ ከመ ያሰስል ለኃ
ጢአት ወኃጢአትሰ አልቦ ኀቤሁ ።
፮ ወኵሉ ዘበቱ ይነብር ኢይኤብስ እስመ ኵሉ ዘይኤ
ብስ ኢይሬእዮ ወኢየአምሮ ።
፯ ደቂቅየ ኢያስሕቱክሙ፤ ወኵሉ ዘይገብራ ለጽድቅ
ጻድቅ ውእቱ በከመ ዝክቱ ጻድቅ ውእቱ ።
፰ ወዘሰ ይገብራ ለኃጢአት እምነ ጋኔን ውእቱ እስመ
ቀዳሚሁ ሰይጣን አበሰ፡ ወበእንተ ዝንቱ አስተርአየ
ወልደ እግዚአብሔር ከመ ይስዐር ግብሮ ለጋኔን ።
፱ ወኵሉ ዘይትወለድ እምእግዚአብሔር ኢይገብራ
ለኃጢአት፡ እስመ ዘርአ ዚአሁ ወበቱ ይነብር ወኢ
ይክል አብሶ እስመ እምእግዚአብሔር ተወልደ ።

፲ ወበዝንቱ አሙራን ውእቶሙ ደቂቀ እግዚአብሔር
ወደቂቀ ጋኔን፡ ወኵሉ ዘኢይገብራ ለጽድቅ ኢኮነ
እምእግዚአብሔር ወከማሁ ዘኢያፈቅር ቢጾ ።

፲፩ እስመ ዛቲ ይእቲ ትእዛዝ እንተ ሰማዕክሙ ትካት
ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ።
፲፪ ወአኮ በከመ ቃየል ዘእምእኩይ ውእቱ ወቀተሎ
ለእኁሁ፡ ወበእንተ ምንት ቀተሎ፡ እስመ ምግባረ
ዚአሁ እኩይ ውእቱ ወዘእኁሁሰ ጽድቅ ውእቱ ።

፲፫ ወኢታንክሩ አኀዊነ እመሂ ዓለም ጸልአክሙ ።

፲፬ ንሕነሰ ነአምር ከመ ዐደውነ እሞት ውስተ ሕይወት
እስመ ናፈቅር ቢጸነ፡ ወዘሰ ኢያፈቅር ቢጾ ውስተ
ጽልመት ይነብር ።
፲፭ ኵሉ ዘይጸልእ ቢጾ ቀታሌ ነፍስ ውእቱ ወተአምሩ
ከመ ለቀታሊ ነፍስ አልቦ ሕይወት ዘለዓለም እንተ
ትሄሉ ላዕሌሁ ።
፲፮ ወበዝንቱ አእመርናሁ ለተፋቅሮ እስመ ውእቱ
መጠወ ነፍሶ በእንቲአነ ወንሕነኒ ይደልወነ ንመጡ
ነፍሰነ በእንተ ቢጽነ ።
፲፯ ወዘቦቱ መንበርተ ዝንቱ ዓለም ወይሬኢ ቢጾ ጽኑሰ
ወየዐፅ ምሕረቶ እምኔሁ እፎ ይነብር ፍቅረ እግዚ
አብሔር ላዕሌሁ ።
፲፰ ደቂቅየ ኢንትፋቀር በቃል ወበልሳን፡ ዘእንበለ በም
ግባር ወበጽድቅ ።
፲፱ ወበዝንቱ ነአምር ከመ እምጽድቅ ንሕነ፡ ወንሕነሰ
ቅድሜሁ ናመክሮ ለልብነ ።
፳ ወእመሰ ያርሰሐስሐነ ልብነ እምአበሳነ ያዐብዮ እግ
ዚአብሔር ለልብነ ወየአምር ኵሎ ።
፳፩ አኀዊነ እመሰ ኢቀለየነ ልብነ ገጽ ብነ ኀበ እግዚአ
ብሔር ።
፳፪ ወዘሂ ሰአልናሁ ንነሥእ እምኀቤሁ እስመ ትእዛዞ
ነዐቅብ ወንገብር ዘይኤድሞ ቅድሜሁ ።

ኃጢአትን ያጠፋት ዘንድ እሱ እንደ ተገለጸ ኃጢ ፬
አትም እንደሌለበት ታውቃላችሁ ። ኢሳ ፶፫ ፬ - ፭ ።
በሱም አምኖ የሚኖር ሁሉ አይበድልም፡ የሚበ ፮
ድል ሁሉ አያየውም አያውቀውምና ። ሮሜ ፮ ፲፬ ።
ልጆቼ! አያስቷችሁ ጽድቅን የሚሠራት ሁሉ እሱ ፯
ጻድቅ እንደሆነ ጻድቅ ነው ። ምዕ ፪ ፳፱ ።
ኃጢአትን የሚሠራት ከጋኔን ወገን ነው ጥንቱን ፰
ሰይጣን በድሏልና፡ ስለዚህም የጋኔንን ሥራ ይሽ
ረው ዘንድ የእግዚአብሔር ልጅ በሥጋ ተገለጠ ።
ከእግዚአብሔር የሚወለድ ሁሉ ኃጢአትን አይሠ ፱
ራትም የእሱ ልጅ ነውና፡ በእሱም አድሮበት ይኖራ
ልና፡ መበደልም አይችልም ከእግዚአብሔር ተወል
ዷልና ። ቍ ፱ ። ምዕ ፭ ፲፰ ።
በዚህም የእግዚአብሔር ልጆችና የጋኔን ልጆች ፲
ይታወቃሉ፡ ጽድቅን የማይሠራት ሁሉ ከእግዚአ
ብሔር የተወለደ አይደለም፡ ወንድሙንም የማይ
ወድ እንዲሁ ነው ።
ቀድሞ የሰማችኋት ትእዛዝ ይህች ናትና፡ እርስ ፲፩
በርሳችን እንድንፋቀር ። ዮሐ ፲፫ ፴፬ ።
ከክፉ ወገን እንደሆነና ወንድሙን እንደገደለው እን ፲፪
ደ ቃየል አይደለም፡ ስለ ምን ገደለው? የእሱ ሥራ
ክፉ የወንድሙ ሥራ ግን ጽድቅ ስለ ሆነ ነው ። ዘፍ
፬ ፰ ። ማቴ ፳፫ ፴፭ ። ይሁ ፩ ፲፩ ።
ወንድሞቻችን! ምንም ዓለም ቢጠላችሁ አታድንቁ ። ፲፫
ማቴ ፭ ፲፩ ። ዮሐ ፲፭ ፲፰ - ፲፱
እኛስ ከሞት ወደ ሕይወት እንደተሻገርን እናውቃ ፲፬
ለን፤ ባልንጀራችንን እንወዳለንና፡ ባልንጀራውን
የማይወድ ግን በጨለማ ይኖራል ። ዮሐ ፭ ፳፬ ።
ወንድሙን የሚጠላ ሁሉ ነፍሰ ገዳይ ነው፡ ለነፍሰ ፲፭
ገዳይ በእሱ ላይ ያለች ሕይወት እንደማትኖር ታው
ቃላችሁ ። ማቴ ፭ ፳፩ - ፳፪ ።
በዚህም ፍቅርን ዐወቅነው እሱ ራሱን ስለኛ አሳ ፲፮
ልፎ ሰጥቷልና፡ እኛም ስለባልንጀሮቻችን ራሳችንን
አሳልፈን መስጠት ይገባናል ።
የዚህ ዓለም ንብረት ያለው ወንድሙን ተቸግሮ ፲፯
አይቶ ከሱ ምጽዋትን የሚከለክለው የእግዚአ
ብሔር ፍቅር እንዴት ያድርበታል? ። ምዕ ፬ ፳ ።
ልጆቼ! በቃልና በመላስ አንፋቀር በእውነትና በም ፲፰
ግባር እንጂ ። ያዕ ፩ ፳፪ ። ፪ ፲፭ ።
ከጽድቅ ወገን እንደሆን በዚህ እናውቃለን፡ እኛስ ፲፱
አስቀድመን ልባችንን እንመርምረው ።
ከኃጢአታችን የተነሣ ልባችን ቢዘልፈን እግዚአብ ፳
ሔር ልባችንን ያከብረዋል ሁሉንም ያውቃል ።
ወንድሞቻችን! ልባችን የማይዘልፈን ከሆነ በእግዚ ፳፩
አብሔር ዘንድ መወደድ አለን። ምዕ ፪ ፰። ፬ ፲፯ ።
የለመንነውንም ከእሱ እንቀበላለን ትእዛዙን ጠብቀን ፳፪
በፊቱ ደስ የሚያሰኘውን እንሠራለንና። ማር ፲፩ ፳፬።

፳፫ ወዛቲ ይእቲ ትእዛዙ ከመ ንእመን በወልዱ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ ወንትፋቀር በበይናቲነ በከመ ወሀበነ
ትእዛዘ ።
፳፬ ወዘሰ የዐቅብ ትእዛዞ ቦቱ ይነብር ወውእቱኒ ቦቱ፣
ወበዝንቱ ነአምር ከመ ይነብር ምስሌነ እምነ መን
ፈሱ ቅዱስ ዘወሀበነ ።

ምዕራፍ ፬ ፣

ክፍል ፱ ፣ በእንተ ሐሳውያን መምህራን ።

፩ አኃዊነ ለኵሉ መንፈስ ኢትእመንዎ አላ አመክርዎ
ለመንፈስ ለእመ እምኀበ እግዚአብሔር ይእቲ እስመ
ብዙኃን ሐሳውያን ነቢያት መጽኡ ውስተ ዓለም ፣
እለ ኢየአምርዎ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፪ ወበዝንቱ ተአምርዋ ለመንፈሰ እግዚአብሔር ወለ
መንፈሰ ሐሰት ኵሉ መንፈስ እንተ ተአምን ከመ
ኢየሱስ ክርስቶስ መጽአ በሥጋ ሰብእ እምነ እግዚ
አብሔር ይእቲ ።
፫ ወኵሉ መንፈስ እንተ ኢተአምን በኢየሱስ ክርስቶስ
ከመ መጽአ በሥጋ ሰብእ ኢኮነት እምነ እግዚአብ
ሔር ፣ ወዝንቱ ውእቱ ሐሳዊ መሲሕ ዘሰማዕክሙ
ከመ ይመጽእ ፣ ወይእዜኒ ወድአ መጽአ ወውስተ
ዓለም ሀሎ ።
፬ ወአንትሙሰ እምነ እግዚአብሔር አንትሙ ደቂቅየ
ወሞዕክምዎ ለእኩይ እስመ የዐቢ ዘሀሎ ምስሌክሙ
እምነ ዘውስተ ዓለም ሀሎ ።
፭ ወእሙንቱሰ እምነ ዓለም እሙንቱ ወበእንተ ዝንቱ
ዘእምነ ዓለም ይነብቡ ወዓለምኒ ይሰምዖሙ ።
፮ ወንሕነሰ እምነ እግዚአብሔር ንሕነ ወዘየአምሮ ለእ
ግዚአብሔር ይሰምዐነ ፣ ወዘኢኮነ እምእግዚአብሔር
ኢይሰምዐነ ፣ ወበዝንቱ ነአምራ ለመንፈሰ ጽድቅ
ወለመንፈሰ ሐሰት ።
፯ አኃዊነ ለንትፋቀር በበይናቲነ እስመ ተፋቅሮ እምነ
እግዚአብሔር ውእቱ ወኵሉ ዘይትፋቀር እምነ እግዚ
አብሔር ውእቱ ተወልደ ወየአምሮ ለእግዚአብሔር ።
፰ ወዘሰ ኢያፈቅር ቢጾ ኢየአምሮ ለእግዚአብሔር
እስመ እግዚአብሔር ፍቅር ውእቱ ።
፱ ወበዝንቱ ተዐውቀ ፍቅሩ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ
እስመ ለወልዱ ዋሕድ ፈነዎ ውስተ ዓለም ከመ
ንሕዮ በእንቲአሁ ።
፲ ወዝንቱ ውእቱ ፍቅሩ ለእግዚአብሔር ወአኮ ንሕነ
ዘአፍቀርናሁ አላ ውእቱ አፍቀረነ ወፈነዎ ለወልዱ
ይኅድግ ለነ ኃጣውኢነ ።
፲፩ አኃዊነ እመሰ ከመዝ አፍቀረነ እግዚአብሔር ንሕነኒ
ይደልወነ ንትፋቀር በበይናቲነ ።
፲፪ ለእግዚአብሔርሰ አልቦ ዘርእዮ ግሙራ ፣ ወእመሰ
ተፋቀርነ በበይናቲነ እግዚአብሔር ይነብር ምስሌነ
ወፍቅሩኒ ፍጹም ሀሎ ምስሌነ ።

ትእዛዙም ይህች ናት በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ፳፫
እናምን ዘንድ ፣ ትእዛዙን እንደሰጠንም እርስ በርሳ
ችን እንድንዋደድ ነው ። ዮሐ ፮ ፳፱ ። ማር ፲፪ ፴፩ ።
ትእዛዙን የሚጠብቅ በእሱ አምኖ ፀንቶ ይኖራል ፣ ፳፬
እሱም አድሮበት ይኖራል ፣ በዚህም ከሰጠን ከመን
ፈስ ቅዱስ የተነሣ አድሮብን እንዲኖር እናውቃለን ።

ምዕራፍ ፬ ፣

ክፍል ፱ ፣ ስለ ሐሰተኞች መምህራን ።

ወንድሞቻችን ! ትምህርቲቱን ሁሉ አትመኗት ከእግ ፩
ዚአብሔር እንደሆነች ትምህርቲቱን መርምሯት
እንጂ ፣ ነቢያትን የሚያስተባብሉ በኢየሱስ ክርስቶስ
የማያምኑ ብዙዎች ወደ ዓለም መጥተዋልና ።
በዚህም ከእግዚአብሔር የሆነችውንና ሐሰተኛይቱን ፪
ትምህርት ታውቋታላችሁ ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ
ሰው ሆኖ እንደመጣ የምታምን ትምህርት ከእግዚአ
ብሔር የተገኘች ናት ። ፩ ቆሮ ፲፪ ፫ ።
ኢየሱስ ክርስቶስ ሰው እንደሆነ የማታምን ትምህ ፫
ርት ሁላ ከእግዚአብሔር የተገኘች አይደለችም ፣
እንደሚመጣ የሰማችሁት ሐሳዊ መሲሕ ይህ ነው ፣
አሁን መጥቷል በዓለም ውስጥም አለ ።

ልጆቼ ! እናንተስ ከእግዚአብሔር ናችሁ ከፉውንም ፬
አሸንፋችሁታል ፣ በዓለም ውስጥ ካለው ከእናንተ
ጋራ ያለው ይበልጣልና ። ፪ ነገ ፪ ፲፩ ።
እነሱ ግን ከዓለም ናቸው ፣ ስለዚህም ከዓለም ያገኙ ፭
ትን ይናገራሉ ዓለሙም ይሰማቸዋል ። ዮሐ ፫ ፴፩ ።
እኛስ ከእግዚአብሔር ነን ፣ እግዚአብሔርን የሚያ ፮
ውቅ ይሰማናል ፣ ከእግዚአብሔር ያልሆነ ግን አይሰ
ማንም ፣ እውነተኛዪቱን ትምህርትና ሐሰተኛዪቱን
ትምህርት በዚህ እናውቃታለን ። ዮሐ ፰ ፵፯ ።
ወንድሞቻችን ! እርስ በእርሳችን እንፋቀር ፣ መፋቀር ፯
ከእግዚአብሔር የተገኘ ነውና የሚፋቀር ሁሉ ከእግዚ
አብሔር ተወልዷል እግዚአብሔርንም ያውቀዋል ።
ወንድሙን የማይወድ ግን እግዚአብሔርን አይወደ ፰
ውም ፣ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና ።
በዚህም የእግዚአብሔር ፍቅሩ ለኛ ታወቀ ፣ ስለ ፱
ክሰልን እንድን ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን
ወደ ዓለም ልኮታልና ። ዮሐ ፫ ፲፮ ። ቲቶ ፪ ፲፩ ።
የእግዚአብሔርም ፍቅሩ ይህ ነው እኛ የወደድነው ፲
አይደለም እሱ ወደደን እንጂ ፣ ኃጢአታችንን ይቅር
ይለን ዘንድም ልጁን ላከው ። ሮሜ ፭ ፲ ።
ወንድሞቻችን እግዚአብሔር እንዲህ ከወደደን ፲፩
እኛም እርስ በርሳችን ልንዋደድ ይገባናል ።
እግዚአብሔርንስ ከቶ ያየው የለም ፣ እርስ በርሳችን ፲፪
ከተዋደድን ግን እግዚአብሔር አብሮን ይኖራል ፣
ፍጹም ፍቅሩም አብሮን ይኖራል ። ዘፀአ ፴፫ ፳ ።

፲፫ ወበዝንቱ ነአምር ከመ ምስሌሁ ንነብር ወውእቱኒ ምስሌነ እምነ መንፈሱ ቅዱስ ዘወሀበነ ።

፲፬ ወንሕነኒ ርኢነ ወሰማዕነ ከመ አብ ፈነወ ወልዶ መድኅነ ዓለም ።

፲፭ ወኵሉ ዘየአምን ከመ ኢየሱስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ፡ እግዚአብሔር ይነብር ምስሌሁ ወውእቱኒ ምስለ እግዚአብሔር ።

፲፮ ወንሕነሰ አእመርነ ወአመነ እንተቦ ፍቅረ እግዚአብሔር ምስሌነ ፡ እግዚአብሔርሰ ፍቅር ውእቱ ወዘኒ ነበረ በተፋቅሮ ምስለ እግዚአብሔር ይነብር ወእግዚአብሔርኒ ምስሌሁ ።

፲፯ ወበዝንቱ ትትፌጸም ፍቅሩ ለእግዚአብሔር ምስሌነ ከመ ንርከብ ገጸ በዕለተ ደይን በኀቤሁ ፡ እስመ በከመ ከነ ውእቱ ከነ ንሕነኒ ውስተ ዝንቱ ዓለም ።

፲፰ ወአልቦ ፍርሀት ውስተ ተፋቅሮትነ አላ ተፋቅሮሰ ፍጽምት አፍአ ታወፅእ ለፍርሃት ፡ እስመ ፍርሃትሰ መቅሠፍት ቦቱ ወዘሰ ይፈርህ ኢኮነ ፍጹመ በተፋቅሮ።

፲፱ ወንሕነኒ ንትፋቀር በበይናቲነ ወናፍቅሮ ለእግዚአብሔር እስመ ውእቱ ቀደመ አፍቀረነ ።

፳ ወእመሰበ ዘይብል አፈቅሮ ለእግዚአብሔር ወይጸልእ ቢጾ ሐሳዊ ውእቱ ፡ እስመ ዘያፈቅሮ ለቢጹ ዘይሬኢ ለእግዚአብሔርኒ ያፈቅሮ ዘኢይሬኢ ፡ ወዘሰ ኢያፈቅር ቢጾ ዘይሬኢ እፎ እንከ ይክል አፍቅሮቶ ለእግዚአብሔር ዘኢይሬኢ ።

፳፩ ወዝንቱ ትእዛዝ እንተ ብነ እምኔሁ ከመ ናፍቅሮ ለእግዚአብሔር ወናፍቅር ቢጸነ ፡ ወኵሉ ዘያፈቅሮ ለእግዚአብሔር ያፍቅር ቢጾ ።

ምዕራፍ ፭ ፡

ክፍል ፩ ፡ በእንተ አፍቅሮትነ እግዚአብሔርሃ ።

፩ ኵሉ ዘየአምን ከመ ኢየሱስ ውእቱ መሲሕ እምነ እግዚአብሔር ተወልደ ወኵሉ ዘያፈቅሮ ለወላዲ ያፈቅር ዘኒ ተወልደ እምኔሁ ።

፪ ወበዝንቱ ነአምር ከመ ናፈቅሮ ለወልደ እግዚአብሔር ሶበ አፍቀርናሁ ለእግዚአብሔር ወገበርነ ትእዛዞ ።

፫ እስመ ዛቲ ይእቲ ፍቅሩ ለእግዚአብሔር ከመ ንዕቀብ ትእዛዞ ወትእዛዙኒ ኢኮነ ክቡደ ።

፬ እስመ ኵሉ ዘተወልደ እምእግዚአብሔር ይመውኦ ለዓለም ፡ ወዛቲ ይእቲ ሙዓቱ እንተ ሞኦ ለዓለም ሃይማኖትክሙ ።

፭ ወመኑ ውእቱ ዘይመውኦ ለዓለም ዘእንበለ ዘየአምን ከመ ኢየሱስ ውእቱ ወልደ እግዚአብሔር ።

፮ ወከመ ውእቱ መጽአ በማይ ፡ ወበደም ፡ ወበመንፈስ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፲፫ በዚህም ከሰጠን ከቅዱስ መንፈሱ የተነሣ ተዋሕዶ ነው እንደምንኖር እሱም አድሮብን እንደሚኖር እናውቃለን ።

፲፬ እኛም አብ የዓለም መድኃኒት አድርጎ ልጁን እንደላከው አይተናል ሰምተናል ።

፲፭ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ የሚያምን ሁሉ እግዚአብሔር አድሮበት ይኖራል ፡ እሱም ከእግዚአብሔር ጋር ይኖራል ። ምዕ ፫ ፳ ።

፲፮ እኛ የእግዚአብሔር ፍቅር ከእኛ ጋር እንዳለ አውቀን አምነናል ፡ እግዚአብሔር ፍቅር ነውና ፡ በፍቅር ፀንቶ የሚኖርም ከእግዚአብሔር ጋር ይኖራል ፡ እግዚአብሔርም አድሮበት ይኖራል ።

፲፯ በዚህም ከእኛ ጋር ያለችው የእግዚአብሔር ፍቅሩ ትፈጸምልናለች በፍርድ ቀን ከሱ ዘንድ ባለሟልነትን እናገኝ ዘንድ ፡ በዚህ ዓለም እሱ እንደሆነው እኛም እንዲሁ ሁነናልና ። ምዕ ፫ ፳፩ ።

፲፰ በፍቅራችን መፈራራት የለም ፍጹም ፍቅር፤ፍርሃትን ወደ ውጭ ታወጣታለችና ፡ ፍርሃትማ መቅሠፍት አለበት ፡ የሚፈራ ግን በፍቅር ፍጹም አይደለም ።

፲፱ እኛም እርስ በርሳችን እንዋደድ ፡ እግዚአብሔርንም እንውደደው ፡ እርሱ አስቀድሞ ወዶናልና ።

፳ እግዚአብሔርን እወደዋለሁ የሚል ወንድሙን ግን የሚጠላ ሐሰተኛ ነው ፡ የሚያየው ወንድሙን የሚወድ የማያየውን እግዚአብሔር ይወደዋልና ፡ የሚያየውን ወንድሙን የማይወድ ግን እንግዲህ የማያየውን እግዚአብሔር ሊወደው እንደምን ይችላል ? ።

፳፩ ከሱ የተቀበልነው ትእዛዝ ይህ ነው ፡ እግዚአብሔርን እንወደው ዘንድ ወንድማችንንም እንወድ ዘንድ እግዚአብሔርን የሚወድ ሁሉ ወንድሙን ይውደድ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፩ ፡ እግዚአብሔርን ስለ ማፍቀራችን።

፩ ኢየሱስ መሲሕ እንደሆነ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወለደ ፡ ወላጁን የሚወድ ሁሉም ከእሱ የተወለደውን ይወዳል ። ዮሐ ፩ ፲፪ - ፲፫ ።

፪ እግዚአብሔርን ከወደድነው ያዘዘውንም ረከደግን የእግዚአብሔርን ልጅ እንደምንወደው በዚህ እናውቃለን ምዕ ፫ ፲፬ ።

፫ የእግዚአብሔር ፍቅሩ ይህቺ ናትና ትእዛዙን እንድንጠብቅ ነው ፡ ትእዛዙም ከባድ አይደለም ።

፬ ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፈዋል ድል መንሣት ይህች ናት ዓለሙን ድል የነሣው ማመናችሁ ናት ። ዮሐ ፬ ፲፫ ። ዮሐ ፲፮ ፴፫ ።

፭ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ከሚያምን በቀር ዓለምን ድል የሚነሣው ማነው ? ። ምዕ ፬ ፬ ።

፮ ኢየሱስ ክርስቶስ በውኃ ፡ በደም ፡ በመንፈስ ፡ እንደመጣ ከሚያምን በቀር ፤ ዮሐ ፲፱ ፴፬ - ፴፭ ።

፮ ወእከ በማይ ባሕቲቱ አላ በማይኒ ወበደምኒ ወበመ
ንፈስኒ ውእቱ ዘከሠ0 ይከውን ከመ መንፈስ ጽድቅ።
፯ እስመ ሠለስቱ እሙንቱ እለ ይከውኑ ስምዐ መን
ፈስ ወማይ ወደም ወሠለስቲሆሙ አሐዱ እሙንቱ።
፱ ወእመሰ ስምዐ ሰብእ ንነሥእ ስምዐ እግዚአብሔር
የዐቢ ፡ ወዛቲ ይእቲ ስምዑ ለእግዚአብሔር እንተ
ስምዐ ኮነ ላዕለ ወልዱ ።
፲ ሰየአምን በወልደ እግዚአብሔር ሀለወ ስምዐ እግዚ
አብሔር ምስሌሁ ፡ ወዘሰ ኢየአምን በወልዱ ሐሳዌ
ረሰዮ እስመ ኢየአምን በስምዕ እንተ ስምዐ ኮነ
እግዚአብሔር ላዕለ ወልዱ ።
፲፩ ወዛቲ ይእቲ ስምዑ ለእግዚአብሔር እንተ ወሀበነ
ሕይወተ ዘለዓለም ፡ ወዛቲ ይእቲ ሕይወት እንተ
በወልዱ ።
፲፪ ዘሀለወ ምስሌሁ ወልድ ቦቱ ሕይወት ፡ ወዘሰ ኢሀሎ
ምስለ ወልደ እግዚአብሔር አልቦቱ ሕይወት ።
፲፫ ወዘንተ ጸሐፍኩ ለክሙ ከመ ታእምሩ ከመ ብክሙ
ሕይወት ዘለዓለም እለ ትአምኑ በስሙ ለወልደ እግ
ዚአብሔር ።
፲፬ ወዛቲ ይእቲ እንተ ብነ ገጽ በኀበ እግዚአብሔር
እስመ ዘሰአልነ ኀቤሁ በስመ ዚአሁ ይሰምዐነ ።
፲፭ ወእመሰ ርኢነ ከመ ዘሰአልናሁ ይሰምዐነ ነአምር
እንከ ከመ ብነ ስእለት ዘሰአልነ በኀቤሁ ።
፲፮ ወእመሰበ ዘርእዮ ለካልኡ እንዘ ይኤብስ አበሳ ዘኢ
ክነ ለሞት ለይስአሎ ለእግዚአብሔር ከመ ያሕይዎ
ለዘይኤብስ አበሳ ዘኢኮነ ለሞት ፡ እስመቦ አበሳ ዘለ
ሞት ወኢኮነ በእንቲአሁ ዘእብል ከመ ይስአሉ ሎቱ።

፲፯ እስመ ኵሉ አበሳ ኃጢአት ይእቲ ፡ ወቦ ጌጋይ ዘኢ
ኮነ ለሞት ።
፲፰ ነአምር ከመ ኵሉ ዘተወልደ እምነ እግዚአብሔር
ኢይኤብስ አላ ዘተወልደ እምእግዚአብሔር የዐቅብ
ርእሶ ወእኩይኒ ኢይስሕጦ ።
፲፱ ነአምር ከመ እምእግዚአብሔር ንሕነ ወዓለምሰ ኵሉ
በእኪት ይቀውም ።
፳ ወነአምር ከመ ወልደ እግዚአብሔር መጽአ ወወሀ
በነ ልበ ከመ ናእምሮ ለእግዚአብሔር ዘበጽድቅ ፡
ወሀለውነ በአሚን በወልደ እግዚአብሔር በኢየሱስ
ክርስቶስ ውእቱ ዘበአማን እግዚአብሔር ወብነ ሕይ
ወት ዘለዓለም ።
፳፩ ብቲ ደቂቅየ ዕቀቡ ርእሰክሙ እምነ አማልክት ።

መልአት መልእክት ዮሐንስ ቀዳሚት ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

በውኃ ብቻም አይደለም በውኃ በደም የሙነት መን ፮
ፈስ እንደመሆኑ በሚመሰክር በመንፈስም ነው እንጂ።
ምስክር የሚሆኑ ሦስት ናቸውና ፡ መንፈስ ውኃና ፯
ደም ሦስቱም አንድ ናቸው ።
የሰውን ምስክርነት የምንቀበል ከሆነማ የእግዚአ ፱
ብሔር ምስክርነት ይበልጣል ፡ እግዚአብሔር ስልጁ
የመሰከረት ምስክርነቱ ይህች ናት ። ዮሐ ፰ ፲፯ ።
በእግዚአብሔር ልጅ የሚያምን የእግዚአብሔር ምስ ፲
ክርነት በርሱ ፀንቶ ይኖራል ፡ በልጁ የማያምን
ግን ሐሰተኛ አደረገው እግዚአብሔር ለልጁ በመሰ
ከረው ምስክርነት አላመነምና ። ሮሜ ፰ ፲፯ ።
የዘለዓለም ሕይወትን የሰጠን የእግዚአብሔር ምስክ ፲፩
ርነቱ ይህች ናት ፡ በልጁ ያገኘናት ሕይወትም
ይህች ናት ።
ወልድ አብሮት ያለው ሕይወት አለው ፡ ከእግዚአብ ፲፪
ሔር ልጅ ጋር ያልሆነ ግን ሕይወት የለውም ።
በእግዚአብሔር ልጅ ስም የምታምኑ የዘለዓለም ሕይ ፲፫
ወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ ይህን ጻፍኩላችሁ ።

ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለችን ባለሟልነት ይህቺ ፲፬
ናት ፡ ከሱ ዘንድ በርሱ ስም የለመነውን ይሰማናል።
የለመነውን እንደሚሰማን ካወቅን እንግዲያስ ከእሱ ፲፭
ዘንድ የምንለምነው ልመና እንዳለን እናውቃለን።
ወንድሙን ለሞት የማያበቃ በደል ሲበድል ያየው ፲፮
ሰው ቢኖር ለሞት የማያበቃ በደል የበደለውን ሰው
ያድነው ዘንድ እግዚአብሔርን ይለምንለት ፡ ለሞት
የሚያበቃ በደል አለና፡ እንዲማልዱለት የምናገር ስለ
እርሱ አይደለም ።
በደል ሁሉ ኃጢአት ናትና ፡ ለሞት የማያበቃ በደ ፲፯
ልም አለ ።
ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ እንደማይበድል እና ፲፰
ውቃለን ፡ ከእግዚአብሔር የተወለደ ራሱን ይጠብ
ቃል እንጂ ክፉም አይነካውም ። ምዕ ፫ ፱ ።
እኛ ከእግዚአብሔር እንደሆን እናውቃለን ። ዓለሙ ፲፱
ሁሉ ግን በክፋት ፀንቶ ይኖራል ። ገላ ፩ ፬ ።
የእግዚአብሔር ልጅ ሰው ሆኖ እግዚአብሔርን በሃ ፳
ይማኖት እናውቀው ዘንድ ዕውቀት እንደ ሰጠን
እናውቃለን ፡ በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስ
ቶስ በማመን ፀንተናል ፡ እሱም በእውነት እግዚ
አብሔር ነው ፡ የዘለዓለም ሕይወት ነው ።
ልጆቼ! ጣዖትን ከማምለክ ራሳችሁን በእደ ጠብቁ። ፳፩

መጀመሪያይቱ የዮሐንስ መልእክት በእግዚአብሔር
አጋዥነት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።

መልእክተ ዮሐንስ ፪ ።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ እምነ ቀሲስ ለኅሪት ወለእግዝእት ወለደቂቃ ለአንተ
አነ አፈቅራ በጽድቅ ወበእንተ ዛቲ ጽድቅ አኮ አነ
በሕቲትየ ዘአፈቅራ አላ እለኒ የአምርዋ ለጽድቅ
ኵሎሙ ።
፪ ወበእንተ ዛቲ ጽድቅ እንተ ትነብር ኀቤነ ወትሄሉ
ምስሌነ፡ ወምስሌነ ይእቲ ለዓለም ።
፫ ሞገስ ወምሕረት ወሰላም እምኀበ እግዚአብሔር አብ
ወእምኀበ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልዱ ለአብ እግዚአብ
ሔር ምስለ ጽድቅ ወተፋቅሮ የሃሉ ምስሌክሙ ።
፬ ተፈሣሕኩ ጥቀ እስመ ረከብኩ እምደቂቅኪ
እለ የሐውሩ በጽድቅ በከመ ነሣእነ ትእዛዘ
እምኀበ አብ ።
፭ ወይእዜኒ እስእለኪ ኦ እግዝእት ወአኮ ትእዛዘ ሐዲሰ
ዘእጽሕፍ ለኪ አላ ትእዛዘ ብሊተ እንተ ብነ ትካት
ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ።
፮ ወዛቲ ይእቲ ተፋቅሮትነ ከመ ንሑር በትእዛዙ
ለእግዚአብሔር ወዛቲ ይእቲ ትእዛዝ ከመ ንሑር
ባቲ እንተ ሰማዕክሙ ትካት ።
፯ እስመ ብዙኃን መስሕታን እለ መጽኡ ውስተ ዓለም
እለ ኢየአምኑ በኢየሱስ ክርስቶስ ከመ መጽአ
በሥጋ ወዝ ውእቱ መስሐቲ ሐሳዌ መሲሕ ።
፰ ዑቁ ርእሰክሙ ኢትሕጎሉ ዘገበርክሙ አላ ከመ
ዐስበ ፍጹመ ትንሥኡ ።
፱ ኵሉ ዘይናፍቅ ወኢይነብር በትምህርቱ ለክርስቶስ
ኢሀሎ እግዚአብሔር ምስሌሁ ወዘሰ ይነብር በትም
ህርቱ ለክርስቶስ በአብ ወበወልድ ሀሎ ።
፲ ወዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወዘንተ ትምህርተ ኢያመ
ጽአ ኢታብእዎ ቤትክሙ ወበሀሂ ጥቀ ኢትበልዎ ።
፲፩ እስመ ዘይቤሎ በሐ ይሳተፍ በምግባሩ እኩይ ።
፲፪ ወብዙኅ ብየ ዘእጽሕፍ ለክሙ ወኢፈቀድኩ በክር
ታስ ወበማየ ሕመት እጽሐፍ ለክሙ እስመ እትአ
መን ከመ እመጽእ ኀቤክሙ ወእፌ በአፍ እትናገ
ረክሙ ከመ ፍጹመ ይኩን ፍሥሓክሙ ።
፲፫ ይኤምኁኪ ደቂቀ እኅትኪ ኅሪት፡ ሞገስ ወተፋቅሮ
ምስሌክሙ አሜን ።

መልአት መልእክተ ዮሐንስ ዳግሚት ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

፪ የዮሐንስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ከአገልጋዩ የመጣች መልእክት በእውነት እኔ ለምወ ፩
ዳት ለተመረጠችው ለእመቤቲቱና ለልጆቿ ትድረስ
ስለዚህችም እውነት እኔ ብቻ የምወዳት አይደለም
እውነትን የሚያውቋት ሁሉ ናቸው እንጂ ።
ከእኛ ዘንድ ስለምትኖር ከኛ ጋራም ስላለችው ወደ ፪
ፊትም ከእኛ ጋር ስለምትኖረው ስለዚች ጽድቅ።
በልሟልነት ይቅርታ አንድነት ከእግዚአብሔር አብ ፫
ከአብ ልጅ ከኢየሱስ ክርስቶስም ከእውነትና ከፍ
ቅር ጋር ይደረግላችሁ ።
ከአብ ዘንድ ትእዛዙን እንደ ተቀበልን ከልጆ ፬
ችሽ በእውነት ፀንተው የሚኖሩ አግኝቻለሁና
እጅግ ደስ አለኝ ።
እመቤት ! አሁንም አለምንሽለሁ እርስ በርሳችን እን ፭
ዋደድ ዘንድ ቀድሞ የተሰጠችንን የፊተኛይቱን
ትእዛዝ ነው እንጂ አዲስ ትእዛዝ የምጽፍልሽ
አይደለም ። ፩ ዮሐ፡ ፪ ፯ ።
ፍቅራችንም ይህች በእግዚአብሔር ትእዛዝ ፀንተን ፮
እንድንኖር መሆን ናት፡ ፀንተን እንድንኖርበትም
ቀድሞ የሰማችኋት ትእዛዝ ይህች ናት ።
በሥጋ እንደ መጣ በኢየሱስ ክርስቶስ የማያምኑ ፯
ብዙ አሳሳቾች ወደ ዓለም መጥተዋልና ሐሳዊ መሲሕ
የሚባል አሳሳች ይህ ነው ። ፩ ዮሐ፡ ፪ ፲፰፡ ፬ ፩ ፫።
ፍጹም ዋጋ እንድታገኙ የሠራችሁበትን እንዳታጡ ፰
ራሳችሁን ዕወቁ ። ገላ፡ ፬ ፲፩ ።
የሚጠራጠር በክርስቶስ ትምህርት ፀንቶ የማይኖር ፱
ሁሉ እግዚአብሔር ከርሱ ጋር የለም፡ በክርስቶስ
ትምህርት ፀንቶ የሚኖር ግን በአብና በወልድ አምኖ
ፀንቶ ይኖራል ። ፩ ዮሐ፡ ፪ ፳፪ - ፳፫ ።
ወደ እናንተ የሚመጣ ይህን ትምህርት የማያመጣ ፲
ውን ወደ ቤታችሁ አታስገቡት እንዴት ዋልክ እን
ዴት አደርክ እንኳ አትበሉት ። ፪ ተሰ፡ ፫ ፮ ።
እንዴት ዋልክ እንዴት አደርክ የሚለው በክፉ ፲፩
ሥራው ይተባበረዋልና ።
የምጽፍላችሁ ብዙ ነበረኝ በወረቀትና በጥቁር ቀለም ፲፪
ልጽፍላችሁ አልፈቀድኩም ደስታችሁ ፍጹም ይሆን
ዘንድ ወደ እናንተ እንደምመጣ ቃል በቃልም እን
ደማነጋግራችሁ እምናለሁና ።
የተመረጥሽ ሆይ ! የእኅትሽ ልጆች ሰላም ይሉሻል ፲፫
በለሟልነትና ፍቅር ከናንተ ጋር ይኑር፡ አሜን ።

ሁለተኛዪቱ የዮሐንስ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፡ አሜን ።

መልእክተ ዮሐንስ ፫።

ምዕራፍ ፩ ።

፩ እምነ ቀሲስ ለጋይዮስ ለእኁነ ዘአነ አፈቅሮ በጽድቅ ።

፪ ኦ እኁየ እስመ አነ በእንተ ኵሉ እጼሊ ለከ ከመ ትሡራሕ ፍኖትከ ወትሕዮ በዘይኤድማ ለነፍስከ ።

፫ ተፈሣሕኩ ጥቀ ሶበ መጽኡ አኀዊነ ወስምዐ ኮኑ ላዕለ ተፋቅሮትከ ከመ በጽድቅ ትሐውር ።
፬ እምዝቲ ትፍሥሕት እንተ ተዓቢ አልብየ ከመ እስ ማዕ እንዘ በጽድቅ የሐውሩ ደቂቅየ ።
፭ ኦ እኁየ እሙን ግብር ዘገበርከ ለአኀዊነ ።

፮ ወከመ ዝንቱ ግብር ለነኪራን እለ ይከውኑ ለከ ስምዐ ላዕለ ተፋቅሮትከ በቅድመ ቤተ ክርስቲያን ወዘንተ ግብረ ሠናየ ፈኖከ ቅድሚከ ዘይደሉ ለእግ ዚአብሔር ።
፯ እስመ በእንተ ስሙ ወፅኡ ወአልበ ዘነሥኡ እምነ አሕዛብ ።
፰ ወንሕነሰ አኀዊነ ይደልወነ ንትቀበሎሙ ለእለ ከመዝ ከመ ንኩን ሱታፌ ለጽድቅ ።
፱ ወጸሐፍኩ ዘንተ ለቤተ ክርስቲያን ወአቅደምኩ ወበሕቱ ዲዮጥራጢስ ዘይፈቅድ ይኩን ሊቀ ላዕሌ ሆሙ ኢይሰጠወነ ።
፲ ወበእንተ ዝንቱ አመ መጻእኩ አነ አዜክር ሎሙ ምግባሮ ዘይገብር እስመ ኢየአክሎ ዘይነብብ ንባበ እኩየ ላዕሌነ እስከ ኢይትቄበሎሙ ለአኀ ዊነ ወለእለኒ ይፈቅዱ ተቀብሎቶሙ ይከልእ ወያ ወፅኦሙ ኀዳ እምቤተ ክርስቲያን ።
፲፩ ኦ እኁየ ኢ.ትኩን ከመ ገባሬ እኪት አላ ከመ ገባሬ ሠናይት እስመ ገባሬ ሠናይት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወገባሬ እኪትሰ ኢይሬእዮ ለእግዚአብሔር።
፲፪ ወበእንተ ድሜጥሮስኒ ስምዐ ኮነ ኵሉ ወለሊሃኒ ጽድቅ ስምዐ ኮነት ሎቱ ፡ ወንሕነኒ ስምዐ ኮነ ሎቱ ወተአምሩ ከመ ርትዕት ይእቲ ስምዕነ ።
፲፫ ብዙኀ ብየ ዘእጽሕፍ ለከ አላ ኢ.ፈቀድኩ በማየ ሕመት ወበቀለም እጽሐፍ ለከ ።
፲፬ አላ እትአመን በሕቱ ከመ ፍጡነ እሬእየከ ወእትና ገረከ አፈ በአፍ ።
፲፭ ሰላም ለከ ወይኤምኁከ አኀዊነ ፡ ወአምኁ ቢጸነ በበ አስማቲሆሙ ።

መልአት መልእክተ ዮሐንስ ሣልሲት ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን ።

፫ የዮሐንስ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

ከኔ ከቄሱ የተላከች መልእክት በውነት እኔ ለምወ ፩
ደው ለወንድማችን ለጋይዮስ ትድረስ። ፪ ዮሐ ቍ ፩።
ወንድሜ ሆይ ! መንገድህ ትቃናልህ ዘንድ ሰውነትህ ፪
ንም ደስ በሚያሰኛት ሕይወት ትኖር ዘንድ እኔ ስለ
ሁሉ እጸልይልሃለሁ ።
ወንድሞቻችን መጥተው በእውነት እንደምትሄድና ፫
ፍቅር መያዝህን በመስከሩልህ ጊዜ ፈጽሞ ደስ አለኝ።
ልጆቼ በውነት ፀንተው ይኖራሉ ሲባል እንድሰማ ፬
ከመሆን ከዚች ደስታ የምትበልጥ የለችም ።
ወንድሜ ሆይ ! ለወንድሞቻችን ያደረግኸው የታ ፭
መነ ሥራ ነው ።
እንደዚህ መልክም ሥራ እንደምታደርግና አስቀድ ፮
መህ እንደላክሀቸው በቤተ ክርስቲያን ፊት ስለ
ፍቅርህ ለሚመሰክሩልህ ለሌሎችም ለእግዚአብሔር
የሚገባውን አድርግ ፡ ቲቶ ፫ ፲፫ ።
ስሙን ለማስተማር ወጡ እንጂ ከአሕዛብ የተቀበ ፯
ሉት ነገር የለምና ። ማቴ ፲ ፰ ። ፪ ቆሮ ፱ ፲፪ - ፲፭።
ወንድሞቻችን ! እኛም የእውነት ተባበሪዎች እንሆን ፰
ዘንድ እንደነዚህ ያሉትን ልንቀበላቸው ይገባናል ።
ለቤተ ክርስቲያን አስቀድሜ ይህን ጻፍኩ ነገር ግን ፱
በነሱ ላይ አለቃ ሊሆን የሚወድ ዲዮጥራጢስ አይ
ቀበለንም ።
ስለዚህም እኔ በመጣሁ ጊዜ የሚሠራውን ሥራ አነ ፲
ግራቸዋለሁ በኛ ላይ የሚናገረው ነገር አልበቃው
ብሎ ወንድሞቻችንን አንቀበልም አስከ ማለት
ደርሶ ሊቀበሏቸው የሚወዱትንም ይከለክላልና ፡
ደግሞም ከቤተ ክርስቲያን ያወጣቸዋልና ።
ወንድሜ ሆይ ! እንደ በጎ አድራጊ እንጂ እንደ ክፉ ፲፩
አድራጊ አትሁን በጎ አድራጊ ከእግዚአብሔር ነውና
ክፉ የሚያደርግ ግን እግዚአብሔርን አያየውምና ።
ስለ ድሜጥሮስም ሁሉ ምስክር ሁኗል ፡ ጽድቅ ፲፪
ራሷም መስክራለታለች እኛም መስክረንለታል ፡ ምስ
ክርነታችንም እውነት እንደ ሆነች ታውቃላችሁ ።
የምጽፍልህ ብዙ ነበረኝ ግን በጥቁር ቀለምና በወረ ፲፫
ቀት ልጽፍልህ አልፈቀድኩም ። ፪ ዮሐ ቍ ፲፪ ።
በቶሎ እንደማይህና ቃል በቃልም እንደማነጋግርህ ፲፬
አምናለሁና ።
ሰላም ላንተ ይሁን ወንድሞቻችንም ሰላም ይሉ ፲፭
ሃል ፡ ባልንጀሮቻችንንም በየስማቸው ሰላም በል ።

ሦስተኛዪቱ የዮሐንስ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ፡ አሜን ።

መልእክተ ያዕቆብ ሐዋርያ

መልእክተ ያዕቆብ ሐዋርያ ፡
እኁሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፩ ፡
ክፍል ፩ ፡ በእንተ ተዓግሦ መከራ ።

፩ እምያዕቆብ ገብረ እግዚአብሔር ወእግዚእነ ኢየሱስ
ክርስቶስ ለዐሠርቱ ወክልኤቱ ሕዝበ ድዮስጶራ ሰላም
ለክሙ ።
፪ ኦ አኀው ኩኑ በኵሉ ፍሥሓ ሶበ መንሱት ይመጽ
አክሙ ዘዘዚአሁ ።
፫ እንዘ ተአምሩ ከመ መከራሃ ለሃይማኖትክሙ ትዕግ
ሥተ ይገብር ለክሙ ።
፬ ወትዕግሥትሰ ግብር ፍጹም ባቲ ከመ ትኩኑ ፍጹ
ማነ ወጥዑያነ እንዘ አልቦ ዘተኀጥአ ።
፭ ወእመሰቦ ዘኀጥአ ለጥበብ ለይስአል ኀበ ወሀቢ እግ
ዚአብሔር ዘይሁብ ለኵሉ በስፉሕ እንዘ ኢይትዔየር
ወኢይዘረኪ ወይትወሀብ ሎቱ ።
፮ ወይስአል እንዘ ይትአመን ወኢይናፍቅ እስመ ዘይ
ናፍቅሰ ይከውን ከመ ሞገደ ባሕር እንተ ይዘብጣ
ነፋስ ወያነውኃ ።
፯ ወኢይምሰሎ ለውእቱ ብእሲ ከመ ዘይነሥእ ምን
ተኒ እምኀበ እግዚአብሔር ።
፰ እስመ ብእሲ ዘክልኤ ልቡ ህውከ ውእቱ በኵሉ
ፍናዊሁ ።
፱ ለይትመካሕ እኁኒ ነዳይ በተልዕሎቱ ።
፲ ወባዕልሰ በተትሕቶቱ እስመ ከመ ፍሬ ሣዕር የኀልፍ ።
፲፩ ወእምከመ ሠረቀ ፀሐይ ምስለ ላህቡ ያየብሶ ለሣዕር
ወፍሬሁኒ ይወድቅ ወሥነ ራእዩኒ ይትኀጐል ፡ ከማ
ሁኬ ባዕልኒ በፍናዊሁ ይጸመሂ ።
፲፪ ወብፁዕ ብእሲ ዘይትዔገሣ ለእኪት እስመ ተመኪሮ
ይነሥእ አክሊለ ሕይወት ዘአሰፈዎሙ እግዚአብሔር
ለእለ ያፈቅርዎ ።
፲፫ ወእመቦ ዘይትሜከር ኢይበል እግዚአብሔር ያሜክ
ረኒ እስመ እግዚአብሔር ኢያሜክር ለእኪት ፡ ወው
እቱሰ ኢያሜክር ወኢመነሂ ።
፲፬ አላ አሐዱ አሐዱ ይትሜከር በፍትወተ እንቲአሁ
ወይወፅእ ኀቤሃ ወይደነግፅ ።
፲፭ ወፍትወትሰ እምከመ ፀንሰት ትወልዳ ለኃጢአት ፡
ወኃጢአትኒ እምከመ ተፈጸመት ትወልዳ ለሞት ።
፲፮ ኢያስሕቱክሙ አኀዊነ ፍቁራን ።
፲፯ ኵሉ ሀብት ሠናይ ወኵሉ ፍት ፍጹም እምላዕሉ ይእቲ
ትወርድ እምኀበ አቡሃ ለብርሃን ውእቱ ዘአልቦ ተው
ላጥ ኀቤሁ ወአልቦ ምንትኒ ዘያመስጥ እምእዴሁ ።

የሐዋርያው ያዕቆብ መልእክት

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድም ፡
የሐዋርያው ያዕቆብ መልእክት።

ም ዕ ራ ፍ ፩ ።
ክፍል ፩ ፡ መከራ ስለ መታገሥ ።

የእግዚአብሔርና የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አገል ፩
ጋይ ከሚሆን ከያዕቆብ የተላከች መልእክት በስደት
ላሉ ለዐሥራ ሁለት ነገደ እምላክ ትድረስ ።
ወንድሞች ! ልዩ ልዩ መከራ በሚመጣባችሁ ጊዜ ፪
በፍጹም ደስታ ሰኑ ። ሮሜ ፭ ፫ ።
በሃይማኖታችሁ የሚመጣው ፈተና ትዕግሥትን እን ፫
ደሚያደርግላችሁ በውቃችሁ ።
ትዕግሥትስ ምንም ሳይጐድላችሁ ፍጹማን ጤነኞች ፬
ትሆኑ ዘንድ ፍጹም ግብር አላት ።
ጥበብን ያጣት ሰው ቢኖር ሳይገዳደር ሳይላገድ ለሁሉ ፭
በሰፊው የሚሰጥ ለጋሥ እግዚአብሔርን ይለምን ይሰ
ጠዋል ። ምሳ፡ ፪ ፫ - ፬ ፤ ማር፡ ፲፩ ፳፬ ።
ሳይጠራጠር እምኖ ይለምን የሚጠራጠር ግን ነፋስ ፮
እንደሚመታት እንደሚያንጓልላት የባሕር እዝዋፊ
ይሆናል ።
ለዚያ ሰው ከእግዚአብሔር ምን ምን የሚያገኝ ፯
አይምሰለው ።
ልቡ ሁለት የሆነ ሰው በመንገዱ ሁሉ ይታወከልና ። ፰
ድኻው ወንድማችን ከፍ ከፍ በማለቱ ደስ ይበለው። ፱
ባለ ጠጋውም በመዋረዱ ይዘን እንደ ሣር ፍሬ ያልፋ ፲
ልና ። ፩ ጴጥ፡ ፩ ፳፬ ።
ፀሐይ ከዋዕዩ ጋር በወጣ ጊዜ ሣሩን ያደርቀዋል ፲፩
ፍሬውም ይረግፋል ልምላሜውም ይጠፋል ፡ ባለጠ
ጋም እንዲሁ በሥራው ይጠፋል ። ኢሳ፡ ፵ ፮-፯።
መከራን ታግሦ የሚቀበላት ሰው ንኡድ ነው ፡ ተፈት ፲፪
ኖም እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀውን የክብር
አክሊል ይወርሳልና። ራእ፡ ዮሐ፡ ፫ ፲፱ ፤ ፪ ጢሞ ፬ ፰።
የሚፈተን ቢኖር እግዚአብሔር ይፈትነኛል አይበል ፲፫
እግዚአብሔር ለክፉ ነገር አይፈትንምና ፡ እሱስ ማን
ንም አይፈትንም ። ፩ ቆሮ፡ ፲ ፲፫ ።
አንዱም አንዱ በራሱ ምኞት ይፈተናል እንጂ ወደ ፲፬
እሷ ይወጣል ይደነግጣል ። ሮሜ ፯ ፯ - ፰ ።
ምኞትም ከተፀነሰች ኃጢአትን ትወልዳታለች ኃጢ ፲፭
አትም የተፈጸመች እንደሆነ ሞትን ትወልዳታለች ።
የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ! አያስቷችሁ ። ፲፮
መልካም ሀብት ሁሉ ፍጹም በረከትም ሁሉ ከላይ ፲፯
ናት ከብርሃን አባት ትሰጣለች ፡ መለወጥ የሌለበት
እሱ ከእሱም የሚያመልጥ ምንም ምን የለም ።

መልእክተ ያዕቆብ ሐዋርያ ።

፲፰ እስመ በፈቃዱ ወለደነ በቃለ ጽድቁ ከመ ንኩን
ቀደምት ለፍጥረቱ ።
፲፱ ወይእዜኒ አኀዊነ ኩኑ ወይኩን ኵሉ ብእሲ ፍጡነ
ለሰሚዕ ወጐንዱየ ለነቢብ ፡ ወጐንዱየ ለመዓት ።
፳ እስመ መዓቱ ለብእሲ ጽድቀ እግዚአብሔር ኢያ
ገብር ።
፳፩ ወይእዜኒ ኀድግዋ ለኵላ ርስሐት ፡ ወለኵላ እኪት ፡
ወበየውሀት ተቀበልዎ ለቃል ዘተዘርአ ውስተ ልብ
ክሙ ዘይክል አድኅኖታ ለነፍስክሙ ።
፳፪ ወኩኑ ገባርያነ ለሕግ ወአኮ ለአፅምኦ ባሕቲቱ ፡
ሐልዩ እስኩ ለሊክሙ ።
፳፫ እመበ ዘያፀምኦ ለቃል ወኢይገብሮ ይመስል ከመ
ብእሲ ዘይሬኢ ፍጥረተ ገጹ በመጽሔት ።
፳፬ ወጠይቆ ርእሶ ኀለፈ ወረስዐ ዘከመ እፎ ውእቱ ።

፳፭ ወዘሰ ሐወጸ ውስተ ሕግ ፍጹም ዘያግዕዝ ወተዐገሠ
ኢኮነ ራስዐ ዘሰምዐ አላ ገባሬ ሕግ ውእቱ ፡ ብፁዕ
ዝንቱ በምግባሩ ።
፳፮ ወእመበ ዘይመስሎ ከመ ዘይትሐረም ለእግዚአብ
ሔር ወኢያለጕሞ ለልሳኑ ወአስሐቶ ለልቡ ለዘከ
ማሁ ከንቱ ሕርመቱ ።
፳፯ ወሕርመትሰ ንጽሕት እንተ እምኀበ እግዚአብሔር
አብ ፡ ዛቲ ይእቲ ከመ ትዕቀቡ እጓለ ማውታ ወዕቤ
ራተ በተፅናሶሙ ወትዕቀቡ ርእሰክሙ እምዓለም
ዘእንበለ ሕብቃቄ ።

የሐዋርያው ያዕቆብ መልእክት ።

ለፍጥረቱ ተቀዳሚዎች እንሆን ዘንድ በፈቃዱ በእው ፲፰
ነተኛ ቃሉ ወልዶናልና ፡ ዮሐ፡ ፩ ፲፫ ፣ ፩ ጴጥ፡ ፩ ፳፫።
ወንድሞቻችን ! አሁንም ፅኑ ሰው ሁሉ ለመስማት ፲፱
የፈጠነ ለመናገርና ለቍጣ የዘገየ ይሁን። መክ፡ ፯ ፲ ።
የሰው ቍጣው የእግዚአብሔርን ሥራ አያሠ ፳
ራውምና ።
አሁንም ርኵሰትን ሁሉ ክፋትን ሁሉ ተዉዋት ነፍ ፳፩
ሳችሁን ማዳን የሚቻለውን በልባችሁ የተዘራውን
ቃል በገርነት ተቀበሉት ። ሮሜ ፲፫ ፲፪ ፣ ቈላ፡ ፫ ፰።
ሕግ ፈጻሚዎች ሁኑ ለመስማት ብቻ አይደለም እስኪ ፳፪
እናንተ ራሳችሁ አስቡት ። ማቴ፡ ፯ ፳፩ ፣ ሮሜ ፪ ፲፫።
ቃልን ሰምቶ የማይሠራው ቢኖር ፊቱን በመስታ ፳፫
ወት የሚያየውን ሰው ይመስላል ። ሉቃ ፡ ፮ ፵፱ ።
ራሱንም ተመልክቶ እሱ እንዴትም እንደሆነ ዘንግቶ ፳፬
ያለፈ ።
ነፃ የሚያወጣውን ፍጹሙን ሕግ የሚመለከትና ፳፭
የታገሠ የሰማውን የዘነጋ አይደለም ፈጻሚ ሕግ ነው
እንጂ ፡ ይህ በሥራው ፍጹም ነው ። ዮሐ፡ ፲፫ ፲፯ ።
ለእግዚአብሔር ብሎ ትሕርምት የያዘ የሚመስለው ፳፮
ሰው ቢኖር አንደበቱን ባይገታ ልቡናውንም ቢያስት
እንዲህ ያለው ጾሙ ከንቱ ነው ። መዝ፡ ፴፩ ፲፬ ።
ከእግዚአብሔር አብ የተፈቀደች ንጽሕት ጾምስ ፳፯
ይህቺ ናት እናት አባት የሌላቸውን ልጆች ባላቸው
የሞቱባቸውን ሴቶች ለችግራቸው እንድትሆኑ
ነው ያለ ርኵሰትም ራሳችሁን ከዓለም እንድትጠበቁ
መሆን ነው ። ኢሳ ፩ ፲፯ ፣ ፩ ጢሞ ፭ ፭ ።

ምዕራፍ ፪ ፡
ክፍል ፪ ፡ በእንተ ተዓርዮ ባዕል ወነዳይ ።

፩ አኀዊነ ኢትኩን ለገጸ ሰብእ ሃይማኖትክሙ እንተ
በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ።
፪ ከመ እመ ቦአ ውስተ ማኅበርክሙ ብእሲ ዘኅልቀተ
ወርቅ ወዘአልባሰ ንጹሕ ፡ ወቦአ ነዳይ በአልባሰ ርሱሕ።
፫ ወትኔጽርዎ ለዘይለብስ ንጹሐ ወትብልዎ አንተሰ
ንበር ዝየ ውስተ ምሥናይ ፡ ወለነዳይሰ ትብልዎ
ቁም ከሐከ አንተሰ ወእመ አኮ ንበር ታሕተ መከ
የደ እገሪነ ።
፬ አኮኑ እንከ አድሎክሙ ለሊክሙ ወኮንክሙ መደ
ልዋነ ለሕሊና እኩይ ።
፭ ስምዑ አኀዊነ ፍቁራን አኮኑ እግዚአብሔር ኀረዮሙ
ለነዳያነ ዝ ዓለም ፡ ወእብዕልትሰ ከመ በሃይማኖቶሙ
ይወርስዋ ለመንግሥት እንተ አሰፈዎሙ ለእለ ያፈ
ቅርዎ ።
፮ ወአንትሙሰ አስተሐቀርክምዎሙ ለነዳያን ፡ አኮኑ

ምዕራፍ ፪ ።
ክፍል ፪ ፡ ስለ ባለ ጸጋና ድኻ መተካከል ።

ወንድሞቻችን ! ክብር ምስጋና ይግባውና በጌታችን ፩
በኢየሱስ ክርስቶስ ማመናችሁ ለሰው ይምሰል
አይሁን ።
መልካም ልብስ የለበሰ የወርቅ ቀለበት ያደረገ ሰው ፪
ወደ ስብሰባችሁ የገባ እንደሆነ አደፈ ልብስ የለበሰ
ድኻ ቢገባ ። ዘዳግ ፩ ፲፯ ። ግ ሐ ፮ ፪ ። ይሁ ፲፮ ።
መልካም ልብስ የለበሰውን አይታችሁ አንተማ ከዚህ ፫
ከመልካሙ ሥፍራ ተቀመጥ ትሉታላችሁ ፡ ድኻውን
ግን አንተስ ከዚያ ቁም ያለዚያም ከዚያ ከእግራችን
በታች ተቀመጥ ትሉታላችሁ ።
ራሳችሁ ማድላታችሁ አይደለምን ? ለክፉ አሳብም ፬
ዝግጁ ሁናችኋል ።
የተወደዳችሁ ወንድሞቻችን ! ስሙ እግዚአብሔር ፭
የዚህን ዓለም ድኾች የመረጣቸው አይደለምን ? ባለ
ጠጎችም እግዚአብሔር ለሚወዱት ያዘጋጀላቸው
መንግሥትን በሃይማኖት እንደሚወርሷት ተናግ
ሯል ። ዘፀአ ፡ ፳ ፮ ፣ ፩ ሳሙ ፪ ፪ ። ፩ ቆሮ ፡ ፩ ፳፮ ።
እናንተ ግን ነዳያንን አቃለላችኋቸው ፡ የሚቀሟችሁ ፮

እሙንቱ አብዕልት እለ ይትዔገሉክሙ ወይስሕቡ
ክሙ ውስተ ተስናናት ወአዕዋዳት ።
፯ ወእሙንቱ ይፀርፉ ላዕለ ስሙ ሠናይ ዘተሰምየ ላዕ
ሌክሙ ።
፰ ወእመሰ ትፌጽሙ ሕገ በከመ ይብል መጽሐፍ አፍ
ቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ ሠናየ ትገብሩ ።
፱ ወእመሰ ገጸ ትነሥኡ ኃጢአተ ትገብሩ ወይዛለፈ
ክሙ ሕግ ከመ ከሐዲ ።
፲ ወዘሰ ይገብሮ ለኵሉ ሕግ ወይስሕት በአሐቲ ፡ ኮነ
መአብሰ በኵሉ ።
፲፩ እስመ ዘይቤ ኢትሑር ኀበ ብእሲተ ብእሲ ይቤ
ኢትቅትል ነፍሰ ፡ ወእመሰ ኢተሐውር ኀበ ብእሲተ
ብእሲ ወበሕቱ ትቀትል ነፍሰ ኮንከ ውፁአ እምሕግ።
፲፪ ከመዝ ንግሩ ወከመዝ ግበሩ ከመ ዘበሕገ ግዕዛን
ሀለወክሙ ትትኰነኑ ።
፲፫ እስመ በደይንሰ አልቦ ምሒር ለዘኢገብረ ምሕረተ ፡
ወይትሜካሕ ባሕቱ በዕለተ ደይን ዘገብረ ምሕረተ ።
፲፬ ምንት ይበቍዕ አኃዊነ ለእመቦ ዘይብል ሃይማኖት
ብየ ወምግባረ ሠናይ አልብየ ፡ ቦኑ ትክል ሃይማ
ኖቱ አድኅኖቶ ።
፲፭ ለእመቦ እምአኃዊነ አው እምአኃቲነ እለ ዕሩቃን
እሙንቱ አው ኅጡአን ሲሳየ ዕለቶሙ ።
፲፮ ወቦ ዘይቤሎሙ እምኔክሙ ሑሩ በሰላም ስሐኑ
ወትጸግቡ ወኢወሀብሙ ዘይፈቅዱ ለተፅናስሙ ፡
ምንተ ይበቍዖሙ ።
፲፯ ከማሁ ሃይማኖትኒ እንተ አልባቲ ምግባረ ሠናይ ፡
ምውት ይእቲ ለሊሃ።
፲፰ አመቦ ዘይቤለከ አንተ ሃይማኖት ብከ ወአነ ምግባረ
ሠናይ ብየ ፡ አርእየኒኬ ሃይማኖተከ ዘእንበለ ምግባ
ሪከ ወአንሰ አርእየከ እምነ ምግባርየ ሃይማኖትየ ።
፲፱ አንተሰ ተአምን ከመ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር
ሠናየ ትገብር ፡ ከማሁሰ አጋንንትኒ የአምኑ ወይ
ደነግፁ ።
፳ ትፈቅድኑ ታእምር አ ብእሲ ዓብድ ከመ ሃይማኖት
ዘእንበለ ምግባር ምውት ይእቲ ።
፳፩ አኮኑ አብርሃም አቡነ በምግባሩ ጸድቀ ሶበ አዕረገ
ለይስሐቅ ወልዱ ውስተ ምሥዋዕ ።
፳፪ ትሬኢኑ ከመ ሃይማኖት ትረድአ ለገቢር ፡ ወበምግ
ባሩ መልአት ወፍጽምተ ኮነት ሃይማኖቱ ።
፳፫ ወተፈጸመ ዘይብል መጽሐፍ አምነ አብርሃም በእግ
ዚአብሔር ወተኈለቆ ጽድቀ ወፍቁረ እግዚአብሔር
ተሰምየ ።
፳፬ ትሬኢኑ ከመ በምግባሩ ይጸድቅ ሰብእ ወአኮ በሃይ
ማኖቱ ባሕቲታ ።

ወደ ጸብ ክርክር ወደ ሸንጎ የሚጐትቷችሁ እነዚያ
ባለጸጎች አይደሉምን ?።
እነሱ በእናንተ ላይ የተጠራውን ገናና ስሙን ፯
ይነቅፋሉ ።
መጽሐፍ "ወንድምህን እንደ ራስህ ውደድ" እንደሚ ፰
ለው ሕግን የምትፈጽሙ ከሆነ መልካም ታደርጋ
ላችሁ ። ዘሌዋ፡ ፲፱ ፲፰ ። ማር ፡ ፲፪ ፴፩ ፡
ፊት አይታችሁ የምታደሉ ከሆነ ግን ኃጢአት ታደ ፱
ርጋላችሁ ሕግም እንደ ከሐዲ አድርጎ ይከራከ
ራችኋል ። ዘዳግ ፩ ፲፯ ።
ሕግን ሁሉ የሚፈጽም በአንዲት የሚሳሳት ፡ በሁሉ ፲
በደለኛ ሆነ ። ዘዳግ ፳፯ ፳፮ ። ማቴ ፡ ፭ ፲፱ ።
ወደ ጐልማሳ ሚስት አትሂድ ያለ እሱ ነፍስ አትግ ፲፩
ደል ብሏልና ወደ ጐልማሳ ሚስት ባትሄድ ነገር ግን
ነፍስ ብትገድል ፡ ከሕግ የወጣህ ሆንክ ። ዘጸ ፳ ፲፫ ።
በነፃነት ሕግ የሚፈረድባችሁ እንደ መሆናችሁ እን ፲፪
ዲህ አስተምሩ ፡ እንዲህ አድርጉ ። ምዕ፡ ፩ ፳፭ ።
በፍርድ ጊዜስ ምሕረት ላላደረገ ምሕረት የለም ፡ ግን ፲፫
ምሕረት ያደረገ ሰው በፍርድ ቀን ደስ ይለዋል ።
ወንድሞቻችን ! ሃይማኖት አለኝ በጎ ምግባር ግን ፲፬
የለኝም የሚል ሰው ቢኖር ምን ይጠቅማል ፡ በውኑ
ሃይማኖቱ ሊያድነው ትችላለችን ? ። ማቴ፡ ፯ ፳፮ ።
ከወንድሞቻችን ወይም ከእኅቶቻችን የተራቈቱ ፲፭
ወይም የዕለት ምግባቸውን ያጡ ቢኖሩ። ሉቃ፡ ፫ ፲፩።
ከናንተ ወገን በሰላም ሂዱ እሳት ሙቁ ትጠግባላ ፲፮
ችሁ ያላቸው ቢኖር ለችግራቸው የሚሹትን ባይሰ
ጣቸው ፡ ምን ይረባቸዋል ? ። ፩ ዮሐ፡ ፫ ፲፯ ።
እንዲሁም በጎ ምግባር የሌላት ሃይማኖት ፡ ራሷ ፲፯
የሞተች ናት ።
አንተ ሃይማኖት አለህ እኔ በጎ ምግባር አለኝ እስቲ ፲፰
ሃይማኖትህን ያለ ምግባር አሳየኝ እኔ ግን ከሥራዬ
የተነሣ ሃይማኖቴን አሳይሃለሁ ያለህ ሰው ቢኖር ።
አንተ እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ ታምናለህ ፲፱
መልካም ታደርጋለህ እንዲህስ አጋንንትም ያምናሉ
ይደነግጣሉ ። ማር ፩ ፳፬ ። ሉቃ ፬ ፴፬ ።
አንተ ሰነፍ ሰው ! ሃይማኖት ያለ ምግባር የሞተች ፳
እንደሆነች ልታውቅ ትወዳለህን ? ። ገላ ፭ ፮ ።
አባታችን አብርሃም ልጁን ይስሐቅን ወደ መሠው ፳፩
ያው ባሳረገው ጊዜ በምግባሩ የከበረ አይደለምን?።
ዘፍጥ፡ ፳፪ ፱ ፲ ።
ሃይማኖት ለምግባር እንደረዳው ሃይማኖቱም ፳፪
በምግባሩ እንደ ተፈጸመች ታያለህን ? ።
መጽሐፍ አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ ጽድቅ ፳፫
ሆኖም ተቈጠረለት ፡ የእግዚአብሔር ወዳጅ ተባለ
ያለው ተፈጸመ ። ዘፍጥ ፡ ፲፭ ፮ ። ኢሳ፡ ፵፩ ፰ ።
ሰው በሃይማኖቱ ብቻ ያይደለ በምግባሩ እንደሚከ ፳፬
ብር ታያለህን ? ።

፳፭ ወከማሁ ረአብኒ ዘማ በምግባሪሃ ጸድቀት ሰበ፡ ተቀበለቶሙ ለሰብአ ዐይን ወእንተ ካልእት ፍኖት አውፅአቶሙ ።

፳፮ በከመ ሥጋ ዘአልቦ መንፈስ ምውት ውእቱ፡ ከማሁ ሃይማኖትኒ እንተ አልባቲ ምግባረ ሠናይ ምውት ይእቲ ።

ምዕራፍ ፫፤

ክፍል ፫፤ ዘከመ ይደሉ ተዓግሦ ።

፩ ወኢይኩኑ እምውስቴትክሙ ብዙኃን መምህራን፡ አኀዊነ ተአምሩ ከመ እንተ ተዐቢ ደይነ ንነሥእ ።

፪ እስመ ብዙኀ ንስሕት ኵልነ፡ ወዘሰ ኢይስሕት በቃሉ ፍጹም ውእቱ ወይክል ወድየ ልጓም ለኵሉ ሥጋሁ ።

፫ ወናሁ ለአፍራስኒ ንወዲ ሎቶን ልጓመ ውስተ አፉሆን ከመ ኦሆ ይበላነ፡ ወንመይጦን ኵሎ ሥጋሆን ።

፬ ወናሁ ለአሕማርኒ ዘመጠነዝ አካሎን በኀይለ ነፋስ ሰበ ይትነድአ ወይትመየጣ ይመይጦን ብእሲ በሐዳፍ፡ እንዘ መጠነዝ ናእሱ ወያበውኦን ውስተ መርሰ ኀበ ፈቀደ ።

፭ ከማሁ ልሳንኒ ንስቲት አባል ይእቲ ወታመጽእ ዐቢያተ፡ ወናሁ እሳትኒ ንስቲት ጥቀ ዘመጠነዝ አመ ታውዒ ።

፮ ወልሳንኒ እሳት ይእቲ ለዓለም ዘዐመፃ፡ ወናሁ ልሳንኒ ንስቲት ተፈጥረት ውስተ ነፍስትነ ወታረምዖ ለሥጋነ ወትሎሉ ክቡተ ፍጥረተነ ወታውዒ ጥቀ እምገሃነም ።

፯ እስመ ኵሉ ፍጥረተ አራዊትኒ ወአዕዋፍኒ ወዘይትሐወስኒ ውስተ ባሕር ወእንስሳኒ ይገርር ለፍጥረተ እጓለ እመሕያው ።

፰ ወለልሳነ እጓለ እመሕያውሰ አልቦ ዘይክል አግርሮታ፡ እኪት ይእቲ ወአልባ ዐቅም ወምልእት ይእቲ ሕምዘ ዘይቀትል ።

፱ ባቲ ንባርኮ ለእግዚአብሔር አብ፡ ወባቲ ንረግሞ ለእጓለ እመሕያው ዘበአርአያ እግዚአብሔር ተፈጥረ ።

፲ እምአሐዱ አፍ ይፃእ ቡራኬ ወመርገም ኢይረትዕ ከመዝ አኀዊነ ይኩን ።

፲፩ ይትከሀሉኑ ይፃእ እምአሐዱ ዐይን ወእምውስተ አሐቲ ዐዘቅት ይንቅዕኑ ማይ መሪር ወማይ ጥዑም።

፲፪ ይክሉኑ አኀዊነ በለስ ዘይተ ፈርየ፡ ወእመ አኮ ወይነ በለሰ ፈርየ፡ ከማሁኬ ማይኒ መሪር ኢይከውን ጥዑመ፡ ወማይኒ ጥዑም ኢይከውን መሪረ ።

እንዲሁም ዘማይቱ ረአብ ጒብኝዎችን ተቀብላ በሌላ መንገድ ባወጣቻቸው ጊዜ በምግባሯ ከበረች ። ፳፭

ነፍስ የሌለው ሥጋ የሞተ እንደሆነ፤ እንዲሁም በጎ ምግባር የሌላት ሃይማኖት የሞተች ናት ። ቁ፡ ፲፯ ። ፳፮

ምዕራፍ ፫ ።

ክፍል ፫፤ መታገሥ ስለሚገባ ።

ወንድሞቻችን! ከፍተኛ ፍርድ እንደምንቀበል ታውቃላችሁና ከእናንተ መከከል ብዙዎች መምህራን አይሁኑ ። ማቴ ፳፫ ፰ ። ሉቃ ፮ ፴፯ ። ፩

ሁላችን ፈጽመን እንሰሳታለንና፤ በአነጋገሩ የማይስት ግን ፍጹም ነው፤ ሰውነቱን ሁሉ ወስኖ ገቶ መኖር ይቻለዋል ። ፩ ነገ ፰ ፵፮ ። ፩ ዮሐ ፩ ፰ ። ፪

እነሆ ፈረሶችን እንዲታዘዙን በአፋቸው ልጓም እናገባባቸዋለን መላ አካላቸውንም በልጓም ገተን እንመልሳቸዋለን ። መዝ፤ ፴፪ ፲፫ ። ፫

እነሆ አካላቸው ይህን ያህል የሆኑትን መርከቦችንም በነፋስ ኃይል በሚነዱበት ጊዜ ሰው ይህን ያህል ታናሽ በሆነ ዕንጨት ይመልሳቸዋል፤ ወደ ወደደው ወደብም ያደርሳቸዋል ። ፬

እንዲሁ መላስም ትንሽ አካል ስትሆን ታላላቅ ነገርን ታመጣለች፤ እነሆ እጅግ ትንሽ የሆነች እሳትም ይህን የሚያህል ዛፍ ታቃጥላለች ። ፭

መላስም ለዐመፀኛው ዓለም እሳት ናት፤ እነሆ ትንሺ መላስም በሰውነታችን ውስጥ ተፈጥራ ሥጋችንን ትለበልበዋለች፤ ውስጣዊ ሰውነታችንንም ትጠብሰዋለች ከገሃነም ይልቅ እጅግ ታቃጥላለች፤ ማቴ ፲፭ ፲፩። ፮

የወፉ የአውሬው ባሕርይ ሁሉ በባሕር የሚንቀሳቀሰውም እንስሳውም ሁሉ ለሰው ባሕርይ ይገዛል ። ፯

የሰውን መላስ ግን መግዛት የሚቻለው የለም፤ ክፉ ናት ዓቅም ግን የላትም፤ የሚገድል መርዝን የተመላች ናት ። መዝ፡ ፻፵ ፫ ። ፰

በእሷ እግዚአብሐር አብን እናመሰግነዋለን፡ በእሷም በአርአያ እግዚአብሔር የተፈጠረ ሰውን እንረግመዋለን ። ዘፍጥ፡ ፩ ፳፮ ። ፱

ወንድሞቻችን! ከንድ አፍ ማመስገንና መርገም ሊወጣ እንዲህ ሊሆን አይገባም ። ፲

ከንድ ምንጭ ከንድ ጉድጓድ የሚመር ውኃ የሚጣፍጥ ውኃ ሊወጣ ይችላልን? ወይስ ይወጣልን ። ፲፩

ወንድሞቻችን! በለስ ዘይትን ሊያፈራ ይችላልን? ወይስ ወይን በለስን ሊያፈራ ይችላልን? እንደዚሁም መራራ ውኃ ጣፋጭ አይሆንም፤ ጣፋጭ ውኃም መራራ አይሆንም ። ፲፪

፲፫ ወመኑ ጠቢብ እምኔክሙ ወምሁር ከመ ያርኢ ምግ
ባሮ በየውሀት ወበጥበብ እምሥነ ግዕዙ ።

፲፬ ወእመሰ ተቃንኦ መሪር ወከሕድ ብክሙ ውስተ
ልብክሙ፣ ኢትትመክሑ ወኢተሐሰውዋ ለጽድቅ ።
፲፭ ኢኮነት ዛቲ ጥበብ እንተ እምላዕሉ ትወርድ፣ አላ
እምድር እንተ እምነፍሰ አጋንንት ።
፲፮ እስመ ኀበ ሀለወ ተቃንኦ ህየ ሀለወ ሀውክ ወከሕድ
ወኵሉ እከየ ምግባር ።
፲፯ ወእንተሰ እምላዕሉ ጥበብ ቀዳሚሃ ንጽሕት ይእቲ
እንተ ታስተሰናእ ወእንተ በዐቅም አሆ በሃሊት
ወምልእት ምሕረተ ወፍሬሃ ሠናይ ዘእንበለ ኑፋቄ
አማኒት ።
፲፰ ወፍሬሃኒ ዘጽድቅ በሰላም ይዘራእ ለእለ ይገብርዋ
ለሰላም ።

ምዕራፍ ፬፤

<u>ክፍል ፬፣ በእንተ ፈቲው ዘኢይትረከብ ።</u>

፩ እምአይቴ ለክሙ ፀብእ ወቀትል አኮኑ እምዝየ እም
አፍቅሮ ዝሙት ዘይትገበር ውስተ አንጕዕክሙ ።

፪ ትፈትዉኒ ወኢትረክቡ ፣ ትትቃንኡኒ ወትትቃተ
ሉኒ ወበእንተዝ ኢትክሉ ድኂነ፣ ትትበአሱኒ ወትፃ
ብኡኒ ወኢትረክቡ ዘተኀሥሡ እስመ ኢትስእሉ ።
፫ ትስእሉኒ ወኢይሁቡክሙ እስመ ለእኪት ትስእሉ
ለዝሙትክሙ ከመ ተሀቡ ።

፬ ኦ ዘማውያን ኢተአምሩኑ ከመ ፍቁሩ ለዝ ዓለም
ጸላኢሁ ውእቱ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ዘአብደረ
ፍቅሮ ለዝ ዓለም ጸላኢሁ ለእግዚአብሔር ይከውን።

፭ ወሚመ ይመስለክሙኑ ዘሐሰተ ይብል መጽሐፍ፣
ከመ ተቃንኦ ያፈቅር መንፈስ ዘየኀድር ላዕሌክሙ ።

፮ ወበሕቱ አምላክነ እንተ ተዐቢ ሞገሰ ይሁበነ፣ ወበ
እንተ ዝንቱ ይቤ እስመ ለዕቡያን ይትሄየዮሙ እግ
ዚአብሔር፣ ወለእለሰ ያቴሕቱ ርእሶሙ ይሁቦሙ
ሞገሰ ።
፯ አሆ በልዎ ለእግዚአብሔር ወእንብየ በልዎ ለጋኔን
ወይጕይይ እምኔክሙ ።
፰ ቅረብዎ ለእግዚአብሔር ወይቀርበክሙ፣ አንጽሑ
እደዊክሙ ኃጥአን ወአንጽሑ ልበክሙ፣ እለ ትና
ፍቁ ግነዩ ።
፱ ላሕዉ ወብክዩ ወለሰሐቅክሙኒ ሚጥዎ ውስተ
ላሕ፣ ወለትፍሥሕትክሙኒ ውስተ ትካዝ አግብእዎ ።
፲ አትሕቱ ርእሰክሙ ወያሌዕለክሙ እግዚአብሔር ።

ከእናንተ ወገን ከበጎ ግብሩ የተነሣ ሥራውን በቅን ፲፫
ነትና በማስተዋል ሊገልጥ የሚችል የተፈተነ አዋቂ
ማነው? ። ኤፌ ፭ ፲፭ ። ምዕ ፪ ፲፰ ።
የሚያሰዝን መቀናናትና መከዳዳት በልባችሁ ካለ ፲፬
አትመኩ፣ እውነትንም አታሳብሏት ። ኤፌ ፬ ፴፩ ።
ይህቺ ጥበብ ከምድር ከአጋንንት ጠባይ የተገኘች ፲፭
ናት እንጂ ከላይ የወረደች አይደለችም። ም ፩ ፭-፲፯።
መቀናናት ካለ ዘንድ ከዚያ መተዋወክ መከዳዳት ፲፮
ክፉ ሥራ ሁሉ አለ ። ፩ ቆሮ ፫ ፫ ።
ከላይ የወረደችው ጥበብስ ከመጀመሪያዋ ንጽሕት ፲፯
ናት፣ የምታስማማ በኃይል እሺ በጀ የምታሰኝ ቸርነ
ትን የተመላች ናት ፍሬዋም መልካም ነው ያለ ጥር
ጥር የምትታመን ናት ። ፩ ቆሮ ፪ ፮ - ፯ ።
ሰላም የሚሆን ሥራዋም የእውነት ነው፣ ሰላምን ፲፰
ለያዙ ሰዎች በፍቅር ይዘራል ። ፩ ጴጥ ፩ ፳፪ ።

ም ዕ ራ ፍ ፬ ።

<u>ክፍል ፬፣ የማይገኘውን ስለ መመኘት ።</u>

ፀብና መጋደል ከየት የመጣላችሁ ነው? ከዚህ በሰ ፩
ውነታችሁ ውስጥ የሚሠራ ዝሙትን ከመውደድ
የተነሣ አይደለምን? ። ፩ ጴጥ ፪ ፲፩ ።
ትመኛላችሁ እንጂ አታገኙም፣ ትቀናናላችሁ ትጋደ ፪
ላላችሁ ስለዚህ መዳን አትችሉም፣ ትጣላላችሁ ትዋ
ጋላችሁ የምትሹትን አታገኙም አትለምኑምና ።
መለመኑንስ ትለምናላችሁ አይሰጧችሁም፣ ለዝ ፫
ሙታችሁ ታበረክቱ ዘንድ ክፉ ነገርን ትለምናላች
ሁና ። ኢዮብ ፳፫ ፱ ። ምሳ ፩ ፳፰ ።
እናንተ ዘማውያን! ይህንን ዓለም የሚወድ የእግዚአ ፬
ብሔር ጠላት እንደሆነ አታውቁምን? የዚህን ዓለም
ፍቅር የመረጠ ሰው የእግዚአብሔር ጠላት ይሆና
ልና ። ሉቃ ፮ ፳፮ ። ሮሜ ፰ ፯ ። ፩ ዮሐ ፪ ፲፭ ።
ወይስ በእናንተ ላይ ያደረው መንፈስ መቃናትን እን ፭
ደሚወድ መጽሐፍ በሐሰት የሚናገር ይመስላችኋ
ልን? ። ገላ ። ፭ ፲፯ ።
ነገር ግን ፈጣሪያችን የምትበልጠውን ክብር ይሰጠ ፮
ናል፣ ስለዚህም እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ቸል
ይላቸዋል፣ ራሳቸውን ዝቅ ለሚያደርጉት ግን ክብር
ይሰጣቸዋል አለ ። ኢዮ ፳፪ ፳፱ ። ማቴ ፳፫ ፲፪ ።
እግዚአብሔርን እሺ በጀ በሉት ፣ ጋኔንን ግን እንቢ ፯
በሉት ከእናንተ ይሸሻል ። ኤፌ ፮ ፲፪ ። ምዕ ፬ ፳፯ ።
እግዚአብሔርን ቅረቡት ይቀርባችኋል፣ ኃጥአን ፰
እጃችሁን ንጹሕ አድርጉ፣ የምትጠራጠሩም ልባ
ችሁን ንጹሕ አድርጋችሁ እመኑ ። ኢሳ ፶፭ ፮።
እዘኑ አልቅሱ ሳቃችሁን ወደ ልቅሶ፣ ደስታችሁን ፱
ወደ ኃዘን መልሱ ።
ራሳችሁን አዋርዱ እግዚአብሔር ከፍ ከፍ ያደርጋ ፲
ችኋል ። ፩ ጴጥ ፭ ፮ ።

፲፩ ወኢትትሐመዩ በበይናቲክሙ አኀዊነ እስመ ዘሐ
መዩ ለካልኡ ሐመዩ ለሕገ እግዚአብሔር ወዘይግ
እዝ ካልአ ሕገ እግዚአብሔር ገአዘ ፡ ወእመሰ ሕገ
ትግእዝ ኢኮንከ ገባሬ ሕግ አላ ኮንከ ገአዚሃ ለሕግ።

፲፪ እስመ አሐዱ ውእቱ ወሃቢሃ ለሕግ ወመኰንና ለሕግ
ዘውእቱ ይክል አማስኖቲ ወአድኅኖቲ ፡ አንተኬ ምን
ትኑ አንተ ዘትግእዝ ለካልእከ ።
፲፫ ከመ እለ ይብሉ ዮም አው ጌሠመ ነሐውር ውስተ
እንታክቲ ሀገር ወንነብር ውስቴታ ወንትጌበር ወን
ረብኅ ፡ ወኢየአምሩ ዘይከውን ጌሠመ ።
፲፬ ምንትኑመ ሕይወትክሙ አኮኑ ከመ ጢስ አንትሙ
ዘለምዕር ያስተርኢ ወእምድኅሬሁ ይማስን ።

፲፭ ዘእምትቤሉ እመ ሠምረ እግዚአብሔር ወሐየውነ
ንገብር ዘንተ አው ዝክተ ።
፲፮ ወይእዜሰ ትትሜክሑ በምግባሪክሙ ፡ ወኵሉ ትም
ክሕት እንተ ከመዝ እኪት ይእቲ ።
፲፯ ወዘየአምር ገቢሮታ ለሠናይት ወኢይገብራ ኃጢአተ
ትከውኖ ።

ምዕራፍ ፭ ፡

ክፍል ፭ ፡ ዘከመ ኢይደሉ ዘጊበ ሃብት ።

፩ ንሁ ይእዜኒ አብዕልት ወብክዩ እንዘ ትግዕሩ ላዕለ
ሕርትምናክሙ እንተ ሀለዋ ትምጻእክሙ ።

፪ ብዕልክሙኒ ነቀዘ ፡ ወአልባሲክሙኒ ቈንቈነ ።

፫ ወርቅክሙኒ ወብሩርክሙኒ ዝሕለ ወዝሕሉኒ ስምዐ
ይከውን ላዕሌክሙ ወይበልዖ ለሥጋክሙ ከመ እሳት
በእንተ ዘገበርክሙ ለደኃሪ መዋዕል ።
፬ ናሁ ዐስቦሙ ለገባር ለእለ ሐረስዋ ለምድርክሙ
ሄድክምዎሙ ወዐመፅክምዎሙ ዐስቦሙ ፡ ወእለኒ
ሄድክምዎሙ የዐወይዉ ወገዓሮሙኒ ለዓፀድ በአ
ውስተ ዕዘኒሁ ለእግዚአብሔር ፀባኦት ወበጽሐ ግፍ
ዕክሙ ።
፭ ወፈጋዕክሙ ላዕለ ምድር ወአስተትክሙ ወተደለው
ክሙ ወአስበሕክሙ ልበክሙ ከመ ዘያሰብሕ ላሕመ
ለዕለተ ጥብሐት ።

፮ ወተዓደውክሙ ወቀተልክምዎ ለጻድቅ ዘእንበለ
ይትቃወመክሙ ወአሆ ይብለክሙ ።
፯ ተዓገሡ እንከ አኀዊነ እስከ ደኃሪት ዕለት አመ
ይመጽእ እግዚእክሙ ከመ ሐረሳዊ ዘይጸንሕ ፍሬሃ
ለምድር ክብርት እንዘ ይትዔገሣ ሠርከ ወነግሀ እስከ
ትሰዊ ወትፈሪ ሎቱ ወትትዐፀድ ።

ወንድሞቻችን ! እርስ በርሳችሁ አትተማሙ ወንድ ፲፩
ሙን የሚያማ የእግዚአብሔርን ሕግ ያማልና ፡ ባልን
ጀራውንም የሚነቅፍ የእግዚአብሔርን ሕግ ይነቅፋ
ልና ፡ ሕጉን የምትነቅፍ ከሆንክ ፈጻሚ ሕግ አይደለ
ህም ፡ ሕግ አፍራሽ ሆንክ እንጂ ። ፩ ጴጥ ፪ ፩ ።
ሕግን የሠራ የሕግ ባለቤት አንድ ነውና ማዳንም ፲፪
መግደልም የሚቻለው እሱ ነው እንግዲህ ባልንጀራ
ህን የምትነቅፈው አንተ ምንድነህ? ። ማቴ ፲ ፳፰ ።
ዛሬ ወይም ነገ ወደዚያች አገር ሂደን በርሷ እንኖራ ፲፫
ለን እንሠራለን ሥራም ሠርተን እንጠቀማለን እንደ
ሚሉ ነገ የሚሆነውን እንደማያውቁ ። ምሳ ፳፯ ፩።
ሕይወታችሁ ምንድነው? እናንተማ ላንድ ጊዜ ታይቶ ፲፬
ወድያው እንደሚጠፋ ጢስ አይደላችሁምን? ።
ሉቃ ፲፪ ፳ ።
እግዚአብሔር ቢፈቅድ ብንኖር ይህን ወይም ያንን ፲፭
እናደርጋለን በማለት ፈንታ ። ግብ ሐዋ ፲፰ ፳፩ ።
አሁን እናንተ በሥራችሁ ትመካላችሁ እንደዚህ ያለ ፲፮
ችው ትምክሕት ሁሉ ክፉ ናት ።
በጎ ሥራን እያወቀ የማይሠራት በደል ትሆንበታ ፲፯
ለች ። ሉቃ ፲፪ ፵፯ ። ዮሐ ፱ ፵፩ ።

ምዕራፍ ፭ ።

ክፍል ፭ ፡ ድልብን ማድለብ እንደማይገባ ።

አሁንም ባለጠጎች ! ኑና ትመጣባችሁ ዘንድ ባላት ፩
በጕስቍልናችሁ እየተጨነቃችሁ አልቅሱ ። ምሳ
፲፩ ፳፰ ። ሉቃ ፮ ፳፬ ።
ሀብታችሁ ነቀዘ ፡ ልብሳችሁንም ብል በላው ። ፪
ማቴ ፮ ፲፱ ።
ወርቃችሁና ብራችሁ ዛገ ፡ ዝገቱም ምስክር ይሆንባ ፫
ችኋል ለኋላ ዘመን ስለ አደረጋችሁትም ሥጋችሁን
እንደ እሳት ያቃጥለዋል ። ሮሜ ፪ ፭ ።
እነሆ ምድራችሁን ያረሱት የገበሬዎችን ዋጋቸውን ፬
ቀማችኋቸው በዋጋቸው በደላችኋቸው የቀማችኋቸ
ውም ይጮኻሉ ፡ ያጫጆችም ጩኸት ወደ አሸናፊው
እግዚአብሔር ገሮ ተሰምቷል ፡ (ግፋችሁም ደረሰ
ተፈጸመ) ዘዳግ ፳፬ ፲፬ - ፲፭ ። ኤር ፳፫ ፲፫ ።
በምድር ላይ ተድላ ደስታ አደረጋችሁ ሕጉን አቃ ፭
ለላችሁ ተቀማጠላችሁ ፡ ሰንጋን ለሚታረድበት ቀን
እንደሚያወፍር ልባችሁን አወፈራችሁ ። ሉቃ
፲፮ ፲፱ - ፳፭ ።
ሕጉን ተላልፋችሁ ሳይቃወማችሁ እሺ በጀ እያላ ፮
ችሁ ጻድቁን ገደላችሁት ።
እንግዲህ ወንድሞቻችን ! እስኪታሽት እስከ ታፈራ ፯
እስክትታጨድ ድረስ ጠዋትም ማታም ታግሦ የከ
በረችውን የምድር ፍሬ እንደሚጠብቅ ገበሬ ፡ ጌታ
ችሁ እስከሚመጣበት እስከ ኋለኛይቱ ቀን ታገሡ ።
ዘዳግ ፲፩ ፲፬ ። ሉቃ ፳፩ ፲፱ ። ዕብ ፲ ፴፯ ።

፰ ተዓገሡኬ አንትሙ ወአጽንዑ ልበክሙ፡ እስመ ቀርበ ምጽአቱ ለእግዚእነ።

፱ ወኢትግዐሩ አኀዊነ ላዕለ ቢጽክሙ ከመ ኢትትኰነኑ እስመ ናሁ መኰንን ኅበ መድረክ ኆኅትክሙ ይቀውም ወይጸንሕ።

፲ አርአያሃ አኀዊነ ለትዕግሥተ ተዕናስክሙ ብክሙ ነቢያት እለ ተናገሩ በቃሉ ለእግዚአብሔር ናሁ ናስተበፅዖሙ ለእለ ተዓገሡ።

፲፩ ወሰማዕክሙ ትዕግሥቶ ለኢዮብ ወርኢክሙ ዘከመ ፈጸመ ሎቱ እግዚአብሔር፡ እስመ ብዙኅ ምሕረቱ ለእግዚአብሔር ወመስተሣህል ውእቱ።

፲፪ ወእምኵሉሰ ዘይቀድም አኀዊነ ኢትምሐሉ ኢ በሰማይ፡ ወኢ በምድር፡ ወኢ በካልእ መሐላ ኢትምሐሉ ግሙራ ወኢበምንትኒ፡ አላ አሐደ ይኩን ቃልክሙ፡ እመኒ እወ እወ፡ ወእመኒ አልቦ አልቦ፡ ከመ ኢትትኰነኑ ወኢትበኡ ውስተ ደይን።

፲፫ እመቦ ዘይቴክዝ ለይጸሊ፡ ወእመቦ ዘተፈሥሐ ለይዘምር።

፲፬ ወእመቦ ዘይደዊ እምኔክሙ ለይጸውዕ ቀሳውስተ እለ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወይጸልዩ ላዕሌሁ ወይቀብእዎ ቀብአ ጸሎት በስሙ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፲፭ ወጸሎተ ሃይማኖት ያሐይዎ ለድዉይ ወያነሥኦ እግዚአብሔር፡ ወእመኒ በቱ ኃጢአት ይትኀደግ ሎቱ።

፲፮ ተአመኑ በበይናቲክሙ ኃጢአተክሙ ወጸልዩ ላዕለ ቢጽክሙ ከመ ትሕየዉ፡ ብዙኀ ትረድእ ጸሎቱ ለጻድቅ ትክል ወታሰልጥ።

፲፯ ኤልያስ ዘከማነ ሰብእ ውእቱ ወዘከመ ነሐምም የሐምም ወጸለየ ጸሎተ ከመ ኢይዝንም ዝናም ወኢዘንመ ውስተ ምድር ሠለስተ ዓመተ ወስድስተ አውራኀ።

፲፰ ወካዕበ ጸለየ ከመ ይዝንም፡ ወወሀበ ሰማይ ዝናሞ፡ ወምድርኒ አብቈለት ፍሬሃ።

፲፱ አኀዊነ እመቦ ዘስሕተ እምኔክሙ እምጽድቅ፡ ወእመቦ ዘሚጠ እምነ ጌጋዩ።

፳ ለያእምር ከመ አድኀነ ርእሰ እምነ ሞት ወከደኖን ለብዙኃት ኃጣውኢሁ።

ተፈጸመት መልእክተ ያዕቆብ ሐዋርያ፡ እኁሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር አሜን።

እናንተም ታግሡ ልቡናችሁን አፅኑ ጌታ የሚመ ፰
ጣበት ጊዜ ደርሷልና። ፊልጵ ፬ ፭።

ወንድሞቻችን! እንዳይፈረድባችሁ በወንድሞቻችሁ ፱
ላይ አትዘኑ፡ እነሆ ፈራጅ ከበራፋችሁ ቆሞ ይጠብቃልና። ማቴ ፳፬ ፴፫።

ወንድሞቻችን! ታግሣችሁ ለምትቀበሉት መከራ ፲
አብነት የሚሆኑዋችሁ የእግዚአብሔርን ቃል የተናገሩ አሉላችሁ እነሆ የታገሡትን እናመሰግናቸዋለን።

የኢዮብን ትዕግሥት ሰምታችኋል እግዚአብሔርም ፲፩
የፈጸመለትን አይታችኋል፡ የእግዚአብሔር ቸርነቱ ብዙ ነውና፡ ይቅር ባይም ነውና። ኢዮ ፩ ፳፩-፳፪።

ወንድሞቻችን! ከሁሉ የሚቀድም አትማሉ፡ በሰማ ፲፪
ይም ቢሆን፡ በምድርም ቢሆን፡ በሌላ መሐላም ቢሆን፡ በምንም በምን ከቶ አትማሉ፡ ቃላችሁ አንድ ይሁን እንጂ፡ እውነት ቢሆን እውነት ነው፡ የሌለም ቢሆን የለም፡ እንዳይፈረድባችሁ ወደ ገሃነም እንዳትገቡ። ማቴ ፭ ፴፬-፴፰።

ያዘነ ቢኖር ይጸልይ፡ ደስ ያለው ቢኖር ያመስግን። ፲፫
መዝ ፶ ፲፭። ቈላ ፫ ፲፯።

ከናንተ ወገን የታመመ ሰው ቢኖር በቤተ ክርስቲ ፲፬
ያን ያሉ ቀሳውስትን ይጥራና ይጸልዩለት፡ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የተጸለየበት ዘይትንም ይቀቡት። ማር ፮ ፲፫።

በሃይማኖት የሚጸለይ ጸሎት ድውዩን ይፈውሰዋል ፲፭
እግዚአብሔርም ያስነሣዋል ኃጢአት ቢኖርበትም ይሠረይለታል። መዝ ፴ ፫። ኢሳ ፴፫ ፳፬።

እርስ በርሳችሁ ኃጢአታችሁን ተነጋገሩ፡ ትድኑም ፲፮
ዘንድ ለወንድሞቻችሁ ጸልዩ፡ የጻድቅ ሰው ጸሎቱ ብዙ ትረዳለች ግዳጅ መፈጸምም ይቻላታል። ዘፍ ፳ ፲፯። ዘኁ ፲፩ ፪። መዝ ፻፵፭ ፲፰።

ኤልያስ እንደኛ ሰው ነው እንደምንታመም ይታመ ፲፯
ማል፡ ዝናም እንዳይዘንም ጸሎትን ጸለየ፡ ሦስት ዓመት ከስድስት ወር በምድር ላይ አልዘነመም። ፩ ነገ ፲፯ ፩። ሉቃ ፬ ፳፭።

ዳግመኛም እንዲዘንም ጸለየ ሰማይም ዝናሙን ሰጠ፡ ፲፰
ምድርም የዘሩባትን አበቀለች። ፩ ነገ ፲፰ ፵፪።

ወንድሞቻችን! ከእናንተ ወገን ከጽድቅ የተሳሳተ ፲፱
ሰው ቢኖርና ከኃጢአቱ የመለሰው ሰው ቢኖር። ገላ ፮ ፩።

ራሱን ከሞት እንደ አዳነ ብዙ ኃጢአቱንም እንደ ፳
ሸፈነ ይወቅ። ፩ ጴጥ ፬ ፰፤ መዝ ፴፪ ፩።

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድም የሐዋርያው የያዕቆብ መልእክት ደረሰች ተፈጸመች።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፡ አሜን።

መልእክተ ይሁዳ ። የይሁዳ መልእክት ።

ምዕራፍ ፩ ።

መልእክተ ይሁዳ እኁሁ ለያዕቆብ ።

፩ እምይሁዳ ገብረ እግዚአብሔር ወኢየሱስ ክርስቶስ
እኁሁ ለያዕቆብ ለእለ ያፈቅርዎ ለእግዚአብሔር አብ
ስሙያን ወጽዉዓን በኢየሱስ ክርስቶስ ።

፪ ሰላም ለክሙ ወተፋቅሮ ወሣህል ይብዛኅ ማእከ
ሌክሙ ።

፫ አኀዊነ በኵሉ አስተፋጠንኩ ከመ እጽሐፍ ለክሙ
በእንተ ሕይወተ ኵልነ እስመ ጥቀ እጽሕፍ ለክሙ
ጽሑቀ ወአስተበቍዐክሙ ከመ ትትቀነይዋ ለእንተ
ተውህበት ለቅዱሳን ሃይማኖት ።

፬ እስመ ተደመሩ ብክሙ ሰብእ ረሲዓን እለ ጽሑፋን
ቀዲሙ ለዝንቱ ደይን እለ ያፈልስዋ ለጸጋ እግዚአ
ብሔር ውስተ ዝሙቶሙ ወይክሕድዎ ለዘውእቱ
በሕቲቱ ንጉሥ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፭ ወተአምሩ ምዕረሰ ከመ ኢየሱስ አድኀኖ ሕዝበ እም
ድረ ግብጽ ወበዳግምሰ ለእለ ኢአምኑ አጥፍኦሙ ።

፮ ወለመላእክቲሁኒ እለ ኢዐቀቡ ፍጥረቶሙ ወኀደ
ግዋ ለሥርዓቶሙ ውስተ ደይን አንበሮሙ ወተዓ
ሡሩ ለዕለት ዐባይ በዘለኢሆሙ አቅነዩ ርእሰሙ ።

፯ ወከማሁ ሰዶምኒ ወገሞራ ወአህጉርኒ እለ ምስሌሆን
ወበእርአያሆን ዘመዋ ወተለዋሆን በፍትወተ ዝሙት
ሚሞሙ ውስተ ደይን ዘለዓለም ወተመጠዋ ኵነኔሆን፤

፰ ወከማሁ እሉኒ እለ በሕልሞሙ ያኄምኑ ሥጋሆሙ
ወይክሕድዎ ለእግዚእሙ ወይፀርፉ ላዕለ ስብሐቲሁ።

፱ ወሚካኤልኒ ሊቀ መላእክት አመ ይትበሀሎ ለሰይ
ጣን በእንተ ሥጋሁ ለሙሴ ኢተኀበለ ቃለ ፀርፈት
ይንብብ አላ ይቤሎ ይኂስከ እግዚአብሔር ።

፲ ወእሉሰ እለ ይፀርፉ እሙንቱ ይኤብሱ በዘኢየአ
ምሩ ወሕሊናተሰ ዘሥጋ የአምሩ ከመ እንስሳ ወበቲ
ይሜረዉ ።

፲፩ አሌ ሎሙ እስመ በፍኖተ ቃየል ሖሩ ወበዐስበ ጌጋዩ
ለበለዓም ውዕዩ ወበክሕዶ ለቆሬ ወእለ ምስሌሁ
ተኀጕሉ ።

፲፪ እሉ እሙንቱ እለ በፍቅር አፍቀሩክሙ ከመ ያስሕ

ምዕራፍ ፩ ።

የያዕቆብ ወንድም የይሁዳ መልእክት ።

የእግዚአብሔርና የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋይ ለሚ ፩
ሆን ከያዕቆብ ወንድም ከይሁዳ የተላከች መልእክት
እግዚአብሔር አብን ለሚወዱ በኢየሱስ ክርስቶስ
ስም ላመኑና በስሙ ለተጠሩ ትድረስ ። ማቴ ፲፫ ፶፭ ።
ሰላም ለእናንተ ይሁን ፍቅርና ይቅርታ ይብዛላችሁ። ፪

ወንድሞቻችን ! ስለ ሁላችን ሕይወት እጽፍላችሁ ፫
ዘንድ በሁሉ ቸኰልኩ እንድጽፍላችሁ እጅግ ግድ
ነበርና ፣ ለቅዱሳን የተሰጠችውንም ሃይማኖት እንድ
ታገለግሏት እማልዳችኋለሁ ። ፪ ጢሞ ፩ ፲፫ ።
አስቀድሞ ለዚህ ፍርድ የተጻፉ በደለኞች ተቀላቅለ ፬
ውብችኋልና እነሱም እግዚአብሔርን የማይፈሩ የእግ
ዚአብሔርን ጸጋ ወደ ዝሙታቸው የሚለውጧት
አንድ እሱ ብቻ ንጉሥ የሆነ ጌታችን ኢየሱስ ክር
ስቶስን የሚክዱ ናቸው ። ቲቶ ፩ ፲፮ ።
ኢየሱስ አስቀድሞ ሕዝቡን ከግብጽ ምድር እንደ ፭
አወጣ በኋላም ያላመኑትን እንደ አጠፋቸው ታውቃ
ላችሁ ። ዘኍል ፲፬ ፴፭ ። ፩ ቆሮ ፲ ፭ ።
በሕርያቸውን ያልጠበቁ ሥርዓታቸውን የተዉ መላ ፮
እክትንም በግዞት አኖራቸው ፣ ራሳቸውን በሰንሰ
ለት ለታላቂቱ ቀን ተቀጥረዋል ። ዮሐ ፰ ፵፬ ።
እንደዚሁም ሰዶምንና ገሞራን አብረዋቸው የነበሩ ፯
ትን እነሱን አብነት አድርገው የሰሰኑትን ፣ ዝሙታ
ቸውንም ስለ መውደድ የተከተሏቸው አገሮችንም
በዘለዓለማዊ ደይን አኖራቸው ፍርዳቸውን ተቀበሉ ።
በሕልማቸው ሥጋቸውን የሚያረክሱ ፈጣሪያቸውን ፰
የሚክዱ ጌትነቱን የሚነቅፉ እሊህም እንደነዚያ
ናቸው ።
የመላእክት አለቃ ሚካኤል እንኳ ስለ ሙሴ ሥጋ ፱
ሰይጣን በተከራከረው ጊዜ የስድብ ቃል ሊናገር
አልደፈረም ፣ እግዚአብሔር ይጣላህ አለው እንጂ ።
ዳን ፲፪ ፩ ። ዘካ ፫ ፪ ።
የሚሳደቡ እሊህ እነሱ በማያውቁት ይበድላሉ የሥ ፲
ጋን አሳቦች ግን እንደ እንስሳ ያውቃሉ ፣ ግን በእ
ሷም ይጠፋሉ ፪ ጴጥ ፪ ፲፪ ።
ወዮላቸው ! በቃየል መንገድ ሂደዋልና በበለዓም ፲፩
የዓመፅ ዋጋም ተቃጥለዋልና በቆሬና ከሱም ጋር
በጠፉ ክሕደት ፀንተዋልና ። ዘፍጥ ፬ ፰ ።
ሳይወዱ እንወዳችኋለን የሚሉ እሊህ ሊያስቷችሁ ፲፪

ቱክሙ ተበፅዖን ለኃጢአቶሙ ወየሐውሩ በፍትወተ
ልበሙ ወዘእንበለ ፍርሀት ይሬእዩ ርእሰሙ ፡ ወከመ
ደመና አሙንቱ እንተ አልበቲ ዝናም እንተ ትትሀ
ወክ እምነፋስ ወከመ ዕፀዋትኒ ይቡሳት አለ አልቦን
ፍሬ አለ ካዕበ ሞቱ ወተሠረዉ ።

፲፫ ወከመ ሞገዳተ ባሕር አሙንቱ ዕቡዳት እለ ያፈል
ሕዋ ለኀሣርሙ ፡ ወከመ ከዋክብት ጽልሙታን እለ
ለፍጻሜ ጽልመቶሙ ደይን ይጸንሖሙ ለዓለመ
ዓለም ።
፲፬ በከመ ተነበየ ሄኖክ በእንቲአሆሙ ዘውእቱ ሳብዕ
እምአዳም ፡ ወይቤ ናሁ ይመጽእ እግዚአብሔር በአ
እላፊሁ ቅዱሳን መላእክት ከመ ይግበር ኩነኔ ።

፲፭ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ወይዛለፎሙ ለኵ
ሎሙ ኃጥአን በእንተ ኵሉ ግብረ ኃጣውኢሆሙ
ዘአበሱ ወበእንተ ኵሉ ዘነበቡ ላዕሌሁ ዘኢይከውን
ቃለ ኃጥአን ወጽልሕዋን ።
፲፮ እሉ አሙንቱ እለ ያንጐረጕሩ እስመ ቀቡጻን ተስፋ
ሆሙ እለ የሐውሩ በፍትወተ ልበሙ ወአፉሆሙኒ
ይነብብ ትዕቢተ ወያስተብዕሉ ወያደልዉ ለገጽ ወገ
ኵሉ ዘይገብሩ ከመ ይርብሖሙ ።

፲፯ ወአንትሙሰ አኀዊነ ተዘከሩ ቃለ ዘነገሩክሙ ቀዲሙ
ሐዋርያቲሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወዘይቤ
ሉክሙ ።
፲፰ ከመ በደኃሪ መዋዕል ይመጽኡ መስሐቃን እለ ይሚ
ሀሩ በፍትወተ ልበሙ ወያስሕቱ በኃጣውኢሆሙ ።

፲፱ እሉ እሙንቱ እለ ይስሕቡ በሥጋሆሙ ወያስሕቱ
በፍትወተ ነፍሰሙ ወመንፈስ ቅዱስ አልበሙ ።

፳ ወአንትሙሰ አኀዊነ ሕንጹ ርእሰክሙ በሃይማኖት
ቅድስት ወበመንፈስ ቅዱስ ጸልዩ ።

፳፩ ወበፍቅሩ ለእግዚአብሔር ተዓቀቡ ወተሰፈውዋ
ለምሕረቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እንተ ሕይ
ወት ዘለዓለመ ዓለም ።
፳፪ እስመበ ለዘትዛለፍዎ በእንተ ኃጢአቱ ወበ ለዘትም
ሕርዎ ።
፳፫ ወበ ለዘታድኅንዎ እምውስተ እሳት ወትበልሕዎ
ወበ ዘይድኅን ፈሪሆ ወነሲሖ ወበ እለ ጸሊአሙ ዘቀ
ዳሙ፡ሥጋሆሙ ኀደጉ በሬዘ ሞልቀተ ዝሙቶሙ ።
፳፬ ወይክል እግዚአብሔር መድኀኒነ ዐቂበተክሙ ዘእን
በለ ጌጋይ ወአቅሞተክሙ ቅድመ ስብሐቲሁ ንጹሓ
ኒክሙ በትፍሥሕት ።

ነው ፡ ኃጢአትን ለመሥራት ደፋሮች ናቸው ፡ ልቡ
ናቸው በወደደው ፀንተው ይኖራሉ ፤ ሳይፈሩ ራሳ
ቸውን ከፍ አድርገው ይመለከታሉ ከነፋስ የተነሣ
እንደምትታወክ፡ ዝናም እንደሌለበት ደመና ናቸው ፤
ፍሬም እንደሌላቸው ደርቀው ተነቃቅለው እንደቀሩ
ዕንጨቶች ናቸው ።
እንደ ባሕር አዚፊት ናቸው ፤ ውርደታቸውን የሚያ ፲፫
ነሳሱዋት ዕብዶች ናቸው ፤ ብርሃን እንደሌላቸው
ለመጨረሻ ጊዜያቸውም ለዘለዓለም የጨለማ ደይን
እንደሚቈያቸው ከዋክብት ናቸው ። ኢሳ ፶፯ ፳ ።
ሄኖክ የነሱ ነገር እንደ ተናገረ ይኸውም ከአዳም ሰበ ፲፬
ተኛ ትውልድ ነው ፡ እነሆ እግዚአብሔር ይፈርድ
ዘንድ እልፍ የሆኑ ቅዱሳን መላእክትን አስከትሎ
ይመጣል ብሎ ። ዘፍጥ ፭ ፳፩ ።
ለሁሉ እንደ ሥራው ይከፍለዋል ስለ ሠሩት ኃጢአ ፲፭
ታቸው ሁሉ ኃጢአተኞች ከዳተኞች በእሱ ላይ
የማይገባውን ነገር ስለ ተናገሩ ኃጥአንን ሁሉ
ይዘልፋቸዋል ። ማቴ ፳፭ ፴፩ ።
ተስፋቸውን ስለ ቈረጡ የሚያንጐራጕሩ ልባቸው ፲፮
በወደደው የሚኖሩ በአፋቸው ትዕቢት የሚናገሩ
ሰውን ከሰው የሚያበላልጡ ፊት አይተው የሚያደሉ
እሊህ ናቸው ፤ ይህን ሁሉ የሚያደርጉት ጥቅም ያገ
ኙን መስሏቸው ነው ።
ወንድሞቻችን ! እናንተስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ፲፯
የሾማቸው ሐዋርያት መጀመሪያ የነገሩዋችሁንና ያስ
ተማሩአችሁን ቃል አስቡ ።
በኋላ ዘመን ልቡናቸው የወደደውን የሚያስተምሩ ፲፰
በእነሱ ኃጢአት ሌላውን የሚያስቱ አሳሳቶች እንደ
ሚመጡ ። ፩ ጢሞ ፬ ፩ ። ፪ ጴጥ ፫ ፫ ።
በኃጢአታቸው የሚስቡ ልቡናቸው በወደደው የሚ ፲፱
ያስቱ መንፈስ ቅዱስ ያላደረባቸው እሊህ ናቸው ።
፩ ቆሮ ፪ ፲፬ ።
ወንድሞቻችን ! እናንተ ግን በከበረች ሃይማኖት ራሳ ፳
ችሁን አጽኑ በመንፈስ ቅዱስ ተቃኝታችሁ ጸልዩ ።
ቈላ ፪ ፯ ። ፩ ተሰ ፭ ፲፩ ።
በእግዚአብሔር ፍቅር ተጠበቁ ፡ የዘለዓለም ድኅነት ፳፩
የሚገኝበት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቸርነት
ተስፋ አድርጓት ።
በኃጢአቱ ምክንያት የምትዘልፉት አለ ፤ የምትም ፳፪
ሩትም አለ ።
ከእሳት የምታድኑት አለ ፡ ተሰዕቶ ፈርቶ የሚድንም ፳፫
አለ ፡ የቀደመ ስሕተታቸውን ጠልተው የዝሙት
ርክሰት ልብሳቸውን የተጠሙ አሉ ። ያዕ ፭ ፲፱ - ፳ ።
መድኃኒታችን እግዚአብሔርም በደል የሌላችሁ ፳፬
አድርጎ ሊጠብቃችሁ ንጹሐን አድርጎ በደስታ በጌ
ትነቱ ፊት ሊያቆማችሁ ይችላል ። ፩ ተሰ ፭ ፳፫ ።

፳፭ በእደዊሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ወዕበይ ወኀይል ወሥልጣን እምቅድመ ኵሉ ፍጥረተ ዓለም ይእዜኒ ወዘልፈኒ ወለኵሉ ዓለማት ዘይመጽእ አሜን ።

ዓለም ሳይፈጠር ጀምሮ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለ ፳፭
ሙም ክብርና ጌትነት በሚመጣውም ዓለም ሁሉ
ኀይልና ሥልጣን ገንዘቡ በሚሆን በጌታችን በመድ
ኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሥልጣን አሜን ።
ሮሜ ፲፮ ፳፯ ። ፩ ጢሞ ፩ ፲፯ ።

መልእት መልእክተ ይሁዳ እኁሁ ለያዕቆብ ፡
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ለዓለመ ዓለም አሜን ።

የያዕቆብ ወንድም የይሁዳ መልእክት ተፈጸመች ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን ለዘለዓለሙ አሜን ።

ራእዩ ለዮሐንስ። የዮሐንስ ራእይ።

ራእዩ ለዮሐንስ ።

ዘዮሐንስ ኤጲስ ቆጶስ ዘቍስጥንጥንያ መጥርጶሊስ አሙ ሀለዎ ይሰደድ ።

ምዕራፍ ፩ ፡

፩ ራእዩ ለዮሐንስ ዘከመ ርእዮ ለኢየሱስ ክርስቶስ
ዘወሀበ እግዚአብሔር ከመ ያርእዮሙ ለአግብርቲሁ
ዘሀለዎ ይኩን ፍጡነ ወዘይከውን እምድኅረዝ ።
፪ ወፈነወ ምስለ መልአኩ ኀበ ዮሐንስ ገብሩ ዘኮነ
ስምዐ በእንተ ቃለ እግዚአብሔር ወበእንተ ስምዑ
ለኢየሱስ ክርስቶስ ወበእንተ ኵሉ ዘርእየ ።
፫ ወብፁዕ ውእቱ ዘያነብብ ወዘይሰምዕ ቃለ ተነብዮቱ
ለዝንቱ መጽሐፍ ወዘየዐቅብ ዘጽሑፍ ውስቴቱ
እስመ ቅሩብ ዘመኑ ።
፬ ዘጸሐፈ ዮሐንስ ለሰብዑ አብያተ ክርስቲያናት እለ
ውስተ እስያ ፡ ሞገሱ ለክሙ ወሰላሙ እምኀበ ዘሀሎ
ወይሄሉ ዘመጽአ ወዘይመጽእ ወእምነ ሰብዐቱ መን
ፈስ ዘቅድመ መንበሩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ።
፭ ዘውእቱ ስምዕ መሃይምን ወውእቱ ቀደመ በኵረ
ከዊነ እምነ ምውታን ዘተንሥአ ወውእቱ መኰን
ኖሙ ለነገሥተ ምድር ፡ ውእቱ ዘአፍቀረክሙ ወሐ
ፀበክሙ እምኃጣውኢክሙ በደሙ ።
፮ ወረሰየክሙ ውስተ መንግሥተ ቅድሳት አቡሁ እግ
ዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወኀይል ለዓለመ ዓለም
አሜን ።
፯ ናሁ ይመጽእ በደመና ሰማይ ወትሬእዮ ኵላ ዐይን
ወእልክቱኒ እለ ወግእዎ ወይበክዩ በእንቲአሁ
ኵሎሙ አሕዛበ ምድር ፡ እወ ወአማን ።
፰ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ ይቤ እግዚአብሔር ዘሀሎ
ወይሄሉ ዘመጽአ ወዘይመጽእ ዘውእቱ ይመልክ
ኵሎ ።
፱ ወአነ ዮሐንስ እኁክሙ ወሱታፌክሙ በሕማም
ክሙ ወበመንግሥትክሙ ወበትዕግሥትክሙ በእ
ንተ ትዕግሥቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፡ ወእንዘ ሀሎኩ
ውስተ ደሴት እንተ ስማ ፍጥሞ በእንተ ቃለ እግዚ
አብሔር ወበእንተ ስምዐ ለኢየሱስ ።
፲ መጽአ ላዕሌየ መንፈስ በዕለተ እሑድ ወሰማዕኩ
ቃለ ዐቢየ እምድኅሬየ ከመ ቃለ ቀርን ።

የመዳኒዩቱ የቍስጥንጥንያ ኤጲስ ቆጶስ ዮሐንስ (አፈወርቅ) ተሰዶ በነበረ ጊዜ ያገኘው ዮሐንስ ወንጌላዊ ያየው ራእይ ይህ ነው ።

ምዕራፍ ፩ ፡

ኢየሱስ ክርስቶስን እንዳየው ፈጥኖ ይደረግ ዘንድ ፩
ያለውን ፡ ከዚያም በኋላ የሚመጣውም ለባለሟሎቹ
ይገልጥላቸው ዘንድ እግዚአብሔር የገለጠለት ።
በመልአኩ ወደ አገልጋዩ ዮሐንስ የላከው ፡ ስለ እግ ፪
ዚአብሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር
በየው ሁሉ ላይ ምስክር የሆነ ።
የሚያነበው ንኡድ ክቡር ነው ፡ የዚህን መጽሐፍ ፫
የትንቢትን ቃል የሚሰማ ፡ በውስጡ የተጻፈውንም
የሚጠብቅ ንኡድ ክቡር ነው ዘመኑ ቀርብ ነውና ።
በእስያ ውስጥ ለሚገኙ ለሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ፬
ዮሐንስ የጻፈው ይህ ነው ፡ ቀድሞ ከነበረው ፡ ከሚ
ኖረው ፡ ወደዚህ ዓለም የመጣው ፡ ወደፊትም ከሚ
መጣው በኢየሱስ ክርስቶስ በዙፋኑ ፊት ካለው
ፍጹም መንፈስ ምስጋናው ሰላሙ ለናንተ ይሁን ።
የታመነ ምስክር በኵር መሆንን ጀምሮ ቀድሞ ከሙ ፭
ታን የተነሣ ፡ የምድር ነገሥታትንም የሚገዛቸው
የወደዳችሁ ፡ ከኃጢአታችሁም በደሙ ያነፃችሁ
እሱ ነው ።
አባቱ እግዚአብሔር በሚመሰገንበት መንግሥተ ፮
ሰማይ እንድትኖሩ አደረጋችሁ ምስጋና ኃይል ለዘ
ለዓለሙ ለርሱ ይሁን አሜን ።
እነሆ በሰማይ ደመና ይመጣል ፡ ዓይን ሁሉ ያየዋል ፯
እነዚያ የወጉትም ያዩታል የምድር አሕዛብም ሁሉ
ያለቅሳሉ ፡ አዎን እውነት ነው ! ።
ቀድመ ዓለም የነበረው ፡ ዓለምን አሳልፎ የሚኖረው ፰
ወደዚህ ዓለም የመጣው ፡ ወደፊትም የሚመጣው ፡
ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር አልፋ ወኦ ቀዳማዊ
ደኃራዊም እኔ ነኝ አለ ።
ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መታገሥ ፡ በትዕግሥታች ፱
ሁና በመከራችሁ በመንግሥታችሁም ተባባሪያችሁና
ወንድማችሁ የምሆን እኔ ዮሐንስ ስለ እግዚአብ
ሔር ቃልና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ መመስከር ፍጥሞ
በምትባል ደሴት ሳለሁ ።
እሁድ ቀን መንፈስ ወደኔ መጣ ፡ ከወደ ኋላዬም እንደ ፲
ነጋሪት ድምፅ ያለ ታላቅ ድምፅ ሰማሁ ።

፲፩ ወይቤለኒ ጸሐፍ እንከ ዘትሬኢ ወዘትሰምዕ ውስተ
መጽሐፍ ወፈኑ ለአብያተ ክርስቲያናት ሰብዐቱ እለ
ውስተ እስያ ፥ ዘኤፌሶን ወዘሴሚርኔስ ወዘጴርጋሞን
ወዘተያጥሮን ወዘሰርዴስ ወዘፊልድልፍልያ ወዘሎ
ዶቅያ ።
፲፪ ወተመየጥኩ እርአይ ዝኩ ቃለ ዘይትናገር ምስሌየ
ወሶበ ተመየጥኩ ናሁ እሬኢ ሰብዐ መኃትወ
ዘወርቅ ።
፲፫ ወማእከለ ሰብዐ መኃትው ይነብር ከመ ወልደ እጓለ
እመሕያው ወይለብስ ልብሰ ጸዴር ወቅኑት ውስተ
ሐቌሁ በቅናት ዘወርቅ ።
፲፬ ወፀዐዳ ርእሱ ወሥዕርቱ ከመ ፀምር ፀዐዳ ወአዕይ
ንቲሁ ከመ ነደ እሳት ።
፲፭ ወእገሪሁ ከመ ብርተ ሊባኖስ ዘአርሰንዎ በእሳት ፥
ወቃሉ ከመ ቃለ ማይ ብዙኅ ።
፲፮ ወውስተ እዴሁ ዘየማን ሰብዐቱ ከከብ ፥ ወይወጽእ
እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊሕ ዘክልኤ አፉሁ ወገጹ
ከመ ፀሐይ ብሩህ ዘያስተርኢ በኃይሉ ።
፲፯ ወሶበ ርኢክዎ ወደቁ ውስተ እገሪሁ ወኮንኩ ከመ
በድን ፥ ወአኀዘኒ በየማኑ ወአንሥአኒ ወይቤለኒ ኢት
ፍራህ አነ ውእቱ ቀዳማዊ ወደኃራዊ ዘሕያው ።
፲፰ ወእንስ ኮንኩ ከመ በድን ወይቤለኒ ናሁ ሕያው አነ
ለዓለመ ዓለም ፥ ወኅቤየ ሀሎ መራኁተ ሞት ወሲኦል።
፲፱ ጸሐፍ እንከ ዘትሬኢ ዘሀለው ወዘሀለዎ ይኩን እም
ድኅረዝ ።
፳ ወፍካሬሆሙሰ ለሰብዐቱ ከዋክብት እለ ርኢከ
ውስተ የማኑ ወሰብዐቱ መኃትው እለ ወርቅ ዝንቱ
ሰብዐቱ ከዋክብት መላእክት እሙንቱ እለ ሰብዐቱ
አብያተ ክርስቲያናት ወእልክቱኒ ሰብዐቱ መኃትው
ሰብዑ አብያተ ክርስቲያናት እሙንቱ ።

ምዕራፍ ፪ ።

፩ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘኤፌሶን ፥
ከመዝ ይቤለከ አኃዜ ኵሉ ዘያፀንዕ ሰብዐተ ከዋክ
ብተ በየማኑ ወዘየሐውር በማእከለ ሰብዑ መኃትው
ዘወርቅ ፥ ርኢኩ ግብረከ ወፃማከ ወትዕግሥተከ ።
፪ ወከመ ኢትክል ፀዊሮቶሙ ለእኩያን እለ ይብሉ
ርእሶሙ ሐዋርያት ወኢኮኑ ወረከብኮሙ ከመ
ሐሰዉ ።
፫ ወተዐገሥከ ወፆርከ በእንተ ስምየ ወኢተቈጣዕከ ።
፬ ወበሕቱ ብ ዘአሐይሰከ እስመ ኀደገ አፍቅሮተከ
ዘቀዲሙ ።
፭ ወተዘከር እበይነ ምንት ወደቀ ነስሕ እንከ ፥ ወእመ
አከሰ እመጽእ ወእድለቅልቃ ለማኅቶትከ እምነ

እንግዲህ የምታየውንና የምትሰማውን በዚህ መጽ ፲፩
ሐፍ ጽፈህ በእስያ በኤፌሶን በሴሜርኔስ በጴርጋሞን
በተያጥሮን በሰርዴስ በፊልድልፍልያ በሎዶቅያ
ላሉት ሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት ላክ አለኝ ።
የሚነግረኝን ቃል እሰማ ዘንድ ወደኋላዬ ተመለስኩ ፲፪
በተመለስኩም ጊዜ ሰባት የወርቅ ፋናዎችን አየሁ ።
በሰባቱም የወርቅ ፋና መካከል እንደ ሰው ልጅ ፲፫
ተቀምጧል ፥ ጸዴር የሚባል ልብስ ለብሷል ፥ በወገ
ቡም የወርቅ መታጠቂያ ታጥቋል ።
ራሱም ነጭ ነው ፥ ፀጉሩም እንደ ነጭ ሐር ነው ፥ ዓይ ፲፬
ኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው ።
እግሮቹም በእሳት እንዳጋሉት እንደ ደጋ ብረት ፲፭
ናቸው ፥ ቃሉም እንደ ፏፏቴ ውኃ ድምፅ ነው ።
በቀኝ እጁ ሰባት ከዋክብት ተይዘዋል ፥ ከአፉም የተ ፲፮
ሳለ ሁለት ልሳን ይወጣል ፥ ፊቱም በኃይል እንደ
ሚታይ ብሩህ ፀሐይ ነው ።
በየሁትም ጊዜ ከእግሩ በታች ወድቄ እንደ በድን ፲፯
ሆንኩ ፥ በቀኝ እጁ ይዞ አስነሣኝ ፥ ቀዳማዊ ደኃራዊ
የምሆን ሕያው እኔ ነኝ አትፍራ አለኝ ።
እኔ ግን ነፍስ እንደ ተለየው በድን ሆንኩ፡ እነሆም ለዘ ፲፰
ለዓለሙ ሕያው ነኝ ፥ የሞትና የመቃብር መክፈቻ
ከኔ ዘንድ አለ አለኝ ።
እንግዲህ የምታየውን የሆነውም ከዚህ በኋላ ይሆን ፲፱
ዘንድ ያለውንም ጻፍ አለኝ ።
በቀኝ እጁ ተይዘው ያየሃቸው የሰባቱ ከዋክብትና ፳
የሰባቱም የወርቅ ፋናዎች ትርጓሜያቸው ይህ ነው ፥
ሰባቱ ከዋክብት በሰባቱ አብያተ ክርስቲያናት የተ
ሾሙ አለቆች ናቸው ፥ እሊያም ሰባቱ ፋናዎች ሰባቱ
አብያተ ክርስቲያናት ናቸው ።

ምዕራፍ ፪ ።

ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን አለቃ ጻፍለት ፥ ሁሉን ፩
የሚገዛ ፥ ሰባቱንም ከዋክብት በቀኝ እጁ የሚያፀና ፥
በወርቅ ፋናዎች መካከል የሚኼድ እሱ እንዲህ አለህ።
ሥራሕን ድካምህን ትዕግሥትህን አየሁ ፥ ሳይሆኑ ፪
በራሳቸው ሐዋርያት ነን የሚሉት ክፉዎችንም መታ
ገሣቸው እንዳይቻልህ ዐወቅሁ ፥ ሐሰተኞች ሁነው
አግኝተሃቸዋልና ።
ስለ ስሜም መከራውን ስትሰለች ታግሠህ ተቀብ ፫
ለሃል ።
ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ ፥ የቀደመ ፍቅርህን ፬
ትተሃልና ።
ስለምን እንደ ወደቅህ አስተውል እንግዲህ ተመ ፭
ለስ ፥ ያለዚያ ግን በትመለስ የቀደመ ሥራህንም

መከና እመ ኢነሳሕከ ወከመ ቀዲሙ ግብረከ እመ
ኢገበርከ ።
፮ ወዝንቱሰ ብከ እስመ ትጸልእ ምግባሮሙ ለኒቆላው
ያን በከመ አነ እጸልእ ፡ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፯ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ወለዘሞዐሰ እሁቦ ይብላዕ እምውስተ ዕፀ ሕይወት
ዘሀሎ ውስተ ገነቱ ለእግዚአብሔር ።
፰ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሰሚርኔስ ፡
ከመዝ ይቤ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ ደኃራዊ
ዘሞተ ወሐይወ ።
፱ አአምር ሕማመከ ወኃጣይአከ ወባሕቱ ብዑል
አንተ ወፅርፈቶሙ ለእለ ይብሉ አይሁድ ንሕነ ወኢ
ኮኑ አላ ማኅበሩ ለሰይጣን እሙንቱ ፡ ኢትፍራህ
ምንተኒ በእንተ ዘሀለወከ ትሕምም ።
፲ እስመ ናሁ ሰይጣን ይወዲ እምኔክሙ ውስተ ሞቅሕ
ከመ ትትዓቀፉ ወተሐሙ ዐሡረ መዋዕለ ፡ ወኩን
መሃይምነ እስከ ለሞት ወእሁበከ አክሊለ ዘሕይ
ወት ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፩ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ወዘሰ ሞዐ ኢይመውት ዳግመ ሞተ ።
፲፪ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘጴርጋሞን
ከመዝ ይቤ ዘቦ ሰይፍ በሊሐ ዘክልኤ አፉሁ ።
፲፫ አአምር ኀበ ታኀድር እደ.ከ መንበሩ ለሰይጣን ወታ
ንጽዕ ስምየ ወኢክሕደከ ሃይማኖትየ ወበመዋዕል
ዘቀተልዎ በኀቤክሙ ለጻድቅየ መሃይምን በኀበ ያኀ
ድር ሰይጣን ።
፲፬ ወባሕቱ ቦ ዘአኀይስከ እስመ ሀለዉ ዝየ እለ ያጸንዑ
ትምህርቶ ለበላዓም መምህሩ ለባላቅ ወይወድዮ ዕቀ
ፍተ ቅድሜሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ከመ ይብልዑ
ዝቡሐ ለአማልክት ወይዘምዉ ።
፲፭ ወእሉኒ ሀለዉ ኀቤከ እለ ያጸንዑ ትምህርቶሙ ለኒ
ቆላውያን ።
፲፮ ወይእዜኒ ነስሕ ወእመ አኮሰ እመጽእ ወእፀብአሙ
ፍጡነ በሰይፈ አፉየ ፡ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፯ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ፡
ለዘሞዐ እሁቦ መና ዘኅቡእ ወእሁቦ መጽሐፈ ብር
ሃን ወውስተ ውእቱ መጽሐፍ ጽሑፍ ስም ሐዲስ
ዘአልቦ ዘየአምሮ ዘእንበለ ዘነሥኦ ።
፲፰ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘተያጥሮን ፡
ከመዝ ይቤ ወልደ እግዚአብሔር ዘአዕይንቲሁ ከመ
ነደ እሳት ወእገሪሁ ከመ ርስነ ብርት ሊባኖስ ።

በትሠራ መጥቼ መብራትህን ከመቅረዝዋ አጠ
ፋቃለሁ ።
ነገር ግን ይህ አለህ ፡ እኔ እንደምጠላ የኒቆላውያንን ፮
ግብር ትጠላለህና ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፯
ድል ለነሣ ከፈጣሪዬ ገነት ውስጥ ካለው ዕፀ ሕይወት
ይበላ ዘንድ እሰጠዋለሁ ።
ለሰሚርኔስ ቤተ ክርስቲያን አለቃ ቀዳማዊ ደኃ ፰
ራዊ የሚሆን ሙቶ የተነሣው እሱ እንዲህ አለ
ብለህ ጻፍለት አለኝ ።
መከራህንና መቸገርህን ዐውቃለሁ ፡ ነገር ግን ባለ ፱
ጸጋ ነህ ፡ የሰይጣን ተባባሪዎች ናቸው እንጂ ሳይሆኑ
ምእመናን ነን የሚሉትን መንቀፍህን ዐውቃለሁ ፡
መከራ ትቀበል ዘንድ ስላለህ ምንም ምን አትፍራ ።
እነሆ ትጠራጠሩ ዘንድ ሰይጣን ከናንተ ወገን ወደ ፲
ግዞት ቤት ያገባልና ፡ ዓሥር ቀንም መከራ ትቀበላላ
ችሁ ፡ እስከ መሞት ደርሰህ የታመንክ ሁን ፡ የሕይ
ወትም አክሊል እሰጥሃለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማትን
ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፲፩
ድል የነሣ ሁለተኛ ሞት አይሞትም ።
ለጴርጋሞን ቤተ ክርስቲያን አለቃ የተሳለ ሁለት ፲፪
ልሳን ያለው ሰይፍ እሱ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍለት
አለኝ ። ምዕ ፩ ፲፮ ። ኢያሱ ፭ ፲፫ ።
እጅህን ያኖርህባቸው ሰዎች የሰይጣን ማደሪያ እን ፲፫
ደሆኑ ዐውቃለሁ ስሜን አፅንተሃል ሃይማኖቴንም
አልካድክም ሰይጣን ያደረባቸው ሰዎች እውነተኛ
ታማኜን በናንተ ዘንድ በገደሉበት ወራት ።
ነገር ግን የምነቅፍብህ አለኝ ፡ የባላቅ መምህር የበለ ፲፬
ዓምን ትምህርት ያፀኑ ለጣኦት የተሠዋውን ይበሉ
ዘንድ በእስራኤል ልጆች ፊት መሰናከል የሚያኖሩ
ከዚያ አሉና ።
የኒቆላውያንን ትምህርት ያፀኑ እሊህም ከንተ ዘንድ ፲፭
አሉ ።
አሁንም ተመለስ ፡ ያለዚያ ግን ፈጥኜ መጥቼ ከፊ ፲፮
በሚወጣ ሰይፍ አጠፋቸዋለሁ ፡ ጆሮ ያለው መስማ
ትን ይስማ ። ኢሳ ፲፩ ፬ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ? ፲፯
ድል ለነሣ የተሠወረ መናን እሰጠዋለሁ የብርሃን
መጽሐፍንም እሰጠዋለሁ በዚያም መጽሐፍ ውስጥ
ገንዘብ ከደረገው በቀር የማያውቀው የሌለ አዲስ
ስም ተጽፎአል ።
ለተያጥሮን ቤተ ክርስቲያን አለቃ ዐይኖቹ የእሳት ፲፰
ነበልባል እግሮቹም እንደ ደጋ ብረት ግለት የሆኑ
እሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍ
ለት አለኝ ። ምዕ ፩ ፲፬ ። ፲፬ ፲፭ ።

፲፱ አአምር ግብረከ ወተፋቅሮተከ ወሃይማኖተከ ወመ
ልእክተከ፥ ወትዕግሥተከ ፥ ወግብርከኒ ደኃሪት
ትበዝኅ እምነ ቀዳሚት ።
፳ ወባሕቱ ቦ ዘአኀይሰከ እስመ አርመምከ ላቲ ለኤል
ዛቤል ብእሲት እንተ ትብል ርእሳ ነቢይት ወኢኮነት
ወትሚህር በዘታስሕቶሙ ወታዜምዎሙ ለአግብር
ትየ ከመ ይብልዑ ዝቡሐ ለአማልክት ።
፳፩ ወወሀብክዋ መዋዕለ በዘትኔስሕ ወአበየት ነስሖ
እምነ ዝሙታ ።
፳፪ ወናሁ አገብኣ ውስተ ዘቀዳሚ ምስካብ ወለእለ ዘመዉ
ምስሌሃ ውስተ ዐቢይ ሥቃይ እመ ኢነስሐት እምነ
ምግባራ ።
፳፫ ወእቀትል ደቂቃ በሞት ወየአምሩ ኵሉ አብያተ
ክርስቲያናት ከመ አነ ውእቱ ዘእፈትን ልበ ወኵል
ያተ ወእፈድየክሙ ለለአሐዱ አሐዱ እምኔክሙ
በከመ ምግባሪክሙ ።
፳፬ ወለክሙኒ እብል ለእለ ተረፍክሙ ውስተ ተያጥሮን
ለእለ ኢልብክሙ ዝንቱ ትምህርት ለእለ ኢተአም
ርዋ ለጕኍሉተ ሰይጣን ዘይብል እወዲ ላዕሌክሙ
ክልኤ ክበደ ።
፳፭ ወባሕቱ ዘብክሙ አጽንዑ እስከ አመ እሣሃል ።
፳፮ ወለዘሞዐ ወዐቀበ ግብርየ ለዝሉፉ እሁቦ ሥልጣነ
ላዕለ አሕዛብ ።
፳፯ ወይርዕዮሙ በበትረ ሐፂን ወከመ ንዋየ ለብሐ
ይቀጠቅጦሙ ።
፳፰ በከመ አነ ነሣእኩ እምኀበ አቡየ ወእሁቦ ኮከበ
ጽባሕ ፥ ዘቦ ዕዝነ ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፱ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

ምዕራፍ ፫ ።

፩ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሰርዴ
ሲስን ፥ ከመዝ ይቤ ዘቦ ሰብዐቱ መንፈስ ዘእምኀበ
እግዚአብሔር ወሰብዐቱ ከከብ ።
፪ አአምር ግብረከ ከመ ስምከ ሕያው ወምውት አንተ፥
ትጋህ እንከ ወአፅንዖሙ ለእለ አልጸቁ ይሙቱ፥
እስመ ኢረከብኩ ግብረከ ፍጹመ በቅድመ እምላክየ።
፫ ወተዘከር እፎ ነሣእከ ወሰማዕከ ፥ ነስሕ እንከ ወእ
መሰ ኢተጋሀከ እበጽሐከ ግብተ ከመ ሰራቂ ወኢተ
አምር በአይ ሰዓት እመጽእ ላዕሌከ ።
፬ ወባሕቱ ብከ ኅዳጣን ሰብእ ውስተ ሰርዴስ እለ ኢገ
መኑ አልባሲሆሙ ምስለ አንስት ወየሐውሩ ምስ
ሌከ በንጽሕ ።
፭ ወሉዘሞዐ ከመዝ ልብሰ ንጹሐ ይደልዎ ወኢይደ

ሥራህን ፍቅር መያዝህን ሃይማኖትህን ተልእኮህ ፲፱
ንና ትዕግሥትህን በውቃለሁ፥ ከቀደሙቹቱ ሥራህ
የኋለኛይቱ የበዛች ትሆናለች ።
ነገር ግን የምነቀፍብህ አለኝ፡ ሳትሆን ነቢይ ነኝ የም ፳
ትል ለጣኦት የተሠዋውን ይበሉ ዘንድ ባለሟሎቼን
በምታስታቸውና በምታሴስናቸው ገንዘብ የምታስተ
ምር ኤልዛቤልን ዝም ብለሃታልና ። ፩ ነገ ፲፮ ፴፩ ።
ንስሐ በምትገባ ገንዘብ ዕድሜን ሰጠኋት ፥ ነገር ግን ፳፩
ከዝሙቷ አልመለስም አለች ። ሮሜ ፪ ፬-፭ ።
እነሆ ወደ ቀደመው መሬትነቷ እመልሳታለሁ ከክፉ ፳፪
ሥራዋ ካልተመለሰች ከሷ ጋር የሴሰኑትንም ለፅኑ
ፍዳ አሳልፌ እሰጣቸዋለሁ ።
ልጆቿንም በሞት አጠፋቸዋለሁ ልብንና ኵላሊ ፳፫
ትን የምመረምር እኔ እንደሆንሁ አብያተ ክርስቲ
ያናት ሁሉ ያውቃሉ ፥ ከናንተም ለያንዳንዱ እንደ
ሥራችሁ ፍዳችሁን እከፍላችኋለሁ ። ኤር ፲፯ ፲ ።
በተያጥሮን ለቀራችሁ ለናንተም ይህ ትምህርት ፳፬
ለሌላችሁ ሁለት ከባድ ነገሮችን አግብባችኋለሁ
የሚል የሰይጣንን ተንኰል ለማታውቁት እናገ
ራለሁ ።
ነገር ግን ይቀር እስክላችሁ ድረስ ያላችሁበትን አፅን ፳፭
ታችሁ ያዙ ።
ድል ነሥቶ ለዘለዓለሙ ሕጌን ለጠበቀ በአሕዛብ ፳፮
ላይ ሥልጣንን እሰጠዋለሁ ። ምዕ ፫ ፲፩ ።
በብረት ብትር ይጠብቃቸዋል፡ እንደ ሸክላ ዕቃም ፳፯
ይቀጠቅጣቸዋል ። ምዕ ፲፪ ፭ ።
እኔ ከባቴ ሥልጣንን እንደ ተቀበልኩ የንጋትን ፳፰
ከከብ እሰጠዋለሁ ፥ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ? ። ፳፱

ምዕራፍ ፫ ።

ለሰርዴሲስን የቤተ ክርስቲያን አለቃ ፍጹም መንፈስ ፩
ከእግዚአብሔር ዘንድ ያለው ሰበትንም ከከብ በቀኝ
እጁ ያለ እሱ እንዲህ አለ ብለህ ጻፍለት አለኝ ።
ስምህ ሕያው እንደሆነ አንተ ግን የሞትህ እንደ ፪
ሆንህ በሥራህ አውቃለሁ እንግዲህ ተግተህ ሊሞቱ
የቀረቡትን አፅናቸው በፈጣሪዬ ፊት ሥራህን
ፍጹም ሁኖ አላገኘሁትምና ። ቊ፡ ፲፱ ።
እንዴት ተቀበልህ እንዴትስ ሰማህ አስኪ አስተውል ፫
እንግዲህስ ንስሐ ግባ ያልተጋህ እንደሆነ ግን እንደ
ሌባ ድንገት እደርስብሃለሁ በማናቸውም ሰዓት እንድ
መጣብህ አታውቅም ። ፩ ተሰ፡ ፭ ፪ ።
ነገር ግን ከሴቶች ጋራ ልብሳቸውን ያላሳደፉ ከን ፬
ተም ጋራ በንጽሕና የሚኖሩ ጥቂት ሰዎች በሰርዴስ
አሉህ ። ይሁ፡ ፳፫ ።
ድል ለነሣም እንዲህ ንጹሕ ልብስ ይገባዋል በሙም ፭

መስስ ስሙ እምነ መጽሐፈ ሕይወት ፣ ወአአምኖ
በስሙ በቅድመ አቡየ ወበቅድመ መላእክቲሁ ፤ ዘቦ
ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፮ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።
፯ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘፊልድልፍያ
ፍያ ፤ ከመዝ ይቤ ቅዱስ ወጻድቅ ዘኀቤሁ ይነብር
ኵሉ መራኁተ ቤተ ዳዊት ፤ ወአልቦ ዘያርኁ ወአ
ልቦ ዘየዐፁ ዘእንበሌሁ ።
፰ አአምር ግብረከ ወናሁ ወሀብኩከ ቅድሜከ ኆኅተ
ርኁተ ወአልቦ ዘይክል ዐጺዎታ ፣ እስመ ውኁድ
ኀይልከ ወዐቀብከ ቃልየ ወኢክሕድከ ስምየ ።
፱ ወናሁ አነ እሁበከ እምነ ማኅበሩ ለሰይጣን ወእምነ
እለ ይብሉ ርእሶሙ አይሁድ ንሕነ ወኢኮኑ ወይሔ
ስዉ ወይሰግዱ ቅድመ እገሪከ ወየአምሩ ከመ አነ
አፍቀርኩከ ።
፲ እስመ ዐቀብከ ቃልየ ወትዕግሥትየ ወበእንተ ዝንቱ
አነኒ ዐቀብኩከ እምነ ሰዓት መንሱት እንተ ሀለወት
ትምጻእ ውስተ ኵሉ ዓለም ከመ ታመክሮሙ ለእለ
ይነብሩ ውስተ ምድር ።
፲፩ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወአፅንዕ ዘብከ ከመ አልቦ
ዘይነሥእ አክሊለከ ።
፲፪ ወለዘሞዐ እሬስዮ ዐምደ ውስተ መቅደሱ ለአምላ
ኪየ ወኢይወፅእ እንከ አፍአ ወእጽሕፍ ላዕሌሁ
ስሞ ለአምላኪየ ወስመ ሀገሩ ሐዳስ ኢየሩሳሌም
እንተ ትወርድ እምሰማይ እምኀበ አምላኪየ ወስም
የኒ ሐዲስ ፣ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፲፫ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።
፲፬ ወጸሐፍ ሎቱ ለመልአከ ቤተ ክርስቲያን ዘሎዶቅያ ፣
ከመዝ ይቤ ዘውእቱ አሚን ወውእቱ ስምዕ መሃይ
ምን ወጻድቅ ወውእቱ እምቅድመ ኵሉ ዘፈጠረ
እግዚአብሔር ።
፲፭ አአምር ግብረከ ከመ ኢኮንከ ቈሪረ ወኢኮንከ ምዉቀ
ወርቱዐሰ ትኩን ቈሪረ ወእመ አኮ ምዉቀ ።
፲፮ እስመ ማእከላይ አንተ ወትብል ብዑል አነ ወብዕ
ልኩ ወአልቦ ዘአፈቅድ ምንተኒ እምኀቤከ ።
፲፯ ወለሊከ ተአምር ከመ ነዳይ ወምስኪን አንተ ወዕ
ሩቅ ወዕዉር አንተ ።
፲፰ ወይእዜኒ እብለከ ትንሣእ እምኀቤየ ወርቀ ዚአየ
ዘንጡፍ ወጽሩይ በእሳት ከመ ትብዐል ብየ ወልብ
ሰኒ ዘዚአየ ትልበስ ዘንጹሐ ከመ ትትከደን ዕርቃንከ
ወበፈውስ ዚአየ ትትኰሐል አዕይንቲከ ከመ
ትርአይ ።

ከሕይወት መጽሐፍ አይፋቅም በአባቴና በመላእክት
ፊት በስሙ እምነዋለሁ ፤ ጆሮ ያለው መስማትን
ይስማ ። ፊል፡ ፬ ፫ ፤ ማቴ፡ ፲ ፴፪ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ? ፮
ለፊልድልፍያ ቤተ ክርስቲያን አለቃ የተመሰገነ ፯
እውነተኛ የዳዊት ቤት መክፈቻም ከሱ ዘንድ ያለ
ያለሱም የሚከፍት የሚዘጋ የሌለ እሱ እንዲህ አለ፣
ብለህ ጻፍለት አለኝ ። ኢሳ፡ ፳፪ ፳፪ ።
ሥራህን ዐውቃለሁ ሊዘጋት የሚቻለው የሌለ በፊ ፰
ትህ የተከፈተች ደጅ እነሆ ሰጠሁህ ኃይልህ ጥቂት
ነውና ሕጌን ጠብቀሃል ስሜንም አልካድኽም ።
፩ ቆሮ፡ ፲፮ ፱ ።
ሐሰት ይናገራሉ እንጂ ሳይሆኑ ምእመናን ነን ከሚ ፱
ሉ ከሰይጣን ማኅበር ወገን የሚሆኑትን እነሆ እሰጥ
ሃለሁ እኔ እንደ ወደድኩህ ዐውቀው ከእግርህ በታ
ች ይሰግዳሉ ። ኢሳ፡ ፵፱ ፳፫ ፤ ፷ ፲፬ ።
የትዕግሥቴን ነገር ጠብቀሃልና እኔ በምድር የሚኖ ፲
ሩትን ልትፈትናቸው ወደ ዓለሙ ሁሉ ትመጣ ዘንድ
ካላት ከፈተና ሰዓት እጠብቅሃለሁ እነሆ ፈጥኜ
እመጣለሁና ። ዕብ፡ ፲ ፴፱ ።
አክሊልህን የሚወስድብህ እንዳይኖር የያዝከውን ፲፩
አፅንተህ ጠብቅ ። ምዕ፡ ፩ ፫ ፤ ፪ ፳ - ፲ ።
ድል የነሣውንም በአምላክ መቅደስ ውስጥ ዓምድ ፲፪
አደርገዋለሁ እንግዲህ ወደ ውጭ አይወጣም የአም
ላኬን ስም ከሰማይ የምትወርድ የአዲሲቱንም አገር
የኢየሩሳሌምን ስም አዲሱንም ስሜን እጽፍበታ
ለሁ ፤ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ። ገላ፡ ፬ ፱ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ? ፲፫
ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን አለቃ ጻፍለት የታመነ ፲፬
እውነተኛ ምስክር እግዚአብሔር ከፈጠረውም
ሁሉ አስቀድሞ የነበረ እሱ እንዲህ አለ ። ዮሐ፡
፩ ፫ ፤ ቈላ፡ ፩ ፲፭ ።
የቀዘቀዘ ወይም የሞቀ እንዳልሆንክ ግብርህን ዐው ፲፭
ቃለሁ የሚገባስ የቀዘቀዘ ወይም የሞቀ ብትሆን
ነበር ። ምዕ፡ ፪ ፪ - ፱ ።
የቀዘቀዝም ያልሞቀም ያይደለህ ለብ ያልህ ነህና ፲፮
እኔ ባለጸጋ ነኝ ከብሬ አለሁ ምንም ከንተ የምሻው
የለም ትላለህ ።
አንተ ችግረኛ ድኻ ከልብስም የተራቈትህ ዕውርም ፲፯
እንደ ሆንክ አንተ ራስህ ታውቃለህ ። ፩ ቆሮ፡ ፫
፲፰ ፤ ፬ ፰ ።
አሁንም በእሳት የተፈተነውንና የጸራውን ወርቅ ከኔ ፲፰
ተቀበል እልሃለሁ በኔ ወርቅ ባለጸጋ ትሆን ዘንድ
አዲሱን የኔን ልብስ ለብሰህ ዕርቃንህን ትሸፍን ዘንድ፡
ዓይንህንም በኔ ኵል ተኳል ብርሃን ታይ ዘንድ ።
ኢሳ፡ ፶፭ ፩ ፤ ሚልክ፡ ፫ ፫ ፤ ራእ፡ ዮሐ፡ ፲፯ ፲፭ ።

፲፱ እንስ ለእለ አፈቅር እጌሥፅ ወእሜህር፡ ቅናእ እንከ
ለንስሓ ።
፳ ወናሁ ቆምኩ ኀበ ኆኅት ወእጐደጕድ ወእመቦ ዘሰ
ምዐኒ ቃልየ ወአርኀወኒ እበውእ ሶቤሁ ወእዐርፍ
ምስሌሁ ወውእቱኒ ምስሌየ ።
፳፩ ወለዘሞዐ እሁቦ ይንበር ምስሌየ ውስተ መንበርየ
በከመ አነ ሞዕኩ ወነበርኩ ምስለ አቡየ ውስተ
መንበሩ፡ ዘቦ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።
፳፪ ምንተ ይቤ መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ።

ምዕራፍ ፬ ።

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ርኢኩ ኆኅተ ርኅወ ውስተ
ሰማይ ወቀዳሚየ ቃል ሰማዕኩ ከመ ቃለ መጥቅዕ
ይትናገር ምስሌየ ወይቤለኒ ዕርግ ዝየ ወአነ አርእ
የከ ዘሀለወ ይኩን እምድኅረ ዝንቱ ።
፪ ወበጊዜሃ ኮንኩ በመንፈስ ወናሁ ርኢኩ መንበር
ውስተ ሰማይ ይነብር ።
፫ ወዘዲቤሁ ይነብር ይመስል ኅብሩ ከመ ዕንቍ ኢያሰ
ጲድ ወሰርዲኖ ወከህናት እለ ዓውዱ ለውእቱ መን
በር ይመስል ኅብሮሙ ከመ መረግድ ።
፬ ወበዐውዱ ለውእቱ መንበር ዕሥራ ወአርባዕቱ መና
ብርት ወዲበ ውእቶን መናብርት ይነብሩ ዕሥራ
ወአርባዕቱ ሊቃናት ወይለብሱ ፀዓድወ አልባሰ
ወዲበ አርእስቲሆሙ አክሊላት ዘወርቅ ።
፭ ወእምነ ውእቱ መንበር ይወፅእ መብረቅ ወፀዓዕ
ወነጐድጓድ፡ ወቅድሜሁ ለውእቱ መንበር የኀትዉ
ሰብዑ መኃትው ዘውእቱ መንፈስ ቅዱስ ዘእግዚ
አብሔር ።
፮ ወቅድሜሁ ለውእቱ መንበር ባሕር ከመ እንተ
በረድ፡ ወእምገበዋቲሁ ለውእቱ መንበር አርባዕቱ
እንስሳ ወምሉኣን አዕይንተ እምቅድም
ወእምድኅር ።
፯ ወቀዳማዊ ይመስል ከመ አንበሳ፡ ወካልኡ ይመስል
ከመ ላሕም፡ ወሣልሱ ይመስል ከመ ገጸ እጓለ
እመሕያው ።
፰ ወራብዑ ይመስል ከመ ንስር ዘይሠርር፡ ወለእሉ
አርባዕቱ እንስሳ ለለአሐዱ አሐዱ እምኔሆሙ በበ
ስድስቱ ክነፊሆሙ፡ ወእንተ ኵለንታሆሙ ምሉኣን
አዕይንተ፡ ወአልቦሙ ዕረፍት መዐልተ
ወሌሊተ እንዘ ይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚአ
ብሔር አምላክ አማልክት ዘሀሉ ወይሄሉ ።
፱ ወሶበ ከመዝ ይብሉ እልክቱ እንስሳ ወይሁቡ ስብ
ሐተ ወክብረ ወአኰቴተ ለዝኩ ዘይነብር ዲበ መን
በር ዘሕያው ለዓለመ ዓለም ።

እኔ የምወደውን እገሥፃለሁ እስተምራለሁ እንግ ፲፱
ዲህ ቅንተህ ንስሐ ግባ ። ፩ ቆሮ፡ ፲፩ ፴፪፤ ዕብ፡ ፲፪ ፯ ።
እነሆ ከደጃፍ ቁሜ ደጅን እመታለሁ፡ ቃሌን ሰምቶ ፳
የከፈተልኝ ቢኖር ያን ጊዜ ገብቼ ከርሱ ጋር እርፋ
ለሁ፡ እርሱም ከኔ ጋር ይኖራል ። ሉቃ ፲፪፡ ፴፮ ።
ዮሐ ፲፬፤ ፳፫ ።
ድልን ለነሣ ከኔ ጋር በዙፋኔ ይቀመጥ ዘንድ ሥል ፳፩
ጣን እሰጠዋለሁ፡ እኔ ድል ነሥቼ በአባቴ ዙፋን
እንደ ተቀመጥኩ፡ ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ ።
ማቴ ፲፱፡ ፳፰ ።
መንፈስ ቅዱስ ለአብያተ ክርስቲያናት ምን አለ ። ፳፪

ምዕራፍ ፬ ።

ከዚህ በኋላ በሰማይ የተከፈተች ደጅ አየሁ፡ መጀ ፩
መርያ እንደ ነጋሪት ቃል ከኔ ጋር የተነጋገረውን
ቃል ሰማሁ ወደዚህ ውጣ፡ ከዚህም በኋላ ይሆን
ዘንድ ያለውን አሳይሃለሁ አለኝ ። ምዕ ፩፡ ፲ ።
ያን ጊዜ በዕውቀት ነበርሁ፡ እነሆ ዙፋን በሰማይ ፪
ተዘርግቶ አየሁ ። ሕዝ ፰፡ ፳፮ ። ፲፡ ፩ ። ኢሳ ፮፡ ፩ ።
በላዩ ላይም የተቀመጠው መልኩ ኢያስጲድና ሰር ፫
ዲኖ የሚባል ዕንቍ ይመስላል፡ በዙፋኑ ዙሪያ
የቆሙ ካህናትም መልካቸው መረግድ የሚባል ዕንቍ
ይመስላሉ ። ሕዝ ፩፡ ፳፰ ።
በዙፋኑ ዙሪያ ሃያ አራት መንበሮች አሉ፡ በነዚያ ፬
መንበሮች ላይም ሃያ አራት አለቆች ተቀምጠዋል፡
ነጭ ልብስ ለብሰዋል፡ በራሳቸውም ላይ የወርቅ
አክሊል አለ ። ኢሳ ፳፬፡ ፳፫ ። ምዕ ፫፡ ፬ ። ፭፡ ፲ ።
በዙፋኑም መብረቅና ነጐድጓድ ብልጭታም ይወ ፭
ጣል፡ በዙፋኑም ፊት ሰባት መብራቶች ይበሩ ነበር፡
ይኸውም የተለየ የእግዚአብሔር መንፈስ ነው ።
ዘካ ፬፡ ፪፡ ፲ ። ምዕ ፰፡ ፭ ። ፲፩፡ ፲፱ ። ፲፮፡ ፲፰ ።
በዚያም ዙፋን ፊት በረድ የሚመስል ባሕር አለ፡ ፮
በዙፋኑም ዙርያ አራት እንስሶች አሉ፡ በፊትም
በኋላም ዓይንን የተሞሉ ናቸው ። ዘፀ ፳፬፡ ፲ ።
ሕዝ ፩፡ ፭፡ ፳፪ ።
የፊተኛው አንበሳ ይመስላል፡ ሁለተኛውም ላም ፯
ይመስላል፡ ሦስተኛውም የሰው መልክ ያለው ይመ
ስላል፡ አራተኛውም የሚበር አሞራ ይመስላል ።
የሊህም የአራቱ እንስሶች እያንዳንዱ ክንፋቸው ፰
ስድስት ስድስት ነው፡ ሁለንተናቸው አዕይንት የተ
መሉ ናቸው፡ የነበረ የሚኖር የአማልክት አምላክ
እግዚአብሔር ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ነው እያሉ በመ
ዓልትና በሌሊት ዕረፍት የላቸውም ። ኢሳ ፮፡ ፫ ።
እሊህም እንስሶች ለዘለዓለም ሕያው ለሚሆን በዙ ፱
ፋን ላይ ለተቀመጠ ለሱ እንዲህ እያሉ ክብር ምስ
ጋና በቀረቡ ጊዜ ።

፲ ወሰገዱ ሎቱ ቅድሜሁ ለዝክቱ ዘይነብር ዲበ መን
በር እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት ለዝክቱ
ዘሕያው ለዓለመ ዓለም ፡፡
፲፩ ወይወድዱ አክሊላቲሆሙ ቅድመ መንበሩ ወይብ
ልዎ፡ ለከ ይደሉ እግዚኦ አምላክነ ስብሐት ወክብር
ወኃይል እስመ አንተ ፈጠርከ ኵሎ ወበፈቃድ ዚአከ
ይሄሉ ኵሉ ዘተፈጥረ ፡፡

ምዕራፍ ፭ ፡፡

፩ ወአምዝ ርኢኩ ውስተ የማኑ ለውእቱ ዘይነብር ዲበ
መንበር መጽሐፈ ጽሑፍተ እንተ ውሥጣ ወእንተ
አፍኣሃ፡ ወኅትምት በሰብዐቱ ማኅተም ፡፡
፪ ወርኢኩ መልአከ ሀቢየ ይጸርሕ ወይብል በቃል
ዐቢይ ለመኑ ይደልዎ ይክሥታ ለዛቲ መጽሐፍ
ወይፍታሕ ማኅተሚሃ ፡፡
፫ ወአልቦ ዘክህለ ከሢቶታ ለይእቲ መጽሐፍ ወኢር
እዮታ ኢ. በሰማይ ወኢ. በምድር ፡፡
፬ ወብዙኃን እለ በከዩ ወአንዘ ምስሌሆሙ እስመ አልቦ
ዘተረክበ ዘይደልዎ ይክሥታ ለይእቲ መጽሐፍ ወይ
ርአያ ፡፡
፭ ወይቤለኒ አሐዱ እምውስተ እልክቱ ሊቃናት ኢት
ብኪ ናሁ ሞዐ አንበሳ ዘእምነገደ ይሁዳ ዘእምውስተ
ሥርወ ለዳዊት ከመ ይፍትሖ ለይእቲ መጽሐፍ
ወለማኅተሚሃ ፡፡
፮ ወርኢኩ ማእከለ ዝኩ መንበር ወእልክቱ አርባዕቱ
እንስሳሁ ወማእከለ እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃ
ናት ይቀውም በግዕ ከመ ዘርጉዝ ውእቱ ወቦ ሰብ
ዐቱ አቅርንት ወሰብዐቱ አዕይንት፡ ወዝንቱ ውእቱ
መንፈሱ ለእግዚአብሔር ዘተፈነወ ውስተ ኵላ
ምድር ፡፡
፯ ወመጽአ ወተመጠዋ እምነ የማኑ ለዝክቱ ዘይነብር
ዲበ መንበር ፡፡
፰ ወሶበ ተመጠዋ ለይእቲ መጽሐፍ ሰገዱ ቅድሜሁ
ለውእቱ በግዕ እልክቱ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት
ወእልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ ወያፀንዑ ኵሎሙ ጽዋ
ዓተ ወርቅ ዘምሉእ ዕጣነ ወመሰንቆ መዝሙር ወዝ
ውእቱ ጸሎቶሙ ለቅዱሳን ፡፡
፱ ወይዜምሩ በመዝሙር ሐዲስ ወይብሉ ይደልወከ
ትንሥኣ ለዛቲ መጽሐፍ ወትፍታሕ ማኅተሚሃ
እስመ ተቀተልከ ወተሣየጥከ በደምከ ለእግዚአብሔር
እምነ ኵሉ ሕዝብ ወአሕዛብ ወነገድ ወበሐውርት፡፡
፲ ወረሰይከ እምኔሆሙ ለመንግሥተ እግዚአብሔር
ክህናተ ወነገሥተ ከመ ይምልኩ ኵሎ ምድረ ፡፡
፲፩ ወሰማዕኩ ቃለ መላእክት ብዙኃን በዐውዱ ለውእቱ
መንበር ወዘእንስሳሁኒ ወዘእልክቱኒ ሊቃናት ወኍ
ልቆሙሰ እልፍ ወአእላፍ ወትእልፈተ አእላፋት
ዘእልፍ አግዓዚ ፡፡

እኒህ ሃያ አራቱ አለቆች አክሊላቸውን በዙፋኑ ፊት ፲
አውርደው ለዘለዓለሙ ሕያው ለሚሆን በዙፋን ላይ
ለተቀመጠ ለሱ ይሰግዳሉ ፡፡ ምዕ ፩ ፡ ፲፬ ፡፡
አቤቱ ፈጣሪያችን! ኃይልና ምስጋና ክብር ላንተ ፲፩
ይገባል ይሉታል፡ አንተ ሁሉን ፈጥረሃል፡ የተፈ
ጠረውም ሁሉ ባንተ ፈቃድ ይኖራልና ፡፡

ምዕራፍ ፭ ፡፡

በውስጥና በአፍአ የተጻፈች መጽሐፍ በዙፋኑ በተ ፩
ቀመጠው በቀኝ እጁ ተይዛ አየሁ፡ በሰባት ማኅተም
የታተመች ናት ፡፡ ምዕ ፬ ፡ ፪ ፡፡ ሕዝ ፪ ፡ ፱ - ፲ ፡፡
ታላቅ መልአክ ያችን መጽሐፍ ማኅተምዋንም ሊገ ፪
ልጽ ለማን ይገባዋል ? ብሎ በታላቅ ቃል ሲጮኽ
ሰማሁ ፡፡
በሰማይም በምድርም ቢሆን ያችን መጽሐፍ ገልጦ ፫
ሊያያት የተቻለው የለም ፡፡
ያለቀሱ ብዙ ናቸው፡ እኔም ከነዚያ ጋራ አለቀስሁ፡ ፬
ያችን መጽሐፍ ገልጦ ሊያያት የተገባው አልተገ
ኘምና ፡፡
ከነዚያ አለቆችም አንዱ አታልቅስ አለኝ፡ ከይሁዳ ፭
ነገድ ከዳዊት ሥር የተነሣ አንበሳ ያችን መጽሐፍ
ማኅተምዋንም ይገልጽ ዘንድ ድል ነሥቷልና ፡፡ ዘፍ
፵፱ ፡ ፱ - ፲ ፡፡ ኢሳ ፲፩ ፡ ፩ ፡፡ ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፮ ፡፡
በአራቱ እንስሶችና በሃያ አራቱ አለቆች መካከል ባለ ፮
በዙፋኑ መካከል ጕሉ እንደ ተወጋ ያለ በግ ቁሞ
አየሁ፡ ሰባት ቀንድና ሰባት ዓይን አለው፡ ይኸውም
ወደ ምድሩ ሁሉ የተላከ የእግዚአብሔር መንፈስ
ነው ፡፡ ኢሳ ፶፫ ፡ ፯ ፡፡ ዮሐ ፩ ፡ ፳፱ ፡፡ ዘካ ፬ ፡
፩ ፡ ፲ ፡፡
በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ ካለው ከቀኝ እጁ ያችን መጽ ፯
ሐፍ ተቀበላት ፡፡
ያችንም መጽሐፍ በተቀበላት ጊዜ ሃያ አራቱ አለቆ ፰
ችና አራቱ እንስሳ ለዚያ በግ በፊቱ ሰገዱለት፡
ሁሉም ዕጣን የመላበትን ጽዋና የምስጋና መሰንቆ
ይዘዋል፡ ይኸውም የቅዱሳን ጸሎታቸው ነው ፡፡ ምዕ
፲፬ ፡ ፪ ፡፡ ፲፭ ፡ ፪ ፡፡ ፰ ፡ ፫ - ፬ ፡፡
ያችን መጽሐፍ ልትቀበላት ማኅተምዋንም ልትገል ፱
ጣት ይገባሃል እያሉ ባዲስ ምስጋና ያመሰግኑሉ፡
ሙተህ በደምህ ሕዝብና አሕዛብን በየገሩ ያለውንም
ነገድ ሁሉ ለእግዚአብሔር ዋጅተሃልና ፡፡
ምድርንም ሁሉ ይገዙ ዘንድ እሳቸውን ለእግዚአብ ፲
ሔር መንግሥት ካህናትና ነገሥታት አድርገህ
ሹመሃል ፡፡ ዘፀ ፲፱ ፡ ፮ ፡፡ ምዕ ፩ ፡ ፮ ፡፡ ፳ ፡ ፮ ፡፡
በዚያው ዙፋን ዙርያ የብዙ መላእክትን ቃል የእን ፲፩
ስሶቹ፡ የነዚያ አለቆች ቃል ሰማሁ፡ ቍጥራቸውም
እልፍ አለቆች ያሉዋቸው ብዙ የብዙ ብዙ ነው ፡፡
መዝ ፷፰ ፡ ፲፯ ፡፡ ዳን ፯ ፡ ፲ ፡፡ ዕብ ፲፪ ፡ ፳፪ ፡፡

፲፪ ወይብሉ በቃል ዐቢይ ይደልዎ ለውእቱ በግዕ ዘተ
ቀትለ ከመ ይንሣእ ኃይለ ወብዕለ ወጥበበ ወጽንዐ
ወመንግሥተ ወክብረ ወስብሐተ ወበረከተ ።

፲፫ ወኵሉ ዘተፈጥረ ዘበሰማይ ወዘበምድር ወዘታሕተ
ምድር ወዘውስተ ባሕር ወኵሉ ዘውስቴቶሙ ይብሉ
ስብሐት ወክብር ወኃይል ወበረከት ለዘይነብር ዲበ
መንበሩ ወለበግዑ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

፲፬ ወይብሉ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ አሜን ፡ ወሰ
ገዱ ሎቱ እልክቱ ሊቃናት ።

ምዕራፍ ፮ ።

፩ ወሶበ ፈትሐ ዝክቱ በግዕ አሐደ ማኅተመ እምነ
ሰብዐቱ ማኅተሚሁ ይቤለኒ አሐዱ እምነ እልክቱ
አርባዕቱ እንስሳሁ ነዐ ርኢ ፡ ወሰማዕኩ ቃሎ ከመ
ነጐድጓድ ።

፪ ወርኢኩ ናሁ ፈረስ ፀዓዳ ይወፅእ ወዘይጼዐኖ ቀስተ
ያፀንዕ ወወሀብዎ አክሊለ ፡ ወወፅአ ከመ ይማዕ
ወሞዐ ።

፫ ወሶበ ፈትሐ ካልአ ማኅተመ ይቤለኒ ካልእ እም
ውስተ እንስሳሁ ነዐ ርኢ ።

፬ ወወፅአ ካልእ ፈረስ ቀይሕ ፡ ወአዘዝዎ ለዘይጼዐኖ
ከመ ይንሣእ ሰላመ እምነ ምድር ከመ ይትቃተሉ
በበይናቲሆሙ ወመጠውዎ ዐቢየ መጥባሕተ ።

፭ ወሶበ ፈትሐ ሣልሰ ማኅተመ ይቤለኒ ሣልስ እም
ውስተ እንስሳሁ ነዐ ትርአይ ፡ ወወፅአ ፈረስ ጸሊም
ወዘይጼዐኖ መዳልወ ያፀንዕ ።

፮ ወሰማዕኩ ቃለ በማእከሎሙ ለእልክቱ አርባዕቱ እን
ስሳሁ ከመ ቃለ ንስር ወይብል መስፈርተ ሥርናይ
በዲናር ወሠለስቱ መስፈርተ ሰገም በዲናር ወወይ
ንሰ ወቅብአ ኢየዐብሩ ።

፯ ወሶበ ፈትሐ ራብዐ ማኅተመ ይቤለኒ ራብዕ እምነ
እንስሳሁ ነዐ ትርአይ ።

፰ ወወፅአ ፈረስ ሐመልሚል ወዘይጼዐኖ ሞት ስሙ
ወሲኦል ትተልዎ ፡ ወወሀብዎ ሥልጣነ ላዕለ ራብዕተ
እዴሃ ለምድር ከመ ያስተቃትሎሙ በኀፂን ወበረ
ኃብ ፡ ወበሞት ፡ ወበአራዊተ ምድር ።

፱ ወሶበ ፈትሐ ኃምሰ ማኅተመ ርኢኩ ታሕተ ምሥ
ዋዕ ነፍሶሙ ለእለ ተቀትሉ በእንተ ቃለ እግዚአብ
ሔር ወበእንተ ዘዐቀቡ ሕጎ ።

፲ ወጸርሑ በቃል ዐቢይ ወይቤሉ እስከ ማእዜኑ እግ
ዚእ ቅዱስ ወጻድቅ ኢትትቤቀሎሙኑ ወኢትኴን
ኖሙ በእንተ ደምነ እምእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ።

፲፩ ወወሀብዎሙ አልባሰ ብሩሀ ለለአሐዱ እምኔሆሙ
ወይቤልዎሙ ከመ ያዕርፉ ዓዲ ኅዳጠ መዋዕለ እስከ

ለዚያ ለሞተው በግ ኃይልን ባለ ጸግነትን ጥበብን ፲፪
ፅናትን መንግሥትን ክብርን ጌትነትን ምስጋናን ገን
ዘብ ሊያደርግ ይገባዋል ብለው በታላቅ ቃል ተና
ገሩ ። ፩ ዜ መዋ ፳፱ ፡ ፲፩ ።

በሰማይና በምድር ከምድር በታች ከባሕር ውስጥ ፲፫
በነዚያም ውስጥ የተፈጠረው ፍጥረት ሁሉ ፡ ጌት
ነት ፡ ክብር ፡ ኃይል ፡ በረከት ፡ በዙፋኑ ለተቀመጠው
ለሱ ለበጉም ለዘለዓለሙ ይገባዋል አሉ ። ፊልጵ ፪ ፡
፱ - ፲ ።

እኒህም አራቱ እንስሶች አሜን ይላሉ ፡ እሊያም ፲፬
አለቆች ሰገዱለት ።

ምዕራፍ ፮ ።

ያ በግ ከሰባቱ ማኅተም አንዱን በገለጠ ጊዜ ከሊያ ፩
ከራቱ እንስሶች አንዱ ና እይ አለኝ ፡ እንደ ነጐድ
ጓድ ያለ ቃሉንም ሰማሁ ። ምዕ ፬ ፡ ፮ ።

እነሆ አምባላይ ፈረስ ሲወጣ አየሁ ፡ የተቀመጠበ ፪
ትም ቀስት ይዟል ፡ አክሊልም ሰጥተዉት ድል ሊነሣ
ወጣ ፡ ድልም ነሣ ። ዘካ ፮ ፡ ፩ - ፰ ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፩ ።

ሁለተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከራቱ እንስ ፫
ሶች አንዱ ና እይ አለኝ ። ምዕ ፩ ፡ ፯ ።

ሌላም ሐመር ፈረስ ወጣ ፡ የተቀመጠበትንም እርስ ፬
በርሳቸው ይጋደሉ ዘንድ ከምድር ሰላምን ያጠፋ
ዘንድ አዘዙት ፡ ታላቅ ሰይፍም ሰጡት ። ዘካ ፮ ፡ ፮ ።

ሦስተኛውን ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከእንስሶቹ ሦስተ ፭
ኛው ታይ ዘንድ ና ላሳይህ አለኝ ፡ ዱሬ ፈረስ ወጣ ፡
የተቀመጠበትም ሚዛን ይዟል ።

በነዚያ በራቱ እንስሶች መካከል እንደ ንስር ያለ ፮
ቃል ሰማሁ ፡ አንድ መስፈሪያ ስንዴ በድሪም ፡
ሦስት መስፈሪያ ገብስ በድሪም ይሸመታል ፡ ዘይ
ትና ወይንም አይጐድሉም ይላል ።

አራተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ከራቱ እንስ ፯
ሶች አራተኛ ታይ ዘንድ ና አለኝ ።

ቅጥልጣል ፈረስ ወጣ የተቀመጠበትም ስሙ ሞት ፰
ይባላል መቃብርም ትከተለዋለች ፡ በምድርም በአ
ራተኛው ክፍል ላይ ሥልጣንን ሰጡት ፡ በጦር ፡ በረ
ኃብ ፡ በሞት ፡ በምድር አራዊት ያገዳድላቸው ዘንድ ።
ኤር ፲፭ ፡ ፪ - ፫ ። ሕዝ ፭ ፡ ፲፯ ።

አምስተኛውን ማኅተም በገለጠ ጊዜ ፡ ስለ እግዚአ ፱
ብሔር ቃልና ሕጉን ስለ ጠበቁ የሞቱትን ነፍስ ከም
ሥዋዑ በታች አየሁ ። ምዕ ፰ ፡ ፭ ። ፲፬ ፡ ፲፰ ።

በታላቅ ቃል ጮኹ የተመሰገንህ እውነተኛ አቤቱ ! ፲
እስከ መቼ ነው ስለ ደማችን ተበቀለህ በምድር ላይ
በሚኖሩ ሰዎች አትፈርድባቸውምን? አሉ ። ዘፍ ፬ ፡ ፲ ፡

ከነሱም ወገን ከያንዳንዱ ብሩህ ልብስን ሰጥተው ፲፩
እንግዲህ ጥቂት ቀን ዕረፉ አሉዋቸው ፡ እንደነሱ

አመ ይትፌጸሙ እለ ከማሆሙ አግብርተ እግዚአብ
ሔር ወአኀዊሆሙ እለ ሀለዎሙ ይትቀተሉ ከማሆሙ ፤

፲፪ ወሶበ ፈትሐ ሳድስ ማኅተመ ከነ ከዐበ ዐቢይ ድል
ቅልቅ ወጸልመ በሐይ ወወርኅኒ ከመ ደም ከነ
ኵለንታሁ ፡፡
፲፫ ወከዋክብትኒ ወድቁ እምሰማይ ከመ ቈጽለ በለስ
ሶበ ይዘብጦ ዐቢይ ነፋስ ፡፡
፲፬ ወሰማይኒ ተጠውመት ከመ ክርታስ ዘይጠውም አድ
ባርኒ ወደሰያት ሰሰሉ ኵሉ ፡፡
፲፭ ወነገሥተ ምድርኒ ወመሳፍንት ወመላእክት ወአብ
ዕልት ወዐበይት ወኵሉ ገብር ወአግአዚ ተኀብኡ
ውስተ በዓታት ወውስተ አድባር ፡፡
፲፮ ወይቤልዎሙ ለአድባር ወለአውግር ደቁ ላዕሌነ
ወከድኑነ እምገጸ ዘይነብር ዲበ መንበር ወእምነ
መዓተ በግዑ ፡፡
፲፯ እስመ በጽሐት ዕለተ መዓቱ ዐበይ ወመኑ ይክል
ተቃውሞታ ፡፡

ምዕራፍ ፯ ፡፡

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ርኢኩ አርባዕተ መላእክተ ይቀ
ውሙ ውስተ አርባዕቱ መዓዝኒሃ ለምድር ከመ የአ
ኃዙ ከመ ኢይንፋሕ ነፋስ ውስተ ምድር ወኢውስተ
ባሕር ወኢ ውስተ ዕፀታት ፡፡
፪ ወርኢኩ ወነፀርኩ ወመጽአ ካልእ መልአክ እምነ
ጽባሕ ወይፀውር ማኅተመ እግዚአብሔር ዘሕያው
ለዓለም ፡ ወይቤሎሙ በዐቢይ ቃል ለእልክቱ አርባ
ዕቱ መላእክት እለ ተውህበ ሎሙ ይቅሥፍዋ ለም
ድር ወለባሕር ፡፡
፫ ወባሕቱ ይቤሎሙ ኢታሕምሙ ምዕረሰ ኢ ምድረ
ወኢባሕረ ወኢዕፀታተ እስከ ይትኀተሙ አግብርተ
እግዚአብሔር ውስተ ፍጽሞሙ ፡፡

፬ ወሰማዕኩ ኊልቆሙ ለእለ ተኀትሙ ፀሠርቱ ወአር
ባዕቱ እልፍ ወአርባዕ ምእት እለ ተኀትሙ እም
ውስተ ኵሉ ደቂቀ እስራኤል ፡፡
፭ እለ እምውስተ ሕዝበ ይሁዳ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ሮቤል ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ
ሕዝበ ስምዖን ፼ ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስት ሕዝበ
ሌዊ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ጋድ ፼ወ፳፻ ፡፡
፮ ወእለ እምውስተ ሕዝበ አሴር ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ንፍታሌም ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ
ሕዝበ ምናሴ ፼ወ፳፻ ፡፡
፯ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ይሳኮር ፼ወ፳፻ ፡፡
፰ ወእለ እምውስተ ሕዝበ ዛብሎን ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እም
ውስተ ሕዝበ ዮሴፍ ፼ወ፳፻ ፡ ወእለ እምውስተ ሕዝበ
ብንያም ፼ወ፳፻ ፡ ወእሉ እንከ እሙንቱ እለ ተኀትሙ ፤

ላሉ የእግዚአብሔር ባለ ሟሎች እንደነሱ ይሞቱ
ዘንድ ያላቸው ወንድሞቻቸው እስኪፈጸሙበት ቀን
ድረስ ፡፡ ምዕ ፮ ፡ ፱ ፡፡
ስድስተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ ፡ ታላቅ መነ ፲፪
ቀወጥ ሆነ ፡ ፀሐይ ጨለመ ፡ ጨረቃም ሁለንተናው
እንደ ደም ሆነ ፡፡ ኢሳ ፲፫ ፲ ፡፡ ኢዩ ፪ ፡ ፲ ፡፡
ከዋክብትም የበለስ ቅጠል ፅኑ ነፋስ በመታው ጊዜ ፲፫
እንዲረግፍ ከሰማይ ረገፉ ፡፡
ሰማይም እንደሚጠቀለል ብራና ተጠቀለለች ፡ ደሴ ፲፬
ቶችም ተራራዎችም ሁሉ ሸሹ ፡፡ ኢሳ ፴፬ ፡ ፬ ፡፡
የምድር ነገሥታት መሳፍንት አለቆች ባለ ጸጎች ታላ ፲፭
ላቆች ኀያሮም ትገገርም ሁሉ በዋሻና በፍርክታ ተሠ
ወሩ ፡፡
ተራራዎችንና ዋሻዎችን በላያችን ላይ ተንዳችሁ ፲፮
በዙፋኑ ላይ ከተቀመጠው ከሱ ፊት ከበጉም ቍጣ
ሠውሩን አሉዋቸው ፡፡ ሉቃ ፳፫ ፡ ፴ ፡፡
የሚቈጣበት ታላቂቱ ቀን ደርሳለችና መቃወሟን ፲፯
የሚችል ማነው ! ፡፡ ሮሚ ፪ ፭ ፡፡

ምዕራፍ ፯ ፡፡

ከዚህም በኋላ አራት መላእክት በአራቱ የምድር ፩
መዓዝን ቆመው አየሁ ፡ ነፋስ በየብስ በባሕር በዕፀ
ዋት እንዳይነፍስ ይከለክሉ ዘንድ ፡፡ ማቴ ፳፬ ፴፩ ፡፡

ሌላ መልአክ ከወደ ምሥራቅ ሲመጣ አየሁ ፡ ለዘ ፪
ለዓለሙ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔር ማኅ
ተም ይዟል ፡ የብስን ባሕርን ያጠፉ ዘንድ ለተሰ
ጣቸው ለነዚያ ለአራቱ መላእክት በታላቅ ቃል
ነገራቸው ፡፡
ነገር ግን አንድ ጊዜስ የብሱን ባሕሩን ዕፀዋቱን አታ ፫
ጥፉ አላቸው የእግዚአብሔር ባለሟሎች በግንባራ
ቸው ስመ እግዚአብሔር እስኪታተምባቸው ድረስ ፡፡
ምዕ ፡ ፱ ፬ ፡ ሕዝ ፡ ፱ ፬ - ፯ ፡፡
የታተሙትንም ቍጥራቸውን ሰማሁ ፡ ከእስራኤል ፬
ልጆች ሁሉ የታተሙት አሥራ አራት እልፍ ከአ
ራት ሺሕ ናቸው ፡፡ ምዕ ፡ ፬ ፲፯ ፡ ፲፬ ፩ ፡፡
ከይሁዳ ወገን የታተሙ እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከሮ ፭
ቤል ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከስምዖን ወገን
እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከሌዊም ወገን እልፍ ከሁለት
ሺሕ ፡ ከጋድ ወገንም እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡፡
ከአሴርም ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከንፍታሌም ፮
ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፤ ከምናሴም ወገን እልፍ
ከሁለት ሺሕ ፡፡
ከይሳኮር ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡፡ ፯
ከዛብሎን ወገን እልፍ ከሁለት ሺሕ ፤ ከዮሴፍ ወገን ፰
እልፍ ከሁለት ሺሕ ፡ ከብንያም ወገን እልፍ ከሁለት
ሺሕ ናቸው ፡ እንግዲህ ስመ እግዚአብሔር በግ
ንባራቸው የተጻፈባቸው እነዚህ ናቸው ፡፡

፱ ወእምድኅረዝ ርኢኩ ሰብአ ብዙኃነ ዘአልቦ ዘይክል
ኈልቆቶሙ እምነ ኵሉ ሕዝብ ወአሕዛብ ወነገድ
ወበሐውርት ይቀውሙ ቅድመ መንበሩ ወቅድመ
በግዑ ወይለብሱ አልባሰ ብሩሀ ወያፀንዑ ውስተ
እደዊሆሙ ጸበርተ ።
፲ ወይጸርሑ በቃል ዐቢይ ወይብሉ ፍርቃን ለአምላ
ክነ ለዘይነብር ዲበ መንበሩ ወለበግዑ ።

፲፩ ወይቀውሙ ኵሎሙ መላእክት ወሊቃናት ዐውደ
መንበሩ ፣ ወእልክቱኒ አርባዕቱ እንስሳ ሰገዱ በገ
ጾሙ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ።

፲፪ ወይብሉ አሜን ሎቱ ስብሐት ወበርከት ወጥበብ
ወአኰቴት ወኃይል ወጽንዕ ለአምላክነ ለዓለመ
ዓለም አሜን ።
፲፫ ወይቤለኒ አሐዱ እምነ ሊቃናት እሉ እለ ይለብሱ
አልባሰ ብሩሀ እምአይቴ መጽኡ ፣ ወእቤሎ እግዚእ
አንተ ተአምር ።
፲፬ ወይቤለኒ እሉ እሙንቱ እለ መጽኡ እምዐቢይ ሕማም
ወሐፀቡ አልባሲሆሙ ወአንጽሑ በደመ በግዑ ።

፲፭ ወበበይነ ዝንቱ በጽሑ ቅድመ መንበሩ ለእግዚአብ
ሔር ወይሴብሕዎ መዓልተ ወሌሊተ በውስተ መቅ
ደሱ ወየዐርፍ ኀቤሆሙ ውእቱ ዘይነብር ዲበ መን
በሩ ወይጼልል ላዕሌሆሙ ።
፲፮ ኢይርኅቡኒ ወኢይጸምኡኒ ወፀሐይ ሐሩርኒ ኢይ
ረክበሙ ።
፲፯ እስመ በግዑ በቅድመ መንበሩ ይሬዕዮሙ ወይመ
ርሖሙ ውስተ ነቅዐ ማየ ሕይወት ወያሴስል እግዚ
አብሔር አንብዐ እምአዕይንቲሆሙ ።

ምዕራፍ ፰ ።

፩ ወሶበ ፈትሐ ሳብዐ ማኅተመ አርመመ ኵሉ ዘበሰ
ማይ ወዘበምድር እስከ መንፈቀ ሰዓት ።

፪ ወእምዝ ርኢኩ ሰብዓተ መላእክተ እለ ይቀውሙ
ቅድመ እግዚአብሔር ወወሀብዎሙ ለእልክቱ መላ
እክት ሰብዓተ መጣቅዕተ ።
፫ ወመጽአ ካልእ መልአክ ወቆመ ቅድመ ምሥዋዕ
ወያፀንዕ ማዕጠንተ ወርቅ ወወሀብዎ ብዙኀ ዕጣ
ናተ ከመ የሀብ ጸሎተ ኵሎሙ ቅዱሳን በዲበ
ምሥዋዕ ዘወርቅ ዘቅድመ መንበሩ ።
፬ ወዐርገ ጢሱ ለውእቱ ዕጣን ምስለ ጸሎቶሙ ለቅዱ
ሳን እምውስተ እደዊሁ ለውእቱ መልአክ ቅድመ
እግዚአብሔር ።
፭ ወነሥአ ውእቱ መልአክ ማዕጠንተ አምኀበ እሳት
ዘምሥዋዕ ወአውረደ ውስተ ምድር ወሶበ አውረደ

ከዚህም በኋላ ከሕዝብ ከአሕዛብ ከብዙ አገርም ወገን ፱
ማንም ሊቈጥራቸው የማይቻለው የሌለ ብዙ ሰዎች
በዙፋኑ ላይ በተቀመጠውና በበጉ ፊት ቆመው አየሁ
ብሩህ ብሩህ ልብስ ለብሰዋል በእጃቸውም ዘምባባን
ይዘዋል። ምዕ፡ ፯ ፲፩ ።
በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው አምላካችንና በበጉ ፲
መድኃኒት መባል ይገባል እያሉ በታላቅ ቃል ይጮ
ኻሉ ። መዝ፡ ፫ ፰፤ ኢር፡ ፫ ፳፫፡ ሉቃ፡ ፫ ፯ ።
መላእክትና አለቆቹ ሁሉ በዙፋኑ ዙርያ ቆመዋል ፲፩
እሊያም አራቱ እንስሶች እግዚአብሔር በተቀመጠ
በት ዙፋን ፊት አሜን ብለው በግንባራቸው ሰገዱ።
ምዕ፡ ፭ ፲፩፡ ፲፩ ፲፯ ።
ጌትነት፡ ክብር፡ ጥበብ፡ ምስጋና፡ ኃይል፣ ፅንዕ፡ ፲፪
ለአምላካችን ለዘለዓለሙ በእውነት ይገባዋል አሉ ።

ከለቆቹም አንዱ ብሩህ ብሩህ ልብስ የለበሱ እሊህ ፲፫
ከወዴት የመጡ ናቸው ? አለኝ አቤቱ ! አንተ ታው
ቃለህ አልሁት ።
እሊህስ ልብሳቸውን በበጉ ደም አጥበው አንጽተው ፲፬
ከፅኑ መከራ ወጥተው የመጡ ናቸው አለኝ ። ማ፡ ሐ፡
፲፬ ፳፬፤ ምዕ፡ ፫ ፲፡ ማቴ፡ ፳፬ ፳፩፡ ፺፩ ።
ስለዚህም ወደ እግዚአብሔር ዙፋን ፊት ቀርበዋል ፲፭
በመቅደሱም ሌትና ቀን ያመሰግኑታል ፣ በዙፋኑ ላይ
የተቀመጠውም በሳቸው ላይ አድሮ ይኖራል ።
ኢሳ፡ ፬ ፭ - ፯ ።
መራብ መጠማትም የለባቸውም ሐሩር ያለበት ፀሐ ፲፮
ይም አያገኛቸውም ።
በዙፋኑ ፊት የቆመው በግ ይጠብቃቸዋልና ፣ ወደ ፲፯
ሕይወት ውኃ ምንጭም ይመራቸዋል እግዚአብ
ሔር ከዐይናቸው እንባን ያርቃል ። ዮሐ፡ ፲ ፲፩ ።

ምዕራፍ ፰ ።

ሰባተኛውንም ማኅተም በገለጠ ጊዜ በሰማይና በም ፩
ድር ያለው ሁሉ እስከ ሰዓት እኩሌታ ጸጥ አለ ።
ዘካ ፪ ፲፫ ። እንባ ፪ ፳ ።
ከዚህ በኋላ በእግዚአብሔር ፊት የቆሙ ሰባት መላ ፪
እክትን አየሁ ፣ ለሊሀ ለሰባቱም መላእክት ሰባት
መለከት ሰጧቸው ። ዜ መዋ ፳፱ ፳፭ - ፴፰ ።
ሌላም መልአክ መጥቶ በመሠውያው ፊት ቆሞ የወ ፫
ርቅ ጽንሐሕ ይዟል ፣ በመንበሩ ፊት ባለ በወርቁ
መሠውያ ላይም የቅዱሳንን ሁሉ ጸሎት ያሳርግ ዘንድ
ብዙ ዕጣን ሰጡት ። ዘፀአ ፴፡ ፩ ። ምዕ ፭ ፰ ።
የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳኑ ጸሎት ጋር በዚያ መልአክ ፬
እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ዐረገ ። መዝ ፻፵፩ ፪ ።

ያም መልአክ ከመሠውያው እሳት በጽንሐሑ ይዞ ፭
ሕራረ ዕጣኑን ወደ ምድር ደፋው ፣ ወደ ምድርም

ውስተ ምድር ፣ ከነ ነጐድጓድ ወፀዓዕ ወመብረቅ
ወድልቅልቅ ።
፮ ወእልክቱኒ ሰብዓቱ መላእክት እለ ያፀንዑ ሰብዐተ
መጣቅዕተ ተደለዉ ከመ ይጥቅዑ በሙ ።
፯ ወሰበ ጠቅዐ ቀዳማዊ መልአክ ኮነ በረድ ወእሳት
ምስለ ደም ድሙር ወወረደ ውስተ ምድር ወውዕየ
ሣልስተ እዴሃ ለምድር ወውዕዩ ኵሉ ዕፅ ወሐመ
ልማል ።
፰ ወሰበ ጠቅዐ ካልእ መልአክ ወረደ ውስተ ባሕር
እሳት ዐቢይ ዘመጠነ ደብር እንዘ ይነድድ ወኮነ ደመ
ሣልስተ እዴሃ ለባሕር ።
፱ ወሞተ ሣልስተ እዴሁ ለዘሀሎ ውስተ ባሕር ዘተፈ
ጥረ ዘቦ መንፈሰ ሕይወት ወሣልስተ እዴሆን ለአሕ
ማር ማሰና ።
፲ ወሰበ ጠቅዐ ሣልስ መልአክ ወረደ እምሰማይ ኮከብ
ዐቢይ እንዘ ይነድድ ከመ እሳት ወወረደ ውስተ
ሣልስተ እዴሆሙ ለአፍላግ ወለአንቅዕተ ማያት ።
፲፩ ወስሙ ለውእቱ ኮከብ አፕስንቲኖስ ወኮነ አፕስንቲኖስ
ሣልስተ እዴሆሙ ለማያት ምስለ ዐውሎ ወብዙኅ
ሰብእ ዘሞተ እምነ ምረሮሙ ለማያት ።

፲፪ ወሰበ ጠቅዐ ራብዕ መልአክ ተቀሥፈት ፀሐይ ወጸ
ልመ ሣልስተ እዴሃ ወሣልስተ እዴሃ ለወርኅ ወሣ
ልስተ እዴሆሙ ለከዋክብት ከመ ኢያብርሁ ወሣል
ስተ እዴሆሙ ለዕለት ወለሌሊት ።
፲፫ ወሰማዕኩ አሐዱ ንስር ይሠርር ማእከለ ሰማይ ወም
ድር ወይብል በዐቢይ ቃል አሌ ሎሙ ፣ አሌ ሎሙ
ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር እምነ ዘተርፈ ቃለ መጥ
ቅዖሙ ለሠለስቱ መላእክት እለ ሀለዎሙ ይጥቅዑ ።

ምዕራፍ ፱ ።

፩ ወሰበ ጠቅዐ ኃምስ መልአክ ወረደ ኮከብ እምሰማይ
ዲበ ምድር ።
፪ ወተውህበሎቱ መራኁተ አንቅዕተ ቀላያት ፡ ወዐርገ
ጢስ እምነ ቀላይ ከመ ጢሰ እቶን ዐቢይ ወከደኖ
ለፀሐይ ወኮነ ከመ ደመና ውእቱ ጢሰ ቀላይ ።

፫ ወእምነ ውእቱ ጢስ ወፅአ አንበጣ ውስተ ምድር
ወወሀብዎሙ ሥልጣነ ይኩኑ ከመ ዐቃርብት ውስተ
ምድር ።
፬ ወአዘዝዎሙ ከመ ኢያማስኑ ሣዕረ ወኢ ሐመልማለ
ወኢ ኵሎ ዕፀ ዘእንበለ ለሰብእ እለ አልቦሙ ማኅ
ተመ እግዚአብሔር ውስተ ፍጽሞሙ ።
፭ ወአዘዝዎሙ ከመ ኢይቅትልዎሙ ዳእሙ ከመ ያሕ
ምምዎሙ ኃምስተ አውራኀ ፣ ወሕማሞሙሰ ከመ
ሕማመ ዐቅራብ ሶበ ይነድፍ ሰብአ ።

በደፋው ጊዜ ነጐድጓድ ፡ ብልጭልጭታ ፣ መብረቅ ፣
መነዋወጥ ሆነ ። ምዕ ፲፮ ፲፰ ። ፬ ሳሙ ፳፪ ፰ ።
እሊያም ሰባቱ መለከት የያዙ ሰባት መላእክት ፮
መለከቱን ይነፉ ዘንድ ተዘጋጁ ።
መጀመሪያው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፣ በረ ፯
ድና እሳት ከደም ጋር ተቀላቅሎ ወደ ምድር ወረደ
የምድር ሲሶም ተቃጠለ ፣ ሰንጨቱም ቀጠሉም ሁሉ
ተቃጠለ ። ዘፀአ ፲፱ ፳፫ ። ኢሳ ፪ ፲፫ ።
ሁለተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፣ ተራራ ፰
የሚያህል እሳት እየነደደ ወደ ባሕር ወረደ ፡ የባሕ
ርም ሲሶው ደም ሆነ ። ዘፀአ ፯ ፳ - ፳፩ ።
በባሕር ተፈጥሮ የሕይወት መንፈስ ያለው ሦስ ፱
ተኛው እጅ አለቀ ፡ የመርከቦችም ሦስተኛ ክፍል
ጠፋ ።
ሦስተኛውም መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ታላቅ ፲
ከከብ እንደ እሳት እየነደደ ከሰማይ ወረደ ፣ በፈሳሾ
ችና በምንጮች በሲሶአቸው ላይ ወደቀ። ኢሳ ፲፬ ፲፪፡
የዚያም ከከብ ስሙ አፕስንቲኖስ (ሬቶ) ይባላል ፣ ከእ ፲፩
ውሎ ነፋስ ጋር የውኆዎች ሦስተኛው እጅ ሬት ሆነ ፣
ከውኃውም መምረር የተነሣ የሞተው ሰው ብዙ
ነው ። ዘፀ ፲፭ ፳፫ ። ኤር ፱ ፲፭ ። ሰቆ ኤር ፫ ፲፭ ።
አራተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፣ ፀሐይ ፲፪
ተለወጠች ፣ ሲሶዋ ጨለማ ሆነ ፣ የጨረቃና የከዋክ
ብት ሦስተኛቸው ክፍል እንዳያበሩ ጨለማ ሆነ ፣
የቀንና የሌሊትም ሲሶአቸው ተከፈለ ። ዘፀ ፲ ፳፩ ።
አንድ ንስር በሰማይና በምድር እየበረረ ፣ መለከት ፲፫
ይነፉ ዘንድ ያላቸው ሦስቱ መላእክት ከሚነፉት
መለከት ቃል የተነሣ በምድር ላይ ለሚኖሩት ፣ ወዮ
ላቸው ! ወዮላቸው ! እያለ በታላቅ ቃል ሲጮኽ
ሰማሁ ። ምዕ ፱ ፲፪ ። ፲፬ ፯ ።

ምዕራፍ ፱ ።

አምስተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፣ ከከብ ፩
ከሰማይ ወደ ምድር ወረደ ። ኢሳ ፡ ፲፬ ፲፪ ።
የጠለቀ ምንጭ ቍልፍ ተሰጠው ጢሱ ከታላቅ ምድ ፪
ጃ በዝቶ እንደሚወጣ ጢስ ከውኃው ጕድጓድ ወጥቶ
ምድሩን አለበሰው ፣ ያም የጕድጓድ ጢስ እንደ
ደመና ሆነ ። ኢዩ ፡ ፪ ፪ - ፲ ።
ከዚያም ጢስ አንበጣ ወደ ምድር ወጣ ፡ በምድር ፫
እንዳሉ ጊንጦች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣን ሰጧቸው ።
ዘፀ ፲ ፱ ።
በግንባራቸው ስመ እግዚአብሔር ካልተጻፈባቸው ፬
ሰዎች በቀር ፣ ሣሩን ፡ ቅጠሉን ፡ ሰንጨቱን ሁሉ እን
ዳያጠፉ አዘዟቸው ። ምዕ ፯ ፯ ። ፳ ፯ ።
አምስት ወር መከራ ያፀኑባቸው ዘንድ እንጂ እንዳይ ፭
ገድሏቸው አዘዟቸው ፣ ሕመማቸውም ጊንጥ ሰውን
በነደፈ ጊዜ እንደሚያቀብጠው እንደዚያ ነው ።

፮ ወበውእቶን መዋዕል የኀሥሥ ሰብእ መዊተ ወኢይ
ረክብ ወይፈቱ ይሙት ወይትኀጣእ እምኔሁ መዊት ።
በዚያም ወራት ሰው ሞትን ይሻል አያገኝም ፡ ፮
ሊሞት ይወዳል ሞት ከሱ ይርቃል ። ኢዮብ ፫ ፳፩ ።

፯ ወከመዝ ውእቱ ራእዮሙ ለአልክቱ አናብጥ ከመ
አፍራስ ዘድልዋን ለፀብእ ይመስሉ ወውስተ ርእ
ሶሙ በሙ ቀጸላ በአምሳለ ወርቅ ወገጾሙ ከመ ገጸ
ሰብእ ።
የነዚያም አንበጦች መልካቸው ለሰልፍ እንደ ተዘ ፯
ጋጁ ፈረሶች ይመስላል ፡ በራሳቸውም ላይ ወርቅ
የሚመስል ቀጸላ አለ ፡ ፊታቸውም እንደ ሰው ፊት
ነው ። ኢዩ ፡ ፪ ፬ ። ናሆ ፫ ፲፯ ።

፰ ወሥእርቶሙ ከመ ሥእርተ አንስት ፡ ወስነኒሆሙ
ከመ ስነነ አናብስት ።
ፀጕራቸውም እንደ ሴቶች ፀጕር ነው ፡ ጥርሳቸውም ፰
እንደ አንበሶች ጥርስ ነው ። ኢዩ ፡ ፩ ፮ ።

፱ ወበሙ ጌራ ሐፂን ወድምፀ አገሬሆሙ ከመ ድምፀ
ሠረገላ ብዙኃ ዘይረውጹ አፍራስ ውስተ ቀትል ።
እንደ ብረት ያለ ራስ ቍር አላቸው ፡ የእግራቸውም ፱
ድምፅ ወደ ሰልፍ የሚገቡ ፈረሶች እንደሚሰጡት
ሠረገላ ድምፅ ነው ።

፲ ወበሙ ዘነብ ከመ ዘነበ ዐቅራብ ወውስተ ዘነቦሙ
በሙ ቅንዋት በዘቦቱ ይነድፍዎሙ ለሰብእ ኀምስተ
አውራኀ ።
እንደ ጊንጥ ያለ ጅራት አላቸው ፡ በጅራታቸውም ፲
አምስት ወር ሰውን የሚጐዱበት መውጊያ አላቸው ።

፲፩ ወበሙ ንጉሥ መልአከ ቀላይ ወስሙ በዕብራይስጥ
አብዶን ወበጽርዕ አጵልዮን ፡ ወበቅብጥ አርማቅጦን
ወበዓረብ ሰናሴር ፡ ወበግእዝ ማኅጐሊ ።
ባሕርን የሚገዛ ንጉሥ አላቸው ፡ ስሙም በዕብራይ ፲፩
ስጥ አብዶን ፡ በጽርዕ አጵልዮን ፡ በቅብጥ አርማቅ
ጦን ፡ በዓረብ ሰናሴር ፡ በግእዝ ማኅጐሊ (አጥፊ)
ይባላል ። ዮሐ ፲፪ ፴፩ ። ኤፌ ፪ ፪ ። ፪ ተሰ ፪ ፫ ፡ ፲ ።

፲፪ ወበዝ ኀለፈት አሐቲ ሕማም ወተርፈ ክልኤ ሕማም ።
አንዲቱ መከራ በዚህ አለፈች ፡ ነገር ግን ሁለት ፲፪
መከራ ቀርቷል ። ምዕ ፰ ፲፫ ። ፲፩ ፬ ።

፲፫ ወሰበ ጠቀዐ ሳድስ መልአክ ፡ ሰማዕኩ ቃለ አሐደ
እምነ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘወርቅ ዘቅድመ መንበሩ
ለእግዚአብሔር ።
ስድስተኛው መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ ፡ በእግ ፲፫
ዚአብሔር ዙፋን ፊት ካለ በወርቅ ከተሠራ ከመሠ
ውያው ቀንዶች አንድ ቃል ሰማሁ ። ምዕ ፰ ፫ ።

፲፬ ወይቤሎ ለዝክቱ ሳድስ መልአክ ዘያጸንዕ መጥቅዐ
ፍትሖሙ ለእልክቱ አርባዕቱ መላእክት እለ እሡ
ራን ውስተ ፈለገ ኤፍራጥስ ዐቢይ ።
መለከት የያዘውን ያንን ስድስተኛውን መልአክ በታ ፲፬
ላቁ ወንዝ በኤፍራጥስ የታሠሩትን አራቱን መላእ
ክት ፍታቸው አለው ። ምዕ ፲፯ ፲፪ ።

፲፭ ወሰበ ፈትሖሙ ለእልክቱ አርባዕቱ መላእክት እለ
ድልዋን ለሰዓት ወለዕለት ወለወርኅ ወለዓመት ከመ
ይቅትሉ ሣልስተ እዴሆሙ ለእጓለ እመሕያው ።
እሊያን አራቱን መላእክትንም በፈታቸው ጊዜ አንድ ፲፭
ሰዓትና አንድ ዕለት ፡ አንድ ወርና አንድ ዓመት የሰ
ውን ሦስተኛውን ክፍል ያጠፉ ዘንድ የተዘጋጁ ሆኑ ።

፲፮ ወኍልቈ አፍራሲሆሙ ምክዕቢተ እልፍ እምእእላፍ ።
የፈረሶቻቸውም ቍጥር ከእልፍ እልፍ የሚበዛ ፲፮
ዕዕፍ ነው ። መዝ ፷፰ ፲፯ ። ሕዝቅ ፴፰ ፬ ።

፲፯ ወከመዝ ርእየተ አፍራሲሆሙ ወዘእለ ይፄዕንዎሙ
በሙ ጌራ ዘእሳት ዘኅብረ ደርከኖ ወአርእስተ አፍ
ራሲሆሙ ከመ አርእስተ አናብስት ወይወፅእ እምነ
አፉሆሙ እሳት ወጢስ ወተይ ።
የፈረሶቻቸውም መልክ እንዲህ ነው ለተቀመጡባ ፲፯
ቸውም ደርከኖ የሚመስል የእሳት ራስ ቍር አላ
ቸው የፈረሶቻቸውም ራስ እንደ አንበሶች ራስ
ነው ፡ ከአፋቸውም እሳት ጢስና ዲኝ ይወጣል ።
፩ ዜ መዋ ፲፪ ፰ ። ኢሳ ፭ ፳፰ ።

፲፰ ወእምነ ዝንቱ ሠለስቱ ሕማም ሞተ ሣልስት እዴሁ
ለእጓለ እመሕያው እምነ እሳት ወጢስ ወተይ ዘይወ
ፅእ እምነ አፉሆሙ ።
ከዚሁ ከሦስቱ መቅሠፍት የተነሣ ከፋቸው በሚወ ፲፰
ጣው እሳት ጢስ ዲኝ ከሰው ሦስተኛው ክፍል ሞተ ።

፲፱ እስመ ሥልጣነ አፍራሲሆሙ ውስተ አፉሆሙ ወእ
ዝናቢሆሙ ከመ አራዊተ ምድር ወበሙ ህየ አርእ
ስት በዘቦቱ ይነስኩ ሰብአ ፡ ኀምስተ አውራኀ ።
የፈረሶቻቸው ኃይል በፋቸው ነውና ፡ ጅራታቸውም ፲፱
እንደ ምድር እባብ ያለ ነው ፡ በጅራታቸውም ሰውን
አምስት ወር የሚነድፉበት መርዝ አላቸው ።
ኢሳ ፱ ፭ ።

፳ ወዘተርፈ ሰብእ ድኅነ እምነ ውእቱ መቅሠፍት ፡
ወበ እለ ተኰነኑ በአምልክ ግብረ እደዊሆሙ እስመ
ኢነስሑ አላ አቅነዩ ርእሶሙ እንዘ ይሰግዱ ለአጋ
ንንት ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ወዘብርት ወዘ
የቀረው ሰው ግን ከዚያ መቅሠፍት ዳነ የእጃቸውን ፳
ሥራ በማምለክ የተፈረደባቸውም አሉ ፡ ከወርቅ ፡
ከብር ፡ ከዕንጨት ፡ ከደንጊያ ለተሠሩ ለማያዩና ለማ
ይሰሙም ለማይሄዱም ጣዖታት እየሰገዱ ራሳቸውን

ዕፀ ወዘእብን እለ ኢይሬእዩ ወኢይሰምዑ ወኢየ
ሐውሩ ።
፳፩ ወኢነስሑ ዓዲ እምነ ቀትሎሙ ወእምነ ሥራያቲ
ሆሙ ወእምነ ዝሙቶሙ ወእምነ ስርቆሙ ።

ምዕራፍ ፲ ።

፩ ወእምዝ ወረደ ካልእ መልአክ ዐቢይ እምሰማይ
ወይትዐፀፍ ደመና ውስተ ርእሱ ወብሩህ ገጹ ከመ
ፀሐይ ወእገሪሁ ከመ አዕማደ እሳት ።
፪ ወውስተ እዴሁ ያፀንዕ መጽሐፈ ክሡተ ወኬደ በእ
ግሩ እንተ የማን ውስተ ባሕር ወእንተ ፀጋም ላዕለ
ምድር ።
፫ ወጸርሐ በቃል ዐቢይ ከመ አንበሳ ዘይጥሕር ፡ ወሶበ
ጸርሐ ተናገሩ ሰብዓቱ ነጐድጓድ በበቃላቲሆሙ በበ
ይነ ዘሀለዎ ይጸሐፍ ።
፬ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይቤሉ ሰብዓቱ ነጐድጓድ ወፈቀ
ድኩ እጽሐፎ ወእምዝ መጽአ ቃል እምሰማይ ዘይ
ብል ኅትም ዘነበቡ ሰብዓቱ ነጐድጓድ ወኢትጽሐፍ ።
፭ ወውእቱሰ መልአክ ዘርኢኩ ዘኬደ ውስተ ባሕር
ወውስተ ምድር አልዐለ እዴሁ እንተ የማን ውስተ
ሰማይ ።
፮ ወመሐለ በዘሕያው ለዓለመ ዓለም ዘፈጠረ ሰማየ
ወኵሎ ዘውስቴታ ወባሕረ ወኵሎ ዘውስቴቱ ፡ ወእ
ልበ እንከ መዋዕል ።
፯ ዘእንበለ መዋዕለ ቃሉ ለሳብዕ መልአክ ዘሀለዎ ይጥ
ቃዕ ወበቱ የኀልቅ ምሥጢሩ ለእግዚአብሔር ዘአሰ
ፈዎሙ ለአግብርቲሁ ወለነቢያቲሁ ።
፰ ወውእቱ ቃል ዘሰማዕኩ እምሰማይ ተናገረ ካዕበ
ምስሌየ ወይቤለኒ ሑር ንሥእ ለእንታክቲ መጽሐፍ
ክሡት እንተ ውስተ እዴሁ ለዝክቱ መልአክ ዘኬደ
ውስተ ባሕር ወውስተ ምድር ።
፱ ወሖርኩ ኀበ ውእቱ መልአክ ወእቤሎ ከመ የሀበ
ኒያ ለይእቲ መጽሐፍ ፡ ወይቤለኒ ንሥአ ወብልዓ
ወለትምረሪ ለከርሥከ ወበውስተ አፉከሰ ጥዕምተ
ለትኩንከ ከመ መዓር ።
፲ ወነሣእክዋ ለይእቲ መጽሐፍ እምነ እዴሁ ለውእቱ
መልአክ ወበላዕክዋ ወኮነተኒ ጥዕምተ በውስተ አፉየ
ወሶበ ውኅጥክዋ አምረረታ ለከርሥየ ።
፲፩ ወይቤለኒ ሀለወከ ካዕበ ትትነበይ ለአሕዛብ ወለሕ
ዝብ ወለበሐውርት ወለነገሥት ብዙኃን ።

ለአጋንንት እስገዙ እንጂ ንስሐ አልገቡምና ። ዘዳግ
ሠ፴፩ ፳፱ ፣ ፪ ዜና መዋ ፳፰ ፳፪ ። ኤር ፩ ፲ ።
ዳግመኛም ነፍስ ከመግደላቸው ፤ ሥራይ ከማድረ ፳፩
ጋቸው ዝሙት ከመሥራታቸው ከከመራታቸው
አልተመለሱምና ።

ምዕራፍ ፲ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ ታላቅ መልአክ ከሰማይ ወረደ ፤ ፩
በራሱም ደመና ተጐናጽፏል ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ
ብሩህ ነው ፡ እግሮቹም እንደ እሳት ዓምድ ናቸው ።
ሕዝ ፩ ፳፰ ። ምዕ ፩ ፲፮ ።
በጁም የተገለጸች መጽሐፍ ይዟል ፤ በቀኝ እግሩ ፪
ባሕርን ፤ በግራ እግሩ የብስን ተረግጧል ። ምዕ ፭ ፩።
እንደሚያገሳ አንበሳ በታላቅ ቃል ጮኸ ፤ በጮኸም ፫
ጊዜ ሰባቱ ነጐድጓድ ይጸፍ ዘንድ ስላለው በየቃ
ላቸው ተናገሩ ። ኤር ፳፭ ፴ ። ሆሴ ፲፩ ፲ ።
ሰባቱ ነጐድጓድ የተናገሩትን ቃል ሰማሁ ፤ ልጽፈ ፬
ውም ወደድሁ ፤ ከዚህ በኋላ ሰባቱ ነጐድጓድ የተና
ገሩትን ቃል ሠውር እንጂ አትጻፍ የሚል ቃል ከሰ
ማይ መጣ ። ዳን ፰ ፳፮ ። ምዕ ፡ ፲፪ ፬ ፡ ፱ ።
ባሕሩንና የብሱን ተረግጦ ያየሁት ያ መልአክ ግን ፤ ፭
ቀኝ እጁን ወደ ሰማይ አነሣ ።
ዘለዓለሙ ሕያው በሚሆን ፤ ሰማይን በሰማይም ያለ ፮
ውን ሁሉ ፡ ምድርን በምድርም ያለውን ሁሉ ፤ ባሕ
ርን በባሕርም ያለውን ሁሉ በፈጠረ በእግዚአ
ብሔር ማለ ። ምዕ ፬ ፱ ። ዳን ፲፪ ፯ ።
መለከት ይነፋ ዘንድ ያለው ሰባተኛው መልአክ ከተ ፯
ናገረው በቀር ፡ እግዚአብሔር ለአገልጋይዎቹና
ለነቢያቶቹ የነገራቸው ምሥጢር ከሚፈጸምባቸው
ዘመን በቀር እንግዲህ ዘመን እንደሌለ ። ምዕ ፩ ፲፭ ።
ያም ከወደ ሰማይ የሰማሁት ቃል ዳግመኛ ከኔ ጋራ ፰
ተናገረ ያችን የተገለጠች መጽሐፍ ባሕሩንና የብ
ሱን ተረግጦ ካለው ከዚያው መልአክ እጅ ሂደህ
ተቀበላት አለኝ ።
ከዚያም መልአክ ዘንድ ሄጄ ያችን መጽሐፍ ስጠኝ ፱
አልሁት ፤ እንካ ብላት ለሆድህም ትምረራት ፤ ላፍህ
ግን እንደ ማር ትጣፍጥፍህ አለኝ ። ኤር ፲፭ ፲፮ ።
ያችንም መጽሐፍ ከዚያ መልአክ እጅ ተቀብዬ በላ ፲
ኋት ፤ ላፌም የጣፈጠች ሆነችልን ፤ በዋጥኋት ጊዜ
ግን ለሆዴ መረረቻት ።
ዳግመኛም ለሕዝብ ለአሕዛብ ለነገድ ለብዙ ነገሥ ፲፩
ታት ትንቢት ትናገር ዘንድ አለህ አለኝ ።

ምዕራፍ ፲ወ፩ ።

፩ ወመጠወኒ ኅለተ ወርቅ ዘመጠነ በትር ፡ ወይቤለኒ
ንሣእ ወመጥን ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ወም
ሥዋዕ ወኅበሂ ይሰግዱ ሎቱ ።
፪ ወዐፀደሰ እናፈ ኅድግ ወኢትመጥን ፡ እስመ ተውሀበት ለአሕዛብ በዛ ሀገር ቅድስት ወይትከየድዋ አር
በዓ ወክልኤተ አውራኀ ።
፫ ወእኤዝዞሙ ለክልኤቱ ጻድቃንየ ከመ ይትነበዩ
መዋዕለ ዐሠርተ ወክልኤተ ምእተ ወስሳ እንዘ ሠቀ
ይለብሱ ።
፬ ወእሉ እሙንቱ ክልኤ ዕፀ ዘይት ወክልኤ መኀትው
እለ ቅድመ እግዚአብሔር እለ ሥዩማን ላዕለ ምድር።
፭ ወለዘፈቀደ ይስሐጦሙ እምአፉሆሙ ትወ
ፅእ እሳት እምነ አፉሆሙ ወታጠፍኦሙ ለጸላእቶሙ
ወከመዝ ይመውቱ እለ ይስሕጥዎሙ ።
፮ እስመ እሙንቱ ሥሉጣን ላዕለ ሰማይ ከመ ይዕፅ
ውዋ ከመ ኢይዝንም ዝናም ላዕለ ምድር በመዋዕለ
ትንቢቶሙ ፡ ወዓዲ ሥሉጣን እሙንቱ ላዕለ ማይ
ከመ ይረስይዎ ደመ ወያሕምምዋ ለምድር በኵሉ
መቅሠፍት መጠነ ፈቀዱ ።
፯ ወሰበ ፈጸሙ ስምዖሙ ወትንቢቶሙ አርዌ ዘዐርገ
እምቀላይ ተበአሶ ምስሌሆሙ ወሞዖሙ ወቀተ
ሎሙ ።
፰ ወአንበረ በድኖሙ ውስተ ሀገር ዐባይ እንተ ስማ
ፍጥሞ ዘኅቡእ ሰዶም ወግብጽ ኀበ ተጸልበ እግዚ
እሙ ።
፱ ወይሬእይዎ አሕዛብ ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት
ለበድኖሙ ሠሉሰ መዋዕለ ወመንፈቀ ወኢያበውሑ
ይቅብርዎ ውስተ መቃብር ለበድኖሙ ።
፲ ወይትፌሥሑ ላዕሌሆሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር
ወይጸገዉ በበይናቲሆሙ አምኃ ወይብሉ እስመ
እሉ ክልኤቱ ነቢያት አሕመምዎሙ ለእለ ይነብሩ
ዲበ ምድር ።
፲፩ ወእምድኅረ ሠሉስ መዋዕል ወመንፈቅ ትመጽእ
መንፈሰ ሕይወት እምኀበ እግዚአብሔር ወትበውእ
ውስቴቶሙ ወይትነሥኡ ወይቀውሙ ወኮነ ፍርሃት
ዐቢይ ላዕለ እለ ይሬእይዎሙ ።
፲፪ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ወይቤሎሙ ዕርጉ ዝየ ፡
ወእምዝ ዐርጉ ውስተ ሰማይ በደመና ወርእይዎሙ
ጸላእቶሙ ።
፲፫ ወበይእቲ ሰዓት ኮነ ዐቢይ ድልቅልቅ ወወድቀ ዓሥ
ርተ እዴሃ ለይእቲ ሀገር ወሞቱ በውእቱ ድልቅልቅ
ሰብዓ ምእት ነፍስ ወደንገፁ እለ ተርፉ ወሰብሕዎ
ወእእኰትዎ ለአምላከ ሰማይ ።

ምዕራፍ ፲፩ ።

ብትር የሚያህል የወርቅ ዘንግ ሰጠኝ፡ የእግዚአብ ፩
ሔር ቤቷ መቅደስንና መሠውያውን የሚሰግዱበ
ትንም ንሣ ስፈር አለኝ ። ሕዝ፡ ፵ ፫፡ ዘካ፡ ፪ ፩-፪ ።
ከቅጽር ውጭ ያለውን አደባባይ ግን ተው አትስፈር ፪
አለኝ፡ በዚች በቅድስት ሀገር አርባ ሁለት ወር ይሰ
ፍሩበት ዘንድ ለአሕዛብ ተሰጥታለችና። ሉቃ ፳፩ ፳፬፤
ሁለቱን ጻድቃኖቼን ማቅ ለብሰው ሺሕ ከሁለት ፫
መቶ ስድሳ ቀን ትንቢት ይናገሩ ዘንድ አዝዣቸ
ዋለሁ ። ምዕ፡ ፲፪ ፮ ።
ሁለቱ የዘይት ዕፃች እሊህ ናቸው በምድር ላይ የተ ፬
ሾሙ በእግዚአብሔር ፊት የሚያበሩ ሁለት መብራ
ቶች ናቸው ። ኤር፡ ፲፩ ፲፮፤ ዘካ፡ ፬ ፫፤ ሮሜ ፲፩ ፲፯።
ከጠላቶቻቸውም ወገን ሊጣላቸው የወደደውን ፭
እሳት ከፋቸው ወጥታ ታጠፋቸዋለች የሚጠሏቸው
እንዲህ ይጠፋሉ ። ዘኍ፡ ፲፮ ፳፱፤ ፪ ነገ፡ ፩ ፲ ።
ትንቢት በሚናገሩበት ወራት በምድር ላይ ዝናም ፮
እንዳይዘንም ይዘጓት ዘንድ በሰማይ ሥልጣን አላቸ
ውና ፡ ዳግመኛም ደም ያደርጉት ዘንድ በውኃው ላይ
ሥልጣን አላቸው የወደዱትን ያህል በመቅሠፍቱ
ሁሉ ምድርን ያስጨንቋታል ። ያዕ፡ ፭ ፲፱ ።
ምስክርነታቸውንና ትንቢታቸውን ከፈጸሙ በኋላ ፯
ከባሕር የመጣው አውሬ ከሳቸው ጋራ ይጣላል ድል
ነሥቶም ይገድላቸዋል ። ዳን፡ ፯ ፳፩፡ ዘካ፡ ፲፬ ፪ ።
አስከሬናቸውንም ፍጥሞ በምትባል በታላቂቱ ሀገር ፰
ያስጥሉዋል ያችውም በምሥጢር ሰዶም ግብጽ የተ
ባለች ጌታቸው የተሰቀለበት ናት ። ሉቃ፡ ፲፫ ፴፬ ።
አስከሬናቸውንም ሕዝብና አሕዛብ በሀገርም ያሉ ፱
ነገዶች ሦስት ቀን ተኩል ያዩታል አስከሬናቸውን
በመቃብር ይቀብሩት ዘንድ አያሰናብቱም ።
በምድር ላይ የሚኖሩ ሰዎች በነሱ ሞፋት ደስ ይላ ፲
ቸዋል እርስ በርሳቸውም የደስታ እጅ መንሻ ይሰ
ጣጣሉ እሊህ ሁለቱ ነቢያቶች በምድር በሚኖሩ
ሰዎች መከራ አፅንተዉባቸዋል ። ምዕ፡ ፲፪ ፲፪ ።
ከሦስት ቀን ተኩል በኋላ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፲፩
የሕይወት መንፈስ መጥታ ታድርባቸዋለች ተነሥ
ተው በእግራቸው ይቆማሉ ፡ በሚያዩዋቸው ላይ
ፅኑ ፍርሃት ይሆናል ። ሕዝ፡ ፴፯ ፭ ።
ከወደ ሰማይ ቃል መጥቶ ወደዚህ ውጡ ይላቸዋል ፲፪
ከዚህ በኋላ ጠላቶቻቸው እያዩዋቸው በደመና
ያርጋሉ ። ፪ ነገ፡ ፪ ፲፩ ።
በዚያችም ሰዓት ፅኑ መነዋወጥ ይሆናል ፡ የዚያችም ፲፫
ሀገር ዓሥረኛ እጅዋ ይጠፋል ፡ በዚያም መነዋወጥ
ሰባት ሺሕ ሰዎች ይሞታሉ ፡ የቀሩት ግን ደንግጠው
አምነው የሰማይ አምላክን ያመሰግናሉ ።

፲፬ ወበዝ ኀለፈት ካልእት ሕማም ወትረፈት ሣልሲት ሕማም ።

፲፭ ወሰበ ጠቅዐ ሳብዕ መልአክ መጽአ ቃል ዐቢይ እም ሰማይ ዘይብል ኮነት መንግሥተ ዓለም ለእግዚአብሔር ወለመሲሑ ወይነግሥ ለዓለመ ዓለም ።

፲፮ ወእልክቱኒ ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት እለ ይነብሩ ቅድመ እግዚአብሔር በበመናብርቲሆሙ ሰገዱ በገጾሙ ቅድመ እግዚአብሔር ።

፲፯ ወይቤሉ ነአኵተከ እግዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሎ ትመልክ ዘሀሎከ ወትሄሉ እስመ አንሣእከ ኀይለከ ዐቢየ ወነሣእከ መንግሥተ ።

፲፰ ወአሕዛብሰ ተምዑ እስመ በጽሐሙ መዓትከ ወዘመኖሙ ለሙታን በዘይትኴነኑ ወከመ ተሀበሙ ዕሤቶሙ ለአግብርቲከ ለነቢያት ወለቅዱሳን ወለእለ ይፈርሁ ስመከ ለንኡሳን ወለዐቢያን ወከመ ትኰንኖሙ ለእለ ያማስንዋ ለምድር ።

፲፱ ወእምዝ ተርኅወ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘውስተ ሰማይ ወአስተርአየት ታቦተ ሕጉ ለእግዚአብሔር እንተ ውስተ መቅደሱ፡ ወመጽአ መብረቅ ወቃለ ነጐድጓድ ወድልቅልቅ ወበረድ ዐቢይ ።

ምዕራፍ ፲ወ፪ ።

፩ ወአስተርአየ ተአምር ዐቢይ በውስተ ሰማይ ብእሲት እንተ ትለብስ ፀሐየ ወወርኅ ታሕተ እገሪሃ ወዲበ ርእሳ አክሊል ዘዐሠርቱ ወክልኤቱ ከዋክብት፤

፪ ወፅንስት ይእቲ ብእሲት ወትግዕር ወተሐምም ለወሊድ ።

፫ ወአስተርአየ ካልእ ተአምር በውስተ ሰማይ አርዌ ዐቢይ ወቀይሕ ዘሰብዑ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ወውስተ አርእስቲሁ ሰብዑ ቀጸላ ።

፬ ወበዘነቡ ይስሕብ ሣልስተ እዴሆሙ ለከዋክብተ ሰማይ ወያወርዶሙ ውስተ ምድር፡ ወቆመ ውእቱ አርዌ እንጻረ ይእቲ ብእሲት ከመ ሶበ ወለደት ይብላዕ ሕፃና ።

፭ ወወለደት ወልደ ተባዕተ ዘውእቱ ይርዕዮሙ ለኵሉ አሕዛብ በበትረ ሐፂን፡ ወመሰጥዎ ለውእቱ ሕፃን ወወሰድዎ ኀበ እግዚአብሔር ወኀበ መንበሩ ።

፮ ወጐየት ይእቲ ብእሲት ውስተ ገዳም ወውስተ መካን ዘአስተዳለወ ላቲ እግዚአብሔር ከመ ትትዐቀብ በህየ በኵሉ መዋዕል ዐሠርተ ወክልኤተ ምእተ ወተስዓ ዕለተ ።

ሁለተኛዪቱ መከራ በዚህ አለፈች፤ ሦስተኛዪቱም ፲፬
መከራ ቀርታለች ። ምዕ፡ ፱ ፲፪ ፤ ቍ፡ ፲፭ ።
ሰባተኛውም መልአክ መለከቱን በነፋ ጊዜ፡ የዓለም ፲፭
መንግሥት ለእግዚአብሔርና ለመሲሑ ተሰጠች ለዘ
ለዓለሙም ነግሦ ይኖራል የሚል ታላቅ ቃል ከሰ
ማይ መጣ ። ኢሳ፡ ፳፯ ፲፫ ።
በየመንበራቸው የተቀመጡ እሊያ ሃያ አራቱ አለ ፲፮
ቆችም ከእግዚአብሔር ፊት በግንባራቸው ሰገዱ ።
ምዕ፡ ፬ ፬፡ ፯ ፲፩ ።
አቤቱ! ሁሉን የምትገዛ ቀድሞ የነበርህ አሁንም ፲፯
ህም የምትኖር እግዚአብሔር እናመሰግንሃለን ይላሉ
የፀና ኃይልህን አሳይተሃልና መንግሥትንም እጅ
አድርገሃልና ። ምዕ፡ ፬ ፰ ።
አሕዛብ ግን ተበሳጩ ቍጣህ ደርሶባቸዋልና ሙታን ፲፰
የሚፈረድባቸው ጊዜም ደርሷልና ለአገልጋዮችህ
ለነቢያትና ለቅዱሳን ስምህንም ለሚፈሩ ለታላቆም
ለታናሾም ዋጋቸውን ትሰጣቸው ዘንድ ምድርንም
የሚያሰድፏትን ትፈርድባቸው ዘንድ ጊዜው ደር
ሷልና ። ዳን፡ ፯ ፱፡ መክ፡ ፫ ፲፯፡ ግ፡ ሐ፡ ፲ ፵፪ ።
ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለ የእግዚአብሔር መቅደስ ፲፱
ተከፈተ በመቅደሱ ውስጥ ያለች የእግዚአብሔር
የሕጉ ታቦትም ተገለጠች፡ መብረቅ፡ የነጐድጓድ
ድምፅ፡ መንቀጥቀጥ፡ ታላቅ በረድ መጣ ። ምዕ፡ ፲፭ ፭ ።

ምዕራፍ ፲፪ ።

በሰማይ ታላቅ ምልክት ታየ፡ ሴት ፀሐይን ተጐና ፩
ፅፋ፡ ጨረቃ በእግሯ ተረግጣ፡ በራሷ ሁለት
ከዋክብት የተቀረፁበት ዘውድ በራሷ ላይ ደፍታ
ታየች ።
ያችም ሴት ፀንሳለች ምጥ ተይዛም ለመውለድ ፪
ትጨነቃለች ። ሚክ፡ ፭፡ ፫ ።
ሌላም ምልክት በሰማይ ታየ፡ ሰባት ራሶች፡ ዓሥር ፫
ቀንዶች ያሉት ቀይና ታላቅ ዘንዶ ታየ፡ በራሶቹም
ላይ ሰባት ትርፍ አሰበት ። ምዕ ፲፯፡ ፫ ።
በጅራቱም የሰማይ ከዋክብት ሲሶአቸውን ስቦ ወደ ፬
ምድር ያወርዳቸዋል፡ ያም ዘንዶ በወለደች ጊዜ
ብላቴናውን ይበላ ዘንድ በዚያች ሴት ፊት ለፊት
ቆመ ። ዘፀ ፩፡ ፲፮፡ ዳን ፰፡ ፲ ።
አሕዛብን ሁሉ በብረት ብትር የሚጠብቃቸው ወንድ ፭
ልጅ ወለደች፡ ያንንም ብላቴና ነጥቀው ወደ እግዚ
አብሔር ወስደው ወደ ዙፋኑ አደረሱት ። መዝ ፪፡
፱ ። ምዕ ፲፱፡ ፲፭ ።
ያችም ሴት ወደ በረሃ እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀ ፮
ላትም በታ ሸሸች ሺሕ ሁለት መቶ ከዘጠና ዕለት
በዚያ ትጠበቅ ዘንድ ። ምዕ ፲፩፡ ፫ ። ማቴ ፪፡ ፲፫ ።

፯ ወፀብእዎ በሰማይ ለውእቱ አርዌ ሚካኤል ወመላእ
ክቲሁ ወተፃብእሙ ውእቱ አርዌ ምስለ መላእክቲሁ ።
፰ ወስእኖሙ ወኢረከበ እንክ መከነ በውስተ ሰማይ ።

፱ ወወድቀ ውስተ ምድር ውእቱ አርዌ ዐቢይ ፡ ወአር
ዌሰ ዓቢይ ውእቱ ቀዲሙ ዘአስሐቶ ለኵሉ ዓለም
ዘስሙ ሰይጣን ወወድቀ ውስተ ምድር ወመላእክቲ
ሁኒ ወድቁ ምስሌሁ ውስተ ምድር ።
፲ ወሰማዕኩ ቃለ ዐቢየ በውስተ ሰማይ ዘይብል ከነት
መድኀኒት ወኀይል ወመንግሥት ለአምላክነ ወሥል
ጣን ለመሲሑ ፡ እስመ ወድቀ መስተዋድይ ዘአስተ
ዋደዮሙ ለአበዊነ ቅድመ እግዚአብሔር መዐልተ
ወሌሊተ ፨
፲፩ ወሞዕዎ እሙንቱ በእንተ ደሙ ለበግዑ ወበእንተ ቃለ
ጽድቆሙ እስመ ኢያብደሩ ነፍሶሙ እስከ ለሞት ።

፲፪ ወበእንተዝ ተፈሥሑ ሰማያት ወእለ ይነብሩ
ውስቴቶን ፡ አሌ ላ ለምድር ወለባሕር እስመ ወረደ
ሰይጣን ውስቴቶሙ ምስለ ዐቢይ ሕምዙ እስመ
የአምር ከመ ውኁድ መዋዕል ተርፎ ።
፲፫ ወሶበ ርእየ ዝክቱ አርዌ ከመ ወድቀ ውስተ ምድር
ዴገና ለእንታክቲ ብእሲት እንተ ወለደት ሕፃነ ተባዕተ፡
፲፬ ወተውህበ ለይእቲ ብእሲት ክልኤ ክንፍ ከመ ዘዐ
ቢይ ንስር ከመ ትሥርር ውስተ ገዳም ወውስተ
መከን ኀበ ትትዐቀብ በኵሉ መዋዕል ዘመነ ወአዝ
ማነ ወመንፈቀ ዘመን እምቅድመ ገጹ ለውእቱ አርዌ
ወሠረረ ወዴገና ውእቱ አርዌ ።
፲፭ ወአውፅአ እምነ አፉሁ ውእቱ አርዌ ማየ ብዙኀ
እንተ ድኅሬሃ ለይእቲ ብእሲት ከመ ፈለግ ዐቢይ
ከመ ይንሥኣ ውኂዙ ።
፲፮ ወረድአታ ምድር ለይእቲ ብእሲት ወአርኀወት አፉሃ
ምድር ወሰረበቶ ለውእቱ ውኂዝ ዘአውኀዘ ውእቱ
አርዌ እምነ አፉሁ ወኢያእመረ ከመ ተውህበ ላቲ
ክንፍ ።
፲፯ ወተምዐ ውእቱ አርዌ ላዕለ ይእቲ ብእሲት ወሖረ
ይፅብኦሙ ለእለ ተርፉ ውሉዳ ወለእለ የዐቅቡ ትእ
ዛዘ እግዚአብሔር ወይኄልዉ በጽድቁ ለኢየሱስ
ክርስቶስ ።
፲፰ ወቆመ ውእቱ አርዌ ላዕለ ኆፃ ባሕር ።

ምዕራፍ ፲ወ፫ ፡

፩ ወወፅአ ከልእ አርዌ እምነ ባሕር ዘዐሠርቱ አቅርን
ቲሁ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ፡ ወውስተ አቅርንቲሁ
ዐሠርቱ ቀጸላ ፡ ወውስተ አርእስቲሁ ስመ ጽርፈት ።

፪ ወይመስል ውእቱ አርዌ ነምረ ወእገሪሁ ከመ ድብ

ያነንም ዘንዶ ሚክኤልና ሠራዊቶቹ በሰማይ ተዋ ፯
ጉት ። ዳን ፲ ፡ ፲፫ - ፳፩ ። ዳን ፲፪ ፡ ፩ ።
ያም ዘንዶ ሠራዊቱን ይዞ ተዋጋቸው አልቻላቸ ፰
ውም ፡ ከዚያም ወዲያ በሰማይ ቦታ አላገኙም ።
ኢሳ ፳፮ ፡ ፲፩ ።
ያም ታላቅ ዘንዶ ወደ ምድር ወደቀ ፡ ይህም ታላቅ ፱
ዘንዶ ቀድሞ ዓለሙን ሁሉ ያሳተ ስሙ ሰይጣን የተ
ባለው ነው ፡ ወደ ምድር ወደቀ ሠራዊቱም ከሱ ጋር
ወደ ምድር ወደቁ ። ዘፍ ፫ ፡ ፩ ። ሉቃ ፲ ፡ ፲፰ ።
ማዳን ኃይል መንግሥት ለፈጣሪያችን ሥልጣንም ፲
ለመሲሑ ሆነች የሚል ታላቅ ቃል ከወደ ሰማይ
ሰማሁ ፡ አባቶቻችንን በመዓልትም በሌሊትም በእ
ግዚአብሔር ፊት የሚያጣላቸው ከሳሽ ወድቋልና ።
ምዕ ፲፩ ፡ ፲፭ ።
እነሱም ስለ በጉ ደምና ስለ እውነተኛ ቃላቸው ፲፩
ድል ነሡት ፡ እስከ መሞት ድረስ ሰውነታቸውን
አልወደዱምና ። ሮሜ ፰ ፡ ፴፯ ። ሉቃ ፲፬ ፡ ፳፯ ።
ስለሳቸውም ሰማያትና በውስጣቸው የሚኖሩት ደስ ፲፪
አላቸው ለየብስ ወዮላት ! ለባሕርም ሰይጣን ከብርቱ
መርዙ ጋር ወደርሳቸው ወርዷልና ፡ ጥቂት ቀን
እንደ ቀረው ስላወቀ ። ምዕ ፩ ፡ ፲፱ ።
ያም ዘንዶ ወደ ምድር እንደ ወደቀ በየ ጊዜ ወንድ ፲፫
ልጅ የወለደች ያችን ሴት ተከተላት ። ኢሳ ፳፫ ፡ ፩ ።
ለዚያችም ሴት እንደ ታላቅ ንስር ያለ ሁለት ክንፍ ፲፬
ተሰጣት ፡ በዘመኑ ሁሉ አንድ ዓመትና ሁለት
ዓመት ከመንፈቅ ከዚያ ዘንዶ ፊት ወደምትጠበቅ
በት በታና በረኻ በርራ ትሄድ ዘንድ ። ዘፀ ፲፱ ፡ ፬ ።
ምዕ ፲፯ ፡ ፫ ።
ያም ዘንዶ እየበረረ ተከተላት ፡ ኀርፍ ሆኖ ይወስ ፲፭
ዳት ዘንድ ከፉ እንደ ታላቅ ወንዝ ያለ ብዙ ውኃ
አውጥቶ በዚያች ሴት በኋላዋ አፈሰሰ ። ኢሳ ፶፱ ፡ ፲፱ ።
ያችንም ሴት ምድር አገዘቻት ፡ ያ ዘንድ ከፉ አው ፲፮
ጥቶ ያፈሰሰውን ውኃ ምድር አፏን ከፍታ ዋጠ
ችው ክንፍ እንደ ተሰጣትም አላወቀም ነበር ።
ምዕ ፲፯ ፲፬ ፡ ፩ ጢሞ ፡ ፯ ፲፭ ።
ያም ዘንዶ በዚያች ሴት ተበሳጭቶ የእግዚአብሔ ፲፯
ርን ትእዛዝ ጠብቀው ከሞት የቀሩትን ፡ በኢየሱስ
ክርስቶስ ቸርነት ፀንተው የሚኖሩት ልጆቿን ይወጋ
ቸው ዘንድ ሄደ ። ሕዝ ፴፱ ፡ ፬ - ፲፯ ።
ያም ዘንዶ በባሕር አሸዋ ላይ ቆመ ። ፲፰

ምዕራፍ ፲፫ ።

ዓሥር ቀንዶች ሰባት ራሶች ያሉት ፡ በዓሥሩ ቀንዶ ፩
ቹም ላይ ዓሥር ትርፍ ያለው ሌላ አውሬ ከባሕር
ወጣ ፡ በሰባቱ ራሶቹም ላይ የስድብ ስም ተጽፎበ
ታል ። ምዕ ፲፩ ፡ ፯ ፡ ፲፯ ፡ ፫ ።
ያም አውሬ ነብር ይመስላል እግሮቹም እንደ ግስላ ፪

አፉሁ ከመ አንበሳ ወወሀቦ ዝክቱ አርዌ ቀዳማዊ ኀይሎ ወመንበሮ ወዕበየ ሥልጣኑ ።

፫ ወአሐቲ እምኔ አርእስቲሁ እንተ ተረግዘት በሞት ወቍስለ ሞቱሰ ሐይወ ወአንከረቶ ኵላ ምድር ወተለውዎ ለውእቱ አርዌ ።

፬ ወሰገዱ ሎቱ ለዝክቱ አርዌ ቀዳማዊ እስመ ወሀቦ ለዝንቱ አርዌ ሥልጣኖ ወሰገዱ ሎቱ ለውእቱ አርዌ እንዘ ይብሉ መኑ ይመስሎ ለዝንቱ አርዌ ወመኑ ይክል ፀቢኦቶ ።

፭ ወተውህበ ሎቱ አፍ ከመ ይንብብ ዐቢያተ ዕርፈ ታተ ወተውህበ ሎቱ ሥልጣን ይግበር ተአምረ ዘፈ ቀደ አርበዓ ወክልኤተ አውራኀ ።

፮ ወእምዝ ፈትሐ አፉሁ ከመ ይፅርፍ ላዕለ እግዚአብ ሔር ወላዕለ ስሙ ወላዕለ ጽርሐ መቅደሱ ዘበሰማይ ።

፯ ወተውህበ ከመ ይግበር ፀብአ ምስለ ቅዱሳን ወይ ማዖሙ ወተውህበ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ አሕዛብ ወበ ሐውርት ወነገድ ።

፰ ወሰገዱ ሎቱ ኵሎሙ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር እለ ኢኮኑ ጽሑፋን አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይ ወት ዘበግዑ ዘተቀትለ ዘእምፍጥረተ ዓለም ፡ ዘበ ዕዝን ሰሚዐ ለይስማዕ ።

፱ ወተጼወወኒ ሕሊናየ ወዘሰ ቀተለ በመጥባሕት ሀለዎ ይሙት በመጥባሕት ።

፲ ወዝየ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ወሃይማኖቶሙ ለቅዱ ሳን ብፅዕት ወኢ አንከሮቱ ለሰይጣን ።

፲፩ ወእምዝ ወፅአ ካልእ አርዌ እምኔ ምድር ዘክልኤቱ አቅርንቲሁ ወይመስል ከመ በግዕ ወይነብብ ከመ አርዌ ።

፲፪ ወበሥልጣኑ ለቀዳማዊ አርዌ ይገብር ኵሎ በቅድ ሜሁ ወይሬስያ ለምድር ወእለሂ ይነብሩ ውስቴታ ይስግዱ ሎቱ ለቀዳማዊ አርዌ ዘሐይወ እምቍስለ ሞቱ ።

፲፫ ወይገብር ተአምራተ ዐበይተ ከመ ያውርድ እምሰ ማይ እሳተ ውስተ ምድር በቅድመ እጓለ እመሕያው ።

፲፬ ወያስሕቶሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር በእንተ ተአ ምር ዘተውህበ ሎቱ ይግበር በቅድመ ውእቱ አርዌ፡ ወይቤሎሙ ለእለ ይነብሩ ውስተ ምድር ከመ ይግ በሩ አምሳሎ ለዝንቱ አርዌ ዘቈስለ በመጥባሕት ወሐይወ ።

፲፭ ወተውህበ ሎቱ ይደይ ውስቴቱ መንፈሰ ለአምሳለ ዝንቱ አርዌ ከመ ይንብብ ምስሉ ለውእቱ አርዌ ወገብሮሙ ለኵሎሙ እለ ኢሰገዱ ለአምሳለ ዝንቱ አርዌ ከመ ይሙቱ ።

አግር ናቸው ፡ አፉም እንደ አንበሳ ያለ ነው ያ ፊተ ኛው ዘንዶ ኃይሉን ፡ ገናና ሥልጣኑን ሰጠው ። ዳን ፯ ፡ ፮ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፱ ።

ከራሶቹም አንዲቱ በሞት አወጋግ የተወጋች ናት ፡ ለሞት አድርሰት የነበረ ቍስልም ዳነ ፡ ምድርም በመ ላዋ አደነቀችው ፡ ያንንም አውሬ ተከተሉት ። ፪ ተሰ ፪ ፡ ፪ - ፫ ። ፫

ለዚያው ለፊተኛው ዘንዶ ሰገዱለት ፡ ሥልጣኑን ለዚያ አውሬ ሰጥቶታልና ፡ ይህን አውሬ ማን ይመስለዋል ድል ሊነሣውስ ማን ይችላል ? እያሉ ሰገዱለት ። ምዕ ፲፰ ፡ ፲፰ ። ፬

ዕኑ ዕኑ ስድብ ይናገር ዘንድ የድፍረት አፍ ተሰ ጠው ፡ አርባ ሁለት ወር የወደደውን ተአምራት ያደ ርግ ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ። ዳን ፯ ፡ ፰ - ፲፩ ። ፭

ከዚህ በኋላ እግዚአብሔርንና ስሙንም የተመሰገነ ማደሪያውንም ይሰድብ ዘንድ አፉን ከፈተ ። ፮

ከቅዱሳን ጋራ ይዋጋ ዘንድ ድልም ያደርጋቸው ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ፡ በሕዝብና በአሕዛብ በየሀ ገሩም በለው ነገድ ሁሉ ላይ ሥልጣን ተሰጠው ። ምዕ ፲፩ ፡ ፮ ። ዳን ፯ ፡ ፳፩ ። ፯

ዓለም ከተፈጠረ ጀምሮ ፡ በምድር የሚኖሩ ጉኑን የተወጋው በግ በያዘት በሕይወት መጽሐፍ ስማቸው ያልተጻፉ ሰዎች ሁሉ ሰገዱለት ፡ ጆሮ ያለው መስ ማትን ይስማ ። ፰

ሕሊናዬም ተማረከብኝ ፡ በሾተልም የገደለ በሾተል ይሞት ዘንድ አለው ። ዘፍ ፱ ፡ ፮ ። ማቴ ፳፮ ፡ ፶፪ ። ፱

የቅዱሳን ትዕግሥታቸውና የተመሰገነች ሃይማኖታ ቸው ፡ ሰይጣንም አለማመናቸው በዚህ ጊዜ ነው ። ፲

ከዚህ በኋላ ሁለት ቀንዶች ያሉት ሌላ አውሬ ከም ድር ወጣ ፡ እንደ በግ ይመስላል ፡ እንደ ምድር ዘን ዶም ይጮኻል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፫ ። ማቴ ፯ ፡ ፲፭ ። ፲፩

በፊተኛውም አውሬ ሥልጣን በፊቱ ሁሉን ያደር ጋል ፡ ምድርንና በውስጧ የሚኖሩትን ለሞት አድ ርሰት ከነበረ ቍስል ለዳነው ለፊተኛው አውሬ እን ዲሰግዱ ያደርጋል ። ፲፪

በሰው ፊት እሳት ከሰማይ ወደ ምድር ያወርድ ዘንድ ታላላቅ ተአምራት ያደርጋል ። ዘዳ ፲፫ ፡ ፩ ። ማቴ ፳፬ ፡ ፳፬ ። ፪ ተሰ ፪ ፡ ፱ ። ራእ ዮሐ ፲፮ ፡ ፲፬ ። ፲፫

በዚያ አውሬ ፊት ያደርገው ዘንድ ስለ ተሰጠ ተአምራት በምድር የሚኖሩትን ያስታቸዋል ፡ በም ድርም የሚኖሩትን በሾተል ቈስሎ የዳነውን የዚያን አውሬ ምስል ይሠሩ ዘንድ ያዝዛቸዋል ። ፪ ነገ ፳ ፡ ፯ ። ፲፬

የዚያ አውሬ ምስል እንዲናገር በውሬው ምስል ውስጥ መንፈስ ያሳድር ዘንድ ሥልጣን ተሰጠው ። ምዕ ፳ ፡ ፬ ። ፲፭

፲፮ ወይገብር ኵሉ ንኡሱ ወዐቢዩ አብዕልት ወነዳያን አግብርት ወአግዓዝያን ከመ ይጽሐፉ ውስተ እደዊሆሙ እንተ የማን ወእመ አኮ ውስተ ፍጽሞሙ ።

፲፯ ወከመ አልቦ ዘይክል ሠይጠ ወተሣይጦ እንበለ እለ ጽሑፋን እሙንቱ ትእምርተ ስሙ ለውእቱ አርዌ አው ዘኍልቈ ስሙ ።

፲፰ ወዘሰ ጠቢብ ውእቱ ወዘቦ ልብ የአምር ኍላቌሁ ለውእቱ አርዌ እስመ አምጣነ እጓለ እመሕያው ውእቱ ወኍላቌሁኒ ስድስቱ ምእት ወስሳ ወስድስቱ ።

ምዕራፍ ፲ወ፬ ፤

፩ ወእምዝ ቆመ ዝክቱ በግዕ ላዕለ ደብረ ጽዮን ወምስሌሁ ፲ወ፬፻፻ወ፵፬ እለ ጽሑፍ ውስተ ፍጽሞሙ ስሙ ወስመ አቡሁ ወስመ ቅዱስ መንፈሱ ።

፪ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ከመ ቃለ ማይ ብዙኅ ወከመ ቃለ ነጐድጓድ ዐቢይ ወከመ ቃለ መሰናቁት ሶበ ይሰንቅዉ በበመሰንቆታቲሆሙ ።

፫ ወየኀልዩ ማኅሌተ ሐዲሰ ቅድመ መንበሩ ወቅድመ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ ወእልክቱኒ ሊቃናት ወአልቦ ዘይክል አእምሮታ ለይእቲ ማኅሌት ዘእንበለ እልክቱ ፲ወ፬፻፻ወ፵፬ እለ ተቤዘዉ እምነ ምድረ ግብጽ፤

፬ እለ ንጹሓን እሙንቱ እምአንስት በከመ ተወልዱ እሙንቱ እለ ተለውዎ ለበግዑ ኀበ ሖረ እለ ቀደሙ ተቤዝዎ እምነ እጓለ እመሕያው ለእግዚአብሔር ወለበግዑ ።

፭ ወኢተረክበ ሐሰት ውስተ አፉሆሙ እስመ ንጹሓን እሙንቱ እምኃጢአት ።

፮ ወእምዝ መጽአ ካልእ መልአክ እንዘ ይሠርር ማእከለ ሰማይ ወምድር ወይፀውር ወንጌለ ዘለዓለም ከመ ይስብክ ሎሙ ለእለ ይነብሩ ዲበ ምድር ወለኵሎሙ አሕዛብ ወሕዝብ ወነገድ ወበሐውርት ።

፯ እንዘ ይብል በቃል ዐቢይ ፍርህዎ ለእግዚአብሔር ወሰብሕዎ እስመ በጽሐት ሰዓተ ደይኑ ዓቢይ ወስግዱ ሎቱ ለዘገብረ ሰማየ ወምድረ ወባሕረ ወአፍላገ ወአንቅዕተ ማያት ።

፰ ወካልእ መልአክ ተለዎ እንዘ ይብል ወድቀት ባቢሎን ሀገር ዐባይ እምነ ወይነ መንሱታ ወዝሙታ ዘአስተየት ለኵሉ አሕዛብ ።

፱ ወሣልስ መልአክ ተለዎ እንዘ ይብል በቃል ዐቢይ

ለዚህ አውሬ ምስል ያልሰገዱትን ሁሉ እንዲሞቱ ፲፮
ያደርጋቸዋል ፡ ታላቁም ፡ ታናሹም ፡ ባለጸጎችም ፡ ድኾችም ፡ ጌቶችም ፡ ባሮችም በቀኝ እጃቸው ስሙን ይጽፉ ዘንድ ፡ ያም ባይሆን በግንባራቸው ይጽፉ ዘንድ ያዝዛቸዋል ። ምዕ ፲፱ ፥ ፳ ።

የዚያን አውሬ የስሙን ምልክት ወይም የስሙን ፲፯
ቍጥር ከጻፉ ሰዎች በቀር መሸጥና መግዛት የሚችል እንደሌለ ያደርጋል ።

ብልህ የሆነ ማስተዋል ያለው የዚያን አውሬ የስ ፲፰
ሙን ቍጥር በሰው መጠን እንደሆነ ያውቃል ፡ ቍጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው ። መዝ ፪፯ ፥ ፺፫ ። ሆሴ ፲፬ ፥ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፬ ፤

ከዚህ በኋላ ያ በግ በጽዮን ተራራ ላይ ቆመ ፡ ከሱም ፩
ጋር ስሙ ፡ የአባቱ ስም ፡ የመንፈስ ቅዱስ ስም በግንባራቸው የተጻፈባቸው ዓሥራ ዓራት አልፍ ከአራት ሺሕ ሕፃናት ቈመዋል ። ምዕ ፯ ፥ ፬ - ፱ ። ፫ ፥ ፲፪ ።

ከወደ ሰማይ እንደ መጣያ ውኃ ያለ ቃል ፡ እንደ ፪
ታላቅ ነጐድጓድ ያለ ቃል በበገና በበገና በተመቱ ጊዜ እንደሚሰሙ መሰንቆዎች ያለ ድምፅ ተሰማ ።

በዙፋኑ ፊት በአራቱ እንስሶችና በሃያ አራት አለ ፫
ቆች ፊት ሐዲስ ምስጋና ያመሰግናሉ ፡ ከግብጽ ምድር ከተዋጁ ከዓሥራ አራት አልፍ አራት ሺሕ ሕፃናት በቀር ያችን ምስጋና ሊያውቃት የሚቻለው የለም ።

እነሱም እንደ ተወለዱ ከሴቶች ጋር ያላደፉ ፡ በጉን ፬
ወደ ሄደበት የተከተሉት ፡ ከሰው ተለይተው አስቀድሞ ለእግዚአብሔርና ለበጉ የተዋጁ ናቸው ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፥ ፪ ። ኤፌ ፭ ፥ ፳፯ ። ምዕ ፭ ፥ ፬ ።

ከፋቸውም ሐሰት አልተገኘም ከኃጢአት ንጹሐን ፭
ናቸውና ። መዝ ፴፪ ፥ ፪ ። ሶፎ ፫ ፥ ፲፫ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ በሰማይና በምድር መካ ፮
ከል እየበረረ መጣ ፡ በምድር ለሚኖሩት ለአሕዛብና ለሕዝብ በየሀገሩም ለሚገኙት ነገዶች ሁሉ ይሰብክላቸው ዘንድ የዘለዓለም ወንጌልን ይዟል ። ምዕ ፳ ፥ ፲፫ ። ኤፌ ፫ ፥ ፱ ።

የሚፈርድበት ቀን ደርሳለችና ፡ በታላቅ ቃል እግዚ ፯
አብሔርን ፈርታችሁ አመስግኑት እያለ ፡ ሰማይን ምድርን ፡ ባሕርን ፡ ፈሳሾችን ፡ ወንዞችን ፡ የውኃ ምንጮችን ለፈጠረ ለሱ ስገዱለት እያለ ። ግብ ሐዋ ፲፬ ፥ ፲፭ ።

በዝሙቷ ለአሕዛብ ሁሉ ከጠጣቻቸው ከጥፋቷ ጠጅ ፰
የተነሣ ታላቂቱ ከተማ ባቢሎን ተፈታች እያለ ሁለተኛ መልአክ ተከተለው ። ኢሳ ፳፩ ፥ ፱ ። ኤር ፶፩ ፥ ፰ ። ምዕ ፲፮ ፥ ፲፱ ።

ሦስተኛው መልአክ በታላቅ ቃል እንዲህ እያለ ተከ ፱

ዘሰገደ ለዝክቱ አርዌ ወለምስሉ ወዘጽሒፍ ትእም
ርተ ስሙ ውስተ ፍጽሙ አው ውስተ እዴሁ ።

፲ ይስተይ ውእቱኒ ወይነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘቅ
ዱሕ ውስተ ጽዋዐ መዓቱ ዘኢኮነ ቱሱሐ ወይትኰ
ነን በእሳት ወተይ በቅድመ መላእክቲሁ ወበቅድመ
በግዑ ።

፲፩ ወፀርገ ጢሰ ደይኖሙ ለዓለመ ዓለም ፡ ወአልቦሙ
ዕረፍት መዓልተ ወሌሊተ ወዘንተ ክነኔ ይረክቡ
እለ ይሰግዱ ለውእቱ አርዌ ወለምስሉ ወእለ ይጽ
ሕፉ ትእምርተ ስሙ ።

፲፪ ወዝ ውእቱ ትዕግሥቶሙ ለቅዱሳን እለ የዐቅቡ ትእ
ዛዘ እግዚአብሔር ወሃይማኖቶ ለኢየሱስ ።

፲፫ ወመጽአ ቃል እምሰማይ ዘይብል ጸሐፍ ይእዜ ብፁ
ዓን እለ ሞቱ በእንተ እግዚአብሔር ፡ እወ ከማሁ
ይቤ መንፈስ ቅዱስ ፡ ከመ ያዕርፉ እምነ ፃማሆሙ
ወይተልዎሙ ግብሮሙ ወይወስዶሙ ኀበ ነቅዐ ማየ
ሕይወት ።

፲፬ ወመጽአት ደመና ብርህት ወውስተ ይእቲ ደመና
ይነብር ወልደ እጓለ እመሕያው ወአክሊለ ወርቅ
ዲበ ርእሱ ወማዕፀድ በሊሕ ውስተ እዴሁ ።

፲፭ ወወፅአ ካልእ መልአክ እምነ መቅደሱ ለእግዚአብ
ሔር ወይጸርሕ ሎቱ በቃል ዐቢይ ለዘይነብር ውስተ
ደመና ወይብል ፈኑ ማዕፀደከ በሊሐ ወዕፅድ እስመ
በጽሐት ሰዓት ለዐፂድ እስመ የብሰ ማእረረ ምድር።

፲፮ ወእምዝ አልዐለ ማዕፀዶ ውእቱ ዘይነብር ውስተ
ደመና ላዕለ ምድር ወተዐዕደት ምድር ።
፲፯ ወወፅአ ካልእ መልአክ እምነ መቅደሱ ዘውስተ
ሰማይ ወይፀውር ውእቱኒ ማዕፀደ በሊሐ ።
፲፰ ወካልእ መልአክ ተለዎ እምነ ምሥዋዕ ዘውእቱ
ሥሉጥ ላዕለ እሳት ወጸውዖ በቃል ዐቢይ ለዝክቱ
ዘይፀውር ማዕፀደ በሊሐ ወይቤሎ ፈኑ ማዕፀደከ
በሊሐ ወቅሥም አስካሎ ለዐፀደ ወይና ለምድር
እስመ ዐቢይ አስካሉ ።
፲፱ ወነሥአ ውእቱ መልአክ ማዕፀዶ ወአውረደ ውስተ
ምድር ወቀሠመ በቱ ዐፀደ ወይና ለምድር ወወደዮ
ውስተ ምክያደ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዐቢይ ።

፳ ወአኬድዎ በምክያድ በአፍአ እምነ ሀገር ወወፅአ
ደም እምነ ውእቱ ምክያድ ወበጽሐ እስከ ኀበ
ልጓመ ፈረስ ወውኍዘ እስከ ፀሠርቱ ወስድስቱ ምዕ
ራፍ ።

ተለው ፡ ለዚያው አውሬና ለምስሉ የሰገደ ፡ የስሙ
ምልክት በግንባሩ ወይም በእጁ የተከተበ ። ምዕ
፲፫ ፡ ፲፪ - ፲፯ ።
ያልተቀላቀለበት ጽዋ የተቀዳ የእግዚአብሔር መዓት ፲
ጠጅን ይጠጣ ፡ በመላእክትና በበጉ ፊት በእሳትና
በዲኝ ይቀጣ ። ኤር ፳፭ ፡ ፲፭ ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፱ ። ምዕ
፲፱ ፡ ፳ ።
ዘለዓለማዊ የፍርዳቸው ጢስ ይወጣል ፡ በቀንም ፲፩
በሌሊትም ዕረፍት የላቸውም ፡ ለዚያ አውሬ ለምስ
ሉም የሚሰግዱ የስሙንም ምልክት የሚጽፉ ይህን
ፍርድ ይቀበላሉ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፫ ።
የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ፡ የኢየሱስንም እምነት ፲፪
የሚጠብቁ የቅዱሳን ትዕግሥታቸው ይህ ነው ።
መክ ፬ ፡ ፩ - ፪ ። ምዕ ፲፪ ፡ ፲፯ ።
በእግዚአብሔር ቃል አምነው የሞቱ ሰዎች የተመ ፲፫
ሰገኑ ናቸው ብለህ ጻፍ የሚል ቃል ከወደ ሰማይ
መጣ ፡ እውነትም መንፈስ ቅዱስ እንዲህ ብሏልና ፡
ከድካማቸው ያርፉ ዘንድ ፡ ሥራቸው ይከተላቸዋል ፡
ወደ ሕይወት ምንጭም ይመራቸዋል ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡
፲፰ ። ፩ ተሰ ፬ ፡ ፲፮ ።
የብርሃን ደመና መጣች ፡ በዚያችውም ደመና ውስጥ ፲፬
የሰው ልጅ በራሱ ላይ ዘውድ ደፍቶ ተቀምጧል ፡
በእጁም የተሳለ ማጭድ ይዟል ። ዳን ፲፫ ፡ ፯ ። ምዕ
፩ ፡ ፲፫ ። ማቴ ፲፫ ፡ ፴፱ ።
ሌላ መልአክ ከእግዚአብሔር መቅደስ መጥቶ በደ ፲፭
መና ላይ ለተቀመጠው የተሳለ ማጭድህን ወስደህ
ዕጨድ ብሎ በታላቅ ቃል ጮኸ ነገረው የምድር
መከር ስለ ደረሰ የማጨጃ ሰዓት ደርሳለችና ። ምዕ
፲፫ ፡ ፲፪ ።
ከዚህ በኋላ በደመና ተቀምጦ ያለ እሱ ማጭዱን ፲፮
አንሥቶ ወደ ምድር ጣለው ፡ ምድርም ታጨደች ።
በሰማይ ካለው መቅደስ ሌላ መልአክ ወጣ ፡ እሱም ፲፯
የተሳለ ማጭድ ይዟል ።
ሌላም መልአክ ከመሠውያው ወጣ ፡ ይኸውም በእ ፲፰
ሳት ላይ ሥልጣን ያለው ነው ፡ ያን የተሳለ ማጭድ
የያዘውን በታላቅ ቃል ጠርቶ የተሳለ ማጭድህን
አንሥተህ የምድርን የወይን ዘለላ ፍሬ ቍረጥ አለው
ፍሬው በስሏልና ። ኢዩ ፫ ፡ ፲፫ ።
ያም መልአክ ማጭዱን አንሥቶ ወደ ምድር ጥሎ ፲፱
የምድርን የወይን ዘለላ ቈረጠበት ወደ ታላቁ የእግ
ዚአብሔር መዓት በሚፈጽምበት ዓውድማም ጨመ
ረው ። ምዕ ፲፱ ፡ ፲፭ ።
ከከተማ ውጭ በዓውድማ ጠመቁት ፡ ከዚያም ዓው ፳
ድማ የወጣ ደም እስከ ፈረስ አምቢያ ድረስ ደረሰ ፡
እስከ ዓሥራ ስድስት ምዕራፍ ድረስ ፈሰሰ ። ኢሳ
፷፫ ፡ ፫ ። ሰቆ ኤር ፩ ፡ ፲፭ ። ምዕ ፲፩ ፡ ፰ ። ዕብ ፲፫ ፡ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፲ወ፭ ፤

፩ ወእስተርአየ ተአምር ዐቢይ በሰማይ ፡ ሰብዓቱ መላ
እክት እለ ይፀውሩ ሰብዓተ መቅሠፍተ በዘበቱ የኀ
ልቅ መዓቱ ለእግዚአብሔር ፡፡
፪ ወእምዝ ርኢኩ ባሕረ እንተ ትመስል ከመ ማኀው
ወድምርት ይእቲ በእሳት ወእልክቱ እለ ሞፅዎ ለዝ
ክቱ አርዌ ወለምስሉ ወለኍልቊ ስሙ ይቀውሙ
ላዕለ ይእቲ ባሕር ወይፀውሩ መሰንቆ መዝሙር
ዘእግዚአብሔር ፡፡
፫ ወይሴብሕዎ ለእግዚእ ኵሉ በከመ ሰብሐ ሙሴ
ገብረ እግዚአብሔር በስብሐተ በግዑ ወይብሉ ዐቢይ
ወመድምም ግብርከ እግዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ትመልክ ጽድቅ ወርትዕ ፍናዊከ ዘነገሥከ ላዕለ ኵሉ
አሕዛብ ፡፡
፬ ወመኑ ዘኢይፈርሀከ ወኢይሴብሖ ለስምከ ፡ እስመ
ባሕቲትከ ጻድቅ አንተ ወሥሉጥ አንተ ላዕለ ኵሉ
አሕዛብ ወይሰግዱ ቅድሜከ እግዚኦ ኵሉ ተግባርከ
እስመ አስተርአየ ኵነኔከ ፡፡
፭ ወእምድኅረ ዝንቱ ተርኅወ መቅደስ ዘደብተራ ስምዕ
ዘውስተ ሰማይ ፡፡
፮ ወወፅኡ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት እለ ይፀውሩ
ሰብዓተ መቅሠፍተ እምነ መቅደሱ ወይለብሱ አል
ባሰ ንጹሐ ወብሩሀ ወቅኑታን እሙንቱ በቅናተ
ወርቅ እንተ መንገለ እንግድዓቲሆሙ ፡፡
፯ ወአሐዱ እምነ እልክቱ አርባዕቱ እንስሳሁ መጠ
ዎሙ ለእልክቱ ሰብዓቱ መላእክት ሰብዓተ ጽዋዓተ
ወርቅ ምሉኣነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘሕያው ለዓ
ለመ ዓለም ፡፡
፰ ወእምዝ መልአ መቅደሱ ጢሰ መዓቱ ለእግዚአብ
ሔር እምስብሐቲሁ ወእምኀይሉ ወአልቦ ዘይክል
በዊአ ውስተ መቅደሱ እስከ ኀልቀ ሰብዓቱ መቅሠ
ፍት ዘሰብዓቱ መላእክት ፡፡

ምዕራፍ ፲ወ፮ ፤

፩ ወይቤሎሙ ቃል እምሰማይ እምነ መቅደሱ ለእል
ክቱ ሰብዓቱ መላእክት ሑሩ ወክዐዉ ጽዋዐ መዓቱ
ለእግዚአብሔር ውስተ ኵላ ምድር ፡፡
፪ ወሖረ መልአክ ቀዳማዊ ወከዐወ ጽዋዖ ውስተ
ምድር ፡ ወመጽአ ላዕለ እልክቱ ሰብእ እለ ጸሐፉ
ትእምርቶ ለዝክቱ አርዌ ወሰገዱ ለምስሉ ወመጽአ
ላዕሌሆሙ ጸልእ ዘእኩይ ፡፡
፫ ወከዐወ ካልእ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ባሕር ወኮነት
ባሕር ደመ ወሞተ ኵሉ ነፍሰ ሕይወት ዘውስተ
ባሕር ፡፡
፬ ወከዐወ ሣልስ መልአክ ጽዋዖ ውስተ አፍላግ ወው
ስተ አንቅዕተ ማያት ፡ ወኮኑ ደመ ኵሉ አንቅዕተ
ማያት ፡፡

ምዕራፍ ፲፭ ።

በሰማይ ታላቅ ምልክት ታዩ፡ የእግዚአብሔር መዓ ፩
ቱ የሚፈጸምበትን ሰባት መቅሠፍት የያዙ ሰባት
መላእክት ታዩ። ምዕ፡ ፬ ፪፤ ሕዝ፡ ፪ ፱-፲ ።
ሞ ብርሌ የምትመስል ባሕር አየሁ ፡ ከእሳት ጋር የተቀ ፪
ላቀለች ናት ፡ ያንን አውሬ ድል የነሡት ለምስሉም
ያልሰገዱ የስሙንም ቍጥር ያልጻፉ እነዚያ በዚያች
ባሕር ላይ ቁመዋል እግዚአብሔርንም የሚያመሰግ
ኑበት መሰንቆ ይዘዋል ። ምዕ፡ ፬ ፮፤ ፲፫ ፲፭ ።
የእግዚአብሔር ባለሟል ሙሴ በበጉ ምስጋና እንዳ ፫
መሰገነ የሁሉን ጌታ ያመሰግኑታል ፡ ሁሉን የምትገዛ
አቤቱ እግዚአብሔር! ሥራሕ ታላቅ ድንቅ ነው፡
በአሕዛብ ሁሉ ላይ ነግሠህ የምትኖር መንገድህ
በእውነት የቀና ነው ። ዘፀ፡ ፲፭ ፩፤ ሆሴ፡ ፲፬ ፱ ።
የማይፈራህ ስምህንስ የማመሰግን ማነው? በአሕዛብ ፬
ሁሉ ላይ ሥልጣን ያለህ እውነተኛ አንተ ብቻ ነህና
አቤቱ! ፍርድህ ታውቋልና ፍጥረቶችህ ሁሉ በፊ
ትህ ይሰግዳሉ ። ዘፀ፡ ፲፭ ፲፬፤ መዝ፡ ፹፱ ፯ ።
ከዚህ በኋላ በሰማይ ያለ እግዚአብሔር የሚመለክ ፭
በት የድንኳን መቅደስ ተከፈተ ። ዘኍ፡ ፩ ፶ ።
ሰባት መቅሠፍት የያዙ እሊያ ሰባቱ መላእክት ከመ ፮
ቅደሱ ወጡ፡ ብሩህ ንጹሕ ልብስ ለብሰዋል በደረታ
ቸውም የወርቅ ዝናር ታጥቀዋል ። ዘፀ፡ ፳፰ ፮ ።

ከነያ ከአራቱ እንስሶች አንዱ፡ ለነያ ለሰባቱ መላእ ፯
ክት ለዘለዓለሙ ሕያው የሚሆን የእግዚአብሔርን
መዓት የተመሉ ሰባት የወርቅ ጽዋ ሰጣቸው ።

ከዚህ በኋላ ከጌትነቱና ከከሃሊነቱ የተነሣ የእግዚ ፰
አብሔር የመዓቱ ጢስ በመቅደሱ መላ የሰባቱ መላ
እክት መቅሠፍት እስኪፈጸም ድረስ ወደ መቅደሱ
መግባት የሚቻለው የለም ። ዘፀ፡ ፹ ፴፬፥ ፩ ነገ፥ ፰ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፮ ።

ከሰማይ ከመቅደሱ የተሰማውም ቃል እሊያን ሰባ ፩
ቱን መላእክት ሂዱችሁ የእግዚአብሔር የመዓቱን
ጽዋ በምድር ሁሉ ላይ አፍስሱ አላቸው ። ምዕ ፲፭ ፯፤
መጀመሪያው መልአክ ሂዶ በምድር ላይ ጽዋውን ፪
አፈሰሰ የዚያን አውሬ የስሙን ምልክት በጻፉ ለም
ስሉም በሰገዱ በሊያ ሰዎች ላይ ክፉ ቍስል መጣ
ባቸው ። ዘፀ፡ ፱ ፱-፲፩ ።
ሁለተኛው መልአክ ጽዋውን በባሕር ውስጥ አፈሰሰ፡ ፫
ባሕርም ደም ሆነች፡ በባሕር ውስጥ ያለ ደመ ነፍስ
ያለው ሁሉ ሞተ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፯፤ ምዕ፡ ፰ ፱ ።
ሦስተኛ መልአክ በፈሳሾችና በውኃ ምንጮች ላይ ፬
ጽዋውን በፈሰሰ ጊዜ የውኃ ምንጮች ሁሉ ደም
ሆኑ ። ዘፀ፡ ፯ ፲፱፡ ፳፬ ።

የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

፭ ወይቤሎ መልአከ አንቅዕተ ማያት ጻድቅ አንተ እግ
ዚኦ ወራትዕ ዘሀለውከ ወትሄሉ ወከመዝ ኰነንከ ።

፮ እስመ ከዐዉ ደመ ቅዱሳኒከ ወነቢያቲከ ወአስተይ
ከሆሙ ደሞሙ እስመ ይደልዎሙ ።

፯ ወሰማዕኩ ቃለ ዘይቤ በውስተ ምሥዋዕ እወ እግ
ዚኦ እግዚአብሔር ዘኵሉ ትመልክ ጽድቅ ወርትዕ
ኩነኔከ ።

፰ ወከዐወ ራብዕ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ፀሐይ ወተ
ውህበ ሎቱ ሐሩር ከመ ያውዕዮ ለሰብእ በእሳት ።

፱ ወውዕየ ሰብእ በዐቢይ ሐሩር እስከ ይፀርፉ ላዕለ
ስመ እግዚአብሔር ዘውእቱ ሥሉጥ ላዕለ እልክቱ
መቅሠፍታት ወኢነስሑ ከመ ያእኵትዎ ።

፲ ወከዐወ ኃምስ መልአክ ጽዋዖ ላዕለ መንበሩ ወላዕለ
መንግሥቱ ለዝክቱ አርዌ ወጸልመት መንግሥቱ
እስከ ይሜጽሩ ልሳናቲሆሙ ሰብእ በሕማም ።

፲፩ ወአስከ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአ ሰማይ እምነ ሕማመ
አጽልእቲሆሙ ወኢነስሑ እምነ ግብሮሙ ።

፲፪ ወከዐወ ሳድስ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ፈለግ ዐቢይ
ዘኤፍራጥስ ወየብሰ ማዩ ከመ ትደሎ ፍኖቶሙ ለነገ
ሥት እለ እምነ ምሥራቀ ፀሐይ ።

፲፫ ወእምዝ ወፅኡ እምነ አፉሁ ለዝንቱ አርዌ ቀዳማዊ
ወእምአፉሁ ለአንበሳ ወእምአፉሁ ለሐሳዌ ነቢይ
ሠለስቱ አጋንንት ርኩሳን ።

፲፬ ወከመ ቈርነናዓት እሙንቱ መንፈሰ አጋንንት ወይ
ገብሩ ተአምራተ ወይወፅኡ ላዕለ ኵሉ ነገሥት እለ
ውስተ ኵሉ ዓለም ወያስተጋብእዎሙ ይትቃተሉ
በዕለት ዐቢይ እንተ እግዚአብሔር ዘኵሉ ይመልክ።

፲፭ ወናሁ እመጽእ ግብተ ከመ ሰራቂ ወብፁዕ ዘይትግሀ
ወየዐቅብ አልባሲሁ ከመ ኢይሑር ዕራቆ ወኢያስ
ተርኢ ኀፍረቶ ።

፲፮ ወያስተጋብኦሙ ውስተ መካን ዘስሙ አርማጌዶን
በዕብራይጥ ።

፲፯ ወከዐወ ሳብዕ መልአክ ጽዋዖ ውስተ ነፋስ ወወፅአ
ቃል ዐቢይ እምነ መቅደሱ ወእምኀበ መንበሩ ዘይ
ብል ኀልቀ ።

፲፰ ወእምዝ ኮነ መብረቅ ወቃለ ነጐድጓድ ወመጽአ
ዐቢይ ድልቅልቅ ዘኢኮነ ከማሁ እምአመ ተፈጥረ
እጓለ እመሕያው ውስተ ምድር ወኢይከውንኒ ዘከ
ማሁ ድልቅልቅ ዐቢይ ።

፲፱ ወኮነት ሀገር ዐባይ ሠለስተ መክፈልተ ወአህጉረ

የውኃ ምንጮች አለቃ ቀድሞ የነበርህ ከንግዲህም ፭
የምትኖር እውነተኛ ቅን የምትሆን አንተ አቤቱ!
እንዲህ ፈረድህ? አለ ። ዘፍ፣ ፲፰ ፳፭፣ መዝ፣ ፺፯ ፪።
የቅዱሳኖችህንና የነቢያቶችህን ደም አፍስሰዋልና ፮
የሚገባቸው ስለሆነ ደማቸውን አጠጣኻቸው ።
ማቴ፣ ፳፫ ፴፬፣ ኢሳ፣ ፵፱ ፳፮ ።
በመሠውያም ውስጥ ሁሉን የምትገዛ አቤቱ እግዚ ፯
አብሔር! ፍርድህ የቀና እውነት ነው የሚል ቃል
ሰማሁ ። ምዕ፣ ፲፱ ፪ ።
አራተኛ መልአክ ጽዋውን በፀሐይ ላይ በፈሰሰ ጊዜ ፰
ሰውን በእሳት ያቃጥለው ዘንድ ሐሩር ተሰጠው ።
በእሊህ መቅሠፍቶች ላይ ሥልጣን ያለው የእግዚአ ፱
ብሔርን ስም እስኪሰድቡ ድረስ ሰው ሁሉ በፅኑ
ሐሩር ተቃጠለ፣ ያመሰግኑትም ዘንድ ንስሐ አል
ገቡም ። ምዕ፣ ፱ ፳-፳፩፣ ፪ ዜና መዋ፣ ፳፰ ፳፪ ።
አምስተኛ መልአክ በዚያ አውሬ መንግሥትና በዙ ፲
ፋኑ ላይ ጽዋውን በፈሰሰ ጊዜ፣ መንግሥቱ ጨለ
መች ፤ ሰዎች ከመከራው ፅናት የተነሣ ምላሳቸ
ውን እስኪነክሱ ድረስ ። ዘፀ፣ ፲፬ ፩፣ ኢሳ ፰ ፳፩-፳፪።
ከቍስሎቻቸውም ሕመም የተነሣ የሰማይ ጌታን ፲፩
እስኪሰድቡ ድረስ ደርሰው ከክፉ ሥራቸው አልተ
መለሱም ። ምዕ፣ ፱ ፳ ።
ስድስተኛ መልአክ ኤፍራጥስ በተባለው ታላቅ ወን ፲፪
ዝ ላይ ጽዋውን አፈሰሰ፣ ከፀሐይ መውጫ ለሚ
መጡ ነገሥት መንገዳቸው ትዘጋጅ ዘንድ ውኃው
ደረቀ ። ኢሳ፣ ፲፩ ፲፭-፲፮፣ ምዕ፣ ፱ ፲፬ ።
ከዚህ በኋላ ከፊተኛው ዘንዶ አፍ ከአንበሳው አፍና ፲፫
ከሐሰተኛው ነቢይ አፍ ሦስት ርኩሳን አጋንንት
ወጡ ። ዘፀ፣ ፰ ፮።
የአጋንንት መንፈስ እንዳለባቸው ጓጕንቸሮች ናቸው ፲፬
ተአምራትን ያደርጋሉ በዓለም ውስጥ ወዳሉ ነገሥ
ታት ሁሉ ወጥተው ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር
በሚፈርድበት በታላቂቱ ቀን ይዋጉ ዘንድ ይሰበስ
ቡዋቸዋል ። ሉቃ፣ ፪ ፩፣ ምዕ፣ ፲፱ ፲፱ ።
እነሆ እንደ ሌባ ድንገት እመጣለሁና ዕራቁቱን እን ፲፭
ዳይሄድ ኃፍረቱ እንዳይገለጽ ተግቶ ልብሱን የሚጠ
ብቅ የተመሰገነ ነው ። ማቴ፣ ፳፬ ፵፫፣ ፩ ተሰ፣ ፭ ፪።
በዕብራይስጥ አርማጌዶን በሚባል ቦታ ላይ ይሰበስ ፲፮
ባቸዋል ። መሳ፣ ፭ ፲፱፣ ፪ ነገ፣ ፱ ፳፯፣ ፳፫፣ ፳፱ ።
ሰባተኛ መልአክ ጽዋውን በነፋስ ባፈሰሰ ጊዜ፣ ፲፯
ሁሉ ተፈጸመ የሚል ታላቅ ቃል ከመቅደሱና
ከዙፋኑ ወጣ ።
ከዚህ በኋላ የነጐድጓድ ድምፅና መብረቅ ሆነ፣ ሰው ፲፰
በምድር ላይ ከተፈጠረ ጀምሮ እንደዚያ ሁኖ የማ
ያውቅ ወደ ፊትም የማይሆን ፍጹም መነዋወጥ ሆነ።

ታላቂቱ ከተማ ከሦስት ተከፈለች የአሕዛብ ከተሞ ፲፱

አሕዛብኒ ወድቃ ወለባቢሎንኒ ዐባይ ተዘከርዋ
ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይመጥውዋ ጽዋዐ ሕምዘ
ወይነ መዓቱ ለእግዚአብሔር ።
፳ ወጠፍአ ኵሉን ደሰያት ወአድባርኒ ኢተረክቡ ።

፳፩ ወወረደ እምሰማይ ላዕለ ሰብእ ዐቢይ በረድ ዘመ
ጠነ መክልይ ወፀረፉ ሰብእ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር
በእንተ ውእቱ መቅሠፍተ በረድ እስመ ዐቢይ
ውእቱ መቅሠፍቱ ጥቀ ።

ምዕራፍ ፲ወ፯ ፤

፩ ወመጽአ አሐዱ እምነ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት
እለ ይፀውሩ ሰብዐተ ጽዋዓተ ወይቤለኒ ነዓ አርኢከ
ደይና ለእንታክቲ ዘማ ዐባይ እንተ ትነብር ውስተ
ማያት ብዙኅ ።
፪ እንተ ምስሌሃ ዘመዉ ነገሥተ ምድር ወሰክሩ እለ
ይነብሩ ዲበ ምድር እምነ ወይነ ዝሙታ ።
፫ ወእምዝ ወሰደኒ መንፈስ ገዳመ ወርኢኩ ብእሲተ
ትጼዐን ላዕለ አርዌ ቀይሕ ዘምሉእ አስማተ ፅርፈት
ዘሰብዓቱ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ።
፬ ወትለብስ ይእቲ ብእሲት ልብሰ ወርቅ ዘበ ሜላት
ወዘበ ለይ ወዕንቍ ክቡር ወባሕርያት ወትፀውር
ውስተ እዴሃ ጽዋዐ ወርቅ ዘምሉእ ርኵሰ ወግማኔ
ዝሙታ ።
፭ ወጽሑፍ ውስተ ፍጽማ አስማተ ምሥጢራ ለባቢ
ሎን ዐባይ ዘይብል እሞን ለዘማት ወዘርኵሳ ለምድር።

፮ ወስክርት ይእቲ ብእሲት እምደሞሙ ለቅዱሳን ወእ
ምደሞሙ ለጻድቃኒሁ ለኢየሱስ ፡ ወአንከርክዋ ሶበ
ርኢክዋ ዐቢየ ተደመምኩ ።
፯ ወይቤለኒ ዝክቱ መልአክ ምንተ ታነክር ፡ አነ እነግ
ረከ ምሥጢራ ለዛቲ ብእሲት ወለዝክቱ አርዌ ዘይፀ
ውራ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ወዐሠርቱ አቅርንቲሁ ።
፰ ወዝክቱኒ አርዌ ዘርኢከ ሀለወ ወኢሀለወ ወሀለዎ
ይዕርግ እምነ ቀላይ ወየሐውር ለሙስና ፡ ወይደ
መሙ በእንቲአሁ እለ ይነብሩ ዲበ ምድር እለ
ኢኮነ ጽሑፈ አስማቲሆሙ ውስተ መጽሐፈ ሕይ
ወት ዘእምፍጥረተ ዓለም ሶበ ርእይዎ ለውእቱ
አርዌ ከመ ሀለወወኢሀለወ እንዘ ሀለወ ።
፱ ወዘበ ልብ ወጥበብ የአምሮ ለዝንቱ ፡ ወለዝንቱሰ
አርዌ ዘርኢከ ወሰብዓቱ አርእስቲሁ ዝንቱ ፯ቱ አር
እስት ሰብዓቱ አድባር እሙንቱ እለ ዲቤሆሙ ትነ
ብር ዛቲ ብእሲት ።
፲ ወ፯ቱ አድባር ሰብዓቱ ነገሥት እሙንቱ ወኀምስቱ
ወድቁ ወአሐዱ ብሕቲቱ ሀለወ ፡ ወአሐዱ ኢመጽአ
ዓዲ ወሶበ መጽአ ይነብር ኅዳጠ መዋዕለ ።
፲፩ ወዝክቱኒ አርዌ ዘሀለወ ወኢሀለወ ሳምናሙ ውእቱ

ችም ተፈቱ ታላቂ ከተማ ባቢሎንንም የእግዚአብ
ሔር የመዓቱ ጠጅ መርዝ የተመላበትን ጽዋ ይሰ
ጧት ዘንድ በእግዚአብሔር አሰቧት። ምዕ፡ ፲፩ ፰።
ደሴቶች ሁሉ ጠፉ ተራራዎችም ፀንተው አልተ ፳
ገኙም ። ምዕ፡ ፮ ፲፬
ከሰማይም ጉልቻ የሚያህል ታላቅ በረድ በሰው ፳፩
ላይ ወረደ ስለዚያም የበረድ መቅሠፍት ሰዎች የእግ
ዚአብሔርን ስም ሰደቡ መቅሠፍቱ እጅግ ፅኑ
ነውና ። ዘፀ፡ ፱ ፳፫ ፤ ቍ፡ ፱ ።

ምዕራፍ ፲፯ ።

ሰባት ጽዋ ከያዙት ከነዚያ ከሰባቱ አንዱ መጥቶ ፩
በብዙ ውኃ ውስጥ የተቀመጠች የዚያችን ታላቅ
ዘማ ፍርድ አሳይሀ ዘንድ ና አለኝ ። ኤር፡ ፶፩ ፮-፯።

ያችውም ከዝሙቷ ወይን የተነሣ ሰክረው በምድር ፪
የሚኖሩ ነገሥታት የሴሰኑባት ናት ። ምዕ፡ ፲፬ ፰።
ከዚህ በኋላ መንፈስ ወደ ምድረ በዳ ወሰደኝ፡ ዓሥ ፫
ር ቀንዶች ሰባት ራሶች ባሉት የስድብ ስሞችን በተ
መላ በቀይ አውሬ ላይ የተቀመጠችውን ሴት አየሁ።
ያችም ሴት ወርቅ ዘበ ያለበት ነጭ ሐር የከበረ ዕንቍ ፬
ያለበት ቀይ ግምጃን ለብሳለች በጅዋም ኃጢአት
የዝሙት እድፍ የተመላበት የወርቅ ጽዋ ይዛለች ።
ምዕ፡ ፲፰ ፲፪፤ ኤር፡ ፶፩ ፯፤ ሕዝቅ፡ ፳፰ ፳፫ ።
በግንባሯም ምድርን የሚያረክሷት የሴሰኞች እናታ ፭
ቸው የሚል የታላቂ የባቢሎን የምሥጢር ስም
ተጽፏል ። ምዕ፡ ፲፩ ፰፤ ፪ ተሰ፡ ፪ ፯ ።
ያችም ሴት በኢየሱስ ጻድቃንና ቅዱሳን ደም የሰከ ፮
ረች ናት፡ በየኋትም ጊዜ እጅግ ተደነቅሁ ። ምዕ፡
፲፰ ፳፬፡ ፮ ፱፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፳፪ ፳ ።
ያም መልአክ ለምን ታደንቃለህ? የዚያች ሴት ምሥ ፯
ጢር የዚያንም የተሸከማት አውሬ የሰባቱን ራሶች
ንና የዓሥሩን ቀንዶች ምሥጢር እኔ እነግርሃለሁ ።
ያም ያየኸው አውሬ አለም የለም ከጥልቅ ባሕር ፰
ይወጣ ዘንድ አለው፡ ወደ ጥፋትም ይሄዳል ዓለም
ከተፈጠረ ጀምሮ ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ያል
ተጻፈ በምድር የሚኖሩ ሰዎች ሳለ እንደሌለና እን
ዳለ ባዩት ጊዜ ስለሱ ይደነቃሉ ። ምዕ፡ ፲፩ ፯ ፲፫ ፫።

እውቀትና ጥበብ ያለው ሰው ይህን ያውቀዋል ያየ ፱
ኸው የዚያ አውሬና የሰባቱ ራሶቹ ትርጓሜ ሰባቱ
ራሶች ያች ሴት በላያቸው ላይ የተቀመጠችባቸው
ሰባት ተራራዎች ናቸው ። መዝ፡ ፸፯ ፵፫ ።
ሰባት ተራራዎችም ሰባቱ ነገሥታት ናቸው አምስቱ ፲
አልፈዋል፡ አንዱ ብቻ አለ፡ አንዱ ግን ገና አልመ
ጣም በመጣም ጊዜ ጥቂት ቀን ይቀመጣል ።
እለ የለም የተባለውም አውሬ ስምንተኛቸው ነው፡ ፲፩

ወምስለ እሉ ሰብዓቱ ውእቱ የሐውር ለሙስና ።
፲፪ ወእሉሰ ዐሥርቱ አቅርንቲሁ ዘርኢከ ዐሥርቱ ነገ
ሥት እሙንቱ እለ ዓዲ ኢፀንዐት መንግሥቶሙ፤
ወባሕቱ ከመ ነገሥት ሥልጣን በሙ ለአሐቲ ሰዓት
ወይትነሥኡ ምስለ ዝኩ አርዌ ።

፲፫ ወአሐዱ ምክሮሙ ወኃይሎሙ ወሥልጣኖሙ አግ
ብኡ ለዝኩቱ አርዌ ።
፲፬ ወይፀብኡ ምስለ በግዐ ወይመውዖሙ በግዐ እስመ
እግዚእ አጋእዝት ውእቱ ወንጉሠ ነገሥት ውእቱ፤
ወእለ ምስሌሁኒ ስሙያን ወኅሩያን ወመሃይምናን
እሙንቱ ።
፲፭ ወዝንቱ ማያት ዘርኢከ ዘኀቤሆሙ ትነብር ዛቲ ብእ
ሲት ዘማ አሕዛብ ወሕዝብ ወበሐውርት ወሰብእ
እሙንቱ ።
፲፮ ወዝንቱ ዐሥርቱ አቅርንቲሁ ወዝንቱኒ አርዌ ዘር
ኢከ ይጸንሕዋ እሙንቱ ለዛቲ ዘማ ወያማስንዋ ወያ
ዐርቅዋ ወይበልዕዋ ሥጋሃ ወኪያሃሰ ያውዕይዋ
በእሳት ።
፲፯ እስመ እግዚአብሔር ወደየ ውስተ ልቦሙ ከመ ይግ
በሩ በአሐዱ ምክር ወያግብኡ መንግሥቶሙ ለዝ
ኩቱ አርዌ እስከ አመ ይትፌጸም ቃለ እግዚአብሔር ።

፲፰ ወዛቲ ብእሲት እንተ ርኢከሃ ሀገር ዐባይ ይእቲ
እንተ ትነግሥ ላዕለ መንግሥታተ ምድር ።

ምዕራፍ ፲ወ፰ ፤

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ወረደ ካልእ መልአክ እምሰማይ
ወቦ ዐቢይ ሥልጣን ወበርሀት ምድር እምብርሃነ
ገጹ ወእምስብሐቲሁ ።
፪ ወጸርሐ በዐቢይ ቃል ወይቤ ወድቀት ባቢሎን ሀገር
ዐባይ ወኮነት ማኅደረ ለአጋንንት ኀበ ይነብር ኵሉ
ጋኔን ርኩስ ወምንባረ ኵሉ ዖፍ ርኩስ ወጽሉእ
ወምንባረ ኵሉ አርዌ ርኩስ ።

፫ እስመ እምነ ሐምዘ ወይነ ዝሙታ ወድቁ ኵሎሙ
አሕዛብ ወነገሥተ ምድርኒ እለ ዘመዉ ምስሌሃ ወሠ
የጠ ምድርኒ እለ በልዑ እምነ ኀይለ ነፈርዐፃ ።

፬ ወመጽአ ካልእ ቃል እምሰማይ ዘይብል ፃኡ ሕዝ
ብየ እምኔሃ ከመ ኢትትከፈልዋ ኃጢአታ ወኢይር
ከብክሙ መቅሠፍታ ።

፭ እስመ ተለዋ ኃጣውኢሃ እስከ ሰማይ ወተዘከረ ላቲ
እግዚአብሔር ዐመፃሃ ።

፮ ወተበቀልዋ በከመ ይእቲ ተበቀለት ከዕበተ ምክዕ

እሱም ከሊህ ከሰባቱ ጋር ወደ ጥፋት ይሄዳል ።
እሊያም ያየሃቸው ዓሥር ቀንዶቹ መንግሥታቸው ፲፪
ገና ያልተደላደለች ዓሥሩ ነገሥታት ናቸው፤ ነገር
ግን ነገሥታት እንደ መሆናቸው ለጥቂት ሰዓት ሥል
ጣን አላቸው፤ ከዚያም አውሬ ጋር ይነግሣሉ ።
ምዕ፡ ፲፫ ፩፤ ዳን፡ ፯ ፳፤ ዘካ፡ ፩ ፲፰ ።
ምክራቸው አንድ ነው፤ ኃይላቸውንና ሥልጣናቸ ፲፫
ውን ለዚያ አውሬ ያበረክታሉ ። ሮሜ ፰ ፯ ።
ከበጉም ጋራ ይዋጋሉ ድል ይነሣቸዋል፤ የጌቶች ፲፬
ጌታ የነገሥታቶች ንጉሥ ነውና ከሱም ጋር ያሉት
ስማቸው የተጠሩ የተመረጡና የታመኑ ናቸው ።
ምዕ፡ ፲፬ ፬ ፡ ፲፯ ፡ ፲፬ ፤ ፩ ጢሞ፡ ፮ ፲፭ ።
ያች ዘማ ሴት ተቀምጣባቸው ያየሃቸው ውኃዎ ፲፭
ችም አሕዛብና ሕዝብ በየሀገሩም ያሉ ሰዎች ናቸው።
ቀ፡ ፩፤ ምዕ፡ ፲፫ ፯፤ ኢሳ፡ ፰ ፯፤ ኤር፡ ፵፯ ፪ ።
ያ ያየኸው አውሬና ዓሥር ቀንዶቹ ያችን ዘማ ሽም ፲፮
ቀው ያጠፏታል፤ ይዘርፏታል ገንዘቧንም ይበሉባ
ታል አፅንም በእሳት ያቃጥሏታል ። ኤር፡ ፶ ፵፩ ።

በንድ ምክር ይተባበሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምክሩን ፲፯
በልባቸው አሳድሯልና የእግዚአብሔርም ቃል እስኪ
ፈጸም ድረስ መንግሥታቸውን ለዚያ አውሬ ያበረ
ክታሉ ። ምዕ፡ ፲ ፯ ።
ያችም ያየሃት ሴት በምድር መንግሥታት ላይ የምት ፲፰
ነግሥ ታላቂቱ ሀገር ናት ። ምዕ ፲፯ ፡ ፲፱ ። ፲፰ ፡ ፲ ።

ምዕራፍ ፲፰ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ ከሰማይ ወረደ፤ ፅኑ ሥል ፩
ጣን አለው፤ ከፊቱ ብርሃንና ከልብሱ ብርሃን የተነሣ
ምድር ብርሃን ሆነች ። ሕዝ ፵፫ ፡ ፪ ።
ታላቂ ሀገር ባቢሎን ተፈታች እያለ በታላቅ ቃል ፪
ጮኸ፤ ርኩስ ጋኔን ሁሉ የሚኖርበት የአጋንንት
ማደሪያ፤ የተጠላና የረከሰ ዎፍ ሁሉ፤ የርኩስ አው
ሬም ሁሉ መኖሪያ ሆነች ። ኢሳ ፳፩ ፡ ፱ ። ኢሳ ፴፬ ፡
፲፩ - ፲፬ ። ኤር ፶ ፡ ፫ ። ፴፱ ፡ ፶ ።
ከዝሙት ጠጅዋ መርዝ የተነሣ አሕዛብ ሁሉ፤ ከሷ ፫
ጋር የሴሰኑም የምድር ነገሥታት ከደስታዋም ብዛት
የተነሣ ምድራቸውን እየሸጡ የበሉ ጠፍተዋልና ።
ኤር ፶፩ ፡ ፮ - ፯ ። ናሆ ፫ ፡ ፬ ።
ወገኖቼ፤ ኃጢአቷን እንዳትከፈሉ፤ መቅሠፍቷም ፬
እንዳያገኛችሁ ከሷ ውጡ የሚል ሌላ ቃል ከሰማይ
መጣ ። ኢሳ ፵፰ ፡ ፳ ። ኢሳ ፶፩ ፡ ፲ ፡ ፵፮ ። ፪ ቆሮ
፮ ፡ ፲፯ ።
ኃጢአቷ እስከ ሰማይ ድረስ ተከትሏታልና እግዚ ፭
አብሔርም በደሏን አስቦ ፈርዶባታልና ። ዘፍ ፬ ፡ ፲ ።
ዘፍ ፲፰ ፡ ፳ ። ዮና ፩ ፡ ፪ ።
እሷ እንዳደረገች እንደ ተበቀለች ዕፅፍ ድርብ አድ ፮

ቢ.ት ዘከመ ገብረት ወበጽዋዕ ዘቀድሐት ቀድሑ ላቲ ክዕበቶ ።

፯ ወአምጣነ ገፍዐት ወፈግዐት ከማሁ ሣቀይዋ ወአል ሐውዋ እስመ ትቤ በልባ እነግሥ ለዝሉፉ ወኢ.ይ ከውን መበለተ ወኢ.ይሬኢ. ላሐ ።

፰ ወበእንተ ዝንቱ በአሐቲ ሰዓት ይመጽእ ላዕሌሃ መቅሠፍታ ሞት ወላሕኒ ወረኃብኒ ወያውዕይዋ በእሳት እስመ ዕኑዕ ውእቱ እግዚአብሔር ዘይትቤቀላ ።

፱ ወይበክዩ ላዕሌሃ ነገሥተ ምድር ወይሬእይዋ እለ ዘመዉ. ወፈግዑ ምስሌሃ ።

፲ ወሰበ ርእዩ ጢሰ እሳታ እምርኁቅ ቆሙ በእንተ ፍርሃተ ሥቃያ፡ ወይቤሉ አሌ ላ፡ አሌ ላ፡ ለሀገር ባቢሎን ዐባይ ለሀገር ፅንዕት እስመ በጽሐት ሰዓተ ደይና ።

፲፩ ወይበክይዋ ሠየጠ ምድርኒ ወይላሕውዋ እስመ አል ቦሙ ዘይሣየጥ ገሪዉሂሆሙ ።

፲፪ ወርቀ ወብሩረ ወዕንቈ ክቡረ ወባሕርየ ወሜላተ ወአዝመረ ወለየ ወሰንሰሬቄተ ወኵሎ ዕፀ ሕቍ፡ ወኵሎ ንዋየ ዘቀርነ ነጌ ወኵሎ ሠርጕ ዘበ ዕንቍ ክቡር ወብርተ ወሐፂነ ወባላቀ ።

፲፫ ወቀናንሞ ወዕጣነ ወሚሮነ ወስኂነ ወወይነ ወቅብአ ወሥንዳሴ ወሥርናየ ወእንስሳ ወአባግዐ ወአፍራሰ ወሪዶነ ወዔዋ ወነፍሰ ሰብእ ።

፲፬ ወአቅማሒትኪ. ተኀድገ እምኔኪ. ወኵሉ ስብሐትኪ. ወብርሃንኪ. ደመነ ወኢ.ይረክብዎ እንከ ሠየጥኪ. ለዝ ንቱ በውስቴትኪ. ።

፲፭ ወይቀውሙ እምርኁቅ በእንተ ፍርሃተ ሥቃይኪ. ወይበክዩኪ. ወይላኅዉኪ. ።

፲፮ ወይብሉ አሌ ላ ለሀገር ዐባይ እንተ ትለብስ ሜላተ ወአዝመረ ወለየ እንተ ተገብረት በወርቅ ወበዕንቍ ክቡር ወበባሕርይ እስመ በአሐቲ ሰዓት ትማስን ብዕላ ።

፲፯ ወኵሉ ዘሐዳፍ ወኵሉ ኪነተ አሕማር ወኖትያት ወኵሎሙ እለ ይትቀነዩ በውስተ ባሕር እምርኁቅ ቆሙ ።

፲፰ ወጸርሑ ሰበ ርእዩ ውዕየተ ሀገራ ወይቤሉ መኑ ይመስላ ለዛቲ ሀገር ዐባይ ።

፲፱ ወወደዩ መሬተ ውስተ አርእስቲሆሙ፡ ወይጸርሑ

ርገው ተበቀሏት፡ ቀድታ በጠጣችበት ጽዋ ቀድ ተው መላልሰው አጠጧት ። መዝ ፻፴፯ ፡ ፰ ። ኤር ፶ ፡ ፲፭ ። ምዕ ፲፫ ፡ ፲ ።

የበደለችውን ያህል ሥቃይ አፀኑባት፡ ተድላ ደስታ ያደረገችውንም ያህል አስለቅሷት፡ በልቧ ለዘለዓ ለሙ ነግሼ እኖራለሁ፡ ድኻ አልሆንም፡ ልቅሶንም አላይም ብላ ነበርና ። ኢ.ሳ ፵፯ ፡ ፯-፰ ። ሕዝ ፳፰ ፡ ፪ ። ሰፎ ፪ ፡ ፲፭ ። ፯

ስለዚህ በአንዲት ሰዓት መቅሠፍቷ ሞት፡ ልቅሶ፡ ረኃብ ይመጣባታል፡ በእሳትም ያቃጥሏታል፡ ተበ ቀሎ የሚፈርድባት እግዚአብሔር ብርቱ ነውና ። ኢ.ሳ ፵፯ ፡ ፱ ። ኤር ፶ ፡ ፵፯ ። ፰

ከሷ ጋር የሴሰኑና ተድላ ደስታ ያደረጉ የምድር ነገ ሥታት እያዩ ያለቅሱላታል ። ምዕ ፲፯ ፡ ፪ ። ፱

የእሳቷንም ጢስ በዩ ጊዜ ሥቃይዋን ስለ ፈሩ ከሩቅ ቁመው ለታላቋ ለባቢሎን ከተማ ወዮላት! ወዮላት! ይላሉ፡ የሚፈረድባት ሰዓት ደርሷልና ። ኢ.ሳ ፳፩ ፡ ፱ ። ኤር ፶፩ ፡ ፰ ። ምዕ ፲፬ ፡ ፰ ። ፲

የምድር ነጋዴዎችም ያዝኑላታል ያለቅሱላታል፡ እርሻ ቸውን የሚገዛላቸው የለምና ። ቍ ፲፰ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፳፯ ። ፲፩

ወርቅና ብር፡ የከበረ ዕንቍና ሉል፡ ነጭ ሐር፡ አረ ንጓዴ ሐር፡ ቀይ ሐር፡ ብጫ ሐር፡ የዘጲ ዕንጨት ሁሉ፡ የዝሆን ጥርስ ክቡር ዕንቍ ያለበት ሽልማት ሁሉ፡ ብርት፡ ብረት፡ ቀይ ነጭ እብነ በረድ ሰጥቶ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፲፪ ። ፲፫ ፡ ፳፪ ። ፲፪

ቀንሞ አበሞ የሚባል ሽቱ፡ ዕጣን፡ ሜሮን፡ ነጭ ዕጣን፡ ወይን፡ ዘይት፡ በያይነቱ ሥንዴ፡ ላም፡ በሬ፡ በግ፡ ፍየል፡ ፈረስ፡ በቅሎ፡ የባሪያ ምርኮ ሰጥቶ የሚገዛላቸው የለምና ። ፪ ጴጥ ፪ ፡ ፫ ። ፲፫

ፍሬሽም ከንቺ ቀረ፡ ስበትሽ ከሳ፡ ብርሃንሽ ጠቈረ ከእንግዲህ ወዲህ ነጋዴዎችሽ ይህን ሁሉ ከንቺ አያገኙም ። ፲፬

ሥቃይሽንም ስለ ፈሩ ከሩቅ ይቆማሉ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፳፯ ። ፲፭

በወርቅና በከበረ ዕንቍ፡ በሉልም የተሠራ ነጭ ጥቁር ቀይም ሐር ለምትለብስ ለታላቋ ከተማ ወዮላት! እያሉ ያዝኑላታል ያለቅሱላት ፡ ብዕሏ በአንዲት ሰዓት ጠፍቷልና ። ምዕ ፲፯ ፡ ፬ ። ኢ.ሳ ፳፫ ፡ ፲፬ ። ፲፮

መርከብ ሠሪና ቀዛፊ ሁሉ፡ ዋነተኛ፡ በባሕር የሚነ ግዱ ሁሉ ርቀው ይቆማሉ ። ኢ.ሳ ፳፫ ፡ ፲፬ ። ፲፯

የከተማዋን መቃጠል በዩ ጊዜ ይችን ደገኛይቱን ሀገር ማን ይመስላት ነበር እያሉ ይጮኻሉ ። ኢ.ሳ ፴፬ ፡ ፬ ፡ ፲ ። ሕዝ ፳፯ ፡ ፴ ። ፲፰

በራሳቸውም ላይ ትቢያ እየነሰነሱ ይጮኻሉ፡ ከሷ ፲፱

ወይበክይዋ ወይላኅውዋ ወይብሉ አሌ ላ፡ አሌ ላ፡
ለሀገር ዐባይ እንተ እምኔሃ ብዕሉ ኵሎሙ እለ በሙ
አሕማር ውስተ ባሕር እምነ ክብራ፡ እስመ በአሐቲ
ሰዓት ማሰነት ።

፳ ለይትፌሣሕ ላዕሌሃ ሰማይ ወቅዱሳን ነቢያት ወሐዋ
ርያት እስመ ተበቀለ እግዚአብሔር በቀለክሙ ።

፳፩ ወነሥአ አሐዱ መልአክ ኀያል ወፁሩ እብነ ዐቢየ
ከመ እንተ ማኅረፅ ወወገረ ውስተ ባሕር፡ ወይቤ
ከመዝ ትትገደፍ ባቢሎን ሀገር ዐባይ ወኢትትረከብ
እንከ ።

፳፪ ወኢይሰማዕ በውስቴታ ቃለ መሰንቆት ወዕንዚራ
ወማኅሌት ወቃለ ቀርን ኢይሰማዕ በውስቴታ ወኵሉ
ኬንያ ወኵሉ ኪን ኢይትረከብ በውስቴታ፡ ወኢብ
ርሃነ ማኅቶት ወኢ ቃለ መርዓዊ ወመርዓት ኢይሰ
ማዕ በውስቴታ ።

፳፫ እስመ ሠየጥኪ መሳፍንተ ምድር እለ አስሐትኪ
ዮሙ በሥራይትኪ ለኵሉ አሕዛበ ምድር ።

፳፬ ወተረከበ በላዕሌኪ ደመ ነቢያት ወዘቅዱሳን ወዘኵ
ሎሙ እለ ተቀትሉ በውስተ ምድር በእንተ ስሙ
ለክርስቶስ ።

ምዕራፍ ፲ወ፱፡

፩ ወእምድኅረ ዝንቱ ተሰምዐ ቃል ዐቢይ እምሰማይ
ከመ ዘብዙኅ ሰብእ ወይብሉ ሃሌ ሉያ እስመ ስብ
ሐት ወፍርቃን ወኃይል ለአምላክነ ።

፪ እስመ ጽድቅ ወርትዕ ኵነኔሁ፡ እስመ ኰነና ለዐባይ
ዘማ እንተ አማሰነት ምድረ በዝሙታ ወተበቀለ ደመ
ኵሎሙ አግብርቲሁ እምእዴሃ ።

፫ ወይብሉ ዳግመ ሃሌ ሉያ ።

፬ ወፀርገ ጢስ ዘለዓለመ ዓለም፡ ወሰገዱ እልክቱ
ዕሥራ ወአርባዕቱ ሊቃናት ወእልክቱኒ አርባዕቱ
እንስሳሁ ለእግዚአብሔር ዘይነብር ዲበ መንበሩ
ቅዱስ ወይብሉ አሚን ሃሌ ሉያ ።

፭ ወወፅአ ቃል እምሰማይ እምውስተ መንበሩ ዘይ
ብል ሰብሑ ለአምላክነ ኵልክሙ አግብርቲሁ ወእለ
ትፈርህዎ ንኡሳኒክሙ ወዐቢይክሙ ።

፮ ወእምዝ ሰማዕኩ ቃለ ከመ ዘብዙኅ ሰብእ ወከመ
ቃለ ማይ ብዙኅ ወከመ ቃለ ነጐድጓድ ዐቢይ እንዘ
ይብሉ ሃሌ ሉያ እስመ ነግሠ እግዚአብሔር ዘኵሎ
ይመልክ ።

የተነሣ ከብረው የሚኖሩ፡ ከክብሯ ብዛት የተነሣ
በባሕር መርከብ የሚያኖሩ ሁሉ ለደጊቱ ሀገር ወዮ
ላት! ወዮላት! እያሉ ያዝኑላታል ያለቅሱላታል በአ
ንድ ሰዓት ጠፍታለችና ። ሕዝ ፳፯፡ ፳፱፡ ፴ ። ፩
ሳሙ ፬፡ ፲፪ ። ኢዮ ፪፡ ፲፪ ።

መላእክት፡ ቅዱሳን፡ ነቢያትና ሐዋርያት ደስ ይበላ ፳
ችሁ፡ እግዚአብሔር ስለናንተ ተበቀሎ ፈርዶላች
ኋልና ። ኢሳ ፵፬፡ ፳፫ ። መሰ ፫፡ ፴፩ ። ምሳ ፲፩፡ ፲ ።

ኃያል ሰሉ የሚሆን አንድ መልአክ ወፍጮ የሚያ ፳፩
ህል ታላቅ ድንጊያ አንሥቶ ከባሕር ጥሎ ደጊቱ
ሀገር ባቢሎን እንዲህ ትጠፋለች፡ እንግዲህ አትገ
ኝም ። ኤር ፶፩፡ ፷፫ - ፷፬ ።

በውስጧ የመሰንቆ የበገና የዘፈን ቃል አይሰማ ፳፪
ባትም የነጋሪት ድምፅም በውስጧ አይሰማም፡ የጥ
በብም ሁሉ ሠራተኛ በውስጧ አይገኝም ። የመብ
ራት ብርሃን አይገኝባትም፡ የሙሽራትና የሙሽራ
ድምፅ አይሰማባትም ። ኢሳ ፳፬፡ ፰ ። ኤር ፯፡ ፴፬ ።

በሥራይሽ ያሳትሺያቸው የምድርን መሳፍንቶች ፳፫
ለአሕዛብ ሸጠሺያቸዋልና ። ኤር ፯፡ ፴፬ ። ኤር ፴፫፡
፲፩ ። ፪ ነገ ፱፡ ፳፪ ። ምሳ ፲፯፡ ፪ ።

የነቢያትና የቅዱሳን ሐዋርያት በምድርም ስለ ክር ፳፬
ስቶስ ስም የሞቱ ሰዎች ሁሉ ደም ባንቺ ላይ ተገኘ።
ኤር ፶፩፡ ፵፱ ።

ምዕራፍ ፲፱ ።

ከዚህ በኋላ እንደ ብዙ ሰው ድምፅ ያለ ታላቅ ቃል ፩
ከሰማይ ተሰማ፡ ቀድሞ ለነበረ እንግዲህም ለሚኖር
ለአምላካችን መድኃኒት የመባል ምስጋና ኃይል ይገ
ባል ሲሉ ተሰማ ። መዝ፡ ፫ ፰፡ ምዕ፡ ፬ ፲፩ ።

ፍርዱ ቅን እውነት ነውና የወዳጆቹን ሁሉ ደም ፪
ከእጅዋ ተቀብሎ በዝሙቷ ምድርን ባሳደፈች በታ
ላቂቱ ዘማ ፈርዶባታልና ። ምዕ፡ ፲፮ ፯ - ፲ ።

ዳግመኛም ቀድሞ ለነበረው እንግዲህም ለሚኖረው ፫
ለአምላካችን ምስጋና ይገባል ሲሉ ። ኢሳ፡ ፴፬ ፲፡

የማያቋርጥ ጢስ ወጣ እሊያ ሃያ አራቱ አለቆችና ፬
እነዚያ አራቱ እንስሶች በከበረ ዙፋኑ ላይ ተቀምጠ
ላለ እግዚአብሔር ቀድሞ የነበረ እንግዲህም የሚ
ኖር ዘለዓለማዊ መባል በእውነት ይገባዋል እያሉ
ሰገዱለት ። ነህ፡ ፰ ፲፫ ።

ከዙፋኑ በታች ካለ ከሰማይም ትንሹም ትልቁም ፭
የምትፈሩት ባለሟሎቹ ሁላችሁ አምላካችንን አመስ
ግኑ የሚል ቃል ከወደ ሰማይ ተሰማ ። መዝ፡ ፻፴፬ ፩ ።

ከዚህ በኋላ ቀድሞ ለነበረው እንግዲህም ለሚኖረው ፮
ለአምላካችን ምስጋና ይገባል ሲሉ እንደ ብዙ ሰው
ድምፅ እንደ ውኃ ፏፏቴና እንደ ታላቅ ነጐድጓድ
ያለ ቃል ሰማሁ፡ ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ነግ
ሦዋልና ። ሕዝ፡ ፩ ፳፬ ።

፯ ለንትፈሣሕ ወንትኅሠይ ወነሀብ ሎቱ ስብሐተ እስመ
በጽሐ መርዓ በግዑ ፡ ወብእሲቱኒ ድሉት ይእቲ ።

፰ ወተውህበ ላቲ ከመ ትልበስ ሚላተ ብርሃን ንጹሐ
እስመ ውእቱ ሚላት ጽድቆሙ ለቅዱሳን ።

፱ ወይቤለኒ ጸሐፍ ብፁዓን እለ ተጸውዑ ውስተ በዓለ
መርዓ በግዑ እስመ ዝንቱ ቃለ ጽድቅ ዘእግዚአብ
ሔር ውእቱ ።

፲ ወወደቁ ኀበ እገሪሁ ወሰገድኩ ሎቱ ወይቤለኒ ዑቅ
ዮጊ ኢትስግድ ሊተ እስመ አነሂ ገብር ዘከማከ ወዘ
ምስሌከ ወምስለ አኀዊከ ነቢያት እለ የዐቅቡ ሕጎ
ለኢየሱስ ፡ ወበሕቱ ለእግዚአብሔር ንስግድ ኵሉነ
እስመ ሕጉ ለኢየሱስ መንፈሰ ትንብዩ ።

፲፩ ወእምዝ ተርኅወ ሰማይ ወዐዕአ ፈረስ ፀዓዳ ወዘይ
ጼዐኖ ስሙ መሃይምን ወጻድቅ ወዘበጽድቅ ይኬንን
ወይፀብእ ።

፲፪ ወአዕይንቲሁ ከመ ነደ እሳት ወዲበ ርእሱ አክሊል
ወጽሑፍ ውስተ ቀጸላሁ አስማት ዘአልበ ዘየአምሮ
ዘእንበለ ውእቱ ባሕቲቱ ።

፲፫ ወይለብስ ልብሰ ዘንዙኅ በደም ወሰመዩ ስሞ ቃለ
እግዚአብሔር ።

፲፬ ወሐራ ሰማይ ይተልውዎ በአፍራስ ፀዓድው ወይለ
ብሱ ሚላተ ብርሃን ንጹሐ ።

፲፭ ወይወጽእ እምነ አፉሁ ሰይፍ በሊሕ ዘበቱ ይቀሥ
ፎሙ ለአሕዛብ ወውእቱ ይርዕዮሙ በበትረ ሐፂን
ወውእቱ ይከይዳ ለምክያደ ወይነ ሕምዘ መዓቱ ለእ
ግዚአብሔር ዘኵሎ ይመልክ ።

፲፮ ወጽሑፍ ላዕለ ልብሱ ወውስተ ገቦሁ ስም ዘይብል
ንጉሠ ነገሥት ወእግዚአ አጋእዝት ።

፲፯ ወእምዝ ቆመ አሐዱ መልአክ ውስተ ፀሐይ ወይጸ
ርሕ በቃል ዐቢይ ወይቤ ለኵሉ አዕዋፍ ዘይሠርር
ውስተ ማእከለ ሰማይ ንዑ ተጋብኡ ውስተ በዓሉ
ለእግዚአብሔር ዐቢይ ።

፲፰ ከመ ትብልዑ ሥጋ ነገሥት ወሥጋ መላእክት ወሥጋ
ዕኑዓን ወሥጋ አፍራስ ወዘእለ ይጼዐንዎሙ ወሥጋ
ኵሉ አግብርት ወግዕዛን ወንኡሳን ወዐቢያን ። [sic: ኵሉ አግአዚ ወገብር ወዘንኡስ ወዘዐቢይ]

፲፱ ወእምዝ መጽአ ዝክቱ አርዌ ወነገሥተ ምድር ወሠ
ራዊቶሙ ተጋብኡ ምስሌሁ ከመ ይፅብእዎ ለውእቱ
አርዌ ዘይጼዐን ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ ወለሠራዊቱ ።

፳ ወእምዝ አኀዝዎ ለዝኩ አርዌ ወለሐሳዌ ነቢዩ ዘገ
ብረ ተአምራተ በቅድሜሁ በዘያስሕቶሙ ለእለ
ጸሐፉ ማኅተመ ስሙ ለውእቱ አርዌ ወሰገዱ ሎቱ

ደስ ይበለን ደስ ብሎንም ለርሱ ምስጋና እናቅርብ ፯
የበጉ ሠርግ ደርሷልና ሴቲቱም ለሠርጉ የተዘጋጀች
ናት ። ኢሳ፡ ፶፬ ፩፫ ፤ ማቴ፡ ፳፪ ፪ ፤ ፪ ቆሮ፡ ፲፩ ፪ ።
የብርሃን ነጭ ሐር ትለብስ ዘንድ ተሰጣት ይኸውም ፰
ነጭ ሐር የቅዱሳን ክብራቸው ነው ። መዝ፡ ፵፭ ፲፫ ።
ወደ በጉ ሠርግ የተጠሩ የተመሰገኑ ናቸው ብለህ ፱
ጻፍ አለኝ፡ ይህ የእውነት ቃል የእግዚአብሔር
ነውና ። ሉቃ ፡ ፲፬ ፲፭ ።
ከእግሩም ወድቄ ሰገድኩለት እኔም የኢየሱስን ሕግ ፲
ከሚጠብቁ ወንድሞችህ ነቢያትና ካንተ ጋራ እንዳ
ንተ ተገዥ ነኝና ለኔ እንዳትሰግድ ዕወቅ አለኝ ሁላ
ችን ለእግዚአብሔር እንስገድ እንጂ ትንቢትን የሚ
ያናግር መንፈስ መስጠት ለኢየሱስ ልማዱ ነውና ።
ምዕ፡ ፳፪ ፰ ፤ ግብ፡ ሐዋ፡ ፲ ፳፮ ፤ ፩ ዮሐ፡ ፭ ፲ ።
ከዚህ በኋላ ሰማይ ተከፈተ አምበላይ ፈረስም ወጣ ፲፩
የተቀመጠበትም የታመነ እውነተኛ ይባላል ፡ በእውነ
ትም ፈርዶ የሚያጠፋ ነው ። ኢሳ፡ ፲፩ ፬፤ ዮሐ፡ ፲፬ ፯ ፤
ዓይኖቹም እንደ እሳት ነበልባል ናቸው ፡ በራሱም ፲፪
ላይ አክሊል ደፍቷል በአክሊሉም ላይ ከሱ ብቻ
በቀር ሌላ የሚያውቀው የሌለ ስም ተጽፏል ።
ኢሳ፡ ፱ ፯ - ፯ ። ምዕ፡ ፪ ፲፰ ፤
ደም የተረጨ ልብስም ለብሷል ስሙንም የእግዚአ ፲፫
ብሔር ቃል ይሉታል ። ኢሳ፡ ፷፫ ፪ - ፫ ፤ ዮሐ፡ ፩ ፩ ።
የሰማይ ጭፍሮችም በአምበላይ ፈረሶች ተቀም ፲፬
ጠው ንጹሕ የብርሃን ነጭ ሐር ለብሰው ይከተሉ
ታል ። ዳን፡ ፲ ፯ ፤ ምዕ፡ ፬ ፬ ፤ ማቴ፡ ፲፯ ፪ ።
ከፉም አሕዛብን የሚቀጣበት የተሳለ ሰይፍ ይወጣል ፲፭
እሱም በብረት ብትር ይጠብቃቸዋል ሁሉን የሚገዛ
የእግዚአብሔር የቍጣው መርገዝ ወይን ያለበት ዓው
ድማን ተረግጧል ። መዝ፡ ፪ ፱ ፤ ምዕ፡ ፩ ፲፯ ።
በልብሱ ላይና በጐኑ ውስጥ የጌቶች ጌታ ፡ የንጉ ፲፮
ሦች ንጉሥ ፡ የሚል ስም ተጽፏል ። ዳን፡ ፪ ፵፯ ።
ከዚህ በኋላ አንድ መልአክ በፀሐይ ቁሞ በሰማይና ፲፯
በምድር መካከል ለሚበሩ ወፎች ወደ ታላቁ ወደ
እግዚአብሔር በዓል ኑ ተሰብሰቡ እያለ በታላቅ ቃል
ይጮኻል ። ሕዝ፡ ፴፱ ፬ ፡ ፲፯ ።
የነገሥታቱን ሥጋ የአለቆቹንና የአርበኞቹን ሥጋ ፲፰
የፈረሶችንና የተቀመጡባቸውን ሥጋ የገዢውንና
የተገዢውን የታላቁንና የታናሹን ሁሉ ሥጋ ትበሉ
ዘንድ ።
ከዚህ በኋላ ያ አውሬ መጣ፡ የምድር ነገሥታትና ፲፱
ሠራዊቶቻቸውም በአምበላይ ፈረስ ላይ ተቀምጦ
ያለ እሱን ከሠራዊቱ ጋር ይወጉት ዘንድ ከርሱ ጋር
ተሰበሰቡ ። ምዕ፡ ፲፮ ፲፮ ።
ከዚህ በኋላ ያን አውሬንና የስሙን ምልክት ጽፈው ፳
ለርሱና ለምስሉ የሰገዱትን በሚያስቷቸው ገንዘብ
በፊቱ የምታት ተአምራት ያደረገው ሐሰተኛውን

ወለምስሉ ፡ ወወደይዎሙ ሕያዋኒሆሙ ውስተ ዐዘ
ቅተ እሳት ዘይነድድ በተይ ።
፳፩ ወለእለሰ ተርፉ ቀተሎሙ በሰይፈ ዝክቱ ዘይጼዐን
ላዕለ ፈረስ ፀዓዳ እንተ ይወፅእ እምአፉሁ ሰይፍ
በሊሕ፡ወጸግቡ ኵሉ አዕዋፈ ሰማይ እምነ ሥጋሆሙ።

ምዕራፍ ፳ ፡

፩ ወእምዝ ወረደ ካልእ መልአክ እምሰማይ ወይፀውር
መራኁተ ዐሐይ ወዐበይት መዋቅሕት ውስተ እዴሁ።

፪ ወአኀዞ ለዝክቱ አርዌ ዘውእቱ ቀዳማዊ ወውእቱ
ጋኔን ሰይጣን ።

፫ ወአሠሮ ፲፻ተ ዓመተ ፡ ወአውደቆ ውስተ ማዕምቅ
ወዐፀወ ላዕሌሁ በማኅተም ከመ ኢያስሕት አሕዛበ
እስከ ይትፌጸም ዝንቱ ፲፻ ዓመት ፡ ወእምድኅረ
ዝንቱ ሀለዎ ይትፈታሕ ኅዳጠ መዋዕለ ።
፬ ወእምዝ ርኢኩ መናብርተ ወነበረ ላዕሌሆሙ ወልደ
እጓለ እመሕያው ወአግብአ ሎሙ ፍትሐ በእንተ
ስሙ ለኢየሱስ ወበእንተ ቃለ እግዚአብሔር፡ ወእ
ለሰ ኢሰገዱ ለዝክቱ አርዌ ወኢለምስሉ ወኢጸሐፉ
ትእምርቶ ውስተ ፍጽሞሙ ወኢውስተ እደዊሆሙ
እሙንቱ የሐይዉ ወይነግሡ ምስለ ክርስቶስ ፲፻
ዓመተ ።
፭ ወባዕዳንሰ ምውታን ኢይትነሥኡ እስከ አመ ይት
ፌጸም ዝንቱ ፲፻ ዓመት ። ወዛቲ ይእቲ ቀዳሚት
ሕይወት ።
፮ ብፁዕ ወቅዱስ ውእቱ ዘረከበ ክፍለ በይእቲ ዕለት
እንተ ትቀድም መጺአ እስመ አልቦ እንከ ዳግመ
ሥልጣነ ሞት ላዕለ እሉ እስመ ይከውኑ ካህናቲሁ
ለእግዚአብሔር ወለክርስቶስ ወይነግሡ ምስሌሁ
፲፻ ዓመተ ።
፯ ወሶበ ኀልቀ ፲፻ ዓመት ይትፈታሕ ሰይጣን እምነ
ሞቅሑ ።
፰ ወይወፅእ ያስሕቶሙ ለአሕዛብ እለ ውስተ አርባ
ዕቱ መዓዝኒሃ ለምድር ወያስተጋብኦሙ ለጎግ ወለ
ማጎግ ከመ ያስተቃትሎሙ ወኍልቆሙሰ ከመ ኆፃ
ባሕር ።
፱ ወዐርጉ ውስተ ስፍሐ ለምድር ፡ ወዐገትዋ ለትዕይ
ንቶሙ ለቅዱሳን ወለሀገር ቅድስት ፡ ወእምዝ ወረ
ደት እሳት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወበ
ልዐቶሙ ።
፲ ወለዝክቱኒ ሰይጣን ዘያስሕቶሙ ወደይዎ ውስተ
ዐዘቅተ እሳት ወተይ ኀበ ሀሎ ዝክቱ አርዌ ወሐሳዌ
ነቢይ ከመ ይደየኑ መዐልተ ወሌሊተ እስከ ለዓለመ
ዓለም ።
፲፩ ወእምዝ ርኢኩ መንበረ ዐቢየ ወፀዓዳ ወእምዘ ይነ

ነቢይ ይዘው በሕይወታቸው ሳሉ ከዲኝ ጋር እሳት
በሚነድበት ጕድጓድ ውስጥ ጣሉዋቸው ።
የቀሩትን ግን በአምበላይ ፈረስ ላይ ከተቀመጠው ፳፩
አፍ በምትወጣ ሰይፍ ገደልዋቸው የሰማይ ወፎ
ችም ሁሉ ከሥጋቸው በልተው ጠገቡ ።

ምዕራፍ ፳ ።

ከዚህ በኋላ ሌላ መልአክ ከሰማይ ወረደ፡ የምድር ፩
መክፈቻን ይዚል ታላላቅ እግር - ብረቶችንም በጁ
ተይዘዋል ። ምዕ፡ ፩ ፲፰ ።
ያን የፊተኛውን አውሬ ያዘው ይኸውም ጋኔን የተ ፪
ባለው ሰይጣን ነው ይዞም ሺሕ ዓመት አጋዘው ።
፪ ጴጥ፡ ፪ ፬፡ ምዕ፡ ፲፪ ፱ ።
ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ድረስ አሕዛብን እንዳያስት ፫
በጥልቅ ጕድጓድ ጥሎ በስኑ ቍልፍ ዘጋበት ኋላ ግን
ጥቂት ቀን ይፈታ ዘንድ አለው ። ዳን፡ ፯ ፲፯ ።

ከዚህም በኋላ ዙፋኖች ተዘርግተው የሰው ልጅ በላ ፬
ያቸው ተቀምጦ አየሁ ፡ ስለ ኢየሱስና ስለ እግዚአ
ብሔር ቃል ስለ ሞቱ ሰዎች ነፍስ ቀን ፍርድን ፈረ
ደላቸው ፡ ለዚያ አውሬና ለምስሉ ያልሰገዱ የስሙ
ንም ምልክት በግንባራቸው ያልጻፉ በእጃቸው
ያልተከተቡ እሊህ ተነሥተው ከክርስቶስ ጋር ሺሕ
ዓመት ይነግሣሉ ። ዳን ፯ ፱ ፡ ፳፪ ፳፯ ።
የቀሩት ሙታን ግን ይህ ሺሕ ዓመት እስኪፈጸም ፭
ድረስ አይነሡም ፡ መጀመሪያዪቱ ትንሣኤ ይህች
ናት ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፳፫ ። ፩ ተሰ ፬ ፲፯ ።
አስቀድሞ በምትመጣ በዚያች ቀን የመንግሥት ዕድል ፮
ያገኘ ሰው ክቡር ምስጉን ነው ፡ ዳግመኛ በኒያ ላይ
የሞት ሥልጣን የለምና ፡ የእግዚአብሔርና የክርስ
ቶስ አገልጋዮች ሆነው ከርሱ ጋር ሺሕ ዓመት
ይነግሣሉና ። ኢሳ ፷፩ ፯ ። ምዕ ፳፩ ፰ ።
ሺሕ ዓመት በተፈጸመ ጊዜ ሰይጣን ከእስራቱ ፯
ይፈታል ።
በምድር በአራቱ መዓዝን ያሉት አሕዛብን ያስታ ፰
ቸው ዘንድ ይወጣል ፡ ጎግ ማጎግንም ያዋጋቸው
ዘንድ ይሰበስባቸዋል ፡ ቍጥራቸውም እንደ ባሕር
አሸዋ ነው ። ሕዝ ፴፰ ፪ ። ፩ ጴጥ ፭ ፰ ።
ወደ ሰፊም ሜዳ ወጥተው የቅዱሳን ከተማ የሆነች ፱
ቅድስት ሀገርን ይከቧታል ፡ ከዚህ በኋላ ከእግዚአብ
ሔር ዘንድ ታዝዛ ከሰማይ እሳት ወርዳ ትፈጃቸዋ
ለች ። ኢሳ ፰ ፰ ። ሕዝ ፴፰ ፳፪ ። ሕዝ ፴፱ ፯ ።
ያነንም ያሳታቸውን ሰይጣን ለዘለዓለሙ ሌትና ቀን ፲
እንዲሠቃዩ ያ አውሬና ሐሰተኛው ነቢይ ወዳሉበት
በዲኝና በእሳት ጕድጓድ ውስጥ ጣሉት ። ምዕ ፲፱ ፳።

ከዚህ በኋላ ታላቅና ነጭ ዙፋንን አየሁ ፡ በላዩም ፲፩

ብር ዲቤሁ ጕዩ እምቅድመ ገጹ ሰማይ ወምድር ወኢተረክበ መካን ።
፲፪ ወእምዝ መጽኡ ኵሎሙ ምዉታን ዐቢያን ወንኡሳን ወቆሙ ቅድመ መንበሩ ፡ ወከሠቱ ኵሉ መጻሕፍተ ፡ ወለመጽሐፈ ሕይወትሰ እንተ በሕቲታ ከሠትዋ ወተኰነኑ እልክቱ ምዉታን በከመ ጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ በከመ ገብሩ ።
፲፫ ወአግብአት ባሕርኒ ኵሎ ምዉታነ እለ ውስቴታ ወአግብኡ ሲኦል ወሞት ዘኀቤሆሙ ምውታን ፡ ወአግብአት ምድርኒ እለ ሀለዉ ውስቴታ ምዉታነ ፡ ወተኰነኑ ኵሎሙ በከመ ምግባሮሙ ።
፲፬ ወወደይዎሙ ለሲኦል ወለሞት ውስተ ዐዘቅተ እሳት ዘምልእት ተየ ፡ ወሞትሰ ዳግም ገሃነም ዘእሳት ውእቱ ።
፲፭ ወለኵሉ ዘኢይትረከብ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕይወት ይወድይዎ ውስተ ገሃነም ዘእሳት ።

ምዕራፍ ፳ወ፩ ፤

፩ ወእምዝ ርኢኩ ሰማየ ሐዲሰ ወምድረ ሐዳሰ እስመ ሰሰለ ሰማይ ቀዳማዊ ወምድርኒ ቀዳሚት ፡ ወባሕርኒ ተሰዐረት እንከ ።

፪ ወለሀገርኒ ቅድስት ሐዳስ ኢየሩሳሌም ርኢክዋ ወረደት እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ወድሉት ይእቲ ከመ መርዓት ሥርጉት ለምታ ።

፫ ወሰማዕኩ ቃለ ዐቢየ እምሰማይ ዘይብል ፡ ናሁ ቅድሳቱ ለእግዚአብሔር ምስለ እጓለ እመሕያው ኀደረት ምስሌሆሙ ፡ እሙንቱኒ ይከውንዎ ሕዝበ ወውእቱኒ ይከውኖሙ አምላኮሙ ወይሄሉ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ ።
፬ ወያሴስል አንብዐ እምአዕይንቲሆሙ ወአልቦ እንከ ሞት ወኢላሕ ወኢገዓር ወኢሕማም አልቦ እንከ ፡ እስመ ኀለፈ ዘቀዳሚ ሥርዓት ወናሁ ተሐደሰ ኵሉ ።

፭ ወይቤ ዘይነብር ዲበ መንበሩ ናሁ እገብር ኵሎ ሐዲሰ ፡ ወይቤለኒ ጸሐፍ እስመ ዝንቱ ቃል እሙን ዘበጽድቅ ይከውን ።

፮ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ ወአነ ቀዳማዊ ወአነ ደኃራዊ ወአንሰ ለዘጸምአ እሁብ ይስተይ እምነቅዐ ማየ ሕይወት በከንቱ ።

፯ ወዘሰ ሞአ ይወርሶ ለዝንቱ ወእከውኖ ሎቱ አምላከ ወውእቱኒ ይከውነኒ ወልደ ።

፰ ወእለሰ ይፈርህዎ እንዘ የአምኑ ወያጌምኑ ሥጋሆሙ

ላይ ተቀምጦ ከለው ከፊቱ መገለጽ የተነሣ ሰማይና ምድር ሸሹ ፡ በታም አላገኙም ። ዳን ፪ ፴፭ ።
ከዚህ በኋላ ታላቁም ታናሹም ሙታን ሁሉ ተነሥተው በዙፋኑ ፊት ቆመው መጻሕፍቱን ሁሉ ገለጡ ፡ የሕይወት መጽሐፍን ግን ለብቻዋ ገለጧት ፡ እነዚያም ሙታን በዚህ መጽሐፍ እንደ ተጻፈ እንደየሥራቸው ተፈረደባቸው ። ዳን ፯ ፲ ። ፪ ቆሮ ፭ ፲ ። ፲፪
በሕርም በውስጧ ያሉትን ሙታን መለሰች ፡ መቃብርና ሞትም ከነሱ ዘንድ ያሉ ሙታንን መለሱ ፡ ምድርም በውስጧ ያሉትን ሙታን መለሰች ሁሉም እንደየሥራቸው ተፈረደባቸው ተፈረደላቸው ። ፲፫
መቃብርንና ሞትንም ዲኝ በተመላች በእሳት ጕድጓድ ውስጥ ጣሉዋቸው ፡ ሁለተኛው ሞት ግን ገሃነመ እሳት ነው ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፳፯ ፡ ፶፩ ፶፭ ። ፲፬
በሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ተጽፎ ያልተገኘውን ሁሉ በገሃነመ እሳት ይጥሉታል ። ምዕ ፲፱ ፳ ። ፲፭

ምዕራፍ ፳፩ ፤

ከዚህ በኋላ አዲስ ሰማይ አዲስ ምድር አየሁ ፡ የቀደመው ሰማይና የቀደመችው ምድር አልፈዋልና ፡ ባሕርም ያን ጊዜ ታልፋለች ። ኢሳ ፶፯ ፳ ፡ ኢሳ ፷፭ ፡ ፲፯ ፡ ፪ ጴጥ ፫ ፲፫ ። ፩
የከበረች ሐዲሲቱ ሀገር ኢየሩሳሌምም ከእግዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ ስትወርድ አየኋት ፡ ሙሽራ ለባሏ ያጌጠች እንደ ሆነች አጊያም ዝግጁ ናት ። ኢሳ ፶፪ ፡ ፩ ። ኢሳ ፶፬ ፡ ፭ ። ፪ ቆሮ ፲፩ ፡ ፪ ። ፪
እነሆ የእግዚአብሔር ክብሩ ለሰው ተሰጠች የሚል ታላቅ ድምፅ ከወደ ሰማይ ሰማሁ ፡ እነሱ ወገኖቹ ይሆናሉ ፡ እሱም አምላካቸው ይሆናል ፡ እግዚአብሔር አድሮባቸው ይኖራል ። ዘሌ ፳፮ ፡ ፲፩ ። ሕዝ ፴፯ ፡ ፳፯ ። ምዕ ፯ ፡ ፲፯ ። ፪ ቆሮ ፮ ፡ ፲፯ ። ፫
ከዓይናቸው ዕንባን ያርቃል ፡ እንግዲህ ሞት ፡ ልቅሶ ፡ ጩኸት መከራ የለባቸውም ፡ የቀድሞ ሥርዓት አልፎ እነሆ ሁሉ ታድሷልና ። ኢሳ ፳፭ ፡ ፰ ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፲ ። ፩ ቆሮ ፲፭ ፡ ፳፮ ፡ ፶፬ ። ፬
በዙፋኑ ላይ የተቀመጠው እሱ እነሆ ሁሉን ሐዲስ አደርገዋለሁ ብሏልና ፡ ይህ ቃል በእውነት እንደ ሚሆን የታመነ ነውና ጻፍ አለኝ ። ኢሳ ፵፫ ፡ ፲፱ ፡ ፪ ቆሮ ፡ ፭ ፡ ፲፯ ፡ ፳፩ ። ምዕ ፬ ፡ ፪ ። ፭
ቀዳማዊ ደኃራዊ የምሆን አልፋ ፡ ኦ ፡ እኔ ነኝ ፡ ለተጠማ ከሕይወት ውኃ ምንጭ ይጠጣ ዘንድ ያለ ዋጋ እሰጠዋለሁ ። ኢሳ ፲፪ ፡ ፫ ። ዮሐ ፯ ፡ ፴፯ ። ምዕ ፳፪ ፡ ፲፯ ። ፮
ድል የነሣም ይህን ይወርሰዋል እኔ አባት እሆነዋለሁ እሱም ልጅ ይሆነኛል ። ዘካ ፰ ፡ ፰ ። ሮሜ ፰ ፡ ፲፯ ፡ ፴፪ ፡ ምዕ ፪ ፡ ፯ ፡ ፲፩ ። ፯
ሳያምኑ የሚፈሩት ግን ራሳቸውን የሚያሳድፉ ፰

ወይቀትሉ ወይዜምዉ ወይገብሩ ሥራየ ወያመልኩ
አማልክተ ወኵሎ ሐሰተ ይከውን ምንዳቤሆሙ ገሃ
ነም ዘእሳት ወተይ ወዝንቱ ውእቱ ዳግም ሞት ።

፱ ወመጽአ አሐዱ እምነ እልክቱ ሰብዓቱ መላእክት
እለ ይፀውሩ ሰብዓተ ጽዋዓተ እለ ምሉኣን ሰብዓተ
መቅሠፍተ ደኃርየተ ወተናገረ ምስሌየ ወይቤለኒ
ነዓ አርኢከሃ ለመርዓት ለብእሲተ በግዑ ።
፲ ወወሰደኒ መንፈስ ውስተ ደብር ዐቢይ ወነዋኅ ወአ
ርአየኒሃ ለሀገር ቅድስት ኢየሩሳሌም እንተ ትወርድ
እምሰማይ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፲፩ ወስብሐተ እግዚአብሔር ላዕሌሃ፡ ወከዋክብቲሃኒ
ይመስሉ ከመ ዕንቍ ክቡር ወዕዕዱት ይእቲ ከመ
ባሕርይ ።
፲፪ ወዓበይ ዓረፍታ ወነዋኅ ጥቅማ ወባቲ ዐሠርቱ ወክ
ልኤቱ አናቅጽ ወውስተ አናቅጺሃ ዐሠርቱ ወክል
ኤቱ መላእክት ወጽሑፋን አስማት ዘዐሠርቱ ወክል
ኤቱ ሕዝበ እስራኤል ።
፲፫ ወውስተ አናቅጽ ጽባሓውያን ሠለስቱ፡ ወውስተ
አናቅጽ ዐረባውያን ሠለስቱ፡ ወውስተ አናቅጽ ሰሜ
ናውያን ሠለስቱ፡ ወውስተ አናቅጽ ደቡባውያን
ሠለስቱ ።
፲፬ ወዐሠርቱ ወክልኤቱ መሠረታቲሃ ለዓረፍተ ሀገራ
ወጽሑፍ ውስቴቶን አስማተ ዐሠርቱ ወክልኤቱ
ሐዋርያተ በግዑ ።
፲፭ ወዝክቱ ዘይትናገር ምስሌየ ይፀውር ኀለተ ወርቅ
በዘበቱ ይሚጥና ለይእቲ ሀገር ወለአናቅጺሃ ወለዓ
ረፋቲሃ ።
፲፮ ወርብዕት ይእቲ ሀገር በእምጣነ ኑኃ ወግድማ፡ ወመ
ጠና ለይእቲ ሀገር በውእቱ ኀለት ወከነ እምጣኒሃ
ዐሠርተ ወክልኤተ ምእተ ኑኃ ወግድማ ወቆማኒ
ዕሩይ ።

፲፯ ወእምዝ መጠነ ዓረፋቲሃ ምእት ወአርባዓ ወአርባ
ዕቱ በእመት ሰብእ ዘውእቱ አሐዱ በእመት መልአክ።

፲፰ ወውስተ ርእሰ ዓረፍታ ለይእቲ ሀገር በዕንቈ ኢያስ
ጲድ ወበያክንት ወትመስል ሀገራ ከመ ዘበወርቅ
ንጹሕ ግብረታ ።
፲፱ ወመሠረተ ዓረፍት ሀገራ ከመ ማኅው ፀዓዳ ሥር
ጉት በኵሉ ዕንቍ ክቡር፡ ወቀዳሚት መሠረት በኢ
ያስጲድ፡ ወካልእት በሰንፔር፡ ወሣልስት በኬልቄ
ዶን፡ ወራብዕት በዘመረግድ ።

ነፍስ የሚገድሉ፡ የሚሴስኑ፡ ሥራይ የሚያደርጉ፡
ጣዖታትን የሚያመልኩ፡ ሐሰትን ሁሉ የሚናገሩ
ቅጣታቸው እሳትና ዲኝ ያለበት ገሃነም ይሆናል፡
ሁለተኛ ሞት ይህ ነው። ፩ ቆሮ ፮፡ ፱ ። ኤፌ ፭፡
፭ ። ፩ ጢሞ ፩፡ ፱ ። ዕብ ፲፡ ፴፰ - ፴፱ ። ምዕ ፳፪፡ ፲፭ ።
የኋለኞችን ሰባት መቅሠፍቶች የተመሉ ሰባት ጽዋ ፱
ዎችን ከያዙ ከነዚያ ሰባቱ መላእክት አንዱ መጥቶ
ከኔ ጋር ተነጋገረ፡ በጉ የተሠዋላትን ሙሽራ ሴት ና፡
ላሳይህ አለኝ ። ምዕ ፲፭፡ ፩ ። ፯፡ ፯ ። ምዕ ፲፱፡ ፯ ።
መንፈስም ወደ ታላቅና ረጅም ተራራ ወስዶ ከእግ ፲
ዚአብሔር ዘንድ ከሰማይ የምትወርደውን ቅድስት
ሀገር ኢየሩሳሌምን አሳየኝ የእግዚአብሔርም ብር
ሃን ሰፍሮበታል ።
ከዋክብቶቿም ክቡር ዕንቍን ይመስላሉ፡ እንደ ዕን ፲፩
ቍም የጸሩ ናት ። ቍ ፳፫ ። ሕዝ ፵፫፡ ፴፭ ።

አርከኗ ታላቅ ነው፡ ቅጥሯም ረጅም ነው፡ ዓሥራ ፲፪
ሁለት ደጃፎች አሏት፡ በደጃፎቿም ዓሥራ ሁለት
መላእክት ቆመዋል፡ የዓሥራ ሁለቱ ነገደ እስራኤል
ስም ተጽፎበቸዋል ።
በምሥራቅ በሉ ደጃፎች ሦስት፡ በምዕራብ በሉ ፲፫
ደጃፎች ሦስት፡ በሰሜን በሉ ደጃፎች ሦስት፡ በደ
ቡብ በሉ ደጃፎች ሦስት ተጽፈዋል ። ሕዝ ፵፰፡ ፲፩ ።

የሀገሪቱም አርከን መሠረቶች ዓሥራ ሁለት ናቸው፡ ፲፬
የዓሥራ ሁለቱ የበጉ ሐዋርያት ስም በውስጣቸው
ተጽፏል ። ምዕ ፲፰፡ ፳ ። ማቴ ፲፡ ፪ ። ገላ ፪፡ ፱ ።
ያም ከኔ ጋር የሚነጋገረው መልአክ ያችን ሀገር ፲፭
ደጃፎችዋንና አርከኖችዋን የሚሰፍርበትን የወርቅ
ዘንግ ይዟል ። ዘካ ፪፡ ፩ ። ምዕ ፲፩፡ ፩ ።
ያችም ሀገር በወርዷ በቁመትዋ መጠን አራት መዓ ፲፮
ዝን ናት፡ ያችንም ሀገር በዚያው በወርቅ ዘንግ ሰፈ
ራት፡ መጠኗም ሺሕ ሁለት መቶ ሆነ፡ ርዝመቷ፡
ሞላልነትዋና ቁመትዋ ትክክል ነው ። ሕዝ ፵፰፡
፲፮ - ፲፯ ።
ከዚህ በኋላ የአርከኗ መጠን በሰው ክንድ መቶ አርባ ፲፯
አራት ሆነ፡ ይኸውም በመልአኩ ክንድ አንድ ክንድ
ነው ።
የዚያች ሀገር አርከን ቁፍ ያክንትና ኢያስጲድ በሚ ፲፰
ባል ዕንቍ ያጌጠ ነው፡ ሀገሪቱም በጥሩ ወርቅ የተ
ሠራች ትመስላለች ።
የሀገሪቷም ቅጽር መሠረት እንደ ሞ ብርሌ ፀዓዳ ፲፱
ነው፡ በከበረ ዕንቍ ሁሉ ያጌጠች ናት፡ መጀመር
ያዩቱ መሠረት ኢያስጲድ በሚባል ዕንቍ፡ ሁለተ
ኛዩቱም ሰንፔር በሚባል ዕንቍ፡ ሦስተኛዩቱም
ኬልቄዶን በሚባል ዕንቍ፡ አራተኛዩቱም መረግድ
በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት ። ኢሳ ፶፬፡ ፲፩ - ፲፪ ።

፳ ወኃምስት በሰርዶንክስ፡ ወሳድስት በሰርድዮን፡ ወሳ
ብዕት በክርስቲሎቤ ፡ ወሳምንት በቢረሌ፡ ወታስዕት
በወራውሬ ፡ ወዓሥርት በክርስጵራስስ ፡ ወእንተ
ዐሥሩ ወአሐቲ በያክንት፡ ወእንተ ዐሥሩ ወክልኤ
በአሜቴስጢኖስ ።

፳፩ ወደ፻ደ፻ያቲሃኒ ዐሥሩ ወክልኤ በዐሥሩ ወክልኤ ባሕ
ርይ ወለለአሐቲ ደ፻ደ፻ አሐቲ ባሕርይ ፡ ወጽጕ ሀገራ
ከመ ወርቅ ንጹሕ ወያጸድል እንተ ውሥጣ ከመ
ማኀው ።
፳፪ ወኢርኢኩ ጽርሐ እንተ ከማሃ እስመ እግዚአብሔር
ዘኵሎ ይመልክ ውእቱ ጽርሓ ወበግዑ ።

፳፫ ወሀገራሰ ኢትፈቅድ ፀሐየ ወኢወርኀ ከመ ያብርሁ
ላቲ እስመ ብርሃነ እግዚአብሔር ያበርህ ላቲ ወማኅ
ቶታ ውእቱ በግዑ ።
፳፬ ወየሐውሩ አሕዛብ በብርሃነ ዚአሃ ፡ ወነገሥተ ምድ
ርኒ ያመጽኡ አምኃ እምክብሮሙ ውስቴታ ።
፳፭ ወኢይትዐፀው አናቅጺሃ መዐልተ ወሌሊተ እስመ
አልቦቱ ሌሊት ።
፳፮ ወአሕዛብኒ ያመጽኡ ክብሮሙ ወስብሐቲሆሙ ውስ
ቴታ ።
፳፯ ወኢይበውእ ውስቴታ ኵሉ ዘርኩስ ወዘይገብር
ግማኔ ወሐሰተ ወዘኢኮነ ጽሑፈ ውስተ መጽሐፈ
ሕይወት ዘበግዑ ።

ምዕራፍ ፳ወ፪ ፡

፩ ወአርአየኒ ፈለገ ዘማየ ሕይወት ፀዓዳ ከመ በረድ
ወይወፅእ እምነ መንበሩ ለእግዚአብሔር ወሥልጣነ
በግዑ ።
፪ ወይውኅዝ ውስተ ማእከለ መርኅበ ወእምለፌኒ
ውእቱ ፈለግ ወእምክሐሁኒ ዕፀ ሕይወት ወይገብር
ፍሬ ዐሥርተ ወክልኤተ ለለአሐዱ ወርኅ ወቈጽለ
ዕፀኒ ፈውስ ለሕይወተ አሕዛብ ።
፫ ወአልበ እንከ ርኩስ ወኢምንትኒ ፡ ወሀለወ ውስቴታ
መንበረ እግዚአብሔር ወበግዑ ወኢይከውን መዓት
ላዕለ አግብርቲሁ ለእግዚአብሔር እለ ያመልክዎ ።

፬ ወይሬእዩ ገጾ ወስሙ ውስተ ፍጽሞሙ ።

፭ ወአልበ እንከ ሌሊት ወኢይፈቅዱ ብርሃነ ማኅቶት
ወኢብርሃነ ፀሐይ እስመ እግዚአብሔር ያበርህ ላዕ
ሌሆሙ ወይነግሡ ለዓለመ ዓለም ።

አምስተኛዪቱ መሠረት ሰርዶንክስ በሚባል ዕንቍ ፡ ፳
ስድስተኛዪቱም ሰርድዮን በሚባል ዕንቍ ፡ ሰባተኛ
ዪቱም ክርስቲሎቤ በሚባል ዕንቍ ፡ ስምንተኛዪቱ
ቢረሌ በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት ፡ ዘጠኛኛይቱም
ወራውሬ በሚባል ዕንቍ ፡ ዓሥረኛዪቱም ክርስጵ
ራስስ በሚባል ዕንቍ ፡ ዓሥራ አንደኛዪቱም ያክንት
በሚባል ዕንቍ ፡ ዓሥራ ሁለተኛዪቱም አሜቴስ
ጢኖስ በሚባል ዕንቍ ያጌጠች ናት ።
ዓሥራ ሁለቱ ደጃፎቿም በዓሥራ ሁለቱ አዕናቍ ፳፩
ያጌጡ ናቸው ፡ ለያንዳንዱ አርከን አንዳንድ ዕንቍ
አለበት ፡ የሀገሪቱም አደባባይ እንደ ጠራ ወርቅ
ነው ፡ ውስጢም እንደ ዕንቍ ያበራል ። ምዕ ፳፪ ፡ ፪ ።
እንደሷ ያለ አዳራሽ አላየሁም ፡ ሁሉን የሚገዛ እግ ፳፪
ዚአብሔር አዳራሿ ነውና ፡ በጉም አድሮባት ይኖ
ራልና ።
ሀገርነቷም ያበሩላት ዘንድ ፀሐይና ጨረቃን አት ፳፫
ሻም ፡ የእግዚአብሔር ብርሃን ያበራላታልና ፡ መብራ
ቷም በጉ ነውና ። ኢሳ ፷፬ ፡ ፳፫ ። ምዕ ፳፪ ፡ ፭ ።
አሕዛብ በብርሃኗ ይሄዳሉ የምድር ነገሥታትም ክብ ፳፬
ራቸውን ወደሷ ያመጣሉ ። ኢሳ ፷ ፡ ፫ - ፬ ።
በሮቿም ቀንና ሌሊት አይዘጉም ፡ ሌሊት የለባ ፳፭
ትምና ። ኢሳ ፷ ፡ ፳ ። ዘካ ፲፬ ፡ ፱ ። ራእ ዮሐ ፳፪ ፡ ፭ ።
አሕዛብ ዘውዳቸውንና ገንዘባቸውን ወደርሷ ያመ ፳፮
ጣሉ ።
ሐሰትን የሚናገር ፡ ኃጢአትን የሚሠራ ርኩስ ሁሉ ፳፯
አይገባባትም ፡ በበጉ ሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ያል
ተጻፈም አይወርሳትም ። ኢሳ ፴፭ ፡ ፰ ። ዳን ፲፪ ፡ ፩ ።
ፊል ፬ ፡ ፫ ። ምዕ ፫ ፡ ፭ ። ፲፫ ፡ ፰ ። ፳ ፡ ፲፪ ።

ምዕራፍ ፳፪ ።

እንደ በረድ የጠራ የሕይወት ውኃ ያለበትን ወንዝ ፩
አሳየኝ ከእግዚአብሔር ዙፋንና ከበጉ ሥልጣን
ይወጣል ። መዝ ፵፮ ፡ ፬ ፡ ሕዝ ፵፯ ፩ ፡ ፲፪ ።
በአደባባይዋም መካከል ይፈሳል ከወዲህ ወንዝ ከወ ፪
ዲያም የሕይወት ዛፍ አለ ፡ በየአንዳንዱ ወር ዓሥ
ራ ሁለት ፍሬ ያፈራል የዛፉም ቅጠል ለአሕዛብ
ሰውነት መድኃኒት ነው ። ዘፍ ፡ ፪ ፱ ፡ ምዕ ፡ ፪ ፯ ።
ከዚያ በኋላ ግን ምንም ርኩስ አይገባባትም በውስ ፫
ጧም የእግዚአብሔርና የበጉ ዙፋን አለ፡ እግዚአብ
ሔርን በሚያመልኩት በለሚሎቹ ላይ ቍጣ አይሆ
ንም ። ዘካ ፡ ፲፬ ፲፩ ፡ ማቴ ፡ ፳፭ ፴፩ ፡ ምዕ ፡ ፳፩ ፬ ።
ፊቱን ያያሉ ስሙም በግንባራቸው ተጽፏል ። ፬
ማቴ ፡ ፭ ፰ ፡ ፩ ቆሮ ፡ ፲፫ ፲፪ ፡ ፩ ዮሐ ፡ ፫ ፪ ።
ከዚያ ወዲያ ጨለማ የለም ፡ የመብራትን ብርሃንና ፭
የፀሐይን ብርሃን አይሹም እግዚአብሔር ያበራላቸ
ዋልና ለዘለዓለሙም ነግሠው ይኖራሉ ። መዝ ፵፮
፱ ፡ መዝ ፡ ፹፬ ፲፩ ፡ ዳን ፡ ፯ ፲፰ ፡ ፳፮ ፡ ሮሜ ፭ ፲፯ ።

፮ ወይቤለኒ ዝንቱ ቃል ጽድቅ ወመሃይምን፤ እግዚእነ
ወእግዚአብሔር አምላከ መንፈሰ ነቢያት ዘፈነወ
መልአኮ ከመ ያርእዮሙ ለአግብርቲሁ ዘሀለወ ይኩን
ፍጡነ ።
፯ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወብፁዕ ዘየዐቅብ ቃለ ትንቢ
ቶቱ ለዝንቱ መጽሐፍ ።
፰ ወአነ ዮሐንስ ዘርኢኩ ወዘሰማዕኩ ዘንተ ሰገድኩ
ቅድመ እገሪሁ ለውእቱ መልአክ ዘአርአየኒ ለዝንቱ፤
፱ ወይቤለኒ ኢትስግድ ሊተ ዑቅ ዮጊ ገብረ አጋእዝ
ቲከ አነ ወዘአኃዊከ ነቢያት ወዘእለ የዐቅቡ ቃለ
ዝንቱ መጽሐፍ ።
፲ ወአንተሰ ለእግዚአብሔር ስግድ ወኢትኅትም ቃለ
ትንብዮቱ ለዝንቱ መጽሐፍ እስመ በጽሐ ዘመኑ ።
፲፩ ወለዘገፍዐኒ ይገፍዕዎ እንከ፤ ወለዘረኰሶኒ ያረኵስዎ
እንከ፤ ወጻድቅ ለይጽደቅ፤ ወንጹሕኒ ለይንጻሕ ።
፲፪ ወናሁ እመጽእ ፍጡነ ወዕሤትየኒ ምስሌየ ውእቱ
ከመ እፍድዮ ለለአሐዱ ወአኩንኖ በከመ ምግባሩ ።

፲፫ አነ ውእቱ አልፋ ወኦ አነ ቀዳማዊ ወአነ ደኃራዊ
ርእስ ወማኅለቅት ።
፲፬ ብፁዓን እለ አንጽሑ አልባሲሆሙ ከመ ይኩን ሥል
ጣኖሙ ላዕለ ዕፀ ሕይወት ወይበውእዋ እንተ አናቅ
ጺሃ ለዛ ሀገር ።
፲፭ ወይወፅኡ አፍአ ኃምስቱ አከላብ እለ ሥራይ ወዘ
ማውያን ወቀታልያን ወእለ ያመልኩ ጣዖተ ወኵ
ሎሙ እለ ያፈቅሩ ግብረ ሐሰት ።

፲፮ አነ ኢየሱስ ፈነውኩ መልአክየ ያስምዕ ለክሙ
ዘንተ ለአብያተ ክርስቲያናት፤ አነ ውእቱ ሥርው
ዘእምዘመደ ዳዊት ኮከበ ብርሃን ጽባሓዊ ።
፲፯ ወመንፈስ ቅዱስ ዘመርዓት ወይቤሉ ለይምጻእ ወዘ
ጸምአኒ ለይምጻእ ወዘይፈቅድ ለይንሣእ ማየ ሕይ
ወት በከንቱ ።

፲፰ ወአነ ስምዑ ለኵሉ ዘይሰምዕ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ
እመ ወሰከ ዲቤሁ ይዌስክ እግዚአብሔር ላዕሌሁ
መቅሠፍተ ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።
፲፱ ወእመኒ አሰሰለ እምውስተ ቃለ ዝንቱ መጽሐፍ
ያሴስል እግዚአብሔር ክፍሎ እምዕፀ ሕይወት ወእ
ምነ ሀገር ቅድስት ዘጽሑፍ ውስተ ዝንቱ መጽሐፍ ።
፳ ወይብል ዘሰምዐ ዘንተ እወ እመጽእ ፍጡነ፤ አሜን
ነዓ እግዚእየ ኢየሱስ ።
፳፩ ጸጋሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ምስለ ኵልክሙ
አሜን ።

በዝየ ተፈጸመ ራእየ ዮሐንስ አቡቀለምሲስ፤ ዘውእቱ
ብሂል ዘርእየ በሕይወቱ ራእየ ።
ወስብሐት ለእግዚአብሔር ፤ አሜን ።

ያው የታመነ እውነተኛ ቃል ፈጣሪያችን እግዚአብ ፮
ሔር ፈጥኖ ይሆን ዘንድ ያለውን ለባለሟሎቹ ይገል
ጥላቸው ዘንድ መልአኩን የላከ የነቢያት መንፈስ ።
ዕብ፤ ፩ ፩፤ ምሳ፤ ፩ ፩ ።
እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁ የዚህንም መጽሐፍ የትንቢ ፯
ቱንም ቃል የሚጠብቅ ሰው የተመሰገነ ነው አለኝ።
ይህን ያየሁ የሰማሁ እኔ ዮሐንስ ይህን ለገለጠልኝ ፰
መልአክ ከእግሩ በታች ሰገድሁ ። ምዕ፤ ፲፱ ፲ ።
እንግዲህ ለኔ እንዳትሰግድ ዕወቅ፤ እኔ የጌቶችህ አገ ፱
ልጋይ ነኝና የወንድሞችህ የነቢያትና የዚህን መጽ
ሐፍ ቃል የሚጠብቁ ሰዎች ባልደረባ ነኝ ።
አንተስ ለእግዚአብሔር ስገድ አለኝ፤ የዚህንም መጽ ፲
ሐፍ የትንቢቱን ቃል አትሠውር ዘመኑ ደርሷልና ።
እንግዲህ የበደለውን ይበድሉታል ያሳደፈውንም ያሳ ፲፩
ድፉታል፤ ጻድቁም ይጽደቅ፤ ንጹሑም ንጹሕ ይሁን።
እነሆ ፈጥኜ እመጣለሁ ለየአንዳንዱም እንደየሥ ፲፪
ራው ፈርጄ ብድሩን እከፍለው ዘንድ የምሰጠው
ዋጋ ከኔ ጋር ነው ። ቊ፤ ፲፯፤ ኢሳ፤ ፵ ፲ ።
አልፋ፤ ኦ የምባል ፊት የነበርሁ ኋላም የምኖር ጥን ፲፫
ትና ፍጻሜ የምሆን እኔ ነኝ። ኢሳ፤ ፵፬ ፮ ።
ሥልጣናቸው በዕፀ ሕይወት ላይ ይሆን ዘንድ ልብ ፲፬
ሳቸውን ያነጹ ወደዚያች ሀገርም በበሮቿ የሚገቡ
የተመሰገኑ ናቸው ። ዳን፤ ፲፪ ፲፪፤ ምዕ፤ ፲፫ ፮ ።
አምስቱ ውሾች ግን ከዚያች ሀገር ወጥተው ይኼ ፲፭
ዳሉ እሊህም ሥራይን የሚያደርጉ፤ ሌሰኞች፤ ነፍሰ
ገዳዮች ጣዖትን የሚያመልኩና የሐሰትን ሥራ የሚ
ወዱት ሁሉ ናቸው ። ምዕ፤ ፳፩ ፳፯፤ ፩ ቆሮ፤ ፮ ፱ ፲።
ለእናንተ ለአብያተ ክርስቲያናት ይህን ያሰማችሁ ፲፮
ዘንድ እኔ ኢየሱስ መልአክተኛዬን ላክሁ፤ ከዳዊት
ወገን የምሆን ሥሩ የማበራ የአጥቢያ ኮከብ እኔ ነኝ።
በምእመናን አድሮ የሚኖር መንፈስ ቅዱስ ሕይወቱ ፲፯
የሚሆን ምእመናንም ይምጣ ያሉኝ እኔ ነኝ፤ የተጠ
ማም መጥቶ የሚሻውን የሕይወት ውኃ ያለ ዋጋ
ይጠጣ ። ኢሳ፤ ፶፭ ፩፤ ዮሐ፤ ፬ ፲፬፤ ዮሐ፤ ፯ ፴፯ ።
የዚህን መጽሐፍ ቃል ሰምቶ በዚህ ላይ ቢጨምር ፲፰
በዚህ መጽሐፍ ውስጥ የተጻፈውን መቅሠፍት እግ
ዚአብሔር እንዲጨምርበት እኔ ምስክር ነኝ ።
ከዚህም መጽሐፍ ቃል ቢያጎድል ከዕፀ ሕይወትና ፲፱
በዚሁ መጽሐፍ ውስጥ ከተጻፈችው ከቅድስት ሀገር
እግዚአብሔር ዕድሉን ያጎድልበታል። ዘፀ፤ ፴፪ ፴፫።
ይህንንም የሰማ እውነት ነው ይበል በእውነት ፈጥኜ ፳
እመጣለሁና ኢየሱስ ጌታዬ ና ይበል ። ዕብ፤ ፲ ፳፫።
የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋው ከሁላችሁ ጋር ፳፩
ይሁን፤ አሜን ።

አቡቀለምሲስ ዮሐንስ ያየው ራእይ ተፈጸመ፤ ይኸውም
በሕይወቱ ያየው ራእይ ማለት ነው ።
ለእግዚአብሔር ምስጋና ይሁን፤ አሜን ።

መጽሐፈ ዲድስቅልያ

ዘአበዊነ ሐዋርያት

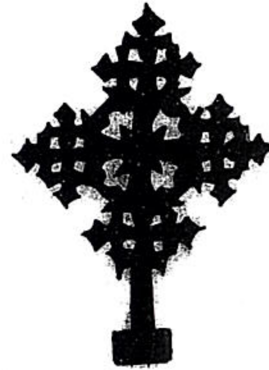

አሳታሚ፡- ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፲፱፻፸ ዓ.ም.

መ ግለ ጫ

ንሕነሰኬ ኢንክል ከቢቶቶ ለዝንቱ ነገር"
እኛስ ይህንን ነገር ልንሠውረው አንችልም።
(ግብረ ሐዋርያት ፬ ፡ ፳)

በብሂለ አዖ ፡ "በቃል ያለ ይረሳል፣ በመጽሐፍ ያለ ይወረሳል" እንደተባለው በየዐረፍተ ዘመኑ በልብ የታሰበውን፣ በቃል የተነገረውን፣ በተግባር የተፈጸመውን፣ ማንኛውንም ክንውን በጽሑፍ አስፍሮ፣ የተጻፈውንም በክብር ጠብቆና አቆይቶ ለትውልድ ማስተላለፍና በየዐረፍተ ዘመኑ ከሚነሳው ትውልድ ሁሉ የሚጠበቅ ታሪካዊ ግዴታ ነው።

በመሆኑም ጥንታዊትና ታሪካዊት፣ እንዲሁም ብሔራዊት የሆነችው የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ከተቀበለቻቸው አምላካውያት ሰማንያ ወአሐዱ ቅዱሳት መጻሕፍት ውስጥ ስምንቱ የሕግና የሥርዓት መጻሕፍት ናቸው።

<u>በዝርዝር ሲገለጹም</u> :-

- ሥርዓተ ጽዮን ፤
- ትእዛዝ፤
- ግጽው፤
- አብጥሊስ፤
- ፩ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ፪ኛ መጽሐፈ ኪዳን፤
- ቀሌምንጦስ፤
- ዲድስቅልያ

በመባል ይታወቀቀሉ።

ሰዋቢነት የሚቀርበውም "ለመጻሕፍተ ቀኖናትሰ ቀዳሚሆሙ ቀኖና፣ "ዘሠርዕዋ ሐዋርያት። ወእሙንቱ እንዘ ጉቡአን በጽርሐ ጽዮን፣ እምድኅረ ዕርገት፣ ወርደተ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ወእምቅድመ ይዘረዉ በእንተ ስብከት" የሚለው ገጸ ንባብ ሲሆን፣ ትርጓሜውም የቀኖና መጻሕፍት መጀመሪያቸው፣ ሐዋርያት የሠሩዋት ናት። እነርሱም ከዕርገትና መንፈስ ቅዱስ በእነርሱ ላይ ከወረደ በኋላ ፣ ለስብከተ ወንጌል ከመበተናቸው አስቀድሞ በጽርሐ ጽዮን ተሰብስበው ሳሉ የሠሩዋት ናት የሚለው ነው። (መቅድመ ፍትሐ ነገሥት ገጽ ፲፪ ፓራግራፍ ፫።)

ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስም "አኃዊነ! ንኤዝዘክሙ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፣ ተገሐሥዎሙ ለኵሎሙ ቢጽ እለ የሐውሩ በትምይንት፣ ወአኮ በሥርዐት ዘሠራዕናሆሙ" 2ኛ ተሰ 3:6)

ወንድሞቻችን! በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እናዝዛችኋለን፤ በሠራንላቸው ሥርዐት ያይደለ በተንኮል የሚሔዱትን ሰዎች ሁሉ ተለዩአቸው። በሚለው ቃል ሐዋርያ መሠረት ቤተ ክርስቲያን ቤተሰቦችዋን፣የእምነት ተከታዮችዋ፣ ምእመናንን የምታስተዳድርባቸው የሕግና የሥርዐት መጻሕፍት ናቸው።

ከስምንቱ የሥርዐት መጻሕፍት አንዱ "ዲድስቅልያ" የተሰኘው የሥርዓት መጽሐፍ ነው። ዲድስቅልያ ማለትም ፣ ቃሉ የጽርእ ቃል ሲሆን ትርጓሜውም ትምህርት ማለት ሆኖ፣ ከላይ እንደ ተገለጸው ቅዱሳን ሐዋርያት ከሐዲስ ኪዳን ለትምህርት አውጣጥተው ያዘጋጁት ነው።

"መቅድመ መሐርምሙ ለውሉድክሙ መጽሐፈ ሲራክ ወሰሎሞን፣ ወመዝሙረ ዳዊት ወዲድስቅልያ" እንደተባለው የሥርዐት መጽሐፍ ብቻ ሳይሆን ለትምህርተ ሕፃናትም ጠቃሚ እና አስፈላጊም ነው። ዲድስቅልያ የተሰኘው ይህ የሥርዐት መጽሐፍ በ፵፫ አናቅጽ የተከፈለ ሲሆን፣ ከቀድሞ የቤተ ክርስቲያን አባቶች ከተላለፉልን የሥርዓት መጻሕፍት አንዱ ስለሆነ ጠቢቡ ሰሎሞን በመጽሐፈ መክብብ ፫፡፩-፩ ላይ "ለ ለኵሉ ዘመን፣ ወለ ጊዜ ለኵሉ ምግባር ዘታሕተ ፀሐይ" ለሁሉ ዘመን አለው፤ ከፀሐይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፣ በማለት እንደተናገረው፣ ቀደም ሲል በቁም ጽሕፈት ተጽፎ፣ በቤተ መጻሕፍት ወመዘክር በክብር ተጠብቆ፣ አንድ ለራሱ ሆኖ ተቀምጦ የነበረው መጽሐፈ ዲድስቅልያ ለመላው አብያተ ክርስቲያናት፣ ለትምህርትና ለምርምር ይበጅ ዘንድ፣ በማሳተሚያ ድርጅታችን ተዘጋጅቶ፣ በሊቃውንት ጉባኤ ተመርምሮ፣ ታትሞ እንዲሰራጭ ማድረጋችንን ስናበሥር መንፈሳዊ ደስታ ይሰማናል።

ሐዋርያት የሰማርያን ሰዎች ባስ ተማሩ ጊዜ ሲሞን መሠርይ እጃ ቸውን በጫኑበት ላይ፣ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ፣ ተአምራት ሲደ ረግ፣ ድውያን ሲፈወሱ አይቶ ይህ ተአምራታቸው የሥራይ መስሎት እኔም እጄን በጫንኩበት መንፈስ ቅዱስ እንዲአድር፣ተአም ራት እንዲደረግልኝ አድርጉኝ ብሎ በሥራይ የሰበሰበውን ብዙ ወርቅ ብር አምጥቶ ለሐዋርያት ሰጣ ቸው፤ ጴጥሮስ ወርቅከ ወብሩርከ ይኩንክ ለከ ለሕርትምና፤ ወርቅህ ብርህ ላንተ ለጥፋትህ ይሁንኽ፣ ይመስለከኑ ዘበወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር ፣ አንዱን አካል ወልድን ይሁዳ ሸጠው፤ እኛ ደግሞ አንዱን አካል መንፈስ ቅዱስን የምን ሸጥልህ በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፣ አል ብከ ክፍል ውስተዝ ነገር ፣ መንፈስ ቅዱስን ማሳደር ፣ አን ድም ከኛ ጋር እድል ፈንታ ጽዋ ተርታ የለህም፣ በጽኑ ክህደት ተይዘህ አይሃለሁና አለው፤ እሱም ይህ ሁሉ እንዳይደረግብኝ ጸልዩልኝ አለ።

ከዚህ የማይሆንለት ቢሆን አንጾ ኪያ ወርዶ ያስት ጀመረ፣ ለጴጥሮስ ደቀ መዛሙርትህን አሳተ ብለው ነገሩት ፣ ዮሐንስን አስከትሎ አንጾኪያ ወረደ፣ ሲሞን መከራከር የማይቻለው ቢሆን ሮም ወረደ ፣ ከዚያም ሄዶ አልተወም፣ ያስታል ብለው ነገሩት፣

ጴጥሮስ ዮሐንስን አስከትሎ ወርዶ ቅብውን በአንቀጸ ሮም አግኝተው ፈውሰውት ገብተዋል ። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ሕዝቡ ወደ እነሱ ተሳቡ፣ ለመሥዋዕት የቀረበ ላም ነበር ሹክ፣ ሹክ ቢለው ከሁለት ተከ ፈለ ፣ ከሚዛን ቢአገቡት ትክክል ሁኗል፣ ሚዛኑ የዓይን ነው። ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሲሞን ተሳቡ፣ ቅዱስ ጴጥሮስ ቢባርከው ተነሳ፣ ጠርተህ አምጣው አለው በቃል ሰብአዊ ጠርቶ እያዳፋ እያጋፋ አመጣው ፤ ተአምራትስ ይሕታ (ይህ ነው) ብለው ወደ ሐዋርያት ተሳቡ፣ በሬ አስነሥቶ ማስቀ ባጠር ቁም ነገር ነውን ብሎ አጋንንትን በምስሐቡ ስቦ ያንተ ሀብት ይህ ነው፣ አንተን ቅስና፣ አንተን ዲቁና ሹሜሃለሁ ብሎ ዐረግሁ አለ፣

ዮሐንስ ቅዱስ ጴጥሮስን አበ ዓለም ዝም ትላለህን አለው፣ ተወው በእምር ከፍ ይበል አለው፣ በእምር ከፍ ሲል ቢያማትብበት አጋንንት ጥለውት ሸሹ፣ ወድቆ ተንቆጫቁጮ ሙቷል።

ከዚያ የነበሩት የእርሱ ደቀ መዛ ሙርትም ብዙ ክህደትና ኑፋቄ አፍልቀዋል።

በዚህ ምክንያት አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት፣ ሰባ ሁለቱ አርድዕት፣ ንዋይ ኅሩይ ጳውሎስ፣ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ሁነው በኢየሩ ሳሌም ተሰብስበው አርባ ሦስት አንቀጽ፣ዲድስቅልያ ተናግረዋል። ይህንኑም ጌታ ባረገ በሃያ ሁለት ዓመት በፊልጵስዩስ ሕንፀተ ቤተ ክርስቲያንን ካሳያቸው፣ ሥርዓተ ቤተ ክርስቲያንን ካስተማራቸው በኋላ፣ እንደ አንድ ቃል ተናጋሪ፣ እንደአንድ ልብ መካሪ ሁነው ወስ ነው ጽፈው ለቀሌምንጦስ ሰጥተ ውታል፣ ከዚያ አንሥቶ በመምህ ራን ቃል ሲነገር ከዚህ ደርሷል።

ይኸውም ለኛ ምክር እዝናት ሲሆን ተጽፎልናል፣

መጽሐፉ ባዘዘው ሥርዓት ብንጸና ተስፋችንን ካለኝታችን ፍጻሜ ከኢየሱስ ክርስቶስ እናገኝ ዘንድ፣ ወኵሉ ዘተጽሕፈ ለተግሣጸ ዚአነ ተጽሕፈ ፣ ከመ በትዕግሥትነ ወበተወክሎተ መጻሕፍት ንርከብ ተስፋነ እንዲል፣

ልመናቸው በረከታቸው በወዳ ጃቸው በርእሰ ሊቃነ ጳጳሳት፣ ወፓትርያርክ አባ ጳውሎስ ይደ ርና ንጹሓን ክቡራን የሚሆኑ አባቶች ሐዋርያት ያስተማሩት የዲ ድስቅልያ ትምህርት ይህ ነው።

ማውጫ

ማውጫ

ማውጫ

ማውጫ

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፴፪. በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍልጠተ፤	ገጽ ፪፻፺፪	አንቀጽ ፴፪. ሰይጣን በቤተክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን ስለማስገባቱ፤	ገጽ ፪፻፺፪
አንቀጽ ፴፫. በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፺፰	አንቀጽ ፴፫. ስለ ቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ፤	ገጽ ፪፻፺፰
አንቀጽ ፴፬. በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ፤	ገጽ ፫፻፯	አንቀጽ ፴፬. ስለሞቱ ሰዎች ይጸልዩና ይዘምሩ ዘንድ እንዲገባ፤	ገጽ ፫፻፯
አንቀጽ ፴፭. በእንተ ፃማ ወአኮቴት፤	ገጽ ፫፻፲	አንቀጽ ፴፭. ስለ መንፈሳዊ ምስጋናና ድካም፤	ገጽ ፫፻፲
አንቀጽ ፴፮. በእንተ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰	አንቀጽ ፴፮. ስለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፲፰
አንቀጽ ፴፯. በእንተ ቅኔ ሠራዊት መንፈሳውያን፤	ገጽ ፫፻፳፬	አንቀጽ ፴፯. ስለ መንፈሳውያን መላእክት አገልግሎት፤	ገጽ ፫፻፳፬
አንቀጽ ፴፰.በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ፤	ገጽ ፫፻፳፯	አንቀጽ ፴፰. በሰንበቶች ቀን ማረፍ እንዲገባ፤	ገጽ ፫፻፳፯
አንቀጽ ፴፱. በእንተ ንዑሰ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፭	አንቀጽ ፴፱. ይጠመቁ ዘንድ ስለ ሚወለዱ ንዑስ ክርስቲያን፤	ገጽ ፫፻፴፭
አንቀጽ ፵. በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ፤	ገጽ ፫፻፴፱	አንቀጽ ፵. በክርስትና ጊዜ በመጠመቂያ ውሀ ላይ የሚጸለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፴፱

ማውጫ

አንቀጽ	ገጽ	አንቀጽ	ገጽ
አንቀጽ ፵፩. በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፩. በሜሮን ላይ ስለ ሚጸለይ ጸሎት፤	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፪. በእንተ ዘከመ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ፤	ገጽ ፫፻፵፩	አንቀጽ ፵፪. አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ስለሚጸልዩት ጸሎት	ገጽ ፫፻፵፩
አንቀጽ ፵፫. በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሠይሙ በኀበ ሐዋርያት፤	ገጽ ፫፻፵፪	አንቀጽ ፵፫. በሐዋርያት ስለተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት የሚናገር፤	ገጽ ፫፻፵፪

አንቀጽ ፩

ዲድስቅልያ ዘውእቱ ትምህርት ዘአበው ቅዱሳን ሐዋርያት፤ ጸሎቶሙ ወበረከቶሙ የሀሉ ምስሌነ ለዓለመ ዓለም አሜን::

በስመ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ::

፩ ንሕነ እሙንቱ ዐሠርቱ ወ፪ቱ ሐዋርያት ላእካኒሁ ለወልድ ዋሕድ ኢየሱስ ክርስቶስ ተጋቢአነ አሐተኔ በኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ፣ወምስሌነ እኁነ ጳውሎስ ኄር ወንጹሕ፣ ሐዋርያሆሙ ለኵሎሙ አሕዛብ፣ ወያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ዘውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለዛቲ ሀገር ኢየሩሳሌም ሠራዕናሃ ለዛቲ ርትዕት ትምህርት::

፪. ወአዘዝነ ከመዝ መዓርገ ሢመታት ለቤተ ክርስቲያን በአርአያ ዘበሰማያት::

፫. ወንሕነ ንጌሥጸክሙ ከመ ይንበር ኵሉ ለለ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ውስተ ዘተጸውዐ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

አንቀጽ ፩

የቅዱሳን አበው ሐዋርያት ትምህርት ዲድስቅልያ፤ ጸሎታቸውና በረከታቸው ከእኛ ጋር ይኑር::

ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ናዛዚ በሚሆን በመንፈስ ቅዱስ ስም::

፩ የአንድያ ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮች እኛ ዐሥራ ሁለቱ ሐዋርያት በታላቁ ንጉሥ ከተማ በኢየሩሳሌም በአንድነት ተሰብስበን ከእኛም ጋር የአሕዛብ ሁሉ ሐዋርያቸው ደግና ንጹሕ ወንድማችን ጳውሎስ፤ የዚችው ከተማ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ የጌታችን ወንድም ያዕቆብም ከእኛ ጋር ሆነው ይህችን የቀናች ትምህርት ሠራናት::

፪. የቤተ ክርስቲያንን የሹመቶች መዓርግ በሰማያት ባለው አምሳል እንደዚህ አዘዝን::

፫. ከእናንተም ሁሉ እያንዳንዱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ በተጠራበት ጸንቶ ይኖር ዘንድ እኛ እንመክራችኋለን::

፱. ኤጲስቆጶስ በአምሳለ ኖላዊ፤ ወቀሳውስት በአምሳለ መገሥጻን፤ ወዲያቆናት በአርአያ ላእካን ፤ ወንፍቀ ዲያቆናትሂ ናሁ ከመ ረዳእያን፤ ወአናጕንስጢሳውያን ከመ አንባብያን በጥይቅና፤ ወአብስሊድሳውያን ከመ መዘምራን፤ ወባዕዳንሰ ከመ እለ ያጸምዑ ቃለ ወንጌል::

፲. ወዓዲ ይለብዉ ነገረ ተግሣጽ፤ እስመ ከመዝ ረከብነ ወሠራዕነ ሕገ ለቤተ ክርስቲያን ወጸሐፍነ ዘንተ መጽሐፈ ተግሣጽ ወፈነውነ ምስለ ቀሌምንጦስ እኁነ ላእክ ለዝንቱ ዓለም ከመ ይሑሩ በትእዛዝ አብያተ ክርስቲያናት እለ መትሐተ ሰማይ ወይለብዉ ጥዩቀ ፤ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፤ ወይርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም ክብረ ወስብሐተ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘጸገወነ ዘንተ ምሥጢረ ዘእምኀቤሁ::

፲፩. ወእለ ኢየዐቅቡ ሕጎ ይወድቁ ውስተ እሳት ዘኢይጠፍእ፤ ወዓዲ ይከውን ምንባሮሙ ውስተ ገሃነም በከመ ጽሑፍ እስከ ለዓለም::[፩]

፩. ማቴ. ፳፭፤ ፵፮

፱. ኤጲስቆጶሱ እንደ ጠባቂ ነው፤ ቀሳውስትም እንደ መምህራን ናቸው፤ ዲያቆናትም እንደ አገልጋዮች ናቸው፤ ንፍቀ ዲያቆናትም እነሆ እንደ ረዳቶች ናቸው፤ አናጕንስጢሳውያንም በማስተዋል እንደ አንባብያን ናቸው፤ አብስሊድሳውያንም እንደ መዘምራን ናቸው፤ ሌሎች ግን የወንጌልን ቃል እንደሚያዳምጡ ናቸው::

፲. ዳግመኛም የትምህርቱን ቃል ያስተውሉ፤ እንደዚህ ስላገኘነው ለቤተ ክርስቲያን ሕግ አድርገን ሠራን፤ ይህንም የምክር መጽሐፍ ጽፈን የዓለም መምህር በሆነው በወንድማችን በቀሌምንጦስ እጅ ላክን፤ ከሰማይ በታች ያሉ አብያተ ክርስቲያናት በትእዛዝ ፀንተው ይኖሩ ዘንድ፤ በውስጡ የተጻፈውንም ይህንን ትእዛዝ በሰሙ ጊዜ በእርግጥ ያስተውሉ ዘንድ፤ ይህንም ምሥጢር ከራሱ በሰጠን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወትን ክብርንና ምስጋናንም ያገኙ ዘንድ::

፲፩. ሕጉን የማይጠብቁ ግን በማይጠፋ እሳት ይወድቃሉ ፤ ዳግመኛም እንደተጻፈ መኖሪያቸው እስከ ዘለዓለም ድረስ በገሃነም ውስጥ ይሆናል::

፲፪ ወሐዋርያትሰ ወቀሲሳን ወኵሎሙ አሕዛብ እለ አምኑ በስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወገብሩ ጽድቀ ወሰላመ ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ዓለም ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ ወይበጽሑ ውስተ አእምሮ ዚአሁ በቅድስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወእለሰ ተቀንዩ ሎቱ ይከውኑ ዐፀደ ወይን ንጹሐ ወኅሩየ ወይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም በዛቲ አሚን ወመዊአ በመንፈስ ቅዱስ፤ ወይጸንዑ በኀይለ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወበአሚነ ዚአሁ ዘቤዘዎሙ በንዝኀተ ደሙ ቅዱስ ወክቡር፤ ወጸገዎሙ ስብሐተ፤ ከመ ይጸውዕዎ ለአኃዜ ዙሉ ከመ ይኩኖሙ አቡሆሙ ወአምላኮሙ ወዐርኮሙ ወመዋርስቲሆሙ ወይረስዮሙ ሱታፌሁ ለወልድ ቅዱስ::

፲፫.ስምዑ ተግሣጸ ቅዱሰ እለ ትትዌከፉ ቃለ ወንጌል በትእዛዘ መድኀኒነ ፤ ወዜናሁ ዘምሉዕ ስብሐተ ኦ ደቂቀ እግዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ወግበሩ ሥምረቶ::

፲፪. ነገር ግን ሐዋርያትና ቀሳውስት በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ያመኑ አሕዛብም ሁሉ ጽድቅንና ሰላምን ያደረጉም ሁሉን በያዘ በእግዚአብሔር አብና በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ይቅርታንና ቸርነትን ያገኛሉ፤ በቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያንም እርሱን ወደ ማወቅ ይደርሳሉ፤ ለእርሱ ያገለገሉም ንጹሕና የተመረጠ የወይን ቦታ ይሆናሉ፤ በዚችም እምነት የዘለዓለምን ሕይወት ያገኛሉ፤ በመንፈስ ቅዱስም ድል መንሳትን ያገኛሉ፤ በኢየሱስ ክርስቶስም ኃይል ይጸናሉ፤ በቅዱስና ክቡር ደሙ ፈሳሽነት የዋጃቸው እርሱን በማመንም ይጸናሉ፤ አባታቸውና አምላካቸው ወዳጃቸውና ርስታቸው ይሆናቸው ዘንድ፤ የቅዱስ ልጁም ተባባሪዎች ያደርጋቸው ዘንድ ሁሉን የያዘውን እንዲጠሩ ክብር ሰጣቸው::

፲፫. በመድኀኒታችን ትእዛዝ የወንጌልን ቃል የምትቀበሉ ቅዱሱን ትምህርትና ክብርን የተመላውን ወንጌሉን ስሙ ፤ የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ! ትእዛዛቱን ጠብቁ፤ ፈቃዱንም አድርጉ::

፱. ወእመሰ ቦ ዘየኀሥሥ ይት ልዋ ለኀጢአት ወይገብር ኵሎ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ፤ ውእቱኬ ይትኌለቍ ምስለ እለ ዐለዉ ሕጎ ወትእዛዞ፡፡

፲ ወይእዜኒ እብለክሙ ፤ ረኀቁ እምዐመፃ ወትዕግልት ፤ ወኢት ፍቅዱ ለርእዕክሙ ነሢአ ክፍል ዘየዐቢ ፤ ወለቢጽክሙ ኅዳጠ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ዘይብል «ኢትፍቱ ብእሲተ ካል እከ ኢገራህቶ ወኢገብሮ ወኢ አመቶ ኢላሕሞ ወኢአድጎ ወኢ ምንተኒ ኵሎ ንዋዮ ለእኁከ»[፪] ወኵሉ ዘይመስሎ ለዝንቱ ዝሙት ውእቱ፡፡

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘይፈቅድ ይግ በር ከመዝ በፍትወተ ልቡ ይከውን ርኁቀ እምእግዚእነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ለዓለመ ዓለም አሜን፡፡

፲፪.እስመይሜህረነ፤ ወያሌብወነ፤ ወያጸንዐነ በመንፈስ ቅዱስ ከመ ንፈጽም ሕገ ዘጽሑፍ ውስቴቱ፣ ዘይብል ኢትዘምዉ፡፡

፪. ዘፀ. ፳ ፡ ፲፯

፱. ኀጢአትን ይከተል ዘንድ የሚ ፈልግ፣እግዚአብሔርንም ደስ የማ ያሰኘውን ሁሉ የሚሠራ ቢኖር ግን እርሱ ሕጉንና ትእዛዙን ከለ ወጡ ሰዎች ጋር ይቈጠራል፡፡

፲.አሁንም እላችኋለሁ፤ ከዐመፅና ከቅሚያ ራቁ፤ ለራሳችሁ የሚበል ጠውን ክፍል መውሰድን፣ለወን ድሞቻችሁ ግን ጥቂት መስጠ ትን አትውደዱ፤ በሕግ እንዲህ የሚል ተጽፎአልና « የባልንጀራ ህን ሚስቱን፣ እርሻውን፤ ወንድ ባሪያውን ፤ ሴት ባሪያውን፤ በሬ ውንም፤ አህያውንም ፤ ማንኛው ንም የወንድምህን ገንዘብ ሁሉ ምንም አትመኝ» ይህንም የመ ሰለው ሁሉ ዝሙት ነው፡፡

፲፩. በልቡ ምኞት እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ቢኖር ግን ከአባቱና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ለዘለዓለም ክብር ምስጋና ከሚገባው ከጌታችን ከእግዚአብሔር ኢየሱስ ክር ስቶስ የራቀ ይሆናል አሜን፡፡

፲፪. በመንፈስ ቅዱስ ያስተምረ ናልና እንድናውቅም ያደርገናልና፤ ያጸናናልና አትሰስኑ የሚል በውስጡ የተጻፈበትንም ሕግ እንፈጽም ዘንድ፡፡

፲፫.« ወአንሰ እብለክሙ ኵሉ ዘር እያ ለብእሲት ወፈተዋ ወድአ ዘመወ ባቲ በልቡ[፫]» ፡፡

፲፬.ወዓዲ ዘይፈቅድ ይግበር ከመዝ ይትኌነን ምስለ ዘማውያን፡፡

፲፭. ወናሁ ከመ ውእቱ ዘይኄሊ በልቡ ወይፈቱ ይንሣእ በዐመፃ ላህሞ፣አው አድጎ፣ አው ገራህቶ፣ ወያሐዩ እንዘ ከመዝ ይገብር ይትኌለቍ ምስለ ዘማውያን እስመ ይቤ በነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ያስተእኅዙ ቤተ ምስለ ቤት፤ ወለእለ ያስተቃርቡ ገራህተ ምስለ ገራህት፤ ወጥቅመ ምስለ ጥቅም ከመ ይሂዱ ዘኢኮነ ዚአሆሙ፤[፬]

፲፮. ወካዕበ ይቤ አእምሩ አንትሙ እለ ትነብሩ ዲበ ምድር ከመ ትስምዑ ዘንተ ነገረ ከመ በጽሐ ነገርክሙ ውስተ እዘኒሁ ለእግዚአ ብሔር ጸባኦት፡፡ በውስተ ካልዕኒ ይብል «ርጉመ ለይኩን ኵሉ ዘይ ሰርቅ ደወለ ቢጹ ወይበል ሕዝብ ለይኩን፤ ወበእንተዝ፤ ይብል

፫. ማቴ ፭ - ፳፰

፲፫.እኔ ግን ሴትን አይቶ የተመኛ ት ሁሉ ፈጽሞ አመነዘረባት ብዬ እነግራችኋለሁ፡፡

፲፬. ዳግመኛም እንደዚህ ይሠራ ዘንድ የሚወድ ሰው ከዘማውያን ጋራ ይፈረድበታል፡፡

፲፭. እነሆ በሬውን ወይም አህያ ውን ወይም እርሻውን በግፍ ይቀማ ዘንድ በልቡ የሚያስብና የሚመኝ እንዲህም እያደረገ የሚኖር ከዘማውያን ጋራ ይቈ ጠራል፤የራሳቸው ያልሆነውን ይቀሙ ዘንድ ቤትን ከቤት ጋራ ለሚያያይዙ ፣ እርሻንም ከእርሻ ጋር፣ ለሚያቀራርቡ ቅጥርንም ከቅጥር ጋር ለሚያቀራርቡ ወዮ ላቸው ተብሎ በነቢይ ተነግሮ አልና፡፡

፲፮.ዳግመኛም እንዲህ አለ፤ በምድር ላይ የምትኖሩ እናንተ ሆይ፤ ነገራ ችሁ ወደ ሠራዊት ጌታ ወደ እግ ዚአብሔር ጆሮዎች እንደ ደረሰ ይህን ነገር ትሰሙ ዘንድ ዕወቁ፤ በሌላም ክፍል ውስጥ የወንድሙን ድንበር የሚሰርቅ ርጉም ይሁን፤ ሕዝቡም ይሁን (አሜን) ይበል

ሙሴ «ኢትፍቱ ደወለ ካልእከ ወኢትንስት ሕገ ዘሠርዑ አበዊከ»[፭]

፲፯. ወእንበይነዝ ይብል ይከውን ፍርሀት፣ ወሞት፣ ወሀከክ፣ ወይረክቦሙ ሎነኔ እንተ እምነበ እግዚአብሔር ለእለ ይገብሩ ከመዝ::

፲፰ ወሰብእሰ እለ ያጸምዑ ቃለ እግዚአብሔር ፣ ወየዐቅቡ ሕጎ ብሩሀ በአማን ይረክቡ ሣህለ ወምሕረተ፣ እስመ ይቤ ዘትጸልእ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ[፮]፣ ወበከመ ኢትፈቅድ አንተ ይርአይ ባዕድ ብእሲተከ ወኢመኑሂ ከመ ያስሕታ በእከይ፣ ወከማሁ አንተኒ ኢትነጽር ብእሲተ ባዕድ በእኩይ ሕሊና፣ ወበከመ ኢትፈቅድ ይንሣእ ልብሰከ ካልእ ከማሁ አንተሂ ኢትንሣእ ልብሰ ባዕድ፣ ወበከመ ኢትፈቅድ ለርእስከ መርገመ ወፅዕለተ፣ ወዝብጠተ፣ ከማሁ አንተኒ ኢትግበር በካልእከ::

ሙሴም ስለዚህ ነገር እንዲህ ይላል «የወንድምህን ድንበር አትሻ አባቶችህም የሠሩትን ሕግ አታፍርስ»::

፲፯. ስለዚህም ነገር ፍርሀት ሞትና ክርክር ይሆናል፤ እንደዚህም የሚያደርጉትን ሰዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ቅጣት ያገኛቸዋል::

፲፰. የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ብሩህ ሕጉን የሚጠብቁ ሰዎች ግን ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛሉ ፤ ለራስህ የምትጠላውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ ብሏልና፤ አንተ ሌላው ሰው ሚስትህን ያይ ዘንድ ማንም በተንኰል ያስታት ዘንድ እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ሚስት በክፉ ሕሊና አታስብ፤ ሌላውም ልብስህን ይወስድብህ ዘንድ እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም የሌላውን ልብስ አትውሰድ፤ ለራስህም መርገምን ስድብንና መመታትን እንደማትወድ እንደዚሁ አንተም በሌላው አታድርግ::

፭. ዘዳግ. ፲፱ +፲፪

፮ ማቴ. ፭ + ፲፪

፲፱. ወለእመቦ ዘረገመከ ወአንተሰ ባርክ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ውስተ መጽሐፈ ኍልቍ «እለ ይባርኩከ ቡሩካነ ለይኩኑ፤ ወእለ ይረግሙከ ርጉማነ ለይኩኑ»[፯] ::

፳. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል «ደኀርምሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወጸልዩ ዲበ እለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ፤ ወግበሩ ሠናየ ለእለ ይጸልኡክሙ ወኢትፍድዩ እኩየ ለእለ ይትዔገሉክሙ አላ ተዐገሥዎሙ»[፰] ፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ኢትትበቀል ጸላኤከ ሀየንተ ዘገብረ ለከ እኩየ::[፱]

፳፩. ወበእንተዝ ይረድአከ እግዚአብሔር ወያገብእ ሎነኔ ላዕለ ጸላኢከ እስመ ይብል በወንጌል «አፍቅሩ ጸላዕተክሙ ወጸልዩ በእንተ እለ ይሰድዱክሙ ከመ ትኩኑ ውሉዶ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወዐማፅያን»[፲] ::

፳፪.አ ፍቁራኒነ ንለቡ እሉንተ ትእዛዛተ ከመ ንኩን ውሉደ ብርሃን ወተዐገሡ በበይናቲክሙ አ ውሉደ እግዚአብሔር ::

፲፱. የረገመህም ቢኖር አንተ መርቅ፤ በኦሪት ዘኍልቍ «የሚመርቁህ የተመረቁ ይሁኑ፤ የሚረግሙህም የተረገሙ ይሁኑ» የሚል ጽሑፍ አለና::

፳. ዳግመኛም በወንጌል እንዲህ ተጽፎአል«የሚረግሙአችሁን መርቋቸው፤ ለሚቀሟችሁም ጸልዩ ፤ ለሚጠሉአችሁም በጎ ሥራን አድርጉ፤ ለሚቀሙአችሁም ክፉ አትመልሱ» «ነገር ግን ታገሡአቸው፤ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና «ክፉ ስለ አደረገብህ ጠላትህን አትበቀል» ይላልና::

፳፩. ስለዚህም ነገር እግዚአብሔር ይረዳሃል፤ፍርድንም በጠላትህ ላይ ይመልሳል፤ በወንጌል እንዲህ ብሏልና «የሰማያዊ አባታችሁ ልጆች ትሆኑ ዘንድ ጠላቶቻችሁን ውደዱ ፤ ስለሚያሳድዷችሁም ጸልዩ፤ እርሱ ለክፉዎችም፣ ለበጎዎችም ፀሐይን ያወጣልና፣ ለጻድቃንም ለኃጥአንም ዝናምን ያዘንማል ብሏልና::

፳፪. ወዳጆቻችን ሆይ፤ የብርሃን ልጆች እንሆን ዘንድ እነዚህን ትእዛዛት እናስተውል፤የእግዚአብሔር ልጆች ሆይ ፤ እርስ በርሳችሁ ትዕግሥትን ያዙ::

፯. ዘኍል. ፳፬ ፣፫

፰. ሉቃ ፮ ፣ ፳፰-፴፱

፱. ምሳ. ፳ ፡ ፳፪

፲. ማ[illegible]

፳፫. ወብእሲኒ ይትዐገሣ ለብእሲቱ፤ ወኢይኩን ዕቡየ ወመደልወ አላ ይኩን መሓሬ ወራትዐ ወያሠንያ፤ ለባሕቲታ በፍቅር ወበትሕትና ኢየአድም ወኢይፍቱ ካልእተ ብእሲተ ከመ ኢታስሕቶ::

፳፬. ወእመሰ ዘመውከ ወገበርከ ከመዝ መዊተ ትመውት፤ ወይመጽእ ላዕሌከ መቅሠፍት እምኀበ እግዚአብሔር፤ ወትትኴነን መሪረ ኵነኔ፤ ወባሕቱ እመ ኀለይከ በልብከ ወዘመውከ ምስሌሃ ይከውነከ ኀጢአተ::

፳፭. ወእመሂ ተደለውከ ወተሠነይከ ከመ ታፍቅርከ ብእሲተ ካልእከ ጌገይከ ወኮንከ ላቲ ዕቅፍተ ወአዘመውካ፤ ወበእንተዝ ይመጽእ ላዕሌከ ኵነኔ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ኢትፍቱ ወኢትዘሙ፤ እስመ አስሐትካ በስነ ውርዙትከ ወላህየ ገጽከ ከመ ታፍቅርከ፤ ወበእንተ ዝ ተሳተፍከ ምስሌሃ ኀቡረ ውስተ ግብረ ኀጢአት ወመርገም::

፳፫. ወንድ ሚስቱን ይታገሣት፤ ትዕቢተኛና ግብዝም አይሁን፤ ነገር ግን የሚራራና ቅን ይሁን፤ ለብቻዋም በፍቅርና በትሕትና ደስ ያሰኛት፤ እንዳታስተውም ሌላዪቱን ሴት አይውደድ፤ አይመኛትም::

፳፬. ብትሰስን እንደዚህም ብታደርግ ግን ሞትን ትሞታለህ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድም መቅሠፍት ባንተ ላይ ይመጣል፤ መራራ ፍርድም ይፈረድብሃል ፤ ነገር ግን በልብህ አስበህ ከእርሷ ጋራ ብትሰስን ኀጢአት ይሆንብሃል::

፳፭. የባልንጀራህም ሚስት ትወድህ ዘንድ ብትዘጋጅና ብታጌጥ በደልህ ፤ ለእርሷም መሰናክል ሆንህ ፤ አሰሰንካትም፤ ስለዚህም ነገር ባንተ ላይ ፍዳ ይመጣል፤ እግዚአብሔር አትሰስን ፤ አትመኝም ብሏልና፤ ትወድህ ዘንድ በጐልማሳነትህ መልክና በፊትህ ደምግባት አስተሃታልና፤ስለዚህም በኃጢአትና በርግማን ሥራ ከርሷ ጋራ ተባበርክ ::

፳፮. ወበእንተዝ ይደልወከ ከመ ትስአሎ ለእግዚአብሔር አምላክከ ከመ ኢይርከብከ ዝንቱ ኵሉ ኀጢአት፤ ወባሕቱ አንተሰ መፍትው በንጽሕ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ከመ ትርከብ ዕረፍተ ወሕይወተ ዘለዓለም፡ በኀበ እግዚአብሔር፤ እስመ ይቤ ኢታንኀ ሥዕርተ ርእስከ አላ ዳዕሙ ቅርጽ ወአንጽሕ ርእሰከ ከመ ትትቀነይ ለእግዚአብሔር ወኢትትፈለጥ እምኔሁ::

፳፯. ወአንተሰ ኢትትቀባዕ ቅብዓ መዐዛ ወኢትልበስ አልባሰ ሠርጕ ለአስሕቶ አንስት ፤ ወኢትትመካሕ ወኢትኩን ማዕቀፈ አላ ኅሥሥ ንጽሐ ወገቢረ ሠናይ::

፳፰. ወአንተሰ ኦ ብእሴ እግዚአብሔር ኢታንኅ ሥዕርተ ርእስከ ኢትፍትል ወኢትጽፍሮ እስመ ዝንቱ ኵሉ ትእምርተ ርኵስ ወዝሙት ውእቱ ፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕግ ወኢትልበስ ልብሰ ዘተአንመ በፀምር ወበአጌ፤ ወኢትግበር ለከ ዘፈረ ፍቱለ በልብስከ[፲፩]::

፳፮. ስለዚህም ይህ ሁሉ ኃጢአት እንዳያገኝህ እግዚአብሔርን ትለምነው ዘንድ ይገባሃል፤ ነገር ግን አንተ በእግዚአብሔር ዘንድ ለዘለዓለም ሕይወትንና ዕረፍትን እንድታገኝ በንጽሕና እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ይገባል ፤ ለእግዚአብሔር ትገዛ ዘንድ ከርሱም እንዳትለይ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፤ ጠጉርህን ቍረጥ፤ ራስህንም ንጹሕ አድርግ ብሏልና::

፳፯. አንተ ግን ሽቱ ያለበትን ዘይት አትቀባ ፤ ሴቶችንም ለማሳት የጌጥ ልብስ አትልበስ ፤ አትመካ ፤ መሰናክልም አትሁን፤ ነገር ግን ንጽሕናንና በጎ ሥራ መሥራትን ፈልግ ::

፳፰. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ሆይ ፤ የራስህን ጠጉር አታሳድግ፤ ሥሉሶ አትሠራ፤ ሹርባ አትሠራ፤ ይህ ሁሉ የርኵሰትና የዝሙት ኃጢአት ምልክት ነውና፤ በኦሪት ዘዳግም ከበግ ጠጉር ብዝት፣ ከተልባ እግር በሐር ጥጥ የተሠራ ልብስን አትልበስ የሚል፤ ጽሑፍ አለና ለልብስህም የተፈተለ ዘርፍን አታደርግለት::

፳፱.ወባሕቱ ኢመፍትው ለነ ንላጺ ጽሕመነ፤ ወኢንወልጥ ፍጥረተ ብእሲ ውስተ ካልዕ ግዕዝ፤ ወእመሰ ትገብር ከመዝ ኮንከ ውጹአ እምሕግ ፤ ወርኁቀ እምእግዚአብሔር ዘፈጠረከ በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ።

፳፱. ነገር ግን ጽሕማችንን እንላጭ ዘንድ ለኛ አይገባንም፤ የሰውንም ተፈጥሮ ወደ ሌላ ባሕርይ አንለውጥ፤ እንዲህ ካደረግህ ግን ከሕግ የወጣህ ሆንህ ፤ በአርአያውና በአምሳሉ ከፈጠረህ እግዚአብሔርም የተለየህ ሆንህ።

፴. ወእመሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለእግዚአብሔር ኢትግበር እኩየ ወአርኅቅ እምኔከ ኵሎ ዘይጸልእ አምላክከ፤ ወኢትኩን ሰካሬ፤ ወኢታንሶሱ ውስተ መራኅብት ምስለ ዘማውያን ዘእንበለ ጥበብ ወአእምሮ፤ አላ አንተሰ ተቀነይ ወሕየው በግብረ እደዊከ ወኀሥሥ ትግበር ኵሎ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወተዘከር ቃሎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወትሉ ኪያሁ ኵሎ ጊዜ ።

፴. እግዚአብሔርን ደስ ታሰኘው ዘንድ ከወደድህስ ክፉ ሥራን አትሥራ፤ ፈጣሪህም የሚጠላውን ሁሉ ከአንተ አርቅ፤ ሰካራም አትሁን፤ ከዘማውያንም ጋራ በአደባባይ አትዙር፤ አእምሮ ጠባይዓዊን አእምሮ መንፈሳዊን ያዝ እንጂ ፤ አንተ ግን በእጆችህ ሥራ ጥረህ ግረህ ተመገብ እንጂ፤ እግዚአብሔርንም ደስ የሚያሰኘውን ሥራ ሁሉ ትሠራ ዘንድ ውደድ፤ ሁልጊዜም እሱን ትከተል ዘንድ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስን ቃሉን አስብ።

፴፩. እስመ ይብል ዳዊት «ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፲፪]፤ ወእመሂ በፍኖት፤አው በውስተ ቤት፤ ወእመሂ እንዘ ትነውም አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ሐሊናከ ወበኵሉ ኀይልከ ከመ ትርከብ በኀቤሁ ሣህለ ወምሕረተ።[፲፫]

፴፩. ዳዊት በመዓልትም በሌሊትም ሕጉን የሚያነብ ብፁዕ ነው ብሏልና፤ በጐዳናም ቢሆን ፤ በቤትም ቢሆን፤ ስትተኛም ቢሆን፤ ከእርሱ ይቅርታንና ቸርነትን ታገኝ ዘንድ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን በፍጹም ሕሊናህ፤ በፍጹም ልቡናህ፤ በፍጹም አእምሮህ ውደደው።

፲፪. መዝ. ፩ ፡ ፪

፲፫. ዘዳግ. ፮ ÷ ፭ - ፯

አንቀጽ ፪

በእንተ ከመ መፍትው ለአብዕልት ይኅሥሡ አእምሮ ረባሕ እመጻሕፍት በኀይለ መንፈስ ቅዱስ ኵሎ ጊዜ ።

ሁለተኛ አንቀጽ

በመንፈስ ቅዱስ ኀይል ከመጻሕፍት የተገኘውን ጥቅም ማወቅን ሁለ ጊዜ ይመረምሩ ዘንድ ለባለጸጎች እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ወእመሰ ባዕል አንተ ወኢትፈቅድ ኪነ ወቅኔ እድ በዘትሴሰይ ወተሐዩ ቦቱ ኢትትሀከይ ወኢትንበር ጽሩዐ፤አላ ሑር ኀበ መሃይምናን ወንበር ምስለ እለ የኀብሩ ምስሌከ ሃይማኖተ፤ወተናገር ነገረ ሕይወት፤ ወአንብብ ዘውስተ መጽሐፈ ነገሥት፤ወነቢያት፤ ወዘምር መዝሙረ ስብሐት፤ ወአጽምዕ ቃለ ወንጌል ዘውእቱ ተፍጻሜተ ኵሉ ሕግ።

፩. አንተ ባለጸጋ ብትሆን እንድትመገብና በሕይወት እንድትኖር ጥበብንና ተግባረ እድን ባትሻም ሰነፍ አትሁን፤ሥራ ፈት ሆነህም አትኑር፤ነገር ግን ወደ ምእመናን ሄደህ በሃይማኖት ከአንተ ጋር ከሚተባበሩ ጋር አብረህ ኑር፤ የሕይወትንም ነገር ተናገር፤ በነገሥትና በነቢያት መጽሐፍ ውስጥ ያለውንም ተመልከት፤ የምስጋና መዝሙርን ዘምር፤ የሕግ ሁሉ ፍጻሜ የሚሆን የወንጌልንም ቃል ስማ ።

፪. ወረኅቅ እምኵሉ ቅኔ ዘአማልክተ አሕዛብ፤ ወኢያጽሕቀ ኵሉ ነገረ ከንቱ ዘኢይበቍዕ፤ ወኢትኅሥሥ ካልአ ሕገ ወሐሳውያነ ነቢያት እለ ይዌልጡ ወያማስኑ ሃይማኖተ፤ ምንተ እንከ ስእንከ እምውስተ ሕገ እግዚአብሔር ከመ ትሕሥሥ ትምህርተ አሕዛብ ።

፪. ከአሕዛብ አማልክት መገዛት ሁሉ ራቅ፤ ለማይረባ ለማይጠቅም ለከንቱ ነገር ሁሉ አትጨነቅ፤ ከወንጌል ልዩ የሚሆን ሕግንና ሃይማኖትን ለውጠው የሚያጠፉ ሐሰተኞች መምህራንን አትሻ፤የአሕዛብን ትምህርት ትሻ ዘንድ ከእግዚአብሔር ሕግ ከኦሪት፤ ከወንጌል ምን አጣህ?

፫. ወእመሰ ትፈቅድ ታእምር አንብቦ ኀይለ ትርጓሜ መጻሕፍት ኅሥሥ መጽሐፈ ነገሥት፣ ወእመሂ ጽሕቀ ትጠይቅ ኀበ ጠቢባን ወትምህርቶሙ ለነቢያት ብከ ኢዮብ ወሰሎሞን፣ እሉ እሙንቱ ምሉአነ ጥበብ፤ ወትረክብ በኀቤሆሙ አእምሮ እለ ያፈደፍዱ ለብዎ እምኵሉ መምህራን፣እስመ ነገሮሙ ቃለ እግዚአብሔር አምላክ ዘውእቱ ባሕቲቱ ጠቢበ ጠቢባን ወእመሰ ትፈቅድ ማኅሌተ ብከ መዝሙረ ዳዊት፤ ወእመሂ ተኀሥሥ ትለቡ ፍጥረተ ዓለም ወልደተ አበው ቀደምት ብከ ኦሪት፣ ወእመኒ ትፈቅድ ታእምር ጥበበ ወትምህርተ ብከ መጽሐ ፈ ሕግ ዘምሉእ ውስቴቱ ስብሐተ እግዚአብሔር አምላክ።

፬. ረኀቅ እንከ እምግብር እኩይ ወትምህርተ ሰይጣን ወነገረ ከንቱ ዘኢሀለዉ ውስተ ሕግ፣ አላ አንብብ ውስተ ዳግም ሕግ ከመ ትለቡ ወትጠይቅ ስብሐቶ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ እምብዙኀ መሣግሪሁ ለሰይጣን፣ እስመ ኢመጽአ መድኅን ከመ ይንሥቶሙ ለኦሪት ወለነቢያት አላ ከመ

፫. የመጻሕፍትን ትርጓሜ መመልከትንስ ታውቅ ዘንድ ብትወድ የነገሥትን መጽሐፍ ተመልከት፤ የመተርጕማንን ዕውቀት፣ ትምህርታቸውንም ትረዳ ዘንድ ብትተጋ ኢዮብ፤ ሰሎሞን አሉልህ፤ እሊህም ጥበብን የተመሉ ናቸው፤ ከመምህራን ሁሉ ዕውቀትን ከሚያበዙ ከእነርሱ ዕውቀትን ታገኛለህ፤ ነገራቸው ብቻውን የአዋቂዎች አዋቂ የሚሆን የፈጣሪ የእግዚአብሔር ቃል ነውና፤ ማኅሌትንስ ከወደድህ የዳዊት መዝሙር አለልህ፣ሥነ ፍጥረትን የቀደሙ አበውንም ልደት ብትሻ ኦሪት አለልህ፣ ትምህርትና ጥበብን ልታውቅ ብትወድ በውስጡ የፈጣሪ የእግዚአብሔር ጌትነት የተመላበት የሕግ መጽሐፍ አለልህ።

፬. እንግዲህ በሕግ ከሌሉ ከክፉ ሥራ ከሰይጣን ትምህርትና ከከንቱ ነገር ራቅ፣ ነገር ግን ከብዙ የሰይጣን ወጥመድ ያዳነህን የእግዚአብሔርን ጌትነት ታስተውልና ትረዳ ዘንድ ዳግም ሕግን አንብብ፤ ኦሪትን ነቢያትን· ያሳልፋቸው ዘንድ

ይፈጽሞሙ[፭] ወይፍታሕ ማእሠረ ዘውስተ ዳግም ሕግ ወያግብኦሙ ውስተ ትምህርት መንፈሳዊት፤ ወበእንተዝ ይጼውዕነ እንዘ ይብል ንዑ ኀቤየ ኵልክሙ ጽዑራን ወክቡዳነ ፆር ወአነ አዐርፈክሙ። [፮]

፭. ወአንተሰ እምከመ አንበብከ ኦሪተ፣ ወነቢያተ፣ ወነገሥተ፤ ወወንጌለ ትሌቡ ሚመጠን ዕደው ጻድቃን እለ ነግሡ ወአሥመርዎ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፤ ወበእንተዝ ረከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፣ ወዓዲ ተአምር ስፍነ ነገሥተ ርኩሳነ እለ ዐለዉ በኢሉብዎቶሙ፤ ወእሙንቱሰ ማሰኑ ወጠፍኡ በመቅሠፍተ መዓቱ፤ ተኰነኑ ወኀጕሉ ሕይወተ ዘለዓለም፣ ወአመጠየቀ ዘንተ ትጸንዕ በርትዕት ሃይማኖት፤ ወትረክብ ጸጋ ወሞገሰ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ ኮንከ ሎቱ አባለ።

፮. ወአንተሰ ሶበ ትፈቅድ ትትሐፀብ ኢትባእ ውስተ ቤተ ብለኔ ኀበ ይትሐፀባ አንስት፤ ከመ ኢይርአያ ሥነ ውርዙትከ ወላህየ ሥጋከ፣ ወኢይትዐቀፋ ብከ ወለሊከኒ ኢተአብስ፤ ወኢትድኀፅ ቦቶን ።

፭. ማቴ ፭ : ፲፯

አልመጣምና በዳግም ሕግ የነበረውን እስራት ይፈታ ዘንድ ወደ መንፈሳዊ ትምህርት ወደ ወንጌልም ይመልሳቸውና ይፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ስለዚህም እናንተ ደካሞች ሸክማችሁ የከበደ ሁላችሁ ወደኔ ኑ፤ እኔም አሳርፋችኋለሁ እያለ ይጠራናልና።

፭. አንተስ ኦሪትን፣ ነቢያትን፤ ነገሥትን፤ ወንጌልንም የተመለከትህ እንደሆነ በሕይወተ ሥጋቸው ነግሠው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙት ጻድቃን ሰዎች ምን ያህል እንደሆኑ ታውቃለህ፤ ስለዚህም የዘለዓለም ሕይወትን አገኙ፣ ዳግመኛም ባለ ማወቃቸው የካዱ ርኩሳን ነገሥታት ስንት እንደ ሆኑ ታውቃለህ፤ እነርሱም በቍጣው መቅሠፍት ፍርድ ፈጽመው ጠፉ፣ የዘለዓለም ሕይወትንም አጡ ፣ ይህንንም ብትረዳ በቀናች ሃይማኖት ትጸናለህ፤ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድም ባለሟልነትን ታገኛለህ ፤ ለእርሱ አካል ሁነሃልና።

፮. አንተ ግን ትታጠብ ዘንድ በወደድህ ጊዜ የሕፃንነትህን ደም ግባትና የሰውነትህን ማማር እንዳያዩ በአንተም እንዳይሰናከሉ፤ አንተም እንዳትበድል፣ በእነርሱም እንዳትሰነካከል፣ ሴቶች ወደሚታጠቡበት መታጠቢያ ቤት አትግባ።

፯. ንስማዕ ወንለቡ ቃለ ቅዱስ ዘይቤ መጽሐፈ ምሳሌ «ወልድየ ዕቀብ ነገረ ዚአየ፤ ወትእዛዘ ዚአየ ኅባዕ ኀቤከ»።

፰. ወበላ ለጥበብ እኅተ ዚኣየ አንተ፤ ወለአእምሮ ሀገሪተከ ረስያ።

፱. ከመ ትዕቀብከ እምብእሲት ነኪርት ወእኪት አመ ነገረ ዘርቅ አምጽአት ለከ ።

፲. እስመ እመስኮተ ቤታ ውስተ መራሕብት ትሔውጽ።

፲፩. ዘርእየት እምአብዳን ውሉድ ወሬዛ ነዳየ አእምሮ።

፲፪. ዘየሐውር በፍናወ ማእዘንተ ቤታ ወይትናገር።

፲፫. በጽልመት ሠርከ ሶበ ይከውን ጽማዌ ወጽልመተ ሌሊት።

፲፬. ወሶቤሃ ትዳደቆ ብእሲት እንተ ባቲ ትርሲተ ዝሙት፣ እንተ ትሬሲ ይሥርር ልበ ወራዙት።

፲፭. ሥርርትይእቲ ፤ ወምርዕት፤ ወበቤታኒ ኢየዐርፉ እገሪሃ ።

፲፮. ወምዕረ ኅዳጠ ታንሑት አፍኣ፤ ወምዕረ ኅዳጠ ውስተ መራሕብት፤ ወውስተ ኵሉ ማእዘንት ትጸንሕ።

፯. መጽሐፈ ምሳሌ የሚለውን ቅዱስ ቃል ሰምተን እናስተውል፤ «ልጄ ሆይ!ቃሌን ጠብቅ፤ ትእዛዜንም በአንተ ሸሽግ።

፰.ጥበብን አንቺ እኅቴ ነሽ በላት፤ ማስተዋልንም ወዳጅ አድርጋት፤

፱. ከባዕድና ከክፉ ሴት ዋዛ፣ ነገርንም ከምታመጣብህ ትጠብቅህ ዘንድ።

፲. በቤቷ መስኮት ሆና ወደ ዐደባባይ ትመለከታለችና።

፲፩. ከአላዋቂዎች ወጣቶች መካከል ከዕውቀት ድሃ የሆነውን ጐልማሳ ብታይ።

፲፪. በቤትዋም አቅራቢያ ባለው መንገድ ሲሄድ ሲናገርም።

፲፫. ማታ ሲመሽ ውድቅትም ሲሆን በሌሊት በጽኑ ጨለማ።

፲፬. የምንዝር ጌጥ ያላት የጐልማሶችን ልብ እንዲሰቀል የምታደርግ ሴት ያን ጊዜ ትገናኘዋለች።

፲፭. እርስዋ የምትበርር፣ መዳራትንም የምትወድ ናት፤ በቤትዋም እግሮቿ አያርፉም ።

፲፮. አንድ ጊዜ በጐዳና፣ በሌላ ጊዜም በዐደባባይ፣ በማእዘኑም ሁሉ ታደባለች።

፲፯. አኀዘቶ ወሰዐመቶ ወዘእን በለ ኀፍረት ትቤሎ በገጽ።

፲፰. መሥዋዕተ ሰላምየ ውእቱ፤ ዮም ብፅዐትየ እሁብ።

፲፱. በእንተ ዝንቱ መጻእኩ እትቀበልከ፤ ወእንዝ አፈቅር ገጸ ዚአከ ረከብኩከ ።

፳. በቀጠንት ገለድኩ ምስካብየ፤ ወዘርቤታተ ነጸፍኩ ዘእምግብፅ።

፳፩. ነስነስኩ ምስካብየ መጽርየ፤ ወቤትየኒ በቀናንሞስ ።

፳፪. ነዓ ናስተሐውዝ በተሳዕሞ እስከ ነግህ ፤ ወናንገርግር በተፋቅሮ።

፳፫ እስመ ኢሀሎ ምትየ ውስተ ቤቱ፤ ወሖረ ፍኖተ ርኁቀ፤

፳፬. ነሢኦ ውስተ እዴሁ ዕቊረ ወርቅ፤ በመዋዕል ብዙኅ እመ ገብአ ውስተ ቤቱ።

፳፭. ወአስሐተቶ በብዙኅ ነገር፤ ወበመሥገርተ ከናፍር ሰሐበቶ።

፳፮. ወተለዋ ደኒና ከመ ላሕም ዘየሐውር ለተጠብሖ፤ ወከመ ከልብ ለተአሥሮ[*] ።

፳፯. ወዓዲ ይቤ «ኢትነጽር ብእሲተ እኪተ»።

፲፯. ያዘችውም፤ ሳመችውም፤ ፊትዋም ያለ ኀፍረት ሆና እንዲህ አለችው ።

፲፰. የፍቅሬ መሥዋዕት ነው፤ ዛሬ ስእለቴን እሰጣለሁ።

፲፱. ስለዚህ እንድገናኝህ መጣሁ፤ ፊትህንም ስሻ አገኘሁህ።

፳. በአልጋዬ ላይ ማለፊያ ሰርፍ ዘርግቼበታለሁ፤የግብፅንም ሽመል መሌ ምንጣፍ ዘርግቼበታለሁ።

፳፩. በመኝታዬ ዐልሙን፣ በቤቴም ቀረፋ ረጭቼበታለሁ።

፳፪.ና፤ እስኪነጋ ድረስ በመልካም መሳሳም ደስ ይበለን፤ በፍቅርም እንርካ ።

፳፫. ባለቤቴ በቤቱ የለምና፤ ወደ ሩቅ መንገድም ሄዶአልና ፤

፳፬. በእጁም የወርቅ ከረጢት ይዞ አል፤ ወደ ቤቱ ቢመለስም ከብዙ ጊዜ በኋላ ነው።

፳፭. በብዙ ጨዋታዋ ታስተዋለች፤ በከንፈርዋ ወጥመድም ትጎትተዋለች።

፳፮. እርሱም ለመታረድ እንደ ሚነዳ በሬ፣ ለመታሰርም እንደ ሚሔድ ውሻ አንገቱን ደፍቶ ይከተላታል።

፳፯. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፣ «ወደ አመንዝራ ሴት አትመልከት»።

፳፰. እስመ መዓር ይውኅዝ እም ከናፍረ ብእሲት ዘማ፤ እንተ ለጊ ዜሁ ያመዐርዕሮ ለጕርዔከ።

፳፱. ወእምድኅሬሁሰ ዘይመርር እም ሐሞት ትረክብ፤ ወስሑል ፈድ ፋደ እመጥባሕት ዘክልኤ አፉሁ።

፴. ወካዕበ ይቤ ረሲ ርኁቀ ፍና ተከ እምኔሃ ፤ ወኢትቅረብ ኀበ ኆኅተ ቤታ።

፴፩. ከመ ኢትወስክ ለባዕድ ሕይወተከ፣ ወንብረተከ ለእለ ዘእ ንበለ ምሕረት።

፴፪. ከመ ኢይጽገቡ ነኪራን ኀይ ለከ፤ ወፃማ ዚአከ ቤተ ባዕድ ኢይባእ።

፴፫. ወትኔስሕ ድኅረ አመ ደክመ ሥጋ ነፍስትከ ወትብል።

፴፬. እፎ ጸላእኩ ትምህርተ፣ ወእ ምተግሣጽ ተግኅሠ ልብየ።

፴፭. ወኢሰማዕኩ ቃለ ዘይሜህ ሩኒ ወይጌሥጹኒ ወኢያጽማዕኩ በእዘንየ።

፴፮. ዘእንበለ ንስቲት ኮንኩ ውስተ ኵሉ እኩይ ማእከለ ማኅበር ወእ ንግልጋ[፬] ።

፳፰. ከአመንዝራ ሴት ከንፈር ማር ይንጠባጠባልና ፣ ለጊዜው ጉረሮህን ያጣፍጠዋል።

፳፱. በኋላ ግን ከሐሞት የመረረ ሁኖ ታገኛለህ፤ ሁለት አፍ ካለው ሰይፍ ይልቅም የተሳለ ነው።

፴. ዳግመኛም እንዲህ ይላል፣ መንገድህን ከእርስዋ አርቅ ፤ ወደ ቤትዋም ደጅ አትቅረብ፤

፴፩. ሕይወትህን ለሌላ እንዳት ሰጥ፣ ንብረትህንም ምሕረት ለሌ ላቸው ።

፴፪. ባዕዳን ሀብትህን እንዳይጠ ግቡ ፣ የድካምህም ፍሬ በባዕድ ሰው ቤት እንዳይገባ።

፴፫. ሰውነትህ በደከመ ጊዜ ኋላ ትጸጸታለህ፤ እንዲህም ትላለህ።

፴፬. እንዴት ትምህርትን ጠላሁ? ልቤም ከተግሣጽ እንዴት ራቀ?

፴፭. የአስተማሪዎቼንም ቃል አል ሰማሁም ፤ በጆሮቼም አላዳመጥ ሁም።

፴፮. በማኅበርና በጉባኤ መካከል ወደ ክፉ ሁሉ ለመድረስ ጥቂት ቀረኝ ፤

፬. ምሳ. ፭ + ፲፬

፴፯. ወይእዜኒ እብለክሙ ኅረዩ ኵሎ ሠናያተ እለ ጽሑፋት ውስተ ቅዱሳት መጻሕፍት ከመ ኢናስትት እሎንተ ስምዓተ፤ ወኢ ንትመየጥ ውስተ ብዙኅ ነገር።

፴፰. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት ወበ ገቢረ ሠናይ፤ ወንርኃቅ እምኵሉ ምግባር እኩይ፤ ወንኩን ንጹሓነ እምኵሉ እኩይ ወርኵስ በቅድመ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ሕይ ወተ ዘለዓለም።

አንቀጽ ፫

በእንተ ከመ መፍትው አንስት ይትአዘዛ ለአምታቲሆን፣ ወይሑራ በጥበብ።

፩. ርቱዕ ብእሲት ትትአዘዝ ወት ተሐት ለምታ፣ እስመ ርእሳ ለብእ ሲት ምታ፤ ወርእሱ ለብእሲ ዘየ ሐውር በፍኖት ርቱዕ ክርስቶስ፣ ወርእሱኒ ለክርስቶስ እግዚአብ ሔር አብ፤[፩] አኃዜ ኵሉ ዘሀሎ ወይሄሉ ፈጣሬ ኵሉ ምስለ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ዕበይ፣ ወክብር፣ ወልዕልና፣ ወስብሐት።

፪. ወአንትንሂ አንስት ተአዘዛ ለአ ምታቲክን፤ ወተቀነያ በክብር ወበፈ ሪሀ እግዚአብሔር ወአስተፍሥሓ አምታቲክን በሠናይ ቅኔ፤ ከመ ትርከባ ሞገሰ በኀቤሆሙ በከመ አቅደምነ ነጊረ።

[illegible]

፴፯. አሁንም እንዲህ እላችኋለሁ፣ እነዚህን ምስክሮች እንዳናቃልል ወደ ብዙ ነገርም እንዳንመለስ በቅ ዱሳት መጻሕፍት የተጻፉትን በጎ ነገ ሮችን ሁሉ ምረጡ።

፴፰. በሃይማኖትና በጎ በመሥራ ትም እንጽና፤ ከክፉ ሥራም ሁሉ እንራቅ፣ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኝ ዘንድ ከክፉ ሁሉና ከር ኵሰት በእግዚአብሔር ፊት ንጹ ሓን እንሁን።

ሦስተኛ አንቀጽ

ሴቶች ለባሎቻቸው ይታዘዙ ዘንድ፣ በቀናም ጥበብ ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ሴት ለባሏ በትሕትና ትታዘዝ ለሴት ራሷ ባሏ ነውና፣ በቀና መንገድ ለሚኖር ወንድም ራሱ ክርስቶስ ነው፣ ለክርስቶስም ራሱ ሁሉን ቻይ፤ የነበረና የሚኖር ገናናነትና ክብር ልዕልናና ምስጋና በሚገባው በልጁ በጌታችን በኢየ ሱስ ክርስቶስ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብ ነው ።

፪. እናንተም ሴቶች ለባሎቻችሁ ታዘዙ፤እግዚአብሔርንም በመፍራ ትና በማክበር ተገዙ፤ አስቀድመንም እንደተናገርን ከእነርሱ መወደድን እንድታገኙ በበጎ አገልግሎት ባሎ ቻችሁን ደስ አሰኙ።

፫. እስመ ከመዝ ይብል ተግሣጸ ሰሎሞን መኑ ይረክባ ለብእሲት ጽንዕት፣ ክብርት ይእቲ እምዕንቊ ክቡር ዘብዙኅ ሤጡ ::

፬. ለእንተ ከመዝ ብእሲት ይትአመን ባቲ ልበ ምታ ወእንተ ከመዝ እምሠናይ ምህርካ ኢታሐፅዖ::

፭. ትረድኦ ለምታ ሠናየ በሠናይ፣ ወአኮ እኩየ በእኩይ በኵሉ መዋዕለ ሕይወታ::

፮ እንዘ ትቤዝት ፀምረ ወአጌ፣ ገብረት ሠናየ በእደዊሃ::

፯. ኮነት ከመ ሐመር እንተ ትትጌበር እምርኁቅ፣ ወታስተጋብእ ላቲ ኵሎ ብዕለ::

፰. ወትትነሣእ በሌሊት ወትሁብ ሲሳየ ለሰብአ ቤታ ወግብሮን ለአዋልድ::

፱. ርእየት ወፍረ፤ ወተሣየጠት፤ ወእምፍሬ እደዊሃ ተከለት ጥሪተ::

፲. አጽኒዓ ወቀኒታ ሐቌሃ አውፅአት እዴሃ ለግብር ::

፲፩. ጥዕመት ከመ ሠናይ ውእቱ ተቀንዎ፤ ወኢይጠፍእ ዙሉ ሌሊተ ማኅቶታ::

፫ ተግሣጸ ሰሎሞን እንዲህ ይላልና፣ ልባም ሴትን ማን ያገኛታል? ዋጋው ብዙ ከሆነ ከከበረ ዕንቊ እጅግ የከበረች ናት ::

፬. እንደዚህ ባለችዋ ሴት የባልዋ ልብ ይታመንባታል፤ እንደዚህ ያለችውም ከመልካም ምርኮ አታሳንሰውም::

፭. ዕድሜዋን ሙሉ በክፉ ላይ ክፉ ያይደለ በበጎ ላይ በጎ እየሠራች ባሏን ትረዳዋለች::

፮. የበግ ጠጕርንና የተልባ እግርን እያባዘተች በእጆችዋ መልካም ትሠራለች::

፯. እርስዋ ከሩቅ እንደምትነግድ ሀብትንም ሁሉ እንደምትሰበስብ መርከብ ሆነች::

፰. በሌሊት ትነሣለች፤ ለቤተሰብዎቿ ምግባቸውን ትሰጣለች፤ ለሠራተኞችዋም ተግባራቸውን ትሰጣለች::

፱. እርሻን ተመልክታ ትገዛለች፤ ከእጆችዋም ፍሬ ጥሪትን ትተክላለች::

፲. ወገብዋንም አጽንታ ታጥቃ እጆቿን ለሥራ ታወጣለች::

፲፩. ሥራ መልካም እንደሆነ ትመለከታለች፤ መብራትዋም ሌሊቱን ሁሉ አይጠፋም::

፲፪. ወእደዊሃ ትሰፍሕ ዲበ ዘይበቍዕ፤ ወዕመታ ታጸንዕ ለፈቲል::

፲፫. ወእደዊሃ ትፌትሕ ላምስኪን፣ ወእራኃ ትሰፍሕ ለነዳይ::

፲፬. ወኢይቴክዝ ምታ በእንተ ቤቱ እመቦ ኀበ ጕንደየ ወኵሎሙ እሊኣሃ እሩዛን እሙንቱ በበክልኤ::

፲፭. ክዑበ ከለሜዳ ገብረት ለምታ ዘቢሶስ፤ ወሜላተ ገብረት ላቲ አልባሰ::

፲፮. ወዘያስተርኢ ይከውን ምታ በውስተ አናቅጽ ሶበ ይነብር ውስተ ማኅበር ምስለ ሊቃናተ ምድር::

፲፯. ሰንዱናተ ገብረት፤ ወሤጠት፤ወንቊበታተ ለከነናውያን፤ ወአፉሃ ከሠተት ዘበሕግ፤ ወአቀመት ሥርዐተ ለልሳና::

፲፰. ኀይለ ወላህየ ለብሰት ወተፈሥሐት በመዋዕል ደኃርያት::

፲፱. ወጽፉቅ በዋኤ ቤታ ወኍበስተ ሀኬት ኢበልዐት::

፳. ሕግ ወምጽዋት ውስተ አፉሃ፤ አፉሃ ትፌትሕ በጥበብ ወበሥ[illegible]

፲፪. እጆችዋንም ወደሚጠቅም ሥራ ትዘረጋለች፤ ክንድዋንም ለመፍተል ታበረታለች (ታጸናለች)::

፲፫. እጆቿን ለችግረኛ ትፈታለች፤ መሐል እጅዋንም ለድሀ ትዘረጋለች::

፲፬. ባሏም በውጭ የዘገየ እንደሆን ስለ ቤቱ አይጨነቅም፤ ቤተሰቦቿ ሁሉ ዕጥፍ ድርብ የለበሱ ናቸው::

፲፭. ለባልዋ ዕጥፍ ሆኖ ከተፈተለ የተልባ እግር መጐናጸፍያ ትሠራለች፤ ለራስዋም ከነጭ ሐር ልብስን ትሠራለች::

፲፮. ባልዋ በሀገር ሽማግሌዎች መካከል በሸንጎ በሚቀመጥ ጊዜ በዐደባባይ የታወቀ(የሚታይ) ይሆናል::

፲፯. የበፍታ ቀሚስ እየሠራች ትሸጣለች፤ ለከነናውያንም ድግ ትሸጣለች፤ ሕጋዊ በሆነ ነገር አፍዋን ትከፍታለች፤ ለአንደበትዋም መጠንን ታደርጋለች::

፲፰. ብርታትንና ውበትን ትለብሳለች በኋላም ዘመን ላይ ደስ ይላታል::

፲፱. ወደ ቤቷ የሚገባ ብዙ ነው፣ የስንፍና እንጀራንም አትበላም::

፳. ሕግና ምጽዋት በአፍዋ አለ፤ አፍዋን በጥበብና ሕግ ባለው ሥርዐት ትከፍታለች::

፳፩. ወምጽዋታ አልሀቀ ውሉደ ወአብ ዐለ፣ ወምታ ወደሳ።

፳፪. ብዙኃት አዋልድ አጥረያ ብዕለ፤ ወብዙኃት ገብራ ኀይለ፤ ወአንቲሰ ትፈደፍዲ፤ ወተዐደውኪ ኵሎን።

፳፫. ሕስው አሥምሮ፣ ወምኑን ላህይ፤ እስመ ብእሲት ጠባብ ትት ባረክ፣ ወፈራሂተ እግዚአብሔር ይእቲ ትሴባሕ።

፳፬. ሀብዋ እምፍሬ ከናፍሪሃ፣ ወይት አኰት በአናቅጽ ምታ[፪] ።

፳፭. አእምራ አንስት ከመ ብእሲት እንተ ታፈቅር ምታ ትረክብ ክብረ በኀበ እግዚአብሔር አምላክ።

፳፮. ዑቂ ወለብዊ ኦ ብእሲት እንተ ታፈቅሪ ወትፈቅዲ ትኩኒ መሃይምንተ ከመ ታሥምሪዮ ለእግ ዚአብሔር፤ ወኢትትመክሒ ወኢት ሠነዪ ለካልእ ብእሲ ፤ ወኢትልበሲ አልባሰ ሠርጕ፤ ወኢትደዪ አሣዕነ ውስተ እግርኪ በትዝኅርት፤ በከመ ይገብራ አንስት ዘማት ለአስሕቶ ፣ አላ ተዐቀቢ እም

፪. ተግሣጽ ፳፱ + ፴፩

፳፩. ምጽዋትዋ ልጆችን ያሳድጋል፤ ያበለጥጋልም፤ ባልዋም እንዲህ ሲል ያመሰግናታል።

፳፪. ብዙ ሴቶች ልጆች ሀብትን ሰበሰቡ፤ ብዙዎቹም ኀይልን አደረጉ፤ አንቺ ግን ትበልጫለሽ፤ ከሁሉም ትልቂያለሽ ።

፳፫. ውበት ሐሰት ነው፤ ደም ግባ ትም የተናቀ ነው፤ ብልህ ሴት ትባረካለችና ፣ እግዚአብሔርንም የምትፈራ እርስዋ ትመሰገናለች።

፳፬. ከከንፈርዋ ፍሬ ስጡአት፤ ባልዋም በዐደባባይ ይመሰገናል።

፳፭. ሴቶች ሆይ! ባልዋን የምትወድ ሴት በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ክብርን እንደምታገኝ ዕወቁ።

፳፮. እግዚአብሔርን ደስ ለማሰ ኘት የታመንሽ ትሆኚ ዘንድ የምትወጂና የምትፈቅጂ ሴት ሆይ! ዕወቂ፤ አስተውዪ፤ አትመ ኪም፤ ለሌላ ወንድም አትዋቢ፤ የጌጥ ልብሶችንም አትልበሺ፤ ሴሰ ኞች ሴቶች ሰውን ለማሳት እንደ ሚያደርጉ በትዕቢት በእግርሽ ጫማ አታድርጊ ፤ ነገር ግን ሌሎች በአንቺ እንዳይሰናከሉ

ኵሉ ምግባር እኩይ ወዝሙት፤ ከመ ኢይትዐቀፉ ብኪ ካልኣን ዳዕሙ ተዐዘዚ ለምትኪ ወአሠንዪ ሎቱ።

፳፯. ወእመሰ ትፈቅዲ አንሶስዎ በውስተ ማኅበር ወመራኅብት ለአ ሥግሮ ነፍስ ብዙኀ ጊዜ፣ ይመጽእ ላዕሌኪ ኵነኔ እምኀበ እግዚአብ ሔር ፣ ወትከውኒ ዘአልባ ተስፋ።

፳፰. ከመ ሶበ ረሲዕ ይወድቅ ውስተ ዐቢይ ምንዳቤ ወያመጽእ ለርእሱ ነውረ ወኃሣረ ወኀዘነ ከማሁ እኪት ብእሲት ታመጽእ ለርእሳ ኃሣረ።

፳፱. ወከመ አንበሳ ዘይጸንሕ ወይመስጥ ከማሁ ታሠግሮሙ ለአብዳን፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ከመ ቍንቍኔ ለልብስ ወከመ ነቀዝ ለዕፅ[፫] ወከማሁ ኀዘን ታማስኖ ለብ እሲ ልቦ ።

፴. ወዓዲ ይቤ ይኄይስ ነቢር ውስተ ገዳም እምትንበር ምስለ ብእሲት መግዐዚት ወነባቢት ወመ ዐትምት[፬]።

፴፩. ይእዜኒ ንብለክሙ ኦ ሕዝበ ክርስቲያን ኢትነጽሩ ፤ ወኢትትልዉ ዘማተ አንስተ።

፫. ተግሣፅ ፩ + ፳
፬. ምሳ ፳፩ + ፲፱

ከክፉ ሥራ ሁሉና ከዝሙት ተጠ በቂ፤ ለባልሽም ታዘዢ፣ ለእር ሱም መልካም አድርጊለት።

፳፯. ብዙ ጊዜ ሰውን ለማሳት በጉባኤና በዐደባባይ መመላለስን ብትወጂ ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ በአንቺ ላይ ቅጣት ይመጣብ ሻል፣ ተስፋ የሌላት ትሆኛለሽ።

፳፰. ዝንጉ ሰው በታላቅ መከራ እንደሚወድቅ በራሱም ነውርንና ውርደትን፣ ኀዘንንም እንደሚ ያመጣ እንደዚሁ ክፉ ሴት ለራ ስዋ ውርደትን ታመጣለች።

፳፱. ሽምቆ እንደሚነጥቅ አንበሳ እንደዚሁ አላዋቆችን ታጠምዳቸዋ ለች፤ ብል ልብስን፤ነቀዝም ዕንጨ ትን እንዲያጠፋ፣ እንዲሁም ኀዘን የሰውን ልቡና ታጠፋዋለች ተብሎ ተጽፎአልና።

፴. ዳግመኛም ከተጨቃጫቂ ከቀባ ጣሪና ከቍጡ ሴት ጋራ ከመኖር በበረሃ መኖር ይሻላል ይላልና።

፴፩. አሁንም የክርስቲያን ወገኖች ሆይ፣ ሴሰኞች ሴቶችን አትመ ልከቱ አትከተሉ እንላችኋለን።

፴፪. ወባሕቱ ርቱዕ ለአንስት ምእመናት ይትገልበባ ርእሶን በንጽሕ ወኢኮ በአሠንዮ ላህየ ገጾን ወጥምዐታት፣ ወተኰህሎ ወተሠርግዎ ዘአልቦ ባቍዕ ውስተ መልክዕ ዘፈጠረ እግዚአብሔር፤ ወኢይግበራ ከመዝ አላ ሰበ የሐውራ በፍኖት ያድንና ርእሶን እንዘ ግልቡባት እማንቱ፤ ወዕቀባ ርእሰክን ኦ ምእመናት ወኢትትናገራ ጽልአ ወኢምስለ መኑሂ ወፈድፋደሰ ለአምታቲክን ::

፴፫. ኦ አንስት ኄራት፣ ወየዋሃት አምልካሁ ለእግዚአብሔር በፍሥሐ ወበሐሤት::

፴፬. ወአንትሙኒ ደቂቅነ ወአኃዊነ ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ኅሥዋ ለክብርት ጥበብ እንተ ታሤኒ ግዕዘነ ወታበርህ አልባቢነ ፣ ወታቀርበነ ኀበ እግዚአብሔር ወታበውአነ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወዕረፍት::

አንቀጽ ፭

በእንተ ኤጲስ ቆጶስ፣ ወቀሲስ፣ ወዲያቆናት::

፴፪. ነገር ግን ላመኑ ሴቶች ራሳቸውን በንጽሕና ሊከናነቡ ይገባል፤ የፊታቸውን ውበት በማሳመርና ቀለም በመቀባት አይደለም፤ እግዚአብሔር በፈጠረው መልክ ውስጥ ጥቅም በሌለው ኵል መኳልና ማጌጥም አይደለም ፣ እንዲህ ያለውንም ሁሉ አይሥሩ፤ ነገር ግን እነርሱ ተከናንበው በጎዳና ራሳቸውን ዝቅ አድርገው ይሂዱ፤ ምእመናት ሆይ! ራሳችሁን ጠብቁ፤ ከማንም ጋር አትነጋገሩ ፤ ይልቁንም ከባሎቻችሁ ጋር ጥላቻን አትነጋገሩ::

፴፫. ደጋጎችና የዋሆች ሴቶች ሆይ! በደስታና በሐሴት እግዚአብሔርን አምልኩት::

፴፬. እናንተም ልጆቻችን፣ ወንድሞቻችን፣ ዘመዶቻችንና ወዳጆቻችን ጠባይን የምታሳምር፣ ልቡናችንን ብሩህ የምታደርግ፣ ወደ እግዚአብሔርም የምታቀርበንን ለዘለዓለም ሕይወትና ዕረፍት ወደ መንግሥተ ሰማያት የምታስገባን የከበረች ጥበብን ፈልጓት ::

አራተኛ አንቀጽ

ስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ስለ ቄስና ስለ ዲያቆናት ይናገራል::

፩. ወበእንተ ኤጲስ ቆጶስ ሰማዕነ ከመዝ በኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ መፍትው ይኩን ኖላዌ አባግዕ ዘይሠየም ኤጲስ ቆጶሰ ለኵሉ አብያተ ክርስቲያናት ዘአልቦ ነውር፣ ንጹሕ ወኄር፣ ወዘኢይኄሊ ትካዘ ዘዝንቱ ዓለም፤ ወዘአጠንቀቀ ፶ ዓመተ፣ወዘፈጸመ ኀይለ ውርዙት፣ ዘኢኮነ መስተዋድየ ፣ ወዘኢይነብብ ሐሰተ ማዕከለ አኀው::

፪. እስመ ይብል ወንጌል ዘይነብብ ቃለ በከመ ረከበ ያገብኡ ሎቱ በዕለተ ደይን ከመ ይኰንንዎ[፩] ፤ ወዓዲ ይቤ እስመ እምቃልከ ትጸድቅ ወእምቃልከ ትትኴነን፤ ወበእንተዝ ይደሉ ይኩን ዘምሉእ ኵሎ ሠናያተ::

፫. ወእመሰ ኢየአምር መጽሐፈ ይኩን ማእምረ ወለባዌ፤ ወይኩን ዘእማዕከላይ ብእሲ ::

፬. ወእመሰ ንስቲት ሀገር ይእቲ ወኢተረክበ በውስቴታ ዘይደልዎ ጽጽስና፣ ወተረክበ እምንኡሳን ማእምር ወጠቢብ ዘኀዳጥ ዓመታቲሁ ወስምዐ ኮኑ ሎቱ እለ የአምርዎ ከመ ይደልዎ ይሠየም ኤጲስ ቆጶሰ

፩. ስለ ኤጲስ ቆጶስም፣ ለአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ኤጲስ ቆጶስ ሆኖ የሚሾመው የምእመናን ጠባቂ ነውር የሌለበት፣ ንጹሕና ቸር፣ የዚህንም ዓለም ጭንቀት የማያስብ፣ ፶ ዓመት የሞላው፣ የጐልማሳነት ኀይልን ያለፈ፣ ነገር የማይሠራ፤ በወንድሞችም መካከል ሐሰትን የማይናገር ይሆን ዘንድ እንደሚገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ሰማን::

፪. ወንጌል ነገርን እንዳገኘ የሚናገር ሁሉ በፍርድ ቀን ይፈረድበት ዘንድ ይመለስለታል ብሏልና፣ ዳግመኛም ከቃልህ የተነሣ ትጸድቃለህ፣ «ከቃልህ የተነሣም ይፈረድ ብሃል» ብሏልና፤ ስለዚህም በጎውን ነገር ሁሉ የተመላ ይሆን ዘንድ ይገባል::

፫. መጽሐፍ የማያውቅ ቢሆን ግን ዐዋቂና አስተዋይ ይሁን፤ መካከለኛ ዕድሜም ያለው ሰው ይሁን::

፬. አገሪቱ ትንሽ ብትሆን፣ ግን በውስጧም ጵጵስና የሚገባው ባይገኝ ከታናናሾች እድሜው ጥቂት የሆነ አዋቂና ብልህ፤ የሚያውቁት ሰዎችም ኤጶስ ቆጶስነት ይሾም ዘንድ

[፩] ማቴ. ፲፪ ፥ ፴፮-፴፯

ወለእመ ሐይወ እምንእሱ ፍጹመ በግብረ አበው ቅዱሳን ወየዋሃን ዘየሐውር በፍኖተ ርትዕ ዘምኩር በኵሉ ግብር ወስምዐ ኮኑ ላዕሌሁ ከመ ፍጹም ውእቱ ይሠየም በሰላም::

፭. እስመ ሰሎሞን እንዘ መጠነ ፲ወ፪ ዓመታቲሁ ነግሠ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል[፪] ፤ወኢዮአስኒ ነግሠ አመ ኮነ ሎቱ ፯ ዓመተ[፫] ወኢዮስያስኒ በሳምኒት ዓም ነግሠ በጽድቅ[፬]::

፮. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ኢሳይያስ ነቢይ ወይቤ ኀበ መኑ እኔጽር ዘእንበለ ኀበ የዋህ ወትሑት ወጽምው ዘይርዕድ እም ቃልየ[፭] ::

፯. ወካዕበ ይቤ ወንጌል «ብፁዓን የዋሃነ ልብ እስመ እሙንቱ ይወ ርስዋ ለምድር»::

፰. ወይኩንኬ መሐሬ፣ እስመ ይቤ ብፁዓን መሐርያን፣ እስመ እሙንቱ ይትመሐሩ[፮] ::

፪. ፩ኛ ነገሥ. ፫ + ፰
፫. ፪ኛ ዜና መዋ. ፳፬ + ፩
፬. ፪ኛ ነገሥ. ፳፪ + ፩ – ፪
፭. ኢሳ. ፷፯ + ፪
፮. ማቴ. ፭ + ፭

እንዲገባው ቢመሰክሩለት ከሕፃንነ ቱም ጀምሮ በቅዱሳንና የዋሃን አበው ሥራ ፈጽሞ ቢኖር በቀና መንገድም ቢሄድ በሥራው ሁሉ የተፈተነ ቢሆን ፍጹም እንደ ሆነም ቢመሰክሩለት በሰላም ይሾም::

፭. ሰሎሞንም ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ሳለ በእስራኤል ሕዝብ ላይ ነግሦ ነበርና፣ኢዮአስም ሰባት ዓመት በሆነው ጊዜ ገዥ ሆነ ተሾመ ፤ ኢዮስያስም በስምንት ዓመቱ በእውነት ነገሠ::

፮. እግዚአብሔር በነቢዩ በኢሳይ ያስ አንደበት እንዲህ ብሎ ተናግ ሮአልና፣ «ከቃሌ የተነሣ ወደሚ ፈራ የዋህ፣ ትሑትና ትዕግሥ ተኛ ወደሚሆን ነው እንጂ ወደ ማን እመለከታለሁ?

፯. ዳግመኛም ወንጌል እንዲህ ይላል "የዋሆች ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ ምድርን ይወርሳሉና»::

፰. የሚምር ይሁን፤ "የሚምሩ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱም ይማ ራሉ" ተብሏልና::

፱. ወይኩን እንከ ገባሬ ሰላም፤ እስመ ይቤ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም፤ እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ"[፯] ::

፲. ወይኩን እንከ ንጹሐ ልብ ዘእንበለ ቂም ወእከይ ወዐመፃ፣" እስመ ይቤ ብፁዓን ንጹሓነ ልብ፣ እስመ እሙንቱ ይሬእይዎ ለእግ ዚአብሔር" ፤

፲፩. ወይኩን እንከ መንፈሳዌ ትጉሀ ለገቢረ ሠናይ ዘኢስሱዕ ወኢመዓትመ፣ ወኢሰካሬ፣ ወኢ መስተበቅለ ዘአልቦ ጽልእ ወጋዕዝ ወኢዝትር፣ ወኢመፍቀሬ ወርቅ፣ ወኢጸዓሌ፣ ወኢይትዐበይ እንከ ከመ ኢይደቅ ውስተ መሥገርተ ሰይጣን እስመ ኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የኀሥር ወዘአትሐተ ርእሶ ይከ ብር[፰] ::

፲፪. ወከመዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ ዘአሐተ ብእሲተ አውሰበ፣ ዘይክል ሠሪዐ ቤቱ በሠናይ፣መምህር ወመገሥፅ ዘአልሐቀ ደቂቆ በንጽሕ[፱]::

፯. ማቴ- ፭ +፯
፰. ፩ኛ ጢሞ. ፫+፪–፯ ፤ ሉቃ. ፲፰+፲፱
፱. ቲቶ ፩ + ፯

፱. ሰላምን የሚያደርግ ይሁን "ሰላ ምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባ ላሉ " ተብሏልና::

፲. ቂም፣ ክፋትና ዐመፅ የሌለበት ልበ ንጹሕ ይሁን፤ ልበ ንጹሖች ብፁዓን ናቸው እነርሱ እግዚአብ ሔርን ያዩታል ተብሏልና ::

፲፩.በጎ ሥራን ለመሥራት ትጉህ መንፈሳዊ ይሁን የማይሳሳ፣ የማ ይቆጣ ፣ የማይሰክር ፣ የማ ይበቀል፣ ጸብና ክርክር የሌለው፣ የማይኮራ፣ ገንዘብ የማይወድ፣ የማይሳደብ ይሁን፣ በሰይጣን ወጥመድ እንዳይወድቅ ፣ አይ ታበይ፣ ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋ ረዳልና፣ ራሱንም ያዋረደ ይከብ ራልና ::

፲፪. እንደዚህ ያለ ኤጲስ ቆጶስ አንዲት ሴት ያገባ ቤተሰቦቹን በመልካም ማስተዳደር የሚችል ፣ የሚያስተምርና የሚመክር ልጆቹን በንጽሕና ያሳደገ ይሾም::

፲፫. ወብእሲቱሂ ትኩን መሐይምንተ እንተ ተሐፅን ደቂቃ በሠናይ አምልኮ ወፈሪሀ እግዚአብሔር፣ ወርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትአዘዙሎቱ ሰብአ ቤቱ በትሕትና ወበፍርሀት፣ ወውእቱኒ ይኩን ዘአልቦ ነውር በትካዘ ዝ ዓለም ወበሥጋሁ፣እስመ ጽሑፍ ይፍትኖ ወያመክሮ እመ ውእቱ ዘአልቦ ነውር ወኢይኩን መዓትመ ከመ ይብል ጥበብ እስመ መዓትም ብእሲ ጠቢበ የሀጉል[፲] አላ ይኩን መሓሬ ወመጽዋቲ፣ እስመ ይቤ እግዚእነ በዝንቱ የአምሪክሙ ኵሉ ከመ አርዳእየ አንትሙ ለእመ ተፋቀርክሙ በበይናቲክሙ[፲፩]::

፲፫. ሚስቱም የምታምን፣ ልጆቿንም በመልካም አምልኮና እግዚአብሔርን በመፍራት የምታሳድግ ትሁን፤ ለኤጲስ ቆጶሱም ቤተሰቦቹ በትሕትናና በፍርሃት ይታዘዙለት ዘንድ ይገባል፤ እርሱም በዚህ ዓለም ጉዳይና በሥጋው ነውር የሌለበት ይሁን፤ ነውር የሌለበት እንደሆነ ፈጽመህ መርምረው ተብሎ ተጽፎአልና ፤ የማይቈጣ ይሁን፤ መጽሐፈ ጥበብ «ቍጣ ጥበበኛ ሰውን ያጠፋል» ብሏልና፤ ነገር ግን የሚራራና የሚመጸውት ይሁን፤ ጌታችን «እናንተ እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ደቀ መዛሙርቴ እንደሆናችሁ ሁሉ በዚህ ያውቃችኋል» ብሏልና::

፲፬. ይኩንኬ መፍቀሬ ሰብእ፣ ዘይትዌከፍ ነግደ፣ ዘኢይነሥእ ገጸ መበይነ፣ ዘኢያደሉ ለባዕል ወለነዳይ፣ ዘቦ ኪን ዘይሰፍሕ እዴሁ ለውሂብ ፣ ዘይትዌከፍ መዓስበ መፍቀሬ ነዳያን ወዕጓለ ማውታ፣ ወመበለታት፣ ወዓዲ ይሴሲ ለእለቦን ደቂቅ ::

፲፬. ሰውን ወዳጅ፣ እንግዳን የሚቀበል፤ ፊት አይቶ የማያዳላ፣ ለባለጸጋና ደሃ የማያዳላ፣ ፈራጅ፣ ጥበብ ያለው፤ ለመሥጠት እጁን የሚዘረጋ፣ ረዳት የሌለውን የሚቀበል፣ ድሆችን፣ ደሀ አደጎችንና ባልቴቶችን የሚወድ ይሁን፤ ዳግመኛም ልጆች ያሏቸውን ይመግብ፤

፲. ምሳ. ፲፭ + ፲፰
፲፩. ዮሐ. ፲፫ + ፴፭

፲፭. ወእመሰ ቦ ብእሲ ሀካይ ወአኅለቀ ኵሎ ንዋዮ በስካር ወዝሙት፣ ወይፈቅድ ይመጽውትዎ ፣ ኢየሀቦ ኤጲስ ቆጶስ ትካዞ፤ወኢያብሖ ይባእ ቤተ ክርስቲያን፤ እስመ ይብል መጽሐፍ ለእለ ይገብሩ ከመዝ እስከ ማእዜኑ ሀካይ ትሰክብ ወማእዜ እምንዋም ትነቅሕ? ሕቀ ትነውም፣ወሕቀ ትነብር ሕቀ ትጴቅስ፤ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ዲበ እንግድዓከ፤ ወእምዝ ይመጽአከ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተጽናስ ከመ ኄር ረዋዒ[፲፪]::

፲፭.ገንዘቡን ሁሉ በስካርና በዝሙት የጨረሰ ሰነፍ ቢኖር ግን፣ ሊመጸውቱትም ቢወድ፣ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጁን አይስጠው፤ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይገባ ዘንድ አይፍቀድለት፤ እንደዚህ ለሚሠሩ መጽሐፍ እንዲህ ይላልና ፣ «ሰነፍ እስከመቼ ድረስ ትተኛለህ? መቼስ ከእንቅልፍህ ትነቃለህ? አንድ ጊዜ ትተኛለህ ፤ አንድ ጊዜ ትቀመጣለህ፤ አንድ ጊዜ ታንቀላፋለህ፤ አንድ ጊዜ እጅህን በደረትህ ላይ ትሰበስባለህ፤ ከዚህ በኋላ ድህነት እንደክፉ መልእክተኛ ይመጣብሀል፤ ችጋርም እንደፈጣን ሯጭ ይደርስብሀል»::

፲፮.ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ ይፍታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል፤ ወይትኀየይ ነዳየ፤እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሙሴ ኢትፍታሕ በአድልዎ ለገጸ ባዕል ወኢትግምጽ ፍትሖ ለነዳይ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ፣ ወባሕቱ መፍትው ይፍታሕ በርትዕ::

፲፮. ኤጲስ ቆጶሱ ደኃውን ችላ ብሎ ለባለጸጋው ፊት በማድላት ይፈርድ ዘንድ አይገባውም፤ እግዚአብሔር ሙሴን «ለባለጸጋ ፊት በማድላት አትፍረድ፣ የድኃውን ፍርድም አታጓድል፤ ፍርድ የእግዚአብሔር ነው ብሏልና ፣ ነገር ግን በሚገባ ይፈርድ ዘንድ ይገባዋል::

፲፯. መፍትው ይኩን ሲሳዩ ለኤጲስ ቆጶስ መብልዐ ጥዑመ በአቅም ከመ ይክሃል ምህሮ ወገሥጾ ለሕዝብ ወይሚጦሙ ለኀበ እግዚአብሔር ወይርኀቅ እምኵሉ እኩይ ወያንብብ መጻሕፍተ ኵሎ ጊዜ::

፲፯. የኤጲስ ቆጶስ ምግቡ የጣመ፡ የላመ ይሁን፣ መጥኖ ይመገብ፤ ሕዝቡን መክሮ አስተምሮ ወደ እግዚአብሔር መመለስ ይቻለው ዘንድ፣ ከክፉም ሁሉ ይርቅ ዘንድ መጻሕፍትን ሁል ጊዜ ይመልከት ::

፲፪. ምሳሌ ፯ + ፱–፲፩

፲፰. ወይኩን መፍቀሬ ጥበብ ከመ ይክሃል ተርጕሞ መጻሕፍት በመንፈስ ቅዱስ ፣ ቃለ ወንጌል ኦሪተ ወነቢያተ በከመ ይቤ እግዚ አብሔር ለብዉ ቃለ መጻሕፍት እስመ እሙንቱ ስምዕ በእንቲአየ[፲፫] ::

፲፱. ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የሐሊ ተኃሥሦ ወአገንጽሎ መጻሕፍት በበመትልው፣ ወያጽግቦሙ ለሕዝብ ትምህርተ መንፈሳዌ ወያርውዮሙ እምብርሃነ ሕጉ ለእግዚአብሔር በብዙኅ ተግሣጽ::

፳. ይቤ እግዚአብሔር አብርሁ ብርሃነ ጥበብ ላዕሌክሙ እስመ ጊዜሁ ውእቱ[፲፬] ::

፳፩. ከመዝኬ ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሕምም ወይጻሙ ወይትጋደል በእንተ ጽድቅ፤ወፈድፋደሰ በቅድመ ሕዝብ፡ ከመ ይርአዩ ግብሮ ወይትወከፉ ተግሣጾ ::

፳፪. ወዓዲ ውእቱሰ ኢይትሀከይ መነሂ፤ ወኢይትዐረክ ምስለ ዐቢያን፤ወኢይኩን ዘክልኤ ልቡ ወዘክልኤ ልሳኑ

፲፰. በመንፈስ ቅዱስ መጻሕፍትን መተርጐም ይችል ዘንድ ጥበብ መንፈሳዊን የሚወድ ይሁን ፤ የወንጌልን ቃል ኦሪትን ነቢያትንም መተርጐም ይችል ዘንድ እግዚአብሔር እንዳለ የመጻሕፍትን ቃል አስተውሉ እነሱ ስለ እኔ ነገር ምስክሮች ናቸውና::

፲፱. ለኤጲስ ቆጶስ መመራመርና መጻሕፍትንም ዘወትር መመልከትን ያስብ ዘንድ ይገባዋል፣ ለሕዝቡም መንፈሳዊ ትምህርትን ያጥግባቸው፤ ከእግዚአብሔር ሕግ ብርሃንነት የተነሣም በብዙ ምክር ያርካቸው ::

፳.እግዚአብሔር ጊዜው ነውና የጥበብን ብርሃን በእናንተ ላይ አብሩ አለ ::

፳፩. ለኤጲስ ቆጶስ እንደዚህ መከራ ሊቀበል፣ ሊደክምና ስለጽድቅም ሊጋደል ይገባዋል፤ ይልቁንም በሕዝቡ ፊት፣ ምክሩን ይቀበሉ ዘንድ ሥራውን ሊያሳያቸው ይገባል::

፳፪. እሱ ማንንም ቸል አይበል፤ ከታላላቆች ጋርም አይወዳጅ፤ ሁለት ልብና ሁለት አንደበት ያለው

፲፫. ዮሐ. ፭ + ፴፱
፲፬. ሆሴዕ ፲ + ፲፪

ወኢይትሉ መኳንንተ ፤ ወይፍራህ እግዚአብሔርሃ፤ ወኢይስማዕ ውዴተ በሐሰት ላዕለ ካልእ ወኢይትሀከይ ጸዊመ፤ ወኢያመክኒ ለበሊዕ፤ ወኢይ. በል በዓል ዮም በከመ ይገብሩ አሕዛብ ለበሊዕ ወሰትይ ወለፈጊዕ ::

፳፫. አላ ያሰስል እምኔሁ ኵሎ ፍትወተ ጽሩዐ ዘአልቦ ባቍዕ፤ እስመ ዝንቱ ኵሉ ምኑን ወጽሉእ በኀበ እግዚአብሔር ወፍቁር በኀበ አጋንንት::

፳፬. ይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ የአዝዞሙ ወይገሥጾሙ ለሕዝብ ያዕትት እምላዕሌሆሙ ዘንተ ኵሎ ምግባረ አላ ባሕቱ ይምሀሮሙ ወይገሥጾሙ፣ ወይሚጥሙ ይትመሰሉ ኪያሁ፤ ወይትልዉ ፍኖቶ በርትዕ፣ እስመ ይቤሎሙ እግዚ አብሔር ለደቂቀ እስራኤል "ዕቀቡ ሕግየ ወሥርዐትየ ወትእዛዝየ[፲፭]"፤ ወለሊሁ እግዚእነ ወአምላክነ ኢየሱስ ክርስቶስ አቅደመ ኵሎ ገቢረ ወመሀረነ ንትመሰል ኪያሁ ::

፳፭. ወበእንተዝ ይብል እስመ ዘይሜህር ወይገብር ዐቢየ ይከውን በመንግሥተ ሰማያት[፲፮]::

አይሁን፤ መኳንንቱንም አይከተል፤ እግዚአብሔርን ይፍራ፤ በሌላውም ላይ በሐሰት ነገር ሥራን አይስማ፤ ጾምንም ቸል አይበል፤ ለመብላትም ምክንያት አያድርግ፤ አሕዛብ ለመብላት ለመጠጣት፤ ተድላ ደስታ ለማድረግ በአልን ምክንያት እንዲያደርጉ «ዛሬ በዓል ነው እንብላ» አይበል::

፳፫. ነገር ግን ጥቅም የሌለው የስንፍና ምኞትን ከእርሱ ያርቅ፤ ይህ ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ በአጋንንት ዘንድ የተወደደ ነውና ::

፳፬. ለኤጲስ ቆጶስ ይህንን ሁሉ ሥራ ከእነርሱ ያርቅ ዘንድ ሊያዝዛቸውና ሊመክራቸው ይገባዋል፤ነገር ግን እሱን ይመስሉ ዘንድ፣ አካሄዱንም በቅንነት ይከተሉ ዘንድ ይገስጻቸውና ያስተምራቸው እንጂ፣ እግዚአብሔር የእስራኤልን ልጆች ሕጌን ሥርዓቴንና ትእዛዜን ጠብቁ ብሎአቸዋልና፤ እሱ ጌታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስም በጎ ሥራን ሁሉ አስቀደመ፤ እርሱንም እንመስል ዘንድ አስተማረን ::

፳፭. ስለዚህም የሚያስተምረውን የሚሠራ ሰው በመንግሥተ ሰማያት ታላቅ ይሆናልና ይላል ::

፲፭. ዘዳግ. ፮+፲፩
፲፮. ማቴ. ፭+፲፱

፳፮. ርቱዕ ለክሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ትምህርምሙ ለሕዝብ ወታድኅንምሙ እምስሕተት በከመ ጸገወክሙ ለክሙ ክርስቶስ ።

፳፯. እስመ እግዚአብሔር ነበበ በአፈ ሕዝቅኤል ነቢይ ወይቤ ወልደ እጓለ እመሕያው ሰብአ ዐይን ረሰይኩከ ለቤተ እስራኤል ከመ ትስማዕ ቃለ እምአፉየ ወትገሥጾሙ በቃልየ ።

፳፰. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወእመ ኢነገርኮ ለኃጥእ ወኢገሠጽኮ ከመ ይነስሕ ወይትመየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕየው ፣ ውእቱኒ ኃጥእ ይመውት በኀጢአቱ ወደሞ እትኀሠሥ እምኔከ ይቤ እግዚአብሔር።

፳፱. ወእመሰ ገሠጽኮ ለኃጥእ ወኢተመይጠ እምኀጢአቱ ይመውት በጌጋዩ፤ ወአንተሰ ታድኅን ነፍሰከ ።

፴. ወእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ እንዘ አርእዮ መቅሠፍትየ ቅድመ ገጹ ወኢገሠጽኮ ሞተ ይመውት

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳት ሕዝቡን አስተምራችሁ ከስሕተት ታድኖአቸው ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ክርስቶስ ለእናንተ እንደሰጣችሁ መጠን።

፳፯. እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል ቃል የሰው ልጅ ሆይ! ቃሌን ከእኔ አፍ ሰምተህ በቃሌ ትገሥጻቸውና ትመክራቸው ዘንድ ለእስራኤል ወገኖች ጉበኛ አደረግሁህ » ብሎ ተናግሮአልና ።

፳፰. እግዚአብሔርም አለ፣ ኃጥኡን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ፣ ንስሓ እንዲገባና ከክፉ መንገዱ እንዲመለስ ባትነግረውና ባትገሥጸውም ያም ኃጥእ በኃጢአቱ ሳለ ቢሞት ደሙን ከአንተ እፈልጋለሁ ይላል እግዚአብሔር።

፳፱. ኃጥኡን ግን መክረኸውና ገሥፀኸው ሳይመለስ በበደሉ እንዳለ ቢሞት አንተ ነፍስህን አዳንክ።

፴. ጻድቁም ከጻድቅነቱ ወጥቶ ኀጢአትን ቢሠራ በፊቱ መቅሠፍቴን እያሳየሁት በበደሉ እንዳለ ይሞት ዘንድ ባትመክረው ፣ ባትገሥፀውም

በጌጋዩ ፤ ወኢይዜከር ጽድቆ ዘገብረ ውእቱ ወእትኀሠሥ ደሞ እምእዴከ፤

፴፩. ወእመኒ ገሠጽኮ ለጻድቅ ከመ ኢየአብስ ወኢአበሰ ውእቱኒ ጻድቅ ሕይወተ የሐዩ፤ ወአንተኒ አድኅንከ ነፍሰከ[፲፯] ።

፴፪. ከማሁኬ ሶበ ይከውን ቀትል ወጸብእ ማዕከለ ሕዝብ እሙንቱ የኀሥሡ ሰብአ ዐይን ዘይዜንዎሙ ከመ ይትዐቀቡ፣ ወእመሰ ኢቀደመ ነጊሮቶሙ ከመ ይድኅኑ እምቀትል ደሙ እምላዕለ ርእሱ፤ እስመ ኢሰምዑ ቃለ ቀርን ።

፴፫. ወባሕቱ ዘሰ ርእየ ኲናተ እንተ ትመጽእ ላዕለ ብሔር ወይነፍሕ በቀርን ትእምርተ ለሠራዊት ወሰምዐ ዘይሰምዕ ቃለ ቀርን ወኢተግኀሠ ወመጽአ ኲናት ወረከበቶ ይገብእ ደሙ ላእለ ርእሱ፣ እስመ ሰምዐ ቃለ ቀርን ወኢተግኀሠ ወደሙ ይሰወጥ ዲቤሁ፤ ወዝንቱሰ እስመ ተግሕሠ አድኀነ ነፍሶ[፲፰] ።

፲፯. ሕዝ. ፴፫ ፡ ፪ - ፱ ፣ ፫ ፡ ፲፯–፲፱

እርሱም ያደረገውን ጽድቁን አላስብለትም ደሙን ከአንተ እጅ እፈልጋለሁ።

፴፩. ጻድቁን ግን እንዳይበድል ብትገሥጸው ብትመክረው እርሱ ከሞት ይድናል፤ አንተም ነፍስህን አዳንህ ።

፴፪. እንደዚሁም በሕዝቡ መካከል ጦርነትና ውጊያ በተደረገ ጊዜ እነርሱ ይጠበቁ ዘንድ የሚነግራቸው ጉበኛን ይፈልጋሉ፣ ከሞት ይድኑ ዘንድ፣ ባይነግራቸው ግን ደሙ በራሱ ላይ ነው የመለከት ድምጽን አልሰሙምና።

፴፫. ነገር ግን በሀገር ላይ የምትመጣ ጦርን ያየ ለሠራዊቱ ምልክት መለከትን ቢነፋ፣ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል ባይል፣ ጦርም መጥታ ብታገኘው፣ ደሙ በራሱ ላይ ነው ፤ የመለከቱን ድምፅ ሰምቶ ገለል አላለምና ደሙ በላዩ ላይ ይመለሳል፤ እርሱ ግን ገለል ብሏልና ነፍሱን አዳነ።

፴፬. ከማሁ ውእቱ ኤጲስ ቆጶስ ለእመ መሀረ ቃለ ሕይወት ይረ ክብ ሕይወተ ዘለዓለም፤ወኩናትሰ ኵነኔ ው እቱ ዘለዓለም ፤ ወቃለ ቀርንኒ ወንጌል ቅዱስ፤ ወሰብአ ዐይንሂ ኤጲስ ቆጶስ ውእቱ ለቅ ድስት ቤተ ክርስቲያን፤ መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐይ ወይምሀር ወያጽንዕ ቃለ መጻሕፍት ወያፍ ርህ በእንተ ኵነኔ፤ ወበእንተዝ ይገሥጾሙ ለእለ የሐውሩ ዘእንበለ አእምሮ፣ ወያርእዮሙ ክሡተ፤ ወለ እለ ኢየአምሩ ይምሀሮሙ ፤ ወለ እለ የአምሩ ያጽንዖሙ፤ ወለእለ ተገድፉ ያስተጋብኦሙ፤ ወይንግ ሮሙ ኵሎ ጊዜ በእንተ መድ ኀኒቶሙ ከመ ሶበ ሰምዑ ዘንተ ተግሣጸ ይግበሩ ሠናየ፡፡

፴፭. እስመ ይቤ እግዚአብሔር በነቢይ አስምዕ ላዕለ ዝንቱ ሕዝብ ወንግሮሙ ኀጢአቶሙ ለእመ ይትመየጡ ወይኔስሑ ወይድኀኑ እምጌጋዮሙ[፲፱]፡፡

፴፮. ወዓዲ ይቤሎሙ ሙሴ ለሕ ዝብ ስማዕ እስራኤል እግዚአ ብሔር አምላክከ ፩ ውእቱ[፳]፡፡

፴፬. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ የሕይወትን ቃል ወንጌልን ቢያስተ ምር የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛል፤ ጦሩም የዘለዓለም ፍዳ ነው፤ የመ ለከቱም ድምፅ ቅዱስ ወንጌል ነው ፤ ጉበኛ ሰላዩም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ኤጲስ ቆጶስ ነው፣ ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ፍርድም እያስ ፈራ ቃሉንም እያጠና ያስተምርና ይጠብቅ ዘንድ ይገባዋል ፤ ስለዚህም ነገር ባለማወቅ የሚኖሩትን ሰዎች ይምከራቸው፤ ገልጾም ያስረዳቸው፤ የማያውቁትን ያስተምራቸው፤ የሚ ያውቁትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑት ንም ይሰብስባቸው፤ ሁልጊዜም ስለድኅነታቸው ይንገራቸው ፣ ይህን ተግሣጽ በሰሙ ጊዜ በጎ ሥራን ይሠሩ ዘንድ ፡፡

፴፭. እግዚአብሔር በነቢዩ አድሮ በዚህ ሕዝብ ላይ አዳኝበታለሁ፤ ምን አልባት ከኀጢአታቸው ቢመለሱ ንስሐ ገብተውም ቢድኑ ኃጢአታ ቸውን ንገራቸው ብሏልና፡፡

፴፮. ዳግመኛም ሙሴ ሕዝቡን እስራኤል ሆይ ስማ ፈጣሪህ እግዚአብሔር አንድ ነው አላቸው አንድ እግዚአብሔር ነው፡፡

፲፱. ኤር. ፳፮ + ፫
፳. ዘዳግ. ፯ + ፳

፴፯. ወካዕበ ይቤ በወንጌል ቅዱስ ዘቦ እዝን ሰሚዐ ለይሰማዕ[፳፩]፡፡

፴፰. ወሰሎሞን ይቤ ስማዕ ወል ድየ ተግሣጸ አቡከ፤ ወኢትትሀየይ ትእዛዘ እምከ፤[፳፪] ወኢሰምዑ እስከ ዛቲ ዕለት፤ ወኀደግዎ ለእግ ዚአብሔር ለ፩ ዘበአማን አምላክ ርቱዕ ፡፡

፴፱. ወሰመዮሙ ትውልደ ዐላው ያን ወዘማውያን ዘአቅደምነ ነጊረ በእንቲአሆሙ፤ ወይእዜኒ አእምሩ ኦ ፍቁራኒነ እለ ተጠመቅሙ በሞቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ እስመ ኢርቱዕ የአብሱ እለ ነሥኡ ዘከመዝ ጸጋ፡፡

፵. አእምሩ አኀዊነ እስመ እምድ ኅረ ነሥኡ ጥምቀተ ሕይወት ወገ ብኡ ውስተ ግብረ ኀጢአት ይወ ርዱ ውስተ ኵነኔ ገሀነም ፡፡

፵፩. ወባዕዳንሂ እለ ኢኮኑ መሃይ ምናነ ወእምዝ አምኑ ወተጠምቁ ይከውኑ ብፁዓነ በቅድመ እግዚአ ብሔር፣ በከመ ይቤ እግዚእነ በወ ንጌል ቅዱስ «ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼእሉክሙ፣ወይዘነጉጉክሙ፣ወ ይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲአየ ተፈሥሑ እስመ ብዙኅ ውእቱ ዕሤትክሙ በሰማያት»[፳፫] ፡፡

፴፯. ዳግመኛም በቅዱስ ወንጌል ጆሮ ያለው መስማትን ይስማ አለ።

፴፰. ሰሎሞንም ልጄ፤ የአባትህን ተግሣጽ ስማ፣ የእናትህንም ትእ ዛዝ ቸል አትበል አለ፤ እነርሱ ግን በውነት የባሕርይ አምላክ የሚሆን አንድ እግዚአብሔርን ካዱት እንጂ እስከዚች ቀን ድረስ በሚገባ አልሰ ሙም፡፡

፴፱. አስቀድመን ስለእነርሱ የተና ገርንላቸው የሴሰኞች የወንጀለኞች ልጆች አላቸው፤ አሁንም በጌታ ችን በኢየሱስ ክርስቶስ በሞቱ በምትመሰል ጥምቀት የተጠመቃ ችሁ ወዳጆቻችን ሆይ፣ አስተውሉ፤ እንደዚህ ያለ ልጅነትን የተቀበሉ ሰዎች ይበድሉ ዘንድ አይገባምና፡፡

፵. ወንድሞቻችን ሆይ ዕወቁ፤ ካመኑ ከተጠመቁ በኋላ ወደ ኃጢአት ሥራ ቢመለሱ ወደ ገሀ ነም ፍርድ ይወርዳሉና፡፡

፵፩. ምእመናን ያልሆኑ ሌሎ ችም ከዚህ በኋላ ቢያምኑና ቢጠ መቁ በእግዚአብሔር ፊት ንዑዳን፣ ክቡራን ይሆናሉ፣ ጌታችን በወን ጌል ንዑዳን ክቡራን ናችሁ እን ዳለ፣ በእኔ ምክንያት ቢሰድቧ ችሁ ቢያሽሟጥጧችሁ የኔን ነገር ሀሰት ነው እያሉ በናንተ ላይ በተናገሩ ጊዜ ደስ ይበላችሁ፤ ዋጋ ችሁ በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ነውና»፡፡

፳፩. ማቴ. ፲፩–፲፭
፳፪. ምሳ. ፩ + ፰
፳፫. ማቴ ፭ + ፲፩–፲፪

፵፪. ወእመሰ ቦ ዘነበበ ሐሰተ ላዕሌሁ ብፁዕ ውእቱ፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ኵሉ ብእሲ ዘኢኮነ ምኩረ ኢኮነ ኅሩየ በኀበ እግዚአብሔር [፳፬] ::

፵፫. ወለእመ ቦ ዘወፅአ እምሕግ ወረገምዎ ለሊሁ ለርእሱ አምጽአ መርገመ፤ ከማሁ ንሕነኒ ለእመ ኢሰማዕነ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢገበርነ ፈቃዶ ናመጽእ ላዕሌነ መርገመ ::

፵፬. ወዓዲ ንከውን ርኁቃነ እም እግዚአብሔር፤ እስመ ዘለሊሆሙ ይሜህሩ ኢይገብሩ[፳፭] ፤ ወኢይት መየጡ እምግዕዞሙ ::

፵፭. ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጾሙ ወያስተኀፍሮሙ ለእለ ይገብሩ ከመዝ፣ አላ ርቱዕ ይም ሀሮሙ በፍቅረ ክርስቶስ በከመ ይደሉ ለተቀንዮ::

፵፮. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይኅሥሥ ጽድቀ፤ ወኢያክብሮሙ ለዕ ልዋን፤ ወኢያድሉ በውስተ ፍትሕ ወኢይንሣእ ሕልያነ በኀበ

፵፪. ሰው አስትን በላዩ የተናገ ረበት ቢኖርም ብፁዕ ነው፤ «በመከራ ያልተፈተነ ሰው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተመረጠ አይደለም» የሚል ጽሑፍ አለና::

፵፫. ከሕግ ወጥቶም የረገሙት ሰው ቢኖር እርሱ ለራሱ ርግ ማንን አመጣ፣ እኛም እንደርሱ የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ሰም ተን ፈቃዱን ባንፈጽም በላያችን ርግማንን እናመጣለን::

፵፬. ዳግመኛም ከእግዚአብሔር የተ ለየን እንሆናለን፤ እነርሱ የሚያ ስተምሩትን የማይሠሩ፣ ከልማ ዳቸውም የማይመለሱ ናቸውና::

፵፭. ለኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ የሚ ሠሩትን ይቈጣቸውና ያሳፍራ ቸው ዘንድ አይገባውም፣ነገር ግን ለአምልኮት እንደሚገባ በክርስቶስ ፍቅር ያስተምራቸው እንጂ ::

፵፮. ለኤጲስ ቆጶሱ እውነትን ይመረምር ዘንድ ይገባዋል፤ ከሃድ ያንንም አያክብራቸው፤ በፍርድ ጊዜም አያድላ፤ ከማንም መማለ

፳፬. ያዕ. ፩+፲፫ ፣ ዕብ. ፲፪+፳
፳፭. ማቴ. ፳፫–፫

መኑሂ፤ እስመ ሕልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ፤ ለጠቢባን፣ ወያ ጸንን ነገረ ፍትሕ ወርትዕ፤ ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል አዕትቱ እምኔክሙ ኵሎ እኩየ[፳፮]::

፵፯. ወሰሎሞንሂ ይቤ ኀበ መካን እንተ ግዕዙ ኢትሑር ህየ፣ ተገ ኀሥ እምኔሆሙ ወተመየጥ እስመ ኢይነውሙ እመ ኢገብሩ እኩየ ወይርኅቅ ንዋም እምአዕይንቲ ሆሙ፤ ወኢይነውሙ ይበልዑ መብልዐ ኀጢአት ::

፵፰. ወእመሰ ኢለበወ ኤጲስ ቆጶስ ወሖረ በትምይንት፣ወመ ናኔ ኮነ በከመ ገብረ ሳኦል ለአጋግ[፳፯]፤ ወኤሊ ካህን ዘኢገ ሠጾሙ ለደቂቁ እለ ኀደጉ ትእዛዘ እግዚአብሔር[፳፰]፣ ወናሁ ከመውእቱ ለሊሁ ሀጕለ ክብሮ፤ ወዓዲ ደብተራሁ፤ ቅድስተ ዘህገሩ ወገብረ ዓመፃ በቅድመ፣

ጃን አይቀበል፤ መማለጃ መቀበል የአዋቂዎችን ዓይኖች ያሳውራ ልና፤ የቀናውን የፍርድ ነገርም ያጣ ምማልና፣ ዳግመኛም ክፋትን ሁሉ ከእናንተ አርቁ የሚል አንቀጽ አለና ::

፵፯. ሰሎሞንም እንዲህ አለ «እነ ርሱ በተጓዙበት ቦታ ወደዚያ አት ሂድ፤ ከእነርሱም ፈቀቅ በል ተመ ለስም፤ክፉ ካላደረጉ አይተኙምና ከዓይኖቻቸውም እንቅልፍ ይወገ ዳል፤ አይተኙምም የኃጢአትን መብል ይመገባሉ ::

፵፰. ኤጲስ ቆጶሱ ባያስተውል በተንኰልም ቢሔድ ፣ ሳኦልም በአ ጋግ እንደ አደረገ፣ ካህኑ ኤሊም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የተዉ ልጆቹን እንዳልገሠጻቸው፣ እንደ ካህኑ ኤሊ ናቂ ቢሆን እነሆ እርሱ ክብሩን ያጣል፤ ዳግመኛም የሀገ ሩን ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ያጣል፣

፳፮. ዘፀ. ፳፫ + ፯ – ፰
፳፯. ፩ኛ ሳሙ. ፲፭–፴፬
፳፰. ፩ኛ ሳሙ. ፪+፳፬–፳፰፤ ፬+፲–፲፩

እግዚአብሔር፣ ወኮነ ዕቅፍተ ወመስትተ ለሐዲስ ተክል ለእለ ነሥኡ ጥምቀተ ወዓዲ ለንኡሰ ክርስቲያን ለዕድ ወለአንስት ከማሁ ክመ::

፺፱. ወእመሰ ኢመሀረ፣ወኢገሠጸ፣ ወኢሖረ በፍኖተ ርትዕ፣ ወኀደገ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር፣ ወበእንተዝ ይረክብ ግዘተ፤ ወይመጽእ ላዕሌሁ መቅሠፍተ እግዚአብሔር ፣ እስመ አስሐተ ፍኖቶሙ ለሕዝብ በከመ ስሕቱ ሕዝብ ዘበመዋዕለ ኢዮርብአም[፷፱]:: ወእለ ተቀትሉ ምስለ ቆሬ[፸]::

፻. ወእመሰ ቦ ዘይኤብስ ዲበ ኤጰስ ቆጰስ ወላዕለ ሥዩማን እንዘ አልቦሙ አበሳ ወንጹሓን እሙንቱ፤ ኢይደልዎ ይባእ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር፣ እስመ ደፈረ ወሖረ በእበድ በፍትወተ ነፍሱ ::

፻፩. ወበእንተዝ ይረክብ ዘረከቦሙ ለእለ ተሣለቁ ላዕለ ኖኅ::[፸፩] ወበከመ አካን ዘነሥአ ለርእሱ ኅሩመ [፸፪]፤ ወበከመ ግያዝ ዘነሥአ ንዋየ እምኅበ ንዕማን ሶርያዊ [፸፫]::

በእግዚአብሔርም ፊት በደልን ይሠራል፣ ጥምቀትን ለተቀበሉ አዲስ አማኞችም እንቅፋትና መሰናክል ይሆናል፤ ለወንዶችና ሴቶች ንዑስ ክርስቲያንም ፈጽሞ እንዲሁ ነው ::

፺፱.ባያስተምርና ባይገሥጽ፣ በቅንነት መንገድም ባይሔድ፣ የእግዚአብሔርንም ትእዛዛት ቢተው፣ ስለዚህ ውግዘት ያገኛዋል፤ የእግዚአብሔር መቅሠፍት ይመጣበታል በኢዮርብአም ዘመን የነበሩ ሕዝብና ከቆሬ ጋር የተገደሉት እንደሳቱ የሕዝቡን መንገድ አሳስቷልና::

፻. በደል ሳይኖርባቸው ንጹሓንም ሲሆኑ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ በሹማምንቱም ላይ የሚበድል ቢኖር ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሊገባ አይገባውም፤ ደፍሮ በራሱ ፈቃድ በስንፍና ኖራልና::

፻፩. ስለዚህም በኖኅ ላይ የተሣለቁ ሰዎች ያገኛቸውን ያገኛል፤ እርም የሆነውን ለራሱ እንደወሰደ እንደ አካን፣ ከሶርያዊው ከንዕማንም ገንዘብ እንደ ተቀበለው እንደ ግያዝ ይሆናል::

፷፱ ፩ኛ.ነገ.፲፪.፳፱
፸. ዘኍ. ፲፮. ፵
፸፩ ዘፍ.፱. ፳-፳፭.
፸፪ ኢያ.፯.፩
፸፫.፪ኛ. ነገ. ፭. ፳፫

፻፪. ናሁኬ ይደልዎ ለኖላዌ አባግዕ ይምሀር ወይገሥጽ በየውሃት፤ ወይሚጦሙ ውስተ ንስሓ ጠዪቆ ለለአሕዱ አሐዱ በሕይወቶሙ፤ ወይሥራዕ ንብረቶሙ በከመ ይደሉ በሰላም ከመ ይሕየዉ ሕዝብ ሠናየ ሕይወተ፣ ወይትመየጡ እምኅጣውኢሆሙ፤ ዝኬ ሥሙር በቅድመ እግዚአብሔር፤ እስመ ሶበ ተመይጠ ሰብእ እምኅጢአቱ ፣ ወገብአ ውስተ ንስሓ ርእዮሙ ኪያሁ ይትሜሀሩ ካልኣን ሠናየ አምልኮ::

፻፫. ወበእንተዝ ይደልዎ ለኤጲስ ቆጰስ ይኩን ትጉሀ ለገቢረ ሠናይ ከመ ይትዐወቅ ግብሩ በኀበ ኵሉ እስመ መርሖሙ ወኖላዊሆሙ ለሊቃውንት ወለመኳንንት፣ ወለመምህራን ወለኵሎሙ ዘእምታሕቴሁ::

፻፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጳሳት ይንበሩ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምስለ ካህናት፤ ወይፍትሑ ለለ አሐዱ አሐዱ በከመ ይደሉ፤ እስመ ሎሙ ወሀበ እግዚአብሔር ሥልጣነ፤ ወአዘዞሙ እንዘ ይብል «ዘአሰርክሙ በምድር ይኩን እሱረ በሰማያት፣ ወዘፈታሕክሙ በምድር ይኩን ፍቱሐ በሰማያት»[፸፬]::

፻፪. እነሆ የምእመናን ጠባቂያቸው በየውሃት ያስተምርና ይገሥጽ ዘንድ፣ እያንዳንዳቸውንም ተረድቶ በሕይወታቸው ወደ ንስሓ ይመልሳቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ሕዝቡም መልካም ኑሮን እንዲኖሩ፣ ከኀጢአታቸውም እንዲመለሱ አነዋወራቸውን ያዘጋጅ ዘንድ ይገባዋል፤ ይህም በእግዚአብሔር ፊት የተወደደ ነው ፤ ሰው ከኀጢአቱ ተመልሶ ወደ ንስሓ ቢገባ ሌሎች እርሱን አይተው መልካም አምልኮትን ይማራሉና ::

፻፫. ስለዚህም ለኤጲስ ቆጳሱ ሥራው በሁሉ ዘንድ እንዲታወቅ መልካም ሥራን ለመሥራት ትጉህ ይሆን ዘንድ ይገባዋል፤ ለሊቃውንቱና ለመኳንንቱ፣ ለመምህራኑና ከበታቹ ላሉት ሁሉ መሪያቸውና ጠባቂያቸው ነውና::

፻፬. ኤጲስ ቆጳሳት ከካህናት ጋር በቤተክርስቲያን ተቀምጠው ለእያንዳንዱ እንደሚገባ ይፈርዱ ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር ለእነርሱ ሥልጣንን ሰጥቶአልና እንዲህም ብሎ አዝዞአቸዋልና «በምድር ያሰራችሁት በሰማይ የታሰረ ይሁን፤ በምድርም የፈታችሁት በሰማያት የተፈታ ይሁን»::

፸፬ ፡ ማቴ.፲፰.፲፰

፶፭. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይሚጠሙ ለሕዝብ ውስተ አእምሮ እግዚአብሔር ወይትወከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ ወይምህሮሙ ወይናዝዞሙ በተየውሆ ወበፍቅር፣ ወበፍሥሓ ልብ እስመ እግዚአብሔር አምላክ መሓሪ ውእቱ እስመ ይቤሎ እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል ነቢይ::

፶፮. በሎሙ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢይፈቅድ ይሙት ኃጥእ ዳዕሙ ከመ ይነስሕ ወይኅድግ ፍኖቶ እኪተ ወይሕየው»፤ ተመየጡ ተመየጡ፤እምፍኖትክሙ እኩይ፤ ወለምንት ትመውቱ ቤተ እስራኤል::

፶፯. ወአንተ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በሎሙ ለደቂቀ ሕዝብከ ጽድቁ ለጻድቅ ኢያድኅኖ አመ ይጌጊ፣ ወኀጢአቱ ለኃጥእ ኢያሐምሞ አመ ይኔስሕ እምጌጋዩ፤ ወጻድቅኒ ኢይድኅን እምከመ አበሰ::

፶፰. ሶበ እቤሎ ለጻድቅ ሕይወተ ተሐዩ ለእመ ተአመነ በጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ፣ ኵሎ ጽድቆ ኢይዜከር ሎቱ፣ በኀጢአቱ ዘገብረ ይመውት ::

፶፭. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እግዚአብሔርን ወደ ማወቅ ይመልሳቸው ዘንድ ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ንስሓቸውን ተቀብሎ በማለዘብ በፍቅርና በልብ ደስታ ያስተምራቸውና ያረጋጋቸው ዘንድ ይገባል፣ እግዚአብሔር መሓሪ አምላክ ነውና፤ እግዚአብሔር ለነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ ብሎታልና::

፶፮. «እኔ ሕያው ነኝና ኀጢአተኛው ከመንገዱ ተመልሶ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንጂ፣ ኀጢአተኛው ይሞት ዘንድ አልፈቅድም» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ የእስራኤል ቤት ሆይ ተመለሱ፣ ከክፉ መንገዳችሁ ተመለሱ፤ ስለምንስ ትሞታላችሁ በላቸው ::

፶፯. አንተም የሰው ልጅ ሆይ፣ የሕዝብህን ልጆች እንዲህ በላቸው፣ «በበደለበት ቀን የጻድቅ ጽድቁ አያድነውም፤ኀጢአተኛም ከኀጢአቱ በተመለሰበት ቀን ኃጢአቱ አያሰናክለውም፣ ጻድቁም ኀጢአት ከሠራ በጽድቁ በሕይወት አይኖርም»::

፶፰. እኔ ጻድቁን በሕይወት ትኖራለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ በጽድቁ ታምኖ ኀጢአት ቢሠራ በሠራው ኀጢአት ይሞታል እንጂ፣ ጽድቁን አላስብለትም::

፶፱. ወእምከመ እቤሎ ለኃጥእ ሞተ ትመውት ወነሰሐ እምኀጢአቱ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ::

፷. ወአግብአ አኀዘ፣ ወፈደየ ዘሄደ፣ ወበሕገ ሕይወት ሖረ፣ ወኢገብረ ኀጢአተ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት[፴፭] በኀጢአት ዘአበሰ ወኢይዜከር ሎቱ አባሳሁ ወጌጋዩ እስመ ገብረ ጽድቀ ወርትዐ ወቦቱ የሐዩ፤

፷፩. ወበእንተዝ ይሴፈዉ ኃጥኣን እምከመ ተመይጡ እምኀጣውኢሆሙ፤ ወነስሑ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ፤ ወእሙንቱሰ ይወርስዋ ለምድር፤ ወእለ ኢአበሱ ይትዐቀቡ ከመ ኢይረዱ ውስተ ምንዳቤ ወብካይ ወኀዘን::

፷፪. አእምርኬ ወለቡ ኦ ሰብእ እመ አበስከ ወገበርከ ኀጢአተ በዝ ዓለም ወኢነሳሕከ አልብከ ሕይወት፤ ወነስሕ እንከ እንዘ ሕያው አንተ፤ እስመ እምድኅረ ሞት አልቦ ንስሓ በከመ ይቤ ዳዊት «እስመ አልቦ በውስተ ሞት ዘይዜከረከ ወበሲኦልኒ መኑ የአምነከ[፴፮] ::

፴፭ ሕዝ ፴፫ : ፲፩ - ፲፭
፴፮ መዝ. ፮ : ፭ - ፮

፶፱. እኔም ኀጢአተኛውን ሞትን ትሞታለህ ባልሁት ጊዜ እርሱ ከኀጢአቱ ተመልሶ ፍርድንና ቅን ነገርን ቢያደርግ፣

፷. እርሱም መያዣውን ቢመልስ፣ የነጠቀውንም ቢከፍል፣ በሕይወትም ሕግ ቢሄድ፣ ኀጢአትም ባይሠራ በሕይወት ይኖራል እንጂ በበደለው ኃጢአት አይሞትም፣ በደሉንም አያስብበትም፣ እውነትንና ርትዕን ሠርቶአልና በሕይወትም ይኖራል::

፷፩. ስለዚህም ኃጥኣን ከኀጢአቶቻቸው ተመልሰው ንስሓ ከገቡ መልካም ተስፋን ያገኙ ዘንድ ተስፋ ያደርጋሉ፤ እነርሱም ምድርን ይወርሷታል፤ ያልበደሉም ወደ መከራና ወደ ልቅሶ፣ ወደ ኀዘንም እንዳይወርዱ ይጠንቀቁ::

፷፪. ሰው ሆይ! ዕወቅ፣ አስተውልም፤ በዚህ ዓለም ብትበድል ኀጢአትንም ብትሠራ ንስሓም ባትገባ ድኅነት አይኖርህም፤ እንግዲህ በሕይወት ሳለህ ንስሐ ግባ፤ ዳዊት በሞት የሚያስብህ የለምና፣ በሲኦልም የሚያምንህ ማን ነው? ብሎ እንደ ተናገረ ከሞት በኋላ ንስሓ የለምና::

፳፫. ርቱዕኬ ኦ አኃዊነ ንንበር ድልዋኒነ በገቢረ ሠናይ፤ ወንሑር በፍኖተ ርትዕ እንተ አልባቲ ኀዘን፤ ንስማዕ እንከ ወንለቡ ዘይቤ ‹‹አርትዕ ፍኖትየ ወሑረ ትየ በከመ ነቢብከ››[፹፯] ወኢንኩን እንከ ሕፁፃነ እምኵሉ ምግባረ ሠናይ አላ ንዕቀብ ቃለ ቅዱሰ ዘይቤ ወንጌል ቅዱስ በእንተ ኃምስ ደናግል ጠባባት፤ ወአኮ ከመ ኃምስ አብዳት ደናግል እለ ኀልቀ እምኔሆን ቅብዕ ዘውእቱ ገቢረ ሠናይ ወወፅአ እምክብካብ ዘበሰማያት[፹፰]::

፳፬. ወበእንትዝ መፍትው ንዕቀብ ርእሰነ፤ ወንኩን ኬንያ ለርእስነ፤ ወንዕቀብ ጊዜሁ ለመርዓዊ ከመ ኢንድኅፅ ውስተ ኀጢአት፤ ወዘሰ ጽድቀ ይገብር ይዕቀብ ገቢረ ሠናይ እስከ ፍጻሜሁ::

፳፭.ወይደልዎ ለኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ወይፍታሕ በርትዕ፤ እስመ ፍትሕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ይገሥጾሙ ለኃጥኣን ይሑሩ ፍኖተ ርቱዐ፤ ወእም ከመ ተመይጡ ይትወከፍ ንስ ሓሆሙ በሣህል ወበምሕረት::

፹፯ መዝ ፻፲፰ - ፻፴፫
፹፰ ማቴ. ፳፭ - ፳

፳፫. ወንድሞቻችን ሆይ በጎ ሥራን በመሥራት ተዘጋጅተን እንኖርና ኀዘን በሌለባት በቅንነት መንገድ እንሄድ ዘንድ ይገባናል፤ ‹‹እንደ ቃልህ መንገዴንና አካሄ ዴን አቅና›› ያለውን እንስማ እና ስተውልም፤ እንግዲህ ወዲህም በጎ ሥራ ሁሉ የጎደለን አንሁን፤ ነገር ግን በጎ ሥራ የሆነው ዘይት ስላለቀባቸውና ከሰማያዊው ሰርግ ስለ ወጡት አምስት ሰነ ፎች ደናግል ሳይሆን፤ ስለ አም ስቱ ብልሆች ደናግል ቅዱስ ወን ጌል የተናገረውን ቅዱስ ቃል እን ጠብቅ::

፳፬. ስለዚህም እራሳችንን ከክፉ ነገር እንጠብቅ ዘንድ፣ ለራሳች ንም ብልሆች እንሆን ዘንድ፣ በኀጢአትም እንዳንሰነካከል መር ዓዊ የሚመጣበትን ጊዜ እንጠብቅ ዘንድ አግባብ ነው ፤ ጽድቅን የሚሠራ ግን እስከ ዕለተ ሞቱ ድረስ በጎ መሥራትን ይጠብቅ::

፳፭.ለኤጲስ ቆጶሱም በእውነት አስተውሎ ይፈርድ ዘንድ ይገ ባዋል፤ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና፤ የቀና መንገድን ይሄዱ ዘንድ ኀጥአንንም ይምከራቸው፣ ያስተምራቸው፣ የተመለሱ እንደ ሆነም ንስሐቸውን· በይቅርታና በምሕረት ይቀበላቸው::

፳፮. ተዘከርኬ ዘይቤ እግዚእነ ይከ ውን ዐቢይ ፍሥሓ በሰማያት በእንተ ፩ ኀጥእ ዘይኔስሕ፣ [፹፱] ወእመሰ ኢተወከፍክሙ ለእለ ይኔስሑ ወገደፍክሙ ዘረውከ መርዔተከ፤ ወኢለበውከ ዘይቤ ዳዊት ኢትመጥዋ ለአራዊት ለነፍስ እንተ ትገኒ ለከ [፺]::

፳፯. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብ ሔር ዘወድቀ ኢይትነሣእኑ ወዘስሕተ ኢይትመየጥኑ::

፳፰. በእንተ ምንት ዐለዉ ሕዝ ብየ ማዕሌተ እኩየ፣ ወአጽንዑ ምክሮሙ ወአበዩ ኀዲገ ኃጢ አት::

፳፱. አጽማዕኩ ይእዜኒ ወሰማ ዕኩ፤ አኮኑ ከመዝ ይቤሉ አልቦኑ ሰብእ ዘይኔስሕ እምእ ከዩ፣ ወይብል ምንተ ገበርኩ [፺፩]:: ተመየጡ ኦ ደቂቅየ እለ ርኁቅሙ ወአነ እፌውስ ቊስለክሙ::

፹፱. ሉቃ ፲፭ . ፯.
፺፩ መዝ. ፴፫ ፲፱
፺፩. ኤር. ፰ ፬.፮

፳፮.ጌታችን ‹‹ከኀጥኣን አንዱ ንስሐ ስለገባ በሰማይ ፍጹም ደስታ ይሆናል›› ያለውን አስብ፣ ንስሓ የገቡትን ባትቀበላቸውና ብትጥላቸው ግን መንጋዎችህን በተንህ፤ ዳዊትም የምትገዛልህን ሰውነት ለአራዊት አሳልፈህ አትስ ጣት ያለውን አላስተዋልህም::

፳፯.እግዚአብሔርም ‹‹የወደቀ አይ ነሣምን፣ የበደለስ አይመለስ ምን›› ብሎ እንደዚህ ተናግሯ ልና::

፳፰. ወገኖቼ ብዙ ወንጀልን ስለ ምን·ወነጀሉ? ምክራቸውንስ የኀ ጢአትን ሥራ መተውንስ እንቢ ብለው ስለ ምን ጸኑ?

፳፱.አሁንም ሰማሁ ፤ አዳመጥ ኩም፤ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት የሚመለስ ሰው የለምን? ብሎ እንደዚህ ተናገሯልና ምንሠራሁ የሚል የለምን ከጽድቅ ከበጎ ሥራ የራቃችሁ ልጆቼ ሆይ ከኃጢአት ወደ ጽድቅ፣ ከክፋት ወደ በጎነት ተመለሱ፣ እኔም የኃጢአታችሁን ቊስል እፈውሳለሁ::

፸. ኦ ኤጲስ ቆጶስ ተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ ይትመየጡ ኀቤከ፤ ወኢትኩን ዘ፪ኤ ልቡ፤ ወኢታዕቢ ልበከ ከመ እለ አልቦሙ ምሕረት፤ እስመ ዘይገብር ከመዝ ኢይፈርሆ ለእግዚአብሔር፤ አላ ባሕቱ ሐሊ ትግበር ትካዘሙ በከመ ይደሉ።

፸፩.ንዕቀብ እንከ ርእሰነ ወኢንትሐወል ምስለ ኀጥኣን ወዐማፅያን እለ ይገብሩ ከመዝ፤ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወዘሰ ይገብር ኀጢአተ ዘእንበለ ሕግ ትገብእ ጌጋዩ ዲበ ርእሱ[፷፪]።

፸፪. እስመ ይቤ በሕዝቅኤል ነቢይ፤ ምድር ለእመ አበሰት ሊተ፤ ወስሕተት ወጌገየት አነሥእ እዴየ ላዕሌሃ ወእቀጠቅጥ ኀይለ እክል፤ ወእፌኑ ላዕሌሃ ረኃበ፤ ወአጠፍእ እምላዕሌሃ ሰብአ ወእንስሳ።

፸፫.ወለእመ ሀለዉ እሉ ፫ዕደው ማዕከለ፤ ኖኅ ወዳንኤል ወኢዮብ እሙንቱ ያድኅኑ በጽድቆሙ ነፍሶሙ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ።

፷፪. ሕዝ. ፲፰. ፳

፸. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ንስሓ ገብተው ወደ አንተ የተመለሱትን ሰዎች ተቀበላቸው፤ ሁለት ልብ አትሁን፤ ምሕረት እንደሌላቸው ሰዎች ልብህን አታሳብይ፤ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው እግዚአብሔርን አይፈራውምና፤ ነገር ግን እንደሚገባ ግዳጃቸውን ታደርግላቸው ዘንድ ብቻ አስብ እንጂ።

፸፩.እንግዲህም ራሳችንን እንጠብቅ፤እንደዚህም ከሚያደርጉ ከኃጢአተኞችና ከዐመፀኞች ጋራ አንቀላቀል፤ የጻድቅ ጽድቁ ለራሱ ነው፤ ከሕግም ወጥቶ ኀጢአትን የሚሠራ በደሉ በራሱ ላይ ትመለሳለች።

፸፪.እግዚአብሔር በነቢዩ በሕዝቅኤል እንዲህ ብሏልና፤ ምድር ብትበድል ፤ ብትስስን ኀጢአትም ብትሠራ እኔ በላይዋ ላይ የመዓቴን እጅ እዘረጋለሁ፤ የእህልንም ኃይል አጠፋለሁ፤ ረኃብንም በላይዋ እሰድዳለሁ፤ ከእርሷም ሰውና እንስሳን አጠፋለሁ ብሏል።

፸፫.እሊህ ሦስቱ ሰዎች ኖኅ ዳንኤልና ኢዮብ በኀጥአን መካከል ቢኖሩ እነርሱ በጽድቃቸው ራሳቸውን ያድናሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር።

፸፬. ወለእመኒ አርዌ እኩየ ፈነውኩ ላዕሌሃ ለይእቲ ምድር፤ ወቀሠፍክዋ፤ ወአጠፍኣ ወኢይተርፍ፤ ዘያንሶሱ ቅድመ ውእቱ አርዌ።

፸፭.ወእመ ሀለዉ እሉ ፫ እደው ማዕከላ ሕያው አነ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ከመ ኢያድኅኑ ደቂቆሙ ወአዋልዲሆሙ፤ ዘእንበለ ባሕቲቶሙ ዘይድኅኑ ወትጠፍእ ይእቲ ምድር[፷፫]። ወእመ ሀለዉ በዝ ዓለም ጻድቅ ወኃጥእ ኢይትኃጐል ጻድቅ ምስለ ኃጥእ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ያዘንም ዝናመ ላዕለ ኄራን ወኃጥኣን ወእኩያን።

፸፮. ወእመሰቦ ዘይሔሊ ወይብል ኵነኔ ዕሩይ ላዕለ ኵሉ ኢኮነ ከመዝ፤ እስመ በውስተ ቀትልኒ ቦ ጽኑዕ ወቦ ዓዲ ዘይጸንዕ እምኔሁ።

፸፯.ወዘሰ ሞአ ይነሥእ ገሃደ አክሊለ መዊዖቱ እስመ ኢይኴንን እግዚአብሔር ጻድቀ ምስለ ኀጥእ ወኖኅኒ ኢተሰጥመ በማየአይኅ[፷፬] ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳት[፷፭]። ወረዓብኒ ዘማ ኢተኃጕለት[፷፮]።

፷፫. ኦገ ፲፬ . ፲፫. ፲፮
፷፬ ዘፍ. ፯ - ፳፪
፷፭. ዘፍ. ፲፱ . ፲፭.
፷፮.ኢያ ፮. ፳፪ ፳፫

፸፬. በዚያች አገር ላይ ክፉ አውሬን ብሰድ፤ ብቀሥፋትም፤ ባጠፋትም በዚያም አውሬ ፊት የሚያልፍ ባይተርፍ፤

፸፭. እነዚህ ሦስት ሰዎች በመካከልዋ ቢኖሩ እኔ ሕያው ነኝ እነርሱ ብቻቸውን ይድናሉ እንጂ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻቸውን አያድኑም፤ ምድሪቱም ባድማ ትሆናለች ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤ እንደ ተጻፈ ጻድቅና ኃጥእም በዚህ ዓለም ቢኖሩ ፤ ጻድቁ ከኃጥኡ ጋር አይጠፋም በደጋጎችና በኃጥአን ላይ በክፉዎችም ላይ እርሱ ዝናምን ያዘንማል›› የሚል ጽሑፍ አለና።

፸፮. ፍርድ በሁሉ ላይ ትክክል ነው የሚል ሰው ቢኖር ግን እንደዚህ አይደለም፤ በመግደል ስንኳ ጥኑ ነገር አለና፤ ዳግመኛም ከእርሱ የሚጸና አለና።

፸፯. ድል የነሣ ሰው የድል አድራጊነቱን አክሊል ይቀበላል፤ እግዚአብሔር ጻድቅን ከኃጥእ ጋራ አይቀጣምና፤ ኖኅም በማየ አይኅ ጊዜ አልሰጠመም፤ ሎጥም በገሞራ እሳት ጊዜ አልተቃጠለም፤ ረዓብ ዘማም በኢያሪኮ ጥፋት ጊዜ አልጠፋችም።

፸፰. ወእመሰ ትፈቅዱ ታእምሩ ዘኮነ በኀቤነ ይሁዳ አስቆሮታዊ እንዘ ኅቡር ምስሌነ ውስተ አሐዱ ቅኔ ተሀጒለ፤ ወሲሞን መሠርይ ዘነሥአ ማኅተመ እግዚአብሔር እስመ እሉ ፪ እኩያን እሙንቱ ወገሃደ ተዐውቀ እከዮሙ ይሁዳ ተሐንቀ[፺፯]:: ወሲሞን ሰረረ ላዕለ ወወድቀ ምድረ፤ ወኖኅ እንዘ ሀሎ ውስተ ታቦት ምስለ ደቂቁ፤ ካም በእከዩ አምጽአ መርገመ ላዕለ ወልዱ[፺፰]::

፸፱. ወበእንተዝ ለበውነ ከመ ኢይትፈደዩ አበው በኀጢአተ ውሉዶሙ፤ ወኢውሉድ በኃጢአተ አበዊሆሙ፤ ወዝንቱሰ ግብር እምቅድም ዕውቅ ውእቱ፤ ከመ ኢይትኴነና አንስት በአምታቲሆን፤ ወኢወራዙት በአንስትያሆሙ፤ ወአግብርት በአጋእዝቲሆሙ፤ ወአጋእዝት በአግብርቲሆሙ፤ ወኢአዝማድ በአዝማዲሆሙ ወኢአዕርክት በአዕርክቲሆሙ፤ ወኢኃጥኣን በጻድቃን፤ ወኢጻድቃን በኃጥኣን ፤ አላ ፩፩ ይትፈደይ በከመ ምግባሩ፤ እስመ ኖኅ ኢተፈድየ በኀጢአተ ሕዝብ፤ ወሎጥኒ ኢውዕየ በእሳተ ሰዶም፤ ወኢረዓብ በእንተ ኢያሪኮ፤ ኢደቂቀ እስራኤል በእንተ ግብጻውያን::

፸፰. በኛ ዘንድም የተደረገውን ልታውቁ ብትወዱ ግን የአስቆሮቱ ይሁዳ በአንድ አገልግሎት ከእኛ ጋራ አንድ ሲሆን ጠፋ፤ የእግዚአብሔርን ማኅተም የያዘ ሲሞን መሠርይም ጠፋ፤ እነ ዚህ ሁለቱ ክፉዎች ናቸውና፤ ክፋታቸውም ተገልጾ ታውቋልና፤ ይሁዳ ታነቀ፤ ሲሞንም ወደ ላይ ወጥቶ ወደ ምድር ወደቀ፤ ኖኅ ከልጆቹ ጋራ በመርከብ ውስጥ ሳለ ካም በክፋቱ በልጁ ላይ ርግማንን አመጣ::

፸፱. ስለዚህም አባቶች በልጆቻቸው ፤ ልጆችም በአባቶቻቸው ኀጢአት ፍዳን እንዳይቀበሉ አስ ተዋልን፤ ይህም ሥራ ከቀድሞ ጀምሮ የታወቀ ነው፤ ሴቶች በባሎቻቸው እንዳይቀጡ፤ ወንዶችም በሚስቶቻቸው፤ ባሮችም በጌቶቻቸው፤ ጌቶችም በባሮቻቸው፤ ዘመዶችም በዘመዶቻቸው፤ ወዳጆችም በወዳጆቻቸው፤ ኃጥአንም በጻድቃን እንዳይቀጡ፤ ጻድቃንም በኃጥአን እንዳይቀጡ፤ የታወቀ ነው፤ ነገር ግን እያንዳንዱ እንደሥራው ፍዳውን ይቀበላል፤ ኖኅ በሕዝቡ ኃጢአት ፍዳን አልተቀበለምና፤ ሎጥም በሰዶም እሳት አልተቃጠለምና፤ ረዓብም በኢያሪኮ ነገር አልጠፋችምና፤ እስራኤልም በግብጻውያን ነገር አልጠፉምና::

፺፯ ግብ፡ ሐዋ ፩. ፲፰
፺፰ ዘፍ. ፱ : ፳፭

፹.ኢመፍትውኬ ለነ ንትሉ አሠሮሙ ወምግባሮሙ ለከሓድያን፤ ወዐማፅያን፤ ወቀታልያን ወእለ ያመክንዩ ለእከይ፤ ወጸላእያን እለ ድልዋን ለመዊት፤ እስመ ኵሉ በከመ ምግባሩ ይትፈደይ በከመ ይቤ ዳዊት እስመ አንተ ትፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ[፺፱]:: ወበእንተዝ ንርድኦሙ ለምንዱባን ርቱዕ፤ ወነሐውጾሙ ለሕሙማን፤ ወንሚጠሙ ለኃጥኣን እለ ቄስሉ በግብረ ኀጢአት፤ ንምሀሮሙ ወናለብዎሙ በቃለ ተግሣጽ ከመ ይድኀኑ እሞተ ኀጢአት::

፹፩. እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ አላ ሕሙማን፤ እስመ ኢይፈቅድ አቡነ ዘበሰማያት ይትሀጐል አሐዱ እምእሉ ንኡሳን::

፹፪. ወይእዜኒ ኦ አኀውየ ኢንስማዕ ቃሎሙ ለአብዳን፤ ወጽሉላነ ልብ፤ አላ ንፈጽም ሥምረቶ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

፺፱. መዝ. ፷፩. ፲፪

፹. ለእኛም የከሃዲዎችንና የዐመፀኞችን የገዳዮችንና ለክፋት የሚያመካኙትን፤ ለሞት የሚገቡ የጠላቶችን ፍለጋቸውንና ግብራቸውን ልንከተል አይገባም፤ ዳዊት «አንተ ለሁሉ እንደ ሥራው ትከፍለዋለህ» እንዳለ፤ ሁሉም እንደ ሥራው ፍዳውን ይቀበላልና፤ ስለዚህም ነገር የተቸገሩትን ልንረዳቸው፤ የታመሙትንም እንጠይቃቸው ዘንድ፤ በኀጢአት ሥራ የቈሰሉ ኃጥአንንም ራርተን እን መልሳቸው ዘንድ፤ በምክር ቃልም ከኀጢአት ሞትም ይድኑ ዘንድ አእምሮ ልናሳድርባቸው ይገባል::

፹፩. ባለመድኀኒትን የሚሹት የታመሙት ናቸው እንጂ፤ ጤነኞች አይደሉምና፤ ሰማያዊ አባታችን ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱ ይጠፋ ዘንድ አይወድምና::

፹፪. ዛሬም ወንድሞቼ ሆይ ልባቸው የተሸፈነ የሰነፎችን ቃል አንስማ፤ ነገር ግን ለዘለዓለሙ ምስጋና ሲገባው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን የያዘ የእግዚአብሔር አብን ፈቃድ እን ፈጽም፤ ለዘለዓለሙ አሜን ::

አንቀጽ ፳

ከመ ኢመፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይስማዕ ነገረ ውዴት::

፩. ወኢትስማዕ ነገረ ውዴት በኀበ ብእሲ እኩይ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ካልዑ አላ አንተሰ ረሲ ትውክልተ በኀበ እግዚአብሔር ወሥርየሙ ለሕዝብከ በከመ ይደሉ ::

፪. ወኢይትዐበይ ወልድ ላዕለ አቡሁ፤ወኢገብር ላዕለ እግዚኡ፣ ወኢረድእ ላዕለ መምህሩ፣ ወኢ ወዓሊ ላዕለ ነጋሢ፣ ወኢ ሕዝባዊ ላዕለ ኤጲስ ቆጶስ፣ እስመ ኢመፍትው ይሳተፍ መምህር ምስለ ዐላውያን ወዐማፅያን፤ እስመ ኢይፈቅድ ኃጥእ ቃለ ተግሣጽ::

፫. ይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ ወነበበኒ እግዚአብሔር ወይቤለኒ: ወልደ እጓለ እመሕያው ምንት በኀቤክሙ ዝንቱ ምሳሌ ዘይብሉ ደቂቀ እስራኤል አበው በልዑ ቆዐ፤ ወደቂቅ ፀርሱ ስነኒሆሙ[፩]::

፬. ሕያው አነ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ከመ ኢይብልዋ ዳግመ ለዛቲ ምሳሌ በውስተ እስራኤል::

፩.ሕዝ.፲፰.፪ .

አምስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሱ የነገር ሥራን መስማት እንደማይገባው ይናገራል፤

፩. በባልንጀራው ላይ ሐሰትን ከሚናገር ከክፉ ሰው ዘንድ የነገር ሥራን አትስማ፤ነገር ግን አንተ እምነትህን በእግዚአብሔር አድርግ፤ ወገኖችህንም በሚገባ አዘጋጃቸው።

፪. ልጅ በአባቱ ላይ አይታበይ፤ ባሪያም በጌታው ላይ፣ ደቀ መዝሙርም በመምህሩ ላይ፣ ሎሌም በንጉሡ ላይ፣ ሕዝባዊም በኤጲስ ቆጶሱ ላይ አይታበይ፤ መምህር ከከሓዲዎችና ከዐመፀኞች ጋር አንድ ይሆን ዘንድ አይገባምና፣ ኃጥእም ሰው የተግሣፅ ቃልን አይወድምና::

፫.ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ፣ የእግዚአብሔርም ቃል ወደ እኔ እንዲህ ሲል መጣ፤ በእስራኤል ልጆች አባቶች ጨርቋ የወይን ፍሬ በሉ፤ የልጆችም ጥርሶች ጠረሱ ብላችሁ በመካከላችሁ የምትመስሉት ምሳሌ ምንድን ነው?

፬.እኔ ሕያው ነኝ፣ እንግዲህ ወዲህ ይህን ምሳሌ በእስራኤል ዘንድ አትመስሉትም ይላል ጌታ እግዚአብሔር፤

፭.እስመ ነፍስ ኵሉ ዚአየ ውእቱ ከመ ነፍሰ አብ፣ ከማሁ ነፍሰ ወልድ ዚአየ ውእቱ ነፍስ እንተ አበሰት ይእቲ ትመውት::

፮. ወብእሲሰ ጻድቅ ዘይገብር ጽድቀ ወርትዐ::

፯.ወኢበልዐ በውስተ አድባር ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ ኀበ ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል ወኢያርኵሰ ብእሲተ ቢጹ ወኢቀርበ ብእሲተ ትክት::

፰.ወኢዐመፀ ቢጾ ፣ ወአግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢሄደ፣ ወኢተዐገለ ወወሀበ እምእክሉ ለነዳይ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ::

፱.ወኢለቅሐ ወርቆ በርዴ፤ወኢነሥአ ዘዐመፃ፣ ወሜጠ እዴሁ እምኀጢአት፤ ወገብረ ፍትሐ ወጽድቀ ማዕከለ ብእሲ ወቢጹ::

፲. ወሖረ በትእዛዝየ፣ ወዐቀበ ሕግየ ወገብረ ጽድቀ ጻድቅ ውእቱ ወሐይወተ የሐዩ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር ::

፲፩. ወለእመ ወለደ ወልደ ኃጥአ ወቀታሌ ነፍስ ዘይገብር ዐመፃ::

፭. እነሆ ነፍሳት ሁሉ የኔ ናቸው፤ የአባት ነፍስ የኔ እንደ ሆነች፣ እንዲሁ የልጅ ነፍስ የኔ ናት፤ ኀጢአት የምትሠራ ነፍስ እርስዋ ትሞታለች ፡

፮. ሰውም ጻድቅ ቢሆን ፍርድ ንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ::

፯. በተራራ ላይም ባይበላ፣ ዐይኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ፣ አደፍም ወዳለባት ሴት ባይቀርብ፡፡

፰. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ ለባለዕዳም መያዣውን ቢመልስ፣ ፈጽሞም ባይቀማ፣ ከእንጀራውም ለተራበ ቢሰጥ የተራቆተውንም ከልብሱ ቢያለብስ::

፱. ገንዘቡን በአራጣ ባያበድር፣ አትርፎም ባይወስድ፣ እጁንም ከኀጢአት ቢመልስ፣ በሰውና በሰው መካከልም የእውነትን ፍርድ ቢፈርድ::

፲.በትእዛዜም ቢሄድ፣ እውነትንም ለማድረግ ፍርዴን ቢጠብቅ፣ እርሱ ጻድቅ ነው፤ ፈጽሞም በሕይወት ይኖራል ይላል ጌታ እግዚአብሔር::

፲፩. እርሱም ቀማኛና ደም አፍሳሽ ልጅን ከዚህ ሁሉ አንዳቸውን የሚያደርገውን ቢወልድ::

፲፪. ወኢሖረ በፍኖተ አቡሁ ጻድቅ፣ ወበልዐ በውስተ አድባር ወአርኰሰ ብእሲተ ቢጹ::

፲፫. ወተዐገለ ነዳየ ወምስኪነ ወሄደ፣ ወዐመፀ፣ ወኢያግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወሜጠ አዕይንቲሁ መንገለ ጣዖት፣ ወገብረ ዐመፃ::

፲፬. ወለቅሐ በርዴ ወአስተናድአ ወነሥአ ዘሰርቅ ዘከመዝ ኢየሐዩ ሕይወተ፤ በኵሉ ዝንቱ ኀጢአቱ ዘገብረ ሞተ ይመውት ወይገብእ ደሙ ላዕሌሁ::

፲፭. ወለእመ ወለደ ወልደ ወርእየ ኵሎ ኀጢአተ አቡሁ ዘገብረ ወፈርሀ፣ ወኢገብረ ከማሁ::

፲፮. ወኢበልዐ ውስተ አድባር፣ ወኢያንሥአ አዕይንቲሁ መንገለ ሕሊናሆሙ ለቤተ እስራኤል፣ ወኢያርኰሰ ብእሲተ ቢጹ::

፲፯. ወኢተዐገለ ሰብአ፣ ወአግብአ አኀዘ ዕዳሁ፣ ወኢያስተናድአ፤ ወኢሄደ፤ ወአብልዐ እምእክሉ ለርኁብ ወአልበሰ እምልብሱ ለዕሩቅ::

፲፪. እርሱም በጻድቅ አባቱ መንገድ ባይሔድ፣ በተራራም ላይ ቢበላ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ቢያረክስ::

፲፫. ድሀውንና ችግረኛውን ቢያስጨንቅ፣ ቢቀማም መያዣውንም ባይመልስ፣ ዐይኖቹንም ወደ ጣዖት ቢያነሣ፣ ርኩስንም ነገር ቢያደርግ ::

፲፬. በአራጣ ቢያበድር አትርፎም ቢወስድ፣ እንዲህ ያለ ሰው በሕይወት አይኖርም ፤ ይህን ርኩሰት ሁሉ አድርጓልና ፈጽሞ ይሞታል፤ ደሙም በላዩ ይመለሳል::

፲፭.እነሆም ልጅን ቢወልድ እርሱም አባቱ የሠራውን ኀጢአት አይቶ ቢፈራ፣ እንደርሱም ባይሠራ::

፲፮. በተራራ ላይ ባይበላ፣ ዐይኖቹንም ወደ እስራኤል ቤት ጣዖታት ባያነሣ፣ የባልንጀራውንም ሚስት ባያረክስ::

፲፯. ሰውንም ባያስጨንቅ፣ መያዣውንም ባይወስድ፣ ባይቀማም፣ ከእንጀራውም ለተራበ ቢሰጥ፣ ለተራቈተውም ልብስን ቢያለብስ::

፲፰. ወሜጠ እዴሁ እምዐመፃ ወኢነሥአ ርዴ ወንዋየ ዐመፃ፤ ወገብረ ጽድቀ፤ወሖረ በትእዛዝየ ኢይመውት በኀጢአተ አቡሁ፤ አላ ሐዩወ የሐዩ::

፲፱. ወአቡሁሰ ለእመ ገፍዐ፣ ወዐመፀ፣ ወሄደ ወተዐገለ፣ ወገብረ ዘኢይከውን በማዕከለ ሕዝቡ ይመውት በጌጋዩ::

፳. ወትብሉ በእፎ ኢይትፌደይ ወልድ በኀጢአተ አቡሁ፣ እስመ ገብረ ወልድ ጽድቀ ወምጽዋተ፣ ወዐቀበ ኵሎ ሕግየ ወገብረ ሕይወተ የሐዩ::

፳፩. ወነፍስ እንተ አበሰት ትመውት ሞተ ወወልድ ኢይትፌደይ በኀጢአተ አቡሁ፤ ወአብ በኀጢአተ ወልድ ኢይትፌደይ ጽድቁ ለጻድቅ ለርእሱ ወኀጢአቱ ለኃጥእ ላዕሌሁ፣

፳፪. ወለእመ ተመይጠ ኀጥእ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ወዐቀበ ኵሎ ትእዛዝየ፤ ወገብረ ጽድቀ ወምጽዋተ፣ ሕይወተ የሐዩ፤ ወኢይመውት::

፲፰. እጁንም ከዐመጽ ቢመልስ፣ አራጣንም አትርፎ ባይወስድ፣ ፍርዴንም ቢያደርግ፣ በትእዛዜም ቢሄድ እርሱ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ በአባቱ ኀጢአት አይሞትም::

፲፱. አባቱ ግን ፈጽሞ በድሎአልና፣ ወንድሙንም ቀምቷልና፣ በሕዝቡም መካከል ክፉን ነገር አድርጓልና እነሆ እርሱ በበደሉ ይሞታል::

፳. እናንተ ግን ልጅ የአባቱን ኀጢአት ስለምን አይሸከምም ትላላችሁ፣ ልጅ ፍርድንና ቅን ነገርን በአደረገ ትእዛዜንም ሁሉ በጠበቀና በአደረገ ጊዜ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል::

፳፩. ኀጢአትን የምትሠራ ነፍስ እርሷ ሞትን ትሞታለች፤ ልጅ የአባቱን ኀጢአት አይሸከምም፤ አባትም የልጁን ኀጢአት አይሸከምም፤ የጻድቅ ጽድቁ በራሱ ላይ ይሆናል፤የኃጢአተኛውም ኃጢአት በራሱ ላይ ይሆናል::

፳፪. ኀጢአተኛውም ከአደረጋት ኀጢአት ሁሉ ቢመለስ፣ ትእዛዜንም ሁሉ ቢጠብቅ፣ ፍርዴንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ፤ ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም::

፳፫. ወኵሉ ኀጢአቶ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ዳዕሙ በጽድቁ ዘገብረ የሐዩ ቦቱ ::

፳፬. ቦኑ ፈቂደ እፈቅድ ከመ ይሙት ኃጥእ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ዳእሙ ከመ ይት መየጥ እምፍኖቱ እኩይ ወይሕየው::

፳፭. ወለእመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ፣ ወገብረ ኀጢአተ ይመውት በኵሉ ጌጋዩ ዘገብረ ውእቱ ኃጥእ ኵሎ ጽድቆ ዘገብረ ኢይዜከር ሎቱ፤ ወበአበሳሁ ዘአበሰ ቦቱ ይመውት፤

፳፮. ወትብሉ ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር፣ ስምዑኬ ቤተ እስ ራኤል፣ ፍኖትየኑ ኢኮነ ርቱዐ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ፤

፳፯. እምከመ ተመይጠ ጻድቅ እምጽድቁ ወገብረ ኀጢአተ ይመ ውት በጌጋዩ ዘገብረ ቦቱ::

፳፰. ወእመ ተመይጠ ኃጥእ እም ኀጢአቱ ዘገብረ ወገብረ ጽድቀ ወርትዐ ዘከመዝ ነፍስ የሐዩ::

፳፫. የበደለው በደል ሁሉ አይታ ሰብበትም፤ በሠራው ጽድቅ በሕ ይወት ይኖራል እንጂ::

፳፬. «በውኑ ኀጢአተኛ ይሞት ዘንድ መፍቀድን እፈቅዳለሁን?» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ ከክፉ መንገዱ ይመለስና በሕይወት ይኖር ዘንድ ነው እንጂ::

፳፭. ጻድቁ ግን ከጽድቁ ቢመ ለስ፣ኀጢአትንም ቢሠራ፣ ኃጢ አተኛውም እንደሚያደርገው ርኵሰት ሁሉ ቢያደርግ በሕይ ወት ይኖራልን? የሠራው ጽድቅ ሁሉ አይታሰብለትም፤ በአደረ ገው ዐመፅና በሠራት ኀጢአት በዚያች ይሞታል፤

፳፮. እናንተ ግን የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ትላላችሁ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! እንግዲህ ስሙ፤ በውኑ መንግዴ የቀናች አይደለችምን፤ ይልቅስ የእናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን::

፳፯. ጻድቁ ከጽድቁ ቢመለስ ኀጢ አትንም ቢሠራ፣ እርሱ በአደረ ገው በደል ይሞታል::

፳፰. ኀጢአተኛውም ከሠራው ኀጢአት ቢመለስ፣ ፍርድንና ቅን ነገርንም ቢያደርግ ነፍሱን ይጠብቃል::

፳፱. ወርእየ ወተመይጠ እምኵሉ ኀጢአቱ ዘገብረ ሕይወተ የሐዩ ወኢይመውት::

፴. ወይብሉ ቤተ እስራኤል ኢኮነ ርቱዐ ፍኖተ እግዚአብሔር ቦኑ ፍኖትየ ኢኮነ ርቱዐ ቤተ እስራ ኤል፣ አኮኑ ፍኖትክሙ ኢኮነ ርቱዐ::

፴፩. በበይነ ዝንቱ ለኵልክሙ በከመ ፍኖትክሙ እኴንነክሙ ቤተ እስራኤል ይቤ አዶናይ እግዚአ ብሔር፣ ተመየጡ ወነስሑ እም ኀጢአትክሙ ወኢይመጽአክሙ መቅሠፍተ ኀጢአትክሙ[፪]::

፴፪. ወግድፉ እምላዕሌክሙ ኵሎ ጌጋየክሙ ዘአበስክሙ ሊተ፣ ወግበሩ ለክሙ ልበ ሐዲሰ ወመ ንፈሰ ሐዲሰ ወለምንት ትመ ውቱ በኃጢአትክሙ ቤተ እስራ ኤል::

፴፫. እስመ ኢይፈቅድ ለክሙ ሞተ ትሙቱ ይቤ አዶናይ እግዚአብሔር፤ ዘእንበለ ከመ ትነስሑ ወትሕየዉ::

፪.ሕዝ. ፲፰. ፴፩. ፴፪.

፳፱. ከሠራው ሁሉ በደል አይቶ ተመልሷልና ፈጽሞ በሕይወት ይኖራል እንጂ አይሞትም::

፴. ነገር ግን የእስራኤል ቤት የጌታ መንገድ የቀናች አይደለችም ይላሉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በውኑ መንገዴ የቀናች አይደለ ችምን ይልቅስ የናንተ መንገድ ያልቀናች አይደለችምን::

፴፩. የእስራኤል ቤት ሆይ! ስለ ዚህ እንደ መንገዱ በየሰዉ ሁሉ እፈርድባችኋለሁ ይላል ጌታ እግ ዚአብሔር፤ ንስሐ ግቡ፤ ኀጢአ ትም ዕንቅፋት እንዳይሆንባችሁ ከኀጢአታችሁ ሁሉ ተመለሱ::

፴፪. የበደላችሁትን በደል ሁሉ ከእናንተ ጣሉ፣ አዲስ ልብና፣ አዲስ መንፈስም ለእናንተ አድ ርጉ፤ የእስራኤል ቤት ሆይ! በኃ ጢአታችሁ ስለምን ትሞታላ ችሁ?

፴፫. ሞትን ትሞቱ ዘንድ አልፈ ቅድምና ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር፣ ስለዚህ በንስሐ ተመለ ሱና በሕይወት ኑሩ ::

አንቀጽ ፮

ኤጲስ ቆጾሳት ይትወከፉ ንስሓ
ሆሙ ለእለ ይትመየጡ በፍቅር
ወበየውሃት ።

፩. ኦ ፍቁራን አኃውየ ርእዩ ብዝኀ
ምሕረቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ
ኄር፣ወጻድቅ፣ ወመፍቀሬ ሰብእ፣
ወመስተሣህል ለእለ ይትመየጡ
ውስተ ንስሓ፤ እስመ ኢይፈቅድ
እለ ይፈትሑ በአክብዶ፣ ወበጽል
ሑተ ልብ ዘእንበለ ምሕረት፤ አላ
ባሕቱ ይሚጥዎሙ ወይትወከ
ፍዎሙ ለእለ አበሱ በሠናይ አም
ልኮ ከመ ይክህሉ ገቢአ ውስተ
ንስሓ።
፪. ወእመሰ ኢመሐሩ ኤጲስ ቆጾ
ሳት ወኢገብሩ ከመዝ ይትኀሠሥ
እግዚአብሔር እምኔሆሙ ኀጢ
አተ ሕዝቡ፤ በከመ ይቤ ኢሳይ
ያስ ገሥጽዎሙ ለሕዝብየ ይቤ
እግዚአብሔር፣ ካህናት ንንብዋ
ለኢየሩሳሌም ዘይበውእ ውስተ
ልባ፣ መፍትው ለኤጲስ ቆጾሳት
ይሕትትዎሙ ሕዝብየ፤ ወእመሰቦ
ዘአበሱ ይሚጥዎሙ ውስተ
ንስሓ፣ ከመ ይርከቡ ለርእሶሙ
ዐስበ ሠናየ፤ ወእመሰቦ ዘኢመ
ሐሩ ወኢሜጥዎሙ ለሕዝብ
ውስተ አምልኮ ሠናይ ይረክቡ
ኵነኔ ።

ስድስተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጾሳት በፍቅርና፣ በቅን
ነት የሚመለሱትን ንስሐቸውን
ይቀበሉ፤

፩. የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ!
ወደ ንስሓ ለሚመለሱ ሰዎች
ቸር፣ ጻድቅ፣ ሰው ወዳጅና
ይቅር ባይ የሚሆን የፈጣሪያች
ንን የእግዚአብሔርን የቸርነቱን
ብዛት እዩ፤ ያለምሕረት በማክበ
ድና በልብ ተንኰል የሚፈርዱ
ትን አይወድምና ነገር ግን ወደ
ንስሓ መመለስን ይችሉ ዘንድ
የበደሉትን በበጎ አምልኮ
መልሰው ይቀበሉአቸው ።
፪. ኤጲስ ቆጾሳት ግን ባይራሩ፣
እንደዚህም ባያደርጉ እግዚአብ
ሔር የሕዝቡን ኀጢአት ከእነ
ርሱ ይፈልጋል፤‹‹ኢሳይያስ ወገ
ኖቼን ምከሯቸው፤ ኢየሩሳሌም
ንም ወደ ልቧ የሚገባ ነገርን
ንገሯት›› አለ እግዚአብሔር እን
ዳለ፣ ለኤጲስ ቆጾሳት ወገኖችን
ይመረምሯቸው ዘንድ ይገባ
ቸዋል፤ የበደሉም ቢኖሩ በጎ
ዋጋን ለራሳቸው ያገኙ ዘንድ
ወደ ንስሐ ይመልሷቸው፤ ሕዝ
ቡንም ወደ በጎ አምልኮት አስተ
ምረው ያልመለሷቸው ቢኖሩ
ግን ቅጣትን ያገኛሉ ።

፫. ወይእዜኒ ንትወከፍ ንስሓ
ሆሙ በፍሥሓ ወበፍቅር ለእለ
ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር፤ወለ
እለሂ አበሱ ንፍታሕ ሳዕሌሆሙ
በሣህል ወበምሕረት በከመ ይደሉ
ለንስሓ።
፬. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ዘይገብር
ኀጢአተ ወይድኀፅ ውስተ ስሕ
ተት እንሥኦ እምድቀቱ፤ወእመሰ
አስተጠዐምከ ሎቱ ምግባሮ ናሁ
ቀተልኮ ለእኍከ፤ ወባሕቱ ርቱ
ዕሰ ታንሥኦ ለዘድኀፀ እምድቀቱ
ከመ ኢይማስን፤ ወርእዮሙ ካል
አን ይትሜሀሩ ወይለብዉ ወይት
ወከፉ ቃለ ተግሣጽ።

፭. ኢርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይትጐ
ናደይ በእንተ ኀጢአተ ሕዝብ
ወዓዲ ኢይትሀከይ ጸሐቆሙ ለእለ
የኀሥሡ ንስሓ ከመ ኢይ
ትሀጐል መርዔቱ ለእግዚአብሔር
በሀኬተ ዚአሁ፤ እስመ በእንቲ
አሆሙ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ
ኤርምያስ ነቢይ እንዘ ይብል
ኖሎት ብዙኃን አማሰኑ ዐፀደ
ወይንየ ወአርኰሱ መክፈልትየ፤
ወረሰይዋ ለመክፈልትየ፤ እንተ
አፈቅር በድወ ወዐፀ፤ ወኮነት
ለሙስና ወለኀጕል፤ ወበእንቲ
አየ ኀልቀት ኵላ ምድር ወማሰ
ነት[፩]። :

፩. ኤር ፲፪ ፡ ፲ ፡ ፲፩

፫. አሁንም ወደ እግዚአብሔር
የተመለሱትን በደስታና በፍቅር
ንስሓቸውን እንቀበል፤ የበደሉት
ንም ለንስሓ እንደሚገባ በፍቅርና
በምሕረት እንፍረድላቸው ።

፬. ኀጢአትን የሚሠራ በስሕ
ተትም የሚሰነካከል ሰው ብታይ
ከወደቀበት አንሣው፤ ሥራውን
ብታጣጥምለት ግን እነሆ ወንድ
ምህን ገደልኸው፤ ነገር ግን
የተሰነካከለውን ከመውደቁ የተ
ነሣ እንዳይጐዳ ታነሣው ዘንድ
ይገባል፤ሌሎችም አይተው ይማ
ራሉና ያስተውላሉም፤ የምክር
ንም ቃል ይቀበላሉ ።
፭. ስለ ሕዝቡ ኀጢአት ይዘገይ
ዘንድ ለኤጲስ ቆጶስ አይገባ
ውም፤ ዳግመኛም በሱ ስንፍና
የእግዚአብሔር መንጋዎች እንዳ
ይጐዱ ንስሐ የሚፈልጉትን ትጋ
ታቸውን ቸል አይበል፣ እግ
ዚአብሔር ስለእነርሱ በነቢዩ በኤ
ርምያስ ቃል እንዲህ ብሎ
ተናግሯልና›› ምእመናንን የሚ
ጠብቁ ብዙዎች መምህራን ወይን
ሕጌን አጠፉ፤ የምወዳት እድል
ፋንታዬን ጽዋ ተርታዬንም
ምድረ በዳ አደረጓት፤ ለጥፋትም
ሆነች፤ስለኔም ምድር ሁላ ፈጽማ
ጠፋች›› ብሎ ተናግሯልና።

፮. ወአንተኒ እመ ርኢከ ዘይኤብስ አዝዝ ዲያቆናተ ያውጽእዎ ወይስድድዎ አፍኣ ወይገሥጽዎ ወይምህርዎ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ፤ ወእምከመ ተመይጠ ወገብአ ውስተ ንስሓ ይስአሉ፤ ወያስተብቍዑ ኀበ እግዚአብሔር ወኀበ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ይምህሮ፤ እስመ መድኀን ስአለ ኀበ አቡሁ በከመ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል በእንተ ኃጥአን «አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ[፬]»።

፯. ወእምዝ ይሕትትዎ ለዘአበሰ ከመ ይኅድግ ፍኖቶ እኪተ፤ ወእምከመ ተአመነ ኀጣውዖ ወተመይጠ ውስተ ንስሓ ያብሕዎ ይባዕ ውስተ ቤተ ክርስቲያን፤ ወየአዝዝዎ ይጹም መጠነ ገብረ ኀጢአተ ፪ተ ሰባዔ፤ አው ፫ተ፤ አው ፭ተ፤ አው ፯ተ ሰባዔ።

፰. ርቱዕ ለኃጥእ ትምህሮ፤ ወታለብዎ፤ ወትገሥጾ ዘእንበለ መዓት ወአድልዎ ከመ ያትሕት ርእሶ ፤

፬ ሉቃ ፳፫ ፡ ፴፬

፮. አንተም የሚበድል ሰውን ብታይ ሌሎች አይተው እንዲፈሩ ከቤተ ክርስቲያን ውጭ አስወጥተው ወስደው ይመክሩትና ያስተምሩት ዘንድ ዲያቆናትን እዘዛቸው፤ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ እግዚአብሔር ይለምኑ፤ ይማልዱም፤ ይቅር ይለውም ዘንድ ወደ ኤጲስ ቆጶሱ ይለምኑ፤ «አባት ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው» ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ መድኃኒታችን ወደ አባቱ ለምኗልና።

፯. ከዚህ በኋላ ክፉ ሥራውን ይተው ዘንድ የበደለውን ይመርምሩት፤ ኀጢአቱን አምኖ ወደ ንስሓ ቢመለስ ግን ወደ ቤተ ክርስቲያን ይገባ ዘንድ ይፍቀዱለት፤ ኀጢአትንም ስለ ሠራ ሁለት ሱባዔ፤ ወይም ሦስት ሱባዔ፤ ወይም አምስት ሱባዔ፤ ወይም ሰባት ሱባዔ፤ ይጾም ዘንድ ይዘዙት።

፰. በፊቱ በቆመ ጊዜ ይቅርታንና ምሕረትን እንዲያገኝ ራሱን ዝቅ አድርጎ ወደ እግዚአብሔር ይለምን ዘንድ ኃጢአተኛውን

ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይርከብ ሣህለ ወምሕረተ እመ ይቀውም ቅድሜሁ፤ እስመ ይቤ እመሰ ኀጢአተነ ትትዐቀብ እግዚኦ እግዚኦ መኑ ይቀውም ቅድሜከ፤ እስመ እምኀቤከ ውእቱ ሣህል፤ወምሕረት ውስተ እዴከ[፭]፤ ግበር እንከ ከመዝ ወአበይን እስመ ይቤሎ ለቃየን አበስከ አርምም፤[፮] እንከ ወኢታንሥእ እዴከ።

፱. ወባሕቱ ርቱዕሰ ለኀጥእ ይኅዝን ወይተክዝ ወይመንን ርእሶ፤ ንለቡ ቃሎ ዘይቤ እግዚአብሔር ለሙሴ በእንተ ማርያም፤ ሶበ አቡሃ ተፍአ ትፍአቶ ውስተ ገጻ እምኢኀፍረትኑ ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወትትገሐሥ አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ ወእምዝ ትበውእ።

፲. ወተግሕሠት ማርያም አፍአ እምትዕይንት ሰቡዐ መዋዕለ፤ወኢግዕዙ ሕዝብ እስከ ነጽሐት ማርያም፤ወእምድኅረዝ ግዕዙ ሕዝብ[፯]።

፭ መዝ ፻፳፱ ፡ ፫
፮ ዘፍ ፬ ፡ ፯
፯ ዘኁል ፲፪ ፡ ፲፬ - ፲፭

ያለቁጣና ያለ አድልዎ ታስተምረው፤ ታሳውቀውና ትመክረው ዘንድ ይገባል፤ ኀጢአትን የምትጠባበቅ ከሆነ አቤቱ! አቤቱ! በፊትህ ማን ይቆማል? ብሏልና፤ ይቅርታ ካንተ ዘንድ ነውና፤ ምሕረትም በእጅህ ነውና፤ እንግዲህ እንደዚህ አድርገህ ፍረድ፤ እግዚአብሔር ቃየንን «በድለሃልና ዝም በል እጅህን ወደ ሰማይ አታንሣ» ብሎታልና።

፱. ነገር ግን ለኀጢአተኛ ሰው ያዝንና ይተክዝ ራሱንም ይንቅ ዘንድ ይገባዋል፤ እግዚአብሔር ስለ ማርያም ለሙሴ የተናገረውን ቃሉን እናስተውል፤ አባቷ ምራቁን በፊቷ ቢተፋባት እንኳ ሰባት ቀን ባላፈረችም ነበርን፤ አሁንም ሰባት ቀን ከሠፈር ውጭ ተዘግታ ትቀመጥ፤ ከዚያም በኋላ ወደ ሰፈር ትመለስ።

፲. ማርያምም ከሰፈር ውጭ ሰባት ቀን ተለይታ ተቀመጠች፤ እስክትነጻም ድረስ ሕዝቡ አልተጓዙም፤ ከዚያም በኋላ ሕዝቡ ተጓዙ።

፲፩. ንግበር እንከ ከመዝ ለእለ ይፈቅዱ ንስሓ እምኀጣውኢሆሙ ንሥራዕ ሎሙ ዕድሜ ዓመታት መጠነ አበሱ በዘይኔስሑ፤ ወአመ ነስሑ ንትወከፎሙ በከመ ይም ሕሩ አበው ውሉዶሙ፡፡

፲፪. ወእመሰ ኤጲስ ቆጶሳት ወባ ዕዳንሂ ሥዩማን ቦሙ ስዕበት ወነውር፤ወኢይፈትሑ ርትዐ ለዕ ጓለ ማውታ፣ ወለነዳይ፣ ወለመ ዓስብ፣ አላ ይፈትሑ በአድልዎ ከመ ይንሥኡ ርጼ ወሕልያነ፤ እሉኬ ይትሀጕሉ ምስለ መደል ዋን በከመ ጽሑፍ ውስተ ወን ጌል ዘይቤ ለምንት ትኔጽር ኀሠረ ውስተ ዐይነ ቢጽከ ወኢት ሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዐይንከ[፮]፡፡

፲፫.ወይትዐቀቡ እንከ ኤጲስ ቆጶ ሳት ወካህናት ከመ ኢይትረከብ በላ ዕሌሆሙ ዘከመዝ ግብር ከመ ኢይትዐቀፉ ካልአን ርእዮሙ ዘንተ እኩየ ምግባረ እስመ እኩያን የኀሥሡ ምክንያተ ከመ ያማስኑ

፮ ማቴ ፯ ፡ ፫

፲፩.እንግዲህ ከኀጢአታቸው ተለ ይተው ንስሓን ለሚሹ ሰዎች እንዲህ እናድርግ፤ የበደሉትን ያህል ንስሓ ይገቡ ዘንድ ዘመንን ወስ ነን እንሥራላቸው፤ ንስሓ ቢገቡ ግን አባቶች ልጆቻቸውን እንደ ሚምሩ እንቀበላቸው፡፡

፲፪. ኤጲስ ቆጶሳትና ሌሎች ሹማ ምንት ግን ኀጢአትና ነውር ቢኖ ርባቸው ለሙት ልጅና ለድኃ፣ ለመበለትም እውነት ባይፈርዱ፣ ነገር ግን አራጣና እጅ መንሻ ይቀበሉ ዘንድ በአድልዎ ቢፈ ርዱ እነዚህ ከግብዝነታቸው ጋር ይጠፋሉ፤ ይህም በወንድ ምህ ዐይን ያለውን ጕድፍ ለምን ታያለህ? በዐይንህ ግን ያለውን ምሰሶ ስለምን አትመለ ከትም? ተብሎ በወንጌል እንደ ተጻፈ ነው፡፡

፲፫. ሌሎቹ ይህን ክፉ ሥራ አይተው እንዳይሰነካከሉ እንደ ዚህ ያለ ሥራ በእነርሱ ላይ እንዳይገኝ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህ ናት ይጠንቀቁ፤ ክፉዎች ሌሎ ችን ያጠፉ ዘንድ፣ የእግዚአብ ሔር በጎችንም ይበትኑ ዘንድ

ካልአነ፤ወይዝርዉ አባግዐ መርዔቱ ለእግዚአብሔር፤እስመ ኀዳጥ ብኑዕ ያብኅዕ ብዙኀ ሐሪጸ ከማሁ ትተ ልዎሙ ኀጢአት ለእለ ይገብርዋ ከመዝ ፤ ወፈድፋደ ታማስኖሙ ለብዙኃን ከመ ሰራቂ ሶበ ይትረከብ በንዋይ ያወፅእ ስመ እኩየ ላዕለ አዝማዲሁ በእከየ ምግባሩ፤ ወከመ ጽዩዕ ሥጋ ማውታ ሶበ ይትወደይ ውስተ ቅብዕ ይማስን ዜና ጣዕሙ፤ ወከመ ዐማፂ ንጉሥ ወጸዋግ ዘአልቦ ፍትሕ ወከማሁ አንትሙሂ መኳንንቲሁ፤ ወከመ ዝልጉስ በግዕ ሶበ ይትረዐይ ማእከለ አባግዕ ይከውኑ ኵሎሙ ዝልጉሳነ፤ ለእመ ኢተፈልጠ እም ኔሆሙ፣ ወበከመ ከልብ እቡድ ዘይነስክ ኵሎ ዘረከበ እመ ኢቀተ ልዎ የአብዱ ኵሎሙ ዘነሰኮሙ ኅቡረ ምስሌሁ፤ ወከማሁ እመቦ ብእሲ መስተሣልቅ ወመስሐቲ ወመ ስተጋዕዝ ወዐላዊ ትእዛዝ ዘውስተ ሕግ ያውጽእዎ አፍአ እምቤተ ክርስቲያን ከመ ኢያማስን ቤተ እግዚአብሔር፤ ወኢይረሲ በአተ ፈያት፡፡

ምክንያትን ይሻሉና ጥቂት እርሾ ብዙውን ዱቄት ኮምጣጣ ያደር ጋልና፣ እንደዚህም ሁሉ ኀጢአት እንዲህ ለሚሠሯት ትከተላቸ ዋለች፤ ብዙ ሰዎችንም ፈጽማ ትጐዳቸዋለች፤ ሌባ የሰውን ገን ዘብ ሰርቆ በተገኘ ጊዜ በሥ ራው ክፋት በዘመዶቹ ላይ ክፉ ስምን እንደሚያወጣ የሚሸት የበክት ሥጋም በቅባት ውስጥ በተጨመረ ጊዜ የጣዕሙ ሽታ እንደሚጠፋ፣ፍርድ እንደሌለው እንደ ዐመፀኛና ክፉ ንጉሥም እናንተ መምህራንም እንዲሁ ናችሁ፤ የታመመ በግ በበጎች መካከል በተሰማራ ጊዜ ከእ ነርሱ ካልተለየ ሁሉም ሕመ ምተኞች እንደሚሆኑ፣ ያገኘ ውን ሁሉ የሚነክስ ዕብድ ውሻ ካልገደሉት የነከሳቸው ሁሉ በአን ድነት ከእርሱ ጋራ እንደ ሚአብዱ እንዲሁ የሚዘብት፣ የሚያስት፣ ክርክርንም የሚያ መጣ፣ በሕግ ያለውንም ትእ ዛዝ የሚአፈርስ ሰው ቢኖር የእግዚአብሔርን ቤት እንዳያ ጠፋ፣ የቀማኛ ዋሻም እንዳያ ደርግ ከቤተ ክርስቲያን ወደ ውጭ ያውጡት፡፡

፲፬. ኢርቱዕ ናርምም በእንተ ኃጥኣን ወዐማጽያን አላ ንገሥጾሙ ከመ ይኅድጉ ምግባሮሙ ወያስሉ እምኔሆሙ ምግባረ ኀሡመ ወልማደ፤ ዳዕሙ ነአዝዞሙ ይጹሙ፣ ወይጸልዩ፣ ወይመጽውቱ፣ ወከመ ይትመሀሩ ፈሪሀ እግዚአብሔር፤ እስመ ይቤሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ፍርሁኒ ፤ ወዕቀቡ ትእዛዝየ[፯] ::

፲፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይተክዝ በእንተ ኀጢአተ ሕዝቡ፤ ወየሐሊ ለለ፩፩ ሕይወቶሙ ከመ ይኩኖሙ መርሶ መድኃኒት ለምግባረ ጽድቅ፤ ወይኩኑ ድልዋነ ለእግዚአብሐር ወይድኀኑ እምኵነኔ እንተ ትረክቦሙ ለኃጥኣን በዕለተ ደይን::

፲፮. ወእለሰ ይትሀከዩ ይስምዑ በእንተ ዕልዋን ዘይቤ ለምንት አርመምክሙ ወፍሬሆሙ አረርክሙ[፰] ::

፲፬. ስለ ኃጥኣንና ስለ ዐመፀኞች ዝም እንል ዘንድ አይገባንም፤ ነገር ግን ክፉ ሥራቸውን ይተዉ ዘንድ፣ ከእነርሱም ክፉ ሥራንና ልማድን ያስወግዱ ዘንድ እንምክራቸው፤ ይጾሙና ይጸልዩ ይመጸውቱም ዘንድ፣ እግዚአብሔርንም መፍራት ይማሩ ዘንድ እንዘዛቸው፤ የእስራኤልን ልጆች ፍሩኝ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ ብሏቸዋልና::

፲፭. ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ሕዝቡ ኀጢአት ያዝን ዘንድ ይገባዋል፤ ለጽድቅ ሥራም የመዳን ወደብ ይሆናቸው ዘንድ፣ ለእግዚአብሔርም የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ፣ በፍርድ ቀን ኃጥኣንን ከምታገኛቸው ፍዳም ይድኑ ዘንድ ለእያንዳንዱ ሕይወታቸውን ያስብ ዘንድ ይገባዋል ::

፲፮. ቸል የሚሉ ግን «ስለ ከዳተኞች ለምን ዝም አላችሁ? ፍሬዎቻቸውንስ ለምን ለቀማችሁ» ያለውን ይሰማሉ::

፯ ዘሌዋ ፲፱ ፡ ፴፯
፰ ሆሴ ፲ ፡ ፲፫

፲፯. ርቱዕ ለኤጲስ ቆጶስ ይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም፤ ወለእለ ኢአበሱ ኢይኅድጎሙ ይደቂ፤ወለእለሂ አበሱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ::

፲፰. ስምዑ ዘይቤለክሙ እግዚአብሔር ኤጲስ ቆጶሳት ኢታስትቱ ፩ደ እምእሉ ንኡሳን[፱]፤አላ መፍትው ትስረዩ ወታናኅስዩ ለዘአበሰ ወእምከመ አምነ ኃጥእ በኀጢአቱ፣ ወጸርሐ ኀበ እግዚብሔር እማዕምቀ ልቡ በብካይ ወበገዓር ምስለ ትሕትና ያወሥኦ መንፈስ ቅዱስ ወይቤሎ ሰረየ ለከ እግዚአብሔር ኀጢአተከ[፲] ::

፲፱. አእምር እንከ ኤጲስ ቆጶስ ሚመጠን ጸገወከ እግዚአብሔር ክብረ ወስብሐተ፤ ወወሀበከ ሥልጣነ ትእሥር ወትፍታሕ ዑቅርእሰከ ወዕቀብ መርዔቶ ለክርስቶስ፤ ሑር በፍኖተ ርትዕ እንዘ ሕያው አንተ በዝ ዓለም፤ እስመ ሀለወከ ትትኀሠሥ በዕለተ ኵነኔ እስመ ለዘአዕቀብዎ ብዙኀ፤

፲፯. ሕዝቡን በሰላም ይጠብቃቸው ዘንድ ለኤጲስ ቆጶሱ አግባብ ነው፤ ያልበደሉትንም በኃጢአት ይሰነካከሉ ዘንድ አይተዋቸው፤ የበደሉትንም ወደ ንስሓ ይመልሳቸው::

፲፰.ኤጲስ ቆጶሳት እግዚአብሔር ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን አታቃሉ ያላችሁን ስሙ፤ ነገር ግን ለበደለኛው ኀጢአቱን ታስተሠርዩለትና ታቃልሉለት ዘንድ ይገባል፤ ኃጥእ ኀጢአቱን አምኖ ከትሕትና ጋር በልቅሶ በመጮህ በጥልቅ ልቡ ወደ እግዚአብሔር ቢጮህ መንፈስ ቅዱስ «እግዚአብሔር ኀጢአትህን ይቅር አለህ» ብሎ ይመልስለታል::

፲፱. ኤጲስ ቆጶስ፣ እግዚአብሔር ክብርንና ጌትነትን ምን ያህል እንደሰጠህ ዕወቅ፤ታሥርና ትፈታም ዘንድ ሥልጣንን እንደ ሰጠህ ዕወቅ፤ ራስህን ዕወቅ፣ የክርስቶስን መንጋዎች ጠብቅ፤ አንተ በዚህ ዓለም ሕያው ሳለህ በእውነት መንገድ ሂድ፤ በፍርድ ቀን ትመረመራለህና፤

፱ ማቴ ፲፰ ፡ ፲
፲. ፪ኛ ሳሙ፡ ፲፪ ፡ ፲፫

ብዙኀ ይትሐሠሥዎ[፲፰]፡፡ወእስመ አልቦ ዘየሐዩ ሰብእ ወኢአሐተ ሰዓተ ዘእንበለ ኀጢአት[፲፱]፤ ዘእ ንበለ ፩ዱ ዘኮነ ሰብአ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል፡፡

፳. ወበእንተዝ ተጽሕፈ ተዝካሮሙ ለጻድቃን እለ የዐቅቡ ርእሶሙ እስመ ይቤ አባግዐየ እሊአየ ይሰምዓኒ ቃልየ፤ ወአነሂ አአምሮን፣ ወእማንቱሰ ይተል ዋኒ፤ ወእሁቦን ሕይወተ ዘለዓለም[፳]፡፡

፳፩. ወይቤ ሕዝቅኤል ነቢይ «አንትሙ አባግዕየ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር አዶናይ ናሁ አነ እፌትሕ ማእከለ በግዕ ወበግዕ፣ ወማእከለ በሐኵ ወማእከለ ዳቤላ፡፡

፳፪. ኢአከለክሙኑ ዘተረዐይ ክሙ ውስተ ሠናይ ጺአት፤ ወዘተርፈኒ ሣዕሮ ትከይዱ በእገሪክሙ ወፅሩየሂ ማየ ትሰ ትዩ ወዘተርፈኒ ተሐምግዎ በእገሪክሙ፡፡

፲፰ ሉቃ ፲፪ : ፵፰
፲፱ ኢዮብ ፲፬ : ፬
፳ ዮሐ ፲-፬

ብዙ አደራ ያስጠበቁትን ብዙ ይፈልጉበታልና፤ ስለ እኛ ሰው ከሆነው ከአንዱ ከእግዚአብሔር ቃል በቀር አንድ ሰዓት ስንኳ ያለ ኀጢአት የሚኖር ሰው የለ ምና፡፡

፳. ስለዚህ ራሳቸውን የሚጠ ብቁ የጻድቃን መታሰቢያቸው ተጻፈ ፤ በጎቼ ቃሌን ይሰሙ ኛል፤ እኔም አውቃቸዋለሁ ፤ እነርሱም ይከተሉኛል ፤ የዘለ ዓለም ሕይወትንም እሰጣቸ ዋለሁ» ብሏልና፡፡

፳፩. ነቢዩ ሕዝቅኤል እንዲህ አለ «እናንተም መንጋዬ ሆይ! እነሆ በበግና በበግ መካከል፣ በአውራ በግና በአውራ ፍየልም መካከል እፈርዳለሁ፣» ይላል ጌታ እግዚአብሔር፡፡

፳፪. የቀረውን ማሰማሪያችሁን በእግራችሁ የረገጣችሁት የተሰ ማራችሁበት መልካሙ መሰማ ሪያ ባይበቃችሁ ነውን፣ የቀረ ውንስ ውኃ በእግራችሁ ያደፈረ ሳችሁትን ጥሩውን ውኃ መጠ ጣታችሁ ባይበቃችሁ ነውን ፡፡

፳፫. ወትርእዩ አባግዕየ ዘኬድ ክሙ በእገሪክሙ ወታስተይዎሙ ማየ ዘሐመግሙ በእገሪክሙ፡፡

፳፬. ወየአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላኮሙ ወእሙ ንቱ ይከውኑኒ ሕዝብየ ቤተ እስ ራኤል ይቤ እግዚአብሔር እግ ዚእ፡፡

፳፭. አንትሙ አባግዐ መርዔ ትየ፤ ወአነ እግዚአብሔር አምላ ክክሙ ይቤ እግዚአብሔር፤

፳፮. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት ወስ ምዑ ሕዝብ ዘይቤ እግዚአብ ሔር ናሁ እፌትሕ አነ ማእከለ በሐኵ ወዳቤላ ወማእከለ በግዕ ወበግዕ ፡፡

፳፯. ይቤ አነ እፌትሕ ማእከለ ኖሎተ አባግዕ እለ አማሰኑ አባ ግዕየ በሀኬቶሙ[፳፩]፤ ወካዕበ ይቤ አነ እፌትሕ ማእከለ ኤጲስ ቆጶስ ወካልኡ፣ ወማእከለ ሕዝ ባዊ ወሕዝባዊ፣ ወማእከለ መኰ ንን ወመኳንንት እስመ አባግዕየ ነባብያን እሙንቱ፤ ወኢኮኑ ዘእ ንበለ ነቢብ፡፡

፳፩ ሕዝ. ፴፬ : ፲፯ - ፲፱

፳፫. በጎቼም በእግራችሁ በረገ ጣችሁት ይሰማራሉ፤ በእግራች ሁም ያደፈረሳችሁትን ውሀ ይጠጣሉ፡፡

፳፬. እኔ እግዚአብሔር አምላካ ቸው ከእነርሱ ጋር እንዳለሁ እነ ርሱም የእስራኤል ቤት ሕዝቤ እንደሆኑ ያውቃሉ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፡፡

፳፭. እናንተም የማሰማሪያዬ በጎች ናችሁ፣ እኔም አምላካ ችሁ ነኝ ይላል ጌታ እግዚአብ ሔር፡፡

፳፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝቡ፣ እግዚአብሔር በአውራውና በአ ውራው መካከል፣ በበግና በበግ መካከልም እነሆ እኔ እፈርዳለሁ ያለውን ስሙ፡፡

፳፯. በስንፍናቸው በጎቼን ባጠፉ በበጎች ጠባቆች መካከል እኔ እፈ ርዳለሁ አለ፤ ሁለተኛም በኤ ጲስ ቆጶሱና በጓደኛው፣ በሕዝ ባዊውና በሕዝባዊው፣ በመኳ ንንትና በመኰንንት መካከል እኔ እፈርዳለሁ አለ፤ በጎቼ የሚናገሩ እንጂ የማይናገሩ አይደሉምና፡፡

፷፰. ወበእንተዝ ኢይበሉ ሕዝብ አባግዕ ንሕነ ወኢኮነ ኖሎተ ዘንትዐቀብ ለርእስነ፤ ለያእምር ዘንተ ኖላዊ እስመ ውእቱ ባሕቲቱ ይትሐተት ከመ ያግብእ ቃለ በእንቲአነ፤ ወከመ በግዕ ዘኢይተሉ ኖላዌ ኄረ ይከውን ለዝዕብ ከመ ይማስን ::

፷፱. ከማሁ ዘይተሉ አብደ ወእኩየ ኖላዌ ይከውን ለሞት እስመ ይውኅጦ ለሊሁ ኖላዊ፣ ወበእንተዝ ርቱዕ ንርኀቅ እምእኩያን ወጕሕላውያን ኖሎት እለ ኢይምሕኩ ወኢያድኅኑ መርዔተ፣ አላ ንትልዎሙ ለኄራን እለ ይምሕኩ ወያድኅኑ መርዔቶሙ::

፸. ወለኖላዊ ኄር ያፈቅርዎ ሕዝብ፤ ወይፈርህዎ ከመ አብ፣ ወእግዚእ፣ ወከመ መምህር፣ ወከመ ሊቀ ካህናቲሁ ለእግዚአብሔር፤ ወውእቱ መገሥጸሙ ወመርሖሙ ውስተ ሠናይ አምልኮ፤እስመ ዘይትኤዘዝ ሎቱ ይትኤዘዞ

፷፰. ስለዚህም ሕዝቡ በጎች ነን እንጂ ለራሳችን የምንጠነቀቅ አይደለም አይበሉ፤ እረኛውም ይህን ይወቅ፤ ስለ እኛ ቃልን ይመልስ ዘንድ እርሱ ብቻውን ይመረመራልና፣ቸር እረኛን የማይከተልም ይጠፋ ዘንድ ለኻርብ እንደሚሆን::

፷፱. እንደዚሁ ሰነፍና ክፉ እረኛን የሚከተል ለሞት ይሆናል፤ ራሱ እረኛው ይውጠዋልና፣ ስለዚህም ከማይራሩና መንጋቸውን ከማያድኑ ከክፉዎችና ከከዳተኞች እንርቅ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነገር ግን የሚራሩና መንጋቸውን የሚያድኑ ቸሮች እረኞችን እንከተላቸው::

፸. ቸር እረኛንም ሕዝቡ እንደ አባት፣ እንደ ጌታና፣ እንደ መምህር እንደ ሊቀ ካህናትም ይወዱታል፣ያከብሩታልም፤እርሱም መካሪያቸውና መሪያቸው ነው፤ ለእርሱ የሚታዘዝ ለክርስቶስ ይታዘዛልና፣ ቃሉንም የሚሰማ ክርስቶስን

ለክርስቶስ፤ወዘይሰምዕ ቃሎ ይሰምዖ ለክርስቶስ፤ወዘሰ አበዮ ወኢሰምዐ ቃሎ አበዮ፣ ወዐለዎ ለክርስቶስ፣ ወዘይትኤዘዝ ለክርስቶስ ይትኤዘዞ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ ይቤ ዘኪያክሙ ሰምዐ ኪያየ ሰምዐ፤ ወዘለክሙ አበየ ሊተ አበየ፤ ወዘሊተ አበየ አበዮ ለዘፈነወኒ[፲፮] ::

፸፩. ከማሁ ርቱዕ ያፍቅሮሙ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ከመ ደቂቁ እስመ ውሉዱ እሙንቱ፤ወይሕፅኖሙ በተግሣጽ ከመ ዖፍ እንተ ተሐቅፍ አንቆቅሆሃ፤ ወተሐፅን ዕጐሊሃ እስከ ሶበ ይሠርራ፤ ወከማሁ ይምህሮሙ ቃለ እግዚአብሔር ለሕዝብ፤ ወይሴስዮሙ ትምህርተ መንፈሳዊተ፤ ወየሀበሙ ጸሕቆሙ ለኵሎሙ እለ ይፈቅዱ ይንሥኡ በኀቤሁ፤ ወኢያክብድ ዲቤሆሙ፤ አላ ይገሥጾሙ በቃለ ጥበብ ወያፍርሆሙ ከመ ኢይትመየጡ ውስተ ኀጢአት፣ ዳዕሙ የአዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ርትዕ፤ ወይዕቀቡ ሃይማኖተ፤ ወይርዐዮሙ ለሕዝብ በሰላም ::

ይሰማል፣ እርሱን እንቢ የሚለውና የማይሰማው ግን ክርስቶስን እንቢ ይለዋል፤ ይክደዋልም፤ ለክርስቶስ የሚታዘዝም ለእግዚአብሔር ይታዘዛል፤ እናንተን የሰማ እኔን ሰማ፤ እናንተንም እንቢ ያለ እኔን እንቢ አለ፤ እኔንም እንቢ ያለ የላከኝን እንቢ አለው »ብሏልና::

፸፩. እንደዚሁም ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን እንደ ልጆቹ ሊወዳቸው ይገባል፤ እነርሱ ልጆቹ ናቸውና፣ እንቍላሏን እንደምትታቀፍ አድገው እስኪበሩ ድረስም ልጆቿን እንደምታሳድግ ወፍ በምክር ያሳድጋቸው፣ እንደዚሁም የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምራቸው መንፈሳዊት ትምህርትንም ይመግባቸው፤ ከእርሱም ይቀበሉ ዘንድ ለሚወዱት ሁሉ ፍላጎታቸውን ይስጣቸው፤ በነርሱም ላይ ሥርዐትን አያክብድባቸው፤ በጥበብ ቃል ይምከራቸው እንጂ፣ ወደ ኀጢአትም እንዳይመለሱ ያስፈራራቸው፤ በእውነት ጎዳና ብቻ ይሄዱ ዘንድ፣ ሃይማኖትንም ይጠብቁ ዘንድ ይዘዛቸው፤ ሕዝቡንም በሰላም ይጠብቃቸው::

[፲፮] ሉቃ ፲ ፡ ፲፮

፴፪. ወዓዲ ያንሥኡሙ ለውዱቃን፤ ወያጽንዕዎሙ ለድኩማን፤ ወያስተጋብኡሙ ለዝርዋን፤ ወይፈውሶሙ ለቍሱላን፤ ወይናዝዞሙ ለዕንቡዛነ ልብ፤ ወያጽንዕዎሙ ለሐንካሳን በቃለ ተግሣጽ፤ ወያቅልል ፃረ ክበደ ኀጢአቶሙ፤ ከመ ይርከቡ ተስፋ ሠናየ ።

፴፫. ወእሙንቱሰ ይትመሀሩ ሕገ ቤተ ክርስቲያን፤ ወይትመየጡ ውስተ ንስሓ ወእመቦ ዘተገድፈ አፍአ በኢለብዎ ቃለ መጻሕፍት፤ ኢትመንኖ ወኢትኅድጎ ይድኀጽ ውስተ ኀጢአት፤ አላ ርድኦ፤ ወፈውሶ እምቍስለ ኀጢአት፤ወሚጦ ኀቤከ፤ ወአግብኦ ውስተ መርዔተ ክርስቶስ፤ ወዘሰ አበየ ተመዪጦ ይወፅእ እመርዔትከ ፤ ወይከውን መብልዐ ለአዕዋፈ ሰማይ ወለአራዊተ ገዳም፤ ወይከውን መክፈልቱ ምስለ እለ ይብሉ ንብላዕ ወንስተይ ወጌሠመ ንመውት[፲፮]፤ ወኢይሔልዩ ደኃሪቶሙ።

፲፮ ፩ቆሮ ፲፭ ፡ ፴፫

፴፪. ዳግመኛም የወደቁትን ያንሣቸው፤ የደከሙትንም ያጽናቸው፤ የተበተኑትንም ይሰብስባቸው፤ የቈሰሉትንም ያድናቸው፤ አእምሮ ያጡትንም ያረጋጋቸው፤ የሚያነክሱትንም በተግሣጽ ቃል ያጽናቸው፤ በጎውን ተስፋ ያገኙ ዘንድ የኀጢአታቸውን የክብደት ጽናት ሸክም ያቃልልላቸው።

፴፫. እነሱ ግን የቤተ ክርስቲያንን ሥርዐት ተምረው ወደ ንስሓ ይመለሱ፤ የመጻሕፍትን ቃል ባለማስተዋል በውጭ የወደቀ ቢኖር በኀጢአት ይሰነካከል ዘንድ ቸል ብለህ አትተወው፤ ነገር ግን ረድተህ ከኀጢአት ቍስል አድነው ፤ ወደ አንተም መልሰው ፤ ወደ ክርስቶስም መንጋ አግባው ፤ መመለስን እንቢ የሚል ግን ከመንጋዎችህ ይወጣል፤ ለሰማይ ወፎችና ለዱር አራዊት መብል ይሆናል፤ እድል ፈንታውም እንብላ፤ እንጠጣ፤ ነገም እንሞታለን ከሚሉና ፍጻሜያቸውን ከማያስቡ ሰዎች ጋር ይሆናል።

፴፬. ወእመቦ ዘርእየ ኤጲስ ቆጶስ እንዘ ከመዝ ይገብር ርቱዕ ይበሎ አነ እፀውር ኀጢአተከ፤ ወእመውት ህየንቴከ በከመ ሞተ ክርስቶስ በእንተ ኀጢአተ ዓለም፤ ወእምዝ ይጸሙ፤ ወይሕምም ምስሌሁ እስከ ይትመየጥ ኀበ ንስሓ እስመ ኖላዊ ኄር ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አባግዒሁ።

፴፭. ወዐሳብሰ ዘኢኮነ ኖላዌ፤ወዘኢኮና አባግዕ ዘዚአሁ ሶበ ይሬኢ ተኵላ እንዘ ይመጽእ ይጐይይ፤ ወየኀድግ አባግዒሁ፤ወይመስጦን ተኵላ፤ ወይዘርዎን ለአባግዒሁ፤ እስመ ዐሳብ ውእቱ፤ ወኢየኀዝን በእንተ አባግዕ[፲፯] ።

፴፮. ርቱዕ ናእምር ከመ እግዚአብሔር መሐሪ ውእቱ፤ወኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ፤አላ ሚጠቶ ወግብአቶ ውስተ ንስሓ።

፴፯. ወእመቦ ዘይኤብስ በኢለብዎ ዘሥርዐ እግዚአብሔር ትእዛዛቲሁ ለንስሓ ወየሐውር በጽልሑተ ልቡ ወኢይዜክር ኀጢአቶ ወእከዮ

፲፯ ዮሐ ፲ ፡ ፲፪

፴፬. ኤጲስ ቆጶሱ እንደዚህ ሲያደርግ ያየው ቢኖር ኀጢአትህን እኔ እሸከማለሁ፤ ክርስቶስ ስለ ዓለም ኀጢአት እንደሞተም ስለ አንተ እሞታለሁ ይበለው፤ ከዚህ በኋላ ወደ ንስሐ እስኪመለስ ድረስ ከእርሱ ጋራ ይድከም፤ መከራንም ይቀበል፤ ቸር እረኛ ስለ በጎቹ ቤዛ ሆኖ ሰውነቱን አሳልፎ ይሰጣልና።

፴፭. እረኛ ያይደለ፤ በጎቹም የርሱ ያልሆኑ ምንደኛ ግን ተኵላ ሲመጣ ባየ ጊዜ በጎቹን ትቶ ይሸሻል፤ ተኵላም በጎችን ይነጥቃቸዋል፤ ይበትናቸዋልም፤ ምንደኛ ነውና ስለ በጎች ጥፋትም አያዝንም።

፴፮. እግዚአብሔር ቸር እንደሆነ፤ የኀጢአተኛውንም ሞት እንደማይወድ፤ እናውቅ ዘንድ ይገባል፤ ወደ ንስሓ ፈጽሞ መመለሱን ነው እንጂ።

፴፯. እግዚአብሔር ለንስሓ የሠራቸውን ትእዛዞቹን ባለማወቅ የሚበድል ሰው ቢኖር በልቡናውም ተንኰል ቢሄድ፤የእርሱን ቸርነት

ዘገብረ ኢተዘኪሮ ቃለ ቅዱሳት መጻሕፍት ዘዜነዋ ምሕረተ ዚአሁ ይማስን ውእቱ ብእሲ፤ ወይከውን ዘአልቦቱ ተስፋ።

፴፰. ወአንተሰ ኃሥሥ ኖላዌ ኄረ፣ ወመምህረ የዋህ፣ ወመገሥጸ፣ ወዕጉሠ፣ ወመሐሬ፣ ወገባሬ ሰላም፣ ዘየዐውድ፣ ወይርዒ አባግዒሁ፣ ወየኃሥሥ ዘተገድፈ ፤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ እስመ አቡነ ዘበሰማያት ፈነወ ወልዶ ፍቁረ መድኀኒነ ኖላዌ ኄረ፣ ወመምህረ ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ዘኀደገ ፺ ወ፱ተ ውስተ ገዳም፣ ወሖረ ይኅሥሥ በግዐ ዘተገድፈ፣ ወሶበ ረከቦ ጾሮ ዲበ መትከፍቱ ወአብኦ ውስተ መርዔት በፍሥሐ እስመ ረከበ ዘተሀጕለ[፲፰]።

፴፱.ስማዕ ዘንተ ኤጲስ ቆጶስ፤ ምርሖሙ ለእለ ስሕቱ እምፍኖት ርትዕት፤ ወአስተጋብኦሙ ለእለ ተዘርዉ፤ ወኃሥሦሙ ለእለ ተገድፉ እስመ ብከ ሥልጣን ለሚጠት ትእሥር ወትፍታሕ፤ እስመ ይቤሎ መድኀኒነ

የሚናገሩ የቅዱሳት መጻሕፍትን ቃል ሳያስተውል የሠራውን ክፋት፣ ኀጢአቱንም ባያስብ ያ ሰው ይጠፋል፤ ተስፋ የሌለውም ይሆናል።

፴፰. አንተ ግን ቸርና አስተማሪ፣ የሚገሥጽና የሚራራ፣ የሚታገሥና ሰላምን የሚያደርግ፣ እየዞረ በጎችን የሚጠብቅ እንደ ፈጣሪያችን እንደ እግዚአብሔር የጠፋውን የሚፈልግ እረኛን ፈልግ፤ ሰማያዊ አባታችን የተወደደ፣ መድኀኒታችን ቸር ጠባቂና መምህር ዘጠና ዘጠኙን በዱር ትቶ የጠፋውን በግ ይፈልግ ዘንድ የሄደ ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ልኳልና፤እርሱም ባገኘው ጊዜ በትከሻው ተሸክመው በደስታም ወደ መንጋው መለሰው፤ የጠፋውን አግኝቷልና።

፴፱. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ይህን ስማ፤ ከቀናች መንገድ የተሳሳቱትን ምራቸው፤ የተበተኑትንም ሰብስባቸው፤የጠፉትንም ፈልጋቸው፤ ለመመለስ ታስርና ትፈታ ዘንድ ሥልጣን አለህና፣ መድኃኒታችን መፃጉዕን

፲፰ ሉቃ ፲፭ : ፬ - ፯

ለመፃጉዕ ኀደጉ ለከ ኀጢአተከ፤ ሃይማኖትከ አሕየወተከ፤ ሑር በሰላም[፲፱] ፤ ወሰላም ዘተመጦነ ይእቲ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እንተ ታበውእ ውስቴታ እለ ነስሑ ወነጽሑ እምኀጣውኢሆሙ፤ ወገብሩ ጽድቀ ወሠናየ፤ ወረከቡ ተስፋ ሕይወት።

፵. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይፈውስ ዱያነ እለ ደወዩ በገቢረ ኀጢአት ፤ የሐውጾሙ ወይናዝዞሙ፤ ወይፈውስ ቊስሎሙ፤ እስመ አኮ ጥዑያን ዘይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ፣ አላ ሕሙማን እስመ መጽአ ወልደ ዕጓለ እመ ሕያው ይኅሥሥ፣ ወይርዳእ ዘተሀጕለ[፳]፤እስመ አንተኒ ዐቃቤ ስራይ በውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር፤ ሀቦሙ ፈውሰ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ወሴስዮሙ ሲሲተ መንፈሳዊተ ይጽንዑ በቅድስት ቤተ ክርስቲያን።

«ኀጢአትህን ይቅር ብየሃለሁ፣ ሃይማኖትህ አዳነችህ፣ በሰላም ሂድ» ብሎታልና፤ የተቀበልናት ሰላምም ንስሓ ገብተው ከኀጢአታቸው የነጹትን፣ ጽድቅንና በጎ ሥራን የሠሩትን፣ የሕይወት ተስፋንም ያገኙትን ወደ እርስዋ የምታስገባ የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ናት።

፵. ለኤጲስ ቆጶስ ኀጢአት በመሥራት የታመሙ ድውያንን ያድን ዘንድ ፣ ይጐበኛቸውና ያጽናናቸው፣ቊስላቸውንም ያድናቸው ዘንድ ይገባዋል፤ ባለመድኀኒትን የሚሹት ሕመምተኞች ናቸው እንጂ ጤነኞች አይደሉምና፣ የሰው ልጅ የጠፋውን ሊፈልግና የተጐዳውን ሊረዳ መጥቶአልና፣ አንተም በእግዚአብሔር ቤተክርስቲያን ውስጥ ባለመድኀኒት ስለሆንክ ለእያንዳንዱ እንደሚገባ ፈውስን ስጣቸው፤ በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ይጸኑ ዘንድ መንፈሳዊ ምግብን ስጣቸው።

፲፱ ሉቃ ፯ : ፲፰ ፤ ማር ፪ : ፯ : ፲፩
፳. ማቴ: ፱. ፲፪

፵፩. ወረዐይ መርዔቶ ለክርስቶስ በትሕትና ወበፍቅር ዘእንበለ መዓት ወእንዘ ኢትትዔበይ በሢመተ ሥልጣንከ እስመ አንተ ኖላዌ መርዔቱ ለክርስቶስ፣ ወአስተጋብኦሙ ለመሐስዓን ውስተ ሕፅንከ ።

፵፪. ኩንኬ መሐሬ ወጻድቀ ዘእንበለ ጽልሑት ወቂም፣ ወቅንአት፣ ወውዴት፣ወሐሜት፣ወጽልእ፣ወአድልዎ፣ወፅርፈት፣ወትዕቢት፣ወትምክሕት፣ ወኢትመንኖሙ ለእለ እምታሕቴከ፣ ወኢትኅባእ እምኔሆሙ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ወኢትትመየጥ እምንስሐሆሙ ወኢታምጽእ ምክንያተ ላዕሌሆሙ ወኢታርኅቆሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፵፫. ለቡ እንከ ፍትሐ፤ ወኢትንሣእ እንከ ስምዐ ፩ደ ወኢላዕለ መኑሂ ዘእንበለ ስምዐ ፪ቱ ኄራን መሐይምናን[፵፩]፣ ወስምዐ ይኩኑ ላዕሌሆሙ ካልኣን ኄራን መሐይምናን እሙንቱ እለ አልቦሙ ጽልእ ወቂም ወቅንዓት እስመ ቦ እምኔሆሙ ነባብያን ሐሰት

፵፩. የክርስቶስን መንጋዎች ሳትቈጣ፣ በሥልጣንህም ሹመት ሳትታበይ በትሕትናና በፍቅር ጠብቅ፤ የክርስቶስ መንጋዎች ጠባቂ አንተ ነህና፣ ጠቦቶቹንም ወደ አጠገብህ ሰብስባቸው ።

፵፪. ያለ ሽንገላና ያለ ቂም፣ ያለ ቅንአትና ያለ ነገር ሥራ፣ ያለ ሐሜትና ያለጥል፣ ያለ አድልዎና ያለስድብ፣ ያለትዕቢትና ያለትምክሕት፣ የምትምር እውነተኛ ሁን፤ ከበታችህ ያሉትን አትናቃቸው የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ከእነርሱ አትሠውር፤ ከንስሐቸውም ዘወር አትበል፤ በላያቸውም ምክንያትን አታምጣ፤ ከቤተ ክርስቲያንም አታርቃቸው።

፵፫. እንግዲህ ፍርድን አስተውል፤ ደጋጎች ምእመናን ከሆኑ ከሦስት ሰዎች ምስክርነት በቀር በማንም ላይ የአንድ ሰው ምስክርነት አትቀበል፤በእነርሱም ላይ ጥልና ቂም ቅንኣትም የሌላቸው ሌሎች ደጋጎች ምእመናን ምስክር ይሁኑ ፤ ከእነርሱ ወገን እንደበታቸው ሁለት ወይም ሦስት የሆነ ፣

፵፩. ፩ ጢሞ. ፭. ፲፱

እለ ፪ቱ ወ፫ቱ ልሳኖሙ እለ ይትፌሥሑ በእኩይ ምግባር፣ ወጸላእያነ አኀው ወእለ ይፈቅዱ ይዝርዉ መርዔቶ ለክርስቶስ።

፵፬. ወእመሰ ሰማዕከ ቃሎሙ ወአመንከ ለእለ ይገብሩ ከመዝ ናሁኬ ዘረውከ መርዔተከ ዘእንበለ ፍትሕ ወመጠውኮሙ ለእኩያን አዝዕብት ወመሰጥ፣ ወእሉ እሙንቱ እኩያን ሰብእ ወባሕቱ ኢኮኑ ሰብአ አላ እኩያን አራዊት እለ ይትሜሰሉ ሰብአ ዕልዋነ ወመናፍቃነ ወከሐድያነ እለ ኢየአምርዎ ለእግዚአብሔር፣ እሉኬ ጸናሕያነ ፍኖት ከመ ዝዕብ ዘይመስጥ ወይበልዕ ይመስጡ እለ ይወፅኡ እምሕገ ቤተ ክርስቲያን ።

፵፭. ወሶበ ርእዩ ዘተኀጕለ ይመስሎሙ ዘረከቡ ዐቢየ ረባሐ ለርእሶሙ፣ እስመ አቡሆሙ ዲያብሎስ ቀታሌ ነፍስ ሰብእ ውእቱ።

፵፮. ወለእለሰ ይስሕቱ እምቤተ ክርስቲያን፣ወይወፅኡ እምሕግ ይሬእይዎሙ አጋንንት፣ ወየሐምምዎሙ በፃዕር ፣ ወበምንዳቤ ወኀዘነ ልብ ፣ ወእሙንቱሰ ይተልዉ

በክፉ ሥራም ደስ የሚሰኙ ወንድሞችን የሚጠሉ፣ የክርስቶስን መንጋዎች ሊበትኑ የሚወዱ ሐሰት ተናጋሪዎች አሉና።

፵፬.እንደዚህ የሚያደርጉትን ቃላቸውን ሰምተህ ብታምን እነሆ መንጋዎችህን ያለ ፍርድ በተንህ፤ ለሚነጥቁ ክፉዎች ጅቦችም ሰጠሃቸው ፤ እነዚህም ክፉዎች ሰዎች ናቸው፣ ነገር ግን ሰዎች አይደሉም፤ እግዚአብሔርን የማያውቁ፣ ከዳተኞችና ከሐዲዎች ሰዎችን የሚመስሉ ክፉዎች አውሬዎች ናቸው እንጂ፣ እነዚህም ነጥቆ እንደሚበላ ጅብ ከቤተ ክርስቲያን ሕግ የሚወጡትን ይነጥቃሉ።

፵፭. የጠፋውንም ባዩ ጊዜ ለራሳቸው ታላቅ ረብሕ ያገኙ ይመስላቸዋል፤ አባታቸው ዲያብሎስ ነፍስ ገዳይ ነውና ።

፵፮. ከቤተ ክርስቲያን የሚስቱትንና ከሕግ የሚወጡትን አጋንንት ተመልክተው በጭንቅና በመከራ በልብ ኀዘንም ያሰቃዩዋቸዋል፤ እነርሱ ግን የወንጀለኞችን

ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወየሀጒሉ ዕሤቶሙ ወፈድፋደ ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ወኤጲስ ቆጶስ ለእመ ኢፈትሐ በርትዕ ይከውን መክፈልቱ ምስሌሆሙ::

፶፯. ኦ ኤጲስ ቆጶስ! ኢመፍትው ኬ ትስድዶ ለኃጥእ፣ ወኢትመንኖ ለዘይትመየጥ፣ ወኢትኩን ሕፁፀ ምሕረት ከመ ትፈውስ ቍስለ ኀጢአት፣ ወኢትትሀወል ምስለ ብእሴ ደም፤ እስመ በእንቲአሆሙ ይብል መጽሐፍ በሊህ እገሪሆሙ ለክዒወ ደም፤ ኀሣር ወቅጥቃጤ ውስተ ፍኖቶሙ ወኢየአምርዋ ለፍኖተ ሰላም፤ ወአልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ[፴፪] ::

፶፰. ፍኖተ ሰላምኒ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘመሀረነ እንዘ ይብል ስረዩ ከመ ይስረይ ለክሙ ወሀቡ ወይሁበክሙ ፤ ዘውእቱ ብሂል ኅድጉ ለሰብእ አበሳሆሙ ከመ ይኅድግ ለክሙ አቡክሙ

ኀዳና ይከተላሉ፤ ዋጋቸውንም ያጣሉ፤ ይልቁንም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ፤ ኤጲስ ቆጶሱም በቅንነት ባይፈርድ እድል ፈንታው ከእነርሱ ጋራ ይሆናል::

፶፯. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኀጢአተኛውን ታባርረው ዘንድ አግባብ አይደለም፤ የሚመለሰውንም አትናቀው፤ የኀጢአትን ቍስል ታድን ዘንድ ምሕረት የጐደለህ አትሁን፤ ከደም አፍሳሽ ሰው ጋርም አትተባበር፤ መጽሐፍ ስለ እርሱ ደምን ለማፍሰስ እግራቸው ፈጣን ነው፤ በመንገዳቸውም ጥፋትና ጒስቊልና አለ፣ የሰላም መንገድንም አያውቋትም፤ በፊታቸው እግዚአብሔርን መፍራት የለም ብሏልና::

፶፰. የሰላም መንገድም፣ ይቅር እንዲላችሁ ይቅር በሉ፤ ስጡ ይሰጣችኋል ብሎ ያስተማረን መድኀኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፣ ይኸውም ሰማያዊ አባታችሁ በደላችሁን ይቅር ይላችሁ ዘንድ እናንተም የሰዎችን በደል

፴፪ መዝ ፴፫ : ፲፬ - ፲፭

ሰማያዊ አበሳክሙ[፴፫] ወዓዲ መሀረነ በጸሎት እንዘ ይብል ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኅድግ ለዘአበሰ ለነ::

፶፱. ወእመሰ ኢትክሉ አንትሙ ትስረዩ አበሳ ለዘአበሰ ለክሙ፣ በእፎ አንትሙ ትረክቡ ስርየተ አበሳክሙ::

፷. ወእመሰቦ ዘተሰደ ዘእንበለ አበሳ፣ወእምዝ ገቢኦ ሰአለ ስርየተ ወዘኢተወክፎ ዝኬውእቱ ቀታሌ እኁሁ፤ወከዐዊ ደም ከመ ቃየል ዘከዐወ ደመ አቤል እኍሁ፤ ወጸርሐ ደሙ ኀበ እግዚአብሔር[፴፬] ወእመቦ ኤጲስ ቆጶስ ዘሰደደ ሰብአ ዘእንበለ አበሳ ይከውን ከመ ቃየል ቀታሊ::

አንቀጽ ፯

ከመ ኢመፍትው ንገሥጽ ወኢመነኒ ዘእንበለ ያቅሙ ሎቱ ስምዐ ከመ አበሰ::

ይቅር በሉ ማለት ነው፣ ዳግመኛም በጸሎት እኛ የበደለንን ይቅር እንል ዘንድ በደላችንንና ኃጢአታችንን ይቅር በለን በሉ እያለ አስተማረን::

፶፱. እናንተ የበደላችሁን ሰው በደል ይቅር ትሉ ዘንድ ካልቻላችሁ እናንተ የኀጢአታችሁን ስርየት እንዴት ታገኛላችሁ?

፷. ያልበደለ፣ የተሰደደ ሰው ቢኖር፣ ከዚህም በኋላ ተመልሶ ይቅርታን ቢጠይቅ የማይቀበል ሰው ይህ ወንድሙን ገዳይ ነው፤ የወንድሙ የአቤልን ደም እንዳፈሰሰ፣ ደሙም ወደ እግዚአብሔር እንደጮኸበት እንደ ቃየልም ደም አፍሳሽ ነው፤ ያልበደለ ሰውን ያባረረ ኤጲስ ቆጶስም ቢኖር እንደ ነፍሰ ገዳዩ እንደ ቃየል ይሆናል::

ሰባተኛ አንቀጽ

እንደ በደለ ሳያስመሰክሩ ማንንም እንቀጣ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል:

፴፫ ማቴ ፮ : ፲፪ ፣ ፲፬
፴፬ ዘፍ ፬ : ፲

፩. ዘይሰድድ ዘእንበለ አበሳ ውእቱ የአኪ እምቀታሌ ነፍስ፤ ወኢይሬኢ ምሕረተ እግዚአብሔር እስመ ኢተዘከረ ፍቅረ ቢጹ።

፪. ወዘይገብር ከመዝ ኢይረክብ መድኀኒተ እስመ ድኀፀ ወወድቀ ውስተ ዐቢይ ኀጢአት፤ ወኢገሠ ጸሙ፤ወኢሜጠሙ ለዘገብሩ ኀጢአተ ብዙኀ፤ አላ ዘረወ መርዔቶ ለእግዚአብሔር እንዘ ይትቃረኖ።

፫. እስመ ጻድቅ እግዚአብሔር ወጽድቅ ኵነኔሁ ወይፈትሕ በጽድቅ ለኵሉ፤ ለጻድቃን ወለኃጥኣን ወመሐሪ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ፣ ጽድቅ ወምሕረት ወየውሃት ዚአሁ እሙንቱ እስመ ዳዊት ብእሲ ፍቁር ዘከመ ልቡ ለእግዚአብሔር አጠየቀ ከመ ምሕረት ወርትዕ ዚአሁ እሙንቱ።

፬. መፍትውኬ ለኤጲስ ቆጶስ ይፍታሕ በርትዕ፤ወይደልዎ ይግበር ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ እግዚአብሔር ይፈትሕ በርትዕ ለእለ ይትመየጡ ኀቤሁ።

፩.ያልበደለውን የሚያሳድድ ሰው ከነፍስ ገዳይ ይከፋል፤ የእግዚአብሔርንም ምሕረት አያይም፤ የባልንጀራውን ፍቅር አላሰበምና።

፪. እንዲህ የሚያደርግም ድኅነትን አያገኝም፤ በፍጹም ኀጢኣት ተሰነካክሎ ወድቋልና፣ ብዙ ኀጢአት የሠሩትን አልመከራቸውም፣ አልመለሳቸውምም፤ እርሱን እየተቃወመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች ይበትናልና።

፫. እግዚአብሔር ጻድቅ ነውና፣ ፍርዱም እውነት ነውና፣ ለጻድቃንና ለኃጥኣንም ሁሉ በእውነት ይፈርዳልና፣ ለሚመለሱትም ይቅር ባይ ነው፤ ምሕረትና ጽድቅ፣ ፍትሕም የእርሱ ገንዘቦች እንደሆኑ እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነው ሰው ዳዊት አስረድቶአል።

፬. ለኤጲስ ቆጶስ በእውነት ይፈርድ ዘንድ አግባብ ነው፤ የእግዚአብሔርን ፈቃድም ይሠራ ዘንድ ይገባዋል፤ በንስሓ ወደ እርሱ ለሚመለሱ ሰዎች እግዚአብሔር በእውነት ይፈርዳልና።

፭. ኢትዜከርኑ ዳዊትሃ አመ አበሰ፤ ወይቤሎ ናታን «ለምንት ገበርከ ከመዝ» ወይቤሎ አበስኩ እንከ፤ ወእኔስሕ፤ ወሶበ አምነ ጌጋዮ ድኅነ እሞት።

፮. ወይቤሎ ናታን «ጽናዕ፤ ወኢትፍራህ እንከ፤ ወኢትመውት[፩]»፤

፯. ወዮናስሂ ነቢይ እንዘ ኢይፈቅድ ይስብክ ሎሙ ለሰብአ ነነዌ ሶበ አበሰ ተሰጥመ ውስተ ባሕር፤ ወውኅጦ አንበሪ ዐቢይ።

፰. ወእምዝ ወፅአ እምከርሠ አንበሪ ወድኅነ እሞት[፪] ።

፱. ወሕዝቅያስኒ ሶበ አልዐለ ልቦኮነ ላዕሌሁ መቅሠፍት ወተትሕተ ሕዝቅያስ፤ ወኀደገ አልዕሎ ልቡ፤ ወበከየ ቅድመ እግዚአብሔር፤ ወመሐሮ[፫] ።

፲. ስምዑ ኤጲስ ቆጶሳት በቍዔተ ዘይከውን ለዝንቱ ግብር፤ እስመ ጽሑፍ ውስተ ራብዕ መጽሐፈ ነገሥት ዘይብል«ሞተ ሕዝቅያስ፤ ወነ ' ምናሴ ወልዱ ህየንቴሁ ፲ወ፪ ክረምቱ ለምናሴ አመ ይነግሥ »።

፭. ዳዊትን አታስብምን በበደለ ጊዜ ናታንም ለምን እንዲህ አደረግህ» ባለው ጊዜ በደልኩ እንግዲህ» ወዲህ ንስሓ እገባለሁ አለው፣ በደሉንም ባመነ ጊዜ ከሞት ዳነ።

፮.ናታንም ጽና አትፍራ፤ እንግዲህ ወዲህ አትሞትም አለው።

፯.ነቢዩ ዮናስም የነነዌን ሰዎች ያስተምራቸው ዘንድ ሳይወድ በበደለ ጊዜ በባሕር ውስጥ ተሰጠመ፤ ታላቅ ዓሣ አንበሪም ዋጠው ።

፰. ከዚህ በኋላ ከዓሣ አንበሪው ሆድ ወጥቶ ከሞት ዳነ።

፱.ሕዝቅያስም ልቡናውን በትዕቢት ከፍ ከፍ ባደረገ ጊዜ በእርሱ ላይ መቅሠፍት መጣበት፤ ሕዝቅያስም ተዋረደ፤ ልቡናውንም በትዕቢት ከፍ ከፍ ማድረግን ተወ፤ በእግዚአብሔርም ፊት አለቀሰ፤ ማረውም።

፲. ኤጲስ ቆጶሳት ለዚህ ሥራ የሚሆነውን ጥቅምን ስሙ፤ በአራተኛው በነገሥት መጽሐፍ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፣ ሕዝቅያስ ሞተ፤ በእርሱም ፋንታ ልጁ ምናሴ ነገሠ፤ በነገሠም ጊዜ የምናሴ ዕድሜው ዐሥራ ሁለት ዓመት ነበረ።

፩ ፪ ሳሙ· ፲፪ : ፲፫
፪ ዮናስ ፪ - ፲፩
፫ ፪ ዜና መ. ፴፪ : ፳፭ - ፳፮

፲፩. ወ፺ወ፫ተ ክረምተ ነግሠ በኢየሩሳሌም፤ ወስማ ለእሙ አፍሲባ፤ ወገብረ እኩየ ቅድመ አዕይንቲሁ ለእግዚአብሔር ::

፲፪. ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ ዳግም ሕፁፃን ዘይብል «ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር እምኵሉ ርኵሶሙ ለአሕዛብ እለ ሠረ ዎሙ እግዚአብሔር እምቅድመ አዕይንቲሆሙ ለደቂቀ እስራኤል»::

፲፫. ወተመይጠ፤ ወሐነፀ አህጉረ ዘነሠተ ሕዝቅያስ አቡሁ፤ ወአ ቀመ አዕማደ ለበዓሊም ::

፲፬. ወገብረ አዕዋመ ወሰገደ በቅ ድመ ኵሉ ተአምራተ ሰማይ፤ወተ ቀንየ ሎሙ፤ ወሐነፀ ምሥዋዐ በቤተ እግዚአብሔር በኀበ ይቤ እግዚአብሔር በኢየሩሳሌም የሀሉ ስምየ ለዓለም ወሐነፀ ምሥዋዐ ለኵሉ ተአምራተ ሰማይ በክ ልኤሆን አዕፃዳተ ቤተ እግዚአ ብሔር::

፲፩. በኢየሩሳሌምም ሃምሳ አም ስት ዘመን ነገሠ፤ የእናቱም ስም አፍሲባ ይባላል፤ በእግ ዚአብሔርም ዐይኖች ፊት ክፉ ሥራን ሠራ ::

፲፪. ዳግመኛም በሁለተኛው ሕፁ ፃን እንዲህ የሚል ተጽፏል «እግ ዚአብሔር በእስራኤል ልጆች ዐይን ፊት ካጠፋቸው ከአሕዛብ ርኵሰት ሁሉ ይልቅ በእግዚአ ብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ»::

፲፫. ተመልሶም አባቱ ሕዝቅያስ በአፈረሰው ላይ መሠዊያን ሠራ፤ ለጣዖቱም ዐምዶችን አቆመ::

፲፬. የማምለኪያ ዐፀዶችንም ተከለ፤ በሰማይም ሠራዊት ሁሉ ፊት ሰገደ አመለካቸውም፤ ተገዛላ ቸውም፤ እግዚአብሔር በኢየሩሳ ሌም ስሜ ለዘለዓለም ይኖራል ባለበት በእግዚአብሐር ቤት የጣዖት መሠዊያን ሠራ፤ በሁ ለቱ በእግዚአብሔር ቤት አደባ ባዮች ላይ በሰማይ ከዋክብት አምሳል ለተሠራ ጣዖት ሁሉ መሠዊያን ሠራ ::

፲፭. ወውእቱኒ አውዐየ ውሉዶ በእሳት በቈላተ ወልደ ሄኖም፤ ወያስተቃስም ወያሰግል ወገብረ ቴሌመ፤ወአስተጋብአ ማእምራነ፤ ወማርያተ፤ ወአብዝኀ ገቢረ እከይ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያም ዕዖ ::

፲፮. ወአንበረ ምስለ ግልፎ ወስ ብኮ በቤተ እግዚአብሔር በኀበ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለዳዊት ወለሰሎሞን ወልዱ በዝንቱ ቤት ወበኢየሩሳሌም ዘኀረይኩ እም ኵሉ ነገደ እስራኤል እሠይም ስምየ ውስቴቱ ለዓለም::

፲፯. ወኢይደግም እንከ አፍልሶተ እግሮሙ ለእስራኤል እምዛቲ ምድር እንተ ወሀብክዎሙ ለአበዊሆሙ፤ ወባሕቱ እመ ዐቀቡ ወገብሩ ኵሎ ዘአዘዝክዎሙ በከመ ጽሑፍ በው ስተ ሕግየ ወትእዛዝየ ወኵነኔ ዚአየ ዘበእዴሁ ለሙሴ::

፲፰. ወአስሐቶሙ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ወለኵሎሙ እለ ይነብሩ ኢየሩሳሌም ከመ ይግበሩ ፈድ ፋደ እኪተ እምኵሎሙ አሕዛብ እለ ነጽሖሙ እግዚአብሔር እምቅድመ ገጸሙ ለደቂቀ እስ ራኤል::

፲፭. እርሱም በሄኖም ልጅ ሸለቆ ልጆቹን በእሳት አቃጠለ፤ ሞራ ገላጭም ሆነ፤ አስማትም አደረገ፤ መተተኛም ነበረ፤ መና ፍስት ጠሪዎችንና ጠንቋዮችን ሰበሰበ፤ ያስቈጣውም ዘንድ በእ ግዚአብሔር ፊት እጅግ ክፉ ነገ ርን አደረገ::

፲፮. እግዚአብሔርም ለዳዊትና ለልጁ ለሰሎሞን በዚህ ቤትና ከእ ስራኤል ነገድ ሁሉ በመረጥኋት በኢየሩሳሌም ስሜን ለዘለዓለም አኖራለሁ ባለበት በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የሠራውን ጣዖትና የተቀረጸውን ምስል አቆመ ::

፲፯. ያዘዝኋቸውንም ሁሉ በሙሴ ቃል የተሰጠውን ሕግና ሥርዐት ፍርድንም ሁሉ ቢያደርጉ ቢጠብቁም ለአባቶቻቸው ከሰጠ ኋት ምድር የእስራኤልን እግር እንደገና አላርቅም ::

፲፰.ምናሴም እግዚአብሔር ከእ ስራኤል ልጆች ፊት ከጣላቸው ከአሕዛብ ይልቅ ክፉ ይሠሩ ዘንድ በይሁዳና በኢየሩሳሌም የሚኖሩትን አሳተ::

፲፱. ወተናገሮ እግዚአብሔር ለም ናሴ ወለሕዝበ ዚአሁ፤ ወኢያ ጽምዕዎ::

፳. ወአምጽአ እግዚአብሔር ላዕሌሆሙ መላእክተ ኀይል ዘንጉሠ አሶራውያን፤ ወአኀዝዎ ለምናሴ ወሞቅሕዎ በመዋቅሕተ ሐፂን፤ ወነሥእዎ ብሔረ ባቢ ሎን ::

፳፩. ወሶበ ተመንደበ ኀሠሠ ገጸ እግዚአብሔር አምላኩ ወኀ ሥረ ፈድፋደ በቅድመ ገጸ እግዚ አብሔር አምላከ አበዊሁ::

፳፪. ወጸለየ ምናሴ ወልደ ሕዝቅ ያስ ንጉሥ ወይቤ ከመዝ::

፳፫. እግዚኦ አኃዜ ኵሉ ዓለም አምላኮሙ ለአበዊነ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ ወለ ኵሉ ፍሬሆሙ ለጻድቃን፣ ዘገበርከ ሰማየ ወምድረ ምስለ ኵሉ ዓለሞሙ፣

፳፬. ዘገሠጽካ ለባሕር በቃለ ትእዛዝከ፣ ዘዐጸከ ቀላያተ ወኀተ ምከ ግሩመ::

፲፱. እግዚአብሔርም ምናሴንና ሕዝቡን ተናገራቸው፤ ግን አል ሰሙትም::

፳. ስለዚህም እግዚአብሔር የአ ሶርን ንጉሥ ሠራዊት አለቆች አመጣባቸው፤ ምናሴንም በዛን ጀር ያዙት በሰንሰለትም አሥ ረው ወደ ባቢሎን ወሰዱት::

፳፩. በተጨነቀም ጊዜ አምላኩን እግዚአብሔርን ፈለገ፤ በአባቶ ቹም አምላክ ፊት ሰውነቱን እጅግ አዋረደ ::

፳፪. የንጉሡ የሕዝቅያስ ልጅ ምናሴም ጸለየ፤ እንዲህም አለ::

፳፫. ዓለምን ሁሉ የምትገዛ የአ ባቶቻችን የአብርሃም የይስሐቅ የያዕቆብም የጻድቃን ልጆቻቸ ውም አምላክ ሆይ! ሰማይና ምድርን ከዓለሞቻቸው ጋር የፈጠርህ፣

፳፬. በቃልህ ትእዛዝ ባሕርን የገ ሠፅሃት፣ ቀላዮችን(ጥልቆችን) የዘ ጋህ የሚያስፈራውንም የወሰ ንህ፣

፳፭.ውእቱኒ በስቡሕ ስምከ ዘኵሉ ይርዕድ፣ ወያድለቀልቅ እምቅድመ ገጸ ኀይልከ፣

፳፮. እስመ አልቦ ጽንፍ ለዕበየ ስብሐቲከ ግሩም መቅሠፍተ መዓ ትከ ላዕለ ኃጥኣን ::

፳፯. አልቦ ኍልቍ፤ ወአልቦ መስ ፈርት ለሣህለ ትእዛዝከ፤ እስመ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲትከ ልዑል፣ መሐሪ ርኁቀ መዓት፣ ወብዙኀ ሣህል፣ ወመስተመይጥ ላዕለ ጌጋዮሙ ለዕጓለ እመሕ ያው::

፳፰. ይእዜኒ እግዚኦ አምላኮሙ ለጻድቃን እስመ አኮ ለጻድቅ ዘገበርኮ ለንስሐ፣ አኮ ለአብርሃም ወለይስሐቅ ወለያዕቆብ እለ ኢአ በሱ ለከ ፤ አላ ተመየጥ ንስሓ ዚአየ ለኃጥእ::

፳፱. እስመ አበስኩ እምኍልቈ ኆፃ ባሕር፤ ወብዙኅ ኃጢአትየ፤ አኮ ድልወት ሊተ አንቃዕዶ ወእ ርአይ ኑኖ ለሰማይ እምብዝኀ ጌጋይየ ሰራሕኩ በመዋቅሕተ ሐፂን ከመ እስሐታ ለነፍስየ እምኀጢ አትየ፣ ወበዝየኒ ኢተሥሕትኩ::

፳፭. ይኸውም በተመሰገነው ስምህ ነው፤ኀይልህ ከመገለጡ የተነሣ ሁሉ የሚርድና የሚንቀጠቀጥ፣

፳፮. ለክብርህ ከፍተኛነት ፍጻሜ የለውምና የቍጣህም መቅሠፍት በኃጥአን ላይ ግሩም ነው::

፳፯. በትእዛዝህ ለሚሆነው ይቅ ርታህ ስፍር፣ ቍጥር የለውም፤ ገናና እግዚአብሔር አንተ ብቻ ነህና፣ ይቅር ባይ፣ ከቍጣ፣ የራቅህ ይቅርታህ የበዛ፣ የሰው ንም ኀጢአት የምታስተሠርይ አንተ ነህ ::

፳፰. አሁንም አቤቱ የጻድቃን አምላካቸው አንተ ነህ፤ ንስሐን የፈጠርህ፣ ለጻድቅ ሰው አይደለ ምና፣ አንተን ላልበደሉ ለአብር ሃምና ለይስሐቅ፣ ለያዕቆብም አይደለምና፣ ነገር ግን የእኔን የኃጥኡን ንስሓ ወደማየት ተመ ለስ ::

፳፱. ቍጥሩ ከባሕር አሸዋ የሚበ ልጥ በደልን በድያለሁ፤ ኀጢኣ ቴም ብዙ ነውና፣ ከበደሌም ብዛት የተነሣ ቀና ብዬ የሰማ ይን ርዝመት አይ ዘንድ አገባቤ አይደለም፣ ሰውነቴን ከኀጢአቴ አሳር ፋት ዘንድ በብረት ቀፎ ደከምሁ በዚ ህም ደግሞ አላረፍሁም ::

፴. እስመ ወሀኩ መዓተከ ወእኩየኒ በቅድሜከ ገበርኩ እንዘ አዐቅብ ከንቶ ወአበዝኀ ዘኢይበቍዓኒ ::

፴፩. ወይእዜኒ እሰግድ በብረከ ልብየ እንዘ እስእል ምሕረተ ዚአከ ፤

፴፪. አበስኩ እግዚኦ አበስኩ ወኀጢአትየኒ እትአመን፤

፴፫. እትመሀለል ወእስእለከ ተሣሃለኒ እግዚኦ ተሣሃለኒ ወኢትመጥወኒ ለኀጢአትየ::

፴፬. ወለዓለምሰ ኢትዕቀብ ሊተ እከይየ ወኢትትበቀለኒ በማዕምቅቲሃ ለምድር እስመ አንተ እግዚኦ አምላኮሙ ለእለ ይኔስሑ፣ ያስተርኢ ኂሩትከ በላዕሌየ ከመ እንዘ አኮ ድልወት ሊተ አድኅንከኒ በብዝኀ ሣህልከ ::

፴. መዓትህን አነሣሥቻለሁና ከንቱውን ስመለከት የማይጠቅመኝንም ነገር ሳበዛ በፊትህ ክፉ ሥራን ሠርቻለሁና::

፴፩. አሁንም ቸርነትህን እየለመንሁ በልቤ ጉልበት እሰግዳለሁ፣

፴፪. አቤቱ ጌታዬ ፈጽሜ በደልሁ ኀጢአቴንም አምናለሁ፣

፴፫. አንተንም እማልዳለሁ እለምንህማለሁ፣ ይቅር በለኝ፣ አቤቱ ይቅር በለኝ፣ ለኀጢአቴም አሳልፈህ አትስጠኝ::

፴፬. ለዘለዓለም ክፋቴን አትመልከትብኝ፣ በምድር ጥልቀትም አትበቀለኝ፣ አቤቱ በንስሐ ለሚመለሱ ሰዎች አምላካቸው አንተ ነህና፤ ቸርነትህ በእኔ ላይ ይገለጥ፣ መዳን የማይገባኝ ስሆን በይቅርታህ ብዛት አዳንኸኝ::

፴፭. እሴብሐከ በኵሉ ጊዜ ወበኵሉ መዋዕለ ሕይወትየ እስመ ኪያከ ይሴብሐ ኵሉ ኀይለ ሰማያት ወለከ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን፣ ወሶበ ርእየ እግዚአብሔር ከመ ነስሐ ምናሴ እምእከየ ምግባሩ ዘገብረ በኢያእምሮቱ አናሕሰየ ሎቱ እግዚአብሔር ወሰምዖ ጸሎቶ ወተመጠዎ ቃለ ስእለቱ::

፴፮. ሶቤሃ ዐገቶ ነደ እሳት ወተፈትሐ ማእሠረ መዋቅሕቲሁ ዘሐፂን::

፴፯. ወእምዝ አድኀኖ እግዚአብሔር ለምናሴ እምኵሉ ምንዳቤሁ ወሜጦ ኢየሩሳሌም ውስተ መንግሥቱ፤ ወአእመረ ምናሴ ከመ እግዚአብሔር ውእቱ አምላክ ወተቀንየ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልቡ ወበኵሉ ነፍሱ፣ በኵሉ መዋዕለ ሕይወቱ ወተኈለቈ ምስለ ጻድቃን፤ ወአቀመ መላእክተ ኀይል በኵሉ አህጉረ ጸወናት ዘይሁዳ::

፴፭.በየጊዜውና በሕይወቴ ዘመን ሁሉ አመሰግንሀለሁ፣ የሰማያት ኀይል ሁሉ አንተን ያመሰግናሉና፣ ለዘለዓለምም ምስጋና ለአንተ ይገባል አሜን ፤ እግዚአብሔርም ምናሴ ባለማወቅ ከአደረገው ክፉ ሥራው እንደ ተመለሰ ባየ ጊዜ ይቅር አለው፤ ጸሎቱንም ሰማው፣ የልመናውንም ቃል ተቀበለው::

፴፮. ያን ጊዜ ነደ እሳት ከበበው፤የብረት ሰንሰለቱም ተፈታ፤

፴፯. ከዚህ በኋላም እግዚአብሔር ምናሴን ከመከራው ሁሉ አዳነው ፣ ወደ መንግሥቱ ወደ ኢየሩሳሌምም መለሰው፣ ምናሴም እግዚአብሔር አምላክ እንደሆነ አወቀ፣ በፍጹም ልቡ በፍጹም ነፍሱም በዘመኑ ሁሉ ለእግዚአብሔር ተገዛ፤ ከጻድቃን ጋርም ተቈጠረ፣ በተመሸጉትም በይሁዳ ከተሞች ሁሉ የጭፍራ አለቆችን አቆመ::

፴፰. ወእምዝ አውፅአ አማልክተ ነኪራነ ወግልፎ እምቤተ እግዚአብሔር ወኵሎ ምሥዋዐ ዘሐነፀ በደብረ ቤተ እግዚአብሔር ወበ ኢየሩሳሌም ገደፈ አፍአ እምሀገር ወአሠነየ ምሥዋዐ እግዚአብሔር ወሦዐ ውስተ ምሥዋዕ መሥዋዕተ መድኀኒት ወስብሐት፤ ወይቤ ምናሴ ለሕዝበ ይሁዳ ከመ ይትቀነዩ ለእግዚአብሔር አምላከ እስራኤል፤ ወሰከበ ምናሴ ምስለ አበዊሁ በሰላም ወነግሠ አሞፅ ወልዱ ህየንቴሁ ወገብረ እኩየ በቅድሜሁ ለእግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአምዕያ ለእግዚአብሔር አምላኩ ፬::

፴፰. ከዚህም በኋላ ባዕዳን አማልክትንና ጣዖቱን ከእግዚአብሔር ቤት አወጣ፤ በእግዚአብሔር ቤት ተራራ በኢየሩሳሌም የሠራውን መሠዊያ ሁሉ ከከተማይቱ ውጭ ጣለ፤ የእግዚአብሔርንም መሠዊያ አደሰ፣ የደኅንነትና የምስጋና መሥዋዕትንም ሠዋበት፤ ምናሴም የይሁዳ ሕዝብ ለእስራኤል ፈጣሪ ለእግዚአብሔር ይገዙ ዘንድ አዘዘ፣ ምናሴም ከአባቶቹ ጋራ በሰላም አንቀላፋ ልጁ አሞጽም በእርሱ ፈንታ ነገሠ፣ አባቱ ምናሴም እንዳደረገው በእግዚአብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤ ፈጣሪው እግዚአብሔርንም አስቈጣው::

፴፱.ናሁኬ ሰማዕክሙ እንከ ኦ ደቂቅነ ዘከመ ተቀንየ ምናሴ ወሦዐ ለአማልክት ወቀተለ ብዙኀነ ዘእንበለ ሕግ ወእግዚአብሔር አምላክ አመንደበ ኀዳጠ ወሰበ ነስሐ ኀደገ ሎቱ ኀጣውኢሁ ወአግብኦ ውስተ መንግሥቱ እስመ እግዚአብሔር ይትዌከፍ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ

፴፱. ልጆቻችን ሆይ ምናሴ ለጣዖታት እንደተገዛና እንደሠዋ ያለ ሕግም ብዙዎችን እንደ ገደለ፣ እግዚአብሔር አምላክም እንዳስጨነቀው፣ ንስሓ በገባ ጊዜም ኀጢአቱን ይቅር ብሎ ወደ መንግሥቱ እንደመለሰው፣እነሆ ሰምታችኋል፤እግዚአብሔር ወደ እርሱ

ኀቤሁ ወካዕበ ያገብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ ክብሮሙ እስመ አልቦ ዘየዐቢ ኀጢአት እምአምልኮ ጣዖት እስመ ዕልወት ውእቱ ለእግዚአብሔር::

የሚመለሱትን ንስሐቸውን ይቀበላልና ዳግመኛም ወደ ቀደመ ክብራቸው ይመልሳቸዋል፤ ከአምልኮተ ጣዖት የሚበልጥ ኀጢአት የለምና፤ እግዚአብሔርን መክዳት ስለሆነ::

፵. ወባሕቱ ይድኅኑ እምኔሃ በሠናይ ንስሓ፣ ወእመሰቦ ዘይኤብስ ወይገብር ኀጢአተ ወይብል በልቡ በእንተ ዝንቱ ምንተ ይሬስየኒ እግዚአብሔር፤ ዝኬ ዕልው ውእቱ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢያቅደመ አመክሮ ርእሱ አላ ሖረ በግዕዙ ወገብረ ፍትወተ ነፍሱ ወይብል ዝኬ ሠናይ ውእቱ::

፵. ነገር ግን ከእርሷ በበጎ ንስሐ ይድናሉ፣ የሚበድል ኀጢአትም የሚሠራ፣ ስለዚህም በልቡ እግዚአብሔር ምን ያደርገኛል የሚል ሰው ቢኖር ይህ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ከዳተኛ ነው፣ ራሱን መፈተንን አላስቀደመምና፣ ነገር ግን በግብሩ ጸንቶ ኖረ፤ የራሱንም ፈቃድ አደረገ ይህም መልካም ነው ይላል::

፵፩.ወዘሰ ይገብር ከመዝ ወኢይኔስሕ አልቦቱ ስርየት፣ ወከመዝ ገብረ እንከ አሞፅ ወልደ ምናሴ እስመ ትብል ቅድስት መጽሐፍ ሐለየ በልቡ አሞፅ ማዕሌተ ወገብረ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር በከመ ገብረ ምናሴ አቡሁ ወአብዝኀ ትዕይርተ ወይቤ እስመ

፵፩. እንዲህ የሚያደርግና ንስሐ የማይገባ ስርየት የለውም፤ የምናሴ ልጅ አሞፅም እንደዚህ አደረገ፣ ቅድስት መጽሐፍ እንዲህ ትላለችና አሞፅ አባቱ ምናሴ እንዳደረገው በልቡ ክዳትን አሰበ፤ ኣባቱ ምናሴም እንዳደረገ በእግዚብሔር ፊት ክፉ ሥራን ሠራ፤

፬ ፪ ዜና መ. ፴፫ ፡ - ፴፰

ገብረ አቡየ ብዙኃ ኀጢአተ እም ንዕሱ ወሶበ ረስዐ ተመይጠ ወነ ስሐ ወአነኒ ከማሁ እገብር ወአ ሐውር በግዕዝየ፤ ወእተሉ ፍት ወተ ነፍስየ ወሶበ ረሳዕኩ እትመ የጥ እምኔሃ ወእኔስሕ ኀበ እግ ዚአብሔር።

፵፪. ወእምዝ ገብረ አሞፅ እኩየ በቅድመ እግዚአብሔር ወአፈድ ፈደ ገቢረ ኀጢአት በከመ ገብሩ እለ እምቅድሜሁ ወእምዝ ቀሠፎ እግዚአብሔር ወአማሰኖ እምድር ሠናይት ወተንሥኡ ላዕሌሁ አግ ብርቲሁ ወቀተልዎ በውስተ ቤቱ ወቀተልዎሙ አሕዛበ ምድር ለእለ ተንሥኡ ላዕለ ንጉሥ አሞፅ፣ ወነ ግሠ ፪ተ ዓመተ[፮] ።

፵፫. ለብዉ እንከ አሕዛብ ወኢተ ሐልዩ ገቢረ እከይ ከመ ገብረ አሞፅ ከመ ኢትማስኑ ከማሁ ።

መገዳደርንም አበዛ፣ እንዲህም አለ፣ አባቴ ከልጅነቱ ጀምሮ ብዙ ኀጢአትን ሠራ፤ በሽመገ ለም ጊዜ ተመለሰ፣ንስሐ ገባ፣ እኔም እንደ እርሱ አደርጋለሁ፣ በጠባዬም እኖራለሁ ፣ የሰውነ ቴን ፈቃድ እከተላለሁ፣ በሽመገ ልሁም ጊዜ ከእርሷ እመለሳ ለሁ፣ ወደ እግዚአብሔርም ንስሐ እገባለሁ።

፵፪. ከዚህም በኋላ አሞፅ በእግ ዚአብሔር ፊት ክፉ አደረገ፤ ከእ ርሱ አስቀድሞ እንደነበሩትም ኀጢአት መሥራትን አበዛ፣ ከዚ ህም በኋላ እግዚአብሔር ቀሠ ፈው፣ ከመልካሟ ምድርም አጠ ፋው፣ አገልጋዮቹም በእርሱ ላይ ተነሡ፣ በቤቱም ውስጥ ገደ ሉት፣ የሀገሩም ሰዎች በንጉሡ አሞፅ ላይ የተነሱትን ገደሏ ቸው፣ እርሱም ሁለት ዓመት ነገሠ።

፵፫. ሕዝቦች ሆይ፣ እንግዲህ አስተውሉ፣ እንደ እርሱ እንዳ ትጠፉ አሞፅ እንዳደረገው ክፉ መሥራትን አታስቡ።

፮. ፪ዜና መዋ. ፴፫ : ፳ - ፳፭

፵፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይር ዓዮሙ ወይሚጦሙ ለሕዝብ፤ ይምሀሮሙ ወያለብዎሙ፤ ወለ እለሂ አበሱ ሕዝብ ይሚጦሙ ወይገሥጾሙ ወይፈውሶሙ እም ደዌሆሙ ወይትወከፍ ንስሓሆሙ መጠነ ይክል ወእመሰ ሕፁፀ ምሕረት ውእቱ ወዘኢይትዌከፍ ንስሓሆሙ ለኃጥአን እለ ተመ ይጡ ኀቤሁ፣ ውእቱኬ ምኑን ወኅሡር ወይትኴነን በቅድመ እግዚአብሔር አምላኩ።

፵፭. ወእመሰ ተወክፈ ንስሓ ሆሙ ለእለ ተመይጡ ኀቤሁ ይረክብ ሣህለ ወምሕረተ በኀበ እግዚአብሔር አምላኩ ዘፈነወ ወልዶ ዋሕደ ውስተ ዓለም ወሠ ምረ ይትወለድ እምብእሲት፤ ወኮነ ሰብአ በእንቲአነ ወተወክፈ ሕማመ በዲበ ዕፀ መስቀል ወተ ረግዘ ወሞተ፤ ዝ ውእቱ እግዚአ ብሔር ቃል መልአከ ምክሩ ዐቢይ ወግሩም ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማመነ ወበቍስለ ዚአሁ አሕየወ ቍስለነ[፯]፣ ከማሁ ንሕነኒ ንትዐገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወን ትወከፍ ንስሓሆሙ ለእለ አበሱ።

፵፬. ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝቡን ይጠብቃቸው ዘንድ ይመልሳ ቸው፣ ያስተምራቸውና ያስረዳ ቸው ዘንድ፣ የበደሉትንም ሕዝብ ይመልሳቸውና ይመክራ ቸው ዘንድ ከደዌያቸውም ይፈ ውሳቸው፣ የሚችለውን ያህል ንስሐቸውን ይቀበል ዘንድ ይገ ባል፤ ምሕረት የጐደለውና ወደ እርሱ የተመለሱ የኃጥአንን ንስሐ የማይቀበል ቢሆን የተና ቀና የተዋረደ ይህ ነው፣ በፈጣ ሪው በእግዚአብሔር ፊትም ይፈ ረድበታል።

፵፭. ወደ እርሱ የሚመለሱትን ንስ ሓቸውን ቢቀበል ግን አንድ ልጁን ወደዚህ ዓለም በላከ፤ ከድን ግልም ይወለድ ዘንድ በወደደ፣ በፈጣሪው እግዚአብሐር ዘንድ ይቅርታንና ምሕረትን ያገኛል፤ የታላቅና ግሩም ምክሩ መልአክ እግዚአብሔር ቃልም ስለ እኛ ሰው ሆነ ፤ በመስቀል ላይም መከራን ተቀበለ፣ ተወግቶም ሞተ፣ ደዌያችንን ተቀበለ፤ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፤ በእርሱም ቍስል የእኛን ቍስል አዳነ ፤ እኛም እንደ እርሱ መከራንና ጭንቅን እንታገሥ፣ የበደሉትንም ሰዎች ንስሐ እንቀበል።

፯ ኢሳ ፶፫ . ፬.፯

፵፮. ርእዩኬ ለእግዚአብሔር ምሕረቶ ለማቴዎስ እንዘ መጸብ ሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ወንጌላዌ[፳] ወለጴጥሮስ ዘክህደ ሥልሰ በእንተ ፍርሀት ሶበ ነስሐ ወበከየ መሪረ ተወክፈ ንስሓሁ፣ ወረሰዮ ኖላዌ አባግ ዒሁ[፳፩] ወለጳውሎስ እንተ እንዘ ቀዲሙ ሰዳዲ ውእቱ ወጸራፌ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ሶበ ተመ ይጠ ኀቤሁ ረሰዮ ሐዋርያ[፳፪]፣ ወለብእሲት ኃጥእት እንተ መጽ ወተት ለብዙኃን ይቤላ ተኀድገ ለኪ ኀጢአትኪ[፳፫] ፣ ወለካልእ ታሂ ዘማ እንተ አቀምዋ ቅድ ሜሁ ከመ ያመክርዎ አድኀና ወይቤላ ሑሪ እምዝ ዳግመ ኢተ አብሲ[፳፬] ፣

፵፯. ርቱዕ ለክሙ ኦ ኤጲስ ቆጶ ሳት ትረስዩ ትውክልተክሙ ወተስ ፋክሙ ኀበ እግዚአብሔር እግ ዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ መድኃኔ ነፍሳቲክሙ፡፡

፳ ማቴ ፱ : ፱
፳፩ ማቴ ፳፮ : ፸፭
፳፪ የሐዋ ሥራ ፱ : ፲፩
፳፫ ሉቃ ፯ : ፵፯
፳፬ ዮሐ ፰ : ፲፩

፵፮. የእግዚአብሔርን ምሕረቱን ተመልከቱ ፣ ማቴዎስን ቀራጭ ሲሆን ወደ እርሱ በተመለሰ ጊዜ ወንጌላዊ አደረገው፤ ስለ ፈራ ሦስት ጊዜ የካደ ጴጥሮስንም ንስሐ ገብቶ መራራ ለቅሶን ባለ ቀሰ ጊዜ ንስሓውን ተቀበለ፤ የበጎቹም ጠባቂ አደረገው፤ ወን ድማችን ጳውሎስንም ቀድሞ አሳዳጅና በመንፈስ ቅዱስም ላይ ፀራፊ ሲሆን ወደ እርሱ በተ መለሰ ጊዜ ሐዋርያ አደረገው ፣ ለብዙ ሰዎች የመጸወተች ኃጢ አተኛዋን ሴትም ኀጢአትሽ ተሰረየልሽ አላት፣ ይፈታተኑት ዘንድ በፊቱ ያቆሟትን ሌላዋ ንም ሴት አዳናት፣ እንዲህም አላት ሒጂ ከዚህ በኋላ ደግ መሽ አትበድዪ፣

፵፯. ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ! ነፍሶ ቻችሁን በሚያድን በጌታችንና በመድኀኒታችን በእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ እምነታ ችሁንና ተስፋችሁን ታደርጉ ዘንድ ይገባል፡፡

፵፰. ቅረቡ ኀቤሁ በየውሃት ወበ ምሕረት ወበገቢረ ሰላም ዘእንበለ ተቃርኖ ወመዓት ሚጥዎሙ ለኃጥአን ወአንሥእዎሙ ለውዱ ቃን ወኢትፍድዩ እኩየ ህየንተ እኩይ፡፡

፵፱. ወዓዲ ኢትኩኑ ጸላእያነ፣ ወኢመዓትማነ፣ወፀራፍያነ፣ ወኢ ዝትራነ ፣ ወኢነሣእያነ ገጽ ፣ ወኢሰታይያነ ብዙኀ ወይን፣ ወኢሰካርያነ፣ወኢኀላይያነ፣ ወኢ ዘፋንያነ፣ ወኢቀታልያነ፣ ወኢነ ሣእያነ ሕልያን፣ ወኢትኅሥሡ እንከ ክብረ ወብዕለ በኀበ አማል ክት ነኪራን አላ ረኀቁ እም ኔሆሙ እስመ ተጸዋዕክሙ ለዝ ንቱ ግብር ከመ ትትቀነዩ ለእግ ዚአብሔር፡፡[፳፭]

፶. ወከመዝ ይኩን ለኤጲስ ቆጶስ ሲሳዩ ወዓራዙ በአቅም ወበንጽሕ መጠነ የአክሎ ከመ ኢይትዐደው ውስተ ካልዕ ሕግ ወግብር እስመ ይደልዎ ሲሳዩ ለዘይትቀነይ[፳፮] ወይ ሴሰይ እምዐሥራት ወቀዳምያት ወፍሬያት ዘይበውእ ለቤተ ክርስ ቲያን በከመ እዙዝ በኀበ እግዚ እነ፡፡

፳፭. ፩. ጴጥ. ፫፡፱
፳፮ ሉቃ ፲ : ፯

፵፰. በየውሃትና በምሕረት ሰላ ምን በማድረግ ያለቅራኔና ቊጣም ወደ እርሱ ቅረቡ፤ ኀጢአተኞችን መልሷቸው፤ የወደቁትን አንሷ ቸው፤ ስለክፋም ክፋን አትመ ልሱ፤

፵፱. ዳግመኛም ጥለኞች፣ ቊጠ ኞች፣ ተሳዳቢዎች፣ ታጃሪዎች፣ ፊት አይታችሁም የምታደሉ፣ ብዙ ወይን የምትጠጡ ሰካራሞች፣ አቀንቃኞች፣ ዘፋኞች፣ ነፍሰ ገዳ ዮች፣ ጉቦኞች አትሁኑ፤ በጣዖ ታት ዘንድም ክብርንና ብልጽ ግናን አትሹ፣ ነገር ግን ከእነ ርሱ ራቁ፣ እግዚአብሔርን ታመ ልኩ ዘንድ ለዚህ ሥራ ተጠር ታችኋልና፡፡

፶. ወደ ሌላ ሕግና ሥራ እንዳ ይተላለፍ የኤጲስ ቆጶሱ ምግ ቡና ልብሱ የሚበቃውን ያህል በልክና በንጽሕና ይሁን፣ በጌታ ችን እንደታዘዘ ለቤተ ክርስቲ ያን ከሚገባው ዐሥራትና ከእ ህሉ ቀዳምያት ይመገብ፡፡

፶፩. ወብውሕ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ የሀብ ጻሕቆሙ ለነዳያን ወለምኪናን ለዕቤራት ወለእጓለ ማውታ ወለጽኑሳን ወለፈላስያን ወለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ ወለእመ ኢወሀቦሙ ኤጴስ ቆጶስ ትካዞሙ ይትኀሠሦ እግዚአብ ሔር በእንቲአሆሙ፤እስመ በሥ ልጣን ይሠርዕ ለኵሉ በከመ ይደሉ ።

፶፪. ወአንትሙኒ ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ለእመ ብክሙ ጻሕቅ ንሥኡ እምውስቴቱ ወእመ አል ብክሙ ተጽናስ ኢርቱዕ ትን ሥኡ እምኔሁ፤ ወእምከመ ገበር ክሙ ከመዝ ትድኀኑ በኀበ እግ ዚአብሔር፤ ወእመሰ ኤጲስ ቆጶ ሳት ይነሥኡ ባሕቲቶሙ ወይሴ ስዩ ለበሊዕ ወይዘግቡ ለርእሶሙ ወኢይሁቡ ለጽኑሳን በእንተዝ ይትኀሠሦሙ እግዚአብሔር ወይ ለብሱ ኀፍረተ ወኀሣረ፤

፶፫. ወበእንተዝ ይቤ፣ ሀሊበ ስተ ይክሙ ወፀምረ ለበስክሙ፣ወአሥ ዋረ ጠባሕክሙ ዘወድቀ ኢያንሣ እክሙ፤ ወዘተገድፈ ኢረዳእክሙ ቦኑ አንትሙ ባሕቲትክሙ ተሐ ይዉ ዲበ ምድር [፲፬] ።

፶፩. ኤጲስ ቆጶሱም ለድኃዎች፣ የዕለት እራት ለሌላቸው ጦም አዳሪዎች ፣ ለባልቴቶች ፣ እና ትና አባት ለሞቱባቸው ልጆች፣ ለስደተኞች ፤ ምንም ለሌላቸው መፍቅዳቸውን ይሰጥ ዘንድ ይገባዋል ፣ ኤጲስ ቆጶሱ ግዳጃ ቸውን ባይሰጣቸው ግን ስለ እነርሱ እግዚአብሔር ይመራ መረዋል ፤ ለሁሉ እንደሚገባ በሥልጣን ይሠራልና፣

፶፪. እናንተም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት መፍቅድ ቢኖርባችሁ ከእርሱ ውሰዱ ፤ ችግር ባይ ኖርባችሁ ግን ከእርሱ ልትወ ስዱ አይገባችሁም ፣ እንደዚህ ካደረጋችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ትድናላችሁ ፣ ኤጲስ ቆጶሳት ለብቻቸው ቢወስዱ ለመብላ ትም ቢሳሱ፣ ለራሳቸውም ቢያ ከማቹ፣ ለችግረኞችም ባይሰጡ ስለዚህ እግዚአብሔር ይመራመ ራቸዋል፣ ውርደትንና ኀፍረ ትንም ይለብሳሉ።

፶፫. ስለዚህ እንዲህ አለ፣ ወተ ቱን ጠጣችሁ፣ ጠጕሩን ለበሳ ችሁ፣ የወፈረውን አረዳችሁ፣ የወደቀውን አላነሣችሁም፤ የባዘነ ውንም አልረዳችሁም፣ በዑኑ እናንተ ብቻ በምድር ትኖራላ ችሁን?

፲፬ ሕዝ ፴፬ : ፫

፶፬. ወበእንተዝ አዘዘክሙ በው ስተ ሕግ እንዘ ይብል አፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ[፲፭] ወዓዲ ይቤ ኢትፍጽም አፉሁ ለላህም ሶበ ታከይድ እክለከ ውስተ ዐውድ[፲፮] ወአንትሙ ኢትኀሥሡ ትንሥኡ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ዳዕሙ መጠነ ተቀነይክሙ ወጻመውክሙ በከመ ይደሉ።

፶፭. ወአንትሙኒ እለ ትትቀነዩ ውስተ ዐውድ እንተ ይእቲ ቅድ ስት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብ ሔር ብልዑ እምዘ ይበውእ ውስ ቴታ በከመ ሌዋውያን እለ ይት ቀነዩ በደብተራ ስምዕ እንተ ይእቲ አምሳሊሃ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እስመ ይበልዑ ሌዋ ውያን ምስለ አንስቲያሆሙ ወው ሉዶሙ ወአዋልዲሆሙ ዘአብኡ ሕዝብ ለእግዚአብሔር ጸባኦት ፍሬ ያተ ወአሥራተ ወመሥዋዕተ ወመባአ ዘእንበለ ትካዝ፣ ወአልቦሙ ካልእ ኢ ክፍለ በሐውርት ምስለ ደቂቀ እስራኤል ዘእንበለ ዳዕሙ ተቀንዮ ደብተራ እስመ መባእ ዘያበውኡ ሕዝብ ክፍሎሙ ውእቱ ለሌዋውያን።[፲፯]

፶፬. ስለዚህም በኦሪት እንዲህ ሲል አዘዛችሁ፤ ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ፤ ዳግመኛም እህልህን በዐውድማ በምታሄድ በት ጊዜ የበሬህን አፉን አትለ ጉም አለ፣ እናንተም እንደ ሚገባ ካገለገላችሁበትና ከደከማ ችሁበት መጠን በቀር ምንም ትወስዱ ዘንድ አትፈልጉ።

፶፭. የእግዚአብሔር ቅድስት ቤተ ክርስቲያን በሆነችው ዐው ድማ የምታገለግሉ እናንተም የቅድስት ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ በሆነችው የምስክሩ ድንኳን እንደሚያገለግሉ ሌዋውያን ወደ እርስዋ ከሚገባው ተመገቡ፣ ሌዋውያኑ ከሚስቶቻቸው ከወን ዶች ልጆቻቸውና ከሴቶች ልጆ ቻቸው ጋር ሕዝቡ ለእግዚአብ ሔር የሚያገቡትን የእህሉን ቀዳ ምያት ዐሥራቱን፣ መሥዋዕቱንና ኀብስቱን ያለ ጭንቀት ይመገቡ ነበርና፣ ድንኳኑን ከማገልገል በቀር ከእስራኤል ልጆች ጋር የርስት ድርሻም አልነበራቸ ውም፣ ሕዝቡ የሚያቀርቡት መባእ ለሌዋውያን ድርሻ ነበ ርና፣

፲፭ ዘሌዋ. ፲፱. ፲፰
፲፮ ዘዳግ. ፳፭. ፫
፲፯ ፩. ቆሮ: ፱. ፱

፶፮. ወይእዜኒ አንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት አርአያሆሙ ለካህናት ወሌዋውያን እለ እምትካት መፍትው ትስአሉ ወትጸልዩ በእንተ ሕዝብ እስመ አንትሙ ድልዋን ለቅኔ ዛቲ ቤተ ክር ስቲያን ወእለ ትቀውሙ ቅድመ ምሥዋዒሁ ለእግዚአብሔር አምላ ክነ ወእለ ታዐርጉ መሥዋዕተ ንጽሕተ ወነባቢተ ዘእንበለ ደመ እንስሳት በደሙ ለኢየሱስ ክር ስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት::

፶፯. አንትሙ ውእቱ ነቢያት ወሊቃውንት ዐቢያን፣ ወመኳን ንት ወነገሥት እለ ሥሉጣን ላዕለ ኵሉ ሕዝብ ወላዕለ ኵሉ ዘእምታሕቴክሙ፤ ለክሙ ይደሉ ትስብኩ ወትንግሩ ወታስም ዕዎሙ ለሕዝብ ቃለ እግዚአብ ሔር ወኢትኅብኡ መራኅተ ጥበብ ወአእምሮ ወእመሰ ኅባእክሙ ትረ ክቡ ኵነኔ በእንተ ድሉት ለክሙ በኀበ እግዚአብሔር::

፶፮. አሁንም እናንት ኤጲስ ቆጶ ሳት እንደ ቀድሞዎቹ ካህናትና ሌዋውያን ለሕዝቡ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ይገባል፣ ይህ ችንም ቤተ ክርስቲያን ለማገል ገል የተዘጋጃችሁ ናችሁና፣ በፈ ጣሪያችን በእግዚአብሔር መሠ ዊያ ፊትም ቆማችሁ በታላቁ ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ያለ እንስሳት ደም ንጽሕ ትና የምትናገር መሥዋዕትን የምታሳርጉ ናችሁና::

፶፯. እናንተ ነቢያት ታላላቅ ሽማ ግሌዎች ፈራጆች በሕዝቡ ሁሉና ከበታቾቻችሁ ባሉት ሁሉ ላይ ሥል ጣን ያላችሁ ንጉሦች ናችሁ፤ ትሰብኩና ታስተምሩ ዘንድ፣ ለሕ ዝቡም የእግዚአብሔርን ቃል ታሰሟቸው ዘንድ ይገባችኋል፣ የጥበብና የዕውቀት መክፈቻዎ ችንም አትሰውሩ፣ ብትሰውሩ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ለናንተ የተዘጋጀች ፍርድን ታገኛላችሁ::

፶፰. ወባሕቱ እመ ሰበክሙ ወመ ሀርክሙ ለሕዝብ ትረክቡ ክብረ ወዕሤተ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ተዐገሥክሙ ወፆርክሙ ኵሎ እኩየ ክበደ ወበእንተዝ ትረክቡ ትካዘክሙ በኵሉሄ፤ እስመ ተመ ሰልክሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘነ ሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማመነ በዲበ መስቀል እስመ በእንቲአነ ተሰቅለ ውእቱ ዘአልቦ ኀጢአት ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትፁሩ ኀጢ አቶሙ ለሕዝብ፤ እስመ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ በእንተ መድኀኒነ፣ ውእቱ ነሥአ ደዌነ ወፆረ ሕማ መነ፤ ወበእንቲአነ ሐመ:: ወዓዲ ይቤ ውእቱሰ ቈስለ በእንቲአነ በእንተ ኀጣውኢነ ወሐመ በእንተ ጌጋይነ::[፲፰]

፶፱. ወከማሁ አንትሙሂ አድኅን ዎሙ ለሕዝብ በከመ አድኅነ ክሙ ክርስቶስ፤ ኢይምሰልክሙ ፆረ ቀሊለ ዘትፀውሩ ኤጲስ ቆጶ ሳት አላ ፆር ክቡድ፣ ወንሥኡ ቀዳምያተ ፍሬያት፤ ወሀቡ እም ኔሁ ለጽኑሳን፣ እስመ ሀሎ ዘይ ወቅሰክሙ ምስሌክሙ ዘኢትክሉ ምስሌሁ ተዋሥኦ::

፲፰ ኢሳ ፶፫ ፡ ፬. ፭

፶፰. ነገር ግን ለሕዝቡ ብትሰ ብኩ ብታስተምሩም በእግዚአብሔር ዘንድ ክብርንና ዋጋን ታገኛ ላችሁ፤ ክፉውን ሸክም ሁሉ ታግሣችሁ ተሸክማችኋልና፣ ስለ ዚህም መፍቅዳችሁን ሁሉ ጊዜ ታገኛላችሁ፤ በመስቀል ላይ ደዌያችንን በተቀበለ ሕማማች ንንም በተሸከመ በኢየሱስ ክር ስቶስ ተመስላችኋልና፣ ኀጢአት የሌለበት እርሱ ስለኛ ተሰቅሎ አልና፤ እናንተም እንደ እርሱ የሕዝቡን ኀጢአት ልትሸከሙ ይገባል፣ ነቢዩ ኢሳይያስ ስለ መድኀኒታችን እንዲህ አለ፣ እርሱ ደዌያችንን ተቀበለ፣ ሕማ ማችንንም ተሸከመ፣ ስለኛም ታመመ ዳግመኛም እንዲህ አለ፣ ስለኛ ስለኀጢአታችን ቈሰለ፤ ስለበደላችንም ታመመ::

፶፱. እንዲሁም እናንተን ክርስ ቶስ እንደ አዳናችሁ ሕዝቡን አድኗቸው፤ኤጲስ ቆጶሳት ቀላል ሸክምን የምትሸከሙ አይምሰ ላችሁ፤ ነገር ግን ከባድ ሸክም ነው፤ የእህሉን ቀዳምያት ውሰዱ፣ ከእርሱም ለተቸገሩት ስጡ፣ ከእርሱ ጋራ ትከራከሩ ዘንድ የማትችሉ ከእናንተ ጋር የሚከ ራከር አለና፤

፳. ርቱዕኬ ይርከቡ ትካዞሙ ወይንሥኡ መባአ እለ ይትቀነዩ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ከመ ካህናት ወሌዋውያን ወላዕካን በከመ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ኍልቍ።

፳፩. ወይቤሎ እግዚአብሔር ለአሮን ናሁ አነሂ ወሀብኩክሙ ትዕቀቡ ዘያቀድሙ አብአ ሊተ እምነ ኵሉ ዘይትቄደስ ሊተ እምኀበ ደቂቀ እስራኤል ለከ ወሀብኩካሁ እስከ ትረሥእ፣ ወእምድኅሬከ ለደቂቅከ ሕግ ዘለዓለም።

፳፪.ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ዘይትቄደስ ለቅዱሳን ዘመሣውዕ እምነ ኵሉ ቍርባኖሙ ወእምነ ኵሉ መሥዋዕቶሙ ወእምነ ኵሉ ዘንስሐሆሙ ወእምነ ኵሉ ዘኀጣውኢሆሙ ኵሎ ዘያመጽኡ ሊተ እምነ ኵሉ ዘቅዱሳን ለከ ውእቱ ወለደቂቅከ።

፳፫. በቅዱሰ ቅዱሳን ብልዕዎ፤ ኵሉ ተባዕት ለይብልዖ፤ አንተ ወደቂቅከ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለከ፤

፳. እንደ ካህናትና ሌዋውያን እንደ አገልጋዮችም በዘኍልቍ መጽሐፍ እንደተጻፈ ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚያገለግሉ መፍቀዳቸውን ያገኙ ዘንድ፣ ይቀበሉም ዘንድ ይገባል።

፳፩. እግዚአብሔርም አሮንን ተናገረው፣ እንዲህም አለው፣ እነሆ፣ የእስራኤል ልጆች ለእኔ የለዩትን የመጀመሪያውን ቍርባኔን ሁሉ ትጠብቁ ዘንድ ለአንተ ሰጥቼሃለሁ፤ ለአንተ እስክ ታረጅ ከአንተም በኋላ ለልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼሃለሁ።

፳፪. በእሳት ከሚቀርበው ከተቀደሰው ይህ ለአንተ ይሆናል፤ ለእኔም የሚያመጡት መባቸው ሁሉ ቍርባናቸውም ሁሉ፣ የኀጢአታቸውም መሥዋዕት ሁሉ፣ የበደላቸው መሥዋዕት ሁሉ ከተቀደሰውም ሁሉ ለአንተ ለልጆችህም ይሆናል።

፳፫.በቅዱሰ ቅዱሳን ብሉት፤ ወንዶች ሁሉ ይብሉት ፤ አንተም ልጆችህም ብሉት፤ ለአንተ የተቀደሰ ነውና፤

፳፬. ወዝንቱ ይኩንክሙ ለክሙ እምነ ቀዳሚ ሀብቶሙ ወእምነ ኵሉ ዘያበውኡ ደቂቀ እስራኤል፤ ለከ ወሀብኩካሃ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲከሂ ምስሌከ ሕግ ዘለዓለም ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ይብልዖ፤

፳፭. ኵሎ ቀዳምያተ ቅብዕ ወኵሎ ቀዳምያተ ወይን ወዘስርናይ ቀዳምያቲሆሙ ወኵሎ ዘያበውኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩካሁ፤

፳፮. ወኵሎ ቀዳሚ እክል ዘበኵሉ ምድሮሙ ወኵሎ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር ለከ ወሀብኩካሃ፤ ኵሉ ዘንጹሕ በውስተ ቤትከ ይብልዖ፤

፳፯. ኵሉ ዘየሐርሙ በውስተ ደቂቀ እስራኤል ለከ ውእቱ፤

፳፰. ወኵሉ ዘይፈትሕ ማኅፀነ እምነ ኵሉ ዘሥጋ ኵሎ ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር እምነ ሰብእ እስከ እንስሳ ለከ ውእቱ፤ አላ በቤዛ ይትቤዘዉ በኵረ ሰብእ ወበኵረ እንስሳሂ ዘርኩስ ታቤዙ፤

፳፬. ይህም ለእናንተ ነው፤ የእስራኤል ልጆች ለስጦታ ያቀረቡትን የመጀመሪያ ቍርባን ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ የዘለዓለም ሕግ እንዲሆን ሰጥቼሃለሁ፤ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፭. ለእግዚአብሔር ከሚሰጡት የፍሬ መጀመሪያ ከዘይትና ከወይን፣ ከስንዴም የተመረጠውን ሁሉ ለአንተ ሰጥቼሃለሁ፤

፳፮. ወደ እግዚአብሔር የሚያመጡት በምድራቸው ያለው የፍሬ መጀመሪያ ሁሉ ለአንተ ይሆናል፣ በቤትህ ውስጥ ንጹሕ የሆነ ሁሉ ይብላው፤

፳፯. በእስራኤል ልጆች ዘንድ የተከለከለው ሁሉ ለአንተ ይሆናል፤

፳፰.ከሰው እስከ እንስሳ ቢሆን፣ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት ሥጋ ሁሉ መጀመሪያ የሚወለድ ሁሉ ለአንተ ይሆናል ፤ ነገር ግን የሰውን በኵራት ፈጽሞ ትቤዥ ዋለህ፤ ያልነጹትንም እንስሳት በኵራት ትቤዣለህካ ።

፳፱. ወቤዛሁ ለዘአሐዱ ወርኅ ሤጡ ኃምስ ሰቅል በሰቅል ዘቅዱስ ፳ አቦሊ ውእቱ፤

፴. ዘእንበለ በኵረ አልሕምት ወበኵረ አባግዕ ወበኵረ አጣሊ ዘኢታቤዙ እስመ ቅዱስ ውእቱ ወትክዑ ደሞ ኀበ ምሥዋዕ ወስብሆሙ ትገብር መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር መዓዛ ሠናይ::

፴፩. ወሥጋሁ ይኩንከ ለከ በከመ ተላእ ዘያበውኡ ወበከመ መዝራዕት ዘየማን ይኩን ለከ ፤

፴፪. ኵሉ መባእ ዘቅዱስ ዘይፈልጡ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር ወሀብኩካሁ ለከ ወለደቂቅከ ወለአዋልዲከ ምስሌከ ሕገ ዘለዓለም ወሥርዐት ዘለለዝላፉ እንተ ለዓለም ይእቲ ቅድመ እግዚአብሔር ለከ ወለዘርእከ እምድኅሬከ ::

፳፱. አንድ ወር የሆነው ልጅ ዋጋው በቤተ መቅደስ ሚዛን አምስት ሰቅል ነው፣ ይኸውም ሃያ አቦሊ ነው፤

፴. ነገር ግን የላሞቹን በኵራት፣ ወይም የበጎቹን በኵራት የፍየሎቹንም በኵራት፣አትቤዥም፤ ቅዱሳን ናቸውና፣ ደማቸውን በመሠዊያው ላይ ትረጨዋለህ፤ ስባቸውንም ለእግዚአብሔር በጎ መዐዛ እንዲሆን መሥዋዕት ታደርገዋለህ፤

፴፩. ሥጋውም ለአንተ ይሆናል፣ እንደሚያቀርቡት ፍሪምባ፣ እንደ ቀኙም ወርች ለአንተ ይሆናል::

፴፪. የእስራኤል ልጆች ለእግዚአብሔር የሚለዩትን የተቀደሰውን መባ ሁሉ ለአንተ ከአንተም ጋር ለወንዶችና ለሴቶች ልጆችህ ሰጥቼሃለሁ፤ ይህም ለአንተ ከአንተም በኋላ ለዘርህ በእግዚአብሔር ፊት የዘለዓለም ሕግና የሁልጊዜ ቃል ኪዳን ነው፤

አንቀጽ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ያብኡ መባአ ለቤተ ክርስቲያን መጠነ ቦሙ ፤

፩. ስምዑ ይእዜኒ አንትሙ ሕዝበ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ኅሪት እስመ ሕዝብ ተጸውዑ፡ ቀዲሙ፡ ሕዝበ፡ እግዚአብሔር ወሕዝበ ቅዱሳነ፤ [1]

ስምንተኛ አንቀጽ፣

ሕዝቡ ያላቸውን ያህል ለቤተ ክርስቲያን መባእ ያገቡ ዘንድ የሚገባቸው ስለሆነ ይናገራል::

፩. አሁንም እናንተ የተመረጣችሁ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ሕዝብ ስሙ፤ ሕዝቡ ቀድሞ የእግዚአብሔር ሕዝብና ቅዱሳን ሕዝብም ተብለው ተጠርተው ነበርና::

[1] [illegible]

፪. ወይእዜኒ አንትሙ ውእቱ ቅዱሳን ወፍጹማን ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ጽሑፋን በሰማያት ካህናተ ንጉሥ ሕዝብ ቅዱሳን ወኅሩያን ሕዝብ፣[2] መርዓት ሥርጉት ለእግዚአብሔር አምላክ ቤተ ክርስቲያኑ ክብርት ወማእምንት ስምዑ ዘተብህለ ቀዲሙ ብፅዐት ወዐሥራት ወቀዳሚ እክል ይትወሀቡ ለክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ወለእለ ይትለአኩ ሎቱ ወዐሥራተ መድኃኒት ውእቱ ቀዳሚ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ የውጣ ::

፫. ስምዒ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ላዕለ ኵሉ እንተ ተባላሕኪ እምዐሠርቱ መቅሠፍታት ወተመጠውኪ ዐሠርተ ትእዛዛተ ወተምህርኪ ሕገ ወዐቀብኪ ሃይማኖተ ወአመንኪ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሀርኪ አእምሮ ቃለ የውጣ እንተ ይእቲ ቀዳሚተ ፊደለ ስሙ ለኢየሱስ ወተሰመይኪ በስሙ ወተሣረርኪ ወጸናእኪ በተፈጸሜተ ስብሐቲሁ ::

፬. ትካትሰ ዘይበውእ መሥዋዕት ውእቱ ይእዜሰ፡ ጸሎት ወአኰቴት ወመስተብቍዕ ወዘአሜሃ መዋዕል ቀዳማያተ እክል ወዐሥራት

[2] ፪ ፩ ጴጥ ፪፡ ፱ ፡፡

፪. ዛሬም እናንተ ቅዱሳንና ፍጹማን ናችሁ፣ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፣ በሰማያት የተመዘገባችሁ ናችሁ፤ የንጉሥ ካህናት፣ ቅዱሳን ሕዝብ፣ ምርጥ ሕዝብ፣ ለአምላክ ለእግዚአብሔር ያጌጠች ሙሽራ ናችሁ፣ የከበረችና የታመነች ቤተ ክርስቲያን ናችሁ፣ ቀድሞ የተባለውን ስሙ፣ ብፅዐትና ዐሥራት የእህሉ ቀዳምያትም ለታላቁ ሊቀ ካህናት ለክርስቶስና እርሱን ለሚያገለግሉ ይሠዉ ነበር፤ የመዳን ዐሥራትም የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የውጣ ነው::

፫. በሁሉ ዘንድ ያለሽ፣ ከዐሥሩ መቅሠፍቶች የዳንሽ፣ ዐሥሩን ትእዛዛት የተቀበልሽ፣ ሕግን የተማርሽ፣ ሃይማኖትን የጠበቅሽ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመንሽ፣ የኢየሱስ የስሙ ፊደል መጀመሪያ የሆነች የየውጣን ቃል ማወቅን ያስተማርሽ፣ በስሙ ተሰይመሽ የተመሠረትሽ፣ በክብሩ ፍጹምነትም የጸናሽ፣ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ሆይ! ስሚ፤

፬.ቀድሞ የሚያቀርቡት መሥዋዕት ነበር ዛሬ ጸሎት፣ምስጋናና ምልጃ ነው፤የዚያ ዘመንም የእህሉ ቀዳምያት ዐሥራት ቊርባንና መባእ

ወቍርባን ወመባእ እሙንቱ ቍርባናት እለ የዐርጉ ኤጲስ ቆጶሳት ለአምላክነ ለእግዚአብሔር በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሞተ በእንቲአነ እስመ እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናቲክሙ ወከመ ሊቃናት እሙንቱ ቀሳውስቲክሙ ፤ ወህየንተ ሌዋውያን እሙንቱ ዘይእዜ ዲያቆናት አንባብያን ወመዘምራን ወዲያቆናውያት ዕቤራት ወደናግል ወዕጓለ ማውታ።

፳፮. ወዲበ ዝኵሉ ሥሉጥ ኤጲስ ቆጶስ እስመ ውእቱ መምህርክሙ ወመጥበቢክሙ ለእለ ትትቀነዩ ለእግዚአብሔር በርትዕት ሃይማኖት፤ ወበእንቲአክሙ ያገብእ ቃለ።

፳፯. ወርቱዕ ትትአዘዙ ሎቱ፤እስመ መምህረ ሕግ ውእቱ ለኵሉ ወዓዲ አቡክሙ ዘወለደክሙ በማይ ወመንፈስ ቅዱስ ወውእቱ ሊቅክሙ ወመምህርክሙ ወጽንዕክሙ፤ ወአምላክክሙ፤ በዲበ ምድር እምታሕተ አምላክ ዘበአማን።

፳፰. መፍትው ታዕብይዎ፤ ወለባዕዳንሂ እለ ከማሁ፤ እስመ ነበበ እግዚአብሔር በአፈ ዳዊት ነቢይ እንዘ ይብል "አንሰ እቤ አማልክት አን

ኤጲስ ቆጶሳት ስለ እኛ በሞተው በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለፈጣሪያችን ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡአቸው ቍርባናት ናቸው፤ እነዚህ ለእናንተ ሊቃነ ካህናት ናቸውና እንደ ሽማግሌዎችም ቀሳውስቶቻችሁ ናቸው፤ እንደ ሌዋውያንም የዛሬዎቹ ዲቆናት፣ አንባብያን፣ መዘምራን፣ ዲያቆናውያት ባልቴቶችና ደናግል፣ ደኃ አደጎችም ናቸው፤

፳፮. ኤጲስ ቆጶሱ ግን በዚህ ሁሉ ላይ የሠለጠነ ነው፣ መምህራችሁ ነውና፣ በቀናች ሃይማኖት እግዚአብሔርን ለምታመልኩ መምህራችሁና አለባሚያችሁ ነውና፣ ስለ እናንተም ቃልን ይመልሳልና።

፳፯. ለእርሱም ልትታዘዙለት ይገባል፤ ለሁሉ የሕግ መምህር ነውና ዳግመኛም በውኃና በመንፈስ ቅዱስ የወለዳችሁ፤ አባታችሁ ነው፤ ከእውነተኛው አምላክ በታችም በምድር ላይ አለቃችሁ፣ መምህራችሁና ኃይላችሁ የጸጋ አምላካችሁም ነውና።

፳፰. ታከብሩት ዘንድ ይገባል፤ እንደ እርሱ ያሉ ሌሎችንም ታከብሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እግዚአብሔር በነቢዩ በዳዊት አፍ እንዲህ ተናግሯልና፤ «እናንተ አማልክት ናችሁ ሁላችሁም የልዑል ልጆች

ትሙ፤ወደቂቀ ልዑል ኵልክሙ"።[፫]

፳፱. ኢታሕስሙ ቃለ ላዕለ አማልክት፣ [፬] እስመ ውእቶሙ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ይቀድሙ ነቢረ ማዕከሌክሙ፣ወሎሙ ተውህበ ክብር ወሥልጣን በኀበ እግዚአብሔር አምላክ ከመ ይርዐዩ ሕዝቦ በሰላም ዘከመ ክርስቶስ ሊቀ ካህናት ዐቢይ።

፴. ወዲያቆን ይትለአክ በንጽሕ ዘእንበለ ነውር ወኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ አቡሁ፣ወዲያቆናዊትኒ ኢትግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ መባሕተ ዲያቆን፣ ወካልእትኒ ብእሲት ኢትሑር ኀበ ዲያቆን ዘእንበለ ዳእሙ ምስለ ዲያቆናዊት ወከማሁ ኢትባእ ብእሲት ኀበ ኤጲስ ቆጶስ ዘእንበለ ምስለ ዲያቆን።

፴፩. አክብርዎሙ ለካህናት እንከ እስመ ይጌሥጹክሙ ወይሜህሩክሙ ፍኖተ እግዚአብሔር ወትትዌከፉ እምኔሆሙ ቃለ ርትዕት ሃይማኖት እስመ ፈነዎሙ ይስብኩ ወይምህሩ፣ ወይገሥጹ፤ እንዘ ይብል ሑሩ ወመሀሩ ኵሎ አሕዛበ "እንዘ ታጠምቅዎሙ በስመ

ናችሁ አልሁ»።

፳፱.በካህናት ላይ ክፉ ቃልን አትናገሩ፣ እነርሱ በመካከላችሁ አስቀድመው የሚቀመጡ ኤጲስ ቆጶሳት ናቸውና፣ እንደ ታላቁ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስም ሕዝቡን በሰላም ይጠብቁ ዘንድ በፈጣሪ በእግዚአብሔር ዘንድ ለእነርሱ ሥልጣንና ክብር ተሰጥቷልና።

፴. ዲያቆኑ ያለ ነውር በንጽሕና ያገልግል፤ ከአባቱ ከኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ በቀር ያለ እርሱ ፈቃድ ምንም አይሥራ፤ ዲያቆናዊቲቱም ያለ ዲያቆኑ ፈቃድ ምንም ምን አትሥራ ፤ ማንኛዋም ሴት ከዲያቆናዊት ጋር ካልሆነ በቀር ወደ ዲያቆኑ አትሂድ፤ እንደዚሁም ሴት ከዲያቆኑ ጋር ካልሆነች በቀር ወደ ኤጲስ ቆጶሱ አትግባ።

፴፩. እንግዲህ ካህናትን አክብሯቸው፤ ይመክሯችኋልና፣ የእግዚአብሔርንም መንገድ ያስተምሯችኋልና፣ ከእነርሱም የቀናች ሃይማኖት ቃልን ትቀበላላችሁና፤ ይሰብኩ፣ ያስተምሩና ይመክሩም ዘንድ ሂዱና በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስም ስም እያጠመቃችኋቸው አስተምሩ፤ ያዘዝኋች

[፫] መዝ ፹፩ ፡ ፮
[፬] ዘፀ. ፳፪፡ ፳፰

አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፣ ወመሀርዎሙ ይዕቀቡ ኵሎ ዘአዘዝኩክሙ"::[፳]

፲፭. አክብርዎን ለዕቤራት፣ ወለ ዕጓለማውታ ከመ ቤተ ክርስቲያን፤ ወለደናግልኒ ከመ ታቦት ወጽንሓሐ ዕጣን ከመ ትካት፤ አልቦ ዘይክል ያዕርግ መሥዋዕተ ዘእንበለ እምደ ቂቀ ሌዊ፤ ወሕዝብ ኢይክሉ በዊአ ውስተ ታቦት ዘእንበለ ምስለ ካህ ናት፤ ወከማሁ አንትሙኒ ኢትግ በሩ ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጶስ፣ ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዘእንበለ መባሕተ ኤጲስ ቆጶስ ጽሩዕ ውእቱ፣ ወከንቱ ግብረቱ፤ ወአልቦ ሠናይት፤

፲፭. ባልቴቶችንና ድኃ አደጎችን እንደ ቤተ ክርስቲያን፣ ደናግሉንም እንደ መሠዊያውና እንደ ዕጣን መሠዊያ አክብሯቸው፣ ቀድሞ ከሌዊ ልጆች በቀር መሥዋዕት ያሳርግ ዘንድ የሚቻለው እንዳል ነበረ ሕዝቡም ከካህናቱ ጋር ካል ሆነ በቀር ወደ ታቦት መቅረብ እንደማይቻላቸው፣ እናንተም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጶስ ምክር ምንም አታድርጉ፣ ያለ ኤጲስ ቆጶሱ ፈቃድ እንደዚህ የሚሠራ ግን ሥራው ብላሽና ከንቱ ነው፤ በጎ ነገርም የለውም፤

፲፮. ከመ ሳኦል አዕረገ መሥዋ ዕተ ዘእንበለ ሳሙኤል ነቢይ ወሰ ምዐ ቃለ ዘይብል ከንቱ ውእቱ መሥዋዕትከ፤[፳፩] ወከማሁ ሕዝባዊኒ ለእመ ገብረ ዘእንበለ ካህን ከንቱ ውእቱ ያዝያንኒ ንጉሥ እንዘ ኢኮነ ካህነ ገብረ ግብረ ክህነት ወኮነ ዘለ ምጽ::[፳፪]

፲፮. ሳኦል ያለ ነቢዩ ሳሙኤል መሥዋዕትን እንዳቀረበ መሥዋዕ ትህ ከንቱ ነው የሚል ቃልንም እን ደሰማ እንደዚሁም ሕዝባዊው ያለ ካህን የክህነት ሥራ ቢሠራ ከንቱ ነው፣ንጉሡ ያዝያንም ካህን ሳይ ሆን የክህነትን ሥራ በመሥራቱ ለምፃም ሆነ::

፲፯. ወእመቦ እምሕዝብ ዘይት ዐደው ክህነተ፤ ወኢይገብር ትእዛ ዛቲሁ ለእግዚአብሔር ኢያመሥጥ እምኵነኔሁ እስመ ነሥአ ክብረ እንተ ኢተወህበት ሎቱ ወተቃረነ

፲፯. ከሕዝቡም ወገን ክህነትን የሚ ደፋፈር ቢኖር የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ባያደርግ ከፍርዱ አያመ ልጥም ፤ ለእርሱ ያልተሰጠችውን ክብር ወስዶአልና ክህነትንም ተቃ

[፳] ማቴ ፳፰፡ ፲፱
[፳፩] ፩ ሳሙ ፲፫. ፲-፲፫

ክህነተ ወኢተመሰሎ ለክርስቶስ ዘኢ ወደሰ ርእሶ ለከዊነ ሊቀ ካህናት ዐቢይ፤ አላ ተዐገሠ እስከ ሶበ ሰምዐ ቃለ አብ ዘይብል "መሐለ እግዚአብ ሔር ወኢይኔስሕ አንተ ካህኑ ለዓ ለም በከመ ሢመቱ ለመልከ ጼዴቅ"፤[፳፫]

፲፰. ውሟልና ታላቅ ሊቀ ካህናት ለመ ሆን ራሱን ያላከበረ ክርስቶስን አልመሰለውምና "እንደ መልከጼ ዴቅ ሹመት አንተ ለዘለዓለም ካህን ነህ፤ ብሎ እግዚአብሔር ማለ፣ አይጸጸትምም" የሚለውን የአብ ቃል እስኪሰማ ድረስ ታገሠ እንጂ::

፲፱. ወእመሰ ኢወደሰ ክርስቶስ ርእሶ ዘእንበለ አቡሁ እንዘ ዕሩይ ምስሌሁ ወእፎኬ ይክል ብእሲ ባሕ ቲቱ ነሢአ ክህነት ለርእሱ ለእመ ኢወሀቦ ዘቦ ሥልጣን ዲቤሁ፣ እስመ ደቂቀ ቆሬ እንዘ እምነገደ ሌዊ እሙ ንቱ ሶበ ተቃረንዎሙ ለሙሴ ወለአ ሮን በልዐቶሙ እሳት፤ እስመ ኀሠሡ ይንሥኡ ዘኢይደልዎሙ፤ ዳታን ወአቤሮን ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ፤[፳፬] በትር እንተ ሠረፀት አማስነት ልቦሙ ለብዙኃን አብዳን ወአስተርአየ እምኔሃ ዐቢይ ሊቀ ካህናት ዘተሰይመ በኀበ እግዚአብ ሔር::

፲፰. ከእርሱ ጋራ አንድ ሲሆን ያለ አባቱ ክርስቶስ ራሱን ካላከ በረ፣በእርሱ ላይ ሥልጣን ያለው ካልሰጠው በቀር ሰው ብቻውን ለራሱ ክህነትን ገንዘብ ማድረግ እንዴት ይችላል? የቆሬ ልጆች ከሌዊ ወገን ሲሆኑ ሙሴንና አሮ ንን በተቃወሟቸው ጊዜ እሳት አቃጥሏቸዋልና የማይገባቸውን ገንዘብ ያደርጉ ዘንድ ፈልገዋልና፤ ዳታንና አቤሮንም በሕይወታቸው ወደ ሲኦል ወረዱ፣የለመለመች በትር የብዙዎች ሰዎችን ልቡና አጠፋች፣ በእግዚአብሔር ዘንድ የተሾመ ሊቀ ካህናት ከእርሷ ታይቷልና::

፲፱. መፍትውኬ ለክሙ አኀዊነ ታብኡ መሥዋዕተክሙ ወዕጣነክሙ ለኤጲስ ቆጶስ፣ እስመ ሊቀ ካህናት ውእቱ ቀዳሜ ፍሬያቲክሙ ወዐሥ

፲፱. ወንድሞቻችን ሆይ ለኤጲስ ቆጶሱ መሥዋዕታችሁንና ዕጣና ችሁን ታቀርቡ ዘንድ ለእናንተ ይገባል፤ ሊቀ ካህናት ነውና፤

[፳፫] ዕብ ፭፡ ፲ ፤ መዝ ፻፱. ፬
[፳፬] ዘኍል. ፲፱ ፴፩

ራቲክሙ ወኵሎ ብፅዐተክሙ አቅርቡ ሎቱ ከመ የሀብ ለለ፩፩ ትካዞሙ ለጽኑሳን ለእለ አልቦሙ ወኢምንትኒ፤ ወይሥርዖሙ በከመ ይደሉ ከመ ኢየዐምፅ ፩ ካልኦ ለነሢአ ምጽዋት።

፲፮. መፍትው ይተክዝ ኤጲስ ቆጶስ በእንተ ኵሎሙ ጽኑሳን ወይሕትት ሕይወቶሙ ወይጠይቅ ንብረቶሙ።

፲፯. ወዓዲ መሃይምናንሂ ሶበ ፈቀዱ ይጸውዑ ጽኑሳተ ወመበለታተ ውስተ ምሳህ በከመ ትእዛዘ እግዚአብሔር[1] መፍትው ይትለአኩ ዲያቆናት ወእሙንቱሰ ጠዪቆሙ ሕይወቶሙ ይጸውዕዎሙ ወያንብሩ አሐደ አሐደ ውስተ ምንባሩ በከመ ይደሉ፣ ለኖላዊነ የሀቡ እምኔሁ በእንተ ክብረ እግዚእነ ዘተውህበ ለካህናት ወእምዝ ተውህበ ለመበለታት ይንሥኡ ዲያቆናት ፪ ክፍለ፣ ወከማሁ ቀሲሳንሂ እለ ይተግሁ ወይሜህሩ ቃለ ተግሣጽ ይንሥኡ ምክዕቢተ እስመ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለእግዚእ ወእሙንቱ መማክርቲሁ ለኤጲስቆጶስ ወአክሊላት ለቤተ ክርስያን እለ ይፈትሑ በውስቴታ

[1] ሉቃ ፲፱፡፲፫

ምንም ለሌላቸው ለችግረኞች ለእያንዳንዳቸው ግዳጃቸውን ይሰጥ ዘንድ፣ ምጽዋትም ለመቀበል አንዱ ሌላውን እንዳይቀማ በሚገባ ያስተዳድራቸው ዘንድ የእህላችሁን ቀዳምያት፣ ዐሥራታችሁንም፣ ስእለታችሁንም ሁሉ አቅርቡለት፤

፲፮.ኤጲስ ቆጶሱ ለተቸገሩት ሁሉ ያዝን ዘንድ ሕይወታቸውንም ይመረምር ዘንድ ኑሮአቸውንም ይረዳ ዘንድ ይገባዋል ።

፲፯. ዳግመኛም ምእመናን እንደ እግዚአብሔር ትእዛዝ ችግረኞችን ወደምሳ ይጠሩ ዘንድ ቢወዱ ዲያቆናት ያገለግሉ ዘንድ ይገባል፤ እነሱን ግን ኑሮአቸውን ተረድተው ይጥሯቸው፣ እንደሚገባም እያንዳንዱን በመቀመጫው ያስቀምጡ፤ ለኤጲስቆጶሱም ለካህናት ከተሰጠው ስለ ጌታችን ክብር ከእርሱ ይስጡ፣ ለመበለታት ከተሰጠው ይልቅ ዲያቆናት ሁለት እጅ ይቀበሉ፣ ተግተው የምክር ቃልን የሚያስተምሩ ቀሳውስትም እንደዚሁ እጥፍ ይቀበሉ፤ እነርሱ የጌታ ሐዋርያት ናቸውና የኤጲስ ቆጶሱም አማካሪዎች ናቸውና፣ በውስጧ በቅን ለሚፈርዱ ለቤተ ክርስቲያን ዘውዶች ናቸውና፤ አናጉንስጢስ

በርቱዕ ወአናጉንስጢስ ይንሣእ ፩ደ ክፍለ ወከማሁ መዘምራንኒ ወዐጸውተ ኆዋኅው ይርከቡ ፩ደ ፩ደ በከመ ሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን ወለሕዝብኒ የሀብዎሙ ክፍለ መጠነ ይደልዎሙ።

፲፰. ወለኤጲስቆጶስ ኢይትአወርዎ ወኢያጕንድዩ ውሂቦቶ አላ ይፈንዉ ሎቱ ምስለ ካልአን፤

፲፱. መፍትው እንከ ይንግርዎሙ ዲያቆናት ለኤጲስቆጶሳት ኵሎ ትካዘ ሕዝብ ወከመ የአዝዝዎሙ ይግበሩ በከመ ይደሉ እስመ ትካት አልቦ ዘይበውእ ውስተ ቤተ መቅደስ ወኢይገብር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ካህን፤

፳. ይቤ ሚልክያስ ነቢይ ከናፍሪሁ ለካህን የዐቅብ ምክረ ወየኀሥሥ ሕገ፣ [፲፩] እስመ እለ ይትቀነዩ ለአማልክት ወይገብሩ ፈቃዶሙ ይሬስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ እንዘ ርኩሳን እሙንቱ ወእኩይ ምግባሮሙ፤ ወአልቦሙ ምግባረ ሠናይ ወይትሜሰሉ ከመ ቅዱሳን ወርእዮሙ ምግባሮሙ ይስሕቅዎሙ ወያስቈርርዎሙ ወይሜንንዎሙ፤ ወእሙንቱሰ አልቦ ዘይክሉ ፈጽሞ ወኢምንተኒ ወኢ

[፲፩] ሚል. ፪፡፯

አንድ ክፍል ይቀበል፣ እንደዚሁ መዘምራንና በር ጠባቆች እንደ ቤተ ክርስቲያን ሥርዐት አንድ አንድ ክፍል ይቀበሉ፤ ለሕዝቡ እንደሚገባቸው መጠን ክፍለው ይስጧቸው።

፲፰. ኤጲስ ቆጶሱንም ቸል አይበሉት፤ መስጠቱንም አያዘግዩበት፤ ነገር ግን ከሌሎቹ ጋር ይላኩለት፤

፲፱. እንግዲህ ዲያቆናት የሕዝቡን ችግር ሁሉ ለኤጲስ ቆጶሳት ይነግሯቸው ዘንድ ይገባል፤ እንደሚያዝዟቸውም እንደሚገባ ይሥሩ፣ ቀድሞ ወደ ቤተ መቅደስ ገብቶ ያለ ካህኑ ምንም የሚሠራ አልነበረምና፤

፳. ነቢዩ ሚልክያስ እንዲህ አለ፤ የካህኑ ከንፈር ምክርን ይጠብቃል፤ ሕግንም ይፈልጋል፣ ጣዖትን የሚያመልኩ ፈቃዳቸውንም የሚሠሩ እነርሱ ርኩሳን ሲሆኑ፤ ሥራቸውም ክፉ ሲሆን በጎ ሥራም ሳይኖራቸው ራሳቸውን ጻድቃን ያደርጋሉ፤በቅዱሳንም ይመስላሉ፤ ሥራቸውን አይተው ይስቁባቸዋል፤ ይጸየፏቸዋልም ፤ ይንቋቸዋልም፣ እነርሱ ግን መፈጸም የሚችሉት ምንም ነገር የለም፣ ያለ ጣዖታቱ

ይገብሩ ዘእንበለ በምክረ ገነውተ አማልክት አላ እሙንቱ ያንቀዓ ድዉ ኀቤሆሙ ወያጸምዑ ቃለ ዘይኤዝዝዎሙ ወይገብሩ ኵሎ ዘይቤልዎሙ፤ ወያከብርዎሙ ለገ ነውተ አማልክት፤ ይትዌከሉ ቦሙ ወይትአመኑ በአማልክቲሆሙ፤

፳፩. ወእመሰ ይትአመንዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፣ ወይትቀነዩ ለመናፍስት ርኩሳን እለ አልቦሙ ባቍዕ፣ ወይሴፈዉ ከንቶ ወይሬ ስዩ ርእሶሙ ጻድቃነ፣ ወእፎኬ ንሕነ እለ ነሣእነ ጸጋ ወብነ ሃይ ማኖት ብርህት ወተስፋ ጽድቅት ወጸኒሐ ዕሤት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ስብሐት ዘእንበለ ፍርሀት ከመ ናክብሮ ለእግዚአብሔር አም ላክነ ቅድመ ወእምዝ ለካህና ቲሁ::

፳፪. ወነሐሲ በእንተ ኤጲስ ቆጳ ሳት ከመ እሙንቱ አፉሁ ለእ ግዚአብሔር ወለእመ ኮነ አሮን እኅወ ሙሴ ሶበ ረድኦ ለሙሴ በነ ገር ተሰምየ ነቢየ ወሙሴሂ ተሰ ምየ አምላከ ፈርዖን ንጉሥ ወሊቀ ካህናት በከመ ይቤሎ እግዚአብ ሔር ናሁ ረሰይኩከ አምላኮ ለፈር ዖን ወአሮን ይኩንከ ነቢየ::[፲፱] እፎ አንትሙ ኢትሔልዩ በእንተ ኤጲስ

[፲፱] ዘፀ ፯.፩

ካህናት ምክር አይሠሩም፤ ነገር ግን እነርሱ ወደእነርሱ አንጋጠው የሚ ያዝዟቸውን ቃል ይሰማሉ፣ የሚነ ግሯቸውንም ሁሉ ያደርጋሉ፤ የጣ ዖታቱን ካህናት ያከብሯቸዋል፣ በጣዖቶቻቸውም ፈጽመው ይታመ ናሉ::

፳፩. ነፍስ የሌላቸውን ከታመኑ፣ ጥቅም ለሌላቸው ርኩሳን መናፍ ስት ከተገዙ ከንቱ ጣዖትንም ተስፋ ካደረጉ ራሳቸውንም ጻድቃን ካደ ረጉ፤ ጸጋን የተቀበልን ብርህት የምትሆን ሃይማኖት የተረጋገጠ ችም ተስፋ ክብርን የተመላች የዘለ ዓለም ዋጋን መጠበቅም ያለችን እኛማ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን በመጀመሪያ፣ ከዚህም በኋላ ካህና ቱን ያለ ፍርሀት እንዴት አናከብ ርም?

፳፪. ስለ ኤጲስ ቆጳሳቱም የእግዚ አብሔር አፍ እንደሆኑ እናስብ፣ የሙሴ ወንድም አሮንም ሙሴን በነገር በረዳው ጊዜ ነቢይ ከተባለ ሙሴንም እግዚአብሔር እነሆ የፈ ርዖን አምላክ አደረግሁህ፣ አሮንም ነቢይ ይሁንህ እንዳለው እንደ ንጉ ሥና ሊቀ ካህናት የፈርዖን አምላክ ከተባለ እናንተስ ስለ ኤጲስ

ቆጳሳት ከመ እሙንቱ ይተነብሉ በእንቲአከሙ ወያገብኡ ቃለ ወእፎ ኢትትቀነዩ ሎሙ ከመ እሙንቱ ነቢያት አግብርተ እግዚአብሔር እሙንቱ ወዲያቆንኒ ይእዜ በአምሳለ አሮን ወኤጲስ ቆጳስ በአ ምሳለ ሙሴ፣ ወእምከመ ተሰምየ ሙሴ አምላከ በኀበ እግዚአብሔር አንትሙኒ ርቱዕ ታክብርዎ ለኤ ጲስ ቆጳስ ከመ እግዚአብሔር ወለ ዲያቆንኒ ከመ ነቢይ::

፳፫. በከመ ክርስቶስ ዘገብረ አልቦ ወኢምንተኒ ዘእንበለ አብ፣ ወከ ማሁ ዲያቆንሂ ኢይገብር ወኢ ምተኒ ዘእንበለ በምክረ ኤጲስ ቆጳስ ወወልድኒ አልቦ ዘይገብር ዘእንበለ አብ ወበከመ ወልድ ይቴ ሐት ለአቡሁ ከማሁ ዲያቆንኒ ይተሐት ለኤጲስቆጳስ::

ቆጳሳቱ እነርሱ ስለ እናንተ እንደ ሚያማልዱና ቃልን እንደሚመልሱ እንዴት አታስቡም? እነርሱ የእግዚ አብሔር አገልጋዮች መምህራን እን ደሆኑ አድርጋችሁስ እንዴት አታገ ለግሉአቸውም? ዛሬ ዲያቆኑ በአ ሮን አምሳል ነው፤ ኤጲስ ቆጳሱም በሙሴ አምሳል ነው፣ ሙሴም በእ ግዚአብሔር ዘንድ አምላክ ከተባለ እናንተም ኤጲስ ቆጳሱን እንደ እግዚአብሔር፣ ዲያቆኑንም እንደ ነቢይ ታከብሩት ዘንድ ይገባል::

፳፫. ክርስቶስ ያለ አብ ምንም የሠራው እንደሌለ ዲያቆኑም እን ደዚሁ ያለ ኤጲስ ቆጳሱ ምክር ምንም አይሠራም ወልድም ያለ አብ ምንም የሚሠራው የለም፤ ወልድም ለአባቱ ትሕትናን እንደ ሚያደርግ፣ እንዲሁም ዲያቆኑ ለኤ ጲስ ቆጳሱ ትሕትናን ያድርግ ::

አንቀጽ ፱

በእንተ ከመ ኢመፍትው ዲያቆን ይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ በመ ባሕቱ ለኤጲስቆጳስ፤

፩. በከመ ወልድ መልአከ ምክሩ ወነቢዩ ለአብ ከማሁ ዲያቆን መል አኩ ወነቢዩ ለኤጲስቆጳስ::

ዘጠነኛ አንቀጽ፤

ዲያቆኑ ያለ ኤጲስ ቆጳሱ ፈቃድ ምንም ምን ያደርግ ዘንድ እንደ ማይገባ ይናገራል::

፩. ወልድ ለአብ የምክሩ መልአክና ነቢይ እንደሆነ፣ ዲያቆኑም እንደ ዚሁ ለኤጲስቆጳሱ መልእክተኛና ነቢይ ነው ፤

፬. ወበእንተዝ ይደልዎ ኢይግበር ወኢምንተኒ ዘእንበለ ምክረ ኤጲስ ቆጳስ፤ ወእመሰ ወሀበ በኀቡዕ ለጽ ኑስ ዘእንበለ ያእምር ኤጲስ ቆጳስ ያጽዕል ርእሶ ወይሬሲ ምናኔ ወሐ ኬተ ላዕለ ነዳያን ወምንዱባን፤ ወዘሰ አሕሰመ ቃለ ላዕለ ኤጲስ ቆጳስ አው ገብረ እኩየ ጌገየ ላዕለ እግዚ አብሔር ኢለቢዎ ዘይቤ ኢታ ሕስም ላዕለ መኰንነ ሕዝብከ ::[፩]

፬. ስለዚህም ያለ ኤጲስቆጶሱ ምክር ምንም እንዳያደርግ ይገባዋል፤ ኤጲስ ቆጶሱም ሳያውቅ ለተቸገረ ቢሰጥ ግን ራሱን ያሰድባል፤ በድሆችና በተቸገሩት ሰዎች ላይ መናቅን መሰልቸትን ያደርጋል፤ በኤጲስ ቆጶሱ ላይ ክፉ ቃልን የተናገረ ክፉም ያደረገ ግን በሕዝ ብህ አለቃ ላይ ክፉ ነገርን አታድ ርግ ያለውን ሳያስተውል እግዚአ ብሔርን በደለ።

፭. እስመ ኢተሠርዐ ዝንቱ ሕግ ላዕለ አዕባን ወዕፀው እለ ያመልኩ ነኪ ራን አላ ዳዕሙ ውእቱ ላዕለ ካህ ናት ወማእምራን እስመ ለእለ ይቤ ሎሙ "አማልክት አንትሙ ወደ ቂቀ ልዑል ኵልክሙ"።[፪]

፭. ይህ ሕግ ሌሎች በሚያመል ኳቸው በድንጋዮችና በእንጨቶች ላይ አልተሠራምና፤ ነገር ግን ስለ ካህናትና ስለ ዐዋቆች ብቻ ነው፤ እነርሱን አማልክት ናችሁ፤ ሁላች ሁም የልዑል ልጆች ናችሁ ብሏቸ ዋልና።

፮. ለቡ እንከ ዲያቆን ለእመ ርኢከ ብእሴ ጽኑሰ ወየኀፍር ስኢለ ንግር በእንቲአሁ በኀቡዕ ኀበ ኤጲስ ቆጳስ ወኢትክሥት፤ወኢት ንግር በእንቲአሁ ለባዕድ ተጽናሶ ከመ ኢይኀፈር ወኢያንጐርጕር።

፮. ዲያቆን ሆይ እንግዲህ አስተ ውል፤ የተቸገረ መለመንንም የሚ ያፍር ሰውን ብታይ ስለ እርሱ በኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ በምሥጢር ንገር፤ አትግለጥ፤ እንዳያፍርና እን ዳያጕረመርም ችግሩን ስለ እርሱ ለሌላ አትናገር ።

፯. ወእመሰ ከሠትከ ኀቡአቲሁ ታኀዝን እኅወከ ወበእንቲአሁ ይተ ምዐከ እግዚአብሔር፤ ወይቤሎሙ እግዚአብሔር ለአሮን ወማርያም ለምንት ኢፈራህክሙ ሐምዮቶ

፯. ምሥጢሩን ብትገልጥ ግን ወን ድምህን ታሳዝናለህ፤ በእርሱም ምክንያት እግዚአብሔር ይቈጣብ ሃል፤ እግዚአብሔርም አሮንንና ማርያምን ወዳጄ ሙሴን ማማትን

፩ ግብ ሐዋ ፳፫፡፳፭ ዘፀ ፳፫. ፳፪
፪ መዝ፡ ፹፩ ፮

ለቍልዔየ ሙሴ፤ ወኮነ መቅሠ ፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር፤ ወይ ቤሎሙ ሙሴ ለእለ ተቃወምዎ ንሕነኒ ምንት ንሕነ ወዝ ነጐርጓ ርክሙ ወአኮ በላዕሌነ ዘታንጐረ ጕሩ፤ አላ ላዕለ ፈጣሪነ።

ለምን አልፈራችሁም? አላቸው፤ የእግ ዚአብሔርም የቍጣው መቅሠፍት ሆነ፤ ሙሴም የተቃወሙትን እን ዲህ አላቸው፤ እኛ ምንድን ነን? ይህ ማጕረምረማችሁስ ምንድን ነው? በእኛም ላይ የምታጕረመርሙ አይ ደላችሁም፤ ነገር ግን በፈጣሪ ላይ ነው እንጂ።

፰. ወእመቦ ዘይቤሎ ለሕዝባዊ አብድ ይትኴነን እስመ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ወእፎኬ እለ ይፀርፉ ዲበ ኤጲስ ቆጳስ እስመ ሶበ ይሰ ፍሕ እደዊሁ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ወትትሜሀሩ እምኔሁ ሥር ዐተ መንፈሳዊተ ወተአምርዎ ለእ ግዚአብሔር ወአመንክሙ በክር ስቶስ በዘቦቱ ድኅንክሙ በቅብዐ ትፍሥሕት ወበቅዱስ በለሳን ወት ከውኑ ውሉደ ብርሃን እስመ ሶበ ያነብር እዴሁ ኤጲስ ቆጳስ ላዕሌ ክሙ በውስተ ቅድስት ጥምቀት ይፌኑ እግዚአብሔር ቃሎ ቅዱሰ ዲቤክሙ ዘይብል ውሉድየ አን ትሙ ወአነ ዮም ወለድኩክሙ።

፰. ሕዝባዊውን አላዋቂ የሚለው ቢኖር ይፈረድበታል፤ የክርስቶስን ስም ሰድቧልና፤ እንደዚህ ከሆነ ግን ኤጲስ ቆጶሱን የሚሰድቡ እንደምን ይሆኑ? እጆቹን በዘረጋ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ይወርዳልና ፤ መንፈሳዊት ሥርዐትንም ከእርሱ ትማራላችሁና፤ እግዚአብሔርንም ታውቁታላችሁ በደስታ ዘይትና በቅዱስ ሜሮን በዳናችሁበት በክር ስቶስም አምናችኋል፤ የእግዚአብ ሔር የብርሃን ልጆችም ትሆናላች ሁና ኤጲስቆጶሱ በቅድስት ጥም ቀት ጊዜ በላያችሁ እጁን በጫነ ጊዜ እግዚአብሔር ልጆቼ ናችሁ፤ እኔ ዛሬ ወለድኋችሁ የሚል ቅዱስ ቃሉን በናንተ ላይ ይልካልና።

፱. ለቡ እንከ ኦ ብእሲ ከመ በጸ ሎተ ኤጲስ ቆጳስ ተሰመይከ ወልደ እግዚአብሔር ወይእዜኒ አእምር ዘተጸገውከ ወአፍቅሮ ለዘአቅረበከ ውስተ ዝ ስብሐት

፱. ሰው ሆይ እንግዲህ በኤጲስ ቆጶሱ ጸሎት የእግዚአብሔር ልጅ እንደተባልህ አስተውል፤ አሁንም የተቀበልኸውን ዕወቅ፤ ወደዚህ ጌት ነትና ክብር ያቀረበህንም ውደደው

ወክብር ስግድ ለኤጲስ ቆጶስ ለዘኮ
ነከ አበ እምታሕተ እግዚአብሔር
እስመ ሰማዕክሙ ቃለ ዘይቤ በእ
ንተ እለ ወለዱክሙ በሥጋ አክ
ብር አባከ ወእመከ ወበእንተዝ
ትረክብ ሠናየ፤ ወዘአሕሰመ ቃለ
ላዕለ አቡሁ ወእሙ ሞተ ለይ
ሙት::[፫]

፰. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ በእ
ፎኬ ኢታዐብይዎሙ ወኢታከብ
ርዎሙ ለእለ ወለዱክሙ ዳግመ
በማይ ወበመንፈስ ቅዱስ፤ ወሴሰ
ዩክሙ ሀሊበ መንፈሳዊተ በቃለ
ሃይማኖት ወአጽንዑክሙ ወሐፀ
ኑክሙ በተግሣጽ ወረሰዩክሙ ድል
ዋነ ትንሥኡ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ
ክቡረ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየ
ሱስ ክርስቶስ፤ ወእሉ እሙንቱ እለ
ይፈትሑክሙ እማእሠረ ኀጢአት
ወረሰዩክሙ ድልዋነ ለጸጋሁ ቅዱስ
ወሱቱፋነ ለርስቱ ::

፱. ለእሉኬ ፍርህዎሙ ወአክብ
ርዎሙ በኵሉ ክብር እስመ ተጸ
ገዉ ኀይለ ሕይወት ወሞት በኀበ
እግዚአብሔር ከመ ይፍትሑ ዲበ
እለ አበሱ ወይኰንንዎሙ ውስተ
እሳተ ገሃነም፤ ለእለሂ ይትመየጡ
እምኀጣውኢሆሙ ያናሕስዩ
ሎሙ::

ከእግዚአብሔር በታች አባት ስሆነህ
ለኤጲስ ቆጶሱ እጅ ንሣ፤ በሥጋ
ስለወለዱአችሁ የተባለውን ሰም
ታችኋል፤ አባትህንና እናትህን አክ
ብር፣ ስለዚህም በጎ ነገርን ታገኛ
ለህ በአባቱና በእናቱ ላይ ክፉ ቃልን
የተናገረም ሞትን ይሙት::

፰. እንደዚህ ከሆነ ግን በውሀና
በመንፈስ ቅዱስ ዳግመኛ የወለዱ
አችሁን፣ መንፈሳዊት ወተት
ንም የመገቧችሁን፣ በሃይማኖት
ቃልም ያሳደጓችሁን፣ በምክርም
ያጸኗችሁን፤ የጌታችንና የመድኃ
ኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስን
ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙን
ትቀበሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ያደረ
ጓችሁን እንዴት ፈጽማችሁ አታከ
ብሯቸውም? እነዚህም ከኃጢአት
ማሠሪያ የፈቷችሁ ናቸው፣ ለቅ
ዱስ ጸጋው የተገባችሁና የርስቱ
ተካፋዮች ያደረ ጓችሁ ናቸው::

፱.እኒህንም በእግዚአብሔር ዘንድ
በክብሩ ሁሉ ፍሯቸው፤ አክብሯቸ
ውም፣ በበደሉት ላይ ይፈርዱ ዘንድ
በገሃነመ እሳትም ይቀጧቸው ዘንድ
ከኀጢአታቸው የተመለሱትንም
ያስተሠርዩላቸው ዘንድ ከእግዚአ
ብሔር የሕይወትና የሞት ኃይልን
ተቀብለዋልና::

[፫] ዘዳግ. ፭. ፲፱

፲. መፍትው እንከ ትፍርህዎሙ
ለእሉ ከመ ሊቃውንት፤ ወመኳ
ንንት ወተአዘዙ ሎሙ ከመ ነገሥት
ወተወከፍዎሙ በውስተ አብያቲ
ክሙ በከመ አዘዞሙ ሳሙኤል
ነቢይ ለሕዝብ በእንተ ንጉሥ
ውስተ ቀዳሚ መጽሐፈ ነገሥት[፬]
ወዓዲ ሙሴሂ አዘዘ በእንተ ካህ
ናት ከማሁ ንኤዝዘክሙ በእንተ
ኤጲስ ቆጶሳት ተሀቡ ትካዞሙ
በከመ ሥሩዕ እስመ ትካት ሙሴ
ወኤልያስ ወሳሙኤል አዘዙ ለሕ
ዝብ ያክብርዎሙ ለነገሥት ወለካ
ህናት ወይትቀነዩ ለንብረተዝ
ዓለም::

፲፩. ወእመሰ ከመዝ ውእቱ ፈድ
ፋደ ይደሉ ተሀቡ ትካዞሙ ወሲ
ሳዮሙ ለኤጲስ ቆጶሳት ወለካህ
ናት እለ ይተግሁ ወይትቀነዩ በእ
ንቲአክሙ ወይከውኑክሙ መርሐ
ለመንግሥተ ሰማያት::

፲፪. ወእመሰ ትካት ነገሥት ያነ
ሥኡ ሠራዊቶሙ ይበውኡ ወይ
ትቃተሉ ከመ ይዕቀቡ ወያድኅኑ
ሥጋ ሰብእ፣ እፎኬ ፈድፋደ እለ
ነሥኡ ሢመተ ክህነት በኀበ እግ
ዚአብሔር ወእለ ይፌውሱ ነፍሰ
ወሥጋ እምኵነኔ እስመ ተዐቢ
ነፍስ

፲. እንግዲህ እነዚህን እንደ ሽማ
ግሎችና እንደ ፈራጆች ትፈሯ
ቸው ዘንድ ይገባል፤ ሳሙኤል በቀ
ዳማዊ መጽሐፈ ነገሥት ስለ ንጉሥ
ሕዝቡን እንደ አዘዛቸው፣ እንደ ነገ
ሥት ለእነርሱ ታዘዙ፤ በቤታች
ሁም ውስጥ ተቀበሏቸው፣ ዳግመ
ኛም ሙሴ ስለ ካህናት አዘዘ ፤ እንዲ
ሁም እንደ ተሠራ ለኤጲስ ቆጶሳቱ
መፍቅዳቸውን እንድትሰጧቸው
እናዝዛችሁአለን፣ ቀድሞ ሙሴና
ኤልያስ፣ ሳሙኤልም ካህናቱንና
ነገሥታቱን ያከብሯቸው ዘንድ
ለዚህ ዓለም ኑሮም ይሠሩ ዘንድ
ሕዝቡን አዝዘዋልና፤

፲፩. እንደዚህ ከሆነስ ስለ እናንተ
ተግተው ለሚያገለግሉ ለመንግ
ሥተ ሰማያትም መሪ ለሚሆኗ
ችሁ ኤጲስ ቆጶሳትና ካህናት መፍ
ቅዳቸውንና ቀለባቸውን ትሰጡ
ዋአቸው ዘንድ ፈጽሞ ይገባል፤

፲፪.ቀድሞ ነገሥታቱ የሰውን ሥጋ
ይጠብቁና ያድኑ ዘንድ ሠራዊታቸ
ውን አስነሥተውና ገብተው የሚ
ዋጉ ከሆነ፣ በእግዚአብሔር ዘንድ
የክህነት ሹመትን የተቀበሉና ነፍ
ስና ሥጋን ከቅጣት የሚያድኑማ
ይልቁን እንዴት አይጠብቁ?

[፬] ፩ ሳሙ ፲ - ፳፬ ፡ ፳፭

እምሥጋ ወክህነት ተዐቢ እመንግ
ሥት ፤ ወዛቲ ሢመት እንተ ተአ
ስር ላዕለ እለ ይደልዎሙ ኵነኔ
ወፍትሕ ላዕለ እለ የኀሥሡ
ስርየተ።

፲፫. ወበእንተዝ ርቱዕ ታክብርዎ
ወታፍቅርዎ ለኤጲስ ቆጶስ ከመ
አብ ወትፍርህዎ ከመ ንጉሥ ወት
ትአመንዎ ከመ እግዚአብሔር፣
አብኡ ሎቱ አምኃክሙ ወአቅም
ሓክሙ ወተግባረ እደዊክሙ ወአ
ስትዓቲክሙ ወብፅዐታቲክሙ
ወቀዳሜ ሥርናይ ወወይን ወዘ
ይት ወፀምር።

፲፬. ወበእንተዝ ይባርኩ ላዕሌ
ክሙ ይኩን ቍርባንክሙ ኅሩየ
ወሥሙረ ከመ መዓዛ ዕጣን ሠናይ
በቅድመ እግዚአብሔር አምላክ
ክሙ ወይባርክ እግዚአብሔር ተግ
ባረ እደዊክሙ ወያበዝኀ ሠናያተ
ፍሬያተ ምድርክሙ እስመ በረከተ
እግዚአብሔር ላዕለ አርእስተ ጻድ
ቃን እለ ይገብሩ ምሕረተ፤

፲፭. ናሁኬ አእምሩ ከመ እግዚአ
ብሔር ተሣየጠነ እመርገማ ለኦሪት
ወአግብአነ ውስተ ሕይወት እንዘ
ዝርዋን ወግዱፋን ንሕነ ከመ
አባግዕ ዘአልቦ ኖላዊ ወከመ
እንስሳ ዘኢይክል ነቢበ ።

፲፮. መጠነ አንጽሐነ እምኀጣ

ነፍስ ከሥጋ ትበልጣለችና ክህነ
ትም ከመንግሥት ትበልጣለችና
ይህችም ሹመት ቅጣት የሚገባቸ
ውን የምታስር፣ ሥርየት የሚፈ
ልጉትንም የምትፈታ ናት።

፲፫. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሱን እንደ
አባት ታከብሩትና ትወዱት ዘንድ
እንደ ንጉሥም ትፈሩትና እንደ
እግዚአብሔር ታምኑት ዘንድ ይገ
ባል፣ ለእርሱ እጅ መንሻችሁን
የእጃችሁም ሥራ ግብራችሁን፣
ስዕለታችሁን፤ የስንዴውንና የወይ
ኑን፣ የዘይቱን፣ የባዘቶውንም መጀ
መሪያ አቅርቡለት።

፲፬. ስለዚህ ቍርባናችሁ በፈጣሪ
ያችሁ በእግዚአብሔር ፊት እንደ
በጎ የዕጣን መዐዛ የተመረጠና
የተወደደ ይሆን ዘንድ በእናንተ ላይ
ይባርካሉ፤ እግዚአብሔርም የእጃ
ችሁን ሥራ ይባርካል፣ ያማሩ የም
ድራችሁ ፍሬዎችንም ያበዛል፤
የእግዚአብሔር በረከት ምሕረትን
በሚያደርጉ በጻድቃን እራሶች ላይ
ነውና።

፲፭. እነሆ እግዚአብሔር ከኦሪት
መርገም አውጥቶ እረኛ እንደሌላ
ቸው በጎችና መናገር እንደ ማይ
ችል እንስሳ እኛ የተበተን የወደቅን
ስንሆን ወደ ሕይወት እንደ መለሰን
ዕወቁ።

፲፮. ከነጠ

ውኢነ ወእምጌጋይነ፤ ወአዘዘነ
ናብእ መሥዋዕተነ ለካህናት፣ ወን
መጽውት ለነዳያን፣ እለ አልቦሙ
ምንትኒ እስመ ይቤ እግዚእነ
በወንጌል ለእመ ኢያፈድፈድክሙ
ጸዲቀ እምጸሐፍት ወፈሪሳውያን
ኢትክሉ በዊአ መንግሥተ ሰማ
ያት።

፲፯. ወእመሰ ተዘከርክሙ ውሂበ
ለካህናት ወለዕቤራት ወለዕጓለማ
ውታ በከመ ጽሑፍ ዘይብል ዘረወ
ወወሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር
ለዓለመ ለዓለም፤ እስመ በጽድቅ
ወበርትዕ ወበምሕረት ይሠረይ
ኀጢአት፣ እስመ ነፍስ ንጽሕት
ወቡርክት ትኤድሞ ለእግዚአብ
ሔር፤ ግበር ጽድቀ ከመዝ ወበ
ከመ አዘዘ እግዚአብሔር ሀብ ለካ
ህናት በከመ ይደሉ ለካህናት
ቀዳሜ ምክያደ ወይን ወዐውደ
እክል።

፲፰. እስመ ሥሉጣን እሙንቱ
ይጸግዉ ለኵሉ ጽኑሳን፤ ወቦሙ
መባሕት ዲበ ኵሉ ግብረ ቤተ
ክርስቲያን፤

፲፱. ወኢትትቃረንዎሙ ለኤጲስ
ቆጶሳት በኵሉ ግብሮሙ እንዘ ትብሉ
አየ ጊዜ ገብረ ወለመኑ ወሀበ ወማ

ያህል አዳነን?መሥዋዕትንም ለካ
ህናት እናቀርብ ዘንድ ምንም ለሌ
ላቸው ድሆች እንመጸውት ዘንድ
አዘዘን፣ ጌታችን በወንጌል ከፈሪሳ
ውያንና ከጸሐፍት አብልጣችሁ
ጽድቅን ካልሠራችሁ ወደ መንግ
ሥተ ሰማያት መግባት አትችሉም
ብሏልና።

፲፯. ለካህናት፣ለባልቴቶች፣ እናትና
አባት ለሞቱባቸው ልጆችም መስ
ጠትን ብታስቡ እነሆ ገንዘቡን
ለድኃ በተነ፣ ሰጠውም፣ ጽድቁም
ለዘለዓለም ይኖራል ተብሎ እንደ
ተጻፈ፣ግዳጃችሁን ፈጸማችሁ በእ
ውነትና በቸርነት ኀጢአት ይሰረ
ያልና ንጽሕት ቡርክት ሰውነት
እግዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው
ስለሆነ፣ እንግዲህ እንደዚህ ያለ
ጽድቅን ሥራ፤ እግዚአብሔርም
እንደ አዘዘ ለካህናት ስጥ ከወይን
መጭመቂያና ከእህል ዐውድማ
የተገኘውን መጀመሪያውን ለካህ
ናት መስጠት የሚገባ እንደሆነ።

፲፰. እነርሱ ለተቸገረው ሁሉ
ይሰጡ ዘንድ የሰለጠኑ ናቸውና፣
በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሁሉ ላይም
ሥልጣን አላቸው፤

፲፱. ምን ጊዜ ይህን ሠራ?
ለማንስ ሰጠ? መቸስ ጨረሰ?
ወደምን ቦታስ ወሰደ?እያላችሁ
ኤጲስ

እዜ አኀለቀ ወውስተ አይ መካን ወሰደ፤

፳. ወእመሂ ገብረ ሠናየ፣ አው እኩየ ወእመሂ በርትዕ ወዘእንበለ ርትዕ እስመ እግዚአብሔር አምላክ ይትኀሠሥ እምኔሆሙ ዘወሀቦሙ ሢመተ ለካህናት ወጸገ ምሙ መዐርገ።

፳፩. ወአንተሰ ረሲ ፈሪሆተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲከ፤ ወተዘከር ኵሎ ጊዜ ቃለ ዘይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኀይልከ፤ ወኢትትሉ ፍኖተ እንተ ትወስድ ኀበ አማልክት ወኵሎ ዘይመስሎ ለዝንቱ እለ አልቦሙ ነፍስ ወትምህርተ አጋንንት ወኢባዕደ ፍጥረታተ ዘኢአዘዘ ክርስቶስ፤

፳፪. አላ አንተሰ ኅሥሥ አንብቦ መጻሕፍት ዘውእቱ ሕገ እግዚአብሔር አምላክከ፣ ወኢታጽርዕ አንብቦ መጻሕፍቲሁ በበጊዜሁ ወአሰስል እምኔከ ኵሎ እከየ ዘይትቃረን፣ ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ስላቀ ወዛውዐ ነገር፣ ወመዓተ፣ አላ አክብር አባከ ወእመከ እለ ወለዱከ በሥጋ ወአፍቅር ቢጸከ ከመ ነፍስከ፣[፯] ወመሐር ነዳያነ

ቆጸሳቱን በሥራቸው ሁሉ አታስ ተሐቅሯቸው።

፳. በጎ ሥራን ቢሠራ፣ ወይም ክፉ ሥራን ቢሠራ፣ በሚገባ ቢያደርግ፣ ያለ አግባብም ቢያደርግ፣ ለካህናት ሹመትንና ታላቅ ማዕር ግን የሰጣቸው ፈጣሪ እግዚአብሔር ከእነርሱ አብልጦ ይመራመረዋልና።

፳፩.አንተ ግን በዐይኖችህ ፊት እግዚአብሔርን መፍራት አድርግ፤ እንዲህም የሚለውን ቃል ሁል ጊዜ አስብ፣ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህና በፍጹም ኀይልህ ውደደው፣ ወደ ጣዖታት የምትወስደውንም መንገድ አትከተል፣ ነፍስ የሌላቸውን ፣ እነዚህን የመሳሰለውን ሁሉ አትከተል፣ የአጋንንት ትምህርትን፣ ክርስቶስ ያላዘዘውን ባዕድ ፍጥረትን አትከተል።

፳፪. ነገር ግን አንተ የፈጣሪህ የእግዚአብሔር ሕግ የሚሆን የመጻሕፍት ንባብን መርምር፤ በየጊዜውም መጻሕፍቱን ማንበብ አታቋርጥ የሚቃወም ክፉትን ሁሉ በሕግ ያልታዘዘ ዋዛንና ቍጣን ዝብብትንም ከአንተ አርቅ፣ ነገር ግን በሥጋ የወለዱህን አባትህንና እናትህን አክብር፣ ባልንጀራህንም እንደራስህ ውደድ፣ድሆችንም መጽ

ወረኀቅ እመሐላ በሐሠት ዘአልቦ ባቍዕ ።

፳፫. ወአንተሰ ኢትርኀቅ እምቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ አላ ጊሥ ኀቤሃ ኵሎ ጊዜ ወተጋነይ ምስለ ትሑታን እለ ኢይነውሙ ሌሊተ ወመዓልተ እንዘ የአኵትዎ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘጸገዎሙ ሕይወተ።

፳፬. ሕየው በፃማ ግብረ እደዊከ፤ ወአቅርብ ለእግዚአብሔር እምዘብከ መጠነ ኀይልከ፤ ወተዐረክ ምስለ ነዳያን ወአጥርያ ለመንግሥተ ሰማያት ኀበ አልቦ ፃዔ ወቍንቍኔ ወኢይረክቦ ሰራቂ።

፳፭. ወእመሰ ትፈቅድ ታድኅን ነፍስከ ኢትትፋታሕ ምስለ ኤጲስ ቆጶስ፤ ወኢምስለ ሕዝባዊ እኁከ ወኢምስለ ዐርክከ በዐመፃ፣ ወእመሰ ተፋታሕከ ምስሌሁ በዓመፃ ስሐብከ ለርእስከ ዐመፃ ወኃጢአተ እንዘ አልቦ ዘያጌብረከ፣እስመ ፍትሕ ተውህቦሙ ለካህናት ወአኮ ለሕዝባዊ ፤ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ፣ ወለብዉ ዓበይተ ሕዝብ ወለለ፩ዱ ፩ዱ ፍትሑ።

፳፮. ወአንትሙኒ ኢብውሕ ለክሙ

ውት፤ ጥቅም ከሌለውም ከሐሰት መሐላ ራቅ።

፳፫. አንተ ግን ከክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን አትራቅ፣ ነገር ግን ሁልጊዜ ወደ እርሷ ገሥግሥ፣ ሕይወትን ስለሰጣቸው እግዚአብሔርን እያመገኑት በሌሊትና ቀን ከማይተኙት ትሑታን ሰዎች ጋርም አመስግን፤

፳፬. በእጆችህ ሥራ ኑር ፣እንደተቻለህ መጠን ካለህ ገንዘብ ለእግዚአብሔር አቅርብ፤ ከነዳያን ጋርም ወዳጅ ሁን፤ ነቀዝና ብል የማያበላሸውንና ሌባ የማያገኘውን መንግሥተ ሰማያትን ገንዘብ አድርግ።

፳፭. ነፍስህን ልታድን ከወደድህስ ከኤጲስ ቆጶሱ ጋራ፣ ከወንድምህ ከሕዝባዊውም ጋራ፣ ከወዳጅህም ጋራ በዐመፅ አትከራከር፤ በማይገባ ከእርሱ ጋር ብትከራከር ግን የሚያስገድድህ ሳይኖር በደልንና ኀጢአትን ወደራስህ ሳብህ፣ለሕዝባዊ ያይደለ ለካህናት ፍርድ ተሰጥቷቸዋልና፣ እግዚአብሔር በእውነትና በቅንነት ፍረዱ፣ የሕዝቡ ሹሞችም አስተውሉ፣ ለእያንዳንዱም ፍረዱ ብሏልና።

፳፮. ለእናንተ ግን የካህናት ሹመት

፯ ዘፀአ. ፳፥፲፪

ወለእለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ትፍትሑ ወኢላዕለ መኑሂ፣ እስመ ይቤሎሙ ለእለ አልቦሙ ሢመተ ክህነት ኢትፍትሑ፣ ወኢይሠምር ፍትሕክሙ፣ አላ ባሕቱ ይፍታሕ ኤጲስ ቆጶስ በርትዕ እስመ ጽሑፍ ዘይብል ፍትሑ ለነዳይ ወለዕጓለ ማውታ ወአጽድቁ ግፉዐ ወምስኪነ ወአድኅኑ ባሕታዌ ወጽኑሰ* ወዓዲ ይቤ ለምንት ኢት ፈትሑ ማዕከሌክሙ በርትዕ::

አንቀጽ ፲

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ያመክር ወይጠይቅ ኵሎ ነገረ በጽድቅ ወበርትዕ ::

፩. ኩኑ እንከ ንጹሓነ ከመ አበው ቀደምት ኄራን ወማእምራን ወለ ባውያን ወአዕትቱ እምኔክሙ እኩየ ሥርዐተ ወኅሡመ ልማደ፣ ዳእሙ ኅረዩ ለክሙ ፍኖተ ሕይ ወት::

፪.መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይሑር በዛቲ ፍኖት፣ ወይግበር በከመ ይደሉ፣ ወይትገኀሥ እምግባር እኩይ፣ወይግበር ምግባረ ሠናይ::

፫. ወለድውያንሂ እለ ይፈቅዱ ንስሐ ይፈውሶሙ፣ ወለእለሰ አበዩ

* መዝ ፹፩: ፫-፬

ለሌላቸውም በማንም ላይ ትፈርዱ ዘንድ አልተፈቀደላችሁም፤ የክህ ነት ሹመት በሌላቸው አትፍረዱ፣ ፍርዳችሁም አይወደድላችሁም ብሏቸዋልና፣ ነገር ግን ኤጲስ ቆጶሱ በሚገባ ይፍረድ፣ እንዲህ የሚል ተጽፏልና፤ "ለችግረኛውና እናትና አባት ለሞቱበት ልጅ ፍረዱ፣ ለተ ገፋውና ለምስኪኑ ጽድቅን አድ ርጉ፣ ብቸኛውንና ችግረኛውን አድኑ" የሚል እንደ ተጻፈ፤ ዳግመ ኛም በመካከላችሁ በእውነት ለምን አትፈርዱም? ብሏል::

ዐሥረኛ አንቀጽ፣

ኤጲስ ቆጶሱ ነገሩን ሁሉ በእው ነትና በቅንነት መርምሮ ይረዳ ዘንድ እንዲገባው ይናገራል::

፩. ደጋጎች ዐዋቆችና አስተዋዮች እንደሆኑት እንደ ቀደሙት አባ ቶች ንጹሓን ሁኑ፣ ከእናንተም ክፉ ሥርዐትንና ክፉ ልማድን አርቁ፣ ነገር ግን የሕይወት ጐዳናን ለእና ንተ ምረጡ እንጂ::

፪.ኤጲስ ቆጶሱ በዚች ጎዳና ይሒድ ዘንድ እንደሚገባውም ይሥራ ዘንድ ከክፉ ምግባርም ተለይቶ በጎውን ሥራ ይሥራ ዘንድ አግባብ ነው::

፫. ንስሐ የሚወዱ ድውያንንም ያድናቸው፤ አንመለስም ያሉትን

ተመይጦተ ይስድዶሙ እስመቦ ብዙኃን እለ ያመክንዩ ወያሠግሩ ወያስተዋድዩ በቅንአቶሙ ከመ ገብሩ ፪ቱ ረበናት ላዕለ ሶስና በባ ቢሎን፣ ወበከመ ብእሲት ግብጻ ዊት ዘገበረት ላዕለ ዮሴፍ ::

፬. ወአንተሰ ብእሴ እግዚአብ ሔር ኢትግበር በከመ እሉ አላ ኩን ኄረ ወመሐሬ ወተወከፎሙ ለእለ ይኔስሑ፣ ወኢታድሉ ለኃጥእ፣ ወኢትቅትል ጻድቀ::

፭. ወዘሰ ኢይትዌከፍ ነሳሕያነ፣ ወኢይመይጥ ኃጥአነ፣ዝኬ ውእቱ አቡሃ ለመዓት፣ ወአልቦ ሰላም ፣ እስመ ውስተ መካን ኀበ ሀለወት መዓት ኢየኀድር ውስቴቱ እግዚ አብሔር ::

፮. ወአንተሰ ዓርኩ ለሰይጣን ውእቱ ዘይትሀወስ ማዕከለ አኀው ሐሳው ያን፣ ወአልቦ ሰላም ለዝንቱ፣ ወይሬሲ ሀከከ በቤተ ክርስቲያን::

፯.ለብዉ እንከ ወኢትትልዉ ፍኖ ቶሙ ለአብዳን እለ ይትፌሥሑ በእከይ ወኢትስምዑ ቃሎሙ፤ ወባ ሕቱ ተዐቀቡ እምኔሆሙ፣ እስመ አልቦ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሆሙ ዘእንበለ ዳዕሙ ቂም ወቅንአት ፣ እስመ እኩያን

ግን ይለያቸው፣በባቢሎን ሁለቱ ረበናት በሶስና ላይ እንዳደረጉ፣ የግብጽ ሴትም በዮሴፍ ላይ እን ዳደረገች እያመካኙ በቅንአት የሚ ያጠምዱና ነገር የሚሠሩ ብዙ ዎች አሉና::

፬. አንተ የእግዚአብሔር ሰው ግን እኒህ እንዳደረጉት አታድርግ፤ ነገር ግን ደግና የምትራራ ሁን፤ ንስሐ የሚገቡትንም ተቀበላቸው፤ ለኀጢ አተኛው አታድላ፤ ጻድቁንም አት ግደል::

፭. ንስሐ የሚገቡትን የማይቀበል ኀጢአተኞችንም የማይመልስ ግን የቍጣ አባት ነው፤ ሰላምም የለ ውም ቍጣ ካለበት ቦታ እግዚአብ ሔር አያድርምና::

፮. አንተ ግን በሐሰተኞች ወን ድማማቾች መካከል የሚንቀሳቀስ የሰይጣን ወዳጅ ነህ፤ ለእርሱም ሰላም የለውም በቤተ ክርስቲያንም ክርክርን ያደርጋል::

፯. እንግዲህ አስተውሉ ፤ በክፋት ደስ የሚላቸው አላዋቆችንም መን ገድ አትከተሉ፤ ቃላቸውንም አት ስሙ፤ ነገር ግን ከእነርሱ ተጠ በቁ፤ ቂምና ቅንአት ነው እንጂ በዐይናቸው ፊት እግዚአብሔርን መፍራት የለምና ክፉዎች ሰዎች

ሰብእ ያስተዋድይዎሙ ለኄራን እለ አልቦሙ አበሳ ወያመጽኡ ላዕሌሆሙ ነገረ እኩየ ወያወርድዎሙ ውስተ ዐቢይ መቅሠፍት ወምንዳቤ ::

፰. ወአንተሰኬ ኤጲስ ቆጶስ ለቡወጠይቅ በእንተ እለ ይመጽኡ ኀቤከ ይንግሩ ቅስቶሙ ወፍታሕ ላዕሌሆሙ በጥበብ አበዩ.ነከ ዘከመ እፎ ወምንት ውእቱ ግብሩ::

፱. ወእመሰ ተረክበ ዐማፂ ገሠጾ በባሕቲትከ በከመ አዘዘ እግዚእነ ወንሥኦ በባሕቲትከ፣ ወንግሮ ውስተ ንስሐ ከመ ይትመየጥ ፣ ወእመ አበየከ ንሣዕ ምስሌከ ፩ደ አው ፪ተ ሰማዕተ ወንግሮ ሀኬቶ ወዕበዶ ወመሐሮ በየውሃት ወበጥበብ፣ ወይእቲ ተኀድር ውስተ ልበ ኄራን፣ ወተዐርፍ ውስተ ሕሊና መምህራን ::

፲. ወእመሰ ሰምዐ ነገረ ሠለስቲክሙ አድኅነ ነፍሶ ወረብሐ ርእሶ ወእመሰ አበየ ሰሚዐ ንግራ ለቤተ ክርስቲያን::

፲፩. ወእመሰ አበያ ለቤተ ክርስቲያን ይኩንከ ከመ አይሁዳዊ ወመጸብሐዊ[1] ኢትትወከፎ ወኢ ታብኦ ቤተ ክርስቲያን ፣ ወኢት ኑልቆ ምስለ ክርስቲያን ::

በደል የሌላቸውን ደጎችን ይከሱዋቸዋልና፤ክፉ ነገርንም በእነርሱ ያመጡባቸዋልና ወደጽኑ መቅሠፍትና መከራ ያወርዱዋቸዋልና።

፰.ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! አንተ ግን ክርክራቸውን ይነግሩህ ዘንድ ወደ አንተ ስለሚመጡት አስተውለህ ተረዳ ሥራውም እንዴት እንዴት እንደሆነና ምን እንደሆነ በይነህ በላያቸው ፍረድ::

፱. በደለኛ ቢገኝ ግን ጌታችን እንዳዘዘ በብቻው አድርገህ ምከረው፤ በብቻው ይዘህ ወደ ንስሐ ይመለስ ዘንድ ንገረው፣ አይሆንም ቢልህም ካንተ ጋራ አንድ ወይም ሁለት ሰው ይዘህ ስንፍናውንና አላዋቂነቱን ንገረው፣ በጥበብና በየውሃት አስተምረው፤ ይህችም በደጋጎች ልቡና ታድራለች፣ በመምህራን ሕሊናም ታርፋለች::

፲. የሦስታችሁን ነገር ቢሰማ ግን ነፍሱን አዳነ ራሱንም ጠቀመ፤ መስማትን አይሆንም ቢል ግን ለቤተ ክርስቲያን ንገርበት፣

፲፩.ቤተ ክርስቲያንን ባይሰማ ግን እንደ አይሁዳዊና እንደ መጸብሐዊ ይሁንህ፣ ተቀብለህም ወደ ቤተ ክርስቲያን አታግባው፤ ከክርስቲያን ጋራም አትቍጠረው::

[1] ማቴ ፲ ፲፮. ፲፯

፲፪. ወእለሰ ይኔስሑ እምኃጣውኢሆሙ ወይትመየጡ ኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ንትወከፍ ንስሐሆሙ፤

፲፫. ናሁ አነ ማቴዎስ ፩ እምነ ፲ወ፪ እነግረክሙ ትምህርተ ዲድስቅልያ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ አነ[2] ወሶበ ነሳሕኩ ወአመንኩ በርትዕተ ሃይማኖት ኮንኩ ሐዋርያ ወሰባኬ ወንጌል ቅዱስ፤ እስመ በአሚን ይድኀን ሰብእ::

፲፬. ወከማሁ ዘኬዎስሂ እንዘ ቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ሶበ ተመይጠ ወነስሐ ወሰአለ ኀበ እግዚአብሔር ተወክፈ ንስሐሁ ወኢመነኖ::[3]

፲፭. ወናሁ ሐራ ወመጸብሐን እለ ቦኡ ቤተ ክርስቲያን ሰምዑ ቃለ ንስሓ በኀበ ዮሐንስ መጥምቅ፤ ወእምድኅረ ጥምቀት ይቤሎሙ ኢትግበሩ ወኢምንተኒ እምዘ ተአዘዝክሙ ::

፲፮. ኢታክብዱ ሥርዓተ፡ ዲበ፡ አሕዛብ፡ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ኢይወልጡ ሃይማኖተ፤ ወከመዝ ንኤዝዝ ለእለ ይትመየጡ ታብእዎሙ ቤተ ክርስቲያን፣ ይስምዑ ቃለ መጻሕፍት ወይግበሩ ፍሬ ዘይደሉ ለንስሓ ከመ ኢይማስኑ::

፲፪.ከኀጢአታቸው ንስሐ ገብተው ወደ እግዚአብሔር ልጅ ወደ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የሚመለሱትን ግን ንስሐቸውን እንቀበል::

፲፫. ቀድሞ ቀራጭ የነበርሁ ከዐሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ማቴዎስ የዲድስቅልያ ትምህርትን እነግራችኋለሁ፤ ንስሐ ገብቼ በቀናች ሃይማኖት ባመንሁ ጊዜ የቅዱስ ወንጌል ሐዋርያ ሰባኪ ሆንሁ፣ ሰው በሃይማኖት ይድናልና::

፲፬. እንደዚሁም ዘኬዎስ ቀድሞ ቀራጭ ሲሆን ተመልሶ ንስሐ በገባ ጊዜ ወደ እግዚአብሔርም በለመነ ጊዜ ንስሐውን ተቀበለ አልናቀውም::

፲፭. እነሆ ወደ ቤተ ክርስቲያን የገቡ ጭፍሮችና ቀራጮች ከመጥምቁ ዮሐንስ ዘንድ የንስሐ ቃልን ሰሙ፤ ካጠመቃቸው በኋላ ከታዘዛችሁት ወጥታችሁ ምንም ምን አትሥሩ አላቸው::

፲፮. ወደ እግዚአብሔር በተመለሱ በአሕዛብ ላይ ሃይማኖትን እንዳይለውጡ ሥርዐትን አታክብዱ፣ በንስሐ የተመለሱትንም ወደ ቤተክርስቲያን ታገቧቸው ዘንድ የመጻሕፍትንም ቃል ይሰሙ ዘንድ እንዳይጎዱም ለንስሐ የሚገባ ሥራም ይሠሩ ዘንድ እንደዚህ እናዝዛለን::

[2] ማቴ ፡ ፱.፱፤
[3] [illegible]

፲፯. ወአንትሙሰ ኢትኅበሩ ቀዊመ ምስሌሆሙ በጊዜ ጸሎት፣ አላ ያውፅእዎሙ እምድኅረ ተነቡ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት ወወንጌል፣ ወእምዝ ይትከሀል ለአቅርቦ ድልዋነ ኵሎ ጊዜ ለተቀንዮ ቤተ ክርስቲያን ወለአርኅቆ ኢድልዋነ፣ ከመ ካልአን ርእዮሙ ይፍርሁ፣ ወይትገሠጹ ወይትመሀሩ ሠናየ አምልኮ::

፲፰. ኦ. ኤጲስ ቆጶስ ርድኦሙ ለኃጥአን፤ ወአጽንዖሙ በቃለ እግዚአብሔር፤ ወኢትመንኖሙ ወኢትእበይ በሊዓ ምስሌሆሙ ለኃጥአን ወመጸብሓን እስመ እግዚእነ ኢአበየ በሊዐ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሐን::

፲፱. ወሶበ ይቤልዎሙ ፈሪሳውያን ለአርዳኢሁ ለምንት ይበልዕ ሊቅክሙ ምስለ ኃጥአን ወመጸብሓን አውሥአ ወይቤሎሙ ሕሙማን ይፈቅድዎ ለዐቃቤ ሥራይ ወአኮ ጥዑያን፤ ኢመጻእኩ እጸውዕ ጻድቃነ አላ ኃጥአነ ለንስሓ::[፬]

፳. ወበእንተዝ ርቱዕ ትዋህዮሙ ወትናዝዞሙ ወትብላዕ ምስሌሆሙ በፍቅር ወትተክዝ በእንተ መድኅኒቶሙ ወትርድኦሙ፣ ወት

፲፯. እናንተስ በጸሎት ከነእርሱ ጋራ በመቆም አንድ አትሁኑ፤ ነገር ግን የኦሪት፣ የነቢያትና የወንጌል መጻሕፍት ከተነበቡ በኋላ ያውጧቸው፣ ከዚህ በኋላ ሌሎች አይተው ያፍሩና ይመከሩ፣ በጎውንም አምልኮ ይማሩ ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን ለማገልገል ሁልጊዜ የተዘጋጁትን ለማቅረብ፣ ያልተዘጋጁትንም ለማራቅ ይቻላል::

፲፰. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ኃጥአንን ርዳቸው፣ በእግዚአብሔር ቃልም አጽናቸው፣ አትናቃቸው ከእነርሱም ጋር መብላትን እንቢ አትበል፣ ጌታችን ከነጢአተኞችና ከቀራጮች ጋር መብላትን እንቢ አላለምና::

፲፱. ፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርቱን መምህራችሁ ከኃጥአንና ቀራጮች ጋራ ለምን ይበላል ባሏቸው ጊዜ ባለመድኀኒትን ጤነኞች ያይደሉ በሽተኞች ይሹታል፣ ኃጥአንን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም ብሎ መለሰላቸው::

፳. ስለዚህም ትጐበኛቸውና ታጽናናቸው ዘንድ በፍቅርም ከእነርሱ ጋር ትበላ ዘንድ ትረዳቸውም ዘንድ ጽኑ፣በእጃችሁ አጨብጭቡ፣በእ

በሎሙ ጽንዑ ጥፍሑ እደዊክሙ ወአጽሕሡ በእገሪክሙ::

፳፩. መፍትውኬ ትናዝዝዎሙ ለኅዙናነ ልብ ወትትዐገሥዎሙ ለምዑዓን ከመ ኢይትመየጡ ምዑዓን ውስተ ባዕድ እስመ መዓትም አብድ ውእቱ ለዝሉፉ::

፳፪. ወእመሰ ቦ ዘተመይጠ ወአስተርአየ በፍሬ ንስሐ በጊዜሃ ተወከፍዎ በከመ ኀርቱም ወልድ ዘዘረወ ንዋየ አቡሁ ኵሎ እንዘ የሐዩ ውስተ ምርዓት::

፳፫. ወአኅሊቆ ኵሎ ንዋዮ መጽአ ረኃብ ዐቢይ ውስተ ውእቱ ብሔር ወተጸነሰ::

፳፬. ወሖረ ወተፀምደ ኀበ አሐዱ እምሰብአ ውእቱ ብሔር፣ ወፈነዎ ውስተ አዕፃደ ወፍሩ ይርዐይ አሕርወ::

፳፭. ወፈተወ ይጽገብ እምሐመረ ጽራእ ዘይሴሰዩ አሕርው ወአልቦ ዘይሁቦ::

፳፮. ወሐለየ በልቡ ወይቤ ሚመጠን አግብርቲሁ ወገባእቱ ለአቡየ እለ ያተርፍዎ ለእክል ወአንሰ እመውት በረኃብ በዝየ::

፳፯. እትነሣእ ወአሐውር ኀበ አቡየ ወእብሎ አባ አበስኩ በሰማ

ግራችሁም አሸብሽቡ ትላቸው ዘንድ አገባብ ነው::

፳፩. በልባቸው ያዘኑትን ታረጋጓቸው ዘንድ ቍጡዎችም ወደ ሌላ እንዳይመለሱ የተቈጡትን እንድትታገሷቸው ይገባል፣ ቁጡ ለዘለዓለም አእምሮ የሌለው ነውና ::

፳፪. የተመለሰና በንሥሐ ሥራ የተገለጠ ሰው ቢኖር ግን በመዳራት እየኖረ የአባቱን ገንዘብ እንደበተነው እንደ አባካኙ ልጅ ወዲያውኑ ተቀበሉት::

፳፫. ገንዘቡን ሁሉ በጨረሰ ጊዜ በዚያ አገር ጽኑ ረኃብ መጣ፤ እሱም ደኸየ :

፳፬.ሄዶም ከዚያ አገር ሰዎች ለአንዱ ተቀጠረ፣ ዕሪያዎችንም ይጠብቅ ዘንድ ወደ እርሻው ቦታ ሰደደው::

፳፭. እሪያዎች ከሚበሉት ተረን ቃሞም ምግብ ሊበላ ተመኘ፤ ግን የሚሰጠው አላገኘም::

፳፮. በልቡም እንዲህ ብሎ አሰበ፤ እህል የሚተርፋቸው የአባቴ ባሮችና ምንደኞች ምን ያህል ናቸው? እኔ ግን በዚህ በረኃብ ልሞት ነው::

፳፯. ተነሥቼ ወደ አባቴ እሄድና እንዲህ እላዋለሁ፤ አባ በሰማይም በፊትህም በደልሁ::

፳፰. ወኢይደልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብርቲከ።

፳፱. ወተንሥአ ወሖረ ኀበ አቡሁ ወርእዮ አቡሁ እምርኁቅ ወምሕሮ ወሮጸ ወሐቀፎ ክሣዶ ወሰዐሞ።

፴. ወይቤሎ ወልዱ አባ አበስኩ በሰማይኒ ወበቅድሜከኒ፤ ኢይደ ልወኒ እንከ እሰመይ ወልደከ፤ አላ ረስየኒ ከመ አሐዱ እምአግብር ቲከ።

፴፩. ወይቤሎሙ አቡሁ ለአግብ ርቲሁ አምጽኡ ፍጡነ አልባሰ ቅድወ፤ ወአልብስዎ ወደዩ ሕል ቀተ ውስተ አጻብዒሁ፤ ወአሣዕነ ውስተ እገሪሁ።

፴፪. ወአምጽኡ ላሕመ መግዝዐ ወጥብሑ ንብላዕ ወንትፈሣሕ።

፴፫. እስመ ዝንቱ ወልድየ ሞተኒ ወሐይወ ተኀጒለኒ ወተረክበ፤ ወአኀዙ ይትፈሥሑ።

፴፬. ወወልዱሰ ዘይልህቅ ሀለወ ሐቅለ ወአቲዎ ሶበ በጽሐ ኀበ ጽንፈ ሀገር ሰምዐ ድምፀ እንዚራ ወማኅሌተ።

፴፭. ወጸውዐ አሐደ እምአግብ ርተ አቡሁ ወይቤሎ ምንትኑ

፳፰. እንግዲህ ልጅህ ልባል አይገ ባኝም፤ ከባሮችህ እንደ አንዱ አድ ርገኝ እንጂ።

፳፱. ተነሥቶም ወደ አባቱ ሄደ፤ አባቱም ከሩቅ አየውና ራራለት፤ ሮጠም አንገቱን አቅፎ ሳመው።

፴. ልጁም አባ በሰማይም በፊት ህም በደልሁ፤ ከእንግዲህ ወዲህ ልጅህ ልባል አይገባኝም፤ ከባሮ ችህ እንደ አንዱ አድርገኝ እንጂ አለው።

፴፩. አባቱም ባሮቹን እንዲህ አላ ቸው ያማሩ ልብሶችን ቶሎ አም ጡና አልብሱት፤ ሰጣቱም ቀለ በት አድርጉለት፤ለእግሩም ጫማ አጫሙት አላቸው።

፴፪. የሰቡ በጎችም አምጡና እረዱ እንብላ ደስም ይበለን።

፴፫. ይህ ልጄ ሞቶ ተነሥቶአ ልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷልና፤ ደስ ይላቸውም ጀመር።

፴፬. ታላቅ ልጁም በበረሃ ነበርና ተመልሶ ወደ አገሩ በር በደረሰ ጊዜ የጨዋታውንና የመሰንቆውን ድምጽ ሰማ።

፴፭. ከአባቱ ባሮች አንዱን ጠርቶ ይህ የምሰማው ምንድን ነው? አለው።

፴፮. ወይቤሎ እስመ አተወ እኁከ ወጠብሐ አቡከ ላሕመ መግዝዐ፤ እስመ ረከቦ ሕያዎ።

፴፯. ወተምዐ ወአበየ በዊአ፤ ወወ ፅአ አቡሁ ወአስተብቍዖ።

፴፰. ወአውሥአ ወይቤሎ ለአ ቡሁ ናሁ መጠነዝ ዓመተ ተቀነ ይኩ ለከ፤ ወግሙራ ኢሐለፍኩ እምትእዛዝከ፤ ወሊተሰ ኢወሀብ ከኒ መሐስአ ጠሊ ጥቀ በዘእትፌ ሣሕ ቦቱ ምስለ አዕርክትየ ወቢ ጽየ።

፴፱. ወአቲዎሰ ዝንቱ ወልድከ ዘአኅለቀ ኵሎ ንዋየከ ምስለ ዘማት ጠባሕከ ሎቱ ላሕመ መግ ዝዐ።

፵. ወይቤሎ አቡሁ፤ ወልድየ አን ተሰ ዘልፈ ሀለውከ ምስሌየ፤ ወኵሉ ዘዚአየ ዚአከ ውእቱ።

፵፩. ወባሕቱ ርቱዕሰ ንትፈሣሕ እስመ ዝንቱ እኁከ ሞተኒ ወሐ ይወ፤ ተኀጒለኒ ወተረክበ።[፮]

፵፪. ከመዝ ግበር ኤጲስ ቆጶስ ሶበ ታጠምቅ ንኡሰ ክርስቲያን፤ ተወከ ፎሙ ወአንብር እዴከ ዲቤሆሙ፤ እስመ ነጽሐ በንስሓ።

፵፫. ወእምድኅረ ጸለይከ ላዕሌሆሙ

፮ ሉቃ ፲፭፡ ፴፪

፴፮. እሱም ወንድምህ ከሄደበት መጣ፤ አባትህም የሰባ ገች፡ አረደ፤ በሕይወት አግኝቶታልና አለው።

፴፯. ተቆጥቶ አልገባም፤ እንቢ አለ፤ አባቱም ወጥቶ ማለዳው።

፴፰. መልሶም አባቱን እንዲህ አለው፤ እነሆ ይህን ያህል ዘመን ተገዛሁልህ፤ፈጽሞ ከትእዛዝህ አል ወጣሁም፤ ለእኔ ግን ከባልንጀሮቼ ጋር ደስ እንድንሰኝበት የፍየል ጠቦት ስንኳ አልሰጠኸኝም ።

፴፱. ከአመንዝሮች ጋር ገንዘብህን ሁሉ የጨረሰ ይህ ልጅህ በተ መለሰ ጊዜ ግን የሰባ ገች አረድኽ ለት።

፵. አባቱም እንዲህ አለው፤ ልጄ አንተማ እኮ ዘወትር ከእኔ ጋር ነህ፤ የእኔ የሆነ ሁሉ ያንተ ነው።

፵፩. ነገር ግን አግባብስ በዚህ ደስ ሊለን ነው፤ ይህ ወንድምህ ሞቶ ተነሥቷልና፤ ጠፍቶም ተገኝቷ ልና።

፵፪. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ! ንኡስ ! ክርስቲያንን በምታጠምቅበት ጊዜ እንዲህ አድርግ፤ ተቀብለህ በላያ ቸው ላይ እጅህን ጫንባቸው፤ በንስሐ ነጽተዋልና።

፵፫. በእነርሱ ላይ ከጸለይህ በኋላ

አጥምቆሙ፤ ወአግብኦሙ ውስተ ሠናይ መርዔት፤ እስመ ሶበ ታነ ብር እዴከ ዲቤሆሙ ይወርድ ላዕ ሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፺፬.እመቦ ሕምአኀው መሀይምናን ዘተስእለከ ወይቤለከ ለምንት ተወከ ፍኮ ለብእሲ ኃጥእ ወቦኑ መፍ ትው ትትፌሣሕ ምስሌሁ ትብሎ ዝንቱ እኁከ ሞተኒ ወሐይወ ተኀ ጉለኒ ወተረክበ እስመ መሐሪ እግዚአብሔር ወይ ሠሪ ኀጢአቶ ለዘነስሐ ወገብረ ሠናየ።

፺፭. ስማዕ ዘገብረ ዳዊት አመ ይኤብስ በብእሲተ ኦርዮ እምድ ኅረ አምነ አበሳሁ ወነስሐ ወይቤ።

፺፮. ሚጥ ገጸከ እግዚኦ እምኀ ጢአትየ ወደምስስ ሊተ ኵሎ አበ ሳየ።

፺፯. ልበ ንጹሐ ፍጥር ሊተ እግ ዚኦ መንፈስ ርቱዓ ሐድስ ውስተ ከርሥየ፤

፺፰. ኢትግድፈኒ እምቅድመ ገጽከ፤ ወመንፈስከ ቅዱሰ ኢታውፅእ እም ላዕሌየ።

፺፱. ዕሥየኒ ፍሥሓ ወአድኅኖ ተከ ወበመንፈስ አዚዝ አጽንዐኒ።*

* መዝ ፶፥ ፱-፲፪

አጥምቃቸው፤ ወደ በጎች መንጋም አግባቸው፤ በበላያቸው እጅህን በጫንህ ጊዜ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ መንፈስ ቅዱስ በእ ነርሱ ላይ ይወርዳልና።

፺፬. ከወንድሞች ምእመናን ወገን ኀጢአተኛውን ሰው ለምን ተቀበል ኸው? ከእርሱ ጋርስ ደስ ይልህ ዘንድ በውኑ አግባብ ነውን? ብሎ የሚጠይቅህ ቢኖር፣ ይህ ወንድምህ ሞቶ ነበረ ድኗል፣ ጠፍቶ ነበረ ተገ ኝቷል ብለህ ንገረው፤ ይቅር ባይ እግዚአብሔር ንስሐ ገብቶ በጎ ሥራ የሠራውን፣ ኀጢአቱን ይቅር ይለዋልና።

፺፭. ዳዊት በኦርዮ ሚስት በበደለ ጊዜ በደሉን አምኖ ንስሐ ከገባ በኋላ ያደረገውንና እንዲህ ያለውን ስማ።

፺፮. አቤቱ ከኀጢአቴ ፊትህን መልስ፤ በደሌንም ሁሉ ደምስ ስልኝ።

፺፯. አቤቱ ንጹሕ ልብን ፍጠ ርልኝ፤ የቀናውንም መንፈስ በው ስጤ አድስ።

፺፰. ከፊትህ አትጣለኝ፤ ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አታውጣ።

፺፱. የማዳንህን ደስታ ስጠኝ፤ በጽኑ መንፈስም አጽናኝ።

፻. ወአንተኒ ኤጲስ ቆጶስ ፈው ሶሙ ለኃጥአን ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ፤ ወከመ ዐርክ ምእመን ዘይቴክዝ ወየኀሥሥ መድኀኒተ ለቢጹ ከማሁ አንተኒ ርድኦሙ ወአድኅኖሙ ወፈውሶሙ እምቍ ስለ ኀጢአት ለእለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ይድኀኑ እምኵ ነኔ።

፻፩. ወእመሰ ፈድፈደ ሕማሞሙ ሀቦሙ ፈውሰ እንተ ትደመስስ ርስሐተ ወቅብዖሙ ቅብዐ ሕይ ወት እንተ ታማስን ሕምዘ ሕማም ዘውእቱ ጾም ወጸሎት፤ ወእሥር ስብረተ አባሎሙ ለእለ ተሰብሩ በኀጢአት በስኢል ወበሰጊድ።

፻፪. ወእመሰ ዘንተ ኵሎ ገቢረከ ስእንከ ፈውሶቶሙ ኢትኩን ዲቤ ሆሙ ከመ ምሣር ዘይሜጽር ወከመ ጕድብ ዘይሰብር፣ አላ ዳዕሙ ከመ ጠቢብ ዐቃቤ ሥራይ ዘይበጥሕ በመላጺ ወያወፅእ ርስሐተ ሕማም እንተ ኀብዕት ውስጠ ወእምዝ ይከውን ጥዑየ ኵሉ አባሉ።

፻፫. ወእመሰ ርኢከ ብእሴ ጽልሕወ ዘየአቢ ተመይጦ ውስተ ንስሐ፤ አላ ባሕቱ የሐዩ በዕበድ ወበስሕተት ምትሮ እምቤተ ክርስቲያን፣ እስመ

፻. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ አንተም እንደ ብልህ ባለመድኃኒት ኃጥአ ንን አድናቸው፤ ለባልንጀራው እን ደሚያዝንና መድኀኒትን እንደሚ ፈልግ ታማኝ ወዳጅ አንተም እን ዲሁ ወደ እግዚአብሔር የተ መለሱትን እርዳቸው፣ ከፍርድም ይድኑ ዘንድ ከኃጢአት ቍስልም ፈጽመህ አድናቸው።

፻፩. ሕማማቸው ቢጸና ግን ኀጢ አትን የምትደመስስ መድኀኒትን ስጣቸው፤ የሕማም መርዝን የም ታጠፋ የሕይወት ዘይትንም ቅባ ቸው፤ ይኸውም ጾምና ጸሎት ነው፣ በኃጢአት የተሰበሩትንም የሰውነታቸውን ስብራት በመለ መንና በመስገድ እሠር።

፻፪. ይህን ሁሉ አድርገህ እነርሱን ማዳን ቢሳንህ በላያቸው እንደ ሚሰነጥቅ ምሣርና እንደሚሰብር ድጂኖ አትሁን፣ ነገር ግን በምላጭ በጥቶ በውስጥ የተሰወረውን ሕማም እንደሚያወጣ እንደ ብልህ ባለመድኀኒት ሁን እንጂ ከዚህ በኋ ላም ሰውነቱ ጤናማ ይሆናል።

፻፫. በስሕተትና በድንቁርና እየኖረ በንስሐ መመለስን አይሆንም ያለ ከዳተኛ ሰውን ብታይ ግን ከቤተ ክርስቲያን ለየው፣ ክፉትን ሁሉ

ይቤ አዕትቱ እምኔክሙ ኵሎ እከየ[፳] ርቱዕ ትገሥጾ ወባሕቱ ኢርቱዕ ከመ ጸላኢ ትረስዮ እስመ አባልከ ውእቱ::

፶፬. ወኢትንሣእ ገጸ በውስተ ፍትሕ፤ ወኢታድሉ ለባዕል ወለነ ዳይ::

፶፭. ወአንትሙ ኖሎተ አባግዕ ወዲ ያቆናት ኢመፍትው ትስ ምዑ ነገረ ሐሰት ወውዴት ላዕለ ብእሲ ንጹሕ ዘአልቦ አበሳ ከመ ታው ፅእዎ እምቤተ ክርስቲያን በአመ ክንዮ ነሢአ ገጽ ወህልያን ወአ ድልዎ ለገጽ፣ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ አዕርክ ቲሁ ለዲ.ያብሎስ::

፶፮. አእምሩኬ ከመ ሀለወክሙ ትትፈደዩ በእንቲአሁ በቅድመ ምኵናኑ ለእግዚአብሔር፤ እስመ ጽሑፍ ዘይብል፣ ኢትቅትል ጻድቀ ምስለ ኃጥእ፤ ወኢትንሣእ ሕል ያነ ወቀቲለ ነፍስ እስመ ህልያን የዐውር አዕይንቲሆሙ ለጠቢባን፤ ወያማስን ቃለ ጽድቅ፤ ወኢታክ ብር ዕልወ እንበይነ ኀልያን ወኢት ፍልጥ ርትዐ በሐሰት[፳] አላ ተዐቀቡ ወኢትግበሩ እኩየ ወኢምንተኒ፤ ወኢትፍትሑ ዘእንበለ ርትዕ፤ ወኢትትህወሉ ምስለ ገበርተ ዐመፃ

ከእናንተ አርቁ፤ ተብሏልና፤ ትመ ክረው ዘንድ ይገባል፣ ነገር ግን እንደ ጠላት ታደርገው ዘንድ አግ ባብ አይደለም ወገንህ ነውና::

፶፬. በፍርድ ጊዜም ፊት አይተህ ለድኃ ወይም ለባለጠጋ አታድላ::

፶፭. እናንተም የመንጋዎች ጠባቆ ችና ዲያቆናት ሆይ! መማለጃ በመ ቀበልና ፊት አይቶ በማድላት ምክ ንያት ከቤተ ክርስቲያን ታወጡት ዘንድ በደል በሌለው በንጹሕ ሰው ላይ ነገር ሥራንና የሐሰት ነገርን ትሰሙ ዘንድ አይገባም፤ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩ ሰዎች የዲያብ ሎስ ወዳጆች ይሆናሉና::

፶፮. እግዚአብሔር በሚፈርድበት ቦታ ስለ እርሱ ብድራታችሁን ትከፍሉ ዘንድ እንዳላችሁ ዕወቁ፤ እንዲህ የሚል ጽሑፍ አለና፤ ጻድቁን ከኃጥኡ ጋራ አትግደል፣ ነፍስ ለመግደልም መማለጃ አት ቀበል፤ መማለጃ የጠቢባንን ዓይን ያሳውራልና፤ የዕውነትንም ቃል ያጠፋልና፣ ስለመማለጃም ወን ጀለኛውን አታክብር፤ እውነት ንም በሐሰት አትለውጥ፣ ተጠ በቁ እንጂ፣ ምንም ምን ክፉ ሥራን አትሥሩ፣ ያለ አግባብም

[፳] ዘዳግ. ፲፯.፲፩

እስመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ አሌ ሎሙ ለእለ ይብልዎ ለእኩይ ሠናየ፣ ወለሠናይ እኩየ፣ ወለእለ ይብልዎ ለብርሃን ጽልመተ፣ ወለጽልመት ብርሃነ፣ ወለእለ ይብልዎ ለጥዑም መሪረ፣ ወለመሪር ጥዑመ[፳]፤ አሌ ሎሙ ለእለ ይጠበቡ ለእከይ ወይብሉ ንሕነ ከመ ጠቢባን::

፶፯. ወእመሰ ገመጽክሙ ፍትሐ በዐመፃ አእምሩ ከመ ታመጽኡ ለርእስክሙ ኵነኔ ዐቢየ እስመ ይቤ እግዚእነ በከመ ኰነንክሙ ትትኴነኑ ወበመስፈርት ዘሰፈር ክሙ ይሰፍሩ ለክሙ::[፱]

፶፰. ወእመሰ ለበውክሙ ወጠየ ቅሙ ነገረ ፍትሕ ትፈልጥዎሙ ለእኩያን ወለሐሳውያን፤ ወለመ ስተዋድያን እለ ይፈቅዱ ይቅትሉ ቢጾሙ በዐመፃ እሉ እሙንቱ እለ ያመጽኡ ሀከከ ወየዐቅቡ ነገረ ከንቱ ወይሰፍሑ መሣግረ ለቢጾሙ በቃለ ከናፍሪሆሙ፤ ወለእለ ይገ ብሩ ከመዝ ያርኅቅዎሙ ከመ ኢያማስኑ ቤተ ክርስቲያነ ለእግዚ አብሔር::

፶፱. ወባሕቱ እመሰ ተመይጡ

[፳] ኢሳ ፭.፳ :
[፱] ማቴ. ፯.፪

አትፍረዱ፤ ዐመፅን ከሚሠሩ ሰዎች ጋራም አንድ አትሁኑ፣ በነቢዩ በኢሳይያስ እንዲህ ተብሏ ልና፣ ክፉውን በጎ፣ በጎውን ክፉ፣ ለሚሉት ወዮላቸው፤ ብርሃኑን ጨለማ፣ ጨለማውን ብርሃን ለሚ ሉት፣ ጣፋጩን መራራ፣ መራራ ውንም ጣፋጭ ለሚሉት ወዮላ ቸው፣ ለክፋት ለሚጠበቡና እኛ ዐዋቆች ነን ለሚሉም ወዮላቸው::

፶፯. በዐመፅ ፍርድን ብታዳሉ ግን በራሳችሁ ታላቅ ቅጣትን እንደ ምታመጡ ዕወቁ ጌታችን እንደፈ ረዳችሁ ይፈረድባችኋል፤ በሰፈራ ችሁበትም መስፈሪያ ይሠፍሩባች ኋል ብሏልና::

፶፰. የፍርድ ነገርን አስተውላችሁ ብትረዱ ግን ወንድሞቻቸውን በዐ መፅ ይገድሉ ዘንድ የሚወድዱ ክፉዎችን ሐሰተኞችንና ነገር ሠሪ ዎችን ትለዩዋቸዋላችሁ ክርክርን የሚያመጡ ከንቱ ነገርንም የሚጠ ብቁ በከንፈራቸው ንግግር ለባልንጀ ራቸው ወጥመድን የሚዘረጉ እነ ዚህ ናቸው፣ እንደዚህ ያለ ሥራ የሚሠሩትንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን እንዳያጠፉ ያርቋ ቸው::

፶፱. ነገር ግን ተመልሰው ንስሐ

ወነስሐ ወኀደጉ እከዮሙ ወገብሩ ሠናየ ይትወከፍዎሙ፤ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን እስመ እሙንቱ ነሥኡ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

፷. ወእመሰ ተወልደ ብእሲ ወቦ ውስተ አባሉ ተረፍ አኮኑ ይመትር አባሎ ከመ ኢይኩን ላዕሌሁ ኀፍረት፤ ወከማሁ አንትሙሂ ኦኖሎተ አባግዕ ስድድዎሙ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ለዕልዋን ወለመናፍቃን፤ እስመ ኀፍረት ውእቱ ለእመ ሀለዉ ምስሌክሙ እለ ኢየአምኑ በስሙ ለኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወግሙራ ምትርዎሙ እምቤተ ክርስቲያን።

፷፩. አንትሙሰ ፍጹም አባለ ሥጋሁ ለክርስቶስ ወውሉዳ ለቤተ ክርስቲያን።

፷፪. ወእመሰ ተረክበ ውስቴትክሙ ተረፈ አባል ዘይኄሊ እኩየ ወይትከወስ ማዕከሌክሙ ወቀትል ወሐሜት ወፅርፈት፤ ወዘሰ ይገብር ከመዝ ፈጸመ ኵሎ መናግንቲሁ ለሰይጣን ወፀረፈ ላዕለ ቤተ ክርስቲያን ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ያውፅእዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ወይፍድይዎሙ በከመ ምግባሮሙ፤ ወግሙራ ይምትርዎሙ እምሕዝበ እግዚአብሔር።

ቢገቡ ክፋታቸውንም ትተው በጎ ሥራን ቢሠሩ ይቀበሏቸው፣ ወደ ቤተ ክርስቲያንም ይግቡ፤ እነርሱ የክርስቶስን ሥጋውንና ደሙን ተቀብለዋልና።

፷.ሰው ሲወለድ በአካሉም ትርፍ ቢኖርበት በላዩ ኃፍረት እንዳይሆንበት ትርፍ የሆነውን አካል የሚቈርጥ አይደለምን፣ እንደዚሁም እናንተ በጎቹን የምትጠብቁ ሆይ ከሓዲዎችንና መናፍቃንን ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን አስወጥታችሁ ስደዷቸው፤ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የማያምኑ ከእናንተ ጋራ ቢኖሩ ኀፍረት ነውና፤ ፈጽሞ ከቤተ ክርስቲያን ለይዋቸው።

፷፩. እናንተ ግን የክርስቶስ ፍጹም አካልና የቤተ ክርስቲያን ልጆች ናችሁ።

፷፪. ነገር ግን በእናንተ ውስጥ ክፋውን የሚያስብ አባል ያልሆነ ቢገኝ፣ በእናንተ መካከልም ግድያ ሐሜትና ስድብ ቢቀሰቀስ፣ እንደዚህ የሚያደርግ ሰው የሰይጣንን ተንኰል ሁሉ ፈጽሟል፤በክርስቲያንም ላይ ፅርፈትን አድርጓል፣ እንደዚህም የሚያደርጉትን ከቤተ ክርስቲያን ያስወጧቸው፤ እንደ ሥራቸውም ይክፈሏቸው፣ ፈጽመውም ከእግዚአብሔር ወገኖች ይለዩዋቸው።

፷፫. ናሁኬ ተሰርገወት ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር እስመ እምኔሃ ወጽአ እኩይ አባል ዘነበረ ውስቴታ እንዘ የሀውክ፣ እሉ እሙንቱ፣ ማህጉላን ጸላእያነ ሠናይ ወመፍቀርያነ ንዋይ ወተወድሶ በከንቱ እለ ይጠበቡ ለእኩይ ወይ ዘርዉ አባግዐ መርዔቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፷፬. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ወሕዝብ ይፍትሑ በጽድቅ እስመ ይቤ እግዚእነ እመ ሖርክሙ ፍኖተ ጠዋየ አነኒ አሐውር ምስሌክሙ ጠዋየ ፍኖተ።

፷፭. ወዓዲ ቦ ኀበ ይብል ምስለ ጻድቅ ትጸድቅ፣ወምስለ ብእሲ ንጹሕ ንጹሐ ትከውን ወምስለ ኅሩይ ኅሩየ ትከውን ወምስለ ጠዋይ ትጠዊ።[፲]

፷፮. ሑሩ እንከ በፍኖት ንጹሕ ከመ ትርከቡ ክብረ ወሞገሰ በኀበ እግዚአብሔር ወሀልዉ በ፩ዱ ልብ ወተፋቀሩ በበይናቲክሙ ወይኩን ሰላም ማዕከሌክሙ።

፷፯. ወአንትሙ ኤጲስ ቆጶሳት ረዐይዎሙ ለሕዝብ በጽንዕ በ፩ዱ ሕሊና ወበርትዕ ወበኅብረት ከመ ትሰብሕዎ ለእግዚአብሔር በአሐቲ ሃይማኖት።

፷፫. እነሆ የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ትፀዳለች፤እያወከ በውስጧ የነበረው ክፉ አባል ከእርሷ ወጥቷልና፤ አጥፊዎች በጎ ነገርን የሚጠሉ፤ ገንዘብንና በከንቱ መወደስን የሚወድዱ ፤ ለክፉ ነገር የሚራቀቁ፤ የኢየሱስ ክርስቶስን መንጋዎች የሚበትኑ እነዚህ ናቸው።

፷፬. ለኤጲስ ቆጶሱና ለሕዝቡ በእውነት ይፈርዱ ዘንድ አግባብ ነው፣ ጌታችን ክፉ መንገድን ብትሄዱ እኔም ከእናንተ ጋራ ክፉ መንገድን እሄዳለሁ ብሏልና።

፷፭. ዳግመኛም እንዲህ የሚል አለ፤ ከጻድቅ ሰው ጋራ ጻድቅ ትሆናለህ፣ከንጹሕ ሰው ጋራም ንጹሕ ትሆናለህ፣ከተመረጠ ሰው ጋራም የተመረጠ ትሆናለህ፣ ከጠማማ ሰው ጋራም ጠማማ ትሆናለህ።

፷፮. እንግዲህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ክብርና ባለሟልነትን ታገኙ ዘንድ በንጹሕ ጎዳና ሂዱ፣ በአንድ ልብም ኑሩ፣ እርስ በርሳችሁም ተፋቀሩ፣ በመካከላችሁ ሰላም ይሁን።

፷፯. እናንተም ኤጲስ ቆጶሳት በአንዲት ሃይማኖት እግዚአብሔርን ታመሰግኑት ዘንድ ሕዝቡን በብርታት በአንድ ሐሳብ በቅንነት ሆናችሁ ጠብቋቸው።

፲ መዝ ፲፯፡ ፳፮

፳፰. ኩኑኬ ፩ደ ሥጋ ወ፩ደ መን
ፈስ[፲፭] ወ፩ደ አሚነ በከመ ጸገ
ወክሙ እግዚአብሔር በርትዕ::

፳፱. ዲያቆን ይንግሮ ለኤጲስ ቆጶስ
ኵሎ ዘኮነ በከመ ክርስቶስ አልቦ
፩ዱ ዘገብረ ወኢምንትኒ ዘእንበለ
በአብ እስመ ፩ዱ ሥምረት ዘአብ
ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ::

፴. ወእምከመ ነሥአ ዲያቆን
ሢመተ እምኀበ ኤጲስ ቆጶስ
ይኩን እዝነ፣ ወዐይነ ወአፈ
ለኤጲስ ቆጶስ ወይንግሮ ትካዞሙ
ለሕዝብ በከመ ይደሉ በከመ ነገሮ
ዮቶር ለሙሴ ነቢይ ወተወክፈ
ቃሎ::[፲፮] ወዝንቱ ክብር ይደሉ
ለሕዝበ ክርስቲያን::

፴፩. ኢይፍታሕ ሕዝባዊ ወኢመ
ላሕቅት ዘእንበለ ዳእሙ ሥዩማን
ዘቤተ ክርስቲያን፣ እስመ ሰይጣን
ያመጽእ መሣግረ ለአግብርተ እግ
ዚአብሔር በኀበ ዕልዋን፣ ወይሜ
ህሮሙ ፅእለተ ወፅርፈተ፤ አልቦኑ
እምውስቴትነ ጠቢብ ዘይክል
ፈቲሐ ማዕከሌነ በርትዕ::[፲፯]

፴፪. ኢታብሕዎሙኬ ለአሕዛብ
ያእምሩ ምሥጢረ ኅቡአቲክሙ፤

፳፰. እግዚአብሔር በእውነት እን
ደሰጣችሁ አንድ አካል፣ አንድ
ልብ አንድ እምነት ይኑራችሁ::

፳፱. የአብ የወልድ የመንፈስ ቅዱስ
ፈቃድ አንድ ስለሆነ ክርስቶስ
ያለ አብ ምንም ምን የሠራው
አንድ ሥራ እንደሌለ ዲያቆኑ ለኤ
ጲስ ቆጶሱ የሆነውን ይንገረው::

፴. ዲያቆኑም ከኤጲስ ቆጶሱ ሹመ
ቱን ከተቀበለ በኋላ ለኤጲስ ቆጶሱ
እንደ ጆሮ እንደ ዐይንና እንደ አፍ
ይሁነው፤ ዮቶርም ለነቢዩ ለሙሴ
እንደነገረው ቃሉንም እንደተቀበ
ለው የሕዝቡን ችግራቸውን እንደ
ሚገባ ይንገርላቸው፤ ይህ ክብር
ለክርስቲያን ወገኖች ይገባል::

፴፩. ከቤተ ክርስቲያን ሹሞች
በቀር ሕዝባዊ አይፍረድ፣ ሽማግ
ሌዎችም አይፍረዱ፣ ሰይጣን ለእ
ግዚአብሔር አገልጋዮች በወንጀለ
ኞች ዘንድ አሽከላን ያማጣባቸዋ
ልና፣ ስድብንና ፅርፈትንም ያስተ
ምራቸዋልና፣ በመካከላችን በእው
ነት መፍረድ የሚችል ብልህ ከውስ
ጣችን የለምን::

፴፪.ምሥጢራችሁን ያውቁ ዘንድ
ለአሕዛብ አትፍቀዱላቸው፤ በእና

[፲፭] ኤፌ ፬ ፡ ፬
[፲፮] ዘፀ ፲፰ ፳፩ – ፳፪
[፲፯] ፩. ቆሮ ፮ ፡ ፫

ወኢትኑሥኡ፡ ስምዐ፡ እለ ኢየአ
ምኑ ላዕሌክሙ፤ አላ ዕቀቡ ዘተጸ
ገውክሙ እስመ ይቤ ሀቡ ዘነጋሢ
ለነጋሢ፣ ወዘእግዚአብሔር ለእግ
ዚአብሔር ::[፲፰]

፴፫. ወባሕቱ እመሰ ብከ ዕዳ ዘት
ፈዲ ኢታጕንዲ ውሂበ እንዘ
ትብል ለእጕየ ምእመን እፈድዮ፤
ወለዘኢየአምንሰ ኢይፈድዮ ወባ
ሕቱ ግበር በከመ ወሀበ እግዚእነ
ጸባሕተ ::

፴፬. ወአንትሙሰ አግብርተ እግ
ዚአብሔር ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለክ
ርስቶስ፣ ወእመሰ ርኢክሙ ማዕ
ከለ አኀው ጋዕዘ ወተስናነ ርቱዕ
ትንግርዎሙ ለሥዩማን በእንቲ
አሆሙ፤ እመኒ እኩያነ ልማድ ወገ
ባርያነ ሀከክ ወጸላእያነ ሠናይ ወኢ
የሐውሩ በፍኖተ ርትዕ፣ ወለእለ
ከመዝ ገሥፅዎሙ ወአስተኀፍር
ዎሙ::

፴፭. ወእምከመሰ ነስሑ ተወከፍ
ዎሙ፤ ወእምከመ ገበርክሙ ከመዝ
ረሰይክሙ ሰላመ ማዕከለ አኀው
ወአድኀንክምዎሙ እምኀጢአት::

፴፮. መፍትውኬ ትሥረዩ ወትኅ
ድጉ አበሳ ለቢጽክሙ፣እስመ አዘዞ
እግዚአብሔር ለጴጥሮስ ሶበ ይቤሎ
እመሰ አበሰ ሊተ ቢጽየ ሚመጠነ

ንተም ላይ ያላመኑትን ሰዎች
ምስክርነት አትቀበሉ፤ የተሰጣች
ሁትን ጠብቁ እንጂ፣ የንጉሥን
ለንጉሥ፣ የእግዚአብሔርንም ለእ
ግዚአብሔር ስጡ ብሏልና::

፴፫. ነገር ግን የምትከፍለው ዕዳ
ቢኖርብህ ጌታችን ግብርን እንደ
ሰጠ አድርግ እንጂ፣ ለአማኙ ወን
ድሜ እከፍለዋለሁ ለማያምነው
ግን አልከፍለውም እያልህ መስጠ
ትን አታቌይ::

፴፬. የእግዚአብሔር አገልጋዮች
እናንተስ የክርስቶስን ትእዛዞች
ጠብቁ፤ በወንድሞቻችሁ መካከል
ጸብንና ክርክርን ብትሰሙ ስለ
እነርሱ ለሹሞቹ ትነግሯቸው
ዘንድ ይገባል፤ ልማዳቸው የክፉ
ክርክርን የሚያደርጉ በጎ ነገርንም
የሚጠሉ በቅንነት መንገድ የማይ
ሄዱ ቢሆኑም እንደ እነዚህ ያሉ
ትን ሰዎች ገሥጿቸው፤ አሳፍሯ
ቸውም::

፴፭. ንስሓ ከገቡ ግን ተቀበሏቸው፤
እንደዚህ ካደረጋችሁም በወንድሞ
ቻችሁ መካከል ሰላምን አደረጋችሁ፤
ከኀጢአትም አዳናቸኋቸው ::

፴፮. ለባልንጀሮቻችሁም በደላቸ
ውን ይቅር ብላችሁ ኀጢአታቸ
ውን ታስተሠርዩላቸው ዘንድ ይገ
ባል፣ ባልንጀራዬ ቢበድለኝ ምን

እኅድግ ሎቱ ስብዐኑ ወይቤሎ እግዚእነ ኢየሱስ ኢይብለከ ስብዐ አላ ዓዲ ስብዐ በበስብዕ ::[16]

፸፯. ከመዝኬ ይፈቅድ እግዚአብሔር ይግበሩ አርዳኢሁ፤ ወግሙራ ኢያኅድሩ ቂመ ወመዓተ ውስተ ልቦሙ ወኢፍትወተ እኩየ::

፸፰. አላ ባሕቱ ይግበሩ ሰላመ ማዕከሌሆሙ ከመ ይሕየዉ በ፩ ልብ እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን ገባርያነ ሰላም እስመ እሙንቱ ውሉደ እግዚአብሔር ይሰመዩ::

፸፱. ኢመፍትውኬ በሰንበተ ክርስቲያን ትግበሩ ቅስተ አላ ዳዕሙ ሰላመ ወፍትሕሰ ይኩን በባዕዳን መዋዕል::

፹. ወአንትሙሰ ኤጲስ ቆጶሳት ርቱዕ ይንበሩ ምስሌክሙ ካህናት ወዲያቆናት በውስተ ፍትሕ ወኢትፍትሑ በአድልዎ ወነሢአ ገጽ፣ አላ ፍትሑ በጽድቅ ወበርትዕ ከመ አግብርተ እግዚአብሔር::

፹፩. ወእመቦ ዘቦ ተስናን ምስለ ካልኡ ይምጽኡ ክልኤሆሙ ኅቡረ

ያህል ጊዜ ይቅር ልበለው ሰባት ጊዜ ነውን፣ ባለው ጊዜ ጌታችን ኢየሱስ ሰባ ጊዜ ሰባት ነው እንጂ ሰባት ጊዜ አይደለም ብሎ እግዚአብሔር ጴጥሮስን አዝዞታልና::

፸፯. እግዚአብሔር ደቀ መዛሙርቱ እንደዚህ ያደርጉ ዘንድ ይወዳል፣ ቂምንና ቁጣን ክፉ ምኞትንም ፈጽመው በልባቸው እንዳያሳድሩ ይወዳል::

፸፰. ነገር ግን በእነርሱ መካከል ሰላምን ያድርጉ፣ ጌታችን እንዲህ ብሏልና፤ ሰላምን የሚያደርጉ ብፁዓን ናቸው፤ እነእርሱ የእግዚአብሔር ልጆች ይባላሉና::

፸፱. በክርስቲያኖች ሰንበት ሰላምን ብቻ ነው እንጂ ክርክርን ታደርጉ ዘንድ አይገባም፣ ፍርድ ግን በሌሎች ቀኖች ይሁን::

፹. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ግን በፍርድ ጊዜ ካህናትና ዲያቆናት ከእናንተ ጋራ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል፤ በአድልዎና ፊት በማየት አትፍረዱ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር አገልጋዮች እንደመሆናችሁ በእውነትና በቅንነት ፍረዱ::

፹፩. ከወንድሙ ጋራ ክርክር ያለው ሰው ቢኖር ሁለቱም በአን

[16] ማቴ ፲፰ - ፳፩. ፳፪

ወይቁሙ ውስተ ዐውድ ወበከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ ፍትሑ እንከ ማዕከሌሆሙ በጽድቅ ወበርትዕ::

፹፪. ዐቀ ፍጡነ ወዕርቅዎሙ፤ ወግበሩ ሰላመ ማዕከሎሙ ዘእንበለ ይፃእ ፍትሕ እምኀበ ኤጲስ ቆጶስ ዲበ ዘአበሰ እስመ ሀሎ ምስሌክሙ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር::

፹፫. ወእመሰ ቦ ዘይቤ ዕገሌ ፀረፈ ላዕለ ስመ ክርስቶስ ወላዕለ እግዚአብሔር ወኢየሐውር በፍኖተ ርትዕ ኢትገሥሡዎ ፍትሐ ዘእንበለ ይቁም ካልኡ፣ ወእምከመ መጽኡ ኅቡረ ፍትሑ ማዕከሎሙ እስመ ፍትሕ ዘትወጽእ እምኔክሙ ትወስድ ውስተ ሕይወት፤ ወካዕበ ታወርድ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም እስመ ይቤ እግዚእነ ትልዉ ጽድቀ ወርትዐ::[17]

፹፬. ወለዘሰ ተዐውቀ ገሃደ አበሳሁ በርትዕ አቅምዎ፤ ወውእቱኬ ውጹእ እምሕይወት ዘለዓለም ወኢይሬእያ ለስብሐተ እግዚአብሔር ወይትኃፈር በኀበ ቅዱሳን፣ ወእመሰ ፈታሕክሙ በዐመፃ ትረክቡ ኵነኔ ወትትፈደዩ በከመ ምግ

ድነት መጥተው በአደባባይ ይቁሙ፤ በሕግ እንደተጻፈም በመካከላቸው በእውነትና በቅንነት ፍረዱ::

፹፪. ፈጥናችሁ ዐውቃችሁ አስታርቋቸው፤ በበደለው ላይ ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ፍርድ ሳይወጣ በመካከላቸው ሰላምን አድርጉ፣ በፍርድ አደባባይ የእግዚአብሔር ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናንተ ጋር አለና::

፹፫. ዕገሌ በክርስቶስ ስምና በእግዚአብሔር ላይ ተሳደበ የሚል ሰው ቢኖር በቅንነት መንገድ ባይሄድ ባላጋራው ሳይቆም ቸኩላችሁ አትፍረዱ፤ አንድነት ቢመጡ ግን በመካከላቸው ፍረዱ፤ ከእናንተ የምትወጣ ፍርድ ወደ ሕይወት ታደርሳለችና፤ ዳግመኛም ወደ ዘለዓለም ቅጣት ታወርዳለችና፤ ጌታችንም እውነትንና ቅንነትን ተከተሉ ብሏልና::

፹፬. በደሉ ተገልጦ የታወቀውን ግን በሚገባ ወስኑበት፤ እርሱም ከዘለዓለም ሕይወት የወጣ ነው፣ የእግዚአብሔርንም ክብር አያይም፣ በቅዱሳንም ዘንድ ያፍራል፤ በዐመፅ ብትፈርዱ ግን ቅጣትን ታገኛላችሁ፤ እግዚአብሔር በሰጠና

[17] ዳን ፲፫ ፵፯

ባረክሙ በከመ ፈደዮሙ እግዚአብ ሐር ለክልኤቱ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና፡፡[፲፯]

፻፳፭. ተዐቀቡኬ እምነቢበ ሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ብዙኀ ይት ኴነን ፡፡

፻፳፮. ኢትኩኑ ከመ ዕደው እለ ወጽኡ እምሕግ ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ናቡቴ በሰማርያ፡፡ [፲፰] ወበከመ ማኅበረ አይሁድ እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እግዚእነ በኢየሩሳሌም ወእለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት፡፡[፲፱]

፻፳፯. መፍትውኬ ይኩኑ ስምዐ ዕደው የዋሃን እለ አልቦሙ መዓት ንጹሓን ወኄራን ወመፍ ቀርያነ ትሕትና ወምእመናን ወመ ምለክያነ እግዚአብሔር እለ አል ቦሙ እከይ፣ እስመ ይደሉ ስምዐ ንጹሓን እለ አልቦሙ ነውር ወዘ ጥዩቅ ስምዖሙ፡፡

ላይ ሐሰት የተናገሩትን ሁለቱን ረበናት ፍዳቸውን እንደከፈላቸው እንደ ሥራችሁ ፍዳችሁን ትቀበላ ላችሁ፡፡

፻፳፭. ሐሰትን ከመናገር ተጠበቁ፤ ሐሰትን የሚናገር ሰው በብዙ ይፈ ረድበታልና፡፡

፻፳፮. በመሰማርያ በናቡቴ ላይ ከሕግ ወጥተው ሐሰትን እንደ ተናገሩ ሰዎች አትሁኑ፣በኢየሩሳ ሌም በጌታችን ላይ ሐሰትን እንደ ተናገሩ እንደ አይሁድ ማኅበርም፣ በሰማዕታት መጀመሪያ በእስጢ ፋኖስም ላይ ሐሰትን እንደተናገሩ አትሁኑ፡፡

፻፳፯. የዋሆች፣ የማይቆጡ፣ ንጹ ሐን፣ ቸሮች፣ ትሕትናን የሚወ ድዱ ፣ የታመኑ፣ እግዚአብሔርን የሚያመልኩ ሰዎች፣ ምስክር ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው፤ ነውር የሌለባቸው ምስክርነታቸውም የተ ረጋገጠ፣ የንጹሐን ሰዎች ምስክር ነት ይገባልና፡፡

[፲፯] ዳን ፲፫. ፶፱-፷
[፲፰] ነገ ፩ ፳.፲
[፲፱] ግብ ሐዋ. ፯ ፲፩-፲፫

፻፳፰. ወለእለሰ የሐይዉ ከመዝ ኢትትወከፉ ስምዖሙ ወእመሂ ስምዖሙ ኀብረ ለብዙኃን ሰማዕተ ሐሰት በአሐቲ ምክር ኢትስምዑ ቃሎሙ እስመ ይቤ ኢትኅበር

ውስተ ማኅበሮሙ ዘደም ፣ ወዓዲ እዙዝ ውስተ ሕግ ወው ዴተ ሐሰት ኢትስጠው ወኢት ንበር ምስለ ዘይዔምፅ ከመ ኢት ኩን መዐምፅ ስምዐ ወኢትደመር ምስለ ብዙኃን ለዐምፆ፡፡ [፳]

፻፳፱. ወእመሰቦ ዘመጽአ ኀቤክሙ ውስተ ፍትሕ ሕቱ ሕይወቶ ዘከመ እፎ ውእቱ ግዕዙ ወል ማዱ፤ ወተረክቡ ሰማዕት በእንቲ አሁ ከመ አልቦ ጹግ አላ ዳእሙ የኀሥሥ ጽድቀ ወመፍቀሬ እግ ዚአብሔር ወተወካፌ ነግድ ወመ ፍቀሬ ነዳያን ወመፍቀሬ አኀው ዘኢያፈቅር ረባሐ ወኢመሣጢ ወኢሰካሪ፣ ወኢሐካይ መሐሪ ዘኢ ይሰፍሕ እዴሁ ውስተ ትዕግልት ወለዘከመዝ ግብሩ ፍትሑ ሎቱ በጽድቅ፡፡

፻፳፰. ነገር ግን እንደዚህ የሚኖሩ ትን ሰዎች ምስክርነታቸውን አት ቀበሉ፣ የብዙዎች የሐሰተኞች ምስክ ሮችምስክርነታቸው በአንዲት ምክር ቢ.ተባበር ቃላቸውን አት ስሙ፤ ደምን ከሚያፈሱ ማኅበር ጋራ አትተባበር ብሏልና፣ዳግ መኛም በኦሪት የሐሰት ነገር ሥራን አትቀበል ተብሎ ታዝዟል፤ ሐሰ ተኛ ምስክርም እንዳትሆን ከሚዋ ሽም ጋር አትኑር፤ ለአመፅም ከብዙዎች ጋራ አትጨመር፡፡

፻፳፱. ለፍርድ ወደ እናንተ የመጣ ሰው ቢኖር፣ ግብሩና ልማዱ እን ዴት እንደሆነ ሕይወቱን መርምሩ፣ ክፋት እንደሌለበት፤ ነገር ግን ጽድ ቅን የሚፈልግ እግዚአብሔርንም የሚወድ እንግዳ ተቀባይ ነዳያንን የሚወድ፣ ወንድሞችን የሚወድ፣ ገንዘብን የማይወድ፣ ነጣቂ፣ ሰካ ራም፣ ሰነፍ ያይደለ፣ የሚራራ፣ እጁን ወደቅሚያ የማይዘረጋ እን ደሆነ ምስክሮች ቢገኙ ሥራው እን ዲህ ለሆነ ሰው በእውነት ፍረዱ ለት፡፡

[፳] ዘፀ ፳፫ ፡ ፪

፲. ወለዘሰ ይነብብ ሐሰተ ላዕለ ቢጹ ገሥጽዎ እስመ ቀታሌ እኑሁ ውእቱ ከመ ርእዮሙ ካልአን ይፍርሁ ወኢይትልዉ ፍኖቶ::

፲፩. ወእመሰ ቦ ዘተዐውቀ አበሳሁ በውስተ ፍትሕ ገሥጽዎ ወአስተኃፍርዎ በከመ አቅድምነ ነጊረ::

፲፪. እመ ቦ ዘሰከየ ኢትፍትሑ ለ፪ሆሙ ዘእንበለ ዳእሙ የሀልዉ ክልኤሆሙ ኅቡረ ውስተ ዐውድ ወእመሰ ፈታሕክሙ ለ፩ በዐመፃ ዘእንበለ ይቁም ካልዑ ውስተ ዐውደ ፍትሕ ኮንክሙኬ ከመ ነባብያነ ሐሰት ወከመ ረበናት እለ ነበቡ ሐሰተ ላዕለ ሶስና በባቢሎን፤ ወእሙንቱሰ አውረድዋ ውስተ ፍትሐ ሞት ወባሕቱ ለሶስና አድኅና ዳንኤል ነቢይ፤ ወለእለሂ ሐሠዉ ላዕሌሃ አውረዶሙ ውስተ ኵነኔ ሞት::[፳፩]

፲፫. ወከማሁ አንትሙኒ ለእመ ኢፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ይመጽእ ላዕሌክሙ መቅሠፍተ መዓቱ ለእግዚአብሔር::

፲. ባልንጀራው ላይ ሐሰትን የሚናገረውን ግን፣ ሌሎች አይተው ይፈሩ ዘንድ ጐዳናውንም እንዳይከተሉ ገሥጹት፤ ወንድሙን ገዳይ ነውና::

፲፩.በደሉ የታወቀ ሰው ቢኖር አስቀድመን እንደተናገርን በፍርድ ጊዜ ገሥጻችሁ አሳፍሩት::

፲፪. የከሰሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም በአንድነት በአደባባይ ሳይኖሩ ለአንዱ አትፍረዱ፤ ባላጋራው በአደባባይ ሳይቆም ለአንዱ በማድላት ብትፈርዱ ግን በሐሰት እንደሚፈርዱና በባቢሎን በሶስና ላይ ሐሰትን እንደተናሩ ረበናት ትሆናላችሁ፤ እነርሱ ወደሞት ፍርድ አውርደዋት ነበር፣ ነገር ግን ነቢዩ ዳንኤል ሶስናን አዳናት በእርሷ ላይ ሐሰት የተናገሩትንም ወደ ሞት ቅጣት አወረዳቸው::

፲፫. እንደዚሁም እናንተ በእውነትና በቅንነት ካልፈረዳችሁ የእግዚአብሔር የቍጣው መቅሠፍት በእናንተ ላይ ይመጣባችኋል::

[፳፩] ዳን ፲፫ ፶፬

፲፬. ወባሕቱ እመሰ ፈታሕክሙ በጽድቅ ወበርትዕ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም::

፲፭. ዑቁኬ አኀው ፍቁራን ወግበሩ ሠናየ ኵሎ ጊዜ ከመ ትርከቡ ክብረ በኀበ እግዚአብሔር ምስለ አበው ቅዱሳን አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ በመንግሥተ ሰማያት ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ርትዕ በኀበ እግዚአብሔር ውእቱ::

፲፮. ፍትሑ እንከ በጽድቅ ወበሰላም ዘእንበለ መዓት እስመ ዘያምእዕ ቢጾ በከንቱ ይከውን መክፈልተ ገሃነም እስመ ተብህለ ዘእንበለ ይዕርብ ፀሐይ አቊርሩ መዓተክሙ፤ወኢትሀብዎ ፍኖተ ለሰይጣን ዘይሰርቅኒ ኢይስርቅ:: [፳፪]

፲፯. ወካዕበ ይቤ ዳዊት ተምዑ ወኢተአብሱ[፳፫] ተፋቀሩኬ በበይናቲክሙ፤ ወአዕትቱ እከየ እምልብክሙ::

፲፬. በእውነትና በቅንነት ብትፈርዱ ግን በጎ ዋጋንና የዘለዓለም ሕይወትን ታገኛላችሁ::

፲፭. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ አስተውሉ፤ ከቅዱሳን አባቶች ከአብርሃም፣ ከይስሐቅና ከያዕቆብ ጋራም በመንግሥተ ሰማያት በዘለዓለም ሕይወት ከእግዚአብሔር ክብርን ታገኙ ዘንድ ሁልጊዜ በጎ ሥራን ሥሩ እውነት በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና::

፲፮. እንግዲህ ያለቍጣ በእውነትና በሰላም ፍረዱ፣ ባልንጀራውን በከንቱ የሚያስቈጣ ሰው የገሃነም እድል ፈንታ ይሆናልና፣ ፀሐይ ሳይገባ ቍጣችሁን አርቁ፤ ለሰይጣንም መንገድን አትስጡት፣ የሚሰርቅም አይስረቅ ተብሏልና::

፲፯. ሁለተኛም ዳዊት ተቈጡ ግን አትበድሉ ብሏል፤ እርስ በርሳችሁ ተፋቀሩ፣ ከልባችሁም ክፋትን አስወግዱ::

[፳፪] ኤፌ ፬ ፡ ፳፮
[፳፫] መዝ ፬ ፡ ፬

፺፰. ስምዑ ዘይቤ በወንጌል መምህርነ ወእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሶበ ታበውእ አምኃከ ውስተ ምሥዋዕ ወበህየ ተዘከርከ ከመቦ እኁከ ዘተኀየሰከ ኀድግ ህየ መባኣከ ቅድመ ምሥዋዕ ወሑር ቅድመ ተኳነን ምስለ እኁከ ወእምዝ ገቢአከ አብእ አምኃከ::[፳፩]

፺፱. ወመሥዋዕቱሰ ለእግዚአብሔር ልብ የዋህ ወመንፈስ ትሑት ፤ ጸሎት ወአኰቴት::

፻. ወእመሰ አምዐዕከ ቢጸከ ወአኅዘንከ ልቦ ኢይትዌከፍ እግዚአብሔር መሥዋዕተከ ወጸሎተከ::

፻፩. መፍትውኬ ለክሙ እ አኀው ፍቁራን ትጸልዩ ወትስአሉ ኵሎ ጊዜ ወትንግሩ ስእለተክሙ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ያዕትት እምኔክሙ ኵሎ ቍጥዓ ወመዓተ ፤ ሰብሕዎ

፺፰. መምህራችን ፡ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል ያለውን ስሙ ፤ መባህን ወደ መሠዊያው በምታቀርብ ጊዜ በዚያ የተጣላህ ወንድምህ እንዳለ ብታስብ መባህን በመሠዊያው ፊት ትተህ ሂድና አስቀድመህ ከወንድምህ ጋራ ታረቅ ፡ ከዚህ በኋላ ተመልሰህ መባህን አቅርብ::

፺፱. የእግዚአብሔርም መሥዋዕቱ ቅን ልብና ትሑት መንፈስ ጸሎትና ምስጋና ነው ::

፻. ወንድምህን ብታበሳጭ ፡ ልቡንም ብታሳዝን ግን እግዚአብሔር መሥዋዕትህንና ጸሎትህን አይቀበልህም::

፻፩. የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፡ ቍጣንና መዓትን ሁሉ ከእናንተ ያርቅ ዘንድ ሁልጊዜ ትጸልዩና ትለምኑ ዘንድ ወደ እግዚአብሔርም ልመናችሁን ትነግሩ ዘንድ አግባብ ነው፤

[፳፩] ማቴ ፭ ፡ ፳፫ - ፳፬

ለእግዚአብሔር ወትረ በበጊዜሁ፤ ወተዘከሩ ስሞ ልዑለ ፤ ከመ ያሰስል እምላዕሌክሙ ጽልአ ወመዓተ ወቂመ ከመ ትክሀሉ ጸልዮ በልብ ንጹሕ ዘአልቦ ርስሐት፣ እስመ አዘዘነ እግዚአብሔር ናፍቅር ጸላእተነ ወኢ ንጽላእ አዕርክቲነ፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ እም ውስቴቶሙ ገሥጽ ወእምውስቴቶሙ መሐር፤

፻፪. ወኢትጽልኦ ለእኁከ በምልዐ ልብከ ወኢትስማዕ ውዴተ በላዕሌሁ ፤ ወኢትትዐቀፍ በእንቲአሁ ወኢትስድዶ ለግዩር ዘይነብር ኀቤከ እስመ አንተኒ ግዩረ ኮንከ በምድረ ግብጽ ፤ ወኢትጽልኦ ለኤዶማዊ እስመ እኁከ ውእቱ::[፳፪]

፻፫. ወዳዊትኒ ይቤ ወእመኒ ፈደይክዎሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራቅየ::[፳፫]

እግዚአብሔርን ዘወትር በየጊዜው አመስግኑት ፤ ዕድፈት በሌለበት በንጹሕ ልብ መጸለይ እንድትችሉም ከእናንተ ጥላቻንና ቍጣን ቂምንም ያስወግድ ዘንድ ልዑል ስሙን ጥሩ ፣ እግዚአብሔር ጠላቶቻችንንም እንዳንጠላ አዝዞናልና ፣ ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አትጥላ ፣ ከእነርሱ ውስጥ ያሉትን ገሥፅ፣ ከእነርሱም ውስጥ ላሉት ራሩ::

፻፪. ወንድምህን በሙሉ ልብህ አትጥላው ፤ ነገር ሥራንም በእርሱ ላይ አትስማ፣ በእርሱም ነገር አትሰነካከል፣ በአንተ ዘንድ የሚኖረውን መጻተኛም አታባርረው፤ አንተም በግብጽ አገር መጻተኛ ሆነህ ነበርና፤ የኤዶም ሰውንም አትጥላው፤ ወንድምህ ነውና ::

፻፫. ዳዊትም እንዲህ አለ፣ ለሚ መልሱልኝ ሰዎች ክፉን መልሼ ላቸው እንደሆነ ጠላቶቼ ራቁቴን ይጣሉኝ፤

[፳፪] ዘዳግ ፳፫ ፡ ፯
[፳፫] መዝ ፯ ፡ ፬

አንቀጽ ፲ወ፩

በእንተ ከመ መፍትው ለክርስ ቲያን ይኅድጉ ወትረ አበሳ ለቢጾሙ፣ ወኢያንብሩ ውስተ ልቦሙ ቂመ ፣ ወኢየኀልዩ እከየ::

፩. ወእመሰ ትፈቅዱ ትኩኑ ክርስቲያነ ጥዩቀ ሑሩ በፍኖተ እግዚአብሔር ወፍትሑ ኵሎ ማእሠረ ኃጢአት[፩] ፤ እስመ አዘዘክሙ መድኅን ትኅድጉ አበሳ ለቢጽክሙ ስብዐ በበስ ብዕ ::[፪]

፪. ወእመሰ ኢትፈቅዱ ትሥ ረዩ ሎሙ ስምዑ ዘይቤ ኤር ምያስ ነቢይ ወአንተሰ ሶበ ኀለይከ በልብከ እከየ፣ወዐቀብከ ጽልአ ወፈታሕከ በመዓት ኢት ክል ዐሪገ ጸሎትከ ኀበ እግዚ አብሔር፣ እስመ ኢገበርከ ትእ ዛዛቲሁ ለእግዚእከ ::[፫]

፫.ወእመ ኅደገ አበሳሁ ለእኁከ ፸ተ ፯ተ ወ፺ ጊዜ ኮንከ ሕፁፀ መዓት ወብዙኀ ምሕረት

፩ ኢሳ. ፶፰ - ፯
፪ ማቴ. ፲፰ ፡ ፳፩ -፳፪
፫ ዘካር. ፰ ፡ ፲፯

አሥራ አንደኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ዘወትር የወንድ ሞቻቸውን በደል ይቅር ይሉ ዘንድ ፤ በልቦናቸውም ቂምን እንዳያኖሩ ፤ ክፋትንም እንዳ ያስቡ እንደሚገባ ይናገራል።

፩. ፍጹማችሁ ክርስቲያንን ትሆኑ ዘንድ ብትወዱ ግን በእ ግዚአብሔር መንገድ ሂዱ ፤ የኀ ጢአት ማሠሪያንም ሁሉ ፍቱ፣ መድኀኔ ዓለም ሰባ ጊዜ ሰባት ይቅር ትሉ ዘንድ አዝዟችኋልና::

፪. ይቅር ትሏቸው ዘንድ ባት ወዱ ግን ነቢዩ ኤርምያስ የተና ገረውን ስሙ አንተ ፣ በልቡናህ ክፋትን ብታስብ ፤ ጠብንም ብትጠባበቅ ፤ በቍጣም ብትፈ ርድ ጸሎትህ ወደ እግዚአብሔር ማረግ አትችልም ፤ የጌታህን ትእዛዝ አልሰራህምና ::

፫. የወንድምህን በደል አራት መቶ ዘጠና ጊዜ ይቅር ብትል ግን ራስህን ታድን ዘንድ

ከመ ታድኅን ርእሰከ ፤ ወእመሰ ገበርከ ከመዝ ትከውን ወልደ ለአቡከ ዘበሰማያት ወሶበ ሰአልከ ኀቤሁ ይሰምዐከ ጸሎተከ ከመ ዐርከ ምእመን::

፬. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶሳት ሶበ ተጋባእክሙ ለጸሎት ወለስብሐት ወለቅኔ ፣ ወለአ ንብቦ ቃለ ተግሣጽ አንብቡ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት::

፭. ወይቁም ዲያቆን ማዕከሌ ክሙ እንዘ ይጸርሕ በዐቢይ ቃል ወይብል እመ ቦ ዘቦ ውስተ ልቡ ቂም ወቅንአት ወጕሕሉት ወኵሉ እኩይ ላዕለ ቢጹ ፍጡነ ይትዐረቅ ምስ ሌሁ፣ ወእምዝ ይትዌከፍ እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ወስእለ ቶሙ ::

፮. ወሶበ ትበውኡ ከመዝ በሉ፤ ሰላመ እግዚአብሔር የሀሉ ውስተ ዝንቱ ቤት፤ ወእመቦ ሀየ ወልደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ::[፬] በከመ ጽሑፍ ሰላም ውእቱ ለርኁቃን ወለቅሩባን ሕዝብ እለ የአምኑ በክርስቶስ::[፭]

፬ ማቴ.፲ - ፲፪
፭ ኤፌ. ፪ - ፲፯

ቸርነትህ የበዛ ቍጣህም ያነሰ ሆንህ ፤ እንዲህም ብታደርግ የሰማያዊ አባትህ ልጅ ትሆና ለህ፤ ወደ እርሱም በለመንህ ጊዜ እንደታመነ ባልንጀራ ጸሎ ትህን ይሰማሃል፣

፬. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶሳት ሆይ ለጸሎትና ለምስጋና፣ ለአገልግ ሎት የተግሣፅን ቃልም ለማ ንበብ በተሰበሰባችሁ ጊዜ ቅዱ ሳት መጻሕፍትን አንብቡ::

፭. ዲያቆኑም በታላቅ ድምፅ አሰምቶ እየተናገረና እንዲህ እያለ በመካከላቸው ይቁም፤ በባ ልንጀራው ላይ በልቡ ቂምና ቅናት፤ ክዳትና ክፋት ሁሉ ያለው ቢኖር ከእርሱ ጋር ፈጥኖ ይታረቅ ፣ ከዚህ በኋላ እግዚአ ብሔር ልመናቸውንና ጸሎታ ቸውን ይቀበላል::

፮. ወደ ቤትም በምትገቡ ጊዜ እንዲህ በሉ ፤ በዚህ ቤት የእግ ዚአብሔር ሰላም ይደር በሉ ፤ በዚያም የሰላም ልጅ ቢኖር በክ ርስቶስ ላመኑ ሰዎች ለራቁ ትም ፤ ለቀረቡትም ሕዝቦች ሰላም ነው ተብሎ እንደተጻፈ፣ ሰላማችሁ በእርሱ ይደር::

፯. መፍትው ኵሎሙ እለ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ይስአሉ ኀቤሁ ከመ ይፌኑ ሰላመ ላዕለ ሕዝቡ::

፰. መፍትው ኤጲስ ቆጶሳት ይኩኑ ገባርያነ ሰላም፣ ወመሐርያነ እለ ይሠርዩ ለዘአበሰ ላዕሌሆሙ፤ ወይትዌከፉ ንስሐሆሙ ለእለ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር::

፱. ወእመሰ ኢገብሩ ከመዝ ኢይሰመዩ ኤጲስ ቆጶሳተ፣ አላ ዳእሙ ይሰመዩ አቢቦሎሳውያን እኩያነ::

፲. ወእመሰ ይጼሊ ኤጲስ ቆጶስ ሰላመ በእንተ ባዕዳን እፎኬ እንከ ለሊሁ ኢይከውን ሰላማዌ ከመ ኢይኩን ወልደ ጽልመት ወይሰመይ ወልደ ብርሃን::

፲፩. ወእመሰ ለሊሁ አልቦ ሰላም እፎ ይክል ውሂበ ለካልኣን::

፯.ወደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የሚገቡ ሁሉም በሕዝቡ ላይ ሰላምን እንዲልክ ወደ እርሱ ይለምኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፰. ኤጲስ ቆጶሳት ሰላምን የሚያደርጉ፣ እነርሱንም የበደሏቸውን ይቅር የሚሉ፤ ርኅሩኃን ወደ እግዚአብሔር የሚመለሱትንም ንስሐቸውን የሚቀበሉ ይሆኑ ዘንድ አግባብ ነው::

፱. እንደዚህ ባያደርጉ ግን ኤጲስ ቆጶሳት አይባሉም ፣ ነገር ግን ክፉዎችን አቢቦሎሳውያን ይባላሉ እንጂ ::

፲.ኤጲስ ቆጶሱ ስለ ባዕዳን ሰላምን ከጸለየ እርሱ ራሱ የጨለማ ልጅ እንዳይሆን የብርሃን ልጅ ይባል ዘንድ እንዴት ሰላማዊ አይሆን?

፲፩. እርሱ ሰላም የሌለው ከሆነ ግን ለሌሎች ሰላምን መስጠት እንዴት ይችላል?

፲፪. ወበእንተዝ መፍትው ቀዳሜ ኵሉ ትግባእ ሰላም ይኩን ዘእንበለ እከይ ወጽልእ አላ ባሕቱ በፍቅር ወበሰላም ይርዐዮሙ ለአባግዐ ክርስቶስ፤ ወፈድፋደሰ ይዕቀቦሙ ከመ ዐርክ ምእመን ወይድኅኑ ኅቡረ ወይከውኑ ፩ደ መርዔተ::

፲፫. ወእኩያንሰ እለ ይገብሩ ዐመፃ ወጽልአ ወሀከከ ይከውኑ ርኁቃነ እምእግዚአብሔር ፣ እስመ እግዚአብሔር አምላከ ምሕረት ይፈቅድ ያስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ትውልድ ውስተ ንስሐ በትምህርተ መንፈስ ቅዱስ ወጻድቃን ወነቢያት መሀሮሙ ለእለ እምቅድመ አይኅ ነበሩ አሕዛብ በትምህርተ አቤል፣ወበተግሣፀ አቤል ወሴት፣ ወሄኖስ ወኄኖክ ዘዐርገ ውስተ ሰማይ ወለእለሰ እምድኅረ አይኅ መሀሮሙ በኖኅ ፤ ወለእለሂ በሰዶም በቃለ ሎጥ መፍቀሬ ነግድ፤ ወእምድኅረ ሎጥ በነገረ መልከ ጼዴቅ ወአበው ቀደምት ወኢዮብ መፍቀሬ እግዚአብሔር ::

፲፪. ስለዚህም ከሥራ ሁሉ አስቀድሞ ያለ ክፋትና ጠብ ሰላም ይሆን ዘንድ አግባብ ነው ፤ ነገር ግን የክርስቶስን በጎች በፍቅርና በሰላም ፈጽሞ ይጠብቃቸው ፣ ይልቁንም እንደታመነ ወዳጅ ይጠብቃቸው፣ እነርሱም በአንድነት ይድናሉ ፣ አንድ መንጋም ይሆናሉ::

፲፫. ዐመፅን ጥላቻንና ክርክርን የሚያደርጉ ክፉዎች ግን ከእግዚአብሔር የተለዩ ይሆናሉ ፣ የምሕረት አምላክ እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ትምህርት በጻድቃን በነቢያት ፍጥረቱን ሁሉ ወደ ንስሐ ይመልሳቸው ዘንድ ይወዳልና ፣ ከማየ አይኅ አስቀድመው የነበሩትን በአቤልና ሴት ፣ በሄኖስና ወደ ሰማይ ባረገው በኄኖክ ትምህርትና ተግሣጽ አስተማራቸው ፤ ከማየ አይኅ በኋላ የነበሩትን ግን በኖኅ አስተማራቸው ፤ በሰዶም የነበሩትንም እንግዳን በሚወድ በሎጥ ቃል ፣ ከሎጥም በኋላ የነበሩትን በመልከ ጼዴቅ ፣ በቀደምት አበውና እግዚአብሔርን በሚወድ በኢዮብ ቃል አስተማራቸው::

፲፬. ወለግብጻውያንሰ ወደቂቀ እስራኤል በትእዛዘ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወካሌብ ወፊንሐስ ወእለ እምድኅሬሆሙ::

፲፭. ወእምድኅረ ሕግሰ በተግሣጸ መላእክት ወነቢያት፣ ወእምድኅረ እሉ ኵሎሙ እግዚእነ ዘተሠገወ ወተሰብአ እምእግዝእትነ ቅድስት ድንግል ማርያም እምድኅረ ተወድየ ዮሐንስ ውስተ ቤተ ሞቅሕ ሰበከ እንዘ ይብል ነስሑ እስመ ቀርበት መንግሥተ ሰማያት::[፯]

፲፮. ወእምድኅረ ሐመ በዲበ ዕፀ መስቀል አዘዘነ ለነ ለ፲ ወ፪ቱ ሐዋርያቲሁ ንስብክ ምስለ ጌር እኁነ ጳውሎስ፤ንሕነ እሙንቱ ዘጸገወነ ንኩን ስምዐ በእንተ ወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፲፯. ወዓዲ ምስሌነ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ፣ ወ፯ቱ ዲያቆናት ፤ ሰማዕነ እምአፉሁ ለእግዚእነ ቃለ ሕይወት፤ ወአመነ ኵልነ ወአእመርነ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ሥምረቱ ለእግዚአብሔር አብ::

፯ ማቴ ፬ ፡ ፪

፲፬. ግብጻውያንንና የእስራኤልን ልጆች ግን በሙሴና በነዌ ልጅ በኢያሱ ፣ በካሌብና በፊንሐስ ፣ ከእነርሱ ቀጥለውም በነበሩት ትእዛዝ አስተማራቸው::

፲፭. ከሕግ በኋላ ግን በካህናት በነቢያት ምክር አስተማራቸው፣ ከእነዚህ ሁሉ በኋላም ከቅድስት ድንግል ከእመቤታችን ማርያም ፈጽሞ ሰው የሆነው ጌታችን ዮሐንስ ወደ ግዞት ቤት ከገባ በኋላ መንግሥተ ሰማያት ቀርባለችና ንስሐ ግቡ እያለ አስተማራቸው::

፲፮. በዕፀ መስቀል ላይ መከራ ከተቀበለ በኋላም ቸር ከሚሆን ከወንድማችን ከጳውሎስ ጋር እናስተምር ዘንድ እኛን ዐሥራ ሁለቱን ሐዋርያት አዘዘን፣ ስለ ልጁ ስለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምስክር እንሆን ዘንድ ጸጋን የሰጠን እኛ ነን::

፲፯. ደግመኛም ከእኛ ጋራ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነበር ፤ ሰባቱ ዲያቆናትም ነበሩ፤ ከጌታችን አንደበት የሕይወት ቃልን ሰምተን ሁላችን አምነናል ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም የእግዚአብሔር አብ ፈቃዱ እንደሆነ አውቀናል ::

፲፰. ንዜንወክሙ ፍጹመ በኀቤሁ ከመ ኢይማስን ኵሉ ዘየአምን ቦቱ ወናዕርግ ሎቱ ስብሐተ በአሐቲ ቃል ከመ ንርከብ ሕይወተ ዘለዓለም::

፲፱. ወከመዝ አዘዘነ እግዚእነ ንጸሊ ኀበ አብ እንዘ ንብል ይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር::[፰]

፳. ወበከመ ይሴብሕዎ ኀይላት ሰማያውያን ወመንፈሳውያን ከማሁ ይሴብሕዎ ለአሐዱ እግዚአብሔር ኵሉ ፍጥረት በዲበ ምድር ፤ ወለዋሕድ ወልዱ እግዚእነ ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ::

፳፩. ዝ ውእቱ ሥምረቱ ለክርስቶስ ከመ ይብዝኁ እለ ይድኅኑ ወኢይማስን ወኢ፩ዱ እምኔሆሙ ወኢትሕፀፅ ቤተ ክርስቲያን ዝኬ ውእቱ ሥምረቱ ከመ ንሰብሖ ወንወድሶ በ፩ዱ ሕሊና ወንስግድ ሎቱ በ፩ዱ መንፈስ::

፳፪. ኢትቅትሉ ነፍሰ እንተ ሐይወት በንስሐ ወድኅነት በቍጥዓ ወበመዓት::

፰ ማቴ ፮ ፡ ፱ - ፲

፲፰. ያመነበት ሁሉ በእርሱ ዘንድ እንዳይጠፋ ፈጽመን እንነግራችኋለን ፤ የዘለዓለም ሕይወትንም እናገኝ ዘንድ በአንዲት ቃል ምስጋናን እናቅርብለት ::

፲፱. እንደዚሁም ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን እያልን እንድንጸልይ ጌታችን አዘዘን ::

፳. ሰማያውያንና ረቂቃን መላእክት እንደሚያመሰግኑት እንዲሁም በምድር ላይ ፍጥረታት ሁሉ አንድ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ፤ ተቀዳሚ ተከታይ የሌለው ልጁን አምላካችንንና መድኃኒታችንን ኢየሱስ ክርስቶስንም ያመሰግኑታል::

፳፩. የክርስቶስ ፈቃዱ ! የሚድኑት ይበዙ ዘንድ ከእነርሱም አንዱ ስንኳ እንዳይጠፋ ፤ ቤተ ክርስቲያንም እንዳትጐድል ነው፣ በአንድ ሐሳብ ሆነን እናመሰግነውና እንወድሰው ዘንድ በአንድ መንፈስም እንሰግድለት ዘንድ ፈቃዱ ነው::

፳፪. በንስሓ ፈጽማ የዳነችውን ነፍስ በቍጣና በብስጭት አትግደሉ::

፳፫. ወአንትሙሰ በሥነ ትዕግሥትክሙ ፈጽሙ ኵሎ ቃለ መጻሕፍት ወእመሰ ዘረውክሙ አባግዐ መርዔቱ ትከውኑ ጸላእያኒሁ ለእግዚአብሐር ወኢታኀጕሉ መሐስዐ ዘርእዮሙ ክርስቶስ ::

፳፬. ለቡ እንከ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ኢይዘረዉ በምክንያተ ዚአከ አባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ እለ አስተጋባእናሆሙ በስብከተ ልሳናት እምኵለሄ በጻማ ወበድካም ፤ ወበኀዘን ወበትጋህ በረሀብ ወበጽምዕ ወበሥራኅ በሐዊረ ፍኖት ወበስደት ወምንዳቤ ወበተሞቅሖ::

፳፭. ወናሁ ገበርነ ሥምረቶ ለእግዚአብሐር ወመሳዕነ ውስተ ቤቱ አትክልተ እንተ ይእቲ ጉባኤ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሐር::

፳፮. ይትፌሥሑ ወይትኀሠዩ ውስቴታ እንዘ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሐር ወይባርክዎ እለ ተጸውዑ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም::

፳፫. እናንተ ግን በትዕግሥታችሁ ብዛት የመጻሕፍትን ሁሉ ቃል ፈጽሙ ፤ መንጋዎቹን ብትበትኑም የእግዚአብሔር ጠላቶች ትሆናላችሁ ፤ ክርስቶስ የጠበቃቸውን ግልገሎችንም አታስከፉብልሉ::

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! በቋንቋዎች በመስበክ ፤ በፍጹም ድካም ፤ በኀዘን ፤ በትጋት ፤ በረኃብና በጥም ፤ በችግር ፤ መንገድ በመሄድ ፤በስደትና በመከራ ፤ በእሥራት ከአራቱ ማእዘን የሰበሰብናቸው የክርስቶስ መንጋዎች በአንተ ምክንያት እንዳይበተኑ እንግዲህ አስተውል::

፳፭. እነሆ የእግዚአብሔርን ፈቃድ አደረግን በቤቱም ውስጥ ተክሎችን መሳን ፤ ይህችውም ቅድስት የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን የምዕመናን ጉባዔ ናት::

፳፮. ወደ ዘለዓለም ሕይወት የተጠሩም እግዚአብሔርን እያከበሩና እያመሰገኑ በውስጥዋ ደስ ይላቸዋል ፤ ኀሤትም ያደርጋሉ::

፳፯. ወአንትሙኒ አሕዛብ ግበሩ ማእከሌክሙ ፍቅረ ወሰላመ ከመ ትሑሩ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሐር በ፩ ልብ ወበእንተዝ ትረክቡ ዐስበ ሠናየ በኀበ እግዚአብሐር::

፳፰. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኩን ቅዱሰ ዘእንበለ ነውር ወኢትግበር ዘኢይደሉ ወኢትኩን መዓትመ ወኢጽልሕወ ወኢእኩየ ግዕዝ አላ ኩን ባሕቱ መገሥጸ ወረዳኤ ለእለ ይትኃጕሉ እምግብረ ሠናይ ወአጽንዖሙ ለሕዝብ ከመ ብእሴ እግዚአብሐር::

፳፱. ወሶበ ተጋባእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን አዝዞሙ ይሑሩ ፍኖተ ሠናየ ከመ ጠቢብ ሊቀ ሐመር ወለዲያቆናትኒ አዝዞሙ ይኩኑ ከመ ኖትያት ያንብርዎሙ ለአኀው ፩፩ ውስተ መካኖሙ በከመ ይደሉ በጽድቅ ወበንጽሕ ወእሙንቱ ኅቡረ ምስሌክሙ ውስተ ፩ ሐመር::

፴. ትኩን እንከ ከመዝ ቤተ ክርስቲያን ኑኃ መንገለ ምሥራቅ ወ፪ ሕዋራት ውስተ ገበዋቲሃ አምሳለ ሐመር ወይኩን መንበሩ ለኤጲስ ቆጶስ ርሡየ ማዕከለ ::

፳፯. እናንተም ሕዝቦች ወደ እግዚአብሐር ቤተ ክርስቲያን አንድ ልብ ሆናችሁ ትሄዱ ዘንድ በመካከላችሁ ፍቅርንና ሰላምን አድርጉ ፤ ስለዚህም በእግዚአብሐር ዘንድ በጎ ዋጋን ታገኛላችሁ::

፳፰. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ያለነውር ቅዱስ ሁን፤ የማይገባውንም አትሥራ ቁጡና ከዳተኛ ጠባየ ክፉም አትሁን፤ ነገር ግን ከበጎ ምግባር ወጥተው ለጠፉት የምትመክርና የምትረዳ ሁን ፤ የእግዚአብሐር ሰው እንደመሆንህም ሕዝቡን አጽናናቸው ::

፳፱. ወደ ቤተ ክርስቲያንም በተሰበሰባችሁ ጊዜ ብልህ የመርከብ ቀዛፊ እንደመሆንህ በጎ ጉዳናን ይሄዱ ዘንድ እዘዛቸው፤ ዲያቆናትም ወንድሞችን እያንዳንዳቸውን እንደሚገባ በእውነትና በንጽሕና በየቦታቸው ያስቀምጡአቸው ዘንድ እንደ ቀዛፊዎች እንዲሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱም ከእናንተ ጋር በመርከብዋ ውስጥ በአንድነት ናቸው::

፴. እንግዲህ ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ትሁን ርዝመቷ በምሥራቅ በኩል ይሁን ፤ በጎንና በጎንም በመርከብ አምሳል ሁለት ክፍሎች ይኑሩ፤የኤጲስ ቆጶሱ መንበርም በመካከል የተዘጋጀ ይሁን ::

፴፩. ወእምዝ ይንበሩ ቀሲሳን በየማኑ ወበፀጋሙ፡ኒ ዲያቆናት ይቁሙ ለተልእኮ እንዘ ቅኑታን አልባሲሆሙ ከመ ኖትያት።

፴፪. ወሕዝብሰ ይንበሩ ውስተ መካኖሙ በፍርሀት ወበረዓድ ወከማሁ አንስት ይንበራ እንተ ባሕቲቶን በአርምሞ።

፴፫. ወአናጉንስጢስ ይቁም ውስተ መካን ፣ ወያንብብ መጻ ሕፍተ ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ወመሳፍንት ወነገሥት ፣ ወሕፁፃን ወመጻሕፍተ፣እምድ ኅረ ፄዋዌ ግብአተ ባቢሎን ፣ ወኢዮብ ወሰሎሞን ፲ወ፰ተ ደቂቀ ነቢያት።

፴፬. ወእምዝ ያንብብ እም ውስተ መጻሕፍት በበ፪ ወይ ትነሣእ ፩ ወይስብክ በቃለ ዳዊት ወይትመጠዉ ሕዝብ ስብሐተ።

፴፭. ወእምዝ ያንብብ ግብረ ሐዋርያት ወመልእክተ እኁነ ጳውሎስ ፍቁርነ ፣ በግብር ዘጸ ሐፈ ወፈነወ ውስተ ኵሉ አብ ያተ ክርስቲያናት በረድኤተ መንፈስ ቅዱስ።

፴፩.ከዚህ በኋላ ቀሳውስት በቀኙ ይቀመጡ፣ በግራውም ዲያቆናቱ ልብሳቸውን ታጥቀው እንደ ቀዛ ፊዎች ይቁሙ።

፴፪. ሕዝቡ ግን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ በቦታቸው ይቀ መጡ ፤ እንዲሁም ሴቶች ብቻ ቸውን ዝም ብለው ይቀመጡ።

፴፫. አንባቢውም በቦታው ቁሞ አምስቱን የሙሴንና የነዌ ልጅ የኢያሱን ፣ የመሳፍንትንና የነ ገሥትን ፣ የዜና መዋዕልን መጻሕፍት ፣ ከባቢሎን ምርኮ መልስ በኋላ የተጻፉ መጻሕ ፍትን፣ የኢዮብንና የሰሎሞንን፣ የዐሥራ አምስቱን ደቂቀ ነቢ ያት መጻሕፍት ያንብብ ።

፴፬. ከዚህም በኋላ ከመጻሕፍት በየጥቂቱ ያንብብ ፣ አንዱም ተነ ሥቶ የዳዊትን መዝሙር ይስ በክ ፣ ሕዝቡም መዝሙሩን ይቀ በሉ ።

፴፭. ከዚህም በኋላ የእኛን የሐዋርያትን ሥራ ያንብብ ፣ በሥራ ወዳጃችን የሆነ ወንድ ማችን ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ረዳትነት ጽፎ ወደ አብያተ ክርስቲያናት የላከውንም መልእ ክት ያንብብ ።

፴፮. ወእምድኅረዝ ያንብቡ ቀሲሳን ወንጌለ አው ዲያቆናት ዘወሀብናክሙ አነ ማቴዎስ ወዮ ሐንስ ወዘሰበኩ ሉቃስ ወማርቆስ አዕርክቲሁ ለጳውሎስ ክቡር በግብር ወሠርዑ ለክሙ።

፴፯. ወሶበ ተነበ ወንጌል ይቁሙ ቀሳውስት ወዲያቆናት ወኵሉ ሕዝብ በዐቢይ ፍርሀት እስመ ጽሑፍ ዘይቤ አርምም እስራኤል ወአጽምዕ።

፴፰. ወእምዝ ቀሲሳን ይኩኑ ፩፩ ወያጽንዕዎሙ ለሕዝብ ወድኅረሰ ኤጲስ ቆጶስ ከመ ያድኅኖሙ በተግሣጽ።

፴፱. ወእምዝ ይቁሙ ዐጸውተ ኀዋኀው ኀበ ይበውኡ ዕደው ወያንብርዎሙ ውስተ መካ ኖሙ ከማሁ ዲያቆናዊትኒ ታቀ ውሞን ለአንስት ውስተ መካ ኖን።

፴፮. ከዚህም ቀጥሎ ቀሳውስት ወይም ዲያቆናት እኔ ማቴዎስና ዮሐንስ ጽፈን የሰጠናችሁን ፣ የከበረ የጳውሎስ የሥራ ወዳጆቹ ማርቆስና ሉቃስም የሰበኩትንና ለእናንተ የወሰኑትን ወንጌልን ያንብቡ።

፴፯. ወንጌልም በሚነበብበት ጊዜ ቀሳውስት ዲያቆናት ሕዝቡም ሁሉ በታላቅ ፍርሃት ይቁሙ ፣ እስራኤል ዝም ብለህ አድምጥ የሚል ጽሑፍ አለና።

፴፰. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት አንድ አንድ እየሆኑ ሕዝቡን ያጽናኗቸው ፣ ከዚያም ቀጥሎ ኤጲስ ቆጶሱ ያድናቸው ዘንድ በምክር ያጽናናቸው።

፴፱. ከዚህም በኋላ በረኞች ወን ዶች በሚገቡበት ዘንድ ቁመው በቦታቸው ያስቀምጧቸው ፤ እን ደዚህም ዲያቆናዊት ሴት ሴቶ ቹን በቦታቸው ታቁማቸው።

፵. እመሰ ተረክበ እንዘ ይቀውም ውስተ ዘኢኮነ ሎቱ መካን ያስተ፡ነፍርዎ ዲያቆናት ወእ፡ምዝ ያግብዕዎ ውስተ መካኑ እስመ ዲያቆናትሰ ከመ ኖትያት፤ ወቤተ ክርስቲያን ከመ ሐመር፤ ወባሕቱ ኢኮነት ሐመረ አላ መርዔተ አባግዕ ፤ ወኖሎተ አባግዕሰ ይፈልጡ አባግዓ እምአጣሊ ወያነብር ዎሙ በበዘመዶሙ ወበበማ ኀበሮሙ ፤ ወከማሁ ይትረከቡ ሕዝብ በቤተ ክርስቲያን ኀቡረ በበነገዶሙ ወወራዙት ይቁሙ እንተ ባሕቲቶሙ::

፵፩. ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምሮሙ ይቁሙ ምስለ ሕዝብ ወአዕሩግኒ ይንበሩ እንተ ባሕቲቶሙ ወደቂቅኒ ይንበሩ ቅድመ አበዊሆሙ እንዘ ይጸንሕዎሙ::

፵፪. አዋልድኒ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ፤ ወእመሰ አልቦ መካን ዘያገምር ይቁማ ድኅረ ውሉ ባት ፤ ወደናግል ወመበለታት ወመላሕቅታት ይቁማ ቅድመ ኵሎን አንስት ፤ ወእለሰ ቦቶን ምት ወደቂቅ እንተ ባሕቲቶን ይንበራ ::

፵. ለእርሱ ባልሆነ ቦታ ቁሞ ቢገኝ ግን ዲያቆናት ያሳፍ ሩት ፤ ከዚህም በኋላ ወደቦ ታው ይመልሱት ፤ ዲያቆናት እንደ ቀዛፊዎች ናቸውና፤ ቤተ ክርስቲያንም እንደ መርከብ ናትና ፤ ነገር ግን ቤተ ክርስቲ ያን መርከብ አይደለችም የበ ጎች መንጋ ናት ፤ እረኞች በጎ ችን ከፍየሎች ለይተው በየወ ገናቸውና በየመንጋቸው ያስማ ሯቸዋል ፤ እንደዚሁም ሕዝቡ በቤተክርስቲያን በየወገናቸው ይገኙ ፤ ጐልማሶችም ብቻቸ ውን ይቁሙ::

፵፩. የሚበቃቸው ቦታ ባይኖር ግን ከሕዝቡ ጋራ ይቁሙ ፤ ሽማግሌዎችም ብቻቸውን ይቀ መጡ፤ ወንዶች ልጆችም እየተ ጠባበቋቸው በአባቶቻቸው ፊት ይቀመጡ ::

፵፪. ሴቶች ልጆችም ብቻቸ ውን ይቀመጡ ፤ ቦታ ባይኖር ግን ባገቡት ሴቶች ኋላ ይቁሙ፤ ደናግልና መበለቶች ባልቴቶችም በሴቶች ፊት ይቁሙ ፤ ባልና ልጅ ያላቸው ሴቶች ግን ብቻቸውን ይቀ መጡ::

፵፫. መፍትው ለዲያቆናት ይሥርዕዎሙ ለለ፩፩ ወኢይት ዐደዉ ውስተ መንበረ ካልኡ ወይጠይቁ ንብረቶሙ ወሕይወ ቶሙ ለሕዝብ ውስተ ቤተ ክር ስቲያን ከመ ኢይኑሙ ወኢይ ትሐከዩ ጸልዮ አላ ያስተ ሐይጹ::

፵፬. ወእመቦ ዘይትረከቡ በሰ ሐቅ ወበዛውዕ ይገሥጾሙ ወይ ረስዮሙ ያርምሙ::

፵፭. መፍትውኬ ለነ ንቁም ውስተ ቤተ ክርስቲያን በፍ ርሀት ወበረዓድ ወንረሲ ሕሊናነ ለአጽምዖ ቃለ መጻ ሕፍት ::

፵፮. ወሶበ ይጸርሕ እንዘ ይብል ይፃኡ ንኡሰ ክርስቲያን መምህራን ወእለ ውስተ ንስሓ ወኵሉ ሕዝብ ይትነሥኡ ወይ ነጽሩ መንገለ ምሥራቅ ወይ ሰአልዎ ለእግዚአብሔር ዘሀ ልው ውስተ ኵሉ መካን ያግ ብኦሙ ውስተ ዘቀዳሚ መካን ኀበ ገነተ ትፍሥሕት ዘወጽአ እምኔሃ ቀዳሚ ብእሲ አዳም ኀበ ሠምረ ምክረ አርዌ ምድር ወዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር::

፵፫. ለዲያቆናት እያንዳንዱ ወደ ሌላው የሁለት መቀመጫ እንዳ ይተላለፉ ያስተናብሩአቸው ሕዝ ቡም እንዳይተኙ ለጸሎትም ቸል እንዳይሉ በቤተ ክርስቲያን አነ ዋወራቸውንና ሕይወታቸውን ይረዱ ዘንድ አገባብ ነው::

፵፬. ነገር ግን በሳቅና በዋዛ የሚገኙ ሰዎች ቢኖሩ ዲያቆኑ ይምክራቸው ፤ ዝም እንዲሉም ያድርጋቸው::

፵፭. ለእኛም በመፍራትና በመ ንቀጥቀጥ በቤተ ክርስቲያን እንድንቆም አሳባችንንም የመጻሕ ፍትን ቃል ወደ መስማት እንድ ናደርግ ይገባል::

፵፮. ንዑሰ ክርስቲያን ይውጡ ብሎ ዲያቆኑ አሰምቶ በሚናገ ርበት ጊዜ መምህራንና በንስሐ ያሉ ሰዎች ሕዝቡም ሁሉ ቆመው ወደ ምሥራቅ ይመልከቱ ፤ የእ ባብ ምክርን ሰምቶ የእግዚአብ ሔርን ትእዛዝ ያፈረሰ የቀደመ ሰው አዳም ከእርሷ ወደ ወጣ ባት ወደ ደስታ ገነት ወደ ቀደ መው ቦታ ይመልሳቸው ዘንድ በቦታው ሁሉ የሚኖር እግዚአብ ሔርን ይለምኑት::

፵፯. ወእምዝ ይትነሥኡ ቀሳውስት ወያዕርጉ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወበረዓድ፡፡

፵፰. ወእምዝ ይትነሥኡ ላዕካን ወየአዝዝዎሙ ለሕዝብ ከመ ያርምሙ፡፡

፵፱. ወዲያቆን ዘይቀውም በየማኑ ለኤጲስ ቆጶስ ከመዝ ይበል ለሕዝብ ኢያንብር ወኢመኑሂ ቂመ ወጽልአ ወቅንአተ ላዕለ ቢጹ፡፡

፶. ወእምድኅረዝ ይትአምኑ ሕዝብ በበይናቲሆሙ በአምኃ ቅድሳት ፤ ወከማሁ አንስትኒ ይትአምኃ በበይናቲሆን ፤ ወባሕቱ ኢይትአምኑ በጕኅሉት ከመ ይሁዳ አስቆሮታዊ ዘሰአሞ ለእግዚእነ ወአግብኦ በዓመፃ፡፡

፶፩. ወእምድኅረዝ ይጸሊ ዲያቆን ወይስአል በእንተ ኵላ ዓለም ወኵሉ ዘውስቴታ በእንተ ፍሬ ምድር በእንተ ንጉሥ በእንተ ካህናት በእንተ ሰላማ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት፡፡

፵፯. ከዚህም በኋላ ቀሳውስት ተነሥተው በመፍራትና በመንቀጥቀጥ መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ያቅርቡ፡፡

፵፰. ከዚህም በኋላ ዲያቆናት ተነሥተው ሕዝቡን ዝም ይሉ ዘንድ ይዘዟቸው፡፡

፵፱. በኤጲስ ቆጶሱ ቀኝ የሚቆመው ዲያቆንም እንደዚህ ይበል ፤ ማንም ቂምንና ጥልን ቅንአትንም በወንድሙ ላይ አያኑር፡፡

፶. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሡ ፤ ሴቶችም እንዲሁ እርስ በርሳቸው በተቀደሰ ሰላምታ እጅ ይነሣሱ፣ ነገር ግን ጌታችንን እንደሳመውና በዐመፅ እንዳስያዘው የአስቆሮቱ ይሁዳ በተንኮል እጅ አይነሣሡ ፡፡

፶፩. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ስለ ዓለም ሁሉ በውስጧም ስለ አሉ ስለ ምድር ፍሬ ስለንጉሥ ፤ ስለ ካህናት ፤ ስለ ሰላም ፤ ስለ ሐዋርያዊት ቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ሰላም ይጸልይ፡፡

፶፪. ወእምድኅረዝ ይስአል ወያስተብቍዕ ሊቀ ካህናት ከመ ይኩን ሰላም ላዕለ ሕዝብ፡፡

፶፫. ወእምዝ ይባርኮሙ በከመ አዘዞሙ ሙሴ ይባርኩ ካህናት ላዕለ ሕዝብ እንዘ ይብሉ ከመዝ ለይባርክ እግዚአብሔር ወይዕቀብከ ወያርኢ ገጾ ላዕሌከ ወይምሐርከ ወየሀብከ ሰላመ[፳] ፡፡

፶፬. ወእምድኅረዝ ይስአል ኤጲስ ቆጶስ ወይበል አድኅን ሕዝበከ ወባርክ ርስተከ ሪዐዮሙ ወአልዕሎሙ እስከ ለዓለም ወእቀባ ለቤተ ክርስቲያንከ ቅድስት እንተ አጥረይካ ወቤዘውካ በደሙ ክቡር ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጸዋዕካ ትኩን ማኅደረ ለነገሥት ወለካህናት ወለዘመድ ንጹሕ ወለሕዝብ ቅዱስ፡፡

፶፭. ወእምድኅረ ተመጠዉ ካህናት ምሥጢራተ ይዕቀቡ ከመ ኢይባኡ እለ ኢኮኑ ምእመናን፡፡

፳ ዘኍል ፮:፳፫-፳፮

፶፪. ከዚህም በኋላ የካህናቱ አለቃ በሕዝቡ ላይ ሰላም ይሆን ዘንድ ይማልድ ፡፡

፶፫. ከዚህም ቀጥሎ ሙሴ ካህናቱ ሕዝቡን ይባርኩ ዘንድ እንዳዘዛቸው እንዲህ እያለ ይባርካቸው ፤ እግዚአብሔር ይባርክህ ፤ ይጠብቅህም ፊቱንም ያብራልህ ፤ ይራራልህም ሰላምንም ይስጥህ ፡፡

፶፬. ከዚህም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ሕዝብህን አድን ፤ ርስትህንም ባርክ እስከ ዘለዓለምም ጠብቃቸው ፤ ከፍ ከፍም አድርጋቸው ፤ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ገንዘብ ያደረግሃትና የዋጀሀት ፤ ለነገሥትና ለካህናት ለንጹሕ ወገንና ለቅዱስ ሕዝብም ማደርያ ትሆን ዘንደ የጠራሃት ቤተ ክርስቲያንህንም ጠብቃት እያለ ይጸልይ ፡፡

፶፭. ካህናት ሥጋውንና ደሙን ከተቀበሉ በኋላ ያላመኑ ሰዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዳይገቡ ይጠብቁ፡፡

፶፮. ወእምዝ ይቁሙ ሕዝብ
ወአንስትኒ እንዘ ይትገለበባ
ርእሶን ይስፍሑ እደዊሆሙ
ወይስአሉ ስርየተ ወይትመ
ጠዉ ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ
ክቡረ ።

፶፯. ወእመቦ ዘመጽኡ አኀው
አው አኃት እምርኁቅ ብሔር
ይጠይቅ ሕይወቶሙ ዲያቆን
ወይለቡ ሃይማኖቶሙ።

፶፰. ወእመሰ ቦሙ ትምህርተ
ርትዕት ሃይማኖት ይትወከ
ፎሙ ወይባኡ ቤተ ክርስቲያን
ወእመሰ ዕልዋን እሙንቱ
ኢይትወከፎሙ ይባኡ።

፶፱. ወእመሰ መጽአ ቀሲስ
እምርኁቅ ብሔር ይትወከ
ፍዎ ቀሳውስት ወናሁ እመ
ውእቱ ዲያቆን ይትወከፍዎ
ዲያቆናት።

፷. ወእመሂ መጽአ ኤጲስ
ቆጶስ እንግዳ ይትወከፎ ኤጲስ
ቆጶስ ዘከማሁ ወይንበር ምስ
ሌሁ ወያክብሮ ወእምዝ ይስ
አሎ ከመ ይምሀሮሙ ወይገሥ
ጾሙ ለሕዝብ እስመ ይቤ
መጽሐፍ ኢይከብር ነቢይ በሀ
ገሩ[፱]፣ ወያስተብቍዕዎ ከመ
ያዕርግ መሥዋዕተ ወእመሰ
በምክንያተ ፍርሀት አበየ ፈድ
ፋደ ያስተብቍዕዎ ከመ ይጸጉ
በረከተ ለሕዝብ።

፶፮. ከዚህም በኋላ ሕዝቡ
ይቁሙ ፣ ሴቶችም ራሳቸውን
ተሸፍነው ይቁሙ ፣ እጆቻቸ
ውንም ዘርግተው ይቅርታን
ይለምኑ ፣ ቅዱስ ሥጋውንና
ክቡር ደሙንም ይቀበሉ ።

፶፯. ከሩቅ ሀገር የመጡ ወንድ
ሞች ወይም እኅቶች ቢኖሩ
ዲያቆኑ አኗኗራቸውን ይጠይቅ፣
ሃይማኖታቸውንም ይረዳ።
፶፰. የቀናች ሃይማኖት ትም
ህርት ቢኖራቸው ግን ይቀበላ
ቸው ፣ ወደ ቤተ ክርስቲያንም
ይግቡ ፣ ከሐዲዎች ቢሆኑ ግን
ይገቡ ዘንድ አይቀበላቸው።
፶፱. ቄስ ከሩቅ ሀገር ቢመጣ ግን
ቀሳውስት ይቀበሉት ፣ ዲያቆ
ንም ቢሆን ዲያቆናቱ ይቀ
በሉት።

፷. እንግዳ ኤጲስ ቆጶስም
ቢመጣ እንደ እርሱ ያለው
ኤጲስ ቆጶስ ይቀበለው፣ ከእርሱ
ጋራም ይቀመጥ ያክብረውም፣
ከዚህም በኋላ ሕዝቡን ያስተም
ራቸውና ይመክራቸው ዘንድ
ይጋብዘው መጽሐፍ ነቢይ
በሀገሩ አይከብርም ብሏልና፣
መሥዋዕትንም ያሳርግ ዘንድ
ይለምኑት ፣ በፍርሃት ምክንያት
አይሆንም ቢል ግን ለሕዝቡ
በረከትን ይሰጥና ያሳድር ዘንድ
አብዝተው ይማልዱት።

፱ ሉቃ ፬:፳፬-፳፯ ፣ ዮሐ. ፬ - ፵፬

፷፩. ወእመሰ ቦ ዘመጽአ
እንከ ኀቤከ እንግዳ አው
እምሰብእ ብሔር እንዘ ይለብስ
አስኬማ ሠናየ ዘምሉእ ሞገሰ
አንተ ኤጲስ ቆጶስ ንግሮ ቃለ
እግዚአብሔር ፣ ወሶበ ሰማዕከ
እንዘ ይሜህሩ ወያነብቡ መጽ
ሐፈ ኢታጽርዕ ተቀንዮ ግብ
ርከ ።

፷፪. መፍትው ይትወከፍዎሙ
ለአናግድ አኀው ወያብእዎሙ
ወያክብርዎሙ።

፷፫. ወእመሰ ቦ ዝንቱ ወኢያከ
ብር ነግደ መጺአ ዲያቆን ይገ
ሥጾ ወያቅሞ ድኅረ ሕዝብ ከመ
ርእዮሙ ካልኣን ይፍርሁ ።

፷፬. ወእመሰ መጽአ ኀቤክሙ
ነዳይ ወሬዛ አው አረጋዊ ይት
ወከፎሙ ዲያቆን በፍሡሕ
ልብ ወያንብሮሙ ለለ፩፩
ውስተ መካኑ በከመ ይደሉ
ዘእንበለ ነሢአ ገጽ አላ ትኩን
መልእክትክሙ እንተ ታሠምሮ
ለእግዚአብሔር ።
፷፭. ወዲያቆናዊትኒ ከማሁ
ትግበር ለአንስት ምስለ አብዕ
ልት ወነዳያን።

፷፩. አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ!
እንግዲህ እንግዳ ሰው ወይም
ከሀገር ሰው ባለሚልነትን
የተሞላ መልካም የምንኩስና
ልብስን ለብሶ ወደ አንተ ቢመጣ
የእግዚአብሔርን ቃል ንገረው ፤
መጻሕፍትን ሲያነቡና ሲያስ
ተምሩ በምትሰማበት ጊዜ ፣
የተግባርህን አገለግሎት አታ
ቋርጥ ።

፷፪. እንግዶች ወንድሞችን
ተቀብለው ያስገቧቸውና ያከብ
ሯቸው ዘንድ አገባብ ነው።

፷፫. ትዕቢተኛ ቢኖር ፣ እንግ
ዳንም ባያከብር ዲያቆኑ መጥቶ
ይምከረው ፣ ሌሎቹ አይተው
እንዲፈሩም ከሕዝቡ በስተኋላ
ያቁመው፤

፷፬. ወደ እናንተ ድኃ ፣ ጐል
ማሳ ፣ ወይም ሽማግሌ ቢመጣ
ግን ዲያቆኑ በደስተኛ ልብ
ይቀበላቸው ፣ እያንዳንዱንም
እንደሚገባ ፊት አይቶ ሳያዳላ
በየቦታው ያስቀምጣቸው ፣ ነገር
ግን አገልግሎታችሁ እግ
ዚአብሔርን ደስ የምታሰኘው
ትሁን።
፷፭. እንደዚሁም ዲያቆናዊቲቱ
ከባለጸጎችና ድሆች ጋራ ለሴ
ቶች ታድርግ ።

፷፮. ገሥጾሙኬ ኤጲስ ቆጶስ ለሕዝብ ወአዝዞሙ ይምጽኡ ኀበ ቤተ ክርስቲያን መዓልተ ወሌሊተ ወግሙራ ኢይርኀቁ እምኔሃ ወኢይኩኑ ሕዝብ ሕፁፃነ እምኔሃ እስመ አባሉ ለክርስቶስ እሙንቱ።

፷፯. ወአኮ በእንተ ካህናት ባሕቲቶሙ ዘንቤ ዘንተ አላ በእንተ ኵሉ ሕዝብ ከመ ይለብዉ ለለ፩፩ ቃለ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ፤ ወዘሰ ኢሀሎ ምስሌየ ዕድውየ ውእቱ ወዘኢይትጋባእ ምስሌየ ይዘርወኒ[፲] ።

፷፰. ኢትትሐከዩ እንከ እስመ አካሉ ለክርስቶስ አንትሙ ወኢትትፈለጡ እምሥጋሁ ወኢታብድሩ ትካዘ ዝ ዓለም እምትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ተጋብኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ነግሀ ወሠርከ ሰብሑ ወዘምሩ ወአንብቡ መዝሙረ ዳዊት ዘ፷ወ፪ ፤ ወዓዲ ዘ፻ ወ፵ ።

፷፱. ወፈድፋደሰ በሰንበተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትንሣኤሁ ቅድስት አዕርጉ ስብሐተ ወአኰቴተ ወክብረ ለእግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ በወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘፈነወ ኀቤነ ወሠምረ ይሕምም በፈቃዱ ወተቀብረ በሥምረቱ ውስተ ምድር ወተንሥአ እሙታን።

[፲] ማቴ፡ ፲፪ - ፴

፷፮. ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ሕዝቡን ምከራቸው ፤ በሌሊትና በቀንም ወደ ቤተ ክርስቲያን እንዲመጡ፤ፈጽመውም ከእርሷ እንዳይርቁ ፤ ሕዝቡም ከእርሷ ያነሱ እንዳይሆኑ እዘዛቸው ፤ እነርሱ የክርስቶስ አካላት ናቸውና።

፷፯. ይህንም የምንለው ስለ ካህናት ብቻ አይደለም ፤ እያንዳንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተውሉ ዘንድ ፤ ስለ ሕዝቡም ሁሉ ነው እንጂ፤ ጌታችን ከእኔ ጋራ ያልሆነ ባላጋራዬ ነው፤ከእኔም ጋር የማይሰበስብ ይበትናል ፤ ይቃወመኛል።

፷፰. እንግዲህ ቸል አትበሉ ፤ የክርስቶስ አካል ናችሁና ፤ ከእርሱም አካል አትለዩ ፤ ከእግዚአብሔርም ትእዛዝ የዚህን ዓለም ግዳጅ አትምረጡ፤ በነግህና በሠርክም በቤተ ክርስቲያን ተሰብስባችሁ ስልሳ ሁለተኛውንና ዳግመኛም መቶ አርባኛውን የዳዊትን መዝሙር አንብቡ ዘምሩ አመስግኑም።

፷፱. ይልቁንም ቅድስት ትንሣኤው በተደረገባት በክርስቲያን ሰንበት ወደኛ በላከው በፈቃዱም መከራን ይቀበል ዘንድ በወደደ ፣ በፈቃዱም በምድር በተቀበረ ከሙታንም ተለይቶ በተነሣው በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ሁሉን ለፈጠረ ለእግዚአብሔር ምስጋናንና ፍጹም ክብርን አቅርቡ።

፸. ወእመሰ ኢመጻእክሙ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ምንተ ታመክንዩ ወታወሥእዎ ለእግዚአብሔር ፤ እስመ በዛቲ ዕለት ሰንበተ ክርስቲያን መፍትው ንስማዕ ስብከተ ትንሣኤሁ ቅድስት ፤ ወንዘክር ሕማማቲሁ፤ ወንግበር ተዝካሮ ፤ ወናንብብ መጻሕፍተ ነቢያት፤ ወወንጌለ ቅዱሰ ወንግበር መሥዋዕተ ወቍርባነ መብልዐ መንፈሳዌ።

፸፩. ወእመሰ ኢተጋሀክሙ መዓልተ ወሌሊተ ወኢገበርክሙ በከመ ዘንቤ ትከውኑ አባስያኒሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወጸላእያኒሁ ፤ እስመ አብደርክሙ ተድላ መብልዐ ፤ ወስታየ ወፍግዓ ዘይበሊ ወይማስን ፤ ወኀደግሙ ዘኢይበሊ ወኢይማስን።

፸፪. ወለእለ ገብሩ ከመዝ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ይኄይሱ እምኔክሙ አብዳን ሕዝብ በከመ ጸዐላ ለኢየሩሳሌም፤ ወይቤላ ሰዶም ትኄይስ እምኔኪ ።

፸. ወደ ቤተ ክርስቲያን ባትመጡ ግን ምን ታመካኛላችሁ? ለእግዚአብሔርስ ምን ትመልሱለታላችሁ ? በዚህች በክርስቲያን ሰንበት ዕለት የቅድስት ትንሣኤውን ስብከት እንሰማ ዘንድ ፤ መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ ፤ መታሰቢያውንም እናደርግ ዘንድ ፤ የነቢያትን መጻሕፍትና ቅዱስ ወንጌልንም እናነብ ዘንድ ፤ መንፈሳዊ ምግብ የሚሆን መሥዋዕትንና ቍርባንንም እናቀርብ ዘንድ ይገባልና።

፸፩. በሌሊትና በቀን ባትተጉ ፤ እንዳልናችሁም ባታደርጉ ግን ፤ እግዚአብሔርን የምትበድሉትና የምትጠሉት ትሆናላችሁ ፤ የሚያልፍና የሚጠፋ ተድላን መብልንና መጠጥን ፤ የሚያልፍ የሚጠፋ ደስታንም መርጣችሁ፤ የማያልፈውንና የማይጠፋውን ትታችኋልና ።

፸፪. እንደዚህም የሚያደርጉትን እግዚአብሔር ከናንተ ይልቅ አላዋቆች የሆኑት ሕዝብ ይሻላሉ አላቸው ፤ ይህም ኢየሩሳሌምን ከአንቺ ይልቅ ሰዶም ትሻላለች ብሎ እንደ ነቀፋት ።

፸፫. ናሁኬ ርእይዎሙ ለአብዳን ኵሎ አሚረ እንዘ ይነቅሐ ወይተግሁ ወየሐውሩ ፍጡነ ኀበ እለ ኢይበቍዑ አማልክት፤ ወይሰግዱ ሎሙ ፤ ወይ ስእሉ ኵሎ ትካዞሙ ፤ ወይት ጋብኡ በዕለተ በዓሎሙ ኀቡረ ንዑሶሙ ወዐቢዮሙ ፤ ወአኮስ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ካልኣንሂ ይመጽኡ እምርኁቅ ብሔር ፣ ወያመልክዎሙ ፤ ወይትቀነዩ ሎሙ፡፡

፸፬. ወእመሰ አብዳን አይሁድ ዕልዋን ወመናፍቃን ይትቀነዩ ሰዱሰ ዕለተ ፤ ወየዐርፉ በሳብዕት ዕለት ፤ ወእምዝ ይትጋብኡ ውስተ ምኵራባቲሆሙ ፤ ወይገብሩ በዓለ ለጣዖታት ወያዐብይዎሙ ወያከብርዎሙ ለእለ አልቦሙ ነፍስ፤ ወመንፈስ ፤ ወኢይበቍዑ ወኢምንተኒ ፤ ወይትሜክሑ ፤ ወይብሉ ፤ ንሕነ እሙንቱ አይሁድ፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ፤ ወይትጋብኡ ኵሎ ጊዜ ፤ ወይትቀነዩ ለባዕዳን እለ አልቦሙ ባቍዕ ፤ እፎኬ አንትሙ እለ ነሣእክሙ ጸጋ በኀበ እግዚአብሔር አምላክ ትትሐከዩ ፤ ወታጸርኡ ቅኔ ቤተ ክርስቲያን ፡፡

፸፫. እነሆ ሁልጊዜ ነቅተውና ተግተው ወደማይጠቅሙ ጣዖታት ፈጥነው ሲኼዱና ሲሰግዱላቸው አላዋቆችን ተመልከቷቸው፤ ትንሾቹም ትልቆቹም በበዓላቸው ቀን በአንድነት ተሰብስበው ግዳጃቸውን ሁሉ ይለምናሉ ፤ እኒህ ብቻ አይደሉም፤ ነገር ግን ሌሎችም ከሩቅ ሀገር መጥተው ያመልኳቸዋል ፤ ይገዙላቸዋልም፡፡

፸፬. አላዋቆች ፤ ወንጀለኞችና ተጠራጣሪዎች አይሁድ ስድስቱን ቀን ሠርተው በሰባተኛይቱ ቀን የሚአርፉ ከሆነ ፤ ከዚህም በኋላ በምኵራቦቻቸው ተሰብስበው ለጣዖታት በዓልን የሚያደርጉ ነፍስና እስትንፋስ የሌላቸውን ምንም ምን የማይጠቅሙ ጣዖታትን የሚያከብሯቸው ከሆነ ፤ ታማኞች አይሁድ እኛ ነን እያሉ የሚመኩ ከሆነ ፤ እንደዚህ የሚያደርጉም ሁልጊዜ የሚሰበሰቡ ጥቅም ለሌላቸው ጣዖታትም የሚያገለግሉ ከሆነ ፤ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ጸጋን የተቀበላችሁ እናንተማ እንዴት ትሰንፋላችሁ? ቤተ ክርስቲያን ማገልገልንስ እንዴት ታስታጉላላችሁ?

፸፭. ወእመሰ ርኁቅሙ እምቤተ ክርስቲያን ተኀጕሉ ተስፋክሙ ፤ ወትቀብፁ ተስፋ መድኃኒትክሙ ፤ ወትከውኑ ዕልዋነ ፤ ወትትገሀሡ እምሥናያት ወትከውኑ እኩያነ፡፡

፸፮. ናሁ ይቤ እግዚአብሔር በኤርምያስ ነቢይ ኀደጉ ሕዝብየ ሕግየ ዘወሀብክዎሙ ቅድመ ገጾሙ ፤ ወኢሰምዑ ቃልየ ፤ ወሖሩ ወተለዉ ፍትወተ ልቦሙ ወተለዉ ጣዖተ ዘመሀርዎሙ አበዊሆሙ፡፡[፲፩]

፸፯. ወዓዲ ይቤ አጽደቀት ነፍሰ ዕልውት እስራኤል እምነ ኀሥርት ይሁዳ ፤ ወለኖሎቶሙ ሰደድዎሙ ውስተ አድባር ፤ ወገደፍዎሙ ፤ ወአንጌገዩ ውስተ አውግር[፲፪]፡፡

፸፰. ምንተ ያመክንዩ እለ ይትሀከዩ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን ወይወፅኡ እምኔሃ በጊዜ ጸሎት አየ ጊዜ ይሰምዑ መድኃኒተ ነፍሶሙ ፤ ወምንተ ያወሥእዎ ለእግዚአብሔር፡፡

፲፩ ኤርም. ፱፡ - ፲፬
፲፪ ሕዝ. ፰ - ፲፮

፸፭. ከቤተ ክርስቲያንም ብትርቁ ግን ተስፋችሁን ታጣላችሁ፤ የመዳናችሁንም ተስፋ ትቆርጣላችሁ ፤ ወንጀለኞችም ትሆናላችሁ ፤ ከበጎ ነገርም ትርቃላችሁ ፤ ክፉዎችንም ትሆናላችሁ፡፡

፸፮. እነሆ እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ እንዲህ አለ ፤ ወገኖቼ በፊታቸው የሰጧቸውን ሕጌን ትተዋል ፤ ቃሌንም አልሰሙም፤ የልቡናቸውንም ፈቃድ ተከትለው ኖሩ፤አባቶቻቸው ያስተማሯቸው ጣዖትንም ተከተሉ ፡፡

፸፯. ዳግመኛም ከወራዳዪቱ ይሁዳ ይልቅ ከዳተኛዋ እስራኤል ራስዋን አጸደቀች ፤ እረኞቻቸውንም ወደ ተራራዎች አባርረው ጣሏቸው ፤ እነርሱም በየኮረብታው ተቅበዘበዙ፡፡

፸፰. ወደ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ቸል የሚሉ ሰዎች ፤ በጸሎት ጊዜም ከእርሷ የሚወጡ ሰዎች ምን ያመካኛሉ? የነፍሳቸውንስ ድኅነት ምን ጊዜ ይሰማሉ ? ለእግዚአብሔርስ ምን ይመልሱለታል?

፸፱. ለብዉ እንከ ከመ ቅኔ ሆሙ ለመሃይምናን ህልው ምስሌሆሙ ወበጽድቅ ዘውእቱ አምልኮ እግዚአብሔር::

፹. ኢይኩን ግብርክሙ ወፃማ ክሙ እምትካዘ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘይበሊ ወይማስን ፤ አላ ይኩን ሕሊናክሙ ኀበ እግ ዚአብሔር በከመ ይቤ እግዚእነ ኢተሐልዩ ለመብልዕ ኀላፊ ዘይበሊ ወይማስን አላ ፤ ለመ ብልዕ ዘይነብር ለሕይወት ዘለ ዓለም::[፲፫]

፹፩. ወዓዲ ይቤ እስመ ግብር ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ዝ ውእቱ ከመ ትእመኑ በዘፈነዎ ኀቤክሙ ::

፹፪. ዑቁኬ እንከ ኢትርኀቁ እምቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአ ብሔር ፤ ወኢትትልዉ ዐሠ ሮሙ ለዕልዋን ፤ ወመናፍቃን ወመምልክያነ ጣዖት ማኅበረ አይሁድ::

[፲፫] ዮሐ. ፮ - ፳፯ - ፳፱

፸፱. የምእመናን አገልግሎታ ቸው ከእነርሱ ጋራ እንደሆነ አስተውሉ ፤ በእውነትም እግ ዚአብሔርን ማምለክ ይህ ነው::

፹. ሥራችሁና ድካማችሁም ከሚጠፋና ከሚበላሽ ከኀላ ፊው ከዚህ ዓለም ግዳጅ አይ ሁን ፤ ነገር ግን ጌታችን ለዘለ ዓለም ሕይወት ለሚኖር መብል እንጂ ፤ ለሚያልፍ ለሚጠፋና ለሚበላሽ መብል አትጨነቁ እንዳለ ፤ ሐሳባችሁ ወደ እግዚአ ብሔር ይሁን::

፹፩. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ እግዚአብሔርን ደስ የሚአሰኘው ሥራ ይህ ነው፤ ይኸውም ወደ እናንተ በላከው በልጁ ታምኑ ዘንድ ነው::

፹፪. እንኪያስ ከእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን እንዳትርቁ እወቁ፣ የወንጀለኞችን ፣ የመ ናፍቃንን፣የተጠራጣሪዎችን፣ጣዖ ትንም የሚአመልኩትን የአይሁ ድንም ፍለጋ አትከተሉ::

፹፫. ኢትሑሩ ቤተ አማልክተ አጋንንት ፤ ወኢትኅበሩ ምስለ ቀታልያነ ክርስቶስ ፤ ወኢት ባኡ ውስተ ምኵራብ ዕልዋን::

፹፬. ኢሰማዕክሙኑ ዘይቤ ፤ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ከንቱ፤ ወኢቦእኩ ምስለ ዐማጽያን ፤ ጸላእኩ ማኅበረ እኩያን ፤ ወኢይነብር ምስለ ዐማጽያን ወጽልሕዋን[፲፬]::

፹፭. ወካዕበ ይቤ ፤ ብፁዕ ብእሲ ዘኢሖረ በምክረ ረሲዓን ፤ ወዘኢቆመ ውስተ ፍኖተ ኃጥ አን ፤ ወዘኢነበረ ውስተ መን በረ መስተሣልቃን ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ፤ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌ ሊተ[፲፭]::

፹፮. ወአንተሰ ኅደገ ማኅበረ ክርስቲያን ፤ ወመነንከ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ፤ ወኢዐቀብከ ሕጎ ወሥርዓቶ ፤ ወተለውከ ፍኖተ ፈያት፤ ወረ ሰይከ ርኩሰ ከመ ዘንጹሕ::

፹፯. ወተዐረከ ምስለ እለ ተፈ ልጡ እምኔከ ፤ ወረሰይከ ንብረተከ ምስለ አረማውያን ፤ ወአጽማዕከ በእዝንከ ቃለ ተው ኔት ዘምሉእ ኵሎ ርኵሰ ወነገረ ከንቱ ዘአልቦ ባቍዕ::

[፲፬] መዝ. ፳፭ : ፬ - ፭

[፲፭] መዝ. ፩ - ፪

፹፫. የአጋንንት ማደሪያ ወደሚ ሆኑ ጣዖታት ቤት አትሒዱ፣ ክርስቶስን ከገደሉ ሰዎች ጋራም አትተባበሩ፤ ወደ ወንጀለኞች ምኵራብም አትግቡ::

፹፬. በከንቱ አደባባይ አልተቀ መጥኩም ከበደለኞችም ጋራ አልገባሁም፤ የክፉዎችንም ማኅ በር ጠላሁ፤ ከዐመፀኞችና ከሽ ንጋዮች ጋራም አልቀመጥም ያለውን አልሰማችሁም?

፹፭. ዳግመኛም እንዲህ አለ ፤ ‹‹በዝንጉዎች ምክር ያልሔደ ፣ በኃጥአን ጐዳናም ያልቆመ ፣ በዋ ዘኞች ወንበር ያልተቀመጠ ፣ ነገር ግን በእግዚአብሔር ሕግ፣ ደስ የሚለው ፣ ሕጉንም በሌ ሊትና በቀን የሚያስብ ሰው ምስጉን ነው::››

፹፮. አንተ ግን የክርስቲያን ማኅበርን ተውህ፤ የእግዚአብሔ ርንም ቤተ ክርስቲያን ናቅህ ፤ ሕጉንና ሥርዐቱንም አልጠበ ቅህም ፤ የወንበዴዎችንም ጐዳና ተከተልህ ፤ ርኩሱንም እንደ ንጹሕ አደረግህ::

፹፯. ከአንተ ከተለዩትም ጋራ ተወዳጀህ ፤ አኗኗርህንም ከአረ ማውያን ጋራ አድርገህ ፤ ርኵ ሰትንና ጥቅም የሌለው የብላሽ ነገርን ሁሉ የተመላ የዘፈን ቃልንም በጆሮህ ሰማህ::

፺፰. ወአንተሰ አበይከ ሰሚዐ ቃለ ኤርምያስ ነቢይ ዘይቤ እግዚኦ ኢነበርኩ ውስተ ዐውደ ምኑናን በዐመፃ አላ እፈርህ እምቅድመ ገጽከ[፲፯]፡

፺፱. በእንተ ምንት ትፈቅድ ትስማዕ ነገረ ምውታን አረማውያን እለ ቄስሉ በኀጢአት በምግባሩ ለዲያብሎስ እስመ ይቀትልዎ ለብእሲ ዘይተልዎሙ ፤ ወይመልህዎ እምርትዕት ሃይማኖት ፤ ወይሬስይዎ ይትቀነይ ለብዙኃን አማልክት ፤ ወአንትሙሰ ኢትግበሩ ከመዝ ፤ አላ ባሕቱ ዕቀቡ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ፤ ወኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ፤ ወፈድፋደሰ ኅሡ ሕገ ቤተ ክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ።

፻. ወይእቲ እንተ አጥረያ በደሙ ክርስቶስ ፍቁር ወልድ ህልው እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም፣ እስመ ይእቲ ቤተ ክርስቲያን ወለቱ ለልዑል ወእንተ ታጸንዕ አልባቢነ ፤ ወትሬስየነ ቅሩባነ ኀበ እግዚአብሔር ከመ ንርከብ ገጸ በኀቤሁ እስመ አባሉ ንሕነ ወአዕርክቲሁ።

፲፯ ኤር ፲፯ ፡ ፲፯

፺፰. አንተስ ‹‹አቤቱ በፍርድ አደባባይ በዐመፅ አልተቀመጥኩም፣ ነገር ግን ከፊትህ የተነሣ እፈራለሁ›› ያለውን የነቢዩን የኤርምያስን ቃል መስማትን አይሆንም አልህ።

፺፱. በዲያብሎስ ሥራ በኃጢአት የቄሰሉ የሙታን አረማውያን ነገርን ስለምን ትሰማለህ ? የሚከተላቸውን ሰው ይገድሉታልና ፤ ከቀናች ሃይማኖትም ይለዩታልና ፤ ለብዙዎች ጣዖታትም እንዲገዛ ያደርጉታልና ፤ እናንተ ግን እንደዚህ አታድርጉ ፤ ነገር ግን የእግዚአብሔርን ትእዛዞች ጠብቁ ፤ ለእናንተም ሕይወትን ምረጡ ፤ ይልቁንም የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ሕግ ፈልጉ ።

፻. ይህችውም ዓለም ሳይፈጠር በህልውና የነበረ ፣ የተወደደው እግዚአብሔር ወልድ ክርስቶስ በደሙ ገንዘብ ያደረጋት ናት፣ ይህችም ቤተ ክርስቲያን የልዑል ልጁ ናትና በእርሱ ዘንድም ባለ ሟልነትን እንድናገኝ የምታጸናንና ወደ እግዚአብሔር ቀራቢዎች የምታደርገን ናትና እኛ ወገኖቹና ወዳጆቹ ነንና።

፻፩. ንኩን እንከ ኄራነ ወንጹሓነ ዘእንበለ ርኩስ ፤ ወፍጹማነ በርትዕት ሃይማኖት ወበኵሉ ምግባረ ሠናይ።

አንቀጽ ፲ወ፪

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለክርስቲያን ይባኡ ውስተ ማኅደረ ነኪራን ሕዝብ ይርአዩ ተውኔተ ወማኅሌተ ይስምዑ።

፩. ተዐቀቡ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር ወኢትደመሩ ውስተ ጉባኤ አሕዛብ።

፪. ወረኀቁ እመናግንቲሁ ለሰይጣን እስመ ለዲያሎብስ አልቦ ፍቅር ምስለ እግዚአብሔር እስመ ዘይዴመር ምስለ ዘይሄሊ ይግበር ሥምረቶ ለጸላዒ።

፫. ውእቱኬ ይትኌለቍ ምስለ ዲያብሎስ ፤ ወይወርስ መርገመ ረኀቁ እንከ እምግብር እኩይ እንተ አልባቲ ሠናይት።

፬. ዝውእቱ ተውኔት ፣ ወአምልኮ ጣዖት ፣ ወማርያን ፣ ወመዐስባን ወመሰግላን ፣ በአዕዋፍ ፣ ወመንቅሕያነ ምውታን ፣ እስመ ጽሑፍ ኢይኩን እኩይ ላዕለ ያዕቆብ ፣ ወኢሕሱም ላዕለ እስራኤል[፩]።

፩ ዘኍል ፳፫:፳፫

፻፩. እንግዲህ ያለርኵሰት ደጎችና ንጹሐን እንሁን ፣ በቀናች ሃይማኖትና በበጎ ምግባር ሁሉ ፍጹማን እንሁን ።

ዐሥራ ሁለተኛ አንቀጽ

ክርስቲያኖች ጨዋታን ለማየትና ዘፈንን ለመስማት ወደ ልዩ ሕዝብ ማደሪያ ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል።

፩. እንግዲህ እንዲህ ካለ ሥራ ተጠበቁ ፣ ወደ አሕዛብ ጉባኤም አትቀላቀሉ።

፪. ከሰይጣን አሽከላዎች ራቁ፣ ለዲያብሎስ ከእግዚአብሔር ጋር ፍቅር የለውምና፣የጠላትን ፈቃዱን ያደርግ ዘንድ ከሚያስብ ሰው ራቁ ።

፫. እርሱ ከዲያብሎስ ጋራ ይቈጠራልና ፤ እርግማንንም ይወርሳልና ፣ እንግዲህ በጎነት ከሌላት ከክፉ ሥራ ራቁ።

፬. ይኸውም መዝፈን ፣ ጣዖት ማምለክ ሟርተኞች ፣ ጠንቋዮች ፣ በወፍ የሚጠነቁሉ ፣ ሙት እናነሣለን የሚሉ ናቸው፣ ክፉ ነገር በያዕቆብ ላይ አይደረግ ፤ በእስራኤል ላይም መጥፎ ነገር አይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፭. ሰስሉ እንከ እምዘ ከመዝ
ግብር ዘይገብሩ መጥዓውያን
ለአስሕቶ ሰብእ ዝውእቱ ምግ
ባራቲሁ ለሰይጣን።

፮. መፍትው ይትፌለጡ መሃ
ይምናን እማኅበረ ረሲዓን ወኢ
ይኅበሩ ገቢረ በዓል ምስሌ
ሆሙ ።

፯. ወከማሁ ንርኅቅ ንሕነሂ
እምኔሆሙ ወኢንባእ ውስተ
አብያቲሆሙ ወኢንብላዕ ምስሌ
ሆሙ ወኢንስተይ እስመ እሙ
ንቱ ፈጻምያነ ምግባራቲሁ
ለሰይጣን።

፰. ንትገኃሥ እምአምልኮ
ጣዖት ወስሕተት ወአምኃሆሙ
ወብፅዐተ አማልክቲሆሙ።

፱. ወአንትሙኒ ወራዙት ግበሩ
ኵሎ ትካዘ ዘይደሉ ለቅድስት
ቤተ ክርስቲያን ዘእንበለ ሀኬት
ወተሴሰዩ እምፍሬ ፃማክሙ
በንጽሕ ከመ ኢትጽሐቁ ወኢ
ምንተኒ።

፲. ወኢትክበዱ ዲበ ቤተ ክርስ
ቲያኑ ለእግዚአብሔር ከመ
ንኩን ዘእንበለ ትካዝ አላ
በስብከተ ወንጌል ቅዱስ።

፭. ሰውን ለማሳት ጣዖት
የሚያመልኩ ሰዎች ከሚያደር
ጉት ከእንደዚህ ያለ ሥራ
ራቁ፤ ይኸውም የሰይጣን ሥራ
ነው።

፮. ምእመናን ከክፉዎች ማኅ
በር ሊለዩ አገባብ ነው ፤ ከእ
ነርሱ ጋራም በዓልን በማድረግ
አንድ አይሁኑ።

፯. እኛም እንደዚሁ ከእነርሱ
እንራቅ ፣ ወደ ቤቶቻቸውም
አንግባ ፣ ከእነርሱ ጋራም አን
ብላ ፣ አንጠጣ ፣ እነርሱ የሰይ
ጣንን ሥራ የሚፈጽሙ ናቸ
ውና።

፰. ጣዖትን ከማምለክና ከስ
ሕተት ለጣዖታቱም አምኃ
ከመስጠትና ስለት ከመሳል
እንራቅ ።

፱. እናንተም ጐልማሶች የሚገ
ባውን ግዳጅ ሁሉ ያለ ሐኬት
ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን አድ
ርጉ ፣ ምንም እንዳትቸገሩ በን
ጽሕና ከደከማችሁበት ፍሬ
ተመገቡ።

፲. ቅዱስ ወንጌልን በመስበክ
እንጂ ያለ ጭንቀት እንድንሆን
በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን
ላይ ሸክም አትሁኑ።

፲፩. ወኢናጽርዕ ቅኔ እደዊነ
ወኢንትሀከይ እስመ ቦ እምኔነ
መሠግራን ወቦ እምኔነ ሰፋ
ይያን ደብተራ ወቦ መስተገ
ብራነ ምድር።

፲፪. ይቤ ሰሎሞን ተመየጥ
ኀበ ቃሕም ኦ ሀካይ ወንቃሕ
ወቅናእ ርእየከ ፍናዊሁ ወኩን
ጠቢበ እምኔሁ።

፲፫. ወውእቱ እንዘ ወፍር
አልቦ ወዘሂ ያጌብሮ አልቦ
ወእንዘ እግዚእሂ አልቦ ያስተ
ጋብእ በሐጋይ ሲሳዮ ወብዙኀ
አመ ማእረር ይትጌበር አው
ሑር ኀበ ንህብ ወአእምር ከመ
መስተገብርት ይእቲ ወበ
ትግብርታ ከመ ሠናየ ትገብር
እንተ ፃማሃ ነገሥት ወአብዳን
ይነሥኡ ለሕይወት።

፲፬. እንተ ትትፌቀር ይእቲ
ኀበ ኵሉ ወክብርት ይእቲ
ወበኀይላ ፅብስት ወበግብራ
ጽንዕት ጥበበ አክቢራ አስተ
ርአየት።

፲፩. ተግባረ እድን አናቋርጥ ፣
ቸልም አንበል፣ ከእኛ ወገን ዓሣ
የሚያጠምዱ ከእኛም ወገን
ድንኳን የሚሰፉ ምድርንም የሚ
ያርሱ አሉና።

፲፪. ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ አንተ
ታካች ወደ ግብረ ጉንዳን
ተመልከት ፣ ንቃ ጐዳናውንም
ተመልከተህ ከእርሱ ይልቅ
ጠቢብ ሁን።

፲፫. እርሱም መሰማሪያ ሳይ
ኖረው የሚያስገድደውም ሳይኖ
ረው ፣ ጌታም ሳይኖረው በበጋ
ምግቡን ይሰበስባልና ፣ በመኸ
ርም ጊዜ ብዙ ሥራ ይሠራልና፣
ወይም ወደ ንብ ሄደህ ሠራተኛ
እንደሆነች በሥራዋም መልካም
ሥራን እንደምትሠራ እወቅ ፣
የደከመችበትንም ሥራዋን ነገሥ
ትም ሰነፎችም ለመድኃኒት ይወ
ስዷሉና።

፲፬. ይህችም በሁሉ ዘንድ
የምትወደድ ናት ፣ የከበረችም
ናት፣ በኃይሏ ግን ደካማ ናት፣
ጥበብን አክብራ አሳየች።

፲፭. እስከ ማእዜኑ ኦ ሀካይ ትሰክብ፣ ወማዕዜኑ እምን ዋምከ ትነቅሕ፣ ሕቀ ትነውም ወሕቀ ትነብር፣ወሕቀ ትዴቅስ ወሕቀ ታስተጋብእ እዴከ ውስተ እንግድዓከ ፣ ወእምዝ ይመጽአከ ግብተ ከመ እኩይ ሐዋርያ ንዴት ወተፅናስ ከመ ኄር ረዋጺ ።

፲፮. ወእመሰ ኢኮንከ ሀካየ ይመጽእ ለከ ማእረርከ ከመ ነቅዐ ማይ ወንዴትሰ ከመ እኩይ ረዋጺ ለሲሁ ይርኅቅ እምኔከ።

፲፯. ብእሲ አብድ ወዐማፂ የሐውር ፍናዋተ ዘኢኮና ኄራተ[፬]።

፲፰. ወካዕበ ይቤ ዘይትጌበራ ለምድር ይጸግብ ኅብስተ።

፲፱. ወዓዲ ይቤ ኅብአ እዴሁ ሀካይ ውስተ ሕፅኑ ወየሐምም ለአቅርቦ ውስተ አፉሁ።

፳. ጠቢብ ያስተርኢ ለርእሱ ሀካየ ፣ አብድ ሐቀፈ እዴሁ ወበልዐ ሥጋሁ።

፬ ምሳ. ፮፡ ፲፪

፲፭. ሰነፍ ሆይ እስከ መቼ ትተኛለህ ? ከእንቅልፍህስ መቼ ትነቃለህ ? ጥቂት ትተኛለህ ፣ ጥቂትም ትቀመጣለህ፣ ጥቂትም ታንቀላፋለህ ፣ ጥቂት ጊዜም እጅህን ወደ ደረትህ ትሰበስባ ለህ ፤ ከዚህም በኋላ እንደ ክፉ መልእክተኛ ድህነት፣ እንደ ደገኛ ወ ራ ሪ ም ችጋር ፣ በድንገት ይመጣብሃል።

፲፮. ሰነፍ ባትሆን ግን መከር እንደ ውኃ ምንጭ ይመጣል ሃል ፣ ድህነት ግን እንደሚሸሽ ክፉ ወራሪ ከአንተ ይርቃል።

፲፯. ሰነፍና አላዋቂ በደለኛ ሰው በጎ ያይደሉ ጐዳናዎችን ይሄዳል።

፲፰. ሁለተኛም ምድርን የሚያ ርሳት እንጀራን ይጠግባል አለ።

፲፱. ዳግመኛም ሰነፍ ሰው እጁን ወደ ብብቱ ይሸሽጋል ፤ ወደ አፉ ለማቅረብም ይታመማል አለ ።

፳. ጥበበኛ ሰው ለራሱ አላዋቂ መስሎ ይታያል ፤ ሰነፍ ሰው እጁን አቅፎ ሥጋውን በላ አለ ።

፳፩. እስመ ግብሩ ለሀካይ አልባቲ ፈውስ።

፳፪. ኵሉ ዘኢይትቀነይ ኢይሴሰይ ወኢይንበር ምስሌክሙ ጽሩዐ[፫] ።

፳፫. ፍርሀዎኬ ኵሎ ጊዜ ወረ ኀቁ እምኀኬት እስመ እግዚአ ብሔር አምላክነ ይጸልእ ኵሎ ሀካያነ።

፳፬. ኢይንበር ሀካይ ምስለ እለ ይትኤዘዙ ለእግዚአብሔር አብ ዘሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓ ለመ ዓለም አሜን።

አንቀጽ ፲ወ፫

በእንተ መበለታት ዘአልቦን ምት፤

፩. መፍትው ትሠየም እንተ ፷ ክረምታ እንተ ባቲ ምግባረ ሠናይ።

፪. ኅሪት ወንጽሕት ዘኢትፈ ቅድ ዳግመ ብእሴ።

፫ ፩ኛ ተሰ. ፫፡፲-፲፫

፳፩. የሰነፍ ሰው ሥራ መድኃ ኒት የላትምና።

፳፪. ሥራ የማይሠራ ሁሉ ምግብን አይመገብ ፤ ሥራፈት ሆኖም ከእናንተ ጋራ አይቀመጥ።

፳፫. ሁለጊዜም ፍሩት ፤ ከስ ንፍናም ራቁ ፤ አምላካችን እግዚአብሔር ሰነፎችን ሁሉ ይጠላልና።

፳፬. ሰነፍ ሰው ከሚታዘዙ ሰዎች ጋራ አይቀመጥ ፣ ለእ ግዚአብሔር አብ ክብር ምስ ጋና ለዘለዓለሙ በእውነት ይግ ባው ። አሜን ።

አሥራ ሦስተኛ አንቀጽ፣

ባል የሌላቸው የባልቴቶችን ነገር ይናገራል፤

፩. በጎ ምግባር ያላት ፣ ስልሳ ዓመት የሆናት ትሾም ዘንድ አግባብ ነው።

፪. ቸርና ከኃጢአት የነጻች ሁለተኛ ባል የማትሻ ልትሆን ይገባል።

፫. ለንዑሳትሰ መበለታት ኢይደልዎን ሢመት።

፬. ወእመሰ ሤምክሙ ነዐሰ መበለተ እንተ ኢትክል ተዐግሦ ከመ ልሂቃት መበለታት አላ ትፈቅድ ታውስብ ዳግመ ኢትእመንዋ።

፭. እስመ ታመጽእ ነገረ ኀፍረት ወኀሣረ ወነውረ ለቤተ ክርስቲያን ወትትኴነን በኀበ እግዚአብሔር እስመ አውሰበት ዳግመ ብእሴ ወኢዐቀበት ትእዛዘ መጻሕፍት።

፮. ወበእንተዝ ኢመፍትው ፍጡነ ይሢሙ ዘእንበለ ይሕትቱ ሕይወቶን ወያመክርዎን እመበን ትዕግሥት።

፯. ወእመሰ ኢይክህላ ተዐግሦ ይኄይስ ኢያንብቦቶን እስመ ኢዐቀባ ዘሰምዓ።

፰. ወእመሰበ ነአስ እንተ ነበረት ምስለ ምታ ኅዳጠ መዋዕለ ወተፈልጠት እምኔሁ በሞት ወእምዝ ሐይወት ባሕቲታ ወዐቀበት ግብረ መበለታት እንተ ከመዝ ትገብር ብፅዕት ይእቲ።

፫. ለታናናሽ መበለታት ግን ሹመት አይገባቸውም።

፬. እንደ ታላላቆች ባልቴቶች መታገሥ የማትችለውን በዕድሜ ትንሽ የሆነችውን መበለት ብትሾሙ ግን ዳግመኛ ታገባ ዘንድ ትሻለችና አትመኑአት።

፭. ለቤተ ክርስቲያን የኃፍረት ነገርን ውርደትንና ነውርን ታመጣለችና ሁለተኛም ባልን ስላገባች የመጻሕፍትንም ትእዛዝ ስለ አልጠበቀች በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድባታልና።

፮. ስለዚህም አነዋወራቸውን ሳይመረምሩ ትዕግሥት እንዳላቸውም ሳይፈትኑ ፈጥነው ይሾሙ ዘንድ አግባብ አይደለም።

፯. መታገሥ ባይቻላቸው ግን አለማስተማር ይሻላል ፣ የሰሙትን አልጠበቁምና።

፰. ከባሏ ጋራ ጥቂት ቀን የኖረች፣ ከእርሱም በሞት የተለየች ፣ በዕድሜ ያነሰች መበለት ብትኖር ግን፣ከዚህ በኋላ እንዲህ እያደረገች የመበለታትን ሥራ ብትጠብቅና ብቻዋን ብትኖር ብፅዕት ናት።

፱. እንተ ተመሰለት ከመ መበለት እንተ ስራጵታ ዘሲዶና ዘመጽአ ኀቤሃ ወተወክፈቶ ለኤልያስ ነቢይ ቅዱሱ ለእግዚአብሔር።

፲. ወከመ ሐና ወለተ ፋኑኤል እንተ ነገደ አሴር እንተ ሐይወት ውስተ ቤተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ፣ ወድሉት ወትረ ለጸሎት ወአስተብቍዖት ወእንዘ ድንግል ይእቲ ነበረት ፲ወ፭ዓመተ ፣ ወምስለ ምታሰ ነበረት ፯ተ ዓመተ ፣ ወእምዝ ቦአት ውስተ ቤተ መቅደስ ወነበረት ወኮነት መዓስብተ ፹ወ፬ ዓመተ።

፲፩. ወትሴፎ ምጽአቶ ለክርስቶስ ወተአኵቶ ለእግዚአብሔር ወትዜኑ በእንቲአሁ ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ ምጽአቶ ለመድኃኒተ እስራኤል።

፲፪. ወዛቲ መበለት እንተ ትገብር ከመዝ ትረክብ ክብረ ወሞገሰ ወአኰቴተ በዝ ዓለም ወበከህክ በኀበ እግዚአብሔር በመንግሥተ ሰማያት።

፱. የእግዚአብሔር ቅዱስ ነቢዩ ኤልያስ ወደ እርስዋ እንደመጣና እንደ ተቀበለችው እንደ ሲዶና ስራጵታ መበለት የመሰለች።

፲. በመዓልትና በሌሊት በእግዚአብሔር ቤት እንደ ኖረች ከአሴር ወገን እንደ ሆነች እንደ ፋኑኤል ልጅ እንደ ሐና ለጸሎትና ለምልጃ ዘወትር እንደ ተዘጋጀች፣ በድንግልናም ዐሥራ አምስት ዓመት ኖረች፤ ከባሏም ጋር ሰባት ዓመት ኖረች ፤ ከዚህም በኋላ ወደ ቤተ መቅደስ ገብታ ፤ ሰማንያ አራት ዓመት መበለት ሁና ኖረች።

፲፩. የክርስቶስንም መምጣት ተስፋ ታደርግና እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር፣ እስራኤልንም ለማዳን መምጣቱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሁሉ ስለ እርሱ ትናገር ነበር።

፲፪. እንደዚህ የምታደርግ ይህች ባልቴት በዚህ ዓለም በወዲያኛውም ክብርንና ሞገስን ምስጋናንም በእግዚአብሔር ዘንድ በመንግሥተ ሰማያት ታገኛለች።

፲፫. ወንዑሳት መበለታት ኢይሠየማ በውስተ ቤተ ክር ስቲያን እስመ ኢይክላ ተዐግሦ ስብሳብ እንዘ ሀለዋ በኀይለ ውርዙቶን እስመ ያወስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፬. ወለእማንቱሰ ይከውን ውርዙቶን ለሰይጣን ፤ አላ ባሕቱ ይትዓቀባ ወያድኅና ርእሶን ከመ ኢያውስባ ዳግመ ብእሴ።

፲፭. መፍትው ለክሙ ትለ ብዉ ዘንተ ከመ ዝንቱ ቀዳ ማዊ ስብሳብ ንጹሕ በኀበ እግዚአብሔር ።

፲፮. ወእለሰ ያወስቡ ዳግመ ይከውኑ ውፁኣነ እምሕግ እስመ ኢኮነ ባሕቲቱ በእንተ ሩካቤ አላ ሐሰዉ ላዕለ እግዚ አብሔር።

፲፯. ወእለሰ ያወስቡ ሣልሰ ኢይትኌለቁ ውስተ መርዔቱ ለእግዚአብሔር።

፲፰. ወእለሰ ያወስቡ ራብዐ ፈድፋደ ተዐውቀ ዝሙቶሙ፣ ወይረክቡ ኀፍረተ ወኀሣረ።

፲፫. ሕፃናት ሴቶች ግን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አይሾሙ ፤ የፈቲውን ፆር መታገሥ አይቻ ላቸውምና ፤ በወጣትነት ኀይል ዳግመኛ ወንድን ያገባሉና።

፲፬. የእነርሱ ግን ቍንጅናቸው ለሰይጣን ይሆናል ፤ ነገር ግን ራሳቸውንም ያድኑ፣ ይጠብቁ፣ ዳግመኛ ወንድን እንዳያገቡ።

፲፭. መጀመሪያው ጋብቻ በእግ ዚአብሔር ዘንድ የአማረ ንጹሕ እንደሆነ ይህን ታስተውሉ ዘንድ ለናንተ አገባብ ነው።

፲፮. ሁለተኛ የሚያገቡ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ፤ በእግዚአብሔርም ላይ ሐሰትን ተናገሩ እንጂ ስለ ጋብቻ ብቻ አይደለምና።

፲፯. ሦስተኛ የሚያገቡ ግን ከእግዚአብሔር መንጋ ከምዕ መናን አይቈጠሩም።

፲፰. አራተኛ የሚያገቡ ግን መሰ ሰናቸው ፈጽሞ ታወቀ፣ ኀፍረት ንና ውርደትን ያገኛሉ።

፲፱. እስመ በቀዳሚ ፍጥረት ወሀበ እግዚአብሔር አሐተ ብእሲተ ለአሐዱ ብእሲ፣ ወበእ ንተዝ ይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ።

፳. ከመዝ ንኤዝዝ ለውር ዝዋት አንስት እምከመ ሞቱ ዘቀዳሚ አምታቲሆን እምከመ ኢይክላ ተዓግሦ መፍትው ያውስባ ዳግመ ብእሴ ከመ ኢይደቃ ዳግመ ውስተ መሥ ገርተ ሰይጣን እኩይ ወመ ናግንቲሁ ማህጕሌ ነፍሳት።

፳፩. ወእማንቱሰ ይወርዳ ውስተ ኵነኔ ገሃነም ዘለዓለም ዘአልቦ ዕረፍት።

፳፪. ወመበለታት እለ ተዐውቃ በጽድቅ አንስትኒ እለ አውሰባ ፩ ብእሴ ወብዙኃን ሰማዕት ኮኑ በእንቲአሆን ከመ ሐይዋ በንጽሕ ወእማንቱኬ ኢይት ኌለቋ ምስለ መበለታት ካል ኣት ወየሐፅና ደቂቆን ዘእ ንበለ ርኵስ ፣ ለእለ ከመዝ መፍትው ትርድእዎን ወተሀብ ዎን ትካዞን እስመ እማንቱ ትውክልቶን ኀበ እግዚአብ ሔር ።

፲፱. በመጀመሪያው ፍጥረት እግዚአብሔር አንዲት ሴትን ለአንድ ወንድ ሰጥቷልና ፣ ስለ ዚህም ሁለቱ አንድ አካል ይሆ ናሉ ።

፳. ለቆነጃጅቶች ሴቶችም የቀ ድሞ ባሎቻቸው ከሞቱባቸው መታገሥ ባይቻላቸው ሁለተኛ ባል ያገቡ ዘንድ እንዲገባ እናዛለን ፣ ወደ ክፉ የሰይጣን ወጥመድ ነፍሳትንም ወደሚያ ጠፋ አሽክላው ዳግመኛ እንዳ ይወድቁ።

፳፩. እነርሱ ግን ለዘለዓለሙ ዕረፍት ወደሌለበት ወደ ገሃነም ይወርዳሉ።

፳፪. በጽድቅ የታወቁ ባልቴቶች አንድ ባል ያገቡ ሴቶች በንጽሕና እንደኖሩ ብዙ ሰዎች ምስክርን የሆኗቸው እነዚህም ከሌሎች ባልቴቶች ጋራ አይቆጠሩም ፣ ልጆቻቸውንም ያለ ርኵሰት ያሳደጉ እንደእነዚህ ያሉትን ትረ ዷቸውና ግዳጃቸውን ትሰጧቸው ዘንድ አግባብ ነው ፤ የእነዚህ እምነታቸው በእግዚአብሔር ዘንድ ነውና።

፳፫. ወይእዜኒ ኤጲስ ቆጶስ ስፋሕ እዴከ ለውሂብ ወተዘከ ሮሙ ለነዳያን ወሀብ ለለ፩፩ ጸሕቆሙ በከመ ይፈቅዱ ወሐ ውጾሙ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ ወለምንዱባን ፡፡

፳፬. መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይርድኦሙ ወያድኅኖሙ ወየ ሀቦሙ ትካዞሙ ለኵሎሙ ፅኑሳን ወጽዑራን፡፡

፳፭. ወይርድኦሙ ወይርዐ ዮሙ ለኵሎሙ ሕዝብ ውስተ ሠናይ መርዔት ለእለ ያቄርቡ ጽርስፎራ፡፡

፳፮. ምጽዋተ እምዘ አብኡ ለከ ጸጉ ዘአምጽኡ ኅቤከ ለለ፩፩ በከመ ይደሉ ከመ መጋቢ ኄር ወመሓሪ እስመ ሥሙር ውእቱ በኅበ እግዚአብሔር፡፡

፳፯. ኵሉ ዘይጼጉ ለጽኑሳን ይረክብ ዐስበ ሠናየ፡፡

፳፰. ወአንተሰ ዓመውከ በእንተ እግዚአብሔር ትነሥእ ዕሤተ፡፡

፳፱. ወከመዝ በሎሙ ለእለ ጸገውከ ዕገሌ ዘአቅረበ ወሀብኩ ክሙ ከመ ትጸልዩ ሎቱ ወታስተብቍዑ በእንቲአሁ፡፡

፳፫. ዛሬም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ! ለመስጠት እጅህን ዘርጋ ፤ ድሆችንም አስባቸው ፤ ለእያ ንዳንዳቸው ግዳጃቸውን እንደ ሚሹት ስጥ ፤ ባልቴቶችንም እናት አባታቸው የሞቱባቸው ንም፤ችግረኞችንም ጉብኛቸው ፡፡

፳፬. ኤጲስ ቆጶስ የተቸገሩትንና የተጨነቁትን ሁሉ ሊረዳቸውና ሊአድናቸውም ግዳጃቸውን ሊሰ ጣቸው አገባብ ነው፡፡

፳፭. በመልካም መንጋ መካከል መባ የሚያቀርቡትን ሕዝቡንም ሁሉ ይርዳቸው ፤ ይጠብቃ ቸው፡፡

፳፮. ለአንተ ከአገቡት ምጽ ዋትም፤ ወደ አንተ ያመጡልህን እንደቸርና አዛኝ ሹም ለየአንዳ ንዱ እንደሚገባ ስጥ ፤ ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነውና፡፡

፳፯. ለተቸገሩ የሚሰጥ ሁሉ በጎ ዋጋን ያገኛል ፡፡

፳፰. ስለ እግዚአብሔር የደከ ምክ አንተም ዋጋህን ታገኛለህ፡፡

፳፱. ለምትሰጣቸውም ሰዎች ‹‹ትጸልዩለትና ስለ እርሱም ትማልዱ ዘንድ›› ዕገሌ ያቀረበ ውን ሰጧዋችሁ በላቸው ፡፡

፴. መፍትው ሠናየ ትግበሩ ለኵሉ ሰብእ ወኢትበሉ ለዝ እሁቦ ወለካልኡ እከልዮ፡፡

፴፩. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ኢትፍልጥ ወኢመነሂ እስመ ይቤ እግዚእነ ለኵሉ ዘሰአለከ ሀቦ[1] ዝውእቱ እመኒ ዐርክከ፤ ወእመኒ ጸላኢከ ፤ ወለእመኒ ዘመድከ ፤ አው ፈላሲ አው ዘአውሰበ አው ዘአልቦ ብእ ሲት አው መበለት አው ዕጓለ ማውታ ወለኵሉ ግብር ሠናየ፡፡

፴፪. እስመ አዘዘነ እግዚእነ በውስተ መጻሕፍት ንምሐ ሮሙ ለነዳያን፡፡

፴፫. በከመ ይቤ በኢሳይያስ ነቢይ ፈትት ኅብስተከ ለር ኁብ ፤ ወአብልዖ ለነዳይ ፤ ወአኅድሮ ውስተ ጽላሎተ ቤትከ፡፡

፴፬. ወእመ ርኢከ ዕሩቀ አልብሶ ወኢትትአወር እምዘ ርዐ ቤትከ[2]፡፡

፴፭. ወዳንኤልኒ ይቤ በእንተዝ ያሠምርከ ምክርየ ኦ ንጉሥ ወበምጽዋተ ጽድቅ ትድኅን፡፡

፴. ለሰው ሁሉ በጎ ነገርን ታደርጉ ዘንድ ይገባል ፤ ለዚህ እሰጠዋለሁ ፤ ሌላውን እከለክ ለዋሁ አትበሉ፡፡

፴፩. አንተም ኤጲስ ቆጶስ ማን ንም አትለይ፤ ጌታችን ለለመ ነህ ሁሉ ስጠው ብሏልና፤ ይህ ንም ማለት ወዳጅህም ቢሆን፤ ጠላትህም ቢሆን፤ ዘመድህም ቢሆን፤ ወይም ስደተኛ ቢሆን፤ ወይም ያገባ ቢሆን፤ ሚስት የሌለውም ቢሆን ፤ ባል የሌላ ትም ብትሆን እናት አባት የሞቱ በትም ቢሆን ፤ ለሁሉም በጎ ነገርን አድርግ፡፡

፴፪. ጌታችን ለችግረኞች እን ራራላቸው ዘንድ በመጻሕፍት አዝዞናልና፡፡

፴፫. በነቢዩ በኢሳይያስ እን ጀራህን ለተራበ ቍረስ ፤ ለድኃ ውም አብላው ፤ በቤትህ ጥላ ውስጥም አሳድረው እንዳለ፡፡

፴፬. የታረዘንም ብታይ አል ብሰው፤ የሥጋ ዘመድህንም ችል አትበል፡፡

፴፭. ዳንኤልም ንጉሥ ሆይ ስለዚህ ነገር ምክሬ ደስ ያሰኝህ በእውነተኛ ምጽዋት ትድናለህ አለ ፡፡

[1] ማቴ ፭ ፥ ፵፪

[2] ኢሳ ፶፰ - ፯

፴፮. ወኀጢአትከኒ በምሒረ ነዳያን ይሠረይ ለከ እስከ ይሠሪ ጌጋየከ እግዚአብሔር[፫]::
፴፯. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን እስመ በአሚን ወበምሂር ይደመሰስ ኀጢአት::

፴፰. ወዓዲ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ዘይሌቡ ላዕለ ነዳይ ወምስኪን እምዕለት እኪት ያድኅኖ እግዚ አብሔር[፬]:

፴፱. ወካዕበ ይቤ ዘረወ ወወ ሀበ ለነዳይ ወጽድቁኒ ይነብር ለዓለም[፭]::
፵. ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ዘይምሕሮ ለነዳይ ይሌቅሖ ለእግዚአብሔር ወይትዐሠይ በከመ ወሀበ ::
፵፩. እስመ ዘያጸምም እዘኒሁ ከመ ኢይስማዕ አውያተ ነዳይ፣ ዘይከድን ዓይኖ ከመ ኢይርአይ ግፉዐ ፣ ሎቱኒ ይጸመሞ እግዚአብሔር::

፫ ዳንኤ ፬ ፡ ፳፬
፬ መዝ. ፵፱ - ፩ - ፪
፭ መዝ. ፻፲፩ - ፱

፴፮. እግዚአብሔር በደልህን እስቲያቀልልህ ድረስ ኃጢአትህ ነዳያንን በመመጽወት ይሠረ ይልሃል አለ::
፴፯. ሁለተኛም ሰሎሞን በሃይ ማኖትና በመራራት ኃጢአት ይደመሰሳል አለ::

፴፰. ዳግመኛም ዳዊት ለችግረ ኛውና ለምስኪን የሚያስብ ብፁዕ ነው፤ እግዚአብሔር ከክፉ ቀን ያድነዋል አለ::

፴፱. ሁለተኛም ገንዘቡን በተነ ፣ ለደኃም ሰጠ ፣ ጽድቁም ለዘለ ዓለም ይኖራል አለ::
፵. ዳግመኛም ሰሎሞን ለድኃ የሚራራ ለእግዚአብሔር ያበድ ራል እንደሰጠም ይቀበላል::

፵፩. የድኃውን ጩኸት እንዳ ይሰማ ጆሮውን የሚደፍን ፣ የተገፋውንም እንዳያይ ዓይኑን የሚከድን ፣ እሱንም እግዚአ ብሔር ቸል ይለዋል::

፵፪. መፍትው መበለታት ይኩና ዕጉሣተ እለ ኢያበዝኃ ነቢበ ወአልቦን እከይ ወኢመዓት::

፵፫. አላ እማንቱ ንጹሓት ወያመልካሁ ለእግዚአብሔር በጽድቅ::

፵፬. ወእምከመ ርእያ እኩየ ምግባረ ወሕሡመ ቃለ ያር ምማ ከመ ዘኢርእያ ወኢሰ ምዓ::

፵፭. ወኢይኩን ትካዛ ለመ በለት ወኢምንትኒ ዘእንበለ ጸልዮ ወአስተብቍዖ በእንተ እለ ይመጽኡ ወያበውኡ መባአ ለቤተ ክርስቲያን::
፵፮. ወእመሰቦ ዘየኃሥሥ ጽሩዐ ነገረ ከንቱ ኢያውሥ አሁ ፣ አላ ባሕቱ ይትወከፋ ለእለ የኀሥሣ ቃለ ሃይማኖት ወምግባረ ጽድቅ ፣ ወይሣተፋ ሠናየ በኀበ እግዚአብሔር::

፵፯. ወእለሰ ይፈቅዳ ይትመ ሀራ ሥርዐተ ይሑራ ኀበ ሥዩማን ወይትመሐራ ወይስ ምዓ ቃለ ተግሣጽ::

፵፪. ባልቴቶች ትዕግሥተኞች ነገርን የማያበዙ፣ ክፋትና ቊጣ የሌለባቸው ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው::

፵፫. ነገር ግን እነሱ ንጹሖች እግዚአብሔርን በእውነት የሚ ያመልኩት ይሁኑ::

፵፬. ክፉ ሥራን ቢያዩ ፣ ክፉ ቃልንም ቢሰሙ ፣ እንዳላዩና እንዳ ልሰሙ ዝም ይበሉ ::

፵፭. የባልቴት አሳቧ ለቤተ ክርስቲያን መባ ለማግባት ስለሚ መጡት ከመጸለይና ከመማለድ በቀር ሌላ ምንም አይሁን::

፵፮. የተጠላ ከንቱ ነገርን የሚሻ ሰው ቢኖር አይመልሱለት ነገር ግን የሃይማኖትን ቃልና የጽድቅ ሥራን የሚፈልጉትን ይቀበሉ ፣ በእግዚአብሔር ዘንድም በጐ ነገርን ይሳተፉ ::

፵፯. ሥራትን ይማሩ ዘንድ የሚሹ ወደ መምህራን ሄደው ይማሩ የምክር ቃልንም ይስሙ ::

፵፰. ወኢይስምዓ ቃለ ውዴት ወኢይትልዋ ድኅረ ባዕዳነ አማልክት አላ ያምልካሁ ለ፩ እግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ።

፵፱. እስመ አስተማሰላ እግዚአብሔር ለመንግሥተ ሰማያት በኅጠተ ሰናፔ እንተ ትንዕስ እምኵሉ አዝርዕት[፯] ወሶበ ጥዕማ ብእሲ ታውዕዮ ከማሁ ውእቱ ቃለ ትምህርተ ሃይማኖት ታውእዮ ለሰይጣን።

፶. ኢመፍትው ንዕሉ ቃለ ነቢያት ወኢንክሥት ምሥጢረ ለዕልዋነ ሃይማኖት።

፶፩. አላ ንጽናዕ በሃይማኖት እስመ አዘዘነ እግዚእነ እንዘ ይብል ኢትደዩ ባሕርየክሙ ቅድመ አሕርው ወኢትሀቡ ቅድሳቲክሙ ለከለባት ከመ ኢይኪዱ ባሕርየክሙ በእገሪሆሙ ወተመዪጦሙ ይነጽሑክሙ እስመ ሶበ አእመሩ ነገረ ምሥጢር ዕልዋን ይሜንኑ ወይሬስዩ ኀፍረተ ወኀሣረ በዕበዶሙ።

፶፪. አላ ዳዕሙ መሀርዎሙ ይለብዉ ቃለ ኦሪት ወነቢያት እለ ተነበዩ በእንተ ምጽአቱ ለክርስቶስ።

፶፫. እስመ መምህርነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈነወ ለነ ፲ወ፪ተ ሐዋርያተ ንምሀሮሙ ለኵሎሙ አሕዛብ።

፶፬. ወለአንስትሰ ኢአዘዘን ይምሀራ ወያንብባ በቤተ ክርስቲያን ላዕለ ሕዝብ አላ ዳዕሙ ይትገሠሣ እምግብረ ዝሙት ወይትአዘዛ በጾም ወበጸሎት ወበአጽምዖ ቃለ መጻሕፍት።

፯. ማቴ. ፲፫. ፴፩–፴፪

፵፰. የነገር ሥራ ቃልን አይስሙ፣ ልዩዎች አማልክትንም አይከተሉ፣ ሁሉን የፈጠረ አንድ እግዚአብሔርን ያምልኩት እንጂ።

፵፱. እግዚአብሔር መንግሥተ ሰማያትን ከአዝርእት ሁሉ በምታንስ በሰናፍጭ ቅንጣት መስሏታልና፣ ሰው በቀመሳት ጊዜ ታቃጥለዋለች፤ የሃይማኖት ትምህርት ቃል እንዲሁ ናት፣ ሰይጣንን ታቃጥለዋለችና።

፶. የነቢያት ቃልን እንወነጅል ዘንድ አይገባም፤ ሃይማኖትን ለካዱ ሰዎችም ምሥጢርን አንግለጽ።

፶፩. ነገር ግን በሃይማኖት እንጽና፣ "ጌታችን ዕንቈቻችሁን በእሪያዎች ፊት አትጣሉ፤ የተቀደሰውንም ለውሾች አትስጡ፤ ዕንቈቻችሁን በእግራቸው እንዳይጠቀጥቁት፣ ተመልሰውም ይጥሏችኋል" ብሎ አዝዞናልና፣ከሐድያን በስንፍናቸው የምሥጢርን ነገር ባወቁ ጊዜ ይንቃሉ፤ ኀፍረትና ውርደትንም ያደርጋሉ።

፶፪. ነገር ግን የኦሪትንና ስለ ክርስቶስ መምጣት ትንቢት የተናገሩ የነቢያትን ቃል ያስተውሉ ዘንድ አስተምሯቸው እንጂ።

፶፫. መምህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ አሕዛብን ሁሉ እናስተምር ዘንድ እኛን አስራሁለቱ ሐዋርያትን ልኮልናልና።

፶፬. ሴቶችን ግን ሊያስተምሩ በቤተ ክርስቲያንም ለሕዝቡ ሊያነብቡ አላዘዛቸውም፤ ከመሰሰን ሥራ ይገሥፁ፤ በጾም፣ በጸሎትና የመጻሕፍትን ቃል በማድመጥ ይታዘዙ ዘንድ ነው እንጂ።

፶፭. እስመ ነበራ ምስሌነ ማርያም መግደላዊት ወአኅቲሁ ለአልዓዛር ማርያ ወማርታ ወሰሎሜ ወባዕዳትሂ እለ ምስሌሆን እስመ ለእሉን ኢአዘዞን ይምሐራ ምስሌነ።[፯]

፶፮. ወባሕቱ መፍትው ይምሀራ ለአንስት።

፶፯. እስመ ብእሲ ርእሳ ለብእሲት ከማሁ ኢመፍትው ወኢርቱዕ ይኩን አባል ዘየዓቢ እምርእስ።

፶፰. ኢመፍትውኬ መበለታት ወደናግል ያንሶስዋ ማዕከለ መራህብት ወይባኣ ቤተ ዕደው።

፶፱. ወእለሰ ይገብራ ከመዝ ኢኮና መበለታተ ወኢደናግለ አላ ዳዕሙ ይከውና ማዕቀፈ ለሰብእ።

፷. ወእመሰ ኢይፀመዳ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ይከውና ሀካያተ ወስሱዓተ ወኀሣሥያተ ንዋየ ባዕድ ወይጼውዋ ዕደወ ወይከውና መስሕታተ ለካልኣን ወያወድቃ ነፍሳተ።

፷፩. ወእለሰ ይተልውዎን ይርኅቁ እምእግዚአብሔር ።

፷፪. ወእለሰ ይበውኡ ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወኢይሌብዉ ዘውስተ መጻሕፍት ወኢይሰምዑ ቃለ መጽሐፍ ዘተግሣጽ በእንተ እለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሰሚዐ ይሰምዑ ወኢይሌብዉ።[፰]

[illegible]
፰ ኢሳ ፮ : ፱

፶፭. ማርያም መግደላዊትና የአልዓዛር እኅቶች ማርያና ማርታ ሰሎሜም ሌሎችም ከእነርሱ ጋራ የነበሩ ሴቶች ከእኛ ጋራ ነበሩ፤ እነርሱን ከእኛ ጋራ ያስተምሩ ዘንድ አላዘዛቸውምና።

፶፮. ነገር ግን ሴቶችን ያስተምሩ ዘንድ ይገባል።

፶፯. ወንድ ለሴት ራስዋ ነውና እንደዚሁ አካል ከራስ የበለጠ ይሆን ዘንድ አይገባም።

፶፰. ባልቴቶችና ደናግል በአደባባይ መካከል ሊመላለሱና ወደ ወንዶች ቤትም ሊገቡ አይገባም።

፶፱. እንደዚህ የሚያደርጉ ግን ባልቴቶችና ደናግል አይደሉም ለሰው መሰናክል ይሆናሉ እንጂ።

፷. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባያገለግሉ ግን ሰነፎች ስሱዎችና የሰው ገንዘብ ፈላጊዎች ይሆናሉ፣ ወንዶችንም ይማርካሉ፣ ለሌሎችም መሳሳቻ ይሆናሉ፣ ነፍሳትንም ይጥላሉ።

፷፩. የሚከተሏቸውም ከእግዚአብሔር ይርቃሉ።

፷፪. ወደ ቤተ ክርስቲያን ገብተው በመጻሕፍት ያለውን ስለማያስተውሉ የተግሣጽ መጽሐፍ ቃልንም ስለማይሰሙ እንዲህ ስለሚያደርጉ ሰዎችም ነቢዩ ኢሳይያስ እንዲህ ይላል ፣ መስማትን ይሰማሉ አያስተውሉም እንጂ ።

፳፫. ወራእየ ይሬእዩ ወኢይጤይቁ በከመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ ወለእለሰ ከመዝ መበለታት ኢታርእይዎን መሥዋዕቶ ለክርስቶስ።

፳፬. ወእንተሰ ትፈቅድ ታሥምሮ ለክርስቶስ ትንበር ውስተ ቤታ በጽምው፣ ወትሰብሖ መዓልተ ወሌሊተ በአፍ ዘኢያረምም፣ ወትስአሎ ለእግዚአብሔር በልብ ንጹሕ ከመ ጠባብ ዮዲት እንተ ሰአለት ኀበ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ በእንተ እስራኤል።[9]

፳፭. ከማሁ መበለት መሐሪት ትስአሎ ለእግዚአብሔር እንዘ ኢታጸርዕ ሐዊረ ቤተ ክርስቲያን በኵሉ ሰዓት ።

፳፮. እስመ ኵሉ ሕሊናሃ ድልው ወትረ ለተቀንዮ ወኢትትመየጥ ውስተ ፍግዕ።

፳፯. ወእንተሰ ንጹሕ አዕይንቲሃ ወቅዱስ እዘኒሃ ወኢትስፍሕ እደዊሃ ኀበ ትዕግልት ወይረውጻ እገሪሃ ውስተ ፍኖተ ሰላም ወአፉሃ ኢይነብብ ሐሰተ ወሲሳያ በዐቅም ለእንተ ከመዝ ምግባራ ይሰምዓ እግዚአብሔር ጸሎታ ወስእለታ።

፳፫. ማየትንም ያያሉ አይረዱም እንጂ፣ ይህ ሕዝብ ልቡ ደንድኗል፣ እንደነዚህ ላሉት መበለታት የክርስቶስን መሥዋዕት አታሳዩአቸው።

፳፬. ክርስቶስን ደስ ልታሰኘው የምትወድ ግን በቤቷ በጸጥታ ትኑር፣ ዝም በማይል አፍም ሌሊትና ቀን ታመስግነው፣ ስለ እስራኤል ሌሊትና ቀን ወደ እግዚአብሔር እንደ ለመነች እንደ ጥበበኛዋ ዮዲትም በንጹሕ ልብ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፳፭. እንደዚሁ የምትራራ ባልቴት በየሰዓቱ ቤተ ክርስቲያን መሄድን ሳታቋርጥ እግዚአብሔርን ትለምነው።

፳፮. ሐሳቧ ሁሉ ለመገዛት የተዘጋጀ ነው፤ ወደ ተድላ ደስታ አትመለስምና።

፳፯. ዓይኖቿ ንጹሕ፣ ጆሮቿ ቅዱስ የሆኑ፣ እጆቿን ወደቅሚያ የማትዘረጋ፣ እግሯም ወደሰላም መንገድ የሚሮጥ፣ አፏም ሐሰትን የማይናገር፣ ምግቧም በልክ የሚሆን፣ ምግባሯ እንደዚህ የሆነውን ሴት እግዚአብሔር ልመናዋንና ጸሎትዋን ይሰማታል።

---

[9]. ዮዲት. ፱ ፡ ፩

፳፰. እስመ ይቤ አመ ዕለተ እጼውዐከ ፍጡነ ስምዓኒ።[10]

፳፱. ወከመዝ ትሠየም መበለት እንተ ኢታፈቅር ወርቀ ወአልባሰ ትዝኅርት ወኢስስዕት ወኢመስተራብሒት።

፴. አላ ዳዕሙ ኅሪት ወለባዊት ወትንበር ውስተ ቤተ ክርስቲያን እንዘ ትሴብሕ ወትዜምር ወታነብብ መጻሕፍተ ወተዐቅብ ጊዜ ሰዓተ መዓልት ወሌሊት ወትጸውም ወትስአሎ ለእግዚአብሔር ኵሎ ጊዜ።

፴፩. ወቅኔ እደዊሃ ትሁብ ለነዳያን ወኢታጥሪ ኢምንተኒ።

፴፪. እንዘ ትዜክር መበለተ እንተ አብአት ፪ተ ጸራይቀ ውስተ ቤተ መቅደሱ ለእግዚአብሔር ዘበእንቲአሃ ስምዐ ኮነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በውስተ ወንጌል አማን እብለክሙ ከመ ዛቲ መበለት አብዝኀት አብአ እምኵሎሙ እለ አብኡ ውስተ ሙዳየ ምጽዋት ወኵሎሙ እለ አብኡ እምተረፈሙ አብኡ።

፴፫. ወይእቲሰ እምተጽናሳ ኵሎ ዘባቲ አብአት ወኵሎ መንበርታ።

፴፬. መፍትወኬ መበለታት ይኩና ንጹሓተ ወይትሓታ በፍርሀት ወበረዓድ።

፳፰. በምጠራህ ጊዜ ፈጥነህ ስማኝ ይላልና።

፳፱. እንደዚህም ወርቅ የማትወድ፣ ትዕቢትና ስስት የሌላት፣ ገንዘብ የማታራባ ባልቴት ትሾም።

፴. ነገር ግን ቸር አስተዋይ ትሁን፣ በቤተ ክርስቲያን ውስጥም እያመሰገነች፣ እየዘመረች፣ መጻሕፍትን እያነበበች፣ የሌሊቱንና የቀኑንም ሰዓት ጊዜ እየጠበቀች፣ እየጾመች፣ ሁልጊዜም እግዚአብሔርን እየለመነች ትኑር።

፴፩. ከእጆቿ ሥራም ለነዳያን ትስጥ፣ ምንም ጥሪት አታኑር።

፴፪. በእግዚአብሔር ማደሪያ በቤተ መቅደስ ሁለት እንጀራ ያቀረበችውን ድኃ እያሰበች፤ ስለ እርሷ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በወንጌል እንዲህ ብሎ ምስክር የሆናት፣ በሙዳየ ምጽዋቱ ውስጥ መባዓቸውን ከአገቡት ሁሉ ይልቅ ይች ድኃ መባ መስጠትን እንዳበዛች በእውነት እነግራችኋለሁ፣ ሁሉም ያገቡት ከትርፋቸው ነውና።

፴፫. ይቺ ግን ችግረኛ ስትሆን ያላትን ንብረቷን ሁሉ አገባች።

፴፬. ባልቴቶች ንጹሖች ይሆኑ ዘንድ በመፍራትና በመንቀጥቀጥም ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

---

[10]. [illegible]

፸፫. ወፈድፋደሰ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሳውስት ወለዲያቆናት ወለ ዲያቆናዊት::

፸፬. ወእማንቱሰ ኢይግበራ ወኢም ንተኒ ዘእንበለ ምክረ ዲያቆናት::

፸፭. ወኢይሑራ ውስተ ሐውዘ መባ ልዕት ወንዝህላል::

፸፮. እመሰ ተረክባ እንዘ ከመዝ ይገብራ ይትገሠጻ ይትነሣእ ዲያ ቆን ወየአዝዞን ይጹማ::

፸፯. ወከማሁ ካህናትኒ እመ ይነ ሥኡ ርዴ በኀበ መሰጥ ወመወ ልጣን ወዘማውያን ይትገሠጹ ወኢ.ታብእ ቊርባነ ለእግዚአብሔር አምላክከ::

፹. ወመፍትውኬ ይኩና መበለታት ድልዋተ ለሰሚዐ ቃለ መላህቅቶን ወይግበራ ኵሎ ዘየአዝዝዎን ወይ ዕቀባ ቃለ ኤጲስ ቆጶስ ወያክብራሁ ከመ ዘእግዚአብሔር::

፹፩. ወእመሰቦ ዘይነሥእ ምጽዋተ እምኀበ ዐማፅያን ወዕልዋን ይድ ኀፅ ውስተ ስሕተት ዘዚአሆሙ ወይመውት በጌጋዮሙ ወለእመ ጸለየ በእንቲአሆሙ የኀዝና ለክርስቶስ::

፹፪. ወባሕቱ ይሚጦሙ ውስተ ንስሓ::

፹፫. ወእመሰ ጸለየ ወይቤ አድኀን እለ ኢ.ተመይጡ ውስተ ንስሓ ዓማ ፅያነ ወሐሳውያነ ወኃጥአነ ይትካ ፈል እከየ ምግባሮሙ ለእሉ::

፸፫. ይልቁንም ለኤጲስ ቆጶስ፣ ለቀ ሳውስት፣ ለዲያቆናትና ለዲያቆና ዊት::

፸፬. እነዚህ ግን ያለዲያቆናት ምክር ምንም አያድርጉ::

፸፭. የመብል ጣዕም ማሻሻል፣ አለል ዘለል ማለት ወደ አለበት አይሒዱ::

፸፮. እንደዚህ ሲያደርጉ ቢገኙ ይገ ሠጹ ዲያቆኑም ተነሥቶ ይጾሙ ዘንድ ይዘዛቸው::

፸፯. ካህናትም እንደዚሁ የሰው ገን ዘብ ከሚነጥቁ ከሚለዋውጡ ከሴሰ ኞች አራጣን ቢቀበሉ ይገሠጹ፤ ለፈጣሪ እግዚአብሔርም ቊርባን አድርገህ አታግባው::

፹. ባልቴቶች ያለቆቻቸውን ቃል ለመስማት የተዘጋጁ ሁነው ያዘ ዟቸውን ሁሉ ይሠሩ ዘንድ የኤጲስ ቆጶሱንም ቃል ይጠብቁ ዘንድ የእግ ዚአብሔርም አገልጋይ እንደ መሆኑ ያከብሩት ዘንድ አግባብ ነው::

፹፩. ከበደለኞች ከከሐዲዎች ምጽ ዋትን የሚቀበል ቢኖር በነሱ ስሕ ተት ይሰነካከላል ፤ በበደላቸውም ይሞታል፣ ስለነሱም ጸሎትን ቢጸ ልይ ክርስቶስን ያሳዝነዋል::

፹፪. ነገር ግን ወደ ንስሐ ይመ ልሳቸው::

፹፫. ወደ ንስሐ ያልተመለሱትን በደለኞችን፣ ሐሰተኞችን፣ ኃጢአተኞ ችን፣ አድናቸው [illegible] የክፉ ሥራቸው ተካፋይ ይሆናል::

አንቀጽ ፲ወ፬

በእንተ ከመ ኢ.መፍትው ያጥምቃ አንስት::

፩. ናሁ ንነግረክሙ ከመ ዐቢይ ኵነኔ ውእቱ ለእለ ይገብሩ ዘንተ ምግባረ::

፪. ወከመዝ ንኤዝዝ እንከ ከመ ኢ.ትግበሩ ዘንተ ምግባረ እስመ ዕል ወተ ሕግ ውእቱ ዝ ግብር እስመ ርእሳ ለብእሲት ብእሲ ዘይሠየም ክህነተ::

፫. ኢ.መፍትውኬ ንዕልዎ ለፈጣሪ ወንኅድግ ርእሰ ወንትሉ አባለ እስመ ብእሲት አባሉ ለብእሲ ወይ እቲ ወጽአት እምኔሁ ወእምኔሃ ይት ወለዱ ውሉድ እስመ ይቤ ውእቱኬ እግዚእነ::

፬. በከመ አቅደምነ ነጊረ ኢ.ታብ ሕዎን ለአንስት ይገሥጻ ወይም ሀራ ወኢይግበራ ግብረ ክህነት ዘኢ. እዙዝ ውስተ ሕግ::

፭. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ዐለዎ ለእ ግዚአብሔር ወይክውን ከመ እለ አልቦሙ አእምሮ ወይሠይሙ አን ስተ ከመ ይኩና ካህናተ ለግልፎ ሥዕለ አንስት፣ ለእለ ከመዝ አርኅ ቅዎን እምሕጉ ለኢየሱስ ክርስ ቶስ ::

፮. ወበእንተዝ ግሙራ ኢ.መፍትው ያጥምቃ አንስት ወኢ.መነሂ::

አሥራ አራተኛ አንቀጽ

ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል::

፩. ይህን ሥራ ለሚሠሩት ሰዎች ጽኑ ቅጣት እንደሆነ እነሆ እንነግ ራችኋለን::

፪. እንደዚህ ያለ ሥራም እን ዳትሠሩ እናዝዛለን፣ ይህ ሥራ ሕግ ማፍረስ ነው፣ የሴት አለቃዋ ክህነትን የሚሾም ወንድ ስለሆነ::

፫. ፈጣሪን እንክደው ዘንድ አገባብ አይደለም፣ አለቃዋ የሚሆን ወንድን ትተን ሴትን ልንከተል አገባብ አይ ደለም፣ ሴት ለወንድ አካሉ ናትና፣ እርሷም ከእርሱ ተገኝታለችና፣ ከእር ሷም ልጆች ይወለዳሉ፣ እርሱ ጌታ ችን ብሏልና::

፬. አስቀድመን እደተናገርን ሴቶችን ያስተምሩ ይገሥጹ ዘንድ አታሰና ብቷቸው፣ በሕግ ያልታዘዘ የክህ ነት ሥራንም አይሥሩ::

፭. እንደዚህ የሚያደርግ ግን እግዚ አብሔርን ካደው ፤ በሴቶች አም ሳል ለተሠራ ጣዖት አገልጋዮች ይሆኑ ዘንድ ሴቶችን እንደሚሾሙ አእምሮ እንደሌላቸው ሰዎች ይሆ ናል፣ እንደዚህ ያሉትን ከኢየሱስ ክርስቶስ ሕግ ለዩዋቸው::

፮. ስለዚህም ሴቶች ማንንም ያጠ ምቁ ዘንድ አይገባም::

፯. ሶበሰ ብውሕ ያጥምቃ አንስት እምተጠምቀ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምኀበ እሙ ወእምኢተጠምቀ በኀበ ዮሐንስ::

፰. ወለነኒ እምኢፈነወነ ናጥምቅ ውስተ ዓለም፣ አላ ዳዕሙ እምፈነዎን ለአንስት ያጥምቃ ምስሌነ::

፱. ወንሕነኒ ንኤዝዘክሙ ኢይግበር ወኢመኑሂ ከመዝ::

፲. ወእመሂ ጥቀ ጠባባት ወቦን ሃይማኖት ወየአምራ መጻሕፍተ ኢናበውሖን ያጥምቃ ወይስብካ ወንጌለ::

አንቀጽ ፲ወ፭

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ንኤዝዘክሙ እንከ::

፩. ኢይግበር ሕዝባዊ ግብረ ክህነት ኢያዕርግ ዕጣነ ወኢያጥምቅ ወኢያንብር እደ ወኢይባርክ ወኢየሀብ ኀብስተ በረከት::

፪. እስመ አልቦ ዘይክል ነሢአ ጸጋ ለእመ ኢተውህቦ እምኀበ እግዚአብሔር ::

፫. ወባሕቱ መፍትው ጸጋ ወክብረ ይንሥኡ በኀበ ኤጲስ ቆጶስ::

፯. ሴቶች ያጠምቁ ዘንድ የሚገባ ከሆነስ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከእናቱ ዘንድ በተጠመቀ ነበር፣ ከዮሐንስም ዘንድ ባልተጠመቀ ነበር::

፰. እኛንም እናጠምቅ ዘንድ ወደ ዓለም ባልላከንም ነበር፣ ነገር ግን ከኛ ጋራ ያጠምቁ ዘንድ ሴቶችን በላካቸው ነበር እንጂ::

፱. እኛም ማንም እንደዚህ እንዳ ያደርግ እናዝዛችኋለን::

፲. ፈጽመው ብልሆችም ቢሆኑ ሃይማኖትም ቢኖራቸው፣ መጻሕፍትንም ቢያውቁ፣ ያጠምቁና ወንጌልን ያስተምሩ ዘንድ አናሰናብታቸውም ::

አሥራ አምስተኛ አንቀጽ

ሕዝባዊ የክህነትን ሥራ ይሠራ ዘንድ እንዳይገባው ይናገራል::

፩. ሕዝባዊ የክህነት ሥራን እንዳይሠራ፣ ዕጣንንም እንዳያሳርግ ፣ እንዳያጠምቅ ፣ በአንብሮተ እድም እንዳይባርክ፣ በረከተ ኅብስቱንም እንዳይሰጥ እናዝዛችኋለን::

፪. ከእግዚአብሔር ዘንድ ካልተሰጠው የእግዚአብሔርን ጸጋ ገንዘብ ማድረግ የሚቻለው የለምና::

፫. ነገር ግን ጸጋንና ክብርን ከኤጲስ ቆጶሱ ዘንድ ይቀበሉ::

፬. ወዘሰ ኢተውህቦ ሢመተ ክህነት ለእመ ተዐደወ ይረክብ ኵነኔ ከመ ዖዝያን ንጉሥ::[፭]

፭. ወዓዲ ኢአዘዝነ ያጥምቁ ኵሎሙ ሠዩማነ ቤተ ክርስቲያን ወኢአናጉንስጢሳውያን ፣ ወኢመዘምራን ወኢዐጸውተ ኆዋኅው::

፮. አላ ያጥምቁ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ባሕቲቶሙ፣ ወዲያቆናትኒ ይትለአኩ ምስሌሆሙ ኅቡረ::

፯. ወእለሰ ይትዐደዉ ወይገብሩ ከመዝ ይረክቡ ኵነኔ ዘረከቦሙ ለደቂቀ ቆሬ::

፰. ናሁ ንኤዝዝ ኢይሢሙ ቀሲሳን ዲያቆናተ ወዲያቆናዊተ ወኢአናጉንስጢሰ ወመዘምራነ ወኢዐጸውተ ኆዋኅው::

፱. አላ ኤጲስ ቆጶሳት ይሢሙ በሥርዐተ ቤተ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ቂም ወቅንዓት ወኢሐሜት ወኢጽልዕ ኢእከይ::

፲. ናሁ አቅደምነ ነጊሮቶሙ እስመ እለ ይገብሩ ከመዝ ይከውኑ ነኪራነ እምሕዝበ ክርስቲያን ወፈድፋደሰ ለመበለታት::

፬. ያልተሰጠውን የክህነት ሹመትን ቢደፋፈር ግን እንደ ንጉሥ ዖዝያን ፍዳን ይቀበላል::

፭. ዳግመኛም የቤተ ክርስቲያን ሹማምንት ሁሉም ያጠምቁ ዘንድ አላዘዝንም፣ አናጉንስጢሶች መዘምራንም፣ በር ዘጊዎችም ቢሆኑ ::

፮. ኤጲስ ቆጶሳትና ቀሳውስት ብቻ ያጥምቁ እንጂ ዲያቆናት ግን ከነሱ ጋር በአንድነት ይላላኩ::

፯. ተደፋፍረው እንደዚህ የሚያደርጉ ግን የቆሬን ልጆች ያገኛቸውን ፍዳ ያገኛሉ::

፰. ቀሳውስት ዲያቆናትንና ዲያቆናዊትን፣ አንጉንስጢስንም፣ መዘምራንንም በር ዘጊዎችንም እንዳይሾሙ እነሆ እናዝዛለን::

፱. በቤተ ክርስቲያን ሥርዓት ቂምና ቅንዓት ፣ ሐሜትም ፣ ፀብና ክፋትም የሌላቸውን ኤጲስ ቆጶሳት ይሹሙ እንጂ ::

፲. እነሆ አስቀድመን ነግረናቸው እንደዚህ የሚያደርጉ ሰዎች ከክርስቲያን ወገኖች የተለዩ ይሆናሉና ይልቁንም ለባልቴቶች::

፭ ዜና መዋ. ካልዕ፡ ፳፮ ፥ ፳

አንቀጽ ፲ወ፮
በእንተ መዓስብ፤

፩. እስመ ሰይጣን የኀሥሥ ምክንያተ በዘያሠግር በከመ ገብረ ትካት ላዕለ ቃየል።

፪. እስመቦ እለ ይብላ መበለታት ንሕነ ወእማንቱሰ ይገብራ ግብረ ዘኢይደልዎን ለመበለታት በከመ ገብረ ቃየል ዘኢይደሉ በእኁሁ።

፫. እሎንኬ እለ አልቦን አእምሮ እስመ አኮ በተሰምዮ መበለታት ዘይበውኣ መንግሥተ ሰማይ አላ በርትዕት ሃይማኖት ወበሠናይ ምግባር።

፬. ወእንተሰ ነሥአት ስመ መበለት ወትገብር ምግባረ ሰይጣን ዛቲኬ ሐሳዊተ ስም ወትረክብ ኵነኔ ዘለዓለም።

፭. ናሁ ንሰምዕ ከመቦ እምውስተ መበለታት እኩያት ቀናዕያት ወመስተዋድያት እለ ይገብራ ጋዕዘ ማዕከለ አኃው እማንቱኬ ኢኮና እምክርስቶስ እስመ ኢዐቀባ ቃለ ተግሣጽ።

፮. ወእመቦ እምአኀት እለ ርእያ እንዘ ይትወሀባ ምጽዋት ለእኅቶን መበለታት፤ እመኒ ወርቅ አው አልባስ፤ አው መብልዕ ወመስቴ፤ ወእምዝ ተፈሥሐት ወረከበት ዕረፍተ መፍትው ከመዝ ይበላ፤ ይትባረክ እግዚአብሔር አምላክነ ዘጸገዋ ዕረፍተ ወትፍሥሕተ ለፍቅርት እኅትነ መበለት።

አሥራ ስድስተኛ አንቀጽ፤
የፈትን ነገር ይናገራል

፩. ሰይጣን ቀድሞ በቃየል ላይ እንዳደረገ ሰውን የሚያጠምድበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

፪. እኛ መበለታት ነን የሚሉ አሉና ቃየል በወንድሙ የማይገባ እንዳደረገ እነሱ ግን ለመበለታት የማይገባውን ሥራ ይሠራሉ።

፫. ዕውቀት የሌላቸው እሊህ ናቸው፤ መበለታት በመባል መንግሥተ ሰማይ አይገቡምና፤ በቀናች ሃይማኖትና በበጎ ሥራ ነው እንጂ።

፬. የበመለትን ስም ይዛ የሰይጣንን ሥራ የምትሠራ ግን ይህቺ የስም ሐሰተኛ ናት የዘላለም ፍዳንም ትቀበላለች።

፭. እንሆ ከመበለቶች ወገን ክፉዎች ቀናተኞችና ነገረ ሠሪዎች በወንድማማቾች መካከል ክርክርን የሚያደርጉ እንዳሉ እንሰማለን፤ እሊህ ከክርስቶስ አይደሉም ፤ የተግሣጽ ቃልን አልጠበቁምና።

፮. ከእኅቶች ወገን እኅታቸው ለሆነች መበለት ምጽዋት ሲሰጣት ያዩ ቢኖሩ፤ ወርቅም ቢሆን፤ ልብስም ቢሆን፤ መብልም መጠጥም ቢሆን፤ ከዚህ በኋላ ደስ ቢላት ዕረፍትንም ብታገኝ፤ ለተወደደች ደሀ እህታችን ዕረፍትንና ደስታን የሰጣት ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ይክበር ይመስገን ይሉ ዘንድ እንዲህ ይገባል።

፯. ኦ እግዚኦ ባርክ ወአክብር ላዕለ ዘወሀብካ ለዛቲ መበለት ወአብዝኅ ንዋየ በጽድቅ ወበንጽሕ ወተዘከራ በሠናያቲከ ወዕበየ ሣህልከ ወምሕረትከ ።

፰. ወለዝንቱኒ ኤጲስ ቆጶስ ሀቦ ምክዕቢተ ክብር ለዘመሀረ ወገሠጸ ወለዘጸገወነ ሀቦ አክሊለ ምክሕ አመ ይፈልስ እምዝንቱ ዓለም።

፱. ወከማሁ ዛቲኒ መበለት ትጸሊ ወታስተብቍዕ ምስሌሆሙ በእንተ እለ ይገብሩ ላዕሌሃ ምሕረተ ወይእቲኒ ተሀብ ለጽኑሳን እምዘ ነሥአት።

፲. ወበእንተዝ ይከውን ሥሙረ ምግባራ በቅድመ እግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል ዘትገብር የማንከ ኢታእምር ፀጋምከ ወይኩን ክዱነ ምጽዋትከ።

፲፩. ከመዝ ትጸሊ መበለት ዲበ እለ ወሀብዋ ወመጽወትዋ እስመ አርአያ መቅደሱ ይእቲ በከመ ጽሑፍ ዘይብል አቡከ ዘይሬእየከ በኅቡእ የዐስየከ ክሡተ።[፩]

፲፪. መበለታትሰ እለ ኢየሐውራ በትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዓ ላዕለ ዘመጽወተ ለእኅቶን የኀሥሣ ወይብላ መኑ ዘገብረ ምስሌሃ ዘንተ ምሕረተ።

፯. ጌታ ሆይ ለዚች ድኃ በሰጠሃት ላይ ባርክ አክብርም፤ ገንዘቡንም በእውነትና በንጽሕና አብዛው፤ በበጎነትህና በይቅርታህ ብዛት በቸርነትህም አስባት።

፰. ለአስተማረና ለመከረ፤ ለዚህም ኤጲስ ቆጶስ እጽፍ ድርብ ክብርን ስጠው፤ ለሰጠንም ሰው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይቶ በሚሔድበት ጊዜ የመመኪያ አክሊልን ስጠው።

፱. ይህች መበለትም በእርሷ ላይ ቸርነትን ለሚያደርጉ ሰዎች ከእነርሱ ጋራ ትጸልይ፤ ትማልድ፤ እርሷም ከተቀበለችው ለተቸገሩት ትስጥ።

፲. ስለዚህም በእግዚብሔር ፊት ሥራዋ የተወደደ ይሆናል፤ ቀኝ እጅህ የምታደርገውን ግራ እጅህ አትወቅብህ ፤ ምጽዋትህም የተሰወረ ይሁን ተብሎ ተጽፎአልና።

፲፩. መበለት በሰጧትና በመጸወቷት ሰዎች ላይ እንደዚህ ትጸልይ፤ የቤተ መቅደሱ ምሳሌ ናትና፤ ተሰውረህ ስትመጸውት የሚያይህ አባትህ ዋጋህን ገልጦ ይሰጥሃል ተብሎ እንደ ተጻፈ።

፲፪. በእግዚአብሔር ትእዛዝ ጸንተው የማይኖሩት መበለታት ግን ለእኅቶቻቸው በመጸወተ ሰው ላይ ሥጋዊ ቅንዓትን ይቀናሉ፤ ለእርሷ ቸርነትን ያደረገ ማነው?እያሉ ይፈልጋሉ።

፩. [illegible]

፲፫. ወእምዝ ሶበ ለበዋ ወአእመራ ኀበ ዘመጽወተ ለእኀቶን የሐውራ ወያጽሕባሁ ወይብላሁ እፎ ቀደምከ ውሂበ ለዛቲ እንዘ ፈድፋደ ጽኑሳት ነሕነ እምኔሃ::

፲፬. እስመ አብዳት እማንቱ እለ ይብላ ከመዝ እንዘ ይመስሉን ሀብት ዘእምንበ ሰብእ አላ ሀብተ ጸጋስ እምኀበ እግዚአብሔር ውእቱ::

፲፭. ወእመሰ ነዳዪት ይእቲ ጥዩቀ ኢመፍትው ይሑራ ያጽሕባሁ ለዘገብረ ምሕረተ አላ ባሕቱ ርቱዕ ይንበራ ውስተ ቤቶን::

፲፮. ወይስግዳ በገጾን ወይነስሓ ወይስኣላሁ ለእግዚአብሔር እስመ ገብረ ምሕረተ እግዚአብሔር ከመ ይዜንዋ ሠናያቲሁ::

፲፯. ይቤ እግዚእነ ሶበ ትበውኡ ውስተ ቤት በሉ ሰላም ለዝንቱ ቤት::

፲፰. "ወእመቦ ህየ ውሉደ ሰላም ያዕርፍ ሰላምክሙ ላዕሌሁ::"

፲፱. ወእመ አኮሰ ይግባዕ ሰላም ኀቤክሙ፣ ወእመሰ ሰላም ኢረከበት ድልወ ኀበ ተዐርፍ ትገብእ ኀበ ዘፈነዋ፣ ከማሁ ውእቱ መርገም በዐመፃ ኢይበጽሕ ላዕለ ዘኢአበሰ አላ ዳዕሙ ይገብእ ኀበ ዘረገመ::

፲፫. ከዚህም በኋላ እኅታቸውን የመጽወተውን ሰው አስተውለው ባወቁ ጊዜ ሔደው "ከእርሷ ይልቅ ፈጽመን የተቸገርን እኛ ሳለን ለዚህች እንደምን አስቀድመህ ሰጠህ" እያሉ ያስቸግሩታል::

፲፬. ሀብት ከሰው ዘንድ የሚሰጥ መስሏቸው እንዲህ የሚሉ ሴቶች አላዋቂዎች ናቸው፣ የጸጋ ሀብት ግን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው::

፲፭. ይህች ፈጽማ የተቸገረች ብትሆን ግን ቸርነት ያደረገውን ሰው ለማስቸገር ይሄዱ ዘንድ አይገባም፣ በቤታቸው ውስጥ ይቀመጡ ዘንድ ይገባል እንጂ::

፲፮. በግንባራቸው ወድቀው ይስገዱ፣ ንስሓም ገብተው እግዚአብሔርን ይለምኑት፣ ቸርነቱን ይነግሩ ዘንድ እግዚአብሔር ምሕረትን አድርጓልና::

፲፯. ጌታችን ወደ ቤት በገባችሁ ጊዜ "ለዚህ ቤት ሰላም ይሁን" በሉ አለ::

፲፰. የሰላም ልጅ ቢኖርም ሰላማችሁ በላዩ ይደርበት::

፲፱. ይህ ባይሆን ግን ሰላማችሁ ወደ እናንተ ይመለስ፣ ሰላም ታድርበት ዘንድ የተዘጋጀ ባታገኝ ግን ወደላካት ትመለሳለች፣ እንደዚሁም የዐመፅ ርግማን ባልበደለ ሰው ላይ አይደርስም፣ ወደ ረጋሚው ይመለሳል እንጂ ::

፳. ዘይረግም ባዕደ ከንቶ ረገመ ርእሶ በከመ ይቤ ሰሎሞን ከማሁ አንትሙኒ በከመ ገበርክሙ ለካልኣን ከማሁ ትትፈደዩ::

፳፩. እስመ ይቤ ግበ ከረየ ወደሀየ ወይወድቅ ውስተ ግብ ዘገብረ ወይገብእ ፃማሁ ዲበ ርእሱ ወትወርድ ዓመፃሁ ዲበ ድማሁ::

፳፪. እስመ ዘይከሪ ግበ ለቢጹ ይወድቅ ውስቴቱ ወዘይፈርህ መርገመ ኢይርግም ባዕደ::

፳፫. ወዘይጸልእ ለርእሱ ኢይግበር ዲበ ባዕድ::

፳፬. ወበእንተዝ አንተኒ ኤጲስ ቆጶስ መምህር ገሥፆን ለእለ ይሜንንዎን ለመበለታት ::

፳፭. ወተዐገሥሙ ለምጽኣን ወሐውጾሙ ለሕሙማን ወተፈሣሕ በኀሩያን እለ ይባርኩ ወኢይረግሙ ወአዝዞሙ ከመ ኢይግበሩ እኩየ ላዕለ ሰብእ ዳዕሙ ይግበሩ ሰላመ::

፳፮. ወእመሂ ኤጲስ ቆጶስ አው ቀሲስ፣ ወእመሂ ዲያቆን አው ዘኮነ እምሥዩማን፣ ኢይፃእ እም አፉሁ መርገም ከመ ኢይረስ መርገመ ህየንተ በረከት ::

፳. በከንቱ ሌላውን የሚረግም ሰው ራሱን ረገመ፣ ሰሎሞን እናንተ በሌላው እንደሠራችሁ እንደዚሁ ፍዳችሁን ትቀበላላችሁ እንዳለ::

፳፩. "ጉድጓድን ቈፈረ አጐደጐደም፣ በቈፈረው ጉድጓድ ውስጥም ይወድቃል፣ ድካሙም በራሱ ላይ ይመለሳል፣ በደሉም በአናቱ ላይ ይወርዳል ብሏልና::"

፳፪. ለባልንጀራው ጉድጓድን የሚምስ ሰው እርሱ በውስጡ ይወድቃልና መርገምንም የሚፈራ ሌላውን አይርገም::

፳፫. ለራሱ የሚጠላውን በሌላው አያድርግ ::

፳፬. ስለዚህም መምህር የምትሆን አንተ ኤጲስ ቆጶስ ሆይ፣ መበለታትን የሚንቁትን ምከራቸው::

፳፭. ወደ ቤተ ክርስቲያን የመጡትን ታገሣቸው ፣ የታመሙትንም ጐብኛቸው፣ በማይረግሙ በሚመርቁ በተመረጡ ሰዎች ደስ ይበልህ፣ በሰዎች ላይም ክፉ ሥራን እንዳይሠሩ እዘዛቸው፣ ሰላምን ያድርጉ እንጂ ::

፳፮. ኤጲስ ቆጶስም ቢሆን፣ ወይም ቄስ፣ ወይም ዲያቆን ቢሆን፣ ከሹማምንት ወገንም የሆነ ቢሆን፣ ስለበረከት ፈንታ እርግማንን እንዳይወርስ እርግማን ከአፉ አይውጣ::

፳፯. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይገሥጾሙ ወይምህሮሙ ወይናዝዞሙ ለሕዝብ ኢይፃዕ እምአፉሁ ቃለ መርገም ::

፳፰. አላ ይተክዝ በእንተ ካህናት ወዲያቆናት ወደናግል ወመበለታት ወሕዝብ::

፳፱. ወበእንተዝ ኤጲስ ቆጶስ አመክሮሙ ለዲያቆናት እለ ይትቀነዩ ምስሌከ ወርድኦሙ በገቢረ ሠናይ ከመ ድልዋነ ይኩኑ ለተልእኮ ሕዝብ::

፴. ወዓዲ ዲያቆናዊትኒ ትሠየም ወይእቲ ኅሪት ወንጽሕት እንተ አልባቲ ነውር ለተልእኮ አንስት::

፴፩. እስመ ኢመፍትው ዲያቆን ይትለአክ ለአንስት ከመ ኢይኩን ሐሜት ለእለ ኢየአምኑ::

፴፪. በእንተዝኬ ትኩን ዲያቆናዊት ልእክተ ለአንስት ወትቅብዖን ቅብዐ ወታልብሶን አልባሲሆን እምድኅረ ጥምቀት::

፴፫. ወአንተሰ ኤጲስ ቆጶስ ቅባዕ ፍጽሞን ለእለ ይጠመቃ አንስት በቅብዕ ቅዱስ በከመ ሥርዓተ ቅድስት ጥምቀት::

፴፬. ወእምድኅረዝ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሲሳን ጸልዩ ላዕለ እምታሕቴክሙ ወአጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ መንፈስ ቅዱስ::

፳፯. ለኤጲስ ቆጶስ የዕርግማን ቃል ከአፉ ሳይወጣ ሕዝቡን ይመክራቸው ፣ ያስተምራቸው ፣ ያጽናናቸውም ዘንድ ይገባል::

፳፰. ነገር ግን ስለ ካህናት፣ ስለ ዲያቆናት፣ ስለ ደናግል፣ ስለ ባልቴቶችና ስለ ሕዝቡም ይዘን እንጂ::

፳፱. ስለዚህም ኤጲስ ቆጶስ ሆይ ሕዝቡን ለማገልገል የተዘጋጁ ይሆኑ ዘንድ ካንተ ጋራ የሚገዙ ዲያቆናትን ምከራቸው፤ በበጎ ሥራም አገዛቸው::

፴. ዳግመኛም ዲያቆናዊት ትሾም፣ ይህችም ነውር የሌለባት ሴቶችን ለማገልገል የተመረጠች ንጽሕት ትሁን::

፴፩. ዲያቆን ለማያምኑ ሰዎች ሐሜት እንዳይሆን ለሴቶች መላክተኛ ይሆን ዘንድ አይገባምና::

፴፪. ስለዚህ ነገር ዲያቆናዊት ለሴቶች መላክተኛን ትሁን፣ ዘይቱን ትቀባቸው፣ ከተጠመቁም በኋላ ልብሳቸውን ታልብሳቸው::

፴፫. አንተ ግን ኤጲስ ቆጶስ የሚጠመቁትን ሴቶች እንደ ቅድስት ጥምቀት ሥርዐት ቅብዕ ቅዱስን ቅባቸው::

፴፬. ከዚህም በኋላ እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት በበታቾቻችሁ ላሉት ጸልዩላቸው፤ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም አጥምቋቸው::

፴፭. ወእምዝ ይትመጠዎሙ ዲያቆን ለዕደው፣ ወዲያቆናዊትኒ ትትመጠዎን ለአንስት ከመ ይኩን ማኅተም ዘነሥኡ ቅዱሰ ወንጹሐ ዘኢይክል ይግሥሦ ወኢመኑሂ::

፴፮. ወእምድኅረ ተጠምቀ ይቅብዖሙ ኤጲስ ቆጶስ በቅብዐ በለሳን እስመ ተጠምቀ ለክርስቶስ በሞቱ::

፴፯. ወዝንቱ ቅብዕ ዘእምቅብዐ በለሳን ኃይለ ሃይማኖት ውእቱ፣ እስመ ሶበ ንወጽእ እማይ አምሳሊሁ ለክርስቶስ ውእቱ ዘአንሥኦ አብ እሙታን ዘላዕለ ኵሉ::

፴፰. ዝውእቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ እግዚአ ሕይወት::

፴፱. ወጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ ዘተፈነወ እምኀበ አብ ይምህር ኵሎ ::

፵. ወእለሰ ተጠምቁ ይርኃቁ እምዕልወት ወይንጽሑ እምኃጢአት ወይኩኑ አዕርክቲሁ ለእግዚአብሔር ወጸላእያኒሁ ለዲያብሎስ ወመዋርስቲሁ ለክርስቶስ ዐላውያኒሁ ወከሐድያኒሁ ለሰይጣን ወመቀጥቅጣነ መናግንቲሁ ወእሙንቱ ይከውኑ ንጹሓነ ዘእንበለ ርኵስ ወይሰመዩ ውሉደ [illegible]

፴፭. ከዚህም በኋላ ዲያቆኑ ወንዶችን ይቀበላቸው፣ ዲያቆናዊትም ሴቶችን ትቀበላቸው፣ የተቀበሉት ማኅተም (ሜሮን) ማንም ማን ሊዳስሰው የማይችል ንጹሕ ቅዱስ ይሆን ዘንድ::

፴፮. ከተጠመቁም በኋላ ኤጲስ ቆጶሱ ቅብዐ ሜሮኑን ይቀባቸው፣ በክርስቶስ በሞቱ አምሳል ተጠምቀዋልና::

፴፯. ይኸውም ከበለሳን የተገኘ ቅብዓ ሜሮን የሃይማኖት ኃይል ነው፣ ተጠምቀን ከውኃ በወጣን ጊዜ ከሁሉ በላይ የሚሆን አብ ከሙታን ለይቶ ያስነሣው የክርስቶስ ምሳሌ ነውና::

፴፰. ይኸውም የሕይወት ጌታ አንድ ልጅ ኢየሱስ ክርስቶስ ነው::

፴፱. የእውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስም ሁሉን ያስተምር ዘንድ ከአብ ዘንድ የሚላክ ነው::

፵. የተጠመቁቱ ግን ከክህደት ይራቁ ከኀጢአትም ይንጹ፣ የእግዚአብሔር ወዳጆችም ይሁኑ፣ የዲያብሎስም ጠላቶችና ሰይጣንን የሚክዱ፣ አሽከላውን የሚሰባብሩ የክርስቶስ ወራሾች ይሁኑ ፣ እነዚህ ያለ ኃጢአት ንጹሐን ይሆናሉ፤ የክርስቶስ ልጆችም ይባላሉ::

፺፩. ወዓዲ ይስአሉ ወያስተብቍዑ ኀበ አብ ከመ ይኩኑ አሐደ ኀብረተ ምስለ መሃይምናን ወይበሉ ከመዝ::

፺፪. አቡነ ዘበሰማያት ይትቀደስ ስምከ፣ ትምጻእ መንግሥትከ ወይኩን ፈቃድከ በከመ በሰማይ ከማሁ በምድር::

፺፫. ሲሳየነ ዘለለዕለትነ ሀበነ ዮም ኅድግ ለነ አበሳነ ወጌጋየነ ከመ ንሕነኒ ንኀድግ ለዘአበሰ ለነ ::

፺፬. ኢታብአነ እግዚኦ ውስተ መንሱት አላ አድኅነነ ወባልሐነ እምኵሉ እኩይ እስመ ዚአከ ይእቲ መንግሥት ኀይል ወስብሐት ለዓለመ ዓለም::[፫]

፺፭. መፍትውኬ ይኩኑ ዲያቆናት ንጹሓነ ወኄራነ ዘእንበለ ነውር ከመ ኤጲስ ቆጶስ::

፺፮. ወይትቀነዩ ወትረ ውስተ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ወይፀመድዎ ለእግዚአብሔር በሠናይ መልእክት ወይፈጽሙ ግብሮሙ በጥበብ በ፩ ሕሊና ወበ፩ መንፈስ ወይለብዉ ዐስበ ቅኔሆሙ::

፺፯. ወኢይትዐበዩ ለተልእኮ ጽኑሳን በከመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢመጽአ ከመ ይትለአክዎ ዳዕሙ ከመ ይትለአክ ወይመጡ ነፍሶ ቤዛ ብዙኃን ወዓዲ ኢአበየ ከመ ይመጡ ነፍሶ ህየንተ ዐርኩ ::[፬]

፺፩. ዳግመኛም ከምዕመናን ጋራ አንድነት ይሆኑ ዘንድ አብን ይለምኑ ይማልዱ፣ እንደዚህም ይበሉ::

፺፪. የሰማይ አባታችን ስምህ ይመስገን መንግሥትህ ትምጣ ፈቃድህም በሰማይ እንደሆነ እንዲሁ በምድር ይሁን::

፺፫. የዕለት ምግባችንን ዛሬ ስጠን፤ ኃጢአታችንንና በደላችንን ይቅር በለን፣ እኛም ለበደለን ይቅር እንል ዘንድ::

፺፬. አቤቱ ወደ ፈተና አታግባን፣ ከክፉ ሥራ ሁሉ ፈጽመህ አድነን እንጂ መንግሥት ኃይልና ጌትነት የአንተ ናትና ለዘለዓለም::

፺፭. ዲያቆናት እንደ ኤጲስ ቆጶሱ ያለነውር ንጹሓንና ቸሮች ይሆኑ ዘንድ አገባብ ነው::

፺፮. በቅድስት ቤተ ክርስቲያንም ዘወትር ያገልግሉ፣ በበጎ ተልዕኮም እግዚአብሔርን ያገልግሉት፣ በአንድ ሐሳብና በአንድ ልብ ሁነው በጥበብ ሥራቸውን ይፈጽሙ፣ የአገልግሎታቸውን ዋጋ ያስተውሉ::

፺፯. ለተቸገሩት ሰዎች ማገልገልንም እንቢ አይበሉ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሊያገለግል ስለ ብዙ ሰዎች ቤዛም ሰውነቱን ለሞት አሳልፎ ሊሰጥ ነው እንጂ ሊያገለግሉት እንዳልመጣ፣ ዳግመኛም ስለ ወዳጁ ነፍሱን አሳልፎ ይሰጥ ዘንድ እንቢ እንዳላለ የተቸገሩትን ለመርዳት እንቢ አይበሉ ::

፫. ማቴ. ፮፡፱–፲፫

፬. ማቴ. ፳፡፳፰

፺፰. እስመ እግዚአብሔር ወእግዚአ ሰማያት ወምድር ተዓገሠ ዘንተ ኵሎ በእንቲአነ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ለተልእኮ ነዳያን ወምስኪናን::

፺፱. መፍትው እንከ ትትመሰልዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በኵሉ ግብር ዘተዓገሠ ከዊነ ገብር ወተወክፈ ንዴተ ወተፅናሰ ወተትሕተ ወፆረ ሕማማተ በዲበ ዕፀ መስቀል በእንቲአነ ከማሁ አንትሙኒ መፍትው ትትቀነዩ ለነዳያን አኃዊክሙ ወትትመሰልዎ ለክርስቶስ::

፻. ወዘሰ ይፈቅድ እምኔክሙ ይኩን ሊቀ ይኩንክሙ ገብረ::[፭]

፻፩. ወከማሁ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈጸመ ኵሎ ዘጽሑፍ በቃል ወበምግባር ወኮነ ገብረ ለብዙኃን ነሥአ ለንጸ ወቀነተ ወወደየ ማየ ውስተ ምሕፃብ ወቀደመ ሐፂበ እግረ አርዳኢሁ ወመዝመዘ በለንጽ ዘቀነተ ውስተ ሐቌሁ ከመዝ ገብረ ከመ ንትፋቀር በበይናቲነ ወመሀረነ ናፍቅር ቢጸነ::[፮]

፻፪. ወእመሰ እግዚእነ ወመድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተትሕተ ወገብረ ዘንተ እፎኬ አንትሙ ትትዔበዩ ወትትሀከዩ ለገቢረ ሠናይ ለፅኑሳን ወለምንዱባን::

፺፰. የሰማያትና የምድር ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን ሁሉ ስለኛ ከታገሠ እናንተ ለድሆችና ለችግረኞች ማገልገል እንዴት እንቢ ትላላችሁ?

፺፱. ስለ እኛ አገልጋይ መሆንን ድህነትንና ችግርን የታገሠ፣ ራሱን ዝቅ ያደረገ፣ በመስቀል ላይ መከራዎችን የተቀበለ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን በሥራውም ሁሉ ትመስሉት ዘንድ ይገባል፣ እንዲሁ እናንተም ድሆች ወንድሞቻችሁን ልታገለግሉ ክርስቶስንም ልትመስሉት ይገባል::

፻. ከናንተ ወገን አለቃን ይሆን ዘንድ የሚወድ ቢኖር አገልጋይ ይሁናችሁ::

፻፩. እንደዚሁም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተጻፈውን ሁሉ በቃልና በሥራ ፈጸመ፤ ለብዙዎችም አገልጋይን ሆነ፣ መንዲሉንም አንሥቶ ታጠቀ፣ ውሀውንም በመታጠቢያው ጨመረ፣ የደቀ መዛሙርቱንም እግር ማጠብ ጀመረ፣ በወገቡ በታጠቀው መሐረሚያም አሸ፣ እንደዚህም ያደረገው እኛ እርስ በእርሳችን እንፋቀር ዘንድ ነው፣ ባልንጀራችንንም እንወድ ዘንድ አስተማረን::

፻፪. ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱን ዝቅ አድርጎ ይህን ካደረገ እናንተ ለተቸገሩና ለተጨነቁ ሰዎች በጎ ሥራን ለመሥራት እንዴት እንቢ ትላላችሁ? (ትታበያላችሁ) ?

፭. ማቴ. ፳፡፳፯

፶፫. ተቀነዩ እንከ በፍጹም ፍቅር ዘእንበለ ነጐርጓር ወነሢአ ገጽ::

፶፬. ወባሕቱ ኢትግበሩ ዘንተ ለነሢአ አርአያ ገጽ ዳዕሙ በእንተ እግዚአብሔር ከመ ትንሥኡ አስበ ፃማክሙ በኀቤሁ በደኃሪ ዕለት::

፶፭. መፍትው ይኅሥሡ ዲያቆናት ይግበሩ ፈቃዶሙ ዘእንበለ ይስአልዎሙ ነዳያን::

፶፮. ወዓዲ ይትቀነዩ ለኤጲስ ቆጶስ ወይኩኑ ፩ ነፍስ ወይረስይዎ አበ ወመምህረ ወመገሥጸ::

፶፯. ናሁ ንኤዝዝ ይሠየም ኤጲስ ቆጶስ በኀበ ፫ቱ ኤጲስ ቆጶሳት ወእመ አኮ በኀበ ፪ቱ::

፶፰. ወበኀበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስሰ ኢይትከሀል ውሂበ ሢመት፣ እስመ በስምዐ ፪ወ፫ ይቀውም ኵሉ ነገር::[፯]

፶፱. ቀሲሳንሰ ወዲያቆናት ወባዕዳን ሥዩማነ ቤተ ክርስቲያን ይሠየሙ በኀበ ፩ዱ ኤጲስ ቆጶስ::

፷. ለቀሲሳንሰ ወለዲያቆናት ኢተውህበ ሎሙ ይሢሙ ሕዝባዌ አላ ባሕቱ ቀሲስ ይምሀር ወይገሥጽ ወይባርክ ሕዝበ ወይዕጥን ወያዕርግ መሥዋዕተ::

፶፫. እንግዲህ ያለማንጐራጐር ፊት አይቶ ያለማድላት በፍጹም ፍቅር ሁናችሁ አገልግሉ::

፶፬. ነገር ግን የፊት መልክን አይታችሁ ለማድላት አትሥሩ፣ በኋለኛይቱ ቀን የድካማችሁን ዋጋ ከእርሱ ትቀበሉ ዘንድ ስለ እግዚአብሔር ብላችሁ ነው እንጂ::

፶፭. ዲያቆናት ድኆች ሳይለምኗቸው ፈቃዳቸውን ሊያደርጉላቸው አገባብ ነው::

፶፮. ዳግመኛም ኤጲስ ቆጶሱን ያገልግሉ፣ አንድ ልብም ይሁኑ፣ አስተማሪና መካሪ አባትም ያድርጉት::

፶፯. እነሆ ኤጲስ ቆጶስ በሦስት ኤጲስ ቆጶሳት፣ ያም ባይሆን በሁለት ኤጲስ ቆጶሳት ይሾም ዘንድ እናዝዛለን::

፶፰. በአንድ ኤጶስ ቆጶስ ግን የኤጲስ ቆጶስነት ሹመት መስጠት አይቻልም፣ ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጸናልና::

፶፱. ቀሳውስት፣ ዲያቆናትና ሌሎች የቤተ ክርስቲያን ሹማምት ግን በአንድ ኤጲስ ቆጶስ ይሾሙ::

፷. ለቀሳውስትና ለዲያቆናት ግን ሕዝባዊውን ይሾሙ ዘንድ ሥልጣን አልተፈቀደላቸውም ነገር ግን ቄስ ያስተምርና ይመክር፣ ሕዝቡን ይባርክና ያጥን፣ መሥዋዕቱን ያሳርግ ዘንድ ነው እንጂ::

፯ ማቴ. ፲፰፥፲፯

፷፩. ወዲያቆንሰ አልቦ ዘይገብር ወኢምንትኒ ዘእንበለ ተልእኮ ለኤጲስ ቆጶስ ወለቀሲሳን ወይፈጽም በሠናይ መልእክቶ::

አንቀጽ ፲ ወ፯
በእንተ ዕጓለ ማውታ

፩. መፍትው ሕዝበ ክርስቲያን እለ አልቦሙ ውሉድ ይሕፅንዎሙ ለዕጓለ ማውታ ወለወራዙት ወለደናግል ወይረስይዎሙ ከመ ደቂቆሙ ወፈድፋደ ያፍቅርዎሙ::

፪. ወዘቦሰ ውሉድ ወበጽሐ አምጣነ ውርዙት ያውስብ ድንግለ ዕጓለ ማውታ::

፫. ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ፈጸምክሙ ዐቢየ ግብረ ወትከውኑ አበ ለዕጓለ ማውታ ወትረክቡ ዐስበ ህየንተ ዘተቀነይክሙ በኀበ እግዚአብሔር አምላክ::

፬. ወእመሰቦ ዘይትሜካሕ ወይሜንን ዕጓለ ማውታ፣ ወይብል አንሰ ኢያወስብ ነዳዪተ፣ ይለቡ እንከ መኑ ውእቱ አብ ለዕጓለ ማውታ፣ ወቀዋሚሃ ለመዓስብት፣ እስመ ዘይኄሊ ይግበር ከመዝ ይዘሩ ብዕሎ ለባዕድ ወይትፌጸም ላዕሌሁ ዘይቤ መጽሐፍ፣ ለዘኢ.ብልዕዎ ቅዱሳን በልዕዎ [illegible]

፷፩. ዲያቆን ግን ለኤጲስ ቆጶሱና ለቀሳውስቱ ከመላላክ በቀር ምንም የሚያደርገው የለም ፣ መላላኩንም በመልካም ይፈጽም እንጂ::

አሥራ ሰባተኛ አንቀጽ
አባትና እናታቸው ስለሞቱባቸው ይናገራል፣

፩. ልጆች የሌሏቸው የክርስቲያን ወገኖች እናት አባት የሞቱባቸውን ልጆች ያሳድጓቸው ዘንድ ጐልማሶችንና ደናግልንም እንደ ልጆቻቸው አድርገው ፈጽመው ይወዷቸው ዘንድ አገባብ ነው::

፪. ወንድ ልጅ ያለው ቢኖር አካለ መጠን ቢያደርስም እናት አባቷ የሞቱባትን ድንግል ያግባ::

፫. እንደዚህ ብታደርጉ ግን ታላቅ ሥራን ፈጸማችሁ፣ እናት አባት ለሌለው ልጅም አባትን ትሆናላችሁ፣ በጎ አገልግሎትንም ስለ አገለገላችሁ በፈጣሪ እግዚአብሔር ዘንድ ዋጋችሁን ታገኛላችሁ::

፬. የሚመካ አባትና እናት የሌላትንም የሚንቅ፣ እኔስ ድኃዪቱን አላገባም የሚልም ቢኖር፣ እናትና አባት ለሞቱባትና ባሏ ሞቶባት ፊት ለሆነችው አባትና ጠበቃ ማን እንደሆነ ያስተውል፣ እንደዚህ የሚያስብ ሰው ገንዘቡን ለባዕድ ይበትናልና፣ ቅዱሳን ያልበሉትን የሶርያ ሰዎች ይበሉታል ብሎ መጽሐፍ የተናገረውም በእርሱ ላይ ይፈጸማል::

፳. እስመ ይቤ ኢሳይያስ ወለበሐውርቲክሙ ይበልዖ ፀር ነኪር በቅድሜክሙ።[፩]

አንቀጽ ፲ ወ ፰

በእንተ ከመ መፍትው ይተክዙ ኤጲስ ቆጶሳት በእንተ ዕቤራት ወዕጓለ ማውታ።

፩. አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ሐልዩ ሲሳዮሙ ለፅኑሳን ወግበሩ ትካዞሙ ወለዕጓለ ማውታ ሀቡ ርስተ ወንዋየ አበዊሆሙ ወለዕቤራትኒ ንዋየ አምታቲሆን።

፪. ወለወራዙት ወለደናግል ሥርዑ ሰብሳበ በከመ ይደሉ።

፫. ወለእለ ይትቀነዩ ሀቡ ዐስቦሙ ወአኅድርዎሙ ለነዳያን ወአብልዕዎሙ ለርኁባን ወአስተይዎሙ ለጽሙዓን ወአልብስዎሙ ለዕሩቃን ወሐውጽዎሙ ለሕሙማን ወርድእዎሙ ለሙቁሓን።

፬. ዘንተ ሐልዩ ወከመዝ ግበሩ ለዕጓለ ማውታ ወለዕቤራት መዓልተ ወሌሊተ እስመ ዘይክል ገቢረ ከመዝ ብፁዕ ውእቱ።

፭. ወብፁዕ ናሁኬ አድኅነ ርእሶ እስመ ተወክፈ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ወነግደ።

፳. ኢሳይያስ ልዩ ጠላት አገሮቻቸሁን በፊታችሁ ይበላዋል ብሎ አልና ።

አሥራ ስምንተኛ አንቀጽ

ኤጲስ ቆጶሳት አባት እናት ስለሞቱባቸው ልጆችና ባልቴቶች ይተክዙ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተ ኤጲስ ቆጶሳት ለተቸገሩት ሰዎች ምግባቸውን አስቡ፣ ግዳጃቸውንም አድርጉ፣ ለድሃ አደጎችም የወላጆቻቸውን ገንዘብና ርስት ስጡ፣ ለባልቴቶችም የባሎቻቸውን ገንዘብ ስጡ።

፪. ለጎልማሶችና ለደናግልም እንደሚገባ ጋብቻን በሥርዐት አድርጉ።

፫. ለሚያገለግሉም ደመወዛቸውን ስጡ፣ ድሆችን አሳድሯቸው፣ የተራቡትንም አብሏቸው፣ የተጠሙትንም አጠጧቸው፣ የታረዙትን አልብሷቸው፣ የታመሙትን ጠይቋቸው፣ የታሠሩትንም ርዷቸው።

፬. ይኸን አስቡ፣ ለድሃ አደጎችና ለባልቴቶችም በሌሊትና በቀን እንደዚህ ማድረግ የሚችል ሰው ብፁዕ ነውና።

፭. እነሆ ብፁዕ የተባለ ሰውም እራሱን አዳነ፣ ባልቴቷንና ድሃ አደጉን እንግዳውንም ተቀብሏልና።

፩. ኢሳ. ፩፥፯

፮. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ውሂብስ እምረኪብ ውእቱ።[፩]

፯. ወእለሰ ይትዔገሉ ነዳያነ ይትኴነኑ በቅድመ እግዚአብሔር በደኃሪት ዕለት።

፰. ወዘሰ ይጼኑ ወይነሥእ ምጽዋተ በከዊኖቱ ለዕጓለ ማውታ ወአረጋዌ ወድውየ ወለእመኒ ነዳይ ዘቦ ደቂቅ ለዘከመዝ ይገብር ኢትሕምይዎ እላ ነዐድዎ እስመ ኮነ ምሥዋዐ ለእግዚአብሔር።

፱. ውእቱ ርቱዕ ይጸሊ ኵሎ ጊዜ ዘእንበለ ሐኬት በእንተ እለ ወሀብዎ ምጽዋተ።

፲. ወዘሰ እንዘቦ ይነሥእ ምጽዋተ ሎቱኒ ይትሐሰቦ እግዚአብሔር እስመ መሰጠ ኅብስተ ነዳይ ወኢገብረ ሠናየ ለርእሱ ወኢለባዕዳን።

፲፩. ወዘሂ ቦ ንዋይ ወኢይጼጉ ለጽኑሳን ይመስል ከመ ባዕል ዘአስተጋብአ ወመልዐ መዛግብቲሁ በከንቱ ወይከውን ሙሱነ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢይበቍዖ ንዋዩ በዕለተ መዓቱ ለእግዚአብሔር።

፲፪. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ኢየአምን በእግዚአብሔር አላ ዳዕሙ ውእቱ ያመልክ ንዋዮ ወይትዌከል ቦቱ።

፮. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ መስጠት ከማግኘት የተነሣ ነው።

፯. ድሆችን የሚቀሙ ግን በኋለኛዋ ቀን በእግዚአብሔር ፊት ይፈረድባቸዋል።

፰. ድሃ አደግና ሽማግሌ በሽተኛም በመሆኑ ወይም ልጆች ያሉት ድሃ በመሆኑ ምጽዋት ቢቀበል እንደዚህ የሚያደርገውን አትሙት፣ ነገር ግን አድንቁት፣ ለእግዚአብሔር መሠውያ ሆኖአልና።

፱. እርሱም ምጽዋትን ስለሰጡት ያለ ቸልታ ሁልጊዜ ይጸልይ ዘንድ ይገባል።

፲. ነገር ግን እያለው ምጽዋትን የሚቀበል እርሱን እግዚአብሔር ይቆጣጠረዋል፣ የድሃውን ምግብ ነጥቋልና፣ ለራሱና ለሌሎችም በጎ ነገርን ስላላደረገ።

፲፩. ገንዘብ ያለው ለተቸገሩትም የማይሰጥ ሰብስቦ ሣጥኖቹን በከንቱ እንደሞላ በእግዚአብሔርም ዘንድ እንደሚጠፋ ባለጸጋን ይመስላል፣ ገንዘቡ እግዚአብሔር በተቆጣበት ቀን አይጠቅመውምና።

፲፪. እንደዚህ የሚያደርግም በእግዚአብሔር አያምንም ነገር ግን ገንዘቡን ያመልካል፣ በገንዘቡም ይታመናል።

፩ ፪ቆሮ. ፰፥፲፩ ፤ ግብ. ሐዋ. ፳፥፴፭

፲፫. ኢያፈቅር ርትዐ ወይነሥእ ገጸ ወአልቦ ምሕረት ወኢይሬኢ ፍርሀተ እግዚአብሔር ቅድመ አዕይንቲሁ ወአልቦ ፍቅረ ጸላኢ ለርእሱ ወአልቦ ዐርክ::

፲፬. ወዘሰ ይገብር ከመዝ ይማስን ንዋዩ ወይበልያ ፀር ነኪር እመኒ እንዘ ሕያው ውእቱ አው እም ድኅረ ሞተ እስመ ይቤ ዘያስተጋብእ ብዕሎ በዐመፃ ይትሐየድ ብዕሉ እምኔሁ::[፪]

አንቀጽ ፲ ወ ፱

በእንተ ከመ መፍትው መዓስብ ወመበለታት ይንሥኡ ዘተጸገዋ በአኰቴት::

፩. ንገሥጸን ለመበለታት ወለመ ዓስብ ይትወከፉ ዘወሀቦን እግዚአ ብሔር በአኰቴት በፍርሀት ወበረ ዓድ ወያአኵታሁ ለእግዚእ ዘይሁብ ሲሳየ ለርኁባን::

፪. መኑ እምኔክሙ ዘይበልዕ ወይ ሰቲ በአቅም አኮኑ ውእቱ ዘጸገዎ እግዚአብሔር ዘይሰፍሕ እደዊሁ ወያ በዝኅ ሠናያተ በፈቃዱ ዘይሁብ ሥር ናየ ለወራዙት በፈቃዱ ወወይነ ለደና ግል ወቅብዐ ትፍሥሕት ለሕያዋን ጽጋበ ለእንስሳ ወግዕዛነ ለአግብርት ወሥጋ ለአራዊት ወፍሬያተ ለአዕ ዋፍ ወሲሳየ ለኵሉ በከመ ይደሉ::

፪. ኢዮብ ፳፥፲፰

፲፫. ቅንነትን አይወድም፤ ነገር ግን ፊት አይቶም ያደላል፤ ምሕረትም የለውም፤ እግዚአብሔርን መፍራ ትንም በዓይኖቹ አያይም፤ ጠላትን ማፍቀርም ለራሱ የለውም ወዳ ጅም የለውም::

፲፬. እንደዚህ የሚያደርግ ሰው ገን ዘቡ ይጠፋል፤ በሕይወቱ ሳለም ቢሆን ወይም ከሞተ በኋላ ልዩ ጠላት ይበላዋል፤ ባለጸግነቱን በዐ መፅ የሚሰበስብ ሰው ገንዘቡ ከእ ርሱ ይቀማልና::

አሥራ ዘጠነኛ አንቀጽ

ባሏ ስለሞተባትና ባልቴቶች የሚ ሰጣቸውን በምስጋና ይቀበሉ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፩. እግዚአብሔር የሰጣቸውን በም ስጋና በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ይቀ በሉ ዘንድ፤ ለተራቡትም ምግብን የሚ ሰጥ እግዚአብሔርን ያመሰግኑት ዘንድ፤ ፈቲቱንና ባልቴቶችን እንምከራቸው::

፪. ከእናንተ ወገን በልክ የሚበላና የሚ ጠጣ ማነው? እጁን ዘርግቶ በፈቃዱ መልካሙን የሚያበዛ ለጐልማሶች ስን ዴውን ፤ ለደናግል ወይንን ፤ በሕይ ወት ለሚኖሩም የደስታ ዘይትን፤ ለእ ንስሳ ጥጋብን፤ ለአገልጋዮች ነፃነትን፤ ለአውሬዎች ሥጋን ፤ ለወፎችም ፍሬን፤ ለሁሉም እንደሚገባ ምግብን በፈቃዱ የሚሰጥ እግዚአብሔር የሰ ጠው አይደለምን::

፫. ወበእንተዝ ይቤ እግዚእነ ተመ ሰሉ በአዕዋፈ ሰማይ እለ ኢይዘ ርኡ ወኢየዐርሩ ወኢያስተጋብኡ ውስተ መዛግብት ወአቡክሙ ሰማ ያዊ ይሴስዮሙ ፈድፋደ ትኄይሱ አንትሙ አምብዙኅ አዕዋፍ::

፬. ኢተሐልዩ እንዘ ትብሉ ምንተ ንበ ልዕ ወምንተ ንሰቲ ወምንተ ንትከ ደን እስመ የአምር አቡክሙ ዘበሰ ማያት ከመ ተኃሥሡ ዘንተ ኵሎ::[፫]

፭. ወእመሰ ትፈቅዱ ትንሥኡ ሠናይቶ ወትረሱ መንግሥቶ አዕርጉ ሎቱ ስብሐተ ወበረከተ ወአኰቴተ ::

፮. ወለእለሰ ይትዌከፉ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ያስተፌሥሖሙ እግዚአብ ሔር አብ በመንግሥተ ሰማያት በወ ልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሎቱ ክብር ወስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

አንቀጽ ፳

በእንተ ከመ መፍትው ኤጲስ ቆጶስ ይለቡ ነሢአ መባእ በኀበ እለ ይደሉ::

፩. ተዓቀቡ እንከ እመያሲ እስመ ርኁቅ ድኅነቱ እምኀጢአት::

፪. ወበእንተዝ ይቤ ኢሳይያስ "አሌ ሎሙ" ለእለ ይቶስሑ ማየ ምስለ ወይን::[፩]

፫. ማቴ. ፮፥ ፳፭—፴፪
፩. ኢሳ. ፭፥፳፫

፫. ስለዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፤ የማይዘሩ የማያጭዱና የማይሰበ ስቡ፤ ነገር ግን ሰማያዊ አባታችሁ የሚመግባቸው የሰማይ ወፎችን ምሰሉ ፤ ከብዙ ወፎች ይልቅ እናንተ ትበልጣላችሁ::

፬. ምን እንበላለን፤ ምን እንጠጣለን፤ ምንስ እንለብሳለን ብላችሁ አት ጨነቁ፤ ሰማያዊ አባታችሁ ይህን ሁሉ እንደምትሹ ያውቃልና::

፭. በጎውን ነገር ትቀበሉ ዘንድ፤ መን ግሥቱንም ትወርሱ ዘንድ ብትወዱ ግን ክብርንና ፍጹም ምስጋናን ለእርሱ አቅርቡ::

፮. ባልቴቷንና ድሀ አደጉን ለሚ ቀበሉ ግን እግዚአብሔር አብ በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በመንግሥተ ሰማ ያት ደስ ያሰኛቸዋል፤ ክብርና ምስ ጋና ለእርሱ ይሁን፤ ለዘለዓለሙ አሜን::

ሀያኛ አንቀጽ፤

ኤጲስ ቆጶሱ መስጠት ከሚገባቸው ሰዎች መባ መቀበልን ያስተውል ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፩. ከመሸተኛ መባን እንዳትቀበሉ ተጠንቀቁ፤ ከኃጢአት መዳኑ እጅግ የራቀ ነውና::

፪. ስለዚህም ኢሳይያስ እንዲህ አለ፤ ውሃን ከወይን ጋራ ለሚቀላቅሉ ሰዎች ወዮላቸው::

፫. ንርኀቅ እምስካር ወዝሙት እስመ ይቤ እግዚአብሔር አምላክ ኢታብኡ መባአ እምዐስበ ዝሙት።[፪]

፬. ተዓቀቡ እመሰጥ ወእለ ይሌቅሐ ንዋዮሙ በርዴ ወእምግሙናነ መንፈስ፣ ወግብረ እለ ይገብሩ ከመዝ ኢኮነ ሥሙረ በኀበ እግዚአብሔር።

፭. መፍትው ለኤጲስ ቆጶስ ይርኀቅ እምእለ ይትዔገልዎሙ ለዕቤራት ወለእጓለ ማውታ፣ ወእምእለ ይመልዑ ቤተ ሞቅሕ ንጹሓነ እለ አልቦሙ አበሳ፣ ወእምእለ ያከብዱ ዲበ አግብርቲሆሙ ቅኔ እኩየ ወይኄንንዎሙ በረኃብ ወበጽምዕ።

፮. ወለእለ ከመዝ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ወኢትትመጠው እምኔሆሙ እስመ ምኑን በኀበ እግዚአብሔር ኵሉ ዘይገብር እኩየ ወይነብብ ዐመፃ።

፯. ንርኀቅ እምፈያት ወእመጠዓውያን ወእምእለ ይገብሩ ጣዖተ ወእመስሕታን ወእምእለ ይዔምፁ መዳልወ ወእምእኩያን መስተራትዓን ሐራ እለ ይበረብሩ ቤተ ነዳያን ወምስኪናን ወይመስጡ ንዋዮሙ በዐመፃ።

፫. ከሴሰኝነትና ከመስከር እንራቅ፣ ፈጣሪ እግዚአብሔር ከዝሙት ዋጋ መባ አትቀበሉ ብሏልና።

፬. ከቀማኞችና ገንዘባቸውን ባራጣ ከሚያበድሩ፣ ሰውነታቸውን ከሚያሳድፉ ሰዎች ተጠበቁ፣ እንዲህ የሚያደርጉ ሰዎች ሥራም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ አይደለም።

፭. ለኤጲስ ቆጶስ ባልቴቶችንና ድሃ አደጎችን ከሚነጥቁ፣ ንጹሓን ሰዎችንም በእስር ቤት ከሚያከማቹ፣ በአገልጋዮቻቸው ላይም ክፉ አገዛዝን ከሚያጸኑ፣ በረኃብና በጽምዕ ከሚገዟቸው ይርቅ ዘንድ አገባብ ነው።

፮. እንደዚህ ያሉት ሰዎች መሥዋዕታቸው ርኩስ ነው፣ ከእነርሱም አትቀበል፣ ክፉ የሚሠራና ዐመፅን የሚናገር ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ ነውና።

፯. ከወንበዴዎች፣ ጣዖትን ከሚያመልኩ፣ ጣዖትንም ከሚሠሩ፣ ሰውን ከሚያስቱ፣ ሚዛኖችን ከሚያሳብሉ፣ የድሆችንና የችግረኞችን ቤት ከሚዘርፉ፣ ገንዘባቸውንም በዐመፅ ከሚነጥቁ ከክፉዎች ጭፍራዎች እንራቅ።

፪ ዘዳግ. ፳፫+፲፰

፰. ተዓቀቡ እንከ እምቀተልት ወእምጸናሕያነ ፍኖት ወእምዕልዋን ወእምእለ ይነሥቱ ሠናየ ምግባረ ወእምሰብእ ርኩሳን ወእምሰካርያን ወእምፀረፍት ወፈድፋደሰ እምእለ ይነሥኡ ርዴ።

፱. እስመ እሉ መስተቃርናቲሁ ለእግዚአብሔር እስመ ጽሑፍ ዘይብል "ጸላእከ እግዚኦ ኵሎሙ ገበርተ ዐመፃ ወትገድፎሙ ለኵሎሙ እለ ይነቡ ሐሰተ"።[፫]

፲. ወዘሰ ይጼዕል ወኢይሴሲ ዕቤረ ወዕጓለ ማውታ ይትኴነን በኀበ እግዚአብሔር፣ እስመ ዘገብረ አዶንያስ ነቢይ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ነገሥት ዘከመ ዐለዎ ለእግዚአብሔር ወበልዐ ኅብስተ ወሰትየ ማየ በመካን ዘአዘዞ እግዚአብሔር ኢይብላዕ በውስቴቱ በእንተ ዕልወተ ኢዮርብአም ወልደ ናባጥ ወበእንተዝ ቀተልዎ።[፬]

፲፩. ወዘይጼጽሙ በእንተ ሲሳየ መበለት እመኒ ብዙኀ አው ኅዳጥ ሥሙር በኀበ እግዚአብሔር ዘኢኮነ በዐመፃ።

፲፪. እስመ ጽሑፍ ዘይብል "ይኄይስ ኅዳጥ ዘበጽድቅ እምብዙኀ ብዕሎሙ ለኃጥአን"።[፭]

፰. እንግዲህ ከነፍሰ ገዳዮች፣ ከሸማቂዎች ፣ ከወንጀለኞች ፣ መልካሙን ሥራ ከሚያፈርሱ ከርኩሳን ሰዎች፣ ከሰካራሞች፣ ከተሳዳቢዎች፣ ይልቁንም አራጣ ከሚቀበሉ ሰዎች ተጠበቁ።

፱. እነዚህ የእግዚአብሔር ተቃራኒዎች ናቸውና፣ አቤቱ በደልን የሚሠሩ ሰዎችን ሁሉ ጠላህ ሐሰትንም የሚናገሩ ሰዎችን ትጥላቸዋለህ የሚልም ተጽፎአልና ።

፲. ባልቴትንና እናት አባት የሞቱበትን የማይመግበውን የሚሰድብ ሰው በእግዚአብሔር ዘንድ ይፈረድበታል፣ ነቢዩ አዶንያስ ያደረገው እግዚአብሔርንም እንደከዳ፣ ስለናባጥ ልጅ ስለ ኢዮርብአም ወንጀል በውስጡ እንዳይበላና እንዳይጠጣ እግዚአብሔር ባዘዘው ቦታ እንጀራ እንደበላና ውሀ እንደጠጣ ስለዚህም እንደገደሉት በነገሥት መጽሐፍ ተጽፏልና።

፲፩. ብዙም ቢሆን ጥቂትም ቢሆን በዐመፅ ያይደለ ስለ ባልቴቲቱ ምግብ የሚደክም በእግዚአብሔር ዘንድ የተወደደ ነው።

፲፪. ከብዙ የኃጢአተኞች ሀብት ጥቂት የጻድቃን ሀብት ይበልጣል የሚል ተጽፏልና።

፫. መዝ. ፭+፯
፬. ፩ኛ ነገሥ. ፲፫+፳፫
፭. መዝ. ፴፮+፲፯

፲፫. ወእመሰ በልዐት መበለት ወጸግበት በኀበ ዕልዋን ወጸለየት በእንቲአሆሙ ኢይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎታ።

፲፬. እስመ ይፈትን እግዚአብሔር ልበ ወኵልያተ[፮] እስመ ይቤ እግዚአብሔር በእንተ ዕልዋን ወመናፍቃን እመ ቆሙ ሙሴ ወሳሙኤል ወጸለዩ ኀቤየ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይሠሪ ኃጢአቶሙ።

፲፭. ወአኮ በእንተ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ባዕዳንሂ እለ አበሱ ወአበዩ ተመይጦ ውስተ ንስሓ።

፲፮. ወእምከመ ተመይጡ እሣሃሎሙ ወእሰምዕ ጸሎቶሙ።

፲፯. ወእለሰ ያምዕዕዎ ለእግዚአብሔር ወኢይዜከሩ እከየ ምግባሮሙ ይርኅቁ እንከ እምዘ ከመዝ ግብር እስመ ኵሎሙ እለ ኢይገብሩ ዘንተ ውፁአን እምሕግ።

፲፰. እስመ ኢተወክፈ ኤልሳዕ መሥዋዕተ አዛሄል ዘነግሠ ላዕለ ሶርያ አኪያ ያሠኒ መሥዋዕተ ኢዮርብአም።[፯]

፲፱. ወእመሰ ነቢያተ እግዚአብሔር ኢተወክፉ መባአ እምኀበ ዕልዋን ከማሁ ኤጲስ ቆጰሳት ርቱዕ ይፍርሁ ገቢረ ከመዝ።

፲፫. ባልቴቲቱ በወንጀለኞች ዘንድ ብትበላና ብትጠግብ ስለ እነርሱም ብትጸልይ እግዚአብሔር ጸሎቷዋን አይሰማም።

፲፬. እግዚአብሔር ልብንና ኵላሊትን መርምሮ ያውቃልና እግዚአብሔር ስለ መናፍቃንና ወንጀለኞች እንዲህ ብሏል፣ ሙሴና ሳሙኤል ቁመው ወደኔ ቢጸልዩ ጸሎታቸውን አልሰማም፣ ኃጢአታቸውንም አላስተሠርይላቸውም።

፲፭. ስለ እነዚህም ብቻ አይደለም ነገር ግን በንስሓም ስለ በደሉ መመለስን እንቢ ስላሉ ስለ ሌሎችም ነው።

፲፮. ቢመለሱ ግን ይቅር እላቸዋለሁ ጸሎታቸውንም እሰማለሁ።

፲፯. እግዚአብሔርን የሚያሳዝኑት የሥራቸውንም ክፋት የማያስቡ ከእንደዚህ ያለው ሥራ ይራቁ፣ ይህን የማያደርጉ ሁሉ ከሕግ የወጡ ናቸውና።

፲፰. ኤልሳዕ በሶርያ የነገሠ የአዛሄልን ስጦታ አልተቀበለምና አኪያም የኢዮርብአምን ስጦታ አልተቀበለምና።

፲፱. የእግዚአብሔር ነቢያት ከወንጀለኞች መባ ካልተቀበሉ እንደዚሁም ኤጲስ ቆጰሳት እንደዚህ ማድረግን ይፈሩ ዘንድ ይገባል።

፮. መዝ. ፯፥፲
፯. ፪ኛ ነገ. ፰ ፥ ፱-፲

፳. ወሲሞንሂ መሠርይ አምጽአ ኀቤነ ኀልያነ ለነ ለጴጥሮስ ወዮሐንስ ወመከረ ይንሣእ ክብረ ዘመልዕልተ ኵሉ ክብር ወንሕነሰ ኢነሣእነ እምኔሁ ኀልያነ አላ አሰርናሁ በማእሰር ዘለዓለም።[፳]

፳፩. ወውእቱሰ ፈቀደ ይምሥጥ ክብረ ዘኢተውህበ ሎቱ እምኀበ እግዚአብሔር ።

፳፪. ረኀቁኬ እምርኩስ መሥዋዕት ዘያበውኡ ቤተ እግዚአብሔር።

፳፫. ወካዕበ ይቤ ሰስሉ እምዐመፃ በፍርሀት ወበረዓድ።

፳፬. ወእመሰ ትብሉ እምኢነሣእነ መባዓ እምኀበ ዕልዋን ምንተ ንጼጉ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ ወለጽኑሳን እለ አልቦሙ ሲሳይ ወእመሰ ገበርክሙ ከመዝ ይከውነክሙ ኀጢአተ።

፳፭. እስመ ሠርዐ ለክሙ እግዚአብሔር በከመ ትካት ሌዋውያን ያነሥኡ መባዓ በኀበ ሕዝብ።

፳፮. ወእመሰ ዝንቱ ኵሉ ዘተሠርዐ ለቤተ ክርስቲያን ኢአከለክሙ መፍትው ትትዐገሡ ወትንበሩ በረኃብ ወበጽምዕ እምትንሥኡ

፳. ባለ ሥራዩ ሲሞንም ወደእኛ ወደ ጴጥሮስና ወደ ዮሐንስ መማለጃን አምጥቶ ከሁሉ ክብር በላይ የሚሆን ክብርን ይቀበል ዘንድ መከረ፣ እኛ ግን መማለጃን ከእርሱ አልተቀበልንም፣ ነገር ግን ለዘለዓለም በሚሆን ማሠሪያ አሠርነው እንጂ።

፳፩. እሱስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ያልተሰጠውን ክብር ነጥቆ ሊወስድ ወዶ ነበረ።

፳፪. ወደ እግዚአብሔር ቤት ከሚያገቡት ከርኩስ መሥዋዕት ራቁ።

፳፫. ዳግመኛም በመፍራትና በመንቀጥቀጥ ከግፍ ራቁ አለ።

፳፬. ነገር ግን ከወንጀለኞች ዘንድ መባን ካልተቀበልን ለባልቴቶችና ለድሃ አደጎች ምግብ ለሌላቸው ችግረኞችም ምን እንሰጣለን ብትሉ፣ እንደዚህም ብታደርጉ፣ ኃጢአትን ይሆንባችኋል።

፳፭. ቀድሞ ሌዋውያን ከሕዝቡ ዘንድ መባን ይቀበሉ እንደነበር እግዚአብሔር ሠርቶላችኋልና።

፳፮. ለቤተ ክርስቲያን የተሠራው ይህ ሁሉ ባይበቃችሁ ግን እግዚአብሔርን ከሚጠሉ ሰዎች መባን ተቀብላችሁ መሳቂያና መዘበቻ ከም

፳ የሐዋ ሥራ ፰፥፲፰-፳፬

መባዓ በኀበ ጸላእያነ እግዚአብ ሔር ወትኩኑ ሰሐቀ ወስላቀ ወበእንተ እሉ ይቤ ነቢይ ወቅብዐ ኃጥአንሰ ኢይትቀባዕ ርእስየ።[፱]

፳፯. ተዐቀቡ ትንሥኡ መባዓ በኀበ እለ ይገብሩ ሠናየ ወበኀበ ዕልዋ ንሰ ኢትንሥኡ።

፳፰. ወእመሰ ጽኑስ አንተ ንግ ሮሙ ለመሃይምናን አኀው መፍ ቀርያነ እግዚአብሔር የሀቡ ጻሕ ቀከ።

፳፱. ወእምዘ ነሣእከ እምኔሆሙ ጸጉ ለዕቤራት ወለዕጓለ ማውታ በጽድቅ ።

፴. ይቤ ሰሎሞን ለሕዝብ ሀብ እምፃማከ በጽድቅ ከመ ይምላዕ ውስተ መዛግብቲከ ሥርናይ ወይ ምላዕ ምክያደ ወይንከ።[፲]

፴፩. እምፃማ መሃይምናን አልብ ስዎሙ ለዕሩቃን፤ ወተወከፍዎሙ እመባዕ ዘያቀርቡ ኀቤክሙ ወተ ቀነዩ ሎሙ በከመ ሥርዐተ ቅዱ ሳን።

፴፪. ወተቤዘውዎሙ ለፂውዋን፤ ወሐውጽዎሙ ለሙቁሓን፤ ወአን ግፍዎሙ ለቅቱላን፤ ከመ ትርከቡ ሕይወተ በኀበ እግዚአብሔር።

ትሆኑ ታገኛችሁ በመራብ በመጠ ማት ትኖሩ ዘንድ አገባብ ነው፤ ስለነዚህም ነቢዩ የኃጥአንን ዘይት ራሴን አልቀባም ብሏል።

፳፯. በጎ ሥራን ከሚያደርጉ መባን ትቀበሉ ዘንድ ተጠንቀቁ፤ (ተገቢ ነው) ከወንጀለኞች ግን አትቀበሉ።

፳፰. ችግረኛ ብትሆን ግን ግዳጅ ህን ይሰጡህ ዘንድ እግዚአብሔ ርን ለሚወዱ ወንድሞች ምእመ ናን ንገራቸው።

፳፱. ከእነርሱ ከተቀበልከውም ለባ ልቴቶችና ለድኃ አደጎች በእውነት ስጥ።

፴. ሰሎሞን እንዲህ አለ፤ እህል በጎተራህ ይሞላ ዘንድ፤ የወይንህ መጥመቂያ ይትረፈረፍ ዘንድ ከድ ካምህ በእውነት ለሕዝብ ስጥ።

፴፩. ምእመናን ከደከሙበት የታረ ዙትን አልብሷቸው፤ ወደናንተ ከሚ ያቀርቡት መባም ተቀበሏቸው፤ እንደ ቅዱሳን ንጹሓን ክቡራን ሥርዓትም አገልግሏቸው።

፴፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ሕይወ ትን ታገኙ ዘንድ ምርኮኞቹን ዋጇቸው፤ የታሠሩትንም ጠይቋቸው፤ ይሙት በቃ የተፈረደባቸውንም አስጥሏቸው ።

፱. መዝ. ፻፵፥፭
፲. ምሳ. ፫፥፱—፲

፴፫. ናሁኬ ንኤዝዘክሙ ኢትትልዉ ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወለመናፍቃን ወኢትትወከፉ መሥዋዕቶሙ ወኢ ትንሥኡ ንዋዮሙ እስመ ድልው ውእቱ መብልዕ ለእሳት።

፴፬. ወኢትትሐወሉ ምስሌሆሙ እስመ ርኩስ መሥዋዕቶሙ ለኃጥ አን በቅድመ እግዚአብሔር ዘንተ ነገርናክሙ ኦ አኃው ለበቊዔተ ነፍስክሙ።

አንቀጽ ፳ ወ ፩

በእንተ ከመ መፍትው ይገሥጹ አበው ውሉዶሙ፤

፩. ወአንትሙኒ አበው መሀርዎሙ ለደቂቅክሙ ይዕቀቡ ትእዛዘ እግዚአ ብሔር ወይትልዉ ፍኖቶ ለክርስ ቶስ ወአዝዝዎሙ ይትመሀሩ ቅኔ እድ።

፪. ወኢይንበሩ ጽሩዓነ እስመ እሙ ንቱ የዐብዩ ልቦሙ ወይርኅቁ እም ገቢረ ሠናይ ።

፫. ወበእንተዝ ሕፅንዎሙ ወኢት መሀኩ ገሥጾቶሙ እስመ ኢይመ ውት ወልድ በተግሣጽ አላ ዳዕሙ ይድኅን እምኵነኔ።

፬. እስመ ይቤ ኢትምህክ በትረከ እምውሉድከ እስመ ሠናይ ተስፋ ውእቱ ወእምከመ ዘበጥኮ በበትር አድኀንከ ነፍሶ እሞት።

፴፫. የመናፍቃንንና የከሓዲዎችን ጐዳና እንዳትከተሉ፤ መሥዋዕታቸ ውንም እንዳትቀበሉ፤ ገንዘባቸውንም እንዳትወስዱ እነሆ እናዝዛችኋለን መብሉ ለእሳት የተገባ ነውና።

፴፬. ከነሱ ጋራም አትቀላቀሉ፤ በእግ ዚአብሔር ፊት የኃጢአተኞች መሥ ዋዕት የሚያፀይፍ ርኩስ ነውና፤ ወንድሞች ሆይ! ለነፍሳችሁ ረብህ ጥቅም በመሆኑ ይህን ነገርናችሁ።

ሀያ አንደኛ አንቀጽ

አባቶች ልጆቻቸውን ይመክሩ ዘንድ አገባብ እንደሆነ ይናገራል።

፩. እናንተም አባቶች የእግዚአብ ሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ፤ የክ ርስቶስን ጐዳና ይከተሉ ዘንድ ልጆ ቻችሁን አስተምሯቸው፤ የእጅ ሥራንም ይማሩ ዘንድ እዘዟቸው።

፪. ሥራ ፈቶች ሁነው አይቀመጡ፤ ልባቸውን ያስታብያሉና ከመልካም ሥራም ይርቃሉና።

፫. ስለዚህም እነርሱን መገሠፅን ሳታዘኑ አሳድጓቸው፤ ልጅ በመገ ሠፅ አይሞትምና ከፍርድ ይድናል እንጂ ።

፬. ከልጆችህ ጨንገርን መጣል አትራራ ብሏል፤ በጎ አለኝታ ስለ ሆነ፤ በጨንገርም ብትመታው ነፍ ሱን ከሞት አዳንህ ብሏልና።

፭. ወንዲ ይቤ ዘኢይጌሥጽ ወልዶ አብድ ውእቱ፣ ዝብጦ ለወልድከ ወስትር ገበዋቲሁ እንዘ ንኡስ ውእቱ፣ ከመ ኢይኩን ዝሉፈ ወኢይርኀቅ እምኔከ።

፮. ወዘሰ ኢይሜህር ወኢይጌሥጽ ወልዶ ጸልአ መሀርዎሙኬ ለደቂቅክሙ ቃለ እግዚአብሔር ወገሥፅዎሙ በንእሶሙ በዐቢይ ተግሣፅ ከመ ይኩኑ ትሑታነ ወይትአዘዙ ለኵሉ ወመሀርዎሙ ጽሒፈ ወአንብቦ መጻሕፍት ቅዱሳት።

፯. ወኢትኅድግዎሙ ጽሩዐነ ይሕየዉ ከመ ኢይዕልዉ ትዛዘክሙ።

፰. ወኢታብሕዎሙ ቤተ መያሲ ይባኡ ከመ ኢይርስዑ ተግሣጸ ወኢይማስኑ በዝሙት።

፱. ወእመሰ ተሀከዩ አበዊሆሙ ምሂረ ወገሥጸ ይከውኑ ሱቱፋነ ውስተ ኀጢአት ምስለ ውሉዶሙ።

፲. ወእምከመ በጽሑ አምጣነ ውርዙት ያውስቡ አንስተ በንጹሕ ሰብሳብ ከመ ኢይጽብኦሙ ፍትወተ ዝሙት ወውርዙት ወኢይኩኖሙ ጌጋየ።

፲፩. ወበእንተዝ ይትኀሠሥ እግዚአብሔር ፍዳ ኀጢአት እምአበዊሆሙ በዕለተ ምጽአት።

፭. ዳግመኛም ልጁን የማይገሥጽ አባት አላዋቂ ነው ብሏልና፣ ልጅህን ምታው፣ ጕኖቹንም ሰንጥቀው ትንሽ ሳለ የሚሳደብ እንዳይሆን ካንተም እንዳይርቅ።

፮. ልጁን የማያስተምር የማይገሥፅ ጠላው ብሏልና፣ ለልጆቻችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምሯቸው፣ ለሁሉ ትሕትናን አድርገው ይታዘዙ ዘንድ በትንሽነታቸው በታላቅ ምክር ገሥጿቸው፣ ጽሕፈትን ቅዱሳት መጻሕፍትንም ማንበብን አስተምሯቸው።

፯. ሥራ ፈቶች ሁነው ይኖሩ ዘንድም አትተዉዋቸው፣ ትእዛዛችሁን እንዳያፈርሱ።

፰. ወደ መሸተኛ ቤትም ይገቡ ዘንድ አታሰናብቷቸው፣ ተግሣጽን እንዳይዘነጉ በመሰሰንም እንዳይጠፉ ።

፱. አባቶቻቸው ግን ማስተማርን መገሠጽን ቸል ቢሉ፣ በኃጢአት ከልጆቻቸው ጋራ ተባባሪዎችን ይሆናሉ።

፲. አካለ መጠንም ካደረሱ በንጹሕ ጋብቻ ሴቶችን ያግቡ፣ የጕልማስነትና የሴሰኝነት ፈቃድ እንዳይዋጋቸው፣ በደልም እንዳይሆንባቸው።

፲፩. ስለዚህ በዕለተ ምጽአት እግዚአብሔር ከአባቶቻቸው ፍዳ ኃጢአትን ይመራመራል።

አንቀጽ ፳ወ፪

በእንተ ከመ መፍትው ይትሐቱ አግብርት ለአጋእዝቲሆሙ በኵሉ ንጽሕ እመሂ ዕልዋን አው መሃይምናን፤

፩. ምንተ እንከ ትብሉ በእንተ አግብርት ይኩኑኬ ማእምራነ ወይትቀነዩ ለአጋእዝቲሆሙ በፈሪሀ እግዚአብሔር።

፪. ወእመሰ ገብር ክርስቲያናዊ ውእቱ ወእግዚኡ ዕልው ይትቀነይ ሎቱ መፍትው በኵሉ ግብር ወባሕቱ ኢይኅበር ምስሌሁ ሃይማኖተ።

፫. ወከማሁ አጋዕዝትኒ ያፍቅሩ አግብርቲሆሙ ።

፬. ወእመሰ ሊቁ ወእግዚኡ ምእመን ይትቀነይ ሎቱ ወይፍርሆ ከመ ዘእግዚአብሔር ወይረስዮ ከመ አብ ወከመ ሊቅ ኄር።

፭. ወበእንተዝ ይነሥእ ዕሤተ ሠናየ ህየንተ ዘተቀንየ ለእግዚኡ።

፮. ወእመቦ እግዚእ ዘቦቱ ገብር ምእመን ወይገብር ፈቃዶ ያፍቅሮ ከመ ወልዱ፣ ወይረስዮ ከመ እኁሁ፣ በእንተ ፍቅረ ሃይማኖት።

፯. ወተተሐቱ ወተአዘዙ ለነገሥት ወለመኳንንት ፈራህያነ እግዚአብሔር እስመ እሙንቱ ላእ[illegible]

ሀያ ሁለተኛ አንቀጽ

አገልጋዮች ለጌቶቻቸው ከሐዲዎችም ቢሆኑ፣ ምእመናንም ቢሆኑ፣ በፍጹም ንጽሕና ትሕትናን ያደርጉ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል።

፩. ስለ አገልጋይ እንግዲህ ምን ትላላችሁ? አዋቆችን ሁነው እግዚአብሔርን በመፍራት ለጌቶቻቸው ይገዟቸው።

፪. አገልጋይ ክርስቲያን ቢሆን፣ ጌታው ከሐዲ ቢሆን፣ በሥራው ሁሉ ይገዛለት ዘንድ አገባብ ነው፣ ነገር ግን ከርሱ ጋራ በሃይማኖት አይተባበር።

፫. ጌቶችም እንደዚሁ አገልጋዮቻቸውን ይውደዱ።

፬. አለቃው (ጌታው) ክርስቲያን ቢሆን ግን ይገዛለት የእግዚአብሔርም አገልጋይ እንደመሆኑ ይፍራው፣ እንደ አባትም እንደ ቸር አለቃም ያድርገው።

፭. ስለዚህም ለጌታው ስለአገለገለ በጎ ዋጋን ይቀበላል።

፮. ፈቃዱን የሚሠራ ክርስቲያን አገልጋይ ያለው ሰው ቢኖር ስለ ሃይማኖት ፍቅር እንደ ልጁ ይውደደው፣ እንደ ወንድሙም ያድርገው።

፯. እግዚአብሔርን ለሚፈሩ ነገሥታት መኳንንትም ራሳችሁን ዝቅ አድርጋችሁ ታዘዙ፣ እነርሱ የእግዚአብሔር መልክተኞች ናቸውና።

፮. ፍርህዎሙ እንከ ለሥዩማን በከመ ይደሉ ወአቅርቡ ሎሙ እምዘ·በክሙ ለክብር ወበተአገዞ በከመ ሕገ እግዚአብሔር፡፡

፯. ወኢትግበሩ ለክሙ ምክንያተ አላ ዳዕሙ ተፋቀሩ በበይናቲክሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር አም ላክ በወልዱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

አንቀጽ ፷ወ፫

በእንተ ከመ ኢመፍትው ለደና ግል ይብፅዓ ርእሶን ዘእንበለ ያመ ክሪ ነፍሶን፡፡

፩. ኢመፍትው ይባኣ ውስተዝ ግብር ዘእንበለ ይትመከራ ወይዕ ቀባ ርእሶን በንጽሕ፡፡

፪. ወከመዝ ንኤዝዞን ኢይባኣ ፍጡነ ዘእንበለ ይብጻሕ አምጣኖን፡፡

፫. በከመ ይቤ ሰሎሞን ይኄይስ ኢበፂዕ እምይብፃዕ ወይግባእ፡፡

፬. ትኩን እንከ ድንግል ንጽሕተ በነፍስ ወበሥጋ ከመ ትኩን እንከ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወማኅደሮ ለክርስቶስ ወምዕራፎ ለመንፈስ ቅዱስ፡፡

፭. ወትሑር በፍኖተ ስብከተ ወንጌል ወበትእዛዝ ዘያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወኢይኩን ምግ ባሪ በከመ ሥርዐተዝ ዓለም፡፡

፮. እንግዲህ እንደሚገባ ሹማምን ትን ፍሯቸው፤ ካላችሁም እንደ እግዚአብሔርም ሕግ በማክበርና በመታዘዝ አቅርቡላቸው፡፡

፯. ለእናንተም ምክንያትን አታድ ርጉ፤ ነገር ግን ፈጣሪ እግዚአብ ሔር እንዳዘዘ በልጁ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ እርስ በርሳ ችሁ ተፋቀሩ ፡፡

ሃያ ሦስተኛ አንቀጽ

ደናግል ሰውነታቸውን ሳይፈትኑ ራሳቸውን ይሣሉ ዘንድ እንዳ ይገባ ይናገራል፡፡

፩. አመክሮ ሳያደርጉና ራሳቸውን በንጽሕና ሳይጠብቁ ወደዚህ ሥራ ይገቡ ዘንድ አገባብ አይደለም፡፡

፪. አካለ መጠንም ሳያደርሱ ፈጥ ነው ወደ ብፅዓት እንዳይገቡ እን ዲህ እናዝዛቸዋለን፡፡

፫. ሰሎሞን ተስሎ ካለማድረግ አለ መሳል ይሻላል እንዳለ፡፡

፬. እንግዲህ ድንግል ሴት ለእግዚ አብሔር ቤት ለክርስቶስ ማደሪያ ለመንፈስ ቅዱስ ማረፊያ ትሆን ዘንድ በነፍስም በሥጋም የነጻች ትሁን ፡፡

፭. በትምህርተ ወንጌል መንገድና እግዚአብሔርን ደስ በሚያሰኘው ትእዛዝ ጸንታ ትኑር፤ ሥራዋም እን ደዚህ ዓለም ሥርዓት አይሁን፡፡

፮. ወኢታንሶሱ ውስተ ሀገር ወኢ ትሑር ውስተ ፍናው እኩያት ወኢትኩን ዘ፪ልባ አላ ትኩን ጠባበ ወንጽሕተ ዘአልባ ነውር፡፡

፯. ወኢትፍቅድ ተወድሶ ወፈድፋ ደሰ ጽሩዐ ነገረ፡፡

አንቀጽ ፷ ወ፬

በእንተ ሰማዕት እለ ወሰድዎሙ ኀበ ምኵናን ወያመነድብዎሙ በዐቢይ ኵነኔ በእንተ በዓላት ወፋሲካ፡፡

፩. እመቦ ክርስቲያናዊ ዘወሰድዎ ኀበ ምኵናነ ዕልዋን፤ እመሂ ለቀ ቲል፤ አው ለተሰዶ፤ እመሂ ለተሞ ቅሖ፤ አው የሀብዎ ለአራዊት በእ ንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስ ቶስ ወርትዕት ሃይማኖት ወፍቅረ እግዚአብሔር፤ ኢትሚጡ ገጸክሙ እምኔሁ፡፡

፪. ባሕቱ ፈንዉ ሲሳዮሙ እምን ዋይክሙ፡፡

፫. ወዓዲ ለእለ የዐቅብዎሙ መስ ተራትዓተ ሐራ ሀቡ ሲሳዮሙ ከመ ኢያክብዱ ፃዕረ ኵነኔ ላዕ ሌሆሙ፡፡

፬. ወኢትግድፍዎ ለክርስቲያናዊ እኁክሙ ዘሰሐብዎ ኀበ ዐውደ ምኵናን በእንተ ስመ እግዚአብሔር አምላክነ፡፡

፮. ወደ ከተማም አትመላለስ፤ በክ ፉዎች ጐዳናዎችም አትሂድ፤ ሁለት ልብም አትሁን፤ አዋቂ ነውር የሌለ ባትም ንጽሕት ትሁን እንጂ፡፡

፯. መመስገንን፤ ይልቁንም ፈራሽ ነገርን አትውደድ፡፡

ሀያ አራተኛ አንቀጽ

ስለ በዐላትና ፋሲካ ወደ አደባባይ ወስደው በጽኑዕ መከራ ፍርድ የሚያስጨንቋቸው የሰማዕታትን ነገር ይናራል፡፡

፩. ስለ እግዚአብሔር ፍቅርና ስለ ቀናች ሃይማኖት፤ ስለ ጌታችን ኢየ ሱስ ክርስቶስ ስም፤ ለመታሠር ቢሆን፤ ለመሰደድም ቢሆን፤ በሰማ ዕትነት ለመገደልም ቢሆን፤ ለአራ ዊትም ይሰጡት ዘንድ ወደ ወንጀ ለኞች የፍርድ አደባባይ የወሰዱት ክርስቲያን ቢኖር፤ ፊታችሁን ከእ ርሱ አትመልሱ፡፡

፪. ከገንዘባችሁ ምግባቸውን ላኩላ ቸው እንጂ፡፡

፫. ዳግመኛም ለሚጠብቋቸው ጭፍ ሮች ምግባቸውን ስጡ፤ በእነርሱ ላይ መከራ እንዳያጸኑባቸው፡፡

፬. ስለ አምላካችን ስለ እግዚአብ ሔር ስም ወደ አደባባይ የሚጐት ቱት ክርስቲያን ወንድማችሁንም አትጣሉት፡፡

፭. ዝኬ ውእቱ ቅዱስ ሰማዕት አኀውሁ ለእግዚእነ ወወልዱ ለል ዑል ወማኅደሩ ለመንፈስ ቅዱስ።

፮. ዝውእቱ ምእመን ዘዐቀበ ትእዛዘ ወንጌል ወወረሰ አክሊለ ሕይወት ወኮነ ስምዐ በእንተ ሕማመ እግዚእነ ክርስቶስ ወፍቁር ለደሙ ክቡር።

፯. ወበእንተዝ ኦ መሃይምናን በዓ ማክሙ ወበንዋይክሙ ተቀነዩ ለቅዱሳን።

፰. ወእለሰ አልቦሙ ንዋይ ይጹሙ በእንቲአሆሙ ወእለሂ ቦሙ የሀቡ ክፍለ ንዋዮሙ ለቅዱሳን።

፱. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ቤዛ በእንቲአሆሙ ከመ ያድኅኖሙ ዝኬ ብፁዕ ውእቱ ወዐርኩ ለክርስቶስ።

፲. ወእመሰቦ ዘይሁብ ኵሎ ንዋዮ ለነዳያን ይከውን ኅሩየ ወንጹሐ እፎኬ ፈድፋደ ዘይጼጉ ንዋዮ በእንተ ሰማዕት።

፲፩. ዝውእቱ ዘፈጸመ ሥምረቶ ለእግዚአብሔር ወተመሰሎሙ ለቅዱሳን እለ አምኑ በእግዚእነ በቅድመ አሕዛብ ወነገሥት ወሕዝበ እስራኤል።

፭. ይህ የጌታችን ወንድም፣ የልዑል ልጅ፣ የመንፈስ ቅዱስ ማደሪያ ቅዱስ ሰማዕት ነው።

፮. የወንጌልን ትእዛዝ የጠበቀ፣ የሕይወት አክሊልን የወረሰ፣ ስለ ጌታችን ክርስቶስ መከራ ምስክር የሆነ የክቡር ደሙም ወዳጅ የሆነ ምእመን ይህ ነው።

፯. ስለዚህም ምእመናን ሆይ በድካማችሁና በገንዘባችሁ ቅዱሳንን አገልግሉ።

፰. ገንዘብ የሌላቸው ግን ስለ እነርሱ ይጹሙ ገንዘብ ያላቸውም ከገንዘባቸው ከፍለው ለቅዱሳን ይስጡ።

፱. ከመከራ ያድናቸው ዘንድ ስለ እነርሱ ቤዛ አድርጐ ገንዘቡን ሁሉ የሚሰጥ እርሱ ብፁዕ ነው፣ የክርስቶስም ወዳጁ ነው።

፲. ገንዘቡን ሁሉ ለነዳያን የሚሰጥ ሰው ቢኖር የተመረጠና ንጹሕ ከሆነ ስለ ሰማዕታት ገንዘቡን የሰጠ እንደ ምን ይሆን?

፲፩. የእግዚአብሔርን ፈቃድ የፈጸመ ይህ ነው፣ በአሕዛብ በነገሥታትና በእስራኤል ሕዝብ ፊት በጌታችን ያመኑ ቅዱሳንን መሰላቸው።

፲፪. እስመ ይቤ ዘሰ አምነኒ በገጸ ሰብእ አነኒ አአምኖ በገጸ አቡየ ዘበሰማያት[፩]፣ ወለእለሰ ይገብሩ ከመዝ ይከውኖሙ ስምዐ ክርስቶስ በኀበ አብ።

፲፫. ወአንትሙሰ ኢኮነ ርቱዐ ትትሐከዩ ወትኅፈሩ ሐዊረ ቤተ ሞቅሕ ተሐውጽዎሙ ለሙቁሓን አላ ዳዕሙ ርድዕዎሙ ወና ዝዝዎሙ።

፲፬. ወእምከመ ዘንተ ገበርክሙ ትትኄለቁ ምስለ ሰማዕት እስመ ለእሙንቱ ተጽሕፈ ስምዖሙ በእንተ ዘሐሙ ወተመንደቡ።

፲፭. ወአንትሙኒ ተኆለቍሙ ምስሌሆሙ በእንተ ዘተቀነይክሙ ሎሙ በጥቡዕ ልብ ወበሠናይ መልእክት ዘእንበለ ሐኬት።

፲፮. ወበእንተ እሉ ይቤ እግዚእነ ንዑ ኅቡየ ቡሩካኑ ለአቡየ ትረሱ መንግሥተ ሰማያት ዘድልው ለክሙ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም።

፲፯. እስመ ርኅብኩ ወአብላዕክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወአስተይክሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወተወከፍክሙኒ፣ ዐረቁ ወአልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወሐወፅክሙኒ፣ ተሞቃሕኩ ወነበብክሙኒ።

፩. ማቴ. ፲፥፴፪

፲፪. በሰው ፊት ያመነኝን ሰው እኔም በሰማያዊ አባቴ ፊት አምነዋለሁ ብሏልና፣ እንደዚህ ለሚሠሩት ክርስቶስ በአብ ዘንድ ምስክርን ይሆናቸዋል።

፲፫. እናንተ ግን የታሠሩትን ለመጐብኘት ወደ እሥር ቤት መሄድን ቸል ትሉና ታፍሩ ዘንድ የተገባ አይደለም፣ እርዷቸው አጥናኗቸው እንጂ።

፲፬. ይህን ብታደርጉ ከሰማዕታት ጋራ ትቆጠራላችሁ መከራን ስለ ተቀበሉ፣ ስለ ተጨነቁም ምስክርነታቸው ተጽፏልና።

፲፭. እናንተም በቈራጥ ልብና በመልካም አገልግሎት እነርሱን ያለ ስንፍና ስለ አገለገላችሁ ከእነርሱ ጋራ ተቆጥራችኋል።

፲፮. ስለእነዚህም ጌታችን እንዲህ አለ፣ ዓለም ሳይፈጠር የተዘጋጀላችሁን መንግሥተ ሰማያትን ትወርሱ ዘንድ የአባቴ ቡሩካን ወደኔ ኑ።

፲፯. ብራብ አብልታችሁኛልና፣ ብጠማም አጠጥታችሁኛልና ፣ እንግዳ ብሆን ተቀብላችሁኛልና ፣ ብታረዝ አልብሳችሁኛልና፣ ብታመም ጐብኝታችሁኛልና፣ ብታሠር ጠይቃችሁኛልና።

፲፰. ወአሜሃ ያወሥኡ ጻድቃን ወይብሉ እግዚኦ ማዕዜኑ ርኢናከ ርኁበከ ወአብላዕናከ፣ ጽሙዓከ ወአስተይናከ፣ ማዕዜኑ ርኢናከ እን ግዳከ ወተወከፍናከ፣ ወዕሩቀከ ወአ ልበስናከ፣ ወድውየከ ወሐወጽናከ፣ ወሙቁሐከኒ ወነበብናከ።

፲፱. ወያወሥእ ንጉሥ ወይብ ሎሙ አሜን እብለክሙ ኵሎ ዘገ በርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንዑሳን አኃውየ እለ የአምኑ ብየ ሊተ ገበር ክሙ።

፳. ወእምዝ ይብሎሙ ለእለ በጸ ጋሙ ሑሩ እምኔየ ርጉማን ውስተ እሳት ዘለዓለም ዘድልው ለሰይ ጣን ወለመላእክቲሁ።

፳፩. እስመ ርኅብኩ ወኢያብላዕ ክሙኒ፣ ጸማዕኩ ወኢያስተይክ ሙኒ፣ ነግደ ኮንኩ ወኢተወከፍክ ሙኒ ፣ ዐረቁ ወኢያልበስክሙኒ፣ ደወይኩ ወኢሐወጽክሙኒ ተሞቃ ሕኩ ወኢነበብክሙኒ።

፳፪. አሜሃ ያወሥኡ እለ በፀ ጋሙ እንዘ ይብሉ እግዚኦ ማዕ ዜኑ ርኢናከ ርኁበከ ወጽሙዓከ ወእንግዳከ ወዕሩቀከ ወድውየከ ወተሞቂሐከ ወኢተልእክናከ።

፲፰. ያን ጊዜም ጻድቃን እንደዚህ ብለው ይመልሳሉ፣ አቤቱ መቼ ተር በህ አይተንህ አብልተንህ፣ መቼስ ተጠምተህ አይተንህ አጠጥተንህ፣ መቼ እንግዳ ሁነህ አይተንህ ተቀብ ለንህ፣ መቼ ታርዘህ አይተንህ አል ብሰንህ፣ መቼ ታመህ አይተንህ ጐብ ኝተንህ፣ መቼ ታሥረህ አይተንህ ጠይቀንህ፣ ብለው ይመልሱለታል።

፲፱. ንጉሡም እንደዚህ ብሎ ይመ ልስላቸዋል፣ ከእነዚህ በእኔ ከሚያ ምኑ ከታናናሾቹ ወንድሞቼ ላንዱ ያደረጋችሁትን ለእኔ አደረጋችሁ ብዬ በእውነት እነግራችኋለሁ።

፳. ከዚህ በኋላ በግራ ያሉትን እና ንተ የተረገማችሁ ከኔ ሒዱ ለዲያብ ሎስና ለሠራዊቱ ወደ ተዘጋጀ የዘለ ዓለም እሳት ሂዱ ይላቸዋል።

፳፩. ብራብ አላበላችሁኝምና፣ ብጠማ አላጠጣችሁኝምና፣ እንግዳ ብሆን አል ተቀበላችሁኝምና፣ ብታረዝ አላለበሳ ችሁኝምና፣ ብታመም አልጐበኛችሁ ኝምና ፣ ብታሠር አልጠየቃችሁ ኝምና።

፳፪. ያን ጊዜም በስተግራ ያሉት አቤቱ ተርበህ አይተንህ ያላበላንህ፣ ተጠም ተህ አይተንህ ያላጠጣንህ፣ እንግዳ ሁነህ መጥተህ ያልተቀበልንህ፣ ታር ዘህ አይተንህ ያላለበስንህ፣ ታመህ አይ ተንህ ያልጠየቅንህ፣ ታሥረህ አይተ ንህ ያልጐበኘንህ መቼ ነው? እያሉ ይመልሱለታል።

፳፫. ወእምዝ ያወሥኦሙ ንጉሥ እንዘ ይብል አሜን እብለክሙ ዘኢገበርክሙ ለአሐዱ እምእሉ ንኡ ሳን ሊተ ኢገበርክሙ።

፳፬. ወየሐውሩ እሉሂ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም።

፳፭. ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም።[፩]

፳፮. እመቦ ዘይብል ክርስቲያናዊ አነ ወይገብር እኩየ ይዜሙ ወይ ረኵስ ይፍትሑ ላዕሌሁ ፍትሐ ቀትል ወእምዝ ከመዝ ብእሲ ረኀቁ እምኔሁ።

፳፯. ኢመፍትው ለክርስቲያን ይኩኑ ውፁኣነ እምሕግ ወይፍ ትሑ በገቢረ እኩይ።

፳፰. አላ ይትገሐሡ እምዕልዋን ወመናፍቃን ወኢይኅበሩ ምስ ሌሆሙ።

፳፱. ወእምዕልዋን እለ ይሞቅሕ ዎሙ ለክርስቲያን ወየአስርዎሙ ወይሜጥውዎሙ ለቀቲል በእንተ ስመ ክርስቶስ ተዐቀቡ።

፴. ወአድኅኑ አኀዊክሙ ወአባ ለክሙ እምእደዊሆሙ ለዕልዋን።

፴፩. ወእመቦ ክርስቲያናዊ ዘጻመወ በእንቲአሆሙ ብፁዕ ውእቱ ወይ ትኌለቍ ምስለ ሰማዕት እስመ ሐመ በእንተ ክርስቶስ።

[illegible]

፳፫. ከዚህም በኋላ ንጉሡ ከእነ ዚህ ከታናናሾቹ ለአንዱ ያላደረ ጋችሁት ለእኔ አለማድረጋችሁ ነው ብሎ ይመልስላቸዋል።

፳፬. እነርሱም ወደዘለዓለም ፍርድ ይሄዳሉ።

፳፭. ጻድቃን ግን ወደዘለዓለም ሕይወት ይሄዳሉ።

፳፮. እኔ ክርስቲያን ነኝ የሚል ክፉ ሥራን የሚሠራ፣ የሚሰስንና የሚ ረክስ ሰው ቢኖር፣ የሞት ፍርድን ይፍረዱበት፣ እንደዚህ ካለው ሰው ራቁ ።

፳፯. ክርስቲያኖች ከሕግ የወጡ ሊሆኑና ክፉ በመሥራት ሊፈ ርዱ አገባብ አይደለም።

፳፰. ነገር ግን ከወንጀለኞችና ከመ ናፍቃን፣ ይለዩ፣ ከእነርሱም ጋራ አንድ አይሁኑ።

፳፱. ስለ ክርስቶስ ስም ክርስቲያ ኖችን ወደ ግዞት ቤት ከሚያገቡ አስረውም ለሞት አሳልፈው ከሚ ሰጡ ከሓድያን ተጠበቁ።

፴. ወንድሞቻችሁንና ሰውነታችሁን ከከሐድያን እጅ አድኑ ።

፴፩. ስለነርሱም የደከመ የክር ስቲያን ወገን ቢገኝ ብፁዕ ነው፣ ከሰማዕታት ጋራ ይቆጠራል፣ ስለ ክርስቶስ መከራን ተቀብሏልና።

፴፪. ወከማሁ ለነኒ ረከበነ ሕማም ወምንዳቤ በኀበ ቀያፋ ወእለእስክንድሮስ ወሐና እሉ እሙንቱ ሊቃነ ካህናት::

፴፫. ወእምዝ ወፃእነ እምኔሆሙ እንዘ ንትፌሣሕ እስመ ኮነ ድልዋነ ንፁር ሕማማቲሁ ለክርስቶስ::

፴፬. ወከማሁ አንትሙኒ ተዐገሡ ወተፈሥሑ በእንተ ሕማም ከመ ትኩኑ ብፁዓነ በይእቲ ዕለት::

፴፭. ወለእለሰ ይሰድድዎሙ በእንተ ሃይማኖት ወይወፅኡ እምሀገር ለሀገር በትእዛዘ ወንጌል ዘእግዚእነ ተወከፍዎሙ ወአዕርፍዎሙ ወአኀድርዎሙ ኀቤክሙ ከመ ሰማዕት እንዘ ትትፌሥሑ እስመ ኮንክሙ አዕርክተ ምስሌሆሙ::

፴፮. ለብዉኬ ከመ ጽዉዓን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሔር እስመ ይቤ እግዚእነ ብፁዓን አንትሙ ሶበ ይጼዕሉክሙ ወይዘነጕጉክሙ ወይነቡ ኵሎ እኩየ ላዕሌክሙ እንዘ ይሔስዉ በእንቲኣየ ተፈሥሑ ወተሐሠዩ እስመ አስብክሙ ብዙኅ ውእቱ በሰማያት::[፫]

፴፯. እስመ ከመዝ ሰደድዎሙ ለነቢያት እለ እምቅድሜክሙ::

፫. ማቴ. ፭፥፲፩-፲፪

፴፪. እንደዚሁም እኛን መከራና ጭንቅ በቀያፋ በእለ እስክድሮስና በሐና ዘንድ አግኝቶን ነበረ፤ እነዚህም የካህናት አለቆች ናቸው::

፴፫. ከዚህም በኋላ ደስ እያለን ከእነርሱ ዘንድ ወጣን፤ የክርስቶስን መከራዎች እንቀበል ዘንድ ዝግጁዎች ሁነናልና::

፴፬. እናንተም እንደዚሁ ታገሡ፤ በዚያችም ቀን ብፁዓን ትሆኑ ዘንድ ስለ መከራው ደስ ይበላችሁ::

፴፭. ስለ ሃይማኖትም የሚያሳድዱአቸውን ከሀገርም ወደ ሀገር የወጡትንም በጌታችን ወንጌል ትእዛዝ ተቀብላችሁ አሳርፏቸው፤ በናንተም ዘንድ ሰማዕት እንደ መሆናቸው ደስ እያላችሁ አሳድሩዋቸው ከእነርሱ ጋራ ወዳጆች ሁናችኋልና::

፴፮. እነዚህም በእግዚአብሔር ዘንድ ንው ኀቤየ ቡሩካን ለሕቡየ ተብለው የሚጠሩ እንደሆኑ አስተውሉ፤ ጌታችን ቢሰድቧችሁ ቢያሽሟጥጧችሁ በእኔም ምክንያት ክፉውን ሁሉ በሐሰት ቢናገሩአችሁ ብፁዓን ናችሁ፤ ዋጋችሁ በሰማያት ብዙ ነውና ደስ ይበላችሁ ብሏል::

፴፯. ከናንተ አስቀድመው የነበሩ ነቢያትን እንዲሁ ያሳድዷቸው ነበረና::

፴፰. ወዓዲ ይቤ እምከመ ኪያየ ሰደዱ ኪያክሙኒ ይሰድዱክሙ::

፴፱. ወካዕበ ይቤ ሶበ ይሰድዱክሙ እምውስተ ዛቲ ሀገር ጕዩ ውስተ ካልእታ::

፵. ወአንትሙ ተኀዝኑ ወትቴክዙ በውስተዝ ዓለም እስመ ያኀብኡክሙ ውስተ ማኅበር ወመኳንንቲሆሙ ወይቀሥፉክሙ ወኀበ መሳፍንት ወነገሥት ይወስዱክሙ በእንተ አየ ስምዕ::

፵፩. ወዘሰ አዝለፈ ትዕግሥቶ ውእቱ ይድኀን::[፬]

፵፪. ወዘሰ ይሰድድዎ በእንተ ስመ ክርስቶስ ወተዓገሦ ኮነ ሰማዕተ ውእቱኬ በአማን ብእሴ እግዚአብሔር::

፵፫. ወዘሰ ይትዓረክ ምስለ ዕልዋን ወክህዶ ለክርስቶስ ከመ ኢይጽልዕዎ መናፍቃን ወያበድር ርእሶ እምነ እግዚኡ ዘውስተ መንፈሱ ዝኬ ውእቱ ጽሉእ ወምኑን ወፅሩዕ በኀበ እግዚአብሔር::

፵፬. እስመ አብደረ ፍቅረ ሰብእ ወኮነ ጸላዒሁ ለእግዚአብሔር ወነሥአ ክፍለ ርጉማን ወአኮ ምስለ ቅዱሳን ወህየንተ መንግሥት ዘድሉት ለቡሩካን ኀረየ ሎቱ እሳተ ገሃነም ዘለዓለም ዘድሉት ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ::

፬. ማቴ. ፲፥፲፱ – ፳፪

፴፰. ዳግመኛም እኔን ካሳደዱኝ እናንተንም ያሳድዷችኋል አለ::

፴፱. ሁለተኛም ከዚች አገር ቢያሳድዷችሁ ወደ ሌላይቱ አገር ሽሹ አለ::

፵. እናንተም በዚህ ዓለም ታዝናላችሁ ትተክዛላችሁ፤ ወደ ነገሥታትና ወደ ፈራጆቻቸውም አሳልፈው ይሰጡአችኋል፤ ይገርፏችኋል፤ ስለ እኔ ስለመሰከራችሁ ወደ መሳፍንትና ነገሥታትም ይወስዱዋችኋል ::

፵፩. መከራውን መታገሥ ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል::

፵፪. ስለ ክርስቶስ ስም የሚያሳድዱት ሰው መከራውን በታገሠ ጊዜ ሰማዕትን ሆነ፤ በእውነት የእግዚአብሔር ሰው እርሱ ነው::

፵፫. ከዐላውያን ጋር የሚወዳጅ መናፍቃን እንዳይጠሉት ክርስቶስን የሚክድና በልቡናው ውስጥ ከአለው ከጌታው ይልቅ ራሱን የሚያስቀድም ግን እርሱ በእግዚአብሔር ዘንድ የተጠላ የተናቀና የጠፋ ነው::

፵፬. የሰውን ፍቅር መርጦ የእግዚአብሔር ጠላት ሁኗልና፤ የርጉማንን እድል አግኝቷልና ከቅዱሳን ጋርም አይደለም፤ ለቡሩካን ጻድቃን በተዘጋጀችው መንግሥት ፈንታ ለሰይጣንና ለሠራዊቱ የተዘጋጀች የዘለዓለም እሳት ገሀነምን ለራሱ መርጦአልና::

፵፭. ወበእንተዝ አውሥአ እግዚ
እነ ወይቤ ወዘሰ ክህደኒ በገጸ
ሰብእ አነኒ እክህዶ በገጸ አቡየ
ዘበሰማያት::

፵፮. ወካዕበ አዘዘ እንዘ ይብል
ዘያፈቅር አበ ወእመ እምኔየ ኢይ
ደሉ ሊተ፤ ወዘያፈቅር ወልዶ ወወ
ለቶ እምኔየ ኢይደሉ ሊተ::

፵፯. ወዘሰ ኢነሥአ መስቀለ
ሞቱ ወኢተለወ ድኅሬየ ኢይደሉ
ሊተ::

፵፰. ወዘረከባ ለነፍሱ ለይግ
ድፋ ወዘገደፋ ለነፍሱ በእንቲ
አየ ይረክባ::

፵፱. ምንት ይበቁዖ ለሰብእ
ለእመ ኰሎ ዓለመ ረብሐ ወነፍሶ
ኀጕለ ወምንተ እምወሀበ ቤዛ
ለነፍሱ::

፶. ወካዕበ ይቤ ኢትፍርሁ እም
እለ ይቀትሉ ሥጋክሙ፤ ወለነፍስክ
ሙሰ ኢይክሉ ቀቲሎታ ፍርሁሰ
ዘይክል ነፍሰ ወሥጋ አኅጕሎ
በውስተ ገሃነም::[፫]

፶፩. እስመ ዘተምህረ ኪነ ርቱዕ
ውእቱኒ ይምህር ካልአነ::

፶፪. ወእመሰ ኢመሀረ ካልአነ ኢኮነ
ፍጹመ ከመ መምህሩ::

፫. ማቴ. ፲፥፳፰–፴፱

፵፭. ስለዚህም ጌታችን መለሰ፤
እንዲህም አለ፤ በሰው ፊት የሚክ
ደኝን እኔም በሰማያዊው አባቴ
ፊት እክደዋለሁ::

፵፮. ሁለተኛም ከኔ ይልቅ እናትና
አባቱን የሚወድ ለእኔ ሊሆን
አይገባውም፤ ከእኔም ይልቅ ወንድ
ልጁንና ሴት ልጁን የሚወድ ለእኔ
ሊሆን አይገባውም ብሎ አዘዘ::

፵፯. የሞቱን መስቀል የማይዝ በኋ
ላዬም የማይከተለኝ ለእኔ ሊሆን
አይገባውም::

፵፰. ነፍሱን የሚያገኝ ያጠፋታል፤
ነፍሱንም ስለ እኔ የሚያጠፋ
ያገኛታል::

፵፱. ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢገዛ
ነፍሱን ከጐዳ ምን ይጠቅመዋል?
ለነፍሱስ ቤዛ ምን በሰጠ ነበር?
አለ::

፶. ሁለተኛም ሥጋችሁን ከሚገ
ድሉ የተነሣ አትፍሩ፤ ነፍሳ
ችሁን መግደል አይችሉምና፤ ነፍስ
ንና ሥጋን በገሃነም ሊያጠፋ
የሚችለውን ግን ፍሩ::

፶፩. ጥበብን የተማረ እርሱም ሌሎ
ችን ያስተምር ዘንድ ይገባልና ::

፶፪. ሌሎችን ካላስተማረ ግን እንደ
መምህሩ ፍጹም አይሆንምና::

፶፫. ለነሰ ኢየሱስ ክርስቶስ መድ
ኀኒነ ወመምህርነ እፎኬ ናፈቅር
ትምህርተ ወተግሣጸ እስመ ጸልአ
እግዚእነ ትዕቢተ ወትዝኅርተ ወት
ፍሥሕተ ወብዕለ ወትዕግልተ
ወበቀለ::

፶፬. ወዓዲ መነነ እኀተ ወእመ
በእንተ ፍቅረ አቡሁ ወፍቅረ
ሰብእ::

፶፭. ወካዕበ ተዐገሠ ሕማመ
ወመቅሠፍተ ወጽዕለተ ወፅርፈተ
ወሥላቀ::

፶፮. ወፈድፋደሰ ተወክፈ ቅንዋተ
በዲበ መስቀል ከመ ያድኅኖሙ
ለኵሎሙ እለ አምኑ ቦቱ

፶፯. ወእመሰ ተዐገሠ ውእቱ ዘንተ
ኵሎ ወኢኀፈረ ተሰቅሎ በዲበ
መስቀል ወተዐገሠ ሕማማተ
ሞት እፎኬ ኢንትዔገሥ ንሕነ
ሕማማተ መድኀኒነ::
፶፰. ወእመሰ ሐመ በፈቃዱ
በእንቲአነ ወአኮ ንሕነ በእንቲአሁ
አላ ዳዕሙ ንሴፎ ምሕረቶ::

፶፱. ወውእቱሰ አልቦ ዘይፈቅድ
ይንሣእ በኀቤነ ዘእንበለ ዳዕሙ
አሚነ በርትዕት ሃይማኖት::

፷. ወበእንተዝ ንመንን አበዊነ
ወአዝማዲነ ወፍቁራኒነ ወአንስ
ትያነ ወደቂቀነ ወኵሎ ንዋዮ ለዝ
ቱ ዓለም::

፶፫. ለኛ ግን መድኀኒታችንና መም
ህራችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው፤ እኛ
ትምህርትንና ምክርን እንዴት አን
ውድድ? ጌታችን ትዕቢትንና መታ
ጀርን፤ የዚህን ዓለም ደስታ ብልጽግና
ንና ቅሚያን፤ በቀልንም ጠልቷልና::

፶፬. ዳግመኛም ስለ አባቱ ፍቅርና
ስለ ሰው ፍቅር እኅትንና እናትን
ንቋልና::

፶፭. ሁለተኛም መከራንና መገረፍን፤
መሽሟጠጥንና መሰደብን፤ ስላቅንም
ታገሠ::

፶፮. ይልቁንም ያመኑበትን ሁሉ
ያድናቸው ዘንድ በመስቀል ላይ
ችንካሮችን ተቀበለ::

፶፯. እርሱ ይኸን ሁሉ ታግሦ በመ
ስቀል ላይ መሰቀልን ካላፈረ የሞት
መከራዎችን ከታገሠ፤ እኛም የመድ
ኃኒታችንን መከራዎች እንደምን
አንታገሥ?
፶፰. እርሱ ስለ እኛ በፈቃዱ መከራን
ከተቀበለ እኛ ስለ እርሱ አይደለም
ምሕረቱን ተስፋ እናደርጋለን እንጂ::

፶፱. እርሱ በቀናች ሃይማኖት ማመ
ንን ነው እንጂ፤ ከዚህ በቀር ከኛ
ዘንድ ሊቀበል የሚፈልገው የለም::

፷. ስለዚህ ነገር አባቶቻችንንና
ዘመዶቻችንን፤ ወዳጆቻችንንና ሚስ
ቶቻችንን፤ ልጆቻችንንና የዚህን
ዓለም ገንዘብ ሁሉ እንናቅ::

፳፩. ወእመሰ አፍቀርነ ኢንገብር ዘንተ ትእዛዘ::

፳፪. ወባሕቱ ንትዓቀብ ከመ ኢንባዕ ውስተ መንሱት::

፳፫. ወእምከመ ተጸዋዕነ ውስተ ስምዕ ንጽናዕ በአሚን በክቡር ስሙ ለመድኀኒነ ንትፌሣሕ::

፳፬. ወንትዓገሥ ሶበ ይሰድዱነ ከመ ንረስ ሕይወተ ዘለዓለም::

፳፭. ኢናፍቅር እንከ ክብረ ወተወድሶ ከመ ሕዝበ አይሁድ እለ ያነክሩ መንክራቲሁ ለክርስቶስ ወኢየአምኑ ቦቱ እስመ ይፈርህዎሙ ለሊቃነ ካህናት::

፳፮. አላ ዳዕሙ አብደሩ ተወድሶ በኀበ ሰብእ ወአኮ በኀበ እግዚአብሔር::

፳፯. ወንሕነሰ አመነ በርትዕት ሃይማኖት ከመ ናለብዎሙ ለሐዲሳን እለ ነሥኡ ጥምቀተ ወናጽንዕ አልባቢሆሙ ለንዑሰ ክርስቲያን ::

፳፰. ወእመሰ ዐቀብነ በአልባቢነ ሃይማኖተ ወኢያግህድነ ለሰብእ በፍርሃተ ኵነኔ ወምንዳቤ ንከውን ውፁኣነ እምሕይወት ወዓዲ ዕቅፍተ ለካልኣን ወመሥገርተ ለብዙኃን::

፳፩. ይኸን ብንወድ ግን ይህን ትእዛዝ አንሠራም::

፳፪. ነገር ግን ወደጥፋት እንዳንገባ እንጠበቅ::

፳፫. ወደ ሰማዕትነት ብንጠራ በሃይማኖት ጸንተን በመድኃኒታችን በከበረ ስሙ ደስ ይበለን::

፳፬. የዘለዓለም ሕይወትንም እንወርስ ዘንድ በአሳደዱን ጊዜ እንታገሥ::

፳፭. የክርስቶስን ተአምራቱን እያደነቁ እንደማያምኑበት እንደ አይሁድ ሕዝብ ክብርንና ውዳሴን አንውደድ፤ ሊቃነ ካህናቱን ይፈሩዋቸው ነበርና::

፳፮.. ነገር ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ያይደለ በሰው ዘንድ ውዳሴ ከንቱን ይወዱ ነበር::

፳፯. እኛ ግን ጥምቀቱን የተቀበሉትን አዲስ አማኞች እናለብማቸውና የንዑስ ክርስቲያንንም ልቡናቸውን እናጸና ዘንድ በቀናች ሃይማኖት አምነናል::

፳፰. በልቡናችን ሃይማኖትን ብንጠብቅም ፍርድንና መከራን በመፍራት ለሰው ባንገልጥ ግን ከሕይወት የወጣን እንሆናለን፤ ዳግመኛም ለሌሎች እንቅፋት ለብዙዎችም ወጥመድ እንሆናለን::

፳፱. ወእመሰ ገበርነ ዘንተ ንትፈደይ ምክዕቢተ ኵነኔ::

፴. ንትዓቀብ እንከ ከመ ኢንረድ ውስተ ምንዳቤ ወንጸሊ ከመ ኢንባእ ውስተ መንሱት እስመ መንፈስ ይፈቅድ ወሥጋ ይደክም::[፮]

፴፩. ንለቡ እንከ ከመ ኢንድኀፅ እምዛቲ ርትዕት ሃይማኖት እንበይነ ፍርሃቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን እስመ ኀዳጥ ውእቱ ዓመታቲነ::

፴፪. ወእመሰ ቦ ዘይቀብፅ ተስፋ በኀበ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ኵሎ አሚረ ይትመነደብ በሕማም እንተ አልባቲ ፈውስ ወበሕምዝ እንተ ታጸብስ አባለ ወትቀጠቅጥ አዕፅምተ ወእምዝ የኀጕል እም ሕይወት ዘለዓለም ወይትኴነን በውስተ ገሃነም በብካይ ወሐቅየ ስነን::

፴፫. ወዘሰ ሐመ በእንተ እግዚእነ ወኮነ ሰማዕተ ይትፌሣሕ በእግዚአብሔር እስመ ኀረየ ሎቱ አክሊለ መንግሥት ወኮነ ፍጹመ ፀአተ እምዝ ዓለም በርትዕት ሃይማኖት::

፴፬. ወእመሰ ሐመ ንዑሰ ክርስቲያን ወተዓገሠ ምንዳቤ ወሞተ በእንተ ስመ ክርስቶስ ይከውኖ ሕማማቲሁ ህየንተ ጥምቀት ወይረክብ ተስፋ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም::

፮. ማቴ. ፳፮፥፵፩

፳፱. ይህነን ብናደርግ ግን እጽፍ ድርብ ቅጣትን እንቀበላለን::

፴. እንግዲህ ወደ መከራ እንዳንወርድ እንጠበቅ ወደ ፈተናም እንዳንገባ እንጸልይ፤ መንፈስ ይፈቅዳል ሥጋ ግን ይደክማልና::

፴፩. እንግዲህ ዐላውያንንና መናፍቃንን በመፍራት ከዚህች የቀናች ሃይማኖት እንዳንሰነካከል እናስተውል ዘመናችን ጥቂት ነውና::

፴፪. በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ተስፋን የሚቆርጥ ቢኖር ፈውስ በሌላት ሕማም ሰውነትን በምታደርቅና በምትቀጠቅጥ መርዝ ዘወትር ይጨነቃል፤ ከዚህም በኋላ የዘለዓለም ሕይወትን ያጣል፤ ልቅሶና ጥርስ ማፋጨት ባለበት በገሀነም ይፈረድበታል::

፴፫. ስለ ጌታችን መከራን የተቀበለና ሰማዕት የሆነ ግን በእግዚአብሔር ዘንድ ደስ ይለዋል የመንግሥት አክሊልን መርጦለታልና ከዚህ ዓለም ፈጽሞ መለየቱም በቀናች ሃይማኖት ሁኗልና::

፴፬. ንዑሰ ክርስቲያን ቢታመም፣ መከራንም ቢታገሥ፣ ስለ ክርስቶስም ስም ቢሞት መከራው ስለ ጥምቀት ይሆነዋል፤ መልካም ተስፋንና የዘለዓለም ሕይወትንም ያገኛል::

፳፭. ወባዕዳንሂ እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይትፌሥሑ ወይትሐሠዩ እስመ ዐቀቡ ተግሣጸ መምህሮሙ::

፳፮. እስመ ውእቱ ይቤ ኩኑ ድልዋነ ከመ መምህርክሙ::

፳፯. ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ሐመ በእንቲአነ ወተዐገሠ ጽርፈተ ወስላቀ ወተወክፈ ምራቀ ርኩሳነ ጽዕለተ ወፅርፈተ ወዝብጠተ::

፳፰. ወእምድኅረ ቀሠፍዎ ወቀነውዎ በዲበ መስቀል ወአስተይዎ ብሒአ ዘምስለ ሐሞት ወፈጺሞ ዘጽሑፍ ይቤሎ ለእግዚአብሔር አባ ናሁ ውስተ እዴከ አመሐፅን ነፍስየ::[፩]

፳፱. ወዘሰ ይፈቅድ ይኩን ረድኦ ይትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ወይትወከፍ መቅሠፍተ በጥቡዕ ልብ ወፍቅር::

፴. ወእመኒ ተወድየ ውስተ እሳት አልቦ ዘይለክፎ በከመ ድኅኑ ፫ቱ ደቂቅ እምዕቶነ እሳት::

፴፩. ወኵሉ ዘሐመ በእንቲአሁ ይነሥእ ዕሤተ እስመ አምነ በ፩ እግዚአብሔር አብ ወኢየሱስ ክርስቶስ ዐቢይ ሊቀ ካህናት መምህርነ ወመገሥጸ ነፍሳቲነ ወወሀቤ ሕይወትነ ሎቱ ስብሐት ለዓለመ ዓለም አሜን::

፩. ሉቃ. ፳፫ ፥ ፵፮

፳፭. በጎ መጋደልን የተጋደሉ ሌሎችም ስለ ክርስቶስ ስም በቀናች ሃይማኖት የሞቱ ፈጽመው ደስ ይላቸዋል፣ የመምህራቸውን ምክር ጠብቀዋልና::

፳፮. እርሱ እንደ መምህራችሁ የበቃችሁ ሁኑ ብሏልና::

፳፯. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለኛ መከራን ተቀበለ፣ ጽርፈትንና ሥላቅን ታገሠ፣ የርኩሳንንም ምራቅና ስድብን ሽሙጥንና ድብደባንም ተቀበለ::

፳፰. ከገረፉትና በመስቀል ላይ ከቸነከሩት መጻጻንም ከሐሞት ጋራ ከአጠጡት በኋላ፣ የተጻፈውን ፈጽሞ እግዚአብሔርን አባቴ እነሆ ነፍሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለው::

፳፱. የእርሱ ደቀ መዝሙር ሊሆን የሚወድ መከራንና ጭንቅን ይታገሥ በቈራጥ ልብና በፍቅር ሁኖ ግርፋትን ይቀበል::

፴. ወደ እሳት ቢጨመርም ሠለስቱ ደቂቅ ከእቶነ እሳት እንደ ዳኑ የሚነካው የለም::

፴፩. ስለእርሱ መከራን የተቀበለ ሁሉ ዋጋውን ያገኛል፣ በአንድ በእግዚአብሔር አብ ሕይወትን በሚያድለን ሰውነታችንን በሚመክርና በሚያስተምር በደገኛው ሊቀ ካህናት በኢየሱስ ክርስቶስ አምኗልና፣ ለዘለዓለሙ በእውነት ለእርሱ ክብር ይገባል::

፴፪. ውእቱኬ እግዚአብሔር አምላክ አኃዜ ኵሉ መድኅኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘያጸንዖነ ውስተ ሃይማኖተ ዚአሁ ወያነሥአነ ምስለ እለ ገብሩ ፈቃዶ ዘእንበለ ሕፀት ወኖሙ::

፴፫. ወእመኒ ተሰጠምነ ውስተ ባሕር ወበልዑ ሥጋነ አራዊት ወአዕዋፍ ኢትትኀጐል ወኢአሐቲ ሥዕርተ ርእስነ እስመ ዘበዓለም ወኵሉ ዘውስቴታ እትኀዝ ውስተ እዴሁ::

፴፬. ወበእንተዝ መሀረነ እንዘ ይብል በትዕግሥትክሙ ታጠርይዋ ለነፍስክሙ::

፴፭. እስመ ይትነሣእ በደኃሪት ዕለት ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ ጻድቅ ወኃጥእ ::

አንቀጽ ፳ ወ ፭

በእንተ ትንሣኤ ሙታን፣

፩. ወበእንተ ትንሣኤ ምውታን ወዕሤተ ሰማዕት ይቤሎ ገብርኤል ለዳንኤል ብዙኃን እለ ኖሙ ይትነሥኡ እምነ ፀበል::

፪. ወቦ እለ ይትነሥኡ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ወቦ እለ ይትነሥኡ በሀፍረት ወበኃሣር::[፩]

፫. ጻድቃንሰ ይበርሁ ከመ ፀሐይ ወከመ ከዋክብት ብሩሃን::

፩. ዳን. ፲፪ ፥ ፪–፫

፴፪. ይኸውም ሳያጓድሉ ፈቃዱን ሠርተው ከሞቱት ጋራ የሚያስነሣን እርሱን በማመን የሚያጸናን ሁሉን የያዘ አምላካችንና መድኃኒታችን እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ነው::

፴፫. በባሕር ብንሰጥምም ሥጋችንንም አራዊትና አዕዋፍ ቢበሉት፣ አንዲት ስንኳ የራስ ጸጒራችን አትጠፋም በዓለምና ውስጥዋ ያለው ሁሉ በእጁ የተያዘ ነውና::

፴፬. ስለዚህም በትዕግሥታችሁ ነፍሳችሁን ገንዘብ ታደርጓታላችሁ ብሎ አስተማረን::

፴፭. በኋለኛይቱ ቀን የሰው ፍጥረት ሁሉ ጻድቁም ኃጥኡም ይነሣልና::

ሀያ አምስተኛ አንቀጽ

ስለ ሙታን መነሣት ይናገራል፣

፩. ስለ ሙታን መነሣትና ስለ ሰማዕታት ዋጋ ገብርኤል ለዳንኤል እንዲህ አለው፣ የሞቱ ብዙ ሰዎች ከትቢያ ይነሣሉ::

፪. ለዘለዓለም ሕይወት የሚነሡ አሉ፣ ለኀፍረትና ለኃሣር የሚነሡም አሉ::

፫. ጻድቃን ግን እንደ ፀሐይና እንደ ከዋክብት ይበራሉ::

፬. ናሁ ቅዱስ ገብርኤል አቅደመ ነጊረ ወይቤ ወይበርሁ ቅዱሳን ከመ ከዋክብት ብሩሃን::

፭. ወዓዲ ስምዐ ኮነ በእንተ አሆሙ ከመ የአምርዋ ለጽድቅ ወይሌብዉ ስሞ ቅዱሰ::

፮. እስመ ኢይቤ ዘንተ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ሰማዕት ባሕቲቶሙ፣ አላ ባሕቱ በእንተ ትንሣኤ ኵሉ ሰብእ እመሂ ጻድቃን አው ኃጥአን ይትፈደዩ ፩፩ በከመ ምግባሮሙ::

፯. እስመ ይቤሉ አይሁድ ትንሣኤ ሙታን አልቦ ናሁ አዕፅምቲነ ኮነ ሐመደ ወበልየ ሥጋነ::፬

፰. ወለእለ ይኄልዩ ዘንተ ያወሥኦሙ እንዘ ይብል ናሁ አነ እከሥት መቃብሪክሙ ወአወጽአክሙ እምኔሁ ወእሬሲ መንፈስየ ላዕሌክሙ ወተሐይዉ ይእዜ ተአምሩ ከመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእነብር ወእገብር::

፱. ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ "ሙታን ይትነሥኡ ወየሐይዉ እለ ውስተ መቃብር ወይትፌሥሑ እለ ውስተ ምድር እስመ ጠል ዘእምኀቤከ ሕይወቶሙ ውእቱ::" ፭

፬. ፩ኛ ተሰሎ. ፬፥ ፲፫-፲፬

፭. ኢሳ. ፳፮ ፥ ፲፰

፬. እነሆ ቅዱስ ገብርኤል አስቀድሞ ቅዱሳን እንደሚያበሩ ከዋክብት ይበራሉ ብሎ ተናገረ::

፭. ዳግመኛም ጽድቅን እንደሚያውቋትና ቅዱስ ስሙንም እንደሚያስተውሉ ስለ እነርሱ መሰከረ::

፮. ስለ ሞቱ ሰማዕታት ትንሣኤ ብቻ ይህን አላለምና፣ ስለ ሁሉም ሰው ትንሣኤ ነው እንጂ፣ ጻድቃንም ቢሆኑ ኃጥአንም ቢሆኑ እያንዳንዳቸው እንደ ሥራቸው ይቀበላሉ::

፯. አይሁድ የሙታን ትንሣኤ የለም፣ እነሆ አጥንታችንም አመድ ይሆናል ሥጋችንም ይፈርሳል ይላሉና::

፰. ይህን ለሚያስቡት እንዲህ ብሎ ይመልስላቸዋል፣ እነሆ እኔ መቃብራችሁን እከፍታለሁ፣ ከእርሱም አወጣችኋለሁ፣ መንፈሴንም አሳድርባችኋለሁ፣ ትነሣላችሁም፣ ያን ጊዜም የምኖር የማደርግም እኔ እግዚአብሔር እንደሆንሁ አሁን ታውቃላችሁ::

፱. ዳግመኛም ኢሳይያስ ሙታን ይነሣሉ፣ በመቃብር ያሉትም ይድናሉ፣ በምድር ያሉትም ደስ ይላቸዋል፣ ካንተ የተገኘ ጠል ሕይወታቸው ነውና አለ ::

፲. ብዙኀ ጊዜ ነገረነ በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወንብረተ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እንተ ምልዕተ ጸጋ ወጽድቅ ዘአስተዳለወ ለእለ ያፈቅርዎ::

፲፩. ወኵነኔ ዕልዋንሰ ወድቀቶሙ ኀፍረት ወኀሣር ይረክቦሙ እሳት እንተ ኢይጠፍዕ ለዓለም ወዕፄ ዘኢይነውም::

፲፪. ወባሕቱ እግዚአብሔርሰ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ዳዕሙ ሚጠቶ ወሕይወቶ::፮

፲፫. ወናሁ ነገረነ ከመ ሄኖክ ወኤልያስ ኢጥዕምዎ ለሞት፣ ወአጠየቀነ ከመ ይትነሥኡ ሙታን በጊዜሁ፣ አንሥአ ኤልያስ ወልደ መበለት፣ ወኤልሳዕኒ አንሥአ ወልዳ ለሱናማዊት፣ ናሁ ለበውነ ከመ ሞቶሙ ለጻድቃን ኢኮነ ኵነኔ እለ ተወክፍዎ ቅዱሳን በፍሥሓ::

፲፬. ወከማሁ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚኦሙ ለሐዋርያት ወሕይወቶሙ ለመሃይምናን ያነሥኦሙ ለሙታን::

፲፭. ወከማሁ ንሕነኒ ንጻሙ በዝ ዓለም ወእምድኅረ ኀዳጥ ንፈልስ ውስተ ዕረፍት::

፮. ሉቃ. ፲፰ ፥ ፲፬

፲. ስለ ትንሣኤ ሙታን ብዙ ጊዜ ነገረን፣ ለሚወዳቸው ሰዎች በአዘጋጃት ጸጋንና ጽድቅን በተመላች በዘለዓለም ሕይወት ስለ መኖር ብዙ ጊዜ ነገረን ::

፲፩. የከሀድያን መከራ ግን ኃፍረት ኃሣር የሚሆን መውደቃቸውም ለዘለዓለሙ የማይጠፋ እሳት፣ የማያንቀላፋ ትል ያገኛቸዋል::

፲፪. ነገር ግን እግዚአብሔር የኃጥእን ሞት አይፈቅድም፣ መመለሱንና መዳኑን ነው እንጂ ::

፲፫. እነሆ ሄኖክና ኤልያስ ሞትን እንዳልቀመሱት ነገረን፣ ሙታንም በጊዜው እንደሚነሡ አስረዳን፣ ኤልያስ የመበለቲቱን ልጅ ከሞት አስነሥቷል፤ ኤልሳዕም የሱናማዊቲቱን ልጅ አስነስቷል፣ እነሆ የጻድቃን ሞታቸው ቅዱሳን በደስታ የተቀበሉት ኵነኔ እንዳይደለ አስተዋልን::

፲፬. እንደዚሁም የሐዋርያት ጌታቸው፣ የምእመናን ሕይወታቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ሙታንን ያነሣቸዋል::

፲፭. እንደዚሁም እኛ በዚህ ዓለም እንደክማለን፣ ከጥቂት ዘመን በኋላም ወደ ዕረፍት እንሄዳለን::

፲፮. ወትትሔደስ ፍጥረቱ ለአዳም ወንትነሣእ ምስሌሁ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም እስመ ይቤ ይሰምዑ ቃሎ ምውታን ወኵሎሙ እለ ይሰምዑ የሐይዉ::[5]

፲፯. ወበእንተዝ ነአምን ከመ ትንሣኤ ሙታን ዳግመ በምጽአቱ ለክርስቶስ::

፲፰. ወዓዲ ውእቱ ዘአንሥኦ ለአልዓዛር እመቃብር፣ በራብዕት ዕለት ወለወለተ ኢያኢሮስ፣ ወለወልደ መበለት አንሥኦሙ እሙታን[6] ወለሊሁኒ ተንሥአ እሙታን በሣልስት ዕለት በሥምረተ አቡሁ ወኮነ ቃለ ሕይወት::

፲፱. ወዓዲ ውእቱ ዘአውፅኦ ለዮናስ እምከርሠ አንበሪ በሣልስት ዕለት እንዘ ሕያው ውእቱ ዘእንበለ ሙስና::[7]

፳. ወለሠለስቱ ደቂቅ አድኅኖሙ እምዕቶነ እሳት በሀገረ ባቢሎን::[8]

፳፩. ወለዳንኤል እምአፈ አናብስት::[9]

፳፪. ውእቱኬ ዘቦቱ ሥልጣን ወኀይል ያንሥኦሙ ለሙታን በደኃሪት ዕለት::

፭. ዮሐ. ፭ ፥ ፳፭
፮. ሉቃ. ፯ ፥ ፲፬-፲፭
፯. ዮና. ፪ ፥ ፩-፲፩
፰. ዳን. ፫ ፥ ፺፱
፱. ዳን. ፮ ፥ ፲፯

፲፮. የአዳም ተፈጥሮ ትታደሳለች፣ ከእርሱም ጋር ለዘለዓለም ሕይወት እንነሣለን፣ ሙታን ቃሉን ይሰማሉ፣ የሚሰሙትም ሁሉ ይነሣሉ ብሎአልና::

፲፯. ስለዚህም የሙታን ትንሣኤ የክርስቶስ ዳግም መምጣት እንደ ሆነ እናምናለን::

፲፰. ዳግመኛም አልዓዛርን በአራተኛው ቀን ከመቃብር ያሥነሳው፣ የኢያኢሮስን ሴት ልጅና የመበለቲቱን ወንድ ልጅ ያስነሣቸው፣ እርሱ ነው፤ እርሱም ራሱ በሦስተኛው ቀን በአባቱ ፈቃድ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፣የሕይወትም ቃል ሆነ::

፲፱. ዳግመኛም ዮናስን በሕይወት ሳለ ያለጥፋት በሦስተኛው ቀን ከዓሣ አንበሪ ሆድ ያወጣው እርሱ ነው::

፳. ሦስቱ ደቂቅንም በባቢሎን ሀገር ከእቶነ እሳት አዳናቸው::

፳፩. ዳንኤልንም ከአንበሶች አፍ አዳነው::

፳፪. በኋለኛይቱ ቀን ሙታንን ያነሣቸው ዘንድ ሥልጣንና ኃይል ያለው እርሱ ነው::

፳፫. ወእመሰ ዕልዋን እለ ኢየአምኑ ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሣለቁ ላዕሌነ፣ ናሁ ነቢይተ ዚአሆሙ ታጌብሮሙ ከመ ይእመኑ ዘይብሎሙ ከመዝ በቃል ዘይረውጽ ፍጡነ፣ እምከመ ገብአ ኵሉ ነገር ውስተ መሬት ወሐመድ ወእግዚአብሔር ሕያው ዘአንደደ እሳተ ወአጥፍአ ያነሥኦሙ ለአዕፅምት ወሐመድ ዳግመ ወያቀውሞሙ ለሰብእ ምውታን ከመ ቀዳሚ ::

፳፬. አሜሃ ይከውን ኵነኔ ሶበ ይገብር እግዚአብሔር ፍትሐ ::

፳፭. ወይኴንን እግዚአብሔር ኵሎ ዓለመ::

፳፮. ወእለሰ ይገብሩ ኀጢአተ ይወርዱ ውስተ ማዕምቅተ ምድር::

፳፯. ወእለሰ የአቅቡ ትእዛዞ የሐይዉ ሕይወተ ዘለዓለም ሶበ ይሁቦሙ እግዚአብሔር መንፈሰ ሕይወት ወእለ ይድኅኑ ይትረአዩ በበይናቲሆሙ::

፳፰. ወእመሰ ቦ እለ ኢየአምኑ ቦቱ ትንሣኤ፣ ያስሕቱ ካልአ ፍጥረተ ናሁ ያሌብዎሙ ለዕልዋን ለእለ ይብሉ አልቦ ትንሣኤ ሙታን ዖፍ ዘ፩ ፍጥረቱ ዘስሙ ፊንክስ::

፳፫. ቅዱሳት መጻሕፍትን የማያምኑ ከሐድያን ግን በኛ ቢሳለቁብን እነሆ የነሱ ነቢይት ፈጥኖ በሚሄድ ቃል የሚናገራቸውን ያምኑ ዘንድ ታስገድዳቸዋለች፣ ሁሉም ነገር ወደ አፈርና ትቢያ ከተመለሰ በኋላ እሳትን ያቀጣጠለና ያጠፋ ሕያው እግዚአብሔር አጥንቶችንና ትቢያውን ያስነሣቸዋል፣ የሞቱትንም ሰዎች እንደ ቀድሞው ያቆማቸዋል::

፳፬. ያን ጊዜ እግዚአብሔር ፍርድ በሚያደርግበት ጊዜ የቅጣት ፍርድ ይሆናል::

፳፭. ያን ጊዜ እግዚአብሔርም በዓለሙ ሁሉ የቅጣት ፍርድን ይፈርዳል::

፳፮. ኃጢአትንም የሚሠሩ ወደ ጥልቅ ምድር ይወርዳሉ::

፳፯. ትእዛዙን የሚጠብቁ ግን እግዚአብሔር የሕይወት መንፈስን በሰጣቸው ጊዜ ለዘለዓለም ይነሣሉ፣ የሚድኑትም እርስ በእርሳቸው ይተያያሉ::

፳፰. ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ሰዎች ቢኖሩ ግን፣ ሌሎቹን ሰዎች እንዳያስቱ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ወንጀለኞችን ስሙ ፊንክስ የሚባል ተፈጥሮው አንድ የሚሆን ዖፍ ያስረዳቸዋል::

፳፱. ወይብሉ በእንተ ውእቱ ዖፍ የሐዩ ፭ተ ፻ተ ዓመተ፣ ወእምዝ ይወርድ ውስተ ግብጽ ወያመጽእ ምስሌሁ ቀናንሞስ ወሰሊሆተ ውሑደ፣ ወይነብር ውስተ ሥዕለ ጣዖት ዘስሙ ኤዎን ወይሬኢ ውስተ ምሥራቅ ወይሰግድ ለፀሐይ::

፴. ወእምዝ ይውዒ፣ ወይከውን ሐመደ፣ ወይወፅእ እምውእቱ ሐመድ ፩ ዕፄ ንኡስ፣ ወያመውቆ ፀሐይ ለውእቱ ዕፄ ወይከውን ንኡሰ ዖፈ ፈንክስ ወልሂቆ ይገብእ ውስተ ብሔረ ዓረብ::

፴፩. ወእመሰ የአምሩ እሙንቱ ተሐድሶቶ ለውእቱ ዖፍ እፎኬ ይትገዓዙነ በእንተ ዘንብል በእንተ ትንሣኤ ሙታን ወነአምን::

፴፪. ዘፈጠሮ ለሰብእ እምኀበ ኢሀሎ ኢይክልኑ አንሥኦቶሙ ለምውታን በዐቢይ ኀይሉ::

፴፫. ወበእንተዝ ይደልወነ ንትዓገሥ ሕማመ ወምንዳቤ ዘዘዚአሁ ዘይመጽእ ላዕሌነ::

፴፬. ወእመሰ ኢነአምኖ ትንሣኤ ሙታን ይከውን ሕማምነ ወምንዳቤነ ከንቶ::

፴፭. ወእመሰ አመነ በዘይቤ ውእቱ ሙሴ በቀዳሚ ገብረ እግዚአብሔር ሰማየ ወምድረ::

፳፱. ስለዚያም ዖፍ እንዲህ ይላሉ፣ አምስት መቶ ዓመት ይኖራል፣ ከዚያም በኋላ ወደ ግብጽ ይወርዳል፣ ቀናንሞስ፣ ሰሊሆትና ዑድ፣ የሚባለውን ሽቱ ከርሱ ጋራ ያመጣል፤ ስሙ ኤዎን በሚባል ጣዖት ፊት ተቀምጦ ወደ ምሥራቅ ይመለከታል፣ ለፀሐይም ይሰግዳል::

፴. ከዚህም በኋላ ተቃጥሎ አመድ ይሆናል፣ ከዚያም ከአመዱ አንድ ትንሽ ትል ይወጣል፣ ያነንም ትል ፀሐይ ያሞቀዋል፣ ፈንክስ የሚባለውን ታናሽ ዖፍንም ይሆናል ፣ ባደገም ጊዜ ወደ ዐረብ አገር ይመለሳል::

፴፩. እነርሱ የዚያን የዖፍ መታደስ የሚያውቁ ከሆነ ስለ ትንሣኤ ሙታን ስለምንናገርና ስለ ምናምን እንደምን ይከራከሩናል?

፴፪. ሰውን ካለመኖር የፈጠረ እግዚአብሔር በፍጹም ከሃሊነቱ ሙታንን ማስነሣት አይችልምን::

፴፫. ስለዚህም በኛ ላይ የሚመጣውን ልዩ ልዩ መከራና ችግር እንታገሥ ዘንድ ይገባናል::

፴፬. ትንሣኤ ሙታንን ባናምን ግን መከራችንና መቸገራችን ከንቱ ይሆናል::

፴፭. እርሱም ሙሴ በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ በአለው ...

፴፮. ወውእቱሰ አልቦ ዘይጽሕቅ ወኢምንተኒ አእሚሮ ከመ ኵሉ በቃሉ ይትገበር ሠምረ ይኩን፣ ሰማይ ወምድር ወማይ ወብርሃን ወጽልመት ወሌሊት ፀዳል ወከዋክብት፣ ወአዕዋፍ ወአንበሪ ወእንስሳ ወአራዊት ወዕፀው ወሐመልማል::

፴፯. ከማሁ ያነሥኦሙ ለኵሎሙ በፈቃዱ፣ ወኢይፈቅድ ካልዓ ረዳኤ::

፴፰. ዝውእቱ ዘይክል በኀይሉ የሐድስ ዓለመ ዳግመ ወያንሥኦሙ ለሙታን::

፴፱. ወባሕቱ ሰብእሰ ኢቀደመ ተፈጥሮ አላ ዳዕሙ ፈጠሮ እምፅቱ ጠባይዓት ወወሀቦ ነፍሰ::[፲]

፵. ወከማሁ ይሁብ ለዛቲ ነፍስተ ሥጋ ዘትማስን ::

፵፩. እስመ ትንሣኤሰ ለእለ ኖሙ ወአኮ ለእለ ኢተፈጥሩ እስመ ውእቱ ፈጠረ እምኀበ አልቦ ሥጋ ወረሰየ ውስቴቱ ብዙኀ ትእምርተ::

፵፪. ወዓዲ ውእቱ ያድኅኖሙ ወያነሥኦሙ ለእለ ኖሙ ከመ ውእቱ ፈጠረ ሥጋ ዘዘርዐ በውስተ ከርሥ::

፵፫. በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ዘእንበለ እፍጥርከ በከርሠ እምከ አእመርኩከ::[፲፩]

፴፮. እርሱ ምንም የሚሻው የለም፣ ሁሉ በቃሉ እንዲደረግ አውቆ ሰማይና ምድር፣ ውሃም ብርሃንና ጨለማ፣ ሌሊትና ፀዳል ከዋክብትም፣ አዕዋፍና አንበሪ፣ እንስሳና አራዊትም፣ ዕፀዋትና ልምላሜም ይሆን ዘንድ ወደደ::

፴፯. እንደዚሁ በፈቃዱ ሁሉን ያነሣቸዋል፣ ሌላ ረዳት አይሻም::

፴፰. በከሃሊነቱ ዓለምን ዳግመኛ ያድስ ዘንድ ሙታንንም ያነሣ ዘንድ የሚቻለው ይህ ነው::

፴፱. ነገር ግን ሰው አስቀድሞ አልተፈጠረም፣ ከአራቱ ባሕርያት ፈጥሮ ነፍስን አሳደረበት እንጂ::

፵. እንደዚሁም ለዚች ለምትፈርስ ደመ ነፍስ ይሰጣል ::

፵፩. ትንሣኤስ ለሞቱ ነውና፣ ላልተፈጠሩም አይደለም፣ እርሱ ሥጋን እምኀበ አልቦ ፈጥሮአልና፣ በውስጡም ብዙ ምልክትን አድርጓልና::

፵፪. ዳግመኛም እርሱ በዘር የተገኘ ሥጋን በማኅፀን እንደ ፈጠረ፣ እርሱ ያድናቸዋል፣ የሞቱትንም ያስነሣቸዋል::

፵፫. ለነቢዩ ኤርምያስ በናትህ ማኅፀን ሳልፈጥርህ አወቅሁህ ብሎ እንደ ተናገረ::

፲፩. ኤር. ፩፥ ፬ - ፩

፵፬. ወካዕበ ይቤ አነ እግዚአብሔር ፈጠርኩ ሰማየ ወሣረርክዋ ለምድር ወእፈጥር ነፍሰ ላዕለ ሰብእ::

፵፭. በከመ ይቤ መጽሐፍ በእንተዝ ይቤ እግዚአብሔር ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ::

፵፮. ወእምዝ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ተባዕተ ወአንስተ::[፲፪]

፵፯. ወዓዲ ይቤ ቅዱስ ኢዮብ መዋኢ ዘበእንቲአሁ ይቤ በመጽሐፍ ከመ ውእቱ ይትነሣእ ምስለ እለ ያነሥኦሙ እግዚአብሔር::

፵፰. ከመዝ ይቤ ከመ ሀሊብ ሐለብከኒ ወአርጋዕከኒ ከመ ግብነት ወአልበስከኒ ሥጋ ወማዕሰ ወአሠርከኒ አዕፅምትየኒ በአሥራው ወወሀብከኒ ሣህለ ወምሕረተ::[፲፫]

፵፱. ወሐውጾትከ ዐቀበኒ መንፈስየ ዝንቱ በኅቤከ ሀሎ አአምር ከመ ኵሎ ትክል ወአልቦ ዘይስአነከ ወኢምንትኒ::

፶. ወካዕበ ይቤ ዳዊት መፍቀሬ እግዚአብሔር "እደዊከ ገብራኒ ወለሐኳኒ አለብወኒ ወእትመሀር ትእዛዘከ"::[፲፬]

፵፬. ዳግመኛም እኔ እግዚአብሔር ሰማይን ፈጠርኩ፣ ምድርንም መሠረትኋት፣ ነፍስንም በሰው ላይ እፈጥራለሁ ::

፵፭. ስለዚህ ነገር መጽሐፍ እንዳለ "እግዚአብሔር በመልካችን በምሳሌያችን ሰውን እንፍጠር አለ"::

፵፮. ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ወንድና ሴት አድርጎ ፈጠራቸው::

፵፯. ዳመኛም ድል የነሣ ቅዱስ ኢዮብ ስለ እርሱ በመጽሐፍ እግዚአብሔር ከሚያስነሣቸው ጋር እርሱም እንደሚነሣ እንዲህ አለ ::

፵፰. እንደ ወተት አልበኸኝ እንደ እርጎም አርግተህ ሥጋንና ቁርበትን አለበስኸኝ፣ አጥንቶቼንም በሥሮች (በጅማቶች) አሠርከኝ፣ ይቅርታንና ምሕረትን ሰጠኸኝ::

፵፱. መጐብኘትህም ጠበቀኝ፣ ይህ ሰውነቴም በአንተ ዘንድ አለ፣ ሁሉን እንደምትችል የሚሳንህም እንደሌለ አውቃለሁ::

፶. ሁለተኛም የእግዚአብሔር ወዳጅ ዳዊት እንዲህ አለ፣ እጆችህ ሠሩኝ ፈጠሩኝም፣ ትእዛዝህን እማር ዘንድ እንዳስተውል አድርገኝ ::

፲፪. ዘፍ. ፩፥፳፮–፳፰
፲፫. ኢዮ. ፲ ፥ ፲
፲፬. መዝ. ፻፲፰፥፸፫

፶፩. ወዓዲ ይቤ አንተ ፈጠርከኒ ወወደይከ እዴከ ላዕሌየ መንክር ግብርከ ወነፍስየ ትጤይቆ ጥቀ ወኢይትኀባዕ እምኔከ አዕፅምትየ ዘገበርኮ በኅቡእ ወኢአካልየ በመትሐተ ምድር ወዘሂ ገበርኩ ርእያ አዕይንቲከ ወኵሉ ይጸሐፍ ውስተ መጽሐፍከ ::[፲፭]

፶፪. ወኢሳይያስኒ ይቤ ንሕነሰ መሬት ወአንተ ፈጠርከነ ::

፶፫. ወእመሰ ሰብእ ፍጥረተ እግዚአብሔር ዘኮነ በክርስቶስ ይትነሥኡ ምስለ ክርስቶስ ወይነሥኡ ክብረ ወአክሊለ ሕይወት እለ ይገብሩ ፈቃዶ ኮማሁ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ኢይትዌከፉ ጥምቀተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ይትኴነኑ በመቅሠፍት ዘለዓለም::

፶፬. ወእለሰ ሠናየ ገብሩ ይበርሁ ከመ ከዋክብተ ብርሃን፣ እስመ ይቤ ዳዊት ምእመን እግዚአብሔር በኵሉ ቃሉ ወጻድቅ በኵሉ ምግባሩ::[፲፮]

፶፭. ፈጠረ ሎቱ ሥጋ እምድንግል ዘውእቱ ፈጣሬ ኵሉ ፍጥረት ውእቱ ባሕቲቱ ዘተንሥአ እሙታን ወዓዲ ውእቱ መንሥኤሆሙ ለኵሎሙ ሙታን ::

፶፩. ዳግመኛም አለ ፣ አንተ ፈጠርከኝ፣ እጅህንም በእኔ ላይ ጣልህ፣ ሥራህ ድንቅ ነው፣ ነፍሴም ፈጽማ ትረዳዋለች፣ አጥንቶቼም በሥውር የሠራኸው ከአንተ አይሠወርም፤ አካሌም ከምድር በታች የሠራሁትንም አይኖችህ አዩ ፤ ሁሉም በመጽሐፍህ ይጻፋል::

፶፪. ኢሳይያስም እኛ መሬት ነን፤ አንተ ፈጠርከን አለ ::

፶፫. በክርስቶስ የተፈጠሩ የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ሰዎች ከክርስቶስ ጋራ ከተነሡ ፈቃዱን የሚያደርጉ ክብርንና አክሊልን የሚቀበሉ ከሆነ እንዲሁ ትንሣኤ ሙታንን የማያምኑ ጥምቀትን ያልተቀበሉ ወንጀለኞችና መናፍቃን የዘለዓለም መቅሠፍት ይፈረድባቸዋል::

፶፬. በጎ ሥራን የሠሩ ግን እንደ ብርሃን ከዋክብት ይበራሉ፣ ዳዊት እግዚአብሔር በቃሉ ሁሉ የታመነ ነው በሥራውም ሁሉ እውነተኛ ነው ብሏልና::

፶፭. ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ እርሱ ከድንግል ለራሱ ሥጋን ፈጠረ፤ እርሱ ብቻውን ከሙታን ተነሣ፤ ዳግመኛም ሙታንን ሁሉ የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፲፭. መዝ. ፻፴፰ ፥ ፲፭–፲፮
፲፮. [illegible]

፶፮. ዘያበቍል እምድር ኅጠተ ሥር ናይ ወያበዝኃ ፍሬሃ ወዕፀኒ እንተ ተገዝመት ይክል አብቍሎ ወአብ ዝኖ አዕፁቂሃ ወለበትረ አሮን እም ድኅረ የብሰት ረሰያ ትሥርፅ ከማሁ ይክል አንሥኦተነ ምስሌሁ::

፶፯. በስብሐት ዘዐርገ ዘአርትዐ እግረ ሐንካሳን፣ ወአሕየወ መፃጉዐ፣ ወፈወሶ ለዘየብሰ እዴሁ፣ ዘወረቀ ምድረ ወገብረ ፅቡረ ወቀብዖ አዕ ይንቲሁ ለዘዕውሩ ተወልደ ዘፈወሰ አባለ ሙሱነ፣ ኢይክልኑ አንሥ ኦተነ::

፶፰. ዘአጽገበ ነፍሰ ፶፻ ሰብእ እም ፭ቱ ኅብስተ ሰገም ወ፪ኤ ዓሣ ወአግ ኃሠ ዘተርፈ መሊያ ፲ወ፪ተ አስፈ ሬዳተ::

፶፱. ወዘረሰየ ማየ ወይነ፣ ዘፈነዎ ለጴጥሮስ ወነሥአ እምአፈ ዓሣ ወርቀ ዘይከውን ለጸባሕት፣ ውእ ቱኬ ዘያነሥኦሙ ለሙታን ::

፷. ናሁ ንሕነ ሰማዕቱ በእንተ ኵሉ ግብር ዘሰበኩ ነቢያት በእንቲአሁ ::

፷፩. ንሕነሰ አዕርክቲሁ በላዕነ ወሰ ተይነ ምስሌሁ ወርኢነ መንክራቲሁ ወአሕይዎቶ ሙታነ ወካዕበ ርኢነ ሕማሞ ወድካሞ ወሞቶ ወትን ሣኤሁ ::

፶፮. የስንዴ ቅንጣትን ከምድር የሚ ያበቅል፣ ፍሬዋንም የሚያበዛ፣ የተ ቈረጠች እንጨትንም እንድትበቅል የሚያደርግ፣ ጫፎችዋንም የሚያበዛ፣ የአሮንንም በትር ከደረቀች በኋላ እን ድትለመልም ያደረገ ፣ እንደዚሁ ከርሱ ጋራ እኛን ማስነሣት ይችላል።

፶፯. በክብር ያረገ፣ ያንካሶችን እግር ያቀና፣ መፃጉዕን ያዳነ፣ እጁ የደረቀ ውን ያዳነው፣ ከምድር ላይም እትፍ ብሎ ጭቃን አድርጎ ዕውር ሁኖ የተ ወለደውን ዓይኖቹን የቀባ፣ ጠፍቶ የነበረውን አካል ያዳነ፣ እርሱ እኛን ማስነሣት አይቻለውምን?

፶፰. በሁለት ዓሣና በአምስት የገ ብስ እንጀራ የአምስት ሽህ ሰዎችን ነፍስ አጥግቦ የተረፈውን አስራ ሁለት ቅርጫት መልቶ የአስነሣ ::

፶፱. ውሀውን የወይን ጠጅ ያደረገ፣ ጴጥሮስንም ልኮ ከዓሣ አፍ ለግብር የሚሆን ወርቅን ያስገኘ፣ ሙታንን የሚያስነሣቸው እርሱ ነው ::

፷. ስለ እርሱ ነቢያት ትንቢትን ለተ ናገሩለት ስለ ሥራው ሁሉ እነሆ ምስክሮች እኛ ነን ::

፷፩. እኛ ግን ወዳጆቹ ከእርሱ ጋራ በላን፣ ጠጣን፣ ተአምራቶቹንና ሙታ ንን ማስነሣቱን አየን፣ ሁለተኛም መከራውን ድካሙን ሞቱን ትንሣኤ ውን አየን ::

፷፪. ወሰማዕነ ቃሎ ወኮነ ፍቁ ራኒሁ ወነበርነ እስከ ፵ዓ ዕለት እምድኅረ ተንሥአ እሙታን መሀረነ ንዜኑ ስብከተ ወንጌል ቅዱስ ውስተ ኵሉ ዓለም ወአዘዘነ ናጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ዝውእቱ ጰራቅሊጦስ መንፈሰ ጽድቅ::

፷፫. ወዘንተ ምሂሮ ዐርገ ውስተ ሰማይ በሥጋ እንተ ነሥአ እምኀ ቤነ ኀበ አብ ዘፈነዎ ::

፷፬. ወእመሰ አመንክሙ ከመዝ ብፁዓን አንትሙ ::

፷፭. ወእመሰ ኢአመንክሙ ትከውኑ ርጉቃነ እምኔሁ እስመ ኢዐቀ ብክሙ ትእዛዞ::

አንቀጽ ፳ወ፮
በእንተ ሰማዕት

፩. ናሁ እብለከሙ፣ አዕብይዎሙ ወአክብርዎሙ ምክዕቢተ ለሰማ ዕት በከመ ኮኑ ክቡራነ በኀቤነ ወብፁዕ ያዕቆብ ወእስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት::

፪. እሉ እሙንቱ ብፁዓን በኀበ እግዚአብሔር፣ ወኅሩያን ወቅዱሳን ሕዝብ ወንጹሓን እምኃጢአት ወአ ልቦሙ ቂም አላ እሙንቱ ገባርያነ ሰላም ወዓዲ ስሩሐን ለገቢረ ፈቃዱ ወለዐቂበ ትእዛዙ ::

፷፪. ቃሉንም ሰምተን ወዳጆቹ ሆንን፣ ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋላም እስከ አርባ ቀን ድረስ ልዩ የሚሆን የወንጌልን ትምህርት በዓለሙ ሁሉ እንነግር ዘንድ አስተማረን፣ በአብ በወ ልድ በመንፈስ ቅዱስ ስምም እና ጠምቅ ዘንድ አዘዘን፣ ይኸውም የእ ውነት መንፈስ ጰራቅሊጦስ ነው::

፷፫. ይኸንንም አስተምሮ ከኛ ዘንድ በነሣው ሥጋ ወደ ላከው አባቱ ወደ ሰማይ ዐረገ ::

፷፬. እንደዚህ ብታምኑ ንዑዳን ክቡራን ናችሁ::

፷፭. ባታምኑ ግን ከእርሱ የራቃ ችሁ ትሆናላችሁ ትእዛዙን አልጠበ ቃችሁምና::

ሀያ ስድስተኛ አንቀጽ
የሰማዕታትን ነገር ይናገራል::

፩. እነሆ ሰማዕታትን ከፍ ከፍ አድር ጓቸው፣ ፈጽማችሁም አክብሯቸው እላችኋለሁ፣ በኛ ዘንድም የሰማዕ ታት መጀመሪያ እስጢፋኖስና ንዑድ ክቡር ያዕቆብ ክቡራን እንደ ሆኑ::

፪. በእግዚአብሔር ዘንድ ንዑዳን ክቡራን የሆኑ የተመረጡ ከኃጢአት የነጹ፣ ቂም የሌላቸው እኒህ ናቸው፣ ሰውን ከሰው ጋራ ያስታርቃሉ፣ ዳግ መኛም ትእዛዙን ለመጠበቅ ፈቃዱ ንም ለማድረግ የደከሙ ናቸው እንጂ::

፫. ወበእንተዝ ይቤ ዳዊት ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ፡፡

፬. ወዓዲ ይቤ ሰሎሞን ዝክረ ጻድቅ ፍጹም በውዳሴ ፡፡

፭. ወካዕበ ይቤ ነቢይ ይትሌዓል ቀርኑ በክብር ፡፡

፮. ዘንተ ነገርነ ለእለ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ በእንተ ስመ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፡፡

፯. ናሁ ለበውነ ወጠየቅነ ከመ እለ ያከብርዎሙ ለሰማዕት ወለመሃይምናን እለ ተጋደሉ ሠናየ ገድለ ፈጸሙ ሩጸቶሙ ወሞቱ በእንተ ስመ ክርስቶስ በርትዕት ሃይማኖት ይረክቡ ዕሤተ ሠናየ ወሕይወተ ዘለዓለም፡፡

፰. ወእለሰ ኮኑ ስምዐ በጽድቅ፣ ወፈትሑ በርትዕ፣ ወአሥመርዎ ለእግዚአብሔር በሕይወቶሙ፣ እሉ እሙንቱ ይወርሱ መንግሥተ ሰማያት፡፡

አንቀጽ ፳ወ፯

በእንተ ከመ ኢመፍትው ይባኡ ክርስቲያን ውስተ ቤተ ተውኔት ወዘፈን አላ ዳዕሙ ይሰብሑ ወይዘምሩ በቤተ ክርስቲያን ፡፡

፫. ስለዚህም ዳዊት የጻድቅ ሰው ሞቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ክቡር ነው አለ፡፡

፬. ዳግመኛም ሰሎሞን የጻድቅ ሰው መታሰቢያ በምስጋና ፍጹም ነው አለ፡፡

፭. ሁለተኛም ነቢይ የጻድቅ ሰው ሥልጣን በክብር ከፍ ከፍ ይላል አለ፡፡

፮. ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስም በእውነት ምስክር ስለሆኑ ሰዎች ይኸን ነገርን ፡፡

፯. በቀናች ሃይማኖት ስለ ክርስቶስ ስም የሞቱ ሩጫቸውን የፈጸሙ በጎ መጋደልንም የተጋደሉ ምእመናንንና ሰማዕታትን የሚያከብሩ ሰዎች የዘለዓለም ሕይወትን በጎ ዋጋን እንዲያገኙ እነሆ አወቅን ተረዳን ፡፡

፰. በእውነት ምስክር የሆኑ፣ በሚገባ የፈረዱ፣ በሕይወታቸው እግዚአብሔርን ደስ ያሰኙ፣ እሊህ መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ፡፡

ሀያ ሰባተኛ አንቀጽ

በቤተ ክርስቲያን ይዘምሩ ያመስግኑ ዘንድ ነው እንጂ ክርስቲያኖች ወደ ዘፈን ወደ ጨዋታ ቤት ይገቡ ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል ፡፡

፩. ናሁ ንመክረክሙ ኦ አኀው ፍቁራን ሠናየ ምክረ ትርኀቁ እም ነገረ ተውኔት ወአጽምዖ ማኅሌት ወእምሐውዘ መባልዕት ወፍግዓ ወእምኵሉ ምግባር ከንቱ ዘአልቦ ባቍዕ ፡፡

፪. ኢትግበሩ ለተድላ ፍትወተ ሥጋክሙ በዕለት እስመ ይቤ ነቢይ ተቀነዩ ለእግዚአብሔር በፍርሀት ወተሐሠዩ ሎቱ በረዓድ፡፡

፫. እስመ ኢይደልዎ ለክርስቲያን ይስማዕ ማኅሌተ ወመሰንቆ ወዕንዚራ ዘከመ ይገብሩ አብዳን ሕዝብ፡፡

፬. ወዓዲ ኢይዝክሩ ስመ አማልክት ወጣዖት በአፉሆሙ ወኢይስምይዎሙ ለሰይጣን ወለመላእክቲሁ እስመ ሶበ ይሰምዩ ስሞ ይሴስል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱስ ወየኀድር ህየንቴሁ መንፈስ ርኩስ ላዕሌሆሙ፡፡

አንቀጽ ፳ ወ፰

በእንተ ከመ ኢመፍትው ክርስቲያን ይምሐሉ በስመ አማልክት ወአጋንንት ወግሙራ ኢይዝክርዎሙ ዘከመ ትካት ልማድ፡፡

፩. የምትወደዱ ወንድሞች ሆይ፣ ዘፈንን ከማድመጥና ከጨዋታ ነገር፣ ከተድላ ደስታና ከመባልዕት ጣዕም፣ ረብህ ጥቅም ከሌለው ከብላሽ ሥራም ሁሉ ትርቁ ዘንድ በጎ ምክርን እንመክራችኋለን ፡፡

፪. የሥጋችሁን ፈቃድ በቀን ለተድላ አታድርጉ፣ ነቢይ በመፍራት ለእግዚአብሔር ተገዙ፣ በመንቀጥቀጥም በሱ ደስ ይበላችሁ ብሏልና፡፡

፫. አላዋቆች ሕዝብ እንደሚያደርጉት ለክርስቲያን ዘፈንን መሰንቆን መለከትን ይሰማ ዘንድ አይገባውምና፡፡

፬. ዳግመኛም የአማልክትን የጣዖታትን ስም በአፋቸው አይጥሩ፣ ሰይጣንንና መላእክቱንም አይጥሩአቸው፣ ስሙንም በጠሩ ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ከነርሱ ይለያልና፣ በእርሱ ፈንታም መንፈስ ርኩስ በላያቸው ያድራል፡፡

ሀያ ስምንተኛ አንቀጽ

ክርስቲያን በጣዖታትና በአጋንንት ስም ይምሉ ዘንድ ፈጽመውም እንደ ቀድሞው ልማድ ስማቸውን ይጠሯቸው ዘንድ እንዳይገባ ይናገራል፡፡

፭. ኢመፍትው ንሕነ ክርስቲያን ንምሐል በስመ አማልክት ወኢን ዝክር አስማቲሆሙ በአፉነ ወኢ ንስግድ ሎሙ ወኢንፍርሆሙ እስመ ዘይገብር ከመዝ ወይገኒ ለአማልክት ይከውን ርኁቀ እም እግዚአብሔር ገባሬ ሕይወት፡፡

፮. ወባሕቱ እሉስ ኢኮኑ አማል ክተ አላ ዳዕሙ ግብረ እደ ሰብእ ወመናፍስተ ሰይጣን፡፡

፯. እስመ ይቤሎሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል መነኑኒ ወመ ሐሉ በአማልክተ ነኪር ወአም ዕዑኒ በአማልክቲሆሙ፡፡[፩]

፰. እስመ ምኑን ወጽሉዕ ወርኩስ በውስተ መጻሕፍት ኵሉ ዘይሰ ግድ ወይገኒ ለአማልክት ወዘይም ሕል በስሞሙ ፡፡

፱. ወአኮሰ እሉ ባሕቲቶሙ አላ ዓዲ ረዐይተ ኮከብ ወመሰግላን ወእለ ያጣዕዉ ፡፡

፲. ወለእሉኒ ኢታምልክዎሙ ወኢ ትስግዱ ሎሙ ፡፡

፲፩. ወዓዲ ይቤ ነጺረከ ሰማየ ኢትስ ግድ ለፀሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት፡፡

፲፪. ኢትሑሩ እንከ ፍናተ አሕዛብ ወኢትትመሀሩ ምግባሮሙ ወኢት ፍርሁ እምትእምርተ ሰማይ ፡፡

፩. ዘዳግ. ፴፪ ፥ ፳፩

፭. እኛ ክርስቲያን በጣዖት ስም እንምል ዘንድ፣ በአፋችንም ስማቸ ውን እናነሣ ዘንድ፣ ፈርተናቸውም እንሰግድላቸው ዘንድ አገባብ አይደ ለም፤ እንደዚህ የሚያደርግ ለጣዖታት የሚገዛ ሰው ሕይወትን ከሚያደርግ ከእግዚአብሔር የራቀ ይሆናልና፡፡

፮. ነገር ግን እሊህ አማልክት አይ ደሉም፤ የሰይጣን መናፍስትና የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው እንጂ፡፡

፯. እግዚአብሔር የእስራኤል ልጆ ችን ናቁኝ በሌላም አማልክቶች ማሉ በአማልክቶቻቸውም አሳዘ ኑኝ ብሏቸዋልና፡፡

፰. ለጣዖት የሚገዛና የሚሰግድ፣ በስማቸውም የሚምል ሁሉ፣ በመጻሕፍት ውስጥ የተናቀ የተጠላ ርኩስ ስለሆነ ፡፡

፱. እሊህ ብቻ አይደሉም ዳግመኛም ኮከብ የሚቈጥሩ፣ ጠንቋዮች ጣዖትን የሚያመልኩ ናቸው እንጂ ፡፡

፲. እለዚህንም አታምልኳቸው አት ስገዱላቸው ፡፡

፲፩. ዳግመኛም ሰማይን አይተህ ለፀ ሐይ ለጨረቃ ለከዋክብት አትስገድ፡፡

፲፪. የአሕዛብ ጐዳናን ሥራቸውንም አትማሩ፣ ከሰማይ ምልክት የተነ ሣም አትፍሩ ፡፡

፲፫. እስመ ፈጠረ ፀሐየ ወወርኀ ወከዋክብተ ያብርሁ ላዕለ ሰብእ ወአኮሰ ከመ ይስግዱ ሎሙ ፡፡

፲፬. እስመ እስራኤል ሰገዱ በገዳም ለግልፎ ስብኮ ላህም ወዓዲ አም ለኩ ፀሐየ ወከዋክብተ ፡፡

፲፭. በከመ ይቤ ሕዝቅኤል እንስሳ እለ ኢይነቡ ገብሩ ሎሙ አማልክተ፡፡

፲፮. ወከማሁ ግብፃውያን ሰገዱ ለብዙኃን አማልክት ወለገጸ ከልብ ወለአማልክት ዘወርቅ ወዘብሩር ዘይሁዳ ፡፡

፲፯. በከመ ይቤ እግዚአብሔር በአፈ ነቢይ አማልክቲሆሙ ለአሕዛብ ዘወ ርቅ ወዘብሩር ግብረ እደ እጓለ መሕ ያው አፍ ቦሙ ወኢይነቡ፣ ዐይን ቦሙ ወኢይሬእዩ፣ ዕዝነ ቦሙ ወኢ ይሰምዑ፣ አንፍ ቦሙ ወኢያጼንዉ፣ እድ ቦሙ ወኢይገሡ፣ እግር ቦሙ ወኢየሐውሩ፣ ወኢይነቡ በጐራዒ ቶሙ፣ ወአልቦ መንፈስ ውስተ አፉ ሆሙ፣ ከማሆሙ ለይኩኑ ኵሎሙ እለ ገብርዎሙ ወኵሎሙ እለ ይትዌከሉ ቦሙ፡፡[፪]

፲፰. ናሁ ሰማዕክሙ አፍቁራን አኃው ዘይቤ እግዚአብሔር ከመ እኩያን ወርኩሳን እሙንቱ እለ ያመል ክዎሙ ለአማልክት ወይሰግዱ ለፀ ሐይ ወለወርኀ ወለከዋክብት ፡፡

፲፫. ፀሐይንና ጨረቃን ከዋክብትንም የፈጠረ በሰው ላይ ያበሩ ዘንድ ነው እንጂ፣ ሊሰግዱላቸው አይደለምና፡፡

፲፬. እስራኤል በላም አምሳል ለተሠራ ጣዖት በገዳም ሰግደዋልና ዳግመኛም በፀሐይና በከዋክብት አመለኩ፡፡

፲፭. ሕዝቅኤል የማይናገሩ እንስሳትን ለራሳቸው አማልክትን አደረጉ እንዳለ፡፡

፲፮. እንደዚሁም ግብፃውያን ለብዙ አማልክት በውሻ አምሳል ለተሠሩ ከወርቅ ከብር ለተሠሩ ለይሁዳ ጣዖታት ሰገዱ፡፡

፲፯. እግዚአብሔር በነቢዩ ቃል የአ ሕዛብ ጣዖቶች ከወርቅ ከብር የተ ሠሩ የሰው እጅ ሥራዎች ናቸው፤ አፍ አላቸው አይናገሩም፤ ዓይን አላ ቸው አያዩም፤ ጆሮ አላቸው አይሰ ሙም፤ አፍንጫ አላቸው አያሸቱም፤ እጅ አላቸው አይዳስሱም፤ እግር አላ ቸው አይሄዱም በጉሮሮቻቸውም፣ አይ ናገሩም ፣ በአፋቸውም ውስጥ ቃል የለም፣ የሠሯቸውም ሁሉ የሚያም ኑባቸውም ሁሉ እንደነሱ ይሁኑ እንዳለ፡፡

፲፰. ተወዳጆች ወንድሞቼ ሆይ ጣዖ ታትን የሚያመልኩ ለፀሐይ ለጨ ረቃ ለከዋክብትም የሚሰግዱ እሊህ ርኩሳን ክፉዎች እንደሆኑ እግዚአ ብሔር ያለውን እነሆ ሰማችሁ ፡፡

፲፭. ወባሕቱ መፍትው ክርስቲያን መፍቀርያነ እግዚአብሔር ኢይም ሐሉ በፀሐይ ወበወርኀ ወከዋክ ብተ ሰማይ ወኢበምድር ::

፲፮. ወለነሰ አዘዘነ መምህርነ ኢንም ሐል ግሙራ ወኢበምንትኒ ናሁኬ ይከውን ቃልነ ጥዩቀ::

፲፯. እስመ ይቤ አግዚእነ ኢትም ሐሉ በሰማይ እስመ መንበሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ::

፲፰. ወኢ በምድር እስመ መከየደ እገሪሁ ይእቲ::

፲፱. ወኢ በኢየሩሳሌም እስመ ሀገሩ ለንጉሥ ዐቢይ ውእቱ::[፫]

፳. ወኢትምሐል በርእስከ እስመ አብዳን አይሁድ ይምሕሉ በርእሶሙ::

፳፩. እስመ ውእቱ አዘዘ ይኩን ቃሎሙ ለመሃይምናን እመኒ እወ እወ፣ ወእመኒ አልቦ አልቦ፣ ወዘሰ ይዌስክ ዲበዝ እኩይ ውእቱ::

፳፪. እስመ ዘይምሕል በሐሰት ይትዓደው ፍትሐ ወያከብሮሙ ለአማልክት ከመ ጻድቅ ::

፳፫. ወዘአስሐቶሙ እግዚአብሔር በዑረተ ልቦሙ ወበእከየ ምግባ ሮሙ ይገብሩ ዘኢይደሉ ::

፲፭. ነገር ግን የእግዚአብሔር ወዳ ጆች ክርስቲያኖች በፀሐይ በጨረቃ በሰማይ በክዋክብት በምድርም እን ዳይምሉ አገባብ ነው::

፲፮. እኛንስ በምንም ፈጽመን እን ዳንምል መምህራችን አዘዘን ፣ ነገ ራችን እነሆ የተረዳ ይሆናልና ::

፲፯. ጌታችን በሰማይ አትማሉ የእግ ዚአብሔር ዙፋኑ ስለሆነ ብሏልና::

፲፰. በምድርም አትማሉ የእግሩ መመላለሻ ናትና ::

፲፱. በኢየሩሳሌምም አትማሉ የታ ላቁ ንጉሥ አገር ናትና::

፳. በራስህም አትማል፣ አላዋቆች አይሁድ በራሳቸው ይምላሉና ::

፳፩. የምእመናን ነገራቸው እውነ ቱን እውነት፣ ሐሰቱን ሐሰት ማለት ይሆን ዘንድ አዝዟልና፤ ከዚህ በላይ የሚጨምር ግን ክፉ ነው ::

፳፪. በሐሰት የሚምል ሰው ፍር ድን ይደፋፈራል፣ አማልክትንም እንደ እውነተኛ ያከብራቸዋልና ::

፳፫. እግዚአብሔር ስሕተትን ያሳደ ረባቸው በልባቸው ድንቍርና በሥራ ቸው ክፋት የማይገባውን ይሠራሉ::

፫. ማቴ. ፭፡ ፴፮—፴፰

አንቀጽ ፳ወ፱

በእንተ ከመ መፍትው ይዕቀቡ ወይ ፈጽሙ ዕለተ በዓላት በፍሥሓ መንፈሳዊት::

፩. ኦ ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ዕቀቡ እንከ ዕለተ በዓላት ::

፪. ቀዳሚ በዓል ዘውእቱ ዕለተ ልደቱ ለክርስቶስ አመ ፳ወ፭ ለታ ስዕ ወርኅ በኍልቈ ሐሳበ ዕብራ ውያን፣ ወበኍልቈ ሐሳበ ግብፃ ውያን አመ ፳ወ፱ ለታኅሣሥ ዘው እቱ ራብዓይ ወርኅ::

፫. ወእምድኅረዝ አክብሩ በዓለ ኤጲፋንያ ዘቦቱ አስተርአየ እግ ዚአ ስብሐት መለኮቶ በውስተ ጥምቀቱ በኀበ ዮሐንስ በውስተ ፈለገ ዮርዳኖስ ::

፬. ወግበሩ በዐሥራይ ወርኅ አመ ሰዱስ በኍልቈ ሐሳበ ዕብራውያን::

፭. ወበኍልቈ ሐሳበ ግብፃውያንሰ አመ ፲ወ፩ ለወርኀ ጦቢ ዘውእቱ ጥር በኃምስ ወርኅ::

፮. ወእምድኅሬሁ ዕቀቡ በንጽሕ ፵ዓ ዕለተ ጾም ቅድስት::

፯. እንተ ይእቲ ትሜህረነ ጽሙና ወትዕግሥተ ጾመ ወጸሎተ ዘታቀ ርበነ ኀበ እግዚአብሔር ::

ሀያ ዘጠነኛ አንቀጽ

የበዓላትን ቀን በመንፈሳዊ ደስታ ይጠብቁ ዘንድ እንዲገባ ይና ገራል::

፩. እግዚአብሔርን የምትወዱ ወንድ ሞቼ ሆይ የበዓላትን ቀን ጠብቁ::

፪. መጀመሪያው በዓል ይኸውም ክርስቶስ የተወለደበት ቀን በዕብራ ውያን አቈጣጠር በዘጠኝኛው ወር በ፳፭ኛው ቀን ነው፣ በግብጻውያን አቈጣጠር በአራተኛው ወር በታኅ ሣሥ በ፳፱ ቀን ነው ::

፫. ከዚህ በኋላ የክብር ባለቤት ጌታ በዮሐንስ ዘንድ በተጠመቀበት በዮ ርዳኖስ ወንዝ መለኮቱን ያሳየበት ኤጲፋንያ የተባለ በዓለ ጥምቀትን አክብሩ ::

፬. በዕብራውያን አቆጣጠር ባስረኛው ወር በስድስተኛው ቀን አድርጉ::

፭. በግብጻውያን አቆጣጠር ግን ጦቢ በሚባለው በአምስተኛው ወር በጥር በአሥራ አንደኛው ቀን አድርጉ::

፮. ከዚህ በኋላ የከበረች አርባዋን የጾም ቀን በንጹሕ ጠብቁ ::

፯. ይህችውም ወደ እግዚአብሔር የምታቀርበን ጾምን፣ ጸሎትን፣ ጽሙ ናን፣ ትዕግሥትን የምታስተምረን ናት::

፰. ወትትፌጸም ዛቲ ጾም ቅድስት በዕለተ ፋሲካ ዘቦቱ ኮነ መድኃኒትነ።

፱. ባሕቱ ይከውን ቀዳሚ ጾምክሙ በሰኑይ ዕለት በቅድመ ፋሲካ ።

፲. እስመ በሳኒታ ሆሣዕና በሰኑይ ዕለት ተጋብኡ ዕልዋነ ሃይማኖት ወሕግ እኩያን አይሁድ፣ ወተማከሩ ላዕለ እግዚእ፣ ወቀዳሚ ወርኀ ብሩህ ዘውእቱ ሚያዝያ ።

፲፩. በሠሉስ ዕለት ወሰኩ ወአፈድፈዱ ምክረ ።

፲፪. ወበረቡዕ ዕለት ፈጸሙ ምክረ ከመ ያግብእዎ ለሞት በዲበ መስቀል።

፲፫. ወይሁዳሰ አእመረ ዘንተ ምክሮሙ እስመ ሰራቂ ውእቱ እምአሚሃ አውደቆ ሰይጣን በፍቅረ ንዋየ ወርቅ፣ እስመ መባአ አስክሬን የዐቅብ ውእቱ ወይቀስጥ ንዋየ ነዳያን።

፲፬. ወዘንተ ኵሎ ገቢሮ ኢሰደዶ እግዚእ እስመ የአምር እከየ ልቡ ።

፲፭. ወአኀዘ ይብላዕ ምስሌሁ ፈቂዶ እግዚእ ይገሥጾ ወናሁ አለበወነ ከመ ውእቱ ያገብኦ ።

፰. ይህችም የከበረች ጾም ድኅነታችን በሆነበት በፋሲካ ቀን ትጨረሳለች።

፱. ነገር ግን የጾማችሁ መጀመሪያ ከፋሲካ አስቀድሞ ሰኞ ቀን ይሁን።

፲. በሆሣዕና ማግሥት ሰኞ ቀን ሕግንና ሃይማኖትን የካዱ ክፉዎች አይሁድ ተሰብስበው በጌታ ላይ ተማክረዋልና፣ ይኸውም ብሩህ በሆነ በመጀመርያው ወር በሚያዝያ ነው።

፲፩. ማክሰኞ ቀን ምክርን ጨመሩ አጸኑ ።

፲፪. በረቡዕ ቀን በመስቀል ላይ ለሞት አሳልፈው ይሰጡት ዘንድ ምክርን ፈጸሙ ።

፲፫. ይሁዳ ግን ይህን ምክራቸውን ዐወቀ፣ ሌባ ነበርና፣ ከዚያን ጊዜ ወዲህ ገንዘብ በመውደድ ሰይጣን ድል አደረገው፣ ወደ ጥራት የሚገባውን መባዕ እርሱ ይጠብቅ ነበርና የድኆችንም ገንዘብ ይነጥቅ ነበር።

፲፬. ይህን ሁሉ አድርጎ ጌታ አላሳደደውም የልቡናውን ክፋት ስለ አወቀ።

፲፭. ከርሱ ጋራ ይበላ ጀመር፣ ጌታ ይመክረው ዘንድ ወደ እርሱ አሳልፎ እንደሚሰጠውም አስረዳን።

፲፮. ወበእንተዝ ይቤ አሜን እብለክሙ ከመ አሐዱ እምኔክሙ ያገብአኒ ።

፲፯. ወተበሃልነ በበይናቲነ ፩ ፩ እንዘ ንብል አነኑ እግዚኦ እንጋ ።

፲፰. ወተንሣእኩ አነ ፩ዱ እም፲ ወ፪ እስመ ውእቱ ያፈቅር ኪያየ እምኵሎሙ አርድእት ተሰአልክዎ ወእቤሎ እግዚኦ መኑ ዘያገብአከ።

፲፱. ወእግዚእነሰ ኢነገረኒ ስሞ ወባሕቱ አመረኒ በ፪ቱ ትእምርታት።

፳. ዘቀዳሚ በእንተ ዘይቤ ዘይጸብሕ እዴሁ ምስሌየ ውስተ መጽብሕ።

፳፩. ወደገመ ወይቤ ዘእሜጥዎ አነ ኀብስተ ውእቱ ያገብአኒ እስመ ይቤሎ አነኑ ውእቱ እግዚኦ ።

፳፪. እግዚእነሰ ኢይቤሎ እወ አንተ አላ ዳዕሙ አንተ ትቤ።

፳፫. ውእቱሰ ኢፈቀደ ያግህድ ሎቱ ዳዕሙ ይቤሎ እምኀየሶ ለውእቱ ብእሲ ሶበ ኢተወልደ ዘበእደዊሁ ይትሜጠውዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ።

፳፬. ወሰሚያ ዘንተ ይሁዳ ሖረ ኀበ ሊቃነ ካህናት ወይቤሎሙ ምንተ ትሁቡኒ ወአነ አገብኦ ለክሙ ወተማከሩ የሀብዎ ሠላሳ ብሩረ ።

፲፮. ስለዚህም ከናንተ አንዱ እንደሚያሲይዘኝ በእውነት እነግራችኋለሁ አለ ።

፲፯. እርስ በርሳችን እየአንድ አንዳችን አቤቱ እንጃ እኔን ነኝ ? እኔን ነኝ? ተባባልን ።

፲፰. ከአሥራ ሁለቱ አንዱ እኔ ተነሣሁ፣ ከአርድዕት ሁሉ እርሱ እኔን ይወዳልና አቤቱ ማነው? የሚያሲዝህ ብዬ ጠየቅሁት ።

፲፱. ጌታችን ግን ስሙን አልነገረኝም በሁለት ምልክቶች አመለከተኝ እንጂ።

፳. የመጀመሪያው እጆቹን ከኔ ጋራ ከወጡ ውሥጥ የሚጠልቀው ያለው ነው።

፳፩. እኔ በእንጀራው ከወጡ ጠልቄ የምሰጠው እርሱ ያስይዘኛል ያለው ነው፤ እርሱ አቤቱ እኔ ነኝን ብሎታልና።

፳፪. ጌታችን ግን አዎን አንተ ነህ አላለውም፣ አንተ ትላለህ አለው እንጂ።

፳፫. እርሱ ግን ሊገልጽለት አልወደደም ወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌታን በእጆቹ አሳልፎ የሚሰጥ ለዚያ ሰው ባልተወለደ በተሻለው ነበረ አለው እንጂ ።

፳፬. ይሁዳ ይህንን ሰምቶ ወደ ሊቃነ ካህናቱ ዘንድ ሄዶ እኔ ለናንተ አስይዘዋለሁ፤ ምን ትሰጡኛላችሁ? አላቸው፤ ሠላሳ ብር ይሰጡት ዘንድ ተማከሩ።

፳፭. ውእተ አሚረ ኃሙስ ዕለት አመ በልዐ ፍሥሐ እግዚእነ ምስሌነ::

፳፮. ወይሁዳ ነሥአ ኅብስተ ወጸብሐ እደዊሁ ውስተ መጽብሕ ወወፅአ ሌሊተ::

፳፯. ወይቤለነ እግዚእነ በጽሐት ሰዓት ናሁ ትዘረዉ ኵልክሙ ወተኃድጉኒ ወንቤ ፩ ፩ እምኔነ ኢነኃድገከ ::

፳፰. ወእቤ አነ ጴጥሮስ ለእመ ኵሎሙ ኀደጉከ አንሰ ኢየኀድገከ እመውትሂ ምስሌከ ::

፳፱. ወይቤለኒ አሜን እብለከ ትክህደኒ ሥልሰ ዘእንበለ ይንቁ ዶርሆ ከመ ዘኢተአምረኒ ::

፴. ናሁ ለበውነ ዘንተ ምሥጢረ ቅድሳት ዘውእቱ ሥጋሁ ቅዱስ ወደሙ ክቡር እንዘ ሀሎ ይሁዳ ምስሌነ::

፴፩. ወእምዝ ወፅአ እግዚእነ ውስተ ደብረ ዘይት ወንሕነኒ ሖርነ ምስሌሁ እንዘ ንጼሊ ወንባርክ በከመ ናለምድ ::

፴፪. ሕቀ ተአተተ እምኔነ ወጸለየ ኀበ አብ እንዘ ይብል ኦ አባ እመሰ ይትከሃል እምኔየ ይኅልፍ ዝንቱ ጽዋዕ ወባሕቱ ይኩን ፈቃድከ ወአኮ ፈቃደ ዚአየ ከመዝ ገብረ ሠለስተ ጊዜ ::

፳፭. ያን ጊዜም ጌታችን ከእኛ ጋራ ፋሲካን የበላበት አምስተኛ ቀን ነው::

፳፮. ይሁዳም እንጀራውን ይዞ በእጆቹ ከወጡ ጠልቆ በሌሊት ወጣ ::

፳፯. ጌታችን ሰዓቲቱ ደረሰች፣ እነሆ እኔን ትታችሁኝ ሁላችሁም ትበተናላችሁ አለን፣ ከኛ ወገን እየአንድ አንዳችን አንተውህም አንተውህም አልነ::

፳፰. እኔ ጴጥሮስ ሁሉ ቢተዉህ እኔ አልተውህም፣ ካንተ ጋራ እሞታለሁ አልኩት ::

፳፱. ዶሮ ሳይጮህ እኔን እንደ ማታውቀኝ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ ብዬ በእውነት እነግርሃለሁ አለኝ::

፴. ይሁዳ ከኛ ጋራ ሳለ ቅዱስ ሥጋው ክቡር ደሙ የሆነ ይህን የከበረ ምሥጢር እነሆ ዓወቅነ ::

፴፩. ከዚህ በኋላ ጌታችን ወደ ደብረ ዘይት ወጣ፣ እኛም እንደ አስለመድነው እያመሰገን እየጸለይን ከርሱ ጋራ ሄድነ ::

፴፪. ከኛ ጥቂት እልፍ ብሎ ወደ አብ እንዲህ ብሎ ጸለየ፣ አባቴ ሆይ እሚቻልስ ከሆነ ይህ ጽዋዓ ሞት ከኔ ይለፍ፣ ነገር ግን የአንተ ፈቃድ ይሁን እንጂ የእኔ ፈቃድ አይደለም፤ ሦስት ጊዜ እንዲህ ጸለየ::

፴፫. ወከብዳ አዕይንቲነ እምንዋም እንበይነ ኀዘን ::

፴፬. ወመጽአ ኀቤነ እግዚእነ ወይቤለነ በጽሐ ጊዜሁ ናሁ ያገብእዎ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው ውስተ እደ ኃጥኣን::

፴፭. ናሁ መጽአ ይሁዳ ወብዙኃን ዕልዋን ምስሌሁ ወወሀቦሙ ስዕመተ ትእምርት በጕሕሉት እንተ ምልዕተ ዓመፃ በዘያገብኦ::

፴፮. ወለቢዎሙ ትእምርተ ዘወሀቦሙ ይሁዳ አኀዝዎ ለኢየሱስ፤ ወወሰድዎ አሲሮሙ ኀበ ቀያፋ ሊቀ ካህናት መካነ ኀበ አልቦ ሰብእ ኄራን ወኢቅዱሳን ካህናት አላ ዳዕሙ እኩያን ሕዝብ ወርኩሳን ካህናት እለ ውፁኣን እምሕግ ::

፴፯. ወእሙንቱሰ ኢያጽርዑ እንዘ ይፀርፉ ላዕሌሁ ወይጼዕልዎ ወይዘብጥዎ ወይወርቁ ውስተ ገጹ ወይሣለቅዎ ወይኰርዕዎ ርእሶ::

፴፰. ወየሐሥሡ ሎቱ ሰማዕተ ሐሰት፣ እንዘ ይብሉ ይነብብ ፅርፈተ ላዕለ ሙሴ፣ ወይነሥት ቤተ መቅደስ፣ ወያጸርዕ ጸባሕተ እምሰብአ ሮሜ ወየዐሉ ነገሥተ ወይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ::

፴፫. ስለ ኃዘን ከእንቅልፍ የተነሣ ዓይኖቻችን ፈዘዙ ::

፴፬. ጌታችን ወደኛ መጥቶ እነሆ ወልደ ዕጓለ እመሕያው በኃጥአን እጅ የሚያዝበት ጊዜ ደረሰ አለን::

፴፭. ብዙ ወንጀለኞች ከርሱ ጋራ የተከተሉት ይሁዳ እነሆ መጣ፣ በደልን በተመላች ተንኰል የሚያሲዝበትን የመሳም ምልክትን ሰጣቸው::

፴፮. ይሁዳ የሰጣቸውንም ምልክት አስተውለው ጌታችን ኢየሱስን ይዘው አሥረው ወደ ካህናቱ አለቃ ወደ ቀያፋ ወሰዱት፣ ደጋግ ሰዎችና ቅዱሳን ካህናት ወደሌሉበት ቦታ፤ ክፋዎች ወገኖች ከሕግ የወጡ ርኩሳን ካህናቶች ናቸው እንጂ ::

፴፯. እነርሱም በእርሱ ላይ ሲሳደቡ ሲያሽሟጥጡት፣ ሲመቱት፣ ምራቃቸውን በፊቱ ሲተፉ፣ ሲዘብቱ፣ ራሱንም ሲመቱት አላቋረጡም ::

፴፰. የሐሰት ምስክሮችን ፈለጉ፣ በሙሴ ላይ ስድብን ይናገራል፣ ቤተ መቅደስን ያፈርሳል ፣ ከሮም ሰዎች ወገን ግብርን ይከለክላል፣ ነገሥታቱንም ይከዳል፣ ራሱን ንጉሥ ያደርጋል እያሉ ::

፴፱. ዘንተ ኵሎ ገብሩ ላዕሌሁ ከለባት ብዙኃን ወአስዋር ሥቡሓን እለ አልቦሙ ምሕረት::

፵. ወሌሊተ አውፅእዎ ወወሰድዎ ኀበ ሐና ሐሙሁ ለቀያፋ ወገብሩ ላዕሌሁ ብዙኀ እከየ ወአግብእዎ ኀበ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ::

፵፩. ወአሜሃ ዓርብ ዕለታ ወአስተዋደይዎ በብዙኀ ግብር ዘኢመፍትው ነጽሮቱ ::

፵፪. ወሰሚያ ጲላጦስ መኰንነ ሮሜ ኢአምኖሙ አላ ይቤሎሙ ኢረከብኩ በላዕለዝ ብእሲ ጌጋየ በዘይመውት ::

፵፫. ወእምዝ አምጽኡ ሎቱ ፪ተ ሰማዕተ እለ ይብሉ ወይነቡ ሐሰተ ላዕለ ክርስቶስ::

፵፬. ወአእመረ ጲላጦስ ስምዖሙ ከመ ኢኮነ ብሩህ ወእሙንቱሰ ተመይጡ ወመከሩ ምክረ በዘያፈርህዎ ለጲላጦስ::

፵፭. ወይቤሉ ብእሲ ይሬሲ ርእሶ ንጉሠ ወይከልአነ ተቀንዮ ለንጉሥ::

፵፮. ሐሰዉ ወፈትሑ ላዕሌሁ በዐመፃ ከልሐ ወይቤሉ ስቅሎ ስቅሎ::

፵፯. ከመ ይትፈጸም ላዕሌሁ ቃለ ነቢይ ዘይቤ ተንሥኡ ላዕሌየ ሰማዕተ ዓመፃ ወዘኢየአምር ነበቡ ላዕሌየ ፈደዩኒ እኪተ ህየንተ ሠናይት ::

፴፱. ብዙ ውሾች፣ ምሕረት የሌላቸው የሰቡ ክብቶች አይሁድ፣ በርሱ ላይ ይኽን ሁሉ አደረጉ ::

፵. በሌሊት አውጥተው ወደ ቀያፋ አማች ወደ ሐና ወሰዱት፣ በእርሱ ላይ ብዙ ክፉ ሥራ ሠርተው ወደ ሮም ገዥ ወደ ጲላጦስ መለሱት::

፵፩. ያን ጊዜ ቀኑ ዓርብ ነው፤ መታየቱ በማይገባ በብዙ ሥራ አሳጡት ::

፵፪. የሮም ገዥ ጲላጦስ ሰምቶ አላመናቸውም፣ ነገር ግን በዚህ ሰው ላይ የሚሞትበትን በደል አላገኘሁበትም አላቸው ::

፵፫. ከዚህ በኋላ በክርስቶስ ላይ ሐሰትን ይናገራሉ የሚባሉ ሁለት የሐሰት ምስክሮችን አመጡበት ::

፵፬. ጲላጦስም ምስክርነታቸው አንድ እንዳልሆነ ዓወቀ፣ እነርሱ ግን ተመልሰው ጲላጦስን በመፍራት የፍርሃት ምክርን መከሩ::

፵፭. ይኼ ሰው እራሱን ንጉሥ ያደርጋል፤ ለንጉሥም መገዛትን ይከለክለናል አሉ::

፵፮. በእርሱም ላይ ሐሰትን ተናግረው የበደል ፍርድን ፈረዱ፣ ስቀለው ስቀለው ብለውም ጮሁ ::

፵፯. የሐሰተ ምስክሮች በኔ ላይ ተነሡ፤ የማላውቀውንም በኔ ላይ ተናገሩ፣ ስለ በጐ ፈንታ ክፋውን መለሱልኝ ያለው የነቢዩ ቃል በእርሱ ላይ ይፈጸም ዘንድ ::

፵፰. ወካዕበ ይቤ ዐገቱኒ ከለባት ብዙኃን ወአኀዙኒ ማኅበሮሙ ለእኩያን ::

፵፱. ወሶበ ስዕነ ጲላጦስ አድኅኖቶ ለኢየሱስ ክርስቶስ እምፍርሀቶሙ ለአይሁድ መከረ ይግበር ፈቃዶሙ ለሕዝብ ::

፶. እስመ ቀዲሙ ስምዐ ኮነ ጲላጦስ ወይቤ አልቦ ዘረከብኩ ሎቱ ጌጋየ በዘይመውት ::

፶፩. ወአይሁድሰ እኩያን ሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወቀነውዎ ::

፶፪. ወለሮምስ ቦሙ ሥርዐት ወኢይቀትሉ ወኢመነሂ ዘእንበለ ይትመዋእ በፍትሐ በኀበ መኰንን::

፶፫. ወባሕቱ ሐራ ሰገራት ነሥእዎ ለእግዚአ ስብሐት ወጊዜ ፫ቱ ሰዓት አዕረግዎ ዲበ ዕፅ ወበጊዜ ፮ ሰዓት ሰቀልዎ ::

፶፬. ወአስተይዎ ብኂዐ ከርቤ ቱሱሐ ዘምስለ ሐሞት ነሥኡ አልባሲሁ ወተካፈሉ በበይናቲሆሙ::

፶፭. ወሰቀሉ ምስሌሁ ገባርያነ እኪት ፪ዔ፤ አሐደ በየማኑ ወአሐደ በጸጋሙ::

፶፮. ከመ ይትፈጸም ዘጽሑፍ ዘይብል ወወደዩ ሐሞተ ውስተ መብልዕየ ወአስተዩኒ ብሒዐ ለጽምዕየ::

፵፰. ሁለተኛም ብዙዎች ውሾች ከበቡኝ ፣ የክፉዎች ማኅበሮችም ያዙኝ አለ ::

፵፱. አይሁድን ከመፍራት የተነሣ ጲላጦስ ኢየሱስ ክርስቶስን ማዳን በተሳነው ጊዜ የሕዝቡን ፈቃዳቸውን ያደርግ ዘንድ መከረ ::

፶. ይሙት በቃ የሚያስፈርድበት በደልን ያገኘሁበት የለም ብሎ ጲላጦስ አስቀድሞ ምስክርን ሆኗልና::

፶፩. ክፉዎች አይሁድ ግን በመስቀል ላይ ሰቅለው ቸነከሩት ::

፶፪. ለሮማውያን ግን ሥራት አላቸው፣ ከዳኛው ዘንድ በፍርድ ሳይረታ ማንንም አይገድሉም::

፶፫. ነገር ግን የጭፍሮች አለቆች የክብር ባለቤት ጌታን በ፫ ሰዓት በእንጨት መስቀል ላይ አውጥተው በ፮ ሰዓት ሰቀሉት ::

፶፬. ከርቤውን ከሐሞት ጋራ ቀላቅለው አጠጡት፣ ልብሶቹንም ወስደው እርስ በርሳቸው ተካፈሉት::

፶፭. ከርሱ ጋራም ሁለቱን ክፉ አድራጊዎች አንዱን በቀኙ አንዱን በግራው ሰቀሉ ::

፶፮. በመብሌ ውስጥ ሐሞትን ጨመሩ ለጥማቴም መፃፃን አጠጡኝ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ ::

፶፯. ወካዕበ ይቤ ተዐፀወ ዲበ ዐራ ዝየ ::

፶፰. ወቦ ኀበ ይብል ተኰሰቈ ምስለ ገበርተ ዐመፃ ::

፶፱. ወእምዝ ኮነ ጽልመት ፫ ሰዓተ እምስድስቱ ሰዓት እስከ ተሱዓት ሰዓት::

፷. ወእምዝ ሰሰለ ጽልመት ወአስ ተርአየ ብርሃን በከመ ጽሑፍ፣ ኮነ መዓልት ሌሊተ ወአስተርአየ ብርሃን በምሴት::

፷፩. ወጊዜ ተሱዓት ሰዓት ገዐረ ኢየ ሱስ በዐቢይ ቃል ወይቤ ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰበቅታኒ፣ ዘበትርጓሜሁ አምላ ኪየ አምላኪየ ለምንት ኀደገኒ::

፷፪. ወእምዝ ጸርሐ ወይቤ ኦ አባ ሥረይ ሎሙ እስመ በዘኢየአምሩ ይገብሩ ::

፷፫. ወካዕበ ይቤ ኦ አባ አመሐፅን ነፍስየ ውስተ እዴከ::[1]

፷፬. ወእምዝ አጽነነ ርእሶ፣ ወወጽ አት መንፈሱ ወአውረድዎ እምዲበ መስቀል ወቀበርዎ ውስተ መቃብር ሐዲስ ::

፷፭. ወመስዮ ለጸቢሐ ሠርከ ሰን በት ተንሥአ እሙታን፣ ወፈጺሞ ኵሎ ዘነገረነ እምቅድመ ይሕምም ከመ ይነብር ወልደ ዕጓለ እመሕ ያው ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ ::

፶፯. ሁለተኛም በልብሱ ላይ ዕጣ ተጣጣሉ አለ ::

፶፰. በደልን ከማያደርጉ ጋራ ተቈ ጠረ የሚልም አለ ::

፶፱. ከዚህም በኋላ ከስድስት ጀምሮ እስከ ዘጠኝ ሰዓት ድረስ ሦስት ሰዓት ጨለማን ሆነ ::

፷. ከዚህም በኋላ ጨለማው ለቀቀ፣ ብርሃንም ታየ፣ መዓልት ሌሊትን ሆነ ተብሎ እንደተጻፈ በሠርክም ብርሃን ታየ ::

፷፩. ጌታችንኢየሱስ ክርስቶስ በት ልቅ ቃል ኤሎሄ ኤሎሄ ላማ ሰብቅታኒ ብሎ ጮኸ፣ ትርጓሜውም አምላኬ አምላኬ ለምን ተውከኝ ማለት ነው ::

፷፪. ከዚህም በኋላ አባቴ ሆይ! የማያውቁትን ያደርጋሉና ይቅር በላቸው ብሎ ጮኸ ::

፷፫. ዳግመኛም አባት ሆይ ነፍ ሴን በእጅህ አደራ እሰጣለሁ አለ::

፷፬. ከዚህ በኋላ ራሱን ዘንበል አደረገ ፣ ነፍሱም ተለየች ፣ ከመስ ቀሉ ላይ አውርደው በአዲስ መቃ ብር ቀበሩት ::

፷፭. ቅዳሜ ማታ ከመሽ በኋላ ለእ ሑድ አጥቢያ፣ የሰው ልጅ ሦስት መዓልት ሦስት ሌሊት በከርሠ መቃ ብር እንዲያድር፣ መከራ ሳይቀበል የነገረንን ሁሉ ፈጽሞ ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

[1] ሉቃ. ፳፫. ፵፬–፵፯ ፤ ዮሐ. ፲፱–፲፰

፷፮. ወእምድኅረ ተንሥአ እሙ ታን አስተርአያ ቀዲሙ ለማርያም መግደላዊት፣ ወለማርያም እንተ ያዕ ቆብ፣ ወለወልደ ቀለዮጳ በፍኖት::

፷፯. ወእምድኅሬሁ አስተርአየነ ለነ ለአርዳኢሁ እንዘ ጉቡኣን ንሕነ በእ ንተ ፍርሀቶሙ ለአይሁድ፤ እስመ ዝንቱ ጽሑፍ ውስተ ወንጌል ::

፷፰. ወካዕበ አዘዘነ ንጹም ጾመ ቅድ ስት ፋሲካ ሰዱሰ ዕለተ በእንተ ዕል ወቶሙ ለዕልዋን ወእከዮሙ ለአ ይሁድ እለ ውፁኣን እምሕግ ::

፷፱. ወካዕበ ንጹም ረቡዐ ወዓርበ፣ ረቡዕሰ በእንተ ዘፈጸሙ ምክረ እኩየ ላዕሌሁ፣ ወዓርብኒ በእንተ ሕማማቲሁ መድኃኒት ::

፸. መፍትው ኢንጹም በሰንበት ዘእንበለ አሐቲ ዕለት እንተ ሕማም::

፸፩. ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ናክብር እስመ አዕረፈ እግዚእነ አምኵሉ ግብሩ በዕለተ ሰንበት::

፸፪. እስመ መጽአ እግዚእ ወእሙ ንቱሰ ኢአምኑ ቦቱ ወኢተወክፉ ተግሣጸ፤ ወበእንተዝ ኀጕሉ መድ ኀኒቶሙ ::

፸፫. ወአንትሙሰ ብፁዓን ወዘመድ ቅዱስ፤ እስመ ኢኮንክሙ ከመ ዘት ካት ሕዝብ አላ ዳዕሙ ድኅንክሙ እምዕልወት ወአምልኮ ጣዖት::

፷፮. ከሙታን ተለይቶ ከተነሣ በኋ ላም ለመግደላዊት ማርያም፣ ለያዕ ቆብ እናት ማርያምና ለቀለዮጳም ልጅ በጐዳና አስቀድሞ ታያቸው::

፷፯. ከዚህ በኋላም እኛ አይሁድን ስለ ፈራን ተሰብስበን ሳለን ለደቀ መዛሙርቱ ታየን፣ ይህ በወንጌል ተጽፏልና ::

፷፰. ዳግመኛም የተለየች የፋሲካ ጾምን ፮ ቀን እንጾም ዘንድ አዘዘን፣ ስለ ከሃዲዎች ክህደትና ከሕግ ስለ ወጡ ስለ አይሁድ ክፋት::

፷፱. ዳግመኛም ዓርብ ረቡዕን እን ጹም፣ ረቡዕን በርሱ ላይ ክፉ ምክርን ስለ ፈጸሙ፣ ዓርብንም እኛ የምንድ ንበት መከራን ስለተቀበለበት ነው::

፸. በቀዳሚት ሰንበት እንዳንጾም መሆን አገባብ ነው፣ መከራን ከተ ቀበለባት ከቀዳም ሥዑር በቀር::

፸፩. ሌሎችን ሰንበቶች ግን እናክ ብር፣ ጌታችን በቀዳሚት ሰንበት ከሥ ራው ሁሉ አርፏልና::

፸፪. ጌታ መጥቷልና እነርሱ አላ መኑበትም ፣ ምክሩንም አልተቀበ ሉም፣ ስለዚህም የሚድኑበትን አጡ ::

፸፫. እናንተ ግን ልዩና ክቡር ዘመድ ናችሁ፣ ጣዖትን ከማምለክና ከክህ ደት ዳናችሁ፣ እንደቀድሞ ሕዝብ አይደላችሁምና ::

፸፬. አንትሙሰ ሕዝበ እግዚአብሔር፣ ወለክሙ ተርኅወ አናቅጸ ሕይወት እንዘ ቀዲሙ ጽሉዓን ወምኑናን አንትሙ::

፸፭. ወይእዜሰ ኮንክሙ ኅሩያኒሁ ወፍቁራኒሁ ሕዝብ ቅዱስ ለእግዚአብሔር እለ ድልዋን ትስብኩ መንክራቲሁ ለመድኀኒነ::

፸፮. እስመ ይቤ ረከቡኒ እለ ኢኃሠሡኒ ወአስተርአይኩ ለእለ ኢሐለዩኒ::

፸፯. ወእቤሎሙ ለሕዝብ ለእለ የአምሩ ስምየ ናሁ ኀሠሥክሙኒ ወአኮ አንትሙ ዘኃሠሥክሙኒ አላ ዳዕሙ አመንክሙ ብየ ወሰማዕክሙ ቤተ ክርስቲያንየ ወድኅንክሙ እምስሕተተ አማልክት ወተለውክምዎ ለእግዚአብሔር አብ አኃዜ ኵሉ ወወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ወኮንክሙ ኍሉቃነ ምስለ እለ አምኑ ብየ እልፍ አእላፍ ወትእልፌተ አእላፋት::

፸፰. ወአንትሙሰ ኢኮንክሙ ከመ እስራኤል እለ ኢአምኑ ብየ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ኵሎ አሚረ አነሥእ እደውየ ኀበ ሕዝብ ዐላውያን እለ ኢይሰምዑ ወኢይትኤዘዙ ወየሐውሩ ፍኖተ እኪተ እንተ ኢኮነት ሠናይተ::

፸፱. አላ ባሕቱ ሕዝብ ዘይተሉ ኃጢአተ ወያምዕዑኒ ወትረ::

፸፬. እናንተም የእግዚአብሔር ወገኖች ናችሁ፣ ቀድሞ የተናቃችሁና የተጠላችሁ ስትሆኑ ለእናንተ የሕይወት በሮች ተከፈቱላችሁ::

፸፭. ዛሬ ግን ለእግዚአብሔር የተለየ ምርጥ ወዳጆችና የመድኃኒታችን ታምራቶቹን ታስተምሩን ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሆናችሁ::

፸፮. ያልፈለጉኝ አገኙኝ፣ ላላሰቡኝም ተገለጽኩ ብሏልና::

፸፯. ስሜን ለሚያውቁት ሕዝብም እነሆ ፈለጋችሁኝ፣ የፈለጋችሁኝም እናንተ አይደላችሁም አልኋቸው፤ በእኔ አመናችሁብኝ እንጂ በኔ ያመኑትን ምእመናኔንም ሰምታችሁ ከጣዖታት ስሕተት ዳናችሁ፣ ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔር አብንና ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከትላችሁ በኔ ከአመኑ ከእልፍና እልፍ ጊዜ እልፍ ከሚሆኑ ጋራ የተቈጠራችሁ ሆናችሁ::

፸፰. እናንተ ግን እንዳላመኑብኝ እንደ እስራኤል አይደላችሁም ፣ ስለ እነርሱም ትእዛዜን ሰምተው ወደ አልታዘዙኝ ከሃዲዎች በጎ ያይደለች ክፉ ጐዳናንም ወደሚሄዱ ሰዎች ሁልጊዜ እጆቼን እዘረጋለሁ አለ ::

፸፱. ነገር ግን ኃጢአትን የሚከተሉ ሕዝቦች ሁልጊዜ ያስቆጡኛል::

፹. ርኢክሙኑ ከመ እሙንቱ ዐለውዎ ለእግዚአብሔር ወኢአምኑ ቦቱ::

፹፩. ወበእንተዝ ይቤ ከመ እለ አምዕዕዎ ለመንፈስ ቅዱስ ዖረ ልቦሙ ወተወሰከ ዲቤሆሙ መቅሠፍት በእከየ ሕሊናሆሙ::

፹፪. እስመ ይቤሉ ነአምን በክርስቶስ ወእሙንቱሰ ኢአምኑ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘተወልደ እምአብ እምቅድመ ፍጥረት ወልድ ዋሕድ ቃለ አብ::

፹፫. ወእሙንቱሰ ሕፁፃነ ሃይማኖት ኢያእመርዎ ወኢለበዉ ትንቢተ ነቢያት ዘተጽሕፈ በእንቲአሁ ከመ ይትወለድ ክርስቶስ እምድንግል እንዘ ያነብቡ ወይሰምዑ ዘይቤ፣ ናሁ ድንግል ትፀንስ ወትወልድ ወልደ ወይሰመይ ስሙ አማኑኤል[፪] እስመ ሕፃን ተወልደ ለነ ወልድ ተውህበ ለነ ወቅድመት ኮነ ዲበ መትከፍቱ ወይሰመይ ስሙ ዐቢየ ምክር ወመልአከ ሰላም እስመ አነ አመጽእ ሰላመ ለመላእክት ወሕወይትሰ ዚአሁ ወዐበይ ቅድሜሁ ወአልቦ ማኅለቅት ለሰላሙ::[፫]

፹፬. ወበእከየ ምግባሮሙ እንተ አልባቲ ተፍጻሜት ወበእንተዝ ይቤ እግዚኦ መኑ የአምነነ ቃለነ ወለመኑ ተከሥተ መዝራዕትከ::

፹. እነርሱ እግዚአብሔርን እንዳላመኑበትና እንደ ካዱት አያችሁን?

፹፩. ስለዚህም መንፈስ ቅዱስን ያስቆጡት ሰዎች ልቡናቸው ደነቈረ፣ በሐሳባቸው ክፋትም መቅሠፍት ተጨመረባቸው አለ::

፹፪. በክርስቶስ እናምናለን ይላሉ፣ እነርሱ ግን የአብ አካላዊ ቃል ከፍጥረት ሁሉ አስቀድሞ ከእግዚአብሔር አብ የተወለደ ፈጣሪ እግዚአብሔር እንደሆነ አላመኑምና::

፹፫. እነርሱም ሃይማኖት የጐደላቸው ናቸው፣ ክርስቶስ ከድንግል እንዲወለድ ስለእርሱ በነቢያት የተጻፈውንም ልብ አላደረጉትም፣ እነሆ ድንግል ትፀንሳለች፣ ወንድ ልጅንም ትወልዳለች፣ ስሙም አማኑኤል ይባላል፣ ያለውን እየሰሙና እያነበቡ አላወቁም፣ ሕፃን ተወልዶልናልና፣ ወንድ ልጅም ተሰጥቶናልና፣ አለቅነትም በጫንቃው ላይ አለ፣ ስሙም ድንቅ መካር፣ የሰላም አለቃ ይባላል፣ እኔ ለአለቆች ሰላምን አመጣለሁና፣ ሕይወትም የእርሱ ነው፣ ገናናነት በፊቱ ነው፣ ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም ያለውን አላወቁም

፹፬. ፍጻሜ በሌላት ምግባራቸውም ክፋት ስለዚህም አቤቱ ቃላችንን ማን ያምነናል? ክንድህስ ለማን ተገለጠ? አለ ::

፪. ኢሳ. ፯. ፲፬ - ፲፭
፫. ኢሳ. ፱. ፮ - ፯

፹፭. ወካዕበ ይቤ ሰሚዐ ትሰምዑ ወኢትሌብዉ ወሪእየ ትሬእዩ ወኢተአምሩ እስመ ጽሉል ልቦሙ ለዝንቱ ሕዝብ::

፹፭. ዳግመኛም መስማትን ትሰ ማላችሁ አታስተውሉም፣ ማየትን ታያላችሁ አታውቁም አለ፣ የዚህ ሕዝብ ልቡና የደነቆረ ነውና::

፹፮. ወበእንተዝ ተሠወረት እምኔሆሙ ጥበብ እስመ ርእዮሙ ኢየአምሩ ወሰሚዖሙ ኢይሌብዉ::

፹፮. ስለዚህም ጥበብ ከነርሱ ተሠወረች፣ አይተው አያውቁምና፣ ሰምተውም አያስተውሉምና::

፹፯. ወአንትሙሰ ሕዝብ በከመ ተውህበ መንግሥት እንዘ ቀዲሙ ኢተአምርዎ ለእግዚአብሔር ወይእዜሰ አእመርክምዎ በርትዕት ሃይማኖት ወስብከተ ወንጌል ለኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ወሀቤ ሕይወት ለኵሎሙ እለ ይሴፈዉ ኪያሁ::

፹፯. እናንተ ሕዝቦች ግን መንግሥተ ሰማያት እንደተሰጣችሁ መጠን ቀድሞ እግዚአብሔርን ሳታውቁት ትኖሩ ነበረ፣ ዛሬ ግን በቀናች ሃይማኖት በወንጌል ትምህርት እርሱን ተስፋ ለሚያደርጉ ሰዎች ሁሉ ሕይወትን የሚሰጥ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አወቃችሁት::

፹፰. ናሁ አንትሙሰ ኀደግሙ አምልኮ ጣዖታት እለ አልቦሙ ነፍስ ወመነንክሙ መሥዋዕተ ርኩሰ ወክሕድክምዎሙ ለመኳንንተ ጽልመት::

፹፰. እነሆ እናንተስ ነፍስ የሌላቸው ጣዖታትን ማምለክን ተዋችሁ፣ የጨለማ አበጋዞችን ክዳችሁ ርኩስ መሥዋዕትን ናቃችሁ::

፹፱. ወበእንተዝ ቦእክሙ ውስተ ብርሃን ዘበአማን በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወቦቱ አእምርክምዎ ለ፩ ጻድቅ እግዚአብሔር አብ፤ ወኮንክሙ ወራስያነ መንግሥቱ ለክርስቶስ እስመ ተጠመቅሙ በሞቱ ወበትንሣኤሁ::

፹፱. ስለዚህም በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እውነተኛው ብርሃን ገባችሁ፣ በርሱም አንድ እውነተኛ እግዚአብሔር አብን አወቃችሁት፣ የክርስቶስ መንግሥቱንም ወራሾች ሁናችሁ፤ በሞቱ በትንሣኤው ተጠምቃችኋልና::

፺. መፍትው ትኩኑ ከመ ሕፃናት እለ ይእዜ ተወልዱ እለ አልቦሙ እከይ ውስተ ልቦሙ::

፺. በልቡናቸው ክፋት እንደሌላቸው ዛሬ እንደተወለዱ ሕፃናት ትሆኑ ዘንድ አገባብ ነው::

፺፩. አዕትቱ እምኔክሙ ኃጢአተ እስመ ቤዘወክሙ በደሙ ክቡር ከመ ታምልክዎ ለእግዚአብሔር ሕያው::

፺፩. ኃጢአትንም ከናንተ አርቁ፣ ሕያው እግዚአብሔርን ታመልኩት ዘንድ በክበረ ደሙ አድኗችኋልና::

፺፪. ይቤ እግዚአብሔር በውእቱ መዋዕል በእንቲ እስራኤል በኀበ እለ ኢየአምኑ ትትሀየድ እምኔሆሙ መንግሥተ ሰማያት ወትትወሀብ ለሕዝብ እለ ይገብሩ ጽድቀ::

፺፪. እግዚአብሔር ስለ እስራኤል በዚያ ወራት እንዲህ አለ፣ ባላመኑ ሰዎች ዘንድ መንግሥተ ሰማያት ከነርሱ ተለይታ ጽድቅን ለሚሠሩ ሰዎች ትሰጣለች አለ::

፺፫. ወአንትሙሰ ቅንኡ ለገቢረ ፍሬ ጥዑም ጥበብ እስመ ኪያክሙ ፈነወ ትካት ኀበ ዐጸደ ወይን::

፺፫. እናንተ ግን ደስ የሚያሰኝ የዕውቀት ፍሬን ለማድረግ መንፈሳዊ ቅንዓትን ቅኑ፣ እናንተን ቀድሞ ወደ ወይን ቦታ ልኳልና::

፺፬. ወእሙንቱሰ ኢይሰምዕዎሙ እስመ አግዘፉ ልቦሙ::

፺፬. እነርሱ ግን አይሰሟቸውም፣ ልቡናቸውን አደንድነዋልና::

፺፭. ወተንሥኡ ላዕለ ዐቀብተ ወይኑ ለእግዚአብሔር ወአኀዝዎሙ ቦ ዘቀተሉ ወቦ ዘወገሩ በዕብን፣ ወቦ ዘቀተሉ በሰይፍ፣ ወቦ ዘወሠሩ በሞሠርት፣ ወቦ ዘቀተሉ በውስተ ቤተ መቅደስ ::

፺፭. የእግዚአብሔርን ወይን በሚጠብቁ ላይ ተነሣስተው ይዘው የገደሉት አለ፣ በድንጋይ የወገሩት አለ፣ በሰይፍ የገደሉት አለ፣ በመጋዝ የተረተሩት አለ፣ በቤተ መቅደስ ውስጥ የገደሉትም አለ::

፺፮. ወዓዲ ቀተልዎ ለወራሲ ወመነንዎ ለዕብን እንተ መነንዎ ነደቅት ::

፺፮. ዳግመኛም ወራሹን ገደሉት አናጢዎች የናቁት ድንጊያንም ናቁት::

፺፯. ወበእንቲኣክሙ ይቤ ሕዝብ ዘኢየአምር ተቀንየ ሊተ ወበውስተ ምስማዐ ዕዝን ተሰጥዉኒ::

፺፯. ስለናንተም ፈንታ የማያውቀኝ ሕዝብ ተገዛልኝ፣ በጆሮ መስሚያ ውስጥ መለሱልኝ አለ::

አንቀጽ ፴

በእንተ ከመ መፍትው ንለቡ ክርስቲያን ገቢረ ዕለተ ፋሲካ ወኢንስሐት ገቢረ በካልዕ መዋዕል ዘእንበለ በሰሙን በዘቦቱ ይከውን ፍሥሕ አመ ፲ወ፬ ለሠርቀ ሌሊት::

፩. መፍትው ለክሙ አ ፍቁራን አኃው ዘተሣየጠክሙ በደሙ ክቡር ክርስቶስ ትግበሩ በዓለ ቀድስት ፋሲካ በኵሉ ጥንቃቄ ወልቡና ::

፪. እስመ ይዔሪ መዓልት ወሌሊት አመ ፳ወ፭ ለወርኀ መጋቢት::

፫. ጠይቁ እንከ ሐሳበ እስመ ኢሐመ እግዚእነ በአሐቲ ዓመት ፪ተ ጊዜ፣ ወአንትሙኒ ተዓቀቡ ትግበሩ ተዝካረ ሕማማቲሁ አሐተ ጊዜ በዓመት፤ እስመ በእንቲአነ ሞተ ::

፬. ወኢትኅበሩ ገቢረ በዓል ምስለ አይሁድ አስመ አልቦ ፍቅር ማዕከሌነ ወማዕከሌሆሙ እስመ እሙንቱ ስሕቱ በዕበደ አእምሮ ሐሳብ እንዘ ይመስሎሙ ዘይፌጽሙ::

፭. ወበእንተዝ ኮኑ እሡራነ በዲበ ምድር ወውፁኣነ እምጽድቅ::

ሠላሳኛ አንቀጽ

ክርስቲያን የፋሲካ በዓል የሚደረግበትን ዕለት ማስተዋል እንደሚገባ ይናገራል፣ በዐሥራ አራተኛው ሌሊት ፋሲካ አራት በሚሆንበት በሰሙነ ሕማማት ነው እንጂ በሌላ ቀን በማድረግ እንዳንስት እናስተውል ዘንድ እንዲገባ ይናገራል::

፩. ክርስቶስ በከበረ ደሙ የዋጃችሁ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ! የቅድስት ፋሲካን በዓል በፍጹም መረዳትና ማስተዋል ታደርጉ ዘንድ ለእናንተ አገባብ ነው::

፪. በመጋቢት ወር በ፳፭ኛው ቀን መዓልትና ሌሊት ይተካከላልና::

፫. እንግዲህ ቊጥርን ተረዱ፣ ጌታችን በአንዲት ዓመት ሁለት ጊዜ አልታመመምና፣ እናንተም የሕማማቱን መታሰቢያ በዓመት አንድ ጊዜ ታደርጉ ዘንድ ተጠንቀቁ፣ ስለ እኛ ሙቷልና ::

፬. ከአይሁድም ጋር በዓልን አታድርጉ፣ በእኛና በእነርሱ መካከል ፍቅር የለምና፣ እነርሱ የሚፈጽሙ እየመሰላቸው የቊጥር ዕውቀትን በስንፍና ስተዋል::

፭. ስለዚህም በምድር ላይ የታሠሩ ከጽድቅም የወጡ ሆኑ ::

፮. ወአንትሙሰ ዕቀቡ ሐሳበ ዕለት አመ ፳ወ፭ ለወርኀ መጋቢት በሐሳቦሙ ለዕብራውያን::

፯. ወዕቀቡ ዘንተ ሐሳበ እስከ ፳ወ፩ ለሠርቀ ሌሊት ::

፰. ወዓዲ ኢትስሐቱ ሐሳበ ፍሥሕ ከመ ኢይኩን ቅድመ ሆሣዕና ወኢይኩን ፋሲካ ፪ ጊዜ በአሐቲ ዓመት በኢጠይቆ ሐሳብ፣ ዳዕሙ ይኩን ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ በሰንበተ ክርስቲያን ቅድስት::

፱. ወዓዲ ይኩን ጾመ ቅድስት ፋሲካ እምሰኑይ እስከ ቀዳሚት ሰንበት መሐትወ ፋሲካ::

፲. ወበሰሙነ ሕማማት ኢትብልዑ ወኢምንተኒ ዘእበለ ኅብስት ወጼው ወማይ ::

፲፩. ተዐቀቡ በዝንቱ መዋዕለ አጽዋም እምበሊዐ ሥጋ ወሰትየ ወይን እስመ መዋዕለ ላህ ወኀዘን እማንቱ፤ ወፈድፋደሰ በእሉ ሰዱስ ዕለታት::

፲፪. ወእመሰቦ ዘይክል ጸዊመ ይትገኃሥ ፪ ዕለተ ወእመሰ ኢይክል ይጹም በበሐቲ ዕለት ::

፮. እናንተ ግን በዕብራውያን አቈጣጠር የመጋቢት ወር ሃያ አምስተኛ ቀን ቊጥርን ጠብቁ::

፯. ይህን ቁጥር እስከ ሃያ አንደኛው ሠርቀ ሌሊት ድረስ ጠብቁ::

፰. ዳግመኛም የፍስሕን አቈጣጣር አታሳስቱ፣ ከሆሣዕና አስቀድሞ እንዳይሆን፤ ፋሲካም ቊጥርን ባለመጠንቀቅ በአንድ ዓመት ሁለት ጊዜ እንዳይሆን፣ የጌታችን የአምላካችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ቅድስት ትንሣኤ በተቀደሰች የክርስቲያን ሰንበት ይሁን እንጂ ::

፱. ዳግመኛም የተቀደሰች የፋሲካ ጾም ከሰኞ እስከ ዋዜማዋ ቀዳሚት ሰንበት (ቀዳም ስዑር ይሁን)::

፲. በሕማማት ሳምንትም በጨው ከተሠራ ቂጣና ከውሀ በቀር ምንም አትብሉ አትጠጡ

፲፩. በዚህ የጾም ወራት ሥጋ ከመብላት ጠጅ ከመጠጣት ተጠበቁ፣ የልቅሶና የኀዘን ቀኖች ናቸውና፣ ይልቁንም እኒህን ስድስቱን ቀኖች::

፲፪. መጾም የሚቻለው ሰው ቢኖር ሁለት ቀን ይታገሥ፣ ባይችል ግን በየአንዳንዲቱ ቀን ይጹም ::

፲፫. ወይትዓቀብ እምገቢረ እኩይ እስመ ይቤ እግዚእነ ኢይክሉ ደቂቀ ለመርዓዊ ጾዊመ አምጣነ ሀሎ ምስሌሆሙ መርዓዊ ወባሕቱ ይመጽእ መዋዕል አመ ይነሥእዎ ለመርዓዊ እምኔሆሙ ውእተ አሚረ ይጾውሙ::[1]

፲፬. እስመ በዝንቱ መዋዕል ሰዱስ ነሥእዎ አይሁድ ለእግዚእነ እምኔነ ወሰቀልዎ ዲበ መስቀል ወኆለቍዎ ምስለ ጊጉያን::

፲፭. ወበእንተዝ ንኤዝዘክሙ ትጹሙ ከመ ገበርነ ንሕነ እምድኅረ ዐርገ ውስተ ሰማይ ወባዕዳነሂ መዋዕለ ይጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እስከ ተሱዓት ሰዓት ::

፲፮. ወእመቦ ዘያፈቅር ይጹም እስከ የዐርብ ፀሐይ::

፲፯. ወዕቀቡ ሰዓተ ሌሊት እስከ ይነቁ ዶርሆ ተጋቢእክሙ እንከ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በስብሐት ወበጸሎት እንዘ ታነብቡ ኦሪተ ወነቢያተ ወመዝሙረ ዳዊት::

፲፰. ወእምድኅረ አጥመቅሙ አንብቡ ወንጌለ በፍርሀት ወበረዓድ ወመሀርዎሙ ለሕዝብ በቍዔተ ወመድኀኒተ ነፍሶሙ::

፲፫. ክፉ ሥራ ከመሥራትም ይጠበቅ፣ ጌታችን የሙሽራ ሚዜዎች ሙሽራው ከእነርሱ ጋራ ሳለ መጾም አይችሉም፣ ነገር ግን ሙሽራውን ከነርሱ የሚወስዱበት ጊዜ ይመጣል ፣ ያን ጊዜ ይጾማሉ እንጂ ብሏልና::

፲፬. በዚህ በስድስተኛው ቀን አይሁድ ጌታን ከኛ ወሰዱት፣ በመስቀል ላይም ሰቀሉት፣ ከበደለኞችም ጋራ ቈጥረውታልና ::

፲፭. ስለዚህም እኛ እንደሠራነው ትጾሙ ዘንድ እናዛችኋለን፣ ወደ ሰማይ ካረገ በኋላ ሌሎችንም ቀኖች ረቡዕንና ዓርብን እስከ ዘጠኝ ሰዓት ይጹሙ ::

፲፮. ፀሐይ እስኪገባ ሊጾም የሚወድ ሰው ቢኖር ይጹም::

፲፯. ከእንግዲህ በኋላ በቤተ ክርስቲያን ተሰብስባችሁ በምስጋና በጸሎት ኦሪትንና ነቢያትን፣ የዳዊትንም መዝሙር እያነበባችሁ የሌሊቱን ሰዓት ዶሮ እስኪ ጮህ ድረስ ጠብቁ ::

፲፰. ካጠመቃችሁም በኋላ በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ ሁናችሁ ወንጌልን አንብቡ፣ ለሕዝቡም የሚጠቅመውንና የነፍሳቸውን መድኃኒት አስተምሯቸው::

፩. ማቴ. ፱ ፡ ፲፭

፲፱. ወሰአልዎ ለእግዚአብሔር ከመ ይትመየጥ እስራኤል ውስተ ንስሓ ወይድኅን እምዕልወት እስመ መኰንን ተሐፅበ እደዊሁ በማይ፣ ወይቤ ንጹሕ አነ እም ደሙ ለዝ ብእሲ ጻድቅ::

፳. ወእስራኤልሰ ከልሑ ወይቤሉ ደሙ ላዕሌነ ወላዕለ ውሉድነ::

፳፩. ወእምዝ ይቤሎሙ ጲላጦስ እስቅሎኑ ለንጉሥክሙ ::

፳፪. ወአውሥኡ ወይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር ስቅሎ ስቅሎ፤ እስመ ኵሉ ዘያነግሥ ርእሶ ዐላዌ ነጋሢ ውእቱ::[2]

፳፫. ወአውሥኡ ወይቤሉ እመአሕየውኮ ለዝንቱ ኢኮንከ ዐርኮ ለቄሣር።

፳፬. ወእምዝ ጲላጦስ መኰንን ወሄሮድስ ንጉሥ አዘዙ ይስቅልዎ ከመ ይትፌጸም ዘጽሑፍ ዘይቤ ለምንት አንገለጉ አሕዛብ ወሕዝብኒ ነበቡ ከንቶ ወተንሥኡ ነገሥተ ምድር ወመላእክትኒ ተጋብኡ ምስሌሆሙ ኅቡረ ላዕለ እግዚአብሔር ወላዕለ መሲሑ፣[3] ወካዕበ ይቤ ወገደፉ እኅዋሆሙ ከመ በድን ርኩስ::

፲፱. እስራኤልም ወደ ንስሐ ይመለስና ከክህደት ይድን ዘንድ እግዚአብሔርን ለምኑት፣ ፈራጁ ጲላጦስ እኔ ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ ብሎ እጆቹን ታጥቧልና::

፳. እስራኤል ግን ደሙ በኛ ላይና በልጆቻችን ላይ ይሁን ብለው ጮሁ::

፳፩. ከዚህ በኋላ ጲላጦስ ንጉሣችሁን ልስቀለውን አላቸው::

፳፪. እነርሱም ያለ ቄሣር ንጉሥ የለንምና ስቀለው ስቀለው ብለው መለሱ፣ ራሱን ንጉሥ የሚያደርግ ሁሉ የንጉሥ ከዳተኛ ነውና::

፳፫. ይህን ብታድነው የቄሣር ወዳጁ አይደለህም ብለው መለሱ::

፳፬. ከዚህም በኋላ ንጉሥ ሄሮድስና መስፍኑ ጲላጦስ ይሰቅሉት ዘንድ አዘዙ፣ "አሕዛብ ለምን ዶለቱ? ሕዝቡስ ከንቱን ለምን ተናገሩ? የምድር ነገሥታትስ ለምን ተነሡ? አለቆችስ ከእነርሱ ጋራ ለምን ተሰበሰቡ? በእግዚአብሔርና በመሲሑ ላይ ለምን ተሰበሰቡ ? ሁለተኛም ወንድማቸውን እንደ ርኩስ በድን ጣሉ" አለ ተብሎ የተጻፈው ይፈጸም ዘንድ::

፪. ዮሐ. ፲፱ ፡ ፲፪–፲፭
፫. መዝ. ፪. ፩–፪

፳፭. ወእምዝ ሰቀልዎ በዓርብ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት፤ ተፈጸመ ዘይቤ መጽሐፍ ተንሥእ እግዚኦ ወኰንና ለምድር እስመ አንተ ትወርስ በኵሉ አሕዛብ::

፳፮. ወዓዲ ይቤ ይእዜ እትነሣእ ይቤ እግዚአብሔር እሬሲ መድኀኒተ ወአግህድ ቦቱ ::[፬]

፳፯. ወካዕበ ይቤ ተንሥእ እግዚኦ በመዓትከ ወተለዐል መልዕልቶሙ ለጸላእትከ[፭] ወዐዲ ይቤ ፍድዮሙ ፍዳሆሙ ላዕለ ርእሶሙ::

፳፰. ወበእንተዝ አንትሙኒ አብኡ ቍርባነክሙ በከመ አዘዝክሙ::

፳፱. እስመ ይቤ ከመዝ ግበሩ ተዝካርየ ጹሙኬ ጾመ በፍሥሓ ወበኀሤት ወግበሩ በዓለ እስመ ተንሥአ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እሙታን ወአሰፈወነ ትንሣኤሁ::

፴. ወዛቲ ሥርዐት ሕገ ትኩንክሙ ዘለዓለም እስከ ይመጽእ ዳግመ በስብሐት እስመ አይሁድሰ ኢአምኑ ትንሣኤሁ ለመድኀኒነ ወንሕነሰ ክርስቲያን ነአምን ትንሣኤሁ እስመ ኵሎሙ ዘይሴፈዉ ትንሣኤሁ ቅድስተ ይረክቡ ሕይወተ ዘለዓለም::

፳፭. ከዚህ በኋላም ዓርብ ቀን ሰቀሉት፣ ተሰቅሎ በሞተ በሦስተኛው ቀን ተነሣ፣ መጽሐፍ አቤቱ «ተነሥተህ ምድርን ግዛት፣ አንተ አሕዛብን ሁሉ ትወርሳለህና» ያለው ተፈጸመ::

፳፮. ዳግመኛም እግዚአብሔር ዛሬ ተነሥቼ መድኃኒትነትን አደርጋለሁ እገለጽበታለሁም አለ::

፳፯. ሁለተኛም አቤቱ በቍጣህ ተነሥ፣ በጠላቶችህም ላይ ከፍ ከፍ በል አለ፣ ዳግመኛም ፍዳቸውን በራሳቸው ላይ አምጣባቸው አለ::

፳፰. ስለዚህም እናንተ እንዳዘዛችሁ ቍርባናችሁን አስገቡ::

፳፱. መታሰቢያየን አድርጉ ብሏልና፣ ጾምንም በደስታና በሐሤት ጹሙ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተለይቶ ተንሥቶአልና፣ ትንሣኤውንም ተስፋ አድርጎልናልና፣ በዓልን አድርጉ::

፴. ይህችም ሥርዓት ዳግመኛ በጌትነት እስኪመጣ ድረስ ለዘለዓለሙ ሕግ ትሁናችሁ፣ አይሁድ የመድኃኒታችንን ትንሣኤ አላመኑምና፣ እኛ ክርስቲያኖች ግን ትንሣኤውን እናምናለን፣ ቅድስት ትንሣኤውን የሚያምኑ ሁሉ የዘለዓለም ሕይወትን ያገኛሉና::

፬. መዝ. ፲፩ : ፮
፭. መዝ. ፯ : ፯

፴፩. ግበሩ እንከ በዓለ ሰሙነ ዕለተ እስመ እግዚእነ ቦቱ አስተርአየ ለነ፣ ይቤ ቶማስ ሊተኒ አስተርአየኒ ወአስተፍሥሐኒ ቅንዋተ እደዊሁ ወእገሪሁ ወርግዘተ ገቦሁ ቅድስት[፮] እንዘ ቀዲሙ እናፍቅ ወኢየአምን ትንሣኤሁ አርአየኒ ገሀደ ርግዘተ ገቦሁ ዘየማን::

፴፪. ወበ፰ዓ ዕለት ግበሩ በዓለ እስመ ባቲ ፈጸመ ኵሎ ሥርዓተ ወዐርገ ሰማያተ ኀበ አብ ዘአንሥኦ ወነበረ በየማነ ኀይል ወአግረረ ጸላእቶ ታሕተ እገሪሁ ::

፴፫. ወይመጽእ ዳግመ በስብሐት ወበዐቢይ ክብር ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ::

፴፬. ወናሁ ይሬእይዎ ለፍቁር ወልደ እግዚአብሔር ዘሰቀልዎ አይሁድ[፯] እስመ አይሁድ ጉቡኣን እንዘ ያነብቡ ሰቆቃወ ኤርምያስ ነቢይ ::

፴፭. አመ ፲ ለታስዕ ወርኀ[፰] እስመ ለመንፈሰ ሕይወትነ ኢየሱስ ክርስቶስ ነሥእዎ እምኔነ ወአሕመምዎ::

፴፩. እንግዲህ ስምንት ቀን በዓል አድርጉ፣ ጌታችን ለእኛ ተገልጦአልና፣ ቶማስም አለ ፣ ለእኔ የእጆቹንና የእግሮቹን ችንካሮች የቅድስት ጐኑን መወጋትም አሳየኝ፣ አስቀድሜ እጠራጠርና ትንሣኤውን ሳላምን ሳለሁ የቀኝ ጐኑን መወጋት ገልጦ አሳየኝ፣ ደስም አሰኘኝ::

፴፪. በ፬ርባኛው ቀንም በዓልን አድርጉ ሥርዓትን ሁሉ ፈጽሞባታልና ወደ አስነሣው እግዚአብሔር አብ ወደ ሰማያትም ዓርጓልና ጠላቶቹንም ከእግሮቹ በታች አስገዛለት::

፴፫. ዳግመኛም በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ በታላቅ ክብርና ጌትነት ይመጣልና፣ ለሁሉም እንደእየ ሥራው ይከፍለዋል::

፴፬. ያን ጊዜም እነሆ የሰቀሉት አይሁድ የተወደደ የእግዚአብሔርን ልጅ ያዩታል፣ አይሁድም በዘጠንኛው ወር በአሥረኛው ቀን የነቢዩ የኤርምያስን የልቅሶ መጽሐፍ እያነበቡ የተሰበሰቡ ናቸው::

፴፭. የሕይወታችን መገኛ ኢየሱስ ክርስቶስን ከእኛ ወስደው መከራን አጽንተውበታልና ::

፮. ዮሐ. ፳ : ፲፯
፯. ማር. ፲፬ : ፵፬
፰. ሰቆ. ኤር. ፬ : ፳

፴፮. ወዓዲ ያንብቡ ዘጸሐፈ ባሮክ እንዘ ይብል ውእቱ አምላክነ ወአልቦ ባዕድ ዘይትማሰሎ ኪያሁ ወውእቱ ረከበ ለኵሉ ፍኖተ ሕይወት ወወሀቦ ለያዕቆብ ገብሩ ወለእስራኤል ፍቁሩ ወእምድኅረዝ ዲበ ምድር አስተርአየ ወአንሶሰወ ከመ ሰብእ::[፱]

፴፯. ወአንቢቦሙ ዘንተ ይበክዩ ወይላህዉ ላሐ ወከመዝ ይትበሩ እንዘ ይሬእዩ መዝበረ ዘገብረ ናቡከደነፆር እንዘ ያመከንዩ ከመ ጥዩቅ ውእቱ::

፴፰. ወእምድኅረ ዐሡር መዋዕል እምዝ ዐርገ፤ ተፍጻሜተ ጰንጠቆስጤ ግበሩ በዓለ::

፴፱. እስመ በይእቲ ዕለት አመ ሣልስ ሰዓት ፈነወ ለነ ጰራቅሊጦስሃ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመልአ ላዕሌነ ኃይሎ ወተናገርነ በሐዲስ ልሳን፣ ከመ ውእቱ ኢየሱስ ክርስቶስ መሲሑ ለእግዚአብሔር ዘቦቱ ሥልጣን ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ::[፲]

፵. ወበእንተዝ ስምዐ ኮነ ሙሴ ወይቤ ከመ እግዚአብሔር አምላክነ ነሢአ እሳተ ወአዝነመ::[፲፩]

፵፩. ወከማሁ ርእዮ ያዕቆብ በአምሳለ ብእሲ ወይቤ ርኢክዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ገጸ በገጽ ወድኅነት ነፍስየ ::[፲፪]

፴፮. ዳግመኛም ባሮክ «እርሱን የሚመስለው ሌላ የለምና አምላካችን ነው፣ እርሱም የሕይወትን መንገድ ሁሉ አገኘ፣ ለአገልጋዩ ያዕቆብ ለወዳጁ እስራኤልም ሰጠው፣ ከዚህም በኋላ በምድር ተገለጠ፣ እንደ ሰውም ተመላለሰ» ሲል የጻፈውን ያነብባሉ::

፴፯. ይህንንም አንብበው ያለቅሳሉ፣ ይንሰቀሰቃሉ፣ ናቡከደነፆርም ያደረገውን ፍራሽ አይተው የተረዳ እንደ ሆነ እያመካኙ እንደዚህ ያደርጋሉ::

፴፰. ከዓረገም በኋላ በአስረኛው ቀን በዓለ ሃምሳ ሲፈጸም በዓልን አድርጉ::

፴፱. በዚች ቀን በሦስት ሰዓት ኢየሱስ ክርስቶስ ጰራቅሊጦስን ልኮልናልና፤ በላያችንም ኃይልን መላ፣ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ሥልጣን ያለው እንደሆነ በአዲስ ቋንቋ ተናገርን::

፵. ስለዚህም ነገር ሙሴ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር እሳትን አንሥቶ እንዳዘነመ ምስክር ሆኖ ተናገረ::

፵፩. እንደዚሁም ያዕቆብ በሰው አምሳል አየው «እንዲህም አለ ፈጣሪያችን እግዚአብሔርን ፊት ለፊት አየሁት ሰውነቴም ዳነች» ::

፱. ባሮክ ፫ ፡ ፲፰–፴
፲. የሐ. ሥራ ፪ ፡ ፬ ፤ ፲ ፡ ፵፪
፲፩. ዘፍ. ፲፱ ፡ ፳፬
፲፪. ዘፍ. ፴፪ ፡ ፴

፵፪. ወአብርሃምኒ ተወክፎ ከመ ነግድ ወአምነ ከመ ውእቱ እግዚአብሔር፤[፲፫] ዘውእቱ ዘርእዮ ኢያሱ ወልደ ነዌ መኰንነ ላዕለ ሠራዊተ ኃይላተ እግዚአብሔር::

፵፫. ወዓዲ ጽኑዕ ውእቱ በንዋየ ሐቅሉ ወረደ በኢያሪኮ ወእምዝ ሰገደ ሎቱ ኢያሱ ከመ ዘይሰግድ ገብር ለእግዚኡ::[፲፬]

፵፬. ወካዕበ ዝውእቱ ዘአመሮ ሳሙኤል ነቢይ ከመ ውእቱ ክርስቶስ መሢሑ ለእግዚአብሔር[፲፭] ወዓዲ ይሰምይዎ ካህናት ወነገሥት መሲሐ::

፵፭. ወዓዲ ውእቱ ዘአመሮ ዳዊት ወይቤ በፍርሀት ከመ ስብሐተ ፍቁር ጐሥዐ ልብየ ቃለ ሠናየ ወአነ አየድዕ ግብርየ ለንጉሥ ከመ ቀለመ ጸሓፌ ዘጠበጠ ይጽሕፍ ልሳንየ ይሤኒ ላህዩ እምውሉደ እመሕያው::

፵፮. ተክዕወ ሞገስ እምከናፍሪከ በእንተዝ ባረከከ እግዚአብሔር ለዓለም::

፵፯. ቅንት ሰይፈከ ኀያል ውስተ ሐቌከ በስንከ ወበላህይከ አርትዕ ተሠራህ ወንግሥ በእንተ ጽድቅ ወርትዕ ወየዋሃት::

፵፪. አብርሃምም እንደ እንግዳ ተቀበለው እግዚአብሔርም እንደሆነ አመነ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ሠራዊት ላይ አለቃ የሆነ የነዌ ልጅ ኢያሱ ያየው ነው::

፵፫. ዳግምኛም በጦር መሣርያ የጸና ነበር፣ በኢያሪኮም የረዳው ከዚህም በኋላ ኢያሱ ባርያ ለጌታው እንደ ሚሰግድ ሰገደለት::

፵፬. ሁለተኛም ነቢዩ ሳሙኤል የእግዚአብሔር መሲሕ ክርስቶስ እንደ ሆነ ያመለከተው ይህ ነው፣ ዳግመኛም ካህናትና ነገሥታት መሲሕ ነው ይሉታል::

፵፭. ዳግመኛም ዳዊት ያመለከተው አውቆት ነው፤ በፍርሃትም እንደ ወዳጅ ምስጋና እንዲህ አለ፣ ልቡናየ በጎ ነገርን አውጥቶ ተናገረ፣ ግብሬንም ለንጉሥ እነግራለሁ፣ አንደበቴም እንደ አማረ ጸሓፊ ቀለም ይጽፋል፣ መልኩም ከሰው ልጅነት ይልቅ ያምራል::

፵፮. ከከንፈሮችህ ባለሟልነት ፈሰሰ፣ ስለዚህም እግዚአብሔር ለዘለዓለሙ መረቀህ::

፵፯. ኃይለኛ ሆይ በደም ግባትህና በመልክህ ላህይ ሰይፍህን በወገብህ ታጠቅ፤ ስለ ጽድቅና ስለ ቅንነት ስለ የዋህነትም ተከናውነህ ንገሥ::

፲፫. ዘፍ. ፲፰ ፡ ፲–፲፯
፲፬. ኢያ. ፭ ፡ ፲፫–፲፭
[illegible]

፴፰፤ወይመርሐከ ስብሐተ የማንከ፣ አሕፃከ ስሑል ኃያል፣ አሕዛብ ይወድቁ ታሕቴከ፣ ውስተ ልቦሙ ለጸላእተ ንጉሥ፡፡

፴፱፤ መንበርከ እግዚኦ ለዓለመ ዓለም በትረ ጽድቅ ወበትረ መንግሥትከ፣ አፍቀርከ ጽድቀ ወዐመፃ ጸላእከ፡፡

፵፤ በእንተዝ ቀብዐከ እግዚአብሔር አምላክከ ቅብዐ ትፍሥሕት እምእለ ከማከ[፲፮]፡፡

፵፩፤ወበእንተዝ ይቤ ሰሎሞን እግዚአብሔር ፈጠረኒ ቀዳሜ ፍኖቱ ለምግባሩ እምቅድመ ዓለም ሣረረኒ መቅድመ ዘእንበለ ምድረ ይግበር ወዘእንበለ ቀላያተ ይግበር ወዘእንበለ ይፃኡ አንቅዕተ ማያት፡፡

፵፪፤ወዘእንበለ አድባር ይጠዐጥዑ እምቅድመ ኵሉ አውግር ወለደኒ[፲፯] ፡፡

፵፫፤ወዓዲ ይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ትወጽእ በትር እምሥርወ ዕሤይ ወየዐርግ ጽጌ እምጕንዱ ወይሠየም መኰንነ አሕዛብ[፲፰]፡፡

፲፮ መዝ ፴፱ : ፩- ፲፯
፲፯ ምሳ. ፲. ፳፪. ፳፭
፲፰ ኢሳ. ፲፩. ፩. ፲

፴፰፤የቀኝህ ጌትነትም ይመራሃል፣ ኃያል ሆይ ጦሮችህ የተሳሉ ናቸው፣ አሕዛብ በበታችህ ይወድቃሉ፣ በንጉሥ ጠላቶች ልብ ውስጥ ፡፡

፴፱፤አቤቱ ዙፋንህ ለዘለዓለም ነው፣የመንግሥትህ ሥልጣን የእውነት ሥልጣን ነውና፣ እውነትን ወደድህ ፤ሐሰትን ግን ጠላህ፡፡

፵፤ስለዚህም እግዚአብሔር አምላክ እንዳንተ ያሉት ምእመናን ከሚቀበሉት ልጅነት የበለጠ ደስ የሚያሰኝ ተዋሕዶን አዋሐደህ፡፡

፵፩፤ስለዚህም ነገር ሰሎሞን እንዲህ አለ፣ እግዚአብሔር ለሥራ መንገድ መጀመሪያ አደረገኝ ፣ ከዓለም አስቀድሞ ምድርን ሳይፈጥር ሠራኝ፣ ጥልቆችንም ሳይሠራ የውሀዎች ምንጮችም ሳይወጡ ከዓለሙ ሁሉ አስቀድሞ ሠራኝ ፡፡

፵፪፤ተራሮች ሳይከናወኑ ከኮረብቶችም አስቀድሞ ወለደኝ፤

፵፫፤ ዳግመኛም ነቢዩ ኢሳይያስ «ብትር ከዕሤይ ሥር ትወጣለች፣ ፍሬም ከግንዱ ይወጣል፣ የአሕዛብ ገዥም ሁኖ ይሾማል»አለ፡፡

፵፬፤ ወካዕበ ይቤ ሰሎሞን ጥበብ ሐነጸት ላቲ ቤተ[፲፱] ፡፡

፵፭፤ወዓዲ ይቤ ዘካርያስ ተፈሥሒ ፈድፋደ ወለተ ጽዮን ወስብኪ ወለተ ኢየሩሳሌም ናሁ ይመጽእ ንጉሥኪ ጻድቅ ወመድኅን ወየዋህ ውእቱ ወይጼዐን ዲበ አድግ ወዲበ ዕዋለ አድግ[፳]፡፡

፵፮፤ ወዓዲ ይቤ ዳንኤል ውእቱ ወልደ እጓለ እመሕያው በጽሐ እስከ ብሉየ መዋዕል[፳፩] ፡፡

፵፯፤ ውእቱኬ እምደብር ዘወረደ ዕብን ዘእንበለ እድ[፳፪] ወንሕነኒ ንዜኑ ወንሰብክ ለክሙ ከመ ውእቱ ቃለ እግዚአብሔር ህልው እምቅድመ ዓለም፡፡

፵፰፤ወዓዲ ዕሩይ ውእቱ ምስሌሁ በኵሉ ግብር እመኑ ቦቱ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፡፡

፵፱፤ወእመሰ ኢአመንክሞዎ ትረክቡ ኵነኔ ወዘሰ ኢየአምን በወልድ ኢይሬእያ ለሕይወት ዘለዓለም ወመቅሠፍተ እግዚአብሔር ይነብር ላዕሌሁ፡፡

፲፱ ምሳ. ፱. ፩
፳ ዘካር፡ ፱- ፱
፳፩ ዳን. ፯ - ፲፫
፳፪ ዳን . ፪. ፴፱ : ፴፭

፵፬፤ሁለተኛም ሰሎሞን ጥበብ ለራሷ ቤትን ሠራች አለ ፡፡

፵፭፤ዳግመኛም ዘካርያስ የጽዮን ልጅ ሆይ! እጅግ ደስ ይበልሽ፣ የኢየሩሳሌምም ልጅ አዋጅን ንገሪ፣እውነተኛ የሚያድን ኃዳጌ በቀል በአህያ ላይና በውርንጫዋም ላይ ተቀምጦ ንጉሥሽ ይመጣል አለ ፡፡

፵፮፤ዳግመኛም ዳንኤል የሰው ልጅ እርሱ ከዘመን አስቀድሞ የነበረ ዘመንን አሳልፎ የሚኖር ከመሆን ደረሰ አለ ፡፡

፵፯፤ይኸውም የሰው እጅ ሳይፈነቅለው ከተራራ የወረደ ደንጊያ ነው እኛም ከዓለም አስቀድሞ የነበረ የእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ ለናንተ እንነግራለን እናስተምራለን ፡፡

፵፰፤ ዳግመኛም ከርሱ ጋራ በሥራው ሁሉ የተካከለ ነው፣ የዘለዓለም ሕይወትን ታገኙ ዘንድ እመኑበት፡፡

፵፱፤ባታምኑበት ግን የዘለዓለም ቅጣትን ታገኛላችሁ፣ በወልድ የማያምን ግን የዘለዓለም ሕይወትን አያያትም፣የእግዚአብሔርም መቅሰፍት በርሱ ላይ ይኖራል፡፡

፳፥ወእምድኅረ በዓለ ሃምሳ ግበሩ በዓለ ሰቡዐ ዕለተ ወእምዝ ጹሙ እስመ መፍትው ለነ ንትፈሣሕ ወንትሐሠይ እስመ ከፈለነ ንን ሣእ ጸጋ መንፈስ ቅዱስ ።

፳፩፥ሙሴሰ ወኤልያስ ጾሙ ፵ ዕለተ፤ ወዳንኤልኒ ጾመ ፫ ሰንበ ታተ ወኢበልዐ እክለ ለፍትወቱ ሥጋኒ ወወይን ኢቦአ ወስተ አፉሁ[፹፫]።

፳፪፥ወብፅዕት ሐና ሶበ ሰአለቶ ለእግዚአብሔር ይጸግዋ ወልደ፣ ሳሙኤልሃ ትቤ ወይነ ኢሰተይኩ ለሰኪር አላ ዳዕሙ ጸንዐ ልብየ በእግዚአብሔር[፹፬] ።

፳፫፥ወሰብአ ነነዌ ጾሙ ፫ መዓልተ ወ፫ ሌሊተ[፹፭] ።

፳፬፥መርዶክዮስ ወአስቴር በጾም ድኅኑ ወዮዲት በጾም ድኅነት እምሆሎፎርኒስ ዕልው[፹፮] ።

፳፭፥ዳዊትኒ ይቤ ደክመ ብረክየ በጾም ወስሕከ ሥጋየ በኀጢአ ቅብዕ[፹፯] ።

፳፮፥ ወአንትሙኒ ጹሙ ወሰአሉ ኀቤሁ ሥርየተ ኃጢአት።

፳፯፥ ወዓዲ ጹሙ ረቡዐ ወዓርበ እንዘ ትመጽዉቱ ለነዳያን፤ ወአክብሩ ሰንበታተ ተጋቢአክሙ በፍሥሓ ወበሐሤት ውስተ ቤተ ክርስቲ ያን።

፹፫ . ዘፀ.፴፬ : ፳፰፥ ዳንኤ.፲- ፪፫
፹፬ . ፩ ሳሙ.፪. ፩
፹፭. ዮና. ፫-፭
፹፮ አስ. ፭. ፹፮ ፵፪
፹፯. መዝ. ፻፰- ፹፬

፳፥ከበዓለ ሃምሳም በኋላ ሰባት ቀን በዓልን አድርጉ፣ ከዚህም ጹሙ፣ ለኛ ፈጽመን ደስ ይለን ዘንድ ይገባናልና፣ የመንፈስ ቅዱስ ሀብትን እንቀበል ዘንድ አድሎናልና።

፳፩፥ሙሴና ኤልያስም ፵ቀን ጾሙ፣ ዳንኤልም ሦስት ሱባዔ ጾመ፣ ለፍላጎቱም እህል አልበ ላም፣ሥጋና ወይንም በአፉ አል ገባም ።

፳፪፥ብፅዕት ሐናም ወንድ ልጅ ሳሙኤልን ይሰጣት ዘንድ እግ ዚአብሔርን በለመነችው ጊዜ ወይ ንን ለመስከር አልጠጣሁም ልቡ ናዬ በእግዚአብሔር ጸና እንጂ አለች።

፳፫፥የነነዌ ሰዎችም ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ጾሙ ።

፳፬፥መርዶክዮስና አስቴርም በጾም ዳኑ፤ ዮዲትም በጾም ከወንጀለኛ ሆሎፎርኒስ እጅ ዳነች።

፳፭፥ ዳዊትም ጉልበቶቼ በጾም ደከሙ ሥጋየም ቅቤን በማጣት ሻከረ አለ ።

፳፮፥እናንተም ጹሙ የኀጢአትንም ሥርየት ከርሱ ዘንድ ለምኑ ።

፳፯፥ዳግመኛም ለነዳያን እየመጸ ወታችሁ ረቡዕንና ዓርብን ጹሙ፣ በቤተ ክርስቲያንም ተሰብስባችሁ በደስታና በሐሤት ሰንበቶችን አክ ብሩ።

፳፰፥ወባዕዳነሰ ሰንበታተ ኢት ጹሙ ዘእንበለ አሐቲ ዕለት መሐትወ ፋሲካ ።

፳፱፥ወእመሰቦ ዘይጸውም በሰን በተ ክርስቲያን እንተ ይእቲ ትን ሣኤሁ ቅድስት ወጰንጠቆስጤ እስከ በዓለ ፶ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ ወይላህዉ በበዓላተ እግዚ አብሔር አልቦሙ ሥርየተ ኃጢ አቶሙ።

፴፥ ወአንትሙሰ ግበሩ በዓለ መንፈሳዊተ ወግሙራ ኢትረ ስዩ ኀዘነ ውስቴቶን።

አንቀጽ ፴ወ፩

በእንተ ፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳት።

፩፥ቅድመ ተዐቀቡ እምፍልጠተ ዕልዋን ወመናፍቃን ተገኀሡ እምፍኖቶሙ ለርኩሳን ወረኀቁ እምኔሆሙ እስመ ዘይቀርብ ኀቤ ሆሙ ይውዒ በእሳት በላዒ።

፪፥ ኢትሚጡ እንከ ልበክሙ ኀቤሆሙ ወኢትትፈለጡ በበይ ናቲክሙ በአመክንዮ ኑሚአ ሢመት።

፫፥ወእመሰቦ ዘይቀርብ ኀቤሆሙ ወይገብር ምግባሮሙ ይረክብ ኵነኔ ዘለዓለም።

፬፥ለዳታን ወአቤሮን እለ ተቃረ ንዎ ለሙሴ አብቀወት ምድር ወውኅጠቶሙ ወከማሁ ለደቂቀ ቆሬ ፪፻ወ፶ እለ ተቃረንዎ ለአ ሮን በልዓቶሙ እሳት[፩]

፩. ዘኍል ፲፮ - ፴፭

፳፰፥የፋሲካ ዋዜማ ከምትሆን ከአንዲት ቀን በቀር ሌሎች ሰን በታትን ግን አትጹሙ ።

፳፱፥ ቅድስት ትንሣኤው በተደ ረገባት በክርስቲያን ሰ'ንበት እና በጰራቅሊጦስ እስከ በዓለ ሃምሳ የሚጾም ቢኖር፣ እንዲህ ለሚያ ደርጉና በእግዚአብሔር በዓላት ቀን ለሚያዝኑ፣ ለኃጢአታቸው ስርየት የላቸውም።

፴፥እናንተ ግን መንፈሳዊ በዓ ልን አድርጉ፣ በነዚህም ውስጥ ፈጽማችሁ ኃዘንን አታድርጉ ።

ሠላሳ አንደኛው አንቀጽ

ከዳተኞችንና የመናፍቃን ኤጲስ ቆጶሳትን ስለመለየት ይናገራል።

፩፥አስቀድማችሁ ከከዳተኞችና ከመ ናፍቃን ስለ መለየት ተጠበቁ፣ ከርኩሳን መንገድ ተለዩ፣ ከእነ ርሱም ራቁ፣ ወደ እነርሱ የሚቀ ርብ በሚባላ እሳት ይቃጠላል ።

፪፥ እንግዲህ ልባችሁን ወደእነ ርሱ አትመልሱ፣ ሹመትን በመ ሻት ምክንያትም እርስ በርሳ ችሁ አትለያዩ።

፫፥ወደ እነርሱ የሚቀርብ ሥራ ቸውንም የሚሠራ ቢኖር የዘለ ዓለም ቅጣት ፍርድን ያገኛል

፬፥ ሙሴን የተቃወሙትን ዳታ ንንና አቤሮንን ምድር ተከፍታ ዋጠቻቸው፤ እንዲሁም አሮ ንን የተቃወሙትን ሁለት መቶ ሃምሳውን የቆሬን ልጆች እሳት በላቻቸው፣የሙሴ እኅት

ወለማርያም እኅተ ሙሴ ሶበ ተዛለፈት ወአውጽዕዋ እምትዕይንት ሰቡዐ ዕለተ እመትቤ እፎ ተዓደወ ሙሴ ወአውሰበ ብእሲተ ነኪርተ[፱]።

፳፮፤ወዓዲ ያዝያን ንጉሠ ይሁዳ አመ ገብረ ግብረ ክህነት ወአዕረገ ዕጣነ ዘኢኮነ መፍትወ ለገቢር፣ እለ አልዓዛር ካህን ወ፹ ካህናት እለ ምስሌሁ ዘለፍዎ ወዐበየ ሰሚዐ ቃሎሙ ወአስተርአየ ውስተ ገጹ ለምጽ እስመ ተምዖ እግዚአብሔር[፲]።

፳፯፤ወእመሰ ነገሥት እምከመ ተዐደዉ ይረክቡ ኵነኔ እፎኬ ፈድፋደ ባዕዳን እለ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት እስመ ክህነት ተዐቢ እመንግሥት።

፳፰፤ካህናትሰ ይቀንዩ ነፍሳተ ወነገሥትኒ ይኴንኑ ሥጋ በመጥባሕት።

፳፱፤ወእለሰ ይትዐደዉ ላዕለ ካህናት ይትኴነኑ ዐቢየ ኵነኔ እምእለ ይትዐደዉ ላዕለ ነገሥት።

፴፤ወባሕቱ አልቦ ዘይክል ድኂነ እምኵነኔ ክልኤሆሙ።

ማርያም ሙሴ እንዴት ተላለፈ ባዕድ ሴትንስ እንዴት አገባ ብላ ባሽሟጠጠች ጊዜ ሰባት ቀን ከከተማ አስወጡአት ።

፳፮፤ዳግመኛም የይሁዳ ንጉሥ ያዝያን ሊያደርገው የማይገባውን የክህነትን ሥራ በሠራና ዕጣን ባሳረገ ጊዜ ካህኑ አልዓዛርና ከእርሱ ጋር የነበሩ ሰማንያ ካህናት መከሩት፣ ቃላቸውን መስማትንም እንቢ አለ፤ በፊቱም ለምጽ ወጣበት፣ እግዚአብሔር ተቆጥቶታልና።

፳፯፤ነገሥታት ሲደፋፈሩ ቅጣትን የሚያገኙ ከሆነ፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሌሎችማ እንዴታ ክህነት ከመንግሥት ትበልጣለችና።

፳፰፤ካህናት ነፍሳትን ይገዛሉ፣ ነገሥታት ግን ሥጋን በሾተል ይቀጣሉና።

፳፱፤ በካህናት ላይ የሚደፋፈሩ ሰዎች ግን በነገሥት ላይ ከሚደፋፈሩ ሰዎች ይልቅ ታላቅ ቅጣትን ይቀጣሉ ።

፴፤ ነገር ግን ከሁለቱም የቅጣት ፍርድ መዳንን የሚችል የለም።

፱ ዘኁ ፲፪ - ፲፭
፲. ፪ኛ ዜና ፳፮ ፡ ፲፮-፳፪

፲፤ወዓዲ ይቤ በእንተ አቤሴሎም ወደቂቀ ቆሬ ወዳታን ወባዕዳንሂ እለ ይትዓደዉ ክህነተ ኢያድኅኑ ርእሶሙ እምኵነኔ እስመ እሉ ተንሥኡ ላዕለ ዳዊት በእንተ መንግሥት።

፲፩፤ወካዕበ ተቃረንዎ ለሙሴ በአፍቅሮ ከዊነ መኰንን ወአቤሴሎም ረሰየ አባሁ መኰንነ ዐመፃ ።

፲፪፤ወካዕበ ይቤ በእንተ ዳታን ወአቤሮን ወአውሥእዎ ወይቤልዎ ለሙሴ ኢአከለከኑ ዘአውጻእከነ እምብሔረ ግብፅ እምድር እንተ ታውኅዝ ሀሊበ ወመዓረ ወመላህከ አዕይንቲነ ወኮንከ መኰንነ ላዕሌነ[፴] ።

፲፫፤ ወእምዝ ተጋብኡ ብዙኃን ወነብሩ ላዕሌሁ ።

፲፬፤ ወከማሁ ደቂቀ ቆሬኒ ይቤሉ ለሙሴኑ ለባሕቲቱ፣ወለአሮን ሊቀ ካህናት ተናገሮሙ እግዚአብሔር ወበኀበ ደቂቀ እስራኤልሰ አልቦኑ ንጹሕ ዘእንበለ አሮን ባሕቲቱ።

፲፭፤ወበእንተዝ ቦ ዘይቤሉ ለሙሴ መኑ ሤመከ መልአከ ወመኰንነ ላዕሌነ[፳]፤

፴ ዘኁ ፲፮ ፡ ፲፫ - ፲፭
፳ ዘኁል ፲፮ . ፲፫ ፡ዘኁል ፲፪.፪

፲፤ስለ አቤሴሎም፣ ስለ ቆሬ ልጆችና ስለ ዳታን ክህነትንም ስለሚደፋፈሩ ስለ ሌሎችም እንዲህ አለ፣ ራሳቸውን ከቅጣት አያድኑም፣ እነዚህ ስለ መንግሥት በዳዊት ላይ ተነሥተዋልና።

፲፩፤ሁለተኛም ፈራጅ መሆንን በመውደድ ሙሴን ተቃወሙት፣ አቤሴሎምም አባቱን የዓመፃ ገዥ አደረገው ።

፲፪፤ዳግመኛም ስለ ዳታንና አቤሮን እንዲህ አለ፣ ሙሴን ወተትና ማርን ከምታፈስስ ከግብፅ ምድር ያወጣኸን ዐይኖቻችንንም ማውጣትህ በእኛም ላይ አለቃ መሆንህ አልበቃህምን ብለው መለሱለት»

፲፫፤ከዚህ በኋላ ብዙዎች ሰዎች ተሰብስበው በርሱ ላይ ተባበሩ።

፲፬፤እንዲሁም የቆሬ ልጆች እግዚአብሔር ሙሴን ብቻውንና የካህናቱን አለቃ አሮንን ተናገራቸውን በእስራኤል ልጆች ዘንድስ ከአሮን ብቻ በቀር ንጹሕ የለምን አሉ ።

፲፭፤ስለዚህም ሙሴን በእኛ ላይ አለቃና ገዥ አድርጎ ማን ሾመህ ያሉ አሉ።

፲፮፡ ወእምዝ ተንሥኡ ላዕለ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ወምእመን ዘገብረ ኵሎ ተአምራተ፣ ወፈጸመ ኵሎ መንክራተ፣ ወአውረደ ላዕለ ሰብአ ግብጽ ብዙኀ መቅሠፍተ፣ ሰጠቀ ማየ ወአቀመ ባሕረ ከመ ዐረፍት እምለፌ፡፡

፲፯፡ ወአውፅኦሙ ለሕዝብ እምህየ ከመ ዘየሐውር ውስተ የብስ ፣ ወተሰጥመ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወኵሉ ኀይሉ ውስተ ባሕር፤ ወአንቅዐ ኰኵሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ፣ ወወሀቦሙ መና እምሰማይ ወአዝነመ ላዕሌሆሙ ሥጋ ከመ መሬት፤ ወመርሖሙ መዓልተ በደመና ወኵሎ ሌሊተ በብርሃነ እሳት[፮]፡፡

፲፰፡ ወዓዲ ወሀቦሙ ሕገ በአፉሁ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ወ፪ ጽላተ ዘዕብን እለ ጽሑፍ ውስቴቶን ዐሥሩ ቃላት በአፃብዒሁ ለእግዚአብሔር ወተናገሮ እግዚአብሔር ገጸ በገጽ ከመ ይትናገር ብእሲ ምስለ ዐርኩ[፯] ፡፡

፲፮፡ ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ሰውና ታማኝ በሆነ፣ ታምራቱን ሁሉ በአደረገ፣ ድንቅ ሥራዎችንም ሁሉ በፈጸመ፣ በግብፅ ሰዎችም ላይ ብዙ መቅሠፍትን ባወረደ፣ ውሀንም ከፍሎ በወዲያና በወዲህ እንደ ግድግዳ ባቆመ በሙሴ ላይ ተነሡ፡፡

፲፯፡ ሕዝቡን ከዚያ በደረቅ እንደ ሚሄድ አወጣቸው፣ ፈርዖንም ከሠራዊቱና ከኃያላኑ ሁሉ ጋራ በባሕሩ ውስጥ ተሰጠመ፤ ጭንጫውንም ሠንጥቆ ውሀን አፈሰሰላቸው፣መናንም ከሰማይ ሰጣቸው፤ሥጋንም በላያቸው እንደ መሬት አዘነመ፤ ቀን በደመና ሌሊቱንም በእሳት ብርሃን መራቸው ፡፡

፲፰፡ ዳግመኛም ሁሉን በፈጠረ እግዚአብሔር ቃል ሕግንና በእግዚአብሔር ጣቶች የተጻፉ አሥሩ ቃላት በውስጣቸው የተጻፉባቸው ሁለቱን የደንጊያ ጽላቶች ሰጣቸው፣ እግዚአብሔርም ሰው ከወዳጁ ጋራ እንደ ሚነጋገር ፊት ለፊት ተነጋገረው፡፡

፮ ዘፀ. ፲፮ ፲፫-፲፭፤

፯. ዘፀአ .፴፪.፲፭.፲፮

፲፱፡ ወበእንቲአሁ ይቤ ኢይትነሣእ ነቢይ በከመ ሙሴ [፰] ፡፡

፳፡ ወላዕለ ዝንቱ ብእሲ ተንሥኡ ላዕሌሁ ደቂቀ ቆሬ ወሮቤል ወገርዎ በዕብን እንዘ ይጼሊ[፱]፡፡

፳፩፡ ወውእቱሰ ይብል ኢትነጽር ዲበ መሥዋዕቶሙ ወቍርባኖሙ ወውኅጠቶሙ ምድር ወእምዝ አስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር፡፡

፳፪፡ ወቦ እለ በልዐቶሙ እሳት ወከማሁ ለእለ የኀሥሡ ሢመተ በዐመፃ ውኅጠቶሙ ምድር ምስለ ተዓይኒሆሙ ወኵሉ ንዋዮሙ ወረዱ ውስተ ሲኦል ሕያዋኒሆሙ[፲]፡፡

፳፫፡ ወእመሰ ለእሉ ፈደዮሙ እግዚአብሔር ኵነኔ መቅሠፍት እፎኬ ላዕለ እለ ይተልዉ ፍኖቶሙ ለዕልዋን ወመናፍቃን ወይፀርፉ ላዕለ ፍጥረተ ግብሩ፡፡

፳፬፡ ወአንትሙኒ ኦ አኃው ስምዑ ቃለ ተግሣጸ መጻሕፍት ወተዐቀቡ እምፍልጠተ አእምሮ ወኢይኩን ሕፁፀ ሃይማኖትክሙ ፡፡

፲፱፡ ስለ እርሱም እንዲህ አለ፣ እንደ ሙሴ ያለ ነቢይ አይነሣም፡፡

፳፡ በዚህ ሰው ላይ የቆሬና የሮቤል ልጆች ተነሥተው እየጸለየ ሳለ በደንጋይ ደበደቡት ፡፡

፳፩፡ እርሱም አለ፣ መሥዋዕታቸውን ቍርባናቸውን አትቀበል፣ ምድርም ዋጠቻቸው፣ ከዚህም በኋላ የእግዚአብሔር ክብር ተገለጠ ፡፡

፳፪፡ እሳት የበላቻቸው አሉ፣ እንዲሁም ሹመትን በዐመፅ ሲፈልጉ ከገንዘባቸው ሁሉና ከከተሞቻቸው ጋራ ምድር የዋጠቻቸው በሕይወታቸውም ሳሉ ወደ ሲኦል የወረዱ አሉ ፡፡

፳፫፡ እግዚአብሔር ለነዚህ የመቅሠፍት ፍርድን ከከፈላቸው የከሐዲዎችንና የመናፍቃንን መንገድ በሚከተሉ ላይና የእጁን ፍጥረት በሚፀርፉ (በሚሰድቡ) ላይማ እንዴት ይሆን?

፳፬፡ ወንድሞች ሆይ፣ እናንተም የመጻሕፍትን ምክር ስሙ ከዕውቀት ከመለየትም ተጠበቁ፣ ሃይማኖታችሁም ጐደሎ አይሁን ፡፡

፰ ዘዳግ ፴፬: ፱

፱ ዘኍ ፲፬ : ፲

፲ ዘኍ ፲፮ : ፴፩

፳፭፤ወኢትኅሥሡ ነሢአ ሢመት በኀበ ዕልዋን ወመናፍቃን እለ ያማስንዎሙ ለሕዝብ።
፳፮፤ረኀቁ እምዕልወቶሙ ወኢ ትትአረክዎሙ እስመ ይቤ እግዚአብሔር ተገኀሡ እምእለ ይገብሩ ከመዝ ከመ ኢትትኀጐሉ ምስሌሆሙ[፲፩]።

፳፯፤መፍትው ተፈልጦ እምእለ ይፀርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር እስመ ነቢር ምስለ ዕልዋን ወመናፍቃን ያርኅቅ እምእግዚአብሔር ወእሙንቱ እለ ይትቃረኑ ምስሌሁ ።

፳፰፤ ወበእንተ እከዮሙ ረኵሰት ምድር በከመ ይቤ ኤርምያስ ነቢይ ርኅቁ ዝንቱ ሕዝብ እኩይ እምእግዚአብሔር ሕያው ።

፳፱፤ወካዕበ ይቤ ኀደጉ ቤትየ ወርስትየ ወሜጥኩ ገጽየ እምኔሆሙ።

፴፤ ወካዕበ ይቤ ለዐፀደ ወይንየ ኢይከርይዋ ወኢይገምድዋ ወኢያስተናጽሕዋ አላ ዳዕሙ ይበቊል ውስቴታ ሦክ ወአሜከላ ወኢይኤዝዝ እንከ ዲቤሃ ደመና ከመ ይዝንም ዝናም ወትከውን በድወ[፲፪]

፴፩፤እስመ እግዚአብሔር ኀደጎሙ ለዝንቱ ሕዝብ ከመ ጽላሎተ ሐይመት ማዕከለ ዐጸደ ወይን ወከመ ዐቃቤ ዳስ ወከመ ሀገር ምዝብርት[፲፫]።

፲፩ ዘኍ ፲፮ : ፳፫
፲፪. ኢሳ. ፭ . ፮
፲፫ ኢሳ . ፩ . ፰

፳፭፤ሕዝብን በሚያጠፏቸው በመናፍቃንና በወንጀለኞችም ዘንድ ሹመት መቀበልን አትፈልጉ።
፳፮፤ ከወንጀልኝነታቸው ራቁ፣ ጓደኞችም አትሁኗቸው፣ እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋራ እንዳት ጠፉ እንዲህ ከሚያደርጉ ሰዎች ተለዩ ብሏልና።

፳፯፤ በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ሰዎች መለየት አገባብ ነው፣ ከከሐዲዎችና ከመናፍቃን ጋራ መኖር ከእግዚአብሔር ያርቃልና እነዚህም ከርሱ ጋራ የሚከራከሩ ናቸው ።
፳፰፤ ስለ ክፋታቸውም ምድር ረከሰች፣ ነቢዩ ኤርምያስ ይህ ክፉ ሕዝብ ከሕያው እግዚአብሔር ራቁ እንዳለ ።
፳፱፤ሁለተኛም አለ፣ቤቴንና ርስቴን ተውሁ፣ፊቴንም ከእነርሱ መለስሁ።
፴፤ዳግመኛም አለ፤ የወይን ቦታዬን አይቆፍሯትም፣ አይቆርጧትምም አያፀዷትም፣ነገር ግን በውስጧ እሾህና አሜከላ ይበቅላል፣ እንግዲህም ዝናም ይዘንም ዘንድ ደመናን በእርሷ ላይ አላዝዝም ምድረ በዳም ትሆናለች።
፴፩፤እግዚአብሔር እሊህን ሕዝብ በወይንቦታ መካከል እንዳለ የድንኳን ጥላ እንደ ወይን ጠባቂ ዳስ እንደ ፈረሰችም ከተማ ትቷቸዋልና።

፴፪፤ወአሴሰል እምኔሆሙ መንፈስ ቅዱሰ መንፈሰ ትንቢት።

፴፫፤ ወለዛቲሰ ቤተ ክርስቲያን መልዓ አኰቴተ መንፈሳዊተ ከመ ፈለገ ግብጽ ዘበመዋዕለ ክረምት ወአልዓላ ከመ ቤት ዲበ ርእሰ ደብር ጥሉል[፲፬]።

፴፬፤ደብር ርጉዕ ወደብር ጥሉል ደብር ዘሠምሮ የኀድር እግዚአብሔር ውስቴቱ ወይነብር ለዓለም[፲፭]።

፴፭፤ ወካዕበ ይቤ በኤርምያስ ነቢይ ምግባሩ ለልዑል ስቡሕ ወቅዱስ መካን ድልው ለነ[፲፮]።

፴፮፤ወዓዲ ይቤ በኢሳይያስ በውእቱ መዋዕል ያስተርኢ ደብረ እግዚአብሔር ዲበ አርእስተ አድባር ነዋኃት ወቤተ እግዚአብሔር ላዕለ ማዕዘንት ወይትሌዓል ፈድፋደ መልዕልተ አውግር[፲፯]።

፴፯፤ወበእንተዝ ኀደጎሙ እግዚአብሔር ለሕዝበ አይሁድ ወረሰየ ምኵራቦሙ በድወ ወሠጠጠ መንጦላዕቶሙ ወነሥአ መንፈስ ቅዱሰ እምኔሆሙ በከመ ጽሑፍ ናሁ ይትኀደግ ለክሙ ቤትክሙ በድወ[፲፰] ።

፲፬ ሲራክ ፲፬ : ፳፭
፲፭. መዝ. ፷፯. ፲፮
፲፮ ኤርም ፲፯. ፲፪
፲፯ ኢሳ ፪. ፪
፲፰. ማቴ. ፳፫. ፴፰

፴፪፤ትንቢትን የሚያናግር መንፈስ ቅዱስንም ከእነርሱ አርቃለሁ አለ።
፴፫፤ ይህችን ቤተ ክርስቲያን ግን በክረምት ወራት እንደሚሆን እንደ ግብጽ ፈሳሽ መንፈሳዊ ምስጋናን መላት በለመለመ በተራራ ራስ ላይ እንዳለ ቤትም ከፍ ከፍ አደረጋት።
፴፬፤ የማይናወጽ የለመለመ ተራራ እግዚአብሔር የወደደው በውስጡም እግዚአብሔር አድሮበት ለዘለዓለሙ ይኖራል።
፴፭፤ዳግመኛም ነቢይ ኤርምያስ የልዑል እግዚአብሔር መቀመጫው የተመሰገነ ክቡር ንጹሕ ቦታ ለኛ የተዘጋጀ ነው አለ ።
፴፮፤ዳግመኛም በኢሳይያስ እንዲህ አለ «በዚያ ወራት የእግዚአብሔር ተራራ በረጃጅም ተራሮች ራሶች ላይ፣ የእግዚአብሔርም ቤት በማዕዘኖች ላይ ይታያል፣ በኮረብቶችም ላይ ፈጽሞ ከፍ ከፍ ይላል።»

፴፯፤ስለዚህም እግዚአብሔር የአይሁድ ወገኖችን ተዋቸው፤ ምኵራባቸውንም ምድረ በዳ አደረገ፣ መጋረጃቸውንም ቀደደ፤ ቤታችሁ እነሆ ምድረ በዳን ይሆናል ተብሎ እንደ ተጻፈ መንፈስ ቅዱስን ከነርሱ አራቀ ።

፴፰፤ለክሙስ ሕዝበ ክርስቲያን ተውህበ ለክሙ አኰቴተ መንፈስ ቅዱስ በከመ ጽሑፍ በኢዩኤል ነቢይ እሠውጥ መንፈስየ ዲበ ኵሉ ዘሥጋ ወይትኔበዩ ደቂቅክሙ ወአዋልዲክሙ ወወራዙቲክሙ ራእየ ይሬእዩ ወሊቃውንቲክሙ ሕልመ የሐልሙ[፲፱]:: እስመ ኀይለ ጥበብ ወአእምሮ አሰሰለ እግዚአብሔር እምአይሁድ ወወሀበክሙ ለክሙ::

፴፱፤ ወበእንተዝ ቀንአ ዲያብሎስ ላዕለ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር ወአምጽአ ላዕሌክሙ ፍርሀተ ወረዓደ ሕማመ ወምንዳቤ ወኵሎ ፅርፌተ::

፵፤ ወፍልጠትሰ እምኀበ ዕልዋን እስመ ሰይጣን ቀነዮሙ ለሕዝበ አይሁድ ከመ ይቅትሉ ክርስቶስሃ::

፵፩፤ ወአንትሙሰ ጸላዕክምዎሙ ወመነንክሙ እከየ ምግባሮሙ ወበእንተዝ አምጽአ ላዕሌክሙ መንሱተ ወጽልአ በከመ ገብረ ላዕለ ጻድቅ ኢዮብ[፳]::

፵፪፤ወበከመ ተቃረኖ ለኢያሱ ወልደ ኢዮሴዴቅ[፳፩]:: ወለነኒ ብዙኀ ጊዜ ያተ ይፈቀድ ሰይጣን የሐንፍጸነ ከመ ዐለንስ ወከመ ያድክም ሃይማኖተነ[፳፪]::

፴፰፤ የክርስቲያን ወገኖች ሆይ! ለእናንተ ግን የመንፈስ ቅዱስ ምስጋና ተሰጣችሁ፤ በነቢዩ ኢዩኤል መንፈሴን በሥጋዊ ሁሉ ላይ አሳድራለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢትን ይናገራሉ፤ ጐልማሶቻችሁም ራዕይን ያያሉ፤ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልምን ያልማሉ፣ ተብሎ እንደ ተጻፈ እግዚአብሔር ጥበብንና ዕውቀትን ከአይሁድ አርቆ ለእናንተ ሰጥቶአችኋልና ::

፴፱፤ስለዚህም ዲያብሎስ በተቀደሰች የእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ላይ ቀና በእናንተም ላይ ፍርሃትንና እንቅጥቅጥን፣ ሕማምንና ጭንቅን፣ ጽርፈትንም ሁሉ አመጣባችሁ ::

፵፤ከወንጀለኞች መለየትም ይህ ነው፣ሰይጣን የአይሁድን ሕዝብ ክርስቶስን ይገድሉ ዘንድ ገዝቷቸዋልና::

፵፩፤እናንተ ግን ጠላችኋቸው፣ የሥራቸውንም ክፋት ናቃችሁ ስለዚህም በጻድቅ ኢዮብ ላይ እንዳደረገው ፈተናንና ጠብን በእናንተ ላይ አመጣ ::

፵፪፤ የኢዮሴዴቅ ልጅ ኢያሱንም እንደ ተቃረነው እኛንም ሰይጣን ብዙ ጊዜ እንደ አጃ ያንጠረጥረን፣ ሃይማኖታችንንም ያደክም ዘንድ ይወዳል ::

[፲፱] ኢዩኤል.፪. ፳፱ ፤ የሐ ሥራ ፪. ፲፯
[፳]. ኢዮብ . ፪. ፯
[፳፩]. ዘካ፡ ፫..፩ . ፪
[፳፪]. ሉቃ ፳፪.. ፴.፩

፵፫፤ ወባሕቱ እግዚእነ ይምህረነ ረገሞ ወገሠፆ እንዘ ይብል ለያኀሥርከ እግዚአብሔር ዘአድኀነነ ለእስራኤል እስመ ይቤ ቀዲሙ እንዘ ጉቡኣን አንትሙ ሰአልክዎ ለአብ በእንቲአክሙ ከመ ኢይድክም ሃይማኖትክሙ[፳፫] ::

፵፬፤ እስመ ኮነ ፍልጠት ወኃዕዝ እኩይ ማዕከለ ማኀበረ አይሁድ ወሰዱቃውያን እለ ኢየአምኑ ትንሣኤ ሙታን ወፈሪሳውያን እለ ይብሉ ሶበ ተወልደ ብእሲ ይጸሐፍ ላዕሌሁ ኵሎ ዘይገብር ኀጢአተ::

፵፭፤ወዘሂ ይከውን እሉኬ ኢየአምኑ ግብሮ ለእግዚአብሔር ላዕሌነ ወካዕበ ይብሉ ኢይትነሥኡ ሙታን በአሐቲ ሰዓት::

፵፮፤ወእሙንቱሰ ኢየአምኑ ትንሣኤ ወቦ ዕደው እለ ኢይጥዕሙ እክለ ዘእንበለ ያጥምቁ ኵሎ ጊዜ ዐራታተ ወኵሳኵሳተ ወአጽሕልተ ወጽዋዓተ ወምንባራተ የሐፅቡ ወያነጽሑ በማይ[፳፬]፤

፵፯፤ወቦ ካልኣን እለ ይሰመዩ ፍዮኒዮክን እለ ይኄልዩ ወይብሉ ከመ ወልደ እግዚአብሔር ብእሲ ውእቱ ወተወልደ በፍትወተ ሥጋ በሩካቤ ዮሴፍ ወማርያም እንዘ ንጹሓን እሙንቱ እምዘ ከመዝ ግብር::

፵፫፤ነገር ግን ጌታችን ያስተምረናል፣ እኛን እስራኤልን ያዳነን እግዚአብሔር ያዋርድህ ይገሥጽህ ብሎ ረገመው ገሠፀውም፤ እናንተ ቀድሞ ተሰብስባችሁ ሳላችሁ ሃይማኖታችሁ እንዳይደክም ስለናንተ አብን ለመንኩት ብሏልና ::

፵፬፤በአይሁድ ማኀበር የሙታንን መነሣት በማያምኑ በሰዱቃውያንና ሰው በተወለደ ጊዜ የሚሠራው ኃጢአት ሁሉ የሚሆነውም በእርሱ ላይ ይጻፋል በሚሉ ፈሪሳውያን መካከል ክፉ ክፉ ክርክርና መለያየት ተደርጓልና::

፵፭፤እሊህም በኛ ላይ የእግዚአብሔርን ሥራ አያምኑም፣ ሁለተኛም ሙታን ባንዲት ሰዓት አይነሡም ይላሉ ::

፵፮፤እሊህ ግን የእርሱን ትንሣኤ አያምኑም፣ ሁለጊዜ አልጋዎችንና ቍሳቁሶችን ሳያጠምቁ የፃሕሎችንና ጽዋዎችን መቀመጫዎችንም ሳያጠምቁ በውሃ ሳያጥቡና ሳያጠሩ እህልን የማይቀምሱ አሉ::

፵፯፤ እንደዚህ ካለ ሥራ ንጹሐን ሲሆኑ የእግዚአብሔር አብ ልጅ ወልድ በማርያምና በዮሴፍ ሩካቤ በሥጋ ፈቃድ የተወለደ ሰው ነው ብለው የሚያስቡ ፍዮኒዮክን የሚባሉ ሌሎች መናፍቃንም አሉ ::

[፳፫] ሉቃ. ፳፪. ፴፩. ፴፪
[፳፬]. ማር. ፯. . ፫. ፬

፴፰፤እሉኬ እለ እምትካት የዐቅቡ ሕገ አበዊሆሙ ::

አንቀጽ ፴ወ፪

በእንተ ዘከመ አብአ ሰይጣን ፍልጠተ ወጋዕዘ ውስተ ቤተ ክርስቲያን በከመ ገብረ ቀዲሙ ላዕለ ሕዝበ እስራኤል ::

፩፤ናሁኬ ርእዩ ወለብዉ ኪና ወምግባሮ ለሰይጣን ጸላኤ ኵሉ ሠናያት ዘከመ ይገብር ፍልጠተ ወኑፋቄ ወዕልወተ ማእከለ አሕዛብ::

፪፤ቀዳሚ ፍልጠት ዘገብረ ሞስለ ሲሞን በሀገር እንተ ጎቶን ::

፫፤ ወውእቱስ ብእሲ መሠርይ በኪነ ርእሱ ርኩስ ለብሶ ለሰይጣን ከመ ልብስ ወተቀንየ ሎቱ ከመ ገብር እንዘ ኵሎ እኩየ ፈቃደ ይገብር[፩]::

፬፤ወፊልጶስ ወንጌላዊ እኑነ ገብረ ኀይለ ወተአምራተ ዐበይተ ወፈወሰ ዱያነ በሀገረ ሰማርያ በጸጋ እግዚአብሔር ወበትእምርተ መንፈስ ቅዱስ::

፭፤ወርእዮሙ ሰብአ ሰማርያ ኵሎ ምግባሮ ጸንዑ በሃይማኖቶሙ ወአምኑ በእግዚአብሔር ወተጠምቁ በስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፩. ግብ ሐዋ. ፰. ፱ ፲፩

፴፰፤ እሊህም ከቀድሞ ጀምሮ የአባቶቻቸውን ሥርዓት ይጠብቃሉ::

ሠላሳ ሁለተኛ አንቀጽ

ሰይጣን ቀድሞ በእስራኤል ላይ እንዳደረገው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክርክርንና መለያየትን እንዳስገባ ይናገራል::

፩፤ እነሆ መለያየትንና ጥርጥርን መወንጀልንም በሕዝብ መካከል እንደሚያደርግ በጐዎች ሥራዎችን ሁሉ የሚጠላ የሰይጣንን ተንኰልና ሥራ እዩ አስተውሉ ::

፪፤ስሟ ጎቶን በምትባል አገር ላይ ከሲሞን ጋራ ያደረገው መለያየት መጀመሪያ ነው ::

፫፤ ይህ ሥራየኛ ሰው በረከሰ በራሱ ተንኰል ሰይጣንን እንደ ልብስ ለበሰው፣ ክፉ ፈቃድንም ሁሉ እየሠራ እንደ ባሪያ ተገዛለት::

፬፤ወንድማችን ወንጌላዊው ፊልጶስም ኀይልንና ታላላቆች ታምራትን አደረገ፣ በእግዚአብሔር ጸጋና በመንፈስ ቅዱስ ምልክትነት በሰማርያ ሀገር ድውያንን ፈወሰ::

፭፤የሰማርያ ሰዎችም ሥራውን ሁሉ አይተው በሃይማኖታቸው ጸኑ፣ በእግዚአብሔርም አመኑ፣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ተጠመቁ::

፮፤ወሶበ ርእየ ሲሞን መሠርይ ተአምረ ወመንክረ ዘኢኮነ በኪነ ሥራይ አኀዞ መድምም ወበጊዜሃ አምነ ወተጠምቀ ወእምዝ ጾመ ወጸለየ[፪] ::

፯፤ወሰሚዐነ ዘንተ አእኰትናሁ ለእግዚአብሔር በእንተ ዘአምኑ ሰብአ ሰማርያ በስብከቱ ለፊልጶስ::

፰፤ ወእምዝ ተንሣእነ ወሖርነ ኀቤሆሙ፤ ወመሀርናሆሙ ቃለ ተግሣፅ ጥዩቀ ወለእለ ነሥኡ ጥምቀተ አንበርነ እደ ላዕሌሆሙ ወበጸሎት ሀብተ መንፈስ ቅዱስ ጸገውናሆሙ ::

፱፤ወርእዮ ሲሞን ከመ ኀበ ወደይነ እደዊነ ይወርድ መንፈስ ቅዱስ ለእለ አምኑ መጽአ ኀቤነ ነሢኦ ኅልያነ እንዘ ይብል ሀቡኒ ዘ ሥልጣነ ሊተኒ ከመ ኀበ ወደይኩ እዴየ ይረድ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ[፫]::

፲፤እስመ ይፈቅድ ሰይጣን አስሕቶ ለእለ ይፈቅዱ አሚነ በከመ አስሐቶ ለአዳም ወበልዐ እምዕፀ ወአውፅኦ እምገነት፤ ወአምጽአ ላዕሌሁ ኵነኔ ሞት፤ ወከማሁ ለነኒ ያሠግረነ ከመ ንንሣእ ኅልያነ ወእ

፪. የሐ.ሥራ. ፰. . ፲፫
፫. የሐ.ሥራ. ፰ ፲፰ . ፲፱

፮፤ ሥራየኛው ሲሞንም በሥራይ ተንኰል ያልሆነ ተአምርንና ድንቅ ነገርን በአየ ጊዜ አድናቆት ያዘው በዚያም ጊዜ አምኖ ተጠመቀ፣ ከዚህም በኋላ ጾመ ጸለየ::

፯፤ ይኸነንም ሰምተን የሰማርያ ሰዎች በፊልጶስ ትምህርት ስለ አመኑ እግዚአብሔርን አመሰገን ነው ::

፰፤ከዚህም ተነሥተን ወደ እነርሱ ሄድን፣ የምክር ቃልንም ፈጽመን አስተማርናቸው፣ ጥምቀትንም በተቀበሉ ላይ እጃችንን ጭነን በጸሎት የመንፈስ ቅዱስን ሀብት ሰጠናቸው ::

፱፤ሲሞንም እጆቻችንን ከጫንበት ዘንድ ላመኑ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ እንዲወርድ ባየ ጊዜ መማለጃን ይዞ እጄን ወደ ጫንኩባቸው መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ይወርድ ዘንድ ለእኔም ይኸን ሥልጣን ስጡኝ እያለ ወደኛ መጣ ::

፲፤ ሰይጣን አዳምን እንዳሳተው፣ ከዕፀ በለስም በልቶ ከገነት እንዳወጣው፣ የሞት ፍርድንም እንዳመጣበት፣ ሃይማኖትን የሚወዱትን ለማሳት ይፈልጋል፤ እንዲሁ እኛንም መማለጃን

ምክመ ነሣእነ ንክውን ዕሩቃነ እመ ንፈስ ቅዱስ ዘነሣእነ ዘእንበለ ሤጥ ህየንተ ንዋይ ዘይበሊ ወይማስን።

፲፩፡ወእምድኅረዝ ፈራህነ ወደንገፅነ ወርእዩየ አነ ጴጥሮስ ዘንተ እኩየ ምግባረ እቤሎ ለሲሞን ወርቅከ ወብሩርከ ይኩንከ ለህጉል ይመስለከሁ በወርቅ ትሣየጦ ለጸጋ እግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልብከ በኀበ እግዚአብሔር።

፲፪፡ ተመየጥ እምእከየ ምግባርከ ወሰአል ኀበ እግዚአብሔር ይሥረይ ኃጢአተ ዘሐለየ ልብከ እስመ እሬእየከ ከመ ሕምዝ መሪር አንተ ውስተ ገቢረ ዐመፃ።

፲፫፡ ወእምዝ ፈርሀ ሲሞን ዐቢየ ፍርሀተ ወይቤለኒ ጸልዩ ከመ ኢይብጻሕ ላዕሌየ እምዘ ትቤሉ ዝኩሉ[፱]። ወእምዝ ወፃእነ ንስብክ ውስተ ኵሉ ዓለም ነገረ ሕይወት።

፲፬፡ወሰይጣንሰ ፈነወ ሐዋርያተ ሐሳውያነ ድኅሬነ ወዓዲ አንሥአ እለ ያጸርሩ ስብከተ ወንጌል ወይሬስዩ ሐሰተ ወከንቶ።

፱. የሐሥ ፰. ፲፰. ፳፬.

እንድንቀበል ከተቀበልንም ስለ ሚጠፋው ስለሚበላሸው ገንዘብ ያለዋጋ ከተቀበልነው መንፈስ ቅዱስ የተራቆትን እንድንሆን ያጠምደናል።

፲፩፡ከዚህም በኋላ ፈራን፤ ደነገጥንም እኔ ጴጥሮስም ይህን ክፉ ሥራ አይቼ ሲሞንን እንዲህ አልሁት፣ ልብህ በእግዚአብሔር ዘንድ የቀና አይደለምና የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ሀብትን በወርቅ የምትገዛው ይመስልሃልን፣ ወርቅና ብርህ ለጥፋት ይሁንህ አልኩት ።

፲፪፡ ከሥራህ ክፋትም ተመለስ፣ ልብህ ያሰበው ኃጢአትን ያስተሠርይልህ ዘንድ ወደ እግዚአብሔር ለምን፣ አንተ በደልን በመሥራት መራራ መርዝ እንደሆንክ አይሃለሁና ።

፲፫፡ከዚህም በኋላ ሲሞን ታላቅ ፍርሃትን ፈራ፣ከምትሉት ከዚህ ሁሉ አንዳች እንዳያደርብኝ ጸልዩልኝ አለን፣ ከዚህም በኋላ የሕይወት ነገር ወንጌልን በዓለሙ ሁሉ እናስተምር ዘንድ ወጣን ።

፲፬፡ሰይጣን ግን ሐሰተኞች ሐዋርያትን በኋላችን ላከ፤ ዳግመኛም የወንጌል ትምህርትን የሚያስተጓጉሉ ሐሰትንና ከንቱንም የሚያደርጉትን አስነሣ።

፲፭፡ወእምዝ ሤሙ አሐደ እምውስቴቶሙ ዘስሙ አክሉናፊስ ወረሰይዎ ምስለ ሲሞን ወእሉ ኮኑ አርድእተ ለእለ ይብልዎ ዶስቴዎስ ወሰዐርዎ እምሢመት ።

፲፮፡ወዓዲ ተማከሩ ምስለ ካልኣን ወገብሩ መካነ ወኀብሩ ውስቴቱ ይግበሩ ዘምሉዕ ጽርፈተ እሉ እሙንቱ ክርንቶስ ማርቆስ ወማናዶሮስ ወባስልድዮስ ወሰርዶሎስ።

፲፯፡ ወዓዲ ቦ ካልኣን እለ ይብሉ ህለዉ ብዙኀን አማልክት።

፲፰፡ባዕዳንሂ እለ ፫ ሢመታት ወካልአን ይትጋብኡ ወይትገዓዙ በበይናቲሆሙ ።

፲፱፡ ወቦ እለ ያመልኩ ብዙኃነ አማልክተ እለ ኢየአምሩ።

፳፡ወቦ ዕደው እለ ይሜህሩ እንዘ ይብሉ ከመ አልቦ ሰብሳብ በኀበ እግዚአብሔር ።

፳፩፡ወቦእለ ይሜንኑ ወያስቈርሩ ትድምርተ ወቦ እለ ይዜምዉ ዘእንበለ ኀፍረት።

፳፪፡ወቦ እለ ይሔስዉ ሕጎ ወመምህሮሙ ቄላይድስ።

፳፫፡ወዓዲ አነ ጴጥሮስ ዘመጽአ ኀቤየ ሲሞን በሀገረ ቂሣርያ ረክብክዎ ለቆርኔሌዎስ ምእመነ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ[፳]።

፳. የሐዋ.ሥራ. ፲.፳፬.

፲፭፡ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ውስጥ አክሉናፊስ የሚባል አንድ ሰውን ሹመው ከሲሞን ጋራ አደረጉት፣ እነዚህም ዶስቴዎስ ለሚባል ሰው ደቀ መዛሙርት ሁነው ከሹመት ሻሩት ።

፲፮፡ ዳግመኛም ከሌሎች ጋራ ተማከሩ፣ ቦታም ሠሩ፣ ስድብን የተመላ ሥራንም ይሠሩ ዘንድ በውስጡ ተባበሩ፣ እሊኸውም ክርንቶስና ማርቆስ፣ ማናዶሮስና ባስልድዮስ ሰርዶሎስ ናቸው።

፲፯፡ዳግመኛም ብዙዎች ጣዖታት አሉ የሚሉ ሌሎች አሉ ።

፲፰፡ሦስት ሹመት የሚሉ ባዕዳንም አሉ፣ ሌሎችም እየተሰበሰቡ እርስ በእርሳቸው ይከራከራሉ።

፲፱፡የማያውቁ ብዙዎች ጣዖታትን የሚአመልኩም አሉ።

፳፡ጋብቻ በእግዚአብሔር ዘንድ አልታዘዘም እያሉ የሚያስተምሩ ወንዶችም አሉ ።

፳፩፡ሩካቤንም የሚንቁና የሚጸየፉም አሉ ፣ ያለ ኃፍረትም የሚሰስኑ አሉ ።

፳፪፡ ሕጉንም ሐሰት የሚሉ አሉ መምህራቸው ቄላይድስ ነውና።

፳፫፡ዳግመኛም ሲሞን ወደኔ የመጣ እኔ ጴጥሮስ ቆርኔሌዎስን በቂሣርያ ሀገር በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ያመነ ሁኖ አገኘሁት ።

፳፬፤ ወሲሞንስ መሠርይ ያስሕቶሙ ለቡሩካን ወቅዱሳን ውሉድ ዘኬዎስ ዘቀዲሙ መጸብሐዊ ውእቱ ወበርናባስ ወናኪዶስ ወአክላስ እኁሁ ለቀሌምንጦስ ዘተሰይመ ኤጲስ ቆጶስ በሀገረ ሮሜ ዘኮነ ረድአ ለጳውሎስ ጻድቅ በትምህርተ ወንጌል ቅዱስ፡፡

፳፭፤ ወተናገርክዎ ፫ተ ጊዜ ወበነገረ ትንቢት ሞእክዎ በኀይለ እግዚአብሔር፡፡

፳፮፤ወእምዝ ጐየ ወሖረ እስከ ኢጣልያ፤ ወሰበ በጽሐ ሀገረ ሮሜ ሆካ ለቤተ ክርስቲያን ወአማሰነ ሃይማኖቶሙ ለብዙኃን ወአህጕሎሙ ለአሕዛብ ወሜጠሙ ኀቤሁ ወመሀሮሙ ገቢረ ሥራይ ወግብረ ርጕማን አጋንንት ፡፡

፳፯፤ወእምዝ ሖረ ቤተ ርጕማን አማልክቲሆሙ ጊዜ ቀትር ወአንበበ ሎሙ እንዘ ይኔጽር ውስተ ምጽንዓት ወኵሉ ሕዝብ ያንቀዐድዉ ኀቤሁ ፡፡

፳፰፤ወእምዝ ተጽዕነ ላዕለ አጋንንት ወሠረረ ላዕለ ፡፡

፳፬፤ሥራየኛው ሲሞን ግን ቡሩካን ቅዱሳን ልጆችን ቀድሞ ቀራጭ የነበረውን ዘኬዎስንና በርናባስን፤ ናኪዶስንና በሮም ከተማ ኤጲስ ቆጶስነትን የተሾመ በቅዱስ ወንጌል ትምህርት የጻድቁ ጳውሎስ ደቀ መዝሙር የሆነ የቀሌምንጦስ ወንድም አክላስን ያስታቸው ዘንድ ሞከረ ፡፡

፳፭፤ሦስት ጊዜ ተናገርኩት በትንቢት ነገርም በእግዚአብሔር ኃይል አሸነፍኩት ፡፡

፳፮፤ ከዚህም በኋላ ሸሽቶ እስከ አንጦልያ (ኢጣልያ) ሄደ፤ ወደ ሮሜ ከተማም በደረሰ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንን አወካት፣ የብዙዎችንም ሃይማኖት አጠፋ፤ አሕዛብንም ወደርሱ መልሶ የተረገሙ የአጋንንትን ሥራና ሥራይ መሥራትን አስተማራቸው ፡፡

፳፯፤ ከዚህም በኋላ በቀትር ጊዜ ወደ ተረገሙ ጣዖቶቻቸው ቤት ሄደ ወደ ሰማይም እየተመለከተ አነበበላቸው ፣ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ አቅንተው ይመለከቱ ነበር፡፡

፳፰፤ከዚህም በኋላ በአጋንንት ላይ ተጭኖ ወደ ላይ ወጣ፡፡

፳፱፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ቆምኩ ወጸለይኩ ወርኢኩ እንዘ ይሠርር ላዕለ ምጽንዓት አዐርግ ይብል ውስተ ሰማያት ወያሴፍዎሙ ለሕዝቡ ኵሉ ሠናያተ፡፡

፴፤ወእሙንቱስ የአምንዎ ወይሬስይዎ ከመ አምላክ፡፡

፴፩፤ወአንሰ ሰፋሕኩ እደውየ ወሰአልክዎ ለእግዚአብሔር በኵሉ ልብየ ከመ ያውርዶ ዲበ ምድር ወይቀጥቅጥ ኀይሎሙ ለአጋንንት እለ ያስሕትዎሙ ወያህጕልዎሙ ለሰብእ፡፡

፴፪፤ወካዕበ ሰአልክዎ ለእግዚአብሔር ከመ ኢይቅትሎ አላ ዳዕሙ ከመ ንዋየ ለብሐዊ ይቀጥቅጦ፡፡

፴፫፤ወእምዝ ተመየጥኩ ኀበ ሲሞን ወእቤሎ እመሰ ብእሴ እግዚአብሔር አንተ ወሐዋርያሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወትሜህር ትእዛዛቲሁ ወጽድቆ ኢትረድ ታሕተ፤ ወእመሰ መስሕት ወማህጕሊ አንተ አ ሲሞን እኤዝዞሙ ለአጋንንት እለ ይጸውሩከ ለከ ለሲሞን መሠርይ፣ ወእብሎሙ ረኀቁ እምኔሁ ወኀድግዎ ይረድ ታሕተ ይኩን ስላቀ በቅድመ እለ አስሐቶሙ ፤

፴፬፤ወሰበ እቤ ከመዝ ጐዩ መናፍስት ርኩሳን ወኀደግዎ ፡፡

፳፱፤እኔም ጴጥሮስ ቆሜ ጸለይሁ፣ ወደ ሰማያት ዐርጋለሁ እያለ ለሕዝቡም መልካሙን ሁሉ ተስፋ እያስደረገ ወደ ጠፈር ሲወጣ አየሁ ፡፡

፴፤እነርሱም ያምኑና እንደ አምላክ ያደርጉት ነበር ፡፡

፴፩፤እኔ ግን እጆቼን ዘርግቼ ወደ ምድር ያወርደውና ሰዎችንም የሚያስቷቸውና የሚያጠፏቸው የአጋንንትን ኃይል ያደክም ዘንድ በፍጹም ልቡናዬ እግዚአብሔርን ለመንሁት ፡፡

፴፪፤ሁለተኛም እንደ ሸክላ ሠሪ ዕቃ ስብርብር ያደርገው ዘንድ ነው እንጂ እንዳይገለው እግዚአብሔርን ለመንሁት፡፡

፴፫፤ ከዚህም በኋላ ወደ ሲሞን ተመልሼ አንተ የእግዚአብሔር ሰው የኢየሱስ ክርስቶስ ሐዋርያው ከሆንህ፣ ትእዛዙንና ጽድቁን የምታስተምርም ከሆንህ፣ ወደ ታች አትውረድ፤ ሲሞን ሆይ! አንተ የምታስትና የምታጠፋ ከሆንህ ግን፣ አንተን ባለሥራዩን ሲሞንን የሚሸከሙህ አጋንንትን «ከእሱ ራቁ፤ ተለዩ፤ ባሳታቸው ሰዎች ፊት መሳለቂያ ይሆን ዘንድ ወደታች እንዲወርድ ተዉት» ብዬ አዝዛቸዋለሁ አልሁት ፡፡

፴፬፤ እንዲህም ባልሁ ጊዜ ርኩሳን መናፍስት ትተውት ሸሹ ፡፡

፴፭፤ወእምዝ ወድቀ ዲበ ምድር ወተቀጥቀጠ በዐቢይ ድንጋፄ ወተሰብረ መለያልዩሁ ።

፴፮፤ ወእምዝ ጸርሑ ኵሎሙ ሕዝብ በዐቢይ ቃል ወይቤሉ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ ጴጥሮስ ዘሰበከ ለነ በጽድቅ ወሶቤሃ ኀደግዎ ሰብአ ለሲሞን ።

፴፯፤ ወእምይእቲ ዕለት ጸንዐ ዕልወት ወፍልጠት ማዕከለ ሲሞናውያን ።

፴፰፤ ወእምዝ ቦአ ሰይጣን ውስተ ልቦሙ ለሐሳውያን ነቢያት ዘአስሐቶሙ ወረሰዮሙ ይንብቡ ቃለ ጽርፈት ላዕለ እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ ከመ ኢኮነ አቡሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ።

፴፱፤ ወዓዲ ይቤሉ ኢኮነ ፈጣሬ ዓለም አላ ዳዕሙ ውእቱሰ ኢይትረአይ ወኢይትዐወቅ ወአልቦ ስም ወኢተወልደ ።

፵፤ ወካዕበ ይቤሉ ኢኮነ ውእቱ ዘአውረደ ኦሪተ ወነቢያተ ወኢየአምኑ ትንሣኤ ሙታን ወአልቦ ፍዳ በደኃሪት ዕለት ወነፍስኒ ትገብእ ውስተ ፍጥረታ ወይትፌሥሑ በፍትወት ወይትመየጡ ውስተ እኩይ ልማድ ።

፴፭፤ ከዚህም በኋላ በምድር ላይ ወደቀ በታላቅ ድንጋፄም ተሰባበረ ሰውነቱም ሁሉ እንክትክት አለ።

፴፮፤ከዚህም በኋላ ሕዝቡ ሁሉ በታላቅ ቃል ጮሁ፤ እንዲህም አሉ፣ ጴጥሮስ በእውነት የሰበከልን እግዚአብሔር አምላክ አንድ ነው፤ ያን ጊዜም ሕዝቡ ሲሞንን ተዉት ።

፴፯፤ከዚችም ቀን ጀምሮ በሲሞን ወገኖች መካከል ክሕደትና መለያየት ጸና።

፴፰፤ከዚህም በኋላ ሰይጣን ባሳታቸውና የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እንዳይደለ ሁሉን በፈጠረ በእግዚአብሔር ላይ የስድብ ቃልን እንዲናገሩ በአደረጋቸው በሐሰተኞች ነቢያት ልብ ገባ ።

፴፱፤ ዳግመኛም አሉ፤ የዓለም ፈጣሪ አይደለም፤ ነገር ግን እርሱ አይታይም፤ አይታወቅ ምም፤ ስም የለውም፤ የተወለደም አይደለም።

፵፤ሁለተኛም ኦሪትንና ነቢያትን ያወረደ እርሱ አይደለም አሉ፤ የሙታንን ትንሣኤም አያምኑም፤ በኋለኛዪቱም ቀን ፍዳ የለም፤ ነፍስም ወደ ቀደመው ተፈጥሮዋ ትመለሳለች፤ ይላሉ፣ በፍትወትም ደስ ይላቸዋል፤ ወደ ክፉ ልማድም ይመለሳሉ ።

፵፩፤ወቦ ባዕዳንሂ እለ ይብሉ ብዙኃን አማልክት ወይብሉ ፫ ሢመታት ወቦ እለ ይቤሉ ፪ ሢመታት።

፵፪፤ወካልኣን ይከልኡ አውስቦ ወይኤዝዙ ኢይስተዩ ወይነ እንዘ ያስተራኵሱ ወይጸልኡ ሰብሳበ ወልደተ ወበሊዐ ፍሬያት ።

፵፫፤ ወያርእዩ ርእሶሙ ከመ ንጹሓን እሙንቱ ወይትዌከፉ እኪተ ጥበበ ወይትሜሰሉ ከመ ጻድቃን ወመሃይምናን ።

፵፬፤ወቦ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዙ ከመ ኢይብልዑ ሥጋ እንዘ ይብሉ ለእንሰሳ ቦቱ ንባብ ወነፍስ።

፵፭፤ወዓዲ ይቤሉ ዘይትዐደው ላዕለ እንስሳ ይከውን ከመ ቀታሌ ነፍስ ።

፵፮፤ወቦ እለ ይብሉ ሥጋ አኅርው ንጹሕ፤ ባሕቱ ኢኮነ ንጹሐ አላ ርኩስ።

፵፯፤መፍትው ለነ ንርኀቅ እምዘ ከመዝ ግብር ወዘሰ ኮነ ንጹሐ በውስተ ሕግ ይብልዐ እምኔሁ።

፵፩፤አምላኮች ብዙዎች ናቸው የሚሉ ሌሎችም አሉ፣ ሢመታትም ሦስት ናቸው የሚሉ አሉ፤ ሢመታት ሁለት ናቸው የሚሉም አሉ፤ ሢመታት የሚለውን አማልክት የሚል ዘር ይገኛል «የማይቈጠሩ ኀይላትም አሉ» ብሎ የሚጨምር ዘርም አለ ።

፵፪፤ሌሎችም መጋባትን ይከለክላሉ መጋባትንና ልጅ መውለድን ፍሬዎችን መብላትንም እያራከሱና እያጥላሉ ወይንን እንዳይጠጡ ያዝዛሉ፤

፵፫፤እነርሱም ንጹሐን እንደሆኑ እርሳቸውን ያሳያሉ፣ ክፉ ተንኮልንም ተቀብለው እንደ ጻድቃንና እንደ ምእመናን ይመስላሉ ።

፵፬፤ ከነርሱም ወገን እንስሳ ነፍስና መናገር አለው እያሉ ሥጋን እንዳይበሉ የሚአዝዙ አሉ ።

፵፭፤ ዳግመኛም በእንስሳ ላይ የሚደፋፈር ሰው እንደ ነፍሰ ገዳይ ይሆናል ይላሉ ።

፵፮፤የእሪያዎች ሥጋ ንጹሕ ነው የሚሉ አሉ፣ ነገር ግን ርኩስ ነው እንጂ ንጹሕ አይደለም።

፵፯፤ከእንደዚህ ያለ ሥራ እንርቅ ዘንድ ይገባናል፤ በመጽሐፍ ንጹሕ የሆነውን ግን ከእርሱ ይብሉ ።

፶፰፡ወቦ እለ ይትናገሩ ወየአምኑ ከመ ክርስቶስ ብእሲ ቅዱስ ውእቱ አው ከመ አሐዱ እምነቢያት።

፶፱፡ወቦ እለ ይሜህሩ ዝሙተ ገሀደ ዘእንበለ ኀፍረት ወይገብሩ ሥምረተ ሥጋ ወይከውኑ ፍጹማነ ውስተ ኵሉ ምግባር ርኩስ ።

፷፡እስመ ኮኑ እሙንቱ ከመ አርጋኖን ለማኅበረ ዲያብሎስ ወውሉደ መቅሠፍት ።

አንቀጽ ፴ወ፫

በእንተ ርትዕት ሃይማኖት ወቅድስት ሥላሴ ዘሰበኩ ለነ ሐዋርያት በጽድቅ።

፩፡ወንሕነሰ ደቂቀ እግዚአብሔር ወውሉደ ሰላም ንሰብክ ዘንተ ቃለ ቅዱሰ ለእለ ይትኤዘዙ በርትዕ።

፪፡ነአምን በአሐዱ አምላክ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት አብ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እስመ አልቦ ውስተ ህላዌሁ አመክንዮ።

፫፡በከመ አቅደምነ ነገረ አላ ባሕቱ ህልው በኵሉ መዋዕል አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ።

፬፡ወቦቱ ብርሃን ዘኢይጠፍእ ወአልቦ ዘይክል ቀሪቦቶ ኀቤሁ ።

፶፰፡ክርስቶስ ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ፣ ወይም ከነቢያት እንደ አንዱ እንደ ሆነ የሚናገሩና የሚያምኑ አሉ።

፶፱፡ያለ ኀፍረትም ገልጸው ዝሙትን የሚያስተምሩ የሥጋንም ፈቃድ የሚሠሩ በርኩስ ሥራ ሁሉ ፍጹማን የሚሆኑ አሉ ።

፷፡ እነርሱ ለዲያብሎስ ማኅበርነት እንደ በገና ኾነዋልና የመቅሠፍትም ልጆች ናቸውና ።

ሠላሳ ሦስተኛ አንቀጽ

ሐዋርያት ለእኛ በእውነት ስለ አስተማሩን የቀናች ሃይማኖትና ስለ ቅድስት ሥላሴ ይናገራል።

፩፡እኛም የእግዚአብሔር ልጆችና የሰላምም ልጆች በቅንነት ለሚታዘዙ ሰዎች ይህን ቅዱስ ቃል እናስተምራለን።

፪፡በጌታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ አባት ፍጥረቱን ሁሉ በፈጠረ አንድ አምላክ እናምናለን፣ በባሕርዩ ምክንያት የለውምና ።

፫፡አስቀድሞ እንደ ተናገርነ በዘመኑ ሁሉ ህልው ሆኖ ይኖራል እንጂ ጥንትና ፍጻሜ የለውም።

፬፡የማይጠፋ ብርሃን አለው ወደ ርሱ መቅረብ የሚቻለውም የለም።

፭፡ወኢኮነ ፪ተ ወኢ፫ተ፣ ወኢይትዌሰክ ።

፮፡አላ አሐዱ ውእቱ ባሕቲቱ ዘይነብር ለዓለም እስመ ኢኮነ ስውረ ዘኢይትአመር ዳዕሙ ጥዩቀ አእመርናሁ በኦሪት ወበነቢያት።

፯፡ከመ ውእቱ አኃዜ ኵሉ ወሥሉጥ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት ።

፰፡ አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር አብ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም ወልድ ዋሕድ ዘዕሩይ ምስሌሁ።

፱፡ ገባሬ ኵሉ ሠራዊት፣ ወሢመታት፡ወሥልጣናት ዘሠምረ ይኩን ሰብአ በደኃሪ መዋዕል።

፲፡ወነሥአ ሥጋ እማርያም እምቅድስት ድንግል ዘእንበለ ዘርዐ ብእሲ ።

፲፩፡ወተሐፅነ ከመ ሰብእ ዘእንበለ ኀጢአት ወአበሳ ወአልቦ ጉሕሉት **ውስተ አፉሁ ።**

፲፪፡ወእምዝ ሐመ ወሞተ ዘእንበለ ኀጢአት በሥጋ ወተንሥአ እሙታን በሣልስት ዕለት፡ ወዐርገ ሰማያተ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አብ ዘፈነዎ።

፭፡ሁለት አይደለም በሦስትነቱም አራተኛ አይጨመርበትም ።

፮፡ብቻውን ለዘለዓለሙ የሚኖር አንድ ነው እንጂ የማይታወቅ የተሠወረ አይደለምና በኦሪትና በነቢያት ፈጽመን ዐወቅ ነው እንጂ።

፯፡ሁሉን የያዘ እንደሆነ በፍጥረቱም ሁሉ ላይ የሠለጠነ እንደ ሆነ ።

፰፡ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ዓለም ሳይፈጠር የተወለደ አንድያ ልጁ ከእርሱ ጋራ ትክክል የሚሆን።

፱፡ ሠራዊቱን ሁሉና ሢመታትን ሥልጣናትንም የፈጠረ በኋለኛውም ዘመን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ።

፲፡ ያለዘርዐ ብእሲ ክብርት ከምትሆን ከድንግል ማርያም ሥጋን ነሣ።

፲፩፡ያለ ኀጢአትና በደል እንደ ሰው አደገ፣ በአፉም ሽንገላ የለ**በትም።**

፲፪፡ከዚህም በኋላ ያለ በደል በሥጋ መከራን ተቀበለ፣ ሞተ፣ በሶስተኛውም ቀን ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፣ በታላቅ ክብርም ወደ ሰማያት ወደላከው ወደ አብ ዐረገ ።

፲፫፡ወነበረ በየማነ ኃይል ወፈነወ ለነ ጰራቅሊጦስሃ መንፈሰ ቅዱሰ ዘወፅአ እምኀበ አብ፡ወአድኀነ ዓለመ ዘሀልው ምስለ አብ ወወልድ።

፲፬፡ንብል እንከ ከመ ኵሉ ሠናይ ፍጥረተ እግዚአብሔር ወአልቦ ግዱፍ ።

፲፭፡ወመንፈስሰ ሕይወተ ሥጋ ይእቲ ንጽሕት ወቅድስት በኵሉ።

፲፮፡ንሕነሰ ንብል ከመ ሰብሳብ ንጹሕ፤ ወልደት አልቦ ርኩስ፤ እስመ ፈጠሮሙ እግዚአብሔር ለአዳም ወለሔዋን ከመ ይብዝኁ ሕዝብ።

፲፯፡ነለቡ እንከ ከመ ቦ ውስተ ሥጋነ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወኢትማስን ምስለ ሥጋ።

፲፰፡ንሕነሰ ናስቄርር ኵሎ ግብሮሙ ለዕልዋነ ሃይማኖት ወኵሎ ፍልጠተ ወዐሊወ ሕግ እስመ ርኩሳን እሙንቱ በኀቤነ ።

፲፱፡ ወካዕበ ነአምን ትንሣኤ ሙታን ወከመ ይትነሥኡ ጻድቃን ወኃጥአን ።

፳፡ወበዕለተ ኵነኔ ከመ ይትፈደይ ኵሉ በከመ ምግባሩ።

፲፫፡ኀይል ባለውም ዕሪና ኖረ፤ ከአብ የሠረፀ የሁላችንም መጽናኛ የሚሆን ዓለሙንም ሁሉ ያዳነ ከአብና ከወልድ ጋራ ህልው የሚሆን መንፈስ ቅዱስን ላከልን።

፲፬፡እንግዲህ የእግዚአብሔር ፍጥረት ሁሉ መልካም እንደ ሆነ እንናገራለን የሚጣል የለም፤

፲፭፡የሥጋ ሕይወት የምትሆን ነፍስ ግን በሁሉ ንጽሕትና ክብርት ናት ።

፲፮፡ እኛስ ጋብቻ ንጹሕ እንደ ሆነ ልደትም ርኵሰት እደሌለበት እንናገራለን፤ ሕዝቡ ይበዙ ዘንድ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ፈጥሯቸዋልና ።

፲፯፡እንግዲህ ከሥጋ ጋራ የማትፈርስ፤ የማትበሰብስ ነፍስ በሥጋችን እንዳለች እንወቅ ።

፲፰፡እኛስ ሃይማኖትን የሚክዱትን ሥራቸውን እንጸየፋለን፤ መለየታቸውንም ሁሉ፤ ሕግ መለወጣቸውንም፤እነርሱ በእኛ ዘንድ ርኩሳን ናቸውና።

፲፱፡ዳግመኛም ትንሣኤ ሙታንን እናምናለን፤ ጻድቃንና ኃጥአንም እንደሚነሡ።

፳፡በዕለተ ምጽአትም ሁሉ እንደየሥራው [illegible]

፳፩፡ ወዓዲ ነአምን ከመ ክርስቶስ ኢኮነ ሕፁፀ እምትስብእት ወኢምንትኒ አላ ውእቱ እግዚአብሔር ቃል ዘኮነ ሰብአ በጽድቅ።

፳፪፡ወዐረቀ ትዝምደ ሰብእ ምስለ እግዚአብሔር ሊቀ ካህናቲሁ ለአብ፤

፳፫፡ኢንትገዘር እንከ ከመ አይሁድ እስመ ነአምር ከመ መጽአ ዘይፌጽም ኦሪተ፤ ወነቢያተ።

፳፬፡ዘኪያሁ ይሴፈዉ ምጽአቶ ኵሎሙ አሕዛብ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘሠረፀ እምይሁዳ ወእምሥርወ ዕሤይ።

፳፭፡ዘሥልጣኑ ዲበ መትከፍቱ።

፳፮፡እስመ በውእቱ መዋዕል ጸንዐ ዕልወት፤ ወአስሐትዎሙ ለብዙኃን፤ ወበእንተዝ ተሐውከት ቤተ ክርስቲያን ።

፳፯፡ ወእምዝ ተጋባእነ በኢየሩሳሌም ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያት፤ ወሜምነ ማትያስሃ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ።

፳፰፡በከመ ጽሑፍ፤ ወሢመቶሂ ይንሣእ ባዕድ።[፩]

፳፱፡ ወአንገለግነ ምስለ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወኀበርነ ምስለ ቀሲሳን ከመ ንንግሮሙ ለአሕዛብ ቃለ ተግሣጽ።

፳፩፡ዳግመኛም ክርስቶስ ሰው ከመሆኑ የተነሣ ምንም ሕጸጽ እንደሌለበት እናምናለን፤ በእውነት ሰው የሆነ የእግዚአብሔር ቃል ነው እንጂ ።

፳፪፡ከአብ ጋራ አስታራቂያችን የሚሆን እርሱ ሰውን ከእግዚአብሔር ጋራ አስታረቀ።

፳፫፡እንግዲህ እንደ አይሁድ አንገዘር፤ ኦሪትንና ነቢያትን የሚያሳልፋቸው እንደ መጣ እናውቃለንና።

፳፬፡አሕዛብ ሁሉ የእርሱን መምጣት ተስፋ የሚያደርጉት ከይሁዳና ከዕሤይ ወገን የተወለደ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፭፡ሥልጣኑ በጫንቃው የሚሆን።

፳፮፡በዚያ ወራት ክህደት ጸንቷልና ፤ ብዙዎችንም አሳቷቸው፤ ስለዚህም ቤተ ክርስቲያን ታወከች።

፳፯፡ከዚህም በኋላ እኛ ሐዋርያት በኢየሩሳሌም ተሰብስበን ስለ አስቆሮታዊው ይሁዳ ፈንታ ማትያስን ሾምነው።

፳፰፡ሹመቱንም ሌላ ይውሰድ ተብሎ እንደተጻፈ ።

፳፱፡የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ከሚሆን ከጌታ ወንድም ከያዕቆብ ጋራ ተሰበሰብን፤ ለሕዝቡም የምክርን ቃል እንነግራቸው ዘንድ ከቀሳውስት ጋራ ተባበርን ።

፩ [illegible]

፴፤እስመ ቦ እለ ወፅኡ እምይሁዳ ወሖሩ አንጾኪያ ይገሥጽዎሙ ለአኃው እለ ውስተ ውእቱ መካን እንዘ ይብሉ እመ ኢተገዘርክሙ በሕገ ሙሴ፤ ወኢሖርክሙ በሥርዐቱ ኢትድኀኑ::

፴፩፤ወኮነ ጋዕዝ፣ ወቀትል::

፴፪፤ወእምዝ አእመሩ አኃው እለ ሀለዉ አንጾኪያ ከመ ተጋባእነ ወኀሠሥነ በእንተ ግብር::

፴፫፤ ወፈነውነ እምኀቤነ ዕደወ መሃይምናነ እለ የአምሩ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ያጠይቁ ዘንተ ነገረ::

፴፬፤ ወእሙንቱሰ ወፅኡ ኀቤነ ኢየሩሳሌም ይንግሩነ ኵሎ ዘኮነ በቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ::

፴፭፤ ወቦ እለ ይቤልዎሙ ዕደው መፍትው ትትገዘሩ ወትግበሩ ዘውስተ ሕገ ኦሪት::

፴፮፤ ወአንሰ ጴጥሮስ ተንሣእኩ ወእቤሎሙ ለሕዝብ ኦአኃው ተአምሩ ከመ ኀረዮሙ እግዚአብሔር ለሕዝብ እለ የዐቅቡ ስብከተ ወንጌል ወየአምኑ ለእለ ስምዐ ኮነሎሙ እግዚአብሔር ማእምረ ልብ፤

፴፯፤ ወለቆርኔሌዎስ መኰንነ ምዕት አስተርአዮ መልአከ እግዚአብሔር ፡ ወይቤሎ ጸሎትከ ወምጽዋትከ ዐርገ ቅድመ እግዚአብሔር ተዘካረ ሠናየ::

፴፤ በሙሴ ሕግ ካልተገረዛችሁ በሥርዓቱም ካልሄዳችሁ አትድኑም እያሉ በዚያ ቦታ ያሉትን ወንድሞቻችንን ይገሥጿቸው ዘንድ ከይሁዳ ወጥተው ወደ አንጾኪያ የሔዱ አሉና::

፴፩፤ የሞት ሰልፍና ክርክርም ተደረገ ::

፴፪፤ ከዚህም በኋላ በአንጾኪያ ያሉ ወንድሞቻችን ተሰብስበን የሥራን ነገር እንደ መረመርን አወቁ::

፴፫፤ከእኛም ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን የሚያውቁ አማኞችን ይህን ነገር ያስረዱ ዘንድ ላክን ::

፴፬፤እነርሱም በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን የተደረገውን ሁሉ ይነግሩን ዘንድ፤ እኛ ወደ አለንበት ኢየሩሳሌም ወጡ::

፴፭፤ትገዘሩ በኦሪትም ሕግ ውስጥ ያለውን ትሠሩ ዘንድ አገባብ ነው ያሏቸው ሰዎች አሉ ::

፴፮፤እኔ ጴጥሮስ ግን ተነሥቼ ሕዝቡን ወንድሞቼ ሆይ! የወንጌል ትምህርትን ለሚጠብቁና ለሚያምኑ ልቡናን የሚያውቅ እግዚአብሔር ምስክር እንደሆናቸውና እንደ መረጣቸው ታውቃላችሁ አልኳቸው ::

፴፯፤የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስን የእግዚአብሔር መልአክ ታየው እንዲህም አለው፣ጸሎትህ ምጽዋትህም መልካም መታሰቢያ ሆኖ ወደ እግዚአብሔር ገባ ኋል::

፴፰፤ወይእዜኒ ፈኑ ዕደወ ሀገረ ኢዮጴ ይጸውዕዎ ለከ ለስምዖን ጴጥሮስ ዘየኀድር ቤተ ስምዖን ሰፋዪ ዘመንገለ ባሕር ወውእቱ ይነግረከ በዘተሐዩ አንተ ወኵሉ ቤትከ::

፴፱፤ወኃሊፎ መልአክ ዘተናገሮ ጸውዐ ክልኤተ እምወአልያኒሁ ወአሐደ ሐራ ኄረ እምፀማዱ ወነገሮሙ ኵሎ ወለአኮሙ ሀገረ ኢዮጴ::

፵፤ወእምቅድመ እምጻእ ኀቤሁ ቆምኩ ውስተ ልዑል መካን ወጸለይኩ ጸሎተ ::

፵፩፤ ወናሁ ርኢኩ ተርኅወ ሰማይ ወወረደ ሞጣሕት ዐቢይ ውስተ ምድር ወእኁዝ በጽነፊሁ ::

፵፪፤ወቦ ውስቴቱ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ::

፵፫፤ወሰማዕኩ ቃለ ዘይብል ተንሥእ ጴጥሮስ ኅርድ ወብላዕ ወእቤ ግሙራ ኢቦአ ውስተ አፉየ ርኩስ ዘኢኮነ ንጹሐ::

፵፬፤ ወካዕበ መጽአ ቃል ዘይብል ዘእግዚአብሔር አንጽሖ አንተ ኢታስተራኵስ ወተሰውጠ ኵሉ ውስተ ሰማይ ::

፵፭፤ወእንዘ ከመዝ እሔሊ ምንት ውእቱ ዘአስተርአየኒ ይቤለኒ መንፈስ ቅዱስ ናሁ የኀሥሡከ ዕደው ተንሥእ ወሑር ምስሌሆሙ እንዘ [illegible]

፴፰፤አሁንም ወደ ኢዮጴ ከተማ ሰዎችን ላክ በባሕር አቅራቢያ ባለችው በጫማ ሰፊው በስምዖን ቤት የሚኖረውን ጴጥሮስ የተባለ ስምዖንን ይጥሩልህ፣ እርሱ አንተ ከነቤተሰቦችህ የምትድንበትን ይነግርሃል::

፴፱፤ያነጋገረውም መልአክ ከሔደ በኋላ ከሎሌዎቹ ሁለት፣ ከሚከተሉት አንድ ደግ ወታደር ጠራ፣ ሁሉንም ነግሮ ወደ ኢዮጴ ከተማ ላካቸው::

፵፤ወደ እርሱ ሳልመጣም ከፍ ባለ ቦታ ቁሜ ጸሎትን አደረግሁ::

፵፩፤ወዲያውም ሰማይ ተከፍቶ ዳርና ዳሩ የተያዘ ትልቅ መጋረጃ ከሰማይ ሲወርድ አየሁ ::

፵፪፤በውስጡም አራዊት እንስሳት የሰማይ ወፎችም አሉ::

፵፫፤ጴጥሮስ ሆይ፣ ተነሥተህ አርደህ ብላ የሚል ቃል ሰማሁ፣ ንጹሕ ያልሆነ ርኩስ ፈጽሞ ከአፌ አልገባም አልኩ::

፵፬፤ሁለተኛም እግዚአብሔር ንጹሕ ያደረገውን አንተ አታረካክስ የሚል ቃል መጣ፣ ሁሉም ወደ ሰማይ ተመለሱ ::

፵፭፤የታየኝ ምንድር ነው እያልኩ እንደዚህ ሳስብ መንፈስ ቅዱስ እነሆ ሰዎች ይፈልጉሃል ሳትጠራጠር ተንሥተህ ከነሱ ጋራ ሒድ አለኝ::

፺፮፤ እስመ አነ ፈነውኩ ኀቤከ እሉ እሙንቱ እለ ፈነዎሙ መኰንነ ፪ት፡፡

፺፯፤ወእምዝ ሐለይኩ በልብየ ወአ እመርኩ ቃለ እግዚአብሔር ከመ ውእቱ ተናገረ ወይቤ«ይትፌሥሑ አሕዛብ ምስለ ሕዝቢሆሙ»፤

፺፰፤ወካዕበ ይቤ ይዝክሩ ወይት መየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ አጽናፈ ምድር ወይስግዱ ቅድሜሁ ኵሎሙ በሐውርተ አሕዛብ እስመ ለእግዚአብሔር መንግሥት ወውእቱ ይኴንኖሙ ለአሕዛብ[፪]፡፡

፺፱፤ ወዓዲ ተዘከርኩ ዘጽሑፍ በውስተ ጽዋዔ አሕዛብ ወሖርኩ ምስሌሆሙ ወቦእኩ ቤቶ ለውእቱ ብእሲ ወሰበኩ ቃለ ፡፡

፻፤ወሶቤሃ ወረደ መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሁ ወዲበ ኵሎሙ እለ ሀለዉ ምስሌሁ በከመ ወረደ ላዕሌነ ወኢ ኮነ ፍልጠት ማዕከሌነ በአሚን ወአ ንጽሐ አልባቢነ ወአእመርኩ ከመ ኢያደሉ እግዚአብሔር ለገጽ፡፡

፻፩፤ወባሕቱ ኵሎሙ አሕዛብ እለ ይፈርህዎ ለእግዚአብሔር ወይገ ብሩ ጽድቀ ይከውኑ ሥሙራነ በኀ ቤሁ፡፡

፪ መዝ ፳፩ ፡ ፳፯ እና ፳፰

፺፮፤እኔ ወደ አንተ ልኬአቸ ዋለሁና እኒህም ሰዎች የመቶ አለቃው የላካቸው ናቸው፡፡

፺፯፤ከዚህ በኋላም በልቤ አሰ ብሁ ሕዝቡም ከወገናቸው ጋር ደስ ይላቸዋል ብሎ እርሱ እን ደተናገረ የእግዚአብሔርንም ቃል አወቅሁ፡፡

፺፰፤ሁለተኛም አለ የምድር ዳር ቻዎች ሁሉ ያስቡ፣ ወደ እግዚ አብሔርም ይመለሱ፣ የአሕዛብ አገሮችም ሁሉ በፊቱ ይስገዱ፣ መንግሥት ለእግዚአብሔር ናትና እሱም አሕዛብን ይገዛቸ ዋልና አለ ፡፡

፺፱፤ዳግመኛም የተጻፈውን የአ ሕዛብን አጠራር አሰብሁ፣ ከነሱ ጋርም ሄድኩ፣ ከዚያም ሰው ቤት ገብቼ ቃሉን አስተማርኩ፡፡

፻፤ ያን ጊዜም በእርሱና ከእ ርሱ ጋር ባሉ ሰዎች ላይ መን ፈስ ቅዱስ ወረደ፣ቀድሞ በእኛ ላይ እንደ ወረደ፣ በኛ መካከ ልም በሃይማኖት መለያየት አል ተደረገም፣ ልቡናችንንም አነጻ፣ እግዚአብሔርም ፊት አይቶ እንዳያዳላ አወቅሁ ፡፡

፻፩፤ነገር ግን እግዚአብሔርን የሚፈሩት ጽድቅንም የሚያደ ርጉ አሕዛብ ሁሉ በእርሱ ዘንድ የተወደዱ ይሆናሉ ፡፡

፻፪፤ወእምዝ ተንሥኡ ላዕሌሁ መሃ ይምናን ወይቤሉ እስከ ማዕዜኑ ታሜክርዎ ለእግዚአብሔር ወታሰ ክምዎሙ ለአሕዛብ ፆረ ክቡደ ዘኢ ይክሉ ፀዊረ ፡፡

፻፫፤ወባሕቱ ንሕነሰ ነአምን ከመ ንድኀን በጸጋ እግዚአብሔር ከማሁ ፈትሐነ እግዚአብሔር እማእሠረ ኃጢ አት ወአቅለለ እምላዕሌነ ጾረ ክቡደ፡፡

፻፬፤ወሶበ ይቤ ከመዝ አርመሙ ኵሎሙ ሕዝብ፡፡

፻፭፤ ወእምዝ አውሥአ ያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ወይቤሎሙ ስምዑ ዘእቤለክሙ ናሁ ስምዖን ተና ገረ ቀዲሙ ከመ ኀረየ እግዚአብ ሔር ሕዝበ ለሥርዓቱ ፡፡

፻፮፤በከመ ይቤ መጽሐፍ እመጽእ ወአሐንፅ ቤቶ ለዳዊት ዘተመ ዝበረ ወአነሥኦሙ ለእለ ወድቁ ከመ ይትመየጡ ኀበ እግዚአብሔር ኵሎሙ አሕዛብ እለ ተሰምየ ስምየ ላዕሌሆሙ ይቤ እግዚአብሔር ፡፡

፻፯፤ወበእንተዝ እብለክሙ አነ ኢታ ክብዱ ዲበ አሕዛብ እለ ተመይጡ ኀበ እግዚአብሔር ፡፡

፻፪፤ከዚህም በኋላ ምእመናን ተነሥተው እግዚአብሔርን እስከ መቼ ድረስ ትፈታተኑታላችሁ አሕዛብንስ ሊሸከሙት የማይች ሉትን ከባድ ሸክም እስከ መቼ ታሸ ክሟቸዋላችሁ አሉ፡፡

፻፫፤ ነገር ግን እኛ በእግዚአ ብሔር ቸርነት እንደምንድን እናምናለን፣ "እንደዚሁ እግዚ አብሔር ከኃጢአት ማሰርያ ፈታን ከባድ ሸክምንም ከኛ ላይ አቀለለ፡፡

፻፬፤እንደዚህም ባለ ጊዜ ሕዝቡ ሁሉ ዝም አሉ፡፡

፻፭፤ከዚህም በኋላ የጌታችን ወን ድሙ ያዕቆብ እነሆ የምነግራ ችሁን ስሙ፣ ስምዖን እግዚ አብሔር ለሥርዓቱ ሕዝብን እንደመረጠ አስቀድሞ ተና ገረ ፡፡

፻፮፤ መጽሐፍ የፈረሰውን የዳዊትን ቤት መጥቼ እንፃለሁ እንዳለ በላያቸው ላዬ ስሜ የተጠራ አሕዛብ ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ዘንድ የወ ደቁትንም አነሣቸዋለሁ አለ እግዚአብሔር ፡፡

፻፯፤ ስለዚህም እኔ ወደ እግዚአ ብሔር በተመለሱ ሰዎች ላይ ሥርዓትን አታጽኑ እላችኋ ላሁ ፡፡

፺፰፤ ዳዕሙ አዝዝዎሙ ይርኀቁ እምኵሉ ርኵስ ወኢይብልዑ ማውታ ወዘይዘብሑ ለአማልክት ወእምዝሙት ዘኢእዙዝ ውስተ ሕግ ወዘሂ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ አበው ሄኖስ ወሄኖክ ወኖኅ ወመልከ ጼዴቅ ወኢዮብ ወባዕዳንሂ እለ ከማሆሙ ::

፺፱፤ ወእምዝ ኀብሩ ሐዋርያት ወያዕቆብ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ወቀሲሳን ዘቤተ ክርስቲያን፣ ወኀረዩ እምኔነ ዕደወ ዘይፌንዉ ምስለ በርናባስ ወጳውሎስ ሰፋዩ ወይሁዳ ዘተሰምየ በርናባስ ወሲላስ እለ ተኀርዩ እምአኃው ::

፻፤ወእምዝ ጸሐፍነ ወፌነውነ ኀበ አኃው ውስተ ቤተ ክርስቲያን ዘአንጾኪያ ወሶርያ እንዘ ንብል ሰላም ለክሙ እስመ ሰማዕነ ከመ ቦ እለ ወጽኡ እምኔነ ወሆክዋ ለነፍስክሙ በነገር ዘኢአዘዝናሆሙ ::

፻፩፤ ወይእዜኒ ኀቢረነ ኀረይነ ዕደወ እለ ንፌኑ ኀቤክሙ ምስለ አኃዊነ በርናባስ ወጳውሎስ እለ መጠዉ ነፍሶሙ በእንተ ስመ ኢየሱስ ክርስቶስ ::

፺፰፤ከርኩስ ሁሉ ይርቁ ዘንድ ሙቶ ያደረውን ፣ ለአማልክትም የተሠዋውን እንዳይበሉ፣ በአባቶች በሄኖስ ፣ በሄኖክ ፣ በኖኅ ፣ በመልከ ጼድቅ ፣ በኢዮብ እንደነሱ ባሉ በሌሎችም መጽሐፍ ውስጥ ካልተጻፈ በሕግ ውስጥም ካልታዘዘ ከዝሙት ይርቁ ዘንድ እዘዟቸው እንጂ ::

፺፱፤ ከዚህም የኢሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብና ሐዋርያት ፣ የቤተ ክርስቲያን ቀሳውስትም ከሰፊው ጳውሎስና ከበርናባስ ፣ ከወንድሞች ከተመረጡ ከሲላስና በርናባስ ከተባለ ይሁዳ ጋራ የሚልኳቸውን ሰዎች ከእኛ መረጡ ::

፻፤ከዚህም በኋላ ወደ አንጾኪያና ሶርያ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች ‹‹ሰላም ለእናንተ ይሁን›› ብለን ጽፈን ላክን ፣ ከእኛ ወጥተው ባላዘዝናቸው ነገር ሰውነታችሁን የሚያውኳት እንዳሉ ሰምተናልና::

፻፩፤ ዛሬም ከወንድሞቻችን ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋራ ወደ ናንተ የምንልካቸው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ሰውነታቸውን አሳልፈው ለሞት የሰጡ ሰዎችን አንድ ሁነን መረጥን::

፻፪፤ ወፌነውነ ይሁዳሃ ወሲላስሃ ያጠይቁክሙ እስመ ኀብረ መንፈስ ቅዱስ ምስሌነ ከመ ኢንወስክ ባዕደ ወኢናክብድ::

፻፫፤ ዘእንበለ ዳዕሙ ዘተኀድገ በግብር ዝቡሐ ለአማልክት ወማውታ ወደመ ወዝሙተ ወዘትጸልኡ ለርእስክሙ ኢትግበሩ ዲበ ቢጽክሙ ::

፻፬፤ ዘንተ ዕቀቡ ወሰላም ለክሙ ዛተ መልእክተ ለአክነ አንጾኪያ እስመ ብዙኀ መዋዕለ ሠራሕነ እንዘ ንፌቅድ ገቢረ ዘይሤኒ ለነ ወለክሙ [፫] ::

፻፭፤ ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ሐወፅናሆሙ ለአኃው ወአጽናዕናሆሙ በቃለ ተግሣፅ ወአዘዝናሆሙ ይርኃቁ እምእለ ይጸርፉ ላዕለ ስመ እግዚአብሔር ወዲበ ሙሴ::

፻፮፤ እስመ እሙንቱ መሰጥ ወይትሜሰሉ ከመ አባግዐ ወይትቃረኑ ምስለ እግዚአብሔር ወሙሴ ወነቢያት ::

፻፯፤ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወሐዋርያት ወመስሕታን እለ የሀጕልዎሙ ለአሕዛብ ወያደንኑ ውስተ ምድር ወይሔልዩ ኵሎ እከየ ወያማስኑ ዐፀደ ወይን ቅዱሰ ::

[፫]፡ ግብ. ሐዋ. ፲፭ . ፳ - ፳፺

፻፪፤ይሁዳንና ሲላስንም ያስረዷችሁ ዘንድ ላክነ መንፈስ ቅዱስ ሌላ ሥርዓት እንዳንጨምርና እንዳናከብድ ከኛ ጋራ አንድ ሁኗልና::

፻፫፤በግብር ከምትተዋቸው ለአማልክት ከተሰጡ ፣ ሙቶ ካደረው ፣ ከደም ፣ ከመሰሰን በቀር፣ ለራሳችሁ የምትጠሉትንም በባልንጀራችሁ እንዳታደርጉ ነው እንጂ::

፻፬፤ይህን ጠብቁ ሰላምም ለናንተ ይሁን ፣ ይህችን መልእክት ወደ አንጾኪያ ላክነ ለናንተና ለኛ በጐ የሚሆን መሥራትን ስንሻ ብዙ ቀን ደክመናልና ::

፻፭፤ ከጥቂት ቀን በኋላም ወንድሞችን ጐብኝተን በምክር ቃል አጸናናቸው ፣ በሙሴና በእግዚአብሔር ስም ላይ ከሚሳደቡ ይርቁ ዘንድም አዘዝነ::

፻፮፤ እሊህ ነጣቂዎች ናቸውና እንደበጎችም እየተመሰሉ ከእግዚአብሔር ከሙሴና ከነቢያትም ጋር ያጣላሉና::

፻፯፤መሢሕ ክርስቶስን ነቢያትንና ሐዋርያትን የሚዋሹ ናቸው ፣ አሕዛብንም የሚያጠፉ አሳቾች ናቸው፣ ወደ ምድር አቀርቅረው ክፉን ሁሉ ያስባሉ፣ ቅዱሱንም የወይን ቦታን ያጠፋሉ ::

፳፰ ወበእንተ ዝንቱ እሉ የዐልዉ ፍቅሮሙ ለብዙኃን ወዘሰ አዝለፈ ትእግሥቶ ውእቱ ይድኅን ።

፳፱ ወበእንተ ዝንቱ አዘዘነ እግዚእነ እንዘ ይብል ተዓቀቡ እምሐሳውያነ ነቢያት እለ ይመጽኡ ኀቤክሙ በአልባሰ አባግዕ ወውስጦሙ ተኵላ ወመሰጥ እሙንቱ ወእምፍሬሆሙ ተአምርዎሙ ።

፴ ወእንበይነዝ ተጋባእነ ኵልነ ውስተ ፩ መካን ንሕነ እሙንቱ ሐዋርያቲሁ ለኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፩ ጴጥሮስ ወእንድርያስ ፤ ያዕቆብ ወዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ፤ ፊልጶስ ፤ ወበርተሎሜዎስ፤ማቴዎስ ወቶማስ ፤ ያዕቆብ ወልደ እልፍዮስ ወስምዖን ቀነናዊ ፤ ታዴዎስ ወማትያስ ዘተኈለቈ ምስሌነ ወተሠይመ ህየንተ ይሁዳ አስቆሮታዊ ፤ ወያዕቆብ እኁሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኤጲስ ቆጶስ ዘኢየሩሳሌም ፤ ወጳውሎስ ኄር ወመገሥጽ ለአሕዛብ ።

፴፪ ወእንዘ ጉቡኣን ንሕነ ውስተ ፩ መካን ፈነውነ ኀቤክሙ ዛተ መልእክተ ቅድስተ።

፴፫ ወአንትሙኒ ኦ መሃይምናን አኃው እለ አመንክሙ በክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወይእዜኒ ንብለክሙ ከመ ውእቱ ፩ አምላክ አኃዜ ኵሉ ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ።

፳፰ ስለዚህም እነዚህ የብዙዎችን ፍቅር ይለውጣሉ ፤ ትዕግሥትን ያዘወተረ ግን እርሱ ይድናል ።

፳፱ ስለዚህም ነገር ጌታችን ነቢያትን ሐሰተኞች ከሚያደርጉ ውስጣቸውም የሚነጣጥቁ ተኵላዎች ሲሆኑ የበግ ለምድ ለብሰው ወደ እናንተ ከሚመጡ ተጠበቁ ብሎ አዘዘን ፤ ከሥራቸውም የተነሣ ታውቋቸዋላችሁ ።

፴ ስለዚህም እኛ የኢየሱስ ክርስቶስ መልእክተኞች የሆንነ እኛ ሁላችን በአንድ ቦታ ተሰበሰብን።

፴፩ እንድርያስና ጴጥሮስ፤የዘብዴዎስም ልጆች ዮሐንስና ያዕቆብ፤ በርተሎሜዎስና ፊልጶስ ፤ ቶማስና ማቴዎስ ፤ የቃና ሰው ስምዖንና የዕልፍዮስ ልጅ ያዕቆብ ፤ ስለ አስቆሮት ሰው ይሁዳ ፈንታ ተሹሞ ከኛ ጋራ የተቈጠረ ማትያስና ታዴዎስ ፤ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ወንድሙ የኢየሩሳሌም ኤጲስ ቆጶስ ያዕቆብ፤ ለአሕዛብ የሚመክር ቸር ጳውሎስ ።

፴፪ እኛም ከአንድ ቦታ ተሰብስበን ሳለ ክብርት የምትሆን ይህችን መልእክት ወደ ናንተ ላክን።

፴፫ እናንተም ሁሉ በእርሱ ቃል ነት በተፈጠረ በክርስቶስ ያመናችሁ ወንድሞች ምእመናን ሆይ፤ አሁንም ሁሉን የፈጠረ አንድ አምላክ እንደ ሆነ ያለ እርሱም ሌላ አምላክ እንደሌለ እንነግራችኋለን።

፴፬ ንሜህረክሙ ታምልኩ ኪያሁ ወትስግዱ ሎቱ ወትትቀነዩ ለኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ወታንብቡ ቅዱሳተ ፤ መጻሕፍተ ኦሪት ወነቢያት።

፴፭ ወአክብሩ አበዊክሙ ወተገኃሡ እምኵሉ ዘይትቃረን ተቃርኖ ምስለ ሕግ ወአንትሙሰ እመኑ ትንሣኤ ወዕለተ ኵነኔ።

፴፮ ወጽንሑ ከመ ይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ፤ እስመ ኵሉ ፍጥረት እምእግዚአብሔር ውእቱ ወኢኮነ እምሰይጣን።

፴፯ ወባሕቱ ኵሉ እኩይ እምሰይጣን ውእቱ ።

፴፰ ወሰብሳብሰ ዘበሕግ አልቦ ነውር ወኢሕፀት አላ ዳዕሙ እምእግዚአብሔር ውእቱ እስመ ፈጠረ ቀዲሙ ተባዕተ ወአንስተ[፪]።

፴፱ ወበእንተዝ ይቤ የኀድግ ብእሲ አባሁ ወእሞ ወይተልዋ ለብእሲቱ ወይከውኑ ፪ኤሆሙ ፩ ሥጋ[፫] ።

፵ ወእምድኅረሰ አውሰበ ኢይድኅር ብእሲ ብእሲቶ ዘእንበለ በዝሙት ባሕቲቱ ፤ እስመ ሥጋሁ ይእቲ እስመ አነ ፈጠርክዎሙ ወአኮ ባዕድ ።

፴፬ እሱን ታመልኩ ዘንድ ለእርሱም ትሰግዱ ዘንድ ፤ ለኢየሱስ ክርስቶስና ለመንፈስ ቅዱስም ትገዙ ፤ ዘንድ ቅዱሳት መጻሕፍትን ኦሪትንና ነቢያትንም ታነብቡ ዘንድ እናስተምራችኋለን።

፴፭ አባቶቻችሁን አክብሩ ከሕግ ጋራ መቃወምን ከሚቃወም ሁሉ ተለዩ ፤ እናንተስ ትንሣኤንና የፍርድ ቀንን እመኑ ።

፴፮ ለሁሉ እንደሥራው እንደሚከፍለው ጠብቁ ፤ ፍጥረት ሁሉ ከእግዚአብሔር ተገኝቷልና ከሰይጣንም አይደለም ።

፴፯ ነገር ግን ክፉ ሁሉ ከሰይጣን ነው።

፴፰ በሕግ የሚሆን ጋብቻም ነውርና ጉድለት የለበትም ፤ ከእግዚአብሔር የታዘዘ ነው እንጂ አስቀድሞ ወንድና ሴት አድርጎ ፈጥሮአቸዋልና ።

፴፱ ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ሰው እናትና አባቱን ትቶ ሚስቱን ይከተላታል ፤ ሁለቱም አንድ አካልን ይሆናሉ ።

፵ ካገባም በኋላ በዝሙት ብቻ እንጂ ሰው ሚስቱን አይፍታ ፤ አካሉ ናትና ፤ እኔ ፈጥሬያቸዋለሁና ሌላም አይደለም ።

፪ ዘፍ. ፩ : ፳፯

፹፩፡ይቤ ዘእግዚአብሔር አስተዓመረ ኢይፍልጥ ሰብእ እስመ ዘይትፌለጥ እምብእሲቱ እንዘ ይሬሲ ፪ ሥጋ ዐለወ ትእዛዘ እግዚአብሔር[፩]፡፡

፹፪፡ወዘሂ አውሰበ ድኅርተ አርኰሰ ሥጋሁ ወዘተለዋ ለዘማ ዐለወ ሕገ ግሙራ፡፡

፹፫፡ ምትራ ለዘማ እምሥጋከ እስመ ኢኮነት እንቲአከ፡፡

፹፬፡ ኢታርኵሱ እንከ ሥጋክሙ እስመ የአክሎሙ ለመሃይምናን ግዝረተ ልብ በንጹሕ መንፈስ ፡፡

፹፭፡ኢትረስዩ ፪ተ ጥምቀተ የአክለክሙ ዘነሣእክሙ ቀዳሚ ጥምቀት ፡፡

፹፮፡ እስመ ተቀበርክሙ ውስተ ሞቱ ለክርስቶስ እንተ ኢተውህበት ለዕልዋን ወመናፍቃን አላ ዳዕሙ ለቅዱሳን ካህናት ዘጸገውናክሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ፡፡

፹፯፡ ወኢትትወከፉ ጥምቀተ እምነበ ዕልዋነ ሃይማኖት ፡ እስመ አሐቲ ይእቲ ጥምቀት ወአሐዱ እግዚአብሔር አብ ፡ ወእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ፩[፮] ውእቱ ሞቱ ለኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ ፡፡

፩ ማቴ. ፲፱ ፡ ፯ - ፱
፮ ኤፌ. ፬ ፡ ፬ - ፯

፹፩፡ እንዲህም አለ ፣ እግዚአብሔር አንድ ያደረገውን ሰው አይለይ ፤ ሁለት አካል አድርጎ ከሚስቱ የሚለይ ሰው የእግዚአብሔርን ትእዛዝ አፈረሰ ፡፡

፹፪፡የተፋታቸውንም ያገባ ሥጋውን አረከሰ ፤ ዘማዊቲቱንም የተከተለ ፈጽሞ ሕግን አፈረሰ፡፡

፹፫፡ዘማዊቲቱን ከሥጋህ ለያት፤ ያንተ አልሆነችምና ፡፡

፹፬፡እንግዲህ ሥጋችሁን አታርክሱ ፤ ለምእመናን በንጹሕ መንፈስ የልብ መገረዝ ይበቃቸዋልና፡፡

፹፭፡ሁለተኛ ጥምቀትን አታድርጉ ፤ መጀመርያ የተጠመቃችሁት ይበቃችኋል ፡፡

፹፮፡በክርስቶስ ሞት ተቀብራችኋልና (ተጠምቃችኋልና) ለከሐዲዎችና ለመናፍቃን ያልተሰጠች፣ ነገር ግን ለቅዱሳን ካህናት በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሰጠናችሁ ናት ፡፡

፹፯፡ሃይማኖትን ከለወጡ ሰዎች ጥምቀትን አትቀበሉ፣ጥምቀት አንዲት ናትና እግዚአብሔር አብ አንድ ነው፣ ጌታችንና መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም አንድ ነው ፣ መንፈስ ቅዱስ ጰራቅሊጦስም አንድ ነው ፣ ኢየሱስ ክርስቶስም በሥጋ የሞተው ሞት አንድ ነው፡፡

፹፰፡ ወከማሁ ይኩን ጥምቀትክሙ ፩ዱ ዘነሣእክሙ በሞቱ፡፡

፹፱፡ወዘሰ ኢየአምን ወኢይገብር ከመዝ ይከውን ክፍሉ ምስለ ዕልዋን ውስተ ትምህርት እኩይ፡፡

፺፡ወለእለ ይገብሩ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር እስመ መነንክሙ ትምህርትየ ወአነሂ እሜንነክሙ ወአንገድክሙ ወኢይሬስየክሙ ሊቃነ ካህናት ፡፡

፺፩፡ ወእለ ይጠመቁሂ እምኔክሙ ኢኮኑ ንጹሐነ አላ ዳዕሙ ርኩሳን ወአልቦሙ ሥርየተ ኃጢአት፡፡

፺፪፡ከማሁ ይከውኑ እለ ይነሥኡ ፪ ጥምቀተ ወይሬስዩ ግብሮ ለክርስቶስ ተውኔተ ወይትሜየንዎሙ ለቅዱሳን ወይፀርፉ ላዕለ መንፈስ ቅዱስ ወያረኵሱ ደሞ ክቡረ ወየዐልዉ ሕማማቲሁ ወስምዖ፡፡

፺፫፡ ወእለሰ ኢየአምኑ ወኢይጠመቁ በርትዕት ሃይማኖት ይከውኑ ውጉዛነ እምሕግ ወይትኴነኑ እስመ እሙንቱ ይጸዕልዎ ወኢየአኩትዎ፡፡

፹፰፡ እንዲሁ በሞቱ አምሳል የተቀበላችሁት ጥምቀትም አንድ ጊዜ ይሁን ፡፡

፹፱፡ ነገር ግን የማያምን እንደዚህም የሚያደርግ ክፍሉ ከከሐዲዎችና ክፉ ትምህርት ከአላቸው ጋር ይሆናል፡፡

፺፡እንደዚህ ለሚያደርጉ ሰዎችም እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፣ «ትምህርቴን ንቃችኋልና ፣ እኔም እንቃችኋለሁ ፣ እተዋችኋለሁ የካህናት አለቆችም አላደርጋችሁም፡፡»

፺፩፡ ከናንተም የሚጠመቁት ንጹሓን አይደሉም፣የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ርኩሳን ናቸው እንጂ፡፡

፺፪፡ ሁለተኛ ጥምቀትን የሚቀበሉም እንዲሁ ይሆናሉ፣ የክርስቶስንም ሥራ ጨዋታ ያደርጋሉ፣ ቅዱሳንንም ይተናኰሏቸዋል፣ በመንፈስ ቅዱስ ላይም ይሳደባሉ፣ ክቡር ደሙንም ያረክሳሉ፣ መከራዎቹንና ምስክርነቱንም ይክዳሉ ፡፡

፺፫፡ በቀናች ሃይማኖት አምነው የማይጠመቁ ግን ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ይፈረድባቸዋልም፣እነርሱ ይሰድቡታል እንጂ አያምኑበትምና፡፡

፺፬፡ ይቤ እግዚእነ ዘኢ ተወልደ ዳግመ እማይ ወእመንፈስ ቅዱስ ኢይክል በዊአ መንግሥተ ሰማያት አላ ዳዕሙ ዘአምነ ወዘተጠምቀ ይድኅን ወዘሰ ኢየአምን ይትኴነን [1]::

፺፭፡ ወዘሰ ይብል ድኅረ እጠመቅ ወያጸርዕ ጥምቀተ ውእቱ ይትኴነን ወይርኅቅ እምእግዚአብሔር::

፺፮፡ ወኢትትሀከዩ ተመይጦ ኀበ እግዚአብሔር እስመ ኢየአምር ሰብእ ዘይመጽእ ላዕሌሁ ::

፺፯፡ ወአንትሙሰ አጥምቁ ደቂቀክሙ እንዘ ሕፃናት እሙንቱ ወሴስይዎሙ ሲሳየ መንፈሳዊተ ወሕፅንዎሙ በተግሣጽ ወጥበብ::

፺፰፡ እስመ ይቤ ኀድግዎሙ ለሕፃናት ወኢትክልዕዎሙ መጺአ ኀቤየ [2] ::

፺፱፡ናሁ ጸሐፍነ ለክሙ ዘንተ ኵሎ አ ፍቁራን አኃው ትለብዉ ጥበበ ወአእምሮ ወኢትትወከፉ ነገረ ፅሩዐ ዘገብሩ ዕልዋን በስመ ዚአነ::

፻፡ኢትበሉ እንከ ብነ ሐዋርያት እለ ይስእሉ በእንቲአነ አላ ዳዕሙ ነጽሩ ሥነ ግብሮሙ::

፺፬፡ጌታችን ዳግመኛ ከውሀና ከመንፈስ ቅዱስ ያልተወለደ ወደ መንግሥተ ሰማያት መግባት አይችልም ፣ ነገር ግን ያመነና የተጠመቀ ይድናል ያላመነ ግን ይፈረድበታል አለ::

፺፭፡ኋላ እጠመቃለሁ ብሎ ጥምቀትን የሚያስቀር ግን ይፈረድበታል፣ከእግዚአብሔርም ይርቃል::

፺፮፡ወደ እግዚአብሔር መመለስን ችላ አትበሉ ሰው በላዩ የሚመጣበትን አያውቅምና ::

፺፯፡እናንተ ግን ልጆቻችሁን ሕፃናት ሳሉ አጥምቁ ፣ መንፈሳዊ ምግብንም መግቧቸው ፣ በምክርና በጥበብም አሳድጓቸው::

፺፰፡ ልጆችን ተዋቸው ፣ ወደኔ መምጣትንም አትከልክሏቸው ብሏልና::

፺፱፡ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ፣ ጥበብንና ዕውቀትን ታስተውሉ ዘንድ ይህን ሁሉ ጻፍንላችሁ ወንጀለኞች በእኛ ስም የሚያደርጉትን ተርታ ነገርንም አትቀበሉ ::

፻፡እንግዲህም ስለ እኛ የሚለምኑ ሐዋርያት አሉን አትበሉ ፣ የሥራቸውን ደግነት ተመልከቱ እንጂ ::

[1] ዮሐ. ፫ ፡ ፭ - ፱
[2] ማቴ ፲፱ - ፲፬

፻፩፡እስመ ቦ እለ ይገብሩ ብዙኀ ኀይላተ ዘምሉዕ ኀምዘ ሞት በስሙ ለኢየሱስ ክርቶስ ከመ ሲሞን መሠርይ ወከላዮፊዮስ ወእለ ምስሌሆሙ በኵሉ መካን እለ ያስሕትዎሙ ለሰብእ [3]::

፻፪፡ወአንትሙኒ እለ አፍቀርክምዎ ለክርስቶስ ወንሕነ አግብርቲሁ ወላእካኒሁ እሙንቱ ቀደምት ጸሐፍነ መጻሕፍተ ዕፁባተ ዘሙሴ ወሄኖክ፣ ወአዳም ወሴት፣ ወኢሳይያስ ወዳዊት ፣ ወኤልያስ ወ፫ቱ አበው ቀደምት፣ወእለ ይትቃረንዎሙ ለእሉ ይከውኑ ውፁዓነ እምሕግ ::

፻፫፡ወዓዲ ጸሐፉ መጽሐፈ በስመ ጽርዕ እለ ይሬስዩ ርእሶሙ ኅሩያነ ወንጹሓነ ወይብሉ ጥዩቅ ውእቱ መጻሕፍቲነ እንዘ ርኵሳን እሙንቱ ረኀቁ እምኔሆሙ ወእም እለ ይገብሩ ከመዝ::

፻፬፡ከመ ኢትትኰነኑ ምስሌሆሙ እለ ጸሐፉ ለአስሕቶ መሃይምናን ዘአልቦሙ ነውር ::

፻፭፡ አርዳኢሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ንቤ እንከ በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት ወቀሳውስት ወዲያቆናት ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት እምቅድመ ሢመት፣ ወእምድኅረ ሢመትሰ ኢርቱዕ ያውስቡ ::

፻፩፡የሞት መርዝን የተመላ ብዙ ታምራትን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም የሚአደርጉ አሉና ፣ እንደ ባለሥራዩ ሲሞንና እንደ ከላዮፊዮስ በቦታውም ሁሉ ከእነርሱ ጋር ሰዎችን የሚያስቷቸው አሉና ::

፻፪፡ ክርስቶስን የወደዳችሁት እናንተ እኛም ባርያዎቹ የቀደሙ እነዚያ አገልጋዮችም የሙሴንና የሄኖክን ፣ የአዳምንና የሴትን ፣ የኢሳይያስንና የዳዊትን ፣ የኤልያስንና የቀደሙ የሦስቱን አበው ድንቅ ድንቅ መጻሕፍትን ጻፍን፣ እሊህን የሚቃወሙ ከሕግ የወጡ ይሆናሉ ::

፻፫፡ዳግመኛም ራሳቸውን የተመረጡና ንጹሓን የሚያደርጉ በጽርዕ ስም መጽሐፍን ጻፉ፣ እነርሱ ርኵሳን ሲሆኑ መጽሐፎቻችንን የተረዱ ናቸው ይላሉ፣ ከእነርሱና እንዲህ ከሚያደርጉ ራቁ ::

፻፬፡ ነውር የሌላቸው ምእመናንን ለማሳት መጽሐፍን ከጻፉ ጋራ እንዳይፈረድባችሁ::

፻፭፡ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እኛ ፣ ስለ ኤጲስ ቆጶሳትና ስለ ቀሳውስት ስለ ዲያቆናትም ከሹመት አስቀድመው በአንዲት ሴት ጸንተው ይኑሩ ፣ ከሹመት በኋላ ግን ሊያገቡ አይገባም አልን::

[3] የሐ ሥራ ፱ ፡ ፲፰ - ፳፬

፻፮፤ወካዕበ ንኤዝዝ በእንተ አግብርት እለ ይትኤዘዙ ለቤተክርስቲያን ንፍቀ ዲያቆናት አናጕንስጢስ ወዐጸውተ ኆዋኅው ይንበሩ በአሐቲ ብእሲት ወሰብሳብ ንጹሕ።

፻፯፤ወእምድኅረ ነሥኡስ ጥምቀተ ወሢመተ ኢይግበሩ ኃጢአተ ከመ ኢይረዱ ውስተ ኵነኔ ።

፻፰፤ናሁ ንኤዝዝ ከመ ኢያውስቡ ዘማ ወኢአመተ ወኢድኅርተ ወኢ መዐስብተ በከመ ጽሑፍ ውስተ ሕግ[፱]።

፻፱፤ ወዓዲ ዲያቆናዊት ብእሲት ትኩን ድንግለ ወንጽሕተ ፣ ወእመሂ መበለት መሃይምንት እንተ አውሰበት ፩ደ ብእሴ መፍትው ትርከብ ሢመተ አንስት።

፻፲፤ ወለእለሂ ይትመየጡ እም ኀጢአት ርቱዕ ትትወከፍዎሙ ዝውእቱ ፈቃዱ ለእግዚአብሔር በኢየሱስ ክርስቶስ ወለንዑሰ ክርስቲያንሂ።

፻፲፩፤ ሶበ ለበዉ ተግሣጸ አጥምቅዎሙ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ።

፱ ፥ ፩ ጢሞ. ፫፥ ፩-፲፩ ፤ ቲቶ. ፩፥፫-፱፤ማቴ. ፲፱-፱

፻፮፤ሁለተኛም በቤተ ክርስቲያን ስለሚታዘዙ አገልጋዮች ንፍቀ ዲያቆናትና አናጕንስጢስ ስለ አፀውተ አናቅጽም በንጹሕ ጋብቻ በአንዲት ሴት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ እናዝዛለን።

፻፯፤ጥምቀትንና ሹመትን ከተቀበሉ በኋላ ግን ወደ ቅጣት ፍርድ እንዳይወርዱ ኃጢአትን አይሥሩ ።

፻፰፤ እነሆ በሕግ እንደተጻፈ ዘማይቱን ፣ ነፃ ያልወጣች ባርያን፣ በነውር የተፈታችውን፣ ባሏ ሙቶባት የገለሞተችውን እንዳያገቡ እናዝዛለን።

፻፱፤ዳግመኛም ዲያቆናዊት ሴት ንጽሕት ድንግል ትሁን ፣ ፈትም ብትሆን አንድ ሰውን ያገባች የታመነች የሴቶችን ሹመት ታገኝ ዘንድ ይገባል።

፻፲፤ ከኃጢአት የሚመለሱትንም ትቀበሉአቸው ዘንድ አግባብ ነው፣ በኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ፈቃዱ ይህ ነውና ፣ ንዑሰ ክርስቲያንንም ተቀበሉአቸው ።

፻፲፩፤ ትምህርትንም በተረዱ ጊዜ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ።

፻፲፪፤ ወለእለሰ አልቦሙ አምልኮ እግዚአብሔር አዝዝዎሙ ለመሃይምናን ይትፈለጡ እምኔሆሙ በኵሉ ግብር ኢበምክር ወኢበነገር ወኢበጸልዮ ወአርኅቅዎሙ እምቤተ ክርስቲያን ዘእግዚአብሔር እስመ ነኪራን እሙንቱ ወእኩያን ወሙሱናን እለ የሀጕሉ አባግዐ መርዔቱ ለክርስቶስ ።

፻፲፫፤ወበእንቲአሆሙ ይቤ ጠቢብ ሰሎሞን አሌ ሎሙ ለመናፍቃን እለ ያጠብቡ ርእሶሙ ወደኃሪቶሙ ለኵነኔ ሲኦል እሉ እሙንቱ እለ ይሜህሩ ተግሣፀ ሐሰት ወይፀርፉ ዲበ መንፈስ ቅዱስ ወእለ ተሀይደ እምኔሆሙ ክፍለ ርስት ዘነሥኡ እምኀቤሁ ወአልቦሙ ስርየት በዝ ዓለም ወኢበዘይመጽእ ዓለም ።

፻፲፬፤ እስመ አፈድፈዱ ዐሊወ እምአይሁድ ወአረማውያን እለ ይፀርፉ ላዕለ እግዚአብሔር ፈጣሬ ኵሉ ወውእቱ መልዕልተ ኵሉ ወተንሥኡ ላዕለ ወልዱ ወክሕድዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወአፅርዑ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ወኀረዩ ሎሙ ፅርፈተ ወአማሰኑ ቤተ ክርስቲያኑ ለክርስቶስ እሉ እሙንቱ ቈናጽል እለ ያማስኑ ዐጸደ ወይን።

፻፲፪፤እግዚአብሔርን ማምለክ የሌለባቸውን ግን ምዕመናን በሥራው ሁሉ በምክር ቢሆን ፣ በነገርም ቢሆን ፣ በጸሎትም ቢሆን ፣ ከእነርሱ ይለዩ ዘንድ እዘዟቸው፣ከእግዚአብሔርም ቤተ ክርስቲያን አርቋቸው ፣ እነርሱ የተለዩ ክፉዎች የጠፉ የክርስቶስን መንጋዎች የሚአጠፉ ናቸውና ።

፻፲፫፤ ስለ እነርሱም ጠቢቡ ሰሎሞን እንዲህ አለ ፤ ራሳቸውን ጥበበኛ ለሚያደርጉ ሰዎች ወዮላቸው፣ ፍጻሜአቸውም ለሲኦል ቅጣት ነው ፣ እሊኽውም የሐሰት ምክርን የሚአስተምሩ በመንፈስ ቅዱስ ላይም የሚሳደቡ ፣ ከእርሱ የተቀበሉት የርስት ክፍልም ከእነርሱ የተቀማ በዚህ ዓለም በሚመጣውም ዓለም የኃጢአት ሥርየት የሌላቸው ናቸው ።

፻፲፬፤ሁሉን በፈጠረ ከሁሉ በላይ በሚሆን በእግዚአብሔር አብ ላይ ከሚሳደቡ በልጁም ላይ ከተነሡ መንፈስ ቅዱስንም ከካዱ ፣ ስድብንም ለነሱ መርጠው ቅዱሳት መጻሕፍትን ካስታጐሉ ፣ እሊኸውም የወይን ቦታን የሚያጠፉ ቀበሮዎች ናቸው ፣ የክርስቶስ ማደሪያ ቤተ ክርስቲያንን ከሚያጠፉ ከወንጀለኞች ከአይሁድ ይልቅ ክህደትን አብዝተዋልና።

፻፲፭፡ ንኤዝዘክሙ ረኀቁ እምእሉ እስመ ዘይተሉ ጠቢበ ይከውን ከመ ውእቱ ጠቢብ ወዘሂ ይተሉ አብደ ይከውን ከመ ውእቱ አብድ።

፻፲፮፡ ኢመፍትው ከመ ትንበሩ ምስለ ሰረቅት ወኢትደመሩ ምስለ ዐላውያን።

፻፲፯፡ ስምዑ ዘይቤ ዳዊት ቅዱስ አኮኑ ጸላእተከ ጸላእኩ እግዚኦ ወተመንሰውኩ በእንተ ፀርከ ፍጹመ ጽልአ ጸላእክዎሙ ወኮኑኒ ፀርየ[፲]።

፻፲፰፡ እስመ ረገሞ እግዚአብሔር ለኢዮሳፍጥ በእንተ ፍቅር ወረድኤተ አክዓብ ንጉሥ ወአካዝያስ።

፻፲፱ ይቤሎ ለንጉሥ ኢዩ ነቢይ ኮንከ ረድኦ ለብእሲ ኃጥእ ታድኅኖኑ እንከ አንተ ዘጸልአ እግዚአብሔር[፲፩]።

፻፳፡ ወበእንተዝ ወረደ ፍጡነ መዓተ እግዚአብሔር ላዕሌሁ እስመ ኢኮነ ርቱዐ ልቡ በቅድሜሁ ወኮነ ኅሡረ ምግባሩ በውስተ ምድር[፲፪]።

፻፳፩፡ ረኀቁ እንከ እምኔሆሙ ወኢትትወከፉ ሰላሞሙ።

፻፳፪፡ ወበእንቲአሆሙ ይቤ ነቢይ አልቦሙ ፍሥሓ ለረሲዓን በቅድመ እግዚአብሔር እሉ እሙንቱ ተኵላት ወከለባት መሰጥ እለ አልቦሙ ምሕረት[፲፫]።

፲ መዝ. ፻፴፰ - ፳፩ - ፳፪
፲፩ + ፪ ዜና መዋ. ፲፱ - ፪
፲፪— ፪ ዜና መዋ. ፳ - ፴፯
፲፫ ፡ ኢሳ. ፶፯ - ፳፩

፻፲፭፡ ከእሊህ ትርቁ ዘንድ እናዝዛችኋለን ጥበበኛን የሚከተል እንደዚያ ጥበበኛን ይሆናልና አላዋቂንም የሚከተል እንደዚያ አላዋቂ ይሆናልና።

፻፲፮፡ ከሌቦች ጋራ ትኖሩ ዘንድ አገባብ አይደለም ፤ ከዓላውያን ጋራም አንድ አትሁኑ።

፻፲፯፡ ቅዱስ ዳዊት የሚለውን ስሙ አቤቱ ጠላቶችህን የጠላሁ አይደለሁምን ፤ ስለጠላቶችህም ጠፋሁ ፤ ፍጹም ጥልንም ጠላኋቸው ጠላትም ሆኑኝ።

፻፲፰፡ እግዚአብሔር ኢዮሳፍጥን፣ ንጉሥ አክዓብንና አካዝያስን ስለ ወደደና ስለ ረዳ ረግሞታልና።

፻፲፱፡ ንጉሡን ነቢዩ ፤ ኢዩም እንዲህ አለው ፤ የኃጢአተኛ ሰው ረዳትን ሆንህ ፤ እንግዲህ እግዚአብሔር የጠላውን አንተ ታድነዋለህን።

፻፳፡ ስለዚህም የእግዚአብሔር ቁጣ ፈጥኖ በእርሱ ላይ ወረደ ፤ ልቡ በፊቱ የቀና አልሆነምና ፤ በምድርም ሥራው ወራዳ ሁኗልና ።

፻፳፩፡ እንኪያስ ከእነርሱ ራቁ ሰላማቸውንም አትመኑ።

፻፳፪፡ ስለ እነርሱም ነቢይ እንዲህ አለ ፤ ለዝንጉዎች ሰዎች በእግዚአብሔር ፊት ደስታ የላቸውም ፤ እነርሱም ምሕረት የሌላቸው ተኵላዎችና ነጣቂዎች ውሾች ናቸው።

፻፳፫፡ ወሶበ ቀርበት ዕለት ወበጽሐት ሰዓት ብዙኃን ይከውኑ እኩያነ ።

፻፳፬፡ በከመ ይቤ እግዚእነ በወንጌል ወበደኃሪ መዋዕል ተሐፅፅ ሃይማኖት ወትሴኵስ ፍቅር ወትበዝኅ ኃጢአት ወይመጽኡ ሐሳውያነ መሲሕ ወሐሳውያነ ነቢያት ወይገብሩ ተአምረ በውስተ ሰማይ ወያስኍትዎሙ ለብዙኃን ኅሩያን።

፻፳፭፡ ናሁኬ ንስእሎ ለእግዚአብሔር ያድኅነነ እምስሕተቶሙ በኢየሱስ ክርስቶስ ወይባልሐነ እምዕልዋን ሕዝብ ከመ ናጽንዓ ለቤተ ክርስቲያን ወያድኅኖሙ ለብዙኃን ወይፈውሶሙ በብዙኅ ተግሣፅ ወበቃለ ጸጋ[፲፬] ።

፻፳፮፡ ወእለሰ ኢተወክፉ ስብከተነ ስዕኑ ተፈውሶ ወወፅኡ እመርዔት ከመ ያማስኑ ካልኣነ አባግዐ ንጹሓነ እለ አልቦሙ ነውር።

፻፳፯፡ ወከመዝ ሠራዕነ እንከ በውስተ ኵሉ በሐውርት ወረሰይነ ለክሙ ዛተ ርትዕተ ትምህርተ /ዲድስቅልያ/ በጽድቅ ወበንጽሕ ተዝካረ ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወፈነውነ ምስለ ኅሩይ ቀሌምንጦስ ወፍቁር በርናባስ ወፍቁር ወልድ ጢሞቴዎስ ወብፁዕ ማርቆስ ወምስሌሆሙ ቲቶ ወሉቃስ ወአሶን ወሉኪዮስ ወሱሲ ጴጥሮስ[፲፭]።

፲፬ ማቴ. ፳፬ - ፲፪ - ፳፬
፲፭ + ሮሜ. ፲፮ - ፳፩

፻፳፫፡ ቀን በቀረበች ጊዜ ሰዓትም በደረሰች ጊዜ ብዙዎች ክፉዎችን ይሆናሉ ።

፻፳፬፡ ጌታችን በወንጌል እንደ አለ፣ በኋለኛው ዘመን ሃይማኖት ታንሳለች ፤ ፍቅርም ትጠፋለች፣ ኃጢአትም ትበዛለች ፤ በመሢሕ ክርስቶስ የሚዋሹ ፤ በነቢያትም የሚዋሹ ይመጣሉ ፤ በሰማይም ተአምርን ያደርጋሉ ብዙዎች ምርጦችንም ያስታሉ ።

፻፳፭፡ እነሆ እንግዲህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከስሕተታቸው ያድነን ዘንድ እግዚአብሔርን እንለምነው ቤተ ክርስቲያንንም እንድናጸናት ከከዳተኞች ሕዝብ ይታደገን ዘንድ ብዙዎችንም ያድናቸውና ቡብዙ ምክርና በጸጋ ቃል ይፈውሳቸው ዘንድ እንለምነው።

፻፳፮፡ ትምህርታችንን ያልተቀበሉ ግን መዳን ተሳናቸው ፤ ነውር የሌለባቸው ሌሎች ንጹሓን በጎችን ያጠፉ ዘንድም ከመንጋ ወጡ ።

፻፳፯፡ እንግዲህ በቦታቸው ሁሉ እንዲህ ሠራን ፤ ይህችን የቀናች ትምህርትንም /ዲድስቅልያ/ በጽድቅና በንጽሕና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለሚያምኑ ሰዎች መታሰቢያ አደረግንላችሁ ፤ ከተመረጠ ቀሌምንጦስና ከተወደደ በርናባስ፣ ከተወደደ ልጅ ጢሞቴዎስና ከብፁዕ ማርቆስ፣ ከእነርሱም ጋር ከቲቶና ከሉቃስ ፤ ከአሶንና ከሉኪዮስ ፤ ከሱሲ ጴጥሮስም ጋር ላክነው ።

፻፷፰፤ ንስእለክሙ ትትመሰሉ በእሉ ወስምዑ ቃሎሙ ወረኃቁ እምዘ ትካት ልማድ እስመ ቀደ ምትሰ ኃለፉ ::

፻፷፱፤ ወአንትሙ ኩኑ ሐዲሳነ እስመ አእመርክምዎ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ ወወሀበነ ሕገ ንጹሐ ወመድ ኀኒተ ነፍስነ ዘረስይነ ውስቴታ ፍጹመ ስመ ዚአሁ ዘእንበለ ፍል ጠት ወሕፀት ወወልጦት ዘአልቦ ነውር እንተ ትመይጥ ነፍሳተ::

፻፸፤ ዘንተ ለዘረስዑ ዕብራውያን ወሀቦሙ ተዝካረ በሚልክያስ ነቢይ ዘይብል ተዘከሩ ሕገ ሙሴ ብእሴ እግዚአብሔር ዘአዘዘክሙ ዘንተ ትእዛዘ ጽድቅ ወቅድሳተ[፲፮]::

፻፸፩፤ ወእግዚእነ ኢሠዐረ ሕገ ኦሪት ወኢያሕፀፀ አላ ዳዕሙ ይቤ ኢተኀልፍ አሐቲ ቃል እምኦሪት እስከ ዝ ኵሉ ይትገበር ፤ ወካዕበ ይቤ ኢመጻእኩ እሥዐሮሙ ለኦ ሪት ወለነቢያት አላ ከመ እፈ ጽሞሙ[፲፯]::

፻፸፪፤ እስመ ሙሴ ሠራዔ ሕግ ነቢይ ወንጉሥ ፤ ወኤልያስ ነቢይ ቀናዒ አስተርአዩ ምስለ እግዚእ ሶበ ተወለጠ ራእዩ በቅድሜሆሙ ስምሀ ኮኑ በእንተ ሕማሙ ወሞቱ ወትስብእቱ ከመ ፍቁር ወሰብአ ቤቱ ወአኮ ከመ ነኪ ራን[፲፰] ::

፲፮ ሚል. ፬ - ፮
፲፯ . ማቴ. ፭ - ፲፯ - ፲፰
፲፰. ሉቃ. ፱- ፳፰ — ፴፩

፻፷፰፤እነሱን ትመስሉ ዘንድ እንለ ምናችኋለን፤ ቃላቸውንም ስሙ፤ ከቀድሞው ልማድም ራቁ ፤ ፊተ ኞች አልፈዋልና ::

፻፷፱፤እናንተም አዲሶችን ሁኑ፤ ሁሉ በእሱ የተፈጠረ ፤ ነፍሳትን የምትመልስ ነውር የሌለባት ያለ መለየት ያለ መጕደልና ያለ መለ ወጥ የእርሱን ስም በውስጥ ፍጹም ያደረግንባት የነፍሳችን መዳኛና ንጹሕ ሕግን የሰጠን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን አው ቃችሁታልና::

፻፸፤ ይህን ለረሱ ዕብራውያንም ይህን የጽድቅና የቅድስና ትእዛዝን ያዘዛችሁን የእግዚአብሔርን ሰው የሙሴን ሕግ አስቡ የሚል መታ ሰቢያን በነቢዩ በሚልክያስ ሰጣ ቸው::

፻፸፩፤ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም የኦሪትን ሕግ አልሻረም ፤ አላጓ ደለምም፤ ነገር ግን ይህ ሁሉ እስ ኪደረግ ድረስ ከኦሪት አንዲቱ ቃል አታልፍም አለ፤ ሁለተኛም እፈጽማቸው ዘንድ ነው እንጂ፤ ኦሪትንና ነቢያትን ላሳልፋቸው አልመጣሁም አለ ::

፻፸፪፤ ሕግን የሠራ ነቢይና ንጉሥ ሙሴ ፤ ቀናተኛው ነቢይ ኤልያስም በፊታቸው መልኩ በተ ለወጠ ጊዜ ከጌታ ጋር ታዩ ፤ ሰው ስለመሆኑ ስለ ሕማሙና ስለሞቱ ምስክር ሆኑ ፤ እንደ ወዳጅና እንደ ቤቱ ሰዎች እንጂ እንደ ባዕዶች አይደሉምና::

፻፸፫፤ወሀበ እግዚአብሔር ሥር ዐተ ፲ቱ ቃላት ዘውስተ ኦሪት ወነቢያት በቅዱሳን ወእሙንቱሰ ነበሩ እንዘ ይሰምዑ ቃሎ እምቅ ድመ ይግበሩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ዘሰመይዎ ግብፃውያን ሀቤ[፲፱]::

፻፸፬፤ እስመ ሥርዐትሰ ጽድቅ ውእቱ::

፻፸፭፤ ወበእንተዝ ተሰምየ ሕገ ወይፌትሕ በርትዕ ::

፻፸፮፤ሲሞንሰ ወእለሂ ምስሌሁ ጸልኡ ዘንተ ሥርዐተ ወይዌድሱ ርእሶሙ ወእሙንቱሰ ይወርዱ ውስተ ገሃነም::

፻፸፯፤ሕግሰ ኄር ወቅዱስ ውእቱ እስመ ይቤ እመ ትፈቅድ ትግበር ሊተ ምሥዋዐ ሕንጽ ሊተ በም ድር ወኢይቤ ሕንጽ ሊተ ዘእንበለ ሥምረት ::

፻፸፰፤እስመ ይጽሕቅ እግዚአብ ሔር በኀቤነ መሥዋዕተ ወቍ ርባነ::

፻፸፱፤አቤልሰ ወኖኅ ወአብርሃም መሥዋዕተ ወዕጣነ አዕረጉ ኀቤሁ በፈቃዶሙ::

፻፹፤ወከማሁ በፈቃዶሙ ዕብራ ውያንሂ ገብሩ ዘንተ፤ወአኮ ውእቱ ዘአዘዞሙ ዳዕሙ ለሊሆሙ በሥ ምረቶሙ ውእቱሂ ተወክፈ መሥ ዋዕቶሙ ዘአዕረጉ ሎቱ በልብ ንጹሕ ::

፲፱ ዘፀ. ፳ - ፫ - ፲፰

፻፸፫፤ እግዚአብሔርም በኦሪትና በቅዱሳን ነቢያት ውስጥ ያሉ የአሥሩን ቃላት ሥርዐት ለሕ ዝቡ ሰጠ፤ እነርሱም ግብፃውያን አምላክ ያሉት የላም ጥጃን አስመ ስለው ጣዖትን ከመሥራት አስቀ ድመው ቃሉን ሲሰሙ ኖሩ::

፻፸፬፤ሥርዐት ጽድቅ ነውና ::

፻፸፭፤ ስለዚህም ሕግን ተባለ በእ ውነትም ይፈርዳል::

፻፸፮፤ሲሞንና ከርሱ ጋራ የነበሩ ግን ይህን ሥርዓት ጠሉ ፤ እራሳቸውንም ያመሰግናሉ ፤ እነ ርሱ ግን ወደ ገሃነም ይወርዳሉ ::

፻፸፯፤ ሕጉ ግን ቸርና ቅዱስ ነው፤ መሠዊያን ትሠራልኝ ዘንድ ብትወድ በምድር ሥራልኝ አለ እንጂ ያለ ፈቃድህ ሥራልኝ አላለምና::

፻፸፰፤እግዚአብሔር መሥዋዕት ንና ቍርባንን ከእኛ ይፈልጋልና::

፻፸፱፤ አቤልና ኖኅ አብርሃምም መሥዋዕትንና ዕጣንን በፈቃዳ ቸው ወደ እርሱ አሳርገዋልና::

፻፹፤እንዲሁ ዕብራውያንም በፈቃ ዳቸው ይህን አደረጉ፤ እርሱ ያዘዛ ቸው አይደለም ፤ እነርሱ በፈቃዳ ቸው ነው እንጂ ፤ እርሱም በን ጹሕ ልቡና ያሳረጉለትን ተቀበለ::

፻፵፩፡ወበእንተዝ ይቤ ኢይፈቅድ ዕጣነክሙ ወኢይጽሕቅ ወኢምንተኒ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ ዓለም ወኵሉ ዘውስተ ትካት መዋዕል ረሰዕዎ አሕዛብ ለእግዚአብሔር ወረሰዩ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም አምላከ ህየንተ እግዚአብሐር ዘበአማን::

፻፵፩፡ስለዚህም እንዲህ አለ ፤ ዕጣናችሁን አልወድም ፤ ምንም አልሻም ፤ ዓለም ሁሉ የኔ ነውና በቀድሞ ዘመን የነበሩ ሰዎች ሁሉ እግዚአብሔርን ረሱት ፤ የላም ጥጃንም ስለ እውነተኛው እግዚአብሔር ፈንታ አምላክ አደረጉላቸው ::

፻፵፪፡ አመ ይወፅኡ እምግብፅ ይቤ አሮን እሉ እሙንቱ አማልክቲከ እስራኤል ዘአውፅኡከ እምድረ ግብፅ ወእሙንቱሰ አምለኩ ጣዕዋ ላሕም በዕልወት ወንደግዎ ለእግዚአብሐር ዘፈነወ ሙሴሃ ወአውፅኦሙ እምዕፁብ ኵነኔ ::

፻፵፪፡ከግብፅም በወጡ ጊዜ አሮን እስራኤል ሆይ ፤ ከግብፅ ምድር ያወጡህ አምላኮችህ እሊህ ናቸው አለ ፤ እነርሱም በክህደት የላም ጥጃን አመለኩ ፤ ሙሴን ልኮ ከሚያስጨንቅ አገዛዝ ያወጣቸው እግዚአብሔርን ተዉት ::

፻፵፫፡ ወናሁ ገብረ እግዚአብሔር ተአምራተ በእደ ሙሴ ገብሩ ወበትር ዘአማሰኖሙ ለግብፃውያን በ፲ቱ መቅሠፍት ዝንቱ ውእቱ፣ ወቦቱ ዘበጣ ለባሕረ ኤርትራ ወአኅለፎሙ እንተ ማዕከላ ከመ ምርዋጸ አፍራስ በውስተ የብስ ወለጸላእቱሰ አስጠሞሙ ውስቴታ::

፻፵፫፡ እግዚአብሔርም በወዳጁ በሙሴ እጅ ታምራትን አደረገ ፤ በበትሩም ግብፃውያንን በአሥር መቅሠፍት ያጠፋቸው እርሱ ነው፤ በዚያም በትር የኤርትራን ባሕር መትቶ በደረቅ እንዳለ ፈረስ መሮጫ አድርጎ በመካከሏ አሳለፋቸው ፤ ጠላቶቹንም በውስጧ አሰጠማቸው::

፻፵፬፡ወረሰየ ጥዑመ ነቅዐ ማይ መሪረ ወአንቅዐ ኰኵሐ ወአውሐዘ ሎሙ ማየ::

፻፵፬፡ መራራውን የውሃ ምንጭ ጣፋጭ አደረገ ፤ ጭንጫውንም ሰንጥቆ ውሃን አፈለቀላቸው ::

፻፵፭፡ወጸለሎሙ መዓልተ በደመና ወሌሊተ በዐምደ እሳት ወአብርሀ ሎሙ ወመርሐሙ ወእሙንቱሰ ኢያእመሩ ኀበ ይበጽሑ::

፻፵፭፡ ቀን በደመና ጋረዳቸው ፤ ሌሊትም በእሳት ምሰሶ እያበራ መራቸው ፤ እነርሱ ግን የሚደርሱበትን አያውቁም ነበር::

፻፵፮፡ ወአውረደ ሎሙ መና ይብልዑ እምሰማይ ወአዝነመ ሎሙ ሥጋ ከመ መሬት::

፻፵፮፡መናንም ይበሉ ዘንድ ከሰማይ አወረደላቸው ፤ ሥጋንም እንደ መሬት አዘነመላቸው::

፻፵፯፡ወወሀቦሙ ሕገ በገዳም ወረሰዮሙ ድልዋነ ይስምዑ ቃሎ ኀደግዎ ለዘገብረ ሎሙ ዘንተ ኵሎ ::

፻፵፯፡በምድረ በዳም ሕግን ሰጣቸው ፤ ቃሉንም ይሰሙ ዘንድ የተዘጋጁ አደረጋቸው ፤ ይህን ሁሉ ያደረገላቸውን ተዉት ::

፻፵፰፡ ወይቤልዎ ለአሮን ግበር ለነ አማልክተ እለ የሐውሩ ምስሌነ ወገብረ ሎሙ ጣዕዋ ላሕም ወሰገዱ ሎቱ::

፻፵፰፡አሮንንም ከኛ ጋራ የሚሄዱ አምላኮችን ሥራልን አሉት፤ እርሱም የላም ጥጃን ሠራላቸው ፤ እነርሱም ሰገዱለት::

፻፵፱፡ ወአእመረ እግዚአብሔር ከመ አልቦ አኰቴት በእንተ ኵሉ ዘገብረ ሎሙ ::

፻፵፱፡እግዚአብሔርም ስለ አደረገላቸው ሁሉ ምስጋና እንደሌለው ዐወቀ ::

፻፶፡ወእሙንቱሰ ተአስሩ በማእሰር ዘኢይትፈታሕ ወወድቁ ውስተ መሥገርት እንተ አልባቲ ሙጻአ ወምጉያይ::

፻፶፡እነርሱም በማይፈታ ማሠሪያ ታሥረው መውጫና መሸሻ በሌለባት ወጥመድ ውስጥ ወደቁ::

፻፶፩፡ ወአንትሙሰ ሶበ ትገብሩ ምሥዋዐ አዕርጉ ውስቴቱ ቍርባነ ኵሎ ጊዜ እስመ ውእቱ ይቤ ረሳዕኮ ለእግዚአብሔር ዘአድኀነከ ወአልብከ አኰቴተ ስምየ::

፻፶፩፡ እናንተ ግን መሠዊያን በሠራችሁ ጊዜ ሁሉ በውስጡ ቍርባንን አሳርጉ ፤ እርሱ ያዳነህ እግዚአብሔርን ረሳኸው ፤ ስሜን ማመስገንንም የለህም ብሏልና::

፻፶፪፤አብአ እንከ መባአክሙ ከመ ትዘከሩ አኰቴተ ስምየ በህየ ወኢ ትወልጡ እንስሳ ርኩሰ ህየንተ ንጹሕ::

፻፶፫፤ወእመሰ ኢገበርክሙ ከመዝ አመጽእ ላዕሌክሙ ዐቢየ መቅሠፍተ ከመ ገብር እኩይ ወሀካይ ወአብድ ወኢትትአሰሩ በማእሰረ ትእዛዝየ::

፻፶፬፤ ተዓቀቡ እንከ ወኢትደቁ ውስተ ስሕተተ ብዙኃን አማልክት ከመ ኢይርከብክሙ ቃል ዘይቤ አይቴ ውእቱ አማልክቲከ እስራኤል::

፻፶፭፤ ወተዘከሩ ዘጽሑፍ ዘይቤ ስማዕ እስራኤል እግዚአብሔር፣ አምላክከ፤ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ[፳]::

፻፶፮፤አንትሙሰ ንበሩ በዛቲ ሥርዐት ወአእምሩ ከመ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ በሰማይ ወበ ምድር::

፻፶፯፤አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ሕሊናከ ወኢያሁ ባሕቲቶ ፍራህ ወኢትረሲ ውስተ ልብከ ስመ አማልክተ ነኪር ፣ ወኢትዝክሮሙ በአፉከ እስመ በእንተ ጽልሑተ ልቦሙ አእመ ሮሙ እግዚአብሔር::

፳፤ ዘዳግ ፮ — ፬ - ፮

፻፶፪፤እንግዲህም በዚያ ስሜን ማመስገንን ታስቡ ዘንድ መብዓ ችሁን አግቡ ፣ ስለ ንጹሑ ፈን ታም ርኩሱን እንስሳ አትለ ውጡ::

፻፶፫፤እንደዚህ ባታደርጉ ግን እንደ ክፉና ሐኬተኛ ፣ እንደ አላዋቂም ባሪያ ታላቅ መቅሠፍትን በናንተ ላይ አመጣለሁ ፣ በትእዛዜ ማሰ ሪያም አትታሰሩም::

፻፶፬፤እንግዴህ ተጠበቁ ፤ እስራ ኤል ሆይ አምላኮችህ ወዴት ናቸው የሚለው ቃል እንዳያገኛ ችሁ ፤ በብዙዎች ጣዖታት ስሕተ ትም አትውደቁ ::

፻፶፭፤እስራኤል ሆይ ! ስማ አምላክህ እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው ፣ ተብሎ የተ ጻፈውንም ቃል አስቡ::

፻፶፮፤ እናንተስ በዚች ሥርዐት ኑሩ ከእርሱም ሌላ በሰማይም በምድርም ሌላ አምላክ እንደሌለ ዕወቁ::

፻፶፯፤እስራኤል ሆይ ! በፍጹም ልብህ ፣ በፍጹም ኃይልህ ፣ በፍ ጹምም ሐሳብህ አምላክህ እግዚአ ብሔርን ውደደው ፣ እርሱንም ብቻ ፍራ ፣ በልብህም ውስጥ የተለየ የጣዖታትን ስም አታድ ርግ ፤ በአፍህም አትጥራቸው ፣ እግዚአብሔር ስለ ልባቸው ሽንገላ አውቆአቸዋልና::

፻፶፰፤ ወአንትሙሰ አእመርክምዎ ለ፩አምላክ በልብ ንጹሕ ወበሠናይ ሕሊና ወሰማዕክሙ ቃሎ ለመድኅን ብፁዓት አዕይንቲክሙ እለ ርእያ ወአእዛኒክሙ እለ ሰምዓ ::

፻፶፱፤ናሁ ፈትሐክሙ እማእሰር ወግዕዝክሙ እምግብርናት::

፻፷፤ወዓዲ ይቤ ኢይብለክሙ አግብርትየ እስመ ገብርሰ ኢየአ ምር ዘይሬስዮ እግዚኡ አላ ዳዕሙ አዕርክትየ አንትሙ ::

፻፷፩፤ ናሁ መሀርኩክሙ ኵሎ ዘሰማዕኩ በኀበ አቡየ[፳፩] ::

፻፷፪፤ወእለሰ ይፈቅዱ ኢይርአዩ ወኢይስምዑ ገዝፈ ልቦሙ ወር ኀቁ እምኔሁ::

፻፷፫፤አንትሙሰ ብፁዓን አንትሙ ዘሠዓረክሙ እግዚአብሔር እመር ገም እስመ ዘመጽአ ክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር አጽንዐ ሕገ ወፈጸመ ወአሰሰለ ክቡደ ጾረ ዘው ስቴቱ ፣ አድኀነነ ወአግዐዘነ እምተቀንዮ ለኃጢአት ወመሐረነ ወወሀበነ ሕይወተ ዘለዓለም ::

፳፩ ዮሐ. ፲፭ - ፲፭

፻፶፰፤እናንተ ግን አንዱን አምላክ በንጹሕ ልብና በበጎ አሳብ አውቃ ችሁታል፣የመድኀኒንም ቃል ሰም ታችኋል ፤ ያዩ ዓይኖቻችሁ ፣ የሰሙም ጆሮዎቻችሁ ብፁዓን ናቸው::

፻፶፱፤እነሆ ከማሰሪያ ፈታችሁ ፣ ከባርነትም ነፃ ወጣችሁ::

፻፷፤ዳግመኛም ባሮቼ አልላች ሁም አለ ፣ ባሪያ ጌታው የሚያ ደርገውን አያውቅምና ፣ ወዳጆቼ ናችሁ እንጂ::

፻፷፩፤እነሆ በአባቴ ዘንድ የሰማ ሁትን ሁሉ አስተማርኋችሁ::

፻፷፪፤ እንዳያዩ እንዳይሰሙ የሚ ወዱ ግን ልቡናቸው ደንድኖ ከርሱ ራቁ::

፻፷፫፤እግዚአብሔር ከርግማን የለ ያችሁ እናንተ ግን ንዑዳን ክቡራን ናችሁ ፤ የእግዚአብሔር ልጅ ክር ስቶስ ሕግን አጽንቷልና ፤ ሕጉ ንም ፈጽሞ ከእኛ ከባድ ሸክምን አርቋልና ፤ እኛንም አድኖ ከኃጢ አት መገዛት ነፃ አውጥቶናልና ፤ ይቅር ብሎም የዘለዓለም ሕይ ወትን ሰጥቶናልና::

፻፳፬፤ወካዕበ ይቤ ዘይፈቅድ ይት ልወኒ ይጽናሕ ዳግመ ምጽአትየ።

፻፳፭፤ ወውእቱሰ ኢተወክፈ መሥዋዕተ ወቍርባነ ዘያበውኡ አሕዛብ እስመ ብዙኀ ጊዜ አበሱ ሎቱ።

፻፳፮፤ ወለእሙንቱሰ ይመስሎሙ በአብዝኖ መሥዋዕት ዘይድኀኑ እመ ቅሠፈተ መዓቱ ለእግዚአብሔር ዘእንበለ ዳዕሙ ንሕነ ንስብሖ።

፻፳፯፤ወዓዲ ይቤ በእንተ ምንት ታመጽኡ ሊተ ዕጣነ እምሳባ ወቀ ናንሞሰ እምርኁቅ ብሔር ኢይ ሠምር መሥዋዕተክሙ ወኢ ይትዌከፍ ዕጣነክሙ።

፻፳፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢሳይያስ ለም ንት ታበውኡ ሊተ መሥዋዕ ተክሙ ፤ ጽጉብ አነ እመሥዋዕተ ሐራጊት ወአልህምት ወስብሐ አባግዕ፤ ኢይፈቅድ ደመ ላህም ወጠሊ እመኒ አምጻእክሙ ኢታስ ተርእዩኒ መኑ ኃሠሦ ለዝንቱ እምእዴክሙ።

፻፳፱፤ኢትድግሙ እንከ ከይደ ዐፀደ ቤትየ ወእመኒ አምጻእክሙ ስንዳሌ ከንቱ ውእቱ ወዕጣንክሙ ርኩስ ፤ ወበዓላቲክሙ ወሰንበ ታቲክሙ ዕለተክሙ ኢይፈቅድ፤ ጾመክሙኒ ወጸሎተክሙኒ ኢይ ፈቅድ ፤ ጸልአት ነፍስየ ዘንተ ወሰቈራረ ኮንክሙኒ።

፻፳፬፤ሁለተኛም ሊከተለኝ የወ ደደ ሁለተኛ አመጣጤን ይጠብቅ አለ ።

፻፳፭፤እሱ አሕዛብ የሚአቀርቡ ትን መሥዋዕትንና ቍርባንን አልተቀበለም ፤ እሱን ብዙ ጊዜ በድለዋልና ።

፻፳፮፤ ለነሱ ግን ከእግዚአብሔር ከቁጣው መቅሠፍት መሥዋዕትን በማብዛት የሚድኑ ይመስላቸ ዋል፤ እኛ እናመስግነው እንጂ ።

፻፳፯፤ዳግመኛም መሥዋዕታችሁን አልወድም ፤ ዕጣናችሁንም አልቀ በልም ፤ ዕጣንን ከሳባ፣ ቀናንሞ ስንም ከሩቅ አገር ስለምን ታመ ጡልኛላችሁ አለ።

፻፳፰፤ ሁለተኛም ኢሳይያስ የላ ምና የፍየል ደምን አልወድም፤ ብታመጡም አታሳዩኝ ፤ ይህን ከእጃችሁ ማን ፈለገው? የበጎችን ስብ የላሞችንና የጊደሮችን መሥ ዋዕት እኔ ጠግቤያለሁ መሥዋዕ ታችሁን ለኔ ለምን ታቀርባላችሁ? አለ ።

፻፳፱፤እንግዲህ የቤቴን ቦታ መርገ ጥንም አትድገሙ ፤ ስንዴንም ብታመጡ ከንቱ ነው ፤ ዕጣናች ሁም የረከሰ ነው ፤ ሰንበቶቻችሁ ንም ፤ በዓሎቻችሁንም ቀናች ሁንም አልፈቅድም ፤ ጸሎታ ችሁንና ጾማችሁንም አልሻም ፤ ሰውነቴ ይህን ጠልታ አስጸያፊ ሆናችሁብኝ ።

፻፴፤ወዓዲ ይቤ ነቢይ አእትት እምኔየ ድምፀ መዓትከ።

፻፴፩፤ወካዕበ ይቤሎ ሳሙኤል ነቢይ ለሳኦል ሶበ ይፈቅድ ይሡዕ ይኄይስ ሰሚዕ እምሠዊዕ ወተአ ዝዞ እምስብሐ አባግዕ እስመ ኢይፈቅድ እግዚአብሔር ትሡዕ ሎቱ ዘእንበለ ዳዕሙ ትስማዕ ቃሎ።

፻፴፪፤ወዳዊትኒ ይቤ ኢይነሥእ አልህምተ እምቤትከ ወኢሐራጊተ እመርዔትከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ አራዊት ዘገዳም እንስሳ ገዳ ምኒ ወአልህምት ወአአምር ኵሎ አዕዋፈ ሰማይ ወስነ ገዳምኒ ኀቤየ ሀሎ እመኒ ርኅብኩ ኢይስእለከ እስመ ዚአየ ውእቱ ኵሉ ዓለም በምልዑ ኢይበልዕ ሥጋ ላህም ወኢይሰቲ ደመ ጠሊ[፳፱] ሡዕ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ ስብ ሐት ወፈኑ ለልዑል ጸሎተከ ።

፻፴፫፤ ወዓዲ ጽሑፍ ውስተ መጽሐፍ ከመ ውእቱ ኢይፈቅድ ዕጣነ እለ አበሱ ሎቱ ፤ እስመ ርኩስ በኀቤሁ መሥዋዕቶሙ ለዕ ልዋን እለ ያበውኡ ዘእንበለ ሕግ ወኵሉ ዘይበልዕ እምኔሁ ይረ ኵስ ።

፳፱ መዝ. ፵፱ - ፱ - ፲

፻፴፤ዳግመኛም ነቢይ የቍጣህን ድምጽ ከኔ አርቅ አለ።

፻፴፩፤ሁለተኛም ሳሙኤል ሳኦልን መሥዋዕትን ይሠዋ ዘንድ ቢወድ ከመሥዋዕት መስማት፣ ከበጎች ስብም መታዘዝ ይሻላል፣ እግዚ አብሔር ቃሉን ትሰማ ዘንድ እንጂ መሥዋዕትን ልትሠዋለት አይፈቅድም እና አለ ።

፻፴፪፤ ዳዊትም ከቤትህ ላሞችን፣ ከመንጋዎችህም ጊደሮችን አል ቀበልህም፣ የምድረ በዳ አራዊት ሁሉ የኔ ናቸውና ፤ ላሞችና የም ድረበዳ እንስሳም የሰማይ ወፎች ንም ሁሉ ዐውቃለሁና፣የምድረ በዳ ጌጥም በኔ ዘንድ አለና፣ ብራብም አለምንህም ፤ ዓለም ሁሉ በሞላ የኔ ነውና፣ የላም ሥጋን አልበላም ፤ የፍየል ደም ንም አልጠጣም ፤ ለእግዚአብሔር የምስጋና መሥዋዕትን ሠዋ፣ጸ ሎትህንም ለልዑል ስጥ እንጂ አለ ።

፻፴፫፤ ዳግመኛም እሱን የበደሉ ሰዎች ዕጣንን እሱ እንዳይወድ በመጽሐፍ ውስጥ የተጻፈ ነው፣ ያለ ሥርዓት የሚያቀርቡት የከሃ ዲዎች መሥዋዕት በእሱ ዘንድ ርኩስ ነውና ፤ ከመሥዋዕቱም የሚበላ ይረክሳል።

፻፹፬፡ ወውእቱ ይፈቅድ ፈድፋደ ልበ የዋሀ ወመንፈሰ ትሑተ ዘይኄይስ እመሥዋዕት።

፻፹፭፡ናሁ እንከ መጽአ ያዕርዕ እሰ ያበውኡ መሥዋዕተ ደም ፤ እስመ ውእቱ ነገረ በኦሪት ከመ እግዚአብሔር አምላክ አሐዱ ውእቱ[፳፫] ።

፻፹፮፡ወካዕበ ይቤ በወንጌል ዛቲ ይእቲ ሕይወት ዘለዓለም ከመ ያዕምሩከ ለከ ለ፩ ዘበአማን አምላክ[፳፬]።

፻፹፯፡ወዓዲ ይቤ አፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ ፤ ወዳግመ ይቤ አፍቀርኩክሙ መፍትው ትትፋቀሩ በበይናቲክሙ ከመ አነ አፍቀርኩክሙ[፳፭]።

፻፹፰፡እስመ ከመዝ ይቤ መጽሐፍ ኢትቅትል ነፍሰ፤ ወውእቱሰ አዘዘ ግሙራ ኢንጽላእ መነሂ ዘይቤ ናሁ አዘዘ ኢይዘምዉ ወኢይፍትዉ ብእሲተ ባዕድ።

፻፹፱፡ ይቤ ኢትስርቅ ወውእቱ አዘዘ ንትገሃሥ እምኵሉ ምግባር እኩይ ወናፍቅር ጸላዕተነ[፳፮] እስመ ዘይቤ ኢትፍድዩ እኩየ ለዘአሕሠመ ላዕሌክሙ አዘዘነ ንግበር ሰላመ ምስለ ኵሉ ፤ እስመ ምሕረት ይኄይስ እምእለ ይፈቅዱ በቀለ በእኩይ።

፳፫ ዘዳግ. ፮ — ፰
፳፬ ዮሐ ፲፯ - ፫
፳፭ ማቴ. ፳፪ -፴፱
፳፮፥ ዮሐ. ፲፫ - ፴፬

፻፹፬፡እሱም ከመሥዋዕት የሚሻል ቅን ልቡናና ትሑት ሰውነትን ፈጽሞ ይወዳል ።

፻፹፭፡እንሆ የደም መሥዋዕትን የሚአቀርቡትን ያስቀር ዘንድ መጣ ፤ እሱ በኦሪት ፈጣሪ እግዚአብሔር አንድ እንደሆነ ተናግሯልና።

፻፹፮፡ሁለተኛም በወንጌል በእውነት አንድ አምላክ የምትሆን አንተን ያውቁህ ዘንድ የዘለዓለም ሕይወት ይህች ናት አለ ።

፻፹፯፡ዳግመኛም ባልንጀራህን እንደራስህ አድርገህ ውደድ አለ ፤ ሁለተኛም እኔ ወደድኋችሁ አለ ፤ እኔ እንደ ወደድኳችሁ እናንተም እርስ በርሳችሁ ትዋደዱ ዘንድ ይገባል።

፻፹፰፡መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና ነፍስን አትግደል ፤ እርሱስ ማንንም ፈጽመን እንዳንጠላ አዘዘ ፤ እነሆ እንዳይሰስኑ አዘዘ ያለው የሌላውን ምሽት ፈጽመው እንዳይመኙ ነው።

፻፹፱፡አትስረቅ አለ ፤ እርሱ ግን ከክፉ ሥራ ሁሉ እንርቅና ጠላቶቻችንንም እንወድ ዘንድ አዘዘ ፤ በናንተ ላይ ክፋትን ለሠራ ሰው ክፉን አትመልሱለት ፤ ስለ አለውም ከሁሉ ሰላምን እናደርግ ዘንድ አዘዘን ፤ በክፋት መበቀልን ከሚወዱ ይልቅ ይቅርታ ይሻላልና ።

፻፺፡ይቤ አክብሩ አበዊክሙ ወውእቱሰ አዘዘነ ናትሕት ርእሰነ ለኵሉ፤ አጽርዐ ግዝረተነ ወለሊሁ ፈጸመ ግዝረተ ወውእቱሰ ፈጸመ ተስፋ ዘይሴፈዎ ኵሉ ዓለም።

፻፺፩፡ ዘይቤ አግብእ መሐላከ ለእግዚአብሔር አዘዘነ ኢንምሐል ወኢበምንትኒ።

፻፺፪፡ህየንተ መሥዋዕት ዘደም ወሀበነ ቍርባነ ነባቢተ ዘእንበለ ደም ።

፻፺፫፡ ወህየንተ መሥዋዕት ዘ፩ መካን አዘዘነ ይኩን ቍርባን ውስተ ኵሉ ምድር እምሥራቀ ፀሐይ እስከነ ዓረብ።

፻፺፬፡ ወለክህነቱ ይቤ ሙሴ በውስተ ሕግ ፤ ንብብ ቃለ ዘአዘዝኩከ እንዘ ትነብር አው እንዘ ትቀውም ወእመኒ እንዘ ተሐውር ውስተ ፍኖት ።

፻፺፭፡ ወዳዊትኒ ይቤ ዘዳዕሙ ሕገ እግዚአብሔር ሥምረቱ ወዘሕጎ ያነብብ መዓልተ ወሌሊተ[፳፯] ወበኵለሄ አዘዘ ይግበሩ በውስተ ሕግ ወኢይዕልዉ ሥርዐተ።

፻፺፮፡ወካዕበ ይቤ ብፁዓን እለ ንጹሐን በፍኖቶሙ ወእለ የሐውሩ በፍናዊሁ ወበኵሉ ልቦሙ የኀሥሥዎ[፳፰]።

፳፯ መዝ. ፩ — ፩ — ፪ ፤ ፻፲፰ ፩ - ፪

፻፺፡አባቶቻችሁን አክብሩ አለ ፤ እርሱ ግን ለሁሉ እራሳችንን እናዋርድ ዘንድ አዘዘን ፤ ግዝረታችነን አስቀረ ፤ እርሱ ግን ግዝረትን ፈጸመ ፤ ዓለም ሁሉ የሚመኘው ተስፋን ፈጸመ ።

፻፺፩፡ መሐላህን ወደ እግዚአብሔር መልስ ያለ እርሱ በምንም ፈጽመን እንዳንምል አዘዘን።

፻፺፪፡ስለ ደም መሥዋዕት ፈንታ ያለ ደም የምትናገር ቍርባንን ሰጠን ።

፻፺፫፡ በአንድ ቦታ ስለ ምትደረግ መሥዋዕት ፈንታም ፤ ቍርባን ከፀሐይ መውጫ እስከ ፀሐይ መግቢያ ድረስ በምድር ሁሉ ይደረግ ዘንድ አዘዘን።

፻፺፬፡ሙሴም ለክህነቱ በመጽሐፍ ውስጥ፤ ስትቀመጥ ወይም ስትቆም ፤ ወደ ጐዳና ስትሔድም ያዘዝኩህን ቃል ተናገር አለ።

፻፺፭፡ ዳዊትም የእግዚአብሔር ሕግ ፈቃዱ የምትሆን ሌሊቱን፤ ቀኑንም፤ ሕጉን የሚያነብብ ብፁዕ ነው አለ፤ሁለጊዜም በመጽሐፍ ያለውን ይሠሩ ዘንድ ሥራትንም እንዳያፈርሱ አዘዘ።

፻፺፮፡ዳግመኛም አለ በጐዳናቸው ንጹሐን የሆኑ ሰዎች ፤ በመንገዶቹም የሚሄዱ በፍጹም ልቡናቸውም የሚፈልጉት ሰዎች ብፁዓን ናቸው ።

፻፹፯፤ወዓዲ ይቤ በወንጌል ብፁዓን አንትሙ እመ ገበርክምዎ ለዝንቱ እስመ በእንተዝ ይፌቅድ ይኩን ሕግ ገሃደ በጽድቅ ወያበርህ ለኵሉ ዓለም ለእለ የአምኑ በእግዚእነ ወኀደጉ አምልኮተ ጣዖት ወርኀቁ እምዐመፃ ወተወክፉ ቃሎ ሠናያተ::

፻፹፰፤ወለእለሂ መነኑ ኪዳናተ አይሁድ እለ ፆረ ልቦሙ ወተለዉ ፍኖቶሙ እለ ይቤሉ አልብነ ንጉሥ ዘእንበለ ቄሣር::

፻፹፱፤ወካዕበ ይቤሉ እመኀደግናሁ ለዝንቱ ይመጽኡ ሰብአ ሮሜ ወይነሥኡ ሕዝበነ ወብሔረነ ፤ ተነበዩ ላዕሌሁ::

፻፺፤ወይቤሉ ይኄይሰነ ንቅትል ፩ደ ብእሴ እምይትሀጐል ኵሉ ሕዝብ[፳፰] ::

፻፺፩፤አምኑ ቦቱ ኵሎሙ አሕዛብ ወነሥኡ ሮሜ ሢመቶሙ ወነሥኡ ኵሎ ሥርዐቶሙ::

፻፺፪፤ ወበእንተዝ ኮኑ ርጉማነ እስመ ኢክህሉ ገቢረ ትእዛዙ ::

፻፺፫፤ ወዓዲ ይቤ ርጉም ውእቱ ዘኢይገብር ኵሎ ትእዛዘ ዘጽሑፍ ውስተ መጽሐፈ ሕግ::

፳፰ ዮሐ. ፲፩ - ፶

፻፹፯፤ዳግመኛም በወንጌል ይህን ብታደርጉ ብፁዓን ናችሁ አለ ፤ ስለዚህም ሕግ በእውነት የተገለጠ ይሆን ዘንድ ይወዳል ፤ ጣዖት ማምለክን ትተው ፤ ከበደልም ርቀው በጎ ቃሎችንም ተቀብለው ፤ በጌታችን ሳመኑ ሰዎች በዓለም ሁሉ ያበራል ::

፻፹፰፤ ልባቸው የታወረ አይሁድ ንና ከቄሳር በቀር ንጉሥ የለንም የሚሉትን መንገድ የተከተሉትን መሐላ ለናቁ ያበራል ::

፻፹፱፤ ሁለተኛም ይህን ብንተወው የሮሜ ሰዎች መጥተው ሕዝባችንንና ሀገራችነን ይወስዳሉ ብለው በእርሱ ላይ ተናገሩ::

፻፺፤እንዲህም አሉ ፤ ሕዝቡ ሁሉ ከሚጠፋ አንድ ሰውን ብንገድል ይሻለናል ::

፻፺፩፤አሕዛብም ሁሉ አመኑበት ፤ የሮም ሰዎችም ሹመታቸውን ወሰዱ ፤ ሥርዓታቸውንም እጅ አደረጉ::

፻፺፪፤ ስለዚህም የተረገሙ ሆኑ ፤ ትእዛዙን ማድረግ አልቻሉምና ::

፻፺፫፤ ዳግመኛም አለ ፤ በሕግ መጽሐፍ የተጻፈውን ትእዛዝ ሁሉ የማይሠራ ርጉም ነው::

፻፺፬፤ ወንሕነሰ ንትሉ ፍኖቶ ለክርስቶስ ከመ ንርከብ በረከተ ወንትወከፍ ሕገ ወነቢያተ ወወንጌለ ቅዱሰ ወንትገኀሥ እምእለ ያመልኩ አማልክተ ብዙኃነ ወንርኀቅ እምቀታልያነ ክርስቶስ ወቀተልተ ነቢያት እሉ እሙንቱ አይሁድ መናፍቃን::

፻፺፭፤ወንሕነሰ ንተሐት ወንጽናዕ በአሚን በኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሥ ዘቦቱ ሥልጣን ላዕለ ኵሉ ወውእቱ መምህረ ሕግ ወዐቃቤ ሥርዐት ::

፻፺፮፤ ረኀቁ እንከ እምፍልጠተ ኤጲስ ቆጰሳት ወካህናት ወሕዝብ እለ ያረኵሱ ኦሪተ ወነቢያተ ጸላእቱ ለእግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ::

፻፺፯፤ወእለሰ የአምኑ በክርስቶስ ወልደ እግዚአብሔር ወይፈልጡ ልደቶ በሥጋ ፤ ወይፀርፉ ዲበ ሕማማቲሁ በሥጋ፤ ወይጼዕልዎ በመስቀሉ ወይሣለቁ በሞቱ ወኢየአምኑ ትንሣኤሁ ፤ ወያበጥሉ ልደቶ እምአብ እምቅድመ ኵሉ ፍጥረት፤ወይብሉ እሙንቱ ሥጋ ወነፍስ ውእቱ ወአልቦ መለኮት::

፻፺፰፤ወቦ ዘይቤሉ ከመ ኢየሱስ ክርስቶስ መልዕልተ ኵሉ ወይዌድስዎ ::

፻፺፱፤ወይብልዎ ባሕቲቱ ውእቱ አብ ወካዕበ ይቤሉ ውእቱ ወልድ ወጰራቅሊጦስ ኢሀለዉ ፤ እሉኬ ርኩሳን እምኵሉ ::

፻፺፬፤ እኛ ግን የክርስቶስን መንገድ እንከተል ፤ በረከትን እናገኝ ዘንድ ነቢያትንና ኦሪትን ቅዱስ ወንጌልንም እንቀበል፤ብዙ አማልክትን ከሚያመልኩ ሰዎችም እንለይ ፤ ከክርስቶስ ገዳዮችና ከነቢያት ገዳዮች እንራቅ ፤ እነዚህም መናፍቃን አይሁድ ናቸው::

፻፺፭፤ እኛ ግን ራሳችንን ዝቅ እናድርግ ፤ በሁሉ ላይ ሥልጣን ባለው በንጉሥ ኢየሱስ ክርስቶስ በማመንም እንጽና ፤ እርሱ የሕግ መምህርና የሥርዐት ጠባቂ ነውና ::

፻፺፮፤ ከኤጲስ ቆጶሳትና ከካህናት ከመለየት ራቁ፤ ኦሪትን ነቢያትን የሚያረክሱ ሕዝብ ሁሉን የፈጠረ የእግዚአብሔር ጠላቶች ናቸው::

፻፺፯፤በእግዚአብሔር ልጅ በክርስቶስ ስም የሚያምኑ በሥጋ መወለዱን ግን የሚለዩ ፤ በሥጋ በተቀበላቸው መከራዎቹም ላይ የሚዘብቱ ፤ በመስቀሉም የሚሳደቡ ፤ በሞቱም የሚሳለቁ ፤ ትንሣኤውንም የማያ ምኑ ፤ ከፍጥረቱም አስቀድሞ ከአብ መወለዱን የሚያፈርሱ አሉ ፤ ነፍስና ሥጋ ነው እንጂ፤መለኮት የለውም ይላሉ::

፻፺፰፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ከሁሉ በላይ ነው ብለው የሚያመሰግኑት አሉ ::

፻፺፱፤ አብ ብቻ ነው የሚሉም አሉ ፤ ሁለተኛም እርሱ ወልድና ጰራቅሊጦስ የሉም የሚሉም አሉ፤ እሊህም ከሁሉ ይልቅ ርኩሳን ናቸው::

፪፻፥ወቦ እለ ይቤሉ ከመ ትንሣኤ ሙታን በነፍስ እለ እንበለ ሥጋ፤ ወለእሉ ይብሎሙ ሑሩ ውስተ እሳት ዘለዓለም::

፪፻፩፥ረኃቁ ኦ ፍቁራንየ አኀው እምእሉ ከመ ኢትትኰነኑ ኅቡረ ምስሌሆሙ::

፪፻፪፥ወእለሂ ይሬእዩ ኮከበ ወያመ ልኩ ኃይለ ሰማይ ወይትዓቀቡ ዕለተ ወሰዓታተ ለእሉ እንከ ይትዌከፍኑ ጸሎቶሙ ወይሠምርኑ ቍርባኖሙ ወይሰምዕኑ መጻሕፍቶሙ ቅዱሳተ::

፪፻፫፥እሉኬ ኮኑ መዝበረ እመንፈስ ቅዱስ ዘህልው ውስተ ልበ መሃይምናን::

፪፻፬፥ወይቤ ሰሎሞን በእንተ ቅዱሳን ይኩኑ ድልዋነ እመኒ ኖሙ ይትዓቀቡ ወእመኒ ነቅሑ ይጠበቡ በጽድቅ ወተፋቅሮ እስመ ኢይርኅቅ መንፈስ ቅዱስ እመሃይምናን ሕዝበ ክርስቲያን እምዕለተ ልደቶሙ እስከ አመ ይመውቱ ::

፪፻፭፥ወብእሲትኒ ዘትነብር ሰቡዐ መዋዕለ በደም ወእምድኅረ ወለደት ሐለየት በልባ ወትቤ እፎ የኀድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌየ እንዘ ርኵስት አነ፤ወእመሰ ውኅደ ሃይማኖት ወአልባቲ ምግባረ ሠናይ ኢየኀድር ላዕሌሃ መንፈስ ቅዱስ ::

፪፻፥ የሙታን ትንሣኤም ያለ ሥጋ በነፍስ ነው የሚሉም አሉ፤ እርሱም ወደ ዘለዓለም እሳት ሒዱ ይላቸዋል ::

፪፻፩፥ የተወደዳችሁ ወንድሞች ሆይ ! ከእነርሱ ጋር በአንድነት እንዳይፈረድባችሁ ከእነዚህ ራቁ::

፪፻፪፥ ኮከብን አይተው የሚያመልኩ፤የሰማይንም ጽናት የሚያመልኩ ፤ ዕለትንና ሰዓታትንም የሚጠባበቁ ፤ እንግዲህ የሊህን ጸሎት ይቀበላልን ፤ ቍርባናቸውንስ ይወዳልን ፤ ቅዱሳት መጻሕፍቶቻቸውንስ ይሰማልን::

፪፻፫፥ እሊህስ በምእመናን ልቡና ውስጥ ከሚኖር ከመንፈስ ቅዱስ ባዶ ሆኑ ::

፪፻፬፥ ሰሎሞንም ስለ ቅዱሳን እንዲህ አለ ፤ ቢተኙ ይጠበቁ ዘንድ፤ ቢነቁም በጽድቅና በፍቅር ይራቀቁ ዘንድ የተዘጋጁ ይሁኑ፤ ከተወለዱ ጀምሮ እስኪሞቱ ድረስ መንፈስ ቅዱስ ከክርስቲያን ወገኖች ከምእመናን አይርቅምና::

፪፻፭፥ ሴትም ከወለደች በኋላ በደም ፯ ቀን የምትቀመጥ፤እኔ ርኩስ ስሆን መንፈስ ቅዱስ፤ በኔ ላይ እንዴት ያድራል? ብላ በልቧ ብታስብ (ብትጠራጠር) ሃይማኖትም የጐደለባት በጎ ሥራም የሌላት ብትሆን መንፈስ ቅዱስ በላይዋ አያድርም::

፪፻፮፥እስመ ዝንቱ ግብር ኢኮነ ውጹዐ እምሕግ ወሰብሳብሰ ወደም ዘይለምዳ አንስት ወሕልም ኢይከልዕ መንፈስ ቅዱሰ ::

፪፻፯፥አላ ዳዕሙ ለዕልዋን መናፍቃን እለ ዐለዉ ሕገ ወሥርዐተ ኢየኃድር መንፈስ ቅዱስ ላዕሌሆሙ ::

፪፻፰፥ ወእለሰ አምኑ ወይሴፈዉ ዳግመ ምጽአቶ ለክርስቶስ የኀድር ላዕሌሆሙ መንፈስ ቅዱስ::

፪፻፱፥ ወእለሰ መንፈስ ቅዱስ አልቦሙ ይከውኑ ማኅደረ ለአጋንንት ርኩሳን ፤ እስመ ጸራቅሊጦስ ይጸልእ ሐሰተ ወኵሎ ምግባረ እኩየ፤ ወዲያብሎስ ይጸልእ ምግባረ ጽድቅ ወምግባረ ሠናይ ::

፪፻፲፥ወኵሉ ዘይጠመቅ በአሚን ይትፈለጥ እመንፈሰ ሰይጣን ወይከውን ማኅደረ ለመንፈስ ቅዱስ ወለዘሰ ይገብር ሥምረቶ ይመልዕ ላዕሌሁ ጥበብ ወአእምሮ ወኢይክል ቀሪበ ኀቤሁ መንፈስ ርኩስ::

፪፻፲፩፥ወመንፈስ ርኩስ ያፈቅር እለ አልቦሙ አኰቴት ሀካያነ ወኃጥአነ ወመሠርያነ እስመ ዲያብሎስ በሕፀተ አኰቴት ወድቀ እመንበሩ ወኮነ ዕሩቀ እምስብሐተ እግዚአብሔር፤ወለሊሁ ኀረየ ከዊነ ሰይጣን እምይኩን ሊቀ መላእክት ::

፪፻፮፥ ይህ ሥራ ከሕግ የወጣ አይደለምና ፤ ነገር ግን ጋብቻ የሴቶች ልማድና ደም ሕልምም መንፈስ ቅዱስን አይከለክልም ::

፪፻፯፥ነገር ግን ሕግንና ሥርዓትን በለወጡ በመናፍቃንና በከሃዲዎች ላይ መንፈስ ቅዱስ አያድርም እንጂ::

፪፻፰፥ በሚያምኑና የክርስቶስን ዳግም ምጽአት ተስፋ በአደረጉ ሰዎች ላይ ግን መንፈስ ቅዱስ ያድራል ::

፪፻፱፥መንፈስ ቅዱስ የሌለባቸው ሰዎች ለርኩሳን አጋንንት ማደሪያ ይሆናሉ ፤ መንፈስ ቅዱስ ሐሰትንና ክፉ ሥራን ሁሉ ይጠላልና፤ ዲያብሎስም የጽድቅ ሥራንና መልካም ሥራን ይጠላል::

፪፻፲፥በሃይማኖት የሚጠመቅ ሁሉ ከሰይጣን መንፈስ ይለያል ፤ ለመንፈስ ቅዱስም ማደሪያ ይሆናል፤ ፈቃዱን ለሚያአደርግም ዕውቀትና ጥበብ በላዩ ይመላል ፤ ርኩስ መንፈስም ወደ እርሱ መቅረብን አይችልም::

፪፻፲፩፥መንፈስ ርኩስም ምስጋና የሌላቸው ሰነፎችን ኃጢአተኞችንና ሥራየኞችን ይወዳል ፤ ዲያብሎስ ምስጋናን በማጕደል ከዙፋኑ ወድቋልና ፤ ከእግዚአብሔርም ምስጋና ባዶውን ቀርቷልና ፤ እርሱ ራሱ የመላእክት አለቃ ከመሆን ይልቅ ሰይጣን መሆንን መረጠ::

፪፻፲፪፤ወበእንተዝ መፍትው ለአን
ስት ይትዓቀባ እምኵሉ ነገር
እኩይ ወከንቱ ፣ ወይዘከራሁ ለእ
ግዚአብሔር ዘፈጠረ ኵሎ ወይት
ልዋ ሕጎ ወኢይግበራ ፍትወተ
ሥጋ ዘእንበለ በርቱዕ ሰብሳብ።

፪፻፲፫፤ ተዐቀቡ እምክረ እኩያን
ሰብእ ወእምትድምርቶሙ።

፪፻፲፬፤ወበእንተዝ ተገኀሡ ኦ ፍቁ
ራን አኃው እምኵሎሙ አረማው
ያን ዘይገብሩ እኩየ ወረሐቁ እም
ኔሆሙ ወኢታስቄርሩ ሥጋ
አብድንተ ሰብእ፤

፪፻፲፭፤ ነአምን ከመ የሐይዉ
ወይትነሥኡ ሙታን ዳግመ ።

፪፻፲፮፤ወከማሁ ኢኮነ ሰቈራረ ሰብ
ሳብ ዘበሕግ እስመ ትድምርተ
ብእሲ ወብእሲት ርቱዕ ዘፈጠረ
እግዚአብሔር ብእሴ ወብእሲተ
ወባረኮሙ ወይቤሎሙ ብዝኁ
ወተባዝኁ ወምልዕዋ ለምድር[፳፱]።

፪፻፲፯፤ናሁ ለበውነ ከመ እም
እግዚአብሔር ዝኵሉ ወዘእንበሌ
ሁሰ አልቦ ዘኮነ ወኢምንትኒ
እስመ ሰብአ ሰዶም ስሕቱ ወወ
ለጡ ፍጥረተ ወገብሩ ግብረ
ገሞራ።

፪፻፲፰፤ ወከማሁ እለ የሐውሩ
ምስለ እንስሳ ዝውእቱ ርኵስ
ወዕለወተ ሕግ ውእቱ[፴] ።

፪፻፲፪፤ ስለዚህም ለሴቶች ከከን
ቱና ከክፉ ነገር ሁሉ ተጠብቀው
ሁሉን የፈጠረ እግዚአብሔርን
ያስቡት ዘንድ ሕጉንም ይከተሉ
ዘንድ አገባብ ነው፣ ከሚገባ ኃብቻ
በቀርም የሥጋ ፈቃድን አይ
ሥሩ።

፪፻፲፫፤ከክፉ ሰዎች ምክር ከእነር
ሱም ኃራ አንድ ከመሆን ተጠ
በቁ።

፪፻፲፬፤ ስለዚህም የተወደዳችሁ
ወንድሞች ሆይ!ክፉን ከሚያደርጉ
አረማውያን ሁሉ ተለዩ ፣ ከእነር
ሱም ራቁ፣ የሞቱ ሰዎች ሰውነት
ንም አትጸየፉ።

፪፻፲፭፤ ሙታን ሕያዋን ሁነው
ዳግመኛ እንደሚነሱ እናምናለን።

፪፻፲፮፤እንዲሁም በሕግ የሚደረግ
ኃብቻ የሚያጸይፍ አይሆንም ፣
የወንድና የሴት አንድ መሆን
የሚገባ ነውና ፣ ወንድና ሴትን
የፈጠረ እግዚአብሔር ብዙ ፣
ተባዙ ፣ ምድርንም ሙሏት ብሎ
የባረካቸው ነውና ።

፪፻፲፯፤ እነሆ ይህ ሁሉ ከእግ
ዚአብሔር እንደሆነ ያለ እርሱም
ምንም የሆነ እንደሌለ አስተዋ
ልን ፣ የሰዶም ሰዎች ግን ሳቱ
ተፈጥሮንም ለውጠው የገሞራን
ሥራ ሠሩ ።

፪፻፲፰፤እንደዚሁም ወደ እንስሳ
የሚሔዱ አሉ፣ ይህም ርኵሰትና
ሕግን ማፍረስ ነው ።

፳፱ ዘፍ. ፩፥ ፳፯ — ፳፱
፴ ዘዳግ. ፳፯ — ፲፱

፪፻፲፱፤ ወእለሰ ይገብሩ ከመዝ
ኢያመስጡ እመቅሠፍት እስመ
አርኰሱ ሰብሳበ ንጹሐ ወገብሩ
ዘኢይደሉ ወዘሂ ኢእዙዝ ውስተ
ሕግ ።

፪፻፳፤ወይቤ ገብኡ በበይናቲሆሙ
ብእሲ ላዕለ ብእሲ ኃሣሮሙ
ገብሩ ወይገብእ ጌጋዮሙ ዲበ
ርእሶሙ ።

፪፻፳፩፤ እስመ ይቤ መጽሐፍ ለእ
መቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ
ዘምስለ አንስት ርኵሰ ገብሩ
፪ሆሙ ሞተ ለይሙቱ[፴፩]።

፪፻፳፪፤ ወዘሰ ሰከበ ምስለ እንስሳ
ሞተ ለይሙት[፴፪] ወእመሰቦ
ዘዘመወ በብእሲተ ካልዑ ሞተ
ለይሙት እስመ ኀፍረት ለእስራ
ኤል።

፪፻፳፫፤ ዐስበ ደነሰ ዘማ ወቤዛ
ከልብ ኢያብኡ ውስተ ቤተ እግዚ
አብሔር ዝንቱ ውእቱ ዘኢእዙዝ
ውስተ ሕግ[፴፫]።

፪፻፳፬፤ ወሰብሳብ ንጹሕ ወባረኮ
እግዚአብሔር ለትድምርተ ብእሲ
ወብእሲት[፴፬]።

፪፻፳፭፤ወሰሎሞንሂ ይቤ ትድም
ርተ ብእሲ ወብእሲ ምኑን ውእቱ
በኀበ እግዚአብሔር።

፪፻፲፱፤ እንደዚህም የሚያደርጉ
ሰዎች ከመቅሠፍት አያመል
ጡም ፣ ንጹሕ ኃብቻን አርክሰ
ዋልና ፣ የማይገባውንና በመጽ
ሐፍ ያልታዘዘውን ሠርተዋልና።

፪፻፳፤ እንዲህም አለ ፣ ወንድ
በወንድ ላይ እርስ በርሳቸው
ተመላለሱ ፣ ውርደታቸውን አደ
ረጉ ፣ በደላቸውም በራሳቸው
ላይ ይመለሳል።

፪፻፳፩፤መጽሐፍ እንዲህ ብሏልና
ከሴቶች ኃራ እንደሚተኛ ከወንድ
ኃራ የተኛ ቢኖር ሁለቱም ርኵሰ
ትን አድርገዋልና ሞትን
ይሙቱ ።

፪፻፳፪፤ ከእንስሳ ጋር የተኛም
ሞትን ይሙት፣ በባልንጀራውም
ሚስት የሰሰነ ቢኖር ሞትን
ይሙት ፣ ለእስራኤል ኃፍረት
ነውና።

፪፻፳፫፤ የዘማን የሴሰኝነት ዋጋንና
የውሻን ለውጥ ወደ ቤተ እግዚ
አብሔር አያግቡ፣ ይህ በመጽሐፍ
ያልተዘዘ ነው።

፪፻፳፬፤ ኃብቻ ንጹሕ ነው ፣
የወንድና የሴት አንድ መሆኑንም
እግዚአብሔር አክብሮታል።

፪፻፳፭፤ሰሎሞን አለ የወንድና የወ
ንድ በሩካቤ አንድ አካል መሆን
በእግዚአብሔር ዘንድ የተናቀ
ነው።

፴፩. ዘሌ. ፲፰ — ፳፪
፴፪. ዘዳግ. ፳፯ — ፲፱
፴፫. ዘዳግ. ፳፫ — ፲፯
፴፬. ዕብ. ፲፫ - ፬

፪፻፳፮፤ ወይቤ ዳዊት ብእሲትከ ከመ ወይን ሥሙር ውስተ ጽርሐ ቤትከ ወውሉድከኒ ከመ ተክለ ዘይት ሐዲስ ዐውደ ማዕድከ ናሁ ከመዝ ይትባረክ ብእሲ ዘይፈርሆ ለእግዚአብሔር[፴፭]::

፪፻፳፯፤እስመ ኢመፍትው ለብእሲ መፍቀሬ እግዚአብሔር ይኩን ውስተ ብዙኀ ፍትወት ::

፪፻፳፰፤ ወአንስትኒ ይትአዘዛ ለአምታቲሆን በፍቅር ወበፍርሀት በከመ ብፅዕት ሣራ ትትኤዘዞ ለምታ አብርሃም ወእግዚእየ ትብሎ እስመ ኢሰመየት ስሞ አላ ትቤሎ እግዚእየ ልሂቅ[፴፮] ::

፪፻፳፱፤ወከማሁ አንትሙኒ ዕደው አፍቅሩ አንስቲያክሙ እስመ አባልክሙ እማንቱ ወዕሩያት ምስሌክሙ በልደት[፴፯]::

፪፻፴፤ይቤ አፍቅር ብእሲተከ ዘንዕስከ ከመ ያፈቅር ኀየል ኀበ አንቅዕተ ማያት እስመ እንቲአከ ይእቲ ወትሄሉ ምስሌከ ኵሎ ጊዜ ወአባልከ ይእቲ::

፪፻፴፩፤እስመ ይቤ ዕቀቡ ርእሰክሙ ወኢትድኃሩ አንስቲያክሙ::

፪፻፴፪፤ወበእንተ ትድምርተ ብእሲ ወብእሲት ዘበሕግ ነቂሖሙ እምንዋም ኢይተክዙ ለተሐፅቦ አላ ባሕቱ የሐልዩ ለጸልዮ ወአስተብቍዖ ኀበ እግዚአብሔር::

፴፭ መዝ. ፻፳፯ — ፫
፴፮ ፩. ጴጥ. ፫ — ፮
፴፯ ኤፌ. ፭. ፳፭ — ፳፱

፪፻፳፮፤ዳዊትም ሚስትህ በቤትህ አዳራሽ ውስጥ እንደተወደደ ወይን ናት፣ ልጆችህም በማዕድህ ዙሪያ እንደ አዲስ የዘይት ተክል ናቸው ፣ እነሆ እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው እንዲህ ይባረካል አለ ::

፪፻፳፯፤ እግዚአብሔርን ለሚወድ ሰው በብዙ ፈቃድ ውስጥ ጸንቶ ይኖር ዘንድ አገባብ አይደለምና::

፪፻፳፰፤ሴቶችም ለባሎቻቸው በፍቅርና በፍርሃት ይታዘዙ፣ ክብርት ሣራ ለባሏ ለአብርሃም ትታዘዘው፣ ጌታዬም ትለው እንደነበረ፣ ጌታዬ አለቃዬ ትለው ነበር እንጂ በስሙ አትጠራውም ነበርና::

፪፻፳፱፤እንደዚሁም እናንተ ወንዶች ሆይ ! ሚስቶቻችሁን ውደዱ፣ አካሎቻችሁ ናቸውና፣ በመፈጠርም ከእናንተ ጋር ትክክሎች ናቸውና ::

፪፻፴፤ ዋልያ የውሀ ምንጮችን እንደሚወድ፣ የልጅነት ሚስትህን ውደድ፣የአንተ ናትና፣ ሁለጊዜም ከአንተ ጋር ትኖራለችና፣አካልህም ናትና::

፪፻፴፩፤ራሳችሁን ጠብቁ ሚስቶቻችሁንም አትፍቱ ብሏልና ::

፪፻፴፪፤በሕጋዊ ጋብቻ ስለሚደረግ የወንድና የሴት ግንኙነት ከመኝታቸው በተነሱ ጊዜ ስለ መታጠብ አይጨነቁ ፣ ለጸሎትና ወደ እግዚአብሔር ለመማለድ ያስቡ እንጂ::

፪፻፴፫፤ወእመሰ ዘሰከበ ብእሲተ ካልዕ ወረኵሰ ምስለ ዘማ ወተንሢኦ እመ ተሐፅበ ውስተ ባሕር ወበኵሉ ማያተ አፍላግ ኢይክል ነጺሐ::

፪፻፴፬፤አላ ዳዕሙ ይከውን ክፍሉ ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም::

፪፻፴፭፤ ወኢትትዐቀቡ እንከ ሕገ ዘሥጋ እስመ ዘሰብሳብ እሱር ኢኮነ ርኩሰ ወኢትኀሥሡ ፍኖቶሙ ለአይሁድ ወኢትትሐፀቡ ኵሎ ጊዜ ወኢትግበሩ ዘከመ ያለምዱ ተጥህሮ ፤

አንቀጽ፴ወ፬

በእንተ ከመ መፍትው ይጸልዩ ወይስአሉ ወይዘምሩ ላዕለ እለ አዕረፉ ወየሀቡ ምጽዋተ በእንቲኣሆሙ::

፩፤ ተጋብኡ እንከ ዘእንበለ ሀኬት ውስተ ቤተ ክርስቲያን ወአንብቡ መጻሕፍተ ቅዱሳተ ላዕለ እለ ኖሙ ክርስቲያን ወጻድቃን ወሰማዕት አኃዊክሙ እለ አዕረፉ በሃይማኖተ ክርስቶስ ወግበሩ ሎሙ አኰቴተ ቍርባን ሥጋሁ ቅዱሰ ወደሞ ክቡረ አዕርጉ ውስተ ቤተ ክርስቲያን::

፪፤ወውስተ መቃብርኒ አንብቡ መዝሙረ ቅድሜሆሙ እስመ ይቤ ክቡር ሞቱ ለጻድቅ በቅድመ እግዚአብሔር ግብኢ ነፍስየ ውስተ ዕረፍትኪ እስመ እግዚአብሔር ረዳኢኪ[፩] ::

፩ መዝ. ፻፲፭ ፯ ፤ ፻፲፰ - ፲፰

፪፻፴፫፤ ከሌላውም ሚስት ጋራ የተኛ ከዘማ ጋራ የረከሰ ግን ተነሥቶ በባሕርና በፈሳሾች ውሀ ሁሉ ቢታጠብ መንጻትን አይችልም::

፪፻፴፬፤ክፍሉ በዘለዓለም ፍርድ ውስጥ ይሆናል እንጂ::

፪፻፴፭፤እንግዲህ የሥጋ ሕግን አትጠባበቁ የመጋባት አንድነት ርኩስ አይደለምና ፣ የአይሁድንም መንገድ አትሹ ፣ ሁለጊዜም አትታጠቡ ፣ መጠመቅንም እንደሚያስለምዱ አታድርጉ፤

ሠላሳ አራተኛ አንቀጽ

በሞቱት ሰዎች ላይ ይጸልዩ፤ ይለምኑና ይዘምሩ ፣ ስለ እነርሱም ምጽዋትን ይሰጡ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፩፤እንግዲህ በቤተ ክርስቲያን ያለ ስንፍና ተሰብሰቡ ፣ በክርስቶስ አምነው ስለ ሞቱ ክርስቲያንና በክርስቶስ አምነው ስለ አረፉ፣ ጻድቃንና ሰማዕታት ወንድሞቻችሁ ቅዱሳት መጻሕፍትን አንብቡ ፣ ቅዱስ ሥጋውንና ክቡር ደሙንም በምስጋና በቤተ ክርስቲያን አሳርጉላቸው::

፪፤ በመቃብርም የዳዊትን መዝሙር በፊታቸው አንብቡ ፣ የጻድቅ ሞት በእግዚአብሔር ፊት የከበረ ነው ፣ እግዚአብሔር ረዳትሽ ነውና ነፍሴ ሆይ ! ወደ ዕረፍትሽ ተመለሽ ይላልና::

፫፤ወካዕበ ይቤ ዝክረ ጻድቅ ለዓለም ይሄሉ በውዳሴ ወነፍሳቲሆሙ ውስተ እደ እግዚአብሔር ፤ እስመ እለ አምኑ በእግዚአብሔር እመኒ ኖሙ ኢኮኑ ምውታነ፡፡

፬፤ ወይቤሎሙ መድኀኒነ ለሰዱቃውያን በእንተ ትንሣኤ ምውታን ኢያንበብክሙኑ ዘይቤ መጽሐፍ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላከ አብርሃም ወአምላከ ይስሐቅ ወአምላከ ያዕቆብ ኢኮነኬ አምላከ ምውታን አላ አምላከ ሕያውያን ውእቱ[፬]፡፡

፭፤ወአኮ ኵሎሙ ሕያዋን ወኢይትማሰሉ፡፡

፮፤ወኤልሳዕኒ በሞቱ አንሥኦ ለዘቀተልዎ በሶርያ ሶበ ለከፎ በድነ ዚኣሁ ለውእቱ በድን ተንሥአ ፡፡

፯፤ ዮሴፍሂ ጻድቅ ገሠሠ ሥጋሁ ለያዕቆብ በዲበ ዐራት ወኢረኰሰ፡፡

፰፤ሙሴ ወኢያሱ ወልደ ነዌ ሶበ አውጽኡ አዕፅምቲሁ ለዮሴፍ እምብሔረ ግብፅ ለከፉ አዕፅምቲሁ ወኢረኰሱ[፫] ፡፡

፱፤ወከማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ወኵሉ ሕዝብ ሶበ ገሠሥክሙ በድነ እለ ኖሙ ኢታስቈርሩ ፀዊረ አዕፅምቲሆሙ እስመ ኢኮንክሙ ዘትረኵሱ በእንቲአሆሙ ፡፡

፬ ማቴ. ፳፪. ፴፩ - ፴፪
፫ ዘፀአ. ፲፫ -፲፱

፫፤ ሁለተኛም የጻድቅ መታሰቢያ ለዘለዓለም በምስጋና ይኖራል ፤ ነፍሳቸውም በእግዚአብሔር እጅ ናት ብሏልና፤ በእግዚአብሔር ያመኑ በሞት ቢያንቀላፉም በነፍስ ሙታን አይደሉምና፡፡

፬፤መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስም ሰዱቃውያንን ስለ ሙታን መነሣት መጽሐፍ እኔ የአብርሃም አምላክ ፤ የይስሐቅም አምላክ ፤ የያዕቆብም አምላክ ነኝ፤ እንኪያስ የሙታን አምላክ አይደለም ፤ የሕያዋን አምላክ ነው እንዲያለውን አላነበባችሁምን አላቸው፡፡

፭፤ግን ሁሉም ሕያዋን አይደሉም ፤ አይመሳሰሉምም፡፡

፮፤ኤልሳዕም በሶርያ የገደሉትን በሞቱ አነሳው ፤ የርሱ በድን (አስከሬን) በነካው ጊዜ የምውቱ በድን ተነሣ ፡፡

፯፤ ጻድቅ ዮሴፍም የያዕቆብን ሥጋ በአልጋው ላይ ዳሰሰ አልረከሰምም ፡፡

፰፤ሙሴና የነዌ ልጅ ኢያሱም የዮሴፍን አፅሞች ከግብጽ አገር ባወጡ ጊዜ አጥንቶቹን ነኩ ፤ ነገር ግን አልረከሱም ፡፡

፱፤እንዲሁም እናንተ ኤጲስ ቆጶሳትና ሕዝብ ሁሉ የሞቱትን ሰዎች በድን በዳሰሳችሁ ጊዜ አጽማቸውን መሸከምን አትጸየፉ፤ስለ እነርሱ የምትረክሱ አይደላችሁምና፡፡

፲፤አሰስሉ እንከ እምኔክሙ ዘንተ ምግባረ እስመ ነገረ ዕበድ ውእቱ፡፡

፲፩፤ወአንትሙሰ ተሠርገዉ በጥበብ ወአእምሮ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም፤ወክፍለ ምስለ ነፍሳተ ጻድቃን በመንግሥተ ሰማያት ውስተ መካነ ዕረፍት በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ ዘይክል ከሢተ እዝነ አልባቢክሙ፡፡

፲፪፤ ከመ ትስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ዘመሀሩክሙ በወንጌል፡፡

፲፫፤ወተግሣጸ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተሰቅለ በመዋዕለ ጲላጦስ ጳንጤናዊ ወሄሮድስ ንጉሥ፤ ሐመ ወሞተ ወተንሥአ እሙታን፡፡

፲፬፤ወካዕበ ይመጽእ በስብሐት ወበዐቢይ ኃይል ያነሥኦሙ ለምውታን ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ ወዐርገ በዐቢይ ሰብሐት ኀበ አቡሁ፤

፲፭፤ወእምድኅረ ተንሥአ እሙታን ንሕነ ርኢናሁ በላእነ ወሰተይነ ምስሌሁ ወነበርነ ፵ ዕለተ ምስሌሁ፡፡

፲፮. ወእምድኅረ ፵ ዕለት ዐርገ ሰማያተ ወነበረ በየማነ አብ አኃዜ ኵሉ ዘይነብር ዲበ ኪሩቤል[፭]፡፡

፭ የሐ. ሥራ ፩ — ፱

፲፤ ይህን ሥራ ከናንተ አርቁ ፤ የስንፍና ነገር ነውና፡፡

፲፩፤ እናንተስ የልቡናዎቻችሁን ጆሮ መክፈት በሚችለው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በዕረፍት ቦታ በመንግሥተ ሰማያት የዘለዓለም ሕይወትንና ከጻድቃን ነፍሳት ጋር ዕድልን ታገኙ ዘንድ በጥበብና በዕውቀት አጊጡ ፡፡

፲፪፤ በወንጌልና በጌታችን ተግሣጽ ያስተማሯችሁን የእግዚአብሔርን ቃል ትሰሙ ዘንድ ፡፡

፲፫፤በጳንጤናዊው በጲላጦስና በንጉሥ ሄሮድስ ዘመን የተሰቀለ ፤ የታመመ፤ የሞተና ከሙታን ተለይቶ የተነሣው የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተግሣጽ፡፡

፲፬፤ ሁለተኛም በክብርና በታላቅ ኃይል ይመጣል ፤ ሙታንንም ያስነሣቸዋል፤ ለሁሉም እንደየሥራው ይከፍለዋል ፤ በታላቅ ጌትነትም ወደ አባቱ ዓረገ፡፡

፲፭፤ከሙታን ተለይቶ ከተነሣም በኋላ እኛ አየነው ፤ ከእርሱም ጋራ በላን ጠጣን ፵ ቀንም ከእርሱ ጋሪ አብረን ነበርን፡፡

፲፮፤ከ፵ቀን በኋላም ወደ ሰማያት ዓረገ በኪሩቤል ላይ በሚቀመጥ ሁሉን በያዘ በአብ ቀኝም ተቀመጠ ፡፡

፲፯፤ ዘበእንቲአሁ ይቤ ዳዊት ይቤሎ እግዚእ ለእግዚእየ ንበር በየማንየ እስከ አገብኦሙ ለጸላዕትከ ታሕተ መከየደ እገሪከ[፰]::

፲፰፤ወዘርእዮ ብፁዕ እስጢፋኖስ ጸርሐ ወይቤ ናሁ ተርኅወ ሰማይ ወወልደ ዕጓለ እመሕያው ይነብር በየማነ እግዚአብሔር ፈጣሬ ሠራዊተ መላእክት[፱] ዘሎቱ ስብሐት ወአኰቴት ወመንግሥት ምስለ አቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ ይእዜኒ ወዘልፈኒ ለዓለመ ዓለም አሜን፤

አንቀጽ፴ወ፫
በእንተ ፃማ ወአኰቴት፤

፩፤ ይቤሎሙ ሙሴ ነቢይ ገሀደ ለደቂቀ እስራኤል ወናሁ አርአይኩክሙ ገሀደ ፍኖተ ሞት ወሕይወት ኅረዩ ለክሙ ሕይወተ ትኅየዉ[፲]::

፪፤ወኤልያስኒ ነቢይ ይቤሎሙ ለሕዝብ እስከ ማዕዜኑ የሐንክስ ልብክሙ ላዕለ እግዚአብሔር አሐዱ ውእቱ እግዚአብሔር ወኪያሁ ኅሡ[፲፩]::

፰ መዝ. ፻፱ — ፩
፱ ሐ. ሥራ ፯ - ፶፭ - ፶፯
፲ ዘዳግ. ፴ . ፲፭ — ፲፱
፲፩ ፩ ነገ. ፲፰ — ፳፩

፲፯፤ ዳዊትም ስለ እርሱ ጌታ ጌታዬን ጠላቶችህን ከእግርህ መረገጫ በታች እስከ አገባቸው በቀኜ ተቀመጥ አለው ያለው ነው::

፲፰፤ ያየው ብፁዕ እስጢፋኖስም አሰምቶ ተናገረ፣ እንዲህም አለ ፣ እነሆ ሰማይ ተከፈተ፣ የሰው ልጅ ክርስቶስ የመላእክት ሠራዊትን በፈጠረ እግዚአብሔር ቀኝ ተቀመጠ ፣ ከአባቱ ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ክብር ምስጋናና መንግሥት የእርሱ የሆነ ዛሬም ዘወትርም ለዘለዓለሙ አሜን ::

ሠላሳ አምስተኛው አንቀጽ
የምስጋናንና የድካምን ነገር
ይናገራል ፤

፩፤ ነቢዩ ሙሴ ለእስራኤል ልጆች በግልጥ እንዲህ አላቸው ፣ እነሆ የሞትንና የሕይወትን ጐዳና ገልጬ አሳየኋችሁ ፣ በሕይወት ትኖሩ ዘንድ ለናንተ ሕይወትን ምረጡ ::

፪.ነቢይ ኤልያስም ሕዝቡን እንዲህ አላቸው፣ ልቦናችሁ በእግዚአብሔር ላይ እስከ መቼ ይጠራጠራል? እግዚአብሔር አንድ ነው እርሱን ፈልጉ::

፫፤ ወይቤ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢይክል ገብር ለ፪ኤ አጋዕዝት ተቀንዮ ፣ እመ አኮ ለ፩ ይትኤዘዝ ወለካልዑ የአቢ ኢትክሉኬ ተቀንዮ ለእግዚአብሔር ወለንዋይ[፲፪]::

፬፤ወንሕነሰ ተለውናሁ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመሐርነ ኵሎ ዓለመ ፣ ንብል እንከ ፪ኤ ፍናው እማንቱ አሐቲ እንተ ሞት ወአሐቲ እንተ ሕይወት ፍሉጣን ወአልቦሙ ኅብረት ፩ምስለ ካልዑ ፣ አሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሞት ወአሐቲ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት::

፭፤ቀዳሚትሰ ፍና ሕይወት ዘበእንቲአሃ ነገረ ኦሪት ወይቤ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኵሉ ልብከ ወበኵሉ ኃይልከ ወበኵሉ ነፍስከ አልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌሁ ወአፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ[፲፫] ::

፮፤ወካልዕታ ዘይቤ ወንጌል ወዘኢትፈቅድ ለርእስከ ኢትግበር ዲበ ካልዕከ ደኅርዎሙ ለእለ ይረግሙክሙ ወጸልዩ ለእለ ይትዔገሉክሙ ወአፍቅሩ ጸላእተክሙ ምንትኑ እንከ ዕሤትክሙ ለእመ አሠነይክሙ ለእለ ያሤንዩ ለክሙ ::

፲፪ ማቴ. ፯ — ፳፬
፲፫ ማቴ. ፳፪ : ፴፯ — ፴፱

፫፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም እንዲህ አለ ፣አንድ ባሪያ ለሁለት ጌቶች መገዛትን አይችልም ፣ ወይም ለአንዱ ይታዘዛል ፣ ለአንዱም አይሆንም ይላል እንጂ ፤ እንኪያስ እናንተም ለገንዘብና ለእግዚአብሔር መገዛትን አትችሉም ::

፬፤እኛም አነሆ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ተከተልነው ፣ ዓለሙንም ሁሉ ይቅር አልን ፣ እንግዲህ እንዲህ እንላለን ፣ ሁለት መንገዶች አሉ፣ አንዲቱ የሞት አንዲቱ የሕይወት ፣ አንዱ ከአንዱ ጋራ መተባበር የሌላቸው የተለያዩ ናቸው ፣ አንዲቱ ወደ ሞት ትወስዳለች ፣ አንዲቱም ወደ ሕይወት ትወስዳለች::

፭፤መጀመሪያይቱ ኦሪት ስለ እርሷ የተናገረላት የሕይወት ጐዳና ናት ፣ እንዲህም አለ፣ አምላክህ እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፣ በፍጹም ኃይልህ፣በፍጹም ነፍስህ ውደደው፣ ከእርሱ በቀርም ያለ እርሱ ሌላ አምላክ የለምና ፣ ባልንጀራህንም እንደ ራስህ ውደድ::

፮፤ሁለተኛዪቱም ለራስህ የማትወደውን በባልንጀራህ ላይ አታድርግ፣ የሚረግሟችሁን መርቋቸው ፣ ለሚቀሟችሁም ጸልዩላቸው፣ ጠላቶቻችሁን ውደዱ፣ በጎ ላደረጉላችሁማ በጎን ብታደርጉ ዋጋችሁ ምንድር ነው ? ብሎ ወንጌል የተናገራት ናት ::

፯፤ወአንትሙሰ ዑቁ ኢትጽልኡ ወኢመነሂ::

፰፤ ወካዕበ ይቤ ኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ ኢግብፃዌ ወኢ ኤዶማዌ እስመ ኵሉ ፍጥረተ እግዚአብ ሔር እሙንቱ::

፱፤ ወረንቀሰ እምእኩያን ሰብእ ወእምፍትወተዝ ዓለም::

፲፤ወለዘሂ ጸፍአከ መልታሕቴከ ዘየማን ሚጥ ሎቱ ካልዕታ::

፲፩፤ እስመ ይቤ ዳዊት እመኒ ፈደይክዎሙ ለእለ ይፈድዩኒ እኩየ ለያውድቁኒ ጸላእትየ ዕራ ቅየ[፭]::

፲፪፤ወካዕበ ይቤ ወለዘሂ አበጠከ ፩ ምዕራፈ ሑር ምስሌሁ ፪ ወለዘሂ ነሥአ ልብሰከ ኅድግ ሎቱ ክዳነከ ወለዘሂ ሐደ ንዋየከ ኢትክልአ ወለዘሂ ሰአለከ ሀቦ ወለዘይፈቅድ ይትለቃሕ እምኔከ ኢትዕጹ ኆኅ ተከ[፮]::

፯፤እናንተ ግን ማንንም እንዳት ጠሉ ዕወቁ::

፰፤ሁለተኛም ሰውን ሁሉ አት ጥላ ፤ ግብፃዊውንም ቢሆን ፤ ኤዶማዊውንም ቢሆን ሁሉም የእግዚአብሔር ፍጥረቶች ናቸ ውና ::

፱፤ነገር ግን ከክፉ ሰዎችና ከዚህ ዓለም ፈቃድ ራቁ::

፲፤ቀኝ ጉንጭህን ለመታህ ሰው ሁለተኛይቱን መልስለት ::

፲፩፤ዳዊት ክፉ ለአደረጉብኝ ክፉን ብመልስላቸው ጠላቶቼ ዕራቁቴን ይጥሉኝ ብሏልና::

፲፪፤ሁለተኛም አለ ፤ ማንም ሰው አንድ ምዕራፍ እንድትሄድ ቢያስገ ድድህ ሁለተኛውንም ምዕራፍ ከእ ርሱ ጋር ሂድ ፤ እጀ ጠባብህ ንም ሊወስድ ለሚወድ መጐናጸፍ የህን ደግሞ ተውለት ፤ገንዘብህን ለሚቀማህ አትከልክለው ፤ ለሚለ ምንህም ስጠው ፤ ከአንተ ሊበደር የሚወደውንም በርህን አትዝጋ በት ::

፭ መዝ. ፯ — ፭

፮ ማቴ. ፭ - ፵፩

፲፫፤እስመ መፍቀሬ ሰብእ መሐሪ ይሁብ ለኵሉ ለዘሰአሎ ወእግዚ አብሔር አብ ያሠርቅ ፀሐየ ላዕለ እኩያን ወኄራን ወያዘንም ዝናመ ላዕለ ጻድቃን ወኃጥኣን[፯]::

፲፬፤መፍትው ተሀቡ ለኵሉ እምፃማ እደዊክሙ ወታክብርዎሙ ለቅዱ ሳን እስመ ይቤ ኢትቅትል ነፍሰ አርአያከ ወአምሳሊከ ወአልቦ ዘየ አኪ እምቀቲል::

፲፭፤ ወኢትዘሙ ወኢትፍልስ እምነ ሥጋከ ወኢትረሲ ፪ኤ ክፍለ እስመ ይቤ ይከውኑ ፪ሆሙ ፩ ሥጋ[፰] ወ፩ መንፈስ ወበአርአያሰ ፍሉጣን እሙንቱ::

፲፮፤ወኢትስርቅ እስመ ሶበ ሰረቀ አካን እስራኤላዊ ወገርኖ በአዕባን ወወጽአ እምሕይወት[፱]::

፲፯፤ወከማሁ ግያዝኒ ሰረቀ ወሀ ሰወ ወለብሰ ለምጸ ለንዕማን ሶር ያዊ[፲]::

፲፰፤ወይሁዳኒ አስቆሮታዊ ሰረቀ ሙዳየ ምጽዋት ዘይሁቡ ምጽዋተ ለነዳያን ወአግብኦ ለእግዚአ ስብሐት ውስተ እደዊሆሙ ለአይሁድ[፲፩]::

፲፱፤ወእምዝ ነሥሐ ወተሐንቀ ወተክዕወ አማዑቱ ወሞተ[፲፪]::

፲፫፤ሰውን ወዳጅ እርሱ ቸር ነውና ለለመነው ሁሉ ይሰጣል፣ እግዚአብሔር አብም በክፉዎችና በደጋጎች ላይ ፀሐይን ያወጣል፣ በጻድቃንና በኃጥአን ላይም ዝና ምን ያዘንማል::

፲፬፤ ከእጆቻችሁ ድካም ለሁሉ ትሰጡ ዘንድ ቅዱሳንንም ታከብሩ ዘንድ ይገባል፣ የመልክህንና የምሳ ሌህን ነፍስ አትግደል ይላልና፣ ነፍስን ከመግደል የሚከፋ የለምና::

፲፭፤ አትሰስን፣ ከአካልህም ተለይ ተህ ሁለት ክፍልን አትሁን፣ ሁለቱ አንድ አካል፣ አንድ ልቡና ይሆናሉ፣ በአስታያየት ግን ልዩ ዎች ናቸው ብሏልና::

፲፮፤ አትስረቅ፤እስራኤላዊው አካን በሰረቀ ጊዜ በድንጊያ ደብድበነው ከሕይወትም ወጥቷልና ::

፲፯፤እንዲሁም ግያዝ ሰርቆ በዋሸ ጊዜ የሶርያዊ የንዕማንን ለምጽ ለበሰ::

፲፰፤የአስቆሮቱ ሰው ይሁዳም ለድ ሆች የሚሰጡትን ምጽዋት ሰረቀ፣ የክብር ጌታንም በአይሁድ እጆች አሳልፎ ሰጠው::

፲፱፤ከዚህም በኋላ ተጸጽቶ ታነቀ፣ አንጀቱም ተዘርግፎ ሞተ::

፯ ዮሐ.፲፪.፯
፰ ማቴ ፭: ፵፭
፱ ማቴ ፲፱: ፭
፲ ኢያሱ ፯: ፲፯ - ፳፬
፲፩ ፪ ነገሥ ፭: ፳- ፳፯
፲፪ የሐ.ሥራ.፭.፲፰-፲፱

፳፡ ሐናንያ ወሰጲራ ብእሲቱ ቀሰጡ መንፈቀ ሤጠ ንዋዮሙ ወሐሰውዎ ለመንፈስ ቅዱስ ወሞቱ በኀበ ፍቁር እኁነ ጴጥሮስ ሐዋርያ[፲፫]::

፳፩፡ ኢታስግሉ ወኢታጣዕዉ ወኢትሕትቱ ማርያ እስመ ይቤኢትትአመንዎሙ ለማርያን::

፳፪፡ ወኢትቅትል ውሉደ በሙስና እስመ አርአያሁ ወመንፈሱ፤ ለእግዚአብሔር ውእቱ ::

፳፫፡ ወኢታፍቅር ንዋዮ ለእኁከ ወኢብእሲቶ ወኢገብሮ ወኢአመቶ ወኢአድጎ ወኢላህሞ[፲፬]::

፳፬፡ ወዓዲ ይቤ ኢትምሐል ግሙራ በሐሰት ወእመሰ መሐልከ መሐል በጽድቅ[፲፭]::

፳፭፡ ወካዕበ ይቤ ኢትኩን ስምዐ በሐሰት እስመ ዘይነብብ ሐሰተ ላዕለ ነዳያን ያምዕዕ ፈጣሪሁ[፲፮]::

፳፮፡ ወፍኖቶሙ ለገባርያነ እኪት ይወስድ ኀበ ሞት::

፳፯፡ ኢትኩን ዘ፪ ልቡ ወዘ፪ ልሳኑ እስመ መሥገርቱ ለሰብእ ንባበ አፉሁ ወብእሲ ነባቢ ኢያረትዕ ሀዲበ ምድር [፲፯]::

፲፫ የሐ.ሥራ ፭:፩-፲፩
፲፬ ዘፀ. ፳ ÷ ፲፯
፲፭ ማቴ ፭ : ፴፫-፴፯
፲፮ ዘፀ.፳ ፲፮
፲፯ መዝሙ፡ ፻፴፱. ፲፪

፳፡ ሐናንያና ሚስቱ ሰጲራም የገንዘባቸውን ሽያጭ እኩሌታ ሰርቀው መንፈስ ቅዱስን ዋሹት፤ በተወደደ ወንድማችን በጴጥሮስም ዘንድ ሞቱ::

፳፩፡ አታስጠንቍሉ፣ ጣዖትንም አታምልኩ፣ ጠንቋይንም አትመርምሩ፣ ጠንቋዮችን አትመኗቸው፣ ብሏልና::

፳፪፡ ልጆችንም በማስወረድ አትግደል፣ የእግዚአብሔር አርአያውና አምሳሉ ናቸውና ::

፳፫፡ የወንድምህን ገንዘብ ሚስቱን፣ ወንድ ባሪያውን፣ ሴት ባሪያውን አህያውንና ላሙን አትውደድ ::

፳፬፡ ዳግመኛም «በሐሰት ፈጽመህ አትማል፣ ብትምል ግን በእውነት ማል» አለ ::

፳፭፡ ሁለተኛም በሐሰት ምስክር አትሁን፣ በድሆች ላይ ሐሰትን የሚናገር ሰው ፈጣሪውን ያስቆጣልና::

፳፮፡ የክፉ አድራጊዎች መንገድ ወደ ሞት ይወስዳል::

፳፯፡ ልቡ ሁለት፤ አንደበቱም ሁለት የሆነ ሰውን አትሁን፣ የሰው ወጥመዱ የአፉ ነገር ነውና ተናጋሪ ሰውም በምድር አይጸናም::

፳፰፡ ወኢይኩን ቃልክሙ ጽሩዐ እስመ ኵሉ ሰብእ ዘይነብብ በከመ ረከበ ይትኴነን ::

፳፱፡ ወኢትምስጥ እስመ ይቤ አሌ ሎሙ ለእለ ይዔምፁ አዕርክቲሆሙ ::

፴፡ ወኢትኩን ነሣኤ ገጽ ወኢጽልሑወ ልብ ወኢዝኁረ እስመ እግዚአብሔር የኃሥሮሙ ለዕቡያን::

፴፩፡ ወኢትጽላእ ኵሎ ሰብአ ወኢትርግም እኁወከ ወኢትግበር ምስሌሁ ኀሡመ ወተገኀሥ እምኵሉ እኩይ፤

፴፪፡ ወኢትኩን መዐትመ ወኢቀናዔ ከመ ኢይርከብከ ዘረከቦሙ ለቃየል ወለሳኦል ወለኢዮአብ እስመ ቃየል ቀተለ አቤልሃ እኁዋሁ ዘኃረዮ እግዚአብሔር ወተወክፈ መሥዋዕቶ[፲፰]::

፴፫፡ ወሳኦልኒ ሰደዶ ለዳዊት ሶበ ሞዖ ለጎልያድ ኢሎፍላዊ ቀንአ ላዕሌሁ በእንተ ማኅሌት ዘሐለያ አንስት[፲፱]::

፴፬፡ ወኢዮአብኒ ቀተሎ ለአቤኔር እስራኤላዊ ወለአሜሳይ ዘይሁዳ[፳]::

፲፰ ዘፍ ፬: ፰
፲፱ ፩.ሳሙ ፲፰:፯-፳፱
፳ ፪ሳሙ. ፫:፯-፴፤፳:፱-፲

፳፰፡ ቃላችሁ ተርታን አይሁን እንዳገኘ የሚናገር ሰው ሁሉ ይፈረድበታልና ::

፳፱፡ አትንጠቅ፣ ወዳጆቻቸውን ለሚበድሉ ሰዎች ወዮላቸው ብሏልና::

፴፡ ፊት አይተህ የምታደላ በልብ የምትሸነግልና ትዝኅርተኛ አትሁን፤ እግዚአብሔር ትዕቢተኞችን ያዋርዳልና ::

፴፩፡ ሰውን ሁሉ አትጥላ ወንድምህንም አትርገም ከእርሱ ጋራም ክፉን አትሥራ ከክፉም ሁሉ ተለይ::

፴፪፡ ቁጡና ቀናተኛም አትሁን ቃየልን፣ ሳኦልን ፣ ኢዮአብንም ያገኛቸው እንዳያገኝህ ፣ ቃየል እግዚአብሔር የመረጠውን መሥዋዕቱንም የተቀበለለትወንድሙን አቤልን ገድሏልና ::

፴፫፡ ሳኦል የኢሎፍሊ ሰው ጎልያድን ድል በነሳው ጊዜ ሴቶች ስለዘፈኑለት ዘፈን በእሱላይ ቀንቶ ዳዊትን አሳድዶታ ልና::

፴፬፡ ኢዮአብ የእስራኤልን ወገን አቤኔርንና የይሁዳ ሰው አሜሳይን ገደለ ::

፴፭፤ ወኢይኩን መሰግለ በአዕዋፍ እስመ ይመርሖ ውስተ አጣዕዎ።

፴፮፤ ወበእንቲአሁ ይቤ ሳሙኤል ዝግብር ኀጢአት ውእቱ ወኢይከውን ከመዝ በውስተ እስራኤል እስመ ዝ ኵሉ ምኑን ውስተ ሕግ[፩፩]።

፴፯፤ ወኢትኩኑ መንጐርጕራነ እስመ ሰማዕክሙ ዘረከቦሙ ለእለ አንጐርጐሩ ላዕለ ሙሴ ወዳዊት[፩፪] ፤ እስመ የዋሃን ይወርስዋ ለምድር።

፴፰፤ኩኑኬ መሐርያነ እስመ እሙንቱ ይትሜሐሩ።

፴፱፤ ተወከፍ ኵሎ ፃማከ ዘይመጽእ ላዕሌከ ከመ ኢዮብ ወአልዓዛር ከመ ትንሣእ ዕሤተ በኀበ እግዚአብሔር።

፵፤ወአክብር ዘይሜህረከ ቃለ እግዚአብሔር ወተዘከሮ መዓልተ ወሌሊተ፤

፵፩፤እስመ ኀበ ሀሎ ተግሣጽ ህየ ሀሎ እግዚእ ።

፵፪፤ወዕርቆሙ ለእለ ቦሙ ተስናን ወፍታሕ በርትዕ እስመ ፍትሕሰ ለእግዚአብሔር ውእቱ።

፩፩ ፩ሳሙ ፲፭፡፩፫
፩፪ ዘኍ ፲፪፡፩-፲፮

፴፭፤ በዎፎች የሚያሟርት አይሁን፣ ጣዖትን ወደማምለክ ይመራዋልና።

፴፮፤ ስለሱም ሳሙኤል ይህ ሥራ ኃጢአት ነው፣ እንዲህ ያለ ሥራም በእስራኤል ውስጥ አይደረግም፣ ይህ ሁሉ በመጽሐፍ የተናቀ ነውና።

፴፯፤ አንጐርጓሪዎችን (አጕረምራሚዎችን) አትሁኑ፣ በዳዊትና በሙሴ ላይ ያጕረመረሙትን ያገኛቸውን ሰምታችኋልና፣ የዋሃን ኃዳግያን በቀል ምድርን የሚወርሷት ስለሆነ ።

፴፰፤የምታዝኑ የምትራሩ ሁኑ የሚያዝኑ የሚራሩ ሰዎች ይቅር ይባላሉና ።

፴፱፤በአንተ ላይ የሚመጣውን መከራ ሁሉ ተቀበል፣ እንደ ኢዮብና እንደ አልዓዛር ከእግዚአብሔር ዋጋህን ትቀበል ዘንድ ።

፵፤የእግዚአብሔርን ቃል ያስተማረህን አክብር በቀንና በሌሊትም አስበው።

፵፩፤ምክር ከአለበት እግዚአብሔር ከዚያ አለና።

፵፪፤ጠብ ያለባቸውን ሰዎች አስታርቃቸው፣ በዕውነትም ፍረድ፣ ፍርድ ለእግዚአብሔር ነውና ።

፵፫፤ወሶበ ትጼሊ ኢትኩን ዘ፪ኤልቡ ፣ እስመ ይቤ ጴጥሮስ ዘይቤለኒ ሊተ እንዘ ሀሎኩ ውስተ ባሕር ለምንት ትናፍቅ ወትሬሲ ፪ ልበ[፩፫]።

፵፬፤ወአመኒ ወሀብከ ምጽዋተ ለነዳያን ኢትናፍቅ አእምር እንከ መኑ ውእቱ ፈዳዩ ዐስብ አኮኑ እግዚአብሔር ።

፵፭፤ሀብኬ ጻሕቆ ለኵሉ ለዘሰአለከ ወኢትርሳዕ ኵሎ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር ።

፵፮፤ወእመሰ አበስከ ቅድሜሁ ኢትጌጊ ዳግመ ከመ ትርከብ ሠናየ በቅድመ እግዚአብሔር አምላክከ እስመ ኢይፈቅድ ሞቶ ለኃጥእ አላ ይትመየጥ ለንስሓ።

፵፯፤ወአክብር አባከ ወእመከ ኢትትሐየይ አኃዊከ ወአዝማዲከ[፩፬]።

፵፰፤ተቀነይ ለንጉሥ ወአእምር ከመ እምኀበ እግዚአብሔር ሢመቱ ወአክብር መኳንንተ እስመ ላእካነ እግዚአብሔር እሙንቱ ።

፵፱፤ወኢታዕርግ መሥዋዕተ እንዘ ትገብር እኩየ ዘእንበለ ትነስሕ እምእከየ ምግባሪከ።

፩፫ ዘዐ. ፩. ፲፪

፵፫፤በምትጸልይበት ጊዜም ሁለት ልብ አትሁን፣ ጴጥሮስ በባሕር ሳለሁ እኔን ለምን ትጠራጠራለህ ልብህንስ ለምን ሁለት ታደርጋለህ አለኝ ብሏልና።

፵፬፤ለድሆችም ምጽዋትን በሰጠህ ጊዜ አትጠራጠር፣ እንግዲህ ዋጋ የሚከፍል ማን እንደሆነ ዕወቅ፣ እግዚአብሔር አይደለምን?

፵፭፤ለለመነህ ሁሉ ግዳጁን ስጠው፣ የእግዚአብሔርንም ትእዛዞች ሁሉ አትርሣ ።

፵፮፤በእርሱ ፊት ብትበድል ግን ዳግመኛ አትበድል፣ በፈጣሪህ እግዚአብሔር ፊት በጐ ነገርን ታገኝ ዘንድ በንስሓ ይመለስ ዘንድ ነው እንጂ ፣ የኃጢአተኛን ሞት አይወድምና።

፵፯፤ አባትህንና እናትህን አክብር፣ ዘመዶችህንና ወንድሞችህንም ቸል አትበል።

፵፰፤ ለንጉሥም ተገዛ ሹመቱም ከእግዚአብሔር ዘንድ እንደሆነ ዕወቅ፣ ገዢዎችን አክብር፣ እነርሱ የእግዚአብሔር መልእክተኞች ናቸውና ።

፵፱፤ከክፉ ሥራህ ሳትመለስ ክፉ እየሠራህ መሥዋዕትን አታቅርብ።

፶፡ዛቲ ይእቲ ፍኖተ ሞት ወሕይ
ወት ወይረሲክሙ እግዚአብሔር
ድልዋነ ትትልዉ ፍኖቶ ለእግዚ
እነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

አንቀጽ ፴ወ፯
በእንተ ሜሮን

፩፡ነአኵተከ ከመዝ፣ ነአኵተከ ኦ
ፈጣሬ ኵሉ በእንተ መዓዛ ዝንቱ
ሜሮን ወበእንተ ዝንቱ ዘይት፣
ዘአልቦ ሞት ዘከሠትከ ለነ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ወልድከ፣እስመ ለከ
ስብሐት ወመንግሥት ወኃይል ለዓ
ለመ ዓለም አሜን፡፡

፪፡ወለዘኒ ይመጽእ ኀቤክሙ ወየ
አኵት ከመዝ ተወከፍዎ እስመ
ረድአ ክርስቶስ ውእቱ፡፡

፫፡ ወእመሰቦ ዘይሜህር ካልዐ
ትምህርተ ዘእንበለ ሕግ ዘተውህበ
ለክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ኢት
ትወከፍዎ ወኢይኅበር ምስሌክሙ
ውስተ አኰቴት፡፡

፬፡ወለኵሉ ዘይመጽእ ኀቤክሙ
አመክርዎ ወጠይቀክሙ ምግባሮ
ሥርዐ በከመ ይደሉ እስመ ብክሙ
አእምሮ የማን እምጸጋም ወፍ
ትሑ ማዕከለ እለ ይኴንኑ በጽድቅ
ወይኴንኑ በዐመፃ፡፡

፭፡ወለቢጽክሙ ዘይፈትሕ በጽ
ድቅ አሠንዩ ሎቱ በከመ ምግ
ባሩ፡፡

፶፡የሞትና የሕይወት ጎዳና ይህች
ናት፣ እግዚአብሔርም የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስ ጐዳናን ትከ
ተሉ ዘንድ የተዘጋጃችሁ፤ ያድርጋ
ችሁ፡፡

ሠላሳ ስድስተኛ አንቀጽ
የሜሮንን ነገር ይናገራል፤

፩፡ እንደዚህ እናመሰግንሃለን፤
የሁሉ ፈጣሪ ሆይ! በልጅህ በኢየ
ሱስ ክርስቶስ ለኛ ስለገለጥክልን
ሞት ስለሌለበት ስለዚህ ሜሮን
መዓዛ ስለዚህ ዘይት እናመሰግን
ሃለን፣ ክብር መንግሥት ኃይል
ለአንተ ነውና ለዘለዓለሙ አሜን፡፡

፪፡ወደናንተም መጥቶ እንደዚህ
የሚያመሰግነውን ተቀበሉት፣ የክ
ርስቶስ ደቀ መዝሙር ነውና፡፡

፫፡ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ
ከተሰጠ ሕግ በቀር ሌላ ትምህርት
የሚያስተምር ቢኖር ግን አትቀበ
ሉት፣ በምስጋናም ከእናንተ ጋራ
አይተባበር ፡፡

፬፡ ወደ እናንተ የሚመጣውንም
ሁሉ ፈትኑት፣ ሥራውንም ተረድ
ታችሁ እንደሚገባ ወስኑ፣ ቀኙን
ከግራው የመለየት ዕውቀት አላች
ሁና በእውነት በሚፈርዱና በዐ
መፅ በሚፈርዱ መካከል ፍረዱ፡፡

፭፡በእውነት ለሚፈርድ ባልንጀራ
ችሁም እንደ ሥራው በጎ አድር
ጉለት ፡፡

፮፡ወሶበ ይፈትሕ በዐመፃ ፍድይዎ
በከመ ምግባሩ ወኢትጸልዩ ምስ
ሌሁ ከመ ኢትርከሱ ምስሌሁ
ኅቡረ፡፡

፯፡ ወኵሉ ነቢይ መገሥጽ ዘይመ
ጽእ ኀቤክሙ ወይሜህር በጽድቅ
ይደልዎ ሲሳዩ ከመ ገብር ኄር
ዘይትቀነይ ለእግዚአብሔር[፩]፡፡

፰፡ለካህናትኒ ሀብዎሙ ቀዳሜ ፍሬ
ያት ከመ ይባርኩ ተግባረክሙ[፪]
ወኵሎ ዐሥራተ ሀቡ ለእቤራት ወለ
ዕጓለ ማውታ ወለአናግድ ወለግዩ
ራን፡፡

፱፡ወበዕለተ ሰንበት እንተ ይእቲ ትን
ሣኤሁ ለእግዚእነ ተጋብኡ ውስተ
፩ መካን ወአዕኵትዎ ለእግዚአብ
ሔር በእንተ ኵሉ ዘገብረ ለክሙ
ሠናያተ በክርስቶስ ከሙ ይኩን መሥ
ዋዕትክሙ ፍጹመ ወሥሙረ በኀበ
እግዚአብሔር ፡፡

፲፡እስመ ይቤ በእንተ ቤተ ክርስ
ቲያን ከመ ይትጋብኡ ውስቴታ
ወያዕርጉ ዕጣነ ወመሥዋዕተ ፡፡

፲፩፡ወይቤ እግዚአብሔር አነ ውእቱ
እግዚአብሔር ዐቢይ ንጉሥ አኃዜ
ኵሉ ዓለም ወግሩም ስምየ ውስተ
ኵሉ ዓለም ወአሕዛብ[፫]፡፡

፮፡በበደል በሚፈርድ ጊዜም እንደ
ሥራው ፍዳ ክፈሉት፤ ከእርሱም
ጋራ በአንድነት እንዳትረክሱ ከእ
ርሱ ጋራ አትጸልዩ፡፡

፯፡ወደ እናንተ የሚመጣና በእው
ነት የሚያስተምር መካሩ ነቢይ (መም
ህር) ሁሉ ለእግዚአብሔር እንደሚያገለ
ግል ደግ አገልጋይ ምግቡ ይገባዋል ፡፡

፰፡ለካህናትም ሥራችሁን ይባርኩ
ዘንድ ከፍሬዎች መጀመሪያ የሚ
ደርሰውን ስጧቸው፣ አሥራት
ንም ሁሉ ለባልቴቶችና ለድሃ አደ
ጎች እናት አባት ለሞቱበት ለእንግ
ዶችና ለድሆች ስጡ፡፡

፱፡የጌታችን ትንሣኤ በምትሆን በሰንበት
ቀን በአንድ ቦታ ተሰብሰቡ፣ መሥዋ
ዕታችሁ በእግዚአብሔር ዘንድ ፍጹ
ምና የተወደደ እንዲሆን በኢየሱስ
ክርስቶስ ለናንተ በጎዎችን ስለአደረገ
ላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን አመስግ
ኑት፡፡

፲፡ ስለ ቤተ ክርስቲያን በውስጧ
ተሰብስበው መሥዋዕትንና ቍርባ
ንን ያሣርጉ ብሏልና ፡፡

፲፩፡ እግዚአብሔርም እንዲህ አለ፣
እኔ ዓለሙን ሁሉ የያዘ ገናና ንጉሥ
እግዚአብሔር ነኝ፣ ስሜም በአሕ
ዛብና በዓለሙ ውስጥ የሚያስፈራ
ነው አለ ፡፡

፩ ማቴ ፲ ፡ ፲
፪ ዘኊ ፲፰. ፲፪
፫ ሚል ፩. ፲፩

፲፪፡ሚሙ ለክሙ ኤጲስ ቆጶሳተ ቀሳውስተ ወዲያቆናተ የዋሃነ ወትሑታነ እለ ተኅርዩ እምሕዝብ ንጹሓን ወምኩራነ በኵሉ ምግባረ ሠናይ እለ ኢይፈቅዱ ወርቀ አላዳዕሙ እለ ይሜህሩ ቃለ እግዚአብሔር ወተግሣጸ ወይፈትሑ በርትዕ ትእዛዛቲሁ ለክርስቶስ ከመ አብ ወእግዚእ በፍቅር ዘእንበለ መዓት ወቍጥዓ በትሑት ልብ ወየዋሃት።

፲፫፡ወዕቀቡ ዘንተ ኵሎ ዘተአዘዝክሙ በኀበ እግዚአብሔር ለሕይወተ ነፍስክሙ ።

፲፬፡ቅንቱ ሐቌክሙ ወይኩን ኀትወ መሐትዊክሙ ወኩኑ ድልዋነ ከመ እለ ይጸንሑ እግዚኦሙ እንዘ ይብሉ ማእዜ ይመጽእ እመኒ በቀዳሚት ሰዓተ ሌሊት፣ ወእመኒ መንፈቀ ሌሊት፣ አው በንቅወተ ዶርሆ፣ ወእመኒ ጎሐ ጽባሕ እስመ ይመጽእ እግዚኦሙ በጊዜ ኢተሐዘቡ።

፲፭፡ብፁዓን እሙንቱ አግብርት ዘአቲዎ እግዚኦሙ ይረክቦሙ እንዘ ከመዝ ይገብሩ ናሁ ይቀንት ወያንሶሱ ወይሜጥዎሙ[፩] ።

፲፮፡ጸልዩ እንከ ወግበሩ ከመ ኢይርከብክሙ ግብተ ሞት ወአመ ያስተርኢ በሰማይ ስብሐቲሁ ለወልደ ዕጓለ እመሕያው

፲፪፡የዋሃንና ትሑታን የሆኑ ፣ከንጹሓን ሕዝብ የተመረጡ በበጎ ሥራ ሁሉ የተፈተኑ፣ ወርቅን የማይወዱ፤ነገር ግን የእግዚአብሔርን ቃልና ምክር የሚያስተምሩ፣ የክርስቶስንም ትእዛዞች እንደ አባትና ጌታ በፍቅር ያለ ብስጭትና ያለ ቁጣ በትሑት ልብና፣ በየዋህነት ፣ በቅንነት የሚፈርዱ ኤጲስ ቆጶሳትን፣ ቀሳውስትንና ዲያቆናትን ሹሙ ።

፲፫፡ስለ ነፍሳችሁ ሕይወትም በእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዛችሁትን ይህን ሁሉ ጠብቁ ።

፲፬፡ወገባችሁን ታጠቁ መብራታችሁም የበራ ይሁን፣ በመጀመሪያ ሰዓተ ሌሊት፣ ወይም በመንፈቀ ሌሊት፣ ወይም ዶሮ ሲጮህ፣ ወይም ጎህ ሲቀድ ይመጣል ብለው ጌታቸውን እንደሚጠብቁ የተዘጋጃችሁ ሁኑ፤ ጌታቸው ባልተጠረጠረ ሰዓት ይመጣልና።

፲፭፡ጌታቸው በተመለሰ ጊዜ እንደዚህ ሲያደርጉ የሚያገኛቸው አገልጋዮች ብፁዓን ናቸው፣ እነሆ ታጥቆ እየተመላለሰ በማዕድ ያገለግላቸዋል።

፲፮፡እንግዲህ ጸልዩ፣ የድንገት ሞት እንዳያገኛችሁም አድርጉ፤ የወልደ ዕጓለ እመሕያው ጌትነትም በሚገለጥበት ጊዜ መላእክትም መለከት

[፩] ሉቃ ፲፪ ፴፯

ወይነፍሑ ቀርነ መላእክት ወይትነሥኡ ሙታን ወይመጽእ እግዚእነ ምስለ ቅዱሳኒሁ በደመና ሰማይ ወኵሎሙ መላእክተ ኃይሉ ምስሌሁ ወይነብር ዲበ መንበረ መንግሥቱ ወያሀጕሎ ለዲያብሎስ መስሕት ወይፈድዮ ለኵሉ በከመ ምግባሩ።

፲፯፡ወእምዝ የሐውሩ ኃጥአን ውስተ ኵነኔ ዘለዓለም፣ ወጻድቃንሰ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም[፫]። ወይትፌሥሑ በመንግሥተ ሰማያት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኩኑኬ ድልዋነ ከመ ትርከቡ ሠናይቶ።

፲፰፡ ንስአል ወናስተብቍዕ ኀቤሁ ወንበል መድኃኒነ ዘህልው እምቅድመ ዓለም አምላከ አማልክት አኃዜ ኵሉ ፩ አምላክ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት እግዚኦሙ ለአበዊነ ቅዱሳን ዘአልቦሙ ዐመፃ በኀቤሁ አምላከ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ መሓሪ ወሰራዬ ኀጢአት ምእመን ወየዋህ ብዙኀ ሣህል ወምሕረት ወአልቦ ዘይትኀባእ እምኔሁ ወኵሉ ክሡት በቅድሜሁ።

፲፱፡ ብከ ይትአመኑ ነፍሳተ ጻድቃን ወኪያከ ይሴፈዉ ቅዱሳን

በሚነፋበት ጊዜ ፣ ሙታንም በሚነሡበት ጊዜ ጌታችንም ከቅዱሳኑ ጋር በደመና በሚመጣ ጊዜ፣ የሠራዊቱ አለቆች ሁሉም ከእርሱ ጋር በመጡ ጊዜ፣ በመንግሥቱ ዙፋንም በሚቀመጥ ጊዜ ፣ የሚያስት ዲያብሎስንም በሚያጠፋው ጊዜ፣ ለሁሉም እንደ ሥራው በሚከፍለው ጊዜ ።

፲፯፡ከዚህ በኋላ ኃጥአን ወደ ዘለዓለም ፍርድ በሚሄዱ ጊዜ፣ ጻድቃን ግን ወደ ዘለዓለም ሕይወት በሚሄዱ ጊዜ፣ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስም በመንግሥተ ሰማያት ደስ በሚላቸው ጊዜ ፣ የድንገት ሞት እንዳትሞቱ አድርጉ፣ እንግዲህ በጎውን ታገኙ ዘንድ የተዘጋጃችሁ ሁኑ።

፲፰፡ወደ እርሱ እንለምን፤እንማልድም፤ ከዓለም አስቀድሞ የነበረ መድኃኒታችን የአማልክት አምላክ ሁሉን የያዘ፣ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠረ አንድ አምላክ በእርሱ ዘንድ ዐመፅ የሌለባቸው የቅዱሳን አባቶቻችን ጌታ የአብርሃምና የይስሐቅ፤ የያቆብም አምላክ ይቅር ባይና ኃጢአትን የሚያስተሠርይ የታመነ የዋህ ይቅርታንና ቸርነትን የሚያበዛ ከእርሱ የሚሸሸግ የሌለ ሁሉም በእርሱ ፊት የተገለጠ ነው እንበል።

፲፱፡የጻድቃን ነፍሳት በአንተ ይታመናሉ፣ቅዱሳን አንተን ያመሰግናሉ ፣

[፫] ማቴ ፳፭ ፡ ፴፩ - ፵፮

አቡሆሙ ለእለ አልቦሙ ነውር ወይሰምዕ ጸሎቶሙ ለንጹሓነ ልብ፤ ወያጸምዕ ስእለቶሙ ለእለ ኢያረ ምሙ ::

ነውር የሌለባቸው የቅዱሳን አባታ ቸው ነው፣ ልባቸው ንጹሕ የሆነ ሰዎችንም ጸሎት ይሰማል፣ ዝም የማይሉ ሰዎችንም ልመና ያዳም ጣል::

፳፤አኀድር እግዚኦ ሥምረተከ ላዕለ ኵሉ ፍጥረት እስመ አንተ ተአምር እምቅድመ ሕሊና ዘይ ሔሊ ልብ::

፳፤አቤቱ በፍጥረቱ ሁሉ ላይ ፈቃድህን አሳድር፣ ከአሳብ አስቀ ድመህ ልብ የሚያስበውን አንተ ታውቀለህና ::

፳፩፤ወኵሉ አጽናፈ ምድር የዐ ርጉ ለከ መሥዋዕተ ወዕጣነ በጸ ሎት ወበአኰቴት ::

፳፩፤የምድር ዳርቻዎች ሁሉም በጸሎትና በምስጋና መሥዋዕት ንና ዕጣንን ለአንተ ያሳርጋሉ::

፳፪፤ ዘሠርዐ መዋዕለ ይግበሩ ጽድቀ ወርኀው አናቅጸ ምሕረቱ ለኵሉ ለዘየኃሥሥ ኪያሁ ወመ ሀረነ ሕገ ወሥርዐተ ወአለበወነ ከመ ብዕለ ዝ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ወሥነ ላህይ ኢይነብር ለዝሉፉ ወጽንዐ ኃያላን ትማስን ፍጡነ ::

፳፪፤ ጽድቅን ያደርጉ ዘንድ ዘመና ትን የሠራ እርሱ ነው፤እርሱንም ለሚሻ ሰው የቸርነቱ በር የተከ ፈተ ነው ፣ ሕግንና ሥርዓትንም አስተማረን፣ የዚህ ዓለም ሀብትም ኃላፊ እንደሆነ የመልክ ደም ግባትም ለዘለዓለም ጸንቶ እንደማ ይኖር፣ የኀይለኞች ብርታትም ፈጥና እንደምትጠፋ አስታወቀን ::

፳፫፤እስመ ቀደመ አብርሃም አቡነ ሐዊረ በፍኖተ ጽድቅ ወወሀብኮ ክብረ ወብዕለ ወበአሚን ፈጸመ ሕይወቶ ወትቤሎ አበዝኅ ዘርዐከ ከመ ኮከበ ሰማይ ወከመ ኆፃ ባሕር፣ ወወሀብኮ ይስሐቅሃ ባረኮ ወትቤሎ እሄሉ ምስለ ዘርእከ እምድኅሬከ፤ እስመ አእመርናሁ ከመ ለክርስቶስ ውእቱ ዘይቤሎ ከመዝ[፩]::

፳፫፤ አባታችን አብርሃም በጽድቅ መንገድ መሄድን ጀምሯልና፣ ክብርንና ሀብትን ሰጠኸው፣ ዘመ ኑንም በሃይማኖት ጨረሰ፣ ዘርህን እንደ ሰማይ ኮከብና እንደ ባሕር አሸዋ አበዛልሃለሁ አልኸው፣ ይስ ሐቅንም ሰጠኸው፣ እንዲህም ብለህ ባረክኸው፣ ከአንተም በኋላ ከዘርህ ጋር እኖራለሁ፣ እንዲህ ያለው ስለ ክርስቶስ እንደሆነ ዐውቀና ልና::

፩ ዘፍ. ፳፪: ፲፮-፲፰

፳፬፤ወለአቡነ ያዕቆብ ዘፈነውኮ ብሔረ ግብጽ ወትቤሎ ናሁ አነ እሄሉ ምስሌከ ወአብዝኆ አበዝኅከ ፈድፋደ::

፳፬፤አባታችን ያዕቆብንም ወደግ ብፅ የላክኸው አንተ ነህ፣ እነሆ ከአንተ ጋራ እኖራለሁ ፈጽሜም አበዛሃለሁ አልከው ::

፳፭፤ወከማሁ ትቤሎ ለሙሴ ቊል ዔከ ቅዱስ ወምእመን በኀበ ዕፀ ጳጦስ አነ ህልው እምቅድመ ዓለም ወይሄሉ ስምየ እስከ ለዓለም[፪]::

፳፭፤ ቅዱስና የታመነ ወዳጅህ ሙሴንም እንደዚሁ በቍጥቋጦው ዘንድ እኔ ከዓለም በፊት የነበርኩ ነኝ፣ ስሜም እስከ ዘለዓለም ይኖራል አልከው::

፳፮፤ወአንተሰ እግዚኦ ለዓለም ትነ ብር ወዝክርከኒ ለትውልደ ትውልድ[፫] ወባርክ ዘርዐ አብርሃም ይኩኑ ቡሩካነ እስከ ለዓለም::

፳፮፤አንተ ግን ለዘለዓለም ትኖራለህ ፣ መታሰብህም ለልጅ ልጅ ነው ፤ የአብርሃም ልጆችም እስከ ዘለዓለም የተባረኩ ይሆኑ ዘንድ ባርክ::

፳፯፤ፈጠርኮ ለሰብእ ይኩን ነባቤ ወአንተ ትቤ በጥበብከ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወሤምኮ ለአዳም ይኩን መስፍነ ላዕለ ኵሉ ወወሀብኮ ሕይወተ ዘለዓለም::

፳፯፤ሰውን የሚናገር ይሆን ዘንድ ፈጠርከው፣ ሰውንም በመልካችን ንና በምሳሌያችን እንፍጠር ብለህ በጥበብህ ተናገርክ፣አዳምንም በሁሉ ላይ መስፍን አድርገህ ሾምከው፣ የዘለዓለም ሕይወትንም ሰጠኸው::

፳፰፤ወሶበ ዓለወ ትእዛዘከ አውፃ እኮ እምገነት ወአምጻእከ ላዕሌሁ ሞተ[፬]::

፳፰፤ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ ከገ ነት አውጥተህ በእርሱ ላይ ሞትን አመጣህ::

፳፱፤ ወእምዝ ፈነውኮ ለዋሕድ ወልድከ ወአንሣእኮ እምድቀቱ ወአግባእኮ ውስተ ገነተ ትፍሥ ሕት::

፳፱፤ከዚህም በኋላ አንድ ልጅህን ልከህ ከውድቀቱ አነሣኸው፣ ደስታ ወደ አለበት ገነትም መለስከው::

፴፤ አንተ እግዚአብሔር ባሕቲ ትከ ዐቢይ ወኀያል ወግሩም መሓሪ ወየዋህ አኃዜ ኵሉ ዘትገብር መን ክረ ዘኢታርኅቅ ሣህለከ እምላዕለ ኵሉ ተግባሩ ወፍጥረቱ ኄር ወመ ፍቀሬ ሰብእ::

፴፤እግዚአብሔር ገናና ኃይለኛ የም ታስፈራ የምትምር የዋህ፤ ሁሉን የያ ዝህ፣ ድንቅን የምትሠራ፣ ከሥራ ውና ከፍጥረቱ ሁሉ ላይ ይቅርታ ህንም የማታርቅ፣ ቸርና ሰውን የምትወድ አንተ ብቻ ነህ::

፪ ዘፀ ፫: ፲፭
፫ መዝ ፻፩:፲፫-፲፬
፬ ዘፍ ፫ : ፳፪ - ፳፫

፴፩፤ ወትየውሆሙ ለኃጥኣን ወትመ ይጦሙ በብዝኀ ምሕረትከ።

፴፪፤ ወእንዘ ኢይደልወነ ናንቀዕዱ ኀቤከ ወናንሥእ አዕይንቲነ ውስተ ሰማይ አንተሰ ትኄጽር በጽንዐ ኀይ ልከ ዲበ ትሕትናነ ።

፴፫፤ ሰማይ ስቁል በትእዛዝከ ወም ድር ጸንዐት በቃልከ፣ እስመ ኃያል አንተ እግዚኦ ወጽድቅ ኵነኔከ መልዐ ምድረ ዘፈጠርከ።

አንቀጽ ፴ወ፯

በእንተ ቅኄ ሠራዊት መንፈሳ ውያን ወቅድስት ቤተ ክርስቲያን፤

፩፤ ኵሎሙ ሠራዊተ መላእክት መንፈሳውያን ነደ እሳት እሙንቱ ወቅዱሳን ኪሩቤል ወሱራፌል እለ ፮ ክንፈሆሙ ኪያከ ይሴብሑ በዐቢይ ቃል ወይዜምሩ በቃል ዘኢያረምም ወይብሉ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ እግዚ አብሔር ጸባኦት ፍጹም ምሉዕ ሰማ ያተ ወምድረ ቅድሳተ ስብሐቲከ፤

፪፤ ወኍልቆሙ ለእሙንቱ መላእ ክት ወሊቃነ መላእክት መናብርት ወሥልጣናት አጋዕዝት ወኃይ ላት ወሊቃናት ኪሩቤል ወሱራ ፌል፤ ይጸርሑ ወይብሉ ይትባ ረክ እግዚአብሔር አምላከ እስራኤል

፴፩፤ ኃጥአንን የዋህን ታደርጋለህ በቸ ርነትህም ብዛት ትመልሳቸዋለህ።

፴፪፤ እኛም ወደ አንተ አንጋጠን ዓይኖቻችንን ወደ ሰማይ አቅንተን እንመለከት ዘንድ ሳይገባን አንተ በኃይልህ ጽናት መዋረዳችንን ትመ ለከታለህ።

፴፫፤ ሰማይ በትእዛዝህ የተሰቀለ ነው፤ ምድርም በቃልህ ጸናች፣ ጌታ ሆይ አንተ ኃይለኛ ነህና፣ ፍርድህም እውነት ነውና የፈጠ ርከው ምድርን መላ ።

ሠላሳ ሰባተኛ አንቀጽ

ስለ መንፈሳውያን መላእክትና ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ይናገራል፤

፩፤ የእሳት ነበልባል የሆኑ የረቂ ቃን መላእክት ሠራዊት ሁሉ ክን ፎቻቸው ስድስት የሚሆኑ ሱራ ፌልና ኪሩቤልም በታላቅ ቃል አን ተን ያመሰግናሉ፣ ዝም በማይል ቃልም ይዘምራሉ፣ ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ ፍጹም የሠራዊት ጌታ የጌ ትነትህ ምስጋና ሰማያትንና ምድ ርን የመላ ነው ይላሉ ።

፪፤ የእነዚያም መላእክትና የመላ እክት አለቆች ቁጥራቸው የወ ገን ስማቸው መላእክት መናብ ርት ሥልጣናት አጋዕዝት ኃይ ላት ሊቃናት ኪሩቤል ሱራፌል ይባላሉ፣ እየጮሁም የእስራኤል ፈጣሪ እግዚአብሔር ይመስገን ከአ ሕዛብ ወገን

ወቡርክት ዛቲ ቤተ ክርስቲያን እንተ አሕዛብ ትመስል ኀይለ ሰማያት መዓልተ ወሌሊተ በነፍስ ቅዱስ ወበልብ ንጹሕ ይዜምሩ ከመዝ ወይብሉ።

፫፤ ሠረገላሁ ለእግዚአብሔር ዕልፍ አእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር በደብረ ሲና ቅዱስ ሰማያት ወኵሉ ዘውስቴ ቶሙ ይገንዩ ለከ።

፬፤ እስመ አንተ ሰቀልኮ ለሰማይ ከመ ቀመር፤ ወሣረርካ ለምድር ወአጽናዕካ ዲበ ማይ።

፭፤ ወፈጠርከ ጽልመተ ወብርሃነ ወኍለቆሙ ለከዋክብት በምልያሙ ወሰመይኮሙ ለኵሎሙ በበአስማቲ ሆሙ ወኵሉ ፍጥረት ይዜንዉ ዕበ የከ ወዕፀወ ገዳምኒ አንተ አብ ቊልከ።

፮፤ ወበእንተዝ መፍትው ኵሉ ፍጥረተ ሰብእ የዐርጉ ለከ ስብሐተ ወአኰቴተ መሥዋዕተ ወቍርባነ ወዕጣነ በእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየ ሱስ ክርስቶስ ዋሕድ ወልድከ ።

፯፤ አንተ ውእቱ ባሕቲትከ አኃዜ ኵሉ ኄር ወመፍቀሬ ሰብእ ወገ ባሬ ሠናያት እስመ ለከ ስብሐት ወእኂዝ ለዓለመ ዓለም አሜን።

የምትሆን ቡርክት ቤተ ክርስቲያ ንም የሰማያት መላእክት ኃይልን ትመስላለች ይላሉ ሌሊትና ቀንም በልዩ ሰውነት በንጹሕ ልቡና እን ዲህ እያሉ ያመሰግናሉ ።

፫፤ የእግዚአብሔር ሠረገላው እልፍ አእላፋት የአእላፋት ትእልፊት በቅዱስ የሲና ተራራ እግዚአብ ሔርን ያመሰግኑታል፣ ሰማያትና በውስጣቸው ያለው ሁሉ አንተን ያመሰግናሉ።

፬፤ አንተ ሰማይን እንደ ዋልታ ሰቅለ ኸዋልና ምድርንም መሠረትሃት በውሃም ላይ አጽንተሃታልና።

፭፤ ጨለማንና ብርሃንን ፈጠርህ ከዋክብትንም በመላቸው ቈጠርሀ ቸው ሁላቸውንም በየስማቸው ጠራኻቸው፣ ፍጥረትም ሁሉ ገናና ነትህን ይናገራሉ፤ የዱር እንጨቶ ችንም አንተ አበቀልህ።

፮፤ ስለዚህም ነገር የሰው ፍጥረት ሁሉ ክብርንና ምስጋናን መሥዋ ዕትን፣ ቍርባንን፣ ዕጣንንም በአ ንድ ልጅህ በጌታችንና በመድኃ ኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ለአንተ ያሳርጉ ዘንድ አገባብ ነው ።

፯፤ ሁሉን የፈጠርክ ቸር ሰው ወዳጅ በጎ ነገርን የምታደርግ አንተ ብቻ ነህ፣ ለአንተ ክብርና ሥልጣን ይገ ባል ለዘለዓለሙ አሜን ።

፰፤ አንተ በሰማይ ወአንተ በምድር ወአንተ በባሕር ወአንተ ዘታስተጋብኦሙ ለኵሎሙ ፍጥረት እምአጽናፈ ምድር ወአልቦ ተፍጻሜት ለዕበይከ ::

፱፤እስመ አኮ ንሕነ ዘነበብነ ዘንተ አላ አንተ ትቤ አነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክ ዘመልዕልተ ሰማያት ወአነ ህልው ውስተ ኵሉ መካን ወአልቦ ባዕድ አምላክ ዘእንበሌየ[፩] ::

፲፤ እሙን ውእቱ ቃልከ ወአልቦ ዘይመስል ኪያከ እግዚአብሔር ቅዱስ እግዚኦሙ ለቅዱሳን ወነፍሰ ኵሉ ውስተ እዴከ ለከ ይደሉ ስብሐት ወልዕልና::

፲፩፤ዘኢይትዌለጥ መንበሩ ወኢይደክም ኃይሉ ወኢይትከሀል ዜንዎ ዕበዩ ወመንክር ሥነ ላህዩ::

፲፪፤ወአልቦ ዘይክል ቀሪበ ኀበ ማኅደሩ ወአልቦ ኍልቍ ለአእምሮ ጥበቡ ኢየኀልቅ ጽድቁ ወኢይጸሕቅ ዘይመክሮ ወኢየኀሥሥ ዘይረድኦ[፪] ::

፲፫፤አልቦቱ ጥንት ወኢተፍጻሜት ኢየኀልቅ መንግሥቱ ::

፰፤ በሰማይ አንተ ነህ፣ በምድርም አንተ ነህ፣ በባሕርም አንተ ነህ፣ ፍጥረትን ሁሉ ከምድር ዳርቻዎች የምትሰበስባቸው አንተ ነህ፣ ለገናንነትህ ፍጻሜ የለውም::

፱፤ ይህንንም የተናገርነው እኛ አይደለንም፤ ነገር ግን አንተ እኔ ከሰማዮች በላይ ያለሁ አምላክ እግዚአብሔር ነኝ፣ በቦታውም ሁሉ እኔ አለሁ፣ ያለ እኔም ሌላ አምላክ የለምአልህ::

፲፤ ቃልህም የታመነ ነው፤ የቅዱሳን ጌታቸው ቅዱስ እግዚአብሔር አንተን የሚመስል የለም፣ የሁሉ ነፍስም በእጅህ የተያዘ ነው፣ ለአንተ ክብርና ልዕልና ይገባል::

፲፩፤ ዙፋኑ የማይለወጥ ኃይሉም የማይደክም ነው፤ ገናንነቱን መናገር አይቻልም፤ የመልኩም ማማር ድንቅ ነው::

፲፪፤ ወደ ማደሪያውም መቅረብ የሚችል የለም፣ ለጥበቡ ዕውቀትም ቍጥርም የለውም፣ ጽድቁ አያልቅም፣ የሚመክረውም አይሻም፣ የሚረዳውም አይፈልግም::

፲፫፤ጥንት የለውም፣ ፍጻሜም የለው፣ መንግሥቱም አያልቅም::

፩ ዘዳግ ፬:፴፱
፪ ኢሳ ፵:፲፫

፲፬፤ ወአልቦ ዘይክል መዊኣ ኃይሉ ወአልቦሙ ኍልቍ ለሠራዊተ መላእክት ለእለ ይትለአክዎ ::

፲፭፤አንተ ውእቱ አቡሃ ለጥበብ ገባሬ ኵሉ ፍጥረት ወገባሪሃ ለሕግ ::

፲፮፤አንተ ታማስኖሙ ለዕልዋን ወትዔስዮሙ ለጻድቃን እግዚአብሔር አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚኦሙ ለእለ ይገንዩ ሎቱ ወአልቦ ሐሰት በኀቤሁ ::

፲፯፤ ኢይነሥእ ህልያነ በውስተ ፍትሕ ወአልቦኍልቍ ለአኰቴቱ::

፲፰፤ ለከ ይደሉ ክብር ወስብሐት ወሰጊድ ዘያዐርግ ኀቤከ ኵሉ ነፍስ ነባቢ ለዓለመ ዓለም አሜን::

አንቀጽ ፴ወ፰

በእንተ ከመ መፍትው ናዕርፍ ሰንበታተ ወናጽምዕ ቃለ መጻሕፍት ቅዱሳት::

፩፤ ከመ ንግበር ፈቃዶ ወንዘከር ሕማማቲሁ ዘገብረ በእንቲአነ እግዚአብሔር ቃል አኃዜ ኵሉ ዘፈጠረ ዓለመ በኢየሱስ ክርስቶስ መድኃኒነ::

፲፬፤ ኃይሉን ማቸነፍ የሚችለው የለም፣ለሚላኩት ሠራዊተ መላእክትም ቍጥር የላቸውም::

፲፭፤የጥበብ አባቷ አንተ ነህ፤ ፍጥረትን ሁሉ የፈጠርክ ሕግንም ሁሉ የሠራህ አንተ ነህ ::

፲፮፤ በእርሱ ዘንድ ሐሰት የሌለ፣ ለሚገዙለት ሰዎች ጌታቸው የሚሆን የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባቱ እግዚአብሔር አብ አንተ ወንጀለኞችን ታጠፋቸዋለህ፣ ለጻድቃንም ዋጋቸውን ትሰጣቸዋለህ::

፲፯፤በፍርድ መማለጃን አይቀበልም፤ ለምስጋናውም ቍጥር የለውም::

፲፰፤ የሚናገር ነፍስ ሁሉ ወዳንተ የሚያርግ አምላክ ሆይ ለአንተ ክብርና ምስጋና መስገድም ይገባል፣ ለዘለዓለሙ በእውነት ::

ሰላሣ ስምንተኛ አንቀጽ

ሰንበቶችን ዕረፍት እናደርግ ዘንድ፣ የቅዱሳት መጻሕፍትንም ቃል እናደምጥ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል::

፩፤ ፈቃዱን እንድናደርግና ሁሉን የያዘ ዓለምንሁሉ የፈጠረ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ቃል ስለኛ ያደረጋቸውን መከራዎቹንም እናስብ ዘንድ እንደሚገባ ይናገራል::

፪፤ወሠርዐ ሰንበተ ወአዕረፈ ባቲ እምኵሉ ግብሩ ወለነኒ አዘዘነ ናዕርፍ እምኵሉ ግብረ እደዊነ ወንኩን ድልዋነ ለተቀንዮ ገቢረ ትእዛዛቲሁ ፩ ::

፫፤ወገብረ ለነ መዋዕለ በዓላት ፍሥሓ ለነፍሳቲነ ::

፬፤ወንዘከር ኪነ ጥበቡ ለዘሠምረ እግዚአብሔር ቃል ይትወለድ እምብእሲት በእንቲአነ ::

፭፤ ወአስተርአየ ገሀደ በዝ ግብር ወተጠምቀ ከመ ሰብእ እንዘ አምላክ ውእቱ ::

፮፤ ወተዐገሠ ሕማማተ መስቀል ወሞተ ወተንሥአ እሙታን በዐቢይ ኃይል።

፯፤ወበእንተዝ ንግበር ንሕነኒ በዓለ ዕለተ ትንሣኤሁ ቅድስት፤ወናክብር እሑደ ሰንበተ፤ወንሰብሕ ወንዘምር ለዘሞዖ ለሞት ወአብርሀ ኵሎ ዓለመ ወጸገወነ ክብረ ወስብሐተ ዘእንበለ ሙስና፤ ወአስተጋብአሙ ለዝርዋን ሕዝብ ወረሰዮሙ ይኩኑ ፩ መርዔተ ንጹሐ ወባረከ ላዕሌሆሙ ከመ ባረኮ ለእስራኤል።

፩ ዘፍ ፪ :- ፪ና፫

፪፤ሰንበትን ሠራ፣ከሥራውም ሁሉ አረፈባት፣እኛም ከእጆቻችን ሥራ ሁሉ እናርፍ ዘንድ ፣ ትእዛዛቱንም ለማድረግ ለአገልግሎት ሥራ ዝግጁዎች እንሆን ዘንድ አዘዘን ::

፫፤ ለሰውነቶቻችን ደስታም የበዓላት ቀኖችን ሠራልን ::

፬፤ ስለ እኛ ከሴት ይወለድ ዘንድ የወደደ የእግዚአብሔር ቃል የጥበቡን ብልሃት እናስባለን።

፭፤ በዚህም ሥራ ተገለጠ ፣አምላክም ሲሆን እንደ ሰው ተጠመቀ።

፮፤ የመስቀልንም መከራዎች ታገሠ፤ ሞተም ፤በታላቅ ኃይልም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ።

፯፤ስለዚህም የቅድስት ትንሣኤውን ዕለት በዓል፣እናድርግ ፣እሑድ ሰንበትንም እናክብር፣ሞትን ድል ያደረገውን፣ዓለሙንም ሁሉ ያበራውን፣ያለ ጥፋትም ክብርንና ምስጋናን የሰጠንን ፣የተበታተኑትንም ሕዝብ የሰበሰባቸውንና አንድ ንጹሕ መንጋ ያደረጋቸውን፣ እስራኤልን እንደ ባረከው የባረካቸውን እናክብር እና መስግን።

፰፤ አንተ እግዚኦ ዘአውጻእኮሙ ለአበዊነ እምድረ ግብፅ ወባላህኮሙ እምቅኔ መሪር ወአድኀንኮሙ እምባሕር ወእምግብረ ግንፋል፪።

፱፤ ወአውጻእኮሙ እምትምልክተ ፈርዖን ወሠራዊቱ ወአኅለፍኮሙ ባሕረ እንተ የብስ ወሴሰይኮሙ በገዳም ኵሎ ሠናያተ ወሠራዕከ ሎሙ ሕገ ፲ተ ቃላተ ዘነበብከ በቃልከ ወዘጸሐፍከ በእዴከ።

፲፤ ወአዘዝኮሙ ያዕርፉ በዕለተ ሰንበት ከመ ይግነዩ ለከ ወይድኀኑ እምኵሉ እኩይ፫ ወአሠርኮሙ በቃለ ተግሣጽ።

፲፩፤ወአስተጋባእኮሙ ወአባእኮሙ ውስተ ቤተ መቅደስከ።

፲፪፤ወበእንተዝ አዘዘነ ናዕርፍ በኵሉ ሰንበት እስመ በዕለተ ሰንበት አዕረፈ እግዚእነ እምኵሉ ግብሩ፬ ::

፲፫፤ንኅሥሥ እንከ ኵሎ ሕጎ ወናእኵቶ ወንባርኮ ለእግዚአብሔር በእንተ ኵሉ ዘጸገወነ ሠናይቶ ለውሉደ ሰብእ ::

፲፬፤ወእምዝ ኵሉ ተዐቢ ትንሣኤሁ ቅድስት ዘመሀረነ እግዚእነ ወመድኀኒነ ወፈጣሪነ እግዚአብሔር ቃል ዘተወልደ እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም እምአብ።

ዘፀ ፲፬: ፳፩-፴፩
ዘፀ. ፳.፰-፲
ዘፍ ፪.፪

፰፤ አቤቱ አባቶቻችንን ከግብፅ ምድር ያወጣሃቸው፤ከጽኑዕ አገዛዝም ነፃ ያደረግሃቸው፤ከባርነትና ጡብ ከመሥራትም ያዳንካቸው አንተ ነህ።

፱፤ከፈርዖንና ከሠራዊቱ አምልኮት አውጥተህ ባሕሩንም እንደ የብስ አሳለፍካቸው፤ በምድረ በዳም በጎውን ሁሉ መገብሃቸው ፤ በቃልህ የተናገርካቸውንና በእጅህ የጻፍካቸው የአሥሩ ቃላትንም ሕግ ሠራህላቸው።

፲፤ለአንተም ይገዙ ከክፋም ሥራ ሁሉ ይድኑ ዘንድ በሰንበት ቀን እንዲያርፉ አዘዝሃቸው ፣ በምክር ቃልም አንድ አደረግኻቸው ::

፲፩፤ሰብስበህም ወደ ቤተ መቅደስህ አገባሃቸው።

፲፪፤ስለዚህም በሰንበት ሁሉ እናርፍ ዘንድ አዘዘን፤ጌታችን በሰንበት ቀን ከሥራው ሁሉ አርፏልና።

፲፫፤እንግዲህ ሕጉን ሁሉ እንፈልግ ለሰው ልጆች ስለ ሰጠን መልካም ሁሉ እግዚአብሔርን እናክብረው እናመስግነው ::

፲፬፤ከዚህም ሁሉ ዓለም ሳይፈጠር ከአብ የተወለደ ጌታችንና መድኃኒታችን፣ ፈጣሪያችን እግዚአብሔር ቃል ያስተማረን ቅድስት ትንሣኤው ትበልጣለች።

፲፭፡ወተወልደ እማርያም ድንግል ዘእንበለ ትድምርት ሐመ ወተሰቅለ ወሞተ በመዋዕለ ጲላጦስ ጰንጤናዊ ወተንሥአ እሙታን በዕለተ ሰንበተ ክርስቲያን[፭] ::

፲፮፡ተዘከር እግዚኦ ዘናበውእ ለከ በዛቲ ዕለት መሥዋዕተ ወቍርባነ ወአኰቴተ ለስምከ ቅዱስ ለሠናይ ዕበየ ኀይልከ::

፲፯፡ወፈጸምከ ትንቢተ ወመሐርካ ለጽዮን ወተሣሃልካ ለኢየሩሳሌም ወአልዐልከ መንበሮ ለዳዊትገብርከ ማእከሌነ በልደተ ክርስቶስ ዘተወልደ እምዘርኡ በሥጋ እምድንግል[፮]::

፲፰፡አንተ እግዚኦ ተወከፍ ጸሎተ ወስዕለተ ሕዝብከ እለ ይጼውዑከ በጽድቅ በከመ ተወከፍኮሙ ለጻድቃን በበዘመኑ ::

፲፱፡ቀዳሚ ለአቤል ዘነጸርከ ላዕለ መሥዋዕቱ ወተወከፍከ[፯]::

፳፡ ወለኖኅ አመ ይወፅእ እምታቦት ወለአብርሃም አመ ይወፅእ እምብሔረ ከላውዴዎን[፰] ::

፳፩፡ወለይስሐቅ አመ ይወፅእ እምዐዘቅተ መሐላ ወለያዕቆብ በቤቴል ወለሙሴ በደብር ወለአሮን በገዳም ወለኢያሱ ወልደ ነዌ በገልገላ[፱]::

፭ ዮሐ ፲፱ ፲፬ - ፲፭
፮ ሮሜ ፩:፩-፭
፯ ዘፍ ፬ ፬
፰ ዘፍ. ፰ ፲፭
፱ ዘፍ. ፳፮. ፳፪.፣ኢያ. ፭. ፲. ፲፩

፲፭፡ከድንግል ማርያምም ያለሩካቤ ተወለደ ፤ በጰንጤናዊው በጲላጦስ ዘመንም ታመመ ፤ ተሰቀለ፤ ሞተም፣ በክርስቲያን ሰንበት ቀንም ከሙታን ተለይቶ ተነሣ::

፲፮፡አቤቱ በዚህች ቀን የምናቀርብልህን መሥዋዕትና ቊርባን ለቅዱስ ስምህና ለመልካም ገናና ኃይልህም የምናቀርበውን ምስጋና አስብ::

፲፯፡ትንቢትንም ፈጽመህ፣ ለጽዮን አዘንክላት፤ ኢየሩሳሌምንም ይቅር አልሃት፤ ከልጁ ከድንግል በሥጋ በተወለደ በክርስቶስ ልደትም የወዳጅህን የዳዊትን ዙፋን በኛ መካከል ከፍ ከፍ አደረግህ ::

፲፰፡አቤቱአንተ በየዘመኑ ጻድቃንን እንደተቀበልካቸው በእውነት የሚጠሩህ የሕዝብህን ልመናና ጸሎት ተቀበል::

፲፱፡መጀመሪያ የአቤልን መሥዋዕት ተመልክተህ ተቀበልህ ::

፳፡ ኖኅ ከመርከብ በወጣ ጊዜ ፤ አብርሃምም ከከላውዴዎን በወጣ ጊዜ ::

፳፩፡ ይስሐቅም ከመሐላ ጒድጓድ በወጣ ጊዜ ያዕቆብም በቤቴል፣ ሙሴን በተራራ፣አሮንንም በምድረ በዳ የነዌ ልጅ ኢያሱንም በገልገላ፣ ተቀበልህ ::

፳፪፡ ወለጌዴዎን በዲበ ኰኵሕ፣ ለማኑሄ ወብእሲቱ እንትኩይ ወለሶምሶን ሶበ ይጸምእ እምቅድመ የብስ፣ወለዮፍታሔበውስተቀትል፤ ወለባርቅ ወዲቦራ ላዕለ ሲሣራ፣ ወለሳሙኤል በመሴፋ[፲] ::

፳፫፡ ወለዳዊት በውስተ ገራህተ ኦርና ኢያቡሳዊ ወለሰሎሞን በገባዖን ዘኢየሩሳሌም፤ወለኤልያስ በደብረ ቀርሜሎስ፤ ወለኤልሳዕ በኀበ አንቅዕት[፲፩]::

፳፬፡ ወለኢዮሳፍጥ በውስተ ጸብእ ወለሕዝቅያስ በውስተ ደዌሁ ወዲበ ሰናክሬም[፲፪]::

፳፭፡ወለምናሴ በደብረ ከለዳውያን (ከላውዴዎን) እምድኅረ አበሰ[፲፫]::

፳፮፡ ወለኢዮስያስ በፓሳ[፲፬]::

፳፯፡ ወለዕዝራ አመ ይትመየጥ እምፄዋዌ[፲፭]::

፳፰፡ወለዳንኤል በግበ አናብስት[፲፮] ::

፳፱፡ወለዮናስ በውስተ ከርሠ አንበሪ[፲፯]::

፴፡ወለሠለስቱ ደቂቅ በውስተ ዕቶነ እሳት[፲፰]::

፴፩፡ ወለሐና በደብተራ ስምዕ በውስተ ታቦት[፲፱]::

፲ መሳ ፲፫- ፲፬-፲፭
፲፩ ፪ ነገሥ. ፪. ፲፬፤ዜና፡ መዋ. ቀዳ. ፳፩.፲፭
፲፪ ፪ኛ ዜና.መዋ.፴፪-፳-፳፬
፲፫ ፪ ዜና መዋ. ፴፬-፳፰-፳፱
፲፬ ፪ ዜና መዋ.፴፭-፲፰
፲፭ ዕዝራ. ፯- ፮
፲፮ ዳን. ፮-፳፬
፲፯ ዮናስ. ፪-፲፩
፲፰ ዳን. ፫. ፺ - ፺፩
፲፱ ፩ ሳሙ. ፩. ፲፱-፳

፳፪፡ጌዴዎንን በጭንጫ ላይ፣ማኑሄንና ሚስቱን እንትኩይንም፣ሶምሶንንም አስቀድሞ በደረቁ ቦታ በተጠማ ጊዜ፤ ዮፍታሔንም በውጊያ ጊዜ፤ባርቅንና ዲቦራንም በሲሳራ ላይ፤ሳሙኤልንም በመሴፋ ፤

፳፫፡ዳዊትን በኢያቡሳዊው በኦርና እርሻ ፣ሰሎሞንንም በኢየሩሳሌም በገባዖን ፣ኤልያስንም በቀርሜሎስ ተራራ፣ኤልሳዕንም በምንጮች ዘንድ::

፳፬፡ኢዮሳፍጥን በጦር ጊዜ፣ሕዝቅያስንም በደዌው በሰናክሬምም ላይ::

፳፭፡ምናሴንም ከበደለ በኋላ በከላውዴዎን ተራራ::

፳፮፡ኢዮስያስንም በፓሳ::

፳፯፡ዕዝራንም ከፄዋዌ በተመለሰ ጊዜ ::

፳፰፡ዳንኤልንም በአንበሶቹ ጉድጓድ::

፳፱፡ ዮናስንም በዓሣ አንበሪ ሆድ ውስጥ::

፴፡ሠለስቱ ደቂቅንም በእሳት ጉዳጓድ ውስጥ::

፴፩፡ሐናንም በምስክሩ ድንኳን በታቦት ውስጥ::

፴፪፤ ወለነህምያ አመ የሐንፅ ጥቅመ ምስለ ዘሩባቤል[፳]።

፴፫፤ ወለማትያን ምስለ ደቂቁ ውስተ ማዕዘንት።

፴፬፤ወለኢያኤል በዲበ በረከት።

፴፭፤ወይእዜኒ ከማሁ ተወከፍ ጸሎ ቶሙ ወስእለቶሙ እለ ያበ ውኡ ኀቤከ በአእምሮ በኢየሱስ ክርስቶስ።

፴፮፤ነአኵተከ በእንተ ኵሉ ግብር አኃዜ ኵሉ ኢታርኅቅ እምኔነ ሣህ ለከ ወምሕረተከ እስመ አንተ መሐሪ ወመስተሣህል ለኵሉ ትው ልደ ትውልድ።

፴፯፤ ዘተወከፍኮሙ ለሄኖስ ወለሄ ኖክ ወለኖኅ ወበመዋዕለ ሙሴ ወኢያሱ ወመሳፍንት።[፳፩]

፴፰፤ወበመዋዕለ ሳሙኤል ወኤል ያስ ወባዕዳን ነቢያት።

፴፱፤ ወበመዋዕለ ዳዊት ወካልኣን ነገሥት።

፵፤ ወበመዋዕለ አስቴር ወመርዶ ክዮስ ወበመዋዕለ ዮዲት ወበመዋ ዕለ ይሁዳ ወመቃብዮስ ወአ ኃዊሁ።[፳፪]

፵፩፤ ወለነኒ ከማሁ ተወከፍ በመ ዋዕሊነ።

፴፪፤ ነህምያንንም ከዘሩባቤል ጋራ ግንብን በሠራ ጊዜ።

፴፫፤ ማትያንንም ከልጆቹ ጋራ በማ ዕዘንት ውስጥ።

፴፬፤ኢያኤልንም በበረከት ላይ።

፴፭፤ዛሬም እንደዚሁ በዕውቀት ወዳንተ የሚያቀርቡትን ጸሎታቸ ውንና ልመናቸውን በኢየሱስ ክር ስቶስ ተቀበል ።

፴፮፤ ሁሉን የፈጠርክ ሆይ ! ስለ ሥራው ሁሉ እናመሰግንሃለን፤ ይቅርታህንና ምሕረትህን ከእኛ አታርቅ፤ አንተ ለልጅ ልጅ ሁሉ መሓሪና ይቅር ባይ ነህና።

፴፯፤ ሄኖስንና ሄኖክን ፤ ኖኅንም የተቀበልካቸው በሙሴና በኢያሱ በመሳፍንትም ዘመን።

፴፰፤ በሳሙኤልና በኤልያስ በሌ ሎችም ነቢያት ዘመን።

፴፱፤በዳዊትና በሌሎችም ነገሥታት ዘመን ።

፵፤በአስቴርና በመርዶክዮስ ዘመን፤ በዮዲትዘመን፤በይሁዳና በመቃቢስ በወንድሞቹም ዘመን።

፵፩፤ለእኛም በዘመናችን እንደዚሁ ተቀበል ።

[፳] ነህምያ፡ ፫-፲፮
[፳፩]. ዘፍ- ፮- ፳፫
[፳፪]. አስቴር-፱-፳፭-፳፮

፵፪፤ በዐቢይ ሊቀ ካህናት ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድከ ዘአድኃንከነ እመ ጥባሕት ወረኃብ ወሴሰይከነ ወአጽ ገብከነ ወፈወስከነ እምደዌ ልሳናት እኩያን፤ወሠወርከነ እምኔሆሙ።

፵፫፤ኪያከ ነአኵት ኵሎ ጊዜ በኢየ ሱስ ክርስቶስ ዘጸጎከነ ቃለ ጥዑመ ወነባቤ፤ወልሳነ ሠናየ ከመ ቃለ አር ጋኖን ወረሰይከነ ንፍልጥ ጥዑመ ወመሪረ።

፵፬፤ዐይነ ለርእይ ወእዝነ ለሰሚዕ ወአንፈ ለአጼንዎ ወእደ ለገሢሥ ወእግረ ለሐዊር ወዘንተ ፈጠርከ በንስቲት ነጠብጣብ ዘይትዐቄር ውስተ ማኅፀን ወጸጎከ ነፍስ እንተ ኢትመውት ወረሰይኮ ይኩን ብእሴ ብሩህ ወገሠጽኮ በሕግከ ወአሠርገውኮ በትእዛዛቲከ ።

፵፭፤ወእምድኅረ ኅዳጥ መዋዕል ረሰ ይኮ መዋቴ ወጸገውኮ ትንሣኤ።

፵፮፤ ምንተ እንከ የዐሥየከ ሰብእ ዘገበርከ ሎቱ ዘንተ ኵሎ።

፵፯፤ወይእዜኒ መፍትው ለነ ናእኵ ትከ ወንሰብሕከ በአምጣነ ኃይልነ ወተወከፍ ጸሎተነ ይኩን ሥሙረ በኀቤከ።

፵፪፤ በገናናው ሊቀ ካህናት በል ጅህ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሾተልና ከረኃብ አዳንኸን መገብኸን፤ አጠገ ብኸንም ፤ ከክፉዎች አንደበቶች ደዌም ፈወስከን ከእርሱም ሰወ ርኸን።

፵፫፤ ሁለጊዜም አንተን እናመስግ ናለን፤እንደ በገና ቃል ያማረ አንደበ ትንና የሚያናግር ጣዕም ያለው ቃልን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰጠኸን ፤ ጣፋ ጭና መራራን እንድንለይ አደረግ ኸን።

፵፬፤ዓይንን ለማየት፤ጆሮን ለመስ ማት፤አፍንጫን ለማሽተት፤ እጅን ለመዳሰስ፤እግርን ለመኼድ፤ ይህን በማኅፀን በሚቋጠር በትንሽ ነጠ ብጣብ ፈጠርኽ፤ የማትሞት ነፍስ ንም ሰጠህ፤ ብሩህ ሰውም ይሆን ዘንድ አደረግኸው ፤ በሕግህም መከርከው፤ በትእዛዞችህም አስጌጥ ኸው።

፵፭፤ከጥቂትም ዘመን በኋላ የሚ ሞት፤ አደረግኸው ፤ ትንሣኤንም ሰጠኸው።

፵፮፤እንግዲህ ይህን ሁሉ ያደረግ ህለት ሰው ምን ይሰጥሃል?

፵፯፤ ዛሬም በተቻለን መጠን እና መሰግንህ እናከብርህ ዘንድ ለኛ አገባብ ነው፤ በአንተ ዘንድም የተ ወደደ ይሆን ዘንድ ጸሎታችንን ተቀበል ።

፴፰፡ወአድኀነነ እማዕሌቶሙ ለእለ ቦሙ ብዝኀ አማልክት ወባልሐነ እምእለ ይትቃረንዎ ለኢየሱስ ወአ ንግፈነ እምስሕተቱ ለሰይጣን ፡ እስመ አንተ ፈነውኮ ለኢየሱስ ክርስቶስ ፍቁር ወልድከ ይኩን ሰብአ እንዘ አምላክ ውእቱ::

፴፱፡ወአኅደርከ ላዕሌነ ጳራቅሊ ጦስሃ ወረሰይኮሙ ለመላእክት ይባ ርኩነ ወአኅሠርኮ ለሰይጣን እስመ ፈጠርከነ ወወሀብከነ ሕይወተ::

፵፡ዕቀበነ እንከ፡ ወሀበነ ሲሳየነ ፡ ወሚጠነ ውስተ ንስሓ እስመ ለከ ይደሉ ስብሐት ወሰጊድ በኵሉ ዘገበርከ ለነ በወልድከ መድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዓለመ ዓለም አሜን::

፵፩፡ ዘንተ ትልዉ አኃዊነ ኵሎ ጊዜ እግዚአብሔር የሀሉ ምስሌ ክሙ በዲበ ምድር ወበሰማያት ወበመንግሥተ አቡሁ ዘፈነዎ ያግ ዕዞ ለአዳም እምቅኔሁ ለሰይጣን::

፵፪፡ወሀበ ሕይወተ ለውሉደ ሰብእ ለእለ የአምኑ በእግዚአብሔር አም ላክ ፈጣሪ ከመ ይሕየዉ እለ የአ ምኑ በክርስቶስ ::

፵፫፡አየ አኰቴተ ዘይደሉ ናዓርግ ለእግዚአብሔር አብ በኢየሱስ ክር ስቶስ::

፴፰፡ብዙ ጣዖቶች ከአሏቸው ወንጀ ለኞችም አድነን፡ጌታችን ኢየሱስ ንም ከሚቃወሙት ታደገን፡ ከሰይ ጣንም ስሕተት አስጥለን፡ አምላክ ሲሆን ሰው ይሆን ዘንድ የወደደ ተወዳጁን ልጅህን ኢየሱስ ክርስቶ ስን ልከኸዋልና::

፴፱፡ ጳራቅሊጦስን በእኛ ላይ አሳ ደርህ፣ መላእክትንም እንዲባርኩን አደረግኻቸው፣ሰይጣንን ግን አዋ ረድኸው፣እኛን ፈጥረህ ሕይወትን ሰጥተኸናልና::

፵፡እንግዴህ ጠብቀን ፡ ምግባች ንንም ስጠን ፡ ወደ ንስሐም መል ሰን ፡ ባደረግህልን ሁሉ በልጅህ በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ምስጋናና ስግደት ለአንተ ይገባልና ለዘለዓለሙ አሜን::

፵፩፡ ወንድሞቻችን ሆይ ሁለጊዜ ይህን ተከተሉ፡ እግዚአብሔር በምድር ላይና በሰማዮች አዳምን ከሰይጣን አገዛዝ ነፃ ያወጣው ዘንድ በላከው በአባቱ መንግሥ ትም ከእናንተ ጋር ይሁን ፡

፵፪፡በክርስቶስ ያመኑ ይድኑ ዘንድ ፈጣሪአምላክ በሚሆን በእግዚአብ ሔር ለሚያምኑ የሰው ልጆች ሕይወትን ሰጠ::

፵፫፡በኢየሱስ ክርስቶስ ለእግዚአብ ሔር አብ የሚገባ ምን ምስጋናን እናቀርባለን ?

፵፬፡ናሁ አቅደምነ ነጊሮተክሙ ወመሀርናክሙ ትዕቀቡ ዘንተ ኵሎ ከመ ትርከቡ ሕይወተ ዘለዓለም አሜን ::

አንቀጽ ፴ወ፱

በእንተ ንዑሰ ክርስቲያን እለ ይፈ ቅዱ ይጠመቁ ::

፩፡ እስመ ለዘይፈቅድ ይጠመቅ መፍትው ይምሀርዎ ቃለ ተግ ሣጽ፣ ወያለብውዎ አእምሮ እግዚ አብሔር አብ፣ ወያጠይቅዎ ትስብ እተ ዋሕድ ወልድ ወሥምረተ መንፈስ ቅዱስ::

፪፡ወዓዲ ይንግርዎ ከመ ፈጠረ እግ ዚአብሔር ዓለመ ወሰብአ ዲቤሃ፣ ወዘከመ ኰነኖሙ እግዚአብሔር ለእኩያን በማየ ዓይኅ ወአጥፍ ኦሙ ለኃጥአን በእሳት ወአዕበ ዮሙ ለቅዱሳን በኵሉ ትውልደ ትውልድ ::

፫፡እሉ እሙንቱ ሴት ወሄኖስ፡ ወሄኖክ ፡ወኖኅ ወአብርሃም ወኵ ሎሙ እለ ተወልዱ እምኔሆሙ፡ ወመልከ ጼዴቅ ፡ ወኢዮብ ፡ ወሙሴ ወኢያሱ ፡ ወካሌብ ፡ ወፊንሐስ ካህን::

፬፡ወኵሎሙ ጻድቃን በበትውልዶ ሙ ወዘከመ መሀሮሙ ወኃረዮሙ እግዚአብሔር ለትዝምደ ሰብእ ወኢመነኖሙ::

፵፬፡ እነሆ አስቀድመን ነግረናች ኋል ፡ የዘለዓለም ሕይወትንም ታገኙ ዘንድ ይህን ሁሉ እንድት ጠብቁ አስተምረናችኋል::

ሠላሳ ዘጠነኛ አንቀጽ

ይጠመቁ ዘንድ ስለሚወድዱ ንዑሰ ክርስቲያን ይናገራል::

፩፡ለሚጠመቅ ሰው የምክር ቃልን ያስተምሩት፡ እግዚአብሔር አብን ማወቅንም ልብ ያስደርጉት ፣የአን ድያ ልጁን ሰው መሆንና የመንፈስ ቅዱስን ፈቃድ ያስረዱት ዘንድ ይገባል::

፪፡ዳግመኛም እግዚአብሔር ዓለ ምንና በእርሷም ላይ ሰውን እንደ ፈጠረ፣ እግዚአብሔርም ክፉዎችን በማየ አይኅ እንደ ቀጣቸው፣ ኃጥ አንንም በእሳት እንደ አጠፋቸው፣ ቅዱሳንንም በልጅ ልጅ ሁሉ ከፍ እንዳደረጋቸው ይንገሩት ::

፫፡ እሊህም ሴት፣ ሄኖስ፣ ሄኖክ፣ ኖኅ፣ አብርሃም ፣ ከነሱ የተወለዱ ሁሉ መልከ ጼዴቅ ፣ ኢዮብ፣ ሙሴ ፣ ኢያሱ ፣ ካሌብ ፣ ካህኑ ፊንሐስም ናቸው ::

፬፡ሁሉም በየትውልዳቸው ጻድቃን ናቸው ፡ እግዚአብሔርም የሰው ልጆችን ፣ እንዳስተማራቸው እንደመረጣቸውና እንዳልናቃቸው ይንገ ሩት::

፭፤አላ ዳዕሙ ጸውፆሙ ወሚ
ጠሙ እምስሕተት ኵሎ ጊዜ ወእ
ምከንቱ ውስተ ዘበአማን አእምሮ።

፮፤ወአውጽኦሙ እምተቀንዮ ለጸ
ላኢ ወረሰዮሙ ሐራ ለገቢረ ትእ
ዛዙ ወአድኀኖሙ እምስሕተተ
ሞት ወመርሖሙ ውስተ ሕይ
ወት።

፯፤ይለቡኬ ዘንተ ኵሎ ዘይፈቅድ
ይጠመቅ ፤ ወይንሣእ ጥምቀተ።

፰፤ወዘሂ ያነብር እደ ላዕሌሁ
ይስግድ ለእግዚአብሔር አብ ገባሬ
ኵሉ ዘፈነወ ኀቤነ ወልዶ ዋሕደ
ኢየሱስሃ ክርስቶስሃ ያድኀኖሙ
ለትዝምደ ሰብእ እምርስሐተ ሥጋ
ወመንፈስ።

፱፤ወይቀድሶሙ በሥምረተ ኂሩቱ
ወይምርሖሙ ፍኖተ ወያብርህ አዕ
ይንተ አልባቢሆሙ ከመ ይለብዉ
መንክራቲሁ ።

፲፤ ወይትመሀሩ ጽድቆ ወይርኀቁ
እምዐመፃ ወይሑሩ ፍኖተ ርት
ዕተ ከመ ይኩኑ ድልዋነ ለተጠ
ምቆ ዳግም ልደት ውሉደ ክርስቶስ
በተስፋ ዘምሉዕ ጸጋ ወጽድቀ።

፲፩፤ ወእሙንቱሰ ይለብዉ ጥበበ
ወአእምሮ ወይትወከፉ ምግባረ
ጽድቅ ከመ ይባኡ ውስተ ሕይ
ወት ፤ ወእምድኅረ አኰቴት
ይምሀርዎሙ ትስብእቶ ለእግዚእ
ወሕማማቲሁ ወትንሣኤሁ እሙ
ታን ወዕርገቶ ውስተ ሰማይ ።

፭፤ነገር ግን ጠራቸው ፤ሁልጊዜ
ከስሕተትና ከጣዖት ወደ እውነ
ተኛ ዕውቀት መለሳቸው።

፮፤ለጠላት ከመገዛትም ነፃ አወጣ
ቸው ፤ትእዛዙንም ለመሥራት
ጭፍራን አደረጋቸው፤ከሞት ስሕ
ተትም አዳናቸው፤ ወደ ሕይወትም
መራቸው።

፯፤ይጠመቅ ዘንድ የሚወድ ይህን
ሁሉ አስተውሎ ጥምቀትን ይቀ
በል።

፰፤ እጁንም በላዩ የሚጭንበት
ከሥጋና ከመንፈስ ርስሐት ያድ
ናቸው ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ
ክርስቶስን ወደ እኛ ለላከ ሁሉን
ለፈጠረ ለእግዚአብሔር አብ ይስ
ገድ።

፱፤በቸርነቱ ፈቃድም ይቀድሳ
ቸው፤ መንገዱንም ይምራቸው ፤
ተአምራቱንም ያስተውሉ ዘንድ
የልቡናዎቻቸውን ዓይኖች ያብራላ
ቸው።

፲፤ጽድቁንም ይማሩ፤ ከበደልም
ይራቁ ፤ጸጋንና ጽድቅን በተመላ
ተስፋ የክርስቶስ ልጆች ለዳግም
ልደት ለመጠመቅ የተዘጋጁ ይሆኑ
ዘንድ፤የቀናች መንገድን ይሒዱ።

፲፩፤እሊኽውም ጥበብንና ዕውቀ
ትን ያስተውሉ፤ ወደ ሕይወትም
ይገቡ ዘንድ የጽድቅ ሥራን ይቀ
በሉ ፤ ከምስጋናም በኋላ የጌታን
ሰው መሆን መከራዎቹንና ከሙ
ታን መነሣቱን ወደ ሰማይም ማረ
ጉን ያስተምሯቸው ።

፲፪፤ ዘይፈቅድ ንኡሰ ክርስቲያን
ይጠመቅ ይምሀርዎ ያውግዝ ሰይ
ጣነ ወይእመን በክርስቶስ ወይኅ
ድግ ዘትካት ልማዶ ወያንጽሕ
ልቦ እምኵሉ እኩይ ወቂም ወር
ኵስ ወጽልሑት ወእምዝ ይትመ
ጠው ምሥጢራተ ቅድሳት።

፲፫፤ ከመ ብእሲ ጠቢብ ዘያነጽሕ
ሦከ ወአሜከላ እምገራህቱ ወይዘ
ርእ ውስቴቱ ሥርናየ።

፲፬፤ወከማሁ አንትሙኒ መፍትው
ትትገኀሡ እምኵሉ ርኵስ ወታን
ጽሑ አልባቢክሙ እምእኩይ ከመ
ትኩኑ ድልዋነ ለተጠምቆ በቅድ
ስት ጥምቀት ።

፲፭፤እስመ ከመዝ መሀረነ እግዚ
እነ እንዘ ይብል አጥምቅዎሙ
ለኵሎሙ በስመ አብ ወወልድ
ወመንፈስ ቅዱስ ።

፲፮፤ወካዕበ የአዝዝዎ ለዘይጠመቅ
ይበል ከመዝ፤ አወግዘከ ሰይጣን
ወኵሎ ምግባራቲከ፤ ወኵሎ እከ
የከ ወኵሎ ቅኔከ ፤ወኵሎ መላእክ
ቲከ፤ወኵሎ መናግንቲከ ፤ወኵሎ
ኃይለከ ።

፲፯፤ወእምድኅረ ግዘት ይትአመን
ወይበል ፤ አአምን በክርስቶስ ወካ
ዕበ አአምን ወእጠመቅ በ፩ አም
ላክ ዘበአማን ዘኢተወልደ አቡሁ
ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ
ክርስቶስ አኃዜ ኵሉ ወፈጣሬ
ኵሉ ዘእምኔሁ ኵሉ ኮነ።

፲፪፤ሊጠመቅ የሚወድ ንዑስ ክር
ስቲያንም ሰይጣንን ያውግዝ ፤
(እክህደከ ሰይጣን ይበል) በክርስቶ
ስም ይመን፤ የቀደመ ልማዱንም
ይተው ፤ ልቡንም ከክፉ ሕሊና፤
ሁሉና ከቂም ከርኵሰትና ከሽንገላ
ያንጻ ፤ከዚህም በኋላ ሥጋውንና
ደሙን ይቀበል ።

፲፫፤ከእርሻው እሾህንና ደንደርን
አንጽቶ በውስጡ ስንዴን እንደ
ሚዘራ ብልህ ሰው ይሁን።

፲፬፤ እናንተም እንደዚሁ ከርኩሰት
ሁሉ ትለዩ ዘንድ ከክፋትም ልቡና
ችሁን ታነጹ ዘንድ ፣ አገባብ ነው፤
በቅድስትጥምቀት ለመጠመቅ ዝግ
ጁዎችን ትሆኑ ዘንድ።

፲፭፤ጌታችን እንዲህ ብሎ አስተም
ሮናልና ሁሉን በአብ በወልድ በመ
ንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው።

፲፮፤ዳግመኛም የሚጠመቀው ሰው
እንደዚህ ይል ዘንድ ይዘዙት፤ ሰይ
ጣን ሆይ እክድሃለሁ ፣ሥራዎችህን
ሁሉና ክፋትህን ሁሉ ፤ ግዛትህን
ሁሉ፤ መላእክቶችህን ሁሉ ተንኮ
ሎችህን ሁሉ፤ኃይልህን ሁሉ አወ
ግዛለሁ።

፲፯፤ከውግዘትም በኋላ አምኖ እን
ዲህ ይበል ፤ በክርስቶስ አምና
ለሁ ፤ዳግመኛም ሁሉ ከእርሱ በሆነ
ሁሉን በያዘና ሁሉን በፈጠረ በጌ
ታችንና በመድኃኒታችን በኢየሱስ
ክርስቶስ አባት ባልተወለደ እው
ነተኛ በሚሆን አንድ አምላክ አምኜ
እጠመቃለሁ።

፲፰፤ ወእጠመቅ በዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘተወልደ እምቅድመ ዓለም በሥምረተ አብ ዘቦቱ ኵሉ ኮነ፤ ዘበሰማይኒ ወዘበምድርኒ ዘያስተርኢ ወዘኢያስተርኢ፤ ወዘወረደ እምሰማያት በደኃሪ መዋዕል ወተሰብአ እማርያም እምቅድስት ድንግል፤ተወልደ በንጽሕ ወፈጸመ ሕገ አቡሁ፤ወተሰቅለ በእንተአነ በመዋዕለ ጲላጦስ ጶንጤናዊ ወሞተ፤ ወነበረ ውስተ ከርሠ ምድር ሠሉሰ መዋዕለ ወሠሉሰ ለያልየ፤ወተንሥአ እሙታን ወዐርገ ሰማያተ በስብሐት ወነበረ በየማነ አብ፤ወካዕበ ይመጽእ በደኃሪ መዋዕል ይኰንን ሕያዋነ ወሙታነ ፤ ወአልቦ ማኅለቅት ለመንግሥቱ።

፲፰፤ቅድመ ዓለም በአባቱ ፈቃድ በተወለደ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አምኜ እጠመቃለሁ፤በእርሱ ሁሉ ሆነ፤በሰማይና በምድር ያለው የሚታየውና የማይታየው፤ በኋለኛው ዘመን ከሰማየ ሰማያት ወረደ ፤ ከቅድስት ድንግል ማርያም ሰው ሁኖ በንጽሕና ተወለደ፤ የአባቱንም ሕግ ፈጸመ ፤ስለ እኛም በጶንጤናዊው ጲላጦስ ዘመንም ተሰቀለ፤ሞተ፤በከርሠ መቃብርም ሦስት መዓልትና ሦስት ሌሊት አደረ፤ከሙታን ተለይቶ ተነሣ፤በክብር ወደ ሰማያት ዐረገ፤በአብ ቀኝ ተቀመጠ፤ ዳግመኛም በኋላ ዘመን በሕያዋንና በሙታን ይፈርድ ዘንድ ይመጣል፤ ለመንግሥቱም ፍጻሜ የለውም ይበል።

፲፱፤ወዓዲ እጠመቅ በጰራቅሊጦስ መንፈስ ቅዱስ ዘወጽአ እምኀበ አብ ወጸንዐ በወልድ ወኀደረ በላዕሌሆሙ ለቅዱሳን አበው ቀደምት፤ ወካዕበ ተፈነወ ወተውህበ እምኀበ አብ ላዕለ ሐዋርያት በእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ፤ ወእምድኅረ ሐዋርያት ተፈነወ ወተውህበ ለመሃይምናን በቤተ ክርስቲያን እንተ ሐዋርያት ለሥርየተ ኀጢአት፤ወበመንግሥተ ሰማያት፤ወለሕይወት ዘይመጽእ ለዓለም።

፲፱፤ዳግመኛም ከአብ በሠረፀ በወልድም ህልውና በጸና በአጽናኙ በመንፈስ ቅዱስ አምኜ እጠመቃለሁ፤ እርሱም በቅዱሳን ቀደምት አባቶች ላይ አደረ፤ዳግመኛም ከአብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ለሐዋርያት ተላከ ከሐዋርያት በኋላም በሐዋርያት ቤተ ክርስቲያን ኀጢአት ሥርየት በመንግሥተ ሰማያት፤ በሚመጣውም በዘለዓለም ለሚያምኑ ለምእመናን ተልኮ ተሰጠ።

፳፤ወእምድኅረ አምነ ይቅረብ ኀበ ቅብዐ ዘይት ቅዱስ ዘቀደስዎ ካህናት ለሥርየተ ኃጢአት።

፳፤ከአመነም በኋላ ኃጢአትን ለማስተሥረይ ካህናት ወደ አከበሩት ቅዱስ የዘይት ቅብዐት ይቅረብ።

፳፩፤ወይጸሊ ካህን ወይስአል ኀበ እግዚአብሔር ወይበል እግዚአብሔር አብ ዘኢተወልደ አቡሁ፤ ለእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ያንጽሖ ለዝንቱ ዘይት በስመ ዋሕድ ወልዱ ኢየሱስ ክርስቶስ።

፳፩፤ካህኑም ይጸልይ፤ ወደ እግዚአብሔር ይለምን፤እንዲህም ይበል፤ የጌታችንና የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ያልተወለደ እግዚአብሔር አብ በአንድ ልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህን ዘይት ያንጻው።

፳፪፤ይኩን አኰቴተ መንፈሳዌ ወኃይለ ለስርየተ ኀጢአት፤ ወአሚነ ለዛቲ ጥምቀት በቅብዐቱ ለዝንቱ ዘይት ቅዱስ ከመ ይኩን ድልወ ለዐቂበ ትእዛዝከ።

፳፪፤መንፈሳዊ ጸጋን ፤ ለኃጢአት ስርየትም ኀይልን ፤ ለዚች ጥምቀትም መታመኛን ይሁን፤ይህን ቅዱስ ዘይት በመቀባት ትእዛዝህን ለመጠበቅ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ።

አንቀጽ ፵

ዓርባኛ አንቀጽ

በእንተ ጸሎት ዘይትነበብ ዲበ ማይ።

በውሀ ላይ ስለሚጸለይ ጸሎት ይናገራል።

፩፤ሶበ ይቀውም ካህን ዲበ ማይ ከመዝ ይጸሊ እንዘ ይብል እግዚአብሔር አምላክነ አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለዋሕድ ወልድከ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አእኰተከ።

፩፤ ካህን በውሀ ላይ በቆመ ጊዜ እንዲህ እያለ ይጸልይ፤ የአንድ ልጅህ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ሁሉን የፈጠረ አምላካችን እግዚአብሔር ሆይ አመሰግንሃለሁ።

፪፤ዘፈነውኮ ዋሕድ ወልድከ፤አድኀነ ኵሎ ዓለመ ወይሰምዕ ለኵሉ ዘለአሎ ወይሰብክ በእንተ መንግሥተ ሰማያት ወስርየተ ኃጢአት ወትንሣኤ ሙታን።

፪፤የላክኸው አንድ ልጅህ ዓለሙን ሁሉ አዳነ ፤ የለመነውንም ሁሉ ይሰማል፤ስለ መንግሥተ ሰማያት ስለ ኃጢአት ሥርየትና ስለ ሙታን መነሣት ያስተምራል ።

፫፤ እሴብሐከ ወአአኵተከ ወእቄድስከ እስመ ተዐገሥከ ሕማማተ ሞት በዲበ መስቀል በእንተ ኵሉ ዘጸጎከ ጥምቀተ ዘዳግም ልደት።

፬፤ እሴብሐከ እግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ወመንፈስ ቅዱስ ዘኢመነኖ ለትዝምደ ሰብእ ገባሬ ኵሉ መንክራት።

፭፤ ዘፈጠርኮ ለአዳም ወአንበርኮ ውስተ ገነት፤ ወሶበ ዐለወ ትእዛዘከ አውፃእኮ እምገነት በርቱዕ ፍትሕከ።

፮፤ ወበብዙኅ ምሕረትከ ኢገደፍከ አላ ፈነውኮ ለወልድከ በደኃሪ መዋዕል ይኩን ሰብአ ወይፁር ሕማመ ዘእንበለ ኀጢአት ።

፯፤ እስእለከ ወአስተበቊዐከ፤ ርኢ እምሰማይ ላዕለ ዝንቱ ማይ ወቀድሶ በኀይልከ ከመ ይኩኑ ኵሎሙ እለ ይጠመቁ እምኔሁ በትእዛዘ ክርስቶስ ይኩኑ ኅቡረ አዕርክቲሁ ምስሌሁ።

፰፤ በስቅለትከ ወበሞትከ ወበትንሣኤከ ወበዕርገትከ ውስተ ሰማይ ከመ ታድኅኖሙ እሞተ ኀጢአት ወይሕየዉ በጽድቅ ።

፱፤ ወእምድኅረዝ ያጥምቅ በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወይቅባዕ በለሳነ ።

፫፤ አከብርሃለሁ ፣ አመሰግንሃለሁ፤ እቀድስሃለሁ፤የሁለተኛ መወለድ ጥምቀትን ስለ ሰጠኸው ሁሉ በመስቀል ላይ የሞት መከራዎችን ተአግሠሃልና።

፬፤እግዚአብሔር አብ ፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ፤ መንፈስ ቅዱስም ሆይ አመሰግንሃለሁ የሰው ወገንን ያልናቅኸው ፣ ተአምራትን ሁሉ የሚሠራ ሆይ።

፭፤አዳምን ፈጥረህ በገነት ያኖርከው ትእዛዝህንም በአፈረሰ ጊዜ በቀና ፍርድህ ከገነት ያወጣኸው።

፮፤በብዙ ቸርነትህም አልጣልኸውም፤ነገር ግን በኋላ ዘመን ሰው ሁኖ ከኃጢአት በቀር መከራን ይቀበል ዘንድ ልጅህን ላክኸው ።

፯፤እለምንሃለሁ እማልድሃለሁ፤ ከሰማይ ሁነህ በዚህ ውሀ ላይ ተመልከት፤ በክርስቶስ ትእዛዝ በእርሱ የሚጠመቁ ከእርሱ ጋር በአንድነት ወዳጆቹ ይሆኑ ዘንድ በኃይልህ ቀድሰው ።

፰፤በስቅለትህና በሞትህ፤በትንሣኤህና ወደ ሰማይ በማረግህ፤ከኃጢአት ሞት ታድናቸውና በጽድቅ ይኖሩ ዘንድ ።

፱፤ከዚህም በኋላ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም ያጥምቅ ሜሮንንም

አንቀጽ ፵ወ፩

በእንተ ጸሎት ላዕለ ሜሮን ዘይት ነበብ፤

፩፤እግዚአብሔር አብ አምላክ ፤ እግዚአ ኵሉ ፍጥረት ጸጎከ መዓዛ ዝንቱ ሜሮን ሠናየ ለኵሎሙ አሕዛብ እለ የአምኑ ብከ ወኀይለ ዝንቱ ሜሮን ምሥጢር ለእለ ይጠመቁ በስምከ ።

፪፤ወእምድኅረዝ ይቁም ወይጸሊ ዘንተ ጸሎተ ዘመሀረነ እግዚእነ አቡነ ዘበሰማያት እስከ ተፍጻሜቱ።

፫፤ወእምዝ ይትመየጥ ካህን መንገለ ምሥራቅ ወያንሥእ አዕይንቲሁ ውስተ ሰማይ ወይበል ሰብሕዎ ለእግዚአብሔር እስመ ኄር እግዚአብሔር ፣ ወዘምሩ ለስሙ እስመ ሠናይ፤እስመ ለዓለም ምሕረቱ።

አንቀጽ ፵ወ፪

ከመዝ ይጸልዩ ዘንተ ጸሎተ ሐዲሳን እለ ተጠምቁ።

፩፤እግዚአብሔር አኃዜ ኵሉ አቡሁ ለእግዚእነ ወመድኃኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወልድ ዋሕድ መፍቀሬ ንጽሕት ሥጋ ዘይትዌከፍ ልበ የዋህ ወመንፈሰ ትሑተ ወአእምሮ ጥበብ እንተ አልባቲ ሙስና፤ ወመንፈሰከ ቅዱሰ ፈኑ ላዕሌነ በሥምረትከ

www.ethiopianorthodox.org

ዓርባ አንደኛ አንቀጽ

በሜሮን ላይ ስለሚጸለየው ጸሎት ይናገራል።

፩፤ የፍጥረት ሁሉ ጌታ ፈጣሪ እግዚአብሔር አብ ሆይ ! አንተን ለሚያምኑ አሕዛብ ሁሉ በጎ የሚሆን የዚህን ሜሮን መዓዛ ሰጠህ፤ በስምህም ለሚጠመቁ የዚህን ሜሮን ምሥጢር ኃይል ሰጠህ።

፪፤ ከዚህም በኋላ ቁሞ ጌታችን ያስተማረንን ይህን ጸሎት አቡነ ዘበሰማያትን እስከ ፍጻሜው ይጸልይ።

፫፤ከዚህም በኋላ ካህኑ ወደ ምሥራቅ ተመልሶ ዓይኖቹን ወደ ሰማይ አቃንቶ እንዲህ ይበል፤ እግዚአብሔር ቸር ነውና እግዚአብሔርን አመስግኑት፤በጎም ነውና ለስሙ ዘምሩ፤ቸርነቱ ለዘለዓለም ነውና።

ዓርባ ሁለተኛ አንቀጽ

አዲስ አማንያን ሲጠመቁ ይህን ጸሎት ይጸልዩ ዘንድ እንዲገባ ይናገራል ።

፩፤የአንድ ልጅህ የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባት ንጽሕት ሥጋን የምትወድ ቅን ልብንና የተዋረደ መንፈስን፤ ጥፋት የሌለባት ጥበብን ማወቅንም የምትቀበል፤የሁሉ ፈጣሪ እግዚአብሔር ሆይ! በፈቃድህና በኃይልህ ብርታት ቅዱስ መንፈስን በእኛ ላይ ላክ ።

፬፥ በኢየሱስ ክርስቶስ ዘቦቱ ለከ ምስሌሁ ወምስለ ቅዱስ መንፈስ ስብሐት ወእኂዝ ለዓለመ ዓለም አሜን ።

አንቀጽ ፶ወ፫

በእንተ ኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሠይሙ በኀበ ሐዋርያት።

፩፥ ከመዝ ውእቱ አስማቲሆሙ ለእለ ተሠይሙ በኀቤነ ቀዳሚ በኢየሩሳሌም ያዕቆብ እንሁ ለእግዚእነ፥ወእምድኅሬሁ ተሠይመ ሀየንቴሁ ስምዖን ዘቀለዮጳ።

፪፥ወእምድኅሬሁ ይሁዳ ዘያዕቆብ፥ ወበቂሣርያ ዘፍልስጥኤም ቀዳሚ ዘኬዎስ መጸብሐዊ፥ወእምድኅሬሁ ቆርኔሌዎስ፥ወእምድኅሬሁ ቴዎፍሎስ ።

፫፥ወበአንጾኪያ ቀዳሚ አውድዮስ በኀበ ጴጥሮስ ወእምድኅሬሁ አግናጥዮስ በኀበ ጳውሎስ ።

፬፥ ወበእስክንድርያ ቀዳሚ አንያኖስ ዘተሠይመ በኀበ ማርቆስ ወንጌላዊ ፥ ወእምድኅሬሁ አውልዮስ በኀበ ሉቃስ ወንጌላዊ ።

፭፥ ወበቤተ ክርስቲያን ዘሮም ቀዳሚ ኤሌኖስ በኀበ ጳውሎስ፥ ወእምድኅሬሁ ቀሌምንጦስ ዘተሠይመ በኀበ ጴጥሮስ ።

፬፥በኢየሱስ ክርስቶስ በእርሱ ከእርሱና ከመንፈስ ቅዱስም ጋር ለአንተ ምስጋናና ሥልጣን ይገባል ለዘለዓለሙ አሜን ።

ዓርባ ሦስተኛ አንቀጽ

በሐዋርያት ስለ ተሾሙ ኤጲስ ቆጶሳት ይናገራል።

፩፥ በእኛም ዘንድ የተሾሙ ስማቸው ይህ ነው፥መጀመሪያ በኢየሩሳሌም የተሾመ የጌታችን ወንድም ያዕቆብ ነው፥ ከእርሱም ቀጥሎ በእርሱ ፈንታ የቀለዮጳ ልጅ ስምዖን ተሾመ ።

፪፥ከእርሱም ቀጥሎ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ነው፥ በፍልስጥኤም ቂሣርያም መጀመሪያ ቀራጩ ዘኬዎስ፥ ከእርሱም ቀጥሎ ቆርኔሌዎስ፥ከእርሱም ቀጥሎ ቴዎፍሎስ።

፫፥ በአንጾኪያም መጀመሪያ በጴጥሮስ የተሾመ አውድዮስ፥ ከእርሱም በኋላ በጳውሎስ የተሾመ አግናጥዮስ።

፬፥በእስክንድርያም መጀመሪያ በወንጌላዊ ማርቆስ የተሾመ አንያኖስ፥ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ሉቃስ የተሾመ አውልዮስ።

፭፥ በሮም ቤተ ክርስቲያንም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ኤሌኖስ፥ ከእርሱም በኋላ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌምንጦስ።

፮፥ወበኤፌሶስ ቀዳሚ ጢሞቴዎስ በኀበ ጳውሎስ፥ወእምድኅሬሁ ዮሐንስ ዘተሠይመ በኀበ ዮሐንስ ወንጌላዊ ።

፯፥ወበእስምርናስ ቀዳሚ ርስጦስ፥ ወእምድኅሬሁ አስተራቴዎስ ዘሎይስ፥ወእምድኅሬሁ አርስጦን ።

፰፥ወበበርጋሞስ ቀዳሚ ጋይዮስ።

፱፥ወበፊላድልፍያ ቀዳሚ ድሜጥሮስ በኀበ ጴጥሮስ ።

፲፥ ወበክንክራኦስ ቀዳሚ ሉኪዮስ በኀበ ጳውሎስ ።

፲፩፥ወበቀርጤስ ቲቶ።

፲፪፥ወበአቴና ዲዮናስዮስ ።

፲፫፥ወበጥሪጶሊ ፎኒቅያ ማራሶን።

፲፬፥ወበሎዶቅያ አርካቦስ።

፲፭፥ ወበቈላስይስ ፊልሞና።

፲፮፥ወበበርያሶን ዘመቄዶንያ አናሲሞስ ዘፊልሞና።

፲፯፥ ወበቤተ ክርስቲያን ዘገላትያ ክሪስኪስ።

፲፰፥ በብሔረ እስያ አቂላ ወንኪትስ።

፲፱፥ ወበቤተ ክርስቲያን ዘኤጌና ቅርስጳስ።

፳፥ እሉ እሙንቱ እለ ተአመናሆሙ ወሤምናሆሙ በኢየሩሳሌም ወፈነውነ ይስብኩ ወይምሀሩ [illegible]

፮፥ በኤፌሶስም መጀመሪያ በጳውሎስ የተሾመ ጢሞቴዎስ ከእርሱም በኋላ በወንጌላዊው ዮሐንስ የተሾመ ዮሐንስ።

፯፥በእስምርናስም መጀመሪያ አርስጦስ፥ ከእሱም በኋላ የሎይስ ወገን አስተራቴዎስ፥ከእሱም ቀጥሎ አርስጦን ።

፰፥በበርጋሞስም መጀመሪያ የተሾመ ጋይዮስ።

፱፥በፊላድልፍያም መጀመሪያ በጴጥሮስ ዘንድ የተሾመ ድሜጥሮስ።

፲፥በክንክራኦስም መጀመሪያ በጳውሎስ ዘንድ የተሾመ ሉኪዮስ ።

፲፩፥በቀርጤስም ቲቶ ።

፲፪፥በአቴናም ዲዮናስዮስ ።

፲፫፥በጥሪጶሊ ፎኒቅያም ማራሶን።

፲፬፥በሎዶቅያም አርካቦስ።

፲፭፥በቈላስይስም ፊልሞና።

፲፮፥በመቄዶንያና በበርያሶን የፊልሞና ወገን አናሲሞስ።

፲፯፥በገላትያ ቤተ ክርስቲያን ክሪስኪስ።

፲፰፥በእስያ ሀገር አቂላና ንኪትስ።

፲፱፥በኤጌና ቤተ ክርስቲያንም ቅርስጳስ ።

፳፥ በኢየሩሳሌም አምነን የሾምናቸው በያገራቸው ይሰብኩ ያስተምሩ ዘንድ የላክናቸው እሊህ ናቸው።

፳፩ ፣ ለእሉኬ ተዘከሩ ፃማሆሙ ወተ ወከፉ ተግሣጾሙ ወዕቀቡ ቃሎሙ ፣ እግዚአብሔር የሃሉ ምስሌ ክሙ እምይእዜ ወእስከ ለዓለም።

፳፪ ፣ በከመ ይቤለነ አመ የዐርግ ሰማየ ኀበ አብ ናሁ አነ ምስሌክሙ በኵሉ መዋዕል እስከ ኅልቀተ ዓለም[፩]።

፳፫ ፣ ስብሐት ለእግዚአብሔር ዘሎቱ ስብሐት ወክብር ለዓለመ ዓለም አሜን ወአሜን ለይኩን ለይኩን።

፩ ማቴ. ፳፰. ፳

፳፩ ፣ የእነዚህን ድካማቸውን አስቡ ፣ ምክራቸውንም ተቀበሉ ፣ ቃላቸውንም ጠብቁ ፣ እግዚአብሔር ከእናንተ ጋር ይሁን ፣ ከዛሬ ጀምሮ እስከ ዘለዓለሙ።

፳፪ ፣ ወደ ሰማይ ወደ አብ በዓረገ ጊዜ ዓለም እስኪያልፍ ድረስ በዘመኑ ሁሉ እኔ ከእናንተ ጋራ ነኝ እንዳለን ።

፳፫ ፣ ጌትነትና ክብር ለዘለዓለሙ የእርሱ ገንዘብ ለሆነ ለእግዚአብሔር ምስጋና ይግባው አሜን ፣ አሜን ይሁን ይሁን።

መጽሐፈ ቀሌሜንጦስ ዘሮም
በግእዝና በአማርኛ

መጽሐፈ ቀሌሜጦስ ምድቡ ከሰማንያ አሀዱ (፹፩) ቅዱሳት መጻሕፍት ነው በ1958 ዓ.ም የታተመው ባለ አንድምታ ፍትሐነገሥት ከራእየ ዮሐንስ ቀጥለው የሚመደቡት አራት መጻሕፍተ ሲኖዶስ ሁለት መጻሕፍተ ኪዳን ቀሌሜንጦስና ዲዲስቅልያ መሆናቸው ያስረዳል። የግእዙ ፍትሐነገሥት ከጳውሎስ መልእክታት ቀጥሎ መጽሐፈ ቀሌሜንጦስን ያስቀምጣል።

በ1990 ዓ.ም የታተመው የፍትሐ ነገሥት ነጠላ ትርጉም ብቻ ቀሌሜንጦስን አልጠቀሰም ከዚህ በስተቀር ከመጽሐፈ ቀሌሜንጦስ የተወሰዱ ኃይለ ቃላት በመጻሕፍተ ሥርዓት በሙሉ ይገኛሉ። በአውሻህር በዲዲስቅልያ በመጻሕፍተ ሲኖዶስ በሥርዓተ ጽዮን በግፅው በአብጥሊስ ይገኛሉ። ስለዚህ መጽሐፉ ለክርስቲያኖች እጅግ ጠቃሚ በመሆኑ በአማርኛና በግእዝ ተዘጋጅቶ ሊቀርብ ችሏል።

አዘጋጅ ገ/ዮሐንስ ገ/ማርያም

መግለጫ

ዘመናውያን ጸሐፊዎች የቀሌሚንጦስ ታሪክ በአጥጋቢ ሁኔታ ሊገኝ እንዳልቻለ ይገልጻሉ። በፊሊጲስዩስ 4÷3 የተመዘገበውን መሠረት በማድረግ ዶሚቲያን በተባለው ንጉሥ ቀሌሚንጦስ ሰማዕትነትን እንደተቀበለ ይገመታል። ከይሁዲነት እንደተሰወጠ የሚጠቁም ምንጭ አልተገኘም ስለ ቀሌሚንጦስ ቱርቱልያን፣ ኤራንዮስ፣ ኤጲፋንዮስና ሌሎች የጻፉት ይለያያል። የጴጥሮስ ተከታይነቱ ባልተረጋገጠ መንገድ አስቀምጠውታል። የቀሌሚንጦስ በሰማዕትነት መሞት በአራተኛውና በአምስተኛው ክፍለ ዘመን በተጻፉ አፈታሪኮች ላይ የተመሠረተ ነው። ክሮም ወደ ቆሮንቶስ የተጻፈ መልእክት ስለ ቀሌሚንጦስ በጥቂቱ ፍንጭ ይሰጣል።

ቀሌሚንጦስ ከሰብአ አርድእት ቍጥር እንዳለው ይታመናል። በዘመኑ ቆሮንቶስ፦ ግሪኮች፣ አይሁዶችና ሌሎችም ይኖሩባት ነበር። የንግድ ማእከልም ነበረች፤ ከጳውሎስ መልእክት 1ኛቆ 1÷11-16 ጋር የሚመሳሰል ኃይለቃል የቀሌሚንጦስ መልእክት እንደሆነ በጥቂቱ ከሚገመተው መልእክት ውስጥ አለ። የመልእክቱ ፍሬነገር የቆሮንቶስ ክርስቲያኖች በመለያየታቸው የተጻፈ ነው /ምንጭ ኒው ካቶሊክ ኢንሳይክሎፒድያ ቮሊዩም 3/።

በዜና ሐዋርያት /ገድለ ሐዋርያት/ ስለቀሌሚንጦስ የሚከተለውን ታሪክ እናገኛለን ቀሌሚንጦስ በቅዱስ ጴጥሮስ ትምህርት ካመኑት የመጀመርያው ነው። ጴጥሮስን ተከትሎ "ታቅራ" ወደ ምትባለው አገር ሄደና ከመርከብ እንዲወርዱ በማዕበል ምክንያት ልጇ ጠፍቶባት የምታለቅስ ሴትን አይቶ ቅዱስ ጴጥሮስ "ጠፋ" የተባው ልጅ አብሮት ያለው ቀሌሚንጦስ እንደሆነ በመረዳት ከልጇ ጋር እንዳገናኛት ይገልጻል። ስለቀሌሚንጦስ ከማዕበሉ መዳን ታሪክ አልተገለፀም።

ከእናቱ ጋር ከተገናኙ በኋላ እናትየዋ ቀሌሚንጦስና ወንድሙ ወደሮም ተመልሰው በነበረበት ጊዜ ሁለቱ ልጆች የተመረዘ ውኃን በመጠጣት ለሞት ተጋልጠው እንደነበር ያትታል። ከዚህ ላይ የቀሌሚንጦስ አባት "ቀውስጦስ" ተብሏል። ቀሌሚንጦስ ጳጳስ ሆነና ስሙ ያልተጠቀሰው ወንድሙ በሱ

/በቀሌሚንጦስ/ ዲቁና እንደተሠጠው ይነግረናል። በዚሁ መጽሐፍ በሁለተኛው ምዕራፍ እንደገና የቀሌሚንጦስን ታሪክ ይዘረዝራል "ጴጥሮስ በደቀመዝሙርነት ቀሌሚንጦስን መረጠው" በሚል መነሻነት ዮሐንስ ፊሊጶስና እንድርያስ ሌሎችም ከሰብአ አርድእት መካከል ከጴጥሮስ ጋር እያሉ ቀሌሚንጦስ እናቱ ጠፍታበት እያለቀሰ እንዳገኙት ይመዘግባል እንደመጽሐፉ አገላለፅ፤ ቀሌሚንጦስ እያለቀሰ የተገኘበት ቦታ ወደብ ነበር። እናቱን ከማጣቱ ሌላ በሮማውያን ቋንቋ የሚያናግረው ማጣቱም ሌላው ችግሩ ነበር። እነ ጴጥሮስ በሮማውያን ቋንቋ እናገሩትና ባለበትም ከጴጥሮስ ተምሮ በዮናናውያን ቋንቋ ብዙ መጻሕፍትን መፃፉ ይህ ፅሑፍ ያስረዳል።

መጽሐፈ ቀሌሚንጦስ በቅዱስ ጴጥሮስ እየተነገረው ቀሌሚንጦስ እንደፃፈው ይናገራል። ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የተነገረውን ከዓለም ፍጥረት ጀምሮ እስከዕለተ ምፅአት ያለውን ምሥጢር በዚሁ መፅሐፍ ተገልጿል። ቍጥሩም ከሰማንያ አንዱ መፃሕፍት ነው /በኢትዮጵያ ቤተክርስቲያን/። ብዙዎች የትምህርተ መለኮት ምሁራን ቀሌሚንጦስ ከወንጌላዊ ዮሐንስና ከሐዋርያው ጳውሎስ የቤተ ክርስቲያንን አደራነት መቀበሉን ይመሠክራሉ። የዚሁ መፅሐፍ ዋናው መንፈስም ከነሱ አባባል የራቀ አይደለም።

ዲዲስቅልያ /ዐንቀፅ 42 ቍ.5 የመጀመርያ የሮ ም ጳጳስ በ ጳውሎስ የተሾመ ኢሌንዮስ ሲሆን ከሱ ቀጥሎ በጴጥሮስ የተሾመ ቀሌሚንጦስ ነው ይላል። መጽሐፈ ሲኖዶስ በውስጡ ካሉት ሰባሁለት ዐንቀጾች ውስጥ አምሳሁለቱ ከሐዋርያት በቀሌሚንጠስ በኵል የተለለፉ እንደሆኑ ያስረዳል። በሁለቱ መጻሕፍተ ሲኖዶስ፣ በዲዲስቅልያ፣ በገድለ ሐዋርያትና በሌሎች መፃሕፍተ ሥርዓት የቀሌሚንጦስ ሥራ በብዛት ተዘርዝሯል። አብጥሊስ የተባለው የሐዋርያት መጽሐፍም በቀሌሚንጦስ መነገሩን የሐዋርያት የተባለው መጽሐፍ ያስረዳል።

<u>ማውጫ</u>

1. በስመአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ፩ አምላክ ይቤ ቅዱስ ቀሌሚንጦስ እምድሕረዕርገቱ ለእግዚእነ ወአምላክነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተሰማይ። ተፈልጡ አርድእት እስከአፅናፈዓለም ከመይስብኩ ዜና ወንጌል ቅዱስ፤

2. ይሚጥዎሙ ለሕዝብ ሙስተአሚን ወአእምሮ ወያጥምቅዎሙ በቅድስት ጥምቀት ዘሐዲስ ልደት።

3. ወበእንተዝንቱ ፈቀዱ ሐዋርያት ይንስሱ ሎሙ አርድእተ ዘየሐውሩ ምስሌሆሙ ውስተበሐውርት ወእምዝ ነሥአኒ ሊተ ስምዖን ጴጥሮስ ወረሰየኒ ረድአዚአሁ እስመአመንኩ ቦቱ በዘፈነዎ ወጠየቀ ከመውእቱ ርእሰሙ ለሐዋርያት።

4. ወበእንተቃል ዘይቤ እግዚእነ ወመድሐኒነ ኢየሱስክርስቶስ በወንጌል ቅዱስ አንተ ኵኵሕ ወዲበዛቲ ኰኵሕ አሐንፃ ለቤተክርስቲያን ወዓናቅፀሲኦል ኢይክልዋ ወኢይሔይልዋ ወእሁበከ መራሑተመንግሥተ ሰማያት።

5. ወእምድሕረጕንዱይ መዋዕል ነሥአ ፪ አሐወ ወረሰዮሙ አርድእተዚአሁ ወእምዝ ሶበነበርኩ ምስሌሁ ፳ዓመተ ነሥአኒ ወአብፅሐኒ ኀበብሔረ አቡየ ወእምየ እንተስማ መጥሮጵያ ወከሠተ ሊተ ምሥጢራተ ዘመህሮ እግዚእነ

መጽሐፈ ቀሌሚንጦስ

1. በአብ፣ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ ቅዱስ ቀሌሚንጦስ እንዲህ አለ "ከጌታችንና መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዕርገት በኋላ የቅዱስ ወንጌልን ዜና ይሰብኩ ዘንድ ተማሪዎች ወደ ዓለም ዳርቻ ሁሉ ተበተኑ።

2. አርድእት ወደዓለም ዳርቻሁሉ ሊበተኑ የቻሉት ሕዝቦችን ወደእምነትና ዕውቀት ለመመለስና ዳግም ልደትን የምታሠጠውን ጥምቀት እንዲያጠምቁዋቸው ነው።

3. ከዚህ በተነሳ ሐዋርያት ከያንዳንዳቸው ጋር አብረው የሚሄዱትን ፈለጉ ከዚህ ጊዜ ስምዖን የተባለው ጴጥሮስ ከሱ ጋር ወሰደኝ የሱ ተማሪ እንድሆንም አደረገኝ እኔ በሱ ትምህርት እሱን በላከው አምላክ አምኛለሁና የሐዋርያት አለቃ መሆኑንም ተረድቻለሁና።

4. ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስክርስቶስ በቅዱስ ወንጌል "አንተ አለት ነህ" በዚች አለት ላይ ቤተክርስቲያኔን እሠራታለሁ የሲኦል በሮችም አያይሉባትም የመንግሥተሰማያትን ቁልፎች ላንተ እሰጣለሁ" ያለውንም አስታወስኩ።

5. ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሁለት ሌሎች ወንድሞችን አስከተለ ተማሪዎቹንም አደረጋቸው። እኔ ከሱ ጋር ሃያ ዓመት ከኖርኩ በኋላ ወደናትና አባት አገሬ ወሰደኝ እቺ አገር "መጥሮጵያ" ትባላለች ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በደብረዘይት

ኢየሱስ ክርስቶስ በደብረዘይት።

6. ወውእተ ጊዜ ነበሩ ሐዋርያት ወኵሎሙ መሐይምናን ውስተ ዓቢይ ምንዳቤ ወስደት እምኀበዕልዋን ወከሐድያን አይሁድ። እስመአይሁድ ነበሩ እንዘይቀትሉ ኵሎ መሃይምናነ ዘነበሩ።

7. ወእምዝ ሖረ ጴጥሮስ ወቦአውስተአሐቲ ሀገር ወእንዚ ምስሌሁ ወበህየ ረከበነ ዓቢይ ምንዳቤ እምተጋእዞትሙ ለአይሁድ እኩያን ወተዋሥኡቶሙ በእንተልደታ ለማርያም ቅድስት እስመይቤሉ በእንቲሃ ከመኢኮነት እምትዘምደ ይሁዳ ከመያብጥሉ ምፅአቶ ለእግዚእነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተዓለም፣

8. እስመእሙንቱ ነበሩ እንዘይሁቡ ብዙሐ ንዋየ ሕልያነ ለሰብአፅርዕ ወለሰብአሮሜ ከመያርእዩዎሙ በእንተጥፍአተ መሐይምናን ወይክልእዎሙ ለሐዋርያት አንብቦኦሪት ወከመኢያእምሩ ቀዳሚ ፍጥረተ ዓለም።

9. ወሰበርኢኩ ዘንተ ኵሎ ሕማመ ወምንዳቤ ዘመፅአ ላእሌየ እምኀበአይሁድ ከሐድያን ሐሰስኩ እምኀበመምሕርየ ጴጥሮስ ወተስእልክዎ ከመያለብወኒ ወይንግረኒ ዘከመኮነ ቀደሚ ፍጥረተ ዓለም።

10. እስመውእቱ አእመረ ምሥጢራተ ኵሎ እምኀበእግዚእነ ኢየሱስክርስቶስ እንዘአእምር በነገረፅርዕ ወዘመፃሕፍቲሆሙ

ያስተማረውንም ምሥጢር ገለፀልኝ (አብራራልኝ)

6. በዚህ ወቅት ሐዋርያትና ሌሎች አማንያን በከባድ መከራ ላይ ነበሩ መከራውን ያደረሱባቸው ከሐዲዎች አይሁድ ናቸው። ከሐዲዎቹ አይሁዶች ኢየሱስ ክርስቶስን ያመነ ሁሉ እያደኑ በመግደል ላይ ነበሩ።

7. ከዚህ ጀምሮ ጴጥሮስ እኔን አስከትሎ ሄደና ወደአንዲት አገር ደረሰ። ከዚሁ ከሄድንበት አገርም ለኔና ለጴጥሮስ ችግር ገጠመን ችግሩ ከከሐዲዎቹ አይሁድ የመነጨ ነበር ቅድስት ድንግል ማርያም ከይሁዳ ትውልድ የላትም እያሉ በመከራከር ችግር ፈጠሩብን እንዲህ ማለታቸው የጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መምጣት ለመካድ ነው።

8. እነዚህ ከሐዲዎች አይሁድ በመጀመርያ የዓለምን አፈጣጠር እንዳያውቁ ሐዋርያት ኦሪትን እንዳያነቡ ይከለክሉዋቸው ዘንድ እንዲሁም በክርስቶስ ያመኑትን ያጠፉላቸው ዘንድ ለግሪክና ለሮም ሰዎች ብዙ ገንዘብን በመስጠት ላይ ነበሩ።

9. ይህን በኔላይና በጴጥሮስ ላይ የደረሰውን መከራና ችግር ባየሁ ጊዜ (ከከሐዲዎች አይሁድ ዘንድ) ዓለም ከመጀመርያው አንስቶ እንዴት እንደተፈጠረች ያስረዳኝ ዘንድ መምህሬን ጴጥሮስ ጠየቅሁት።

10. ቅዱስ ጴጥሮስ ከጌታችን መድሐኒታችን ኢየሰስ ክርስቶስ ምሥጢርን ሁሉ አውቆ ነበርና እኔም የዕርዓውያንን ጥበብና

ዘሀሉ ምሥጢራቲሆሙ ወጥበባቲሆሙ

11. ወነገርክዎ ለመምህርየ ኵሉ ዘመፅአ ላእሌየ ቀመ ወቅንዓተ በእንተዘፀልኡኒ ወተዓገሉኒ አይሁድ በእንተማርያም ቅድስት እስመአልብየ አእምሮ በኦሪት ወበነቢያት ወብዙሐ ተሥእሉኒ በእንተፍጥረቱ ለአዳም አቡነ።

12. ወፈድፋደ ይፀርፉ ላእለማርያም ንግሥት ወቅድስት ወኢረከቡ ምክንያተ በዘአእምር እክዮሙ ወርኩስ ቃሎሙ።

13. ወነገርክዎ ዘንተ ኵሎ ለመምህርየ ወተከዘ ፈድፋደ ወቦአ ላእሌሁ ቅንአት ወይቤለኒ አነ እከሥት ለከ ኦ ወልድየ ኵሎ ዘተሥእልከኒ ወአሌብወከ እምቀዳሚ ፍጥረተዓለም ወእጤይቀከ በእንተማርያም ቅድስት እሙ ለብርሃን ከመይእቲ ጥዩቀ ዘእንበለአስትቶ እምዘመደይሁዳ ወልደያዕቆብ።

14. ወአዲ እዜንወከ ዘከመወድቀ ሠይጣን እምሰማይ ለቡኬ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ከመእግዚአብሔር ውእቱ ቀዳሚ ወእምቅድመቀዳሚ ሕልው ዘአልቦቱ ጥንት ወኢተፍፃሜት ልዑል ውእቱ መልዕልተልዑላን ሕሊና ዘኢይትአወቅ ወኢ በልባዊ ዘአልቦ ታሕት ወኢላእል ኢ ውሳጤ ወኢ አፍኣ።

15. ዘውእቱ ቀዳማዊ ብሉየመዋዕል ወዘመን ውእቱ

መጻሕፍቶቻቸውን ተምሬ ነበርና።

11. በኔ ላይ ቂምና በቀል አድሮብኝ ነበር ምክንያቱም ስለቅድስት ድንግል ማርያምና ስለአባታችን አዳም አፈጣጠር ሲጠይቁኝ ስለኦሪትና ስለነቢያት የማውቀው ነገር ስላልነበረኝ መልስ ለመሥጠት አልቻልኩም ነበርና ተቸግሬ ነበር።

12. ከሁሉ በበለጠ በማርያም ንግሥትና ቅድስት ላይ ስድብን ያሰማሉ ነገርግን እኔ በማውቀው ክፋታቸውና የረከሰ ቃላቸው ለዚሁ ምንም ምክንያትን አላገኙም ።

13. ይህንን ሁሉ ለመምሬ ነገርኩት እሱም በጣም አዘነ መንፈሳዊ ቅንአትም አደረበት እንዲህም አለኝ "ልጄ ሆይ የጠየቅኸኝን ሁሉ ዘርዝሬ አስረዳሀለሁ አለም ከተፈጠረ ጀምሮ እንስቼ እገልፅላሃለሁ የብርሃን ክርስቶስ እናት ስለሆነችውም ቅድስት ማርያም እነግርሃለሁ እሷ ያለጥርጥር ከያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ናት።

14. ሠይጣን ከሰማይ እንዴት እንደወደቀም እነግራሃለሁ ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ልብ ብለህ ተከተለኝ ከሁሉም በፊት እግዚአብሔር ይቀድማል መጀመርያ የለውም መጨረሻም የለውም ልእልናው ከሁሉ በላይ ነው በህሊና ሊደረስበት አይቻልም ላይና ታች የለውም ውስጥና ውጭም የለውም።

15. እሱ ከሁሉ የቀደመ ሁኖ ዘለዓለማዊ ነው። አይለይም

ኢይትሌለይ ወኢይዜነው መልእልተኩሉ ውእቱ ወሕልው በስነመለኮቱ መልእልተፍጥ ፍጥረቱ ወእምታ ሕተፍጥረቱ ሥነ ፈጠረ ኀራሃነ ዘብሩህ ዘኢይረክቦ ፅልመት፡፡

16. የሐድር ውስተብርሃናት ዘኢይሬእዩዎ ዓፅይንት ወህልው እምቅድመኩሉ ፍጥረት ገባሬ ኩሉ ወፈጣሬኩሉ ዘሥብሐቲሁ እምኅቤሁ ፈጣሬኩሉ ዘይሴብሕዎ ከመይትዓውቅ ዕበየግርማሁ ወፅንዓሐይሉ ገባሬ ሰማይ ወምድር፡፡

17. ወናሁ እነግረከ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ከመእግዚአብሔር ልዑል እምቅድመኩሉ ፈጠረ መላእክቲሁ በአሠርቱ ትዝምድ ወረሰዮሙ ይሰብሕዎ በሰናይ ዜማ ወማሕሌት በበመዓርጊሆሙ ወዘየዓቢ እምኔሆሙ ይቀርብ ኀበ መንበሩ ለእግዚአብሔር ልዑል፡፡

18. ዘመደ ሳጥናኤል ውእቱ ቀዳሚ እምኵሎሙ መላእክት ዘየዓርጉ ስብሐተ ለእግዚአብሔር ዘእንበለዓርምሞ ወበቀዳሚ እለተእሁድ ዘውእቱ ርእሰመዋዕል ወእለታት ወበኵረ መዋዕል ቦቱ ፈጠረ እግዚአብሔር ሰማየ ሰማያት ወምድረ ወትዝምደ መላእክት ልዑላን፡፡

19. ዝ ውእቱ ዘመደሳጥናኤል መላእክት ወሊቃነመላእክት ኃይላት ወሥልጣናት፣ መናብርት ወአጋእዝት ላእካን

አይነገርምም እሱ ከሁሉ በላይ ነውና በመለኮትነቱም ያለ ነው ከፍጥረቱ ጋር ሁኖ ከሁሉ በላይ ነው፡፡ ከፍጥረቱ በታችም ይገኛል ብርሃንን ፈጠረ እሱም ብርሃን ነው ጨለማ የማያገኘው ብርሃን ነው፡፡

16. በብርሃናት ውስጥ ይኖራል ዓይኖች ሊመለከቱት አይችሉም ከሁሉ አስቀድሞ ያለ ነው ሁሉንም የፈጠረ እሱ ነው ምሥጋናው ከባህርዩ ይወጣል ሁሉን የፈጠረና የሚመስገን እሱ ነው የግርማው መጠን አይታወቅም የሐያልነቱንም ፅናት አይታወቅም ሰማይንና ምድርን ፈጥሯል፡፡

17. ቀሌሚንጦስ ልጄ ሆይ ልዑል እግዚአብሔር ከሁሉ አስቀድሞ መላእክትን በአሥር ክፍል ከፍሎ ፈጠራቸው በመልካም ዜማና ማሕሌትም ያመስግኑት ዘንድ አደረገ የሚያመሠግኑትም በየመዓርጋቸው በመቆም ነው ከመላእክት ሁሉ ትልቅ የሆነው ወደእግዚአብሔር መንበር ይቀርባል፡፡

18. የሳጥናኤል ክፍል የሆነው ነው ከሁላቸው መላእክት የሚቀድመው እነዚህ መላእክት ያለማቋረጥ ለእግዚአብሔር ምሥጋና ያቀርቡ ነበር፡፡ የዕለታት መጀመርያ በሆነው እለተ እሁድ የሰማዮች ሰማይና ምድርን እግዚአብሔር ፈጠረ፡፡ ከፍተኛውን ሥፍራ የያዙት መላእክትም በዚሁ ዕለት ተፈጠሩ፡፡

19. ይህም የሣጥናኤል ወገን ነው መላእክት የመላእክት ዓለቆች ኃይላት መናብርት ሥልጣናት አጋእዝት የሚላላኩ ሱራፌልና

ሱራፌል ወኪሩቤል ፀዳል ወብርሃን መዓልት ወሌሊት፣ ነፋሳት ወማያት:: ወፈጺሞ ዘንተ ኵሉ በቀዳሚት ዕለተ እሁድ ቅድስት በቃሉ ቅዱስ፣

20. ወበእለት እንተፈጠረ እግዚአብሔር ዘንተ ኵሉ ፀለለ መንፈስ ቅዱስ ላእለማያት::

21. በቀዳሚት ዕለት ፈጠረ እግዚአብሔር ሰማየ ታሕቲተ ዘይሬእዮ ዘስሙ ፋሌክ ወበእንተዝ ይትዓወቅ ከመኵሎሙ ሰማያት ይትመሰልዎ ለሰማይ ፋሌክ ዘይሬእዮ ሰብእ ከሡተ:: ወውእቱ ሰማይ ፍሉጥ እምልዑላን ሰማያት እስመመልዕልተሰማይ ዘስሙ ፋሌክ ካልእ ሰማይ መልዕልተውእቱ ሰማይ ካልእ ዘስሙ ድርቂቆን::

22. ወመልእልተውእቱ ሰማይ ነደእሳት ወመልእልተ እሳት ካልእ ሰማይ ወኵሎሙ ሰማያት ምሉአነብርሃን ወፀዳል ዘኢይክሉ አዕይንተሰብእ ነፅሮቶ ወርእዮቶ"

23. ወበእለተሰኑይ ፈለጠ እግዚአብሔር ልዑል ማእከለማያት ዘውስተምድር ወከነ ዕርገቱ ለማይ በዛቲ እለት ከመፀፋቅ ደመና።

24. ወእለተርፉ ማያት ይነብሩ ውስተነፋሳት ለዝሉፉ ወኢያንቀለቅሉ ለፌ ወለፌ።

25. ወበሳልስት እለት አዘዘሙ እግዚአብሔር ለማያት ኪሩቤል ፀዳል ብርሃን መዓልት፣ ሌሊት ነፋሶች ውሆች እነዚህ ሁሉ በቅደምተከተል ተፈጠሩ እግዚአብሔር ይህንን ፈፅሞ በተቀደሰው ቃሉ በተቀደሰቿ እሁድ አስተካከለ::

20. እግዚአብሔር ይህን ሁሉ በፈጠረበት ዕለት መንፈስቅዱስ በውሆች ላይ ሰፍፎ ነበር::

21. በመጀመርያው ዕለት እግዚአብሔር ፋሌክ የሚባለውን ሰማይ ፈጠረ እሱም ዝቅተኛው ክፍል ነው በዚሁም ሰማዮች ሁሉ ይህንን እንደሚመስሉ ይታወቃሉ:: ይህንን ፋሌክ የሚባለውም ሰው ያየዋል:: ይህ ሰማይ ከከፍተኞች ሰማዮች ተለይቶ ዝቅ ያለ ነው ምክንያቱም ፋሌክ ከተባለው ሰማይ ከፍ ያለ ሌላ ሰማይ ያለ ሲሆን ከሱ የቀጠለም ሌላ ሰማይ አለ ስሙ ድርቲቆን ይባላል::

22. ከዚሁ ሰማይ በላይ ነደእሳት አለ ከእሳቱ በላይ ደግሞ ሰማይ አለ ሰማዮች ሁሉ በብርሃን የተሞሉ ናቸው ይህንን ብርሃን የሰውዓይን ሊያየውና ሊመለከተው በምንም ዓይነት አይችልም::

23. እግዚአብሔር ሰኞ እለት በምድር ላይ ባሉ ውሆች መካከልና በሰማይ በላይ ውሆች መካከል ልዩነትን ፈጠረ:: እርስበርሱ እንደተጫጫነ ደመናም ሆነ::

24. የቀሩት ውሆች በነፋሶች መካከል ይኖራሉ ወድያና ወዲህ በማለትም ለመንቀሳቀስ አይችሉም (አይንቀሳቀሱም)::

25. በሦስተኛው ቀን እግዚአብሔር ከሰማይ በታች የነበሩትን

እለይነብሩ ታሕተሰማይ ዘስሙ ፋሌክ ከመይትጋብኡ ውስተ ፩መካን ወያስተርኢ የብስ ወኮነ ከማሁ።

26. ወእምዝ አስተርአየ የብስ እንዘፀብር ውእቱ መሬት ወማይ ቱሱሕ ማይኒ ሀለወ ውስቴታ እምታህቴሃ ነፋስ የዓርግ እምውስተከርሳ ለምድር ወይነፍሕ በዓቅም ወቦቱ የዓርግ ወየ ሐዩ ኩሉ ፍጥረት።

27. ምድርሰ ተፈጥረት በአምሳለ ሰፍነግ እንተትነብር መልእልተ ማይ። ወበዛተ አዘዘ እግዚአብሔር ታውፅእ ሣዕረ ወሐመልማለ ወዕፀወ ዘርዓ ወፌውሰ ወባእዳነሂ።

28. ወበራብዕ ዕለት ፈጠረ እግዚአብሔር ፀሐየ ወወርሐ ወከዋክብተ ከመይኩን ዋዕየፀሐይ ዲበምድር ወያይብሳ ለምድር ወለፅቡር ወያፅንዕ መሬታ።

29. ወበሐምስ ዕለት አዘዞሙ እግዚአብሔር ለማያት ያውፅኡ ትዝሞደዓሣት ዘዘዚአሆሙ ሕብሮሙ ወአዲ ፈጠረ እግዚአብሔር ዘይሠርር ውስተነፋሳት ወአናብርተ ዓበይተ ዘዕፁብ ራእዮሙ።

30. ወበሳድስ ዕለት ፈጠረ እግዚአብሔር እምድር ኵሎ አራዊተ ወእንስሳ ወዕዒያተ ወአዲፈጠሮ እግዚአብሔር ለአቡነ አዳም በዛቲ ዕለት እመሬት ወፈጠራ ለሄዋን እምዐፅመገቦሁ።

31. ወበሳብዕት እለት ፈፂም አዕረፈ እምኩሉ ግብሩ ወሰመያ

ውሆች እሱም ፋሌክ የተባለው ወዳንድ ቦታ እንዲሰበሰቡ አዘዛቸው የብስም ይታይ ዘንድ አዘዘ እሱም ታየ።

26. ውሃው ጨርሶ ሳይለይ የብሱ ጭቃ ሁኖ ታየ መሬትና ውኃ ተደባልቀው ይታዩ ነበር ውሃው ከየብስ ውስጥ ሆነ ነፋስ ደግሞ ከምድር ውስጥ ይወጣ ነበር። በቀስታም ይነፍሳል በዚሁም ሕይወት ያለው ፍጥረት ሁሉ ይኖራል።

27. ምድር ከውሃ ላይ እንደምትኖር የሰፍነግ አምሳያ ሁና ተፈጠረች። በዚችም ምድር ላይ ሣርና ልምላሜ እንጨትም ሌሎችም ይበቅሉ ዘንድ እግዚአብሔር አዘዘ።

28. እግዚአብሔር በአራተኛው ቀን ፀሐይን ጨረቃን ፈጠረ የፀሐይም ዋዕይ ምድርን ከጭቃነትዋ ያደርቃት ዘንድ አደረገ የምድርንም መሬት ያፀናል።

29. በአምስተኛው ቀን ውሆች የዓሣዎችን ዓይነት ያወጡ ዘንድ እግዚአብሔር ውሆችን አዘዛቸው ውሆችም የተለያየ መልክ ያላቸውን ዓሦች አወጡ ከነፋስ በላይ የሚበሩትንም ፈጠረ አስደናቂ መልክ ያላቸውንም ትላልቅ ነብሮች ፈጠረ።

30. እግዚአብሔር በስድስተኛው ቀን ከምድር አራዊትን ሁሉና እንስሳት እንዲሁም ትሎች ፈጠረ። እንዲሁም አባታችን አዳምን በዚችው ዕለት ከአፈር ፈጠረው ሄዋንንም ከጐድኑ አጥንት ፈጠራት።

31. በሰባተኛው ቀን እግዚአብሔር ሥራውን ፈፅሞ ዓረፈ

ሰንበተ ወዘፈጠሮ እግዚአብሔር ለአቡነ አዳም በ፫ቱ ሰዓት በዕለተ ዓርብ በሳድሳይ ዕለት እስመበይእቲ ዕለት ቦአ ቅንዓት ወትዕቢት ላእላሠይጣን።

32. ወአውረዶ እግዚአብሔር ለሠይጣን ዲበምድር እምቅድመይፍጥሮ እግዚአብሔር ለአቡነ አዳም ኮነ አርምሞ ላእለኲሉ ኃይለሰማያት።

33. ወይቤሎሙ እግዚአብሔር አብ ለወልድ ወለመንፈስቅዱስ ንዑ ንግበር ሰብአ በአርአያነ ወበአምሳሊነ ወሶበሰምዑ መላእክት ዘንተ ቃለ እምነበእግዚአብሔር ልዑል መፅአ ላእሌሆሙ ዓቢይ ፍርሐት ወድንጋፄ።

34. ወተበሀሉ በበይናቲሆሙ ሞንትላእለዝ ዓቢይ መንክር ዘንበሣዑ ሠእ፩ ይትክሀለነ አርአያሁ ወአምሳሊሁ ለአምላክነ ወፈጣሪነ ወእምዝ ርእዩ ኲሎሙ መላእክት የማነእግዚአብሔር ናሁ ተሰፍሐት ውስተኲሉ ምድር ወኮነ ኲሉ ዓለም ውስተዕራሁ።

35. ወእምዝ ነሥአ እምኲሉ ምድር ንሥቲተ ሐመደ ወእምኲሎሙ ማያት ነጠብጣበማይ ወእምነነፋሳት ንሥቲተ ወእምዋዕየእሳት ንሥቲተ ወኮነ ኲሎሙ ውስተዕራሁ።

36. ወፈጠሮ ለአቡነአዳም እምእላንቱ ፬ ድኩማን ዘአልቦሙ ሐይል ከመይትአዘዙ ሎቱ ኲሉ ፍጥረት መሬትሰ

ሰባተኛይቱንም ቀን ሰንበት ብሎ ሰየማት አዳምን በዕለተ ዓርብ በሦስት ሰዓት ነው የፈጠረው። ከላይ እንደተገለፀው በስድስተኛው ቀን አዳም ተፈጠረ። በዚችውም ዕለት ትዕቢትና ቅንዓት በሠይጣን ላይ አደረ።

32. እግዚአብሔር አባታችን አዳምን ከመፍጠሩ አስቀድሞ ሠይጣንን ወደምድር አወረደው። በዚህ ጊዜ የሰማያት ኀይሎች በሙሉ ለተወሰነ ጊዜ ፀጥ አሉ።

33. እግዚአብሔር አብ ለወልድና ለመንፈስቅዱስ በአርአያችንና በአምሳላችን ሰውን እንፍጠር አላቸው መላእክት ይህን ከልዑል እግዚአብሔር በሰሙ ጊዜ ከላያቸው ላይ ከባድ ፍርሐትና ድንጋጤ አደረባቸው።

34. በየራሳቸውም "ይህ ትልቅ አስደናቂ ተአምር የምንሰማው ምንድር ነው የፈጣሪያችንንና የአምላካችንን አርአያና አምሣልንስ ማየት እንዴት ይቻለናል" ተባባሉ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የእግዚአብሔር ቀኝ በምድር ሁሉ ተዘረጋች ዓለም በመላ በእግዚአብሔር መዳፍ ላይ ሁና ለመላእክት ሁሉ ታየቻቸው።

35. እግዚአብሔር ከምድር ትንሽ አፈርን ከመላ ምድር ውሆችም ጥቂት ጠብታን ከነፋሶችም ጥቂት ነፋስን ከዋዕየእሳትም ጥቂቷን አጠራቅሞ በመዳፉ ማህል ሰበሰባቸው ያዛቸውም።

36. እግዚአብሔር አባታችን አዳምን ከነዚያ አራቱ ደካማዎች ፈጠረው አራቱ ኀይል የሌላቸው ናቸው ይህንን ያደረገው

ከመይትአዘዙ ሎቱላእለኩሉ ፍጥረተሰብእ ማይኒ ከመይትአዘዙ ኩሉ ዘይትሐወስ ውስተማይ ወነፋስኒ ከመይትክሐል ዘያስተናፍስ ወእሳት ከመይፅናዕ በዋዕይ ወይርከብ ሐይለ ዘይረድኦ፡፡

37. ወበእንተዝ ፈጠሮ እግዚአብሔር ልዑል ለአቡነአዳም በእዴሁ ቅድስት በአርአያዚአሁ ወበአምሳሊሁ ከመይትወከፍ ጥበበ ወነቢበ ወአእምሮኩሉ ተሐውሶ፡፡

38. ወሶበርእዩ መላእክት ክብረ ወስብሐተ ዓቢየ ዘኮነ ላእለአዳም ፈርሁ እምዕበየግርማሁ ዘከለሎ ወበርሐ ላለገፁ ብርሃነመለኮት ወዘይፈደፍድ ብርሃኑ እምብርሐነፀሐይ ወይበርህ ሥጋሁ ከመኮከበፅባሕ፡፡

39. ወሶበተፈፀመ ፍጥረቱ ለአዳም ወቆመ ውስተኩሉ ምድር ወአርትአ እገሪሁ ዲበጎልጎታ ወሰፍሐ የማኖውስተመካነ ነበተተከለ ዕፀመስቀሉ ለእግዚእነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

40. ወእምዝ አልበሶ እግዚአብሔር ለአቡነ አዳም ልብሰመንግሥት ወአክሊለሰብሐት ወዕበየ ግርማ ወክብር ዲበርእሱ ወአስተቀፀሎ አክሊለመንግሥት ወበህየረሰዮ ንጉሠ ወካህነ ወነቢየ ወአንበሮ እግዚአብሔር ዲበመንበረክብር፡፡

ፍጥረት እንዲታዘዝለት ነው መሬት ሰው ሁሉ እንዲታዘዝለት ውሃ፣ በውሃ ውስጥ የሚንቀሳቀሱ ሁሉ እንዲታዘዙለት፣ ነፋስ የሚነፍሰውን ሁሉ ለማሸነት ይቻል ዘንድ እሳት፣ በዋዕይ እንዲጠነክርና የሚረዳውን ሐይል እንዲያገኝ፡፡

37. ስለዚህም እግዚአብሔር ልዑል አባታችን አዳምን በተቀደሰች እጁ በአርአያውና በምሳሌው አድርጎ ፈጠረው ይህም ያደረገበት ምክንያት አዳም ጥበብን፡ ነቢብንና ዕውቀትን ሁሉ እንዲቀበል ነው፡፡

38. በአዳም ላይ ታላቅ ክብርና ታላቅ ምሥጋና ባዩ ጊዜ መላእክት ከግርማው ብዛት የተነሳ ፈሩ የመለኮት ብርሃን በአዳም ፊት ይበራ ነበር የአዳም ፊት ብርሃን ከፀሐይ ይበልጥ ነበር ሥጋውም እንደንጋት ኮከብ ይበራ ነበር፡፡

39. የአዳም አፈጣጠር ከተፈፀመ በኋላ አዳም በምድር ላይ ቆመ፡፡ እግሩንም ወደጎልጎታ አቀና ቀኝ እጁንም ጌታችን ወደተሰቀለበት ጎልጎታ ዘረጋ፡፡

40. ከዚህ ጊዜ ጀምሮ እግዚአብሔር አባታችን አዳምን የምስጋና አክሊልን ልብሰመንግሥትን የግርማ ከፍተኛነትን አለበሰው በራሱ ላይም የመንግሥትን አክሊል አቀዳጀው፡፡ በዚህ ጊዜ ንጉሥነትንና ነቢይነትን ሠጠው በክብር መንበር ላይም አስቀመጠው፡፡

41. ወተጋብኡ ኵሎሙ አራዊት ወእንሥሣ ወአዕዋፍ ወኵሉ ዘፈጠረ እግዚአብሔር ወቆሙ ቅድሜሁ ወአድነኑ አርእስተሆሙ ወሰገዱ ለአዳም።

42. ወሰመዮሙ ለኵሎሙ በበአስማተሆሙ ወተአዘዙ ሎቱ ኵሉ ፍጥረት ወዓቀቡ ቃሎ።

43. ወእምዝ ሰምዑ መላእክት ቃለእግዚአብሔር ልዑል እንዘይብል ኦ አዳም ናሁ ረሰይኩከ ንጉሠ ወካህነ ነቢየ ወመስፍነ ወመኰንነ ለኵሉ ፍጥረት ዘገበርኩ ለከ ይስምዑ ኵሉ ፍጥረት ወለቃልከ ይትአዘዙ ወታሕተ እዴከ ይኩኑ ለከ ለባሕቲትከ።

44. ወወሀብኩከ ዘንተ ሥልጣነ ወአባህኩከ ትግበር ዘፈቀድከ።

45. ወሶበሰምዑ መላእክት ዘንተ ቃለ እምኀበእግዚአብሔር ልዑል ፈድፈደ ዓቢይ ግርማሁ ለአዳም በቅድሜሆሙ።

46. ወሶበርእየ ሠይጣን ኃብተፀጋ ዘተውህበ ለአዳም እምኀበእግዚአብሔር ቀንዓ ላእሌሁ እሞይእተ ሰዓት ወአሐዘ የሐሊ በእንቲአሁ ከመይርከብ ምክንያተ ላእሌሁ ከመያስሕቶ ወይትአዘዝ ሎቱ ወያክህዶ ፀጋ እግዚአብሔር እንተነበረት ላእሌሁ።

47. ወውእተ ጊዜ አእተተ እግዚአብሔር እምኔሁ ልብሰስብሐት ወዕበየግርማ ወሰመዮ ስሞ ሠይጣነ

41. አራዊትና እንስሳት ወፎች እግዚአብሔር የፈጠረው ሁሉ ወደአዳም ተሰበሰቡ ከፊቱም ቆመው ራሳቸውን አዘነበሉ። ለአዳምም ሰገዱ።

42. አዳም ለሁሉም በየስሙ ሰየመው ፍጥረት ሁሉም ለአዳም ይታዘዝና ቃሉንም ይጠብቅ ነበር።

43. በዚህ ጊዜ መላእክት "የእግዚአብሔር ቃል" አዳም ሆይ እነሆ ንጉሥ ካህን ነቢይ መስፍን ለፍጥረት ሁሉ ገዢ ስላንተ በፈጠርሁት ሁሉ እንድትሆን አደረግሁ ፍጥረት ሁሉ አንተን ይስሙ ለቃልህም ይታዘዙ ከእጅህ በታችም ይሁኑ ይህንንም ሁሉ ላንተ ብቻ ሠጠሁ"።

44. የፈለግኸውን ታደርግ ዘንድ ይህንን ሥልጣን ሠጠሁህ ሲል ሰሙ።

45. መላእክት ይህንን የልዑል እግዚአብሔር ቃል በሰሙ ጊዜ ትልቁ የአዳም ግርማ በፊታቸው ላይ እጅግ በዛ።

46. ሠይጣን ለአዳም ከእግዚአብሔር የተሠጠውን ኃብተፀጋ ባየ ጊዜ ከዚች ሰዓት ጀምሮ ቅንአት አደረበት በአዳም ላይም ቀናበት እሱንም አስቶ ከእግዚአብሔር የሚያርቅበትን የሱንም ታዛዥ የሚየደርግበትን ተንኰል በማሰብ ከፀጋ እግዚአብሔር አዳምን ለማውጣት ተነሳ።

47. በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በሠይጣን ላይ የነበረውን የምሥጋና ልብስና የግርማ ልዕልና አስወገደ። ሠይጣን ብሎም ሠየመው

እስመተዓበየ ላእለእግዚአብሔር ወኢሆረ በፍናዊሁ ወፈቀደ ክብረ ለርእሱ።

48. ወእንዘሀለወ አዳም ይቀውም ላእለጎልጎታ ናሁ ተጋብኡ ኵሉ ፍጥረት ከመይስምዑ ቃለ እግዚአብሔር ዘይትናገር ምስሌሁ።

49. ወእምዝ መፅአ ደመናብርሃን ወፆሮ ለአዳም ወወሰዶ ውስተገነት ወሖሩ ቅድሜሁ ለአዳም ኵሎሙ ሠራዊተመላእክት ምስለስብሐት ወማሕሌት ወዘምሮ ወጥዑም ዜማ ኪሩቤል ይባርኩ ወሱራፌል ይቄድሱ ቅድሜሁ ወአብፅሕዎ ውስተገነት ወቦአ አዳም ውስተገነት ጊዜ፫ ሰዓት በዕለተ ዓርብ።

ምዕራፍ ፪ ድቀቱ ለአዳም

1. አዘዞ እግዚአብሔር ለአዳም ኵሉ ትእዛዛተ እምዕፅ ዘውስተገነት ፈድፋደ አዘዞ ከመኢይብላዕ ወእምዝ አምፅአ እግዚአብሔር ላእለአዳም ንዋመ ጥዑመ ወኖመ በውስተገነት።

2. ወነሥአ እግዚአብሔር አሐደ እምዓፅመገቦሁ ለአዳም ዘፀጋም ወፈጠራ እምኔሁ ለሄዋን ወተፈሥሐ ባቲ ወአፍቀራ ፈድፋደ።

3. እሙንቱ እንዘይነብሩ ውስተኤዶም ገነተትፍሥሕት

በእግዚአብሔር ላይ ታብዮአልና በእግዚአብሔር መንገድም አልሄደምና ለራሱም ክብር ወዷልና።

48. አዳም በጎልጎታ ላይ ሳለ ፍጥረታት ሁሉ ወደሱ ተሰበሰቡ የተሰበሰቡበትም ምክንያት ከአዳም ጋር የሚናገረውን የእግዚአብሔር ቃል ለመስማት ነው።

49. ወድያው የብርሃን ደመና መጥቶ አዳምን ተሸከመው ወደገነትም ወሰደው የመላእክት ሠራዊት በዚህ ጊዜ ከአዳም ፊት ለፊት ከምስጋና ጋር ከማሕሌትጋርና ከዝማሬ ጋር በጥዑም ዜማ እግዚአብሔርን እያመሰገኑ ይጓዙ ነበር ኪሩቤል ባንድ በኩል ሲባርኩ ሱራፌልም ይቀድሱ ነበር። አዳም ወደገነት ዓርብ በሦስት ሰዓት ገባ።

ምዕራፍ ሁለት፡- የአዳም ድቀት (መውደቅ)

1. እግዚአብሔር አዳምን ትእዛዛትን ሁሉ እንዲፈፅም አዘዘው በተለየም በገነት ከምትገኘዋ ዕፅ እንዳይበላ አዘዘው ወድያውም እግዚአብሔር በአዳም ላይ የሚጣፍጥ እንቅልፍን አመጣ እሱም በገነት ተኛ።

2. እግዚአብሔር ከአዳም ግራ ጐድን አንድ አጥንትን ነቀለ ከዚሁም ሄዋንን ፈጠራት አዳም ሄዋንን ባያት ጊዜ (ከእንቅልፍ ነቅቶ) እጅግ ደስተሰኘ በጣምም ወደዳት።

3. እነሱ በገነት ኤዶም ሲኖሩ እግዚአብሔር ክብርንና ግርማን

አልበሶሙ እግዚአብሔር ክብረ መስብሐተ ወግርማ ወተፈስሐ ፊድፋደ በዓቢይ ስብሐት ወግርማ ዘኮነ ላእሌሆሙ ከለሎሙ እግዚአብሔር ለተዋስቦ ወተፈስሑ በእንቲአሆሙ ኩሎሙ መላእክት።

4. ወኮነ በህየ ዓቢይ ፍሥሐ ዘኢኮነ ከማሁ እምቅድመዓለም ወኢይከውን እስከአመይሰማዕ ቃለትፍሥሕት እምኀበእግዚአብሔር።

5. ወነበሩ አዳም ወሄዋን ፫ ሰዓተ ውስተገነት ገነትሰ መልእልት ይእቲ ውስተነፋሳት ወሞድራኒ ሰማያዊት ወትትሌዓል መልዕልተ አድባር ወአውግር ነዋሐት መጠነ ፲ወ ፭ በእመት።

6. ይእቲሰ አምሳለዕፀመስቀል ዘሰፍሐ እዳዊሁ ላእለዕፀሕይወት ወመድሐኒት ዘተተክለ ዲበምድር መስቀል ቅዱስ።

7. ወነበረ ሠይጣን በእከዩ እንዘይቀንዕ በአዳም ወሄዋን በእንተኩሉ ፀጋ ዘተውህቦሙ እምኀበእግዚአብሔር ወእምዝ አመክነየ ወቦአ ላእለአርዌ።

8. ውእቱሰ አርዌ ይሴኒ ላህየ ራእዩ እምኩሎሙ እንስሳ ወአራዊት እስመቀዳሚ ፍጥረቱ በአምሳለ እንስገመል።

9. ወእምዝ ፆሮ ሠይጣን ለአርዌ ወአብፅሖ ውስተገነት በእንተዝ ተሐብአ ሠይጣን ላእለዓርዌ ዘሰናይ ላህየራእዩ

ምሥጋናን አለበሳቸው እነሱም እጅግ እያመሰገኑ ደስ አላቸው ስለተሠጣቸውም ግርማና ትልቅ ምሥጋና በበለጠ ደስ ተሰኙ እግዚአብሔርም ለጋብቻ ወሰነላቸው መላእክት ሁላቸውም ስለአዳምና ሄዋን ደስ አላቸው።

4. ወልድ በግርማ መንግሥቱ ደግሞ ሲመጣ በቀኝ በኩል ከቆሙት ይህን የመሰለ ደስታ እስኪሰማ ድረስ ከዚያ በፊት ተሰምቶ የማያውቅ ደስታ ተሰማ።

5. አዳምና ሔዋን በገነት ለሦስት ሰዓታት ያህል ኖሩ ገነት ከነፋሳት ላይ ሁና መሬትዋ ሰማያዊ ነው ከረጃጅም ተራራዎች በላይ ትገኛለች ከረጃጅም ተራራዎች ገነት የምትገኝበት ከፍታ አሥራአምስት ሜትር ነው።

6. ገነት ክርስቶስ እጆቹን ዘርግቶ የተሠቀለበት ዕፀመስቀል ምሳሌናት ቅዱስ መስቀል በምድር ላይ ተተክሏል።

7. ሠይጣን ግን በክፋቱ ከእግዚአብሔር ለአዳምና ሄዋን በተሠጠው ፀጋ ሁሉ ይቀና ነበር። በአውሬም እያመኻኘ ሠይጣናዊ ተግባሩንና ሠይጣናዊ ምቀኝነቱን ለማካሄድ ተነሳ።

8. ይህ አርዌ ከአውሬዎችና ከእንስሳት ሁሉ የአስተያየቱ ውበት ያማረ ነበር የመጀመርያው አፈጣጠሩ በግመል ግልገል መልክ ነበርና።

9. ከዚያ በኋላ ሠይጣን የምድር አርዌን ተሸክሞ ወሰደው ወደገነትም አስገባው ከዚህ የተነሳም ሠይጣን መልኩ አስደሳች

• እስመ ሶበአእተተ እግዚአብሔር ዕበየክብሩ እምላዕለሠይጣን ኮነ ሕሱመ ራእዩ ፌድፋደ ወኢይክል ወኢመኑሂ እምኩሉ ፍጥረት ይነፅር ሐቤሁ።

10. ወሶበርእየቶ ሄዋን እንዘስውር ውስተአርዌ እምኢተናገረቶ አላ እምጕየት እምኔሁ።

11. ባህቱ አመክነየ ወተሠወረ ውስተዓርዌ ከመዘያመክኒ ወይሜህሮ ለአፍ ነገረ ሰብእ ወያነሥእ መፅሔተ ብርሀተ ወያነብር ማዕከሌሁ ወማእከለአፍ ወይትናገሮ በዘፈቀደ ወይሜህሮ ለዖፍ።

12. ወርእዮ ዖፍ አዎሳለዚአሁ ውስተመፅሔት ኢያስተት ራእዩ ወይመስሉ ከመዘአርአያሁ ወይመፅእ ኀቤሁ ፍጡነ ይትመሀር ነገሮ።

13. ወከማሁ ገብረ ሠይጣን ሶበ ቦአ ላእለአርዌ ሆረ ኀበሄዋን እንተባህቲታ በውስተገነት ወፀውዐ በስማ ወተመይጠት ኀቤሁ ወርእየት አምሳለዚአሃ ወአስሐታ በቃሉ።

14. እስመፍጥረታ ለብእሲት ድኩም ውእቱ ወተአምን ኩሎ ነገረ ዘትሰምዕ።

15. ውእቱሰ በብዝሐእከዩ ዘተናገራ በእንተዕፀ ዘውስተገነት ወነገራ ዘከመጥዑም ፍሬሃ ወይቤላ ሶበትበልዒ እምኔሃ

በሆነው የምድር አርዌ ላይ ተደበቀ። እግዚአብሔር አሳድሮለት የነበረውን የክብር ልዕልና ካስወገደበት ጀምሮ መልኩ እጅግ የከፋና ማንም ወደሱ መመልከት የማይችል ሁኗል።

10. ሄዋን በምድር አርዌ ውስጥ ተሠውሮ ባያናግራት ኑሮ ከሱ ጋር መነጋገር ቀርቶ ደንግድጣና ፈርታ በሸሸች ነበር።

11. • ነገርግን ይህ ሠይጣን በሰው ቋንቋ እየተናገረ ወፍን የሰው ንግግር እንደሚያስተምር ብሩህ የሆነችንም መስታወት አንስቶ በራሱና በወፉ መካከል እንደሚኖር በመምሰልና ወፉን በፈለገው ቋንቋ እንደሚናገረው እንደሚያስተምረው በመምሰል አመካኘ።

12. ወፍ የራሱን ምስል በመስታወት ካየ ያየውን አይጥልም እሱ ራሱ ወደሱ የመጣ ይመስለዋል ከመፅሔቱ የሚታየውንም ምስል ትምህርት ለመማር ወደሱ ይመጣል።

13. እንደዚሁ ሁሉ ሠይጣን ወደአውሬው በገባ ጊዜ ወደሄዋን ሄደ ብቻዋ በገነት ላይ ቁማ ካለችበትም ደረሰና በስሟ ጠራት እሷም ዞር ብላ ተመለከተችው የራሷንም መልክ እንደመስታወት አስመስሎ አሳያት በቃሉም አሳታት።

14. ሴት በተፈጥሮዋ ደካማ ናት የሰማችውን ሁሉ ምንም ሳታመዛዝን ዓሜን ብላ ትቀበላለችና።

15. ሠይጣን በተንኰሉና በክፋቱ ብዛት ያነጋገራት በገነት ስላለችው ዕፅ ነው ዕጿ ጣፋጭ መሆንዋን ከመናገሩ በላይ እሷን ከበላሽ

ትከውኒ አምላከ።

16. ይእቲሰ ፈተወት ትብላዕ እምፍሬዕፅ እስመቀዲሙ አሰምዓት ትእዛዘፈጣሪሃ እግዚአብሔር ልዑል ዘአዘዘ ለአዳም።

17. ወሖረ ጎቤሃ ፍጡነ ወወሃባ እምፍሬዕፅ ይእቲኒ ሖረት ኀአዳም ወወሀበቶ ወትቤሎ ሶበትበልዕ እምኔሁ ትከውን አምላከ።

18. ወውእቱ ሰምዓ ቃለ ወፈቀደ ይኩን አምላከ በከመትቤሎ ወሶበበልዑ እምኔሁ ኮኑ ዕሩቃነ እምፀጋ ዘላእሌሆሙ ይለብሱ ወሶበርእዩ ርእሶሙ ዕሩቃነ እምፀጋ ዘኮነ ላእሌሆሙ ናሁ ተከሥተ ሐፍረቶሙ።

19. ውእተ ጊዜ ገብሩ ሎሙ ሙራሐ እምቈፅለበለስ ዘየዓጥቁ ወከደኑ ሐፍረቶሙ ወኮኑ ውስተ ዓቢይ ሐዘን ፫ ሰዓተ እስመቦአ አዳም ውስተገነት ጊዜ ፫ ሰዓት በዕለተ ዓርብ ወነበረ ውስተፀጋ መንፈሳዊት ወመንግሥት ዘወሀቦሙ እግዚአብሔር ፫ሰዓተ ተዋቀሰሙ ወበ፱ ሰዓት ኮነ ፀዓቶሙ እምውስተገነት ዘእንበለፈቃዶሙ በዓቢይ ሐዘን ወብካይ ወላህ

20. ወእምድሕረለብሱ ቈፅለበለስ አልበሶሙ እግዚአብሔር

አምላክ ትሆኛለሽ አላት።

16. እሷ ልዑል እግዚአብሔር ከዚች ዕፅ እንዳይበላ አዳም መታዘዙን አልሰማችም ነበርና ሠይጣን ጣፋጭነቷን ከነገራት የገነት ዕፅ ፍሬ ለመብላት ወደደች።

17. ሠይጣንም በፍጥነት ሄዶ ከዕፁ ፍሬ ሠጣት እሷም በፍጥነት ወደአዳም ሄደችና ፍሬውን ሠጠችው "ይህን ከበላህ አምላክ ትሆናለህም አለችው"

18. አዳም የሄዋንን ቃል ሰምቶ አምላክ ለመሆን ወደደ እሷ እንዳለችው ሁለቱ ፍሬውን በበሉ ጊዜ ዕራቁታቸው ሆኑ የለበሱት ፀጋእግዚአብሔር ከላያቸው ተገፈፈ በነሱ ላይ ከነበረው ፀጋ እግዚአብሔር ተገፎ ዕራቁታቸው ሲሆኑ ሐፍረታቸው ተገለጠ።

19. በዚህ ጊዜ ከበለስ ቅጠል ቈርጠው ዕርቃናቸውን ለመሸፈን ያህል ቈርጠው ታጠቁ ለከባድ ሐዘን ተጋለጡ ሦስት ሰዓት ሙሉ ያለዕረፍት አለቀሱ አዳም ወደገነት የገባው በእለተ ዓርብ በሦስት ሰዓት ነው ከገባም ጀምሮ በመንፈሳዊ ፀጋና በንጉሥነት ይገኝ ነበር ይህም እግዚአብሔር ለሁለቱ የሠጣቸው ነው። እግዚአብሔር ሁለቱን ብዙ ወቀሳቸው ዘጠኝ ሰዓት ሲሆን በብዙ ልቅሶ በብዙ ዋይታና ጩኸት ሳይወዱ በግድ ከገነት ተባረሩ።

20. የበለስን ቅጠል ለብሰው ከቈዩ በኋላ እግዚአብሔር ቁርበትን

አነዳማእስ ዝ ውእቱ አነዳሥጋነ ዘመልዕልተሥጋነ ልብሰሐዘን ወሕማም።

21 ወሰበወፅኡ አዳም ወሄዋን እምውስተገነት ደቀሱ ወኖሙ በምሥራቀገነት ወነቂሖሙ እምንዋም ተናገሮ እግዚአብሔር ለአዳም ወይቤሎ ኢትሕዝን ናሁ አገብአከ ኀበዘቀዳሚ ንብረትከ እምኀበአውፃእኩከ እምኔሁ በእንተዘዓለውከ ትእዛዝየ።

22. ይእዜኒ ለቡ እንከ ከመበእንተግብረዚአከ ረገምክዋ በእንተ አበሳከ ወሐጢአትከ ወአዲረገምክዎ ለአርዌ ዘአስሐታ ለሔዋን ወወደይኩ እደዊሁ ወእገሪሁ ውስተከርሱ ወረሰይኩ ሲሳዮ ሐመደ።

23 ወለከሰ ኢረገምኩከ ወፈታሕኩ ላእለሄዋን ትኩን ታሕተእገሪከ ለቡ እንከ ከመሰበፈፀምከ ንብረተ ዘፈታሕኩ ላእሌከ ትንበር ውስተምድር ርግምት ናሁ እፌኑ ወልድየ ፍቁርየ ወይወርድ እምሰማይ ዲበምድር ወይለብስ ሥጋ እምድንግል እንተስማ ማርያም እምዘመድከ።

24. አሐርያ ወአሐንፃ ወእሬስያ ውስተዘበናቲሆሙ ትውልድ እምድሕረትውልድ እስከጊዜርደቱ ለወልድ እምሰማይ።

25. ወውእተ ጊዜ ይከውን ቀዳሚተ መድሐኒትከ ወግብአትከ ውስተርስትከ ናሁ እኤዝዞሙ ለውሉድከ ከመሰበሞትከ

አለበሳቸው ይህንንም ቁርበት የሐዘን ልብስ ነው።

21. አዳምና ሄዋን ከገነት ወጥተው ከገነት ወደስተምሥራቅ በኩል ተኙ ከእንቅልፋቸውም ሲነቁ እግዚአብሔር አዳምን ተናገረው እንዲህም አለው "አትዘን እነሆ ትእዛዜን አፍርሰህ ከወጣህበት ገነት መልሼ እንድትገባ አደርጋለሁ"።

22. እንግዲህ ልብ በል በንተ የሥሕተት ሥራ ምድርን ረገምኩዋት ይህም ባንተ በደልና ሐጢአት ምክንያት ነው ዳግመኛም ሄዋንን ስለሳታት እባብን ረገምኩት እጅና እግሩንም ወደሆዱ እንዲገባና ምግቡም አፈር እንዲሆን አደረግሁ።

23. አንተን ግን አልረገምኩህም ሄዋንን ግን ካንተሥር እንድትሆን ፈርጄባታለሁ እንግዲህ አስተውል ባንተ ላይ የፈረድኩትን ፍርድ ስትጨርስ ባንተና በሄዋን ምክንያት ምድር ስለተረገመች በኋላ ልጅንና ወዳጄን እልከዋለሁ እሱም ከሰማይ ወደምድር ይወርዳል ማርያም ተብላ ከምትጠራው ድንግልም ይወለዳል እሷም ያንተ ዘር ናት።

24. እሷንም እገነባትና እመርጣታለሁ ትውልድ አልፎም ትውልድ እየተተካ ወልድ ከሰማይ እስኪወርድ ድረስ ይቈያል።

25. በዛን ጊዜ የድሕነትህ መጀመርያ ይሆናል ወደ ርስትህም ትመለሳለህ አንተ በሞትክ ጊዜ ከርቤና ዓልው በተባሉ የሽቱ

ይፅቀቡ ሥጋከ በከርቤ ወዓልው ወያነብርዎ ውስተመዛግብት እስከአመይወፅኡ ውሉድከ እምደብር ቅዱስ።

26. ወይገብኡ ውስተምድር ርግምት ወአዝዞሙ ለውሉድከ ዘይሄሉ አሜሃ እምውሉዶሙ ይፁሩ ሥጋከ ምስሌሆሙ ወይሰድዎ ውስተመካን ዘእነግሮሙ አነ እስመውእቱ መካን ዘያነብሩ ሥጋከ ውስቴቱ በህየ እገብር መድሐኒተከ ወመድኃኒቶሙ ለኩሎሙ ውሉድከ።

27. እስመውእቱ መካን ዘያነብሩ ሥጋከ ውስቴቱ በህየ እገብር መድኃኒተከ ወመድኃኒቶሙ ለኩሎሙ ውሉድከ ወከሠተ እግዚአብሔር ለአዳም ኩሎ ዘይመፅእ ላእሌሁ ሐዘነ ወምንዳቤ ወሕማመ ወአዘዞ ከመይትዓገሥ በኩለሄ።

28. ወሶበወፅኡ አዳም ወሄዋን እምውስተገነት ረሰየ እግዚአብሔር ምስሌሆሙ መልአከ ዘእሳት ወውስተ እዴሁ ኲናት ዘእሳት።

29. ወሐደሩ አዳም ወሄዋን መልእልተደብር ቅዱስ ዘስሙ መጥርዮን ዘመልእልቴሁ ገነተትፍሥሕት።

30. ወነበሩ ህየ ውስተበዓት መልዕልተ ርእሰ ውእቱ ደብር እንዘደናግል ንፁሐን እሙንቱ።

ዓይነቶች ቀብተው አሥከሬንህን በቤተመዛግብት ያኖሩት ዘንድ ልጆችህን አዛቸዋለሁ ልጆችህ ከደብር ቅዱስ እስኪወጡ ድረስም ከዚያ ትቆያለህ።

26. ወደተረገመች ምድርም ልጆችህ ይሰበሰባሉ ልጆችህንም በቤተመዛግብት ተጠብቆ ከኖረ በኋላ ሥጋህን ከነሱ ጋር ይውሰዱት እኔ ወደማመለክታቸውም ቦታ ይውሰዱት። ያ ቦታ ያንተን ሥጋ ካኖሩበት በኋላ ዘመን ያንተን መድሐኒትና የልጆችህንም መድሐኒት እንዲገለፅበት (እንዲፈፀምበት) አደርጋለሁ።

27. ያ ያንተን ሥጋ የሚያኖሩበት ቦታ ለወደፊት ያንተን ድሕነት የማሳይበት ቦታ ይሆናል በዚሁም ያንተና የልጆችህ ድሕነት ይገለፃል" አለው እግዚአብሔር ለአዳም ለወደፊት በዚች በተረገመች ምድር ሐዘን መከራና በሽታ እንደሚፈራረቁባት ከነገረው በኋላ እንዲታገሥ ነግሮታል።

28. አዳምና ሄዋን ከገነት በወጡ ጊዜ እግዚአብሔር በገነት በር ላይ እሳታዊ መልአክን አቆመ ይህ መልአክ በእጁ ላይ የእሳት ጦር ነበር።

29. አዳምና ሄዋን መጥርዮን ተብሎ ከሚጠቀስና በገነት በታች ከሚገኘው ደብር ቅዱስ ኖሩ።

30. በዚሁ ደብር ላይ ባንድ ዋሻ ውስጥ በንፅሕና ና በድንግልና ሁነው ለመኖር ቻሉ።

31. ወእምዝ ሶበፈቀደ አዳም ምስሌሄዋን ነሥአ እምታሕቴሃ ለገነት ወርቀ ወከርቤ ወዕጣነ ባረከሙ ወቀደሶሙ ውስተይእቲ በዓት እስመረሰየ ሎቱ ቤተፀሎት ወወሀበ ለሄዋን ወርቀ ከርቤ ወዕጣነ ወይቤላ ንሥኢ ዘንተ ኩሉ እምሃለወልደእግዚአብሔር ጊዜ ምፅአቱ ውስተዓለም፡፡

32. ወርቅ ትእምርት ለመንግሥቱ ወዕጣንኒ ለሕላዌመለኮቱ ወከርቤ ለግንዘተሥጋሁ ዘይነሥእ እምኔነ ወይኩን ዝንቱ ስምዓ ማእከሌየ ወማእከሌኪ በነበመድሐኒነ አመይመፅእ ውስተዓለም፡፡

33. ወሰመያ አዳም ለይእቲ በዓተመዛግብት እምድሕረፀአቶሙ ለአዳም ወለሄዋን እምውስተገነት ነበሩ ፲ዓመተ በዓቢይ ሐዘን ወብካይ ወላሀ፡፡

34. ወእምዝ ወረዱ እምደብር ወነበሩ መትሕቴሁ ወበህየ አእመራ አዳም ለሄዋን ወፀንሰት ወበፅሐ ዕለተወሊዶታ ወወለደቶ ለቃየል ወለእህቱ ሉድ፡፡

35. ወዳግመ ፀንሰት ወበፅሐ ዕለተወሊዶታ ወወለደቶ ለአቤል ወለእህቱ አቅሌምያ መንታ

36. ወልሕቁ እሙንቱ ደቂቅ ወአዋልድ ወበፅሑ ለተዋስቦ ወይቤላ አዳም ለሄዋን ናሁ እግዚአብሔር አልሐቆሙ

31. አዳም ከሄዋን ጋር እያለ ከገነት እግርጌ ወርቅን፣ ከርቤንና ዕጣንን ያዘና ቀደሰው ባረከውም በዚች ዋሻ ለራሱ የጸሎት ቦታ አዘጋጅቶ ነበርና ይህንንንም ወርቅ ዕጣንና ከርቤ ለሄዋን ሠጣት እንዲህም አላት "ይህንን ሁሉ ያዥ እጅ መንሻ ነውና አምሃነቱም ወልደእግዚአብሔር ወደዚህ ዓለም ሲመጣ ይሆናል"፡፡

32. ወርቅ የወልደ እግዚአብሔር መንግሥት ምልክት፣ ዕጣን የህላዌመለኮቱ ምልክት ከርቤ ከኛ ለሚለብሰው ክቡር ሥጋው መገነዣ ናቸው፡፡ ይህም ወልደአምላክ እኛን ለማዳን ወደዚህ ዓለም በሚመጣበት ጊዜ በኔና ባንቺ መካከል ምስክር ይሆናል" አለ፡፡

33. አዳም እቺን ዋሻ ቤተመዛግብት ብሎ ሰየማት አዳምና ሄዋን ከገነት ወጥተው አሥር ዓመት በሙሉ በልቅሶ ብዋይታና በታላቅ ሐዘን ነበሩ፡፡

34. አዳምና ሄዋን ከደብር ቅዱስ ወርደው ከሱ በታች ተቀመጡ በዚሁ አዳም ሄዋንን ተገናኛት እሷም ፀነሰች የመውለጃዋ ጊዜም ደረሰ ቃየልንና ሉድንም መንታዎች ወለደች፡፡

35. ዳግመኛም ሄዋን ፀነሰች የመውለጃዋም ጊዜ ደረሰ መንታዎቹን አቤልንና አቅሌምያንም ወለደች፡፡

36. እነዚህ ሁለት ወንዶችና ሁለት ሴቶች የአዳም ልጆች አድገው ለጋብቻ ደረሱ አዳም ይህን ተመልክቶ ሄዋንን እንዲህ

ለውሉድነ ርቱዕ ያውስባ ቃየል ለአቅሌምያ እህቱ ለአቤል ወአቤል ያውስባ ለሉድ እህቱ ለቃየል።

37. ወሐለዩ ከመዝ ወይቤላቃየል ለሄዋን ኦ እምየ ሊተሰ ይደልወኒ ተሀቡኒ እህትየ ዘተወልደት ምስሌየ ትኩነኒ ብእሲትየ ወተሀቡ ለአቤል እህቶ ዘተወልደት ምስሌሁ ትኩኖ ብእሲተ።

38. እስመለሉድ ይሴኒ ላህያ እምነ አቅሌምያ ወትመስል ከመእማ ሄዋን ወሶበ ሰምዓ አዳም ዘንተ ነገረ ተከዘ ወሐዘነ ፈድፋደ ወይቤሎ ለቃየል ኦ ወልድየ ዝንቱ ዘተሐሥስ ውፁእ እምህግ።

39. ወውእተ ጊዜ ፀንዓ ላእለቃየል ቅንዓት ፈድፋደ ወፈቀደ ይቅትል እሁሁ ወእምዝ ይቤሎሙ አዳም ለአቤል ወለቃየል ሕረዩ ዘታቀርቡ እምፍሬምድር ንፁሕ ወመሐስእ እምውሉደአባግዕ።

40. ወዕርጉ መልእልተደብር ቅዱስ ወባኡ ውስተበዓተመዛግብት ወፀልዩ በህየ ቅድመእግዚአብሔር ወአቅርቡ ሎቱ ዘትፀውሩ እምፍሬያት ወእመሐሥዓ አባግዕ ቁርባነ።

41. ወሶበትገብሩ ከመዝ ትነሥኡ ለለአሐዱብእሲተ እምኔክሙ።

እግዚአብሔር እነዚህ ልጆቻችንን አሳደጋቸው ስለዚህ ቃየል የአቤልን እህት አቅሌምያን ያግባት አቤል ደግሞ የቃየልን እህት ሉድን ያግባት" አላት።

37. አዳምና ሄዋን በዚሁ ተስማሙ ቃየል ግን እናቱን ሄዋንን "እናቴ ሄዋን ሆይ ለኔ ሚስት ትሆነኝ ዘንድ ከኔጋር የተወለደችውን ሉድን ልትሠጡኝ ይገባል ለአቤል ደግሞ ከሱ ጋር የተወለደችውን እህቱ አቅሌምያን ሚስት ትሆነው ዘንድ ትሠጡት ይገባል" አላት።

38. ቃየል እንዲህ ሲል የቻለበት ምክንያት የሉድ መልክ እንደናቷ ሄዋን መልከመልካም ስለነበረ ነው አዳም የቃየልን አባባል ሰምቶ እጅግ አዘነ ቃየል ሆይ አንተ ካንተ ጋር የተወለደችውን መንትያህ ልታገባ አይገባም ህግ አይፈቅድምና" አለው።

39. በዚህ ጊዜ በቃየል ላይ ቅንዓት አደረበት ወንድሙን አቤልንም ለመግደል ፈለገ። ወድያው አባታቸው አዳም ለአቤልና ለቃየል "ለእግዚአብሔር መስዋዕትን ታቀርቡ ዘንድ ከምድር ፍሬና ከበግ ግልገሎች መርጣችሁ አቅርቡ" አላቸው።

40. አዳም ንግግሩን በመቀጠል እንዲህ አላቸው "ወደደብር ቅዱስ ውጡ ከዚሁ ወደሚገኘው በዓተመዛግብትንም ግቡ ከዚሁም ሁናችሁ በመጀመርያ ለእግዚአብሔር ጸሎት አድርሱ ወድያውም የተሸከማችሁትን ፍሬና በግ ለቁርባን አቅርቡ።

41. ይህን ከፈፀማችሁ በኋላ የየራሳችሁን ሚስቶች ትወስዳላችሁ።

42. እሙንቱሰ ገብሩ በከመአዘዞሙ አቡሆሙ አዳም ወእንዘየዓርጉ ውስተደብር ቅዱስ ቦአ ሠይጣን ውስተልበቃየል ወረሰዮ የሐሊ ይቅትሎ ለአቤል።

43. እምዝ አቅረቡ ቍርባኖሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወተወክፈ እግዚአብሔር መሥዋዕቶ ለአቤል ወመነነ መሥዋዕቶ ለቃየል እስመእግዚአብሔር አእመረ ህሊናሁ ለቃየል ዘከመይፈቅድ ይቅትል እሁሆ።

44. ወርእየ ቃየል ዘተወክፈ እግዚአብሔር መሥዋዕቶ ለአቤል ወመነነ መሥዋዕቶ ተወሰከ ላእሌሁ ቅንዓት ወቁጥዓ ወመዓት።

45. ወእንዘይወርዱ እምደብር ፀንዓ ቃየል ላእለአቤል ወነሥአ እብነ ወዘበጠ ዲበድማሁ ወቀተሎ።

46. ወረገሞ እግዚአብሔር ለቃየል ወረሰየ ትዕምርተ ወኮነ ርኡደ ወድንጉፀ ኵሎመዋዕለሕይወቱ ወአውረዶ እግዚአብሔር እምደብር ቅዱስ ምስለብእሲቱ ኀበምድር ርግምት።

47. ወነበሩ ህየ አዳም ወሄዋን ወሐዘኑ ላእለዓቤል ዓቢየ ኀዘነ ወለሃው ወእምዝ አእመራ አዳም ለሄዋን ወፀንሠት ወወለደቶ ለሴት ብእሲ ዘሰናይ ራእዩ ሐያል ወዕኑዕ ወፍፁም በራእይ ከመእቡሁ አዳም ወአፍቀሮ

42. ሁለቱ ወንድማማች ቃየልና አቤል አባታቸው አዳም እንዳዘዛቸው አዳረጉ ወደደብር ቅዱስ በመውጣት ላይ እያሉም ሠይጣን ወደቃየል ልብ ገባ አቤልን ወንድሙን ለመግደል እንዲነሳሳ አደረገው።

43. ሁለቱ ቃየልና አቤል ቁርባናቸውን በእግዚአብሔር ፊት አቀረቡ እግዚአብሔር ግን የአቤልን መሥዋዕት ተቀበለ የቃየል መሥዋዕትን ግን አልተቀበለም እግዚአብሔር የቃየልን ወንድሙን ለመግደል መነሳሳቱን አውቋልና።

44. ቃየል የሱን መሥዋዕት ሳይቀበል እግዚአብሔር የዓቤልን መስዋዕት መቀበሉን ሲመለከት ቅንዓቱ ዕጥፍ ሆነ ቅንዓቱ ቁጣውና ንዴቱ ተጨመረ።

45. ከደብር ቅዱስ አቤልና ቃየል እየወረዱ እያለ ቃየል በአቤል ላይ ጨከነ በድንጋይም ማህል ራሱን መትቶ ገደለው።

46. እግዚአብሔር ወንድሙን አቤልን በመግደሉ ረገመው በሱ ላይም ልዩ ምልክት አሳደረ በፍርሐት በድንጋጤና በጭንቀት ይኖር ዘንድም አደረገው እሱንና ሚስቱንም ከደብረቅዱስ ወርደው በተረገመች ምድር እንዲኖሩ አደረገ።

47. አዳምና ሄዋን ባሉበት ሁነው በአቤል ሞት ምክንያት አዘኑ አለቀሱም ከዚህም በኋላ አዳም ሄዋንን ተገናኛት እሷም ፀንሳ ሴትን ወለደችው ሴት መልከመልካም ብርቱ፣ ፅኑና መላቁመናው እንዳባቱ አዳም ሆነ እግዚአብሔርም በዚች ምድር

እግዚአብሔር ከመይኩኖሙ አቡሆሙ ለኩሎሙ ሐያላንምድር።

48. ወአውሰባ ለሉድ እስመቀዳሚ ወለዶ ሴት ለሄኖስ ወሄኖስ ወለዶ ለቃይናን ወቃይናን ወለዶ ለመላልኤል።

49. እስመእሉ አበው ተወልዱ በመዋዕለሕይወቱ ለአዳም ወእምዝ ሐይወ አዳም ፱፻ወ፶ ዓመተ እስከአመኮኖ ለመላልኤል ፻፴ወ፰ ዓመት።

50. ወሶበበፅሐ ጊዜዕረፍቱ ለአዳም ፀውዖሙ ለሴት ወለሄኖስ ወለቃይናን ወለመላልኤል ወፀለየ ላእሌሆሙ ወባረኮሙ ወአዘዞ ለሴት ወልዱ ወይቤሎ ስማዕ ኦ ወልድየ ኩሎ ትእዛዘ ዘእኤዝዘከ ወደይ ውስተልብከ።

51. ወሶበበፅሐ ጊዜፍልሰትከ እምዝንቱ ዓለም አዝዞ ለወልድከ ሄኖስ ወሄኖስ የአዝዞ ለቀይናን ወቀይናን ለመላልኤል ከመይዕቀቡ ዛተ ትእዛዘ ወውሉዶሙ እምድኅሬሆሙ።

52. ትውልድ እምድሕረትውልድ ወሕዝብ እምድሕረሕዝብ ወቀዳሚ ዘእኤዝዘከ ሶበሞትኩ ዕቀብ ሥጋየ በዓልው ወከርቤ ወአንብሮ ውስተበዓተመዛግብት መልእልተደብር ቅዱስ እስከአመይወፅኡ እምደብር ቅዱስ ውሉድከ ወአግዋሪከ እምገነተ ትፍሥሕት።

ለሚኖሩ ሐያላን ሁሉ አባታቸው ይሆናቸው ዘንድ አደረገው።

48. ሴት ከቃየል ጋር ተወልዳ ለአቤል ተሠጥታ የነበረችውን ሉድን አገባት ከዚያበኋላ ሄኖስን ወለደው ሄኖስ ቃይናንን፣ ቃይናን መለልኤልን ወለዱ።

49. እነዚህ አበው አዳም በሕይወት እያለ ነው የተወለዱት ከዚያ በኋላ አዳም ዘጠኝ መቶ አምሳ ዓመት ኖረ አዳም እያለ መላልኤል የመቶ ሠላሳ ስምንት ዓመት ሰው ሁኖ ነበር።

50. አዳም የመሞቻው ጊዜ ሲደርስ ሴትን ሄኖስን ቃይናንንና መላልኤልን ወደሱ ጠራቸው በነሱ ላይም ጸለየ ባረካቸውም ልጁ ሴትንም ልጄ ሴት ሆይ የማዝህና የምነግርህን ነገር ሁሉ ልብ ብለህ ስማ ወደልብህም አስገባው።

51. ከዚህ ዓለም የምትለይበት ጊዜ ሲደርስ ልጅህ ሄኖስን እንዲህ ብለህ እዘዘው “አንተ ቃይናንን እዘዝ ቃይናንም መላልኤልን ይዘዘው በዚሁም መንገድ ቅደምተከተልን ይዘው ልጆችህ ይዘዙ ይህችንም ትእዛዝ ይጠብቁ።

52. ትውልድ አልፎ ሌላ ትውልድ እየተተካ ሕዝብም አልፎ ሌላ ሕዝብ ሲተካ እኔ በምትኩ ጊዜ የኔን ሥጋ በተለያዩ መልካም ሽቶ ዓይነቶች ቀብተህ ጠብቀው በበዓተ መዛግብት (በደብረቅዱስ)ም አኑረው ጎረቤቶችህና ልጆችህ ከደብር ቅዱስ ወጥተው ወደገነት እስኪገቡ ድረስም ከዚያ ይኑር።

53. ወይፁሩ ሥጋከ ምስሌሆሙ ወያንብርዎ ለሥጋከ በዓቢይ ዑቃቤ ውስተማእከለምድር እስመበውስተ ምድር በውእቱ መካን ይከውን አሜሃ ይእተ አሚረ መድሐኒትከ ወመድሐኒቶሙ ለኩሎሙ ውሉድከ ወውሉድየ ወኵንኖሙ ለሕዝብከ በርቱዕ ወበፈሪሃ እግዚአብሔር።

54. አርሕቅ ነፍሰከ ወውሉድከ እምውሉደ ቃየል ቀታሊ ወአዲ ለቡ ሰዓታተ ዘመዓልት ወዘሌሊት ዘከመ መፍትው ታስተበቁዕ ኀበእግዚአብሔር ወትሥእል ኀቤሁ እስመመሐረኒ እግዚእየ ዘንተ ኵሎ ወነገረኒ አስማቲሆሙ ለኩሎሙ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፈ ሰማይ።

55. ወእምዝ አለበወኒ እግዚአብሔር ኍልቀሰዓታት ዘመዓልት ወነገረኒ ዘከመይሴብሕዎ መላእክት ለእግዚአብሔር።

56. ለቡ እንከ ወልድየ በቀዳሚ ሰዓተ መዓልት የዓርግ ጸሎቶሙ ለውሉድየ መሃይምናን ኀበእግዚአብሔር ወበካልእ ሰዓት ይከውን ጸሎቶሙ ለመላእክት ወአስተብቍእቶሙ ወበሣልስ ዕለት ይሴብሕዎ አዕዋፈ ሰማይ።

57. በራብዕ ዕለት ያመልክዎ መንፈሳውያን ወበሐምስ ዕለት

53. ሥጋህንም ይሸከሙ ከነሱ ጋርም ወስደው ያስቀምጡት ትልቅ አጠባበቅንም ያድርጉለት በምድር ላይ በዚችም ምድር ያን ጊዜ ያንተ ድሕነትና የኔንም ሆነ የኔልጆችም ድሕነትን የሚያገኙበት ጊዜ ያን ጊዜ ይሆናልና። ከዚህም በማያያዝ ሕዝቦችህን በመልካም አመራር ምራቸው እግዚአብሔርንም እንዲፈሩ አስተምራቸው።

54. ራስህንና ልጆችህን ከነፍሰ ገዳዩ አቤል ቤተሰብ አርቅ የቀኑንና የሌሊትንም ሰዓቶች አስተውል ስእታቶቹ እያፈራረቅህ እግዚአብሔርን የምታመሰግንና እሱንም የምትለምን እንድትሆን። ይህንን ሁሉ አምላኬ አስተምሮኛል የእንስሳትንና አራዊትንም ሁላቸው ስም ነግሮኛለ የሰማይ ወፎችንም ስም ነግሮኛል።

55. ከዚህም በላይ እግዚአብሔር የቀን ሰዓቶችን ቁጥር ነገረኝ ከዚሁም ላይ መላእክት እሱን እንዴት እንደሚያመሰግኑት ገለፀልኝ።

56. ልጀ ሆይ ማስተዋል ካንተ አይለይ፣ በመጀመርያው የልጆቼ ጸሎት ወደአምላክ ይቀርባል በሁለተኛው ሰዓት የመላእክት ጸሎትና ምልጃቸው ወደእግዚአብሔር ይቀርባል በሦስተኛው ቀን ወፎች አምላክን ያመሰግናሉ።

57. በአራተኛው ዕለት መንፈሳውያን እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል

ይሴብሕዎ ኵሉ እንስሳ ወአራዊት ወበሳድስ ዕለት ይከውን ስእለቶሙ ለኪሩቤል ወበሳብዕ ዕለት ይበውኡ መላእክት ኀበእግዚአብሔር ወይወፅኡ እምኀቤሁ እስመበዛቲ ሰዓት የዓርጉ ስእለቶሙ ኀበእግዚአብሔር ለኵሎሙ ሕያዋን።

58. በሰመንቱ ሰዓት ይሴብሕዎ ሰማያውያን ብሩሃን ወበ፱ ሰዓት ይትቀነዩ ኀበእግዚአብሔር ወይቀውሙ ቅድመመንበሩ ለእግዚአብሔር ልዑል ወበ፲ ሰዓት ይፄልል መንፈስ ላእለማያት ወይጕይዩ ኵሎሙ አጋንንት ወይሴስሉ እምነማያት።

59. ወሶበኢፀለለ መንፈስቅዱስ ላእለማያት በዛቲ ሰዓት ኵሉ ዕለተ እምኢክህለ ወኢመኑሂ ሰትዮተማይ ወእምአማሰነ ሥጋሁ እምኀበአጋንንት እኩያን።

60. ወሶበነሥአ ካህን ማየ በዛቲ ሰዓት ወቶስሐ ምስሌሁ ዘይተ ቅዱሰ ወቀብዓ ቦቱ ድውያነ ወእለቦሙ መናፍስት ርኵሳን ይትፌወሱ እምደዌሆሙ።

61. ወበ፲ወ፩ ሰዓት ይከውን ፍስሐሆሙ ለፃድቃን ወበ፲ወ፪ ሰዓት ይትዌከፍ እግዚአብሔር ልዑል ጸሎቶሙ ወሥእለቶሙ ለኵሎሙ ውሉደሰብእ።

62. በቀዳሚት ሰዓተሌሊት የአኵትዎ አጋንንት ለእግዚአብሔር

ያመልኩታልም በአምስተኛው ቀን እንስሳና አራዊት ሁሉ ያመሰግኑታል በስድስተኛው ዕለት የኪሩቤል ምስጋና ይቀርባል በሰባተኛው ቀን መላእክት ወደእግዚአብሔር ይገባሉ። ከሱም ዘንድ ይወጣሉ በዚችው ዕለት የሕያዋንን ሁሉ ልመናቸው ያቀርባሉና።

58. በስምንት ሰዓት ብሩሃን ሰማያውያን እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ በዘጠኝ ሰዓት መላእክት ለእግዚአብሔር ይገዛሉ በልዑል እግዚአብሔር መንበር ፊትም ይቆማሉ በአሥር ሰዓት መንፈስቅዱስ በውሆች ላይ ያንዣብባል በዚህ ጊዜ አጋንንት ከውሃው ወጥተው ይባረራሉ ከውሃም ይወገዳሉ።

59. መንፈስቅዱስ በውሆች ላይ በያንዣብብ ኑሮ በዚችው ሰዓት ሁልጊዜ ማንም ሰው ውሃን ለመጠጣት ባልቻለም ነበር። አጋንንትም የሰውን ሥጋዊ ሕይወት እያሳመሙ ሰውን ሁሉ በጨረሱ ነበር።

60. በዚችው ሰዓት ካህን የተቀደሰውን ዘይት በውሃ ጨምሮ በአጋንንት የተያዙና በሌላም ደዌ የተያዙትን በሽተኞች ቢቀባበት ካደረባቸው ደዌ ይፈወሳሉ።

61. በአሥራ አንድ ሰዓት (ከቀኑ) የጻድቃን ደስታ ይበዛል በአሥራሁለት ሰዓት ልዑል እግዚአብሔር የሁላቸውን የሰው ልጆች ጸሎትና ልመና ይቀበላል።

62. በምሽቱ አንድ ሰዓት አጋንንት ልዑል እግዚአብሔርን

ልውል ወአልቦሙ እከይ ላእለሰብእ ወኢመኑሂ እኩየ እስከይፈፅሙ ቅኔሆሙ።

63. በዳግም ሰዓተሌሊት ይሴብሕዎ ዓሣት ወኩሉ ዘይትሐወስ ውስተማይ አራዊት ወአናብርት። ወበሳልስት ሰዓት ትሴብሆ እሳት ለእግዚአብሔር እስከመትሕተታሕቲት ወበዛቲ ሰዓት አይክል መኑሂ ተናግሮ።

64. ወበራብዕት ሰዓተሌሊት ይሴብሕዎ ሱራፌል በሐምስ ሰዓተ ሌሊት ይሴብሕዎ ማያት ዘመልዕተሰማያት።

65. ነበርኩ እንዘእሰምዮሙ ለመላእክት በዛቲ ሰዓት እንዘይበርሑ ከመድምፀ መንኩራኩር ዓበይት ወአዲ ይፀርሑ መዋግዳት በቃለስብሐት ለኄር እግዚአብሔር።

66. ወበሳድስ ሰዓተሌሊት ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር ደመናት ወብርሃናት ወበረድ ወበሳብዕሰዓተ ሌሊት ብዙሕ ሱባዔ ይከውን በደሐሪ መዋዕል ይትፌፀም ኩሉ ወይበፅሕ ጊዜሁ ወትበልዕ ኩሉ ዘረከብከ ቅድመእግዚአብሔር ወትትቀደስ ምድር ወየሐውር ዳቤሃ እግዚአ አጋ እዝት።

ያመሰግኑታል በዚች ሰዓት ውስጥ ማንኛውንም ሠይጣናዊ ተግባራቸው ያቆማሉ የእግዚአብሔርንም ተገዢነታቸው እስኪወርሱ ድረስ በሰው ላይ አደጋ አያደርሱም።

63. በሁለተኛው ሰዓተሌሊት አሦችና ማንኛውም በውሃ ውስጥ የሚንቀሳቀስ አውሬዎችና ነብሮች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል በሦስተኛው ሰዓተሌሊት እሳት እግዚአብሔርን ታመሰግነዋለች የእሳት ምሥጋና እስከመትሕተታሕቲት ይደርሳል በዚችው ሰዓት ማንም መናገር አይችልም።

64. በአራተኛው ሰዓተሌሊት ሱራፌል እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል ባምስተኛው ሰዓተሌሊት ከሰማያት በላይ ያሉ ውሆች እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል።

65. ከገነት በነበርኩ ጊዜ መላእክት በዚችው ሰዓት እግዚአብሔርን ሲያመሰግኑት እሰማቸው ነበር ድምፃቸውም እንደትላልቅ መንኩራኩር ይሰማኝ ነበር ሞገዶችም ለደገኛው እግዚአብሔር በከፍተኛ ድምፅ ምስጋና ሲያቀርቡ እሰማ ነበር።

66. ከሌሊቱ በስድስት ሰዓት ደመናዎች ብርሃናትና በረድ እግዚአብሔርን ያመሰግናሉ ከሌሊቱ በሰባት ሰዓት የብዙ ሱባዔ ያርጋል ይፈፀማልም በኋለኛው ዘመን ሁሉ ይፈፀማል ጊዜውም ይደርሳል አንተም ያገኘኸውን ሁሉ ትበላለህ (በእግዚአብሔር ፊት) ምድርም ትቀደሳለች ወደሷም የጌቶች ጌታ እግዚአብሔር ይሄዳል።

67. ወጸሐፈ ሴት በማሕተሙ ዘንተ ትእዛዘ ወበማሕተመአቡሁ
አዳም ወበማሕተመ እሙ ሄዋን ዘነሥአ እምኔሁ እምውስተ
ገነት ውሉዱ ወውሉደውሉዱ እድወአንስት።

68. ወተጋብኡ ወባረኮም አዳም ወጸለየ ላእሌሆሙ አስተብቍአ
ወሰዓለ በእንቲአሆሙ ከመይርከቡ ሣህለ ወዳሕና ወሰላመ።

69. ወሞተ አዳም በ፱፻፴ ዓመት ወተጋብኡ ለግንዘቱ ኲሎሙ
ሠራዊተመላእክት በእንተዕበዩ ለአዳም ቅድመእግዚአብሔር
ወገነዞ ሴት ወልዱ ወአንበሮ ውስተታቦት በምሥራቀገነት።
ኀበነበሩ ቀዳሚ አመያወፅአሙ እግዚአብሔር እምውስተገነት

70. ወሶበሞተ አዳም ፀልሙ ፀሐይ ወወርኀ ሰቡዓ መዋዕለ
ወሰቡዓ ለያልየ ወእምዝ ነሥአ ሴት ወልዱ መፅሐፈ
ትእዛዝ ወአንበራ ውስተ በዓተመዛግብት ምስለቁርባን
ዘነሥአ ምስሌሁ እምውስተ ገነት ዝ ውእቱ ከርቤ ወርቀ
ወዕጣነ ዘነገሮ አቡሁ አዳም ወይቤሎ ናሁ ይገብእ ዝንቱ
ኀበ፫ ነገሥት እምሰብዓሠገል ወይወስድዎ
ለመድሐኔዓለም አመይትወለድ በሀገረ ቤተልሔም።

67. ሴት በራሱ ማሕተም ባባቱ አዳም ማሕተምና በናቱ ሄዋን
ማሕተም ከሱ ጋር የወሰዳቸውን ልጆቹንም የልጅ ልጆቹን ሁሉ
ጻፈ ይህንን ያደረገበት ምክንያት ካባቱ አዳም ስለታዘዘ ነው።

68. እነዚህ የሴት ልጆች በሙሉ በሴት አማካይነት ወደ አዳም
ተሰብስበው አንድም ሳይቀር ቀረቡ አዳምም ስለነሱ ድሕንነት
ስለሰላምና አማላጅነት ብዙ ጸሎት ወደ እግዚአብሔር እየፀለየ
ብዙ ሰዓታትን ካሰለፈ በኋላ ባረካቸው።

69. አዳም በዘጠኝ መቶ አምሳ ዓመቱ ሞተ በመገነዣውም ጊዜ
የመላእክት ሠራዊት በሙሉ ተሰበሰቡ አዳም በእግዚአብሔር
ዘንድ ታላቅ ክብር ተሠጥቶታልና ነገር ግን የገነዘው ልጁ ሴት
ነው። ሴት የአዳምን ሥጋ ከገነት በስተምስራቅ አቅጣጫ
በታቦት ውስጥ አስቀመጠው ይህ ቦታ እግዚአብሔር ከገነት
ባወጣቸው ጊዜ አዳምና ሄዋን የኖሩበት ነው።

70. አዳም በሞተ ጊዜ ፀሐይና ጨረቃ ለሰባት ቀንና ለሰባት ሌሊት
ጨለሙ ያ የጻፈውንም የትእዛዝ መፅሐፍ ሴት በቤተመዛግብት
አስቀመጠው ለቁርባን የተባለውንም ዕቃ ከዚሁ ጋር
አስቀመጠው ለቁርባን የተባለው ዕቃ ሴት ከገነት የወሰደው
ዕጣን፣ ወርቅና ከርቤ ነው። ስለዚህም አዳም ለሴት ይህ
ዕጣን ከርቤና ወርቅ ወደሶስቱ የሰብዓሰገል ነገሥታት እጅ
ይገባል እነሱም ክርስቶስ መድሐኔዓለም በቤተልሔም ሲወለድ
ለእጅ መንሻ ይወስዱታል አለው።

71. ወኮነ ዕረፍቱ ለአዳም ጊዜ ፫ ሰዓት በዕለተ ዓርብ አመሰቡዑ ለሚያዝያ አመረቡዑ ለሠርቀሌሊት ወበዘከመዝ ዕለት አማሕፀነ ነፍሶ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተ ዕደ አቡሁ።

72. ወኮነ ሐዘን ወላህ ላእለውሉደአዳም ወውሉደውሉዱ ፵ መዓልተ ወተፈልጡ አሕዛብ ትዝምደቃየል ወትዝምደ ሴት እምድሕረሞቱ ለአዳም።

73. ወእምዝ ነሥአ ሴት ወልዶ ወውሉደ ውሉዱ ወአንስቲያሆሙ ወዓዕረጎሙ ውስተደብር ቅዱስ ኀበነበረ አዳም ወነበሩ ቃየል ወውሉዱ ወውሉደውሉዱ መትሕተውእቱ ደብር መካነ ኀበቀተሎ ለአቤል።

74. ወኰነነ ሴት ሕዝቦ በፅድቅ ወበንፅሕ ወበቅድስና ዘአእመሮ ነገረ ወዜናሁ ለአዳም ወትእዛዛቲሁ።

ምዕራፍ ፫ መጽሐፈ ትእዛዘ አዳም

1. ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ እምሐበሰብአሰገል እለመፅኡ ኀበማርያም እግዝእትነ ጊዜ ልደቱ ልእግዚእነ ኢየሱስክርስቶስ ረከብነ ምስሌሆሙ መጽሐፈዛቲትእዛዝ ዘተፅሕፈ ውስቴታ ዘእከሥት ለከ ወእከ ይእዜ ወናሁ አሌብወከ ኵሎ ዘአእመርኩ ምሥጢራተ ወበእንተ ዘተሰምየ ወልደአዳም ሴት ብሂል።

71. አዳም ዓርብ በሦስት ሰዓት ሚያዝያ ሰባት ቀን በጨረቃ አቈጣጠር አራት ቀን ሞተ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በተመሳሳይ ሰዓት ነፍሱን ወዳባቱ አደራ ብሏል።

72. በአዳም ልጆችና በልጅ ልጆቹ ትልቅ ሐዘንና ልቅሶ ሆነ አርባ ቀን ሙሉ ሳያቋርጡ አለቀሱ። አዳም ከሞተ ጀምሮ ነገደሴትና ነገደቃየል ለሁለት ተከፈሉ።

73. ሴት ልጆቹን የልጅ ልጆቹንና ሚስቶቻቸውን ወደደብር ቅዱስ አስወጣቸው አዳም ከዚሁ ኑሯልና ቃየልና ልጆቹ እንዲሁም የልጅ ልጆቹ ግን ከደብር ቅዱስ በታች ከሚገኘው ቦታ ውስጥ ይኖሩ ነበር አቤል በዚሁ ነው የተገደለው።

74. ሴት ሕዝቦቹን በቅድስናና በንፅሕና ያስተዳድራቸው ነበር ካባቱ አዳም የተነገረውንም ዜና አስተማራቸው።

ምዕራፍ ፫ የአዳም የትእዛዝ መፅሐፍ

1. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስክርስቶስ በተወለደ ጊዜ ሰብአሠገል ወደቅድስት ድንግል ማርያም መጥተው ነበር ከነሱ ጋር አብሮ አንድ መፅሐፍ መጥቷል ከዛሬ ጀምሮ ለብዙ ጊዜ የምነግህ ምሥጢር ከዚሁ መፅሐፍ የሠፈረና የተገኘ ነው። የአዳም ልጅ ሴት ስለተባለበትንም ምክንያት እገልፅልሃለሁ።

2. ሴት ብሂል አጥዕየነ እግዚአብሔር እስመነበሩ አዳም ወሔዋን በንፅሕ ወበ ቅድስና ወበእንተዝ ፀገምሙ እግዚአብሔር ዘንተ ክብረ እስመዘየዓቢ እምኲሉ አስማት።

3. ወነበሩ ሴት ወሕዝቡ እምታሕተገነት መልዕልተደብር ቅዱስ እንዘይባርክዎ ወይቄድስዎ ለእግዚአብሔር በዳሕና ወበሰላም ወኢይሄልዩ ወኢምንተኒ ትካዘዝ ዓለም ወአልቦ ካልእ ግብር ዘእንበለስብሐት ወዘምሮ ዘውስተገነት ወሲሰዮሙ እምፍሬዕፀው ዘሀለው መልዕልተ ደብር።

4. እስመፍሬሆሙ ለእሙንቱ ዕፀው ጥዑም ፈድፋደ በእንተዘይመፅእ እምውስተገነት ዔናመዓዛ ሠናይ።

5. ወነበሩ እሉ ሕዝብ በፅድቅ ወበሂሩት ወአልቦ ላእሌሆሙ ቂም ወቅንዓት ወኢ አስተዋድዮ ወኢትዕቢት ወኢይሄልዩ ፅርፈተ ወኢይነብቡ ሐሰተ ወኢይምሕሉ።

6. ወሶበፈቀዱ ምሕረተ ይዔልል መንፈስ ላእለማያት ወታረምም ኲላ ምድር ወኲሉ ዘዲቤሃ ወይነውሙ ማያት ወበዛቲ ሰዓት ይትነሣእ ካህን ወይቶስሕ ዘይተ ቅዱሰ ምስለማይ ወይቀብዕ ቦቱ ዱያነ ወእለኒ አይነውሙ ሴሲተ እምሕማም ይትፌወሱ ወየሐይው እምደዌሆሙ

2. ሴት ማለት እግዚአብሔር ሆይ ጤና ሥጥ ማለት ነው። አዳምና ሄዋን በንፅሕናና በቅድስና ኑረዋል ስለዚህም እግዚአብሔር ከስሞች ሁሉ እጅግ ከፍ ያለውን ክብር [illegible]።

3. ሴትና ሕዝቡ ከገነት በታች ከምትገኘው ደብር ቅዱስ ላይ ነበሩ ከዚህም ሁነው እግዚአብሔርን መቀደስና ማመስገን ብቻ ሥራቸውን አደረጉ የዚህን ዓለም ትካዜ ፈፅሞ አይታ[illegible] ነበር። ከምሥጋና በቀርም ሌላ ሥራ አልነበረውም ምግባቸውም ከደብር ቅዱስ የተተከሉት የዛፍ ፍሬዎች ነበር።

4. የደብር ቅዱስ ዛፎች ፍሬ እጅግ ጣፋጭ ነበር ይህ የሆነበት ምክንያት መልካም መዓዛ ከገነት እየተነሳ ወደነሱ [illegible] ስለነበር ነው።

5. እነዚህ ህዝቦች በፅድቅና በደግነት ብቻ ይኖሩ ነበር ቂም ቅንአት ነገሥሪነት ትዕቢት የስድብን ነገር ማሰብ ፈፅሞ ከነሱ ዘንድ አልነበረም ሐሰትንም መናገርና ማሰብ ፈፅሞ ከያንዳንዳቸው ህሊና ርቆ ነበር።

6. የእግዚአብሔርን ምህረት በፈለጉ ጊዜ መንፈስቅዱስ በውሆች ላይ ያንዣብባል ምድርም በመለዋ ፀጥ ትላለች በሷ ላይ ያለውም ሁሉ እንዲሁ ፀጥ ይላል ውሆችም ይተኛሉ በዚህ ጊዜ ካህን ተነስቶ ቅዱስቅብእን ከውሃ ጋር በማደባለቅ የታመሙትን ቢቀባቸው እንቅልፍ ያጡትንም ቢቀባቸው ከደዌአቸው ይፈወሳሉ

ወይነውሙ፡፡

7. ወበሳምንት ዕለት ታወፅእ ምድር ሣዕረ ወሐመልማለ ወታበቊል ዕፀወ፡፡

8. ወበታሥዕ ሠዓት ይትቀነዩ መላእክት ለእግዚአብሔር ወትበው እፀሎቶሙ ለውሉደሰብእ ቅድመ እግዚአብሔር፡፡

9. ወበአሥር ሰዓት ይትረሐው ዓና ቅፀሰማይ ወይሰምዕ እግዚአብሔር ጸሎቶሙ ለውሉደመሐይምናን ወይትወሀቦሙ ሥዕለቶሙ ዘይስእሉ እምሀበእግዚአብሔር ወበድምፀክነፊሆሙ ለሱራፌል ይነቁ ዶርሆ ውእተ ጊዘ ይሴብሐዎ ለእግዚአብሔር፡፡

10. በ፲ወ፩ ሰዓት ይከውን ፍሥሐ ወሐሴት ዲበምድር እስመፀሐይ ይበውእ ውስተገነት ወይሠርቅ ብርሃኑ ውስተኩሉ አፅናፈ ዓለም ወያበርሕ ላእለፍጥረት፡፡

11. ወበ፲ወ፪ ሰዓት መፍትው ለውሉድየ ይቁሙ ቅድመእግዚአብሔር ወይትቀነዩ እስመበዛቲ ሰዓት ይከውን ንሥቲት ዓርምሞ ላእለኩሎሙ ሰማያውያን፡፡

12. አእምር ዘንተ ኩሉ ወስምዓኒ ነገርየ ወለቡ ከመቃለ እግዚአብሔር ልዑል ይወርድ እምሰማይ ዲበምድር በከመነገረኒ ጊዜ አውፅአኒ እምገነት፡፡

13. እስመውእቱ ይቤለኒ ከመቃሉ ይሰባእ በደሐሪ መዋዕል

እንቅልፍ በማጣት የተቸገሩትም እንቅልፍ አግኝተው ይተኛሉ፡፡

7. በስምንተኛው ዕለት ምድር ሣዕርንና ልምላሜን ታበቅላለች የተለያዩ ዕፀዋትንም ታበቅላለች፡፡

8. በዘጠኝ ሰዓት መላእክት ለእግዚአብሔር ይገዛሉ የሰው ልጆችም ሁሉ ጸሎት ወደልዑል እግዚአብሔር የምትደርሰው በዚሁ ሰዓት ነው፡፡

9. በአሥር ሰዓት የሰማይ በሮች ይከፈታሉ በዚህ ጊዜ የመሐይምናን ሁላቸው ጸሎት ከእግዚአብሔር ዘንድ ይደርሳል ከእግዚአብሔር ዘንድ በንፁሕልብ የለመኑትም ይፈፀምላቸዋል፡፡ የሱራፌል ድምፅም በመስማት በዚሁ ሰዓት ዶሮ ይጮኻል ወድያውም ፍጡራን ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል፡፡

10. በአሥራ አንድ ሰዓት ፍፁም ደስታ ይሆናል• (በምድር ላይ) ፀሐይ ወደገነት ይገባልና የፀሐይም ብርሃን በዓለም ሁሉ ወጥቶ ፍጥረት ሁሉ በፀሐይ ብርሃን እንዲደሰት ይሆናል፡፡

11. በአሥራ ሁለት ሰዓት ልጆቼ በፀጥታ ይቆሙ ዘንድ ይገባል የሚቆሙትም ከእግዚአብሔር ፊት ነው ለሱም ይገዙ በዚች ሰዓት ሰማያውያን ሁሉ ለጥቂት ጊዜ ፀጥ ይላሉና፡፡

12. ይህን ሁሉ ስማ ነገሬንም አድምጥ ልብ ብለህም አዳምጥ የእግዚአብሔር ቃል ከሰማይ ወደምድር ይወርዳል ይህንንም እግዚአብሔር አምላኬ ከገነት ባስወጣኝ ጊዜ ነግሮኛል፡፡

13. ሕያው እግዚአብሔር ቃሉ በኋለኛው ዘመን ካንዲት ልጅ

እምወለት ድንግል እንተሰማ ማርየም ወይሠወር ውስቴታ ወይለብስ ሥጋሃ ወይትወለድ በአምሳለሰብእ በዓቢይ ሐይል ወበኪነጥበብ አልቦ ዘየአምሮ ዘእንበሌሁ፡፡

14. ወአዲ ይትከሠት ወያንሶሱ ምስለውሉድየ ዲበምድር ወይልሕቅ በመዋዕል ወበዓመታት ወይገብር ተአምራተ ወመንክራተ ክሡተ ወየሐውር በምድር ወየሐውር ዲበመንበር ዲበ ምድር ሐበባሕር ከመየሐውር ዲበየብስ ወይገብር ከመዝ ወይጌሥፅ ባሕረ ወነፋሳተ ወይትአዘዝዎ ገሐደ ወይዔውዖሙ ለመዋግደባሕር ወያወሥኦሙ ፍጡነ፡፡

15. ወይሬስዮሙ ለዕውራን ይርአዩ ወእለለምፅ ይንፅሑ ወፅሙማን ይስምዑ ወበሃማን ይንብቡ ወያነሥኦሙ ለሙታን ወመፃጉዓን የሐይው ወያረውዖሙ ለሐንካሳን ወይ መይጠሙ ለብዙሐን ውስተአእምሮ እግዚአብሔር፡፡

16. ወይሰድዶሙ ለአጋንንት እመላእለሰብእ

17. ወአዲ ነገረኒ ወይቤለኒ ኢትሕዝንአ አዳም እስመፈቀድከ ወዓለውከ ትእዛዝየ ወናሁ እሬስየከ አኮ ይእዜ አላ ባሕቱ እምድሕረሕዳጥመዋዕል፡፡

18. ወካዕበ ዜነወኒ ወይቤለኒ አነ ውእቱ እግዚአብሔር

ማርያም የምትባል ሰው እንደሚሆን ከሷም እንደሚሠወር የሷንም ሥጋ እንደሚለብስ በሰው አምሳልም እንደሚወለድ ነገሮኛል አወላለዱም ከሱ በቀር ማንም ሊያውቀው አይችልም በረቂቅ ሚስጢር ነው የሚወለደው፡፡

14.ግልፅ ሁኖም በምድር ይመላለሳል ከልጆቼ ጋርም ወዲያ ወዲህ ይላል በምድር ላይም ጥቂት በጥቂት ያድጋል በዓመታትና በቀናትም ዕድገቱ ይቀጥላል፡፡ ግልፅ ተአምራትንና መንክራትንም ያሳያል ከምድር በባሕር ላይ በየብስ እንደሚጓዘው ይጓዛል ነፋሳትንና ባሕርን ይገሥፃል እነሱም በግልፅ ይታዘዙለታል የባሕርንም ሞገዶች ይጠራቸዋል እነሱም ፈጥነው አቤቱ እነሆ በማለት መልስ ይሠጡታል፡፡

15. በዚሁም ዕውሮች ያዩ ዘንድ ለምፃሞች ይነፁ ዘንድ መስማት የተሳናቸው ይሰሙ ዘንድ፣ መናገር ያቃታቸው ይናገሩ ዘንድ ሙታን ይነሱ ዘንድ ሽባዎች ይድኑ ዘንድና መሄድ ያቃታቸው ይሄዱ ዘንድና ብዙዎችንም እግዚአብሔርን ወደማወቅ ይመለሱ ዘንድ ያደርጋል፡፡

16. አጋንንትንም ከሰው እያስወጣ ያባርራቸዋል፡፡

17. ድጋሚም እንዲህ አለኝ አዳም ሆይ አትዘን ፈቅደህ ትእዛዜን አፍርሰሃል ስለዚህ የገባሁልህ ቃልኪዳን አሁኑኑ የሚፈፀም አይደለም ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን ይፈፀማል፡፡

18. ዳግመኛም እግዚአብሔር አናገረኝ እንዲህም አለኝ ከገነት

ዘአውፃእኩከ እመውስተ ገነተተፍሥሕት ውስተምድር እንተታበቁል ሦክ ወአሜከላ ወተሐድር ውስቴታ ወአድሕን ርእሰከ ወዘባነከ ወአርእድ ብረኪከ ወርስአነሥጋከ ያስተርኢ ሲሳየ ለለእለት ተሐሥሥ።
19. እምድሕረሐሙስ መዋዕል ወመንፈቀመዓልት እምሕረከ ወእሰሃለከ በብዝሐሣህልየ ወምረትየ ወእወርድ ውስተቤትከ ወአሐድር ውስተከርስከ በእንቲአከ።

20. አዳም እትወለድ ከመሕፃን በእንቲአከ ኦ አዳም አሐውር ውስተምሥያጥ ወበእንቲአከ እፀውም ፵ ዕለተ ወበእንቲአከ እትዌከፍ ሕማማተወዕትዔገሥ እሰቀል ዲበዕፀመስቀል ወዝንቱ ኩሉ በእንቲአከ።
21. ዘሎቱ ስብሐት ወእኒዝ ወዕበይ ወክብር ወሰጊድ ወዘምሮ ምስለአቡሁ ወመንፈስ ቅዱስ እምይእዜ ወእስከለዓለም ዓሜን።
22. ወአዲ አእምር ኦ ወልድየ ሴት ናሁ ይመፅእ አይኅ ዲበምድር በእንተውሉደ ቃየል ቀታሊ ዘቀተሎ ለእሁሁ በቅንአት በእንተ እህቱ ሉድ ወ በእንተዝ አልቦሙ መሐላ ዘእንበለ ደመአቤል ጻድቅ።
23. በልማደሙ እሙንቱ ሕዝብ የዓርጉ መልእልተደብር ቅዱስ ነዑሰሙ ወዓቢዮሙ እድ ወአንስት ኩሎ አሚረ

እውጥቼ እሾህና አሜከላ በምታበቅል ምድር ያስቀመጥኩህ እኔነኝ በሷም ለተወሰኑ ዓመታት ትኖራለህ ጀርባህንና ራስህን በገዛራሳሕ አድን ጉልበትህም ይንቀጥቀጥ የሥጋህ እርድና ይታያል። የየዕለት ምግብህንም ትፈልጋለህ።
19. ካምስት ቀንና ግማሽቀን በኋላ እምርሃለሁ ይቅርታም አደርግለሃለሁ በይቅርታየ ብዛትና በምሕረቴ ብዛትም ወዳንተ ቤት እወርዳለሁ በወገንህም ከርስ አድራለሁ ይህ ሁሉ ስላንተ ድህነት ይሆናል።
20. አዳም ሆይ ሕፃን ሁኜ ስላንተ እወለዳለሁ አዳም ሆይ ስላንተ በገቢያ ሁሉ እመላለሳለሁ አርባ ዕለትም እፆማለሁ ስላንተ ብዙ መከራን እቀበላለሁ መከራውንም እታገሰዋለሁ በዕንጨት ላይም እሰቀላለሁ ይህ ሁሉ የሚፈፀመው ስላንተ ነው።
21. ምስጋና ዘለዓለማዊነት ልዕልና ክብር ሥግደትና ዘምሮ ለአብ ለወልድ ለመንፈስቅዱስ ይገባል እስከዘለዓለሙ ዓሜን።

22. ሴት ልጄ ሆይ ወንድሙ አቤልን በቅንአት ተነሳስቶ ስለገደለው ቃየል ልጆች በምድር ላይ የጥፋት ውሀ ይመጣል ቃየል ስለእህቱ ሉድ አቤልን ገደለው ስለዚህ ከጻድቁ አቤል ደም በቀር ለቃየል ልጆች ሌላ መሐላ የላቸውም።
23. ሕዝቡ ሁሉ (ደቂቀ ሴት የሆኑ) ወደደብር ቅዱስ ይወጡና ከአዳም ሥጋ እየተባረኩ ይመለሱ ነበር ለመባረክ የሚወጡት

ወይትባረኩ እምሥጋአቡየ አዳም::

24. ወበህየ ያነሥኡ አዕይንቲሆሙ ውስተገነት ወይሰግዱ ቅድሜሁ ለእግዚአብሔር ይሴ ብሕዎ ወይቄድስዎ ወይባርክዎ ወእምዝ ይበውኡ ውስተማሕደሪሆሙ::

25. ወሐይወ ሴት ወልዱ ለአዳም ፱፻ ፲ወ፪ ዓመተ ወእምዝ ሐመ ለመዊት ወተጋብኡ ሄኖስ ወቃይናን ወመላልኤል ያሬድ ወሄኖክ ወአንስቲያሆሙ ወውሉዶሙ::

26. ወፀለየ ላእሌሆሙ ሴት ወባረከሙ ወአስተብቁዓ በእንቲአሆሙ ወይቤሎሙ በደሙ ለአቤል ፃድቅ ኢይረድ እ ሞኤክሙ መኑመ እምዝንቱ ደብር ቅዱስ ወኢይደመር ምስለደቂቀቃየል ቀታሊ እስመአንትሙ ተአምሩ ፀልዓ እንተማእከሌነ ወማእከሎሙ እምአመተቀትለ አቤል ጻድቅ::

27. ወእምዝ ቀርበ ኀቤሁ ሄኖስ ባረኮ ወይቤሎ ኦ ወልድየ ኩንኖሙ ለሕዝብ በፅድቅ ወበርትዕ ወሶበሞትኩ ተቀነይ ቅድመ እግዚአብሔር ለዝሉፉ መቅድመሥጋሁ ለአዳም ቅዱስ::

28. ወአምሐሎ በደመአቤል ከመያሰኒ ላእለሕዝቡ በፅድቅ ወበንፅሕ ወኢያፅርዕ ተቀንዮ ቅድመሥጋሁ ለአቡነዳም ወሞተ ሴት ወኮነ ዕረፍቱ በሰሉስ ዕለት አመ፲ለታሕሣሥ ወገነዞ ሄኖስ ወልዱ በከርቤ ወበዓልው ወአንበሮ

ትልቁ ትንሹ ሴቱ ወንዱ ሁሉም ናቸው::

24. ከዚያም ሁነው ዓይናቸው አንስተው ወደገነት ይመለከታሉ ከእግዚአብሔር ፊትም ይሰግዳሉ ይቀድሱታል ያመሰግኑታል ከዚያ ወደማደርያቸው ይመለሳሉ::

25. ሴት ዘጠኝ መቶ አሥራ ሁለት ዓመት ኖረና ሊሞት ታመመ በዚህ ጊዜ ሄኖስ ቃይናን መላልኤል ያሬድና ሄኖክ ከልጆቻቸው ከልጅ ልጆቻቸው ጋር ወደሴት ቀረቡ::

26. ሴት በነሱ ላይ ጸለየና ባረካቸው ስለነሱም ወደእግዚአብሔር ማለደ እንዲህም አላቸው "በአቤል ጻድቅ ስም አደራ እላችሁ አለሁ ከናንተ ማንም ከደብር ቅዱስ ወርዶ ከነፍሰገዳዩ ቃየል ጋር አይደመር ቃየል አቤልን ከገደለው ጀምሮ በኛና በሱ መካከል ያለውን ጥል እናንተ ታውቃላችሁ"::

27. በዚህ ጊዜ ሄኖስ ወደሴት ቀረበ ሴትም ባረከው እንዲህም አለው በቀና መንፈስና በእውነት ሕዝብሕን ምራቸው በሞትኩም ጊዜ ከተቀደሰው የአዳም ሥጋ ፊት ቁመህ ለእግዚአብሔር ተገዛ"::

28. በጻድቁ አቤል ደምም አማለው በሕዝቡ ዘንድ አመራሩን በንፅሕናና በእውነት ያስተካክል ዘንድ በአዳም ሥጋ ሴትን ለእግዚአብሔር አገልግሎቱን እንዳያቋርጥ ነገረው ሴት ሞተ ዕረፍቱም ታሕሣሥ አሥር ቀን ሆነ ሄኖስ አባቱ ሴትን በክብር

ውስተመዛግብት ምስለሥጋ አዳም።

29. ወነበረ ላህ ላእለሕዝብ ፺ ዕለተ ወእምድሕረሞቱ ለሴት ኮነኖሙ ሄኖስ ለሕዝቡ በፅድቅ ወበርትዕ ወገብረ ላእሌሆሙ ኵሉ ዘአዘዞ አቡሁ።

30. ወሶበኮኖ ለሄኖስ ፲፻ ዓመት ቀተሎ ላሜህ ዕውር ለቃየል ቀታሊ በገዳም በውስተዕፀው ወበውስተመካን ዘይብልዎ ኖልእራጋር እስመላሜህ እንዘየሐውር ውስተገዳም ሰምዓ ቃለ ወኢያእመረ ከመቃየል ውእቱ ወመሰሎ ድምፀ አርዌ።

31. ወእምዝ ነሥአ እብነ ወወገረ ቦቱ ኀበድምፅ ዘይትሐወስ በማእከለዕፀው ወደደቆ ለቃየል ማእከለዓዕይንቲሁ ወቀተሎ ወይቤሎ ለላሜህ ወልዱ ዘይመርሆ ናሁ ዘቀተልካሁ ለአቡነ ቃየል ወጠፍሐ እደዊሁ ላሜህ በእንተ ሐዘኑ ላእለቃየል ወበጥፍሐተ እደዊሁ ለከፎ ለወልዱ ወቀተሎ።

32. ወሶበኮኖ ለሄኖስ ፱፻ወ፳ ዓመተ ሐመ ለመዊት ወተጋብኡ ኀቤሁ ኵሎሙ አሐው ወሀለው ምስሌሁ ያሬድ ወሄኖክ ቃይናን ወመላልኤል ወማቱሳላ ወአንስቲያወሙ ወውሉዶሙ ወፀለየ ላእሌሆሙ ባረከሙ ሰዓለ ወአስተብቁዓ በእንቲአሆሙ።

ገንዘው የተለያዩ መልካም ሽቶችንም አፈሰሰለት ከአዳምጋርም በቤተመዛግብት አስቀመጠው።

29. ሕዝቡ በሴት ሞት ምክንያት አርባቀን አለቀሰ ሴት ከሞተ በኋላ ሄኖስ ሕዝቦቹን በቅንና በእውነት መራቸው አባቱ ሴት የነገረውንም ሁሉ ፈፀመ።

30. ሄኖስ ስምንት መቶ ዓመት ሲሞላው ዓይነሥውሩ ላሜህ ነፍሰገዳዩን ቃየልን በዱር ውስጥ በእንጨቶች ማሕል ገደለው ቃየል የተገደለበት ቦታ ኖልእራጋር ይባላል ዕውሩ ላሜህ ቃየልን ሊገድለው የቻለው የዱር አውሬ ድምፅ መስሎ የቃየል ድምፅ ስለተሰማው በመደንገፅ እንጂ ሆን ብሎ አልገደለውም።

31. ቃየል በእንጨቶቹ ውስጥ ድምፁን ሲያሰማ ዕውሩ ላሜህ ዲንጋይን አንስቶ ድምፅ ወደሰማበት አቅጣጫ ቢወረውረው ቃየልን በሁለት ዓይኖቹ ማህል አሳረፈበትና ሞተ በዚህ ጊዜ ይመራው የነበረው ልጁ ዲንጋይ ወርውረህ የገደልከው አባታችን ቃየልን ነው ቢለው ከሐዘኑ የተነሳ በኃይል እጆቹን አራገበና ሲያራግብ የሚመራውን ልጁ ገደለው።

32. ሄኖስ ዘጠኝ መቶ አምስት ዓመት ሲሞላው ታመመ ሊሞትም ተቃረበ በዚህ ጊዜ ያሬድ ሄኖክ መላልኤል ቃይናንና ማቱሳላ ከልጆቻቸውና ከልጅልጆቻቸው ጋር ወደሄኖስ ተሰበሰቡ ሄኖስም ስለነሱ ጸለየ ባረካቸው ስለነሱም ወደእግዚአብሔር ማለደ።

33. ወአምሐሎሙ በደመአቤል ጻድቅ ከመኢይደመሩ ምስለውሉደቃየል ቀታሊ ወይቤሎሙ ተዘከሩ ሰልዓ እንተማእከሌነ ወእንተ ማእከሎሙ።

34. ወቀርበ ቃይናን ኀበአቡሁ ኄኖስ ውእቱኒ ባረኮ ወይቤሎ ኦ ወልድየ ረአዮሙ ለሕዝብከ ወለዘመድከ ወዕቀቦሙ በከመዓቀብክዎሙ አነ ወፍታሕ ላእሌሆሙ በርትዕ ወአዝዞ ለወልድከ መላልኤል ከመይርአዮሙ በርትዕ ወበንፅሕ ወኢያፅርዕ ተቀንዮ ቅድመሥጋሁ ለአዳም አቡነ ኵሎ መዋዕለሕይወቱ።

35. ወሞተ ሄኖስ በቀዳሚት ሰንበት አመሰብዑ ለወርሐጥቅምት አመኮና ለማቱሳላ ፶ወ፺ዓመት ወገነዞ ለሄኖስ ወልዱ ቃይናን ወአንበርዎ ውስተበዓተመዛግብት ወለሀውዎ ለሄኖስ ፵ ዕለተ።

36. ወእምዝ ኮነኖሙ ወልዱ ቃይናን ለሕዝቡ በፅድቅ ወበረትዕ ወዓቀበ ኵሎ ትእዛዘአቡሁ ወሐይወ ፱፻ወ፲ እመተ ወሶበበፅሐ ዕድሜሁ ወጊዜሁ ባረኮሙ ለውሉዱ ወሞተ በረቡዕ ዕለት አመ፲ወ፫ ለወርሐሰኔ ወገነዞ መላልኤል ወሐይወ መላልኤል በፅድቅ ወበርትዕ ፰፻፺፭ ዓመተ።

37. በሶበበፅሐ ጊዜፀአቱ እምዝንቱ ዓለም አዘዞ ለወልዱ ያሬድ

33. በጻድቁ አቤል ደምም ከነፍሰገዳዩ ቃየል ጋር እንዳይደባለቁ አማላቸው እንዲህም አላቸው በኛና በነፍሰገዳዩ ቃየል ያለውን መለያየት አስቡ አትርሱት።

34. ቃይናን ሊሞት ወደቀረበው አባቱ ሄኖስ ቀረበ ሄኖስም ቃይናንን ባረከው እንዲህም አለው ሕዝብህን ጠብቃቸው ዘመዶችህንም ጠብቅ እኔ እንደጠበቅሁዋቸው ጠብቃቸው በነሱ ላይም ትክክለኛውን ፍርድ ፍረድ መላልኤልንም ልጅህን ካንተ በኋላ ህዝቦቹን በትክክል ይመራቸው ዘንድ እዘዘው መላልኤል በአባታችን አዳም ሥጋ ፊት ለእግዚአብሔር መገዛቱንም እንዳያጓድል አደራ በለው።"

35. ሄኖስ በመጀመርያዋ ሳምንት ጥቅምት ሰባት ቀን ሞተ ሄኖስ ሲሞት ማቱሳላ የአምሳሰባት ዓመት ሰው ነበሮ ቃይናን አባቱ ሄኖስን ገነዘው ከዚያ በመዛግብት ዋሻ ቀበሩት ሄኖስ ከሞተ በኋላ ሕዝቦቹ አርባቀን አልቅሷል።

36. ቃይናን የሄኖስ ልጅ ሕዝቦቹን በእውነትና በቅንነት መራቸው የአባቱንም ሄኖስ ትእዛዝ ሁሉ በጥንቃቄ አከበረ ዘጠኙ መቶ ሃያ ዓመትንም ኖረ የመሞቻ ጊዜው ሲደርስ ልጆቹንና የልጅልጆቹን ባረካቸው ሰኔ አሥራ ሶስት ቀን በዕለተ ረቡዕ ሞተ መለራኤል ልጁም ገነዘው መላልኤል ስምንት መቶ ዘጠና አምስት ዓመት ኖረ።

37. መላልኤል ከዚህ ዓለም የሚለይበት ጊዜ ሲደርስ ከሱ በፊት

በከመአዘዙ አበዊሁ እለእምቅድሜሁ ወሞተ በእለተ እሁድ
አመ፬ለሚያዝያ ወገንዘ ያሬድ ወአንበሮ ውስተመዛግብት
ምስለአበዊሁ ሶበኮና ለያሬድ ፳፻ ዓመተ ተንሥኡ እደው
እምውሉደሴት።

38. ወዓለው ትእዛዘአበዊሆሙ ወሀደጉ መሐላ ድሕሬሆሙ ወአሐዙ ይረዱ በበ፩፩ እምደብር ቅዱስ ወተደመሩ ምስለውሉደቃየል እስመሠይጣን አመክነየ ላእሌሆሙ ለውሉደላሜህ ዕውር።

39. እስመተወልዱ ለላሜህ ፪ውሉድ ስሙ ለ፩ቲዮፊል፣ ወለካልኡ በልቄን ወገብሩ እሙንቱ አውታረመሰንቆ ወአርጋኖን ወእንዚራ ወከበሮ ወተውኔተ።

40. ወሶበሰምዑ ደቂቀሴት እለአስገሮሙ ሠይጣን በድምፀዝንቱ ተውኔት ወጥዑም ዜማሁ ወረዱ እምላእለደብር ቅዱስ ወተደመሩ ምስለደቂቀቃየል እኩያን ዘነበሩ በኩሉ ገቢረእኩይ።

41. ወኮኑ ሥሩሐነ በተውኔት በመብልዕ ወበመስቴ ወበዝሙት ወአንስት ይጉይያ ድሕረወራዙት ወራዙትኒ ይጉይዩ ድሕረአንስት ዕራቆሙ ገሀደ ውስተ ምሥያጣት ከመአእዱገ ገዳም።

42. ወአገበሮሙ ሠይጣን ለውሉደሴት ወደመሮሙ ምስለውሉደቃየል በድምፀማሕሌት ወመሰንቆ ወተውኔት

የነበሩትን አባቶቹ እንዳዘዙት እሱም ያሬድን አዘዘው ቃይናን በዕለተ እሁድ ሚያዝያ ሁለት ቀን ሞተ ያሬድም ገንዘ በመዛግብት ዋሻ አስቀመጠው (ከባቶቻችን ጋር) ለያሬድ አምስት መቶ ዓመት ሲሞላው ከሴት ልጆች ወንዶች ተነሱ።

38. ያባቶቻቸውን ትእዛዝ አፈረሱ ከአዳምና ከሌሎችም አባቶች የተረከቡትን አደራነት ጠሉ አንዳንድ እያሉም ከደብር ቅዱስ በመውጣት ከቃየል ልጆች ጋር ተጨመሩ ሠይጣን በታወረው የላሜህ ልጅ አመካኝቶባቸዋልና።

39. የቃኤል ቤተሰብ የሆነው ዕውሩ ላሜህ ሁለት ዮፊልና በልቄን የሚባሉ ልጆች ነበሩት እነዚህ ልጆች በመሰንቆ በአርጋኖን፣ በእንዚራና በከበሮ የታጀበ ዘፈንን ዘፈኑ።

40. የሴት ልጆች በሠይጣን ተታልለው የቃየል ልጆችን መከተል ጀመሩ በዚሁ በጣፈጠውም የዘፈን ዜማ ተመሠጡ ይህንንም መነሻ አድርገው ከደብር ቅዱስ እየወረዱ ከክፉወች የቃየል ልጆች ጋር ተጨመሩ።

41. የሴት ልጆች በዘፈን ተጠምደው ወደቁ በመብል በመጠጥና በዝሙት ተያዙ ሴቶች ጉልማሳዎችን በመከተል ተሯሯጡ። ወንዶችም እንዳዱር አውሬ ዕራቁታቸው እየሆኑ በየገቢያው ይዘሩ ጀመር።

42. ሠይጣን የሴትን ልጆች አሳስቶ ከቃየል ልጆች ጨመራቸው የኸውም በዘፈን ድምፅ በመሰንቆ በጨዋታና በመዳራት

ዘሰሞው እምኀቤሆሙ ወወረዱ እምደብር ቅዱስ ውስተምድር ርግምት፡፡

43. ወግእዙ እምአግዋሪሁ ለእግዚአብሔር ወመነኑ ክብረ እስመፀገዎሙ እግዚአብሔር ልዑል ይትባረክ ስሙ ዘረሰዮሙ ውሉደ በከመይቤ ዳዊት ነቢይ አንዘ ይብል አማልክት አንትሙ ወደቂቀልዑል ኵልክሙ በእንተዘነበሩ በገቢረትእዛዛቲሁ እምትካት ወሰበአበሱ ይቤ በእንቲአሆሙ አንትሙሰ ከመሰብእ ትመውቱ ወከመመልአሐዱ እመላእክት ትወድቁ፡፡

44. እስመስሕቱ ወአርኰሱ ሥጋሆሙ በአዋልዲሁ ለቃየል፡፡ በሐጢአቶሙ እስመገብሩ ብዙሐ ርኵሰ ወፍትወተ ወአገመኑ ነፍሶሙ፡፡ በእከየፍትወት ወነበሩ እንዘ ይሰክቡ ብእሲ ምስለብእሲት በቅድመኵሉ ወየሐውሩ ፪ እደው ወሰለስቱ ኀበአሐቲ ብእሲት ወይሰክቡ ምስሌሃ ዘእንበለሐፍረት፡፡ ወአርኰሱ ኵላ ምድረ፡፡

45. ወተደመሩ ኵሉ ፍጥረቶሙ ወአልቦዘየአምር ውሉዶ እምውሉደካልኡ ወቀነዮሙ ሠይጣን ፈድፋደ እንዘይትፌስሑ ወይትሐሰዩ ወይትፈግዑ በተውኔት

በማታለል ነው ከደብርቅዱስ ወደተረገመችው ምድር የወረዱት፡፡

43. እግዚአብሔር ባለሟሎቹ አድርጎ አስቀምጦአቸው እያለ የአጋንንትን ፈለግ ተከተሉ የአጋንንት ባለሟሎችም ሆኑ ከሕይወት ሞትን መረጡ ክብርን ናቁ ክብር ይግባውና ልዑል እግዚአብሔር አክብሮአቸው ነበር ልጆቹንም አድርጎአቸው ነበር ነቢዩ ዳዊት ስለነሱ "እኔስ አማልክት ናችሁ የልዑል እግዚአብሔርም ልጆች ናችሁ አለ ይህን ማለቱ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በማክበር የነበሩበትን ለማስታወስ ነው፡፡ ከበደሉ በኋላ ስላለው ጊዜአቸው ሲገልፅ ደግሞ "እናንተስ እንደሰው ትሞታላችሁ ከመላእክት አንዱ እንደወደቀም ትወድቃላችሁ" አለ፡፡

44. እጅግ ተሳሳቱ ሥጋቸውንም አረከሱ በቃየል ልጆች አመንዝሩ ብዙ የረከሰ አድራጎትንም ፈፀሙ እጅግ የረከሰ ተግባርንም ፈፀሙ፡፡ ነፍሳቸውንም ረስተው በኃጢአት ተጠመዱ ሴት ከወንድ ጋር ወንድ ከሴት ጋር እንደእንስሳት ሁነው ተገናኙ ግልፅ የአመንዝራነትን ተግባር ፈፀሙ ሁለት፣ ሦስት ሁነው ባንዲት ሴት ላይ ተገናኙ ምድርንም በመላዋ አረከሱዋት፡፡

45. ማነኛውንም ተፈጥሮአቸው ወደቃየል ልጆች ጨመሩ አንዱ ካንዱ ሲለዩ እስከማይችሉ ድረስ ተደባለቁ ሠይጣን ሙሉ በሙሉ ገዛቸው፡፡ በወደቀና በረከሰው ውድቀታቸው

ልበእከየምግባርሙ ወይሰማዕ ድምፀ ስሐቆሙ ከመንቃወአፍራስ ወእዲ ይሰማዕ ድምፀአውያቶሙ በደብርቅዱስ።

46. ወእምድሕረ ገብኡ እምውሉደሴት ፻ብእሲ እደው ሐያላን ወዕኑዓን ወፈቀዱ ይረዱ እምደብር ቅዱስ ወሰበሰሞዓ ያሬድ በእንቲአሆሙ ኀዘነ ፈድፋደ።

47. ወለአከ ኀቤሆሙ ወመፅኡ ወቆሙ ቅድሜሁ ወይቤሎሙ ኢትግበሩ ከመዝ ወገሠፆሙ ወአምሐሎሙ ወይቤሎሙ በደመአቤል ፃድቅ ከመኢይረዱ እምደብር ቅዱስ ወእዲ ይቤሎሙ ተዘከሩ መሐላ ዘመሐልክሙ ቅድመ።

48. ወመፅአ ሄኖክ ወተናገሮሙ ወይቤሎሙ አእምሩኬ ኦ ውሉደሴት ወእመቦ እምኔክሙ ዘሐደገ ትእዛዘ አበው ወነሰተ መሐላ ወወረደ እምደብር ቅዱስ ኢይገብእ ዳግመ እስከለዓለም።

49. እሙንቱሰ ኢተመይጡ ኀበነገሩ ለያሬድ ወኢሰምዑ ቃሎ ለሄኖክ ወወረዱ እምደብር ቅዱስ ወሶበርእዩ አዋልዲሁ ለቃየል በዘይሴኒ ሥነራእይ እንዘየሐውራ ዕራቆን ዘእንበለሐፍረት ተደመሩ ምስሌሆን ወሐጕሉ ርስቶሙ።

50. ወእምድሕረፈፀሙ ዘንተ ፈቀዱ ይትመየጡ ኀበደብር

የሚያሰሙት ጩኸትና ዋይታቸው እንደባዘራ ፈረስ እስከደብር ቅዱስ ተሰማ።

46. አንድ መቶ ኃይለኞች ከደቂቀ ሴት ውስጥ የሆኑ ከደብር ቅዱስ ሊወርዱ ሲዘጋጁ ያሬድ አይቶና ሰምቶ እጅግ አዘነ ስለድቀታቸውም እጅግ ተከዘ።

47. ያሬድ መልእክተኛን ወደሱ ልኮ አስጠራቸውና እነሱም መጥተው ከፊቱ ቆሙ ይህንን የሠይጣን ሥራ አትሥሩ በማለት ገሠፃቸው በፃድቁ አበል ደምም አስማላቸው ከደብር ቅዱስም እንዳይወርዱ አስቀድማችሁ የገባችሁትን መሐላ አስቡ አላቸውም።

48. ሄኖክም መጣና ተናገራቸው እንዲህም አላቸው "ከናንተ መካከል ያባቶችን መሐላ ጥሶ ከደብር ቅዱስ ለመውጣት ያሰበ ካለ ደግሞ ተመልሶ ወደደብር ቅዱስ እስከዘለዓለሙ አይገባም"

49. እነሱ ግን የያሬድን ምክር ሰምተው ወደኋላ ለማለት አልፈለጉም የሄኖክንም ምክር አልተቀበሉም ከደብር ቅዱስ ወርደው በምድር ላይ ታዩ የቃየል ሴቶች ልጆች ተውበው ዕርቃናቸው በመሆን ሲንቀሳቀሱ አዩዋቸውና ከነሱ ጋር አመነዘሩ ርስታቸውንም አጠፉ።

50. እነዚህ ከቃየል ሴቶች ልጆች ጋር ሥጋቸውን ያረከሱ መቶ

ቅዱስ ወከልኦሙ እብነእሳት ዘይነድድ ከመኢይባኡ ወኢክህሉ ገቢአ ወእምድሕረፈቀዱ ካልአን እምውሉደሴት ይረዱ እምደብር ቅዱስ ኢያእመሩ ዘኮነ እብነእሳት ወረዱ ኀቤሆሙ ወአርኰሱ ሥጋሆሙ በርኩሳን አዋልደቃየል፡፡

51. ወሶበኮና ለያሬድ ፱፻ ዓመተ በፅሐ ፍልሰቱ እምዝንቱ ዓለም ወተጋብኡ ኀቤሁ ሄኖክ ወማቱሳላ ወላሜህ ወኖን ወፀለየ ላእሌሆሙ ወባረኮሙ ወይቤሎሙ አንትሙሰ ኢትረዱ ወኢትደመሩ ምስለ ሕዝበቃየል ውሉድክሙ ወአንስቲያክሙስ ይወርዱ፡፡

52. ወእግዚአብሔር ልዑል ኢየሐድጎሙ ይንበሩ በኀጕል ወበዘዓለው ትእዛዞ ወትእዛዘአበው፡፡ ወእምዝ ይቤሎሙ ለውሉዶሙ ናሁ ትትጋብኡ ውስተምድር ርግምት እንተታበቍል ሦክ ወአሜከላ ወዘወፅአ እምኔክሙ እምዝንቱ ደብር ይንሳእ ምስሌሁ ሥጋሁ ለአዳም ወይንሳእ ሥጋሆሙ ለኩሎሙ አበው፡፡ ወአዲ ይንሣእ ምስሌሁ መፅሐፈ ትእዛዝ ወቁርባነ ከርቤ ዕጣነ ወወርቀ ወያንብሮ ምስለሥጋሁ ለአዳም፡፡

53. ወእምዝ ይቤሎ ለሄኖክ አንተሰ ኦ ወልድየ ኢታዕርዕ ስብሆ ወዘምሮ ቅድመሥጋሁ ለአዳም ወተቀነይ ቅድመ

ደቂቀሴት ደብር ቅዱስ በዲንጋይ እሳት መዘጋቱን ሳያውቁ ሊመለሱ ሞከሩ ግን የእሳቱ ዲንጋይ እንዳይገቡ ከለከላቸው ሌሎች የሴት ልጆችም የወገኖቻቸው መመለሻ አጥተው መቅረትን ሳያውቁ ከደብረቅዱስ እየወጡ ወደተረገመችው ምድር ወርደው ከቃየል የረከሱ ሴቶች ጋር አመነዘሩ፡፡

51. ያሬድ ዘጠኝ መቶ ዓመት ሲሞላው ከዚህ ዓለም የሚለይበት ቀን ደረሰ በዚህ ጊዜ ወደሱ ሄኖክ ማቱሳላ ላሜህና ኖን ተሰበሰቡ ያሬድም በነሱ ላይ ጸለየ እንዲህም አላቸው "እናንተ ከደብርቅዱስ አትውረዱ ከቃየል ልጆች ጋርም አትጨመሩ ልጆቻችሁና ሚስቶቻችሁ ግን ከደብር ቅዱስ እየወጡ ከነሱ ጋር ይጨመራሉ፡፡

52. እግዚአብሔር ልዑል ግን እንዲህ እንዳበዱ ይኖሩ ዘንድ አይተዋቸውም የሱን ትእዛዝና የአበውን ትእዛዝ አፍርሰዋልና ለነሱ ልጆች ደግሞ እንዲህ አላቸው "ከዛሬ ጀምሮ በተረገመችው ምድር ልትሰባሰቡ ነው፡፡ ሁላችሁም ደብርቅዱስን ትታችሁ ስትወርዱ ከናንተ ጋር ያባታችን አዳምን ሥጋና የሌሎችንም አበው ሥጋ ይዛችሁ ውረዱ በተጨማሪም ቁርባንን፣ ወርቅን፣ ዕጣንንና ከርቤንም ይዛችሁ ሂዱና ከአዳም ሥጋ ጋር አኑሩት፡፡"

53. ያሬድ ለሄኖክ እንዲህ ሲል መከረው "ልጄ ሆይ አንተግን በአዳም አባታችን ሥጋ ፊት መዘመርንና ማመስገንን አትተው

እግዚአብሔር በዕድቅ ወበርትዕ በኵሉ መዋዕለሕይወትከ።

54. ወሞተ ያሬድ በዕለተ ዓርብ ጊዜ ፫ ሰዓት አመአሥሩ ወሰኑዩ ለወርሐ ግንቦት አመኮኖ ለማቱሳላ ፱፻፷ወ፫ ዓመት። ገነዞ ሄኖክ ወልዱ ወአንበሮ ውስተባዓተመዛግብት።

55. ወመነኖሙ እግዚአብሔር ለእለተርፉ ደቂቀሴት በእንተዘአፍቀርዋ ለሐጢአት ወእምዝ ተፈልጡ ወኮኑ ፪ተ ሕዝበ ወፈቀዱ ይረዱ እምደብር ቅዱስ ።

56. ወሶበሰምዐ ሄኖክ ወማቱሳላ ወላሜህ ወኖኅ ኀዘኑ በእንቲአሆሙ ፈድፋደ ወሶበፈፀመ ሄኖክ ተቀንዮ ፭ተ ዓመተ ቅድመእግዚአብሔር እምድሕረልደቱ በ፫፻፷ወ፭ ዓመት አለበዎ እግዚአብሔር በኵሉ ወዘከመይነሥኦ ኀቤሁ ወውእተ ጊዜ ፀውዖሙ ሄኖክ ለማተሳላ ወላሜህ ወኖኅ።

57. ወይቤሎሙ ናሁ አእመርኩ አነ ከመእግዚአብሔር ልዑል ይትመዓዖሙ ለእሉ ሕዝብ ወይትፋታሕ ላእሌሆሙ ፍትሐኩነኔ ዘአልቦ ምሕረት አንትሙሰ እለተረፍክሙ አበው ትውልደፃድቃን ቅዱሳን ኢታፅርዑ ተቀንዮ ቅድመእግዚአብሔር ወኩኑ ንፁሐነ ወሄራነ ወአእምሩ ከመአልቦ ዘይትወለድ ድሕሬክሙ ዳግመ በዝንቱ

ከእግዚአብሔር ፊትም ተገገርነትህን በእውነትና በቅንነት ግለፅ በዘመንህ ሁሉ ይህ ይሁን ተግባርህ"።

54. ያሬድ ግንቦት አሥራ ሁለት ቀን በዕለተዓርብ በሦስት ሰዓት ሞተ ያሬድ ሲሞት ማቱሳላ ዘጠኝ መቶ ስድሳ አምስት ዓመት ሁኖት ነበር። ልጁሄኖክ ገንዞ በመዛግብት ዋሻ አኖረው።

55. የቀሩትን የሴት ልጆች እግዚአብሔር ችላ አላቸው ሐጢአትን ወደዋታልና ከዚህም የተነሳ ተለያይተው ሁለት ክፍል ሆኑ ጨርሰውም ከደብርቅዱስ ለመውረድ ወደዱ።

56. ሄኖክ፣ ማቱሳላ፣ላሜህና ኖህ ይህንን ሲሰሙ በጣም ስለነሱ መጕፋት አዘኑ ሄናክ ሦስት መቶ ስድሳአምስት ዓመት ሲሆነውና ከያሬድ ሞት በኋላ አምስት ዓመት ለእግዚአብሔር ተገገርነቱን ካሳየ በኋላ እግዚአብሔር የአስተዋይነትን ልቡና ሠጠው ወደሱ እንደሚወስደውም አስረዳው በዚህ ጊዜ ሄኖክ ማቱሳላን ላሜህንና ኖኅን ጠራቸው።

57. እንዲህም አላቸው "እነሆ ልዑል እግዚአብሔር በነሱ ላይ ቁጣውን እንደሚገልፅ አወቅሁ በነሱ ላይ እጅግ የፍርድ ቅጣት ያወርዳል ቁጣውም ምህረት የሌለበት ቁጣ ነው እናንተ ግን በአበው ቅዱሳን ተተክታቹኋል ከእግዚአብሔር ፊት ተገገርነታችሁን አታሳጉሉ ንፁሐን ሁናችሁ በደግነት ኑሩ በዚሁ በደብር ቅዱስ የሚወለድ እንደሌለም ዕወቁ ሕዝቦቹንም

ደብርቅዱስ ወኢመነ-ሂ እምአበው ዘይኄንን ሕዝቦ::

58. ወፈጺሞ ሄኖክ ዘንተ ነገረ ተመይጠ ውስተሕይወት
ወአንበሮ እግዚአብሔር አውዳ ለገነት ውስተብሔር ዘአልቦ
ውስቴታ ሞት:: ወእለተርፉ እምውሉደሴት ወረዱ
እምደብር ቅዱስ ኀበሐደረ ቃየል ወኢተርፉ
እምውስቴቶሙ ላእለደብር ቅዱስ ዘእንበለ ፫አበው ማቱሳላ
ላሜህ ወኖኅ::

59. ወዓቀበ ኖኅ በድንግልና ርእሶ ፭፻ ዓመተ ወእምዝ ተናገሮ
እግዚአብሔር መሐሪ ወአዘዞ ያውስብ ብእሲተ እንተስማ
ሃይከል ወለተናሙስ ወልደሄኖክ እሁሁ ለማቱሳላ::

60. ወከሰተ እግዚአብሔር ለኖኅ በእንተአይሁ ከመይመፅእ
ውስተዓለም ወየሐፅባ ለኩላ ምድር ወነገሮ ከመይከውን
ዝንቱ እምድሕረ ፻ ዓመት ወአዘዞ ይግበር ታቦተ
ለመድሐኒቱ ወመድሐኒተውሉዱ::

61. ወአዲ አዘዞ ይሞትር እምዕፀው እምላእለደብር ቅዱስ
ወአንበሮሙ ለዕፀው ውስተማሕደረውሉደቃየል በህየ
ይግበር ታቦተ ዘኑኅ ፫፻ በእመት ወግድሙ ፶ በእመት
ወቆሙ ወግድመርእሱ ፴ወ፩ በእመት::

62. ወይግበር ውስቴቱ ፫ ማሕደረ ከመይኩን ታሕታይ
ማሕደር ለአራዊት ወለእንስሣ ወማእከላይ ማሕደር

ለመምራት የሚችል በአበው አካሄድ ማንም አይኖርም::

58. ሄኖክ ይህንን ንግግሩ ሲጨርስ ወደሕይወት ተመለሰ
እግዚአብሔርም በገነት አደባባይ አስቀመጠው በዚሁም ሞት
የለም:: የቀሩት የሴት ልጆች ግን ማንም ሳያስገድዳቸው በሙሉ
ቃየል ወደሚኖርበት ምድር ተሟጥጠው ወረዱ ከነሱ ውስጥ
ማንም በደብር ቅዱስ አልቀረም ላሜህ ማቱሳላና ኖኅ ብቻ ቀሩ::

59. ጻድቁ ኖኅም በድንግልና ራሱን አምስት መቶ ዓመት ጠበቀ
ከዚህም የተነሳ እግዚአብሔር ኖኅን ሃይከል የተባለችውን የሄኖክ
ልጅ የማቱሳላ ወንድም ልጅ ናማስን እንዲያገባት አዘዘው::

60. እግዚአብሔር ስለአይህ አመጣጥም ገለፀለት የጥፋት ውሃ
ተነስቶ በዝሙት የረከሰችውን ዓለም እንደሚያጥባት ነገረው
ይህም ካንድ መቶ ዓመት በኋላ እንደሚፈፀም ገለፀለት ከወዲሁ
ጀምሮም ለራሱና ለቤተሰቡ ድሕነት መርከብን እንዲዘጋጅ አዘዘ::

61. እግዚአብሔር በድጋሚ ከደብር ቅዱስ ዛፎችን ይቈርጥ ዘንድ
አዘዘው እሱም ከደብረቅዱስ ቈርጦ በቃየል ልጆች ማደርያ
አስቀመጠው በዚሁም ሶስት መቶ ክንድ ርዝመት፣ ጐድኑ አምሳ
ክንድ የራሱ ጐድንና ቁመቱ ሰላሳ ክንድ የሆነ መርከብን
መሥራት ጀመረ::

62. በዚሁ መርከብ ውስጥ ሦስት ክፍሎችን ይሠራል ታችኛው
ክፍል ለአውሬዎችና ለእንስሳ ማደርያ ይሆናል መካከለኛው

ከመይኩን ሎቱ ወለብእሲቱ ወለውሉዱ ወለአንስቲያሆሙ ወይግበር ውስቴታ ሙዳየማይ ወመዛግብት ለሲሳይ ወይግበር ውስቴታ መጥቅዓ እምዕፀወሊባኖስ ዘኑኁ ፲እመት ወግድሙ ፩ እመት።

63. ወሶበአሐዘ ይግበር ታቦተ ይጠቅዕ ኩሎ ዕለተ ፲ጊዜ በነግህ ከመይትጋብኡ ለተግባሮሙ ወበጊዜ ቀትር ከመይትጋብኡ ለምሣሕ ወሶበየዓርብ ከመይትጋብኡ ውስተአብያቲሆሙ።

64. ወእመቦ ዘተሠእሎ በእንተተግባሩ ይነግሮ ከመእግዚአብሔር ይፌኑ ማየአይኅ ወየሐፅባ ለኩላ ምድር ውእቱሰ ይገብር ታቦተ ከመያድሕን ርእሶ ወብእሲቶ ወውሉዶ በውስቴታ።

65. ወሰምዓ ኖህ ትእዛዘእግዚአብሔር ወአውሰበ ብእሲተ ወእምድሕረ ፻ ዓመት ወለደ ውሉደ ፫ ተባዕተ ዘውእቶሙ ሴም ካም ወያፌት።

66. ወአውሰቡ አዋልዲሁ ለማቱሳላ ወሶበፈፀመ ኖኅ ገቢሮታ ለታቦት በከመአዘዞ እግዚአብሔር ማቱሳላ አሐዘ ለመዊት።

67. ወተጋብኡ ኀቤሁ ላሜህ ኖኅ ሴም ወካም ወአንስቲያሆሙ ወፀለየ ላእሌሆሙ ማቱሳላ ወባረከሙ ወአስተብቍአ

ክፍል ለራሱ ለሚስቱ፣ ለልጆቹና ለሚስቶቻቸው ይሆናል የውሃመጠራቀምያ ገንዳንም ሠራ ከዚሁም በተጨማሪ ሦስት ክንድ ርዝማኔና አንድ ክንድ ጐድን ያለው ደወል ከሊባኖስ ዕንጨት ሠራ።

63. መርከቡን በሚሠራበት ጊዜ ሁልጊዜ ጧት ጧት ለሥራ እንዲሠበሰቡ ደወል ይደውላል፣ ቀትር ሲሆን ምሳ ለመብላት እንዲሰበሰቡ ይደውላል ቀኑ አልፎ ምሽት ሲሆን ወደየቤታቸው እንዲገቡ ይደውላል።

64. መርከቡን ለምን እንደሚሠራው ጠያቂ ቢነሳበት እግዚአብሔር ይህቺን የረከሰች ምድር ለማጠብ የጥፋት ውሃን እንደሚያዘንምና፣ በዚሁም ምክንያት ራሱን ሚስቱን ልጆቹንና ሚስቶቻቸውን ለማዳን መርከብን እንዲሠራ መታዘዙን ይገልፅለታል።

65. ኖኅ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ሰምቶ ሚስት አገባ ካገባ በአርባ ዓመቱ ሦስቱን ሴም ካምና ያፌትን ወለዳቸው ሦስቱን ወንዶች በቅደምተከተል ወለዳቸው።

66. የኖኅ ልጆች የማቱሳላ ልጆችን አገቡ ኖሕ እግዚአብሔር እንዳዘዘው የመርከቧን ሥራ እንደፈፀመ ማቱሳላ ሲሞት ተቃረበ።

67. ኖኅ ሴምና ያፌት ወደማቱሳላ ተሰበሰቡ ማቱሳላም በነሱ ላይና በሚስቶቻቸው ላይ ጸለየ ባረካቸውም ስለነሱም ወደእግዚአብሔር

በእንቲአሆሙ እንዘይብኪ ወየሐዝን ወይቤሎሙ አልቦ
ዘተርፈ ላእለ ዝንቱ ደብር ቅዱስ እምኵሎሙ አሕዛብ
ወኢመንሂ ዘእንበሌክሙ ወእግዚአብሔር አምላከአበዊነ
ዘፈጠሮ ለአቡነ አዳም ወለእምነ ሔዋን ወባረከ ላእሌሆሙ
ወመልአ ምድረ ዘርኦሙ።
68. ከማሁ ይባርክ ላእሌክሙ ወያብዝሕ ዘርአክሙ
ወይዕቀብክሙ ወይርአይክሙ ወያፅንዕክሙ ወየሀብክሙ
ሐይለ ወመዊዓ ወያድሕንክሙ እመቅሰፍት ዘይመፅእ
ላእለዛቲ ትውልድ ወይረሲ በረከታተ ላእለውሉድክሙ
ወውሉደውሉድክሙ ወየሀብክሙ ፀጋ ዘፀጋዎ
ለአቡነአዳም።
69. ወእሥእል ኀቤሁ ከመይፈኖ ኵሎ አዝርእቲክሙ
ወይፀጉክሙ መንግሥተ ወትንቢተ።
70. ወእሞዝ ይቤሎ ለኖኅ ኦ ቡሩክ እምኀበእግዚአብሔር
ስማዕ ቃልየ ወትእዛዝየ ወለቡ ከመእነ እወፅእ እምዝንቱ
ዓለም በከመወፅኡ አበው ቀደሞት።
71. [illegible] እግዚአብሔር ይፌኑ [illegible] ወየሐፅባ ለኵላ ምድር
በብዝሐ ሐጢአቶሙ ለሰብእ ወትድሕን አንተ ወውሉድከ
ወሶበሞትኩ ግንዘ ሥጋየ በከመገብሩ ላእለአበው ቀደምት
ወአንብረኒ ላእለአበው በአተመዛግብት።
72. ወእምድሕረዝ ንሣእ ብእሲተከ ወደቂቀከ ወአንሥቲያሆሙ

እያለቀሰ ማለደ እያዘነም "ከናንተ በቀር ከሁላቸው አህዛብ
መካከል በዚሁ በደብር ቅዱስ ማንም ሊቀር አልቻለም ያላችሁት
እናንተ ብቻ ናችሁ አባታችን አዳምንና እናታችን ሔዋንን የፈጠረ
እግዚአብሔር ምድርንም በዘራቸው ይሞሉዋት ዘንድ የባረከ እሱ
ነው፤ና።
68. እንዲሁም እግዚአብሔር እናንተን ይባርክ ዘራችሁም ያብዛ
እናንተንም ይጠብቅ ፅናቱንም ይሰጣችሁ ኀይልንና
አቸናፊነትንም ይስጣችሁ በዚችው ከእግዚአብሔር በወጣች
ትውልድ ሊመጣ ካለው መቅሰፍትም ይሠውራችሁ
በልጆቻችሁና በልጅልጆቻችሁም ላይ በረከቱን ያውርድ
ለአባታችን አዳም የሠጠውንም ፀጋ ለናንተም ይሥጥ"።
69. ስለናተም ወደእግዚአብሔር እለምናለሁ ዘራችሁ ሁሉ ይሞላ
ዘንድ መንግሥትና ትንቢትንም ለናንተ ይስጥ" አላቸው።
70. ኖህን ደግሞ እንዲህ አለው "ከእግዚአብሔር ዘንድ የተባረክህ
ኖሕ ሆይ ቃሌን ስማ ትእዛዜንም አክብር እኔ ከኔ የቀደሙት
አበው ከዚህ ዓለም እንደወጡ ከዚህ ዓለም እወጣለሁ።
71. እነሆ ሰዎች ብዙ ሐጢአት ስለሰሩበት እግዚአብሔር የጥፋትን
ውሃ ልኮ ምድርን ሊያጥባት ነው አንተና ቤተሰቦችህ ግን ከዚህ
የጥፋት ውሃ ትድናላችሁ እኔ ስሞት ለቀደሙት አበው
እንደተደረገው ሥጋየን ገንዘህ በቤተመዛግብት አኑረው።
72. ከዚህ በኋላ ሚስትህንና ልጆችህን የልጆችህም ሚስቶች ውሰድ

ወረድ እምደብር ቅዱስ ወንሣእ ምስሌከ ሥጋ አቡነ አዳም ወአንብር ውስተታቦት ዘአዘዘከ እግዚአብሔር ከመትግበራ ወአብእ ቁርባነ ወርቀ ከርቤ ወዕጣነ ዲበእንግድዓሁ። ወለእለሂ ተርፉ ሥጋሆሙ ለአበው አንብሮሙ ለፌ ወለፌ ከመይኩን ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ማእከሎሙ ወረሲ ለከ ማሕደረከ።

73. ወለውሉድከ ውስተምሥራቀ ታቦት ወብእሲትከ ወአንስቲያሆሙ ለውሉድከ ወይሕድሩ ውስተምዕራብ ከመይትጋብኡ ለበሊዕ ወለስታይ ወለርእይ እስከአመትወፅእ እምታቦት። ወሶበተአተተ ማየአይሕ እምገፀምድር ወወፃእክሙ እምታቦት ወሐደርክሙ ውስተምድር አሜሃ ተጋብኡ ለበሊዕ ወለስታይ ወኢታዕርው ተቂንዮ ቅድመእግዚአብሔር ወቅድመሥጋሁ ለአዳም በፅድቅ ወበርትዕ፣ በንፅሕ ወበቅድስና።

74. ወእምድኅረወፃእክሙ እምታቦት ውእተ ጊዜ ንሣእ ወርቀ ወከርቤ ወዕጣነ ዘወፅአ እምውስተገነት ወአንብር ውስተ ምሥራቀ ምድር እንተተሐድር ውስቴታ ወእምከመ ጊዜ ፀአትከ እምዝ ዓለም አዝዞ ለወልድከ ሤም ይንሣእ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወቅብሮ ውስተምድር።

75. እስመመካን ኀበተቀብረ ሥጋሁ በህየ ይከውን መድሐኒቱ

ከደብር ቅዱስም ውረድ ያባታችን አዳም ሥጋንም ካንተ ጋር ውሰድ እግዚአብሔር እንድትሠራት ካዘዘህ መርከብ ውስጥም አስቀምጣት ቁርባን ወርቅ፣ ከርቤና ዕጣንንም ከአዳም ሥጋ በላይ አስቀምጥ የቀሩትንም አበው ሥጋ ከደብር ቅዱስ አውርደህ በአዳም ሥጋ ግራናቀኝ አስቀምጠው የአባታችን አዳም ሥጋም በአበው ሥጋ ማሕል ይቀመጥ ለራስህም ማደርያ በመርከቧ ላይ ሥራ።

73. ከመርከቡ በስተምሥራቅ ክፍል ላንተና ለልጆችህ ለሚስትህም ለልጆችህም ሚስቶች ክፍል ትሠራለህ በስተምዕራቡም ክፍል መኖርያቸው ይሁን በዚሁ ለመብልና ለመጠጥ ይሰብሰቡ ከመርከቧ እስክትወጣ ድረስም ከዚሁ ሁናችሁ ወደውጭ ተመልከቱ የጥፋት ውሃ ከምድር ሲወገድ በምድር ስትኖሩ ያንጊዜ በሕብረት እየተሰበሰባችሁ ብሉ ጠጡ በእግዚአብሔር ፊትና በአዳም ሥጋ ፊትም በቅድስናና በንፅሕና፣ በቅንነትና በፅድቅ ከመገዛት ወደኋላ አትበሉ።

74. ከታቦት ከወጣችሁ በኋላ ያን ጊዜ ወርቅን ከርቤን፣ ዕጣንን (ከገነት የወጡ) ከምድር በስተምሥራቅ አስቀምጥ አንተም ከዚሁ ክፍል ከቤተሰቦችህ ጋር ትኖራለህ ከዚህ ዓለምም የምትለይበትን ጊዜ ሲደርስ ልጅህ ሴምን ያባታችን አዳምን ሥጋ ይውሰድና በምድር ላይ በክብር ቀብሮ ያስቀምጠው።

75. የአዳም ሥጋ በተቀበረበት ለልጅ ልጆቹ መድሐኒት ይሆናል

ወመድሐኒተ ውሉዱ በንበይትቀበር ሥጋሁ በህየ ፩ብእሲ እምውሉዱ ከመይትቀነይ ቅድመሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወይግበር ክህነተ ቅድመ እግዚአብሔር ወይኩን ንፁሐ ኩሎ መዋዕለ ሕይወቱ።

76. ወአዝዞ ኢይስተይ ሜስ ወኢይክዓው ደመ ወኢይላጺ ርእሶ ወኢይምትር ፅፍሮ ወበህየ ኢያቅርብ ቁርባነ ዘእንስሳ አላ ይኩን መሥዋዕቱ ንፁሐ ሕብስተሥንዳሌ ወፍሬወይን።

77. ወናሁ መልአከ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሜሁ ለዝንቱ ሕሩይ ብእሲ ያብፅሖ ውስተመካነ ዘድልው ይትቀበር ሥጋሁ ለአቡነአዳም ወአዲ አዝዞ ይኩን ልብሱ እምአነዳማእስእንስሳ እስመውእቱ ካህኑ ለእግዚአብሔር ዘሐረዮ ወቀደሶ።

78. ወፈጸሞ ማቱሳላ ዘንተ ትእዛዘ አንብዐ ወረደ እምብዝሐንዘኑ ወሞተ በእለተእሁድ አመ፩ ለመጋቢት ወኮነ መዋዕለ ሕይወቱ ፱፻፷ወ፱ ዓመት። ወገነዞ ወልዱ ላሜህ ወአንበሮ ውስተበዓተ መዛግብትንበ ሃለው አበው ቅዱሳን።

79. ወለሃው በእንቲአሁ ፵ ዕለተ ወእምድሕሬሁ ሐመ ላሜህ ወአዘዞ ለወልዱ ኖሕ በከመአዘዞ አቡሁ ማቱሳላ ወሞተ በሐሙስ ዕለት አመ፳ወ፩ ለመስከረም ወአመኮኖ ለሴም ፷ ወ ፲ ዓመት ወገነዞ ወልዱ ኖኅ ወአንበሮ ውስተበዓተ

በአዳም ሥጋም ላይ አንድ ቅዱስ ሰው እግዚአብሔርን በክህነት እያገለገለ ይኑር። ለአገልግሎት ይህ ሰው በንፅሕና በቅድስና ይኑር።

76. ጠጅ እንዳይጠጣ፣ ደም፣ እንዳያፈስ ራሱን እንዳይላጭ ጥፍሩንም እንዳይቆርጥ አዘዘው። በዚሁም የስንዴ ሕብስትንና ከወይን ፍሬ የተጨመቀ ወይን ብቻ ቁርባን እንዲያቀርብ ይሁን።

77. እነሆ አባታችን አዳም ሲቀበርበት ወደተዘጋጀው ያደርሰው ዘንድ የእግዚአብሔር መልአክ ከፊት ለፊቱ ይሄዳል ዳግመኛም ልብሱ ከእንስሳት ቁርበት የተሠራ ብቻ እንዲሆን አድርግ እስ እግዚአብሔር የመረጠውና የቀደሰው የእግዚአብሔር ካህን ነውና።

78. ይህን ሁሉ ትእዛዝ ተናግሮ በፈፀመ ጊዜ ማቱሳላ ከኀዘኑ ብዛት የተነሳ አለቀሰ እንባውም ወረደ በእለተእሁድ መጋቢት አንድ ቀንም ሞተ የሞተው በዘጠኝ መቶ ስድሳ ዘጠኝ ዓመቱ ነው ላሜህ ልጁ ገንዞ በቤተመዛግብት ቀበረው ቤተመዛግብቱ የቅዱሳን አበው ዓፅም ያረፈበት ነው።

79. ስለሱም አርባ ቀን አለቀሱ ከሱ በኋላ ላሜህ ታመመ ልጁ ኖኅንም አባቱ ማቱሳላ እንዳዘዘው አዘዘው። ላሜህ በዕለተ ሐሙስ መስከረም ሃያ አንድ ቀን የኖኅ ልጅ ሴም የስድሳ ስምንት ዓመት እያለ ሞተ ልጁ ኖኅም ገነዘው በቤተመዛግብትም

መዛግብት ወሐዘኑ በእንተአሁ ፺ ዕለተ ወተርፉ ኵሎሙ
አበው ምስለኖኅ ወልዱ ውስተደብር ቅዱስ፡፡

80. ወፀንሳ አዋልዲሁ ለቃየል እምውሉደሴት ወወለዳ ውሉደ ሐያላነ ወዕኑዓነ ዘይቤ መፅሐፍ ከመመላእክት ወረዱ ዲበምድር ወተደመሩ ምስለአንስት ዘኢኮነ ከማሁ፡፡

81. አላ ባህቱ ተብህለ ዝንቱ ነገር በእንተውሉደሴት ዘወረዱ እምደብር ቅዱስ ወተደመሩ ምስለአዋልዲሁ ለቃየል እስመእግዚአብሔር ልዑል ትካት ሰመዮሙ አማልክት አንትሙ ወደቂቀልዑል ኵልክሙ፡፡

82. ወሰበወረዱ እምደብር ቅዱስ ወተደመሩ ምስለአዋልዲሁ ለቃየል ወይቤ በእንቲአሆሙ አንሰ እቤ አማልክት አንትሙ ወደቂቀልዑል ኵልክሙ አንትሙሰ ከመሰብእ ትመውቱ ወከመአሐዱ እመላእክት ትወድቁ፡፡

83. ወለመንፈሳውያን ከመሰብእ ኢኮነፍጥረቶሙ ወአልቦ ላእሌሆሙ ፍትወተሥጋ ወሰበይሄሉ ላእሌሆሙ ፍትወተ ሥጋ ከመሰብእ እምኢሐደጉ አጋንንት ወኢአሐተኒ እምአንስት ወእምተደመሩ ምስሌሆን ወእምአማሰኑ ኵላ

ቀበረው ስለሱም ሕዝቦቹ አርባ ቀን አለቀሱ አበው በሙሉ እስከዚህ ጊዜ ድረስ ከኖኅ ጋር በደብር ቅዱስ ነበሩ፡፡

80. የቃየል ልጆች ከሴት ልጆች ልጆችን ወለዱ እነዚህም ልጆች እጅግ ሐይለኞች ሆኑ መጽሐፍ የሴት ልጆችን መላእክት ይላቸዋል ባልተፈቀደም መንገድ ሥጋዊውን ግንኙነት መፈፀማቸውን ይገልፃል፡፡

81. የሴት ልጆች የቃየልን ልጆች ዘፈን እየሰሙ በዓመፅ ቅድስናቸውን እየተው ወርዷል፡፡ ከቃየል ልጆች ጋርም በአመንዝራነት ግንኙነትን ፈፅመዋል ጥንት እግዚአብሔር የሴትን ልጆች እናንተ አማልክት ናችሁ የልዑልም ልጆች ናችሁ ብሏቸው ነበር፡፡

82. የሴት ልጆች በደብር ቅዱስ በነበሩ ጊዜ ንፁሐን በሐጢአት ያልተበከሉ ነበሩ ከደብር ቅዱስ ወርደው ከቃየል ልጆች ከተገናኙ በኋላ ግን እግዚአብሔር እኔስ አማልክት ናችሁ የልዑልም ልጆች ናችሁ ብያቸው ነበር በኋላ ግን እንደሰው ትሞታላችሁ ከመላእክት ተለይቶ እንደወደቀው ዲያብሉስም ትወድቃላችሁ አለ፡፡

83. ከመንፈስ የተፈጠሩ ሁሉ አፈጣጠራቸው እንደሰው አይደለም የሥጋ ፍትወትም የለባቸውም ፍትወተሥጋ በነሱ ላይ ቢኖር ኑሮ አጋንንት ሴቶችን እየተገናኙ በጨረሱዋቸው ነበር፡፡ በዚህም ዓለምን ሁሉ አንድም ሳያስቀሩ ለጥፋት አጋልጠው

ዓለሙ።

84. እስመአጋንንት ርኩሳን ነዮሙ ወያፈቅሩ አማስኖ ወዝሙተ ወሶበ ሥእኑ ለሊሆሙ ገቢሮታ ለዝሙት ይበውኡ ላእለሰብእ ወያስተጥዕሙ ሎሙ ዝሙተ ወርኩሰ ወፍትወተ እኪተ።

85. ወእምዝ ነሥአ ኖኅ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወሥጋሆሙ ለኩሎሙ አበው ወአንበሮሙ ለኩሎሙ ዘዘዚአሁሙ ውስተታቦት ወፆረ ሴም ቁርባነ ዘወርቅ ወፆረ ካም ከርቤ ወፆረ ያፌት ዕጣነ ወተፈልጡ እምበዓተመዛግብት በዓቢይ ሐዘን ወብኪይ ወላህ።

86. ወእምዝ አንሥኡ አዕይንቲሆሙ ውስተገነት ገዓሩ ወበከዩ ወይቤሉ ሰላምለኪ ኦ ገነተትፍሥሕት ማህደሩ ለአቡነ አዳም ወይቤሉ አሌ ለነ እስመግእዝነ እምአገዋሪሁ ለገነት ወገባእነ ውስተምድር ርግምት ዘውስቴታ ፃዕር ወሕማም ወሐዘን።

87. ሰላም ለኪ ኦ በአተመዛግብት ማሕደረቅዱሳን ወንፁሐን ፍቁራኒሁ ለእግዚአብሔር ፀልዩ ላእሌነ ወባርኩነ ሰአሉ ወአስተብቁኡ በእንተ መድሐኒትነ ሰላም ለሴት ርእሰአበው ሰላም ለሄኖስ ዘናዘዞሙ ለሕዝቡ ሰላም

በጨረሱ ነበር።

84. አጋንንት የረከሱ ናቸው ጥፋትን ብቻ ይወዳሉ ዝሙትንም ይወዳሉ ዝሙትን መፈፀም ስለማይችሉም በሰው ላይ እያደሩ ሰውን ዝሙተኛ ያደርጉታል የረከሰውን ክፉውንና ፍትወትንም ያሠሩታል።

85. ከዚህ ቀጥሎ ኖኅ የአዳምን ሥጋና የሌሎችም አባቶች ሥጋ አሰባስቦ ወስዶ እየራሳቸውንም ለያይቶ አስቀመጣቸው በታቦትም ውስጥ አስገባቸው ሴም የቁርባኑን ወርቅ ተሸከመ ካም የከርቤውን ቁርባን ተሸከመ ያፌት የቁርባኑን ዕጣን ተሸከመ ሁሉም ከበዓተ መዛግብት በታላቅ ሐዘንና ልቅሶ ለመውጣት ተነሱ ወጥተውም ሄዱ።

86. ሲወጡ ሲዘጋጁም ዓይናቸውን ገልጠውና ቀና ብለው ወደገነት ተመለከቱ። አለቀሱም እያለቀሱም እንዲህ አሉ ገነት ሆይ ሰላም ላንቺ ይሁን የደስታ ቦታ ነሽና ያባታችን አዳም ማደርያ ነበርሽ ወዮልን እንዴት እንሁን ወደተረገመችው ምድር ልንሄድ ነው በዚች የተረገመች ምድር ሐዘን ጭንቅ በሽታና ደዌ ይበዛል።

87. ቤተመዛግብት ሆይ ሰላም ላንቺ ይሁን አንቺ የንፁሐን ቅዱሳን ማደርያ ነሽና የእግዚአብሔር ወዳጆች ባንቺ ይኖራሉ። የእግዚአብሔር ወዳጆች አበው ሆይ ስለኛ ፀልዩ ባርኩን ስለኛም ማልዱ ድሕነትን ናገኝ ዘንድ ለርእሰአበው ሴት ሰላም ሕዝቡን

ለቃይናን ወመላልኤል ዘፈትሐ ላእለሕዝቦሙ በዕድቅ ወበርትዕ።

88. ሰላም ለያሬድ ወለሄኖክ ወማቱሳላ ወላሜህ እለተቀንዩ ቅድመእግዚአብሔር በንዕሐ ወናንቀዓዱ ኀበኩሎሙ ከመይስአሉ ወያስተብቁኡ በእንተ መድሐኒትነ እስመናሁ ንወፅእ እምዝንቱ ማሕደር ወኢንሬእዮ ዳግመ እስከለዓለም።

89. ወእምዝ ወረዱ እምደብር ቅዱስ እንዘይስዕሙ አዕባኒሁ ወዕፀዊሁ በብካይ ወላህ ወበዓቢይ ሐዘን ወበዕሉ ውስተምድር።

90. ወአብአ ኖኅ ሥጋሁ ለአዳም ውስተታቦት ወአንበረ ማእከለ ወአንበረ ቁርባነ ዲበእንግድዓሁ በዓርብ እለት አመ ፲ወ፯ ለነሐሴ ወበሳኒታ አብአ ኩሎ አራዊተ ወእንሥሣ ውስተታሕቲት ማሕደር።

91. ወጊዜ ቀትር አብኦሙ ለአዕዋፍ ወለኩሉ ዘይሠርር ነፍስ ወአሕደሮሙ ውስተማእከላይ ማሕደር ወሰበየዓርብ ፀሐይ ቦኡ ኖኅ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስቲያሆሙ ወሐደሩ ውስተላዕላይ ማሕደር።

ያረጋጋ ሄኖስ ሰላም በእውነትና በቅንነት በሕዝቦቻቸው ላይ ለፈረዱ ቃይናንና መላልኤል ሰላም።

88. ለያሬድና ለሄኖክ ሰላም ለማቱሳላም ሰላም ለላሜህም ሰላም እነዚህ ሁሉ እግዚአብሔርን በንዕሕናና በቅድስና አገልግለውታል ወደሁላቸው ዓይናችንን እናጋጥጥ ስለኛ ድሕነት ይማልዱልን ዘንድ እነሆ ከዚህ ከተቀደሰው መኖርያ ልንወጣ ነው እስከዘለዓለምም ተመልሰን ይህን ቅዱስ ቦታ አናየውምና አሉ።

89. ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ከደብርቅዱስ ለመውጣት ተነሱ የደብረቅዱስንም ዲንጋይና ዕንጨቱን እየተሳለሙ በታላቅ ልቅሶና ሐዘን ወጥተው ወደምድር ገቡ።

90. ኖኅ የአዳምን ሥጋ ከመርከቧ ማሕል አስቀመጠ ቁርባኑን ማለትም ከገነት ያመጡትን ወርቅ ከርቤና ዕጣን በአዳም ደረት ላይ አስቀመጠው ይህንንም በዕለተዓርብ ነሐሴ አሥራ ሰባት ቀን አደረገ በማግሥቱ አራዊቶቹን ሁሉ በታችኛው ክፍል አስገባ።

91. ቀትር ሲሆን ኖኅ ወፎችንና ሕይወት ያላቸውን በራሪዎች በሙሉ ወደመርከብ አስገብቶ በመካከለኛው ክፍል አኖራቸው ፀሐይ ሲጠልቅ ኖሕ ከሚስቱና ከልጆቹ ጋር ወደመርከቧ ገባ ከነሱ ጋርም በመሆን ከመርከባ ወደላይ በ3ኛው ደረጃ በተሠራው ክፍል ገቡ።

92. እስመ ታቦትሰ ተገብረት በአምሳለ ቤተክርስቲያን ዘአልቦ ውስቴታ ትእምርተ ተባእት ምስለአንስት ወአዲ ዘሀሎ ውስቴታ ዳሕን ወሰላም ከማሁ ኮነ ውስቴታ ፍቅር ወሰላም በማእከለአራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፍ።

93. ወዘአብአ ኖኅ ውስቴታ እምዘቦ ነፍስ ኀዑሐን በበ፪ ዘውግ ወሶበአብአ ኖኅ ዘንተኩሎ ዓፀወ ዓናቅፀታቦት ወእምድሕረዝ ተርሕወ ሐዋሕወ ሰማይ ወወረዱ ዝናማት ወተሠጥቀት ምድር ወአውፅአት ማያተ ወፀለሉ ማያት መልዕልተ ምድር።

94. ወአስተርአየት ዓባይ ባሕር እንተ ስማ ሐኖስ ዘየአውዳ ለዓለም ወተፈነው ነፍሳት እምነኵለሄ ወሶበ ርእዩ ደቂቀሴት ዘንተ ኵሎ ጕዩ ኀበ ታቦት ወዓንቃዕደው ኀበኖህ ከመያብኦሙ ኀቤሁ

95. ውእቱሰ ኢያውሥኦሙ ወኢተናገሮሙ እስመ ታቦት ተገብረት ከመዝ ተዐፅወት ወተሐትመት በትእዛዘ እግዚአብሔር ውውእተ ጊዜ ነሥሑ ወሐዘኑ ወኢረከቡ ዘይረድኦሙ ወዘያድሕኖሙ እሙስና መሞቱ በከመዘመረ ዳዊት ነቢይ ወይቤ በእንቲአሆሙ አንሰእቤ

92. የኖኅ ታቦት (መርከብ ወንድና ሴት ብላ ልዩነት ባማታደርግ ቤተክርስቲያን ትመስላለች ወደቤተክርስቲያን የመጣ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፍቅርና አንድነትን ያገኛል በቤተክርስቲያን መለየት የለም ለዚህም ምሳሌ ትሆን ዘንድ በኖሕ መርከብ ውስጥ የተለያዩ የዱር እንስሳትና አውሬዎች በሰላም ለመኖር ቻሉ ።

93. ኖኅ ሕይወት ካለው ተንቀሳቃሽ ሁሉ እየመረጠ ወደታቦት አስገባ በየስማቸውም ደረጃ አስቀመጣቸው ኖኅ ይህን ሁሉ አስገብቶ ከጨረሰ በኋላ የታቦቷን መስኮቶችና በሮች ዘጋ ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የሰማይ መስኮቶች ተከፈቱ የጥፋት ዝናማትም መዝነም ጀመሩ ምድርም ተሰንጥቃ በውሃ ተጥለቀለቀች ውሆች በምድር ላይ ተንሳፈፉ።

94. ዓለም አንዲት ባሕር ሆነች ሐኖስ የሚባል ባሕርም ተፈጠረ ይህም ሐኖስ ዓለምን ሁሉ የሸፈነ ነው ነፍሳት ከየአቅጣጫው ተነሱ በቃኤል ልጆች የተጣሉ የሴት ልጆች ሮጡ ወደኖህ መርከብ አንጋጠጡ ኖሕንም እንዲያስገባቸው ከሩቅ ለመኑት

95. ኖህ ግን ለጩኸታቸውና ለዋይታቸው መልስ አልሠጠም ታቦቷ ሙሉ በሙሉ ሁለመናዋ ተዘግታለችና በእግዚአብሔር ትእዛዝ ማንም እንዳይገባባት ሁናለችና በዚህ ጊዜ አዘኑ ተፀፀቱ (ደቂቀ ሴት)ረዳትም አላገኙም ከጥፋትም የሚያድናቸው አላገኙም።

አማልክት አንትሙ ወደቂቀልዑል ኵልክሙ ፡፡

96. ወበዝንቱ ስም ዓቢይ ተሰመይክሙ ወዓለውክሙ ትእዛዘአበው ወገበርክምዋ ለሐጢአት ወአርኵስክሙ ሥጋክሙ ምስለአዋልደቃየል ናሁ ትመውቱ ኵልክሙ ወትትኰነኑ ምስለቀዳማዊ ዘወድቀ እምሰማይ፡፡

97. ወተለዓለት ታቦት ላእለኵሉ ገፀምድር ወማሰነኵሉ ውስተምድር በማየአይሕ ወተለዓሉ ማያት መልእክተ አርእስተአድባር መጠነ እመተ መንፈስ ቅዱስ አብፅሕዋ ወፆርዋ መዋግድ ለታቦት ታሕተ ገነተ ትፍሥሕት ወአፅነኑ መዋግድ አርእስቲሆሙ ወሰገዱ ለታቦት በቅድሜሃ ወእምዝ ተመይጡ ድሕረ፡፡

98. ወአማሰኑ ኵሎ ዘተርፈ ዲበምድር ወሰረረት ታቦት መልዕልተማያት በክንፈነፋስ እምሥራቅ እስከምዕራብ እምደቡብ እስከሰሜን አምሣለትእምርተ መስቀል ወነበሩ ማያት ላእለገፀ ምድር እንዘይበዝኑ ወይትወሰኩ ዕለተ

99. ወእምዝ ዓርመሙ ማያት ወአሐዘ ይተሀቱ በደሐራይ እስከቀዳሚቱ ለአይህ ወቆመት ታቦት ማእከለአድባር ዘይቤልዎሙ አድባረፍርዳ ወተፈልጡ ማያት ወገብኡ ውስተምዕላዳተሆሙ ወአሐዘ ይሕፅቡ በበንስቲት እስከ

96. በዚሁ ትልቅ ስም ተሰይማችሁ ነበር ቃል ግን ያባቶችን ትእዛዝ አፈረሳችሁ ሐጢአትንም ሠራችሁ ሥጋችሁን አረከሳችሁ በቃየል ልጆችም መንገድ ሄዳችሁ እነሆ ሁላችሁ ልታልቁ ነው አስቀድሞ ከሰማይ ከወደቀው ፍጡር ጋርም ፍዳችሁ ልትቀበሉ ነው፡፡

97. ከሁሉ ምድር በላይ ታቦት ከፍ አለች በምድር ያለውም ነፍስ ያለው ሁሉ ጠፋ በጥፋት ውሃም ተደመሰሰ ውኃዎች ከተራሮች በላይ ተንጣለሉ ከተራራዎች በላይ በመንፈስ ቅዱስ ክንድ አምስት ሆኑ የባሕር ሞገዶች ታቦቷን ከገነት ሥር አደረሱዋት ራሳቸውም ዝቅ አድርገው ወደሷ ከሰገዱ በኋላ ወደኋላቸው ተመለሱ

98. በምድር ያለውንና የቀረውንም ሁሉ አጠፉ የኖኅ ታቦት ከፍ ብላ ከውሃው በላይ በመሆን ከምሥራቅ ተነስታ ወደ ምሥራቅ ተንሳፈፈች እንደገና ከደቡብ ተነስታ ወደ ሰሜን ተንሳፈፈች ይህም የመስቀል ምልክት ነው ላንድ መቶ አምስት ቀናት ውሃዎች በመጨመር ላይ ነበሩ ሳያቋርጡም ይዘንቡ ነበር፡፡

99. ከዚህ በኋላ ግን ውሆች መጨመራቸውን አቆሙ ወደታች ዝቅ ይሉም ጀመር የመጀመሪያና የመጨረሻውን የጥፋት ውሃ በዚህ ቆመ ታቦት የፍርዳ ከሚባሉ ተራራዎች ማሕልም ቆመች ውሆችም ተለይተው ወደየመከማቻቸው ገቡ ቀስበቀስም እስከ

አመአሥሩ ወሰድሱ ለወርሐነሐሴ

100. በወርሐየካቲት ርእየ ኖሕ አርእስተ አድባር እምውስተታቦት አመአሥሩ ለወርኀ መጋቢት ወአርሐወ ኖኅ ሆሕተ ታቦት ዘመንገለ ምሥራቅ ወፈነዎ ለቋል ከመያእምር ዜና ውእቱሰ ኢተመይጠ ወኢገብአ ኀቤሁ።

101. ወዳግመ ፈነዋ ለርግብ ወሖረት ወኦደታ ለምድር ወኢረከበት መካነ ኀበተዓርፍ ወተመይጠት ሶበየዓርብ ፀሐይ ወእምድሕረ ሰቡል መዋዕል ዳግመ ፈነዋ ለርግብ ወሖረት ወእምዝ ተመይጠት ወገብአት ምስለቈፅ ለዘይት ወሐመልሚል።

102. እምርግብ ይትአወቅ ምስጢረቅድሳት አስመቀዳሚት ርግብ ትመስል ቀዳሚት ትእዛዝ ወኢረከበት ዕረፍተ እምኀበ አሕዛብ እኩያን።

103. ወዳግሚት ትመስል ዘረከበት ዕረፍተ ኀበአሕዛብ ዘተወከፉ ምሥጢራተጥምቀት ዘሰበኩ ምፅአቶ ለክርስቶስ።

104. ወሐለፈ ሚያዝያ በእለተእሁድ ተአተተ ማየአይህ እምላእለገፀምድር ወአስተርአየ የብስ ወበዛቲ እለት ወፅአ ኖሕ ወብእሲቱ ወደቂቁ ወአንስቲያሆሙ እምታቦት

ነሐሴ 16 ድረስ ወደ ምድር ሰረገ።

100. በየካቲት ወር ኖኅ የተራሮችን ጫፍ ለማየት ቻለ መጋቢት አሥር ቀን ኖኅ የታቦቷን መስኮቶች ከወደምሥራቅ አቅጣጫ ከፍቶ ቍራንም በዚሁ መስኮት አስወጥቶ ላከው የምድርን ሁናቴ ይመለከት ዘንድ እሱ ግን አልተመለሰም እንደ ወጣ ቀረ ።

101. ኖኅ ዳግም ርግብን ላካት እሷም ተልእኮዋን ለመፈፀም ሄደች ምድር ላይ ዞረች የምታርፋትንም ደረቅ ቦታ ስላጣች ሲመሽ ተመልሳ ገባች እንደገና ሰባት ቀን ቆይቶ ኖኅ ርግብን ላካት ተልእኮዋን አከናውና የዘይቱን የለመለመ ቅጠል ይዛ ተመለሰች

102. ከክፋዎችና የተረገሙ ከሕዛብ ዘንድ በቅድምያ የእግዚአብሔር ትእዛዝ ተቀባይነትን አለማግኘቷ ከርግቧ ማረፊያ ባለማግኘቷ ይተረጕማል።

103. ሁለተኛዋ የርግብ ማረፍያ ማግኘት ደግሞ የእግዚአብሔር ትእዛዝ የጥምቀትን ምሥጢራት ተቀብለው የወልደ እግዚአብሔርን ወደዚህ ዓለም መምጣት የሰበኩና የፃድቁ ኖሕ ስድስት መቶ ዓመት ዘመን ፍፃሜን ትርጓሜ ያስረዳል።

104. የሚያዝያ ወር አልፎ በእለተ እሁድ የጥፋት ውሃ ከምድር ተወገደ በምትኩም ደረቅ መሬት (የብስ) ታየ በዚችው እለት ኖኅ ከሚስቱ ጋር ከልጆቹ ጋርና ከልጅ ልጆቹ ሚስቶች ጋር በሕብረት ከታቦቱ ወጡ።

105. ወአውፅአሙ ለኩሉሙ አራዊት ወእንስሳ ወአዕዋፍ ወኩሉ ፍጥረት ዘነበሩ ውስተታቦት አመሰብዑ ለወርሐሚያዝያ ወሐነፀ ኖሕ ወደቀቁ ሀገረ ወሰመዩዋ ንማቁ.

106. ወሀለወት ይእቲ ሀገር ጐለቆሙ ለእለነበሩ ውስተታቦት ምስለኖህ ነፍስ ወእንስሳ ወሐነፀ ኖኅ ምሥዋአ ለእግዚአብሔር ወአብአ መሥዋእተ እምእንስሳ ወአዕዋፍ ንፁሐን ወተወክፈ እግዚአብሔር መሥዋእቶ ወተካየደ ምስሌሁ ኪዳነ ከመኢያውርድ ዳግመ ማየአይህ ዲበምድር እስከለዓለም

107. እግዚአብሔር ልውል መልእልተ ደመና ተከለ ቀስተደመና ዘምሐረት ቀስተደመና አርአየ እስመእም ቅድም ነበሩ አሕዛብ ይሬእዩ ቀስተመቅሥፍተ መዓቱ።

108. ወተከሉ ውሉደኖሕ ዐፀደ ውስተሀገር ወገብሩ እምፍሬ ሐዲስ ሜሰ ወአስተዩዎ ለኖኅ ሠክረ ኖኅ ወኖመ ወተከስተ ዕራቁ እስመቀዲሙ ኢየአምርስቴወይን።

109. ወሰበርእየ ወልዱ ካም ስሐቀ ላእሌሁ ወፀውዖሙ

105. ኖኅ ሰዎቹን ካወጣ በኋላ የዱርአውሬዎቹን እንስሳቱን ወፎቹንና ሌሎችንም ፍጥረታት ከነበሩበት የታባቱ ታችኛው ክፍል አስወጣቸው ኖኅና ልጆቹ አገርን ቈረቈሩ "ንማቁ" ብለውም ሰየሟት

106. አቺም አገር ለብዙ ጊዜ ኖረች ኖኅ ከታቦት ውስጥ የወጡትን እንስሳትንና ሰዎችን ቈጠራቸው ኖኅ ከዚህ በመቀጠል ለእግዚአብሔር መሥዋእት የሚያቀርብበትን መሠዊያ ሠራ የእንስሳትንና የወፎችንም ንፁሕ መሥዋእት ለእግዚአብሔር አቀረበ እግዚአብሔርም መሥዋዕቱን ተቀበለ ዳግም በጥፋት ውሃ ምድርን እስከዘለዓለም እንደማያጠፋትም ለኖህ ቃልኪዳን ገባለት

107. እግዚአብሔር የመዓት ምልክት በደመና ላይ ይታይ የነበረውን አስወገደ ከጥፋት ውኃ በፊት የምድር አሕዛብ ከደመና ላይ የእግዚአብሔር የቁጣ ምልክት የሆነውን ዝናም በዘነመ ቁጥር ይመለከቱ ነበር ኖኅ ከእግዚአብሔር ጋር ቃለኪዳን ከገባ በኃላ ግን ቀረ።

108. የኖኅ ልጆች የወይን ቦታን አዘጋጅተው ወይንን አመረቱ ከወይኑም የወይን ጠጅን አዘጋጁና ለኖሕ አጠጡት እሱም ከዚህ በፊት ወይን ጠጅን ጠጥቶ ስለማያውቅ ሰክሮ ተኛ ዕራቁቱንም ሆነ

109. ልጁ ካም የኖሕን ወይን ጠጥቶ በሥካር መያዝ አይቶ ሳቀ

ለአሐዊሁ ከመይርአዩ ሐፍረቶ ለአቡሆሙ ወሶበርእዩ ሴም ወያፌት ዘከመ ተከሥተ ሕፍረተአቡሆሙ ድንገፁ ዓቢየ ድንጋፄ ወነሥኡ ልብሰ ወሰፍሑ ዲበመታክፍቲሆሙ ወሆሩ ድሕሪተ ከመኢይርአዩ ሐፍረተ አቡሆሙ

110. መነቂሆ ኖሕ እምንዋመ ሥካሩ ዜነውዎ ብእሲቱ ኵሎ ዘከመገብሩ ደቂቁ መተምዕዐ ላእለ ወልዱ ካም ወይቤ ርጉመ ለይኩን ከነዓን ወይኩኑ ደቂቁ አግብርተ ለአሐዊሁ እስከዘለዓለም።

111. ወበእንተዝ ኮኑ አግብርተ ደቂቀካም ለደቂቀሴም ወያፌት ወነበረ ካም ኩሎ መዋዕለሕይወቱ በዕልወት እንዘያፈቅር እኩየ ፍትወተ በእንተዘተሳለቀ ላእለአቡሁ ወኮነ ንዋመሥካሩ ለኖኅ ምስለሥቅለቱ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወንዋሙ ውስተመቃብር ሰለስተ መዋዕለ በከመዘመረ ዳዊት ነቢይ ወተንሥአ እግዚአብሔር ከመዘንቃሕ እምንዋም ወከመኃያል ወሕዳገወይን።

112. ወሶበተንስአ እመቃብሩ ረገሞ ለሠይጣን ወአማሰኖሙ ለእለስቀልዎ ወዘረዎሙ ውስተኵሉ ዓለም ወከማሁ ኮኑ ውለደከነዓን አግብረተ እስከለዓለም ወይትቀነዩ ለአኃእዝቲሆሙ ወይከውኑ ነዳያነ ወይሰመዩ አግብርቲሆሙ ለአግብርት።

ወንድሞቹ ሴምንና ያፌትንም ጠራቸው ያባታቸውን ዕራቁቱ መሆን ተመልክተው እጅግ ደነገጡ ልብስንም አምጥተው በትክሻና በትከሻቸው በመዘርጋት ያባታቸውን ዕራቁትነት ላለማየት የኋሊት በመሄድ አለባበሱት

110. ኖሕ በነቃ ጊዜ በሱ ላይ ካም እንደሳቀና ሌሎቹ ልጆቹ ግን ዕራቁትነቱን እንደሸፈኑ ሚስቱ ነገረችው በዚህ ጊዜ ኖኅ እጅግ ተናደደ እንዲህም አለ ካም የተረገመ ይሁን ልጆቹም በሱ ጥፋት ለወንዱሞቹ ባሮች ይሁኑ።

111. የካም ልጆች ከዚሁ በተነሳ ምክንያት ለወንድሞቹ ባሮች ሆኑ ካም መላ የሕይወት ዘመኑ በዓመፅና የረከሰውን ነገር በመፈፀም ኖረ በባቱ ዕራቁትነት ዘብቷልና የኖኅ በሥካር መተኛትም ከጌታ ሥቅለት ጋር ያገናኙታል እንዲሁም ከጌታ ትንሣኤ ጋር በምሥጢር ይገናኛል ዳዊትም እግዚአብሔር ከእንቅልፍ እንደመነሳት ባለ አኳኋን ከሙታን ተለይቶ ተነሳ ብሏል።

112. ኢየሱስ ክርስቶስ ከመቃብር ከተነሳ በኋላ የሠይጣንን ኃይል ሠብሯልና የሰቀሉትንም አይሁድ በመላዓለም ተበታትነው ካገራቸውም ተነቅለው እንዲቀሩ አድርጓልና በሄዱበትም አገር ለወንድሞቻቸውና ለጌቶቻቸው እንዲገዙና በድሕነትም እንዲንከራተቱ ሁኗል።

113. ወሐይወ ኖሕ እምድሕረወፅአ እምታቦት ፫፻ወ፶ ዓመተ ወሶበ በፅሐ ጊዜፍልሰቱ፡ እምዝንቱ፡ ዓለም ተጋብኡ ኀቤሁ ሴም ወካም ወአርፋክስድ ወፋሌቅ ወፀለየ ላእሌሆሙ ወባረኮሙ ወአስተበቍዐ ላእሌሆሙ፡፡

114. ወአዘዞ ለሴም ወልዱ ወበኵሩ በሕቡእ ወይቤሎ ቅብር ሥጋየ ውስተ ምድር ወባእ ውስተታቦተመድሐኒት ወአውፅዕ እምኔሁ ሥጋሁ ለአዳም በሕቡእ ወኢያእምርከ ወኢመኑሂ ወአስተዳሉ ስርእስከ ስንቀ ወንሥእ ምስሌከ ለመልከጼዴቅ እስመሐረዮ እግዚአብሔር እምኵሎሙ ውሉድክሙ ወዑር ምስሌከ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም፡፡

115. ወሶበ በጻሕከ ማእከለምድር ህየ ቅብር ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወአንብሮ ለመልከጼዴቅ ውስተ ውእቱ መካነ ከመይትቀነይ ቅድመ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወናሁ መልአከ እግዚአብሔር የሐውር ቅድሜክሙ ወይመርሐክሙ ኀበውእቱ መካነ ማእከለምድር ዘስሙ ጎልጎታ ወበህየ ያስተርኢ ሐይለእግዚአብሔር፡፡

116. እስመ ፬ መዓዝኒሁ ለዓለም ይከውን ፩ ማእዘንተ ወበህየ ይከውን መድሐኒተውሉዱ ዝንቱስ ፅሑፍ ውስተፅላተ ዘእብን ዘነሥአ ሙሴ እምእደዊሁ ለእግዚአብሔር

117. ወፈድፋደ አዘዞ ኖኅ ለሴም ከመይዕቀብ ዘንተ ትእዛዘ

113. ከጥፋት ውሃ በኋላ ኖሕ ሦስት መቶ አምሳ ዓመት ኖረ ከዚህ ዓለም የሚለይበት ጊዜ ሲደርስ ሴም፣ ካም፣ ያፌት አርፋክስድና ፋሌቅ ወደሱ ተሰበሰቡ እሱም ፀለየላቸው ባረካቸው ስለነሱም ወደእግዚአብሔር ማለደ፡፡

114. ልጁንም ሴም እንዲህ ሲል አዘዘው ሥጋየን በምድር ቅበር ወደመዳኛዋም ታቦት ግባና ማንም ሳያይህ የአዳም አባታችንን ሥጋ አውጣው ስንቅንም አዘጋጅ ይህንንም ማንም አይወቅ መልከጼዴቅንም ካንተጋር ውሰደው ከናንተ ሁሉ አብልጦ እግዚአብሔር መርጦታልና አንተም ያባታችን አዳምን ሥጋ ተሸከም፡፡

115. በምድር ማሕል ስትደርስ በዚሁ የአባታችንን አዳም ሥጋ ቅበር መልከ ጼዴቅንም አዳም በተቀበረበት ቦታ አስቀምጠው ከአዳም ሥጋ ፊት ለእግዚአብሔር ይገዛ ዘንድ ወደምድር ማህል ስትጓዙ የእግዚአብሔር መልአክ ይመራቿኋል ከፊት ለፊታችሁ እየተጓዘም ጎልጎታ ከተባለው ቦታ ያደርሳቿኋል በዚህም የእግዚአብሔር ሐይል ይታያል፡፡

116. የዓለም መአዝን አራት መሆኑ ሲታወቅ አራት መሆኑ ቀርቶ አንድ ይሆናል በዚህም ጊዜ የአዳም ልጆች ድሕነት ይሆናል ይህም ሙሴ ከእግዚአብሔር በተቀበላት የዲንጋይ ፅላት ውስጥ ተፅፎ ነበር፡፡

117. በይበልጥ ግን ይህን ትእዛዝ አጥብቆ እንዲጠብቅ አጥብቆ

ወአዲ ይቤሉ ከመዛቲ ትእዛዝ አዘዘ አዳም ለሴት ወሴት ለሄኖስ ወሄኖስ ለቃይናን ወቃይናን ለመላልኤል ወመላልኤል ለያሬድ ወያሬድ ለሄኖክ ወሄኖክ ለማቱሳላ ወማቱሳላ ለላሜህ ወላሜህ ለኖኅ።

118. ወአምሐሎ ኖሕ ለሴም ወልዱ ከመኢድንግር በእንተሥጋሁ ለአዳም ወኢለመኑሂ ወፈፂሞ ኖኅ ዘንተ ትእዛዘ ሞተ በረቡዕ ዕለት አመ፳ ለወርሐ ጥር ወገነዞ ወልዱ ሴም ወቀበሮ ውስተምድር ወሐዘኑ በእንቲአሁ በብካይ ወላህ ፵ ዕለተ ወኮነ ኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ ለኖኅ ፱፻ ወ፶ ዓመተ።

119. ወእምድሕረዝ ቦአ ሴም ውስተ ታቦት በሕቡዕ ወአውፅአ እምኔሁ ሥጋሁ ለአዳም ወሐተማ ለታቦት በማሕተመ አቡሁ ወበማሕተሙ ወፀውዖሙ ለካም ወያፌት አዘዘኒ ወይቤሎሙ አእምሩኬ ከመአቡየ ኖኅ እምቅድመይሙት ወይቤለኒ ሑር ውስተምድር ልዕልት ወውድ ወስቴታ ከመአእምር ዕፀወ ወፍሬያተ ወፈውሰ ዘሐለወ ህየ።

120. ወናሁ አሐድግ ብእሲትየ ወውሉድየ ዕቀብዎሙ ፈድፋደ እስከእገብእ ኀቤክሙ።

121. ወይቤልዎ ለእመትፈቅድ ትግበር ከመንንሣእ ምስሌከ ብዙሐን ብዙሐን ሰብአ አስመምድር ኀበተሐውር ሐለው ብዙሐን

አዘዘው እንዲህም አለው ይህን ትእዛዝ አዳም ለሴት ሴት ለሄኖስ፣ ሄኖስ ለቃይናንን ቃይናን ለመላልኤል መላልኤል ለያሬድ ያሬድ ለሄኖክ ሄኖክ ለማቱሳላ ማቱሳላ ለላሜህ ላሜህ ለራሱ ለኖኅ የተላለፈ ነው።

118. ኖህ ሴሞን ለማንም አዳም የተቀበረበትን ቦታ እንዳያሳይ አስማለው ኖኅ ይህንን ሁሉ ተናግሮ ሲያበቃ ጥር ስድስት ቀን በዕለተ ረቡዕ ሞተ ልጁ ሴምም ገንዞ በምድር ላይ ቀበረው ስለኖኅ ሞት ወገኖቹ አርባ ቀን ሙሉ በታላቅ ሐዘን አለቀሱ የኖኅ ጠቅላላ ዕድሜ ዘጠኝ መቶ አምሳ ዓመት ነው።

119. ከዚህ በኋላ ኖሕ በድብቅ ወደታቦት ገባና የአዳምን ሥጋ አወጣ። ባባቱ ማሕተምና በራሱ ማሕተም ታቦቷን አተመ ካምንና ያፌትንም ጠርቶ "አባቴ ኖኅ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ ያዘዘኝን ሁሉ እወቁ እንዲህም አለኝ ወደከፍተኛው ቦታ ሂድ እየተዘዋወርክም ተመልከታት በሷ ውስጥ ያሉትን ፍራፍሬዎችንና ለሰው ልጅ መድሐኒት ሊሆኑ የሚችሉትን ዕፀዋት አውቅ ዘንድ።

120. እነሆ ሚስቴንና ልጆቼን ትቼ እሄዳለሁ እናንተ በጥንቃቄ ጠብቁዋቸው አላቸው።

121. እነሱም "ይህን የምትለውን የምትፈፅም ከሆነ ብዙ ሰውን አስከትለህ ሂድ የምትሄድበት ቦታ ብዙ አንበሶችና ነብሮች

አራዊት ወአናብስት።

122. ወይቤሎሙ መልአከእግዚአብሔር የሐውር ምስሌየ ወውእቱ የዓቅበኒ ወአስተብቍዑ ሎቱ አሐዊሁ ወይቤልዎ እግዚአብሔር አምላከ አበዊነ የሀሉ ምስሌከ ወያድሕንከ ወይምራሕከ በኵሉ ፍናዊከ።

123. ወእምዝ ይቤሎሙ አእምሩኬ ከመአቡየ ኖኅ አምሐለኒ እምቅድመይሙት ወአዘዘኒ ከመኢይበውእ ውስተታቦት አነኒ ወባዕድኒ ወናሁ ሐተምክዋ በማሕተመ አቡየ ወበማሕተመዚአየ ይእዜኒ ዑቁ ከመኢይባእ ወኢ፩ እምኔክሙ ወኢውሉድክሙ።

124. ወይቤልዎ ኦሆ ንትኤዘዝ ለቃልከ ወለትእዛዘ አቡነ ወእምዝ ሖረ ሴም ኀበአቡሁ ወእሙ ለመልከጼዴቅ ወይቤሎሙ እፈቅድ ከመመልከጼዴቅ ይናዝዘኒ በውስተፍኖት ወይቤልዎ ነዋ ቅድሜከ ግበር ላእሌሁ በከመፈቀድከ።

125. ወእምዝ ፀውአ ሴም ለመልከጼዴቅ ሌሊተ ወፆረ ምስሌሁ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወወፅኡ ወመልአከ እግዚአብሔር ቅድሜሆሙ ወአብፅሖሙ ኀበውእቱ መካን ፍጡነ ወይቤሎሙ ናሁ በፃሕክሙ እስመዝንቱ መካን።

126. ወተሰጥቀት ምድር በአምሳለ ሆሕት ወመሠጠቶ

ያሉበት ነውና” አሉት።

122. ሴም ሲመልስላቸው እንዲህ አላቸው “የእግዚአብሔር መልአክ ከኔ ጋር ይሄዳል። እሱም ከአውሬዎች አፍ ይጠብቀኛል”። ከዚህ በኋላ ማለዱት እንዲህም አሉት “የአባቶቻችን አምላክ ካንተ ጋር ይሁን አይለይህ”።

123. ሴም ለወንድሞቹ እንዲህ አላቸው “አስተውሉ አባቴ ኖኅ ሊሞት በተቃረበ ጊዜ ከኔ ጀምሮ ማንም ወደታቦት እንዳይገባ በጥብቅ አስጠንቅቆ አስምሎኛል እኔም ባባቴ ኖሕና በራሴ ማሕተም አትሜአት አለሁ ስለዚህ እናንተም ሆናችሁ ልጆቻችሁ አንድም ሰው ወደታቦት ለመግባት እንዳይሞክር ተጠንቀቁ።”

124. እነሱም እሺ ለቃልህና ላባታችን ኖኅ ትእዛዝ እንታዘዘለን አሉት ቀጥሎ ሴም ወደመልከጼዴቅ አባትና እናት ሄዶ መልከጼዴቅ ይሠጡት ዘንድ ጠየቃቸው እነሱም መልከጼዴቅ ካንተፊት ነው እንደፈቀድህ አድርገው አሉት።

125. መልከጼዴቅን ሴም በሌሊት ጠራው ከሱም ጋር የአባታችንን አዳም ሥጋ ተሸክመው ጉዞ ቀጠሉ መልአከእግዚአብሔርም እየመራቸው ወደማእከለምድር አደረሳቸው ማእከለምድር የተባለውን ቦታም ይህ ነው በማለት አስረድቶ ነገራቸው።

126. ምድር በመስኮት አምሳል ተሠነጠቀች የአዳምንም ሥጋ

ለውእቱ ሥጋ ወተሐትመት ለሊሃ ወገብአት ከመቀዳሚ ወሥሙ ለውእቱ መካን ጎልጎታ እስመሀየ አንበሩ ርእስአቡሆሙ ለኵሉ ፍጥረት ወሀየ ነበረ ርእሰ ከይሲ።።

127. ወነበረ ርእሰ ከይሲ ዘአስሐቶ ለአዳም ወአዲ ሰሙ ለውእቱ መካን ሉጦዴዬ ዘበትርጊሜሁ ኵሎሙ ሕዝብ ብሂል እስመበሀየ ይትጋብኡ ኵሎሙ ፍጡራን ወይቤሎ ሴም ለመልከጼዴቅ አንተ ካህኑ ለዓለም።።

128. ይእዜኒ አእኵቶ ለእግዚአብሔር አምላክከ ዘሐረየከ ለክህነት ቅድሜሁ ወኢትትፈለጥ እምዝንቱ መካን እስከለዓለም ወኢታውስብ ብእሲተ ወኢትላፂ ርእሰከ ወኢትምትር ፅፍረከ ወኢትክዓው ደመ ወኢትሕንፅ ቤተ መልእልተ መካን ወኢትሱእ መሥዋዕተ ዘእንሥሣ።።

129. ዳእሙ ይኩን መሥዋእትከ ሕብስተስንዳሌ ንፁሕ ቅድመ እግዚአብሔር ወእምፍሬወይን ንፁሕ ወናሁ መልአከ እግዚአብሔር ይሃሉ ምስሌከ እስከለዓለም።።

130. ሴም ሰዓሞ ለመልከጼዴቅ ወሐደጎ ውስተውእቱ መካን።።

131. ወተመይጠ ሴም ወገብአ ውስተ ማሕደሩ ወመፅኡ ኀቤሁ ኢዮሰዴቅ ወፋሌቅ አቡሁ ለመልከጼዴቅ ወይቤሎሙ መልከጼዴቅ ሐመ በፍኖት ወሞተ ወአነ ቀበርክዎ።።

አስገብታ በገዛ ራስዋ እንደወትሮዋ ተዘጋች የጎልጎታም ቦታ እንዲሁ ሆነ ከዚህም ጊዜ ጀምሮ የፍጥረቶች ራስ በዚሁ አኖሩ የከይሲም ራስ በዚሁ ነበር።።

127. ይህ ከይሲ አዳምንና ሄዋንን ያሳተ ነው የዚሁ ቦታ ስም ሉጦዴዬ ይባላል ትርጓሜውም ህዝብ ሁላቸው ማለት ነው ፍጡራን ሁሉ ለወደፊቱ በዚሁ ይሰበሰባሉና ሴም መልከዼዴቅን አንተ የዓለም ካህን ነህ አለው።።

128. ዛሬ አንተን የመረጠ እግዚአብሔርን አመሰግነዋለሁ እሱ ለክህነት መርጦሃል እስከመጨረሻው ድረስ ከዚህ ቦታ አትለይ ሚስት አታግባ የራስሕንም ጠጉር አትላጭ ጥፍርህንም አትቊረጥ ደምን አታፍስስ በዚህ ዓለም የምትኖርበትንም ቤት ለመሥራት አትሞክር የእንሥሣትን መሥዋዕት አትሠዋ።።

129. ነገር ግን ከእግዚአብሔር ፊት የሚቀርበው መሥዋእትህ ንፁሕ የስንዴ ሕብስትና ከወይን ፍሬ ይሁን የእግዚአብሔር መልአክም እስከዘለዓለም ካንተ ሳይለይ ይኖራል።።

130. ሴም መልከጼዴቅን ከመካነጎልጎታ ካደረሰው በኋላ ሳመውና ከቦታው ትቶት ሄደ።።

131. ሴም መልከጼደቅን የኣዳም ሥጋ እንዲያገለግል ካስቀመጠው በኋላ ተመለሰ ወደሱም የመልከጼዴቅ አባት ፋሌቅና ኢዮሰዴቅ መጡ ሴምም መልከዼዴቅ ከመንገድ ታሞ ስለሞተ ቀበርኩት አላቸው።።

132. ወሰሚዖሙ ዘንተ ነገረ አቡሁ ወአዝማዲሁ ሐዘኑ በእንቲአሁ ዓቢየ ሐዘነ፡፡

133. ወሶበኮኖ ለሴም ጻድቅ ፫፻ ዓመት ሞተ ወገነዞ ወልዱ አርፋክስድ ወቀበሮ ወሶበ ኮኖ ለአርፋክስድ ፬፻ ወ፫ ዓመት ሞተ ወገነዞ ሳላ ወልዱ ወቀበሮ ውስተ ሀገር ዘሐነፃ አርፋክስድ ወሰመያ አርናሳዊት፡፡

134. ወሶበኮኖ ለሳላ ፬፻ ዓመት ወሞተ ወቀበሮ ቦዔር ወልዱ ውስተ ሀገር ዘሐነፃ ሳላ ጥቃ ስንካርብ፡፡ ወሶበኮኖ ለቦዔር ፬፻ ፵ወ፯ ዓመት ሞተ ወቀበሮ ወልዱ ፋሌቅ ውስተዘሐነፀ ቦኤር ወሰመያ በስመዚአሁ፡፡

135. ወሶበኮኖ ለፋሌቅ ፬፻ወ ፴ ዓመት ሞተ ውእቱኒ ወገነዞ ወልዱ ራግው ወቀበሮ ወሰበኮኖ ለራግው ፪፻ወ፴ ዓመት ተጋብኡ ኵሎሙ ትውልደሴም ወካም ወያፌት ወሖሩ ውስተምድር ልዕልት ኀበመካነ ዘስሙ ንስቆባቁእ፡፡

136. ወነበሩ ህየ ወይትናገሩ ኵሎሙ በነገረሱርያን ወበልሳነ ዕርዕ ወበነገረ ከላዳውያን እስመነገሩ ዘይቤሉ ለአዳም በነገረ ዕብራውያን ሐሰው፡፡

137. እስመእስይቀውሙ በየማነ እግዚአብሔር ይትናገሩ በነገረሱርስት፡፡

132. አባቱና መላ ቤተሰቦቹ የመልከጼዴቅን መሞት ሰምተው እጅግ አዘኑ፡፡

133. ሴም ሦስት መቶ ዓመት ሲሞላው ሞተ ልጁ አርፋክስድ ገንዞ ቀበረው አርፋክስድም በአራት መቶ አምስት ዓመቱ ሞተ ልጁ ሳላም ገንዞ አርፋክስድ በሠራት አገር ቀበረው፡፡ አርፋክስድ የተቀበረባት ቦታ አርናሳዊት ተባለች፡፡

134. ሳላ አራት መቶ ዓመት ሲሞላው ሞተ ልጁ ቦኤርሞ ራሱ ሳላ ባነፀው ቦታ ቀበረው ይህ ቦታ የስንካርብ አጠገብ በመባል ይታወቃል ቦዔር አራት መቶ አርባ አንድ ዓመት ከኖረ በኋላ ሞተ ልጁ ፋሌቅም (የመልካጼዴቅ አባት) ራሱ ቦኤሪ ባሾነባት መቃብር ቀበረው ቦታዋም በስሙ ተሰየመች፡፡

135. ፋሌቅ አራት መቶ ሰላሳ ዓመት ኑሮ ሞተ ልጁ ራግውም ገነዘው ቀበረውም ራግው ሁለት መቶ ሠላሳ ዓመት ሲሆነው የሴም የካምና የያፌት ልጆች ተሰበሰቡ ከፍተኛ ወደሆነችውም ቦታ አንድ ላይ በመሆን ጉዞአቸውን ቀጠሉ የተጓዙበት ቦታ ንስቆባቁእ ይባላል፡፡

136. በዚሁም ይኖሩ ጀመር በሱሩያን በዕርዕና በከላዳውያንም ቋንቋ ይናገሩ ነበር፡፡ የአዳም የንግግር ቋንቋ የእብራውያን ቋንቋ ነበር የሚሉ ሁሉ ውሸታሞች ናቸው፡፡

137. በእግዚአብሔር ቀኝ የሚቆሙ ሁሉ በሱርስት ቋንቋ ብቻ ይናገሩ ነበር፡፡

ምዕራፍ ፬ ዝርወት

ወበህየ ዘበመዋዕሊሁ ለራግው ሐነው ማሕፈደ በባቢሎን ተፋለጡ ዘዘዚአሆሙ ልሣናቲሆሙ።

1. ወሶበ ርእየ ራግው ከመተፈልጡ አሕዛብ እስከአፅናፈ ዓለም በህየ ሐዘነ ወሶበኮኖ ለራግው ፪፻፴ወ፱ ዓመት ሞተ።
2. ወገነዞ ወልዱ ሴሮሕ ወቀበሮ ውስተሀገር ወሰመያ በስመዚአሁ።
3. ወእምዝ ተፈልጡ ሕዝብ ወኮኑ ዘዘዚአሆሙ ወተካፈልዋ ለምድር ወኮኑ ለደቂቀሴም ፴ወ፭ ነገሥታት ወለደቂቀካም ፴ወ፭ ነገሥት ወለደቂቀያፌት ፴ወ፯ ነገሥት።
4. ወኮነ መንግሥቶሙ ለደቂቀ ሴም እምወሰነምድረ ፋርስ መንገለ ምስራቅ እስከባሕር ሆድስፌን ዘመንገለምሥራቅ።
5. ወመንግሥቶሙ ለውሉደያፌት እምወሰነ ደብር ቅዱስ ወደብረኑን ዘመንገለምሥራቅ እስከ ባሕረገባዖን ወእምባሐረ ምፅጣሮስ እስከ ዓቢይ ባሕር።
6. ወአዲ በሙ ሲመት በውስተምድር ወሶበኮኖ ለሴሮን ፻፴ወ፱ ዓመት ነገሠ ናምሩድ ሐያል ውስተኩሉ ምድር ወኮነ መንግሥቱ ቀዳሚ እምባቢሎን።

ምዕራፍ ፬ ዝርወት

በዘመነ ራግው ሰዎች በባቢሎን ግንብን ሠሩ ከዚህ ጊዜ ጀምሮም የየራሳቸው ቋንቋ ሲኖራቸው ስለቻለ ሰዎች ተለያዩ።

1. ራግው አሕዛብ በቋንቋ እንደተለያዩ ባየ ጊዜ አዘነ ራግው በሁለት መቶ ሠላሳ ዘጠኝ ዓመቱ ሞተ።
2. ልጁ ሴሮን ገነዘው ባገሩም ቀበረው የቀበረበትንም ቦታ በስሙ ሰየመው።
3. ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ሕዝቦች ተለያዩ ምድርንም ተካፈሉዋት ለሴም ልጆች ሰላሳአምስት ነገሥታት ለካም ልጆች ሰላሳአምስት ነገሥታ ለያፌት ልጆች ሰላሳ ሰባት ነገሥታት ሆኑላቸው።
4. የሴም ልጆች መንግሥት ከፋርስ ምድር ጀምሮ ወደምስራቅ ይደርሳል ይህንንም ሆድስፌን የሚባለውን የምስራቁን ባሕር ይይዛል።
5. የያፌት ልጆች መንግሥት ከደብርቅዱስ ዳርቻ ተነስቶ "ደብረኑን" ወደተባለው ቦታና ወደምሥራቅ አቅጣጫ አስከሚገኘው ምፅጣሮስ ወደሚባለው ቦታ መሄጃ ይደርሳል።
6. ሁለተኛውም ግዛት በምድር ላይ ነበራቸው ሴሮን መቶ ሰላሳ ዘጠኝ ዓመት ሲሞላው ሐይለኛው ናምሩድ ነገሠ ብዙ አገሮችንም ተቈጣጠረ ለመጀመርያ ጊዜ የነገሠው ግን በባቢሎን ነው።

7. ወውእቱ ዘርእየ ውስተ ሰማይ ፀሊመ ስጠተ ወሐመልሚለ አክሊለ።

8. ወአዘዘ ለሱስን ምስለ ከመይግበር ሎቱ ወአክሊለ ዘከመርእየ ውእቱኒ ገብረ ሎቱ አክሊለ እምያክንት ወበሰንፔር ወበመረግድ ወአስተቀፀሎ ዲበርእሱ።

9. ወውእቱ ቀዳሚ ዘገብረ አክሊለ ወበእንቲአሁ ይቤ ዘአልቦ አእምሮ ከመወረደ ሎቱ አክሊል እምሰማይ ወኮነ መንግሥቱ ፷ ወ፱ ዓመተ ወሞተ።

10. ወኮነ መንግሥቱ ለሴሩን ፻ ወ፴ ዓመት እምአዳም ወዲበመዋዕሊሁ ለሴሩሕ ሴሙ ላእሌሁ ሰብአግብፅ ንጉሠ ዘስሙ ፍርቆር።

11. ወነግሠ ላእሌሆሙ ፷ ወ፰ተ ዓመተ ወበመዋዕሊሁ ነግሠ ላእለሱባ ንጉሥ ዘስሙ ፊርኖስ ወአስተጋብአ ኀበመንግሥቱ ፪ተ ዓበይተሀገር አውቂና ወልያ።

12. ወሐነፀ በ፪ሆን አህጉር ጥቅመ ዘወርቅ ወእምድህሬሁ ነግሠ ዘስሙ ናክቶል።

7. ናምሩድ ጥቁር የተቀደደ የሚመስል ምልክትንና የተለያየ የቀለም መልክ ያለውን አክሊል በሰማይ ላይ አይቷል።

8. ናምሩድ ሱስን የተባለውን ሰው ከሰማይ ላይ ባየው መሠረት አክሊል እንዲሠራለት አዘዘው። እሱም ከተለያዩ የዓልማዝ፣ የዕንቁና የወርቅ ንጥረነገሮች አክሊልን ሠርቶ በራሱ ላይ ደፋለት።

9. ንጉሥ ሁኖ በራሱ ላይ አክሊልን በመድፋት ናምሩድ የመጀመርያ ነው ነገር ግን ናምሩድ ከሰማይ አክሊል እንደወረደለት የሚናገር መረዳት የተሳነው ልበቢስ ነው ተብሏል። የናምሩድ ዘመን ስድሳ ዘጠኝ ነው ከዚያ ሞተ።

10. ከናምሩድ በፊት የነገሠው ሴሩን ከአዳም በኋላ መቶ ሰላሳኛ ሁኖ ነግርሷል። ሴሩህ ግብፅንም ጠቅልሎ ሲገዛ ግብፃውያን ዓምፀው ለራሳቸው ለመጀመርያ ጊዜ ፍርቆር የተሳለውን ንጉሥ አነገሱ።

11. ፍርቆር በግብፃውያን ላይ ስድሳ ስምንት ዓመት ነገሰ ፊርኖስ የተባለውም ንጉሥ ሱባ በተባለው አገር በነገሰ ጊዜ ሁለት ያገር ታላላቅ ሰዎችን ጠራ። እነዚህን ሰዎች አውቂርና ካልያ ከተባለው አገር ነው የጠራቸው።

12. በነዚሁ ሁለት አገሮች በወርቅ የተለበጠ ግንብን ይህ ንጉሥ መሥራቱ ይነገራል። ከሱ ቀጥሎ ናቶል የተባለው ንጉሥ ነገሠ።

13. ወሐነፀ ጥቅመ ሱባ ወኮነት ሱባ ዘይነግሣ ላእሌሃ አንስት እስከመዋዕሊሁ ለሰሎሞን ወልደዳዊት፡፡

14. ወበመዋዕሌሁ ለሴሩን አምለኩ ሰብእ ጣዖታተ ወሰገዱ ሎሙ ወሐደግዎ ለእግዚአብሔር ወተፈልጡ ዘዘኢአሆሙ ውስተምድር እንዘአልቦሙ መምህር ወኢገባሬ ህግ ወሥርዓት ወዘይመርህ ውስተፍኖተርትዕ አበሱ ወክሕዱ ወሐደግዎ ለእግዚአብሔር፡፡

15. ወኮነ ዘዘኢአሆሙ እስመቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮሙ ለፀሐይ ወለወርኅ ወቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮ ለሰማይ ቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮ ለጣዖት ወቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮሙ ለከዋክብት ቦ እምኔሆሙ ዘያመልካ ለምድር ወቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮሙ ለእንስሳ ወቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮሙ ለዕፀው ወቦ እምኔሆሙ ዘያመልኮሙ ለማያት ወለነፋሳት እስመአጋንንት ዓየሩ አዕይንተ ሆሙ፡፡

16. ወረሰዩዎሙ ውስተፅልመት እንተ አልባቲ ብርሃን ወአልቦ እምውስቴቶሙ ወኢመኑሂ ዘየአምን ትንሣኤ ሙታን በእለተፍዳ አላ ባህቱ ሶበ ይመውት ፩ እምኔሆሙ ይገብሩ አዝማዲሆሙ ሥእለዚአሆሙ ወኢይትመተር ተገዘካሩ፡፡

13. ሱባ በተባለችውም አገር ግንብን ገነባ፡፡ በዚችው አገር እስከ መዋዕለ ሰሎሞን ወልደዳዊት ድረስ ሴቶች ብቻ እየነገሱ ኖሩ፡፡

14. ሰዎች ጣዖትን ማምለክና እግዚአብሔርን መካድ ጀመሩ ለጣዖቶች ሠገዱ በዚህም የርስበርስ መለያየት እየሰፋ ሄደ ይህ ሁሉ ሲሆን ግን ተው ተመለሱ የሚላቸው አስተማሪ ፈፅሞ በዚህ ምድር አልነበረም፡፡

15. የየግላቸውንም መንገድ ተከተሉ ፀሐይን ያመለከ አለ ጨረቃንም ያመለከ አለ ሰማይን ያመለከ አለ ጣዖትን ያመለከ አለ ኮከቦችን ያመለከ አለ ምድርን ያመለከ አለ እንስሳትን ያመለከ አለ ዕንጨቶችን ያመለከ አለ ውሆችንና ነፋሶችን ያመለከ አለ ሰዎች ይህን ሁሉ ለማምለክና ከእግዚአብሔር ለመራቅ የቻሉት በአጋንንት ስለታወሩ ነው፡፡

16. ሠይጣኑም መጨረሻ ወደሌለው የጨለማ ዐዘቅት ከተታቸው ከነሱ መካከልም ማንም በዘመን መጨረሻ የሙታን ትንሣኤ እንዳለ ፈፅመው አያምኑም ነበር የሞተውን ሰው ሥእል ሥለው ለመታሰብያነት ያስቀምጡ ነበር፡፡

17. ወመልአ ኵሉ ምድረ ኃጢአት ወመልአ ሥእለእድ ዘግቡር በእደሰብእ ወሶበኮና ለሴሩኅ ፪፻፴ ወ፯ ዓመት ሞተ ወገነዞ ናኮር ወልዱ ወቀበሮ ውስተ ሀገር ዘሐነፀ ለሊሁ ወሰመያ በስመዚአሁ።

18. ወሶበኮና ለናኮር ፷ወ፰ ዓመት ርእዮሙ ልዑል እግዚአብሔር ለኵሉ ፍጥረት እንዘይሰግዱ ለአማልክት ወማሰኑ በዕልወት ወፈነወ ላዕሌሆሙ ዓቢይ ድልቅልቅ ወተሰጥሙ ኵሎሙ አማልክቲሆሙ ውስተምድር።

19. ወእሙንቱ ኢተመይጡ እምጌጋዮሙ ወኢእምእከዮሙ ወአዲ ወሰኩ ገቢረአበሳ ወሐጢአት ወእም ፻ ወ፳ ዓመት ምኩናኑ ለታራ ዘነበረ ሥራየ ወቀዳሚ ነገሩ እስመብእሲ ባዕል ሞተ ወገብረ ወልዱ ሥእለአቡሁ ዘወርቅ ወአንበሮ ዲበመቃብሪሁ በከመሥርዓቶሙ ዘገብሩ ላእሌሁ በእማንቱ መዋዕል።

20. ወሐደገ ብእሴ ዘየዓቅቦ ወቦአ ሠይጣን ላእለውእቱ ሥዕለወርቅ ወተናገሮ ለዓቃቢ በልሳነመዋቲ ወሖረ ወነገሮ ለወልዱ እምሃበውእቱ ሥእል ዘሰምዓ።

21. ወእምድሕረ ሕዳጥ መዋዕል ቦኡ ፈያት ውስተቤተ

17. ምድር በመላ በሐጢአት ተመላች የሰው የእጅ ሥእልም በየቦታው መላ ሴሩኅ ሁለት መቶ ሰላሳ ሰባት ዓመት ሲሞላው ሞተ ልጁ ናኮሪም ገነዘው ራሱ በሠራት ቦታም ቀበረው በስሙም ሰየማት።

18. የናኮር ዕድሜ ስድሳስምንት ዓመት ሲሆን ልዑል እግዚአብሔር ፍጥረትን ሁሉ ተመለከተው ጣዖትን ማምለክ ሥራው አድርጎ ነበርና ምድርን አነዋወጣትና በየቦታው ተክለው ያመልኩባቸው የነበሩት ጣዖታት ሁሉ ሠጠሙ።

19. እነሱ ግን ይህን ሁሉ የእግዙአብሔር ቁጣ ቢያዩም ከበደላቸውና ከክፋታቸው ጨርሰው ሊመለሱ አልቻሉም ታራ መቶ ሃያ ዓመት በገገርነት ሲኖር የሥራይን ነገር አስፋፋ በዘመኑ አንድ ሀብታም ሰው ሞተና የሐብታሙ ሰው ልጅ የሟቹን ምሥል ከወርቅ አስቀርፆ በመቃብሩ ላይ አኖረ። ይህ ከሱ በፊት ተለምዶ በቆየው ባህልና ሥርዓት አደረገው እኔ እበልጥ እኔ እበልጥ በመባባል የሟቹን ሥእል በመቃብር ላይ የማስቀመጡ ባህል እጅግ ተንሠራርቶ ነበር።

20. ይህ የሀብታሙ መዋች ልጅ ባባቱ መቃብር ላይ ላስቀመጠው የወርቅ ምስል ጠባቂ ሰው አስቀመጠለት በወርቅ ምስሉ ላይ ያደረው ሠይጣን ጠባቂውን ሰው በሟቹ ሰው አንደበት አነጋገረው ሰውየውም የሰማውን ለሐብታሙ ልጅ ነገረው።

21. ከጥቂት ጊዜ በኋላ ሽፍቶች የሟቹን ሃብታም ሰው ልጅ ቤት

መዋቲ ወነሥኡ ንዋየወልዱ ወሖረ ወልዱ ኀበመቃብረ አቡሁ አውየወ ወበከየ ዓቢየ ብካየ ወተናገሮ ሠይጣን እምውእቱ ምሥለወርቅ።

22. ወይቤሎ በከመቃለአቡሁ ኢትሕዝን ወኢትብኪ ኦ ወልድየ ሑር ወአምፅእ ወልደከ ወሡእ ሲተ ወትረክብ ኩሎ ንዋየከ ወሖረ ፍጡነ ወአምፅአ ወልዶ ዘይንእስ ወሦዖ ለሠይጣን።

23. ወቦአ ሠይጣን ላእሌሁ ወመሃሮሥራየማሪ ወኩሎ ግብረጣዖት ወእምአሜሃ ተምህሩ ሰብእ ይሡኡ ውሉዶሙ ለአጋንንት ወበተፍፃሜተ መዋዕለሕይወቱ ለናኮር ርእዮሙ እግዚአብሔር ልዑል ፍናሆሙ ለአጋንንት ወጌጋዮሙ ለሰብእ ወእከዮሙ ወዘከመይሰውኡ ውሉዶሙ ለአጋንንት ወይሰግዱ ለአማልክት።

24. ወፈነወ ላእሌሆሙ ዓቢይ ነፋስ ወገፍትዓ አማልክቲሆሙ ወደፈኖሙ ውስተምድር ወረሰየ መልዕልቴሆሙ አድባረ ዓበይተ እምንቱኒ ይነብሩ መትሕተአድባር እስከዮም።

25. ወበእንተዝ ይቤሉ ካልአን መፅአ በመዋዕሊሁ ለታራ አይገ ዘነፋስ ወአዲ ይቤሉ መምህራን ዘሕንደኬ

ዘረፉ ይህም ልጅ ወዳባቱ መቃብር ቤት መጥቶ ከወርቅ ምስሉ ፊት አለቀሰ በምስሉ ላይ ያደረው ሠይጣንም አናገረው።

22. ባባቱ እንደበትም ካናገረው በኋላ ገንዘቡ በሙሉ ሊመለስለት ከፈለገ ልጁን እንዲሠዋለት ጠየቀው። እሱም ትንሹን ልጁ አምጥቶ አርዶ ለሠይጣኑ ሠዋው።

23. ሠይጣን በዚሁ ሰው ከዚሁ ጊዜ ጀምሮ ገባበት የጥንቈላንም ሥራ አስተማረው የጣዖትንም ሥራ ሁሉ እንዲሠራ አደረገው። ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ሰዎች ከዚሁ ሰው ልጆቻቸውን ለአጋንንት እያረዱ መሥዋዕት ማቅረቡን ተያያዙት የናኮር ዘመን ሲያልቅ ሲቃረብ የአጋንንትን ተንኰልና የሰዎቹን በአጋንንት መመራት እግዚአብሔር ተመለከተ ጣዖት አምላኪነታቸውንና ልጆቻቸውን ማረዳቸውንም አየ።

24. እግዚአብሔር ከፍተኛ ነፋስ ዓውሎ በነሱ ላይ ላከ አማልክቶቻቸውንም ገለባበጠ እነሱንም ወደምድር አስገብቶ ደፈናቸው ከበላያቸውም ተራራዎችን ሠራ። እነሱም ከነዚሁም እስከዘለዓለሙ በነዚህ ተራራዎች እንደተደፈኑ ይኖራሉ።

25. ሌሎች ደግሞ በታራ ዘመን የጥፋት ነፋስ ተነስቶ እንደነበር ይገልፃሉ እንዲሁም የሕንድ መምህራን ተራሮችና ኩረብቶች

ከመእሙንቱ አድባር ወአውግር ተፈጥሩ በመዋዕለ አይሕ በእንተ አምልኮ ጣዖት በእንተ ኃጢአቶሙ ለውሉደ ቃየል በውስተምድር።

26. በእንተዝንቱ ናሁ ሐሰወ ዘይቤ ከመእሉንቱ አድባር ወአውግር ተፈጥሩ እምጥንት ዘለዓለም።

27. **ወባሕቱ** ተፈጥሩ ሶበተምዖሙ እግዚአብሔር **በእንተዘአምለኩ** ጣዖተ ወሰገዱ ሎሙ ወኩሉ አድባር **ወአውግር** ዘውስተምድር ህለወ ውስቴሆን ሠይጣን ወጣዖት ወበመዋዕሊሁ ለናምሩድ ሐያል ሰገደ **ናምሩድ** ወአንበራ ውስተመካን ዘርእያ ለእሳት ተዓርግ **እምድር** እስከሰማይ ወሰገደ ለእሳት ዘርእያ ከመይትቀነይ ላቲ ወይደይ ውስቴታ ዕጣነ ለዝሉፉ።

28. እምውእቱ ጊዜ ሰገዱ ሰብአ ሰገል ለእሳት ወሶበተዓርግ እምሰማይ አሐዙ ያምልክዋ ወአዲ ፩ ብእሲ መኰንን ዘስሙ ሳስ ወረደ ሃበመካን ዘብሔረ አድራገን ውስተነቅዓፈልፈ ለማይ ወቆመ ህየ ፀዓዳ ፈረስ ወኩሎሙ እለመፅኡ ይትሐፀቡ እምውስተነቅዓፈልፈል ይሰግዱ ለውእቱ ፈረስ።

በጥፋት ውሃ ዘመን እንደተፈጠሩ ሲገልፁ ሌሎች ደግሞ የቃየል ልጆች በዚችው ምድር ጣዖትን ከማምለክ ጀምሮ ብዙ ሐጢአት ስለሰሠሩ የጥፋት ውሃ ሆነ ተራሮችና ኮረብታዎች በዚሁ ሊፈጠሩ ችለዋል ይላሉ።

26. ይህን ሁሉ ስንመለከት ተራሮችና ኮረብቶች ከጥንት ጀምረው ተፈጥረዋል የሚለውን ሰው ትክክል እንዳልሆነ እንመለከታለን።

27. እነዚህ ተራራዎችና ኮረብታዎች የተፈጠሩት እግዚአብሐር የሰውን ልጆች ስለተቈጣቸው ሊፈጠሩ ብቻ ችለዋል እግዚአብሐር ሰዎች ጣዖትን በማምለካቸው ምክንያት በቁጣ ስለፈጠራቸው በውስጣቸው አጋንንት አሉባቸው ይላሉ ናምሩድ በዘመኑ ከሰማይ እሳት አይቶ **ነበር**። ይህንንም ያየውን እሳት ያመልከው ጀመር። **ይህን ከሰማይ** እሳት ሊወጣ ያየበትን ቦታ ላየው እሳትን የሚሰግድበትና የሚያመልክበት አደረገው መላ ሕይወቱንም ለዚሁ ዕጣንን እያጤሰ ማምለኩን ቀጠለበት።

28. ሰብአሰገል ከዚሁ ጀምሮ ለእሳት መስገድ ጀመሩ። እሳቷ ወደሰማይ ስታርግ ደግሞ ያመልኩዋት ጀመር ዳግመኛም አንድ መኰንን ሳስ የሚባል ወደዚሁ ቦታ ውሃ (የሚመነጭበት) ወርዶ ቆመ ነጭፈረስንም በዚሁ አቆመ። ውሃውን ለመጠመቅ የሚመጡ ሁሉ ለዚሁ ለቆመው ፈረስ ይሠግዱ ጀመር እሱንም አመለኩት።

29. ወበእንተዝ ያዓብዩዎ ሰብአሰገል ወያከብርዎ ለውእቱ ፈረስ ወቦ እምኔሆሙ ዘይሰግዱ ሎቱ እስከዮም፡፡

30. በቀዳሚ ሶበ ሖረ ናምሩድ እምሐገር ለሐገር ቦአ ሐገረ ጥራውስ ወበህየ ረከቦ ለቦኒጦር ወልደኖኅ ዘራብዕ ትውልድ፡፡

31. ወርእዮ ናምሩድ ሰገደ ሎቱ ወይቤሎ ለምንት እንከ ትሰግድ ሊተ ወይቤሎ ለቦኒጦር መጻእኩ ኀቤከ ወነበረ ናምሩድ ፲ ዓመተ ከመይትመሐር ጥበበ ወምክረ፡፡

32. ወእምዝ እንዘያስተፋንዎ በኒጦር ይቤሎ ለናምሩድ ዳግመ ኢትምጻእ ኀቤየ ወሐሊፎ ናምሩድ መንገለምሥራቅ አጽሐፈ መጻሕፍተ በእንተኩሉ ዘመሐሮ በኒጦር ወልደ ኖኅ፡፡

33. ወሀሎ ህየ ብእሲ ዘስሙ አዝዱሴር ዘይት ቀነይ ለእሳት ወሶበርእየ ጥበቢሁ ለናምሩድ ወዘተምህረ ከዋክብተ ቀንዓ ላእሌሁ፡፡

34. ወሖረ ሠይጣን ዘያስተርኢ ኀበ እሳት ሥዓለ ወአስተብቁአ ኀቤሁ ከመይምሀሮ ጥበቢሁ ለናምሩድ ወአውሥአ ሠይጣን ወይቤሎ ለእመፈቀድከ እምሐርከ ፈፅም ሊተ ኩሎ ሕግየ ወሥርዓትየ ወስክብ ምስለእምከ ወአሐቲከ ወአዋልዲከ፡፡

29. ከዚያ በፊት ባዩት መሠረትም ሰብአሰገል ፈረሱን ከፍ ከፍ ያደርጉት ነበር፡፡ ከነሱም አብዛኞቹ ወደሱ ይሰግዱ ነበር፡፡

30. ናምሩድ ካገር አገር ከቦታ ቦታን መጐብኘት ባደረገ ጊዜ ከኖኅ አራተኛ ትውልድ የሆነውን ቦኒጦር አገኘው፡፡

31. ናምሩድ የኖኅ የልጅ ልጅ የሆነውን ቦኒጦር ባየው ጊዜ ሰገደለት በዚህ ጊዜ ለምን ወደኔ ትሰግዳለህ አለው በብዙ ድካም ስላገኘሁህ ሰገድኩልህ አለው ከሱም ዘንድ ናምሩድ ጥበብንና ምክርን ለመማር ፲ ዓመት ኖረ፡፡

32. ከአሥር ዓመት በኋላ የኖኅ አራተኛ ትውልድ የሆነው በኒጦር ናምሩድን ሸኘው ድጋሚም ወደሱ እንዳይመለስ ነገረው ናምሩድ ባለበት ከወደ ምሥራቅ ተጉዞ ከቦኒጦር የተማረውን ሁሉ በመጻሕፍት አፃፈው፡፡

33. በዚሁ አገር አዝዱሴር የተባለ ሰው ነበረ ሰውየው ለእሳት ይገዛ ነበር የናምሩድን ትምህርትና ዕውቀት አይቶ በናምሩድ ላይ ቀናበት፡፡

34. በእሳት እየተመሰለ ሲታይ የቆየው ሠይጣን ወደአዝዱሴር ሄደና አዝዱሴርም የናምሩድ ጥበብ እንዲያስተምረው ሠይጣኑን ጠየቀው ሠይጣኑ በዚህ ጊዜ የናምሩድን ጥበብ እንዳስተምርህ ከፈለግህ ሥርዓቴንና ህጌን ፈፅም ከናትህ እህቶችህና ሴት ልጆችህ ጋር ሥጋዊ ግንኙነትን ፈፅም

35. ወገብረ አዝጼሴር ኩሎ ዘአዘዞ ሠይጣን እምይእቲ እለት አሐዙ ሰብእ ይስክቡ ምስለእምሙ ወአዋልዲሆሙ ወአሐቲሆሙ።
36. ወመሀሮ ሠይጣን ለአዝጼሴር ኩሎ ትምህርተ ሥራይ ወማርያን ወትምህርተ ጣዖት ወፀነዐ በዛቲ ትምህርት ሰብእ ከለዳውያን ወኩሉ ዘተምሀረ ዘንተትምህርተ አልቦቱ ሥርየት እምኀበ እግዚአብሔር።
37. ትምህርትሰ ዘተምሀረናምሩድ እምኀበ ቦኒጦር ወልደኖኅ እምእግዚአብሔር እስመትምህርተ ከዋክብት ውእቱ ለአእምሮ ዓመታት ወአውራሕ ውእቱ ወሰብአፅርዕ ይሰምይዎ ለዝንቱ ትምህርት አስጠሮንያ።
38. ወሐነፀ ናምሩድ ዓበይተ አሕጉረ ወለእሉ አህጉር ከመዝ አስማቲሆሙ ግደብሮር ወእለርእሱ ወሰልው ወቀጦአስትኑን ወአርዳጊን ወአሕጉረ እድርገን ወለሳን።
39. ወካልአኒሂ አሕጉር ዘገብረ ለሊሁ ወሶበ ኮኖ ለታራ አቡሁ ለአብርሃም ፪፻፷ ወ፫ ዓመተ ምተ ወገነዞ ወልዱ አብርሃም ወቀበሮ ውስተሀገረታግራን።
40. ወእምዝ አዘዞ እግዚአብሐር ለአብርሃም ወቀበሮ ለአቡሁ ወአዘዞ ይሁር ውስተሀገር ቅድስት ተንሥአ ወነሥአ ብእሲቶ ሣራ ወለተ አቡሁ ወሆረ ውስተምድረአሞሬዎን

አለው።
35. አዝጼሴር ከሠይጣን የተማረውን ሁሉ ፈፀመ የሱንም ሠይጣናዊ ሥራ ተከትለው ሰዎች እናቶቻቸውን እህቶቻቸውንና ሴት ልጆቻቸውን ይገናኙ ነበር።
36. ሠይጣን ለአዝጼሴር የሥራይንና የጥንቈላን ትምህርት ሁሉ አስተማረው የከለዳውያን ሰዎች ሁሉ በዚሁ ትምህርት ተሠማሩ ይህንን ተግባር የሚከተል ሁሉ ከእግዚአብሐር ዘንድ ይቅርታ የለውም።
37. ከኖኅ አራተኛ ትውልድ ከሆነው ቦኒጦር ዘንድ ናምሩድ የተማረው የከዋክብት ትምህርት የዓመታትንና የወራትን መለዋወጥ ለማወቅ የሚረዳን ነው ይህን ትምህርት ፅርዓውያን አስጠሮንያ እያሉ ይጠቅሱታል።
38. ናምሩድ ትልልቅ አገሮችን ሠራ የነዚህም አገሮች ስም ግደብሮር አለር እሱ፣ ስልው ወቀጦአስትኑን፣ አርዳጊን የእርድገንንና የወለሳን አገሮች ናቸው።
39. ሌሎችንም አገሮች ሠርቷል ታራ ሁለት መቶ ስድሳ ሦስት ዓመት ሲሞላው ሞተ ልጁ አብርሃምም ገነዘው ታግራን በተባለው አገርም ቀበረው።
40. በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር አብርሃምን አዘዘው አባቱን ይቀብር ዘንድ እሱም ቀበረው ወደተቀደሰችውም አገር ይሄድ ዘንድም አዘዘው አብርሃምም ሚስቱን ሣራንና የወንድሙን ልጅ ሎጥን

እንዘዓመታቲሁ ፰ወ ፳ቱ ክረምት ተቃተለ ምስለ አሕዛብ ወሰደዶሙ ወጕዩ እምቅድሜሁ፡፡

1. ወበውእቱ ጊዜ አልቦቱ ውሉድ እስመሣራ ብእሲቱ መካን ይእቲ ወሰበተመይጠ አብርሃም እምቅትለ አሕዛብ አዘዞ እግዚአብሐር ይሁር ኀበዋሪግናን ዘበትርጋሜሁ ደብረማኖስ ብሂል፡፡

2. ወሆረ አብርሃም ወሰበርእዮ ለመልከጼዴቅ ሰገደ ሎቱ ወአስተብረከ እስመበህየ ተራከበ ምስለ መልከጼዴቅ ካህኑ ለእግዙአብሔር ልዑል፡፡

43. ወሰበርእዮ አቅረበ ቅድሜሁ ሕብስተስንዳሌ ንፁሐ ወወይነ ፅሩየ ወባረኮ መልከዜዴቅ ወአስተብቁአ በእንቲአሁ፡፡ ወውእተ ጊዜ አዘዞ እግዚአብሔር ለመልከዜዴቅ ከመይትላፀይ ርእሶ ወይምትር ፅፍሮ ወያሠኒ ተግባሮ ወገብረ ከማሁ፡፡

44. ወእምዝ ቀደሰ መልከዜዴቅ ቁርባነ ወአቅረበ ለአብርሃም እምውእቱ ሕብስት ወወይን ወወሀበ አብርሃም ለመልከዜዴቅ አሥራተ እምኩሉ ንዋዩ፡፡

45. ወካዕበ ተናገሮ እግዚአብሔር ለአብርሃም ወይቤሎ ናሁ አዓብየከ ወአከብረከ እስመዓፀይንትየ ኀቤከ እስመተወከፍከ በረከተ መልከዜዴቅ ወኮንከ ድልወ ትቁረብ እምእደዊሁ ለመልከዜዴቅ፡፡

ይዞ በ75 ዓመቱ ተነሳ ከአሕዛብ ነገሥታት ጋርም ጦርነት ገጠመ እነሱም ከፊቱ ሸሹ፡፡

41. በዚሁ ጊዜ ለአብርሃም ልጅ አልነበረውም ሚስቱ ሣራ መካን ነበረችና አብርሃም ከጦርነት ከተመለሰ በኋላ እግዚአብሔር አብርሃም ዋሪግናን ወደተባለችው ቦታ ይሄድ ዘንድ አዘዘው ዋሪግናን ማለት ደብረዋኖስ ማለት ነው፡፡

42. አብርሃም ጉዞውን ቀጠለ መልከጼዴቅን ባየ ጊዜ ወደምድር ሰገደ የእግዚአብሔር ካህን የሆነውን መልከጼዴቅ ተገናኝቶታል፡፡

43. አብርሃም መልከዜዴቅን ባየው ጊዜ ከሱፊት የስንዴ ሕብስትና የተጣራ የወይን ጭማቂ አቀረበለት በዚህ ጊዜ መልከጼዴቅ አብርሃምን ባረከው ስለሱም ወደእግዚአብሔር ማለደ፡፡ በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ጠጉሩን እንዲላጭ ጥፍሩንም እንዲቆርጥ ለመልከጼዴቅ ነገረው፡፡ እሱም የታዘዘውን አደረገ፡፡

44. መልከጼዴቅ በዚህ ጊዜ ቀደሰና ለአብርሃም ከሕብስቱና ከወይኑ አቁረበው አብርሃም በበኩሉ ለመልከጼዴቅ ካለው ሀብት ሁሉ አንድ አሥረኛውን ሠጠው፡፡

45. እግዚአብሔር በድጋሚ ለአብርሃም ተናገረው እንዲህም አለው "የመልከዜዴቅን በረከት ተቀብለህ በመልከጼዴቅ እጅ ቁርበሃልና እኔ አንተን ከፍ ከፍ አደርግሃለሁ አከብርህማለሁ ዓይኖቼም ካንተ ላይ ናቸው"፡፡

5. ወፌድፋደ እባርከከ ወአበዝሕ ዘርእከ።

ምዕራፍ ፭ ሁረተ አብርሃም ወደቂቁ

1. ወሶበኮና ለአብርሃም ፹ወ፮ ዓመተ ወለደ ለእስማኤል እምአጋር ግብፃዊት ዓመት እንተወሀባ ፈርኦን ንጉሠግብፅ ለሣራ ብእሲተ አብርሃም እስመ ሣራሰ እኅቱ ለአብርሃም እምአቡሁ ወኢኮነት እምእሙ።

2. እስመታራ አውሰበ ፪ አንስተ ለእሐቲ ስማ ቱና እምኔሃ ተወልደ አብረሃም ወሞተት ወእምድሕሬሃ አውሰበ እንተስማ ትሕዴፍ ወይእቲ ወለደታ ለሣራ

3. ወበእንተዝ ይቤሎ አብርሃም ለንጉሠ ግብፅ ሣራ እሕትየ ይእቲ።

4. ወሶበኮና ፻ወ፱ ዓመተ ወረደ እግዚአብሔር ወወሀባ ለሣራ ወልደ ወእምአሜሃ ኮና ፻ዓመት ወወለደቶ ሣራ ለወልዳ ይስሐቅ ዘወሀቦ እግዚአብሔር ለአብርሃም።

5. ወሶበኮና ለይስሐቅ ፲ወ፪ ክረምት ፈቀደ አብረሃም ይሡዖ ለይስሐቅ በደብረማኖስ መካነ ዘተሰቅለ ቦቱ እግዚእነ

46. እግዚአብሐር እንደገና ለአብርሃም እንዲህ አለው "ከፍ አድርጌ እባርክሃለሁ ዘርህንም አበዛለሁ።

ምዕራፍ አምስት የአብርሃምና የልጆቹ ሒደት

1. አብርሃም የሰማንያ ሰባት ዓመት ሰው ሲሆን እስማኤልን ከአጋር ግብፃዊት ወለደው። አጋር አብርሃም ወደግብፅ በተሰደደ ጊዜ የግብፅ ንጉሥ ፈርኦን አገልጋይዋ ትሆን ዘንድ አጋርን ለሣራ ሠጥቶአታል ሳራ የአብረሃም እሕትነቷ በናት አይደለም ባባት ብቻ የአብርሃም እህት ናት።

2. ታራ ሁለት ሚስቶችን አግብቷል የመጀመርያዋ ሚስቱ ቱና ትባላላች ከሷ አብርሃም ተወለደ። ቱና አብርሃምን ብቻ ወልዳ ሞተች። ታራ እንደገና ትሕዴፍ የምትባለውን ሁለተኛዋ ሚስት አገባ። ከሷ ሣራ ተወለደች።

3. አብርሃም ለግብፁ ንጉሥ "ሣራ እሕቴ ናት" ሲል የቻለው በዚሁ ምክንያት ነው።

4. አብረሃም የዘጠና ዘጠኝ ዓመት ሰው ሲሆን እግዚአብሔር ወርዶ ለሣራ ልጅ ሠጣት አብርሃም መቶ ዓመት ሲሞላው ሣራ ልጇ ይስሐቅን ወለደችው እሱን እግዙአብሔር ለአብርሃም ሠጥቶታልና።

5. ይስሐቅ የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ሲሆን አብርሃም ከእግዚአብሔር በታዘዘው መሠረት ደብረማኖስ በተባለው ቦታ

ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወስመ ለውእቱ መካን ጎልጎታ ወበሕየ ፈጠሮ እግዚአብሐር ለአዳም።

6. ወአዲ በህየ ርእየ አብረሃም በግዓ እሱረ ውስተዕፀ ወበህየ ተቀብረ ሥጋሁ ለአቡነ አዳም ወበህየ ቦቱ ለመልከጼዴቅ ወበህየ ርእዮ ዳዊት ለመልአከእግዚአብሔር እንዘይፀውር መጥባሕተ አማስኖታ ለኢየሩሳሌም።

7. ወአዕረገ ለይስሐቅ ውዕተምሥዋእ አርአያሁ ለስቅለተ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ በእንተመድኀኒተ አቡነ አዳም ወውሉዱ እስመይቤ እግዚእነ ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ "አብርሃም አቡክሙ ተመነየ ይርአይ ዕለትየ ወርአየ።

8. ወበግዕ ዘርእየ አብርሃም እሡረ ዲበዕፀ ሕየንተ ይስሐቅ አምሳለስቅለቱ ለእግዜአነ ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ

9. ወበይእተ ሰዓት አእረገ አብርሃም ለይስሐቅ ከመይሡኦ ቀዳሚተ ሕንፀታ ለኢየሩሳለም እስመመልከጼዴቅ ካህኑ ለእግዚአብሔር ሶበተግህደ ሰብእናሁ ነገሥታተ ምድር ወአሕዛብ መፅኡ ሐቤሁ እምኩለሄ ከመይንስኡ በረከቶ

ሊሰዋው ወደደ። ደብረማኖስ የተባለው ቦታ በኋላ ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስክርስቶስ ለሰው ልጆች ቤዛ ሆኖ የተሰቀለበት ጎልጎታ ነው። እግዚአብሔር አዳምን በጎልጎታ ነው የፈጠረው።

6. እንደገናም አብርሃም በዚሁ ቦታ በእንጨት ላይ የታሰረን በግ አይቷል በዚሁ ቦታ የአባታችን አዳም ሥጋ ተቀብሯል በዚሁ ቦታ ዳዊት የኢየሩሳሌምን የጥፋት ሠይፍ የያዘ የእግዚያብሔርን መልአክ አይቷል

7. አብርሃም ይስሐቅን ወደ መሠዊያው የቀረበበት ምክንያት የጌታችን መድሐኒታችን እየሱስ ክርስቶስ ስለ አዳምና ልጆቹ ድሕነት የሚሰቀለውን ስቅለት አርአናያ ነው ጌታችን እየሱስ ክርስቶስ አብርሃም አባታችሁ ዕለቴን ያይ ዘንድ ተመኘ አየም በማለት የገለፀው የዚህን ምሥጢር ሲገልፅ ነው።

8. በዕንጨት ላይ ታሥሮ አብርሃም ያየውንም በግ የጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ምሳሌ ነው።

9. አብርሃም ይስሐቅን ሊሰዋው ዘንድ ወደተራራ ያወጣበት ምክንያት የኢየሩሳሌም የመታደስ ወቅት ስለነበር ነው መልከጼዴቅ የእግ ዚአብሔር ካህኑ በተገለጠ ጊዜ አሕዛብ ከያቅጣጫው በረከቱን ለመቀበል ወደሱ ጐረፉ።

10. ወእሉ እሙንቱ እለመጽኡ ሀቤሁ ነገሥት አጕተማልንግ ንጉሠ እለግንደርዋ ዘመት ሕቴሁ ለንጉሠ ሳኤል ወባርግ ንጉሠ ዳላዘር ወከርጉን ንጉሠ እልሞ ወባርኤል ንጉሠ ኢማኢሙራ ወበርኤልንጉሠ ሰዶም ወበሪኡ ንጉሠ አግያት ወሲመን ንጉሠ አሞሌዎን ወሲይን ንጉሠ አሞለዎን ወሲላይን ንጉሠ ዳም ወሐናን ንጉሠ ደማስቆ ወበጋጣር ንጉሠገዳም።

11. እነግረከ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ሰበርእይዎ እሉ ነገሥት ለመልከጼዴቅ ንጉሠ ሰላም ወካህኑ ለእግዜአብሔር ወሶበሰምዑ ነገሮ አእበይዎ ወአክበርዎ ፈድፋደ ወሰአልዎ ከመይሁር ምስሌሆሙ ውስተበሐውርቲሆሙ።

12. ውእቶምኒ ነገሥት መጽኡ ኀበ ሐዋርያ እምውእቱ መካን ዘአዘዞ እግዜአብሔር ይንበር ውስቴቱ እሙንቱስ ነገሥት ተማከሩ በበይናቲሆሙ ከመይህንፁ በንዋዮሙ ቤተመቅደሰ ወሐነፁ ወወሀብዎ ሎቱ ውእቱኒ ሰመያ ኢየሩሳሌም።

10. የመልከጼዴቅን በረከት ያመጡት ነገስታት የእለግንደርዋ ንጉሥ አጕተማልንግ የሳኤል ንጉሥ የበታች የሆነ የዳላዘር ንጉሥ የእልሞ ንጉሥ የኢማኢሙራ ንጉሥ ባርኤል የሰዶም ንጉሥ የሆነው በርኡ የዓግያት ንጉሥ በሪኡስ የአለዎን ንጉሥ ሲይን የሰላም ንጉስ ሲልአደን የደማደስቆ ንጉሥ አላን የባዳም ንጉስ በጋጣሮ ናቸው።

11. ልጀ ቀሌሜንጦስ ሆይ የነገሥታቱን ሁናቴ እገልጽልሃለሁ እኒህ ከላይ ስማቸው የተዘረዘረው ነገስታት በየበኩላቸው ወደያገራቸው አብሮአቸው ይሄድ ዘንድ የእግዚአብሔር ካህንና የሰላም ንጉሥ የሆነውን መልከጸዴቅን ለመኑት ንግግሩን ሰምተው አክብረውታልምና።

12. መልከጼዴቅ ግን እግዚአብሔር በዚሁ ቦታ እንዲቀመጥ ስላዘዘው ለመሄድ እንደማይችል ነገራቸው ነገሥታቱ በዚህ ጊዜ ተመካከሩና ቤተመቅደስን በገንዘባቸው እንዲሰሩ ወስኑ መቅደስንም ሠርተው ለመልከጼዴቅ አስረከቡት መልከጼዴቅም መቅደሱን ኢየሩሳሌም አላት።

13. ወእምዝ መፅኡ እምልኡካነ ነገሥት ኀበ መልከጼዴቅ ወሰበርእዩዎ አክበርዎ ፋድፋደ ወወኀብዎ ብዙሐ አምሃ።

14. ወነበሩ ነገሥት እንዘየዓብይዎ ወያከብርዎ ወይሰምይዎ አበነገሥት ወበ ካልእን እለይቤልዎ ከመልከጼዴቅ ኢይመውት በእንተ ዘይቤ ዳዊት አንተ ካህኑ ለዓለም በከመሚመቱ ለመልከጼዴቅ ወዳዊት ኢይቤ ኢይመውት ወእፎ ኢይመውት እንዘተ ዝመደሰብእ ውእቱ እምትዝምደ ሰብእ ውእቱ።

15. አላ ባሐቱ እግዚአብሐር ልው ል አዕበዮ ወአክበሮ ወረሠዮ ካህኑ ወአዘከረ ሙሴ በውስተ ኦሪት ቀዳሚ መዋዕሊሁ ለመልከጼዴቅ ወልደፋሌቅ ወልደአርፋክስድ

16. ወበዓመታቲሁ ለአብርሃም ነግሠ ንጉሥ በምሥራቅ ዘስሙ ከርመስ ወወለደ ውሉደ ወሐነፀ አሕጉራተ ዓበይተ ወሰመዮሙ በስመውሉዱ ስመስጠ አመርያ ወቀሪን ወለዩሁ ወእምድሕረ ዓመት ሖረ መንግለ ደሴት መብራ ለለአሐዱ እምኔሆን ጥቅመ ወሰመዮን ለጥቅም

13. ከቴማን ነገሥታቸም አንድ መልእክተኛ ወደመልከዜጼቅ መጥቶ ባየው ጊዜ እጅግ አከበረው ብዙ እጅ መንሻንም ለመልከጼዴቅ ሠጠው።

14. ነገሥታት መልከጼዴቅን በከፍተኛ መዓርግ ይመለከቱት ነበር የነገሥታት አባት በማለትም ሰየሙት ብዙዎች መልከጼዴቅ አይሞትም የማለት አስተሳሰብ አድሮባቸው ነበር ነቢዩ ዳዊት አንተ እንደመልከጼዴቅ ሹመት የዓለም ካህን ነህ ያለውን በመመለከት ነው አይሞትምያሉት ዳዊት ግን አይሞትም አላለም እሱ ሰው ሆኖ ስለተፈጠረ እንዴት አይመትም ይላሉ።

15. ነገርግን እግዚአብሐር ልዑል ካህንም አደረገው ሙሴ የመልአዬዴቅን በእግዚአብሐር ከመመረጡ በፊት ያለውን ሕይወቱ በኦሪት ውስጥ አልመዘገበም ነገር ግን እሱ የአርፋክስድ ልጅ የፋሌቅ ልጅ መሆኑ ይታወቃል።

16. በዘመነ አብርሃም አንድ ንጉሥ በምሥራቅ ክፍል ነግሦ ነበር ስሙ ብርመስ ይባላል ብርመስ አራት ልጆችን ወልዷል አራት አገርንም አቅንቶ በአራቱ ልጆቹ ስም ሰጠ አመርያ ቀሪንና ለዩሁ ብሎ ሰየማቸው ከዛ ዓመት በኋላ ይህ ንጉስ ወደደሴት ሄደ በደሴቶቹም ግንቦች ሠርቶ አቆመና

በስመብእሲ·ቱ።

17. ወገብሩ ሰብአ ሀገር ሥእለዚአሁ ወሰገዱ ለቤ·ቱ ወሶበሞተት ሣራ ብእሲተ አብርሃም አውሰበ አብርሃም ካልአ ብሲ·ተ እንተ ስማ መነጠርባን ወለተ በቀጥር ንጉሠዳም።

18. ወአመከና ለይስሐቅ ፵ ዓመተ ሖረ አልአዛር ይሕስስ ሎ·ቱ ብእሲ·ተ ርብቃሃ ወሞተ አብርሃም በ፻ወ፸ ዓመ·ቱ ዓመት መቀበርዎ ውሉ·ዱ ይስሐቅ ወእስማኤል ጥቃብእሲ·ቱሣራ።

19. ወሶበኮና ለይስሐቅ አርብዓ ዓመት ፀንሰት ርብቃ ወበፅሐ ጊዜ ወሊዶታ ሆረት ሐበመልከጼዴቅ ባረካ ወጸለየ ላእሌሃ ወአስተብቁዓ በእንቲአሃ እግዚአብሔር ነበልዑል ረሰየ በከርስኪ ተባዕተ።

20. ወእሙንቱ ይከውኑ ፪ተ ይኩኑ ሊቃውንተ ላእለሕዝብ ወዘየዓቢ ይትቀነይ ለዘይንእስ ወይፃልኡ በበይናቲሆሙ ወአልቦ ማእከሌሆሙ ፍቅር እምውሉድ ዘየዓቢ ይቀትል እሁሁ።

በሚስቱ ስም ሰየማቸው።

17. ሰዎች የዚህ ንጉሥ ምስል እየሳሉ ይሠግዱ ነበር የአብርሃም ሚስት ሣራ ስለሞተች አብርሃም የዳም ንጉሥ ልጅ የሆነችው በቀጥር ልጅ መነጠርባን አግብቶ ነበር።

18. ይስሐቅ በአርባ ዓመቱ ሚስት እንዲያገባ ተፈቀደለት አልአዛርም ርብቃን ሊያገባው ሄደ አብርሃም በ፻፸ ዓመቱ መተ ልጆቹ ይስሐቅና እስማኤል ሚስቱ ሣራ ከተቀበረችበት አጠገብ ቀበሩት

19. ይስሐቅ ፵ ዓመት ሲሞላው ሚስቱ ርብቃ ፀነሰችለት የመውለጃ ጊዜዋ ሲደርስም ወደመልከጼዴቅ ሄደች መልከጼዴቅም ባረካት ስለሷም ጸለየ ወደእግዚአብሔርም ስለሷ ማለደ ልዑል እግዚአብሔር ካንቺ ሆድ ሁለት ወንዶች ልጆች ይወለዳሉ።

20. ሁለቱ ካንቺ የሚወለዱት ልጆች የሕዝብ ዓለቆች ይሆናሉ። ትልቁ ለትንሹ ይገዛል ሁለቱም በመካከላቸው ፍቅር የላቸውም እርስበርሳቸው ይጣላሉ ከትልቁ የሚወለዱት ልጆች ከትንሹ ከሚወለዱት ልጆች ጋር ይጋደላሉ።

1. ወአነ እትቀነይ ለውእቱ ብእሲ ወይሰመይ በስሙ ወልደ እግዚአብሔር ልዑል ወሕያው ወይሰቀል ከመ ደቅትል መርገመ::

22. ወሐነፀ ይስሐቅ ሀገረ ወሰመያ አይል ወአመኮኖ፳ ዓመት ሐነፅዋ ለኢያሪኮ ፯ ነገሥት፣ ንጉሠ አልገልጊን፣ ንጉሠባሳን፣ ንጉሠ አሞሬዎን ንጉሠ ገባኦን፣ ወንጉሠ ሄርገሴኖስ ንጉሠ ቀርናቤን::

23. ወሐነፅዋ ለኢያርኮ ዘዘዚአሆሙ ጥቅመ ወበውእቱ መዋዕል ንጉሠ ግብፅ ሐነፀ ሀገረ ወሰመያ ምሥሩ ወአመኮኖ ለይስሐቅ ፻ወ፴ ዓመት እንዘ፸ ዓመታቲሁ ለያዕቆብ ባረኮ እግዚአብሐር ለያዕቆብ ወተወክፈ በረከተ ይስሐቅ በሐጢአት::

24. ወእንዘ የሐውር በፍኖት ያዕቆብ ነሥአ ፯ተ አእባነ:: ወአንበሮን ወኖመ ወርእየ በሕልሙ ሰዋስወ ዘእሳት ዘይበፅሕ እስከሰማይ ወመላእክተ እግዚአብሔር የዓርጉ ወይወርዱ እንተይእቲ ሰዋስው ወእግዚአብሔር ይነብር መልእልቴሃ ወነቂሆ እምንዋሙ ይቤ ዛቲ መካን

21. ከትንሹ ልጅ ልጅ ለሚወለደው እኔ እገዛለሁ እሱም የልዑል አግዘአብሔር ልጅ ይባላል:: እሱም ሕያው ነው በዕንጨት ላይ ተሰቅሎም በአዳም ውድቀት ለሰዎች የተላለፈውን መርገም ያስወግዳል::

22. ይስሐቅ አዲስ አገርን ሠርቶ አይል ብሎ ሰየማት ይስሐቅ ስድሳ ዓመት ሲሞላው ኢያሪኮን ሰባት ነገሥታት ሠርዋት እነሱም የአልገልጊን ንጉሥ የባሳን ንጉሥ የአሞሬዎን ንጉሥ የገባኦን ንጉሥ የሄርጌሴኖን ንጉሥና የቀርናቤን ንጉሥ ናቸው::

23. እነዚህ ሰባት ነገሥታት ለየግላቸው መታሰቢያ በኢያሪኮ ላይ ሠሩ የነሱንም ባህል የተከተለው የግብፁ ንጉሥ ሌላ አገርን አቀና ያቀናውንም አገር ምሥር አለው:: ይስሐቅ መቶ ሠላሳ ዓመት ሲሞላው የያዕቆብም ዕድሜ ሰባ ዓመት በሆነ ጊዜ እግዚአብሔር ያዕቆብን ባረከው ያዕቆብ በሐጢአት የይስሐቅን በረከት ተቀበለ::

24. ያዕቆብ በጉዞ ላይ እያለ ሰባት ድንጋዮችን አሰባሰበና አስቀመጣቸው እሱም ተኛ በሕልሙም እስከሰማይ ድረስ የሚደርስ የእሳት መሰላል አየ በዚሁም የእግዚአብሔር መላእክት ይወርዱና ይወጡ ነበር:: ከእንቅፉም ሲነቃ ስለዚችው ቦታ ትንቢት ተናገረ እቺ ቦታ የልዑል እግዙአብሔር

ቤተእግዚአብሔር ይእቲ።

. ወዝንቱ ሐዋሕወ ሰማይ ወነሥኦን ለእማንቱ እእባን ወአቀሞን ምሥዋአ ለእግዚአብሔር ወቀብኦን ዘይተ ቅዱስ ወበህየ በፅአ የሀብ አሥራተ እምኩሉ ንዋዩ ቁርባነ ለእግዚአብሔር ወዛቲ ዘርእየ ያዕቆብ።

6. ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ትንቢት በእንተምፅአቱ ለክርስቶስ ወሰዋስው ዘያዕቆብ አምሳለሥቅለት ወመላእክት እንዘየዓርጉ ወይወርዱ አምሳለዘ ዜነውዎሙ ለዘካርያስ ወለማርያም ወለኖሎት ወዘነበረ እግዚአብሔር መልእልተ ሰዋስው ትእምርተልደቱ ለእግዚእነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወመካን ዘርእያ ያእቆብ አምሳለቤተክርስቲያን ይእቲ።

27. ወአእባን እለአቀሞን አርአያሃ ወአምሳሊሃ ለቅድስት ታቦት ወተቀብኦቶን በዘይት ቅዱስ አምሳሌሁ ለቅብአትስብእት ምስለ መለኮት ወዘበፅአ ያዕቆብ አሥራተንዋዩ ቁርባን ቅዱስ

28. ወሖረ ያዕቆብ እምውስተውእቱ መካን ነበላባ እሁሃ ለእሙ ወርእየ በፍኖት ዓዘቅተ አባግዕ ወክዱን አፉሃ ለዓዘቅት በዓባይ እብን።

ቦታ ትባላለችም አለ።

25. ይህ የሰማይ በር ነው ተብሏል ድንጋዮቹንም ሰበሰባቸውና ለእግዚአብሔር መሥዋእት መሠውያ አድርጎ አቀረባቸው። የተቀደሰውንም ዘይት ቀባቸው በዚሁም ከንብረቱ ሁሉ ኡሥራትን ለእግዚአብሔር ቁርባን ለመሥጠት ተሣለ ያዕቆብ ያያት ምሥጢር እቺ ናት።

26. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ያዕቆብ ያየው ምስጢር ለወደፊት ስለነበረው ትንቢት ይገልፃል ይህም ስለክርስቶስ ወደዚህ ዓለም መምጣትን ያመለክታል መሰላሉ የክርስቶስን ስቅለት ያመለክታል የመላእክቱ መውጣት መውረድ ደግሞ የዘካርያስን የእመቤታችንንና የኖሎ ሎትንም መበሠር ያሳያል የእግዚአብሔር በመሳልል ላይ መታየት የልደቱን ምልክት ሲያሳይ ያች ያዕቆብ ያያት ቦታ ደግሞ የቤተክርስቲያን ምሳሌ በመሆን ትነገራለች።

27. ያዕቆብ ያቆማቸው ዲንጋዮች የታቦት አርአያና አምሳል ሲሆን የነሱም በቅዱስ ቅብ መቀባት የቅብዓተ ስብእት ምሳሌ ይሆናል የያዕቆብ ከገንዘቡ ከአሥር አንድ ለመሥጠት ብፅአት መግባት የቅዱስ ቁርባን ምሳሌ ነው።

28. ያእቆብ ከዚሁ ቦታ ተነስቶ ወደላባ ሄደ ላባ የናቱ ወንድም አጐቱ ነው። በመንገዱም የበጎች ዓዘቅት ጉድጓድ አየ። ይህም ዓዘቅት በከባድ ድንጋይ የተዘጋ ነበር በቀላሉ

29. ወራሄል ወለተላባ ትቀውም ህየ ምስለእሉ አባግዕ ኀበዓዘቅት ወነሥአ ያዕቆብ ወከሰታ ለይእቲ እብን እምአፈ ዓዘቅት ወነሥአ ማሕየበ ወአስተዮን ለእሉ ዕሙዓን አባግዕ እለሐለዋ ምስለራሄል ወእምዝ ቀርበ ኀቤሃ ለራኄል ወሰዓማ።

30. ወከሰተ ያዕቆብ አፈዓዘቅት አምሳለጥምቀት ቅድስት እንተ ኮነት ኀብእተ እምትካት ዘለዓለም።

31. ለቡኬ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ከመኢክህለ ያዕቆብ ይስዓማ ለራሔል ዘእንበለዳእሙ እምድሕረከሰተ አፉሃ ለዓዘቅት ወአስተየ አባግዓ እምኔሃ ወከማሁ ይቤ አነኒ ኢርቱዕ ለሕዝብ ይባኡ ቤተክርስቲያን እንበለይጠመቁ እስመ እምድሕረተጠምቁ ይከውኑ አበግዒሁ ለክርስቶስ።

32. ሙሴኒ ነቢይ ይቤ በውስተ ኦሪት ከመያዕቆብ ተቀንየ ለላባ ፯ ዓመተ በእንተራሄል ወለቱ እንተአፍቀራ እምኵሎን አዋልዲሁ ለላባ እስመ ለራሄል ላህያ ይሴኒ እምነልያ እህታ።

33. ወከማሁ ውእቱ ሙሴ ምስለ አይሁድ እለአድሐኖሙ

ለመክፈት አይቻልም ነበር።

29. የላባ ልጅ ራሄል ከዚያ ቆማ ነበር (በጎቿን ለማጠጣት) ያዕቆብ የውኃውን ጉድጓድ የተከደነበትን ድንጋይ ከፈተና የውሃ መቅጃ ከራሄል እጅ ተቀብሎ በጎቹን ከጉድጓዱ ውሃ በመቅዳት አጠጣቸው በጎቹን አጠጥቶ ሲያበቃ ያዕቆብ ራሄልን ተመለከታት ወደሷም ቀርቦ ሳማት።

30. ያዕቆብ የውሃውን ጥልቅ ጉድጓድ መክፈቱ የቅድስት ጥምቀት ምሳሌ ነው የጥምቀት ምስጢር ረቂቅ ነውና ።

31. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ የውሃውን ጥልቅ ጉድጓድ ከፍቶ በጎቹን ከማጠጣቱ በፊት ያዕቆብ ራሄልን ሊስማት አልቻለም የጥልቅ ጉድጓዱን መክደኛ ከፍቶ በጎቹን ካጠጣ በኋላ ግን ራሄልን ሳማት እኔም የዚሁን ምሳሌ እነግርሃለሁ ሰዎች በቅድስት ጥምቀት መንፈስ ቅዱስን ሳይቀበሉ ወደቅድስት ቤተክርስቲያን መግባት ክልክል ነው። በጥምቀት የክርስቶስ በጎች ይሆናሉና።

32. ነቢዩ ሙሴም ያዕቆብ ስለራሄል ልጁ ለላባ ሰባት ዓመት እንደተገዛለት ፅፏል ያዕቆብ ከመላ የላባ ሴቶች ልጆች አብልጦ ራሄልን ስለወደዳት ነው ያዕቆብ ስለራሄል ብሎ ሰባት ዓመት ያገለገለው የራሄል መልክ ከልያ መልክ ይበልጣልና።

33. በፈርኦን እጅ ከመቀጥቀጥና ከመገዛት እግዚአብሔር በሙሴ

እግዚአብሔር እምአምልኮተ ፈርኦን፡፡

34. መቅድመ ተውህበ፡ቶ ለያዕቆብ ዘሕሱም ራእየ ልያ ወኢተውህበቶ ራሄል ዘሠናይ ራእያ ወዳግመ ኮነት ራሄል ትክድን ገፃ ከመ ኢትትረአይ ሳህያ፡፡

35. ዘሕሱም ራእያ ያኤምር እኩያን አይሁድ ዘስሕቱ በአምልኮ ጣዖት ወሐደግዎ ለእግዚአብሔር ወራሄል ትትሜሰል በዘተወክፍዎ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወአብርሃ አልባቢሆሙ ወአምለክዎ፡፡

36. ወሰበኮና ለያዕቆብ ፷ወ፱ ዓመተ ወለዶ ለሮቤል ወልዱ እምድሕሬሁ ለአህዊሁ ስሞዖን ወሌዊ ወይሁዳ ወይሳኮር ወዛብሎን ወዮሴፍ ወብንያም ወጋድ ወአሴር ወዳን ወንፍታሌም ውሉድ ዘፀገዎ እግዚአብሔር ለያዕቆብ፡፡

37. ወአመኮና ለያዕቆብ ፻ወ፳ ዓመተ ሞተ ይስሐቅ አቡሁ ወገነዝዎ ደቂቁ ያዕቆብ ወኤሳው ወቀበርዎ ጥቃመቃብረአቡሁ ለአብርሃም፡፡

38. ወእምዝ ሞተት ልያ ብእሲቱ ለያዕቆብ ወቀበርዋ ጥቃ መቃብሪሁ ለአብርሃም ወእምዝ አውሰባ ይሁዳ ለብእሲት ከነዓናዊት ወበእንተዝ ሐዘነ ዓቢየ ሐዘነ ያእቆብ ወይቤሎ

መሪነት አይሁድን ያዳነበትንም ምሥጢር በዚሁ ይገልፃል፡፡

34. ላባ ለያዕቆብ እንዲያገባት በቅድሚያ የፈቀደለት መልከመልካሟን ራሄል ሳይሆን መልከጥፉዋን ልያ ነው ያገባው በሌላ በኩል መልከቀናዋ ልያ ራሷን ትከናነብ ነበር (ውበቷን ላለማሳየት)፡፡

35. መጥፎ መልክ ያላት ልያ የአይሁድ በአምልኮ ጣኦት መጠመድንና ከእግዚአብሔር መንገድ መውጣትን ያመለክታል፡፡ ራሄልም ጌታችንንና መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ባመኑና ልቡናቸውንም እግዚአብሔር ያበራላቸውን ምእመናን ትመሰላለች፡፡

36. ያዕቆብ የስድሳዘጠኝ ዓመት ዕድሜ ሰው ሲሆን ሮቤልን ወለደው ከሱ በማከታተል የሮቤልን ወንድሞች ስምዖንን ሌዊን ይሁዳን ይሳኮርን ዛብሎንን ዮሴፍን ብንያምን ጋድን አሴርን ዳንን ንፍታሌምን ወለዳቸው እነዚህ አሥራ ሁለት ልጆች እግዚአብሔር ለያዕቆብ የሠጣቸው በረከቶች ናቸው፡፡

37. የይስሐቅ ዕድሜ መቶሃያ ዓመት ሲሆን ይስሐቅ ሞተ፡፡ ልጆቹ ኤሳውና ያዕቆብም አባታቸውን ይስሐቅን ገነዙት አባቱ አብርሃም ከተቀበረበት መቃብር አጠገብም ቀበሩት፡፡

38. የያዕቆብሚስት ልያ ሞተችና ከአብርሃም መቃብር አጠገብ ቀበሩዋት የያዕቆብ ልጅ ይሁዳ ከነዓናዊት የሆነችውን ሴት በሚስትነት አገባ በዚሁም ያዕቆብ ከባድ ሐዘንን አዘነ ለልጁ

ለይሁዳ ወልዱ በአምላክአብርሃም ይስሐቅ ከመኢትደመር ምስሌነ ዘርአከነዓናውያን

39. ይሁዳሰ አበዮ ወኢሰምዓ ቃሎ ዉውእቱ ኢወለደ እምኔሃ እስመ እግዚአብሔር ልዑል ሰምዓ አስተበቁአቶ ለያዕቆብ ወኢደመረ ዘርአከነዓናውያን ምስለዘርኡ።

40. ወእምዝ ሰከበ ይሁዳ ምስለ ትእማር ወወለደቶሙ ለፋሬስ ወለዛራ በእማንቱ መዋዕል ሆረ ያዕቆብ ምስለ ደቂቁ ውስተ ምድረ ግብፅ ወነበሩ ፲ወ፪ ዓመተ ወሰበ ኮኖ ለያዕቆብ ፻ወ፵ ዓመተ ሞተ እንዘዓመታቲሁ ለዮሴፍ ፶ወ፪ ዓመት ገነዞ ዮሴፍ ወልዱ ወቀበሮ በምድረ ግብፅ።

41. ወእምድሕረ ፶ወ፪ ዓመት አግአዘ ዮሴፍ ሥጋሁ ለያዕቆብ አቡሁ ወአብፅሖ ኀበመቃብረ አበዊሁ አብርሃም ወይስሐቅ።

42. ይሁዳ ወለዶ ለፋሬስ ወፋሬስ ወለዶ ለኤስሮም ወኤሥሮም ወለዶ ለአራም ወአራም ወለዶ ለአሚናዳብ ወአሚናዳብ ወለዶ ለነአሶን።

43. ነአሶን የዓቢ እምኵሉ ትውልደ ይሁዳ ወአሚናደብ አውሰበ ወለቶ ለአልአዛር ወልደ አሮን ካህን ወእምነ

ይሁዳም ባባቶቹ አብርሃምና ይስሐቅ ስም እቺን ሴት ከዘሮቹ እንዳትጨመር አለው።

39. ይሁዳ ግን የያዕቆብን ምክር አልሰማም ሆኖም ከከነዓናዊቷ ልጅ አልወለደም ልዑል እግዚአብሔር የያዕቆብን ልመና ሰምቷልና የከነናውያንም ዘር ከነገደ አብርሃም እንዲጨመሩ አላደረገም።

40. ይሁዳ ትእማርን ተገናኛት ከሷም ፋሬስንና ዛራን ወለደ በዚሁ ወቅት ያዕቆብ ከልጆቹ ጋር ወደምድረ ግብፅ ሄደ አሥራ ሁለት ዓመትም በግብፅ ኖሩ ያዕቆብ አንድ መቶ አርባ ዓመት ሲሞላው ሞተ በዚህ ጊዜ የዮሴፍ ዕድሜ አምሳሁለት ዓመት ሁኖ ነበር ስለዚህ አባቱ ያዕቆብን ገነዘው ለጊዜውም ባለበት ምድረ ግብፅ ቀበረው።

41. ካምሳ ሁለት ዓመት በኋላ ዮሴፍ ያባቱ ያዕቆብን ዓፅም ከግብፅ አፍልሶ ወደከነዓን በመውሰድ ባባቶቹ አብርሃምና ይስሐቅ መቃብር ላይ ቀበረው።

42. ይሁዳ ፋሬስን ወለደ ፋሬስ ኤስሮምን ወለደው ኤሥሮም አራሞን ወለደው አራም አሚናዳብን ወለደው አሚናዳብ ነአሶንን ወለደው።

43. ከይሁዳ ትውድ ሁሉ የነአሶን ይበልጣል የነአሶን አባት አሚናዳብ የካህኑ አሮን አልአዛር ልጅን አግብቷል። ከሷም

አሚናደብ ኮነ ክህነት ውስተቤተ እሥራኤል ወእምነነ አሶን ኮነ ውስቴቶሙ መንግሥት።

44. ለቡ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ዘከመኮነ መንግሥት እምይሁዳ ነአሶን ወለደ ለሰልሞን ወሰልሞን ወለዶ ለቦኤዝ እምራኬብ ወእሞትዝምደ ነገሥት ይእቲ።

45. እግዚአብሔር ልዑል ኢያርኰሶ ለሎጥ በእንተዘሰከበ ምስለአዋልዲሁ ወኢኮነ ሳእሌሁ ነውረ። አላ ውእቱ ሠናየ ገብረ በእንተዘረድኦ ለአብርሃም በውስተነግድ ወተወክፎሙ ለመላእክት በአሚን።

46. ወበእንተዝ ረሰየ እግዚአብሔር ነገሥተ እምራኬብ ዘእምዘርአሎጥ ወእምውሉ ደዚአሁ ኮነት ብእሲቱ ለሰሎሞን ወልደ ዳዊት ዘእምዘርአ አብርሃም እስመአው ሰበ ሰሎሞን ፺፻ አንስተ ዕቁባተ።

47. ወኢረከበ በውስቴቶን ውሉደ ወኢአሐደ እምኔሆን እስመ እግዚአብሔር ልዑል ኢሠምረ ይደመር ዘርኦሙ ለከነናውያን ምስለዘርአሕሩይ ሕዝብ ዘእምኔሆሙ ተሰብአ እግዚኤነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

ፊኒሐስ ካህንን ወለደው ስለዚህ የቤተ እሥራኤል ክህነት ከአሚናዳብ ተመሠረተ። ከነአሶን ደግሞ የቤተእስራኤል መንግሥት ተመሠረተ።

44. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ መንግሥት በይሁዳ ለእሥራኤል ልጆች እንደተመሠረተ አስተውል ነአሶን ሰልሞንን ወለደው ሰልሞን ከራኬብ ቦኤዝን ወለደው ራኬብ የነገሥታት ዘር ናት።

45. ልዑል እግዙአብሔር ሎጥን ከሴቶች ልጆቹ ጋር የግብረሥጋ ግንኙነት በማድረጉ አላረከሰውም ነውር ሁኖም አልተቈጠረበትም አብርሃምን ተከትሎ ካገሩ በመውጣቱና ከሰዶም በመላእክት ትእዛዝ ሳያቅማማ በመውጣቱ በእግዚአብሔር ዘንድ ታላቅ ነው።

46. ስለዚህ ራኬብ ከሎጥ ከተነሱ ነገሥታት ትውልድ ያላት ናት። ከነዚሁም ሲያያዝ መጥቶ ከራኬብ ዘር የሆነችውን ሚስት የዳዊት ልጅ ሰሎሞን አግብቷል። ሰሎሞን ከአብርሃም ዘር መሆኑ ሲታወቅ ሰባት መቶ ዕቁባቶችን አግብቶ በንጉሥነት ተቀምጦ ነበር።

47. ሰሎሞን ግን ከነዚህ ሁሉ ዕቁባቶቹ አንድ ልጅ እንኳ አልወለደም ልዑል እግዙአብሔር የከነናውያን ዘር ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋን ከሚለብስባቸው የተመረጡ ሕዝቦች ጋር አንድ ለማድረግና ለማቀላቀል (ለማደባለቅ) አልፈለገምና።

48. ኵሎንኬ አንስቲያሁ ለሰሎሞን እምዘርአከነአን እማንቱ ዜናሁሰ ለሙሴ ነቢየ እግዚአብሔር መጻሕፍት ቅዱሳት ይዜንው ከመሌዊ ሶበሆረ ምስለአቡሁ ብሔረግብፅ ሙሴ ወትእማር ወኢያሱ ወልደነዌ ወካሌብ እምዘርአዚአሁ።

49. ወለሙሴ ሶበወረውዎ ውስተ ተከዚ ነስአቶ ሰፌር ወለተፈርኦን ወእተወቶ ቤታ ወሰበኮና ፵ ዓመተ ቀተሎ ለናቦም ግብፃዊ ሊቀቀዳሕያኒሁ ለፈርኦን ወጐየ ኀበራጉኤል ካህነ ምድያም።

50. ወበህየ አውሰበ እኅቶ ለራጉኤል ወወለደ ፪ ውሉደ ወሰበኮና ለሙሴ ፶ወ፪ ዓመተ ወኩሉ መዋዕለ ሕይወቱ ፻ወ፳ ዓመት ወነበረ በምድረ ግብፅ ፵ ዓመተ ወበምድረምድያም ፵ ዓመተ ወኮነኖሙ ለደቂቀ እሥራኤል ፵ ዓመተ በውስተገዳም።

51. ወእምድሕረሞተ ሙሴ ኰነኖሙ ለሕዝብ ኤያሱ ወልደነዌ ፴ወ፬ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ኰነኖሙ ኩስ ዕልው ፰ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ጎትያንያል ወልደቄኔዝ እሁሁ ለካሌብ ፳ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ተቀንዩ ደቂቀ ፳ል ለኤግሎሞ ንጉሠ ሞአብ ፲ወ፰ ዓመተ።

52. ወእሞዝ አድሐኖሙ እግዚአብሔር እሞእዴሁ

48. የሰሎሞን ሚስቶች በሙሉ ከምድረከነአን ዘሮች ነበሩ የሙሴ ታሪክ ቅዱሳት መጻሕፍት እንደሚነግሩን የያዕቆብ ልጅ ሌዊ ካባቱ ያዕቆብ ጋር ወደግብፅ ሄደ ከዝያው ስለቀረ ከሱ ዘሮች ሙሴ ትእማርንና የነዌ ልጅ ኢያሱና ካሌብ በምድረ ግብፅ የእሥራኤል ልጆች እያሉ ተወለዱ።

49. ሙሴ ወደወንዝ ውሃ በተጣለ ጊዜ ሰፌር የተባለችው የፈርኦን ሴት ልጅ ወስዳ ከቤቷ አሳደገችው ሙሴ አርባ ዓመት ሲሞላው "ናቦም" የተባለውን የፈርኦን የመጠጥ አለቃ ገደለውና ራጉኤል ወደተባለው የምድያም ካህን ሸሸ።

50. በዚሁ የራጉኤልን እህት አግብቶ ሁለት ልጆችን ወለደ ሁለቱን ልጆች የወለዳቸው በአምሳሁለት ዓመቱ ነው የሙሴ ጠቅላላ ዕድሜ መቶ ሃያ ዓመት ሲሆን በምድረግብፅ አርባ ዓመት በምድረምድያም ፵ዓመት እስራኤልን በምድረበዳ እየመራ ፵ ዓመት ኑሯል።

51. ሙሴ ከሞተ በኋላ የነዌ ልጅ ኤያሱ ሰላሳ አራት ዓመት እስራኤሎችን ገዛቸው ከሱ ቀጥሎ ከሐዲው ኩስ ስድሳ ዓመት ገዛቸው ከሱ ቀጥሎ ጎቶልያንያል ወልደ ቄፋዝ የካሌብ ልጅ ሃያ ዓመት ገዛቸው ከዚያ በኋላ ላንድ መቶ ስድሳ ዓመት በኤግሎሞ ንጉሠሞአብና በተከታዮቹ መቶ ስድሳ ዓመት እስራኤላውያን ሲገዙ ኖሩ።

52. ከሱም እጅ እግዚአብሐር አዳናቸው ከሱ በኋላ የጌራ ልጅ ናኦድ

ወእሞድሕሬሁ ኰነኖሙ ናኦድ ወልደጌራ ፹ ዓመተ ወበ፳ወ፯ ዓመተሞኩናኑ ለናኦድ ተፈፀመ ፵፻ እምፍጥረት ወእምድኅሬሁ፡፡ ኰነኖሙ ኢያሜን ፳ወ፫ ዓመተ፡፡

53. ወእምድሕሬሁ ኰነንዎሙ ዲቦራ ወባርቅ ፵ ዓመተ ወእምድሕሬሆሙ ኰነንዎሙ ሰብአምድያም ፯ ዓመተ ወአድሐኖሙ በእዴሁ ለጌዴዎን ፵ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ኰነኖሙ አቤሜሌክ ፫ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ኰነኖሙ ቱላ ወልደፉሕ ፳ወ፫ ዓመተ፡፡

54. ወቆመ እምድሕሬሁ ኢያኤር ገለአዳዊ ወኰነኖሙ ለ፳ኤል ፳ወ፪ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ቀነዩዎሙ ኤሎፍሊ ፲ወ፰ ዓመተ ወእምድሕሬሁ አድሐኖሙ በእዴሁ ለዮፍታሄ ዘሦአ ወለቶ፡፡

55. ወኰነኖሙ ዮፍታሄ ፯ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ሐሴቦን ኰነኖሙ ፯ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ኰነኖሙ ኤሎም ፵ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ቀነዩዎሙ ኢሎፍሊ ፵ ዓመተ፡፡ ወእምድሕሬሁ ኰነኖሙ ኤሎም ዘቡላዊ ፵ዓመተ ወእምድሕሬሁ ቀነዩዎሙ ኢሎፍሊ ፵ዓመተ፡፡

56. ወእምድሕሬሁ አድሐኖሙ እግዚአብሔር በእዴሁ

ሰማንያ ዓመት ሙሉ ገዛቸው ከዚሁ መካከል በሃያ ሰባተኛው ዓመተ መንግሥቱ ፍጥረት ከተጀመረ አራትሺ ዓመት ሞላ፡፡ ከናኦድ በኋላ ሕዝበእስራኤልን የገዛው ኢያሜን ይባላል፡፡ ኢያሜን ሃያ አምስት ዓመት ገዝቷቸዋል፡፡

53. ከዚያ ዲቦራና ባርቅ አርባ ዓመት ገዙዋቸው፡፡ ከነሱ በኋላ ምድያማውያን ሰባት ዓመት ገዙዋቸው ከነሱም እጅ እግዚአብሔር አዳናቸው፡፡ ያዳናቸውም በጌዴዎን አማካይነት ነው፡፡ ጌዴዎን በበኩሉ እስራኤላውያንን አርባ ዓመት ገዝቶአቸዋል ከሱ በኋላ አቤሜሌክ መቶ ዓመት ገዝቶአቸዋል ከሱ ቀጥሎ ቱላ ወልደፉሕ ሃያ አምስት ዓመት ገዝቶአቸዋል፡፡

54. ከሱ ቀጥሎ ኢያኤር ገለአዳዊ ሃያሁለት ዓመት ገዛቸው ከሱ ቀጥሎ ኤሎፍላውያን አሥራ ስምንት ዓመት ገዙቸዋቸው ከነሱም እጅ እግዚአብሔር ልጁን በሰዋው ዮፍታሄ አማካይነት አዳናቸው፡፡

55. ዮፍታሄ እስራኤላውያንን ሰባት ዓመት ገዛቸው ከሱ ቀጥሎ ሄሴቦን ሰባት ዓመት ገዛቸው ከሄሴቦን ቀጥሎ ኤሎም አርባ ዓመት ገዛቸው ከሱ ቀጥለው ኢሎፍላውያን አርባ ዓመት ገዙዋቸው ከኢሎፍላውያን ቀጥሎ ኤሎም ዘቡላዊ ፵ ዓመት ገዛቸው ከኤሎም ዘቡላዊ ቀጥለው ኢሎፍላውያን አርባ ዓመት ገዙዋቸው፡፡

56. ከሱ ቀጥሎ እግዚአብሔር በኃይለኛው ሶምሶን እጅ

ለሶምሶን ኃያል ወኮነኖሙ ሶምሶን ፲ወ፪ ዓመተ ለሕዝብ ወእምዝ ሀነሁ ደቂቀ እስራኤል ፲ወ፪ ዓመተ እንዘአልቦሙ መኮንን። ወእምድሕረዝ ተንሥአ ኤሊ ካህን ወኮነኖሙ ፵ ዓመተ ወእምድሕሬሁ ኮነኖሙ ሣሙኤል ነቢይ ፪ ዓመተ።

57. ወእምዝ ገብሩ ሕዝብ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአንገሡ ላዕሌሆሙ ሣኦልሃ ውእቱ ዘነግሠ ቀዳሚ ላዕለ ደቂቀ እሥራኤል ወኮነኖሙ ፵ ዓመተ በመዋዕሊሁ አስተርአየ ጎልያድ ሐያል ወኢማሰኖሙ ለደቂቀ ፳ ኤል ወቀተለ ወራዙቶሙ።

58. ወእምዝ ፈነዎ እግዚአብሔር ዳዊት ነቢየ ወቀተሎ። ወቀተልዎ ለሣኦል ኢሎፍሊ እስመሐደጎ ለእግዚአብሔር ወአስተብቁዓ ነበአጋንንት ወእምድሕሬሁ ነግሠ ዳዊት ወልደ እሴይ ፵ ዓመተ ላዕለእሥራኤል ወእምድሕሬሁ ነግሠ ሰሎሞን ወልዱ ወገብረ ዓበይተ ግብራተ ወፈነወ ውስተ ሀገረ አውቂር ብዙሐነ አሕማረ ዘይፀውሩ እምይእቲ ሀገር ፵ወ፯ አውራሐ።

59. ወሐነፀ ብዙሐነ አህጉረ ወአዲ ሐነፀ ዓቢየ ሀገረ በውስተገዳም ወሰመያ ሀገረፀሐይ ወፈድፈደ ክብሩ ለሰሎሞን ወተሰምዓ ዜናሁ ውስተኩሉ በሐውርት ወበዝሐ ጥበቡ ወክቡሩ ወብዕሉ።

ከኢሎፍላውያን እጅ አዳናቸው ስለዚህ ሶምሶን አሥራ ሁለት ዓመት ገዛቸው። ከሶምሶን በኋላ ግን ደቂቀ እሥራኤል ገገር ሳይኖራቸው አሥራ ሁለት ዓመት ኖሩ ከአሥራ ሁለት ዓመት ያለገዢ መኖር በኋላ ካህኑ ኤሊ ተነስቶ አርባ ዓመት ገዛቸው ከኤሊ ቀጥሎ ነቢዩ ሳሙኤል አሥራ ሁለት ዓመት ገዛቸው።

57. በዚህ ጊዜ ሕዝበ እስራኤል ክፉ ሥራን ሠሩ እግዚአብሔርንም አስቀየሙ በላያቸውም ላይ ሣኦልን አነገሱ ሳኦል የእስራኤል የመጀመርያው ንጉሥ ነው አርባ ዓመትንም ገዟቸዋል በዘመኑ ጎልያድ የሚባል ኃይለኛ ተነስቶ እስራኤላውያን አስጨንቆአቸዋል ብዙዎች ወጣቶቻቸውንም ገድሎባቸዋል።

58. ከዚያ በኋላ እግዚአብሔር ዳዊትን ላከ ዳዊትም ጎልያድን ገደለው ሳኦልን ደግሞ እግዚአብሐርን ትቶ በአጋንንት ስላሟረተ ኢሎፍላውያን ገደሉት ከሳኦል ቀጥሎ ነቢዩ የእሴይ ልጅ ዳዊት ፵ ዓመት ነገሠ ከዳዊት ቀጥሎ ሰሎሞን ነገሠ ሰሎሞን ብዙ ታላላቅ ሥራዎችን ሠርቷል ሰሎሞን ለአርባ ሰባት ዓመት ሙሉ አውቂር ወደተባለው አገር መርከቦችን እየላከ ወርቅን አስጫነ።

59. ሰሎሞን ብዙ አገሮችን አቅንቷል በምድረበዳው ውስጥ ትልቅ አገርን ሠራና ሀገረ ፀሐይ ብሎ ሰየማት የሰሎሞን ክብር እጅግ በዛ ዝናውም በብሔሮች ሁሉ ተሰማ ጥበቡና ክብሩ እጅግ የላቀ ሁኖ ታየ።

60. ወመፅአት ኀቤሁ ንግሥተ አዜብ ወተአዘዘት ሎቱ። ወአዲ መፅአ ኀቤሁ ኀብራን ንጉሠ ጢሮስ ወሲዶና ወአፍቀሮ ፈድፋደ ወረድኦ ወገብረ ፈቃዶ ለሰሎሞን እስመ ውእቱ ያፈቅሮ ፈድፋደ ለዳዊት አቡሁ። ወመንግሥቱሰ ለዳዊት እምቅድመ መንግሥቱ።

61. ወአውሰበ ሰሎሞን ፲፻ አንስተ ወሶበ አፍቀሮን ፈድፋደ አማሰነ ጥበቢሁ ወሜጣሁ እምአምልኮ እግዚአብሔር ውስተ አምልኮ ጣዖት። ወሞተ እምድሕረነግሠ ፵ ዓመተ።

62. ወአዲ ኀብራን ንጉሠ ጢሮስ ወሲዶና ስሕተ ወክህዶ ለእግዚአብሔር ወሰመየ ርእሶ እግዚአብሔር ወይቤ አነሰ እነብር ውስተልበ አብሕርት ከመአምላክ ወሶበሰምዓ ዜናሁ ናቡከደነፆር ንጉሥ ወሐረ ኀቤሁ ወቀተሎ።

63. ወረኩሰት ምድር በአምልኮ ጣዖት ወበዝሙት። ውስተ ኢየሩሳሌም መሥዋዕተ አጋንንት ተሠአ። ወበመዋዕሊሁ ተናፈቀ መንግሥተ ቤተዳዊት ወኮነ ፪ ክፍለ። ወበሐምስ ዓመተ መንግሥቱ ሆረሴሳን ንጉሠ ግብፅ መፅአ ውስተ ኢየሩሳሌም ወማሕረከ ኵሎ ዘሀሎ ውስተ ቤተ እግዚአብሔር።

60. የአዜብ ንግሥት ወደሰሎሞን መጣች ለሱም ታዘዘች እንደገና ኀብራን የተባለው የጢሮስና የሲዶና ንጉሥ ወደሰሎሞን መጣ እጅግም ሰሎሞንን ወደደው ረዳውም ፈቃዱንም ሁሉ አደረገ ይህ ኀብራን የተባለው ንጉሥ የሰሎሞንን አባት ዳዊትን እጅግ ይወደው ነበር ነገር ግን ከኀብራን አስቀድሞ ነው ዳዊት የነገሠው።

61. ሰሎሞን አንድ ሺ ሚቶችን አገባ እጅግም ስለወደዳቸው ጥበቡን አጠፋ። እነዚህም ሴቶች እግዙአብሔርን ከማምለክ አውጥተው ጣዖትን እንዲያመልክ አደረጉ ሰሎሞን በንጉሥነት አርባ ዓመት ሲገዛ ቈይቶ ሞተ።

62. ኀብራን የተባለው የጢሮስና የሲዶና ንጉሥ የሰሎሞንን በአምልኮ ጣዖት መበከል ሲያይ እግዚአብሔርን ካደው እኔ እግዚአብሔር ነኝም አለ በባሕሮች ውስጥም የመኖር ችሎታ አለኝ አምላክ ነኝና አለ። ናቡከደነፆር ንጉሥ የኀብራን እግዚአብሔርን መካድ ሲሰማ ሄዶ ገደለው።

63. ሰሎሞን ሲሞት ልጁ ሮብአም ነገሠ በዚሁ ወቅት ምድር በአምልኮ ጣዖትና በዝሙት ረከሰች በኢየሩሳሌም ሰዎች ለአጋንንት መሥዋዕትን ሠው። በሮብአም ዘመን የዳዊት መንግሥት ለሁለት ተከፈለች። ሁለት መንግሥታትም ሆኑ ባምስተኛው የሮብአም ዘመነመንግሥት ሴሳን የተባለው የግብፅ ንጉሥ ኢየሩሳሌምን ወረረና በቤተ እግዚአብሔር የነበረውን

64. ወነሥአ ኵሎ ንዋየ ወርቅ ወብሩር ዘዘገቡ ዳዊት ወሰሎሞን ወፀንዑ ፈድፋደ ወይቤሎሙ ለአይሁድ ኢኮነ ንዋየ ወርቅ ወብሩር ዘአጥረዩ ለሊሆሙ አሉ እሙንቱ ዘአምፅኡ አበዊክሙ እምድረግብፅ አመጉዩ እምገፀፈርኦን፡፡

65. ወሞተ ሮብአም ወልደሰሎሞን ወኮነ መዋዕለ መንግሥቱ ፲ወ፯ ዓመተ፡፡ ወእምድሕሬሁ ነግሠ አቢይ ወልዱ እንዘ ፫ ዓመታቲሁ ወገብረ እኩየ ቅድመ እግዚአብሔር ወሞተ፡፡

66. ወእምድሕረ ፵ ዓመት ነግሠ ድሕሬሁ አሳ ወልዱ ወገብረሠናየ ቅድመ እግዚአብሔር ወአፅርዓ አምልኮ ጣዖት ወአእተተ ዝሙተ እምኢየሩሳሌም ወሰደዳ ለእሙ እመንግሥቱ እስመሐነፀት ቤተ አማልክት ወኮነ መዋዕለ መንግሥቱ ፫ ዓመት ወእምድሕሬሁ ነግሠ ወልዱ ዮሳፍጥ፡፡

67. ወኢሆረ ዮሳፍጥ በፍኖተ አቡሁ ወአፍቀሮሙ ለሰብአቤተ አክአብ ወገብረ ርስተ ምስሌሆሙ ወሐነፀ ብዙሐነ አሕማረ ወፈነዎሙ ውስተ ሀገረ አውቂር ከመይፁሩ ወርቀ ወያምፅኡ ሎቱ እምዛቲ ሀገር፡፡ ወአስጠሞን እግዚአብሔር ለአሕማሪሁ ውስተባሕር፡፡

ንብረት ሁሉ ዘረፈ፡፡

64. ዳዊትና ሰሎሞን በከባድ ጥረትና ድካም በቤተመቅደስ ያከማቹትን ወርቅና ብር አንድም ሳያስቀር ወሰደው ለአይሁድም "ይህ ወርቅና ብር የዳዊትና የሰሎሞን ንብረት አይደለም አባቶቻችሁ ከፈርኦን ግዛት ሸሽተው በወጡ ጊዜ ከግብፅ ይዘውት የመጡ የግብፃውያን ሐብት ነው" አላቸው፡፡

65. የሰሎሞን ልጅ ሮብአም ሞተ የግዛት ዘመኑም አሥራሰባት ዓመት ነው ከሱ ቀጥሎ አብያ የተባለው ልጁ ነገሠ አብያ ሲነግሥ የሃያ ዓመት ልጅ ነበር በእግዚአብሔር ፊትም ክፉ ሥራ ሠራ ሞተም፡፡

66. እሥራኤሎች አርባ ዓመት ያለንጉሥ ከቆዩ በኋላ የአብያ ልጅ አሳ ነገሠ በእግዚአብሔር ፊትም መልካም ሥራን ሠራ አምልኮ ጣዖትን አስወገደ ዝሙትንም አጠፋ የገዛ እናቱንም የጣዖት ማምለኪያ ሥለሠራች ከኢየሩሳሌም አባረራት የመንግሥቱ ዘመን ሃያ ዓመት ነው እሱ ከሞተ በኋላ ልጁ ዮሳፍጥ የሱን መንግሥት ወረሰ፡፡

67. ዮሳፍጥ ባባቱ መንገድ አልሄደም የአክ አብን ቤተሰቦች ወደዳቸው ከነሱ ጋርም ርስት መካፈል ጀመረ ብዙ መርከቦችንም ሠራና እንደሰሎሞን ወርቅን ተጭነው ይመጡ ዘንድ አውቂር ወደተባለው አገር ላካቸው እግዚአብሔር ግን መርከቦቹን ወደባሕር አሰጠማቸው፡፡

68.. ወኮነ መዋዕለ መንግሥቱ ፳ ዓመት ወእምድሕሬሁ ነግሠ ወልዱ ኢዮራም እንዘዓመታኒሁ ፴ ክረምት።

ምዕራፍ ፮ ጴጥሮስ ከሠተ ለቀሌሚንጦስ ረድኡ ብዙሐተ ምሥጢራተ እግዚአብሔር

1. በስመአብ ወወልድ ወመንፈ ስቅዱስ ፩ አምላክ ዘከሠተ ጴጥሮስ ለረድኡ ቀሌሚንጦስ ይቤ ቅዱስ ጴጥሮስ ለረድኡ ቀሌሚንጦስ ሶበተፈፀመ ፵ ዕለት እምድሕረትንሣኤሁ ለእግዚእነ ወመድሐኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ፈቀደ ይዕርግ ውስተ ሰማያት ወይትመየጥ ውስቲስብሐቲሁ ወግሩም ማሕደሩ። ወእምዝ አዕረገነ ውስተደብር ቅዱስ።

2. ወእምዝ ነሥአኒ ሊተ ወለያዕቆብ ወለዮሐንስ ደቂቀ ዘብዴዎስ ወለማርያም ቅድስት ወአዕረገነ ምስሌሁ ወሐደጎሙ ለእለተረፉ አርድእት ታሕተደብር ወነፍሐ ላእሌነ ወይቤለነ ንሥኡ ኃብተ መንፈስቅዱስ ወአዲ ይቤለነ ኢታጥርዩ ወርቀ ወኢብሩረ ወኢስንቀ ለፍኖት እንዘተሐውሩ ውስቴታ። ወኢትፁሩ በትረ ወኢትፍቅዱ

69. ዮሳፍጥ ሃያ ዓመት በንጉሥነት ቈይቶ ሞተ ከሱ በኋላ ልጁ ኢዮራም በሰላሳ ዓመት ዕድሜው ነገሠ።

ምዕራፍ ፮ ጴጥሮስ ለተማሪው ቀሌሚንጦስ ብዙ ምሥጢራተ እግዚአብሔርን ገለፀለት

1. በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ። ይህ ጴጥሮስ ለተማሪው ቀሌሚንጦስ ብዙ ምሥጢርን የገለፀበት ዝግጅት ነው። "ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከትንሣኤው በኋላ በአርባኛው ቀን ወደሰማያት ያርግ ዘንድና ተመልሶ ግሩምና አስደናቂ እንዲሁም የመላእክትና የሊቃነመላእክት የማያቋርጥ ምሥጋና ወደሚሰማበት ሰማያዊ መንበሩ በምሥጋናና በታላቅ አምላካዊ ክብር ያርግ ዘንድ በወደደ ጊዜ በዛንጊዜ ወደተቀደሰው ተራራ አወጣን" እያለ ቅዱስ ጴጥሮስ ንግግሩን ቀጠለ።

2. እንዲህም አለ "እኔን የዘብዴዎስን ልጆች ያዕቆብንና ዮሐንስንና ቅድስት ድንግል ማርያምን ወሰደን የቀሩትን ሐዋርያት ደግሞ ተዋቸው ከተራራው እግርጌም እንዲቈዩ አዘዛቸው። እኛን ግን እፍ አለብን መንፈስ ቅዱስንም አሳደረብን ከዚህም አያይዞ እንዲህ አለን "ወርቅንና ብርን አታከማቹ ስንቅንም አትሸከሙ በምትጓዙበት አገር ሁሉ በእጃችሁ በትርም ይሁን ሌላ

ዘንተ ኩሎ።

3. ወአእምሩ ከመወሀብኩክሙ ሥልጣነ ታንብሩ እደዊክሙ ዲበዱያን ዱያነ ፈወሱ። ወሙታነ አንሥኡ እስመንብተመንፈስቅዱስ ይከውነክሙ ሥልጣነ ውስተኩሉ ምድር ወናሁ እፌንወክሙ ኀበአዘዘኒ አብ ወሀብኩክሙ ሠናያተ ኃብተ በፀጋ ወአንትሙኒ በፀጋ ሀቡ። ወበንበተጋባእክሙ በስመዚአየ አነ እሄሉ ምስሌክሙ።

4. ወእምዝ ይቤለኒ ቅዱስ መምህርየ ኦ ቀሌሚንጦስ ዝንቱ ምሥጢር ዘተሐስበ እምኔየ ዓቢይ ውእቱ ወኢይትከሰት ለኩሉ ሰብእ እስመእግዚእነ ኢየሱስ ክራስቶስ አለበወነ ዘንተ ምሥጢረ እምቅድመ ዕርገቱ ኢርቱዕ እክስት ለከ እስመኢትክል ፀዊሮቶ።

5. ወእምዝ አሐዝኩ አነ ቀሌሚንጦስ እሥአል ኀበመምህርየ ቅዱስ ጴጥሮስ ከመያለብወኒ ኩሎ ዘከሰተ ሎቱ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወሶበርእየ ጴጥሮስ ከመእሥእል ኀቤሁ በዓፅር ወበአንብዕ ወይቤለኒ አምፅእ ክርታስ ወፀሐፍ ኩሎ ዘእከሥት ለከ።

6. ወእምዝ ነሥአኒ ወዓዕረገኒ ውስተደብረዘይት ውስተ መካነ ዘዓርገ እግዙእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ውስተሰማይ በከየ

ፊዕማችሁ አትያዙ"

3. በበሽተኞች ላይ እጃችሁን በማሳረፍ ትፈውሱዋቸው ዘንድ ሙታንን ታነሱ ዘንድ የመንፈስቅዱስ ኃብት ከኔ ዘንድ ተሠጥቶአቹኋል። ይህንንም ሀብት ከምድር በመላ በምትሄዱበት ሁሉ እንጂ በተወሰነ ቦታ ብቻ አይደለም። አሁንም ፀጋን ሠጥቻችሁ አለሁ እናንተም በፀጋ የተቀበላችሁትን ሁሉ በፀጋ ሥጡ በስሜ በተሰበሰባችሁበት ሁሉ እኔም ከናንተ ማህል እገኛለሁ።

4. ቀሌሚንጦስ እንዲህ አለ "መምህሬ ጴጥሮስ ቀሌሚንጦስ ሆይ እኔ እንድገልፅልህ የምትፈልገው ሁሉ እጅግ ከባድ ነው ለሰው ሁሉም የሚገለፅ አይደለም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደሰማያት ከማረጉ አስቀድሞ ይህን ምሥጢር ገልፆልናልና ስለዚሁ ሁሉን ዘርዝሬ እገልፅልህ ዘንድ አይገባም ልትሸከመው አትችልምና"

5. ከዚህም በመቀጠል እኔ ቀሌሚንጦስ ወደመምህሬ ጴጥሮስ ልመናየን ቀጠልኩ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገለፀለትን ሁሉ ያስረዳኝ ዘንድ መምህሬ ጴጥሮስም ከሱ ዘንድ ብዙ ምሥጢርን ለማወቅ እንደጓጓሁ ተረድቶ እያለቀስኩ እየተጨነቅሁም እንደለመንኩት አውቆ ካሁን ጀምሮ የምገልፅልህን ፃፍ አለኝ" አለ።

6. እንዲህም አለ "ከዚያም ወደደብረዘይት አወጣኝ ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደሰማይ ካረገበት ቦታም

ጴጥሮስ ዓቢየ ብካየ ወዓተበኒ በትእምርተ መስቀል ወይቤ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ርድአኒ በዕንተ አዚአከ ከመእንግር ለዝ ረድእ ምሥጢራቲከ፡፡

7. ወእምዝ ሰገደ ዲበምድር ፯ ጊዜ ወአነሂ ምስሌሁ ሰገድኩ ወበድሕሬሁ ተመይጠ ኀቤየ ወናሁ ርኢኩ የአውደ ዓቢይ ብርሃን ከመብርሃነ ፀሐይ ወይወፅእ እምአፉሁ አምሳለነደ እሳት ወመፅአ ላእሌየ ዓቢይ ፍርሐት ወድንጋጼ ወወደቁ በገፅየ ዲበምድር፡፡

8. ወአሐዘኒ ቅዱስ ጴጥሮስ እዴየ ወአንስአኒ ወይቤለኒ ኢትፍራሕ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ሰበርኢከ ተአምራተ ወመንክራተ ዘርኢነ በኀበእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ደንገፅከ ወኢክህልከ ተናግሮ እምብዝሐፍርሐት ወለነኒ አልቦ ዘተከሠተ ዘእንበለ ሕዳጥ እምእበየግርማሁ፡፡

9. ወይቤለኒ ዕቀብ ኵሎ ዘእነግረከ እስመናሁ ይመፅኡ እምድሕሬየ ካልአን እለኢየአምኑ በቃልየ ወበቃልከኒ ወአዲ ኢየአምኑ በስብከቶሙ ለኵሎሙ አርድእት፡፡

አቆመኝ ታላቅ ልቅሶም እያለቀሰ እኔን በትእምርተ መስቀል ባረከኝ ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስ ሆይ በኀይልህ ዕናት ምሥጢሮችህን ለዚህ የኔተማሪ ቀሌሚንጦስ እገልፅለት ዘንድ ርዳኝ" አለው፡፡

7. ቅዱስ ጴጥሮስ ተናግሮ ሥግደቱን ቀጠለ አርባጊዜ ሳያቋርጥ ሰገደ እኔም ከሱጋር ሰገድኩ እሱ አርባ ጊዜ ከሰገደ በኋላ ፊቱን ወደኔ አዞረ፡፡ በዚህ ጊዜ ትልቅ ብርሃን ከላዩ ላይ ሲወጣ ተመለከትኩ ከአፉም የእሳት ነበልባል የመሰለ ነገር ሲወጣ አየሁ፡፡ በዚህ ጊዜ ፍርሃትና ድንጋጤ አደረብኝና በፊቴ ወደምድር ወደቅሁ፡፡

8. ቅዱስ ጴጥሮስ እጄን ይዞ ከወደቅሁበት አስነሳኝ፡፡ ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ አትፍራ በማለትም አፅናናኝ እንዲህም አለኝ ከጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ዘንድ ያየነውን ድንቅ ተአምር ባየህ ጊዜ ደነገጥክ ልትናገርም አልቻልክም ብዙ ፍርሀት ተሰምቶሃልና ከባድ ድንጋጤም አድሮብሃልና ለኛ ለተማሪዎቹም ከግርማው አስፈሪነት የተነሳ የምንችለውን ያህል ጥቂት ምሥጢርን ነው የገለፀልን፡፡

9. እንዲህም አለኝ "የምነግርህን ሁሉ በጥንቃቄ ጠብቅ እኔ የምናገረውን ሁሉ የማይቀበሉ በኋላ ዘመን ይመጣሉ አንተ የምትሠጠውንም ትምህርት የማይቀበሉ ይመጣሉ፡፡ ዳግመኛም የሐዋርያትን ሁላቸውን ትምህርት የማይቀበሉ ሰዎች ይመጣሉ፡፡

10. ወካዕበ ይቤለኒ ለቡኬ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ከመሶበፈቀደ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ይዕርግ ውስተ ሰማይ አዕረገኒ ውስተ ዝንቱ ደብር ቅዱስ ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ ኢትፍራሕ እስመአነ መሠረታ ለቤተክርስቲያን ወላእሌከ ሐነፅክዋ፡፡

11. ወሰገድኩ ቅዱሜሁ ወእቤ ዘከመ እፎ ፈጠርኮሙ ለሰማያት ወምድር ወእምቅድመ ትፍጥሮሙ በአይ መካን ሀሎከ ወእፎ ውእቱ መካን ዘይሴብሐከ እስመአልቦ ዘፈጠርከ ቀዳሚ ወኢምንተኒ በዲበምንት ነበረ መንግሥትከ እስመአልቦ መካን ዘያገምሮ፡፡ ወእፎ ኮንከ ለሊከ፡፡

12. ወአውስአኒ እግዚእየ ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ ናሁ ዕፁብ ነገረ ተስእልከኒ ዘኢይክል ጥበበሰብእ አእምሮቶ ወባሕቱ ሶበአእመርኩ ትፈቅድ ታእምር ዘንተ ምሥጢረ አነ እከሥት ለከ ኵሎ፡፡

13. ወይቤለኒ አነ ውእቱ መካን ዘያገምሮ ለኵሉ ነበርኩ ዲበመንበረ ስብሐትየ በብዕለ ፀጋየ ወህለወ አብ ብየ ይሴብሀ ወአንስ በመንፈስ እትወደስ አልቦ ዘቀደመ እምኔነ ወኢማእከሌነ ኢቀዳሚ ወኢደሐሪ አልብነ ጥንተ

10. ዳግመኛም እንዲህ አለኝ "ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ልብ ብለህ አስተውል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደሰማያት ያርግ ዘንድ በወደደ ጊዜ ወደዚሁ አመጣን ወደዚሁ ተራራም እንድንወጣ አደረገ በዚህ ጊዜ ከሌሎቹ ሐዋርያት ለይቶ ጴጥሮስ ሆይ አትፍራ እኔ የቤተክርስቲያን መሠረት ነኝና ቤተክርስቲያንን ካንተ ላይ እሠራታለሁ አለኝ"፡፡

11. እኔም ከፊቱ ሰገድኩ ሰማዮችንና ምድርን እንዴት ፈጠርካቸው ሳትፈጥራቸውስ የኖርክበት ቦታ ምን ይባላል እሱስ የት ይገኛል፡፡ የምትመሰገንበትስ ቦታ የት ይገኝ ነበር ምክንያቱም ከዚያ በፊት የፈጠርከው ነገር ለኛ አይታወቀንምና መንግሥትነትህስ በምን አማኝነት ይታወቅ ነበር ያንተን መንግሥት ሊሸከም የሚችል ቦታ የለምና አንተሳ እንዴት ትገለጥ ነበር፡፡

12. ጌታዬም መለሰልኝ እንዲህም አለኝ፡፡ "ጴጥሮስ ሆይ አሁን አስደናቂ ነገርን ጠየቅኸኝ የጠየቅኸውም ጥያቄ የሰው ልቡና ሊሸከመው የማይችል ነው፡፡ ነገር ግን ይህን ምሥጢር ለማወቅ እንደምትፈልግ ስላወቅሁ ለማወቅ የምትችለውን ሁሉ እገልፅልሃለሁ፡፡

13. ቦታ እኔ ነኝ ሁሉንም ችየ የምኖር እኔ ነኝ በምሥጋና መንበሬ ላይ ነበርኩ በፀጋየ ኃብት ነበርኩ አብ በኔ ዘንድ አለ በኔም ዘንድ መንፈስ ቅዱስ አለ ከኛ ዘንድ የመቅደምና ወደኋላ ማለት የለም ከመካከላችንም ፊተኛና ኋለኛ ተብሎ

ወኢተፍፃሜት።

14. ሕላዌነ ውስተኩሉ ወዕበየ ሐይልነ ወዘእምታሕቴነ እምፍጥረትነ ውእቱ ወአልብነ ኑኅ ወግድም ናገምር ኩሎ ወኩሉ ኢየአምረነ ወኢምንተኒ መልእልቴነ እስመመልእልተ ኩሉ ንሕነ ወአልቦ ወኢምንተኒ እምታሕቴነ እስመለኩሉ የአውዶ ዕበየ ሐይልነ።

15. አልብነ ይምን ወኢፅግም ወአልብነ ውሳጤ ወአፍአ እስመንሕነ አፍአ ወውሣጤ ስብሐቲነ ወብዕለፀጋነ እምኀቤነ ውእቱ ወኢኮነ እምባእድ አብሰ ጽድቅ ወርትእ ወአነኒ ሣህል ወምሕረት ወመንፈስ ሐይል ወጥበብ።

16. አልቦ ሰማይ ዘያገምረነ ወኢምድር ዘይፀውረነ ወሀበሀለውነ ኢንትዌለጥ እምግብር ውስተግብር ወኢንትመየጥ እመካን ውስተመካን ወኢይሬእየነ ዓይን ወጥበቢሁ ለሰብእ ኢይክል አእምሮተነ።

17. ወአልቦ ላእሌነ ተውሳክ ወኢሕፀት አብ አእምሮ ወአነ ሥምረት ወመንፈስቅዱስ ሐይል ወንሕነሰ ኢኮነ ብዙኃነ ወኢንትፈለጥ ዘዚአነ ኢይረክበነ ቡአዴ ወኢሙስና ወኩሎ ፈጠረ አብ ብየ ወበመንፈስቅዱስ ተፍፃሜቱ።

18. አብ ነቢብ ውእቱ ወአነ ቃል ወመንፈስቅዱስ ሕይወት

የሚነገርለት የለም መጀመርያና መጨረሻም የለንም።

14. የኛ ህላዌ የኛ መገኘት በሁሉ ዘንድ ነው የኃይላችንም ታላቅነት በሁሉ ይገኛል እ የፈጠርነው ሁሉ ከኛ የበታች ሁኖ ይኖራል ርዝመታችንና ስፋታችን በሰው አእምሮ አይገመትም ሁሉን እንችላለን ሁሉ ግን ማንነታችንን ሊረዳ አይችልም እኛ ከሁሉ በላይ ነንና የሐይላችንም ታላቅነት ሁሉንም ይዟልና።

15. ግራና ቀኝ የለንም ውስጥና ውጭም በኛ ዘንድ የለም ውጭ እኛ ነን ውስጥም እኛ ነን ምስጋናችንና የፀጋችን ኃብት ከኛ ዘንድ ነው። ከባዕድ የሚያስፈልገን ነገር ፈፅሞ የለም አብ እውነተኛና ትክክለኛ ነው እኔም ይቅርታና ምሕረት ነኝ መንፈስቅዱስ ኃይልና ጥበብ ነው።

16. እኛን መሸከም የሚቻለው ሰማይ የለም ምድርም የለም። ከግብር ወደግብር መለዋወጥ በኛ የለም ከቦታ ወደቦታም እንመላለስም የሰው ዓይን እኛን አያይም ሰውም በመራቀቅና በመመራመር እኛን ሊያውቅ አይችልም።

17. በኛ ዘንድ ጭማሪም ሆነ ሕፀት የለም አብ አእምሮ ነው እኔም ሥምረት ነኝ መንፈስ ቅዱስም ሐይል ነው እኛ ብዙዎች አይደለንም አንለያይምም ልዩነት አያገኘንም ጥፋትም አያገኘንም አብ በኔ ሁሉን ፈጠረ በመንፈስ ቅዱስም ተፈፀመ።

18. አብ ነቢብ ነው እኔም ቃል ነኝ መንፈስቅዱስ ደግሞ ሕይወት

ውእቱ ወአልቦ ዘይትማሰለነ እስመመልእልተ አምሳል ንሕነ ወአልቦ ዘይከውን ከማነ እስመላዕ[ከ]ሉ ንሕነ አቡየ እሳት ውእቱ ወአነ ብርሃኑ ወመንፈስቅዱስ ዋዕዩ አቡየ ፀሐይ ወአነ ብርሃኑ ወመንፈስ ቅዱስ ዋእዩ።

19. አቡየ ማይ ወአነ ጣዕሙ ወመንፈስ ቅዱስ ሕይወት አቡየ ክብር ወአነ ብዕል ወመንፈስቅዱስ ጸጋ ዘእንበሌነሰ አልቦ ፍጥረት እስመ እምቅድመ ሰማያት ሀሉኩ ምስለ አብ አቡየ ግርማ ወአነ ጸጋ ወመንፈስ ቅዱስ ተፍፃሜት።

20. አነ በአብ፣ ወመንፈስ ቅዱስ ወአብ ብየ አቡየ ጥበብ ወአነ ቃል ወመንፈስ ቅዱስ ድምፅ ንሕነ ውእቱ ዘፈጠርነ በጥበብነ ወቀዳምያን ንሕነ ወአልብነ ጥንት ወኢተፍፃሜት።

21. ወኢይትዓወቅ መዋዕሊነ እስመ እምቅድመመዋዕል ወአዝማን ንሕነ ኢይቀርብ ኀቤነ ወኢምንትኒ ወኢይክል ሕሊና ሰብእ ወኢዘመላእክት አእምሮ እስመንሕነ መልዕልተኩሉ ሕሊናት። ወኮነ ስብሐቲነ እምኀቤነ።

22. ወንሕነ ዘእንበለጥንት ወኢተፍፃሜት ፈቀድነ በብዙሕ ፍቅርነ ንፍጥሮ ለዓለም ከመይትዓወቅ መንግሥትነ ወምልክናነ ወዕበየኃይልነ ወብዕለክብርነ ይቤለነ አብ ሊተ

ነው የሚመሳሰለን የለም እኛ ከመመሳሰል በላይ ነንና እንደኛ የሚሆን የለም እኛ ከሁሉ በላይ ነንና አባቴ እሳት ነው ብርሃኑም እኔ ነኝ ሙቀቱም መንፈስ ቅዱስ ነው አባቴ ፀሐይ ነው ብርሃኑም እኔ ነኝ ሙቀቱም መንፈስቅዱስ ነው።

19. አባቴ ውሃ ነው እኔም ጣዕሙ ነኝ። መንፈስ ቅዱስም ሕይወት ነው አባቴ ክብር ነው እኔም ክብር ነኝ መንፈስ ቅዱስም ጸጋ ነው። ከኛ ውጪ ፍጥረት የለም። ሰማያት ሳይፈጠሩ እኔ ከአብ ጋር ነበርኩ አባቴ ግርማ ነው እኔ ደግሞ ጸጋ ነኝ መንፈስ ቅዱስ ፍፃሜ ነው።

20. እኔ በአብ መንፈስ ቅዱስ በአብና በኔ አባቴ ጥበብ ነው እኔም ቃል ነኝ መንፈስ ቅዱስ ደግሞ የቃል ድምፅ ነው። እኛ ነን በጥበባችን ሁሉን የፈጠርን ቀዳሚዎችም እኛ ነን መጀመርያና መጨረሻም የለንም።

21. ዘመናችን በፍጡራን ዘንድ አይታወቅም ከዘመንና ከአዝማን በፊት እኛ ነን። ከኛ ዘንድ የሚቀርብ የለም የሰው ሕሊናና የመላእክት አእምሮ ሊደርስብን አይችልም። እኛ ከሁሉ በላይ ነን። ከሕሊናዎችም በላይ ነው ምስጋናችንም ከራሳችን ነው።

22. እኛ መጀመርያና መጨረሻ የለንም ከፍቅራችን ብዛት የተነሳ ዓለምን እንፈጥር ዘንድ ወደድን ይህም መንግሥታችን ይታወቅ ዘንድ መላኬነታችንና አቸናፊነታችንም ይታወቅ

ወለመንፈስቅዱስ ንፍጥሮሙ ለእሳት ወለማያት ወለነፋሳት ወለባእዳን፡፡

23. ወፈጠርኖሙ እሞትካት ለሰማያት ቱሱሐን ምስለማያት ወምድርኒ ሀለወት ምስለማይ እንዘኢትከውን ፅንዕተ ፍፁመ ወኩሎሙ እሙንቱ ወእምዝ ፈጠርነ ንፁሐነ ሰማያተ ከመይኩን ምግባሪነ ላእሌሆሙ ወነበርነ ህየ፡፡

24. ወኢይክል ሕሊና ጥበብከ ኦ ጴጥሮስ እምዝንቱ ነገር ዘሰማዕከ ምሥጢረ ሥላሴ ወእምዝ ነሣእነ ፅሩያነ ማያተ ወፈጠርነ እምኔሆሙ ፫ ሰማያተ ብሩሀነ ወልዑላነ ዘእምታሕተ ሰማይ ዘምግባሪነ ላእሌሆሙ ወብርሃነ ዘፈጠርነ እንዘሀሉነ ላዕላይ፡፡

25. ሕልው ውእቱ ውስተሰማያት ዘእንበለውላጤ ወኢማሕለቅት እስመምግባኢሁ ለኩሉ ኀቤነ ወኩሉ ሀሎ በእራሕነ ወሶበፈፀምነ ፈጢሮቶሙ ለ፯ ሰማያት በቅፅበት ፈጠርነ ካልአ ፯ተ በቃል፡፡

26. ወእምዝ ረሰይነ ውስቶቶሙ በጥበብነ ዘአልቦ ትልቊ ወአልቦ ካልእ ዘየአምሮ ዘእንበሌነ ወአስተጋባእናሆሙ ለኩሎሙ ማያት ዘእምታሕተሰማያት ዘስሙ ፋሌክ

ዘንድ ብዕላችንና የኃይላችን ከፍታም ይታወቅ ዘንድ አብ እኔና መንፈስ ቅዱስ እሳትን ውሆችንና ነፋሶችን እንፍጠራቸው አልን፡፡

23. እኛም ፈጠርናቸው ከዚያ በፊት ሰማዮች ከውሆች ጋር ተቀላቅለው ነበር ምድርም ከውሃ ጋር ነበረች የፀናችም አልነበረችም ሁሉም በዚሁ መልክ ነበሩ፡፡ ከዚህ ቀጥሎ ሥራችን ከነሱ ላይ ይሆን ዘንድ ሰማዮችን ፈጠርን በነሱ ላይም እንኖራለን፡፡

24. ጴጥሮስ ሆይ የጥበብህ ህሊና ስለሰማኸው ምሥጢረ ሥላሴ ሊሸከመው አይችልም፡፡ ይኸውና እኛ የጠሩ ውሆችን ፈጠርን ከነሱም ሦስት ሰማዮችን ፈጠርን፡፡ ሰማዮቹ ብሩሃን ናቸው ልዑላንም ናቸው፡፡ የኛ ሥራ በነሱ ላይ ነው የፈጠርነው ብርሃንም ላይኛው ነው፡፡

25. ብርሃኑ በሰማዮች ያለ ነው፡፡ ይህም ብርሃን አያልቅም አይለወጥምም የሁሉም መድረሻና መነሻ እኛ ነን ሁሉም የሚኖረው በመዳፋችን ነው ሰባቱ ሰማያትን ፈጥረን ከጨረስን በኋላ በቅፅበት ሌሎች ሰባት ሰማዮችን ፈጠርን የፈጠርነውም በቃላችን ነው፡፡

26. በነሱ ላይም በጥበባችን ሥፍር ቁጥር የሌላቸውን ሌሎች ፈጠርን፡፡ ከኛም በቀር ማንም አያውቃቸውም፡፡ ውሆችንም ሁሉ አንድ ላይ ሰበሰብናቸው የሰበሰብናቸውም ከሰማያት

ውስተ ፩ መካን ዘየአውዶ ለኩሉ ዓለም ወፈጠርነ ኩሎ ዘዘዚአሁ።

27\. ወፈጠርነ ኩሎ ዘዘዚአሁ ፍጥረተ ወፈጠርናሆሙ ለመላእክት ፱ ዘመድ ዘዘዚአሆሙ አርአያሆሙ በበፆታሆሙ አርአያሆሙ ከመይርአዮ ፩ለካልኡ ወኩሎሙ ወቦ እመላእክት ዘቦ ብዙሕ ዓዕይንቲሁ ወዘብዙሕ ገፁ። ወቦ እምኔሆሙ ዘኩለንታሁ እሳት ዘይነድድ።

28\. ወቦ እምኔሆሙ መንፈስ ባሕቲቱ ወቦ እምኔሆሙ ዘውእቱ መንፈስ ወእሳት ወኩሎሙ ይዜምሩ ወይሴብሐ በቃል ዘኢያረምም እምዕራገመላእክት እስከካልእ ምዕራገ መላእክት የአክል ከመ ማእከለሰማይ ወምድር ዘትሬኢ።

29\. ትልቆሙ ለእሙንቱ መላእክት እለቦሙ ክንፍ ዘኢያረምሙ እምስብሐቲነ ፻፻ ወአእላፋት ወትእልፊተ አእላፋት ሱራፌል ወኪሩቤል ይሴብሁነ በቃል ዘኢያረምም

30\. ወኩሎሙ በበፆታሆሙ ወበውስተ ፫ አብያተክርስቲያናት ዘብርሃን ወእሳት ወፈጠርናሃ ለኢየሩሳሌም ሰማያዊት መልዕልተማይ ዘመልእልተ ሳልስ ሰማይ።

በታች ነው። ይህም ውሆች የተሰበሰቡበት ቦታ ፋሲክ ይባላል ይህም አንድ ቦታ ሁኖ ዓለምን ሁሉ ይዞራል።

27\. ብዙ የተለያዩ ነገሮችን ፈጠርን ዘጠኙንም ነገደመላእክት ፈጠርን የነሱም መልክ ይለያያል በየነገዳቸው ሁሉ መልካቸው ይለያያል። አንዱ ሌላውን ያየዋል ሁላቸውም በየነገዳቸው ይለያያሉ። ከመላእክት መካከል ብዙ ዓይኖች ያሉት አለ። ፊቱም ብዙ የሆነ አለ ሁለመናውም የሚነድ እሳት ሁኖ የተፈጠረ አለ።

28\. መንፈስ ብቻ ሁኖም ከነሱ መካከል አለ። መንፈስና እሳት በመሆንም የተፈጠሩ አሉ ነገርግን ሁሉም ይዘምራሉ ያለዕረፍትም በማያቋርጥ ያመሰግናሉ ካንዱ የመላክት ማረጊያ ወደሌላው የመላእክት መገኛ የምትመለከተውን የሰማይና የምድር ርቀት ያህላል።

29\. የነዚህ መላእክት ቁጥር እልፈ አዕላፋት ከዚያም የእጥፍ እጥፍ ነው እነዚህ እኛን በማመስገን ይኖራሉ ዕረፍት የላቸውም። ሱራፌልና ኪሩቤልም በየፊናቸው ያመሠግኑናል ዕረፍትም የላቸውም።

30\. ሁሉም በየወገናቸው በሦስቱ የብርሃን፣ የእሳት አብያተ ክርስቲያናት ላይ ይገኛሉ ኢየሩሳሌም ሰማያዊትንም ከሰማይ በላይ ከሚገኘው ውሃ በላይ ፈጠርናት እሷ ከሦስቱ ሰማያት በላይ ትገኛለች።

31. ወትጌልላ ለኢየሩሳሌም ምድራዊት ወሕንፀታ ዘብርሃን ወአእማዲሃ ዘእሳት ሥርግዋን በዓቢይ ግርማ ወቤተመቅደስነ እሳት ዘይነድድ ወታቦት ዘእምብርሃን ዘኢይክል ወኢመኑሂ ርእዮቶ። ወኩለንታሃ ብርሃን ወፀዳል ወክልልት በግርማ።

32. ወክልልት በግርማ ወቅድስት ወየዓውዳ ብርሃን ወብዕለ ፀጋ ወይወፅእ እምኔሃ ዜና መዓዛ ሠናይ ዘኢይከውን፡ ከማሁ በውስተኩሉ ዓለም።

33. ለብርሃን ዘውስቴታ ኢይረክቦ ጽልመት ወኢይትዓወቅ ኑኃ ወግድማ ወኢቆማ ወየሐድር ኀይልነ ውስቴታ እምሥራቅ።

34. ወናሁ እከሥትለከ ኦ ጴጥሮስ ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምአ ውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ወረሠይነ ምግባረነ እምብርሃን ወእሳት ወግርማ ወ፬ እንስሳ ይፀውርዎ እለበሙ ብዙኀን ዓዕይንት።

35. ወይወፅእ እምአፉሆሙ አምሳለ ነደእሳት ወእሙንቱ ገጸ ሰብእ ወገጸእንስሳ ገጸንሥር ወገጸ አንበሳ ወይቀውሙ ፬ቲሆሙ በየማኑ ወበፀጋሙ ወክነፊሆሙ ለኩሎሙ

31. ኢየሩሳሌም ምድራዊትን ትጋርዳታለች ሥራዋም ከብርሃንና ከፀዳል ነው ምሰሶዎቿ ከእሳት ናቸው። እሷ የቆመችባቸው ምሰሶዎች በታላቅ ግርማ ያሸበረቁ ናቸው ቤተመቅደሷም የሚነድ እሳት ነው በውስጧ ያለው ታቦት ከብርሃን የተሠራ ሁኖ ማንም ሊመለከተው የማይችል ነው። የታቦቷ ሁለንትና ግርማ ፀዳልና ብርሃን ነው።

32. ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም በግርማ የታጀበች ቅድስት ናት የፀጋ ብዕልና ብርሃን ዙሪዋታል ከሷ የሚወጣው አእምሮን የሚመስጥ ሽቶ በዓለም ሁሉ ሊገኝ የማይችል ግሩም ነው።

33. በኢየሩሳሌም ሰማያዊት ላይ ያለው ብርሃን ዕልመት አያገኘውም የሷንም ጉድን ቁመትና አቀማመጥ ፊዕሞ በፍጡራን ሊታወቅ አይችልም።

34. ጴጥሮስ ሆይ እነሆ ጆሮ ያልሰማውንና ዓይን ያላየውን በሰው ልቡናም የማይታሰበውን ልገልፅልህ ነው እኛ (ሦስቱ አካላት) ከግርማ፣ ከእሳትና ከብርሃን ሥራችንን ሠራን ይህ የሠራነው ሥራ ከብርሃን ሥራችንን ሠራን ያህም የሠራነው ሥራ ከብርሃን ከእሳት አራቱ እንስሳ ይሸከሙታል። እነዚህ እንስሳት ብዙ ዓይኖች ያሉዋቸው ናቸው።

35. ከአፋቸው የነደእሳት አምሳል ይወጣል እነሱ የሰው ፊት የእንስሳፊት የንሥር ፊትና የአንበሳ ፊት ናቸው። አራታቸው በግራና በቀኝ ይቆማሉ የሁላቸው ክንፍ የሚነድ

እሳት ዘይነድድ፡፡ ወእምታሕቴሆሙ መንኩራኩር ዘእሳት፡፡

36. ላእለ፪ ባሕር ፩ዘእሳት ወካልኡ ዘየዓቢ ዘነፋስ ወእምታሕቴሁ ባሕር ይውኀዝ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት፡፡

37. ዜና መዓዛ ሠናይ ዘይዔኑ እምኩሉ ርኄእፈው ወነበኀለወ ባሕር ዘእሳት፣ ዘነፋስ ህየ ይውኀዝ ባሕር ብርሃን ወኢይትአወቅ ጥንቱ ወኢተፍፃሜቱ ወኢየአምሮ ወኢመኑሂ እምኩሉ ዘበሰማይ ወዘደምድር፡፡

እምኀበይወፅእ ኀበ የሐውር ወነበይበፅሕ ወየዓውዶ ዓቢይ ጽልመት፡፡ ዘአልበ ብርሃን ወኩሎሙ ኢይትመሰሉ በብርሃን፡፡

38. ኦ ጴጥሮስ ለነሰ ስብሐቲነ እምነቤነ ውእቱ ዘእንበለ ዓርምሞ ወዘእንበለ ተፍፃሜት ወኢማሕለቅት ወኢነሐፅፅ ተወስኮ ኢንፈቅድ ንሕነ፡፡ ንሕነ ውእቱ ቀደምት ወደሐርት ወኩሉ ውስተእራኅነ ወረሰይናሆሙ ለደመናት ታሕተ መከየደ እገሪነ፡፡

39. ወአዘዝናሆሙ ለሱራፌል ወኪሩቤል ይኪዱ መታክፍቲሆሙ ለነፋሳት ወንኜንፅራ ለምድር ወንሬስያ ከመትርአድ ወኢይክሉ ዓዕይንተመላእክት ይርአዩነ አላ

እሳት ነው ከነሱ ቀጥሎ ደግሞ ከእሳት የተሠራ አስፈሪ መንኩራኩር ይገኛል፡፡

36. በሁለት ባሕሮች ላይ አንዱ የእሳት ሌላው የነፋስ የሆኑ ናቸው፡፡ (መንኩራኩሮቹ) ከበታቹ እየተነሳም ወደገነት የሚፈስ ባህር አለ፡፡

37. ከመልካም ሽቶ ሁሉ የበለጠ መልካም ሽቶ በዚያ አለ የእሳት ባሕር ካለበትም ቦታው ነፋሻማ ይሆናል ወደዚሁም ከብርሃን የሚፈልቀውና መጀመርያው የማይታወቅ መጨረሻውም የማይታወቅ ነው፡፡ ከሰማይ ካለው ሁሉም የዚህን አመጣጥ የሚያውቅ የለም፡፡ በምድር ያለውም የዚሁን መነሻ አያውቅም የሚወጣበትና የሚደርስበትም አይታወቅም ትልቅ ድቅድቅ ጨለማም ይከበዋል ይህ ድቅድቅ ጨለማ ከብርሃን የተለየ ቦታ ነው ከብርሃን የማይማሳሰሉ ሁሉ ከዚያ አሉ፡፡

38. ጴጥሮስ ሆይ እኛስ ምስጋናችን ከኛ ዘንድ ነው ምስጋናችንም አይቋረጥም መጨረሻም የለውም ፍፃሜም የለውም እኛ ከሶስትነት አናንስም ጭማሪም አንፈቅድም ቀደምት እኛ ነን ኋለኞችም እኛ ነን ማነኛውም ነገር ሁሉ በመዳፋችን ነው፡፡ ደመናትንም ከእግራችን መረገጫ በታች እንዲሆኑ አደረግን፡፡

39. ሱራፌልንና ኪሩቤልን የነፋሳትን ትክሻዎች ይረግጡ ዘንድ አዘዝናቸው ምድርንም እንመለከታታለን እንድትንቀጠቀጥም እናደርጋለን የመላእክት ዓይኖች እኛን መመልከት አይችሉም

ባሕቱ ይሴብሑነ ወይቄድሱነ ንሕነ ውእቱ ፪ ሌቃውንተ ዘ፪ መዓርጋተ መላእክት ዘረሰይነ።

40. ወለእሉ አዘዝናሆሙ ይዑዱ ማሕደረነ እስመ ፩ሊቅ ሚካኤል ዘውእቱ መልአከ መዓት ወቀትል ወስመካልኡ ገብርኤል ላእከ ወዜናዊ ዳህን ወሰላም።

41. ወአስማቲሆሙ ለካልአን ፪ ሊቃውንት ሱሩያል ወሩፋኤል ወእሙንቱ ላእካነዜንዎ። ወገብርኤል ሀለወ ውስተ ሰማይ ወሠራዊቱ የዓውዱ ማሕደረ ብርሃን ወመልዕልተ ኩሉ ንሕነ።

42. ወለእመቦ ዘፈቀድነ ንገብር አልቦ ዘይከልአነ እምኩሉ ፍጥረት ወኢየአምረነ ሕሊና ጥበቢሆሙ ለመላእክት ወኢይለክፉ አዕይንት ወኢንትፈለጥ ዘዘዚአነ ምሕረትነ ተአትቶ ለመዓትነ ወሣህልነ ታቈርሮ ለመዓትነ ወለኩነኔ ኢንሜጡ በከመፍትው ዘእንበለ በፍትሕ ወበሣሕል ወበ ምሕረት።

43. ንሕነ ንፈጥሮ ለኩሉ ዘእንበለ ፃማ ናቀርቦ ለርሁቅ ወናርሕቆ ለቅሩብ ንሬእዮ ወናርሕቆ ለቅሩብ ንሬእዮ ለኩሉ ወአልቦ ዘይሬእየነ ወውስተኩሉ ንሕነ ወንገብር

ሥራቸው እኛን ማመስገን ብቻ ነው ያመሰግኑናልም የመላእክት ዓለቅነትን በሁለት መዓርጋት መላእክትን የፈጠርን እኛ ነን።

40. እነዚህም መንበራችንን እንዲዞሩ አዘዝናቸው። አንደኛው አለቃ ሚካኤል ነው እሱም የመዓት መልአክ ነው ሁለተኛው ደግሞ ገብርኤል ነው ገብርኤል መልእክተኛ፣ የደኅንነትንና የሰላምን ብሥራት ነጋሪ ነው።

41. የሁለቱ ሌሎቹ አለቆች ስም ሱሩያልና ሩፋኤል ይባላል። እነሱም የዜና መልእክተኞች ናቸው ገብርኤል በሰማይ ውስጥ ይኖራል። የሱ ሠራዊት ደግሞ የብርሃንን ማሕደር ይዞራሉ እኛም ከሁሉ በላይ ነን።

42. የፈለግነውን ለመሥራት ካቀድን የሚከለክለን የለም ከፍጥረት ሁሉ ሊቃወመን የሚችል ማንም የለም የመላእክት ጥበብ ሕሊናም አያውቀንም ዓይኖች አይነኩንም እያንዳንዳችን አንለያይም ቁጣችንን ምሕረታችን ታስወግደዋለች። ኩነኔ ይቅርባይነታችንም መዓታችንን ታቀዘቅዘዋለች። ኩነኔ የሚገባው ቢኖርም በትክክለኛው ፍርዳችን በምሕረትና በይቅርታ እንጐበኘዋለን እንጂ አናጠፋውም።

43. እኛ ሁሉንም እንፈጥራለን የምንፈጥረውም ያለድካም ነው የራቀውን እናቀርባለን የቀረበውን እናርቃለን ሁሉን እናያለን እኛን ግን የሚያየን የለም በሁሉም ዘንድ እኛው ነኝ

ንሕነ ኃይለ ወመድኀኒተ ወኀይልነ ሥሉጥ ለኩሉ ዘፈጠርነ ወእኮ ዘንፅሕቅ ስብሐተ እምንበዘፈጠርነ ስብሐቲነሰ እምነቤነውእቱ ወኩሉ ኀይል ዘእምኃይልነ ውእቱ።

44. ወጸጋነ ይፈደፍድ እምኩሉ ጸጋ ወክብርነ የዓቢ እምኩሉ ክብር።

45. ለቡ እንከ ጴጥሮስ ወአእምር እምግብርየ ከመአነ ውእቱ እግዚአብሔር እስመኩሉ ኬንያ ይትዓወቅ በጥበቢሁ።

46. ወሰበ ተናገረኒ እግዚእየ ወአምላኪየ ወመድኀንየ ኢየሱስ ክርስቶስ በእንተፍጥረተ ሰማያት ወምድር ወበእንተፍጥረተማያት ወነፋሳት አእመርኩ ወጠየቁ ከመእግዚእ ፈጣሬኩሉ።

47. ወካዕበ ይቤለኒ አእምርአ ጴጥሮስ ከመበኀቤየ ይከውን ክረምት ወሐጋይ እስመአነ ውእቱ አምላከ ክረምት ወሐጋይ አነ ምስለአብ ወመንፈስ ቅዱስ ዘእንበለፍልጠት።

48. ወንሕነ ናወርድ ዝናማተ ወናረውያ ለምድር ወንሬስያ ለባሕር የብሰ ወለየብስ ባሕረ ወለአፍላግ የብሰ ወንፌኑ ንስቲተ ነፋሰ እምባሕረ ነፋሳት ወያመዘብሩ ብዙሐነ አሕጉረ። ወነሐንፅ አድባረ ወአውግረ ነዋሐተ

ሐይልንና መድኀኒትን የምንሠጥ እኛ ነን ኃይላችን ከሁሉም በላይ የኛ ኃይል የሠለጠነ ነው ከፈጠርነው ፍጡር ምስጋናም አንሻም ምስጋናችንስ ከኛው ነው ኃይልም ሁሉ ከኃይላችን ነው።

44. ጸጋችን ከጸጋ ሁሉ ይበልጣል ክብራችንም ከክብር ሁሉ ይበልጣል።

45. ጴጥሮስ ሆይ ልብ በል አስተውልም ከሥራየም ተረዳ እኔ እግዚአብሔር እንደሆንኩም እወቅ ብልሐተኛ ሁሉ በጥበቡ ይቃወቃልና።

46. ጌታችንና መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለሰማያትና ስለምድር አፈጣጠርና ስለነፋሳትና ስለውሆች አፈጣጠር በነገረኝ ጊዜ ጌታችን ሁሉን የፈጠረ እንደሆነ አወቅሁ ተረዳሁም።

47. ደግሞም ጴጥሮስ ሆይ አስተውል አለኝና ክረምትና በጋ በኔ ይሆናሉ የክረምትና የበጋ አምላክ እኔ ነኝና እኔ ከአብ ጋርና ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለመለየት በፍፁም ተዋህዶ እኖራለሁ መለያየት በኛ ዘንድ የለም።

48. እኛ ዝናማትን እናወርዳለን ምድርንም እናጠጣታለን ባሕርን እናደርቃለን የብስንም ባሕር እናደርገዋለን ወንዞችንም እንዲደርቁ እናደርጋለን። ከነፋሳት ባሕር ትንሽ ነፋስ ብዙ አገሮችን ታጠፋለች ተራሮችንና ኰረብቶችን እንሠራለን

ወናውሕዝ አንቅዕተ ውስተአፍላግ።

49. ርኢ ኦ ጴጥሮስ ዘከመንፌኑ እሳተ እምባሕረ እሳት ዘመልእልተ ሰማያት ያውኢ ብዙኀነ በሐውርተ ወንገብር ብዙኀ ተአምራተ ወመንክራተ ዘንቱሰ ኵሉ በዕበየ ኀይልነ። ወናረግዖሙ ለማያት በውስተ ደመናት ወንፌኑ በረደ ወአስሐትያ ውስተምድር።

50. ሰቡ እንክ ጴጥሮስ ከመዝ ኵሉ ፍጥረት ዘሥጋ ወነፍስ ወፈጠርነ ትልቆሙ ለኵሎሙ ዕጸው ወታበቁል ምድር ስሒነ ሕቡረ እስመአልቦ ባእድ ዘእንበሌነ ንሕነ ፈጠርነ በቅዕበት ዘይትዓወቅ ወዘኢይትዓወቅ ዘይትገሠሥ ወዘኢይትገሠሥ ዘየሐልፍ ወዘኢየሐልፍ ወአልቦ ዘየአምር ዘንተ ኵሎ ዘእንበሌነ። ንሕነ ሰቀልኖ ለሰማይ ዘእንበለ ዓምድ ወሣረርናሃ ለምድር ዲበ ማይ ወአንበርኖሙ ለነፋሳት።

51. ኦ ጴጥሮስ ሶበ ኢ ተሠኀኩ እምማርያም ቅድስት ድንግል እምኢፈጠርክዎ ለአዳም ወኢ ለሰማያት ወኢለምድር።

52. ኦ ጴጥሮስ ሶበኢተሰባእኩ አነ እምኢተዓውቀ ብዕለ ክብርየ

ምንጮችንም ወደወንዞች እንልካለን።

49. ጴጥሮስ ሆይ ከእሳት ባሕር ነፋስን እንደምንልክ ልብ በ(ል) ይህም የእሳት ባሕር መልእልተ ሰማያት ይገኛል። ይህ(ም) ትንሽ እሳት ብዙ አገሮችን ያቃጥላል ብዙ ተአምራትንና ብዙ መንክራትን እናደርጋለን ይህንንም ሁሉ በኃይላችን ብዛት እናደርጋለን። ውሆችንም እናረጋለን ረግተው በደመናት ላይ ዝናም እንዲሆኑ እናደርጋለን በርድንና ውርጭን ወደምድር እንልካለን።

50. ጴጥሮስ ሆይ ልብ ብለህ አስተውል የነፍሥና የሥጋ ወገን ፍጥረት ሁሉ እኛ የፈጠርነው ነው። የዕፀዋትንም ቁጥር ፈጥረናል ምድር ሥሒን የተባለውንም ከዕፀዋት ጋር ባንድነት ፈጠርን ከኛ በቀር ሌላ አምላክ የለም በቅፅበት የሚታየውንና የማይታየውን ሁሉ እኛ ፈጠርን የሚዳሰስና የማይዳሰስ የሚያልፈውንና የማያልፈውን የፈጠርን እኛ ነን። ይህን ሁሉ ከኛ በቀር የሚያውቀው የለም። ሰማይን የሠቀልነው እኛ ነን ያለምሰሶ እኛ ሰቀልነው ምድርንም በውሃ ላይ እኛ ፈጠርናት ነፋሳትንም አስቀመጥናቸው።

51. ጴጥሮስ ሆይ ከቅድስት ድንግል ማርያም ዘንድ ሥጋ ለመልበስ ባልፈልግኑሮ አዳምን ሰማያትንና ምድርን ባልፈጠርኩዋቸው ነበር።

52. ጴጥሮስ ሆይ እኔ ሰው ባልሆን ኑሮ የምሥጋናየና የክብሬ

ወስብሐትየ ኦ ጴጥሮስ ሶበኢያፍቀርኩከ እምኢከሰትኩ ለከ ዘንተ ምሥጢረ ወናሁ እከሥት ለከ ሶበሰ ኢያፍቀርክዎሙ ለሰብእ እምኢያስተርአይክዎሙ በዝንቱ ሥጋ ሶበሰ ኢኮነት ዛቲ ቅድስት ድንግል እምኢፈጠርክዋ ለሄዋን።

53. ኦ ጴጥሮስ አነ እሁበከ ስእለተከ ወእከሥት ለከ ምሥጢራትየ እስመአእመርኩ ፍቅረዚአከ እምኩሉ ፍጥረት አልቦ ዘየአምር ስነመለኮትየ አልቦ ዘይሬእየኒ ዘእንበለዳእሙ ዘቦ ርትዕት ሃይማኖት ወአነሂ አስተርእዮ በስነ መለኮትየ።

54. ወእምዝ ይቤለኒ ቅዱስ ጴጥሮስ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ሶበተናገረኒ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ዘከመዝ ነገረ ርኢክዎ ናሁ ሠፍሐ እዴሁ ውስተ ሰማይ ወምድር ወኮነ ከመጦማር ዘውስተ ክርታስ ወአስተጋብኦሙ ውስተአራሁ።

55. ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ አቅርብ እዝነከ ኀበእራኀየ ወለቡ ዘንተ ወስማዕ ወቀረብኩ ኀቤሁ ወሰማዕኩ ድምፀ ብዙኃን ሰብእ

56. ወብዙኅ አውያተ ዓቢየ ወእምዝ አብፅሐኒ ውስተግሩም መካን ዘኢኮነ ውስተሰማይ ወምድር። ወይቤለኒ ኦ

ብዕል ባልታወቀ ነበር ጴጥሮስ ሆይ ባልወድህ ኑሮ ይህን ምሥጢር ባልገለፅኩልህም ነበር። እነሆ ብዙ ምሥጢርን እገልፅልሃለሁ ሰዎችንም ባልወድ ኑሮ በዚሁ በለበስኩት ሥጋ ባልተገለፅኩላቸውም ነበር እቺ ቅድስት ድንግል ማርየምን ባልመርጣት ኑር ሄዋንን ባልፈጠርኩዋት ነበር።

53. ጴጥሮስ ሆይ እኔ የለመንከውን ሁሉ እሠጥሃለሁ ምሥጢሮቼንም እገልፅልሃለሁ እንደምትወደኝ አውቃለሁና የመለኮቴን ብርሃን ከፍጡራን ሁሉ አንድም የሚያውቅ የለም የቀናች ሃይማኖት ያለችው ሰው ካልሆነ በቀር እኔን የሚያይ የለም እኔም ለሃይማኖተኛ ሰው በመለኮቴ ግርማ እታየዋለሁ።

54. ቅዱስ ጴጥሮስ ከዚህ በኋላ እንዲህ አለኝ ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ በተናገረኝ ጊዜ እያየሁት ወደሰማይና ወደምድር እጆቹን ዘረጋና ሰማይና ምድርን በትንሽ ክርታስ እንደተያዘች ደብዳቤ አስመስሎ በመጠቅለል በማህል እጁ አስቀመጣቸው።

55. እንዲህም አለኝ "ጴጥሮስ ሆይ ጆሮህን ወደማሕል እጄ አቅርብ ልብ ብለህም ይህንን ስማ" እኔም ቀረብኩ የብዙዎችንም ድምፅ ሰማሁ።

56. ብዙ ጩኸትንና ፍጅትን ሰማሁ ቀጥሎ ግሩም ወደሆነ ቦታ አደረሰኝ ይህ ቦታ ከሰማይ አይደለም [illegible] አይደለም

ጴጥሮስ አይቴ ህለውከ ወእቤሎ ኢየአምር እግዚኦ።

7. ወይቤለኒ አንሥእ ዓእይንቲከ ወናሁ ርኢኩ ጠፈረብርሃን ዘውስቴቱ መንጦላዕተብርሃን ዘውሉጥ ሕብሩ ወርእየ ወደቁ በገጽየ ወእምዝ አሐዘኒ እዴየ ወአንሥአኒ ወይቤለኒ ምንተ ትሬኢ ሰማያተ ወሚመ ምድረ።

58. ወእቤሎ አልቦ ዘእሬኢ እግዚእየ ወአምላኪየ ወይቤለኒ ነፅር ታሕተ ወናሁ ርኢኩ ዓቢየ ማዕምቀ ጽልመት ዘአልቦ ጥንት ወኢተፍፃሜት ወይቤለኒ ለቡ ዘትሬኢ ወናሁ ርኢከ ሰማያተ ፀሐየ ወወርሐ ወከዋክብተ።

59. ወምድረኒ ባሕረ ወአፍላገ ዘይውሕዙ ወኩሎሙ እትዛን በእዴሁ ውስተ እራሁ አነ ጴጥሮስ ርኢኩ ዘኢኮነ በሕልም አላ በገሀድ ኢኮነ በሐሰት። ወእምድሕረዝ አግብኦሙ ለኩሎሙ ውስተመካናቲሆሙ ወኮነ ከመትካት ንነብር ውስተደብረዘይት።

60. ወካዕበ ይቤለኒ እግዚእነ ወአምላክነ ወመድኀኒነ ኢየሱስ ክርስቶስ ተመየጥ ድሕሬከ ወሶበ ተመየጥኩ ርኢኩዋ ለኢየሩሳሌም ቅድስት ወይቤለኒ አእምር ከመሰማያት ወምድር ውስተ እዴየ።

እንዲህም አለኝ "ጴጥሮስ ሆይ ያለህበት ቦታ የት ነው?"

57. ደግሞም እንዲህ አለኝ ዓይኖችህን አንሳ በዚህ ጊዜ ተመለከትኩና የብርሃን መጋረጃ ያለበት የብርሃን [illegible] አየሁ ሕብሩ የተለዋወጠ ነበር እኔም አይቼ ደነገጥኩ [illegible] በኋላ እጄን ይዞ አስነሳኝ "ያየኸው ምንድር ነው [illegible] ወይም ምድር" ብሎ ጠየቀኝ።

58. ጌታየና አምላኬ ሆይ ምንም አልታየኝም አልኩት [illegible] ተመልከት አለኝ እኔም ወደታች ተመለከትኩ የ[illegible] ጥልቀት ያለውንም ጨለማ አየሁ መነሻውና [illegible] አይታወቅም "የምትመለከተውን አስተውል" ባለኝ [illegible] ሰማዮችን ከዋክብትንና ጨረቃን ተመለከትኩ።

59. ባሕርን የሚፈሱ ወንዞችን አየሁ እነዚህ ሁሉ በጌታችን [illegible] እጅ የተያዙ ናቸው። እኔ ጴጥሮስ ያየሁት ሁሉ በሕልም ያየሁት አይደለም በገሀድ እንጂ በሐሰትም አይደለም ከዚያ ጌታችን ሁሉን ካሳየኝ በኋላ ወደየቦታቸው መለሳቸው እኛም እንደነበርንበት በቀድሞው ሁኔታችን ወደደብረዘይት ተመለስን።

60. ደግሞም ጌታችንና መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ወደኋላህ ተመለስ አለኝ እኔም ወደኋላዬ ተመለስኩና ኢየሩሳሌም ሰማያዊትን አየሁዋት። እሱም ሰማያትና ምድር በእጁ እንደሆኑ እወቅ አለኝ።

61. ወኢይትአተቱ በከመርኢከ ወበጥበበመለኮትየ ፈፀምኩ ኩሎ አነ ውእቱ አምላከ አብርሃም ይስሐቅ ወያዕቆብ ምሥጢራትየ ወምሕረትየ ኢይትአወቅ ወኢይክል ልሳን ዜንዎቶ ወባህቱ እነግረከ ዘኢይክል ጥበብከ አእምሮቶ።

62. እስመወሀብኩከ መራትተ ዘመንግሥተሰማያት ዘኢይጌይልዋ አናቅጸሲኦል ታርጉ ወትዕፁ ለዘፈቀድከ። ወእምዝ ይቤለኒ አነ ቀዳማዊ ወአነ ደሃራዊ አነ እቀትል ወአነ አሐዩ አነ አሐምሞ ወእፌውስ አነ በአብ ወአነ ወበመንፈስቅዱስ ወአብ ወመንፈስቅዱስ ብየ ወአነ ዋህድ በሥላሴ።

63. ሰማይ መንበርየ ወምድር መከየደ እግርየ፣ መኑ ውእቱ ዘይቀውም ቅድሜየ አነ ፈጠርክዎ ለአዳም በአርአያየ ወበአምሳልየ ወነፋሕኩ ላእሌሁ።

64. ወረሠይኩ ላእሌሁ መንፈሰ ለባዊተ እንተኢትመውት ወኢትትዓወቅ በስን ወበአምሳል ዘመላእክት ወረሰይክዎ ከመይትቃረኖ ለዲያብሎስ ዘወድቀ እመንበሩ ዘበሰማያት።

65. ኦ ጴጥሮስ ከሰተ ለከ አብ ከመአነ ወልዱ ወአለብወከ ከመአነ ሎቱ ዋሕዱ ኦ ጴጥሮስ ናሁ ንሕነ ፈጠርነ ኤደምሃ በጊዜ ፈጠርናሆሙ ለመላእክት ወረሰይክዋ ለቤተክርስቲያን ቤተፀጋየ ወሴምኩ ውስቴታ አፍላገ

61. እንዳያሃቸው የትም አይወገዱም በመለኮቱ ጥበብ ይህን ሁሉ ፈፀምኩ። የአብርሃም ይስሐቅና ያዕቆብ አምላክ እኔ ነኝ ምሕረቴና ምስጢሬ አይታወቅም ነገር ግን ያንተ አእምሮ ሊቀበለው የማይችለውን ምሥጢር እነግርሃለሁ።

62. የመንግሥተ ሰማያት መክፈቻን ሠጥቸሃለሁና የሲኦል በሮች የማይበረቱባትን መንግሥተ ሰማያት ትዘጋና ትከፍት ዘንድ የወደድከውንም ታደርግ ዘንድ እንዲህም አለኝ "የፊት እኔ ነኝ የኋላም እኔ ነኝ የምገድልም እኔ ነኝ የምፈውስ እኔ ነኝ እኔ በአብና በመንፈስ ቅዱስ አለሁ አብና መንፈስቅዱስም በኔ ህልዋን ናቸው በሥላሴ አንድነት እኔ አለሁ።

63. ሰማይ መንበሬ ነው ምድርም የእግሬ መርገጫ ናት። ከኔ ፊት የሚቆም ማን ነው በአርአያየና በምሳሌየ አዳምን ፈጠርኩት በሱ ላይም የሕይወት እስትንፋስ እፍ አልኩበት።

64. በሱ ላይ ነባቢት ነፍስን አሳደርኩበት እቺም የማትሞት ናት በምልክትና በአምሳል አትታወቅም በመላእክት ምሳሌነትም አትታወቅም ከሰማያት መንበሩ የወደቀው ዲያብሎስንም እንዲቃወመው አደረግሁት።

65. ጴጥሮስ ሆይ እኔ ልጁ እንደሆንኩ አብ ገለጠልህ ከሱ ጋር አንድ እንደሆንኩም አስረዳህ ጴጥሮስ ሆይ እኛ መላእክትን በፈጠርናቸው ጊዜ አዳምን ፈጠርነው። በፀጋዬም ቤተክርስቲያንን ሠራኋት አፍላግንና ዕፅዋትንም በሷ ላይ

ወዕፀው። ይእቲ መንፈሳዊተ እንተትትሌዓል መልእልተኩሉ አድባር ፲ወ፰ በእመተ መንፈስ ቅዱስ።
66. ወአውሳእኩ ወእቤሎ እግዚእየ ሚመጠነ ዕመተ መንፈስቅዱስ ወይቤለኒ መጠነመዝራእት ወእራኀየ ዘሰፋሕኩ ዲበመስቀል።

67. ወመጠኑ ለዝ እምሥራቅ እስከምዕራብ ኦ ጴጥሮስ ዘተከልኩ ዕፀ መንፈሳዊተ ውስተ ገነት ወገበርኩ ውስቴታ ኩሎ ሠናያተ ከመእፈፅም በላዕሌሃ ክብርየ ወስብሐትየ ወረሰይክዋ ላተ ገነተ በአምሳለ ቤተቤተክርስቲያን እንተ በሰማያት ወአስተዳሎኩዋ ለደናግል ወለመሐይምናን ኑኃ ወግድማ ለቤተክርስቲያን መጠነ ዕባያ ለኤዶም ገነተ ትፍሥሕት ዘረሰይክዋ ማሕደረ መንፈሳውያን ደቂቀ አዳም።

68. ወፈኖክዎ ለፈያታዊ ቅድሜየ ውስተ ገነት ይዜኑ ዜና ዕርገትየ ውስተ ሰማያት ኀበአብ ኦ ጴጥሮስ እከሥት ለከ ምሥጢራትየ ዘተሥእልከኒ ወትሬኢ በዓዕይንቲከ ውስተ ሰማያት ኀበ አብ።
69. ወውእተ ጊዜ ሰገድኩ ቅድሜሁ ወእቤ እግዚእየ ወአምላኪየ አንተ ተአምር መጠነአፈቅረከ ወዘከመ

ሾምኩ ቤተክርስቲያን ከአንድ በላይ ከተራሮችም ከፍ እንድትል አደረግሁዋት ይህም በመንፈስ ቅዱስ ነው።
66. እኔም መለስኩ እንዲህም አልኩት በመንፈስቅዱስ ክንድ ስንት ያህል ነው አልኩት እሱም "መጠኑ የሚለካው እጆቼን በመስቀል ግራና ቀኝ ዘርግቼና ማሕል እጅም በመስቀል ላይ በዘረጋሁበት ነው።
67. የዚህም መጠኑ ከምሥራቅ ተነስቶ እስከ ምዕራብ ይደርሳል ጴጥሮስ ሆይ በገነት የተከልኩዋት መንፈሳዊቷ ዕፅና በሷም ላይ መልካምን ሁሉ ያደረግሁ በሷ ላይ ክብሬንና ምሥጋናየን እገልፅ ዘንድ ነው። ገነትንም አደረግሁዋት የቤተክርስቲያን ምሳሌነትም ሠጠኂት እቺም ቤትክርስቲያን በገነት ያለች ናት። እቺንም ቤተክርስቲያን ለመሐይምናንና ለደናግል እንድትሆን አዘጋጀኂት ርዝመቷና ስፋትዋ መንፈሳውያን የአዳም ልጆች በሚኖሩበት ገነት ኤዶም መጠን ነው የተሠራችው።
68. ፈያታዊ ዘየማንንም በሰማያት የዕርገቴን ዜና ከአብ ዘንድ እንዲናገር ላክሁት ጴጥሮስ ሆይ ምሥጢሮቼን እገልፅልሃለሁ። ይህንንም ለምነኸኛል ስለዚህ በሰማያት ያለውን ከአብ ዘንድ ታያለህ"።
69. በዚህ ጊዜ ከፊቱ ሰገድኩ እንዲህም አልኩ ጌታዬና አምላኬ ሆይ እነሆ የክብርህ ልዕልናና ግርማህ አውቅ ዘንድ

አአምን ብከ ናሁ አለበውከኒ ዕበየ ክብርከ ወግርማከ ወይእዜኒ አጠይቀኒ ኵሎ ዘከመተፈጥሩ ሰማያት ወመላእክት ወሥልጣናት ስነ ፆታሆሙ ወአርአያሆሙ ከመአርአያሰብእኑ ከመጽላሎት በሙኑ እንከ ኑኀ ወግድም።።

70. ወአይ ጊዜ ፈጠርኮሙ እምቅድመተፍጥርኑ ሰማያተ ወምድረ ወሚመ እምድሕሬሁ በአይወርኅ ፈጠርኮሙ ወበአይ ሰዓት።።

71. በሙኑ ኀጢአት ከመ ሰብእ ወአእምሮ ወሰሚዕ ወርእይ ወሕሊና ነስሕሳን።። -፩ኑ አርአያሆሙ አው ዘዘዚአሆሙ ራእዮሙ ወውሉጥ እንከ ራእዮሙ ወሚመ።።

72. ወዘከመ እፎ ይወፅእ እምኔሆሙ ድምፀቃሎሙ እስመ አልቦሙ ሥጋ እፎ ይከውን ነቢብ እምኀበ ዘአልቦ ልሣን ምንተይከውን እምድሕረትንሣኤ ሙታን።።

73. ወአውሥአ ወይቤለኒ "ኦ ጴጥሮስ ናሁ ተሰዓልከኒ ዕፁበ ነገረ ዘኢየአምር ሕሊና ጥበቢሆሙ ለሰብእ ወይእዜኒ ስማዕ ወለቡ ዘእነግረከ ቀዳሚ ወርኀ ዘፈጠርኩ ኔሳን ዘውእቱ ሚያዝያ።።

ያስተዋይነትህን መንገድ ገለጥክልኝ እኔ እንደማምንህና እንደማፈቅርህ አንተ ታውቃለህ አሁንም ሰማዮች፣ መላእክትና ሥልጣናት እንዴት እንደተፈጠሩ አስረዳኝ ስንት መዓርጋት አሉዋቸው አርአያቸውስ የሰው አርአያ ያለው ነውን እንደጥላ ናቸውን ጕድንና ቁመትስ አላቸውን።።

70. በየትኛውስ ጊዜ ፈጠርካቸው ሰማይንና ምድርን ከመፍጠርህ በፊት ነውስ ወይ በኋላ በየትኛው ወር ፈጠርካቸው በየትኛውስ ሰዓት በእምላካዊ ሥልጣንህ ሊፈጠሩ ቻሉ።።

71. እንደሰው ሐጢአት ሊኖራቸው ይችላልን አእምሮ መሥማት ማየትና ማሰብስ ተሠጥቶአቸዋልን ይንቀሳቀሳሉን መልካቸውስ ተመሳሳይ ነውን ወይስ ይለያያሉ ወይም ደግሞ ቁመናቸውና ምስጋናቸው ይለያያል ወይስ አንድ ነው።።

72. የቃላቸውስ ድምፅ እንዴት ሊሰማ ይችላል ሥጋ አልለበሱምና ንባባቸው እንዴት ሊታወቅ ይችላል ልሣን ከሌለው ፍጡር ንግግር እንዴት ይሰማል ከሙታን በኋላስ እነዚህ እንዴት ይሆናሉ

73. ጌታዬ ኢየሱስ ክርስቶስም መለሰና እንዲህ አለኝ "ጴጥሮስ ሆይ እነሆ አስደናቂ ጥያቄን ጠየቅሽኝ ይህን የሰዎች የጥበብ አስተሳሰብ ሊደርስበት የማይችል ነው አሁንም የምነግርህን ልብ ብለህ ስማ ፍጥረትን የጀመርኩበት ወር ኔሳን ይባላል እሱም ወርሐሚያዝያ ነው።።

74. ወቀዳሚት ዕለት ዘፈጠርኩ ዕለተእሁድ ወበቀዳሚት ሰዓት ዘዕለተ እሁድ ፈጠርክዎ ለሰማይ ወለኵሎሙ መላእክት ወዝንቱ ዘኢነገርክዎ ለሙሴ።

75. ወበዓርብ ዕለተ በቀዳሚት ሰዓት አድሐዕክዎ ለዲያብሎስ ወነሰትክዎ ለዲያብሎስ ወነሰትክዎ እመንበሩ ለቢውየ ሐሊናሁ ዘሐለየ ይረሲ ክብር ለመንግሥትየ።

76. ወአነኒ ረሰይክዎ ነኪረ እምስብሐትየ ወምኑነ እምክብርየ እስመሐለየ ትዕቢተ እኩየ ወአውሳእክዎ ወእቤሎ እግዚእየ ወአምላኪየ ወመድኅንየ ኢየሱስክርስቶስ ለምንት እንከ ፈጠርኮ ዘለሊከ አቅደሞከ አእምሮ ከመትረስዮ ሰይጣነ በዕልወቱ።

77. ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ ናሁ ቀደምኩ አእምሮ ከመ ዝንቱ ዕልው ያምዕዓኒ አላ ባህቱ ፈጠርክዎ ከመይትገሠፅ በዘአነ አምፃእኩ ኵነኔ ላእሌሁ ከመኢይሄሊ ካልእ መልአክ ምክረ እኩየ ወዕልወተ ከመዲያብሎስ ለሊሁ በፈቃዱ አጥረየ ዕልወተ እኮ ባእድ ዘአገበሮ ዓሊወ።

78. ሶበ ሰኮነ እምኅቤየ ገቢረ ዕልወት ላዕሌሁ እምኢረከበ ኵነኔ ወእምኢሠዓርክዎ አላ ለሊሁ በፈቃዱ ሐለየ ለርእሱ መንበረ ክብር ወስብሐት ሊተሰ ኢተሠወረኒ ዘሀሎ ይመፅእ ላእሌሁ።

74. መፍጠርን የጀመርኩበትንም እለት እለተ እሁድ ናት ከዕለታቱ በመጀመሪያው ሰዓት ሰማይን ፈጠርኩት መላእክትንም ሁሉ ፈጠርኩ ይህንንም ለሙሴ አልነገርኩትም።

75. በዕለተዓርብ በመጀመርያው ሰዓትም ዲያብሎስን አደከምኩት ከመንበሩም ነቀልኩት እሱ መንግሥቱን ሽቷልና (ተመኝቷልና መንግሥቱንም እንደተመኘና እንደፈለገም አውቄአለሁና።

76. እኔም ከምስጋናየ እንዲለይ አደረግሁት ከክብሬም አውጥቼ እንዲናቅ አደረግሁት እሱ ትዕቢተኛ ሁኗልና ሐሳቡ ሁሉ ትዕቢትና መጥፎ ምክርም ሁኗልና እኔም መልሼ እንዲህ አልኩት "ጌታዬ መድሐኒቴና አምላኪሆይ አንተ በክሕደትቱ ሠይጣን እንደሚሆን አስቀድመህ እያወቅህ ለምን ፈጠርከው"

77. እንዲህም ብሎ መለሰልኝ ጴጥሮስ ሆይ ይህ ከሐዲ ፍጡር እኔን እንደሚያስቈጣኝ አስቀድሜ አውቅ ነበር ነገር ግን በሱ ላይ ባመጣሁት ኩነኔ ይቀጣ ዘንድና እንደሱም ሌላ መልአክ ከሐዲነትን እንዳያስብ ለማድረግ ፈጠርኩት ዲያብሎስ ማንም ሳያስገድደው በገዛራሱ ከሐዲነትን ገንዘብ አደረገ።

78. ነገር ግን እኔ በክብር ፈጠርኩት በምሕረትም ፈጠርኩት ነገር ግን ከፍ ባደረግሁት ጊዜ እሱ ሲክደኝ አወረድኩት የተለየና የራቀም ፍጡር አደረግሁት የበታችም እንዲሆን አደረግሁት በምድር ሁሉም የተጠላ ሆነ ሕዝብ ሁሉ ይጠሉታል።

79. ኦ ጴጥሮስ በከመፈጠርኩ ኩሎ በምሕረት ከማሁ ፈጠርክዎ ሎቱኒ ወኢአዘዝክዎ ይግበር እኩየ አላባሕቱ ለሊሁ ገብረ ዘከመይጼድም ልቡ ወአንሰ አልቦ ዘፈጠርኩ ወኢመነሂ ዘእንበለ እቅድም አእምሮ ዘይከውን በደሐሪ።

80. ወእሉ ዘይትኤዘዙ ሊተ ከመ ኢይ ሕድግ ዘሃለይኩ እፍጥር ዘእንበለ ሕፀት ወፈጠርኩ ኩሎ ዘሀለይኩ በፍቅር ወበአእምሮ ፈጠርክዎ ለዲያብሎስ ወአዕበይክዎ እምኵሎሙ መላእክት ወረሰይክዎ ቅሩበ ኀቤየ።

81. ወአቅደምኩ አእምሮ ከመአልቦ ዘየአሉ ትእዛዝየ እምኵሎሙ መላእክት ዘእንበሌሁ ወአልአልኩ መንበሮ ኧምኵሎሙ መላእክት ከመኢይርከብ ላእሌየ ምክንያተ ወኢይበል አዕበይከ እምኔየ ካልአነ መላእክተ እምእለ ከማየ።

82. ወበእንተዝ ዓለውኩ ትእዛዝከ ለጸመክንዮ ዕልወት ትካትስ ቅሩብ ውእቱ ኀቤየ ወይቀውም ቅድመመንበርየ ወይእሕዝ መንጦላዕተ ለቅኔ ዚአየ እንዘ ይነብብ ስብሐተ በውስተ ሠራዊተ መላእክት እለ እምታሕቴሁ ፈጠርክዎሙ።

79. ጴጥሮስ ሆይ ሁሉን በምሕረት ፈጠርኩ እሱንም ከፍጡራን ለይቼ አልፈጠርኩትም ክፉ እንዲሠራም አላዘዝኩትም። ነገር ግን እሱ ያዋጣኛል ብሎ ከሐዲነቱን ተከተለ ወደኋላ የሚደርስበትንም አስቀድሜ ሳላውቅ የፈጠርኩት ማንም የለም።

80. እነዚህ ለኔ ታዛዦች የሆኑ ያሰብኩትን እኔ እንዳልተው ምንም ሳላጓድል እፈጥር ዘንድ ወደድኩ በእውቀትና በአእምሮ በፍቅርም ያሰብኩትን ሁሉ ፈጠርኩ በዚህም ዲያብሎስን ፈጠርኩት ከመላእክት ሁሉም ከፍ አደረግሁት ከሁሉ በላይም ወደኔ ቀራቢ እንዲሆን ፈቅጄለት ከፍተኛውን ሥልጣን ይዞ ነበር።

81. እኔም ትእዛዜን የሚክድ ከመላእክት ሁሉ መካከል እንደሌለ አስቀድሜ አወቅሁ ዲያብሎስ ብቻ እንደሚክድ አስቀድሜ አወቅሁ ዲያብሎስ ብቻ እንደሚክድ አስቀድሜ አውቅ ነበር እኔ ከመላእክት ሁሉ የበላይ አድርጌ የፈጠርኩት ለክሕደቱ ምክንያት እንዳይኖረው ነው ከኔ በላይ ሌሎች መላእክትን ከፍ አደረግህ እንዳይል የሁሉ በላይ እንዲሆን አደረግሁ።

82. ይህ ባላደርግ ኑሮ ለከሐዲነቱ ምክንያት በፈጠረ ነበር። ጥንት ወደኔ ቀራቢ ነበር ከመንበሬ ፊትም ይቆም ነበር ለኔ ተገዢነቱንም ለማረጋገጥ መጋረጃን ይይዝ ነበር። ከሱ በታች አድርጌም በፈጠርኩዋቸው መላእክቶቼ መካከልም

83. [illegible] ሰዓት በጽልተ እሁድ ኮነ
[illegible] በቀዳሚት ሰዓት
[illegible] ገብርኤል ይቴሐት
[illegible] ሲቀ ዲበኵሎሙ
[illegible]

84. ወበጊዜ ፈጠርክዎ [illegible] ሲቀ ከመኢያእምር ምክርየ። እስመኵሉ ግብርየ ፍትሕ ወርትእ ወምሕረት።

85. ወሶበወድቀ ሠይጣን ሴምኮ ሕየንቴሁ ገብርኤል፤ መልአከ ውስተ መንበረዚአሁ። ወረሰይክዎ ሊቀ ላዕለኵሎሙ መላእክት ወአንበርክዎ ውስተ ግሩም ማሕደርየ ወፆገክዎ ይዜኑ ዳሕነ ወሰላመ።

86. ወለሚካኤል ሤምክዎ ላዕለኵሎሙ መስተቃትላን እለርሱያን ለመቅሰፍት ወለ መዓት። ሩፋኤል ወኡራኤል ለዜንዎ እሉ ኵሎሙ ይቀውሙ ኀበ ማሕደርየ ወየዓርጉ ስብሐትየ ይስእሉ ወያስተበቁዑ ወያንቀዓድው በእንተ ኵሎሙ ኃጥአን እለ የአምኑ ብየ።

87. ኦ ጴጥሮስ ቤተክርስቲያን እንተሐነፅክዋ እምቅድመ መዋዕል ወዘመን ቅድመ ማእዘንተ ማሕደርየ ረሰይክዋ

ምሥጋናየን የማቅረብና የመናገር ሥራው ነበር።

83. አስቀድሜ [illegible]
በመጀመሪያው [illegible]
ሰዓት ደግሞ [illegible]
በታች ሁኖ [illegible]
እንደሚሆን አውቅ [illegible]
ምንም የተሠወረ [illegible]

84. በፈጠርኩት ጊዜ [illegible]
እንዳያው [illegible]

85. ሠይጣን በወደቀ [illegible]
መንበርም አስቀመጥኩትና [illegible]
አደረግሁት በሚያስፈራና ግሩም [illegible]
አስቀመጥኩት እሱም [illegible]

86. ሚካኤልንም [illegible]
መላእክት ለመዓትና [illegible]
ኡራኤል እነሱን [illegible]
ማደርያ ሁኖው ምሥጋናየን [illegible]
ስለሚያምኑ ኃጢአተኞች [illegible] ይማልዳሉም
በአንቃዕድዎም ይፀናሉ።

87. ጴጥሮስ ሆይ ቤተክርስቲያንን ከዘመናት በፊት አነፅኩዋት
የተሠራችውም በማደርያየ [illegible] ነው በኔ

ማሕደረ ለኵሎሙ እለ የአምኑ ብየ።

88. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ወሀብኩከ መራኁተ ዘመንግሥተ ሰማያት ለሥርየተ ሐጢአት ወረሰይኩ ሰማያተ ወምድረ ወመላእክተ ይትኤዘዙ ለከ።

89. ኦ ጴጥሮስ እምቅድመ ሰማያት ወምድር አልቦ ዘፈጠርኩ ወኩሉ ፍጥረት ሐላፊ ወእቱ።

90. ወካዕበ አነ እቤሎ እግዚእየ ወአምላኪየ ለምንት ፈጠርኮ ለአዳም እንዘ ተአምር ከመየዓሉ ትእዛዘከ።

91. ወአውሥአ ወይቤለኒ ናሁ ቀደምኩ ፤ ኢሮተከ ዘተሥእልከኒ ይእዜኒ እከሥት ለከ ኩሎ ቀዳሚ ፈቀድኩ እፍጥሮ ለአዳም ብሩነ ወመንፈሳዌ ወባሕቱ ፈጠርኩ ውስተ ሰማይ ዘአፍቀርኩ ወለአዳምሰ ፈጠርክዎ በ፬ መዓዝኒሃ ለዓለም ወረሰይክዎ ንጉሠ ወመስፍነ ዲበምድር ከመያእምር ከመሥሉጥ ላእለኩሎሙ ፍጥረታት ወአነ ቀደምኩ አእምሮ ከመ የዓልወኒ።

92. ወባሕቱ ፈጠርክዎ በፍቅር ወበምሕረት ወአውሥአ ወይቤለኒ አእምርኬ ኦ ጴጥሮስ እምከመዘርአብእሲ ዘርኦ ውስተገራሕት የሐዝን ወሶበፈ ረየት ህየንተ፩፻ወ፳ ፩ ይትፌሣህ ዓቢየ ፍሥሐ ወይረስዕ ዘትካት ሐዘኖ ከማሁ

ለሚያምኑም ሁሉና ለኔም ማደርያ እንድትሆን አደረግሁዋት።

88. ጴጥሮስ ሆይ የመንግሥተ ሰማያትን ቁልፍ ሠጠሁህ ይህም ስለሐጢአት ሥር የት ነው። ሰማይንና ምድርንም መላእክት ሳይቀሩ ላንተ ይታዘዙ ዘንድ አደረግሁ።

89. ጴጥሮስ ሆይ ሰማይና ምድር ከመፈጠራቸው በፊት የፈጠርኩት የለም ፍጥረት ሁሉ ሐላፊ ነው።

90. እኔም በድጋሚ ጌታየና አምላኬ ሆይ እንደሚበድል እያወቅህ አዳምን ለምን ፈጠርከው" በማለት ጠየቅሁት።

91. ጌታዬና አምላኬ መለሰልኝ እንዲህም አለኝ "የጠየቅኸኝን አስቀድሜ መልሼልሀለሁ አዳምን መንፈሳዊና ብሩህ አድርጌ እፈጥረው ዘንድ ወደድኩ በሰማይ ውስጥም የወደድኩትን ሁሉ ፈጠርኩ አዳምን ግን በዓራቱ መዓዝነ ዓለም የበላይ አድርጌ ፈጠርኩት ንጉሥነትንና መስፍንነትንም ሠጠሁት በምድር ላይ ከሁሉ በላይ አደረግሁት በዚች ምድር ባሉት ፍጡራን በሙሉ የበላይነትን ሠጠሁት ነገር ግን እንደሚክደኝ አውቅ ነበር።

92. ነገር ግን አዳምን በፍቅርና በምሕረት ፈጠርኩት አለኝ እንዲህም አለኝ ጴጥሮስ ሆይ ልታውቀው የሚገባህ ጉዳይ አለ ገበሬ ዘር ሲዘራ ዘሩን በማጣቱ ለጊዜው ያዝናል ባንድ ምትክ ሰላሳና ስድሳ መቶም ባፈራለት ጊዜ ግን ይደሰታል

አነኒ ፈጠርክዎ ለአዳም ወመሀክዎ እሞት ወሶበ ዓለወኒ አምፃእኩ ላእሌሁ ሞተ ወኢተከዝኩ በእንቲአሁ።

93. ኦ ጴጥሮስ አነ ፈጠርክዎ ለአዳም ሕያወ ወአዘዝክዎ ይዕቀብ ትእዛዛትየ ወይርሐቅ እምዕልወት ወአለበውክዎ ኵሎ ወእቤሎ አባሕኩከ ትግበር ወነገርኩከ ሠናየ ወእኩየ ኢትሕስስ ትዕቢተ ከመዲያብሎስ ዘአዕበየ ርእሶ ወወድቀ እምክብሩ ወኢትብላዕ እምዕፀ እንተትፈሪ ሞተ።

94. እመሰ በላዕከ ሞተ ትመውት ለእመኢሰማዕከኒ ቃልየ ወኢዐቀብከ ትእዛዝየ አወፅአከ እምገነት ወአነብረከ ውስተምድር ርግምት እንተታወፅእ ሦከ ወአሜከላ ወእመሰ ኢበላዕከ ወኢለውከ ትእዛዝየ ዘአዘዝኩከ ኢትብላዕ እምኔሁ ኢይቀትልከ አላ ትነብር ሕያወ ለዓለም።

95. ኦ ጴጥሮስ ናሁ አእመርኩ ከመዲያብሎስ ያስሕቶ ለዓለም ወለአዳም ያመፅእ ዕልወተ ወበእንተዝ እቤሎ ዕቀብ ትእዛዝየ ወረሐቅ እምዕልወት ወኢትብላዕ እምዕፀ ወአእሚርየ ከመየዓልወኒ ትእዛዝየ ፈጠርክዎ ሕያወ

የቀድሞውንም ሐዘኑ ይረሳል እንደዚሁ ሁሉ እኔም አዳምን ፈጠርኩት ራራሁለትም ከሞትም አዳንኩት ትእዛዜን ባፈረሰ ጊዜ ግን በሱ ላይ ሞትን አመጣሁ አላዘንኩም (እሱን በመፍጠሬ)።

93. ጴጥሮስ ሆይ እኔ አዳምን ሕያው አድርጌ ፈጠርኩት ትእዛዜንም ይጠብቅ ዘንድና ከጥፋትም ይርቅ ዘንድ አዘዝኩት ልትሠራው የሚገባህን ትሠራ ዘንድ መብት ሠጠሁህ ክፉውንና ደጉንም ለይቼ አስረዳሁህ ትዕቢትን እንደዲያብሎስ እንዳትፈልግ አልኩት ዲያብሎስ በትዕቢት ራሱን ከፍ ስላደረገ ከመንበሩ ወደቀ አንተም ሞትን ከምታፈራ ዕፀ እንዳትበላ አልኩት።

94. ከእፅዋ ከበላህ ሞትን ትሞታለህ ቃሌን ካልሰማህና ትእዛዜን ካልጠበቅህ ከገነት አስወጣሃለሁ በተረገመችውም ምድር እንድትኖር አደርጋሃለሁ። ምድር ስለተረገመች አሾህንና አሜከላን ታበቅላለች ከተከለከለችው እፅ ካልበላህና ትእዛዜን ከጠበቅህ ሞትን አትሞትም ነገር ግን እስከዘላለሙ ሕያውና ደስተኛ እንደሆንክ ትኖራለህ" አልኩት።

95. ጴጥሮስ ሆይ ዲያብሎስ ዓለምንና አዳምን እደሚያስታቸው አውቅ ነበር ይልቁንም በአዳም ላይ የኔን ትእዛዝ አፍራሺነት እንደሚያመጣበት አውቅ ነበር። ስለዚህም ትእዛዜን ጠብቅ ከተከለከለውም ዕፅ አትብላ አልኩት ትእዛዜንም

ወመዋቴ ወረሰይክዎ ዘፈጠርክዎ እምኔሁ ቱሱሐ በእሳት ወነፋስ ወማይ።

ምዕራፍ ፯ ተሳእሎ ጴጥሮስ በእንተ ነገደ መላእክት ወበእንተ ገነት ወበእንተ ካልኣን

1. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ነገርኩከ ትስብእትየ ከመበእንተ ትስብእትየ ፈጠርክዎ ለአዳም ወበሥጋ ዘአውፃእክዎ ለአዳም እምገነት ቦቱ ዳግመ አገብኦ ውስተ ገነት ኦ ጴጥሮስ ብየ ምሥጢር ሕቡእ ዘኢየትአውቅ ወአንስ ኢይፈቅድ እክሥት ለሰብእ ወሰሚዕየ ዘንተ ቃለ እምኀበ እግዚእየ ወአምላኪየ ሰገድኩ ቅድሜሁ ሰዓልኩ ወአንቃዕዶኩ ኀቤሁ ወእቤሎ ንግረኒ እግዚእየ ዘከመ እፎ ውእቱ ዘመደ መላእክት።

2. ወአውሥአ ወይቤለኒ ዘመደ መላእክትሰ ብዙኀን እሙንቱ ወኢኮነ ፩ ራእዮሙ እስመቦ እምኔሆሙ ዘ፬ ገፁ ወቦ እምኔሆሙ ዘኩለንታሁ ገፅ ወቦ እምኔሆሙ ዘብዙሕ ዓዕይንቲሁ ወቦ ዘኩለንታሁ ዓዕይንት ወቦ ዘኩለንታሁ ፀዳል ዘይፈደፍድ እምብርሃነፀሐይ።

3. ወቦ እምኔሆሙ ዘ፬ ገፁ ዘይመስል ከመገፀሰብእ ወቦ እምኔሆሙ ዘ፬ቱ ክነፊሁ ወለለ፩ እምእሉ መላእክት ቦሙ

እንደሚያፈርስ አስቀድሜ ስላወቅሁ መዋችና ሕያው አድርጌ ፈጠርኩት እሳት ውሃና ነፋስ ከተቀላቀሉበት አፈርም ፈጠርኩት።

ምዕራፍ ሰባት የጴጥሮስ ስለመላእክት ነገድ ስለገነትና ስለሌሎችም ምሥጢራት ከጌታችን መረዳት

1. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለጴጥሮስ ጴጥሮስ ሆይ የትስብእቱን ምሥጢር ነገርኩህ ሰው ስለመሆኔንም አዳምን እንደፈጠርኩትና ከገነት ለብሶት የወጣውን ሥጋ ለብሶ ወደገነት እንደሚመለስም ገለፅኩልህ ጴጥሮስ ሆይ ለሰው ልገልፀው የማልፈልገው ምሥጢርም አለኝ። እኔም ከጌታዬና አምላኬ ይህን ሰምቼ ከፊቱ ሰገድኩ ለመንኩም ወደሱም አንጋጠጥኩ እንዲህም አልኩ። "ጌታየ ሆይ የመላእክት ነገዳቸው እንዴት ነው?"

2. እሱም መለሰ እንዲህም አለኝ የመላእክት ወገኖች ብዙ ናቸው አርአያቸውም አንድ አይደለም አራት ገፅ ያለው መልአክ አለ ሁለመናው (መላአካላቱ) ገፅ የሆነ አለ ብዙ ዓይኖች ያሉትም አለ ሁለንትናው ዓይን የሆነም አለ ሁለንትናው ከፀሐይ ብርሃን የበለጠ ብርሃን ያለውም አለ።

3. ከነሱ መካከል የሰው ፊት ያለውና አራት ፊት ያለው አለ። ከነሱ መካከል አራት ክንፍ ያለው አለ። ከነዚህ መላእክት

ስም ወከመዝ አስማቲሆሙ ለመላእክት ወሊቃነ መላእክት አጋእዝት ወሥልጣናት ኃይላት ወመናብርት አርባብ ኪሩቤል እለብዙሐት አዕይንቲሆሙ ወሱራፌል እለ፮ክነፊሆሙ።

4. ፱ቱ ነገደ መላእክት ወእም፩ ነገደ መላእክት እስከ ካልእ መዓርግ ዘመላእክት ከመ ማእከለ ሰማይ ወምድር ወአዲ ማእከሎሙ ፀዳል ወብርሃን ወብሩሕ ፈድፋደ ከመ ይትናገሩ በበይናቲሆሙ ወያስተዐፅቡ ፍጥረቶሙ ወየአኩቱ ስምየ ልዑለ እስመ ረከብኩ ውስተአፉሆሙ ነቢበ ዕበየ ግርማ።

5. በ እምኔሆሙ ዘይዜምር ወበ እምኔሆሙ ዘይቄድስ ወበ እምኔሆሙ ዘይዌድስ ወበ እምኔሆሙ ዘየአኩት ወበእምኔሆሙ ዘይሴብሕ ወበ ዘይባርክ ወበ ዘይየብብ ወከመዝ ሕይወቶሙ እስከ ለዓለመ ዓለም።

6. ኦ ጴጥሮስ እስመኢፈጠርክምሙ ለእሉ ለጻሕቅየ ኀቤየ ዘእንበለ ዳእሙ ፈቀድኩ እፀግምሙ ብዕልየ ወክብርየ እስመ እምቅድመ እፍጥር ኩሎ ፍጥረተ ስብሐትየ ምስሌየ ውእቱ።

7. ወሶበ ፈጠርክዎሙ ለመላእክት ረሰይክዎሙ በዘዚአሁ ጥዑመ ዜማ ወማሕሌት እሉ መላእክት መንፈሳውያን እሙንቱ ወአልበሙ ሥጋ ወሶበ ይወርዱ መላእክት

ለያንዳንዳቸው ስም አላቸው የመላእክትና የሊቃነመላእክት የአጋእዝትና የሥልጣናት የኃይላት እንዲሁም የመናብርት አርባብ ኪሩቤል ናቸው ኪሩቤል ብዙ ዓይኖች ያሉዋቸው ናቸው ሱራፌልም ስድስት ክንፍ ያላቸው ናቸው።

4. ዘጠኝ ነገደመላእክት አሉ ካንዱ የመላእክት ነገድ ወደሌላው የመላእክት ነገድ ድረስ ያለው ርቀት የሰማይና የምድር ርቀት ያህል ነው። በመካከላቸውም ፀዳልና ብርሃን አለ። የዚህም ብርሐን እጅግ የደመቀ ነው። ይህም እርስበርሳቸው ይናገሩ ዘንድ ነው ስለራሳቸውም አፈጣጠር እጅግ ያደንቁ ነበር። ስሜንም ያመሰግናሉ ከነሱ አፍ መልካም ምስጋናን አገኘሁ።

5. ከነሱ ውስጥ የሚዘምር አለ የሚያወድስ አለ የሚቀድስ አለ ከመካከላቸው የሚያስታኩት አለ። ከነሱ መካከልም የሚያመሰግን አለ የሚባርክ አለ እልል የሚል አለ። የነሱ ሕይወት እስከዘለዓለሙ በዚህ የተመሠረተ ነው።

6. ጴጥሮስ ሆይ እንዲያገለግሉኝ እነዚህን አልፈጠርኩዋቸውም ነገር ግን የኔን ብዕል አድላቸው ዘንድና ክብሬንም አጕናፅፋቸው ዘንድ ብቻ ፈጠርኩዋቸው እኔ ፍጥረታትን ሁሉ ከመፍጠሬ አስቀድሞ ምሥጋናየ ከኔ ዘንድ ነበረ።

7. መላእክትን በፈጠርኩዋቸው ጊዜ ያመሰግኑኝ ዘንድ አደረግሁዋቸው። በጥዑም ዜማና በተለያየ ማሕሌት ያመሰግኑኛል። እነዚህ መላእክት መንፈሳውያን ናቸው ሥጋ

ዲበምድር አልበሙ ድምፅ ወኢይሰማዕ ድምፀ ክነፊሆሙ።

8. ወአልቦ አሠር ለምክያደተ እገሪሆሙ ወይቀልል ሩፃቶሙ እምነፋሳት ወይትፌነው ለምሥጢራት መልእክትየ ወየዓቅብዎሙ ለእለ ይጠመቁ በስመአብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ወለኵሎሙ እለየአምኑ ብየ እፌኑ ለለ፩፩ ፪ተ መላእክተ ፩ በየማኑ ወ፩ በፀጋሙ ወየዓቅብዎሙ እምኵሉ እኩይ ወእለሰ ኢየአምኑ ብየ አርሕቆሙ እምሣህልየ ወሞሕረትየ።

9. ወሶበ ሰማዕኩ ዘንተ ነገረ በሀቤሁ ሰገድኩ ቅድሜሁ ወእቤሉ እግዚእየ ወአምላኪየ ወልድ ዋሕድ ዘመጻዕከ ውስተ ዓለም ለመድኅኒተ ሰብእ ንግሮ ለገብርከ ዜናሃ ለገነት ውስተ ምድርኑ ይእቲ ወሚመ ውስተ ሰማይ።

10. ምንት ውእቱ ዕፅ ዘያሌቡ ሠናየ ወእኩየ ዘአዘዝከ ለአዳም ከመ ኢይብላዕ እምኔሁ ወምንት ውእቱ ዕፀሕይወት ወእፎ ተከድኑ አዳም ወሔዋን ቈፅለ በለስ በውስተ ገነት ይውእኑ እንከ ፀሐይ ወወርሕ ውስተ ገነት ወቦኑ እንከ መዓልት ወሌሊት።

አልለበሱም ወደምድር ሲወርዱ ድምፅ የላቸውም የክንፉቸውም እንቅስቃሴ አይሰማም።

8. ለእግራቸው ኮቴም ምልክት የለውም ሩጫቸው ከነፋሳት ይቀላል። ምሥጢራቴን ለመፈፀም ይላካሉ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሚጠመቁትን ይጠብቋቸዋል በኔ አምነው በስሜ ለተጠመቁት ሁሉ በነዚህ መላእክት ጥበቃ ይደረግላቸዋል ለያንዳንዱ ክርስቲያን ሁለት ጠባቂዎች መላእክት ይላኩለታል በግራና በቀኝ በመሆንም ይጠብቁታል ከክፉ ነገር ሁሉ እንዲታቀብ ያደርጉታል ላላመኑብኝ ግን ከይቅርታየና ከምሕረቴ አርቃቸዋለሁ።

9. ይህን ከሰማሁ በኋላ ከፊቱ ወድቄ ሰገድኩ ጌታዬና አምላኬ ሆይ የገነትን ሁኔታ ንገረኝ ገነት በሰማይ ላይ ነው የምትገኘው ወይስ በምድር ላይ አንተ የሰውን ልጆች ታድን ዘንድ ወደዚህ ዓለም መምጣትህን አውቃለሁ ይህን ምሥጢር ግለፅልኝ" በማለትም ጠየቅሁት።

10. አስተዋይ ልቡና እንዲኖር የሚያደርግ ክፉውንና ደጉን የሚያሳውቅ ዕፅ ምን ዓይነት ዕፅ ነው። ከዚህ ዕፅ አዳም እንዳይበላ ተከልክሏል ዕፀ ሕይወት ማለት ትርጉሙ ምንድር ነው አዳምና ሄዋንስ የበለስ ቅጠል እንዴት ለበሱ በገነት እያሉ የበለስን ቅጠል ሊለብሱ የቻሉት ፀሐይና ጨረቃ ከዚያ አሉን ሌትና ቀንስ ይፈራረቃሉን።

11. አው መብልዕ ወመስቴ ወዕፀውኒ ዘውስቴታ ከመ ዕፀወዝንቱ ዓለም ወቦኑ እንጋ ቁር ወዋዕይ ወቦኑ ረሐብ ወፅምዕ ወእለ ይነብሩ ውስቴታ ይትፌቀድኑ ልብስ ወአራዝ ወሚመ አልቦ ወቦኑ ህየ ሕንፃ ዕነዕ ወእምአይቴ ይወፅኡ ፬ አፍላግ ወይሰቅዩዋ ለምድር።

12. መኑ የዓቢ መንግሥተ ሰማይኑ ወሚመ ገነት ወሚ መጠነ ኑኃ ወግድማ ኃላፊትኑ ከመ ዝንቱ ዓለም ወሚመ ትነብር ለዓለመ ዓለም ወለዝሉፉ።

13. ወአውስአ ወልደ እግዚአብሔር ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ እፎ ፅሕቀ አንተ ለተሐስሶ ምሥጢራትየ ለገነትሰ አንበርናሃ ውስተ ኤዶም እምድሕረ ፈጠርነ ሰማየ ወምድረ ኀበኢይረክባ ጽልመት አላ ትነብር ብርሕተ ወንፅሕተ ግርምተ ወልዕልተ። ይእቲ እምዛቲ ምድር መጠነ ምሥራቅ እስከ ምዕራብ።

14. ወቦ ውስቴታ ሠለስቱ ኃዋሕው ወቀዳሚት ኖኅት ረሰይኩ መልእልተ ጕልጎታ ኀበ ተቀብረ ሥጋየ ዘነሣእኩ እምአዳም ወለዳግማዊትሰ ኖኅት ረሰይክዋ መልእልተ ደብረ ዘይት ወአንተሰ ኦ ጴጥሮስ ትነብር ታሕቴሃ

11. በገነት መብልና መጠጥ አለን ብዙ ዛፎችስ ከዚያ ይገኛሉን ዛፎቹስ የዚችን ምድር ዛፍ ይመስላሉን ሙቀትና ቅዝቃዜ በገነት ይኖራልን ረሐብና ጥምስ አለን። ከዚያ ለሚኖሩ ልብስ ያስፈልጋልን ወይስ ይህ ሁሉ የለም ይሆን ለሰዎች መኖርያ ሠው ሠራሽ ግንብ ከዚያ ይኖራልን እነዚያ ምድርን የሚያጠጡ አራት ወንዞችስ ከየት ይመነጫሉ።

12. ከገነትና ከመንግሥተ ሰማይ ማን ይበልጣል የገነት ቁመትና ርዝመትስ ምን ያክል ነው ገነት ይህ ዓለም ሲያልፍ ታልፋለችን ወይስ ሳታልፍ አሁን ባለችበት ለዘለዓለም ፀንታ ትኖራለች? አልኩት።

13. ወልደ እግዚአብሔር ክርስቶስ የሚከተለውን "ጴጥሮስ ሆይ የኔን ምሥጢራት ለማወቅ እጅግ ተግተሃል ገነትን በኤዶም ውስጥ አኖርናት ይህንንም ያደረግነው ሰማይንና ምድርን ከፈጠርን በኋላ ነው ገነትን ጨለማ እንዳያገኛት በማድረግ ነው የፈጠርናት። ገነት ብሩህ ሁና በንፅሕና በመዓርግ በግርማ ያለች ናት ከፍ ያለችም ናት እሷ ከዚች ምድር ከፍ ትላለች። እሷም ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ በምድር መጠን ትደርሳለች።

14. ሶስት መስኮቶች በገነት አሉ አንደኛው መስኮት ከአዳም የለበስኩት ሥጋ በተቀበረበት ጎልጎታ አቅጣጫ አንፃር ይገኛል ሁለተኛው መስኮት ደብረዘይት በሚገኝበት ሥፍራ ትይዩ ይገኛል። ይህ ቦታ አንተ ያለህበት ነው ሦስተኛው መስኮት

ወሣልስ ኖኅት መልእልተ ደብረሲና፡፡

15\. ገነትሰ ታሕተ መንበርነ መንግለ ምሥራቅ ወፀዳሉ ይፈደፍድ እምብርሃነ ፀሐይ ወይወፅእ እምውስቴታ ዔና መዓዛ ሠናይ ዘአልቦ ዘከማሁ ውስተ ኵሉ ምድር ወአዲ ይእቲ ማሕደረ መለኮት፡፡

16\. መላእክትሰ ብሂል ዕፀዋት እለትኩላን ውስቴታ ወ፬አፍላግ እለይሣቅዩ ዓለመ ይፈለፍሉ እማይ ዘእምታሕተ መንበረ ስብሐትየ ናሁ ረሰይኩ ፬ቱ ሙሓዛት እለ የኃልፉ እምባሕረ ነፋሳት ወይወርዱ ፍጡነ ውስተ ኤዶም ወእምህየ ይውሕዝ ማይ ወይሰቅያ ለዓለም፡፡

17\. ወእለ ይነብሩ ህየ ይፈቅዱ በሊዓ ወሰትየ ወአልቦ ውስቴታ ቁር ወዋዕይ ወእምጣዕመ ዔና ዘውስተ ገነት የዓትት ፍቅረ በሊዕ ወሰትይ፡፡

18\. ወዕፀዊሃሰ ለገነት ብሩሃን ወቅዱሳን መላእክት እሙንቱ እለኢኮኑ እምዕፀወ ዝንቱ ዓለም ሐላፊ ወኢያፀርዑ ስብሐ ወዘምሮ ወዕፅ ዘሀሉ ውስተ ገነት ዘያሌቡ እኩየ ወሰናየ ለልየ አእምር ውእተ ዕፀ፡፡

19\. ኦ ጴጥሮስ ኃሠሠ አቡከ አዳም ከመ ዲያብሎስ ዘፈቀደ ይኩን አምላከ ወይንሣእ ሥልጣነ ላእለ ዘሴምክዎ ላእሌሆሙ እስመ በእንተዝ በልዐ እምውእቱ ዕፀ ዘአዘዝክዎ ኢይብላዕ እምኔሁ ወሶቤሃ አእመረ ፍትወተ፡፡

በደብረሲና ትይዩ ይገኛል፡፡

15\. ገነት በመንበራችን ከወደታች ሁና በምሥራቅ በኩል ትገኛለች ብርሃንዋም ከፀሐይ ብርሃን ይበልጣል ከሷም መልካም መዓዛ ያለው ሽታ ይወጣል የዚህ መዓዛ ተመሳሳይ በምድር ፈፅሞ አይገኝም የመለኮት ማደርያም ናት፡፡

16\. የገነት ዛፎች በመላእክት ይመሰላሉ ዓለምን የሚያጠጡ አራቱ ወንዞች ከምሥጋናየ መንበር ሥር የማሚመነጩ ናቸው፡፡ እነሆ አራት የውሃ መውረጃዎችን አዘጋጀሁ እነዚህ የውሃ መውረጃዎች የነፋሳትን ባሕር የሚያልፉ ሁነው ወደኤዶም ይወርዳሉ፡፡ ከዚሁም ውሃ ይመነጭና ዓለምን ያጠጣታል፡፡

17\. በገነት የሚኖሩ መብላትና መጠጣት ይፈልጋሉ በገነት ብርድና የፀሐይ ቃጠሎ የለም ከገነት የሚመነጨው መልካሙ ሽታ የመብላትንና የመጠጣትን ፍላጎት ያስወግዳል፡፡

18\. የገነት ዛፎችስ እንደዚህ ዓለም ያሉ ዛፎች አይደሉም ብሩሃን መላእክት ናቸው፡፡ እነዚህም መላእክት እኔን ማመስገንና መዘመርን አያቋርጡም በገነት ስላለውና መልካምንና ክፉውን የሚያሳውቀውስ የሱን ምንነት የማውቅ እኔ ብቻ ነኝ፡፡

19\. ጴጥሮስ ሆይ ዲያብሎስ አለቅነትን ሠጥቼ በብዙ መላእክት ላይ ስለሾምኩት አምላክ ሁኖ በነሱ ላይ እንዲመለክ እንደፈለገ አባትህ አዳምም እንዳይበላ ከከለከልኩት ዕፀ የበላው አምላክነትን ስለፈለገ ነው ወድያውም የፍትወት ተገዢ ሆነ

20. ውእቱ ዕፅ ፈረየ ሞተ ዘ፪ ፍናዊሁ አ፩ እስመ ፈቀደ ይኩን አምላከ ዘኢይትከሀል ይኩን ወዳግመ ዘአዘዝክዎ ዓለወ ትእዛዝየ እስመ በጊዜ አዘዝክዎ ኢኮነ ዐብደ ባህቱ ለአብድስ ዘኢለበወ ዐቂበ ትእዛዝ ኢይደልዎ ኩነኔ።

21. አላ ውእቱ ለባዊ ወጠቢብ ወኧምብዝሐ ጥበቢሁ ሰመየ ስሞሙ ለኩሎሙ ፍጡራን በበአስማቲሆሙ።

22. ኦ ጴጥሮስ ዕፀው እለ ውስተ ገነት መላእክት እሙንቱ ወንሕነ ውእቱ ዕፅ ዘውስተገነት ዘያሌቡ ሠናየ ወእኩየ ኦ ጴጥሮስ አነ ውእቱ ዕፀሕይወት ወምሕረት ወዘበልዓ እምኔሁ ሕይወተ ዘለዓለም የሐዩ አቡየ ዕፀ ርትዕ ወጽድቅ ወአነኒ ሣሕል ወምሕረት ወነፍስ ዕፀ ሕይወት ውእቱ።

23. ኦ ጴጥሮስ ኢይበውእ ውስተ ገነት ጽልመት ወኢፀዳል እስመኩለንታሃ ብርሃን ዘይፈደፍድ አምብርሃነ ፀሐይ ወአልቦ ዘይትማሰሎ ለዔና መዓዛ ወአልቦ ህየ ሞት ወለእለ ይነብሩ ውስቴታ አልቦሙ ደዌ ወሕማም።

(ፍትወትን አወቀ)።

20. ይህ ዕፅ ግን ሞትን አፈራ ይህም ሞት ሁለት መንገድ አለው አንደኛው ሲሆን የማይችለውንና የማይገባውን አምላክነትን መመኘቱ ሁለተኛው እኔ ሳዘው ጤናማ አስተዋይ ሰው ነበረ ትእዛዜን ሲያፈርስ ግን ዓበደ በዕብደቱ ሥሕተት ላይ ለወደቀ ኩነኔ አይገባውም አዳም ግን ጤናማ ኑሮ ትእዛዜን በማፍረሱ ዓበደ።

21. አዳም እብድ ሁኖ አልተፈጠረም አስተዋይ ብልሐተኛ ሁኖ ነው የተፈጠረው ከጥበቡ ብዛት የተነሳም ፍጡራንን ሁሉ በየስማቸው ሰየሞአቸው።

22. ጴጥሮስ ሆይ በገነት ውስጥ ያሉ ዛፎች መላእክት ናቸው በሌላ በኩል የገነት ዛፎች እኛ ነኝ መልካሙንና ክፋውን የሚያሳውቀው የገነት ዛፍ ማለት እኛ ነን ጴጥሮስ ሆይ የሕይወት ዛፍ ማለት እኔ ነኝ የምሕረትም ዛፍ ነኝ ከኔ የበላ የዘልዓለም ሕይወት አለው አባቴ የርትእ ዛፍ ነው የዕቅድም ዛፍ ነው እኔ ደግሞ ይቅርታና ምሕረት ነኝ መንፈስ ቅዱስም የሕወት ዛፍ ነው።

23. ጴጥሮስ ሆይ ጨለማ ወደገነት አይገባም ገነት ሁለንትንዋ ብረሃን ናት ይህም ብርሃን ከፀሐይ ብርሃን ይበልጣል የሚመሳሰለውም የለም በገነት ለሚገኘው መዓዛም የሚስተካከለው የለም ሞት በገነት የለም በገነት ለሚኖሩ

24. ኢይበውእ ህየ ርኩሰት ወዕልወት ርኩሳን ወዕልዋን (ኢይበውእዋ) ወኢይፀራዕ እምውስቴታ ስብሐት መዓልተ ወሌሊተ ከመኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት ወይፈደፍድ ብርሃና እምነ ፀሐይ ዘኢይክል ልሣነ ሰብእ ዜንዎቶ እስመ ፅንዓ ኀይልየ ወብረሃንየ ወግርማየ የሕድር ላዕሌየ

25. ኦ ጴጥሮስ ሃደግክዋ ለገነት ወአንበርክዋ ታሕተ መንበረ መንግሥትየ ኦ ጴጥሮስ ዛቲ ገነት ድሉት ይእቲ ለኄሩያንየ እለ አሠመሩኒ በሕይወቶሙ ኦጴጥሮስ አልቦ ውስተ ገነት ክረምት ወኢሐጋይ ወአልቦ ወስቴታ ፍትወተ ዝንቱ ዓለም ኢበሊዕ ወኢስትይ እስመ ዜና መዓዛሃ ያፀግብ ነፍሳተ።

26. ወለእለ ይነብሩ ውስቴታ አልቦሙ ሕሊና ትካዘ ዝንቱ ዓለም ኢይርህቡ ወኢይፀምኡ ወኢይፈቅዱ ትዕይርተ ወትዝሕርተ ወኢየዓርቁ

27. ቈፅለ በለስ ዘተሰምየ ወከመ ይልበሱ አዳም ወሄዋን አኮ ቈፅለ በለስ አላ ፀጋ ውእቱ ኦ ጴጥሮስ ኩሉ ግብራ ለገነት መንክር ወመድምም

ሕመም ደዌ ሞት የለባቸውም።

24. ወደገነት ህግአፍራሽነት ተላላፊነትና ርኩሰት አይገባም ህግ ተላላፊዎችና ርኩሳት ወደገነት አይገቡም በገነት ሌትና ቀን ምሥጋና አይታጐልም ይህም እኳኋን እንደ ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ያለ ነው የገነት ብርሃን ከፀሐይ ብርሃን ይበልጣል የዚህ ብርሃን መጠን በሰው አንደበት ሲገለፅ አይችልም የራሴ ግርማ ፅናት ኃይሌና ብርሃኔ በኔ ላይ ያለ ነውና።

25. ጴጥሮስ ሆይ ገነትን አከበርኩዋት በመንግሥቴ በታችም አስቀመጥኩዋት ጴጥሮስ ሆይ እቺ ገነት ለደጋግ ሰዎች ብቻ የተዘጋጀች ናት ደጋግ ሰዎች ማለትም በሕይወት ዘመናቸው ፈቃዴን የፈፀሙ ናቸው። ጴጥሮስ ሆይ በገነት ክረምት የለም በጋም የለም የዚህ ዓለም ፍትወት የለም መብል መጠጥ የለም በዚችው በተመረጠችውና በተቀደሰችው ገነት የሚኖሩ ሁሉ በሷ በሚፈልቀው መልካም መዓዛ ይኖራሉ።

26. በዚችው ገነት ውስጥ ለሚኖሩ ሁሉ የዚህ ዓለም ጣጣ ውጣውረድ የለባቸውም አይራቡም አይጠሙም መገዳደርም ሆነ መታበይ በነሱ ዘንድ ፈፅሞ አይታወቅም የለምም በፀጋ የተዋቡ ስለሆኑም አይራቆቱም።

27. የበለስ ቅጠልን አዳምና ሄዋን እንደለበሱ የሚባለው እነሱ ለብሰውት አይደለም ፀጋ ሲለያቸው ሐፍረታቸውን በእጃቸው ነው የሸፈኑት ጴጥሮስ ሆይ የገነት አሠራር እጅግ አስደናቂና

28. መንግሥተ ሰማያት የዓቢ. ወትከብር ወትትሌዓል እምኔሃ ወኵሉ ዘድልው ለወንግሥተ ሰማያት ይቀድም በዊዓ ውስተ ገነት ወይትፌሣሕ በውስቴታ ወይትመየጥ ውስተ መንግሥተ ሰማያት ኀበ ኢይበሊ. ወኢየማስን

29. ኦ ጴጥሮስ ብየ ብዙሕ ዓንቀጽ ወማሕደር ግሩማን ዘየሐድር ብርሃንየ ውስቴቶን ዘአስተዳሎኩ ለነፍሰጻድቃን ወኄራን።

30. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ወሀብኩከ መራኁተ መንግሥተ ሰማያት ወምድር ወረሰይኩ ኩሎ ውስተ እዴከ ወዝንቱ ክብር ዘእቤለከ ለከ ውእቱ ማሕደረ ብረሃን ዘሀሎ ውስተሰማያት። ድሉት ይእቲ ለእለ የአምኑ ብየ።

31. ወዘንተ ብሂሎ አርመመ ወእምዝ ሰገድኩ ቅድሜሁ ወእቤሎ ተሰሀሎ እግዚኦ ለገብርከ ወአብፅሖ ይንብብ ቅድሜከ ወአውሥአ ወይቤለኒ ኦ ጴጥሮስ ንግር ዘተፈቅድ ወሰዓል ዘትፈቱ ወአንሰ ኢይከልእ ሥእለተከ ወካዕበ እቤሎ ኦ እግዚኦ ንግሮ ለገብርከ ማሕደሮሙ ለጻድቃን ወለነቢያት እለ የአምኑ ብከ ወዘከመእፎ ይነብሩ መኀይምናን እምቅድመ ዳግም ምፅአትከ።

የሚያስገርም ነው።

28. መንግሥተ ሰማያት ግን ከገነት ከፍ ትላለች ትበልጣለች ትከብራለችም መንግሥተ ሰማያትን ለመግባት የታደለው አስቀድሞ ወደገነት ይገባና በዚሁ ይደሰታል ከዚያ በዚህ ቀን ያልፋል ወደማይባለው መንግሥተሰማያት ይገባል።

29. ጴጥሮስ ሆይ ለጻድቃንና ለደጋግ ሰዎች ያዘጋጀኋቸው ግሩማን የሆኑ በውስጣቸው ብርሃን ያለባቸው ብዙ በሮችና ማደርያዎች አሉ።

30. ጴጥሮስ ሆይ የመንግሥተሰማያትንና የምድርን ቁልፍ ሠጠሁህ ሁሉንም በእጅህ አስረክቤሀለሁ ይህንንም የምገልፅልህ ክብር አንተን የሚመለከት ነው። የብርሃን ማደርያ የተባለው የክብር ቦታ ላንተ ይሠጣል ይህም በሰማያት ያለ ሲሆን ካንተ ሌላ እኔን የሚያምኑ ሁሉ እንዲገቡበት አስቀድሞ የተዘጋጀ ነው" አለኝ።

31. ይህን ሁሉ ተናግሮ (ጌታችን መድሐኒታችንና አምላካችን ኢየሱስክርስቶስ) ዝም አለ። ከዚያ እኔ ከፊቱ ሰገድኩ አቤቱ ሆይ አገልጋይህን ይቅር በለው ከፊትህ ይናገር ዘንድም ፍቀድለት ብየ ለመንኩት። እሱም መለሰ እንዲህም አለኝ "የምትፈልገውን ተናገር የምትወደውንም ለምን እኔ ልመናህን አልከለክልም" እኔም ስመልስለት እንዲህ አልኩት " አቤቱ ጌታዬ ሆይ የጻድቃንንና የነቢያትን ማደርያ (መኖርያ) የት

32. ወይቤለኒ እግዚእየ ወአምላኪየ "ኦ ጴጥሮስ እትወከፍ ሥእለተከ ወእነግረከ ማኅደሮሙ ለመሐይምናን እለ የአምኑ ብየ ለጻድቃን ወለነቢያት ወለባእዳንሂ እምድሕረ ዕርገትየ እምድር ውስተ ግሩም ማሕደርየ ወማሕደሮሙ ለጻድቃን ወለንፁሐን እለተጠምቁ በስምየ ወአምኑ ብየ ወነሥሑ እምቅድመ ይሙቱ።

33. ገነት ይእቲ እንተ ተከልክዋ ውስተ ኤዶም ህየ ማሕደሮሙ ወየዓርፉ ውስቴታ እስከ ለዓለመ ዓለም አንትሙኒ እለመነንክሙ ዘንተ ዓለመ ወሐደግሙ ኵሎ ዘብክሙ ወተለውክሙኒ ይከዉን ማሕደርክሙ ውስተ መንግስተ ሰማያት ወትረክቡ ሠናያተ ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ውስተ ልበ ሰብእ ዘኢተሐለየ ኀበ አልቦ ደዌ ወአልቦ ሕማም ወኀዘን ኀበ አሰፈውኩከ

34. ኦ ጴጥሮስ አንተ ወ፲ወ፪ ሐዋርያት እለሐረይኩክሙ አነብረክሙ ዲበ ፲ወ፪ ነገደ እስራኤል ወትፌትሑ ላዕሌሆሙ በከመ ገብሩ።

ይገኛል እነሱ አንተን የሚያምኑ ናቸውና ደጋግ ሰዎችስ እስከ ዳግመኛው መምጫህ ጊዜ የት ይኖራሉ"

32. ጌታዬና መድሐኒቴ ኢየሱስ ክርስቶስ መለሰና እንዲህ አለኝ "ጴጥሮስ ሆይ የመሐይምናንን ማደርያቸው እነግርሃለሁ በኔ ለሚያምኑ መሐይምናን ለጻድቃንና ለነቢያት እንዲሁም ለሌሎች ከዕርገቴ በኂላ ግሩም ወደሆነው መኖርያየ ከሄድኩ በኂላ የንፁሐንንም ማደርያቸው በስሜም አምነው የተጠመቁ ሁሉና ሞት ሳይቀድማቸው ንሥሐ ለገቡ ሁሉ ማደርያቸው የት እንደሆነ እነግርሃለሁ።

33. የኒህ ሁሉ ማደርያቸው ገነት ናት ይህችንም ገነት በኤዶም የተከልኳት ናት በሷም ያርፋሉ እስከ ዘለዓለምም ከዚያው ይሆናል። እናንተም ይህንን ዓለም ንቃችሁ ያላችሁንም ዓለማዊ ንብረት ትታችሁ እኔን የተከተላችሁ አንተም ማደርያችሁ በመንግስተ ሰማያት ይሆናል በሰው ልቦና ያልታሰበ ዓይን ያላየው ጆሮም ያልሰማው ሕመምና ደዌ የሌለበት ሐዘንና ሰቆቃም የራቀበት የደስታን ቦታ ትወርሳላችሁ ይህንንም ላንተ ቃል ገብቻለሁ።

34. ጴጥሮስ ሆይ አንተንና አሥራ አንዱን ሐዋርያት እኔ አስቀድሜ ስለመረጥኩዋችሁ በአሥራ ሁለት ነገደ እሥራኤል ላይ እሾማችሁአለሁ በነሱ ላይም ትፈርዳላችሁ በሥራቸውም

36. ወለካህናት አሐድሮሙ ውስተ አብያተ ብረሃን ወእሬሲ ለለ፩፩ ማሕደር ግሩም በከመ ዕበዮሙ ለቡ እንከ ኦ ጴጥሮስ ብዕልየ ወፀጋየ ዘወሀብኩከ

37. ወአዲ እዌስከከ ኵሎ ዘተሥእልከኒ ኦ ጴጥሮስ አንተ ወሐዋርያት እለሐረይኩክሙ አነብረክሙ ዲበ ነገደ እስራኤል ወትፈትሑ ላእሌሆሙ በከመገብሩ ወለካህናትሰ አሐድሮሙ ውስተ አብያተ ብርሃን ወእሬሲ ማሕደረ በከመ ዕበዮሙ ለቡ እንከ ኦጴጥሮስ ብዕልየ ወጸጋየ ዘወሀብኩከ ወአጸንኦ ወእዌስከከ ኵሎ ዘተሥ እልከኒ ኦ ጴጥሮስ በብዕለፀጋየ ፈጠርክዎሙ ለመላእክትየ ወክብርየ ይዔልሎሙ ወበእለተ ትንሣኤ እሬስዮሙ ለመሐይምናን አለየአምኑ፡ብየ እድ ወአንስት ይኩኑ ንፁሐነ እስመለ እሉ አልቦሙ ነውር ዘአልቦ ሞት ከመ መንፈሳውያን ዘኢየአምሩ ምረራ ለሞት

38. ወእሁቦሙ ዘፈቀዱ ይርአዩ በዓዕይንት ወይስምዑ በአእዛን እምእሳት ዘእንበለ ፍርሃት ኦ ጴጥሮስ አርእየከ ኵሎ ዘይከውን በዕለተ ትንሣኤ ተዓገሥኬ ንስቲተ እስከትበፅሕ ኀበ ዘየዓቢ መዓርግ።

መጠን ፍርድ ታስቀምጡባቸዋላችሁ።

36. ካህናትንም በብርሃን ማደሪያ አሳድራቸዋለሁ ለያንዳንዳቸውም ግሩም ማደሪናያ አዘጋጃለሁ ይህም እንደየትልቅነታቸው ነው ጴጥሮስ ሆይ አንግዲህ አስተውል የሰጠሁህን ብዕሌንና ፀጋዬን የለመንከኝነንም ሁሉ ገና እሠጥሃለሁ እጨምርሃለሁ።

37. ጴጥሮስ ሆይ በፀጋየ ብዕል መላእክትን ፈጠርኩዋቸው የኔም ክብር ይጋርዳቸዋል በዕለተ ትነሣኤም በኔ ለሚያምኑ መሐይምናን ሴቶችና ወንዶች የሞትን ምንነት እንደማያውቁ መንፈሳዉያን ሞትን እንደሌለባቸው ከነውር ሁሉ ንፁሐን ይሆኑ ዘንድ አደርጋቸዋለሁ መሐይምናን በሴቶችና በወንዶች ፆታነት ያሉ ናቸው።

38. የወደዱትንም ያደርጉ ዘንድ መብት እሠጣቸዋለሁ በጆሮቻቸው ይሰሙ ዘንድ የሚሰሙትም ድምፅ ከእሳት የሚወጣ ነው እሳትቱም አይፈሩትም ጴጥሮስ ሆይ በዕለተ ትንሣኤ የሚሆነው አሳይሀለሁ ነገር ግን ወደሚበልጠው ደረጃ እስክትደርስ ድረስ ታገሥ።

39. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ይበፅሕ ላዕለ ሕዝብየ ኀዘን ወምንዳቤ እምድሕረ ዕርገትየ ውስተ ሰማይ ወይሰደዱ እስከ አፅናፈ ዓለም ወይመትሩ መለያልዮሙ ወያውእዩዎሙ በእሳት ወያወፅእዎሙ ወባሕቱ አንስ ኢየሐድጎሙ ወአሬእዮሙ ኀይልየ ወመድምምየ ላእሌሆሙ።

40. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ተርፈ እምኵናኔ ለዲያብሎስ በሱባዔ ወእምድሕረ ተፈፀመ ሱባዔ ዕቀብ እርኢ መንክራትየ ወፀጋየ ላዕለመሐይምናን እለ የአምኑ ብየ ፩ እምኔሆሙ ይሰድድ ፩ዕልፈ ወ፪ ይሰድድዎሙ ለዕልፍ ወአእላፍ እስከ ያነክሩ ሕዝብ ተአምራትየ ወመንክራትየ ወክብርየ።

41. ኦ ጴጥሮስ ሰበ ዐረጉ ኀበ አቡየ ወነበርኩ በውስተ ስብሐትየ ዘኢዐረቀ አምኔሁ ወእፌኑ ኀቤከ ወንበኵሎሙ አርዳእየ ጰራቅሊጦስሃ ዘይሄሉ።

42. ወኢየሐደገክሙ ወአሐድር ሣህልየ ላዕሌክሙ እስከ ለዓለም ከመትኅዝኑ ኦ ጴጥሮስ አላ ዕቀብ ኵሎ ዘይቤለከ ፈጽም ወደይ ውስተ ልብከ ወለቡ ከመትረክበኒ በመንግሥተ ሰማያት እንዘትሉቅ አንተ።

39. ጴጥሮስ ሆይ እነሆ ወደሰማይ ካረግሁ በኋላ በሕዝቤ ላይ ከፍተኛ መከራ ይደርሳል ከመከራ ብዛት የተነሳም ሕዝቦቼ እስከዓለም ድርቻ ድረስ ይሰደዳሉ በእሳት ይቃጠላሉ አካላታቸው ይቆርጣቸዋል እኔ ግን ከሕዝቦቼ አልለይም ኃይሌንና ተአመራቴን በነሱ ላይ አሳያለሁ።

40. ጴጥሮስ ሆይ ከዲያብሎስ አገዛዝ ሃያ ሱባዔ ይቀራል ይህ የዲያብሎስ አገዛዝ ሲያልፍ በድጋሚ እኔ ለሰው ልጆች የምሠጠውን ጸጋየና መንክራቴ አሳያለሁ ይህንን የኔን ጸጋ የሚጐናፀፉት የኔ መዕምመናን ብዙ ናቸው ከነሱ አንዱ እልፎቹን ያሳድዳቸዋል ሁለቱም ደግሞ አእላፈአእላፋቱን ያሳድዱዋቸዋል ይህንን አስደናቂነገርን የተመለከቱ ሕዝብ ብርሃኔን ተአምራቶቼንና መንኽራቶቼን አይተው ይደነቃሉ።

41. ጴጥሮስ ሆይ ወዳባቴ ባረግሁ ጊዜ ካልተለየሁበት ምስጋናየም በሆንኩ ጊዜ ወዳንተና ወደሁሉም ተማሪዎቼ ለሁል ጊዜ አብሮአችሁ የሚኖርን መንፈስ ቅዱስን እልካለሁ።

42. አልተዋችሁም ይቅርታየም አሳድርባችዋ ለሁ ይህም እስከ ዘለዓለም ነው ጴጥሮስ ሆይ አትዘን የምነግርህንና የምገልፅልህን ሁሉ ጠብቅ እወቅ ወደ ልብህም አስገባው በተሰቀልህም ጊዜ በመንግሥተ ሰማያት እንደምታገኘኝ አስተውል

43. ወኢየሐድገክሙ ወአንድር ሣህልየ ላዕሌክሙ እስከ ለዓለም ኢትኀዝን ኦ ጴጥሮስ አላ ዕቀብ ኵሎ ዘአቤለከ አእምር ወደይ ውስተ ልብከ ወለቡ ከመትረክበኒ በመንግሥተ ሰማያት እንዘሥቁል አንተ ወያዕቆብ ቅቱል ወዮሐንስ ዘሞተ በአፈ አናብስት ወኵሎሙ አርድእት ወኵሎሙ አርድእት ይረክቡ እለቅቱላን በእደጸሮሙ።

44. ኦ ጴጥሮስ ከመ መሐይምናን እለ የአምኑ ብየ ይከውኑ ዝርዋነ ውስተ ኵሉ አሕዛብ ለቡ እንከ ኦ ጴጥሮስ ከመ ትትፍለጥ ሃይማኖቶሙ ለእለየአምኑ ብየ ወየሐውሩ ዘዘዚአሆሙ በቅድመ ብእሲ መሠርይ ሲሞን ዘዕምሕዝበ ዲያብሎስ ዘያሃይድ ሕገ ሲዋናዊ ናሁ አማስና በእንተ ዘተቃረነ ምስሌከ።

45. ወሀለው ሀየ ካልአን እለይትቃረኑ እሉ እሙንቱ ያስደውያን አጥሌም ናባዶን በቶቆዶን አጥሶን ቃርጣን ፍርምና በድሪናን አንናሶ አልማንድዬ መቄዶንያ ጠይጣላና መርቃልስ ሕዝበ ቃጥርያ ሕዝበ ሐናንያ ሕዝበ ለፍንያ ሕዝበ ቀርዶንያ ወዘይመስሎሙ።

46. ወበመዋዕሊሆሙ ይፈደፍድ ረሐብ እምነ ጽጋብ ወይበዝሕ ሞት ውስተ ምድር ኦ ጴጥሮስ ሶበ ተመይጠ ዕጓለአንበሳ ወንብአ ውስተ መካን አእምር ከመ አልፀቀ ጊዜ ሕልቀት

43. የተገደለው ያዕቆብ በአናብስት የተበላው ዮሐንስና አርድእት ሁላቸው በጠላቶቻቸው ተገድለው እኔን ያገኙኛል ተስፍቸውም በመንግሥተ ሰማያት ብዙ ነው።

44. ጴጥሮስ ሆይ በኔ የሚያምኑ ምእመናን እንደሚሉት አስተውል በዚህም ሃይማኖታቸው ለማንም የተለየች ትሆናለች ስለሃይማኖትም ተለያይተው ወደያገሩ ይሰደዳሉ አስቀድሞ በተቃራኒነት ባንተ ላይ ሲሞን መሠርይ ይነሳል እሱም የዲያብሎስን መንገድ ይከተላል ሲሞን በሰይጣናዊ ምግባሩ ሕግን የሚያጠፋ ነው ስለዚህ በተቃራኒነት አንተ ጋር ስለገጠመ አጠፋዋለሁ

45. ከሱም ቀጥሎብዙዎች ተቃራኒዎች ይነሳሉ እነሱም ያስደውያን አጥሌም ናባዶን በቶቆድን አጥሶን ቃርጣን ፍርምና በድሪናን፣ አንናሶ፣ አልማንድዩ፣ መቄዶንያ፣ ጠይጣለን፣ መርቃልደስ፣ የቅጥርያ ሕዝብ የበለፋንያ ሕዝብ የቅርደንያ ሕዝብና ሌሎችንም እነሱም የመሰሉ ያገር ሕዝችን ግለሰቦች ናቸው

46. በዘመናቸው ረሐብ ይፀናል ምግብ አይኖርም በምድርላይም ብዙ ሰዎች ይሞታሉ ጴጥሮስ ሆይ የአንበሳ ደቦል በተመለሰ ጊዜ ወደቦታውም በሄደ ሂዜ ይህን ስታይ የማለቂያ ጊዜ እንደደረሰ

ወእሞከመርኢከ ከመይበዝሕ ሞት ወረሐብ ማዕከለ ነገሥት ዘ፪ዘመዶሙ ወ፪ ማሕበሮሙ ይትቃተሉ በበይናቲሆሙ ለቡኬ ከመ ትማስን ምድር

47. ወይበዝሕ ሕልም መደንግጽ ወያስተርኢ ትእመርተ ሰማይ ውስተ መድር ወአሚሃ ይከውን ቀትል ወዔዋዌ ወእሜጥዎሙ ለሰብእ ውስተ እደመጥባሕት ወአንስ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ ወኢይትዌከፍ ሥእለቶሙ።

48. ወመዋዕሊሁ ለዝ ሕዝብ ዕልወት ይከውን እምኀቤሆሙ ዓቢይ ስደት ወምንዳቤ ላዕለሕዝብ መሐይምናን እለየአምኑ ብየ ወእሙንቱ ይስእሉ ወያንቃዕድው ኀቤየ በፅኑዕ ሥእለት ዘኢኮነ ከማሁ እምትካት ውስተ ዓለም።

49. ሶበሰ ሠዓለ አዳም ወአስተምሐረ ዘከማሁ ሥእለተ እምኢወፅአ እም ውስተ ገነት። አው በመዋዕሊሁ ለኖህ እምኢመፅአ አይኅ ላዕለ ምድር ወለሰብአሰዶምኒ እምኢወረደ እሳት እምሰማይ።

50. አ ጴጥሮስ ንግሮሙ ለሕዝብ ኢይትልው ፍኖቶሙ ለሕዝብ ዕልዋን አለብዎሙ ከመይዕቅው በርትዕት ሃይማኖት። ወሶበ ቆመ በዛቲ ሃይማኖት የሐዩ ለዓለም

እወቅ ተረዳ የሞትን መብዛት ባየህም ጊዜ ረሐብ እንደበዛ ባየህ ጊዜ ሁለት ነገሥታትም እርስበርሳቸው ሲገዳደሉ ባየህ ጊዜ ምድር እንደምትጠፋ ተረዳ።

47. አስደንጋጭ ሕልም ይበዛል የሰማይ ምልክት በዚሁ ምድር ይበዛል በዚሁም ጦርነትና ምርኮ ይበዛል ሰዎችንም ደግሞ ለሞት አሳልፌ እሠጣለሁ እኔም ጸሎታቸውን አልሰማም ልመናቸውንም አልቀበልም።

48. በዚሁ ሕዝብ ጥፋት በነሱ ላይ ከፍተኛ ስደት ይደርሳል ከፍተኛ መከራም ይደርሳቸዋል ይህን ሁሉ መከራ የሚፈጽመው በመሐይምናን ሕዝቤ ላይ ነው። እነሱም ከዚሁ መከራ ለመዳን ወደኔ በማንጋጠጥ ያለቅሳሉ። ይህንንንም ልቅሶና መከራ እጅግ የበዛ ነው ከጥንትም ጀምሮ ያልሆነው ይሆናል።

49. አዳም ዕፀበለስ በልቶ ጥፋት በተቈጠረበት ጊዜ ይህን ያህል ቢለምን ኑሮ ከገነት ባልወጣ ነበር። እንዲሁም በዘመነ ኖኅ የተፈፀመው ጥፋት ከመድረሱ አስቀድሞ ይህን ያህል ምህላ ቢፈፀም ኑሮ ጥፋት ባልደረሰም ነበር የሰዶም ጥፋትም እንዲሁ።

50. ጴጥሮስ ሆይ ሕዝቦችን የካሐዲዎችን መንገድ እንዳይከተሉ ንገራቸው። በቀናች ሃይማኖት ይፀኑ ዘንድም አሳምናቸው ከዚህ ሌላ ግን ከሌላ ክፉ ነገር ርቆና ተጠብቆ በዚች የቀናች

ወይወርስ ብዕለጸጋየ ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ውስተልበሰብእ ዘኢተሐለየ ወአዲዘኢርእዩ መላእክት ወሐይላት።

51. ኦ ጴጥሮስ አሌሶን ለእለይፀንሳ ወየሐፅና በመዋዕሊሆሙ ለሕዝብ። ወእለስ የአምኑ ብየ ይትቀተሉ መብዝሕቶሙ በመጥባሕት ወይኬልሑ አእባን ወአብያተ ክርስቲያናት ወይነፅፉ ማያት ወኢይውሕዙ አፍላግ ወየሐልፍ ወይትመየጥ ዘመን ዓመታት ወይትረስዑ ፀሐይ ወወርህ ወከዋክብት ወይከውን ፅልመት ፫ መዓልተ ወሠለስተ ለያልየ ውስተ ምድር ወይጠፍእ ሠናያት እምሰብእ።

52. ወእምከመበዝሐ ሠናይቶሙ ለሕዝብ ይፈደፍድ እከዮሙ ወትበዝሕ ኃጢአቶሙ ወጌጋዮሙ። ወየሐፅፅ ፍሬ ወፅፀወገዳም ወየሐድሩ አጋንንት ላዕለሰብእ ወይትነሥኡ ሐሳውያን ነቢያት ወአራዊተ ገዳምኒ ይበልዑ ሥጋ ሰብእ ወበእንተ ተፍፃሜተ መዋዕሊሆሙ ይትካፈልዋ ለምድር በሜጥ ወየሐድር ሰብእ ውስተበድው ኅበገዳም ወምድር።

53. ወእምድሕረዝ ይወፅእ በትረመድኅኒት ወሕይወት እምቴማን ወእምዝ ይትቀጠቀጡ እሉ ሕዝብ በውስተ አድባር ናሁ ይመፅእ ንጉሥ እምሥራቅ ከመ ያንቅኅነ

ሃይማኖት የቆመ ሁሉ እስከዘለዓለሙ ይድናል የጸጋየንም ብዕል ይወርሳል። ይህም ዓይን ያላየው ጆሮ ያልሰማው ነው የሰማይ መላእክትም ኃይላትም ያላዩትም ያያል።

51. ጴጥሮስ ሆይ በነዚህ ሰዎች ዘመን ለሚያረግዙና ለሚያሳድጉ ሴቶች ወዮላቸው በዚሁ ዘመን በኔ ከሚያምኑ አብዛኞቹ ይገደላሉ የሚገደሉትም በሠይፍ ነው በዚህ ጊዜ ድንጋዮችና አብያተክርስቲያናት ይጮኻሉ ውሆች ይደርቀሉ ወንዞች ውሃን ማፍሰሳቸው ያቆማሉ እንዲህ እያለ ዘመናትና ዓመታት ያልፋሉ ፀሐይ ጨረቃና ከዋክብት ይረሳሉ ሦስት ቀንና ሦስት ሌሊት ሳያቋርጥ ጨለማ ይሆናል ይህም የሚሆነው በኢየሩሳሌም ዙርያ ባሉት አገሮች ነው በሰዎች ላይ ቂምና ቁጣ ይበዛል። መልካምም ነገር ከሰዎች ይጠፋል።

52. የሰዎች ክፋታቸው ከደግነታቸው ትበልጣለች በደላቸው እጅግ በዝቶ ይታያል። የዱር ዛፍ ፍሬ ይጉድላል አጋንንት በሰዎች ላይ ያድራሉ ሐሰተኞች ነቢያት ይነሳሉ የዱር አውሬዎች የሰውን ሥጋ መብላት ያዘወትራሉ የመጨረሻ ጊዜአቸው ስለሚደርስም ምድርን ተቀራምተው ይከፋፈሏታል።

53. ከዚህ በኋላ የሕይወትና የመድሐኒት በትር ይወጣል (ከቴማን) ከዚህ በኋላ እነዚህ ሕዝቦች በተራራሮች ላይ እያሉ ይቀጠቀጣሉ እነሆ ንጉሥ ከምሥራቅ ይመጣል እሱም

እምንዋም ወይበዝሕ አርማሕ እስከምድር ወይፀንዕ ቀትል ወይከውኑ አብድንት ከመአውግር ወይትሐጐሉ ነፍሳተሰብእ ከመአባግዕ ወአጣሊ።

54. ወትበዝሕ ዓመፃ ወይትከሰት ለደናግል ሐፍረቶን ወይክህድ አብ ወልዶ ወወልድ አባሁ ወገብር እግዚኡ ወወለት እማ ወእም ወለታ ወአግብርት ይትዔበዩ ላዕለ አጋእዝተ፡ሆሙ ወአግአዚት ተሐርፅ ከመ ዓመት ወአዓመትኒ ከመ እግዝእት ወራዙት ይነብሩ መልዕልተ አዕሩግ ወአእሩግ ታሕተ።

55. ወበእንተዝ እሜጥዎሙ ውስተ መፖፃሕት ወይከውኑ መብልዓ ለከለባት ወያንቀለቅል ኀይለሰማያት ወይትቃተሉ ነገሥተ ምድር በበይናቲሆሙ ወይጐይዩ ኵሎሙ ነገሥተ ምድር እምቅድመ ንጉሠ ቴማን። ውእቱሰ ይትቃተል ምስለ ፬ መዓዝነ ዓለም።

56. ወይኴንን ነገሥተ ወይነሥት አብያተ ጣዖት በመዋዕሊሁ ወየአትት ቀትለ ወይሴስል ሐዘን ወኩነኔ እምላዕለሰብእ ወይከውን ዳሕን ወሰላም ወይበዝሕ ፅጋብ ወስተ ምድር ወየሐልፍ እከየመዋዕል ወይመውት ሰብእ አመ ይመፅእ መቅሠፍት ዳግም ዲበምድር ወናሁ እምድሕረዝ ይመፅእ ፍርሐት ወረአድ ወድንጋጼ ዘኢሰማእናሁ እምትካት

የሚመጣው ከእንቅልፍ ያነቃ ዘንድ ነው። የጦርመሣርያ ይበዛል ጦርነትም ይበረታል የሰው አስከሬን በየሜዳው እንደተራራ ይከመራል የሰዎች ነፍሳትም እንደበግና እንደፍየል ይጠፋሉ።

54. በደል ትበዛለች የደናግል ሴቶች ሐፍረት ይገለጣል አባት ልጁን ልጅ አባቱን ይክዳሉ አገልጋይ አሠሪውን ይክዳል እናት ልጇን ልጅ እናቷን ይክዳሉ አገልጋዮች በሐላፊዎች ላይ መታበይን ያሳያሉ እመቤት ትፈጫለች ሠራተኛዋ እንደእመቤት ትሆናለች ወጣቶች ሽማግሎችን ንቀው ከበላይ ይቀመጣሉ ሽማግሎች ደግሞ ከታች ይቀመጣሉ።

55. ለሞትም አሳልፌ እሠጣቸዋለሁ ውሾችም ይበሉዋቸዋል የሰማያት ሐይልም ይነዋወጣል የምድር ነገሥታት እርስበርሳቸው ይገዳደላሉ የምድር ነገሥታት ሁሉ ከቴማን ንጉሥ ፊት መቆም ተስኖአቸው ይሸሻሉ የቴማን ንጉሥ ግን ካራቱ መዓዝነ ዓለም ካሉ ነገሥታት ጋር ይዋጋል።

56. ነገሥታትን ይገዛል የጣዖትንም ቤት ያፈራርሳል ወረትን ያስወግዳን ሐዘን ይወገዳል ተገዥነትም ይወገዳል ድሕነትና ሰላም ይረጋገጣል ጥጋብ ይበዛል በምደር ሁሉ ጥጋብ ይበዛል መጥፎ ጊዜ ያልፋል ሰዎች ግን ዳግም መጥፎ ጊዜ ሊመጣ ይችላል እያሉ በስጋትና በጭንቀት ይዋጣሉ። ፍርሐትና ድንጋጤ ከዚህ ይመጣል የዚሁ ዓይነት ፍርሐትና ድንጋጤ

ወእም ብዝሐፍርሐት ይትሐወክ ነፍስ

57. ወይትነሣእ ቀትል ወይትክዓው ደም ወአእዋፈ ሰማይ ይፀግቡ እምአብድንቲሆሙ ለእለ ተቀትሉ ይበልዑ ወአልቦ ዘይድኅን ዘአንበለ ሕዳጣን ሰብእ ወእለተርፉ ይብሉ ከመዝ ለካልኡ እምአይቴ ብሔር አንተ ወብእሲትኒ ትብል ለካልእታ እምአይቴ ዘመድ አንቲ አብ ይሬኢ ውሉዶ ወውሉድኒ አባሁ።

58. ወኢይት አመኑ በበይናቲሆሙ ወይቀትል ብእሲ ቢፆ ወኢየአምር ካልአ ወእምዝ ይእሕዝዎሙ ለመሐይምናን ወየአሥርዎው እደዊሆሙ በስእርተ ርእሶሙ ወክሳውዲሆሙ በሰናስል ወይወርውዎሙ ውስተአፍላግ ወይ ከልእዎሙ ስትየ ማይ።

59. ወካዕበ ይከውን ዓቢይ ፍርሐት ወታድለቀልቅ ምድር በአሐቲ ዕለት ፫ ጊዜ ወእምዝ ይትነሣእ ዳግመ ንጉሠ ቴማን ዘይመስል ላሕመ ዘያማስን ዘቦ ውስተ ርእሱ አቅርንት።

መቼም ያልታየ ነው። ከሰዎች ፍርሐት ብዛት የተነሳ የነፍስ ነውጥ ይበረታል

57. ጦርነት ይነሳል ብዙ ደም ይፈሳል የሰማይ ወፎች የሰውን በድን በልተው ይጠግባሉ ከጥቂት ሰዎች በቀር የሚድን የለም ከሞት የተረፉት ሰዎች አንዱ ለሌላው ከየት ብሔር ነህ ይለዋል ሴትም ሌላይቱን ጓደኛዋን ከማን ወገን ነሽ ትላታለች አባት ልጁን ይጠብቃል ልጅም አባቱን ይጠብቃል

58. እርስበርሳቸው አይተዋወቁም ወንድ ባልንጀራውን ይገድላል ሌላም ቁም ነገር አያውቅም መሐይማንንም ይይዙዋቸዋል በራሳቸው ጠጉርና በብረት ሰንሰለትም አንገት አንገታቸውን ያስራቸዋል ወደወንዝም እየወረወሩ ይጥሉዋቸዋል ነገር ግን ውሃ እንዳይጠጡ ይከለክሉዋቸዋል

59. በድጋሚ ትልቅ ፍርሐት ይሆናል ምድር ባንድ ዕለት ውስጥ ሦስት ጊዜ ትንቀጠቀጣለች በድጋሚ የቴማን ንጉሥ ይነሳል እሱ ላም ይመስላል ያመነ በራሱ ላይም ሶስት ቀንዶች አሉት

60. ውእቱኬ ያማስን ኵሎ ፍጥረተ በመቅሰፍተ መዓቱ ወይበፅሕ ሀገረ አንተስማ በአልባክ ወይፌፅም በውስቴታ ፍትውቶ በህየ ይማስን ወኢይገብእ ውስተ ብሔሩ እስመ ለሊሁ አዕብየ ርእሶ ውስተ ብሔሩ እስመለሊሁ አዕበየርእሰ ወሐደገ ስብሐተ ፈጣሪሁ ወተመከሐ ወተወደሰ በዕበየ ክብሩ ወሐለየእኩየ

61. ወይቤ አነ በፅንዓኀይልየ ረሰይክዋ ለምድር እስመ በእንተዝ ኮነ ሕጉለ በእዴሁ ለንጉሠ ምሥራቅ ናሁ አማስኖ ወእሬስዮ ሰሀቀ ውስተኵሉ ምድር ወእምድሕረዝ ኦ ጴጥሮስ አእምር ከመእትቤቀላ ወአመዘብራ ለብሔረ ግብጽ ወእነስት ጥቅማ

62. ወእደመስስ ሥረላሕያ ወእምድሕረ ነበረት ብሔረግብፅ ፫ ሱባዔ ወመንፈቀ ሱባኤ ያስተርኢ ተአምር በውስተ ደስያት ወፍርሐት በውስተ ባሕር ወዐቢይ ቀትል ውስተ ቀላየባሕር ወይበውኡ ርኩሳን ሕዝብ ዘመንገለባሕር ውስተ ቤተ መቅደስየ ወያማስኑ አብያተ ክርስቲያናትየ ወያውእዩዎን በእሳት።

63. ወይከይዱ በእገሪሆሙ ትእምረተ መስቀልየ ወይዴግንዎሙ ለመሐይምናንየ ወይቀትልዎሙ በውስተመካን ወእሙንቱ ይዘረው ውስተ ከሉ ምድር

60. እሱ ፍጥረትን ሁሉ ያጠፋል በአልበካ ከተበላችሁ አገርም ይደርሳል በዚችውም አገር የወደደውን ሁሉ ያደርጋል ከዚያ ብዙ ጥፋት ይደርሳል ወደሀገሩም መልሰው ራሱን ከፍ ከፍ አድርጓልና የፈጣሪውንም ምስጋና ትቷልና ትምክህትን በማብዛቱ ራሱ ተመስግኗል ክፋንም አስቧል

61. ከትዕቢቱ ብዛት የተነሳም በኃይሌ ፅናት ምድርን ፈጠርኳት ይላል ከዚህም የተነሳ የጠፋ ይሆናል የሚያጠፋውም የምስራቅ ንጉስ ነው እኔም አጠፋዋለሁ በምድር ሁሉም መዘባበቻ እንዲሆን አደርጋለሁ ጴጥሮስ ሆይ ከዚህ በመቀጠል ጦርነትን አመጣለሁ ግብፅንም እንድትመዘበር አደርጋለሁ ግንቧንም አፈርሳለሁ

62. ደምግባትዋንም እደመስሳለሁ ብሔረ ግብፅ ከተደመሰሰች በኋላ አንድ ተኩል የሱባኤ ጊዜ ቆይቶ በደሴቶች ላይ ተአምራት ይታያል በባሕር ላይ ደግሞ ፍርሐት ይበዛል በባህሩ ዙሪያ የሚኖሩ ርኩሳን ሰዎች ወደቤተ ክርስቲያን ይገባሉ አብያተክርስቲያናትንም በእሳት ያቃጥሉቸዋል።

63. በእግራቸውም ትእምርተ መስቀሌን ይረግጣሉ። መሐይምናንንም ይከተሉዋቸዋል። በዚሁም ቦታ ይገድሉዋቸዋል እነሱ ግን በምድር ሁሉ ይበታተናሉ የዚህ ዓይነት ስደት ከዚህ በፊትም

በከመከነ በመዋዕለ ትካት ወይበዝሕ እኩይ ሕልም ወይከውን ዓቢይ ፍርሐት ውስተኩሉ በሐውርት ወይትዌስክ ዕልዕ ላእዕለመሐይምናን ወአንስ ኢየሐድገክሙ ውስተ ፀፀደፀላዕቶሙ በውእቱ መዋዕል ይፀልሙ ፀሐይ ወወርህ ወይወድቁ ከዋክብት እምሰማይ።

63. ወእምዝ ይመፅእ ንጉሠ ምሥራቅ ወይበዝሕ ቀትል ማእከሌሆሙ ወይነፍሕ ነፋስ ላእለምድር ወይመውቱ ሰብእ ግብፅ በረሐብ ወበብድብድ ወአመፅእ ሞተ ላዕለ ውሉደ አዳም ወያስተርኢ ተአምራትየ በሰማይ።

64. ወእምዝ ያሐውር ንጉሠ ምሥራቅ ብሔረ ግብፅ ወይቀትሎሙ ለእለ ተርፉ ወካዕበ ይቀትሎሙ ለሰብአ ምዕራብ ወይነግሥ ላእለ ኩሉ ምድር ወይትኤዘዙ ሎቱ ኩሉ በሐውርት ወእምብዝሐ ሠራዊቱ ይወርስ ዓበይተ አህጉረ ወይኄንን እምፅንፍ እስከ ፅንፍ ወድምጸ ሠራዊቱ ከመ መንኩራኩር።

65. ወእምግርማሁ ይፀርሑ አውግር ወይትከወስ ኩሉ ኀይለሰማያት ወይከውን ዓቢይ ፍርሐት ወይበክዩ አድባር ወአውግር እምሥራቅ እስከምዕራብ ወእምደቡብ እስከሰሜን።

ታይቷል። መጥፎ ሕልምም ይበዛል። ባገር ሁሉም ትልቅ ፍርሐት ይበዛል በመሐይምናን ላይ ጥላቻ እጅግ ይበዛል። መሐይምናንን ግን በጠላቶቻቸው እጅ እንደወደቁ አልተዋቸውም። በዚሁ ዘመን ፀሐይ ይጨልማል፤ ጨረቃም እንዲሁ። ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ።

63. የምሥራቅ ንጉሥ ከዚህ በኋላ ይመጣል ጦርነትም ይበዛል (በመካከላቸው)። በምድር ላይ ነፋስ ይነፍሳል። የግብፅ ሰዎች ባሰቃቂ ረሐብ ያልቃሉ። የወረርሺኝ በሽታም ከረሐቡ ተከታትሎ ይጨርሳቸዋል በአዳም ልጆች ሞትን አመጣለሁ በሰማይም ተአምራቴን ይታያል።

64. ከዚህ በኋላ የምሥራቅ ንጉሥ ወደግብፅ ይሄዳል የቀሩትንም ሰዎች እንደገና ይገድላቸዋል። በምድር ሁሉም ይነግሳል አገሮች ሁሉም በሱ ሥር በመሆን የሱ ታዛገሮች ይሆናሉ ከሠራዊቱ ብዛት የተነሳም ብዙ ታላላቅ አገሮችን ይወርሳል። ከዳር እስከዳር ሁሉንም ይቈጣጠራል የሠራዊቱም ድምፅ እንደመኪና ይሰማል።

65. ከግርማው አስፈሪነት የተነሳ ኰረብታዎች ይጮኻሉ የሰማያት ኀይልም ይነዋወጣል ታላቅ ፍርሐትም ይሆናል ኰረብታዎችና ተራሮች እንደሰው ያለቅሳሉ ከምሥራቅ እስከምዕራብ ከሰሜን እስከደቡብ ለቅሶ ይሆናል።

66. ወእምድሕረዝ እፌኑ ሣህልየ ወምሕረትየ ላዕለኩሎሙ አሕዛበምድር እስምዕጸሎቶሙ ወስእለቶሙ ለሕዝብየ ለእለ የአምኑ ብየ ወያንቀአድዉ ኀቤየ። ወእለሰ ይትቃረኑኒ አነሥእ ዲቤሆሙ በትረ መቅሠፍትየ ወእቀትሎሙ ወአጠፍኦሙ ወእገብር መድኃኒተ ገሃደ ዲበ ምድር።

67. ወአሬኢ ስብሐትየ ላእለ እለ የአምኑ ብየ ወይገብኡ ሕዝብ በከመትካት ወይትከሰት ኩሉ ዘሕቡእ ወእሬሲ ውስተምድር ምሕረትየ ወአነሥእ እጓለማውታ።

68. ወአነሥእ እጓለአንበሳ ወይሰድዶሙ ለኩሎሙ ነገሥት ወይቀጠቅጦሙ እስመ ሎቱ ወሀብክዎ ሥልጣነ ወከመዝ ተንሥአቱ ለእጓለአንበሳ ከመዘንቃሕ እምንዋም ናሁ ጸላኢ ይወርስ አሐተ ሀገረ ዘመንገለ ምዕራብ እንተመንግሥቱ።

69. ወበእንተዝ በአ ላእሌሁ ቅንአት ለቡኬ ኦ ጴጥሮስ ናሁ ይከውን እምድሕረዕርገትየ ውስተሰማይ ነገሥት ይክሕዱ ስምየ ወይቀትልዎሙ ለኩሎሙ መሐይምናን እለየአምኑ ብየ ዲያብሎስሰ ያነሥኦሙ ለነገሥት ወያፀንዕ ልቦሙ።

66. ከዚህ በኋላ ይቅርታየንና ምሕረቴን በነሱ ላይ (በምድር አህዛብ ሁሉ) እልካለሁ ጸሎታቸውንና ልመናቸውን እሰማለሁ ይህንንም የማደርገው ላመኑብኝ ብቻ ነው። ወደኔ በአንቃዕድዎ ለፀለዩ ሁሉ ይህንን ሁሉ እፈፅምላቸዋለሁ። ለሚቃረኑኝ (ለሚቃወሙኝ) ሁሉ ግን የመቅሰፍቴ በትር አነሳባቸዋለሁ እገድላቸዋለሁ አጠፋቸዋለሁ በግልፅም በምድር ላይ መድሐኒትን አመጣለሁ።

67. ምስጋናየ በሚያምኑ ላይ አሳያለሁ በመከራ ላይ የነበሩትም ሕዝብ እንደቀድሞው ይሆናሉ የተደበቀውም ግልፅ ይሆናል። ምሕረቴንም በምድር ላይ አደርጋለሁ የሙት ልጆችንም አነሳለሁ።

68. የአንበሳ ደቦልን አነሳለሁ ነገሥታትንም ሁሉ ይሰዳቸዋል። ይቀጠቅጣቸውማል እነሱን እንዲቃወም አደርገዋለሁ ሥልጣንም እሠጠዋለሁ። የአንበሳው ደቦል አነሣሥ ከእንቅልፍ እንደመነሳት ያለ ነው በዚሁም አኳያ ከመንግሥቱ ከወደምዕራብ አቅጣጫ ያለውን ቦታ እንዳለ ለመውረስ ይችላል።

69. በዚህም ምክንያት በሱ ላይ ቅንአት አደረበት ጴጥሮስ ሆይ እነሆ ከዕርገቴ በኋላ በሰማይ ላይ ብዙ ሁኔታዎች ይፈጠራሉ ነገሥት ስሜን ይክዳሉ። መሐይምናንም ሁሉ ይገድሉዋቸዋል የሚገደሉት መሐይምናን በስሜ የሚያምኑ ናቸው ነገሥታቱ

70. ወቀዳሚ ዘይትነሣእ እምእሉ ነገሥት ንጉሥ ዘስሙ "ዐ" ውእቱኬ ዘይቀትሉ ለያዕቆብ ረድእየ ዘተሰምየ እኁየ ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ "ነ" ናሁ ይቀትለከ ኦ ጴጥሮስ ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ "ጠ" ዘይቀትሎሙ ለአይሁድ።

71. ወይመልሕ ሥሞሙ ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ "ነ" ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ "ቀ" ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ "ከ" ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ዘስሙ "ሰ"፣ ዘስሙ "አ"፣ "መ"፣ "ዕ"፣ "ቀ"፣ "ቈ"፣ ዘውእቱ ዘያግሕድ ርትዕተ ሃይማኖተ ወይከ፥ሥት ትእምርተ መስቀልየ።

72. ወይዜከሩ ስምየ ኩሉ ትውልደ ትውልድ እምሥራቀ ፀሐይ እስከ ነዓረብ ወይትባረኩ እምኔሁ ኩሎሙ ነገሥተ ምድር ወይፈትሕ በፅድቅ ወበርትዕ ያፈቅር ፅድቀ ወይፀልእ ዓመፃ ወበመዋዕሊሁ ያስተርኢ ተአምርየ በሰማይ ወበምድር ወያስተርኢ መስቀልየ ለኩሉ ፍጥረት።

ይህን ለማድረግ የሚነሱት ዲያብሉስ ልባቸውን ስለሚያፀና ነው።

70. ከነዚህ ነገሥት አስቀድሞ የሚነሳው "ዐ" ይባላል። ይህም ንጉሥ የኔ ወንድም የሚባለውን ያዕቆብን ይገድለዋል ይህም የዕቆብ የኔ ደቀመዝሙር ነው። ከሱ ቀጥሎ "ነ" የሚባለው ንጉሥ ይነሳል ይህም ንጉሥ አንተን ይገድለሃል። ከሱ በኋላ "ጠ" የሚባለው ንጉሥ ይነሳል ይህ ንጉሥ አይሁድን ይገድላቸዋል።

71. የአይሁድን ሥረመሠረትም ይነቅላል ከሱ ቀጥሎ "ነ" "ሰ" ቀጥሎ "ቀ" "አ" ቀጥሎ "ከ" ከሱ ቀጥሎ "ሰ" ከሱ ቀጥሎ "አ" እንዲሁም መ፣አ፣ዕ፣ቀ፣ቈ በቅደም ተከተል ይነግሳሉ "ቈ" በመጨረሻው የሚነግሰው ሲሆን ይህ ንጉሥ የኔን የቀናች ሀይማኖት ያስፋፋል መስቀሌንም ከተደበቀበት አውጥቶ እንዲታይ ያደርጋል።

72. ስሙንም በትውልደ ትውልድ ሁሉ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ ይታወሳል የምድር ነገሥታትም ከሱ ይባረካሉ በፅድቅና በቅንነት ይፈርዳል ጽድቅን ይወዳል ዓመፅንም ይጠላል በዘመኑ የኔ ተአምር በሰማይና በምድር ተአምሬ ይታያል መስቀሌም ለሁሉ ፍጡር ይታያል።

73. ወአንሰ እሄሉ ምስሌሁ ወእሁቦ ኃይለ ወመዊአ ወይበዝኀ መሐይምናን ወይመውኡ ጸላእቶሙ ወእምድሕሬሁ ይነግሡ ነገሥት እለስሞሙ "ከ ር እ ሰ" ወ እምድሕሬሁ ይነግሥ ዘእምዘመዶሙ ዘይቀትሎሙ ለ፪ ነገሥት ዘስሙ "ሰ" ዘይትቃረኖሙ ለመሐይምናን ወበመዋሲሁ ይከውን ስደት ወምንዳቤ፡፡

74. ወእምድሕሬሁ የ፣ወ፣ ይነግሡ ወእምድሕሬሆሙ ይነግሥ ወ እምድሕሆሙ ይነግሥ ዘስሙ‹‹ዋ››ወዝንቱ ንጉሥ ይከውን ሠናየ ወርቱዓ ሃይማኖት ወበመዋዕሊሁ አግህድ ብዙሐ ተአምራትየ ለዕለ የአምኑ በትንሣኤየ፡፡

75. ወእምዝ ይነግሥ ‹‹መ›› ወውእቱ ይከውን ቡሩከ በርትዕት ሃይማኖት ወይፈትሕ በፅድቅ ወበርትዕ ወአነሂ እሄሉ ምስሌሁ ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ‹‹ሰ››ወይከውን ቡሩከ ወንፁሐ ከመእም ቅድማሁ

76. ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ‹‹ር›› ወውእቱ ይከውን ከሐዴ ወዓላዌ ትእዛዝየ ዘያበጥል ህግየ ወሥርዓትየ ዘሥዩም ላዕለ እስክንድርያ ወእምድሕሬሁ ይነግሡ ነ፣ሰ፣ጠ፣ሀ፣

73. እኔም ከሱ ጋር እኖራለሁ ኃይልንና አቸናፊነትንም አስጠዋለሁ መሐይምናን ይበዛሉ፡፡ ጠላቶቻቸውንም ያቸንፋሉ ከዚሁ ቀጥሎም "ከ፣ ር፣እ፣ ሰ" የሚባሉ ነገሥታት ያነግሳሉ ከዚያ በመቀጠል ግን ከነሱ ወገን የሆነ "ሰ" የሚባል ይነግሣል እሱም ሁለቱን ነገሥታት ይገድላቸዋል መሐይምናንንም ይቃወማቸዋል በዚሁ ዘመን ስደትና መከራ ይሆናል፡፡

74. ከሱ በመቀጠል የወ›› ይነግሳልሉ ከነሱ በኃላ ደግሞ ‹‹ዋ›› የሚባል ይነግሳል እሱ የተባረከና የተመረጠ ይሆናል ሃይማኖቱም የቀና ደግ ይሆናል በሱ ዘመን ብዙ ተአምራቶቼንና ድንቅ ሥራዎቼን አሳያለሁ የማሳየውም ለሚያምኑብኝ ነው፡፡

75. እሱም ደግ የተባረከ በቀናች ሃይማኖት የሚሄድ በፅድቅና በቅንነት የሚፈርድ ይሆናል እኔም በሕይወቱ ሁሉ ከሱ አልለይም ከሱ በመቀጠልም ‹‹ሰ››በመባል የሚጠራ ንጉሥ ይነግሣል ይህም ንጉሥ እንደበፊቱ ደግ ይሆናል፡፡

76. ከሱ ቀጥሎ ‹‹ር›› በመባል የሚጠራ ንጉሥ ይነግሣል ይህ ንጉሥ ከሐዲና የእሥክንድርያን ሕግንና ሥርዓትን የሚያጠፋ ይሆናል ከሱ በበመቀጠልም ነ፣ሰ፣ጠ፣ሀ፣ ይነግሣሉ ከሐዲዎች ናቸው፡፡

77. ወእምድሕረዝ ይነግሥ ‹‹ሀ››ዘውእቱ ህርቃል ደሐሪ ዘይከውን እምቅድመ መዓትየ ወያፀርዕ ርትዕተ ሃይማኖተ ወበመዋዕሊሁ ያስተርኢ ካልእ ሕገ ዘኢኮነ ሠናየ ከመ ዲያብሎስ ወበእንተዝ ዕልወ ንጉሠ እፌኑ መዓትየ ላእለሕዝብየ ወእዘብጦሙ በበትረ መቅሰፍትየ

78. ወአማስኖሙ በአራዊተ ገዳም እምገፀ ምድር ወአውየው ከመ አንሥርት ደቂቀ ዕልዋን ወመናፍቃን ትዝምደ አፍያት ሕዝበ ዓመፃ በላዕያነ ሥጋ ሰብእ እመራር ትውልድ እለ ይክዕው ደመ ትጉሃን ለኵሉ እኩይ ወርኵስ መፍቀርያነ በሊዕ ወሥታይ። ይትሜክሁ ወይፀልዑ ጽድቀ አዕርክተ አጋንንት መስተቃትላነ ላዕለ ስምየ ወላዕለኵሎሙ እለ የአምኑ ብየ መፍቀርያነ ዓመፃ ወጸላእያነ ርትዕ አብዳን ነባብያን በአፉሆሙ ተላውያነ ቤተ ጣዖት መሠርያን ወቤተ ሰዶም ወትዝምደ ጋኔን መደልዋን ለገፀ ሰብእ እለ የአብዩ ርእሶሙ።

79. ኦ ጴጥሮስ ሕዝብየ እምኢክህሉ ገቢረ ዘንተ ለእመ ኮነ ዝንቱ ሕዝብ ያብርዎሙ ለሰብእ በመጣብሕ ይትመየጡ ውስተ ሕጎሙ ዘእንበለ ቀዲሙ ወበመዋዕሊሁ ለዝ ሕዝብ ይከውን ዓቢይ ድለቅልቅ ወድንጋጼ።

77. ከሱ በመቀጠል ‹‹ሀ›› የሚባል የሱም ሙሉ ስም ‹‹ሀርቃል›› የሚባል ይነግሣል እሱም ለኔ መዓት የተጋለጠ የቀናችንም ሃይማኖት ለማጥፋት ሆን ብሎ የሚነሳ ነው በዘመኑ ከርጉም ዲያብሉስ የመነጨ እጅግ የተጠላ ህግ ይታያል በዚህም ከሐዲ ንጉሥ ምክንያት በሕዝቦቼ ላይ መዓቴን እልካለሁ በመቅሰፍቴ በትርም እመታቸዋለሁ።

78. እንደአሞራዎች ያለ ጥፍር ባላቸው የዱር አውሬዎች አጠፋቸዋለሁ እነሱ የከሐዲዎች ልጆችና የመናፍቃን ልጆች ናቸው የእፍኝት ልጆችም የዓመፅ ልጆችም ይባላሉ የሰውን ሥጋ የሚበሉ ናቸው የመራራው ልጅ ውጤቶች ናቸው የረከሰውንና የከፋውን ሥጋ ለመብላት ብቻ ይተጋሉ በመብልና በመጠጥ ጊዜአቸውን ያሳልፋሉ።

79. ጴጥሮስ ሆይ ሰዎች መጥፎውን ሥራ እንዲሠሩ ባያስገድዱዋቸው ኑሮ ይህንን ሁሉ ለመፈፀም ባልተገደዱም ነበር በመግደልና በማንገላታት ሌሎች ሰዎች የነሱን ፈቃድ እንዲፈፅሙ ያደርጋሉ በዚሁ ሕዝብ ዘመን ከባድ ነውጥና ድንጋጤ ይከሰታል።

80. ወሕዝብ ይሬስዩ ጽልዓ ምስለኵሉ ሕዝብ ወይላፅዩ ርእሶሙ ወየዓጥቁ ሐቋሆሙ ወይትሜሰሉ በካልእ ፍጥረት ወያሠርግው ርእሶሙ ወሥጋሆሙ ወይትሬስዩ ከመ አጋንንት ወአነ አወፅኦሙ ለሕዝብ እምብሔር ኀበ ተወልዱ።

81. ወእፌንዎሙ ውስ ተከሉ መካነ እምዕራብ እስከ ምሥራቅ እምሰሜን እስከ ደቡብ ወያመዘብሩ ብዙሐ አሕጉረ ወትበፅሕ መንግሥቶሙ እስከ ባሕረመምለኪያነ ጠዖት ወይነሥቱ አብያተ ነገሥት ወይገብሩ ቀትለ በኵለሄ ወራዙቶሙ ለሕዝብ።

82. ወደቂቆሙ ይፀልዕዎሙ ወይዛለፍዎሙ አእሩግ ኢየአምኑ ዘእንበለ ሐፍረት እስመ አልቦሙ ምሕረት ወልድ ይፈቅድ ቀቲለ አቡሁ ወአብኒ ቀቲለወልዱ ዘእንበለርትዕ።

83. እሉ ሕዝብ ይበረብሩ አብያተ ክርስቲያናት ወይነሥኡ ንዋየ ወርቅ ወቡሩር ወያንሕሉ መሠረታቲሆሙ ለእለ ተሐንፁ በስምየ ወለእለ የአምኑ በስምየ ይመትሩ አንፎሙ ወእዘኒሆሙ ወየዓውሩ አዕይንቲሆሙ ወይመትሩ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ ወያማስኑ ነፍሳተ ብዙሐነ

80. ሕዝቦች ከሕዝቦች ጋር ይጣላሉ ራሳቸውን ይላጫሉ ወገባቸውንም ይታጠቃሉ ከዚህም የተነሳ በሚፈፅሙት ቅጥ ያጣ አካሄድ ሌላ ፍጡር መሰለው ይታያሉ የገዛ ሥጋቸውንም በመሸላለም ልዩ ፍጡር ለመምሰል ይጥራሉ እንደ አጋንንት ይሆናሉ እኔም ከተወለዱበት አገር አስወጥቼ ወደሌላ እንዲባረሩ አደርጋለሁ።

81. በምዕራብ እስከምስራቅ ከሰሜን እስከ ደቡብ ባሉት ቦታዎች ሁሉም ይበታተናሉ በየደረሱበትም አገር ሁሉ ብዙ አገሮችን ያጠፋሉ የነሱም መንግሥት ጣዖትን እስከሚያመልኩ አገሮች ይደርሳል የነገሥታትን ቤቶች ለማፍረስ የተዘጋጁ ይሆናሉ በየቀኑም ጦርነትን ይቀሰቅሳሉ ይህንንም የሚፈፅሙት ወጣቶቻቸው ናቸው።

82. ልጆች ወላጆቻቸውን ይጣላሉ ሽማግሌዎችንም ይዘልፋሉ የሚሳደቡትና የሚሰደቡት ሽማግሌዎች ሃይማኖተኞች ናቸው ሲሳደቡም ሐፍረትና ፍርሐት አይሰማቸውም ልጅ አባቱን አባት ልጁን ያለፍርሐት ይገድላል።

83. እነዚህ ሕዝቦች አብያተክርስቲያናትን ይበረብራሉ ከወርቅና ከብር የተሠራ ንብረትንም ይወስዳሉ በናስም የታነፁትንም አብያተክርስቲያን ያፈርሳሉ መሠረቶቻቸውንም ይነቅላሉ እኔን የሚያምኑትንም ምእመናን አፋቸውን ጆሮቻቸውንም እጆቻቸውንና እግሮቻቸውን ይቆርጣሉ በዚህም የረከሰ ተግባር

ዘአንበለ ምሕረት ወያማስኑ አድያመ በመዓቶሙ::

84\. ወእነሥእ እጓለአንበሳ ወይሰድዶሙ ለኲለሙ ነገሥት ወይቀጠቅጦሙ እስመሎቱ ወሀብክዎ ሥልጣነ ወከመዝ ተንሥኦቱ ለእጓለ አንበሳ ከመ ዘንቃሕ እምንዋም ናሁ እለሂ ይወርሱ አሐተ ሀገረ ዘመን ገለ ምዕራብ እንተ መንግሥት::

85\. ወበእንተዝ ቦአ ላእሌሁ ቅንአት ለቡኬ "ኦ" ጴጥሮስ ናሁ ይከውን እምድሕረ ዕርገትየ ውስተሰማይ ነገሥት ይክሕዱ ስምየ ወይቀትልዎሙ ለኲሎሙ መሐይምናን እለ የአምኑ ብየ ዲያብሎስ ሰ ይነሥኦሙ ለነገሥት ወያፀንዕ ልቦሙ::

86\. ወቀዳሚ ዘይትነሣእ እምእሉ ነገሥት ንጉሥ ዘስሙ ‹‹ዐ›› ውእቱኬ ዘይቀትሎ ለያዕቆብ ረድእየ ዘተሰምየ እኁየ ወእምድሕሬሁ ይትነሣ እንጉሥ ዘስሙ ‹‹ነ›› ወእምድሕሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ ‹‹ቀ››ወእምድሬሁ ይትነሣእ ንጉሥ ዘስሙ ‹‹ከ›› ወእመድሕሬረሁ ይነግሥ

የብዙሐንን ነፍሳት ለማጥፋት የተሠለፉ ይሆናሉ ምሕረትና ርሕራሄ በነሱ ዘንድ ፈፅሞ የለም በመዓታቸውም አገሮቻውን ያጠፍሉ::

84\. የአንበሳ ዶቦልን አነሳለሁ ነገሥታትንም ሁሉ ይሰዳቸዋል ይቀጠቅጣቸዋል እነሱን እንዲቃወም አደርገዋለሁ ሥልጣንም እሠጠዋለሁ የአንበሳውን ዶቦል አነዚሥ ከእንቅልፍ እንደመነሳት ያለ ነው በዚሁም አኳያ ከመንግሥቱ ከወደምዕራብ አቅጣጫ ያለውን ቦታ እንዳለ ለመውረስ ይችላል::

85\. በዚህም ምክንያት በሱ ላይ ቅንአት አደረበት ጴጥሮስ ሆይ እነሆ ከዕርገቴ በኃላ በሰማይ ላይ ብዙ ሁኔታዎች ይፈጠራሉ ነገሥት ስሜን ይክዳሉ መሐይምናንም ሁሉ ይገድሉዋቸዋል የሚገደሉት መሐይምናን በስሜ የሚያምኑ ናቸው ነገሥታቱ ይህን ለማድረግ የሚነሱት ደያብሎስ ልባቸውን ስለሚያፀና ነው::

86\. ከነዚህ ነገሥት አስቀድሞ የሚነሳው "ዐ" ይባላል ይህም ንጉሥ የኔን ወንድም የሚባለውን የዕቆብን ይገድለዋል ይህም ያዕቆብ የኔ ደቀመዝሙር ነው ከሱ ቀጥሎ‹‹ነ›› የሚባለው ንጉሥ ይነሳል ይህ ንጉሥ አይሁድን ይገድላቸዋል። ከሱ ቀጥሎ ‹‹ነ›› ‹‹ከነ›› ከጥሎ "ቀ" አ"ቀ" ቀጥሎ "ከ" ከሱ ቀጥሎ

ዘስሙ ‹‹ሰ›› ፤ ዘስሙ ‹‹አ›› ዘስሙ ‹‹መ›› ዘስሙ ‹‹አ›› ‹‹መ››፤ ‹‹ዐ››፤ ‹‹ቀ››፤ ‹‹ቁ››፤ ዘውእቱ ዘያግሕድ ርትዕተ ሃይማኖተ ወይከሥት ትእምርተ መስቀልየ።

87. ወይዜከሩ ስሞኩሉ ትውልደ ትውልድ እምሥራቀፀሐይ እስከነዓረብ ወይትባረኩ እምኔሁ ከሎሙ ነገሥተ ምድር ወይፈትሕ በዕድቅ ወበርትዕ ያፈቅር ዕድቀ ወይፀልእ ዓመፃ ወበመዋዕሊሁ ያስተርኢ ተአምርየ በሰማይ ወበምድር ወያስተርኢ መስቀል ለኩሉ ፍጥረት።

88. ወአንሰ እሄሉ ምስሌሁ ወእሁቦ ኃይለ ወመዊአ ወይበዝኅ መሐይምናን ወይመውኡ ፀላእቶሙ ወእምድሕሬሁ ይነግሡ ነገሥት እለስሞሙ ከ ር እ ስ ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ዘእምዘመዶሙ ዘይቀትሎሙ ለ፪ ነገሥት ዘስሙ "ሰ" ዘይትቃረኖሙ ለመሐይምናን ወበመዋዕሊሁ ይከውን ስደት ወምንዳቤ።

89. ወእምድሕሬሁ "የ፤ወ፤ ይነግሡ ወእምድሕሬሆሙ ይነግሥ ዘስሙ "ዋ" ወዝንቱ ንጉሥ ይከውን ሕሩየ ወርቱዓ ኀይማኖት ወበመዋዕሊሁ አግህድ ብዙሐ ተአምራትየ ለእለየአምኑ ትንሣኤየ።

"ሰ" ከሱ ቀጥሎ "አ" እንዲሁም መ፤አ፤ ዐ፤ቀ፤ቁ፤ በቅደም ተከተል ይነግሳሉ "ቁ" በመጨረሻም የሚነገሰው ሲሆን ይህ ንጉሥ የኔን የቀናች ሀይማኖት ያስፋፋል መስቀሌንም ከተደበቀበት አውጥቶ እንዲታይ ያደርጋል።

87. ስሙንም በትውልደ ትውልድ ሁሉ ከምስራቅ እስከ ምዕራብ ይታወሳል የምድር ነገሥታትም ከሱ ይባረካሉ በዕድቅና በቅንነት ይፈርዳል ጽድቅን ይወዳል ዓመፅንም ይጠላል በዘመኑ የኔ ተአምር ይታያል ተአምር በሰማይና በምድር ተአምሬ ይታያል መስቀል ለሁሉ ፍጡር ይታያል።

88. እኔም ከሱ ጋር እኖራለሁ ኃይልንና አቸናፊነትንም እሰጠዋለሁ መሐይምናን ይበዛሉ ጠላቶቻቸውንም ያቸንፋሉ። ከዚሁ ቀጥሎም "ከ፤ር፤እ፤ስ" የሚባሉ ነገሥታት ይነግሳሉ ከዚህ በመቀጠል ግን ከነሱ ወገን የሆነ "ሰ" የሚባል ይነግሣል እሱም ሁለቱን ነገሥታት ይገድላቸዋል መሐይምናንንም ይቃወማቸዋል በዚህ ዘመን ስደትና መከራ ይሆናል።

89. ከሱ በመቀጠል "የ፤ወ" ይነግሳሉ ከነሱ በኋላ ደግሞ "ዋ" የሚባል ይነግሳል እሱ የተባረከና የተመረጠ ይሆናል ሃይማኖቱም የቀና ደግ ይሆናል በሱ ዘመንም ብዙ ተአምራቶቼንና ድንቅ ሥራዎቼን አሳያለው።የማሳየውም ለሚያምኑብኝ ነው።

90. ወእምዝ ይነግሥ "መ" ወውእቱ ይከውን ቡሩክ በርትዕት ሃይማኖት ወይፌትሕ በጽድቅ ወበርትዕ ወአነሂ እሄሉ ምስሌሁ ወእምድሕሬሁ ይነግሥ "ላ" ወይከውን ቡሩከ ወንፁሐ ከመ እምቅድሜሁ፡፡

91. ወእምድሕሬሁ ይነግሥ "ር" ወውእቱ ይከውን ከሐዲ ወአላዊ ትእዛዝ ዘያበጥል ሕገ ወሥርዓተ ዘሥዩም ላእለ እስክንድርያ ወእምድሕሬሁ ይነግሱ "ነ፣ሰ፣ጠ፣ሀ"፡፡

92. ወበውእቶን መዋዕል ይትነሥኡ ሕዝብ ላእለሕዝብ ወነገሥት ላእለ ነገሥት ወሠራዊት ላእለሠራዊት ወይሴስል ፍቅር እምኔሆሙ ወውእተጊዜ ያንቀዓድው መሐይምናን ወይፀርሑ ኀቤየ ወአንሰ ኢይሰምዕ ጸሎቶሙ በእንተ እበየ ምግባሮሙ፡፡

93. ወሕዝብ ይከርዩ መቃብረ ወያወፅኡ አዕፅምተ ሙታን እለተቀትሉ በመዋዕለ ኖኅ ዘሐለወ እስከመዋዕሊሆሙ ወይረግዙ በአርማህ አልባሰሰብእ ወይከውኑ በመዋዕሊሆሙ አዕፅምቲሆሙ ለሰብእ ዝርዋነ ዲበምድር ከመዘርአ ገራሕት፡፡

94. ወይፈርሑ እምኔሆሙ ኲሉ አህጉር እለይነብሩ ሐይቀ ባሕር ወእምፍርሐቶሙ ይሠጠማ አሕማር ወይከይድዎን

90. ከዚሁ በኋላ ለ"መ" ይነግሣል በእሱም ደግ የተባረከ በቀናች ሃይማኖት የሚሄድ በዕድቅና በቅንነት የሚፈርድ ይሆናል እኔም በሕይወቱ ሁሉ ከሱ አልለይም ከሱ በመቀጠልም "ለ" በመባል የሚጠራ ንጉሥ ይነግሣል ይህም ንጉሥ እንደበፊቱ ደግ ይሆናል፡፡

91. ከሱ ቀጥሎ "ር" በመባል የሚጠራ ንጉሥ ይነግሣል ይህ ንጉሥ ከሐዲና የእሥክንድርያን ህግንና ሥርዓትን የሚያጠፋ ይሆናል ከሱ በመቀጠል "ነ፣ሰ፣ጠ፣ሀ፣" ይነግሳሉ ከሐዲዎችም ናቸው፡፡

92. በነዚህ ዘመናት ሕዝቦች በሕዝቦች ላይ ይነሳሉ ነገሥትም በነገሥታት ላይ ይነሳሉ በሠራዊት ላይም ሠራዊት ይነሳሉ ከነሱም ዘንድ ፍቅር ትርቃለች በዚህም ጊዜ መሐይምናን በእንቃዕድዎ ይቆማሉ ወደኔም ይጮኸሉ እኔም ፀሎታቸውን አልሰማም ክፍዎች ናቸውና፡፡

93. ሕዝቦችም መቃብርን እየቆፈሩ በኖህ ዘመን ሙተው የተቀበሩትን ሰዎች ዓፅምን ያወጣሉ ቆፍረው የሚያወጡትም እስከዘመናቸው ተጠብቆ የኖረውን ነው የሰዎችንም ልብሶች በያዙት ጦር ይወጋሉ በዘመናቸው የሰዎች አጥንት በምድር ላይ የተዘሩ የእሕል ዘር መስሎ በምድር ሁሉ ይበተናል፡፡

94. በያገሩ ያሉትም ሕዝቦች ይፈሩአቸዋል በባሕር ጠረፍ ያሉት ሁሉ እነሱን ይፈራሉ እነሱን ከመፍራት የተነሳም

በእገሪሆሙ ወይበልዑ ተመርተ አልቦ ዘይክል ከሊዓፍ ትወቶሙ ወየሐንፁ ዘተመዝበረ ወያመዘብሩ ዘተሐንፀ ወይሬስዩ ምሕዋረ ፍኖት በድወ ወኵሉ ትምክህቶሙ በላዕዮ ርእስ ወበአሠንዮ ዕፅፍ ወበተሠርግዎ አልባስ።

95. በሠራዊቶሙ የዓግትዋ ለኢየሩሳለም ወይወርሱ አድያሚሃ እምዕራብ እስከምሥራቅ ወካዕበ ይፌኑ ሠራዊተ ካልእመንግሥት ነበ ምዕራብ እስከ ምስራቅ ወይወርስ ኵሎ መንግሥታተ ምድር ወያስተጋብእ ውስተ እዴሁ።

96. ወእምዝ የሐውር ኢየሩሳሌም ወየሐንፅ ዘተመዝበረ ወያነሥእ ጥቅማ ወይወርስ አድያሚሃ ኦ ጴጥሮስ አሚሃ ይትፌስሑ ኵሎሙ መሐይምናን እለየአምኑ ብየ ናሁ ያውዕዩዋ ለደማስቆ ወይነሥቱ መሠረታቲሃ በእንተ እከዮሙ ለእለይነብሩ ውስቴታ።

97. ወእምዝ ይትመየጥ ውስተሀገረ መንግሥቱ በዓቢይ ፍሥሐ ወሐሴት ወይነብር ዲበ መንበረ መንግሥቱ ብዙኃ ዓመታተ እስመ ውእቱ ይገብር ትእዛዝየ ምስለ መሐይምናን እለ የአምኑ ብየ ፪ ሱባዔ ወንጉሥሰ ይከውን መድሐኒቶሙ ለመሐይምናን በእዴሁ።

መርከቦች ይሠጥማሉ እነሱም መርከቦቹን በእግራቸው ይረግጡአቸዋል የሚበሉትም (ምግባቸው) የተምር ፍሬ ነው የፈለጉትን ቢሠሩ ሊከለክላቸው የሚደፍር የለም የተገነባውን ያፍርሳሉ የፈረሰውንም ያንፃሉ የምድረበዳንም መሄጃ ያበጃሉ ትምክሕታቸው ራስን በመላጨት ይገልፁታል በልብስም ይገልፁታል።

95. በዘመናቸው ኢየሩሳሌምን ይከቧታል አውራጃዎቿንና አካባቢዋንም ይወርሳሉ የሚወርዋትም ከምሥራቅ እስከ ምዕራብ ያለው ክፍል ነው እንደገና ሌላው መንግሥት ከምዕራብ እስከ ምሥራቅ ያለውን ለመያዝ ሠራዊቱን ያዘምታል ብዙ ቦታዎችንም በቁጥጥሩ ያስገባል።

97. ከዚህ በኋላ ወደኢየሩሳሌም ይሄዳል የፈረሰውንም ሠርቶ ግንቡን ከፍ ያደርጋል አውራጃዎቿንም ይወርሳል ጴጥሮስ ሆይ ያንጊዜ መሐይምናን ሁላቸው ይደሰታሉ መሐይምናኑ በኔ እምነት ይኖራሉ እነሆ ደማስቆንም ያቃጥሏታል መሠረቶቿንም ይነቃቅላል በነዋሪዎቿ ጥፋት ይደርሳል

97. ከዚያ በኋላ ወደ ቀድሞው የመንግሥቱ አገር ይመለሳል የሚመለሰውም እየተደሰተ ነው በመንበረመንግሥቱም ብዙ ዓመታትን ያሳልፋል እሱ ትዕዛዜን የደርጋልና እኔም ከሚያምኑ ሰዎች ጋርም ሌሎችን ይቃወማል በዚሁም ለሁለት ሱባኤ ይቆያል በእጁም ያድናቸዋል።

98. ወናሁ ይእሕዝዎ ለዕልው ሕዝብ ዘንቤ ቀዳሚ ወንትቤቀሎሙ ምክብዒተ ህየንተ ዘገብሩ እኩየ ላእለመሐይምናን ወያሜክሩ ኵሎ ፍጥረተ እምእንጋለ አንበሳ እስመ ይቤሉ ሞት ኢይመፅእ ኀቤነ።

99. ወእምአሜሃ ኢይፀውሩ ደቂቀዕልዋን ንዋየ ሐቅል ወይትሐነፅ ሀገር ዘመዝበረ ወይትፌስሑ መሐይምናን እለየአመኑ ብየ ፍሥሐ ዘኢየሐልቅ ለቡኬ ኦ ጴጥሮስ ከመይከውን ዝንቱ ኩሉ እምቅድመ ዳግም ምፅአትየ ውስተ ዓለም ፳ወ፪ ሱባዔ ወመንፈቀ ሱባዔ ሠዳጥ።

100. ኦ ጴጥሮስ ናሁ ከሰትኩ ለከ ኵሎ ዘይከውን በደሐሪ መዋዕል ወረሰይኩ መንግሥታተ ኵሎ ዓለመ በአምሳለ ፬ ራእይ አሐዱ ገፀ ንሥር ወካልኡ ገፀ አራዊት።

101. ወሣልሱ ነምር ወራብዑ ገጸ አንበሳ ዘይፀንሳ እምስሉ አራዊት ቀዳሚ ዘይሰመይ ገፀ ንሥር ንጉሠ ባቢሎን ውእቱ ወካልኡ ይመስል ገፀ አርዌ ንጉሠ ደቂቀ ኤልድዮስ ወሣልሱ ዘይ መስል ገፀነምር ንጉሠ ዩናናውያን ወራብዑ ዘይመስል ገፀ አንበሳ ንጉሠ ሮም ዘየዓቢ ወይከብር እምኵሎሙ ነገሥት።

102. ይነግሥ ንጉሠ ባቢሎን ፳፻ ወንጉሠ ደቂቀ ኤልድዮስ

98. ከዚያ በመቀጠል እነሆ አስቀድመን የጠቀስነውን ጥፋተኛ ሕዝብ ይዙታል እኛም በመሐይምናን ላይ ክፉ ስለሠሩ ዕጥፍ ድርብ አድርገን እንበቀላቸዋለን ከአንበሳ ደቦል ስለተፈፀመው ይህ ነገር ፍጥረታት ሁሉ ያደንቃሉ ሞት ወደኛ አይመጣም ይላሉና

99. ከዚህ ጊዜ ጀምሮ የሕግ ተላላፊዎች ልጆች የጦር መሣሪያ አይሸከሙም የጠፋው አገር ይቀናል እኔም የሚሞት መሐይምናን ደስ ይሰኛሉ ደስታቸውም አያልቅም ጴጥሮስ ሆይ አስተውል ይህ ሁሉ የሚሆነው ወደዚህ ዓለም ከመምጣቴ አስቀድሞ ሰባሁለት ሱባኤና ግማሽ ሱባኤ ካለፈ በኋላ ነው

100. ጴጥሮስ ሆይ እነሆ በሌላ ዘመን የሚሆነውን ሁሉ ከገለፅኩልህ በዓለም ሁሉም መንግሥታትን ሾምኩህ እነዚህም ነገስታት አንዱ በአራቱ አምሳያ ሆኖ አንዱ የንሥር ገፅ ይኖረዋል ሁለተኛው ደግሞ የአውሬ መልክ ይኖረዋል።

101. ሶስተኛው በነብር ይመሰላል ከፍተኛው በአንበሳ ይመሰላል አንበሳ ከአራዊት ሁሉ ይጠነክራል በንሥር የተመሰለው የመጀመሪያው የባቢሎን ንጉሥ ነው በአውሬ ፊት የተመሰለው ሁለተኛው የኢልድዮስ ልጆች ንጉሥ ነው በነብር የተመሰለው የዮናናውያን ንጉሥ ነው በአንበሳ የተመሰለውና አራተኛው ከሁሉ የበላይ የሆነው የሮም ንጉሥ ነው እሱም ከነገስታት ሁሉ ይበልጣል

102. የባቢሎን ንጉሥ ለአምስት መቶ ዓመት ያህል ይነግሣል

ይነግሥ በትልቁ አመት አሰብ ወንጉሠ ዮናናውያን ይነግሥ ፫ ኃምስተ መጠነ መንፈቀ መንግሥቶሙ ለደቂቀ ኤልድዮስ

103. ንጉሠ ሮምስ ይነግሥ እስከ ለዓለም ወእስከ ዳግም ምጽአትየ እምነ ጉሠኤልድዮስ ይወፅኡ ፲ወ፪ነገሥት እለይፈትሑ ፍትሐ ወፅድቀ ወእምድሕረ እሉ ይወፅኡ ፪ ነገሥት ንኡሳን ወይነግሡ በመዋዕሊሆሙ ሕዳጠ ወይፈትሁ ፬ በማእከለ ምድር ወለ፬ እምኔሆሙ ትፀንዕ መንግሥቶሙ፡፡

104. ወይተርፉ ፫ ነገሥት ዘእምአሐዱ ዘመድ ቀዳሚ እምእሉ ነገሥት ይትቀተል በውስተአራት ወዳግም ይነግሥ ፩ ዓመተ ወመንፈቀ ዓመት ወሣልስ ይከውን እኩየ ወየሐውር በፍትወተ ነፍሱ ወኢይትዌከፍ ምክረ ሰብእ ወይትረሰይ ውስተ ቀትል ለሊሁ ወይፈትሕ እስ ከ፪አፍላግ ምስለ ሠራዊቱ፡፡

105. ወይቀትል ብዙኃነ ሕዝበ ወእምዝ የሐውር ወይበውእ ሶርያ ወየዓውድ በድወ ወእምዝ የሐውር ወየሐሥሥ ሀገረ ፈረንሳዊያን ወይቀትልዎ በማዕከለ አድባር ወለእሉ ፲ወ፪ ነገሥት ቀዳሚ ዘይነግሥ እምኔሆሙ ዘስሙ "ሮ"

የኤልድዮስ ልጆች ንጉስ በበኩሉ በአሰብ አቆጣጠር መጠን ይነግሣል የዮኖናውያን ንጉሥ ደግሞ ሶስት ጊዜ አምስት ሱባዔን ይነግሣል

103. የሮም ንጉሥ ግን እስከ ዘለዓለም እስከ ዳግም መምጫዬ ጊዜ ድረስ ይቆያል ከኤልድዮስ ልጆች ንጉሥ አሥራሁለት ነገሥታት ይወጣሉ ከነዚህ ነገሥታት ትክክለኛውን ፍርድ በእውነት ይፈርዳሉ ከነሱ በኋላ ሁለት ንኡሳን ነገሥታት ይነግሳሉ ዕድሜያቸው ጥቂት ነው ሁለታቸው በምድር ማሐል ይጠፋሉ ከነሱ ይልቅ የአራቱ ነገሥታት መንግሥት ትፀናለች

104. ሦስቱ ነገሥታት ብቻቸውን ይቀራሉ ሦስቱ አንድ ነገድ ናቸውና አንደኛው በአልጋው ላይ እያለ ይገደላል ሁለተኛው ቀጥሎ ላንድ ዓመት ተመንፈቅ ይነግሳል ሶስተኛው ክፉ ይሆናል በራሱም ፍላጐት ብቻ ይመራል የሰውን ምክር አይቀበልም ራሱ ጦርነትን ይቀሰቅሳል ከሠራዊቱ ጋርም እስከ ሁለቱ ወንዞች ይደርሳል

105. ከዚህ ጊዜ ጀምሮ ያልፋል ወደ ሶርያ ይገባል ምድረበዳውንም ይዞረዋል ብዙ ሕዝብንም ይገድላል እንደገና ተመልሶ ወደ ሶርያ ይገባል ምድረ በዳውንም ለሁለተኛ ጊዜ ይዞረዋል ባለበትም የፋርሳውያንን አገር አስሶ ያገኛል በዚህ ጊዜ በሁለቱ ተራሮች መካከል ፋርሳውያን ይገድሉታል ከዚያ በመቀጠል ቀደም ብለው ከተጠቀሱት አሥራሁለት መካከል አንድና "ሮ"

106. ወበመዋዕሊሁ ይተልው ሕዝብ ድሕሬሁ ወየሐውሩ በፍናዊሁ ወይገብር ሕገ ወሥርዓቶ ወእምድሕሬሁ ዘስሙ "ዕ" ይነግሥ ወይወርስ አሕጉረ በተኬንዎ ወበፍቅር ወያፈቅሮሙ ለመሐይምናን ወለእለ የአምኑ በየ ወየዓቅቡ ኪዳንየ ዘለዓለም ዘምስሌሆሙ።

107. ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ዘሰሙ "መ" ዘይወርስ ብሔረ ደርባጋን ወበቀዳሚት ይትሜሰል ከመ ዘይፈትሕ በጽድቅ ወበርትዕ ወእንተ ውስጡ ምሉእ ዓመፃ ወሐይድ ወእምድሕሬሁ ይነግሥ ዘስሙ "ዓ" ዘየዐፅድ ዘኢዘርአ ወያስተጋብእ ዘኢኮነ ዘዚአሁ

ምዕራፍ ፰ ትምህርተ ኖላዊ ዘተፈነወ እምኀበ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ለጴጥሮስ ወእምኀበ ጴጥሮስ ለቀሌሚንጦስ ወም ሥጢራቲሁ

1. በስመ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ፩ አምላክ ንፅሕፍ ኀይለ ወንቀድም ተአምረ ዘአርአዮ እግዚአብሔር

የሚባል ይነግሣል

106. በሱ ዘመን ሕዝብ ይከተሉታል እሱ በሚጓዝበት መንገድም ይጓዛል ህጉንና ሥርዓቱንም ይፈፅማሉ ከሱ ቀጥሎ "ዕ" በሚል ፊደል ስሙ የሚጀምረው ንጉሥ ይነግሣል ይህ ንጉሥ ብዙ አገሮችን ይቆጣጠራል አገሮቹን የሚቆጣጠረው በእርቅ በፍቅርና በሰላም ነው በኔ የሚያምኑትን መሐይምናን ያፈቅራቸዋል እነሱ የኔን ቃል ኪዳን ይጠብቃሉ።

107. ከዚያ ቀጥሎ የሚነግሰው "መ" በሚለው ፊደል የሚጠራው ነው ይህ ንጉሥ ደርባን በመባል የምትታወቀውን አገር ይቆጣጠራል እሱ ለመዠመሪያ ጊዜ በፅድቅና በቅንነት የሚፈርድ መስሎ ይታያል ውስጡ ግን ቀማኝነትንና ውንብድናን የተሞላ ነው ከዛም ቀጥሎ "ዓ" በሚል ፊደል ስም ይነግሣል እሱም ያልዘራውን የሚያጭድ የራሱ ያልሆነውን የሚሰበስብ ነው።

ምዕራፍ ስምንት ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለጴጥሮስ ከጴጥሮስ ለቀሌ ሚንጦስ የተነገረ መልእክትና ምሥጢሮቹ

1. በአብ ወወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አንድ አምላክ እግዚአብሔር ለቅዱስ ጴጥሮስ የገለፀለትን ተአምር አስቀድመን እንፅፋለን

ለጴጥሮስ

2. ርእሰ ሐዋርያት ዓዋዲ፣ መጋቢ መንግሥተ ሰማያት ዘተወፈየ እምኀበ ሊቁ መራኁተ ዘጽድቅ ከመ ይፍታሕ ወያርኁ ወያብእ ዘፈቀደ ለዘይደልዎ በጽድቅ ወበርትዕ፡፡

3. ወካዕበ ለዘኢይደልዎ ይዕፁ ውስተ ገፁ ዕንቀፀ ዘመንግሥተ ሰማያት ወእምድሕረ ተንሥአ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ እምነ ምውታን በሣልስት ዕለት ወበመለኮቱ መሐረነ ምሥጢረ መንግሥተ ሰማያት፡፡

4. ወነፍሐ ላእሌነ መንፈስ ቅዱስ ዘወፅአ እምኀበ አቡሁ ንንሣእ ንሕነ ቀዲመነ፡፡ ወእምዝ ነሐብ በበፆታሁ ቀዳሚ ሊቃነ ጳጳሳት ወእመንቱኒ ይፀግው ለካህናት ወለዲያቆናት፡፡ ወሶበ አልፀቀ ለዕርገት ውስተ ሰማያት ዐረግነ ውስተ ደብረ ዘይት ወአርአየነ ኵሎ ተእምረ ወመንክረ እምጥንቱ እስከተፍጻሜቱ፡፡

5. ወዘከመፈጠረ ኵሎ ዓለመ በቃሉ ወበኪነጥበቡ ወካዕበ አርአየነ ኵሎ ፍጥረቶሙ ወነፍሶሙ ለዓለም በውስተ ዕራቱ ወካዕበ ዳግመ ምዕአቶ ወዘከመይትሌለዩ ሐጥአን እምፃድቃን በመንግሥተ ሰማያት ወዘከመይዴየኑ ኃጥአን ውስተኵነኔ ነደ እሳት፡፡

2. ይህ ጴጥሮስ የመንግሥተ ሰማያትን ሥልጣን የተረከበ ከሊቀካህናት ክርስቶስም ለመንግሥተ ሰማያት ዝግጁዎች የሆኑትን ያስገባ ዘንድ ቁልፍ የተረከበ የሐዋርያት መጋቢ ነው፡፡

3. በድጋሚም መንግሥተ ሰማያት እንዳይገባ ለሚገባው (ከመንግሥተ ሰማያት እንዲርቅ ለሚገባው) የመከልከል ሥልጣን ተሠጠው ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከሙታን ተነስቶ በመለኮቱ የመንግሥተ ሰማያትን ምሥጢር አስተምሮናል፡፡

4. በኛ ላይም መንፈስ ቅዱስን እፍ አለብን ይህ መንፈስ ቅዱስ ከአብ የወጣ ነው እኛም እሱን ተቀበልን እኛም በየደረጃው ይህንን (መንፈስ ቅዱስን) በቅድምያ ለሊቃነጳጳሳት እንድናስተላልፍ ሥልጣን ተሠጠን እነሱም ለካህናትና ለዲያቆናት እንዲያስተላልፉ ሥልጣን ተሠጣቸው የጌታችን ዕርገት በደረሰ ጊዜ ወደደብረዘይት ወጣን ተአምራትንም ሁሉ ለማየት ቻልን፡፡

5. ጌታችን በመለኮቱ ዓለምን እንዴት እንደፈጠረ (በቃሉና በኪነጥበቡ)፡፡ በዓለም ያሉትንም ፍጡራን ነፍሳቸው በመዳፉ እንደሆነች አሳየን፡፡ ስለዳግም ምፅአቱ ምሥጢርም አሳየን ሐጢአተኞች ከፃድቃን እንዴት እንደሚለዩ (በመንግሥተ ሰማያት) አሳየን ሐጢአተኞች ወደኩነኔ ቦታ እንዴት

6. ወዘንተ ኵሎ መሐረነ ወአርአየነ ወአጥበበነ እስከ መልአ ልባቢነ ወይቤለነ እመቦ ዘተገድፈ ብክሙ እምነዘነገርኩክሙ ብዙሐ ተአምራተ ወመንክራተ እምዘርኢክሙ ወሰማዕክሙ ሶበዓረገ አነ ሶቤሃ ይመፅእ ጰራቅሊጦስ፡፡ መንፈሰ ዕድቅ ዘይፌኑ አቡየ ለክሙ፡፡

7. ወውእቱ ያዜክረክሙ ወያሌብወክሙ ወያፀንዓክሙ ለገቢረፈቃድየ ወለዓቂበትእዛዝየ፡፡

8. ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ በከመአንተ ይእዜ ተስእልከኒ ሊተ አነ አሜሃ ተስእልዎ ለእግዚእየ ወአምላኪየ ወእቤሎ አለብወኒ ኵሎ እግዚኦ ኵሎ ዘከመእኤዝዞሙ ለሊቃነ ቤተክርስቲያን ወኵሎ ሥርዓተ፡፡ ወአውሥአኒ ወይቤለኒ ዑቅ ወለቡ ዘከመነገርኩከ ወአንተኒ ኢትንግር ለባእድ ለእለ አልቦሙ አእምሮ ወልቡና ወይከውን ነገርየ ስላቀ በኀቤሆሙ ወያገብኡ ቃልየ ድሕሬሆሙ ኢትክስት ነገርየ፡፡

9. ዘንተ ለእለአልቦሙ አእምሮ ወልቡና ዘእንበለ ለጳጳሳት ወለኤጲስ ቆጶሳት እለ ተሐርዩ እምሕዝብ ወኮነ ቅሱመ ቃሎሙ በደመመለኮት ወያነሥእዎ ለዘወድቀ እምድቀቱ እምእመ ወድቀ በኀጢአት ውስተ መልዕልተ ጽድቅ

እንደሚጣሉም አሳየን፡፡

6. ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ ይህንን ሁሉ አስተማረን፤ አሳየን፤ አእምሮአችን ከፈተልን፤ ልቡናችን እስኪሞላ ድረስ፡፡ እንዲህም አለን "እኔ ከገለፅኩላችሁ ሁሉ የሚዘነጋችሁ ካለ ካያችሁትም ተአምራትና መንክራትና ከሰማችሁትም ሁሉ የምትዘነጉት ካለ እኔ ካረግሁ በኂላ አባቴ ወደናንተ የሚልከው መንፈስ ቅዱስ ወደናንተ ይመጣል፡፡

7. ይህ መንፈስ ቅዱስ የተረሳውን ሁሉ ያስታውሳቹኂል ፈቃዴንም ትጠብቁ ዘንድና ፈቃዴን ታደርጉ ዘንድ ያጠናቹኂል፡፡

8. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ዛሬ አንተ እኔን እንደጠየቅኸኝ እኔም በጊዜው ለአምላኪየና ለመድሐኒቴ ጠየቅሁት እንዲህም አልኩት "የቤተክርስቲያንን መሪዎች ሥርዓትን የሚጠብቁበት እንዴት ልዘዛቸው በማለት ጠየቅሁት እሱም መለሰና እንዲህ አለኝ "ጥንቃቄ ማድረግ አለብህ ምሥጢራትን ሁሉ አስተዋይ አእምሮ ለሌላቸው አትግለጥ ለነሱ ከነገርካቸው ቃሌን መዘባበቻ ያደርጉታል ስለዚህ ለማን ምሥጢራትን መግለጥ እንዳለብህ እወቅ ተረዳ፡፡

9. ይህንን ታላቅ ምሥጢር ለጳጳሳትና ለኤጲስ ቆጶሳት ካልሆነ በቀር አእምሮ ለሌላቸው አትንገር ጳጳሳቱ በሕዝብ ተመርጠው የቀረቡ ናቸውና ቃላቸው በመለኮት ጨው የተጣፈጠ ነው ኃጢአተኛውን ከወደቀበት የሐጢአት ዓዘቅት ወደፅድቅ

በንሥሐ።

10. ወኢይኩን ክሡተ ዝንቱ ነገር ለእለኢየዓቅቡ ወኢይገብሩ ትእዛዝየ ወቃልየ ዘወፅአ እምአፉየ። ወእለሰ የዓብዩ ዘንተ ትእዛዝየ ዓላውያን እሙንቱ ኵሎሙ ኃጥአንአምድር ወርጉማን ኵሎሙ እለይትገሐሱ እምትእዛዝየ ዝንቱሰ ነገር ይከውን ምሥጢረ ፈድፋደ።

11. እስመ ክቡር ወሕቡእ ዘእነግረከ ይእዜ ወኢይሬእያ ሰውብ ወዘኢኮነ ንፁሐ ወዘማ ወርኩሰ ወዘያሰግር ወያጣው ወዘያሐትት ማርያነ ወሐረሳውያነ እመሂ በኮከብ አው በመጽሐፍ።

12. እመሂ በነደ፣ እሳት እመሂ በባሕር አው በአፍላግ ወእመሂ በዕቅፍተእግር አው በንቃወአራዊት አው በይምን አው በፅግም እመሂ በአብሕርት አው በበድው እመሂ ዘያረኩስ ሥጋሁ በእንስሳ ወበአራዊት እመሂ በተባዕት ከመ ዘምስለ አንስት።

13. እመሂ ዘይትዌከል ልብሰ ዘኢተውህበ ሎቱ እመሂ ጓሕላዊ ዘይሠርቅ ንዋየቢፁ ወእመሂ በሐሰት ዓማፄ ቢጹ ወሃያዴ ንዋየ ባእድ ወተአጋሊ ወእመሂ ሐሳዊ ወመፀብሐዊ ወፈታውያነ ለእኩይ ወእለየሐውሩዎሙ ለእለ ያበዝኑ ተኬንዎ ለእኩይ ወእለ ይሌቅሑ ወርቆሙ በርዴ ወእለ ይነሥኡ ሕልያነ እምላእለንፁሐ እሎንተ ኵሎሙ

በንሥሐ ጉትተው ያወጡታል።

10. ትእዛዜን ለማይጠብቁና ለማይቀበሉ ይህ ምሥጢር ተገልጦ አይነገር ይህ ምሥጢር ከአፌ የወጣ ነውና እነዚያ ትእዛዜን የማይቀበሉ ሁሉ ወንጀለኞች ናቸው። ሁሉም የምድር ሐጢአተኞች የተረገሙ ናቸው። ስለዚህ ከትእዛዜ የራቁ ይሆናሉ። ይህ ምሥጢር እጅግ የተጠበቀ ይሆናል።

11. ይህ የምነግርህ ምሥጢር ክቡርና የተደበቀ ነው። ንፅሕና የሌለው ሰው አያየውም ዘማዊ የረከሰ የሚያስጠነቁል ጠንቋዮችን የሚከተል በኮከብና በሌላም የሚያሟርትም አያየውም።

12. በወፍ የሚያሟርት በእሳት በባሕር በወንዝ፣ በእግር እንቅፋት፣ በአውሬ ጩኸት፣ በግራ ወይም በቀኝ በባሕሮችም ቢሆን በምድረ በዳም ቢሆን፣ ሥጋውን በእንስሳና በአራዊት፣ በምድረበዳ እንዲሁም በተለያየ መንገድ እኔ የምጠላውን ሁሉ የሚፈፅም አምልኮተ ባእድንም የሚፈፅም አይኑር።

13 ለሱ ያልተሠጠውን ልብስ ለመልበስ የሚጓጓ፣ በሌብነት የሚኖር ዓመፀኛ ቀማኛ ትግሉን በመጥፎ አካሄድ ያደረገ የሌላውን ሐብት የሚመኝ ቀረፅ የሚቀበል ክፋትን መሥራትና መናገር የሚያዘወትር መጥፎ ነገርን ለመሥራት የሚራቀቁትን ሰዎች የሚከተል ገንዘቡን በአራጣ የሚያበድር ከሰው ይህን አስፈፅምልሀለሁ እያለ ጉቦን የሚቀበል እነዚህን የመሳሰሉት

አስቈረረት ነፍስየ።

14. ወለእለይገብርዎ ለዝንቱ ርሑቃን እምግብር ወየሐይው ቦቱ ኢይሰምዕዎ ለዝንቱ ቃልየ ወኢይረስይዋ ለዛቲ መፅሐፍ ከመ ኢይሳለቁ ወኢይትቃፀኡ በዓዕይንቲሆሙ ከመ ኢይትመዓዖሙ በጊዜሃ ወኢያጥፍኦሙ እስመ እትመዓዕ ፈድፋደ በላእለ እለ ይትዔወርዎ ለቃልየ።

15. ወእመሰ ቦ ዘይብል እምእለ የሐውሩ በዛቲ ምግባር እስከ ዮም ኢሰማዕኩ ከመዝ ቃላተ ወሶበ ሰማዕኩ ትካት ዘንተ እምንእስየ ከመዝ እምኢያማስንኩ ሥጋየ ወእምኢያቃለምኩ ነፍስየ።

16. ወለእመ ደንገፀት ነፍሱ ወበከየ በሐዘን ወነሥሐ እምጌጋዩ እትአደዋ ለንጢአቱ እስመ አነ እግዚአብሔር መኀኪሁ ወለኀኵሁ ወመጋቢሁ ወአቃቢሁ ወመሴስይ ለኵሉ ዘሥጋ። አነ እንተ እፍአሁ ወአነ እንተ ውስጡ ለኵሉ ዘሥጋ እነድቅ በደቂቅ ወአሐንፅ ወአፁፅ ወእጠቀልል በረቂቅ ወእነሥእ በድኩም ወአስተጋብእ በስፉሕ ወእዘሩ ከመሐመድ ወእለጉም በግሩም ወአኅጽጽ በበንስቲት።

17. አረውፆ ለመብረቅ ወእመይጦ በቅፅበት አበርሕ ልጐታተ ወእከሥት ቀላያተ ወአንጐደጕድ በላእሉ ወአድለቀልቅ

ሁሉ እፀየፋቸዋለሁ።

14. ይህን የረከሰ ተግባር የሚፈፅሙ በዚሁም ሕይወታቸው የሚመሩ ቃሌን አይሰሙም ይህቺንም መፅሐፍ የነሱን የመዘባበቻና መጠቃቀሻ ሊያደርጉዋት አይገባም ይህን ከፈፀሙ ወድያው የቁጣየን በትር እንዳላኅርፍባቸው ይጠንቀቁ ላጠፋቸውም እችላለሁ ቃሌን ችላ በሚሉ ሰዎች ላይ ቁጣዬ ይበዛል።

15. ከነዚህ በመጥፎ ሥራ ተሠልፈው ከሚኖሩ መካከል ይህንን የመሰሉ የተግሳፅን ቃላት ብሰማ ኑሮ ቀድሞውኑ ለጥፋት ሥጋየንና ነፍሴን በክፉ ነገር ባላበላሽሁ ነበር የሚል ካለ ግን።

16. ነፍሱም ስለደነገጠች በልቅሶና በሐዘን ከተጸጸተ ሐጢአቱን እሠርዝለታለሁ። እኔ እግዚአብሔር ይቅርባይና ፈጣሪ ሁሉን ለመመገብ የምችል ነኝ ሁሉንም የምጠብቅና ሁሉንም የምመግብ እኔ ብቻ ነኝ በውስጥም ይሁን በውጭ ሥጋ ለባሽ የሆነውን ሁሉ በየጥቂቱ ሰውን እገነባዋለሁ። በፍጥነትም አሳድገዋለሁ። በረቀቀ አኳኋን አለመልመዋለሁ በደከመ አካልም አነሳዋለሁ በሰፊው እሰበስበዋለሁ እንደትብያ እበትናለሁ በአስደናቂ ሁኔታም እዘጋለሁ።

17. መብረቅን አሮጠዋለሁ በቅፅበትም እመልሰዋለሁ የባሕር ውስጥ ዋሻውንም አበራዋለሁ ጥልቅ ውሆችንም እገልፃለሁ።

በታሕቱ መሠረታተ ወአሐውኮ ለአንበሪ በውስተምንባሪሁ።

18. ወአኀሥሮ ለዕቡይ በሐይለ መዋቅሕቲሁ ወእፈትሖ ለንሱሕ እመዋቅሕቲሁ ወአሌዕሎ ለትሑት ወአሐሥሮ ለዕቡይ ወእሁብ ሥርየተ ለዘይኔስሕ እማዕምቀልቡ። ወአንተሰ ንግሮሙ ፈቲነከ ልቦሙ ለጳጳሳት ወሊቃነጳጳሳት ከመኢይክስትዎ ለዝንቱ ነገር ለእለ አልቦሙ ልቡና።

19. ከመኢይትመዓዕ ላእሌከ ወላእለእለከማከ ሰበ ተሳለቅዎ ለነገርየ ወለቃልየ ዘወፅአ እምአፉየ እስመ ይጥዕሞሙ ምግባረኀጢአቶሙ ወይመርሮሙ ምግባረጽድቅ።

20. ወለእለሰ ያፈቅሩኒ ይጥዕሞሙ ቃልየ እመዓር ወሶከር ወይትበደር እምአእላፍ ወርቅ ወብሩር እስመ ክቡር ቃልየ በኀበ እለያፈቅሩኒ ወየዓቅቡ ትእዛዝየ ወአነ አፈቅሮሙ ፈድፋደ ወእሄሉ ዘልፈ ምስሌሆሙ ወአዲ ህግየ ምስሌሆሙ ውስተ ልቦሙ አሌብዎሙ ወአሰምዖሙ ቃልየ በውስተ ሕሊና ሆሙ።

21. ወመንፈሱ ለአቡየ ይትዋቀስ ሎሙ በኵሉ ዘነበቡ

ከበታቹን አነዋውጠዋለሁ መሠረቱን እንዲንቀጠቀጥ አደርጋለሁ። አሣውንም ካለበት እንዲጨነቅ አደርጋለሁ።

18. ትዕቢተኛውን አሥረዋለሁ በሠንሰለቴ አሥረዋለሁ ንሥሐ ለገባ ከታሠረበት እፈታዋለሁ የበታች ሁኖ የኖረውን አነሳዋለሁ ትዕቢተኛውን አዋርደዋለሁ ንሥሐ ለሚገባም ሥርየትን እሰጠዋለሁ አንተም ጳጳሳትና ሊቃነጳጳሳት ይህንን ሊቀበሉ የሚችሉትን አስተዋዮች እየመረመሩ እንዲገልፁላቸው ንገራቸው።

19. ይህን በፍጥነት ካላስተላለፍክ ባንተ ላይና አንተን በመሰሉ ሁሉ መዓት ሊወርድ ይችላል ቃሌንና ነገሬን መሳለቂያ የሚያደርጉ ሰዎች እንዳይኖሩ አስተውል። ለክፉዎች መልካም ሥራን መሥራት ይመራቸዋል የሐጢአትን ሥራ መሥራት ደግሞ ይጥማቸዋል።

20. ለሚወዱኝ ግን ቃሌ ይጥማቸዋል ከማርና ከሱኳር በበለጠም ይጣፍጣቸዋል ከብዙ እልፍ ወርቅና ብርም ይመረጣል በሚወዱኝ ዘንድ ቃሌ የከበረ ነው ትእዛዜን በሚያከብሩም ዘንድ የከበረ ነው። እኔም ዘወትር ከነሱ አልለይም የኔም ህግ በልባቸው አሥርፀው ከነሱ ጋር ይዘውት ይገኛሉ እኔም ልቡናቸው በርቶ እኔን በቀና መንፈስ እንዲከተሉኝ ልቡናቸውን አበራለሁ በሕሊናቸው ቃሌን አሰማቸዋለሁ።

21. ያባቴ መንፈስም በተናገሩት ሁሉ ይናገርላቸዋል በወንጌል

በከመይቤ በወንጌል፡፡ እስመመንፈስ ኅበፈቀደ ይነፍሕ ወቃሎ ትሰምዕ ወኢየአምር ኅበየሐውር ወኅበይወፅእ፡፡ ወከማሁ ይከውኖ መንፈስ ቅዱስ ለዘያፈቅር ቃልየ ወይገብር ትእዛዝየ፡፡ ወእለሰ ይፀልውኒ ወይፀልእዎ ለቃልየ ወኢይገብሩ ትእዛዝየ ይወፅእ እምኔሆሙ መንፈስ አቡየ፡፡

22. ወይበውእ ላእሌሆሙ መንፈስ ዲያብሎስ ውእቱኬ ዘይሜሕሮሙ ምግባረ እኩይ በዘይገብሩ በከመ ነገርኩከ ቀዲሙ፡፡ እስመ ኢይትኤረይ መንፈስ ቅዱስ ምስለዲያብሎስ ወአልቦሙ ሥንዐ ማእከሎሙ ወለእ ለይገብሩ ምግባረ ዲያብሎስ ይትኴነኑ ምስሌሁ ውስተ ገሀነም ወእለሰ ይገብሩ ምግባረ መንፈስቅዱስ ይትፌሥሑ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት፡፡

23. አንተሰ ንግሮሙ ለሥዩማነቤትየ ከመ ይግበሩ ትእዛዝየ ወይዕቀቡ ሕግየ ወሥርዓትየ፡፡

24. ወከመ ይኩንዎሙ አርአያ ለሕዝብ ለምግባረጽድቅ እንዘየዓቅቡ ርእሶሙ እምዝሙት በእደዊሆሙ ከመ ኢይግበሩ ወበአዕይንቲሆሙ ከመኢይርአዩ ከንቶ ወኢይስምዑ ነገረ ሐሱመ፡፡

25. አላ ያንፅሑ ርእሶሙ ወእደዊሆሙ ከመኢይትረከብ

"መንፈስ ወደፈቀደው ይነፍሳል ድምፁን አይሰማም የት እንደሚገባና እንደሚወጣም አይታወቅም" የሚል ተፅፏል እንደዚሁ ሁሉ ቃሌን ለሚያከብር መንፈስቅዱስ ይጠብቀዋል፡፡ እኔን ለሚጠሉና ቃሌንም ለሚጠሉ እንደዚሁም ትእዛዜን ለማይፈፅሙ የአባቴ መንፈስ አይጠጋቸውም ከነሱ ይርቃል እንጂ፡፡

22. የዲያብሎስም መንፈስ ያድርባቸዋል እሱም የረከሰ መንፈስ ሁኖ መጥፎ ሥራን ያሠራቸዋል ይህም አስቀድሜ እንደነገርኩህ የዘወትር ሥራቸው ይሆናል፡፡ መንፈስቅዱስ ከዲያብሎስ ሥራ ጋር አይገናኝምና በመካከላቸውም ስምምነት የለም የዲየብሎስን ሥራ የሚሠሩ ከዲያብሎስ ጋር ይኰነናሉ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚሠሩ ደግሞ ከሞት በኋላ በዓፀደ ነፍስ ሲደሰቱ ይኖራሉ፡፡

23. አንተ ግን የቤቱን ሹማምንት ሕጌን እንዲጠብቁ ሥርዓቴን እንዲያከብሩ ንገራቸው፡፡

24. እነሱ ለተከታዮቼ ምዕመናን መልካሙን አርአያ ማስተላለፍ አለባቸው፡፡ እነሱን በመመልከት ምዕመናን የፅድቅን ሥራ ሊሠሩ ይችላሉ፡፡ ከዝሙትም ይጠበቃሉ በእጃቸው መጥፎውን እንዳይነኩ በዓይናቸው መጥፎትን እንዳያዩ መጥፎም ነገር እንዳይሰሙም ይሆናሉ፡፡

25. ከዚሁም ለመራቅ ራሳቸውን ንፁሕ ያድርጉ፡፡ ምንም ይሁን

በላዕሌሆሙ ነውር ወኢበምንት ምግባረ ኃጢአት ከመኢይበሉ አሕዛብ ኀበእግዚአብሔር አምላኮሙ።

26. ወሶበሰ ኢያፍቀርዎ እምኢአቀቡ ትእዛዞ ወእምኢገብሩ ዘንተ በከመገብሩ ካህናት ደቂቀ እሥራኤል በውእቱ መዋዕል እግዚአብሔርሃ ኢይፈርሁ ወለጣኦታት ይሠግዱ። ወይበሉሙ ፩ እምነቢያቲሆሙ በእንተአክሙ አሕዛብ ይፀርፉ ላእለስመ እግዚአብሔር።

27. አዝዞሙ ከመይዕቀቡ ሕግየ ወትእዛዝየ ወይሁሩ በሥርዓትየ በከመሆርክሙ አንትሙ አርዳእየ በትእዛዝየ ወኢትንሣእ ፍጡነ ዘእንበለ ትጠይቅ ሕይወቶ ከመኢትኩን ንሱሐ ላእለዘሐለፈ ግብርከ ወሐቲተከ ወጠይቅ ከመኢይኩን እንተአውፅኡ ላእሌነ ነውረ ወነገረሐፍረት።

28. እምብእሲ ድንግል ወእም ድንግል ብእሲት ይትወለድ ብፁእ ብእሲ ወእም ሕድግት ወዘማ ኢይትወለድ ሠናይ ብእሲ በከመ ሙሴ ወአሮን እለአቀቡ ሕግየ።

29. (ሀ) ወከማሆሙ ካህናት ያንጽሑ እለአልቦሙ ነውር ወኢስብረተ ወኢፅርዓተ ወኢዕቁበ አው የማናይ አው ፀጋማይ ወኢምቱረ ዕዝን ወኢ ላዕለአ ልሳን።

ምን አስነዋሪ ምግባርን እንዳይፈፅሙ ይሁኑ ከኃጢአት ሥራ ሁሉ ይራቁ ይህ ከሆነ ከእግዚአብሔር አምላካቸሙ ዘንድ ይገባሉ።

26. የእግዚአብሐር አምላካቸውን ትእዛዝ ባልቻሉም ነበር ይህንን ባያደርጉ የእሥራኤል ካህናት እንኳ ከመጥፎ ተግባር ለመጠበቅ አልቻሉም የእግዚአብጠርን ትእዛዝ አፍርሰው ለጣዖት የሰገዱበት ጊዜ አለ ከዚህም የተነሳ ከነቢያቶቻቸው አንዱ ስለነሱ ጥፋት "አሕዛብ የናንተን መጥፎነት አይተው በእግዚአብሔር ስም ላይ ይሳደባሉ" ብሏቸዋል።

27. ትእዛዜን ይጠብቁ ዘንድ ሕጌንና ሥርዓቴንም ይጠብቁ ዘንድ እዘዛቸው እናንተ ተማሪዎቼ ትእዛዜን እንደጠበቃችሁ እንዲሁ ይሆናል። ማንንም ነገር ሳትመረምርና ሳትጠነቀቅ በችኮላ አንድን ነገር አትሥራ በችኮላ አንድን ነገር ለመሥራት ከሞከርክ ተመልሶ ነቀፋንና ውርደትን ያስከትልብሃል።

28. ከድንግል ሰው ና ከድንግል ሴት የተመረጠ ሰው ይወለዳል ከአመንዝራ ሴትና ወንድ ግን መልካም ሰው አይወለድም እንደአሮንና እንደሙሴም ትእዛዜን የሚጠብቅ አይወለድም።

29. (ሀ) እንዲሁ ንፁሐን ካህናቶቼ ነውር የሌላቸው ይሁኑ ስባሪ ጉድለት ቀኝምይሁን ግራ አካላታቸው የተስተካከለ ይሁን ጆሮአቸው በትክክል መስማት የሚችሉ ሁነው ለክህነት ይመረጡ

29. (ለ) እመሰ ቦ ዘአበየ ቃልከ ይኩን ቅውመ ወሕሩመ እምቤተ ክርስቲያን ወኢታርጉ አንቀፀ መንግሥተ ሰማያት እስመ አንተ መራኁት ዘመንግሥተ ሰማያት ውስተ እዴከ አነ ኵሎሙ ወአንተ ኵሎሙ ዘሃይማኖት ዘዲቤከ።

30. እስመኬፋ ብሂል በነገረዕብራውያን ኰኵሕ ብሂል ወላእሌከ ሐነፅክዋ ለቤተክርስቲያን ወዓናቅፀሲኦል ኢይሄይልዋ ዘነሣእኩ እምኀበአቡየ ወሀብኩከ ወፀገውኩከ መንፈሰ ፀጋየ።

31. ወአንተኒ ከመተሀብ ወትፀጉ ለእለ እምድሕሬከ እለፈተንከ ልቦሙ ወኢይትረከብ ነውር በላእሌሆሙ ዘዕቁብ በቃሉ ዘኢይነብብ ሐሰተ ዘኢያበዝሕ ኪነ ወተግባረ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ዘኢያስቆቁ ሰብእ በሐይደንዋይ።

32. ዘያነሐሲ አበሳ ለጊጉያን ወይመይጦሙ በቃለሰላም ወይትዌከፍ ንስሐሆሙ ለሐጥአን ወይገብር ፍትሐ ዘእንበለአድልዎ ወኢ ነሢአገፅ ወኢ ነሲአ ሕልያን ዘእንበለነሢአሔፕ በሠናይ ህግ ወበርቱዕ ፍትሕ።

33. ዘከመዝኬ ይደሉ ዘትሠይሞ ሊቀካህናት ዘምኩር በኩሉ

በማንኛውም ነገር የሚነቀፉም አይሁኑ።

29. (ለ) ያንተን ቃል አልቀበልም የሚል ካለም ከቤተ ክርስቲያን እንዲከለከልና እንዲርቅ አድርግ ለሱም የመንግሥተሰማያትን በር አትክፈትለት አንተ የመንግሥተ ሰማያት ቁልፍ ነህና በሌላ አባባል የመንግሥተ ሰማያት ቁልፍ ባንተ እጅ ነው እኔ አለት ነኝ አንተም የኃይማኖት አለት መሆንህን አትዘንጋ ሁሉም በእጅህ ነውና።

30. ኬፋ ማለት በእብራውያን ቋንቋ አለት ማለት ነው ቤተክርስቲያንን ባንተ ላይ ሠርቻታለሁ የተጠሉና የረከሱ የሲኦል በሮች አይበረቱባትም እኔ ከሰማያዊው አባቴ የተቀበልኩትን የጸጋየን መንፈስ እነሆ ላንተ ሠጠሁህ።

31. አንተም ካንተ በኋላ ለሚነሱ ንብረትን በመቀማት ሰውን ለሰቆቃ የማይዳርጉትን የዚህን ሐላፊ ዓለም ድሎትንና ከንቱነትን ተረድተው በልሕነታቸው ለሥጋዊ ጥበብ ብቻ ያላስገዙትና በቃላቸው የሚፀኑት ይህንን ታስተላፋለህ።

32. ካንተ በኋላ የሚተካው የበደለኞች ጥፋት ይቅር የሚል ከጥፋታቸው በሰላማዊ አነጋገር የሚመልሳቸው ንሥሐቸውንም የሚቀበል ያለአድልዎ ፍትሕን የሚቀበል ፊቱንም የማይቋጥር ጉቦን የማይቀበል ዋጋ ሳይከፍል የሰውን ንብረት ለመውሰድ የማይመኝ ትክክለኛ ሰው ይሁን።

33. ካንተ በኋላ የቤተክርስቲያን ሊቀካህናት ሊሆን የሚገባው

ምግባረሠናይ እንዘኢያነትግ ትእዛዛተ እግዚአብሔር ዘሰዓታተ ሌሊት ወመዓልት እንዘኢይረሥዕ ዘክሮነዳያን ወሙቁሐን ወግዱፋን ወእለደዴ ቤተክርስቲያን።

34. (ሀ) ወኢይገዝርው ንዋየቤተክርስቲያን ወኢየሀቡ ለሰብአቤቶሙ ወኢለግዩራን አንገማዲሁ ኢያድልው ለገፀሰብእ ኢ ለዓቢይ ወኢለንኡስ ወኢለገፀባዕል ወኢለ ነዳይ።

34. (ለ) ወዘተአዓደወ እምዝንቱ ቃል ሕሩም ወቅውም ውእቱ እምቤተክርስቲያን ወኢይትሐነፅ መልእልቴየ ወመልእልቴክ እለመነኑ ወገደፉ ዘኮነ ዕቁበ ዝንቱ ቃል።

35. ኦ እግዚእየ ከመእዕቀብ ኩሎ ዘአዘዝከኒ ይኩን ፈቃደዚአከ አነሂ እሠርጎ ለቤተክርስቲያን ወለኩሉ ንዋየ ማሕበር ወለኩሉ ንዋየ ምግባሪሃ ወለምሥዋኢሃ ወለመራናታ ወለአረቲሃ ወለጠረጴዛቲሃ ለዲያቆናት ወለመዘምራን ለአናጉንስጢስ ወሕዝባውያን ለእድ ወአንስት ለደቂቅ ወለሕፃናት።

36. በከመአንተ ላእለኵላ አግአዚት ኢየሩሳሌም እንተ በሰማያት ቅድስት ብከ ህግ ዘበበ መዓርጊሁ ለሄራን ሥርዓት ቅድስት ወለእኩያንሰ ቁመት ወግዘት።

በማንኛውም ምግባረሠናይ ተፈትኖ የፀና፣ በቀንም ሆነ በሌሊት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ የሚፈፅም ነዳያንንና እሥረኞችን በመንፈሳዊም ሆነ በሥጋዊ መግቦትን የማይረሳ በዓጸደ ቤተክርስቱያን የወደቁትን የሚያስታውስ መሆን አለበት።

34. (ሀ) የቤተክርስቲያንን ንብረት አይበትኑ ለቤተሰቦቻቸውንም አይሥጡ እንዲሁም ለሥጋ ዘመዶቻቸው አያካፍሉ የሰውን ፊት በማየት አያዳሉ ድሐ ሀብታም ትልቅ፣ ትንሽ በማለት ምዕመናን በሚመግቡበት ጊዜ አይበሉ።

34. (ለ) ከዚህ ቃል ወጥቶ የተገኘ ሁሉ የተከለከለ ነው ከቤተክርስቲያንም ይውጣ ባንተ ላይና በኔ ላይም ቦታ አይኖረውም ዋዛ ፈዛዛ ተናጋሪዎች የሚናገሩት ቃል በኔም ሆነ ባንተ ተቀባይነት አይኖረውም።

35. ጴጥሮስ እንዲህ አለ ጌታዬ ሆይ ያዘዝከኝን ሁሉ እፈጽም ዘንድ ፈቃድህ ይሁን እኔ በማሕበር ገንዘብ ሁሉ በቤተክርስቲያን የተለያዩ ንዋያተ ቅድሳት በአገልግሎት ላይ በሚውሉ ንዋያት ሁሉ በጠረጴዛም ይሁን በመሳሰለው እደክማለሁ። በዲያቆናት፣ በመዘምራን በአንባቢያን በሕዝባውያን፣ በሴቶቹም በወንዶቹም አመራሬን አከናውናለሁ።" ለሕፃናትና ለልጆችም እጠነቀቃለሁ።

36. አንተ በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ቅድስት ለደጋግና በየደረጃው ሥጦታ እንደምትሠጥ ለክፉዎች ደግሞ መለየትን ትሠጣለሁ።

37. በከመሐናንያ ቀሰጠ እምሤጠ ፍሬወይኑ ወአምፅአ መንፈቀ ሤጡ እንዘይፈቅድ በረከተፀጋ ዘመንፈስቅዱስ እስመዓብደ ልቡ ወመሰሎ ዘበወርቅ ይሳየጦ ለፀጋ እግዚአብሔር ዘይቀውም ቅድሜየ አቃቤ ቤተ ክርስቲያን አሕጐለ ነፍሶ ወአውረድዎ ውስተ ሲኦል ታሕቲት ወቀበርዎ ወራዙት።

38. ወአነ ተማዕኩ ላዕሌሁ ወሶበርእየ መልአከ እግዚአብሔር ዘይቀውም ቅድሜየ ዐቃቤ ዘቤተክርስቲያን አሕጐለ ነፍሶ።

39. ወካዕበ መፅአት ብእሲቱ ወሶበሰምዓት ከመሞተ ወድቀት ታሕተ እገርየ ወአስተብቁአተኒ ወእቤላ ለምንት አማዕክምዎ ለመንፈስቅዱስ ኪያሃኒ አሕጐላ ነፍሳ መልአከ እግዚአብሔር።

40. ወልድየ ቀሌሚንጦስ ኢትመሐክ ትትመዐዕ ወትገሥፆሙ ለእለ ተአደውዋ ለቤተክርስቲን እከመ አኮ አንተ ዘትትቤቀል ላቲ ዘአቀመላቲ መልአክ በነገረ ዚአከ ይትቤቀል ላቲ።

41. ውእቱሰ ይገብር በከመ ፈቀደ ወአንተ ቀዲመከ ገሥጽ እንከ ወአስኒ ምግባረከ

42. ወእምዝ ገሥፆሙ ወኢትሕፈሮሙ፤ ዘእንበለ ፍርሐት

37. የሚለዩትም የሐናኒያን መንገድ የተከተሉ ናቸው ሐናንያ ወይኑን ከፍሎ እየሸጠ ያጠራቀመውን ገንዘብ ግማሹን አመጣ በገንዘብም የመንፈስ ቅዱስን በረከትና ፀጋ ፈላጊ አበዳሪና የእግዚአብሔርን ፀጋ በገንዘብ ለመግዛት የሚችል መሰለው በዚሁም ከፊቴ ቆመ ቤተክርስቲያን ጠባቂነትንም ተመኘ በዚህም ነፍሱን አጠፋ ወደሲኦልም ወረደ ጎልማሶችም ቀበሩት

38. እኔም በሱ ላይ ተቆጣሁ የቤተክርስቲያን ጠባቂ የሆነው መልአክ የሱን ሁናቴ ሲመለከት ሐናንያ ነፍሱን እንዳጠፋ ባየጊዜ የሱን ነፍስ አጠፋ

39. በመቀጠል የሐናንያ ሚስት ወደኔ መጣች ባልዋ ሐናንያም እንደሞተ ሰማች ከእግሬ ሥር ወድቃም ለመነችኝ እኔም ለምን አንቺና ባልሽ መንፈስቅዱስን አስቆጣችሁት አንቺም ከሱ ጋር ጠፍተሻል አልኳት ነፍሷንም መልአከእግዚአብሔር እንድትጠፋ አደረገ ይህን ያደረገውም ከእግዚአብሔር ስለታዘዘ ነው።

40. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ቤተክርስቲያንን በሚደፍሩ ሰዎች ላይ ቸልተኝነትን አታሳይ ገሥፃቸው የምትበቀላቸውም አንተ አይደለህም ባንተ አማካይነት የእግዚአብሔር መልአክ ለቤተክርስቲያን ይበቀልላታል።

41. እግዚአብሔር የፈቀደውን ይፈፅማል አንተ ግን ቀድመህ ራስህን ገሥፅ ምግባርህንም አስተካክል

42. ከዚህም አያይዘህ ያለፍርሐት ገሥፅ ስለእውነት እስከደምጠብታ

ተበአስ ዘበእንተ ጽድቅ እበከ ለደም እስመአበደምስ ለሊሁ መልአከ እግዚአብሔር ይቀውም ለቤተክርስቲን እንተአጥረያ በደሙ ወዓተባ በፊፀመስቀሉ።
43. ቀዲሙኑ አርአዮ ወተናገሮ ለሙሴ ከመይገብር ግብራ ለደብተራ እንተ በሰማያት ወአስተጠናቀቀ ሎቱ ነገሮ ዘከመ ይገብር ግብራ ወይቤሎ ሥራዕ ላቲ ከመ ይኩኑ መስተገብራነ ሌዋውያነ እንተባሕቲቶሙ ሥራዕ ሎሙ ሕገ ለደብተራ።
44. ወሰበ ስሕቱ ሌዋውያን ከመካልአን ደቂቀ፳አል ወሰገዱ ለግልፎ ወተምዓ እግዚአብሔር ላእሌሆሙ ወፈቀደ ያጥፍአሙ በምዕር ወአስተርአየ ሙሴ ወወረደ ኀቤሆሙ ወይቤሎሙ ይንሣእ፩ለ፩ ሰይፎ ወይቅትል ቅሩበ።

45. ወበእንተዝ ከመዝ አዘዞሙ በእንተ ዘአርኮሱ ሥርዓታ ለቅድስት ደብተራ እንተወሀቦ በምድር ከመይግበር ኪያየ ደብተራ እንተቦቱ ሐደረ ምስለ ሰብእ እስመፀሐፈ ውስቴታ፲ ቃለተ ጽድቅ በእደዊሁ ቅዱሳት ቀዳሚኩሉ አፍቅሮ ለእግዚአብሔር አምላክከ በኩሉ ልበከ ወበኩሉ ሐይልከ ወበኩሉ ሕሊናከ።
46. አፍቅር ቢፀከ ከመ ነፍስከ ወአክብር ሰንበቶ ለእግዚአብሔር አምላክከ ኢትቅትል ነፍሰ ኢትሑር ብእሲተ ብእሲ

ድረስ ተጣላ የደም ባለቤትስ ከእግዚአብሔር የተላከው ወልድ ነው እሱ በዕፀመስቀሉ ለባረካትና በደሙ ለዋጃት ቤተክርስቲያን ይቆማል።
43. ቀድሞውም ለሙሴ የድንኳንን ሥራ ይሠራ ዘንድ አሳየው ድንኳንዋ ሰማያዊት ናት እግዚአብሔር ስለዚችው ያለውን ለሙሴ ገልያ አጠናቀቀ ድንኳንዋን ሌዋውያን እንዴት ሊያገለግሉዋት እንደሚችሉም ሙሴ ህግ እንዲሠራላቸው ከእግዚአብሔር መመሪያ ተሠጠው።
44. ሌዋውያን እንደሌሎቹ የእስራኤል ልጆች ባጠፉ ጊዜና ለጣዖትም በሰገዱ ጊዜ እግዚአብሔር ባንድ ጊዜ ሊያጠፋቸው ወደደ በዚህ ጊዜ ሙሴ ወደነሱ ወረደና ሁላችሁም ሠይፋችሁን አንሱና ባለሠይፍ የሆነው ሁሉ አጠገቡ ያለውን በያዘው ሠይፍ ይምታው ብሎ አዘዘ።
45. ስለዚህ የድንኳን ሥርዓት ስላረከሱ እንደዚህ አዘዛቸው እቺን ድንኳን ራሱ እግዚአብሔር ከሰዎች ጋር እንዲገናኝባት አድርጎ ይሠራት ዘንድ አስቀድሞ ለሙሴ አዘዘው በሷ ላይም ተጨማሪ አሥር ትእዛዛት ሰጠው የመጀመሪያዋ ትእዛዝ እግዚአብሔር አምላክህን በሀሊናህ ሁሉ በኃይልህ ሁሉና በልቦናህ ሁሉ ውደደው ትላለች።
46. ባልንጀራህን እንደራስህ ውደድ የእግዚአብሔርን ሰንበት አክብር አትግደል አትሥረቅ ከወንድ ሚስት አትሂድ በሐሰት አትመስክር

ኢትሥርቅ ኢትኩን ስምዓ በሐሰት ኢትምሐል በስመ እግዚአብሔር አምላክከ በሐሰት ኢትዘሙ ኢትፍቱ ንዋየካልእ ዘአጥረየ አጥርዮ ወባ – አጓንሂ ብዙሐት ትእዛዛት ዘይመስሉ ለዝንቱ።

47. ወለእለተአደው እምኔሃ ተአዘዘ በህገ ሙሴ ከመይሙት ወይትወገር በአእባን ወበእንተ ሰንበትሂ ለዘአሐዝዎ እንዘይሄልድ ዕፀ በእለተ ሰንበት ወአብፁህዎ ኀበሙሴ ወወሰድዎ ኀበ ወዓልት እስከይስእል ኀበ እግዚአብሔር ከመይሥረይሎቱ።

48. ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ቀዲሙ ዘርእዮ ይኩን ሪምዐ ላእሌሁ እዳዊሁ ለሰማዕት ይቅድሙ ወጊረ በአእባን ወእምዝ ኩሎሙ እደው ይውግርዎ በአእባን።

49. ርኢከኑ ለክብረ ደብተራሁ ዘገብረ አንተ ዕቀብ ግብረ ቅድስት ዘይትገበር በውስተ ቅድስተቅዱሳን ጳውሎስኒ ነገሮሙ ለሰብአ ቆሮንቶስ እንዘ ይብል እመቦ ዘስሕተ በቤተክርስቲያን ከመ ኢያስሕት ሕዝበ ክደርስቲያን ሠርውዎ።

50. ወዘንተ ዕቀብ መልእክተከ ከመትንግሮሙ ለእለ ተሰይሙ በመልእክትከ እምድሕሬከ ጳጳሳት ዐእይንተ ቤተክርስቲያን በሎሙ ከመይዕቀቡ ትሩፋተ ከመኢይትመዓዕ

በእግዚአብሔር ስምም በሐሰት አትማል አታመንዝር የራስህ ያልሆነውን የሌላ ሰው ንብረት አትመኝ ሌላ ሰው ያፈራውን ንብረት ለመውሰድ አትመኝ ሌሎችም ይህን የመሰሉ ብዙ ትእዛዛት አዘዘው

47. ይህን የተጻፈውን ትእዛዝ ያፈረሰ ሰው በሙሴ ህግ ይሞት ዘንድ ተወሰነበት ሲሞትም በድንጋይ ተወግሮ ነው ስለሰንበት ደግሞ የተለየ መመሪያ ነበር በእለተሰንበት እንጨት ሲሰብር ሰው ቢገኝ ተይዞ ወደሙሴ ይወሰድ ነበር። ሙሴም ለሌሎች ይሠጠውና ሥርየትን ለማግኘት ይለምን ነበር።

48. እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ሲል አናገረው "አስቀድሞ የሌለውን በደል የተመለከተ ሰው ለምስክርነት ይጠራ ጥፋተኛው በድንጋይ ሲደበደብም ያ ምስክር ሰው አስቀድሞ በድንጋይ መውገሩን ይጀምር ከዚያ የቆመው ሁሉ ይውገረው"

49. ስለዚህ ተመልከት ይህን ሁሉ ያደረገው ስለድንኳኑ ክብር ብሎ ነው አንተም በቅድስተ ቅዱሳን ውስጥ የሚፈፀመውን ቅዱስ ሥራ ጠብቅ ጳውሎስም ለቆሮንጦስ ሰዎች በክርስቲያን መካከል ስህተትን የሚከተል ካለ እንዲወገድ አድርጉ አለ።

50. ይህንን በመልእክትህ ላይ ጠብቅ ካንተ በኋላ ለሚሾሙ የእግዚአብሔር ዓይኖች ጳጳሳትም በመልእክት አስተላልፍ ይህን ትእዛዝ በንውሕ ልቦና እንዲጠብቁትና እንዲያስተላልፉት

እግዚአብሔር ላእሌሆሙ ወላእለመርዔቶሙ።

51. ወኢትመጽእ ቃለከ አገዘዞሙ ለእለይሬዕዩ ዎሙ ለመርዔቱ ለክርስቶስ ከመላዕሌሆሙ ይስምዑ ወያፍርሕዎሙ ለእለተሠይሙ ካህናተ ወሊቃነካህናቲሁ ለእግዚአ ሰማያት ወምድር

52. ዘስሙ ጥዑም ለአፍ ዘይትመነዩ ይርዩዎ ወየሐውፅዎ መላእክት ዘሥልጣኑ ዲበኩሉ ነገሥት ወመኳንንት ወላእለ ኩሉ ሐይል እስመ እግዚአ ኩሉ ውእቱ ወአልቦ አድልዎ በኀቤሁ ዘአብርሆ ለፀሐይ ውስተ ጠፈረ ሰማይ።

53. ወአብርሆ ለዓለም በምዕር ወፀሐይኒ ይገብእ ውስቱ ምዕራቢሁ ወያስተጋብእ ብርሃና ለዓለም ወእግዚእነኒ አመ የዐርግ ውስተሰማይ አስተጋብአነ ውስቴቱ ወመሐረነ ከመንግበር ግብራ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ወአለበወነ ወአጥበበነ ከመ ንምሐሮሙ ለእለእምድሕሬነ ከመ ይፅንዑ በሥርዓታ ወበሕጋገቲሃ ለቅድስት ደብተራ።

54. ወይቤለነ እግዚእነ ተአምኑ ከመአነ ምስሌክሙ ነበርኩ አንትሙኒ ምስሌየ በከመ ነበርኩ አነ በአቡየ ወበዘፈነወኒ ሊተ አቡየ አነሂ እፌንወክሙ ከመ ትዕቀቡ ሕገ

እግዚአብሔር በነሱ ላይና በመንጋዎቻቸው እንዳይቆጣ ያደርጉ ዘንድ አዘዛቸው።

51. መንጋዎችን ለመጠበቅ የተሾሙትን ካህናት ያስጠንቅቁዋቸው ዘንድና ካህንነትና ሊቀካህናትነት ለሚሾሙ ይመኑዋቸው ዘንድ ጥብዓትን ስጣቸው የነሱ ክህነት በሰማይና በምድር ኃላፊነትን ያስከትላልና።

52. የጌታ ቃል ለአፍ የሚጣፍጥ የሚጥም ነው። ይህን ጥዑም ቃል መላእክት ሰምተው ሥልጣኑ በእጁ የሆነውንና በነገሥታትና በመኳንንት የበላይ የሆነውን የሐይል ሁሉም ኃይል የሆነውን አምላክ ሊያዩት ይወዳሉ በሱ ዘንድ አድልዎ የለም ፀሐይም በሰማይ ጠፈር ያበራ ዘንድ ያደረገ እሱ ነው።

53. ጌታችን ዓለምን አበራው ፀሐይንም ወደመግቢያው ያስገባዋል የሱንም ብርሃን ለዓለም ያደርሳል ጌታችን ባረገ ጊዜ (ወደሰማያት) ወደሱ ሰበሰበንና የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥዕል እንድንሠራ አስተማረን አስተዋይነትን ሠጠን ብልሕነትንም አሳደረብን ይህንን ያደረገበት ምክንያት በኋላችን ለሚነሱ የኛ ተከታዮች በቅድስት ደብተራ ሥርዓትን ይጠብቁ ዘንድ እናስተምራቸው ዘንድ ነው።

54. ጌታችን "እኔ ከናንተ ጋር እንደነበርኩ ታውቃላችሁ እናንተም ከኔጋር እንደነበራችሁ ታውቃላችሁ እኔ ካባቴ ጋር እንደነበርኩና እሱም እንደላከኝ እኔም እናንተን እልካችሁአለሁ የምልካችሁም

ለቤተክርስቲን ከመእሰባሕ በላዕሌሃ።

55. አስመበእንቲአሃ ተሰቀልኩ ወሞትኩ ዕቀቡ ሥርዓተ በፍድፋዴ መእሴባሕ በውስቴታ ምስለ አቡየ ወመንፈስቅዱስ እስመ ኩሉ በሥላሴ ይትገበር ወዓለምኒ ወኵሎን ዘውስቴታ በሥላሴ ተገብረ።

56. ወሶበሂ ታጠምቅዎሙ ለአሕዛብ በሉ በስመአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ከመ በ፩ስም ያመልኩሥሉስ አብ ወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወአነሂ እምከመ ተለዓልኩ ወዓረጉ ኀበአቡየ አፌኑ ለክሙ መንፈስቅዱስ ዘኢየኀድገክሙ እጓለማውታ ትኩኑ።

57. ወያዜክረክሙ ኩሎ ዘነገርኩክሙ አቡየኒ ያፈቅረክሙ ፈድፋደ አነ ዘእስእሎ ለአቡክሙ ቀዳሚ በእንቲአክሙ አላ አቡየ ያፈቅረክሙ ወይሰምዓክሙ ወይገብር ለክሙ ኩሎ ዘሰዓልእክምዎ ወአንስ ኢኮንኩ ርኁቀ እምኔክሙ ወእምቤተ ክርስቲያን ወካዕበ እሄሉ ምስሌክሙ ምስለ እለ ከማክሙ እስከ ሕልቀተዓለም።

58. አሌብወክሙ ወአፅንዓክሙ ወመልአክየሂ ይቀውም ለቤተክርስቲያን ይገብር ሎሙ ኩሎ ዘፈቀዱ አንተሰ ንገሮሙ ለስዩማነ ቤትየ ከመይጠናቀቁ እምእኩያን

እኔ የምመሰገንባትን ቤተክርስቲያን ህግንና ሥርዓትን ትጠብቁ ዘንድ ነው" አለን።

55. እኔ ስለቤተክርስቲያን ተሰቀልኩ ሞትኩም በጥንቃቄ የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ጠብቁ እኔ አባቴ ጋርና ከመንፈስቅዱስ ጋር በሷ እመሰገን ዘንድ ዓለም ሁሉ በስላሴ ነው የተፈጠረውና ዓለምና በዓለም ውስጥ ያለው ሁሉ በሥላሴ ተፈጥረዋል።

56. በዛን ጊዜ አህዛብን በስመአበ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ ስም በሉ ባንድ ስምም ሦስት አካላት እንዳሉ ያምኑ ዘንድ አስተምሩዋቸው እኔም ከምድር ወደሰማይ ከፍከፍ ባልኩ ጊዜና ወዳባቴ ባረግኩ ጊዜ እንደሙት ልጆች የተጣላችሁ እንዳትሆኑ መንፈስቅዱስን እልክላችሁአለሁ።

57. ከናንተ መካከል ሆኜ ያስተማርኩዋችሁን ሁሉ መንፈስቅዱስ እንድታስታውሱ ያደርጋቹኋል አባቴም ይወዳቹኋል እኔ እንደቀድመው ስለናንተ አብን አልለምነውም ነገርግን አባቴ ይወዳቹኋል የምትለምኑትንም ይሠጣችኋል እኔም ከናንተ አልርቅም ከቤተክርስቲያንም አልርቅም ደግሞም እስከዓለም መጨረሻ ድረስ ከናንተ ጋር እሆናለሁ አልለያችሁም።

58. አስተዋዮች እንድትሆኑና እንድትፀኑ አደርጋችሁአለሁ የኔም መልአክ ለቤተክርስቲያን እንዲቆም አደርግላቸው ዘንድ አንተም ለቤቴ ሹማምንት ንሥሐን ሳይፈልጉ ለተንኮል ወደነሱ ከሚመጡ

አሕዛብ እለይመፅኡ ኀቤሆሙ እንዘኢይፈቅድዎ ለንሥሐ ወአዲ አኮ በእንተ አሕዛብ እኩያን ባሕቲቶሙ። ወኢ እምነቢያተ ሐሰትሂ ተዓቀቡ እምእለ ይመፅኡ ኀቤክሙ በአልባሰአባግዕ።

59. ወእንተውስጦሙ ተኩላት ወመሠጥ እለይሜንንዎ ለቃለ እግዚአብሔር ይፌክርዎ ለግእዞሙ ወይሔስው ቦቱ እስመሠይጣን አስሐቶሙ በነገሮሙ ይዌልጥዎ ሎሙ ኀበ ግብሮሙ።

60. አንትሙሰ በሃ ኢትበልዎሙ ወፍኖቶሙ ኢትትልው ለእለይት መሐሉ ምስለ ዲያብሎስ ወይገብሩ ሰገለ ወመቅሰመእሉ ዓላውያን።

61. ረሐቁ እምኔሆሙ ወአዲ ኢታእምሩ ፍናዊሆሙ ወኢትትፋቀሩ ምስሌሆሙ እስመ እመንቱ ውሉደጽልመት ወአንትሙ ውሉደብርሃን ደቂቃ ለቤተክርስቲን እንተ አጥረይክዋ በደምየ ይቤእግዚአብሔር ዘኩሎ ይመልክ

62. ወእፀሐይያ ለማሕቶቶሙ ለእኩያንሕግ እምእድ ወአንስት እምእለ ይትሜሰሉ በኵሉ ተጠይሮ ኢይባኡ ውስተ ቤተክርስደቲያን ዘእግዚአ ሰማያት ወምድር ዘይሴሲ ለኵሉ ያጠቡ እም፬ጠባይዓት ፪ በዘይትገሰስ ወ፪ በዘኢይትገሠሥ። ፫በዘይት ረአይ ወ፩በዘኢይትሬአይ።

ክፉዎች አህዛብ እንዲጠነቀቁ ነገራቸው ድጋሚም ስለእኩያን አህዛብ ብቻ አይደለም በግ ለመድ ለብሰው ከናንተ በኋላ ከሚመጡ የሐሰት ነቢያትም እንዲጠበቁ ነገራቸው።

59. ውስጣቸው ግን የሚነጥቁ ተኩላዎች ናቸው ቃለእግዚአብሔርን ይንቃሉ በተሳሳተ መንገድና ለነሱ እንደሚያመች በማድረግም ይተረጉሙታል በቃለ እግዚአብሔርም ላይ ይዋሻሉ። ሠይጣን አስቶአቸዋልና በማስመሰልም ወደጥፋት ይወስዳቸዋል።

60. እናንተ ግን ሰላም አትበሉዋቸው በነሱ መንገድም አትጓዙ እነሱ ዲያብሎስን ይመስሉታልና የጥንቆላንም ሥራ ይሠራሉና ውስጣቸው በክህደት የተሞላ ነው።

61. ከነሱ ራቁ የነሱን ተንኮል መንገድ አታውቁምና እነሱና እናንተ አንድ አይደላችሁም እነሱ የጨለማልጆች ናቸው እናንተ ደግሞ የብርሃን ልጆች ናችሁ "እናንተ በደሜ ገንዘብ ያደረግሁዋት ቤተክርስቲያን ልጆች ናችሁ" ሁሉን የሚገዛ እግዚአብሔር ይላል።

62. መብራታቸውን አጠፋለሁ እነሱ የህግ ክፍያዎች ናቸውና በዚሁ ክፉሥራ ሴቶችና ወንዶች ይጠመዳሉ በዚሁ ክፋት ተጠምደው ጠንቋዮች ይሆናሉ እነሱ ወደቤተክርስቲያን አይግቡ እሷ የሰማይና የምድርጌታ ማደርያ ናትና። **ሰማያዊው ንጉስ በአራቱ** ጠባይአት ሰውን ይመግባል ሁለቱ የሚዳሰሱ ሁለቱ **የማይዳሰሱ**

63. ወበዝንቱ ጠባይዕ ይሴሲ ለኲሉ ዘነፍስ ወሥጋ ወየዓቁሮ ለማይ በደመና ረቂቅ ወይዘርዎ ለጊሜ ከመሐመድ ወያወርዶ ለበረድ ከመፍተታት ወይለጉሞ ለአንበሪ ወየአሥሮ ለፈያታዊ ይፈትሐ ለትሑት ወያሌዕሎ ለነዳይ እምድር ወያነሥአ እመሬት ለምስኪን።

64. ያስተፈሥሐ ለእመ ውሉድ ወያስተዴሉ ክረምደተ ለምድር በሥርዓታ ለቤተክርስቲያን ቀዳሚ በነቢያት ወዳግመ በሐዋርያት ወእምዝ ወሀበ ሲሲቃውንት ወሉዳ ለጳጳሳት ወለካህናት ወለዲያቆናት።

65. ወካዕበ ለካህናት ወለዲያቆናት ወበመትልው ለመዘምራን ወለአናጉንስጢስ እድ ወአንስት ቤተክርስትያን እንቲአነ ፍሬሃ ከመበቀልት እንዘ አሐተ ለሊሃ ወብዙኃት ሕንባባቲሃ

66. ወአዲ ከመቅርፍተ ሮማን እንዘአሐቲ ፍሬሃ በውስቴታ ከመብዙህ ኅንባባቲሃ ወአካላቲሃ ትኩን ኅብረታ በአሐቲ ስፍነት ወአልቦ ዘይ ከውን በውስቴታ ከመጽምሕው ዘአልቦ ፍሬ ወከመበለስ እንተአልበቲ ፍሬ እንተ ረገማ እግዚእነ።

67. ተአቀብምሙ ከመኢይፅንን ሃይማኖትክሙ አልቦ

ሦስቱ የሚታዩ አንዱ የማይታ ጠባዮች በሰው አሉ።

63. በዚሁ ጠባይእ ሁሉን ይመግባል ነፍስ ያለው ሁሉና ሥጋ ያለው ሁሉ በሱ ይመገባል ውሃን በደመና ይቋጥረዋል ጉምን እንደአመድ ይበትነዋል በረድን በተበታተነ ቅርፅ ያወርደዋል አሣነባሪውን አፉን ይዘጋዋል ቀማኛውን ያሥረዋል በትሕትና ሕይወቱን የሚመራውን ይፈታዋል ነዳዩን ከፍ ያደርገዋል ምስኪኑንም ከመሬት ያነሳዋል።

64. ወላድን ደስ ያሰኛታል ለምድርም ክረምትን ያዘጋጃል ቤተክርስቲያንን አስቀድሞ በነቢያት ከዚያ ቀጥሎ በሐዋርያት መሠረታት ከሐዋርያት ቀጥሎ ደግሞ ለሊቃውንትና ለጳጳሳት በአደራነት አስረከባት።

65. በመቀጠል ለመዘምራን ለካህናትና ለጳድቃን አስረከባት እንዲሁም ለአንባብያን ለወንዶችም ለሴቶችም አስረከባት የቤተክርስቲያን ፍሬ እንደዘንባባ ፍሬ ነው ቤተክርስቲያን አንዲት ስትሆን ብዙ ቅርንጫፎች አሏት።

66. እንዲሁም እነደሮማን ቅራፊ ናት የሮማን ዛፍ ፍሬ እንዴት ሁና (ባንዷ) የሮማን ፍሬ ብዙ ዘሮች አሉ ብዙ አካሎችም አሉ ነገርግን ባንዲት ፍሬ ተጠቃለው ይታያሉ በፍሬዋ ውስጥ እንደጠወለገ ሽት ያለ ፍሬ አይታይም የሮማን ፍሬ ጌታችን እንደረገማት ዕፀበለስም ሆና አትታይም።

67. ከነዚህ መሰሎች ሰዎች ተጠበቁ ሃይማኖታችሁ እንዳይጣመም

ዘይትሜረይ በኮከብ ወኢ በመርፍእ ወኢ በሐፅ ወኢበእክል ወኢበንቃወ አራዊት ወኢተጠያሪ በያፍ ወኢሐላዪ በቃል ለእሉ ኩሎሙ ይረክቦሙ ኩነኔሁ ለእግዚአብሔር፡፡

68. ቦ እለይሠትሩ ገፆሙ በሐፂን ይላፅዩ ጽሕሞሙ አንስትኒ እለይገሥሣ ርኩሰ ወይገብራ ምንሳዌ ላእለ ሥጋሆን አው በእእባን አው በሐፂን አው በዕፀው እምብዙኀ ኀዘን ወቁጥዓ ዘረከቦን፡፡

፷፱. እሙንቱሰ መሰሉ ዘይትበአሱ ምስለ እግዚአብሔር ወኢተመጠው ዘመፅአ ላእሌሆሙ በአኰቴት ኩሎሙ ይሕድጉ ዘትካት ልማደ እመሰ አበዩ ተኰንኖ ይኩኑ ውፁአነ ወስዱዳነ እመቤተ ክርስቲያን

70. ወእመቦ ዘይምህር ደቀ ዘፈነ ወተውኔተ ወአዲ ዘያረውፅ አፍራሰ ወመዓስበ ዓርዌምድር ወፈካሬሕልም ወዘይትዋነዩ፣ እሉ ኩሎሙ ይኅድጉ ዘትካት ልማደ ምግባሮሙ ወለእለሰ ተመይጡ ይኅድግዎሙ ወእመሰ አበዩ ይኩኑ ቅውማነ እምቤተክርስቲን ወእመቦ ዘያፈቅር ሥራየ ወያመልክ ፀሐየ፡፡

ተጠንቀቁ ሃማኖት አለን እያሉ በኮከብ በመርፌ ወይም በጦር በእህል በድንጋይ በአውሬድምፅ በወፍ በዘፈን እና በሌሎችም የሚያመልኩ ሁሉ እናንተን እንዳያሳስቷችሁ ተጠንቀቁ፡፡

68. ሰዎች (ወንዶችም ሆኑ ሴቶች) ሐዘንም ይሁን ሌላ የሚያበሳጭ ነገር ሲገጥማቸው ፊታቸውን በብረት የሚተረትሩ ጢማቸውን የሚላጩ ሴቶች ሁነው በአካላቸው ላይ ጥፋት የሚፈፅሙ በድንጋይ ወይም በእንጨት በሰውነታቸው ላይ ጉዳት የሚያደርሱ አሉ፡፡

69. እንዲህ ያሉ ሰዎች ከእግዚአብሔር ጋር የሚጣሉ ይመስላሉ፡፡ የደረሰባቸውንም ፈተና በአኮቴት አይቀበሉትም እንዲህ ያሉ ሰዎች የወረሱትን መጥፎ ባህል እንዲተው ይነገራቸው የሚሠጣቸውን ምክር ለመቀበል ፈቃደኞች ካልሆኑ ግን ከቤተክርስቲያን ይለዩ

70. ልጆችን ዘፈን የሚያስተምር ካለ ፈረስን የሚጋልብ ካለ በመዓስብነት የሚኖር ካለ ሕልምን በመተርጎም የሚኖር ካለ ማደርያው ጨዋታ ብቻ ያደረገ ካለ እነዚህ ሁሉ ወደቤተክርስቲያን ሲመጡ ይህን ሁሉ የቀድሞልማዳቸው መተው አለባቸው የቀድሞው ልማዳቸውን ለመተው ፈቃደኞች የሆኑትን ሁሉ ተቀበሉዋቸው ፀሐይን በማምለክና የሥራይን ሥራ የሚሠራ ግን ይወገድ፡፡

71. ወእመቦ ዘይሰግድ ለወርሕ ወለኩሉ ኀይለ ሰማያት በአድባር ዘይሰግድ ለፍጥረት ሐዲሳ ለእግዚአብሔር ሰጊደ ወዘ ይዘብሕ እንስሳ በውስተአድባር ውፁዕ ውእቱ እም ቤተክርስቲያን።

72. ወእንዘ ይሰምዕ ዘንተ ወነስሐ ወገብአ አናሕስዮ ሎቱ አበሳሁ በእንተ ፍቅረ ሰብእ ብክሙ አእምሮ ተሀብዎሙ ንሥሐ መጠነገብሩ ብእሲትኒ እንተ አውሰበት ፪ ኤ አሐወ ትሰደድ እስመ አስተቃንኣ ወአፅዐላ አቡሆን ወእሞን።

73. እመሂ ብእሲት ወእመሂ ብእሲ እንዘ ያነሐስዩ ለእመሐደጉ ዘኢርቱዓ አውሰቡ ወተመይጡ ወሐደጉ ዘቀዳሚ እከዮሙ ተወከፍዎሙ በንሥሐ ወመዓድዎሙ ኢይባኡ ኀበ ዘከመዝ አውስቦ።

74. ወለደናግል መሐርዎሙ ለእለኢያውሰቡ ከመይዕቀቡ ድንግልናሆሙ ከመብንተዓይን ብእሲኒ ይገሥፅ ወልዶ ወብእሲትኒ ትገሥፅ ወለታ ወኢይስሐቁ በቅድሜሁ ከመኢያ ምዕዎሙ። አላ በከመሠራዕነ ሕገ ጸሐፉ ሎሙ ሰብሳበ እምድሕረ ሐተትክምዎሙ ወፈተው።

75. ወለእለሰ ሐረዩ ከመ ይትዓገሡ አቅምዎሙ ቅድመቤተ

71. ለጨረቃና ለሰማያት ኃይላት ለተራሮችና ለሌሎችም ፍጡራን የሚሰግድና ለእግዚአብሔር መስገዱንም የተወ ቢኖር እንስሳትን እያረደ ለፍጡራን ተራሮች መስዋዕት የሚያቀርብ ሁሉ ከቤተክርስቲያን ይወገድ።

72. የካህናትን ምክር ሰምቶ ንሥሐ ከገባ ያለፈውንም ሥሕተቱ አስታውሶ ከተፀፀተ በፈፀመው ስሕተት መጠን ቅጣቱን ሥጡት ይህንን ለማገናዘብ አእምሮ አላችሁና ሴት ሁለት ወንድማማችን ብታገባ ከቤተክርስቲያን ትባረር ወንድም እንዲሁ ሁለት እታማማቾችን ቢያገባ ይሰደድ ባባትና እናታቸው ላይ ስድብን አመንጭቷልና

73. ወንድም ይሁን ሴት ይህን የመሰለ የተሳሳተ ጋብቻ ትተው ከተመለሱ ደግሞ ይህን የመሰለ ስህተት እንዳይፈፅሙ በመምከር ወደቤተክርስቲያን አስገቡዋቸው። የተስተካከለ ክርስቲያናዊ ጋብቻም እንዲኖራቸው አድርጉ።

74. ለደናግልም የወደፊቱ ጋብቻቸው ይዞታ የተቃና እንዲሆን እስከዚያውም ድንግልናቸውን በጥንቃቄ ይጠብቁ ዘንድ ምክሩዋቸው ድንግልናቸውን እንደዓይን ብሌን ይጠብቁት በዚህመሠረት አባት ልጁን ይገስፅ እናትም ሴት ልጇን ከመምከር አትቦዝን በአመንዝራነት መንገድ ጋብቻ አይፈፀም እኛ በሠጠናችሁ ,ህግ መሠረት ይፈፀም እንጂ።

75. ድንግልናቸውን ጠብቀው ለመኖር የወሰኑትን ሁሉ

እግዚአብሔር ወፈሐርዎሙ ለመርዓዊ ሰማያዊ ከመይዕቀቡ ርእሶሙ ወእመሰ ኢክሂሉ ተዓግሦ ይሕበሩ በህገቀኖና ሰብሳብ በአሐቲ ብእሲት ምስለ ፈሪሃ እግዚአብሔር እስመ ንፁህ ሰብሳብ ቡሩክ በኀበ እግዚአብሔር።

76. ወእግዚአብሔር ፈጠሮ ለአቡነ አዳም በአርአያሁ ወበአምሳሊሁ ወወሀቦ አንተ ብእሲተ ሔዋንሃ ባረኮሙ ወይቤሎሙ ብዝኁ ወተባዝኁ ወምልእዋ ለምድር ወከመዝ አዘዘ እግዚአብሔር ይንበር ክርስቲያናዊ በአሐቲ ብእሲት።

77. ወለእለሰ ይነብሩ ምስለ ብዙሐን አንስት ዘኢተአዘዘ በሕግ ኢይትኄለቁ ምስለ አበግዓ መርዔቱ ለክርስቶስ ወለእመሰ ሰብዓ ነስሐ አናሕስዩ ሎቱ ይክል ተሣለቆ ወለእመ አበየ ይትረገም ይኩን ውጹእ እመቤተክርስቲያን።

78. ወከመዝ ሥርዕዋ ለቤተክደርስቲን ኵሉ ጊዜ ከመይህድር እግዚአብሔር ውስቴታ ወአምሳል ለክሙ አምላኬሁ ለዝንቱ ብእሲ ባዕል ፩ ዘሐነፀ ቤተ ሠናየ ሥርግወ ወብሩሃ ኩለንተሁ ፈድፋደ ወባቲ ፯ አዕማድ

79. ሰብዓቱሰ ድድ ሠናይ ፈድፋደ ወመንሰጉሰ በዘይደሉ ወመፍትሔሁሰ በዘይበቁዕ ወገብረ ውስቴቱ ፯ መማክርተ ወሰብዓስ ሴመ ላእሌሆሙ ዘይኤዝዞሙ ለኵሎሙ ወገብረ

ከእግዚአብሔር ፊት አቁሙአቸው ለሰማያዊው ሙሽራም የታጨ እንዲሆኑ አድርጎ እነሱ ራሳቸውን በድንግልናዊ ሕይወት ለመምራት ይችሉ ዘንድ በዚሁመንገድ ሕይወታቸውን ለመምራት ካልቻሉ ግን በቤተክርስቲያን ህግ መሠረት ይጋቡ ንፅሕናን የተላበሰ ጋብቻ የተባረከነውና።

76. እግዚአብሔር አባታችን አዳምን በአርአያውና በምሳሌው ፈጠረው አንዲት ሚስትንም ሠጠው እሷም ሄዋን ናት እግዚአብሔር ባረካቸው ብዙ ተባዙም አላቸው በዚህ መሠረት እግዚአብሔር የሰው ልጅ በክርስቲያናዊ ሕይወት እንዲኖር አዝዞታል።

77. ከብዙ ሴቶች ጋር ለሚኖሩ ግን ከሕግ የወጡ ናቸውና ከኢየሱስ ክርስቶስ መንጋዎች ጋር አይቆጠሩም ድርጊታቸውን ትተውና ተፀፅተው ከተመለሱ ግን ከምዕመናን ጋር ይቆጠራሉ ከመጥፎድርጊታቸው ካልተመለሱ ግን ከቤተክርስቲያን ይለዩ።

78. ቤተክርስቲያን በዚሁ መንገድ ሥርዓት አስቀመጡላት ሁልጊዜ እግዚአብሔር ያድርባት ዘንድ ለዚሁም ምሳሌ ልስጣችሁ ምሳሌው አንድ ኃብታም ሰው የሠራውቤት ይሆናል አንድ ሰው የምታምር አዳራሽ ሠራ ሰባት ምሰሶዎች ነበሩዋት።

79. ሰባተኛው ምሰሶ ከማሕል ተተክሎ ሁሉንም ተሸክሟል በጣምም ያምራል መቆለፊያውም በሚገባ ተዘጋጅቷል ለዚሁ መልካም አዳራሹ ሰባት አማካሪዎችን አስቀመጠ ሰባተኛው አማካሪ

፪ሰብአ ዓይን እለ ይኔፅሩ ሠናየ ወእኩየ።

80. ወገብረ መትሕቴሆሙ ፪ ፀዋርያነ እለይፀውሩ ኩሎ ወሴመ ፲ ገባረ እምኔሆሙ እለ ይኤዝዞሙ ኀበኩሉ ዘፈቀዱ ከመይግበሩ ሥምረቶ።

81. ወፍካሬሁሰ ለሊሁ እስመይቤ ተዓውቀ እግዚአብሔር በይሁዳ ወዓብየ ስሙ በእሥራኤል ወገብረ ሰላሞ ሐሮ ወማሕደሮስ ውስተ ፅዮን ወበህየ ሰበረ ኃይለ ቀስት ወልታ ወኲናተ ወፀባዒተ

82. ወዝንተ ሠራእከ ከመይፅናዕ መሠረተ ሃይማኖቶሙ ለውሉደ ቤተክርስቲን ከመይሕድር እግዚአብሔር ኀቤሆሙ ወይረስዮሙ ማሕደረ ክቡረ ኀበ ሐነፀ ቤቶ ምስለ አቡሁ ኄር ወመንፈስ ቅዱስ ማሕየዊ።

83. ወካዕበ ንግሮሙ ለሥየማነ ቤተክርስቲን ከመኢይትሀየዩ ንሥሐ ሐጥአን እስመይቤ ለሊሁ እግዚእነ ኢታቅብዱ ፀረ ክቡደ ዲበ አሕዛብ ዘኢይክሉ ፀዊረ አንትሙሰ በዲበ ልቡና አንገሊገክሙ ሥርዐዋ ለቤተክርስቲያን ከመ አዘዝናክሙ በጉባዔነ እንዘ ሀሎነ አሐተኔ።

84. ለሊሁሰ እግዚእነ አዘዘነ በመንፈስቅዱስ ቀዲሙ ኩነ

ሁሉንም ይመራል። ሁለት ሰላዮችንም መደበ እነዚህ ሁለት ሰላዮች መልካሙንና ክፉውን አንድ ባንድ ይቆጣጠራሉ።

80. ከነዚህ ሁለት ሰዎች በታች ሁለት ተሸካሚዎችን መደበ ሁለቱ ማንኛውንም ሁሉ ይሸከማሉ ከዚያ አሥር ሰዎችን ሾመ እነዚህ ሁሉ ወደፈለገው ሁሉ የሚታዘዙ ናቸው ወደፈለገውም ሁሉ ያዛቸዋል።

81. ለዚሁም ትርጓሜው እግዚአብሔር በይሁዳ ታወቀ በእስራኤል ዘንድም ስሙ ከፍ አለ ባገሩም በሰላም ኖረ ማደርያውንም በፅዮን አደረገ በዚህም የጦርን ሐይል ሰበረ ሰልፈኛንና ጋሻንም አጠፋ ማለት ይሆናል።

82. የቤተክርስቲያን ልጆች መሠረት ይፀና ዘንድ አንተ ይህንን ሥርዓት ትሠራለህ መሠረታቸውም ሲፀና እግዚአብሔር በነሱ ላይ ያድራል ካባቱ ጋርና ከመንፈስቅዱስ ጋርም የሱ ማደርያ ያደርጋቸዋል።

83. ደግሞ ሐጢአተኞችን ንሥሐ ችላ እንዳይሉ የቤተክርስቲያንን ሹማምንት ንገራቸው ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ በአህዛብ ላይ ሸክምን አታክብዱ የማይችሉትንም ሸክም አታሸክሙአቸው ብሏል እናንተስ ይህንን እንዳትፈፅሙ አስተዋይ አእምሮ አላችሁ። አንድላይ ተሰብስበን በሠጠናችሁ ሥርዓትም ቤተክርስቲያንን ምሩአት

84. ጌታችን ራሱ በመንፈስ አስቀድሞ ልባሞችና አዋቂዎች እንሆን

ማዕምራነ ወለባውያነ በውስተ ውሳጤ መንጠላዕት ወኢይትረከብ በላ እሌክሙ ሕሱም ዘያርሕቀክሙ እምእግዚአብሔር አምላክክሙ።

85. ወእምዝ ካዕበ ተጋብኡ ከመታስንዩዎሙ ለአሕዛብ ወኢይርከብ በላእሌክሙ ነውረ ከመይትፌሣህ እግዚአብሔር በእንቲአክሙ ወበእንቲአሆሙ ከመ ትበሉ አመንቀውም ቅድሜሁ ንሕነ እለገበርነ ዘአዘዝከነ ወመሀርነ ለህዝብከ ከመይግበሩ ከማሁ።

86. እግዚኦ ኢትስድደነ ምስለርጉማን እለተግሕሱ እምትእዛዝከ አላ ጉልቄነ ምስለ አባግዒከ እለዐቀቡ ትእዛዘከ ወኢትረስየነ ግሑሳነ እምሕረትከ ወዘንተ ሶበትብልዎ ይትፌሣህ ብክሙ ምስለደቂቅክሙ ወትወርሱ ምድረ ሐዳሰ ምስለ ኄራን ወፃድቃን።

87. እስመእምኩሉ አሕዛብ ዘሰማዕክሙ ወዘርኢክሙ እምዘብክሙ አበሳ ዘዘኢአሁ ይገብሩ ገሥፅዎሙ ከመኢይውቅስክሙ እግዚአብሔር ወለእመአርታዕክሙ በዘርኢክሙ ወሰማዕክሙ ይከሥት ለክሙ እግዚአብሔር ሕቡአተ ዘኢያእመርክምዎ ቀዲሙ።

88. ወበእንተዝ ትሴኒ ቅድስት ቤተክርስቲያን አንተሙኒ ኖሎት ትትጋበኡ ቃለ በእለተደይን እመሂ ሠናየ ወእመሂ እኩየ ሠናይሰ ለሠናያን ውስተ ማሕደረ ብርሃን ኀበአልቦ ደዌ

ዘንድ አዞናል አስተዋይነታችን ከመጋረጃ ውስጥ ካለው ቅድስና ቦታ ይሆን ዘንድ በናንተ ላይም ክፉ አይገኝ ክፉ ነገር ከእግዚአብሔር እንድትርቁ ያደርጋል።

85. ከዚህም ሌላ እንደገና ተሰብሰቡ አሕዛብን ታሥተምሩአቸው ዘንድ እግዚአብሔር ደስ ይለው ዘንድ በናንተ ላይ ነውር አይገኝ በዚያች ከፊቱ በምንቆምባት እለት አህዛብ ሊሠሩት የሚገባቸውን እንድናስተምራቸው አዘዝናል እኛም ያዘዝከንን አስተምረናቸዋል ብለን ለመመለስ እንችል ዘንድ።

86. አቤቱ ከተረገሙትና ከትእዛዝህ ከራቁ ጋር አትስደደን ትእዛዝህን ከሚጠብቁ መንጋዎችህ ጋር ቁጠረን እንጂ ከምሕረትህም የራቅን አታድርገን ስትሉት አስተምራችሁ በጸጋ ከወላጆቻችሁ ጋር ይደሰትባችኋል። ከፃድቃንና ከደጋግ ሰዎች ጋርም አዲስ ምድርን ትወርሳላችሁ።

87. ከምታስተምሩዋቸው አህዛብ መካከል የሚፈፅሙትን በደል ብታዩ አትለፉዋቸው ገሥፁዋቸው እንጂ ይህን ካላደረጋችሁ እግዚአብሔር ይወቅሳቹኋል ባያችሁትና በሰማችሁት ሁሉ በቅንነት ካስተማራችሁ እግዚአብሔር አስቀድማችሁ ያላያችሁትን የተደበቀ ነገር ይሠጣቹኋል

88. ስለዚህ ቅድስት ቤተክርስቲያን አምራ ትታያለች እናንተም እረኞች በቃል ትሰበስባላችሁ ክፋታችሁና ደግነታችሁ ያንጊዜ ይታያል ደጉ ሕመምና ምንዳቤ ከሌለበት የብርሃን ማደርያ

ወአልቦ ሕማም

89. እኩያኒ ለእኩያን ውስተ ማህደረጽልመት ኀበ ሀሎ ነደ እሳት ወኩነኔ ዘለዓለም ኀበነሎ ሥቃይ ወነቅየ ስነን እንተ አልባቲ ሙዓእ እስከ ለዓለም።

90. ዕቀብዋ ለዛቲ ቃልየ ወለዛቲ ሥርዓትየ ከመ ትትፌስሑ በዓውዱ ለአምላክክሙ ወትከውኑ ሊቃናተ ዲበእለመሐርናክሙ በከመ አስፌወነ እግዚእነ ወይቤለነ አመዳግም ምዕአትየ አመእነብር ዲበ መንበረ መንግሥትየ ትነብሩ ዲበ፲ወ፪ነገደ እሥራኤል።

91. ለእመ አመንክሙ ብነ በቃልነ በሠናይ ሕግ ኩኑ ሠናያነ ወለእለኢአምኑ ብነ በቃልነ ወስብሐቲነ ይትኰነኑ በደይን እስከለዓለም

92. አንትሙኒ ለእመ መሐርክምዎሙ በሠናይ ትከውኑዎሙ ሊቃውንተ ወትትፌስሑ ውስተ ገነተ ትፍሥህት ምስሌሆሙ ወዕለሰ ኢሰምዑክሙ ቃለክሙ ይትኰነኑ አንትሙኒ ለእመኢያሰነይክሙ ምግባሪክሙ ትትኰነኑ በደይን ኀቡረ።

93. አንትሙኒ ኢያሰነይክሙ ምዝጋናክሙ እንተፀውዓክሙ ባቲ አነ ቀሌሚንጦስ እነግረክሙ ገሀደ ጥቡዓነ ኩኑ ከመ ትገሥዕምሙ ለሐጥአን ወትሚጥዎሙ ለዕልሕዋን

ይሆናል።

89. ክፉ [illegible] የጥርዕ ማፋጨትና ሥቃይ ካለበት በዚህ ቀን [illegible] ሐዘንና መከራ ልቅሶና ዋይታ ካለበት [illegible] በእሳት እየተቃጠለ ይኖራል።

90. [illegible] እቺንም ሥርዓቱን ጠብቁዋት ይህንን [illegible] አደባባይ ትደሰታላችሁ [illegible] ያንጊዜ አለቆች ትሆናላችሁ ይህንንም [illegible] ምዕአቱ በአሥራ ሁለት [illegible] ተቃምጠን በአሥራሁለቱ ነገደእሥራኤል ላይ [illegible] እንደምንችል ገልፆልናል።

91. [illegible] በመልካምም ህግ ከተመራችሁ መልካም [illegible] ለማያምኑ ግን ምስጋና[illegible] ለማይቀበሉ ዘለዓለማዊ ደይን ይጠብቃቸዋል።

92. እናንተ [illegible] አስተምራችሁ ለመንግሥተሰማያት ካዘጋጃቹኋቸው ለነሱ ዓለቆች ትሆናላችሁ በመንግሥት ለማያትም ከነሱ ጋር ደትደሰታላችሁ ነገርግን በትክክል ሳታስተምሩዋቸው በመቅረታቸው ለኩነኔ ቢዳረጉ እናንተና እነሱ አብራችሁ ገሐነመእሳት ትገባላችሁ።

93. እናንተ ቸልተኞች ከሆናችሁ አካሄዳችሁም ካላሳመራችሁ በእግዚአብሔር የተጠራችሁበትንም ጥሪ ካላከበራችሁ ፍዳ ይጠብቃቹኋል እኔ ቀሌሚንጦስ እነግራችሁአለሁ ጥቡአን ሁኑ

እምእከዮሙ ወአስምዑ በእንተአሆሙ ሰማየ ወምድረ።

94. በከመ ይቤ ነቢይ አፅምዕ ሰማይ ወእንግርከ ወትሥማዕ ምድር ቃለአፉየ ወካዕበ ይቤ በውስቴቱ በዝሙር ዝ ሕዝብ አብድ ወአኮ ጠቢብ አኮኑ ዝንቱ አብ ፈጠረከ ፈጠረከሂ ወገብረከ ወካዕበ ይቤ በውስቴቱ ለዝ መዝሙር በልዓ ያዕቆብ ወፀግበ ሰብሐ ወገዝፈ ወርሕበ ሐደጎ ለእግዚብሔር ፈጣሪሁ ወርሐቀ እምእግዚአብሔር ሕይወቱ።

95. ወከማሁ አንትሙኒ ኖሎት ኅሥፅምሙ ለሕዝብ እለእምታህቴክሙ ወመሐርዎሙ ሥርዓተ ቅድስተ ዘተወፈይክሙ በዕለት ቅድስት

96. ዘተወለድክሙ በዕለት ቅድስት ወዓባይ እንተ ባቲ ዐተቦሙ ንሥኡ ፀጋ መንፈስቅዱስ ላዕሌክሙ አቅድሙ ዓቂበ ሥርዓታ ለዛቲ ሃማኖት ወመሀርዎሙ ለሕዝብ ከመ ይዕቀቡ ኪያሃ።

97. እስመኵሉ ዘያፈቅር ያቅርብ ማዕደ መንፈሳዊተ ወኢይጥዕም እምኔሃ ሐሳዊ ውእቱ

98. ወሶበ ትነግሩ ለሊክሙ ወኢትትዓቀቡ አልቦ ዘይሠጠወክሙ ወካልአን ይብሉ ሶበለሊሆሙ ገብርዎ እምዘነገሩነ

ስለዚህ ሐጢአተኞችን ልትገሥፁዋቸው ትችላላችሁ አታላዮችንም ከተንኮላቸው ልትመልሱዋቸው ትችላላችሁ ስለነሱም የሰማይንና የምድርን ምሥክርነት ጠይቁ።

94. ነቢይ ስለዚህ ሰማይ ስሚ ልንገርሽ ምድርም አድምጪ (የአፌን ቃል ስሚ) እንደገና ከዚሁ መዝሙር በመቀጠል ይህ ሕዝብ ሰነፍ ነው ብልህ አይደለም ይህ አልነበረም የፈጠረህ ፈጥሮም ሕይወትን ሠጠህ እንደገና በዚሁ መዝሙር ቀጥሎ እንዲህ አለ ያዕቆብ በልቶ ጠገበ ሰባ ደነደነም ወድያውም ተራበ እግዚአብሔርንም ፈጣሪው ተወው ሕይወቱም ከእግዚአብሔር ራቀ።

95. እንደዚሁ እናንተም እረኞች ከበታቾቻችሁ ያሉትን ሕዝቦች ገሥፁዋቸው የተቀደሰችውንም ሥርዓት አስተምሩዋቸው።

96. ይህን ሥርዓት የመንፈስቅዱስን ፀጋ ትቀበሉ ዘንድ በታላቋና በተቀደሰቿ ዕለት የተቀበላችሁት ነው ከሁሉ በፊት ከሁሉ አስቀድማችሁ የዚያችን ሃይማኖት ጠብቁ በመቀጠልም ሕዝብ እሷን ይጠብቁ ዘንድ አስተምሩዋቸው።

97. መንፈሳዊ ማዕድን ለማቅረብ የሚወድና ነገርግን ከሷ የማይቀምስ ሁሉ ውሸታም ነው።

98. የምትናገሩትን ለመሥራት ዝግጁዎች ሁኑ ይህ ካልሆነ ግን የምትናገሩትን የሚያዳምጥ የለም ሌሎች የሚናገሩትን ራሳቸው

ኢሰማዕናሆሙ ወእምነገነበር ነቃሎሙ።

99. ይእዜኒ ይሜህሩነ ወኢይገብሩ እፎ ንሰምዖሙ ወንገብር ትእዛዞሙ ንሕነሂ ነሐውር በከመ ገብሩ ለሊሆሙ ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን ዕቀቡ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወኢታድልው ለገጽ በውስተ ፍትሕ።

100. ወኢትንሥኡ ሕልያነ በላእለ ንፁሕ ዝኒ የአኪ እምኩሉ እስመ የዐውር አዕይንተ ልብ ወያፀልም ጥበበ ኢታድልው ለገፀ ባዕል በብዕሉ ወኢትግሥሡ ፍትሐ እንለማውታ በእንተ ንዴቱ።

101. እስመ እግዚአብሔር አቡሁ ለነዳይ ወረዳኢሁ ለዘአልቦ ረዳኢ ወእመይጥ ገፅየ እምእለይረስዕዎ ለቃልየ ወትእዛዘየ እስከአጠፍኦሙ ወእሜሩ እምድር ዝክሮሙ ለእለይትዔየርዎ ለቃልየ።

102. ወይከውኑ ርእሳ ለቤተክርስቲን እለያፈቅሩ ምሒረ ቃለ ጽድቅ ወያርእይዎሙ ፍኖተየ ለሕዝብ ወያሠረግውዋ ለቤተክደርስቲያን ሠርጐ ሠናየ ዘውእቱ ትምህርትየ።

103. ኤጴስ ቆጶስ ዘያሠርጉ ማእዶ በጣዕመ መባልዕት እንዘርሁባን ሰብአህገሩ ኢኮነ ኤጴስ ቆጶስ ወእንዘዕሩቃን

በሠሩት ኑሮ እኛም በሠራነው ነበር ትምህርታቸውንም በተቀበልነው ነበር ይላሉ።

99. ነገርግን የሚያስተምሩንን ራሳቸው አይሠሩትም እንዴት እንሰማቸዋለን ትዕዛዛቸውንስ እንዴት እንፈፅማለን ይልቁንስ በነሱ አካሄድ እንሄዳለን ይላሉ የቤተክርስቲያን አለቆች ሆይ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቁ በፍርድ ጊዜም የሰውን ፊት አይታችሁ አታዳሉ

100. ከንፁሕ ሰው ላይ መማለጃ አትያዙ ይህ ድርጊት ከበደል ሁሉ የከፋ ነው የልቡናን ዓይኖች ያሳውራልና ጥበብንም ያጨልማልና ባለፀጋን በባለፀግነቱ ብቻ የበላይነትን አትሥጡት የሙትልጆችንም ችላ አትበሉ

101. እግዚአብሔር ለነዳይ አባቱ ነው ረዳት የሌለውንም ይረዳዋል። ቃሌን ከሚረሱ ላይ ፊቴን እመልሳለሁ እነሱንም ሥራቸውን ነቅየ ከምድር አጠፋቸዋለሁ በቃሌ ላይ የሚገዳደሩትን እንዳልነበሩ አደርጋቸዋለሁ።

102. የእምነትን ቃል ማስተማር የሚያዘወትሩ ሁሉ የቤተክርስቲያን አለቆች ይሆናሉ። እነዚህ ሕዝባብን የኔን መንገድ ያሳዩአቸዋል የኔን ትምህርት የሆነውን በማስተማር የተመሠረተ መልካም ሽልማትም ቤተክርስቲያንን ያሸበርቁዋታል።

103. ያገሩ ሰዎች በረሐብ ተይዘው እያለ በልብስ እርዛትም ሆነ በውሃ ጥማት እየተቸገሩ እያለ የተለያየ ጣዕም ያላቸውን

ወርኀባን ወፅሙአን ወሕጡአን ሲሳየዕለቶሙ ለውእቱኬ ይትመዓፃ እግዚአብሔር እስመ ኢያሰነየ መልእክቶ።

104. ሰብአብሔር እንዘ መንፈቆሙ ይበልዑ ወመንፈቆሙ ይርሕቡ እንዘመንፈቆሙ ይለብሱ መንፈቆሙ የሐውሩ ዕሩቃነ ወይፀንሑ ርኅባን እምሕብስት እንተ አሰፈዎሙ እግዚአብሔር ለኄራን ስዩማነ ቤተክርስቲያን።

105. ውእተ አሚረ ይኔስሑ እለኢአቀቡ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወሥርዓታ ለቤተክርስቲያን። ወእለሰ ኢያሰነዩ መልእክቶሙ ለእለከማሆሙ ሎሙኬ ይከልእዎሙ ማዕደ ይጌስዖሙ ወይቤ ሎሙ ረኀቁ እምኔየ ኵልክሙ ገበርተ ዓመፃ።

106. ወይቤሎሙ ኢየአምረክሙ በእንደተ ዘኢገበርክሙ ሠናየ ላእለነዳያን ወምስኪናን አሐዊክሙ ወአነሂ ኢይሁበክሙ ዘአሰፈውኩ ለአበዊክሙ እለይትለአኩ በርትዕ ለቤተክርስያን እንተ አጥረይክዋ በደምየ ይቤ እግዚአብሔር

107. እስመኵሉ ዘአዕበየ ርእሶ የሐሥር ወኵሉ ዘአትሐተ ርዕሶ ይከብር ስማዕ አ ፅሩዕ ዘትሜንን ቢጸከ ወታዐቢ ርእሰከ ኢያእመርከኑ ከመዓርገ ቤተመቅደስ ፈሪሳዊ ወመፀብሐዊ

መባለዕት እያቀያየረ የሚመገብ ኤጴስቆጶስ ኤጴስቆጶስ ተብሎ ሊጠራ አይገባውም ይህ ዓይነቱ ኤጴስቆጶስ ከእግዚአብሔር ዘንድ ፍዳ ይጠብቀዋል ኃላፊነቱን በፍፁም ሊወጣ አልቻለምና።

104. ያገር ሰዎች ግማሻቸው ሲበሉ ምን ጊዜም ከመካከላቸው ጦምአደሮች አሉ። ግማሻቸው ሲለብሱ በልብስ እጦት የሚራቆቱም ይኖራሉ ረኃብተኞች እግዚአብሔርን የሚያምኑ ከሆነ ለቤተክርስቲያን ደጋግ መሪዎች ያዘጋጀውን (እግዚአብሔር) ምግብ ይመገባሉ።

105. የእግዚአብሔርን ትእዛዝና የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ያልጠበቁና ተልእኮአቸውንም ያልተወጡ ሁሉ በንዝህላልነታቸው ምክንያት ወልድ በግርማመንግሥቱ ሲመጣ እናንተ የዓመፅ ልጆች ከኔ ራቁ ተብለው ዳግም ሞትን ይሞታሉ።

106. በነዳያንና በምስኪን ወንድሞቻችሁ ላይ መልካም ሥራን ስላልሠራችሁ አላውቃችሁም በደሜ ገንዘብ ያደረግሁዋትን ቤተክርስቲያንን በቅንነት ለሚያገለግሉ ቃል የገባሁላቸውንም በረከት ለናንተ አልሠጥም ይላል እግዚአብሔር።

107. ራሱን ከፍ ያደረገ ይዋረዳል ራሱን ዝቅ ያደረገ ደግሞ ይከብራል አንተ ባልእንጀራህን የምትንቅ ጥፉ ራስህን ከፍ የምታደርግ ፈሪሳዊና መፀብሐዊ ሊፀልዩ ቤተመቅደስ እንደገቡ

ፈሪሳዊሰ ፀለየ በትዕቢተ ልቡ ወአእተተ እግዚአብሔር ጸሎቶ።

108. መወፀብሐዊሰ ኢቦአ ቤተመቅደሰ አላ ፀለየ እማዕምቀልቡ ገዓረ ወበከየ እንዘይብል ኢይደልወኒ አንሥእ አዕይንትየ ውስተ ሰማይ እምብዝኅ ጌጋይየ ወአበሳየ ውእቱሰ ጸድቀ እምዝንቱ።

109. ወካዕበ ኢትሌብውኑ ዘይቤ በወንጌል ምንተ ትቤይን ሐሠረ ዘውስተ ዓይነ ቢዕክ ወኢትሬኢ ሠርዌ ዘውስተ ዓይንክ ከመትብሎ ለእሁክ አውፅእ ኃሠረ ዘውስተ ዓይንክ ወእምዝ አውፅእ ሠርዌ ዘውስተዓይንክ ወእምዝ ትሬኢ ወታቤይን ለአውፅኦ ኀሠረ እምዓይነ ቢጽከ እስመ ከልአ እግዚአብሔር ኢያዕብዩ ርእሶሙ ወኢይመንኑ ቢያሙ።

110. ኢትረስዩ ለክሙ መከራ ከመትመንንዎ ለቢፅክሙ ወኢታዕብዩ ልበክሙ እስመ ነበሀሎ ትዕቢት ህየ ሀሎ ኃሣር ሐሰ ለክሙ ከመኢትግበሩ ሐሣረ ዲበ ላእካነ ዘቤተክርስቲያን እንተ አስነያ እግዚአብሔር በኩሉ ሥርዓት ወናሁ ዘይገብር ላዕሌሃ ዘከመ አዘዝነ ሐቢረነ ወለነኒ አዘዘነ እግዚአብሔር አምላክነ ወመድኅኒነ ዘትፈቅዱ ይግበሩ ለክሙ ሰብእ ከማሁ አንትሙኒ ግበሩ

አታውቅምን ፈሪሳዊው በትዕቢት ሥለጸለየ ጸሎቱን እግዚአብሔር አልተቀበለም

108. መፀብሐዊው ግን ቤተመቅደስ እንኳ ለመግባት አልደፈረም ከሕሊናው በጥልቅ እየተጸጸተ በከባድ ሰቆቃ ተይዞ ወደሰማይ ዓይኖቹን ከፍ በማድረግ ለመጸለይ አይገባኝም በደሌና አበሳየ እጅግ ከመብዛቱ የተነሳ ረክሼአለሁና አለ እንጂ እሱም ከመጸጸቱ የተነሳ ጸደቀ

109. ዳግመኛስ በወንጌል በዓይንህ ምሰሶ እያለ በጓደኛህ ያለውን ጉድፍ ለምን ታያለህ በዓይንህ ያለውን ምሰሶ ለምን አትመለከትም ባልንጀራህን ከዓይንህ ውስጥ ጉድፍ አለና አውጣ ለምን ትለዋለህ አስቀድመህ በዓይንህ ያለውን ምሰሶ አውጣ ከዚያ በኋላ ባልንጀራህን በዓይንህ ጉድፍ አለና አውጣው ትለዋለህ እግዚአብሔር ራስህን ከፍ ማድረግና ባልንጀራህን ዝቅ ማድረግ ከልክሏል።

110. ባልንጀራችሁን ለመናቅ የሚያነሳሳ ነገርን አትፈልጉ ልቡናችሁም በትዕቢት አይሞላ ትዕቢት ካለበት አካሄድ ከዚህ ውርደት አለ አይሆንም በቤተክርስቲያን አገልጋዮች ላይ ውርደትን አታምጡባቸው ቤተክርስቲያን ማለት እግዚአብሔር በሥርዓት ሁሉ አስተካክሎ የመሠረታት ናት ስለዚህ ሁላችን አብረን በነበርን ጊዜ አምላካችን እግዚአብሔር እንዳዘዘን ሊያደርጉላችሁ የምትፈልጉትን እናንተም አድርጉላቸው

ለቢጽክሙ::

111\. እስመ ከመዝ ይቤ እግዚአብሔር ሙሴኒ ነገሮሙ ለደቂቀ ፳ኤል ወይቤሎሙ ኢታምፅኡ እምዘባእድ እሳት ከመኢትሙቱ እንትሙኒ ኢታምፅኡ ጋእዘ ውስተቤተክርስቲያን ቅድስት

112\. በከመ እሙንቱ እሳተ አምፅኡ አምባእዳን ወሞቱ ወካዕበ ለእመ ተዓደው በዕበዶሙ ላዕለመምህሮሙ በከመ ተአደው ዳታን ወአቤሮን ወደቂቀቆሬ ወአብቀወት ምድር አፍሃ ወውሕጠቶሙ እሙንቱሰ እለኢኮኑ ቅቡአነ ውስተ እንቲአነ ቤተክደርስቲያን ቅድስት ወኢተወልዱ ዳግመ በቅድስት ቤተክርስቲያንእም ቅድስት ጥምቀት::

113\. አንትሙኒ እምድሕረ ተጠመቅሙ ለእመኢያስነይክሙ መልእክተክሙ ትወርዱ ውስተ ኵነኔ ነደእሳት እንተአልበቲ ሙጻእ እስከ ለዓለም::

114\. ወአንተኒ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ኵኖሙ አርአያ ለብዙሐን ወአርእዮሙ ዘንተ ዘትገብር ሠናየ ከመይትመሐሩ ምግባሪከ ወኢታስተአኪ መርዔተ እግዚአብሔር ወሱቆሙ ለእለተንተኑ::

115\. ወአንስእሙ ለእለ ወድቁ ወባልሆሙ ለግፉዓን ወአናሕሲ አበሳሆሙ ወጌጋዮሙ:: ወኩኖሙ አርአያ ለሄራን ወለእኩያን ገሥፆሙ ከመ ይትገሐሱ እምእኩይ

111\. እግዚአብሔር ለእስራኤል ልጆች ከባእድ ሰው እሳትን አታምጡ እንዲህ ካደረጋችሁ ትሞታላችሁ ብሎ በሙሴ በኩል እንዳዘዛቸው ታውቃላችሁ ስለዚህ እናንተም በቤተክርስቲያን ላይ ክርክርን አታንሱ

112\. እስራኤላውያን የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ተላልፈው ከባእድ እሳትን ስላመጡ ሙተዋል በዚህም አካሄድ በዕብደታቸው እንደ ዳታንና እንደ አቢሮን በመምህሮቻቸው ላይ የድፍረትን አካሄድ ከተከተሉ እንደነሱ ምድር አፏን ከፍታ ልትውጣቸው ትችላለች ከቅድስት ጥምቀት ተወልደው የቤተክርስቲያን ልጆች ሳይሆኑ በድፍረት አይግቡ::

113\. እናንተም ከተጠመቃችሁ በኋላ ተልእኳችሁን በትክክል ካልተወጣችሁ እስከዘለዓለሙ መውጫ ወደሌለው ነደእሳት ኩነኔ ትገባላችሁ::

114\. ልጅ ቀሌሚንጦስ ሆይ አንተም ለብዙዎች አርአያ ትሆን ዘንድ ይገባል መልካምን ስራ ራስህ እየሠራህ ለሌሎች አሳያቸው እነሱ ያንተን መልካም ሥራን መሥራት እየተከተሉ ትምህርት ያግኙ ደካሞችንም ደግፋቸው::

115\. የወደቁትን አንሳቸው የተገፉትንም አድናቸው በደላቸውንና ክፋታቸውንም ይቅር በል ለደጋግ ሰዎች አርአያ ሁናቸው ክፉዎችን ደግሞ ገሥፃቸው ከክፉ ተግባራቸው ይርቁ ዘንድ

ወኢይግበሩ ዓመፃ በውስተ ፍትሕ ወበእንተ ቤተክርስቲን እንተአነ ንቤይን በርትዕ በከመአዘዘነ ወሠራዕነ ቀኖና ለቤተክርስቲያን

116. ወፈድፋደ ከመይትአቀቡ እምሰሚዓሐሰት ወእምዝሙት ወእም ሐዊረ ብእሲተ ብእሲ ወእማውታ በበትክ ወእም ሰዊዕ ወዘቢሕ ለአማልክት ወኢታርኩሱ ቅድሳቶ እስመ እግዚአብሔር ቅዱስ ውእቱ በከመይቤ ለሊሁ ቅዱሳነ ኩኑ እስመአነሂ ቅዱስ አነ።

117. ወኢትትናገሩ ዕርፈተ ላእለቢጽክሙ እስመበዕርፈት ወድቀ ሁይጣን እመንበሩ። ሚካኤልኒ ሊቀመላእክት በትሕትናሁ ተለዐለ እመንበሩ እንዘነፋሄቀርን ውእቱ እምኩሎሙ መላእክት ተለዓለ።

118. ወከማሁ ካህንሂ ዘቤተክደርስቲያን ይኩን ትሑተ ወየዋሃ ዘያሴኒ አበሳ ለጊጉያን ወይመይጦሙ በቃለ ሰላም ለመአስባን። ዝኬ ውእቱ ላእከ ክርስቶስ ገባራዊ ዘይመትር ቃለ እግዚአብሔር በርትዕ ከመመላፂ በሊሕ ዘ፪ አፉሁ

119. አው ሐረሳዊ ዘኢያፀንን ትልሞ የማነ ወጸጋመ እስመ

በፍርድ ጊዜም በደል እንዳይፈፅሙ ነገራቸው በቤተክርስቲያን ቀኖና ሠርተናል ስለዚህ በዚሁ ቀኖና እየተመሩ በቤተክርስቲያን ሥር ይኑሩ።

116. በይበልጥ ግን ሐሰትን ከመስማት ከዝሙት ከወንድ ሚስት ዘንድ መሄድ የበከተውን ከመብላት፣ ለጣዖት መሥዋዕትን ከመሰዋት ይጠበቁ የእግዚአብሄርንም የተቀደሰውን ተፈጥሮ አያርክሱ እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና ራሱ ጌታችን ኢየሱስክርስቶስም እኔ ቅዱስነኝና እናንተም ቅዱሳን ሁኑ ብሏል።

117. በባልእንጀራችሁ ላይ ስድብን አትናገሩ ዲያብሎስ በስድብ ከመንበሩ ወድቋልና የመላእክት አለቃ ሚካኤልም በትሕትናው ከመንበሩ እጅግ ከፍ አለ የቅዱስ ሚካኤል ሊቀመላእክት ብዛት ከመንበሩ እጅግ ከፍ አለ የቅዱስ ሚካኤል ሊቀመላእክት ዋና ተግባሩ ነጋሪትን መምታት ነበር በትሕትናው ግን የዲያብሎስን መንበር ወረሰ።

118. እንዲሁ ካህንም የቤተክርስቲያን አገልጋይ ስለሆነ አስተዋይ የዋህ የበደለኞችን ጥፋት የሚያስዝብ በደለኞችን በቃለሰላም ወደቤተክርስቲያን የሚመልስ መሆን ይገባዋል። ካህን የክርስቶስ መላእክተኛና ገበሬ መሆኑን አይርሳ ካህን ሁለት አፍ ያለው ምላጭ ማለት ስለሆነ በእግዚአብሔር ቃል የሠይጣንን ተንኮል ይቆርጣል።

119. እንዲሁም ካህን ፈሩን አስተካክሎ እንደሚያርሲ ገበሬ፣ መሆን

ርትዕት ይእቲ መንግሥተ እግዚአብሔር ለእለይገብርዋ ዕቀቡ ዘንተ ትእዛዘ ከመኢትክሉ ምንሥዋነ እምእለ ይወርዱ ውስተግብ ዘውእቱ ሲኦል ወከመ ይድሐኑ መሐይምናን እምዘሀሎ ድልወቶሙ ለሐዋእን።

ምዕራፍ ፱

ትምህርት መንፈሳዊ እምኀበ ጴጥሮስ ሊቀሐዋርያት

1. ይቤ ጴጥሮስ ንሕነ ፲ ወ ፪ ሐዋርያት እንዘሀሎነ አሐተኔ ሕቡረ አነ ጴጥሮስ አዘዝኩ ከመዝ ለኩሉ ሰብእ ዘኢትፈቅድ ይግበሩ ለከ አንተሂ ኢትግበር ዲበ ቢጽከ እስመዝንቱ ኩሉ ኦሪትነ ወነቢያትነ ወንሕነ አዘዝነ ከመ ይዕናዕ ሃይማኖትክሙ።

2. ወዮሐንስ ፍቁሩ ለእግዚእነ ይቤ አሌ ሎቱ ለዘአርኰሰ ሥጋሁ በፍትወተዝሙት እስመ ሥጋሁ አባሉ እግዚአብሔር ይእቲ እምድሕረ ነሥአ ጥምቀተ ወዘተ መጠወ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ ይከውን ፩ ነፍስ ወ፩ሥጋ ምስሌሁ እምድሕረ ነሣእክሙ አባለ ክርስቶስ ትሬስይዎኑ ለሥጋክሙ አባለዘማ ሐሰ።

አለበት ገበሬ በእርሻው ጊዜ ፈሩን ግራና ቀኝ ሳያማምም ያርሳል የእግዚአብሔር መንግሥት የቀናች ናት የእግዚአብሔርን መንግስት ጠብቁ እንዳትጠፉ ወደ ሲኦልም እንዳትወርዱ ምእመናን ሐጢአተኞች ሊገቡበት ከተዘጋጀው ገሀነም እንዲድኑም አስተምሩ

ምዕራፍ ዘጠኝ

ከሊቀሐዋርያት ጴጥሮስ የተሠጠ መንፈሳዊ ትምህርት

1. ቅዱስ ጴጥሮስ እንዲህ ይላል "እኛ ሐዋርያት አሥራሁለት ሁነን ተሰብስበን ሳለ ፣ አንድ ድምፅ የሚከተለውን መልእክት አስተላለፍን" ሰው ሁሉ በራሱ ሊፈፀምበት የማይፈልገውን በሌላውላይ ማድረግ ከክርስቲያናዊነት ያስወጣል ይህንን ሁሉ አሪትና ነቢያት ይከለክላሉ እኛም ሀይማኖታችሁ የፀና ይሁን እንላለን።

2. የጌታችን ወዳጅ ዮሐንስም ሥጋውን በዝሙት ለሚያረክስ ሰው ወዮለት የሰው ሥጋ ቤተክርስቲያን አባል ለመሆን በጥምቀት ዳግም ልደትን ካገኘች ጀምሮና ኢየሱስክርስቶስ ሥጋንና ደምን ከተቀበለች ጀምሮ በነፍስና በሥጋ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር አንድ ናትና የክርስቶስን አንድነት ከተቀበላችሁ በኋላና የሱምአካል ከሆናችሁ በኋላ ሥጋችሁ የዝሙት አካል ታደርጉታላችሁን

3. ኵሉ ብእሲ ይንበር በብእሲቱ ወብእሲትኒ ትንበር በምታ ወካዕበ ይቤ እሁነ ጳውሎስ እመሰ አውሰብከ ብእሲተ ኢትትፈለጥ እምኔከ ብእሲትከ ወእመሰ ተሐድጋ ትንበር በከ ወይሄይስ እመነበረት በምክርየ ወካዕበ ይቤ እመሰ አልብከ ብእሲት ኢትፍቅድ አንስተ ከመኢይኩንከ ኀጢአተ።

4. እስመ ይኄይስ አውስቦ እምዘምዎ ወዘይዜሙ ኀበ እንተኢኮነት ብእሲቶ ከመ ዘይሠውዕ ደመ ለአጋንንት ወይትኴነን በደሐሪት እለተ ደይን እመሐረ በፍኖተ ሠይጣን ዘራኤ እኪት ውስተ አልባበ ሰብእ ዘኢይፈቅድ ከመይድኀን ፩ሂ እምኔነ።

5. ወቀርነስ ለሠይጣን ትዕቢት ወትዝሕርት ወሐምየቢጽ ሥሥዕት ወስትይ ወሥካር ወዝሙት ወመሐላ በሐሰት ወበአፍ ተዛልፎተ ቢጽ ወበቃለ ስሕተት ወዘይመስሉ ምግባረእ ኪት ወተቃዕቦ ወስሐቅ ወትውዝፍት ወላኲ ወመዓት ወሐይድ ንዋየ ባእድ ወሠሪቅ ወሐዊረ ብእሲተ ብእሲ።

6. ወፀሊአቢጽ ምግባር እኩይ ዘዘርአ ሠይጣን ውስተ ልበሰብእ ወዘርኡስ ለመንፈስ ቅዱስ ዝ ውእቱ ትሕትና ወየውሃት ወፍቅር ወሰላም ጾም ወጸሎት ወምሕረት ወስኢል

መሆን የለበትም ብሏል።

3. ሰው ሁሉ ባንዲት ሚስት ፀንቶ ይኑር እንዲሁም ወንድማችን ጳውሎስ እንዲህ አለ "ሚስት ካገባህ ጀምሮ ከሚስትህ ተለይተህ በሌላ ቦታ ብዙ አትቆይ ከባል የተለየች ሴት ካለች ብቻዋን ትኑር ሁላችሁም እኔ በሠጠሁዋችሁ ምክር ብትኖሩ ይሻላችኋል ሚስት ከሌለህ ብዙ ሴቶችን መመልከት የለብህም ይህን ካደረግህ ኃጢአተኛ ነህ" ብሏል።

4. በሕሊናውም ሆነ በተግባሩ እያመነዘረ ከሚኖር ሚስት አግብቶ የሚኖር ይሻላል ሚስቱ ካልሆነች ሴት ጋር የሚያመነዝር ሰው ለአጋንንት የእንስሳትን ደም እንደሚሰዋ ሰው ይቆጠራል በፍርድ ቀንም ፍዳውን ይቀበላል በሠይጣን መንገድ ተጉዟልና ሰይጣን ከኛ አንዱ ሰው እንኳ እንዲድን አይፈልግም።

5. የሠይጣን ዘሩ ትዕቢት ትዝህርት ባልንጀራን ማማት፣ ሥሥዕት፣ መጠጥ ስካር፣ ዝሙት፣ በሐሰት መማል፣ ባልንጀራን መዝለፍ፣ በተሳሳተ ቃል ስሕተትና የመሳሰለው ሁሉ ነው መጠቃቀስ፣ መሳቅ፣ ቊጣ፣ ምቀኝነት፣ መሥረቅ፣ ወደ ወንድ ሚስት መሄድም የሠይጣን ናቸው።

6. ባልንጀራን መጥላት ጨምሮ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩት ሁሉ የሠይጣን ዘሮች ናቸው መንፈስቅዱስ በሰው ልቡና የሚዘራቸው ዘሮች ግን ትህትና፣ የዋህነት፣ ፍቅር፣ ሰላም፣ ጾም፣ ጸሎት፣

ወአንብቦ ወምሒረነዳይ ወምዕዋት ዝ ኩሉ ፍቅር ዘይዘርእ መንፈስ ቅዱስ ውስተ ልበሰብእ።

7. ጠቢባን ከመ ይግበሩ ወይዕቀቡ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወኢይሑሩ በፍኖተ ሠይጣን ከመኢይሥርቅ ሕሊናሆሙ ፩ ጊዜ በፍሥሐ ወ፩ ጊዜ በትካዝ ወለፍሥሐክሙ ሚጥዎ ውስተብካይ ወሐዘን ወለሐዘንክሙኒ ተወከፍዎ በአኮቴት ከመይትፌሳህ እግዚአብሔር ብክሙ።

8. ወይፌድየክሙ ኵሎ ሠናያተ ዘዓይን ኢርእየ ወእዝን ኢሰምዓ ውስተ ልበሰብእ ዘኢተሐየ ዘአስተዳለወ እግዚአብሔር ለእለ ያፈቅርዎ እስመ ኢርእያ ዓይነሰብእ ወኢሰምዓ ዕዝነ ሰብእ ለእንተ ተደለወት ለኄራን ገነተ ትፍሥሕት።

9. አልቦ ዝየ ሐዘን ከመትባኡ ህየ ዕቀቡ ሥርዓተ መላእክት ምእመናን ዘተውህበ እምንበእግዚአብሔር ኢየሱስ ክርስቶስ ከመትዕቀቡ ሕጋ ወሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ወእለሰ ኢአቀቡ ህጋ ወሥርዓታ ይትኌለቁ ምስለ መዓሥባን ወመናፍቃን።

10. ወለእለሰ ዐቀቡ ሕጎ ወሥርዓቶ ይሁቦሙ ዓሥቦሙ ከመይንሥኡ ዓስበየማሆሙ እስመ አስተፍሥሕዎ

ይቅርባይነት፣ ሥዕለት፣ ለድሐ መራራት፣ ምዕዋት፣ ሲሆኑ እነዚህ ሁሉ ሕይወቱን ለመንፈስቅዱስ የሠጠ ሰው የሚያገኛቸው ናቸው።

7. ብልሆች የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ይጠብቁ ዘንድ በሠይጣንም መንገድ እንዳይሄዱ በደስታ አንድጊዜ በሐዘንና በትካዜ ሌላ ጊዜ ሠይጣን ልባቸው እንዳይሠርቅ ይጠንቀቁ እናንተም ደስታችሁን ወደሐዘንና ወደትካዜ ለውጡት ሐዘናችሁንም በአኮቴት ተቀበሉት እግዚአብሔር በናንተ ደስ ይለው ዘንድ።

8. ይህን የመሰለ ሕይወት ካላችሁ ዓይን ያላየውን ጆሮ ያልሰማውንና በሰው ልቡና ያልታሰበውን እግዚአብሔር ይሠጣቹኋል ገነተትፍሥሕት የሰው ዓይን ያላያት ናት የሰው ጆሮም ያልሰማት ናት ስለዚህ ለዚህ ትልቅ ጸጋ ትበቁ ዘንድ ትጉ።

9. በገነተትፍሥሕት ሐዘን የለም ወደዚሁ ለመግባት ትችሉ ዘንድ ከጌታችን መድሐኒታችን አምላካችን ኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ዘንድ ለምዕመናን መላእክት የተሠጠውን ሥርዓት ጠብቁ የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥርዓት በመጠበቅ ይህንን ታገኛላችሁ ከዚህውጭ ከሆናችሁ ግን ከመዓሥባንና መናፍቃን ጋር ትቆጠራላችሁ

10. እግዚአብሔር ህጉንና ሥርዓቱን ለሚጠብቁ ሁሉ ምሥጋናቸውንና ዋጋቸውን ይሠጣቸዋል የድካማቸውንም ዋጋ

ለመርዓዊ ስማያዊ በምግባር ቅዱስ ዘዕድቅ እስመ ሀበሀሎ መንፈስጽድቅ ህየ ሀሎ መንፈስ ግእዛን እስመ መንፈስጽድቅ ታግእዝ ኩሎ ዘይገብር ኃጤአተ፡፡

11. እመሰ ጽድቅ ታግእዘክሙ አማን ግኡዛን አንትሙ ወተመነንክሙ እምኀበጽድቅ እስመበፈቃድክሙ ገበርክምዋ ለኀጢአት ወእምግብርናት እንዘ ትሬእዩ ኩሎ ዘቤተክርስቲያን እስመተብህለ ቤተ ክርስቲን ብሂል ነፍሰክርስቲያን ብሂል ወመንፈስ ክርስቲያንሂ መንፈስክርስቶስ ውእቱ፡፡

12. ወመንፈስክርስቶስ መንፈሰእግዚአብሔር ኀበሀሎ ይግእዝ ኃጢአት ወመንፈሰ እግዚአብሔር ትፀርህ ላእለብእሲ ጻድቅ እንዘተብል መሐረነ እግዚአብሄር ወተሠሀለነ.

13. ወእንዘ ይብል ከመዝ ወይፀርህ ጻድቅ ብእሲ ኢይኤብስ እስመእግዚአብሔር ሀሎ ላእሌሁ ውስተሕሊናሁ ወበእንተዝ ይሴውሮ እምሥህተተ አጋንንት ንትዓቀብ እምስሕተተ አጋንንት እንዘሀሎ መንፈሰእግዚአብሔር ላእሌነ ወናሠንያ ለቤተክርስቲያን በከመ አዘዙነ ሐዋርት እንዘ ነአትት ደዌያተ ነፍስነ ወሥጋነ፡፡

ይከፍላቸዋል ሰማያዊውን ሙሽራ በተቀደሰ አካሄዳቸው ደስ አሰኝተውታልና የዕድቅ መንፈስ ባለበት በዚያ ነፃነትና ደስታ መንፈስ አለና መንፈስ ጽድቅ ከሐጢአት ነፃ ታወጣለችና፡፡

11. እውነት ነፃ የምታወጣችሁ ከሆነ እናንተ በእውነት ነፃነትን የተቀዳጃችሁ ናችሁ ሐጢአትን ለመሥራት የሚያስገድዳችሁ የለም በገዛፈቃዳችሁ ብቻ ሐጢአትን ትሠራላችሁ ካሁን ጀምሮ ግን ነፃ የወጣችሁ ሁኑ ሐጢአት አይግዛችሁ የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ሁሉ ተመልከቱ ቤተክርስቲያን ማለት የክርስቲያን ነፍስ ማለት ነው የክርስቲያን ነፍስም የክርስቶስ ነፍስ ማለት ነው፡፡

12. ኃጢአት ሊወገድ ካለበት ዘንድ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲህ እያለች ድምፂን ታሰማለች፡፡ የምታሰማውም በፃድቅ ሰው ላይ ነው፡፡ ድምፅዋንም የምታሰማው እግዚአብሔር ሆይ ማረኝ ይቅርም በለኝ እያለች ነው፡፡

13. እንዲህ እያለ ሲጮህ ጻድቅ ሰው በሐጢአት አይቸነፍም (ወድቆ አይቀርም) እግዚአብሔር በሱ ላይ አለና ሕሊናውም ሁሉ ከእግዚአብሔር አይርቅምና እግዚአብሔርም የሕሊናው ቅንነት እያየ በአጋንንት እንዲረገጥ አሳልፎ አይሠጠውም ስለዚህ ሁላችን ከአጋንንት ስህተት እንጠበቅ ከሥጋና ከነፍስም ደዌ እየተጠበቅን ሐዋርያት አባቶቻችን እንዳዘዙን ቤተክርስቲያንን እንጠብቃት፡፡

14. ወእምዝ እመኢመራሕክምዎሙ ለሕዝብ እለእምታሕቴክሙ ወኢነገርክምዎሙ ይወቅሰክሙ እግዚአብሔር እስመይቤሎ እግዚአብሔር ለሕዝቅኤል ነቢይ ወልደ እግዚአብሔር ወልደ እጓለእመሕያው ረሰይኩከ ሰብአዓይን ላዕለሕዝብ

15. ንግሮሙ ለኃጥአን ይነሥሑ እምሐጢአቶሙ ወእመሰነገርኮሙ ወኢነሥሑ እም ሐጢአቶሙ ይመውቱ በሐጢአቶሙ ወእመሰ ነገርኮሙ ወነስሑ እምኀጢአቶሙ አድሐኮ ርእሶሙ አንተኒ ትትአሰይ በኀበእግዚአብሔር ወካዕበ ንግሮ ለፃድቅ ከመኢይትመየጥ ኀምዕድቁ።

16. ወእመሰ ገብረ በከመአዘዝኮ አድሐነ ርእሶ ወእመሰ ነገርኮ ወኢተዓገሠ በፅድቁ ይመውት በኃጢአቱ አንተሰ አድሐንከ ርእስከ ወእመሰ ዐቀበ ጽድቆ እስከዕለተ ሞቱ ይመውት በፅድቁ ወይትአሰይ በኃቤየ አንተኒ ትትአሰይ በኃቤሁ ሀየንተዘገበርከ ወነገርኮ።

17. ከመዝ አዝዞሙ ለካህናት ከመይንግርዎ ለሐጥእ ይነሥህ እምሐጢአቱ ወኢያድሉ ለገፅ ወኢይፍርህዎ ለባዕል በእንተ ብዕሉ ወኢለንጉሥ በእንተ ዕበየ ክብሩ እስመ ንጉሠሰማያት ወምድር ዘላእሌሁ ለውእቱኬ ያከብሮ

14. በዚህም አካሄድ ሕዝቦችን ካልመራቿኋቸው ከኛ ሥር ሁነውም እያለ ከማስተማር ችላካላ ችኋቸው እግዚአብሔር ይወቅሳቿኋል እግዚአብሔር አምላክ ነቢዩን ሕዝቅኤልን እንዲህ ብሎታል የሰው ልጅ ሆይ በሕዝብ ዘንድ የዓይን ምሥክር አደረግሁህ።

15. ሐጢአተኞችን ንሥሐ ይገቡ ዘንድ ንገራቸው (ከስሕተታቸው ይመለሱ ዘንድ) አንተ እንዲመለሱ ነግረሃቸው ካልተመለሱ ግን በዚሁም ከሞቱ አንተ ራስህን አዳንክ እነሱም በኃጢአታቸው እንደሞቱ ይቀራሉ ወይም ደግሞ አንተ ስላስተማርካቸው ከተመለሱና ንሥሐ ከገቡ ከኃጢአታቸውም ከራቁ ራሳቸውን ካዳኑ አንተ ከእግዚአብሔር አምላክህ ብዙ ሥጦታ አለህ ጻድቁንም ቢሆን ከፅድቁ ወጥቶ እንዳይጠፋ አስተምረው።

16. አንተ እንደ ነገርከው ባንተ ተመርቶ መልካም ከሠራ ራሱን አዳነ ካልተመለሰ ግን ኃጢአቱን ተሸክሞ ይሞታል አንተ ግን ሐላፊነትህን ተወጥተሃል። ባንተምክር ተጠብቆ እስከዕለተሞቱ ድረስ ከቆየ ጽድቁንም ከጠበቀ ከኔ ዘንድ መልካም ሥጦታ አለው አንተም እሱን አስተምረህ በመመለስህ ዋጋህ ብዙ ነው።

17. ለካህናት ከእግዚአብሔር የታዘዘው ይህ ነው ካህናት ሐጢአተኛው ንሥሐ እንዲገባ ብዙ መድከም ሥራቸው ነው ይህንን ሲያደርጉ ፊቱን በማየት እንዳያዳሉ ይጠንቀቁ ንጉሥም ይሁን ሌላ ባለሥልጣን ሥጋዊክብሩን ከስብእናው ለይተው

ክርስቲያን ይቤ እግዚአብሔር ለዘአፍቀረኒ ወዓቀበ ትእዛዝ
አሬቅሮ።

22. ለዘሰ ይፀልእ ቃልየ ወኢአቀበ አኮ አነ ዘእኳንኖ አላ ውእቱ ቃልየ ይኳንኖ ወስምዓ ይከውን ቦቱ እመልእልተርእሱ ወይፀሐፍ ውስተ መፅሐፈ ዕዳሁ ወይትነበብ በቅድመ መላእክት ወሰብእ ሥርዓተ ቤተክርስቲን ከመ በእንተ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት ከማሃ ይኩን ሥርዓታ ለእንተ በምድር ቤተክርስቲያን

23. ወአመ ዐርገ እግዚእነ ኢየሱስክርስደቶስ ውስተ ሰማያት እምድሕረ ወሀበነ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲን ወበቀ ኅሚት ዕለት ሰበዓርገ እምነቤነ ሐዋርት መሀሮሙ ለእለ ውስተ አየር መላእክት

24. ወበዳግሚት ሰለት መሀሮሙ ለሊቃነመላእክት ወሰገዱ ሎቱ ወአምኑ ቦቱ ከመውእቱ እግዚኦሙ ምስለውእቱ ሥጋነ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ። ወበሳልስ መሐሮሙ ለኢጋእዝት ወእሙንቱ ሰገዱ ሎቱ ወአምኑ ቦቱ ከመውእቱ እግዚኦሙ ምስለ ውእቱ ሥጋነ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ።

25. ወበራብዕ ዕለት መናብርት አምኑ ወሰገዱ ሎቱ ምስለውእቱ ሥጋ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ ወበሐምስ ዕለት መሐረ ሐይላተ ወአምኑ ወሰገዱ ሎቱ ከመውእቱ እግዚኦሙ

የሠጠሁትንም ሕጌ ከተደፋፈርከ ስምህን አጠፋለሁ ትእዛዜን ለጠበቀ ሁሉ እወደዋለሁ።

22. ቃሌን የሚጠላና የማይጠብቀው እኔ አይደለሁም የምኰንነው ያ ከሱ ፊት ሲነገር የኖረው ቃሉ ይፋረደዋል ምሥክርም ይሆንበታል በግሉ ዕዳመጽሀፍም ይፃፍበታል ካህን የሆነ ሁሉ በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ሥርዓት አስመስሎ ምድራዊቷን ቤተክርስቲያን በአለቆች ፊትና በሰውም ሁሉ ፊት ይፈፅም።

23. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከኛ ከሐዋርያት ተለይቶ ወደሰማያት ከማረጉ አስቀድሞ የቤተክርስቲያንን ሥርዓት አስተምሮናል ወደሰማይ በአየር ላይ የሚኖሩትን መላእክት አስተምሮአቸዋል።

24. በዳግም ዕለትም ሊቃነመላእክትን አስተማራቸው እነሱም ሰገዱለት በሱም አመኑ ጌታቸው መሆኑንም አምነው አወቁት መላእክት ከኛ የለበሰውን ሥጋ እንደለበሰ አዩት ከዚሁ ሥጋ ጋር አርጓልና በሦስተኛ ጊዜ አጋእዝትን አስተማራቸው እነሱም አምነው ሰገዱለት ከኛ ለብሶት ያረገውንም ሥጋ እንደለበሰ አዩት።

25. በአራተኛው ዕለት ከኛ የለበሰውን ሥጋ ይዞ ሲያርግ አይተው መናብርት አመኑ ሰገዱለትም በአምስተኛው ዕለት ኃይላትን አስተማራቸው እነሱም ከኛ የለበሰውን ሥጋ ይዞ ሲያርግ

ምስለውእቱ ሥጋ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ።
26. ወበሳድስ ዕለት መሐረ ሊቃናተ አምኑ ወሰገዱ ሎቱ ከመውእቱ ሥጋ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ ወበሳብዕ ዕለት መሐረ ኪሩባውያነ ወአምኑ ወሰገዱ ሎቱ ምስለ ውእቱ ሥጋ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ።

27. ወበሳምንት ዕለት መሐረ ሱራፌላውያነ ወሰገዱሎቱ ወአምኑ ከመውእቱ እግዚእሙ።
28. ወበታሥዕ ዕለት መሐረ መኳንንተ ወእሙንቱ አምኑ ከመውእቱ እግዚእሙ ወሰገዱ ሎቱ ምስለውእቱ ሥጋ ዘነሥአ እምኔነ
29. በበዕበዮሙ ወበበነገዶሙ በበማህበሮሙ ወበበዖታሆሙ ምስለ ውእቱ ሥጋ እንተነሥአ እምኔነ ወዓርገ። ወበዓሥር ዕለት ነበረ ውስተመንበረ መለኮቱ በየማነ አቡሁ ስቡሕ ወአውረደ ለነ ጰራቅሊጦስሃ መንፈስቅዱሰ ዘይምሕረነ ኩሎ መንፈሰ ጥበብ ወአእምሮ።

30. ወአሜሃ ተናገርነ በነገረኩሉ በሐውርት ወተካፈልነ ዓለመ በምልዐ ከመንስብክ ወንምሐር ወነበርነ አሐተኔ ወሠራዕነ ቤተክርስቲያነ እንተ በኩለሄ ወወዓዕነ ከመንስብክ ዜናወንጌል ቅዱስ ውስተኩሉ ዓለም

በማየታቸው ጌታቸው መሆኑን አምነው ወደሱ ሰገዱ
26. በስድስተኛው ቀን ሊቃናትን አስተማረ እነሱም ወደሱ ሰገዱ እሱ ጌታቸው መሆኑንም አመኑ ከኛ የለበሰውን ሥጋ ለብሶ አይተውታልና በስድስተኛው ዕለት ኪሩባውያንን አስተማረ። እነሱም እሱ ጌታቸው እንደሆነ አውቀው ሰገዱለት አመኑም የለበሰውንም ሥጋ አዩ።
27. በስምንተኛው ቀን ሱራፌልን አስተማራቸው እነሱም ጌታቸው እንደሆነ አመኑ ሰገዱለትም።
28. በዘጠነኛው ቀን መኳንንትን አስተማራቸው እነሱም አመኑ ሰገዱለትም ከለበሰው ሥጋ ጋር አይተው ጌታቸው መሆኑን አውቀዋልና።
29. ሊቃነ መላእክት በየነገዳቸውና በየማደርያቸው በየወገናቸው ሁነው ከዚያ ከኛ ከነሳው ሥጋ ሁኖ ሲያርግ አስተማራቸው ካስተማራቸውም በኋላ በአሥረኛው ቀን በመለኮቱ ተቀመጠ ባባቱ ቀኝም ተቀመጠ ከዚሁ ቀጥሎ በዚሁ ዕለት መንፈስቅዱስን ላከልን እሱም ይመራናል ጥበብንና የአእምሮን መንፈስንም ያሳድርብናል።
30. በመንፈስቅዱስም ያንጊዜ በብሄሮች ሁሉ ቋንቋ መናገር ቻልን ዓለምንም ሁሉ ወንጌልን እንሰብክና እናስተምር ዘንድ ተበታተንን መንፈስቅዱስም ሲወርድልን አንድ ላይ ተሰባስበን እንገኝ ነበር የቤተክርስቲያንንም ሕግና ሥርዓት ሠራን።

31. ወከመ ያዕንዐ ሃይማኖተ ወይንበሩ በህገቀኖና በከመ ሠራዕነ ቀዲሙ ከመይኩኑ ትጉሓነ ለቤተክርስቲን ቤተ እግዚአብሔር ወመስተሐምማን ለግብረ ቅድስና ወንቁሐነ ለጸሎት በዘይደሉ ለቤተእግዚአብሔር፡፡

32. እስመ ሐና ነቢዪት ወለተ ፋኑኤል እንተ እምነገደ አሴር ኢየዓርፍ ከናፍሪሃ እምስብሐተ እግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ ወአዲ ከናፍሪሃ ኢይትሐወስ ወቃላ ኢይሰማዕ ወከማሁ ይደልዎሙ ለመሐይምናን ይጸልዩ ወትረ በውስተ ቅድስተ ቅዱሳን በእንተ መድሐኒተ ነፍሶሙ፡፡

33. እስመዘይዔሊ ለእግዚአብሔር በንፁሕ ልብ ውእቱኬ ይነሥእ ሠናየ ዘአስተዳለወ ለእለያፈቅርዎ

34. ኦ. ወልድየ ቀሌሚንጦስ ስማዕ ዘእነግረከ ለእለይትሜየንዎ ለቃለ እግዚአብሔር አልቦሙ መክፈልት ውስተቅድስት ቤተክደርስቲን እንተሐዋርያት፡፡ ረሰይናሃ ለቤተክርስቲን ምስለ ሰማይ እስመሰማያዊት ይእቲ ወያስተርኢ በላእሌሃ ብርሃን ከመፀሐይ እምርሑቅ ከመ መድበለ ማሕበር፡፡

35. ወአዲ ርእዩዋ ነቢያት እንዘ ውስተ ገዳም ትነብር ወታስተሐውዝ ውስተ አርእስተ አድባር ወነሳእናሃ ትኩነነ ርእሰ ውስተ ዘዚአሁ ክብር ወንሕነሂ በከመ አዘዘነ እግዚእነ ሠራዕነ በውስቴታ

31. የምናስተምረውም ሕዝቦች እኛ በምንመሠርተው ሥርዓት እየተመሩ እንዲኖሩ ለቤተክርስቲያንም እንዲተጉ ቤተእግዚአብሔርም በነሱ እንድትገለገል እናደርጋለን ሕዝቦች ለቅድስና ሥራና ለፀሎት የተጉ እንዲሆኑም እናደርጋለን፡፡

32. ከአሴር ወገን የሆነችው የፋኑኤል ልጅ ሀና ፀሎት ከማድረስ በፍፁም አታርፍም በከንፈርዋ እግዚአብሔርን ስታመሰግን ትኖር ነበር ሐና ሌት ተቀን ከእግዚአብሔር ምስጋና አታቋርጥም ከንፈሮቿ ሲላወሱ (ሲንቀሳቀሱ) አይታይም ለመሐይምናንም እንዲሁ መሆን ይገባቸዋል መሐይምናን የሚፀልዩትም ስለነፍሳቸው ነው፡፡

33. በንፁሕ ልቦና ወደእግዚአብሔር የሚፀልይ እግዚአብሔር ለወዳጆቹ ያዘጋጀውን መልካም ሰማያዊ ሕይወትን ያገኛል፡፡

34. ልጄ ቀለሚንጦስ ሆይ የምነግርህን ስማኝ የእግዚአብሔርን ቃል ችላ የሚሉ ሁሉ ከቅድስት ቤተክርስቲያን ዕድል የላቸውም ቤተክርስቲያን የሐዋርያት ስለሆነች የሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ምሳሌናት እሷ ሰማያዊትናትና በሷም ላይ ብርሃን ከሩቅ እንደፀሐይ ይታያል እሱም የማሕበር መድበልን ይመስላል፡፡

35. ነቢያት ቤተክርስቲያንን በገዳም ውስጥ ሁና አይተዋታል በተለያዩ በተራሮች ላይ ሁናም እጅግ ስታምር ተመልክተዋታል በተለያዩ የመንፈሳዊ ክብሮችም የበላይ ትሆነን ዘንድ አደረግን ጌታችን እንዳዛዘንም በሷ ላይ ሥርዓትን ሠርተናል፡፡

36. ወአስተዳለውናሃ ለመርዓዊ ሰማያዊ በከመአዘዘነ ለሊሁ ወገበርነ ሠርዓተ፡ሃ ቀዳሚ ዘነቢያት ወዳግም ዘሐዋርት ዘዚአነ ወእምዝ ለሊቃውንት እለቤተክርስቲን ጳጳሳት ወእምዝ ለሕዝብ ወለኵሉ ደሴያት ወበሐውርት ከመይትፌሥሑ በሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን፡፡

37. ቤተክርስቲያን እንተአነ ይእቲ እንተ ቀደሳ በደሙ በዓተባ በዕፀ መስቀሉ ከመትኵን ምሥአለ ወምሥጋደ ወምስትስራየ ኵሉ ኃጢአት፡፡

38. እንተ ዕውበ ታቀልል ወዘተመንደበ ትረድእ ይእተኬ ንዕቀብ ሥርዓታ በኵሉ ጥንቃቄ እንዘ ናስተጥዕም ላተ በተድላ ወሃይማኖት ዘመንፈስቅዱስ በስብሐተ ዋህድ ወልደ እግዚአብሔር መድኀኒነ ወንሕነኒ ንትፌሳህ ባቲ ወእለፀንዑ በሥርዓትነ ይፌስሑ ፌድፋደ እስመ ቤተክርስቲያን ዘሕዝብ ይቤ ነፅሪ ዓውደኪ ወተፈስሒ በሕዝብኪ እለአርትዑ ነፍሶሙ በንስሐ እስመ ይተፌስሑ በውስቴታ፡፡

39. እስመ ነፍስክርስቲያን ወዓናቅጺሃ ኢይትዓወቅ እስመ ዓናቅጺሃ ለሊሁ እግዚእነ ዘቦአ እንተ ዓናቅጺሃ ወቦአ እንተደዴሃ ቤተክርስቲያን መንግሥተ ሰማያት ይእቲ ባቲ ንሄሊ እንዘ ነዓቅብ ትእዛዞ ለእግዚአብሔር፡፡

36. ጌታችን ባዘዘን መሠረትም ለሰማያዊው ሙሽራ እንድትሆን አዘጋጀናት የሷም ሽልማቶች በመጀመሪያ ነቢያት ቀጥሎ እኛ ሐዋርያት ከኛ ቀጥለው ሊቃውንትና ለቤተክርስቲያን በደሴቶች በብሄሮችና በአገሮች ላሉ ሕዝቦች ሁሉ ትሰጣለች ሕዝቦቹም በሷ ይደሰታሉ፡፡

37. ቤተክርስቲያን የኛ ገንዘብናት መድሐኔዓለም ክርስቶስ በደሙ ቀድሶና በዕፀመስቀሉ ባርኮ መስመኛና መስገጃ የሐጢአትም ማስተሠሪያ ትሆን ዘንድ ሠጥቷታልና

38. ቤተክርስቲያን ጭንቅን ታቀላለች የተቸገረውንም ትረዳለች እኛም የሷን ሥርዓት በጥንቃቄ እንጠብቅ መንፈሳዊውም ሁሉ በሷ እንዲሟላ እያደረግን እንኑር የመንፈስቅዱስ ፍሬም በሷ እንዲያፈራ እናድርግ ይህም በመድኃኒታችን አንድ ወልደ እግዚአብሔር ምስጋና ነው እኛ በሷ እንደሰት የኛንም ሥርዓት ጠብቀው በሷ የሚኖሩ እንደኛ ይደሰቱ ቤተክርስቲያን በሕዝብ ዘንድ ናት ቤታችን አደባባይሽን ተመልከቺ በሕዝብም ደስ ይበልሽ ብሏልና በንሥሐ ሕይወታቸውን አስተካክለው የተገኙትም ሁሉ በሷ ይደሰታሉ

39. ቤተክርስቲያንና በሮቿ አይታወቁም የቤተክርስቲያን በር ራሱ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነውና በሱ አማካይነት ወደቤተክርስቲያን ይገባል በሯም እሱ ነው ቤተክርስቲያን መንግሥተሰማያት ናት የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እየጠበቅን በሷ

40. እስመ ይቤ ለሊሁ አነ ውስቱ ዐንቀፅ ዘበአማንቱ ወአልቦ ዘይመፅእ ኀበአብ ዘእንበለ እንተ ሐቤየ ወዘኢያየ አእመረ አእመሮ ለአቡየ ዘፈነወኒ ይቤ አነ እሜሕሮሙ ለንዑሓን ወዘይበውዕ ኀቤየ ይረክብ ምርአየ ይበውእ ውስተ መርዓይ እንዘይትፌሣህ።

41. ወይቤ አነ ብርሃን ወአበርሕ አዕይንተ ዕውራን ወእነብር ወእዘብጦሙ ለአጋንንት ወአሰጥሞሙ ለመራእየ አሕርው ውስተባሕር።

40. ወይቤ አነ ሕይወት ወአነሥኦ ለአልአዛር እመቃብር እምድሕረ ረቡዕ ዕለት ይቤ አነ ውእቱ ዕፀ ሕይወት ወይቤ አነ ውእቱ ዐፀደ ወይን ወእሬስዮ ለማይ ወይነ ወአፀግብ እለ ውስተ ከብካብ ይቤ አነ ውእቱ ሕብስተ ሕይወት ዘወረደ እምሰማይ ወአፅገብ ኵሎ በ፭ ኀብስት ፶፻ ብእሴ ዘእንበለ አንስት ወደቅ።

41. ወይቤ አነ ውእቱ ነቅዓማይ ዘፀምዓ ይምፃእ ኀቤየ ወይስተይ ይቤ አነ ውእቱ ፀሐየ ፅድቅ ዘበአማን ዘያበርህ ውስተ ልበሰብእ መሐይምናን ፀሐይሰ ሠረቃ ተዓርብ ወክርስቶስ-ፀሐየ ፅድቅ ዘኢየዓርብ።

42. ይቤ አነ ሕይወት ወመድኀኒት አነ ማሕቶት ዘያበርሕ ዕልመተ ልብ ለእለ የዓቅቡ ትእዛዝየ። ወአበርሕ

እንኖራለን።

40. እሱ ራሱ እውነተኛ በር እኔነኝ ብሏል በኔ በኩል ካልሆነ ከአብ ዘንድ ማንም አይደርስም እኔን የሚያውቅ አባቱንም ያውቀዋል እኔን የላከኝ እሱ ነውና እሱ የንዑሐን የማደርያቸው ነው በር እኔነኝ ብሏል ወደኔ የገባ የሚሰማራበትን ያገኛል እየተደሰተም ይገባል።

41. ደግሞም የዕውራንን ዓይን የማበራ እኔነኝ በትርም እኔነኝ አጋንንትም እያረገፍኩ አባርራቸዋለሁና የአሳማ መንጋዎችንም ወደ ባሕር አሰጥማቸዋለሁ አለ።

40. እንዲህም አለ እኔ ሕይወት ነኝ አልአዛርን ሙቶ ከተቀበረበት በ4ኛው ቀን አስነሳሁት የሕይወት ዕፅ እኔነኝ የወይን ቦታም እኔ ነኝ ውሃውን ወይን አደረግሁት በሠርግ የተሰበሰቡትም ብዙ ሕዝብ ከወይኑ ጠጥተው ረኩ የሕይወት እንጀራም እኔ ነኝ ከሰማይ የወረድኩ የሕይወት እንጀራም ስለሆንኩ በአምስት እንጀራ አምስት ሺ ሰቦችን አጠገብኩ።

41. የውሃምንጭ እኔ ነኝ የተጠማ ይምጣና (ወደኔ) ይጠጣ የእውነት ፀሐይም እኔ ነኝ የኔ ፀሐይነት በአማንያን መሐይምናን ልብ ውስጥ ያበራል ፀሐይዋስ ወጥታ ትጠልቃለች ክርስቶስ ግን የማይጠፋ ፀሐይ ነው።

42. ደግሞም እንዲህ አለ መድሐኒትና ሕይወት እኔ ነኝ ልቡ የጨለመበትን ሰው የማበራለት እውነተኛ ፋና እኔ ነኝ ትእዛዜን

አልባቢሆሙ ከመኢይምዕኦሙ ዲያብሎስ እስመይሁብኦሙ ለመሐይምናን ከመኢይዕቀቡ ትእዛዝየ።

43. ወይቤ አነ ውእቱ ሕይወት ወዘየአምን ብየ እመኒ ሞተ የሐዩ ወአነ አነሥኦ በደሐሪት ዕለት ውስተትንሣኤክብር አንትሙኒ ዕቀቡ ትእዛዝየ ሊቃናት እለቤተክርስቲያን አዝዝዎሙ ከመ ኢይግበሩ ምግባረጽልመት እስመ ምግባረ ጽልመት ይመርሕ ውስተ ሞት ወሞትኒ ያወረድ ውስተ ሲኦል።

44. አንተኒ ኦ ወልድየ ቀሌሜንጦስ ዕቀብ ወንግሮሙ ለሕዝብ ከመይድኅኑ እምዝሙት እስመ ታረኩስ ነፍሰ ወሥጋ ሕቡረ ለአለ የሐውሩ ባቲ። በከመይቤ እሁነ ጳውሎስ ብእሲ ዘኀጢአተ ይገብር አፍአ ይኤብስ በሥጋሁ እስመ ለመሐይምናን እሞሙ ቅድስት ቤተክርስቲን ወአቡሆሙ እግዚአብሔር።

45. እስመነሳእነ ሥጋሁ ወደሞ ወበእንተዝ ኮነ አሐወ መፍትውኑ ከመይርኰሱ አሐው ምስለአሐቲሆሙ ወበእንተሰ ተዋስቦ ወተዋልዶ ዘርእ ትዋሰቡ በአሐዱ ኪዳን ወይ ንበር ብእሲ በአሐቲ ብእሲት ወበእንተዝ ከላእነ ዝሙተ።

47. ወበእንተዝ ፀልአ እግዚአብሔር ዝሙተ ወአዘዘነ ከመይፅንዑ ሕዝብ በቅድስት ቤተክርስቲን ወኢይኩኑ

የሚጠብቁ ሁሉ ልቡናቸው ይበራል ዲያብሎስ ትእዛዜን እንዳይጠብቁ ይፈታተናቸዋል።

43. እንዲህም አለ ህይወት እኔ ነኝ እኔን የሚያምን ቢሞትም እንኳ ይድናል እኔም በኋለኛዋ ዕለት በክብር አነሳዋለሁ እናንተም ትእዛዜን ጠብቁ እናንተ የቤተክርስቲያን አለቆች ትእዛዜን ጠብቁ የጨለማንም ሥራ እንዳይሠሩ ንገ አውጡአቸው የጨለማ ስራ ወደሞት ይመራል ሞትም ወደሲኦል ያወርዳል።

44. ልጄ ቀሌሜንጦስ ሆይ አንተም ጠብቅ ህዝብም ከዝሙት እንዲጠበቁ ንገራቸው ዝሙት ነፍስንና ሥጋን ያረክሳል ስለዚህም ወንድማችን ጳውሎስ በስተውጭ ሐጢአትን የሚሠራ ሰው በሥጋው ከፍተኛ በደልን ይፈፅማል ብሏል የመሐይምናን እናታቸው ቅድስት ቤተክርስቲያን ስትሆን አባታቸው እግዚአብሔር ነው

45. ሁላችን ክርስቲያኖች የክርስቶስ ሥጋና ደም ተቀብለናል ስለዚህ ሁላችን ወንድምና እህት ነን ይህ ሁኖ እያለ ወንድሞች ከእህቶች ጋር ሥጋቸውን ማርከስ ይገባልን ባንድ ቃልኪዳን በመሆን ለመጋባትና ለመዋለድ ሲባል ከዝሙት በራቀመንገድ መገባት ተፈቅዷል።

47. ስለዚህ እግዚአብሔር ዝሙትን ጠላ ህዝቦች በቅድስት ቤተክርስቲያን ብቻ እንዲፀኑ እንድናስተምራቸው አዞናል

ፈታውያነ ዝሙት እስመ ፍትወት ታወርዶ ለሰብእ ውስተ መሥገርተ ሠይጣን።

48. ወበፍትወተ መብልዕ ተሠግረ አቡነ አዳም ወወረደ ውስተዛቲ ምድር ርግምት እስመ ተረግመት ምድር ህየንተ አዳም ወበእንተዝ ወረደ እግዚአብሔር እምልዑል ማህደሩ ዲበምድር ወተሰብአ እማሪያም ቅድስት ድንግል ወኮነ ሰብአ ዘእንበለንጢአት ባሕቲታ ወተወልደ በቤተልሔም በከመ ሰበኩ ነቢያት።

49. እንሶሰወ ወአስተርአየ ሰበከ ወመሐረ ጥምቀተ ለሥርየተኀጢአት ወተጠምቀ በእደዮሐንስ ካህን ወእምድሕሬሁ ፈወሰ ድውያነ ወከሰተ አዕይንተዕውራን ወአሕይወ ሐንካሳነ ወአስምዐ ፅሙማነ ወአስተናገረ በሀማነ ወጌሠ ላእለባሕር ወሆረ ዲቤሃ ከመዘየሀውር ዲበየብስ

50. ወአንሥአ ለአልአዛር እመቃብር ወአሀየዎ ወሐመዩዎ አይሁድ እንዘይብሉ ይኄይስ ይሙት ፩ብእሲ እምይትሐጐል ኵሉ ሕዝብ ወዘንተ ተነበየ ሊቀካህናቲሆሙ ቀያፋ እንዘ ይብል ከመዝ እንዘይመስሎ ዘያሜክሮ ወካዕበ ይቤልዎ ወሐመዩዎ እምአይቴ ሎቱ ዛቲ ጥበብ አኮኑ ወልደዮሴፍ ፀራቢ።

ዝሙትን የሚወዱ እንዳይሆኑ እናስተምራቸው ፍቅረዝሙትና ፍቅረ መብል ወደሠይጣን ወጥመድ የሰውን ልጅ ታስገባለች።

48. በመብል ፍቅር አባታችን አዳም ከወጥመድ ገባ ወደተረገመችም ምድር እንዲወርድ ተደረገ ስለአዳም ምድር ተረግማለች ስለዚህም እግዚአብሔር ከልዑል መንበሩ ወደምድር ወረደ ከቅድስት ድንግል ማርያምም ስጋ ለብሶ ነቢያት እንደሰበኩት በቤተልሔም ተወለደ።

49. በምድር ተመላለሰ በግልፅም ታየ ጥምቀትንም ለሐጢአት ሥርየት አስተማረ በካህን ዮሐንስ እጅ ተጠመቀ ከዚያውም በኋላ በሽተኞችን ፈወሰ የዕውራንንም ዓይን አበራ አንካሳዎችንም አዳነ ለምፃሞችን ከለምፃቸው እንዲነፁ አደረገ መስማት የተሳናቸውንም እንዲሰሙ አደረገ ዲዳዎችን አናገረ ባሕርንም ዳሰሳትና ሰዎች በየብስ እንደሚጓዙ ተጓዘባት

50. አልአዛርን ከመቃብር አስነሳው ነገር ግን አይሁድ ብዙ ሕዝብ ከሚጠፋ አንድ ሰው ቢሞት ይሻላል እስከማለት አሙት ይህን የነሱ ሊቀካህናት የሆነው ቀያፋ ይህንን ትንቢት ተናገረው ቀያፋ ትንቢት እናገራለሁ በማለት የተናገረው ሳይሆን ጌታችንን ለመግደል ብሎ ነው በሁለተኛው መንገድ አይሁድ ይህ ጥበብ ከማን ተሠጠው የጠራቢው ዮሴፍ ልጅ አይደለምን በማለት አሙት።

1. እሙኒ ማርያም ዘእምነገደይሁዳ ንሕነሰ ዘእምሌዋውያን እሙንቱ ንሕነ ንገብር ግብረክህነት በውስተቅድስተ ቅዱሳን እስመ ነገደሌዊ ሐረየ እግዚአብሄር ለክህነት አው ለዝንቱ እምአይቴ ሎቱ ወበእንተ ሰንበትሂ ተገአዘዎ አይሁድ እንዘብሉ ዝ ብእሲ ኢኮነ እምእግዚአብሔር ዘኢያከብር ሰንበተ ወኢያከብር ሕገኦሪት ወእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ አስተቈጥዖሙ በገቢረ ግብሩ በዕለተሰንበት።

52. እመቀዳሚሃ ትቤ ቅድስት ኦሪት ፈጺሞ ኲሎ ገቢረ ግብሩ አዕረፈ በዕለተሰንበት ዘውእቱ ሳብዕ ዕለት ወሶበመዕአ ሠራዒሃ ለሰንበት ህየንተ ዘኢገብረ ቀዳሚ ፈደየ ዕዳሃ ወገብረ ላቲ ግብራ እስከ ይትቈጥዑ አይሁድ በሕቀ በምዕአቱ ኀቤነ ገብረ ዕቡረ ወአሕየወ ዕውረ።

53. በሰንበት ለመፃጕዕ ዘ፴ወ፰ ክረምተ ሐመ አሕየዎ ወለአሐተ ብእሲት እንተ አድወያ ጋኔን አሕየዋ በሰንበት ለወለተኢያኤሮስሂ አሕየዋ በሰንበት ኲሎ ዘገብረ ተአምረ ወመንክረ በሰንበት

54. ኲሎ ተአምራተ ወመንክራተ በሰንበት ገብረ ከመያግብአነ ውስተግብር ዘበአማን በእንተዘገብረ ባቲ በቀዳሚ መዋዕል አመፈጠረ ሰማየ ወምድረ ወሶበ ተገአዝዎ አይሁድ በእንተ ሰንበት ውእቱ ይቤሎሙ አቡየሂ ይገብር ምሕረተ

51. እናቱ ከይሁዳ ነገድ የሆነች ማርያም ናት እኛ ግን ሌዋውያን ነን ስለዚህ ላበታችን ሌዊ ክህነት ከእግዚአብሔር ተሠጥቷል እኛም ወደቅድስተቅድሳት እየገባን ግብረክህነትን እንፈፅማለን ስለዚህ ሰው ክህነት ከማን ወገን ተሠጠው አሉ ስለሰንበትም ብዙ ክርክር አነሱበት እንዲህም አሉ "ይህ ሰው ከእግዚአብሔር የተላከ አይደለም በመሆኑም ሰንበትን አያከብርም ህገኦሪትንም አይጠብቅም" አሉ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግን በሰንበት ሥራውን እየሠራ ያስቆጣቸው ነበር።

52. ቅድስት ኦሪት እግዚአብሔር ሥራውን ሁሉ ፈፅሞ በዕለተሰንበት ዕረፈ ትላለች ይህም ሰባተኛው ዕለት ነው ሰንበትን ይሠራ በመጣጊዜ ግን ዕዳዋን ከፍሏል ሥራዋንም ትሠራለች በዚችው ዕለት ሥራውን ሠራ በዚሁም አይሁድ ጌታችን ከመጣ ጀምሮ በጭቃ ዓይነሥውሩን አዳነ

53. በሰንበት ዕውርን አዳነ ሰላሳስምንት ዓመት የታመመውንም በዕለተሰንበት አዳነው ጋኔን አድርባት የታመመችውንም ሴት በእለተ ሰንበት አድኗታል። የኢያኤሮስንም ሴት ልጅ በዕለተሰንበት ከታመመችበት በሽታ አድኗታል።

54. ብዙ ተአምራትን መንክራትን በሰንበት አድርጓል ይህንንም በዕለተ ሰንበት ሥራን መሥራት (መልካም ሥራን መሥራት) እንደሚቻል አረጋገጠ። በመጀመርያ ሰማይንና ምድርን ሲፈጥር ሰንበትን ከፍ አድርጓታል አይሁድ ስለሰንበት በተከራከሩት ጊዜ

በሰንበት ወእነሂ እገብር ለአቡየ ወበእንተዝ ገብረ ገብሮ በዕለተሰንበት ወእሙንቱሂ ተቆጥዕዎ ፋድፋደ ወወሀብዎ ያግብእ ሴጠ ለክቡር ብሩረ ወእምዝ አሐዝዎ።

55. ወእምዝ አሐዝዎ በከመይቤ በወንጌል ወሰቀልዎ በእንተ ኃጢአትነ ወተንሥአ በሣልስት ዕለት ወመሐረነ ሕጎ ወሥርዓቶ እስመነበረ ምስሌነ ፵ መዓልተ ወሌሊተ።

56. ወከማሁ መሐረነ እግዚእነ እንዘይብል ዕቀቡ ሥርዓትየ ዘመሐርኩክሙ ወአለበውኩክሙ አለብውዎሙ ለአብዳን ወአስተፍስሕዎሙ ለትኩዛን ወአዕድቅዎሙ ለሐጥአን ወወሀብዎሙ ንስሐ ለውዱቃን ወናዝዝዎሙ ለሕዙናን ወሚጥዎሙ ለአረማውያን ውስተ ክርስትና።

57. ወኢታስትቱ ትእዛዛተሕግ ዘሠራዕኩ ለክሙ እስመእሄሉ ምስሌክሙ እስከ ሕልቀተ ዓለም ወአረትኣ ለቃልየ ወለቃልክሙ ላዕለኩሉ ዘይሰምዕ ትእዛዝየ ወዘሰ ኢሰሐቦ አቡየ ኢይክል መጺአ ኀቤየ እስመቦ ዘየሐውር ሰሚያ ውስተ ሕይወት ኢሰምአ ቃለመለኮት ዘሰበክሙ አንትሙ። ወእመቦ ዘየዓልዎ ለቃልክሙ ወይወርድ ውስተኩነኔ ደይን ኀበ አልቦ ወጺአ እስከ ለዓለመ ዓለም።

58. ዕቀቡ ሕግየ ወኢታስትቱ እምሥርዓትየ ዘሠራዕኩ ለክሙ

እሱም እንዲህ አላቸው "አባቴም ምሕረትን ያደርጋል። እኔም የአባቴን ሥራ እሠራለሁ" በዚህ ጊዜ አይሁድ እጅግ ተቆጡት በዚሁም ክቡሩን አምላክ በገንዘብ አሳልፈው ሸጡት።

55. በወንጌል እንደተፃፈው አይሁድ ያዙት ስለኛም ሐጢአት ተሰቀለ በ3ኛው ዕለትም ተነሳ ሥርዓቱንና ህጉንም አስተማረን ከዚያ በኋላ ፵መዓልትና ፵ሌሊት ከኛ ጋር ኖረ።

56. ጌታችን እንዲህ ሲልአስተምሮናል ሥርዓቱን ጠብቁ አስተምሬአችሁ አለሁና ልብ ብላችሁም እንድትረዱት አእምሮአችሁ ከፍየላችሁ አለሁና ሰነፎችን ልባሞች አድርጉዋቸው ያዘኑትንም አስደስቱ ሐጢአተኞችን አፅድቁ የወደቁትን በንሥሐ መልሱ። ያዘኑትንም አስደስቱ ሐጢአተኞችን አፅድቁ የወደቁትን በንሥሐ መልሱ ያዘኑትን አጽናኑ አረማውያንን አስተምራችሁ ወደክርስትና መልሱ።

57. እኔ የሠራሁላችሁን ህግ ትእዛዝ አታቃልሉ እኔ እስከዓለም መጨረሻ አልለያችሁም ቃሌንም በሚሰማችሁና በሚከተላችሁ ሁሉ አኖራለሁ አባቴ ያልሳበው ወደኔ ሊመጣ አይችልም የሕይወትን ቃል ሰምቶ የሚሄድ ይኖራል እናንተ የምትሰብኩት የመለኮት ቃልነው። የናንተን ቃል የማይቀበል ካለ ወደሲኦል ይወርዳል።

58. ሕጌን ጠብቁ ከሥርአቴ የምታቃልሉት አይኑር በቅድስት ድንኳን

በቅድስት ደብተራ ኀበእትናገር በውስቴታ
ውስተአልባቢክሙ እስመምሥአል ወምሥትሥራየ
ኀቢአት ይእቲ።

59. እስመ ዕፁብ ታቀልል ወትረድእ ለዘተመንደበ እስመ
መፍቀሪተ ነግድ ይእቲ። ወለዘሰአለ ትሁብ ምሕረተ
እስመ ማሕደረ ትፍሥሕት ይእቲ።

60. ወእለይትመረኰዝዋ ኢይተነትኑ ለዓለም እስመ ፅኑዕ
መሠረተድዳ በኀይለመስቀሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ ዘአድኀና
በደሙ ወአተባ በዕፀ መስቀሉ ከመትኩን ምስትስራየ
ኀጢአት።

61. ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ዘንተ ሥርዓተ ዕማሪቅበሙ
ለሥዩማነቤተ ክደርስቲያን ከመይዕቀቡ ሥርዓተ ቅዱሰ
እምኀበ እግዚአብሔር ዘተሠርዓ በደብተራጽድቅ
በኢየሩሳሌም እንተ በውስቴታ በላዕሉ ይሴብሑ መላእክት
ወኵሎሙ ትጉኃን ኃይለሰማያት ወ፼ አእላፋት
ወትእልፊተ አእላፋት ወማሕበረ በኵር እለፅሑፍ
አስማቲሆሙ ውስተ መፅሐፈ ሕይወት በኢየሩሳሌም
ሰማያዊት እንተ በሰማያት።

62. ወይእተ ታበፅሖሙ ኀበእግዚአብሔር ለዕጉሳን እለ ይነብሩ
ውስቴታ ወትቤሎሙ ነዑሙ ውሉድየ እለ ይተግሁ ኀቤከ
መዓልተ ወሌሊተ በውስቴትየ ወየዐቅቡ ሥርዓትየ

አድሬ እናንተን የማፅናናበትን ኃይሌ ሠርቻለሁ እሷ መሃፀኛና
የሐጢአት ሥርየትን መሥጫ ናት

58. እሷ ጭንቅን ታቃልላለች የተቸገረውንም ትረዳለች እሷ እንግዳን
የምትወድ ናት ለለመነ ይቅርታን ታሠጣለች የደስታ ማደርያ
ናትና

60. እሷን የሚመረኰዙ አይፍገመገሙም መሠረቷ የፀና ነውና
የፀናውም በኢየሱስ ክርስቶስመስቀል ነው እሱ በደሙ
አድኗታልና በዕፀመስቀሉም ባርኳታልና የሐጢአትማስተሠርያ
ትሆን ዘንድ

61. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ የሠጠሁህን ሥርዓት ለቤተክርስቲያን
ሹማምንት በአደራነት አስረክባቸው እነሱም በዚሁ እየተመሩ
ቅዱሱን የእግዚአብሔር ሥርዓት ይጠብቁ ይህሥርዓት
በእውነተኛው ድንኳን ተሠርቷል እቺም ድንኳን በሰማያዊቷ
ኢየሩሳሌም ትመሰላለች ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም አእላፋት አእላፈ
አእላፋት መላእክት ኃይላትም ማሕበረ በኵር በሚባል
የሚታወቁትም ሁሉ ለአምላክ ተገዢነታቸው የሚገልፁባት ናት
የሁሉም ስም በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ተፅፏል።

62. እቺ ሥርዓት ወደእግዚአብሔር ታደርሳቸዋለች ትዕግሥተኞች
በውስጧ ስለሚኖሩ ልጆቼ ትላቸዋለች እነዚህ ትዕግሥተኞች
በተቀደሰው ትጋታቸው ሌትተቀን እግዚአብሔርን ለማገልገል

ለገዘሉፉ በእንተ ሥርዓት ዘሠራዕኩ ሎሙ ወታወርሶሙ መንግሥተ ሰማያት ዘመሐለ ለአበዊሆሙ ለእለ ተአመንዎ።

63. ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ዕቀብ ሥርዓተ ሕሩየ ዘተወፈይከ እምኀበእግዚአብሔር ውስተ እዴከ እስመ አነ ተወፈይኩ እምኀቤየ መራትተ መንግሥተ ሰማያት አንተኒ ትኅሥእ እምኀቤየ ዕቀብ ወአወፍዮሙ ለሊቃውንተ ቤተክርስቲያን እለሐለው እምታሕቴከ አማሕፅኖሙ ይዕቀቡ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

64. ወእሙንቱሂ ይሥርዑ ዘከመ ክህሉ ለዲያቆናት ወንፍቀ ዲያቆናት ወለሕዝብ ለእድ ወለአንስት ወለሕፃናት አዝዝዎሙ ከመያርትዑ ሐዊረ በፍኖተ ጽድቅ ዘሐዋርያት ዘሠርዑ ለቤተክርስቲያን ዘከመ አዘዝነ ቀዳሚ ውስተ ሕግነ ወንቤ ኩሎሙ እለቤተክስቲያን በውስተ ምቅዋሞሙ ለሊቃነ ጳጳሳት ወሊቃነ ካህናት ቀሳውስት ወዲያቆናት ወአናጉንስጢስ

65. ወለሕዝባውያን አእሩግ ወሕፃት ወአንስት ቅዱሳት ወደናግል ወመዓስብ ዕቤራት ወዕጓለማውታ ወዲያቆናዊት እለየዓቅቡ አብያተ መበለታት ፍሉጥ ምቅዋሞን በበይናቲሆን።

ይተጋሉ እነሱ እናንተ በምትሠጡዋቸው ሥርዓት ይመራሉ። በቅድስት ቤክርስቲያን አማካይነትም መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ለአባቶቻቸው ምሎላቸዋልና

63. ልጄ ቀላሚንጦስ ሆይ የተመረጠውን ሥርዓት ጠብቅ ይህም ከእግዚአብሔር በእጅህ የተቀበልከው ነው እኔ የመንግሥተሰማያትን ቁልፍ ተረክቤአለሁ አንተም ይህንኑ ከኔ ትረከባለህ ይህንኑን አንተም ጠብቀህ ካንተ በኋላ ለሚነሱ የቤተክርስቲያን አስተባባሪዎች አስረክባቸው እነዚህም አንተ የበታቾችህን አድርገህ የምትሾማቸው ናቸው የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ይጠብቁ ዘንድ አደራ በላቸው።

64. እነሱም እንደሚገባ አድርገው ሕግን ይሥሩ ሕጉም ለዲያቆናት ለንፍቀዲያቆናት ለሕዝብ ለወንድና ለሴቶች ለሕፃናት የሚስማማ ይሁን እነሱም በእውነት መንገድ ይራመዱ። ሐዋርያት ለቤተክርስቲያን ሥርዓትን ሠሩ። ይህም እኛ ባዘዝነው መሠረት የተሰራ ነው ይህ ሥርዓት ይወጣ ዘንድ አስቀድመን አዘናል ባወጣነውም ህግ መሠረት የጳጳሳት የካህናት አለቆች የቀሳውስት የዲያቆናትና የአናጉንስጢስ የመቆምያ ቦታ ወስነናል።

65. እንዲሁም ለሕዝባውን ለሽማግሌዎች ለሕፃናትና ለተመሰገኑ ሴቶች ለደናግል ለመዓስባን ባልቴቶችን የሙት ልጆችን ዲያቆናዊቷን ሌሎችም ቤክተርስቲያንን የሚጠብቁትን መቆምያቸው እየራሳቸው እንዲሆኑ ይገባል

66. ይዑዱ አብያተ ክርስቲያናውያን ወውስተ ኵሉ አብያተአንስት ወይዑዱ ዲያቆናት ውስተ ኵሉ አብያተ ምዕመናን ከመ ኢይትሀከዩ ሠርከ ወነግሀ ገነየ ወገይሰ ውስተ ቤተክርስቲያን እንዘ የአኵትዎ ለእግዚአብሔር ሠርከ ዘወንበነ እግዚአብሔር ብርሃነ ዕለት ለተግባረ ሰብእ በዘየሐዩ ወይረድኦ ለፅኑዕ።

67. ወዘነግሀ የአኵትዎ እንዘይብሉ በእንተ ዘሐለፈ እምኔሆሙ ጽልመተ ሌሊት ወአዲ በእንተ ዘወሀቦሙ ዕረፍተ ፃማ ኀሐ ፅባሕ ትትሜሰል ለትንሣኤ ሙታን ወንዋመ ሌሊት ትትሜሰል በሞት።

68. ወበእንተዝ ይጊሱ ሠርከ ወነግሀ ውስተቤተክርስቲያን አዘዝነ በቀኖና ከመኢያስትቱ ክርስቲያን ገይሰ ቤተክደርስቲያን ሠርከ ወነግሃ ቀትረ ወሰዓተ ወይጼልዩ ሎሙኒ ወለቢጾሙኒ ለንጉሥኒ ወለበሓውርትኒ ወለኵሉ አዕዋፍኒ ለእንስሳትኒ ወለኵሉ ፍጥረት ዘፈጠረ እግዚአብሔር

69. ዘንተኬ ትእዛዘ ከመይጸልዩ ሎሙኒ ወለቢያሙኒ ወይጊሱ ቤተክደርስቲያን ሠርከ ወነግሃ በአንዱ ሕሲና እንዘይትፋቀሩ ምስለ ቢያሙ ወያቴሕቱ ርእሶሙ ወኢይስምዑ ውዴተ ላእለ ቢያሙ።

66. ዲያቆናት የክርስቲያኖችን የመኖሪያ ቤት ወዳለበት ሁሉ እየዞሩ የተቸገሩትን ሁሉ ይጎብኙ ችግራቸውንም ይመልከቱ ጥዋትም ሆነ ማታ ምእመናኑ በስንፍና እንዳይያዙ ለመንፈሳዊ አገልግሎት እንዲተጉ ያነቃቁዋቸዋል። በሠርክ በጧትና በማታም ወደቤተክርስቲያን ሁልጊዜ እየሄዱ ያመስግኑት እግዚአብሔር የዕለት ብርሃን ነው ሁሉንም ይረዳል

67. በንጋት እግዚአብሔርን ያመስግኑት የሌሊቱን ጨለማ ስላሳለፈ ዕረፍትንም ስለሠጣቸው ንጋት በትንሣኤሙታን ትመስላለች እንቅልፍ ደግሞ በሞት ትመሰላለች

68. ስለዚህ ክርስቲያን ጧት ማታ ወደቤተክርስቲያን ይገሰግሱ ዘንድ በቀኖና አዘናል ክርስቲያን ጧት ማታ ቀንና በየሰዓቱ ወደቤተክርስቲያን መገሥገሥን እንዳያቋርጡ ስለራሳቸውና ስለሹማምንት፣ ስለባልንጀሮቻቸው፣ ስለባሕር፣ ስለወፎች፣ ስለእንስሳትና እግዚአብሔር ስለፈጠራቸው ፍጥረታት ሁሉ በትጋት ያለስንፍና በአንቀዕድዎ ያለቸልተኝነት እንዲፀልዩ አዘናል

69. ይህን ትእዛዝ የተሠጠው ክርስቲያኖች ስለራሳቸውና ስለባልንጀሮቻቸው እንዲጸልዩ ነው ጧትና ማታ ወደቤተክርስቲያን ሲሄዱም ባንድልብ ባንድ ሐሳብ በመሆን ፍቅርን በማፅናት ነው ትሕትናም ይኑራቸው የስብቀት ነገርንም አይስሙ

70. ሶቤሃኒ ይተግህ ወይብል አበስኩ ሥረይ ሊተ ከመዝ ይኩን ምግባርሙ ለክርስያቲን እመኒ ተምዕዕዎ ይብል ሥረይ ሊተ ወያትሕት ርእሶ ከመ ዘአበሰ እንዘ ይኤብሱ ላእሌሁ ከመ ዝኬ ትትዓወቅ ግብረ እግዚእነ ኢየሱስ ክደርስቶስ::

71. ውእቱ ፈፀመ ሕጋ ለቤተክርስቲያን ወንሕነኒ ዘንተ ሠራዕነ ለክርስቲያን መሐይምናን እለ ተወከሉ በእግዚአብሔር ወበቅድስት ቤተክርስቲያን ከመ የሀበሙ አስበ ስብሐቶሙ::

72. ወዘተዓገሠ ሕማመ ወምንዳቤ ዲበምድር ከመይርከብ ተስፋ ዘበሰማት ኀበኢይበለኒ ፀኢይማስን ሰራዕነ ቀናና ለቤተክርስቲያን

73. እስመዘተሀየለ ላእለቢጹ ወተአገለ ንዋዩ በዓመፃ አው ክህደ ምዕቅብናሁ አዝዝዎ ከመ የሀበ ምክብኢተ ህየንተ ዘዓመጸ ኢይኩን ተአጋሴ ወኢይትአገል ንዋየቢፁ::

74. እስመ እዙዝ እማህበራ ለቅድስት ቤተክርስቲን ከመ ኢያዕቢ ርእሶ ክርስቲያን ላእለቢፁ ወያስተፍስሖሙ ለትኩዛን ወይናዝዞሙ ለሕዙናን ከመይግበር ፍትሀ ወሰላመ ማእከሌሆሙ ወይርዳእ ፅኑሳነ ወአከ ዘየሐይድ ንዋየ ቢፁ በዓመፃ::

70. ክርስቲያን በራሱ ላይ በደል ቢደርስበትም አጥፍቼአለሁ ይቅርበሉኝ ይበል ይህ አካሄድ በክርስቲያኖች የተለመደ መሆን አለበት ሰዎች በሱ ላይ ዘለፋ ቢያሰሙ እንኳ እንደበደለ ሁኖ ይቅርታን ይጠይቅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በግብር ይህንን አስተምሮናል

71. እሱ የቤተክርስቲያንን ህግ ፈፅሟል እኛም እሱን መሠረት አድርገን የቤተ ክርስቲያንን ህግ ሠርተናል ህጉም እግዚአብሔርን አምነው በቅድስት ቤተክርስቲን የድካማቸውን ዋጋ ይሠጣቸው ዘንድ ይህን ሠርተናል

72. በሰማያት ተስፋ ያገኝ ዘንድ በዚህ ዓለም ሕመምንና ችግርን የሚታገሥ ስለሱ የቤተክርስቲያንን ቀኖና ሠርተናል::

73. በባለእንጀራው ላይ በደል የፈፀመ ካለ የባለንጀራውንም ገንዘብ የቀማ ካለ ወይም አልወሰድኩም ብሎ ከካደ በአደራነት የተቀበለውንም የካደ ቢኖር ለባለንብረቱ ዕጥፍ አድርጎ ይክፈል ማንም ክርስቲያን ግን በዚሁ መገኘት የለበትም

74. በቅድስት ቤተክርስቲያን ማሕበር የታዘዘው ክርስቲያን ራሱን ከፍ እንዳያደርግ ነው በባለንጀራው ላይ እንዳይታበይ የተከዙትን እንዲያስደስታቸው ሐዘንተኞችን እንዲያፅናናቸው ሰላምንና ፍትህን በመካከላቸው እንዲያሰፍን የተቸገሩትን እንዲረዳ በዐመፁ የባለንጀራውን ንብረት የማይቀማ ይሁን

75. ዘንተ አገዘዞሙ ለእለእምታሕቴክ ወእምሥልጣንክ እለየሐውሩ ውስተቅድስት እንተላእለኩሉ ቤተክደርስቲያን ሐውፆሙ ወአሰንዮሙ ወኢትመንን እንተ ደወየት በእንተ እግዚእክ ወዘልገሠት ወለእመ ተሰብረት እደዊሃ ወእገሪሃ እሥር ከመኢታሕጉል መሐስአ እግዚእክ።

76. ወፁራ ዲበ መታክፍቲክ ወአብኣ ውስተ ቤተ እግዚእክ ውስተዐፀደ ጸዴ ዘሕያዋን ወእምዝ ርኢ ኀበቈስለት ወህፅባ ወብጥሓ ወሱጥ ውስቴቱ ዜወ ወወይነ እስመኵሉ በዜው ይትመላሕ ከመትሕየው ለክ ዝልግሥት በግዕት እስመ ኢተአምር ኀበ ሐይወት ዘትገብር ለክ ፍሬ ለመዝገበ እግዚእክ ዘይተ ወወይነ ወሥርናየ።

77. ወሶበ ትሠርህ በአምልኮ ጣፆት ህፅባ ወአንፅሓ እምንጢአት ወአሠንያ በንሥሐ ከመ ትኩን ንፅሕተ ለመዝገበ እግዚአብሔር እግዚእክ። እመሂ በክህደት ወእመሂ በእምነት እመሂ በፆም በዘኮነ ግብር አሠኒ ወአስተሐምም ለፈውሶታ ከመትኩን ንፅሕተ ወትትወደይ ውስተ መዝገበ እግዚእክ ወኢይኩን ክርዳደ ዘያውዕይዎ በእሳት

78. ክርዳድሰ ሐጥእ ውእቱ ዘኢይትመየጥ ውስተንሥሐ

75. ካንተ በታች ላሉ የቤተክርስቲያን ሹማምንት ይህን እንዲፈፅሙ እዘዛቸው። ከሁሉ በላይ ወደሆነችው ቅድስት ቤተክርስቲያን ለሚሄዱ ሁሉ ጎብኛቸው ደስም አሰኛቸው የታመመች በግም ብትኖር አትናቃት እጅና እግሮቿም ቢሠበሩ አሥረህ እንድትጠገን አድርግ የጌታህን ግልገል አታጥፋ.

76. የታመመችውን በግ በትከሻዎችህ ተሸክመህ በመውሰድ ወደጌታህ ቤት አድርሳት ከጤናማ በጎችም ለመጨመር ህክምና አድርግላት የቆሰለውን አካልዋ በወይንና በጨው እጠበው የሚያስፈልገውም ከሆነ ብጣው እንደገናም ጨውንና ወይን በቁስሉ ላይ አፍሥስበት በጨውና በወይን በሽታ ሁሉ ይነቀላል። እቺ የታመመች በግ ስትድን ለጌታህ መዝገብ የምታስገባውን ፍሬ አታውቅም

77. የሰው ሕይወት ጣዖትን በማምለክ ብትደክም ከሐጢአት አንፃት በንሥሐም አካሄድዋን እንድታስተካክል አድርግ ለጌታህ እግዚአብሔር መዝገብ ንፁሕ ሥንዴ ሁና እንድትቀርብ በክሕደት ይሁን በእምነት በፆም ይሁን በጸሎት በማንኛውም ሁኔታ ብትገኝ በተሠጠህ ሐላፊነት ከእግዚአብሔር ጋር ያላትን ግንኙነት እንድታስተካክል አድርግ ከነፍስ ሕመም ፈውሳት በዚህ ጊዜ ንፁሕ ስንዴ ሁና ወደጌታ መዝገብ ትገባለች እንክርዳድ ሁና ወደእሳት አትጣልም

78. እንክርዳድ ማለት በንሥሐ ወደቅድስት ቤተክርስቲያን

ውስተ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እንተአነ እንተተዓቅብ ሥርዓታ በኩሉ ጊዜ ወአንተሰ አዝዞሙ ለሊቃውንተ ቤተክርስቲያን እሙንቱኒ የአዝዝዎሙ ለሊቃውንተ ሕዝብ ለነገሥት ወለመኳንንት እንበለፍርሐት በእንተ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን

79. መዓድዎሙ ወአለብውዎሙ ዘተሠርዓ ሎሙ በሕግ ወአንተኒ መኮንን ለእመኮንከ በከመ ዕበይከ ስማዕ ቃለ እግዚአብሔር ዘነገሩከ ቃለ ሊቃውንተ ቤተክርስቲያን ወኢትፍርሖሙ ወኢትኅዝን ላእሌሆሙ በትዕቢት ወበትዝሕርት ከመ ኢይትመዓዕከ እግዚአብሔር ወኢታንብር ቂመ ውስተ ልብከ በእንተ ዘነገሩከ ቃለእግዚአብሔር በእንተ መድኀኒተ ነፍስከ።

80. ወእመኒ ንጉሥ አንተ በከመትቤ መንግሥትከ አፍቅር ቃለ እግዚአብሔር ከመይንግሩከ ወኢትትዓወሮሙ ለእለ ነገሩከ አላ አፍቅሮሙ ፌድፋደ ከመ ነፍስከ ወኢትትገረም ላእሌሆሙ ከመ ኢይትመዓዕከ እግዚአብሔር በመዓቱ።

81. ወካዕበ ፍርሐ ለዘይኴንን ነፍሰ ወሥጋ ሕቡረ ወኢታእትት ቃሎሙ ዘነገሩከ እስመ ዘይትዔወር ቃለ እግዚአብሔር የሐፅፅ መዋዕሊሁ ወያገብእ ላእሌሁ ኵሉ እኩየ ዘነበበ

የማይመለስና በሷ እየተመራ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ለመሆን የማይፈልግ ማለት ነው። አንተ ግን የቤተክርስቲያንን ዐለቆች የሕዝብን አለቆች ይመክሩዋቸውና የእግዚአብሔርን አካሄድ ለሕዝብ ያስተምሩ ዘንድ እዘዛቸው የሕዝብ አለቆቹም ሳይፈሩ በጥብአት ነገሥታቱንና መኳንንቱም ያስተምሩ

79. በህግ የተሠራላቸውን ምዕመናን ይከተሉ ዘንድ ንገሩዋቸው አስረዱዋቸውም አንተም ልትሠማው የሚገባህን የእግዚአብሔር ቃል ከመስማት ወደኋላ አትበል። የቤተክርስቲያን መሪዎች የሚሠጡህን ትምህርት በትሕትና ተቀበል ሰውን አትፍራ ትዕቢትና ትዝሕርት አይደርብሕ እግዚአብሔር እንዳይቆጣህ ቂምን በልቡናህ አትያዝ ነፍህን ለማዳን ከመምህራን ስለሚደርስብህ ተግሣፅ ቅሬታ አይኑርህ።

80. አንተ ንጉሥ ብትሆን ባለህ የመንግሥት ሥልጣን ልክ ቃለእግዚአብሔርን ውደድ ይህ ከሆነ ነው መምህራን የሚነግሩህን ልትረዳ ምትችለው ሥልጣን አለኝ ብለህ መምህራንን ችላ አትበላቸው እንደነፍስህ ውደዳቸው እንጂ። በምድራዊ ሥልጣንህም አትክበዳቸው እግዚአብሔር በመዓቱ እንዳይቆጣህ።

81. ነፍስንና ሥጋን አንድ ላይ የሚኰንነውን ፍራው ከመምህራን የተነገረህን ቃለእግዚአብሔር አታርቅ ቃለእግዚአብሔርን ችላ የሚል ሁሉ ዕድሜው አጭር ይሆናል እግዚአብሔርም

ላእለሳኦል ወአከአብ ወኦዝያን።

82. በውእቱ መዋዕል እለተአደው ወተዐወሩ ቃለእግዚአብሔር እንዘ ነገሥት እሙንቱ ወኢያሰነዩ ምግባሮሙ ለዘይሬዕዩዎሙ ወኢያንበሩ በርትዕ እለ እምታሕቴሆሙ አበግዓ መርዔቱ ለእግዚአብሔር እለ አእቀቦሙ ከመ ይርአዩዎሙ በንፁሕ።

83. ወእመሰ አሕጉሉ እምዘ አዕቀቦሙ ሀሎ ዘይትሐሰሰሙ እግዚአብሔር ለእመ አጥፍኡ ነፍሳተ በከንቱ ነፍሳትሰ እለይርኅቁ ጳጳሳት እለቤተክርስቲያን።

84. አንተሰ ኦ ንጉሥ ትሬኢ ሥጋ ወጀከሙ ዑቁ ከመኢይታሕጉሉ መርዔቶ ለእግዚአብሔር።

85. አንተሂ ንጉሥ እነዘተኤስዮሙ አድኅኖሙ እምእለ ይትኤገልዎሙ እቡያን እለኢአቀቡ ፍትሐ ወይትዔበዩ በፅንዓኃይሎሙ።

86. ወአንተሰ አድኅኖሙ እምእደ ሐጥአን ወለእቤራት ወእጓለማውታ ለሥዑማን ወለሊቃነ ጳጳሳት ወእጓለማታ ለሥዑማን ወለሊቃነ ጳጳሳት ወእጓለማውታ ወለሥዑማንሂ ወለሊቃነጳጳሳት ይዕቀቡ ነፍሶሙ ከመ ኢይማአሙ

የገዛራሱን መጥፎ ንግግር በአክአብ በሳኦልና በኦዝያን ላይ እንደፈፀመው ሁሉ ያደርግበታል።

82. እነሳኦል ከእግዚአብሔር የተሠጣቸውን ሥልጣነ መንግሥት እንደገል ሥልጣን በመቁጠር ቃለእግዚአብሔርን ችላ አሉ ምግባራቸውን አላሳመሩም ከፍ ያረጋቸውን እግዚአብሔርን ችላ አሉ ምግባራቸውን አላሳመሩም ከፍ ያደረጋቸውን እግዚአብሔር ራሱ የበታቾቻቸውን በቅንነት አልመሩም እግዚአብሔር ግን አደራነትን ሠጥቶአቸው ነበር።

83. በአደራነት የተሠጡዋቸውን የእግዚአብሔር መንጋዎች ካጠፉ በሐላፊነት እግዚአብሔር ይጠይቃቸዋል። ነፍሳትንም በከንቱ ካጠፉ ዕዳቸው ብዙ ነው በዋነኛነት ነፍሳትን የመጠበቅ ሐላፊነት ያላቸው ግን ጳጳሳት ናቸው

84. ንጉሥ ሆይ አንተ ሥጋዊውን ሥራ ትጠብቃለህ ስለዚህ አንተና ጳጳሱ የእግዚአብሔር በጎች እንዳይጠፉ ተግታችሁ ጸልዩ

85. አንተ ንጉሥ ከመልካም አያያዝ ጋር ሰዎችን ከሚታገሉዋቸውና ፍርድን ከማይጠብቁ ትዕቢተኞች በፅናታቸውም ከሚታበዩ አድናቸው።

86. ንጉሥሆይ ከበደለኞችና ከሐጢአተኞች እጅ ባልቴቶችንና የሙትልጆችን አድናቸው። ከሊቃነጳጳሳት ጀምሮ ያሉ በውስጣቸው ያሉትን ሙት ልጆች ያስተዳድሩ ዘንድ ድጋፍን አድርግላቸው። ለሠይጣን እንዳይሸነፉም አበረታታቸው። ጳጳስ

ሰይጣን፡፡ ወአሠነዮሙ በንሥሐ ወአድኅኖሙ እምፀብኡ ለዲብሎስ ከመይትፌሳሕ እግዚአብሔር፡፡ በምሕሮቶሙ ወበዓቂበ መርዔቶሙ፡፡

87. ወዕቀቡ መርዔተክሙ እንዘተሰምዑ ዘንተ ቃለ ወኢታስትቱ ዘአመገበክሙ እግዚአብሔር በመግቦቱ በከመኢይትሐሰስ እግዚአብሔር እምኔክሙ በእንተ ዘኢመሐርክሙ ወኢገሠፅክሙ ለእለኢይሰምዑ እምኔክሙ፡፡

88. ወለእለሰምዑ ኢትፌንውዎሙ ውስተ ቤተ አበዊሆሙ ሕረማውያን ከመ ኢያማስኑ ሃይማኖቶሙ ወተመይጠቶሙ፡፡ አላ አፅንዕዎሙ እስከ ትፀንዕ ሃይማኖቶሙ ወኢትፌንውዎሙ ውስተ ክህደት ከመ ኢያክብዱ አልባቢሆሙ አበዊሆሙ ወአዝማዲሆሙ፡፡

89. እስመ አመ ትፌንዎ ለዘአምነ ወተመይጠ እምክህደት ውስተ ብሔረ አበዊሁ አላውያን ወከሐድያን ትብእስ ክሕደቱ እምዘቀዳሚ፡፡

90. በከመ ይቤ በወንጌል ኢተሀቡ ቅድሳተ ለከለባት ወኢትደዩ ባሕርየክሙ ቅድመ አሕርው ከመኢይኪድዎ በእገሪሆሙ ኢትስድድዎሙ ለእለአእመንክሙ ውስተ ግብረ

ሆይ ከዲያብሎስ ጠብ ምዕመናንን አድናቸው በዚህ እግዚአብሔር ደስ ይለዋል እግዚአብሔር መንጋዎቻቸውን ስለጠበቁ ደስ ይለዋል፡፡

87. መንጋዎቻችሁን ጠብቁ ይህንንም ቃል እየሰማችሁ ለመጠበቅ ትጉ፡፡ የእግዚአብሔርን መግቦት ችላ አትበሉ እናንተንም የሚመግብ እሱ ነውና መጋቢነታችሁም ችላ አትበሉ፡፡ ይህንን ባታደርጉ እግዚአብሔር በኃላፊነት ይጠይቃችኋል ባለማስተማራችሁና ባለመገሠፃችሁ የሚሰሙአችሁንም ባለማስተማራችሁ ይበቀላችኋል፡፡

88. ትምህርታችሁን ሰምተው ያመኑትን መልሳችሁ ወደቤታቸው አትላኩዋቸው ወደአረማውያን ቤተሰቦቻቸውም አይጨመሩ ሃይማኖታቸውን እንዳያጠፉ ሃይማኖታቸው እስክትፀና ድረስ በቅርብ እየተከታተላችሁ አፅኑዋቸው እንጂ በፍጥነት ወደዘመዶቻቸው ከሄዱ ግን እምነታቸውን ዘመዶቻቸው ሊያበላሹባቸው ይችላሉ፡፡

89. አንተ ቃለእግዚአብሔርን ሰምቶ ካመነ በኂላ ወደአረማዊያኑ ቤተሰቦቹ መልሰህ ከላክከው ከቀድሞ በበለጠ ክህደቱ ሊብስ ይችላል፡፡

90. በወንጌል በእግራቸው እንዳይረግጡት ተመልሰውም እንዳይነክሱአችሁ የተቀደሰውን ለውሾች አትሥጡ ዕንቁዎቻችሁንም በእርያዎች ፊት አትጣሉ ተብሎ ተፅፏል፡፡

አበዊሆሙ ክሐድያን ብሂል ዘውእቶሙ ዘማውያን ዘእንበለሕግ ወሥርዓት።

91. ወኢይሂዱ ንዋየ ቢፆሙ በዓመፃ ከመ ከለባት ወአህርውኒ ዘሰመዮሙ ለእለ አልቦሙ ሕገ አይሁድ ዘውእቶሙ አረማውያን ርኩሳን እስመ አልቦሙ ተስፋ ውስተ ምሕረት ቀዊሞሙ ውስተ ፍትሕ በከመይቤ እስመ ጊዜ ትወፅእ ነፍሶሙ እምሥጋሆሙ ይገብኡ ውስተኵነኔ

92. ወበእንተዝ ኢይትነሥኡ ኃጥአን እምደይን ወኢኃጥአን ውስተ ምክረ ጻድቃን ዝንቱኬ ኢቀደሞሙ ውስተ ቅድስና ወአልቦሙ ተስፋ ለድኂን ወለምሒር።

93. እስመሠለጡ ተስፋ ወፍግዓ በዲበ ምድር በኵሉ ምግባረ እኩይ ወገብሩ ፈቃደ ልቦሙ ወአኮ ፈቃደ እግዚአብሔር ወበእንተዝ ቦኡ ውስተኵነኔ ወኢያገብእዎሙ ውስተ ቅድስት ሐገር ወአልቦሙ ተስፋ ድሒን።

94. አ ሊቃናተ ቤተክርስቲያን ዕቀቡ ሥርዓተ ዘተወፈይክሙ እምኀበ እግዚአብሔር ወእምኀቤነ ከመ ትሑሩ በኵሉ ትእዛዝ ዘአዘዝናክሙ

95. በቀኖና ተሠርዓ ከመኢይቅስጡ ንዋየ ቤተክደርስቲያን ወኢይረስዩ ለትካዘ ርእሶሙ እምዘኮነ ከዊኖ ዘዚአሃ

ያሳመናችሁዋቸውን ሰዎች መልሳችሁ ወደቤተሰቦቻቸው አትላኩ። ከሐዲ ማለት ያለህግ በአመንዝራነት የሚኖር ሰው ማለት ነው።

91. አረማውያን የባለእንጀራቸውን ገንዘብ እንደውሾች ይናጠቃሉ አሳማዎች የተባሉትም ህግ የለሾች ሁነው የረከሱ አለማውያን ናቸው እነዚህ የድሕነት ተስፋ ፈፅሞ የሌላቸው ናቸው ጌታችንም ለፍርድ ያቀርባቸዋል። የነሱ ነፍስ ከሥጋዋ እንደተለየች ወደኩነኔ ትወሰዳለች።

92. ስለዚህም ረሲአን ከደይን አይነሱም ሐጢአተኞችም ከፃድቃን ምክር አይጨመሩም ስዚህም በተነሳ ጌታ በተቀደሰው ቦታ አያቆማቸውም የመዳንና ምሕረትን የማግኘት ዕድልም የላቸውም

93. እነዚህ ህግ የለሾች ወገኖች ተስፋቸውንና ተድላደስታቸውን ሥጋዊ ስሜታቸው በሚመራቸው ብቻ እየተመሩ በምድር ጨርሰዋል በፈቃዳቸው እንጂ በፈቃደእግዚአብሔር አይሄዱም ስለዚህ ፍዳ መከራና ሀዘን ብቻ ይጠብቁዋቸዋል እንጂ ወደቅድስና አይገቡም።

94. የቤተክርስቲያን አለቆች ሆይ ከእግዚአብሔርና ከኛ የተረከባችሁትን ሥርዓት ይዛችሁ ለመጓዝ ትችሉ ዘንድ።

95. ሰዎች የቤተክርስቲያንን ሐብት ለግላዊ ተግባራቸው እንዳያውሉ በቀኖና ቤተክርስቲያን ተወስኗል ከማንኛው የቤተክርስቲያን

ለቤተክርስቲያን እስመ፡ዘእግዚአብሔር ውስቱ ወዘቀሠጠ ዘእንበለ ፈቃደሥዩማኒ ቤተክርስቲ'ን ተዓወሮ ለእግዚአብሔር።

96. ለዘከመ፡ዝ ብእሲ ይጠፍእ ዝክሩ እምድር በሰማያትኒ ይትወደይ ኀበእንተአልባቲ ሙዓእ እስከለዓለም ወለስዩማነ ቤተክርስቲ'ን ቤተ እግዚአብሔር ኢይሕምዩዎሙ ወኢይበልዎሙ አይቴ ወሰዱ እስመበእንተ እግዚአብሔር ይሁቡ ለፅኑሳን እስመተውህቦሙ ተአምኖ እምኀበእግዚአብሔር ውስተኩሉ ንዋየቅድስት ደብተራ

97. በውስተሐላፊ ንዋየዝንቱ ዓለም እፎ ኢይትአመኖ እግዚአብሔር እንዘነአምር ከመወሀቦ መራሑተ መንግሥተ ሰማያት

98. ዕቀቡ ሥርዓታ ዘውስጥ ወዘአፍአ ለቅድስት ቤተክርስቲያ'ን ዘይትገበር በነፍስ ወሥጋ ዘሕቡእ ወዘገሀድ ከመትቁሙ ፍሱሐ ኒክሙ በዓውደከብካቡ ለክርስቶስ አመያስተርኢ በስብሐተሁ ይኩንን ሕያዋነ ወሙታነ።

99. ክርስቶስ ይሁቦሙ ለጻድቃን አስበጽድቆሙ ወለእለኢገብሩ ፈቃደ ሐጥአን ይሁቦሙ አስበ ኀጢአቶሙ ኵነኔ ነደ እሳት ወአንስ እብለክሙ አቀቡ ትእዛዘነ ዘአዘዝናክሙ ወኢትበሉ ለየማን ወኢለጸጋም።

100. እስመ እግዚአብሔር ይወቅሰክሙ በእንተ ዘኢሰነይክሙ

ኅብት በፈቃዳቸው አይውሰዱ የቤተክርስቲያን ገንዘብ የእግዚአብሔር ገንዘብ ነው ከቤተክርስቲያን ሹማምንት ፈቃድ ውጭ ገንዘብን የወሰደ እግዚአብሔርን ችላ ብሏል።

96. የቤተእግዚአብሔርን ንብረት የሚቀስጥ ሰው ከዚች ምድር ዘር አልባ ሁኖ ይነቀላል። በሰማያዊው ዓለምም እስከ ዘለዓለም ከማይወጣበት ገሐነም ይከተታል የቤተክርስቲያን ሹማምንት ገንዘቡን የት አደረሱት ተብለው መታማት የለባቸውም እነሱ የተቸገረውን እያዩ ይረዱበታልና የቅድስት ቤተክርስቲያን ኃላፊነት በሙሉም ከነሱ ራስ ላይ ነው የተጣለው

97. እግዚአብሔር የመንግሥተ ሰማያትን ቁልፍ የሠጠው ካህን በዚህ በሚያልፈው ዓለም ገንዘብ እንዴት አይታመንም

98. የቤተክርስቲያንን ሥርዓት በውስጥም ሆነ በውጭ በነፍስና በሥጋ በድብቅ የሚሠራው ሁሉ ሙታንንና ሕያዋንን ሊገዛ ክርስቶስ በተገለጠ ጊዜ በሠርጉ አደባባይ ደስተኞች ሁናችሁ እንድትቆሙ ያደርጋቹኋል።

99. ክርስቶስ ለፃድቃን የድካማቸውን ዋጋ ይሠጣቸዋል ለሐጥአን ደግሞ የሱ ፈቃድ ሳይፈፅሙ ቀርተዋልና የሐጢአተኝነት ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል ግራና ቀኝ ሳትሉ እኛ ሐዋርያት ያዘዝናችሁን ሁሉ ፈፅሙ።

100. በተቀደሰችው ድንኳን ሊፈፀም ያለውን ሥርዓት አፈፃፀማችሁ

በቅድስት ደብተራ ወእመሰ አሰነይክሙ ወገበርክሙ ኵሎ ዘአዘዝናክሙ ትነብሩ ምስሌነ ዲበመናብርተ ሱራፌል ወትኴንኑ እለ እምታሕቴክሙ::

101. ወለእለሰ ኢገብሩ ፈቃደክሙ ፍዳሆሙ ኵነኔ ነደ እሳት እስከለዓለም አንትሙሰ ኢታስትቱ ነጊረ ወምሒረ እስከ እለተ ሞቶሙ ለእለ እምታሕቴክሙ አንትሙኒ አሰንዩ ግእዘክሙ እስከ ዕለተ ሞትክሙ ከመ ትትፌሥሑ ምስሌሁ በከብካቡ ለመርዓዊ::

102. ወትብሉ ይእተአሚረ አነ ወደቂቅየ ዘወሀበኒ እግዚአብሔር ወትትፌሥሑ ምስለ ደቂቅክሙ በመንግሥተ ሰማያት ወይእተ አሚረ የአኩትዎ ለእግዚአብሔር ወንሕነኒ ምስሌሆሙ ነአኵቶ ወለእመ ሆርክሙ በሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ውእቱ ይረድአክሙ ወያፀንዓክሙ ውስተ ገቢረ ትእዛዚቲሁ ከመ ትት መሐሩ ገቢረ ፈቃዱ::

103. አፅንዑ ልበክሙ ወኢትትሀወኩ እምውጊዛት ወእመሂ እምነፋሳት ወእመሂ እምሐይለ አጋንንት፣ እመሂ በዘያስተርኢ ወእመሂ በዘኢያስተርኢ

104. እስመ ለፍርሐት መቅሰፍት ባቲ እምነበእግዚአብሔር ፈሪሃ እግዚአብሔር ባህቲቱ ዘቦቱ በቍዔት እስመ ፈሪሃ

ካልተስተካከለ እግዚአብሔር ይወቅሳቹኋል እኛ ያዘዝናችሁን ሁሉ ከፈፀማችሁ ግን ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ በገባልን ቃል መሠረት ከሱራፌል መንበር ተቀምጠን ስንፈርድ ከበታቾቻችሁ ላይ አብራችሁን ትፈርዳላችሁ::

101. የናንተን ትምሕርት ሰምተው ለማይመለሱ የነደእሳት ኩነኔ ይጠብቃቸዋል ይህም እስከዘለዓለም ነው እናንተ ግን ከናንተ በታች ያሉትን ከማስተማርና ከመንገር አትቦዝኑ እናንተም አመራራችሁን አስተካክሉ ይህንንም እስከዕለተሞታችሁ የፀና ይሁን በሙሽራው ሠርግ ደስተኞች ትሆኑ ዘንድ

102. በዛንጊዜ እኔ እግዚአብሔር ከሰጠኝ ልጆቼ ጋር በመሆን አለሁ ትላላችሁ ከመንፈሳውያን ልጆቻችሁ ጋርም ትደሰታላችሁ በመንግሥተሰማያት በዛን ጊዜ እናንተ እነሱና እኛ በሕብረት እግዚአብሔርን እናመሰግነዋለን እናንተ የቤተክርስቲያንን ሥርዓት መሠረት አድርጋችሁ ከተመራችሁ ባለቤቱ ይረዳቹኋል::

103. ልባችሁን ንፁሕ አድርጉ ማእበል አያውካችሁ የነፋሶች ነውጥም አያውካችሁ ከአጋንንት ሐይልም ተጠበቁ ከዚሁም አልፋችሁ ከሚታየውም ሆነ ከማይታየውም ሁሉ ተጠበቁ

104. ከእግዚአብሔር እምነት ውጭ የሆነ ፍርሐት መቅሠፍትን ያስከትላል (ከእግዚአብሔር ዘንድ) ጥቅምን የሚያስገኘው

እግዚአብሔር ትዓቅብ እምኵሉ መንሱት ዘይመፅ ላዕሌሁ እመሂ በቃል ወእመሂ በምግባር ወእመሂ በዘኮነ ግብረሕሲና ዝንቱ ዓለም።

105. ጠቢበ ኵን ለገቢረ ፈቃዱ ለእግዚአብሄር እስመ ኪያከ ሐረየ እግዚአብሔር ከመ ትትለአክ ለደብተራ እንተ አጥሪያ በደሙ ከመትኩን ምስትሠራየ ኃጢአት አንተሰ ንግሮሙ ለሥዩማነ ቤክርስቲያን እመቦ ብእሲ ዘየሐድግ ብእሲቶ ወውሉዶ ዘእንበለ ይልሐቁ ወያእምሩ ፍኖተ እግዚአብሔር በምክንያተ ትዕግሥት።

106. ወእመኒ ብእሲት እንተ ትሜንን ሰብሳበ ወተሐድግ ደቂቃ ዘእንበለታልሕቅ እስመ ኢኮነ ርቱዐ ይትወከፎሙ እግዚአብሔር ለእለ ከመዝ እስመ በምክንያተ ትዕግሥት አማስኑ ደቂቆሙ ወዘሰ ይሄሉ ከመይትኀሠሥ አኮ እምድሕረአውሰበ ወወለደ አላ እምንእሱ።

107. ወእምድህረ አውሰበ ወወለደ ያልሕቆሙ ወይምሀሮሙ ወይገሥፆሙ በሠናይ ከመ ያእምሩ ፍኖተ እግዚአብሔር ወእምዝ ይትገሠፁ በንሥሐ እስከ እለተ ሞቶሙ ወእምድሕረ ነሥሑ ለእመ አበሱ ኢይበቍዖሙ ዘቀዳሚ ንሥሐሆሙ።

እግዚአብሔርን መፍራት ብቻ ነው። እግዚአብሔርን የሚፈራ ሰው ሊመጣ ካለው ጥፋት ሁሉ ይጠበቃል ጥፋት በተግባር በቃል በሌላም የዚህን ዓለም ሁኔታን በማሰብም ይመጣል።

105. አንተ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለመፈፀም ጥበአት ይኑርህ የሐጢአት ማሥተሥረያ ትሆን ዘንድ በደሙ ገንዘብ ላደረጋት ደብተራ ተላላኪ እንድትሆን እግዚአብሔር መርጦሀል የቤተክርስቲያን ሹማምንትንም በትዕግሥት አመካኝቶ ገና ያላደጉ ሕፃናትን የእግዚአብሔርን መንገድ ሳያውቁና ሚስቱንም የሚተው ቢኖር

106. ሴትም ትዳርዋን ትታ እመንናለሁ ብትልና በማደግ ላይ የሚገኙትን ሕፃናት ልጆቿን ትታ ብትመጣ የቤተክርስቲያን ሹማምንት እንዳይቀበሉዋቸው እስጠንቅቃቸው በዚህ መንገድ ከቤተሰባቸው የሚለዩ ሁሉ እግዚአብሔር ምንናቸውን አይቀበላቸውም ምነናን የፈለገ ሰው ሳያገባ በትንሽነቱ መመነን አለበት ትዳር መሥርቶ ከወለደ በኋላ ግን መመነን አይቻልም (ቤተሰቡን ሜዳላይ ማፍሰስ የለበትም)

107. ትዳር መሥርቶ ልጆችን ከወለደ በኋላ የእግዚአብሄርን መንገድ እያሥተማረ ያሳድጋቸው በመልካም አስተዳደግም እየቀጣና እየተቆጣጠረ ያሳድጋቸው የእግዚአብሔርን መንገድ ይከተሉ ዘንድ እስከዕለተሞታቸው ድረስም በንስሐ ይገሠፁ ንሥሐ ከገባ በኋላ እንደገና ቢበድል የቀድሞው ንሥሐው ለዳግም ጥፋቱ

108. አዝዝ እንከ ይዕቀቡ ሥጋሆሙ በንጽሕ ወኵናሙ አርአያ ለውሉደክርስቲያን ከመ ያንፅሑ ሥጋሆሙ እምኵሉ ምግባረ ኀጢአት ወእም ዝሙት ወእማውታ ወበትክ ወእምክዒወ ደም ከመ ሰብእ በጕሕሉት ወእምስታይ ደመሰብእ ዘእንበለ ፅዋዕ ወበሊዓ ሥጋቢጽ በሐሜት።

109. ወአዲ ይትዐቀቡ እምስትየወይን ዘእንበለዐቅም ወእምስካር ዘይሬስዮ ለሰብእ ዘእንበለልብ ወዘሰ እንዘኤጴስቆጶስ አው ቀሲስ አው ዲቆን ዘይኀነዲ ወይሰቲ ዘእንበለዓቅም ይከውን ፅሉመልብ

110. ካህናት ለእመኮኑ ፅሙዳነ በዝንቱ ይትመተሩ እመአርጊሆሙ ወኢይክሉ ምሂረ ወገሪረ እምድሕረአስተርአዩ በስካር ለእመዘከመዝ ካህናት ተግሕሱ እምክህነት እለይሬእዩ ካልአን ይክሉ ይትከልዑ እምዝሙት ወስካር።

111. እስመስካር ያፀልም ልበ ወያደክም ሕሊና ወይሬስዮ ለብእሲ ይኩን ማሕደረ ሊዱያብሎስ ይነፍፅ ወይርሕቅ እምኔሁ መንፈስቅዱስ። ወካዕበ አዝዞሙ ለስዩማነ ቤተክርስቲያን ከመይትገሐሱ እምቀጥዓ ወመዓት

አያገለግለውም

108. አንተ ክርስቲያኖች በንፅሕና ሥጋቸውን ይጠብቁ ዘንድ እዘዛቸው የክርስቲያን ልጆች ከሐጢአት ሥራሁሉ ማለትም ከዝሙት የሞተውንና የበከተውን ከመብላት የባለንጀራውን ደም ከመጠጣትና የወንድሙን ሥጋ ከመብላት የሰውን ደም በተንኮል ከማፍሰስ እንዲሁም ከሐሜት እንዲታቀቡ ከሌሎችም የክፉዎች ሥራ እንዲጠበቁ አድርጋቸው።

109. ከመጠን ያለፈ መጠጥን ከመጠጣት ክርስቲያኖች ይታቀቡ የሚያሠክርን መጠጥ አብዝቶ የጠጣ ሰው ልቡናውን ይረሳል በተለይ በክህነት የታቀፉት ኤጴስቆጶስ ቄስና ዲያቆን ወይንን በመጠጣት ጊዜን ማባከን የለባቸውም ወይንን ማብላዛት ልቡናን አጨልሞ ከነውረኝነት ይከታልና

110. ካህናት በሥካር ከተጠመዱ ከክህነታቸው ይወገዱ ከመዓርጋቸውም ይባረሩ ህዝብን መገሠፅና ማስተማር አይቻላቸውምና ሰክረው ከታዩ በኋላ የነሱ መወገድ ለሌሎችም ትምህርት ሊሠጥ ይችላል በዚሁ ብቻ ብዙዎች ከስካርና ከዝሙት ሊታቀቡ ይችላሉ

111. ስካር የሰውን ልቡና ያጨልማል ሕሊናንም ያደክማል ሰውን የዲያብሎስ ማደርያ ያደርገዋል ከእግዚአብሔር በረከትም ይርቃል መንፈስቅዱስ አይጠጋውም ከዚህም በተያያዘ ቤተክርስቲያን አገልጋዮች ከቁጣ የራቁ እንዲሆኑ እዘዛቸው የሰው ቁጣ

እስመመዓቱ ለብእሲ ጽድቀ እግዚአብሔር ኢያገብር

112. እመቦ እምካህናት ዘያዘልፍ ቈጠዓ ይትመተር እምክህነቱ ወለእመቦ እምሕዝባውያን ዘይከውን ስምዓ በሐሰት ንግሮ ከመይትመየጥ እምሐጢአቱ ወለእመአበየ ይትመተር እምከዊነውሉደ ቅድስት ቤተክርስቲያን

113. እመቦ ዘይድሕር ብእሲቶ ዘእንበለትዘሙ ላእሌሁ እመሂ ሕዝባዊ አዝዝዎ ይቁም አፍአ እምቤተክርስቲን ፯ ዓመተ እስመነፈቀ ዘይቤ እግዚአብሔር ብእሲ ውብእሲት ፩ሥጋ እሙንቱ ዘ፡ግዚአብሔር አስተፃመረ አይፍልት ወኢይሌሊ ወገሥፅዎሙ ኢይድኃሩ አንስቲያሆሙ፡፡

114. ለዘሰ ደሐረ ብእሲቶ በግፍዕ ወኢተመይጠ በቀኖና ቤተክርስቲያን ምትርዎ እምቤተክርስቲያን

115. ወእመቦ ዘኢያከብር አባሁ ወእሞ ወኢያከብር በፍርሐተ እግዚአብሔር ይትገሠፅ በሊቃውንተ ቤተክርስቲያን

116.. ለዘከመዝ ብእሲ እምቅድመይሰደድ እምቤተክደርስቲን ያቅምዎ አፍአ እምቤተክርስቲያን ፲ ወ፪ ዓመተ፡፡

117. ወለእመቦ ዘቀተለት ምታ በሥራይ ወለእመተአምረት በዝ

የእግዚአብሔርን ክብር መግለጫ ሳይሆን ሰዎችን ተስፋ በማስቆረጥ ከቤተክርስቲያን የሚያርቅ ነው፡፡

112. ከካህናት መካከል መቆጣትን የሚያዘወትር ካለ ከክህነቱ ይመተር ከህዝባውያን ውስጥ በባለንጀራው ላይ በሐሰት የሚመሠክር ካለ ከሐጢአቱ እንዲመለስ ምከረው ለመመለስ ፈቃደኛ ካልሆነ ግን ለሌሎች ክርስቲያኖች መጥፎ አርአያ ከመሆኑ አስቀድመህ ከቤተክርስቲያን ልጅነት ይሠረዝ

113. ሳታመነዝርና በዝሙት ሳትያዝ በትዕቢት ሚስቱን የሚፈታ ሁሉ ሕዝባዊም ሆነ ሌላ ከቤተክርስቲያን ለሰባት ዓመት ይከልከል እግዚአብሔር አንድ ያደረጋቸውንና አንድ ሥጋ መሆናቸውን የተናገረላቸውን እሱ እንዲለያዩ አድርጓልና፡፡ ሌሎችም ሕዝባውያን ሚስቶቻቸውን በግፍ እንዳይፈቱ አስተምሩአቸው፡፡

114. ሚስቱን ፈትቶ ሲያበቃ በትምህርትና በቀኖና አልመለስም ካለ ከቤተክርስቲያን አባልነትና ልጅነት ተመትሮ ይባረር፡፡

115. አባቱንና እናቱን የማያከብር ካለ በቤተክርስቲያን ካህናት ይመከር ይገሠፅም አልመለስም ካለ ከቤተክርስቲያን ይባረር

116. ነገርግን በዚህ በደል የተገኘ ሰው ከቤተክርስቲያን ከመባረሩ አስቀድሞ ለአሥራሁለት ዓመት ከምእመናን ተለይቶ በውጭ ይቆይ

117. ቤት ሁና ባልዋን በሥራይ ወይም በመርዝ የገደለች ብትኖርና

ግብር ትትከላእ እመቤተክርስቲያን እስከእለተሞታ ወኢየሀብዋ ሥጋሁ ወደሞ ለክርስቶስ።

118. ወለእመነሥሐት ትፁም ኩሎመ ቁዕለሕይወታ እስከእለተሞታ ዘእንበለመባልዕት ዘቅብዕ በጊዜ፱ ሰዓት ወአልቦ ተደምሮ ምስለሕዝብ ወበእንተፍቅረሰብእ ይድግሙ ላቲ ጸሎተንሥሐ በእለተሞታ ከመይሥረይ ላቲ እግዚአብሔር ሐጢአታ ወትድሐን በዕለተደይን።

119. ወካዕበ አዝዝዎሙ ህገ ዘቤተክርስቲያን ለነገሥደት ወለመኳንንት ወለዕቡያን ወለዝሑራን እለመፅኡ በትምይንት ላእለካህናተ ቤተክርስቲያን ይህድጉ እኩየ ምግባሮሙ ወኢይሑሩ በዝ ወያዕምሩ ከመቦ አምላክ ዘይመልክ ነገሥተ ወያደክም ሥልጣነ ዕቡያን በከመኦዝያን በትዕቢቱ አምፅአ ለምፅ።

120. ወሶበርእዮ ኢሳይያስ ነቢይ ለኦዝያን ንጉሥ ኢገሠፆ ተሠወሮ ራእየእግዚአብሔር ለኢሳያስ ነቢይ ወሶበሞተ አዝያን ንጉሥ አስተርአዮ እግዚአብሔር ከመቀደሚ ለኢሳይያስ ነቢይ።

121. ወበእንተዝ ይቤ በዓመተሞተ አዝን ርኢክዎ ለእግዚአብሔር ህያው እንዘይነብር ዲበመንበሩ ልዑል ወነዊኅ ወምሉእ ቤተ ስብሐቲሁ ሱራፌል ወኪሩቤል ይኬልልዎ ወመንክር ስሚያተስብሐቲዮሙ።

ይህንንም አድራጎቷ ከታወቀ እስከመጨረሻው ከሥጋወደሙ ትከልከል እስክትሞትም እንደተባረረች ትቅር

118. በንሥሐ መመለሷን ካረጋገጠች ግን ከቅቤ ከወተትና ከመሳሰሉት ጥሉላት መባልዕት ተከልክላ ደረቅም ግብን በዘጠኝ ሰዓት እተመገበች እስከዕለተሞቷ ትኑር እግዚአብሔር ይቅር ይላት ዘንድም በዕለተሞቷ ፀሎተንሥሐ ይደገምላት (ለተመልካችም ተብሎ)

119. ነገሥታትንና መኳንንትን በቤተክርስቲያን ህግ እንደሌላው ተራ ህዝብ መሆናቸውን እስኪረዱ ድረስ ትምህርትን ሥጡአቸው በትዕቢትና በትዝሕርት ወደቤተክርስቲያን እንዳይመጡም አስተምሩአቸው ከምድራዊ ሥልጣን ጋር የተያያዘ እንዳይታበዩም አድርጉ ኦዝያን በትዕቢቱ ለምፃም ሆነ

120. ኢሳይያስ ነቢይ ኦዝያን ንጉሥ በመሆኑ ስላልገሠፀው በሱ ላይ አድሮ የነበረውን ሐብተትንቢት ተሠወረበት ኦዝያን ከሞተ በኋላ ግን ለኢሳይያስ ሐብተትንቢቱ ተመለሰለት።

121. ስለዚህም "ኦዝያን በሞተበት ዓመት ሕያው እግዚአብሔርን በልዑል መንበሩ ላይ ሆኖ አየሁት መንበሩ ረጂም ነው ምሥጋናውም ምሉዕ ነው ሱራፌልና ኪሩቤልም ያመሰግኑታል ምስጋናውንም መስማት እጅግ አስገራሚና የሚደነቅ ነው።"

22. ርእዩኬ ከመተምያ እግዚአብሔር ለኢሳይያስ ኒቢይ በእንተዘኢገሠያ ለአዝያን ወከመሁ አንትሙኒ ሥዩማነቤተክርስቲን ገሠፅዎሙ ለነገሥት ወለመኳንንት ሶበመፅኡ በትዕቢት ውስተመካነምሥዋእ።

123. ወአዲ በእንተእከየምግባሮሙ አርትዕዎሙ ወኢትፍርህዎሙ ውስተ እዘዘ እግዚአብሔር እስመብክሙ አምላክ ዘይገርም እምኔሆሙ ወእመሰ አኮ ፪ክሙ ትትኬኑ።

12፬.፣ አንትሙኒ ነገሥት ወመኳንንት እፎ ኢትሰምዑ ቃለካህናት ዘነገሩክሙ እስመአፈእግዚአብሔር ብሂል ካህናት እሙንቱ ኢታስተሐቅርዎሙ እስመሰብዓዐይን እሙንቱ በሀገር ዐባይ እንተበሰማያት።

125. ተዘከሩ ከመአጥመቆ ዮሐንስ ለኢየሱስ እንዘገብሩ ውእቱ ወበእንተዝ አክብሩዎሙ ለመምህራነቤተክርስቲያን አ ካህናት ኢትፍርሑ ገሠፃቶሙ ለሐጥአን በኩሉ ዘርኢክሙ ወሰማዕክሙ ኃጢአቶሙ።

126. እመበ እምሥዩማነቤተክርስቲያን ዘይነሥእ ብፅአተ ወበኩራተ ወኢይሁብ ለነዳያን ወለግዩራነቤተክርስቲያን አላ

አለ።

122. ኢሳይያስ አዝያንን ሳይገሥፀው በመቅረቱ እግዚአብሄር እንዴት እንደተቆጣው ተመልከቱ ይህንን በመገንዘብ እናንተም ነገሥታትንና መኳንንትን ሳትፈሩ ገሥፁዋቸው ወደመካነምሥዋዕ በትዕቢት ሲመጡ ዝም አትበሉዋቸው

123. ዳግመኛም ስለመጥፎተግባራቸው እየተከታተላችሁ ቀናመንገድን እንዲይዙ አድርጉ አትፍሩዋቸውም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ በተመለከተ እነሱን ከመገሠፅ ወደኋላ አትበሉም ከነሱ በበለጠ ታላቅ ግርማ ያለው አምላክ መኖሩን አትርሱ

124. እናንተም ነገሥታት ና መኳንንት ለምን ቃለእግዚአብሔርን አትሰሙም ለምን የካህናትን ምክር አትቀበሉም ካህን ማለት የእግዚአብሔር አፍ ማለት ነው ካህናትን አታቃልሉዋቸው በመንግሥተሰማያት ያለች አገር በርከፋቾች እነሱ ናቸው

125. ዮሐንስ ለኢየሱስክርስቶስ ከፍጡሮቹ አንዱ ነው ነገር ግን ፈጣሪውን ለማጥምቅ ቻለ ስለዚህ መኳንንት የሆናችሁ ሁሉ የቤተክርስቲንን መምህራን አትናቁዋቸው ተገቢውን ክብር ስጡአቸው እንጂ እናንተም ካህናት ሰዎች ሓጢአትን እየሠሩ እያያችሁ ዝም አትበሉ ገሥፁዋቸው እንጂ

126. ከቤተክርስቲያን ሐላፊዎች ሹማምንት ሥእለትንና ብፅአትን ተቀብሎ ከተቀበለው የብፅአትና የሥእለት ገንዘብ

ይገብር ለትካዘቤቱ ይትመተር እመአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ወኩሉ ዘያቀልል ግዘተ እምጳጳሳት፣ ቀሳውስት ወዲያቆናት አልቦቱ ፍትሕ እምኀበዘአውገዞ ወዘተውክፎ እምባእዳን መኳንንት ለሊሁ ይትኳነን ምስሌሁ

127. ወእመሂ በግፍዕ ተኮነነ ይስኪንበ መንበሩ ለሊቀጳጳሳት ወካዕበ ይትጋብኡ ሎቱ በእንቲአሁ ወይቤይኑ እመሂ በግፍዕ ተኮነነ ያግብዕዎ ኀበዘቀዳሚ መአርጊሁ።

128. ወኢይሁር ቀሲስ ውስተሰብሳብ ዳግም ዘ፪ተ አውሰበ ከሚኢይቅስፎ እግዚአብሔር በመዓቱ ወኢይትሐወል ውስተምሳሐቲሆሙ ለሐጥኣን ወአዲ ኢይባርክ ቤቶሙ ወበዓሎሙ ወውሉዶሙኒ ኢይሠመር ለግብረ ክሕነት እስመደቂቀሀድገት እሙንቱ

129. ወእመኒ አብኡ ስንዳሌ ወዕጣነ ከንቱ ወርኩስ ውስቱ በኀበእግዚአብሔር ፀሎቶሙኒ ኢውክፍት ቅድመእግዚአብሔር አንትሙ ካሕናት አዝዝዎሙ ከመይትገሐሱ እምርኩስ ወዝሙት፣ ከመይትባረክ ዘርአሙ ወውሉዶሙ በቃለዚአክሙ።

130. አንትሙኒ ከመትኩኑ ሱቱፋነ ውስተዓለም ሠናይ

።በቤተክርስቲያን ለወደቁ ነዳያን የማያካፍል በአንፃሩ ለቤቱ ጥቅም የሚያውለው ከቅድስት ቤተክርስቲያን ሥልጣኑ ይባረር ማንኛውም ከቤተክርስቲያን የተላለፈውን ውግዘት የሚያቃልል ወይም ተወግዞ የተለየውን ሰው የሚቀበል ከሱ ጋር ውግዘቱን ይቀበላል።

127. የተኮነነው ወይም ከሥልጣኑ ሲወገድ የቻለው በግፍ መሆኑን ከገለፀ በይግባኝ የጳጳሳት ጉባኤ ካሉበት ይሂድ ጳጳሳቱም የቤተክርስቲያንን ቀኖና በሚያዘው መሠረት ፍትሐዊና መንፈሳዊ ዳኝነትን በማስተላለፍ ይወስኑለት በግፍ ከሥልጣኑ ከተባረረ ይመልሱት።

128. ቄስ ዳግም ሁለተኛ ጋብቻን ወደሚፈፅሙ ሰዎች ቤት አይሂድ ይህን ካደረገ የእግዚአብሔር መቅሰፍት ያገኘዋል ቄስ የሐጢአተኞችን ግብዣ አይቀበል ከነሱ ጋርም አይቀላቀል። በዓላቸውንም አይባርክ የነሱንም ልጆች ለክህነት አይምረጥ ልጆች እንደወላጆች ናቸውና።

129. ሥንዴንና ዕጣንን ይዘው ወደቤተእግዚአብሔር ቢያመጡ የነሱ መባ የረከሰ ነውና አትቀበሉዋቸው እግዚአብሔር ይህን የመሰለ መባ አይቀበልምና ሰዎች መባ ከማምጣታቸው አስቀድመው ራሳቸውን ንፁሕ ያድርጉ ዘንድ አስተምሩአቸው ከዝሙት ከሌላ ርኩሳት ይራቁ ልጆቻቸው ይባረኩ ዘንድ

130. እናንተ ካህናት ግን የመልካሙ መንግሥተ ሰማያት ሕይወት

እለመሐርና ክሙ ወገሠፅናክሙ ወአግባዕናክሙ ውስተዘበዓማን ፍኖተመድሐኒት

ምዕራፍ ፲ ተግግሣፅ ወምክር ለውሉደክርስቲን እምኀበጴጥሮስ

1. ንግርዎሙ ለስዩማነቤተክርስቲያን ከመይንግሩ እመቦ ዘተረክበ በዝሙት ወእመሂ በሐዊረብእሲተብእሲ ወእመሂ በአዘምዎድንግል ወእመሂ ዘወለደ እምኀበዘማት ለእመአምነ ጌጋዩ ወተዘልፈ በስምዕ ወለስምዕኒ እመእሙን ቃሉ እምእለ አልቦሙ ሐሰት።
2. ይትመተር እመአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።
3. ወአዲ ዘበሰማያትኒ ከላእነ ከመኢይባኡ እስመመራትተ መንግሥተሰማያት ሀሎ በሀቤነ ውስተእዴነ ወበቃልነ ይትመተሩ ኲሎሙ ገብርተ ዓመፃ እለኢአቀቡ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ይኩኑ ፍሉጣነ እምኖኀተዐንቀፀብርሃን።
4. (ሀ) እስመአነ ጴጥሮስ መንፈሳዊ አቡክሙ ዘሰመየኒ እግዚአብሔር እግዚእነ ኮኲሐ ከመ ትትሐነጽ ዲበ መሠርትየ በሃይማኖት እንዘ ውእቱ መሠረትየ ሊተኒ በክሂሎትየ ዘንተ ሠራዕኩ ከመ ኢይትአደውዋ ለቅድስት

ተሳታፊዎች ትሆኑ ዘንድ ያስተማርናችሁ ናችሁ ገሥፀንም የመድሐኒት መንገድ ወደሆነችው ቦታ አስገብተናቹኋል።

ምዕራፍ ፲ ከጴጥሮስ ለውሉደ ክርስቲያን የተሠጠ ተግሣፅና ምክር

1. በዝሙት የተገኘ ቢኖር ትዳር ያላትን ሴት ያማገጠ ወይም ደግሞ በድንግልና የሚገኙትን ሴቶች ለጥቅም ብሎ አሳልፎ ለዝሙት የሚሠጥ ከዚሁ ጋር በተያያዘ መንገድ ከአመንዝራ ጋር በመገኛኘት ልጅን የወለደ ሲገኝ ድርጊቱን ካመነ አመነ ካላመነ ደግሞ ሃይማኖት ያላቸውን ሰዎች በሚሠጡት ምሥክርነት።
2. በቤተክርስቲን ያለው አባልነት እንዲቋረጥ ያደርጉ ዘንድ ለካህናት ንገራቸው።
3. በሰማያትም መግቢያ እንዳይኖራቸው የመንግሥተሰማያት ቁልፍ ለኛ ሠጥቶአል ስለዚህ በኛ ሥልጣን ይከለከላሉ በቃላችንም ዐመፀኞች ሁሉ ይወገዛሉ የቤተክርስቲያንን ሥርዓት አልጠበቁምና በብርሃን በር ርቀው የተጣሉ ይሁኑ
4. (ሀ) እኔ ጴጥሮስ መንፈሳዊ አባታችሁ ነኝ በዚህም የሾመኝ ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ነው አለት ተብየ በሱ ዘንድ ተሾሜ አለሁ እናንተ በኔ መሠረትነት ትታነፁ ዘንድ እኔም በተሠጠኝ ችሎታ ይህንን ሠራሁ ቤተክርስቲያንን

ቤተ ክርስቲያን እንተ እግዚእየ ወአምላኪየ ኢየሱስ ክርስቶስ

4. (ለ) አፅንዕ ሥርዓተ ዘሠራዕኩ ለከ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ወኢታለብዎሙ ለእለ አልቦሙ አእምሮ ከመኢይኩን ነገረ እግዚአብሔር ስላቀ በኀቤሆሙ እንዘ ያስተካብዱ ወያስተአብዱ ትእዛዘ ዘአዘዝክዎሙ በእንተ ቤተክደርስቲያን ወበእንተ አምላኪየ።

5. ወለሲሞን መሠርይ አፅደፍክዎ በውእቱ መዋዕል በእንተ እኩይ ምግባሩ ወለሐናንያ ዘቀሠጠ ሴጠ ወይን አነ ረገምክዎ ወሶቤሃ ነሥአ መልአክ መጥባህተ ቀትል ዘበጦ ወሞተ በአሐቲ ዝብጠት ወከሮገሁ ብእሲቱኒ ሞተት እምድሕሬሁ።

6. እስመ ተዐደው ሥርዓታ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን ለዘየሐውር በንፁሕ ኤጵስቆጶስ ሕልው ምስሌሁ መልአከ እግዚአብሔር ወይገብር ሎቱ ፈቃዶ።

7. ወበእንተዝ አሠንዩ ደቂቃ ለቤተክርስቲያን በኩሉ ግብርክሙ ዘትገብሩ ለእለ አልቦሙ አእምሮ ወኢያስተሐቅሩ ትእዛዘ እግዚአብሔር

8. ወግበር ሥርዓታ ለቤተክርስቲያን ከመ አርአያ ኢየሩሳሌም ሰማያዊት እንተ በውስቴታ ይሴብሑ መላእክተ እግዚአብሔር ዘእንበለ ፅርዓት ወኢይፈቅድ እግዚአብሔር

እንዳትደፋፈሩዋት እሷ የጌታየና አምላኬ ኢየሱስ ክርስቶስ ናትና።

4. (ለ) ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ የሠራሁልህን ስርዓት በጥንቃቄ ጠብቅ አእምሮ ለሌላቸው የጠለቀውን ምሥጢር አትግለፅላቸው የእግዚአብሔርን ቃል መዘባበቻ እንዳያደርጉት ያልሆነውን ትርጉም እየሠጡ የተሠጣቸውን ስለአምላክና ስለቤተክርስቲያን ትእዛዝ በክብር መከተል ፈቃድ የላቸውም።

5. መሠርዩ ሲሞንን በእግዚአብሔር ኃይል እንዲወድቅ አደረግሁት የወይኑን ሺያጭ ያታለለ ሐናንያንም እኔ ረገምሁትና ወድያው መልአክ የኔን ርግማን ተቀብሎ መታው እሱም ባንድ ጊዜ ሞተ ሚስቱም ከሱ በኋላ ሞተች።

6. እነሲሞን የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥርዓት ስለ ተደፋፈሩ ሞቱ በንፁሕ ለሚመራ ኤጵስቆጶስ የእግዚአብሔር መልአክ አይለየውም ፈቃዱን ይፈፅምለታል።

7. ስለዚህ የቤተክርስቲያንን ልጆች በትክክል ምሩ በሥራቸው ሁሉ ለእግዚአብሔር እንዲገዙ ልቡና የሌላቸው ሰዎች ግን እግዚአብሔርን ቃል ያቃልላሉ።

8. የቤተክርስቲያንን ሥርዓት በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም ምሳሌ አድርግ ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም መላእክተእግዚአብሔር ያለዕረፍት ምሥጋና የሚያቀርቡባት ናት እግዚአብሔር የተንኮለኞችን ነገር

ነገረ ጽልሕዋን ወአማፅያን።

9. እስመ ቅዱስ ውእቱ ወይትቄደስ በቅዱሳን ወኢይፈቅድ ከናፍረ ጉሕሉት እስመ በቅዱሳን ይሴባሕ ወበንፁሐን ይትዌደስ ወበትጉኃን ይትሌአል ወመሥዋ እተኃጥአን ኢይሠምር።

10. እመቦ ኤጲስቆጶስ ውስተ ጵጵስና ወጳጳስ፣ ውስተ ሊቀጳጳሳትና ወዲያቆን ውስተ ግብረ ክህነት ወንፍቀ ዲያቆን ውስተ ዲቁና ወአናጉንስጢስ ውስተ ግብረ ንፍቀዲያቆናት ወሕዝባዊ ውስተ ግብረ አናጉኒንስጢስ ወዲያቆናዊት ውስተ ግብረ ሕዝባዊ፣ ወደናግል ውስተ ግብረአንስት ወአዋልድ ውስተ ግብረደናግል።

11. ወኵሉ ዘይትአደው እምዘ ዘከርነ መዓርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ውጉዝ ውስቴ ወይትመተር እመአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን

12. ለእመእባእናሁ ንሕነ አልብነ ሥልጣን ወልአከ እግዚአብሔር ይትመዓፅ ላእሌሁ ወየሐንቅ ከመ ይሁዳ ዕልው ዘተፈልጠ እማሕበርነ ወተሐንቀ በከመ መሀሮ ሰይጣን አቡሁ።

13. እመቦ ዘተሐየለ ካልኡ ወዘአፅቀቦ ንዋዩ በዓመፃ እመሂ እም እንስሳ ወእመሂ እምንዋየ ባእድ አው ወርቀ ወብሩረ ይፍዲ

አይቀበልም

9. እግዚአብሔር ቅዱስ ነውና በቅዱሳኖቹ ይመሠገናል የተንኮለኞችን ምሥጋና አይቀበልም እሱ በቅዱሳኖቹ ብቻ ይመሰገናል በንፁሐኖቹም ይወደሳል በትጉሐንም ከፍከፍ ይላል የሐጥአንን መሥዋዕት አይቀበልም

10. ኤጵስቆጶስ ሁኖ የጳጳስን መዓርግ ጳጳስሁኖ የሊቀጳጳስን መዓርግ፣ ዲያቆን ሆኖ የቄስን መዓርግ ንፍቀዲያቆን ሆኖ የዲያቆንን መዓርግ፣ አናጉንስጢስ ሆኖ የንፍቀዲያቆንን መዓርግ፣ ሕዝባዊ ሆኖ የአናጉስጢስን መዓርግ፣ ዲያቆናዊት ሁና የሕዝባውያንን መዓርግ፣ ሴቶች ሆነው የዲያቆናዊትን መዓርግ፣ ደናግል ሁነው የሴቶችን መዓርግ፣ ልጃገረዶች ሁኖው የሴቶችን መዓርግ

11. ከነዚህ ከዚህ በላይ የተዘረዘሩትን ሁሉ በድፍረት የፈፀመ የተወገዘ ይሁን ከቅድስት ቤተክርስቲያን የተረከበውንም መዓርግ ተቀምቶ ይቅር በማንኛው ቤተክርስቲያን አይገኝ።

12. እኛ በነዚህ ዐመፀኞች ላይ ሥልጣን የለንም የእግዚአብሔር መልአክ ግን በሱ ላይ ቁጣውን ያሳያል እንደይሁዳም ያሳንቀዋል ይሁዳ በገዛራሱ ታነቀ ይህም ካባቱ ሠይጣን የተማረው ነው።

13. ከሰው በአደራነት ገንዘብንም ሆነ እንስሳ፣ ወርቅም ይሁን ብር አልመልስም ብሎ ያመፀ ቢኖር በአደራነት ከተረከበው ዕጥፍ

ካዕበተ።

4. ወለእመ ተሐበለ እምንዋየ ቤተክርስቲያን የሀብ ትሕምስተ እስመ ተሐየለ ንዋየ ቤተ ክደርስቲያን ወዐመፀ ቤተእግዚአብሔር ዘንተ ሠራዕነ በቀኖና ከመ ኢይትኀየል ፩ ንዋየ ካልኡ

5. እመቦ እም ኤጴስቆጳሳት ቀሳውስት፣ ወዲያቆናት ዘይነሥኡ ርዴ ወበርዴኒ ያመክዕብ ንዋዮ ይትምተር እመዓርጊሃ ለቤተክርስቲያን ወይሠዐር እምዘኮነ ሢመቱ ወእመቦ እምኤጴስቆጳሳት ቀሳውስት ወዲያቆናት ዘያስተዋዲ ቢያ በዓመፃ ኀበ ነገሥት ወመኳንንት ወይሰኪ በእንተ አበሳ ዘአበሰ ሎቱ ይትመተር እመዓርጊሁ።

16. እመቦ እምእመናን ዘይድሕር ብእሲቶ ዘእንበለ ትዘሙ በላእሌሁ ወያወስብ ሕድግተ ይቁም እስከ ይኔስሕ እመቦ እምክርስቲያን ዘየሐውር ኀበ ዘፈን ወተውኔት ወይበውእ ውስተ ቤተ ተውኔት ወይሰክር ወይበውእ ቤተ ብለኔ ይትመተር እም ቤተክርስቲያን።

17. እመቦ እምውሉደክርስቲያን ዘቦአ ምኩራበአይሁድ ወምኩራበ አሬሚ ይጸሊ ምስሌሆሙ ወይበልዕ እምበዓሎሙ ወመሥዋዕቶሙ ይትመተር እመዓርጊሃ ለቤተክርስቲያን።

18. እመቦ ኤጴስቆጶስ፣ ቀሲስ አው ዲያቆን ወሕዝባዊ እለየአምኑ በነገረ ረዓይያን ኮከብ ወመጥዓውያን ወመሠግላን

አድርጎ ይክፈል።

14. በዚሁ አካሄድ የቤተክርስቲያንን ገንዘብ በዓመፅ ወስዶ ለግሉ መጠቀምያ ያዋለው አምስት ዕጥፍ አድርጎ ይክፈል። የበደለውም ግለሰብ ሳይሆን ቤተእግዚአብሔር ስለሆነ ይህን ቀኖና ሠርተናል አንዱ የሌላውን ገንዘብ እንዳይቀማም ቀኖና ሠርተናል

15. ኤጲስቆጶስ ሁኖ ወይምቄስ ዲያቆንም ይሁን በአራጣ ገንዘቡን እየሠጠ ዕጥፍ በማድረግ የሚቀበል ከሥልጣኑ ይመተር ከቤተክርስቲያን ሥልጣኑም ይወገድ ከኤጴስቆጳሳት ቀሳውስትና ዲያቆናት መካከል ባለንጀራውን በበደል ተነሳስቶ ወደነገሥትና ወደመኳንንት ቢከስ ካለበት የቤተክርስቲያን ሹመት ይውረድ ከአገልግሎቱም ይወገድ።

16. ሚስቱ አመንዝራ ሳትሆንበት የሚፈታና የተፈታችውም ያገባ ንሥሐውንእስኪጨርስ ድረስ ወደቤተክርስቲያን ከመግባት ይከልከል ክርስቲያን ሆኖ እያለ ዘፈን ወዳለበትና ሥካር፣ ዝሙት፣ መዳራት ወዳለበት ቤት ከሄደ ከክርስቲያንነትም ሆነ ከማናኛውም አባልነት ይሠረዝ

17. ከክርስቲያን ወገኖች ወደ አይሁድና ወደአረማውያን ምኩራብ ገብቶ በነሱ የአምልኮት ሥርዓት የተሳተፈ ለበዓላቸው ከተሠዋውም መስዋዕት የበላ ከቤተክርስቲያን ይወገዝ።

18. ኤጲስቆጳሳት ከቀሳውስት፣ ከዲያቆናትና ከሕዝባውያን በኮከብቆጣሪዎች በጣኦት ማምለክ ከወደቁ ከቤተክርስቲያን

ወይትፋቀሩ ምስሌሆሙ ይትመተሩ እምቤተክርስቲያን ወለእመ አስገሉ በእሳት ወማይ ወበአእዋም በዝኒ ይትመተሩ እም ቤተክርስቲያን።

19. ወእመሰ ሕዝባዊ ይቁም እምቤተክርስቲያን እስከይኔስሕ ወይትወሐድ ውስቴታ በጸሎት ወበስእለት በአንብዕ።

20. ቤተክርስቲያን አምሳለሐመር ዘይዘብጥዋ መዋግደ ወነፋሳት ወማዕበላት ወኢትትሐወክ በእንተ ዘተገብረት በእደኪያን ወትትሔደፍ ኢትትህወክ ወኢታንቀለቅል ወኢትሠጥም እምአበሳሆሙ ለመምዕልያን ነገሥት።

21. ዲበ ሃይማኖተ መስቀል ተሐንጸ መሠረታ ወኖትያትኒ በየማና ወበፀጋማ እለየሐድፉ ኪየሃ እስከ ትበፅህ ኀበ መርሶ መድኅኒት ወምሳሌሃ ለባሕር ዓለም ውስቱ ወመዋግድ ወማዕበል ወነፋሳት እሙንቱ መጥዐውያን ወመሰግላን እለ የሀውኩ ዓለመ በምልኡ።

22. እሙንቱሂ ምስለ ዘይሰምዖሙ ይወርዱ ውስተ ባሕረ እሳት ወይትሐተሙ ውስቴታ ኀበ አልባቲ ሙዳእ እስከ ለዓለም።

23. ወካዕበ ንሕነ እሙንቱ እለ ንፀይሕ ፍኖታ ለሐመርነ ቅድስት ቤተክርስቲያን ወንፀሐይሕ አስዋከ ረሲአን እምኔሃ

ይባረሩ ይወገዙ ከተጠቀሱት ጋር ፍቅር ካላቸውም ይባረሩ በእሳት በውሃ በዛፍና በሌሎችም ከማምለክ ደረጃ ላይ ከደረሱ ከቅድስት ቤተክርስቲያን አባልነታቸው ተወግዘው ይለዩ

19. ሕዝባዊው ብዙ ትምህርትን ካለማግኘቱ የተነሳ ይህንን ፈፅሞ ከሆነ ንሥሐ እስኪገባ ድረስ በሰቆቃና በልቅሶ በቤተክርስቲያን ዙርያ ይመለስ።

20. ቤተክርስቲያን በመልካም ጥበበኛ ተሠርታ በመልካም ጥበበኛ እንደምትነዳና መዋግድ፣ ማእበላትና ነፋሳት ከክፉዎች ነገሥታት ጥፋት የተነሳ በማትሠጥም መርከብ ትመሰላለች ቤተክርስቲያን በምንም በምን የማትናወጥ የፀናች ናት።

21. ቅድስት ቤተክርስቲያን በሃይማኖት መስቀል ላይ የተመሠረተች ናት መሠረቷም ፅኑዕ ነው። በግራዋና በቀኟዋ ዋናተኞች ያጅብዋታል ከምትንሳፈፍበት ባህር አልፋ ወደመርሶ መድሐኒት እስክትደርስ ድረስም ከሷ አይርቁም የባሕር ምሳሌ አለም ነው በነፋስ በመዋግድና በማዕበል የተመሰሉት ደግሞ ጠንቋዮችና ሌሎችም ናቸው እነሱ ዓለምን የሚያውኩ ናቸው።

22. እነዚህ ዐመፀኞች እነሱን እየተከተሉ ምክራቸውን ከሚሰሙና በነሱም ምክር የጥፋት ጎዳናን ከሚመርጡ ጋር ወደዘለዓለምጥፋት ይገባሉ።

23. የኛ መርከብ የሆነችውን የቤተክርስቲያን መንገድ የምንጠርግ እኛ ነን የልበዝንጉችንንም እሾህ ከቤተክርስቲያንና

ወእም አልባቢሆሙ ለእለ ያጥዕው ከመያማስኑ ቢጾሙ እሙንቱኒ ምሱናን እሙንቱ ወይትማልኡ ምስሌሆሙ ካልአነ ውስተ ኩነኔ ለእመ ረከቡ ዘኢነቅሐ ለግብረ መልእክትነ ውስተ ቅድስት ቤተክርስቲያን።

24. እስመ እምኵሉ ኀጢአት የአኪ ሠገል ወጣዖት በኀበ እግዚአብሔር ይእዜኒ መምህራነ ቤተክርስያን ውስተ ዘዚአነ ቀኖና ኢታስትቱ ገሥጽዎሙ ለእለስሕቱ ሕዝበ ክርስቲያን ከመ ኢይትመዐዕክሙ እግዚአብሔር አመትበፅሑ ቅድሜሁ።

25. ፈድፋደ ተጠናቀቁ ባቲ ከመኢትሕልፍ ሰዓት እንተባቲ ይወኅስክሙ እግዚአብሔር በእንተ ዘኢያሰነይክሙ መልእክተክሙ እስመገብር ዘየአምር ፈቃደ እግዚኡ ወኢይገብር ብዙሕ መቅሰፍቱ ወዘሰ ኢየአምር ሕዳጥ መቅሰፍቱ።

26. አርትዑ ፍናዊክሙ ኦ ውሉደ ቤተክርስቲያን ወዕቀቡ ዘሠራዕነ ለክሙ በቃለ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ።

27. አንትሙ ጳጳሳት ኢትሢሙ ዘረከብክሙ ዘእንበለ ሕግ ወዘእንበለትሕትቱ ወትጤይቁ እለቦሙ ነውር ዘነገርጋር ለእመ ኢሰምዐ ወኢተናገረ ምንተ አሰነየ ግብሮ ዘለምፅ ኢይሰየም ውስተ ቤተክርስቲያን ከመ ኢያስቆርሩ ሕዝብ

ባለእንጀራቸውን ወደጥፋት ከሚያስገቡ ጥፋተኞች የምንነቅል እኛ ነን ለጥፋት ሆን ብለው የተሠለፉ ሰዎች ብቻቸው አይጠፉም እግረመንገዳቸው ያልነቃውንና ከኛ ትእዛዝ ወደኋላ ያለውን ይዘው ይጠፋሉ እንጂ

24. ከሐጢአት ሁሉ ጣዖትን ማምለክና ጥንቆላ በእግዚአብሔር ዘንድ ይጠላል ስለዚህ የቤተክርስቲያን መምህራን ሆይ የኛን ቀኖና ተመርኩዛችሁ አስተምሩ ሥሕተት ውስጥ የገቡትንም ሕዝበክርስቲያን ከመገሠፅ አትቦዝኑ ይህን ካልፈፀማችሁ እግዚአብሔር ከፊቱ አቁሞ ይቆጣቿኋል።

25. እንድትሠሩባት እግዚአብሔር የወሰነላችሁን ሰዓት ሳታልፍ ኃላፊነታችሁን ተወጡ ዘተሠጣችሁ ሰዓት ባትሠሩ ለወቀሳና ለከባድ ቅጣት ትዳረጋላችሁ እያወቀ ሳጠፋና የጌታውን ትእዛዝ ሳልፈፀመ አገልጋይ ከባድ ቅጣት ሲጠብቀው ሳላወቀ ደግሞ ቅጣቱ ጥቂት ነው።

26. የቤተክርስቲያን ልጆች ሆይ መንገዳችሁን አስተካክሉ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቃል መሠረት አድርገን የሠራንላችሁንም ጠብቁ

27. እናንተ ጳጳሳት በሕዝብ ዘንድ ታአማኒነት የሌለውን ሰው በክህነት አትሹሙት ስለሚመረጠው (ለክህነት) ከሌሎች ብዙ መጠየቅና መረዳት ያስፈልጋቹኋል ነውር ካለበት ክህንነት አትሥጡት እንደበተርቱ ዕም መሆን አለበት ካልሆነ ግን

በእዴሁ ተመጥዎ ሥጋሁ ወደሙ ለአንጊሌሁ ዓለም፡፡

28. ወለእመ ኮነ ሐንካሰ ዘኢይክል ሰጊረ ዘእንበለበትር ኢይኩን ካህነ ወለእመከህለ ሰጊረ ዘእንበለ በትር ይክል ይሰየም ይኩን ካህነ ዘሠናይ ግእዙ ለግብረ እግዚአብሔር ወቦቱ አእምሮ ወልቡና ወተርጉሞ መጻሕፍት ቅዱሳት ወያሴኒ ፍኖተ ቃሉ ዘበአማን መንፈሳዊት ወይመይጥ ሕዝቦ ውስተ ዘበአማን ፍኖተ ንሥሐ ከመ ይትዐረቁ ምስለ እግዚእነ ወአምላክነ ኢየሱስ ክርስቶስ፡፡

29. ወእመቦ እምሕዝብ ዕልዋነ ወመናፍቃነ እለ ጠምቁ ኢይሠየሙ በጉጉዓ እስከ ይትአመር ሑረቶሙ ተንቃቡ እምተዙላት እለያማስኑ አባግዓ መርዔቱ ለክርስቶስ፡፡

30. ኄርሰ ኖላዊ ይሜጡ ነፍሶ ቤዛ አበግዒሁ እግዚእነ ቤዘወነ አመ ይእሕዝዎ በይእቲ ሌሊት ወፌቀዱ የአሐዙነ ለነኒ ወይቤሎሙ ሕድግዎሙ ለእሉ እስመ ኪያየ ተሐስሱ

31. ወአንሰ ድኩም አፈድፈድኩ ተሐልፎተ ቃልየ ወእቤ አንሰ ኢይክሕደከ እመውት ምስሌከ ለዘቤዘወነ በነፍሱ ንህነ አባግዓመርዔቱ እለ ሀሎነ ምስሌሁ ቤዘወነ በደሙ፡፡

እንዴት ያስተምራል ለምዓምንም ለክህነት አትመድቡ ሥጋወደሙን የሚቀበሉ ሕዝብ የመፀየፍ ሁኔታ እንዳያሳዩ

28. አንድ እግሩ በሽተኛ ከሆነና ያለበትር መራመድ የማይችል ከሆነ ለክህነት አይገባም ያለበትር መራመድ የሚችል ከሆነ ግን ከክህነት አይከለከልም ካህን መልካም አንደበትና መልካም ተግባር ያለው ይሁን አዋቂና የሰከነ ዕውቀት ኑሮት ቅዱሳት መጻሕፍትን መተርጎም መቻል አለበት መንፈሳዊ ሕይወቱንም አሟልቶ መምራት የሚችል ይሁን ሕዝበክርስቲያን በንሥሐ ከጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ጋር እንዲታረቁ የማድረግ ሐላፊነት የካህን ነውና፡፡

29. ከሕዝብ መካከል ከሐዲዎችና መናፍቃን ጥምቀትን ቢቀበሉ ትምህርትን እያገኙ ይቆዩ የቤተክርስቲያንን ሐላፊነት አይቀበሉ ይህ ከሆነ ማንነታቸው ሲጠና ሊረጋገጥ ይችላል የክርስቶስን በጎች ከሚነጥቁ ተኩላዎችም ተጠበቁ

30. መልካም እረኛ ስለበጎቹ ነፍሱን አሳልፎ ይሠጣል ጌታችን እኛ እንዳንያዝ እነሱን ተዋቸው ይሂዱ እኔ አለሁላችሁ ብሎ ስለኛ ራሱን አሳልፎ ሠጠ፡፡

31. እኔ ጴጥሮስ ደካማ ነበርኩ የቃል እላፊም አዘወትር ነበር ጌታችንን እኔ አልክድህም አልኩት ካንተ ጋርም እሞታለሁ አልኩት ይህንን ያልኩት የኢየሱስ ክርስቶስ መንጋዎች ሁነን ከሱ ጋር በነበርን ጊዜ ነው፡፡ እሱም በደሙ አዳነን፡፡

32. ውእቱሰ ተጠብሐ በእንቲአነ ወበእንተ ኵሎሙ ኃጥአን ከመ በግዕ ዘአልቦ ነውር ወኢከሠተ ሕማሙ በአፉሁ ከመ ያድሕነነ እምተኩላ መሣጢ ንሕነኒ ይደልወነ ንመጡ ነፍስነ ቤዛአባግዒነ እለ እምታሕቴነ ወኢንመጥዎሙ ለተኩላት መሠጥ።

33. አላ ናሠንዮሙ በኵሉ ምግባረ ሠናይ እንዘ ናመዕእሙ ኀቤሁ ወይዕቀቡ ሥርዓታ ለቅድስት ደብተራ ወይተአቀቡ እምትእይርቶሙ ለአቤሴላውያን ትውልደ ዓላውያን ወዓማፅያን እለቀነዮሙ አብሲስ ወመሀሮሙ ኵሎ ምግባረ እከይ ይትቃረንዋ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እንዚያመዕኡ ኃእዘ።

34. ወእመቦ እምክርስቲያን ዘተአደወ ዘንተ ቀኖና ወአበየ እምዘአዘዝዎ ጳጳሳት ወቀሳውስት ኢይትኄለቍ ምስለ አባግዓ መርዔቱ ለክርስቶስ ይትከላእ እምቤተ ክርስቲያን መጠነ አዘዝዎ ካህናት ወሊቃነ ካህናት ወያግብዕ ካዕበተ ዘዓመፀ ዕዳሁ እምግብራ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

35. አመቦ እምጳጳሳት ወቀሳውስት ወዲያቆናት እለቀሠው እምንዋየ ቤተክርስቲያን እመሂ እምስምዕ ወቅብዕ ይርከቡ ተግሣፀ ወኵነኔ መጠነ ቀሠጡ እመቦ እምኔሆሙ ዘወለደ እምኔሆሙ እምውሉደ ዘሙት ወተግህደ ኀጢአቱ ይትመተር እምአርጊሁ ወእመሂ ብእሲተ ብእሲ ሆረ

32. እሱ ግን ስለኛ በግዓመሥዋዕት ሆነ ስለሌሎችም ሐጢአተኞች ቤዛ ሆነ ነውር የሌለበት የበግ ጠቦትም ሁኖ ስለኛ ሞተ። ከተኩላም እኛን ለማዳን እንደበቱን ከፈተ እኛም ከኛ በታች ሁነው እንድንጠብቃቸው ስለተሠጡን በጎች ነፍሳችንን እንስጥ ለተኩላዎች አሳልፈን አንስጣቸው።

33. ትተናቸው ሳንሸሽ ወጥተን ወርደን በማስተማር ወደእግዚአብሔር እናምጣቸው የቅድስት ደብተራንም ሥርዓት ጠብቁ አብሲስ የተባለው መናፍቅ ተነስቶ ክርክርን እያነሱ ቤተክርስቲያንን በመቃወም የሚሠለፉ ብዙ ተከታዩችን ወስዷል የሱ ተከታዮች የክህደትና የዓመፅ ሰዎች ናቸው ስለዚህ ከነሱ ተንከል ተጠበቁ

34. ክርስቲያኖች ሁነው ሳለ ይህን ከዚህ በላይ የታዘዘውን የማይፈፅሙ ካሉ ጳጳሳትና ካህናት ከስንፍና የተነሳ የማይፈፅም ካለ የታዘዘውን ሁሉ እስኪፈፅም ድረስ ከቤተክርስቲያን ይከልከል በስንፍና ያባከነውንም ገንዘብንም ሆነ ጊዜ በእጥፍ ይመልስ።

35. ከጳጳሳት ከቀሳውስት ከዲቆናት መካከል የቤተክርስቲያንን ንብረት የሠረቀ ቢገኝ የሠረቀውም ከቅብዕና ከሰም (ከጧፍ) ወይም ሌላ ይህን የመሰለ ቢሆን የቤተክርስቲያን መምህራን በሚሠጡት ውሳኔ የሚገባውን ቅጣት ያግኝ ከነሱ መካከል ከአመንዝራ ሴቶች ልጅን ቢወልድ ከቤተክርስቲያን ተወግዞ ይባረር ወይም የወንድን

ይትመተር እመዓርጊሁ

36. ኩሉ ብእሲ ይኅበር በብእሲቱ ወኵላ ብእሲት ትኅበር በምታ እስመ ዝንቱ ውእቱ ግብረ ማሕበሩ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

37. ወእመኒ ብእሲት ሐረት ኀበ ካልእ ይህድጋ ብእሲሃ ወትኅበር መበለተ እስከ ትፌፅም ንስሐሃ ወእመሰ ኢፈቀደ ሐዲጎታ ፂሆሙ ሐደግዎ ለእግዚአብሔር ወይትፈለጡ እምቤተክርስቲያን እስከይፌፅሙ ንስሐሆሙ

38. ወሶበፈፀሙ ንስሐሆሙ ወተመይጡ ውስተ ዘበአማን ንስሐሆሙ እምዕፁብ ይትወከፍዎሙ ወለእመሰ ካህናት ወዲያቆናት ተመትሩ እመዓርጊሆሙ ካህናት ብሂል እለይኔፅፉ ምሥጢሮ ለእግዚአብሔር።

39. ውእቱኒ ይነብር ማእከሌሆሙ እስመ አዕይንቲሆሙ ይኔፅራ ኀበእግዚአብሔር በህሊናሆሙ ወዘሰ ይብል እንዘ ካህን ውእቱ ኢይሬእዮ ለእግዚአብሔር ኢይግባእ ውስተ ንሥሐሁ ወኢይኔፅሮ ለእግዚአብሔር እስመ ኢሰአለ ኀቤሁ ሥርየተ ኀጢአት።

40. በከመ ይቤ ኤልያስ ቴስቢያዊ ሕያው እግዚአብሔር ዘአነ ቆምኩ ቅድሜሁ ዮም። ለእሉኬ ኢተውህቦሙ ምሥጢረ

ሚስት ቢያማግጥ ይባረር።

36. ወንድ ሁሉ በሚስቱ ፀንቶ ይኑር ሴት ሁሏም በባልዋ ፀንታ ትኑር የቅድስት ቤተክርስቲያን ማሕበር ተግባር ይህ ነው።

37. ባለትዳር ሁና ሌላ ወንድን በማፍቀር ብታመነዝር ባልዋ ይፍታት ንስሐዋንም እስክትጨርስ ድረስ መበለት ሁና ትቆይ ሚስቱ ከሌላወንድ ጋር ማመንዘርዋን እያወቀ ሊፈታት ካልፈቀደ ሁለታቸው ከእግዚአብሔር ተለይተዋል ስለዚህ ንስሐቸውን እስኪጨርሱ ድረስ ሁለቱ ከቤተክርስቲያን ይለዩ።

38. ንስሐቸውን ጨርሰው ሲመለሱና ወደቀድመው ሕይወታቸው በመለሱም እንኳ ክትትል ያስፈልጋቸዋል ካህናት ሁነው ይህን ፈፅመው ቢገኙ ግን ባስቸኳይ ከክህነታቸው ይወገዱ ካህናት ማለት ሁልጊዜ በዓይነሕሊና እግዚአብሔርን የማየት ሥልጣን የተሠጣቸው ናቸው።

39. እግዚአብሔርም በካህናት መካከል ይኖራል ምክንያቱም የካህናት ዓይነሕሊና ሁልጊዜ ወደእግዚአብሔር እንደተመለከቱ ናቸውና እግዚአብሔርን በዓይነህሊና አላየውም የሚል ካለ የንስሐንም ምሥጢር አይረዳውም ከእግዚአብሔርም የሐጢአትን ሥርየት አይለምንም ስለዚህ እንደወጣ ይቅር።

40. ቴስቢያዊው ኤልያስ እኔ የቆምኩለት እግዚአብሔር ሕያው ነው እንዳለ ለነኤልያስ ለካህናት የተሠጠውን ምሥጢረ እግዚአብሔር

ቅዱስ ለክሙስ ተውህበክሙ ወጥእምክሙ ፀጋሁ አንትሙ ሠራዕያነ መንግሥቱ እለ ትሜግቡ ሕዝበ እንዘ ትሜህርዎሙ ሠናየ ምግባረ ወአኮ ዝሙተ።

41. ወእመሰ አንትሙ ትገብርዎ መኑ ይጌሥፀክሙ ወመኑ ያረትዕ ፍናዊክሙ በዲበ ምድር ባሕቱ በሰማያት ትትኴነኑ ወይፀንሐክሙ ነደእሳት አርትዑ ፍናዊክሙ ወገሥፁ አንስትያክሙ ከመይትገኃሣ እምኩሉ እኩይ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር።

42. ወይኩና ለሊሆን ለእለከማሆን መምህራተ ወገሣዕያተ ወለእመኮና ኄራተ ይገሥፃ ፳ናግለ ንዑሳተ ወአዋልዲሆን ወአዲ ባእዳትኒ እለ የሐውራ በሕገ ቅድስት ቤተክርስቲን ለእመ ክህላ ይገሥጻሆን ወይሚጣሆን ውስተ ሠናይ ግእዝ።

43. ወእመሰ ይንግራ ለአምታቲሆን ከመ እሙንቱ ያቁምዎን እምቤተክርስቲያን ገሥፁ ቢጻክሙ ኵሎ ጊዜ ወኵኑ ቀናእያነ ለጽድቅ ወለምግባረ ሠናይ እምንእስክሙ እስከ ዓቢይክሙ ከመይቤ ሐዋርያ ቅንዑ ለእንተ ተዐቢ ጸጋ አንስትኒ እለቦን አእምሮ ይገሥፃ አብያዊሆን ከመ ያድሕናሆን እም እኩይ።

44. በከመ ሐና ነቢዪት ወለተ ፋኑኤል ትሴብሖ

አልተሠጣቸውም ለናንተ ለካህናት ግን ምሥጢረእግዚአብሔርን የመፈፀም ዕድል ተሠጥቶአቹኋል እናንተም ፀጋውን ቀምሳችሁታል እናንተ ሕዝቡን የምትመግቡ ከዝሙትም እንዲርቁ የምታስተምሩ ናችሁ።

41. እናንተ ካህናት ሁናችሁ በኃጢአት ማጥ ውስጥ ከተዘፈቃችሁ እናንተን ማን ያስተምራል ማንስ ይገሥፃል በዚች ምድር ከናንተበላይማንም የለም ገሀነመእሳት ይጠብቃቹኋል መንገዳችሁን አስተካክሉ ሚስቶቻችሁም እግዚአብሔር ከማይገለገልበት መጥፎ ሥራ ሁሉ እንዲርቁ ገሥፁዋቸው።

42. እነሱ እንደነሱ ላሉት ሌሎች መሰሎቻቸው መምህር ይሁኑ የሚገሥፁም ይሁኑ ደግነታቸው የተስተካከለ ከሆነ ሌሎችን ሴቶች ደናግልንና የራሳቸውንም ሴቶች ልጆች ያስተምሩ ልጆቻቸውን ያልሆኑትንም በቤተክርስቲያን ህግ የሚሄዱ ልጃገረዶችን ወደመልካም መንገድ ለማስገባት ያስተምሩአቸው።

43. የነሱን ምክር ለመቀበል ፈቃደኛ ያልሆኑ ቢኖሩ ለባሎቻቸው ነግረው የቤተክርስቲያንን ቀኖና ያሠጡዋቸው። ክርስቲያን የሆናችሁ ሁሉ ለፅድቅ ቀናተኞች ሁኑ። ከትንሽነታችሁ እስከትልቅነታችሁ ከዚሁ አትራቁ ሐዋርያው ለትልቋ ፀጋ ቅኑ ብሏልና ዕውቀት ያላቸው ሴቶችም ባለንጀሮቻቸውን መክረው ከመጥፎ ሥራ ያስወግዱዋቸው።

44. ሴቶች የነቢዪቷ የፋኑኤል ልጅ ሐናን ፈለግ መከተል አለባቸው

ለእግዚአብሔር መዓልተ ወሌሊተ ወኢተዓርፍ ከናፍሪሃ ለጸሎት ወለባእድ። ወለባእድኒ ትምህርት ያድኅና እምዝሙት እመሂ ዘአውሰበት ብእሴ ወእመሂ ባእደ ይትቀነያ ለእግዚአብሔር በኩሉ ልቦን ወበኩሉ ምግባረ ሠናይ ዘያሠምሮ።

45. አንስት ወመንፈይምናት እለ ይእዜ ዮምኒ እግዚአብሔር ወአሜሃኒ እግዚአብሔር አሰንዩ ከመ ትትባልሁ ለእግዚአብሔር እምኩነኔሁ እእማቲከ እንዘ ድኩማት አቀብነ ትእዛዘከ ይእዜኒ ጕልቄነ ምስለ ቡሩካን አበግዒከ እለ እምቅደሜነ እግዚአብሔር ባርከነ አንትን እለ ዐቀብክን ሕሊናክን ወአንፃሕክን ሥጋክን በእንተ ፈሪሃ ስመዚአየ ዘየዐቢ ወይከብር።

46. ወእግዚእነ አዘዘነ እንዘይብል ዕቀቡ ትእዛዝየ ኢትፍልጡ አንስተ ወኢተባዕተ ኢአይሁዳዌ ኢገብረ ወኢአግአዜ ለእመ ተጠምቁ ወገብሩ ሠናየ ይትወከፍዎሙ ንሕነኒ ንብል ለእለይትለአኩ ሠናየ በንፁሕ ሥጋ በሰብሳቦን ወበድንግልናሆን ዘእንበለዘምዎ ትጉኒሂ ጳውሎስ ፀሐፈ በእንቲአሆን ወአመከሮን እንዘይብል እኤዝዞን በትእዛዘ ርእስየ አኮ ዘእም ኀበ እግዚአብሔር እግዚእየ።

47. ደናግል ወመዓስብ ለይትአገሳ ወለእመ ኢክህላ ተዓግሦ

ሓና ሴትተቀን ያለማቋረጥ እግዚአብሔርን ታመሰግን ነበር እንደበቷ ከፀሎትና እግዚአብሔርን ከማመስገን አያቋርጥም ነበር ሴትም ትሁን ያገባችም እግዚአብሔር ከዘማዊነት እንዲጠብቃት በሙሉ ልብ እግዚአብሔርን የምታገለግልበት መንገድ ትለምን

45. በመሐይምነት የተጠመዱ ሴቶች የዛሬውን በማስታወስ እግዚአብሔር የትናትና የዛሬ እሱ መሆኑን በመገንዘብ እግዚአብሔር እኛ ያንተባሮች ነን ደካማዎች ሁነን እያለ ትእዛዝህን ጠበቅን ስለዚህ ድካማችንን ተመልክተህ ከተቀደሱ በጎችህ ጋር ጨምረን እንድትሉትና እግዘአብሔርም እናንተ ሕሊናችሁን ጠብቃችሁ ሥጋችሁን ንፁሕ ያደረጋችሁ ናችሁ ይህንንም ስለከበረውና ታላቅ ስለሆነው ስሜነው እንዲላችሁ

46. ጌታችንም ስለሴቶች እንዲህ ሲል አዘናል ትእዛዜን ጠብቁ ሴትን ከወንድ አትለዩ አይሁዳዊ፣ አረማዊ ባርያ ጌታ ብላችሁ ልዩነትን አትፍጠሩ። ሁሉም ቅድስት ጥምቀትን ከተቀበሉ በኋላ በኔ ዘንድ አንድ ናቸው እኛም ይህንን መሠረት አድርገን ጋብቻቸውን አክብረው ለሚኖሩም ሆነ ድንግልናቸውን ጠብቀው ለሚኖሩ ሥርዓትን ሠርተናል ወንድማችን ጳውሎስም እኔ ለሴቶች ከእግዚአብሔር በተነገረኝ ሳይሆን ከራሴ እንዲህ እላቸውአለሁ አለና

47. ደናግልና መዓስባት በትዕግሥት ከዝሙት ተጠብቀው ይኑሩ

ያውስባ፣ እስመ ይኄይስ አውስቦ እምዘምዎ

48. እስመ እምንበ እግዚአብሔር አዙዝ ውእቱ ከመ ይዕቀባ ርእሶን ለአምታቲሆን።

49. አንቲ ገራሕት ዕቀቢ ርእሰኪ ወኢትደምሪ ዘርአ ነኪር እንዘ ሀሎ ዘይናዝዘኪ ሐዘንኪ ሶበ ከመዝ ዘርእኪ ቡሩክ ውእቱ።

50. እስመ እምእግዚአብሔር ኮነ ዝ ኵሉ አንትሙኒ ዕቀቡ ትእዛዞ ወአንብቡ ኵሎ ዘጽሑፍ በተጠናቅቆ ዘእንበለመጽሐፍ ወትምህርት አልቦ ዘተአምሩ ተመሐሩ እምሊቃናት ወአፅምዑ ቃለመጻሕፍት።

51. ደዩ ውስተ ልብክሙ ቃለ መለኮት ወኢትርስኡ ቃለመምህርክሙ ወአፍቅሩ ቢጸክሙ ከመነፍስክሙ እስመ መጽሐፍ ይቀትል ወመንፈስ የሐዩ። እስመ መፅሐፍ ኦሪት ወመንፈስ ወንጌል።

52. ሑሩ በፍኖተ ወንጌል ከመ ትሕየው ወዕቀቡ ሥርዓተ ቀኖና ከመ ትትመሐሩ ገቢረ ሠናይ ወፈቃዶ ለእግዚአብሐየር ወኢታስትቱ ሰሚዓ ቃለ መጻሕፍት ዘመለኮት ይትዓወቁ በቃሎሙ።

53. እስመ መጻሕፍት ዘመለኮት እምቃሉ ይትዐወቁ ወሐሳውያንሂ ዘኢኮኑ እምቃሎሙ ይትዐወቁ ወኢይቶስሑ

መታገሥ ካልቻሉ ግን ያግቡ ከዘማዊነት አግብቶ መኖር ይሻላልና።

48. ራሳቸውን ጠብቀው ይኖሩ ዘንድና ከባሎቻቸው ውጭ እንዳይሆኑ ታዟል።

49. አንቺ እርሻ ራስሽን ጠብቂ ሌላ ዘርን አትጨምሪ የሚያጽናናሽና ከሐዘንሽ የሚያረጋጋሽ ባልሽ ብቻ ነው።

50. ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሆነ እናንተም የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠብቁ የተጻፈውንም ሁሉ አንብቡ። በጥንቃቄም አስተውሉ ሳትማሩና መፃሕፍትን ሳታነቡ የምታገኙት እውቀት አይኖርም ከሊቃውንት ተማሩ የመፃሕፍትንም ቃል አድምጡ

51. የመለኮትን ቃል ከልባችሁ ውስጥ አስቡ የመምህራችሁ ቃልንም አትርሱ ባልንጀራችሁ እንደራሳችሁ ውደዱ መፅሐፍ ይገድላል መንፈስግን ያድናል መጽሐፍ የተባለው ኦሪት ነው መንፈስ የተባለው ግን ወንጌል ነው።

52. በወንጌል መንገድ ሂዱ። ትድኑ ዘንድ የቀኖናንም ሥርዓት ጠብቁ ከእግዚአብሔር ፈቃድ በተመሠረተ መልካም ሥራን ትማሩ ዘንድ የመፃሕፍትን ቃል ከመስማት ወደኋላ አትበሉ የመለኮት መጻሕፍት በቃላቸው ይታወቃሉ

53. የመለኮት መጻሕፍት ከቃላቸው ስለሚታወቁም የሐሰት መጻሕፍት ከነሱ ጋር እንዳይጨመሩ ቅድስት ቤተክርስቲያን

ትእዛዘ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እስመ ነገር እኩይ ለእመቦአ ውስተ እዝን የሐብል ልበ ሠናየ።

54. ኢትኩኑ ንፉቃነ አላ ዕቀቡ ቀኖና ዘቅድስት ቤክርስቲያን ከመ ታድሕኑ ርእሰክሙ እምዝ ዓለም እኩይ እምቅድመ ይምጻእክሙ ሞት ያወርደክሙ ውስተ ሲኦል ለእመ ኢአቀብክሙ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

56. ተዐቀቡ እምስካር እንዘተበውኡ ውስቴታ። እስመ በቀዳሚት ሕግ እንተ ይእቲ ኦሪት አዘዞሙ ሙሴ ለሌዋውያን ኢይስክሩ አማሁ አንትሙኒ ኤጲስ ቆጶሳት ቀሳውስት ወዲያቆናት ተዓቀቡ እምስካር እስመ እምስካር ይመፅኡ ምርዓት ዝሙት፣ ስስዕት፣ ፅርፈት ትዕቢት ወመሐላ በሐሰት ወዝንጋዔ።

57. ተዐቀቡ እምስታየወይን ወስካር ወአፈድፍዱ ስትየ ቃለ እግዚአብሔር ወመጻሕፍት ዘመለኮት እስመኮልነ ሰተይነ አሐደ ሥጋ ወአሐደ መንፈሰ። በእንተዝ ኩልነ ንከውን አሐወ። ወአመ ንቀውም ቅድሜሁ ኩልነ ንትፌሣሕ ሕቡረ።

68. ዲያብሎስ ወአጋንንቲሁ ኢይፈቅዱ ይድሐን ፩ዱሂ እምሰብእ ለእመተክህሎሙ ለዘኢየአቀብ ትእዛዘ እግዚአብሔር ይቀንዮ

ታስጠንቅቃለች መጥፎ ነገር ካለና ከደሕና ነገር ከተጨመረ ጆሮላይም ከገባ መልካሙን ልብ ያደፈርሰዋል።

54. ተጠራጣሪዎች አትሁኑ የቅድስት ቤተክርስቲያንን ቀኖና ጠብቁ እንጂ ከዚህ ዓለም ካለው መጥፎ ሥራንም ራሳችሁን ጠብቁ ሞት ሳይመጣባችሁ ለመልካም ሥራ ተሽቀዳደሙ በክፉ ቦታ እያላችሁ ከሞታችሁ ወደሲኦል ትወርዳላችሁ ይህ ሁሉ የሚያገኛችሁ የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥርዓት ካልጠበቃችሁ ነው።

56. ከሥካር ተጠበቁ ሙሴ በኦሪት ለሌዋውያን እንዳይሠክሩ አዟቸዋል እንዲሁ እናንተ ኤጴስቆጶሳት ቀሳውስትና ዲያቆናት መጠጥን ከማብዛትና ከሥካር ተጠበቁ መዳራት፣ ዝሙት፣ ስግብግብነት ሰውን መስደብና ማስቀየም መታበይ፣ በሐሰት መማል፣ ብዙ ቁምነገሮችን መዘንጋትና ሌሎችም ከሥካር የሚመነጩ ናቸውና

57. ከሥካርና ወይንን ከማብዛት ተጠበቁ ቃለእግዚአብሔር የሠፈረባቸውን መጻህፍት መጠጣትን አዘውትሩ እንጂ ሁላችን አንድ ሥጋንና አንድ መንፈስን ጠጥተናል ስለዚህ በቤተክርስቲያን ሕግ መሠረት ከተጠበቅን በሕብረት ከጌታችን ፊት እንቆማለን

68. ዲያብሎስና ጭፍሮቹ ማንም ሰብአዊ ፍጡር እንዲድን አይፈልጉም ከተሳካላቸው ሁሉም ሰው እንዲጠፋ ነው

ሠይጣን

69. አዝዙዎሙ ለመንይምናን የንቡ ምዕዋተ እምዘበሙ እምዘርአ ቤቶሙ ከመ ይባርኮሙ እግዚአብሔር ወለእመቦ ሕጡዕ እምሲሳ የዕለቱ ያአንኪ ወያፍእም ለነዳይ እምይእቲ

70. ለእመ ገብረ ከመዝ እግዚአብሔር ያነብሮ ውስተ ርእሰ ሕዝብ በዝ ዓለም ወበዘይመጽእኒ ዓለም ምስለ ማሕበረ ቅዱሳን። ኢታስትቱ ገቢረሠናይ ከመ ትዕድው እሞት ውስተሕይወት ወኢትትሐወሉ ምስለ ዕልዋነ ሃይማኖት

71. አንትሙኒ ውሉደክርስቲያን ኢታስትቱ ገቢረ ዘንተ ነገረ ዘነገርናክሙ አዝዙ ሕዝበ ይግበሩ ዘሠራዕነ ለክሙ።

72. እመቦ ዘይቀውም ወኢይገብር እሞዘ ሠራዕነ ለክሙ ይኩን ውዱቀ እምአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲን

73. ዕቀቡ ሥርዓታ ለቅድስት ቤተ ክርስቲያን እንተ እግዚእነ ኢየሱስክርስቶስ ከመትኩኑ ውሉደ ለአቡክሙ ዘበሰማያት እስመ ውእቱ ኄር ለኄራን

74. እስመ ውእቱ ኄር ለኄራን ወኢይትሔየይ ለኃጥእ በእንተ ኃጢአተ ወኵሉ ሎቱ ወኵሉ እምኀቤሁ ወኵሉ በፈቃዱ ኵሉ ሥጡሕ ወክሱት። ዕቀቡ ሥርዓታቤተክርስቲያን

ፍላጎታቸው።

69. መሐይምናን ካላቸው ንብረት ለድሆችም ምዕዋትን ይሠጡ ዘንድ እዘዛቸው ይህን ካደረጉ እግዚአብሔር ይባርካቸዋል። ምንም የሌለው ድሐ ቢሆን እንኳ ካለችው የዕለት ጉርሱ ከፍሎ ይመፅውት

70. ይህን ከፈፀመ እግዚአብሔር በዚህ ዓለም እያለ ካለበት ደረጃ ከፍ ያደርገዋል በወድያኛው ዓለምም ከማሕበረቅዱሳን ጋር ይጨምረዋል ከሞት ወደሕይወት ለመሻገር ትችሉ ዘንድ መልካም ሥራን ችላ አትበሉ ከዕልዋን ጋርም አትቀላቀሉ።

71. እናንተ የክርስቲያን ልጆች የነገርናችሁን ነገር ወደኋላ ችላ አትበሉ። ሕዝቦቹ ለናንተ የሠጠነውን ሥርዓት ጠብቀው ይኖሩ ዘንድ እዘዙዋቸው

72. ይህንን የሠጠናችሁን ሥርዓት የማይቀበልና የማይመራበት ሰው ካለ ከቅድስት ቤተክርስቲያን መዓርጉ ይወድቃል።

73. የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ጠብቁ እሷ የጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስክርስቶስ ናትና ይህንን ማድረጋችሁ በሰማያት ላለው አባታችሁ ልጆች እንድትሆኑ ነው። እሱ ለደግ ሰዎች ደገኛ አምላክ ነውና

74. እግዚአብሔር ለደገኞች ደግ ነው ሐጢአተኛን ስለሐጢያቱ ችላ አይለውም ሁሉ ለሱ ነው ሁሉም ከሱ ዘንድ ነው ሁሉ በፈቃዱ ይሆናል ሁሉ ከፊቱ ተዘርግቶ ይታያል ሁሉም ከሱ ዘንድ ግልፅ

ወኢትትገሐሱ እምኔሃ ከመትኩኑ ፍሡሐነ በበአትክሙ ወበፀአትክሙ ውስቴታ።

75. እስመ ለነ ለአሠርቱ ወ፪ሐዋርያት አዘዘነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ከመ ንሥራዕ ሕዝበ በጽድቅ ወበርትዕ ወኢናድሉ ለገፀ ሰብእ አላ በከመቀኖና ዘቤተክርስቲያን ይደልዎ ቁመት ወምሕረት ወኢነሀብ ለሕዝብ ካልአ ምክንያተ በዘይትገሐሱ እም ሥርዓታ ለቤተክርስቲያን።

76. እስመሀለው በምክንያት እለይትገሐሱ እምሥርዓተ ቤተክርስቲያን እንዘ ይብሉ ለነሰ አዘዙነ ሥዩማኒነ ከመ ንግበር ፈቃዶሙ ለእለይመልኩ ዓለመ ወኢንክል ተጠናቅቆ ውስተ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን።

77. እንበይነዝ ኢያሰነዩ ሥርዓቶ ለእግዚአብሔር ወእግዚአብሔርኒ ይወቅሶሙ

78. እስመ ነገሥት ወመኳንንት ርቱዓ ይትአዘዙ ለእግዚአብሔር በእንተ ነፍሶሙ።

78. እስመ ይኄይስ አሰንዮ ነፍስ እምነ ሥጋ እስመ እለ ዘሥጋ ይሄልዩ ይፈቅዱ ያድልው ለሰብእ ወእለሰ ይፈቅዱ ያድልው ለእግዚአብሔር እሙንቱ ኢየንጥኡ ዘሥጋ ወዘነፍስ።

79. እስመ ለሊሁ ይሜህሮሙ ከመያድልው ሎቱ በከመፈቀዱ

ነው። የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ጠብቁ ከሷም አትራቁ ከሷ ካልራቃችሁ ስትወጡና ስትገቡ ፍፁም ደስታ ይሰማቹኋል።

75. ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለኛ ለአሥራሁለት ሐዋርያት ሕዝቦቹን በእውነትና በቅንነት እንመራ ዘንድ አዞናል በቤተክርስቲያን ቀኖና መሠረት እንጂ በሌላ ምክንያት ለሰው ፊት በማዳላት ቅጣትንም ሆነ ሌላ በሰው ላይ እንዳናስተላልፍም አዞናል ስለዚህ ከቤተክርስቲያን ቀኖናና ሥርዓት ውጭ በሆነ መንገድ ሕዝቦችን አንቀጣም።

76. በሌላ ምክንያት ከቤተክርስቲያን ቀኖና የሚወጡ አሉ የምድር ገገርዎች ፈቃዳቸውን እንፈፅም ዘንድ ሌላ ትእዛዝ ያዙናል የቤተክርስቲያንን ሥርዓት በጥንቃቄ ልንከታተል አንችልም በማለት ብዙ የተለያየ ምክንያት ያቀርባሉ

77. ይህንንም ምክንያት መነሻ እያደረጉ የእግዚአብሔርን ሥርዓት ችላ ይላሉ እግዚአብሔርም ይወቅሳቸዋል

78. ነገሥታትና መኳንንት በቤተክርስቲያን እንደማንም ተራዎች ናቸው ስለዚህ ስለነፍሳቸው በትክክል የቤተክርስቲያንን ሥርዓት ይጠብቁ

78. ለሥጋ ከማድላት ለዘዓለማዊቷ ነፍስ ማድላት ይሻላል ለስጋ ብቻ የሚያስቡ ለሰው እንዲያደሉ በራሳቸው ይገደዳሉ ለእግዚአብሔር ማድላትን የመረጡ ግን በረከተነፍስንና በረከተሥጋን አያጡም

79. እግዚአብሔር ራሱ በቀና መንገድ እንዲጓዙ ይመራቸዋል

ወይመርሐሙ ውስተ ገቢረ ትእዛዛቲሁ እግዚአብሔር፡፡

80. እመቦ ዘተግሕሰ እምሥርዓተቤተክርስቲያን ወሐብሩ ላእሌሁ ሊቃናተ ቤተክርስቲያን ወሰከዩዎ በሕገዓመፃ ወውእቱ ኢተግህሰ እስከይፈትሑ ቦቱ ሊቃናተ ቤተክርስቲያን አላ ኮነ ምሕዉነ ኀበ መኳንንተዓለም ወአበየ ተግሕሶ እምዘ ግእዝዎ፡፡

81. ውእቱኬ ይከውን ቅውመ እምቤተ ክርስቲያን ወኢይደመር ምስለ ሕዝብ እስከ አመይኔሥሕ ወአልቦ ዳግም ሰ[illegible]ት ኀበ ሊቀጳጳሳት፡፡

82. እመቦ እም ሕዝበውያን ወእም ካህናት ዘይትዌከፍ ውጉዘ ቅውም ውእቱ እምቤተክርስቲያን ወይትወገዝ ምስለ ዘተወክፎ ዓማፂ

83. ይደሉ ለካህናት ይትወከፉ ኀጥአነ ለንሥሐ ዘእንበለ አድልዎ ወኢይትወከፉ ሕልያነ እም ተነሳሕያን ለአቅልሎ ንሥሐ አላ የሀቡ ንሥሐ ዘእንበለ አድልዎ ወለእመሰኬ መምለኬ ጣዖት ያክብዱ ንሥሐሁ እስመ እምኵሉ ኀጢአት የአኪ አምልኮ ጣዖት በኀበእግዚአብሔር

84. ዕቀቡ ሥርዓተ ቀኖና ዘተውህበ ለመሐይምናን ሕዝበ ክርስቲያን እለሖሩ በምግባረ ሠናይ ወአሕለፉ መዋዕሊሆሙ

ወደሱም ዝንባሌአቸው እንዲሆን ያደርጋቸዋል የሱንም ትእዛዛት ጠብቀው እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል

80. የቤተክርስቲያንን ሥርዓት አፍርሶ የክርስቲያን ዓለቆች ጥፋቱን በመመልከት ጥፋተኛ ሆኖ ስላገኙት ቢቀጡትና የነሱንም የቅጣት ውሳኔ ለመቀበል ፈቃደኛ ሳይሆን ቀርቶ ወደሥጋውያን ዳኞች በመሄድ የቤተክርስቲንን አለቆች ቢከስና ከቤተክርስቲያን ቀኖና ውጭ ቢሆን

81. ይህን የመሰለ በደለኛ ከቤተክርስቲያን መራቅ ይገባዋል ከማሕበረምእመናን ጋርም አይካፈልም ንሥሓውን ሲጨርስ ካልሆነ በቀር ወደቤተክርስቲያን እንዲገባ አይፈቀድለትም

82. ከካህናትና ከሕዝባውያን መካከል የተወገዘውን ሰው ተቀብሎ ቢገኝ ከተወገዘው ሰው ጋር ከቤተክርስቲያን ተለይቶና ተወግዞ ይባረር

83. ለካህናት ሐጢአተኞችን ለንሥሐ ያለአድልዎ መቀበል ይገባል ንሥሐን እናቀልልሃለን ብለው ከተነሣሂ መማለጃን አይቀበሉ፡፡ ይልቁንስ የሐጢአቱን ክብደትና ብዛት በመመልከት ተገቢውን መንፈሳዊቅጣት ይሥጡት ጣኦትአምላኪ ከሆነ ንሥሐውን ያክብዱበት በእግዚአብሔር ዘንድ ከባዱ ሐጢአት ጣዖትን ማምለክ ነውና፡፡

84. በመልካም ምግባረሠናይ የሚኖሩትንና መላ ሕይወታቸው ለፅድቅ ሥራ ለሚያውሉ መሐይምናን ሕዝበክርስቲያን

በምግባረ ጽድቅ ወበንስሐ ከመ ይትፌሥሑ ለዝሉፉ እስከለዓለም በኢየሱስክርስቶስ ዘአድኀኖሙ በደሙ።

85. አመ ተሰቅለ ክርስቶስ ተረግዘ ገቦሁ ወእምኔሁ ውሕዘ ደም ወማይ ወበማይ ዘውሕዘ እምገቦሁ ቀደሳ ለቤተ ክርስቲያን ከመ ትኩን ምሥትሥራየኀጢአት። እስመ ይእቲ እምነ እንተ በሰማያት አግአዚት።

86. ወነፍስ ክርስቲያን ይእቲ መርዓተ ቤተክርስቲያን ወኢይትኌለቁ ውስተ መርዔታ እለ ገብሩ አበሳ ወሖሩ ዘእንበለ ሕግ ወእለ ይመይጡ ዓይኖሙ ኀበ ብእሲተባእድ ከመ ያስሕቱ።

87. እለ ይገብሩ ሰገለ ወጣዖተ ውስተቤቶሙ ወይገብሩ ዝሙተ ወተውኔተ በቤቶሙ ወውዓ ወእለ ኢያፈቅሩ ነግደ ወእንለማውታ ወእለአጽደቁ ርእሶሙ በከንቱ ወይሜንኑ ቢያሙ ውፁአን ወግዑዛን፣ ወግሑሳን እምሕገ ቀኖና ቅድስት ቤተክርስቲያን

88. እለ ከመዝ ውዱቃን ሰብእ እምተምሕሮ ወንጌል ለእመ ሐደጉ እኩየ ግብሮሙ ወነስሁ ይግብኡ ኀበ ዘቀዳሚ መዓርጊሆሙ። እስመ ብክሙ አእምሮ ገበሩ በዘይደሉ።

የተሠጠውን ቀኖና ጠብቁ እነሱ በንሥሀ ሕይወታቸውን ከዳኗ በደሙ ካዳናቸው ጌታችንና መድሐኒታችን ኢየሱስክርስቶስ ጋር ሁነው እስከዘለዓለሙ ይደሰታሉ

85. ክርስቶስ በተሠቀለ ጊዜ ጎድኑ በጦር ተወጋና ከጎድኑ ደምና ውኃ ፈሰሰ በዚሁ ውኃ ክርስቲያኖች ይጠመቃሉ። ቤተክርስቲያንንም በደሙ ቀድሷታል የሐጢአት ማስተሥሪያ ትሆን ዘንድ እሷ እኛን ነፃ አውጥታ በሰማያት እናታችን ትሆናለችና።

86. የክርስቲያን ነፍስ የቤተክርስቲያን ሙሽራ ናት ነገር ግን ዓይናቸውን ወደሌላ ሴት የሚያዞሩና ሌሎችንም ለማሳሳት የሚሯሯጡ ሁሉ በደለኞች ስለሆኑ ከቤተክርስቲያን መንጋዎች አይቆጠሩም

87. ጥንቆላን በቤታቸው የሚያካሂዱ ጣዖትንም የሚያመልኩ ዝሙትን የሚያፈቅሩ በቤታቸው ጭፈራንና ዳንኪራን የሚያዘወትሩ እንግዳን መቀበልና የሙትን ልጆችን መርዳት የማይፈልጉ ራስወዳዶች የሆኑ ባለንጀራቸውንም የሚንቁ ከህገቀኖና ቤተክርስቲያን የወጡና ፈፅመው የተለዩ ስለሆኑ ማንም ክርስቲያን ሊመስላቸው አይገባም

88. ከላይ በተጠቀሱ የሐጢአት ዓይነቶች የወደቁ ሁሉ በንሥሐ ከተመለሱ ቅዱስ ወንጌልንም ከመማር የተነሳ መጥፎሥራቸውን ሁሉ ትተው በቅድስት ቤተክርስቲያን ውስጥ የነበራቸውን የቀድሞ ክብራቸው እንዲይዙ አድርጉ።

89. ለዘ ትፈቅዱ አናሕስዬ ሎሙ ወለዘትፈቅዱ ትገሥፁ ገሥፁ ወለዘ ተመትረ እመዓ ርገቤተ ክርስቲን ምትሩ። በከመ ብዝሐ አበሳሆሙ አክብዱ ንሥሐሆሙ ወበከመ ውሑድ አበሳሆሙ አቅልሉ ንሰሐሆሙ።

90. ከመ ይትፈሳሕ እግዚአብሔር ብክሙ እስመ ሰብአ ምሕረት እሙንቱ ደቂቃ ለቤተ ክርስቲያን ወኢትጠናቀቁ ላእለ እኩይ ለአስተፍስሖ ቢጽክሙ ወኢታስተሐቅርዎሙ ለንኡሳን እለቦሙ አእምሮ።

91. ወአኮ ለአረጋዊያን ባህቲቶሙ እለቦሙ አእምሮ ወለካልእኒ ይቤ አኮ ለዘጐንደየ መዋዕሊሁ ወለዘየዓቢ ሥርዓተ ወፈቲንከ ልቦሙ ወአእምሮቶሙ አዝዞሙ ይገሥፅዎሙ ለሕዝብ።

92. ለእመ መፅኡ ኀቤሁ በጥቡዕ ልብ የአዝዝዎሙ ከመ ኢይግብኡ ኀበ ዘቀዳሚ ኀጢአቶሙ ኩንዎሙ አርአያ ለሕዝብ እለይፈቅዱ ያድሕኑ ርእሶሙ በትምሕርተ ዚአክሙ ወበሠናይ ትምህርት መንፈሳዊት እንተ ታበፅሕ ኀበ እግዚአብሔር በብሩህ ገጽ። ከመ ይትፈሳሕ ባቲ ምስለ ጻድቃን።

89. ትራሩለት የፈለጋችሁት ሰው ካለ ራሩለት ልትገሥፁት የምትፈልጉት ካለ ገሥፁት ከቤተክርስቲያን ልጅነት እንዲወገድ የምትፈልጉት ካለ አስወግዱት ብዙ ጥፋት ለፈፀመ እንደጥፋታቸው መጠን ንሥሐ ሥጡዋቸው በደላቸው ጥቂት ለሆነ ጥቂት ንሥሐ ስጡዋቸው።

90. ይህንን ከፈፀማችሁ እግዚአብሔር ደስ ይለዋል የቤተክርስቲያን ልጆች የርሕራሄና የይቅርታ ሰዎች ናቸው ክፉ ሥራ የሚሠራውን ሰው ወደእግዚአብሔር ከተመለሰ ስለፈፀመው ሐጢአቱ ቁጥጥርን አታብዙበት እውቀት ያላቸውን ሰዎች ደግሞ በትንሽነታቸው ችላ አትበሉዋቸው።

92. አዋቂዎች ለመሆን የሚችሉ አረጋውያን ብቻ አይደሉ ም በዕድሜ ሳይገፉም ጥሩ መንፈሳውን የሚሆኑ አሉ፣ በዕድሜ መግፋት ብቻ ወይም ብዙ ዓመታትን በመኖር ብቻ ለትልቅነት አይደረስም ሰዎችን የውስጥ ሕይወታቸውን በመመርመር ህዝብን እንዲመሩ እዘዛቸው።

92. ጥብዐት በተሞላበት አኳኋን ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ከመጡ ወደቀድሞው የሐጢአት ቦታቸው እንዳይመለሱ ካህናት ይጠብቁዋቸው እናንተም ራሳቸውን ከሐጢአት ለማዳን ለመጡት መልካም አርአያነትን ሥጡዋቸው በመልካም መንፈስዊ ትምህርትም እንዲታነፁ አድርጉ መልካም መንፈሳዊ ትምህርት በበራ ገፅ ወደእግዚአብሔር ታደርሳለች በዚሁ ትምህርት የታነፁ

93. ኢትሑሩ በምክረረሲዓን ወሐጥአን እለኢያፈቅርዎ ለንሥሐ በዲበምድር እሙንቱ ይብሉ ንብላዕ ወንሥተይ እስመ ጌሰመ ንመውት ወኢነአምር ዘይከውን ሙታን ወእመኣከ ይትነሥኡ ባሕቱ ይከውኑ ሐመደ እምነዋሕ መዋዕል ወለእመቦኡ ፻፻ ሰብእ ውስተ ፩ መቃብር ለይትረከብ ምልአ እድ ሐመደ፡፡

94. በዝ ይስሕቱ ለሊሆሙ ወያስሕቱ አብያጊሆሙ ወይወስድዎሙ ውስተኵነኔ ባሕቱ እግዚአብሔር ኢያደሉ ለገጽ አላ በኵነኔ ጽድቁ የአሲ ለኵሉ፡፡

95. እስመ ከመ ይትነሥኡ ሙታን ነገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ በነበዕፀጳጦስ ወይቤሎ ኢኮንኩ አምላከ ሙታን አላ አምላከ ሕያዋን እስመኢኮኑ ምውታነ በኀቤሁ ጻድቃን ዳእሙ ሕያዋን እስመኀጥአን ዳግመ ይመውቱ ጻድቃንሰ ዳግመ ኢይመውቱ አላ ይፀንሖሙ ሕይወት እስመ ይተፌሥሑ ወትረ ምስሌሁ በመንግሥተ ሰማያት፡፡

96. ኀጥአን እሙኒ ሕያዋን በሥጋሆሙ ምውታን በነፍሶሙ በቅድመ እግዚአብሔር አዳም አቡነ እንዘሃሎ በነፍሱ ወሥጋሁ ውስተ ገነት ኮነ ሕያወ ወይትናዘዝ ምስለ

ምእመናንም ከቅዱሳን ፃድቃን ጋር ይደሰታሉ፡፡

93. በግድየለሾችና በሐጢአተኞች መንገድ አትሂዱ እነሱ ንሥሐን አይወዱም በዚች ምድር እያሉ ነገ እንሞታለንና በሕይወት እያለን እንብላ እንጠጣ ይላሉ ስለሙታን መነሳትም እምነት የላቸውም የሞተ ሰው ሁሉ የሚጠብበው መቃብር ውስጥ አመድ ሆኖ መቅረት ብቻ ነው ከጊዜ ብዛት የሰው አካል በመቃብር ውስጥ ጥሪኝ አመድ ይሆናል በእልፍ የሚቆጠር የሰው አካል ባንድ መቃብር ቢቀበር እጅ የሚሞላ አመድ አይገኝም ይላሉ

94. በዚሁ ሁሉ ይስታሉ ባለንጀሮቻቸውንም ያስታሉ ወደኩነኔም ይመሩዋቸዋል እግዚአብሔር ግን የሰውን ፊት እይቶ አያዳላም በእውነታው ፍርዱ ሁሉን እንደየ ሥራው ይከፍለዋል እንጂ

95. ሙታን ደግሞ እንደሚነሱ ለሙሴ በዕፀጳጦስ እግዚአብሔር በተናገረው ቃል ተገልጿል የሕይያዋን አምላክ ነኝ እንጂ የሙታን አምላክ አይደለሁም ብሎታልና ጻድቃን በእግዚአብሔር ዘንድ ሕያዋን እንጂ ሙታን አይደሉም ሐጥአን ዳግም ሞት ይጠብቃቸዋል ጻድቃን ግን ዳግም ሞት አይጠብቃቸውም ሕይወት ይጠብቃቸዋልና በመንግሥተሰማያትም ከእግዚአብሔር ጋር ሲደሰቱ ይኖራሉ

96. ሐጢአተኞች በዚህ ዓለም እያሉም በነፍሳቸው የሞቱ ናቸው (በእግዚአብሔር ፊት) አዳም በገነት እያለ በነፍሱም በሥጋውም ሕያው ነበር ከመላእክት ጋርም ይነጋገር ነበር አውሬዎች

መላእክት ወይመፅኡ አራዊት ወይሰግዱ ሎቱ ወአዕዋፈ ሰማይ ይትኤዘዙ ሎቱ ወአመ [illegible] በነፍሱ

97. ወመላእክት እለይትናዘዙ ምስሌሁ ሰደድዎ እምውስተገነት አፍአ አራዊት ወአዕፍ ኮንዎ ፀረ ወኮኑ እለይበልዑ ሥጋሁ ወኢተአዘዝዎ

98. ወከማሁ ኵሎሙ ኃጥአን እለይገብሩ ኀጢአተ እምድሕረ ጥምቀት ምውታን በነፍሶሙ እንዘ ሕያዋን በሥጋሆሙ በዲበምድር። አንትሙ አሙቱ ሥጋክሙ እምዝሙት ወአህይው ነፍስክሙ ለእግዚአብሔር በምግባረ ሠናይ ወጽድቅ።

99. ካዕበ አሙቱ ነፍስክሙ በዝ እምኩሉ እኩይ ወርሱሕ ዘኢያሠምሮ ለእግዚአብሔር ወአሕይው ነፍስክሙ ወሥጋክሙ ወተፀመዱ ለቤተክርስቲያን ከመ ትዕድው እሞት ውስተ ሕይወት

100. አነ ጴጥሮስ ርእሰ ሐዋርያት አበ መንፈስክሙ ወአኮ በሥጋ አላ አዛዚ በመንፈስ ዘወሀበኒ አምላኪየ አነ መምሕርክሙ ወሀብክዎ ለቀሌሚንጦስ ወልድየ ከመ የአዝዞሙ ለእለ በሙ አእምሮ ወኢይትከሰት ሎሙ ለእለ አልቦሙ አእምሮ ከመ ኢይኩን ነገርየ ሥላቀ በኀቤሆሙ።

ይሰግዱለት ነበር የሰማይ ወፎችም ይታዘዙት ነበር የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ካፈረሰ በኋላ ግን በነፍሱ ሞተ

97. ያረጋጉትና ያጫውቱት የነበሩት መላእክት ያሳድዱት ጀመር ከገነትም አስወጡት አውሬዎችና ወፎች ጠላቶቹ ሆኑ ሥጋውንም ለመብላት ፈለጉ የማይታዘዙትም ሆኑ

98. እንደዚሁ ሐጢአተኞች በሙሉ ከጥምቀት በኋላ ሐጢአትን በመሥራታቸው በነፍሳቸው የሞቱ ናቸው በአካለሥጋ እያሉ እናንተ ይህንን ሁሉ እያስተዋላችሁ ሥጋችሁን ግደሉ እንጂ ነፍሳችሁን አትግደሉ ከዝሙትም በመጠበቅ የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ሁኑ ነፍሳችሁንም በእውነትና በመልካም ሥራ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ዝግጁዎች ሁኑ

99. ዳግመኛም ነፍሳችሁንም እግዚአብሔርን ከማገልገል አታርቁ ከነፍስ ጉስቁልናም ሁሉ ከክፋትም ሁሉ ራቁ ነፍሳችሁንና ሥጋችሁን አድኑ ከሞት ወደሕይወት ለመሸጋገር እንድትችሉም ቤተክርስቲያንን በትክክል አገልግሉ።

100. እኔ የሐዋርያት አለቃ ጴጥሮስ በሥጋ እያላችሁ ነፍስ አባታችሁ ነኝ ይህንንም ሥልጣን የተረከብኩት ከአምላኬ ነው። የማዘዝ ሥልጣን ለኔ ተሠጥቷል እኔም ይህን ትእዛዝ ሁሉ ለልጄ ቀሌሚንጦስ አስረከብኩት ቀሌሚንጦስ በበኩሉ ለመስማትና ከሐጢአት ለመመለስ ዝግጁዎች የሆኑትን ሁሉ በዚሁ መንገድ ያስተምራቸዋል ለመቀበል ፈቃደኞች

101. እስመ ከማሁ አዘዘነ እግዚእነ እንዘ ሀሎነ ምስሌሁ በደብረ ዘይት ወይቤለነ ለእለኢይክሉ ተወክፎ ኢተሀብዎሙ ወኢታርእይዎሙ ከመኢይፅርፉ ስምየ ቅዱስ እስመአኮ ሐጥአን ዘየአቅቡ ቃልየ ወትእዛዝየ አላ ጻድቃን እለያፈቅሩ ቃልየ የአቅቡ ኵሎ።

ምዕራፍ ፲፩ ነገር በእንተ ትስብእተ መድኅኒነ ወበእንተ ምፅአቱ ዳግም፣ ወካልአት ሥርዓታት

1. ንጽሕፍ ነገረ ዘነገሮ ጴጥሮስ ለቀሌሚንጦስ ተልሚድ ዘውእቱ ረድእ ብሂል ወአለበወ በእንተ ውሉደ ሰብእ ወበእንተ አፍቅሮተ መድኅኒተ ሰብእ።

2. በእንተ ፍቅረ ዚአነ በፈቃደ አቡሁ ሠረፀ ፍሬ ስብሐት ወበመዓዛሁ ምዕዘ ኵሉ ዓለም ወበደሐሪ መዋዕል ወረደ ኀበ ማርያም ድንግል ወገብረ ለርእሱ ባሥረ ግሩመ

2. ወለብሶ እምኔሃ ለድንግል ወላዲተ አምላክ ማርያም

ያልሆኑትንና አእምሮ ለሌላቸው ግን ቃሌ መዘባበቻ እንዳይሆን አይነግሩዋቸውም

101. በደብረዘይት ከሱጋር ሳለን ጌታችን ያዘዘን ይኸው ነው የእኔን ቃል ለመቀበልና እኔን ለመከተል ፈቃደኞች ላልሆኑ ምሥጢራቱን ገልፃችሁ አትንገሩዋቸው መንገዱንም አትግለጹላቸው የተቀደሰውን ስሜ እንዳይሰድቡ ቃሌን መጠበቅ ያለባቸው ሐጢአተኞች ሳይሆኑ ቅዱሳን ብቻ ናቸው ለዚሁ የተመረጡ

ምዕራፍ ፲፩ ስለመድሐኔታችን ሰውመሆንና ስለዳግም ምፅአቱ ስለሌሎችም የቤተክርስቲያን ሥርዓቶች

1. ከዚህ ቀጥለን ቅዱስ ጴጥሮስ ለቀሌሚንጦስ ስለሰው ልጆች ስለመድሐኔታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የገለፀለትን እንፅፋለን ቀሌሚንጦስ "ተልሚድ" ተብሏል ተልሚድ ማለት ተማሪ ማለት ነው።

2. ስለኛ ፍቅር ባባቱ ፈቃድ ምሥጋና ፍሬን በማብቀል ወደኛ መጣ በመልካም መዓዛነቱም ዓለምን አሳመረ። በኋለኛውም ዘመን ወደዓለም መጣና ከቅድስት ድንግል ማርያም ዘንድ አደራ ለራሱም መልካም ሥጋን አዘጋጀ።

2. የአምላክ እናት ከተባለችው ድንግልማርያምም ሥጋን ለበሰ

ወተወልደ በቤተልሔም ወይሁዳ ወተሰምዓ በኵሉ ምድረ ይሁዳ ወኤፍራት ወኑየ እም ሄሮድስ እስከ በፅሐ ግብፀ ዘውእቱ ቁስቋም ወአግአዘ ኵሉ እስክንድርያ ወምሥር ወቁዝ ወኵሉ አድያሚሃ ለግብፅ

3. ወካዕበ ገብአ በከመፅሐፍ በነቢይ ዘይቤ እምግብፅ ፀዋዕክዎ ለወልደየ ወገብአ ናዝሬተ ወሀገረገሊላ ወአምአዘ እስከ ባሕረ ጥብርያዶስ ወዓቢይ ባሕር እንተ ይእቲ ኢያሪኮ::

4. በከመ ይቤ ዘካርያስ ነቢይ ውእተ አሚረ ይወፅእ ማየሕይወት እም ኢየሩሳሌም ወመንፈቁ ይውኅዝ ውስተባሕር ቀዳሚት ወመንፈቁ ውስተ ባሕር ደሐሪት ውእተ አሚረ ይከውን ፩ እግዚአብሐር ወ፩ስሙ ወኵሉ ዘፀውዓ ስመ እግዚአብሔር ይድሕን::

5. ወበመዓዛሁ ምዕዙ ሐዋርያት ወአምዓዙ ኵሉ ዓለመ እምሥራቀ ፀሐይ እስከነዓረብ እምደቡብ እስከ ሰሜን ወኵሉ አፅናፈ ዓለም

6. በከመ ይቤ ሐዋርያ ንሕነሰኬ መዓዛሁ ለክርስቶስ ብነ ወበመዓዛሁ ቅዱስ ፈለሱ ገዳመ ወመነኑ ዓለመ ወበመዓዛሁ አጥብዑ ልበሙ ሰማዕት ወመጠው ነፍሶሙ ለሞት ሐዲጎሙ ዘመደ ወውሉደ ወመኒኖሙ ፍትወታተ ወጣዕመ

የይሁዳ ክፍል ከሆነችው የይሁዳ ምድር ቤተልሔምም ተወለደ የሱም መወለድ በመላዋ ምድረ ይሁዳና ኤፍራታ ዘንድም ተሰማች ከሄሮድስም ሸሽቶ ግብፅ ደረሰ በደብረቁስቋምም ተቀመጠ እስክንድርያን ምሥርና ቁዝን ጨምሮ አገሪቷን ነፃ አወጣ::

3. በነቢዩ ከግብፅ ልጄን ጠራሁት ተብሎ እንደተፃፈውም ከግብፅ ወደ ናዝሬት ተመለሰ ወደገሊላም ደረሰ የጥብርያዶስን ባሕር ጨምሮም እስከ ባህረኢያሪኮ ያሉትን አገሮች በመልካም መዓዛው አሳመራቸው::

4. ዘካርያስ ነቢዩ ስለዚህ ትንቢት ሲናገር በዛንጊዜ የሕይወት ውሃ ከኢየሩሳሌም ይፈሳል ግማሹ ወደመጀመርያዋ ባህር ግማሹ ወደኋለኛዋ ባሕር ይፈሳል በዛን ጊዜ አንድ እግዚአብሔር ይባላል ስሙም አንድ ይባላል:: የእግዚአብሔርን ስም በንፁህ ልቡና የሚጣራ ሁሉም ይድናል ብሏል

5. በሱ መዓዛነት ሐዋርያት መልካም መዓዛነታቸው ከምሥራቅ እስከምዕራብ ከሰሜን እስከደቡብ ያለውን ዓለሙን ሁሉ መልካም መዓዛ እንዲኖረው አደረጉ

6. ይህን አስመልክቶ ሐዋርያ እንዲህ ብሏል እኛ የክርስቶስ መዓዛ ያለን ነን በክርስቶስ ቅዱስ መዓዛም ቅዱሳን በምንና ወደገዳም ይገባሉ:: በክርስቶስ መዓዛም ሰማዕት ጥቡእን ሁነዋል ለሞትም ሥጋቸውን አሳልፈው ሠጥተዋል:: ዘመድንና ልጅንም ትተው

ገዘ ዓለም እስከ አጥብዐ።

7. ወበመዓዛሁ ለክርስቶስ መልአ ውእቱ አልባቢሆሙ ለመሐይምናን ኮኑ ወሰማያውያነ እንዘመሬታውያን እምመዓዛሁ ለክርስቶስ እም ነበአቡሁ እምሰማያት ተሠውጠ ውስተ ክርሣለማርያም ድንግል።

8. ወተሠውጠ መዓዛሁ እሙዳይ ውስተሙዳይ እስመይቤ አሐዱ እምነቢያት እፍረት ተሠውጠ እምከናፍረከ ኢይቤ ተክዕወ አላ ይቤ ተሠውጠ ስምከ እሙዳይ ውስተ ሙዳይ።

9. ወሙዳዩኒ ያምዕዝ ኩሎ ዓለመ ወለሊሁኒ ምዑዝ ወሙዳዩኒ ወተመዝሚዞ ሰብእ እየሐድግ መዓዛሁ ወከማሁ መዓዛሁ ለክርስቶስ ንሕነ ኵልነ መሐይምናን እለ ተጠመቅነ በአሚነ አብ ወወልድ ወመንፈስቅዱስ በቅድስት ቤተክርስቲያን።

10. ስማዕ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ዘነገረኒ እግዚእየ ኢየሱስ ክርስቶስ ንጉሠ ሰማያት ወምድር ፈጣሬ ኩሉ ዓለም ከመ በደሐሪ የዐልው ብዙኃን ሃይማኖቶሙ ወይሴኩስ ፍቅር እምብዙኃን አሐው ወይመፅኡ ብዙኃን ሐሳውያን ነቢያት ወሐሳውያነ መሲሐን ወያስህቱ ሰብአ በእከየ ምግባሮሙ

ክርስቶስን ብቻ ተከትለዋል የዚህንም ዓለም ጣዕም ፈስመው ንቀዋል

7. በክርስቶስ መዓዛ የመሃይምናን ልቡና ይሞላል መሬታውያን እያሉም ሰማያውያን ሆኑ በምድር ሁነው እያለ ከሰማያውያን ጋር እንዳሉ ሁነው ታዩ የክርስቶስ መዓዛነት ካባቱ ከሰማያት ከመሆኑ የተነሳ በቅድስት ድንግል ማርያም ከርስ አደረ ካባቱ ዘንድም ወደዓለም ተላከ

8. የክርስቶስ መዓዛነት ከሙዳይ ወደሙዳይ ተጨመረ ከነቢያት አንዱ ከሙዳይ ወደሙዳይ ዕፍረት ከከንፈርህ ይጨምራል ብሏል ነቢዩ ፈሰሰ አላለም ስምህ ከሙዳይ ወደሙዳይ ተጨመረ አለ እንጂ።

9. ይህም የመዓዛ ሙዳይ ዓለምን ሁሉ መልካም መዓዛ አድርጎታል ሙዳዩም የመልካም መዓዛ ሙዳይ ነው በመልካም መዓዛ የሰው አስምሮ መልካም መዓዛነቱን አይለቅም የክርስቶስ መዓዛም እንዲሁ ነው። እኛ መሐይምናን ሁላችን በሥላሴ የተጠመቅን ምእመናን ሁሉ የሱ መዓዛነት አለን

10. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ስማኝ ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ የሰማያትና የምድር ጌታ ዓለምን ሁሉ የፈጠረ በኋለኛው ዘመን ብዙዎች ሃይማኖታቸውን እንደሚክዱ ፍቅርም በወንድማማች መካከል እንደምትጎድል ብዙ የሐሰት ነቢያትም እንደሚመጡና ሰውን ከቀናች ሃይማኖቱ በመጥፎ ተግባራቸው እያሳሳቱ

ወበሃይማኖቶሙ ርኩስት፡፡

11. እስመለቀረቦቱ ለሕልቀተዓለም ያመፅኡ እኩየ ምግባረ እንተ ኢኮነ እምቅድስት ቤተክደርስቲያን ውእተ አሚረ ሠይጣን ይረክብ ምክንያተ ኀቤሆሙ ከመ ያስሕት ሰብአ እስመ ይረክብ ፍኖተ በውስተ ቃሎሙ ወእለ ስሕቱ ይበክዩ፡፡

12. አኮ ለሊሆሙ ባሕቲቶሙ ዘስሕቱ ወኃጉሉ አላ ባእዳነሂ ያስሕቱ በትምይንቶሙ በውእቶን መዋዕል ይከውኑ ኖሎት ገፋዕያነ መርዔቶሙ ወኢይትዌከፉ ንስሐሆሙ፡፡

13. አሌሎሙ ለእለ ከመዝ በእለተ ኰነኔ አመይቀውሙ ቅድመ ምኵናኑ ለእግዚአብሄር እስመ ያቀድም ገሥፆ ኪያሆሙ ወእም ድሕሬሆሙ ለአሕዛብ እለኢአቀቡ ቃሎ ወትእዛዞ ለእግዚአብሔር ይስሕብዎሙ ውስተኰነኔ

14. በውእቱ ወዋዕል ይመፅእ ንጉሥ እኩየምግባር ገበሪሃ ለእከይ ወይሠርቅ ፀሐይ እንተ ምዕራብ ወወርህኒ እንተ ኤላም ይእተ አሚረ ትትነሣእ ዛብሎን ወንፍታሌም ክሳዳ ታነውሕ ወቅፍርናሆም ትትሜካህ ወይትሐሰያ ኮራዚ

እንዲርቅ እንደሚያደርጉ ይህንንም የሚደርጉት በረከሰው እምነታቸው እንደሆነ ነገረኝ

11. የዓለም መጨረሻ ሲቃረብ እነሱ መጥፎ ሥራን ያመጣሉ ይህም ከቅድስት ቤተክርስቲያን ሥርዓት ውጭ ነው በዚህ ጊዜ ሠይጣን መግቢያ ያገኝና ሰዎችን የማሳሳት ተግባሩን ይቀጥልበታል እነሱንም መሣርያ እያደረገ ሰዎች እንዲሳሳቱ ያደርጋል በቃላቸውም መንገድ እያገኘ ይሄዳል የተሳሳቱም ያለቅሳሉ

12. የሚስቱት ብቻቸው አይደሉም ሌሎችንም ያሳስታሉ ተንኮለኞች ናቸውና በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔርን መንጋዎች እንዲጠብቁ የተመደቡት እረኞች ካህናት መንጋዎቻቸውን የሚበትኑና ከንሥሐልጆቻቸው ንሥሐን የማይቀበሉ ይሆናሉ

13. ይህን በመሰለ አካሄድ ሕይወታቸውን ለሚመሩ ካህናት እግዚአብሔር ለፍርድ በሚመጣበት ጊዜ ከፊቱ በሚቆሙበት ጊዜ ወዮላቸው ከሁሉ አስቀድሞ እግዚአብሔር ከገሠፃቸው በኋላ ወደዘለዓለም እሳት ያሰናብታቸዋል ከነሱ በኋላ ደግሞ ትእዛዙን ያልጠበቁትን ሁሉ ይገሥፃቸዋል ካህናቱን ተከትለው ገሐነመእሳት እንዲወርዱ ያደርጋል

14. በዚህ ወቅት ሥራው ክፋት ብቻ የሆነ ንጉሥ ይመጣል ከምዕራብ በኩል ፀሐይን ያወጣል ጨረቃን ደግሞ ከድርጊት ማውረጃ ያወጣል (ኤላም የድርጋት ማውረጃ ብሎታል መዝገበቃላቱ) በዚህ ጊዜዛብሎንና ንፍታሌም አንገታቸውን

ወቤተሳይዳ እስመ ይመስላሁ ለውእቱ ብእሲ ከመክርስቶስ ወሶበርእየ ምግበሮን ይትሐፈር።

15. እስመ ኢኮነ ርቱዓ ዘይርኢ አላ ኵሉ ግብሩ በአድልዎ ይእተ አሚረ ይከልእ እግዚአብሔር ዝናመ እምሰማይ ወይከውን የብሰ ክረምት ወትተርፍ ምድር ዘእንበለ ጠል ወአውል ወይከውን ዝናመ ምድር ቆባረ ወአውሎ።

16. ወአንቅዕተ ማያት ኢይሁቡ ነቅዐ ማየ ባሕር ይከውን የብሰ ወየሐዕራ እማንቱ መዋዕል እኩያት በከመ ተነግረ በወንጌል ወሶበ ኢሐፀራ እማንቱ መዋዕል እምኢድኅነ ኩሉ ዘነፍስ ባሕቱ በእንተ ሕሩያኒሁ የሐፀራ እማንቱ መዋዕል።

17. ቀዲመሰ ይቀውም ውስተ ኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዓቢይ ወእምዝ ውስተኵሉ ዘተሰምየ ምሥዋዓ ወይቤ ሥግዱ ለአምሳለ ዚአየ።

18. ወባእደሰ ተእዛዘ ለልየ ዘአዘዝኩ ቀዳሚ ኢትግበሩ ብዙኀን እለይብሉ በይእቲ ዕለት እፎ ኢነገረነ እግዚእነ ከመ ይሥእሮሙ ለወንጌል ወለጳውሎስ ወለግብር ወለኵሎሙ መጻሕፍቲሆሙ ወኢነገረነ ክርስቶስ ከመ ይነሥቶሙ

ያስረዝማሉ ቅፍርናሆም ትመካለች ኮራዚና ቤተሳይዳ ይደሰታሉ ይህን በእከይ የተነሳው ንጉሥንም ክርስቶስ ነው ይሉታል በኋላ ግን ይህንን የጥፋት አካሄዳቸው ሲመለከቱ እጅግ ያፍራሉ።

15. ይህ የሐሰት ንጉሥ አመራሩ የተበላሸና በአድላዊነት የተበከለ ነው። በዚህ ጊዜ የሰው ሐጢአት ከመብዛቱ የተነሳ ተፈጥሮ ታምፃለች እግዚአብሔር ዝናምን ይከለክላል ክረምት ያደርቃል ምድር ያለጠልና ያለልምላሜ ትቀራለች በዝናም ምትክ በምድር ላይ አቧራና ትብያ ዓየሩን ይሸፍኑታል።

16. የውሃ ምንጮች ውሃን አያመነጩም ባሕር ይደርቃል እነዚህ ክፉ ቀኖች ግን ያጥራሉ እነሱ ባያጭሩ ነፍስ ያለው ፍጡር ሁሉ ባልዳነም ነበር ነገር ግን በእግዚአብሔር ስለተመረጡና በእግዚአብሔር ፈቃድ ሕይወታቸውን ስለመሩና ቅድስናቸውን ስላላረከሱ ቅዱሳን እነዚህ ዘመኖች ያጥራሉ

17. ይህ መሥሐቲ ንጉሥ አስቀድሞ የታላቁ ንጉሥ አገር በሆነችው ኢየሩሳሌም ላይ ምስሉን በማስቀመጥ ስገዱልኝ ይላል ቀጥሎ መሥዋእት በተፈፀመባቸው ሁሉ እንዲሠገድለት ሕዝቡን ያዛቸዋል

18. ከዚህ በፊት ያስቀመጥኩትን ትእዛዝ አንስቻለሁና ሠርዙት ይላል ሐሳዊመሲህ ነውና በዚህ ጊዜ የክርስቶስ ወንጌልና ጳውሎስ፣ ግብረሐዋርያትንና የሕግ መጻሕፍትን እንደሻራቸው አልነገረንም በማለት የሱን ሐሳዊመሲሕነት ይረዱታል መጻፎቹን

ለመጻሕፍቲሁ።

19. ንሕነሰ ኢንሰምዖ ለዝንቱ ነገር ወበ እለይጕይዩ ወየሐድጉ አዝማዲሆሙ ወሰብአቤቶሙ ወይትሐብኡ በበአታት በከመይቤ ኢሳይያስ ነቢይ ሁር ሕዝብየ ወባእ ቤተከ ---- ወእለሰ ኢይፈርሑ ትግርምቶ የሐውሩ ኀቤሁ ወይፀርፉ ላዕሌሁ ወይ ትመተር አርእስቲሆሙ ወይከውኑ ሰማዕተ ወይበፅሕ ዘተብህለ በወንጌል።

20. እምከመ ለምለመ አዕፁቂሁ ለበለስ አእምሩ ከመ በፅሐ ጊዜሁ ለማእረር ብሂል ሠረፀ ፀለስኬ ይስመዩ እማዕተ።

21. ወእምድሕሬሁ ይወርዱ ሄኖክ ወኤልያስ ይስብኩ ወያስተሐፍርዎ ለውእቱ መምዕላይ ፀሩ ለጽድቅ ወልደለሐሰት ሶቤሃ ይትመተር አርእስቲሆሙ።

22. ወያነሥእዎሙ ሚካኤል ወገብርኤል ወይወስድዎሙ ውስተ ገነተ ትፍሥሕት ወንጥበተ ደሞሙኒ ኢትወድቅ ዲበምድር።

23. ወለደሐሪኒ ፀላኢ ይስዕሮ ሞት ወይመፅእ እግዚአብሔር እምሰማይ ከመያቅም ኪዳነ መንግሥቱ ምስለ ሕሩያኒሁ ወይትነፋሕ ቀርን ፫ጊዜያተ በአፈ ሚካኤል ሊቀመላእክት

እንደሚያመስሳቸው ክርስቶስ አልነገረንም እስከማለት ይደርሳሉ።

19. ይህንን የስሕተት ቃል አንሰማውም ይላሉ ከዚሁ ክህደት ለመራቅ ሌሎች ቤተሰቦቻቸውንና ዘመዶቻቸውን ትተው ወደየዋሻውና ወደየተራራው በመግባት ይደበቃሉ ለዚሁም መሠረት የሚያደርጉት ነቢዩ ኢሳይያስ ሕዝቤ ሆይ ሂድ ቤትህም ግባ የእግዚአብሔር መዓት እስኪያልፍ ድረስም ለጥቂት ጊዜ ተደበቅ ያለውን ነው ሌሎች ደግሞ ፊትለፊት ተጋፍጠው አንገታቸውን ለሠይፍ ይሠጣሉ ሰማዕትነትንም ይቀበላሉ በዚሁ በወንጌል የተጻፈው ይፈፀማል።

20. ከወንጌል የተጻፈው የበለስ ቅርንጫፍ ከለመለመ በዛን ጊዜ ጊዜው እንደደረሰ እወቁ የሚለው ሲሆን የበለስ ቅጠል ብሎ የገለፃቸው እነዚያ የተሰደዱትና ሰማዕትነትን የተቀበሉ ደጋግ ናቸው።

21. ይህ ከሆነ በኋላ ሄኖክና ኤልያስ ከገነት ወርደው ይሰብካሉ ያንንም ከሐዲ የፅድቅ ጠላት የሐሰት ልጅ ያሳፍሩታል በዚሁም በሠይፍ ይቆረጣሉ

22. ሚካኤልና ገብርኤልም አንስተው ደስታ ወደተሞላበት ገነት ያስገቡዋቸዋል ከደማቸው ጠብታ አንዷ እንኳ አትነጥብም

23. ኋለኛውን ጠላት ግን ወድያው ከመነሳቱ ሞት ይሽረዋል በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ከመረጣቸው ቅዱሳኖቹ ጋር ቃል ኪዳን የገባላትን ቃሉ ለመፈፀም ይመጣል መለከትም በመላእክት አለቃ

በቀዳሚ ንፍሐተ ቀርን ይትጋብኡ ሥጋት እለኩ ከመፀበል ወበዳግም ንፍሐተ ቀርን ይትረሐው አብያት ዘውስቴቶሙ ተዘግቡ ነፍሳት ወይገብኡ ውስተ ሥጋት በጠለ ሞሕረት እንተ ትወርድ ኀቤሆሙ እምኀበ እግዚአብሔር።

24. በከመይቤ ኢሳይያስ እስመጠል ዘእምኀቤከ ሕይወቶሙ ውእቱ ወበሣልስ ንፍሐተ ቀርን ይትነሥኡ ምውታን ከመቅዕበተ ዐይን ወያቀውሞሙ ቅድመ ገፁ አመ ያቀውም አባግዓ በየማኑ ወአጣሌ በፀጋሙ ወይቤሎሙ ርጉማን ለእለ ኢአቀቡ ትእዛዞ ወይሠስድዎሙ ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን ወጽልመት።

25. ጻድቃንሰ እለ በየማኑ የሐውሩ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም ኀበ አልቦ ደዌ ወሕማም ኀበ ኢይመውቱ እምዝ ዳግመ ኀበ ገነተ ተድላ ወትፍሥሕት ወፍሥሐሆሙ ኢየኀልቅ ለዘለፋ እስከ ለዓለመ ዓለም።

26. ወለኃጥአንሰ ኢየሐልቅ ኩነኔሆሙ ለዝሉፋ እስከ ለዓለመ ዓለም ወነፍሳቲሆሙ ኢይመውታ እስከ ለዓለመ ዓለም።

27. ዝንቱ አመ ይከውን ዕለት ግርምት ወዕለተ ብካይ ወፍርሐት ወረአድ አሜሃ ጻድቃን ይበክዩ በእንተ ሐጥአን

ሚካኤል አፍ ይነፋል የሚነፋውም ሦስት ጊዜ ነው በመጀመርያው የመለከት መነፋት ወደትቢያነት የተለወጠው ሥጋ ሁሉ ይሰበሰባል በሁለተኛው የመለከት መነፋት ነፍሳት የሠፈሩባቸው አብያተመዛግብት ይከፈታሉ ነፍሳትም ከመዛግብቱ ይወጣሉ ከመዛግብቱ ወጥተውም ወደየራሳቸው ሥጋ ይገባሉ ከእግዚአብሔር ዘንድም ወደነሱ ጠለምሕረት ትወርዳለች።

24. ይህን ሲያመለክት ኢሳይያስ የጠል መነሻው ካንተ ዘንድ ነው ብሏል በሦስተኛው የመለከት መነፋት ሙታን እንደዓይን ቅፅበት ፈጥነው ይነሳሉ በጎችን በቀኝ ፍየሎችን በግራ እንደሚያቆምም ከፊቱ ያቆማቸዋል በግራ ለቆሙትና ትእዛዙን ላልጠበቁት ርጉሞች በማለት ዘልፎ ያሰናብታቸዋል ወደመከራና ወደጨለማ ቦታ ለመወሰድም እያለቀሱ አጋንንት ይረከቡዋቸዋል

25. ጻድቃን ግን በቀኝ ቆመው ፈጣሪያቸውን ካመሰገኑ በኋላ ወደዘለዓለማዊው ህይወት ይገባሉ ከዚሁ ደዌና ሕመም የለም ዳግመኛም በዚያ ሞት የለም ቦታው የተድላና ደስታ ቦታ ነው ደስታቸው አያልቅም ዘወትር እስከዘለዓለም ይኖራል እንጂ

26. የሐጥአን ሥቃያቸውና መከራቸውም እስከለዓለም አያልቅም ዘወትር ያለመቋረጥ እያለቀሱና እየተሠቃዩ ይኖራሉ እንጂ ነፍሳቸውም ከስጋ አትለይም

27. ይህ ሁሉ የሚፈፀምባት ዕለት አሥፈሪ ዕለት ናት የልቅሶና የፍርሐት ዕለትም ናት ጻድቃን ስለሐጥአን የሚያለቅሱበት ዕለት

ወሐጥአን ይበክዩ በእንተ ኃጢአቶሙ መላእክተ ሰማይኒ ይበክዩ በእንተ ሐጥአን ወበይእቲ ዕለት ይገብዕ ኩሉ ውስተ ርስቱ እለሠናየ ገብሩ ውስተ ማሕደረ ሕይወት ወእለሰ እኩየ ገብሩ ውስተኵነኔ ዘለዓለም።

28. ዘንተ ሐልዩ ወአርትዑ ልበክሙ ለእግዚአብሔር በከመ ነገርናክሙ ቀዲሙ በእንተ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን ቅድስት በከመ መሐረነ እግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ኢታስተሐፍርዎሙ ለእለ ፩ እምንኡሳን እለ የአምኑብየ።

29. ወይቤለነ መላእክትየ ዘልፈ ይሬእዩ ገፀ ለአቡየ ዘበሰማያት እሉኬ ካህናት ንኡሳን እለ ቤተክርስቲያን እለቦሙ ልቡና ወአእምሮ ሰብ ይነግሩዎሙ ለነገሥት ወለመኳንንት ያስተሐቅርዎሙ ወኢሰምዑ ቃሎሙ ዘነገሩዎሙ።

30. ወአነሂ እኴንኖሙ በከመ እከየ ምግባሮሙ እንዘ እሙንቱ ይከውንዎሙ ስሞዓ በኀቤየ ኢታስትቱ ነገሮሙ እምዘአዘዝኩክሙ አልብክሙ ኃጢአት።

ናት ሐጢአተኞች ደግሞ ስለሐጢአታቸው የሚያለቅሱበት እለት ናት የሰማይ መላእክትም ስለሐጢአተኞች የሚያለቅሱባት ዕለት ናት በዚች ዕለት ሁሉ ወደየርስቱ ይገባል መልካም የሠሩ ወደሕይወት ማደርያ የሚገቡበት ዕለት ናት ክፉ የሰሩም ወደዘላዓለምኩነኔ የሚገቡበት ዕለት ናት

28. ወንድሞቼ ሆይ ከዚህ በላይ የተገለጸውን አስቡ አስተውሉ ችላ አትበሉት ልቡናችሁም ለእግዚአብሔር ክፍት አድርጉት ይህንንም ስለስርዓተቤተክርስቲያን ስናስተምራችሁ ገልጸንላቹኋል ይህንንም ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ ነው ያስተማረን ጌታችን እኔን ከሚያምኑ ሁሉ አንዱን ትንሽ ነው ብላችሁ አታቃልሉት ብሉናል።

29. ጌታችን ኢየሱስክርስቶስ መላእክቶቼ በሰማይ ያለውን አባቴ ዘወትር ያዩታል ብሎናል መላእክት የተባሉት ካህናት ናቸው ልቡናና አእምሮ ያላቸው ካህናት እውነተኞች ካህናት ናቸው እነዚህ ካህናት መኳንንትና ነገሥት ስላስተማሩዋቸው ይንቋቸዋል ያቃልሉዋቸዋል።

30. ካህናትን ያቃለሉ ሁሉ እኔ ወደኩነኔ አስገባቸዋለሁ። ካህናቱም ለጥፋታቸው ምስክሮች ይሆኑባቸዋል የካህናት ንግግር አታቃልሉ ነገራቸውን ተቀበሉ እንጂ ካህናት ያዘዙዋችሁን ሁሉ በትክክል ፈፅማችሁ የቅድስት ቤተክርስቲያን ልጅነታችሁን ከጠበቃችሁ ሐጢአት የለባችሁም።

31. እስመ በእንቲአክሙ ይተግሁ ኵሎ ዕለተ መዓልተ ወሌሊተ ወይሥእሉ ሥርየተኃጢአትክሙ ዲያቆናትኒ ተባደሩ በእንተ መልእክትክሙ ከመ እስጢፋኖስ ሰማዕት ውእቱ ምውቅ በመንፈስ ቅዱስ ወሶበ ይወግርዎ ርዕየ ሐዋህወ ሰማይ ርሕወ ወወልደ እግዚአብሔር ይነብር በየማነ አብ ወተፈሥሐ በዝየ።

32. ወከማሁ ኮኑ ዲያቆናት በአርአያ እስጢፋኖስ ሰማዕተ ክርስቶስ ወአዲ ርእየ እስጢፋኖስ መንፈስ ቅዱስ እንዘ ይወርድ ዲበ ምሥዋዕ በውስተውሳጤ መንጦላዕት ወሶበ ርእየ ተፋየፀ ከማሁ ዲያቆናትኒ ይትፋፀዩ በርደተ መንፋስ ቅዱስ።

33. ሶበይብል ካህን ፈኑ ፀጋ መንፈስ ቅዱስ ዲበ ዝንቱ ኅብስት ወፅዋዕ ዘቤተ ክርስቲያን ደቂቀ መንፈስቅዱስ ዲያቆናት እለ አንፅሑ ርእሶሙ ይሬእዩ እንዘ ይወርድ መንፈስቅዱስ ላዕለመሥዋዕት ዘቤተክርስቲያን ወአዲ ይረክቡ መንበረ ልዑለ ከመ እስጢፋኖስ ቀዳሜ ሰማዕት በመንግሥተ ሰማያት።

34. ወእለሰ ኢያሰነዩ መልእክቶሙ ይበውኡ ውስተጸናፌጽልመት ምስለ ዲያብሎስ ወምስሌሁ ይነብሩ

31. ካህናት ሁልጊዜ ሌት ተቀን ስለናንተ የኃጢአት ሥርየት ተግተው ይፀልያሉ እግዚአብሔርንም ከመለመን አያርፉም እናንተም ዲያቆናት እንደ እስጢፋኖስ ሁኑ እስጢፋኖስ በመንፈስቅዱስ ልቡ የሞቀ ነው በድንጋይ ሲደበድብ ሰማይ ተከፍቶ ወልድ በአብ ቀኝ ተቀምጦ በማየቱ በደስታ ተሞላ።

32. ዲያቆናት እንደእስጢፋኖስ ይሁኑ እስጢፋኖስ የክርስቶስ የመጀመሪያው ሰማዕት ሁኗልና ዳግመኛም እስጢፋኖስ በመጋረጃ ውስጥ ወዳለው መሥዋዕት ቦታ መንፈስቅዱስ ሲወርድ አይቶ አንፋጨ ዲያቆናትም ልበንፁሆች ሁነው የመንፈስቅዱስ ርደትን በማየት ለማንፋጨት እንዲበቁ ተግተው በትህትና ተልእኮአቸውን ያከናውኑ።

33. ካህን የመንፈስቅዱስን ፀጋ ላክ ባለጊዜ በቤተክርስቲያን ውስጥ ለመስዋዕትነት በቀረቡ ፅዋዕና ሕብስት ላይ መንፈስቅዱስ ይወርዳል (ገፅ ፺፮ በብራናው) ዲያቆናት በቅድስና ሥጋወደሙን ለመለወጥ ሲወርድ ለማየት ይችላሉ። የዲያቆናት ክብር በዚህ ብቻ የተወሰነ አይደለም ቅዱስ እስጢፋኖስ በመንግሥተሰማያት ታላቅ የክብር ቦታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ሊሠጠው እንደቻለ ለነሱም ይሠጣል።

34. በዲቁና እንዲያገለግሉ የተሠጣቸውን ተልእኮ በንፅሕናና በቅድስና ሁነው ካላገለገሉ ግን ዕድል ፋንታቸው ዲያብሎስ ከተከታዮቹ

ለዝሉፉ።

35. አዝዝ አ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ከመ ይገሥፁዎሙ ለእለይሬእዩ መርዔቶ ለክርስቶስ ከመ ይገሥፁዎሙ ለሕዝብ ይፍርሑዎሙ በአላንቱ ቃላት ዘይገብር ግልፎ በቤቱ ርጉም ውእቱ በኦፍ ዘይጤየር ከማሁ ርጉም ውእቱ።

36. ዘያስተአኪ አባሁ ወእሞ ወያነጥዮሙ በኵሉ ወያስተሐምሞሙ እስከ ይግዕሩ ኀቤየ ይትኄነኑ በኀበ እ፝ዚአብሔር።

37. ዘያስሕቶ ፍኖተ ለዕውር ወይነግሮ ሕሱመ ለፅሙም ውጉዝ ወርጉም ውእቱ ዘያስተአኪ ኵሎ ሥርዓተ ዘተነግረ በቀኖና ዘቅድስት ቤተክርስቲያን ውጉዝ ውእቱ

38. ዘኢያፈቅሮ ለእግዚእነ ኢየሱስ ክርስቶስ ወዘኢየአምን በአብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ ወበቅድስት ቤተ ክርስቲያን ርጉም ወውጉዝ ውእቱ።

39. ዘኢየአምን ከመ እግዚአብሔር ገብረ ሰማያተ ወምድረ ባህረ ወየብሰ ወኵሎ ዘውስቴቶሙ ዘኢየአምኖ ለአብ ከመአብ

አጋንንት ጋር ወዳለበት የጨለማ ቦታ ይገባሉ እስከዘለዓለምም በዚያ ይኖራሉና

35. ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ የቤተክርስቲያን ካህናት የሆኑ ሁሉ በመጨረሻው ዘመን ሰው ሁሉ እንደሚቀርብና ይህንንም ህዝቦቹ ፈርተው ከክፉ እንዲጠበቁ ይመክሩዋቸው ዘንድ እዘዛቸው በቤቱ ጣዖት አስቀምጦ የሚያመልከው ካለ የተረገመ ነው እንዲሁም በወፍ የሚያሟርትና ሌላም ተመሳሳይ ጣዖት መንገድን የሚከተል ሁሉ የተረገመና የተወገዘ ነው።

36. አባትንና እናቱን አክብሮ የማይታዘዝና በፈለጉት ሁሉ ትእዛዛቸውን የማይፈፅም ልጅ የተረገመ ነው ወላጆች በልጆቻቸው ክፋት ወደእግዚአብሔር ይጮኻሉ እግዚአብሔርም ያዝንላቸዋል።

37. ዐይነሥውሩን ትክክለኛውን መንገድ ከማሳየትና ከመምራት ይልቅ ወዳልሆነ አቅጣጫ የሚመራ የተረገመና የተወገዘ ነው። መስማት የተሳነውንም አይሰማኝም ብሎ ያልሆነ ንግግርንና ስድብን የሚናገርም ርጉም ነው።

38. ጌታችን ኢየሱስክርስቶስን የማይወድ፣ በአብ በወልድና በመንፈስቅዱስ እንዲሁም በቅድስት ቤተክርስቲያን የማያምን የማይቀበል የተረገመና የተወገዘ ነው።

39. ሰማይንና ምድርን ባሕርንና የብስን በውስጣቸው ያለውም ሁሉ የፈጠረ እግዚአብሔር መሆኑን የማያምን እንዲሁም አብ

ውእቱ ወለወልድ ከመወልድ እምቅድመዓለም ርጉም ውእቱ።

40. ወመንፈስቅዱስሂ ሥሉስ ውእቱ እምአብ ዘይወፅእ ወእምወልድ ዘይነሥእ ወሰለስቲሆሙ በአሐቲ ምክር ገብሩ ሰማያተ ወምድረ።

41. ሰማዕ ዘይቤ በቃለ እግዙአብሔር ፀንዓ ሰማያት ወእምእስትንፋሰ አፉሁ ኩሉ ኃይሎሙ ርጉም ውእቱ ዘኢየአምን ከመሕልው በመለኮቱ ወምሉእ ሰማያተ ወምድረ።

42. ወእመሰቦ ዘይብል ኢሕልው እግዚአብሐር ውስተኵሉ መካን ኢያእሚሮ ወኢለቢዎ ዘይብል ውእቱ ኢይረኩስ ወኢያረኩስ አላ ኵሎ ይቄድስ ርጉም ውእቱ።

43. አገዙዎሙ ኢይፈፅሙ ደቃቃተ ኃጣውአ በነፅሮ አዓይንት ወበሰሚዓ ዕዝን ወበገሲሰ እድ ወበሠሪቀ ወበሐስዎ በቃል ወበልሳን በከመይቤ ዳዊት ኢይንብባ አፉየ ግብረ እጓለ እመሕያው። እሉ እሙንቱ ደቂቃት እለያረኩሱ ዘገብሮሙ።

44. ርኩስ ወስዑብ ውእቱ ዘየሐውር ውስተዘፈን ወተውኔት እንዘክርስቲያናዊ ውእቱ ይቁም እምቤተክርስቲያን እስከይፌፅም ንሥሐሁ።

45. እግዚአብሔር ይቤ አነ እግዚእሙ ለነሳሕያን ዘእትዌከፎ

አባትመሆኑን ወልድም ከዓለም በፊት ጀምሮ ልጅ መሆኑን የማያምን የተረገመ ነው።

40. ሦስተኛው አካል መንፈስ ቅዱስ ከአብ እንደወጣ ሦስቱ አካላት ባንዲት ምክር ሰማይንና ምድርን እንደፈጠሩ የማያምን የተረገመ ነው።

41. በእግዚአብሔር ቃል ሰማዮች ፀኑ በአፉ እስትንፋስም ኃይላቸው ሁሉ ቆመ ያለውን ስማ። እግዚአብሔር በመለኮቱ ሰማያትንና ምድርን የሞላ መሆኑንና ዘለዓለማዊ መሆኑን የማያምን የተረገመ ነው።

42. እግዚአብሔር ባልተባረከ ቦታ አይገኝም የሚል ካለ እግዚአብሔር ሁሉን የሚቀድስ እንጂ የሚረክስ ወይም የሚያረክስ አይደለም የሚለውን አላስተዋለምና የተረገመ ነው።

43. ክርስቲያኖች ስሕተት መስለው የማይታዩትንም እንዳይፈፅሙ እዘዙዋቸው እነሱም በዓይን በማየት በጆሮ በመስማትና በእጅ በመዳሰስ የሚፈፀሙ ናቸው በንግግር የሚፈፀም ሐጢአትም ከነዚሁ ይቈጠራል እነዚህ ወደሐሰትና ወደሥርቆት ስለሚወስዱ በፈፀማቸው ላይ ርኩሰትን ያመጣሉ።

44. ክርስቲያን ሁኖ ወደዘፈንና ወደ ጭፈራ ቤት ከገባ ለተወሰነ ጊዜ ወደቤተክርስቲያን እንዳይገባ ይከላከላል ከካህናት ንሥሐውን ከተቀበለ በኋላ ግን ወደቤተክርስቲያን ይግባ።

45. እግዚአብሔር በፍፁም ሕሊናቸው ለሚመለሱ ነሳሕያን

ለሐጥእ እምከመነስሐ ርኩስ ወስዑብ ውእቱ ዘያደሉ ፍትሐ ለእጓለማውታ ወኢያነግፎ ለግፉዕ እምእደ ዘይትሄየሎ ኃጥአንሰ ወመፀብሐን ያፈቅሩ መሢጠ።

46. እመቦ ዘቀሠጠ እምቤተክርስቲያን ተብሕለ በቀኖና ይወስክ ዲቤሁ ፰እደ ወእምድሕሬሁ ይነስሕ ወይባእ ወይትከነስ ወይቅረብ ርኩስ ውእቱ ዘያመጉዕ ሊቃናተ እለይትኤዘዙ አግብርተ ለእጋእዝተ፡ሆሙ።

47. ርኩስ ውእቱ ዘይሁብ ሕልያነ በእንተ ሢመተክህነት እንዘኢይደልዎ ይሰየም። ርኩስ ውእቱ ዘይዘብጥ ቀሲሰ ወዲያቆነ ወኩሉ ዘይፈቱ ዐመፃ ርኩስ ውእቱ።

48. ቤተክርስቲያን ይእቲ እንተ መላእክት ወማሕበረ ቅዱሳን ሕቡረ ይሴብሁ እግዚአብሔርሃ ወይትፌስሑ በውስቴታ በመርዓዊሃ ሰማያዊ ወንሕነኒ ንዕቀብ ፍናዊሃ በኩሉ ጊዜ እስመ መርዓት ዘንጉሥ ነፍሰ ክርስቲያን ወበነቢያት ይትነገር በበመትልው እምንበእዝራ ስባሔ፣ ወእምንበ ዳዊት ከበሮ ወመሰንቆ።

49. ንሕነኒ ውስተ ሐይላ ንደይ ልበነ ንዴግና ወንበላ በሐ ወትረ ንሳለማ ለቅድስት ቤተክርስቲያን በከመ አዘዘነ

ጌታቸው እኔ ነኝ አለ። ሐጢአተኛው ንስሐ ከገባ እቀበለዋለሁ አለ። ለሙት ልጆችና ለድሆች ፍርድን የሚያጓድል እጅግ የረከሰ ነው ሰው ጥቃት እየደረሰው እያየ የማይገለግለው የተወገዘ ነው ኀጢአተኞችና አስገባሪዎችስ ነጣቂዎች ናቸው።

46. ከቤተክርስቲያን ንብረት የሰረቀ ሰው ቢገኝ ከሠረቀው በአምስት እጅ አብልጦ ይከፈል ከዚያ በኋላ ንስሐ ይግባና ወደቤተክርስቲያን ተመልሶ ከማሕበር አንድነት ይኑረው። ሊቃውንትን የሚያቃልል ርኩስ ነው እነሱ በአገልግሎት ለቤተእግዚአብሐር የሚታዘዙ ናቸውና።

47. የካህናትን ሥልጣን ለማግኘት መማለጃ የሚሠጥ የረከሰ ነው ይህንንም በማድረጉ ከቤተክርስቲያን ይባረር በንሥሐም ይመለስ ቄስንና ዲያቆንን የሚደበድብና ሌላም በደል የሚፈፅም የረከሰ ነው።

48. ቤተክርስቲያን መላእክት ከቅዱሳን ማሕበር ጋር ባንድነት እግዙአብሔርን የሚያመሰግኑባት ናት በሰማያዊው ሙሽራም ደስ ይሰኙበታል እኛም በሮቿንና መንገዶቿን በጥንቃቄ እንጠብቅ የሰማያዊው ንጉሥ ሙሽራ የክርስቲያን ነፍስ ትባላለች። ይህም በመከታተል ነቢያት ተናግረውታል ከዕዝራ ምሥጋና ከዳዊት ከበሮና መሰንቆ ለቤተክርስቲያን ተዘጋጅተዋል።

49. እኛም በቤተክርስቲያን ኃይል ልቡናችንን እንጨምር እንከተላት ሰላምም እንበላት ስለዚህም ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ

እግዚእነ ፍኖተ አሕዛብ ኢትሁሩ ወሀገረሳምር ኢትባኡ ሀገረሳምርሰ ኀበተዔወው ደቂቀ ኗኤል በናቡከደነፆር ምስለ ንጉሦሙ ወካህናቲሆም ኤርምያስ ከመይትነበይ ሎሙ በህየ ወኢያርስአሙ ቃለ እግዚአብሔር በውስተ ዔዋሆሙ።

50. ሶበ ተመይጦሙ እግዚአብሔር ከመይግብኡ ውስተብሔሮሙ ይቤልዎ አቤሜሌክ ወባሮክ ለኤርምስ ነዓ እስመ እግዚአብሔር ላዕሌነ ወይሰይም ለነ ካህናተ ከመቀዲሙ ወመማክርተ ወ፦ኳንንተ ከመ ትካት ባሕቱ ኢታምፅእ ምስሌከ ሰብአ ከሐድያን።

51. ኢተሀቡ ውሉደክሙ ለውሉዶሙ ወኢትንሣእ ወለቶ ለወልድከ ባሕቱ ንዑ እስራኤል ባሕቲትክሙ ከመኢይትመዓዕ እግዚአብሐር ወኢያጥፍእ ሀገረነ ዳግመ።

52. ወሰበከ ሎሙ ኤርምያስ እንዘሀለው ከለዳውያን ወደቤሎሙ ለደቂቀኗኤል ሕድጉ አንስቲያክሙ ዘነሣእክሙ እምብሔሮሙ ለከለዳውያን ወንሥኡ ደቂቀክሙ እምብሔሮሙ ለከለዳውያን

ክርስቶስ እንዲህ ሲል አዞናል። "በአሕዛብ መንገድ አትሂዱ ወደሳምር አገርም አትግቡ" ሀገረሳምር ማለት እሥራኤሎች በናቡከደነፃር ተማርከው የተወሰዱበት አገር ነው እስራኤሎች ወደዚሁ ሲሰደዱ ከንጉሣቸው ጋርና ከካህናቸው ኤርምያስ ጋር ነው። ካህኑ ኤርምያስ ከሕዝበ እሥራኤል ጋር አብሮ የተሠደደው እስራኤሎች ቃለእግዚአብሔር እንዲያስታውሳቸው ነው።

50. "ሕዝበ እሥራኤል ተማርከው ከተወሰዱበት አገር እንዲመለሱ እግዚአብሔር ፈቱ ስለመለሰላቸው እግዚአብሔር ይቅር ብሎናልና በኛ ላይም ነግሦ ካህናትን አማካሪዎች መኳንንትን እንደቀድመው ሊሠጠን ፈቅዷልና ሕዝባችን መርተህ ተመለስ ከሐዲዎችን ግን አታምጣ ባሉበት ይቅሩ" በማለት አቤሜሌክና ባሮክ ከኤርምያስ ላኩለት።

51. "ልጆቻችሁን ለከሐዲዎች ልጆች ልትሰጡ የነሱንም ሴቶች ልጆች ለወንዶች ልጆቻችሁ አታጋቡ ይህን ካደረጋችሁ እግዚአብሐር ተቈጥቶ እንዳለፈው ጊዜ ሁሉ ለዳግም ስደትና ለዳግም መከራ ይዳርግናል።" ባሮክና አቤሜሌክ)

52. ኤርምያስ ወገኖቹን ይሰብካቸው ጀመር እንዲህም አላቸው ከከለዳውያን ለልጆቻቸው ያገባቹኂቸውን ሴቶች ልጆች ተው ከከለዳውያን ሴቶች ልጆች የሠጣቹኂቸውንም ወንዶች ልጆች መልሱ።

53. ወይቤሉ ኦሆ ወተንሥኡ ከመ ይትመየጡ ኢየሩሳሌም ሀገሩ ለንጉሥ ዓቢይ ወሶበ ሖሩ እምድረ ከለዳውያን ሠለስ ዕለተ በህየ ነገርዎ ለኤርምያስ ነቢይ ከመ ኢህደጉ ደቂቀ ቋእል አንስቲያሆሙ ዘነሥኡ እምብሔረ ከለዳውያን ወይቤሎሙ ኤርምያስ ለምንት አምፃእክሙ በዝንቱ ትገአዙ ወተሳኩዩ።

54. ወይቤሎሙ ኤርምያስ ካህን ተፈለጡ እለት ብሉ ኢነሐድግ አንስቲያነ ወፈለጦሙ ኤርምያስ ካህን ወነበይ በይእቲ ዕለት በበይናቲሆሙ ወኮኑ ክፍለ እለይብሉ ኢነሐድግ ወእለይብሉ ነኅድግ።

55. ገብኡ ምስለኤርምያስ ወእለሰ ይቤሉ ኢነሐድግ ይቤልዎ ለኤርምያስ ለእመ አፍቀርከነ አፍቅር ውሉደነ ወአንስቲያነ ወለእመ አኮ ንገብእ።

56. ወዘንተ ብሂሎሙ ግብኡ ድሕረ ከመ ይግብኡ ብሐረ ከለዳውያን ኀበወፅኡ ቀዲሙ ወሶበ ርእዩዎሙ ከለዳውያን ይቤሉ ደቂቀ ቋኤል እለወፅኡ እምኔነ ንዑ ንክልኦሙ በዊአ ውስተሀገርነ ወነሥኡ ኵያንዊሆሙ ወአሕፃቲሆሙ ከመ ይስድድዎሙ ወይቤልዎሙ ቀዲሙ ወፃእክሙ እምብሔርነ ዘእንበለንስድድክሙ ይእዜኒ ኢናገብአክሙ ሀሩ ውስተ

53. ለጊዜው ለኤርምያስ እሺ አሉት ወደትልቁ ንጉሥ አገር ኢየሩሳሌም ለመመለስ ከምድረከለዳውያን ተነሱ። ከምድረ ከለዳውያንም ተነስተው ለሦስት ቀን እንደተጓዙ ከከለዳውያን ያገቡዋቸውን ሴቶች እንዳልተው ለኤርምያስ ተነገረው። በዚህ ጊዜ ኤርምያስ የእስራኤልን ልጆች ለምን የከለዳውያንን ሴቶች ይዛችሁ መጣችሁ በማለት ተቈጣቸው። በዚህም ጭቅጭቅ በመካከላቸው ተፈጠረ።

54. ካህን ኤርምያስ "ልጆቻችንና ሚስቶቻችንን እንተዋለን የምትሉና አንተውም የምትሉ ተለዩ" አላቸው። በዚሁም ለሁለት ተከፍለው ቆሙ ማለትም ግማሾቹ ከልጆቻችንና ሚስቶቻችን ተለይተን አገራችን እንገባለን ሲሉ የቀሩት አንለይም አሉ።

55. ሚስቶቻቸውንና ልጆቻቸውን ለመተው ፈቃደኞች የሆኑ ከኤርምያስ ጋር ወደኢየሩሳሌም ተመለሱ የቀሩት ግን ኤርምያስን "ከወደድከን ከልጆቻችንና ከሚስቶቻችን ጋር ውደደን ካልሆነ ግን ከቤተሰባችን አንለይም ወደነበርንበት እንመለሳለን" አሉት።

56. ይህንን ብለው ለኤርምያስ ከነገሩት በኋላ ተመልሰው ወደነበሩበት ምድረከላዳውያን ገቡ። ከላዳውያን የነሱን መመለስ ሲያዩ አገራችን ትተው የወጡ እስራኤል ተመልሰው ስለመጡ እንዳይገቡ እንከልክላቸው በማለት ጦርን በመያዝ እነሱን መልሶ ለማባረር ሆ ብለው ተነሱ። እንዲህም አሉዋቸው ቀድሞውን እኛ ሳናባርራችሁ ትታችሁን ሄዳችሁ አሁን ግን ተመልሳችሁ

ሀገርክሙ።

57. ወሰደድምሙ ወበፅሑ ውስተ ሀገር እንተ ሐደጎሙ ኤርምያስ ወይቤሉ ሠመርነ ትኩነነ ዛተ ሀገረነ ወበእንተ ዝኬ ሀገረ ሳምር ተሰምየት።

58. ወአዘዘነ እግዚእነ ከመ ንስብክ ዜና ወንጌል ቅዱስ ዘይቤ ብሔረ አሕዛብ ኢትሑሩ። እስመ ፍኖቶሙ ለአሕዛብ ስፍሕት እንተ ትወስድ ውስተፍኖተሐጉል ስስዕት ዝሙት ስታይ ስካር መሐላ በሐሰት ዘፈን ወተውኔት ወዘይመስሉ።

59. ዘንተኬ አዘዘነ እግዚእነ ከመንምሐሮሙ ለአሕዛብ ከመ ይሁሩ እንተ ፀባብ ዐንቀፅ እንተ ትወስድ ውስተ ሕይወት ወባቲ ትሕትና የውሐት ሣህል ምሕረት ፍቅር ሰላም ጾሞ ጸሎት ምኒረነዳይ ውሂበ ምፅዋት፣ወአፍቅሮ ጸላኢ ወዘይመስሉ።

60. ዝ ጸባብ ዓንቀፅ ይመርሕ ውስተ ሕይወት ዘለዓለም፣ ኀበአልቦ ደዌ ወሕማም ወጸሩ ለሰብእ ሰብአ ቤቱ እስመ ለእመ ሀለው ውስተ አሐቲ ቤት ሰብአቤት ይትፋለጡ በበይናቲሆሙ።

61. ወበእንተ ዝኬ ዘይቤ አምፃእኩ መጥባሕተ ለብሔር በእንተ እለይትፈለጡ እምአዝማዲሆሙ በእንተስምየ።

ብትመጡ አናስገባችሁም አሉዋቸው።

57. ይህም ብለው መልሰው አባረሩዋቸው እነሱም ከኤርምያስ ጋር ለሶስት ቀን ተጉዘው ከደረሱበት ደረሱ በዚሁም ስመቀመጥ ወደዱ በዚሁም እቺ አገር ሀገረሳምር ተባለች።

58. ጌታችን ወደአሕዛብ አገር አትሄዱ ወደሳምር አገርም አትግቡ ብሎ በወንጌል አዞናል ይህንንም እንሰብካለን የአሕዛብ መንገድ እጅግ ሰፊነው ወደጥፋትም ይወስዳል። እሱም ስስዕት ዝሙትን መጠጥን፣ ስካርን በሐሰት መማልን ዘፈንን ተውኔትን ጨምሮ ሌሎችንም ያጠቃልላል።

59. ጌታችን አሕዛብን እንድናስተምራቸው ያዘዘን ግን በጠበበ መንገድ ይሄዱ ዘንድ ነው። እቺም ጠባብ መንገድ ወደሕይወት የምትወስድ ናት በሷም ውስጥ ትሕትና፣ የዋህነት፣ይቅርባይነት ምሕረት፣ ፍቅር ሰላም ጾም፣ ፀሎት፣ ድሃን መጉብኘት ምፅዋትን መመፅወት ጠላትን መውደድና ይህንንም ሁሉ የመሰሉ የቅድስና መንገዶች ናቸው።

60. ይህ ፀባብ በር ወይም መንገድ ወደ ዘለዓለም መንገድ የሚመራ ነው። የዘለዓለም ሕይወት ያለበት ቦታም ነው። የሰው ጠላ ሰው ነው። ባንድ ቤት ቤተሰቦች ቢኖሩ አንድ ጠባይ ስለሌላቸው እየራሳቸው ይለያያሉ።

61. ጌታችን ላገር ሰላምን አላመጣሁም ያለው የሰው ከዘመዶቻቸው ስለስሙ መለየታቸውን መሠረት በማድረግ ነው።

62. ወለነኒ አዘዘነ ንምሀር እስከአፅናፈምድር ወእለ ተወክፉ ትምህርተነ ይባኡ ውስተሕይወት ወእለሰ ኢተወክፉ ትምህርተነ ፅኑሕ ደይኖሙ ላእለርእሶሙ ወይወቅሶሙ ፈድፋደ በእንተ ቃል ዘነገሮሙ ወኢያመሥጡ እምኩነኔ ደይን እስመቃልነ ቃለ ወልድ ዘነሥአ እምኀበአቡሁ ወመሐረነ ለነ ወኢኮነ ዕሩቀ ቃልነ።

63. በከመ ይቤሎሙ መድኀኒነ ለአይሁድ እመሰ ኢመፃእኩ ወኢነገርክዎሙ እምድሕኑ እምጌጋይ። ወይእዜሰ መጻእኩ ወነገርክዎሙ ወአልቦሙ ምክንያት ለኵነኔ ዘእንበለ ቅስት ይበውኡ ረሲአን ውስተ ገሀነመ እሳት በከመ አልቦ ዘያቀርቦሙ ለረሲአን ውስተ ቅስት።

64. እግዚእነ አመ ፈነወነ ንስብክ ወንጌለ ይቤለነ ዘኪያክሙ ሰምዓ ኪያየ ሰምዓ ወዘኪያየ ተወክፈ ተወክፎ ለዘፈነወኒ እስመ አቡየ ወአነ ፩ ንሕነ ወእለ ሰምዑ ኪያክሙ ኪያየ ሰምዑ ንቀውም ሎሙ በመንግሥተ ሰማያት በእንተዘዐቀቡ ቃልነ።

65. እስመ ንሕነ መጋብያነ ሥርዓቱ ለእግዚአብሔር ይከውኑ ውሉደ እግዚአብሔር ሥሩዓን በቃልነ ከመ ንሕነ

62. ጌታችን እኛንም እስከምድር ዳርቻ ድረስ እናስተምር ዘንድ አዞናል ከዚሁም ላይ ትምህርታችንን የሚቀበሉም ወደዘለዓለም ሕይወት ይገባሉ ትምህርታችንን አንቀበልም ያሉት ደግሞ ወደዘለዓለም ሥቃይ ይገባሉ መከራቸው በራሳቸው ላይ ናት በኋላ ዘመንም ወቀሳቸውን ተቀብለው ወደዘለዓለም ጨለማ ይገባሉ። ቃላችን ወልድ ካባቱ የነገረን ቃል ነው ተራንግግር ባዶ አይደለም።

63. ጌታችን ይህን አስመልክቶ አይሁድን እንዲህ አላቸው "መጥቼ ባልነግራቸው ኑሮ በሚፈፅሙት ስሕተት ለኩነኔ ባልተደረጉም ነበር። አሁን ግን መጥቼ ስለነገርኩዋቸው ላለማመናቸው ምንም ምክንያት የላቸውም ያለጥርጥር ይኰነናሉ ልበዝንጉኦች ይህን ዓለም በዋዛ ፈዛዛ ስላሳለፉት የሚጠብቃቸው ገሐነመእሳት መውረድ ብቻ ነው።

64. ጌታችን ወንጌልን እንሰብክ ወደዓለም በላከን ጊዜ እናንተ የተቀበለ እኔን ተቀበለ እኔንም የተቀበለ ደግሞ የላከኝን ተቀበለ አባቴና እኔ አንድ ነንና እናንተ የምትሠጡትን ትምህርት የተቀበሉ ሁሉ እኔን ተቀብለዋል"። ብሎናል ስለዚህ እኛ ተቀብለው ትምህርታችንን የሰሙ ሁሉ በመንግሥተሰማያ እንቆምላቸዋለን ቃላችንን ጠብቀዋልና።

65. እኛ የእግዚአብሔር ሥርዓት መጋቢዎች ነን። የእግዚአብሔ ልጆች ምዕመናንንም በኛ የተሠሩ (ሥርዓትን የተቀበለ

ንትመሐጸኖሙ በኀበ አምላክ ይቤሎ እግዚእነ ለሙሴ አማሕጽኖሙ ለደቂቀ ሌዊ ንዋየ ቤታ ለደብተራ፡፡

66. ዳግም አርአዮ ለሙሴ ዘኢየሐፅፅ እምዘ አርአዮ በደብረሲና ኀበ ተናገሮ በዓምደ ደመና አመ፶መ ፵ መዓልተ ወአርብዓ ሌሊተ ከመ ይትናገር ምስሌሁ፡፡

67. ወይቤ ለሊሁ ሙሴ ርዑድ ወድንጉፅ አነ ፵ ሌሊተ ወ፵ መዓልተ እክለ ኢበላዕኩ ወማየ ኢሰተይኩ እንዘ አፀምዕ ፍትሐ እግዚአብሔር ወዘከመ እነብር በከመ አዘዘኒ በቅድስት ደብተራ እንተሣረራ ቀዲሙ፡፡

68. አርአያሃ ለቅድስት ደብተራ ይእቲ ነፍሶሙ ለክርስቲያን እንተ ቤዘዋ በደመ መሢሑ ወካዕበ ይቤ ሙሴ ርኢኩ ዕፀጳጦስ በደብረሲና መትሕተውእቱ ዕፀጳጦስ እሳት እንዘትነድድ፡-

69. ወቀረብኩ ከመ እጠይቅ ግርማሁ ወወፅአ ቃል እም ውስተ ውእቱ እሳት ወይቤለኒ ክላእ አሳእኒከ እምእገሪከ እስመ ምድር ኀበ ትቀውም ቅድስት ይእቲ፡፡

70. ይእቲ ኬ ቅድስት ቤተ ክርስቲያን፡፡ እዝራኒ ርእያ በርእየተ ብእሲት ሕዝንት ወትክዝት እንዘትበኪ በእንተ ደቂቃ ወሶበ ርእያ ኢኮነት ብእሲተ አላ ሀገር መንፈሳዊት

ይሆናሉ፡፡ እኛ ከአምላካችን በአደራነት ተቀብለናቸዋልና እግዚአብሔር ለሙሴ የቅድስት ደብተራን ዕቃዎች ለሌዊ ልጆች በአደራነት አስረክባቸው እንዳለው፡፡

66. ዳግመኛም እግዚአብሔር ከሱ ጋር ለመናገር ይችሉ ዘንድ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ከፆመ በኋላ በደብረ ሲና ከተናገረው ባላነሰ ሁኔታ እግዚአብሔር ሙሴን አናግሮታል፡፡

67. ሙሴ ራሱ "እህል ሳልበላ ውሃ ሳልጠጣ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት የእግዚአብሔርን ፍርድ ሳዳምጥ በፍርሐትና በድንጋጤ ቆየሁ በቅድስት ደብተራ እንዴት ለመኖር እንደምችልም ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ተነግሮኛል እቺንም ድንኳን አስቀድሞ የሠራት ናት"

68. በቅድስት ድንኳን የምትመሰለው የክርስቲያኖች ነፍስ ናት እቺም የክርስቲያኖች ነፍስ እግዚአብሔር አብ በመሲሁ ደም የዋጃት ናት ዳግመኛም ሙሴ በደብረሲና ዕፀጳጦስ በእሳት ስትነድ አየሁ አለ እሳቱ ከዕፀጳጦሱ በስተ እግርጌ ይነድ ነበር፡፡

69. እኔም አስፈሪነቱን ለመረዳት ካጠገቡ ቀረብኩ በዚህ ጊዜ ከዚህ እሳት ቃል ተሰማ ቃሉም ጫማህን ከእግርህ አስወግድ የምትረግጣትና የቆምክባት ምድር ቅድስት ናትና የሚል ነበር፡፡

70. እሷም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት እዝራም በሴት አምሳያ አዝናና ተክዛ አይቷታል ባያት ጊዜ ግን ሴት አልነበረችም ስለልጆቿም ታለቅስ ነበር እሷ ሀገር መንፈሳዊት እሷም ቅድስት

ጽድቅ ቅድስት መሐትዊሃ ወመሣውሪሃ ወአፅሁቀ ዘይት በየማና ወበፀጋማ፡፡

71. ዘካርያስ ርእየ ተቅዋመ ማሕቶት ኵለንታሃ ዘወርቅ ተቅዋመ ማሕቶት ዘተብህለ መርዓዊሃ ለቤተክርስቲያን ክርስቶስ ውእቱ ወመሐትዊሃ ሐዋርያት እሙንቱ እለየማናሆሙ ከመ ዓምድ ዕኑዕ ዘመከረ በኃበ ነገሥት ወመኳንንት፡፡

72. በመቅሰፍት በሠይፍ በዝብጠት በውግረተ እብን... ኢያውረዱ እምዘአልአሉ ቀዲሙ የማኖሙ ኀእንተእግዚአብሔር ወከማሁ አርአያሆሙ ተሰወ ሰማዕት፡፡

73. ከመዝ ዘኢይሜንኖ ለጣዕመዝ ዓለም ኃላፊ ኢይክውን እመ ቀዋሚ በሕገቀኖናሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እመ ተክህለክሙ መጥው ነፍሰክሙ ለሞት ዲበ ሞድር ወፅንዑ በሕጋ ለቅድስት ቤተክርስቲያን፡፡

74. እግዚአብሔር አዘዘ ለደቂቀ ቤተክርስቲያን ንሥሐ ጽድቅ ይግበሩ በመዋዕሊሆሙ ከመ ይትፌስሑ ሕቡረ ምስለ እግዚእነ፡፡

ቤተክርስቲያን ናት ቅርንጫፎቿ የዘይት ቅርንጫፎች ሁነው በግራና በቀኝ ከበዋታል፡፡

71. ዘካርያስ ተቅዋመማሕቶትን አይቷል እቱ ተቅዋም ሁለንትናዋ ወርቅ ነበረች ተቅዋመ ማሕቶት የተባለው ሙሽራው ክርስቶስ ነው እሱም የቤተክርስቲያን ሙሽራ ይባላል፡፡ መብራቶቿ የተባሉት ደግሞ ሐዋርያት ናቸው በግራና በቀኟ መቆማቸው ስብከታቸውን ሲያሳይ ቀኝ እጃቸው እንደምሰሶ መባሉ ክርስቶስን ሲሰብኩ መኳንንትንም ሆነ ነገሥትን አይፈሩም ለማለት ነው፡፡

72. በግርፋት፣ በሠይፍ በመቈረጥ በድንጋይ በመደብደብ ሐዋርያት የሥጋ መከራ ሲደርስባቸው ያነሱት ቀኝ እጃቸውን ኢላጠፉም ማለትም መከራውን በመፍራት ወደኋላ አላሉም ስለ እግዚአብሐር የቆሙ ናቸውና ሰማዕታትም የነሱን ፈለግ ተከትሏል፡፡

73. የዚህን ዓለም ጣዕም የማይንቅ ሰው ይህ ዓለም እንደሚያልፍ በግብር ለመግለፅ ያልቻለ ሰው ከቅድስት ቤተክርስቲያን አይደለም ከተቻላችሁ ስለሃይማኖታችሁ ሥጋችሁን ለመከራ አሳልፋችሁ ሥጡ በቅድስት ቤተክርስቲያን ህግም ፀንታችሁ ኑሩ፡፡

74. እግዚአብሔር የቅድስት ቤተክርስቲያን ልጆች የሆኑ ሁሉ የእውነት ንሥሐን እንዲያደርጉ አዘዘ በሕይወት ዘመናቸው ከንሥሐ እንዳይርቁ አዟል ይህን ካደረጉ ከጌታችን ጋር ሲደሰቱ ይኖራሉ፡፡

75. **ተሠርገወት** ምድረገነት በጽጌያት አኮ በዘያስተርኢ ጽጌገዳም ሐላፊ አላ ጽጌ ጽድቅ ዘይፌደፍድ ጣዕሙ እምኵሉ አፈዋት ዘበምድር ወፍሬያትኒ ጥዑማት እምኵሉ አያያተ መዓር ዘተውሃበ ለእለ የዓቅቡ ሥርዓተ ቤተክርስቲያን

75. ኢይትዓበያ አንስት ላእለ አምታቲሆን ወእቤራት ይንብባ ሠናየ ነቢበ እስመ ቃል ሠናይ ይኄይስ እምውሂብ። በንበሔር ይትረከብ ውሒብ በዘቦቱ ይሠምር እግዚአብሔር ወጥዑም ቃል።

76. አንተ ኩን ኄረ ከመ ትባእ ውስተ ማሕደረ ሰማዕት እስመ እለከማከ ሰብእ በአጥብኦ ልቡና ቦኡ ውስተ ማሕደር ዘአስተዳለወ ሎሙ እምቅድመ ይትፌጠር ዓለም። ቅናዕ ለእንተ ተዐቢ ፀጋ ከመትባእ ምስለሆሙ ለእለ ወረሱዋ ለምድረ ሕይወት።

77. ዕቀቡ ሕጋ ለቤተክርስቲያን ወሁሩ በትእዛዘ እግዚአብሔር ወበሕጋ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እመቦ ዘኢአቀበ ሕጋ ወተግህሰ ኢይትህሎ ይኩን ዲያቆነ እስከ አፍአ ሐመር ከመርእዮሙ ካልአን ይፍርሑ ወእመቦ ኤጲስቆጶስ ዘተድሕረ እምስብሐተ ነግህ ይትገሀስ።

78. ወካእበ አዘዝነ እምድሕረ ቦኡ ኢይፃኡ እምቤተክርስቲያን

75. ምድረገነት በአበቦች መዓዛ ተሸልማ የተባለው አበቦቹ እንደዚህ ዓለም አበቦች አይደሉም የመዓዛቸው ጣዕም ከምድራዊ አበባ ሁሉ ልዩ ነው። የገነት ፍሬም ከማር ወለላ የበለጠ ጣዕም አለው። ይህን ለማግኘት የሚችሉት የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥርዓት የጠበቁ ብቻ ናቸው።

75. ሴቶች በባሎቻቸው ላይ አይታበዩ ባልቴቶችም መልካም መንፈሳዊ ለዛ ያለውን ንግግር ይናገሩ ከደግ ሰው መሥጠትንና መልካም ነገር መናገርን ይገኛሉ በንፁሕ ልቡና በብሩህ ገፅ ለድሆች ሥጦታን በማድረግ እግዚአብሔርን ማገልገል ይቻላል።

76. አንተም ደግ ሁን ወደሰማዕታት ማደርያ ትገባ ዘንድ እንዳንተ ሰዎች ልቡናቸውን በጥብአት ስለሞሉ ዓለም ሳይፈጠር እግዚአብሔር ወዳዘጋጀላቸው የሕይወት ማደርያ ሊገቡ ችለዋል አንተ ካሁኑ ጀምረህ በምትበልጠው ፀጋ ቅናት ይደርብህ ይህንን ካደረግህ ቅዱሳን ሰማዕታት ወደሚገቡበት የክብር ቦታ ልትገባ ትችላለህ።

77. የቤተክርስቲያንን ህግ ጠብቁ በእግዚአብሔር ትእዛዝም ኑሩ። ከቤተክርስቲያን ውስጥ ገብቶ ሥርዓትን መጠበቅ ካልቻለ ዲያቆን ያስወጣው ይህን አይተው ለሌሎች እንዲጠብቁ ኤጲስቆጶስ ሁኖ በቤተክርስቲያን ከሚካሄደው ስብሐተ እግዚአብሔር ወደኋላ ካለ አቋርጦ መግባት የለበትም።

78. ቤተክርስቲያን የገባ ሁሉ ካህኑ ሳያሰናብት አቋርጦ መውጣት

ዘአንበለ ይሕትም ካህን። ዘቦኡ ውስተ ቤተክርስቲያን ወይትናገር ካልእ ትካዘ ምስለቢዑ ዘእንበለ ሥርየተ ኃጢአት ይከውን ከመዘአስተሐቀሮ ለእግዚአብሔር ወመነነ ቃለእግዚአብሐር ዘይትነበብ በቤተክርስቲያን ቅድስት እስመ ቃለ እግዚአብሐር ጥዑም ከመ ፀቃውዓ መዓር።

79. እስመ ቃል ሠናይ ይኄይስ እምውሂብ ወበጎበ ኄር ይትረከቡ ፪ሆሙ ጥዑም ቃል ወውሂብ በዘቦቱ ይሠምር እግዚአብሔር ዘገብረ ምፅዋተ እንዘየሐምም ልቡ ኢይትወከፍ ሎቱ እግዚአብሔር።

80. መንግሥተ ሰማይ ትትረሐው ሎቱ ለብእሲ ዘይገብር ምፅዋተ በፍሥሐ እስመ ለፅኑዓን፣ ለእቤራት ወለእጓለማውታ ይሬስዮሙ አብያጊሁ ውእቶሙኒ ይወድዩ ውስተ አፉሁ ፍሬያተ ገነት።

81. አንተኒ ኩን ኄረ ከመትባእ ውስተማሕደረ ሰማዕት እስመ ከማከ እነዘ ሰብእ በአጥብ ኦልብ ከዊኖሙ ሰማዕተ ቦኡ ኀበዘአስተዳለወ እግዚአብሔር እምቅድመ ይትፈጠር ዓለም አንተኒ ቅናፅ ለዘከመዝ ፀጋ ከመ ትባእ ኀበ ኀለው እሙንቱ።

82. ዘቦ ስዕበት ወዘኢኮነ ንፁሐ ኢይባእ ቤተክርስቲያን ዘእንበለ

የተከለከለ ነው። እንዲሁም ቤተክርስቲያን ውስጥ ገብቶ ቃለ እግዚአብሔርን ማዳመጥ ሲኖርበት ሌላ ተራ ጨዋታ ከጓደኛውጋር የሚጫወት እግዚአብሔርን ማቃለሉ እንደሆነ ሊረዳ ይገባል በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚነበብ ቃለእግዚአብሔር ከማር ወለላ የበለጠ ጣዕም አለው።

79. ከመስጠት መልካም ቃል ይበልጣል ደገኛ ሰው ግን ሁሉንም አጠቃሎ ይይዛቸዋል። እግዚአብሔር ሁለቱንም ያጠቃለለ ሰው ይወደዋል ያከብረዋልም ልቡናው ደስ ሳይለው የሚመፀውት ሰው እግዚአብሔር ዘንድ እጅግ የተወደደ አይሆንም።

80. በደስታ ከልቡናው በመነጨ መንፈሳዊነት ምፅዋትን ለሚሠጥ መንግሥተ ሰማያት ትከፈትላታለች ችግረኞችን ባልቴቶችንንና የሙት ልጆችን በንቀት ሳይሆን በጓደኛነትና በፍቅር ይመለከታቸዋል እነሱም የመንግሥተሰማያትን የጣመ ፍሬ ወደ አፉ ያስገቡለታል።

81. አንተም ሰማዕታት ወዳሉበት ቦታ የመግባት ዕድል እንዲኖርህ መንፈሳዊ ጥብአት ይደርብህ። ሰማዕታት እንዳንተ ሰዎች ናቸው ነገር ግን ለሥጋዊ ሕይወታቸው ምንም ሳይሳሱ እጅግ የመረረውን መከራ አልፈው ለሰማዕትነት በቅተዋል። ዓለም ሳይፈጠር እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውንም ቦታ ወርሰዋል አንተም በዚሁ ቅናት ይደርብህ።

82. በሐጢአት ሥጋውን ያረከሰና ንፅሕና የሌለው ሰው ንሥሐ

ይነሥሕ ወይንፃሕ። እስመ ኀበኵሉ ምሥዋእ ይቀውም መንፈስ እግዚአብሔር ወኵሉ ዘፀውዓ ስመ እግዚአብሔር በንፁሕ ይድሕን እስመ ሀሎ ተወካፊ መንፈስ እግዚአብሔር ዘይቄድሶሙ ለእለ ይሰውኡ። ወካዕበ ይቄድሶሙ ለእለ ይጼልዩ በንፁሕ።

83. እመቦ ዘርኢከ እንዘ ይኤብስ እምአሐዊነ ኢስታስተሐቅሮ ከመ ኢይቅብፅ ተስፋሁ አላ ረሲ ርእሰከ ከመ ሐጥእ በእንቲአሁ ከመ ትምጥቆ ወትትመጠዎ ውስተ እዴከ እማዕምቀ ሠርወ ኀጢአቱ ወበከመ ይትከሀለከ ንግሮ ወናዝዞ ከመይትገሐስ እምኀጢአቱ።

84. ወእንዘ ትየውሆ አብፅሖ ኀበ ካህን ሠዩም ዘቤተክርስቲያን ካህንኒ ኢያክብድ ላእሌሁ ፃረ ክቡደ ከመ ኢይበል ከበደኒ ወኢይክል ፀዊሮቶ ወኢይጉየይ እምኔየ እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእሠሪ ኃጢአቶ ለኀጥእ ወእትቤቀል ኃጢአቶ ለዘኢይኔስሕ።

85. ዕቀቡ መርዔተክሙ ጳጳሳት ቀሳውስት ወዲያቆናት ከመኢይትመ ዓዕክሙ እግዚአብሔር ወኢይት ሐሰስክሙ ደሞሙ ዲያቆናትኒ ከማሁ።

ሳይገባ ወደቤተክርስቲያን አይግባ። መሥዋዕት በሚየዘጋጁበትና ምሥጢራት በሚፈፀሙበት የእግዚአብሔር መንፈስ አይለይም በንፅሕና ሁኖ ስመእግዚአብሔርን የሚጠራ ሁሉ ይድናል። ፀሎትን የሚቀበል የእግዚአብሔር መንፈስ ከዚያ አለና ይህም የእግዚአብሔር መንፈስ መሥዋዕት አሳራጊዎችና በንፅሕና የሚፀልዩትን ይቀድሳቸዋል።

83. ከወንድሞቻችን መካከል በኃጢአት ቁራኛ የተያዘና በመጥፎ ሁኔታ የተበከለ ብታገኝ የባሰውን በተስፋ መቁረጥ እንዳይሞት አታቃልለው። እንድያውም እሱን ከወደቀበት የሐጢአት ማጥ እስክታወጣው ድረስና በእጅህ እስክታስገባው ድረስ ራስህን ሐጢአተኛ በመምሰል ግለፅለት በተቻለህ መጠንም ከሐጢአቱ ለማላቀቅ ሞክር ከሐጢአቱ እንዲላቀቅም ምከረው።

84. መልካም ትህትናንም እያሳየህ ወደካህን አድርሰው ካህኑም ንሥሐገብቶና ከልቡ ተፀፅቶ ወደቤተክርስቲያን በሚመጣው ተነሣሂ ላይ ከባድ የንሥሐ ቅጥጣትን አያሸክመው የተሠጠውን ቅጣት ከዓቅሙ በላይ ሁኖበት እኔን ትቶ ተመልሶ እንዳይሸሽ መጠንቀቅ ያሻል የተነሣሂ ሐጢአትን ይቅር የምል እኔ ነኝ ንሥሐ አልገባም ለሚልም የምበቀለው እኔ ነኝ።

85. ጳጳሳትና ቀሳውስት ሆይ መንጋዎቻችሁን ጠብቁ ይህን ካላደረጋችሁ እግዚአብሔር ይቈጣቹኋል የነሱንም የጥፋት ደም ከናንተ ይከፈላል ዲያቆናትም ተልእኮዋቸውን በንፅህና ካላከናወኑ

89. አንተሰ ዕቀብ መርዔቶ ለእግዚአብሔር ከመትኩን ዓቢየ
እንዘንኡስ አንተ በምህሮ ሠናይ ቃል ወበአርትዖ ፀዋገልብ፡፡

90. ቤተክርስቲያን እሞሙ ይእቲ ለመሐይምናን እለ የአምኑ
በሕገ እግዚአብሔር ወይሁቦሙ እግዚአብሐር ክብረ
ወሰብሐተ፡፡

91. ዘንተኬ ስምዑ ኦ ሥዩማነ ቤተክርስቲያን ወተባደሩ ለነጊር
ወለምህሮ ከመ ኢትኩኑ እመትሕተ ታሕተት
እማሕደረሕይወት አኮ ባሕቲቱ መትሕተ ታሕቲት አላ
ይትወደይ ውስተ ብካይ ወሐቅየ ስነን እስመ ለእለኢአቀቡ
ሕገእግዚአብሔር እንዘ የአሥሩ እደዊሆሙ ወእገሪሆሙ
ይወድይዎሙ ውስተ ኩነኔ፡፡

92. ቅድመ ያክብርዎ ለጳጳስ ዘኤፌሶን ወእምድሕሬሁ
ወእምድሕሬሁ ለጳጳስ ዘእስክንድርያ ወእምድሕሬሁ
ለጳጳስ ዘአንፆኪያ መንበረሉቃስ ወይሁሩ ኀቤሆሙ
ቀሳውስት ወዲያቆናት በበዓመት ነሚኦሙ ዘመሐሩ
መጻሕፍተ ከመ ይሕሥሥ ሊቀጳጳሳት ወካዕበ
ከመይትመዓዱ በኃቤሁ ወበህየ ይሜባህ

ከእግዚአብሔር የሚጠብቃቸው ቅጣት ከባድ ነው፡፡

89. አንተ ግን ጠማማውን ልብ እንዲቀና አድርግ በዚሁም
የእግዚአብሔርን መንጋ ጠብቅ በዝቅተኛ ደረጃ የምትገኝ
ብትሆንም በመልካም አንደበትና በጣፈጠ አነጋገር
ቃለእግዚአብሔርን በማስተማርህ ከፍ ትላለህ፡፡

90. ቤተክርስቲያን የእግዚአብሔርን ህግ ለሚጠብቁ መሐይምናን
እናታቸው ናት እግዚአብሔርም ክብርንና ምስጋናን
ያጐናፅፋቸዋል፡፡

91. የቤተክርስቲያን ሹማምንት ሆይ የእግዚአብሔርን ፈቃድ
ለመፈፀም በሕይወት እያላችሁ ተሽቀዳደሙ ለማስተማርና
ቃለእግዚአብሔርን ለመናገር ትጉ ይህንን ካላደረጋችሁ
ከሕይወት ማሕደር ትሠረዛላችሁ ወደመትሕተታሕቲትም
ትወሰዳላችሁ ቅጣቱ ይህ ብቻ አይደለም አጋንንት እጅና
እግራችሁን ጠፍረው በማሠር ወደዘለዓለም ኩነኔ
ይወረውሩአቹኋል ከዚሁ እንድትድኑ ትጉ፡፡

92. በቅድምያ ለሮም ጳጳስ ሁለተኛ ለኤፌሶን 3ኛ ለእስክንድርያ 4ኛ
የሉቃስን መንበር ለተረከበ አንጾኪያ ያክብሩዋቸው፡፡ ከዚህ
አራት መናብርተ ሊቃነጳጳሳት በየክፍሉ የሚኖሩ ቀሳውስትና
ዲያቆናት ባመት አንድ ጊዜ በየዓመቱ ይሂዱ የነሱ የመሄድ
ምክንያት አንደኛው ያስተማሩባቸውን መጻሕፍት ስሕተት
እንዳይኖራቸው በጳጳሱ እንዲመረመሩ ለማድረግ፣ ሁለተኛ

ስመእግዚአብሔር።

93. ወይኩን ስፉሐ ትምህርትክሙ ከመ መንጦላእት ዘእኑም በወርቅ እንዘኢትሜውሩ ቃለ እግዚአብሔር በከመይቤ በወንጌል ኢታስተሐቅሩ እምእሉ ንኡሳን እለ የአምኑ በስምየ።

94. እመቦ ዘተሠይመ ውስተ ዘየዓቢ እመሂ ጵጵስና ወእመሂ ሊቀጵጵስና ኢይከውኖ ይትአደው ውስተ ዘየዓቢ መዓርግ በዘነስዓሢመት ወይቤ ኢይሰየም ዘእንበለ ውስተ ዘየዓቢ መዓርግ ይትመተር እመአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

95. ወበእንተዝ ንቤ ይትመተር እመ አርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን ወኢይትበአድ እምሢመቱ ውስተ ካልእ ሢመት ወእመሂ ኮነ ሲመቱ ታሕተ ኢይዕርግ ውስተዘየዓቢ መዓርግ እስመ ዘተውህበቶ ሢመት እመሂ ዓባይ ወእመሂ ንእስት ይእቲ እምኀበእግዚአብሔር ከመ ይርአይ ሕዝቦ።

96. ወኢይትፋለስ እምኔሃ በአፍቅሮ ረባሕ በዝ ዓለም በዕበየ ሢመት እስመቅድስት ቀኖና ኢኮነት ለሁከት አላ ዛሕን ይእቲ ወመርሶ መድኀኒት እንተታበፅሕ ኀበእግዚእነ ወመድኀኒነ ኢየሱስክርስቶስ እስመ ዓለም በከመንቤ ቀዳሚ ባሕር ውእቱ ወመዋግዲሁ ሕሊናት እሙንቱ እለ

አባታዊ ምክርን ለመቀበል ነው።

93. ትምህርታችሁ ከወርቅ እንደተሠራ መጋረጃ የተዘረጋ ይሁን ቃለ እግዚአብሔርንም አትደብቁ በወንጌል እኔን ከሚያምኑና ከሚከተሉ አንዱን አታቃልሉ ተብሏልና።

94. ትልቁን የቤተክርስቲያን ሹመት (ጵጵስናም ይሁን ሊቀጵጵስና) ተቀብሎ ተሹሞ እያለ ሌላ ከሱ በላይ ካልተሰጠኝ በዚሁ መዕናት የለብኝም የሚል ቢገኝ ከቅድስት ቤተክርስቲያን ሹመት ይመተር።

95. ከቤተክርስቲያን መዓርጉ ይመተር ያልንበት ምክንያት የተሠጠው መዓርግ የእግዚአብሔርን መንጋዎች እንዲጠብቅበት ብቻ እንጂ እንዲከብርበት ሥልጣን ስላልተሠጠው ነው። ስሕተት ፈፀመ ተብሎም ከነበረበት ቦታ ወደሌላ እንዲዛወር አያስፈልግም ስሕተት ከፈፀመ የእግዚአብሔርን መንጋዎች መጠበቅ ስለማይችል መንፈሳዊ ሥልጣን ትልቅ ትንሽ አይልምና መባረር ነው ያለበት።

96. በየትም ደረጃ ይሁን የተረከበውን ሥልጣን በትክክል የእግዚአብሔርን መንጋዎች ሳይመራበት ጥቅምን በመፈለግ በየትም መዛዋወር የለበትም የቤተክርስቲያን ቀኖና ለሁከት አይደለችም ለመንፈሳዊ ፀጥታና ርጋታ እንጂ የሕይወት ፀጥታም ስለሆነች ወደጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ

የሐውክዎ ለሰብእ ወያሠጥምዎ ለነፍስ ኀበኢያእምሮ እም አእምሮ።

97. ንሕነ ናበፅሖሙ ለደቂቀ ቤተክርስቲያን ኀበእግዚእነ ኢየሱስክርስቶስ ገነተ ትፍሥሕት ተወክሉ በእግዚአብሔር ከመ ኢትዓሉ እምትእዛዙ ወእምሕጉ ወእምሥርዓቱ ወመሐሩ ቢጸክሙ ከመይትገሐሡ እምፍኖት እኩይ ወከመ ይትፌሥሑ በከብካቡ ለመርዓዊ።

98. ወዳግመ ከመ ኢየአብሱ ይትዓቀቡ በቀኖና ዘቅድስት ቤተክርስቲያን እስመ ሰብአ ዓይን ንሕነ ለእንተ በሰማያት ሀገር።

99. ዛቲ ይእቲ ቅድስት ቤተክርስቲያን እስመ ታፈቅሮሙ ወትትመሐፀኖሙ ለእለ ይገይሱ ኀቤሃ ታበፅሖ ኀቤሁ ለእግዚእነ እንዘትብል ነዮሙ ውሉድየ መሐይምናን እለይጸርሑ ሃቤየ ኵሎ ጊዜ።

100. ሀለዎ ኵሉ ያፍጥን ገይሰ ኀበቤተክርስቲያን እመሂ ኤጲስቆጶስ እመሂ ቀሲስ እመሂ ዲያቆን ወእመሂ ሕዝባዊ ነግሀ ወሠርከ ወእመአኮ ይኩን ቅውመ ወለእመ ኢያዝለፈ ገይሠ ኀቤሃ ዘእንበለ ደዌ ይትመተር። ለእመ ኢሰምዓ

ታደርሳለች። አስቀድመን እንደገለፅነው ዓለም ባሕር ናት ሞገዶቿም ሀሊናዎች ናቸው እነዚህም ህሊናህዎች ሰዎችን ከማወቅ ወዳለማወቅ ያሠጥሙታል።

97. እኛ የቤተክርስቲያንን ልጆች ወደጌታችን ኢየሱስክርስቶስና ወደደስታ ገነት እናደርሳቸዋለን ወንድሞቻችን ሆይ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ እንዳትወጡ በእግዚአብሔር መታመን አለባችሁ። ባለንጀሮቻችሁንም ከክፉ መንገድ ይርቁ ዘንድ ቃለእግዚአብሔርን አስተምሩዋቸው በሙሽራው ሠርግም እንዲደሰቱ አድርጉ።

98. ዳግመኛም እግዚአብሔርን እንዳይበድሉ በቅድስት ቤተክርስቲያን ቀኖና ይጠበቁ በሰማያት ላለችው ሀገር የዓይን ምሥክሮች እኛ ነንና።

99. ሰማያዊት አገር የተባለችውም ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት ወደሷ ለሚገሰግሱ ሁሉ ወደእግዚአብሔር ትማፀንላቸዋለችና እነዚህ የኔ ልጆች ናቸው እነዚህ ልጆቼ መሐይምናን ጊዜ ሳይለዩ በየጊዜው ወደኔ ይገሰግሳሉና በማለትም ለጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ታስረክባለችና።

100. ጳጳስ ይሁን ቄስ ዲያቆን ይሁን ሕዝባዊ ጥዋትና ማታ በቤተክርስቲያን እየተገኘ ትምህርትን ማግኘት አለበት ከዚሁ ወደኋላ ካለ ግን ቅጣት ይፈፀምበት በሥጋደዌ ሳይያዝ መምጣት ከተወ ደግሞ ከቤተክርስቲያን ይወገዝ

ቅዱሳተ መጻሕፍተ ይሠርር ላእሌሁ ጋኔን ወየሐንቆ።

101. ዘኒ ተእሕዘ በደዌ ወሆረ ኀበሰብእ ሥራይ ወነበኀይለ አጋንንት ሐዲጎ ተማሕፅኖተ እግዚአብሔር ውእቱኒ ይትመተር።

102. ተማሕፀኑ ኀበእግዙአብሔር ወአሥምኩ ኀበቅድስት ቤተክርስቲያን ወኢትርሐቁ እምኔሃ ከመት ሥአል ለክሙ ኀበእግዚአብሔር እስመ ዘአስመከ ኀቤሃ ተአሥዮ ፍሥሐ እስመ ኃይለ እግዙአብሔር ላእሌሃ።

103. ለዘይጸርሕ ኀበእግዙአብሔር መዓልተ ወሌሊተ ሠርከ ወነግሃ እንዘይብል እፈቅድ አድኀኖተከ በኩሉ ጊዜ ኢትህድገነ ለእለይሳቅዩነ ይሰምዖ ጸሎቶ።

104. ኵልነ ሕዝበ ክርስቲያን ንጊስ ኀቤሃ ከመያድሕነነ እስመም ሥትሥራየ ኀጢአት ይእቲ ወንድሕነ እምእደፀርነ ዘውእቱ ሠይጣን እስመእሙንቱ ይፈቅዱ ያውርዱነ እመአርጊሃ ለቅድስት ቤተክርስቲያን እግዚእነሂ ይፈቅድ ከመ ያብፅሐነ ኀቤሁ ውስተ ማሕደረ ዚአሁ።

105. አፅንዑ ቀዊመ በሃይማኖት ርትዕት ወኢታስትቱ ገቢረሠናይ በኩሉ ጊዜ ከመ ትዕድው እሞት ውስተ

በቤተክርስቲያን ጥዋትና ማታ እየተገኘ ቃለእግዚአብሔርን መስማት ሲተው ጋኔን ያንቀዋል።

101. በሥጋደዌ በመያዙ ምክንያት በእግዚአብሔር መማፀኑን ትቶ ወደሥራይ ሰዎች የአጋንንትን ኃይል ከሚተማመኑ ሰዎች እርዳታ ከጠየቀ ይወገዝ።

102. በእግዚአብሔር ተማፀኑ ወደቅድስት ቤተክርስቲያንም ተጠጉ ከሷ አትራቁ እሷም ስለእናንተ ወደእግዚአብሔር ትለምናለች ወደቅድስት ቤተክርስቲያን የተጠጋ ሁሉ አያፍርም ወደሷ ቃለእግዙአብሔርን ለመስማት የሚገሰግሰውንም ሁሉ ደስታ ታቀዳጀዋለች እግዚአብሔር በሷ ላይ ነውና።

103. ሌት ተቀን ጥዋትና ማታ ወደ እግዚአብሔር ለሚጮኽና ድሕነትህን እፈልጋለሁ አትተወኝ እያለ ለሚጸልይ ሁሉ ፀሎቱን ይቀበለዋል።

104. የክርስቲያን ወገኖች የሆን ሁሉ ወደቅድስት ቤተክርስቲያን እንገሥግሥ እግዚአብሔር ምሕረቱን በሷ በኩል ይልክልናል። የሐጢአት ማስተሥርያ እሷ ናትና ጠላታችን ከሆነው ጋኔንንም እንድንድን እግዚአብሔር በቤተክርስቲያን አማካይነት ምሕረቱን ይልክልናል አጋንንት ግን ከቅድስት ቤተክርስቲያን መዓርጋችን ሊያወርዱን ይጥራሉ ጌታችን ደግሞ ከነሱ ይታደገናል።

105. በቀናች ሃይማኖት ፀንታችሁ ኑሩ። መልካም ሥራን መሥራትንም አታጓድሉ ይህም ሁልጊዜ ይሁን ከሞት

ሕይወት ወኩሉ ዘተዕሕፈ ለተግሣጸዚአነ ተዕሕፈ ከመ ኢንደቅ በአሥሕቶ ኢጋንንት ወበኢተዘክሮ ቃለ እግዚአብሔር።

106. እግዚአብሔር ይፈቅድ ትሕትና ወየውሃተ ወአፍቅሮቢጽ ወኢይፈቅድ ተአግሎ ወሐይድ ወኩሎ ምግባረእኩይ ለእለ የሐውሩ በእሉ ግብራት ስድድዎሙ እም ቤተክርስቲያን።

107. በ እለ ይወስድዎ ለቃለእግዚአብሔር ውስተ ግእዘ ነፍስቶሙ ወይትመየንዎ በከመ ሠምሩ በግእዘሙ ወይመይጥዎ ለቃለ መፅሐፍ ውስተ ሕሊናሆሙ እኩይ እግዚአብሔርሰ ይፈድዮሙ በከመግብሩ አኮ ለሊሆሙ ባሕቲቶሙ ዘይስሕቱ አላ ባእዳነ ያስሕቱ በእከዮሙ መጻሕፍትሰ ቅሳት ይመርሐ ሰብአ ውስተ ሕይወት።

108. ነገር እኩይ ለእመቦአ ወስተ ልበሰብእ ዘተምህረ ጥበበ በኀበ መምህራኒሁ ያረስኦ እስመ ለእመ ተወድየ ንስቲት እጉስታር ውስተ መዓር ያማስን ጣዕሞ ከማሁ ለእመ ቦአ ነገር እኩይ ውስተ ልበ ሰብእ ያማስን ሃይማኖተ በከመ ንቤ ቀዳሚ። ነገር እኩይ ግእዘ ሠናየ ያማስን።

108. ወአዲ ቅንአት ወፍትወት ያዓብዱ ልበጠቢባን ተአድዎ ቃለ ቃለ እግዚአብሔር ኢይበቁዓ ለነፍስ እስመ ተዓደዎ ቃለ

ወደሕይወት ትሻገሩ ዘንድ የተጻፈው ሁሉ እኛን ለማስተማር ለመምክርና ለመገሠፅ የተፃፈ ነው። ይህ ከሌለ ግን አጋንንት እያሳቱን ልንወድቅ እንችላለን የእግዚአብሔር ቃልም ይረሳናል።

106. እግዚአብሔር ትሕትናን፣ የዋህነትንና ባለእንጀራን መውደድ ለኛ አሢል ቀማኛነትንና አታላይነትን በጠቅላላ የአመፅ ሥራን ሁሉ ይጠላል በተጠቀሱት መጥፎ ሥራዎች ሕይወቱን የሚመራ ካለ ከቤተክርስቲያን ይሠደድ ይባረረም።

107. የእግዚአብሔርን ቃል ለነሱ መጥፎ ሥራ እንዲመቻቸው የሚናገሩት አሉ ቃሉንም ይንቁታል እንደፍላጎታቸውንም ይተረጉሙታል ለክፉ ተግባራቸው የተስማማ ለማስመሰልም ብዙ ይጥራሉ እግዚአብሔር ግን በፈቀደው ጊዜ ዋጋቸውን ይከፍላቸዋል እነዚህ ክፉዎች ሰዎች ብቻቸው አይጠፉም ብዙዎችን አሳስተውና አታልለው እንደነሱ ለማድረግ ይጥራሉ።

108. መጥፎ ነገር ወደሰው ልቡና ከገባ ሰው ከመምህራን ቤተክርስቲያን የተማረውን መልካም ትምህርት ያጠፋበታል ያስረሳዋልም ጥቂት ትእጉሥታር የማርን ጣዕም እንደሚያበላሽ ክፉ ነገርም ወደሰው ልቡና ክገባ ሃይማኖትን ያስጠፋል ስለዚህም አስቀድመን መጥፎ ነገር ሃይማኖትን ከሰው ልቡና ሊያጠፋ ይችላል ማለታችን ስለዚህ ነው።

108. ቅንዓትና ፍትወት የጠቢባንን ልቡና ያሳብዳሉና የእግዚአብሔርን ቃል መዳፈርና ችላ ማለት ለነፍስ ጠቃሚነት

እግዚአብሔር ዳኅፅ እምፍኖት ሠናይ በከመ ይቤ ሙሴ አቅረብነ ለክሙ እሳተ ወማየ ደዩ እዴክሙ ኀበዘፈቀድክሙ።

109. ኢተሀቡዎሙ ምክንያተ ለሕዝብ ከመ ኢይበሉ እሙንቱ ኢያስንዩ ግብሮሙ ወለነ ይሜህሩነ ወያከብዱ ጋጋተ ውስተ ክሳውዲነ ዘኢንክል ፀዊሮቶ ወለሊሆሙ ጥቀ በአፅባዕቶሙ ኢይለክፍዎ ለነሰ ይነግሩነ እንተ ኢንክል ገቢሮቶ።

110. ከመ ኢይበሉ ይስሕቡነ ኀበ ዘኢነአምር ፍኖት ወለሊሆሙ የሐውሩ ፍኖተ ስፍሕተ በከመ ፈቀዱ እለኢኮና ርቱዓተ በኀበ እግዚአብሔር ንሁር ጥንቁቃነ ከመ ኢያስተሐቅሩነ።

111. ንሕነኒ ናሰኒ ፍኖተነ ወሕሊናነ ከመ ንኩን ሕዝበ ለእግዚአብሔር አምላክነ ወሰብአ ቤቱ ለእግዚአብሔር አምላክነ አመ ንበፅሕ ቅድሜሁ ከመ ይበለነ ንዑ ኀቤየ ሕዝብየ ክቡዳነፀር ወአነ አዓርፈክሙ ወኢትግበሩ ምክንያተ ለነፍስክሙ እስመ ሐለፊ ኵሉ ንብረተ ዝንቱ ዓለም።

112. መንፈሰ እግዚአብሔር ለእመሀሎ ላዕሌክሙ ተአምሩ ኵሎ ዘይኄይስ ወዘይሤኒ ወዘይኤድም እመሰ ተግሕሰ እምኔክሙ መንፈሰ እግዚአብሔር ትረስዑ ኵሎ ወኢትዜከሩ ሕገ በከመ ይቤ ዳዊት ብፁዕ ብእሲ ዘኢሖረ

የለውም የእግዚአብሔርን ቃል መዳፈር ከመልካም መንገድ መንሸራተት ነውና ሙሴ ህዝቦቹን ከእግዚአብሔር መንገድ እንዳይወጡ ሲያስጠነቅቅ እሳትንና ውሃን አቅርቤላችሁ አለሁ እጃችሁን ወደመረጣችሁት ክተቱ አለ።

109. እናንተ የማትፈፅሙትንና የማታደርጉትን ለሕዝብ አታስተምሩ ይህ ከሆነ እነሱ በጣታቸው ሊነኩት የማይፈልጉትን ባንገታችን ላይ የብረት ሰንሰለት ያስገቡብናል ይህን እኛ ልንሸከመው የማንችለው ነው እነሱ ሊሠሩት የማይችሉትን ሁሉ ያሸክሙናል እንዳይሉ።

110. እኛን ወደማናውቀው መንገድ ይወስዱናል እነሱ ግን እኛ በምናውቀው ሰፊው መንገድ ይጓዛሉ በእግዚአብሔር ያልተፈቀደውንም ይፈፅማሉ እንዳይሉን በጥንቃቄ እንጓዝ።

111. እኛ ግን መንገዳችንን እናስተካክል የአምላካችን እግዚአብሔር ወገኖች ለመሆን እንድንችል የእግዚአብሔር ቤተሰቦችም እንድንሆን ከሱ ፊት በደረስን ጊዜ "ወገኖቼ ሸክም የከበዳችሁ እናንተ ወደኔ ኑ እኔም አሳርፋችሁ አለሁ።" እንዲለን በቀላል ምክንያት ነፍሳችሁን አትጉዱ የዚህ ዓለም ኑሮ ኃላፊ ነውና።

112. የእግዚአብሔር መንፈስ በናንተ ላይ ካለ ትክክለኛውን የሚያምረውንና የሚያስደስተውን መንገድ ታውቃላችሁ መንፈስ እግዚአብሔር የተለየው ሰው ግን ሁሉን ይረሳል እናንተም እንዲሁ ልትሆኑ ትችላላችሁ የእግዚአብሔርንም ህግ

በምክረ ረሲዓን ረሲዕ ውእቱ ዘይረስዕ ቃለመለኮት ዘተምህረ።

113. እስመመንፈስ ቅዱስ ዘላእሌሁ ይመርሆ ወያሌብዎ ወይረድኦ ወይከውን ከመ ፈልፈለ ነቅዕ ወይወፅእ እምአፉሁ ሰብሖ ወባርኮ እግዚአብሔር ወይሁቦ እግዚአብሔር ሣህለ ወምሕረተ ለዘይገብር ከመዝ ወኢያፀርዕ እምአፉሁ ሰብሖ ወወድሶ እግዚአብሔር።

114. አስመ ለዘፀውዐ ስመ እግዚአብሔር ይሠጠዎ ወይቤሎ ነየ አነ ሀሎኩ ምስሌከ ወዘ ኢየሐውር በሥርዓታ ለቅድስት ቤተክርስቲያን አውጊዘክሙ ስድዱ እምኔሃ።

115. ቤተክርስቲያን ሥርጉት ከመ መርዓት በቃለ ነቢያት ወሐዋርያት በጻድቃን ወሰማዕታት እምኵሉሰ ሐዋርያት መነኑ ዓለመ ወኩሎ ዘውስቴታ በእንተ ክርስቶስ **ከመ** ይርከቡ ኪያሁ ወኢተዘከሩ አበ ወእመ እስመ **ይኄይስ** እምኩሉ ፍቅረ እግዚአብሔር።

116. ወመኑ ይትማሰሎ ለጣዕመ ዚአሁ እስመውእቱ ይኄይስ እመዝገበ ወርቅ ወብሩር ወይጥዕም እመዓር ወሶከር ወያስተፌስሕ ልበ እምወይን ወእምህርካ ብዙሕ ይትነከር

እስከመርሳት ትደርሳለችሁ በዝንጉዎች መንገድ ያልሄደ ብጹዕ ነው ብሏል ዳዊት።

113. በሱ ላይ ያደረው መንፈስ ቅዱስ ይመራዋል ይረዳዋል አስተዋይነትንም ይሠጠዋል ይረዳዋልም እንደመልካም ምንጭም ይሆናል ከአፉም ምስጋና እግዚአብሔርን መማፀን ብቻ ይወጣል እግዚአብሔርም ይቅርታንና ምሕረትን ይሠጠዋል። በመንፈስ እግዚአብሔር የሚመራ የተቀደሰ ሰው ነው እግዚአብሔርን ማመስገንና ከፍ ከፍ ማድረግ ከአፉ አያቋርጥም።

114. መንፈስቅዱስ ያደረበት ስመእግዚአብሔርን በጠራ ቁጥር ወድያው መልስ ያገኛል እኔ አለሁልህ የሚል ቃልንም በእግዚአብሔር ይሰማል በቅድስት ቤተክርስቲያን ሥርዓት የማይሄደውን አውግዛችሁ ከሷ አባረሩት።

115. ቤተክርስቲያን በነቢያት በሐዋርያት በጻድቃንና በሰማዕት ቃል የተሸለመች ሙሽራ ናት ከሁሉ በበለጠ ግን ሐዋርያት **ዓለምን** ንቀውና የዚህ ዓለምንም ሀብት ትተው ከናትካባታ**ቸው** ተለይተው ኢየሱስክርስቶስን ተከተሉ እሱን ለማግኘት **ነውና** ዓላማቸው ከማንኛውም የዚህ ዓለም ኃብት ፍቅረእግዚአብሔር ይበልጣል።

116. የእግዚአብሔርን ፍቅር የሚመስለው የለም ከወርቅና ከብር ክምችት እሱ ይበልጣል ከማርና ከስኳርም የበለጠ ጣፋጭነት አለው። ከወይን የበለጠ የልብ/ደስታም ለሰው ይሠጣል ከብዙ

ለዓይን ወይትአመር።

117. ይትነከር ለዓይን ወይሰማዕ በእዝን ወይትአመር በልብ ከመ ውእቱ አኀዜኩሉ ዓለም። እንስሳ ወአራዊት ዓበይት ይሴብሑ ለስመ እግዚአብሔር ወእለርእዩ ኪያሆሙ ደቂቀ ቤተክርስቲያን።

118. ሶበ ያንቀዓድው ሰማየ ይሬእዩ ፀሐየ ወወርሐ ወከዋክብተ በዘቦቱ ይቀውም ዘመን። ወኩሉ ዘርእዩ ወሰምዑ ይሴብሕዎ ለእግዚአብሔር።

119. መሐሩ ኃጥአነ ከመ ይትመየጡ እምእከዮሙ ወመዓዱ ጻድቃነ ከመ ኢይግብኡ ድሕረ እስከ እለተ ሞቶሙ። እስመ ይትወከፍ እግዚአብሔር ንሥሐሁ ለሐጥእ።

ምዕራፍ ፲፪ በእንተፅንዓ ካህናት

1. ሥርዓት ዘቅድስት ቤተክርስቲያን ዘነገሮ እግዚእነ ለጴጥሮስ በደብረ ዘይት ወጴጥሮስኒ ለቀሌሚንጦስ። ጴጥሮስ ተመሰለ በሙሴ ወቀሌሚንጦስ በአሮን።

2. እግዚእነ ነገሮ ግብራ ለደብተራ በደብረሲና ለሙሴ ወለጴጥሮስ ነገሮ ለቀለሚንጦስ በደብረዘይት ሥርዓታ

ምርኮ ውጤትም እሱ ብልጫ አለው። ለዓይን አይታይም እንጂ አስደናቂ ነው።

117. የእግዚአብሔር ፍቅር በዓይነመንፈስ ይታያል በመንፈስ ጆሮም ይሰማል እግዚአብሔር ሁሉን የያዘ መሆኑንም ያውቃሉ አውቀውም እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል የነሱን ማመስገን የሚያዩ የቤተክርስቲያን ልጆችም ዕጥፍ ድርብ ምስጋናን ያቀርባሉ።

118. ወደሰማይ ቢያንጋጥጡ ፀሐይን፣ ጨረቃንና ከዋክብትን እንዲሁም በነሱ የተመሠረተ የዘመናት አቈጣጠርን ይመለከታሉ ይህንንም የተመለከቱ ሁሉ እግዚአብሔርን ያመሰግኑታል።

119. ሐጢአተኞችን አስተምራችሁ ወደንስሐ መልሱ የሐጢአተኛን ንስሐ እግዚአብሔር ይቀበላልና። ጻድቃንን ደግሞ ወደኋላ ተመልሰው ሐጢአትን እንዳይሠሩና እስከእለተሞታቸው እንዲጠበቁ ምከሩዋቸው።

ምዕራፍ ፲፪ ስለካህናት ፅናት

1. በደብረ ዘይት ከጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለቅዱስ ጴጥሮስ የተነገረ የቤተክርስቲያን ሥርዓት ይህ ነው ጴጥሮስም ከጌታችን የተነገረውን ሥርዓት ለቀሌሚንጦስ ነግሮታል ጴጥሮስ በሙሴ ቀሌሚንጦስ በአሮን ይመሰላሉ።

2. የቅድስት ድንኳንን አመራር ጌታችን ለሙሴ በደብረሲና ነገረው ለጴጥሮስ ደግሞ የቅድስት ቤተክርስቲያንን ሥርዓት በደብረዘይት

ለቅድስት ቤተክርስቲያን።

3. አንተ ካህን ኢታፍቅር አብዝሖ መብልዕ ከመ ኢትሠጠም ውስተ መሥገርት ከመአንሥርት።

4. ትሕትና ወፍቅር ወየውኅት ትዕግሥት ሰላም ምሒረ ነዳይ ወውሂበ ምፅዋት ይሰመያ መራሑተ መንግሥተ ሰማያት።

5. ኦ ካህን አቅዲመከ አንፅሕ ርእሰከ አእሚረከ ዘተብህለ በወንጌል ቅድመ አውፅዕ ሠርዌ እምዓይንከ። ወእመ አኮ ቃልከ ይኬንነከ አመ ትቀውም ቅድመ መንበሩ ለእግዚአስብሐት አመይፈድዮ ለኩሉ በከመ ምግባሩ።

6. ተወከፎሙ ለእለ ይኔሥሑ ወወሀቦሙ ተስፋ ሕይወት አማሕፅኖሙ ትእዛዘ እግዚአብሔር ወዋህዮሙ መዓልተ ወሌሊተ።

7. ኦ ካህን ኢታውርድ ርእሰከ እመልዕልት ወኢታውርድ ሕሊናከ ውስተ ዓለም መልዕልትሰ ቅድስት ቤተክርስቲያን ይእቲ ወመትሕትኒ ሲኦል ይእቲ።

8. ሰብእ እለ የሐውሩ በፈቃደ ርእሶሙ ይመስሎሙ ዘእሙነ ይትናገሮሙ ሠይጣን አመተበአሶ እግዚአብሔር ለአክአብ ይቤ ሠይጣን "አነ እከውን መንፈሰ ሐሰት ውስተ አፉሆሙ

ነገረው።

3. አንተ ካህን መብልን የምታበዛ አትሁን ጥንብ አንሳ አሞራዎች ለሆዳቸው ሲሉ በወጥመድ ይያዛሉ አንተም እንደነሱ በወጥመድ እንዳትያዝ ተጠንቀቅ ትሕትና ፍቅር የዋህነት ትዕግሥት።

4. ለድሓ መራራትና ምፅዋት መሥጠት ናቸው የመንግሥተ ሰማያት ቁልፎች በመባል የሚታወቁት።

5. ካህን ሆይ አስቀድመህ ራስህን ንፁሕ አድርግ በወንጌል አስቀድመህ በራስህ ዓይን ያለውን ጉድፍ አውጣ የተባለውንም አትዘንጋ ይህንን ባታደርግ ግን ጌታ በግርማ መንግሥቱ መጥቶ ለሁሉ እንደየሥራው ሲከፍለው የገዛ ቃልህ የሚያጋልጥህ ትሆናለህ።

6. በንሥሐ የሚመለሱትን ተቀበላቸው የዘለዓለማዊው ሕይወት ተስፋንም አብሥራቸው የእግዚአብሔርንም ትእዛዝ እንዲጠብቁ አደራ በላቸው ሌት ተቀንም ጉብኛቸው።

7. ካህን ሆይ ከላይ ወደታች ራስህን አታውርድ ወደዓለምም ሐሳብህን ዝቅ አታድርግ ላይ የተባለችው ቅድስት ቤተክርስቲያን ናት ዓለም የተባለውም ሐጢአት የሠሩ ሰዎች የሚገቡበት ሲኦል ነው።

8. ከእግዚአብሔር ፈቃድ ውጭ በራሳቸው ፈቃድ ለሚኖሩ ሰዎች ሠይጣን እያታለለ ገደል ይከታቸዋል እግዚአብሔር አክአብን በተጣላው ጊዜ ሠይጣን "ነቢያትን የሐሰትን መንፈስ በአፋቸው

ለነቢያት ወአስሕቶሙ።

9. እግዚአብሔር ይሠምር ክህነተ ደቂቀ አዳም ከመ ሱራፌል ወኪሩቤል እለ አልቦሙ ካልእ ህሊና ዘእንበለ ቀድሶ ወአምልኮ ወበእንተዝ አንትሙኒ ኩኑ ቅዱሳነ ዘበምድር።

10. ኢይደልዎሙ ለካህናት እለ በምድር ይሠርገው ወርቀ ወብሩረ ስማዕ ኦ ወልድየ ቀሌሚንጦስ ሀለው እለ ይሰመዩ ካህናተ ወኢይሰምዑ ቃለመምህራነ ሕግ ወየሀውሩ በፍትወተ ልቦሙ ወይፀብዖሙ ሠይጣን በነገር ግዙፍ እለከመዝ ካህናት ይትመተሩ እምክህነቶሙ።

11. ሠርጎሙ ለካህናት አርትኦቃለሃይማኖት ወተርጉሞ ቃለ መጻሕፍት ምስለ ትሕትና ወፍቅር።

12. ዘከመዝ ከዊን ይደሉ ለካህናት ዘኢይትዌከፍ ንሥሐ ሐጥእ አኮ ካህን ተዘከር እግዚእ ከመፆረ ኀጢአተ ኵሉ ዓለም በሥጋሁ እንተለብሰ እማርያም ወይቤሎሙ ለኀጥአን ነዑ ኀቤየ ክቡዳነፀር ወአነ አዓርፈክሙ ወካዕበ ይቤ እትዔገሦ ለሐጥእ ወኢይፈቅድ ሞቶ እስከ ይኔስሕ።

13. ለዘቀተለ ሰብአ በኢያእምሮ የሃብዎ ሰብዓተ ሱሳዔ ወለእመበአእምሮ ቀተለ የሀብዎ ንሥሐ ፸ ሰባዔ በንብስት

እያናገርኩ አስታቸዋለሁ" ብሎ ነበር።

9. እግዚአብሔር ከአዳም ልጆች ክህነትን ይፈትዳል ክህነታቸውም እንደሱራፌልና እንደኪሩቤልም የካህናትን ምሥጋና ይቀበላል። ኪሩቤል ዘወትር እግዚአብሔርን ማመሥገን ብቻ ነው ሥራቸው።

10. በዚህ ምድር ምዕመናንን እንዲመሩ ካህናት የሆኑ ሰዎች ብርንና ወርቅን መሸለም ወይም በነዚህ ማጌጥ የለባቸውም። ልጄ ቀሌሚንጦስ ሆይ ስማ ካህናት ተብለው የመምህራንን ምክር የማይቀበሉ ከሆነ በራሳቸውም ፈቃድ ከተመሩ ሠይጣን ያቸንፋቸዋል። በወርቅና በብር ማጌጥ ልምዳቸውን አድርገው ወደዘፈን ቦታ ከሄዱ ከሥልጣን ይወገዱ።

11. የካህናት ሽልማት የመፃሕፍትን ቃላት ማጥናት፣ መፃሕፍትን መተርጐምና የሃይማኖትን ቃል መዝራት ነው።

12. ካህን በዚህ መንገድ ብቻ መመራት አለበት የሐጢአተኛን ንሥሐ የማይቀባል ካህን ካህን አይደለም ጌታችን ከማርያም በለበሰው ሥጋ ወልድ የዓለምን ሐጢአት እንደተሸከመ አስቡ። ሐጢአተኞችንም እናንተ ሸክማችሁ የከበደ ወደኔ ኑ እኔም አሳርፋችሁ አልሁ አለ ዳግመኛም ሐጢአተኛን ከሐጢአቱ እስኪመለስ ድረስ እታገሰዋለሁ ብሏል።

13. ሳያውቅ ሰውን የገደለ የሰባት ሱባዔ ቀኖና ይሠጠው አውቆ ሰውን ለገደለ ሰባ የንሥሐ ሱባዔ ይሠጠው ሰባውን ከደረቅ

ወማይ እስከ ፱ ሰዓት ዘእንበለ ቅብእ ወወይን ወጥዑም መብልዕ እንዘ ያቴሕት ርእሶ ወይበኪ በእንተ ኃጢአቱ ወንብረቱ በፅምው እንበለ ሰሐቅ።

14. ለጴጥሮስ ተከሰተ ሎቱ ራእይ ዘወሀቦ እግዚአብሔር ወለሊሁስ እምቅድመ ምፅአተ እግዚእነ ኮነ ሎቱ ፵ ዓመተ ወእምድሕረ ተወልደ እግዚእነ በዝ መዋዕል ኮኖ ለጴጥሮስ ፸ወ፫ ዓመተ።

15. እስከዝ አልቦ ብዕል ወኢራእይ ወኢትንቢት ወኢላህይ ከመ ያስተርኢ ፀጋሁ ለእግዚአብሔር በላዕለምኑናን ወድኩማን ወአብዳን እስመ አዕበዳ እግዚአብሔር ለጥበበዝ ዓለም እለስ ይቤሉ ጠቢባን ንሕነ በዝ ዓለም አብዳን እሙንቱ።

16. ወእለይቤሉ ክቡራን ንሕነ በዝዓለም ሕሱራን እሙንቱ በኀበ እግዚአብሐር ወእለስ ያፀድቁ ርእሶሙ በዝንቱ ዓለም ሐጥአን እሙንቱ በቅድመ እግዚአብሔር። ከማሁ ጴጥሮስ ወእንድርያስ እንዘ ኢይሰመዩ ጻድቃነ እስከ ምፅአቱ ለእግዚእነ ኢተሰምዩ ክቡራነ ወኢተ ሰምዩ መምህራነ አላ ተሰምዩ መሠግራነ ዓሣ።

17. ወመሠግራንሂ ነዳያን እሙንቱ እስመ አልቦሙ ሐዲስ መርበብት ዘእንበለ ዘበልየ ወተሠጠ ወያሴንዩ መርበብተ

እንጀራና ውሃ በቀር የጣመ በቅቤ የተጣፈጠ አይመገብም ሁልጊዜም እስከዘጠኝ ሰዓት ይፆማል።

14. ለጴጥሮስ ከእግዚአብሔር በተሠጠው ፀጋ መሠረት ራዕይ ተገለፀለት ጴጥሮስ ጌታ ከመወለዱ በፊት አርባ ዓመት ኑሯል ጌታችን ተወልዶ የ33 ዓመት ዕድሜ ሲኖረው ደግሞ ለጴጥሮስ ሰባሦስት ዓመት ሆነው።

15. ለቅዱስ ጴጥሮስ ራእይ እስከተገለፀለት ድረስ የእግዚአብሔር ሀብትና ራእይ ቀርቶ ነበር ትንቢትና የእግዚአብሔር ፀጋም ከሰው ርቆ ነበር። ሰዎች ተንቀው ነበር ደካማዎችና ሠነፎች ሆኑ ለዚህ ዓለም ጥበብ እግዚአብሔር አሳብዷታልና "ብልሀተኞች ነን" የሚሉም ሰነፎች ሆኑ።

16. በዚህ ዓለም ክቡራን ነን የሚሉ የተዋረዱ ናቸው (በእግዚአብሔር ዘንድ) ራሳቸውን በዚህ ዓለም የሚያፀድቁ ሐጢአተኞች (በእግዚአብሔር ዘንድ) ናቸው። ከዚህም የተነሳ ቅዱስ ጴጥሮስና ቅዱስ እንድርያስ ፃድቃን ሁነው ሳለ እስከ ጌታችን መድሐኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ መምጣት ድረስ ክቡራን አልተባሉም መምህራን ተብለውም አልተጠሩም ዓሣ አጥማጆች ተባሉ እንጂ።

17. አሣ አጥማጂዎች ድሆች ናቸው አዲስ መረብም አልነበራቸውም የነበራቸው መረብ አሮጌ ነው የተቀደደም ነው

ከመ ያስተርኢ ፀጋሁ ለእግዚአብሔር በላእለ ነዳያን።

8. ቀዳሚ ሕግ ተውህበ ለሙሴ ወዳግም ሕግ ተውህ ለጴጥሮስ።

19. ወለሊሁ መከረ ወሠርዓ ለኩሎሙ ክርስቲያን መሐይምናን እለ የሐውሩ በከመ ሕገ ቤተክርስቲያን።

20. እስመ ለእለ ይኔሥሑ ይትሐደግ ሎሙ ኃጢአቶሙ ወይደመሠስ አበሳሆሙ ወትሄይስ አሐቲ ነጠብጣበ አንብዕ ዘበንሥሐ እምክዒወ ብዙሕ ደመ ሐራጊት ወአልሕምት ወመሥዋዕት።

21. እስመ አንብአ ሐጥዕ ዘንሥሐ ወክዒወ ደሞሙ ለሰማዕታት በእንተ እግዚአብሔር ፩ እሙንቱ።

22. ርዕሱሰ ለንሥሐ ኢገቢእ ኀበ ዘቀዳሚ ግብር እመበ ዘተአደወ ወፀረፈ ላእለ መንፈስ ቅድስ ወተአደወ ላእለ ካህናት ወሠአለ ሥርየተ ወነሥሐ ሀብዎ ፱ ሱባዔ ወ፯ አውራሐ በንሥሐ እንዘይሰግድ መዓልተ ፻ ጊዜ እንዘ ይላሁ ወይዔሊ።

23. ንብረተ ዝንቱ ዓለም ኃላፊ ውእቱ ፍሥሐሁ ሕዳጥ

የእግዚአብሔር ፀጋ ይታይ ዘንድ ይህ ሆነ ።

18. ቀዳማዩ ህግ ለሙሴ ተሠጠ ሁለተኛውና እውነተኛው ህግ ደግሞ ለቅዱስ ጴጥሮስ ተሠጠ።

19. ይህ ቅዱስ ጴጥሮስ በዚሁም በቅድስት ቤተክርስቲያን ህግ ለሚመሩ ክርስቲያን መሐይምናን ሥርዓትን ሠራላቸው። ይህም ንሥሐ ለገቡ የተሠጠ ነው።

20. ከልባቸው እያለቀሱ ወደእግዚአብሔር ሰዎች ከተመለሱ ሐጢአታቸው ይሠረያል በደላቸውም ይደመሰሳል። እግዚአብሔርን አስደስታለሁ ብሎ የብዙ መሲናዎችና ፍሪዳዎች ደም ከማፍሠሥና ከመሠዋት ከሕሊና በመነጨ የምትነጥበው የአንዲት ዕንባ ጠብታ ተበልጣለች።

21. ከንሥሐ ተመሥርቶ የሚፈሰው የሐጢአተኛ እንባ ሰማዕታት ለእግዚአብሔር ለመመሥከር ከሚያፈሱት ዕንባ ጋር ይመሳሰላል።

22. የንሥሐ ዋናው አርእስትና ጥቅሙ ተመልሶ **ወደቀድሞው** ሐጢአት አለመግባት ነው። ካህናትን **በማቃለል** **መንፈስ** ቅዱስን ከሰደበ ከበደሉም በፀፀት ከተመለሰ ዘጠኝ **ሱባዔንና** ሰባት ወሮችን የቀኖና ጊዜ ሥጡት ይህም ቀን መቶ **ሥግደትን** ሌሊት መቶ ሥግደትን እየሠገደ ከልብ በመነጨ ወደፈጣሪው ተመልሶ በልቅሶና በሰቆቃ ሊሆን ይገባል።

23. የዚህ ዓለም ንብረት ሐላፊ ነው በዚህ ዓለም የምናገኘው

ወመዋዕሊሁ ቅሩብ ሥነ ራዕይ ይትሐጐል ወላህይ ይማስን ፍቅረ ውሉድ ወዘመድ ይትረሳዕ ወአልቦ ተቤዝዎ አሐዱ ምስለ ካልኡ።

24. እስኩ ሐልዩዎ በልብክሙ ወኢታክብዱ ሕሊናክሙ በሥታይ ወበፍግአ ወበሐልዮ ንብረተ ዝንቱ ዓለም ከመ ኢትብፃሕክሙ ዕለተ ሞትክሙ ዘእንበለ ንሥሐክሙ ወተፈወሱ እንዘብክሙ ዓቃቤ ሥራይ ፈድፋደሰ አሶ˝፦ተ ለተፋቅሮ ምስለቢጽ ከመይሥመር እግዚአብሔር ንሥሐክሙ ወይትፈስሑ መላእክት በስነ ምግባሪክሙ።

25. ተዐቀቡ ወጸልዩ በኵሉ ጊዜ ከመ ያድሕንክሙ እም፡ጸብአፀላኢ ወእምመሥገርተ ሠይጣን ዘያመፅእ ሐኬተ ከመኢትንሥሑ ወኢትትመየጡ እም እከይክሙ።

26. ትቤ ነፍስ አልቦ ዘይበቁዓኒ ዘእንበለ ቁርባን ወመሥዋዕት እምድሕረ ወፃእኩ እምዝንቱ ሥጋዬ አልብየ ዕረፍት ወኢናሕይ ዘእንደለ በጊዜቁርባን ወመሥዋዕት ምስለኵሎሙ አዝማድየ እትፌሣህ ከመ ሠርጐ መርዓዊ ዘይትፌሣህ በውስተ ከብካቡ ምስለ አዝማዲሁ።

ደስታም እጅግ ጥቂት ነው ጊዜውም እጅግ አጭር ነው። እየተዋቡ መታየት ይቀራል የተፈጥሮውበትም ይጠፋል የዘመድ አዝማድ የልጅ ፍቅር ጨርሶ ይረሳል ይጠፋል።

24. የዚህን ዓለም ከንቱነት እስኪ ቆም ብላችሁ አስተውሉት። በመጠጥ ብዛትም ልባችሁ እንዳይደነድን ተጠበቁ ከዚሁም ደስታን አትጠብቁ ንሥሐ ሳትገቡ ጊዜያችሁ እንዳትደርስ ተጠንቀቁ አሁን አጥንተን ለመፈወስና ከሐጢአት በሽታችሁም ለማዳን የሚችል ንሥሐ አለላችሁ ከሁሉ በማብለጥ ከባለንጀራችሁ ጋር ያለችውን ፍቅር አጥብቃችሁ ያዟት። በዚህ እግዚአብሔር ይደሰታል። ንስሐችሁም ይቀበላል መላእክትም በናንተ ንሥሐ መግባት ይደሰታሉ።

25. ዘወትር በንፁሕ ሕሊና እየሆናችሁ ወደእግዚአብሔር ጸልዩ በዚሁም ከሠይጣን ጠብና ወጥመዱ ልትድኑ ትችላላችሁ ሠይጣን ወደእግዚአብሔር እንዳትመለሱና ንሥሐ እንዳትገቡ እናንተን በስንፍና ይይዛቹኋል።

26. ነፍስ "ከቅዱስ ቁርባን በቀር የሚጠቅመኝ የለም ከሥጋ ከተለየሁ ዕረፍት የለኝም ዕረፍት የማገኘው ቅዱስ ቁርባን በሚፈፀምበት ጊዜ ብቻ ነው ቅዱስ ቁርባን ሲፈፀምና መሥዋዕት ሲያርግ ከመላ ቤተሰቦቼ ጋር እደሰታለሁ ሙሽራ ተውቦና ተሸልሞ እንደሚደሰትም በሠርጉ ጊዜ ከመላ ቤተሰቡም ደስታውን እንደሚገልፅ እሆናለሁ" ትላለች።

27. እስመቦ ዕፅው ውስተ ገነት ዘይሴሰዩ ነፍሳተጻድቃን ወለአሐተ ጉንድ በበ፴፩ ፻፻ አዕፁቂሃ ወለለ ዐፅቃ በ፲፻ ፻፻ ፍሬያቲሃ አሕባሊሀ ወለለአሐቲ አሕባሊሃ በበ፲፻ ፻፻ ነፍሳተ ፃድቃን ወለለአሐቲ ኀጠተ ፍሬሃ በበ፲፻ ፻፻ ነፍሳተ ፃድቃን ታስተጋብእ።

28. ወታስተፌስሕ ነፍስ ለእመገበርከ ተዝካሮሙ ለእለ ሞቱ ነፍሳተ ጻድቃን ርእሳ እምይእቲ ዕፀ ገነት ወታስተፌስሆ ምስለ አዝማዲሁ እስከ ደሐሪ ትውልድ።

29. ርእሱ ለንሥሐ ሐዲግ ዘቀዳሚ አበሳ ወኢገቢእ ኀቤሃ። ዘገብረ አበሳ ወነገረ ለካህን አልቦቱ ኀጢአት ለእመ ኢሠረቀ ንስሐሁ ወለእመ ነሥሐ በጥቡዕ ልቡ ትትሐደግ ሎቱ ኃጢአቱ።

30. አኮ ከመ ክብረ ዝንቱ ዓለም አላ ከዊን ከመ መላእክት ዘእንበለ ፃማ።

31. አማን እብለክሙ አሐውየ ትበፅሕ ዕለት ወትቀርብ ሰዓት አመ ኢይክሉ ገቢረ ወኢምንተኒ አመ ኢይክሉ ነቢበ በጕራዒቶሙ ወኢይክሉ ነፅሮ በአዕይንቲሆሙ ወኢይሰምዑ በእዘኒሆሙ ወኢይናገዙ አዝማዲሆሙ እለይበክዩ በቅድሜሆሙ።

27. በገነት የፃድቃን ነፍሳት የሚመገቡዋቸው ዕፀዋት አሉ የያንዳንዱ ዛፍ ግንድ ሰላሳ አንድ ሥሮች አሉት ተመሳሳይ ቅርንጫፎችም አሉት በያንዳንዱ ቅርንጫፍም አንድ ሺ እልፍ ሐረጎች አሉ። በያንዳንዱ ሐረግ አሥር ሺ ፍሬዎች አሉ። በያንዳንዱ ፍሬ ደግሞ አሥራ ሁለት እልፍ ነፍሳት ይሰበሰባሉ።

28. በፀሎት የሙትን ነፍስ ስታስታውስ በገነት ያለችው የሙት ነፍስ ካለችበት የገነት ዕፅ ሁና እየፀለየች በዚህ ዓለም ያለውን ሰው መንፈሳዊ ደስታ ታጐናፅፈዋለች እሷም ካለችበት ሁና ስለሱ ትፀልያለችና።

29. የንሥሐ ዋናው ትርጉም ያለፈውን ሐጢአት በመተረፈቃድ መተው ነው በደልን ፈፅሞ ቄይቶ የሠራውን ሐጢአት በሥጋ መተው ነው በደልን ... ምንም ሳይደብቅ ከተናገረ በጥብአትም ከተመለሰ ምንም ሐጢአት የለውም።

30. ሰማያዊው ደስታ ኃብትን በማግኘት በዚህ ዓለም እንደሚያደርገው ደስታ አይደለም ፍፁም በሆነ ደስታ ዘወትር እግዚአብሔርን ማመስገን ነው።

31. በግልፅ ልንገራችሁ ወንድሞቼ ሆይ ምንም ማድረግ የማንችልበት ሰዓትና ጊዜ ይመጣል መናገር የማይቻልበትና ጉረሮ የሚዘጋበት ዕለት ይመጣል ማየት የማይቻልበት ዕለት ይመጣል መስማት የማይቻልበት ዕለትም ይመጣል ቤተሰብ በልቅሶ ሲፋጅ መስማት የማይቻልበት ጊዜ ይመጣል።

32. ሚጡ ልበክሙ ኀበእግዚአብሔር ወፍርሑ ደሐሪተክሙ ወአሠንዩ ግእዘ ነፍስክሙ ዘእንበለ ትብፃሕክሙ ዕለተ ሞትክሙ ከመኢይኩን ንስሐክሙ በኀበ ኢይበቊዕ እስመ እምድሕረ ሞት አልቦ ንሥሐ፡፡

33. ነፍስ ትርከብ ናሕየ ትፌቱ እንዘ ውስተ ኵነኔ ይእቲ ወኢትረክብ ወኢለቅፅበተ ዓይን እምፃማሃ እስመ እንዘ ሀለወት በሕይወታ ኢያእመረት ዕለተ ዕረፍታ ወኢነስሐት በሕይወታ ከመ ትርከብ ናሕየ ወዕረፍተ ወትቀውም ቅድመ እግዚአብሔር እንዘ ትርእድ፡፡

34. ወዘንተ ሰሚዓክሙ ሚጡ ልበክሙ ኀቤየ ወፍርሑ ደሐሪተክሙ ዘእንበለ ትብፃሕክሙ እለተሞትክሙ ከመ ኢይኩን ንሥሐክሙ እምድሕረ ምትክሙ እስመ እምድሕረ ሞት አልቦ ንሥሐ አስተፋጥኑ ገበረ ሠናይ ወንሥሐ እንዘ ሀሎክሙ በሕይወትክሙ ከመ ኢትበሉ እፎ ኢገበርነ ዘሰማዕነ ከመ ኢትትገዘሙ ከመዕፅ ዘአልቦ ፍሬ ወትትወደዩውስተእሳት፡፡

35. በጉጉዓ ነሥሐ ወኢታስተሐቅሩ ቃለአሚን ዘሰማዕክሙ አላ ረስዩዎ ዘርአ ፃማ ከመ ትእርሩ ፍሬ ምስለአስካለ

32. ወንድሞችና እህቶች ሆይ ልቡናችሁን ወደእግዚአብሔር መልሱ ስለ ኋለኛው ሕይወታችሁም አስቡ፡፡ ስለነፍሳችሁ እወቁበት፡፡ የመጨረሻዋ ሰዓት መቼ እንደሆነች አታውቁምና ተዘጋጅታችሁ ኑሩ የማይጠቅመውን ልቅሶ በኋላ ከማልቀስ አሁኑኑ ስለሐጢአታችሁ አልቅሱ፡፡

33. በኩነኔ ያለችው ነፍስ ከጭንቀትና መከራ ብዛት የተነሳ ለማረፍ ትፈልጋለች ነገር ግን ለሰኮንድ ጊዜ እንኳ ዕረፍት ልታገኝ አትችልም ይህንን በዚህ ዓለም እያለች ኣላስታወሰችውምና ሟች መሆንዋን ከመዘንጋት የተነሳም በሕይወት እያለች ንስሐ አልገባችምና በፍርሐትና በመጨነቅም ፍርዷን ከእግዚአብሔር ትቀበላለች፡፡

34. ይህንን ሁሉ ሰምታችሁ ልቡናችሁን ወደኔ መልሱ ይላል እግዚአብሔር በኋላ የሚመጣባችሁን አትዘንጉ የመሞቻችሁ ሰዓት ሳትደርስ ይህን ከንቱ ዓለም ተበለጡ እወቁበትም ንሥሐችሁና ፀፀታችሁ ከሞት በኋላ እንዳይሆን ተጠንቀቁ ከሞት በኋላ ንሥሐ ዋጋን አያሠጥም ከንቱ ነው መልካም ሥራን ለመሥራት ተሽቀዳደሙ በሕይወት እያላችሁ ሳይመኘ ተዘጋጁ ፍሬ ሳይኖራት በከንቱ እንደደረቀች ዛፍ ተቈርጣችሁ ወደእሳት እንዳትጣሉ አሁኑኑ እወቁበት፡፡

35. ለንሥሐ ጊዜ አትሥጡ ተሎ ንሥሐ ግቡ የሃይማኖት ትምህርት ስትሰሙ የድካም ፍሬ መሆኑን አትርሱ ከእንቡጠ

ወትፀግቡ እምጣዕመ መዓዛሁ፡፡ ዳግመ፡ሂ ከመ ኢትኩልክሙ ትሰምዑኒ ወትነሥሑ እምእከይክሙ እስመ ድቀቱ ለብእሲ መዊት እንበለ ንሥሐ፡፡

36. ለብዙኃን አያረ ልቦሙ ፀላኢ በምድር ከመ ኢይትመየጡ ኀበ እግዚአብሐር ቦ እለ ይቤሉ እግዚአብሔር ፈጠረ ንጹሐ ወዲያብሎስ ፈጠረ ርኩሰ ሐሰ እግዚአብሔር ውእቱ ዘፈጠረ ኩሎ እግዚአብሔር እንዘ ይፈቅድ ይኩኑ ኩሎሙ ንፁሐነ ፈጠረ ወለሊሆሙ ኮኑ ርኩሳነ፡፡

37. እመቦ ዘይብል በዲበ ርኩስ ይረኩስ መንፈስ ቅዱስ ውጉዝ ይኩን እስመ መንፈስ ቅዱስ ይቄድስ ወያነፅሕ ኵሎ፡፡ ነፍሰሰብእ ቤተክርስቲያኑ ለእግዚአብሔር ይእቲ ኦ አብድ ለምንት ተሐፍር ከሚተ አበሳከ ለመምህርከ ወኢትነስሕ እለ ተሐፍሮሙ ከማከ ይመውቱ፡፡

38. ወአልቦ ዘኢያስማዕኩ ላእሌሆሙ ለእለ ኢአምኑ ብየ ወእለ የአምኑ ብየ መዋርስትየ ይከውኑ ለመንግሥትየ ሶበ ገብሩ ንሥሐ በዲበ ምድር አስተፋጥኑ ንሥሐ በዲበ ምድር ከመ ትዕድው እሞት ውስተ ሕይወት፡፡

39. ለእመ ከሠትከ ኩሎ ዘገበርከ በዝየ አልብከ ሐፍረት

ጋር ተመገቡት እንጂ ከመዓዛው ጣዕም ትጠግባላችሁ ይህን ቃል ደግሜ እነግራችሁ አለሁ ሁላችሁ ምክሬን በመስማት ንሥሐ ትገቡ ዘንድ ከመጥፎ ባህላችሁም እንድትመለሱ የሰው ልጅ ትልቁ ውድቀቱ ንሥሐ ሳይገባ መሞቱ ነው፡፡

36. ጠላት በዚህ ዓለም ወደእግዚአብሔር እንዳይመለሱ የብዙዎችን ልብ አሳውሯል፡፡ "እግዚአብሔር ንፁሕን ነገር ፈጠረ ዲያብሎስ ደግሞ ርኩስ ነገርን ፈጠረ"፡፡ የሚሉ አሉ ይህ ታላቅ ስሕተት ነው ካንዱ እግዚአብሔር በቀር ሌላ ፈጣሪ የለም ሁሉን እግዚአብሔር ሲፈጥር ንፁሕ እንዲሆን በመፍቀድ ነው ግን ራሱ ሰው ሊረክስ ይችላል፡፡

37. "መንፈስ ቅዱስ በመንፈስ ርኩስ ሊረክስ ይችላል" የሚል ካለ የተወገዘ ይሁን መንፈስ ቅዱስ የረከሰውን ይቀድሳልና ሁሉንም ያነፃል የሰው ልጆች ነፍስ የእግዚአብሔር ቤተመቅደስ ናት አንተ ሰነፍ ሐጢአትህን ሁሉ ለካህን መናገርን አትፈር አንተ በንሥሐ ዘርዝረህ ሐጢአታቸውን የምትነግራቸው ካህናት እንዳንተ ሟቾች ናቸው፡፡

38. ለማያምኑብኝ ሁሉ ያላሰማሁት ቃሌ የለም ቃሌን ሰምተው ንሥሐ የገቡ ሁሉ ከኔ ጋር መንግሥቴን ይወርሳሉ በምድር ሳሉ ንሥሐ ገብተዋልና በዚች ምድር እያላችሁ ንስሐ ለመግባት ተሽቀዳደሙ በዚሁ ከሞት ወደ ሕይወት ትሸጋገራላችሁ፡፡

39. በዚህ ዓለም እያለህ የሠራኸውን ሐጢአት በንሥሐ ምንም

እምድሕረ ትንሣኤ ለእመ ኢነሥሐ በዝየ ኢይትረሳዕ ለዝሉፉ ውእቱ ሐዘን ዘአልቦ ኑዛዜ ተዘከር እለተሞትከ በዐቀበ ትእዛዛቲሁ ለእግዚአብሔር አልቦ አድልዎ ወነሢአ ገፅ በኀበ እግዚአብሔር።

40. እመ ሐደግሙ ዝየ አልቦ ዘይበቁአክሙ ዘእንበለ ዘይትካፈልዎ አዝማዲክሙ አቅድሙኬ ምዕዋተ ከመይኩንክሙ ስንቀ ዘገብረ ፈቃደ ሥጋሁ ፈፀመ ፍትወተ ልቡ ወፍሬሁኒ እኩይ ዘገብረ ፈቃደነፍሱ ፍሬሁ ሠናይ ወሕይወት ዘለዓለም።

41. ሥጋ ትፈቱ ፍግዓ ወዕረፍተ በዲበምድር መንፈስሰ ትፈቱ ፃማ ወጸሎተ ሥጋ ትፈቱ ስቴ ወንዋመ ወነፍስ ትፈቱ ንሥሐ ወትጋሃ። ሥጋ ትፈቱ ትዕቢተ ወትዝሕርተ በዲበ ምድር ወነፍስ ትፈቱ ትሕትና ወየውሐተ ፍቅረ ወፀጋ።

42. ፀሐፍነ በዘ ንዜክር ተዝካረአበው እለ ነበሩ በደብር ቅዱስ ወተቀብሩ ውስተ በዓተ መዛግብት ወአዕረፈ አቡነ አዳም አመ ፯ ለሚያዝያ በዕለተ ዓርብ በጊዜ ፫ ሰዓት **ወአዕረፈ** ሴት ወልደ አዳም በሰሉስ ዕለት አመ፲ ለታሕሣሥ **ወሞተ**

ሳታስቀር ከነገርክ ምንም አሳፋሪ ነገር አይገጥምህም በትንሣኤ ጊዜ ትደሰታለህ እንጂ። በዚህ ዓለም እያሉ ሐጢአታቸውን በንሥሓ ያልጨረሱ የሚረሳ አይምሰላቸው ሐዘንና መከራ ብቻ ይጠብቃቸዋል ወንድሜሆይ ዕለተሞትህን አስብ የእግዚአብሔር ትእዛዛትንም ጠብቅ በእግዚአብሔር ዘንድ ፊት መመለስና አድልዎ የለም።

40. በዚህ ዓለም ብዙ ንብረትን አከማችታችሁ ብትሞቱ የሚሠጣችሁ ጥቅም የለም ዘመዶቻችሁ ከሚቀራቀሙቱት በቀር ስለዚህ ስንቅ ሁኖ በወድያኛው ዓለም እንዲጠብቃችሁ ምፅዋትን አስቀድሙ የሥጋውን ፈቃድ የሚከተል ፍሬው መጥፎ ይሆናል የነፍሱን ፈቃድ የሚከተል ፍሬው መልካም ይሆናል።

41. ሥጋ በዚሁ ምድር ደስታንና ዕረፍትን ትወዳለች። ነፍስ ግን ድካምንና ጸሎትን ትወዳለች ሥጋ መጠጥንና እንቅልፍን ትወዳለች ነፍስ ግን ትጋትንና ንሥሐን ትወዳለች ሥጋ ትዕቢትንና በዚች ምድር የሚመነጨውን የልብ ትዝሕርት ትወዳለች ነፍስ ግን ትሕትናን፣ የዋህነትንና እርስ በርስ መፈቀርን ከፀጋ ጋር ትወዳለች።

42. በደብር ቅዱስ ስለነበሩና በበዓተ መዛግብት ስለተቀበሩ አበው ያስታወስንበትን መጽሐፍ ጻፍን አባታችን አዳም ሚያዝያ ሰባት ቀን በዕለተ ዓርብ በሦስት ሰዓት **ዓረፈ የአዳም** ልጅ ሴት ታሕሣሥ አሥር ቀን በዕለተ ሰሉስ ዓረፈ ኄኖስ ወልደሴት

ኄኖስ ወልደ ሴት በቀዳሚት ዕለት አመ፯ ለጥቅምት፡፡

43\. ወሞተ ቃይናን ወልደ ኄኖስ በረቡዕ ዕለት አመዐሡሩ ወሰሉሱ ለሰኔ፣ ወሞተ መላልኤል ወልደቃይናን በዕለተ እሑድ አመ ፱ ለሚያዝያ ወሞተ ያሬድ ወልድመላልኤል አመ፲ወ ፱ለግንቦት በዕለተ ዓርብ በጊዜ ፫ ሰዓት ወሞተ ማቱሳላ ወልደ ኄኖስ አመ፩ ለመጋቢት በእለተ እሁድ፡፡

44\. ወሞተ ላሜህ ወልደማቱሳላ አመ ፳ወ፩ ለመሥከረም ወሞተ ኄኖኅ ወልደላሜህ አመ፮ ለጥር በዕለተረቡዕ፡፡

45\. እሉ አበው ቅዱሳን እለነበሩ ላእለደብር ቅዱስ ወተቀብሩ ውስተ በዓተ መዛግብት ኖኅሰ ኢተቀብረ ህየ አላ ወረደ ኀበ አ...ዘ እግዚአብሔር ይግበር ታቦተ ጸሎቶሙ ለእሉ አበው ተሀሉ ምስሌነ ዓሜን፡፡

በዕለተ ቀዳሚት ጥቅምት ሰባት ቀን ዐረፈ፡፡

43\. ቃይናን የኄኖስ ልጅ በዕለተረቡዕ ሰኔ አሥራ ሦስት ቀን ዓረፈ የቃይናን ልጅ መላልኤል በእለተ እሁድ ሚያዝያ ሁለት ቀን ሞተ የመላልኤል ልጅ ያሬድ ግንቦት አሥራ ሁለት ቀን በዕለተ ዓርብ ሞተ የሞተውም በሶስት ሰዓት ነው የሄኖክ ልጅ ማቱሣላ መጋቢት አንድ ቀን ከእለተ እሁድ ሞተ፡፡

44\. የማቱሳላ ልጅ ላሜህ መሥከረም ሃያ አንድ ቀን ሞተ የላሜኅ ልጅ ኄኖኅ በዕለተረቡዕ ጥር ስድስት ቀን ሞተ፡፡

45\. እነዚህ ቅዱሳን በደብር ቅዱስ የነበሩ ናቸው፡፡ የተቀበሩትም በበዓተ መዛግብት ነው ኖኅ ግን በበዓተመዛብት አልተቀበረም ታቦትን ይሠራ ዘንድ ወዳዘዘው ወደምድር ወረደ እንጂ በነዚህ አባቶች ጸሎት በሁላችን ላይ ትደር ዓሜን፡፡